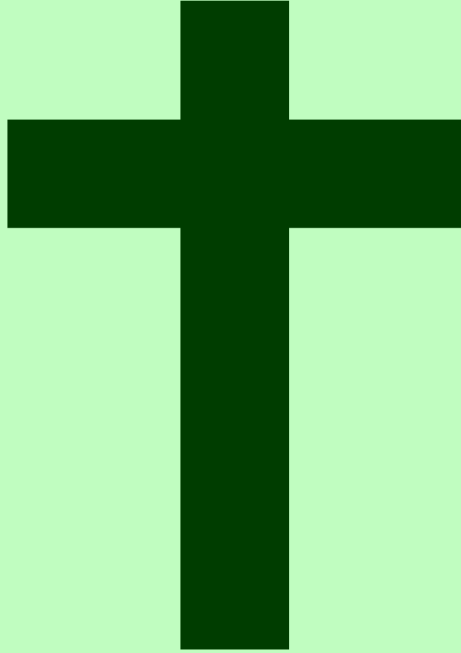

Муқеддес Калам
(кирил йезиқ)

The Holy Bible in the Uyghur language, written in Cyrillic
script

Муқеддес Калам (кирил йезиқ)
The Holy Bible in the Uyghur language, written in Cyrillic script

Copyright © 2010 Mukeddes Kalam - Uyghur Bible Translation Committee

Language: Uyghur tili (Uyghur)

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents.

For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2021-09-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 7 Nov 2023 from source files dated 31 Aug 2023

b6bd0959-14d2-5233-b340-6f210a8f13c5

Contents

Яритилиш	1
Мисирдин чиқиш	81
Лавийлар	162
Чөл-баявандики сәпәр	209
Қанун шәрһи	270
Йәшуа	324
Батур һакимлар	363
Рут	403
Самуил «1»	410
Самуил «2»	453
Падишаһлар «1»	492
Падишаһлар «2»	539
Тарих-тәзкирә «1»	585
Тарих-тәзкирә «2»	627
Әзра	675
Нәһәмия	691
Әстәр	714
Аюп	726
Зәбур	796
Пәнд-несиһәтләр	950
Һекмәт топлиғучи	999
Күйләрниң күйи	1014
Йәшәя	1030
Йәрәмия	1172
Йәрәмияниң жиға-зарлири	1269
Әзакиял	1281
Даниял	1360
Һошия	1387
Йоел	1409
Амос	1416
Обадия	1432
Юнус	1435
Микаһ	1438
Наһум	1452
Һабаккук	1458
Зәфания	1465
Һагай	1471
Зәкәрия	1475
Малаки	1493
Матта	1499
Маркус	1572
Луқа	1617
Юһанна	1693
Росулларниң паалийәтлири	1751
Римлиқларға	1816
Коринтлиқларға «1»	1848

Коринтликларға «2»	1874
Галатияликларға	1893
Эфесуслукларға	1906
Филиппиликларға	1917
Колосиликлергә	1925
Тесалоникаликларға «1»	1932
Тесалоникаликларға «2»	1938
Тимотийға «1»	1942
Тимотийға «2»	1951
Титусқа	1957
Филемонға	1961
Ибранийларға	1963
Яқуп	1986
Петрус «1»	1995
Петрус «2»	2006
Юанна «1»	2012
Юанна «2»	2021
Юанна «3»	2023
Йәһуда	2025
Вәһий	2029

Яритилиш

Худаниң аләмни яритиши

¹ Муқәддәмдә Худа асманлар билән зиминни яратти. □ ■ ² У чағда йәр болса шәкилсиз вә купкуруқ һаләттә болди; қараңғулуқ чоңқур суларниң йүзини қаплиди; Худаниң Роһи чоңқур сулар үстидә ләрзан пәрваз қилатти.□

³ Худа: «Йоруқлуқ болсун!» девиди, йоруқлуқ пәйда болди. ⁴ Худа йоруқлуқниң яхши экәнлигини көрди; Худа йоруқлуқ билән қараңғулуқни айриди. ⁵ Худа йоруқлуқни «күндүз», қараңғулуқни «кечә» дәп атиди. Шу тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу тунжа күн болди.□

⁶ Андин Худа: — Суларниң арилиғида бир бошлуқ болсун вә сулар жуқури-төвән иккигә айрилип турсун, деди.□ ■ ⁷ Шунин билән Худа бир бошлуқ һасил қилип, суларни бошлуқниң астиға вә бошлуқниң үстигә айривәтти; иш әнә шундақ болди.□ ■ ⁸ Худа бу бошлуқни «асман» дәп атиди. Шу тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу иккинчи күн болди.

⁹ Андин Худа: «Асманниң астидики сулар бир йәргә жиғилсун, қуруқ тупрақ көрүнсун!» девиди, дәл шундақ болди.■ ¹⁰ Худа қуруқ тупрақни «йәр», жиғилған суларни болса «деңизлар» дәп атиди. Худа буларниң яхши болғанлиғини көрди.

¹¹ Андин Худа йәнә: «Йәр һәр хил өсүмлүкләрни, уруқлуқ отяшларни, мевә беридиған дәрәкләрни түрлири бойичә өзидә үндүрсун! Мевиләрниң ичидә уруқлири болсун!» девиди, дәл шундақ болди; ¹² йәрдики өсүмлүкләрни, йәни уруқ чиқидиған отяшларни өз түрлири бойичә, мевә беридиған, йәни мевилириниң ичидә уруқлири болған дәрәкләрни өз түрлири бойичә үндүрди. Худа буларниң яхши болғанлиғини көрди. ¹³ Шу тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу үчинчи күн болди.

¹⁴ Худа йәнә: «Күндүз билән кечини айрип бериш үчүн асманларда йоруқлуқ жисимлар болсун. Улар күнләр, пәсиллар вә жилларни айрип турушқа бәлгү болсун;■ ¹⁵ улар асманларда туруп нур чиқарғучи болуп, йәр йүзигә йоруқлуқ бәрсун!» девиди, дәл шундақ болди.■ ¹⁶ Худа икки чоң нур чиқарғучи жисимни яратти; чоң нур чиқарғучини күндүзни башқуридиған, кичик нур чиқарғучини кечини башқуридиған қилди. Һәмдә йәнә юлтузларниму яратти. ¹⁷⁻¹⁸ Худа буларни йәргә йоруқлуқ берип, күндүз билән кечини башқуруп, йоруқлуқ билән қараңғулуқни айрисун дәп асманларниң гүмбизигә орунлаштурди. Худа буниң яхши болғанлиғини көрди. ¹⁹ Шу тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу төртинчи күн болди.

²⁰ Худа йәнә: «Суларда миғ-миғ жаниварлар болсун, учар-қанатлар йәрниң үстидә, асман бошлуғида учсун» деди.

²¹ Шундақ қилип Худа судики чоң-чоң мәхлуқларни, шундақла суларда миғ-миғ жаниварларни өз түрлири бойичә вә һәр хил учар-қанатларни өз түрлири бойичә яратти.

□ **1:1** «Худа» — ибраний тилида «әлоһим» дейилиду. Бу тоғрилиқ «Тәбирләр»ни көрүң. «Асманлар» — Муқәддәс Китап бойичә үч қатлам асман бар; биринчи қат асман «атмосфера», иккинчи қат асман «аләм бошлуғи», үчинчи қат асман Худаниң әршиду. Шуңа «асман» көп йәрдәрдә «асманлар» дейилиду. ■ **1:1** Аюп 38:4; Зәб. 32:5-6; 88:12; 135:5-6; Рос. 14:15; 17:24; Ибр. 11:3 □ **1:2** «болди» — Бәзи тәржимиләрдә «еди» яки «туратти» дәп елинған. Алимларниң бу айәт үстидики үч хил қариши тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. «чоңқур сулар» — деңиз-океанларни көрситиду. «қаплиди» — яки «қаплиған еди». «ләрзан пәрваз қилатти» — мошу һаләтни ибраний тилида «(тухум бесиватқан) күрүк тохуадәк һаләттә туриду» дәп чүшүнүшкиму болиду. □ **1:5** «кәч билән сәһәр» — «тунжа күни»дә «кәч билән сәһәр» болған экән, ундақта «тунжа күн» адәттики бир күнни, йәни 24 саатлик бир күнни көрсәтгән болуши мүмкин. Адәттә Муқәддәс Китаптики барлиқ хатириләрдә, шундақла бүгүнгә қәдәр ибранийларда «күн»ниң беши кәч яки ахшам билән башлиниду дегән қараш бар. □ **1:6** «бир бошлуқ» — ибраний тилида «йейилған бир нәрсә». ■ **1:6** Зәб. 32:6; 103:3; 135:5-6; Пәнд. 8:28; Йәш. 42:5; Йәр. 10:12; 51:15 □ **1:7** «суларниң айрилиши» — бу тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **1:7** Зәб. 32:7; 135:6; Пәнд. 8:24; Зәб. 148:4. ■ **1:9** Аюп 26:10; 38:8; Зәб. 23:2; 135:6. ■ **1:14** Зәб. 135:7. ■ **1:15** Қан. 4:19; Йәр. 31:35

Худа буниң яхши болғанлиғини көрди. □ 22 Худа бу жанлиқларға бәхит-бәрикәт ата қилип: «Нәсиллинип, көпийип, деңиз сулирини толдуруңлар, учар-қанатларму йәр йүзидә көпәйсун» деди. ■ 23 Шу тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу бәшинчи күн болди.

24 Худа йәнә: «Йәр жаниварларни өз түрлири бойичә чиқарсун — мал-чарвиларни, өмүлигүчи жаниварларни вә явайи һайванларни өз түрлири бойичә апиридә қилсун» — девиди, дәл шундақ болди. 25 Шундақ қилип Худа йәрдики явайи һайванларни өз түрлири бойичә, мал-чарвиларни өз түрлири бойичә вә йәр йүзидә өмүлигүчи барлиқ жаниварларни өз түрлири бойичә яратти. Худа буниң яхши болғанлиғини көрди. 26 Андин Худа: «Өз сүрәт-образимизда, Бизгә охшайдиған қилип инсанни яритайли. Улар деңиздики белиқларға, асмандики учар-қанатларға, барлиқ мал-чарвиларға, пүткүл йәр йүзигә вә йәр йүзидики барлиқ өмилигүчи жаниварларға егидарчилик қилсун» деди. □

27 Шундақ қилип, Худа инсанни Өз сүрәт-образида яратти; Уни Өзиниң сүритидә яратти;

Уларни әркәк-чиши қилип яратти. ■

28 Худа уларға бәхит-бәрикәт ата қилип: «Силәр нәсиллинип, көпийип, йәр йүзини толдуруп бойсундуруңлар; деңиздики белиқлар, асмандики учар-қанатларға, шуниндәк йәр йүзидә жүридиған һәр бир һайванларға егидарчилик қилиңлар» деди. ■ 29 Андин Худа йәнә: «Мана, Мән пүткүл йәр йүзидики уруқлуқ отяшлар билән уруқлуқ мевә беридиған һәр бир дәрәкләрни силәргә озуклуқ болсун дәп бәрдим; ■ 30 шундақла йәрдики барлиқ жаниварлар билән асмандики барлиқ учар-қанатлар вә йәр йүзидә барлиқ өмилигүчиләргә, йәни барлиқ жан-жаниварларға озуклуқ болсун дәп барлиқ гүл-гияларни бәрдим» девиди, дәл шундақ болди. ■ 31 Худа яратқанлириниң һәммисигә сәпселип қариди, вә мана буларниң һәммиси һаһайити яхши болған еди. Шу тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу алтинчи күн болди. ■

2

1 Шундақ қилип асман билән зимин, пүткүл мәвжудатлири билән қошулуп яритилип болди. □

2 Худа йәттинчи күнигичә қилидиған ишини тамамлиди. У йәттинчи күни барлиқ яритиш ишини тохтитип арам алди. □ ■ 3 Йәттинчи күни Худа барлиқ яритиш ишлиридин арам алған күн болғанлиғи үчүн, шу күнни бәхитлик күн қилип, уни «муқәддәс күн» дәп бекитти. □

«Асман-зиминниң тарихлири» {2:4-4:26} ••• Ерәм бағ — Адәм атини яритиш жәрјани

4 Пәрвәрдиғар Худа зимин билән асманни яратқан күнидә, асман-зиминниң яритилиш жәрјаниниң тарихлири мундақ: — □ 5 Зиминда теһи һеч гүл-гия, йәрдә һеч отяш үнмигән еди;

□ 1:21 «чоң-чоң мәхлуқлар» — бу сөз гаһи вақитларда «әждиһа»ни билдүриду. ■ 1:22 Яр. 8:17. □ 1:26 «Худаниң сүрәт-образида болуш» — бу тоғрилиқ вә «Худаға охшайдиған қилиниш», шундақла Худаниң бу әйәттә «Биз, Бизниң» дегини тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ 1:27 Яр. 5:1; 9:6; 1Кор. 11:7; Әф. 4:24; Кол. 3:10. ■ 1:28 Яр. 8:17; 9:1, 2, 7. ■ 1:29 Яр. 9:3; Зәб. 103:14, 15 ■ 1:30 Зәб. 103:13-14 ■ 1:31 Қан. 32:4; Мар. 7:37. □ 2:1 «пүткүл мәвжудатлар» — ибраний тилида «барлиқ қошунлири». Бу сөз, шүбһисизки, барлиқ жаниварларнила әмәс, асмандики барлиқ юлтузлар вә керуб-пәриштиләрниму өз ичигә алиду. □ 2:2 «арам алди» — Худаниң «арам елиш»и тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ 2:2 Мис. 20:11; 31:17; Қан. 5:14; Ибр. 4:4. □ 2:3 «муқәддәс күн» — «Муқәддәс Китап»та, «муқәддәс» дегән сөз «Худаға мәхсус аталған», «Худаниң ишлиттишигә мәхсус айрилған», «Худағила мәнсуп» дегәндәк мәнидә ишлитилиду. □ 2:4 «Пәрвәрдиғар» — МОШУ китапта елинған «Пәрвәрдиғар» болса, ибраний тилидики «Яһвәһ» дегәнниң тәржимисидур. «Яһвәһ» Худаниң йәнә бир исми болуп, «Мәңгүлүк Болғучи», «Өзүм бардурмән», «Әһдисида мәңгү турғучи Худа» дегәнни билдүриду. Бу тоғрилиқ йәнә мунасивәтлик тәбирләрни көрүң. «Асман-зиминниң яритилиш жәрјаниниң тарихлири мундақ» — ибраний тилида: «асман-зиминларниң дәвир-тарихлири мундақ болди». «Кириш сөз»имиздә ейтқинимиздәк, «Аләмниң Яритилиши» дегән китапта он бир «толидот» («тарих») болуп, һәр бири «булар паланчи-покунчи дәвриниң толидоти (тарихи)...» дегән сөзләр билән башлиниду. Бу йәрдә баян қилиниватқини тарихниң биринчисидур (2:4-4:26). «Пәрвәрдиғар Худа зимин билән асманни яратқан күни» дегән мошу йәрдә бәлким 24 саатлик бир күн әмәс, бәлки 2:4-4:26дә баян қилинған пүткүл мәзгилини көрсәтсә керәк.

чүнки Пәрвәрдигар Худа йәр йүзигә һөл-йегин ягдурмиған еди, шундақла йәр терийдиған адәмму йоқ еди. □ 6 Лекин йәрдин булақ сүйи чиқип, тамам йәр йүзини суғарди. □ 7 Андин Пәрвәрдигар Худа адәмни йәрниң тописидин ясап, һаятлик нәпәсини униң бурниға пүвлиди; шуниң билән адәм тирик бир жан болди. □ ■ 8 Андин кейин Пәрвәрдигар Худа мәшрик тәрәптә Ерәм дегән жайда бир бағ бена қилип, ясиған адәмни шу йәргә орунлаштурди. □ 9 Пәрвәрдигар Худа йәрдин көзни қамлаштуридиған чирайлик, *мевилири* йейишлик һәр хил дәрәқни үндүрди; у йәнә бағниң оттурисида «һаятлик дәрәғи» вә «яхши билән яманни билгүзгүчи дәрәқ»ни үндүрди. □ ■ 10 Бағни суғиришқа Ерәмдин бир дәрәғи еқип чиқти; андин бөлүнүп, төрт еқин болди. 11 Биринчи еқинниң нами Пишон болуп, алтун чиқидиған пүткүл һавилаһ зиминини айлинип өтиду. 12 Бу жутниң алтуни һаһайити есил еди; шу йәрдә пурақлик девирқай билән ақ һеқикму чиқиду. □ 13 Иккинчи дәрәғиниң нами Гиһон болуп, пүткүл Куш зиминини айлинип өтиду. 14 Үчинчи дәрәғиниң нами Дижлә болуп, Ашурниң шәрқидин еқип өтиду, төртинчи дәрәғиниң нами Әфрат еди. □

15 Пәрвәрдигар Худа адәмни елип Ерәм беғиға ишләп, пәрвиш қилсун дәп уни шу йәргә қоюп қойди. □ 16 Пәрвәрдигар Худа адәмгә әмир қилип: бағдики һәр бир дәрәқ мевилиридин халиқиниңчә йә; 17 амма «яхши билән яманни билгүзгүчи дәрәқ»ниң мевисидин йемигин; чүнки унингдин йегән күнүндә жәзмән өлисән, — деди.

Һава'аниниң яритилиши

18 Андин Пәрвәрдигар Худа йәнә сөз қилип: — Адәмниң ялғуз туруши яхши әмәс; Мән униңға мас келидиған бир ярдәмчи һәмраһни ясап берәй, — деди. □

19 Пәрвәрдигар Худа тупрақтин даладики барлик жаниварлар билән асмандики һәммә учар-қанатларни ясиған еди; уларға адәмниң немә дәп ат қойидиғанлиғини билиш үчүн, У уларни адәмниң алдиға кәлтүрди. Адәм һәр бир жаниварға немә дәп ат қойған болса, униң ети шу болуп қалди. 20 Бу тәриқидә адәм һәммә мал-чарвиларға, асмандики учар-қанатларға вә даладики һәр бир жаниварларға ат қойди; вәһаләнки, адәм өзигә мас келидиған һеч бир ярдәмчи һәмраһ учратмиди.

21 Шуниң билән Пәрвәрдигар Худа адәмгә бир қаттиқ уйқа салди; у ухлап қалди. У ухлаватқанда, У униң биқинидин бир аз елип, андин униң орнини әт-гөш билән етип қойди. □

22 Шуниң билән Пәрвәрдигар Худа адәмниң биқинидин алған шу қисимдин бир аялни ясап, уни адәмниң қешиға әкәлди. ■ 23 Адәм ата хошал болуп: — Мана бу сүйәклиримдики сүйәк, етимдики әт болғач, «аял» дәп аталсун; чүнки у әрдин елинғандур, — деди. □ ■

□ 2:5 «Һеч гүл-ғия, йәрдә һеч отяш үнмигән еди» — бу жүмлидә бәлким Ерәм беғида алаһидә болған әһвал көздә тутулған болуши мүмкин. □ 2:6 «булақ сүйи» — яки «бир хил туман». □ 2:7 «Адәм» вә «топа» — ибраний тилида «топа» вә «адәм» дегән сөзниң тәләппузи йеқин; у йәнә «қизил» дегән сөз билән мунасивәтлик (Оттура Шәриқтә топа қизилға майил болиду). ■ 2:7 1Кор. 15:45, 47. □ 2:8 «Ерәм» — ибраний тилида «Едән». Мәнәси «ләззәт», «һозур». □ 2:9 «Һаятлик дәрәғи» вә «яхши билән яманни билгүзгүчи дәрәқ» — бу дәрәқләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 2:9 Вәһ. 2:7. □ 2:12 «девирикәй» — яки «мәрвайит». □ 2:14 «Дижлә» — ибраний тилида «Һиддәкәл». «Ашур» — Асурийәниң қедимки нами. □ 2:15 «пәрвиш қилсун» — ибраний тилида «пәрвиш қилиш» мошу йәрдә йәнә «қоғдаш, мудәпәйә қилиш, қараш» дегән мәнини өз ичигә алиду. Ениқки, инсанниң әмгәк-хизмәт қилиши инсанниң гунакар болғанлиғиниң нәтижиси әмәс, бәлки Худа инсанларға ата қилған бир хил бәхит-бәрикәттур. Бирақ инсанларниң гунаға петип қалғандин кейинки қилған әмгиги бәк жапалиқ болиду. □ 2:18 «униңға мас келидиған» — яки «өзигә охшаш». «ярдәмчи һәмраһ» — бу сөз һәргиз аял кишиниң әр кишидин мәлум тәрәптә төвән туридиғанлиғини көрсәтмәйду. Чүнки Муқәддәс Китаптики бәзи йәрләрдә Худа Өзиниң инсанға «ярдәмчи» болидиғанлиғи көрситилиду (мәсилән, «Зәб.» 9:35, 29:11, 45:1-2, 53:6дә). □ 2:21 «биқинидин бир аз елип» — яки «бир тал қовурғисини елип». ■ 2:22 1Кор. 11:8. □ 2:23 «аял» — ибраний тилида: «ишшаһ», «әр киши» «иш» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу сөzlәр әрәбчә «инсан» вә «ниса» дегән сөzlәр билән мунасивәтлик. ■ 2:23 Мал. 2:14; әф. 5:30,31.

²⁴ Шуниң үчүн әр киши ата-анисидин айрилип, өз аялиға бағлинип бир болуп, иккиси бир тән болиду. □ ■

²⁵ Адәм ата билән аяли һәр иккиси ялаңач болсиму, һеч уялмайтти. □ ■

3

Адәм атиниң Худаниң әмригә хилаплиқ қилиши

¹ Йәр йүзидә илан Рәб Пәрвәрдигар яратқан даладики һайванларниң һәммисидин һейлигәр еди. У аялдин: — Худа растинла бағдики дәрәқләрниң һеч қайсисиниң мевисидин йемәңлар, дедиму? — дәп сориди. □

² Аял иланға жавап берип: — Бағдики дәрәқләрниң мевилирини йесәк болиду. ³ Амма бағниң оттурисидики дәрәқниң мевиси тоғрисида Худа: «Буниңдин йемәңлар, қолму тәккүзмәңлар, болмиса өлисиләр» дегән, деди. □

⁴ Илан аялға: — Ундақ әмәс! һәргиз өлмәйсиләр! ■ ⁵ Бәлки силәр уни йегән күнүңларда, Худа көзүңларниң ечилип, Худаға охшаш яхши билән яманни билидиған болуп қалидиғанлиғиңларни билиду, — деди. ■

⁶ Аял дәрәқниң мевисиниң йемәклиқ үчүн яхшилиғини, униң көзни қамлаштуридиғанлиғини көрүп, һәмдә дәрәқниң адәмни әқиллиқ қилидиған жәлипқарлиғини көрүп, мевидин йеди вә униңдин йенида турған еригиму бәрди; уму йеди. □ ■ ⁷ Йейиши биләнла һәр иккисиниң көзлири ечилип, өзлириниң ялаңач экәнлиғини билип, әнжир йопурмақлирини елип бир-биригә улап тикип, өзлиригә япқуч қилип тартти.

⁸ Күн салқинлиғанда, улар Пәрвәрдигар Худаниң бағда маңған шәписини аңлап қелип, адәм аяли билән Пәрвәрдигар Худаниң һазир болғинидин қечип бағдики дәрәқләрниң арисига йошурунувалди. □ ⁹ Лекин Пәрвәрдигар Худа товлап адәмни чақирип униңға: Сән нәдә? — деди.

¹⁰ Адәм ата жавап берип:

— Мән бағда шәпәңни аңлап, ялаңач турғиним үчүн қорқуп кетип, йошурунивалдим, — деди.

¹¹ Худа униңға: — Ялаңач экәнлиғиңни саңа ким ейтти? Мән саңа йемә, дәп әмир қилған дәрәқниң мевисидин йедиңму-я? — деди.

¹² Адәм жавап берип: — Сән маңа һәмраһ болушқа бәргән аял дәрәқниң мевисидин маңа бәргән еди, мән йедим, — деди.

¹³ Пәрвәрдигар Худа аялға: — Бу немә қилғиниң? — деди. Аял жавап берип: — Илан мени алдап аздуурса, мән йәп саптимән, — деди. ■

□ **2:24 «бағлиниш»** — ибраний тилида: «бағлиниш» дегән бу сөзниң мәнаси «жилим билән чаплиниш» дегәнә йеқиндур. «бир тән» — яки: «бир әт». «бир тән болиду» — яки: «бир тән болушиға тоғра келиду». ■ **2:24** Мат. 19:5; Мар. 10:7; Әф. 5:28, 29, 31; 1Кор. 6:16. □ **2:25 «ялаңач болсиму, һеч уялмайтти»** — бу муһим айәт тоғрилиқ биз «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **2:25** Яр. 3:7. □ **3:1 «илан... дәп сориди»** — биздә гуман йоққи, иланни ишлитип сөз қилғучи Шәйтан еди («Вәһ.» 12:9, 20:2ни көрүң). Оқурмәнләр шуни байқайдуки, Шәйтан «Худа» дегини билән, «Рәб» яки «Пәрвәрдигар» дегән намларни қәтғий ишләтмәйду. У аялдин соал сориғанда Худаниң ейтқан сөзидики «халиқиниңчә» дегән сөзни чиқириветиду. □ **3:3 «Бағдики дәрәқләрниң мевилирини йесәк болиду»** — һава анимиз Худаниң тапилиғинини ейтқанда, биринчидин «халиқиниңчә» дегән сөзни дейишни унтуп қалған, иккинчидин Худаниң сөзигә: «қол тәккүзмәңләр» дегәнни қошуп қойиду (2:4). Лекин һава анимиз мошу сөзләрни беваситә Худадин аңлиған әмәс, ери Адәм атимиз униңға тоғра йәткүзүши керәк еди; шуңа бу хаталиқниң мәсуулийити Адәм атимиздиму болуши мүмкин. Йәнә диққәт қилимизки, гәрчә «бағниң оттурисида» икки дәрәқ болсиму, һава анимиз пәқәт «бағниң оттурисидики дәрәқ» дәп, бирла дәрәқни тилға алиду. Униң көңли аллиқачан шу дәрәқкә мәптун болуп қалған болуши мүмкин. ■ **3:4** 2Кор. 11:3. ■ **3:5** Юһ. 8:44. □ **3:6 «Аял ... көрди»** — һава ана учриған аздурулушни Мәсих Әйса учриған синақ билән селиштурсақ уларда охшаш үч амил мөвжүт — «Лука» 4:1-14 вә «Юһ.» 2:16ни көрүң. Инжил бойичә һава анимиз алдинип қалғучи, толуқ гуна садир қилғучи Адәм атимиздур; чүнки у һеч қаршилиқ көрсәтмәй, билип туруп шу мевидин йеди («1Тим.» (1)» 2:14ни көрүң). Адәм атимиз һава аниниң йенида болғини билән, йәнила уни мевини йейиштин тосумиди. ■ **3:6** Рим. 5:12,14-21; 1Тим. 2:14. □ **3:8 «күн салқинлиғанда»** — яки «күнниң салқин шамал вақтида». «Күнниң салқинлишиш вақти» Оттура Шәриқтә көчқурун башлиниду. ■ **3:13** Вәһ. 12:13.

Худаниң илан, Адәм ата вә һава анини җазалиши

14 Пәрвәрдигар Худа иланға мундақ деди: — «Бу қилғиниң үчүн, Сән һәммә мал-чарвилардин, Даладики барлиқ һайванатлардин бәкрәк ләнәткә қалисән; Қосиғиң билән беғирлап меңип, Өмрүңниң барлиқ күнлиридә топа йәйсән. □

15 Вә мән сән билән аялниң арасиға, Сениң нәслиң билән аялниң нәслиниң арасиға өчмәнлик салимән; У сениң бешиңни дәссәп зәхимләндүриду, Сән қопуп униң тапинини чеқип зәхимләндүрисән». □ ■

16 Андин Худа аялға: — «Сениң һамилдарлиғиңниң җапа-мушәққәтлирини көпәйтимән; Сән қаттиқ толғақ ичидә бошинисән; Сән ериңдин үстүн турушқа һәвәс қилсаңму, У үстүңдин ғоҗилиқ қилиду» — деди. □ ■

17 Андин У Адәм атиға: — «Сән аялиңниң сөзигә қулақ селип, Мән саңа йемә, дәп әмир қилған дәрәқтин йегиниң түпәйлидин, Сениң түпәйлиңдин йәр-тупрақ ләнитимгә учрайду; Өмрүңниң барлиқ күнлиридә пәқәт җапалиқ ишләпла, андин униңдин озуклинисән. □

18 Йәр саңа тикән билән қамғақ үндүриду; Шундақтиму сән йәрдики зираәт-отяшларни йәйсән. □

19 Таки сән тупраққа қайтқи чә йүз-көзүң тәргә чүмгәндә, андин нан йейәләйсән; Чүнки сән әсли тупрақтин елинғансән; Сән әслидә топа болғач, Йәнә топиға қайтисән» — деди.

20 Униң аяли барлиқ җан егилириниң аниси болидиғини үчүн адәм униңға «һава» дәп ат қойди. □

21 Пәрвәрдигар Худа Адәм ата билән униң аялиға һайван терилиридин кийим қилип кийдүрүп қойди. □ ■

Адәм ата билән һава аниниң Ерәм бағдин қоғлиниши

□ **3:14** «Пәрвәрдигар Худа иланға мундақ деди» — Худа иландин һеч қандақ соал соримайду. «бәкрәк ләнәткә қалисән» — башқа бир хил тәржимиси: «пәқәт сәнла шу ләнәтләргә қалисән...». Амма Адәм атимизниң гунайи үчүн барлиқ җан егилири ләнәткә қелип өлиду; шуңа биз 3:14дики тәржимини тоғра дәп қараймиз. **«Топа йәйсән»** — Иланларниң озуги топа әмәс, әлвәттә, бирақ улар һәрдайим озук йегәндә топа йемәй қалмайду. Бу иш иланниң пәсләстүрүлгәнлигини, номуқа қалдурулғанлигини тәкитләйду. □ **3:15** «У сениң бешиңни дәссәп зәхимләндүриду» — аялниң нәсли шундақ қилиду. «У сениң бешиңни дәссәп зәхимләндүриду, сән қопуп униң тапинини чеқип зәхимләндүрисән» — мошу бешарәттә көрситилгән иш шуки, аял кишиниң нәсли Шәйтанның бешини пути билән дәссәп янчиғанда, Шәйтанму униңға һужум қилип тапинини яриландуриду. Бу бешарәтни дуняға келидиған Қутқузғучи тоғрилиқ, дәп ишинимиз. Буниң үстидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **3:15** Мат. 4:1; Кол. 2:15. □ **3:16** «Һамилдарлиғиңни. ... көпәйтимән» — инсан өлидиған қилинғачқа, аял киши көпрәк бала туғуши керәк. «Сән ериңдин үстүн турушқа һәвәс қилсаңму, у үстүңдин ғоҗилиқ қилиду» — башқа бир хил тәржимиси: «Шундақтиму, ериңгә күчлүк иштияқ бағлайсән вә у сени башқуриду». Амма Худаниң мошу һөкүми билән гуна түпәйлидин әр-аял арасида зиддийәт вә күрәш пәйда болди, дегәнликтур, дәп қараймиз. Охшаш пеилларни ишләткән, охшаш шәкилик бир жүмлә 4:7дә тепилиду. ■ **3:16** 1Кор. 14:34; 1Тим. 2:11,12; Тит. 2:5; 1Пет. 3:6. □ **3:17** «аялиңниң сөзигә» — ибраний тилида «аялиңниң авазига». «... дәрәқтин йегиниң түпәйлидин» — әлвәттә, Адәм атиниң бу дәрәқниң мевисини йейишини көрситиду. Әслий текст ибраний тилида «дәрәқтин» дәп елиниду. □ **3:18** «Сән йәрдики зираәт-отяшларни йәйсән» — Нун пәйғәмбәрниң дәвригичә инсанларға пәқәт зираәт-отяш (ғәшни әмәс) йейишкә рухсәт еди (1:29ни көрүң). □ **3:20** «һава» — ибраний тилидики «һаятлик» дегән сөз билән аһаңдаш. Адәм атиниң бу сөзлири бешарәтлик еди; чүнки һава ана техичә бала туғмиған еди. □ **3:21** «һайван терилири» — бу териләрни ишлитиш үчүн мәлум гунасиз һайванатлар өлүши керәк. Бу бәлким биринчи қурбанлиқлар болуши мүмкин. Худаниң Адәм ата вә һава анимизгә ейтқан сөзлири вә қилған муамилиси тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **3:21** 2Кор. 5:1-5

22 Пәрвәрдигар Худа сөз қилип: — Мана, адәм Бизләрдин биригә охшап қалди, яхши билән яманни билди. Энди қолини узитип һаятлик дәриғидин елип йәвелип, та әбәткичә яшавәрмәслиги үчүн уни тосушимиз керәк, деди.□

23 Шунинң билән Пәрвәрдигар Худа уни Ерәм бағдин қоғлап чиқириветти; шундақ қилип уни йәргә ишләйдиған, йәни өзи әсли апиридә қилинған тупраққа ишләйдиған қилип қойди. 24 Адәмни қоғливетип, һаятлик дәриғигә баридиған йолни муһапизәт қилиш үчүн, у Ерәм беғиниң мәшриқ тәрипигә керубларни вә төрт тәрәпкә пирқирайдиған ялқунлуқ бир шәмшәрни қоюп қойди.□

4

Қабил билән һабил

1 Адәм ата аяли һава билән биллә болди; һава һамилдар болуп Қабилни туғуп: «Мән бир адәмгә егә болдум — У Пәрвәрдигардур!» — деди.□

2 Андин у йәнә Қабилниң иниси һабилни туғди. һабил падичи болди, Қабил болса териқчи болди.□ 3 Бекитилгән шундақ бир вақит-сааттә шундақ бир иш болдики, Қабил тупрақниң һосулидин Пәрвәрдигарға һәдийә кәлтүрди.□ 4 һабилму падисидин қойлириниң тунжилиридин, йәни уларниң йеғидин һәдийә сунди. Пәрвәрдигар һабилни вә униң сунған һәдийәсини қобул қилди.□ ■ 5 Лекин Қабил вә униң сунғиниға қаримиди. Шу вәжидин Қабилниң толиму аччиғи келип, чирайи тутулди.

6 Шунинң билән Пәрвәрдигар Қабилға: Немишкә аччиқлинисән? Немә үчүн чирайиң тутулуп кетиду? 7 Әгәр дурус иш қилсаң, сән көтирилмәмсән? Лекин дурус иш қилмисаң, мана гуна ишиқ алдида сени пайлап беғирлап ятиду, у сени өз илкигә алмақчи болиду; лекин сән униңдин ғалип келишиң керәк, деди.□

8 Қабил иниси һабилға: «Далиға чиқип келәйли!» деди. Далада шу вақиә болдики, Қабил иниси һабилға қол селип, уни өлтүрди.□ ■

9 Пәрвәрдигар Қабилға: Иниң һабил нәдә? — дәп сориди. У жавап берип: Билмәймән, мән инимниң баққучисиму? — деди.

10 Худа униңға: — Сән немә қилдиң? Мана, ининиң қени йәрдин маңа пәрәд көтириватиду!■

11 Энди ининиң қолуңда төкүлгән қенини қобул қилишқа ағзини ачқан йәрдин қоғлинип,

□ 3:22 «Бизләр» — тоғрилиқ йәнә «қошумчә сөз»имизни (1:26 тоғрилиқ) көрүң. «Уни тосушимиз керәк» — мошу сөzlәр әйни тексттә йоқ. □ 3:24 «Керублар» — бәлким аләмдики әң күчлүк вә әң жуқури дәрижилик пәриштиләр яки мәхлуқлар болуши мүмкин. «Тәбирләр»ни көрүң. □ 4:1 «Адәм ата аяли һава билән биллә болди» — ибраний тилида «Адәм ата аяли һавани тониди» билән ипадилиниду. «Қабил» — ибраний тилида «Қайин» яки «Қайин» дейилиду. «Қайин» дегән исим ибраний тилида «егә болдум» дегән сөз билән аһандаш. «Мән бир адәмгә егә болдум — у Пәрвәрдигардур!» — башқа бир хил тәржимиси: «Пәрвәрдигарниң ярдими билән бир оғулға егә болдум». Әйни текст «Мән бир адәмгә егә болдум — Пәрвәрдигар!» дегән мәзмундидур. Бизниңчә һава анимиз «Худаниң Кутқузғучи тоғрилиқ вәдиси һазир мән туққан бала билән әмәлгә ашурулди!» дәп ойлап қалған болса керәк. У һаһайити тезла Қабилниң вәдә қилинған Кутқузғучи әмәслигини билип йетиду, әлвәттә. □ 4:2 «Һабил» — ибраний тилида «Һәбәл» болуп, мәнаси «бир тиниқ», «һор», «бус» «һеч немә» дегәндәктур. Шүбһисизки, бу исим һава анимиз яки Адәм атимизниң бир хил үмүтсизлинишини билдүриду. □ 4:3 «Бекитилгән шундақ бир вақит-сааттә» — ибраний тилида «күнләрниң ахирида» дегән сөzlәр билән ипадилиниду. Бу сөзгә қариганда, Худа һабил вә Қабилға Өзиниң һозуриға киридиған бир күнни бекитип бәргән болуши мүмкин. □ 4:4 «уларниң йеғи» — қойларниң әң есил қисми дәп қарилатти. «Пәрвәрдигар һабилни униң сунған һәдийәсини қобул қилди» — ибраний тилида «Пәрвәрдигар униң өзигә вә униң сунған һәдийәсигә қариди». ■ 4:4 Ибр. 11:4. □ 4:7 «Әгәр дурус иш қилсаң, сән көтирилмәмсән?» — ибраний тилида «Әгәр дурус иш қилсаң, көтирилиш болмамду?» дейилиду. Энди немә көтирилиду? Яки Қабилниң йүзи яки елип кәлгән қурбанлиғи (тоғра болса) көтирилиду яки қобул қилиниду. Йәнә бир мүмкинчилиги бар тәржимиси шуки: — «Сән (Қабил) ининиң жуқури (ака сүпитигә лайиқ) көтирилисэн» дегәндәк болиду. «дурус иш қилмисаң...» — Немишкә Қабилниң һәдийәси қобул қилинимиди? «Қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ 4:8 «Қабил иниси һабилға: «Далиға чиқип келәйли!» деди» — әң кона көчүрмиләрдә пәқәт «Қабил иниси һабил билән сөзлишип туруп, далада...» дейилиду. ■ 4:8 Мат. 23:35; 1Юһа. 3:12; Йәһ. 11. ■ 4:10 Ибр. 12:24.

ләнәткә учрайсән. □ 12 Сән йәргә ишлисәңму у буниндин кейин саңа қуввитиңи бәрмәйду; сән йәр йүзидә сәрсан болуп, сәргәрдан болисән, — деди. ■

13 Буни аңлап Қабил Пәрвәрдигарға жавап қилип: — Мениң бу жазаимни адәм көтирәлмигидәк! 14 Мана, Сән бүгүн мени йәр йүзидин қоғлидиң, мән әнди Сениң йүзүңдин йошурунуп жүримән; йәр йүзидә сәрсән болуп сәргәрданлиқта жүримән; шундақ болидуки, кимла мени тепивалса, өлтүрүветиду!, — деди. □ ■

15 Лекин Пәрвәрдигар униңға жавап берип: — Шундақ болидуки, кимки Қабилни өлтүрсә, униңдин йәттә һәссә интиқам елиниду, — деди. Шуларни дәп Пәрвәрдигар Қабилға учриған бириси уни өлтүрүвәтмисун дәп униңға бир бәлгү қоюп қойди.

16 Шуниң билән Қабил Пәрвәрдигарниң һозуридин чиқип, Ерәмниң мәшриқ тәрипидики Нод дегән жутта олтирақлишип қалди. □

Қабилниң әвлатлири — «мәдинийәт»ниң башлиниши

17 Қабил аяли билән биллә болуп, аяли һамилдар болуп һанохни туғди. У вақитта Қабил бир шәһәр бена қиливататти; у шәһәрниң намини оғлиниң исми билән һанох дәп атиди. □

18 һанохтин Ирад төрәлди, ирадтин Мәһуяил төрәлди, Мәһуяилдин Мәтушаил төрәлди, Мәтушаилдин Ләмәх төрәлди.

19 Ләмәх өзигә икки хотун алди. Бириниң исми Адаһ, йәнә бириниң исми Зиллаһ еди. □

20 Адаһ Ябални туғди. У чедирда олтиридиған көчмән малчиларниң бовиси еди, □ 21 униң инисиниң исми Юбал еди. Бу чилтар билән нәй чалғучиларниң бовиси еди. □ 22 Зиллаһ йәнә Тубал-қайин дегән бир оғулни туғди. У мис-төмүр әсвапларни соққучи еди. Тубал-қайинниң Наамаһ исимлиқ бир сиңлиси бар еди.

23 Ләмәх болса аяллириға сөз қилип:

— «Әй Адаһ билән Зиллаһ, сөзүмни аңлаңлар!

Әй Ләмәхниң аяллири, гепимгә кулақ селиңлар!

Мени зәхимләндүргини үчүн мән адәм өлтүрдүм,

Тенимни зедә қилғанлиғи үчүн бир жигитни өлтүрдүм.

24 Әгәр Қабил үчүн йәттә һәссә интиқам елинса,

Ләмәх үчүн йәтмиш йәттә һәссә интиқам елиниду!» — деди. □ ■

Шет билән Енош

25 Адәм ата йәнә аяли билән биллә болди. Аяли бир оғул туғуп, униңға Шет дәп ат қоюп: Қабил һабилни өлтүрүвәткини үчүн Худа униң орниға маңа башқа бир әвлат тикләп бәрди, деди. □

26 Шеттинму бир оғул туғулди; у униңға Енош дәп ат қойди. Шу вақиттин тартип адәмләр Пәрвәрдигарниң намиға нида қилишқа башлиди. □

□ **4:11 «ағзини ачқан йәрдин қоғлинип...»** — демәк: (1) йәр-зимин һабилниң қенини қобул қилишқа ағзини ачқан вә (2) Қабил шу зиминдин қоғланған. ■ **4:12 Пәнд.** 28:17. □ **4:14 «кимла мени тепивалса, өлтүрүветиду!»**

— рошәнки, шу вақитта йәр йүзидә адәмләр аллиқачан көпийип кәткән еди. «Кимла мени тепивалса өлтүрүветиду!» — Қабил қәйәргила барса шу йәрдики тупрақ үнмәс болуп қалиду. У меңиватқан бир апәттүр, шуңа уни көргәнла киши уни йоқитишни ойлайду. ■ **4:14 Аюп** 15:20, 21. □ **4:16 «Нод»** — мәнәси «сәргәрданлиқ», «беарамлиқ». □ **4:17 «Қабилниң аяли»** — Қабилниң аяли бәлким униң сиңлиси яки нәврә сиңлиси болса керәк («Яр.» 5:4ни көрүң).

Шу вақитта йеқин туққанлири билән никаһлиниш мәнғий қилинған әмәс; йәнә бир тәрәптин, бундақ никаһлиниш дәсләпки дәвирләрдә һеч қандақ ирқий (генетикилик) кәмтүклүк яки кесәл кәлтүрүп чиқармайтти. □ **4:19 «Ләмәх өзигә икки хотун алди»** — бу әрләрниң тунжа қетим икки аял елиши еди. Гәрчә шу чағда Худа бу тоғрилиқ беваситә әмир бәрмигән болсиму, рошәнки, У Адәм атимизға пәқәт бир һава анимизни яритип бәргән еди («Мат.» 19:3-6ни көрүң).

□ **4:20 «бовиси»** — яки «пири», «асасчиси» □ **4:21 «Енош»** — яки «пири», «асасчиси». □ **4:24 «Ләмәх болса аяллириға сөз қилип... деди»** — Ләмәхниң бу сөзлириниң хатирлинишидики мәхсәт бәлким инсанийәтниң умумән наһайити тәкәббурлишип, мәнмәнчиликкә петип кәткәнлигини көрситиш үчүн болуши мүмкин. ■ **4:24 Яр.** 4:15. □ **4:25 «Шет»** — ибрания тилида «бекитилгән» яки «тикләнгән» дегән мәнидә болуши мүмкин. □ **4:26 «Енош»** — «(ажиз) инсан» дегән мәнидә. Бу сөз әрәбчидиң уйғур тилиға кирип «инсан» болуп қалған.

«Адәмләр Пәрвәрдигарниң намиға нида қилишқа башлиди» — бу ибарә Худаға ибадәт-дуа қилишни билдүриду («Йоел» 2:32, «Рос.» 2:21, «Рим.» 10:13, «1Кор.» 1:2ни көрүң).

5

Адам атиниң әвлатлири — Нух пәйғәмбәргичә
1Тар. 1:1-27

¹ Бу Адәм атиниң әвлатлириниң нәсәбнамисидур: —

Худа инсанни яратқан күнидә, уни Өзигә охшаш қилип яратти. ² У уларни әр жинис вә аял жинис қилип яритип, уларға бәхит-бәрикәт ата қилип, яритилған күнидә уларниң намини «адәм» дәп атиди.

³ Адәм ата бир йүз оттуз яшқа киргәндә униңдин өзигә охшайдиған, өз сүрәт-образидәк бир оғул төрәлди; у униңға Шет дәп ат қойди. ⁴ Шет туғулғандин кейин Адәм ата сәккиз йүз жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. ⁵ Адәм атимиз жәмий тоққуз йүз оттуз жил күн көрүп, аләмдин өтти.

⁶ Шет бир йүз бәш яшқа киргәндә униңдин Енош төрәлди. ⁷ Енош туғулғандин кейин Шет сәккиз йүз йәттә жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. ⁸ Шет жәмий тоққуз йүз он икки жил күн көрүп, аләмдин өтти. ⁹ Енош тохсән яшқа киргәндә униңдин Кенан төрәлди. ¹⁰ Кенан туғулғандин кейин, Енош сәккиз жүр он бәш жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. ¹¹ Енош жәмий тоққуз йүз бәш жил күн көрүп, аләмдин өтти.

¹² Кенан йәтмиш яшқа киргәндә униңдин Маһалалел төрәлди. ¹³ Маһалалел туғулғандин кейин Кенан сәккиз йүз қириқ жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. ¹⁴ Кенан жәмий тоққуз йүз он жил күн көрүп, аләмдин өтти.

¹⁵ Маһалалел атмиш бәш яшқа киргәндә униңдин Ярәд төрәлди. ¹⁶ Ярәд туғулғандин кейин Маһалалел сәккиз йүз оттуз жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. ¹⁷ Маһалалел жәмий сәккиз йүз тохсән бәш жил күн көрүп, аләмдин өтти.

¹⁸ Ярәд бир йүз атмиш икки яшқа киргәндә униңдин һанох төрәлди. ¹⁹ һанох туғулғандин кейин Ярәд сәккиз йүз жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. ²⁰ Ярәд жәмий тоққуз йүз атмиш икки жил күн көрүп, аләмдин өтти.

²¹ һанох атмиш бәш яшқа киргәндә униңдин Мәтушәләһ төрәлди. ²² Мәтушәләһ туғулғандин кейин һанох үч йүз жилғичә Худа билән бир йолда меңип, йәнә оғул-қизларни тапти.

²³ һанохниң йәр йүзидә барлиқ көргән күнлири үч йүз атмиш бәш жил болди; ²⁴ У Худа билән бир йолда меңип яшайтти; у туюқсиз кәздин ғайип болди; чүнки Худа уни Өз йениға елип кәткән еди.

²⁵ Мәтушәләһ бир йүз сәксән йәттә яшқа киргәндә униңдин Ләмәх төрәлди. ²⁶ Ләмәх туғулғандин кейин Мәтушәләһ йәттә йүз сәксән икки жил өмүр көрүп, униңдин оғул-қизлар төрәлди. ²⁷ Мәтушәләһ жәмий тоққуз йүз атмиш тоққуз жил күн көрүп, аләмдин өтти.

²⁸⁻²⁹ Ләмәх бир йүз сәксән икки яшқа киргәндә бир оғул тепип, униң исмини Нух атап: — Пәрвәрдиғар тупраққа ләнәт қилди; шуңа биз йәргә ишлигинимиздә һәмдә қоллиримизниң

□ **5:1** «Бу Адәм атиниң әвлатлириниң нәсәбнамисидур» — мошу жүмлә билән «Аләмниң Яритилиши»ниң иккинчи «толидот»и («тарихи»), йәни «Адәм атиниң толидоти» («Адәм атиниң әвлатлириниң нәсәбнамиси») (5:1-6:8). башлиниду («толидот» тоғрилиқ «кириш сөз»ни көрүң). «Бу Адәм атиниң әвлатлириниң нәсәбнамисидур» — мошу жүмлә йәнә келип бәлким Адәм ата өзи хатирләп қалдурған қисминиң хатимиси болуши мүмкин вә китапниң йеңи бир қисминиң, йәни 3-қисминиң башлинишиду (5:1-6:8). ■ **5:1** Яр. 1:26; 9:6; 1Кор. 11:7. □ **5:2** «Уларни әр жинис вә аял жинис қилип яритип,...» — 1-айәттә инсан «уни» дейилиду; 2-айәттә «уларни» дейилиду. Демәк, 1-айәттә әр-аялниң бир гәвдә экәнлиги көрситилиду; шуңа инсан «у» дейилиду. ■ **5:2** Яр. 1:26; Мат. 19:4; Мар. 10:6. □ **5:4 Шет туғулғандин кейин Адәм ата сәккиз йүз жил өмүр көрүп...** — ибраний тилида «Шет туғулғандин кейин Адәм атиниң күнлири сәккиз йүз жил болди». Бу бабтики охшаш шәкиллик жүмлиләрниң ибраний тилидики шәкли шундақ. ■ **5:4** 1Тар. 1:1. ■ **5:6** Яр. 4:26. ■ **5:9** 1Тар. 1:2. ■ **5:18** 1Тар. 1:3. ■ **5:21** Йәһ. 14. ■ **5:22** Ибр. 11:5.

□ **5:24** «һанох... Худа билән бир йолда меңип яшайтти» —һанох болса пәйғәмбәр еди; у Худаниң чүшүридиған жазаляри тоғрилиқ ағаһаландуратти («Йәһ.» 14-айәтни көрүң). «Ибр.» 11:5ниму көрүң. Униң оғлини «Мәтушәләһ» дәп атиши бәлким бешарәт болуши мүмкин еди. Чүнки «Мәтушәләһ»ниң мәнаси «У өлгәндә, (шу иш) барлиққа келиду!» дегән мәнидә. Оқурмәнләр һесаплап көрсә, Мәтушәләһ өлгән жили Худаниң жазази болған топан апити йәр йүзигә чүшкәнлигини билиду. ■ **5:24** Ибр. 11:5.

жапалиқ әмгигидә бу бала бизгә тәсәлли бериду, — деди. ³⁰ Нуһ туғулғандин кейин Ләмәх бәш йүз тохсән бәш жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. ³¹ Ләмәх жәмий йәттә йүз йәтмиш йәттә жил күн көрүп, аләмдин өтти.

³² Нуһ бәш йүз яшқа киргәндин кейин, униңдин Шәм, һам вә Яфәт төрәлди.

6

Худаниң инсанларниң рәзиллигидин азаплиниши

¹ Вә шундақ болдики, инсанлар йәр йүзидә көпийишкә башлиғанда, шундақла қизларму көпләп туғулғанда, ² Худаниң оғуллири инсанларниң қизлириниң чирайлиқлиғини көрүп, халиғанчә таллап, өзлиригә хотун қилишқа башлиди. □ ■

³ У вақитта Пәрвәрдигар сөз қилип: —

— Мениң Роһум инсанлар билән мәңгү күрәш қиливәрмәйду; чүнки инсан әттур, халас. Кәлгүсидә уларниң өмри пәқәт бир йүз жигирмә яштин ашмисун! — деди. □

⁴ Шу күнләрдә (вә шундақла кейинки күнләрдиму), Худаниң оғуллири инсанларниң қизлириниң йениға берип, улардин балиларни тапқинида, гигантлар йәр йүзидә пәйда болди. Булар болса қедимки заманлардики даңлиқ палван-батурлар еди. □ ⁵ Пәрвәрдигар инсанниң өткүзүватқан рәзиллиги йәр йүзидә көпийип кәткәнлиғини, уларниң көңлидики нийәтлириниң һәр қачан яман болувақинини көрди. □ ■ ⁶ Шуниниң билән Пәрвәрдигар йәр йүзидә адәмни апиридә қилғиниға пушайман қилип, көңлидә азапланди. ⁷ Буниң билән Пәрвәрдигар: —

Өзүм яратқан инсанни йәр йүзидин йоқитимән — инсандин тартип мал-чарвиларғичә, өмилигүчи һайванлардин асмандики қушларғичә, һәммисини йоқ қилимән; чүнки Мән уларни яратқинимға пушаймән қилдим, — деди.

⁸ Лекин Нуһ болса Пәрвәрдигарниң нәзиридә шәпқәт тапқан еди.

Нуһниң кемә ясиши

⁹ Нуһ вә униң иш-излири төвәндикичә: —

□ **5:28-29 «Нуһ»** — бу исимниң мәнаси «арам» дегәнлик болуп, ибраний тилида «тәсәлли» дегән сөзгә йеқин келиду.

□ **6:2 «Худаниң оғуллири»** — бу тоғрилиқ төрт хил чүшәнчә бар: — (1) инсан әмәс, бәлки әрштики бир хил затлар, пәриштиләр яки роһлардин ибарәттур. (2) инсан әмәс, бәлки жинлар яки яман роһлардин ибарәттур. (3) һәр жәһәттин адәттики инсанлардин жуқури адәмләр, падиша яки һөкүмдар. (4) Қабилниң худасиз әвлатлиридәк әмәс, бәлки Худа йолида маңидиған шетниң ихласмән әвлатлириду. Биз биринчи көзқарашта болимиз; «Аюп» 1:6, 2:1, 38:7ни көрүң. Буниң сәвәвини «қошумчә сөз»имиздә беримиз. ■ **6:2 Йәһ.** 6-7 □ **6:3 «Инсан әттур»** — «әт» дегән ибарә

(вә униңға охшап кетидиған башқа ибариләр) инсанларниң гуналири билән мунасивәтлик һалда тилға елинғанда, дайим дегидәк инсанларниң гунаға әсир болуп қелишини, йәни өз етидики һәвәс-иштияқлириға әсир болуп қелишини тәкитләйду. «Әт» дегән сөз Муқәддәс Китапта мошу йәрдә биринчи қетим инсанниң тәбиитини көрсәткән. «Римлиқларға»дики кириш сөзнимү көрүң. **«Мениң Роһум инсанлар билән мәңгү күрәш қиливәрмәйду»** — бу жұмлиниң башқа бир хил тәржимиси: «Мениң Роһум инсанлар билән мәңгү яшавәрмәйду». Лекин бизниңчә Худа бу әйттә Өз Роһиниң адәмниң гунайини чәкләш үчүн униң вижданида күрәш қилидиғанлиғини көрсәткән болуши керәк; бу тәржимини алди-кәйнидики баянларға әң мувапиқ тәржимә дәп қараймиз. Худа адәмниң гуналириға чәк қоюш үчүн униң өмригә чәк (120 яш) қойиду («Тесалоникалиқларға (2)»)дики «қошумчә сөз»имизнимү көрүң. Оқурмәнләр шуни байқайдуки, Нуһтин илгири адәмләр бир нәччә йүз жил яшайтти. «Кәлгүсидә уларниң өмри пәқәт бир йүз жигирмә яштин ашмисун» дегәнниң башқа бир хил чүшәнчиси: «Бирақ уларға йәнила бир йүз жигирмә жил (топан кәлгичә) өмүр беримән». □ **6:4 «гигантлар»** — ибраний тилида «нәфилим» дегән сөз билән ипадилиниду. «Нәфилим» дегәнниң әслидики мәнаси «жиқилғанлар» болуши мүмкин. **«даңлиқ палван-батурлар»** — улар гәрчә «палван-батурлар» болсиму, улар Худаниң нәзиридә интайин рәзил еди (5-әйтни көрүң). □ **6:5 «һәр қачан»** — ибраний тилида «пүткүл күнидә». ■ **6:5 Яр.** 8:21; Аюп 15:16;

Пәнд. 6:14; Йәр. 17:9; Мат. 15:19; Рим. 3:10,11,12; 8:6.

Нух һәққаний, өз дәвридикиләр арисидә әйипсиз адәм еди; Нух Худа билән бир йолда меңип яшайтти. □ ■ 10 Нухтин Шәм, һам, Яфәт дегән үч оғул төрәлди.

11 Пүткүл жаһан Худаниң алдида рәзиллишип, һәммә йәр зораванлиққа толуп кәткән еди. 12 Худа йәр йүзигә нәзәр селивиди, мана, жаһан рәзилләшкән еди; чүнки барлиқ әт егилириниң йәр йүзидә қиливатқини юзуқчилик еди. □ 13 Шуниниң билән Худа Нухқа: —

Мана, алдимға барлиқ әт егилириниң заваллиғи йетип кәлди; чүнки пүткүл йәр-жаһанни уларниң сәвәвидин зораванлиқ қаплиди. Мана, Мән уларни йәр билән қошуп һалак қилимән.

14 Әнди сән өзүңгә гофәр яғичидин бир кемә ясап, кеминиң ичидә бөлмә-ханитарни қилип, ичи-тешини қаримай билән суга. □ 15 Сән уни шундақ ясиғин: — Узунлуғи үч йүз гәз, кәңлиги әллик гәз вә егизлиги оттуз гәз болсун. □ 16 Кеминиң пешайвини астиға бир очуқчилик яса,

униң егизлиги бир гәз болсун; ишигини кеминиң йенифа орунлаштур; кемини асти, оттура вә үсти қилип үч қәвәт яса. □

17 Чүнки мана, Мән Өзүм асманниң астидики һаятлиқ тиниқи барлиги һәр бир әт егисини һалак қилидиған су топанни йәр йүзигә кәлтүримән; буниң билән йәр йүзидики барлиқ мәхлуқлар тиниқидин тохтайду.

18 Лекин сән билән әһдәмни түзимән. Сән өзүң, оғуллириң, аялиң вә келинлириңни елип бирликтә кемигә кириңлар. ■ 19 Өзүң билән тәң тирик сақлап қелиш үчүн, барлиқ жандарлардин һәр қайсисидин бир жүп, йәни әркикидин бирини, чишидин бирини кемигә елип киргин; □ 20 Тирик қелиш үчүн қушларниң һәр бир түрлиридин, мал-чарвиларниң һәр бир түрлиридин вә йәрдә өмилигүчи жаниварларниң һәр бир түрлиридин бир жүпи қешиңға кириду.

21 Өзүң вә уларниң озуқлуғи үчүн һәр хил йемәкликләрдин елип, йениңға ғәмлигин, — деди.

22 Нух шундақ қилди; Худа өзигә буйруған һәммә ишни у бежа кәлтүрди. ■

7

Топан баласи

1 Пәрвәрдиғар Нухқа мундақ деди: —

«Сән пүтүн өйдикилириң билән кемигә киргин; чүнки бу дәвирдә алдимда сени һәққаний дәп көрдүм. ■ 2-3 һәммә һалал һайванларниң әркәк-чишисидин йәттә жүптин, һарам һайванларниң әркәк-чишисидин бир жүптин елип, шуниндәк асмандики учар-қанатларниңму әркәк-чишисидин йәттә жүптин елип, уларниң нәслини пүткүл йәр йүзидә тирик сақлаш үчүн өзүң билән биллә әкир. □ ■ 4 Чүнки йәттә күндин кейин уда қириқ

□ 6:9 «Нух вә униң иш-излири төвәндикичә: —» — мошу жүмлә билән «Аләмниң Яритилиши»ниң үчинчи «толидот»и («тарихи»), йәни «Нухниң тарихи» яки «нуһниң толидоти» (6:9-9:29) башлиниду («толидот» тоғрилиқ «кириш сөз»ни көрүң). ■ 6:9 Яр. 5:22. □ 6:12 «әт егилири» — бу ибарә Муқәддәс Китапта адәттә инсанларни көрситиду (6:3ниң изаһатиниму көрүң). Бәзи вақитларда «әт егилири» (мәсилән, 19-айәттә) һайванларни өз ичигә алиду (6:4ни көрүң). «Барлиқ әт егилириниң ... қиливатқини юзуқчилик еди» — ибраний тилида «барлиқ әт егилири... өз йолини бузған еди». □ 6:14 «гофәр яғичи» — яки «арча яғичи». «кемә» — мошу йәрдә «сандуқ» дегән сөз билән ипадилиниду. Узунлуғи, кәңлиги вә егизлиги вә буларниң бир-биригә болған нисбити һазирқи замандики әң чоң кемиләрниңкигә охшап кетиду. Лекин шәкли пәқәт сандуқтәк еди. Сәвәви, шу кеминиң мәхсити деңизда меңиш әмәс, пәқәт ләйләп жүрәштин ибарәт еди. □ 6:15 «гәз» — Муқәддәс Китапта ишлитилгән «гәз» адәмниң қолниң жәйнәктин бармақниң учигичә болған арилиғи (тәхминән 45 сантиметр) еди. □ 6:16 «Кеминиң пешайвини астиға бир очуқчилик яса» — бу жүмлиниң көп хил тәржимилири бар, лекин асасий мәнәси охшаш. ■ 6:18 1Пет. 3:20; 2Пет. 2:5. □ 6:19 «барлиқ жандарлар» — ибраний тилида «әт егилиридин». Бәзи вақитларда «әт егилири» (мәсилән, 7:15дә) һайванларни өз ичигә алиду. ■ 6:22 Яр. 7:5; Ибр. 11:7. ■ 7:1 Яр. 6:9; 2Пет. 2:5. □ 7:2-3 «Һәммә һалал һайванларниң әркәк-чишисидин йәттә жүптин» — яки «Һәммә һалал һайванларниң әркәк-чишисидин йәттидин». «Һалал» вә «Һарам» — Нухниң дәвридә «Һалал» вә «Һарам» дегән укум йегили болидиған вә йегили болмайдиған һайванларни көрсәткән әмәс (9:3-34ни көрүң), бәлки қурбанлиққа немини сунушқа болидиған яки болмайдиғанлиғини көрсәткән еди (8:20ни көрүң). «учар-қанатларниңму әркәк-чишисидин йәттә жүптин» — яки «учар-қанатларниңму әркәк-чишисидин йәттидин». ■ 7:2-3 Лав. 11.

кечә-күндүз йәр йүзигә ямғур яғдуримән; Өзүм ясиған һәммә җаниварларни йәр йүзидин йоқитимән».

⁵ Шуниң билән Нуһ Пәрвәрдигар униңға буйруғининиң һәммисигә әмәл қилди. ■ ⁶ Йәр йүзини топан басқанда Нуһ алтә йүз яшта еди. ⁷ Топандин қутулуп қелиш үчүн Нуһ билән оғуллири, аяли вә келинлири биллә кемигә кирди. ■ ⁸⁻⁹ һалал һайванлар болсун, һарам һайванлар болсун, қушлар билән йәрдә өмилигүчи җаниварлар болсун, һәр бир түрдин бир жүп-бир жүптин әркәк-чиши болуп, Худа Нуһқа буйруғандәк кемигә, Нуһниң қешиға кирди.

¹⁰ Вә шундақ болдики, йәттә күндин кейин, йәр йүзини топан бесишқа башлиди.

¹¹ Нуһниң өмриниң алтә йүзинчи жили, иккинчи ейиниң он йәттинчи күнидә чоңқур деңизларниң тәглиридики барлиқ булақлар йерилип, асманниң пәнҗирилири ечилип кәтти. □ ¹² Ямғур уда қириқ кечә-күндүз йәр йүзигә тохтимай яғди.

¹³ Дәл ямғур башланған күни, Нуһ, Нуһниң Шәм, һам, Яфәт дегән оғуллири, Нуһниң аяли билән үч келини кемигә кирди. ¹⁴ Улар билән биллә һәр хил явайи һайванлар түр-түри бойичә, һәр хил мал-чарвилар түр-түри бойичә, йәрдә өмилигүчи һәр хил җаниварлар түр-түри бойичә вә һәр хил учар-қанатлар, йәни һәр хил қанатлиқ җаниварлар түр-түри бойичә кемигә кирди. ¹⁵ Әт егилиридин, йәни барлиқ һаятлиқ тиниқи болған һәр хил җандарлардин, бир жүп-бир жүп болуп, кемигә нуһниң қешиға кирди. ¹⁶ Киргәнләр Худаниң нуһқа буйруғинидәк әт егилириниң һәртүриниң әркәк-чишиси еди. Андин Пәрвәрдигар ишикни етивәтти. □

¹⁷ Топан йәр йүзини уда қириқ күн бесип, сулар улғийип кәтти. Кемә йәр үстидин көтирилип ләйләп қалди. ¹⁸ Су улғийип, йәр үстидә техиму егизләп кәтти; кемә су үстидә давалғуп туратти. ¹⁹ Сулар йәр йүзидә толиму улғийип, пүткүл асманниң астидики барлиқ егиз тағларниму бесип кәтти. ²⁰ Сулар тағлардин йәнә он бәш гәз өрләп, тағ чоққилириму су астида қалди.

²¹ Буниң билән йәр йүзидә жүргүчи һәммә әт егилири, учар-қушлар, мал-чарвилар, явайи һайванлар, йәрдә өмилигүчи һәммә җаниварлар, җүмлидин пүткүл адәмләр һәммиси өлди; ■ ²² қуруқлуқта яшиғучи, бурнида һаятлиқ тиниқи бар болғанларниң һәммиси өлди.

²³ Йәр йүзидики җени барларниң һәммиси, инсан болсун, мал-чарвилар болсун, өмилигүчи һайванлар болсун, асмандики қушлар болсун, һәммиси һалак болуп йәр йүзидин йоқ қилинди; пәқәт Нуһ вә кемидә униң билән биллә турғанлар қутулуп қалди. ■ ²⁴ Бир йүз әллик күнгичә йәр йүзини су бесип турди. □ ■

8

Топанниң йениши

¹ Худа Нуһни, шундақла кемидә униң билән биллә болған барлиқ явайи һайванлар билән барлиқ мал-чарвиларни әслиди. Шуниң билән Худа бир шамал чиқирип йәр йүзини йәлпүтти вә сулар йенишқа башлиди. ² Чоңқур деңизларниң тәглиридики булақлар вә асманниң пәнҗирилири етилип, асмандин төкүлгән ямғур тохтиди. ³ Сулар барғансери йәр йүзидин янди; бир йүз әллик күн өткәндин кейин хелә азлиди.

⁴ Йәттинчи айниң он йәттинчи күни, кемә Арарат тағ тизмилиридики бириниң үстидә тохтап қалди. □ ⁵ Сулар онинчи айғичә барғансери азийип, онинчи айниң биринчи күни тағ чоққилири көрүнүшкә башлиди.

■ 7:5 Яр. 6:22. ■ 7:7 Мат. 24:38; Луқа 17:27; 1Пет. 3:20. □ 7:11 «чоңқур деңизларниң тәглиридики барлиқ булақлар» — яки «йәрниң (астидики) чоңқур тәглиридики барлиқ булақлар». □ 7:16 «Пәрвәрдигар ишикни етивәтти» — ибраний тилида «Пәрвәрдигар уни ичигә солап қойди». ■ 7:21 Луқа 17:27. ■ 7:23 2Пет. 2:5.

□ 7:24 «йәр йүзини су бесип турди» — яки «су йәр йүзиниң үстидин ғалип кәлди». ■ 7:24 Зәб. 27:10; 92:1-4; 103:6-9 □ 8:4 «тохтап қалди» — ибраний тилида «дәм алди». «Арарат тағлири» шәрқий Түркийәдә болуши мүмкин.

6 Қириқ күндин кейин Нуһ кемигә өзи орнатқан дәризини ечип, 7 бир қузғунни сиртқа чиқарди. У йәр йүзидики сулар тартилип болғичә уян-буян учуп жүрди. 8 Униңдин кейин Нуһ суларниң йәр йүзидин тартилған-тартилмиғанлиғини билиш үчүн, бир кәптәрни чиқарди. □ 9 Лекин сулар техичә пүткүл йәр йүзини қаплап турғачқа, кәптәр путини қойғидәк жай тапалмай, Нуһниң қешиға кемигә йенип кәлди. Шунинң билән Нуһ қолини сунуп уни тутуп, кемигә әкиривалди. 10 У йәттә күн сақлап, бу кәптәрни кемидин йәнә сиртқа чиқарди. 11 Кәптәр кәчтә униң қешиға йенип кәлди; мана, униң тумшуғида йеңи үзүвалған зәйтун йопурмиғи бар еди. Буни көрүп Нуһ суларниң йәр йүзидин тартилғинини билди. 12 У йәнә йәттә күн сақлап, кәптәрни йәнә сиртқа чиқарди, амма бу қетим кәптәр униң йениға қайтип кәлмиди. 13 Нуһ алтә йүз бир яшқа киргән жили, биринчи айнинң биринчи күнидә су йәр йүзидин қуруған еди. Нуһ кеминиң қапқиқини ечип қаривиди, йәрниң қуруғинини көрди. 14 Иккинчи айнинң жигирмә йәттинчи күни, йәр йүзи пүтүнләй қуруп болди. 15-16 У вақитта Худа Нуһқа сөз қилип: — Сән өзүң, аялиң, оғуллириң вә келинлириң кемидин чиқиңлар. 17 Өзүң билән биллә болған барлиқ әт егилиридин һәр бир түрдики жаниварларни, йәни учар-қанатларни һәм мал-чарвиларни, йәрдә өмилигүчи һайванларниң һәммисини өзүң билән қошуп кемидин елип чиққин; шунинң билән улар йәр йүзидә тартилип-тарқилип, нәсиллинип зиминда көпәйсун, — деди. ■ 18 Шунинң билән Нуһ, аяли, оғуллири вә келинлири билән биллә сиртқа чиқти. 19 Жаниварларниң һәммиси, барлиқ өмилигүчи һайванлар, барлиқ учар-қанатлар, йәрдә мидирлап жүридиғанларниң һәр қайсиси өз түрлири бойичә кемидин чиқишти.

Нуһниң Худаға атап қурбанлиқ сунуши

20 Шу чағда Нуһ Пәрвәрдиғарға атап бир қурбанғанни ясиди; у һалал жаниварлар билән һалал қушларниң һәр түридин елип келип, қурбанғанниң үстидә «көйдүрмә қурбанлиқ» өткүзди. □ ■ 21 Шундақ қилип Пәрвәрдиғар хушбуй пурап мәмнун болди; Пәрвәрдиғар көңлидә: — «Инсанниң көңүл-нийити яшлиғидин тартип рәзил болсиму, Мән инсан түпәйлидин йәргә йәнә ләнәт оқумаймән вә әнди бу қетимқидәк һәммә жандарларни уруп йоқитивәтмәймән. □ ■ 22 Бундин кейин, йәр мәвжүт күнлиридә, Териш билән орма, Соғ билән иссиқ, Яз билән қиш, Күндүз билән кечә үзүлмәй айлинип туриду» — деди. □ ■

9

Худаниң Нуһ билән әһдә түзүши

1 Худа Нуһ билән униң оғуллириға бәхит-бәрикәт ата қилип, уларға мундақ деди: — «Силәр жүплишип көпийип, йәр йүзини толдуруңлар. ■ 2 Йәр йүзидики барлиқ жаниварлар, асмандики барлиқ қушлар, барлиқ йәр йүзидә мидирлап жүргүчиләр вә деңиздики

□ 8:8 «кәптәрни» — яки «пахтәк». Ибрания тилида бу қуш «йона» дәп атилиду. «Йона» ибрания тилида һәм кәптәрни һәм пахтәкниму көрситиду. ■ 8:17 Яр. 1:22, 28; 9:1. □ 8:20 «көйдүрмә қурбанлиқ» — сунушта һайванниң һәммә қисми Худаға атап көйдүрүлиду. ■ 8:20 Лав. 11. □ 8:21 «хушбуй» — ибрания тилида «арам бәргүчи пурақ» дегән сөзләр билән ипадилиниду. Тәвратта қурбанлиқлардин чиққан «хушбуй» дейилгәндә адәттә «арам бәргүчи пурақ» дегән сөз билән ипадилиниду. «яшлиғидин тартип» — яки «кичигидин тартип». «Мән ... йәргә йәнә ләнәт оқумаймән вә әнди бу қетимқидәк һәммә жандарларни уруп йоқитивәтмәймән» — ахирқи заманда Худа пүткүл йәрни топан билән әмәс, бәлки от билән йоқитиду (9:11ни, «2Пет.» 3:6-7, «Вәһ.» 21:1ни көрүң). ■ 8:21 Яр. 6:5; Пәнд. 22:15; Мат. 15:19. Мар. 7:21-23 □ 8:22 «Териш билән орма, соғ билән иссиқ, яз билән қиш» — Оттура Шәриқтә «жилниң алтә пәсли» дәп қарилиду. ■ 8:22 Йәр. 33:20,25. ■ 9:1 Яр. 1:28; 8:17.

барлиқ белиқларниң һәммиси силәрдин қорқуп вәһимидә болсун; булар қолуңларға тапшурулғандур. ³ Мидирлап жүридиған һәр қандақ жаниварлар силәргә озук болиду; Мән силәргә көк отяшларни бәргәндәк, буларниң һәммисини әнди силәргә бәрдим. ⁴ Лекин силәр гөшни ичидики жени, йәни қени билән қошуп йемәслигиңлар керәк. ⁵ Қениңлар, йәни жениңлардики қан төкүлсә, Мән бәрһәк униң һесавини алимән; һәр қандақ һайванниң илкидә қениңлар бар болса Мән униңға төләткүзимән; инсанниң қолида бар болса, йәни бирисиниң қолида өз қериндишиниң қени бар болса, Мән униңға шу қанни төләткүзимән. ⁶

⁶ Кимки инсанниң қенини төксә,

Униң қениму инсан тәрипидин төкүлиду;

Чүнки Худа инсанни Өз сүрәт-образидә яратқандур. ⁷

⁷ Әнди силәр, жүплишип көпийип, йәр йүзидә тарилип-тарқилип көпийиңлар. ⁸⁻⁹

⁸⁻⁹ Андин Худа Нух билән униң оғуллириға сөз қилип мундақ деди: — «Мана Өзүм силәр билән вә силәрдин кейин келидиған әвлатлириңлар билән, шундақла силәр билән биллә турған һәр бир жан егиси, учарқанатлар, мал-чарвилар, силәр билән биллә турған йәр йүзидики һәр бир явайи һайванлар, кемидин чиққанларниң һәммиси билән — йәр йүзидики һеч бир һайванни қалдурмай, улар билән Өз әһдәмни түзимән. ¹¹ Мән силәр билән шундақ әһдә түзимәнки, нә барлиқ эт егилири топан билән йоқитилмас, нә йәрни вәйран қилидиған һеч бир топан йәнә кәлмәс». ¹²⁻¹³

¹²⁻¹³ Худа йәнә: — «Мән Өзүм силәр билән вә қешиңлардики һәммә жан егилири билән мәңгүлүк, йәни пүткүл әвлатлириңларғичә бекиткән мошу әһдәмниң бәлгүси шуки: — Мана, Мән Өзүм билән йәрниң оттурисида болған әһдиниң бәлгүси болсун дәп һәсән-һүсинимни булутлар ичигә қойимән; ¹⁴⁻¹⁵ вә шундақ болидуки, Мән йәрниң үстигә булутларни чиқарғинимда, шундақла һәсән-һүсән булутлар ичидә аян болғинида, Мән силәр билән эт егилири болған барлиқ жаниварлар билән түзгән әһдәмни яд етимән; буниңдин кейин сулар һәргиз һәммә жандарларни һалак қилғучи топан болмас. ¹⁶ һәсән-һүсән булутлар арисидә пәйда болиду; Мән униңға қараймән вә шуниң билән Мәнки Худа йәр йүзидики эт егилири болған барлиқ жаниварлар билән оттуримизда бекиткән әһдәмни яд етимән», — деди.

¹⁷ Худа Нухқа йәнә: — «Мана бу Мән Өзүм билән йәр йүзидики барлиқ эт егилири оттурисида бекиткән әһдәмниң нишан-бәлгүсидур», — деди.

Нух вә униң оғуллири; Нухниң өз оғуллири тоғрилиқ бешарити

¹⁸ Нухниң кемидин чиққан оғуллири Шәм, һам вә Яфәт еди. һам Қанаанниң атиси болди. ¹⁹

¹⁹ Бу үчи Нухниң оғуллири болуп, пүткүл йәр йүзигә таралған аһалә шуларниң нәсил-әвлатлиридур. ²⁰ Нух терикчилик қилишқа башлап, бир үзүмзарлиқ бәрпа қилди. ²¹ У униң шарабидин ичип, мәс болуп қелип, өз чедири ичидә кийим-кечәклирини селиветип, ялаңач йетип қалди. ²² Қанаанниң атиси һам келип, атисиниң әвритини көрүп, сиртқа чиқип икки қериндишиға ейтти. ²³ Шәм билән Яфәт қопуп йепинжини елип, мүрисигә артип, кәйничә меңип кирип, атисиниң ялаңач бәдинини йепип қойди. Улар йүзини алди тәрәпкә қилип, атисиниң ялаңач тенигә қаримиди. ²⁴ Нух шарапниң кәйпидин ойғинип, кәнжи оғлиниң өзигә немә қилғинини билип: —

²⁵ Қанаанға ләнәт болғай!

У қериндашлириниң қулиниң қули болсун,
— дәп қарғиди. ²⁶

■ 9:3 Яр. 1:29. ■ 9:4 Лав. 3:17; 7:26; 17:14; 19:26; Қан. 12:23. ■ 9:5 Мис. 21:12,28. ■ 9:6 Яр. 1:27; Жиг. 4:13; Мат. 26:52; Вәһ. 13:10. ■ 9:7 Яр. 1:28; 8:17. ■ 9:8-9 Йәш. 54:9. □ 9:11 «әһдә» — ибраний тилида «әһдәм». □ 9:18 «Қанаан» — мошу «Қанаан» дегән киши «Қананийлар»ниң әждати еди. ■ 9:18 Яр. 6:10. □ 9:20 «терикчилик қилишқа башлап» — ибраний тилида «тупрақ әһли еди» дегән сөзләр билән ипадилиниду. □ 9:23 «йепинчи» — мошу йәрдә бәлким атисиниң кийимини көрситиши мүмкин. Бу сөздин қариганда, һам уни дадисиниң чедиридин елип чиққан болуши мүмкин. □ 9:25 «Қанаанға ләнәт болғай!» — Яман иш қилғини һам турса, немишкә оғли Қанаан ләнәткә қалди? Бу мәсилә тоғрилиқ, шундақла Нух пәйғәмбәрниң бу бешаритиниң башқа қисимлири үстидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз.

26 У йәнә: —

Шәмниң Худаси болған Пәрвәрдиғарға тәшәккүр-мәдһийә кәлтүрүлгәй!

Қанаан Шәмниң қули болсун.

27 Худа Яфәтни авутқай!

У Шәмниң чедирлирида турғай,

Қанаан болса униң қули болғай! — деди. □

28 Нуһ топандин кейин үч йүз әллик жил өмүр көрди. 29 Бу тәриқидә Нуһ жәмий тоққуз йүз әллик жил күн көрүп, аләмдин өтти.

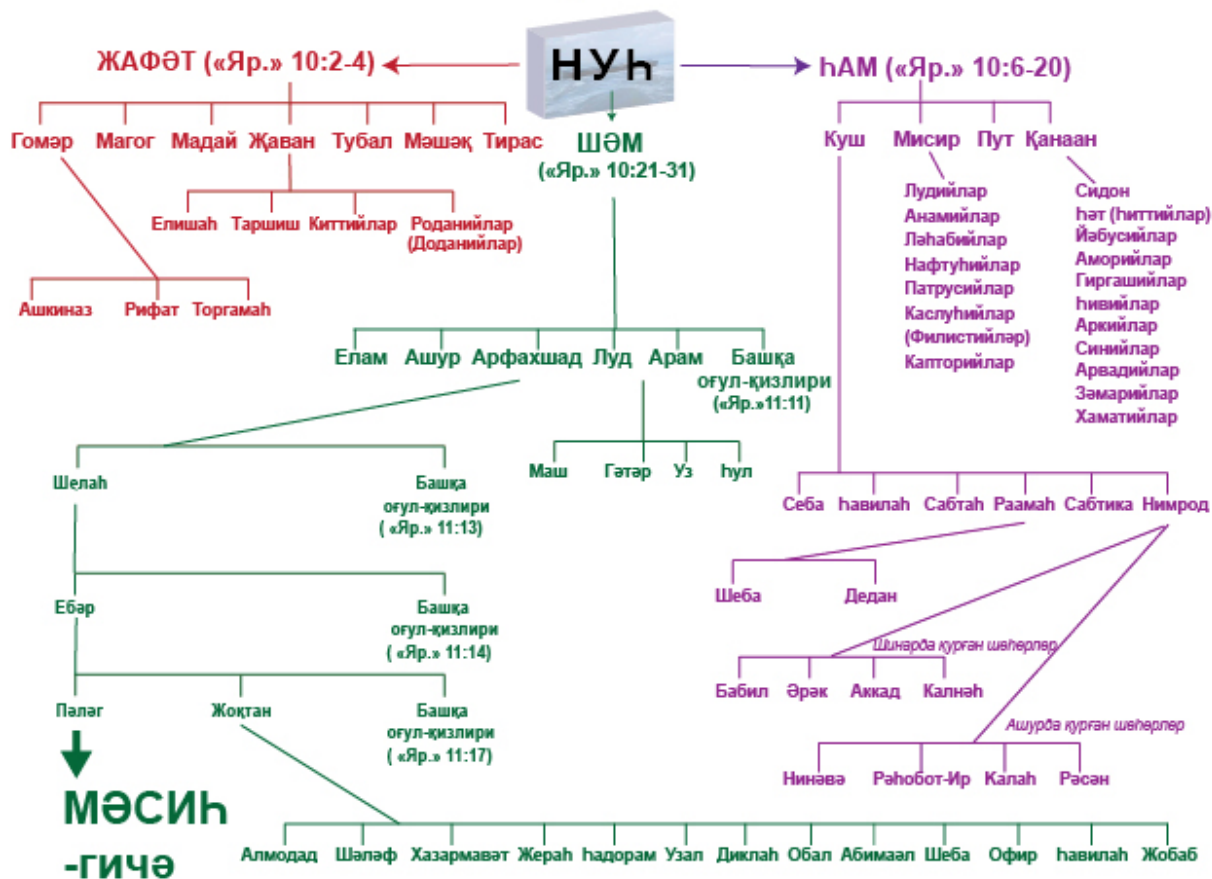
10

Нуһниң үч оғлиниң әвлатлири — «Әлләрниң нәсәбнамиси»

1Тар. 1:1-27

1 Төвәндикиләр Нуһниң оғуллириниң әвлатлириду: — униң оғуллири Шәм, һам вә Яфәт болуп, топандин кейин улардин оғуллар төрәлгән: — □ ■

«ӘЛЛӘРНИҢ НӘСӘПНАМИСИ»

Әлләрниң нәсәбнамиси

□ 9:27 «Нуһ пәйғәмбәрниң 25-27-айәттики бешарити» — Нуһ пәйғәмбәрниң бу бешарити үстидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ 10:1 «изаһат» — мошу бабтики нәсәбнамидики бәзи тәпсилатлар вә нәсәбнамидики йәтмиш әлниң һазирқи қайси әл экәнлиги тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни, шундақла мунасивәтлик хәритини көрүң. «Төвәндикиләр Нуһниң оғуллириниң әвлатлириду: — » — мошу жүмлә билән «Аләмниң Яритилиши»ниң төртинчи «толидот»и («тарихи»), йәни «Нуһниң оғуллириниң толидоти» («Нуһниң оғуллириниң әвлатлириниң тарихи») (10:1-11:9) башлиниду. ■ 10:1 1Тар. 1:4

- ² Яфәтнің оғуллири болса, Гомәр, Магог, Мадай, Яван, Тубал, Мәшәк вә Тирас еди. ■
- ³ Гомәрнің әвлатлири: Ашкиназ, Рифат вә Торгаман еди.
- ⁴ Яваннің әвлатлири: Елишаһ, Таршиш, Киттийлар вә Доданийлар еди. □ ⁵ Буларның әвлатлири деңиз бойлирида вә аралларда айрим-айрим яшиған хәлиқләр болуп, һәр қайсиси өз тили, өз аилә-қәбилилири бойичә өз зиминлирида тарқилип олтирақлашқан.
- ⁶ Һамның оғуллири Куш, Мисир, Пут вә Қанаанлар еди. □ ■
- ⁷ Кушның оғуллири Себа, һавилаһ, Сабтаһ, Раамаһ вә Сабтика еди. Раамаһның оғуллири Шеба вә Дедан еди. ⁸ Куштин йәнә Нимрод төрәлгән; у йәр йүзидә һаһайити күчтүңгүр адәм болуп чиқти. □ ■ ⁹ У Пәрвәрдигарның алдида күчтүңгүр овчи болди; шу сәвәптин «паланчи болса Нимродтәк, Пәрвәрдигарның алдида күчтүңгүр овчи экән» дегән гәп тарқалған. □ ¹⁰ Униң падишалиғи Шинар зиминидики Бабил, Әрәк, Аккад вә Калнәһ дегән шәһәрләрдә башланған еди. □ ¹¹⁻¹² У бу зиминдин Ашур зиминиға чиқип Нинәвә, Рәһобот-Ир, Калаһ вә Нинәвә билән Калаһның оттурисидики Рәсән дегән шәһәрләрниму бена қилди (булар қошулуп «Катта Шәһәр» болди). □
- ¹³ Мисирның әвлатлири Лудийлар, Анамийлар, Ләһабийлар, Нафтуһийлар, ¹⁴ Патросийлар, Каслуһийлар (Филистийләр Каслуһийлардин чиққан) вә Кафторийлар еди.
- ¹⁵ Қанаандин тунжа оғул Зидон төрилип, кейин йәнә һәт төрәлгән. ¹⁶ униң әвлатлири болса Йәбусийлар, Аморийлар, Гиргашийлар, ¹⁷ һивийлар, Аркийлар, Синийлар, ¹⁸ Арвадийлар, Зәмарийлар вә һаматийлар еди. Шуниндин кейин, Қананийларның қәбилилири һәр тәрәпкә тарқилип кәтти. ¹⁹ Қананийларның жут чегариси болса Зидондин тартип, Гәрар тәрипигә созулуп, Газаға чиқип, андин Содом, Гоморра, Адмаһ билән Зәбоим тәрипигә тутишип, Лешағичә йетип баратти.
- ²⁰ Жуқириқилар болса һамның оғуллири болуп, өз қәбилиси вә тиллири бойичә қовм болуп өз зиминлирида олтирақлашқан еди.
- ²¹ Шәмму оғул пәрзәнтлик болди; Шәм болса Яфәтнің акиси, Ебәрләрның ата-бовиси болди.
- ²² Шәмның оғуллири Елам, Ашур, Арфахшад, Луд, Арам; ■ ²³ Арамның оғуллири Уз, һул, Гәтәр, Маш еди. □
- ²⁴ Арфахшадтин Шелаһ төрәлди, Шелаһтин Ебәр төрәлди. □ ■ ²⁵ Ебәрдин икки оғул төрәлгән болуп, бириниң исми Пәләг еди, чүнки у яшиған дәвирдә йәр йүзидә бөлүнүш болди;

■ **10:2** 1Тар. 1:5. □ **10:4** «буларның әвлатлири» — Бәзи алимлар «Яфәтнің барлиқ әвлатлири»ни көрситиду, дәп қарайду. Йәнә бәзиләр пәкәт Яванның әвлатлирини көрситиду, дәп қарайду. Биз иккинчи пикиргә майил. □ **10:6** «Мисир» — ибраний тилида «митсраим». «Пут» — «Ливийә»дикиләрның әждати болди. ■ **10:6** 1Тар. 1:8. □ **10:8** «Нимрод» — бу исим «асий» «исян көтәргүчи» дегән мәнидә. Шүбһисизки, бу исим униңға кейинрәк қоюлуп, униң Худаға қарши чиққанлиғини көрсәткән. ■ **10:8** 1Тар. 1:10. □ **10:9** «У Пәрвәрдигарның алдида күчтүңгүр овчи болди» — бу сөзләр бәлким Нимродның исмини чүшәндүриду. «Овчи» мошу йәрдә бәлким һайванларнила эмәс, инсанларни овлайдиғанлиғини көрситиши мүмкин; бу йәрдә «овчи» дегән сөзнің «жаһангир» дегән мәнаһимү бар. Кона йәһудий устазлар («раббилар»)ның һәммиси: «Пәрвәрдигар алдида күчтүңгүр овчи болди» дегән сөзләр униң Худаға қарши турғанлиғини көрситиду, дәп қарайтти. Чүнки Нимрод кейин бәрпа қилған шәһәрләр, жүмлидин Бабил шәһири Худа вә униң хәлқиғә қарши чиққан, шундақла Худаға қарши чиқишның симболи болуп қалған. «паланчи болса Нимродтәк, Пәрвәрдигарның алдида күчтүңгүр овчи экән» — бу сөзнің мәнаһи интайин сәлбий болуши мүмкин: «у һаһайити хәтәрлик адәм», «һаһайити тәкәббур бир жаһангир», «һәтта Пәрвәрдигарға қарши чиқишқа петиниду» дегәндәк мәниләрни көрситиду. □ **10:10** «Шинар» — «Бабил» яки «Вавилон»ның башқа бир наמידур. «айәтнің башқа хил тәржимиси» — «униң падишалиғиниң асаси Шинар зиминидики Бабил, Әрәк, Аккад вә Калнәһ дегән шәһәрләр еди». □ **10:11-12** «Ашур» — йәни «Асурийә». Мүмкинчилиги барки, Нимрод Бабил шәһиридә Худаға қарши болған һәрикәткә башламчи болған еди; шуңа кейин (инсан тиллири қалаймиқанлаштурулғанда) у Бабил шәһиридин чиқип кетишкә мәжбур болди. «У бу зиминидин Ашур зиминиға чиқип» дегәнның башқа бир хил тәржимиси «Ашур шу зиминдин чиқип,...». «булар қошулуп «Катта Шәһәр» болди» — демәк, Нинәвә дегән «катта шәһәр»ни көрситиду («Юн.» 1:1, 3:2, 3:3, 4:11ни көрүң). Чүнки кейинрәк, бу Нинәвә, Рәһобот-Ир, Калаһ вә Рәсән дегән төрт шәһәр бирилишип бир чоң катта шәһәр, йәни «Нинәвә шәһәр»и болди. Бәзи алимлар «Катта Шәһәр» пәкәт Калаһ билән Рәсәндин ибарәт икки шәһәрни көрситиду, дәп қарайду; бизниңчә «катта шәһәр» Нинәвә, Рәһобот-ир, Калаһ вә Рәсәнләрның һәммисини өз ичигә алиду. ■ **10:22** Яр. 11:10; 1Тар. 1:17. □ **10:23** «Маш» — яки «Мәшәк». □ **10:24** «Ебәр» — мәнаһи бәлким «дәриядин» өткүчи. «Ибраний» дегән сөз бәлким бу сөздин чиққан. ■ **10:24** 1Тар. 1:18.

Пәләгнің инисиниң исми Йоқтан еди.□

26 Йоқтандин Алмодад, Шәләф, Хазармавәт, Йераһ, 27 һадорам, Узал, Диклаһ, 28 Обал, Абимаәл, Шеба, 29 Офир, һавилаһ вә Йобаб төрәлди. Буларниң һәммиси Йоқтанниң оғуллири еди. 30 Уларниң олтарған жайлири болса Мешадин тартип, Сәффар дегән районниң шәриқ тәрипидики таққичә созулатти.

31 Жуқириқилар болса Шәмниң оғуллири болуп, өз қәбилиси вә тиллири бойичә қовм болуп өз зиминлирида олтирақлашқан еди.

32 Жуқиридикиләр Нунниң әвлатлири болуп, улар өз нәсәблири вә қовмлири бойичә хатириләнгән. Топандин кейинки йәр йүзидики барлиқ қовмлар уларниң ичидин тарқалған.■

Әлләрниң йәр йүзидә тарқақлаштурулуши

11

«Бабил мунари вақиәси» — Худаниң инсанларниң тилини парчиливетиши

□ **10:25** «Пәләг» — бу сөзниң тәләппузи «бөлүнүш»кә йеқиндур. «У яшиған дәвирдә йәр йүзидә бөлүнүш болди» — бу сөз һәқтә үч хил имканийәт бар: (1) бу сөzlәр Бабил мунари вақиәсидә (11-бап), Худаниң тилни бөлүши билән әлләрниму бөлгәнлигини, шундақла «йәр йүзидикиләрниң бөлүнүп кәткән»лигини көрситиду; (2) йәр-зиминниң өзиниң бөлүнүп кәткәнлигини көрситиду («Яр.» 1:9 бойичә йәр-зимин әсридә бирла қуруқлуқ еди, чоқум кейинчә мәлум вақитта һазирқи Асия, Явропа, Африқа, Америка, Австралийә вә Антарктика қитғәлиригә бөлүнгән); (3) жуқурида тилға елинған икки имканийәтниң тәң йүз бәргәнлигини көрситиду. ■ **10:32** Рос. 17:26

1 У заманда пүткүл йәр йүзидики тил һәм сөз бир хил еди. □ 2 Лекин шундақ болдики, адәмләр мәшриқ тәрәпкә сәпәр қилип, Шинар жутида бир түзләңликни учритип, шу йәрдә олтирақлашти. ■ 3 Улар бир-биригә: — Келиңлар, биз хиш қуюп, отта пиширайли! — дейишти. Шундақ қилип, улар қурулушта ташниң орниға хиш, лайниң орниға қаримай ишләтти. 4 Улар йәнә: — Келиңлар, әнди өзимизгә бир шәһәр бена қилип, шәһәрдә учи асманларға тақашқидәк бир мунар ясайли! Шундақ қилип өзимизгә бир нам тикләләймиз. Болмиса, пүткүл йәр йүзигә тарилип кетимиз, — дейишти. □ ■ 5 У вақитта Пәрвәрдигар адәм балилири бена қиливатқан шәһәр билән мунарни көргили чүшти. 6 Пәрвәрдигар: — «Мана, буларниң һәммиси бир қовмдур, уларниң һәммисиниң тилиму бирдур; бу уларниң ишиниң башлинишидур! Бундин кейин уларниң нийәт қилған һәр қандақ ишини һеч тосувалғили болмайду. 7 Шуңа Биз төвәнгә чүшүп уларниң бир-бириниң гәплирини уқалмаслиғи үчүн уларниң тилини *башқа-башқа қилип қалаймиқанлаштуруветәйли*» — деди. 8 Шундақ қилип Пәрвәрдигар уларни у жайдин пүткүл йәр йүзигә таритивәтти. Шунин билән улар шәһәрни ясаштин тохтап қалди. ■ 9 Шуңа бу шәһәрниң нами «Бабил» дәп аталди; чүнки у йәрдә Пәрвәрдигар пүткүл йәр йүзидикиләрниң тилини қалаймиқанлаштуруветти. Шундақ қилип Пәрвәрдигар уларни у жайдин пүткүл йәр йүзигә таритивәтти. □

Шәмниң нәсәбнамиси
1Тар. 1:1-27

10 Төвәндикиләр Шәмниң әвлатлиридур: — топан өтүп икки жилдин кейин, Шәм йүз йешида, униңдин Арфакшад төрәлди. □ ■ 11 Арфакшад туғулғандин кейин Шәм бәш йүз жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. 12 Арфакшад оттуз бәш яшқа киргәндә униңдин Шеләһ төрәлди. 13 Шеләһ туғулғандин кейин Арфакшад төрт йүз үч жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. 14 Шеләһ оттуз яшқа киргәндә униңдин Ебәр төрәлди. 15 Ебәр туғулғандин кейин Шеләһ төрт йүз үч жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. 16 Ебәр оттуз төрт яшқа киргәндә униңдин Пәләг төрәлди. 17 Пәләг туғулғандин кейин Ебәр төрт йүз оттуз жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. 18 Пәләг оттуз яшқа киргәндә униңдин Рәу төрәлди. ■ 19 Рәу туғулғандин кейин Пәләг икки йүз тоққуз жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. 20 Рәу оттуз икки яшқа киргәндә униңдин Серуг төрәлди. 21 Серуг туғулғандин кейин Рәу икки йүз йәттә жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди.

□ **11:1** «пүткүл йәр йүзидики тил ... бир хил еди» — бу тил қайси тил болуши керәк? Биз уни ибраний тили, дәп қараймиз. Сәвәви: (1) «Аләмниң Яритилиши»да учрайдиған, «Бабил мунари» вақиәсидин илгәрки барлиқ нам-исимлар ибраний тилидики нам-исимлар еди; (2) «Аләмниң Яритилиши» 1-11 баблардики көп әйтләрдә «сөз оюни» ишлитилгәнлиги бизгә мәлум (мәсилән, 2:32, 11:9 вә шуниңға мунасивәтлик изаһатларни көрүң). Әгәр шу замандики тил ибраний тили болмиған болса, ундақта, «Аләмниң Яритилиши»да шундақ «сөз оюни»ниң ишлитилиши мүмкин болмайтти. ■ **11:2** Яр. 10:10. □ **11:4** «учи асманларға тақашқидәк бир мунар ясайли» — уларниң мошу мәхсити бир хил мәғрурлуқни билдүрүп қалмай, бәлки йәнә мунар арқилиқ асмандики роһлар (жин-шәйтанлар) билән алақә қилиш («әф.» 2:2), палчилик қилиш мәхситиниңму барлигини ипадиләйду. Демәк, у мунар Худаниң йолиға қаримуқарши болған. Униң үстигә уларниң бундақ өзлирини тарилип кетиштин сақлаш тәдбири Худаниң адәмләргә: «силәр жүплишип көпийип, йәр йүзини толдуруңлар» (9:1) дегән әмригә хилап еди. ■ **11:4** Қан. 1:28 ■ **11:8** Қан. 32:8; Рос. 17:26. □ **11:9** «Бабил» — бу сөзниң икки мәнәси бар: — «Худаниң дәрвәзиси» вә «қалаймиқанчилиқ»; шүбһисизки, шәһәрни қурғучилар «мошу шәһәр билән асманларға житимиз» дегән мәхсәттә шәһәргә «Худаниң дәрвәзиси» дегән мәнилик намни қойған; лекин кейин «Бабил» дегән сөзниң «қалаймиқанчилиқ» дегән иккинчи мәнәси шу шәһәргә дәл мунасип кәлди. «Пәрвәрдигар уларни у жайдин пүткүл йәр йүзигә таритивәтти» — бу вақиә 10-баптики йәтмиш әл-қовмниң қайси йол билән бир-бирини айрилип кәктләнлигини, шундақла Нимродниң Бабил шәһиридин чиқип кәткәнлигини чүшәндүриду. Йәнә бир мүмкинчилиги барки, Бабилдикиләр кейинки дәвирләрдә чоқунған илаһ «Мардук» яки «Мәродак» әслидә Нимродниң ези еди. □ **11:10** «Төвәндикиләр Шәмниң әвлатлиридур: — » — мошу жүмлә билән «Аләмниң Яритилиши»ниң бәшинчи «толидоти» («тарихи»), йәни «Шәмниң толидоти» («Шәмниң әвлатлириниң тарихи») (11:9-11:26) башлиниду. ■ **11:10** Яр. 10:22-31; 1Тар. 1:17. ■ **11:18** 1Тар. 1:25

22 Серуг оттуз яшқа киргәндә уныңдин Наһор төрәлди. 23 Наһор туғулғандин кейин Серуг икки йүз жил өмүр көрүп, уныңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди.

24 Наһор жигирмә тоққуз яшқа киргәндә уныңдин Тәраһ төрәлди. 25 Тәраһ туғулғандин кейин Наһор бир йүз он тоққуз жил өмүр көрүп, уныңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди.

26 Тәраһ йәтмиш яшқа киргәндә уныңдин Абрам, Наһор вә һаран төрәлди.

Тәраһның нәсәбнамиси

27 Тәраһның әвлатлири төвәндикичә: — Тәраһтин Абрам, Наһор вә һаран төрәлди; һарандин Лут төрәлди. □ ■ 28 Лекин һаран туғулған жути болған, калдийләрниң Ур шәһиридә атиси Тәраһның алдида, Тәраһтин илгири өлди. □ 29 Абрам билән Наһор иккиси өйләнди. Абрамның аялиниң исми Сарай, Наһорның аялиниң исми Милкаһ еди; Милкаһ һаранның қизи еди; һаран болса Милкаһ вә Искаһның атиси еди. ■ 30 Лекин Сарай туғмас болғачқа, уның балиси йоқ еди. ■

31 Тәраһ болса оғли Абрамни, нәвриси Лут (һаранның оғли)ни вә келини, йәни Абрамның аяли Сарайни елип, Қанаан зиминиға бериш үчүн калдийләрниң Ур шәһиридин йолға чиқти; бирақ улар һаран дегән жайға йетип кәлгәндә, шу йәрдә олтирақлишип қалди. □ ■

32 Тәраһның көргән күнлири икки йүз бәш жил болуп, һаранда аләмдин өтти. □

12

Худаниң Ибраһим, йәни Абрамни таллиши — Ибраһимның этиқати

1 Пәрвәрдиғар әслидә Абрамға мундақ дегән еди: —

Сән өз жутуңдин, өз уруқ-туққанлириңдин вә өз ата жәмәтиңдин айрилип, Мән саңа көрситидиған зиминға барғин. ■ 2 Шундақ қилсаң Мән сени улук бир хәлиқ қилип, саңа бәхит-бәрикәт ата қилип, намиңни улук қилимән; шуның билән сән өзүң башқиларға бәхит-бәрикәт болисән; 3 кимләр саңа бәхит-бәрикәт тилисә Мән уларни бәрикәтләймән, кимки сени хорлиса, Мән чоқум уни ләнәткә қалдуримән; сән арқилиқ йәр йүзидики барлиқ аилә-қәбилиләргә бәхит-бәрикәт ата қилиниду! — деди. □ ■

□ 11:27 «Тәраһның әвлатлири төвәндикичә: —» — мошу жүмлә билән «Аләмнің Яритилиши»ның алтинчи «толидот»и («тарихи»), йәни «Тәраһның толидоти» («Тәраһның әвлатлириниң тарихи») (11:27-25:11) башлиниду.

■ 11:27 Йә. 24:2; 1Тар. 1:26. □ 11:28 «Калдийләр» — ибраний тилида «қасдийлар». ■ 11:29 Яр. 22:20.

■ 11:30 Яр. 16:1, 2; 18:11, 12. □ 11:31 «Қанаан зиминиға бериш үчүн калдийләрниң Ур шәһиридин йолға чиқти» — хәритә бетини көрүң. ■ 11:31 Йә. 24:2; Нәһ. 9:7; Рос. 7:4. □ 11:32 «Ибраһимның сәпири» — мунасивәтлик хәритини көрүң. ■ 12:1 Рос. 7:3; Ибр. 11:8. □ 12:3 «сени хорлиса» — яки «сени төвән көрсә», «сени пәс қилса». «сән арқилиқ йәр йүзидики барлиқ аилә-қәбилиләргә бәхит-бәрикәт ата қилиниду!» — Худаниң бу интайин муһим әһдиси вә шәртлири тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ 12:3 Яр. 18:18; 22:18; 26:4; Рос. 3:25; Гал. 3:8.

ИБРАҺИМНИҢ СӘПИРИ (Яритилиш 12-баб)

Ибраһимниң сәпири

⁴ Абрам Пәрвәрдигар униңға ейтқини бойичә һарандин айрилди; Лутму униң билән биллә маңди. Абрам һарандин чиққинида йәтмиш бәш яшта еди.

⁵ Абрам аяли Сарай билән инисиниң оғли Лутни елип, уларниң жиққан барлиқ мал-мүлүгини қошуп, һаранда егидарчилик қилған адәмләрни биллә қетип, Қанаан зиминиға бериш үчүн йолға чиқти; шундақ қилип улар Қанаан зиминиға йетип кәлди. ⁶ Абрам зиминни кезип, Шәкәм дегән жайдики «Морәһниң дуб дәриғи»ниң йениға кәлди (у чағда у зиминда Қананийлар туратти).

⁷ Пәрвәрдигар Абрамға көрүнүп, униңға: — Мән бу зиминни сениң нәслиңгә ата қилимән, — деди.

Шуниң билән у шу йәрдә өзигә көрүнгән Пәрвәрдигарға атап бир қурбанғаһ салди. ⁸ Андин у бу йәрдин йәткилип, Бәйт-Әлниң шәрқидики таққа барди; ғәрип тәрипидә Бәйт-Әл, шәриқ тәрипидә Аий дегән жай бар еди; у шу йәрдә чедир тикти. У шу йәрдә Пәрвәрдигарға атап бир қурбанғаһ ясап, Пәрвәрдигарниң намини чақирип ибадәт қилди. ⁹ Андин кейин Абрам тәдрижий көчүп, жәнубидики Нәгәв райониға қарап йәткәлди.

Абрамниң Мисирға чүшүши

■ 12:5 Рос. 7:4. ■ 12:6 Яр. 10:18,19; 13:7. □ 12:7 «У... Пәрвәрдигарға атап бир қурбанғаһ салди» — қизиқ бир йери шуки, Абрам бир нәччә қурбанғаһ салиду, лекин сунған қурбанлиқлири тоғрисида һеч қандақ хатирә йоқтур. Бәлким у көңлидә: — «Пәрвәрдигар маңа шундақ шапаәт көрсәткән турса, униңға ибадәт йолида мәлум бир қурбанлиқ сунушум керәк» дәп ойлиған болсиму, лекин немини қурбанлиқ сүпитидә сунушниң мувапиқ болидиғанлиғини билмәй, ясаған қурбанғаһлар қурбанлиқсиз қуруқ туруп қалған болуши мүмкин. ■ 12:7 Яр. 13:15; 15:18; 17:8; 24:7; 26:4; Қан. 34:4. □ 12:8 «Пәрвәрдигарниң намини чақирип ибадәт қилди» — яки «Пәрвәрдигарниң намини чақирип нида қилди». 4:26ни көрүң.

¹⁰ Зиминда ачарчилик болған еди; Абрам Мисирға чүшти; у шу йәрдә вақтинчә турмақчи болған еди, чүнки зиминда ачарчилик бәк еғир еди. □ ¹¹ Амма шундақ болдики, у Мисирға йеқинлашқанда, аяли Сарайға: — Мана, мән сениң һөсүн-жамалиңниң гөзәллигини билимән. ¹² Шундақ болидуки, мисирлиқлар сени көрсә, «Бу униң аяли экән» дәп, мени өлтүрүветип, сени тирик қалдуриду. ¹³ Шуниң үчүн сениң: «Мән униң сиңлиси» дейишиңни өтинимән. Шундақ қилсаң, мән сениңдин яхшилиқ тепип, сән арқилиқ тирик қалимән, — деди. ■ ¹⁴ Абрам Мисирға киргәндә шундақ болдики, мисирлиқлар дәрвәқә аялның гөзәл экәнлигини көрди. ¹⁵ Пирәвнниң әмирлириму уни көрүп, Пирәвнгә униң тәрипини қилди; шуниң билән аял Пирәвнниң ордисиға елип кирилди. □ ¹⁶ Пирәвн Сарайниң сәвәвидин Абрамға яхши муамилә қилди; шуниң билән у қой, кала, һаңға ешәкләр, қул-дедәкләр, мада ешәкләр вә төгиләргә еришти. ¹⁷ Амма Пәрвәрдигар Пирәвн вә өйидикилирини Абрамниң аяли Сарайниң сәвәвидин толиму еғир вабаларға муптила қилди. ■ ¹⁸ Шуниң үчүн Пирәвн Абрамни чақирип униңға: — «Бу зади сениң маңа немә қилғиниң? Немишкә униң өз аялиң экәнлигини маңа ейтмидиң? ¹⁹ Немишкә уни «сиңлим» дәп мениң уни хотунлуққа елишимға сәвәпкар болғили тас қалисән! Мана бу аялиң! Уни елип кәтकिन! — деди. ²⁰ Пирәвн өз адәмлиригә Абрам тоғрисида әмир қилди; улар уни, аялини вә униң барлигини қошуп йолға селивәтти.

13

Абрам билән Лутниң айрилип кетиши

¹ Шуниң билән Абрам аяли вә униң барлиқ нәрсилерини һәмдә Лутни елип Мисирдин чиқип, Қанаанниң жәнубидики Нәгәв жутиға маңди. ² У чағда Абрамниң мал-варан вә алтун-күмүчлири көп болуп, хеләла бай еди. ³ У көчүп жүрүп, жәнуптики Нәгәвдин Бәйт-Әлгә, йәни Бәйт-Әл билән Айиниң оттурисидики әслидә чедир тиккән жайға, ■ ⁴ қурбанғаһ ясиған жайға қайтип кәлди. Абрам шу йәрдә Пәрвәрдигарниң намини чақирип ибадәт қилди. ■ ⁵ Абрам билән биллә маңған Лутниңму қой-кала падилири вә чедирлири бар еди. ⁶ Әнди улар биллә турса, зимин уларни қамдалмайтти; ■ ⁷ бу сәвәптин Абрамниң падичилири билән Лутниң падичилириниң арисидә жедел чиқти (у вақитта Қананийлар билән Пәризийләр шу зиминда туратти). □ ■ ⁸ Шуңа Абрам Лутқа: — «Биз болсақ қериндашлармиз, сән билән мениң арамда, мениң падичилирим билән сениң падичилириң арисидә талаш-тартиш пәйда болмисун. ⁹ Мана, алдиңда пүткүл зимин турмамду? Әнди сән мәндин айрилғин; әгәр сән сол тәрәпкә барсаң, мән оң тәрәпкә барай; әгәр сән оң тәрәпкә барсаң, мән сол тәрәпкә барай», — деди. ■ ¹⁰ У вақитта Лут нәзәр селип көрдики, Иордан вадисидики барлиқ түзләңликниң Зоар шәһиригичә һәммила йәрниң сүйи интайин мол еди; Пәрвәрдигар Содом билән Гоморрани

□ **12:10** «чүшти» —Ибранияларға нисбәтән улар Худаниң «муқәддәс зимин»и болған Қанаан (Пәләстин)дин чиқип һәр қайси жайларға (уларниң жуғрапийилик орни егиз болсун, пәс болсун) маңса, «чүшүш» дегән пеил билән ипадилениду; шуниңдәк һәр қайси йәрдин Пәләстингә қарап маңса, «чиқиш» дегән пеил билән ипадилениду. «Абрам Мисирға чүшти» — Абрам (Ибраһим)ниң Мисирға чүшүши тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиз («Ибраһимниң һаятидин алидиған савақлар вә ибрәтләр»)дә азрақ тохтилимиз. ■ **12:13** Яр. 20:12; 26:7. □ **12:15** «Пирәвн» — Мисирниң падишасиниң умумий унвани еди. ■ **12:17** Зәб. 104:14-15 ■ **13:3** Яр. 12:8. ■ **13:4** Яр. 4:26; 12:8. ■ **13:6** Яр. 36:7. □ **13:7** «У вақитта Қананийлар билән Пәризийләр шу зиминда туратти» — «Қананийлар вә Пәризийләр»ниң тилға елинишиниң сәвәви бәлким (1) Ибраһимниң аилисидә ички жедел болса, әтрапидики бутпәрәсләр алдида Ибраһимниң Худа тоғрилиқ бәргән гувалиғиға дағ чүшәтти; (2) ички жедел аилини аңизлаштуруветәтти, шуниң билән әтрапидики қәбилеләр пурсәттин пайдилинип уларға һужум қилишиму мүмкин еди. ■ **13:7** Яр. 12:6. ■ **13:9** Яр. 20:15; 34:10.

вэйран қилиштин илгири бу йәр бәәйни Пәрвәрдигарниң беғи, Мисир зиминидәк еди. □

11 Шуниң билән Лут өзигә Иордан вадисидики пүткүл түзләңликни талливалди; андин Лут мәшриқ тәрәпкә көчүп барди. Шундақ қилип иккилән айрилди. 12 Абрам Қанаан зиминида олтирақлашти; Лут болса түзләңликтики шәһәрләрниң арасида турди; у бара-бара чедирлирини Содом шәһири тәрәпкә йөткиди. 13 Содом хәлқи рәзил адәмләр болуп, Пәрвәрдигарниң нәзиридә толиму еғир гунакарлар еди. ■

Абрамниң Һеbronга көчүши

14 Лут Абрамдин айрилип кәткәндин кейин, Пәрвәрдигар Абрамға: — Сән әнди бешиңни кәтирип, өзүң турған жайдин шимал вә жәнупқа, мәшриқ вә мәғрип тәрәпкә қаригин; 15 чүнки сән һазир көрүватқан бу барлиқ зиминни саңа вә нәслиңгә мәңгүлүк беримән. □ ■

16 Сениң нәслиңни йәрдики топидәк көп қилимән; шундақки, әгәр бириси йәрдики топини санап чиқалиса, сениң нәслиңниму санап чиқалиши мүмкин болиду. ■ 17 Орнуңдин тур, бу зиминни узунлуғи вә кәңлиги бойичә айланип чиққин; чүнки Мән уни саңа ата қилимән, — деди.

18 Шуңа Абрам чедирлирини йөткәп, Һеbron шәһиригә йеқин Мамрәдики дубзарлиқниң йениға берип олтирақлашти; у шу йәрдә Пәрвәрдигарға атап бир қурбангаһ ясиди. ■

14

Абрамниң Лутни қутқузуши

1 Шинарниң падишаси Амрафәл, Әлласарниң падишаси Ариоқ, Еламниң падишаси Кедорлайомәр вә Гойимниң падишаси Тидалниң күнлиридә шу вақиә болдики, 2 улар бирлишип Содомниң падишаси Бера, Гоморраниң падишаси Бирша, Адмаһниң падишаси Шинаб, Зәбоимниң падишаси Шәмъебәр вә Бела (йәни Зоар)ниң падишасиға қарши һужумға атланди. 3 Бу бәшиниң һәммиси келишип Сиддим вадисиға, йәни «Шор Деңизи» вадисиға жиғилди. □ 4 Улар он икки жил Кедорлайомәргә беқинди болди, он үчинчи жилға кәлгәндә, Кедорлайомәргә қарши исян кәтәрди.

5 Он төртинчи жили Кедорлайомәр вә униңға иттипақдаш болған падишалар һәммиси жиғилип, Аштарот-Карнаим дегән йәрдә рәфайийларға, шундақла һам дегән йәрдә зузийларға, Шавәһ-Кириатаимда Емийларға һужум қилип уларни йәнди; ■ 6 андин улар һорийларни уларниң Сеир тегида мәғлуп қилип, чөлниң йенидики Әл-Паранғичә сүрүптоқай қилди. 7 Арқидинла, улар Ән-Мишпатқа (йәни Қадәшкә) йенип келип, Амаләкләрниң пүткүл жутини булаң-талаң қилди; һазазон-Тамарда олтиришлиқ Аморийларниму һужум қилип мәғлуп қилди. 8 Шуниң билән Содомниң падишаси, Гоморраниң падишаси, Адмаһниң падишаси, Зәбоимниң падишаси вә Беланиң (йәни Зоарниң) падишаси чиқип, Сиддим вадисида уларға қарши жәң қилишқа сәп тизди; 9 мошу бәшәйлән Еламниң падишаси Кедорлайомәр, Гойимниң падишаси Тидал, Шинарниң падишаси Амрафәл, Әлласарниң падишаси Ариоқ қатарлиқлар билән соқушти; йәни төрт падиша билән бәш падиша өз ара соқушти. 10 Сиддим вадисидики һәммила йәрдә қаримай орақлири бар еди. Содом вә

□ 13:10 «барлиқ түзләңлик.... сүйи интайин мол еди» — бу йәрләр һазир «Өлүк Деңиз» әтрапидики купқуруқ қағжирақ жайлардур. «Пәрвәрдигарниң беғи» — демәк, Ерәм беғи. «Мисир зиминидәк» — Мисир зимини, болупму Нил дәрияси әтрапи толиму мунбәт, сүйи мол зиминдур. ■ 13:13 Яр. 18:20; Әз. 16:49. □ 13:15 «сән һазир көрүватқан бу барлиқ зиминни саңа ... беримән» — у көрүватқан зимин Лут талливалған Иордан вадисини өз ичигә алатти. Бу Худаниң биринчи қетим зиминни Ибраһимниң нәслигила әмәс, бәлки йәнә Ибраһимғиму беримән, дәп вәдә қилиши еди. Лекин әмәлийәттә, Ибраһим өмридә Пәләстин зиминидин пәкәт бир парчә йәрликла сетивалған (23-бап); шуңа Худаниң бу вәдиси Ибраһимниң тирилғанда, зиминға мирасхор болидиғанлиғини көрситидиған бир бешарәт болса керәк. ■ 13:15 Яр. 12:7; 15:7,18; 17:8; 26:4; Қан. 34:4; Рос. 7:5. ■ 13:16 Яр. 15:5; 17:4; Қан. 10:22; Йәр. 33:22; Рим. 4:17,18; Ибр. 11:12. ■ 13:18 Яр. 14:13. □ 14:3 «Шор деңизи» — «Өлүк Деңиз» дәпму атилиду. ■ 14:5 Яр. 15:20; Қан. 2:10,11.

Гоморраниң падишалари қечип, орәкләргә чүшүп кәтти. Амма қалғанлар болса таққа қечип кәтти.

¹¹ *Ғалип кәлгән төрт падиша болса* Содом билән Гоморраниң һәммә мал-мүлкини вә барлиқ озуқ-түлүгини елип кәтти. ¹² Улар йәнә Абрамниң жийәни Лутниму маллири билән қошуп елип кәтти; чүнки у Содомда олтирақлашқан еди.

¹³ Һалбуки, қутулуп қалған бириси берип бу ишларни ибраний Абрамға ейтти. Шу чағда у Аморий Мамрәниң дубзарлиғиниң йенида туратти. Мамрә болса Әшкол вә Анәрниң акиси еди; бу үчәйлән Абрам билән иттипақдаш еди. ■ ¹⁴ Абрам қериндишиниң әсир болуп қалғанлиғини аңлап, өз өйдә туғулған, алаһидә тәрбийиләнгән үч йүз он сәккиз адәмни башлап чиқип, *төрт падишани* қоғлап данғичә барди. □ ¹⁵ Кечиси у адәмлирини гуруппиларға бөлүп, улар билән бирликтә һужум қилип уларни мәғлуп қилип, уларни Дәмәшқниң шимал тәрипидики Һобан дегән жайғичә қоғлап берип, ¹⁶ пүткүл *олжа алған* мал-мүлүкни қайтувалди; өз қериндиши Лутни, униң мал-мүлки вә хотун-қизлирини, шундақла *барлиқ қалған* адәмләрни яндуруп кәлди.

Мәлкизәдәкниң Абрамға бәхит тилиши

¹⁷ Абрам Кедорлайомәр вә униң билән иттипақдаш падишаларни мәғлуп қилип, қайтип кәлгәндә, Содомниң падишаси Шавәһ вадиси (йәни Хан вадиси)ға униң алдиға чиқти.

¹⁸ Салемниң падишаси Мәлкизәдәкму нан билән шарап елип алдиға чиқти. У зат болса, Һәммидин Алий Тәңриниң каһини еди; □ ■ ¹⁹ у Абрамни бәхит-бәрикәтләп: — «Абрам асман билән зиминниң Егиси болған Һәммидин Алий Тәңри тәрипидин бәрикәтләнсун!» □

²⁰ Шундақла дүшмәнлириңни өз қолуңға тапшурған Һәммидин Алий Тәңригә һәмдусана оқулғай!» — деди.

Абрам болса ғәниймәт алған нәрсиләрниң ондин бирини униңға бәрди.

²¹ Андин Содомниң падишаси Абрамға: — Адәмләрни маңа бәргәйла, ғәниймәтләрни өзлиригә алғайла, — деди.

²² Лекин Абрам Содомниң падишасиға жавап берип: — Мән болсам асман билән зиминниң Егиси болған Һәммидин Алий Тәңри Пәрвәрдигарға қол кәтирип қәсәм қилғанмәнки, ²³ мән сәндин һәтта бир тал жип нә бир тал боқучиниму нә сениң башқа һәр қандақ нәрсәңни алмаймән; болмиса, сән кейин: «мән Абрамни бай қилип қойдом» дейишиң мүмкин.

²⁴ Шуңа жигитлиримниң йегән-ичкини, шундақла маңа һәмраһ болғанлар, йәни Анәр, Әшкол вә Мамрәләргә тегишлик үлүштин башқа, мән *ғәниймәттин* һеч нәрсә алмаймән; шулар өзлиригә тегишлик үлүшини алсун, — деди. □

15

Худаниң Абрамға көрүнүп, униң билән әһдә түзүши

□ **14:13 «ибраний»** — бу йәрдә «ибраний» дегән сөз биринчи қетим тилға елинған. «Ибраний» дегән сөз төвәндикидәк икки хил мәнидә болуши мүмкин: — (1) Ибраһим Ебәр дегән кишиниң әвлади (21:10); (2) «өткүчи». «Ибраний» дегәнниң бәлким «абар» («өтмәк») дегән пейл билән мунасивити болуши мүмкин. Ибраһим Қанаан зиминда туруватқанларға нисбәтән «дәриядин өткән киши» — демәк, у «улуқ дәрия» (Әфрат дәрияси)дин өтүп кәлгән киши еди. **«бу үчәйлән Абрам билән иттипақдаш еди»** — сәл тоғрирақ тәржимә қилсақ «Абрам бу үчәйлән билән иттипақдаш еди». ■ **14:13 Яр. 13:18.**

□ **14:14 «Абрам ... төрт падишани қоғлап данғичә барди»** — тәхминән 150-200 километрғичә қоғлиған. □ **14:18 «Мәлкизәдәк»** — бу зат тоғрилиқ «Зәбур» 109-күйдик изаһатларни, шундақла «Ибранийларға» дики 5-7-бапларни вә шуларниң изаһатлири, «қошумчә сөз»иниму көрүң. ■ **14:18 Ибр. 7:1, 2, 3.** □ **14:19 «Асман билән зиминниң Егиси»** — яки «асман билән зиминниң Яратқучиси». □ **14:24 «жигитләр»** — Ибраһимниң өз хизмәткарлирини көрситиду. Ибраһимниң һәмраһлири Анәр, Әшкол вә Мамрә бәлким Пәрвәрдигарға етиқат қилғучилар болмиғачқа, Ибраһим өзигә қойған қаттиқ тәләпни (һеч ғәниймәт алмаймән дегәндәк) уларниң үстигә қоймайду.

¹ Бу ишлардин кейин Пәрвәрдигарниң сөз-калами Абрамға аламәт көрүнүштә келип: «Әй Абрам, қорқмиғин; Мән Өзүм қалқиниң вә зор инъаминдурмән» — деди. ■ ² Лекин Абрам: — Әй Рәб Пәрвәрдигар, маңа немә берисән? Мана, мән балисиз турсам, өй-бисатлиримға варислиқ қилғучи мошу Дәмәшқлик Әлиезәрла бардур, — деди.

³ Абрам йәнә: Мана, Сән маңа һеч нәсил бәрмидиң, мана өйүмдә туруватқанлардин бири маңа варис болиду, деди.

⁴ Шу һаман Пәрвәрдигарниң сөз-калами униңға келип: «Бу киши саңа варис болмайду, бәлки өз пуштуңдин болидиған киши саңа варис болиду», — деди.

⁵ Шуниң билән Пәрвәрдигар уни ташқириға елип чиқип: — Әнди асманға қарап юлтузларни сана — Қени, уларни саналамсәнкин?! — деди. Андин униңға: — Сениң нәслиңму шундақ болиду, — деди. ■

⁶ Абрам Пәрвәрдигарға ишәнди; Пәрвәрдигар униңдики бу *ишәшни* униң һәққанийлиғи дәп һесаплиди. ■ ⁷ Йәнә униңға: Мән бу зиминға егә қилишқа сени Калдийәдики Ур шәһиридин елип чиққан Пәрвәрдигардурмән, — деди. ■

⁸ Лекин Абрам: — И Рәб Пәрвәрдигар, мән униңға жәзмән егә болидиғинимни қандақ билимән? — дәп сориди.

⁹ *Пәрвәрдигар* униңға: — Мән үчүн үч яшлиқ бир инәк, үч яшлиқ бир чиши өчкә, үч яшлиқ бир қочқар билән бир кәптәр вә бир бажқа елип кәлгин, — деди.

¹⁰ Шуңа у буларниң һәммисини елип, уларниң һәр бирсини йеримдин икки парчә қилип, йеримини йәнә бир йеримигә удулму удул қилип қоюп қойди; амма қушларни парчилимиди. ■ ¹¹ Қарға-қузғунлар тапларниң үстигә чүшкәндә, Абрам уларни үркүтүп һайдивәтти.

¹² Лекин күн патай дегәндә, Абрамни еғир бир уйқа басти вә мана, униң үстигә дәһшәтлик бир вәһимә, том қараңғулук чүшти. ¹³ Андин Пәрвәрдигар Абрамға: — Жәзмән билишиң керәкки, сениң нәслиң өзлириниң болмиған бир зиминда мусапир болуп, шу йәрдики хәлиқниң қуллуғида болиду вә шундақла, бу хәлиқ уларға төрт йүз жилғичә жәбир-зулум салиду. ■

¹⁴ Лекин Мән уларни қуллуққа салғучи шу таипиниң үстидин һөкүм чиқиримән. Кейин улар нурғун байлиқларни елип шу йәрдин чиқиду. ■ ¹⁵ Амма сән болсаң, аман-хатиржәмлик ичидә ата-бовилириңға қошулисән; узун өмүр көрүп андин дәпнә қилинисән. ■ ■ ¹⁶ Лекин шу йәрдә төрт әвлат өтүп, нәслиң бу йәргә йенип келиду; чүнки Аморийларниң қәбиһлигиниң зихи теһи тошмиди, деди. ■ ■

¹⁷ Шундақ болдики, күн петип қараңғу болғанда, мана, гәшләрниң оттурисидин өтүп кетиватқан, ис-түтәк чиқип турған бир отдан билән ялқунлуқ бир мәшгәл көрүнди. ■

¹⁸⁻¹⁹ Дәл шу күни Пәрвәрдигар Абрам билән әһдә түзүп униңға: — «Мән сениң нәслиңгә

■ **15:1** «Мән Өзүм қалқиниң вә зор инъаминдурмән» — башқа бир хил тәржимиси: «Мән саңа зор инъам бәргүчидурмән». ■ **15:1** Зәб. 15:5; 17:3; 18:12 ■ **15:5** Мис. 32:13; Қан. 10:22; Рим. 4:18; Ибр. 11:12. ■ **15:6** Рим. 4:3,9,18,22; Гал. 3:6; Яқ. 2:23. ■ **15:7** Зәб. 104:9-13 ■ **15:10** «чүшәнмә» — кона заманларда икки тәрәп бир-бири билән әһдә түзмәкчи болса, авал кала яки қойни союп, икки парчә қилип парчилайтти; андин икки тәрәп союп икки парчә қилған малниң оттурисидин тәң өтүп бир-биригә қәсәм қилатти. Бу ишниң мәнәси, «қайсимиз әһдини бузсақ, Худа уни бу сойған малға охшаш қилсун!» демәклик болуши мүмкин. Шуңа ибраний тилида «әһдә түзүш» адәттә «әһдә кесиш» дейлиду. «Йәр.» 34:8, 18-20-айәтләрни көрүң. ■ **15:13** Мис. 12:40; Рос. 7:6; Гал. 3:17. ■ **15:14** Мис. 3:22; 11:2; 12:35,36. ■ **15:15** «ата-бовилириңға қошулисән» — бу сөз ейтилған объектқа қарап мәнәсини бекитиш мүмкин. Аңлиғучи етиқатлиқ киши болса өлгәндин кейин униң роһи һәққанийларниң роһлириниң қешигә кетиду; етиқатсиз болса, уларниң роһи етиқатсизлар билән биллә болиду («Луқа» 16:13-19 вә «қошумчә сөз»ниму көрүң). ■ **15:15** Яр. 25:7, 8. ■ **15:16** «Аморийларниң қәбиһлиги» — Аморийлар Қанаан зиминида туруватқан қәбиләләр ичдә «йетәкчи қәбилә» һесаплинатти. «Аморийларниң қәбиһлигиниң зихи теһи тошмиған еди» — демәк, Худа уларға товва қилиш пурсити бәрсиму, улар товва қилмай, йәнила гунаға петип, Худа бекиткән чәккә йәткәндә, Ибраһимниң әвлатлири болған Исраиллар арқилиқ уларни жазалайду; Исраиллар уларни зиминидин һайдап йөқитиду. Бу ишлар «Чөл-Баявандики Сәпәр», «Қанун Шәрһи» вә «Йәшуа»да тәпсилиий тәсвирлиниду. «Мисирдин чиқиш»тики «қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **15:16** Мис. 12:40. ■ **15:17** «чүшәнмә» — бу нәрсиләрниң әһмийити, шундақла Худа Ибраһим билән бағлиған шу әһдә тоғрисидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз.

бу зиминни Мисирниң еқинидин тартип Улуқ дэрия, йэни Әфрат дэриясиғичэ беримэн; йэни Кенийлэр, Кэниззийлар, Кадмонийлар, ²⁰ һиттийлар, Пэриззийлэр, Рэфайийлар, ²¹ Аморийлар, Қананийлар, Гиргашийлар вэ Йэбусийларниң жутини уларниңқи қилимэн» деди.

16

Исмаилниң туғулуши

¹ Амма Абрамниң аяли Сарай униңға һеч бала туғуп бэрмиди; лекин униң һэжэр исимлиқ мисирлиқ бир дедиги бар еди; ² Сарай Абрамға: — Мана, Пэрвэрдигар мени туғуштин тости. Энди сэн мениң дедигимниң қешиға киргин; бэлким у арқилиқ ана болуп тиклинишим мүмкин, — деди. Абрам болса Сарайниң сөзини қобул көрди.

³ Шуниң билэн Абрамниң аяли Сарай дедиги мисирлиқ һэжэрни өз ери Абрамға тоқаллиққа апирип бәрди (у вақитта Абрам Қанаан зиминида он жил олтарған еди). ⁴ Абрам һэжэрниң қешиға кирди вэ у һамилдар болди. Амма у өзиниң һамилдар болғинини билгинидэ, у аял ғожайинини көзгэ илмас болуп қалди. ⁵ Сарай Абрамға қейидап: — Маңа чүшкэн бу хорлуқ сениң бешиңға чүшсун! Мэн өз дедигимни қучиғиңға селип бәрдим; энди у өзиниң һамилдар болғинини көргэндэ мэн униң нэзиридэ көзгэ илинмидим. Хэйр, Пэрвэрдигар сэн билэн мениң оттуримизда һөкүм чиқарсун! — деди.

⁶ Абрам Сарайға: — Мана, дедигиң өз қолуңдидур; саңа немэ лайиқ көрүнсэ униңға шуни қилгин, — деди. Буниң билэн Сарай униңға қаттиқлиқ қилишқа башлиди; буниң билэн у униң алдидин қечип кэтти.

⁷ Амма Пэрвэрдигарниң Пэриштиси уни чөлдики бир булақниң йенида, йэни Шур йолиниң бойидики булақниң йенидин тепип, униңға: ⁸ Эй Сарайниң дедиги һэжэр, нэдин кэлдиң, нэгэ барисэн? — дәп сориди. У жавап берип: — Мэн ғожайиним Сарайниң алдидин қечип чиқтим, — деди.

⁹ Пэрвэрдигарниң Пэриштиси униңға: — Аял ғожайиниңниң қешиға қайтип берип, униң қол астида бол, — деди.

¹⁰ Пэрвэрдигарниң Пэриштиси униңға йәнэ: — Сениң нэслиңни шундақ көпәйтимэнки, көплүгидин уни санап болғили болмайду, — деди.

¹¹ Андин Пэрвэрдигарниң Пэриштиси униңға: Мана, сэн һамилдарсэн; сэн бир оғул туғуп, униңға Исмаил дәп ат қойгин; чүнки Пэрвэрдигар сениң жэбир-жапайиңни аңлиди. ¹² У явайи ешэк кэби бир адәм болиду; униң қоли һәр адәмгэ қарши узитилиду, шуниңдэк һәр адәмниң қоли униңға қарши узитилиду; у қериндашлириниң удулида айрим туриду, деди.

¹³ һэжэр өз-өзигэ: «Мэн мошу йэрдэ мени Көргүчини арқисидин көрдүм» дәп, өзигэ сөз қилған Пэрвэрдигарни: «Сэн мени көргүчи Тэңридурсэн» дәп атиди. ¹⁴ Шуниң билэн у қудуқ: «Бээр-лаһай-рой» дәп аталди. У Қадэш билэн Бэрэд шәһириниң арилиғидидур.

■ **15:18-19** Яр. 12:7; 13:15; 24:7; 26:4; Мис. 32:13; Қан. 1:8; 34:4. □ **16:1** «һэжэр» — бу исим ибраний тилида «һагар» дәп елиниду. Бирақ бэзи оқурмәнлэр Исмаилниң аписини «һэжэр» дәп аташқа адәтлэнгән. □ **16:2** «бэлким у арқилиқ ана болуп тиклинишим мүмкин» — ибраний тилида «бэлким у арқилиқ қурулушум мүмкин». Эйни вақиттики өрп-адәтлэр бойичэ, аял ғожайинниң дедиги аял ғожайинниң еригэ бала туғуп бэрсэ, балини аял ғожайинниң балиси һесаплашқа болатти. □ **16:7** «Пэрвэрдигарниң Пэриштиси» — «Тэбирлэр»ни көрүң. «Пэрвэрдигарниң Пэриштиси» Тэврат дэвридэ интайин алаһидэ бир шәхс еди. Бэзи ишларда У Худаниң орнида көрүнәтти (мәсилән, йәнэ 7-14-айәт, 18-бапни көрүң). □ **16:11** «Исмаил» — ибраний тилида «Ишмаил». Мәнәси «Худа аңлиди». □ **16:12** «У қериндашлириниң удулида айрим туриду» — яки «шәриқ тәрипидэ туриду». Мэйли қайси тәржимиси тоғра болсун, бешарәтниң асасий мәнәси шуки, Исмаил (вэ униң әвлатлири) башқилар билэн, һәтта өз уруқ-туққанлири билэн арилашмай айрим туриду яки уларға өчмәнликтә яшайду. ■ **16:12** Яр. 25:18. □ **16:13** «мени Көргүчини арқисидин көрдүм» — яки пәқәт «мени Көргүчини көрдүм». Йәнэ башқа бир хил тәржимиси: «Мени көргүчини көрүпму, йәнэ тирик қалдим!». □ **16:14** «Бээр-лаһай-рой» — мәнәси «мени Көргүчиниң қудуғи». ■ **16:14** Яр. 24:62; 25:11.

¹⁵ Һәжәр Абрамға бир оғул туғуп бәрди. Абрам һәжәр униңға туғуп бәргән оғлиға Исмаил дәп ат қойди. ■ ¹⁶ Һәжәр Абрамға Исмаилни туғуп бәргәндә Абрам сәксән алтә яшта еди.

17

Худаниң Өз әһдисини бекитиши; әһдә бәлгүси — хәтнә

¹ Абрам тохсән тоққуз яшқа киргәндә, Пәрвәрдигар Абрамға көрүнүп униңға: — Мән Қадир Тәңридурмән. Сән Мениң алдимда меңип, камил болғин. □ ■ ² Мән Өзүм билән сениң араңда әһдәмни бекитип, сени интайин зор көпәйтимән, — деди. ■

³ Абрам өзини ташлап йүзини йәргә йеқип ятти; Худа униң билән йәнә сөзлишип мундақ деди: —

⁴ Өзүмгә кәлсәм, мана, Мениң әһдәм сән билән түзүлгәндур: — Сән нурғун әл-милләтләрниң атиси болисән. □ ■ ⁵ Шуниниң үчүн сениң исмиң буниңдин кейин Абрам аталмайду, бәлки исмиң Ибраһим болиду; чүнки Мән сени нурғун әл-милләтләрниң атиси қилдим. □ ■ ⁶ Мән сени интайин зор көпәйтимән; шуниниң билән сәндин көп әл-қовмларни пәйда қилимән, пуштуңдин падишалар чиқиду. ■ ⁷ Мән сән вә сәндин кейинки нәслиңниң Худаси болуш үчүн Өзүм сән вә сәндин кейинки нәслиңниң арисидә әбәдий әһдә сүпитидә бу әһдәмни тикләймән; ■ ⁸ Мән саңа вә сәндин кейинки нәслиңгә сән һазир мусапир болуп турған бу зиминни, йәни пүткүл Қанаан зиминини әбәдий бир мүлүк сүпитидә ата қилимән; вә Мән уларниң Худаси болимән, — деди. ■

⁹ Андин Худа Ибраһимға йәнә: — Сән өзүң Мениң әһдәмни тутқин, өзүң вә сәндин кейинки нәслиңму әвлаттин-әвлатқа буни тутуши керәк. ¹⁰ Мән сән билән вә сәндин кейинки нәслиң билән түзгән, силәрниң тутушуңлар керәк болған әһдәм шуки, араңлардики һәр бир әркәк хәтнә қилинсун. □ ■ ¹¹ Шуниниң билән силәр хәтнилигиңларни кесиветишиңлар керәк; бу Мән билән силәрниң араңлардики әһдиниң бәлгүси болиду. ■ ¹² Барлиқ әвлатлириңлар, нәсилдин-нәсилгә араңларда, мәйли өйдә туғулғанлар болсун, яки әвладиңлардин болмай ятлардин пулға сетивелинғанлар болсун, һәммә әркәк сәккиз күнлүк болғанда хәтнә қилинсун. ■ ¹³ Өйүңдә туғулғанлар билән пулуңға сетивалғанларниң һәммиси хәтнә қилиниши керәк. Шундақ қилғанда, Мениң әһдәм тәнлириңларда орнап, әбәдий бир әһдә болиду. ¹⁴ Лекин хәтнилиги туруп, техи хәтнә қилинмиған һәр бир әркәк Мениң әһдәмни бузған һесаплинип, үзүп ташлиниду, — деди.

¹⁵ Худа Ибраһимға йәнә сөз қилип: — Аялиң Сарайни әнди Сарай дәп атимигин, бәлки исми Сарай болсун. □ ■ ¹⁶ Мән униңға бәхит-бәрикәт берип, униңдинму саңа бир оғул беримән. Мән дәрвәкә уни бәрикәтләймән; шуниниң билән у әл-милләтләрниң аниси болиду; хәлиқләрниң падишалариму униңдин чиқиду, — деди. □

■ **16:15** Гал. 4:22. □ **17:1** «Қадир Тәңри» — ибраний тилида «Әл-Шатдай». «Шатдай» дегән сөз бәлким «мүрә» дегән мәнидики сөздин чиққан — шуниниң билән «шатдай» «мән йөләнгән мүрәм» дегәндәк йеқимлиқ мәнини билдүриду. «Мениң алдимда меңип» — Худаға етиқат қилғучиларға Худаниң тәйярлиған бир йоли бар, улар униңда меңиши керәк. Демәк, етиқатчилар «Худа мени көрүп туриду, вижданим бойичә меңишим керәк» дегән уқумда яшайду. ■ **17:1** Яр. 5:22. ■ **17:2** Яр. 12:2; 13:16; 15:5, 18; Мис. 2:24; 6:4; Лав. 26:42. □ **17:4** «мана, Мениң әһдәм сән билән түзүлгәндур: —» — яки «мана, Мән сән билән түзгән әһдәм шудур: -». ■ **17:4** Рим. 4:17. □ **17:5** «Ибраһим» — ибраний тилида «Авраһам». Буниң мәнаси «нурғун әвлатлириниң атиси» яки «көплигән хәлиқләрниң атиси». ■ **17:6** Мат. 1:6. ■ **17:7** Яр. 13:15. ■ **17:8** Яр. 15:18; Қан. 1:8. □ **17:10** «Мән сән билән...» — ибраний тилида «Мән силәр билән...». Бу «силәр» Ибраһим вә барлиқ өйидики адәмләрни көрситиши керәк. ■ **17:11** Рос. 7:8; Рим. 4:11. ■ **17:12** Лав. 12:3; Луқа 2:21. □ **17:15** «Сарай» — мәнаси «мениң мәликәм». Лекин «Сарай» болса пәқәт «мәликә» дегән мәнидә. Буниң әһмийити бәлким шуки, шу чағдин башлап Сарай пәқәт Ибраһим өзигила «мәликә» болупла қалмай, бәлки Худа алдидиму етиқати түпәйлидин «мәликә» дәп һесаплиниду («Ибр.» 11:11ни көрүң). □ **17:16** «... у әл-милләтләрниң аниси болиду» — Сарайдин болған шу әл-милләтләр «Йәһуда», «Исраил» (он қәбилә) вә «Едом» болиду. Он қәбилә сүргүн болғандин кейин улардин һазирқи бир нәччә милләт шәкилләнгән болуши мүмкин.

17 Ибраһим йәнә өзини йәргә етип дүм йетип күлүп кәтти вә көңлидә: «Йүз яшқа киргән адәмму балилиқ болаларму? Тохсән яшқа киргән Сараһму бала туғарму?!», — деди.□

18 Ибраһим Худаға: — Аһ, Исмаил алдиңда яшиса еди! деди.□

19 Худа униңға: — Яқ, аялиң Сараһ жәзмән саңа бир оғул туғуп бериду. Сән униңға «Ишақ» дәп ат қойгин. Мән униң билән өз әһдәмни түзимән; бу униңдин кейин келидиған нәсли билән бағлиған әбәдий бир әһдә сүпитидә болиду.□ ■ 20 Исмаилға кәлсәк, униң тоғрисидики дуайиңни аңлидим. Мана, Мән уни бәрикәтләп, нәслини көпәйтип, интайин зор көпәйтимән. Униң пуштидин он икки әмир чиқиду; Мән уни улук бир хәлиқ қилимән.□ ■ 21 Бирақ әһдәмни болса Мән келәр жили дәл мошу вақитта Сараһ саңа туғуп беридиған оғул — Ишақ билән түзимән, — деди.■

22 Худа Ибраһим билән сөзлишип болуп, униң йенидин жуқуриға чиқип кәтти.

23 Шуниң билән шу күнила Ибраһим өз оғли Исмаилни, өз өйидә туғулғанлар вә пулға сетивалғанларниң һәммисини, йәни униң өйидики барлиқ әркәкләрни елип, Худа униңға ейтқандәк уларниң хәтнилигини кесип хәтнә қилди.

24 Ибраһимниң хәтнилиги кесилип, хәтнә қилинғанда, тохсән тоққуз яшқа киргән еди.

25 Униң оғли Исмаилниң хәтнилиги кесилип, хәтнә қилинғанда, он үч яшта еди.

26-27 Ибраһим билән униң оғли Исмаил дәл шу күнниң өзидә хәтнә қилинди вә шундақла униң өйидики һәммә әр кишиләр, мәйли өйидә туғулған болсун яки яттин пулға сетивелинғанлар болсун, һәммиси униң билән биллә хәтнә қилинди.

18

Әрштин чүшкән үч мейман

1 Пәрвәрдиғар Мамрәдики дубзарлиқниң йенида Ибраһимға көрүнди; бу күн әң иссиған вақит болуп, у өз чедириниң ишигидә олтиратти. 2 У бешини кәтирип нәзәр селивиди, мана униң удулида үч киши өрә туратти. Уларни көрүп у чедириниң ишигидин қопуп, уларниң алдиға жүгүрүп берип, йәргә тәккидәк тазим қилип:■ 3 — и Рәббим, әгәр пеқир нәзәрлиридә илтипат тапқан болсам, өтүнимәнки, қуллириниң йенидин өтүп кәтмигәйла;□

4 азғина су кәлтүрүлсун, силәр путлириңларни жуяп дәрәқниң тегидә арам еливелиңлар.

5 Силәр өз қулуңларниң йенидин өткән екәнсиләр, мән бир чишләм нан елип чиқай, силәр һардуқуңларни чиқирип, андин өтүп кәткәйсиләр, деди. Улар жавап берип: — Ейтқиниңдәк қилгин, девиди, 6 Ибраһим чедириға Сараһниң қешиға жүгүрүп кирип, униңға: — Үч дас есил ундин тез хемир жуғуруп тоғач әткин, — деди.□

7 Андин Ибраһим кала падисиға жүгүрүп берип, юмран убдан бир мозайни таллап, чакириға тапшурди; у буни тезла тәйяр қилди.

8-9 Андин Ибраһим сериқ май, сүт вә тәйярлатқан мозайни елип келип, уларниң алдиға тутуп, өзи дәрәқниң тегидә уларниң алдида өрә турди; улар улардин йеди. Улар униңдин: аялиң Сараһ нәдә, дәп соривиди, у жавап берип: — Мана, чедирда, деди.

□ 17:17 «Ибраһим ... күлүп кәтти» — Ибраһим йәнә өзини йәргә етип дүм йетип күлүп кәтти ибраһимниң күлгәнлиги бәлким йерим ишәш, йерим ишәшсизлиқтин, йерим гумандин, йерим хошаллиқтин болса керәк. Лекин «Рим.» 4:17-21дә дейилгәнләр бойичә, Ибраһим тезла толук ишәшкә кәлди. Униң болғуси оғли «Ишақ»ниң исминиң мәнәси «күлкә»дур. □ 17:18 «Исмаил Сениң алдиңда яшиса еди!» — Мәнәси, бәлким, «Исмаил сән Худаниң бәхит-бәрикитигә еришсун!» дегәндәктур. Хелә рошәнки, Ибраһим мошу вақитқичә Исмаилни Худа вәдә қилған оғлум, дәп үмүт қилип кәлгән еди. □ 17:19 «Ишақ» — мәнәси «күлкә». ■ 17:19 Яр. 18:10; 21:2. □ 17:20 «улук бир хәлиқ» — бу әрәбләрдур. ■ 17:20 Яр. 16:10; 25:12,16. ■ 17:21 Яр. 21:2. ■ 18:2 Ибр. 13:2. □ 18:3

«Рәббим» — ибраний тилида «Адонай». Бу сөзигә қариганда Ибраһим бу мейманниң Пәрвәрдиғар екәнлигини билип йәткән еди. □ 18:6 «үч дас» — ибраний тилида «үч сәһ». Үч сәһ бәлким 22 литр ун болуши мүмкин еди.

10 Бириси: — Мән келәр жили мошу вақитта қешиңға жәзмән қайтип келимән, вә мана у вақитта аялиң Сараһниң бир оғли болиду, — деди. Сараһ болса униң кәйнидики чедирниң ишигидә туруп, буларни аңлавататти. □ ■

11 Ибраһим билән Сараһ иккиси яшинип, қерип қалған еди; Сараһта аял кишиләрдә болидиған адәт көрүш тохтап қалған еди. ■ 12 Шуңа Сараһ өз ичидә күлүп: — Мән шунчә қерип кәткән турсам, растинла ләззәт көрәләрмәнму? Еримму қерип кәткән турса? — дәп хиял қилди. ■

13 Пәрвәрдигар Ибраһимға: — Сараһниң: «Мән қерип кәткән турсам, растинла бала туғармәнму?» дәп күлгини немиси? 14 Пәрвәрдигарға мүмкин болмайдиган тилсимат иш барму? Бекиткән вақитта, йәни келәр жили дәл бу чағда қайтип келимән вә у вақитта Сараһниң бир оғли болиду, — деди. ■

15 Амма Сараһ қорқуп кетип: — Күлмидим, дәп инкар қилди. Лекин У: — Яқ, сән күлдүң, — деди.

Ибраһимниң Худадин жийәни Лут үчүн өтүнуши

16 Андин бу затлар у йәрдин қопуп, Содом тәрәпкә нәзирини ағдурди. Ибраһимму уларни узитип, улар билән биллә маңди.

17 Пәрвәрдигар: — Мән қилидиған ишимни Ибраһимдин йошурсам боламду? ■ 18 Чүнки Ибраһимдин улук вә күчлүк бир әл чиқиду вә шуниндәк йәр йүзидики барлиқ әл-милләтләр у арқилиқ бәхит-бәрикәткә муйәссәр болидиған турса? ■ 19 Чүнки Мән уни билип таллиғанмән; у чоқум өз балилирини вә униң өйидикиләрни өзигә әгәштүрүп, уларға Пәрвәрдигарниң йолини тутуп, һәққанийлиқни вә адаләтни жүргүзүшни үгитиду. Буниң билән Мәнки Пәрвәрдигар Ибраһим тоғрилиқ қилған вәдәмни әмәлгә ашуримән, — деди. □

20 Андин Пәрвәрдигар мундақ деди: — «Содом вә Гоморра тоғрилиқ көтирилгән дад-пәрәд наһайити күчлүк, уларниң гунайи интайин еғир болғини үчүн, □ 21 Мән һазирла чүшимән, қилмишлири растинла шу дад-пәрәдлардин Маңа мәлум болғандәк шунчә рәзилму, билип бақай; унчә рәзил болмиғандиму, Мән уни билишим керәк».

22 Шуниң билән бу кишиләр у йәрдин қозғилип, Содом тәрәпкә йол алди. Лекин Ибраһим йәнила Пәрвәрдигарниң алдида өрә туратти. □

23 Ибраһим йеқин берип: — Сән растинла һәққанийларни рәзилләр билән қошуп һалак қиламсән? 24 Шәһәрдә әллик һәққаний киши бар болуши мүмкин; Сән растинла шу жайни һалак қиламсән, әллик һәққаний киши үчүн у жайни кәчүрүм қилмамсән? 25 Яқ, яқ. Бу иш Сәндин нери болғай! һәққанийларни рәзилләргә қошуп өлтүрүп, һәққанийларға рәзилләргә охшаш муамилә қилиш Сәндин нери болғай! Пүткүл жаһанниң сорақчиси адаләт жүргүзмәмду? — деди. ■

26 Пәрвәрдигар жавап берип: — Әгәр Мән Содом шәһиридә әллик һәққанийни тапсам, улар үчүн пүткүл жайни аяп қалимән, — деди.

27 Андин Ибраһим жавап берип: — Мана мән пәкәт топа билән күлдин ибарәт болсамму, мән Егәм билән сөзләшкили йәнә петиналидим. 28 Мабада шу әллик һәққанийдин бәш киши кам болса, Сән бу бәш кишиниң кам болғини үчүн пүткүл шәһәрни йоқитамсән? — деди.

У: — Әгәр Мән шу йәрдә қириқ бәшни тапсамму, уни йоқатмаймән, деди.

□ 18:10 «Бириси» — ибраний тилида «у». ■ 18:10 Яр. 17:19,21; 21:2. ■ 18:11 Яр. 17:17; Рим. 4:19; Ибр. 11:11. ■ 18:12 һак. 19:26; 1Пет. 3:6. ■ 18:14 Мат. 19:26; Луқа 1:37. ■ 18:17 Ам. 3:7. ■ 18:18 Яр. 12:3; 22:18; 26:4; Рос. 3:25; Гал. 3:8. □ 18:19 «Чүнки Мән уни билип таллиғанмән; у чоқум өз балилирини вә униң өйидикиләрни өзигә әгәштүрүп...» — башқа бир хил тәржимиси: «Чүнки Мән... у өз балилириға үгәтсун дәп уни билип талливалдим». Лекин бундақ тәржимә әйәтниң иккинчи қисмиға анчә мас кәлмәйду. □ 18:20 «Содом билән Гоморра тоғрилиқ көтирилгән дад-пәрәд» — бу пәрәд шүбһисизки, Содом билән Гоморра тәрипидин хорланған вә зулум йегәнләрдin көтирилгән болса керәк («Әз.» 16:49ни көрүң). □ 18:22 «бу кишиләр» — кейинки баянлар бойичә, Пәрвәрдигар Ибраһим билән қалди; қалған икки зат Содомға маңиду вә шу йәрдә (19-бап) Лутни қутқузвалиду. Шу икки зат пәриштиләрдә еди (19:1). ■ 18:25 Рим. 3:6.

29 Ибраһим Униңға сөзини давам қилип: — Шу йәрдә қириқ кишила тепилиши мүмкин, девиди, *Пәрвәрдигар*: — Бу қириқи үчүн уни йоқатмаймән, — деди.

30 У йәнә сөз қилип: И Егәм, хапа болмиғайсән, мән йәнә сөз қилай. Шу йәрдә оттузи тепилиши мүмкин? — деди.

У: — Әгәр Мән у йәрдә оттузни тапсамму, йоқатмаймән, — деди.

31 У йәнә сөз қилип: — Мана әнди мән Егәм билән сөзләшкили жүрѳәт қилдим; шу йәрдә жигирмиси тепилиши мүмкин, — деди.

Пәрвәрдигар сөз қилип: бу жигирмиси үчүн у йәрни йоқатмаймән, — деди.

32 У сөзләп: — И Егәм, хапа болмиғай, мән пәкәт мошу бир қетимла сөз қилай! Шу йәрдә они тепилиши мүмкин, девиди, у жавап берип: — Мән они үчүн уни йоқатмаймән, — деди.

33 Пәрвәрдигар Ибраһим билән сөзлишип болғандин кейин кәтти; Ибраһимму өз жайиға қайтип кәтти.

19

Содом шәһиридикиләрниң рәзиллиги

1 Икки пәриштә кәчтә Содомға йетип кәлди; шу чағда Лут Содомниң дәрвазисида олтиратти. Лут уларни көрүпла орнидин туруп, алдиға чиқип йүзи йәргә тәккидәк тазим қилип: □

2 — Мана, әй ғоҗилирим, кәминилириниң өйигә чүшүп путлириңларни жуяп қонуп қалғайсиләр; андин әтә сәһәр қопуп йолға чиқсаңларму болиду, девиди, булар жававән: — Яқ, биз шәһәр мәйданида кәчләймиз, — деди. ■

3 Амма у уларни чиң тутувиди, ахир улар униң билән берип өйигә кирди. У уларға дәстихан селип, петир тоғачларни пиширип бәрди, улар ғизаланди. ■

4 Улар техи ятмиған еди, шәһәрдикиләр, йәни Содомниң әркәклири, яш, қери һәммиси һәр қайси мәһәллиләрдин келип өйни қоршивалди; 5 улар Лутни чақирип униңға: — Бүгүн кәчтә сениңкигә киргән адәмләр қени? Уларни бизгә чиқирип бәр, биз улар билән йеқинчилик қилимиз, — деди.

6 Лут дәрвазиниң алдиға, уларниң қешиға чиқип, ишикни йепиветип, 7 уларға: — Әй бурадәрлирим, мундақ рәзилликни қилмаңлар! 8 Мана, техи һеч әр билән биллә болмиған икки қизим бар; уларни силәргә чиқирип берәй. Улар билән халиқиниңларни қилиңлар. Амма бу адәмләр өгүзмниң сайиси астиға киргән екән, силәр уларни һеч немә қилмаңлар! — деди.

9 Лекин улар жавап берип: «Нери тур!» дегиничә, йәнә: — Бу йәрдә турушқа кәлгән бу мусапир һаким болмақчимикән? Әнди саңа уларға қилғандинму бәттәр яманлиқ қилимиз! — дәп Лутни қистап, ишикни чеқишқа бастуруп кәлди. ■

10 Амма у икки киши қоллирини узитип Лутни өйгә өз қешиға тартип әкиривелип, ишикни тақивалди 11 вә өйниң дәрвазисиниң алдидики адәмләрни кичигидин тартип чоңиғичә корлуққа муптила қилди; шуниң билән улар дәрвазини издәп, һалидин кәтти.

Лутниң Содомдин қечши

12 Андин иккәйлән Лутқа: — Мошу йәрдә йәнә бирәр кимиң барму? Күйоғул, оғул яки қизлириң вә яки шәһәрдә башқа адәмлириң болса уларни бу йәрдин елип кәткин! 13 Чүнки биз бу йәрни йоқитимиз; чүнки улар тоғрилиқ көтирилгән дад-пәряд Пәрвәрдигарниң алдида интайин күчлүк болғач, Пәрвәрдигар бизни уни йоқитишқа әвәтти, — деди.

14 Шуниң билән Лут ташқирға чиқип, қизлирини алидиған болғуси күйоғуллириниң қешиға берип: «Әнди қопуп бу йәрдин чиқип кетиңлар; чүнки Пәрвәрдигар шәһәрни йоқитиду» — деди. Амма у болғуси күйоғуллириниң нәзиригә чақчақ қилғандәк көрүнди.

□ 19:1 «дәрвазисида олтиратти» — кона заманларда пәкәт шәһәрниң мөтивәрлири вә ақсақаллири дәрвазида олтиришқа муйәссәр еди. Шуңа Лут Содом шәһиридә «мөтивәр» һесаплинатти. ■ 19:2 Яр. 18:4.

■ 19:3 Ибр. 13:2. ■ 19:9 Мис. 2:14; Рос. 7:27; 2Пет. 2:7, 8.

15 Таң атқанда, пәриштиләр Лутни алдиритип: — Энди қопуп аялиң билән қешиңдики икки қизиңни алғин; болмиса шәһәрниң қәбиһлигигә четилип қелип, һалак болисән, — деди.

16 Амма у техичә арисалди болуп турғанда, Пәрвәрдигар униңға рәһим қилғанлиғи үчүн, у иккилән Лутниң қолини, аялиниң қолини вә икки қизиниң қоллирини тутуп, уларни шәһәрниң сиртиға әчиқип, орунлаштуруп қойди. 17 Уларни чиқарғандин кейин шу иш болдики, улардин бири униңға: — Жениңни елип қач, һалак болмаслиғиң үчүн кәйниңгә қаримай, түзләңликтики һеч йәрдә тохтимай, таққа қачқин! — деди.

18 Лекин Лут уларға: — Ундақ болмиғай, әй ғоҗам, өтүнүп қалай! □ 19 Мана, кәминәнә көзүңдә илтипат тапти, җенимни қутқуздуң, маңа зор мәрһәмәт көрсәттиң; амма мән таққа қачалмаймән; ундақ қилсам, маңа бирәр апәт чүшүп, өлүп кетәрмәнмекин. 20 Қара, аву шәһәргә қечип барса болғидәк һаһайити йеқин экән, шундақла кичик шәһәр экән! Өтүнүп қалай, мениң шу йәргә қечишимға йол қойғайсән! У кичик шәһәр әмәсму?! Җеним шу йәрдә аман қалиду! — деди.

21 Пәриштә униңға җавап берип: — Хәйр, бу иштиму саңа мақул болай, сән ейтқан шу шәһәрни вәйран қилмай. 22 Энди у йәргә тездин қечип барғин; чүнки сән шу йәргә йетип бармиғичә һеч иш қилалмасмән, — деди. Шуңа у шәһәрниң исми «Зоар» дәп аталған. □

Содом билән Гомора шәһәрлириниң вәйран қилиниши

23 Лут Зоарға йетип барғанда күн нури йәр йүзигә чечилған еди. 24 Шу чағда Пәрвәрдигар әрштин, өз йенидин Содом билән Гоморраниң үстигә гуңгут вә от яғдуруп, 25 шу шәһәрләрни, пүткүл түзләңликни һәмдә шәһәрләрдики барлиқ аһалиләр вә йәрдин үнгәнләрни қошуп бәрбат қилди.

26 Лекин Лутниң арқисидин маңған аяли кәйнигә қаривиди, туз түврүккә айлинип қалди. ■

27 Этиси таң сәһәрдә, Ибраһим қопуп илгири Пәрвәрдигарниң алдида турған җайға чиқип,

28 Содом билән Гоморра тәрәпкә, шундақла түзләңликниң һәммә йеригә нәзәр селивиди, мана, йәр йүзидин хумданниң түтүнидәк түтүн өрләватқинини көрди. 29 Амма шундақ болдики, Худа у түзләңликтики шәһәрләрни вәйран қилғанда, У Ибраһимни есигә елип, Лут турған шәһәрләрни бәрбат қилғанда уни балаю-апәтниң ичидин чиқирип қутқузди. □

Лут вә униң қизлири

30 Амма Лут Зоар шәһиридә туруштин қорққачқа, Зоардин кетип, таққа чиқип, икки қизи билән шу йәрдә маканлашти. У икки қизи билән бир өңкүрдә турди. 31 Энди чоң қиз кичигигә: — Атимиз болса қерип кәтти; дунияниң қайдә-йосуни бойичә бу жутта бизгә йеқинчилик қилидиған һеч әр киши қалмиди. 32 Қени, атимизни шарап билән мәс қилип қоюп, униң билән биллә ятайли; шундақ қилсақ, биз пәрзәнт көрүп атимизниң уруғини қалдуралаймиз, — деди.

33 Шуниң билән улар у кечиси атисиға шарап ичкүзүп мәст қилип қоюп, чоң қизи кирип атиси билән ятти. Лекин Лут униң кирип ятқининиму, қопуп кәткининиму һеч сәзмиди.

□ 19:18 «ғоҗам» — яки «Рәббим». □ 19:22 «Зоар» — мәнәси «кичик». Лутниң бу илтимаси толиму гәлитә еди: (1) Зоар әслидә «түзләңликтики бәш шәһәр»дин бири болуп (14:2), Содом билән йеқин мунасивәттә еди. Шундақла Содомға охшаш гуналарға петип қалған болуши мүмкин еди. Шуңа пәриштиләр әслидә Зоарни йоқатмақчи болған (22-айәт); (2) Лут Содом шәһириниң гуналарини вә хәтәрлигини убдан билип турупму, йәнила униңға охшайдиған йәнә бир шәһәргә қачмақчи болди; (3) гәрчә Худа әҗайип йол билән уни вә аилисидиклирини қутқузған болсиму, у йәнила «таққа қечиш»тин қорқти, у бәлки «бирәр апәт бешимға чүшүши мүмкин» дәп ойлиған болуши мүмкин. Булар униң этиқатсизлиғи еди. (4) бизниңчә, униң шундақ илтимас қилишиниң сәвәви, у «сепиллиқ шәһәр» ичидә турсам аман-есән болимән» дәп билди. Ибраһим болса Худаниң башпанаһлиғиға ишинип, сепилсиз чедирларда туруп, толиму хатирҗәм яшиди. (5) ахир берип Лут Зоарда хатирҗәм болалмай йәнила таққа чиқип шу йәрни макан қилди (30-айәт). Бу вақиәләр тоғрилиқ йәнә «қошумчә сөз»имиздиму азрақ тохтилимиз. ■ 19:24 Қан. 29:22; Йәш. 13:19; Йәр. 20:16; 50:40; Жиг. 4:6; Әз. 16:50; Нош. 11:8; Ам. 4:11; Зәф. 2:9; Луқа 17:29; 2Пет. 2:6; Йәһ. 7. ■ 19:26 Луқа 17:32. □ 19:29 «у Ибраһимни есигә елип...» — ибраний тилида «Худа Ибраһимни есигә елип...».

³⁴ Этиси шундақ болдики, чоңи кичигигә: — Мана, мән ахшам атам билән яттим; бүгүн кәчтиму униңға йәнә шарап ичкүзәйли; шуниң билән сән кирип униң билән ятқин; шундақ қилип, һәр иккимиз пәрзәнт көрүп атимизниң нәслини қалдуралаймиз, — деди.

³⁵ Шуниң билән улар у кечиси атисигә шарап ичкүзүп мәст қилип қоюп, кичик қизи орнидин туруп униң билән биллә ятти. Амма Лут униң кирип ятқининиму, қопуп кәткининиму һеч сәзмиди.

³⁶ Шундақ қилип, Лутниң иккила қизи өз атисидин һамилдар болуп қалди. ³⁷ Чоңи болса оғул туғуп, униң етини Моаб қойди; у бүгүнки Моабийларниң атисидур. □

³⁸ Кичигиму оғул туғуп, униң етини Бән-Амми қойди. У бүгүнки Аммонийларниң атисидур. □

20

Ибраһим билән Абимәләк

¹ Ибраһим у йәрдин чиқип, жәнуп тәрәптики Нәгәвгә көчүп келип, Қадәш билән Шурниң арилиғида туруп қалди; бир мәзгилдин кейин Гәрарда олтирақлашти. ² Шу йәрдә Ибраһим аяли Сараһ тоғрисида: «У мениң сиңлимдур», дегән еди. Шуниң билән Гәрарниң падишаси Абимәләк адәм әвәтип, Сараһни өзигә хотун болушқа еливалди. ■

³ Лекин бир күни кечиси чүшидә Худа Абимәләккә келип униңға: — Мана, сән өзүңгә еливалған аял сәвәвидин әнди өлгән адәмдурсән; чүнки у башқа бирисиниң аялидур — деди.

⁴ Амма Абимәләк униңға теһи йеқинчилик қилмиған еди. У Худаға: — И Рәб, һәққаний бир хәлиқниму һалак қиламсән? □ ⁵ У өзиму маңа: «У мениң сиңлим» дәп ейтмидиму? Йәнә келип, бу аялму «У мениң акам», дәп ейтқан еди. Мән болсам сап көңлүм вә дурус нийитим билән бу ишни қилдим, — деди. □

⁶ Худа чүшидә униңға йәнә: — Бу ишни сап көңүл билән қилғиниңни билимән; шу сәвәптин Мән сени алдимда гуна қилиштин тосуп, униңға тегишиңгә қоймидим. ⁷ Әнди у кишиниң аялини өзигә қайтуруп бәр; чүнки у Пәйғәмбәр, у сениң һәққиндә дуа қилиду вә сән тирик қалисән. Әгәр уни яндуруп бәрмисән шуни билип қойғинки, сән вә һәммә адәмлириң қошулуп жәзмән өлисиләр, — деди.

⁸ Абимәләк әтигән таң сәһәрдә қопуп, һәммә хизмәтқарлирини чақирип, бу сөзләрниң һәммисини уларниң кулақлириға салди; бу адәмләр һаһайити қорқушуп кәтти. ⁹ Андин Абимәләк Ибраһимни чақирип униңға: — Бу бизгә немә қилғиниң? Мән саңа зади немә гуна қилдим, сән мән вә падишалиғимға еғир бир гунани жүкләп қойдуң? Маңа қилмайдиған ишларни қилдиң! — деди.

¹⁰ Абимәләк Ибраһимға йәнә: — Сән зади бизниң немә ишимизни көргиниң үчүн мошу ишни қилдиң? — деди. □

¹¹ Ибраһим жавап берип: — «Бу йәрдә шүбһисизки һеч ким Худадин қорқмайдикән, улар мени аялим түпәйлидин өлтүрүветиду», дәп ойлиған едим. ¹² Әмәлийәттә, униң мениң сиңлим экәнлиги раст, лекин у мениң ата бир, ана бөләк сиңлим; кейин у мениң аялим болди. □ ¹³ Лекин Худа мени атамниң өйидин чиқирип сәргәрданлиққа жүргүзгинидә, мән аялимға: — Биз қәйәргила барсақ, сән маңа шундақ шапаәт көрсәткәйсәнки, мениң тоғрамда: «Бу мениң акам болиду», дегин, — дәп ейтқан едим — деди. ■

□ **19:37** «Моаб» — «атиниң сүйи» яки «атидин болған». □ **19:38** «Бән-Амми» — мәнәси: «хәлқимниң оғли».

■ **20:2** Яр. 12:13; 26:7. □ **20:4** «Һәққаний хәлиқниму һалак қиламсән?» — Абимәләкниң өйидикиләргә, болупму қиз-аялларға бир хил ваба чүшкән еди (18-айәт). Шуниң билән мошу йәрдә у пәқәт өзи үчүнлә әмәс, бәлки өз хәлқи үчүн рәһим тилимәкчи. Абимәләкниң көп жәһәтләрдә хелә яхши тәрәплири бар. □ **20:5** «сап көңлүм вә дурус нийитим билән...» — ибраний тилида «қолумниң паклиги билән...».

□ **20:10** «сән зади бизниң немә ишимизни көргиниң үчүн мошу ишни қилдиң?» — Абимәләк бу иккинчи соални бәлким һәқиқий кәмтәрлик билән соригән болса керәк. У шүбһисизки Худадин қорққчқа, Худаниң Ибраһим тоғрилиқ «У пәйғәмбәр» дегән сөзини есидин чиқармиди. □ **20:12** «лекин у мениң ата бир, ана бөләк сиңлим» — ибраний тилида «лекин у анамниң қизи әмәс, бәлки атамниң қизи еди». ■ **20:13** Яр. 12:13.

14 Андин Абимэлэк қой-калилар, куллар вә дедәкләрни елип уларни Ибраһимға бәрди вә аяли Сараһниму униңға қайтуруп бәрди.

15 Абимэлэк: — Мана мениң зиминим болса алдинда турупту; көзүңгә қайси йәр яқса шу йәрдә турғин, — деди.

16 У Сараһқа: «Мана, мән акаңға миң күмүч тәңгә бәрдим; мана булар өз йениңдикиләр, шундақла һәммә адәмләрниң көз алдида уятни япқучи болиду; шуниң билән сән һәр қандақ дағ-әйиптин халас болисән». □ 17-18 Ибраһим Худаға дуа қилди, Худа Абимэлэк, аяли вә кенизәклирини сақайтти; андин улар йәнә бала туғалайдиған болди; чүнки Пәрвәрдигар Ибраһимниң аяли Сараһ түпәйлидин Абимэләкниң өйидики һәммә хотунларниң балиятқулирини етип қойған еди.

21

Ишақниң дуняға келиши

1 Энди Пәрвәрдигар вәдә қилғинидәк Сараһни йоқлиди; Пәрвәрдигар Сараһқа дегинидәк қилди. □ ■ 2 Сараһ һамилдар болуп, Ибраһим қериғанда Худа униңға бекиткән вақитта бир оғул туғуп бәрди. ■ 3 Ибраһим өзигә төрәлгән оғли, йәни Сараһ униңға туғуп бәргән оғлиниң исмини Ишақ қойди. □ 4 Андин Ибраһим Худа униңға буйруғинидәк өз оғли Ишақ туғулуп сәккизинчи күни хәтнә қилди. ■ 5 Оғли Ишақ туғулған чағда, Ибраһим йүз яшта еди. 6 Сараһ: «Худа мени күлдүрүвәтти; һәр ким бу ишни аңлиса, мән билән тәң күлүшиду», деди.

7 У йәнә: — Кимму Ибраһимға: «Сараһ бала емитидиған болиду!» дәп ейталайтти? Чүнки у қериғанда униңға бир оғул туғуп бәрдим! — деди.

Һәжәр билән Исмаилниң қоғлиниши

8 Бала чоң болуп, әмчәктин айрилди. Ишақ әмчәктин айрилған күни Ибраһим чоң зияпәт өткүзүп бәрди. 9 Амма Сараһ мисирлиқ һәжәрниң Ибраһимға туғуп бәргән оғулниң *Ишақни* мәсқирә қиливатқинини көрүп қалди. 10 Шуниң билән у Ибраһимға: — Бу дедәк билән оғлини һайдивәт! Чүнки бу дедәкниң оғли мениң оғлум Ишақ билән тәң варис болса болмайду!, — деди. ■

11 *Сараһниң* бу сөзи Ибраһимға толиму еғир кәлди; чүнки *Исмаилму* униң оғли-дә! □ 12 Лекин Худа Ибраһимға: — Балаң вә дедигиң вәждин бу сөз саңа еғир кәлмисун, бәлки Сараһниң саңа дегәнлириниң һәммисигә қулақ салғин; чүнки Ишақтин болғини сениң нәслиң һесаплиниду. ■ 13 Лекин дедәкниң оғлидинму бир хәлиқ-милләт пәйда қилимән, чүнки уму сениң нәслиң, — деди. ■

14 Этиси таң сәһәрдә Ибраһим қопуп, нан билән бир тулум суни елип һәжәргә берип, өшнисигә йүдкүзүп, балини униңға тапшуруп, иккисини йолға селип қойди. Һәжәр кетип, Бәэр-Шебаниң чөлидә кезип жүрди. □ 15-16 Энди тулумдики су түгәп кәткән еди; һәжәр балини бир чатқалниң түвигә ташлап қоюп, өз-өзигә: «Балиниң өлүп кетишигә қарап чидимаймән» дәп, бир оқ етимчә жираққа берип, удулида олтарди. У удулида олтирип, пәрәд көтирип жиғлиди.

□ 20:16 «шуниң билән сән һәр қандақ дағ-әйиптин халас болисән» — биз шу замандики өрп-адәтләрдин толук хәвәрдар болмиғачқа, Абимэләкниң бу соғитиниң әһмийитини һазир чүшинишимиз тәсрәк болиду; һалбуки, униң мәхсити ениқ көрүниду. □ 21:1 «Пәрвәрдигар ... Сараһни йоқлиди» — Тәврат-Инжильда, Худа мәлум кишини яки мәлук хәлиқни «йоқлап» униңға яки уларға йеқинлашса, яки алаһидә бәхит-бәрикәт, шапаәт көрситиду, яки қаттиқ жазалайду. Мошу йәрдә бәхит-бәрикәт йәткүзүш үчүн, әлвәттә. Бу ишта қизиқ бир йери шуки, Ибраһим башқилар үчүн «улар балилиқ болсун» (20:17-18) дәп дуа қилғандин кейин өзиму пәрзәнт көриду. ■ 21:1 Яр. 17:19; 18:10. ■ 21:2 Яр. 18:10,14; Гал. 4:23; Ибр. 11:11. □ 21:3 «Ишақ» — «күлкә». ■ 21:4 Яр. 17:10. ■ 21:10 Гал. 4:30. □ 21:11 «еғир» — яки «яман». ■ 21:12 Рим. 9:7; Ибр. 11:18. ■ 21:13 Яр. 16:10; 17:20. □ 21:14 «бала» — шу вақитта Исмаил 15-16 яшқа киргән еди.

17 Худа оғулның жиға авазини аңлиди; шуның билән Худаниң Пәриштиси асмандин һәжәрни чақирип униңға: — Әй һәжәр, саңа немә болди? Қорқмиғин; чүнки Худа оғулның йиға авазини ятқан йеридин аңлиди. 18 Энди қопуп, қолуң билән балини йөләп турғуз; чүнки Мән уни улук бир әл-милләт қилимән, — деди.■

19 Шуан Худа һәжәрниң көзлирини ачти, у бир қудуқни көрди. У берип тулумға су толдуруп, оғулға ичкүзди.

20 Худа у бала билән биллә болди; у өсүп чоң болди. У чөлдә яшап, мәргән болуп йетишти. 21 У Паран чөлидә турди; шу вақитларда аниси униңға Мисир зиминидин бир қизни хотунлуққа елип бәрди.

Ибраһимниң Абимәләк падиша билән келишим түзүши

22 У вақитларда шундақ болдики, Абимәләк вә униң ләшкәр беши Фикол келип Ибраһимға: — Қилған һәммә ишлириңда, Худа сениң билән биллидур. 23 Энди сән дәл мошу йәрдә маңа, оғлумға вә нәврәмгә хиянәт қилмаслиққа Худаниң намида қәсәм қилип бәргәйсән; мән саңа көрситип кәлгән меһриванлиғимдәк, сәнму маңа вә сән һазир туруватқан жутқа меһриванлиқ қилғайсән, — деди.■

24 Ибраһим: Қәсәм қилип берәй, деди.

25 Андин Ибраһим Абимәләкниң чакарлири тартивалған бир қудуқ тоғрисида Абимәләкни әйиплиди. 26 Абимәләк: — Бу ишни қилған кишини билмәймән; сән бу ишни маңиму ейтмапсән; мән бу ишни пәқәт бүгүнла аңлишим, — деди.

27 Ибраһим қой-кала елип Абимәләккә тәқдим қилди; андин улар иккилиси әһдә қилишти.

28 Ибраһим йәнә падидин йәттә чиши қозини бир тәрәпкә айрип қойди. 29 Абимәләк Ибраһимдин: — Сән бир тәрәпкә айрип қойған бу йәттә чиши қозиниң немә мәнаси бар? — дәп соривиди, 30 у: — Мениң бу қудуқни қолиғинимни етирап қилғиниңға гувалиқ сүпитидә бу йәттә чиши қозини қолумдин қобул қилғайсән, — дәп жавап бәрди.

31 Бу иккиси шу йәрдә қәсәм қилишқанлиғи үчүн, у шу жайни «Бәәр-Шеба» дәп атиди.□ 32 Шу тәриқидә улар Бәәр-Шебада әһдә қилишти. Андин Абимәләк вә униң ләшкәр беши Фикол қозғилип, Филистийләрниң зиминиға йенип кәтти.□

33 Ибраһим Бәәр-Шебада бир түп жулғунни тикип, у йәрдә Әбәдий Тәңри болған Пәрвәрдиғарниң намиға нида қилип ибадәт қилди.□ ■ 34 Ибраһим Филистийләрниң зиминида узун вақитқичә туруп қалди.□

22

Худаниң Ибраһимни синиши — Ишақни қурбанлиқ қилиши

1 Бу ишлардин кейин шундақ болдики, Худа Ибраһимни синап униңға: — Әй Ибраһим! деди. У: мана мән! — дәп жавап бәрди.

2 У: — Сән оғлуңни, йәни сән сөйидиған ялғуз оғлуң Ишақни елип, Мория жутиға берип, шу йәрдә, Мән саңа ейтидиған тағларниң бириниң үстидә уни көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә сунғин, — деди.□ ■

■ 21:18 Яр. 16:10; 17:20. ■ 21:23 Яр. 14:23. □ 21:31 «Бәәр-Шеба» — «қәсәм қудуғи» дегән мәнидә. Ибраһим тилида «қәсәм» («шеба» яки «шебуа») вә «йәттә» («шеба») дегәнләрниң аһаңи охшаш болғачқа, йәнә «йәттиниң қудуғи» дегән мәнаси бар. □ 21:32 «Фикол» — Гәрар падишаниң сәрдариниң умумий унвани еди (26:26). □ 21:33 «бир түп жулғунни тикип» — жулғун тикиш хурагий иш әмәс, бәлки униң әһмийити хошна әл билән әһдә түзгәнлиғи үчүн, «мошу йәрдә узун вақит турмақчимән» дегәндәк мәнини билдүрүштин ибарәт еди. ■ 21:33 Яр. 4:26. □ 21:34 «узун вақит» — ибраһим тилида «нурғун күнләр». □ 22:2 «Мория» — «2Тар.» 3:1ни көрүң. Худа Ибраһимға көрсәткән шу тағ бәлким кейин Сулайман муқәддәс ибадәтханини салған жай, шундақла Әйса Мәсиһ крестләнгән тағ (шимал тәрипи) болуши мүмкин. ■ 22:2 Ибр. 11:17.

³ Этиси Ибраһим сәһәр қопуп, ешигини тоқуп, жигитлиридин иккилән билән Исақни биллә елип, көйдүрмә қурбанлиқ үчүн отун йерип, Худа униңға ейтқан йәргә қарап маңди.

⁴ Үчинчи күни Ибраһим бешини көтирип қарап, жирақтин у йәрни көрди.

⁵ Ибраһим жигитлиригә: — Силәр ешәк билән мошу йәрдә туруп туруңлар. Мән балам билән у йәргә берип, сәждә қилип, андин қешиңларға йенип келимиз, — деди.

⁶ Шуниң билән Ибраһим көйдүрмә қурбанлиққа керәклик отунни елип, оғли Исаққа йүдкүзүп, өзи қолиға пичақ билән отни елип, иккиси биллә жүрүп кәтти. ⁷ Исақ атиси Ибраһимға: — Әй ата! девиди, у униңға жавап берип: — Мана мән, оғлум, деди. У униңдин: — Мана от билән отунғу бар, амма көйдүрмә қурбанлиқ болидиған қоза қени? — дәп соривиди, ⁸ Ибраһим жавап берип: — Әй оғлум, Худа Өзи Өзигә көйдүрмә қурбанлиқ қозини тәминләйду, — деди. Андин иккиси биргә йолини давамлаштурди.

⁹ Ахирида улар Худа Ибраһимға ейтқан жайға йетип кәлди. Ибраһим у йәрдә қурбанға ясап, үстигә отунни тизип қойди. Андин у оғли Исақни бағлап, уни қурбанғаһдики отунниң үстидә ятқузди. ■ ¹⁰ Андин Ибраһим қолини узитип, оғлини боғузлиғили пичақни алди.

¹¹ Шуан Пәрвәрдигарниң Пәриштиси асмандин уни чақирип униңға: — Ибраһим, Ибраһим! — дәп вақириди.

У: — Мана мән, — деди. □

¹² У униңға: — Сән балиға қолуңни тәккүзмигин, уни һеч немә қилмигин; чүнки Мән сениң Худадин қорққанлиғиңни билдим; чүнки сениң оғлуңни, йәни ялғуз оғлуңни Мәндин айимидиң, — деди.

¹³ Ибраһим бешини көтирип қаривиди, мана, арқисида мүңгүзлири чатқалға чирмишип қалған бир қочқарни көрди. Ибраһим берип қочқарни елип, уни оғлиниң орнида көйдүрмә қурбанлиқ қилип сунди. ¹⁴ Шуниң билән Ибраһим шу жайға «Яһвәһ-Йирәһ» дәп ат қойди. Шуңа кишиләр: «Пәрвәрдигарниң тегида тәминлиниду» дегән бу сөз бүгүнгә қәдәр ейтилип келиватиду. □ ¹⁵ Пәрвәрдигарниң Пәриштиси асмандин Ибраһимни иккинчи қетим чақирип униңға: —

¹⁶ Сән өз оғлуңни, йәни ялғуз оғлуңни айимай бу ишни қилғиниң үчүн Мән Өзүм билән қәсәм қилимәнки, дәйду Пәрвәрдигар, ■ ¹⁷ — Мән сени зор бәрикәтләп, нәслиңни асмандики юлтузлардәк нурғун көпәйтип, деңиз саһилидики кумдәк ғолдитимән; нәслиң болса дүшмәнлириниң дәрвазилиригә егә болиду. □ ■ ¹⁸ Сән Мениң авазимға қулақ салғиниң үчүн йәр йүзидики барлиқ әл-жутлар нәслиңниң нами билән өзлири үчүн бәхит-бәрикәт тиләйду, — деди. □ ■

¹⁹ Андин Ибраһим жигитлириниң қешиға йенип барди. Улар һәммиси орнидин турушуп Бәәр-Шебаға йол алди. Ибраһим Бәәр-Шебада туруп қалди.

Наһорниң әвлатлири

²⁰ Бу ишлардин кейин Ибраһимға: «Мана Милкаһму иниң Наһорға бир қанчә оғул туғуп берипту», дегән хәвәр йәтти. ²¹ Улар болса тунжа оғли уз, униң иниси Буз вә Арамниң атиси болған Кәмуәл, ²² андин Кәсәд, Хазо, Пилдаш, Йидлаф вә Бетуәл дегән оғуллар еди. ²³ (Бетуәлдин Ривкаһ төрәлди). Бу сәккизини Милкаһ Ибраһимниң иниси Наһорға туғуп бәрди. ²⁴ Шуниңдәк униң кенизиги Рәумаһму Тебаһ, Гаһам, Тахаш вә Маакаһ дегәнләрни туғуп бәрди.

■ **22:9** Яқ. 2:21. □ **22:11** «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» — 16:7 вә изаһатини көрүң. «Ибраһим, Ибраһим» — Худаниң адәмниң исмини икки қетим чақириси — униңға болған чоңқур меһир-муһәббитини вә Өзигә толиму әзиз экәнлигини көрситиду. □ **22:14** «Яһвәһ-Йирәһ» — «Яһвәһ (Пәрвәрдигар) тәминлигүчидур» дегән мәнидә. «Пәрвәрдигарниң тегида тәминлиниду» — Бу сөз етиқатчилар арасида бир тәмсил болуп қалған еди. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **22:16** Луқа 1:73; Ибр. 6:13. □ **22:17** «дәрвазиларға егә болуш» — пүткүл шәһәрни қолға алғанға баравәр. ■ **22:17** Яр. 24:60. □ **22:18** «йәр йүзидики барлиқ әл-жутлар ... бәхит-бәрикәт тиләйду» — яки «йәр йүзидики барлиқ әл-жутлар нәслиңниң вастиси билән бәхит-бәрикәт тапиду». ■ **22:18** Яр. 12:3; 18:18; 26:4; Рос. 3:25; Гал. 3:8.

23

Ибраһимниң Сараһни дәпнә қилиши

¹ Сараһ бир йүз жигирмә йәттә яшқичә өмүр көрди. Бу Сараһниң өмриниң жилири еди.

² Сараһ Қанаан зиминидики Кириат-Арба, йәни Һебронда вапат болди. Ибраһим берип Сараһ үчүн матәм тутуп жиға-зерә қилди. ³ Ибраһим өз мәрһумәсиниң йенидин қопуп, Һиттийларға сөз қилип:

⁴ — Мән болсам араңларда мусапир мейман, халас; силәр әнди араңлардин маңа бир йәрлик бериңлар; шуниң билән мән бу мәрһумәмни алдимда көрүнүп турмисун үчүн елип берип дәпнә қилай, — деди. □ ■

⁵⁻⁶ Һиттийлар Ибраһимға жавап берип: —

И ғоҗам, бизгә қулақ салғайла! Сили аримизда Худаниң бир шаһзадиси һесаплинила! Аримиздики әң есил йәрликни таллап, шу йәрдә мәрһумәлирини дәпнә қилғайла! Мәрһумәлирини дәпнә қилишқа һеч қайсимиз өз йәрлигини силидин аймайду, — деди.

⁷ Ибраһим орнидин туруп, у зиминдики хәлиққә, йәни Һиттийларға тазим қилип, ⁸ уларға:

— Әгәр мәрһумәмниң көз алдимда туривәрмәслиги үчүн, уни елип берип, дәпнә қилишимни рава көрсәңлар, ундақта сөзүмни аңлап мениң үчүн Зоһарниң оғли Әфронға сөз қилип,

⁹ униң етизиниң айиғида өзиниңки болған Макпеләһниң ғарини маңа беришини илтимас қилиңлар. У маңа буни силәрниң араңларда гәристан болушқа толук нәрхидә бәрсун, — деди.

¹⁰ Шу чағда Әфрон Һиттийлар арисидә олтиратти. Шуниң билән Һиттийлиқ Әфрон Һиттийларниң алдида, йәни шәһириниң дәрвазисидин киргүчиләрниң һәммисиниң алдида Ибраһимға жавап берип: — ¹¹ Йоқсу, әй ғоҗам, маңа қулақ салғайла. Бу етизлиқни, шундақла униңдики ғарни силигә берәй; уни өз хәлқим болған адәмләрниң алдида силигә бәрдим; өз мейитлирини дәпнә қилғайла, — деди.

¹² Андин Ибраһим йәнә зимин хәлқи алдида тазим қилип, ¹³ Шу зиминдики хәлиқниң қулақлири алдида Әфронға: — Илтимасимға қулақ салғайла; мән бу етизлиқниң нәрхи бойичә пул берәй, уни мәндин қобул қилғайла, андин мән мейитимни шу йәрдә дәпнә қилай, — деди.

¹⁴ Әфрон Ибраһимға жавап берип униңға:

¹⁵ Әй ғоҗам, маңа қулақ салғайла; төрт йүз шәкәл күмүчкә ярайдиған бир етизлиқ, сили билән мениң арамда немә еди? Сили мейитлирини дәпнә қилғайла — деди. □

¹⁶ Ибраһим Әфронниң сөзигә қошулди; андин Әфрон Һиттийлар алдида ейтқан бани, йәни шу чағдики сода өлчими бойичә төрт йүз шәкәл күмүчни таразида тартип бәрди. ■

¹⁷ Шундақ қилип Мамрәниң удулидики Макпеләһқа җайлашқан Әфронниң етизлиғи, йәни етизлиқниң өзи, униңдики ғар, шундақла етизлиқниң ичи вә әтрапидики барлиқ дәрәқләрниң һәммиси ■ ¹⁸ Һиттийларниң көз алдида Ибраһимға тапшурулуп, йәни Әфронниң шәһириниң дәрвазисидин барлиқ киргүчиләрниң алдида униң мүлки қилип бекитилди.

¹⁹ Шуниңдин кейин Ибраһим аяли Сараһни Қанаан зиминидики Мамрә (йәни, Һеброн)ниң удулидики Макпеләһниң етизлиғиниң ғарида дәпнә қилди. ²⁰ Шу тәриқидә у етизлиқ вә униңдики ғар Һиттийлар тәрипидин Ибраһимға гәристан болушқа тайин қилинди.

24

Ибраһимниң хизмәткариниң Исақ үчүн қиз издиши

¹ Ибраһим қерип, йеши бир йәргә берип қалған еди; Пәрвәрдигар Ибраһимға һәр тәрәптә бәхит-бәрикәт ата қилған еди. ² Ибраһим өйидики әң мөтивәр хизмәтқари, өзиниң пүтүн

□ **23:4** «бериңлар» — Ибраһимниң «бериңлар» дегини билән, бу «сетип бериңлар» дегәнни билдүридиған силиқ-сипайә мәнидики гәптур (9-айәтни көрүң). ■ **23:4** Рос. 7:5. □ **23:15** «төрт йүз шәкәл күмүчкә ярайдиған бир етизлиқ, сили билән мениң арамда немә еди?» — әмәлийәттә бу баһа интайин жуқури баһа еди. Ибраһим униң мөхситини убдан чүшинәтти. ■ **23:16** Яр. 50:13. ■ **23:17** Рос. 7:16.

мал-мүлкини башқуридиған ғождарға: — Қолуңни янпашмниң астиға қойгин; □ ■ 3 Мән сени асманларниң Худаси шундақла йәрниң Худаси болған Пәрвәрдиғарниң нами билән қәсәм қилдурумәнки, сән мән һазир туруватқан бу Қананийларниң арисидин оғлумға қиз елип бәрмәй, ■ 4 Бәлки өз жутумға, шундақла өз уруқ-туққанлиримниң қешиға берип, оғлум Ишаққа хотун елип бәргәйсән, — деди.

5 Хизмәтқари униңға: — Мабада у қиз мән билән бу жутқа кәлгили унимиса, ундақта өзлири чиққан шу жутқа оғуллирини яндуруп апирамдимән? — деди.

6 Ибраһим униңға жавап берип: — Һези бол, оғлумни һәргиз шу йәргә яндуруп бармигин!

7 Мени атамниң өйи билән туғулған жутумдин йетәкләп елип кәлгүчи, йәни маңа сөз қилип: — «Сениң нәслиңгә бу жутни беримән», дәп маңа қәсәм қилған, асманниң Худаси болған Пәрвәрдиғар Өз Пәриштисини алдиңға әвәтиду; шуниң билән сән у йәрдин оғлумға қиз елип келәләйсән. ■ 8 Шундақтиму, әгәр қиз сән билән бу йәргә кәлгили унимиса, мән саңа қилдуридиған қәсәмдин халас болисән; амма оғлумни у йәргә һәргиз яндуруп бармигин, — деди.

9 Шуниң билән хизмәтқар қолини ғождис Ибраһимниң янпишиниң астиға қоюп туруп, бу тоғрида униңға қәсәм қилди.

10 Андин хизмәтқар бу тоғрида ғождисиниң төгилиридин онни, шундақла ғождисиниң һәр хил есил нәрсилерини елип йолға чиқти; у Арам-Наһараим райониға сәпәр қилип, Наһорниң шәһиригә йетип кәлди. □ 11 У шәһәрниң сиртидики бир қудуқниң йенида төгилирини чөкүндурди: бу кәчқурун, қиз-аялларниң су тартқили чиқидиған чеғи еди. 12 У дуа қилип: — Әй ғождам Ибраһимниң Худаси болған Пәрвәрдиғар, өтүнимәнки, бүгүн мениң ишимни оңға тартқайсән, ғождам Ибраһимға шапаәт көрсәткәйсән. □ 13 Мана мән бу йәрдә қудуқниң бешида туруватимән вә шәһәр хәлқиниң қизлири бу йәргә су тартқили келиватиду. 14 Әнди шундақ болсунки, мән қайси қизға: «Комзикиңни чүшүрсәң, мән су ичивалсам боптикән!» десәм, у жавап берип: «Мана ичкин, мән төгилириңниму суғирип қояй», десә, у қиз сән қулуң Ишаққа бекиткиниңниң өзи болсун. Буниңдин сениң ғождам Ибраһимға шапаәт қилғиниңни биләләймән, — деди.

15 У теһи сөзини түгәтмәйла, мана Ривкаһ козини мүрисидә кәтирип чиқип кәлди; у болса Ибраһимниң иниси Наһорниң аяли Милкаһтин туғулған оғли Бетуәлниң қизи еди; ■ 16 Қиз интайин чирайлиқ болуп, һеч әр киши тәғмигән пак қиз еди. У қудуқниң бойиға чүшүп, комзикини толдуруп андин чиқти. 17 Хизмәтқар униң алдиға жүгүрүп берип: — Өтүнүп қалай, комзикиңтин азғина су отливалай, деди.

18 У жавап берип: — Ичкәйла, әй ғождам! дәпла, комзәкни дәрһал қолиға елип, униң су ичиши үчүн сунди.

19 У сүйидин униңға қанғичә ичкүзгәндин кейин: — Төгилиригиму қанғичә су ичкүзүп қояй, — деди.

20 Шуниң билән у дәрһал комзәктики суни олаққа төкүветип, йәнә қудуққа су тартқили жүгүрүп барди; у униң һәммә төгилиригә су тартип бәрди. 21 У киши униңға көзини тиккиничә жим-жит туруп, Пәрвәрдиғарниң йолини оң қилған, қилмиғанлиғини билиш үчүн күтүвататти. 22 Төгиләр су ичип қанғанда, шундақ болдики, һелиқи киши йерим шәкәллик бир алтун бурун һалқиси билән икки қолиға он шәкәллик алтун биләйүзүкни чиқирип қизға берип униңға: 23 Сән кимниң қизи болисән? Маңа дәп бәрсәң! Атаңниң өйидә бизгә қонғидәк жай барму? — дәп сориди.

24 Қиз униңға: — Мән Милкаһниң Наһорға туғуп бәргән оғли Бетуәлниң қизи болимән, —

□ 24:2 «әң мөтивәр» — яки «һәммидин яшанған». ■ 24:2 Яр. 47:29. ■ 24:3 Яр. 28:1. ■ 24:7 Яр. 12:1, 7; 13:15; 15:18; 26:4; Мис. 32:13; Қан. 34:4; Рос. 7:5. □ 24:10 «Арам-Наһараим» — яки «Месопотамия», йәни «икки дәрйаниң оттурисидики район». □ 24:12 «мениң ишимни оңға тартқайсән» — ибраний тилида «ишни мениң алдимда йүз бәргүзгәйсән!». «шапаәт» — мошу йәрдә «шапаәт» ибраний тилида «хәсәд» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу сөзниң мәнаси бәк чоңқур болуп, көп йәрләрдә «өзгәрмәс муһәббәт» яки «өзгәрмәс меһриванлиқ» дәп тәржимә қилиниду. Көп йәрләрдә бир хил әһдә билән бағлиқ болиду; шуңа сөзниң узунрақ бир хил тәржимиси: «меһир-муһәббәт әһдисидә һаман туриду» дегәндәк болиду. ■ 24:15 Яр. 22:23

деди, ²⁵ йәнә униңға: — Бизниңкидә саман билән боғуз кәңри, *силәргә* қонғили жайму бар, — деди.

²⁶ Шуан бу адәм еңишип Пәрвәрдигарниң алдида сәждә қилип: ²⁷ Өз шапаити билән һоҗамдин вападарлиғини айимиған, ғоҗам Ибраһимниң Худаси болған Пәрвәрдигарға һәмдусана оқулғай! Пәрвәрдигар бу сәпиримдә мени ғоҗамниң қериндашлири турған өйгә башлап кәлди! — деди.

²⁸ Қиз жүгүрүп берип, буларниң һәммисини анисиниң өйдикиләргә ейтип бәрди. ²⁹ Әнди Ривкаһниң Лабан дегән бир акиси бар еди. Лабан қудуқниң бешиға, у адәмниң қешиға жүгүрүп чиқти. ³⁰ Чүнки у сиңлисиниң бурун һалқисини вә қоллиридики биләйүзүкләрни көрүп, һәмдә сиңлисиниң: у адәм маңа мундақ-мундақ деди, дегинини аңлап, у адәмниң қешиға барди. Мана, у киши қудуқниң йенида төгиләрниң қешида туратти. ³¹ Лабан униңға: — Әй Пәрвәрдигарниң бәхит-бәрикити ата қилинғучи, киргәйла! Немә үчүн ташқирида турдила? Мән өйни тәйярлап қойдум, төгиләргиму жай раслидим, — деди.

³² У адәм өйгә кирди; Лабан төгиләрдин жүкни чүшүрүп, төгиләргә саман билән боғуз берип, у кишиниң һәм униң һәмраһлириниң путлирини жуйғили су елип кәлди; ³³ андин у кишиниң алдиға таам қоюлди; лекин у: — Мән гепимни демәй туруп таам йемәймән, — деди. Лабан жавап берип: — Ейтқайла, деди.

³⁴ У: — Мән болсам Ибраһимниң хизмәтқаримән; ³⁵ Пәрвәрдигар ғоҗамға көп бәхит-бәрикәт ата қилғачқа, у улук бир киши болди. У униңға қой билән кала, күмүч билән алтун, қул билән дедәкләрни, төгә билән ешәкләрни бәрди. ³⁶ Ғоҗамниң аяли Сараһ қериғанда ғоҗамға бир оғул туғуп бәргән еди. Ғоҗам *оғлиға* өзиниң барлиғини атиди. ³⁷ Ғоҗам мени қәсәм қилдуруп: «Сән мән туруватқан зиминдики Қананийларниң қизлиридин оғлумға хотун елип бәрмә, ³⁸ бәлки жәзмән атамниң өйигә, өз туққанлиримниң қешиға берип, оғлумға хотун елип бәргәйсән», — деди. ³⁹ У вақитта мән ғоҗамға: «У қиз мән билән кәлғили унимисичу?» — десәм, ⁴⁰ у маңа жавап берип: «Тутқан йоллирим униңға очуқ болған Пәрвәрдигарим Өз Пәриштисини сениң билән әвәтип, йолуңни оң қилиду. Бу тәриқидә сән мениң аилидикилим арисидин, атамниң жәмәти ичидин оғлумға хотун елип берисән.

⁴¹ Шундақ қилип аиләмдикиләрниң қешиға йетип барғиниңда, сән мән қилдурған қәсәмдин халас болисән; улар саңа қизни бәрмисиму охшашла қәсәмдин халас болисән», — дегән еди.

⁴² Шуңа мән бүгүн бу қудуқниң қешиға келип: — Әй, ғоҗам Ибраһимниң Худаси болған Пәрвәрдигар, әгәр сән бу сәпиримни оң қилсаң: — ⁴³ мана мән су қудуғиниң йенида туруватимән; вә шундақ болсунки, су тартқили кәлгән қизға: «Комзикиндин маңа бир отлам су бәргән болсаң», десәм, ⁴⁴ у маңа: «Сән ичкин, төгилириңгиму су тартип берәй», дәп жавап бәрсә, ундақта бу қиз дәл Пәрвәрдигар Өзи ғоҗамниң оғли үчүн бекиткән қиз болсун, дәп дуа қилған едим. ⁴⁵ Кеңлүмдә техи сөзүм түгимәйла, мана, Ривкаһ комзәкни мүрисидә кетирип чиқип, қудуқниң бойиға чүшүп су тартти; мән униңға: — Илтипат қилип, маңа су ичкили қойсаң, девидим, ⁴⁶ у дәрһал комзикини мүрисидин чүшүрүп: «Ичкәйла, төгилириниму суғирип қояй», деди. Шуниң билән мән ичтим; у төгилиримниму суғирип қойди. ⁴⁷ Андин мән униңдин: — Кимниң қизи болисән, дәп сорисам, у жавап берип: — Мән Наһорниң Милкаһдин туғулған оғли Бетуәлниң қизи болиман, — деди. Шу чағда мән униң бурниға һалқа, қоллириға биләйүзүкләрни селип қойдум; ⁴⁸ андин еңишип Пәрвәрдигарға сәждә қилдим; ғоҗамниң қериндишиниң қизини униң оғли үчүн елип кетишкә мениң йолумни оң қилғини үчүн, ғоҗамниң Худаси болған Пәрвәрдигарға һәмдусана ейттим. ⁴⁹ Әнди силәр ғоҗамға ихлас қилип шапаәт көрситәйли десәңлар, буни маңа дәңлар. Әгәр халимисаңлар, униму маңа ейтиңлар, мән оң тәрәпкә яки сол тәрәпкә баримән, — деди. □

⁵⁰ Әнди Лабан билән Бетуәл жавап берип: — Бу иш Пәрвәрдигардин болғач, силигә я ундақ

■ 24:24 Яр. 22:23. □ 24:32 «Лабан төгиләрдин жүкни чүшүрүп» — ибраний тилида «у төгиләрдин жүкни чүшүрүп». □ 24:49 «Әгәр халимисаңлар, униму маңа ейтиңлар, мән оң тәрәпкә яки сол тәрәпкә баримән» — рошәнки, хизмәтқар ишниң қандақ болушидин қәтғийнәзәр, Ибраһимниң аилидикиләрниң қешиға йетип барғинида, улар қизни бәрмисиму охшашла қәсәмдин халас болидиғанлиғи ениқ турсиму, у қизни издәштин янмайтти.

я бундақ дейәлмәймиз. □ 51 Мана, Ривкаһ алдилирида туриду; уни елип кәткәйла. У Пәрвәрдигарниң дегинидәк өз ғожилириниң оғлиға хотун болсун, — деди.

52 Ибраһимниң хизмәтқари уларниң сөзлирини аңлап, йәргә еңишип, Пәрвәрдигарға сәждә қилди. 53 Андин, хизмәтқар күмүч буюмларни, алтун буюмларни вә кийим-кечәкләрни чиқирип, буларни Ривкаһқа бәрди; у йәнә қизниң акиси вә анисиғиму қиммәтлик һәдийәләрни сунди.

54 Андин у вә һәмраһлири билән биллә йәп-ичип, шу йәрдә қонуп қалди. Этиси сәһәрдә қопуп, у уларға: мени ғоҗамниң қешиға йолға селип қоюңлар, девиди, 55 Қизниң акиси билән аниси униңға: — Қиз бир қанчә күн яки он күн йенимизда турсун; андин барсун, — деди.

56 Амма у уларға: — Пәрвәрдигар мениң сәпиримни оң қилған экән, мени тосмаңлар; ғоҗамниң қешиға беришим үчүн мени йолға селип қоюңлар, — деди.

57 Улар униңға: — Қизни чақирип, униң ағзидин аңлап бақайли, дәп 58 Ривкаһни чақирип униңдин: — Бу адәм билән барамсән? дәп соривиди, у: — Барай, дәп жавап бәрди.

59 Шуниң билән улар сиңлиси Ривкаһни, униң баққан аниси, Ибраһимниң хизмәтқари вә адәмлири билән қошуп йолға селип қойди. ■ 60 У вақитта улар Ривкаһқа бәхит тиләп: — Әй сиңлимиз, миңлиған он миңлиған адәмләрниң аниси болғайсән!

Нәслиң дүшмәнлириниң дәрвазилириға егә болғай! — деди.

61 Шуниң билән Ривкаһ билән униң дедәклири орнидин туруп, төгиләргә минип, у кишигә әгишип маңди. Шундақ қилип хизмәтқар Ривкаһни елип йолға чиқти.

62 Исақ Бәэр-лаһай-рой дегән җайдин байила қайтип кәлгән еди; чүнки у җәнуптики Нәгәвдә туратти; ■ 63 Исақ кәчқурун истиқамәткә далаға чиққан еди; у бешини кәтирип қариса, мана төгиләр келивататти. 64-65 Ривкаһ бешини кәтирип, Исақни көрди; у дәрһал төгидин чүшүп, хизмәтқардин: — Сәһрада бизниң алдимизға чиқиватқан бу киши ким болиду? — дәп сориди. Хизмәтқар: — Бу ғоҗамдур! деди. Ривкаһ дәрһал чүмбилини тартип йүзини йепивалди.

66 Хизмәтқар әнди қилған һәммә ишлирини Исаққа ейтип бәрди. 67 Исақ қизни аниси Сараһниң чедириға башлап кирди; у Ривкаһни өз әмригә алди; у униң хотуни болди. У уни яхши көрүп қалди; бу тәриқидә Исақ анисиниң вапатидин кейин тәсәлли тапти. □

25

Ибраһимниң башқа әвлатлири

1Тар. 1:28-42

1 Ибраһим Кәтураһ исимлик йәнә бир аялни алған еди. 2 У Ибраһимға Зимран, Йоқшан, Медан, Мидиян, Ишбак вә Шуаһни туғуп бәрди. ■ 3 Йоқшандин Шеба билән Дедан төрәлди; Деданниң әвлатлири Ашурийлар, Летушийлар вә Леуммийлар еди. □ 4 Мидиянниң оғуллири Әфаһ, Ефәр, һанох, Абида вә Әлдааһ еди. Булар һәммиси Кәтураһниң әвлатлири еди.

5 Ибраһим барлиғини Исаққа ативәткән еди; ■ 6 Ибраһим теһи һаят вақтида кичик хотунлиридин болған оғуллириға һәдийәләрни берип, андин буларни оғли Исақтин жирақ турсун дәп, күн чиқиш тәрәпкә, шәрқий зиминға әвәтивәткән еди. □

Ибраһимниң өлүми вә дәпнә қилиниши

□ 24:50 «силигә я ундақ я бундақ дейәлмәймиз» — Ибрания тилида: «силигә я яман я яхши дейәлмәймиз». ■ 24:59 Яр. 35:8 ■ 24:62 Яр. 16:14; 25:11. □ 24:67 «Исақ анисиниң вапатидин кейин тәсәлли тапти» — Сараһ бу иштин бурун вапат болған еди (23-бапни көрүң). ■ 25:2 1Тар. 1:32. □ 25:3 «ашурийлар» — мошу «ашурийлар» болса кейинки «Ашурлар» яки «Асурийләр» әмәс. «Ашурлар» яки «асурийләр» болса шәмниң әвлатлиридин еди (10:22ни көрүң). ■ 25:5 Яр. 24:36. □ 25:6 «кичик хотунлири» — һәҗәр вә Кәтураһлар еди. Ибраһимниң шундақ орунлаштуруши, шүбһисизки, кейинки вақитларда оғуллири арасида Худа вәдә қилған мирас (Пәләстин зимини) үстидә чиқиши мүмкин болған җедәлләрниң алдини елиш үчүн еди.

7-8 Ибраһимниң өмриниң күнлири бир йүз йәтмиш жил болди; у толиму қерип, күнлири тошуп, нәпәстин тохтап вапат болди; у өз қовминиң қешиға берип қошулди. □ ■ 9 Униң оғуллири Исақ вә Исмаил уни Мамрәниң удулиға жайлашқан, һиттий Зоһарниң оғли Эфронниң етизлиғидики Макпеләһниң ғарида дәпнә қилди. 10 Бу етизлиқни Ибраһим һиттийлардин сетивалған еди; мана бу йәрликкә Ибраһим дәпнә қилинди, аяли Сараһму мошу йәргә дәпнә қилинған еди.

11 Ибраһим вапат болғандин кейин шундақ болдики, Пәрвәрдигар униң оғли Исақни бәрикәтлиди. Исақ Бәәр-Лаһай-Ройниң йенида туратти.

Исмаилниң әвлатлири

12 Төвәндикиләр Сараһниң мисирлиқ дедиги һәжәрдин туғулған, Ибраһимниң оғли болған Исмаилниң әвлатлири: —□

13 Исмаилниң оғуллириниң, уларниң нәсәбнамилири вә қәбилилири бойчә исми төвәндикичә: — Исмаилниң тунжа оғли Небайот; андин Кедар, Адбәәл, Мибсам, ■ 14 Мишма, Думаһ, Масса, 15 һадад билән Тема, Йәтур билән Нафиш вә Қәдәмаһ еди. 16 Булар болса Исмаилниң оғуллири болуп, уларниң кәнт вә чедирғаһлири уларниң нами билән аталған болуп, улар он икки қәбилигә әмир болған еди.

17 Исмаилниң өмриниң жилири бир йүз оттуз йәттә жил болди; у ахирқи нәпсини тартип вапат болуп, өз қовминиң қешиға берип қошулди.

18 Униң әвлатлири һавилаһ районидин тартип шурғичә олтирақлашти (Шур болса Мисирниң уттурисида болуп, Ашурға баридиған йолда еди). Исмаил өзиниң барлиқ қериндашлириниң удулида олтирақлашти. □

Әсав билән Яқупниң дуняға келиши

19 Ибраһимниң оғли Исақниң нәслиниң баяни мундақтур: — Ибраһимдин Исақ төрәлди. □

20 Исақ Падан-Арамда олтиришлиқ арамай Бетуәлниң қизи, арамай Лабанниң сиңлиси болған Ривкаһни хотунлуққа алғанда қириқ яшқа киргән еди. 21 Амма Ривкаһ болса туғмас болғачқа, Исақ хотуни үчүн Пәрвәрдигарға дуа-тилавәт қилди; Пәрвәрдигар униң дуасини ижабәт қилди; шуниң билән аяли Ривкаһ һамилдар болди. ■

22 Амма униң қосиғидики икки бала бир-бири билән соқушқили турди. Шуниң билән Ривкаһ: — Әгәр бундақлиғини билсәм, һамилдар болуп немә қилаттим? — дәп Пәрвәрдигардин сәвәвини сориғили барди.

23 Пәрвәрдигар униңға: —

«Сениң қосиғиңда икки әл бардур,
Ичиндин икки хәлиқ чиқип бир-биридин айрилиду,
Бир хәлиқ йәнә бир хәлиқтин ғалип келиду,
Чоңи кичигиниң хизмитини қилиду» — деди. ■

24 Униң ай-күни тошқанда, мана униң қосиғида дәрвәқә бир жүп кош гезәк бар еди. □ 25 Авал туғулғини қизғуч болуп, пүтүн бәдини жувидәк түклүк еди. Улар униң исмини Әсав дәп

□ 25:7-8 «өз қовминиң қешиға берип қошулди» — 15:15 вә изаһатини көрүң. ■ 25:7-8 Яр. 15:15.

□ 25:12 «төвәндикиләр .... Исмаилниң әвлатлири» — мошу жүмлә билән «Аләмниң Яритилиши»ниң йәттинчи «толидот»и («тарихи»), йәни «Исмаилниң толидоти» («Исмаилниң әвлатлириниң тарихи») (25:12-18) башлиниду.

■ 25:13 1Тар. 1:29. □ 25:18 «Исмаил өзиниң барлиқ қериндашлириниң удулида олтирақлашти» — бу баян Исмаил тоғрисидаки илгәрки бешарәт (16:12)ниң әмәлгә ашурулушини көрситиду; униңдин бәлким Исмаил вә әвлатлириниң өз қериндашлири болған йәһудийлар вә башқилар билән қаршилишиниң башланғанлиғини пуратқан болуши мүмкин. Мошу әйәттики «Ашур» Асурийә әмәс, бәлким Синай чөлидики бир районни көрситиши мүмкин. □ 25:19 «Ибраһимниң оғли Исақниң нәслиниң баяни мундақтур» — мошу жүмлә билән «Аләмниң Яритилиши»ниң сәккизинчи «толидот»и («тарихи»), йәни «Исақниң толидоти» («Исақниң нәслиниң баяни») (25:19-35:26) башлиниду.

■ 25:21 Рим. 9:10. ■ 25:23 2Сам. 8:14; Рим. 9:12. □ 25:24 «Әсав» — «түклүк».

қойди. □ 26 Андин иниси қоли билән Әсавниң тапинини тутқан һалда чиқти. Бу сәвәптин униң исми Яқуп дәп қоюлди. Улар туғулғанда Исһақ атмиш яшта еди. ■

Әсавниң тунжилик һоқуқи, йәни тунжа оғуллуқ һоқуқни сетиветиши

27 Балилар өсүп чоң болди; Әсав маһир овчи болуп, дала-жаңгалда жүридиған адәм болди. Яқуп болса дурус адәм болуп, чедирларда туратти. □ 28 Исһақ Әсавниң овлап кәлгән гөшидин дайим йәп турғачқа, униңға амрақ еди. Лекин Ривкаһ Яқупқа амрақ еди.

29 Бир күни Яқуп *почақ* шорписи қайнитивататти; Әсав даладин һерип-ечип қайтип кәлди.

30 Әсав Яқупқа: — Мән һалимдин кәттим! Өтүнүп қалай, аву қизилдин бәрсәң! — Аву қизил нәрсидин мени озукландурсаңчу! Мән һалимдин кәттим, — деди (шу сәвәптин униң ети «Едом» дәпму аталди). □

31 Яқуп униңға: — Ундақ болса, тунжилик һоқуқуңни маңа сетип бәргин, — деди. □

32 Әсав: — Мән өләй дәватимән, бу тунжилик һоқуқиниң маңа немә пайдиси? — деди. ■

33 Яқуп: — Әмисә һазир маңа қәсәм қилгин, девиди, у униңға қәсәм қилип, тунжилик һоқуқини Яқупқа сетип бәрди.

34 Шуниң билән Яқуп Әсавға нан билән қизил почақ шорписини бәрди. У йәп-ичип орнидин туруп кәтти. Шундақ қилип Әсав тунжилик һоқуқиға шунчә етиварсиз қариган еди.

26

Исһақниң Гәрарда мусапир болуп туруши

1 Қанаан зиминида Ибраһимниң вақтидики ачарчиликтин башқа йәнә бир қетимлик ачарчилик йүз бәрди. Шуниң билән Исһақ Гәрар шәһиригә, Филистийләрниң падишаси Абимәләкниң қешиға барди. □ 2 Пәрвәрдиғар униңға көрүнүп мундақ деди: — Сән Мисирға чүшмәй, бәлки Мән саңа көрситип беридиған жутта турғин. □ 3 Мошу зиминдин чиқмай мусапир болуп турғин; шуниң билән Мән сән билән биллә болуп, саңа бәхит-бәрикәт ата қилимән; чүнки Мән сән вә нәслиңгә бу зиминларниң һәммисини берип, атаң Ибраһимға бәргән қәсимимни ада қилимән; ■ 4 нәслиңни асмандики юлтузлардәк көпәйтимән вә нәслиңгә бу зиминларниң һәммисини беримән; йәр йүзидики барлиқ әл-жутлар нәслиңниң нами билән өзлиригә бәхит-бәрикәт тиләйду; □ ■ 5 Чүнки Ибраһим Мениң авазимға қулақ селип, тапилиғиним, әмирлирим, бәлгүлимилирим вә қанунлиримни бежа кәлтүрди, — деди.

6 Шуниң билән Исһақ Гәрарда туруп қалди. 7 Амма у йәрлик кишиләр униң аяли тоғрисида сориса у: — Бу мениң сиңлим болиду, — деди; чүнки Ривкаһ интайин чирайлиқ болғачқа,

□ 25:25 «Яқуп» — мәнәси «тапанға есилғучи» яки көчмә мәнидә «орун басар» яки «муһапизәтчи» дегәнлик еди. Кейин Әсав Яқупқа өч болуп қелип, униң исмини «орун егиливалғучи» дегән сәлбий мәнидә ишлитиду (27:36). ■ 25:26 Һош. 12:4. □ 25:27 «чүшәнмә» — умумән ейтқанда, Тәвратта овчилик қилиш сәлбий қарилиду. «Чедирларда туратти» Яқупни һорун адәм дегәнлик әмәс, бәлки аилисидики ишлар, болупму чарвичилиқ билән шуғуллиниватқинини көрситиду. Яқупниң тәҗрибилиқ қойчи екәнлиги 29:7дин көрүниду. Бәзи тәржимиләрдә «Яқуп **жимғур** адәм» дейилгини билән ибраний тилидики бу сөз («там» яки «тамам») Тәвратта дайим «дурус», «камил» дегән мәнини билдүриду. □ 25:30 «Едом» — «қизил». □ 25:31 «тунжилик һоқуқи» — (яки «тунжа оғуллуқ һоқуқ») — Бу һоқуқ төрт ишни өз ичигә алған болуши мүмкин: — (1) пүткүл аилисидикиләр үчүн егидарчилик мәсәулийити; (2) башқа оғулларға қариганда, атисидин мирасни бир һәссә көп елиш; (3) атисиниң бәхит-бәрикәт тиләш хәйрлик дуасидин алаһидә бәһриман болуш; (4) пүткүл аилисидикиләр үчүн каһинлик (дуа қилиш) вәзиписини өтәш. Биз «тунжилик һоқуқи» тоғрисида «қошумчә сөз»имиздә йәнә тохтилимиз. ■ 25:32 Йәш. 22:13; 1Кор. 15:32. □ 26:1 «Абимәләк» — шу вақитта Гәрар падишасиниң умумий унвани еди. Бу «Абимәләк» Ибраһимниң вақтидики «Абимәләк» (20-бап) әмәс. □ 26:2 «Сән Мисирға чүшмәй» — Гәрар шәһири Қанаан зимининиң ичидә болуп, Мисир зиминиға баридиған йол үстидә еди. ■ 26:3 Яр. 13:15; 15:18. □ 26:4 «йәр йүзидики барлиқ әл-жутлар нәслиңниң нами билән өзлиригә бәхит-бәрикәт тиләйду» — яки «йәр йүзидики барлиқ әл-жутлар нәслиңниң вәстиси билән бәхит-бәрикәт тапиду». ■ 26:4 Яр. 12:3; 18:18; 22:18.

Ишақ өз-өзигә: «Бу мениң аялим болиду», десәм, бу йәрлик адәмләр Ривкаһниң сәвәвидин мени өлтүрүветәрмекин, — дөп қорқти.

⁸ Лекин у шу йәрдә узақ вақит турғандин кейин шундақ болдики, Филистийләрниң падишаси Абимәләк дәризидин қаривиди, мана Ишақ вә аяли Ривкаһ бир-биригә әркилишип туратти. □

⁹ Андин Абимәләк Ишақни чақирип: — Мана, у жәзмән сениң аялиң экән! Сән немә дөп: «У мениң сиңлим», дедиң? — девиди, Ишақ униңға: — Чүнки мән әслидә униң сәвәвидин бириси мени өлтүрүветәрмекин, дөп әнсиригән едим, — деди.

¹⁰ Абимәләк униңға: Бу бизгә немә қилғиниң? Тас қапту хәлиқ арисидин бирәрси аялиң билән биргә болғили?! Ундақ болған болса сән бизни гунаға патқузған болаттиң! — деди.

¹¹ Андин Абимәләк һәммә хәлиқкә буйруп: — Кимки бу кишигә вә яки хотуниға қол тәккүзсә жәзмән өлтүрүлмәй қалмайду, — дөп ярлиқ чүшүрди.

¹² Ишақ у зиминда терикчилик қилди: у шу жили йәрдин йүз һәссә һосул алди; Пәрвәрдигар уни бәрикәтлигән еди. ¹³ Бу киши баш көтирип, барғансери раваж тепип, толиму катта кишиләрдин болуп қалди. ¹⁴ Униң қой-кала падилири вә өйидики қуллири интайин көпәйди; Филистийләр униңға һәсәт қилғили турди.

¹⁵ Бу сәвәптин униң атиси Ибраһимниң күнлиридә атисиниң қуллири колиған қудуқларниң һәммисини Филистийләр етип, топа билән тиндурувәтти. □

¹⁶ Абимәләк Ишаққа: — Сән биздин зиядә күчийип кәттиң, әнди аримиздин чиқип кәткин, — деди.

¹⁷ Ишақ у йәрдин кетип, Гәрар вадисиға чедир тикип, шу йәрдә туруп қалди. ¹⁸ Ибраһим һаят вақтида қуллири бир мунчә қудуқларни қазған еди; бирақ Ибраһим өлгәндин кейин, Филистийләр буларни топа билән тиндурувәткән еди. Ишақ бу қудуқларни қайтидин колитип, уларға атиси илгири қойған исимларни йәнә қойди. ¹⁹ Ишақниң қуллири вадида қудуқ колаватқанда сулири урғуп чиқип ақидиған бир қудуқни тепивалди. ²⁰ Лекин Гәрардики падичилар Ишақниң падичилиридин уни талишип: — Бу су бизниңкидур, — деди. Улар Ишақ билән жедәлләшкәчкә, у бу қудуқни «Есәк» дөп атиди. □ ²¹ Улар йәнә башқа бир қудуқни колиди, улар йәнә бу қудуқ тоғрисида жедәлләшти. Шуниң билән Ишақ буниң исмини «Ситнаһ» дөп атиди. □

²² Андин у у йәрдин кетип, башқа йәргә берип, шу йәрдиму йәнә бир қудуқ колиди; әнди Гәрардикиләр бу қудуқни талашмиди. Бу сәвәптин у униң етини «Рәһобот» қоюп: «Әнди Пәрвәрдигар биз үчүн жай бәргән экән, бу зиминда мевилик болимиз», — деди. □

²³ Андин у у йәрдин чиқип Бәәр-Шебаға барди. ²⁴ Пәрвәрдигар шу кечиси униңға көрүнүп: — Мән болсам атаң Ибраһимниң Худасидурмән; қорқмиғин, чүнки Мән сән билән биллимән, сени бәхит-бәрикәтләп, нәслиңни қулум Ибраһимниң сәвәвидин көпәйтимән, — деди.

²⁵ У шу йәрдә бир қурбанғаһ ясап, Пәрвәрдигарниң намиға нида қилип ибадәт қилди. У шу йәрдә чедирини тикти, Ишақниң қуллири шу йәрдә бир қудуқ колиди.

Ишақниң Абимәләк билән падиша келишим түзүши

²⁶ Әнди Абимәләк, ағиниси Аһуззат билән ләшкәр беши Фикол биргә Гәрардин чиқип, униң қешиға барди. ²⁷ Ишақ уларға: — Маңа өчмәнлик қилип, мени араңлардин қоғливаткәндин кейин, немә үчүн мениң қешимға кәлдиңлар? — деди.

²⁸⁻²⁹ Улар жававән: — Биз Пәрвәрдигарниң сән билән биллә болғинини рошән байқидуқ, шуниң билән биз сениң тоғраңда: «Оттуримизда бир келишим болсун, йәни бизләр билән сән бир-биримизгә қәсәм берип әндә қилишайли» дедүк; шу вәждидин сән бизгә һеч қандақ зиян-зәхмәт йәткүзмигәйсән; биз саңа һеч тәгмигинимиздәк, шундақла саңа яхшилиқтин башқа һеч бир немә қилмигинимиздәк (бәлки сени аман-есәнлик ичидә йолуңға әвәткән

□ **26:8** «Ишақ вә аяли Ривкаһ бир-биригә әркилишип туратти» — яки «Ишақ аяли Ривкаһни силап туратти».

□ **26:15** «қудуқларниң һәммисини Филистийләр етип, топа билән тиндурувәтти» — ачарчилик болған вақтида бундақ қилиш яман иш һесаплинатти һәм һамақәтлик болатти. □ **26:20** «Есәк» — «мажира». □ **26:21** «Ситнаһ» — «қаршилиқ». □ **26:22** «Рәһобот» — «азатә йәр».

едуқ) сәнму шундақ қилғайсән. Мана һазир сән Пәрвәрдиғар тәрипидин бәхит-бәрикәт көрүватисән! — дейишти.□

³⁰ Шунинң билән у уларға бир зияпәт қилип бәрди. Улар болса йәп-ичти. ³¹ Этиси таң сәһәрдә улар қопуп бир-биригә қәсәм қилишти; андин Исһақ уларни йолға селип қойди; улар униң қешидин аман-есән кәтти.

³² У күни шундақ болдики, Исһақниң қуллири келип, униңға өзи колиған қудуқ тоғрисида хәвәр берип: «Биз су таптуқ!» деди. ³³ У униң намини «Шибәһ» қойди. Бу сәвәптин бу шәһәрниң исми бүгүнгичә «Бәәр-Шеба» дәп атилип кәлмәктә.□

Әсавниң ят қәбилидин алған аяллири

³⁴ Әсав қириқ яшқа киргәндә, һиттийлардин болған Бәәриниң қизи Йәһудит билән һиттийлардин болған Елонниң қизи Басиматни хотунлуққа алди. ³⁵ Амма булар Исһақ билән Ривкаһниң көңлигә азап елип кәлди.■

27

Яқупниң Исһақни алдиши

¹ Исһақ қерип, көзлири торлишип, көзи ғува көридиған болуп қалғанда шундақ болдики, у чоң оғли Әсавни чақирип униңға: — Оғлум! — деди.

У: — Мана мән! — дәп жавап бәрди.

² У униңға: — Мана мән әнди қерип кәттим, қанчилик күн көридиғинимниму билмәймән.

³ Шуңа сәндин өтүнимән, қураллириң, йәни садақ вә оқяйиңни елип жаңгалға чиқип, мән үчүн бир ов овлап кәл; ⁴ мән яхши көридиған ләззәтлик тамақтин бирни етип, маңа кәлтүргин. Мән уни йәп, өлүштин илгири көңлүмдин саңа бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилай, — деди.

⁵ Исһақ оғли Әсавға сөз қилғанда Ривкаһму аңлиди. Әсав ов овлап кәлгили жаңгалға чиқип кәткәндә, ⁶⁻⁷ Ривкаһ оғли Яқупқа: — Мана мән атаңниң акаң Әсавға: «Сән ов овлап келип, маңа ләззәтлик бир таамни әткин; мән уни йәп өлүп кетиштин бурун Пәрвәрдиғар алдида саңа бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилай», — дәп ейтқинини аңлап қалдим. ⁸ Әнди, и оғлум, сөзүмгә қулақ селип буйруғинимни қилгин. ⁹ Сән дәрһал падиға берип, өшкиләрниң ичидин есил икки оғлақни елип кәлгин; мән улардин атаң үчүн у яхши көридиған ләззәтлик бир таам тәйяр қилай. ¹⁰ Сән уни атаңниң алдиға елип киргин. Шунинң билән у йәп, өлүп кетиштин бурун саңа бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилиду, — деди. ¹¹ Лекин Яқуп аниси Ривкаһға: — Мана акам Әсав болса түклүк киши, мән болсам түксиз силиқ тәнлик адәммән. ¹² Мабада атам мени силап қалса, ундақта мән униң нәзиридә уни мазақ қилғучи адәм болуп қелип, бешимға бәрикәт әмәс, бәлки ләнәт тапармәнмекин, деди.

¹³ Аниси униңға: — Әй оғлум, саңа чүшидиған ләнәт маңа чүшсун; амма сән пәқәт сөзүмгә қулақ селип, берип оғлақларни елип кәл, — деди.

¹⁴ У берип уларни елип келип, анисиға бәрди. Аниси униң атиси яхши көридиған ләззәтлик бир таамни тәйяр қилди. ¹⁵ Андин Ривкаһ тунжа оғли Әсавниң өйдә өз йенида сақлақлиқ әң есил кейимлирини елип кичик оғли Яқупқа кийдүрүп, ¹⁶ оғлақларниң терисини икки қоли билән бойниниң түксиз жайиға йөгәп, ¹⁷ андин өзи әткән ләззәтлик таамлар билән нанларни оғли Яқупниң қолиға тутқузди. ¹⁸ Яқуп атисиниң қешига кирип: — Әй ата! — деди.

У: — Мана мән! Оғлум, сән ким болисән? — девиди, ¹⁹ Яқуп атисиға жавап берип: — Мән чоң оғуллири Әсавмән, маңа ейтқанлиридәк қилдим; әнди орунлиридин туруп, олтирип қилған

□ **26:28-29** «әһдә қилишиш» — «әһдә кесиш» дегән сөзләр билән ипадилиниду (15:10ни көрүң). □ **26:33** «Шебаһ» вә «Шеба» — бу икки сөз «қәсәм» дегәнни билдүриду. «Бәәр-шеба» дегәнниң мәнаси «қәсәмниң кудуғи». Бу бәлким шу йәрдики иккинчи қудуқ болуши мүмкин; Ибраһим әслидә охшап кетидиған иш түпәйлидин шу йәргә охшаш исим қойған еди (31:21ниму көрүң). ■ **26:35** Яр. 27:46.

овумниң гөшигә егиз тегип, андин көңүллиридин маңа бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилғайла, — деди.

²⁰ Ишақ оғлиға: — Әй оғлум, қандақму уни шунчә тез тепип кәлдиң? — девиди, у жавап берип: — Чүнки Пәрвәрдигар Худалири уни дәл йолумға йолуқтурди, — деди.

²¹ Ишақ Яқупқа: — Әй оғлум, йеқинрақ кәл, сән раст оғлум Әсавму, әмәсму, силап бақай, — деди.

²² Шуниң билән Яқуп атиси Ишақниң қешиға йеқин барди; у уни силап туруп: — Аваз Яқупниң авазы, лекин қол болса Әсавниң қолидур, — деди.

²³ Униң қолири болса акиси Әсавниң қолиридәк түклүк болғини үчүн уни тоналмай, униңға бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилди. ²⁴ Андин у йәнә: — Сән раст оғлум Әсавмусән? дәп соривиди, у жавап берип: — Дәл мән, — деди.

²⁵ Ишақ униңға: — Таамни елип кәлгин, мән оғлумниң ов гөшидин йәп, көңлүмдин саңа бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилай, — деди. Яқуп уни униң алдиға қойди; у йеди. У шарап кәлтүрүвиди, униму ичти.

²⁶ Андин атиси Ишақ униңға: — Әй оғлум, әнди йеқин келип мени сөйгин, — деди.

²⁷ У униң қешиға берип уни сөйди. Атиси униң кийиминиң пуриғини пурап униңға бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилип: —

«Мана, оғлумниң тенидики пурақ Пәрвәрдигар бәрикәтлигән көкләмзарниң хуш пуриғиға охшайдикән!» □

²⁸ Худа саңа асманниң шәбними,
Йәрниң мунбәт күчини ата қилип,
Ашлиқ-түлүк билән шарапниму көп бәргәй. ■

²⁹ Хәлиқләр сениң қуллуғуңда болғай,
Әл-милләтләр алдиңда тизланғай;
Қериндашлириңға ғоҗа болғайсән;
Анаңниң оғуллири саңа тизланғай;
Саңа ләнәт қилғанлар ләнәткә қалғай;
Саңа бәхит тилигәнләр бәхит тапқай!» — деди. ■

Әсавниң Ишақтин дуа тәләп қилиши

³⁰ Шундақ болдики, Ишақ Яқупқа дуа қилип болуп, Яқуп атиси Ишақниң қешидин чиқип болушиға, акиси Әсав овдин қайтип кәлди. ³¹ Уму ләззәтлик таамларни етип, атисиниң қешиға елип кирип, атисиға: — Ата қопқайла, оғуллириниң ов гөшидин йәп, көңүллиридин маңа бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилғайла, — деди.

³² Атиси Ишақ униңға: — Сән кимсән? — деди. У жавап берип: — Мән оғуллири, чоң оғуллири Әсавмән! — деди.

³³ Буну аңлап Ишақ алақзадиликкә чүшүп, пүтүн бәдини жалақлап титрәп: — Ундақта баятин ов овлап елип кәлгини ким? Сән келиштин бурун униң һәммә нәрсисидин йәп, униңға бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилдим; вә бәрһәқ, у бәхит-бәрикәт көриду! — деди.

³⁴ Әсав атисиниң сөзлирини аңлапла интайин ечинарлиқ һалда үн селип аччиқ пәрәд көтирип атисиға: — Мениму, и ата, мениму бәхит-бәрикәтлигәйла! — деди. ■

³⁵ У жавап берип: — Сениң иниң һейлә билән кирип, саңа тегишлик бәхит-бәрикәтни елип кетипту, деди.

³⁶ Әсав: — Раст униң ети Яқуп әмәсму?! Чүнки у икки қетим мени путлап, орнумни тартивалди. Авал тунҗилиқ һоқуқумни тартивалди вә мана һазир у маңа тегидиған бәхит-бәрикәтни елип кәтти, — деди, Андин йәнә: — Мениң үчүн бирәр бәхит-бәрикәт қалдурмидилиму? — деди. □ ■

□ 27:27 «көкләмзарниң хуш пуриғи» — демәк, даладики һәр хил гүл-гияниң вә от-чөпниң хуш пуриғи сиңдүрүлгән.

■ 27:28 Ибр. 11:20. ■ 27:29 Яр. 12:3. ■ 27:34 Ибр. 12:17. □ 27:36 «мени путлап, орнумни тартивалди» — бу дегәнлик ибраний тилида бирла сөз билән ипадилиниду. Оқурмәнләрниң есидә барки, «Яқуп» дегәнниң бир мәнаси «орун егиливалғучи» (25:26ни көрүң). Мошу йәрдә «путлиғучи» дегән йәнә бир мәнаси болуши мүмкин. ■ 27:36 Яр. 25:33.

³⁷ Ишақ Әсавға жавап берип: — Мана, мән уни үстүңгә ғожа қилдим; һәммә қериндашлирини униң қуллуғида болидиған қилдим; ашлиқ вә йеңи шарап билән уни қувәтлидим; әй оғлум, әнди саңа йәнә немиму қилип берәләймән? — деди.

³⁸ Әсав атисиға йәнә: — Әй ата, силидә пәқәт шу бирла бәхит-бәрикәт бар едимү? Маңа, әй ата, маңиму бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилғайла! деди. Андин у үн селип жиғлап кәтти. ■

³⁹ Атиси Ишақ униңға жавап берип: —

«Мана, туралғу жайиң йәрниң мунбәт күчидин нери,
Егиз асманниң шәбнимидин жирақ болур;

⁴⁰ Сән қиличиңға тайинип жан бақисән,

Иниңниң хизмитидә болисән;

Лекин чегаридин чиқип кәзгиниңдә,

Сән бойнуңдин униң боюнтуруғини чиқирип сундуруветисән» — деди.

⁴¹ Шуңа Әсав атиси униңға тилигән бәхит-бәрикәт сәвәвидин Яқупқа өчмәнлик сақлап жүрди. Әсав көңлидә: — Атамниң матәм күнлири йеқинлишип қалди; шу чағда иним Яқупни өлтүрүветимән, дәп хиял қилди. ⁴² Лекин Ривкаһ чоң оғли Әсавниң бу сөзлиридин хәвәр тапти. У кичик оғли Яқупни чақирип униңға: — Мана акаң Әсав сени өлтүрүветимән дәп өз-өзидин тәсәлли тепиветипту; ⁴³ әнди әй оғлум, сөзүмгә қулақ селип, қопуп һаранға, акам Лабанниң қешиға қечип кәткин; ⁴⁴ акаңниң қәһри янғичә, униң қешида бир нәччә вақит турғин. ⁴⁵ Акаң аччиғидин йенип, сениң униңға қилғиниңни унтуп кәткичә шу йәрдә туруп турғин; андин мән адәм әвәтип, сени у йәрдин алдуруп келимән. Немә үчүн бир күндила һәр иккиңлардин мәһрум болуп қалай? — деди.

Яқупниң Лабанниң йениға сәпәр қилиши

⁴⁶ Амма Ривкаһ Ишаққа: — Мән мошу һиттий қизлар вәжидин женимдин жақ тойдум. Әгәр Яқупму бу жуттики қизлардин, мошундақ һиттий қизни хотунлуққа алса яшиғинимниң маңа немә пайдиси? — деди. ■

28

¹ Шуниң билән Ишақ Яқупни чақирип, униңға бәхит-бәрикәт тиләп, униңға жекиләп: — Сән Қананийларниң қизлиридин хотун алма; ² бәлки қопуп, Падан-Арамға, анаңниң атиси Бетуәлниң өйигә берип, у йәрдин анаңниң акиси Лабанниң қизлиридин хотун алғин. ■

³ һәммигә Қадир Тәңри сени бәхит-бәрикәтләп, көпәйтип, сәндин көп хәлиқләрни чиқирип көпәйткәй, ⁴ Шундақла Ибраһимниң бәхит-бәрикитини саңа вә сениң билән нәслиңгә бәргәй; шундақ қилип сән һазир Мусапир болуп туруватқан йәрни, йәни әслидә Худа Ибраһимға бәргән зиминни егиләйсән! — деди. ■

⁵ Шуниң билән Ишақ Яқупни йолға салди. У Падан-Арамға, арабий Бетуәлниң оғли, Яқуп билән Әсавниң аниси Ривкаһниң акиси Лабанниң қешиға қарап маңди. □

Әсавниң йәнә бир аял елиши

⁶⁻⁷ Әсав Ишақниң Яқупқа бәхит-бәрикәт тиләп, уни Падан-Арамға шу йәрдин хотун елишқа әвәткәнлигини, шундақла униңға бәхит-бәрикәт тиләп, униңға жекиләп: Сән Қананийларниң қизлиридин хотун алмиғин, дегәнлирини уқуп, Яқупниңму өз ата-анисиға итаәт қилип, Падан-Арамға кәткинини көргинидә, ⁸ Әсав: — қанаанларниң қизлири атам Ишақниң нәзиридә яман көрүнидикән, дәп билип йәтти. ⁹ У Исмаилниң қешиға берип, һазирқи хотунлириниң үстигә Ибраһимниң оғли Исмаилниң қизи, Небайотниң сиңлиси Маһалатни хотунлуққа алди.

■ 27:38 Ибр. 12:17. ■ 27:46 Яр. 26:35. ■ 28:2 Нош. 12:13. ■ 28:4 Яр. 12:7; 13:15; 15:18; 24:7; 26:3; Қан. 34:4; Рос. 7:5. □ 28:5 «арамий» — йәни «сурийәлик».

Яқупниң Бәйт-Әлдә чүш көрүши

¹⁰ Яқуп болса Бээр-Шебадин чиқип, һаран тәрәпкә меңип, ¹¹ бир йәргә йетип кәлгәндә, күн олтирип кәткәчкә шу йәрдә қонмақчи болди. У шу йәрдики ташлардин бирини елип, бешиға ястуж қилип қоюп, ухлиғили ятти. □ ¹² У бир чүш көрди: — Мана, учи асманларға тақишидиған бир пәләмпәй йәрдә тикләклик туратти; Худаниң пәриштилири униңда чиқип-чүшүп турушатти. ■ ¹³ Мана, Пәрвәрдигар униң үстидә туратти. У: — «Мән болсам атаң Ибраһимниң Худаси вә Ишақниң Худаси болған Пәрвәрдигардурмән; Мән сән ятқан бу зиминни сениң билән нәслиңгә беримән. ■ ¹⁴ Нәслиң болса йәрниң тописидәк көп болуп, сән мәғрип билән мәшриқкә, шимал билән жәнупқа йейилисән; сән вә нәслиңниң вастиси билән йәр йүзидики барлиқ аилә-қәбилиләр бәхит-бәрикәт тапиду. ■ ¹⁵ Мана, Мән сән билән биллидурмән, қәйәргә барсаң сени аман-есән сақлап, бу зиминға сени қайтуруп келимән; чүнки саңа ейтқан сөзүмни ада қилмай туруп, сени ташлимаймән» — деди.

¹⁶ Андин Яқуп ойғинип: — Бәрһәқ, Пәрвәрдигар бу йәрдидур, лекин мән уни билмәптимән, — деди. ¹⁷ У қорқуп кетип: Бу жай аламәт дәһшәтлик бир жай экән! Бу Худаниң өйи билән асманниң дәрвазисидин башқа һеч жай әмәстур, — деди.

¹⁸ Яқуп әтиси сәһәр қопуп, бешиниң астиға қойған ташни елип, *хатирә* түврүк сүпитидә тикләп, үстигә зәйтун мейи қуюп қойди. □ ■ ¹⁹ У жайниң исмини Бәйт-Әл дәп атиди; амма илгири у жайниң ети Луз еди.

²⁰ Андин Яқуп қәсәм билән вәдә қилип: — Әгәр Худа мениң билән биллә болуп, бу сәпиримдә мени сақлап, йегили нан, кийгили кийим берип, ²¹ Мән атамниң өйигә аман-есән йенип барсам, ундақта Пәрвәрдигар мениң Худайим болиду; ²² Шунидәк мән хатирә түврүк сүпитидә тикләп қойған бу таш Худаниң өйи болиду; һәм шундақла сән маңа беридиған барлиқ нәрсиләрниң ондин бир үлүшини саңа тәқдим қилмай қалмаймән, — деди.

29

Яқупниң Лабанниң өйигә берши

¹ Андин Яқуп сәпирини давамлаштуруп, мәшриқтики қовмларниң зиминиға йетип кәлди.

² У қаривиди, мана, яйлақта бир қудуқ туратти, униң йенида үч топ қой падиси туратти; чүнки хәлиқ бу қудуқтин падилярни суғиратти. Қудуқниң ағзиға йоған бир таш қоюқлуқ еди.

³ Қачаники падилярниң һәммиси у йәргә жиғилса, падичилар бирликтә қудуқниң ағзидики ташни жумилитиветип, қойларни суғирип, андин ташни йәнә қудуқниң ағзиға өз орниға қоюп қоятти. ⁴ Яқуп *падичилардин*: Әй бурадәрләр, силәр қәйәрлик? — дәп сориди. Улар: — Биз һаранлиқмиз, деди.

⁵ У улардин: — Силәр Наһорниң оғли Лабанни тонумсиләр? — дәп сориди. Улар: — Тонуймиз, деди.

⁶ У улардин: — У саламәтму, дәп соривиди, улар жавап берип: — У саламәт туруватиду. Мана әнә униң қизи Раһилә қойлири билән келиватиду, деди.

⁷ У: — Мана, күн теги егиз турса, һазир теги малниң жиғилидиған вақти болмиди; немишкә қойларни суғирип, андин йәнә берип отлатмайсиләр? — деди.

⁸ Улар жавап берип: — Яқ, мундақ қилалмаймиз. Авал падилярниң һәммиси жиғилип, падичилар ташни қудуқниң ағзидин жумилитивәткәндин кейин, андин қойларни суғиримиз, деди. □

⁹ У улар билән гәплишип турғинида, Раһилә атисиниң қойлири билән йетип кәлди; чүнки у қой баққучи еди. ¹⁰ Шундақ болдики, Яқуп анисиниң акиси Лабанниң қизи Раһилә билән

□ **28:11** «ташлардин бирини елип, бешиға ястуж қилип қоюп,...» — яки «ташлардин бирини елип, униң бешиға қоюп...». ■ **28:12** Юһ. 1:52. ■ **28:13** Яр. 35:1, 3; 48:3; қан. 12:20; 19:8. ■ **28:14** Яр. 12:3; 18:18; 22:18; 26:4.

□ **28:18** «Бәйт-Әл» — «Худаниң өйи». ■ **28:18** Яр. 31:13; 35:14. □ **29:8** «падичилар» — ибраний тилида «улар». Шу падичилар бир түркүм һоқуқлуқ падичилар болса керәк. Яки болмиса улар ейтқан ишлар шу йәрдә бир ерп-адәт болуп қалған болса керәк.

анисиниң акиси Лабанниң қойлирини көргәндә, у қопуп берип, қудуқниң ағзидин ташни жумилитиветип, анисиниң акиси Лабанниң қойлирини суғарди. ¹¹⁻¹² Андин Яқуп Раһиләни сөйүп, жуқури аваз билән жиғлап ташлиди вә Раһиләгә: — Мән сениң атаңниң туққини, Ривкаһниң оғли болимән, девиди, у жүгүрүп берип атисиға хәвәр бәрди.

¹³ Шундақ болдики, Лабан өз сиңлисиниң оғли Яқупниң хәвирини аңлиғанда, униң алдиға жүгүрүп берип, уни қучағлап сөйүп, өйигә башлап кәлди. Андин Яқуп Лабанға *кәчүрмишлириниң* һәммисини дәп бәрди.□

¹⁴ Лабан униңға: — Сән дәрвәкә мениң сүйәк билән гөшүмдурсән! — деди. Буниң билән у униң қешида бир айчә туруп қалди.

Яқупниң алдиниң қелиши

¹⁵ Андин Лабан Яқупқа: — Сән мениң туққиним болғач, маңа бекарға хизмәт қиламсән? Ейтқина, һәққиңгә немә алисән? — деди.

¹⁶ Лабанниң икки қизи бар еди; чоңиниң ети Леяһ, кичигиниң ети Раһилә еди. ¹⁷ Леяһниң көзлири йеқимлиқ еди; амма Раһиләниң болса тәқи-турқи келишкән, һәсни-жамали чирайлиқ қиз еди.□ ¹⁸ Яқупниң көңли Раһиләгә чүшкән болуп Лабанға: — Мән сениң кичик қизиң Раһилә үчүн саңа йәттә жил хизмәт қилай, деди.■

¹⁹ Лабан жавап берип: — Уни башқа кишигә бәргинимдин саңа бәргиним яхши. Энди мениңкидә турғин, деди.

²⁰ Яқуп Раһиләни елиш үчүн йәттә жил хизмәт қилди. Амма у уни интайин яхши көргәчкә, бу жиллар униңға пәкәт бир нәччә күндәкла билинди. ²¹ Вақит тошқанда Яқуп Лабанға: — Мана мениң күнлирим тошти. Энди аялимни маңа бәргин, мән униң қешиға кирәй, деди. ²² Лабан шу йәрдики һәммә кишиләрни жиғип, зияпәт қилип бәрди. ²³ Лекин шундақ болдики, кәч киргәндә, у чоң қизи Леяһни Яқупниң йениға елип кәлди; Яқуп униң қешиға кирип биллә болди. ²⁴ Лабан өз дедиги Зилпаһни қизи Леяһға дедәк қилип бәрди.

²⁵ Этиси шундақ болдики, мана алдида Леяһ туратти! У Лабанға: — Бу зади маңа немә қилғиниң? Әжәба, мән Раһилә үчүн саңа хизмәт қилмидимму? Мени немишкә шундақ алдидиң?! — деди.

²⁶ Лабан: Бизниң жутимизда кичигини чоңидин илгири ятлик қилидиған рәсим-қайдә йоқ. ²⁷ Энди сән чоңиниң йәттә күнлүк той мурасимини өткүзүп болғин; андин йәнә иккинчисиниму саңа берәйли; у сениң маңа йәнә йәттә жил қилидиған хизмитиңниң һәққи болиду, — деди.

²⁸ Яқуп мақул болуп, Леяһниң йәттә күнлүк той мурасимини өткүзүп болғанда, Лабан қизи Раһиләниму униңға хотунлуққа бәрди. ²⁹ Лабан дедиги Билһаһни қизи Раһиләгә дедәк қилип бәрди. ³⁰ Бу тәриқидә Яқуп Раһиләниңму қешиға кирди; у Раһиләни Леяһдин зиядә яхши көрди. Андин кейин у йәнә йәттә жил Лабанға хизмәт қилди.

Яқупниң пәрвәрдиғар

³¹ Амма Пәрвәрдиғар Леяһниң әтиварланмиғанлиғини көргәндә, униңға туғушни несип қилди. Лекин Раһилә туғмас еди.□ ³² Леяһ һамилдар болуп бир оғул туғуп: — «Пәрвәрдиғар харланғинимни көрди; әнди ерим мени яхши көриду» дәп униң исмини «Рубән» қойди. □

³³ У йәнә һамилдар болуп, бир оғул туғуп: — «Пәрвәрдиғар әтиварланмиғанлиғини аңлап, буни һәм маңа бәрди» дәп, униң исмини Шимеон қойди.□

□ **29:13** «кәчүрмишлириниң һәммисини» — ибраний тилида «бу ишларниң һәммисини». Демәк, тәржимимиздәк «йүз бәргән һәммә ишларни», яки у баятин Раһиләгә ейтқан ишларни (туққанчилиқ мунасивәтлирини) көрсәтсә керәк.

□ **29:17** «Леяһниң көзлири йеқимлиқ» — ибраний тилида «Леяһниң көзлири мулайим» (яки «юмшақ»). Буниң башқа хил тәржимилири болса: (1) тиниқ; (2) ақиз (яхши көрмәйдиған); (3) нурсиз. ■ **29:18** Һош. 12:13. □ **29:31** «униңға туғушни несип қилди» — ибраний тилида «у униң балиятқусини ачти».

□ **29:32** «Рубән» — «қара, бир оғул бала!» дегән мәнидә. □ **29:33** «Шимеон» — «аңлаш» яки «аңлиған» дегән мәнидә.

34 У йәнә һамилдар болуп, бир оғул туғуп: — «Энди бу қетим ерим маңа бағлиниду; чўнки мән униңға үч оғул туғуп бәрдим» дәп униң исмини Лавий қойди. □

35 У йәнә һамилдар болуп, бир оғул туғуп: — «Энди бу қетим мән Пәрвәрдигарға һәмдусана оқуй!» дәп униң исмини Йәһуда қойди. Андин у туғуттин тохтап қалди. □

30

1 Амма Раһилә өзиниң Яқупқа бала туғуп берәлмигинини көргәндә, һәдисигә һәсәт қилип Яқупқа: — Маңа бала бәргин; болмиса өлимән, — деди.

2 Шуниң билән Яқупниң Раһиләгә ғәзиви келип: — Мән балиятқуниң мевисини сәндин айыған Худаниң орнидиму?! — деди.

3 — Мана, дедигим Билһаһ бу йәрдә туриду; сән униң қешиға киргин, у мениң қучиғимға туғсун; мән у арқилиқ балилиқ болай, — деди Раһилә. □

4 Шуниң билән у дедиги Билһаһни униңға хотун қилип бәрди; Яқуп униң қешиға кирди.

5 Билһаһ һамилдар болуп, Яқупқа бир оғул туғуп бәрди.

6 Раһилә: — «Худа мән үчүн адаләт жүргүзүп пәрядимни аңлап, маңа бир оғул бәрди», дәп униң исмини Дан қойди. □

7 Раһиләниң дедиги Билһаһ йәнә һамилдар болуп, Яқупқа иккинчи оғлини туғуп бәрди.

8 Раһилә: — «Мән һәдәм билән бәслишип қаттиқ тутушуп, йәңдим» дәп униң исмини Нафтали қойди. □

9 Леяһ өзиниң туғуттин тохтап қалғанини көрүп, дедиги Зилпаһни Яқупқа хотун қилип бәрди. 10 Леяһниң дедиги Зилпаһ Яқупқа бир оғул туғуп бәрди. 11 Леяһ: — «Немидегән тәләйлик-һә!» дәп униң исмини Гад қойди. □

12 Леяһниң дедиги Зилпаһ Яқупқа иккинчи оғлини туғуп бәрди. 13 Леяһ: «Мән бәхитликтурмән! Чўнки хотун-қизлар мени бәхитлик дейишиду!» дәп униң исмини Ашир қойди. □

14 Буғдай ормиси күнлиридә Рубән чиқип етизлиққа барди вә етиздин бир қанчә муһәббәтгүлини терип, буларни аниси Леяһниң қешиға әкәлди. Энди Раһилә Леяһқа: — Өтүнүп қалай, оғлуңниң муһәббәтгүлидин бир нәччини маңа бәргин! — деди. □

15 Леяһ униңға жававән: — Еримни тартивалғиниң йәтмәмду? Энди оғлумниң муһәббәтгүлиниму тартивалмақчимусән? — деди. Раһилә жавап берип: — Ундақ болса у оғлуңниң муһәббәтгүллири үчүн бүгүн кечә сән билән ятсун, — деди.

16 Яқуп кәчқурун етиздин қайтип кәлгинидә, Леяһ униң алдиға чиқип: — Мениң қешимға киришиң керәк; чўнки мән оғлумниң муһәббәтгүллири билән сени ижаригә алдим, — деди. Шундақ дедиди, у бу кечә униң билән ятти. 17 Худа Леяһниң дуасини аңлиди; у һамилдар болуп, Яқупқа бәшинчи оғлини туғуп бәрди. 18 Шуниң билән Леяһ: «Дедигимни еримгә бәргинимгә Худа әнди маңа «ижарә һәққим»ни ата қилди» дәп униң исмини Иссакар қойди. □

19 Леяһ йәнә һамилдар болуп, Яқупқа алтинчи оғлини туғуп бәрди. 20 Леяһ: — «Худа маңа яхши тойлуқ ата қилди; әнди ерим мениң билән биллә туридиған болди; чўнки мән униңға

□ 29:34 «Лавий» — «бағланған» яки «уланған» дегән мәнидә. □ 29:35 «Йәһуда» — «һәмд» яки «мәдһийә» дегән мәнидә. Леяһниң сөзи интайин әһмийәтлик болуп, бу униң ихласмәнлиги вә этикәтини испатлайду. Йәһуда туғулғичә униң барлиқ арзу-тиләклири ери Яқупниң муһәббәтигә еришиштин ибарәт еди. Лекин һазир еришмигән болсиму ағринмиди, бәлки Худаға мәдһийә оқуп, униңдин тәсәлли алди. □ 30:3 «у мениң қучиғимға туғсун» — ибраний тилида «у мениң тизлирим үстигә туғсун» — демәк, дедәк туққан балилар Раһиләниң һесаплиниду. Ибраний тилида «мән у арқилиқ қурулимән» яки «униң вәстиси билән мениң өйүм қурулиду». □ 30:6 «Дан» — «у һөкүм чиқарди» яки «у адиллиқ қилди!» дегән мәнидә. □ 30:8 «мән һәдәм билән бәслишип қаттиқ тутушуп, ...» — ибраний тилида «Худаниң мәдәти билән һәдәм билән челишип, ...». «Нафтали» — «елишиш» яки «челишиш» дегән мәнидә. □ 30:11 «Гад» — «тәләйлик» яки «оңушлуқ» дегән мәнидә. □ 30:13 «Ашир» — «бәхитлик» дегән мәнидә. □ 30:14 «муһәббәтгүл» — (яки «мандрак») — бу өсүмлүк муһәббәтни қозғап, һамилдар болуш имкәнийитини ашуриду, дәп қарилатти. □ 30:18 «Иссакар» — «ижарә» яки «инғам» дегән мәнидә.

алтә оғул туғуп бәрдим» дәп униң исмини Зәбулун қойди.□

21 Шуниндин кейин, у бир қиз туғуп, униң исмини Динаһ қойди.□

22 Амма Худа Раһиләни яд қилип, дуасини аңлап уни туғидиған қилди,□ 23 У һамилдар болуп, бир оғул туғди. У: — «Худа мени номустин халас қилди», деди.

24 У: — «Пәрвәрдигар маңа йәнә бир бала бәрсә» дәп, униң исмини Йүсүп қойди.□

Яқупниң бейиши

25 Раһилә Йүсүпни туққандин кейин Яқуп Лабанға: — Мени өз жутумға, өз вәтинимгә кәткили қойғин. 26 Мениң саңа ишләп еришкән иш һәққим болған аяллим билән балилим билән балилим билән маңа бәргин; мән кетәй; чүнки мениң саңа ишлигән жапалиқ хизмитим өзүңгә аян, — деди.

27 Лабан униңға жававән: Нәзириңдә илтипат тапқан болсам, өтүнүп қалай, йенимдин кәтмә. Чүнки мән Пәрвәрдигарниң сениң сәвәвиңдин маңа бәрикәт бәргинини тонуп йәттим, девиди, Яқуп йәнә: — 28 Маңа алидиған һәққиңни тохтатқин; мән саңа шуни берәй, деди.

29 Яқуп униңға жавап берип: — Мән саңа қандақ хизмәт қилип кәлгиним, мениң қолумда маллириңниң қандақ болғини өзүңгә аян. 30 Чүнки мән кәлмәстә мелиң аз еди; әнди наһайити зор бир топ болди. Мениң қедимим қәйәргә йәтсә, Пәрвәрдигар саңа бәрикәт ата қилди. Әнди мән қачан өз аиләм үчүн егилик тикләймән? — деди.

31 Шунин билән Лабан: — Мән саңа немә берәй, девиди, Яқуп: — Сән маңа һеч немә бәрмигин; пәқәт мениң шу ишимға қошулсаңла, мән йәнә падаңни беқип, улардин хәвәр алимән. 32 Мән бүгүн пүткүл падаңни арилап, ала-чипар қойларни, қара-қоңур пахланларни, шундақла өшкиләрниң ичидинму ала-чипарлирини айрип чиқимән. Булар мениң иш һәққим болсун.□

33 Кейин, мениң һәққимни тәкшүрүп кәлгән вақтиңда, һәққаний болғиним көз алдиңда испатлиниду; өшкиләр арасида ала-чипар болмиғанлириниң һәммиси, пахланлар арасида қара-қоңур болмиғанлириниң һәммиси оғрилап келинән һесаплансун, — деди.

34 у вақитта Лабан: — Мақул, дегиниңдәк болсун, — деди.

35 Шу күни Лабан тағил вә ала-чипар текиләрни, ала-чипар чиши өшкиләрни, шундақла аз-паз ақ чикими болған барлиқ өшкиләрни, барлиқ қара-қоңур қозиларни айрип, өз оғуллариниң қолиға тапшуруп, 36 өзи билән Яқупниң оттурисида үч күнлүк арилиқни қойди. Яқуп болса Лабанниң падиририниң қалғинини бақти.□

37 Лекин Яқуп терәк, бадам вә чинар дәрәқлиридин юмран чивиқларни елип, қовзиқини йоллуқ қилип шилип, ақ сизиқларни чиқарди. 38-39 Андин мал күйлигән вақитлирида су ичкили кәлгәндә, у мошу шилған чивиқларни падилар су ичидиған йәрләрдики улақларға малниң алдиға тикләп қоятти. Мал бу тағил чивиқларниң алдида жүпләшкәндин кейин улар тағил вә ала-чипар қозиларни туғди.

40 Андин Яқуп бу қозиларни Лабанниң падисидин айрип чиқарди; андин у Лабанниң падисиниң йүзлирини тағил вә қоңур қойлириға қаритип жүпләштүрди; шундақ қилип, у өз мелини Лабанниң мелиға қошмай бөләк қоюп, өзи үчүн айрим бадиларни қилди.□

41 Сағлам күчлүк мал жүпләшкинидә, Яқуп чивиқларни падиниң көз алдиға улақларда

□ 30:20 «ерим мениң билән биллә туридиған болди» — яки «ерим мени һөрмәтләйдиған болди». «Зәбулун» — «мақан қилиш» яки «һөрмәтләш» дегән мәнидә. □ 30:21 «Динаһ» — «(адил) һөкүм» дегән мәнидә. □ 30:22 «уни туғидиған қилди» — ибраний тилида «балиятқусини ечивиди». □ 30:24 «Йүсүп» — «у йәнә бериду» яки «у қошуп бериду» дегән мәнидә. □ 30:32 «қара-қоңур пахланлар» — Пәләстиндә қоңур яки қара рәңлиқ қойлар аз учрайду. «өшкиләрниң ичидинму ала-чипарлири» — Пәләстиндә өшкиләрниң көпинчиси пүтүнләй қара яки пүтүнләй қоңурду. «булар» — яки «булардин туғулғанлар». □ 30:36 «өзи» — яки «улар». «үч күнлүк арилиқни қойди» — демәк, Лабан дәрһал падисидин Яқупниң һәққи болған мални, шундақла кәлгүсидә шундақ нәслини чиқиралайдиғанларни айрип, Яқуптин жирақ қилди. □ 30:40 «Лабанниң падисиниң йүзлирини тағил вә қоңур қойлири» — Лабан бундақ тағил вә қоңур қойларни аллиқачан айриған болсиму, бу сөзләргә қариганда у йәнила бундақлардин бәзиларини Яқупқа тапшуруп охшайду. Әгәр Лабанниң оғуллири падиларни беқиқа ишәшлик болмиса, Лабан шу «тағил вә қоңур қойлар»дин чоң қойларни Яқупқа қайтидин тапшуруши мүмкин. Башқа бир имканийәт барки, Яқупниң бәзи тағил яки қоңур қозиларни чоң болғанда у уларни Лабанниң ақ рәңлиқ қойлири арасиға қошқан. Яқупниң Лабан билән болған вақтидики тарих тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

қоятти; маллар шу чивиқларниң йенида жүплишәтти. ⁴² Лекин жүплишиватқан мал ақиз болса, у чивиқларни қоймайтти. Бу тәриқидә ақизлири Лабанға, күчлүклири Яқупқа тәвә болди. ⁴³ Шундақ қилип, бу киши наһайити бай болуп, маллири, дедәклири, қуллири, төгилири вә ешәклири хелә көп болди.

31

Яқупниң Лабанниң йенидин қечиши

¹ Амма Яқуп Лабанниң оғуллириниң: — Яқуп атимизниң пүтүн мал-мүлкини елип кәтти; униң еришкән бу дөлити атимизниң тәәллуқатидин кәлгән, дегинини аңлап қалди. □ ² Яқуп Лабанниң чирайиға қаривиди, мана, у өзигә бурунқидәк хуш пеил болмиди. ³ Бу чағда, Пәрвәрдиғар Яқупқа: — Сән ата-бовилириңниң зиминиға, өз уруқ-туққанлириңниң қешиға қайтип кәткин. Мән сениң билән биллә болиман, — деди.

⁴ Шуниң үчүн Яқуп адәм әвәтип, Раһилә вә Леяһни өз падиси турған көкләмгә чақирип келип ⁵ уларға мундақ деди: — Мән атаңларниң чирайиға қарисам маңа бурунқидәк хуш пеил болмиди; амма атамниң Худаси мән билән биллә болуп кәлди. ⁶ Күчүмниң йетишичә атаңларға ишләп бәргиним силәргә аян; ⁷ халбуки, атаңлар мени ахмақ қилип, һәққимни он қетим өзгәртти; лекин Худа униң маңа зиян йәткүзүшигә йол қоймиди. ⁸ Әгәр у: «Ала-чипар қозилар һәққиң болиду», десә, барлиқ падилар ала-чипар қозилиғили турди. У: «Тағил қозилар һәққиң болсун», десә, барлиқ падилар тағил қозилиғили турди. ⁹ Бу тәриқидә Худа атаңларниң маллирини тартивелип, маңа бәрди. ¹⁰ Падилар күйлигән вақитта мән бир қетим чүшүмдә бешимни кәтирип шуни көрдүмки, мана, малларниң үстигә жүплишишкә етилған қочқар-текиләрниң һәммиси тағил яки ала-чипар еди. ¹¹ Андин Худаниң Пәриштиси чүшүмдә маңа: «Әй Яқуп», девиди, мән жавап берип: «Мана мән», дедим.

¹² У маңа: — «Әнди бешиңни кәтирип қаригин; мана малларниң үстигә жүплишишкә етилған қочқар-текиләрниң һәммиси тағил вә ала-чипардур; чүнки Мән Лабанниң саңа қилғининиң һәммисини көрдүм. ¹³ Мән Бәйт-Әлдә саңа көрүнгән Тәңридурмән. Сән шу йәрдә түврүкни мәсиһләп, Маңа қәсәм ичтиң. Әнди сән орниңдин туруп, бу зиминдин чиқип, уруқ-туққанлириңниң зиминиға янғин» деди. □ ■

¹⁴ Раһилә вә Леяһ униңға жавап берип: — Атимизниң өйдә бизгә тегишлик несивә яки мирас қалмиғанму? ¹⁵ Биз дәрвәқә униңға ят адәм һесаплинип қалғанму?! У бизни сетивәтти, тойлуғимизниму пүтүнләй йәп кәтти! □ ¹⁶ Шундақ болғандин кейин, Худа Атимиздин саңа елип бәргән барлиқ дөләт биз билән балилиримизниңқидур. Әнди Худа саңа немә дегән болса, шуни қилгин, — деди.

¹⁷⁻¹⁸ Шуниң билән Яқуп орнидин туруп, балилири вә аяллирини төгиләргә миндуруп, еришкән барлиқ маллири вә барлиқ тәәллуқатини, йәни Падан-Арамда тапқан тәәллуқатлирини елип, атиси Ишакниң йениға беришқә Қанаан зиминиға қарап йол алди.

¹⁹ Лабан болса қойлирини қирқиғили кәткән еди; Раһилә өз атисиға тәвә «өй бутлири»ни оғрилап еливалди. □ ²⁰ Яқуп арабий Лабанға өз қешидин оғрилиқчә қечип кетидиғанлиғини уқтурмай уни алдап қойған еди. □ ²¹ У бар-йоқини елип қечип кәтти; у дәриядин өтүп Гилеад теги тәрәпкә қарап йол алди. □

□ **31:1** «бу дөлити» — ибраний тилида «бу шан-шәрәпни». □ **31:13** «Мәсиһләш» вә «Мәсиһ» — бу ишлар тоғрисида «Тәбирләр»ни көрүң. Бу йәрдә Муқәддәс Китапта «мәсиһләш» яки «мәсиһ қилиш» дегән пеилниң тунжа қетим ишлитилишидур. ■ **31:13** Яр. 28:13,14,15. □ **31:15** «тойлуқлиримиз» — мошу йәрдә Яқупниң Леяһ вә Раһиләни елиш үчүн ишлигининиң қиммитини көрсәтсә керәк. □ **31:19** «өй бутлири» — ибраний тилида «тәрафим». Бу бутлар қолда кәтәргидәк кичик болуп, адәттә күмүчтин ясилатти. Қедимки вақитлардики бәзи бутпәрәс жәмийәтләрдә «тәрафим»ға егә болған адәм өйниң барлиқ тәәллуқатиниң егиси, ғоҗайини дөп һесаплинатти. Шуңа бу кичик «тәрафим» күмүч болғини үчүн әмәс, бәлки қануний әһмийити үчүн Лабанға интайин муһим еди. □ **31:20** «уни алдап қойған еди» — ибраний тилида «униң көңлини оғрилиди» билән ипадилиниду. □ **31:21** «дәрия» — мошу йәрдә «Әфрат дәрияси»ни көрситиду.

Лабанниң Яқупни қоғлиши

22 Үчинчи күни, Лабанға Яқупниң қачқини тоғрисида хәвәр йәтти. 23 У өз туққанлирини елип, йәттә күнлүк йолғичә кәйнидин қоғлап берип, Гилеад тегида униңға йетишти. 24 Лекин кечиси Худа арабий Лабанниң чүшигә кирип униңға: «Сән һези бол, Яқупқа я ақ я көк демә!» деди. □

25 Лабан Яқупқа йетишип барғанда, Яқуп чедирини тағниң үстигә тикгән еди. Лабанму туққанлири билән Гилеад тегиның үстидә чедир тикти. 26 Лабан Яқупқа: — Бу немә қилғиниң? Сән мени алдап, қизлиримни урушта алған олжидәк елип кәттиң? 27 Немишкә йошурун қачисән, маңа хәвәр бәрмәй мәндин оғрилиқчә кәттиң? Маңа дегән болсаң мән хошал-хурамлиқ билән ғәзәл оқуп, дап вә чаң челип, сени узитип қоймамтим? 28 Шундақ қилип сән маңа өз оғуллимни вә қизлиримни сөйүп узитип қоюш пурситиниму бәрмидиң. Бу ишта ахмақлиқ қилдиң. □ 29 Силәргә зиян-зәхмәт йәткүзүш қолумдин келәтти; лекин түнүгүн кечә атаңниң Худаси маңа сөз қилип: «Һези бол, Яқупқа я ақ я көк демә» деди. 30 Хош, сән атаңниң өйини толиму сәгинғиниң үчүн кәтмәй қоймайсән; лекин немишкә йәнә мениң бутлиримни оғрилидиң? — деди.

31 Яқуп Лабанға жавап берип: — Мән қорқуп қачтим; чүнки сени қизлирини мәндин мәжбурий тартиваламдикин, дедим. 32 Әнди бутлириңға кәлсәк, улар кимдин чиқса шу тирик қалмайду! Қериндашлиримиз алдида мәндин қандақла немәңни тонувалсаң, уни елип кәт, — деди. Һалбуки, Яқупниң Раһиләниң бутларни оғрилап кәлгинидин хәвири йоқ еди.

33 Лабан алди билән Яқупниң чедириға кирип, андин Леяһниң чедири һәм икки дедәкниң чедирлириға кирип ахтуруп һеч немә тапалмиди. Леяһниң чедиридин чиқип, Раһиләниң чедириға кирди. 34 Раһилә болса өй бутлирини елип, буларни төгиниң чоминиң ичигә тикип қоюп, үстидә олтиривалған еди. Лабан пүткүл чедирини ахтуруп, һеч немә тапалмиди.

35 Раһилә атисиға: — Әй ғоҗам, алдиңда туралмиғиним үчүн хапа болмиғин; чүнки мән һазир аялларниң адәт мәзгилидә туруватимән, — деди. Шундақ қилип, Лабан һәммә йәрни қоймай ахтурупму, өй бутлирини тапалмиди. □

36 Шуниниң билән Яқуп аччиқлап Лабан билән җедәллишип кәтти. Яқуп Лабанға: — Сән мени кәйнимдин мунчә алдирап-тенәп қоғлап кәлгидәк мәндә немә сәһвәнлик, немә гуна бар? 37 Сән һәммә жүк-тақлиримни ахтуруп чиқтиң, өйүңниң нәрсилиридин бирәр немә тапалидиңму? Бир немә тапқан болсаң, мениң қериндашлирим билән сениң қериндашлириңниң алдида уни қойғин, улар биз иккимизниң арисидә һөкүм қилсун.

38 Мән мошу жигирмә жил қешиңда турдум; һеч қачан сағлиғиң вә чиши өшкилириң бала ташливәтмиди; падилириңдин қочқарлириңни йегиним йоқ. 39 Боғуветилгәнлирини қешиңға елип кәлмәй, бу зиянни өзүм толдурдум; кечиси оғриланған яки күндүзи оғриланған болсун сән уни мәндин төлитип алдиң. 40 Мениң күнлирим шундақ өттики, күндүзи иссиқтин, кечиси соғтин қийнилип, уйқа көзүмдин қачатти. 41 Мениң күнлирим мошу жигирмә жилда өйүңдә туруп шундақ болди; он төрт жил икки қизиң үчүн саңа хизмәт қилдим, алтә жил падаң үчүн хизмәт қилдим; униң үстигә сән иш һәққимни он қетим өзгәрттиң. 42 Әгәр атамниң Худаси, йәни Ибраһимниң Худаси, йәни Ишақниң Қорқунучиси Болғанниң Өзи мән билән биллә болмиса еди, сән җәзмән мени қуруқ қол қилип қайтуруветәттиң. Лекин Худа мениң тартқан җәбир-жапалиримни, қоллиримниң

□ **31:24** «Яқупқа я ақ я көк демә!» — ибраний тилида «Яқупқа я яхши я яман гәпни қилма!». Бу сөzlәр бәлким: «униңға бәрикәт тилимә яки уни қарғима» дегәнлик болса керәк. Худа немишкә «Яқупқа яхши гәп қилма» дегән? Бизниңчә Худа Лабанниң алдамчи маһийитини убдан биләтти; у Яқупқа бәрикәт тилисә алдамчи нийити билән тиләйдиғинини биләтти. Униң «яман гәп қилиш»иға, йәни уни қарғашқа йол қоймайтти, әлвәттә. Шуңа «Яқупқа я яхши я яман гәпни қилма!» дегини бәлким «пәқәт һәқиқәттин сөзлә!» дегәнлик болуши мүмкин. Бирақ Лабанниң Яқуп билән болған сәһбитигә қарисақ у йәнила ялғанчиликтин жирақ кәтмәйду! □ **31:28** «өз оғуллим» — Лабанниң «оғуллим» дегини униң һейлиғәрлигини аян қилиду. Униң Яқуптин туғулған нәврә оғуллири бар еди, лекин у уларни «мениң оғуллим» дәп һесаплайтти. □ **31:35** «мән һазир аялларниң адәт мәзгилидә туруватимән» — ибраний тилида: «аялларниң адити һазир маңа чүшти».

мушәққитини көрүп түнүгүн кечә саңа тәнбиһ бәрди, — деди.

Яқупниң Лабан билән келишим түзүши

⁴³ Лабан Яқупқа жавап берип: — Бу қизлар мениң қизлирим, бу оғулар мениң оғуллирим, бу пада болса мениң падам болиду; шундақла көз алдиндики һәммә нәрсә миниңкидур; амма мән бүгүн бу қизлиримни вә уларниң туққан оғуллирини немә қилай? ⁴⁴ Қени кәл, сән билән иккимиз бир әһдә түзүшәйли, бу мән билән сениң оттуримизда гува болсун, — деди.

⁴⁵ Шуниниң билән Яқуп бир ташни елип өрә тикләп түврүк қилип қойди. ⁴⁶ Андин Яқуп қериндашлириға: — Таш жиғиңлар, — девиди, ташларни елип келип догилиди, шу йәрдә таш догисиниң йенида ғизалиништи. ⁴⁷ Лабан бу догини «Йәгар-Саһадута» дәп атиди, Яқуп униңға «Галеад» дәп ат қойди. ⁴⁸ Лабан: — Бу дога бүгүн сән билән мениң оттурамда гува болсун, — деди. Шуңа бу сәвәптин догиниң нами «Галеад» аталди. ⁴⁹ У жай йәнә «Мизпаһ», дәпму аталди; чүнки Лабан йәнә: — Иккимиз бир-биримиз билән көрүшмигән вақитларда, Пәрвәрдигар сән билән мениң оттурамда қаравул болуп күзитип турсун. ⁵⁰ Әгәр сән қизлиримни бозәк қилсаң, яки қизлиримниң үстигә башқа хотунларни алсаң, башқа һеч киши қешимизда һазир болмиған тәғдирдиму, мана, Худа мән билән сениң араңда гувачидур!

⁵¹ Лабан Яқупқа йәнә: — Мана, бу догаға қара, мән билән сән иккимизниң оттурисида мән тикләп қойған бу түврүккиму қара; ⁵² кәлгүсидә бу дога вә бу түврүкму мән яман нийәт билән бу догидин сениң тәрипиңгә өтмәслигим үчүн, сениңму нийитиңни яман қилип бу дога вә бу түврүктин өтүп мениң тәрипимгә кәлмәслигиң үчүн гувачи болсун. ⁵³ Ибраһимниң илаһи, Наһорниң илаһи вә бу иккисиниң атисиниң илаһлири аримизда һөкүм чиқарсун, — деди. Яқуп болса атиси Исақниң Қорқунучиси Болғучи билән қәсәм қилди.

⁵⁴ Андин Яқуп тағ үстидә бир қурбанлиқ сунуп, қериндашлирини өзи билән тамақлинишқа тәклип қилди. Улар һәмдәстихан олтарди вә кечиси тағда қонди. ⁵⁵ Этиси таң сәһәрдә Лабан орнидин туруп, нәврилири билән қизлирини сөйүп, уларға бәхит-бәрикәт тиләп, өз өйигә раван болди.

32

Яқупниң Әсав билән көрүшүшкә тәйярлиниши

¹ Яқуп өз йолиға кетип баратти; йолда Худаниң пәриштилири униңға учриди. ² Яқуп уларни көрүп: — Бу жай Худаниң барғаһи екән! — дәп, бу жайниң намини «Маһанаим» дәп қойди.

³ Андин Яқуп Сеир зиминидики «Едом яйлиғи»ға, акиси Әсавниң қешиға алдин хәвәрчиләрни әвәтип, ⁴ уларға жекиләп: — Силәр ғоҗамға, йәни Әсавға: «Кәминилири Яқуп мундақ деди: — Мән Лабанниң қешида мусапир болуп, та мошу вақитқичә турдум. ⁵ Әнди мәнәдә кала, ешәк вә

□ **31:43** «мениң оғуллирим» — 28-айәттики изаһатни көрүң. «көз алдиндики һәммә нәрсә миниңкидур» — мошу сөзләз пүтүнләй хата, әлвәттә. Яқуп буларниң һәммисигә өз қолиниң әжри билән еришкән еди. □ **31:47**

«Йәгар-Саһадута» — арабий тилида, «Галеад» ибраний тилида «гувалиқ догиси» дегән мәнидә. □ **31:49** «Мизпаһ»

— «күзитиш мунари» дегән мәнидә болуп, йәнә «у күзитип турсун» дегән сөзниң аһаңиға йеқин. □ **31:52** «сениңму

нийитиңни яман қилип бу дога вә бу түврүктин өтүп мениң тәрипимгә кәлмәслигиң үчүн гувачи болсун» — әгәр жуқурида ейтқинимиздәк «өй бутлири»ға егә болуш «өйниң өзигә егә болғанлиқ» һесапланса, ундақта Лабанниң бу сөзлириниң мәхсити: — «Яқуп яки униң әвлатлири өй бутлиримни елип, мениң өй-тәәлуқатлиримни тартивелиш нийитидә мән тәрәпкә һәргиз кәлмисун» дегәнликтин ибарәт еди. □ **31:53** «Ибраһимниң илаһи, Наһорниң илаһи

вә бу иккисиниң атисиниң илаһлири» — Лабан, Ибраһимниң атиси Тәраһ вә Наһорлар асасән бутпәрәсләр еди («Йәш.» 24:2ни көрүң). □ **31:54** «тамақлинишқа тәклип қилди» — бу таам бәлким қурбанлиқниң гәши болуши мүмкин. Ундақта у «енақлиқ қурбанлиғи» сүпитидә сунулан болса керәк («Лав.» 3-бапни көрүң). ■ **32:1** Яр. 48:16.

□ **32:2** «Маһанаим» — буниң мәнаси «икки барғаһ». Бу «икки барғаһ» Яқупниң барғаһи вә Худаниң барғаһини көрситиду. Яқупниң «барғаһ» дегинидин қариганда, шу жайда көргән пәриштиләр дәрвәкә интайин көп болса керәк.

қойлар, қул-дедәкләрму бар; мән өзлириниң нәзиридә илтипат тапармәнмекин дәп ғоҗамға хәвәр йәткүзүшни лайиқ көрдүм», дәңлар, — деди.

⁶ Хәвәрчиләр Яқупниң йениға йенип келип: — Биз акилири Әсавниң қешиға бардуқ; у төрт йүз кишини елип, силиниң алдилириға келиватиду, — деди.

⁷ Яқуп наһайити қорқуп, ғәм-ғуссигә чүшүп адәмлирини қой, кала вә төгилиригә қошуп, икки топқа айриди. ⁸ У: — «Әгәр Әсав келип бир топимизға һужум қилса, йәнә бир топ қечип қутулуп қалар» — дәп ойлиди.

⁹ Андин Яқуп мундақ дуа қилди: — И атам Ибраһимниң Худаси вә атам Исақниң Худаси! Маңа: «Өз зиминиң вә уруқ-туққанлириңниң қешиға йенип кәткин, саңа яхшилиқ қилимән» дәп вәдә қилған Пәрвәрдиғар! ■ ¹⁰ — Мән Сениң Өз қулуңға көрсәткән өзгәрмәс барлиқ меһриванлиғиң вә барлиқ вападарлиғиң алдида һеч немә әмәсмән; чүнки мән бу Иордан дәриясидин өткинимдә ялғуз бир һасам бар еди. Әнди мән икки топ адәм болуп қайтиватимән. □ ¹¹ Өтүнүп қалай, мени акам Әсавниң қолидин қутқузғайсән; чүнки у келип мән билән хотун-балилиримни өлтүрүветәмдикин, дәп қорқимән. ¹² Сән: «Мән жәзмән саңа зор яхшилиқ қилип, сениң нәслиңни деңиздики қумдәк һәдди-һесапсиз көп қилимән», дегән едиң, — деди. ■

¹³⁻¹⁵ У шу кечиси шу йәрдә қонуп қалди; андин у қол илигидики маллардин елип, акиси Әсавға икки йүз өчкә, жигирмә текә, икки йүз сағлиқ, жигирмә қочқар, оттуз чиши төгини тайлақлири билән, қириқ инәк, он буқа, жигирмә мада ешәк, он һаңға ешәкни соғат қилип тәйярлап, □ ¹⁶ Буларни айрим-айрим топ қилип хизмәтқарлириниң қолиға тапшуруп, уларға жекиләп: — Силәр мәндин бурун меңип, һәр топниң арасида арилиқ қоюп һайдап меңиңлар, — деди.

¹⁷ У әң алдидики топ билән маңған кишикә әмир қилип: — Акам Әсав саңа учриғанда, әгәр у сәндин: «Кимниң адимисән? Қәйәргә барисән? Алдиңдики җаниварлар кимниң?» — дәп сориса, ¹⁸ Ундақта сән жавап берип: «Булар кәминилири Яқупниң болуп, ғоҗам Әсавға әвәткән соғаттур. Мана, у өзиму кәйнимиздин келиватиду» — дегин, деди.

¹⁹⁻²⁰ Шу тәриқидә у иккинчи, үчинчи вә улардин кейинки падиларни һайдап маңғучи кишиләргиму охшаш әмир қилип: — Әсав сизләргә учриғанда, силәрму униңға шундақ дәңлар, андин: — Мана, кәминилири Яқуп өзиму арқимиздин келиватиду, — дәңлар, деди; чүнки у: — Мән алдимда барған соғат билән уни мени кәчүрүм қилдуруп, андин йүзини көрсәм, мени қобул қилармекин, — дәп ойлиған еди. □

²¹ Шундақ қилип соғат алдин әвәтилди; у шу кечиси барғаһда қонуп қалди.

Яқупниң Худа билән челишиши

²² У шу кечидә қопуп, икки аяли вә икки дедиги вә он бир оғлини елип, Яббок кечигидин өтүп кәтти. ²³ У уларни еқиндин өткүзди, шундақла һәммә тәәллуғиниму у қарши тәрәпкә өткүзди. ²⁴ Яқуп болса бу қатта ялғуз қалди; бир зат келип шу йәрдә униң билән таң атқичә челишти. ²⁵ Лекин бу зат уни йеңәлмәйдиғанлиғини көрүп, униң янпишиниң йириқиға қолини тәккүзүп қойди; шуниң билән улар челишиватқанда Яқупниң янпиши қазандин чиқип кәтти. □

²⁶ У зат: — Мени қоюп бәргин, чүнки таң атай дәп қалди, деди.

— Сән мени бәрикәтлимигичә, сени қоюп бәрмәймән, деди Яқуп. ■

²⁷ У униңдин: — Етиң немә? дәп сориди.

У: етим Яқуп, — деди.

²⁸ У униңға: — Сениң етиң буниңдин кейин Яқуп болмай, бәлки Израил болиду; чүнки сән Худа биләнму, инсан биләнму елишип ғалип кәлдиң, — деди. □ ■

■ 32:9 Яр. 31:13. □ 32:10 «һеч немә әмәсмән» — ибраний тилида «интайин кичикмән». ■ 32:12 Яр. 28:13.

□ 32:13-15 «һаңға ешәк» — яки «тәхәй». □ 32:19-20 «уни мени кәчүрүм қилдуруп, андин...» — ибраний тилида «униң йүзи алдида кафарәт қилалаймән, андин...». «Кафарәт» дегән иш тоғрилиқ «Мис.» 29:33 вә изаһати, шундақла «Тәбирләр» ниму көрүң. □ 32:25 «янпишиниң йириқиға...» — яки «янпишиниң үгисигә». ■ 32:26 Һош. 12:4. □ 32:28 «Израил» — мәнәси «Худа билән биллә болған әмир» вә униң билән тәң «Худа билән елишқучи».

■ 32:28 Яр. 35:10.

29 Андин Яқуп униңдин: — Намиңни маңа дәп бәргин, девиди, у: — Немишкә мениң наминни сорайсән? — деди вә шу йәрдә униңға бәхит-бәрикәт ата қилди.□

30 Шуниниң билән Яқуп: — Худани йүзму-йүз көрүп, женим қутулуп қалди, дәп у жайниң намини «Пәниәл» дәп атиди.□

31 У Пәниәлдин өтүп маңғанда, күн униң үстибешини йорутти; амма у янпиши түпәйлидин ақсап маңатти .

32 Бу сәвәптин Исраиллар бүгүнгичә йотиниң үгисидики пәйни йемәйду; чүнки шу Зат Яқупниң янпишиниң йириқиға, йәни униң пейигә қолини тәккүзүп қойған еди.

33

Яқупниң Әсав билән учришиши

1 Яқуп бешини көтирип қаривиди, мана Әсав төрт йүз киши билән келивататти. Шуниниң билән у балилирини айрип, Леяһ, Раһилә вә икки дедәккә тапшурди; 2 у икки дедәк вә уларниң балилирини һәмминиң алдида маңдурди, андин Леяһ билән униң балилирини, әң ахирида Раһилә билән Йүсүпни маңдурди. 3 Өзи болса уларниң алдиға өтүп маңди, у акисиниң алдиға йетип барғичә йәттә қетим йәргә баш уруп тазим қилди. 4 Әсав униң алдиға жүгүрүп келип, уни қучағлап, бойниға бешини қоюп, уни сөйди; һәр иккиси жиғлишип кәтти. 5 Андин Әсав бешини көтирип қарап, аяллар вә балиларни көрүп: — Бу сән билән биллә кәлгәнләр кимләр? — дәп сориди.

Яқуп: — Булар Худа шапаәт қилип кәминилиригә бәргән балилардур, — деди.

6 Андин икки дедәк вә уларниң балилири алдиға берип, униңға тазим қилди; 7 Андин Леяһму униң балилири билән алдиға берип, тазим қилди, ахирида Йүсүп билән Раһилә алдиға берип, тазим қилди.

8 Әсав: — Маңа йолда учриған әшу топлириңда немә мәхситиң бар? — девиди, Яқуп жавап берип: — Бу ғоҗамниң алдида илтипат тепишим үчүндур, деди.

9 Лекин Әсав: — Әй қериндишим, мәндә йетип ашқидәк бар. Сениң өз нәрсилириң өзүңгә қалсун, деди.

10 Амма Яқуп: — Ундақ қилмиғин; әгәр мән нәзәрлиридә илтипат тапқан болсам, соғитимни қолумдин қобул қилғайла; чүнки силиниң мени хошаллиқ билән қобул қилғанлирини көрүп, дидарлирини көргинимдә Худаниң дидарини көргәндәк болдум! 11 Әнди саңа кәлтүрүлгән, Худадин көргән бу бәрикәтлиримни қобул қилғайла; чүнки Худа маңа шапаәт көрсәтти, һәммә нәрсилирим бар болди, — дәп униңдин қайта-қайта өтүнүвиди, у қобул қилди.

12 Андин Әсав: — Әнди биз қозғилип сәпиримизни давамлаштурайли, мән сениң алдиңда маңай, деди.

13 У униңға жававән: — Ғоҗам көрдилә, балилар кичик, қешимда емидиған қоза вә мозайлар бар; әгәр мән буларни бир күнла алдиртип қоғлап маңдурсам, пүткүл пада өлүп кетиду.

14 Шуңа өтүнмәнки, ғоҗам кәминилиридин алдида маңғач турсун; мән алдимдики мал-чарвиларниң меңишиға, шундақла балиларниң меңишиға қарап аста меңип, ғоҗамниң қешиға Сеирға удул барай, деди.

15 У вақитта Әсав: — Ундақ болса, мән өзүм билән кәлгән кишиләрдин бир нәччини қешиңда қоюп кетәй, деди. Лекин у жавап берип: — Буниң немә һажити? Пәқәт ғоҗамниң нәзиридә илтипат тапсамла шу купайә, деди.

16 Әсав у күни йолға чиқип Сеирға йенип кәтти. 17 Яқуп сәпәр қилип, Суккот дегән жайға кәлгәндә, у йәргә бир өй селип, маллириға лапасларни ясиди. Шуңа бу йәр «Суккот» дәп аталди.□

□ 32:29 «Пәниәл» — (яки «Пәнуәл») — мәнәси «Худаниң җамали». □ 32:30 «Худани йүзму-йүз көрүп, женим қутулуп қалди» — бу интайин сирлиқ вақиә үстидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ 33:17 «Суккот» — мәнәси «кәпиләр» яки «лапаслар».

18 Шу тәриқидә Яқуп Падан-Арамдин қайтип, Қанаан зиминидики Шәкәм шәһиригә аман-есән кәлди. У шәһәрниң алдида чедир тикти. ■ 19 Андин у чедир тиккән йәрниң бир қисимини Шәкәмниң атиси болған һаморниң оғуллиридин бир йүз қәситигә сетивелип, □ 20 Шу йәрдә бир қурбанғаһ селип, намини «Әл-Әлоһә-Исраил» дәп атиди. □

34

Шәкәмниң Динаһниң номусиға тегиши

1 Бир күни, Леяһниң Яқупқа туғуп бәргән қизи Динаһ жутниң қизлири билән көрүшкили чиқти. ■ 2 Шу жутниң әмри һивий һаморниң оғли Шәкәм уни көрүп қелип, уни тутувелип, зорлап номусиға тәғди. 3 Амма униң көңли Яқупниң қизи Динаһқа чүшүп, уни яхши көрүп қалди вә униңға муһәббити билән көңүл сориди. 4 Шуниниң билән Шәкәм атиси һамордин: — Бу қизни маңа хотунлуққа елип бәргин, дәп тәләп қилди.

5 Яқуп Шәкәмниң қизи Динаһниң иппитигә тәккәнлигини аңлап қалди. Униң оғуллири маллири билән далаларда еди; шуңа Яқуп улар кәлгичә жим туруп турди. 6 Шәкәмниң атиси һамор Яқупниң алдиға униң билән сөзләшкили чиқти; 7 Яқупниң оғуллири хәвәрни аңлапла далалардин қайтип кәлгән еди. Булар Шәкәмниң қилмайдиған ишни қилип, Яқупниң қизиниң номусиға тегип Исраил қәбилисидә шәрмәндилик қилғини үчүн азаплинип, интайин қаттиқ гәзәпләнди. □ 8 һамор уларға сөз қилип: — Оғлум Шәкәмниң көңли қизиңларға чүшүп қапту. Илтипат қилип уни оғлумға хотунлуққа бәрсәңлар! 9 Биз билән қуда-бажа болуп, қизлириңларни бизгә бериңлар, бизниң қизлиримизниму силәр елиңлар; 10 Биз билән биллә туруңлар. Мана, йәр алдиңларда турупту; бу йәрни мақан қилип, сода қилип, өзүңлар үчүн өй-мүлүк елиңлар, — деди.

11 Шәкәм қизниң атиси билән ака-укилириға: — Нәзириңларда илтипат тапсам дәймән; силәр немә десәңлар, шуни берәй. 12 Мәндин қанчилик тойлуқ яки соғат тәләп қилсаңлар, маңа ейтқиниңларчә берәй; пәқәт бу қизни маңа хотунлуққа бәрсәңларла болиду, деди.

13 Яқупниң оғуллири болса Шәкәм вә атиси һаморға һейлә-микир билән жавап бәрди, чүнки у сиңлиси Динаһниң иппитигә тәккән еди; 14 уларға: — Биз бундақ қилалмаймиз, сиңлимизни хәтнисиз бирисигә беришкә мақул дейәлмәймиз; чүнки бу бизгә номус болиду. ■ 15 Пәқәт бир шәртимизгә көнсәңларла силәргә мақул болимиз; силәрниң барлиқ әркәклириңлар хәтнә қилинип биздәк болса, 16 Қизлиримизни силәргә берип, силәрниң қизлириңларни биз елип араңларда олтирип, бир қовм болуп қалимиз. 17 Амма бизгә қулақ салмай хәтнә қилинишқа унимисаңлар, ундақта биз қизимизни елип кетимиз, — деди.

18 Уларниң сөзлири һамор вә оғли Шәкәмниң нәзиригә яқти. 19 Жигит бу ишни кәйнигә созмиди, чүнки у Яқупниң қизиға ежил болуп қалған еди; у атисиниң өйидә һәммидин этиварлиқ еди. 20 Шуниниң билән һамор оғли Шәкәм билән шәһәрниң дәрвазисиға берип, шәһәрниң адәмлиригә сөз қилип: — 21 Бу адәмләрниң биз билән енақ өткүси бар. Шуңа улар мошу жутта туруп сода-сетиқ қилсун; мана, бу жайниң Икки тәрипи уларға йәткидәк кәңриду. Биз уларниң қизлирини хотунлуққа елип, өз қизлиримизни уларға беримиз. 22 Лекин пәқәт аримиздики һәммә әркәк улар хәтнә қилинғандәк хәтнә қилинса, у адәмләр аримизда туруп биз билән бир хәлиқ болушқа мақул дәйду. 23 Шу тәриқидә уларниң мал-тәәллуқати, һәммә чарпайлири бизниңки болмамду? Биз пәқәт уларға мақул десәкла, улар аримизда туриду, — деди.

■ 33:18 Йә. 24:32; Рос. 7:16. □ 33:19 «қәситә» — пул бирлиги болуп, қиммити бизгә намәлум. □ 33:20 «Әл-Әлоһә-Исраил» — мәнәси ««Әл» Исраилниң Тәңрисидур» (ибраний тилида «Әл» болса «илаһ», «Худа» дегәнни билдүриду). ■ 34:1 Яр. 30:21. □ 34:7 «Исраил қәбилисидә» — ибраний тилида «Исраилда». «Исраил» дегән бу сөз мошу йәрдә «Исраил қәбилиси» яки «Исраил халқи»ни көрсәткән. Буниң Муқәддәс Китапта биринчи қетим шу мәнидә ишлитилиши болиду. ■ 34:14 Яр. 17:12,13,14.

24 Шунинң билән шәһәрниң дәрвазисидин кирип-чиқидиғанларниң һәммиси һамор билән оғли Шәкәмниң сөзигә қулақ салди. Шәһәрниң дәрвазисидин кирип-чиқадиганларниң һәммиси хәтнә қилинди. 25 Амма үчинчи күни, улар техичә ағриқ ятқинида шундақ болдики, Яқупниң икки оғли, йәни Динаһниң акилири Шимеон билән Лавий һәр қайсиси өз қиличини елип, шәһәр хатиржәмлик ичидә турғинида бесип кирип, һәммә әркәкни өлтүрүвәтти; □ ■ 26 Улар һамор билән оғли Шәкәмниму қиличлап, Динаһни Шәкәмниң өйидин елип кәтти. 27 Андин Яқупниң барлиқ оғуллири: «Улар сиңлимизниң номусиға тәғди» дәп, өлтүрүлгәнләрниң жайиға келип, шәһәрни булап-талаң қилди. □ 28 Уларниң қой-кала, ешәклирини, шәһәрдики һәммини, етизлиқлардики һәммини елип кәтти, 29 Шундақла уларниң барлиқ мал-мүлкини булап-талап, барлиқ хотун-балиларни әсир қилип, өй ичидики барлиқ нәрсиләрниму қошуп елип кәтти.

30 Яқуп Шимеон вә Лавийни әйипләп: — Силәр мени балаға тикип, зиминдикиләр — Қананийлар билән Пәриззийләрниң алдида сеситтиңлар. Бизниң адимимиз аз бир хәлиқтурмиз; улар маңа қарши чиқип жиғилип һужум қилиду; шунинң билән мән вә жәмәтим вәйран болимиз, — деди. □

31 Амма улар жавап берип: — Әжәба, сиңлимизға бир паһишә аялға қилғандәк муамилә қилса боламду? — деди. □

35

Худаниң Бәйт-Әлдә Яқупқа башпанаһ болуши

1 Андин Худа Яқупқа: — Сән һазир Бәйт-Әлгә чиқип, шу йәрни мақан қил, өзүң акаң Әсавдин қечип маңғиниңда саңа көрүнгән Мән Тәңригә бир қурбанғаһ ясиғин, — деди. ■

2 Шунинң билән Яқуп өйидикиләр вә өзи билән биллә болғанларниң һәммисигә мундақ деди: — Араңлардики ят илаһ бутлирини ташливетип, өзүңларни паклап егинлириңларни йәңгүшләңлар. 3 Андин қопуп Бәйт-Әлгә чиқимиз. Мән шу йәрдә қийинчиликта қалғанда дуайимни ижабәт қилип, жүргән йолумда мениң билән биллә болуп кәлгән Тәңригә қурбанғаһ салай, — деди.

4 Шунинң билән өз қоллиридики һәммә ят илаһ бутлирини, шундақла қулақлиридики зириләрни чиқирип Яқупқа бәрди. Яқуп буларни Шәкәмдики дуб дәриғиниң түвигә көмүп қойди. 5 Андин улар сәпәргә атланди; амма әтрапидики шәһәрләрни Худадин болған бир вәһимә басқачқа, улар Яқупниң оғуллирини қоғлимиди. 6 Бу тәриқидә Яқуп вә униң билән биллә болғанларниң һәммиси Қанаан зиминидики Луз, йәни Бәйт-Әлгә йетип кәлди. 7 У шу йәрдә бир қурбанғаһ ясиди; акисидин қечип маңғинида шу йәрдә Худа униңға көрүнгини үчүн бу жайниң исмини «Әл-Бәйт-Әл» дәп атиди. □ ■

8 Ривкаһниң баққан аниси Дәбораһ болса шу йәрдә аләмдин өтти. У Бәйт-Әлниң айиғидики дуб дәриғиниң түвидә дәпнә қилинди. Бу сәвәптин шу дәрәк «Жиға-Зарниң дуб дәриғи» дәп аталди. □

Худаниң Яқупқа йәнә бир қетим бәхит ата қилип, йеңи исмини тәжрарлиши

9 Яқуп шу йол билән Падан-Арамдин йенип кәлгәндин кейин, Худа униңға йәнә бир қетим көрүнүп, униңға бәхит-бәрикәт ата қилди. ■ 10 Андин Худа униңға: — Сениң исмиң

□ 34:25 «Динаһниң акилири» — оқурмәнләрниң есидә барки, Шимеон вә Лавий Динаһниң бир туққан (Леяһдин туғулған) иккинчи вә үчинчи акиси еди. ■ 34:25 Яр. 49:6. □ 34:27 «улар сиңлимизниң номусиға тәғди» — бу толиму ашурувәткәнлик болиду. Чүнки пәқәт бирла адәм шундақ қилған еди. □ 34:30 «бизниң адимимиз аз бир хәлиқтурмиз» — ибраний тилида «мән саним аз адәммән». □ 34:31 «Әжәба, сиңлимизға бир паһишә аялға қилғандәк муамилә қилса боламду?» — бу вақиә тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ 35:1 Яр. 27:43; 28:12,13. □ 35:7 «Әл-Бәйт-Әл» — мәнәси «Бәйт-Әлдики Худа». ■ 35:7 Яр. 28:19. □ 35:8 «Жиға-Зарниң дуб дәриғи» — ибраний тилида «Аллон-бакут». ■ 35:9 Нош. 12:5.

Яқуптур; амма мундин кейин сэн Яқуп аталмай, бэлки намиң Исраил болиду, дэп униң исмини Исраил қоюп қойди. ■ **11** Андин Худа йәнә униңға: — Мэн Өзүм һәммигә Қадир Тәңридурумән; сэн нәсиллинип, көпәйгин; бир эл, шундақла бир түркүм әлләр сэндин пәйда болиду; падишаларму сениң пуштуңдин чиқиду. □ ■ **12** Мэн Ибраһим вә Исһаққа бәргән зиминни саңа беримән, шундақла сэндин кейинки нәслиңгиму шу зиминни беримән, — деди. **13** Андин Худа униң билән сөzlәшкән жайдин, униң йенидин жуқуриға көтирилди. **14** Яқуп Худа өзи билән сөzlәшкән жайда бир таш түврүкни тикләп, үстигә бир шарап һәдийәсини төкти вә зәйтун мейи қуюп қойди. ■ **15** Яқуп Худа өзи билән сөzlәшкән шу жайниң намини «Бәйт-Әл» дэп атиди. □

Раһиләниң туғутта өлүп кетиши

16 Андин улар Бәйт-Әлдин меңип, Әфратқа азгина йол қалғанда, Раһиләни толғақ тутуп кетип, қаттиқ туғут азавида қалди. **17** Амма толғиғи қаттиқ еғирлашқанда, туғут аниси униңға: — Қорқмиғин, бу қетим йәнә бир оғлуң болидиған болди — деди.

18 Шундақ болдики, Раһилә жени чиқиш алдида, ахирқи нәпәси билән оғлиға «Бән-Они» дэп исим қойди; амма униң атиси уни «Бән-Ямин» дэп атиди. □

19 Раһилә вапат болди вә Бәйт-Ләһәм дэп атилидиған Әфратниң йолиниң бойиға дәпнә қилинди. ■ **20** Яқуп униң қәбриниң үстигә бир хатирә теши тикләп қойди. Бүгүнгә қәдәр «Раһиләниң Қәбир Теши» шу йәрдә турмақта. **21** Андин Исраил сәпәрни давамлаштуруп Мигдал-Едирниң у тәрипидә өз чедирина тикти. □

Яқупниң оғуллари

22 Исраил у зиминда турған вақтида, Рубән берип өз атисиниң кенизиги Билһаһ билән бир орунда ятти; Исраил буни аңлап қалди.

Яқупниң он икки оғли бар еди: — ■

23 Леяһдин туғулған оғуллари: — Яқупниң тунжа оғли Рубән вә Шимеон, Лавий, Йәһуда, Иссакар һәм Зәбулун еди. ■

24 Раһиләдин туғулған оғуллари: — Йүсүп вә Бинямин еди.

25 Раһиләниң дедиги Билһаһдин туғулған оғуллари: — Дан вә Нафтали еди.

26 Леяһниң дедиги Зилпаһдин туғулған оғуллари: — Гад билән Ашир еди. Булар болса Яқупқа Падан-Арамда туғулған оғуллари еди.

Исһақниң аләмдин өтүши

27 Энди Яқуп атиси Исһақниң қешиға, Ибраһим вә Исһақ Мусапир болуп турған Кириат-Арба, йәни һеbronниң йенидики Мамрәгә кәлди. **28** Исһақниң көргән күнлири бир йүз сәксән жил болди. **29** Исһақ толиму қерип, күнлири тошуп, нәпәстин тохтап вапат болди вә өз қовминиң қешиға берип қошулди. Униң оғуллари Әсав билән Яқуп уни дәпнә қилди. □ ■

■ **35:10** Яр. 32:27; 2Пад. 17:34. □ **35:11** «бир эл, шундақла бир түркүм әлләр сэндин пәйда болиду; падишаларму сениң пуштуңдин чиқиду» — бу бешарәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **35:11** Яр. 17:1, 6; 28:3; 48:3 ■ **35:14** Яр. 28:18. □ **35:15** «Бәйт-Әл» — «Худаниң өйи». Бу Яқупниң иккинчи қетим бу намни шу йәргә қоюши еди. Шүбһисизки, у бу намниң әһмийитини бир қәдәр толук чүшәнгини үчүн шундақ қилди. □ **35:18** «Бән-Они» — (әрәбчә «Ибн-Аний») — мәнәси «қайғумниң оғли». «Бән-Ямин» (Бинямин) дегәнниң мәнәси «оң қолдики оғул» яки «амәтлик бала». ■ **35:19** Яр. 48:7. □ **35:21** «Исраил» —Йәһни Яқуп, әлвәттә. «Мигдал-Едир» — мәнәси «қой падиси мунари». ■ **35:22** Яр. 49:4. ■ **35:23** Яр. 46:8; Мис. 1:2. □ **35:29** «күнлири тошуп,...» — ибраний тилида «күнләр билән толған болуп, ...» дегән сөzlәр билән ипадилиниду. «өз қовминиң қешиға берип қошулди» — «ибраний тилида «өз қовлириға қошулди» — 15:15 вә изаһатини көрүң. ■ **35:29** Яр. 25:8.

36

Әсавниң әвлатлири

1Тар. 1:35-54

¹ Төвәндикиләр Әсавниң әвлатлириду (Әсав йәнә Едом дәпму атилиду): —□ ■

² Әсав аяллирини Қананийларниң қизлиридин алди, йәни һиттийлардин болған Елонниң қизи Адаһ билән һивийлардин болған Зибееонниң нәвриси, Анаһниң қизи Оһолибамаһни алди; ³ униңдин башқа Исмаилниң қизи, Небайотниң сиңлиси Басиматниму алған еди. ⁴ Адаһ Әсавға Елифазни туғуп бәрди; Басимат болса Реуәлни туғди. ⁵ Оһолибамаһ Йәуш, Яалам вә Кораһни туғди; булар Қанаан зиминида Әсавға туғулған оғулар еди.

⁶ Әсав аяллири, оғул-қизлири, өйидики һәммә кишилирини вә чарпайлирини, барлиқ улақлирини, шундақла Қанаан зиминида тапқан барлиқ тәәлуқатлирини елип, иниси Яқуптин айрилип, башқа бир жутқа көчүп кәтти. ⁷ Чүнки һәр иккисиниң тәәлуқатлири интайин көп болғачқа, бир йәрдә биллә туралмайтти; мусапир болуп турған зимин уларниң мал-чарвилириниң көплүгидин уларни бақалмайтти. ■ ⁸ Буниң билән Әсав (Әсав Едом дәпму атилиду) Сеир теғиға берип, олтирақлишип қалди. ■

⁹ Төвәндикиләр тағлиқ район Сеирдики Едомийларниң ата-бовиси Әсавниң әвлатлириду: —□

¹⁰⁻¹³ Әсавниң оғуллири: — Әсавниң аяли адаһниң оғли Елифаз; Әсавниң аяли Басиматниң оғли Реуәл. Елифазниң оғуллири: — Теман, Омар, Зәфо, Гатам вә Кәназ еди. Әсавниң оғли Елифазниң кичик хотуни Тимна еди; у Елифазға Амаләкни туғуп бәрди. Жуқирилар болса Әсавниң аяли адаһниң әвлатлири еди. Реуәлниң оғуллири: — Наһат, Зәраһ, Шаммаһ вә Миззаһ еди; булар Әсавниң аяли Басиматниң әвлатлири еди.

¹⁴ Әсавниң аяли, йәни Зибееонниң чоң қизи, Анаһниң қизи болған Оһолибамаһниң оғуллири: у Әсавға Йәуш, Яалам вә Кораһни туғуп бәрди.

¹⁵ Әсавниң әвлатлириниң ичидин төвәндики әмирләр чиққан: — Әсавниң тунжа оғли Елифазниң оғуллиридин: — әмир Теман, әмир Омар, әмир Зәфо, әмир Кәназ, □ ¹⁶ әмир Кораһ, әмир Гатам вә әмир Амаләк чиққан. Булар Едом зиминида Елифазниң нәслидин чиққан әмирләр болуп, Адаһниң әвлатлири еди.

¹⁷ Әсавниң оғли Реуәлниң оғуллиридин әмир Наһат, әмир Зәраһ, әмир Шаммаһ вә әмир Миззаһлар чиққан; булар Едом зиминида Реуәлниң нәслидин чиққан әмирләрдур; буларниң һәммиси Әсавниң аяли Басиматниң әвлатлири еди.

¹⁸ Әсавниң аяли Оһолибамаһниң оғуллиридин әмир Йәуш, әмир Яалам вә әмир Кораһлар чиққан. Булар Анаһниң қизи, Әсавниң аяли Оһолибамаһниң нәслидин чиққан әмирләр еди.

¹⁹ Булар Әсавниң, йәни Едомниң әвлатлири болуп, едомийларниң әмирлири еди.

Сеирниң әвлатлири — һорийлар

□ **36:1** «Төвәндикиләр Әсавниң әвлатлириду» — мошу жүмлә билән «Аләмниң Яритилиши»ниң тоққузинчи «толидот»и («тарихи»), йәни «Әсав (Едом)ниң әвлатлириниң тарихи» («Әсавниң әвлатлириниң тарихи») (36:1-8) башлиниду. «Едом» — буниң мәнәси «қизил» болуп, Сеир районидики тупрақниң рәңгини көрситиду. Әсав өзиму «қизил адәм» болуп, «қизил бир зимин»да олтирақлашқан. ■ **36:1** 1Тар. 1:35. ■ **36:7** Яр. 13:6. ■ **36:8** Йә. 24:4. □ **36:9** «Төвәндикиләр ... Едомийларниң ата-бовиси Әсавниң әвлатлириду: —» — мошу жүмлә билән «Аләмниң Яритилиши»ниң онинчи «толидот»и («тарихи»), йәни «Әсавниң Сеирда олтирақлашқан әвлатлириниң толидоти» («Әсавниң Сеирда олтирақлашқан әвлатлириниң тарихи») (36:9-37:1) башлиниду. Әсав авал Қанаан зиминида туруп бир нәччә пәрзәнт көрди; булар 1-8-айәттә хатирлиниду. Андин у «Сеир тағлиқ району»да туруп у йәрдә бир нәччә пәрзәнтлик болған; бу йәрдә дейиливатқини шуларниң әвлатлирини көрситиду (36:9-37:1). Мәзкур тарих шу тағлиқ районлуқ «һорийлар»ниң тарихини өз ичигә алиду. Қариганда, һорийлар авал Әсавларға бойсунуп, андин улар билән ассимилятсийлишип бир милләт, йәни «Едомлар» яки «Едомийлар» болуп қалған. □ **36:15** «әмирләр» — мошу йәрдә Әсавниң нәслидин чиққан қәбиләләрниң әмирлири (қәбилә башлиқлири)ни көрсәтсә керәк.

20-21 Һорийлардин болған Сеирниң Едом зиминида олтарған әвлатлири: — Лотан, Шобал, Зибен, Анаһ, Дишон, Езәр вә Дишан еди. Булар Сеирниң әвлатлири болуп, Едом зиминида Һорийларниң әмирлири еди. □ ■

22 Лотанниң оғуллири Һори билән һемам еди; Лотанниң сиңлиси Тимна еди. 23 Шобалниң оғуллири: Алван, Манаһат, Ебал, Шефо вә Онам еди.

24 Зибенниң оғуллири: — Аяһ вә Анаһ еди. Бу Анаһ чөлдә атиси Зибенниң ешәклирини беқиветип, аршаңларни тепивалған Анаһниң дәл өзи шу еди.

25 Анаһниң пәрзәнтлири: оғли Дишон; Анаһниң қизи Оһолибамаһ еди.

26 Дишонниң оғуллири: һәмдан, Әшбан, Итран вә Керан еди.

27 Езәрниң оғуллири: Билһан, Зааван вә Акан еди.

28 Дишанниң оғуллири: Уз вә Аран еди.

29-30 Һорийларниң өзлириниң әмирлири: әмир Лотан, әмир Шобал, әмир Зибен, әмир Анаһ, әмир Дишон, әмир Езәр вә әмир Дишан еди. Булар болса Һорийларниң Сеир зиминида өз намлири бойичә аталған қәбилеләрниң әмирлири еди.

Едомдики падишалар

31 Исраилларниң үстигә һеч падиша теһи сәлтәнәт қилмаста Едом зиминида сәлтәнәт қилған падишалар төвәндикидәк: — ■

32 Беорниң оғли Бела Едомда сәлтәнәт қилди; униң шәһириниң исми Динһабаһ еди.

33 Бела өлгәндин кейин, бозраһлиқ Зәраһниң оғли Йобаб униң орнида сәлтәнәт қилди.

34 Йобаб өлгәндин кейин, теманийларниң зиминидин кәлгән һушам униң орнида сәлтәнәт қилди.

35 һушам өлгәндин кейин, Бедадниң оғли һадад униң орнида сәлтәнәт қилди. У Моабниң яйлақлирида мидиянийларға һуҷум қилип йәңгән еди. Униң шәһириниң исми Авит еди.

36 һадад өлгәндин кейин, масрәкаһлиқ Самлаһ униң орнида сәлтәнәт қилди.

37 Самлаһ өлгәндин кейин, «Дәрияниң бойидики Рәһобот»тин кәлгән Саул униң орнида сәлтәнәт қилди. □

38 Саул өлгәндин кейин, Акборниң оғли Баал-һанан униң орнида сәлтәнәт қилди.

39 Акборниң оғли Баал-һанан өлгәндин кейин, һадар униң орнида сәлтәнәт қилди. Униң шәһириниң исми Пау еди. Униң аялиниң исми Мәһетабәл болуп, у Мәй-Заһабниң қизи болған Матрәдниң қизи еди. □

40-43 Әсавниң нәслидин болған әмирләр уларниң ат-исимлири, жәмәтлири, нәсәбнамилири вә турған жайлири бойичә: әмир Тимна, әмир Алваһ, әмир Йәһәт, әмир Оһолибамаһ, әмир Елаһ, әмир Пинон, әмир Кеназ, әмир Теман вә әмир Мибзар, әмир Магдийәл вә әмир Ирамлар еди. Булар Едомийларниң әмирлири болуп, өзлири егиләп олтирақлашқан жайлар өз намлири билән аталған еди. Мана шу тәриқидә Әсав Едомийларниң ата-бовиси болди. □ ■

37

Йүсүп вә униң қериндашлири

□ **36:20-21** «Һорийлардин болған Сеирниң Едом зиминида олтарған әвлатлир» — Һорийлар Әсавлар «Сеир зимини»ға кириштин илгирила шу йәрдә олтирақлашқанлар еди. Сеир уларниң әждати болуп, зимин униң исми билән аталған еди. ■ **36:20-21** 1Тар. 1:38. ■ **36:31** 1Тар. 1:43. □ **36:37** «Дәрия» — мошу йәрдә «Әфрат дәрияси»ни көрситиду. □ **36:39** «Акборниң оғли ... өлгәндин кейин, һадар униң орнида сәлтәнәт қилди» — қарифанда, Һорийларниң падишалири сулалә түзүми бойичә әмәс, мәлум сайлам йоли билән таллинатти. □ **36:40-43** «мана шу тәриқидә Әсав Едомийларниң ата-бовиси болди» — яки «булар болса Едомдики өзлири егиләп олтирақлашқан жайлардики әмирләр еди». «мана шу тәриқидә Әсав Едомийларниң ата-бовиси болди» — қизиқ бир иш шуки, Исраиллар теһи мусапир болуп жүрүватқанда, Әсавлар аллиқачан муқим зиминлиқ болуп, падишалиқ түзүми болған, шундақла хеләлә тәрәққий қилған болса керәк. Бирақ кейин Исраиллар улардин көп тәрәпләрдә ешип кәтти. ■ **36:40-43** 1Тар. 1:51.

¹ Яқуп болса атиси мусапир болуп турған йәрдә, йәни Қанаан зиминида олтирақлашти. ■

² Төвәндикилә Яқуп әвлатлириниң иш-излириду.

Йүсүп жигит болуп он йәттә яшқа киргән чағлирида, акилири билән биллә қойларни бақатти; у атисиниң кичик хотунлири Билһаһ вә Зилпаһниң оғуллири билән биллә ишләйтти. Йүсүп атисиға уларниң начар қилиқлирини ейтип қоятти. □ ³ Йүсүп Исраилниң қеригән вақтида тапқан балиси болғачқа, уни башқа оғуллиридин бәкрәк яхши көрәтти. Шуңа у Йүсүпкә узун йәңлик тон тиктүрүп бәрди. □ ⁴ Амма акилири атисиниң уни өзлиридин яхши көридиғинини көрүп, униңға өч болуп қалған еди вә униңға чирайлиқ гәп қилматти.

⁵ Униң үстигә Йүсүп бир чүш көргән болуп, уни акилириға дәп беривиди, улар униңға техиму өч болуп кәтти. ⁶ Йүсүп уларға мундақ деди: — Мениң көргән шу чүшүмни аңлап беқиңлар.

⁷ Мана, биз һәммимиз етизларда ашлиқларни бағлаватқидәкмиз. Қарисам мениң өнчәм өрә туруптидәк; силәрниң өнчәңлар болса мениң өнчәмниң чөрисигә олишип тазим қилип турғидәк! — деди.

⁸ Акилири униңдин: — Әжәба, сән бизгә падиша боламсән? Устимизгә һөкүмранлиқ қиламсән? — дәп сориди. Униң көргән чүшлири вә гепидин акилири уни техиму яман көрди.

⁹ Кейин у йәнә бир чүш көрди вә чүшини акилириға дәп: — Мана, мән йәнә бир чүш көрдүм. Қарисам, қуяш билән ай вә он бир юлтуз маңа тазим қилип турғидәк! — деди.

¹⁰ У бу чүшни атиси вә акилириға дәп бәрди. Атиси униңға тәнбиһ берип: — Бу көргиниң зади қандақ чүш? Әжәба, мән, анаң вә ака-укилириң алдиңға берип, саңа йәргә баш уруп тазим қилимизму? — деди. □

¹¹ Шуниң билән акилири униңға һәсәт қилғили турди. Амма атиси шу гәпни көңлигә пүкүп қойди. ■

Йүсүпниң Мисирға, қуллуққа сетилиши

¹² Әнди Йүсүпниң қериндашлири атисиниң қойлирини баққили Шәкәмгә кәткән еди.

¹³ Исраил Йүсүпкә: — Акилириң Шәкәмдә пада беқиватидиғу? Кәл, мән сени уларниң қешиға әвәтәй, девиди, Йүсүп: — Мана мән, деди.

¹⁴ У униңға: — Әнди берип акилириң аман-есәнму-әмәсму, қойлар аман-есәнму-әмәсму, маңа хәвирини елип кәлгин, дәп уни һеброн жилғисидин йолға салди; у Шәкәмгә барди.

¹⁵ Шу йәрдә бириси униң далада тенәп жүргинини көрүп униңдин: — Немә издәватисән, дәп сориди.

¹⁶ У: — Мән акилиримни издәватимән. Уларниң падилирини қәйәрдә беқиватқанлиғини ейтип бәрсиңиз, деди.

¹⁷ У адәм жавап берип: — Улар бу йәрдин кетип қалди, чүнки мән уларниң: «Жүрүңлар, Дотанға барайли» дегинини аңлидим, деди.

Шуниң билән Йүсүп акилириниң арқисидин берип, уларни Дотандин тапти.

¹⁸ Улар уни жирақтин көрүп, у теги уларниң қешиға кәлмәйла, уни өлтүрүветишни мәслиһәтләшти. ¹⁹ Улар бир-биригә: — Мана һелиқи чүш көргүчи келиватиду. ²⁰ Келиңлар, уни өлтүрүп мошу йәрдики орақлардин биригә ташливетәйли, андин: — Вәһший бир һайван уни йәп кетипту, дәйли. Шунда, биз униң чүшлириниң немә болидиғинини көримиз! — деди.

²¹ Амма Рубән буни аңлап уни уларниң қоллиридин қутқузмақчи болуп: — Уни өлтүрмәйли, деди. □ ■ ²² Рубән уларға йәнә: — Қан төкмәңлар! Бәлки уни чөлдики мошу орақкә

■ **37:1** Яр. 36:7; ибр. 11:9. □ **37:2** «Төвәндикилә Яқуп әвлатлириниң иш-излириду» — мошу жүмлә билән «Аләмниң Яритилиши»ниң он биринчи «толидот»и (ахирқи «толидот» яки «тарих»), йәни «Яқупниң әвлатлириниң толидоти» («Яқупниң әвлатлириниң иш-излири») (37:2-50:26) башлиниду. «Йүсүп атисиға уларниң начар қилиқлирини ейтип қоятти» — оқурмәнлә Яқупниң акилириниң кейинки ишлиридин у бәргән бу хәвәрниң раст яки раст әмәслигини көрәләйду. □ **37:3** «узун йәңлик тон» — шу дәвирләрдики әмирләр вә падишалар өз шаһзадилири яки есилзадилиригә шундақ «узун йәңлик тон» кийгүзәтти. Башқа бир хил тәржимиси «ала рәңлик тон». □ **37:10** «ака-укилириң» — Йүсүпниң бир укиси, йәни Биньямин бар еди. Шу вақатта у бәк кичик еди. ■ **37:11** Рос. 7:9. □ **37:21** «қутқузмақчи болуп...» — ибрания тилида «қутқузуп...». ■ **37:21** Яр. 42:22.

ташливетиңлар; лекин униңға қол тәккүзмәңләр, деди (әмәлийәттә, у уни уларниң қолидин қутқузуп, атисиниң қешиға қайтурувәтмәкчи еди).

²³⁻²⁴ Йүсүп акилириниң қешиға йетип кәлгәндә улар уни тутуп, униң алаһидә тонини, йәни кийиклик узун йәңлик тонини салдурувелип, орақкә ташливәтти. Лекин орақ қуруқ болуп, ичидә су йоқ еди.

²⁵ Андин улар тамақ йегили олтарди. Улар бешини көтирип қаривиди, мана Исмаилларниң бир карвини Гилеад тәрәптин келивататти. Төгилиригә дора-дәрмәк, тутия вә мурмәккиләр артилған болуп, Мисир тәрәпкә кетивататти. ²⁶ Йәһуда қериндашлиригә: — Бизниң бир туққан қериндишимизни өлтүрүп, қенини йошурғинимизниң немә пайдиси бар?

²⁷ Келиңлар, уни Исмаилларға сетиветәйли; қандақла болмисун у бизниң инимиз, бир туққан қериндишимиз; шуңа униңға қол салмайли, девиди, қериндашлири буниңға қулақ салди. ²⁸ Мидиянлик Содигәрләр шу йәрдин өтүп кетиватқанда, улар Йүсүпни орақтин тартип чиқирип, уларға жигирмә күмүч тәңгигә сетивәтти. Булар болса Йүсүпни Мисирға елип кәтти. ■

²⁹ Рубән орақниң йениға қайтип келип, Йүсүпниң орақтә йоқлуғини көрүп, кийимлирини житип, ³⁰ инилириниң қешиға берип: — Бала йоқ туриду! Әнди мән нәгә барай?! — деди.

³¹ Амма улар Йүсүпниң тонини елип, бир текини боғузлап тонни униң қениға миләп,

³² Андин узун йәңлик тонни атисиниң қешиға әвәтип, униңға: — Буни биз тепивалдуқ; бу оғлуңниң тониму-әмәсму, өзүң көрүп баққин, деди.

³³ У уни тонуп: — Бу дәрвәкә мениң оғлумниң тони екән; бир вәһший һайван уни йәп кәткән охшайду; шүбһисизки, Йүсүп титма-титма қиливетилипту! — деди.

³⁴ Шуниң билән Яқуп кийимлирини житип, белигә бөз бағлап, нурғун күнләргичә оғли үчүн матәм тутти. ³⁵ Униң һәммә оғул-қизлири йениға келип униңға тәсәлли бәрсиму, у тәсәллини қобул қилмай: «Мән тәһтисараға чүшүп оғлумниң қешиға барғичә шундақ матәм тутимән!» деди. Йүсүпниң атиси шу пети униңға аһ-зар көтирип матәм тутти. ■

³⁶ Әнди мидиянийлар Йүсүпни Мисирға елип берип, Пирәвнниң бир ғождари, пасибан беши Потифарға сатти. □ ■

38

Йәһуда билән Тамар

¹ У вақитларда шундақ болдики, Йәһуда ака-укилириниң қешидин кетип, һираһ исимлик Адулламлик бир кишиниңкигә чүшти. ² Шу йәрдә Йәһуда Шуа исимлик бир Қананийниң қизини көрди; у уни хотунлуққа елип қешиға кирип ятти. □ ■ ³ У һамилдар болуп бир оғул туғди; Йәһуда униңға «Әр» дәп ат қойди. ⁴ У йәнә һамилдар болуп, бир оғул туғди вә униңға Онан дәп ат қойди. ⁵ Андин йәнә һамилдар болуп бир оғул туғди вә униңға Шәлаһ дәп ат қойди. У туғулғанда Йәһуда Кезибда еди. ■

⁶ Йәһуда тунжа оғли Әргә Тамар исимлик бир қизни елип бәрди. ⁷ Лекин Йәһуданиң тунжа оғли Әр Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғачқа, Пәрвәрдигар уни өлтүрди.

⁸ Бу чағда Йәһуда Онанға: — Ақаңниң аялиниң қешиға кирип, уни хотунлуққа елип қериндашлиқ бурчини Ада қилип, ақаң үчүн нәсил қалдурғин, деди. □

□ **37:27** «у бир туққан қериндишимиз» — ибраний тилида «у бизниң әтлиримиз». ■ **37:28** һак. 8:24; Зәб. 104:17-18; Рос. 7:9. ■ **37:35** Яр. 42:38; 44:29,31. □ **37:36** «пасибан беши» — шу чағдики «пасибан беши» дегән мәнсәп бәлким «жаллат беши» дегәнниму өз ичигә алатти. ■ **37:36** Яр. 39:1; Зәб. 104:17-18 □ **38:2** «бир Қананийниң қизи» — оқурмәнләрниң есидә барки, Қананийлар имансиз вә әхлақсиз бир хәлик еди. ■ **38:2**

1Тар. 2:3. ■ **38:5** Чөл. 26:20. □ **38:8** «қериндашлиқ бурчи» — қедимки заманларниң өрп-адәтлири бойичә, бириси өз мал-мүлкигә варислик қилидиған пәрзәнти болмай өлүп кәтсә, ундақта өлгүчиниң ака яки укиси униңға бир варис пәрзәнт қалдуруш үчүн аялини хотунлуққа елиши керәк еди. Бу аялдин пәрзәнт туғулса, ундақта у өзиниңки әмәс, бәлки өлгән қериндишиниң һесаплинатти. Кейин бу ишни Муса пәйғәмбәр йәһудийларға қанун дәп бекиткән («Қан.»

25:5-10).

9 Амма Онан бу нәсилниң өзигә тәвә болмайдиганлиғини билип, акисиға нәсил қалдурмаслиқ үчүн һәр қетим акисиниң аяли билән биллә болғанда мәнийсини йәргә ақтуруветәтти. 10 Униң бу қилмиши Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил көрүнгәчкә, униму өлтүрүвәтти.

11 Йәһуда әнди келини Тамарға: — Оғлум Шәләһ чоң болғичә атаңниң өйидә тул олтирип турғин, деди. Чүнки у ичидә: — Буму акилириға охшаш өлүп кетәрмекин, дәп қорқти. Шуниң билән Тамар берип атисиниң өйидә туруп қалди. 12 Әнди көп күнләр өтүп, Шунаниң қизи, Йәһудаға тәккән аял өлди. Йәһуда тәсәлли тапқандин кейин адулламлиқ дости һираһ билән биллә өзиниң қой қирқиғучилириниң әһвалини билишкә Тимнаһқа чиқти.

13 Тамарға: — Қейинатаң қойлирини қирқиғили Тимнаһқа йол алди, дегән хәвәр йәтти.

14 Шуниң билән Тамар Шәләһ чоң болған болсиму, мән униңға хотунлуққа елип берилмидим, дәп қарап, туллуқ кийимини селиветип, чүмбәл тартип бәдинини орап, Тимнаһ йолиниң үстидә Әнаимға кириш еғизигә берип олтарди.

15 Әнди Йәһуда уни йүзи йепиқлиқ һалда көргәндә: — Бу бир паһишә аял охшайду, дәп ойлиди. 16 У йолдин бурулуп униң йениға берип, өз келини екәнлиғини билмәй: — Кәл, мән сән билән биллә болай, деди. У жавап берип: — Мән билән биллә болсаң, маңа немә берисән? дәп сориди.

17 У униңға: — Падамниң ичидин бир оғлақни саңа әвәтип берәй, деди. Аял: — Сән уни әкелип бәрғичә, маңа рәнигә бирәр нәрсә берәмсән? дәп соривиди, 18 У: — Саңа немини рәнигә берәй? — деди.

У: — Өз мөһүрүң билән униң шойнисини вә қолуңдики һасаңни рәнигә бәрғин, девиди, у буларни берип, униң билән биргә болди. Шуниң билән у униңдин һамилдар болуп қалди.

19 Андин Тамар орнидин туруп маңди; у пәрәнжини селиветип, туллуқ кийимини кийивалди.

20 Йәһуда: — У хотунниң қолидики рәнини яндуруп кәлсун дәп адулламлиқ достиниң қоли арқилик оғлақни әвәтти, амма у уни тапалмиди. 21 У шу жайдики адәмләрдин: — Әнаимдики йолниң бойида олтарған бутпәрәс паһишә қени, дәп сориса, улар: — Бу йәрдә һеч бир бутпәрәс паһишә болған әмәс, дәп жавап бәрди.

22 Буниң билән у Йәһуданиң қешиға йенип берип: — Мән уни тапалмидим; үниң үстигә у жайдики адәмләрму: «Бу йәрдә һеч бир бутпәрәс паһишә аял болған әмәс» дейишти, деди.

23 Йәһуда: — Бопту, у нәрсиләрни у елип кәтсә кәтсун; болмиса, башқиларниң мәсқирисигә қалимиз. Немила болмисун, мән униңға оғлақ әвәттим, лекин сән у хотунни тапалмидиң, деди.

24 Үч айчә өткәндин кейин бириси Йәһудаға: — Сениң келиниң Тамар бузуқчилик қилди, униң үстигә зинадин һамилдар болуп қалди, дегән хәвәрни йәткүзди. Йәһуда жававән: — Уни елип чиқиңлар, көйдүрүветилсун! — деди.

25 Лекин у елип чиқилғанда қейинатисиға хәвәр әвәтип: — Бу нәрсиләрниң егиси болған адәмдин һамилдар болдум! Әнди сән көрүп бақ, бу мөһүр, шойниси вә һасиниң кимниң екәнлиғини етирап қилғин, деди.

26 Йәһуда бу нәрсиләрни етирап қилип: — У маңа нисбәтән һәқлиқтур; дәрвәкә мән уни оғлум Шәләһқа елип бәрмидим, деди. Бу иштин кейин Йәһуда униңға йәнә йеқинчилик қилмиди.

27 Униң туғут вақти йеқинлашти, мана қосиғида кош гезәк бар еди. 28 У туққан вақтида балилардин бириси қолини чиқиривиди, туғут аниси дәрһал бир қизил жипни елип: «Бу авал чиқти» дәп униң қолиға чигип қойди.

□ 38:15 «бу бир паһишә аял охшайду» — шу вақитларда паһишә аялар йүзини етивалатти; той қилған аяллар вә қизлар адәттә чүмбәлсиз жүрәтти. Пәқәт той қилидиган лайиқи алдидила қизлар йүзини йепивалатти (24:65ни көрүң).

□ 38:21 «бутпәрәс паһишә» — Қананийлар арисидә бутпәрәсликниң паһишивазлиқ билән зич мунасивити бар еди. «Ким бундақ «бутпәрәс паһишә» билән биллә болса, униңға буттин бир бәхит-бәрикәт келиду» дәп қарилатти. □ 38:26 «У маңа нисбәтән һәқлиқтур» — Тамарниң бу ишларда болуш мәхсити көңүл хуши үчүн әмәс, бәлки пәрзәнт көрүш үчүн еди. Йәһуда әслидә «Мән униңдин техиму гунакармән» дейишкә тоғра келәтти, әлвәттә. ■ 38:27 1Тар. 2:4.

29 Лекин у қолини йәнә ичигә тиқивалди, мана униң иниси чиқти. Шунинң билән туғут аниси: «Сән қандақ қилип бөсүп чиқтиң!» деди; шунинң билән униңға «Пәрәз» дегән ат қоюлди. ■

30 Андин қолиға қизил жип чигилгән акиси туғулди. Униң исми Зәраһ дәп аталди. □

39

Йүсүпниң Потифарниң өйидә хизмәт қилиши

1 Йүсүп болса Мисирға елип келинди; уни Пирәвнниң ғождари, пасибан беши Потифар шу йәргә елип кәлгән Исмаилларниң қолидин сетивалди. ■ 2 Лекин Пәрвәрдигар Йүсүп билән биллә болғачқа, униң ишлири оңға тартти; у мисирлиқ ғождисиниң өйидә туруп қалди. ■

3 Униң ғождиси Пәрвәрдигарниң униң билән биллә экәнлигини, шундақла у немә иш қилса, Пәрвәрдигарниң униң қолида ронақ тапқузғанлигини байқиди. 4 Шунинң билән Йүсүп униң нәзиридә илтипат тепип, униң хас хизмәтчиси болди. Ғождиси уни өйини башқурушқа қойди вә барлиқ тәәллуқатини униң қолиға тапшурди.

5 Вә шундақ болдики, у уни өйи вә барлиқ тәәллуқатини башқурушқа қойғандин тартип, Пәрвәрдигар бу мисирлиқниң өйини Йүсүпниң сәвәвидин бәрикәтлиди; Пәрвәрдигарниң бәрикити униң пүтүн аилиси вә барлиқ терикчилиғиға кәлди. 6 Шунинң билән Потифар барлиқ ишлирини Йүсүпниң қолиға тапшуруп, өз тамигини йейиштин башқа һеч қандақ иш билән кари болмиди.

Йүсүп болса қамити келишкән, хушчирай жигит еди.

7 Бир нәччә вақит өткәндин кейин шундақ болдики, униң ғождисиниң аялиниң Йүсүпкә кәзи чүшүп қелип: — Мән билән ятқин! — деди. ■

8 Амма у унима ғождисиниң аялиға мундақ деди: — Мана ғождәм өйдик ишларни, шундақла барлиқ тәәллуқатини қолумға тапшурди, маңа толиму ишинип ишлирим билән кари болмайдү. 9 Бу өйдә мәндин чоң адәм йоқ. Сәндин башқа у һеч бир нәрсини мәндин айимиди — чүнки сән униң аялидурсән! Шундақ туруқлуқ мән қандақму бундақ рәзилликни қилип Худа алдида гунакар болай? — деди.

10 Гәрчә һәр күни Йүсүпкә шундақ десиму, шундақла у униң билән йетип униңға йеқинчилик қилишни яки униң билән биргә турушни рәт қилған болсиму, 11 шундақ бир вақиә болдики, бир күни у өз иши билән өй ичигә киргән еди, өйдикиләрдин һеч қайсиси өйниң ичидә эмәс еди; 12 бу аял униң тонини тутувелип: — Мән билән ятқин! деди. У тонини униң қолиға ташлап қоюп, жүгүргән пети қечип ташқираға чиқип кәтти. 13 Аял Йүсүпниң тонини өз қолиға ташлап қечип чиқип кәткинини көрүп, 14 өйидики хизмәтчилирини чақирип уларға: — Қараңлар, ерим бизгә һақарәт кәлтүрсун дәп бир ибраний адәмни елип кәпту! Бу адәм йенимға кирип: «Сән билән ятай» девиди, қаттиқ вақирим! 15 У мениң қаттиқ вақиримини аңлап, тонини йенимға ташлап, ташқираға қечип кәтти, деди.

16 Шунинң билән ғождиси өйигә йенип кәлгичә у Йүсүпниң тонини йенида сақлап қойди.

17 Андин у еригиму шу гәпни қилип: — Сән елип кәлгән һелиқи ибраний кул маңа һақарәт қилишқа қешимға кирди. 18 Лекин мән қаттиқ вақирап-жарқирдим, у тонини қешимда ташлап, ташқираға қечип кәтти, — деди.

19 Униң ғождиси аялиниң: — Сениң қулуң мени ундақ-мундақ қилди, дегән гәплирини аңлап ғәзиви оттәк туташти. 20 Шунинң билән Йүсүпниң ғождиси уни тутуп орда мунарлиқ зинданға

□ 38:29 «Сән қандақ қилип бөсүп чиқтиң!» — башқа бир хил тәржимиси: «Сән қандақ қилип бөсүп чиқтиң? Бундақ иш бешиңға йәнә келиду!» (эйни сөз «бөсүп чиқиш» бешиңға йәнә келиду!). «Пәрәз» — «бөсүлгән жай» яки «бөскүчи» дегән мәнидә. ■ 38:29 Мат. 1:3. □ 38:30 «Зәраһ» — Бабил яки арабий тилида «қип-қизил» дегән мәнидә. Ибраний тилида «пақирақ» дегән мәнидә. Бу бабниң тарихий әһмийити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ 39:1 Яр. 37:28; Зәб. 104:17. ■ 39:2 Рос. 7:9. ■ 39:7 Пәнд. 7:13.

қамап қойди. Шу йәргә пәқәт падишаниң мәһбуслири солинатти. Буниң билән у шу йәрдә солақта йетип қалди. □ ■

²¹ Лекин Пәрвәрдигар Йүсүп билән биллә болуп, униңға шапаәт көрситип, уни зиндан бегиниң нәзиридә илтипат таптурди. ²² Шуниниң билән зиндан беги гундиханида ятқан һәммә мәһбусларни Йүсүпниң қолиға тапшурди. Шу йәрдә қилинидиған һәр қандақ иш униң қоли билән болатти. ²³ Зиндан беги Йүсүпниң қолидики һеч қандақ иштин ғәм қилматти; чүнки Пәрвәрдигар униң билән биллә болуп, у һәр немә қилса Пәрвәрдигар уни оңушлуқ қилатти.

40

Йүсүпниң зиндандашлириниң чүшлиригә тәбир бериши

¹ Бу ишлардин кейин Мисир падишасиниң сақийси вә баш навийи Мисир падишасиниң зитиға тегип гунакар болуп қалди. ² Шуниниң билән Пирәвн униң бу икки мәнсәпдариға, йәни баш сақий вә баш навайға ғәзәплинип, ³ уларни пасибан бешиниң сарийиға, Йүсүп солақлиқ мунарлиқ зинданға солап қойди. □ ⁴ Пасибан беши Йүсүпни уларниң хизмитидә болуп уларни күтүшкә тайинлиди. Улар солақта бир нәччә күн йетип қалди.

⁵ Улар иккиси — Мисир падишасиниң сақийси вә навийи гундиханида солақлиқ турған бир кечидә чүш көрди. Һәр бириниң чүшиниң өзигә хас тәбири бар еди. ⁶ Этиси әтигәндә, Йүсүп уларниң қешиға киривиди, уларниң ғәмкин олтарғинини көрди; ⁷ шуңа у өзи билән биллә ғәжисиниң сарийида солақлиқ ятқан Пирәвнниң бу икки мәнсәпдаридин: — Немишкә чирайиңлар бүгүн шунчә солғун? — дәп сориди.

⁸ Улар униңға жавап берип: — Иккимиз бир чүш көрдуқ; амма чүшимизниң тәбирини йешип беридиған киши йоқ, деди. Йүсүп уларға: — Чүшкә тәбир бериш Худадин болиду әмәсму? Чүшүңларни маңа ейтип бериңлар, — деди. □

⁹ Буниң билән баш сақий Йүсүпкә чүшини ейтип: — Чүшүмдә алдимда бир үзүм тели турғидәк; ¹⁰ бу үзүм телиниң үч шехи бар экән. У бих уруп чечәкләп, саплирида узум пишип кетиптудәк; ¹¹ Пирәвнниң қәдәһи қолумда экән; мән үзүмләрни елип Пирәвнниң қәдәһигә сиқип, қәдәһни униң қолиға сунуптимән, деди.

¹² Йүсүп униңға жававән: Чүшниң тәбири шудурки, бу үч шах үч күнни көрситиду. ¹³ Үч күн ичидә Пирәвн қәддиңни руслитип, сени мәнсивиңгә қайтидин тайинлайду. Буниң билән сән бурун униңға сақий болғандәк Пирәвнниң қәдәһини униң қолиға сунидиған болисән. □ ¹⁴ Лекин ишлириң оңушлуқ болғанда мени ядиңға йәткүзүп, маңа шапаәт көрситип Пирәвнниң алдида мениң тоғрамда гәп қилип, мени бу өйдин чиқартқайсән.

¹⁵ Чүнки мән һәқиқәтән ибранийларниң зиминидин наһәқ тутуп елип келиндим; бу йәрдиму мени зинданға салғидәк бир иш қилмидим, — деди.

¹⁶ Баш навай Йүсүпниң шундақ яхши тәбир бәргинини көрүп униңға мундақ деди: — Мәнму өзүмни чүшүмдә көрдүм; мана, бешимда ақ нан бар үч севәт бар экән. ¹⁷ Әң үстүнки севәттә навайлар Пирәвнгә пишарған һәр хил назу-немәтләр бар экән; лекин қушлар бешимдики у севәттики нәрсиләрни йәп кетиптудәк, — деди.

□ **39:20** «Йүсүпни тутуп орда мунарлиқ зинданға қамап қойди» — жуқуриқи изаһатта ейтқинимиздәк, Потифар «жаллат беши» болуши мүмкин еди. Шуңа у Йүсүпни өлүм жазасиға мәһкүм қилишқа һоқуқлуқ болатти. Униң шундақ қилмаслиғи көңлидә аялиниң гәплиригә гуман пәйда болғанлиғиға испат болуши мүмкин. Қайси аяқ астида дәссилиш хәтиригә қалған аял өзини бозәк қилмақчи кишиниң кийимини тутувелишни халайтти? ■ **39:20** Зәб. 104:18

□ **40:3** «пасибанларниң беши» — Потифар болса керәк (39:1ни көрүң). □ **40:8** «чүшимизниң тәбирини йешип беридиған киши йоқ» — шу дәвирләрдә Мисирда «чүшни йәшкүчи» дәйдиған «алаһидә кәсп»тики бир хил адәмләр бар еди. □ **40:13** «Пирәвн қәддиңни руслитип...» — ибраний тилида: — «Пирәвн бешиңни кәтирип...».

18 Йүсүп җававән: — Чүшниң тәбири шудурки: — Бу үч севәт үч күнни көрситиду. 19 Үч күн ичидә Пирәвн сениң бешиңни кесип, җәситиңни дәрәққә асидикән. Шуниң билән учарқанатлар келип гөшүңни йәйдикән, — деди.□

20 Үчинчи күни шундақ болдики, Пирәвнниң туғулған күни болғачқа, у һәммә хизмәткарлири үчүн бир зияпәт қилип бәрди, шундақла дәрвәқә хизмәткарлириниң арасида баш сақийниң бешини көтәрди вә баш навайниң бешини алди;□ 21 у баш сақийни қайтидин өз мәнсивигә тайинлиди; шуниң билән у Пирәвнниң қәдәһини униң қолиға қайтидин сунидиған болди. 22 Лекин баш навайни болса Йүсүп уларға тәбир бәргәндәк есивәтти.

23 Амма баш сақий Йүсүпни һеч әслимәй, әксичә уни унтуп қалди.

41

Йүсүпниң падишаниң чүшигә тәбир бериши

1 Топтоғра икки жил өтүп, Пирәвн бир чүш көрди. Чүшидә у Нил дәриясиниң бойида турғидәк.■ 2 һәм чирайлиқ һәм семиз йәттә туяқ инәк дәриядин чиқип, қумушлуқта отлаптудәк. 3 Андин йәнә йәттә туяқ инәк дәриядин чиқипту; улар сәт һәм оруқ болуп, алдинқи инәкләрниң йенида, дәрияниң бойида турупту. 4 Бу сәт һәм оруқ инәкләр у йәттә чирайлиқ һәм семиз инәкләрни йәветипту. Шу вақитта Пирәвн ойғинип кетипту.

5 У йәнә ухлап, иккинчи қетим чүш көрди: — Мана, бир түп буғдай шехидин тоқ вә чирайлиқ йәттә башақ чиқипту. 6 Улардин кейин йәнә йәттә башақ чиқипту; улар һәм оруқ вә пучәк болуп, шәриқ шамилида солишип қалған еди. 7 Бу оруқ башақлар у йәттә семиз, тоқ башақни жутуп кетипту. Андин Пирәвн ойғинип кетипту, бу униң чүши экән.

8 Әтиси униң көңли наһайити беарам болуп, Мисирдики һәммә палчи-жадугәрләр билән барлиқ данишмәнләрни чақиртип кәлди. Пирәвн өз чүшини уларға ейтип бәрди; лекин һеч ким Пирәвнгә чүшләрниң тәбирини дәп берәлмиди.□

9 У чағда баш сақий Пирәвнгә: — Бүгүн мениң өткүзгән хаталиқлирим есимгә кәлди. 10 Бурун Пирәвн җанаблири қуллириға, йәни пеқир вә баш навайға аччиқлинип, бизни пасибан бешиниң сарийида солаққа ташлиған едила; 11 Шу чағларда һәр биримиз бир кечидә бирдин чүш көрдуқ; һәр қайсимиз көргән чүшниң тәбири башқа-башқа еди.■ 12 Шу йәрдә биз билән биллә пасибан бешиниң қули болған бир ибраний жигит бар еди. Униңға чүшлиримизни ейтивидуқ, у бизгә чүшлиримизниң тәбирини баян қилди; у һәр биримизниң көргән чүшигә қарап тәбир бәргән еди. 13 Шундақ болдики, ишлар дәл униң бәргән тәбиридә дейилгәндәк йүз бәрди; җанаблири пеқирни өз мәнсивимгә қайтидин тайинлидилә, баш навайни дарға астила, — деди.

14 Шуниң билән Пирәвн адәм әвәтип, Йүсүпни чақирди; улар дәрһал уни зиндандин чиқарди. Йүсүп бурут-сақилини чүшүрүп, кийимлирини йәңгүшләп, Пирәвнниң алдиға кирди.■

15 Пирәвн Йүсүпкә: — Мән бир чүш көрдүм, амма униң тәбирини ейтип берәләйдиған һеч ким чиқмиди. Аңлисам, сән чүшкә тәбир берәләйдикәнсән, — деди.

16 Йүсүп Пирәвнгә җавап берип: — Тәбир бериш өзүмдин әмәс; лекин Худа Пирәвнгә хатирҗәмлик беридиған бир җавап бериду, — деди.□

17 Пирәвн Йүсүпкә: — Чүшүмдә мән дәрияниң қирғиқида туруптимән.□ 18 Қарисам, дәриядин һәм семиз һәм чирайлиқ йәттә туяқ инәк чиқип қумушлуқта отлапту. 19 Андин улардин кейин аҗиз, толиму сәт һәм оруқ йәттә туяқ инәк чиқипту. Мән Мисир зиминида

□ 40:19 «Пирәвн сениң бешиңни кесип,...» — ибраний тилида: «Пирәвн бешиңни үстүңдин көтирип,...» . Мошу сөzlәрни 13-айәт билән селиштүрғили болиду. □ 40:20 «бешини алди» — ибраний тилида бу ибарә «бешини көтәрди» дегән сөз билән ипадилиниду. Лекин бу «баш көтириш» орнини өстүрүш әмәс, бәлки каллисини елишни көрситиду.

■ 41:1 Зәб. 104:19 □ 41:8 «униң көңли» — ибраний тилида: — «униң роһи». ■ 41:11 Дан. 2:2. ■ 41:14 Зәб. 104:20; Дан. 2:25. □ 41:16 «хатирҗәмлик беридиған бир җавап» — яки «аман-есәнликкә елип баридиған бир җавап».

□ 41:17 «дәрия» — Нил дәрияси. Мисирлиқларға нисбәтән пәқәт бир дәрия, йәни Нил дәриясила бардур.

шундақ сәт инәкләрни көргән әмәсмән. ²⁰ Бу орук, әски инәкләр болса авалқи йәттә семиз инәкни йәветипту. ²¹ Уларни йәвәткән болсиму, қосиғиға бир неминиң киргәнлиги һеч аян болмапту, уларниң көрүнүши бәлки бурунқидәк сәт имиш. Андин мән ойғинип кәттим.

²² Андин йәнә бир чүш көрдүм, мана бир шахтин йәттә һәм тоқ һәм чирайлиқ башақ чиқипту.

²³ Андин йәнә йәттә пучәк, орук башақ чиқипту; улар шәриқ шамили билән солишип қуруп кетипту. ²⁴ Бу орук башақлар йәттә чирайлиқ башақни йәп кетипту. Мән бу ишни палчи-жадугәрләргә дәп бәрсәм, маңа тәбирини ейтип беридиған һеч киши чиқмиди, деди.

²⁵ Йүсүп Пирәвнгә: — *Жанаблири* Пирәвнниң чүшлири бир мәнидидур. Худа Өзи қилмақчи болған ишлирини Пирәвнгә алдин билдүрди. ²⁶ Бу йәттә яхши инәк йәттә жилни көрситиду; йәттә яхши башақму йәттә жилни көрситиду. Бу чүшләр охшаш бир чүштур.

²⁷ Улардин кейин чиққан йәттә орук, яман сәт инәк йәттә жилни көрситиду; шәриқ шамили билән солишип қалған йәттә қурук башақму шундақ болуп, ачарчилик болидиған йәттә жилдур. ²⁸ Мән Пирәвнгә дәйдиған сөзүм шуки, Худа йеқинда қилмақчи болған ишни Пирәвнгә аян қилди. ²⁹ Мана, пүткүл Мисир зиминида йәттә жилғичә мәмурчилик болиду;

³⁰ андин йәттә жилғичә ачарчилик болиду; шуниң билән Мисир зиминида пүткүл мәмурчиликни унутқузидиған ачарчилик зиминни вәйран қилиду. ³¹ Келидиған ачарчиликниң сәвәвидин зиминда болған мәмурчилик кишиләрниң есидин кетирилип кетиду; чүнки ачарчилик толиму еғир болиду. ³² Лекин чүшниң яндурулуп, Пирәвнгә икки қетим көрүнгининиң әһмийити шуки, бу иш Худа тәрипидин бекитилгән болуп, Худа уни пат арида әмәлгә ашуриду.

³³ Әнди Пирәвн өзи үчүн пәм-парасәтлик һәм дана бир кишини тепип, Мисир зиминиға қойсун. ³⁴ Пирәвн шундақ қилсунки, мәмурчилик болған йәттә жилда Мисир зиминидин чиққан ашлиқниң бәштин бирини топлаңлар дәп зиминға назарәтчиләрни тайинлисун.

³⁵ Булар шу келидиған тоқчилик жилирида барлиқ ашлиқни топлап, шәһәр-шәһәрләрдә йемәклик болсун дәп буғдай-қонақларни Пирәвнниң қол астиға жәм қилип сақлитип қойсун.

³⁶ *Жигилған* шу ашлиқлар Мисир зиминида болидиған йәттә жилиқ ачарчиликқа тақабил туруш үчүн сақлансун; шу тәриқидә зимин ачарчиликтин һалак болмайду, — деди.

Йүсүпниң Мисирни идарә қилиши

³⁷ Бу сөз Пирәвн вә униң хизмәткарлириниң нәзиригә таза яқти. ■ ³⁸ Шуниң билән Пирәвн хизмәткарлириға: — Бу кишидәк, ичидә Худаниң роһи бар йәнә бирисини тапаламдуқ?! — деди. ■

³⁹ Пирәвн Йүсүпкә: — Худа саңа буниң һәммисини аян қилған экән, сәндәк пәмлик һәм дана һеч ким чиқмайду. ⁴⁰ Сән әнди мениң өйүмни башқурушқа бекитилдиң, барлиқ хәлқим сениң ағзиңға қарап өзлирини тәртипкә тизсун. Пәқәт тәхттила мән сәндин үстүн туримән, — деди. □ ■

⁴¹ Ахирида Пирәвн Йүсүпкә: — Мана, мән сени пүткүл Мисир зимининиң үстигә тайинлидим, — деди.

⁴² Буниң билән, Пирәвн өз қолидин мөһүр үзүгини чиқирип, Йүсүпниң қолиға салди; униңға нәпис канап рәхттин тикилгән либасни кийгүзүп, бойниға бир алтун зәнжир есип қойди.

⁴³ Уни өзиниң иккинчи шаһанә һарвусиға олтарғузуп, униң алдида: «Тиз пүкүңлар!» — дәп жар салдурди. Шундақ қилип, Пирәвн уни пүткүл Мисир зиминиға тикләп қойди.

⁴⁴ Андин Пирәвн Йүсүпкә йәнә: — Мән дегән Пирәвндурмән; пүткүл Мисир зиминида сәнсиз һеч ким қол-путини мидирлатмисун! — деди. □

⁴⁵⁻⁴⁶ Пирәвн Йүсүпкә Зафинат-Паанияһ дегән намни бәрди вә он шәһиридики каһин Потифираһниң қизи Асинатни униңға хотунлуққа елип бәрди. Шундақ қилип Йүсүп пүткүл Мисир зиминини башқуруш үчүн чөргиләшкә чиқти. Йүсүп Мисир падишаси Пирәвнниң

■ **41:37** Рос. 7:10. ■ **41:38** Зәб. 104:20-22. □ **41:40** «тәртипкә тизсун» — яки «бойсуниду». ■ **41:40** Зәб. 104:21-22 □ **41:44** «Мән дегән Пирәвндурмән; пүткүл Мисир зиминида сәнсиз һеч ким қол-путини мидирлатмисун!» — яки «Мән Пирәвндурмән; лекин пүткүл Мисир зиминида сениң рухситиңсиз һеч ким қол-путини мидирлатмисун!».

хизмитидә болушқа бекитилгәндә оттуз яшта еди; у Пирәвнниң алдидин чиқип, Мисир зимининиң һәр қайси жайлирини көздин кәчүрди. □

⁴⁷ Мәмурчилик болған йәттә жил ичидә зиминниң һосули дога-дога болди. □ ⁴⁸ Йәттә жила у Мисир зиминидин чиққан ашлиқни жиғип, шәһәр-шәһәргә топлиди; һәр қайси шәһәрниң әтрапидики етизликниң ашлиғини у шу шәһәрниң өзигә жуғлап қойди. ⁴⁹ Шу тәриқидә Йүсүп деңиздики қумдәк һаһайити көп ашлиқ топлиди; ашлиқ һәдди-һесапсиз болғачқа, улар һесаплашни тохтатти.

⁵⁰ Ачарчилик жилири йетип келиштин бурун Йүсүпкә икки оғул төрәлди. Буларни Ондики каһин Потифәраһниң қизи Асинат униңға туғуп бәрди. ■ ⁵¹ Йүсүп: «Худа пүтүн жапа-мушәққитим вә атамниң пүтүн аилисини көңлүмдин көтиривәтти» дәп тунжа оғлиға Манассәһ дәп ат қойди; □ ⁵² андин: «Мән азап-оқубәт чәккән жутта Худа мени мевилик қилди» дәп иккинчисигә Әфраим дәп ат қойди. □

⁵³ Мисир зиминида мәмурчилик болған йәттә жил аяқлашти. ⁵⁴ Андин Йүсүпниң ейтқинидәк ачарчиликниң йәттә жили башланди. У чағларда башқа барлиқ жутлардиму ачарчилик болди; лекин Мисир зиминидики һәр йәрләрдә һәр бар еди. ■ ⁵⁵ Ачарчилик пүткүл Мисир зиминни басқанда, хәлиқ ашлиқ сорап Пирәвнгә пәрәд қилди. Пирәвн мисирлиқларниң һәммисигә: — Йүсүпниң қешиға берип, у силәргә немә десә, шуни қилиңлар, — деди.

⁵⁶ Ачарчилик пүткүл йәр йүзини бесип кәтти. Йүсүп һәр йәрдики амбарларни ечип, мисирлиқларға ашлиқ сататти; ачарчилик Мисир зиминида интайин еғир болғили турди.

⁵⁷ Ачарчилик пүткүл йәр йүзини басқан болғачқа, барлиқ жутлардики хәлиқму ашлиқ алғили Мисирға Йүсүпниң қешиға келәтти.

42

Йүсүпниң қериндашлириниң Мисирға ашлиқ алғили бериши

¹ Анди Яқуп Мисирда ашлиқ барлиғини билгинидә оғуллириға: — Немишкә бир-бириңларға қаришип турисиләр? — деди.

² Андин йәнә: — Маңа қараңлар, аңлишимчә Мисирда ашлиқ бар экән. У йәргә берип, андин шу йәрдин бизгә ашлиқ елип келиңлар; буниң билән өлүп кәтмәй, тирик қалимиз, — деди. ■

³ Буниң билән Йүсүпниң он акиси ашлиқ сетивалғили Мисирға йолға чиқти. □ ⁴ Лекин Яқуп Йүсүпниң иниси Биняминниң бирәр яманлиққа учрап қелишидин қорқуп уни акилири билән биллә әвәтмиди. ⁵ Шуниңдәк ачарчилик Қанаан зиминидиму йүз бәргәчкә, Исраилниң оғуллири ашлиқ алғили кәлгәнләр арисидә бар еди.

⁶ Йүсүп зиминниң валийси болуп, жутниң барлиқ хәлқигә ашлиқ сетип бәргүчи шу еди. Йүсүпниң акилири келип униң алдида йүзлирини йәргә тәккүзүп тазим қилди. □ ■ ⁷ Йүсүп акилирини көрүпла уларни тонуди; лекин у тонушлуқ бәрмәй, уларға қопал тәләппузда гәп қилип: — Қәйәрдин кәлдиңлар, дәп сориди. Улар жававән: — Қанаан зиминидин ашлиқ алғили кәлдуқ, — деди.

□ **41:45-46** «Зафинат-Паанияһ» — мәнәси «Худаниң сөз қилиши билән у (Йүсүпни демәкчи) һаят туриду» дегән болуши мүмкин. Башқа бир хил тәржимиси «Дунияниң Кутқузғучиси». □ **41:47** «дога-дога» — ибраний тилида «чаңғал-чаңғал». ■ **41:50** Яр. 46:20; 48:5. □ **41:51** «Манассәһ» — мәнәси «унтулдурған». □ **41:52** «Әфраим» — мәнәси «икки һәссә мевилик». ■ **41:54** Яр. 45:6; Зәб. 104:16. ■ **42:2** Рос. 7:12. □ **42:3** «Йүсүпниң он акиси ... Мисирға йолға чиқти» — Яқупниң оғуллириниң өзлириниң Мисирға бериши аилисиниң ачарчилик түпәйлидин намратлишип кәткәнлигини көрсәтсә керәк; баридиған хизмәтчиләрму қалмиған болуши мүмкин. □ **42:6** «Йүсүпниң акилири келип униң алдида йүзлирини йәргә тәккүзүп тазим қилди» — бу иш билән Йүсүпниң көргән чүшлири теһи толуқ әмәлгә ашурулмиди; атиси Яқуп, иниси Бинямин вә өғәй анисиниң Мисирға келиши билән көргән чүшлири толуқ әмәлгә ашурулиду. ■ **42:6** Яр. 37:7.

⁸Йүсүп акилирини тонуған болсиму, лекин улар уни тонумиди. ⁹Йүсүп энди улар тоғрисида көргән чүшлирини есигә елип, уларға: — Силәр жасус, бу әлниң мудапиеһисиз жайлирини күзәткили кәлдиңлар, — деди. □ ■

¹⁰Амма улар униңға жавап берип: — Әй ғоҗам, ундақ әмәс! Бәлки кәминилири ашлиқ сетивалғили кәлди! ¹¹Биз һәммимиз бир адәмниң оғуллири, сәмимий адәмләрмиз. Кәминилири жасус әмәс! — деди.

¹²У уларға йәнә: — Ундақ әмәс! Бәлки зиминниң мудапиеһисиз жайлирини көргили кәлдиңлар, — деди.

¹³Улар жавап берип: — Кәминилири әслидә он икки қериндаш едук; биз һәммимиз Қанаан зиминидики бир адәмниң оғуллиридурмиз; лекин кәнжи инимиз атимизниң қешида қелип қалди; йәнә бир инимиз йоқап кәтти, — деди. ■

¹⁴Амма Йүсүп уларға йәнә: — Мана мән дәл силәргә ейтқинимдәк, жасус екәнсиләр! □

¹⁵Пирәвнниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, кичик иниңлар бу йәргә кәлмигичә силәр бу йәрдин чиқип кетәлмәйсиләр; силәр шуниң билән синилисиләр. ¹⁶Иниңларни елип кәлгили бириңларни әвәтиңлар, қалғанлириңлар болса солап қоюлисиләр. Буниң билән ейтқиниңларниң раст-ялғанлиғи испатлиниду; болмиса, Пирәвнниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, силәр жәзмән жасус! — деди. □

¹⁷Шуниң билән у уларни үч күнгичә солап қойди. ¹⁸Үчинчи күни Йүсүп уларға мундақ деди: — Мән Худадин қорқидиған адәммән; тирик қелишиңлар үчүн мошу ишни қилиңлар: — ¹⁹Әгәр сәмимий адәмләр болсаңлар, қериндашлириңлардин бири силәр соланған гундиханида солақлиқ туривәрсун, қалғиниңлар ачарчиликта қалған аиләңлар үчүн ашлиқ елип кетиңлар; ²⁰Андин кичик иниңларни қешимға елип келиңлар. Шуниң билән сөзлириңлар испатланса, өлмәйсиләр!, — деди. Улар шундақ қилидиған болди. ■

²¹Андин улар өз ара: — Бәрһәк, биз инимизға қилған ишимиз билән гунакар болуп қалдук; у бизгә ялвурсиму униң азавини көрүп туруп униңға кулақ салмидук. Шуниң үчүн бу азап-оқубәт бешимизға чүшти, — дейишти.

²²Рубән уларға жававән: — Мән силәргә: балиға зулум қилмаңлар, дегән әмәсмидим? Лекин унимидиңлар. Мана энди униң қан қәрзи биздин сориливатиду, — деди. ■

²³Амма Йүсүп улар билән тәржиман арқилиқ сөzlәшкәчкә, улар Йүсүпниң өз гәплирини уқуп туруватқинини билмиди. ²⁴У улардин өзини чәткә елип, жиғлап кәтти. Андин уларниң қешиға йенип келип, уларға йәнә сөз қилип, уларниң арисидин Шимеонни тутуп, уларниң көз алдида бағлиди.

Йүсүпниң акилириниң Қанаанға қайтиши

²⁵Андин Йүсүп әмир чүшүрүп, уларниң тағарлириға ашлиқ толдуруп, һәр бирисиниң пулини қайтуруп тағариға селип қоюп, сәпәр һазирлиқлириму берилсун дәп буйрувиди, уларға шундақ қилинди. ²⁶Шуниң билән акилири ешәклиригә ашлиқлирини артип, шу йәрдин кәтти.

²⁷Амма өтәңгә кәлгәндә улардин бири ешигигә йәм бәргили тағирини ечивиди, мана, өз пули тағарниң ағзида туратти. ²⁸У қериндашлириға: — Мениң пулумни қайтуруветипту. Мана у тағиримда туриду, деди. Буни аңлап уларниң жүриги су болуп, титришип бир-биригә: — Бу Худаниң бизгә зади немә қилғиниду? — дейишти.

²⁹Улар Қанаан зиминиға, атиси Яқупниң қешиға келип, бешидин өткән һәммә вақиәләрни униңға сөzlәп берип: ³⁰— һелиқи киши, йәни шу зиминниң ғоҗиси бизгә қопал гәп қилди, бизгә зиминни пайлиғучи жасустәк муамилә қилди; ³¹әнди биз униңға: «Биз болсақ

□ **42:9** «әлниң мудапиеһисиз жайлири» — ибраний тилида «әлниң ялаңач жайлири». ■ **42:9** Яр. 37:5. ■ **42:13** Яр. 43:29. □ **42:14** «мана мән дәл силәргә ейтқинимдәк, жасус екәнсиләр!» — Йүсүпниң буни дегинидики мәнтикә бәлким «Ким өз оғуллириниң һәммисини дегидәк бирақла Мисирға баридиған хәтәрлик йолға маңдурапти?!» дегәндәк болуши мүмкин. □ **42:16** «ейтқиниңларниң раст-ялғанлиғи испатлиниду» — ибраний тилида «силәрдә һәқиқәт бар-йоқлуғи испатлиниду». ■ **42:20** Яр. 43:5; 44:23. ■ **42:22** Яр. 37:21,22.

сәмимий адәмләремиз, жасус әмәсмиз. ³² Биз бир атидин болған оғулар болуп, он икки ака-ука едук; бири йоқап кәтти, кичик инимиз һазир Қанаан зиминида атимизниң йенида қалди» десәк, ³³ һелиқи киши, йәни шу зиминниң ғожиси бизгә мундақ деди: «Мениң силәрниң сәмимий экәнлигиңларни билишим үчүн, қериндашлириңларниң бирини мениң йенимда қалдуруп қоюп, ач қалған аиләңлар үчүн ашлиқ елип кетиңлар; ³⁴ андин кичик иниңларни қешимға елип келиңлар; шундақ қилсаңлар, силәрниң жасус әмәс, бәлки сәмимий адәмләр экәнлигиңларни биләләймән. Андин қериндишиңларни силәргә қайтуруп беримән вә силәр зиминда сода-сетиқ қилсаңлар болиду» — деди. □

³⁵ Амма шундақ болдики, улар тағарлирини төккәндә, мана һәр бириниң пулдини өз тағарлирида туратти! Улар вә атиси өзлириниң чигиклик пуллирини көргәндә, қорқуп қелишти. ■ ³⁶ Атиси Яқуп уларға: — Мени оғлумдин жуда қилдиңлар! Йүсүп йоқ болди, Шимеонму йоқ, әнди Биняминниму елип кәтмәкчи болуватисиләр! Мана бу ишларниң һәммиси мениң бешимғила кәлди! — деди.

³⁷ Рубән атисиға: — Әгәр мән Биняминни қешинға қайтуруп елип кәлмисәм, мениң икки оғлумни өлтүрүвәтकिन; уни мениң қолумға тапшурғин; мән уни қешинға яндуруп елип келимән, — деди.

³⁸ Лекин Яқуп жавап берип: — Оғлум силәр билән биллә у йәргә чүшмәйду; чүнки униң акиси өлүп кетип, у өзи ялғуз қалди. Мабада йолда кетиватқанда униңға бирәр келишмәслик кәлсә, силәр мәндәк бир ақ чачлиқ адәмни дәрәд-әләм билән тәхтисараға чүшүриветисиләр, — деди.

43

Йүсүпниң акилириниң Биняминни Мисирға елип бериши

¹ Ачарчилик зиминни интайин еғир басқан еди. ² Бу сәвәптин улар Мисирдин елип кәлгән ашлиқни йәп түгәткәндә, атиси уларға: — Йәнә берип бизгә азғина ашлиқ елип келиңлар, — деди.

³ Лекин Йәһуда униңға жававән: — һелиқи киши бизни қаттиқ ағаһландуруп: «Иниңлар силәр билән биллә кәлмисә, йүзүмни көримән дәп хиял қилмаңлар» дегән. ⁴ Әгәр инимизни биз билән биллә әвәтсәң, биз берип саңа ашлиқ елип келимиз. ⁵ Амма әвәтишкә унимисаң, биз бармаймиз; чүнки һелиқи киши бизгә: «Иниңлар силәр билән биллә кәлмисә, йүзүмни көримән дәп хиял қилмаңлар» дегән, — деди. ■

⁶ Израил уларға: — Силәр немишкә маңа шунчә яманлиқ қилип у кишигә: «Йәнә бир инимизму бар» дедиңлар, — деди.

⁷ Улар жававән: — У киши бизниң вә аилимизниң әһвалини сүрүштүрүп кочилап: «Атаңлар техи һаятму? Йәнә бир иниңлар барму?» — дәп сориди. Биз униң шу соалиға яриша жавап бәрдуқ. Униң бизгә: «Иниңларни елип келиңлар» дәйдиғинини нәдин биләйли? — деди.

⁸ Йәһуда атиси Израилға: — Балини мән билән әвәтकिन; биз дәрһал қозғилип йолға чиқайли; шундақта биз вә сән, бизләр һәм балилиримиз өлмәй, тирик қалимиз. ⁹ Мән униңға кепил болиман; сән униң үчүн мениң мениңдин һесап алисән; әгәр мән уни сениң қешинға аман-есән яндуруп келип, йүзүңниң алдида турғузмисам, пүткүл өмрүмдә алдиңда гунакар болай.

□ ■ ¹⁰ Чүнки кечикмигән болсақ, бу чаққичә икки қетим берип келәттуқ, — деди.

¹¹ Уларниң атиси Израил уларға: — Ундақ болса, мундақ қилиңлар: — У кишигә қача-қучаңларға зиминдики әң есил мевиләрдин соғат алғач бериңлар: йәнә азғина тутия, азрақ һәсәл, дора-дәрманлар, мурмәкки, пистә вә бадамларни алғач бериңлар. ¹² Қолуңларда икки һәссә пул елип, тағарлириңларниң ағзидики өзүңларға яндурулған пулниму алғач бериңлар. Еһтимал, бу ишта сәһвәнлик көрүлгән болуши мүмкин. ¹³ Иниңларниму биллә елип, қозғилип у кишиниң йениға йәнә бериңлар. ¹⁴ һәммигә Қадир Тәңри Өзи силәрни у кишиниң

□ **42:34** «зимин» — Мисир зиминини көрситиду. ■ **42:35** Яр. 42:25; 44:1. ■ **43:5** Яр. 42:20; 44:23;

□ **43:9** «мениңдин һесап алисән» — ибраний тилида «мениң қолумдин һесап алисән». ■ **43:9** Яр. 44:32.

алдида рәһимгә ериштүргәй. Буниң билән у силәрниң шу йәрдики қериндишиңларни вә Биняминни қоюп берип, силәргә қошуп қоярмекин; өзүм навада балилиримдин жуда болсам болай! — деди.

¹⁵ Шунинң билән бу адәмләр шу соғатни елип, қоллириға икки һәссә пулни тутуп, Биняминни елип қозғилип, Мисирға берип Йүсүпниң алдида һазир болди. ¹⁶ Йүсүп Биняминни улар билән биллә көргинидә, өз өйини башқуридиған ғождарифа буйруп: — Бу адәмләрни өйүмгә башлап кирип, мал союп таам тәйяр қилгин; чүнки бу кишиләр чүшлүк ғизани мән билән йәйду, — деди.

¹⁷ У киши Йүсүпниң буйруғинидәк қилип, адәмләрни Йүсүпниң өйигә башлап кирди. ¹⁸ Улар болса Йүсүпниң өйигә башлап келинғинидин қорқушуп: — Алдинқи қетим тағарлиримизға яндурулған пулниң сәвәвидин биз униң өйигә елип келиндуқ; униң мәхсити бизгә һужум қилип, үстимиздин бесип қул қилип, ешәклиримизни тартивелиш охшайду, — дейишти.

¹⁹ Улар Йүсүпниң өйини башқуридиған ғождарниң йениға келип, өйниң ишигиниң түвидә униңға: —

²⁰ Әй ғоҗам, биз һәқиқәтән әслидә мошу йәргә ашлиқ алғили кәлгән едуқ; ²¹ Шундақ болдики, биз өтәңгә келип өз тағарлиримизни ачсақ, мана һәр биримизниң пули, әйни еғирлиғи бойичә тағарлиримизниң ағзида турупту; шуңа биз буни яндуруп қолимизда алғач кәлдуқ. ²² Ашлиқ алғили қолимизда башқа пулму елип кәлдуқ; амма тағарлиримизға пулни кимниң селип қойғанлиғини билмидуқ, — деди.

²³ У уларға: — Хатиржәм болуңлар, қорқмаңлар. Силәрниң Худайиңлар, атаңларниң Худаси тағарлириңларда силәргә байлиқ ата қилған охшайду; силәрниң пулуңларни аллиқачан тапшуруп алдим, — деди. Андин у Шимеонни уларниң қешиға елип чиқти. ²⁴ У киши уларни Йүсүпниң өйигә башлап кирип, уларниң путлирини жуюшиға су әкирип берип, андин ешәклиригә йәм бәрди. ²⁵ Улар Йүсүпниң чүштә келишигә үлгүртүп соғатни тәйярлап қойди; чүнки улар өзлириниң шу йәрдә ғиза йәйдиғинини аңлиған еди.

²⁶ Йүсүп өйгә кәлгәндә улар қоллиридики соғатни өйгә униң алдиға елип кирип, бешини йәргә тәккүзүп униңға тазим қилди. ²⁷ У улардин һал сорап, андин: — Силәр гепини қилған қери атаңлар саламәтму? У һаятму? — деди.

²⁸ Улар жавап берип: — Силиниң қуллири бизниң атимиз саламәт туруватиду, у теги һаяттур, — дәп униң алдида егилип тазим қилди.

²⁹ Йүсүп бешини көтирип, өз иниси Биняминни көрүп: — Силәр маңа гепини қилған кичик иниңлар шуму? — дәп сорап: — Әй оғлум, Худа саңа шапаәт көрсәткәй! — деди. ■

³⁰ Йүсүпниң өз инисиға болған сеғиниш оти қаттиқ күчийип, жиғливалғидәк халий жай издәп, алдирап ичкирики өйгә кирип таза бир жиғливалди. ³¹ Андин йүзини жуюп чиқип, өзини бесивелип: — Таамларни қоюңлар, — дәп буйруди.

³² Хизмәткарлар Йүсүпкә айрим, уларға айрим вә Йүсүп билән биллә тамаққа кәлгән мисирлиқларғиму айрим тамақ қойди; чүнки мисирлиқлар ибранийлар билән бир дәстиханда тамақ йейишни жиркинчилик дәп қарап, улар билән биллә тамақ йемәйтти.

³³ Йүсүпниң қериндашлири униң удулида, һәр бири чоң-кичик тәртиви бойичә олтарғузулди; чоңи чоңлуғиға яриша, кичиги кичиклигигә яриша олтарғузулди; улар бир-биригә қарап һәйран қелишти.

³⁴ Йүсүп алдидики дәстихандики тамақлардин уларға бөлүп бәрди. Амма Биняминға бәргини башқиларниңкигә қариғанда бәш һәссә көп еди. Улар шарап ичип, униң билән хуш кәйп қилишти.

44

Йүсүпниң қериндашлирини ахирқи қетим синиши

■ 43:20 Яр. 42:3. ■ 43:21 Яр. 42:27,35. ■ 43:24 Яр. 18:4. ■ 43:26 Яр. 37:10; 42:6. ■ 43:29 Яр. 42:13.
■ 43:30 Яр. 45:2.

¹ Андин у өз өйини башқуридиған ғождарига буйруп: — Бу кишиләрниң тағарлирини елип көтирәлигидәк ашлиқ қачилап, һәр бириниң пулини тағириниң ағзиға селип қойғин; ² андин мениң җамимни, йәни күмүч җамни ашлиқниң пули билән биллә әң кичигиниң тағириниң ағзиға селип қойғин, — деди. У адәм Йүсүпниң дегинидәк қилди.

³ Этиси таң йориганда, улар ешәклири билән биллә йолға селип қоюлди. ⁴ Лекин улар шәһәрдин чиқип анчә узун маңмайла, Йүсүп ғождарига: — Орнуңдин тур, бу адәмләрниң кәйнидин қоғлиғин; уларға йетишкиниңдә уларға: «Немишкә яхшилиққа яманлиқ қайтурдуңлар?» ⁵ Ғоҗам шу җамда шарап ичиду һәмдә униңда пал ачиду әмәсмү?! Мундақ қилғиниңлар рәзиллик қилғиниңлар болмамду!» дегин, — деди. □

⁶ Бу адәм уларниң кәйнидин йетишип берип, уларға бу сөzlәрни қилди. ⁷ Улар униңға җававән: — Ғоҗимиз немишкә мундақ гәп қилиду? Мундақ ишни қилиш кәминилиридин нери болсун! ⁸ Биз әслидә тағарлиримизниң ағзидин тапқан пулниму Қанаан зиминидин силиниң қашлириға қайтуруп беришкә әкәлгән едуқ. Шундақ туруқлуқ қандақму ғоҗилириниң өйидин алтун-күмүчни оғрилайли? ⁹ Кәминилириңниң арисидә кимдин бу җам тепилса, шу өлүмгә мәһкүм болсун, бизму ғоҗимизниң қуллири болайли, — деди.

¹⁰ Ғоҗидар җававән: — Ейтқан сөзлириңлардәк болсун; җам кимниң йенидин тепилса, шу киши қулум болуп қелип қалсун, қалғанлириңлар бегуна болисиләр, — деди.

¹¹ Шунин билән улар алдирап-тенәп, тағарлирини йәргә чүшүрүп, һәр бири өз тағирини ечип бәрди. ¹² Ғоҗидар чоңиниңкидин башлап кичигиниңкигичә ахтурди, җам Биняминниң тағириниң тепилди. ¹³ Буни көрүп улар кийимлирини житишип, һәр бири ешигигә қайтидин жүкни артип, шәһәргә қайтти.

Йәһуданиң Бинямин үчүн йелиниши

¹⁴ Шундақ қилип Йәһуда вә қериндашлири Йүсүпниң өйигә кәлди; у техи шу йәрдә еди. Улар униң алдиға келип өзлирини йәргә етишти. ¹⁵ Йүсүп уларға: — Бу силәрниң зади немә қилғиниңлар? Мениңдәк адәмниң чоқум пал ачалайдиғанлиғини билмәмтиңлар? — деди. □

¹⁶ Йәһуда җававән: — Биз ғоҗимизға немиму дейәләймиз? Немә гәп қилалаймиз, қандақ қилип өзимизни ақлалаймиз? Худа кәминлириниң қәбиһлигини ашкарә қилди. Мана, биз вә қолидин җамлири тепилған киши һәммимиз ғоҗимизға қул болидиған болдуқ, — деди. □

¹⁷ Лекин Йүсүп: — Мундақ қилиш мәндин нери болсун! Бәлки җам кимниң қолидин тепилған болса пәкәт шу киши мениң қулум болиду. Лекин қалғанлириңлар аман-есән атаңларниң қешиға кетиңлар, — деди.

¹⁸ Андин Йәһуда униңға йеқин берип мундақ деди: — Әй ғоҗам, кәминилиригә қулақ селип ғоҗамниң қулиқиға бир еғиз гәп қилишқа иҗазәт бәргәйла. Гәзәплири кәминилиригә туташмиғай; чүнки өзлири Пирәвнгә охшаш экәнла. ¹⁹ Әслидә ғоҗам кәминилиридин: «Атаңлар я иниңлар барму?» дәп соривидила, ²⁰ биз ғоҗимизға җававән: «Бизниң бир қери атимиз бар вә у қериғанда тапқан, яш бир балисиму бар. Бу балиниң бир анисидин болған акиси өлүп кетип, у өзи ялғуз қалди; униң атиси уни интайин сөйиду» десәк, ²¹ Сили кәминилиригә: «Униң өзини қешимға елип келиңлар, мән уни өз көзүм билән көрәй» дедилә. ■ ²² Биз ғоҗимизға җавап берип: «Жигит атисидин айрилалмайду; әгәр атисидин айрилса, атиси өлүп кетиду» десәк, ²³ Сили йәнила кәминилиригә: «Әгәр кичик иниңлар силәр билән биллә кәлмисә, йүзүмни йәнә көримиз дәп хиял қилмаңлар» дегән едила. ■

²⁴ Шунин билән биз кәминилири атимизниң қешиға барғанда ғоҗамниң сөзлирини униңға

□ **44:5** «Ғоҗам шу җамда шарап ичиду һәмдә униңда пал ачиду әмәсмү?!» — Йүсүп Худаниң пәйғәмбири болғачқә, «пал ечиш» қатарлиқ ишларни қәтғий қилмайтти. Униң геги акилирини синаш мәхситидә ейтилған, халас.

□ **44:15** «Мениңдәк адәмниң чоқум пал ачалайдиғанлиғини билмәмтиңлар?» — 5-әйттики изаһатни көрүң.

□ **44:16** «Худа кәминлириниң қәбиһлигини ашкарә қилди» — Йәһуданиң мошу геги мошу йәрдә бәлким Йүсүпниң җами тағарлиридин тепилғанлиғини әмәс, бәлки улар өткәндә иниси Йүсүпкә өткүзгән яманлиқни көрсәтсә керәк. Йәһуда өзлириниң алдида турғиниңниң Йүсүп экәнлигини билмәйтти, әлвәттә. ■ **44:21** Яр. 42:15.

■ **44:23** Яр. 43:3, 5

ейттуқ; ²⁵ андин атимиз йәнә: «Йәнә берип, бизгә азрақ ашлиқ елип келиңлар» девиди, ²⁶ Биз жававән: «Биз шу йәргә қайтидин чүшәлмәймиз; әгәр кичик инимиз биз билән биллә болса, ундақта баримиз; чүнки кичик инимиз биз билән биллә болмиса, у затниң йүзи алдида туралмаймиз», дедуқ. □

²⁷ Силиниң қуллири бизниң атимиз бизгә йәнә: «силәргә мәлумки, аялим маңа икки оғул туғуп бәргән еди. ²⁸ Бири мениң йенимдин чиқип, йоқ болуп кәтти; мән: у жәзмән титма-титма қиливетилипту, дәп ойлидим, шундақла уни бүгүнгичә көрмидим. ■ ²⁹ Әнди силәр буниму мениң қешимдин елип кетип, униңға бир келишмәслик келип қалса, силәр мәндәк бир ақ чачлиқ адәмни дәрд-әләм билән тәхтисараға чүшүриветисиләр», дегән еди. ■

³⁰ Әнди мән силиниң қуллири мениң атамниң қешиға барғанда, шу бала биз билән болмиса униң жени балиниң жениға бағланған болғачқа, ³¹ шундақ болидуки, у балиниң йоқлуғини көрсә, жәзмән өлүп кетиду; шуниң билән силиниң қуллири бизниң атимиз болған бу ақ чачни дәрд-әләм ичидә тәхтисараға чүшүрүвәткән болимыз. ³² Чүнки мәнки кәминилири атамға бу жигит үчүн кепил болуп: «Әгәр мән уни қешиңға қайтуруп кәлмисәм пүткүл өмрүмдә атамниң алдида гунакар болай» дегән едим. ■ ³³ Шуңа һазир өтүнүп қалай, мәнки кәминилири у жигитниң орнида ғоҗамниң қешида қул болуп турсам, у жигит қериндашлири билән биллә қайтип кәтсә!

³⁴ Чүнки жигит мән билән болмиса, мән қандақму атамниң қешиға баралаймән? Атамға шундақ азап-оқубәтниң чүшүшини көзүм көргүчи болмисун! — деди.

45

Йүсүпниң қериндашлириға өзини ашкарлиши

¹⁻² Йүсүп өз йенида турғанларниң алдида өзини туталмай: — һәммә адәм алдимдин чиқириветилсун! дәп вақириди. Шуниң билән Йүсүп өзини қериндашлириға ашкарә қилғанда униң қешида һеч ким болмиди. У қаттиқ жиғлап кәтти; мисирлиқлар уни аңлиди, Пирәвнниң ордисикиләрму буниңдин *тезла хәвәр тапти*. □ ³ Йүсүп қериндашлириға: — Мән Йүсүп болиман! Атам һазир һаятму?! — дәп сориди. Амма қериндашлири униңға қарап һодуқуп кетип, һеч жавап берәлмәй қалди. ⁴ Лекин Йүсүп уларни: — Қени, маңа йеқин келиңлар, дәп чақириди. Улар йеқин кәлди, у йәнә: — Мән силәрниң иниңлар, йәни силәр Мисирға сетивәткән Йүсүп болиман. ■ ⁵ Әнди мени мошу йәргә сетивәткиниңлар үчүн азапланмаңлар, өзүңларни әйипкә буйрумаңлар; чүнки Худа адәмләрниң һаятини сақлап қелиш үчүн мени силәрдин бурун бу йәргә әвәтти. ■ ⁶ Чүнки һазир зиминдики ачарчиликқа икки жил болди; лекин техи йәнә бәш жилғичә һеч терилғуму болмайду, ормиму болмайду. ⁷ Шуниң үчүн силәргә дунияда бир қалдини сақлап қелиш үчүн, улуқ бир ниҗатлиқ көрситип, силәрниң тирик қутулушуңлар үчүн Худа мени силәрдин бурун бу йәргә әвәтти. ⁸ Шундақ болған екән, мени мошу йәргә әвәткүчи силәр әмәс, бәлки Худадур. У мени Пирәвнгә атиниң орнида қилип, униң пүткүл өйигә ғоҗа қилип тикләп, пүткүл зиминға баш вәзир қилип қойди. □ ⁹ Әнди тездин атамниң қешиға берип, униңға: — Сениң оғлуң Йүсүп: «Худа мени пүткүл Мисирға ғоҗа қилип қойди. Сән кечиктүрмәй, мениң қешимға кәлгин; ¹⁰ сән Гошән жутида турисән; шуниң билән сән өзүң, оғуллириң, нәврилириң, қойлириң, калилириң вә һәммә тәәллуқатлириң билән маңа йеқин турисиләр. ¹¹ Өзүң, аиләң вә һәммә тәәллуқатиңни намратлиқ бесивалмисун дәп мән сени шу йәрдә бақимән; чүнки йәнә бәш жил ачарчилик бардур», деди, — дәңлар.

□ **44:26** «У затниң йүзи алдида туралмаймиз» — ибрания тилида «шу кишиниң йүзини қайтидин көрәлмәймиз».

■ **44:28** Яр. 37:33. ■ **44:29** Яр. 42:38. ■ **44:32** Яр. 43:9. □ **45:1-2** «Мисирлиқлар уни аңлиди, Пирәвнниң ордисикиләрму буниңдин *тезла хәвәр тапти*» — яки «Мисирлиқлар, шундақла Пирәвнниң ордисидикиләр уни аңлиди».

■ **45:4** Яр. 37:28; Зәб. 104:17; Рос. 7:9, 13. ■ **45:5** Яр. 50:19,20,21. □ **45:8** «атиниң орнида қилип» — мошу йәрдә бәлким Йүсүпниң Пирәвнгә чоң мәслиһәтчи экәнлигини көрсәтсә керәк.

12 — Мана силәрниң көзлириңлар вә иним Биньяминниң көзлири силәргә гәп қиливатқан мениң өз ағзим экәнлигини көрүватиду. 13 Атамға мениң Мисирдики бу барлиқ шаншәривим һәмдә силәрниң барлиқ көргиниңлар тоғрисида ейтип, атамни тездин бу йәргә елип келиңлар, — деди.■

14 Шуниң билән у өзини Биньяминға етип униң бойниға гирә селип жиғлап кәтти; Биньяминму униң бойниға йөлинип жиғлиди. 15 Андин Йүсүп барлиқ қериндшалирини сөйүп, уларни бир-бирләп қучағлап жиғлиди. Андин қериндшалири униң билән параңлашти.

16 Йүсүпниң қериндшалири кәлди, дегән хәвәр Пирәвнниң ордисиға йәткүзүлди; бу Пирәвн вә хизмәтқарлириниң нәзиридә қутлуқ иш болди. 17 Пирәвн Йүсүпкә: — Қериндашлириңға: — «Силәр әнди мундақ қилиңлар; улақлириңларға жүк артип, Қанаан зиминиға берип, 18 атаңлар вә жәмәтиңларни елип мениң қешимға келиңлар; мән Мисир зиминидин әң есил йәрләрни силәргә берәй; силәр бу зиминдин чиққан назу-немәтләрдин йәйсиләр» — дегин.

19 Саңа болған әмрим шуки, сән уларға: «Балилириңлар вә аяллириңларни елиш үчүн Мисир зиминидин һарвуларни елип бериңлар. Шуниңдәк атаңларниму бу йәргә йәткүзүп келиңлар.

20 Пүткүл Мисир зиминидин әң есил жайлар силәрниңки болғачқа, өз сәрәмжанлириңларға қариңлар болмисун» дәп буйруғин, — деди.□

21 Шуниң билән Исраилниң оғуллири шундақ қилди; Йүсүп Пирәвнниң буйруғи бойичә уларға һарвуларни берип, йоли үчүнму озук бәрди. 22 Уларниң һәр биригә бир қур кийим бәрди; лекин Биньяминға болса у үч йүз күмүч тәңгә, бәш қур кийим бәрди. 23 У атисиғиму шу һәдийәләрни, йәни Мисирниң есил мәһсулатлири артилған он һаңға ешәк һәмдә ашлиқ, нан вә атисиға йол тәйярлиғи артилған он мада ешәкни әвәтти. 24 Андин у қериндашлирини йолға селип, уларға: — Йолда жедәлләшмәңлар, дәп жекилиди. Улар йолға раван болди.□

25 Улар Мисирдин чиқип, Қанаан зиминиға атиси Якупниң қешиға берип, 26 униңға Йүсүп өзлиригә ейтқан гәпләрни йәткүзүп: «Йүсүп техи һаят экән! У пүткүл Мисир зиминиға баш вәзир экән!» деди. Амма у уларға ишәнмәй, жүриги қетип һошидин кетәй дәп қалди.

27 Лекин улар Йүсүпниң өзлиригә ейтқан барлиқ сөзлирини униңға дегәндә, шундақла Йүсүпниң өзини елип келишкә әвәткән һарвуларниму көргәндә, уларниң атиси Якупниң роһиға жан кирди. 28 Исраил шуниң билән: — Әнди арминим йоқ! Оғлум Йүсүп техи һаяттур! Мән өлмәстә берип уни көрүвалай, — деди.

46

Яқупниң пүтүн аилисини елип Мисирға меңиши

1 Шуниң билән Исраил барлиқ тәәллуқатини елип йолға чиқип, Бәэр-Шебаға кәлди. У шу йәрдә атиси Ишақниң Худасиға қурбанлиқларни сунди. 2 Кечиси Худа аламәт көрүнүшләрдә Исраилға: — Яқуп, Яқуп! девиди, у жавап берип: — Мана мән! — деди.□

3 У: — Атаңниң Тәңриси болған Худа Мәндурмән. Сән Мисирға бериштин қорқмиғин, чүнки Мән сени шу йәрдә улук бир қовм қилимән.■ 4 Мән сениң билән Мисирға биллә баримән вә Мән Өзүм жәзмән йәнә сени шу йәрдин яндуруп келимән. Йүсүп өз қоли билән сениң көзүңни жумдуриду, — деди.□ ■

■ 45:13 Рос. 7:14. □ 45:20 «өз сәрәмжанлириңларға қариңлар болмисун» — ибраний тилида «көзүңлар сәрәмжанлириңларға һәсрәт чәкмисун». □ 45:24 «йолда жедәлләшмәңлар» — бу несихәтни бәлким уларниң өзини Мисирға сетивәткәнлиги тоғрилиқ бир-бирини йәнә әйиплишидин әнсирәп ейтқан болса керәк. □ 46:2 «Яқуп, Яқуп» — Худаниң адәмниң исмини икки қетим чақирши Худаниң униңға болған чоңқур меһир-муһәббитини вә өзигә толиму әзиз экәнлигини көрситиду. ■ 46:3 Яр. 13:16; 16:10; 17:2; 22:17; 26:24; 28:13; 32:9; 35:11; 48:4. □ 46:4 «Йүсүп өз қоли билән сениң көзүңни жумдуриду» — демәк, Йүсүп Яқуп сәкратқа чүшүп қалғанда униң йенида болиду. «Мән Өзүм жәзмән йәнә сени шу йәрдин яндуруп келимән» дегән жуқуриқи сөзләр шүбһисизки, Яқуп Қанаан зиминида дәпнә қилинипла қалмай, бәлки Қанаан зиминида ахирқи заманда тирилиду, дегән мәнини көрситиду. ■ 46:4 Чөл. 20:15; Қан. 10:22; Йә. 24:4, 5, 6; Зәб. 104:23, 24; Йәш. 52:4; һош. 11:1.

⁵ Андин Яқуп Бээр-Шебадин йолға чиқти; Исраилниң оғуллири атиси Яқуп вә уларниң бала-жақилирини Пирәвн уни епкелиш үчүн әвәткән һарвуларға олтарғузуп, ■ ⁶⁻⁷ чарпайлири билән Қанаан зиминида тапқан тәәллуқатлирини елип маңди. Бу тәриқидә Яқуп билән барлиқ әвлатлири Мисирға кәлди; оғуллирини, оғул нәврилирини, қизлирини, қиз нәврилирини жиғип, нәсиллириниң һәммисини өзи билән биллә елип Мисирға кәлди.

⁸ Исраилниң оғуллири, йәни Яқупниң Мисирға кәлгән әвлатлири төвәндикичә: — Яқупниң тунжа оғли Рубән; ■ ⁹ Рубәнниң оғуллири һанох, Паллу, һәзрон билән Карми.

¹⁰ Шимеонниң оғуллири: — Йәмуәл, Ямин, Оһад, Яқин, Зоһар вә Қананий аялдин болған Саул. □ ■

¹¹ Лавийниң оғуллири: — Гәршон, Коһат вә Мәрари. ■

¹² Йәһуданиң оғуллири: — Әр, Онан, Шәлаһ, Пәрәз вә Зәраһ. Амма Әр вә Онан Қанаанниң зиминида өлүп кәткән еди. Пәрәзниң оғуллири һәзрон билән һамулар еди. ■

¹³ Иссакарниң оғуллири: — Тола, Пуаһ, Йоб вә Шимрон. □

¹⁴ Зәбулунниң оғуллири: — Сәрәд, Елон вә Жаһлийәл.

¹⁵ Булар Леяһниң Яқупқа Падан-Арамда туғуп бәргән оғул-әвлатлири еди; у йәнә қизи Динаһни туғуп бәрди. Буниң бу оғул-қиз пәрзәнтлири жәмий болуп оттуз үч жан еди.

¹⁶ Гадниң оғуллири: — Зифион, һагги, Шуни, Әзбон, Ери, Ароди вә Арәли. ■

¹⁷ Аширниң оғуллири: — Йимнаһ, Йишваһ, Йишви вә Берияһ. Уларниң сиңлиси Сераһ еди; Берияһниң оғуллири һәбәр вә Малкиәл еди. ■

¹⁸ Булар болса Лабан қизи Леяһқа дедәк болушқа бәргән Зилпаһниң Яқупқа туғуп бәргән оғуллири болуп, жәмий он алтә жан еди. ■

¹⁹ Яқупниң аяли Раһиләниң оғуллири Йүсүп вә Бинямин.

²⁰ Йүсүпкә Мисир зиминида төрәлгән оғуллири Манассәһ вә Әфраим; буларни Ондики каһин Потифираһниң қизи Асинат униңға туғуп бәрди. ■

²¹ Биняминниң оғуллири: — Белаһ, Бәкәр, Ашбәл, Гера, Нааман, Еһи, Рош, Муппим, һуппим вә Ард. □ ■

²² Булар Раһиләниң Яқупқа туғуп бәргән оғул-әвлатлири болуп, жәмий он төрт жан еди.

²³ Данниң оғли: — һушим.

²⁴ Нафталиниң оғуллири: — Яһзиәл, Гуни, Йәзәр вә Шилләм. ■

²⁵ Булар Лабан қизи Раһиләгә дедәк болушқа бәргән Билһаһниң Яқупқа туғуп бәргән оғул-әвлатлири болуп, жәмий йәттә жан еди. ■

²⁶ Яқупниң келинлиридин башқа, Яқупниң пуштидин болған, униң билән биргә Мисирға кәлгәнләр жәмий атмиш алтә жан еди.

²⁷ Йүсүпниң Мисирда туғулған оғуллири икки еди. Яқупниң жәмәтидин болуп, Мисирға кәлгәнләр жәмий йәтмиш жан еди. ■

Яқуп вә униң жәмәтиниң Мисирға йетип келиши

²⁸ Яқуп Йүсүптин көрсәтмә елип, өзлирини Гошәнгә башлап беришқа Йәһудани Йүсүпниң қешиға әвәтти. Шундақ қилип улар Гошән жутиға келип чүшти. □ ²⁹ Йүсүп өзиниң вәзирлик һарвусини қатқузуп, атиси Исраилниң алдиға Гошәнгә чиқти. У өзини униң алдиға һазир қилип атисиға өзини етип бойниға бешини қоюп кучағлап, узундин узун жиғлиди. ³⁰ Исраил Йүсүпкә: Мән сениң йүзүңни көрүп, тирик экәнлигиңни билдим; әнди өлсәмму арминим йоқ, — деди. □

■ 46:5 Рос. 7:15. ■ 46:8 Мис. 1:2; 6:13; Чөл. 26:5; 1Тар. 4-8. □ 46:10 «Саул» — яки «Шаул». ■ 46:10 Мис. 6:15; 1Тар. 4:24. ■ 46:11 1Тар. 5:27. ■ 46:12 Яр. 38:3, 4, 5; 1Тар. 2:5. □ 46:13 «Пуаһ» — яки «Пуваһ». «Чөл.» 36:23ни көрүң. «Йоб» — яки «Яшуб». ■ 46:16 1Тар. 5:11. ■ 46:17 1Тар. 7:30. ■ 46:18 Яр. 29:24. ■ 46:20 Яр. 41:50; 48:5. □ 46:21 «Белаһ» — яки «Бела». ■ 46:21 1Тар. 7:6; 8:1. ■ 46:24 1Тар. 7:13. ■ 46:25 Яр. 29:29. ■ 46:27 Қан. 10:22; Рос. 7:14. □ 46:28 «Яқуп Йүсүптин көрсәтмә елип, өзлирини Гошәнгә башлап беришқа Йәһудани Йүсүпниң қешиға әвәтти» — яки «өзлири Гошәнгә бериштин авал Йәһудани Йүсүпкә уқтуруш үчүн әвәтти». □ 46:30 «өлсәмму арминим йоқ» — ибраний тилида «өлсәм болиду».

³¹ Андин Йүсүп қериндашлири вә атисиниң өйдикилиригә мундақ деди: — Мән һазир чиқип Пирәвнгә хәвәр берип: «Қанаан зиминида олтарған қериндашлирим, шундақла атамниң өйдикиләр қешимға кәлди; ³² бу адәмләр падичилар болуп, мал беқиш билән шуғуллинип кәлгән, қой-калилири, шундақла барлиқ мал-мүлүклирини елип кәлди» дәп ейтай. ³³ Шундақ болидуки, Пирәвн силәрни чақириду; шу чағда у силәрдин: «Немә оқитиңлар бар?» дәп сориса, ³⁴ силәр жавап берип: — Кәминилири кичигимиздин тартип ата-бовилиримизға охшаш пада беқип кәлгәнмиз, — дәңлар. Шундақ десәңлар Гошән жутида олтирип қалисиләр; чүнки падичиларниң һәммиси мисирлиқлар арисидә көзгә илинмайду. □ ■

47

¹ Йүсүп Пирәвнниң қешиға келип: — Атам билән қериндашлирим қой-калилири, шундақла һәммә мал-мүлүклирини биллә елип Қанаан зиминидин кәлди. Мана, улар һазир Гошән жутиға чүшти, дәп хәвәр берип, ■ ² қериндашлириниң ичидин бәшәйләнни елип, Пирәвнниң алдиға һазир қилди. ³ Пирәвн униң қериндашлиридин: — Немә оқитиңлар бар, дәп соривиди, улар Пирәвнгә жавап берип: — Кәминилири ата-бовилиримизға охшаш мал баққучилармиз, — деди. ■

⁴ Андин улар Пирәвнгә илтимас қилип: — Қанаан зиминида қаттиқ қәһәтчилик болғачқа, кәминилириниң қойлиримизни бақидиғанға яйлақму йоқ; шуңа бу зиминда мусапир болуп турушқа кәлдуқ; жанаблиридин тәләп қилимизки, кәминилириниң Гошән жутида турушиға ижазәт бәргәйла, — деди.

⁵ Пирәвн Йүсүпкә: — Атаң вә қериндашлириң қешиңға кәлди; ⁶ мана Мисир зимини сениң алдинда турупту; атаң вә қериндашлириңни зиминниң әң есил йеридә олтарғузгин; улар Гошән жутида мақан қилсун. Шуниндәк, әгәр сән уларниң ичидики қабил кишиләрни билсәң, буларни мениң чарпайлиримға назарәтчи қилгин, — деди.

⁷ Кейин, Йүсүп атиси Яқупни елип, Пирәвнниң алдиға һазир қилди; Яқуп Пирәвнгә бәхит-бәрикәт тилиди.

⁸ Андин Пирәвн Яқуптин: — Өмрүңниң жил-күнлири нәчигә йәтти? — дәп сориди. ⁹ Яқуп Пирәвнгә жавап берип: — Мусапирлиқ сәпиримниң күнлири бир йүз отуз жилға йәтти; өмрүмниң күнлири аз һәм жапа-мушәққәтлик болуп, ата-бовилиримниң мусапирлиқ өмүр сәпириниң күнлиригә теһи йәтмиди, — деди. ■

¹⁰ Шунин билән Яқуп Пирәвнгә бәхит-бәрикәт тиләп, алдидин чиқип кәтти. ¹¹ Шунин билән Йүсүп атиси билән қериндашлирини Мисир зиминида олтирақлаштуруп қойди; Пирәвнниң буйруғинидәк уларға зиминниң әң есил йеридин, йәни Рамсәс дегән жуттин тәвәлик бәрди. ¹² Йүсүп атиси, қериндашлири, шундақла атисиниң һәммә өйдикилирини бала-жақилириниң санлириға қарап ашлиқ билән тәминләп бақти.

Йүсүпниң дана һөкүмранлиғи

¹³ Амма ачарчилик қаттиқ еғир болғачқа, зиминниң һеч йеридә озуқ-түлүк тепилмиди; Мисир зимини билән Қанаан зимини ачарчиликтин хараплишип кәтти. ¹⁴ Йүсүп ашлиқ сетип Мисир зимини билән Қанаан зиминидики барлиқ пулни жиғивалди. Андин Йүсүп бу пулни Пирәвнниң ордисиға йәткүзүп бәрди. ¹⁵ Амма Мисир зимини билән Қанаан зиминидики Пул түгәп кәткәндә мисирлиқларниң һәммиси Йүсүпниң алдиға келип: — Бизгә нан бәргәйла! Пул түгәп кәткини үчүн силиниң алдилирида өлимизму? — деди.

□ **46:34** «чүшүнмә» — шу геһи билән Йүсүп: (1) өз аилисидикиләрниң Мисир иқтисадиға жүк болмайдиганлиғини, өзлириниң женини бақалайдиғанлиғини көрсәтмәкчи; (2) уларниң Гошән дегән чәт районда турушини бекитмәкчи. Шундақ болғанда, Исраил хәлқи Мисирлиқлар билән анчә ассимилиятсийә болмайду, шундақла Мисирдин қеши керәк болса, Гошән жути Қанаан зиминиға бир қәдәр йеқинрақ еди. ■ **46:34** Яр. 43:32; Мис. 8:22. ■ **47:1** Яр. 45:10. ■ **47:3** Яр. 46:34. ■ **47:9** Зәб. 118:19; ибр. 11:9,13.

16 Йүсүп җававән: — Пулуңлар қалмиған болса, чарпайлириңларни елип келип бәрсәңлар, мән маллириңлариға озук-түлүк тегишип беримән, — деди.

17 Буниң билән улар чарпайлирини Йүсүпниң қешиға елип кәлгили турди; Йүсүп уларниң атлири, қой падилири, кала падилири вә ешәклириниң орниға озук-түлүк бәрди; шу жили маллириниң орниға уларға озук-түлүк берип бақти. 18 У жил аяқлишип, улар иккинчи жили униң қешиға келип униңға: — Биз ғоҗимиздин һеч немини йошурмаймиз; пулимиз түгиди, чарпай мал падилиримиз болса ғоҗимизниң илкидә, ғоҗимизниң алдида тәнлиримиз билән йеримиздин башқа һеч нәрсә қалмиди. 19 Немишкә көз алдилирида биз һәм йеримизму өлүп кәтсун? Әнди сили өзимиз вә йеримизни озук-түлүккә тегишип еливалғайла; өзимиз вә йеримиз Пирәвнниң болуп, униңға қул болайли. Биз өлүп кәтмәй, тирик турушимиз, йеримизму вәйран болмаслиғи үчүн бизгә урук-түлүк бәргәйла, деди.

20 Бу тәриқидә Йүсүп Мисирниң пүткүл терилғу йерини Пирәвн үчүн сетивалди; чүнки ачарчилик қаттиқ болғачқа, мисирлиқларниң һәр бири өз етизини сетип бәрди. Шуниң билән йәр-зимин Пирәвнниң болуп қалди. 21 Йүсүп хәлиқни Мисирниң бу четидин йәнә бир четигичә һәр қайси шәһәрләргә көчүрди. 22 Пәқәт каһинларниң йерини у алмиди; чүнки каһинларға Пирәвн тәрипидин алаһидә тәминат берилгәчкә, улар Пирәвн тәрипидин тәминләнгән үлүшини йәп, өз йәрлирини сатмиған еди.

23 Йүсүп хәлиқкә: — Мана, мән бүгүн өзүңлар билән йәрлириңларни Пирәвн үчүн сетивалдим. Мана силәргә урук! Әнди йәр териңлар. 24 Әнди шундақ қилисиләрки, чиққан һосулдин бәштин бирини Пирәвнгә берип, қалған төрт қисмини өзүңларға елип қелиңлар; у уруклуқ һәмдә өзүңларға, жұмлидин өйүндикиләргә вә кичик балилириңларға озук болсун, — деди.

25 Улар җававән: — Сили җенимизни қутқуздила. Ғоҗимизниң нәзиридә илтипат тапқан болсақла, Пирәвнниң қуллири болуп турайли, — деди.

26 Шуниң билән Йүсүп: — «Һосулниң бәштин бири Пирәвнгә берилсун» дәп бу ишни бүгүнгә қәдәр Мисир зимини үчүн қанун-бәлгүлимә қилди. Пәқәт каһинларниң йерила буниң сиртида болуп, Пирәвнгә тәвә болмиди.

Яқупниң ахирқи тәливи

27 Исраиллар Мисир зиминида, Гошән өлкисидә олтирақлашти; улар шу җайда йәр-зиминлик болуп, көпийип, толиму көпәйди. 28 Яқуп Мисир зиминида он йәттә жил өмүр көрди; буниң билән Яқупниң өмүр күнлири бир йүз қириқ йәттә жилға йәтти. 29 Исраилниң күнлири сәкратқа йеқинлашқанда, оғли Йүсүпни чақиртип, униңға: — Әгәр нәзириңдә илтипат тапқан болсам, қолуңни янпашмниң астиға қоюп, маңа шапаәт вә садақәтликни көрситип, мени Мисирда дәпнә қилма; ■ 30 бәлки мән ата-бовилирим билән ятидиған вақтимда мени Мисирдин елип кетип, уларниң гәристанига дәпнә қилғин, деди. У җавап берип: — Мән ейтқиниңдәк қилай, — деди.

31 Яқуп униңға: — Маңа қәсәм қилип бәргин, — деди. У униңға қәсәм қилип бәрди; андин Исраил карватниң баш тәрипидә сәждә қилди. □ ■

48

Яқупниң Әфраим вә Манассәһкә хәйрлик дуа қилиши

□ 47:21 «чүшәнмә» — хәлиқләрниң йезилардин шәһәрләргә көчүрүлүшиниң сәвәви: (1) тупрақта гия үнмәс болуп қалғачқа, хәлиқниң шу йәрдә туруверишиниң пайдиси йоқ еди; (2) хәлиқ шәһәрдә турса уларға «қутқузуш ашлиғи» тарқитип беришкә қолайлиқ болатти. Бу вақитлиқ тәдбир болуп, кейин Йүсүп уларға урук бәргәндә (23-айәт) хәлиқ бәлким өз жутлириға қайтқан болуши мүмкин. Башқа бир хил тәрҗимиси: «Шу тәриқидә Йүсүп хәлиқни Мисирниң бу четидин йәнә бир четигичә қуллуғиға киргүзди». ■ 47:29 Яр. 24:2. □ 47:31 «Исраил карватниң баш тәрипидә сәждә қилди» — кона грекчә тәрҗимиси (LXX)дә «у (Исраил) һасисига йөлинип Худаға сәждә қилди» дейилиду. Мошу йәрдә икки мәнәси болуши мүмкин («Ибр.» 11:21ниму көрүң). ■ 47:31 Ибр. 11:21.

¹ Бу ишлардин кейин бириси Йүсүпкә: — Мана атаң кесәл болуп қапту, дәп хәвәр бәрди. ² Икки оғли Манассәһ билән Әфраимни биллә елип барди. ³ Бириси Якупқа: — Мана оғлуң Йүсүп қешиңға келиватиду, дәп хәвәр беривиди, Израил күчәп қопуп кариватта олтарди.

⁴ Якуп Йүсүпкә: — һәммигә Қадир Тәңри маңа Қанаан зиминидики Луз дегән жайда аян болуп, мени бәрикәтләп ■ ⁴ маңа: Мана, Мән сениң нәслиңни көпәйтип, сени интайин зор көпәйтимән, сәндин бир түркүм хәлиқ чиқиримән; бу зиминни сәндин кейинки нәслиңгә әбәдий мирас қилип беримән, дәп ейтқан еди. ■ ⁵ Әнди мән Мисирға келиштин илгири саңа Мисир зиминида туғулған икки оғлуң мениң һесаплиниду; Әфраим билән Манассәһ болса, худди Рубән билән Шимеонға охшаш, һәр иккиси мениң оғуллим болиду. □ ■ ⁶ Улардин кейин тапқан балилириң өзүңниң болиду; улар кәлгүсидә мирасқа еришкәндә акилириниң нами астида болиду. □ ⁷ Маңа кәлсәк, Падандин келиватқинимда Раһилә Қанаан зиминида йол үстидә Әфратқа аз қалғанда мени ташлап өлүп кәтти. Мән уни шу йәрдә, йәни Әфратқа (йәни Бәйт-Ләһәмгә) баридиған йолда дәпнә қилдим, — деди. □ ■

⁸ Андин Израил Йүсүпниң оғуллимға қарап: — Булар кимдур, — дәп сориди.

⁹ Йүсүп атисиға жававән: — Булар болса Худа маңа бу йәрдә бәргән оғуллимдур, — деди. У: — Уларни алдимға йеқин кәлтүргин, мән уларға бәхит-бәрикәт тиләй, — деди.

¹⁰ Әнди Израилниң көзлири қерилиғидин гувалишип яхши көрәлмәйтти. Шуңа Йүсүп уларни униң алдиға йеқинрақ кәлтүрди; у уларни сөйүп қучағлиди. ¹¹ Андин Израил Йүсүпкә: — Мән сениң йүзүңни көрәләймән дәп һеч ойлимиған едим; лекин Худа мени сениң балилириңниму көрүшкә несип қилди, — деди.

¹² Йүсүп балиларни Якупниң тизлириниң арилиғидин елип, йүзини йәргә тәккүзүп тазим қилди. □ ¹³ Андин Йүсүп бу иккиләрни Израилниң алдиға йеқин елип келип, Әфраимни оң қоли билән тутуп Израилниң сол қолиға удуллап турғузди; Манассәһни сол қоли билән тутуп Израилниң оң қолиға удуллап турғузди. ¹⁴ Лекин Израил оң қолини узитип, кәнжи балиси Әфраимниң бешиға қойди, сол қолини Манассәһниң бешиға қойди. Манассәһ тунжиси болсиму, у икки қолини қайчилап тутуп шундақ қойди. ¹⁵ У Йүсүпкә бәхит-бәрикәт тиләп: — Атилирим Ибраһим билән Исһақ Худа дәп билип йүзи алдида маңған, мени пүткүл өмрүмдә бу күнгичә падичидәк йетәкләп беқип кәлгән Худа, ■ ¹⁶ Маңа һәмжәмәт болуп мени һәммә бала-қазадин қутғузған Пәриштә бу икки оғулни бәрикәтлисун; улар мениң исмим вә атилирим болған Ибраһим вә Исһақниң исимлири билән атилип, йәр йүзидә көп авуғай! — деди. □ ■

¹⁷ Йүсүп атисиниң оң қолини Әфраимниң бешиға қойғинини көрүп көңлидә хапа болди; шуңа у атисиниң қолини тутуп, Әфраимниң бешидин елип Манассәһниң бешиға йөткимәкчи болуп, □ ¹⁸ атисиға: — Әй ата, бундақ қилмиғин; чүнки мана, тунжиси будур; оң қолуңни униң бешиға қойғин! — деди.

¹⁹ Лекин атиси рәт қилип: — Билимән, и оғлум, билимән; униңдинму бир қовм чиқип, өзиму улук болиду, амма дәрһәқиқәт униң иниси униңдин техиму улук болиду; униң нәслидин наһайити көп қовмлар пәйда болиду, — деди. ■

■ 48:3 Яр. 17:1. ■ 48:4 Яр. 28:3; 35:11. □ 48:5 «һәр иккиси мениң оғуллим болиду» — кейин Манассәһ вә Әфраимдин болған қәбиләләр Израилниң он икки қәбилисиниң иккиси һесапланди.

■ 48:5 Яр. 41:50; 46:20. □ 48:6 «улар кәлгүсидә мирасқа еришкәндә акилириниң нами астида болиду» — демәк, әгәр Йүсүпниң кейин оғуллим болса, Манассәһниң қәбилиси яки Әфраимниң қәбилисиниң бир әзаси һесаплинип, шу қәбилиниң бир қисми сүпитидә тегишлик мирас алалайтти. □ 48:7 «мени ташлап өлүп кәтти» — яки «мени һәсрәткә қалдуруп өлүп кәтти». «мән уни (Раһиләни) шу йәрдә, йәни Әфратқа баридиған йолда дәпнә қилдим» — Раһилә Йүсүпниң өз аниси, әлвәттә. Бәлким анисиниң өлүми тоғрилиқ тәпсилатлар униң есидә анчә қалмиған болуши мүмкин еди. ■ 48:7 Яр. 35:19. □ 48:12 «Якупниң» — ибраний тилида «униң». ■ 48:15 Ибр. 11:21.

□ 48:16 «...һәмжәмәт болуп ... қутқузған» — ибраний тилида «гоел» дегән пейл билән ипадилиниду. Мошу йәрдә «гоел» дегән пейл Тәвратта биринчи қетим ишлитилиду. «Аюп» 19:25 вә изаһатини вә «Тәбирләр»ниму көрүң.

■ 48:16 Яр. 31:42; 32:1. □ 48:17 «Йүсүп атисиниң оң қолини Әфраимниң бешиға қойғинини көрүп көңлидә хапа болди» — ибраний тилида «атисиниң оң қолини Әфраимниң бешиға қойғини Йүсүпниң көзлиригә яман иштәк көрүнди». ■ 48:19 Рут 4:11,12.

20 Шунинң билән шу күни у бу иккисини бәрикәтләп: — Кәлгүсидә Исраиллар бәхит-бәрикәт тилигәндә: «Худа сени Әфраим билән Манассәһдәк улук қилсун!» дәйдиған болиду, деди. Бу тәриқидә у Әфраимни Манассәһтин үстүн қойди. ■

21 Андин Исраил Йүсүпкә йәнә: — Мана, мән өлимән; лекин Худа силәр билән биллә болуп, силәрни ата-бовилириңларниң зиминиға қайтуруп бариду. 22 Мән саңа қериндашлириңниңкидин бир үлүш йәрни артуқ бәрдим; шу йәрни өзүм қилич вә оқайим билән Аморийларниң қолидин тартивалған едим. □ ■

49

Яқупниң вәсийити — оғуллириға тилигән бәхит-бәрикәтлири вә бәргән бешарәтлири

1 Андин Яқуп оғуллирини чақирип уларға мундақ деди: — һәммиңлар жәм болуңлар, мән силәргә кейинки күнләрдә силәр йолуғидиған ишларни ейтип берәй: —

2 Жиғилип келип аңлаңлар, и Яқупниң оғуллири; Атаңлар Исраилға қулақ селиңлар.

3 Әй Рубән, сән мениң тунжа оғлумсән,
Күч-қудритимсән,
Күчүм бар вақтимниң тунжа мевисидурсән,
Салапәт вә қудрәттә алди едиң, ■

4 Лекин қайнап тешип чүшкән судәк,
Әнди алди болалмассән;
Чүнки сән атаңниң көрписигә чиқтиң,
Шуниң билән сән уни булғидиң!

У мениң көрпәмниң үстигә чиқти! □ ■

5 Шимеон билән Лавий қериндашлардур;
Уларниң қиличлири зораванлиқниң қураллиридур! □

6 Аһ женим, уларниң мәслиһитигә кирмигин!
И иззитим, уларниң жамаити билән четилип қалмиғай!
Чүнки улар аччиғида адәмләрни өлтүрүп,
Өз бешимчилик қилип буқиларниң пейини кәсти. ■

7 Уларниң аччиғи әшәддий болғачқа ләнәткә қалсун!
Ғәзивиму рәһимсиз болғачқа ләнәткә қалсун!
Мән уларни Яқупниң ичидә тарқитиветимән,
Исраилниң ичидә уларни чечиветимән. □ ■

8 Әй Йәһуда! Сени болса қериндашлириң тәрипләр,
Қолуң дүшмәнлириңниң гәжгисини басар.
Атаңниң оғуллири саңа баш урар, □

9 Йәһуда яш бир ширдур;
Әй оғлум, сән овни тутупла чиқтиң;
У ширдәк овниң йенида чөкүп созулуп ятса,

■ 48:20 Йәр. 31:20. □ 48:22 «Мән саңа ... бир үлүш йәрни артуқ бәрдим» — дегән сөзләрниң йәнә мүмкин болған икки мәнәси бар: — (1) «саңа... әшу «яғлиқ район» (көп зәйтун мейини чиқидиған зимин)ни тәқдим қилдим,...» яки (2) «саңа... Шәкәм дегән йәрни ... тәқдим қилдим» (34-бапни көрүң). Әмәлийәттә үч мәнә охшашла тоғра болуши мүмкин. ■ 48:22 Йә. 13:7; 16:1; 17:1; 24:8. ■ 49:3 Яр. 29:32; Қан. 21:17; Зәб. 77:51. □ 49:4 «У мениң көрпәмниң үстигә чиқти!» — Рубәнниң атисиниң тоқили Билһаһ билән биллә ятқинини көрситиду (35:22). Яқупниң бу улук бешарәтлири тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тәпсилирәк тохтилимиз. ■ 49:4 Яр. 35:22; 1Тар. 5:1. □ 49:5 «Уларниң қиличлири зораванлиқниң қураллиридур!» — 34:25-31ни көрүң. ■ 49:6 Яр. 34:25.

□ 49:7 «тарқитиветимән,... чечиветимән» — Яқуп пәйғәмбәр болғачқа униң мошу сөзлири Худаниң сөзигә баравәр болиду. Бу сөзни Худа Өзи Яқупниң ағзи арқилиқ ейтқан болса керәк. ■ 49:7 Йә. 19:1; 21:3-45.

□ 49:8 «Сени болса қериндашлириң тәрипләр» — оқурмәнләрниң есидә барки, «Йәһуда» дегәнниң мәнәси «тәрипләш» яки «мәдһийә»дур (29:35ни көрүң).

- Яки чиши ширдәк йетивалса,
Кимму уни қозғашқа петинар? □ ■
- 10 Шаһанә һаса Йәһудадин кетип қалмайду,
Йәһуданиң пуштидин қанун чиқарғучи өксүмәйду,
Таки шу һоқуқ Егиси кәлгичә күтиду;
Кәлгәндә, жаһан хәлиқлири униңға итаәт қилиду. □ ■
- 11 У тәхийини үзүм телиға,
Ешәк балисини сортлуқ үзүм телиға бағлап қояр.
У либасини шарапта жуяп,
Тонини үзүм шәрбитидә жуяп. □
- 12 Униң көзлири шараптин қизирип кетәр,
Чишлири сүт ичкинидин аппақ турар. □
- 13 Зәбулун деңиз бойини макан қилар,
Макани кемиләрниң панаһғаһи болар,
Йәр-зимини Зидонғичә йетип барар. ■
- 14 Иссакар бәстлик бәрдәм бир ешәктур,
У икки қотан арисидә ятқандур;
15 У арамаһниң яхши экәнлигигә қарап,
Зиминниң есиллиғини көрүп,
Жүк көтиришкә мүрисини егип,
Алванға ишләйдиған қул болуп қалар. □
- 16 Дан Исраил қәбилилиридин бири болар,
Өз хәлқигә һөкүм чиқарар. □
- 17 Дан йол үстидики илан,
Чиғир йол үстидә турған зәһәрлик бир иландур.
У атниң туйиғини чеқип,
Ат мингүчини арқиға моллақ атқузар.
- 18 И Пәрвәрдигар, ниҗатиңға тәлмүрүп күтүп кәлдим!
- 19 Гадқа болса, қарақчилар қошуни һужум қилар;
Лекин у тапинини бесип зәрбә берәр. □
- 20 Аширниң тамигида зәйтун мейи мол болар,
У шаһлар үчүн назу-немәтләрни тәминләр. □
- 21 Нафталидин чирайлиқ гәпләр чиқар,
У әркин қоюветилгән маралдур.

□ **49:9** «сән ов тутупла чиқтиң» — бу сөз, шүбһисизки, Йәһуданиң кәлгүсидә толуқ ғәлибә қилидиғанлиғини көрситиду. «Ширдәк чөкүп созулуп ятса яки чиши ширдәк йетивалса» дегән сөзләргә «овниң йенида» дегән сөзләрни қошуп киргүздук; чүнки бизниңчә бу жүмлә алдинқи жүмлә билән зич бағлинишлиқ. Демәк, Йәһуда ғәлибә қилипла қалмай, бәлки ғәлибиниң мевилиридин бемалал һозурлинишқа муйәссәр болиду. Йәһуда Мәсиһниң әждати болғачқа, мошу сөзләр Мәсиһниң өзи тоғрисидә техиму инавәтлик болуши керәк. «У ширдәк овниң йенида чөкүп созулуп ятса, яки чиши ширдәк йетивалса,...» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: «У ширдәк яки чиши ширдәк Марашқа йетивалса,...». ■ **49:9** Чөл. 24:9; Мик. 5:7. □ **49:10** «Йәһуданиң пуштидин» — ибраний тилида «Йәһуданиң путлири арисидин» — демәк, униң нәслидин, пуштидин. «қанун чиқарғучи» — яки «идарә қилғучиниң тутқан тайиғи». «шу һоқуқ Егиси» — ибраний тилида «Шилоһ» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу улук бешарәт тоғрисидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **49:10** Мат. 2:6. □ **49:11** «шарапта» — ибраний тилида «үзүм кенида». «ешәк балисини сортлуқ үзүм телиға бағлап қояр, ... либасини шарапта жуяп, Тонини үзүм шәрбитидә жуяп» — демәк, Йәһуда қәбилиси шунчә бай болидуки, тәхәйни әң есил үзүм телиға бағлайду, тәхәйниң уни тартип жулуветишидин яки уни йәп кетишидин қорқмайду вә халиса кейимини жуйғанда суниң орнида шарап ишлитиду. □ **49:12** «қизирип кетәр» — яки «нурлинар». ■ **49:13** Йә. 19:10,11. □ **49:15** «арамғаһ» — бәлким Худа өзигә вәдә қилған мирас зимининиң яхши бир қисмини көрсәтсә керәк. □ **49:16** «Дан» — бу намниң мәнаси «һөкүм» яки «һөкүм чиқарғучи» яки «сотчи». □ **49:19** «Гад» — ибраний тилида «Гад»ниң мәнаси «қошун» яки «һужум». □ **49:20** «Аширниң тамигида зәйтун мейи мол болар» — яки «Аширниң йеридин мол ашлиқ чиқар».

22 Йүсүп мевилик дәрәкниң шехидур,
Булақниң йенидики көп мевилик шахтәктур;
Униң шахчилири тамдин һалқип кәткәндур. □ ■

23 Я атқучилар униңға азар қилип,
Униңға оқ атти, униңға нәпрәтләнди. ■

24 Һалбуки, униң оқяйи мәзмут турар,
Қол-биләклири әплик турғузулар,
Шу күч Яқуптики қудрәт Егисиниң қоллиридиндур —
(Исраилниң Қорам Теши, йәни униң Падичиси Униңдин чиқар!) □

25 Әшу күч атаңниң Тәңрисидиндур — (У саңа мәдәт берәр!)
Йәни һәммигә Қадирдиндур — У сени бәрикәтләр!
Жуқирида асманниң бәрикәтлири билән,
Төвәндә ятқан чоңқур суларниң бәрикәтлири билән,
Әмчәк билән балиятқуниң бәрикити билән сени бәрикәтләр! □

26 Сениң атаңниң тилигән бәрикәтлири ата-бовилиримниң тилигән бәрикәтлиридин зиядә
болди,
Улар мәңгүлүк тағ-едирларниң чәтлиригичә йетәр,
Улар Йүсүпниң бешиға чүшәр,
Йәни өз қериндашлиридин айрим турғучиниң чоққисиға тегәр. □ ■

27 Бинямин житқуч бәридәктур;
Әтигәндә у овни йәр.
Кәчқурун у олжисини тәқсим қилар» — деди.

28 Буларниң һәммиси Исраилниң он икки қәбилиси болуп, мәзкур сөzlәр болса атисиниң
уларға тилигән бәхит-бәрикәт сөзлиридур. У шуниң билән уларниң һәр биригә мас
келидиған бир бәрикәт билән уларға бәхит-бәрикәт тилиди.

Яқупниң өлүми вә ахирқи вәсийити

29 Андин Яқуп уларға мундақ тапилиди: — «Мән әнди өз қовмимниң қешиға қошулимән.
Силәр мени ата-бовилиримниң йенида, һиттийлардин болған Әфронниң етизлиғидики
ғарға дәпнә қилиңлар; ³⁰ у ғар болса Қанаан зиминида Мамрәниң удулида, Макпеләһниң
етизлиғида. Ғарни Ибраһим ғәристан болсун дәп шу етизлиқ билән қошуп һиттий Әфрондин
сетивалған еди. ■ ³¹ Шу йәрдә Ибраһим аяли Сараһ билән дәпнә қилинған; шу йәрдә Исақ
аяли Ривкаһ биләнму дәпнә қилинған; шу йәрдә мәнму Леяһни дәпнә қилдим. ■ ³² Бу етизлиқ
һәм ичидики ғар һәтниң әвлатлиридин сетивелинған еди».

³³ Яқуп оғуллириға бу вәсийәтни тапилап болуп, путлирини кариватта түзләп, нәпәс тохтап
өз қовмиға қошулди. ■

50

Яқупниң дәпнә қилиниши

□ **49:22** «дәрәкниң шехи» — ибраний тилида мошу йәрдә «мевилик дәрәкниң балиси» дегән сөzlәр билән
ипадилиниду. Бу икки жүмлә ичидики «мевилик» дегән сөз «Әфраим» дегән сөз билән ипадилиниду; оқурмәнләрниң
есидә барки «Әфраим» дегәнниң мәнаси «икки һәссә мевилик». «униң шахчилири» — ибраний тилида «униң қизлири».
■ **49:22** 1Тар. 5:1. ■ **49:23** Яр. 50:20. □ **49:24** «Исраилниң қорам теши, йәни униң падичиси униңдин
чиқар!» — демәк, «Исраилниң Қорам Теши», «униң һәқиқий Падичиси», йәни Қутқузғучи-Мәсиһ Худаниң Өзидин
чиқису. Башқа бир хил тәржимиси: «(Йәни Исраилниң Қорам Тешидин, униң Падичисидиндур)». □ **49:25** «Һәммигә
Қадир» — Худаниң бир намидур. □ **49:26** «Улар мәңгүлүк тағ-едирларниң чәтлиригичә йетәр» — башқа
бир хил тәржимиси: — «Улар мәңгүлүк тағларниң бәрикәтлиридин зиядә болди». «өз қериндашлиридин айрим
турғучиниң...» — яки «өз қериндашлири арасидин әмир болғучиниң...» ■ **49:26** Қан. 33:16 ■ **49:30** Яр. 23:9,16.
■ **49:31** Яр. 25:9; 35:29; Рос. 7:16. ■ **49:33** Рос. 7:15.

¹ Йүсүп атисиниң йүзигә өзини етип, униң үстидә жиғлап, уни сөйди. ² Андин Йүсүп өз хизмитидә болған тевицларға атисини мумия қилишни буйруди; шуниң билән тевицлар Исраилни мумия қилди. □ ³ Буни қилишқа қириқ күн кәтти, чүнки мумия қилишқа шунчилик күн кетәтти. Мисирликлар униңға йәтмиш күн матәм тутти.

⁴⁻⁵ Униңға һаза тутуш күнлири өтүп болғанда, Йүсүп Пирәвнниң ордисидикиләргә: — Мән нәзириңларда илтипат тапқан болсам, Пирәвнниң қулақлириға сөз қилиңларки: — Атам маңа қәсәм қилдуруп: «Мана мән өлимән; сән мени мән Қанаан зиминида өзүм үчүн колап қойған гөргә дәпнә қилғин» дегән еди. Әнди Пирәвн маңа иҗазәт бәргәй, мән берип атамни дәпнә қилип болуп йенип кәлсәм, — деди. ■

⁶ Пирәвн җававән: — Сән берип өзүңгә атаң қәсәм қилдурғандәк уни дәпнә қилғин, деди.

⁷ Шуниң билән Йүсүп атисини дәпнә қилғили маңди. Пирәвнниң барлиқ хизмәткарлири, ординиң ақсақаллири һәм Мисир зиминидики ақсақаллар униң билән һәмраһ болуп маңди.

⁸ Йүсүпниң өйидики һәммиси, қериндашлири вә атисиниң өйидикиләрму биллә барди; улар пәқәт кичик балилири, қой-кала падилирини Гошән жутида қоюп кәтти. ⁹ Униң билән йәнә җәң һарвулири вә атлиқларму биллә барди; шуниң билән улар һаһайити чоң бир қошун болди.

¹⁰ Улар Иордан дәриясиниң у тәрипидики «Атадниң хамини»ға йетип кәлгәндә, шу йәрдә қаттиқ вә һәсрәтлик жиға-зерә қилип матәм тутуп жиғлашти. Йүсүп атиси үчүн йәттә күн матәм тутти. ¹¹ Шу жутта олтиришлиқ Қананийлар Атадниң хаминида болған бу матәмни көрүп: — Бу мисирликларниң интайин қаттиқ тутқан һазиси болди, дейишти. Бу сәвәптин у җайниң нами «Абәл-Мизраим» дәп аталди; у Иордан дәриясиниң у тәрипидидур. □

¹² Яқупниң оғуллири униң өзлиригә тапилиғинидәк қилди; ¹³ униң оғуллири уни Қанаан зиминиға елип берип, Мамрәниң удулида, Макпеләһниң етизлиғиниң ичидики ғарда дәпнә қилди. Шу ғарни Ибраһим қәбирстанлиқ қилай дәп Макпеләһниң етизлиғи билән қошуп һиттий Әфрондин сетивалған еди. ■ ¹⁴ Йүсүп атисини дәпнә қилғандин кейин, өзи, қериндашлири, шундақла атисини дәпнә қилишқа униңға һәмраһ болуп чиққан һәммә хәлиқләр Мисирға йенип кәлди.

Йүсүпниң қериндашлирини хатирҗәм қилиши

¹⁵ Лекин Йүсүпниң қериндашлири атисиниң өлүп кәткинини көргәндә: — Әнди Йүсүп бизгә дүшмән болуп бизниң униңға қилған барлиқ яманлиғимизни үстимизгә яндурармекин, дейишти.

¹⁶ Улар Йүсүпниң қешиға адәм әвәтип: — Атилири өлүштин илгири бизгә вәсийәт қилип тапилап: — ¹⁷ «Силәр Йүсүпкә: — Акилириң саңа рәзиллик қилған еди; әнди уларниң асийлиғи һәм гунайини кәчүргин! — дәңлар» — дегән еди. һазир силидин өтүнүмизки, атилириниң Худасиниң бәндилириниң асийлиғини кәчүргәйла! — деди. Йүсүп бу гәпләрни аңлап жиғлиди.

¹⁸ Андин акилири келип униң алдида өзлирини йәргә етип: — Мана, биз силиниң қуллиридурмиз! — деди.

¹⁹ Лекин Йүсүп уларға җававән: — Қорқмаңлар! Мән Худаниң орнида туруватамдим? ■

²⁰ Силәр дәрвәкә маңа шу ишни яман нийәт билән қилдиңлар; лекин Худа бүгүнки күндикидәк нурғунлиған хәлиқниң женини тирик сақлап қелиш үчүн шу ишни яхшилиққа бекиткән еди. ²¹ Шуңа әнди қорқмаңлар; мән һәм силәрни һәм бала-җақилириңларни бақимән, — деди вә уларниң көңлини хатирҗәм қилип меһирлик гәп қилди.

□ **50:2** «мумия қилиш» — адәмниң җәситини чирештин сақлаштин ибарәттур. Мисирда алаһидә мумия қилиш кәспи билән шуғуланғучилар бар еди; лекин у кишиләр мумия қилғанда көп бутпәрәслик мурасимлирини өткүзәтти, шуңа Йүсүп уларни ишләтмәй, бәлки өз тевицлирини шу ишқа буйруди. ■ **50:4-5** Яр. 47:29. □ **50:11** «Абәл-Мизраим» — мәнәси: «мисирликларниң матими» вә «мисирликларниң етизлиғи» дегәнләрни билдүрүши мүмкин. «Иордан дәриясиниң у тәрипидә» болса Иордан дәриясиниң шәрқий тәрипидә. ■ **50:13** Яр. 23:16; Рос. 7:15,16.

■ **50:19** Яр. 45:5.

Йүсүпниң аләмдин өтүши

- ²² Йүсүп атисиниң жәмәти билән биллә Мисирда туруп қалди. Йүсүп бир йүз он жил өмүр көрди. ²³ Бу тәриқидә Йүсүп Эфраимниң үчинчи әвлади́ни көрди; Манассәһниң оғли Макирниң балилириму униң тизлири үстидә туғулди. □ ■ ²⁴ Йүсүп қериндашлириға: — Мән өлүп кетимән; лекин Худа чоқум силәрни йоқлап силәрни бу зиминдин чиқирип, Ибраһим, Исақ вә Яқупқа беришкә қәсәм қилип вәдә қилған зиминға йәткүзиду, — деди. □ ■
- ²⁵ Андин Йүсүп йәнә қериндашлириға қәсәм ичкүзүп: «Худа силәрни чоқум йоқлайду; шу чағда силәр мениң сүйәклиримни елип, бу йәрдин чиқип кетишиңлар керәк», — деди. □ ■
- ²⁶ Йүсүп бир йүз он яшқа киргәндә вапат тапти. Улар уни мумия қилип, Мисирда бир мейит сандуғиға селип қойди.

□ **50:23** «Макирниң балилириму униң тизлири үстидә туғулди» — дегән ибарә бәлким: (1) Йүсүп мошу чәврилиригә өзиниң оғуллиридәк қарайтти; (2) мошу чәврилири Йүсүпниң беваситә мирасхори қилинди. ■ **50:23** Чөл. 32:39. □ **50:24** «Худаниң йоқлиши» — ибрания тилида «йоқлаш» дегән бу пейл Худа билән мунасивәтликИшлитилгән болса, Униң гәмхорлуқ қилиши, инсанниң ҳалидин хәвәр елишини өз ичигә алиду. ■ **50:24** Ибр. 11:22. □ **50:25** «йоқлаш» — тоғрилиқ 24-айәт вә изаһатини көрүң. ■ **50:25** Мис. 13:19; Йә. 24:32.

Мисирдин чиқиш

Исраилларниң Мисирда тартқан азаплири

¹ Вә төвәндикиләр Исраил билән биллә Мисирға барған оғуллириниң исимлири (улар һәр қайсиси өз бала-жақилирини елип, Яқуп билән биллә Мисирға барған еди): — □ ■ ² Рубән, Шимеон, Лавий, Йәһуда, ³ Иссакар, Зәбулун, Бинямин, ⁴ Дан, Нафтали, Гад вә Ашир. ⁵ Әнди Яқупниң пуштидин болғанлар жәмий болуп йәтмиш адәм еди. Бу вақитта Йүсүп Мисирда еди. ■

⁶ Кейин Йүсүп, униң барлиқ қериндашлири һәмдә барлиқ замандашлири өлүп түгиди.

⁷ Шундақтиму, Исраиллар көп туғулуп, тез көпийип, интайин күчәйди; улар зиминға бир кәлди. ■ ⁸ У вақитларда Йүсүпни билмәйдиған йеңи бир падиша Мисирда тәхткә чиқти. □ ■

⁹ У хәлқиғә: Мана, Исраилларниң хәлқи биздин зиядә көпийип һәмдә биздинму күчлинип кәтти. ¹⁰ Әнди биз уларға нисбәтән ақиланә иш тутайли; болмиса, улар техиму көпийип кетиду, мабада уруш партлап қалса, шундақ болидуки, улар дүшмәнлиримиз тәрәпкә өтүп, бизгә һужум қилип, жуттин чиқип кетиши мүмкин, — деди. ■

¹¹ Шунин билән улар уларни қаттиқ әмгәкләр билән харлаш үчүн иш башлирини тайинлап назарәтчиликкә қойди. Шунин билән Исраиллар Пирәвн үчүн Питом билән Раамсәс дегән маддий әшя сақлайдиған шәһәрләрни ясап бәрди. □ ¹² Лекин уларни қанчә әзгәнсери, булар шунчә көпийип һәммә йәрни қаплиди; бунин билән мисирлиқлар Исраилларға өч болуп кәтти. □ ■ ¹³ Шунин билән мисирлиқлар Исраилларға зулум қилип, уларни техиму қаттиқ ишлитип еғир ишларға салди. ¹⁴ Мисирлиқлар уларни лайчилик, хиш-кесәк қуюш вә етизларниң һәр хил әмгәклиригә селип, ишниң қаттиқлиғи билән уларниң турмушиға қаттиқ еғирчилик салди; уларни немә әмгәккә салмисун, интайин жапалиқ еди.

¹⁵ Мисир падишаси икки ибраний туғут анисиға сөз қилип (уларниң бириниң исми Шифраһ, йәнә бириниң исми Пуаһ еди): □

¹⁶ — силәр қачанлиги ибраний хотунларни туғдурсаңлар, туққанда убдан қараңлар; бовақ оғул болса, өлтүрүветиңлар; қиз болса, тирик қоюңлар, — деди. □

¹⁷ Лекин туғут анилири Худадин қорқуп, Мисирниң падишаси уларға ейтқандәк қилмай, бәлки оғул бовақларни тирик қойди.

¹⁸ Шуңа Мисирниң падишаси туғут анилирини чақиртип улардин: — Бу немә қилғиниңлар?! Оғул балиларни немишкә тирик қойдуңлар? — дәп сориди.

¹⁹ Туғут анилири Пирәвнгә жавап берип: — Ибраний аяллар мисирлиқ аялларға охшимайду. Улар күчлүк, сағлам-тимән болғини үчүн туғут анилири уларниң қешиға йетип барғичә, өзлири туғуп болиду, — деди.

²⁰ Нәтижидә, Худа туғут анилириға илтипат көрсәтти; Исраил хәлқи давамлиқ көпийип, техиму күчәйди. ²¹ Шундақ болдики, туғут анилири Худадин қорқидиған ихласмән болғанлиғи үчүн Худа уларни аилилик болушқа муйәссәр қилди.

□ **1:1** «Вә» — «вә» дегән бу сөз «Мисирдин чиқиш» дегән китапниң «яритилиш» дегән китап билән зич бағлинишлиқ экәнлигини көрситиду. «Яр.» 50:26ни көрүң. «Исраил» — оқурмәнләрниң есидә барки, Худа Яқупниң исмини «Исраил»ға өзгәрткән еди («Яр.» 32:28, 35:10ни көрүң). ■ **1:1** Яр. 46:8; Мис. 6:14. ■ **1:5** Яр. 46:27; Қан. 10:22; Рос. 7:14. ■ **1:7** Қан. 26:5; Рос. 7:17 □ **1:8** «Йүсүпни билмәйдиған йеңи бир падиша» — бәлким «Һиксос Пирәвнләр» сулалисини ағдурған киши «Ақмос» (миладийәдин илгири 1570-1546-жиллар) болуши мүмкин. ■ **1:8** Рос. 7:18 ■ **1:10** Рос. 7:19 □ **1:11** «Раамсәс» — башқа йәрләрдә «Рамсәс» дәп атилиду. □ **1:12** «Исраилларға өч болуп кәтти» — яки «Исраиллар түпәйлидин азар йеди». ■ **1:12** Зәб. 104:24-25 □ **1:15** «Ибранийлар» — йәһудийларни, йәни Исраилларни көрситиду. □ **1:16** «туққанда убдан қараңлар» — Ибраний тилида «туғут орундуқида сәпселип қараңлар».

22 Буниң билән Пирәвн барлиқ пухралириға: — Исраиллардин йеңи туғулған оғул балиларниң һәммисини дәрияға ташлаңлар, лекин қиз балиларниң һәммисини тирик қалдуруңлар, дәп әмир қилди. □ ■

Мисир империйәси

2

Мусаниң дуняға келиши

1 Лавийниң жәмәтидин болған бир киши берип, Лавийниң нәслидин болған бир қизни хотунлуққа алди. ■ 2 Бу аял һамилдар болуп, бир оғул туғди. Ана униң чирайлиқ экәнлигини көрүп, уни үч ай йошуруп сақлиди. ■ 3 Уни йәнә йошурушқа амалсиз қалғанда, қомуштин бир севәт ясап, униңға ярийелим вә мом сугап, балини ичигә селип, дәрияниң қирғиқидики қомушлуқ арасиға қоюп қойди. □ 4 Андин балиниң һәдиси униңға немә боларкин дәп жирақтин қарап турди. 5 У вақитта Пирәвнниң қизи суға чөмүлгили дәрия тәрәпкә кәлди; униң чөрилири дәрия бойида айлинип жүрди. Пирәвнниң қизи қомушлуқниң арасида турған севәтни көрүп, хас чөрисини уни елип чиқишқа әвәтти. □ ■ 6 У севәтни ечип

□ 1:22 «дәрия» — мәзкур китапта «дәрия» пәкәт Нил дәриясини көрситиду. Мисирда һеч қандақ башқа чоң дәрия йоқ. Бүгүнгә қадәр Мисирлиқлар «дәрия» десә, пәкәт Нил дәриясинила көрситиду. Мошу вақиәләр йүз бәргән заманларда Мисирлиқлар йәнә Нил дәриясини «өз илаһлиримиздин бири» дәп һесаплап униңға чоқунатти. ■ 1:22 Рос. 7:19 ■ 2:1 Мис. 6:20; Чөл. 26:59 ■ 2:2 1Тар. 23:13; Рос. 7:20; Ибр. 11:23 □ 2:3 «севәт» — ибраний тилида «сандуқ» — бу сөз «Яр.» 6:14дә Нуһ пәйғәмбәр ясиған «кемә»ниму билдүриду. «дәрияниң қирғиқидики қомушлуқ арасиға қоюп қойди» — мисирлиқлар Нил дәриясини илаһ дәп қаригачқа, мисирлиқ аялларниң Нил дәриясида дайим жуюнуш адити бар еди. Шүбһисизки, Мусаниң анисиниң шундақ қилиши мисирлиқ бир аялниң уни тепивелип, униңға рәһим қилип беқивалсун, дегәни мәхсәт қилған еди. □ 2:5 «севәтни» — ибраний тилида «сандуқни». 3-айәттики изаһатни көрүң. ■ 2:5 Рос. 7:21; Ибр. 11:23

қаривиди, мана, бир оғул балини көрди вә у бала жиғлап кәтти. Мәликә униңға ич ағритип: — Бу шүбһисизки ибранийларниң балилиридин бири экән, деди.

⁷ У чағда балиниң һәдиси Пирәвнниң қизидин: — Мән берип, сили үчүн балини емитип бақидиған бир ибраний иник ана тепип келәйму? — дәп сориди.

⁸ Пирәвнниң қизи униңға: — Барғин, деди. Қиз берип бовақниң анисини чақирип кәлди.

⁹ Пирәвнниң қизи униңға: — Бу балини елип кетип мән үчүн емитип беқип бәр; һәққиңни беримән, деди. Шуниң билән аял балини елип кетип, уни емитип бақти.

¹⁰ Бала чоң болғанда уни Пирәвнниң қизиниң қешиға елип барди; у униңға оғул болди. У: «Мән уни судин чиқиривалған» дәп униңға Муса дегән исимни қойди.□

Мусаниң Исраилни қутқузмақчи болуши вә Мидиян дәлтигә қечип кетишкә мәжбур болуши

¹¹ Муса чоң болғандин кейинки күнләрдә шундақ болдики, у өз қериндашлириниң йениға барди вә уларниң еғир әмгәккә селиниватқанлиғини өз көзи билән көрди. Арида, бир мисирлиқниң ибраний қериндашлиридин бирини уруватқанлиғини көрди. ■ ¹² У төрт әтрапиға қарап, адәм йоқлуғини көрүп, һелиқи мисирлиқни уруп өлтүрүп, қумға көмүп йошуруп қойди. ¹³ Этиси у йәнә чиқип қаривиди, мана икки ибраний бир-бири билән соқушувататти; у йолсизлиқ қиливатқан кишигә: — Өз қериндишиңни немишкә урисән? — деди.

¹⁴ һелиқи киши жавап берип: — Ким сени бизгә һаким вә сорақчи қилип қойди? һелиқи мисирлиқни өлтүргиниңдәк мениму өлтүрмәкчимусән? — деди.

Муса бу гәпни аңлап қорқуп өз ичидә: «Мән қилған иш жәзмән ашкарә болуп қапту!» дәп ойлиди.■

¹⁵ Пирәвн һәм бу иштин хәвәр тепип, Мусани өлтүрмәкчи болди; лекин Муса Пирәвнниң алдидин қечип, Мидиян зиминиға берип олтирақлашти. Бир күни, у қудуқниң йениға келип олтарди. ■ ¹⁶ Мидиянниң каһининиң йәттә қизи бар еди; улар келип, атисиниң қойлирини суғиришқа су тартип оқурларға қуюп толдурушқа башлиди. ¹⁷ У вақитта йәрлик падичилар келип, уларни һайдиди, Муса қопуп қизларға ярдәм берип, қойлирини суғиришип бәрди.

¹⁸ Улар атиси Реуәлниң қешиға йенип кәлгәндә, улардин: — Немишкә бүгүн шунчә тез йенип кәлдиңлар? — дәп сориди.

¹⁹ Улар жавап берип: — Бир мисирлиқ адәм бизни падичиларниң қолидин қутқузди һәмдә биз үчүн су тартип, қой падимизни суғирипму бәрди! — деди.

²⁰ У қизлириға: — Ундақта у киши һазир нәдә?! Уни немишкә сиртта ташлап кәлдиңлар? Уни тамаққа чақиринлар, — деди.

²¹ Муса у киши билән биллә турушқа мақул болди. У қизи Зиппораһни униңға хотунлуққа бәрди.

²² У аял униңға бир оғул туғуп бәрди; Муса «Мән яқа жутта мусапирдурмән» дәп, униң исмини Гәршом дәп қойди. □ ■

²³ Нурғун күнләр өтүп, Мисирниң падишаси өлди. Исраиллар өз қуллуқ һалити түпәйлидин аһ-зар уруп, налә-пәрјад көтәрди; қуллуқтин болған пәрјади Худаниң һозуриға берип йәтти.

²⁴ Худа уларниң аһ-зарлирини аңлап, Өзиниң Ибраһим билән, Исақ билән вә Яқуп билән түзгән әһдисини есигә алди. ■ ²⁵ Шуниң билән Худа Исраилларниң һал-әһвалини көрди вә Худа уларға көңүл бөлди.

□ **2:10** «Муса» — ибраний тилида «Муса» дегән сөз «тартип чиқариш» дегән сөз билән аһаңдаштур; қедимки Мисир тилида «суниң балиси» дегән мәнидә болуши мүмкин. Ахирида Мусаниң шәрәплик бурчи Исраилни «су (йәни, Қизил Деңиз)дин яки су арқилиқ қутқузуп чиқариштин ибарәт болиду. Оқурмәнләр диққәт қилса, Пирәвнләрниң исимлириниң көпинчә «мос» яки «мосис» дегән қошумчә билән ахирлашқинини байқалайду. ■ **2:11** Рос. 7:23; Ибр. 11:24,25 ■ **2:14** Рос. 7:27 ■ **2:15** Рос. 7:29 □ **2:22** «Гәршом» — мошу исим «яқа жутлуқ» дегән сөз билән аһаңдаш. Мусаниң тунжа балисиға бу исимни қоюши бәлким Худа униңға тапшурмақчи болған хизмәт орниниң шу йәрдә әмәслиғини билдүрүш үчүн болуши мүмкин. ■ **2:22** Мис. 18:2, 3 ■ **2:24** Яр. 15:14

3

Худаниң Мусани чақриши

¹ Муса болса қейинатиси Мидиянниң қайини Йәтрониң қой падисини бақатти. У қойларни башлап чөлниң аң четигә Худаниң теги, йәни һорәб тегиңиң бағриға кәлди. □ ² Шу йәрдә бир азғанлиқтин өрләп чиқиватқан от ялқуни ичидин Пәрвәрдигарниң Пәриштиси униңға көрүнди. Мана, азғанлиқ отта көйүватқан болсиму, лекин азған өзи көйүп кәтмигән еди. □ ³ Муса: — Мән берип, бу әжайип мәнзирини көрүп бақай; азғанлиқ немишкә көйүп кәтмәйдиганду? — дәп ойлиди.

⁴ Пәрвәрдигар униң буни көргили йолдин чәтнәп *азғанлиққа* кәлгинини көрди; Худа азғанлиқ ичидин уни: — Муса! Муса! — дәп чақирди. У: Мана мән! — дәп жавап бәрди. □

⁵ У униңға: — Бу йәргә йеқин кәлмә; путлириңдин кәшиңни салгин; чүнки сән турған бу йәр муқәддәс жайдур. □ ■ ⁶ Мән атаңниң Худаси, Ибраһимниң Худаси, Ишақниң Худаси вә Яқупниң Худасидурмән, — деди.

Буни аңлап Муса Худаға қараштин қорқуп, йүзини етивалди. ■

⁷ Пәрвәрдигар униңға мундақ деди: — Бәрһәқ, Мән Мисирда туруватқан қовмимниң тартиватқан азап-оқубәтлирини көрдүм, назарәтчиләрниң уларни *харлаватқанлиғидин* қилған пәрядини аңлидим; чүнки Мән уларниң дәрдлирини билимән. ■ ⁸ Шуңа Мән уларни мисирлиқларниң қолидин қутқузуп, шу зиминдин чиқирип, яхши һәм кәң бир зиминға, сүт билән һәсәл еқип туридиган бир зиминға, йәни Қананий, һиттий, Аморий, Пәриззий, һивий вә Йәбусийларниң жутиға елип беришкә чүштүм. ⁹ Мана әнди Исраилларниң налә-пәряди Маңа йәтти, мисирлиқларниң уларға қандақ зулум қилғанлиғиниму көрдүм. ¹⁰ Әнди сән кәл, Мән сени хәлқим Исраилларни Мисирдин елип чиқариш үчүн Пирәвнниң алдиға әвәтимән, — деди. ■

¹¹ Лекин Муса Худаға: — Мән ким едим, Пирәвнниң алдиға берип Исраилларни Мисирдин чиқиралиғидәк? — деди.

¹² У жавап берип: — Бәрһәқ, Мән сән билән биллә болимән; сән қовмни Мисирдин елип чиққандин кейин бу тағда Худаға ибадәт қилисиләр; бу иш мана өзәңгә Мениң сени әвәткинимниң испат-бәлгүси болиду, — деди. □ ■

¹³ Шуниң билән Муса Худаға: — Мән Исраилларниң қешиға берип уларға: «Ата-бовилириңларниң Худаси мени қешиңларға әвәтти» десәм, улар мәндин: «Униң нами немә?» — дәп сориса, уларға немә дәп жавап беримән? — деди.

¹⁴ Худа Мусаға: — Мән «Әзәлдин бар Болғучи» дурмән — деди.

Андин У: — Берип, Исраилларға: ««Әзәлдин бар Болғучи» мени қешиңларға әвәтти» дәп ейтқин, деди. □

¹⁵ Худа Мусаға йәнә: — Исраилларға: — «Ата-бовилириңларниң Худаси, Ибраһимниң Худаси, Ишақниң Худаси вә Яқупниң Худаси болған «Яһвәһ» мени қешиңларға әвәтти; У: *Яһвәһ*

□ **3:1 «Йәтро»** — Реуәлниң йәнә бир исми. Бәзидә «Йәтәр» дәпму йезилиду. «У қойларни башлап...» — Оттура Шәриқтә падицилар адәттә қойлирини башлап уларниң алдида маңиду. «**Һорәб**» — Синай тегиңиң йәнә бир нами. □ **3:2 «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси»** — Тәврат дәвридә интайин алаһидә бир шәхс еди. Бәзи ишларда у Худаниң орнида көрүнәтти. «Тәбирләр» һәм «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. □ **3:4 «Муса, Муса»** — адәмниң исмини икки қетим чақриш — Худаниң униңға болған чоңқур меһир-муһәббитини вә өзигә толиму әзиз экәнлигини көрситиду. □ **3:5 «Муқәддәс жай»** — «Муқәддәс Китап»та, «муқәддәс» дегән сөз «Худаға мәхсус аталған», «Худаниң ишлитигиңгә мәхсус айрилған», «Худағила мәнсуп» дегәндәк мәнидә ишлитилиду. ■ **3:5 Йә. 5:15** ■ **3:6 Мат. 22:32; Мар. 12:26; Луқа 20:37; Рос. 7:32** ■ **3:7 Рос. 7:34** ■ **3:10 Зәб. 104:26; һош. 12:14; Мик. 6:4; Рос. 7:35** □ **3:12 «сән қовмни Мисирдин елип чиққандин кейин бу тағда Худаға ибадәт қилисиләр; бу иш мана өзәңгә Мениң сени әвәткинимниң испат-бәлгүси болиду»** — қизиқ иш шуки, Худа Мусаға көрсәтмәкчи болған испат-бәлгү у Худаниң әмригә итаәт қилип, узун вақит өткәндин кейин андин көрүлиду; демәк, Мусаниң иман-етиқати шуниң билән синилиду. ■ **3:12 Йә. 1:5** □ **3:14 «Мән «Әзәлдин бар Болғучи» дурмән»** — яки «Мән әсли Өзүмдурмән» яки «Һемишә барниң Өзи Мәндурмән». Бу нам (ибраний тилида «Яһвәһ»), шүбһисизки, Худаниң һеч өзгәрмәйдиганлиғи, униң һәрдайим «вақиттин сирт»та туруватқанлиғи, өтмүш, һазир яки кәлгүси вақитлар билән чәкләнмәйдиганлиғини көрситип тәкитләйду. Адәттә тәржимимиздә бу нам «Пәрвәрдигар» дәп тәржимә қилиниду.

дегән бу нам әбәткичә Мениң намим болиду, дәвирдин-дәвиргичә Мән шу нам билән әскә елинимән, дәйду» — дегин. □

16 — Берип, Исраилниң ақсақаллирини жиғип уларға: — «Ата-бовилириңларниң Худаси, йәни Ибраһим, Ишақ вә Яқупниң Худаси болған Пәрвәрдиғар маңа көрүнүп: — Мән силәрни йоқлап кәлдим, Мисирда силәргә қандақ муамилә қилиниватқанлиғини көрдүм; □ 17 шуниң үчүн сөзүм шудурки, Мән силәрни Мисирниң зулумидин чиқирип, Қананийлар, Һиттийлар, Аморийлар, Пәризийләр, Һивийлар вә Йәбусийларниң зимини, йәни сүт билән һәсәл еқип туридиған зиминға елип баримән, деди, — дегин, деди.

18 — Шуниң билән улар сениң сөзүңгә қулақ салидиған болиду. У вақитта сән, өзүң вә Исраилниң ақсақаллири билән биргә Мисир падишасиниң алдиға берип, униңға: «Ибранияларниң Худаси Пәрвәрдиғар биз билән көрүшти. Әнди сиздин өтүнимизки, бизгә үч күнлүк йолни бесип, чөлгә берип, Худайимиз Пәрвәрдиғарға қурбанлиқ қилишқа ижазәт бәргәйсиз» — дәңлар.

19 Лекин Мисир падишасиниң һәтта қудрәтлик бир қолниң астида турупму, силәрни йәнила қоюп бәрмәйдиғинини билимән. 20 Шуңа қолумни узитип, мисирлиқларни Мән өз зимини ичидә көрсәтмәкчи болған һәр хил карамәт-мөҗизилирим билән уримән; андин Пирәвн силәрни қоюп бериду.

21 Бу қовмни мисирлиқларниң алдида илтипат таптуримән вә шуниң билән шундақ болидуки, силәр шу йәрдин чиққиниңларда, қуруқ қол чиқмайсиләр. 22 Бәлки һәр бир аял киши өз хошнисидин вә өз әйидә олтиришлиқ ят аялдин күмүч зиннәт буюмлири, алтун зиннәт буюмлири вә кийим-кечәкләрни тәләп қилиду. Бу нәрсиләрни оғул-қизлириңларға тақайсиләр, кийдүрисиләр; шу тәриқидә мисирлиқлардин олжа алған болисиләр, — деди. ■

4

Худаниң Мусаға алаһидә иқтидар ата қилиши

1 Муса жавап берип: — Мана, улар маңа ишәнмәй туруп, сөзүмгә қулақ салмайду, бәлки: «Пәрвәрдиғар саңа көрүнмиди», дейиши мүмкин, деди.

2 Пәрвәрдиғар униңға: — Қолуңдики бу немә? — дәп сориди.

У: — Бу бир һаса, дәп жавап бәрди.

3 У: — Уни йәргә ташла, деди. Уни йәргә ташливиди, у бир иланға айланди; Муса униң алдидин қачти. 4 Андин Пәрвәрдиғар Мусаға: — Қолуңни узитип, уни қуйруғидин тут, девиди, у қолини узитип, уни тутти. У йәнә униң қолида һасиға айланди.

5 Пәрвәрдиғар йәнә: — Буниң билән улар ата-бовилириниң Худаси, йәни Ибраһимниң Худаси, Ишақниң Худаси вә Яқупниң Худаси болған Пәрвәрдиғарниң саңа көрүнгинигә ишиниду, — деди.

6 Пәрвәрдиғар униңға йәнә: — Қолуңни қойнуңға салғин, девиди, у қолини қойниға селип чиқиривиди, мана, қоли песә-мохо кесилигә гириптар болуп қардәк ақирип кәтти.

7 Андин униңға: — Қолуңни йәнә қойнуңға салғин, девиди, қолини қойниға салди. Уни йәнә қойнидин чиқиривиди, мана, өз әксигә келип әтлириниң башқа йәрлиридәк болди.

8 Пәрвәрдиғар йәнә: — Шундақ болидуки, әгәр улар саңа ишәнмәй, алдинқи мөҗизилик аламәтгә көңүлшимисә, улар иккинчи мөҗизилик аламәткә ишиниду. □ 9 Һалбуки, улар бу икки мөҗизигә йәнила ишәнмисә вә я сөзүңгә қулақ салмиса, ундақта сән Һил дәриясиниң сүйидин елип, қуруқ йәргә төккин. Шуниң билән сән дәриядин алған су қуруқ йәр үстидә қанға айлиниду, деди. ■

□ 3:15 «Яһвәһ» — дайим тәржимимиздә «Пәрвәрдиғар» дегән нам билән тилға елиниду. У тоғрилиқ 3:14тики изаһатни көрүң. □ 3:16 «Йоқлаш» — бу пейл Худа билән мунасивәтлик ишлитилгән болса, гәмхорлуқ қилиш, инсанниң халидин хәвәр елишни өз ичигә алиду. ■ 3:22 Мис. 11:2; 12:35; әз. 39:10 □ 4:8 «Алдинқи мөҗизилик аламәткә көңүлшимисә, улар иккинчи мөҗизилик аламәткә ишиниду» —Ибрания тилида «алдинқи мөҗизилик аламәтниң гегигә қулақ салмиса, улар иккинчи мөҗизилик аламәтниң гегигә ишиниду». ■ 4:9 Мис. 7:19

- ¹⁰ Андин Муса Пәрвәрдигарға: — Әй Егәм, мән әслидинла гәпкә уста әмәстим, сән қулуңға сөз қилғандин кейинму йәнила шундақ; чүнки мән ағзим калва вә тилим еғир адәммән, — деди.
- ¹¹ Пәрвәрдигар униңға: — Ким инсанға еғиз бәргән? Ким адәмни гача яки гас, көргүчи яки кор қилған? Шундақ қилғучи Мән Пәрвәрдигар әмәсму? ¹² Әнди сән барғин, Мән Өзүм сениң ағзиң билән биллә болиман, немә сөзләйдиғиниңни саңа үгитип туримән, — деди.■
- ¹³ Лекин у: — Әй Егәм! Сәндин өтүнүп қалай, Сән бу ишқа халиған башқа бирисини әвәтип, шуниң қоли билән қилғин! — деди.
- ¹⁴ Буни аңлап Пәрвәрдигарниң ғәзиви Мусаға тутишип: — Лавийлардин болған акаң һарун бар әмәсму? Униң гәпни урдан қилалайдиғинини билиман. Мана, у әнди сениң алдиңға чиқишқа аллиқачан йолға чиқти; у сени көрсә, көңли толиму хуш болиду. ¹⁵ Әнди дәйдиған гәпләрни униңға ейт; Мән Өзүм сениң ағзиң билән биллә вә униң ағзи билән биллә болиман, немә қилиш керәклиғиңларни силәргә үгитимән. □ ■ ¹⁶ һарун сениң орнуңда хәлиқкә сөзләйду; шундақ болидуки, у саңа еғиз болиду, сән униңға Худадәк болисан. ¹⁷ Бу һасини қолуңға елип, униң билән шу мөжизилик аламәтләрни көрситисән, — деди.

Мусаниң Мисирға қайтиши

- ¹⁸ Шуниң билән Муса қейинатиси Йәтрониң қешиға йенип берип, униңға: — Маңа ижәзәт бәргәйла, Мисирдики қериндашлиримниң қешиға барай, улар һаятму, әмәсму көрүп келәй, деди. Йәтро Мусаға: — Аман-есән берип кәлгин, — деди.
- ¹⁹ Муса теги Мидияндики вақтида, Пәрвәрдигар униңға йәнә: — Мисирға йенип барғин! Чүнки сениң жениңни истигән кишиләр өлүп кәтти, — деди.
- ²⁰ Шуниң билән Муса аяли вә оғуллирини елип, уларни бир ешәккә миндүрүп, Мисир зиминиға беришқа йолға чиқти. Маңғанда Муса Худаниң һасини алғач кәтти.
- ²¹ Пәрвәрдигар Мусаға: — Мисирға йенип барғиниңда сән агаһ бол, Мән қолуңға тапшурған барлиқ карамәтләрни Пирәвнниң алдида көрсәткин. Лекин Мән униң көңлини хәлиқни қоюп бәрмигидәк қаттиқ қилиман.
- ²² Сән Пирәвнгә: — «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Израил Мениң оғлум, Мениң тунжа оғлум болиду. ²³ Шуниң үчүн Мән саңа: Оғлумни Өзүмгә ибадәт қилишқа қоюп бәр, дедим. Униңға йол қоюшни рәт қилидиған болсаң, сениң тунжа оғлуңни өлтүримән» — дегин, — деди.□
- ²⁴ Амма Муса сәпәр қилип бир қоналғуға кәлгәндә, Пәрвәрдигар униңға учрап, уни өлтүрүвәтмәкчи болди. ²⁵ Шуниң билән Зиппораһ бир чақмақ тежини елип, оғлиниң хәтнилигини кесип, уни ериниң айиғиға ташлап: — Сән дәрвәкә алдимда қан төкәр әр экәнсән! — деди.□
- ²⁶ Шуниң билән Пәрвәрдигар уни қоюп бәрди (бу чағда Зиппораһ униңға: «Сән дәрвәкә алдимда қан төкәр бир әр экәнсән!» — деди. Бу сөзини у хәтнә түпәйлидин ейтти).□
- ²⁷ Пәрвәрдигар һарунға: — Сән чөл-баяванға берип, Муса билән көрүшкин, девиди, у берип Худаниң тегида униң билән учришип, уни сөйди.
- ²⁸ Муса өзини әвәткән Пәрвәрдигарниң һәммә сөзлири билән қилишқа буйруған барлиқ мөжизилик аламәтләрни һарунға дәп бәрди. ²⁹ Андин Муса билән һарун берип, Израилларниң барлиқ ақсақаллирини жиғди. ³⁰ һарун Пәрвәрдигарниң Мусаға ейтқан һәммә сөзлирини баян қилди вә хәлиқниң көз алдида шу мөжизилик аламәтләрни көрсәтти. ³¹ Буни көрүп, хәлиқ ишәнди; Пәрвәрдигарниң Израилларни йоқлап, улар учриған харлиқларни көргәнлигини аңлиған һаман, башлирини егип сәждә қилишти.

■ **4:12** Мат. 10:19; Мар. 13:11; Луқа 12:12 □ **4:15** «Әнди дәйдиған гәпләрни униңға ейт» — ибраний тилида «униңға гәп қилип ағзиға дәйдиған сөзләрни салғин». ■ **4:15** Мис. 7:2 □ **4:23** «Оғлумни Өзүмгә ибадәт қилишқа қоюп бәр, дедим. Униңға йол қоюшни рәт қилидиған болсаң, сениң тунжа оғлуңни өлтүримән» — яки «Оғлумни Өзүмгә ибадәт қилишқа қоюп бәрдин дегән болсамму, сән уни қоюп бәрмидиң. Бу сәвәптин Мән әнди сениң тунжа оғлуңни өлтүримән». □ **4:25** «хәтнилигини... айиғиға ташлап» — яки «хәтнилигини... айиғиға тәккүзүп». «Сән дәрвәкә алдимда қан төкәр әр экәнсән!» — Зиппораһниң бу сөзи вә бу сирлиқ вақиә тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ **4:26** «хәтнә түпәйлидин» — мошу йәрдә ибраний тилида «хәтнә» көплүк шәклидә — «хәтниләр».

5

Муса вә һарунниң Пирәвн билән көрүшүши

1 Андин Муса билән һарун Пирәвнниң алдиға берип, униңға: — Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар саңа: — «Уларниң берип чөлдә Маңа ибадәт қилип, һейт өткүзүшигә қовмимға йол қойсун» дәйду, — деди.

2 Лекин Пирәвн жавап берип: — Униң сөзигә қулақ селип, мени Исраилға йол қойғузидиған қандақ Пәрвәрдигар экән у? Мән у Пәрвәрдигарни тонумаймән һәм Исраилғиму йол қоймаймән, деди.■

3 Улар сөз қилип: — Ибранияларниң Худаси биз билән көрүшти. Шуңа өтүнимизки, бизгә Пәрвәрдигар Худайимизға қурбанлиқ сунуш үчүн бизгә чөлгә беришқа үч күнлүк йолға рухсәт бәргәйсиз. Болмиса, У бизни ваба яки қилич билән уруши мүмкин, — деди.■

4 Лекин Мисирниң падишаси уларға жавап берип: — Әй Муса вә һарун, немишкә иккиңлар хәлиқни ишлиридин тохтитип қоймақчи болисиләр? Берип өз әпкишиңларни көтириңлар! — деди.

5 Пирәвн йәнә: — Мана, хәлиқ жутта зиядә көпийип кәтти. Силәр болсаңлар, уларни әпкәшлиридин халас қилмақчисиләр, деди.

6 Шу күни Пирәвн назарәтчиләргә вә назарәтчиләрниң қол астидики иш башлириға буйруқ чүшүрүп: —

7 һазирдин башлап хәлиқкә илгәркидәк кесәк қуюшқа саман бәрмәңлар! Улар саманни өзлири жиғсун. 8 Лекин илгири қанчилик кесәк қуюп кәлгән болса, һелиһәм кам қилмай шунчилик кесәк қуйдуруңлар; чүнки улар һорунлишип: «Худайимизға қурбанлиқ өткүзүшкә бизни барғили қой» дәп ғәлвә қилишиватиду. 9 Әнди уларни өз ишиға толуқ бәнд болуп, ялған-явидақ гәпләргә қулақ салмаслиғи үчүн, бу адәмләрниң үстигә техиму еғир әмгәкләрни жүкләңлар, — деди.

10 Шуниң билән хәлиқниң үстидики назарәтчиләр билән иш башлири чиқип хәлиқкә: Пирәвн шундақ дедиди, мән әнди силәргә саман бәрмәйдиған болдум. 11 Өзүңлар бериңлар, өзүңлар үчүн қәйәрдин саман тапалисаңлар, шу йәрдин елип келиңлар; лекин қилидиған ишлириңлар болса қилчиликму кемәйтилмәйду, — деди.

12 Буниң билән хәлиқ пүткүл Мисир зиминиға тарилип, саманниң орниға пахал жиғишқа башлиди.

13 Назарәтчиләр болса уларни қистап: Силәргә саман берилгән чағдикидәк һазирму һәр күнлүк ишни шу күни қилиңлар, деди.

14 Исраилларниң үстигә Пирәвнниң назарәтчилири тәрипидин қоюлған Исраиллиқ иш башлири таяқ йеди вә: — Түнүгүн вә бүгүн немишкә кесәк қуюш вәзипсини бурунқидәк тошқузуп орунлимидиңлар?! — дәп тил ишитти.

15 Андин Исраиллиқ иш башлири Пирәвнниң алдиға берип: Немишкә өз қуллириға мундақ муамилә қилидила? 16 Өз қуллириға һеч саман берилмиди. Лекин назарәтчиләр йәнила «кесәк қуйдуруңлар» дәп бизни буйруйду. Мана, өз қуллири таяқ йәватиду, амма әйип болса өзлириниң адәмлиридә, дәп пәрәд қилди.

17 Лекин у йәнә: — Силәр һорун экәнсиләр! һорун экәнсиләр! Шуңа силәр: «Берип Пәрвәрдигарға қурбанлиқ өткүзүшимизгә иҗазәт бәр дәватисиләр. 18 Қайтип берип ишиңни қилиш! Силәргә саман берилмәйду, бирақ кесәкләрни бәлгүләнгән сан бойичә авалқидәк толук тапшурушисән, деди. 19 Исраиллиқ иш башлири Пирәвнниң: «Силәр һәр күнлүк вәзипәңларни, йәни тәләп қилған кесәкләрни бәлгүләнгән сандин кемәйтсәңлар қәтһий болмайду» дегинигә қарап, бешиға бала-қазаниң чүшидиғанлиғини билишти. 20 Улар Пирәвнниң алдидин чиқип келиватқинида, улар билән көрүшүшкә келип шу йәрдә сақлап турған Муса вә һарун билән учришип қалди. 21 Улар Муса билән һарунға: — Бизни Пирәвнниң

нәзиридә вә униң әмәлдарлириниң нәзиридә сеситип, бизни өлтүрүшкә уларниң қолиға қилич тутқузғиниңлар үчүн, Пәрвәрдигар силәрниң үстүңларға һөкүм қилсун! — деди.□

Худаниң Исраилларни азат қилишқа вәдә қилиши

22 Шуниң билән Муса Пәрвәрдигарниң алдиға йенип берип униңға: — Әй Егәм, немишкә бу хәлиқни балаға тиктиң? Сән немә үчүн мени әвәттиң? 23 Чүнки мән Пирәвнниң алдиға кирип Сениң намиң билән сөз қилғинимдин тартип, у бу хәлиқниң үстигә техиму зиядә азап қилғили турди. Амма Сән техичә қовмиңни һеч қутқузмидиң, — деди.

6

1 Лекин Пәрвәрдигар Мусаға: — Әнди сән Мениң Пирәвнгә қилидиғанлиримни көрисән; чүнки у қудрәтлик бир қолдин мәжбурлинип, уларни қоюп бериду, қудрәтлик бир қолниң сәвәвидин өзиниң зиминидин уларни қоғлап чиқириветиду, — деди.

2 Андин Худа Мусаға йәнә сөз қилип мундақ деди: — Мән Пәрвәрдигардурмән. 3 Мән Ибраһимға, Ишаққа вә Якупқа Қадир-мутләқ Тәңри сүпитидә көрүндүм; лекин «Яһвәһ» дегән намим билән уларға ашкарә тонулмидим. □ 4 Мән улар билән: — «Силәр мусапир болуп олтарған зиминни, йәни Қанаан зиминини силәргә беримән» дәп, улар билән әһдә бағлишип вәдә қилғанмән. 5 Әнди Мән мисирлиқлар қул қилип зулум салған Исраилларниң аһ-зарлирини аңлап, қилған шу әһдәмни есимгә алдим.

6 Шуңа Исраилларға мундақ дегин: — «Мән Пәрвәрдигардурмән; Мән Өзүм силәрни мисирлиқларниң еғир жүклири астидин чиқирип, уларниң қуллуғидин азат қилип, қолумни узитип уларға чоң балаю-апәтләрни чүшүрүп, силәргә һәмжәмәт болуп һөрлүккә ериштүримән. □ 7 Силәрни Өз қовмим болушқа қобул қилимән вә Өзүм Худайиңлар болимән; шуниң билән силәр өзүңларни мисирлиқларниң жүклириниң астидин қутқузуп чиқарғучиниң Мән Худайиңлар Пәрвәрдигар экәнлигини билисиләр. 8 Мән шуниң билән силәрни қол көтирип Ибраһимға, Ишаққа вә Якупқа беришкә қәсәм қилған зиминға елип баримән; Мән у йәрни силәргә мирас қилип зиминлиққа беримән; Мән Пәрвәрдигардурмән».

9 Буларниң һәммисини Муса Исраилларға дәп бәрди; лекин улар еғир қуллуқ азавидин пиғанға чүшкән болуп, униңға қулақ салмиди.□

10 Андин Пәрвәрдигар Мусаға йәнә: — 11 Берип Мисирниң падишаси Пирәвнгә: «Исраилларниң зиминиңдин кетишигә йол қой», дәп ейтқин, деди.

12 Лекин Муса Пәрвәрдигарниң алдида: Мана, Исраиллар маңа қулақ салмиған йәрдә, Пирәвн қандақму мәндек калпуки хәтнә қилинмиған бир адәмгә қулақ салсун? — деди.□

13 Амма Пәрвәрдигар Муса вә һарунға сөزلәп, уларниң Исраилларға вә Мисирниң падишаси Пирәвнгә Исраиллар тоғрилиқ: — «Улар Мисир зиминидин елип чиқирилсун» дегән әмир йәткүзүшини буйруди.

Муса билән һарунниң әждатлири, нәсәбнамиси

14 Төвәндикиләр жәмәт башлиқлири: — Исраилниң тунжа оғли болған Рубәнниң оғуллири һануқ, Паллу, һәзрон вә Карми. Булар болса Рубәнниң нәсиллири еди.■

□ 5:21 «Әмәлдарлири» — ибраний тилида «хизмәткарлири» яки «қуллири». Гәрчә мошу кишиләр Пирәвнниң ордисида әмәлдарлиқ орунда турған болсиму, лекин улар йәнила Пирәвнниң «қуллири» дәп һесапланған болса керәк.

□ 6:3 «Яһвәһ» — мошу намни адәттә «Пәрвәрдигар» дәп тәржимә қилимиз. «Яһвәһ» дегән намим билән уларға ашкарә тонулмидим» дегән сөзләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ 6:6 «силәргә һәмжәмәт болуп һөрлүккә ериштүримән» — ибраний тилида «гаал» дегән бир пейл биләнла ипадилиниду. Бу пейл тоғрилиқ «Тәбирләр» вә «Аюп» 19:25 вә изаһатиниму көрүң.

□ 6:9 «пиғанға чүшкән болуп,...» — яки «сәвирсизликтин чидимай,...»

□ 6:12 «калпуки хәтнә қилинмиған» — бу сөзләр билән Муса өзиниң ағзи калва болупла қалмай, йәнә (өзиниң 4:10-17дә хатириләнгән Худаға болған қақшашлирини әсләп) өзиниң Худаниң алдида хелә налайиқ ишларни қилғанлигини, гәп-сөздә гунайи бар адәм экәнлигиниму көрсәтмәкчи. ■ 6:14 Яр. 46:9; Чөл. 26:5; 1Тар. 5:3

15 Шимеонниң оғуллари: — Йәмуәл, Ямин, Оһад, Яқин, Зоһар вә қанаанлиқ аялдин болған Сауллар еди; булар Шимеонниң нәсиллари еди.■

16 Лавийниң оғуллариниң исимлари, нәсәбнамилиригә асасән: Гәршон, Коһат вә Мәрари; Лавийниң өмриниң жилири бир йүз оттуз йәттә жил болди.■

17 Гәршонниң оғуллари аилилари бойичә: — Либни вә Шимәй.■

18 Коһатниң оғуллари: — Амрам, Йизһар, һеbron билән Уззиәл. Коһат бир йүз оттуз үч жил өмүр көрди.■

19 Мәрариниң оғуллари: — Маһли вә Муши. Булар нәсәбнамилири бойичә Лавийниң нәсиллари еди.■

20 Амрам өз һаммиси Йокәбәдни хотунлуққа алди, Йокәбәд униңға һарун вә Мусани туғуп бәрди. Амрам бир йүз оттуз йәттә жил өмүр көрди.□ ■

21 Йизһарниң оғуллари: — Кораһ, Нәфәг вә Зикри еди.

22 Уззиәлниң оғуллари: — Мишаәл, Әлзафан вә Ситри еди.

23 һарун болса Наһшонниң сиңлисини, йәни Амминадабниң қизи Елишебани хотунлуққа алди. У униңға Надаб билән Абиһуни, вә Әлиазар билән Итамарни туғуп бәрди.■

24 Кораһниң оғуллари: — Ассир, Әлканаһ вә Абиасаф; булар Кораһларниң нәсиллари еди.

25 һарунниң оғли Әлиазар Путиәлниң қизлириниң бирини хотунлуққа алди; у униңға Финиһасни туғуп бәрди; булар болса өз нәсәби бойичә һаммиси Лавийларниң жәмәт башлқлири еди.

26 Пәрвәрдигарниң: — Исраилларни қошунлардәк топ-топи билән Мисир зиминидин елип чиқиңлар, дегән әмрини тапшуривалғучилар дәл мошу һарун билән Муса еди. 27 Исраиллар Мисирдин чиқирилсун, дәп Мисирниң падишаси Пирәвнгә сөз қилғанлар дәл бу кишиләр, йәни мошу Муса билән һарун еди.

Һарунниң Мусаға вакалитән сөзлиши

28 Пәрвәрдигар Мисирниң зиминида Мусаға сөз қилған вақтида 29 Мусаға: «Мән Пәрвәрдигардурмән. Саңа ейтқинимниң һәммисини Мисирниң падишаси Пирәвнгә дегин», дәп әмир қилди.

30 Лекин Муса Пәрвәрдигарниң алдида: — Мәндәк калпуки хәтнә қилинмиған бир кишигә Пирәвн қандақму қулақ салсун?» — дәп жавап бәргән еди.■

7

1 Шуниң билән Пәрвәрдигар Мусаға: — Мана, Мән Пирәвнниң алдида сени Худаниң орнида қилдим. Акаң һарун болса сениң пәйғәмбириң болиду. 2 Мән саңа буйруғинимниң һәммисини униңға дәйсән; андин акаң һарун Пирәвнгә униң өз зиминидин Исраилларни қоюп бериши керәклиги тоғрисида сөз қилиду. □ ■ 3 Лекин Мән Пирәвнниң көңлини қаттиқ қилимән; буниң билән Мән Мисир зиминида мөҗизилик аламәтләр вә карамәтлиримни көпләп көрситимән. 4 Шундақтиму, Пирәвн силәргә қулақ салмайду. Амма Мән Мисирниң үстигә һөкүм чиқирип қолумни узитип, чоң балаю-апәтләрни чүшүрүп, қошунлирим болған өз қовмим Исраилларни Мисир зиминидин чиқиримән. 5 Өз қолумни Мисирниң үстигә созғинимда, Исраилларни уларниң арисидин чиқарғинимда мисирлиқлар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетиду, — деди.

6 Муса билән һарун шундақ қилди; Пәрвәрдигар уларға қандақ тапилиған болса, уларму шундақ қилди.

■ 6:15 Яр. 46:10; Чөл. 26:12; 1Тар. 4:24 ■ 6:16 Яр. 46:11; Чөл. 3:17; 26:57; 1Тар. 6:1-30 ■ 6:17 1Тар. 6:2; 23:7

■ 6:18 1Тар. 6:3; 23:12 ■ 6:19 1Тар. 6:4; 23:21 □ 6:20 «Амрам өз һаммиси Йокәбәдни хотунлуққа алди» — шу чағда өз һаммисини хотунлуққа елиш мәнһий қилинған әмир («Лав.» 18:12-23) теги Исраилға беримлигән еди. ■ 6:20 Мис. 2:1; Чөл. 26:59 ■ 6:23 Чөл. 3:2; 26:60; 1Тар. 5:29; 24:1 ■ 6:30 Мис. 6:12; Мис. 4:10 □ 7:2

«Һарун болса сениң пәйғәмбириң болиду» — демәк, һарун өзи Мусаниң сөзлирини Пирәвнгә яки хәлиқкә йәткүзиду. ■ 7:2 Мис. 4:14

⁷ Улар Пирэвнгә сөз қилған вақитта Муса сәксән яшқа, һарун сәксән үч яшқа киргән еди.

Һарунниң һасиси

⁸ Пәрвәрдигар Муса билән һарунға сөз қилип: —

⁹ Энди Пирэвн силәргә: — Өзүңларни тәстиқлап бир мөжизә көрситиңлар, десә, сән һарунға: — һасаңни елип Пирэвнниң алдиға ташлигин, дәп ейтқин. Шундақ қилиши биләнла һаса иланға айлиниду, деди.

¹⁰ Шуниң билән, Муса билән һарун Пирэвнниң алдиға берип, Пәрвәрдигарниң буйруғинидәк қилди; һарун һасисини Пирэвн билән униң әмәлдарлириниң алдиға ташливиди, у иланға айланди. □ ¹¹ У вақитта Пирэвн данишмәнлири вә сәһригәрлирини чақиртип кәлди; Мисирниң жадугәрлириму өз жадуси билән охшаш ишни қилди. ¹² Уларниң һәр бири өз һасисини ташлиди; уларму иланға айланди. Лекин һарунниң һасиси уларниң һасилирини жутуп кәтти. ¹³ Бирақ Пәрвәрдигар ейтқәндәк Пирэвнниң көңли қаттиқлиқ билән Пәрвәрдигар ейтқәндәк уларға қулақ салмиди.

Биринчи апәт — қан апити

¹⁴ Андин Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: — Пирэвнниң көңли қаттиқ; у қовмни қоюп беришни рәт қилиду. ¹⁵ Энди сән әтә сәһәрдә Пирэвнниң қешиға барғин (шу вақитта у су бойиға чиқиду) — Сән униң билән көрүшүшкә дәрияниң бойида сақлап турғин; иланға айланған һасини қолуңға еливал. ¹⁶ Сән униңға мундақ дегин: — «Ибранияларниң Худаси Пәрвәрдигар мени алдиңға: «Чөлдә Маңа ибадәт қилиши үчүн қовмимни қоюп бәр» дейишкә әвәткән еди; лекин мана, бу вақитқичә һеч аңлимидиң. ¹⁷ Шуңа Пәрвәрдигар саңа: — «Сән шу аламәт билән Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни билисән», дәйду — Мана, мән қолумдики һаса билән дәрияниң сүйини урсам, су қанға айлиниду, ¹⁸ дәрияниң белиқлири өлүп, дәрияниң сүйи сесип кетиду; мисирлиқлар судин сәскинип, ичәлмәйдиған болуп қалиду».

¹⁹ Пәрвәрдигар Мусаға йәнә: — Сән һарунға: — һасаңни елип мисирлиқларниң сулири қанға айлансун дәп уларниң үстигә, йәни еқинлири, өстәңлири, көллири вә су амбарлири үстигә қолуңни узатқин. Шуниң билән пүткүл Мисир зиминида, һәтта яғач вә таш қачилардики суларму қанға айлиниду, дегин, деди.

²⁰ Муса билән һарун Пәрвәрдигарниң буйруғинидәк қилди; һарун Пирэвн вә әмәлдарлириниң көз алдида һасини кәтирип, дәрияниң сүйини урувиди, пүтүн дәрияниң сүйи қанға айлинип кәтти. ■ ²¹ Дәриядики белиқлар өлүп, дәрияниң сүйи сесип кәтти. Мисирлиқлар дәрияниң сүйини ичәлмәйдиған болуп қалди, пүткүл Мисир зимини қанға толди. ²² Лекин Мисирниң жадугәрлириму өз жадулири билән һәм шундақ қилди. Бу сәвәптин Пәрвәрдигар ейтқәндәк Пирэвнниң көңли қаттиқ болуп, уларға қулақ салмиди; ²³ әксичә Пирэвн өйигә қайтип кетип, бу ишқа һеч писәнт қилмиди. ²⁴ Дәрияниң сүйини ичәлмигини үчүн барлиқ мисирлиқлар ичкидәк су тепиш үчүн дәрияниң әтраплирини қолиди.

²⁵ Пәрвәрдигар дәрияни уруп, йәнә йәттә күн өтти.

8

Иккинчи апәт — пақа апити

¹ Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Пирэвнниң алдиға берип униңға: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Маңа ибадәт қилишқа Өз қовмимни қоюп бәр. ² Лекин уларни қоюп беришни рәт қилсаң, мана, Мән дөлитиңниң һәммә йерини пақилар билән бастуруп

□ **7:10** «Пирэвнниң әмәлдарлири» — мәзкур китапта «Пирэвнниң әмәлдарлири» ибрания тилида «хизмәткарлири» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **7:20** Мис. 17:5; Зәб. 77:44; 104:29

уримән. ³ Дәрияда топ-топ пақилар пәйда болуп, *дәриядин* чиқип ордаңға, һожраңға, орун-көрпәңгә, әмәлдарлириңниң өйлиригә киривалиду, шуниңдәк хәлқиңниң учисиға, тонур вә тәңнилириңгә ямишип чиқивалиду. □ ⁴ Пақилар өзүңниң үстибешиға, хәлқиңниң үстибешиға вә һәммә әмәлдарлириңниң үстибешиға ямишип чиқивалиду» — дегин, — деди.

⁵ Пәрвәрдигар Мусаға: — Сән һарунға: Пақиларниң Мисир зимининиң үстигә чиқиши үчүн қолуңни узитип, һасаңни еқинлар, өстәңләр вә көлләрниң үстигә шилтиғин, дегин — деди. ⁶ Шуниң билән һарун қолини Мисирниң сулири үстигә узатти; шундақ қиливиди, пақилар чиқип Мисир зиминини қаплиди. ⁷ Лекин жадугәрләрму өз жадулири билән охшаш ишни қилип, Мисир зимини үстигә пақиларни пәйда қилди. ⁸ Пирәвн Муса билән һарунни чақиртип: — Пақиларни мәндин вә хәлқимдин нери қилиш үчүн Пәрвәрдигардин өтүнүңлар. Шундақ болса, мән хәлқиңни Пәрвәрдигарға қурбанлиқ қилсун дәп қоюп беримән, деди.

⁹ Муса Пирәвнгә: — Бопту, мән иззитиңни қилай, пәқәт дәриядики пақиларла қелип, башқилири өзүңдин вә өйлириңдин айрилсун дәп, сән, әмәлдарлириң вә хәлқиң үчүн мениң дуа қилидиған вақтимни бекиткин, деди. □

¹⁰ У жавап берип: — Әтә болсун, деди.

Муса униңға: — Худайимиз Пәрвәрдигарға охшаш һеч бириниң йоқлуғини билишиң үчүн сениң дегиниңдәк болсун. ¹¹ Пақилар сәндин, өйлириңдин, әмәлдарлириң вә хәлқиңдин чиқип кетиду; пәқәт дәриядила қалиду, деди.

¹² Шуниң билән Муса вә һарун Пирәвнниң алдидин чиқип кәтти. Андин Муса Пирәвнниң үстигә әвәтилгән пақилар тоғрисида Пәрвәрдигарға нида қилди.

¹³ Пәрвәрдигар Мусаниң тилигинидәк қилди. Буниң билән өйләрдики, һойлилардики вә етизлардики пақилар өлди.

¹⁴ Хәлиқ уларни жигип дога-дога қилди, *пүткүл* жут-зимин сесикчиликқа толди. ¹⁵ Лекин Пирәвн апәттин халас болғинини көргәндә, көңлини қаттиқ қилип, Пәрвәрдигар ейтқинидәк уларға қулақ салмиди. ■

Үчинчи апәт — паша апити

¹⁶ Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Сән һарунға: — һасаңни узитип, йәрниң тописини урғин. Буниң билән у пашиға айлинип, пүткүл Мисир зиминини қаплайду, дегин, — деди. □

¹⁷ Улар шундақ қилди; һарун қолини узитип һасиси билән йәрниң тописини урувиди, адәмләр вә һайванларниң үстибешини паша басты; пүткүл Мисир зиминидики топа-чаңлар пашиға айланди. ■ ¹⁸ Жадугәрләрму өз жадулири билән шундақ қилип паша пәйда қилишқа урунған болсиму, пәйда қилалмиди. Пашилар болса һәм адәмләрниң һәм һайванларниң үстибешини қаплап кәтти. ¹⁹ Андин жадугәрләр Пирәвнгә: — Бу иш Худаниң бармиғиниң қилғини! — дейишти. Лекин Пирәвн көңлини қаттиқ қилип, Пәрвәрдигар ейтқинидәк уларға қулақ салмиди.

Төртинчи апәт — көкүйүңләр апити

²⁰ Пәрвәрдигар Мусаға: — Әтә сәһәр қопуп Пирәвнниң алдиға берип турғин — (шу вақитта у су бойиға чиқиду) униңға: «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Маңа ибадәт қилиши үчүн Өз қовмимни қоюп бәр!

²¹ Чүнки әгәр қовмимни қоюп бәрмисәң, мана Мән сениң вә әмәлдарлириң, хәлқиң үстигә, өйлириңгә көкүйүңләрни әвәтимән; шуниң билән мисирлиқларниң өйлири вә һәтта улар туруватқан тупрақму көкүйүңләр билән толиду. □

□ **8:3** «ордаңға» — яки «өйүңгә». □ **8:9** «мән иззитиңни қилай» — ибраний тилида «мәндин иззәткә муйәссәр болғин». ■ **8:15** Мис. 7:14 □ **8:16** «пашиға» — башқа хил тәржимиси: «питларға». Башқа хил һашарәтләрниму көрситиши мүмкин. ■ **8:17** Зәб. 104:31 □ **8:21** «көкүйүңләр» — буларниң қайси һашарәт екәнлиги һазир бизгә намәлум. «Зәб.» 77:45дә бу һашарәтләр адәмләрни чақидиғанлиги ейтилиду, шуңа бу һашарәт көкүйүң яки шуниңға охшап кетидиған бир хил чивин болса керәк.

²² Лекин шу күнидә Өз қовмим туруватқан Гошән жутини башқичә қилимән; шундақ болидуки, у йәрдә көкүйүнләр тепилмайду. Шунинң билән сән Мән Пәрвәрдигарниң бу зиминда болғанлиғимни билисән. □

²³ Шундақ қилип Мән Өз қовмимни сениң хәлқиңдин пәриқләндүримән; бу мөҗизилик аламәт әтә йүз бериду», дәп ейтқин, деди.

²⁴ Пәрвәрдигар дегинини қилди. Пирәвнниң өйлиригә, әмәлдарлириниң өйлиригә көкүйүнләр топ-топ болуп кирди; пүткүл Мисир зимининиң һәммә йери көкүйүнләр тәрипидин харап болушқа башлиди. ■ ²⁵ Пирәвн Муса билән һарунни чақиртип келип уларға: Берип мошу зиминда Худайиңларға қурбанлиқ өткүзүңлар, — деди. ²⁶ Лекин Муса жавап берип: — Бундақ қилиш бизгә таза мувапиқ болмайду; чүнки биз Пәрвәрдигар Худайимизға сунмақчи болған қурбанлиқ мал мисирлиқларға нисбәтән жиркиничликтур. Әнди әгәр биз мисирлиқларниң көз алдида яман көрүнгән нәрсини қурбанлиқ қилсақ улар бизни чалмакесәк қиливәтмәмду? □ ■ ²⁷ Биз үч күнлүк йолни бесип, чөлдә Пәрвәрдигар Худайимиз бизгә буйруғинидәк униңға қурбанлиқ сунушимиз керәк, деди.

²⁸ Пирәвн: — Силәрни Пәрвәрдигар Худайиңларға чөлдә қурбанлиқ өткүзүшкә барғили қойимән; пәқәт бәк жирақ кетип қалмаңлар, мениң үчүн дуа қилиңлар, деди. ²⁹ Муса жавап берип: — Мана, мән сениң алдиңдин чиқип Пәрвәрдигарға илтиҗа қилимән вә көкүйүнләр сән Пирәвндин, әмәлдарлириңдин вә хәлқиңдин әтә чиқип кетиду; лекин Пирәвн йәнә һейлә ишлитип, хәлиқни Пәрвәрдигарға қурбанлиқ қилишқа бериштин тосқучи болмисун, деди.

³⁰ Муса Пирәвнниң алдидин чиқип, Пәрвәрдигарға шундақ илтиҗа қилди. ³¹ Пәрвәрдигар Муса тилигинидәк қилди; у көкүйүнләрни Пирәвн, әмәлдарлири вә хәлқидин чиқириветти; һәтта бир тал көкүйүнму қалмиди.

³² Лекин Пирәвн бу қетимму көңлини қаттиқ қилип, қовмни қоюп бәрмиди. ■

9

Бәшинчи апәт — ваба апити

¹ Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Пирәвнниң алдиға берип униңға: — «Ибранияларниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Маңа ибадәт қилишиға Өз қовмимни қоюп бәр. ² Әгәр уларни қоюп беришни рәт қилип, йәнила тутуп турувалидиған болсаң, ³ мана, Пәрвәрдигарниң қоли етизлиқтики чарпайлириңниң үстигә, ат-ешәкләр, төгиләр, вә қой-калилириңниң үстигә чүшүп интайин еғир бир ваба кәлтүриду. ⁴ Лекин Пәрвәрдигар Исраилниң чарпайлирини мисирлиқларниң чарпайлиридин пәриқләндүриду. Нәтиҗидә, Исраилниң чарпайлиридин һеч бири өлмәйду» — дегин, деди. ⁵ Пәрвәрдигар вақитни бекитип: — Әтә Пәрвәрдигар зиминда бу ишни қилиду, деди. ⁶ Этиси Пәрвәрдигар шундақ қилди; мисирлиқларниң барлиқ чарпайлири өлди; лекин Исраилларниң чарпайлиридин бириму өлмиди. ⁷ Пирәвн адәм әвәтип тәкшүривиди, мана, Исраилларниң чарпайлиридин бириму өлмигән еди. Лекин Пирәвнниң көңли қаттиқ қилинип, у қовмни қоюп бәрмиди.

Алтинчи апәт — чақа апити

⁸ Андин Пәрвәрдигар Муса вә һарунға: — Хумданниң күлидин чаңгилиңларни тошқузуп елиңлар, андин Муса уни Пирәвнниң көз алдида асманға қаритип чачсун. ⁹ Шундақ

□ **8:22** «...сән Мән Пәрвәрдигарниң бу зиминда болғанлиғимни билисән» —Яки «...сән Мән Пәрвәрдигарниң йәр йүзидә мөвжүт екәнлиғимни билисән». ■ **8:24** Зәб. 77:45; 104:31 □ **8:26** «Худайимизға сунмақчи болған қурбанлиқ мал мисирлиқларға нисбәтән жиркиничликтур» — мисирлиқларға нисбәтән «жиркиничлик болғини» қойлардин ибарәт еди. Улар қойларни, шундақла қойчиларниму жиркиничлик дәп қариган; лекин пайдини көзләп Мисирдики бәзи йәрләрдә қой беқилатти («Яр.» 46:34ни көрүң). Мошу әйәтниң башқа бир хил чүшәндүрүлүши бойичә, мисирлиқлар бәзи малларға (мәсилән, калиларниң бәзи хиллириға) чоқунатти. Әгәр Исраиллар улар чоқунған бир хил мални қурбанлиқ қилса, улар гәзәплинәтти, әлвәттә. ■ **8:26** Яр. 43:32; 46:34 ■ **8:32** Мис. 8:11

қилиши билән күл пүткүл Мисир зиминини қаплайдыған чаң-тозан болиду вә Мисир зиминидики һәммә йәрдә адәмләр вә һайванларниң бәдинигә чүшүши билән һүррәк-һүррәк чақа чиқириду, — деди. ¹⁰ Шунинң билән улар хумдандин күл елип, Пирәвнниң алдиға берип турди вә Муса уни асманға қаритип чачти; у адәмләр вә һайванларниң бәдинигә чүшүши билән һүррәк-һүррәк чақа чиқарди. ¹¹ Жадугәрләр чақилар дәстидин Мусаниң алдида туралмай қалди; чүнки жадугәрләрниң бәдининиму, башқа барлиқ мисирлиқларниму охшаш чақа бесип кәткән еди. ¹² Лекин Пәрвәрдигар Пирәвнниң көңлини қаттиқ қилди; шуңа Пәрвәрдигар дәл Мусаға ейтқинидәк у уларға кулақ салмиди.

Йәттинчи апәт — мөлдүр апити

¹³ Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Этә таң сәһәр қопуп, Пирәвнниң алдида туруп униңға: «Ибранияларниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Қовмимни Маңа ибадәт қилишқа қоюп бәр; ¹⁴ чүнки Мән бу қетим һәммә балаю-апәтлиримни жүригиңгә, әмәлдарлириң вә пухралириңниң үстигә әвәтимән. Буниң билән сән пүткүл йәр йүзидә Мәндәк башқа бириниң йоқ экәнлигини билисән. ¹⁵ Чүнки Мән қолумни узитип, өзүң вә қовмиңни ваба билән урған болсамиди, бу вақитқичә сән йәр йүзидин йоқилип кетәттиң. ¹⁶ һалбуки, Мениң сени орнуңға тиклишимдики мәхситим шу едики, дәл Өз қудритимни саңа көрситиш, шундақла налимниң пүткүл йәр йүзидә жақалиниши үчүн еди.■

¹⁷ Сән йәнә қовмимға чоңчилик қилип, уларни қоюп беришни рәт қиливерәмсән? ¹⁸ Мана, этә мошу вақитларда Мисир дәлити бена болғандин буян һеч көрүлүп бақмиған қаттиқ мөлдүрни яғдуримән. ¹⁹ Шунинң үчүн адәм әвәтип, һайван вә етизда бар-йоқуңни жиғип ичкири солиғин; чүнки өйгә қайтурулмай сиртта қалған адәм вә һайванларниң һәммиси мөлдүрниң астида қелип өлүп кетиду! — дегин, деди.

²⁰ Буни аңлап Пирәвнниң әмәлдарлириниң арисидин Пәрвәрдигарниң сөзидин қорққан һәр бир адәм өз қуллири вә чарпайлирини жүгүртүп өйлиригә елип кәлди. ²¹ Лекин Пәрвәрдигарниң сөзини етиварға алмиғанлар өз қул вә маллирини ташқирида қалдуруп қойди.

²² Пәрвәрдигар Мусаға: — Мисир зиминидики һәр йәрдә, адәмләр үстигә, малларниң үстигә, шундақла Мисир зиминидики далаларниң һәммә от-чөплириниң үстигә мөлдүр яғсун дәп, асманға қарап қолуңни көтәргин, деди. ²³ Муса шуниң билән һасисини асманға қаритип көтиривиди, Пәрвәрдигар гүлдүрмамини гүлдүрлитип, мөлдүр яғдурди, йәр йүзидә чақмақ чеқиндилири чепип жүрәтти. Шундақ қилип Пәрвәрдигар Мисир зимини үстигә мөлдүр яғдурди. □ ²⁴ Мөлдүр йеғип, мөлдүр билән от арилаш чүшти; мөлдүр шунчә еғир болдики, Мисир дәлити бена болғандин тартип ундақ қаттиқ мөлдүр йеғип бақмиған еди. ²⁵ Мөлдүр пүткүл Мисир зимининиң һәр йеридә чүшүп, инсан болсун, һайван болсун, һәммисини урди; мөлдүр етиздики һәммә от-чөпни уруп, йәрдики һәммә дәл-дәрәқләрниму сундурувәтти.

²⁶ Пәқәт Исраиллар олтиришлиқ Гошән зиминидила мөлдүр яғмиди.

²⁷ Пирәвн адәм әвәтип Муса билән һарунни чақиртип уларға: — Мән бу қетим гуна қилдим! Пәрвәрдигар һәққанийдур; Сәһвәнлик болса мән вә хәлқимдин өтти. □ ²⁸ Йәнә берип Пәрвәрдигардин өтүнүп илтижа қилиңлар! Худадин чиққан бу қаттиқ гүлдүрмамилар вә мөлдүр йетип ашти! Силәрни қоюп берәй; силәр әнди мошу йәрдә турувәрсәңлар болмайду, — деди.

²⁹ Муса униңға жавап берип: — Мән шәһәрдин чиққанда, Пәрвәрдигар тәрәпкә қарап қоллиримни йейип көтиримән; гүлдүрмамилар шу һаман бесиқип мөлдүр йәнә яғмайду. Йәр йүзи Пәрвәрдигарниңкидур, дәп билишиң үчүн шундақ болиду. ³⁰ Лекин сән вә сениң әмәлдарлириң, силәрниң Пәрвәрдигар Худадин техичә қорқмайватқиниңларни билимән, деди.

■ 9:16 Рим. 9:17 □ 9:23 «йәр йүзидә чақмақ чеқиндилири чепип жүрәтти» — яки «от йәр йүзигә тохтависиз чүшти». □ 9:27 «Сәһвәнлик болса мән вә хәлқимдин өтти» — яки «мән өзүм вә хәлқим рәзилдур».

³¹ Шу чағда арпа баш чиқирип, зиғир ғунчилиған болғачқа, зиғир вә арпа мөлдүрдин вәйран қилинди. ³² Лекин буғдай билән қара буғдай кейинрәк бих чиқарғачқа, вәйран қилинмиди. ³³ Муса Пирәвнниң алдидин кетип, шәһәрдин чиқип Пәрвәрдигар тәрәпкә қарап қоллирини йейип көтәрди. Шунинң билән гүлдүрмама вә мөлдүр тохтап, ямғур йәргә йәнә төкүлмиди. ³⁴ Амма Пирәвн ямғур, мөлдүр вә гүлдүрмамиларниң тохтиғинини көргәндә, йәнә гуна садир қилди; уму, әмәлдарлириму көнлини қаттиқ қилишти. ³⁵ Бу тәриқидә Пирәвнниң көңли қаттиқ туруверип, Пәрвәрдигар Мусаниң вастиси билән ейтқәндәк, Исраилларни қоюп беришни рәт қилди. ■

10

Сәккизинчи апәт — чекәткә апити

¹ Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Пирәвнниң алдиға барғин; чүнки уларниң арисидә бу мөҗизилик аламәтләрни көрситишим үчүн Пирәвнниң көнлини вә әмәлдарлириниң көнлини қаттиқ қилип қойдум. ■ ² Бу иш билән Мениң мисирлиқларни қандақ рәсва қилғанлиғим вә уларниң арисидә көрсәткән мөҗизилик аламәтлиримни сән оғлуңниң андин нәврәңниң қулиқиға йәткүзисән. Буниң билән Мениң Пәрвәрдигар экәнлиғимни билисиләр, деди. □ ³ Шунинң билән Муса билән һарун Пирәвнниң алдиға берип, униңға: — Ибранияларниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Өзүңни алдимда төвән тутушни қачанғичә рәт қилисән? Маңа ибадәт қилиш үчүн қовмимни қоюп бәр.

⁴ Чүнки әгәр сән қовмимни қоюп беришни рәт қилсаң, мана, Мән әтә сениң жутуңға чекәткә әвәтимән. ⁵ Улар силәр зимин йүзини көрмигидәк қилип йепиветиду, силәрниң мөлдүрдин аман қалған нәрсилериңларниму, далаларда өскән һәммә дәл-дәрәқлириңларниму йәп кетиду. ⁶ Улар орда-сарайлириңға, әмәлдарлириңниң сарайлири, шундақла барлиқ мисирлиқларниң өйлиригә толуп кетиду; бундақ апәтни ата-боваңлириң вә ата-бовилириңниң ата-бовилириму йәр йүзидә апиридә болғандин тартип көрүп бақмиған» — деди-дә, бурулуп Пирәвнниң алдидин чиқип кәтти. ⁷ Пирәвнниң әмәлдарлири униңға:

— Бу адәм бизгә қачанғичә қапқан болар? Өз Худаси Пәрвәрдигарға ибадәт қилишқа бу адәмләрни қоюп бәргәйла! Мисирниң харап болғинини техичә көрмәйватамдила? — деди. ⁸ Шунинң билән Муса билән һарун Пирәвнниң алдиға йәнә чақиритип келинди. У уларға: — Пәрвәрдигарға ибадәт қилиш үчүн бериңлар; лекин баридиғанлар зади кимләр? — деди.

⁹ Муса жавап берип: — Яшлиримиз вә қери-чүриләр билән, оғуллиримиз вә қизлиримиз билән, қой вә кала падилиримизни елип һәммимиз баримиз; чүнки биз Пәрвәрдигар үчүн һейт өткүзүшимиз керәк, деди.

¹⁰ У уларға: — Силәрни бала-жақаңлар билән қошуп қоюп бәргинимдә, Пәрвәрдигар силәр билән биллә болғай! Мана, алдиңларда балаю-апәт турупту! □ ¹¹ Йоқсу, бундақ қилишиңларға болмайду! Пәрвәрдигарға ибадәт қилишқа пәқәт араңлардин әр кишиләрла барсун! Чүнки силәрниң тәливиңлар дәл шу әмәсмиди! — деди-дә, улар Пирәвнниң алдидин қоғлап чиқирилди.

¹² Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Мисир зимининиң үстигә қолуңни узатқин. Шундақ қилсаң, чекәткиләр Мисир зиминини бесип, зиминдики һәр хил отяшларни, йәни мөлдүрдин аман қалғанниң һәммисини йәп кетиду, деди.

■ **9:35** Мис. 4:21; 7:3   ■ **10:1** Мис. 4:21; 9:34   □ **10:2** «қандақ рәсва җазалиғанлиғим» — яки «қаттиқ җазалиғанлиғим».   □ **10:10** «Пәрвәрдигар силәр билән биллә болғай!» — бу тәһдид салидиған, һаһайити кинайилик, һәҗвий гәп, әлвәттә. Башқа бир хил тәржимиси «Пәрвәрдигарни силәр билән болсун дәп, силәрни бала-жақаңлар билән қошуп қоюп берәмдим?». «Мана, алдиңларда балаю-апәт турупту!» — ибрания тилида «яманлиқ», «апәт» яки «балаю-апәт» «ра» дегән сөз билән ипадилиниду. Лекин мисирлиқларниң муһим илаһи — «қуяш илаһи»ниң наһиму «Ра» болғачқа, Пирәвнниң сөзи икки бислиқ болушиму мүмкин; ундақ болғанда иккинчи мәнәси: «Мениң илаһим «Ра» силәрни җазалайду!» дегәнлик болиду («алдиңларда «ра» турупту!). Мошу ибарә башқа тәржимиләрдә «Мана, силәрдә яман нийәт бар!» дәпму тәржимә қилиниду.

¹³ Муса һасисини Мисир зимининиң үстигә узатти; Пәрвәрдигар шу күни вә кечиси зимин үстигә шәриқ шамили чиқарди. Сәһәрдә, шәриқ шамили чекәткиләрни учуруп кәлди. ■

¹⁴ Чекәткиләр Мисирниң пүткүл зиминиға йейилип, Мисирниң пүтүн чегарисиниму баста. Апәт интайин еғир болди; илгири бундақ чекәткә апити болуп бақмиған, мундин кейинму униңдәк болмайду.

¹⁵ Улар пүткүл зиминниң йүзини қаплиди, йәр қараңғулишип кәтти; улар мөлдүрдин аман қалған зиминдики һәммә отяшларни вә дәл-дәрәқләрниң барлиқ мевилирини йәп кәтти. Шуниниң билән пүткүл Мисир зимини тәвәсидики дәл-дәрәқләрдә яки даладики гүл-гияларда һеч йешиллик қалмиди.

¹⁶ Андин Пирәвн алдирап-тенәп Муса билән һарунни чақиртип уларға: — Мән һәм Худайиңлар Пәрвәрдигар алдида һәм силәрниң алдиңларда гуна қилдим. ¹⁷ Әнди мошу бир қетим гунайимдин өтүп Пәрвәрдигар Худайиңлардин бу өлүмни мәндин елип кетишини илтижа қилишиңларни өтүнимән, — деди.

¹⁸ Шуниниң билән Муса Пирәвнниң алдидин чиқип Пәрвәрдигарға илтижа қилди. ¹⁹ Шуниниң билән Пәрвәрдигар шамални бурап ғәрип тәрәптин интайин күчлүк боран чиқирип, чекәткиләрни учуруп, Қизил Деңизға ғәриқ қилди; Мисирниң пүткүл тәвәсидә бир талму чекәткә қалмиди. ²⁰ Лекин Пәрвәрдигар Пирәвнниң көңлини қаттиқ қилип қойғини үчүн у Израилларни қоюп бәрмиди.

Тоққузинчи апәт — қараңғулуқ апити

²¹ Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Қолуңни асманға қаритип узатқин; шуниниң билән қаттиқ бир қараңғулуқ болиду, һәтта адәм силеса қолиға туюлғидәк қоюқ қараңғулуқ Мисир зиминини қаплайду, — деди.

²² Андин Муса қолини асманға қаритип узитивиди, қоюқ бир қараңғулуқ Мисир зиминини үч күнгичә қаплап турди. ■ ²³ Үч күнгичә бири йәнә бирини көрәлмәс вә я һеч ким өз жайидин қозғилалмас болди; лекин барлиқ Израиллар олтарған жайларда йоруқлуқ бар еди.

²⁴ Пирәвн Мусани чақиртип униңға: — Берип, Пәрвәрдигарға ибадәт қилиңлар. Пәқәт қой вә кала падилириңлар қалсун; бала-жақилириңларниму елип барсаңлар болиду, деди. ²⁵ Муса жававән: — Ундақта Худайимиз Пәрвәрдигарға қурбанлиқ қилишқа *инақлиқ* қурбанлиғи вә көйдүрмә қурбанлиғиға лазимлиқ чарпайларни сән бизгә берәмсән? □

²⁶ Өзимизниң чарпайлиримиз биз билән биргә кетиши керәк, бир туйиғиму кәйнидә қалса болмайду; чүнки Худайимиз Пәрвәрдигарға ибадәт қилишқа қурбанлиқ қилидиғинимизни булардин таллишимиз лазим. У йәргә йетип бармиғичә, Пәрвәрдигарға қайси қурбанлиқлар билән ибадәт қилидиғинимизни билмәймиз, — деди.

²⁷ Лекин Пәрвәрдигар Пирәвнниң көңлини қаттиқ қилди; у уларни йәнила қоюп бәрмиди.

²⁸ Пирәвн Мусаға: — Алдимдин йоқал! һези бол, иккинчи маңа көрүнгүчи болма! Чүнки йүзүмни йәнә көргән күнүң жениңдин айрилсән, — деди.

²⁹ Муса униңға: — Раст ейттиң! Мән сениң йүзүңни иккинчи көргүчи болмаймән, — деди. ■

11

Онинчи апәт — пүтүн Мисирдики тунжа балиларниң өлүши. Мусаниң Пирәвнгә ейтқан ахирқи сөзлири

¹ Шуниниң билән Пәрвәрдигар Мусаға: — Йәнә бир апәтни Пирәвнниң үстигә вә Мисирниң үстигә чүшүримән. Андин у силәрни бу йәрдин кетишкә йол қойиду вә у силәрни һәммә нәрсилириңлар билән қошуп қоюп берип, бу йәрдин мутләқ қоғлап чиқириду. □ ² Әнди

■ **10:13** Зәб. 77:46; 104:34,35 ■ **10:22** Зәб. 104:27,28 □ **10:25** «бизгә» — ибраний тилида «қолимизға». «бизгә берәмсән?» — яки «бизгә беришиң керәк!». ■ **10:29** Ибр. 11:27 □ **11:1** «Йәнә бир апәтни Пирәвнниң үстигә вә Мисирниң үстигә чүшүримән...» — бу сөzlәрни Муса теги Пирәвнниң алдидин чиқмай туруп Пәрвәрдигар униңға ейтқан болса керәк (8-айәтни көрүң).

сән хәлиқкә тапилап: — һәр бириңлар, әр кишиләрниң һәр бири өз хошнисидин, аял кишиләрниң һәр бири өз хошнисидин күмүч буюмларни, алтун буюмларни сорап алсун, дегин, — деди □ ■ ³ (Пәрвәрдиғар хәлқини мисирлиқларниң алдида илтипат тапқузди. Шуниндәк Муса дегән бу адәм Мисир зиминида Пирәвнниң әмәлдарлириниң нәзиридә болсун, пухраларниң нәзиридә болсун, һаһайити улук зат болди). ■ ⁴ Андин Муса йәнә: — Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — «Мән йерим кечидә чиқип Мисирни кезип чиқимән. ■ ⁵ Шу вақитта тәхттә олтириватқан Пирәвнниң тунжа оғлидин тартип ярғунчақ тартидиған дедәкниң тунжа оғлиғичә, шундақла барлиқ чарпайларниң тунжилири, йәни Мисирдики барлиқ тунжа жан егилири өлиду. ■ ⁶ Бу сәвәптин пүткүл Мисир зиминида қаттиқ бир пәрәд кәтирилиду; униңдин илгири шундақ пәрәд болуп бақмиған еди, мундин кейинму бундақ пәрәд аңланмайду. ⁷ Лекин Исраилларға, мәйли адәмлири, мәйли һайванатлириға болсун, һәтта бир тал иштму қавап қоймайду. Буниңдин Пәрвәрдиғарниң мисирлиқлар билән Исраилни пәриқләндүридиғанлиғини билисиләр».

⁸ — Шунин билән бу әмәлдарлириниң һәммиси алдимға келип, маңа тазим қилип: «Сили өзлири вә силигә әгәшкән барлиқ қовмлири чиқип кетишкәйла!» дәп ейтиду, андин чиқип кетимән» — деди-дә, қаттиқ гәзәп билән Пирәвнниң алдидин чиқип кәтти. □ ■

⁹ Пәрвәрдиғар Мусаға: — Мисир зиминида Мениң карамәт мөҗизилиримниң көпләп көрситилиши үчүн Пирәвн силәргә кулақ салмайду, — дегән еди.

¹⁰ Муса билән һарун бу карамәт мөҗизиләрниң һәммисини Пирәвнниң алдида көрситип болди; лекин Пәрвәрдиғар Пирәвнниң көңлини қаттиқ қилип қойғини үчүн у Исраилларни униң зиминидин кәткили қоймиди. ■

12

Өтүн Кетии һейти

¹ Пәрвәрдиғар Мисир жутида Муса вә һарунға мундақ деди: —

² Бу ай силәргә айларниң ичидә беши, жилниң тунжа ейи болиду. □ ³ Силәр пүтүн Исраил жамаитигә сөз қилип: — Бу айниң онинчи күни һәммиңлар атилириңларниң айлиси бойичә бир қозини елиңлар; һәр бир аилигә бирдин қоза елиңлар. □ ⁴ Әгәр мәлум бир аилә бир қозини йәп болалмиғидәк болса, ундақта өй егиси йенидики хошниси билән бирлишип адәм саниға қарап бир қоза елиңлар; һәр бир кишиниң иштиһасиға қарап һесаплап мувапиқ бир қоза һазирлаңлар. ⁵ һәр бириңлар таллайдиған қозаңлар беҗирим, бир яшлиқ әркәк болсун; қой яки өшкә падилиридин таллансиму болиду. ■ ⁶ Қозини бу айниң он төртинчи күнигичә йениңларда турғузуңлар, — дегин.

— Шу күни Исраилниң пүткүл жамаити таллиған мелини гугумда сойсун. □ ⁷ Андин улар униң қенидин елип гөш йейилгән өйниң ишиқниң баш тәрипигә һәм икки ян кешикигә сүркәп қойсун. ⁸ Улар шу кечиси гөшини отта қавап қилип йесун; уни петир нан вә аччиқ-чүчүк көктат билән қошуп йесун. ■ ⁹ Қәтҗий хам яки суда пиширип йемәңлар, бәлки уни

□ **11:2** «хәлиқкә тапилап...» — ибраний тилида «хәлиқниң кулақлириға сөз қилип...». ■ **11:2** Мис. 3:22; 12:35 ■ **11:3** Мис. 12:36 ■ **11:4** Мис. 12:29 ■ **11:5** Мис. 12:12 □ **11:8** «Шунин билән бу әмәлдарлириниң һәммиси алдимға келип, маңа тазим қилип: .. андин чиқип кетимән» — деди-дә, қаттиқ гәзәп билән Пирәвнниң алдидин чиқип кәтти» — 1-8 айтәтә хатириләнгәнләр Муса билән Пирәвнниң оттурисида болған җедәл (10-бапта хатирилгән)ниң давами болса керәк. ■ **11:8** Мис. 12:30 ■ **11:10** Мис. 9:16; Рим. 9:17 □ **12:2** «Бу ай силәргә ... жилниң тунжа ейи болиду» — бу вақиттин илгири Худаниң хәлқи үчүн жилниң беши күздә (Сентәбрдә) башлинатти (Муқәддәс Китапта буниңдин илгәрки барлиқ вақитлар шундақ һесаплинатти). Оттура шәриқтики әлләрниң һәммисиниң шундақ календари бар еди. □ **12:3** «қоза» —Ибраний тилида «қоза» дегән сөз оғлақниму көрситиду. ■ **12:5** Лав. 1:3; 22:21; Мал. 1:8; 1Пет. 1:19 □ **12:6** «гугум» — ибраний тилида «икки кәч арилиғида» дегән сөз билән ипадилиниду — демәк, күн петиватқан чағдин қараңғу чүшкичә болған арилиқтики вақит. «Биринчи кәч» кәчқурун яки күн петиш, «иккинчи кәч» кечини көрсәтсә керәк. Исраилда ишлитилгән календар бойичә йеңи күн кәч кириши билән башлиниду. Шуңа шу кәч билән биринчи айниң он бәшинчи күни башлиниду. ■ **12:8** Чөл. 9:11; 1Кор. 5:8

баш, пут вә ич-қаринлири билән отта кавап қилип йәңлар. ¹⁰ Униң һеч немисини әтигә қалдурмаңлар. Әгәр әтигә ешип қалғанлири болса, уни отқа селип көйдүрүветиңлар.

¹¹ Силәр уни мундақ һаләттә йәңлар: — Уни йегәндә бәллириңларни чиң бағлап, аяқлириңларға кәш кийип, қоллириңларда һаса тутқан һалда тез йәңлар. У болса Пәрвәрдигарниң «өтүп кетиш» қозисидур. □ ¹² Чүнки Мән у кечиси Мисир зиминини кезип өтимән; Мән Мисир зиминида мәйли инсан болсун, мәйли һайван болсун уларниң тунжа туғулған әркикиниң һәммисини өлтүримән; шуниң билән Мән Мисирниң барлиқ бут-илаһлириниң үстидин һөкүм чиқиримән; Мән Пәрвәрдигардурмән. □ ¹³ Шу қурбанлиқниң қени силәр олтарған өйләрдә силәргә *нижәт* бәлгүси болиду; бу қанларни көргинимдә силәргә өтүп туримән. Шуниң билән Мисир зиминини урғинимда һалакәт елип келидиған ваба-апәт силәргә тәгмәйду. □

Петир нан һейти

¹⁴ Бу күн силәргә хатирә күн болсун; уни Пәрвәрдигарниң һейти сүпитидә өткүзүп тәбрикләңлар; әбәдий бәлгүлимә сүпитидә нәсилдин-нәсилгә мәңгү өткүзүңлар. ■ ¹⁵ Йәттә күн петир нан йәңлар; биринчи күни өйүңлардин *барлиқ* хемиртуручларни йоқ қилиңлар; чүнки кимки биринчи күндин тартип йәттинчи күнгичә болдурулған нан йесә, шу киши Исраил қатаридин үзүп ташлиниду. ¹⁶ Биринчи күни силәр муқәддәс ибадәт сорунни түзүңлар; йәттинчи күниму һәм шундақ бир муқәддәс ибадәт сорунни өткүзүлсун. Бу икки күн ичидә һеч қандақ иш-әмгәк қилинмисун; пәқәт һәр кишиниң йәйдигинини тәйярлашқа мунасивәтлик ишларнила қилсаңлар болиду. □ ¹⁷ Мән дәл шу күни силәрни қошун-қошун бойичә Мисир зиминидин чиқарғиним үчүн силәр петир нан һейтини өткүзүңлар; шу күнни нәсилдин-нәсилгә әбәдий бәлгүлимә сүпитидә һейт күни қилип бекитиңлар. ¹⁸ Биринчи айниң он төртинчи күни, кәчқурундин тартип шу айниң жигирмә биринчи күни кәчқурунғичә, петир нан йәңлар. ■ ¹⁹ Йәттә күн ичидә өйлириңларда һеч хемиртуруч болмисун; чүнки мусапир болсун, зиминда туғулған болсун, кимки болдурулған нәрсиләрни йесә шу киши Исраил жамаитидин үзүп ташлиниду. □ ²⁰ Силәр һеч қандақ болдурулған нәрсини йемәй, қәйәрдила турсаңлар, петир нан йәңлар. ■

Тунжә «өтүп кетиш һейти», йәни «пасха һейти»

□ **12:11** «У болса Пәрвәрдигарниң «өтүп кетиш» қозисидур» — ибраний тилида «Бу Пәрвәрдигарниң «пасха»сидур». Ибраний тилида «пасха» яки «песах» «өтүп кетиш» дегән укумни билдүриду. «Өтүп кетиш» дегәнниң мошу йәрдә немини көрсәткини тоғрисида 13-айәт вә изаһатини көрүң. □ **12:12** «Мисирниң барлиқ илаһлириниң үстидин һөкүм қилимән» — бу муһим иш тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. Мисирлиқларниң 80дин көп илаһлири бар еди. □ **12:13** «силәргә өтүп туримән» — яки «силәрдин өтүп кетимән» дегән сөзләр тоғрилиқ икки хил пикир бар: — (1) Пәрвәрдигарниң «өтүп кетиш»и униң Исраилларни жазаһимәй өйигә кирмәй «өтүп кетиши», (2) Пәрвәрдигар әвәткән «һалак пәриштиси» (23-айәт вә «Зәб.» 77:49ни көрүң) Исраилларниң өйлиригә йетип кәлгәндә Пәрвәрдигар Өзи уларниң өйлириниң ишигиниң алдиға «өтүп туруш»и билән һалак пәриштисиниң йолини тосуп, муһапизәт қилип сақ қалдурушини көрситиши мүмкин. Биз иккинчи пикиргә қайил болдуқ («Йәш.» 31:5ни вә изаһатиниму көрүң). ■ **12:14** Мис. 5:1 □ **12:16** «ибадәт сорунни» — мошу йәрдики «сорун» дегән сөз «сорунға чақирилиш» дегәнни билдүриду. Нәгә чақирилиду? Муқәддәс Китапта адәттә тәкитлинидиған иш хәлиқниң жәм болуши әмәс, бәлки «Худаниң йениға жиғилишқа чақирилиш»тин ибарәт болиду. Лекин мошу йәрдә, болупму чөл-баявандин өтүп сәпәр қилған вақтида, пүткүл жамаәт «муқәддәс чедир»ниң алдиға жиғилиши мүмкин, вә кейин Пәләстин зиминида турғанда, әркәкләр бу әмир бойичә һәр жили «муқәддәс чедир»ға, андин муқәддәс ибадәтханиға жиғилидиған болиду («Қан.» 16:16). ■ **12:18** Лав. 23:5; Чөл. 28:16 □ **12:19** «Исраил жамаитидин үзүп ташлиниду» — «өз хәлқидин үзүп ташлиниду» яки «жамаәттин үзүп ташлиниду» дегәнниң мундақ бир нәччә чүшәнчиси болуши мүмкин: (1) Пәрвәрдигар Өзи уни өлтүриду; (2) жамаәт уни өлтүрүши керәк; (3) жамаәт уни ибадәт сорунлиридин һайдиветиши яки пүткүл жәмийәт уни паливетиши керәк; (4) униңдин һеч нәсил қалдурулмайду. Бизниңчә башқа айәттә ениқ буйруқ көрситилмигәчкә, биринчи чүшәнчә (Худа Өзи шу адәмни дуниядин кәткүзиду) тоғра болуши мүмкин, дәп қараймиз. ■ **12:20** Қан. 16:3

21 Муса Исраилниң барлиқ ақсақаллирини чақирип уларға: — Берип һәр бириңларниң аилиси бойичә өзүңларға бир қозини тартип чиқирип пасха қозисини союңлар. □ ■ 22 Андин бир тутам зупа елип уни қачидики қанға чилап, қачидики қанни ишикниң беши вә икки кешикигә сүркәңлар. Силәрдин әтигәнгичә һеч ким өйиниң ишигидин қәтъий чиқмисун. □ 23 Чүнки Пәрвәрдигар мисирлиқларни уруп һалак қилиш үчүн, зиминни кезип өтиду; У ишикниң беши вә икки кешикидики қанни көргәндә, Пәрвәрдигар һалак қилғучиниң өйлириңларға кирип силәрни урушидин тосуш үчүн *муһапизәт қилип* ишикниң алдиға өтүп туриду. □ ■

24 Бу рәсим-қайддини өзүңлар вә балилириңлар үчүн әбәдий бир бәлгүлимә сүпитидә тутуңлар. □ 25 Силәр Пәрвәрдигар Өз вәдиси бойичә силәргә беридигән зиминға киргиниңларда бу һейтлиқ ибадәтни тутуңлар. 26 Балилириңлар силәрдин: «бу ибадәтиңларниң мәнаси немә?» — дәп сориса, ■ 27 силәр: «Бу мисирлиқларни урғинида, Мисирда Исраилларниң өйлириниң алдиға өтүп туруп, бизниң өйдикилиримизни қутқузған Пәрвәрдигарға болған «өтүп кетиш» қурбанлиғи болиду» — дәңлар. Шуни аңлиғанда, хәлиқ еңишип Худаға сәждә қилди.

28 Андин Исраиллар қайтип берип, Пәрвәрдигар дәл Муса билән һарунға әмир қилғандәк иш көрди. ■

Тунҗи туғулған әркәкләрниң өлтүрүлүши

29 Вә шундақ болдики, йерим кечә болғанда, Пәрвәрдигар Пирәвнниң тәхтидә олтириватқан тунҗисидин тартип зинданда йетиватқан мәһбусниң тунҗисигичә, Мисир зиминидики тунҗа оғуларниң һәммисини уруп өлтүрди, шундақла у һайванатларниң тунҗа туғулғанлириниңму һәммисини өлтүрди. ■ 30 Адәм өлмигән бирму өй қалмиғачқа, шу кечиси Пирәвнниң өзи, униң барлиқ әмәлдарлири вә барлиқ мисирлиқлар кечидә орнидин қопти; Мисир зиминида интайин қаттиқ пәрәд көтирилди. ■ 31 Пирәвн кечидә Муса билән һарунни чақиртип: — Туруңлар, силәр вә Исраиллар билән биллә мениң хәлқимниң арасидин чиқип кетиңлар; ейтқиниңлардәк берип, Пәрвәрдигарға ибадәт қилиңлар! 32 Силәрниң дегиниңлар бойичә қой, өчкә, кала падилириниму елип кетиңлар; мән үчүнму бәхит-бәрикәт тиләңлар, — деди. 33 Мисирлиқ пухраларму «һәммимиз өлүп кәткидәкмиз» дейишип, хәлиқни зиминдин тез чиқириветиш үчүн уларни кетишкә алдиратти. 34 Хәлиқ теһи болмиған хемирлирини елип, уни тәңниләргә селип, кийим-кечәклири билән йөгәп, мүрилиригә елип көтирип меңишти. 35 Исраиллар Мусаниң тапилиғини бойичә қилип, мисирлиқлардин күмүч буюмлар, алтун буюмлар вә кийим-кечәкләрни сорап елишти. ■ 36 Пәрвәрдигар хәлиқни мисирлиқларниң көз алдида илтисат тапқузғини үчүн мисирлиқлар уларниң өзлиридин сориғанлирини бәрди; шундақ қилип Исраиллар мисирлиқлардин гәниймәтләрни елип кәтти.

Исраилларниң Мисирдин чиқип кетиши

37 Шуниң билән Исраиллар балиларни һесапқа алмиғанда алтә йүз миңчә әркәк болуп, Рамсәстин чиқип, Суккот шәһиригичә пиядә маңди. 38 Улар билән биллә чоң бир топ шалғут

□ 12:21 «пасха» — йәни «өтүп кетиш һейти». ■ 12:21 Ибр. 11:28 □ 12:22 «зупа» — зупа бир хил өсүмлүк; башқа бир исми «лепәкгүл». □ 12:23 «һалак қилғучи» — бәлким бир хил пәриштини көрсәтсә керәк («Зәб.» 77:49ни көрүң). «өтүп туруш» — «өтүп туруш» яки «өтүп кетиш» дегәнниң мәнаси тоғрилиқ 12:13тики изаһатни көрүң. ■ 12:23 Ибр. 11:28 □ 12:24 «бу рәсим-қайдә» — Худаниң кейинки әмирлири бойичә, «өтүп кетиш һейти»да (1) һәр бир аилиниң бир қозини қурбанлиқ қилиши; (2) униң гөшини кечидә йейиши; (3) бу гөшни петир нан вә ачық көктатлар билән биллә йейиши қатарлиқлар тәләп қилиниду («Чөл.» 9:1-14, «Қан.» 16:1-8ни көрүң). ■ 12:26 Йә. 4:6 ■ 12:28 Ибр. 11:28 ■ 12:29 Зәб. 77:51; 104:36; 134:8; 135:10 ■ 12:30 Зәб. 104:36,38 ■ 12:35 Мис. 3:21; 11:2; Зәб. 104:37

хәлиқму уларға қошулуп маңди, йәнә нурғун чарвилар, көплигән кала-қой падилири билән биллә чиқти. □

³⁹ Мисирдин алғач чиққан хемирдин улар петир нан-тоғачларни этти; чүнки улар Мисирда бирдәм-йерим дәм турғузулмай һайдалғини үчүн хемир болмиған еди; улар өзлири үчүн йемәклик тәйярливелишқиму үлгүрәлмигән еди.

⁴⁰ Исраилларниң Мисирда турған вақти жәмий төрт йүз оттуз жил болди. ■ ⁴¹ Шундақ болдики, шу төрт йүз оттуз жил тошқанда, дәл шу күнидә Пәрвәрдигарниң барлиқ қошунлири Мисир зиминидин чиқип кәтти. ⁴² Шу күни кечидә улар Мисир зиминидин чиқирилғини үчүн, шу кечини улар Пәрвәрдигарниң кечиси дәп тутуши керәк; шу кечини барлиқ Исраиллар әвлаттин әвлатқичә Пәрвәрдигарға атап тутуп, түниши керәк.

Өтүп кетиш һейтиниң қаидә-түзүмлири

⁴³ Пәрвәрдигар Муса билән һарунға мундақ дегән еди: — Пасха қозиси тоғрисидалики бәлгүлимә шу болсунки: — һеч қандақ ят әллик адәм униңдин йемисун. ⁴⁴ Лекин һәр кимниң пулға сетивалған қули болса, у хәтнә қилинсун, андин униңдин йесун.

⁴⁵ Амма өйүңларда вақитлиқ туруватқан мусапир яки мәдикар буниңдин йесә болмайду.

⁴⁶ Гөшни башқа бир өйгә елип чиқмиғин; бирла өйдә йейилсун; қозиниң һеч бир сүйиги сундурулмисун. ■

⁴⁷ Пүткүл Исраил жамаити бу һейтни өткүзсун.

⁴⁸ Әгәр сениң билән биргә турған мусапир болса, Пәрвәрдигарға атап пасха һейтини өткүзмәкчи болса, ундақта алди билән барлиқ әркәклири хәтнә қилинсун; андин келип һейт өткүзсун. У зиминда туғулған кишидәк саналсун. Лекин һеч бир хәтнисиз адәм униңдин йемисун. ⁴⁹ Зиминда туғулған киши һәм араңларда турған мусапир үчүн охшаш қанун-бәлгүлимә болсун.

⁵⁰ Шуниниң билән Исраилларниң һәммиси дәл Пәрвәрдигар Муса билән һарунға буйруғандәк шу ишларни ада қилди. ⁵¹ Шу күнниң өзидә Пәрвәрдигар Исраилларни қошун-қошун бойичә Мисир зиминидин чиқарди.

13

Тунҗи туғулғанни Худаға аташ

¹ Пәрвәрдигар Мусаға: ² — Исраиллар арисидә балиятқуниң барлиқ тунҗа әркәк мевисини, мәйли у инсанниң яки һайванниң болсун, Маңа атап муқәддәс қилғин; у Маңа мәнсуптур, дегән еди. ■

³ Муса хәлиқкә мундақ деди: — Силәр Мисирдин ибарәт «қуллуқ макани»дин чиққан бу күнни яд етиңлар; чүнки Пәрвәрдигар силәрни бу йәрдин қудрәтлик қоли билән чиқарди. Буниң үчүн һеч болдурулған нәрсә йейилмисун.

⁴ Абиб ейиниң бүгүнки күни йолға чиққан күн. □ ■ ⁵ Әнди Пәрвәрдигар саңа беришкә ата-бовилириңға қәсәм қилған, сүт билән һәсәл еқип туридиған зиминға, йәни Қананий, һиттий, Аморий, һивий вә Йәбусийларниң зиминиға сени елип барғинида мошу Абиб ейида шу ибадәтни тутқин. ⁶ Йәттә күнгичә петир нан йәңлар; йәттинчи күнидә Пәрвәрдигарға алаһидә атиған һейт өткүзүлсун. ⁷ Йәттә күн ичидә петир нан йейилсун; силәрниң араңларда һеч қандақ болдурулған нан тепилмисун вә я чегарилириң ичидә һеч хемиртуручму көрүнмисун. ⁸ Шу күни сән өз оғлуңға: «Мисирдин чиққинимда Пәрвәрдигарниң маңа

□ **12:38** «шалғут хәлиқ» — кейинки вақиәләрдин (мәсилән, «Чөл.» 11:4 қатарлиқлар) қариганда, Исраиллардин башқа бир нәччә милләтләрдин болған бир түркүм кишиләрни көрсәтсә керәк. ■ **12:40** Яр. 15:13; Рос. 7:6; Гал. 3:17 ■ **12:46** Чөл. 9:12; Юһ. 19:36 ■ **13:2** Мис. 22:29; 34:19; Лав. 27:26; Чөл. 3:13; 8:17; Лука 2:23 □ **13:4** «Абиб ейи» — Исраилниң календари бойичә жилниң биринчи ейидур, ибранийлар ишләткән календар бойичә, бәзи жиллирида Март ейида, бәзи жиллирида Априлда башлиниду (12:2ни көрүң). «Абиб» дегәнниң мәнаси: «бих уруш», «өсүп чиқиш»тур. ■ **13:4** Мис. 23:15

көрсәткән илтипатини яд қилип тәшәккүр билдүрүш үчүн, бу *һейтни* өткүзимән», дөп чүшәндүргин.

⁹ Пәрвәрдигарниң қанун-тәлиминиң һемишә ағзиңдин чүшмәслиги үчүн, бу бәлгүлимини қолуңға бәлгү қилип селивал, пешанәңгә қашқидәк әсләтмә қилип орнитивал; чүнки Пәрвәрдигар сени қудрәтлик қоли билән Мисирдин чиқарди. ¹⁰ Әнди бу бәлгүлимини жилму-жил бекитилгән вақтида тутқин.

¹¹ Пәрвәрдигар сән билән ата-бовилириңға қилған қәсими бойичә сени Қананийларниң зиминиға елип берип, уни саңа тәқдим қилғандин кейин, шундақ қилишиң керәк: — ¹² барлиқ балиятқуниң тунжа мевисини Пәрвәрдигарға атап сунисән; шундақла чарпай мелиңниң һәммә тунжа әркәклириму Пәрвәрдигарға мәнсул болсун. □ ■ ¹³ Амма ешәкләрниң һәммә тунжилириниң орниға бирдин қоза бәргин. Әгәр униң орниға бир нәрсә бәрмисән, униң бойнини сундурувәтқин. Оғуллириңлар арисидә барлиқ тунжилириниң орниға һөрлүк бәдили төлүшүң керәк. □

¹⁴ Кейинки күнләрдә оғлуң сәндин: «буниң мәнәси немидур», дөп сориса, сән униңға жавап берип: «Пәрвәрдигар қудрәтлик қоли билән бизни Мисирдин чиқирип, «қуллуқ макани»дин азат қилди. ¹⁵ Шундақ болдики, Пирәвн бойни қаттиқлиқ қилип бизни қоюп беришни рәт қилғинида, Пәрвәрдигар Мисир зиминидики барлиқ тунжа туғулғанларни, инсанниң болсун, малниң болсун, һәммисини уруп өлтүрди; буниң үчүн мән малниң балиятқусиниң тунжа мевисини, йәни һәммә тунжа туғулған әркәклирини Пәрвәрдигарға атап қурбанлиқ қилип сунимән вә оғуллиримниң һәр бир тунжилири үчүн һөрлүк бәдили төләп беримән», дөп ейтқин. ¹⁶ Бу бәлгүлимини қолуңға *әсләтмә*-бәлгә қилип селивал, пешанәңгә қашқидәк әсләтмә қилип орнитивал, чүнки Пәрвәрдигар қудрәтлик қоли билән бизни Мисирдин чиқарди» — дегин. ■

Булут түврүги вә от түврүги

¹⁷ Амма Пирәвн хәлиқни кетишкә қойғандин кейин, Филистийләрниң зиминидики йол йеқин болсиму, Худа уларни шу йол билән башлимиди; чүнки у: «хәлқим жәңгә учрап қалса, қорқуп пушайман қилип, Мисирға йенип кетиши мүмкин» дөп ойлиған еди. ¹⁸ Шу сәвәптин Худа хәлиқни айландуруп, Қизил Деңиз тәрәптики чөлниң йоли билән башлап маңди. Шундақ қилип Исраиллар Мисирдин чиққинида, қураллинип жәңгә тәйяр болуп тәртип билән маңди.

¹⁹ Муса Йүсүпниң сүйәклириниму биллә еливалди; чүнки Йүсүп әслидә Исраилниң оғуллири болған *қериндашлирини*: «Худа чоқум силәрни йоқлап һалиңлардин хәвәр алиду; шу чағда силәр мениң сүйәклиримни мошу йәрдин биллә елип кетиңлар» дөп қәсәм қилдурған еди. □ ■

²⁰ Андин улар Суккоттин чиқип, чөлниң четидики Етам дегән йәрдә чедирлирини тикти.

²¹ Әнди Пәрвәрдигар уларға йол көрситишкә күндүзи бир булут түврүгидә, кечиси йоруклуқ беришкә от түврүгидә болуп уларниң алдида жүрәтти. Шуниң билән улар кечә-күндүз йол жүрәләйтти. ²² Булут түврүги күндүзи, от түврүги кечиси хәлиқтин айрилмай, алдида жүрәтти.

□ **13:12** «... һәммә тунжа әркәклириму Пәрвәрдигарға мәнсул болсун» — Пәрвәрдигар Мисирда барлиқ тунжиларни өлүмдин қутқузған болуп, уларниң һәммиси «өлүмдин тирилгәндәк» униңға мәнсул еди. Амма (инсан болсун, мал болсун) тунжа туғулғанлар болса пүткүл аилигә вәкилик қилатти. ■ **13:12** Мис. 22:30; 34:19; Лав. 27:26; Чөл. 8:17; Әз. 44:30 □ **13:13** «ешәкләрниң һәммә тунжилириниң орниға бирдин қоза бәргин...» — умумән ейтқанда, улақларни қурбанлиқ қилишқә болмайтти; пәқәт қой, кала, оғлақ вә кәптәр қатарлиқларла болатти. Йәнә келип, улақларниң орниға қойларни қурбанлиқ қилишқә рухсәт берилишидә улақларниң иқтисадий қиммитиниң жуқурилиги нәзәргә елинған. ■ **13:16** Мис. 13:9; Қан. 6:8; Пәнд. 3:3 □ **13:19** «...йоқлап һалиңлардин хәвәр алиду» — бу ибраний тилида пәқәт «йоқлап» дегән бирла сөз билән ипадилиниду. ■ **13:19** Яр. 50:25; Йә. 24:32

14

Исраилларниң Қизил Деңиздин өтүши

¹ Пәрвәрдигар Мусаға: ² — Сән Исраилларға: «Силәр бурулуп Мигдол билән деңизниң арилиғидики Пи-Һаһиротниң алдиға берип чедир тикиңлар; Баал-Зефонниң удулидики деңизниң бойида чедир тикиңлар», дегин. □ ■ ³ Шуниң билән Пирәвн: «Исраиллар зиминда езип қалди, чөлниң ичидә қамилип қалди» дәп ойлайду; ⁴ Исраилларни қоғлисун дәп Мән Пирәвнниң көңлини қаттиқ қилимән; шундақ қилип, Мән Пирәвн вә униң пүткүл қошунлири арқилиқ Өз улуклуғумни аян қилимән; вә мисирлиқлар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни билиду, — деди.

Исраиллар Худаниң сөзи бойичә қилди. ■

⁵ «У хәлиқ қечип кәтти» дәп Мисирниң падишасиға хәвәр бериливиди, Пирәвн билән әмәлдарлири хәлиқ тоғрисидики қараридин йенип: «Исраилларни куллуқтин қоювәткинимиз, бу зади немә қилғинимиз?!» — дейишти.

⁶ Пирәвн дәрһал жәң һарвусини қоштуруп, өз хәлқини башлап йолға чиқти. ⁷ У йәнә алтә йүз хилланған жәң һарвуси, шундақла Мисирдики барлиқ жәң һарвулирини жиғдуруп, уларниң һәр биригә ләшкәр башлиқлирини олтарғузуп елип маңди. ⁸ Пәрвәрдигар Мисирниң падишаси Пирәвнниң көңлини қаттиқ қилғини үчүн, у Исраилларни қоғлиди. Бу чағда Исраиллар қоллирини егиз кәтиришкән һалда Мисирдин чиқип болған еди. □

⁹ Мисирлиқларниң һәммиси йәни Пирәвнниң барлиқ атлири билән жәң һарвулири, атлиқ ләшкәрлири билән пүткүл қошуни уларни қоғлап, Исраиллар деңиз бойиға чедир тиккән жайда, йәни Пи-Һаһиротниң йенида, Баал-Зефонниң удулида уларға йетишти. ■

¹⁰ Пирәвн йеқинлашқанда, Исраиллар бешини кәтирип қаривиди, мана, мисирлиқлар уларниң арқисидин жүрүш қилип қоғлап келивататти! Шундәк Исраиллар толиму қорқушуп, Пәрвәрдигарға нида-пәряд кәтәрди. ¹¹ Улар Мусаға: — Мисирда гәристан тепилмасмиди, сән бизни чөлдә өлсун дәп мошу йәргә елип кәлдиңғу?! Бизни Мисирдин елип чиқип, бизгә мундақ қилғиниң немиси?! ¹² Мисирда турған вақтимизда биз саңа: «Бизни мисирлиқларниң қуллуғида болушимизға қойғин, биз билән кариң болмисун» дәп ейтмиғанмидуқ? Мисирлиқларниң қуллуғида болғинимиз чөлгә келип өлгинимиздин әвзәл болатти! — деди. ■

¹³ Буниң билән Муса хәлиқкә: — Қорқмай, тик туруңлар, Пәрвәрдигарниң бүгүн силәргә жүргүзидиған нижәтини көрисилә; чүнки силәр бүгүн көргән мисирлиқларни иккинчи көрмәйсиләр. ¹⁴ Пәрвәрдигар силәр үчүн жәң қилиду, лекин силәр болсаңлар жим турсаңларла болди, деди.

¹⁵ Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Немишкә сән Маңа пәряд кәтирисән? Исраилларға: «Алдиға меңиңлар» дәп буйруғин. ¹⁶ Лекин сән һасаңни кәтирип қолуңни деңизға узитип, уни иккигә бөлгин; шундақта, Исраиллар деңизниң оттурисидин қуруқ йәр билән өтүп кетиду. □

¹⁷ Мана, Мән уларни қоғлисун дәп мисирлиқларниң көңүллирини қаттиқ қилимән, шуниң билән Мән Пирәвн вә униң пүткүл қошуни, жәң һарвулири вә атлиқлири арқилиқ Өз улуклуғимни аян қилимән. ¹⁸ Шундақ қилип, Мән Пирәвн вә униң жәң һарвулири вә атлиқлири арқилиқ Өз улуклуғимни аян қилғинимда, мисирлиқлар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни билиду, деди.

¹⁹ Исраилниң қошуниниң алдида жүрүватқан Худаниң Пәриштиси әнди уларниң кәйнигә өтти; шуниңдәк уларниң алдида маңған булут түврүгиму уларниң кәйнигә йөткилип, □

²⁰ мисирлиқларниң чедирғаһи билән Исраилниң чедирғаһиниң арилиғида тохтиди; бу булут

□ **14:2** «деңиз» — «Қизил Деңиз»ни көрситиду. Хәритини көрүң. ■ **14:2** Чөл. 33:7 ■ **14:4** Мис. 4:21; 10:20

□ **14:8** «қоллирини егиз кәтиришкән һалда» — хошаллиқ, мәртанилик билән, демәк. ■ **14:9** Йә. 24:6 ■ **14:12** Мис. 6:9 □ **14:16** «өтүп кетиду» — бу иккинчи «өтүп кетиш»тур. «өтүп кетиш һейти»да алдинқи вә бу «өтүп кетиш» әслиниду (12:13, 23ниму көрүң). □ **14:19** «Худаниң Пәриштиси» — бу зат тоғрилиқ 3:2 вә униң изаһатини көрүң.

бир тәрәптә қараңғулуқ чүшүрүп, йәнә бир тәрәптә кечини йорутти. Буниң билән пүтүн бир кечә бир қошун йәнә бир қошунға йеқин келәлмиди. □

²¹ Муса қолини деңизниң үстигә узатти; Пәрвәрдигар пүтүн кечә шәриқтин күчлүк бир шамал чиқирип, деңизниң сүйини кәйнигә яндурди; У сун ияндуруп деңизни қуруқ йәр қилди, сулар иккигә бөлүнди. ■ ²² Шу тәриқидә Исраиллар деңизниң оттурисидики қуруқ йәрдин меңип, өтүп кәтти; сулар болса уларниң оң вә сол йенида көтирилип тамдәк туратти.

□ ■ ²³ Амма мисирлиқлар уларни қоғлап келивататти — Пирәвнниң барлиқ атлири, жәң һарвулири вә атлиқ ләшкәрлири уларниң кәйнидин деңизниң оттурисигичә кәлди. ²⁴ Таң атқанда шундақ болдики, Пәрвәрдигар от билән булут түврүгидә туруп мисирлиқларниң қошуниға қариди вә мисирлиқларниң қошуниға паракәндичилик чүшүрди. ²⁵ У уларниң һарвулириниң чақлирини патқузуп, һайдап меңишини мүшкүл қилди. Мисирлиқлар: — Жүрүңлар, Исраилниң алдидин қачайли, чүнки Пәрвәрдигар улар үчүн мисирлиқларға қарши жәң қиливатиду, — дейишти. □

²⁶ Пәрвәрдигар Мусаға: — Сулар йенип мисирлиқларниң үстигә, уларниң жәң һарвулириниң үстигә вә атлиқлириниң үстигә еқип берип, уларни чөктүрүвәтсун дәп қолуңни деңизниң үстигә узатқин, — деди.

²⁷ Муса қолини деңизниң үстигә узитивиди, таң атқанда деңизниң сүйи йәнә әслий һалитигә йенип кәлди. Қечиватқан мисирлиқлар еқинға қарши жүгүрүшти, Пәрвәрдигар уларни деңизниң оттурисидә моллақ атқузди. ²⁸ Су әслигә йенип келип, жәң һарвулири билән атлиқларни, йәни Исраилларниң арқидин қоғлап деңизға киргән Пирәвнниң пүткүл қошунини фәриқ қиливатти; улардин бириму сақ қалмиди. ■ ²⁹ Лекин Исраиллар деңизниң оттурисидики қуруқ йәр билән меңип өтүп кәтти; сулар уларниң оң вә сол йенида көтирилип тамдәк туратти. ■ ³⁰ Шу тәриқидә Пәрвәрдигар у күни Исраилларни мисирлиқларниң қолидин қутқузди; Исраиллар мисирлиқларниң деңизниң бойида өлүк ятқинини көрди. ³¹ Исраил хәлқи Пәрвәрдигарниң мисирлиқларға ишләткән зор қудритини көрүп, Пәрвәрдигардин қорқти; улар Пәрвәрдигарға вә униң қули Мусаға ишәнди.

15

Мусаниң Худаға мәдһийә оқуши

¹ Шу чағда Муса билән Исраиллар Пәрвәрдигарға мәдһийә оқуп муну күйни ейтти: —

«Мән Пәрвәрдигарни мәдһийиләп күй ейтай,
Чүнки У карамәт улуклуғини көрсәтти;

У ат вә мингүчини деңизға ташливатти. □ ■

² Мениң күчүм һәм мениң күйүм Яһ Өзидур;

У маңа нижат болди;

У мениң Тәңримдур, мән Уни улуклаймән;

У мениң атамниң Худасидур, мән Уни алий дәп мәдһийиләймән. □ ■

³ Пәрвәрдигар жәңчидур,

Яһвәһ Униң намидур. □

⁴ Пирәвнниң жәң һарвулирини һәм қошунлирини деңизға ташливатти;

□ **14:20** «бу булут бир тәрәптә қараңғулуқ чүшүрүп...» — шу вақит айнаң оттуриси болғачқа, адәттә айдиң болатти. ■ **14:21** Йә. 4:23; Зәб. 77:13; 105:9; 113:1-7 □ **14:22** «өтүп кәтти» — Йәһудийлар «өтүп кетиш» һейтини тәбриклигәндә, мошу Қизил Деңиздин «өтүп кетиш» ниму әсләп тәбрикләйду. ■ **14:22** 1Кор. 10:1; Ибр. 11:29 □ **14:25** «у уларниң һарвулириниң чақлирини патқузуп,...» — башқа бир нәччә хил тәржимилириму учриши мүмкин.

■ **14:28** Зәб. 77:53; 105:11 ■ **14:29** Зәб. 76:20 □ **15:1** «У карамәт улуклуғини көрсәтти» — яки «У шанлиқ гәлибә кучти». ■ **15:1** Зәб. 105:12 □ **15:2** «Яһ» — Мошу тәржимидә биз Худаниң «Яһвәһ» яки «Йәһоваһ» дегән намини «Пәрвәрдигар» дәп тәржимә қилдуқ. «Яһ» болса «Яһвәһ» дегән бу исминиң қисқартилған шәклидур. ■ **15:2** Зәб. 17:3; Зәб. 117:14; Йәш. 12:2 □ **15:3** «Яһвәһ» — Мошу тәржимидә биз Худаниң «Яһвәһ» яки «жәһоваһ» дегән намини адәттә «Пәрвәрдигар» дәп тәржимә қилдуқ. Мәнаси «Әзәлдин Болғучи». 3:13-14 вә изаһатни көрүң.

Униң алий ләшкәр башлиқлири Қизил Деңизда ғәриқ қилинди.

⁵ Чоңқур сулар уларни көмүвәтти,
Улар худди таштәк деңиз тегигә чөкүп кәтти.■

⁶ Сениң оң қолуң, әй Пәрвәрдигар,
Қудрити билән шан-шәрәп тапти;
Сениң оң қолуң, әй Пәрвәрдигар,
Дүшмәнни кукум-талқан қиливәтти.■

⁷ Өз улуклуғуңниң һәйвиси билән өзүңгә қарши чиққанларни набут қилдиң,
Сән отлуқ ғәзивиңни әвәттиң,
У саманни көйдүргән оттәк уларни жутувәтти.

⁸ Димиғиңниң нәпәси билән сулар дөң болуп өрлиди,
Жушқунлиған долқунлар дөң кәби тик турди,
Деңизниң оттурисидики чоңқур сулар қатуруп қоюлди.□ ■

⁹ Дүшмән деди: «Мән уларни қоғлаймән, йетишимән, олжа елип үләштүримән,
Улардин дәрдимни чиқиримән,
Қиличимни суғуруп, өз қолум билән уларни набут қилимән».

¹⁰ Лекин Сән нәпәсиң билән пүвлидиң,
Деңиз уларни көмүвәтти;
Улар жушқунлуқ суларда қоғушундәк чөкүп кәтти.■

¹¹ Илаһларниң арисидә, әй Пәрвәрдигар,
Ким Сениң тәндишиң болсун?
Пак-муқәддәслик ичидә Өз һәйвитиңни көрситидиған,
Һәмд-мәдһийиләр арисидә дәһшәтлик туридиған,
Мөҗизә-карамәт яритидиған,
Сәндәк ким болсун?

¹² Сән оң қолуңни узитишиң билән,
Йәр-зимин уларни жутувәтти.

¹³ Лекин Өзүңгә һәмжәмәт қилип қутқузған қовмни рәһимдиллиғиң билән башлап чиқтиң;
Сән уларни Өз муқәддәс маканиңға қудритиң билән һидайәт қилип йетәклидиң.□

¹⁴ Ят хәлиқләр буни аңлап, титришип кәтти;
Филистийәдә туруватқанларни толғақтәк азап тутти.

¹⁵ Андин Едомниң әмирлири дәккә-дүккигә чүшти;
Моабниң палванлирини болса, раса титрәк бәсти;
Қанаан зиминидикиләрниң жүриги су болуп ақти;■

¹⁶ Қорқунуч вә дәһшәт уларни бәсти;
Билиғиңниң һәйвити билән улар худди таштәк мидирлалмай қалди;
Хәлқиң өтүп кәткичә, и Пәрвәрдигар,
Өзүң рәнә төләп һәр қилған хәлқиң өтүп болғичә.□ ■

¹⁷ Уларни башлап кирип,
Өз мирасиң болған тағда көчәттәк тикисән,
Өз маканиң қилған жайға, и Пәрвәрдигар,
Өз қоллириң тәйярлиған муқәддәс жайға, и Рәб, уларни елип барисән.

¹⁸ Пәрвәрдигар әбәдил-әбәткичә падиша болуп һөкүм сүриду!

■ 15:5 Нәһ. 9:11 ■ 15:6 Зәб. 117:15,16 □ 15:8 «Димиғиңниң нәпәси билән» — яки «қәһриңниң роһи билән».

■ 15:8 Йәш. 63:12,13; һаб. 3:10 ■ 15:10 Зәб. 73:13; 105:11 □ 15:13 «Һәмжәмәт қилип қутқузған» — мошу ибарә ибраний тилида «даал» дегән бир пейл биләнла ипадилиниду. Бу пейл тоғрилиқ «Тәбирләр» вә «Аюп» 19:25 вә изаһатиниму көрүң. «Өз муқәддәс маканиңға» — ибраний тилида «Өз муқәддәслиғиңниң маканиға». ■ 15:15 Қан. 2:4

□ 15:16 «Өзүң рәнә төләп һәр қилған хәлқиң» — бу уқум жуқуриқи 13-айәттики «Сән һәмжәмәт қилип қутқузған... хәлқиң» дегән уқумға йеқиндур. «... Өзүң рәнә төләп һәр қилған хәлқиң өтүп болғичә» — бу айәт бешарәт болуп: (1) Қанаандики хәлиқ вә Моабтики аһалиләр Худаниң хәлқиңниң Мисирдин чиққинини аңлап улардин интайин қорқиду («Йә.» 2:8-11ни көрүң); (2) кейинки күнләрдә Исраил Қанаан зиминини егиләшкә Иордан дәриясидин «өтиду». Бу иш болғичә һеч қандақ башқа әл-милләт уларниң йолини тосувалалмайду (17-айәтни көрүң). ■ 15:16 Қан. 2:25; 11:25; Йә. 2:9

19 Чүнки Пирэвнниң атлири,
 Жәң һарвулири атлиқлири билән биллә деңизға кирип болди;
 Пәрвәрдигар деңизниң сулирини уларниң үстигә яндурди,
 Лекин Исраиллар болса деңизниң оттурисидин қуруқ йәрдин меңип өтүп кәтти».□

20 Андин һарунниң һәдиси пәйғәмбәр Мәрйәм қолиға дапни алди, барлиқ қиз-аялларму қолиға дап елип, уссул ойнишип униңға әгәшти. ■

21 Мәрйәм уларға жававән мундақ күйни оқуди: —

«Пәрвәрдигарни мәдһийиләп күй ейтиңлар,
 Чүнки У зор улуклуғини көрсәтти;
 У ат вә мингүчини деңизға ташливәтти!».□

Худа хәлиқни синайду — Мараһтики аччиқ су

22 Андин Муса Исраилларни Қизил Деңиздин башлап, Шур чөлигә елип барди. Улар уда үч күн чөлдә жүрүп, су тапалмиди. ²³ Андин улар Мараһқа йетип кәлди; лекин у йәрниң сүйи аччиқ болуп, сүйини ичкили болмайтти; шуңа у жайниң нами «Мараһ» дәп қоюлған. □ ■ ²⁴ У вақитта халайиқ: — Биз немә ичимиз? — дәп Мусадин ағринип ғотулдашқили турди.

25 У Пәрвәрдигарға пәрәд кәтәрди; Пәрвәрдигар униңға бир дәрәқни көрсәтти; у дәрәқ яғичини елип, суға ташливиди, су татлиқ суға айланди. У йәрдә Пәрвәрдигар уларға һөкүм-бәлгүлимә бекитип, уларни синап, мундақ деди: — ²⁶ «Әгәр силәр көңүл қоюп Худайиңлар Пәрвәрдигарниң сөзини аңлап, Униң нәзиридә дурус болғанни қилип, әмирлиригә қулақ селип, барлиқ һөкүмлирини тутсаңлар, ундақта, Мән мисирлиқларниң үстигә салған кесәлләрдин һеч бирини үстүңгә салмаймән; чүнки Мәнки силәргә шипалиқ бәргүчи Пәрвәрдигардурмән».□

27 Андин улар Елимға йетип кәлди. Шу йәрдә он икки булақ билән йәтмиш хорма дәриғи бар еди; улар шу йәрдә суларниң бойида чедир тикти.

□ 15:19 «...қуруқ йәрдин меңип өтүп кәтти» — бәзи тәржимиләрдә Мусаниң бу шеири 18-айәт билән тохтайду.

■ 15:20 1Сам. 18:6 □ 15:21 «У зор улуклуғини көрсәтти» — яки «У шанлиқ ғәлибә күчти». □ 15:23 «Мараһ» — «аччиқ» дегән мәнидә. ■ 15:23 Чөл. 33:8 □ 15:26 «Пәрвәрдигарниң сөзини» — ибраний тилида «Пәрвәрдигарниң авазини».

Израилларниң «Мисирдин чиқиш»тики сәпири — Мисирдин Қанаангичә болған сәпәр

«Мисирдин чиқиш»тики сәпәр

16

Манна билән бөдүнә

¹ Андин Израилларниң пүткүл жамаити Елимдин йолға атланди; Мисир зиминидин чиқип, иккинчи ейиниң он бәшинчи күнидә Елим билән Синайниң оттурисидики Син чөлигә йетип кәлди. ■ ² Амма Израилларниң пүткүл жамаити чөлдә Муса билән һарунниң яман гепини қилип ғотулдашқили турди. ³ Израиллар уларға: — Пәрвәрдигарниң қоли бизни Мисир жутидила өлтүрүвәткән болса болмасмиди! Шу йәрдә биз гөш қайнаватқан қазанларни чөридәп олтирип, тойғидәк нан йемигәнмидуқ? Лекин силәр бу жамаәтниң һәммисини ачлиқ билән өлтүрмәкчи болуп бизни бу чөлгә елип кәлдиңлар! — дейишти. □ ■

⁴ Буниң билән Пәрвәрдигар Мусаға: — Мана, Мән асмандин силәргә нан яғдуримән; шуниң билән хәлиқ һәр күни чиқип, бир күнлүк лазимлиғини жиғивалсун. Бу тәриқидә Мән

■ 16:1 Чөл. 33:5-49 □ 16:3 «Пәрвәрдигарниң қоли бизни Мисир жутидила өлтүрүвәткән болса болмасмиди!...» — уларниң қақшашлири толиму орунсиз еди, әлвәттә. Чүнки биринчидин, Израилларниң Мисирдин елип кәлгән чарва маллири аз әмәс еди (12:38ни көрүң). Иккинчидин, улар Мисирда куллуқта болған чағлиридиму улар еришидиған йемәкликләр анчә көп болған әмәс еди («Қан.» 3:7, 8:1-3ни көрүң). ■ 16:3 Чөл. 11:4; 1Кор. 10:10

уларниң Мениң қанун-әмирлиримдә маңидиған-маңмайдиғанлиғини синаймән. ■ ⁵ һәр һәптениң алтинчи күни шундақ болидуки, улар жиғивалғанлирини тәйярлисун; у башқа күнләрдә еришидиғинидин бир һәссә көп болиду, — деди. □ ⁶ Андин Муса билән һарун барлиқ Исраилларға: — Бүгүн ахшам силәрни Мисир зиминидин елип чиққучиниң Пәрвәрдиғар экәнлиғини билисиләр вә ⁷ этә силәр Пәрвәрдиғарниң шан-шәривини көрисиләр; чүнки У силәрниң Униң яман гепини қилип ғотулдашқиниңларни аңлиди; бизгә кәлсәк, силәр яман гепимизни қилип ғотулдиғидәк биз ким едук? — деди.

⁸ Муса йәнә: Пәрвәрдиғар бүгүн ахшам силәргә йегили гөш берип, этә әтигәндә тойғидәк нан бәргәндә буни билисиләр; чүнки Пәрвәрдиғар силәр Униң яман гепини қилип ғотулдиғиниңларни аңлиди. Әнди биз немә едук? Силәрниң ғотулдашқиниңлар бизләргә қаритилған әмәс, бәлки Пәрвәрдиғарға қаритилғандур, — деди.

⁹ Андин Муса һарунға: — Сән Исраилларниң пүткүл жамаитигә: «Пәрвәрдиғарниң алдиға келиңлар; чүнки У яман гәп билән ғотулдашқиниңларни аңлиди», дәп ейтқин, — деди.

¹⁰ Шундақ болдики, һарун Исраилларниң пүткүл жамаитигә сөzlәп турғинида, улар чөл тәрәпкә қаривиди, мана, Пәрвәрдиғарниң жуласи булутта аян болди. ■ ¹¹ Шуниң билән Пәрвәрдиғар Мусаға мундақ деди: —

¹² — Мән Исраилларниң яман гәп қилип ғотулдашқинини аңлидим; әнди уларға: «Гугумда силәр гөш йәйсиләр вә әтигәндә нандин тоюнисиләр, шуниң билән силәр Мениң Пәрвәрдиғар Худайиңлар экәнлиғимни билип йетисиләр» — дәп ейтқин, деди. □ ■

¹³ Кәчқурунда шундақ болдики, бөдүниләр учуп келип, чедирғаһни қаплап кәтти; әтиси әтигәндә, чедирғаһниң әтрапидики йәрләргә шәбнәм чүшкән еди. ■ ¹⁴ Әтрапта ятқан шәбнәм көтирилип кәткәндин кейин, мана, чөллүкниң йәр йүзидә қиравдәк непиз, кичик-кичик жумилақ нәрсиләр туратти. ■ ¹⁵ Исраиллар уни көргәндә, униң немә экәнлиғини билмиғини үчүн: — Бу немиду? — дәп сорашти.

Муса уларға жававән: — Бу Пәрвәрдиғар силәргә ата қилған озук-түлүктур. ■ ¹⁶ Пәрвәрдиғар шу ишни әмир қилип дедиги, «һәр бириңлар йәйдиғиниңларға қарап униңдин жиғивелиңлар; һәр бириңлар аилидики адәм саниға қарап, һәр бир адәмгә бир омәр миқдарда жиғиңлар; һәр адәм өз чедиридики кишиләр үчүн жиғиңлар» — деди. □

¹⁷ Исраиллар шундақ қилип, бәзиси көпрәк, бәзиси азрак жиғивалди. ¹⁸ Улар уни омәр миқдари билән өлчивиди, көп жиққанларниңкидин ешип кәтмиди, аз жиққанларниңму кәмлик қилмиди; һәр бир киши өз йәйдиғиниға қарап жиққан еди. □ ■ ¹⁹ Муса уларға: — һеч қандақ адәм булардин һеч немини әтигә қалдурмисун, деди.

²⁰ Шундақ болсиму, улар Мусаниң сөзигә қулақ салмиди; бәзиләр униңдин бир қисмини әтигә сақлап қойди. Амма сақлап қойғини қурутлап сесип кәтти. Бу иш үчүн Муса уларға хапа болуп аччиқланди. ²¹ Шу сәвәптин уларниң һәр бири һәр әтигини чиқип өз йәйдиғиниға қарап жиғивалатти; қалғанлири болса аптап чиққанда ерип кетәтти.

²² Лекин алтинчи күни шундақ болдики, улар күнлүк озукниң икки һәссисини жиғди; демәк,

■ **16:4** Зәб. 77:24; 104:40 □ **16:5** «алтинчи күн» — бу жүмә күнидур. Шу күни йәһудийлар жиққан «манна»дин икки күнлүк тамақни тәйярливелиши керәк еди. Чүнки әтиси, йәни йәттинчи күни шабат күни («дәм елиш күни») еди.

■ **16:10** Мис. 13:21 □ **16:12** «гугум» — ибраний тилида «икки кәч арилиғида» дегән сөз билән ипадилиниду. 12:6 вә изаһатни көрүң. ■ **16:12** Юһ. 6:49,58 ■ **16:13** Чөл. 11:31; зәб. 104:40 ■ **16:14** Чөл. 11:7; Нәһ. 9:15; зәб. 77:24; 104:40 ■ **16:15** Юһ. 6:31; 1Кор. 10:3 □ **16:16** «бир омәр» — «әфаһ»ниң ондин бир қисми, йәни икки литрчә еди. □ **16:18** «һәр бир киши өз йәйдиғиниға қарап жиққан еди» — йәнә бир тәржимиси: «һәммәйләнниң жиғивалғини өз еһтияжиға дәлмудәл еди». Бу әйәтни икки хил чүшиниш мүмкин: — (1) Худаниң бәлгүлимиси бойичә бир киши үчүн дәл бир омәр миқдарда йемәклик тәқдим қилинатти. Шуниң билән һәммәйлән жиққандин кейин, омәр миқдари билән өлчигинидә, озук-түлүк («манна»)ни артуқ жиғивалған киши аз жиққан кишигә кам болғанни толдуруп берәтти. Ахир һәммә кишигә керәк болған йемәклик тәң тәмин етиләтти. Бу мөҗизә әмәс, тәбиий иш еди. (2) хәлиқ мәйли көп манна жиққан болсун, яки азрак жиққан болсун, Худаниң карамити билән жиғивалғини дәл өз аилисиниң еһтияжиға мас болди. Бу ишниң өзи мөҗизә еди, әлвәттә. «манна»ниң һәр күни асмандин чүшүши мөҗизә болупла қалмай, маннаниң миқдариму дәл һәммәйләнгә керәк болғанға баравәр еди. Бизниңчә, «2Кор.» 8:15 бойичә, биринчи чүшәнчә тоғра болса керәк; чүнки шу әйәттә расул Павлус «манна жиғиш» дегән ишни мисал қилип, Худаниң бәндилирини бир-биригә беришкә ригбәтләндүриду. ■ **16:18** 2Кор. 8:15

Һәр бир киши үчүн икки омәр миқдарда жиғивалди; андин жамаәт әмирлири һәммиси келип буни Мусаға ейтти.

²³ Муса уларға: — Мана Пәрвәрдигарниң дегини: — Этә арам күни, Пәрвәрдигарға аталған муқәддәс шабат күни болиду; пиширидиғиниңларни пиширип, қайнитидиғиниңларни қайинитип, ешип қалғанниң һәммисини әтигә сақлап қоюңлар, — деди.

²⁴ Улар Муса буйруғандәк, ешип қалғанни әтисигә сақлап қоювиди, улар сесип қалмиди, қурутлапму кәтмиди. ²⁵ Муса уларға: — Буни бүгүн йәңлар; чүнки бүгүн Пәрвәрдигарға аталған шабат күни болғини үчүн бүгүн даладин тапалмайсиләр. ²⁶ Алтә күн силәр жиғсаңлар болиду; лекин йәттинчи күни шабат болғини үчүн у күнидә һеч немә тепилмайду, — деди.

²⁷ Һалбуки, йәттинчи күни хәлиқтин бир нәччиси озук-түлүк жиққили чиқивиди, һеч немә тапалмиди. ²⁸ Пәрвәрдигар Мусаға: «Силәр қачанғичә Мениң әмирлирим вә қанун-бәлгүлимилиримни тутушни рәт қилисиләр? ²⁹ Мана, Пәрвәрдигар силәргә шабат күнини бекитип бәрди; шуңа йәттинчи күни һәр бириңларни өз орнида туруп, сиртларға чиқмисун дәп, алтинчи күни икки күнлүк озук бериду», — деди. ³⁰ Шуниң билән хәлиқ йәттинчи күни арам алди.

³¹ Исраиллар бу озукни «манна» дәп атиди; униң *шәкли* юмғақсүт уруғидәк, рәңги ақ болуп, тәми һәсәлгә миләнгән қотурмачқа охшайтти. □ ■

³² Муса уларға: — Пәрвәрдигарниң әмри шуки, — Кейинки әвлатлириңларға Мән силәрни Мисирдин елип чиққанда, Мән силәргә чөлдә йейишкә ата қилған нанни көрситиш үчүн, униңдин комзәккә бир омәр тошқузуп, улар үчүн сақлап қоюңлар, — деди.

³³ Муса һарунға: — Кәлгүси әвлатлириңларға көрситишкә сақлаш үчүн бир комзәкни елип, униңға бир омәр миқдарда манна селип, Пәрвәрдигарниң һозурида қоюп қойғин, — деди. ■

³⁴ Кейин, һарун Пәрвәрдигар Мусаға буйруғандәк комзәкни сақлаш үчүн уни һөкүм-гувалиқ сандуғиниң алдида қоюп қойди. □

³⁵ Шу тәриқидә Исраиллар адәм олтирақлашқан бир зиминға йетип кәлгичә қириқ жил «манна» йеди; улар Қанаан зимининиң чегаралириға йәткичә манна йеди. ■

³⁶ Әйни чағда бир «омәр» «әфәһ»ниң ондин биригә баравәр еди.

17

Қорам таштин чиққан су

¹ Андин пүткүл Исраил жамаити қопуп, Син чөлидин чиқип, Пәрвәрдигарниң әмри бойичә сәпәр қилип, Рәфидим дегән йәргә келип чедирлирини тикти. Амма у йәрдә хәлиқкә ичкили су йоқ еди. ² Шуниң билән хәлиқ Муса билән жедәллишип: — Бизгә ичкили су бәргин! — деди. Лекин Муса уларға: — Немишкә мениң билән жедәллишисиләр? Немишкә Пәрвәрдигарни синайсиләр? — деди. ■

³ Лекин хәлиқ чаңқап, су тәләп қилип, Мусадин ағринип ғотулдишип: — Сән немишкә бизни, балилиримизни вә мелимизни уссузлуқ билән өлтүрүшкә Мисирдин елип кәлдиң? — деди.

⁴ Шуниң билән Муса Пәрвәрдигарға пәрәд кәтирип: — Бу хәлиқни қандақ қилсам болар?! Улар һелила мени чалма-кесәк қилиши мүмкин! — деди.

⁵ Пәрвәрдигар Мусаға жававән: — Сән Исраилниң ақсақаллиридин бир нәччисини өзүң билән биллә елип чиқип, Нил дәриясиниң сүйини урғиниңда ишләткән һасаңни қолуңға елип

□ **16:31** «манна» — «немә бу?» дегән мәнидә (15-айәтни көрүң). ■ **16:31** Чөл. 11:7 ■ **16:33** Ибр. 9:4 □ **16:34** «һөкүм-гувалиқ» — мошу йәрдә «һөкүм-гувалиқ» Худаниң Исраилға бәрмәкчи болған түп әмирлирини, шундақла униң Исраил билән болидиған әһдисини көрситиду (20-бапни көрүң). Худаниң муқәддәс маһийити вә Характери шу әмирләрдә аян қилинғачқа, «һөкүм-гувалиқ» дәпму атилиду. Шу әмирләр «әһдә сандуғи» ичидә сақлақлиқ таш тахтайләр үстигә пүтүлгән (40:20ни көрүң). «... Уни һөкүм-гувалиқ сандуғиниң алдида қоюп қойди» — әһдә сандуғиниң тәсвирини билиш үчүн 25-бап, 10-22-айәтләргә қаралсун. «Ибр.» 9:4тин қарғанда, «манна» комзики кейинки вақитта әһдә сандуғи ичигә, муқәддәс қанун ташлири алдиға қоюлған. ■ **16:35** Йә. 5:12; Нәһ. 9:15 ■ **17:2** Чөл. 20:3, 4

хәлиқниң алдиға барғин; ■⁶ Мана, Мән шу йәрдә, һорәб теғидики қорам ташниң үстидә сениң алдинда туримән; сән қорам ташни урғин. Буниң билән униңдин хәлиққә ичкили су чиқиду, — деди.

Муса Исраилниң ақсақаллириниң көз алдида шундақ қилди. □ ■⁷ Муса Исраилларниң жедәлләшкини вә уларниң «Пәрвәрдигар аримизда зади барму-йоқму?» дейишип Пәрвәрдигарни синигини үчүн, у йәрни «Массаһ» вә «Мәрибаһ» дәп атиди.□

Амаләкләр билән жәң қилиш

⁸ Шу чағда Амаләкләр келип Рәфидимдә Исраилға һужум қилди. ■⁹ Муса Йәшуаға: Сән өзимиздин Амаләк билән жәң қилишқа адәм таллиғин. Мән әтә Худаниң һасисини қолумға елип дөңниң чоққисидә туруп туримән, деди.□¹⁰ Йәшуа Муса буйруғинидәк қилип, Амаләкләр билән жәң қилди. Муса, һарун вә Хур дөңниң чоққисига чиқти. ¹¹ Шундақ болдики, Муса қолини көтирип турса, Исраил ғалип келәтти, лекин у қолирини пәскә чүшүрүп турса, Амаләк ғалип келәтти. ¹² Мусаниң қолири еғирлишип кәтти; улар бир ташни елип келип униң астиға қойди; у униң үстидә олтарди; андин һарун билән Хур бири бир тәрипидә, бири йәнә бир тәрипидә униң қолирини йөләп турди; бу тәриқидә униң қолири таки күн патқичә мәзмут турди. ¹³ Шундақ қилип, Йәшуа Амаләк вә униң хәлқини қиличлап набут қилди.□

¹⁴ Пәрвәрдигар Мусаға: — Бир әслимә болсун дәп бу ишларни бир китапқа йезип қалдурғин, шундақла шуларни Йәшуаниң қулақлириға оқуп бәр; чүнки Мән Амаләкниң намини асманларниң астидин, һәтта адәмләрниң есидинму мутләк өчүрүветимән, деди.■

¹⁵ Андин Муса бир қурбанғаһни ясап, намини «Пәрвәрдигар туғумдур» дәп атиди □¹⁶ вә Муса: — Яһниң тәхти алдида бир қол көтирилип: — «Пәрвәрдигар әвлаттин әвлатқичә Амаләккә қарши жәң қилиду» дейилгән еди, — деди.□ ■

18

Йәтрониң Мусани Зиярәт қилиши вә униңға несинәт қилиши

¹ Мусаниң қейинатиси, йәни Мидиянниң каһини Йәтро Худаниң Муса үчүн һәмдә Өз хәлқи Исраил үчүн барлиқ қилғанлири тоғрилиқ аңлиди, йәни Пәрвәрдигарниң Исраилни Мисирдин чиқарғанлиғидин хәвәр тапти. ■²⁻³ Шуниң билән Мусаниң қейинатиси Йәтро Мусаниң әслидә өз йениға әвәтивәткән аяли Зиппораһ вә униң икки оғлини елип йолға чиқти (биринчи оғлиниң исми Гәршом дәп қоюлған еди; чүнки Муса: «мән яқа жутта мусапир болуп туруватимән» дегән еди. □ ■⁴ Йәнә бириниң исми Әлиезәр дәп қоюлған еди; чүнки Муса: «Атамниң Худаси маңа ярдәмдә болуп, мени Пирәвнниң қиличидин қутқузди», дегән еди). □⁵ Шундақ қилип Мусаниң қейинатиси Йәтро Мусаниң оғуллири билән аялини елип, Мусаниң чөлдә, Худаниң теғиниң йенида чедир тикгән йеригә йетип кәлди.

⁶ У әслидә Мусаға: — «Мана, мәнки қейинатаң Йәтро сениң аялиңни вә униң икки оғлини елип йениңға кетиватимән» дәп хәвәр әвәткән еди. ⁷ Шуниң билән Муса өз қейинатисиниң

■ **17:5** Мис. 7:20 □ **17:6** «Һорәб теғи» — Синай теғиниң башқа бир исми. ■ **17:6** Чөл. 20:9; Зәб. 77:15-16; 113:8; 1Кор. 10:4 □ **17:7** «Массаһ» — «синаш» дегән мәнидә, «Мәрибаһ» — «жедәл-мажра» дегән мәнидә. ■ **17:8** Қан. 25:17,18 □ **17:9** «Сән өзимиздин Амаләк билән жәң қилишқа адәм таллиғин» — яки «Сән өзимизгә адәмләрни таллап, Амаләк билән соқушқили чиққин». □ **17:13** «қиличлап,...» — ибраний тилида «қилич биси билән уруп,...». ■ **17:14** Чөл. 24:20; Қан. 25:17, 18, 19; 1Сам. 15:2, 3 □ **17:15** «Пәрвәрдигар туғумдур» — ибраний тилида «Яһвәһ-нисси». □ **17:16** «Яһ» — «Яһвәһ» (Пәрвәрдигар)ниң қисқартилма шәклидур. «Яһниң тәхти алдида бир қол көтирилип: ....» — кимниң қолиниң Худаниң тәхти алдида көтирилгәнлиги ениқ ейтилмайду; бизниңчә бу сирлиқ иш әршәтә Худаниң алдида йүз бәргән болуп, қәсәм қилип «көтирилгән қол» болса «Пәрвәрдигарниң қоли» («Йәш.» 25:10, 41:20, 53:1, 66:14, «Юһ.» 12:38), йәни «Пәрвәрдигарниң Қули» болған Мәснә («Йәш.» 42:1, 19, 49:6, 52:13)ни көрсәтсә керәк. ■ **17:16** 1Сам. 15:2 ■ **18:1** Мис. 2:16; 3:1 □ **18:2-3** «Гәршом» — «яқа жутлуқ» дегән сөз билән аһаңдаш. ■ **18:2-3** Мис. 2:22 □ **18:4** «Әлиезәр» — «Худайим ярдәмдур» дегән мәнидә.

алдиға чиқип, тазим қилип, уни сөйди. Улар бир-биридин һал-әһвал соришип чедирға кирди; ⁸ Андин Муса қийнатисиға Исраилниң вәжидин Пәрвәрдигарниң Пирәвн вә мисирлиқларға қилған һәммә әмәллирини сөзләп, уларниң йол бойи бешиға чүшкән жәбир-жапаларни баян қилип, Пәрвәрдигарниң қандақ қилип уларни қутқузғинини ейтип бәрди.

⁹ Буни аңлап Йәтро Пәрвәрдигарниң Исраилға көрсәткән барлиқ яхшилиғидин, уларни мисирлиқларниң қолидин қутқузғанлиғидин шатланди. ¹⁰ Йәтро *шадлинип*: — Силәрни мисирлиқларниң вә Пирәвнниң қолидин қутқузған Пәрвәрдигарға тәшәккүрләр болғай! У бу қовмни мисирлиқларниң қолидин қутқузди! ¹¹ Мән Пәрвәрдигарниң барлиқ илаһлардин үстүн туридиғанлиғини әнди билдим; чүнки У дәл улар йоғанчилиқ қилған ишта Өзиниң улардин үстүн туридиғанлиғини намайән қилди — деди. □ ■

¹² Андин Мусаниң қейинатиси Йәтро Худаға атап бир көйдүрмә қурбанлиқ вә бир нәччә *тәшәккүр* қурбанлиқлирини елип кәлди; һарун билән Исраилниң һәр бир ақсақили Мусаниң қейинатиси билән биллә Худаниң һозурида таам йейишкә кәлди. □

Йәтрониң ақиланә мәслиһити

¹³ Этиси Муса хәлиқниң иш-дәвалири үстидин һөкүм чиқиришкә олтарди; хәлиқ әтигәндин тартип кәчкичә Мусаниң чөрисидә турушти. ¹⁴ Мусаниң қейинатиси униң хәлқи үчүн қилған ишлирини көргәндә униңдин: — Сениң хәлиқкә қиливатқан бу ишиң зади немә иш? Немишкә сән бу *ишта* ялғуз олтирисән, барлиқ хәлиқ немә үчүн әтигәндин кәчкичә сениң чөрәндә туриду? — деди.

¹⁵ Муса қейинатисиға жавап берип: — Хәлиқ Худадин йол издәшкә мениң қешимға келиду. ¹⁶ Качанки уларниң бир иш-дәваси чиқса улар йенимға келиду; шуниң билән мән уларниң оттурисида һөкүм чиқиримән вә шундақла Худаниң қанун-бәлгүлимилирини уларға билдүримән, — деди.

¹⁷ Мусаниң қейинатиси униңға: — Бу қилғиниң яхши болмапту. ¹⁸ Сән жәзмән өзүңни һәмдә чөрәндә турған хәлиқниму чарчитип қойисән; чүнки бу иш саңа бәк еғир келиду. Сән уни ялғуз қилип йетишәлмәйсән. ¹⁹ Әнди мениң сөзүмгә қулақ салғин, мән саңа бир мәслиһәт берәй вә *шундақ қилсаң*, Худа сениң билән биллә болиду: — Сән өзүң Худаниң алдида хәлиқниң вәкили болуп, уларниң ишлирини Худаға мәлум қилғин; ²⁰ сән хәлиқкә қанун-бәлгүлимиләрни үгитип, маңидиған йолни көрситип, уларниң қандақ бурчи барлиғини уқтурғин. ²¹ Шуниң билән бир вақитта сән пүткүл хәлиқниң арисидин Худадин қорқидиған, нәпсанийәтчиликни яман көридиған һәм қабилыйәтлик һәм диянәтлик адәмләрни тепип, уларни хәлиқниң үстигә баш қилип, бәзисини миң беши, бәзисини йүз беши, бәзисини әллик беши, бәзисини он беши қилип тайинлиғин. □ ²² Шуниң билән булар һәр қандақ вақитта хәлиқниң иш-дәвалирини сорайду. Әгәр чоң бир иш-дәва чиқип қалса, буни саңа тапшурсун; лекин һәммә кичик иш-дәваларни улар өзлири бежирисун. Шундақ қилип, улар сениң вәзипәңни йениклитип, жүкүңни көтиришүп бериду. ²³ Әгәр шундақ қилсаң вә Худа саңа шундақ буйруса, өзүң *вәзипәңдә* пут тирәп туралайсән вә хәлқиңму хатиржәмлик билән өз жайиға қайтип кетиду, деди.

²⁴ Муса қейинатисиниң сөзигә қулақ селип дегининиң һәммисини қилди. ■ ²⁵ Муса пүткүл Исраил арисидин қабилыйәтлик адәмләрни таллап, уларни хәлиқниң үстигә баш қилип, бәзисини миң беши, бәзисини йүз беши, бәзисини әллик беши, бәзисини он беши қилип қойди. ²⁶ Булар һәр қандақ вақитта хәлиқниң иш-дәвалирини сорап турди; тәсрәк иш-дәваларни болса, Мусаға йоллайтти, кичик иш-дәваларни болса өзлири сорайтти.

□ **18:11** «улар йоғанчилиқ қилған ишта» — мошу йәрдә «улар» сахта илаһлар, бутларни көрситиду (12:12, 15:11ни көрүң). Бәзи алимлар бу сөз мисирлиқларни көрситиду, дәп қарайду. ■ **18:11** Мис. 1:10,16,22; 5:7; 14:18 □ **18:12** «тәшәккүр қурбанлиқлири» — ибраний тилида «зәбақ» дейилиду. һарун вә ақсақалларниң Йәтро билән биллә шу қурбанлиқлардин йегәнлиги уларниң тәшәккүр қурбанлиғи екәнлигини испатлайду. Чүнки «тәшәккүр қурбанлиқлири»дин сунғучи кишиму йесә болатти. □ **18:21** «диянәтлик адәмләр» — ибраний тилида «һәқиқәткә тәвә адәмләр». ■ **18:24** Қан. 1:9

27 Андин Муса қейинатисини йолға селип қойди, у өз жутига қайтип кәтти.

19

Исраиллар Синай тегида

1 Исраиллар Мисир зиминидин чиқип, дәл үчинчи ейиниң башланған күни Синай чөлигә йетип кәлди. □ 2 Улар Рәфидимдин чиқип, Синай чөлигә йетип келип, чөлдә чедир тикти; Исраил шу йәрдә, тағниң удулида тохтап чедир тикти. 3 Муса Худаниң алдиға чиқивиди, Пәрвәрдигар тағдин униңға хитап қилип мундақ деди: — Сән Яқупниң жәмәтигә сөз қилип, Исраилларға муну хәвәрни йәткүзгин: — ■ 4 «Мениң мисирлиқларға немә қилгинимни, шундақла Мән силәрни худди бүркүт балилирини қанатлириға миндүрүп елип жүргәндәк, өз қешимға елип кәлгинимни өзүңлар көрдүңлар. □ ■ 5 Энди силәр дәрһәқиқәт Мениң сөзүмни аңлап, әһдәмни тутсаңлар, ундақта барлиқ әлләрниң арисидә Маңа хас бир гөһәр болисиләр — чүнки пүткүл йәр Мениңкидур — ■ 6 вә силәр Маңа каһинлардин тәркиб тапқан хас бир падишалиқ вә муқәддәс бир қовм болисиләр». Мана бу сән Исраилларға дейишиң керәк болған сөзләрдур, — деди. □ ■

7 Шунинң билән Муса йенип келип, хәлиқниң ақсақаллирини чақиртип, Пәрвәрдигар униңға буйруған шу сөзләрниң һәммисини уларға йәткүзди.

8 Хәлиқниң һәммиси бир еғиздин: — Пәрвәрдигар буйруғанниң һәммисигә чоқум әмәл қилимиз! — дәп жавап бәрди. Андин Муса хәлиқниң жавап сөзлирини Пәрвәрдигарниң қешиға берип йәткүзди. ■

9 Пәрвәрдигар Мусаға: — Мана, Мән саңа сөз қилгинимда хәлиқ авазимни аңлисун, һемишә саңа ишәнсун дәп, йениңға қара булутниң қараңғулуғи ичидә келимән, дәп ейтти. Мусаму хәлиқниң дегәнлирини Пәрвәрдигарға аңлатти.

10 Пәрвәрдигар Мусаға йәнә: — Сән хәлиқниң қешиға берип, бүгүн вә әтә уларни пак-муқәддәс қилип, кийим-кечәклирини жуйдурғин. 11 Улар үчинчи күнигә тәйяр турсун; чүнки үчинчи күни барлиқ хәлиқниң көз алдида Пәрвәрдигар Синай тегиға чүшиду. 12 Сән хәлиқ үчүн тағниң әтрапиға бир пасил қилип, уларға: «Силәр еһтият қилиңлар, таққа чиқмаңлар яки униң етигигә тегип кәтмәңлар. Кимки таққа тәгсә өлтүрүлмәй қалмайду; □ ■ 13 Униңға һәтта бирәр қоли тегип кәтсиму, чалма-кесәк қилип өлтүрүлсун яки оқ етип өлтүрүлсун. Мәйли һайван яки инсан болсун, шундақ қилса, тирик қалдурулмисун» — дәп ейтқин. Лекин Канай узун челинса, улар тағниң түвигә чиқсун, деди. □

14 Муса тағдин чүшүп хәлиқниң қешиға берип, хәлиқни Худаға атап муқәддәс қилди; улар кийим-кечәклирини жуйди. 15 Андин Муса хәлиққә: — Үчинчи күнигә тәйяр туруңлар; һеч ким аяли билән йеқинчилик қилмисун, деди. ■

16 Үчинчи күни болғанда, таң йоруши билән шундақ болдики, гүлдүрмамилар гүлдүрләп, чақмақ чекип, тағ үстидә қоюқ бир парчә булут пәйда болди, зор қаттиқ челинған канайниң авазы аңланди. Буни көрүп чедиргаһдики пүткүл хәлиқ қорқунучидин титрәп кәтти. □ ■

□ **19:1** «үчинчи ейиниң башланған күни» — башқа бир хил тәржимиси бойичә «үчинчи ай» жилиң (календарниң) үчинчи ейини көрситиду. ■ **19:3** Рос. 7:38 □ **19:4** «худди бүркүт балилирини қанатлириға миндүрүп елип жүргәндәк,...» — бәзидә ана бүркүт балилириға учушни үгәткәндә уларни дүмбисигә миндүрүп учиду. ■ **19:4** Қан. 29:1; 32:11 ■ **19:5** Қан. 7:6; 10:14,15; 14:2; 26:18; Зәб. 134:4; Йәш. 41:8; Тит. 2:14 □ **19:6** «силәр маңа каһинлардин тәркиб тапқан хас бир падишалиқ... болисиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «силәр маңа падишалар вә каһинлар...болисиләр». ■ **19:6** 1Пет. 2:9 ■ **19:8** Мис. 24:3 □ **19:12** «хәлиқ үчүн тағниң әтрапиға» — яки «хәлиқ әтрапиға». ■ **19:12** Ибр. 12:18 □ **19:13** «Униңға... тегип кәтсиму» — демәк, таққа тегитиш. Башқа бир хил тәржимиси «униңға (таққа тәккән кишигә) адәмниң қоли тәгмисун...». «чалма-кесәк қилинсун яки оқ етип өлтүрүлсун» — демәк, таққа тәккән кишини өлтүрүши керәк; бирақ хилаплиқ қилған ундақ бир кишини тағ етигидә (қәтһий чәкләнгән жайға киргәнлиги сәвәплик) өлтүрүш үчүн һәр қандақ киши униңға тәгсә яки униңға йеқин барса болмайтти; шуңа уни чалма-кесәк қилиш яки оқ билән өлтүрүш керәк еди. Башқа бир хил тәржимиси «(Худа тәрипидин) өлтүрүлиду». ■ **19:15** 1Сам. 21:4; 1Кор. 7:5 □ **19:16** «гүлдүрмамилар» — ибраний тилида «авазлар». «канайниң авазы» — яки «бурға авазы». ■ **19:16** Ибр. 12:18

17 Муса хәлиқни Худаниң алдида һазир болушқа чедиргаһдин елип чиқти. Улар келип тағниң түвидә өрә турди. ■ 18 Пәрвәрдигар Синай теғиға отта чүшүп кәлгини үчүн ис-түтәк пүткүл тағни қаплиди; ис-түтәк хумдандин өрлигән ис-түтәктәк үстигә өрләп чиқти. Пүткүл тағ қаттиқ тәвренишкә башлиди. ■ 19 Канай авази барғансери күчийип интайин қаттиқ чиқти. Муса сөз қиливиди, Худа аңлап үнлүк аваз билән жавап бәрди. □ 20 Пәрвәрдигар Өзи Синай теғиға, тағниң чоққисиға чүшти; андин Пәрвәрдигар Мусани тағниң чоққисиға чақиривиди, Муса таққа чиқти.

21 Пәрвәрдигар Мусаға: — Сән чүшүп халайиқни агаһландуруп: Улар «Пәрвәрдигарни көримиз» дәп пасилдин бөсүп өтмисун; ундақ қилса, улардин көп адәм һалак болиду, дәп ейтқин. 22 Пәрвәрдигарға йеқин келәләйдиған каһинларму өзлирини маңа атап муқәддәс қилсун; болмиса, Пәрвәрдигар сепилни бөскәндәк уларға һалакәт йәткүзиду, — деди.

23 Муса Пәрвәрдигарға: — Халайиқниң Синай теғиға чиқиши мүмкин әмәс; чүнки Сән Өзүң бизгә қаттиқ агаһландурдуң; тағни «муқәддәс» дәп қарап, униң әтрапиға пасилларни бекитиңлар, дәп әмир қилдиң, — деди.

24 Пәрвәрдигар Мусаға: — Маң, сән чүшүп кәтқин. Андин сән һарунни елип, биллә чиққин; лекин каһинлар вә хәлиқ болса Пәрвәрдигарниң қешиға барайли дәп пасилдин бөсүп өтмисун; болмиса, Пәрвәрдигар сепилни бөскәндәк уларниң үстигә чүшиду, — деди.

25 Шуниң билән Муса хәлиқниң қешиға чүшүп, уларға бу сөзни йәткүзди.

20

Он пәрз

1 Худа муну барлиқ сөзләрни баян қилип мундақ деди: —

2 Мән сени «қуллуқ макани» болған Мисир зиминидин чиқирип кәлгән Пәрвәрдигар Худайиңдурмән.■

3 Сениң Мәндин башқа һеч қандақ илаһиң болмайду.

4 Сән өзүң үчүн мәйли жуқуридики асманда болсун, мәйли төвәндики зиминда болсун, яки йәр астидики суларда болсун, һәр қандақ нәрсиниң қияпитидики һеч қандақ ойма шәкилни ясима.□ ■

5 Сән бундақ нәрсиләргә баш урма яки уларниң қуллуғиға кирмә. Чүнки Мәнки Пәрвәрдигар Худайиң вапасизлиққа һәсәт қилғучи Тәңридурмән. Мәндин нәпрәтләнгәнләрниң қәбиһликлрини өзлиригә, оғуллириға, һәтта нәврә-чәврилиригичә чүшүримән, □ 6 Амма Мени сөйидиған вә әмирлиримни тутидиғанларға миң әвладиғичә өзгәрмәс мөһриванлиқ көрситимән.□

■ 19:17 Қан. 4:10,11 ■ 19:18 һак. 5:4; зәб. 67:9; 76:19; 113:4; 143:5; һаб. 3:10 □ 19:19 «Муса сөз қиливиди, Худа аңлап үнлүк аваз билән жавап бәрди» — башқа бир хил тәржимиси: «Муса сөз қиливататти, Худа аңлап үнлүк аваз билән жавап беривататти». ■ 20:2 Мис. 13:3; Қан. 5:6; зәб. 80:11 □ 20:4 «Сән өзүң үчүн ... һәр қандақ нәрсиниң қияпитидики һеч қандақ ойма шәкилни ясима» — 5-айәттин ениқ көрүнидики, 4-айәттә хатириләнгән: «өзүң үчүн ... шәклидә.. ясима» дегән бу әмирниң көздә тутқини адәмләр чоқунуш мәхситидә ясиған һәр қандақ шәкилләрдур. Демәк, бу язмиларда сәнъәтниң өзи яки бәдий ижадийәт, мәсилән рәссамлиқ яки һәйкәлтирашлиқ мәнъий қилинған әмәс. Мәсилән, «муқәддәс чедир» вә кейинки «муқәддәс ибадәтхана»да бир нәччә сүрәтләр (херублар, гүлләр, хорма дәрәқ қатарлиқларниң сүрәтлири) көрүниду. Булар бутлар әмәс, пәқәт безәш мәхситидә ишләнгән. ■ 20:4

Лав. 26:1; зәб. 96:7 □ 20:5 «вапасизлиққа һәсәт қилғучи Тәңри» — бу ибарә тоғрилиқ «тәбирләр» вә «қанун шәрһи»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. «Мәндин нәпрәтләнгәнләрниң қәбиһликлрини өзлиригә, оғуллириға, һәтта нәврә-чәврилиригичә чүшүримән» — бу муһим сөз тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни, шундақла «Әзакиял»дики «қошумчә сөз»имизни (18-, 33-баплар тоғрилиқ) көрүң. □ 20:6 «әмирлиримни тутидиғанларға миңлиған әвладиғичә» — башқа бир хил тәржимиси: «әмирлиримни тутидиған миңлиғанлириға...». Бирақ «Қан.» 7:9 тәржимимизгә мас келиду. «өзгәрмәс мөһриванлиқ» — мошу йәрдә «өзгәрмәс мөһриванлиқ» ибраний тилида «хәсәд» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу сөзниң мәнаси бәк чоңқур болуп, көп йәрләрдә «өзгәрмәс муһәббәт» яки «өзгәрмәс мөһриванлиқ» дәп тәржимә қилиниду. Көп йәрләрдә бир хил әһдә билән бағлиқ болиду; шуңа сөзниң узунрақ бир хил тәржимиси: «мөһир-муһәббәт түпәйлидин әһдидә дайим туридиғанлиғи» дегили болиду. Мәсилән, бу сөз «Яр.» 21:23, 24:12, 32:10, «Мис.» 15:13, 34:6, 7ләрдә ишлитилгән.

7 Пәрвәрдигар Худайиңниң намини қалаймиқан тилға алма; чўнки кимдәким намини қалаймиқан тилға алса, Пәрвәрдигар уни гунакар һесаплимай қалмайду.■

8 Шабат күнини муқәддәс дәп билип тутқили ядиңда сақлиғин. ■ 9 Алтә күн ишләп барлиқ ишлириңни түгәткин; ■ 10 лекин йәттинчи күни Пәрвәрдигар Худайиңға аталған шабат күнидур; сән шу күни һеч қандақ иш қилмайсән; мәйли сән яки оғлуң болсун, мәйли қизиң, мәйли қулуң, мәйли дедигиң, мәйли буқаң яки сән билән бир йәрдә туруватқан мусапир болсун, һеч қандақ иш қилмисун. □ 11 Чўнки алтә күн ичидә Пәрвәрдигар асман билән зиминни, деңиз билән униң ичидики барини яратти андин йәттинчи күнидә арам алди. Буниң үчүн Пәрвәрдигар шабат күнини бәхит-бәрикәтлик күн қилип, уни муқәддәс күн дәп бекитти.■

12 Ата-анаңни һөрмәт қил. Шундақ қилсаң Пәрвәрдигар Худайиң саңа ата қилмақчи болған зиминда узун өмүр көрисән.■

13 Қатиллиқ қилма.■

14 Зина қилма.■

15 Оғрилиқ қилма.

16 Хошнаң тоғрилиқ ялған гувалиқ бәрмә.□

17 Сән хошнаңниң өй-имаритигә көз қириңни салма, нә хошнаңниң аяли, нә униң қулиға, нә униң дедиги, нә униң калиси, нә униң ишиги яки хошнаңниң һәр қандақ башқа нәрсисигә көз қириңни салма.□ ■

Хәлиқниң вәһимиси

18 Пүткүл хәлиқ гүлдүрмамиларни, чеқин-ялқунларни, канайниң авази вә тағдин өрләп чиққан ис-түтәкләрни көрди вә аңлиди; улар буларни көрүп, титришип жирақ турушти ¹⁹ вә Мусаға: — Бизгә сәнла сөз қилғайсән, биз аңлаймиз; лекин Худа бизгә Өзи сөз қилмисун; чўнки ундақ қилса өлүп кетимиз, деди.■

20 Муса халайиққа жававән: — Қорқмаңлар; чўнки Худаниң бу йәргә келиши силәрни синаш үчүн, йәни силәрниң Униң дәһшәтлигини көз алдиңларға кәлтүрүп, гуна қилмаслиғиңлар үчүндур, — деди.□ 21 Шуниң билән халайиқ неридә турди; лекин Муса Худа ичидә турған қоюқ булутниң қешиға йеқин барди.■

Қурбангаһ тоғрисидаки низам

22 Пәрвәрдигар Мусаға: — Сән берип Исраилларға муну сөзләрни йәткүзгин: «Силәргә әрштин сөз қилғинимни көрдүңлар. 23 Силәр Мениң орнумда илаһ дәп күмүчтин бутлар ясимаңлар, яки өзүңлар үчүн алтундин бутларни ясимаңлар.

24 — Сән Мән үчүн тупрақтин бир қурбангаһ ясап, шу йәрдә көйдүрмә қурбанлиқ вә енақлиқ қурбанлиқлириңни, қой-өшкә билән калилириңни сунғин. Умумән Мән хәлиқкә наминни һөрмәт билән әслитидиған барлиқ жайларда, йениңға келип саңа бәхит-бәрикәт ата қилимән.■

■ 20:7 Лав. 9:12; Мат. 5:33 ■ 20:8 Әз. 20:12 ■ 20:9 Мис. 23:12; 34:21; Луқа 13:14 □ 20:10 «йәттинчи күни.....шабат күнидур» — ибраний тилида «шабат» вә «йәттинчи» дегәнләр аһаңдаш сөз. «сән билән бир йәрдә туруватқан» — ибраний тилида «дәрвазилириң ичидә туруватқан» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 20:11 Яр. 2:2; Ибр.4 ■ 20:12 Мат. 15:4; Әф. 6:2 ■ 20:13 Мат. 5:21 ■ 20:14 Мат. 5:27 □ 20:16 «Хошнаң тоғрилиқ ялған гувалиқ бәрмә» — Тәврат-инжіл бойичә «хошнаң» Худа бизниң йенимизға йеқин қилған һәр бир адәмни көрситиду, әлвәттә. □ 20:17 «хошнаң» — бу сөз тоғрилиқ жуқуриқи изаһатни көрүң. ■ 20:17 Рим. 7:7 ■ 20:19 Қан. 5:25; Ибр. 12:19 □ 20:20 «силәрниң Униң дәһшәтлигини көз алдиңларға кәлтүрүп, гуна қилмаслиғиңлар үчүндур» — яки «Униңдин болған қорқунуч сениң көз алдида болуп, бу гуна қилмаслиғиңлар үчүндур». ■ 20:21 Мис. 19:17; Ибр. 12:18 ■ 20:24 Мис. 27:1; 38:1

25 — Эгәр Маңа атап ташлардин қурбангаһ ясимақчи болсаң, ойулған ташлардин ясимиғин; чүнки ташларға әсвавиңни тәккүзсәң, улар напак болуп қалиду. □ ■ 26 Қурбангаһимға чиқидиған пәләмпәй болмисун; ундақ болғанда, пәләмпәйдин чиққичә әвритиң көрүнүп қелиши мүмкин», — деди.

21

Қулларға муамилә қилиштики һөкүм-бәлгүлимиләр

1 — Сән уларниң алдиға қойидиған һөкүм-бәлгүлимиләр мунулардур: —

2 Эгәр сән бир ибраний қулни сетивалған болсаң, у алтә жилғичә хизмитиңдә болуп, йәттинчи жили төләмсиз һәр қилинсун. ■ 3 У қул қилинишқа тәнһа һаләттә елип келингән болса, тәнһа һаләттә кәтсун. Аяли билән биргә елип келингән болса, аялиму униң билән биллә кәтсун.

4 Эгәр ғожиси униңға хотун елип бәргән болса, шундақла аяли униңға оғул-қизларни туғуп бәргән болса, аял балилири билән ғожисиға қелип, әр ялғуз кәтсун. 5 Лекин эгәр қул елан қилип: «Мән ғожам, аялим вә балилиримға муһәббитим болғини үчүн һәр болуп кәтмәймән» десә, ■ 6 ундақта униң ғожиси уни Худаниң ибадәт соруниниң алдиға елип берип, уни ишикниң алдида яки ишикниң кешикиниң алдида турғузсун; андин ғожиси бигиз билән униң қулиқини тәшсун. Шундақ қилип, у мәңгүгә ғожисиниң қули болуп қалиду. □

7 Эгәр бирким қизини дедәкликкә сетивәткән болса, у әр қуллар һәр қилинғандәк һәр қилинмисун. 8 Эгәр өзигә хас сетивалған қиз ғожисиға яқмиса, ундақта у қиз тәрәпниң һәк төләп уни һәр қилишиға йол қоюши керәк. Лекин ғожисиниң уни ят хәлиқкә сетиш һоқуқи болмайду; чүнки ғожиси униңға вапасизлиқ қилғандур. □ 9 Эгәр у қизни оғлиға хас бекиткән болса, ундақта у бәлгүлимиләр бойичә униңға өз қизидәк муамилә қилсун.

10 Эгәр ғожиси йәнә хотун алса, әслидә әмригә алған дедигиниң йемәк-ичмекини, кийим-кечигини вә әр-хотунчилик бурчини кемәйтмисун. 11 Эгәр у шу үч ишни ада қилмиса, ундақта у бәдәл төлимәй һәр болсун.

Уруш-талаш һәққидә

12 Кимки бир адәмни уруп өлтүрүп қойса, уму чоқум өлтүрүлсун. ■ 13 Лекин эгәр у киши өлгүчиниң женини пайлап туруп қәстән өлтүрмигән, бәлки мән Худа униң қоли арқилиқ шу кишиниң өлүшигә йол қойған болсам, ундақ әһвалда Мән униңға қачидиған бир жайни орунлаштуримән. 14 Лекин эгәр бириси өз хошнисини һейлә билән өлтүримән дәп, униңға қәстән һужум қилса, у гәрчә панаһ издәп қурбангаһимға қечип кәлсиму, у шу йәрдә тутулсун вә өлүмгә мәһкүм қилинсун.

15 Кимки өз атиси яки анисиға қол тәккүзсә, чоқум өлтүрүлсун. ■

16 Кимки бир адәмни булап сатқан болса яки униң қолида барлиғи мәлум болса, жәзмән өлтүрүлүши керәк.

17 Кимки өз атиси яки анисиға ләнәт қилип қарғиған болса, жәзмән өлтүрүлүши керәк. ■

□ 20:25 «ташларға әсвавиңни тәккүзсәң, улар напак болуп қалиду» — 4-әйәттики әмир бойичә, Худани билдүридиған һеч қандақ сүрәт яки шәкил болмайду. Бу әйәттики әмир қурбангаһ ташлириниң үстидә һеч қандақ шәкил-сүрәтләрниң болмаслиғи («напак» болмисун дәп), бутпәрәслик гунайиниң алдини елиш үчүн берилгән. ■ 20:25 Қан. 27:5; Йә. 8:30, 31 ■ 21:2 Қан. 15:12; Йәр. 34:14 ■ 21:5 Қан. 15:16 □ 21:6 «Худаниң ибадәт соруниниң алдиға» — яки «Худаниң алдиға» яки «һакимларниң алдиға». «андин ғожиси бигиз билән униң қулиқини тәшсун» — демәк, қулниң қулиқини ишик қанитиға яки ишик кешикигә йеқип туруп, қулиқиниң юмшиқини ишиккә яки ишикниң кешикигә миқлайду. □ 21:8 «ғожиси униңға вапасизлиқ қилғандур» — адәттә әр киши дедәк сетивалған болса, уни өз кенизиги яки тоқили қилип әмригә алған һесаплинатти. Шуңа дедәкниң кам дегәндиму тоқаллиқ һоқуқи бар еди. ■ 21:12 Лав. 24:17 ■ 21:15 Мат. 15:4 ■ 21:17 Лав. 20:9; Пәнд. 20:20; Мат. 15:4; Мар. 7:10

Башқиларни зәхимлэндүрүш һәққидә

18 Эгәр икки киши урушуп қелип, бири йәнә бирини таш я мошти билән урса, урулған киши өлмәй, орун тутуп йетип қалған болса, 19 у киши қопуп һасиға тайинип ташқирға чикқидәк болса, ундақта уни урған киши жазадин халас қилинсун; пәқәт зәхимләнгүчининиң йетип иштин қалған вақти үчүн төләм берип, уни давалитип сәллимаза сақайтсун.

20 Эгәр бириси қули яки дедигини таяқта урса, шундақла қул яки дедәк нәқ мәйданда өлүп кәтсә, униң үчүн иғиси чоқум жазаға тартилсун. □ 21 Лекин эгәр таяқ йегүчи бир-икки күн тирик турса, ундақта қул ғоҗайининиң шәхси мал-мүлки болғини үчүн, қулниң ғазасиға тартилмисун.

22 Эгәр кишиләр бир-бири билән урушуп қелип, һамилдар бир аялни уруп салса, һамилдар аялда балиси балдур туғулушидин башқа зәхимлиниш болмиса, аялниң ериниң төләм тәливи бойичә һакимларниң тәстиқидин өткүзүлүп ғәриманә төлисун. □ 23 Эгәр аял яки бала зиян-зәхәткә учриған болса, ундақта ғениға ған, □ 24 көзигә көз, чишиға чиш, қолиға қол, путиға пут, ■ 25 көйүккә көйүк, зәхимгә зәхим, көккә көк төләнсун. 26 Эгәр бириси өз қул я дедигиниң көзини уруп накар қилип қойса, көзи вәҗидин уни азат қилсун. 27 Шуниндәк бириси өз қули я дедигиниң чишини уруп чиқиривәткән болса, чиши вәҗидин уни азат қилсун».

Мал-улақлар тоғрилиқ бәлғүлимиләр

28 Эгәр бир кала бир әр яки аял кишини үсүп өлтүрүп қойса, шу кала чоқум чалма-кесәк қилиниши керәк, униң гөши йейилмисун. Лекин калиниң егисигә гуна кәлмисун. ■ 29 Лекин бу уйниң илгиридин үсүш адити болуп, егисигә бу һәқтә ағаһ берилгән болса, лекин йәнила уни бағлимиғини үчүн әр-аял кишиләрни үсүп өлтүрүп қойған болса, ундақта кала чалма-кесәк қилинсун, егисиму өлүмгә мәһкүм қилинсун. 30 Лекин униңдин хун һәққи төләп қилинса, өз ғениниң орнида униңға қанчилик төләм қоюлған болса шуни бәрсун. 31 Калидин үсүлгүчи оғул яки қиз бала болса, калиниң егиси охшашла жуқуриқи һөкүмдикидәк бир тәрәп қилинсун. 32 Кала қул яки дедәкни үскән болса, калиниң егиси үсүлгүчининиң ғоҗисиға оттуз шәкәл күмүч бәрсун; андин кала чалма-кесәк қилинсун.

33 Эгәр бириси бир ориниң ағзини очуқ қоюп яки колаватқан ориниң ағзини япмай, кала яки ешәк униңға чүшүп кәтсә, □ 34 Ундақта ориниң егиси мал егисиниң зийинини толук төләп бәрсун; өлгән мал униңки болиду.

35 Эгәр бирисиниң калиси йәнә бирисиниң калисини үсүп өлтүрүп қойған болса, ундақта улар тирик қалған калини сетип, пулни баравәр бөлүшсун һәм өлүк калиниму шундақ бөлүшсун. 36 Лекин калиниң илгиридин үсидиған адити барлиғи ениқ туруп, егиси уни бағлимай қоювәткән болса, ундақта үскүчи калиниң егиси калиға кала төләп бәрсун, өлүк кала униң болсун.

22

Төләм төләш һәққидики низам

1 Эгәр бириси бир кала яки қойни оғрилап, уни сойса я сетивәтсә, у бир калиниң орниға бәш кала, бир қойниң орниға төрт қой төлисун. □ ■

□ 21:20 «униң үчүн егиси чоқум жазаға тартилсун» — ибраний тилида «униң интиқами чоқум елиниду». □ 21:22 «балиси балдур туғулушидин башқа» — яки «балиси чүшүп кетиштин башқа». Алди-кәйни сөзләргә қариганда, мошу йәрдә пәқәт «балдур туғулса» дегән тәрҗимиси тоғра болса керәк. □ 21:23 «Эгәр аял яки бала зиян-зәхәткә учриған болса,...» — ибраний тилида пәқәт «Эгәр зәрәр-зәхмәт болуп чиқса,...» дейилиду. ■ 21:24 Лав. 24:20; Қан. 19:21; Мат. 5:38 ■ 21:28 Яр. 9:5 □ 21:33 «бир ориниң ағзини» — яки «бир қудуқниң ағзини». □ 22:1 «... у бир калиниң орниға бәш кала, бир қойниң орниға төрт қой төлисун» — немишкә калини бәш һәссә, қойни төрт һәссиләп толуклаш керәк? Кала-қой һәр иккиси гөш, жуң-терә вә сүт берәләйду, кала йәнә әмгәк қилалайду; шуңа калиниң кәмлиги көпрәк зиянни кәлтүриду. ■ 22:1 2Сам. 12:6

2 Оғри там тәшкәндә тутулуп қелип, таяқ йәп өлүп қалса, өлтүргүчигә хун жазаси кәлмисун.

3 Лекин шу вақиә болған пәйттә күн чиқип қалған болса, ундақта өлтүргүчи хун жазасиға тартилсун.

Оғри оғрилиғинини төләп зиянни толуклап бериши керәк; униңда бир немә болмиса, қуллуққа сетилип, оғрилиған нәрсини төлиши керәк.

4 Оғри тутулғанда оғрилиған нәрсә, кала болсун, ешәк болсун, қой болсун униң қолида тирик һаләттә тепилса, у икки һәссә қиммәттә төләп бәрсун. □

5 Эгәр бириси өз мал-чарвилирини етизлиққа яки үзүмзарлиққа отлашқа қоюветип, башқиларниң бағ-етизлиғида отлашқа йол қойса, ундақта у өзиниң әң есил мәһсулатлиридин яки үзүмзарлиғиниң әң есил мевисидин зиянни төләп бәрсун.

6 Эгәр от кетип, тикәнликкә тутишип кетип, андин өнчиләрни, баш тартип пишқан зираәтни көйдүрүп, пүткүл етизлиқни күл қиливәтсә, ундақта от қойғучи барлиқ зиянни төләп бәрсун. □

7 Эгәр бириси хошнисиға пул яки мал-дуниясини аманәт қилған болса, булар өйидин оғрилинип кәтсә, шундақла оғри кейин тутулса, у оғрилиғинини икки һәссә қиммәттә төләп бәрсун. 8 Лекин оғри тепилмиса, өй егисиниң хошнисиниң мелиға қол тәккүзгән я тәккүзмигәнлиги мәлум болсун дәп, һакимларниң алдиға кәлтүрүлсун. 9 һәр хил хиянәт, у мәйли кала, ешәк, қой, кийим-кечәк болсун, жүтүрүп қойған нәрсә болсун, улар тоғрилиқ бир хошниси: «әмәлийәттә мундақ еди» дәп талашқан болса, һәр иккисиниң дәваси һакимларниң алдиға кәлтүрүлсун; һакимлар қайсиға гуна бекитсә, шу хошнисиға икки һәссә қиммәттә төләп бәрсун. □

10 Эгәр бириси хошнисиға ешәк, кала, қой яки башқа бир чарпайни аманәт қилса, бу аманәт мели киши көрмәй өлүп кәтсә, яки зәхимләнсә, яки һайдап әкитилсә, □ 11 ундақта хошнисиниң мелиға қол тәккүзгән я тәккүзмигәнлиги мәлум болсун дәп, Пәрвәрдигарниң алдида уларниң оттурисида бир қәсәм ичүрүлсун. Мал егиси бу қәсәмни қобул қилсун; хошниси униңға төләп төләп бәрмисун. □ 12 Лекин мал оғриланған болса, у егисигә төләп бәрсун. 13 Эгәр уни вәһший һайван боғуп қойған болса, у малниң қалдуғини гувалиқ үчүн көрситип, уни төләп бәрмисиму болиду.

14 Эгәр бириси хошнисидин бир улақни өтнә елип, улақ егиси йоқ йәрдә зәхимләнсә яки өлүп қалса, өтнә алғучи толук төләп бәрсун. 15 Лекин егиси нәқ мәйданда болса, өтнә алғучи төләп бәрмисун; улақ ижаригә елинған болса, алғучи төләп төлимисун; чүнки уни ижарә төләп әкәлгән.

Ижтимаий мәсәулийәт

16 Эгәр бир адәм теһи ятлиқ болмиған бир қизни аздуруп, униң билән биллә ятса, ундақта у униң тойлуғини бериши керәк, андин уни хотунлуққа алсун. 17 Лекин қизниң атиси уни униңға бәрғили унимиса, зина қилғучи пак қизларниң тойлуғиға баравәр келидиған күмүч пулни таразида өлчәп бәрсун.

18 Жадугәр хотунни тирик қоймиғин. ■

□ 22:4 «Оғри тутулғанда оғрилиған нәрсә, ... униң қолида тирик һаләттә тепилса, у икки һәссә қиммәттә төләп бәрсун» — немишкә бу әйәттә көрситилгән жаза 1-әйәттики жазига охшимайду? Бәзи алимларниң пиқричә: (а) оғриланған мал теһи оғриниң қолида болғачқа, егисиниң зийини 1-әйәттикидин аз болуши мүмкин; (ә) бу оғри теһи 1-әйәттики оғридәк яманлиқни үгәнгән әмәс; (п) 4-әйәттики оғриниң кала-қойни оғрилаш гунайини өзлүгидин иқрар қилған болушиму мүмкин. Биз бу үч пиқригә қайилмиз. □ 22:6 «тикәнлик» — етизлар арисидики читлар яки қашалар адәттә тикәнләрдин қилиниду. □ 22:9 «һакимларниң алдиға...» — яки «Худаниң алдиға...». «һакимлар қайсиға...» — яки «Худа қайсиға...». □ 22:10 «һайдап әкитилсә» — ибраний тилида бу сөз адәттә «булиниш» дегән сөз билән ипадилиниду; лекин мошу йәрдә бәлким тәсадибий бир ишни, мәсилән чөчүп кетип, чечилип кетишини көрситиши мүмкин; оғрилиниш мәсилиси 12-әйәттә көрситилиду. □ 22:11 «Пәрвәрдигарниң алдида уларниң оттурисида бир қәсәм ичүрүлсун» — бу қәсәмни бәлким, егиси: «Мән һәқиқәтән шу нәрсини паланчи кишигә тапшуруп аманәт қилдим» дегәндәк, аманәтни қобул қилғучи киши: «Мән шу аманәтни һәқиқәтән жүгүрүп қойдум, уни оғрилиמידим, башқиларға сатמידим» дегәндәк қилиши мүмкин. ■ 22:18 Қан. 18:10,11

- 19 Һайван билән жинсий мунасивәт өткүзгән һәр бири жәзмән өлүмгә мәһкүм қилинсун. ■
- 20 Кимдәким бирдин-бир Пәрвәрдиғардин башқа һәр қандақ илаһға қурбанлиқ сунса, һарам дәп мутләқ һалакәткә мәһкүм қилинсун. □ ■
- 21 Силәрму Мисирда мусапир болуп турған экәнсиләр, мусапир болған кишини һеч харлимаңлар вә яки униңға һеч зулум қилмаңлар. ■
- 22 Һәр қандақ тул хотун яки житим балини хорлимаңлар. ■ 23 Сән уларни һәр қандақ тәрәптә хорлисаң, улар маңа пәрјад көтәрсә, Мән уларниң авазини чоқум аңлаймән; 24 шуниң билән ғәзивим тутишип, силәрни қиличлап өлтүримән, силәрниң хотунлириңлар тул қилинип, балилириңлар житим болуп қалиду.
- 25 Эгәр сән Мениң хәлқимниң ичидин саңа хошна болған кәмбәғәлгә қәриз бәргән болсаң, униңға жазанихорлардәк муамилә қилмиғин; униңдин өсүм алмаңлар. ■
- 26 Эгәр сән хошнаңниң чапинини гөрүгә алған болсаң, күн олтармаста униңға яндуруп бәр. ■ 27 Чүнки чапини униң бирдин-бир йепинчиси болуп, бәдинини япидиған кийим шудур. У болмиса, у немини йепинип ятиду? Бу сәвәптин Маңа пәрјад қилса, пәрјадини аңлаймән; чүнки Мән шәпқәтликтурмән.
- 28 Худаға күпүрлүк қилма, вә хәлқиңниң әмирлириниму қарғап тиллима. □ ■
- 29 Хаминиңниң һосулиниң ашқинидин вә шарап-зәйтун мейи көлчигиңдин ташқинидин Маңа һәдийә сунушни кечиктүрмиғин. Сән оғуллириңниң тунжисини Маңа атиғин. □ ■
- 30 Кала билән қойлириңниң тунжа балилириниму һәм шундақ атиғин; тунжа бала йәттә күнгичә аниси билән биллә турсун; амма сәккизинчи күни уни Маңа атап сунғин. ■
- 31 Силәр Маңа аталған муқәддәс кишиләр болисиләр; шуңа далада житқуч һайван тәрипидин боғулған һайванниң гөшини йемәңлар, бәлки уни иштларға ташлап бериңлар. ■

23

Һәққанийәт вә адиллиқ

- 1 Ялған гәпни яймиғин вә я ялған гувалиқ берип рәзил адәмгә ян басмиғин.
- 2 Топқа әгишип рәзил ишта болма яки дәва-дәстурларда гувалиқ бәргәндә топқа әгишип һәқиқәтни бурмилима. 3 Кәмбәғәл дәва қилса, униңға ян басма. ■
- 4 Дүшминиңниң кала я ешиги езип кетип, саңа учрап қалса, уни елип келип, егисигә чоқум тапшуруп бәр. ■ 5 Эгәр саңа өч болғанниң ешиги жүкни көтирәлмәй жүкниң астида ятқинини көрсәң, уни ярдәмсиз ташлимай, бәлки униңға ярдәмлишип ешигини қопурушуп беришиң зөрүр. ■
- 6 Араңдики кәмбәғәлниң дәвасида адаләтни бурмилима. ■
- 7 Һәр қандақ сахта иштин өзүңни нери тарт; бегуна адәм билән һәққаний адәмни өлтүрмиғин; чүнки Мән рәзил адәмни һәргиз адил дәп ақлимаймән. 8 Шуниндәк һеч қандақ пара йемә; чүнки пара көзи очуқларни кор қилип, һәққанийларниң сөзлирини бурмилайду. ■

■ 22:19 Лав. 18:23; 20:15 □ 22:20 «мутләқ һалакәткә мәһкүм қилинсун» — ибраний тилида ««һарам» қилинсун»; «һарам» — «мутләқ һалак қилиниш керәк» дегәнни билдүриду. ■ 22:20 Қан. 17:2, 3, 4, 5 ■ 22:21 Лав. 19:34 ■ 22:22 Зәк. 7:10 ■ 22:25 Лав. 25:36,37; Қан. 23:18,19; Зәб. 14:5; Пәнд. 28:8; Әз. 18:8 ■ 22:26 Қан. 24:12,13 □ 22:28 «Худа(ға)» — ибраний тилида «Әлоһим»(ға). Бу сөз бәзидә Худаниң вәкиллири болған «һакимлар»ни билдүриду («Зәб.» 81-күй вә изаһатлирини көрүң). Шуңа бәзи тәржимиләрдә «һакимлар» дейилиду. ■ 22:28 Мис. 21:6, 8; Рос. 23:3, 4, 5 □ 22:29 «Хаминиңниң һосули ...дин ташқинидин Маңа һәдийә сунушни кечиктүрмиғин» — бу әйәттә көздә тутулғини (башқа йәрлири билән селиштурулғанда) тунжа һосулни көрситиду, лекин бу әйәттиң өзидә ундақ беваситә ейтилмайду. Айәттиң иккинчи қисми «тунжа оғуларниң Худаға атилиши» тоғрилиқ һәм 30-айәт «чарпайниң тунжилири» тоғрилиқ болғачқа, 29-айәттиң биринчи қисми бәлким «тунжа һосул» тоғрилиқ болуши мүмкин. ■ 22:29 Мис. 13:2,12 ■ 22:30 Мис. 23:19; Лав. 22:27; Әз. 44:30 ■ 22:31 Лав. 22:8; Әз. 44:31 ■ 23:3 Лав. 19:15 ■ 23:4 Қан. 22:1, 2; Луқа 6:27; Фил. 2:4 ■ 23:5 Қан. 22:4 ■ 23:6 Қан. 27:19 ■ 23:8 Қан. 16:19; 1Сам. 8:3; Пәнд. 19:6; Топ. 7:7

⁹ Мусапир кишиларга зулум қилма; чүнки өзүңлар Мисир зиминида мусапир болуп турған болғачқа, мусапирниң роһий һалини билисиләр.■

«Шабат жили» вә шабат күни

¹⁰ Алтә жил өз йериңни терип, һосуллирини ал. ¹¹ Лекин йәттинчи жили йәргә арам берип уни бош қой; хәлқиңниң намратлири униңдин жиғип йесун, улардин ашқинини жаңгалдики һайванлар йесун; шундақла үзүмзарлиғиң билән зәйтунзарлиғиңниму шундақ қилғин.□ ■

¹² Алтә күн ичидә өз ишиңни ада қилип, йәттинчи күни арам елишиң зөрүр. Буниң билән кала-ешәклириң арам тапиду, дедигиңниң оғли билән мусапир кишиму һардуқини чиқириду.■

¹³ Мән саңа ейтқинимниң һәммисини көңүл бөлүп ада қил; башқа илаһларниң намини тилиңға алма; булар һәтта ағзиңғиму чиқмисун.□ ■

Үч муһим һейт-байрам

¹⁴ Һәр жилда үч қетим мениң үчүн һейт өткүзгин. ¹⁵ Алди билән «петир нан һейти»ни өткүз; саңа әмир қилғинимдәк Абиб ейидики бекитилгән күнләрдә йәттә күн петир нан йегин; чүнки шу айда сән Мисирдин чиққан едиң. Шу һейтта һечкиши алдимға қуруқ қол кәлмисун.■

¹⁶ Сән әжир қилип теригән етиздики зираитиңниң тунжа һосулини орғанда «орма һейти»ни өткүз; шундақла сән әжир сіндүрүп йәрдин ахирқи һосул-мәһсулатлириңни жил ахирида жиққанда «һосул жиғиш һейти»ни өткүз.□

¹⁷ Жилда үч қетим әркәклириңниң һәммиси Рәб Пәрвәрдиғарниң һозуриға һазир болсун.

¹⁸ Сән маңа аталған қурбанлиқниң қенини хемиртуруч селинған нан билән сунмиғин; һейт қурбанлиғиниң йеғини болса кечичә қондуруп әтигичигә сақлима.□

¹⁹ Зиминиңдики дәсләпки һосулниң әң яхшисини Пәрвәрдиғар Худайиңниң өйигә елип кәл. Оғлақни анисиниң сүтидә қайнитип пишарма.□ ■

Пәрвәрдиғарниң Пәриштисиниң йолларни тәйярлиши

²⁰ Мана, Мән бир Пәриштини йолда сени қоғдап, Мән саңа тәйярлиған йәргә елип барсун дәп, алдиңда жүрүшкә әвәтимән. ■ ²¹ Сән униң алдида өзүңгә ағаһ бол, униң авазига қулақ сал. Униң зитига тәгмә; болмиса, у итаәтсизликлириңни кәчүрмәйду; чүнки Мениң намим униңдидур. □ ²² Лекин әгәр сән униң авазига қулақ селип, Мениң барлиқ буйруғанлиримға әмәл қилсаң, Мән дүшмәнлириңгә дүшмән, күшәндилириңгә күшәндә болиман. ■ ²³ Чүнки Мениң Пәриштәм алдиңда жүрүп, сени Аморий, һиттий, Пәриззий, Қананий, һивий вә Йәбусийларниң зиминиға башлап кириду; Мән уларни йоқитимән.

²⁴ Сән уларниң илаһлириға баш уруп ибадәт қилма вә яки улар қилғандәк қилма; бәлки уларниң бутлирини үзүл-кесил чеқивәт, бут түврүклирини үзүл-кесил кукум-талған қиливәт;

■ **23:9** Мис. 22:21; Лав. 19:33; Қан. 24:17 □ **23:11** «Лекин йәттинчи жили йәргә арам берип уни бош қой;...» — Худа Өз хәлқигә шундақ әмир бәргән екән, әлвәттә улардин хәвәр алиду. Бу әмиргә бағлиқ вәдиләр тоғрисида «Лав.» 25:1-7, 11, 12ни, болупму 20-22-айәтләрни көрүң. ■ **23:11** Лав. 25:4, 5 ■ **23:12** Мис. 20:8; 31:13-17.

□ **23:13** «Мән саңа ейтқинимниң һәммисини көңүл бөлүп ада қил» — ибрания тилида «Мән силәргә ейтқиним... ада қилиңлар» дейилиду. ■ **23:13** Чөл. 32:38; Йә. 23:7; Зәб. 15:4; һош. 2:19; Зәк. 13:2 ■ **23:15** Мис. 12:14,15; 13:3; 34:20; Қан. 16:16 □ **23:16** «орма һейти» — мошу һейт йәнә «һәптиләр һейти» һәм «дәсләпки орма һейти» дәпму атилиду. «һосул-мәһсулатлириң» — мошу «һосул-мәһсулатлириң» ашлиқларни һәм һәр хил мевә-чивә мәһсулатлирини өз ичигә алиду. «һосул жиғиш һейти» — мошу һейт йәнә «кәпиләр һейти» дәпму атилиду. □ **23:18** «қурбанлиқ» — бу сөз адәттә «енақлиқ қурбанлиғи» яки «тәшәккүр қурбанлиғини көрситиду. □ **23:19** «Оғлақни анисиниң сүтидә қайнитип пишарма» — бу әмир бәлким әтраптики бутпәрәс хәлиқләрниң мәлум өрп-адитигә әгәшмәслик керәклигини көрситиши мүмкин. Бу тоғрилиқ йәнә «Лавийлар»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **23:19** Мис. 34:26 ■ **23:20** Мис. 33:2 □ **23:21** «өзүңгә ағаһ бол» — ибрания тилида «өзүңгә қара» («шамар») дегән пеил билән ипадилиниду. 20-айәттә Пәриштиниң уларни «қоғдайдиғанлиғи» (ибрания тилида «қарайдиғанлиғи») «хамар» дегән охшаш пеил билән ипадилиниду. ■ **23:22** Яр. 12:3

□ 25 Лекин Худайиңлар Пәрвәрдигарниң ибадитидә болуңлар. Шундақ қилсаңлар У нан билән сүйүңларни бәрикәтләйду; Мән барлиқ кесәллиқни араңлардин чиқирип ташлаймән. ■ 26 Буниң билән зиминиңда бойидин ажрап кетидиған яки туғмас һеч бир аял яки чарпай болмайду; өмрүниң күнлирини толуқ қилимән. ■

27 Мән сениң алдиңда вәһимимни әвәтимән, қайси таипигә йеқинлашсаң шуларни паракәндә қилимән; шуниң билән һәммә дүшмәнлириңни кәйнигә яндуруп қачуримән. ■ 28 һивийлар, Қананийлар вә һиттийларни алдиңдин қоғлап чиқириветишкә сериқ һәриләрни алдиңда жүрүшкә әвәтимән. □ ■ 29 Амма зиминиң Харабилишип, далада вәһший һайванлар көпийип саңа хәвп болуп қалмаслиғи үчүн, шу әлләрни алдиңдин бир жилғичә һайдивәтмәймән, 30 Бәлки сән көпийип, зиминни пүтүнләй мирас қилип болғичә, аз-аздин һайдап туримән.

31 Сениң зиминиңниң чегариларини Қизил Деңиздин тартип Филистийләрниң деңизигичә, шундәк чөлдин тартип Әфрат дәриясиғичә бекитимән; чүнки зиминда туруватқанларни һайдиветип йерини егилишиң үчүн, уларни қолуңға тапшурип. □ ■ 32 Сән улар билән вә яки илаһлири билән һеч қандақ бир әһдә түзмә. ■ 33 Уларниң сени алдимда гунаға патқузмаслиғи үчүн уларни зиминиңда қәтһий турғузма. Чүнки мабада сән уларниң илаһлириниң ибадитидә болсаң, бу иш саңа қапқан болиду. ■

24

Худаниң Мусаниң вәстиси билән Исраил хәлқи билән муқәддәс әһдини түзүши

1 У Мусаға йәнә: — «Сән берип, өзүң билән биллә һарун, Надаб, Абиһуни вә Исраилларниң ақсақаллири арисидин йәтмиш адәмни елип, Пәрвәрдигарниң һозуриға чиқип, жирақта туруп сәждә қилиңлар. 2 Пәқәт Мусала Пәрвәрдигарниң алдиға йеқин кәлсун; башқилар йеқин кәлмисун, хәлиқ униң билән биллә үстигә чиқмисун, — деди.

3 Муса келип Пәрвәрдигарниң барлиқ сөзлири билән һөкүмлирини халайиққа дәп бәрди; пүткүл халайиқ бир авазда: — Пәрвәрдигарниң ейтқан сөзлириниң һәммисигә әмәл қилимиз! — дәп жавап беришти. ■

4 Андин Муса Пәрвәрдигарниң һәммә сөзини хатириливелип, әтиси сәһәр қоуп тағниң түвидә бир қурбанғаһни ясап, шу йәрдә Исраилниң он икки қәбилисиниң сани бойичә он икки таш түврүкни тиклиди. 5 Йәнә Исраилларниң бир нәччә жигитлирини әвәтти, улар берип Пәрвәрдигарға көйдүрмә қурбанлиқлар сунди, енақлиқ қурбанлиғи сүпитидә бир нәччә топақниму союп сунди. 6 Андин Муса қанниң йеримини қачиларға қачилиди, йәнә йеримини қурбанғаһ үстигә чачти. 7 Андин у әһдинамини қолиға елип, хәлиқкә оқуп бәрди. Улар жававән: — Пәрвәрдигарниң ейтқининиң һәммисигә қулақ селип, итаәт қилимиз! — дейишти. □

8 Шуниң билән Муса қачилардики қанни елип, хәлиқкә сепип: — Мана, бу Пәрвәрдигар мошу сөзләрниң һәммисигә асасән силәр билән бағлиған әһдиниң қенидур, деди. ■

9 Андин кейин Муса вә һарун, Надаб вә Абиһу Исраилларниң ақсақаллиридин йәтмиш адәм билән биллә тағ үстигә чиқишти. 10 Улар шу йәрдә Исраилниң Худасини көрди; униң айиғиниң астида худди көк яқуттин ясалған нәпис паяндаздәк, асман гүмбизидәк сүпсүзүк

□ 23:24 «уларниң бутлирини үзүл-кесил чеқивәт,...» — яки «уларни (Қананийларниң) йоқитип,...». ■ 23:25 Мис. 15:26; Қан. 7:15 ■ 23:26 Қан. 7:14 ■ 23:27 Мис. 14:24; Йә. 10:10 □ 23:28 «сериқ һәрә» — бу исим ибраний тилида адәттики һәридин чоң вә техиму чаққақ бир хил һәрини көрсәтсә керәк. ■ 23:28 Қан. 7:20; Йә. 24:12 □ 23:31 «Филистийләрниң деңизи» — «Оттура Деңиз»ни көрситиду. ■ 23:31 Чөл. 34:3, 4 ■ 23:32 Мис. 34:12,15; Қан. 7:2 ■ 23:33 Йә. 23:13; һак. 2:3 ■ 24:3 Мис. 19:8; 24:7; Қан. 5:27 □ 24:7 «хәлиқкә оқуп бәрди» — ибраний тилида «хәлиқниң қулақлириға оқуп бәрди». ■ 24:8 Ибр. 9:20; 1Пет. 1:2

бир жисим бар еди. □ ■ 11 Лекин у Исраилларниң мәтивәрлиригә қол тәккүзмиди; улар Худани көрүп турди һәмдә йәп-ичишти.

Мусаниң йәнә Синай тегиға чиқиши

12 Пәрвәрдигар Мусаға: — Тағ үстигә, қешимға чиқип шу йәрдә турғин. Саңа уларға үгитишкә таш тахтайларни, йәни Мән йезип қойған қанун-әмирни беримән, деди.

13 Шунинң билән Муса қопуп, Ярдәмчиси Йәшуани елип маңди. Муса Худаниң тегиға чиқти.

14 У авал ақсақалларға: Биз йенип кәлгичә мошу йәрдә бизни сақлап туруңлар. Мана, һарун билән хур силәрниң йениңларда қалиду; әгәр бирисиниң иш-дәваси чиқса, уларниң алдиға барсун, — деди.

15 Шунинң билән Муса тағниң үстигә чиқти вә тағни булут қаплиди. 16 Пәрвәрдигарниң жуласи Синай тегиғиниң үстидә тохтиди; булут уни алтә күнгичә қаплап турди; йәттинчи күни, Пәрвәрдигар булут ичидин Мусани чақирди; 17 Пәрвәрдигарниң жуласиниң қияпити Исраилларниң көз алдида тағниң чоққисидә һәммини жутқучи оттәк көрүнди. ■ 18 Муса булутниң ичигә кирип, тағниң үстигә чиқип кәтти. Муса қириқ кечә-күндүз тағда турди.

25

Ибадәт чедири үчүн сунулидиган һәдийәләр

1 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

2 Сән Исраилларға ейтқин, улар Маңа бир «кәтәрмә һәдийә»ни кәлтүрсун; кимниң көңли һәдийә сунушқа хуш болса, униңдин Маңа сунулидиган «кәтәрмә һәдийә»ни тапшурувелиңлар. □ ■ 3 Силәр улардин тапшурувалидиган кәтәрмә һәдийә: — Алтун, күмүч, мис, 4 көк, сөсүн вә қизил рәңлик жип, канап рәхт, тивит, 5 қизил боялған қочқарниң терилири, делфинниң терилири, акатсийә яғичи, □ 6 чирақ үчүн зәйтун мейи, «мәсиһләш мейи» вә хушбуй үчүн хушбуй дора-дәрмәкләр, 7 әфод билән «қошен»ға орнитилидиган ақ һеқиқ вә башқа есил ташлар болсун. □ ■ 8 Мениң өзлири арасида макан қилишим үчүн шулардин Маңа бир муқәддәс туралғуни ясисун. 9 Уни Мән саңа барлиқ көрсәтмәкчи болғинимға асасән, йәни ибадәт чедириниң нухиси вә барлиқ әсвап-сайманлириниң нухисиға опохшаш қилип ясаңлар.

Әһдә сандуғи

10 Улар акатсийә яғичидин бир сандуқ ясисун. Униң узунлуғи икки йерим гәз, кәңлиги бир йерим гәз, егизлиги бир йерим гәз болсун. □ ■ 11 Сән уни сап алтун билән қаплиғин; ичи вә сиртини алтун билән қаплап, униң үстүнки қисминиң чөрисигә алтундин гирвәк чиқар. 12 Униңға алтундин төрт һалқа қуйдуруп, төрт четиқиға бекитқин. Бир тәрипигә икки һалқа, йәнә бир тәрипигә икки һалқа болсун. □ 13 Сән һәм акатсийә яғичидин икки балдақ ясап, һәр иккисини алтун билән қаплиғин; 14 андин сандуқ улар арқилиқ көтирилсун

□ 24:10 «улар шу йәрдә Исраилниң Худасини көрди» — йәни, Худаниң Өзини аян қилғанлиғини көрди. ■ 24:10 Вәһ. 4:6 ■ 24:17 Ибр. 12:29 □ 25:2 «кәтәрмә һәдийә» — каһин яки һәдийәни сунғучи Пәрвәрдигарниң алдиға икки қоллап егиз көтирип апиридиған алаһидә һәдийә. Мошу әйәттә дейилгән «кәтәрмә һәдийә» көплигән хәлиқ елип келидиган, чоң көләмлиқ һәдийә болиду. Шүбһисизки, мәзкур «кәтәрмә һәдийә»ниң һәр бир қисмини сунғучи киши өзи Худа алдида икки қоллап көтирип униңға атайду (35:22, 24). ■ 25:2 Мис. 35:5; 1Тар. 29:3,5,9,14; Әзра 2:68; 3:5; Нәһ. 11:2 □ 25:5 «делфинниң терилири» — яки «деңиз ейиқиниң терилири» яки «борсуқниң терилири». □ 25:7 «Әфод» вә «қошен» — Булар тоғрилиқ 6-14-әйәтләргә қаралсун. У жилиткидәк бир хил алаһидә кийим болуп, ичидә Худаниң керәк болған ишлар тоғрилиқ йолини яки ирадисини көрситидиган «Урим» вә «Туммим» дегән алаһидә икки таш сақлақлиқ еди. ■ 25:7 Мис. 28:4-14 □ 25:10 «акатсийә яғичи» — интайин қаттиқ, узунғичә чиримайдиган бир хил яғачтур. «гәз» — Муқәддәс Китапта ишлитилгән «гәз» — адәмниң жәйнигидин бармиғиниң учигичә болған арилиғиға (тәхминән 45 сантиметр) баравәр келиду. ■ 25:10 Мис. 37:1; Ибр. 9:1 □ 25:12 «төрт четиқиға» — яки «төрт путиға».

дәп, балдақларни сандуқниң икки йенидики һалқилиридин өткүзүп қойғин. ¹⁵ Балдақлар һемишә сандуқтики һалқида турсун; улар униңдин чиқирилмисун.■

¹⁶ Мән саңа беридиған һөкүм-гувалиқни сандуққа қойғин.□ ■ ¹⁷ Сандуқниң *япқучи сүпитидә* сән алтундин узунлуғи икки йерим гәз, кәңлиги бир йерим гәз болған бир «кафарәт тәхти» ясиғин. □ ■ ¹⁸ Икки керубни алтундин соқуп ясиғин. Уларни кафарәт тәхтиниң икки тәрипиғә орнатқин. □ ■ ¹⁹ Бир керубни бир тәрипиғә, йәнә бир керубни йәнә бир тәрипиғә орнитиш үчүн ясиғин. Икки тәрипидики керубларни кафарәт тәхти билән бир гәвдә қилиңлар. □ ²⁰ Керублар бир-биригә йүзләнсун, қанатлирини кафарәт тәхтиниң үстигә керип, қанатлири билән уни япсун; керубларниң йүзи кафарәт тәхтигә қаритилсун.■

²¹ Сән кафарәт тәхтини сандуқниң үстигә қоюп, Мән саңа беридиған һөкүм-гувалиқни сандуқниң ичигә қойғин. ■ ²² Мән шу йәрдә сән билән көрүшимән; кафарәт тәхти үстидә, йәни һөкүм-гувалиқ сандуғиниң үстидики икки керубниң оттурисида туруп саңа Исраилларға йәткүзүшкә тапшуридиған барлиқ әмирлирим тоғрисида сөз қилимән.■

Ширә

²³ Һәм акатсийә яғичидин узунлуғи икки гәз, кәңлиги бир гәз, егизлиги бир йерим гәз болған бир ширә ясиғин. ²⁴ Уни сап алтун билән қаплап, униң үстүнки қисминиң чөрисигә алтундин гирвәк чиқар. ²⁵ Сән ширәниң чөрисигә төрт илик егизликтә бир ләв ясиғин; бу ләвниң чөрисигиму алтундин бир гирвәк чиқар. □ ²⁶ Сән у ширәгә алтундин төрт һалқа ясап, бу һалқиларни ширәниң төрт бүжигидики четиққа орнатқин. ²⁷ Ширәни кетиришкә балдақлар өткүзүлсун дәп, һалқилар ширә левигә йеқин бекитилсун. ²⁸ Балдақларни акатсийә яғичидин ясап, алтун билән қаплиғин; ширә улар арқилиқ кетирилиду.

²⁹ Ширәгә яндап легән, қача-тәхсә, пиялә вә «шарап һәдийәлири»ни чачидиған қәдәһләрни ясиғин; уларни сап алтундин ясиғин. ³⁰ Мениң һозурумда турушқа сән ширәгә һемишә «тәқдим нан»ни қойғин.□

Чирақдан

³¹ Сән һәм сап алтундин бир чирақдан ясиғин. У чирақдан соқуп ясалсун; чирақданниң пути, ғоли, қәдәһлири, ғунчә вә чечәклири пүтүн бир алтундин соқулсун. □ ■ ³² Чирақданниң ғолиниң икки йенидин алтә шахчә чиқирилсун — чирақданниң бир йенидин үч шахчә, чирақданниң йәнә бир йенидин үч шахчә чиқирилсун; ³³ бир йенидики һәр бир шахчидә

■ **25:15** 1Пад. 8:8 □ **25:16** «саңа беридиған һөкүм-гувалиқ» — Худа Мусаға тапшуридиған «он пәрз» яки «он әмир» пүтүлидиған икки таш тахтаини көрситиду (31:18ни көрүң). Немишкә «гувалиқ» дейилиду? Чүнки «он пәрз» Худаниң һәққаний тәбиитигә гувалиқ бериду. ■ **25:16** Ибр. 9:4 □ **25:17** «кафарәт» — (ибраний тилида «кафар» яки «киппур») дегәнниң түп мәнаси «йепиш»тин ибарәт. Гуналарға «кафарәт кәлтүрүш» дегәнлик «гуналарни йепиш» дегәнликтур. Тәврат дәвридә Худа гуналарни вақитлиқ «япатти» вә шуниңдәк шу гуналардин товва қилип курбанлиқ кәлтүргән бәндилирини кәчүрүм қилатти. Инжил дәври кәлгәндә у Мәсиһниң курбанлиғи вәстиси билән инсанларниң гуналарини «елип ташлайду» («Юһ.» 1:29, 36ни көрүң). Мошу йәрдә сандуқниң япқучини «кафарәт тәхти» дәп тәржимә қилдуқ, чүнки 22-әйттә: «Мән шу йәрдә сән билән көрүшимән; кафарәт тәхти үстидә... туруп саңа ... сөз қилимән» дейилиду. Демәк, бу жай Худаниң олтарған бир тәхтигә охшаштур. ■ **25:17** Мис. 37:6 □ **25:18** «Керублар» — бәлким аләмдики әң күчлүк вә әң жуқури дәрижилик пәриштиләр яки мәхлуқлар болуши мүмкин. «Тәбирләр»ни вә мунасивәтлик сехмини көрүң. ■ **25:18** Ибр. 9:5 □ **25:19** «икки тәрипидики керубларни кафарәт тәхти билән бир гәвдә қилиңлар» — яки «икки тәрипидики керублар билән кафарәт тәхти бир пүтүн алтундин ясалсун». ■ **25:20** Ибр. 9:5 ■ **25:21** Ибр. 9:4, 5 ■ **25:22** Чөл. 7:89 □ **25:25** «егизликтә» — яки «кәңликтә». Мунасивәтлик схемини көрүң. «ләв» вә «ләвниң чөрисигә чиқирилған гирвәк» — буларниң рольи бәлким ширәниң үстидики нанларни чүшүп кетиштиң сақлаштур. □ **25:30** «тәқдим нанлар» — ибраний тилида «һозури нанлар» («Худаниң һозуридики нанлар»). Адәттә жәмий он икки парчә нан қоюлатти. Бу Исраилларниң он икки қәбилисигә вәкиллик қилатти. Исраил һаһинлири нанларни тизип қоюш арқилиқ, өзлириниң әмгәк мевилирини Пәрвәрдиғарға аташни халайдигәнлиғини, бу арқилиқ өзлири еришкән мол һосулниң Пәрвәрдиғарниң ата қилғанлиғини етирап қилишни билдүрүш еди («Лав.» 24:5-6). □ **25:31** «чирақданниң... қәдәһлири, ғунчә вә чечәклири» — булар чирақданға чиқирилған шу хил нусхиларни көрситиду. 32-40-әйтләр вә мунасивәтлик схемини көрүң. ■ **25:31** Мис. 37:17

бадам гүли шәклидә ғунчиси вә чечиги болған үч қәдәһ чиқирилсун, йәнә бир йенидики һәр бир шахчидә бадам гүли шәклидә ғунчиси вә чечиги болған үч қәдәһ чиқирилсун. Чирақданға чиқирилған алтә шахчиниң һәммиси шундақ ясалсун. ³⁴ Чирақданниң *ғолидин* бадам гүли шәклидә ғунчиси вә чечиги болған төрт қәдәһ чиқирилсун. □ ³⁵ Булардин башқа *биринчи* икки шахчиниң астида бир ғунчә, *иккинчи* икки шахчиниң астида бир ғунчә, *үчинчи* икки шахчиниң астида бир ғунчә болсун; чирақданға чиқирилған алтә шахчиниң асти һәммиси шундақ болсун. ³⁶ Униң шу ғунчилири һәм шахчилири чирақдан билән бир гәвдә қилинсун — бир пүтүн сап алтундин соқуп ясалсун.

³⁷ Сән чирақданниң йәттә чириғини ясиғин; чирақлар удулға йоруқ чүшүрәлиши үчүн үсти тәрәпкә орнитилсун. ³⁸ Униң пилик қайчилири билән күлданлири сап алтундин ясалсун. ³⁹ Чирақдан вә униң барлиқ әсваплири бир талант сап алтундин ясалсун. □ ⁴⁰ Саңа тағда аян қилинған нусха бойичә буларни еһтият билән ясиғин. ■

□ **25:34** «ғолидин» — йәни ғолиниң үстүнки қисмидин. 35-айәтни көрүң. бәлким 4.4 килограмчә болуши мүмкин. ■ **25:40** Рос. 7:44; Ибр. 8:5

□ **25:39** «бир талант алтун» —

Ибадәт чәдириниң әсваблири

«мис қурбангаһ»

«йоған дас»

алтун чирақдан

«ТӘҚДИМ НАН»
қоюлидиған ширә

хушбуйгаһ

әһдә сандуқи

әһдә сандуқиниң ичи

26

Ибадәт чедири — йопуқлири

¹ Муқәддәс чедирни он парчә йопуқтин ясатқин; йопуқлар непиз тоқулған ақ канап рәхткә көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп ишләнсун; униңға керубларниң сүритини чевәр қолларға нәпис қилип кәштиләп чиқарғузғин. ■ ² һәр бир йопуқниң узунлуғи жигирмә сәккиз гәз, кәңлиги төрт гәз болуп, һәр бир йопуқ охшаш чоң-кичикликтә болсун. ³ Йопуқларниң бәши бир-биригә улансун, қалған бәш йопуқму һәм бир-биригә улансун. ⁴ Сән улап чиқилған биринчи чоң парчиниң әң четидики қисмиға бир тәрипигә рәңги көк измә қадиғин, шуниңдәк улап чиқилған иккинчи чоң парчиниң әң четидикисиниң бир тәрипиғиму һәм шундақ қилғин. ⁵ Биринчи чоң парчиниң әң четидики қисмиға әллик измә қадиғин, иккинчи чоң парчиниң әң четидикисигиму әллик измә қадиғин. Измиләр бир-биригә удулмуудул болсун. ⁶ Муқәддәс чедир бир пүтүн болсун үчүн алтундин әллик илғу ясап, икки чоң парчә йопуқни шу илғулар билән бир-биригә туташтурғин. ⁷ Муқәддәс чедирни йешиш үчүн өшкә тивитидин йопуқларни ясиғин; йопуқтин он бир парчә ясиғин. ■ ⁸ Йопуқларниң һәр бириниң узунлуғи оттуз гәз, кәңлиги төрт гәз болуп, он бир йопуқниң һәммиси охшаш чоң-кичикликтә болсун. ⁹ Йопуқларниң бәшини улап бир қилип, қалған алтә йопуқниму улап бир қилип, алтинчи йопуқни икки қат қилип, чедирниң алди тәрипигә саңгилитип қойғин. □ ¹⁰ Сән биринчи улап чиқилған чоң парчиниң әң четидики қисмиға әллик измә, иккинчи улап чиқилған чоң парчиниң әң четидики қисмиға әллик измә қадиғин. ¹¹ Сән һәм мистин әллик илғу ясап, чедир бир пүтүн болсун үчүн уларни измиләргә өткүзүп икки чоң парчини улап қойғин. ¹² Лекин йопуқниң чедирниң кәйнидин ешип қалған қисми, йәни ешип қалған йерим парчиси чедирниң кәйни тәрипидә саңгилап турсун. ¹³ Чедир йопуқлириниң чедирниң бойидин артуқ қисми, йәни у тәрипидин бир гәз, бу тәрипидин бир гәз, чедирниң икки тәрипидин саңгилап, уни *толуқ* япсун. □ ¹⁴ Буниндин башқа, чедирға қизил боялған қочқар терисидин йопуқ ясап япқин, андин униң үстидинму делфин терисидин ясалған йәнә бир йопуқни қаплиғин. ¹⁵ Муқәддәс чедирниң тик тахтайлирини акатсийә яғичидин ясап тиклигин. ¹⁶ һәр бир тахтайниң узунлуғи он гәз, кәңлиги бир йерим гәз болсун. ¹⁷ һәр бир тахтайниң иккидин туруми болсун, һәр икки тахтай шулар билән бир-биригә четилсун; чедирниң барлиқ тахтайлирини шундақ ясиғин. ¹⁸ Чедирниң тахтайлирини шундақ ясиғин; жигирмисини жәнуп тәрәпкә тиклигин; ¹⁹ бу жигирмә тахтайниң тегигә күмүчтин қириқ тәглик ясиғин; бир тахтайниң *астидики* икки туруми үчүн иккидин тәглик, йәнә бир тахтайниң икки туруми үчүн иккидин тәглик ясиғин. ²⁰ Шуниңдәк чедирниң удул тәрипидә, йәни шимал тәрипидә жигирмә тахтай болсун; ²¹ буларниң қириқ тәглиги күмүчтин болсун; бир тахтайниң тегигә иккидин тәглик, йәнә бир тахтайниң тегигә иккидин тәглик орунлаштурулсун. ²² Чедирниң кәйни тәрипигә, йәни ғәрип тәрәпкә алтә тахтай ясап тиклигин. ²³ Чедирниң кәйни тәрипидики икки булуңға икки тахтай ясап орнатқин. ²⁴ Бу булуң *тахтайлири* астидин үстигичә икки қат қилинип *тахтайларни* өз ара четиштурсун, үсти бир һалқиға бекитилсун. һәр иккиси шундақ

■ 26:1 Мис. 36:8 ■ 26:7 Мис. 36:14 □ 26:9 «чедирниң алди тәрипигә саңгилитип қойғин» — яки «чедирниң кәйнигә қайрип қойғин». Мунасивәтлик схемини көрүң. □ 26:13 «чедирниң икки тәрипидин саңгилап, уни толуқ япсун» — канап рәхттин (кәндир рәхттин) қилинған ичидики йопуқниң узунлуғи жигирмә сәккиз гәз болғачқа, чедирниң икки тәрипигә толуқ йәтмәйтти; йопуқ билән йәрниң арилиғида бир гәз арилиқ қалатти. Өшкә тивитидин қилинған йопуқниң узунлуғи оттуз гәз болғачқа, чедирни толуқ япатти. Чедирниң схемилерини көрүң (вә мунасивәтлик схемини көрүң).

қилинип, икки булуңға тикләнсун. □ ²⁵ Арқа тәрәптә сәккиз тахтай болиду, уларниң күмүчтин ясалған он алтә тәглиги болиду; бир тахтайниң тегидә икки тәглик, йәнә бир тахтайниң тегидә икки тәглик болиду.

²⁶ Буниңдин башқа сән акатсийә яғичидин балдақ ясиғин; чедирниң бу тәрипидики тахтайларға бәш балдақни, ²⁷ чедирниң у тәрипидики тахтайларға бәш балдақни, чедирниң арқа тәрипидики тахтайларға, йәни ғәрип тәрипидики тахтайларға бәш балдақни ясиғин. ²⁸ Тахтайларниң оттурисидики оттура балдақ бу тәрәптин у тәрәпкә йетидиған болсун.

²⁹ Тахтайларни алтун билән қаплап, балдақлар өткүзүлидиған һалқиларни алтундин ясап, балдақларни алтун билән қаплиғин. ³⁰ Чедирни саңа тағда аян қилинған нусха бойичә ясап тиклигин. ■

³¹ Сән непиз тоқулған ақ канап рәхткә көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп ишләнгән бир пәрдә ясиғин; уни чевәр қоллар керубларниң сүритини нәпис қилип чүшүрүп кәштиләп чиқсун. ■ ³² Уни акатсийә яғичидин ясалған төрт хадиға есип қойғин. Бу хадилар алтун билән қаплансун, һәр бириниң алтун илмики болсун; хадилар күмүчтин ясалған төрт тәгликкә орнитилсун. ³³ Пәрдә чедир йопуғидики илмәкләргә есип саңгилитип қоюлсун; андин һөкүм-гувалиқ сандуғини шу йәргә кәлтүрүп, пәрдиниң ичигә елип киргин. Шуниң билән пәрдә силәр үчүн муқәддәс жай билән әң муқәддәс жайниң оттурисидики бир айрима пәрдә болсун. ³⁴ Андин сән «кафарәт тәхти»ни әң муқәддәс жайдики һөкүм-гувалиқ сандуғиниң үстигә қойғин.

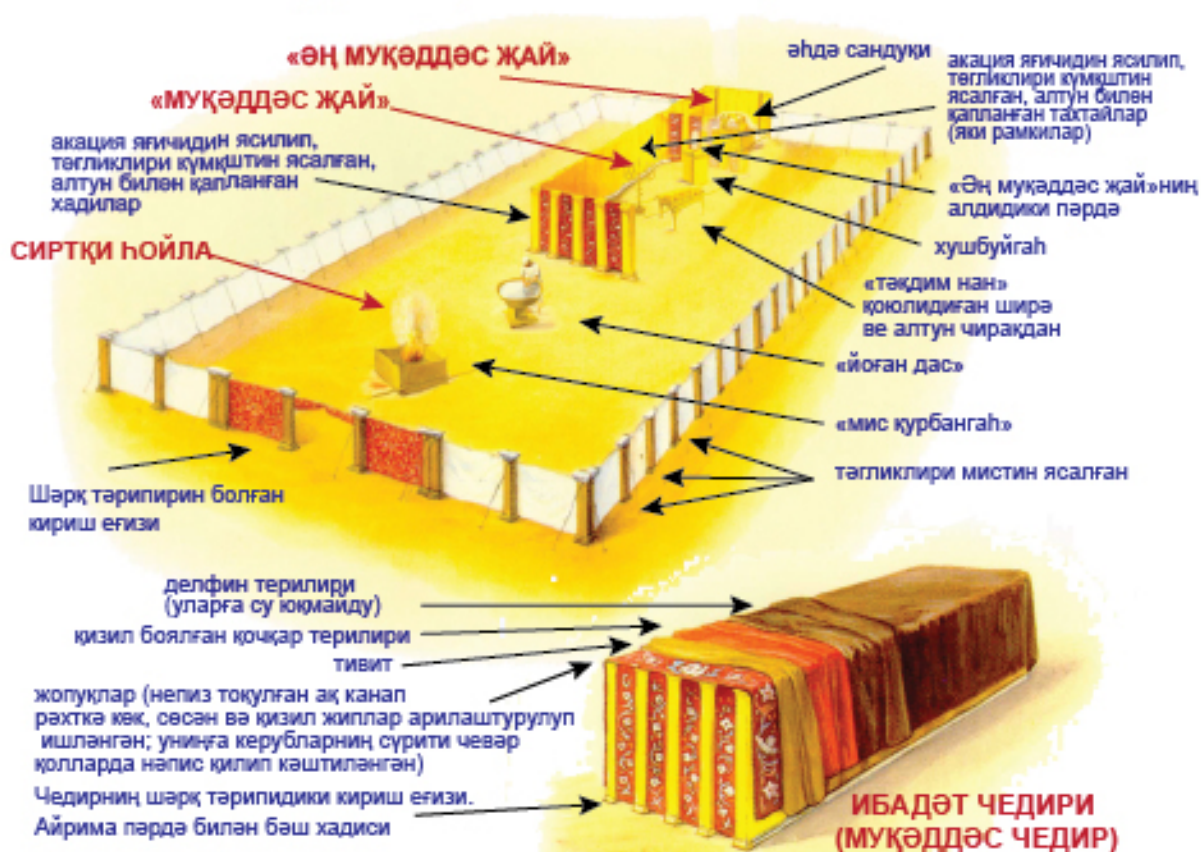
³⁵ Ширә болса пәрдиниң тешиға орунлаштурулсун; чирақданни ширәниң удулиға, чедирниң жәнуп тәрипигә қойғин; ширәни шимал тәрипигә қойғин.

³⁶ Буниңдин башқа сән чедирниң кириш еғизигә непиз тоқулған ақ канап рәхткә көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп ишләнгән бир пәрдә ясиғин; у кәштичи тәрипидин кәштиләнсун. ■ ³⁷ Бу пәрдә үчүн акатсийә яғичидин бәш хада ясап, уларни алтун билән қаплиғин; һәр бириниң алтун илмики болсун; уларниң тегигә бәш данә тәгликни мистин қуяп тәйярлатқин.

□ **26:24** «...тахтайлири ... икки қат қилинип тахтайларни өз ара четиштурсун» — булуң тахтайлириниң қайси шәкилдә экәнлигигә бир немә дейиш тәс. һеч болмиғанда улар кәйнидики тахтайлар һәм яндики тахтайларни бир-биригә туташтуруш рольини ойниши керәк; бизниңчә булуң тахтайлири йенидики тахтайларға турумлири билән четилиши керәк (17-айәтни көрүң). Бәзи алимларниң пиқричә булуң тахтайлири оттурисидин егилп, «үч бүжәклик сизгуч шәкли»дә (йәни «Л» шәклидә) қилинған болуши мүмкин. ■ **26:30** Мис. 25:9,40; Рос. 7:44; Ибр. 8:5 ■ **26:31** Мис. 36:35 ■ **26:36** Мис. 36:37

МУҚӘДДЭС ИБАДӘТ ЧЕДИРИ — ЧЕДИРНИҢ ӨЗИ ВӘ СИРТҚИ ҲОЙЛИСИ

ҚУРБАНЛИҚЛАРНИ СУНУШ

27

Қурбангаһ

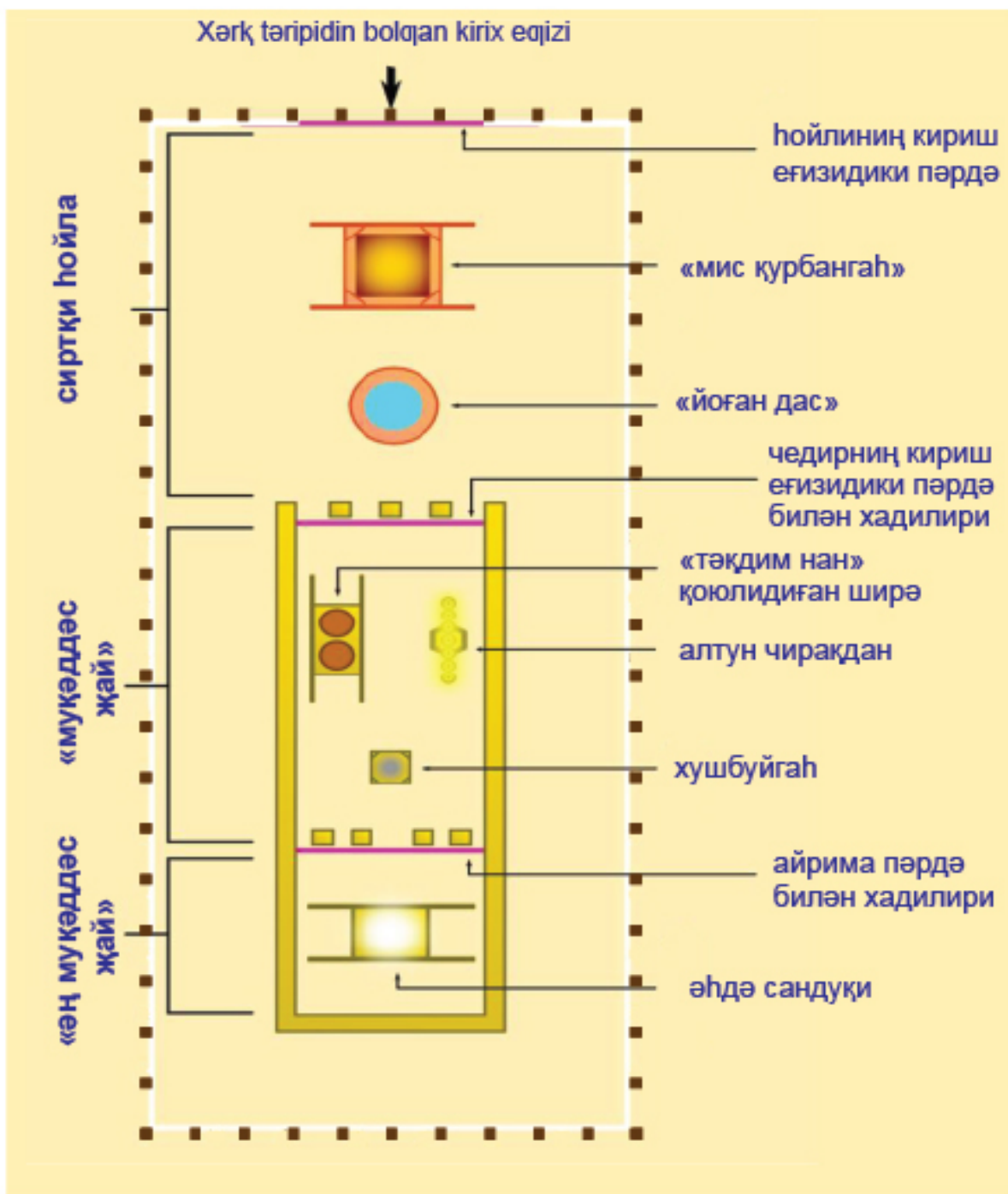
¹ Сән қурбангаһни акатсийә яғичидин ясиғин. Қурбангаһ төрт часа болсун; узунлуғи бәш гәз, кәңлиги бәш гәз, егизлиги үч гәз қилинсун. ■ ² Униң төрт бүжигигә қоюлидиған мўңгүзлирини ясиғин; мўңгүзлири қурбангаһ билән бир гәвдә қилинсун. Қурбангаһни мис билән қаплиғин. ³ Қурбангаһниң яғ вә күлини елишқа дасларни ясиғин; униңға хас болған гүжәкләрни, кориларни, лахшигирларни вә отданларниму ясиғин; униң барлиқ әсваплирини ясашқа мис ишләткин. ⁴ Қурбангаһ үчүн мистин бир шала ясиғин; шаланиң төрт бүжигигә төрт мис һалқа ясап бекитип қойғин. ⁵ Шалани қурбангаһниң қап белиниң астидики гирвәктин төвәнрәк туридиған қилғин, шундақта шала қурбангаһниң дәл оттурисида болиду. □ ⁶ Қурбангаһқа икки балдақ ясиғин; улар акатсийә яғичидин болсун, уларни мис билән қаплиғин. ⁷ Қурбангаһни кәтәргәндә, балдақлар униң икки йенида болуши үчүн, уларни һалқиларға өткүзүп қойғин. ⁸ Қурбангаһни тахтайләрдин ясиғин, ичи бош болсун; у тағда саңа аян қилинған нусха бойичә һүнәрвәнләр тәйяр қилсун.

Ибадәт чедирниң һойлиси

⁹ Муқәддәс чедирниң һойлисиниму ясиғин. һойлиниң жәнубиға, йәни жәнупқа йүзләнгән тәрипигә непиз тоқулған ақ канап рәхттин пәрдиләрни тоқуғин; шу тәрипиниң узунлуғи йүз гәз болсун. ■ ¹⁰ Пәрдиләрни есишқа жигирмә хада ясалсун; уларниң тегигә қоюшқа жигирмә мис тәглик ясалсун; хадиларниң илмики билән балдақлар болса күмүчтин ясалсун. □ ¹¹ Шуниңға охшаш шимал тәрипидиму узунлуғи йүз гәз келидиған пәрдә болсун. Пәрдиләрни есишқа жигирмә хада ясалсун; уларниң тегигә қоюшқа жигирмә мис тәглик ясалсун; хадиларниң илмики билән балдақлар болса күмүчтин ясалсун. ¹² һойлиниң гәрип тәрипидә узунлуғи әллик гәз келидиған пәрдә болсун; униң он хадиси вә он тәглиги болсун. ¹³ һойлиниң шәриқ тәрипи, йәни күн чиқишқа йүзләнгән тәрипиниң кәңлиги әллик гәз болсун. ¹⁴ Бир тәрипидә он бәш гәз келидиған пәрдә болсун; униң үч хадиси билән үч тәглиги болсун. ¹⁵ Йәнә бир тәрипидә он бәш гәз келидиған пәрдә болсун; униң үч хадиси билән үч тәглиги болсун. ¹⁶ һойлиниң кириш еғизиға жигирмә гәз келидиған бир пәрдә қоюлсун; пәрдә непиз тоқулған ақ канап рәхткә көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп, кәштичи тәрипидин кәштиленсун. Униң төрт хадиси билән төрт тәглиги болсун. ¹⁷ һойлиниң чәрисидики һәммә хадилар күмүчтин ясалған балдақлар билән бир-биригә четилсун; уларниң илмәклири күмүчтин, тәгликлири мистин ясалсун. ¹⁸ һойлиниң узунлуғи йүз гәз, кәңлиги һәр икки тәрипи әллик гәз болсун; непиз тоқулған ақ канап рәхттин ишләнгән пәрдиниң егизлиги бәш гәз қилинсун; хадиларниң тәгликлири мистин ясалсун. ¹⁹ Муқәддәс чедирниң иш-хизмитидә ишлитилидиған барлиқ әсвап-сайманлири һәмдә барлиқ миқ-қозуқлири, шундақла һойлиниң барлиқ миқ-қозуқлири мистин болсун.

■ 27:1 Мис. 38:1 □ 27:5 «шала» — барлиқ әйәтләрдин қариғанда, шаланиң функцииси мундақ: (1) қурбангаһниң отханисидики отни көтириш; (2) шалани кәтәргәндә қурбангаһму тәң көтирилиш; шала қурбангаһниң асти тәрипигә, йәнә гирвәкниң астиға қоюлғачқа, шалани кәтәргәндә гирвәккә терилип қурбангаһму тәң көтириләтти. «Қошумчә сөз»имиз һәм чедирниң схемилирини көрүң (мунасивәтлик схемини көрүң). ■ 27:9 Мис. 38:9 □ 27:10 «балдақлар» — улар хадиларни өз ара четип туридиған таяқчилар болуп, хадиларни муқимлаштуруш вә пәрдиләрниму көтириш рольини ойнайду (38:17ни көрүң). «Балдақлар»ниң башқа тәржимилири: «һалқилар» яки «чәмбәрләр».

ИБАДӘТ ЧЕДИРИ (МУҚӘДДӘС ЧЕДИР) («Мисирдин чиқиш» 25-31, 35-40-бап)

Йениқ туридиган чирақ һәққидики бәлгүлимә

20 — Чирақниң һемишә йениқ туруши үчүн, чираққа ишлитишкә зәйтундин соқуп чиқирилған сап майни қешиңға кәлтүрүшкә Исраилларни буйруғин. ■ 21 Жәмаәт чедириниң ичидә, һөкүм-гувалиқ сандуғиниң удулидики пәрдиниң ташқарида һарун вә оғуллири һәр кечиси әтигәнғичә Пәрвәрдигарниң алдида чирақларниң йениқ турғузуш ишида болсун. Бу иш дәвирдин-дәвирғичә Исраилларға әбәдий бир қанун-бәлгүлимә болсун. □

28*Каһинларниң муқәддәс кийимлири*

1 Сән Исраилларниң ичидин акаң һарун вә униң оғуллирини өз қешиңға кәлтүргин; уларни, йәни һарун вә оғуллири Надаб, Абиһу, Әлиазар вә Итамарларниң Мениң каһинлиқ хизмитимдә болуши үчүн йениңға кәлтүргин. ■ 2 Акаң һарунға һәм шәрәп һәм гезәллик үчүн муқәддәс кийимләрни тәйярлиғин. 3 һарунниң Маңа муқәддәс қилинип, Мениң каһинлиқ хизмитимдә болуши үчүн, Мән әқил-парасәтниң роһи билән қәлблицини толдурған чевәр кишиләрниң һәр биригә сөз қилип, уларни алаһидә кийимләрни тикишкә буйруғин. 4 Улар тикидиган кийимләр мунулардин ибарәт: — бир қошен, бир әфод, бир тон, кәштиләнгән бир халта көйнәк, бир сәллә вә бир бәлвағ. Мениң каһинлиқ хизмитимдә болуши үчүн, улар акаң һарунға вә оғуллириға муқәддәс кийимләрни тиксун. □

Әфодниң лайиһилиниши

5 Униңға алтун вә көк, сөсүн, қизил жиплар билән непиз тоқулған ақ канап рәхт ишлитилсун; 6 әфодни улар алтун вә көк, сөсүн, қизил жиплар билән непиз тоқулған ақ канап рәхтләрни тәйярлап, чевәр қолларға нәпис қилип кәштилитип ишләтсун. ■ 7 Әфодниң икки бешини бир-биргә туташтуруш үчүн икки долисида мүрилик тасма болсун. □ 8 Әфодниң үстидин бағлайдиган, кәштиләнгән бәлвағ әфод билән бир пүтүн қилинсун вә униңға охшаш сипта ишлинип, алтун вә көк, сөсүн, қизил жиплар вә непиз тоқулған ақ канап рәхттин ясалсун. □ 9 Икки ақ һеқиқни тепип, уларниң үстигә Исраилниң оғуллириниң намлирини ойдурғин; 10 уларниң намлириниң алтиси бир яқутқа оюлсун, қалған алтиси болса йәнә бир яқутқа оюлсун, һәммиси туғулуш тәртиви бойичә пүтүлсун. 11 Худди яқут нәқишчилири ишлигәндәк, мөһүр оюлғандәк Исраилниң оғуллириниң намлирини икки яқутқа ойдурғин; улар алтундин ясалған көзлүккә бекитилсун. 12 Исраилниң оғуллириға әсләтмә таш болсун үчүн, икки яқутни әфодниң икки мүрилик тасмисиға қадигуғин; шундақ болғанда, һарун Пәрвәрдигарниң алдида уларниң намлирини әсләтмә сүпитидә мүрилиридә көтирип жүриду. 13-14 Буниндин башқа, сән алтундин йәнә икки көзлүк вә сап алтундин шойнидәк ешип етилгән икки зәнжір ясатқин; андин ешилмә зәнжірләр көзлүкләргә бекитилсун. □

Қошениң ясилиши

15 «Һөкүм қошени»ни чевәр қолларға нәпис қилип кәштилитип ясатқин; уни һәм әфодни ишлигән усулда ясиған, алтун вә көк, сөсүн, қизил жиплар билән непиз тоқулған ақ канап

■ 27:20 Лав. 24:2 □ 27:21 «Жәмаәт чедирини» — бу ибадәт чедирини берилгән башқа бир нам. ■ 28:1 Ибр. 5:4 □ 28:4 «Әфод» вә «қошен» — булар вә қатарлиқлар тоғрилиқ «Тәбирләр»ни вә мунасивәтлик схемиларни көрүң. «Әфод» жилиткигә охшайдиган бир хил кийим, «қошен» каһинниң мәйдисигә тақилидиган мәйдә янчуқ болуп, үстигә он икки қәбилигә вәкиллик қилидиган он икки қиммәтлик таш бекитилгән. ■ 28:6 Мис. 39:2 □ 28:7 «...икки долисида мүрилик тасма болсун» — мунасивәтлик схемини көрүң. □ 28:8 «Әфодниң бәлвеги» — 5-айәттә тилға елинған бәлвағ әмәс. «Лав.» 8:7ни көрүң. □ 28:13-14 «Йәнә икки көзлүк» — мошу икки көзлүк әфодниң икки мүрисигә бекитилгән, 9-12-айәтләрдә тилға елинған икки ақ һеқиқ орунлаштурулған көзлүкләрдур.

рәхттин ясиғин. □ ■ 16 У икки қат, төрт часа қилинсун; узунлуғи бир ғерич, кәңлигиму бир ғерич болсун. □ 17 Униң үстигә төрт қатар қилип гөһәрләрни орнатқин: — биринчи қатарға қизил яқут, сериқ гөһәр вә зумрәт орнитилсун; 18 иккинчи қатарға көк қаштеши, көк яқут вә алмас орнитилсун; 19 үчинчи қатарға сөсүн яқут, пироза вә сөсүн кварц орнитилсун; 20 төртинчи қатарға берил яқут, ақ һеқиқ вә анарташ орнитилсун; буларниң һәммиси алтун көзлүк ичигә орнитилсун. 21 Бу гөһәрләр Исраилниң оғуллириниң намлирига вәкил қилинип, уларниң санидәк он икки болуп, мөһүр ойғандәк һәр бир гөһәргә он икки қәбилиниң нами бирдин-бирдин пүтүлсун.

22 Қошенға шойнидәк ешилгән сап алтундин икки ешилмә зәнжир ясиғин. 23 Қошенға алтундин икки һалқа етип, икки һалқини қошенниң жуқуриқи икки бүжигигә бекитқин; □ 24 андин алтундин ешилип ясалған икки зәнжирни қошенниң жуқуриқи икки бүжигидики һалқидин өткүзүп, 25 ешилгән шу зәнжирләрниң икки учини икки көзлүккә бекитип, көзлүкләрни эфодниң икки мүрилик тасмисиниң алди қисмига орнатқин. 26 Буниңдин башқа сән алтундин икки һалқа ясап, уларни қошенниң асти тәрипидики икки бүжигигә бекитқин; улар эфодқа тегишип туридиған қилинип ичигә қадалсун. □ 27 Мундин башқа сән алтундин йәнә икки һалқа ясап, уларни эфодниң икки мүрилик тасмисиниң алди төвәнки қисмига, йәни эфодқа улинидиған жайға йеқин қилип, кәшитиләнгән бәлвағдин егизрәк қилип бекитқин. 28 Қошенниң эфодниң кәшитиләнгән бәлвеғидин жуқурирақ туруши, қошенниң эфодтин аҗрап кәтмәслиги үчүн қошенниң һалқисини көк шойна билән эфодниң һалқисига четип қойғин.

29 Шундақ қилғанда, һарун муқәддәс жайға киргәндә, һөкүм қошенини тақиғачқа, Исраилниң оғуллириниң намлирини эсләтмә сүпитидә жүригиниң үстидә Пәрвәрдигарниң алдида дайим көтирип жүргән болиду. □ 30 һарун Пәрвәрдигарниң алдиға киргәндә, урим билән туммим униң жүриги үстидә болуши үчүн, буларни һөкүм қошениниң ичигә алғин; мошундақ қилғанда, һарун Исраилларға бағлиқ һөкүмләрни һемишә Пәрвәрдигарниң һозурида өз жүриги үстидә көтирип жүргән болиду. □

Баш каһин кийидиған башқа кийимләр; баш каһинниң оғуллириниң кийимлири

31 Эфодниң ичидики тонни пүтүнләй көк рәңлик қилғин. □ ■ 32 Тонниң башқа кийилидиған төшүги дәл оттурисида болсун; униң житилип кәтмәслиги үчүн худди бапкар тоқуғандәк, савутниң яқисига охшаш чөрисигә пәваз чиқирилсун. □ 33-34 Униң етигиниң чөрисигә көк, сөсүн вә қизил жиптин анарларни тоқуп асқин һәмдә алтун қоңғурақларни ясап, чөрисидики анарларниң арилиғига бирдин есип қойғин; тонниң етигиниң пүткүл чөрисигә бир алтун қоңғурақ, бир анар, йәнә бир алтун қоңғурақ, бир анар... бекитилсун. □ 35 һарун хизмәт қилған вақтида шу тонни кийсун; буниң билән һарун Пәрвәрдигарниң алдиға барғанда, йәни муқәддәс жайға, Пәрвәрдигарниң алдиға кирип-чиққанда униң авази аңлинип туриду-дә, у өлүмдин аман қалиду. □

□ 28:15 «һөкүм қошени» — ичидики «урим вә туммим» дегән ташлар арқилиқ Худаниң мәлум иш тоғрисидаки ирадиси яки һөкүмини сораш үчүн ишлитилгән (30-айәтни көрүң). ■ 28:15 Мис. 39:8 □ 28:16 «У икки қат, төрт часа қилинсун» — демәк, янчуқ шәклидә. □ 28:23 «қошенниң жуқуриқи икки бүжигигә» — ибраний тилида «қошенниң икки бешига». □ 28:26 «қошенниң асти тәрипидики икки бүжигигә» — ибраний тилида «қошенниң икки бешига». □ 28:29 «қошен» — қошен вә униң мунасивәтлик тәпсилатлирини көрүш үчүн мунасивәтлик схемини көрүң. □ 28:30 «урим вә туммим» — алаһидә бир хил ташлар. Бу ташлар арқилиқ Исраил хәлқи Худадин йол сориса болатти. һәмдә улардин һәр хил жавап чиқатти; мәсилән, «шундақ», «яқ» дегәндәк. Бәзи әһвалларда һеч қандақ жавап бәрмәслигиму мүмкин (мәсилән, «һак.» 20:23, «1Сам.» 14:37, 23:2-4, 28:6, «2Сам.» 2:1 қатарлиқларни көрүң). «Урим»ниң мәнаси «нурлар», «Туммим»ниң мәнаси «мукәммәллик» яки «мукәммәл ишлар» дегәнлик; лекин уларниң тәпсилатлири һазир бизгә намәлум. □ 28:31 «эфодниң ичидики тон» — тон эфодниң ичигә кийилиду (мунасивәтлик схемини көрүң). ■ 28:31 Мис. 39:22 □ 28:32 «савут» — жәңчиниң алаһидә кийими. □ 28:33-34 «анарлар» — мошу «анарлар» маржандәк чоңлуқта тоқулған болуши керәк. □ 28:35 «һарун ... Пәрвәрдигарниң алдиға кирип-чиққанда қоңғурақларниң авази аңлинип туриду-дә, у өлүмдин аман қалиду» — қоңғурақларниң авазлири Худаға баш каһинниң Исраилға вәкиллик қилидиғанлиғини эслитиду.

³⁶ Андин кейин сән сап алтундин нәпис бир отуғатни ясап, униң үстигә мөһүргә нәқишләнгәндәк: «Пәрвәрдигарға муқәддәс қилинди» дәп ойғин; ■ ³⁷ уни көк рәңлик жип билән сәллисигә чиккин; у сәллиниң алди тәрипигә тақалсун; ³⁸ у һарунниң пешанисидә турсун. Буниң билән һарун Исраилларниң муқәддәс қилип кәлтүргән барлиқ муқәддәс һәдийәлиригә чаплашқан гуналарни өз үстигә елип кәтириду; һәдийәләрниң Пәрвәрдигарниң алдида қобул қилиниши үчүн отуғат һемишә униң пешанисигә тақаклиқ турсун.

³⁹ Буниңдин башқа ақ канап рәхттин бир көйнәк тоқуғин, шуниңдәк канап рәхттин тоқулған бир сәллә тәйярлиғин; кәштиләнгән бир бәлвағ ясиғин.

28:36 «отуғат» — баш кийимигә тақилидиған кичик тахта яки мәнсәп бәлгүсидин ибарәт.
 ■ **28:36** Мис. 39:30 **28:38** «Исраилларниң муқәддәс қилип кәлтүргән барлиқ муқәддәс һәдийәлиригә чаплашқан гуналар» — буниң мәнәси: (1) Исраилларниң мошу һәдийә-қурбанлиқларни кәлтүрүштин мәхсити (Худаниң сөзигә асасән) гунайини йешиштин ибарәттүр, шуңа һәдийәләр гуна билән мунасивәтликүр; (2) Исраиллар һәдийә-қурбанлиқлирини кәлтүргинидә кәлтүрүш усулида диққәтсизлиқтин һәдийәләр гунаға четилип қелиши мүмкин яки һәдийә кәлтүргүчиниң нийәтлиригә мәлум яман ғәрәз четилишлиқ болуши мүмкин. Биз иккинчи чүшәнчигә майил. **28:39** «канап рәхттин бир көйнәк тоқуғин» — яки «канап рәхттин аличипар бир халта көйнәк тиккин». «кәштиләнгән бир бәлвағ ясиғин» — бу бәлвағ әфодниңқи эмәс. «Лав.» 8:7ни көрүң.

Баш каһин хизмәттә кийдиған «гүзәл һәм шәрәплик» муқәддәс кийимләр («Мисирдин чиқиш» 28:4-43)

⁴⁰ Һарунниң оғуллириға халта көйнәкләрни тиккин; уларғиму бәлвағларни тәйярла, уларға егиз бөкләрниму тиккин; булар уларға һәм шәрәп һәм гезәллик болсун. ⁴¹ Буларниң һәммисини сән ақаң һарун вә униң оғуллириға кийдүргин; андин уларниң Мениң алдимда каһинлиқ хизмитимдә болуши үчүн уларни мәсиһләп, Маңа муқәддәс қилип айриғин. □

⁴² Уларниң әврәтлириниң йеппиқ туруши үчүн уларға қанап рәхттин тамбал әттүргин; у белидин янпишиғичә йеппиқ турсун. ⁴³ Һарун вә оғуллири жамаәт чедириға киргәндә яки муқәддәс жайда хизмәттә болуш үчүн қурбангаһқа йеқинлашқанда, улар гунакар болуп өлүп кәтмәслиги үчүн тамбални кийивалсун. Бу униңға вә униңдин кейинки нәсиллири үчүн әбәдий бир бәлгүлимә болсун. □

29

Һарун вә униң оғуллириниң каһинлиққа айрилиши

¹ Уларниң Маңа муқәддәс қилинип, каһинлиқ хизмитимдә болуши үчүн мундақ ишни ада қилишиң керәк: — сән бир яш әркәк топақ билән икки қочқарни талла (һәммиси бежирим болсун) ■ ² һәмдә петир нан, зәйтун мейи иләштүрүлгән петир тоғач вә зәйтун мейи сүрүлүп мәсиһләнгән петир һәмәк нанларни тәйярла, буларниң һәммисини буғдай унидин қилғин; □

³ нанларниң һәммисини бир севәткә селип, севәтни, топақни вә икки қочқарни биллә һәдийә қилип кәлтүргин.

⁴ Сән Һарун вә униң оғуллирини жамаәт чедириниң кириш еғизиға йеқин елип келип, уларни су билән жуйғин; ⁵ андин кийимлирини елип келип, Һарунға халта көйнәк, әфод тони вә әфодни кийдүргин, қошенни тақиғин; андин белигә әфодниң кәштиләнгән бәлвеғини бағлиғин. □ ⁶ Бешиға сәллини йөгәп, сәллигә муқәддәс отуғатни тақап қойғин. ⁷ Андин мәсиһләш мейини елип, бешиға қуяп уни мәсиһлигин. ■

⁸ Андин сән униң оғуллирини елип келип, уларға халта көйнәкләрни кийдүргин; ⁹ уларға, йәни Һарун вә униң оғуллириға бәлвағларни бағлап, егиз бөкләрни кийдүргин. Шуниң билән әбәдий бәлгүлимә бойичә, каһинлиқ хизмити уларниңки болиду; шундақ қилип, сән Һарун билән униң оғуллирини Худаға муқәддәс қилип айрип тайинлиғин.

¹⁰ — Сән топақни жамаәт чедириниң алдиға елип кәлгин; елип кәлгиниңдә Һарун билән униң оғуллири қоллирини топақниң бешиға қойсун. □ ■ ¹¹ Андин сән бу топақни Пәрвәрдигарниң алдида, жамаәт чедириниң кириш еғизиниң йенида боғузлиғин; ¹² топақниң қенидин елип бармиғиң билән уни қурбангаһниң мүңгүзлиригә сүрүп, қалған қанниң һәммисини қурбангаһниң түвигә төкүп қуйғин. ¹³ Ич қарнини йөгәп турған барлиқ майни, шундақла жигәрниң үстидики чава май, икки бөрәк вә уларниң үстидики майни ажритип буларни қурбангаһта көйдүргин. ¹⁴ Топақниң гөши, териси вә тезигини болса чедиргаһниң сиртиға елип чиқип, отта көйдүрүвәтकिन; бу гуна қурбанлиғи болиду. ■

¹⁵ Андин сән қочқарларниң бирини елип кәлгин; Һарун билән униң оғуллири қоллирини қочқарниң бешиға қойсун; ¹⁶ андин сән бу қочқарни боғузлап, униң қенидин қурбангаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпкин. ■ ¹⁷ Қочқарни парчилап, униң ич қарни билән пачақлирини

□ **28:41** «Мениң алдимда каһинлиқ хизмитимдә болуш» — бу әйәттики «алдимда каһинлиқ хизмитимдә болуш» ибраний тилида «қолға тутқузуш» яки «қолға бериш» дегән сөз билән ипадилиниду. Каһинлиқ вәзиписи асәсән Худаниң қурбанлиқлирини өз қолиға елиш билән башлинатти; шуңа улар қолиға һеч қандақ башқа ишларни елишиға болмайтти.

□ **28:43** «жамаәт чедириға киргәндә» — мошу йәрдә чедирниң һойлисиға киришни көрситиду. ■ **29:1** Лав. 8:2; 9:2 □ **29:2** «тоғач» — ибраний тилида бу сөз яки һалқисиман яки чәккүч билән тешилгән бир хил нанларни көрситиду. □ **29:5** «әфод тони» — тонниң әфод билән зич мунасивети болғачқа, бәзи йәрләрдә «әфод тони» дейилиду. ■ **29:7** Мис. 30:25 □ **29:10** «қоллирини топақниң бешиға қойсун — Тәврат вә Инжил дәвридиму «қолларни башқа қоюш» қол қойғучиларниң қол қоюлғучи билән бир тәрәптә туридиганлиғи яки униң орнида болидиганлиғини билдүриду. Мошу йәрдә Һарун вә оғуллириниң «қоллирини башқа қоюш»и «биз мошу қурбанлиққа охшаш Худаға мутләқ аталғанмиз» дегәнни билдүрмәкчи болиду. ■ **29:10** Лав. 1:3 ■ **29:14** Лав. 4:12; ибр. 13:11 ■ **29:16** Ибр. 9:12,19

жуюп, уларни гөш парчилири вә башниң үстигә қоюп, ¹⁸ пүтүн қочқарни қурбангаһта көйдүргин. Бу Пәрвәрдигарға аталған көйдүрмә қурбанлиқ — от арқилиқ сунулидиган, Пәрвәрдигарға хушбуй йәткүзидиган һәдийә болиду. ¹⁹ Кейин сән иккинчи қочқарни елип кәлгин; һарун вә униң оғуллири қоллирини қочқарниң бешиға қойсун. ²⁰ Андин бу қочқарни боғузлап қенидин елип, һарунниң оң қулиқиниң юмшиқига, униң оғуллириниң оң қулиқиниң юмшиқига, уларниң оң қоллириниң чоң бармиғи билән оң путлириниң чоң бармиғиға сүркәп қойғин, қалған қанни қурбангаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпкин. □

²¹ Андин қурбангаһ үстидики қандин вә мәсиһләш мейидин елип, һарунниң үстигә, униң кийимлиригә, шуниңдәк униң оғуллириниң үстигә вә уларниң кийимлиригиму сәпкин. Шундақ қилип у вә униң кийимлири, униң оғуллири вә уларниң кийимлириму униң билән тәң Худаға атап муқәддәс қилинған болиду.

²² Андин сән қочқарниң мейи, қуйруқ мейи, ич қарнини йөгәп турған барлиқ май, жігәрниң үстидики чава май, икки бәрәк вә уларниң үстидики майни чиқар һәмдә оң арқа путини алғин — (чүнки бу қочқар каһинлиққа тикләш *қурбанлиғиға аталған* қочқардур) — ²³ — буниңдин башқа сән Пәрвәрдигарниң алдида қоюлған петир нан севитидин бир гирдини, зәйтун мейи иләштүрүлгән петир тоғачтин бирни вә петир һәмәк нандин бирни елип, ²⁴ буларниң һәммисини һарунниң қоллириға вә униң оғуллириниң қоллириға қоюп, уларни «пулаңлатма һәдийә» сүпитидә Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатқузғин. ²⁵ Андин сән буларни уларниң қоллиридин тапшуруп елип, Пәрвәрдигарниң алдида хушбуй чиқарсун дәп, қурбангаһтики көйдүрмә қурбанлиқниң үстидә қоюп көйдүргин. Бу от арқилиқ Пәрвәрдигарға сунулған һәдийә болиду.

²⁶ Сән һарунни каһинлиққа тикләш қурбанлиғиға аталған қочқарниң төшини елип «пулаңлатма һәдийә» сүпитидә Пәрвәрдигарниң һозурида пулаңлатқин; бу сениң үлүшүң болиду. □ ²⁷ Шуниңдәк, сән каһинлиққа тикләш қурбанлиғиға аталған қочқарниң «пулаңлатма һәдийә» сүпитидә пулаңлитилған төши билән «көтәрмә һәдийә» сүпитидә егиз көтирип пулаңлитилған арқа путини, йәни һарун вә униң оғуллириға беғишланған шу үлүшләрни «муқәддәс» дәп айрип бекитқин. □ ²⁸ Шуниң билән бу нәрсиләр әбәдий бәлгүлимә бойичә Исраиллар тәрипидин һарун вә оғуллириға беғишланған несивә болиду; чүнки у көтәрмә һәдийәдур. Булар Исраиллар тәрипидин сунулидиган енақлиқ қурбанлиқлиридин айрип чиқилип, уларниң Пәрвәрдигарға атап «егиз көтәргән һәдийә»си һесаплинип, «көтәрмә һәдийә» болиду.■

²⁹ һарунниң муқәддәс кийимлиригә кейин оғуллири варислиқ қилиду. Улар мәсиһлинип, каһинлиққа тайинланғандә шу кийимләрни кийсун. ³⁰ Оғуллириниң қайсиси униң орнини бесип каһин болса, жамаәт чедириға кирип муқәддәс жайниң ичидә хизмәткә киришкәндә, бу кийимләрни уда йәттә күн кийип жүрсун.

³¹ Сән каһинлиққа тикләш қурбанлиғиға аталған қочқарни елип, униң гөшини муқәддәс жайда пишарғин; □ ³² андин һарун вә оғуллири қочқарниң гөши билән севәттики нанларни жамаәт чедириниң кириш еғизидә йесун; ■ ³³ улар өзлириниң каһинлиққа тайинлинишидә Худаға атап муқәддәс қилинғанда кафарәткә ишлитилгән нәрсиләрни йесун, лекин булар муқәддәс болғачқа, ят киши буниңдин һеч немини йемисун. □ ■ ³⁴ Әгәр каһинлиққа тикләш қурбанлиқ гөшидин яки нандин әтигә азрақ ешип қалса, ешип қалғанни отта көйдүрүвәт; булар муқәддәс болғачқа, һеч ким униңдин йесә болмайду.

³⁵ Сән шу тәриқидә һарун вә униң оғуллири тоғрисида буйруғинимниң һәммисини бежа

□ **29:20** «қулиқиниң юмшиқига» — яки «қулиқиниң учиға». □ **29:26** «пулаңлатма һәдийә» — Пәрвәрдигарниң алдида егиз көтирип алаһидә пулаңлатқан һәдийәдур. «Пулаңлатма һәдийә» адәттә барлиқ каһинларға тәвә болиду. □ **29:27** «көтәрмә һәдийә» — каһин яки һәдийәни сунған киши Пәрвәрдигарниң алдиға икки қоллап алаһидә егиз көтирип атиған һәдийә. «көтәрмә һәдийә» адәттә қурбанлиққа мәсьул каһинға тәвә болиду. ■ **29:28** Лав. 7:31,34; 10:14 □ **29:31** «муқәддәс жай» — мошу йәрдә ибадәт чедирниң һойлисини көрситиду («Лав.» 8:31ни көрүң). «пишарғин» — яки «қайнатқин». ■ **29:32** Лав. 8:31; 24:9 □ **29:33** «ят киши» — мошу йәрдә каһин болмиған кишини көрситиду. ■ **29:33** Лав. 10:14; Мат. 12:4

кэлтүрүп, уда йәттә күнгичә уларни каһинлиққа тикләш вәзиписини ада қилгин. ³⁶ һәр күни кафарәт қилинишқа гуна қурбанлиғи сүпитидә бир топақни сунгин. Қурбангаһниң өзини гунадин пак қилишқа униң үчүнму кафарәт кәлтүргин, муқәддәс қилинсун дәп, уни зәйтун мейи билән мәсиһлигин. ³⁷ Йәттә күнгичә сән қурбангаһ үчүн кафарәт кәлтүрүп, уни муқәддәс қилгин. Буниң билән у «әң муқәддәс нәрсиләрниң бири» һесаплиниду; униңға тәккән һәммә нәрсә муқәддәс һесаплиниду. □

Күндилик қурбанлиқ тоғрисидә

³⁸ Мана, қурбангаһта һемишә сунидиғанлириң мунулар: — һәр күни бир яшлиқ икки қоза қурбанлиқ қилинсун. ■ ³⁹ Бирини әтигәндә, йәнә бирини гугумда қурбанлиқ қилип сунгин. □ ⁴⁰ Биринчи қоза билән биргә зәйтун мейидин бир һинниң төрттин бири иләштүрүлгән буғдай унидин *әфаһ*ниң ондин бири вә йәнә шарап һәдийәси сүпитидә төрттин бир һин шарап қушуп сунулсун. □ ⁴¹ Иккинчи қозини гугумда сунгин; уни әтигәнлик қурбанлиқниңқидәк, хушбуй болуши үчүн от арқилиқ Пәрвәрдиғарға аталған қурбанлиқ сүпитидә ашлиқ һәдийә вә шарап һәдийә билән қушуп сунгин. ⁴² Шу тәриқидә бу көйдүрмә қурбанлиқ нәсилдин-нәсилгә жамаәт чедириниң кириш еғизидә Пәрвәрдиғарниң һозурида өткүзүлүп дайимлиқ қурбанлиқ болсун; Мән *Пәрвәрдиғар* шу йәрдә силәр билән көрүшүп, сән билән сөзлишимән. ⁴³ Шуниңдәк Мән шу йәрдә Исраиллар билән учришимән, шуниң билән у жай Мениң шаншәривим билән муқәддәс қилиниду. ⁴⁴ Мән жамаәт чедири билән қурбангаһни Өзүмгә атап муқәддәс қилимән; һарун вә униң оғуллириниму Өзүмгә каһинлиқ хизмәттә болушқа айрип муқәддәс қилимән. ⁴⁵ Шундақ қилип Мән Исраилларниң арасидә макан қилип, уларниң Худаси болимән. ■ ⁴⁶ У вақитта улар Мениң уларниң арасидә макан қилишим үчүн уларни Мисир зиминидин чиқирип кәлгән Худаси Пәрвәрдиғар экәнлигимни билиду; Мән уларниң Худаси Пәрвәрдиғардурмән.

30

Хушбуйгаһ

¹ Сән йәнә хушбуй яндуруш үчүн бир хушбуйгаһни ясатқин; уни акатсийә яғичидин тәйярлигин. □ ■ ² У төрт часа, узунлуғи бир гәз, кәңлиги бир гәз, егизлиги икки гәз болсун. Униң *төрт бүжигидики* мүңгүзләр униң билән бир пүтүн қилип ясалсун. ³ Сән уни, йәни униң үстини, төрт әтрапини һәм мүңгүзлирини сап алтун билән қаплатқин; униң үсти қисминиң чөрисигә алтундин гирвәк чиқарғин. ⁴ Униңға алтундин икки һалқа ясап, униң гирвикиниң астиға бекитқин; уларни икки йениға удулму удул бекитқин. Хушбуйгаһни көтиридиған икки балдақни селиш үчүн буларни хушбуйгаһниң икки тәрипиғә орунлаштурғин. □ ⁵ Балдақлирини акатсийә яғичидин ясап, алтун билән қаплигин. ⁶ Хушбуйгаһни һөкүм-гувалиқ сандуғиниң удулидики пәрдиниң сиртиға, йәни Мән сән билән көришидиған жай болған һөкүм-гувалиқ сандуғиниң үстидики кафарәт тәхтиниң удулиға қойғин.

□ **29:37** «Буниң билән у «әң муқәддәс нәрсиләрниң бири» һесаплиниду; униңға тәккән һәммә нәрсә муқәддәс һесаплиниду» — муқәддәс чедирдики барлиқ жабдуқлар «әң муқәддәс» вә «муқәддәс» дәп белиниду. «Әң муқәддәс» болғанларға тәккәнләр шу мунасивәт билән алаһидә «Худаниңқи» дәп һесаплинатти (30:29, «Лав.» 6:18, 27, «Әз.» 46:20ниму көрүң). Адәттә шундақ қилған кишиләр өлүмгә мәһкүм қилиниши керәк еди; лекин панаһ издигәнләр қурбангаһниң мүңгүзлирини тутса болатти («1Пад.» 1:50ни көрүң). ■ **29:38** Чөл. 28:3 □ **29:39** «гугумда» — ибраний тилида «икки кәч арилиғида» дегән сөз билән ипадилиниду — демәк, күн петиватқан чағдин қараңғу чүшкичә болған арилиқтики вақит. □ **29:40** «бир әфаһ» — тәхминән 2 күрә яки 22 литр. Бир һин тәхминән 3.6 литр. ■ **29:45** Мис. 25:8; Лав. 26:12; Зәб. 77:60; Зәк. 2:14; 2Кор. 6:16; Вәһ. 21:3 □ **30:1** «Хушбуйгаһ» — мунасивәтлик схемини көрүң. ■ **30:1** Мис. 37:25 □ **30:4** «икки йениға» — яки «икки бүжигигә». Мунасивәтлик схемини көрүң.

7 Һарун шуниң үстидә есил хушбуй әтирни яндурсун; һәр күни әтигәнлиги чирақларни пәрлигили кәлгәндә, хушбуйларни яндурсун. ■ 8 Шуниңдәк һарун гугумда чирақларни тизип яққанда, хушбуй яндурсун. Шундақ қилип Пәрвәрдигарниң алдида нәсилдин-нәсилгә хушбуй һемишә өчүрүлмәй йениқ болиду.□

9 Силәр униң үстидә нә һеч қандақ ғәйрий хушбуй яндурмаңлар, нә көйдүрмә қурбанлиқ нә ашлиқ һәдийә сунмаңлар, шундақла униң үстигә һеч қандақ шарап һәдийәни төкмәңлар.

10 Һәр жилда һарун бир қетим хушбуйгаһниң мүңгүзлиригә кафарәт кәлтүрсун; һәр қетим кафарәт кәлтүридиған гуна қурбанлиғиниң қени билән униң үчүн кафарәт кәлтүрсун. Нәсилдин-нәсилгә шундақ қилиңлар; бу хушбуйгаһ Пәрвәрдигарға «әң муқәддәс» һесаплинидиған нәрсиләрниң қатаридиндур.

Санақтин өткүзүлгәндә тапшурулидиған кафарәт пули

11 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

12 Сән Исраилларниң санини ениқлаш үчүн уларни саниғиниңда, уларниң санилиши вәжидин арасиға балаю-апәт кәлмәслиги үчүн, уларни саниғиниңда һәр бир адәм өз жени үчүн Пәрвәрдигарға кафарәт пули тапшурсун. □ ■ 13 Ройхәткә елинип, санақтин өткәнләрниң һәммиси бериши керәк болғини шуки, һәр бири муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә йерим шәкәл бәрсун (бир шәкәл жигирмә гәраһқа баравәр келиду). Бу йерим шәкәл Пәрвәрдигарға «көтәрмә һәдийә» болиду. □ ■ 14 Ройхәткә елинип, санақтин өткәнләр, йәни жигирмә яш яки униңдин чоңларниң һәр бири Пәрвәрдигарға шу «көтәрмә һәдийә»ни бәрсун. 15 Өз жениңларға кафарәт кәлтүрүш үчүн Пәрвәрдигарға көтәрмә һәдийә бәргиниңларда бай киши йерим шәкәлдин артуқ бәрмисун, кәмбәғәл кишиму йерим шәкәлдин кам бәрмисун. 16 Сән Исраиллардин шу кафарәт пулини тапшуруп елип, жамаәт чедириниң хизмитигә беғишлап ишләткән; у пул Исраилларға Пәрвәрдигарниң һозурида әсләтмә сүпитидә жениңларға кафарәт кәлтүридиған болиду.■

Жуюнуш деси, йәни «паклиниш деси»

17 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

18 Сән жуюнушқа ишлитишкә мистин йоған бир дас вә униңға мистин бир тәглик ясатқин; уни жамаәт чедири билән қурбангаһниң оттурисиға орунлаштуруп, ичигә су тоштуруп қойғин. 19 Һарун билән униң оғуллири униңдики су билән пут-қоллирини жуйсун. 20 Улар жамаәт чедириға киргәндә өлмәслиги үчүн су билән өзини жуюши керәк; улар хизмәт қилиш үчүн, қурбангаһқа йеқин берип Пәрвәрдигарға от арқилиқ атилидиған қурбанлиқ сунмақчи болғинидиму, шундақ қилсун. 21 Улар өлмәслиги үчүн пут-қоллирини жуйсун; бу иш уларға, йәни өзи вә униң нәсиллири үчүн әвлаттин әвлатқичә әбәдий бир бәлгүлимә болиду.

■ 30:7 1Сам. 3:3 □ 30:8 «гугумда» — 12:7дики изаһатни көрүң. «чирақларни тизип яққанда» — чирақлар дайим йениқ туриду, асасән өчүрүлмәйду (27:20, «Лав.» 24:2ни көрүң). Мошу сөз бәлким чирақданниң үстидики йәттә қадәһни бир-бирләп чүшүрүп, зәйтун мейини қуюп андин қайтидин яндурушни билдүрүши мүмкин. □ 30:12 «уларни саниғиниңда һәр бир адәм өз жени үчүн Пәрвәрдигарға кафарәт пули тапшурсун» — Немишкә санақтин өткүзүлүш вәжидин кафарәт кәлтүрүши керәк? Хәлиқниң санини ениқлаштин икки хил гуна пәйда болуши мүмкин: (1) Исраил хәлқи өзлириниң көплүгини билип, тәкәббурлишип кетиши мүмкин; (2) қийинчиликқа дуч кәлгәндә, улар Худаға таянмай, бәлки өз күч-қудритигә тайиниши мүмкин еди. Исраиллардин бу пулни елиш уларға өзлириниң гуналиқ тәбиити тоғрилиқ агаһландуруштин ибрәт еди; дәрвәқә бу пул муқәддәс чедирда уларға кафарәт кәлтүрүшкә каһинлар тәрәпидин өткүзүлидиған хизмәттә ишлитиләтти (16-айәт). Худаниң буйруғи болмиса хәлиқни санақтин өткүзүшкә қәтғий болмайтти (мәсилән, «1Тар.» 21:1-5ни көрүң). ■ 30:12 Чөл. 1:2 □ 30:13 «муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә» — «шәкәл» күмүчниң өлчими болуп, адәттә 11.4 грамға баравәр болуши мүмкин. «Муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги» шүбһисизки, пүткүл әл үчүн өзгәрмәс өлчәм болсун дәп, муқәддәс жайда сақланған муқим бекитилгән бир нәччә хил өлчәм бирлиги болса керәк. ■ 30:13 Лав. 27:25; Чөл. 3:47; Әз. 45:12 ■ 30:16 Мис. 38:25

Ибадәт чәдириниң әсваблири

«мис қурбангаһ»

«йоған дас»

алтун чирақдан

«ТӘҚДИМ НАН»
қоюлидиған ширә

хушбуйгаһ

әһдә сандуқи

әһдә сандуқиниң ичи

Муқәддәс май тәйярлаш йоли

²² Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

²³ Сән һәммидин есил хушбуй дора-дәрмәкләрдин тәйярла, йәни мурмәкки суюқлуғидин бәш йүз шәкәл, дарчиндин икки йүз әллик шәкәл, егирдин икки йүз әллик шәкәл, □ ²⁴ қовзақдарчиндин бәш йүз шәкәл елип (бу өлчәмләр муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә болсун) вә зәйтун мейидинму бир һин тәйярла; □ ²⁵ бу дора-дәрмәкләр билән мәсиһ қилиш үчүн бир муқәддәс май — әтирчи чиқарғандәк бир хушбуй май чиқарғузгин. Бу «муқәддәс мәсиһләш мейи» болиду.

²⁶ Сән униң билән җамаәт чедирина, һөкүм-гувалиқ сандуғини, ²⁷ ширә вә униң барлиқ қача-қучилирина, чирақдан вә униң әсваплирина, хушбуйғанни, ²⁸ көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғанни вә униң әсваплирина, жуюнуш деси вә униң тәглигини мәсиһлигин; ²⁹ сән шу тәрздә уларни «әң муқәддәс нәрсиләр» қатаридә муқәддәс қилгин. Уларға тәккән һәр қандақ нәрсиму «муқәддәс» һесаплиниду.□

³⁰ һарун билән униң оғуллирина болса Маңа каһинлиқ хизмәттә болуши үчүн мәсиһләп муқәддәс қилгин. ³¹ Исраилларға сөз қилип мундақ ейтқин: — Бу май әвлаттин әвлатқичә Маңа аталған муқәддәс мәсиһләш мейи болиду.

³² Уни адәмниң бәдинигә қуйса болмайду; шуниңдәк униңға охшайдиған яки тәркиби охшишидиған һеч қандақ майларни ясимаңлар. У муқәддәс болғини үчүн силәргиму муқәддәс болуши керәк. □ ³³ Кимки тәркиби шуниңға охшайдиған май тәңшисә, яки уни елип ят бирисигә сүрсә, у өз хәлқи арисидин үзүп ташлиниду.□

Хушбуй ясаш усули

³⁴ Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

Сән хушбуй дора-дәрмәкләр, йәни хушбуй йелим, деңиз қулулиси мейи, ақ девирқай вә сап мәстики тәйярлигин. Буларниң һәммиси охшаш миқдарда болсун; □ ³⁵ Худди әтирчи май чиқарғанға охшаш, уларни тәңшәп хушбуй ясиғин; у тузланған, сап вә муқәддәс пурақлиқ әтир болиду. ³⁶ Сән униңдин азрак елип, талқандәк убдан езип, җамаәт чедиридики һөкүм-гувалиқ сандуғиниң удулиға, йәни Мән силәр билән көрүшидиған җайниң алдиға қойгин. Бу силәргә Пәрвәрдигарға аталған «әң муқәддәс нәрсиләр» қатаридә һесаплансун.

³⁷ Силәр ясиған бу хушбуйниң ретсепи билән өзүңларғиму охшаш бир хушбуйни ясивалсаңлар болмайду. У саңа нисбәтән ейтқанда Пәрвәрдигарға хас қилинған муқәддәс болиду. ³⁸ Кимки униң пуриғини пурап һозурлиниш үчүн униңға охшап кетидиған һәр қандақ бир хушбуйни ясиса, у өз хәлқи арисидин үзүп ташлансун.

31

Ибадәт җайини ясиғучи устиларниң таллиниши

¹ Пәрвәрдигар Худа Мусаға мундақ деди: —

□ **30:23** «500 шәкәл» — тәхминән 6 килограм. □ **30:24** «бир һин» — тәхминән 3.6 литр. □ **30:29** «әң муқәддәс нәрсиләр» вә «муқәддәс» — муқәддәс чедирдики барлиқ җабдуқлар «әң муқәддәс» вә «муқәддәс» дәп бөлиниду. «әң муқәддәс» болғанларға тәккәнләр шу мунасивәт билән алаһидә «Худаниңқи» дәп һесаплинатти (30:29, «Лав.» 6:18, 27, «Әз.» 46:20ниму көрүң). □ **30:32** «адәмниң бәдинигә» — ибраний тилида «адәмниң әтлиригә». «муқәддәс мәсиһләш мейи адәмниң бәдинигә қуйса болмайду» — бәзи алимлар буни «каһинлардин башқиларға қуйса болмайду» дәп чүшиниду. Лекин «Зәбур» 131:2гә қариғанда, мәсиһләш мейи каһинларни мәсиһләп қуқулғанда уларниң бәдинигә тәгмәй, бәлки баш кийимидин еқип сақалдин өтүп кийим-кечәклиригә чүшәтти. □ **30:33** «Кимки... ят бирисигә сүрсә,...» — демәк, каһинлардин башқиларниң үстигә. «у өз хәлқи арисидин үзүп ташлиниду» — 19:12дики изаһатни көрүң. □ **30:34** «деңиз қулулиси мейи» — яки «ониқа» яки намәлум бир хил өсүмлүкниң йелими. «ақ девирқай» — яки «галбанум». Буниң пуриғи ачық болсиму, дориларға иләштүрүлгәндә уларниң көйүш вақтини узартиду вә уларни техиму хуш пурақлиқ қилиду.

² Мана, Мэн Өзүм Йәһуда қәбилисидин болған Хурниң нәвриси, уриниң оғли Бәзаләлни исмини атап чақирдим; □ ■ ³ уни Худаниң Роһи билән толдуруп, униңға даналиқ, әқил-парасәт, илим-һекмәт егилитип, уни һәртүрлүк ишни қилишқа қабилыйәтлик қилип, ⁴ түрлүк-түрлүк һүнәрләрни қилалайдиған, йәни алтун, күмүч вә мис ишлирини қилалайдиған, ⁵ якутларни кесип-оялайдиған, уларни зиннәт буюмлириға орниталайдиған, яғачларға нәқиш чиқиралайдиған, һәр хил һүнәр ишлирини қамлаштуралайдиған қилдим.

⁶ Шуниңдәк мана, Мэн йәнә Дан қәбилисидин Аһисамақниң оғли Оһолиябни униңға ярдәмчиликкә тайинлидим, шундақла Мэн саңа буйруған һәммә нәрсиләрни ясисун дәп, барлиқ пәм-парасәтлик кишикәрниң көңлигә техиму әқил-парасәт ата қилдим; ⁷ шуниң билән улар жамаәт чедирини, һөкүм-гувалиқ сандуғини, униң үстидики кафарәт тәхтини, чедириниң һәммә әсваплирини, ⁸ ширә билән униң қача-қучилирини, сап алтундин ясилидиған чирақдан билән униң барлиқ әсваплирини, хушбуйғаһни, ⁹ көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһи билән униң барлиқ әсваплирини, жуюш деси билән униң тәглигини ясалайдиған, ¹⁰ хизмәт кийимлири, йәни каһинлиқ хизмитидә кийилидиған, һарун каһинниң муқәддәс кийимлири вә униң оғуллириниң каһинлиқ кийимлирини тоқуялайдиған, □ ¹¹ мәсиһләш мейи вә муқәддәс жайға тәйярлинидиған есил дора-дәрмәкләрдин хушбуйни ясалайдиған болди. Мэн саңа әмир қилғиним бойичә улар барлиқ ишни бежа кәлтүриду.

Шабат күни, йәни «дәм елиш күни»ни тутуш керәк

¹² Пәрвәрдигар Мусаға әмир қилип мундақ деди: —

¹³ Сән Исраилларға әмир қилип уларға: — «Силәр Мениң шабат күнлиримни чоқум тутуңлар; чүнки булар силәрниң өзүңларни пак-муқәддәс қилғучиниң Мэн Пәрвәрдигар екәнлигини билишиңлар үчүн Мэн билән силәрниң оттураңлардики бир нишанә-бәлгү болиду. ¹⁴ Шабат күни силәргә муқәддәс қилип бекитилгини үчүн, уни тутуңлар; кимки уни бузса, өлүм жазасиға тартилмиса болмайду; бәрһәк, кимки у күнидә һәр қандақ ишни қилса, өз хәлқи арасидин үзүп ташлансун. ■ ¹⁵ Алтә күн ичидә иш қилинсун; лекин йәттинчи күни Пәрвәрдигарға аталған муқәддәс күн болуп, арам алидиған шабат күни болиду; кимки шабат күнидә бирәр иш қилса, өлүм жазасиға тартилмиса болмайду. ¹⁶ Исраиллар шабат күнини тутуши керәк; улар әбәдий әһдә сүпитидә уни әвлаттин әвлатқичә тутсун. ¹⁷ Бу Мэн билән Исраилларниң оттурисида әбәдий бир нишанә-бәлгү болиду; чүнки Пәрвәрдигар алтә күн ичидә асман билән зиминни яритип, йәттинчи күнидә арам елип раһәт тапқан еди», — дегин.■

¹⁸ Худа Синай тегида Мусаға бу сөзләрни қилип болғандин кейин, икки һөкүм-гувалиқ тахтийини униңға тапшурди. Тахтайлар таштин болуп, сөзләр Худаниң бармиғи билән уларға пүтүлгән еди.■

32

Алтун Мозайға чоқунуш гунайи

¹ Хәлиқ Мусаниң тағдин чүшмәй һаял болуп қалғинини көрүп, һарунниң қешиға жиғилип униңға: — Сән қопуп, бизгә алдимизда йол башлап маңидиған бир илаһ ясап бәргин! Чүнки бизни Мисир зиминидин чиқирип кәлгән Муса дегән һелиқи кишигә немә болуп кәткәнлигини билмәймиз, — дейишти.■

² Һарун уларға: — Хотунлириңлар билән оғул-қизлириңларниң қулақлиридики алтун зирә һалқиларни чиқирип, мениң қешимға елип келиңлар, деди.

□ **31:2** «исмини атап чақирдим» — мошу сөзләр Худаниң мәлум бир кишини мәлум муһим бир иш үчүн алаһидә таллап чақирғанлиғини көрситиду. «Йәш.» 45:3, 4ни көрүң. «Бәзаләл» — мәнәси «Худаниң сайисидә» яки «Худаниң башпанаһида». ■ **31:2** Мис. 35:30; 1Тар. 2:20 □ **31:10** «хизмәт кийимлири» — яки «каһинлиқ хизмәт кийимлири». ■ **31:14** Мис. 20:8; Қан. 5:12; Әз. 20:12 ■ **31:17** Яр. 1:31; 2:2, 3; Мис. 20:11 ■ **31:18** Мис. 32:16 ■ **32:1** Рос. 7:40

³ Шунинг билән пүткүл хәлиқ өз кулақлиридики алтун зирә һалқиларни чиқирип һарунниң қешиға елип кәлди. ⁴ У буларни уларниң қолидин елип, искинә билән қуйма бир мозайни ясатқузди. Шунинг билән улар: — Әй Исраил, сени Мисир зиминидин чиқирип кәлгән Худайиңлар мана будур! — дейишти.

⁵ һарун уни көрүп униң алдида бир қурбанғаһни яситип андин: «Әтә Пәрвәрдигар үчүн бир һейт өткүзүлиду», дәп елан қилди.

⁶ Әтиси улар сәһәр қопуп, көйдүрмә қурбанлиқларни сунуп, енақлиқ қурбанлиқлириниму кәлтүрди; андин халайиқ олтирип йәп-ичишти, қопуп әйш-ишрәт қилишти. □ ■

⁷ Шу чағда Пәрвәрдигар Мусаға: — Орнуңдин тур, тездин пәскә чүшкин! Чүнки сән Мисир зиминидин чиқирип кәлгән хәлқиң бузуқчиликқа берилип кәтти. ■ ⁸ Мән уларға буйруған йолдин шунчә тезла чәтнәп, өзлири үчүн бир қуйма мозайни ясап, униңға чоқунуп қурбанлиқ кәлтүрүшти һәмдә: «Әй Исраил, сени Мисир зиминидин чиқирип кәлгән Худайиң мана шудур!», дейишти, — деди. ■

⁹ Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Мана, бу хәлиқни көрүп қойдум; мана, улар дәрвәкә бойни қаттиқ бир хәлиқтур. ■ ¹⁰ Энди Мени тосма, Мән ғәзәп отумни уларниң үстигә чүшүрүп, уларни жутуветимән; андин сени улук бир әл қилимән, — деди. □

¹¹ Лекин Муса Худаси Пәрвәрдигардин өтүнүп илтижа қилип мундақ деди: — Әй Пәрвәрдигар, немишкә сән ғәзәп отуңни Өзүң зор қудрәт вә күчлүк қол билән Мисир зиминидин чиқирип кәлгән хәлқиңниң үстигә чүшүрисән? ■ ¹² Мисирлиқлар мазақ қилип: — Уларниң бешиға бала чүшүрүш үчүн, уларни тағларниң үстидә өлтүрүп йәр йүзидин йоқитиш үчүн, уларниң Худаси уларни елип кәтти, — дейишсунму? Өз отлуқ ғәзивиниңдин йенип, Өз хәлқиңгә балаю-апәт кәлтүрүш нийитиниңдин янғайсән! ■ ¹³ Өз қуллириң Ибраһим, Исақ вә Исраилни яд қилғин; Сән уларға қәсәм билән вәдә қилип: «Нәслиңларни асмандики юлтузлардәк көпәйтимән, Өзүм униң тоғрисида сөзлигән мошу зиминниң һәммисини нәслиңларға беримән, улар униңға мәңгү егидарчилик қилидиған болиду» дегән едиңғу, — деди. □ ■

¹⁴ Шунинг билән Пәрвәрдигар Өз хәлқиниң үстигә: «Балаю-апәт чүшүримән» дегән нийитидин янди.

¹⁵ Муса кәйнигә бурулуп, икки һөкүм-гувалиқ тахтийини қолиға елип тағдин чүшти. Тахтайларниң икки тәрипигә сөзләр пүтүлгән еди; у йүзигиму, бу йүзигиму пүтүклүк еди. ¹⁶ Бу тахтайлар болса Худаниң Өзиниң ясиғини, пүтүлгәнлири болса Худаниң Өзиниң пүткини еди, у тахтайларға оюлған еди. ■

¹⁷ Йәшуа хәлиқниң көтәргән чуқан-сүрәнлирини, вақирашлирини аңлап Мусаға: — Чедирғаһдин жәңниң хитаби чиқиватиду, деди.

¹⁸ Лекин у жавап берип: — Аңлиниватқан аваз нә нусрәт тәнтәниси әмәс, нә мәғлубийәтниң пәряди әмәс, бәлки нахша-күй садаси! — деди.

¹⁹ Муса чедирғаһға йеқин келип, мозайни вә жамаәтниң уссулға чүшүп кәткәнлигини көрүп шундақ дәрғәзәп болдики, тахтайларни қолидин ташлап тағниң түвидә чеқивәтти.

■ ²⁰ Андин улар ясиған мозайни отқа селип көйдүрүп, уни янчип кукум-талқан қилип, су үстигә чечип Исраилларни ичишкә мәжбурлиди. ■

²¹ Андин Муса һарунға: Сән уларни шунчә еғир гунаға патқузғидәк, мошу хәлиқ саңа немә қилди? — деди.

²² һарун жавап берип: — Ғоҗамниң ғәзәп-аччиғи туташмиғай! Бу хәлиқниң қандақ екәнлигини, уларниң зәзилликкә майил екәнлигини убдан билисән. ■ ²³ Улар маңа: — «Бизгә алдимизда йол башлап маңидиған бир илаһни ясап бәргин; чүнки бизни Мисир зиминидин чиқирип кәлгән Муса дегән шу адәмгә немә болғинини билмәймиз», деди. ²⁴ Мән

□ **32:6** «қопуп әйш-ишрәт қилишти» — яки «қопуп уссул ойниғили турди». ■ **32:6** 1Кор. 10:7 ■ **32:7** Қан. 32:5 ■ **32:8** 1Пад. 12:28 ■ **32:9** Мис. 33:3; Қан. 9:6,13; Йәш. 48:4; Йәр. 5:3; һош. 4:16 □ **32:10** «Мени тосма» — яки «мени қоюп бәр». ■ **32:11** Зәб. 105:19-23 ■ **32:12** Чөл. 14:13-19. □ **32:13** «... Ибраһим, Исақ вә Исраилни яд қилғин» — оқурмәнләрниң есидә болсунки, Яқупниң иккинчи исми «Исраил» еди. ■ **32:13** Яр. 12:7; 13:15; 15:18; 26:4; 28:13; Қан. 34:4 ■ **32:16** Мис. 31:18; Қан. 9:10 ■ **32:19** Қан. 9:17 ■ **32:20** Қан. 9:21 ■ **32:22** 1Юһ. 5:19

уларға: «Кимдә алтун болса шуни чиқирип бәрсун» десәм, улар маңа тапшуруп бәрди; мән уни отқа ташливидим, мана, бу мозай чиқти, — деди.□

²⁵ Муса хәлиқниң қандақсигә тизгинсиз болуп кәткәнлигини көрди; чүнки һарун уларни дүшмәнлириниң алдида мәсқирә объекти болушқа өз мәйлигә қоювәткән еди. ²⁶ Муса чедиргаһниң кириш еғизига берип, шу йәрдә туруп: — Кимки Пәрвәрдигарниң тәрипидә болса мениң йенимға кәлсун! — деди. Шуни девиди, Лавийларниң һәммиси униң қешиға жиғилди.

²⁷ У уларға: — Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Һәр бир киши өз қиличини янпишиға есип, чедиргаһниң ичигә кирип, бу четидин у четигичә кезип жүрүп, һәр бири өз қериндишини, өз дост-бурадирини, өз хошнисини өлтүрсун!» — деди.□

²⁸ Шуниң билән Лавийлар Мусаниң буйруғини бойичә иш көрди; шу күни хәлиқниң ичидин үч миң киши өлтүрүлди.

²⁹ Андин Муса: — Һәр бириңлар бүгүн өзүңларни Пәрвәрдигарға хас болушқа атидиңлар; чүнки һәр бириңлар һәтта өз оғлуңлар һәм қериндишиңларниму айимидиңлар; шуниң билән бүгүн бәхит-бәрикәтни үстүңларға чүшүрдүңлар, деди.□

³⁰ Этиси Муса хәлиқкә сөз қилип: — Силәр дәрвәкә һаһайити еғир бир гуна садир қилдиңлар. Энди мана, мән Пәрвәрдигарниң алдиға чиқимән; гунайиңлар үчүн кафарәт кәлтүрәләймәнмекин, — деди.

³¹ Шуниң билән Муса Пәрвәрдигарниң алдиға йенип берип: — Һәй...! Бу хәлиқ дәрвәкә еғир бир гуна садир қилип, өзлиригә алтундин илаһларни ясапту! ³² Лекин әнди Сән уларниң гунайини әпу қилишқа униғайсән..., унимисаң, исмимни Өзүң язған дәптириңдин өчүрүвәткин! — деди.

³³ Пәрвәрдигар Мусаға жавап берип: — Кимки Мениң алдимда гуна қилған болса, униң етини Өз дәптиримдин өчүрүвәтимән.

³⁴ Энди сән берип, Мән саңа ейтқан жайға хәлиқни башлап барғин. Мана, Мениң Пәриштәм алдиңда маңиду. Лекин уларға жаза беридиған күнүм кәлгәндә, уларға гунайи үчүн жаза беримән, деди.□

³⁵ Бу сөздин кейин Пәрвәрдигар хәлиқниң һарунниң қоли билән мозайни қуйдуруп ясатқини үчүн уларни ваба билән жазалиди.

33

Пәрвәрдигарниң Исраилларни Синай тегидин кетишкә буйруши

¹ Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: — Сән орнундин туруп, өзүң Мисир зиминидин елип кәлгән хәлиқ билән биллә мошу йәрдин кетип: «Мән сениң нәслиңгә уни беримән» дәп қәсәм қилип Ибраһимға, Исаққа вә Якупқа вәдә қилған зиминға барғин. ■ ² Шуниң билән сениң алдиңда бир Пәриштә әвәтип, Қананий, аморий, һиттий, пәриззийләрни, һивий билән йәбусийларни һайдап чиқирип, □ ³ сени сүт билән һәсәл еқип туридиған зиминға кәлтүримән. Чүнки силәр бойни қаттиқ бир хәлиқ болғачқа, йолда силәрни һалак

□ **32:24** «чиқирип бәрсун» — ибраний тилида «үзүп бәрсун». □ **32:27** «бу четидин у четигичә» — ибраний тилида «бу кириш еғизидин у кириш еғизига». □ **32:29** «Пәрвәрдигарға хас болушқа атидиңлар» — ибраний тилида «Пәрвәрдигар үчүн қоллириңларни толдуруңлар» — демәк, улар өзлирини униң хизмитигә беғишлиди. □ **32:34** «уларға жаза беридиған күнүм» — ибраний тилида «Мән уларни йоқлиған күнидә». «Худаниң йоқлиши» — У йеқин келип жазасини чүшүриду яки болмиса бәхит-бәрикитини кәлтүриду. «Тәбирләр»ниму көрүң. ■ **33:1** Яр. 12:7; 26:4; 28:13 □ **33:2** «сениң алдиңда бир Пәриштә әвәтип, ...» — шүбһисизки, 32:34дә тилға елинған пәриштә.

қиливәтмәслигим үчүн, Өзүм силәрниң араңларда болуп, шу зиминға биллә чиқмаймән, — деди. □ ■

⁴ Халайиқ бу қаттиқ сөзни аңлап, қайғуға чөмүп һеч қайсиси өз зибу-зиннәтлирини тақимиди. ⁵ Чүнки Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: — Сән берип Исраилларға: «Пәрвәрдигар: — Силәр бойни қаттиқ бир хәлиқ экәнсиләр; әгәр Мән Пәрвәрдигар араңларға чиқип бир дәқиқила турсам, силәрни йоқитивәткән болаттим. Әнди силәр өзүңлардики зибу-зиннәтләрни еливетиңлар; шу чағда Мән силәргә немә қилидиғинимни билимән, деди», дәп ейтқин, — дегән еди.

⁶ Шуңа Исраиллар һорәб теғидин айрилипла зибу-зиннәтлирини өзлиридин еливәтти. □

«Көрүшүш чедири»

⁷ Шунин билән Муса өз чедирини елип, уни чедиргаһниң сиртида, чедиргаһдин нерирақ бир жайға тикип, уни «көрүшүш чедири» дәп атиди. Кимки Пәрвәрдигарни издәп, йол соримақчи болса чедиргаһниң сиртидики «көрүшүш чедири»ға баратти. □ ⁸ Шундақ болаттики, һәр қетим Муса чедирға чиқса, пүткүл халайиқ қопуп, һәр бири өз чедириниң ишигидә өрә туруп, Муса чедирға кирип болғичә униң кәйнидин қаришип туратти. ⁹ Андин Муса һәр қетим чедирға кирип кәтсә шундақ болаттики, булут түврүги чүшүп, чедирниң кириш еғизидә тохтайтти; шунин билән Пәрвәрдигар Муса билән сөзлишәтти. □ ¹⁰ Пүткүл халайиқ булут түврүгиниң жамаәт чедириниң кириш еғизидә тохтиғинини көрәтти; уни көргинидә хәлиқниң һәммиси қопуп, һәр бири өз чедириниң ишигидә туруп сәждә қилишатти.

¹¹ Шу чағларда Пәрвәрдигар Муса билән кишиләр өз дост-бурадири билән сөzlәшкәндәк, йүзүм-йүз сөзлишәтти. Андин Муса чедиргаһға йенип келәтти; лекин униң хизмәтқари болған нунниң оғли Йәшуа дегән яш жигит чедирниң ичидин чиқмайтти.

Мусаниң Пәрвәрдигарниң шан-шәривини көрүши

¹² Муса Пәрвәрдигарға мундақ деди: — Мана, Сән дайим маңа: «Бу хәлиқни елип чиққин» дәп кәлдиң; лекин Өзүң маңа: «Мән сени исмиңни билип тонуймән», вә шуниндәк «Нәзириң алдида илтипат таптиң» дегән болсаңму, Сән мениң билән биргә кимни әвәтидиғиниңни маңа аян қилмидиң. □ ¹³ Әгәр мән растинла нәзириңдә илтипат тапқан болсам, өзүмниң Сени тонушум үчүн, нәзириңдә илтипат тепиверишим үчүн маңа Өз йолуңни аян қилғайсән; мана, бу хәлиқниң Өз хәлқиң болғинини нәзириңдә тутқайсән! — деди.

¹⁴ У жавап берип: Мән Өзүм сән биллә биллә берип, саңа арам ата қилимән, — деди. □

¹⁵ Муса униңға жававән: — Әгәр Сән Өзүң биз билән биллә маңмисаң, бизни бу йәрдин чиқармиғайсән; ¹⁶ чүнки, мән вә хәлқиң нәзириңдә илтипат тапқинимиз немидин

□ **33:3** «Өзүм силәрниң араңларда болуп, шу зиминға биллә чиқмаймән» — демәк, Худа Өзи «муқәддәс чедир»ни мақан қилип уларниң арасида турмай, улар билән биллә бармайду, Өз орниға улар билән биллә беришқә «Өз Пәриштәм»ни әвәтиду. Әмәлийәттә «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» Пәрвәрдигарниң Өз һозуриға баравәр еди; лекин Муса пәйғәмбәр вә хәлиқ бу нуқтини теһи чүшәнмәйтти (4-айәтни көрүң). 3:2-3, изаһат вә «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **33:3** Мис. 32:9; Қан. 9:13 □ **33:6** «Шуңа Исраиллар ... зибу-зиннәтлирини өзлиридин еливәтти» — яки «Шуниң билән, Исраиллар һорәб (Синай) теғидин айрилғандин тартип, зиннәт буюмларни зади тақимиди». □ **33:7** «Муса өз чедирини елип, ...» — яки «Муса чедирни елип, ...». Бизниңчә «муқәддәс чедир» теһи ясалмиған еди. «көрүшүш чедири» — чоң муқәддәс чедир ясалғандин кейин уму «көрүшүш чедири» яки «жамаәт чедири» дәп атилиду. «Кимки Пәрвәрдигарни издәп, йол соримақчи болса чедиргаһниң сиртидики «көрүшүш чедири»ға баратти» — Худаниң 3- вә 5-айәттики сөзигә қариганда, Муса: «Худа әнди аримизда, йәни чедиргаһ оттурисидики «муқәддәс чедир»да турмақчи әмәс; шуңа чедирни ясиғинимиз бекар болиду, Худа униңда бәрибир турмайду» — дәп ойлиған болса керәк. Шуңа Худа билән сөзлишиш үчүн у чедирниң орнида чедиргаһниң сиртида өз чедирини тиккән. □ **33:9** «булут түврүги чүшүп, ... тохтайтти; шунин билән Пәрвәрдигар Муса билән сөзлишәтти» — демәк, Худаниң һозури булут түврүгидә туратти. □ **33:12** «Мән сени исмиңни билип тонуймән» — бу сөzlәр Худаниң мәлум бир кишини (мошу йәрдә Мусани) алаһидә сөйидиғинини яки таллиғанлиғини көрситиду. □ **33:14** «...Мән саңа арам ата қилимән» — жуқурида, 32:10дә Худа Мусаға: «Мени тосма» (ибраний тилида «Маңа арам бәргин!» яки «Мени қойғин») дегән еди; лекин у һазир Мусаға «Мән саңа арам ата қилимән» дәйду.

билиниду? Әжәба, Өзүңниң биз билән биллә маңғиниңдин билинмәмду? Шу сәвәптин мән вә хәлқиң йәр йүзидики һәр бир таипиләрдин алаһидә пәриқләнмәмдуқ?! — деди.■

17 Пәрвәрдиғар Мусаға: — Мошу илтиҗайиңниму иҗабәт қилимән; чүнки сән нәзириמדә илтипат таптиң вә Мән сени исмиңни билип тонуймән, деди.□

18 Шуниң билән Муса: — Өз шан-шәрпиңни маңа көрсәткәйсән, — деди.

19 Пәрвәрдиғар: — Өзүмниң пүткүл меһриванлиғимни сениң көз алдиңдин өткүзимән вә алдиңда «Яһвәһ» дегән намни җакалаймән. Кимгә шапаәт қилмақчи болсам шуниңға шапаәт көрситимән, кимгә рәһим-шәпқәт көрсәтмәкчи болсам, шуниңға рәһим-шәпқәт көрситимән, деди.□ ■

20 Пәрвәрдиғар униңға: — Сән йүзүмни көрәлмәйсән; чүнки һеч адәмзат Мени көрсә тирик қалмайду, деди.

21 Андин Пәрвәрдиғар: — Мана, йенимда бир җай бардур; сән шу йәрдики қорам ташниң үстидә турғин. 22 Мениң шан-шәривим өтидиған вақитта, шундақ болидуки, Мән сени шу қорам ташниң йериқида турғузуп, Мән өтүп болғичә сени қолум билән йеппи туримән.

23 Андин қолумни тартивалимән; шуниң билән сән Мениң арқа тәрипимни көрисән, лекин йүзүм көрүнмәйду, — деди.□

34

Һөкүм-гувалиқ тахтайлариңиң қайта берилиши

1 Пәрвәрдиғар Мусаға: — Сән авалқиға охшаш өзүң үчүн таштин икки тахтайни йонуп кәл; Мән бу тахтайларға сән илгири чеқивәткән тахтайлардики сөзләрни йезип қойимән. ■ 2 Сән әтә әтигәнғичә тәйяр болуп, сәһәрдә Синай теғиға чиқип, шу йәрдә тағниң чоққисидә Мениң алдимда һазир болғин. 3 Лекин һеч киши сән билән биллә чиқмисун вә яки тағниң һеч йеридә башқа адәм көрүнмисун, қой-калиларму тағниң түвидә отлимисун, — деди.■

4 Муса авалқиға охшаш таштин икки тахтайни йонуп, әтиси таң сәһәр қопуп, бу икки таш тахтайни қолида елип, Пәрвәрдиғарниң буйруғини бойичә Синай теғиға чиқти.

5 Шуниң билән Пәрвәрдиғар булутта чүшүп, шу йәрдә Мусаниң қешида туруп, «Яһвәһ» дегән намини җакалиди. □ 6 Пәрвәрдиғар униң көз алдидин өтүп: — «Пәрвәрдиғар, Пәрвәрдиғар, рәһимдил вә меһри-шәпқәтликтур, асан гәзәпләнмәйдиған, шапаәт билән вапаси кәң Тәңриду, □ ■ 7 миңлиған-он миңлиғанларға рәһим-шапаәт көрситип, қәбиһлик, асийлиқ вә гунани кәчүргүчидур; лекин у гунакарларни һәргиз гунасиз дәп қаримайдиған, бәлки атиларниң қәбиһлиғиниң җазасини балилири вә нәврлириғичә, шундақла үчинчи вә төртинчи әвладиғичә жүкләйдиған Тәңриду» — дәп җакалиди.□ ■

8 Шуниң билән Муса дәрһал йәргә баш қоюп сәждә қилип: —

9 — Әй Рәб, әгәр мән растинла нәзириңдә илтипат тапқан болсам, ундақта и Рәб, аримизда биз билән маңғайсән; чүнки бу хәлиқ дәрвәкә бойни қаттиқ бир хәлиқтур; бизниң

■ 33:16 Қан. 4:7 □ 33:17 «...Мән сени исмиңни билип тонуймән» — 12-айәт вә изаһатини көрүң. □ 33:19 «Яһвәһ» — оқурмәнләрниң есидә болуши мүмкинки, «Яһвәһ» Худаниң алаһидә намиду, мәнаси «Мәңгү Бар Болғучи» дегәндәк. Биз бу намни адәттә «Пәрвәрдиғар» дәп тәрҗимә қилимиз. ■ 33:19 Рим. 9:15 □ 33:23 «... сән Мениң арқа тәрипимни көрисән» — «... сән Мениң кәйнимдә қалған изналиримни көрисән» дегәндәк тәрҗимилириму учриши мүмкин. «лекин йүзүм көрүнмәйду» — яки «лекин йүзүмниң көрүлүши болмайду». ■ 34:1 Қан. 10:1 ■ 34:3 Мис. 19:12,13 □ 34:5 «Яһвәһ» — 33:19 вә изаһатни көрүң. □ 34:6 «Пәрвәрдиғар, Пәрвәрдиғар» — ибраний тилида «Яһвәһ, Яһвәһ». «шапаәт» — ибраний тилида «хәсәд» билән ипадилиниду (20:6 вә изаһатни көрүң). ■ 34:6 Мис. 33:19 □ 34:7 «рәһим-шапаәт» — ибраний тилида «хәсәд» дегән сөз билән ипадилиниду (20:6 вә изаһатни көрүң). «атиларниң қәбиһлиғиниң җазасини балилири вә нәврлириғичә, шундақла үчинчи вә төртинчи әвладиғичә жүкләйдиған» — бу муһим сөз тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни (20:5, 34:7 тоғрилиқ), шундақла «Әзакьял»дики «қошумчә сөз»имизни (18-, 33-баплар тоғрилиқ) көрүң. ■ 34:7 Мис. 20:6; Чөл. 14:18; Қан. 5:10; Зәб. 85:15; 102:8; 144:8; Йәр. 32:18

қәбиһлигимизни вә гунайимизни кәчүргәйсән, бизни Өз мирасиң болушқа қобул қилғайсән!
— деди.■

Яңливаштин әһдә түзүш

¹⁰ Шунинң билән у Мусаға: — Мана, Мән бир әһдә түзимән; сениң барлиқ хәлқиң алдида пүткүл йәр йүзиниң һеч бир жайида яки һеч бир әл арасида қилинип бақмиған мөҗизиләрни яритимән. Шунинң билән сән арасида болған хәлқиңниң һәммиси Пәрвәрдигарниң *карамәт* әмәлини көриду; чүнки Мениң силәргә қилидиған әмәлим дәрвәқә дәһшәтлик иш болиду. □ ■ ¹¹ Мән бүгүн саңа тапилайдиған әмирлиримни тутқин; мана, Мән силәрниң алдиңлардин Аморий, Қананий, һиттий, Пәризий, һивий вә Йәбусийларни һайдап чиқиримән. ¹² Әнди һези болғинки, сән баридиған зиминда туруватқанлар билән һеч әһдә бағлашмиғин; болмиса, бу иш силәргә қапқан болиду; ■ ¹³ бәлки силәр уларниң қурбанғаһлирини чөвүп, бут түврүклирини сундуруп, «ашәраһ» бутлирини кесип ташлаңлар. □ ¹⁴ Чүнки сән һеч қандақ башқа илаһқа ибадәт қилмаслиғиң керәк — чүнки Мәнки Пәрвәрдигарниң нами «Вапасизлиққа һәсәт Қилғучи» болуп, һәсәт қилғучи бир илаһдурмән. ■ ¹⁵ Болмиса, шу зиминда туруватқанлар билән әһдә түзүшүң мүмкин; андин улар илаһлириниң кәйнидин жүрүп бузуқчилик қилип, илаһлириға қурбанлиқлар өткүзгинидә, силәрни чақирса уларниң қурбанлиқлиридин йәп кетишиңлар мүмкин; ¹⁶ сән шундақла йәнә уларниң қизлирини оғуллириңға хотунлуққа елип беришиң мүмкин; у қизлар өз илаһлириниң кәйнидин жүрүп бузуқчилик қилғинида, улар оғуллириңниму өз илаһлириниң арқисидин маңғузуп, бузуқчилик қилдуруши мүмкин.■

¹⁷ Өзүң үчүн һеч қандақ қуйма бутларни ясатмиғин.

¹⁸ Петир нан һейтини тутуңлар; Мениң әмир қилғинимдәк Абиб ейида, бекитилгән вақитта йәттә күн петир нан йәңлар. Чүнки силәр Абиб ейида Мисирдин чиққансиләр.■

¹⁹ Балиятқуниң тунҗа мевиси Мениңки болиду; чарпай маллириңниң ичидин дәсләп туғулған әркәкләр, кала болсун, қой болсун уларниң тунҗилириниң һәммиси Мениңки болсун.■

²⁰ Лекин ешәкләрниң тунҗа тәхәйлириниң орниға қоza билән бәдәл төлишиң лазим болиду. Әгәр орниға қоza бәрмисәң, тәхәйниң бойини сундуруваткин. Тунҗи оғуллириңни болса, уларға бәдәл төләп қайтурувал. һеч ким Мениң һозурумға қуруқ қол кәлмисун.□ ■

²¹ Сән алтә күн ичидә иш-әмәлиңни қилип, йәттинчи күни арам елишиң зөрүр; йәр һайдаш вақти болсун, орма вақти болсун, арам елишиң зөрүр.■

²² Йеңи буғдайниң тунҗа һосулини тәбрикләйдиған «һәптиләр һейти»ни өткүзүңлар; жилниң ахирида «һосул жиғиш һейти»ни өткүзүңлар.□ ■

²³ Сениң һәр бир әркәк кишилириң жилда үч қетим Исраилниң Худаси болған Рәб Пәрвәрдигарниң алдиға һазир болсун. ■ ²⁴ Чүнки Мән таипиләрни алдиңдин һайдиветип, чегаралириңни кеңәйтимән; шуниндәк сән жилда үч қетим Пәрвәрдигар Худайиңниң алдиға һазир болушқа чиқип барсаң, һеч ким йериңгә көз қирини салмайду.

■ **34:9** Лав. 25:38; Зәб. 27:9; 32:12; Зәк. 2:16 □ **34:10** «Мениң силәргә қилидиған әмәлим» — ибраний тилида «Мениң саңа қилидиған әмәлим». ■ **34:10** Қан. 5:2; Йә. 10:12,13 ■ **34:12** Мис. 23:32; Чөл. 33:51; Қан. 7:2 □ **34:13** «ашәраһ бутлири» — бәлким бутпәрәсликкә беғишланған дәрәқликләрдур. Дәрәқлар бәлким аял бут шәклидә оюлған яки нәқишләнгән болуши мүмкин. ■ **34:14** Мис. 20:5 ■ **34:16** 1Пад. 11:2 ■ **34:18** Мис. 12:15; 23:15 ■ **34:19** Мис. 13:2; 22:29; әз. 44:30 □ **34:20** «... тунҗа тәхәйлириниң орниға қоza билән бәдәл төлишиң лазим болиду» — демәк, қоza тәхәйниң орниға қурбанлиқ қилиниду. ■ **34:20** Мис. 13:13; 23:15; Қан. 16:16 ■ **34:21** Мис. 20:9 □ **34:22** «жилниң ахирида» — ибраний тилида «жилниң өзгиришидә» — йәни күздә. «һосул жиғиш һейти» — мошу һосул болса мевә-чевиләрниңкидур. Ибранийлар ишләткән календар бойичә, һейт йәттинчи айда, бәзи жилирида Сентәбрдә, бәзи жилларда Әктәбрдә болатти. ■ **34:22** Мис. 23:16 ■ **34:23** Мис. 23:17; Қан. 16:16

25 Маңа сунулидиган қурбанлиқниң қенини болдурулған нан билән биллә сунмигин; яки өтүп кетиш һейтиниң қурбанлиғиниң гөшини этигә қалдурма. □ ■

26 Зиминиңниң дәсләпки һосулидин тунжа мәһсулатларни Пәрвәрдигар Худайиңниң өйигә кәлтүрүп ата.

Оғлақни анисиниң сүтидә қайнитип пишарма. □ ■

27 Пәрвәрдигар Мусаға: — Бу сөзләрни өзүң үчүн йезивалғин; чүнки Мән мошу сөзләрни асас қилип сән билән вә Исраил билән әһдә бағлидим, деди.

28 У вақитта Муса шу йәрдә Пәрвәрдигарниң һозурида қирик кечә-күндүз турди; у һеч нәрсә йемиди, һеч су ичмиди. У йәрдә Пәрвәрдигар тахтайларға әһдиниң сөзлири болған он әмирни пүтти. □ ■

Мусаниң йүзиниң пақирап туруши

29 Муса Синай теғидин чүшкәндә шундақ болдики (у тағдин чүшкәндә икки һөкүм-гувалиқ тахтийи униң қолида еди), өзиниң Пәрвәрдигар билән сөзләшкини үчүн йүзиниң пақирап кәткинини билмәйтти. ■ 30 Әнди һарун вә барлиқ Исраиллар Мусани көрди, мана, униң йүз териси пақирап туратти; улар униңға йеқин бериштин қорқушти.

31 Лекин Муса уларни чақиривиди, һарун вә жамаәтниң барлиқ башлири йенип, униң қешиға кәлди; Муса улар билән сөзләшти.

32 Шуниндин кейин, барлиқ Исраиллар униң йениға кәлди; у вақитта Муса Пәрвәрдигар өзигә Синай теғида сөз қилғинида тапшурған барлиқ әмирләрни уларға тапилиди. 33 Муса уларға дәйдиғинини дәп түгәтти. У сөзлигәндә йүзигә бир чүмпәрдә тартивалған еди; □ ■ 34 Қачанки Муса Пәрвәрдигар билән сөзлишишкә униң һозуриға кирсә, чүмпәрдини еливетәтти, таки у йенип чиққичә шундақ болатти; йенип чиққанда өзигә немә тапиланған болса, шуни Исраилларға ейтип берәтти. 35 Исраиллар Мусаниң йүз терисиниң пақирап турғинини көрәтти; шуңа Муса йәнә таки Пәрвәрдигар билән сөзләшкили униң һозуриға киргичә йүзигә чүмпәрдә тартивалатти.

35

Шабат күни, йәни «арам елиш күни»ниң бәлгүлимилири

1 Муса Исраилларниң пүткүл жамаитини жиғип уларға: — Пәрвәрдигар силәргә қилишқа буйруған әмирләр мунулардур: — ■

2 Алтә күн иш-әмгәк күни болсун; лекин йәттинчи күни силәргә нисбәтән муқәддәс бир күн болуп, Пәрвәрдигарға аталған арам алидиган шабат күни болсун. һәр ким шу күнидә иш-әмгәк қилса өлүмгә мәһкүм қилинсун. ■ 3 Шабат күнидә барлиқ туралғулириңларда һәргиз от қалимаңлар, — деди. ■

Ибадәт қайи үчүн һәдийә сунуш

□ 34:25 «Маңа сунулидиган қурбанлиқниң...» — ибраний тилида «Мениң қурбанлиғимниң...». Мошу йәрдә бу сөз бәлким жуқурида тилға елинған үч һейтики көйдүрмә қурбанлиқларни яки енақлиқ қурбанлиқлирини көрсәтсә керәк. «Мениң қурбанлиғимниң қени» болса мәзкур һейтларда қурбанғаһ үстигә төкүлидиган қанларни көрситиду. ■ 34:25 Мис. 23:18 □ 34:26 «Оғлақни анисиниң сүтидә қайнитип пишарма» — бу әмир бәлким әтраптики бутпәрәс хәлиқләрниң мәлум өрп-адитигә әгәшмәслик керәклигини көрситиши мүмкин. Бу тоғрилик йәнә «Лавийлар»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 34:26 Мис. 23:19; Лав. 22:27; Қан. 14:21 □ 34:28 «у һеч нәрсә йемиди» — ибраний тилида «һеч нанни йемиди». «У йәрдә Пәрвәрдигар тахтайларға әһдиниң сөзлири болған он әмирни пүтти» — ибраний тилида «У йәрдә у тахтайларға әһдиниң сөзлири болған он әмирни пүтти». Бәзиләр: «У» Мусани көрситиду, дәп қарайду, бирақ «Қан.» 10:2-4тин ениқ көрүнидуки, бу сөзләрни пүткүчи Худа Өзидур. ■ 34:28 Мис. 24:18; 31:18; 34:1; Қан. 4:13; 9:9,18 ■ 34:29 2Кор. 3:7 □ 34:33 «У сөзлигәндә йүзигә бир чүмпәрдә тартивалған еди» — яки «у (Муса) уларға сөзләп болғанда йүзигә ниқап тартивалди». ■ 34:33 2Кор. 3:7,13 ■ 35:1 Мис.34:32 ■ 35:2 Мис. 20:8; 31:15; Лав. 23:3; Қан. 5:12; Луқа 13:14 ■ 35:3 Мис. 16:23

⁴ Муса Исраилларниң пүткүл жамаитигә сөз қилип мундақ деди: — «Пәрвәрдигар буйруған әмир мана шуки: —

⁵ Өзүңларниң араңлардин Пәрвәрдигарға бир «көтәрмә һәдийә» кәлтүрүңлар; көңли халиғанларниң һәр бири Пәрвәрдигарға бир «көтәрмә һәдийә»сини кәлтүрсун: йәни алтун, күмүч, мис, ⁶ көк, сөсүн вә қизил жип, ақ канап рәхт, өшкә тивити, ⁷ қизил боялған қочқар териси, делфин териси, акатсийә яғичи, ⁸ чирақдан үчүн зәйтун мейи, «мәсиһләш мейи» билән хушбуй үчүн ишлитилидиған есил дора-дәрмәкләр, ⁹ әфодқа һәм қошенға орнитилидиған һеқиқ вә башқа яқутларни кәлтүрүңлар».

Ибадәт чедириниң материал-үскүнлирини ясаш

¹⁰ — «Араңлардики барлиқ маһир устилар келип Пәрвәрдигар буйруғанниң һәммисини ясап бәрсун: □ ¹¹ — муқәддәс чедир билән униң ички вә ташқи йопуқлирини, илғулирини, тахталирини, балдақлирини, хадилирини вә буларниң тәгликлирини, ¹² әһдә сандуғи вә униң балдақлирини, «кафарәт тәхти»ни, «айрима пәрдә-йопуқ»ни, ¹³ ширә вә униң балдақлирини, униң барлиқ қача-қучилирини вә «тәқдим нанлири»ни, ¹⁴ йоруклуқ үчүн ясалған чирақдан вә униң әсваплирини, униң чирақлири вә чирақ мейини, ¹⁵ хушбуйғаһ вә униң балдақлирини, «Мәсиһләш мейи»ни, дора-дәрмәкләрдин ишләнгән хушбуйни, муқәддәс чедириниң кириш еғизидики «ишиқ пәрдиси»ни, ¹⁶ көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһи вә униң мис шаласини, балдақлирини вә барлиқ әсваплирини, жуюнуш деси вә униң тәглигини, ¹⁷ һойлиниң пәрдилирини, униң хадилири вә уларниң тәгликлирини, һойлиниң кириш еғизидики пәрдини, ¹⁸ чедирниң миқ-қозуқлирини, һойлиниң миқ-қозуқлирини, шундақла барлиқ танилирини, ¹⁹ тоқулидиған кийимләр, йәни муқәддәс жайниң хизмитигә каһинлиқ хизмитидә кийилидиған, һарун каһинниң муқәддәс кийимлирини һәм униң оғуллириниң кийимлирини тәйяр қилсун». □ ■

Хәлиқниң «көтәрмә һәдийә»си

²⁰ Шуниң билән пүткүл Исраил жамаити Мусаниң йенидин чиқип кетишти. ²¹ Андин көңли тартқанларниң һәр бири, роһи өзлиригә түрткә болғанларниң һәр бири келип, жамаәт чедирини ясашқа, шундақла чедирниң хизмитидә ишлитилидиған барлиқ сәрәмжанларни ясашқа вә муқәддәс кийимләрни тикишкә Пәрвәрдигарға аталған «пулаңлатма һәдийә»ни кәлтүргили турди. ²² Улар әрләрму, аялларму келип, сунушқа көңли хуш болғанларниң һәр бири һәдийә кәлтүрүп, булапка, зирә-һалқа, үзүк, зуннар-биләйүзүк қатарлиқ һәр хил алтун буюмларни елип кәлди; алтунни «көтәрмә һәдийә» қилип берәй дегәнләрниң һәр бири уни Пәрвәрдигарға сунди. □ ²³ Кимдә көк, сөсүн, қизил жип билән ақ канап рәхт, өшкә тивити, қизил боялған қочқар териси вә делфин териси болса, шуларни елип келишти. ²⁴ Күмүч я мистин көтәрмә һәдийә кәлтүрәй дегәнләрниң һәр бири шуни Пәрвәрдигарға һәдийә қилип сунди. Кимдә чедирниң хизмитидә ишлитилидиған һәр хил сәрәмжанларға яриғидәк акатсийә яғичи болса, уни елип кәлди.

²⁵ Қоли чевәр аялларниң һәр бири өз қоллири билән егирип, шу егиргән жип вә рәхтләрни, йәни көк, сөсүн вә қизил жип билән ақ канап рәхтләрни кәлтүрди, □ ■ ²⁶ Шуниңдәк көңли қозғалған аялларниң һәммиси һүнирини ишлитип өшкә тивитидин жип егиришти.

²⁷ Әмирләр әфод вә қошенға орнитилидиған һеқиқлар вә яқутларни, ²⁸ дора-дәрмәкләрни, чираққа вә мәсиһләш мейиға ишлитилидиған зәйтун мейини, хушбуйға ишлитилидиған есил дора-дәрмәкләрни кәлтүрди. ■ ²⁹ Шу тәриқидә Исраиллар Пәрвәрдигар Мусаниң

■ 35:5 Мис. 25:2 ■ 35:6 Мис. 25:4 ■ 35:7 Мис. 25:5 ■ 35:8 Мис. 25:6 ■ 35:9 Мис. 25:7; 28:17,20
□ 35:10 «маһир устилар» — ибраний тилида «көңли даналар». ■ 35:11 Мис. 26:26 ■ 35:13 Мис. 25:23, 30 ■ 35:15 Мис. 26:36; 30:1; 31:11 ■ 35:16 Мис. 27:4; 30:18 ■ 35:17 Мис. 27:9,16 ■ 35:18 Мис. 27:19
□ 35:19 «тоқулидиған кийимләр» — яки «каһинлиқ хизмәт кийимлири». ■ 35:19 Мис. 28; 31:10 □ 35:22 «Улар әрләрму, аялларму келип,...» — яки «Әр кишиләр аял кишиләргә әгишип,...». □ 35:25 «қоли чевәр» — ибраний тилида «көңли дана». ■ 35:25 Пәнд. 31:19 ■ 35:28 Мис. 25:6

вастиси билән буйруған ишларниң һәр қайсиға бир нәрсә беришкә көңли тартқан болса, әр болсун аял болсун һәр бири шуни елип келип, Пәрвәрдигарға атап ихтиярий һәдийә бәрди.

Ибадәт чедирини Ясиғучи һүнәрвәнләр

³⁰ Андин Муса Исраилларға мундақ деди: —

«Мана, Пәрвәрдигар Йәһуда қәбилисидин хурниң нәвриси, Уриниң оғли Бәзаләлни исмини атап чақирип, □ ■ ³¹ уни Худаниң Роһи билән толдуруп, униңға даналиқ, әқил-парасәт, илим-һекмәт егилитип, уни һәртүрлүк ишни қилишқа қабилыйәтлик қилип, ■ ³² уни түрлүк-түрлүк һүнәрләрни қилалайдиған — алтун, күмүч вә мис ишлирини қилалайдиған, ■ ³³ яқутларни кесип-оялайдиған, зиннәт буюмлириға орниталайдиған, яғачларға нәқиш чиқиралайдиған, һәр хил һүнәр ишлирини қамлаштуралайдиған қилди. ■ ³⁴ У йәнә униң көңлигә, шуниңдәк һәм Дан қәбилисидин болған Аһисамақниң оғли Оһолиябниң көңлигә *башқиларға* һүнәр үгитиш нийәт-истикини селип, ³⁵ уларниң көңүллирини даналиқ-һекмәт билән толдуруп, уларни һәр хил нәққашлиқ-оймичилиқ ишлириға маһир қилип, көк, сөсүн вә қизил жип билән ақ канап рәхт билән кәштичилик қилишқа һәмдә бапкарлиққа иқтидарлиқ қилди. Шуниң билән улар һәр хил һүнәр ишлириниң вә һәр хил лайиһиләш ишлириниң һөддисидин чиқалайдиған болди. ■

36

¹ Шуниң билән Бәзаләл вә Оһолияблар, шуниңдәк Пәрвәрдигар муқәддәс чедир яшашниң һәр хил ишлириға керәк болған даналиқ-һекмәт вә әқил-парасәтни ата қилған маһир устиларниң һәр бири уларға қошулуп, шу ишни униң әмир қилғини бойичә әмәлгә ашуриду».

Хәлиқниң һәдийәлири

² Шу вақитта Муса Бәзаләл вә Оһолиябни, шундақла Пәрвәрдигар даналиқ-һекмәт билән көңүллирини толдурған, көңли өзини шу ишни қилишқа қатнишишқа далаләт қилған барлиқ һүнәрвән-касипларни чақирип жиғди. ³ Улар келип муқәддәс чедирни ясашқа, шундақла униң иш-хизмәтлиригә керәклик сәрәмжанларни ясашқа Исраиллар елип кәлтүргән барлиқ «көтәрмә һәдийә»ләрни Мусадин тапшурувалди. Исраил хәлқи йәнилә өз мәйли билән һәр күни әтигини Мусаға ихтиярий һәдийә кәлтүрүп туратти. ⁴ Андин муқәддәс чедирниң ишлирини қиливатқан устиларниң һәммиси қолидики ишини қоюп қоюп келип, ⁵ Мусаға: — Хәлиқниң елип кәлгини Пәрвәрдигар бизгә қилишқа буйруған ишни пүткүзүшкә еһтияж болғинидин көп ешип кәтти! — дейишти.

⁶ Андин Муса әмир қилип, пүткүл чедирған бойичә: «Мана, әр болсун, аял болсун, һеч ким муқәддәс чедирни ясаш үчүн «көтәрмә һәдийә» сүпитидә йәнә һеч қандақ нәрсә тәйярлап кәлмисун!» дәп жақалатти. Буниң билән көпчилик һәдийәләр кәлтүрүштин тохтитилди.

⁷ Чүнки улар тәйярлиған материяллар пүткүл қурулуш ишиға йетәтти, һәтта ешип қалатти.

Ибадәт чедириниң ясилиши

⁸ Муқәддәс чедирниң қурулуш ишини қиливатқан устиларниң һәр бири непиз тоқулған ақ канап рәхткә көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп ишләнгән он парчә йопуқ ясап, керубларниң сүритини йопуқларға чевәрлик билән лайиһиләп нәпис қилип кәштиләп чиқти. ⁹ һәр бир йопуқниң узунлуғи жигирмә сәккиз гәз, кәңлиги төрт гәз болуп, һәр бир йопуқ охшаш чоң-кичикликтә қилинди. ■ ¹⁰ *Бәзаләл* йопуқларниң бәшини бир-биригә

□ **35:30** «исмини атап чақирип,...» — бу сөzlәр Худаниң мәлум бир кишини мәлум муһим бир иш үчүн алаһидә таллап чақирғанлиғини көрситиду. «Йәш.» 45:3, 4ни көрүң. «Бәзаләл» — мәнаси «Худаниң сайисидә» яки «Худаниң башпанаһида». ■ **35:30** Мис. 31:2 ■ **35:31** Мис. 31:3 ■ **35:32** Мис. 31:4 ■ **35:33** Мис. 31:5 ■ **35:35** Мис. 26:1 ■ **36:9** Мис. 26:2

улиди, қалған бәш йопуқниму һәм бир-биригә улиди. ¹¹ У улап чиқилған биринчи чоң парчиниң әң четидики қисминиң бир тәрипигә рәңги көк измиләрни қадиди, шуниндәк улап чиқилған иккинчи чоң парчиниң әң четидикисиниң бир тәрипигиму шундақ қилди. ■

¹² Биринчи чоң парчиниң әң четидики қисмиға әллик измә қадиди, иккинчи чоң парчиниң әң четидикисигиму әллик измә қадиди. Измиләр бир-биригә удулмуудул қилинди. ■

¹³ Муқәддәс чедир бир пүтүн болсун үчүн у алтундин әллик илғу ясап, икки парчә йопуқни шу илғулар билән бир-биригә туташтурди. ■

¹⁴ У муқәддәс чедирни йепиш үчүн өшкә тивитидин йопуқларни ясиди; йопуқтин он бир парчә ясиди. ¹⁵ Йопуқларниң һәр бириниң узунлуғи оттуз гәз, кәңлиги төрт гәз болуп, он бир йопуқниң һәммиси охшаш чоң-кичикликтә қилинди. ¹⁶ Йопуқларниң бәшини у улап бир қилип, қалған алтә йопуқниму улап бир қилди. ¹⁷ У биринчи улап чиқилған чоң парчиниң әң четидики қисмиға әллик измә, иккинчи улап чиқилған чоң парчиниң әң четидики қисмиға әллик измә қадиди. ¹⁸ У чедир бир пүтүн болсун үчүн һәм мистин әллик илғу ясап, икки чоң парчини улап қойди. ■

¹⁹ У буниндин башқа чедирға қизил боялған қочқар терисидин йопуқ ясап япти, андин униң үстидинму делфин терисидин ясалған йәнә бир йопуқни қаплиди. ■

²⁰ У муқәддәс чедирниң тик тахтайлрини акатсийә яғичидин ясап тиклиди. ■ ²¹ һәр бир тахтайниң узунлуғи он гәз, кәңлиги бир йерим гәз қилинди. ■ ²² һәр бир тахтайниң иккидин туруми бар еди, һәр икки тахтай шулар билән бир-биригә четилди; у чедирниң барлиқ тахтайлрини шундақ ясиди. ■

²³ У чедирниң тахтайлрини шундақ ясиди; жигирмиси жәнуп тәрәпкә орнитилди; ■ ²⁴ у бу жигирмә тахтайниң тегигә күмүчтин қириқ тәглик ясиди; бир тахтайниң астидики икки туруми үчүн иккидин тәглик, йәнә бир тахтайниң икки туруми үчүн иккидин тәгликни ясиди. ■

²⁵ Шуниндәк у чедирниң удул тәрипигә, йәни шимал тәрипигә жигирмә тахтай ясиди, ■

²⁶ шундақла буларниң қириқ тәглигини күмүчтин ясиди; бир тахтайниң тегигә иккидин тәглик, йәнә бир тахтайниң тегигә иккидин тәглик орунлаштурулди. ■ ²⁷ Чедирниң кәйни тәрипигә, йәни ғәрип тәрәпкә алтә тахтайни ясап орнатти. ■ ²⁸ У чедирниң кәйни тәрипидики икки булуңға икки тахтайни ясап орнатти. ■ ²⁹ Бу булуң тахтайлри астидин үстигичә икки қат қилип тахтайларни өз ара четиштурди, үсти бир һалқиға бекитилди. У һәр иккисини шундақ ясап, икки булуңға орнатти. ■ ³⁰ Шуңлашқиму у тәрипидә сәккиз тахтай болди, уларниң күмүчтин ясалған он алтә тәглиги бар еди; бир тахтайниң тегидә икки тәглик, йәнә бир тахтайниң тегидә икки тәглик бар еди. ■

³¹ Буниндин башқа у акатсийә яғичидин балдақ ясиди; чедирниң бу тәрипидики тахтайларға бәш балдақни, ■ ³² чедирниң у тәрипидики тахтайларға бәш балдақни, чедирниң арқа тәрипидики тахтайларға, йәни ғәрип тәрипидики тахтайларғиму бәш балдақни ясиди. ■

³³ У тахтайларниң оттуридики оттура балдақни бу тәрәптин у тәрәпкә йәткүзүп ясиди. ■

³⁴ У тахтайларни алтун билән қаплап, балдақлар өткүзүлидиған һалқиларни алтундин ясап, балдақларни алтун билән қаплиди. ■

³⁵ У непиз тоқулған ақ канап рәхткә көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп ишләнгән бир пәрдә ясиди; уни керубларниң сүритини чевәрлик билән лайиһиләп нәпис қилип чүшүрүп, кәштиләп чиқарди. ■ ³⁶ Уни есишқа у акатсийә яғичидин төрт хада ясап, алтун билән қаплиди. Уларниң илмәклири алтундин ясалди; хадиларға у күмүчтин төрт тәгликни қуюп ясиди. ■

³⁷ У чедирниң кириш еғизигә нәпис тоқулған ақ канап рәхткә көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп ишләнгән бир пәрдә ясиди, уни кәштичигә кәштиләтти. ■ ³⁸ У

■ **36:11** Мис. 26:4 ■ **36:12** Мис. 26:5,10 ■ **36:13** Мис. 26:6 ■ **36:18** Мис. 26:11 ■ **36:19** Мис. 26:14

■ **36:20** Мис. 26:15 ■ **36:21** Мис. 26:16 ■ **36:22** Мис. 26:17 ■ **36:23** Мис. 26:18 ■ **36:24** Мис. 26:19

■ **36:25** Мис. 26:20 ■ **36:26** Мис. 26:21 ■ **36:27** Мис. 26:22 ■ **36:28** Мис. 26:23 ■ **36:29** Мис. 26:24

■ **36:30** Мис. 26:25 ■ **36:31** Мис. 26:26 ■ **36:32** Мис. 26:27 ■ **36:33** Мис. 26:28 ■ **36:34** Мис. 26:29

■ **36:35** Мис. 26:31 ■ **36:36** Мис. 26:32 ■ **36:37** Мис. 26:36

йәнә бу пәрдиниң бәш хадисини илмәклири билән қошуп ясиди; уларниң башлирини вә балдақлирини алтун билән қаплиди; уларниң бәш тәглиги мистин ясалди. □ ■

37

Әһдә сандуғини ясаш

¹ Андин Бәзаләл әһдә сандуғини акатсийә яғичидин ясиди; униң узунлуғи икки йерим гәз, егизлиги бир йерим гәз, кәңлиги бир йерим гәз еди. ■ ² У униң ичи вә сиртини сап алтун билән қаплиди, униң үстүнки қисминиң чөрисигә алтундин гирвәк чиқарди. ³ У униң үчүн алтундин төрт һалқа қуюп, уларни униң төрт четиқиға бекитти; бир тәрипигә икки һалқа, йәнә бир тәрипигә икки һалқа бекитти. □ ⁴ У һәм акатсийә яғичидин икки балдақ ясап, һәр иккисини алтун билән қаплиди; ⁵ андин сандуқ улар арқилиқ көтирилсун дәп, балдақларни сандуқниң икки йенидики һалқилиридин өткүзүп қойди.

⁶ У сандуқниң *япқучи сүпитидә* алтундин узунлуғи икки йерим гәз, кәңлиги бир йерим гәз болған бир «кафарәт тәхти» ясиди. ⁷ У икки керубни алтундин соқуп ясиди; уларни кафарәт тәхтиниң икки тәрипигә орнатти; ⁸ бир керубни бир тәрипигә, йәнә бир керубни йәнә бир тәрипигә орнатти. У икки тәрипидики керубларни кафарәт тәхти билән бир гәвдә қилди. □ ■

⁹ Керублар бир-биригә йүзлинип, қанатлирини кафарәт тәхтиниң үстигә керип, қанатлири билән уни йепип туратти; керубларниң йүзи кафарәт тәхтигә қаритилди. ■

Ширә

¹⁰ У һәм ширәни акатсийә яғичидин ясиди; униң узунлуғи икки гәз, кәңлиги бир гәз, егизлиги бир йерим гәз еди. ■ ¹¹ У уни сап алтун билән қаплап, униң үстүнки қисминиң чөрисигә алтундин гирвәк чиқарди. ■ ¹² У ширәниң чөрисигә төрт илик егизликтә бир ләв ясиди; бу ләвниң чөрисигиму алтундин бир гирвәк чиқарди. ■ ¹³ У ширәгә алтундин төрт һалқа ясап, бу һалқиларни ширәниң төрт бүжигидики четиққа орнатти. ■ ¹⁴ Ширәни көтиришкә балдақлар өткүзүлсун дәп, һалқилар ширә левигә йеқин бекитилди. ■ ¹⁵ Ширә үчүн у балдақларни акатсийә яғичидин ясап, алтун билән қаплиди; ширә улар билән көтириләтти. ¹⁶ У ширәниң үстигә қоюлидиған барлиқ буюмларни, йәни легәнлирини, қачақуча тәхсиллирини, «шарап һәдийәлири»ни қуйидиған қәдәһ вә пиялиләрниң һәммисини сап алтундин ясиди. ■

Чирақданни ясаш

¹⁷ У һәм чирақданни сап алтундин ясиди; чирақданни соқуп ясиди; чирақданниң пути, ғоли, қәдәһлири, ғунчилири вә гүллири бир пүтүн алтундин соқулди. ■ ¹⁸ Чирақданниң ғолиниң икки йенидин алтә шахчә чиқирилди — чирақданниң бир йенидин үч шахчә, униң йәнә бир йенидин үч шахчә чиқирилди; ■ ¹⁹ бир йенидики һәр бир шахчидә бадам гүли шәклидә ғунчиси вә чечиги болған үч қәдәһ чиқирилди, йәнә бир йенидики һәр бир шахчидә бадам гүли шәклидә ғунчиси вә чечиги болған үч қәдәһ чиқирилди. Чирақданға чиқирилған алтә шахчиниң һәммиси шундақ ясалди. ■ ²⁰ Чирақданниң *ғолидин* бадам гүли шәклидә ғунчиси

□ **36:38** «*бәш хадиниң* башлирини вә балдақлирини алтун билән қаплиди» — 26:37-айәттики мошу хадиларни «алтун билән қаплигин» дейилиду. Мошу айәттә қаплиниш көлүми даириси ениқ көрүниду — қариганда, пүтүн хадилар әмәс, бәлки пәқәт «башлири» вә «четиқ»лири алтун билән қаплиниду. «Балдақлар» — улар хадиларни өз ара четип туридиған таяқчилар болуп, хадиларни муқимлаштуруш вә пәрдиләрниму көтириш рольини ойнайду (38:17ни көрүң). «Балдақлар»ниң башқа тәржимилири: «һалқилар» яки «чәмбәрләр». ■ **36:38** Мис. 26:37 ■ **37:1** Мис. 25:10

□ **37:3** «*төрт четиқиға*» — яки «төрт путиға». □ **37:8** «У икки тәрипидики керубларни кафарәт тәхти билән бир гәвдә қилди» — яки «У керублар билән кафарәт тәхтини бир пүтүн алтундин ясиди». ■ **37:8** Мис. 25:19 ■ **37:9** Мис. 25:20 ■ **37:10** Мис. 25:23 ■ **37:11** Мис. 25:24 ■ **37:12** Мис. 25:25 ■ **37:13** Мис. 25:26 ■ **37:14** Мис. 25:27 ■ **37:16** Мис. 25:29 ■ **37:17** Мис. 25:31 ■ **37:18** Мис. 25:32 ■ **37:19** Мис. 25:33

вә чечиги болған төрт қәдәһ чиқирилди. □ ■ 21 Булардин башқа биринчи икки шахчиниң астида бир ғунчә, иккинчи икки шахчиниң астида бир ғунчә, үчинчи икки шахчиниң астида бир ғунчә ясалған еди; чирақданға чиқирилған алтә шахчиниң астиниң һәммиси шундақ еди. 22 Униң шу ғунчилири һәм шахчилири чирақдан билән бир гәвдә қилинди — бир пүтүн сап алтундин соқуп ясалди. ■ 23 У чирақданниң йәттә чириғини, шундақла униң пилик қайчилири билән күлданлирини сап алтундин ясиди. ■ 24 У чирақдан вә униң барлиқ әсваплирини бир талант сап алтундин ясиди. □ ■

Хушбуйғаһни ясаи

25 У йәнә хушбуйғаһни акатсийә яғичидин ясиди. Униң узунлуғи бир гәз, кәңлиги бир гәз, егизлиги икки гәз болуп, төрт часа қилип ясалди; төрт бүжигидики мүңгүзләр униң билән бир пүтүн қилип ясалди. ■ 26 У уни, йәни униң үстини, төрт әтрапини һәм мүңгүзлирини сап алтун билән қаплиди; униң үсти қисминиң чөрисигә алтундин гирвәк чиқарди. ■ 27 Униңға алтундин икки һалқа ясап, униң гирвикиниң астиға бекитти; уларни икки йениға удулму удул бекитти. Хушбуйғаһни кәтиридиған икки балдақни селиш үчүн буларни хушбуйғаһниң икки тәрипигә орунлаштурди. □ ■ 28 У балдақларни акатсийә яғичидин ясап, алтун билән қаплиди. ■

29 У һәм муқәддәс Мәсиһләш мейини ясиди, андин әтирчи чиқарғандәк дора-дәрмәкләрни тәңшәп сап хушбуйни ясиди. ■

38

Қурбанғаһни ясаи

1 У көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһини акатсийә яғичидин ясиди. Қурбанғаһ төрт часа болуп, узунлуғи бәш гәз, кәңлиги бәш гәз, егизлиги үч гәз қилинди. ■ 2 У униң төрт бүжигигә қоюлидиған мүңгүзлирини ясиди; мүңгүзлири қурбанғаһ билән бир гәвдә қилинди. Қурбанғаһни мис билән қаплиди. ■ 3 У қурбанғаһниң барлиқ әсваплирини — униңға хас болған дасларни, гүжәкләрни, кориларни, лахшигирларни вә отданларниму ясиди; униң барлиқ әсваплирини мистин ясиди. ■ 4 Қурбанғаһ үчүн мистин бир шала ясиди; шалани қурбанғаһниң қап белиниң астидики гирвәктин төвәнрәк туридиған қилди; шала қурбанғаһниң дәл оттурисида еди. ■ 5 У шаланиң төрт бүжигигә балдақлар өткүзүлидиған төрт мис һалқини қуяп ясиди. 6 У балдақларни акатсийә яғичидин ясап, уларни мис билән қаплиди. 7 Андин у қурбанғаһни кәтириш үчүн балдақларни қурбанғаһниң икки йенидики һалқиларға өткүзүп қойди. У қурбанғаһни тахтайлардин, ичини бош қилип ясиди. ■

□ 37:20 «ғолидин» — йәни ғолиниң үстүнки қисмидин. 35-айәтни көрүң. ■ 37:20 Мис. 25:34 ■ 37:22 Мис. 25:36 ■ 37:23 Мис. 25:37,38 □ 37:24 «бир талант алтун» — бәлким 4.4 килограмчә болуши мүмкин. ■ 37:24 Мис. 25:39 ■ 37:25 Мис. 30:1, 2 ■ 37:26 Мис. 30:3 □ 37:27 «икки йениға...» — яки «икки бүжигигә...». ■ 37:27 Мис. 30:4 ■ 37:28 Мис. 30:5 ■ 37:29 Мис. 30:22,34 ■ 38:1 Мис. 27:1 ■ 38:2 Мис. 27:2 ■ 38:3 Мис. 27:3 ■ 38:4 Мис. 27:4, 5 ■ 38:7 Мис. 27:8

Ибадәт чәдириниң әсваблири

«мис қурбангаһ»

«йоған дас»

алтун чирақдан

«тәқдим нан»
қоюлидиған ширә

хушбуйгаһ

әһдә сандуқи

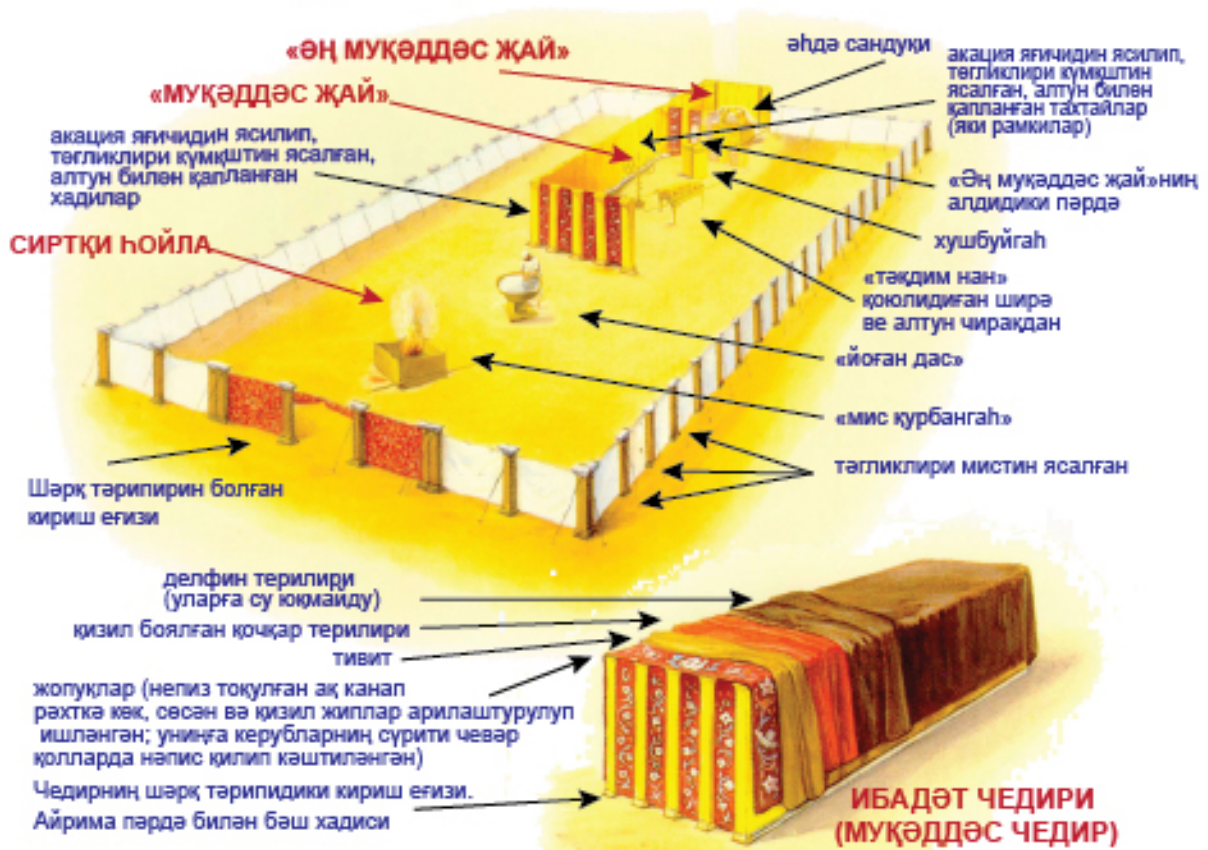
әһдә сандуқиниң ичи

Жуюнуш десини ясаи

⁸ У йәнә жуюнуш десини мистин, униң тәглигиниму мистин ясиди; у буларни «көрүшүш чедири»ниң кириш еғизиниң алдида хизмәттә болған аялларниң мис әйнәклиридин ясиди.■

МУҚӘДДЭС ИБАДӘТ ЧЕДИРИ — ЧЕДИРНИҢ ӨЗИ ВӘ СИРТҚИ ҺОЙЛИСИ

ҚУРБАНЛИҚЛАРНИ СУНУШ

Ибадәт җайиниң һойлиси

⁹ Андин у чедирниң һойлисину ясиди. Һойлиниң җәнубиға, йәни җәнупқа йүзләнгән тәрипиғә непиз тоқулған ақ канап рәхттин пәрдиләрни ясиди; униң узунлуғи йүз гәз еди.

■ ¹⁰ Пәрдиләрни есишқа жигирмә хада вә хадиларниң жигирмә тәглигини у мистин ясиди. Хадиларниң илмәклири вә балдақлири күмүчтин ясалған еди.

¹¹ Шуниңға охшаш шимал тәрипидиму узунлуғи йүз гәз келидиған пәрдә бар еди. Пәрдиләрни есишқа жигирмә хада вә хадиларниң жигирмә тәглигини у мистин ясиди. Хадиларниң илмәклири вә балдақлири күмүчтин ясалған еди.

¹² Шуниңға охшаш ғәрип тәрипидә узунлуғи әллик гәз келидиған пәрдә бар еди; пәрдиләрни есишқа он хада вә хадиларниң он тәглигини у мистин ясиди. Хадиларниң илмәклири вә балдақлири күмүчтин ясалди.

¹³ Һойлиниң шәриқ тәрипи, йәни күн чиқишқа йүзләнгән тәрипиниң кәңлиги әллик гәз еди.

¹⁴ Бир тәрипидә он бәш гәз келидиған пәрдә болуп, униң үч хадиси билән үч тәглиги бар еди.

¹⁵ Йәнә бир тәрипидиму он бәш гәз келидиған пәрдә болуп, униң үч хадиси билән үч тәглиги бар еди. ¹⁶ Һойлиниң чәрисидики пәрдиләрниң һәммиси непиз тоқулған ақ канап рәхттин тикилгән еди.

¹⁷ Һойлиниң чәрисидики һәммә хадиларниң тәглиги мистин, уларниң илмәклири вә балдақлири күмүчтин ясалди; хадиларниң башлириму күмүчтин қапланған еди. Һойлиниң чәрисидики һәммә хадилар күмүчтин ясалған балдақлар билән бир-биригә четилди.

¹⁸ Һойлиниң кириш еғизидики пәрдә непиз тоқулған ақ канап рәхткә көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп, кәштичиләр тәрипидин кәштиленди; униң узунлуғи жигирмә гәз, еғизлиги һойлидики пәрдиләрниң еғизлигигә охшаш болуп бәш гәз еди. ¹⁹ Униң төрт хадиси билән мистин ясалған төрт тәглиги бар еди; хадиларниң илмәклири күмүчтин ясалди, уларниң башлири күмүч билән қапланди вә балдақлири күмүчтин ясалди.

²⁰ Муқәддәс чедирниң һәм чәрисидики һойлиниң барлиқ миқ-қозуқлири мистин ясалди.

Ибадәт чедири үчүн аталған материяллар

²¹ Муқәддәс чедир, йәни «һөкүм-гувалиғи чедири» үчүн аталған материялларниң сани төвәндә хатириләнгән (улар Мусаниң буйруғи билән, каһин һарунниң оғли Итамарниң қол астидики Лавийлар мәсәул болуп санақтин өткүзүлүп, Худаға аталған еди): —

²² Йәһуда қәбилисидин болған Хурниң нәвриси, Уриниң оғли Бәзаләл Пәрвәрдиғар Мусаға буйруғанниң һәммисини ада қилди; ²³ Дан қәбилисидин болған Аһисамақниң оғли Оһолияб униң ярдәмчиси еди; у болса нәққашлиқ-оймичилиқ устиси, лайиһилигүчи һәмдә көк, сөсүн, қизил жиптин ақ канап рәхткә кәштә тикәләйдиған уста еди.

²⁴ Муқәддәс чедирни ясашқа ишлитилгән алтун, йәни «пулаңлатма һәдийә» сүпитидә кәлтүрүлгән алтунниң һәммиси муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә жигирмә тоққуз талант йәттә йүз оттуз шәкәл еди. □ ²⁵ Җамаәт арисидин санақтин өткүзүлгән адәмләр тәрипидин кәлтүрүлгән күмүч болса муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә бир йүз талант бир миң йәттә йүз йәтмиш бәш шәкәл еди. □ ²⁶ Бу күмүч нопуси ройхәткә елинған кишиләрдин елинған еди — демәк, кимки жигирмә яш я униңдин чоң, санақтин өткүзүлгәнләрниң һәр бири бир бека, йәни муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә йерим шәкәл күмүч бәрди. Санақтин өткән киши алтә йүз үч миң бәш йүз әллик киши еди.

²⁷ Муқәддәс җайниң тәгликлирини һәм оттурисидики пәрдиниң тәгликлирини қуюшқа йүз талант күмүч кәтти; йүз талант күмүчтин йүз тәглик ясиллип, һәр бир тәглик үчүн бир талант ишлитилди. ²⁸ У қалған бир миң йәттә йүз йәтмиш бәш шәкәл күмүчтин хадиларниң

■ **38:9** Мис. 27:9 □ **38:24** «жигирмә тоққуз талант йәттә йүз оттуз шәкәл...» — бир «талант» 3000 шәкәл еди. «муқәддәс җайдики шәкәл»ниң бирлиги (алтун) 224 грам болған болса, ундақта бу алтунларниң еғирлиги тәхминән 2 тонна болған болиду. □ **38:25** «җамаәт арисидин санақтин өткүзүлгән адәмләр...» — бу «адәмләр» әркәк кишиләрни көрситиду («Чөл.» 1:2-46ни көрүң). «бир йүз талант бир миң йәттә йүз йәтмиш бәш шәкәл ...» — күмүчкә нисбәтән «талант» вә «шәкәл»ниң бирлиги алтунниңкигә охшаш болса, бу күмүчләрниң еғирлиги тәхминән 6.7 тонна болған болиду.

илмәклирини ясиди, уларниң башлирини қаплиди, шуниңдәк уларни бир-биригә чатидиған балдақларни ясиди.

²⁹ «Пулаңлатма һәдийә» сүпитидә кәлтүрүлгән мис болса йәтмиш талант, икки миң төрт йүз шәкәл чиқти. □ ³⁰ Буниңдин у жамаәт чедириниң кириш еғизиниң тәгликлирини, мис қурбанғаһни, униң мис шаласи вә қурбанғаһниң барлиқ әсваплирини, ³¹ һойлиниң чәрисидики хада тәгликлирини, һойлиниң кириш еғизидики тәгликләрни, чедирниң барлиқ қозуқлирини вә һойлиниң чәрисидики қозуқларниң һәммисини ясиди.

39

Каһинларниң муқәддәс кийимлириниң тикилиши

¹ Пәрвәрдигар Мусаға буйруғинидәк көк, сөсүн вә қизил жиплар ишлитилип, муқәддәс чедирниң хизмитидә кийилидиған *каһинлиқ* кийимләр, шундақла һарунниң муқәддәс кийимлири тәйяр қилинди. ■

□ **38:29** «йәтмиш талант, икки миң төрт йүз шәкәл...» — бир «талант» мис 1500 шәкәл яки бәзидә 3000 шәкәл һесаплиниду; бир шәкәл мис 224 грам яки 540 грам болуши мүмкин. Ундақта бу мисниң еғирлиғи 23-92 тонна оттурисида болса керәк. ■ **39:1** Мис. 31:10; 35:19

Баш каһин хизмәттә кийдиған «гүзәл һәм шәрәплик» муқәддәс кийимләр («Мисирдин чиқиш» 28:4-43)

баш каһин пешанисигә бағлайдиған отуғат («Мисирдин чиқиш» 28:36-38)

канал рәхттин токулған сәллә («Мисирдин чиқиш» 28:4,39)

Икки ақ һеқи; һәрбириниң үстигә Исраилниң он икки қәбилисидин алтисиниң нами ойулған («Мисирдин чиқиш» 28:9-10)

күзил яқут, сериқ гөһәр, зумрәт

12 қиммәтлик яқут бекитилгән «һөкүм қошени» («Мисирдин чиқиш» 28:17-21)

көк қаштеши, көк яқут, алмас

Пәрвәрдигарниң ирадисини аян қилидиған «урим вә туммим» «һөкүм қошени»ниң ичигә сақланған («Мисирдин чиқиш» 28:30)

сәсэн яқут, көк яқут, сәсэн кварц

берил яқут, ақ һеқи;к, анарташ

алтун һалқулар билән четилгән қошен («Мисирдин чиқиш» 28:26)

әфодниң үстидин бағлинидишан, кәштиләнгән бәлвә («Мисирдин чиқиш» 28:8)

Қошенниң әфодниң бәлвәидин жуқирирақ туруши, қошенниң әфодтин аһрап кәтмәслики үчүн қошенниң һалқиси көк шойна билән әфодниң һалқиси четип қоюлған («Мисирдин чиқиш» 28:29)

алтун вә көк, сәсэн, күзил жиплар билән һелиз токулған ақ канал рәхт ишлитилгән, кәштиләнгән әфод («Мисирдин чиқиш» 28:6)

хушбуйдан («Лавийлар» 10:1)

әфодниң ичидики тон («Мисирдин чиқиш» 28:31)

кәштиләнгән халта көңләк («Мисирдин чиқиш» 28:39)

Етиқиниң чәрисигә көк, сәсэн вә күзил жиптин токулған анарлар, асқин алтун қоңурақлар («Мисирдин чиқиш» 28:33-35).

канал рәхттин етилгән тамбал («Мисирдин чиқиш» 28:42)

Каһин хизмәт қилғанда ялаң аяқ болуши керәк

² *Базалал* алтун вә көк, сөсүн, қизил жиплар билән непиз тоқулған ақ канап рәхтләрдин әфодни ясап тәйярлиди. ■ ³ Улар алтунни соқуп непиз қилип, уни кесип жип қилди, андин буларни маһирлиқ билән көк жиплар, сөсүн жиплар вә қизил жиплардин ақ канап рәхткә лаһайиләнгән нусхилар үстигә тоқуди. □ ■

⁴ Улар әфодниң *алди вә кәйни* қисмини бир-биргә туташтуруп туридиған икки мүрилик тасма ясиди; әфодниң икки тәрипи бир-биригә туташтурулди. ⁵ Әфодниң үстигә бағлайдиған бәлвағ әфод билән бир пүтүн қилинған болуп, униңға охшаш сипта ишлинип, алтун вә көк, сөсүн, қизил жиплар вә непиз тоқулған ақ канап рәхттин ясалди; һәммиси Пәрвәрдиғарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди. ■ ⁶ Улар икки ақ һеқиқни икки алтун көзлүккә орнитип, уларниң үстигә худди мөһүр ойғандәк Исраилниң оғуллириниң намлирини оюп ясиди. ■

⁷ Исраилниң оғуллириға әсләтмә таш болсун үчүн, Пәрвәрдиғар Мусаға буйруғандәк икки яқутни әфодниң икки мүрилик тасмисиға бекитип қойди. □ ■

Һөкүм қошенни ясап

⁸ У қошенни чевәр қолларға нәпис қилип кәштитип ясиди; уни әфодни ишлигән усулда алтун вә көк, сөсүн, қизил жиплар билән непиз тоқулған ақ канап рәхттин ясиди. ⁹ Улар қошенни икки қат, төрт часа қилип ясиди; икки қат қилинғанда узунлуғи бир ғерич, кәңлигиму бир ғерич келәтти. ■ ¹⁰ Униң үстигә төрт қатар қилип гөһәрләрни орнатти: — бир қатардикиси қизил яқут, сериқ гөһәр вә зумрәтләр еди; бу биринчи қатар еди. ■

¹¹ Иккинчи қатарға көк қаштеши, көк яқут вә алмас, ■ ¹² үчинчи қатарға сөсүн яқут, пироза вә сөсүн кварц, ¹³ төртинчи қатарға берил яқут, ақ һеқиқ вә анарташ орнитилди; буларниң һәммиси алтун көзлүккә бекитилди. ¹⁴ Бу гөһәрләр Исраилниң оғуллириниң намлириға вәкил қилинип, уларниң санидәк он икки болуп, мөһүр ойғандәк һәр бир гөһәргә он икки қәбилиниң нами бирдин-бирдин пүтүлди.

¹⁵ Улар қошенға шойнидәк ешилгән сап алтундин икки ешилмә зәнжир ясиди; ¹⁶ улар қошенға алтундин икки көзлүк вә икки һалқа етип, икки һалқини қошенниң *жуқуриқи* икки бүжигигә бекитти; □ ¹⁷ андин шу алтундин ешилип ясалған икки зәнжирни қошенниң *жуқуриқи* икки бүжигидики һалқидин өткүзүп, ¹⁸ ешилгән шу зәнжирләрниң икки учини икки көзлүккә бекитип, *көзлүкләрни* әфодниң икки мүрилик тасмисиниң алди қисмиға орнатти. ¹⁹ Буниңдин башқа улар алтундин икки һалқа ясап, уларни қошенниң *асти тәрипидики* икки бүжигигә бекитти; улар әфодқа тегишип туридиған қилинип ичигә қадалди. □ ²⁰ Муңдин башқа улар алтундин *йәнә* икки һалқа ясап, уларни әфодниң икки мүрилик тасмисиниң алди төвәнки қисмиға, әфодқа улинидиған жайға йеқин, кәштитиләнгән бәлвағдин егизрәк қилип бекитти. ²¹ Улар қошенниң әфодниң бәлвеғидин жуқурирақ туруши, қошенниң әфодтин ажрап кәтмәслиги үчүн көк шойна билән қошенниң һалқисини әфодниң һалқисиға четип қойди. Буларниң һәммиси Пәрвәрдиғарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди.

Кәһинлар кийидиған башқа кийимләрниң тикилиши

²² *Базалал* әфодниң *ичидики* тонни пүтүнләй көк рәңлик қилди. ²³ Тонниң *башқа кийилдиған* төшүги дәл оттурисида, худди савутниң яқисидәк ишләнгән еди; житилип кәтмәслиги үчүн униң чөрисигә пәваз ишләнди. □ ²⁴ Улар тонниң етигиниң чөрисигә көк, сөсүн вә қизил жиптин анарларни тоқуп есип қойди. ²⁵ Улар һәмдә алтун қоңғурақларни ясап, қоңғурақларни тонниң етигиниң чөрисигә, анарларниң арилиғиға бирдин есип қойди; һәр

■ 39:2 Мис. 28:6 □ 39:3 «Улар алтунни соқуп непиз қилип, уни кесип жип қилди, ... көк, сөсүн, қизил жиплардин ақ канап рәхткә лаһайиләнгән нусхилар үстигә тоқуди» — әйни ибраний текстни чүшиниш бир қәдәр тәс. Униң бир нәччә хил тәржимиси учриши мүмкин. ■ 39:3 Мис. 28:6 ■ 39:5 Мис. 28:8 ■ 39:6 Мис. 28:9,10,11 □ 39:7 «... икки яқутни әфодниң икки мүрилик тасмисиға бекитип қойди» — әфод тоғрилиқ мунасивәтлик сехмини көрүң. ■ 39:7 Мис. 28:12 ■ 39:9 Мис. 28:16 ■ 39:10 Мис. 28:17 ■ 39:11 Мис. 28:18 □ 39:16 «икки бүжигигә» — ибраний тилида «икки бешиға». □ 39:19 «икки бүжигигә» — ибраний тилида «икки бешиға». □ 39:23 «савут» — жәңчиниң алаһидә кийими.

икки анарниң оттурисиға бир қоңғурақ есип қоюлди. ²⁶ *Қаһинлиқ* хизмитигә аит *қоңғурақлар* тонниң етигиниң чөрисигә бекитилди; бир алтун қоңғурақ, бир анар, бир алтун қоңғурақ, бир анар қилип бекитилди; һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди.

²⁷ Улар һарун билән униң оғуллириға непиз тоқулған ақ канап рәхттин халта көйнәкләрни тикти; ■ ²⁸ сәллини ақ канап рәхттә ясиди, шундақла чирайлиқ егиз бөкләрни ақ канап рәхттә, тамбалларни непиз тоқулған ақ канап рәхттә тәйярлиди; ²⁹ буниңдин башқа улар бәлвағниму көк, сөсүн вә қизил жип арилаштурулуп кәштиләнгән, непиз тоқулған ақ канап рәхттә тәйярлиди; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди.

³⁰ Улар йәнә нәпис тахтайни, йәни муқәддәс отуғатни сап алтундин ясап, униң үстигә мөһүр ойғандәк: «Пәрвәрдигарға муқәддәс қилинди» дәп оюп пүтти; ■ ³¹ улар отуғатқа көк рәңлик жипни бағлап, униң билән отуғатни сәллигә тақиди, булар Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди. ■

Мусаниң ясалған сәрәмжанларни көздин кәчүрүши

³² Шу тәриқидә жамаәтниң ибадәт чедириниң һәммә қурулуши пүткүзүлди; Исраиллар Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғининиң һәммисини шу бойичә қилди; шу тәриқидә һәммисини пүттүрди. ³³ Улар чедирни Мусаниң йениға елип кәлди — чедир йопуқлирини, униң барлиқ әсваплирини, илмәклирини, тахтайлирини, балдақлирини, хадилири билән тәгликлирини, ■ ³⁴ шуниндәк қизил боялған қочқар терисидин ясалған йопуқ билән делфин терисидин ясалған йопуқни, «айрима пәрдә»ни, ³⁵ әһдә сандуғи вә униң балдақлирини, «кафарәт тәхти»ни, ³⁶ ширә вә униң барлиқ әсваплирини, шундақла «тәқдим нанлар»ни, ■ ³⁷ сап алтундин ясалған чирақдан билән униң чирақлирини, йәни үстигә тизилған чирақларни, униң барлиқ әсваплири һәм чирақ мейини, ³⁸ алтун хушбуйғаһ, мәсийләш мейи, дора-дәрмәкләрдин ясалған хушбуйни, чедирниң кириш еғизиниң пәрдисини, □ ³⁹ мис қурбанғаһ билән униң мис шаласини, униң балдақлири билән һәммә әсваплирини, жуюш деси билән униң тәглигини, ⁴⁰ һойлиниң чөрисидики пәрдиләрни, униң хадилири вә уларниң тәгликлирини, һойлиниң кириш еғизиниң пәрдисини билән һойлиниң танилири вә қозуқлирини, муқәддәс чедирниң, йәни жамаәт чедириға аит хизмәткә ишлитилидиған барлиқ әсвапларни, ⁴¹ муқәддәс жайға аит хизмәт үчүн тикилгән қаһинлиқ кийимини, йәни һарун қаһинниң муқәддәс кийимлири билән униң оғуллириниң қаһинлиқ кийимлирини болса, һәммисини елип кәлди. ■

⁴² Бу ишларниң һәммисини Исраиллар Пәрвәрдигарниң Мусаға барлиқ буйруғанлири бойичә әнә шундақ ада қилған еди. ⁴³ Муса ишларниң һәммисигә тәпсилий қариди, мана, улар Пәрвәрдигарниң буйруғини бойичә бу ишларни пүткүзгән еди; буйрулғандәк, дәл шундақ қилған еди; Муса буларни көрүп, уларға бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилди.

40

Ибадәт чедириниң тиклиниши

¹ Андин Пәрвәрдигар Мусаға мундақ әмир қилди: —

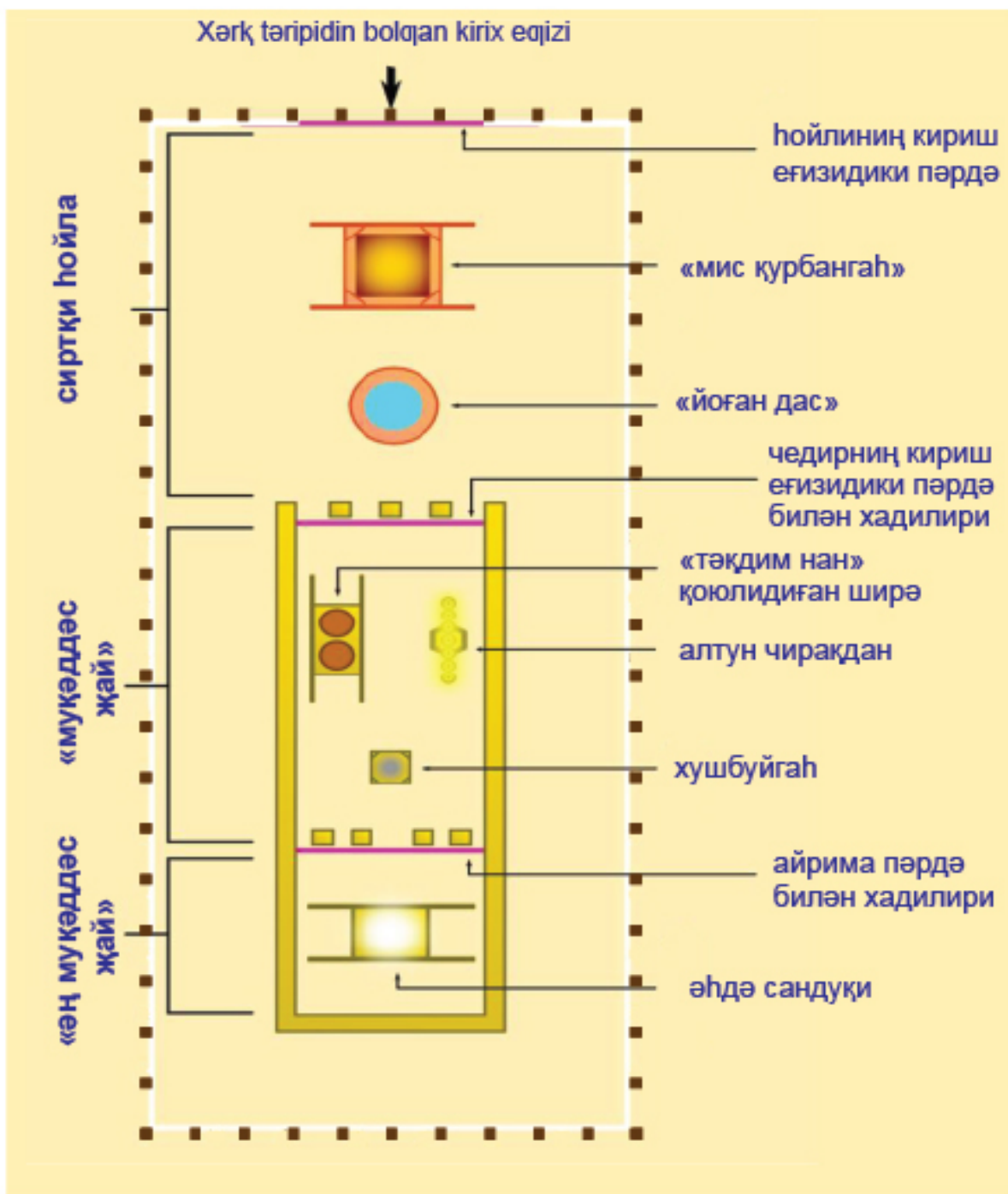
² Биринчи айниң беши, айниң биринчи күни сән жамаәт чедириниң муқәддәсханисини тиклигин. □ ³ һөкүм-гувалиқ сандуғини униң ичигә қоюп, ички пәрдә арқилиқ әһдә сандуғини тосуп қойғин; ⁴ ширәни чедирниң ичигә әкирип, үстигә тизилидиған нәрсиләрни тизғин; андин чирақданни әкирип, үстигә чирақларни орунлаштурғин. □ ■ ⁵ Алтун

■ 39:27 Мис. 28:39 ■ 39:30 Мис. 28:36; 29:6 ■ 39:31 Мис. 28:37 ■ 39:33 Мис. 35:11 ■ 39:36 Мис. 31:8 □ 39:38 «алтун хушбуйғаһ» — ибраний тилида «алтун қурбанғаһ». ■ 39:41 Мис. 31:10 □ 40:2 «муқәддәсханиси» — демәк, чедирниң өзи, йәни «муқәддәс жай» билән «әң муқәддәс жай». □ 40:4 «чирақларни орунлаштурғин» — яки «чирақларни йеқип қойғин». ■ 40:4 Мис. 26:35; 27:20

билән қаплаган хушбуй көйдүргүчи қурбангаһни һөкүм-гувалиқ сандуғиниң удулиға тикләп қойғин; чедирниң кириш еғизиниң пәрдисини есип қойғин. □ ■

⁶ Көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһини муқәддәсханиниң, йәни жамаәт чедириниң кириш еғизиниң алдиға қойғин; ⁷ андин жуюш десини жамаәт чедири билән қурбангаһниң оттурисиға орунлаштуруп, су тоштуруп қойғин.

ИБАДӘТ ЧЕДИРИ (МУҚӘДДӘС ЧЕДИР) («Мисирдин чиқиш» 25-31, 35-40-бап)

8 Һойлиниң чөрисигә пәрдиләрни бекитип, һойлиниң кириш еғизиниң пәрдисини асқин; ■ 9 андин «мәсиһләш мейи»ни елип, ибадәт чедири вә униң ичидики барлиқ нәрсиләрни мәсиһләп, уни вә барлиқ һәммә әсваплирини Худаға атап муқәддәс қилғин. Шундақ қилип пүткүл чедир муқәддәс болиду. 10 Сән көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһини, шундақла униң барлиқ әсваплирини мәсиһләп, уни Худаға *атап* муқәддәс қилғин; буниң билән қурбанғаһ «әң муқәддәс нәрсиләр» қатаридә болиду. ■

11 Сән йәнә жуянуш деси вә униң тәглигини мәсиһләп муқәддәс қилғин. 12 Андин һарун билән униң оғуллирини жамаәт чедириниң кириш еғизигә йеқин әкилип, уларни су билән жуйғин; 13 һарунға муқәддәс кийимләрни кийдүрүп, Маңа каһинлиқ хизмәттә болуши үчүн уни мәсиһләп, *Маңа айрип* муқәддәс қилғин.

14 Андин униң оғуллирини елип кирип, уларға халта көйнәкләрни кийдүрүп, 15 уларниң атисини мәсиһлигиниңдәк Маңа каһинлиқ хизмитидә болуши үчүн уларниму мәсиһлигин. Шуниниң билән уларниң бу мәсиһлиниши улар үчүн әвлаттин әвлатқичә әбәдий каһинлиқниң *балгиси* болиду. □

16 Муса шундақ қилди; Пәрвәрдигар униңға немә буйруған болса, у шундақ бежа кәлтүрди.

17 Шундақ болдики, иккинчи жилниң биринчи ейида, айниң биринчи күнидә ибадәт чедири тикләнди. □ ■

18 Муса чедирни тикип, тәгликлирини орунлаштуруп, тахтайлирини тизип, уларниң балдақлирини бекитип, хадилирини тиклиди. 19 Муқәддәс чедирниң үстигә *ички* йопуқни япти, андин униң үстигә ташқи йопуқни йепип қойди; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди.

20 Андин у һөкүм-гувалиқни елип, уни сандуқ ичигә қойди; балдақларни әһдә сандуғиниң *һалқилиридин* өткүзүп, «кафарәт тәхти»ни сандуқниң үстигә орунлаштурди. □

21 Әһдә сандуғини муқәддәс чедир ичигә елип кирип, оттуриға «айрима пәрдә»ни тартти; шундақ қилип у һөкүм-гувалиқ сандуғини пәрдә арқилиқ тосуп қойди. һәммә иш Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди. ■

22 У ширәни жамаәт чедириға елип кирип, муқәддәс жайниң шимал тәрипигә, «әң муқәддәс жай»дики пәрдиниң сиртиға қойди. 23 «Тәқдим нанлар»ни ширәниң үстигә, Пәрвәрдигарниң алдиға тизип қойди; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди. ■

24 Андин у чирақданни жамаәт чедириға елип кирип, уни муқәддәс жайниң жәнуп тәрипигә, ширәниң удулиға қойди, 25 чирақларни Пәрвәрдигарниң алдиға орунлаштурди; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди.

26 Андин у хушбуйни көйдүргүчи алтун қурбанғаһни ичидики пәрдиниң алдиға тиклиди; □ 27 Униң үстидә есил хушбуйни көйдүрди; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди.

28 У ибадәт чедириниң кириш еғизигә пәрдә тартти. 29 Андин көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһини жамаәт чедиридики муқәддәс жайниң кириш еғизигә йеқин қойди; униң үстидә көйдүрмә қурбанлиқ вә қошумчә ашлиқ һәдийәсини өткүзди; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди. □

30 Жуюнуш десини жамаәт чедири билән қурбанғаһниң оттурисиға қоюп, жуюшқа ишлитилидиған сунни дасқа тошқузуп қуйди.

31-32 Муса вә һарун билән униң оғуллири қачанла жамаәт чедириға кирсә яки қурбанғаһқа йеқин барса, Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қоллирини шу суда жуятти. Булар

■ 40:8 Мис. 27:16 ■ 40:10 Мис. 29:37 □ 40:15 «Уларниң атисини мәсиһлигиниңдәк маңа каһинлиқ хизмитидә болуши үчүн уларниму мәсиһлигин» — бу ишниң, йәни һарун вә оғуллирини мәсиһләп каһинлиққа тайинлаш мурасиминиң тәпсилатлири «Лав.» 8-бапта хатирләнгән. □ 40:17 «иккинчи жили» — демәк, Мисирдин чиққандин кейинки иккинчи жили. ■ 40:17 Чөл. 7:1 □ 40:20 һөкүм-гувалиқ» — Худа Мусаға тапшурған «он пәрз» яки «он әмир» пүтүлгән икки таш тахтайни көрситиду (31:18ни көрүң). ■ 40:21 Мис. 35:12 ■ 40:23 Мис. 25:30 □ 40:26 «хушбуй көйдүргүчи алтун қурбанғаһ» — хушбуйғаһни көрситиду. □ 40:29 «көйдүрмә қурбанлиқниң қошумчә ашлиқ һәдийәси» — һәр бир көйдүрмә қурбанлиққа бир ашлиқ һәдийә қошуп сунулуши керәк (мәсилән, «Чөл.» 28-29-бапларни көрүң).

Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилинди.

³³ Андин у чедир һәм қурбанғаһниң әтрапиға һойла пәрдисини тикләп, һойлиниң кириш еғизиниң пәрдисини тартти. Шу тәриқидә Муса пүткүл ишни тамамлиди.

Пәрвәрдигарниң парлақ нуриниң ибадәт чедирини қаплиши

³⁴ Шунинң билән булут жамаәт чедирини қаплап, Пәрвәрдигарниң жуласи ибадәт чедирини толдурди. ■ ³⁵ Булут сайә чүшүрүп, Пәрвәрдигарниң жуласи чедирни толдурғини үчүн, Муса жамаәт чедириға кирәлмиди.

³⁶ Қачанки булут жамаәт чедирини кәтирилсә, Исраиллар сәпәргә атлинатти. һәр бир қетим сәпәрдә шундақ болатти. ³⁷ Булут кәтирилмисә улар қозғалмай, таки кәтирилидиған күнгичә сәпәргә чиқмайтти. ³⁸ Чүнки күндүзи Пәрвәрдигарниң булуту муқәддәс чедир үстидә туратти, кечиси униң үстидә от көрүнәтти; пүткүл Исраил жәмәтиниң көз алдида уларниң барлиқ қилған сәпәрлиридә шулар көрүнәтти. ■

Лавийлар

«Каһин-лавийларниң дәстури» ••• Көйдүрмә қурбанлиқ тоғрисидалики бәлгүлимиләр

- ¹ Вә Пәрвәрдигар Мусани чақирип жамаәт чедиридин униңға сөз қилип мундақ деди: —□
- ² Сән Исраилларға сөз қилип уларға мундақ дегин: — Эгәр силәрдин бириңлар Пәрвәрдигарниң алдиға бир қурбанлиқни сунмақчи болсаңлар, қурбанлиғиңларни чарпайлардин, йәни кала яки ушшақ маллардин сунушуңлар керәк.
- ³ Эгәр униң сунидиғини калилардин көйдүрмә қурбанлиқ болса, ундақта у бежирим әркәк һайванни кәлтүрсун; униң Пәрвәрдигарниң алдида қобул болуши үчүн уни жамаәт чедириниң кириш ағзиниң алдида сунсун. ■ ⁴ У қолини көйдүрмә қурбанлиқниң бешиға қойсун; шуниң билән қурбанлиқ униң орниға кафарәт болушқа қобул қилиниду. □ ⁵ Андин у Пәрвәрдигарниң һозурида буқини боғузлисун; каһинлар болған һарунниң оғуллири қенини кәлтүрүп, жамаәт чедириниң кириш ағзидики қурбангаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпсун. ⁶ Андин қурбанлиқ қилғучи көйдүрмә қурбанлиқ қилинған һайванниң терисини союп, тенини парчилисун ⁷ вә һарун каһинниң оғуллири қурбангаһта от қалап отниң үстигә отунларни тизсун. ⁸ Андин каһинлар болған һарунниң оғуллири гөш парчилирини, беши вә мейи билән қошуп, қурбангаһдики отниң үстидики отунниң үстигә тәртип билән тизип қойсун. □ ⁹ Лекин униң ич-қарни билән пачақлирини қурбанлиқ сунғучи суда жуйсун; андин каһин һәммисини елип келип қурбангаһниң үстидә көйдүрсун. Бу от арқилиқ сунулидиған қурбанлиқ һесаида, Пәрвәрдигарға хушбуй чиқирилидиған көйдүрмә қурбанлиқ болиду.

Қой падисидин қилинған қурбанлиқ

- ¹⁰ Эгәр у көйдүрмә қурбанлиқ қилиш үчүн ушшақ маллардин қой я өшкә қурбанлиқ қилай десә, ундақта у бежирим болған бир әркикини кәлтүрсун. ¹¹ У уни қурбангаһниң шимал тәрипидә Пәрвәрдигарниң һозурида боғузлисун. Андин каһинлар болған һарунниң оғуллири қенини елип, қурбангаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпсун. ¹² қурбанлиқ қилғучи болса гөшни парчилап, беши билән мейини кесип айрисун. Андин каһин буларни елип қурбангаһтики отниң үстидики отунниң үстидә тәртип бойичә тизип қойсун. ¹³ Лекин униң ич-қарни билән пачақларни қурбанлиқ сунғучи суда жуйсун; андин каһин һәммисини елип келип қурбангаһниң үстидә көйдүрсун. Бу от арқилиқ сунулидиған қурбанлиқ һесаида, Пәрвәрдигарға хушбуй чиқирилидиған көйдүрмә қурбанлиқ болиду.

Учар-қанатлардин қилинған көйдүрмә қурбанлиқ

- ¹⁴ Эгәр қурбанлиқ қилғучи Пәрвәрдигарға атап учар-қанатлардин көйдүрмә қурбанлиқ қилай десә, ундақта у пахтәкләрдин яки кәптәр балилиридин қурбанлиқ кәлтүрсун. ¹⁵ Каһин уни қурбангаһниң йениға елип келип, бешини толғап үзүп уни қурбангаһниң үстидә көйдүрсун; униң қени сиқилип қурбангаһниң темиға сүртүлсун. ¹⁶ Лекин ташлиғини пәйлири билән қошуп қурбангаһниң шәриқ тәрипидики күллүккә ташливәтсун; □ ¹⁷ у қурбанлиқни икки

□ **1:1 «Вә»** — «Лавийлар» яки «Каһин-лавийларниң дәстури» дегән китап «вә» дегән сөз билән башлиниду. Шуниң билән бу сөз «Каһин-лавийларниң дәстури»ни «Мисирдин чиқиш» дегән китапниң аң ахирқи айти (40-бап, 38-айәт) билән зич бағлайду. Мәзкур китап униң давамидур. «Кириш сөз»имизни көрүң. **«жамаәт чедири»** — яки «көрүшүш чедири». «жамаәт чедири» дегән сөздики «жамаәт» ибраний тилида «Худа билән учришиш» яки «Худа билән дидарлишиш» дегән укумни билдүриду. ■ **1:3 Мис. 29:10** □ **1:4 «кафарәт болуш»** — (ибраний тилида «кафар» яки «киппур») түп мәнаси «йешиш». Гуналарға «кафарәт кәлтүрүш» дегәнлик «гуналарни йешиш» дегәнликтур. Тәврат дәвридә Худа гуналарни вақитлиқ япатти вә шуниңдәк шу гуналардин товва қилип қурбанлиқ кәлтүргән бәндилирини кәчүрүм қилатти. Инжил дәври кәлгәндә у Мәсиһниң қурбанлиғи вәстиси билән инсанларниң гуналарини «елип ташлайду» («Юһ.» 1:29, 36ни көрүң). □ **1:8 «каһинлар болған һарунниң оғуллири»** — һарун баш каһин, оғуллири каһинлар қилип бекитилгән еди («Мис.» 28:1). □ **1:16 «ташлиғини пәйлири билән қошуп...»** — яки «қуйруқ пәйлири билән үчәйлирини қошуп...».

қанитиниң оттурисидин ярсун, бирақ уни икки парчә қиливәтмисун. Андин каһин буни елип қурбангаһдики отниң үстидики отунниң үстигә қоюп көйдүрсун; бу от арқилиқ сунулидиған қурбанлиқ һесаविда, Пәрвәрдигарға хушбуй чиқирилидиған көйдүрмә қурбанлиқ болиду.

2

Ашлиқ һәдийәләр

¹ Әгәр бирким Пәрвәрдигарниң һозуриға ашлиқ һәдийә сунмақчи болса һәдийәси есил ундин болуши керәк; у униңға зәйтун мейи қуюп андин үстигә мәстики салсун. □ ■ ² У уни елип каһинлар болған һарунниң оғуллириниң алдиға кәлтүрсун; андин каһин һәдийә сунғучиниң ядлиниши үчүн зәйтун мейи иләштүрүлгән ундин бир чаңгал елип, һәммә мәстики билән қошуп, бу һәдийәни қурбангаһта көйдүрсун; бу от арқилиқ сунулидиған, Пәрвәрдигарға хушбуй чиқирилидиған һәдийә болиду. ■ ³ Амма ашлиқ һәдийәдин қалғини болса, һарун билән униң оғуллириға тәвә болсун. Бу Пәрвәрдигарға от арқилиқ сунулғанларниң ичидә «әң муқәддәсләрниң бири» һесаплиниду. □ ■

Пиширилған ашлиқ һәдийәләр

⁴ Әгәр сән тонурда пиширилған нәрсиләрдин ашлиқ һәдийә сүнай десәң, улар зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин пиширилған тоғачлар яки зәйтун мейи сүрүлүп мәсийләнгән петир һәмәк нанлардин болсун. □

⁵ Әгәр сениң кәлтүридиған һәдийәң тавида пиширилған ашлиқ һәдийә болса у зәйтун мейи ишләштүрүлүп есил ундин петир һалда етилсун. ⁶ Сән уни уштуп үстигә зәйтун мейи қуйғин; у ашлиқ һәдийә болиду.

⁷ Сениң кәлтүридиған һәдийәң қазанда пиширилған ашлиқ һәдийә болса ундақта у есил ун билән зәйтун мейида етилсун. ⁸ Шу йолларда тәйярланған ашлиқ һәдийәләрни Пәрвәрдигарниң һозуриға кәлтүргин; уни каһинға бәргин, у уни қурбангаһқа елип бариду. ⁹ Каһин болса ашлиқ һәдийәдин «ядлиниш үлүши»ни елип қурбангаһниң үстидә көйдүрсун. Бу от арқилиқ сунулидиған, Пәрвәрдигарға хушбуй чиқирилидиған һәдийә болиду. ¹⁰ Амма ашлиқ һәдийәдин қалғини болса, һарун билән униң оғуллириға тәвә болсун. Бу Пәрвәрдигарға от арқилиқ сунулғанларниң ичидә «әң муқәддәсләрниң бири» һесаплиниду.

¹¹ Силәр Пәрвәрдигарниң һозуриға сунидиған һәр қандақ ашлиқ һәдийәләр ечитқу билән тәйярланмисун. Чүнки силәрниң Пәрвәрдигарға отта сунулидиған һәдийәларниң һеч қайсисида ечитқу яки һәсәлни көйдүрүшкә болмайду. ¹² Буларни Пәрвәрдигарниң алдиға «дәсләпки һосул» сүпитидә сунсаңлар болиду, лекин улар хушбуй сүпитидә қурбангаһниң үстидә көйдүрүлүп сунулмисун. ■

¹³ Сениң һәр бир ашлиқ һәдийәң туз билән тузлиниши керәк; ашлиқ һәдийәңни Худайиңниң әһдә тузидин мәһрум қилмай, һәммә ашлиқ һәдийәлириңни туз билән тузлиғин. ■

¹⁴ Әгәр сән Пәрвәрдигарға «дәсләпки һосул»дин ашлиқ һәдийә сүнай десәң, ундақта зираәтниң йеңи пишқан көк бешини елип, данларни отта қоруп, езип талқан сүпитидә сунғин; бу «дәсләпки һосул» һәдийәси болиду; ¹⁵ сән униңға зәйтун мейи қуюп үстигә мәстики салғин; бу ашлиқ һәдийә болиду. ¹⁶ Каһин болса униңдин, йәни қоруп езилгән

□ **2:1** «есил ун» — ибраний тилида тәкитләнгини яхши тартилған, бир хил юмшақлиқта, һеч қандақ кепәк арилашмиған ун. ■ **2:1** Мис. 6:15; 9:17; Чөл. 15:4 ■ **2:2** Лав. 6:8 □ **2:3** «Пәрвәрдигарға от арқилиқ сунулғанларниң ичидә «әң муқәддәсләрниң бири»» — һәдийә-қурбанлиқлар «әң муқәддәс» вә «муқәддәс» дәп бөлиниду. ««әң муқәддәс» болған һәдийә-қурбанлиқларни пәқәт каһинлар өзила йейишкә, шундақла муқәддәс жайдила йейишкә болатти. «муқәддәс» һесапланған таамлардин аилидикилири йейишкә болатти. ■ **2:3** Лав. 10:12 □ **2:4** «тоғачлар» — ибраний тилида бу сөз яки һалқисиман яки чәккүч билән тешилгән бир хил нанларни көрситиду. ■ **2:12** Чөл. 18:12 ■ **2:13** Мар. 9:49

данлар билэн зәйтун мейидин бир қисмини елип һәммә мәстики билэн қошуп, боларни «ядлиниш үлүши» сүпитидә көйдүрсун. Бу от арқилиқ Пәрвәрдигарға сунулған һәдийә болиду.

3

Енақлиқ қурбанлиқлири

¹ Бирисиниң сунидиғини енақлиқ қурбанлиғи болса, шундақла калилардин сунса, у Пәрвәрдигарниң һозуриға бежирим бир әркикини яки чишисини кәлтүрсун. ² У сунидиған бу һайванниң бешиға қолини қоюп, андин уни жамаәт чедириниң кириш еғизи алдида боғузлисун. Андин каһинлар болған һарунниң оғуллири қенини қурбангаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпсун. ³ Сунғучи киши бу енақлиқ қурбанлиғидин Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған һәдийә сүпитидә бир қисмини елип беғишлисун, йәни ич қарнини йөгәп турған майни, шундақла барлиқ ич мейини елип ■ ⁴ икки бәрәкни вә уларниң үстидики һәмдә икки янпишидики майни ажритип, жигәрниң бәрәккичә болған чава мейини кесип, елип кәлсун. ⁵ һарунниң оғуллири болса буларни қурбангаһниң үстигә кәлтүрүп от үстигә қоюлған отунниң үстидики көйдүрмә қурбанлиққа қошуп көйдүрсун. Бу от арқилиқ сунулидиған, Пәрвәрдигарға хушбуй чиқирилидиған қурбанлиқ болиду. ■

Қой надисидин болған енақлиқ қурбанлиғи

⁶ Бирисиниң Пәрвәрдигарға қилидиған енақлиқ қурбанлиғи үчүн сунидиғини ушшақ малдин болса, ундақта у бежирим бир әркикини яки чишисини кәлтүрсун. ⁷ Әгәр униң қурбанлиғи қой болса уни Пәрвәрдигарниң алдиға кәлтүрүп, ⁸ қурбанлиқ қилидиған бу һайванниң бешиға қолини қоюп, андин уни жамаәт чедириниң кириш ағзиниң алдида боғузлисун. Андин һарунниң оғуллири қенини елип қурбангаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпсун. ⁹ Сунғучи киши бу енақлиқ қурбанлиғидин Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған һәдийә сүпитидә бир қисмини, йәни униң мейини елип беғишлисун, — пүтүн майлиқ қуйруғини униң омуртқисиға йеқин йәрдин ажритип елип, ич қарнини йөгәп турған майни, шундақла барлиқ ич мейини елип, ¹⁰ икки бәрәкни вә уларниң үстидики һәмдә икки янпишидики майни ажритип, жигәрниң бәрәккичә болған чава мейини кесип, елип кәлсун. ¹¹ Каһин буларни қурбангаһниң үстидә көйдүрсун; бу отта сунулидиған, Пәрвәрдигарға аталған таам һәдийәси болиду. ■

¹² Униң сунидиғини өшкә болса, буни Пәрвәрдигарниң һозуриға кәлтүрсун. ¹³ У қолини униң бешиға қоюп, андин уни жамаәт чедириниң алдида боғузлисун. Андин һарунниң оғуллири қенини елип қурбангаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпсун. ¹⁴ Андин сунғучи киши бу қурбанлиқтин Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған һәдийә сүпитидә бир қисмини елип беғишлисун, йәни ич қарнини йөгәп турған майни, шундақла барлиқ ич мейини елип, ¹⁵ икки бәрәкни вә уларниң үстидики һәмдә икки янпишидики майни ажритип, жигәрниң бәрәккичә болған чава мейини кесип, елип кәлсун. ¹⁶ Каһин буларни қурбангаһниң үстидә көйдүрсун; бу отта сунулидиған, хушбуй чиқиридиған таам һәдийәси болиду. Майниң һәммиси Пәрвәрдигарға тәвәдур.

¹⁷ Бу һәр қандақ турар жайиңларда силәргә әбәдий бәлгүлимә болиду; силәр һеч қандақ май яки қан йемәслиғиңлар керәк. □ ■

■ **3:3** Мис. 29:13,22 ■ **3:5** Мис. 29:25; Лав. 6:5 ■ **3:11** Лав. 21:6,8,17,21,22; 22:25; Әз. 44:7; Мал. 1:12 □ **3:17** «әбәдий» — Тәвраттики «әбәдий» дегән сөз ибраний тилида икки мәнидә ишлитилиду: (1) мәңгү; (2) шу вақиттики чеки бекитилмигән, қарәлсиз, мөһләтсиз узун бир мәзгилни көрситиду. «қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **3:17** Яр. 9:4; Лав. 7:26; 17:10,14

4

Гуна қурбанлиғи, йәни «гунани тиләш қурбанлиғи»

¹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

² Исраилларға сөз қилип мундақ дегин: — «Бириси билмәй езип, Пәрвәрдигар «қилма» дәп буйруған һәр қандақ әмирләрдин биригә хилаплиқ қилип селип, гуна қилса, төвәндикидәк қилсун: —

³ — әгәр мәсиһләнгән каһин хәлиқни гунаға путлаштуридиған бир гунани қилса, ундақта у бу қилған гунайи үчүн бир бежирим яш топақни елип келип, Пәрвәрдигарға гуна қурбанлиғи сүпитидә сунсун. □ ⁴ У топақни жамаәт чедириниң кириш ағзиниң йениға, Пәрвәрдигарниң алдиға кәлтүрүп, қолини униң бешиға қоюп, андин топақни Пәрвәрдигарниң һозурида боғузлисун. ⁵ Андин мәсиһләнгән каһин топақниң қенидин азғина елип, жамаәт чедири ичигә көтирип апарсун; ■ ⁶ каһин шу йәрдә бармиғини қанға чилап, қанни муқәддәс жайниң пәрдисиниң алдида, Пәрвәрдигарниң һозурида йәттә мәртивә сәпсун. ⁷ Шундақла каһин қандин елип, жамаәт чедири ичидә Пәрвәрдигарниң алдида турған хушбуйғанниң мүңгүзлиригә сүрсун. Топақниң қалған һәммә қенини болса, жамаәт чедириниң кириш ағзиниң алдидики көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһиниң түвигә төкүп қойсун; ■ ⁸ андин у гуна қурбанлиғи болған топақниң ичидин һәммә мейини ажритип чиқарсун — йәни ич қарнини йөгәп турған май билән қалған ич мейи, ■ ⁹ икки бәрәкни вә уларниң үстидики һәмдә икки янпишидики майни ажритип, жигәрниң бәрәккичә болған чава мейини ажратсун ¹⁰ (худди енақлиқ қурбанлиғи болған калиниң ичидики май ажритилғандәк); андин каһин буларни көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһиниң үстидә көйдүрсун. ■ ¹¹ Лекин топақниң териси билән һәммә гөши, баш билән пачақлири, ич қарни билән жинини, ■ ¹² йәни пүткүл топақниң қалған қисимлирини чедирғаһниң сиртиға елип чиқип, пак бир йәргә, йәни күлләр төкүлидиған жайға елип чиқип, отунниң үстидә отта көйдүрсун. Булар күлләр төкүлидиған жайда көйдүрүветилсун. □ ■

¹³ Әгәр пүткүл Исраил жамаәти өзи билмигән һалда езип гуна қилған болса, Пәрвәрдигарниң «қилма» дәп буйруған һәр қандақ әмирлиригә хилаплиқ ишларниң бирини қилип селип, гунаға чүшүп қалса, □ ■ ¹⁴ шундақла уларниң садир қилған гунайи айдиңлашқан болса, ундақта жамаәт гуна қурбанлиғи сүпитидә бир яш топақни сунуп жамаәт чедириниң алдиға кәлтүрсун. ¹⁵ Жамаәтниң ақсақаллири Пәрвәрдигарниң алдида қоллирини топақниң бешиға қоюп, андин топақни Пәрвәрдигарниң алдида боғузлисун. ¹⁶ Мәсиһләнгән каһин топақниң қенидин азғина елип жамаәт чедири ичигә елип кирсун; □ ¹⁷ шу йәрдә бармиғини қанға чилап, қанни муқәддәс жайниң пәрдисиниң алдида, Пәрвәрдигарниң һозурида йәттә мәртивә сәпсун. ¹⁸ Шундақла каһин қандин елип жамаәт чедири ичидә Пәрвәрдигарниң алдида турған хушбуйғанниң мүңгүзлиригә сүрсун. Топақниң қалған һәммә қенини болса, жамаәт чедириниң кириш ағзиниң алдидики көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһиниң түвигә төкүп қойсун; ¹⁹ каһин топақниң ичидин барлиқ мейини ажритип елип, қурбанғаһниң үстидә көйдүрсун. ²⁰ У гуна қурбанлиғи болған илгәрки топақни қилғиниға охшаш бу топақниму шундақ қилсун; вә дәл шундақ қилиши керәк; шу йол билән каһин улар үчүн кафарәт кәлтүриду; шу гуна улардин кәчүрүлиду. ²¹ Андин у топақни чедирғаһниң ташқириға елип чиқип, илгәрки топақни көйдүргәндәк бу топақниму көйдүрсун. Бу жамаәт үчүн гуна қурбанлиғи болиду.

□ **4:3** «мәсиһләнгән каһин» — бәлким «баш каһин»ни көрситиши мүмкин. «Мәсиһ қилиш» яки «мәсиһләш» тоғрисида «Мис.» 28:41ни вә изаһатини көрүң. ■ **4:5** Лав. 16:14; Чөл. 19:4 ■ **4:7** Лав. 9:9 ■ **4:8** Лав. 3:3, 4 ■ **4:10** Лав. 3:5 ■ **4:11** Мис. 29:14; Чөл. 19:5 □ **4:12** «күлләр» — мошу йәрдә қурбанлиқларниң күллирини көрситиду. ■ **4:12** Лав. 16:27; Чөл. 19:3; Ибр. 13:11 □ **4:13** «жамаәт өзи билмигән» — бу ибраний тилида «бу иш жамаәтниң көзигә йәтмигән» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ **4:13** Лав. 9:15; Чөл. 15:24-31 □ **4:16** «Мәсиһләнгән каһин» — яки «мәсиһ қилинған каһин» бәлким «баш каһин»ни көрситиши мүмкин.

22 Эгәр бир әмир билмәй униң Худаси Пәрвәрдигарниң «қилма» дегән һәр қандақ әмирлириниң биригә хилаплиқ қилип селип, гунаға чүшүп қалса, 23 вә қилған гунайи өзигә мәлум қилинған болса, ундақта у өзи қурбанлиқ үчүн бежирим бир текини сунсун; □ 24 у қолини текиниң бешиға қоюп, андин уни көйдүрмә қурбанлиқ қилинидиған һайванларни боғузлайдиған жайға елип берип Пәрвәрдигарниң алдида боғузлисун. Бу бир гуна қурбанлиғи болиду. 25 Каһин гуна қурбанлиғиниң қенидин бармиғиға азғина елип, уни көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһиниң мүңгүзлиригә сүрүп қойсун; андин қалған қенини көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһиниң түвигә төкүп қойсун. 26 У енақлиқ қурбанлиғи қилинған һайванниң мейини көйдүргәндәк, униң барлиқ мейини қурбанғаһта көйдүрсун. Бу йол билән каһин уни гунайидин пакландуруш үчүн кафарәт кәлтүриду вә шу гунайи униңдин кәчүрүлиду.

27 Эгәр пухралардин бири билмәй униң Худаси Пәрвәрдигарниң «қилма» дегән һәр қандақ әмирлириниң биригә хилаплиқ қилип селип, гунаға чүшүп қалса, ■ 28 вә қилған гунайи өзигә мәлум қилинған болса, ундақта у өзиниң, йәни у садир қилған гунайи үчүн қурбанлиқ қилишқа бежирим бир чиши өшкини сунсун; □ 29 у қолини гуна қурбанлиғиниң бешиға қоюп, андин уни көйдүрмә қурбанлиқларни боғузлайдиған жайға елип берип боғузлисун. 30 Андин каһин униң қенидин бармиғиға азғина елип уни көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһиниң мүңгүзлиригә сүрүп қойсун; қалған барлиқ қенини қурбанғаһниң түвигә төкүп қойсун. 31 Енақлиқ қурбанлиғи қилинған һайванниң мейи ичидин ажритилғандәк униңму һәммә мейини ажритип чиқарсун; каһин уни Пәрвәрдигарниң алдида хушбуй кәлтүрсун дәп қурбанғаһниң үстидә көйдүрсун. Шу йол билән каһин униң үчүн кафарәт кәлтүриду; шу гуна униңдин кәчүрүлиду. ■

32 Эгәр у киши гуна қурбанлиғи үчүн қоза кәлтүрүшни халиса, бежирим бир чиши қозини сунсун. 33 У қолини гуна қурбанлиғи қозисиниң бешиға қоюп, көйдүрмә қурбанлиқлар боғузлинидиған жайға елип берип, уни гуна қурбанлиғи сүпитидә боғузлисун. 34 Андин каһин гуна қурбанлиғиниң қенидин бармиғиға азғина елип уни көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһиниң мүңгүзлиригә сүрүп қойсун; униң қалған барлиқ қенини у қурбанғаһниң түвигә төкүп қойсун. 35 Енақлиқ қурбанлиғи қилинған қозиниң мейи ичидин ажритилғандәк, униңму һәммә мейини ажритип чиқарсун; каһин буларни Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған барлиқ қурбанлиқларға қошуп, қурбанғаһниң үстидә көйдүрсун. Шу йол билән каһин униң садир қилған гунайи үчүн кафарәт кәлтүриду; шу гуна униңдин кәчүрүлиду.

5

Итаәтсизлик қурбанлиғи, йәни «итаәтсизликни тиләш қурбанлиғи»

1 Эгәр бириси мәлум ишқа гувачи болуп, шундақла униңға қәсәм буйрулғинида көргини яки билгинидин мәлумат бәрмисә, ундақта у қәбиһлигиниң жазасиға тартилиду. 2 Эгәр бириси өзи билмәй напак бир нәрсигә тегип кәтсә — мәйли у напак бир һайванниң жәсити болсун, мәйли напак бир чарпайниң жәсити болсун, яки напак бир өмилигүчи һайванниң жәсити болсун, мошундақ нәрсигә тегип кәтсә уму напак санилип гунакар һесаплиниду; ■ 3 эгәр шуниңдәк бириси өзи туймай мәлум кишиниң адәмни напак қилидиған һәр қандақ нижәситигә тегип кәтсә, шундақла у буни билип йәтсә, ундақта у гунакар һесаплиниду. 4 Эгәр бириси аңсиз рәвиштә яман яки яхши бир ишни қилай дәп қәсәм қилип салса (кишиләр

□ 4:23 «вә» — ибраний тилида «ва» дегән сөз билән ипадилиниду; һәмдә «вә» һәм «яки» дегән икки хил мәнини билдүриду. ■ 4:27 Чөл. 15:27 □ 4:28 «вә қилған гунайи өзигә мәлум қилинған болса...» — ибраний тилида «вә» «ва» дегән сөз билән ипадилиниду; һәмдә «вә» һәм «яки» дегән икки хил мәнини билдүриду. ■ 4:31 Мис. 29:18; Лав. 3:3, 4,14 ■ 5:2 һәг. 2:13; 2Кор. 6:17

һәртүрлүк иш тоғрисида аңсиз рәвиштә қәсәм қилиши мүмкин), шундақла у буни тонуп йәтсә, у бу ишлар түпәйлидин гунакар һесаплиниду.

⁵ Бириси жуқуриқи һәр қайси ишларда мән гунакар болдум дәп билсә, у өз гунайини «мән мундақ гуна қилдим» дәп иқрар қилсун; ⁶ андин өзи садир қилған гунайиниң кафарити үчүн Пәрвәрдигарниң алдиға «итаәтсизликни тилигүчи қурбанлиқ» сүпитидә ушшақ малдин сағлиқ вә я бир чиши өшкини гуна қурбанлиғи қилип кәлтүрсун; андин каһин уни гунайидин пакландурушқа униң үчүн кафарәт кәлтүрсун.

⁷ Әгәр у қойлардин қурбанлиқ қилишқа қурби йәтмисә, у қилған итаәтсизлиги үчүн икки пахтәк яки икки бачкини елип келип, бирини гуна қурбанлиғи үчүн, йәнә бирини көйдүрмә қурбанлиқ үчүн Пәрвәрдигарниң алдиға сунсун. ■ ⁸ У буларни каһинниң қешиға кәлтүргәндә, каһин авал гуна қурбанлиғиға тәйярланғанни қурбанлиқ қилип бойнини үзмәй, бешиға йеқин жайидин толғисун, лекин бешини бойнидин үзүвәтмисун; □ ■ ⁹ андин гуна қурбанлиғиниң қенидин азғина елип қурбангаһниң темиға чачсун; қалған қени болса қурбангаһниң түвигә сиқип чиқирилсун. Буниң өзи гуна қурбанлиғи болиду.

¹⁰ Амма иккинчисини болса бекитилгән бәлгүлимә бойичә көйдүрмә қурбанлиқ қилип сунсун. Бу йол билән каһин униң қилған гунайи үчүн кафарәт кәлтүриду вә шу гуна униңдин кәчүрүлиду. ■

¹¹ Әгәр икки пахтәк яки икки бачкини кәлтүрүшкә қурби йәтмисә, ундақта гуна қилған киши гуна қурбанлиғи үчүн есил ундин бир әфаһниң ондин бирини кәлтүрсун; бу гуна қурбанлиғи болғачқа у униң үстигә зәйтун мейи қуймисун яки үстигә һеч қандақ мәстики салмисун; чүнки у гуна қурбанлиғи болиду. □ ¹² У уни каһинниң қешиға кәлтүрсун вә каһин буниңдин сунғучиниң «ядлиниш үлүши» сүпитидә бир чаңгал елип, шуни Пәрвәрдигарға атап отта сунулған қурбанлиқларға қошуп, қурбангаһниң үстидә көйдүрсун. Буниң өзи гуна қурбанлиғи болиду. ■ ¹³ Бу йол билән у шу гуналардин қайсисини қилған болса, каһин униң үчүн кафарәт кәлтүриду. Ашлиқ һәдийәләрдикигә охшаш қалған қисми каһинға төвә болиду. ■

¹⁴ Андин Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

¹⁵ Бириси билмәй Пәрвәрдигарға аталған муқәддәс нәрсиләргә нисбәтән итаәтсизлик қилип гуна өткүзсә, ундақта у Пәрвәрдигарниң алдиға ушшақ малдин бежирим бир қочқарни итаәтсизлик қурбанлиғи қилип кәлтүрсун; шу итаәтсизлик қурбанлиғи болған қочқарниң баһасини сән муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә күмүч шәкәлгә тохтатқин.

□ ■ ¹⁶ Андин шу киши муқәддәс нәрсиләргә нисбәтән өткүзгән хаталиғидин болған зиянни толдурсун, шундақла зиянниң бәштин бири бойичә қошуп каһинға төләм төлисун. Бу йол билән каһин итаәтсизлик қурбанлиғи болған қочқарниң вастиси билән униң үчүн кафарәт кәлтүриду; шу гуна униңдин кәчүрүлиду. □

¹⁷ Әгәр бириси билмәй Пәрвәрдигарниң «қилма» дегән һәр қандақ әмирлириниң бирәрисигә

■ **5:7** Лав. 12:8; Лука 2:24 □ **5:8** «каһин авал гуна қурбанлиқиға ...» — ибраний тилида «у аввак гуна қурбанлиқиға...». ■ **5:8** Лав. 1:15 ■ **5:10** Лав. 1:15 □ **5:11** «бир әфаһ» — тәхминән 2 күрә яки 22 литр.

■ **5:12** Лав. 2:2; 4:35 ■ **5:13** Лав. 2:3 □ **5:15** «сән... тохтатқин» — бу әйәттики әмир Муса пәйғәмбәргә ейтилған; шүбһисизки, униңдин кейин қайси каһин мәсәул болса шунңғиму ейтилиду. «шәкәл» — күмүчниң өлчими болуп, адәттә 11.4 грамға баравәр болуши мүмкин. «Муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги» шүбһисизки, пүткүл әл үчүн өзгәрмәс өлчәм болсун дәп муқәддәс жайда сақланған, муқим бекитилгән бир нәччә хил өлчәм бирлиги болса керәк. «...ушшақ малдин бежирим бир қочқарни итаәтсизлик қурбанлиғи қилип кәлтүрсун; шу итаәтсизлик қурбанлиғи ... өлчәм бирлиги бойичә күмүч шәкәлгә тохтатқин» — йәнә бир хил тәржимиси: — «...ушшақ малдин бежирим бир қочқарни итаәтсизлик қурбанлиғи қилип сунсун яки итаәтсизлик қурбанлиғиниң орниға сән каһин муқәддәс жайдики күмүч шәкәлниң бирлиги бойичә тохтатқан баһа бойичә күмүч шәкәл кәлтүрисун». ■ **5:15** Мис. 30:13; Лав. 27:2-27.

□ **5:16** «... хаталиғидин болған зиянни толдурсун, шундақла зиянниң бәштин бири бойичә қошуп каһинға төләм төлисун» — мошу әйәтләрдик «зиян» әслидә кәлтүрүш керәк болған бир қурбанлиқ яки һәдийәниң қиммитини яки напак һаләттә булғап қойған муқәддәс нәрсиләрниң қиммитини көрсәтсә керәк. Ундақ гуна қилған киши: (1) бежирим бир қочқар елип келиду; (2) каһин шу қочқарға баһа қойиду; (3) қочқарниң баһаси зияндин кам болса шу киши толдуриду; (4) униңдин башқа зиянға бәштин бирини қошуп төләйду.

хилаплиқ қилип, гунакар болған болса у қәбиһлигиниң жазасиға тартилиду; ¹⁸шундақ болса, у ушшақ малдин сән тохтатқан қиммәттә бежирим бир қочқарни итаәтсизлик қурбанлиғи қилип сунсун. Бу йол билән каһин униң билмәй өткүзгән итаәтсизлиги үчүн кафарәт кәлтүриду вә шу итаәтсизлик гунайи униңдин кәчүрүлиду.

¹⁹ Бу итаәтсизлик қурбанлиғи болиду; чүнки у дәрһәқиқәт Пәрвәрдиғарниң алдида итаәтсизлик қилған.

6

¹ Андин Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

² Әгәр бириси гуна қилип Пәрвәрдиғарниң алдида вапасизлик қилип, хошниси өзигә аманәт яки капаләткә бәргән бир нәрсә яки хошнисидин зораванлиқ билән булувалған мәлум бир нәрсә тоғрисида ялған гәп қилған болса яки хошнисидин наһәқлик билән мәлум нәрсини тартивалған болса, ³ яки жүтүп кәткән бир нәрсини тепивелип униңдин танса яки кишиләрниң гуна садир қилған һәр қандақ бир Иши тоғрисида ялған қәсәм ичсә, ■ ⁴ У гуна қилған ишта өзини гунакар дәп тонуп йәтсә, ундақта у буливалған яки наһәқ тартивалған нәрсә яки униңға аманәткә берилгән нәрсә болсун, яки жүтүп кетип тепивалған нәрсә болсун, □ ⁵ яки у һәр қандақ нәрсә тоғрисида ялған қәсәм ичкән болсун, униң һәммисини толуқ баһаси бойичә төлисун, шундақла шу баниң бәштин бир қисми бойичә қошуп төлисун; у итаәтсизлик қурбанлиғини қилған күнидә төләмни егисигә тапшуруп бәрсун. ⁶ Андин у Пәрвәрдиғарниң алдиға итаәтсизлик қурбанлиғи сүпитидә ушшақ малдин сән тохтатқан қиммәт бойичә бежирим бир қочқарни итаәтсизлик қурбанлиғи қилип каһинниң қешиға елип кәлсун. □ ⁷ Каһин бу йол билән униң үчүн Пәрвәрдиғарниң алдида кафарәт кәлтүриду вә у һәр қайси ишта итаәтсизлик қилған болсиму у униңдин кәчүрүлиду.

⁸ Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

⁹ Сән һарун билән оғуллириға көйдүрмә қурбанлиқ тоғрисида әмир қилип мундақ дегин: — Көйдүрмә қурбанлиқ тоғрисида қайдә-низам мундақ болиду: — Көйдүрмә қурбанлиқ пүтүн кечә таң атқичә қурбангаһтики очақниң үстидә көйүп турсун; вә қурбангаһниң отини өчүрмәй йениқ турғузуңлар. ¹⁰ Каһин канап тонини кийип, ялаңачлиғини йепип, сағрисиғичә канап ич тамбал кийип турсун; қурбангаһниң үстидики от билән көйдүрүлгән көйдүрмә қурбанлиқниң күлини елип, қурбангаһниң бир тәрипидә қойсун; ¹¹ андин кийимлирини селиветип башқа кийимләрни кийип, күлини чедиргаһниң сиртиға елип чиқип пакиз бир жайда қойсун. ¹² Қурбангаһниң оти болса һемишә йенип турсун; уни һеч вақит өчүрүшкә болмайду, каһин өзи һәр күни әтигәндә униңға отун селип, үстигә көйдүрмә қурбанлиқни тизсун вә униң үстигә енақлиқ қурбанлиғиниң мейини қоюп көйдүрсун. ¹³ Үзүлмәс бир от қурбангаһниң үстидә һемишә көйүп турсун; у һәргиз өчүрүлмисун.

Аддий пухраларниң ашлиқ һәдийәлири

¹⁴ Ашлиқ һәдийә тоғрисида қайдә-низам мундақ: — һарунниң оғуллиридин бири уни Пәрвәрдиғарниң алдиға, қурбангаһниң алдиға кәлтүрсун. ■ ¹⁵ У ашлиқ һәдийә болған есил унға қолини селип униңдин шундақла униңдики зәйтун мейидин бир чаңгал елип вә һәдийәниң үстидики барлиқ мәстикини қошуп, буларни қурбангаһ үстидә көйдүрсун; бу һәдийәниң «ядлиниш үлүши» болуп, Пәрвәрдиғарниң алдида хушбуй кәлтүрүш үчүн қилинған болиду. ■ ¹⁶ Ешип қалғанлирини болса һарун билән оғуллири йесун; у ечитқу селинмай пиширилуп муқәддәс бир жайда йейилсун; улар уни жамаәт чедириниң һойлисида йесун. ¹⁷ У мутләқ ечитқусиз пиширилсун. Мән отта Маңа сунулидиған

■ **6:3** Чөл. 5:6 □ **6:4** «у гуна қилған ишта өзини гунакар дәп тонуп йәтсә,...» — йәнә бир хил тәржимиси: «у гуна қилған ишта итаәтсизлик қилса,...». □ **6:6** «сән тохтатқан қиммәт бойичә...» — «сән» бу йәрдә һарунни көрситиду; шүбһисизки, униңдин кейин қайси каһин мәсәул болса шуниму көрситиду. ■ **6:14** Чөл. 15:4-21. ■ **6:15** Лав. 2:9

қурбанлиқ-һәдийәләр ичидин шуни уларниң өз үлүши болсун дәп уларға һәқ қилип бәрдим; у гуна вә итаәтсизликни тилигүчи қурбанлиқларға охшаш «әң муқәддәсләрниң бири» һесаплиниду. ¹⁸ һарунниң әвладидин болған әркәкләрниң һәммиси буниндин йесун; бу дәвирдин-дәвиргә араңларда әбәдий бир бәлгүлимә болиду; Пәрвәрдигарға атап отта сунулғанлиридин булар уларниң үлүши болсун. Униңға қол тәккүзгүчи жәзмән муқәддәс болуши керәк. □ ■

¹⁹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

²⁰ һарун Мәсиһлинидиган күнидә у вә оғуллириниң Пәрвәрдигарниң алдиға сунидигини мундақ болуши керәк: — Улар үзүлмәс ашлиқ һәдийә сүпитидә есил ундин бир әфаһниң ондин бирини сунуши керәк; әтигини йеримини, ахшими йәнә йеримини сунсун. □ ²¹ У тавида зәйтун мейи билән етилсун; у зәйтун мейиға чилап пиширилғандин кейин сән уни елип кир; ашлиқ һәдийәниң пиширилған парчилирини хушбуй сүпитидә Пәрвәрдигарға атап сунғин. □ ²² һарунниң оғуллириниң қайсиси униң орнида турушқа Мәсиһләнгән болса уму һәдийәни шундақ тәйярлап сунсун; бу әбәдий мутләқ бир бәлгүлимә болиду. Бу һәдийә Пәрвәрдигарға атап толук көйдүрүлсун. ²³ Каһинниң һәр бир ашлиқ һәдийәси болса пүтүнләй көйдүрүлсун; у һәргиз йейилмисун.

Гуна қурбанлиғи тоғрисидики қаидә-низам

²⁴ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

²⁵ һарун билән оғуллириға мундақ дегин: — Гуна қурбанлиғи тоғрисидики қаидә-низам мундақ: — Гуна қурбанлиғиму көйдүрмә қурбанлиқ боғузлинидиган жайда, Пәрвәрдигарниң алдида боғузлансун; бу хил қурбанлиқ «әң муқәддәсләрниң бири» һесаплиниду. ²⁶ Гуна қурбанлиғини өткүзгүчи каһин өзи уни йесун; қурбанлиқ муқәддәс бир йәрдә, жамаәт чедириниң һойлисида йейилсун. ■ ²⁷ Униң гөшигә қол тәккүзгүчи һәр ким муқәддәс болмиса болмайду, шуниңдәк әгәр униң қени бирисиниң кийимигә чачрап кәтсә, ундақта қан чечилған жай муқәддәс бир йәрдә жуолсун. ²⁸ Қайси сапал қазанда қурбанлиқ қайнитилип пиширилған болса, у сундурулсун. Әгәр у мис қазанда қайнитип пиширилған болса, у қирип сүрүлсун һәм су билән жуолсун. ²⁹ Каһинлардин болған барлиқ әр кишиләр униңдин йесә болиду. Бу «әң муқәддәсләрниң бири» һесаплиниду.

³⁰ һалбуки, муқәддәс жайда кафарәт кәлтүрүш үчүн қени жамаәт чедириға киргүзүлгән һәр қандақ гуна қурбанлиғи болса, һәргиз йейилмисун, бәлки пүтүнләй көйдүрүлсун. ■

7

Итаәтсизлик қурбанлиғи тоғрисидики қаидә-низам

¹ Итаәтсизлик қурбанлиғи тоғрисидики қаидә-низам мана мундақ: — Бу қурбанлиқ «әң муқәддәсләрниң бири» һесаплиниду. ² Көйдүрмә қурбанлиқ боғузлинидиган жайда итаәтсизликни тиләш қурбанлиғиму боғузлиниду; каһин қенини қурбангаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпсун. ³ Қурбанлиқ қилғучи киши барлиқ мейини сунсун; йәни майлиқ қуйруғи билән ич қарнини йөгәп турған майни, □ ⁴ икки бәрәкни вә уларниң үстидики һәмдә икки янпишидидики майни ажритип, жигәрниң бәрәккичә болған чава мейини ажритип сунсун. ⁵ Каһин буларни Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган қурбанлиқ сүпитидә қурбангаһта көйдүрсун. Бу итаәтсизлик қурбанлиғи болиду. ⁶ Каһинлардин болған әр

□ **6:18** «униңға қол тәккүзгүчи жәзмән муқәддәс болуши керәк» — яки «униңға тәккүчи һәр қандақ нәрсә муқәддәс нәрсә болуши керәк». ■ **6:18** Мис. 29:37 □ **6:20** «бир әфаһ» — тәхминән 2 күрә яки 22 литр. □ **6:21** «... кейин сән уни елип кир» — «сән» бу йәрдә һарунни көрситиду; шүбһисизки, униңдин кейин қайси каһин мәсьул болса шуниму көрситиду. ■ **6:26** Нош. 4:8 ■ **6:30** Лав. 4:5; Ибр. 13:11 □ **7:3** «Қурбанлиқ қилғучи киши» — ибраний тилида «У».

кишиләрниң һәммиси буни йесун; у муқәддәс йәрдә йейилсун; у «әң муқәддәсләрниң бири» һесаплиниду. □

⁷ Гуна қурбанлиғи қандақ болса итаәтсизлик қурбанлиғиму шундақ болиду; улар иккиси тоғрисидки қайдә-низам охшаш; бу қурбанлиқ кафарәт кәлтүрүшкә қурбанлиқ өткүзгүчи каһинниң өзигә тәвә болсун.

Көйдүрмә қурбанлиқлар вә ашлиқ һәдийәләрдин каһинларға тегидиган үлүши тоғрилиқ бәлгүлимә

⁸ Каһин бирисиниң сунған көйдүрмә қурбанлиғини өткүзгән болса, көйдүрмә қурбанлиқниң териси шу каһинниң болиду. ⁹ Тонурда пиширилған һәр бир ашлиқ һәдийә, шундақла қазанда яки тавида етилгән һәр бир ашлиқ һәдийә болса уни өткүзгән каһинниң болиду, йәни каһинниң өзигә тәвә болиду. ¹⁰ Һәр бир ашлиқ һәдийә, мәйли зәйтун мейи арилаштурулған болсун, яки қуруқ кәлтүрүлгән болсун, булар һарунниң оғуллириниң һәр биригә баравәр бөлүп берилиду.

Енақлиқ қурбанлиғи тоғрисидики қайдә-низам

¹¹ Пәрвәрдигарға атап кәлтүрүлгән енақлиқ қурбанлиғи тоғрисидики қайдә-низам мундақ:

¹² Сунмақчи болған киши уни тәшәккүр ейтиш үчүн сунса, ундақта у «тәшәккүр қурбанлиғи» билән биллә зәйтун мейи иләштүрүлгән петир тоғачлар, зәйтун мейи сүрүлүп мәсиһләнгән петир һәмәк нанлар вә есил ундин зәйтун мейиға чилап пиширилған тоғачларниму кәлтүрсун. □ ■ ¹³ Шу тоғачлардин башқа, йәнә тәшәккүр ейтидигән енақлиқ қурбанлиғи билән биллә ечитқу селинған нанларниму сунсун; ¹⁴ у шу сунғанлириниң һәр бир түридин бирни елип Пәрвәрдигар үчүн *қош қоллап* сунидигән «көтәрмә һәдийә» қилип кәлтүрсун; бу енақлиқ қурбанлиғиниң қенини *қурбангаһниң үстигә* сәпкән каһинниң өзигә тәгсун. □

¹⁵ Тәшәккүр билдүридигән енақлиқ қурбанлиғиниң гөши болса қурбанлиқ қилинған шу күни йейилиши керәк; *қурбанлиқни сунғучи киши* таң атқичә униң һеч немисини қалдурмисун. □

¹⁶ Әгәр униң сунған қурбанлиғи қәсимигә хас қурбанлиқ яки ихтиярий кәлтүргән қурбанлиқ болса, ундақта һайванниң гөши қурбанлиқ қилинған күндә йейилсун; униңдин ешип қалғинини болса, әтисиму йейишкә болиду; ■ ¹⁷ лекин қурбанлиқниң гөшидин үчинчи күнигичә ешип қалса, у отта көйдүрүлүши керәк. ¹⁸ Енақлиқ қурбанлиғиниң гөшидин үчинчи күнидә йейилсә, ундақта қурбанлиқ қобул болмайду, қурбанлиқ сунғучиниң һесабиғиму һесапланмайду, бәлки мәкруһ болиду; кимдәким униңдин йесә өз қәбиһлиғиниң жазасиға тартилиду.

¹⁹ Шундақла напак нәрсигә тегип қалған гөшму йейилмәслиги керәк, бәлки отта көйдүрүлүши керәк. Һәр қандақ пак адәм *напак нәрсигә тәгмигән* қурбанлиқниң гөшини йесә болиду. ²⁰ Лекин кимки напак һаләттә туруп Пәрвәрдигарға аталған енақлиқ қурбанлиғидин йесә, ундақта у өз хәлқидин үзүп ташлиниду. □ ■ ²¹ Кимки напак бир нәрсигә тегип кәтсә (мәйли напак һаләттики адәм болсун, напак бир һайван болсун яки һәр қандақ напак жиркиничлик нәрсә болсун) вә шундақла Пәрвәрдигарға хас аталған енақлиқ қурбанлиғиниң гөшидин йесә, ундақта у өз хәлқидин үзүп ташлиниду. □

□ **7:6** «муқәддәс йәрдә» — бу сөzlәр муқәддәс жайниң әтрапидики һойлини көрситиду, «муқәддәс чедир» («әң муқәддәс жай» вә «муқәддәс жай»)ни өз ичигә алмайду. □ **7:12** «петир тоғачлар» — ибраний тилида бу сөз яки һалқисиман яки чәккүч билән тешилгән бир хил нанларни көрситиду. ■ **7:12** Зәб. 115:8

□ **7:14** «көтәрмә һәдийә» — каһин яки һәдийәни сунған киши Пәрвәрдигарниң алдиға икки қоллап алаһидә егиз көтирип атиған һәдийә. «Көтәрмә һәдийә» адәттә қурбанлиққа мәсәул каһинға тәвә болиду. □ **7:15** «қурбанлиқни сунғучи киши» — ибраний тилида «у». ■ **7:16** Лав. 19:6 □ **7:20** «өз хәлқидин үзүп ташлиниду» — мошу сөzlәрниң мундақ бир нәччә чүшәнчиси болуши мүмкин: (1) Пәрвәрдигар Өзи уни өлтүриду; (2) жамаәт уни өлтүрүши керәк; (3) жамаәт уни ибадәт сорунлиридин һайдиветиши яки пүткүл жәмийәт уни паливетиши керәк; (4) униңдин һеч нәсил қалдурулмайду. Бизниңчә башқа айәттә ениқ буйруқ көрситилмигәчкә, мошу йәрдә биринчи чүшәнчә (Худа Өзи шу адәмни дуниядин кәткүзиду) тоғра болуши мүмкин, дәп қараймиз. ■ **7:20** Лав. 15:3 □ **7:21**

«өз хәлқидин үзүп ташлиниду» — 20-айәт вә изаһатини көрүң.

Аддий пухраларға қаритилган бәлгүлимиләр

22 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

23 Исраилларға мундақ дегин: — Силәр кала, қой вә өшкиләрниң мейини һәргиз йемәңлар.

24 Өзлүгидин өлгән яки житқучлар боғуп қойған һайванниң жәситиниң мейини һәр қандақ ишқа ишләткили болиду, лекин һәргиз униңдин йемәңлар. 25 Чүнки кимки Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған һәр қандақ һайванниң мейини йесә, шуни йегән киши өз хәлиқлиридин үзүп ташлиниду. □

26 Силәр һәр қандақ турар жайиңларда һеч қандақ қанни, йәни учар-қанатларниң болсун яки чарпайларниң болсун қенини һәргиз естимал қилмаңлар. ■ 27 Кимдәким һәр қандақ қанни естимал қилса, шу киши өз хәлиқлиридин үзүп ташлиниду. □

Енақлиқ қурбанлиқлириниң каһинларға тәқдим қилинидиған қисимлири

28 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

29 Исраилларға мундақ дегин: — Кимки Пәрвәрдигарға атап бир енақлиқ қурбанлиғи сунса, ундақта у Пәрвәрдигарға хас болған һәдийәни шу енақлиқ қурбанлиқтин айрип кәлтүрсун.

30 Өз қоли билән Пәрвәрдигарға атиған, отта сунулидиған һәдийәләрни, йәни май билән төшни қошуп елип келип, төшни «пулаңлатма һәдийә» сүпитидә Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатсун. □ ■ 31 Каһин мейини қурбангаһ үстидә көйдүрүвәтсун. Төш болса һарун билән униң оғуллириға хас болсун.

32 Енақлиқ қурбанлиқлириңларниң оң арқа путини силәр «көтәрмә һәдийә» сүпитидә каһинға бериңлар. 33 һарунниң оғуллиридин қайсиси енақлиқ қурбанлиғиниң қени билән мейини сунған болса өз үлүши үчүн оң арқа путини өзи алсун. 34 Чүнки мән Исраилларниң енақлиқ қурбанлиқлиридин «пулаңлатма һәдийә» болған төш билән «көтәрмә һәдийә» болған арқа путини әбәдий бир бәлгүлимә билән Исраиллардин елип, каһин һарун вә униң оғуллириниң һәққи болсун дәп уларға тәқдим қилдим. □ ■

35 Муса һарун билән оғуллирини Пәрвәрдигарниң қуллуғида каһин болушқа униң алдиға кәлтүргән күнидә, уларға Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған қурбанлиқлардин тәқдим қилинидиған каһинлиқ үлүши мана шудур. □ 36 Муса уларни Мәсиһлигән күнидә, Пәрвәрдигар бу үлүшни Исраиллардин елип уларға берилсун дәп әмир қилған. Бу Исраилларға дәвирдин дәвиргичә әбәдий бир бәлгүлимә болиду. □

Хуласә

37 Көйдүрмә қурбанлиқ билән ашлиқ һәдийәси, гуна қурбанлиғи билән итаәтсизлик қурбанлиғи, каһинлиққа тикләш қурбанлиғи билән енақлиқ қурбанлиғи тоғрисидалиқи қаидә-низам мана шудур. □ 38 Пәрвәрдигар Исраилларға: «Силәр бу Синай баявинида Пәрвәрдигарниң алдиға қурбанлиқлириңларни сунуңлар» дәп буйруған күнидә, у буларниң һәммисини Синай теғида Мусаға тапшуруған еди.

□ 7:25 «өз хәлқидин үзүп ташлиниду» — 20-айәт вә изаһатини көрүң. ■ 7:26 Яр. 9:4; Лав. 3:17; 17:14 □ 7:27 «өз хәлқидин үзүп ташлиниду» — 20-айәт вә изаһатини көрүң. □ 7:30 «пулаңлатма һәдийә» — Пәрвәрдигарниң алдида егиз көтирип алаһидә пулаңлитидиған һәдийәдур. «Пулаңлатма һәдийә» адәттә барлиқ каһинларға тәвә болиду. ■ 7:30 Мис. 29:24 □ 7:34 «әбәдий бир бәлгүлимә» — Тәвраттики «әбәдий» дегән сөз ибраний тилида икки мәнидә ишлитилиду: (1) мәңгү; (2) шу вақиттики чеки бекитилмигән, қәрәлсиз, мөһләтсиз узун бир мәзгилини көрситиду. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ 7:34 Мис. 29:27; Чөл. 18:11 □ 7:35 «Муса» — ибраний тилида «у». □ 7:36 «Муса» — ибраний тилида «у». □ 7:37 «каһинлиққа тикләш қурбанлиғи» — бу хил қурбанлиқ енақлиқ қурбанлиғиға охшап кетиду, бу 8-бап, 22-32-айәтләрдә тәпсилиий тәсвирлиниду. Ибраний тилида «каһинлиққа тикләш қурбанлиғи» («қолларни» толдуруш қурбанлиғи» дегән сөзләр билән ипадилиниду — чүнки Худа бу мурасим арқилиқ һарунниң әвлатлири болған каһинларниң қоллирини (1) қурбанлиқлар билән вә (2) каһинлиқ мәсьулийитини тапшуруш билән «толдуриди».

8

Каһинларниң хас хизмәтләргә айрилиши — «Мис.» 40:17-38 ниму көрүң

1 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: — 2 һарунни оғуллири билән биллә, вә уларниң мәхсус кийимлирини, «мәсиһләш мейи»ни, гуна қурбанлиғи болидиған топақ билән икки қочқарни, петир нан селинған севәтни елип келип, □ ■ 3 *Исраилниң* пүтүн жамаитини жамаәт чедириниң кириш ағзиниң алдиға жәм қилғин, — деди.

4 Муса Пәрвәрдигар униңға буйруғинидәк қилди, жамаәт жамаәт чедириниң кириш ағзиниң алдиға жиғилди. 5 Андин Муса жамаәткә: — Пәрвәрдигар буйруған иш мана мундақ, — деди. ■

6 Шуниң билән Муса һарун билән униң оғуллирини алдиға кәлтүрүп уларни су билән жуюп, 7 *һарунға* көйнәк кийдүрүп, бәлвағ бағлап, тонни кийдүрди вә үстигә әфодни япти; у әфодниң бәлвеғини бағлап, әфодни униңға тақап қойди. ■ 8 Андин Муса униңға «қошен»ни тақап, қошенниң ичигә «урим билән туммим»ни селип, □ ■ 9 *Бешиға* сәллә йөгәп Пәрвәрдигар униңға буйруғинидәк сәллиниң алди тәрипигә «алтун тахтилиқ муқәддәс отуғат»ни бекитип қойди. ■

10 Андин Муса мәсиһләш мейини елип ибадәт чедири билән ичидики барлиқ нәрсиләрниң һәммисини мәсиһләп муқәддәс қилди. 11 У майдин елип қурбангаһқа йәттә мәртивә чечип, қурбангаһ билән униң барчә қача-қучилирини, жуюнуш деси вә тәглигини Худаға атап муқәддәс қилишқа мәсиһлиди. 12 У йәнә мәсиһләш мейидин азрақ елип һарунниң бешиға қуюп уни Худаға атап муқәддәс қилишқа мәсиһлиди. ■

13 Андин Муса һарунниң оғуллирини алдиға кәлтүрүп, Пәрвәрдигар униңға буйруғинидәк уларға көйнәк кийдүрүп, бәллиригә бәлвағ бағлап, уларға егиз бөкләрниму тақап қойди. □ ■

Каһинларни «Худаға атап тикләш» қурбанлиқлири

14 Андин у гуна қурбанлиғи қилинидиған топақни йетиләп кәлди; һарун билән униң оғуллири гуна қурбанлиғи қилинидиған топақниң бешиға қоллирини қойди. ■ 15 У уни боғузлиди, андин Муса қенидин елип, өз бармиғи билән қурбангаһниң мүңгүзлиригә, чөрисигә сүрүп қурбангаһни гунадин паклиди; қалған қанни болса у қурбангаһниң төвигә төкүп, муқәддәс болушқа кафарәт кәлтүрди. 16 Андин у ич қарнини йөгәп турған майниң һәммисини, жиғәрниң үстидики чава майни, икки бөрәк вә үстидики майлирини қошуп алди; андин Муса буларни қурбангаһниң үстидә көйдүрди. □ 17 *Бирақ Муса* топақниң териси билән гөши вә тезигини болса Пәрвәрдигар өзигә буйруғинидәк чедиргаһниң ташқирида отта көйдүрүвәтти. □ ■

18 Андин у көйдүрмә қурбанлиқ қилинидиған қочқарни кәлтүрди; һарун билән униң оғуллири қоллирини қочқарниң бешиға қойди. □ 19 *һарун қочқарни* боғузлиди; андин Муса қенини елип қурбангаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпти; □ 20 *һарун қочқарни* парчә-парчә қилип парчилиди; андин Муса бешини, парчиланған гөшлирини барлиқ мейи билән қошуп көйдүрди. □ 21 *Үчәй-қеринлири* билән пачақлирини суда жуйди. Андин Муса қочқарни пүтүн пети қурбангаһ үстидә көйдүрди. Бу Пәрвәрдигар Мусаға буйруған, «Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған хушбуй чиқидиған қурбанлиқ» еди. ■

□ 8:2 «мәсиһләш мейи» — бу тоғрилиқ «Мис.» 30:23-33ни көрүң. ■ 8:2 Мис. 28:1, 2; 30:25 ■ 8:5 Мис. 29:4 ■ 8:7 Мис. 28:4 □ 8:8 «әфод», «қошен», «урим вә туммим» — каһинлиқ кийимләр; «әфод», «қошен» («мәйдилик») вә «урим вә туммим» тоғрилиқ «Мис.» 28-бапни көрүң. ■ 8:8 Мис. 28:30 ■ 8:9 Мис. 28:36; 29:6 ■ 8:12 Зәб. 132:2 □ 8:13 «егиз бөкләр» — бу сөз һарунниң баш кийимидин башқа бир хил баш кийимни, бәлким егизрәк бир хил баш кийимни көрситиши мүмкин. ■ 8:13 Мис. 29:9 ■ 8:14 Мис. 29:1 □ 8:16 «Андин у ич қарнини...» — «у» һарунни көрситиши мүмкин. □ 8:17 «Муса...» — ибраний тилида «у» — Мусани көрситиши мүмкин. ■ 8:17 Мис. 29:14; Лав. 4:11 □ 8:18 «...у ... кәлтүрди;...» — «у» Мусани көрситиши мүмкин. □ 8:19 «һарун қочқарни боғузлиди...» — ибраний тилида «у қочқарни боғузлиди...». □ 8:20 «һарун қочқарни парчә-парчә қилип парчилиди» — ибраний тилида «у қочқарни парчә-парчә қилип парчилиди;...». ■ 8:21 Мис. 29:18

22 Андин у каһинлиққа тикләш қурбанлиғи қилинидиған қочқарни, иккинчи қочқарни кәлтүрди; һарун билән униң оғуллири қоллирини қочқарниң бешиға қойди. 23 У уни боғузлиди; вә Муса униң қенидин елип һарунниң оң қулиқиниң юмшиқи билән оң қолиниң баш бармиғиға сүрүп вә оң путиниң чоң бармиғиғиму сугап қойди. □ 24 Андин Муса һарунниң оғуллирини алдиға кәлтүрүп, қандин елип уларниң оң қулақлириниң юмшиқи билән оң қоллириниң баш бармақлириға сүрди, уларниң оң путлириниң чоң бармақлириғиму сугап қойди, қалған қанни Муса қурбанғаһниң чөрисигә сәпти. 25 Шундақ қилип, у мейи билән майлиқ қуйруғини, ич қарнини йөгәп турған барлиқ май билән жигәрниң үстидики чава мейини, икки бөрәк вә үстидики майлирини қошуп елип оң арқа путиниму кесип елип, ■ 26 Пәрвәрдигарниң алдидики петир нан селинған севәттин бир петир тоғач билән бир зәйтун май тоғичи вә бир данә һәмәк нанни елип буларни май билән оң арқа путниң үстидә қойди; 27 андин буларниң һәммисини һарун билән униң оғуллириниң қоллириға тутқузуп, пулаңлатма һәдийә болсун дәп Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатти. ■ 28 Андин Муса буларни уларниң қоллиридин елип қурбанғаһтики көйдүрмә қурбанлиқниң үстидә қоюп көйдүрди. Бу «каһинлиққа тикләш қурбанлиғи» болуп, Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған, хушбуй чиқидиған қурбанлиқ еди. 29 Андин Муса төшни елип пулаңлатма һәдийә сүпитидә Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатти; Пәрвәрдигарниң униңға буйруғини бойичә, «каһинлиққа тикләш қурбанлиғи» болған қочқарниң бу қисми Мусаниң үлүши еди. ■

Һарун вә оғуллирини Мәсиһ қилиш

30 Андин Муса Мәсиһләш мейидин вә қурбанғаһниң үстидики қандин бир аз елип, һарун билән униң кийимлиригә вә оғуллири билән уларниң кийимлиригә сәпти. Шундақ қилип, у һарун вә кийимлирини, оғуллири билән уларниң кийимлирини муқәддәс қилди. ■

31 Муса һарун билән униң оғуллириға мундақ буйруди: — «Бу гөшни жамаәт чедириниң кириш ағзида қайнитип пиширип шу йәрдә олтирип «каһинлиққа тикләш қурбанлиғи»ға тәвә болған севәттики нан билән қошуп йәңлар; буларни һарун билән оғуллири йесун, дәп буйруғинимдәк уни йәңлар; ■ 32 лекин гөш билән нандин ешип қалғанлириниң һәммисини отта көйдүрүветиңлар.

33 Силәр йәттә күнгичә жамаәт чедириниң кириш ағзидин чиқмай, Худаға атап каһинлиққа тикләш күнлириңлар тошқичә шу йәрдә туруңлар; чүнки силәрни Худаға атап каһинлиққа тикләш үчүн йәттә күн кетиду. □

34 Бүгүн қилинған ишлар Пәрвәрдигарниң буйруғини бойичә силәр үчүн кафарәт кәлтүрүлсун дәп қилинди. □ 35 Силәр өлмәслигиңлар үчүн Пәрвәрдигарниң әмрини тутуп жамаәт чедириниң кириш ағзиниң алдида кечә-күндүз йәттә күн турушүңлар керәк; чүнки маңа шундақ буйрулди».

36 Һарун билән оғуллири Пәрвәрдигарниң Мусаниң вәстиси билән буйруғининиң һәммисини бежа кәлтүрди.

9

Каһинларниң хизмитиниң муқәддәс ибадәт чедирида башлиниши

1 Сәккизинчи күни Муса һарун билән униң оғуллири вә Исраилниң ақсақаллирини чақирип,

2 һарунға мундақ деди: — «Сән гуна қурбанлиғиға бежирим бир мозайни, көйдүрмә

□ 8:23 «У уни боғузлиди...» — «у» һарунни көрситиши мүмкин. ■ 8:25 Мис. 29:22 ■ 8:27 Мис. 29:24 ■ 8:29 Мис. 29:26; Лав. 7:33 ■ 8:30 Мис. 29:21 ■ 8:31 Мис. 29:32; Лав. 24:9 □ 8:33 «Худаға атап каһинлиққа тикләш» — бу айәттики «Худаға атап каһинлиққа тикләш» ибраний тилида «қолни толдуруш» дегән ибарә билән ипадилиниду. 7:37 вә «Мис.» 28:41 вә изаһатини көрүң. Каһинлиқ вәзиписи асасән Худаниң қурбанлиқлирини өз қолиға елиш билән башлинатти. □ 8:34 «Бүгүн қилинған ишлар ... кафарәт кәлтүрүлсун дәп қилинди» — яки «силәр үчүн кафарәт кәлтүрүлсун дәп, бүгүн қилинғандәк мундин кейинму һәм қилинсун, дәп Пәрвәрдигар буйруди».

қурбанликқа бежирим бир қочқарни өзүң үчүн елип, Пәрвәрдигарниң алдиға кәлтүргин, ■
 3 андин Исраилларға сөз қилип: — Силәр гуна қурбанлиғи үчүн бир текә елип келиңлар, көйдүрмә қурбанлик үчүн бир мозай вә бир қо́за елип келиңлар, һәр иккиси бежирим, бир яшқа киргән болсун; 4 Пәрвәрдигарниң алдида сунушқа енақлик қурбанлиғи сүпитидә бир топақ билән бир қочқарни елип, зәйтун мейи иләштүрүлгән ашлиқ һәдийә билән биллә кәлтүрүңлар; чүнки бүгүн Пәрвәрдигар Өзини силәргә аян қилиду, дегин».

5 Улар Муса буйруған нәрсиләрни жамаәт чедириниң алдиға елип кәлди; пүткүл жамаәт йеқин келип, Пәрвәрдигарниң алдида һазир болуп турди. 6 Муса: — Мана, бу Пәрвәрдигар буйруған иштур; буни қилсаңлар Пәрвәрдигарниң шан-шәриви силәргә аян болиду, деди.

7 Шуниң билән Муса һарунға: — Сән қурбангаһқа йеқин берип гуна қурбанлиғиң билән көйдүрмә қурбанлиғиңни сунуп өзүң вә хәлиқ үчүн кафарәт кәлтүргин; андин хәлиқниң қурбанлиғиниму сунуп, Пәрвәрдигар әмир қилғандәк улар һәққидә кафарәт кәлтүргин» — деди.■

8 Шуни девиди, һарун қурбангаһқа йеқин берип өзи үчүн гуна қурбанлиғи болидиған мозайни боғузлиди. 9 һарунниң оғуллири қанни униңға сунуп бәрди; у бармиғини қанға тәккүзүп, қурбангаһниң мүңгүзлиригә сүрди, қалған қанни қурбангаһниң түвигә қуйди. 10 Гуна қурбанлиғиниң мейи билән икки бәрәк вә жигәрниң үстидики чава майни елип, Пәрвәрдигар Мусаға буйруғинидәк уларни қурбангаһ үстидә көйдүрди. 11 Гөш билән терисини болса чедиргаһниң ташқириға елип чиқип отта көйдүрди.

12 Андин у көйдүрмә қурбанлик қилидиған қочқарни боғозлиди; һарунниң оғуллири униңға қанни сунуп бәрди; у буни қурбангаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпти. 13 Андин улар парчә-парчә қилинған көйдүрмә қурбанликни беши билән биллә униңға сунуп бәрди; у буларни қурбангаһта көйдүрди. 14 У ич қарни билән пачақлирини жуяп, буларниму қурбангаһниң үстидә, көйдүрмә қурбанликниң үстигә қоюп көйдүрди.

15 Андин у хәлиқниң қурбанлиғини кәлтүрди; хәлиқниң гуна қурбанлиғи болған текини боғузлап, илгири һайванни сунғандәк униму гуна қурбанлиғи қилип сунди. ■ 16 У көйдүрмә қурбанлик қилидиған мални кәлтүрүп буниму бәлгүлимә бойичә сунди. 17 Андин у ашлиқ һәдийәни кәлтүрүп униңдин бир чаңгал елип әтигәнлик көйдүрмә қурбанликқа қошуп қурбангаһ үстидә көйдүрди.□ ■

18 Андин хәлиқкә болидиған енақлик қурбанлиғи болидиған топақ билән қочқарни боғузлиди. һарунниң оғуллири қенини униңға сунуп бәрди; у буни қурбангаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпти. 19 Улар топақ билән қочқарниң май қисмини, йәни майлик қуйруғи, ич қарнини йөгәп турған майлирини, икки бәрәк вә жигәрниң чава мейини елип, 20 Бу май парчилирини икки төшниң үстидә қойди, һарун буларни қурбангаһниң үстидә көйдүрди. □ 21 Ахирида һарун икки төш билән оң арқа путини пулаңлатма һәдийә сүпитидә Мусаниң буйруғинидәк Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатти. ■ 22 Андин һарун қоллирини хәлиқкә қаритип кәтирип, уларға бәхит тилиди; у гуна қурбанлиғи, көйдүрмә қурбанлик вә енақлик қурбанлиғини сунуп, қурбангаһтин чүшти.

23 Муса билән һарун жамаәт чедириға кирип, йәнә йенип чиқип хәлиқкә бәхит тилиди; шуниң билән Пәрвәрдигарниң шан-шәриви пүткүл хәлиқкә аян болди; 24 Пәрвәрдигарниң алдидин от чиқип, қурбангаһ үстидики көйдүрмә қурбанлик билән майларни жутуп кәтти. Пүткүл хәлиқ буни көрүп, товлишип, дүм жиқилишти.■

■ 9:2 Мис. 29:1 ■ 9:7 Лав. 16:6; Ибр. 7:27 ■ 9:15 Лав. 4:13 □ 9:17 «әтигәнлик көйдүрмә қурбанлик» — һәр әтигәндә сунулуши керәк болған қо́за қурбанлиғи («Мис.» 29:38-40ни көрүң). ■ 9:17 Мис. 29:38; Лав. 2:1 □ 9:20 «Һарун ... көйдүрди» — ибраний тилида «у ... көйдүрди». ■ 9:21 Лав. 7:32 ■ 9:24 1Пад. 18:38; 2Тар. 7:1

10

Надаб билән Абиһу вә «ғәйрий от»

¹ һарунниң оғуллири Надаб билән Абиһу иккиси өз хушбуйденини елип униңға от йекип үстигә хушбуйни селип, Пәрвәрдигар уларға буйруп бақмиған ғәйрий бир отни Пәрвәрдигарға сунди; □ ² шуниң билән Пәрвәрдигарниң алдидин от чиқип уларни йәвәтти; шуан улар Пәрвәрдигарниң алдида өлди. ■

³ Муса һарунға: — Мана, бу Пәрвәрдигарниң: «Мән Маңа йеқин кәлгән адәмләрдә Өзүмниң муқәддәс экәнлигимни көрситимән вә барлиқ хәлиқниң алдида улуклинимән» дегән сөзиниң өзидур, деди. Шуни девиди, һарун җим туруп қалди. ■

⁴ Муса һарунниң тағиси Уззиәлниң оғуллири болған Мишаәл билән Әлзафанни чақирип уларға: — Силәр йеқин келип өз қериндашлириңларни муқәддәс җайниң алдидин кәтирип, чедиргаһниң ташқириға елип чиқиңлар» — деди.

⁵ Шуниң билән улар йеқин келип, уларни кийиклик көйнәклири билән кәтирип Мусаниң буйруғинидәк чедиргаһниң ташқириға елип чиқти.

⁶ Муса һарун вә оғуллири Әлиазар билән Итамарға: — Силәр башлириңларни очуқ қоймаңлар, кийимлириңларни житмаңлар; болмиса өзүңлар өлүп, пүткүл җамаәткә ғәзәп кәлтүрисиләр; лекин қериндашлириңлар болған пүткүл Исраил җәмәти Пәрвәрдигар яққан от түпәйлидин матәм тутуп жиғлисун. ⁷ Амма силәр болсаңлар Пәрвәрдигарниң Мәсиһләш мейи үстүңларға сүрүлгән болғачқа, җамаәт чедириниң ташқириға чиқмаңлар; болмиса әлисиләр, деди.

Шуни девиди, улар Мусаниң буйруғинидәк қилди. ■

Һарун вә әвлатлириға тапилаңған бәлгүлимиләр

⁸ Пәрвәрдигар һарунға сөз қилип мундақ деди: — ⁹ «Сән өзүң вә оғуллириң шарап вә я башқа күчлүк һарақларни ичип, җамаәт чедириға һәргиз кирмәңлар; болмиса, өлүп кетисиләр. Бу силәр үчүн дәвирдин-дәвиргә әбәдий бир бәлгүлимә болиду. ¹⁰ Шундақ қилсаңлар, муқәддәс билән адәттикини, пак билән напакни пәриқ етип ажриталайдиган болисиләр; ¹¹ шундақла Пәрвәрдигар Мусаниң вәстиси билән Исраилларға тапшурған һәммә бәлгүлимиләрни уларға үгитәләйсиләр».

¹² Муса һарун вә униң тирик қалған оғуллири Әлиазар билән Итамарға мундақ деди: — «Силәр Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган қурбанлиқ-һәдийәләрдин ешип қалған ашлиқ һәдийәни елип уни қурбангаһниң йенида ечитқу арилаштурмиған һалда йәңлар; чүнки у «әң муқәддәсләрниң бири» һесаплиниду. □ ¹³ Бу Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган нәрсиләрдин сениң несивәң вә оғуллириңниң несивиси болғачқа, уни муқәддәс җайда йейишиңлар керәк; чүнки маңа шундақ буйрулғандур. ■ ¹⁴ Униңдин башқа пулаңлатма һәдийә қилинған төш билән көтәрмә һәдийә қилинған арқа путни сән вә оғул-қизлириң биллә пак бир җайда йәңлар; чүнки булар сениң несивәң билән оғуллириңниң несивиси болсун дәп, Исраилларниң енақлиқ қурбанлиқлиридин силәргә берилгән. ¹⁵ Улар көтәрмә һәдийә қилинған арқа пут билән пулаңлатма һәдийә қилинған төшни отта сунулидиган майлири билән қошуп, Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатма һәдийә сүпитидә пулаңлитиш үчүн кәлтүрсун; Пәрвәрдигарниң буйруғини бойичә булар сениң вә оғуллириңниң несивиси болиду; бу әбәдий бир бәлгүлимә болиду».

Гуна қурбанлигиниң бузулуши

□ **10:1** «ғәйрий от» — Надаб вә Абиһу бәлким (1) хушбуй пуритишта чоғни бәлким қурбангаһтин башқа бир йәрдин алған; (2) улар сунидиган хушбуйни тоғра арилаштурмиған («Мис.» 30:9ни көрүң); (3) улар хушбуй сунғанда Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиға мунасивәтлик әмирләрниң бирәрсигә хилаплиқ қилған болса керәк. ■ **10:2** Чөл. 3:4; 26:61; 1Тар. 24:2 ■ **10:3** Лав. 8:35 ■ **10:7** Лав. 21:12 □ **10:12** «отта сунулидиган қурбанлиқ-һәдийәләр» — «отта сунулидиган қурбанлиқ-һәдийәләр»дин бәзидә бир қисими қалдурулуп, каһинға вә бәзидә сунғучи кишиниң өзигиму йейишкә берилиду. Қалған қисми көйдүрүлиду, әлвәттә. ■ **10:13** Лав. 2:3; 6:16

16 Андин Муса гуна қурбанлиғи қилидиған текини издивиди, мана у аллиқачан көйдүрүлүп болған еди. Бу сәвәптин у һарунниң тирик қалған икки оғли Әлиазар билән Итамарға аччиқлинип: 17 — Немишкә силәр гуна қурбанлиғиниң гөшини муқәддәс жайда йемидиңлар? Чүнки у «әң муқәддәсләрниң бири» һесаплинатти, Пәрвәрдигар силәрни жамаәтниң гунайини көтирип улар үчүн униң алдида кафарәт кәлтүрсун дәп, шуни силәргә тәқсим қилған еди. 18 Мана, униң қени муқәддәс жайниң ичигә кәлтүрүлмиди; силәр әслидә мән буйруғандәк уни муқәддәс жайда йеишиңлар керәк еди, — деди. □ ■

19 Лекин һарун Мусаға: — Мана, булар бүгүн *тоғра иш қилип* өзлириниң гуна қурбанлиғи билән көйдүрмә қурбанлиғини Пәрвәрдигарниң алдида сунди; мениң бешимға шу ишлар кәлди; әгәр мән бүгүн гуна қурбанлиғиниң *гөшини* йегән болсам, Пәрвәрдигарниң нәзиридә убдан болаттиму? — деди.

20 Муса буни аңлап жававидин рази болди.

11

Һалал вә һарам жаниварлар

1 Пәрвәрдигар Муса билән һарунға мундақ деди: —

2 Исраилларға мундақ дегин: — Йәр йүзидики барлиқ һайванларниң ичидин силәргә йеишкә болидиған жаниварлар шуки: — ■

3 Һайванлар ичидә һәм туяқлири пүтүн ачимақ (туяқлири пүтүнләй йериқ) һәм көшигүчи һайванларниң һәр бирини йесәңлар болиду. □ 4 Лекин көшигүчи яки ачимақ туяқлиқ һайванлардин төвәндикиләрни йемәслигиңлар керәк: —

Төгә: чүнки у көшигини билән туйиғи ачимақ әмәс. Шуңа у силәргә һарам болиду.

5 Суғур болса көшигини билән туйиғи ачимақ әмәс — у силәргә һарам болиду. □

6 Тошқан болса буму көшигини билән туйиғи ачимақ әмәс — у силәргә һарам болиду.

7 Чошқа болса туяқлири ачимақ (туяқлири пүтүнләй йериқ) болғини билән көшимигини үчүн силәргә һарам болиду.

8 Силәр шу һайванларниң гөшидин йемәслигиңлар керәк вә уларниң өлүгигиму тәгмәңлар. Улар болса силәргә һарам болиду.

9 Суда яшайдиған жаниварлардин төвәндикиләрни йеишкә болиду: — судики, йәни дәрия-деңизлардики жаниварлардин қанити вә қасирақлири болғанларни йеишкә болиду; 10 лекин дәрия-деңизларда яшайдиған, йәни суларда топ-топ үзидиған барлиқ жаниварлардин, қасирақлири яки қанити болмиғанлирини йемәслигиңлар керәк; улар силәргә жиркиничлик саналсун.

11 Мәзкур жаниварлар дәрвәкә силәргә жиркиничлик саналсун; силәр уларниң гөшидин йемәслигиңлар керәк; уларниң өлүгини жиркиничлик дәп қараңлар. 12 Судики жаниварларниң ичидин қанити билән қасириғи болмиған жаниварларниң һәммиси силәргә жиркиничлик саналсун.

Һалал вә һарам қушлар

13 Учар-қанатлардин төвәндикиләр силәргә жиркиничликтур; улар йеишкәслиги керәк вә силәргә жиркиничлик болсун: — йәни бүркүт, қорултаз-тапқушлар, деңиз бүркүти, □

□ **10:18** «униң қени муқәддәс жайниң ичигә кәлтүрүлмиди» — каһинлар вә пүтүн хәлиқ жамаитиниң гуна қурбанлиғиниң қени муқәддәс жайниң ичигә елип кирилиду; каһинлар мошу хил қурбанлиқниң гөшини йеишигә болмайтти (4:1-21ни көрүң). ■ **10:18** Лав. 4:5; 6:26; 16:27 ■ **11:2** Қан. 14:4; Рос. 10:14 □ **11:3** «көшигүчи» — мошу йәрдә икки-үч ашқазини бар һайванларнила әмәс, бәлки йәнә озукни юмшақ чайнайдиған барлиқ һайванларни көрситиду. □ **11:5** «суғур» — яки «сичқан» — тағларда яшайдиған кичик бир һайван. □ **11:13** «қорултаз-тапқушлар» — ибраний тилида «устихан чаққучи қуш». Йәни бир тәржимиси «белиқғалғуч».

14 қарлиғач қуйруқлуқ сар, лачин вә уларниң хиллири, 15 һәммә қарға-қозғунлар вә уларниң хиллири, 16 мөшүкяпилақ, төгикуш, чайка, сар вә уларниң хиллири, 17 һувқуш, қарна, ибис, □ 18 аққу, сақийқуш, белиқъалғуч, □ 19 ләйләк, турна вә униң хиллири, һөпүп вә шәпәрәң қатарлиқлар силәргә һарам саналсун. □

Һалал вә һарам һашарәтләр

20 Буниңдин башқа төрт путлап маңидиған, учидиған ушшақ җаниварларниң һәммиси силәргә жиркиничлик болиду. 21 һалбуки, төрт путлап маңидиған, учидиған ушшақ җаниварлардин төвәндикиләрни йесәңлар болиду: — пути билән үгилик пачиғи болуп, йәр йүзидә сәкрәләйдиғанларни йесәңлар болиду; □ 22 буларниң ичидин силәргә йеишкә болидиғанлири: — чекәткә вә униң хиллири, қара чекәткә вә униң хиллири, томузға вә униң хиллири, чақчиқиз вә униң хиллири. 23 Лекин төрт путлуқ болған өмилигүчи һәм учидиған һәммә башқа җаниварлар силәргә жиркиничлик саналсун. □

Өлүкләр тоғрилиқ

24 Бу җаниварлардинму мундақ йол билән напак болисиләр; бирким уларниң өлүк тенигә тәгсә кәч киргичә напак һесаплиниду. 25 Кимдәким буларниң өлүгиниң бир қисмини көтәрсә өз кийимлирини жуюши керәк, у киши кәч киргичә напак һесаплиниду.

26 Туяқлири ачимақ, бирақ пүтүнләй бөлүнмигән яки көшимәйдиған һайванларниң һәммиси силәргә һарамдур; һәр ким уларниң өлүгигә тәгсә напак саналсун. □ 27 Төрт пути билән маңидиған һайванларниң ичидин тапини билән маңидиғанларниң һәммиси силәргә напак болуп, һәр ким уларниң өлүк тәнлиригә тәгсә кәч киргичә напак санилиду. 28 Кимки уларниң өлүгини көтәрсә өз кийимлирини жуюши керәк, у киши кәч киргичә напак туриду. Бу һайванлар болса силәргә һарам болиду.

29 Йәр йүзидә өмилигүчи ушшақ җаниварларниң ичидин силәргә һарам болғанлар мунулар: — қариғу зокор, чашқан, кәсләнчүк вә уларниң түрлири, □ 30 салма, қизил кәсләнчүк, там кәсләнчүги, түгүрүк кәсләнчүк вә хамелеон қатарлиқлар һарам болиду. □ 31 Буларниң һәммиси йәр йүзидә өмүлигүчи һәммә ушшақ җаниварларниң ичидә силәргә һарам болиду; уларниң өлүгигә тәгсә, кәч киргичә напак санилиду.

32 Бу җаниварларниң өлүги һәр қандақ немигә чүшүп қалса шу немә напак һесаплиниду — һәр қандақ яғач қача-қуча болсун, кийим болсун, терә болсун, тағар болсун, һәр қандақ ишқа ишлитилидиған әсвап болсун, суға чилиниши керәк; улар кәч киргичә напак санилип, кейин пак болиду. ■

33 Буларниң бири сапалдин ясалған һәр қандақ қача ичигә чүшүп қалса, шу қача ичидики һәммә нәрсә напак саналсун вә қача өзи сундурулсун. 34 Әгәр қачидики судин аш-таам үстигә чачрап кәтсә, аш-таам напак саналсун вә шундақла қачидики һәр қандақ ичимликму напак

□ 11:17 «һувқуш» — яки «кичик һувқуш». «қарна» — яки «суға суңгүгүчи». Буниң қандақ қуш экәнлигини билиш тәс. □ 11:18 «аққу» — буниң қандақ қуш экәнлигини билиш тәс. «белиқъалғуч» — яки «доғдақ» □ 11:19 «турна» — яки «қотан». «..., турна вә униң хиллири, һөпүп вә шәпәрәң қатарлиқлар...» — бу тизимликтики қушларниң көпинчисиниң ибраний тилидики нами Тәвратта пәкәт бир-икки қетим көрүнгән болғачқа, уларниң қайси қушлар экәнлигини топтоғра бекитиш бәзидә мүмкин болмайду. һалбуки, уларниң умумий типлири, шүбһисизки, тәрҗимимиздәк болиду. □ 11:21 «төрт путлап маңидиған» — ибранийларниң көзқаришичә һашарәтләр төрт пути билән маңиду, уларниң алдинқи иккиси «қол» һесаплиниду. □ 11:23 «силәргә йеишкә болидиғанлири: — чекәткә вә униң хиллири, ... чақчиқиз вә униң хиллири... һәммә башқа җаниварлар силәргә жиркиничлик саналсун» — «чекәткә»дин башқа, ибраний тилидин бу һарашәтләрниң намлирини җәзмләштүрүш тәс. Биз «қошумчә сөз»имиздә һалал-һарам һайванлар үстидә тохтилимиз. □ 11:26 «һәр ким уларниң өлүгигә тәгсә...» — ибраний тилида «һәр ким уларға тәгсә...» — шүбһисизки, бу уларниң өлүклирини көрситиду (24-айәтни көрүң). Чүнки алайли, ешәкни миниш адәмни напак қилмайду. □ 11:29 «чашқан» — яки «сесиқ күзән». □ 11:30 «... түгүрүк кәсләнчүк вә хамелеон қатарлиқлар» — «хамелеон»дин башқа җаниварларниң намлирини ибраний тилидин җәзмләштүрүш тәс. ■ 11:32 Лав. 15:12

саналсун. ³⁵ Һәр немигә ундақ өлүкниң бирәр қисми чүшүп қалсиму, напак саналсун. Эгәр тонур вә очақ болса, напак болди дәп чеқиветилсун; улар силәргә һарам болсун. ³⁶ Лекин шундақ әһвалда булақ яки су жиғилидиған көлчәк йәнила пак санилиду; амма бирким уларниң өлүк тенигә тәгсә напак болиду. ³⁷ Эгәр ундақ өлүкниң бирәр қисми теришқа тәйярланған данларға чүшүп қалса, буму йәнила пак санилиду. ³⁸ Лекин эгәр данниң үстигә су қуюлғандин кейин шундақ бир өлүкниң бирәр қисми чүшүп қалса, ундақта бу данлар силәргә напак саналсун.

³⁹ Эгәр силәргә йейишкә болидиған һайванлардин бири өлүп қалса, униң өлүгигә тәккән киши кәч киргичә напак саналсун. ⁴⁰ Кимки ундақ өлүкниң гөшидин йесә, өз кийимлирини жуюши керәк вә кәч киргичә напак саналсун; шундақла ундақ бир өлүкни көтәргән кишиму кийимлирини жуюши керәк вә у киши кәч киргичә напак саналсун.

⁴¹ Йәр йүзидә өмүлигүчи һәммә ушшақ жаниварлар жиркиничлик санилип, һәргиз йейилмисун. ⁴² Қосиғи билән беғирлап маңидиған жанивар болсун, йәр йүзидә жүрүп төрт пути билән яки көп путлири билән маңидиған өмилигүчи жаниварларниң һәртүрлүгини болса, уларни һәргиз йемәңлар; чүнки улар жиркиничликдур.

⁴³ Силәр болсаңлар мундақ өмилигүчи жаниварниң сәвәвидин өзүңларни жиркиничлик қилмаслиғиңлар керәк. Өзүңларни улар түпәйлидин напак қилмаңлар, болмиса уларниң сәвәвидин булғинип қалисиләр; ⁴⁴ чүнки Мән Худайиңлардурмән. Силәр өзүңларни Өзүмгә атап муқәддәс қилишиңлар керәк; Мән Өзүм муқәддәс болғач силәрму өзүңларни муқәддәс тутушуңлар керәк. Силәр өзүңларни йәр йүзидә өмилигүчи ушшақ һәр қандақ жаниварларниң сәвәвидин напак қилмаңлар. ■ ⁴⁵ Чүнки Мән өз Худайиңлар болушқа силәрни Мисир зиминидин чиқирип кәлгән Пәрвәрдигардурмән; силәр муқәддәс болуңлар, чүнки Мән муқәддәстурмән.

⁴⁶ Шулар болса чарпай билән учар-қанатлар, суда жүридиған һәр бир жанивар билән йәр йүзидә өмилигүчи һәр бир ушшақ жаниварлар тоғрисидики қанун-бәлгүлимидур. ⁴⁷ Булар билән һарам-һалални уқуп, йейишкә болидиған һайван билән йейишкә болмайдиган һайванларни пәриқ етәләйсиләр.

12

Аял кишиниң туғуттин кейинки «паклиниши»

¹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

² Исраилларға сөз қилип мундақ дегин: — «Аял киши һамилдар болуп оғул туғса, адәт көрүп ағриқ болған күнлиридикидәк йәттә күнгичә напак саналсун. □ ³ Сәккизинчи күни оғли болса хәтнә қилинсун. □ ■ ⁴ Аял болса шуниңдин кейин оттуз үч күнгичә «қан паклиниш»та турсун; паклиниш күнлири тамам болмиғичә һеч бир муқәддәс нәрсигә тәгмисун, муқәддәс жайғиму кирмисун. □ ⁵ Эгәр у қиз туғса ундақта адәт күнлиридикидәк икки һәптигичә напак туруп, андин атмиш алтә күнгичә «қан паклиниш»та турсун.

⁶ Мәйли оғул яки қиз туғсун, қан паклиниш күнлири тамам болғандин кейин у аял көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир яшқа киргән қозини, гуна қурбанлиғи үчүн бир бачка яки пахтәкни елип жамаәт чедириниң кириш ағзиға, каһинниң қешиға кәлтүрсун. ⁷ Каһин уни Пәрвәрдигарниң алдида сунуп, шу аял үчүн кафарәт кәлтүриду; шуниң билән у хунидин пак болиду. Оғул яки қиз туққан аял тоғрисидики қанун-бәлгүлимә мана шудур.

■ **11:44** Лав. 19:2; 20:7; 1Пет. 1:16 □ **12:2** «адәт көрүп ағриқ болған күнлири» — ибраний тилида «айрим туруш күнлири». Қиз-аяллар адәт көргән вақтида «напак» һесаплинип, ери билән биллә болса ериму кәч киргичә «напак» һесаплиниду, шундақла муқәддәс ибадәтханиға кирсә яки қурбанлиқларниң гөшлиридин йесә болмайду. Лекин Тәврат-Инжіл бойичә һәр қандақ вақитларда Худаниң хәлқи дуа-ибадәт қилса боливериду! □ **12:3** «хәтнә қилинсун» — ибраний тилида «униң хәтнилиги кесилсун» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ **12:3** Яр. 17:12; Луқа 1:59; 2:21; Юһ. 7:22 □ **12:4** «шуниңдин кейин оттуз үч күнгичә «қан паклиниш»та турсун» — аял өз еригә йеқинлишиш тәрәптә «пак» һесаплинатти, лекин муқәддәс чедирға кирип қурбанлиқ қилишқа болмайтти.

⁸ Эгәр уның қозига қурби йәтмисә, у икки пахтәк яки икки бачка кәлтүрсун; уларның бири көйдүрмә қурбанлиқ үчүн, йәнә бири гуна қурбанлиғи үчүн болиду; шу йол билән каһин уның үчүн кафарәт кәлтүриду; у аял пак болиду.□

13

Һәр хил терә кесәллири тоғрилиқ бәлгүлимиләр

¹ Пәрвәрдигар Муса билән һарунға сөз қилип мундақ деди: —

² Бирисиниң бәдининиң терисидә бир чиқан, яки тәмрәткә яки пақирақ ташма чиқип, уныңдин бәдининиң терисидә песә-мохо кесилиниң жараһити пәйда болған болса, у киши һарун каһинниң яки уның каһин оғуллиридин бириниң қешиға кәлтүрүлсун. □ ³ Каһин уның бәдининиң жараһитигә қарайду; жараһәт болған жайниң түки ақирип кәткән һәмдә жараһәтму әтрапидики теридин қениқрақ көрүнсә, бу песә-мохо кесәллигидур. Шуңа каһин уни көргәндин кейин шу кишини «напак» дәп жақалисун.

⁴ Лекин әгәр уның бәдининиң терисидики пәйда болған әшу ялтирақ чиқан ақ болуп, әтрапидики теридин қениқрақ көрүнсә вә түкиму ақирип кәтмигән болса, каһин бу жараһәт бар кишини йәттә күнгичә айрим солап қойсун. ⁵ Йәттинчи күни каһин уныңға қарисун вә әгәр жараһәт охшаш туруп, терисидә кеңийип кәтмигән болса, каһин уни йәнә йәттә күнгичә айрим солап қойсун. ⁶ Йәттинчи күни каһин уныңға йәнә қарисун вә жараһәтнің рәңги сулашқан вә кеңийип кәтмигән болса, ундақта каһин уни «пак» дәп жақалисун; жараһәтнің пәкәт бир чақа экәнлиги бекитилип, кесәл киши өз кийимлирини жууп пак саналсун.

⁷ Лекин әгәр у каһинға көрүнүп «пак» дәп жақаланғандин кейин шу чақа терисидә кеңийип кәтсә, ундақта у йәнә бир қетим каһинға көрүнсун. ⁸ Каһин уныңға йәнә қарисун вә әгәр чақа уның терисидә кеңийип кәткән болса, каһин уни «напак» дәп жақалисун; у жараһәт песә-моходур.

⁹ Эгәр биркимдә песә-мохо жараһити пәйда болуп қалса каһинниң қешиға кәлтүрүлсун.

¹⁰ Каһин уның жараһитигә сәпселип қарисун; вә әгәр терисидә ақ бир чиқан пәйда болған, түки ақирип кәткән болса вә чиқан чиққан жайда әт-гөши көрүнүп қалған болса, ¹¹ бу уның бәдининиң терисигә чүшкән кона песә-мохо жараһитиниң қайтидин қозғилиши болуп, каһин уни «напак» дәп жақалисун. У напак болғини үчүн уни солашниң һажити йоқ.

¹² Лекин әгәр песә-мохо қозғилип, жараһити бар кишиниң терисигә йейилип кәткән болса, каһин нәгила қариса шу йәрдә шу «песә-мохо» болса, терисини бешидин путиғичә қаплап кәткән болса, ¹³ ундақта каһин уныңға сәпселип қарисун; мана, шу песә-мохо жараһити пүтүн бәдинини қаплап кәткән болса, у жараһити бар кишини «пак» дәп жақалисун; чүнки уның пүтүн бәдини ақирип кәткән болуп, у «пак» дәп саналсун.

¹⁴ Лекин қачаники уныңда әт-гөши көрүнүп қалса, у киши напак саналсун. ¹⁵ Каһин мундақ көрүнгән әт-гөшигә қарап, у кишини «напак» дәп жақалисун; чүнки шу әт-гөш напак болуп, у песә-мохо кесилидур.

¹⁶ Һалбуки, әгәр әт-гөши қайтидин өзгирип, ақарса у киши йәнә каһинниң қешиға кәлсун.

¹⁷ Каһин уныңға сәпселип қарисун; жараһәт ақарған болса, каһин жараһити бар кишини «пак» дәп жақалисун; у пак санилиду.

¹⁸ Эгәр биркимниң бәдининиң терисигә һүррәк чиқип сақийип, ¹⁹ һүррәкниң орнида ақ чиқан яки қизғуч дағ пәйда болған болса, каһинға көрситилсун. ²⁰ Каһин уныңға сәпселип қарисун; әгәр дағ әтрапидики теридин қениқрақ көрүнсә, шундақла уныңдики түкләр ақирип

□ **12:8 «Эгәр уның қозига қурби йәтмисә...»** — ибраний тилида: — «Эгәр уның қо́за елишқа қоли қисқилиқ қилса...». «у аял пак болиду» — бу бабтики «аялларның паклиғи» дегән тема тоғрилиқ көп уқушмаслиқлар болғачға, биз у тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ **13:2 «бәдининиң терисидә»** — демәк, сақал яки чачлири ичидә эмәс (29-37ниму көрүң). «песә-мохо» — бу баблардики «песә-мохо» кесили пәкәт мохо кесили болупла қалмай, бәлки нәччә хил терә кесәлликлирини көрситиши мүмкин. «Қошумчә сөз»имизни көрүң.

қалған болса, ундақта каһин уни «напак» дәп жакалисун; чүнки бу һүррәктин қозғилип пәйда болған песә-мохо кесили жаһаһитидур.

²¹ Лекин каһин униңға сәпселип қариганда, дағ чиққан жайда ақирип қалған түкләр болмиса, вә дағму әтрапидики теридин қениқрақ болмиса, рәңги сәл сусрақ болған болса, ундақта каһин уни йәттә күнгичә айрим солап қойсун. ²² Әгәр дағ дәрвәқә терисигә йейилип кәткән болса, каһин уни «напак» дәп жакалисун; чүнки бу *песә-мохо* жаһаһитидур.

²³ Амма әгәр дағ өз жайида тохтап йейилмиған болса, бу пәқәт һүррәкниң зәхми, халас; каһин уни «пак» дәп жакалисун.

Көйүк ярису тоғрилиқ

²⁴ Әгәр бирисиниң бәдининиң терисиниң мәлум жайи көйүп қелип, көйгән жай ақ-қизғуч яки пүтүнләй ақ дағ болуп қалса, ²⁵ каһин униңға сәпселип қарисун; әгәр шу дағдики түкләр ақирип кәткән, дағму әтрапидики теридин қениқрақ болуп қалған болса, ундақта бу көйүк ярисидин пәйда болған песә-мохо кесилидур; каһин уни «напак» дәп жакалисун; чүнки у *песә-мохо* жаһаһитидур.

²⁶ Лекин әгәр каһин сәпселип қариганда, дағниң орнида һеч қандақ ақирип кәткән түк болмиса, шундақла дағму әтрапидики теридин қениқ болмиса, бәлки рәңги сус болса, ундақта каһин уни йәттә күнгичә айрим солап қойсун. ²⁷ Йәттинчи күни каһин униңға йәнә қарисун; дағ терисидә кеңийип кәткән болса, каһин уни «напак» дәп жакалисун; чүнки у *песә-мохо* жаһаһитидур.

²⁸ Амма әгәр дағ жайида тохтап, йейилмиған болса, шундақла рәңги сус болса, бу пәқәт көйүктин болған чавартқу, халас; каһин уни «пак» дәп жакалисун; чүнки у көйүкниң татуғи, халас.

Чач яки сақал ичидә пәйда болған жаһаһәтләр

²⁹ Әгәр бир әр яки аял кишиниң бешида яки сақилида жаһаһәт пәйда болса, ³⁰ каһин жаһаһәткә сәпселип қарисун; әгәр жаһаһәт әтрапидики теридин қениқрақ көрүнсә, үстидә шалаң сериқ түк болса, ундақта каһин уни «напак» дәп жакалисун; чүнки бу жаһаһәт қақач болуп, баш яки сақалдики *песә-мохониң* аламитидур.

³¹ Әгәр каһин қақач жайға сәпселип қариганда, у әтрапидики теридин қениқ көрүнмисә, шундақла униң ичидә һеч қандақ қара түкму болмиса, ундақта каһин қақичи бар кишини йәттә күнгичә айрим солап қойсун. ³² Каһин йәттинчи күни қақачқа йәнә сәпселип қарисун; қақач кеңийип кәтмәй, үстидиму һеч қандақ сериқ түк болмиса, шундақла қақач әтрапидики теридин қениқ көрүнмисә, ³³ жаһаһити бар киши барлиқ чач-сақилини чүшүрүвәтсун; қақачниң өзини ғирдимисун. Каһин қақичи бар кишини йәнә йәттә күнгичә айрим солап қойсун. ³⁴ Йәттинчи күни каһин қақачқа сәпселип қарисун; әгәр қақач теридә кеңийип кәтмигән болса, шундақла әтрапидики теридин қениқ көрүнмисә, каһин уни «пак» дәп жакалисун. Андин у кийимлирини жуйсун; шуниң билән у пак санилиду.

³⁵ Лекин әгәр у «пак» дәп жакаланғандин кейин қақач теридә кеңийип кәтсә, ³⁶ каһин униңға йәнә сәпселип қарисун; әгәр қақач теридә кеңийип кәткән болса, сериқ түкниң бар-йоклуғини тәкшүрүшниң һажити йоқ; чүнки бу киши напактур. ³⁷ Әгәр қақач жайида шу пети қелип, үстидин қара түк үнүп чиққан болса, қақач сақайған болиду; шу киши пак болғачқа, каһин уни «пак» дәп жакалиши керәк.

³⁸ Әгәр әр яки аял кишиниң бәдининиң терисидә дағ пәйда болуп, бу дағлар пақирақ һәм ақ болса ³⁹ каһин сәпселип қарисун; әгәр бәдәнниң терисидики шу дағлар сушлишип боз рәңгә йүзләнгән болса, бу теридин чиққан бир ташма, халас; бу киши пак саналсун.

Пайнәкбаш тоғрилиқ

⁴⁰ Әгәр биркимниң бешиниң түклири чүшүп кәткән болса, у пәқәт бир тақир баш, халас; у пак саналсун. ⁴¹ Әгәр униң бешиниң түки пешанә тәрипидин чүшкән болса, у пәқәт пайнәкбаш,

халас; у йэнила пак саналсун. ⁴² Лекин эгэр униң тақир беши яки пайнэк бешида қизғуч ақ дағ көрүнсә, ундақта шу жараһәт униң тақир беши яки пайнэк бешидики песә-мохо кесилиниң бир аламидур. ⁴³ Каһин жараһитигә сәпселип қарисун; эгэр униң тақир бешида яки пайнэк бешида ишшиқ жараһәт болса һәмдә песә-мохо кесилиниң аламидәк қизғуч ақ көрүнсә, ⁴⁴ ундақта у песә-мохо кесилигә гириптар болған адәм болуп, напак һесаплиниду. Униң бешиға шундақ жараһәт чүшкән болғач, каһин уни мултләк «напак» дәп жакалисун. ⁴⁵ Шундақ жараһити бар песә-мохо кесили болған киши кийимлири житиқ, чачлири чувуқ, бурут-сақили йеписқлиқ һалда: «Напак, напак!» дәп товлап жүрүши керәк. □ ■ ⁴⁶ Шу жараһити болған барлиқ күнләрдә у «напак» санилиду; у напак болғачқа, айрим туруши керәк; униң туралғуси чедирғаһниң сиртида болсун.

Кийим-кечәк, рәхт яки терә-хурумларда пайда болған «песә-мохо» кесили

⁴⁷ Эгэр бир кийимдә, мәйли жуңдин яки канаптин тикилгән болсун униңда песә-мохо издеғи пайда болса, □ ⁴⁸ йэни канап яки жуңдин тоқулған рәхттә, өрүш жипида яки арқақ жиплирида болсун, терә-хурумда яки теридин етилгән һәр қандақ нәрсиләрдә песә-мохо издеғи болса, □ ⁴⁹ шундақла кийим-кечәк яки терә-хурумда, өрүш жип яки арқақ жиплирида, я терә-хурумдин етилгән нәрсиләрдә пайда болған из-дағ йешилрақ яки қизғуч болса бу из-дағ «песә-мохо из-деғи» дәп қарилип каһинға көрситилсун. □ ⁵⁰ Каһин даққа сәпселип қарисун, андин из-дағ пайда болған нәрсини йәттә күнгичә айрим сақлисун. ⁵¹ У йәттинчи күни из-дағға қарап бақсун; из-дағ чүшкән кийим-кечәк, мәйли арқақ жипта яки өрүш жипта болсун, яки терә-хурумда яки терә-хурумдин етилгән нәрсидә болсун, у кеңийип кәткән болса, бу из-дағ чириткүч песә-мохо кесили дәп һесаплинип, улар напак саналсун. ⁵² Шуниндәк каһин өрүш жип яки арқақ жипида из-дағ болса кийим-кечәк яки терә-хурумдин етилгән нәрсидә шундақ из-дағ болса уларниму көйдүрүвәтсун; чүнки бу чириткүч песә-мохо кесилидур. Мундақ нәрсиләрниң һәммисини отта көйдүрүш керәктур.

⁵³ Лекин каһин униңға сәпселип қариганда, из-дағ кийим-кечәктики өрүш жипта болсун, арқақ жипта болсун, яки терә-хурумдин етилгән нәрсидә болсун, из-дағ кеңәймигән болса, ⁵⁴ ундақта каһин деғи бар нәрсини жуюлсун дәп буйруп, иккинчи қетим уни йәттә күнгичә сақлисун. ⁵⁵ Бу нәрсә жуылғандин кейин каһин йәнә даққа сәпселип қарисун; эгэр униң рәңги өзгәрмигән болса (гәрчә кеңийип кәтмигән болсиму), у йэнила напактур; сән уни отта көйдүргин. Чүнки мәйли униң из-деғи ич йүзидә болсун яки таш йүзидә болсун у чириткүч из-дағ һесаплиниду.

⁵⁶ Лекин эгэр каһин сәпселип қариганда, мана, дағниң рәңги жуылғандин кейин суслишип кәткән болса, у шу қисмини кийим-кечәктин, өрүш жиптин яки арқақ жиптин болсун, яки терә-хурумдин болсун уни житип елип, ташливәтсун. ⁵⁷ Эгэр бу из-дағ кийим-кечәктә, мәйли арқақ жипта яки өрүш жипта болсун, я терә-хурумдин етилгән нәрсидә көрүнсун, бу кеңийдиған бир хил песә-мохо из-деғи дәп саналсун; сән у чаплашқан кийим-кечәкни көйдүрүвәтकिन. ⁵⁸ Лекин эгэр из-дағ кийим-кечәктә болсун (өрүш жипида яки арқақ жипида болсун) яки терә-хурумдин етилгән нәрсидә болсун, жуюлуш билән чиқип кәтсә, ундақта бу егин иккинчи қетим жуюлсун, андин пак саналсун.

⁵⁹ Песә-мохо кесилиниңқидәк из-дағ пайда болған жуң яки канап рәхттин тоқулған кийим-кечәк (из-дағ өрүш жипта яки арқақ жипта болсун) яки терә-хурумдин етилгән нәрсиләр тоғрисидики қанун-бәлгүлимә мана шудур; буниң билән уларни пак яки напак жакалашқа болиду.

□ **13:45** «чачлири чувуқ» — яки «беши очуқ». ■ **13:45** Жиғ. 4:15 □ **13:47** «песә-мохо из-деғи» — ибраний тилида «песә-мохо яриси». □ **13:48** «өрүш жипида» — яки «тәг жипи» — тоқулмиларниң бойға тартилған жипи. □ **13:49** «...кийим-кечәк яки терә-хурумда ... пайда болған из-дағ йешилрақ яки қизғуч болса бу из-дағ «песә-мохо из-деғи» дәп қарилип каһинға көрситилсун» — бу әйтләрдә тилға елинған «песә-мохо кесили»ниң рәхт-кийимгә яки терә-хурумға жуқуши бәлким адәмни һайран қалдурарлиқ иш болуши мүмкин. Бу тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

14

Песә-мохо кесәллиридин паклиниш бәлгүлимилири

¹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

² Песә-мохо болған киши пак қилинидиған күнидә бежа қилиш керәк болған қанун-бәлгүлимә мана төвәндикидәктур: — У каһинниң алдиға кәлтүрүлсун. ■ ³ Каһин чедиргаһниң ташқириға чиқип, песә-мохо болған кишигә сәпселип қарисун; әгәр песә-мохо болған киши кесилидин сақайған болса, ⁴ Ундақта каһин пак қилинидиған кишигә пак, тирик қуштин иккини униңға қошуп кедир яғичи, қизил рәхт вә зофа кәлтүрүшкә буйрусун. □

⁵ Андин каһин қушларниң бирини еқин су қачиланған сапал козиниң үстидә боғузлаңлар дәп буйрусун; □ ⁶ андин тирик қушни болса, каһин уни кедир яғичи, қизил рәхт вә зофа билән елип келип, бу нәрсиләрниң һәммисини тирик қуш билән биргә еқин суниң үстидә боғузланған қушниң қениға чилисун, ⁷ андин песә-моходин пак қилинидиған кишигә йәттә қетим сепиши билән уни пак дәп жакалисун; вә тирик қушни далаға қоюп бәрсун.

«Пак қилиниш»тики йәттә күн

⁸ Песә-моходин пак қилинидиған киши кийимлирини жуюп, бәдинидики барлиқ түкләрни чүшүрүп, суда жуюнғандин кейин пак һесаплиниду. Андин униңға чедиргаһқа киришкә ижазәт болиду; пәқәт у йәттә күнгичә өз чедириниң тешида туруши керәк. ⁹ Йәттинчи күни у бәдинидики һәммә түкләрни чүшүрсун; башниң чач-сақаллири вә қешини, йәни барлиқ түклирини чүшүрсун; у кийимлирини жуюп өз бәдинини суда жуйсун, андин пак болиду.

Сәккизинчи күни

¹⁰ Сәккизинчи күни у икки бежірим әркәк қоза билән бир яшқа киргән бежірим чиши қозидин бирни, шуниңдәк бир *әфаһниң* ондин үчигә баравәр зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ун «ашлиқ һәдийә»ни, бир лог зәйтун мейини кәлтүрсун. □ ¹¹ Уни «пак» дәп жакалайдиған бу рәсим-қаидини өткүзидиған каһин пак қилинидиған кишини вә у нәрсиләрни жамаәт чедириниң кириш ағзида, Пәрвәрдигарниң алдида һазир қилсун. ¹² Андин каһин әркәк қозиларниң бирини елип итаәтсизлик қурбанлиғи қилип сунуп, униң билән биллә шу бир лог зәйтун мейиниму кәлтүрүп, пулаңлатма һәдийә сүпитидә Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатсун. ¹³ Қоза болса муқәддәс бир жайниң ичидә гуна қурбанлиғи билән көйдүрмә қурбанлиқлар боғузлинидиған жайда боғузлансун; чүнки итаәтсизлик қурбанлиғи болса гуна қурбанлиғиға охшаш, каһинға тәвә болуп «әң муқәддәсләрниң бири» санилиду. □ ■

¹⁴ Каһин итаәтсизлик қурбанлиғиниң қенидин елип пак қилинидиған кишиниң оң қулиқиниң юмшиқиға вә оң қолиниң чоң бармиғи билән оң путиниң чоң бармиғиғиму сүрүп қойсун. ¹⁵ Андин каһин шу бир лог зәйтун мейидин елип, өзиниң сол қолиниң алиқиниға азғина қуйсун. ¹⁶ Каһин оң бармиғини сол қолидики зәйтун мейиға чилап, Пәрвәрдигарниң алдида йәттә қетим бармиғи билән сәпсун.

¹⁷ Андин каһин қолидики қалған майдин елип, пак қилинидиған кишиниң оң қулиқиниң юмшиқиға, оң қолиниң баш бармиғиға вә оң путиниң баш бармиғиға сүрүлгән итаәтсизлик қурбанлиғиниң қениниң үстигә сүрүп қойсун. ¹⁸ Сүрүп болуп, каһин қолидики ешип қалған майни пак қилинидиған кишиниң бешиға қуйсун. Бу йол билән каһин униң үчүн Пәрвәрдигарниң алдида кафарәт кәлтүриду. ¹⁹ Андин каһин гуна қурбанлиғини сунуп, пак қилинидиған кишини напаклиғидин пак қилишқа кафарәт кәлтүриду; ахирида у көйдүрмә қурбанлиқни боғузлисун. ²⁰ Каһин көйдүрмә қурбанлиқ билән ашлиқ һәдийәни қурбангаһта сунсун. Бу йол билән каһин униң үчүн кафарәт кәлтүрүп, у киши пак болиду.

■ **14:2** Мат. 8:4; Мар. 1:44; Луқа 5:14; 17:14 □ **14:4** «қизил рәхт» — яки «қизил жип». «зофа» — бир хил өсүмлүк; башқа бир исми «лепәкгүл». □ **14:5** «еқин су қачиланған сапал козиниң үстидә...» — яки «еқин су үстидә тутуп турулған сапал козиниң үстидә...». □ **14:10** «бир лог» — бәлким тәхминән бир летрниң йерими болуши мүмкин. □ **14:13** «муқәддәс бир жай» — мошу йәрдә муқәддәс жайниң һойлисини көрситиду. ■ **14:13** Лав. 7:7

21 Лекин у кәмбәғәлликтин шундақ қилишқа қурби йәтмисә, өзигә кафарәт кәлтүрүш үчүн «пулаңлатма һәдийә» сүпитидә ялғуз бир әркәк қозини итаәтсизлик қурбанлиғи қилип кәлтүрсун, шуниңдәк ашлиқ һәдийә үчүн бир әфәһниң ондин биригә баравәр зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ун билән бир лог зәйтун мейини кәлтүрсун □ 22 вә өз әһвалиға яриша икки пахтәк яки икки бачка елип кәлсун; бири гуна қурбанлиғи үчүн, йәнә бири көйдүрмә қурбанлиқ үчүн болсун; 23 сәккизинчи күни буларни өзиниң пак қилиниши үчүн жамаәт чедириниң кириш ағзиға елип келип, Пәрвәрдигарниң алдида каһинниң қешиға кәлтүрсун. 24 Каһин итаәтсизлик қурбанлиғи болидиған әркәк қоза билән шу бир лог майни елип, буларни пулаңлатма һәдийә сүпитидә Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатсун. 25 Итаәтсизлик қурбанлиғи қилинған әркәк қозини болса өзи боғузлисун; андин каһин итаәтсизлик қурбанлиғиниң қенидин азғина елип, пак қилинидиған кишиниң оң қулиқиниң юмшиқига, оң қолиниң баш бармиғиға вә оң путиниң баш бармиғиға сүрсун. 26 Андин каһин майдин елип, сол қолиниң алиқиниға азғина қуйсун. 27 Шундақ қилип, каһин оң бармиғи билән сол қолидики майдин Пәрвәрдигарниң алдида йәттә қетим сәпсун. 28 Андин каһин өзи қолидики майдин елип, пак қилинидиған кишиниң оң қулиқиниң юмшиқига вә оң қолиниң баш бармиғи билән оң путиниң баш бармиғиға итаәтсизлик қурбанлиғиниң қениниң үстигә сүрсун. 29 Шуниниң билән Пәрвәрдигарниң алдида униңға кафарәт кәлтүрүшкә каһин қолидики майниң қалғинини пак қилинидиған кишиниң бешиға қуйсун; 30 андин шу киши өз қурбиға қарап пахтәктин бирни яки бачкидин бирни сунсун; 31 өз қурбиға қарап, бирини гуна қурбанлиғи, йәнә бирини көйдүрмә қурбанлиқ қилип ашлиқ һәдийә билән биллә сунсун. Бу йолда каһин Пәрвәрдигарниң алдида пак қилинидиған киши үчүн кафарәт кәлтүриду.

32 Өзидә песә-мохо болған, пак қилиниши үчүн ваҗип болидиған нәрсиләрни кәлтүрүшкә қурби йәтмәйдиған кишиләр тоғрисидики қанун-бәлгүлимә мана шулардур.

Песә-мохо кесили басқан өйләр тоғрилиқ

33 Пәрвәрдигар Муса билән һарунға мундақ деди: — 34 — Силәр Мән өзүңларға мирас қилип беридиған Қанаан зиминиға киргәндин кейин, Мән силәр егә болидиған шу зиминдики бир өйгә бир хил песә-мохо ярисини әвәтсәм, 35 өйниң егиси каһинниң қешиға берип, униңға буни мәлум қилип: «Мениң өйүмгә ваба жуққандәк көрүниду», дәп мәлум қилиши керәк. □

36 Каһин болса: — Өйдикә һәммә нәрсиләр напак болмисун үчүн мән берип бу вабаға сәпселип қараштин бурун өйни бекарлаңлар, дәп буйрусун. Андин каһин кирип өйгә сәпселип қарисун. 37 У шу вабаға сәпселип қаригинида, мана өйниң тамлириға ваба дағлири жуққан җайлар кавак болса, һәм йешилға майил яки қизғуч болуп, тамниң йүзидин қениқрақ болса, □ 38 каһин өйниң ишигиниң алдиға чиқип, ишикни йәттә күнгичә тақап қойсун. 39 Андин каһин йәттинчи күни йенип келип, сәпселип қаригинида, өйниң тамлиридики из-дағ кеңийип кәткән болса, 40 каһин: — Ваба жуққан ташларни чиқирип шәһәрниң сиртидики напак бир җайға ташливетиңлар, дәп буйрусун. 41 Шуниниң билән биргә у өйниң ичиниң төрт әтрапини қирдорсун вә улар қирған сугақни болса шәһәрниң тешидики напак бир җайға төкүвәтсун. 42 Андин улар башқа ташларни елип, илгәрки ташларниң орнида қойсун вә башқа һак лай етип, униң билән өйни қайтидин сугисун. 43 Әгәр у ташларни чиқирип, өйни қирдуруп қайтидин сугатқандин кейин, өйдә ваба деғи йәнә пәйда болса, 44 ундақта каһин йәнә кирип буниңға сәпселип қарисун. Сәпселип

□ 14:21 «кафарәт кәлтүрүш үчүн ... ялғуз бир әркәк қозини итаәтсизлик қурбанлиғи қилип кәлтүрсун» — мошу йәрдә «итаәтсизлик қурбанлиғи»ниң сәвәп-мәхсити ениқ көрүниду — кесәл болған киши кесили түпәйлидин Худаға һеч қандақ қурбанлиқ яки һәдийә суналмиса, шу вақиттики сунмиған қурбанлиқлири үчүн Худаға қәриздар дәп һесаплиниду. «Итаәтсизлик қурбанлиғи» болса бу қәризиң орнида болатти. Мәсилән мәзкур китап, 5-бап, 14-19-айәтни көрүң. □ 14:35 «мениң өйүмгә ваба жуққандәк көрүниду» — бу айәтләрдә тилға елинған «песә-мохо Кесили»ниң өйләргә жуқуши бәлким адәмни һәйран қиларлиқ иш болуши мүмкин. Бу тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ 14:37 «... кавак болса» — яки «томпийип чиққан болса». Ибрания тилидики бу сөз Муқәддәс Китапта бирлә қетим тепилиду.

қаригинида, мана из-дағ өйдә кеңийип кәткән болса, бу өйгә жуққини чириткүч ваба болиду; өй напак санилиду. ⁴⁵ Бу вәждидин улар өйни, йәни яғач-таш вә барлиқ сугиқи билән биллә чүшүрүп, һәммисини кәтирип шәһәрниң сиртидики напак бир жайға ташливәтсун. ⁴⁶ Кимдәким өй тақалған мәзгилдә униңға кирсә, у кәч киргичә напак санилиду. ⁴⁷ Эгәр бирким өй ичидә ятқан болса, кийимлирини жуйсун; вә эгәр бириси өйдә ғизаланған болса, уму өз кийимлирини жуйсун. ⁴⁸ Лекин каһин кирип, өйгә сәпселип қаригинида өй сугалғандин кейин ваба униңда кеңийип кәтмигән болса, ундақта каһин өйни «пак» дәп жакалисун; чүнки униңдики ваба сақайған болиду.

⁴⁹ Андин у өйниң пак қилиниши үчүн икки қуш, кедир яғичи, қизил рәхт билән зофа елип келип, ⁵⁰ қушларниң бирини еқин су қачиланған сапал козиниң үстидә боғузлисун; □ ⁵¹ андин у кедир яғичи, зофа, қизил рәхт вә тирик қушни биллә елип келип, бу нәрсиләрниң һәммисини боғузланған қушниң қениға, шундақла еқин суға чилап, өйгә йәттә мәртивә сәпсун; ⁵² бу йол билән у өйни қушниң қени, еқин су, тирик қуш, кедир яғичи, зофа вә қизил рәхт арқилиқ напаклиқтин паклайду. ⁵³ Андин у тирик қушни шәһәрниң сиртида, далада қоюп бәрсун. У шундақ қилип, өй үчүн кафарәт кәлтүриду; у өй пак санилиду.

⁵⁴ Булар болса һәр хил песә-мохо жараһити, қақач, ⁵⁵ кийим-кечәк вә өйгә жуққан песә-мохо вабаси, ^{55b} теридики чиқанлар, тәмрәткә вә пақирақ ақ из-дағлар тоғрисидики қанун-бәлгүлимидур. ⁵⁶ Шу бәлгүлимиләр билән бир нәрсиниң қайси әһвалда напак, қайси әһвалда пак болидиғанлиғини пәриқ етишкә көрсәтмә беришкә болиду; мана бу песә-мохо тоғрисидики қанун-бәлгүлимидур.

15

Ақма тоғрилиқ

¹ Пәрвәрдигар Муса билән һарунға сөз қилип мундақ деди: —

² Исраилларға мундақ дәнлар: — һәр қандақ әркәкниң өз тенидин ақма чиқса шу киши шу ақма сәвәвидин напак саналсун. □ ³ Ақма чиқиштин болған напаклиқ тоғрисидики һөкүм шуки, ақмиси мәйли тенидин еқип турсун яки еқиштин тохтитилған болсун, шу киши йәнила напак саналсун; ⁴ мундақ ақма болған киши ятқан һәр бир орун-көрпә напак санилиду вә у қайси нәрсиниң үстидә олтарса шу нәрсиму напак санилиду. ⁵ Кимки у ятқан орун-көрпигә тәгсә, өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун, андин кәч киргичә напак саналсун. ⁶ Шуниндәк кимки мундақ ақма болған киши олтарған нәрсидә олтарса өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун вә кәч киргичә напак саналсун. ⁷ Кимки ақма болған кишиниң тенигә тәгсә, өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун, вә кәч киргичә напак саналсун. ⁸ Эгәр ақма болған киши пак бирисигә түкүрсә, шу киши өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун, кәч киргичә напак саналсун.

⁹ Қайсибир егәр-тоқумниң үстигә ақма болған киши минсә, шу нәрсә напак саналсун. ¹⁰ Кимки униң тегидә қоюлған нәрсиләргә тәгсә кәч киргичә напак санилиду; вә кимки шу нәрсиләрни кәтәрсә, өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун, вә кәч киргичә напак саналсун.

¹¹ Ақма болған киши қолини жуймастин биркимгә тәккүзсә, шу киши өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун вә кәч киргичә напак саналсун. ¹² Ақма болған киши сапал қачини тутуп салса, шу қача чеқиветилсун; яғач қача болса суда жуюлсун. ■

«Ақмидин паклиниш» тоғрилиқ

¹³ Қачаники ақма бар киши ақма һалитидин қутулса, өзиниң пак қилиниши үчүн йәттә күнни һесаплап өткүзүп, андин кийимлирини жуюп, еқин суда жуюнсун; андин пак санилиду.

□ **14:50** «...еқин су қачиланған сапал козиниң үстидә» — яки «... еқин су үстидә тутуп турулған сапал козиниң үстидә».

□ **15:2** «...әркәкниң өз тенидин ақма чиқса...» — бу әйәтләрдик «әркәкниң тени» дегән сөз көп йәрләрдә әврәт, уят йәрлирини көрситиду. ■ **15:12** Лав. 6:21; 11:33

14 Сәккизинчи күни икки пахтәк яки икки бачкини елип, жамаәт чедириниң кириш ағзиға, Пәрвәрдигарниң алдиға кәлтүрүп, каһинға тапшурсун. 15 Каһин улардин бирини гуна қурбанлиғи үчүн, йәнә бирини көйдүрмә қурбанлиқ үчүн сунсун. Бу йол билән каһин Пәрвәрдигарниң алдида униң ақма болғанлиғиға кафарәт кәлтүриду.

16 Әгәр бир әркәкниң мәнийси өзлүгидин чиқип кәткән болса, у пүтүн бәдинини суда жуйсун, у кәч киргичә напак саналсун. 17 Шуниндәк адәмниң мәнийси қайси кийимигә яки терисигә жуқуп қалса, суда жуулсун вә кәч киргичә напак саналсун.

18 Әр вә аял киши бир-биригә йеқинлишиши билән мәний чиқса, иккиси жуюнсун вә кәч киргичә напак саналсун.

Аял кишиләрдики ақма келиш тоғрилиқ

19 Әгәр аял кишиләр ақма келиш һалитидә турса вә ақмиси хун болса, у йәттә күнгичә «айрим» турсун; кимки униңға тәгсә кәч киргичә напак саналсун. □ 20 «Айрим» туруш мәзгилидә, қайси нәрсиниң үстидә ятса, шу нәрсә напак санилиду, шундақла қайси нәрсиниң үстидә олтарған болса, шу нәрсиму напак саналсун. 21 Һәр ким униң орун-көрписигә тәгсә өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун вә кәч киргичә напак саналсун. 22 Һәр ким у олтарған нәрсигә тәгсә, өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун вә кәч киргичә напак саналсун. 23 Вә әгәр бирким у ятқан яки олтарған жайда қоюлған бирәр нәрсигә тәгсә, кәч киргичә напак саналсун.

24 Әгәр бир әр киши шу һаләттики аял билән биргә ятса, шундақла униң хун напаклиғи шу әргә жуқуп қалса, у йәттә күнгичә напак саналсун; у ятқан һәр бир орун-көрпиму напак саналсун. □ ■

25 Әгәр аял кишиниң адәт вақтиниң сиртидиму бир нәччә күнгичә хуни келип турса, яки хун ақмиси адәт вақтидин ешип кәткән болса, ундақта бу напак қан еқип турған күнлириниң һәммисидә, у адәт күнлиридә турғандәк саналсун, йәнә напак саналсун. ■

26 Қан кәлгән һәр бир күндә у қайси орун-көрпә үстидә ятса, булар у адәт күнлиридә ятқан орун-көрпиләрдәк һесаплиниду; у қайси нәрсиниң үстидә олтарған болса, шу нәрсә адәт күнлириниң напаклиғидәк напак саналсун. 27 Һәр ким бу нәрсиләргә тәгсә напак болиду; шу киши кийимлирини жуюп, суда жуюнсун вә кәч киргичә напак саналсун.

Аял кишиләрниң һәйиздин башқа хун келиштин паклиниши

28 Аял киши қачан хун келиштин сақайса, у йәттә күнни һесаплап, өткүзүп болғанда пак санилиду. 29 Сәккизинчи күни у икки пахтәк яки икки бачкини елип жамаәт чедириниң кириш ағзиға, каһинниң қешиға кәлтүрсун. 30 Каһин буларниң бирини гуна қурбанлиғи үчүн, йәнә бирини көйдүрмә қурбанлиқ үчүн өткүзсун; бу йол билән каһин униң напак ақма қенидин пак болушиға униң үчүн Пәрвәрдигарниң алдида кафарәт кәлтүриду.

Хуласә

31 Силәр мошу йол билән Израилларни напаклиғидин үзүңлар; болмиса, улар напаклиғида туриверип, уларниң арасида турған мениң туралғу чедиримни булғиши түпәйлидин напак һалитидә өлүп кетиду. 32 Ақма келиш һалитидә болған киши вә мәний кетиш билән напак болған киши тоғрисида, 33 Шуниндәк хун келиш күнлиридики ағриқ аял киши тоғрилиқ,

□ 15:19 «ақма келиш һалити» — бу әйәтләрдә көрсилитилгән ағриқларниң көпинчиси әврәт, уят йәрлиридики һаләтләтни көрсәтсә керәк. «айрим» — бу әйәттики «айрим» — айрим солап қоюлсун дегәнни билдүрмәйду (мәсилән, 24-әйәтни көрүң). □ 15:24 «хун напаклиғи» — әр-аял биллә ятқанда аялниң адити туюқсиз келип қелип, хун қени тәсадибийлиқтин әр кишигә тегип кетишини көрситиду. Әгәр әр киши аялниң адәт көргинини билип туруп униңға йеқинлашқан болса, ундақта һәр иккиси (аял киши мәжбурланмиған болса, әлвәттә) Худаниң беваситә көрситидиған жазасиға учрайду (20:18ни көрүң). Шүбһисизки, Худаниң бу әмирдики мәхсити, аял кишиләргә айниң әң қийин вақтида арам бериштин ибарәт еди. ■ 15:24 Лав. 18:19 ■ 15:25 Мат. 9:20

ақма Һаләттә болған әр вә аял тоғрилиқ, напак Һаләттики аял биллә ятқан әр тоғрилиқ кәлгән қанун-бәлғүлимә мана шулардур.

16

«Кафарәт күни»

¹ Һарунниң икки оғли Пәрвәрдигарниң алдиға йеқинлишиши билән өлүп кәтти. Улар өлүп кәткәндин кейин, Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилди. ■ ² Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: — «Сән өз қериндишиң Һарунға: «Сән өлүп кәтмәслигиниң үчүн пәрдиниң ичидики муқәддәс жайға қоюлған әһдә сандуғиниң үстидики «кафарәт тәхти»ниң алдиға һәр вақит кәлмә», дегин. Чүнки Мән «кафарәт тәхти»ниң үстидики булутта аян болиман. ■ ³ Һарун әң муқәддәс жайға муну йол билән кирсун: — Гуна қурбанлиғи үчүн бир яш топақ, көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир қочқарни кәлтүрсун; ⁴ өзи муқәддәс канап халта көйнәкни кийип, әтлирини япидиған канап иштанниму кийип, белигә бир канап бәлвағни бағлап, бешиға канап сәллини йөгәп кәлсун. Булар муқәддәс кийимләр болғачқа, кийиштин илгири бәдинини суда жуйсун. □

⁵ У Исраилларниң жамаитидин гуна қурбанлиғи үчүн икки текә, көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир қочқарни тапшурувалсун. ⁶ Шуниниң билән Һарун авал гуна қурбанлиғи болидиған топақни сунуп, өзи вә өз өйидикиләр үчүн кафарәт кәлтүрүши керәк. ■ ⁷ Андин у икки текини елип, уларни жамаәт чедириниң кириш ағзиниң алдиға кәлтүрүп, Пәрвәрдигарниң алдида турғузсун. ⁸ Андин Һарун бу икки текә тоғрисида чәк ташлисун; чәкниң бирини «Пәрвәрдигар үчүн», йәнә бирини «азазәл үчүн» ташлисун. □ ⁹ Һарун Пәрвәрдигарға чәк чүшкән текини кәлтүрүп, гуна қурбанлиғи сүпитидә сунсун. ¹⁰ Лекин «азазәл»гә чәк чүшкән текини болса, кафарәт кәлтүрүши үчүн чөлгә һайдилишкә, шундақла «азазәл»гә әвәтилишкә Пәрвәрдигарниң алдида тирик қалдурулсун. ¹¹ Андин Һарун гуна қурбанлиғини, йәни өзи үчүн болған топақни кәлтүрүп, өзи вә өз өйидикиләр үчүн кафарәт кәлтүрүшкә өзигә гуна қурбанлиғи болидиған бу топақни боғузлисун; ¹² Андин у Пәрвәрдигарниң алдидики қурбанғантин елинған чоғ билән толған бир хушбуйданни елип, икки қоллап юмшақ езилгән есил хушбуй әтир билән толдуруп, бун пәрдиниң ичигә елип барсун; ¹³ андин хушбуй ис-түтики һөкүм-гува сандуғиниң үстидики кафарәт тәхтини қаплисун дәп, хушбуйни Пәрвәрдигарниң һозуридики отниң үстигә қойсун; шуниниң билән у өлмәйду. ¹⁴ У топақниң қенидин елип өз бармиғи билән кафарәт тәхтиниң шәриқ тәрипигә чечип, кафарәт тәхтиниң алдиғиму өз бармиғи билән қандин елип, йәттә қетим сәпсун. □ ■

¹⁵ Андин у хәлиқ үчүн гуна қурбанлиғи қилинидиған текини боғузлисун; қенини пәрдиниң ичигә кәлтүрүп, топақниң қенини қилғандәк қилсун, йәни униң қенидин елип кафарәт тәхтигә вә кафарәт тәхтиниң алдиға чачсун. ¹⁶ У бу йол билән муқәддәс жай үчүн кафарәт кәлтүрүп, уни Исраилларниң напаклиғидин, һәммә итаәтсизликлрини елип баридиған гуналиридин паклайду вә шуниндәк уларниң напаклиғи арасида туруватқан жамаәт чедири үчүнму шундақ кафарәт қилсун. ¹⁷ У кафарәт кәлтүрүш үчүн әң муқәддәс жайға киргәндин тартип униңдин чиққичә һеч бир адәм жамаәт чедири ичидә болмисун; бу йол билән у өзи, өйидикиләр вә Исраилниң пүткүл жамаити үчүн кафарәт кәлтүриду.

■ **16:1** Лав. 10:1, 2 ■ **16:2** Мис. 30:10; Ибр. 9:7 □ **16:4** «әтлири» — бу әйәттики «әтлири» дегән сөз әврәт, уят йәрлирини көрситиду. ■ **16:6** Ибр. 7:27,28 □ **16:8** «Азазәл» — алимлар «азазәл» тоғрилиқ төрт пикирдә болуп кәлгән: (1) бу исим «текә» билән «һайдалмәк» дегән сөзләрниң бирикмиси болуп, «һайдивәтгән текә» дегәнни билдүриду; (2) «вәйранә қилиш» яки «елип ташлиниш» дегәнни билдүриду; (3) тик бир яр; (4) бир хил жин-алвастиниң исми. Биз биринчи яки иккинчи пикиргә майилмиз (иккилиси тоғра болуши мүмкин). «қошумчә сөз»имиздә бу тоғрилиқ тохтилимиз. һеч болмиғанда төртинчи пикирни әң намувапиқ дәп қараймиз; 23-бап вә «қошумчә сөз»ни көрүң. □ **16:14** «шәриқ(ий) тәрипи» — сандуқниң алди тәрипи. «кафарәт тәхтиниң алдиғиму» — бәлким кафарәт тәхтиниң алдидики йәр йүзигә. ■ **16:14** Лав. 4:6; Ибр. 9:25; 10:4

18 Андин у Пәрвәрдигарниң алдидики қурбангаһқа чиқип, униң үчүнму кафарәт кәлтүриду; шуниңдәк топақниң қени билән текиниң қенидин елип қурбангаһниң чөрисидики мүңгүзләргә сүрсун; □ 19 у бармиғи билән қандин елип қурбангаһниң үстигә йәттә қетим сәпсун; шуниң билән у уни Исраилларниң напаклиқлиридин паклап Худаға атап муқәддәс қилиду.

Гуна қурбанлиғи болидиған тирик текә тоғрилиқ

20 — Муқәддәс жай, жамаәт чедири вә қурбангаһ үчүн кафарәт кәлтүрүп болғандин кейин, у тирик текини кәлтүрсун; 21 андин һарун икки қолини тирик текиниң бешиға қоюп туруп, униң үстидә туруп, Исраилларниң барлиқ қәбиһликлири вә итаәтсизликлирини елип баридиған гуналарини иқрар қилип, уларни текиниң бешиға артсун; андин уни йенида тәйяр туридиған бир адәмниң қоли билән чөлгә әвәтивәтсун. 22 Бу йол билән текә уларниң һәммә қәбиһликлирини өз үстигә елип, адәмзатсиз чөлгә кетиду. Шуңа у текини чөлгә қоювәтсун. □

Ахирқи рәсмийәтләр

23 — Андин һарун жамаәт чедириға кирип муқәддәс жайға киргән вақитта кийгән канап кийимлирини селип шу йәрдә уларни қоюп қойсун. 24 У муқәддәс йәрдә өз бәдинини суда жуяп, өз кийимлирини кийип ташқириға чиқип, өзиниң көйдүрмә қурбанлиғи билән хәлиқниң көйдүрмә қурбанлиғини сунуп, шу йол билән өзи вә хәлиқ үчүн кафарәт кәлтүриду. 25 Шундақла у гуна қурбанлиғиниң мейини қурбангаһта көйдүрсун.

26 «Азәзәл»гә бекитилгән текини елип берип қоювәткән киши өз кийимлирини жуяп, бәдинини суда жуяп, андин чедиргаһқа киришкә болиду. 27 Кафарәт кәлтүрүш үчүн қени әң муқәддәс жайға елип кирилип, гуна қурбанлиғи қилинған топақ билән гуна қурбанлиғи қилинған текини бириси чедиргаһниң ташқириға елип чиқип, уларниң териси, гөши вә тезәклирини отта көйдүрсун. ■ 28 Уларни көйдүргән киши өз кийимлирини жуяп, бәдинини суда жуяп, андин чедиргаһқа киришкә болиду.

Умумий бәлгүлимиләр

29 — Мана бу силәргә бир әбәдий қанун-бәлгүлимә болсун: — һәр йәттинчи айниң онинчи күнидә силәр өз нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән тутуңлар вә һеч қандақ иш қилмаңлар; мәйли йәрликләр болсун яки араңларда туруватқан Яқ. жутлуқлар болсун шундақ қилишиңлар керәк. □ ■ 30 Чүнки шу күнидә силәрни паклашқа силәр үчүн кафарәт кәлтүрүлиду; Пәрвәрдигарниң алдида силәр һәммә гуналариниңлардин пак болисиләр. 31 Бу күн силәргә пүтүнләй арам алидиған шабат күни болуп, нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән тутисиләр; бу әбәдий бир бәлгүлимидур. □

32 Кимки атисиниң орнида каһинлиқ жүргүзүш үчүн мәсиһ қилинип, Худаға атап тикләнгән каһин болса шу йол билән кафарәт кәлтүриду. У канаптин етилгән муқәддәс кийимни кийип туруп, □ 33 әң муқәддәс жай үчүн кафарәт кәлтүриду; жамаәт чедири билән қурбангаһ үчүнму кафарәт кәлтүриду; қалған каһинлар билән барлиқ хәлиқниң жамаити үчүн һәм кафарәт кәлтүриду.

□ **16:18** «Пәрвәрдигарниң алдидики қурбангаһ» — (1) муқәддәс жайдики «хушбуйгаһ» яки (2) һойлидики қурбангаһни көрситиду. Бизниңчә, 20-айәттики сөзләрдин (ибадәт чедириниң үч қисми үчүн кафарәт кәлтүрүлгәнлигидин) қариганда, муқәддәс жайдики хушбуйгаһни көрситиши мүмкин. □ **16:22** «... Шуңа у текини чөлгә қоювәтсун» — бу икки текә тоғрисидики тәпсилатлар тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **16:27** Лав. 6:23; Ибр. 13:11 □ **16:29** «нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән тутуңлар» — ибраний тилида бирла сөз билән ипадилиниду. Йәһудий әнъәнилири бойичә бу ишлар роза тутушни өз ичигә алатти. «мәйли йәрликләр болсун...» — «йәрликләр» Қанаан зимиңда туғулған Исраилларни көрситиду. ■ **16:29** Лав. 23:27 □ **16:31** «пүтүнләй арам алидиған шабат» — ибраний тилида «шабатларниң шабати». □ **16:32** «Худаға атап тикләнгән каһин» — баш каһин, демәк.

³⁴ Бу болса силәр үчүн әбәдий бир бәлгүлимә болиду; шуниң билән Исраилларни барлиқ гуналиридин паклаш үчүн жилда бир қетим кафарәт кәлтүрүп берисиләр». Шуниң билән һарун Пәрвәрдигар Мусаға буйруғинидәк қилди.■

17

Бутпәрәсликниң алдини елиш — тоғра ибадәт тоғрилиқ

¹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

² һарун билән оғуллири вә барлиқ Исраилларға мундақ дегин: — Пәрвәрдигар силәргә буйруған һөкүм шуки: —

³⁻⁴ Исраилниң жәмәтлиридин болған һәр қандақ киши қурбанлиқ қилмақчи болуп, кала яки қой яки өшкини жамаәт чедириниң кириш ағзида, Пәрвәрдигарниң туралғу чедириниң алдиға, Пәрвәрдигарға аталған қурбанлиқ сүпитидә йетиләп әпкәлмәй, бәлки чедиргаһниң ичидә яки ташқирида боғузлиса, униңдин аққан қан шу кишиниң гәдинигә артилиду; бу адәм «қан төккән» дәп, өз хәлқидин үзүп ташлиниду. □ ⁵ Бу һөкүмниң мәхсити Исраилларниң һазирқидәк далада мал союп қурбанлиқ қилишниң орниға, қурбанлиқлирини жамаәт чедириниң кириш ағзида Пәрвәрдигарниң алдиға кәлтүрүп, каһинға тапшуруп Пәрвәрдигарға «енақлиқ қурбанлиқлири» сүпитидә сунуп боғузлиши үчүндур. ⁶ Каһин қанни елип жамаәт чедириниң кириш ағзиниң йенидики Пәрвәрдигарниң қурбангаһиниң үстигә сепип, Пәрвәрдигарға хушбуй кәлтүрүш үчүн майни көйдүрсун. ■ ⁷ Шуниң билән улар әнди бурунқидәк бузуклуқ қилип текә-жинларниң кәйнидә жүрүп, уларға өз қурбанлиқлирини өткүзүп жүрмисун. Мана бу улар үчүн дөвирдин-дөвиргичә әбәдий бир бәлгүлимә болсун.

⁸ Сән уларға: — Исраилниң жәмәтидин яки уларниң арисидә туруватқан яқа жутлуқлардин бири көйдүрмә қурбанлиқ яки *башқа* қурбанлиқ өткүзмәкчи болса, ⁹ уни Пәрвәрдигарға атап сунуш үчүн жамаәт чедиригә кириш ағзиниң алдиға кәлтүрмисә, у киши өз хәлиқлиридин үзүп ташлансун» — дегин.

Қан йемәслик тоғрилиқ

¹⁰ Әгәр Исраилниң жәмәтидин болған һәр қандақ адәм яки уларниң арисидә туруватқан яқа жутлуқлар қан йесә, Мән йүзүмни қанни йегән шу кишигә қарши қилимән, уни өз хәлқидин үзүп ташлаймән. ■ ¹¹ Чүнки һәр бир жаниварниң жени болса униң қенидидур; Мән уни жениңлар үчүн қурбангаһ үстигә кафарәт кәлтүрүшкә бәргәнмән. Чүнки қан өзидики жанниң вастиси билән кафарәт кәлтүриду. □ ¹² Шуңа бу сәвәптин Мән Исраилларға: — «Силәрниң һеч бириңлар қан йемәслигиңлар керәк, араңларда туруватқан яқа жутлуқларму қан йемәслиги керәк» — дегән едим. ¹³ Әгәр Исраиллардин бири яки уларниң арисидә туруватқан яқа жутлуқларниң бири йейишкә болидиған бир чарпай һайван яки қушни овлап, қенини төксә, уни топа билән йепип қойсун. ¹⁴ Чүнки һәр бир жаниварниң жени болса, униң қенидин ибарәттур. Униң жени қенида болғач мән Исраилларға: «Силәр һеч қандақ

■ **16:34** Мис. 30:10; ибр. 9:7 □ **17:3-4** «изаһат» — бу әйәт йәнә «Исраилниң жәмәтлиридин болған һәр қандақ киши кала, қой яки өшкини чедиргаһниң ичидә яки ташқирида боғузлап, жамаәт чедириниң кириш ағзида, йәни Пәрвәрдигарниң туралғу чедириниң алдиға кәлтүрүп Пәрвәрдигарға атап қурбанлиқ сүпитидә сунмиған болса, ундақта, аққан қан шу кишиниң гәдинигә артилиду» дәп тәржимә қилиниду. Бу тәржимини қоллайдиған пикирләргә майил әмәсмиз. Чүнки алтә йүз миң аилилик һәр күни өзлири үчүн (қурбанлиқ үчүн әмәс) сойидиған мални «чедириниң кириш ағзида» союши һәрғиз мүмкин әмәс. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. «Өз хәлқидин үзүп ташлиниш» — Худаниң Өзи шу адәмниң бешиға беваситә жаза чүшүридиғанлиғини көрсәтсә керәк. Бизниңчә бу сөзләр (башқа сөзләр қошулмиған әһвалда) Исраилларға: — «силәр шу адәмни өлүмгә мәһкүм қилишиңлар керәк» дегәнлик әмәс. ■ **17:6** Мис. 29:18; Лав. 4:31 ■ **17:10** Яр. 9:4; Лав. 3:17; 7:27; 19:26; Қан. 12:16,23; 1Сам. 14:33 □ **17:11** «һәр бир жаниварниң...» — ибраний тилида «һәр бир әт егисиниң».

жаниварниң қенини йемәңлар, чүнки һәр бир жаниварниң жени униң қенидидур; кимки уни йесә үзүп ташлиниду» — дедим.■

Һайванларниң өлүклири тоғрилиқ

15 Кимдәким өлүп қалған яки житқучлар боғуп титма-титма қиливәткән бир һайванни йесә, мәйли у йәрлик яки яқа жутлуқ болсун өз кийимлирини жууп, суда жуюнсун вә кәч киргичә напак саналсун; андин у пак болиду. ■ 16 Лекин у яки кийимлирини юмиса, яки суда бәдинини юмиса, шу киши өз қәбиһлигиниң жазасини тартиду.

18

Итаәтмән хәлиқ болуш — мәнғий қилинған жинсий мунасивәтләр

1 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 2 Сән Исраилларға мундақ дегин: — «Мән болсам Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. 3 Силәр илгири турған Мисир зиминидикидәк ишларни қилмаңлар вә яки Мән силәрни елип баридиған Қанаан зиминидикидәк ишларни қилмаңлар; уларниң рәсим-адәтлиридә жүрмәңлар, 4 бәлки Мениң һөкүмлиримгә әмәл қилип, қанун бәлгүлимилимни тутуп шу бойичә меңиңлар. Мән Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. 5 Силәр чоқум Мениң бәлгүлимилим билән һөкүмлиримни тутушуңлар керәк; инсан уларға әмәл қилидиған болса уларниң сәвәвидин һаятта болиду. Мән Пәрвәрдигардурмән.□ ■

6 — һеч ким өзигә йеқин туққан болған аялға йеқинлиқ қилип әвритини ачмисун. Мән Пәрвәрдигардурмән.

7 Анаңниң әвритигә тәгмә, бу атаңниң әвритигә тәккиниң болиду; у сениң анаң болғачқа униң әвритигә тәгсәң болмайду.□

8 Атаңниң аялиниң әвритигиму тәгмә, чүнки шундақ қилсаң атаңниң әвритигә тәккәндәк болиду.■

9 Сән ача-сиңлиңниң, бир атидин болған яки бир анидин болған, яки шу өйдә туғулған яки башқа йәрдә туғулған болсун, униң әвритигә тәгмә.

10 Сән өз оғлуңниң қизи вә яки қизиңниң қизиниң әвритигә тәгмә; чүнки уларниң әврити сән өзүңниң әвритидур.

11 Сән атаңниң аялиниң қизиниң әвритигә тәгмә; у атаңдин туғулған, сениң ача-сиңлиң, шуңа униң әвритигә тәгмә.□ ■

12 Сән атаңниң ача-сиңлисиниң әвритигиму тәгмә, чүнки у атаңниң биртуққинидур.■

13 Сән анаңниң ача-сиңиллириниң әвритигиму тәгмә, чүнки у анаңниң биртуққинидур.

14 Атаңниң ака-инилириниң аялиниң әвритигә тәгмә; уларниң аяллириға йеқинлиқ қилма; чүнки улар сениң һаммаңдур.■

15 Сән келиниңниң әвритигә тәгмә; у сениң оғлуңниң аяли болғачқа, униң әвритигә тәгсәң болмайду.■

16 Сән ака-инилириңниң аялиниң әвритигә тәгмә; чүнки бу өз ака-инилириңниң әвритигә тәккәндәк болиду.■

■ 17:14 Яр. 9:4 ■ 17:15 Мис. 22:31; Лав. 11:40; Әз. 44:31 □ 18:5 «һаятта болиду» — әһмийәтлик, һәқиқий роһий һаятта. ■ 18:5 Әз. 20:11,13; Рим. 10:5; Гал. 3:12 □ 18:7 «әврәткә тегиш» — жинсий мунасивәт өткүзмәк (ибраний тилида «әврәтни ечиш» дегән сөз билән ипадилиниду). Ибраний тилида «анаңниң әвритини ачма, бу атаңниң әвритини ачқиниң». Худа алдида әр-хотун бир тән болғачқа, анисиниң әвритини ечиш атисиниң әвритини ачқанға баравәрдур. Мундақ қилмиш анисигиму, атисигиму чоң һөрмәтсизлик, әлвәттә. ■ 18:8 Лав. 20:11; 1Кор. 5:1 □ 18:11 «атаңниң аяли» — мошу йәрдә өгәй аниси яки атисиниң тоқилини көрситиду. ■ 18:11 Лав. 20:17 ■ 18:12 Лав. 20:19 ■ 18:14 Лав. 20:20; Әз. 22:11 ■ 18:15 Лав. 20:12 ■ 18:16 Лав. 20:21

17 Сән бир аялға вә шуниң билән биргә униң қизиниң әвритигә тәгмә; шундақла униң оғлиниң қизи вә қизиниң қизиниму хотунлуққа елип әвритигә тәгмә. Улар бир-биригә йеқин туққан болғачқа, мундақ иш пәсәндиликтур.■

18 Сән аялиң һаят вақтида, униң ача-сиңлисини хотунлуққа елип әвритигә тәгмә. Ундақ қилсаң хотунуңға күндәшлик азавини кәлтүрисән.

19 Сән бир аялниң адәт көрүп напак турған вақтида йеқинлик қилип әвритигә тәгмә.□ ■

20 Сән өз хошнаңниң аяли билән зина қилип өзүңни униң билән напак қилма.■

21 Сән өз нәслиңдин һеч бирини Моләк мәбудиға атап оттин өткүзсәң қәтъий болмайду. Әгәр шундақ қилсаң Худайиңниң намини напак қилған болисән. Мән Өзүм Пәрвәрдигардурмән.□ ■

22 Сән аяллар билән биргә болғандәк әр киши билән биргә болма. Бу иш жиркиничликтур.■

23 Сән һеч һайван билән мунасивәт қилип өзүңни напак қилма; шуниңдәк аял кишиму мунасивәт қилдуруш үчүн бир һайванниң алдиға бармисун. Бу иш ипласликтур.■

24 Силәр бу ишларни қилип өзүңларни напак қилмаңлар, чүнки мән силәрниң алдиңлардин чиқириватқан таипиләр болса шундақ ишларни қилип өзлирини напак қилған ²⁵ вә зиминиму напак болғандур. Буниң үчүн Мән у зиминниң қәбиһлигини өз бешиға чүшүримән, шуниңдәк у зиминму өзидә туруватқанларни қусуп чиқириветиду.

26 Лекин силәр болсаңлар Мениң бәлгүлимилирим билән һөкүмлиримни тутуңлар; силәрдин һеч ким, мәйли йәрлик яки араңларда туруватқан яқа жутлуқ болсун бу жиркиничлик ишлардин һеч бирини қилмисун ■ ²⁷ (чүнки бу барлиқ жиркиничлик ишларни силәрдин илгири шу зиминда турған хәлиқ қилип кәлгәчкә, зиминниң өзи напак болуп қалди). ²⁸ Шундақ қилип зиминни напак қилсаңлар, зимин өзи силәрдин илгири өзидә турған әлләрни қусуп чиқарғандәк, силәрниму қусуп чиқириветиду. ²⁹ Чүнки бу жиркиничлик ишларниң һәр қандикини қилғучи, — мундақ қилмишларни қилған һәр қандақ киши өз хәлқи арисидин үзүп ташлиниду.□

30 Силәр Мән силәргә тапилиғинимға әмәл қилишиңлар зөрүрдур; — демәк, силәр өзүңлардин илгири өткәнләр тутқан шу жиркиничлик рәсим-қайдиләрни тутуп, өзүңларни напак қилмаслиғиңлар керәк. Мән Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.

19

Һәр хил бәлгүлимиләр вә һөкүмләр

1 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

2 Сән Исраилларниң пүткүл жамаитигә сөз қилип уларға мундақ дегин: — «Мән Худайиңлар Пәрвәрдигар муқәддәс болғачқа, силәрму муқәддәс болушуңлар керәк.■

3 Силәр һәр бириңлар анаңлар билән атаңларни иззәтләңлар; Мениң шабат күнлиримни болса, уларни тутушуңлар керәк. Мән өзүм Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.■

4 Силәр әрзимәс бутларға таянмаңлар, өзүңлар үчүн қуйма бутларни ясимаңлар. Мән өзүм Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.□ ■

5 Силәр Пәрвәрдигарға енақлиқ қурбанлиғини кәлтүрүшни халисаңлар, қобул қилинғидәк йол билән уни сунуңлар. ⁶ Силәр уни сунған күни вә әтиси у йейилсун; үчинчи күнигә қалғини болса отта көйдүрүлсун. ■ ⁷ Әгәр униңдин бир қисми үчинчи күни йейилсә қурбанлиқ һарам һесаплинип қобул қилинмайду. ⁸ Кимки униңдин йесә өз гунайини өз

■ **18:17** Лав. 20:14 □ **18:19** «адәт көрүп» — ибраний тилида «айрим һаләттә болуп» дегән сөzlәр билән ипадилиниду. ■ **18:19** Лав. 20:18 ■ **18:20** Лав. 20:10; Қан. 22:22; Юһ. 9:5 □ **18:21** «Сән өз нәслиңдин һеч бирини ... оттин өткүзсәң қәтъий болмайду» — «оттин өткүзүш» инсаний қурбанлиқларни көрсәтсә керәк. ■ **18:21** Лав. 20:2; Қан. 18:10; 2Пад. 17:17; 23:10 ■ **18:22** Лав. 20:13 ■ **18:23** Лав. 20:15,16 ■ **18:26** Лав. 20:22 □ **18:29** «өз хәлқидин үзүп ташлиниду» — 17-бап, 5-айәт вә униң изаһатини көрүң. ■ **19:2** Лав. 11:44; 20:7,26; 1Пет. 1:16 ■ **19:3** Мис. 20:12; 31:13; Лав. 26:2 □ **19:4** «әрзимәс бутлар» — ибраний тилида «әрзимәс илаһлар» дегән сөzlәр билән ипадилиниду. ■ **19:4** Мис. 34:17 ■ **19:6** Лав. 7:16

үстигә алиду, чүнки у Пәрвәрдигарға атап муқәддәс қилинған нәрсини напак қилди; ундақ киши өз хәлқидин үзүп ташлиниду.

⁹ Силәр зиминиңлардики һосулни жиғсаңлар, сән етизиңниң булуң-пушқақлириғичә тамам жиғивалма вә һосулундин қалған васаңни теривалмиғин. ■ ¹⁰ Үзүм таллириңни пасандиватма вә үзүм таллиридин чүшкән үзүмләрниму теривалма, бәлки буларни кәмбәғәлләр билән мусапирларға қойғин. Мән Өзүм Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.

¹¹ Силәр оғрилиқ қилмаңлар, алдамчилик қилмаңлар, бир-бириңларға ялған сөзлимаңлар. ■

¹² Мениң намим билән ялған қәсәм ичмәңлар, ундақ қилсаң Худайиңниң намини булғайсән. Мән Пәрвәрдигардурмән. ■

¹³ Өз хошнаңға зулум қилма, униңкини өзүңниң қиливалма.

Мәдикарниң һәққини кечичә йениңда қондуруп қалма. ■

¹⁴ Гас кишини тиллима, кор кишиниң алдида путлишаңғу нәрсини қойма; бәлки өз Худайиңдин қорққин. Мән Пәрвәрдигардурмән.

¹⁵ һөкүм қилғиниңларда һеч һәһәқлик қилмаңлар; намратқиму ян басмай, байғиму йүз-хатирә қилмай, бәлки адиллик билән өз хошнаң үстидин тоғра һөкүм қилғин. ■

¹⁶ Өз хәлқиңниң арисидә гәп тошуғучи болуп жүрмә; хошнаңниң жениға һеч қандақ зиян-зәхмәт йәткүзмә. Мән Пәрвәрдигардурмән. ■

¹⁷ Сән көңлүңдә өз қериндишиңдин нәпрәтләнмиғин; хошнаңда гуна болса сән униң сәвәвидин бешиңға гуна келип қалмаслиғи үчүн униңға тәнбиһ-несиһәт бәргин. ■

¹⁸ Сән интиқам алмиғин вә өз хәлқиңниң нәслигә һеч адавәтму сақлимиғин, бәлки хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөйгин. Мән Пәрвәрдигардурмән. ■

¹⁹ Силәр Мениң қанун-бәлгүлимилиримни тутуңлар. Сән өз чарпайлириңни башқа нәсилләр билән чешиштурма, етизиңға икки хил уруқ салмиғин, икки хил жиптин тоқолған кийимни киймә. ■

²⁰ Әгәр бир әр киши қиз-чокан билән йетип мунасивәт өткүзсә, вә у башқа бири билән вәдиләшкән дедәк болса, бу дедәкниң һөрлүк пули тапшурулмиған болса, яки униңға һөрлүк берилмигән болса, мувапиқ жаза берилсун. Лекин қиз-чокан һәр қилинмиғачқа, һәр иккиси өлтүрүлмисун. □ ²¹ Әр киши болса өзиниң итаәтсизлик қурбанлиғини жамаәт чедириниң кириш ағзиниң алдиға, Пәрвәрдигарниң алдиға кәлтүрсун; итаәтсизлик қурбанлиғи бир қочқар болсун. ²² Каһин у итаәтсизлик қурбанлиғи үчүн кәлтүргән қочқарни елип униң садир қилған гунайи үчүн Пәрвәрдигарниң алдида кафарәт кәлтүриду; униң қилған гунайи униңдин кәчүрүлиду.

²³ Силәр зиминға кирип һәр хил йәйдиған мевилик дәрәқләрни тиккән болсаңлар, мевилирини «хәтнисиз» дәп қараңлар; үч жилғичә буни «хәтнисиз» дәп қарап униңдин йемәңлар. ²⁴ Төртиңчи жили уларниң һәммә мевилири Пәрвәрдигарға мәдһийә сүпитидә муқәддәс қилип беғишлансун. ²⁵ Андин бәшинчи жилдин тартип силәр уларниң мевилиридин йейишкә башлаңлар. Шундақ қилсаңлар зимин мәһсулатлирини силәргә зиядә қилиду. Мән Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.

²⁶ Силәр қан чиқмиған нәрсини йемәңлар. Нә палчилик нә жадуғәрлик қилмаңлар. □

²⁷ Силәр бешиңларниң чекә-чөрисидики чачни чүшүрүп дүгиләк қиливалмаңлар, сақалниң уч-янлирини бузмаңлар. ■

²⁸ Силәр өлгәнләр үчүн бәдиниңларни зәхим йәткүзүп тилмаңлар, өзүңларға һеч қандақ гүл-

■ 19:9 Лав. 23:22; Қан. 24:19 ■ 19:11 Мис. 20:15 ■ 19:12 Мис. 20:7; Қан. 5:11 ■ 19:13 Қан. 24:14; Яқ. 5:4 ■ 19:15 Қан. 1:17; 16:19; Пәнд. 24:23 ■ 19:16 Мис. 23:1 ■ 19:17 Мат. 18:15; Луқа 17:3; 1Юһа. 2:9,11; 3:15 ■ 19:18 Мат. 5:39,43,44; 22:39; Луқа 6:27; Рим. 12:19; 13:9; 1Кор. 6:7; Гал. 5:14; 1Тес. 5:15; 1Пет. 3:9; Яқ. 2:8 ■ 19:19 Қан. 22:9,11 □ 19:20 «мувапиқ жаза берилсун» — бәлким әр киши дедәкниң егисигә яки униң билән вәдиләшкән кишигә жәриманә төлиши керәк. □ 19:26 «Силәр қан чиқмиған нәрсини йемәңлар» — қан йейиш әпсунчилик-жадуғәрликниң айрилмас бир қисми болатти. ■ 19:27 Лав. 21:5

сүрәт чәкмәңлар. Мән Пәрвәрдигардурмән. ■

²⁹ Сән қизиңни бузуқлуқ-паишилиқкә селип напак қилмиғин. Болмиса, зимиңдикиләр бузуқлуқ-паишилиқкә берилип, пүткүл зимиңни әйш-ишрәт қаплап кетиду.

³⁰ Силәр Мениң шабат күнлиримни тутуңлар, Мениң муқәддәс җайимни һөрмәтләңлар. Мән Пәрвәрдигардурмән.

³¹ Җинкәшләр билән сеһиргәрләргә таянмаңлар, уларниң кәйнидин жүрүп өзүңларни напак қилмаңлар. Мән өзүм Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. ■

³² Ақ баш кишиниң алдида орнуңдин тур, қериларни һөрмәт қилғин; Худайиңдин қорққин. Мән Пәрвәрдигардурмән.

³³ Бир мусапир зимиңда араңларда туруватқан болса силәр униңға зулум қилмаңлар,

■ ³⁴ бәлки араңларда туруватқан мусапир силәргә йәрлик кишидәк болсун; уни өзүңни сөйгәндәк сөйгин; чүнки силәрму Мисир зимиңида мусапир болғансиләр. Мән Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.

³⁵ Силәрниң һөкүм чиқиришиңларда, узунлуқ, еғирлиқ вә һәҗим өлчәштә һеч қандақ наһәқлик болмисун; ³⁶ силәрдә адил тараза, адил тараза ташлири, адил әфәһ кәмчини билән адил һин кәмчини болсун. Мән силәрни Мисир зимиңидин чиқирип кәлгән Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. □ ■

³⁷ Силәр Мениң барлиқ қанун-бәлгүлимилирим вә барлиқ һөкүмлиримни тутуп, уларға әмәл қилиңлар; мән Пәрвәрдигардурмән.

20

Өлүмгә лайиқ гуналар

¹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

² Сән Исраилларға сөз қилип мундақ дегин: — Әгәр Исраилларниң бири вә яки Исраил зимиңида туруватқан мусапирларниң бири Моләк бутиға нәслиниң бирини беғишлиса, униңға өлүм җазаси берилиши керәк; зимиңдикиләр уни чалма-кесәк қилсун. ■ ³ Вә Мән Өз йүзүмни бу кишигә қарши қилимән, чүнки өзи өз әвлатлириниң бирини Моләк бутиға беғишлап муқәддәс җайимни паскина қилип, Мениң наһимни булғиғини үчүн уни өз хәлқидин үзүп ташлаймән. ⁴ Әгәр зимиңда туруватқанлар өз нәслидин бирини Моләккә беғишлиғанда шу кишигә көзлирини жумуп, униң билән қари болмиса, шундақла уни өлтүрмисә, ⁵ Мән Өзүм йүзүмни у киши билән униң аилисигә қарши қилимән, уни вә униңға әгишип бузуқчилик қилғучилар, йәни Моләкниң кәйнидин жүрүп бузуқчилик қилғучиларниң һәммисини өз хәлқидин үзүп ташлаймән. □

⁶ Җинкәшләр билән сеһиргәрләргә тайинип, уларниң кәйнигә кирип бузуқчилик қилип жүргүчиләр болса, Мән йүзүмни шу кишиләргә қарши қилип, уни өз хәлқидин үзүп ташлаймән. ■

⁷ Шуңа өзүңларни пак қилип муқәддәс болуңлар, чүнки Мән Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. ■ ⁸ Қанун-бәлгүлимилиримни тутуп, уларға әмәл қилиңлар; Мән болсам силәрни муқәддәс қилғучи Пәрвәрдигардурмән.

⁹ Әгәр бирким өз атиси яки анисини қарғиса, уларға өлүм җазаси берилмисә болмайду; чүнки у өз ата-анисини қарғиғини үчүн өз қени өз бешиға чүшкән болиду. ■

¹⁰ Әгәр бирким башқисиниң аяли билән зина қилса, йәни өз хошнисиниң аяли билән зина қилса, зина қилған әр билән аял иккиси өлүм җазасини тартмиса болмайду. ■

■ 19:28 Қан. 14:1 ■ 19:31 Лав. 20:6 ■ 19:33 Мис. 22:21 □ 19:36 «бир әфәһ» — тәхминән 2 күрә яки 22 литр. «бир һин» — тәхминән 3.6 литр. ■ 19:36 Пәнд. 11:1; 16:11; 20:10 ■ 20:2 Лав. 18:21 □ 20:5 «өз хәлқидин үзүп ташлаймән» — бу ибарә адәттә адәмниң Худаниң беваситә җазаси билән дуниядин җуда қилинишини көрситиду. ■ 20:6 Лав. 19:31 ■ 20:7 Лав. 11:44; 19:2; 1Пет. 1:16 ■ 20:9 Мис. 21:17; Пәнд. 20:20; Мат. 15:4 ■ 20:10 Лав. 18:20; Қан. 22:22; Юһ. 8:5

- 11 Эгәр бириси атисиниң аяли билән ятса, өз атисиниң әвритигә тәккән болиду; улар иккиси өлүм җазасини тартмиса болмайду; уларниң қени өз бешиға чүшкән болиду. □ ■
- 12 Бириси өз келини билән ятса, иккиси ипласлиқ қилғини үчүн өлүм җазасини тартмиса болмайду; уларниң қени өз бешиға чүшкән болиду. ■
- 13 Бириси аял киши билән ятқандәк әр киши билән ятса иккиси жиркиничлик иш қилған болиду; уларға өлүм җазаси берилмисә болмайду. Өз қени өз бешиға чүшкән болиду. ■
- 14 Эгәр бириси қизи билән анисини қошуп хотунлуққа алса пәсәндилик қилған болиду. Әр билән икки аял отта көйдүрүлсун. Шуниң билән араңларда һеч пәсәндилик иш болмайду. □ ■
- 15 Бириси бир һайван билән мунасивәт өткүзсә, у өлүм җазасини тартсун, һайванниму өлтурүңлар. ■
- 16 Эгәр аял киши бир һайванниң қешиға берип мунасивәт қилдурса, аял билән һайванниң иккисини өлтүрүңлар; өз қени өз бешиға чүшкән болиду.
- 17 Бириси ача-сиңлисини, йәни атисидин яки анисидин болған қизни елип, әвритигә тәгсә вә бу қизму униң әвритигә тәгсә уятлиқ иш болиду; шуниң үчүн әр-аял иккиси өз хәлқиниң көз алдидин үзүп ташлансун; у өз һәдә яки сиңлисиниң әвритигә тәккәчкә, өз қәбиһлиги өз бешиға чүшкән болиду. ■
- 18 Бириси адәт көргән ағриқ вақтида бир аял билән биргә йетип, униң әвритигә тәгсә, ундақта у униң қан мәнбәсигә тәккән, аялму қан мәнбәсини ечип бәргән болуп, иккиси өз хәлқидин үзүп ташлиниду. ■
- 19 Сән өз анаңниң ача-сиңлиси вә атаңниң ача-сиңлисиниң әвритигә тәгмә; чүнки кимки шундақ қилса йеқин туққининиң әвритигә тәккән болиду; улар иккилисиниң өз қәбиһлиги өз бешиға чүшкән болиду. ■
- 20 Бириси тағисиниң аяли билән ятса тағисиниң әвритигә тәккән болиду; иккилиси өз гунайини өз бешиға алиду; улар пәрзәнтсиз өлиду. ■
- 21 Бириси ака-инисиниң аялини алса паскина бир иш болиду. У өз биртуққан ака-инисиниң әвритигә тәккән болиду; улар иккилиси пәрзәнтсиз қалиду. □ ■

Паклиқ, муқәддәслик, итаәтмәнлик

- 22 Силәр Мениң барлиқ қанун бәлгүлимилирим билән барлиқ һөкүмлиримни тутуп, буниңға мувапиқ әмәл қилиңлар; болмиса, Мән силәрни елип берип турғузидиған зимин силәрни қусуп чиқириветиду. ■ 23 Силәр Мән алдиңлардин һайдиветидиған әлләрниң рәсим-қайдидири бойичә маңсаңлар болмайду; чүнки улар бу жиркиничлик ишларниң һәммисини қилип кәлди, вә шуниң үчүн улар Маңа жиркиничлик болди. ■ 24 Шуниң үчүн Мән силәргә: «Силәр уларниң зиминини мирас қилип алисиләр; Мән шу сүт билән һәсәл ақидиған зиминни силәргә беримән», дәп ейтқан едим; силәрни башқа хәлиқләрдин айрим қилған Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. ■ 25 Шуңа силәр пак вә напак чарпайларни пәриқ етип, пак вә напак учар-қанатларни тонуп, Мән силәр үчүн айрип, напак қилип бекитип бәргән жаниварларниң ичидин һәр қандиқи, чарпай яки учар-қанат болсун яки йәрдә өмилигүчи

□ 20:11 «атисиниң аяли» — мошу йәрдә өгәй аниси яки атисиниң тоқилини көрситиду. ■ 20:11 Лав. 18:8 ■ 20:12 Лав. 18:15 ■ 20:13 Лав. 18:22 □ 20:14 «бириси қизи билән анисини қошуп хотунлуққа алса» — яки «... бириси қизи билән анисини қошуп улар билән зина қилип ятса...». «отта көйдүрүлүш» — улар боғузланғандин кейин, әлвәттә. Бу җаза болса уларни дәпнә қилиниш имтиязидин мәррум қилиду. ■ 20:14 Лав. 18:17 ■ 20:15 Лав. 18:23 ■ 20:17 Лав. 18:9 ■ 20:18 Лав. 18:19 ■ 20:19 Лав. 18:12,13 ■ 20:20 Лав. 18:14 □ 20:21 «...У өз биртуққан ака-инисиниң әвритигә тәккән болиду; улар иккилиси пәрзәнтсиз қалиду» — 18-19-бапларда ағаһ қилған гуналарниң җазалири 20-бапта көрситилгән болуп, бу җазаларниң түрлири сәккиз хил: — (1) өлүм җазаси (намәлум йол билән); (2) чалма-кесәк қилиш (мәсилән, 1-айәт); (3) «өз хәлқидин үзүп ташлиниш» — Худаниң бир кишини беваситә җазалап уни бу дуниядин җуда қилиши; (4) «униң қени униң бешиға чүшиду» — намәлум йол билән Худа тәрипидин өлүм җазаси берилиду; (5) дәпнә қилинмай отта көйдүрүлүш (боғузланғандин кейин); (6) «хәлиқниң көз алдидин үзүп ташлиниш» — бу хәлиқниң көз алдида Худа тәрипидин намәлум йол билән өлүм җазасиға тартилиш; (7) «өз гунайи өз бешиға чүшкән болиду» — буниңда, бәлким, Худаниң шу кишигә беваситә мувапиқ амма намәлум бир җазани чүшүрүши; (8) әвлатсиз қалдуруш. ■ 20:21 Лав. 18:16 ■ 20:22 Лав. 18:26 ■ 20:23 Лав. 18:3,30 ■ 20:24 Мис. 3:8

жанивар болсун, уларниң һеч бири билән өзүңларни напак қилмаңлар. ■ 26 Силәр Маңа хас пак-муқәддәс болушуңлар керәк; чүнки Мән Пәрвәрдигар пак-муқәддәстурмән, силәрни Маңа хас болсун дәп барлиқ әлләрдин айрим қилғанмән.

Жинкәш-жадугәрләрдин агаһ болуш тоғрилиқ

27 Жинкәш яки сеһиргәр болған һәр қандақ әр яки хотун кишигә өлүм жазаси берилмисә болмайду; хәлиқ уларни чалма-кесәк қилсун; уларниң қени өз бешиға чүшкән болиду.■

21

Каһинларни башқуридиған бәлгүлимиләр

1 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

Сән каһинлар болған һарунниң оғуллириға мундақ дегин: — бир каһин өз хәлқиниң арисидики өлгәнләр вәжидин өзини напак қилмисун. 2 Пәкәт өзиниң йеқин туққанлири үчүн — аниси билән атиси, оғли билән қизи вә ака-инисиниң өлүги түпәйлидин өзини напак қилса болиду; 3 шуниңдәк әгәр ача-сиңлиси әргә тәгмәй пак қиз һаләттә өзи билән биллә туруватқан болса, униң өлүги түпәйлидин өзини напак қилса болиду; 4 чүнки каһин өз хәлқиниң арисидә мөтивәр болғачқа, өзини напак қилип булғимаслиғи керәк.□

5 Каһинлар бешини йерим-ята қилип чүшүрмәслиги, сақилиниң уч-янлирини һәм чүшүрмәслиги, бәдинигиму зәхим йәткүзүп тилмаслиғи керәк, 6 бәлки улар өз Худасиға муқәддәс туруп, Худасиниң намини булғимаслиғи керәк; чүнки улар Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған қурбанлиқларни, өз Худасиниң ненини суниду; шуңа улар муқәддәс болуши керәк.

7 Улар бир аялни өз әмригә алғанда паһишә аялниму, бузуқ аялниму алмаслиғи керәк вә ери қоювәткән аялниму алмисун. Чүнки каһин болса өз Худасиға хас муқәддәс қилинған.

8 У Худайиңниң ненини сунғини үчүн у саңа нисбәтән муқәддәс дәп санилиши керәк; чүнки силәрни муқәддәс қилғучи Пәрвәрдигар Өзүм муқәддәстурмән.

9 Әгәр бир каһинниң қизи паһишилиқ қилип өзини булғиған қилса, өз атисини булғиған болиду; у отта көйдүрүлсун.

Баш каһин тоғрилиқ бәлгүлимиләр

10 Бешиға мәсиһләш зәйтун мейи төкүлгән, каһинлиқ кийимләрни кийишкә тикләнгән, өз қериндашлириниң арисидә баш каһин қилинған киши ялаңбаш болмисун, кийимлириниму житмисун; □ 11 У йәнә һеч өлүккә йеқинлашмаслиғи керәк, һәтта атиси вә яки анисиниң өлүклириниң вәжидин өзини напак қилмаслиғи керәк. □ 12 У *вәзиписидә туруватқанда* муқәддәс жайдин һәргиз айрилмисун вә шуниңдәк Худасиниң муқәддәс жайини булғимаслиғи керәк; чүнки униң Худасиниң уни Өзигә хас қилған «мәсиһләш мейи» униң бешида туриду. Мән Пәрвәрдигардурмән.

13 У хотун алса пак қизни елиши керәк; 14 тул вә яки әрдин қоюветилгән аял вә яки бузуқ вә яки паһишә аял болса буларни алмаслиғи, бәлки өз хәлқидин болған пак қизни хотунлуққа

■ 20:25 Лав. 11:2; Қан. 14:4 ■ 20:27 Қан. 18:10; 1Сам. 28:7 □ 21:4 «чүнки каһин өз хәлқиниң арисидә мөтивәр болғачқа, өзини напак қилип булғимаслиғи керәк» — башқа бир хил тәржимиси: «чүнки у (каһин) өз хәлқи ичидә аялниң ери сүпитидә өзини напак қилип булғимаслиғи керәк». Бу тәржиминиң мәнаси: «у аял тәрәпниң уруқ-туққанлириниң өлүклиригә йеқин кәлмәслиги, униңға тәгмәслиги керәк». □ 21:10 ««ялаңбаш болуш» вә «кийимләрни житиш»» — һәр икки һәрикәт матәм тутушниң бир хил ипадиси еди. Баш каһинниң алаһидә һәм муқәддәс вәзиписи болғачқа, һәтта матәм ишлиридиму хизмәт орни вә бурчидин айрилмаслиғи керәк еди (11-12-айәтниму көрүң). □ 21:11 «У йәнә һеч өлүккә йеқинлашмаслиғи керәк,... өлүклириниң вәжидин өзини напак қилмаслиғи керәк» — бириси өлүккә тәгсә «напак» дәп һесапланғачқа, каһин бир өлүккә тәккән болса өз вәзиписини жүргөзәлмәйдигән болуп қалиду.

елиши керәк. ¹⁵ Болмиса у өз хәлқиниң арасида өз уруғини напак қилиду; чүнки уни муқәддәс қилғучи Пәрвәрдигар Мәндурмән.

Каһинлар төғрисидаки йәнә бир нәччә бәлгүлимә

¹⁶ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — ¹⁷ Сән һарунға мундақ дегин: — «Әвлаттин-әвлатқичә сениң нәслиңдин болған бириси мәйип болса, Худаниң ненини сунуш үчүн йеқин кәлмисун; ¹⁸ мәйип болған һәр қандақ киши һәргиз йеқин кәлмисун — яки кор болсун, токур болсун, панақ болсун яки бир әзаси йәнә бир жүпидин узун болған адәм болсун, ¹⁹ пути яки қоли сунуқ болсун, ²⁰ док болсун, парпа болсун, көзидә ақ болсун, қичишқақ болған болсун, тәмрәткә басқан болсун яки урукдени езилгән һәр ким болсун, □

²¹ һарун каһинниң нәслидин болған ундақ мәйип кишиләрниң һеч бири Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған нәрсиләрни кәлтүрүшкә йеқин бармисун; ундақ киши мәйиптур; у өз Худасиниң ненини сунушқа йеқин кәлмисун. ²² һалбуки, у өз Худасиниң ненини, йәни «әң муқәддәс» вә «муқәддәс» һесапланған нәрсиләрниң һәр иккисидин йесун. ²³ Пәқәт у пәрдидин өтүп ичкирисиғә кирмәслиги яки қурбанғаһқиму йеқин бармаслиғи керәк; чүнки у мәйиптур; болмиса, у Мениң муқәддәс жайлиримни булғиған болиду; чүнки уларни муқәддәс қилғучи Пәрвәрдигар Өзүмдурмән».

²⁴ Бу сөзләрниң һәммисини Муса һарун билән униң оғуллири вә Исраилларниң һәммисиғә ейтип бәрди.

22

Муқәддәс нәрсиләрдин ким бәһримән болиду?

¹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

² Сән һарун билән униң оғуллириға мундақ дегин: — «Силәр Исраилларниң Маңа атиған муқәддәс һәдийәләрни еһтиятчанлиқ билән бир тәрәп қилиңлар, болмиса улар намимни булғиши мүмкин. Мән Пәрвәрдигардурмән». ³ Уларға мундақ дегин: — «Силәр һәр бир дәвирләрдә, барлиқ нәсиллиңлардин һәр қайсиси Исраиллар Пәрвәрдигарға атиған пак нәрсиләргә напак һаләттә йеқинлашса, ундақ киши Мениң алдимдин үзүп ташлиниду. Мән Пәрвәрдигардурмән.

⁴ һарунниң нәслидин бири песә-мохо яки ақма кесили болған болса, пак болмиғичә муқәддәс нәрсиләрдин йемисун. Бирким өлүкниң сәвәвидин напак болған биркимгә вә яки мәнийси еқип кәткән кишигә тегип кәтсә, ■ ⁵ яки адәмни напак қилидиған өмилигүчи жаниварға тәгсә яки һәр қандақ жуқуп қалидиған напаклиғи бар бир адәмгә тегип кәтсә, (напаклиғи немидин болушидин қәтһинәзәр) ⁶ мундақ нәрсиләргә тәккән киши кәч киргичә напак болуп, муқәддәс нәрсиләрдин йемисун. У бәдинини суда жуйсун ⁷ андин күн олтарғанда пак санилип, муқәддәс нәрсиләрдин йейишкә болиду; чүнки булар униң озуғидур.

⁸ У өзлүгидин өлгән вә яки житқучлар боғуп қойған һайванни йейиш билән өзини напак қилмисун. Мән Пәрвәрдигардурмән. ■

⁹ Улар Мениң бу тапилиғанлиримни тутуши керәк; болмиса, буниңға ихлассизлиқ қилса, шу өлүк түпәйлидин гунакар болуп өлиду; уларни муқәддәс қилғучи Пәрвәрдигар Өзүмдурмән.

¹⁰ Каһинларға ят болған һеч қандақ киши муқәддәс нәрсиләрдин йемисун. Каһинниң йенидики мусапир-мәһман вә яки мәдикари болсун уларму муқәддәс нәрсиләрдин йемисун.

¹¹ һалбуки, каһин өзи пул чиқирип сетивалған кул униңдин йейишкә болиду; шуниңдәк униң өйидә туғулған кишиму униңдин йесә болиду.

¹² Каһинниң қизи ят кишигә тәккән болса уму «көтәрмә һәдийә» сүпитидә аталған муқәддәс нәрсиләрдин йемисун. □ ¹³ Лекин әгәр каһинниң қизи тул болуп қелип, яки қоюп берилип

□ **21:20** «ярпа болсун» — яки «йигләп қалған болсун». ■ **22:4** Лав. 15:2 ■ **22:8** Мис. 22:31; Лав. 17:15; Әз. 44:31 □ **22:12** «ят киши» — мошу йәрдә каһин болмиған кишини көрситиду.

пэрзэнтсиз һалэттә атисиниң өйигә йенип келип, яш вақтидикидәк олтарған болса, ундақта атисиниң таамидин йейәләйду; лекин һеч бир ят киши униңдин йемәслиги керәк.■

14 Эгәр бирким билмәй, муқәддәс нәрсиләрдин йәп салса, ундақта у униңға шуниң бәштин бирини қошуп, муқәддәс нәрсиниң өзи билән каһинға қайтуруп бәрсун.

15 *Каһинлар* Исраилларниң Пәрвәрдигарға атиған нәрсилерини булғимаслиги керәк; □

16 болмиса, хәлиқ муқәддәс һәдийиләрдин йейиши билән, каһинлар хәлиқниң гәдинигә итаәтсизлик гунайини жүкләп қойған болиду; чүнки уларни муқәддәс қилғучи Пәрвәрдигар Өзүмдүрмән».□

Қәсәмгә бағиқ қурбанлиқ вә ихтиярий қурбанлиқлар

17 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 18 Сән һарун билән униң оғуллари вә Исраилларниң һәммисигә мундақ дегин: — Эгәр Исраил жәмәтидин бири вә яки Исраил зиминида туруватқан мусапирларниң бири өз қәсәмлиригә бағлиқ қурбанлиқ яки ихтиярий қурбанлиқни сунуп, Пәрвәрдигарға атап көйдүрмә қурбанлиқ қилмақчи болса, 19 ундақта у қобул қилиниши үчүн бежирим әркәк кала, қой яки өшкиләрдин кәлтүрүңлар. 20 Әйиви болмиған бир жаниварни сунушуңлар керәк; чүнки шундақ болғини силәр үчүн қобул қилинмас.

21 Бириси калилардин яки ушшақ малдин өз қәсәмлиригә бағлиқ қурбанлиқ яки ихтиярий қурбанлиқни сунуп, Пәрвәрдигарға атап енақлиқ қурбанлиғи қилмақчи болса, сунулған һайван қобул қилиниши үчүн бежирим болуши керәк; униң һеч қандақ әйиви болмисун.

■ 22 Кор яки ақсақ-чолақ, чоңақ яки яриси йириңдап кәткән, тәмрәткә басқан яки қотурчақа бесип қалған һайванлар болса — буларни Пәрвәрдигарға атап сунсаңлар яки буларни Пәрвәрдигарға атап қурбанлиқ сүпитидә қурбанғаһта отта көйдүрсәңлар болмайду.

23 Топақ яки қойниң мәлум жүп әзасидин бири узунрақ я қисқа болса, мундақларни ихтиярий қурбанлиқ сүпитидә өткүзсәң болиду, лекин қәсәмгә бағлиқ болса қурбанлиқ үчүн қобул қилинмас.

24 Уруқдини зәхимләнгән, езилип кәткән, йерилған яки пичилған һайванни Пәрвәрдигарға атап қурбанлиқ қилмаңлар. Мундақ ишни өз зиминиңлардимү һәргиз қилмаңлар.

25 Худайиңларниң нени сүпитидә яқа жутлуқ кишиниң қолидин шундақ һайванлардин һеч қайсисини елип сунмаңлар; чүнки улар мәйип болғачқа, силәр үчүн қобул қилинмайду.□

Башқа бир нәччә бәлгүлимә

26 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 27 Бир мозай, қо́за яки оғлақ туғулса йәттә күнгичә анисини әмсун; сәккизинчи күнидин башлап Пәрвәрдигарға атап отта сунидиған қурбанлиқ сүпитидә қобул болушқа ярайду.□

28 Мәйли кала болсун, қой болсун, силәр аниси билән балисини бир күндә боғузлимаңлар.

29 Силәр Пәрвәрдигарға атап бир тәшәккүр қурбанлиғи сунмақчи болсаңлар, қобул қилинишқа лайиқ болған йол билән сунуңлар. 30 У сунулған күнидә йейилиши керәк; униңдин һеч немини әтисигә қалдурмаслиғиңлар керәк. Мән Пәрвәрдигардүрмән.■

■ 22:13 Лав. 10:14 □ 22:15 «Каһинлар» — ибраний тилида «Улар». Каһинлар хәлиқниң муқәддәс нәрсиләрдин йемәслигигә мәсүл еди (16-айәтни көрүң). Бәзи алимлар «уларни «хәлиқ» дәп тәржимә қилиду. □ 22:16 «чүнки уларни муқәддәс қилғучи Пәрвәрдигар Өзүмдүрмән» — мошу йәрдә «уларни» бәлким каһинларниң өзлирини көрситиши мүмкин.

■ 22:21 Қан. 15:21; 17:1 □ 22:25 «Худайиңларниң нени» — униңға аталған түрлүк һәдийә-қурбанлиқлар. Мошу йәрдә көздә тутулғини һайванлардур. Башқа бир хил тәржимиси: «Худайиңларниң нени сүпитидә силәр яқа жутлуқ кишиниң қолидин һеч қурбанлиқни елип сунмаңлар вә силәр шундақ һайванлар (мәйип һайванлар)дин һеч қайсисини сунмаңлар; чүнки улар мәйип болғачқа, силәр үчүн қобул қилинмайду». Лекин бизниңчә бу тәржимә тоғра әмәс; чүнки Мусаға чүшүрүлгән қанун бойичә яқа жутлуқлар хәтнә қобул қилса, қурбанлиқларни сунушқа болатти. «силәр үчүн қобул қилинмайду» — мошу йәрдә «силәр» қурбанлиқ сунған яқа жутлуқни өз ичигә алиду.

□ 22:27 «анисини әмсун» — ибраний тилида «ана астида турсун». ■ 22:30 Лав. 7:15

³¹ Силәр Мениң эмирлиримни чиң тутуп, уларға әмәл қилиңлар. Мән Пәрвәрдигардурмән.
³² Мениң муқәддәс намимни булғимаңлар, Мән әнди Исраилларниң арисидә муқәддәс дәп билинимән. Мән силәрни муқәддәс қилғучи Пәрвәрдигар болуп, ³³ Худайиңлар болушқа силәрни Мисир зиминидин чиқирип кәлдим. Мән Пәрвәрдигардурмән.

23

Худа Исраилға бекиткән һейт-байрамлар

¹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — ² Сән Исраилларға мундақ дегин: — Пәрвәрдигар бекиткән һейтлар, силәр муқәддәс сорунлар болсун дәп чақирип жакалайдиған һейтлирим мана мунулардур: —□

³ (алтә күн иш-әмгәк қилинсун; лекин йәттинчи күни «хас шабат күни», муқәддәс сорунлар күни болиду; у күни һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар. Қәйәрдила турсаңлар бу күн Пәрвәрдигарға аталған шабат күни болиду).□ ■

«Өтүп кетиш һейти» вә «петир нан һейти»

⁴ Силәр бекитилгән күнлири муқәддәс сорунлар болсун дәп чақирип жакалайдиған, Пәрвәрдигарниң һейтлири мана мунулардур: —□ ⁵ Биринчи айниң он төртинчи күни гугумда Пәрвәрдигарға аталған «өтүп кетиш һейти» болиду.□ ■

⁶ Шу айниң он бәшинчи күни Пәрвәрдигарға аталған «петир нан» һейти болиду; силәр йәттә күнгичә петир нан йәйсиләр. ⁷ Биринчи күнидә силәр муқәддәс жиғилиш қилип, һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар. ⁸ Силәр йәттә күнгичә Пәрвәрдигарға атап отта сунидиған қурбанлиқларни сунуп туруңлар. Йәттинчи күнидә муқәддәс жиғилиш болиду; һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар.

«Дәсләпки һосул» һейти

⁹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

¹⁰ Сән Исраилларға мундақ дегин: — Силәр Мән өзүңларға тәқдим қилидиған зиминға кирип, униңдин һосул жиққиниңларда, һосулуңларниң дәсләпки пишқинидин бир бағламни каһинниң қешиға елип бериңлар. □ ¹¹ Каһин силәр үчүн қобул болушқа уни Пәрвәрдигарниң

□ **23:2** «Пәрвәрдигар бекиткән һейтлар» — мошу ибарини тоғрирақ баян қилсақ «Пәрвәрдигар бекиткән вақит-пәсилләр» дегән болиду. Бу «пәсил-вақитлар»ниң көпинчиси шатлинидиған, хушал пәйтләр болсиму, лекин «кафарәт күни» ундақ күн әмәс. «сорунлар» — мошу йәрдә «сорун» (яки «жиғилиш») дегән сөз «сорунға чақирилиш» дегән мәнини билдүриду. Нәгә чақирилиду? Тәкитлинидиған иш хәлиқниң жәм болуши әмәс, бәлки «Худаниң йениға жиғилишқа чақирилиш»тин ибарәттүр. Әмәлийәттә, бәзи һейтлар вә шабат күнлиридә хәлиқниң һәммиси жиғилип әмәс, бәлки һәр бир аилә «қәйәрдә турса», шу өй-чедирларда жәм болуп Худа бәргән арамдин бәһримән болиду. Шундақла улар шу күни Худани сегинип, униңға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруши мүмкин, лекин бу ишлар муқәддәс қанунда рәсмий бекитилгән әмәс. □ **23:3** «хас шабат күни» — ибраний тилида «шабатларниң шабати» — мәхсус арам алидиған күн. «сорунлар» — мошу «сорунлар» дегәнниң мәнаси тоғрилиқ 2-айәттики изаһатни көрүң. «шабат күни» — мошу йәрдә «шабат күни»ниң тилға елинишиниң сәвәви бәлким шуки, мәлум бир һейт шабат күнигә тоғра келип қалған болса, шу күнидә охшашла иш қилмай арам елиши керәк еди. ■ **23:3** Мис. 20:9; 23:12; Қан. 5:13; Луқа 13:14 □ **23:4** «Пәрвәрдигарниң һейтлири» — һейтлар тоғрилиқ «Чөл.» 28-бап, «Қан.» 16:1-17ниму көрүң. □ **23:5** «гугумда» — ибраний тилида «икки кәч арилиғида» дегән сөз билән ипадилиниду — Демәк, күн петиватқан чағдин қараңғу чүшкичә болған арилиқтики вақит. «өтүп кетиш «пасха» һейти» — бу һейт тоғрилиқ «Мисирдин чиқиш» 12-бап, болупму 13-айәт вә изаһатини, шундақла «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **23:5** Мис. 12:18; 23:15; Чөл. 28:16; Қан. 16:1 □ **23:10** «һосулуңларниң дәсләпки пишқинидин бир бағламни каһинниң қешиға елип бериңлар» — бу айәттики һосул болса арпа һосули еди. Буғдай һосули кейин болиду (16-айәт).

алдида пулаңлатсун; уни пулаңлатқан вақит болса шабатниң этиси болиду. □ 12 Силәр уни пулаңлатқан күндә силәр бир яшқа киргән бежирим бир қозини Пәрвәрдиғарға атап көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә сунуңлар; 13 шуниңға қошуп ашлиқ һәдийә сүпитидә зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин бир әфәһниң ондин бирини Пәрвәрдиғарға хушбуй кәлтүрсун дәп отта сунуңлар; буниңға қошуп шарап һәдийә сүпитидә шараптин бир һинниң төрттин бирини сунуңлар. 14 Силәр Худайиңларға хас болған бу һәдийәни сунидиған күндин илгири йеңи һосулдин һеч немини, нә нан нә қомач нә көк баш болсун йемәңлар. Бу дәвирдин-дәвиргичә силәр үчүн қәйәрдә турсаңлар әбәдий бир бәлгүлимә болсун.

«Һәптиләр һейти» — бәзидә «орма һейти», «дәсләпки орма һейти» дәпму атилиду

15 Андин силәр шу шабат күнниң этисидин, йәни шу бир бағламни пулаңлатма һәдийә сүпитидә сунған күнниң этисидин тартип, йәттә һәптә санаңлар (улар толук һәптә болуши керәк); ■ 16 йәттинчи шабатниң иккинчи күнигичә әллик күнни санаңлар; андин Пәрвәрдиғарға атап йеңи һосулдин бир ашлиқ һәдийә сунуңлар. 17 Өзүңлар туруватқан жайлардин пулаңлатма һәдийә сүпитидә есил ундин бир әфәһниң ондин иккисидә етилгән икки нанни елип кәлтүрүңлар; улар ечитқу селип етилгән болсун; булар Пәрвәрдиғарға аталған дәсләпки һосул һәдийәси дәп һесаплиниду. □ 18 Нандин башқа йәнә бир яшлиқ йәттә бежирим қо́за, яш бир топақ вә икки қочқарни көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә Пәрвәрдиғарға атап сунуңлар; уларға хас ашлиқ һәдийәлири вә шарап һәдийәлирини қошуп, һәммиси Пәрвәрдиғарға хушбуй кәлтүрүшкә сунулсун.

19 Буниңдин башқа силәр гуна қурбанлиғи үчүн бир текини, енақлиқ қурбанлиғи үчүн бир яшлиқ икки қозини кәлтүрүңлар; 20 каһин буларни, йәни шу икки қозини дәсләпки һосул нанлириға қошуп пулаңлатма һәдийә сүпитидә Пәрвәрдиғар алдида пулаңлатсун. Булар болса Пәрвәрдиғарға аталған муқәддәс санилип, каһинға тәгсун. 21 Шу күни силәр «бүгүн бизләргә муқәддәс жиғилиш болиду» дәп жакалаңлар; шу күни һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар. Бу силәр үчүн қәйәрдә турсаңлар әбәдий бир бәлгүлимә болиду.

Һосул оруш тоғрилиқ бәлгүлимә

22 Етизиңниң булуң-пучқақлиригичә тамам жиғивалмаңлар, вә һосулундин қалған васаңни теривалмиғин, бәлки буларни кәмбәғәлләр билән мусапирларға қойғин. Мән Өзүм Худайиңлар Пәрвәрдиғардурмән.■

«Канай челиш һейти»

23 Пәрвәрдиғар Мусаға мундақ деди: — 24 Сән Исраилларға мундақ дегин: — Силәр йәттинчи айниң биринчи күни толук арам елип, канайлар челиниш билән әсләтмә йосунда һейт қилип, муқәддәс сорунларни түзүңлар. □ ■ 25 У күндә һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар; Пәрвәрдиғарға атап отта сунулидиған бир қурбанлиқ сунуңлар.

«Кафарәт күни»

26 Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

27 Йәттинчи айниң онинчи күни болса кафарәт күни болиду; у күн силәр үчүн муқәддәс жиғилиш күни болиду; шу күни нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән тутуп, Пәрвәрдиғарға

□ 23:11 «уни пулаңлатқан вақит болса шабатниң этиси болиду» — «өтүп кетиш» (биринчи айниң он төртинчи күни) һейтиниң этисидин башлап йәттә күнлүк «петир нан һейти» болиду. Йәһудий әнъәнилири бойичә бу йәттә күн ичидә кәлгән шабат күниниң иккинчи күни «дәсләпки һосул һейти» болиду. ■ 23:15 Қан. 16:9,10 □ 23:17 «булар ... дәсләпки һосул һәдийәси дәп һесаплиниду» — бу һосул болса, бугдай һосули еди. «Дәсләпки һосул һейти»дики һосул болса арпа һосули еди. ■ 23:22 Лав. 19:9; Қан. 24:19 □ 23:24 «канайлар» — яки «бурғилар» (қочқарниң мүңгүзлири). ■ 23:24 Чөл. 29:1

атап отта сунулидиган қурбанлиқни сунуңлар; □ ■ 28 У күндә һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар; чүнки у бир кафарәт күни болуп, шу күн өзүңлар үчүн Худайиңлар Пәрвәрдигар алдида кафарәт қилинишқа бекитилгәндур. 29 Һәр ким шу күни нәпсини тартмай өзини төвән тутмиса өз хәлқидин үзүп ташлиниду. 30 Кимдәким шу күндиму һәр қандақ бир иш қилса, Мән шу адәмни өз хәлқидин үзүп ташлаймән. 31 Шу күни һеч қандақ иш қилмаңлар; бу дәвирдин-дәвиргичә силәр үчүн қәйәрдә турсаңлар бир әбәдий бәлгүлимә болиду. 32 У күн силәр үчүн толук арам алидиған шабат күни болиду; нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән тутуңлар. Шу айнаң тоққузинчи күни гугумдин тартип әтиси гугумғичә шабат күнигә рияйә қилип арам елиңлар.

«Кәпиләр һейти»

33 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

34 Сән Исраилларға мундақ дегин: — Йәттинчи айнаң он бәшинчи күнидин башлап, йәттә күнгичә Пәрвәрдигарниң «кәпиләр һейти» болиду. □ ■ 35 Биринчи күндә муқәддәс жиғилиш болиду; һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар. 36 Йәттә күнгичә Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган қурбанлиқ сунуңлар; сәккизинчи күндә силәргә муқәддәс жиғилиш болиду; Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган қурбанлиқ сунуңлар. Бу өзи тәнтәнилик жиғилиш болғач, у күни һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар. ■

37 Силәр «муқәддәс сорунлар болсун» дәп жакалайдиған, йәни Пәрвәрдигар бекиткән һейтлар мана шулардур. Шу сорунларда силәр һәр қайси күнгә бекитилгини бойичә, Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган һәдийә-қурбанлиқ, йәни көйдүрмә қурбанлиқ, ашлиқ һәдийә, башқа һәр хил қурбанлиқлар вә шарап һәдийәләрни сунисиләр; 38 булардин башқа, Пәрвәрдигарниң шабат күнлирини тутисиләр вә Пәрвәрдигарға атап қалған һәдийәлириңларни берип, қәсәм қурбанлиқлириңларниң һәммисини ада қилип, ихтиярий қурбанлиқлириңларниң һәммисини сунисиләр.

39 Силәр әнди зиминдин һосул-мәһсулатлирини жиғип болуп, йәттинчи айнаң он бәшинчи күнидин башлап йәттә күн Пәрвәрдигарниң һейтини өткүзүңлар. Биринчи күни толук арам елиш болиду, сәккизинчи конидиму толук арам елиш болиду. □ 40 Биринчи күни силәр есил дәрәқләрдин шах-путақларни чатап, йәни хорма дәрәқлири билән қоюқ йопурмақлиқ дәрәқләрниң шахлирини кесип, ериқ бойидики сөгәт чивиклирини қирқип Худайиңлар Пәрвәрдигар алдида йәттә күнни шундақ шат-хурам өткүзисиләр. □ 41 Силәр һәр жили бу йәттә күнни Пәрвәрдигарға атиған бир һейт сүпитидә өткүзүңлар; дәвирдин-дәвиргичә бу силәр үчүн әбәдий бир бәлгүлимә болиду. Силәр һейтни йәттинчи айда өткүзүңлар.

42 Йәттә күнгичә кәпиләрдә туруңлар. Исраилда туғулғанларниң һәммиси кәпидә турсун. □ 43 Буниң билән Мән Исраилларни Мисир зиминидин чиқарғинимда, уларни кәпиләрдә турғузғинимни әвлатлириңлар билиду. Өзүм Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.

44 Шундақ қилип Муса Пәрвәрдигарниң бекиткән шу һейтлирини Исраилларға баян қилди.

24

«Чирақдан» вә «тәқдим нан ширәси тоғрисидики бәлгүлимиләр

1 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

□ 23:27 «кафарәт күни» — ибраний тилида «кафарәтләр күни». «нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән тутуп, ...» — ибраний тилида бирла сөз билән ипадилиниду. Йәһудий әнғәнилири бойичә бу ишлар роза тутушни өз ичигә алатти. 16:29-31ниму көрүң. ■ 23:27 Лав. 16:29,31; Чөл. 29:7 □ 23:34 «йәттинчи ай» — ибраний тилида «бу йәттинчи ай». ■ 23:34 Мис. 23:16; Чөл. 29:12; Қан. 16:15 ■ 23:36 Юһ. 7:37 □ 23:39 «һосул-мәһсулатлири» — мошу «һосул-мәһсулатлири» ашлиқлар һәм һәр хил мевә-чивә мәһсулатлирини өз ичигә алиду. □ 23:40 «есил дәрәқләрдин шах-путақларни чатап, ...» — ибраний тилида «есил дәрәқләрдин мевини чатап, ...». □ 23:42 «Йәттә күнгичә кәпиләрдә туруңлар, ...» — бу кәпиләр жуқуридики шах-чивиклардин ясилиши керәк.

² Исраилларға чирақ һемишә йениқ туруши үчүн зәйтундин соқуп чиқирилған сап майни саңа елип келишкә буйруғин. ³ һарун җамаәт чедириниң ичидә, һөкүм-гувалиқ сандуғиниң удулидики пәрдиниң сиртида һәр кечиси әтигәнғичә Пәрвәрдигарниң алдида чирақларни шундақ пәрләп турсун. Бу дәвирдин-дәвирғичә силәр үчүн әбәдий бир бәлгүлимә болиду.

□ ⁴ һарун һемишә Пәрвәрдигарниң алдида бу чирақларни пак чирақданниң үстигә тизип қойсун. □

⁵ Сән йәнә есил буғдай унидин он икки тоғачни әткин. һәр бир тоғач бир әфәһниң ондин иккисигә баравәр болсун. ⁶ Андин сән Пәрвәрдигарниң алдидики пак ширәниң үстигә алтидин икки қатар қилип тизғин. □ ⁷ һәр бир қатарниң үстигә сап мәстики қойғин; шуниң билән улар Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган һәдийә, әсләтмә нан болиду.

⁸ Буларни у Исраилларға вакалитән һәр бир шабат күни Пәрвәрдигарниң алдида тизсун; бу әбәдий бир әһдидур. ⁹ Нанлар һарун билән униң оғуллириға тәвә болиду; улар уларни муқәддәс җайда йесун; чүнки бу нәрсиләр Пәрвәрдигарға атап отта сунулған нәрсиләр ичидә «әң муқәддәсләрниң бири» дәп санилип, һарунға тәвә болиду; бу әбәдий бир бәлгүлимидур. ■

Худаниң намиға күпүрлүк қилиш гунайиниң җазаси

¹⁰ Аниси Исраилий, атиси Мисирлиқ бир оғул бар еди. У Исраилларниң арисига барди; у чедиргаһта бир Исраилий билән урушуп қалди. ¹¹ Улар соқушқанда Исраилий аялниң оғли күпүрлүк қилип, Пәрвәрдигарниң намини булғап қарғиди. Хәлиқ уни Мусаниң алдиға елип барди. У кишиниң анисиниң исми Шеломит болуп, у Дан қәбилисидин болған Дибриниң қизи еди. □ ¹² Шуниң билән улар Пәрвәрдигарниң һөкүм буйруғи чиққичә у кишини солап қойди. □

¹³ Андин Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

¹⁴ Қарғиғучини чедиргаһниң ташқириға елип чиқиңлар. Униң ейтқинини аңлиғанларниң һәммиси қоллирини униң бешиға қойсун, андин пүткүл җамаәт бир болуп уни чалма-кесәк қилсун.

¹⁵ һәмдә сән Исраилларға мундақ дегин: — Әгәр бирким өз Худасини һақарәтләп қарғиса өз гунайини тартиду. ¹⁶ Пәрвәрдигарниң намиға күпүрлүк қилған һәр қандақ киши өлүмгә мәһкүм қилинсун; пүткүл җамаәт чоқум бир болуп уни чалма-кесәк қилсун; мәйли у мусапир болсун яки йәрлик болсун, муқәддәс намға күпүрлүк қилса өлтүрүлсун. □

¹⁷ Әгәр бириси башқа бирисини уруп өлтүрсә, у өлүмгә мәһкүм қилинсун.

¹⁸ Бириси бир чарпайни өлтүрсә, униң үчүн һайванни төләп, җанға-җан төләп бәрсун.

¹⁹ Бирким өз хошнисини мәйип қилса, у өзигә қандақ қилған болса, униң өзигиму шундақ қилинсун. ²⁰ Бирәр әзаси сундуруветилгән болса, униңму сундурулсун; көзигә-көз, чишиға-чиш накар қилинсун; башқа кишини қандақ зәхимләндүргән болса уму һәм шундақ қилинсун. ■

²¹ Кимдәким бир чарпайни өлтүрсә, чарпай төләп бәрсун; адәмни уруп өлтүргән киши болса, өлүм җазасиға мәһкүм қилинсун.

²² Силәрдә бирла қанун болсун. мусапир яки йәрлик болсун, баравәр муамилә қилинсун; чүнки Мән Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.

□ **24:3** «һөкүм-гувалиқ сандуғи» — мошу йәрдә «һөкүм-гувалиқ» Худаниң Исраилға болған түп әмирлирини, шундақла униң Исраил билән болған әһдисини көрситиду; Худаниң муқәддәс маһийити вә характери шу әмирләрдә аян қилинғачқа, «һөкүм-гува» дәпму атилиду. Оқурмәнләргә аянки, шу әмирләр әһдә сандуғи ичидә сақлақлиқ таш тахтайлар үстидә пүтүклүк еди. Шуңа бәзидә сандуқ «һөкүм-гувалиқ сандуғи», ибадәт чедири болса, «һөкүм-гувалиқ чедири» дәп атилиду. □ **24:4** «пак чирақдан» — яки «сап алтун чирақдан». □ **24:6** «пак ширә» — яки «сап алтун ширә».

■ **24:9** Мис. 29:32; Лав. 8:31; 1Сам. 21:6; Мат. 12:4 □ **24:11** «муқәддәс нам» — мошу йәрдә ибраний тилида «муқәддәс нам» әмәс, пәқәт «Нам» дейилиду. Демәк, Пәрвәрдигарниң нами (16-айәтни көрүң). □ **24:12**

«...Пәрвәрдигарниң һөкүм буйруғи чиққичә,...» — ибраний тилида «...Пәрвәрдигарниң ағзига қарап, у һөкүм чиқарғичә,...». □ **24:16** «муқәддәс нам» — мошу йәрдә ибраний тилида пәқәт «Нам» дейилиду. ■ **24:20**

Мис. 21:24; Қан. 19:21; Мат. 5:38

23 Муса Исраилларға шуларни деди; шуниң билән улар шу қарғиғучини чедиргаһниң ташқириға елип чиқип, чалма-кесәк қилди. Шундақ қилип, Исраиллар Пәрвәрдигарниң Мусаға әмир қилғинидәк қилди.

25

Зиминниң «шабат жили»

1 Пәрвәрдигар Синай тегида Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 2 Сән Исраилларға мундақ дегин: — Мән силәргә беридиған зиминға киргиниңларда у зиминниң өзиму Пәрвәрдигарға атап бир шабат арамини алсун. ■ 3 Сән алтә жил етизиңни терип, алтә жил таллиқ бегиңни чатап, улардин һосулларни жиққин; 4 амма йәттинчи жили зиминниң өзи үчүн бир «шабатлиқ арам» болсун; у Пәрвәрдигарға аталған бир «шабат» һесаплиниду. Шу жили сән етизиңни теримайсән вә таллиғиңни чатимайсән. 5 Өзлүгидин үнүп чиққан һосулни ормайсән; вә чаталмиған таллириңниң үзүмлирини үзмәйсән; чүнки шу жил зимин арам алидиған жилдур.

6 Һалбуки, зимин шабат жилида чиқарған һосул һәммиңларға озук болиду, йәни өзүң үчүн, қул-дедиғиң үчүн, мәдиқариң үчүн вә сениңқидә туруватқан мусапир үчүн, шуниңдәк мал-варанлириң үчүн 7 Вә зиминиңдики явайи һайванлар үчүнму озук болиду; зиминниң һәммә һосули озук болиду. □

«Канай-бурға чалидиған жили», йәни «азатлиқ жили», «шатлиқ жили»

8 Шуниңдәк сән йәттә қетимлиқ шабат жилини, йәни йәттә һәссә йәттә жилини саниғин; йәттә шабат жил күнлири қириқ тоққуз жил болиду. 9 Шунчилик вақит өтүп, йәттинчи айда, айниң онинчи күни, кафарәт күнидә бурға челип садасини жуқури чиқирисиләр; кафарәт күниниң өзидә силәр пүткүл зиминиңларда бурғиниң садасини аңлитисиләр.

10 Шу әллигинчи жилини силәр муқәддәс дәп билип, пүткүл зиминда униңда барлиқ туруватқанларниң һәммисигә азатлиқни жақалишиңлар керәк. Шу жил силәргә «азатлиқ жили» болиду, һәр бириңлар өз йәр-мүлүклириңларға қайтисиләр, һәр бириңлар өз аилә-жәмәтиңларға қайтип барисиләр. □ 11 Бу әллигинчи жили силәргә бир азатлиқ жили болсун; у жили һеч немә теримайсиләр, өзлүгидин үнүп чиққан һосулниму ормайсиләр вә чаталмиған таллириңларниң үзүмлириниму жиғмайсиләр. 12 Чүнки бу азатлиқ жили болуп, силәргә муқәддәс һесаплансун; униң һосулини болса, етиз-далилардин тепип һәммиңлар йәйсиләр. □

Йәр-мүлүкләрниң яндурулуши

13 Азатлиқ жили араңлардики һәр бир адәм өз йәр-мүлкигә қайтсун. 14 Силәр хошнаңларға бир немә сетип бәрсәңлар, яки хошнаңлардин бир немә сетивалсаңлар, бир-бириңларни бозәк қилмаңлар. □ 15 Хошнаңдин йәрни сетивалсаң, ундақта «азатлиқ жили»дин кейин өткән жилларниң санини һесаплап униңдин сетивелишиң керәк; уму қалған жилларниң саниға қарап, йәрниң кейинки һосуллириға асасән саңа сетип бәрсун. 16 «Азатлиқ жили»ғичә

■ 25:2 Мис. 23:10 □ 25:7 «... зиминиңдики явайи һайванлар үчүнму озук болиду; зиминниң һәммә һосули озук болиду» — демәк, (1) етиз-таллиқниң егиси өз йеридин өзлүгидин үнүп чиққан «тәбийи һосул»ни оғақ вә пичақ билән һәргиз алмаслиғи керәк; (2) барлиқ хәлиқ шу «тәбийи һосул»дин, шундақла һәр хил дәрәқләрниң мевисини вә зиминдики башқа тәбийи озуклуқни (кимниң йеридә болушидин қәтғийнәзәр) халиғанчә қол билән үзсә болатти; (3) һәтта зиминдики явайи һайванларму униңдин бәһримән болушқа болатти; шуниң үчүн етиз әтрапидики чит-қашаларни ечип бериши керәк еди. □ 25:10 «Азатлиқ жили» — әслидә ибраний тилида «бурға (челиш) жили» дәп атилатти. Кейин, униң чүшәнчиси тезла «азатлиқ жили», «шатлиқ жили» дегәнгә өзгәрди. □ 25:12 «шабат жили» — бу иш тоғрисидики бәлгүлимиләрни, 5-7-айәтләрдин вә изаһатлиридин көрүң. □ 25:14 «Силәр хошнаңларға бир немә сетип бәрсәңлар, яки хошнаңлардин бир немә сетивалсаңлар» — бу әйәттики «бир немә» шүбһисизки йәр-зиминларни яки егиликни көрситиду (13-айәтни көрүң).

болған жиллар көпрәк болса, баһасини шуниңға мувапиқ жуқури көтирисән; қалған жиллар азрак болса, баһасини шуниңға мувапиқ кемәйтсун. Чүнки қалған жилларниң һосуллири қанчә болса, у шу бойичә саңа сетип бериду. ¹⁷ Силәр бир-бириңларни бозәк қилмаңлар, бәлки Худайиңлардин қорқуңлар; чүнки Мән болсам Худайиңлар Пәрвәрдиғардурмән.

¹⁸ Силәр Мениң бәлгүлимилиримни тутуп, һөкүмлиримдә туруп, шуларға әмәл қилиңлар; силәр шундақ қилсаңлар, зиминиңларда теч-аман турисиләр. ¹⁹ Шунинң билән зимин силәргә өз мевисини бериду, силәр тойғидәк йәп, униңда теч-аман турисиләр.

²⁰ Әгәр силәр: — Мана, бизгә терип һосулни жиғишқа ижазәт берилмисә, йәттинчи жили немә йәймиз, дәп сорисаңлар, ²¹ силәргә мәлум болсунки, алтинчи жилида үч жилниң һосулини бәрсун дәп, Мән үстүңларға бәрикетимни «чүш» дәп буйруймән. ²² Вә шундақ болидуки, силәр сәккизинчи жили терийсиләр, амма тоққузинчи жилиғичә ешип қалған кона һосулдин техичә йәйсиләр; шу тоққузинчи жилиғичә силәр кона ашлиқтин йәйсиләр.

²³ Йәр-зимин сетилса, мәңгүлүк сетилмисун, чүнки зиминниң өзи Мениңкидур, силәр болсаңлар Мениң йенимдики мусапир вә мейман, халас. ²⁴ Силәр егә болидиған пүткүл зиминда йәр-зиминниң егилиригә уни «қайтурувелиш һоқуқи»ни яритип беришиңлар керәк. ²⁵ Әгәр қериндашлириңлардин бири кәмбәғәллишип, өз мирас йерини сетивәткән болса, униң йеқин туққини, йәни «һәмжәмәт шапаәтчи»си келип өз қериндиши сатқан йәрни қайтуруп сетивалсун. □ ²⁶ Әгәр униң һеч шапаәтчи туққини болмиса, лекин у яндурувелишқа керәклик пулни тапалиса, □ ²⁷ Ундақта сатқиниға қанчә жил болғанлиғини һесаплап, *азадлиқ жилиғичә* қалған жиллар үчүн сетивалған кишигә мувапиқ пул берип, өз йеригә қайтсун. ²⁸ Лекин әгәр у яндурувелишқа керәклик пулни тапалмиса, өзи сетип бәргән йәр азатлиқ жилиғичә алғучиниң қолида турсун; азатлиқ жили кәлгәндә йәр йәр сетивалғучиниң қолидин чиқсун, өз егиси өз йәр-мүлкигә қайтсун.

Сетип бәргән өйләр тоғрилиқ

²⁹ Әгәр бириси сепиллиқ шәһәрниң ичидики бир туралғу өйни сатқан болса, сетип бир жил ичидә уни яндурувелиш һоқуқи бардур. Толуқ бир жил түгәп болғичә, яндурувелиш һоқуқи бардур. ³⁰ Лекин пүтүн жил ичидә яндурувелинмиса, сепиллиқ шәһәрниң ичидики бу өй нәсилдин-нәсилгә алған кишиниң қолида болуп, азатлиқ жили кәлсиму яндурулмас.

³¹ Лекин сепилсиз кәнтләрниң өйлири болса зиминниң етизлиридәк һесаплиниду; уларни яндуруп сетивалғили болиду; азатлиқ жили кәлгәндә әсли егисиниң қолиға яндурулиду.

³² Лекин Лавий шәһәрлиридә болса, Лавийлар өз мираси болған шәһәрләрдики өйлирини халиса һәр қачан қайтурувелиш һоқуқи бардур. □ ³³ Лавийлардин бири өйлирини, йәни өз мираси болған шәһәрдики бир өйни қайтурувелиш һоқуқи бар болсиму, *лекин қайтуруп алмиған болса*, ундақ әһвалда у азатлиқ жили кәлгәндә яндурулиду; чүнки Лавий шәһәрлириниң өйлири болса Лавийларниң Исраилларниң арисидики мираси болиду. □

³⁴ Шундақ һәм буларниң шәһәрлириниң чөрисидики етиз-йәрлири болса, уларниң әбәдий мираси болғачқа, сетилса болмайду. □

□ **25:25** «һәмжәмәт шапаәтчи» — мошу сөз ибраний тилидики «гоел»ниң тәржимисидур. Тәвраттики нурғун йәрләрдә бу сөз тепилиду (мәсилән, «Аюп» 19:25ни вә изаһатни көрүң). Бәзидә «һәмжәмәт кутқузғучи» дәп тәржимә қилиниду. Бу сөз умумән бирисиниң мәлум аваричиликкә учриғинида, униңға туққанчилиқ (һәмжәмәтлик) қилип уни кутқузғучи үчүн бәдәл төләйдиған кутқузғучи туққинини билдуриду. □ **25:26** «лекин у яндурувелишқа керәклик пулни тапалиса» — ибраний тилида «у» «униң қоли» дегән сөз билән ипадилиниду. □ **25:32** «Лавийларниң шәһәрлири» — Исраил ичидә Лавийларға алаһидә хас болған 48 шәһәр бар еди («Чөл.» 35-бап, «Йәшуа» 21-бапни көрүң). □ **25:33** «Лавийлардин бири өйлирини... қайтурувелиш һоқуқи бар болсиму,... у азатлиқ жили кәлгәндә яндурулиду» — яки «Әгәр Лавийлардин бири башқа бирисидин (йәни башқа бир Лавий адәмдин) өз мираси болған шәһәрлиридә бир өйни сетивалсиму, азатлиқ жили кәлгәндә яндурулиду». Бу әйтниң йәнә бәзи башқа тәржимилири яки шәрһлири учриши мүмкин. □ **25:34** «... буларниң шәһәрлириниң чөрисидики етиз-йәрлири ... сетилса болмайду» — бу етизлар уларниң хусусий тәәлуқати әмәс, бәлки уларниң «коллектип» тәәлуғи еди.

Қаризлар вә қуллар тоғрилиқ бәлгүлимиләр

³⁵ Саңа хошна болған, қериндашлириңлардин бири кәмбәғәллишип, өз женини бақалмай қалса, сән уни мусапир яки яқа жутлуқ меһмандәк йениңда турғузуп, униңдин хәвәр алғин.

³⁶ Сән униңдин өсүм вә яки пайда алмиғин; сән Худайиңдин қорқуп, қериндишиңни қешинда турушқа қойғин. ■ ³⁷ Пулуңни униңға өсүмгә бәрмә, ашлиғиңниму пайда елиш мәхситидә униңға өтнә бәрмигин.

³⁸ Худайиңлар болушқа, Қанаан зиминини силәргә беришкә силәрни Мисир зиминидин чиқирип кәлгән Худайиңлар Пәрвәрдигар Өзүмдурмән.

³⁹ Әгәр саңа хошна болған қериндишиң кәмбәғәллишип, өзини саңа сатса, уни қулдәк қуллуқ хизмитигә салмиғин; ■ ⁴⁰ бәлки у қешинда мәдикар яки мусапирдәк турсун; азатлиқ жилиғичә сениң хизмитиңдә болсун; ⁴¹ андин азат болуп өзи билән балилири қешиндин чиқип, өз жәмәтигә йенип берип, ата-бовилириниң йәр-мүлкигә қайтсун. □ ⁴² Чүнки улар Мән Өзүм Мисир зиминидин чиқирип елип кәлгән қул-бәндилирим болғачқа, уларни қулдәк сетишкә йол қоймаңлар. ⁴³ Сән уларға қаттиқ қоллуқ билән ғожилиқ қилмайсән, бәлки Худайиңдин қорққин.■

⁴⁴ Лекин өзүңгә қул яки дедәк алмақчи болсаң, уларни әтраптики ят әлләрдин шундақ қул я дедәк сетивалсаң болиду. ⁴⁵ Булардин башқа, араңларда олтирақлашқан мусапирларниң пәрзәнтлирини вә шуларниң жәмәтидин, йәни силәр билән биллә туруватқан, зиминиңларда туғулғанлардин қуллар сетивалсаңлар болиду; шуниң билән улар силәрниң мүлкүңлар болуп қалиду. ⁴⁶ Силәр мошуларни өзүңлардин кейинки балилириңларға мирас қилип, уларға мүлкү болушқа қалдурсаңлар болиду; мошуларни әбәткичә қул қилсаңлар болиду; лекин өз қериндашлириңлар болған Исраиллар арисидә болса, бир-бириңларға қаттиқ қоллуқ билән ғожилиқ қилмаслиғиңлар керәк.

⁴⁷ Әгәр араңларда олтиришлиқ бир мусапир яки яқа жутлуқ бейиған вә униңға хошна қериндишиң кәмбәғәллишип, өзини шу хошна мусапирға вә яки шу мусапирниң мәлум бир әвладиға сатса, ⁴⁸ у сетилғандин кейин униңда пул төләп һөрлүккә чиқиш һоқуқи қалиду; униң ака-укилириниң һәр қайсиси уни һөрлүккә сетивалса болиду. ⁴⁹ Шуниндәк униң тағиси яки тағисиниң оғли вә яки жәмәтидин болған һәр қайси йеқин туққини уни һөрлүккә сетивалса болиду; яки өзиниң қурби йәтсә, пул берип өз-өзини һөрлүккә сетивалса болиду. □ ⁵⁰ Уни сетивалидиған киши униң ғожиси билән гәплишип сетилған жилдин тартип азатлиқ жилиғичә қанчилик болғанлиғини һесаплап, сетивелиш баһасини жилларниң саниға қарап һесаплисун; һөрлүк пули һесаплашта қулниң ғожисига ишләшкә керәк болған қалған күнлириниң һәққи «мәдикарниң ишлигән күнлири»дәк һесаплансун. □

⁵¹ Азатлиқ жилиға йәнә хелә жиллар болса, шуни һесаплап, сетилған пулниң нисбити бойичә һөрлүк пулини һесаплап бәрсун; ⁵² әгәр азатлиқ жилиға аз жиллар қалған болса, уни һесап қилип, қалған қуллуқ жилириға мувапиқ пулни яндуруп бәрсун.

⁵³ Болмиса, қул шу ғожисиниң йенидә жилиқ мәдикардәк туруши керәк; униң ғожиси сениң көз алдиңда униңға қаттиқ қоллуқ билән ғожилиқ қилмисун.□

⁵⁴ Әгәр қул жуқуриқи йоллар билән һөрлүккә чиқалмиса, азатлиқ жили кәлгәндә қоюп берилсун — у балилири билән қошулуп азат болиду. ⁵⁵ Чүнки Исраилларниң өзи Маңа

■ **25:36** Мис. 22:25; Қан. 23:18; Пәнд. 28:8; Әз. 18:8; 22:12 ■ **25:39** Мис. 21:2; Қан. 15:12; Йәр. 34:14

□ **25:41** «андин қул азат болуп өзи билән балилири ... ата-бовилириниң йәр-мүлкигә қайтсун» — «Мис.» 21:2-6-айәтләрдә берилгән бәлгүлимиләр бойичә ибраний қул алтә жил ишләп болғандин кейин азатлиққа қоюп берилиши керәк. Лекин «азатлиқ жили» униң ишләшкә керәк болған алтә жил тошмайла кәлсә, шу жили у айлиси билән азатлиққа чиқиду. ■ **25:43** Әф. 6:9; Кол. 4:1 □ **25:49** «...өзиниң қурби йәтсә, пул берип өз-өзини һөрлүккә сетивалса болиду» — демәк, ғожайини ят әллик болса, «Мис.» 21:2-6-айәтләрдәки «қул алтә жил ишләп андин азат болиду» дегән бәлгүлимә инавәтлик болмайду. □ **25:50** «... қалған күнлириниң һәққи «мәдикарниң ишлигән күнлири»дәк һесаплансун» — демәк, қалған жилларға мәдикарниң иш һәққи өлчими бойичә пул һесаплап төлиши керәк. □ **25:53**

«... униң ғожиси сениң көз алдиңда униңға қаттиқ қоллуқ билән ғожилиқ қилмисун» — демәк, Йәһудийлардин бири яқа жутлуқ бир ғожайинниң қол астида қул болуп ишлисә, хошна болған Йәһудий қериндашлири униң халиға йетип, униңдин хәвәр елиши керәк.

кул-бэндилердур; улар Мән Өзүм Мисир зиминидин чиқирип кэлгән кул-бэндилимдур. Худайиңлар Пәрвәрдигар Өзүмдурмән.

26

Худага итаәтмән болушиң бәхит-бәрикити, итаәтсизлик кәлтүридиган балаю-апәтләр

¹ Силәр өзүңлар үчүн һеч қандақ бут ясимаңлар яки өзүңларға һеч ойма мәбуд яки һәйкәлтүврүкни турғузмаңлар яки уларға баш урушқа оюлған нәқишлик ташларни зиминиңларда һәргиз тиклимәңлар; чүнки Өзүм Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. ■ ² Мениң шабат күнлиримни тутуп, муқәддәс жайимға ихласмән болуңлар. Мән Пәрвәрдигардурмән. ■

³ Эгәр силәр мениң бәлгүлимилиримдә меңип, әмирлиримни тутуп уларға әмәл қилсаңлар, ■ ⁴ Мән йериңларниң өз һосулини берип турушиға, даладики дәрәқләрниң мевисини чиқиришиға вақтида ямғурлириңларни яғдуруп туримән. ⁵ Шуниң билән хаман тепиш вақти үзүм жиғиш пәслигичә болиду, үзүм жиғиш вақти терилғу вақтигичә болиду; силәр нениңларни тоюңгичә йәп, өз зиминиңларда теч-аман турисиләр. ■ ⁶ Мән зиминға арам-течлик ата қилимән, шуниң билән һеч ким силәрни қорқиталмайду, арамхуда йетип ухлайсиләр; вәһший һайванларни зиминдин йоқитимән, қиличму зиминиңлардин өтмәйду; ■ ⁷ силәр дүшмәнлириңларни қоғлайсиләр, улар алдиңларда қиличлинип жиқилиду. ⁸ Силәрдин бәш киши йүз кишини қоғлайду, йүз киши он миңни қачуриду; дүшмәнлириңлар болса алдиңларда қиличлинип жиқилиду. ■ ⁹ Мән силәргә йүзүмни қаритип, силәрни пәрзәнт көргүзүп көпәйтимән, силәр билән бағлиған әһдәмни мәзмут турғузимән. ¹⁰ Силәр техичә узун сақланған кона ашлиқни йәватқиниңларда, йеңи ашлиқ чиқиду; йеңиси вәжидин конисини чиқириветисиләр. ¹¹ Мән Өз маканимни араңларда турғузимән вә қәлбим силәрдин нәпрәтләнмәйду. ■ ¹² Мән араңларда меңип силәрниң Худайиңлар болимән вә силәр Мениң хәлқим болисиләр.

¹³ Мән силәрни Мисирда уларниң қуллири болуштин һәр қилишқа шу зиминидин чиқарған Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән; Мән боюнтуруғуңларниң асарәтлирини сундуруп, қәддиңларни тик қилип маңғуздум.

¹⁴ һалбуки, эгәр силәр Маңа қулақ салмай, бу әмирләрниң һәммисигә әмәл қилмай, ■ ¹⁵ бәлгүлимилиримни ташлап, қәлбиңлардин һөкүмлиримни яман көрүп, барлиқ әмирлиримни тутмай, әһдәмни бузсаңлар, ¹⁶ Мәнму бешиңларға шу ишларни чүшүримәнки, — Мән силәргә вәһимә селип, көзүңларни қор қилидиған, жениңларни зәйпләштүридиған сил-ваба кесили, кезик кесилини бешиңларға чүшүримән. Силәр уруғуңларни бекар чечип-терийсиләр, чүнки дүшмәнлириңлар уни йәп кетиду.

¹⁷ Мән йүзүмни силәргә қарши қилимән, шуниң билән силәр дүшмәнлириңлардин урулуп қачидиған болисиләр; силәрни өч көргүчиләр үстүңлардин һөкүмранлиқ қилиду; һеч ким силәрни қоғлимисиму, қачисиләр. ■

¹⁸ Булардин һеч ибрәт алмай, бәлки Маңа йәнә қулақ салмисаңлар, Мән гуналириңлар түпәйлидин силәргә болған жазани йәттә һәссә еғирлитимән, ¹⁹ күч-һәйвәңлардин болған һакавурлуғиңларни сундуримән; асминиңларни төмүрдәк қилип, йериңларни мистәк қиливетимән; □ ²⁰ әжир-жапайиңлар бекарға кетиду, йериңлар һосул бәрмәйду, даладики дәрәқләргә мевә чүшмәйду.

²¹ Эгәр йәнила Мән билән қарши маңсаңлар, шундақла Маңа қулақ салмисаңлар, Мән гуналириңларға лайиқ бешиңларға чүшидиған ваба-күлпәтләрни йәнә йәттә һәссә еғирлитимән. ²² Араңларға силәрни балилириңлардин жүда қилидиған, чарпайлириңларни

■ **26:1** Мис. 20:4; Қан. 5:8; 16:22; зәб. 96:7 ■ **26:2** Лав. 19:30 ■ **26:3** Қан. 28 ■ **26:5** Лав. 25:19 ■ **26:6** Аюп 11:18,19 ■ **26:8** Йә. 23:10 ■ **26:11** Эз. 37:26; 2Кор. 6:16 ■ **26:14** Қан. 28:15; Жиг. 2:17; Мал. 2:2 ■ **26:17** Пәнд. 28:1 □ **26:19** «... асминиңларни төмүрдәк қилип, йериңларни мистәк қиливетимән» — демәк, асмандин һөл-йеғин чүшмәйду һәмдә бәлким уларниң дуалири асмандин жуқуриға өтмәйду, йәр сусиз болуп интайин қаттиклишип болиду.

■ **26:1** Мис. 20:4; Қан. 5:8; 16:22; зәб. 96:7 ■ **26:2** Лав. 19:30 ■ **26:3** Қан. 28 ■ **26:5** Лав. 25:19 ■ **26:6** Аюп 11:18,19 ■ **26:8** Йә. 23:10 ■ **26:11** Эз. 37:26; 2Кор. 6:16 ■ **26:14** Қан. 28:15; Жиг. 2:17; Мал. 2:2 ■ **26:17** Пәнд. 28:1 □ **26:19** «... асминиңларни төмүрдәк қилип, йериңларни мистәк қиливетимән» — демәк, асмандин һөл-йеғин чүшмәйду һәмдә бәлким уларниң дуалири асмандин жуқуриға өтмәйду, йәр сусиз болуп интайин қаттиклишип болиду.

йоқитидиган, силәрни азлитидиган явайи һайванларни әвәтимән; йол-кочириңлар адәмзатсиз чөлдәк болуп қалиду. ²³ Силәр бу ишлар арқилиқ ибрәт-тәрбийә алмай, бәлки йәнила Маңа қарши маңсаңлар, ²⁴ Мәнму силәргә қарши меңип, гунайиңлар түпәйлидин болған жазани йәнә йәттә һәссә еғирлитип, Мән Өзүм силәрни уримән; ■ ²⁵ үстүңларға әһдәмни бузғанлиқниң интиқамини алидиған қилич чүшүримән; шуниң билән силәр шәһәрләргә жиғиливалисиләр, Мән араңларға ваба чүшүримән; шуниң билән силәр дүшмәнләрниң қолиға чүшисиләр. ²⁶ Силәргә йөләнчүк болған ашлиқни қурутиветимән; он аял бир болуп бир тонурда нан йеқип, нанларни силәргә таразида тартип бериду, амма буни йегиниңлар билән тоймайсиләр. □

²⁷ Әгәр булардин һеч ибрәт алмай, маңа кулақ салмисаңлар, бәлки маңа қарши маңсаңлар, ²⁸ Мәнму қәһр билән силәргә қарши маңимән; Мән, йәни Мән Өзүм гуналириңлар түпәйлидин жаза-тәрбийини йәнә йәттә һәссә еғирлитип чүшүримән. ²⁹ Шуниң билән силәр оғуллириңларниң гөши вә қизлириңларниң гөшини йәйсиләр; ■ ³⁰ шундақла Мән қурбанлиқ «жуқури жай»лириңларни вәйран қилип, «күн түврүк»лириңларни сундуруп, өлүклириңларни сунуқ бутлириңларниң үстигә ташливетимән; Мениң қәлбим силәрдин нәпрәтлиниду. □ ■ ³¹ Мән шәһәрлириңларни вәйран қилип, муқәддәс жайлириңларни харап қилип, қурбанлиғиңларниң хушбуйлирини йәнә пуримаймән; ³² зиминни һалакәткә елип баримән; униңда олтирақлашқан дүшмәнлириңлар бу әһвалға һәйрануһәс қалиду. ³³ Силәрни әлләрниң арисифа таритип, кәйниңлардин қилични суғуруп қоғлаймән; шуниң билән зиминиңлар вәйран болуп шәһәрлириңлар харап қилиниду. ³⁴ У вақитта, силәр дүшмәнлириңларниң зиминида туруватқиниңларда, зимин вәйранә болған барлиқ күнләрдә, зимин өз шабат күнлиридин сөйүниду; у заманда зимин дәрвәқә арам елип өз шабатлиридин сөйүниду. ■ ³⁵ Өзи вәйранә болуп турған барлиқ күнлиридә у арам алиду, йәни силәр униңда туруватқан вақиттики шабат күнлириңларда һеч алмиған арамни әнди алиду.

³⁶ Араңлардин қутулуп қалғанлар болса, улар дүшмәнләрниң зиминлирида турғинида көңүллиригә жүрәкзадилиқ салимән, шуниң билән улар чүшкән бир йопурмақниң шәписини аңлиса қиличтин қачқандәк қачиду; һеч ким қоғлимисиму жиқилип чүшиду. ³⁷ Гәрчә һеч ким уларни қоғлимисиму, дәрвәқә қиличтин жиқитилғандәк улар бир-бириниң үстигә путлишип жиқилиду; силәрдә дүшмәнлириңларға қарши турғидәк күч қалмайду. ³⁸ Әлләрниң арисидә һалак болисиләр, дүшмәнлириңларниң зимини силәрни йәп кетиду. ³⁹ Араңлардин қутулуп қалғанлири болса өз рәзиллиги түпәйлидин дүшмәнлириңларниң зиминида зәйплишиду; вә ата-бовилириниң рәзиллигидиму жүрүп, шулар зәйпләшкәндәк уларму зәйплишиду. □

Гуналарни иқрар қилип нијат тешиш

⁴⁰ Һалбуки, улар өзи қилған рәзиллиги билән ата-бовилириниң садир қилған рәзиллигини, Маңа йүз өрүп асийлиқ қилғинини, шундақла уларниң Маңа қарши туруп маңғинини

■ **26:24** 2Сам. 22:27; Зәб. 17:27-28 □ **26:26** «силәргә йөләнчүк болған ашлиқни қурутиветимән; ...» — сөзмүсөз тәржимә қилғанда «Мән силәрниң «нан һаса»ларни сундуриватқинимдә, ...». «Йөләнчүк» дегән сөз ибраний тилида адәттә «таяқ» яки «һаса»ни билдүриду. Мүмкинчилиги барки, қедимки заманларда Йәһудий хәлқи өз нанлирини бир таяқта (зихқа өткүзгәндәк) көтирип маңатти. Умумән, мәнаси бизниң тәржимә қилғинимиздәк болса керәк. ■ **26:29** Қан. 28:53; 2Пад. 6:28; Жиг. 4:10 □ **26:30** «жуқури жайлар» — Исраил вә Йәһуда узундин бери тағ чоққилири қатарлиқ жайларда һәр хил бутларға чоқунуп, һәтта әшу жайларда «инсан қурбанлиқ»ларни қилип кәлгән («әз.» 16:21, 20:28 қатарлиқларни көрүң). ««күн түврүк»лириңларни» — «күн түврүк»ләр бәлким күнгә чоқунушқа мунасивәтлик бут-һәйкәлләр болуши мүмкин. Башқа бир хил тәржимиси: — «исриқданлириңларни». ■ **26:30** 2Тар. 34:7 ■ **26:34** Лав. 25:2 □ **26:39** «ата-бовилириниң рәзиллигидиму жүрүп, шулар зәйпләшкәндәк уларму зәйплишиду» — яки «өзлиридики, шундақла ата-бовилириниң рәзиллигидә жүрүп зәйплишиду».

бойниға алиду, □ ⁴¹ шуниңдәк Мениң уларға қарши маңғинимға, шуниңдәк уларни дүшмәнлириниң қолиға тапшурғинимға иқрар болиду. Шуңа әгәр у вақитта уларниң хәтнәсиз көңли төвән қилинип, өз қәбиһлигиниң жазасини қобул қилса, ⁴² ундақта Мән Яқуп билән бағлиған әһдәмни яд қилип, Исһақ билән бағлиған әһдәмниму вә Ибраһим билән бағлиған әһдәмниму есимгә кәлтүримән, зиминниму яд қилимән. ⁴³ Чүнки зимин улардин ташлинип, уларсиз болуп харабә турған вақитта, шабат күнлиридин сөйүниду; улар болса өз қәбиһлигиниң жазасини қобул қилиду; сәвәви дәл шуки, улар Мениң һөкүмлиримни ташлиди, бәлгүлимилиримни қәлбидин яман көргән еди.

⁴⁴ Һалбуки, шундақ болсиму, улар өз дүшмәнлириниң зиминида турғинида Мән уларни ташлимаймән яки уларға өчлүк қилмаймән, шуниңдәк улар билән бағлиған әһдәмни бузмаймән, уларни йоқатмаймән; чүнки Мән Өзүм уларниң Худаси Пәрвәрдиғардурмән.

■ ⁴⁵ Мән бәлки уларни дәп, уларниң Худаси болушқа әлләрниң көзи алдида Мисир зиминидин чиқирип кәлгән ата-бовилири билән бағлашқан әһдәмни есимдә тутимән. Мән Пәрвәрдиғардурмән.

Хуласә

⁴⁶ Пәрвәрдиғар Мусани васитә қилип, Синай теғида өзи билән Исраилларниң оттурисида бекиткән һөкүмләр, бәлгүлимиләр вә қанунлар мана шулар еди.

27

Қошумчә қисим — Қәсәм билән Худаға аталған кишиләр тоғрилиқ

¹ Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

² Сән Исраилларға мундақ дегин: — Әгәр бириси пәвқулғаддә бир қәсәм қилип мәлум кишиниң женини Пәрвәрдиғарға атиған болса, ундақта шу кишигә сән бекиткән жениниң қиммитиниң нәрхи төвәндикидәк болиду; □ ³ Йеши жигирмә билән атмишниң арилиғида болған әр киши болса, сән тохтитидиған қиммити муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойчә болсун; униң қиммити әллик шәкәл күмүчкә тохтитилсун. □ ⁴ Аял киши болса, араңларда тохтитилған қиммити оттуз шәкәл болсун. ⁵ Әгәр йеши бәш билән жигирминиң арилиғида болса, әркәк үчүн тохтитилидиған қиммити жигирмә шәкәл болуп, аял киши үчүн он шәкәл болсун. ⁶ Әгәр йеши бир ай билән бәш яшниң арилиғида болса, тохтитилидиған қиммити оғул бала үчүн бәш шәкәл, қиз бала үчүн үч шәкәл күмүч болсун. ⁷ Әгәр атмиш я униңдин чоңрақ яштики киши болса, тохтитилидиған қиммити әр киши үчүн он бәш шәкәл, хотун киши үчүн он шәкәл болсун.

⁸ Әгәр бириси тохтитилған қиммитини төләшкә қурби йәтмисә, у өзини каһинниң алдида тәқ қилсун; каһин униң қиммитини бекитсун. Каһин қәсәм қилғучиниң әһвалиға қарап униң қиммитини тохтитип бәрсун.

Қошумчә қисим — қәсәм үчүн Худаға аталған һайванлар тоғрилиқ

□ **26:40** «... Маңа қарши туруп маңғинини бойниға алиду» — шу әйәтниң қизиқ бир йери шуки, униңда ениқ һалда хәлиқниң бирла чоң рәзиллиги, бирла чоң асийлиғи көрситилгәндәк туриду. Қайси «бирла гуна» десәк, жавап шүбһисизки, Инжилда тепилиду — у болсиму, өз Қутқуғучи-Мәсиһини рәт қилиштин ибарәт. ■ **26:44** Қан. 4:31; Рим. 11:1,26 □ **27:2** «сән бекиткән жениниң қиммитиниң нәрхи төвәндикидәк болиду» — шүбһисизки, мошу йәрдә «сән» баш каһин яки бу ишқа мәсәул болған каһинни көрситиду. □ **27:3** «муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги» — шүбһисизки, пүткүл әл үчүн өзгәрмәс өлчәм болсун дәп муқәддәс жайда сақлақлиқ, муқим бекитилгән бир нәччә хил өлчәмләрдин бири болуши керәк. «Шәкәл» күмүчниң (яки алтунниң) өлчими болуп, адәттә 11.4 грам әтрапида болуши мүмкин. «... Униң қиммити әллик шәкәл күмүчкә тохтитилсун» — ибраний тилида «сән... униң қиммитини тохтитип бәргин» дейлиду. Биз уни «...униң қиммити ... тохтитилсун» дәп мәжһул шәкилдә алдуқ. Кейинки әйәтләрдиму биз шу ибарини «мәжһул шәкил»дә ипадиллидуқ.

⁹ Эгәр бириси *қасам қилип* Пәрвәрдигарға қурбанлиқ болушқа лайиқ болидиған бир һайванни униңға атиған болса, ундақта шундақ һайванлар Пәрвәрдигарға атап мутләқ муқәддәс саналсун; □ ¹⁰ һайван начар болса униң орниға яхшини яки яхшиниң орниға начирини тегишишкә яки орниға башқисини алмаштурушқа һәргиз болмайду. Мабада атиғучи у һайванниң орниға йәнә бир һайванни йәңгүшлимәкчи болса, Авалқиси билән орниға әкәлгининиң һәр иккиси муқәддәс саналсун. ¹¹ Эгәр һайван Пәрвәрдигарға аталған қурбанлиққа лайиқ болмайдиган бир «напак» һайван болса, ундақта у һайванни каһинниң алдиға елип кәлсун; ¹² андин каһин өзи униң яхши-яманлиғиға қарап қиммитини тохтатсун; каһин қиммитини қанчә тохтатқан болса шундақ болсун. ¹³ Эгәр егиси пул төләп һайванни қайтурувлмақчи болса, тохтитилған қиммитигә йәнә униң бәштин бирини қошуп бәрсун.

Қасам үчүн Худаға аталған өйләр тоғрилиқ

¹⁴ Эгәр бириси Пәрвәрдигарға муқәддәс болсун дәп өйини униңға атап муқәддәс қилса, каһин униң яхши-яманлиғиға қарап қиммитини тохтатсун; каһин униң қиммитини қанчә тохтатқан болса, шу қиммити инавәтлик болиду. ¹⁵ Кейин эгәр өйни атиғучи киши уни қайтурувалмақчи болса, у тохтитилған қиммитигә униң бәштин бирини қошуп бәрсун; андин өй йәнә униң болиду.

Қасам үчүн Худаға аталған йәр-етизлар тоғрилиқ

¹⁶ Эгәр бириси өз мал-мүлки болған етизлиқниң бир қисмини Пәрвәрдигарға атап муқәддәс қилса, қиммити униңға қанчилик урук терилидиғанлиғиға қарап тохтитилсун; бир хомир арпа уруғи кетидиған йәр болса, қиммити әлик шәкәл көмүшкә тохтитилсун. □ ¹⁷ Эгәр бириси «азатлиқ жили»дин тартип өз етизлиғини муқәддәс қилса, сән қанчә тохтатсаң шу болсун. □ ¹⁸ Лекин эгәр бириси «азатлиқ жили»дин кейин өз етизлиғини муқәддәс қилған болса, каһин келидиған азатлиқ жилиғичә қанчилик жиллар қалғанлиғини һесаплап қиммитини тохтатсун. Өтүп кәткән жилларға қарап толук баһадин мувапиқ пул кемәйтилсун. ¹⁹ Эгәр бириси өз етизлиғини муқәддәс қилғандин кейин пул төләп уни қайтурувалмақчи болса, у сән тохтатқан қиммитигә йәнә униң бәштин бирини қошуп бәрсун; шуниң билән етизлиқ униң өз қолиға қайтиду. ²⁰ Эгәр у пул берип етизлиқни қайтурувалмиған болса яки башқа бирисигә сетип бәргән болса, кейин шу етизлиқни қайтурувелишқа болмайду, □ ²¹ Бәлки азатлиқ жили кәлгәндә етизлиқ «егисигә қайтурулидиғанда» у мутләқ беғишланған йәргә охшаш, Пәрвәрдигарға атап муқәддәс қилинип, мирас һоқуқи каһинға өтиду. □

□ **27:9** «Пәрвәрдигарға атап мутләқ муқәддәс саналсун» — демәк, қурбанлиқларға лайиқ болған һайванлар қасам билән Худаға аталған болса, кейин уларни пул төләп қайтувелишқа һеч болмайду. У яки қурбанлиқ болиду яки Худаға вакалитән турған каһин-лавийларға тегиду. □ **27:16** «Етизлиқни Пәрвәрдигарға атап муқәддәс қилиш» — бу иш бәлким етизлиқни Худаниң вәкиллири, йәни каһин-лавийларға тапшуруш еди; шундақ болса, улар шу етизлиқниң пайдисини жилму-жил алалайтти; яки болмиса атиғучи киши өзи каһин тәрипидин тохтитилған пулини беваситә каһин-лавийларға тапшуратти. «хомир» — «хомир»ниң әслий мәнәси «ешәк көтирәлиғидәк жүк» болуп, тәхминән 220-300 литр. □ **27:17** «... сән қанчә тохтатсаң шу болсун» — бу айәттики «сән» шүбһисизки, әйни вақиттики каһинни көрситиду. «азатлиқ жилидин тартип» һесаплиған баһа болса чоқум жуқуриқи 16-айәт бойичә қанчә хомир урук чечилидиған болса, униң әлик һәссиси (тоғрирақ, 49 һәссиси) болған шәкәл болиду, дегән көрсәтмә билән һесаплиниду. 18-19-айәттә башқа әһваллар көрситилиду. □ **27:20** «... яки башқа бирисигә сетип бәргән болса,...» — «яки» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: «бирақ». «башқа бирисигә сетип бериш» — бәлким ишлитиш һоқуқини башқа бирисигә сетиш. Бәзи шәрһиләр мошу йәрни «башқа бирисигә сәтқучи»ни етизлиққа мәсул каһинни көрситиду, дәп қарайду. □ **27:21** «мутләқ беғишланған йәргә охшаш» — «мутләқ беғишланған» ибраний тилида «һәрәм» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу сөз адәттә Худаға мутләқ аталған нәрсиниң һеч қандақ адәмгә тәвә болмайдиганлиғини билдүриду. Гаһи әһвалда «һәрәм» дәп бекитилгән (Худаға мутләқ аталған) нәрсиләр пүтүнләй вәйран қилиниши керәк.

22 Эгәр бириси сетивалған амма өз мираси болмиған бир парчә йәр-етизни Пәрвәрдигарға атап муқәддәс қилған болса, 23 каһин азатлиқ жилиғичә қалған жилни һесаплап, қиммитини тохтатсун. Андин у күни шу киши тохтитилған қиммитини Пәрвәрдигарға муқәддәс қилған нәрсә сүпитидә кәлтүрсун. 24 Лекин азатлиқ жили кәлгәндә, етизлиқ кимдин елинған болса, шу кишигә, йәни әслидики егисигә қайтуруп берилсун.

25 Сән тохтитидиған барлиқ қиммәтләр болса һемишә муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бочичә һесаплансун; бир шәкәл жигирмә гәраһқа баравәр болиду. ■

Тунжи туғулғинини Худаға бәдәл төләп қайтурувелиш

26 Лекин чарпайниң тунжа балиси тунжа бала болғанлиги сәвәвидин әслидинла Пәрвәрдигарға атилидиған болғачқа, кала болсун, қой-өшкә болсун һеч ким уни «Худаға атап» муқәддәс қилмисун; чүнки у әслидә Пәрвәрдигарниң еди. ■ 27 Эгәр у напак бир һайвандин туғулған болса, егиси сән тохтатқан қиммәткә йәнә униң бәштин бирини қошуп берип, андин өзигә қайтурувалсун; лекин эгәр егиси уни өзигә қайтурувалмаймән десә, бу һайван сән тохтатқан қиммәткә сетилсун. □

Пәрвәрдигарға мутләқ аталған нәрсиләр тоғрилиқ

28 Эгәр бириси Пәрвәрдигарға өз мелидин, адәм болсун, һайван болсун яки мирас йери болсун, Пәрвәрдигарға мутләқ атиған болса, ундақ нәрсә һәргиз сетилмисун яки бәдәл төләш биләнму қайтурулмисун. Пәрвәрдигарға мутләқ аталған һәр нәрсә болса «әң муқәддәсләрниң бири» һесаплинип, униңға хас болиду. ■ 29 Эгәр бир адәм Худаға мутләқ хас аталған болса, ундақта униң үчүн бәдәл берилип, қайтурувелинишқа һәргиз болмайду; у чоқум өлтүрүлүши керәк. □

«Ондин бир» өшрә болған нәрсиләрни қайтурувелиш тоғрилиқ

30 Йәр-зиминдин чиққан һәммә һосулниң ондин бири болған өшрә болса, йәрниң данлиқ зираәтлири болсун яки дәрәқләрниң мевиси болсун, Пәрвәрдигарниңки болиду; у Пәрвәрдигарға муқәддәс қилинғандур. □ 31 Бириси өз өшрилиридин мәлум бир нәрсини бәдәл берип қайтурувалмақчи болса, у шуниңға йәнә униң қиммитиниң бәштин бирини қошуп берип, қайтурувалсун.

32 Кала яки қой-өшкә падисидин елинидиған өшрә болса падичиниң тайиғи астидин өткүзүлгән һайванлардин һәр онинчиси болсун; Пәрвәрдигарға атилип муқәддәс қилинғини шу болсун. 33 һеч ким униң яхши-яманлиғиға қаримисун вә яки уни алмаштурмисун; эгәр уни алмаштуримән десә, Авалқиси билән орниға алмаштурулған һәр иккиси муқәддәс саналсун; у һәргиз бәдәл төлүп қайтурувелинмисун.

34 Пәрвәрдигар Синай теғида Мусаға тапилған, Исраилларға тапшуруш керәк болған әмирләр мана шулар еди.

■ 27:25 Мис. 30:13; Чөл. 3:47; Әз. 45:12 ■ 27:26 Мис. 13:2; 22:29; 34:19; Чөл. 3:13; 8:17 □ 27:27 «...егиси сән тохтатқан қиммәткә йәнә униң бәштин бирини қошуп берип,...» — бу әйәттики «сән» шүбһисизки, әйни вақиттики каһинни көрситиду. «... бу һайван сән тохтатқан қиммәткә сетилсун» — «Мис.» 34:19-20-әйәтниму көрүң. Биринчи бәлгүлимә чөл-баянда болған вақитта инавәтлик еди, бу иккинчи бәлгүлимә болса зиминға киргәндин кейин инавәтлик болатти. ■ 27:28 Йә. 6:18; 7:13-26. □ 27:29 «у өлтүрүлүши керәк» — Худа Өзи бир нәрсини «бу Маңа «һәрәм» (мутләқ аталған) болсун» дегән болса, адәттә шу нәрсә жиркинчилик болуп, һалакәткә лайиқ еди. «һәрәм» дегән сөз «йоқитиш керәк болған» дегән мәнидә. Бир нәччә мисаллар төвәндики әйәтләрдә тепилиду: — «Мис.» 22:20, «Чөл.» 18:14, 21:2-3, «Қан.» 13:15, «Йәшуа» 6:17-18, 21. Бәзидә «һәрәм» Худаға аталған есил, яхши нәрсиниму көрситиду. □ 27:30 «... һәммә һосулниң ондин бири болған өшрә» — «өшрә» дегән сөз мошу йәрдә Худаға аталған, мәһсулатлардин ондин бирини көрситиду. «данлиқ зираәтлири» — ибраний тилида «данлири».

Чөл-баявандики сәпәр

Исраил халқиниң биринчи қетим ройхәткә елиниши

¹ Вә Исраиллар Мисирдин чиққандин кейин иккинчи жили иккинчи айниң биринчи күни Пәрвәрдигар Синай чөлидә, жамаәт чедирида туруп Мусаға мундақ деди: —□

² Силәр пүткүл Исраил жамаитини қәбилиси, ата жәмәти бойичә санини елип чиқиңлар; адәмләрниң исми асас қилинип, барлиқ әркәкләр тизимлансун.■ ³ Исраиллар ичидә умумән жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларни һарун билән икқиңлар уларниң қошун-қисмилири бойичә санақтин өткүзүңлар. ⁴ һәр бир қәбилидин силәргә ярдәмлишидиған бирдин киши болсун; уларниң һәр бири уларниң ата жәмәтиниң беши болиду. ⁵ Төвәндикиләр силәргә ярдәмлишидиғанларниң исимлиғи: — Рубән қәбилисидин Шидәрниң оғли Элизур; ⁶ Шимеон қәбилисидин Зури-шаддаиниң оғли Шелумийәл; ⁷ Йәһуда қәбилисидин Амминадабниң оғли Наһшон; ⁸ Иссакар қәбилисидин Зуарниң оғли Нәтанәл; ⁹ Зәбулун қәбилисидин һелонниң оғли Елиаб; ¹⁰ Йүсүп әвлатлири ичидә Әфраим қәбилисидин Аммиһудниң оғли Элишама; Манассәһ қәбилисидин Пидаһзурниң оғли Гамалийәл; ¹¹ Бинямин қәбилисидин Гидеониниң оғли Абидан; ¹² Дан қәбилисидин Аммишаддаиниң оғли Аһиәзәр; ¹³ Ашир қәбилисидин Оқранниң оғли Пагийәл; ¹⁴ Гад қәбилисидин Деуәлниң оғли Әлиасаф; ¹⁵ Нафтали қәбилисидин Енанниң оғли Аһира».

¹⁶ Булар жамаәт ичидин чақирилғанлар, йәни ата жәмәт-қәбилилириниң башлиқлири, миңлиған Исраилларниң баш сәрдарлири еди. □ ¹⁷ Шуниң билән Муса билән һарун исми аталған бу кишиләрни башлап, ¹⁸ иккинчи айниң биринчи күни пүткүл жамаәтни жиғди; улар хәлиқниң һәр бириниң қәбилә-нәсәби, ата жәмәти бойичә исмини асас қилип, жигирмә яштин жуқуриларниң һәммисини бир-бирләп тизимлиди. ¹⁹ Пәрвәрдигар Мусаға қандақ буйруған болса, Муса Синай чөлидә уларни шундақ санақтин өткүзди.

²⁰ Исраилниң тунжа оғли Рубәнниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиған әркәкләрниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; ²¹ Рубән қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий қириқ алтә миң бәш йүз киши болди.□

²² Шимеонниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиған әркәкләрниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; ²³ Шимеон қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий әллик тоққуз миң үч йүз киши болди.

²⁴ Гадниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; ²⁵ Гад қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий қириқ бәш миң алтә йүз әллик киши болди.

²⁶ Йәһуданиң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; ²⁷ Йәһуда қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий йәтмиш төрт миң алтә йүз киши болди.

²⁸ Иссакарниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; ²⁹ Иссакар қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий әллик төрт миң төрт йүз киши болди.

□ **1:1** «Вә Исраиллар Мисирдин чиққандин кейин» — «вә» дегән бу сөз «Чөл-баявандики сәпәр» дегән китапниң «Кәһин-лавийларниң дәстури» вә «Мисирдин чиқиш» дегән китаплар билән зич бағланғанлиғини көрситиду. «Мисирдин чиқиш» 40-бап, 1- вә 38-айәтни көрүң. Мәзкур китап бу икки китапниң давамидур. «жамаәт чедири» — яки «көрүшүш чедири». «жамаәт чедири» дегән сөздә «жамаәт» дегәнлик ибраний тилида «Худа билән учришиш» дегән укумни билдүриду. ■ **1:2** Мис. 30:12 □ **1:16** «жамаәт ичидин чақирилған» — демәк, Худа тәрипидин. Башқа бир хил тәржимиси: «жамаәт тәрипидин сайланған». □ **1:21** «миң» — бәзи алимлар ибраний тилидики «миң» дегән сөзни «жәмәт» дәп тәржимә қилиду. Лекин ундақ тәржимә мәзкур китапниң көп йәрлиригә зит келиши мүмкин.

³⁰ Зәбулунниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; ³¹ Зәбулун қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий әллик йәттә миң төрт йүз киши болди.

³² Йүсүпниң әвлатлири: — униң оғли Әфраимниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; ³³ Әфраим қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий қириқ миң бәш йүз киши болди.

³⁴ Йүсүпниң иккинчи оғли Манассәһниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; ³⁵ Манассәһ қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий оттуз икки миң икки йүз киши болди.

³⁶ Биняминниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; ³⁷ Бинямин қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий оттуз бәш миң төрт йүз киши болди.

³⁸ Данниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; ³⁹ Дан қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий атмиш икки миң йәттә йүз киши болди.

⁴⁰ Аширниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; ⁴¹ Ашир қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий қириқ бир миң бәш йүз киши болди.

⁴² Нафталиниң әвлатлири ата жәмәти, аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп тизимланди; ⁴³ Нафтали қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр жәмий әллик үч миң төрт йүз киши болди.

⁴⁴ Жуқириқилар болса санақтин өткүзүлгәнләр болуп, Муса билән һарун һәм Исраилларниң он икки әмри (һәр бири өз ата жәмәтигә вәкил болди) уларни санақтин өткәзгән.

⁴⁵ Шундақ қилип, Исраилларниң һәммиси, йәни Исраилда жигирмә яштин ашқанлардин, жәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси ата жәмәтлири бойичә тизимланди; ⁴⁶ Санақтин өткүзүлгәнләр жәмий алтә йүз үч миң бәш йүз әллик киши болди. ■

Лавийларниң һесапқа киргүзүлмигәнлиги

⁴⁷ Бирақ Лавийлар ата жәмәт-қәбилиси бойичә санақниң ичигә киргүзүлмиди.

⁴⁸ Чүнки Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип: — ⁴⁹ «Сән пәқәт Лавий қәбилисинила шу һесапқа киргүзмигин, уларниң умумий саниниму Исраилларниң қатарига киргүзмигин. □ ⁵⁰ Лекин сән Лавийларни Худаниң һөкүм-гувалиғи сақлақлиқ чедир вә униң ичидики барлиқ қача-қуча әсвапларни һәм униңға даир барлиқ нәрсиләрни башқурушқа тайинлиғин; улар ибадәт чедирини вә униң ичидики барлиқ қача-қуча әсвапларни көтириду; ибадәт чедириниң хизмитини қилғучилар шулар болсун, улар чедирниң төрт әтрапида өз чедирлирини тиксун. □ ⁵¹ Чедирни көчүридиған чағда уни Лавийлар сөксун; чедирни тикидиған чағда уни Лавийлар тиксун; *Лавийларға* ят болған һәр қандақ адәм униңға йеқинлашса өлүмгә мәһкүм қилинсун. ⁵² Исраиллар барғаһ қурғанда һәр адәм өз қисмида, өзигә хас туғ астиға чедир тиксун. □ ⁵³ Бирақ Худаниң гәзивви Исраил жамаитиниң үстигә чүшмәслиги үчүн, Лавийлар Худаниң һөкүм-гувалиғи сақлақлиқ чедирниң төрт әтрапиға барғаһ курсун; Лавийлар Худаниң һөкүм-гувалиғи сақлақлиқ чедирни муһапизәт қилишқа мәсәул болиду» — дегән еди.

■ **1:46** Мис. 38:26 □ **1:49** «Сән пәқәт Лавий қәбилисинила шу һесапқа киргүзмигин» — кейин Муса уларни айрим санақтин өткүзүши керәк еди (26:32). □ **1:50** «Худаниң һөкүм-гувалиғи сақлақлиқ чедир» — «ибадәт чедириниң башқа бир нами. «Гувалиқ» яки «һөкүм-гувалиқ» болса Худаниң Исраилға болған түп әмирлирини, шундақла униң Исраил билән болған әһдисини көрситиду; Худаниң муқәддәс маһийити вә характери шу әмирләрдә аян қилинғачқа, «һөкүм-гува» дәпму атилиду. □ **1:52** «туғ» — мошу йәрдә бәлким һәр қәбилиниң өз туғини көрситиду (2:2ни көрүң).

⁵⁴ Исраиллар энә шундақ қилди; Пәрвәрдиғар Мусаға қандақ буйруған болса, улар шундақ қилди.

2

Һәр қайси қәбилеләрниң барғаһ қуруш тәртиви вә орни

¹ Пәрвәрдиғар Муса билән һарунға мундақ деди: —

² Исраиллар һәр бири өзлириниң туғи астиға, өзлириниң ата жәмәтиниң байриғи астида чедир тиксун; жамаәт чедириниң төрт әтрапидин сәл жирақрақ барғаһ курсун.

³ Күн чиқиш тәрәпкә, шәриқ тәрәпкә қаритип өз туғи астида қошун-қисми бойичә барғаһ қуридиғини Йәһуда болсун; Йәһудаларниң әмри Амминадабниң оғли Наһшон болсун. ⁴ Униң қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий йәтмиш төрт миң алтә йүз киши. ⁵ Униң йенида барғаһ қуридиғини Иссакар қәбилиси болсун; Иссакарларниң әмри Зуарниң оғли Нәтанәл болсун. ⁶ Униң қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий әллик төрт миң төрт йүз киши. ⁷ Уларниң йенида йәнә Зәбулун қәбилиси болсун; Зәбулунларниң әмри һелонниң оғли Елиаб болсун. ⁸ Униң қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий әллик йәттә миң төрт йүз киши. ⁹ Умумән Йәһуда барғаһиға қарайдиғанларниң һәммиси, йәни қошун-қисимлири бойичә санақтин өткүзүлгәнләр жәмий бир йүз сәксән алтә миң төрт йүз киши; улар алди билән йолға чиқсун.

¹⁰ — Жәнуп тәрәптә, туғ тикләп, қошун тәртиви билән барғаһ қуридиғини Рубән қәбилиси болсун; Рубәнларниң әмри Шидөрниң оғли Әлизур болсун. ¹¹ Униң қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий қириқ алтә миң бәш йүз киши. ¹² Униң йенида барғаһ қуридиғини Шимеон қәбилиси болсун; Шимеонларниң әмри Зури-шаддаиниң оғли Шелумийәл болсун.

¹³ Униң қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий әллик тоққуз миң үч йүз киши.

¹⁴ Уларниң йенида Гад қәбилиси болсун; Гадларниң әмри Деуәлниң оғли Әлиасаф болсун. □

¹⁵ Униң қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий қириқ бәш миң алтә йүз әллик киши. ¹⁶ Рубән барғаһиға қарайдиғанларниң һәммиси, йәни қошуни бойичә санақтин өткүзүлгәнләр жәмий бир йүз әллик бир миң төрт йүз әллик киши; улар иккинчи сәп болуп йолға чиқсун.

¹⁷ Андин жамаәт чедири билән Лавийларниң барғаһи башқа барғаһларниң оттурисида мақсун; улар қандақ барғаһ қурған болса, шундақ йолға чиқсун; һәр қайсиси өз орнида өз туғи астида болсун.

¹⁸ — Күн петиш тәрәптә, туғ тикләп, қошун тәртиви билән барғаһ қуридиғини Әфраим қәбилиси болсун; Әфраимларниң әмри Аммиһудниң оғли Әлишама болсун. ¹⁹ Униң қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий қириқ миң бәш йүз киши. ²⁰ Униң йенида барғаһ қуридиғини Манассәһ қәбилиси болсун; Манассәһләрниң әмри Пидаһзурниң оғли Гамалийәл болсун. ²¹ Униң қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий оттуз икки миң икки йүз киши. ²² Уларниң йенида Бинямин қәбилиси болсун; Биняминларниң әмри Гидеониниң оғли Абидан болсун. ²³ Униң қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий оттуз бәш миң төрт йүз киши. ²⁴ Умумән Әфраим барғаһиға қарайдиғанларниң һәммиси, йәни қошун қисимлири бойичә санақтин өткүзүлгәнләр жәмий бир йүз сәккиз миң бир йүз киши; улар үчинчи сәп болуп йолға чиқсун.

²⁵ — Шимал тәрәптә, туғ тикләп, қошун тәртиви билән барғаһ қуридиғини Дан қәбилиси болсун. Данларниң әмри Аммишаддаиниң оғли Аһиәзәр болсун. ²⁶ Униң қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий атмиш икки миң йәттә йүз киши. ²⁷ Униң йенида барғаһ қуридиғини Ашир қәбилиси болсун; Аширларниң әмри Окранниң оғли Пагийәл болсун.

²⁸ Униң қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий қириқ бир миң бәш йүз киши.

²⁹ Уларниң йенида Нафтали қәбилиси болсун; Нафталиларниң әмри Енанниң оғли аһира

□ **2:14** «Деуәл» — яки «Реуәл».

болсун. ³⁰ Униң қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр жәмий әллик үч миң төрт йүз киши.

³¹ Дан баргаһиға қарайдиғанларниң һәммиси, йәни қошун-қисимлири бойичә санақтин өткүзүлгәнләр жәмий бир йүз әллик йәттә миң алтә йүз киши; улар өз туғлири астида һәмминиң кәйнидә йолға чиқсун.

³² Жуқиридикиләр өз ата жәмәти бойичә санақтин өткүзүлгән Исраиллардур; қошун-қисимлири бойичә баргаһларда санақтин өткүзүлгәнләр жәмий алтә йүз үч миң бәш йүз әллик киши болди. ■ ³³ Бирақ Лавийларла, Пәрвәрдигарниң Мусаға қилған әмри бойичә, Исраиллар қатаридә санақтин өткүзүлмиди. ■

³⁴ Исраиллар Пәрвәрдигарниң Мусаға қилған барлиқ әмри бойичә иш тутуп, өзлириниң туғи бойичә баргаһ қуратти; улар өз қәбилиси вә ата жәмәти тәртиви бойичә йолға чиқатти.

3

Һарунниң әвлатлири

¹ Пәрвәрдигар Синай тегида Муса билән сөzlәшкән күнләрдә, һарун билән Мусаниң әвлатлири төвәндикиләрдин ибарәт еди. □ ² Һарунниң оғуллириниң исми мундақ: тунжа оғлиниң исми Надаб еди, униң йәнә Абиһу, Әлиазар, Итамар дегән оғуллири бар еди. ■

³ Һарунниң оғуллириниң исми әнә шундақ еди, улар мәсиһләнгән каһинлар еди; Муса уларни каһинлиқ вәзиписини өтәшкә Худаға атап айриған еди. □ ⁴ Лекин Надаб билән Абиһу Синай чөлидә гәйрий бир отни Пәрвәрдигарниң алдиға сунғини түпәйлидин Пәрвәрдигар алдида өлди вә уларниң һеч нәсли қалдурулмиди; Әлиазар билән Итамар өз атиси һарун алдида каһинлиқ вәзиписини өтиди. ■

Лавийларниң вәзиписи

⁵ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: —

⁶ Сән Лавий қәбилисини алдиңға кәлтүрүп, уларни каһин һарунниң хизмитидә болушқа униң алдиға һазир қил. ■ ⁷ Улар һарунниң һажити вә пүткүл жамаәтниң һажитидин чиқип жамаәт чедириниң алдида вәзипә өтәп, ибадәт чедириниң хизмитини бежирсун. ⁸ Улар йәнә жамаәт чедиридики барлиқ қача-қуча әсвапларни башқуруш билән Исраилларниң хизмитидә болуп вәзипә өтәп, ибадәт чедириниң ишлирини бежирсун. ⁹ Сән Лавийларни һарун билән униң оғуллириға тәқсимләп бәргин; улар Исраиллар ичидин мәхсус униңға таллап берилгән. ¹⁰ Һарун билән оғуллирини болса сән өзиниң каһинлиқ вәзиписини өтәшкә бекиткин; һәр қандақ ят киши йеқинлашса өлтүрүлсун, — деди.

Лавийларниң таллиниши

¹¹ Андин Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

¹² — Қара, Мән Исраиллар ичидин Лавийларни таллидим, уларни Исраил ичидә балиятқуниң барлиқ тунжа мевисиниң орниға, йәни чоң оғуллириниң орниға қойимән, шуңа Лавийлар Мениң болиду. □ ■ ¹³ Чүнки тунжа оғулларниң һәммиси Мениңқидур; Мән Мисир

■ **2:32** Мис. 38:26; Чөл. 1:46 ■ **2:33** Чөл. 1:48, 49 □ **3:1** «күнләрдә» — ибрания тилида «күндә». ■ **3:2** Мис. 6:23 □ **3:3** «Худаға атап айриш» — бу әйәттики «Худаға атап айриш» ибрания тилида «қолға селиш» яки «қолни толдуруш» билән билдүрүлиду. «Мис.» 28:41 вә изаһатини көрүң. Каһинлиқ вәзиписи асасән Худаниң қурбанлиқлирини өз қолиға елиши билән башлинатти. ■ **3:4** Лав. 10:1-7; Чөл. 26:61; 1Тар. 24:2 ■ **3:6** Чөл. 16:9; 18:2 □ **3:12** «тунжа балилар Мениңқидур» — Худа әслидә Исраилларни Мисирдин қутқузуш йолида Мисирлиқларниң барлиқ тунжа оғуллирини вә һәтта һайванларниң тунжа балилириниму өлтүрүвәткән еди. Бирақ Исраиллар «өтүп кетиш һейтиниң қозиси» («пасха қоза»)ниң қенини ишик кешәклиригә сепиши билән, уларниң тунжа оғуллири вә һайванларниң тунжа балилири шу ақивәттин қутқузуп қилинған. Худа Исраилларниң тунжилирини алайитән қутқузған болғачқа, һазир хәлиққә: «тунжа балилар Мениңқидур» дәйду. Демәк, улар әслидә Худаниң қуллуғида болуши керәк еди, лекин Худа «Мән уларниң орниға Лавийларни қойимән» дәп Өз хизмитигә Лавийларни уларниң орниға қобул қилди (13-әйәтниму көрүң). ■ **3:12** Мис. 13:2

зиминида тунжа туғулғанларниң һәммисини қәтл қилған күнидә Исраилларниң ичидики тунжиларниң һәммисини, мәйли адәм болсун яки һайван болсун, муқәддәс һесаплап Мениңки қилған едим. Улар Мениңкидур; Мән Пәрвәрдигардурмән.■

Лавийларниң нопусиниң санақтин өткүзүлүши

14 Андин Пәрвәрдигар Синай чөл-баяванида Мусаға: —

15 — Сән Лавийларни ата жәмәти, аилиси бойичә санақтин өткүз; барлиқ әркәкләрни, йәни бир айлиқтин ашқанларниң һәммисини санақтин өткүз, — деди. 16 Шуниниң билән Муса Пәрвәрдигарниң әмри бойичә, өзигә дейилгәндәк Лавийларни санақтин өткүзди.

17 Лавийниң оғуллириниң исми мундақ: — Гәршон, Коһат, Мәрари.■ 18 Гәршонниң оғуллириниң исми аилилири бойичә Либни вә Шимәй еди. 19 Коһатниң оғуллири аилилири бойичә Амрам, Изһар, һеbron вә Уззиәл еди. 20 Мәрариниң оғуллири аилилири бойичә Маһли вә Муши еди. Буларниң һәммиси ата жәмәти бойичә Лавийларниң жәмәти болди.

21 Гәршондин Либниларниң жәмәти билән Шимәйләрниң жәмәти вужудқа кәлди; булар Гәршонларниң жәмәтлири еди. 22 Барлиқ әрләрниң саниға асасән, бир айлиқтин ашқанлириниң санақтин өткүзүлгәнлири жәмий йәттә миң бәш йүз киши болди.

23 Гәршонниң жәмәти ибадәт чедириниң арқа тәрипидә, йәни гәррип тәрәптә барғаһ қурди;

24 Гәршон жәмәтиниң әмри Лаәлниң оғли Әлиасаф еди. 25 Гәршонларниң жамаәт чедиридики вәзиписи ибадәт чедириниң өзидики астинқи икки япқуч-пәрдә, униң үстидики йопуқ вә жамаәт чедириниң ишиқ пәрдисигә,□ 26 шундақла һойла әтрапидики пәрдиләр, һойла дәрвазисиниң пәрдиси (һойла пәрдилири ибадәт чедирини билән қурбанғаһни чөридәп туратти) вә һойлида ишлитилидиған мунасивәтлик барлиқ таниларға қараш еди.

27 Коһаттин Амрамларниң жәмәти, Изһарларниң жәмәти, һеbronларниң жәмәти вә Уззиәлләрниң жәмәти вужудқа кәлди; бу Коһатларниң жәмәтлири еди. 28 Барлиқ әркәкләрниң сани бойичә, бир айлиқтин ашқанлар жәмий сәккиз миң алтә йүз адәм болуп чиқти; улар муқәддәс жайға қараш вәзиписини өтәйдиған болди.

29 Коһат әвлатлириниң жәмәтлири жамаәт чедириниң жәнуп тәрипидә барғаһ тикти. 30 Коһат жәмәтиниң әмри Уззиәлниң оғли Әлизафан еди. 31 Уларниң вәзиписи әһдә сандуғи, ширә, чирақдан, икки қурбанғаһ, шуниндәк муқәддәс жайниң ичидә ишлитидиған қача-қуча, пәрдә вә ибадәт чедириниң ичидә ишлитидиған барлиқ нәрсиләргә қараш еди.

32 Лавийларниң әмирлириниң әмри болса каһин һарунниң оғли Әлиазар еди; у муқәддәсханаға қараш вәзиписини өтәйдиғанлар үстидин назарәт қилидиған болди.

33 Мәраридин Маһли жәмәти билән Муши жәмәти вужудқа кәлди; булар Мәрариниң жәмәтлири болди. 34 Барлиқ әркәкләрниң саниға асасән, бир айлиқтин жуқури болғанлар санақтин өткүзүлгәндә жәмий алтә миң икки йүз киши чиқти. 35 Мәрариниң жәмәтиниң әмри Абиһайилниң оғли Зурийәл болди; улар ибадәт чедириниң шимал тәрипигә барғаһ қурди. 36 Мәрари әвлатлириниң вәзиписи ибадәт чедириниң тахтайлири, балдақлири, хадилириға, тәгликлири барлиқ әсвап-жабдуқлириға қараш, шуниндәк буларға мунасивәтлик ишлитилидиған барлиқ нәрсиләргә, 37 шундақла һойлиниң төрт әтрапидики хадиларға вә уларниң тәгликлири, қозуқ вә таниларға мәсәул болушқа бәлгүләниди.

38 Ибадәт чедириниң алдиға, шәриқ тәрипигә, йәни жамаәт чедириниң күнчиқиш тәрипигә барғаһ қурғанлар Муса, һарун вә һарунниң оғуллири еди; улар Исраилларниң хизмитидә болуш вәзиписини өтәп, муқәддәс жайға қарайдиған болди; уларға ят болған һәр қандақ адәм муқәддәс жайға йеқинлашса, өлтүрүләтти.■

39 Муса билән һарун Пәрвәрдигарниң әмри бойичә, санақтин өткүзгән барлиқ Лавийлар, жәмәтлири бойичә, йәни бир айлиқтин жуқури санақтин өткүзүлгән әркәкләр жәмий жигирмә икки миң чиқти.

■ 3:13 Мис. 13:2; 22:29; 34:19; Лав. 27:26; Чөл. 8:16; Луқа 2:22 ■ 3:17 Мис. 6:16, 17, 18; Чөл. 26:57; 1Тар. 6:1, 16; 23:6 □ 3:25 «чедириниң өзидики астинқи икки япқуч-пәрдә» — ибраний тилида «туралғу өзи вә чедирни» — мәнаси чоқум тәржимимиздәк болуши керәк. «Мис.» 25:1-13ни көрүң. ■ 3:38 Чөл. 3:10; 16:40

Лавийларниң Исраилларниң тунҗилириниң орнини бесип Худага атилиши

⁴⁰ Пәрвәрдигар Мусаға: — Сән Исраиллар ичидә бир айлиқтин ашқан тунҗа оғуларни санақтин өткүзүп, исим-фамилиси бойичә тизимлап чиқ. ⁴¹ Сән Лавийларни Исраилларниң барлиқ тунҗилириниң орнида Маңа хас қил (Мән Пәрвәрдигардурмән); Лавийларниң мал-чарвилириниму Исраилларниң барлиқ тунҗа мал-чарвилириниң орнида Маңа хас қил, — деди.

⁴² Муса Пәрвәрдигарниң әмри бойичә, Исраилларниң тунҗилирини қоймай санақтин өткүзди. ⁴³ Бир айлиқтин жуқури тунҗа оғул балилирини исим-фамилиси билән санақтин өткүзгәндә, улар жәмий жигирмә икки миң икки йүз йәтмиш үч киши чиқти.

⁴⁴ Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: — ⁴⁵ Сән Лавийларни Исраилларниң тунҗилириниң орнида Маңа талла, шундақла Лавийларниң мал-чарвилириниму Исраилларниң мал-чарвилириниң орнида Маңа талла; шуниң билән Лавийлар Мениңки болиду; Мән Пәрвәрдигардурмән. ⁴⁶ Вә Лавийларниң санидин артуқ чиққан Исраилларниң тунҗилири, йәни шу икки йүз йәтмиш үчүчүн һөрлүк һәққини қобул қилғин; ⁴⁷ шуларниң һәр бири үчүн бәш шәкәл күмүч ал, киши саниға қарап болсун; муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә улардин алғин (бир шәкәл жигирмә гәраһдур). ⁴⁸ Артуқ чиққан адәмләрниң, йәни һөрлүк һәққини төлиши керәк болғанларниң күмүчини һарун билән униң оғуллириға бәр.

⁴⁹ Әнди Лавийлар тәрипидин «һөрлүккә чиқирилған» дәп һесапланған тунҗа оғулардин артуқ чиққанлардин болса, Муса улардин шу һөрлүк һәққини алди; ⁵⁰ у Исраилларниң тунҗилиридин шу күмүчни, йәни муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә жәмий бир миң үч йүз атмиш бәш шәкәл алди. ⁵¹ Муса Пәрвәрдигарниң әмри бойичә «һөрлүккә чиқирилған»ларниң күмүчини дәл Пәрвәрдигар буйруғинидәк, һарун билән униң оғуллириға бәрди.

4

Коһат әвлатлириниң вәзиписи

¹ Андин Пәрвәрдигар Муса билән һарунға сөз қилип мундақ деди: —

² Сән Лавийлар ичидин ата жәмәти бойичә Коһат әвлатлириниң умумий санини тизимлиғин, ³ оттуз яштин әллик яшқичә болған, җамаәт чедирида иш-хизмәт қилишқа келәләйдиғанларниң һәммисини тизимлап чиқ. ⁴ Коһат әвлатлириниң җамаәт чедири ичидики вәзиписи әң муқәддәс буюмларни башқуруш болиду. ⁵ Барҗаһ көчүрүлидиған чағда, һарун билән униң оғуллири кирип «әң муқәддәс җай»дики «айрима пәрдә-йопуқ»ни чүшүрүп, униң билән һөкүм-гувалиқ сандуғини йөгисун; ⁶ андин униң үстини делфинниң терисидин етилгән йопуқ билән орап, үстигә көк бир рәхтни йеппи, андин көтиридиған балдақларни өткүзсун. ⁷ Тәқдим нан тизилған ширәгә көк бир рәхт селинип, үстигә легән, тәхсә, пиялә вә шарап һәдийәлирини чачидиған қәдәһләр тизип қоюлсун; ширәдимү «даимий нан» тизилип туривәрсун; ⁸ бу нәрсиләрниң үсти қизил рәхт билән, униң үсти

□ **3:46 «икки йүз йәтмиш үчи»** — «Исраилларниң тунҗа оғуллири»ниң сани 22273 (43-айәт) «Лавийларниң» болса 22000 еди (39-айәт), әнди «Лавийларниң санидин артуқ чиққан Исраилларниң тунҗилири»ниң сани 273 адәм еди.

□ **3:47 «бир шәкәл»** — тәхминән 11.4 грам болуши мүмкин, бәш шәкәл 57 грам. «муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги» — «муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги» шүбһисизки, пүткүл әл үчүн өзгәрмәс өлчәм болсун дәп, муқәддәс җайда сақлақлик, муқим бекитилгән бир нәччә хил өлчәмләрдин бири болуши керәк еди. ■ **3:47 Мис. 30:31; Лав. 27:25; Чөл. 18:16; Әз. 45:12** □ **3:50 «бир миң үч йүз атмиш бәш шәкәл»** — тәхминән 16.4 килограм. □ **4:3 «иш-хизмәт қилишқа келәләйдиғанлар»** — ибраний тилида «иш-хизмәт қилишқа келәләйдиған қошун» дегән сөzlәр билән ипадилиниду.

□ **4:6 «делфинниң териси»** — яки «деңиз ейиқиниң териси» яки «борсуқниң териси». □ **4:7 «тәқдим нан ширәси»** — яки «һозурий нан ширәси» («Худаниң һозуридики нан»лар) — Мошу йәрдә пәқәт «Худаниң һозуридики ширә» дегән сөз билән ипадилиниду. Нанлар вә алтун ширә тоғрилиқ «Мис.» 25:23-30 вә «Лав.» 24:5-9ни көрүң. «даимий нан» — «тәқдим нан»ниң башқичә атилиши. ■ **4:7 Мис. 25:30**

йәнә делфин терисидә етилгән бир йопуқ билән йепилип, андин көтиридиған балдақлар өткүзүп қоюлсун. ⁹ Улар көк рәхт елип, униң билән чирақдан билән үстидики чирақларни, пилик қисқучларни, күлданларни вә чирақданға ишлитидиған, барлиқ май қачилайдиған қачиларни йепип қойсун. ■ ¹⁰ Улар йәнә чирақдан билән чирақданға ишлитидиған һәммә қача-қуча әсвапларни делфин терисидин етилгән йопуқ билән йөгәп, андин әпкәшкә селип қойсун.

¹¹ Алтун хушбуйғанға көк бир рәхт селип, йәнә делфин терисидә етилгән йопуқ билән йепип, андин көтәргүчкә қош балдақларни өткүзүп қойсун. □ ¹² Муқәддәс жайниң ичидә ишлитидиған барлиқ қача-қучиларни көк бир рәхт билән йөгәп, андин үстигә делфин терисидә етилгән йопуқни йепип, андин бир әпкәшкә селип қойсун.

¹³ Улар қурбанғанни күлидин тазилап, үстигә сөсүн рәңлик бир рәхтни йейип қойсун.

¹⁴ Андин йәнә қурбанғанға ишлитилидиған әсваплар — күлдан, илмәк, бәлгүжәк, чиниләр, шундақла барлиқ әсвапларни қурбанған үстигә тизип, андин делфин терисидә етилгән бир йопуқ билән йепип, андин көтиридиған балдақларни өткүзүп қойсун.

¹⁵ Пүтүн барғанतिकиләр йолға чиқидиған чағда, һарун билән униң оғуллири муқәддәс жай вә муқәддәс жайдикки барлиқ қача-қуча әсвапларни йепип болғандин кейин, Коһатниң әвлатлири келип көтәрсун; лекин өлүп кәтмәслик үчүн муқәддәс буюмларға қол тәккүзмисун. Жәмаәт чедири ичидики нәрсиләрдин шуларни Коһатниң әвлатлири көтириши керәк.

¹⁶ Һарунниң оғли Әлиазарниң вәзиписи чирақ мейи, хушбуй әтир, дайимий тәқдим қилинидиған ашлиқ һәдийә билән мәсиһләш мейиға қараш, шундақла пүткүл ибадәт чедири билән униң ичидики барлиқ нәрсиләр, муқәддәс жай һәм муқәддәс жайдикки қача-қуча әсвапларға қараштин ибарәт. ■

¹⁷ Андин Пәрвәрдиғар Муса билән һарунға сөз қилип мундақ деди: —

¹⁸ Силәр Коһат жәмәтидикиләрни Лавийлар арисидин қәтъий йоқитип қоймаңлар; ¹⁹ бәлки уларниң өлмәй, һаят қелиши үчүн улар «әң муқәддәс» буюмларға йеқинлашқан чағда, һарун билән униң оғуллири кирип уларниң һәр биригә қилидиған вә көтиридиған ишларни көрситип қойсун; ²⁰ улар пәқәт муқәддәс жайға киргәндә муқәддәс буюмларға бир дәқиқиму қаримисун, ундақ қилип қойса өлүп кетиду. □

Гәршон әвлатлириниң вәзиписи

²¹ Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

²²⁻²³ Гәршон әвлатлири ичидә ата жәмәти вә аилилири бойичә, оттуз яштин әлик яшқичә болған, жәмаәт чедири ичидә хизмәт қилиш сепигә кирәләйдиған һәммисини санақтин өткүзүп умумий санини ал. □ ²⁴ Гәршон аилилириниң қилидиған хизмити вә улар көтиридиған нәрсиләр төвәндикичә: ²⁵ — улар жәмаәт чедириниң өзини, йәни астидики ички пәрдилири вә сиртқи пәрдилирини, униң япқучини, шундақла үстигә япқан делфин терисидә етилгән йопуқни вә жәмаәт чедириниң кириш ишигиниң пәрдисини, □

²⁶ ибадәт чедири билән қурбанғанни чөридәп тартилған һойлидики пәрдиләр билән кириш дәрвазисиниң пәрдисини, шуларға хас танилирини вә ишлитидиған барлиқ қача-қуча әсвапларни көтәрсун; бу әсвап-үскүниләргә мунасивәтлик керәк болған ишларни

■ **4:9** Мис. 25:31,38 □ **4:11** «алтун хушбуйған» — ибраний тилида «алтун қурбанған». ■ **4:16** Мис. 29:40; 30:23,24,34,35 □ **4:20** «улар пәқәт ... бир дәқиқиму қаримисун» — демәк, һарунниң оғуллири каһинлар муқәддәс буюмларни йепиватқан вақитта муқәддәс чедирға кирмәслиги керәк, пәқәт буюмлар йепилгәндин кейин киришкә болиду.

□ **4:22-23** «хизмәт қилиш сепигә кирәләйдиғанлар» — ибраний тилида «жәңгә чиқалайдиған қошундикиләр» дегән сөзләр билән ипадилениду. Ички мәнәси, шүбһисизки, каһинларниң муқәддәс жайда Исраил үчүн қурбанлиқларни өткүзүп, уларға роһий вәкил болуши Исраиллар үчүн жин-шәйтанлар билән роһий уруш хизмити қилғанға баравәр.

□ **4:25** «астидики ички пәрдилири вә сиртқи пәрдилири» — ибраний тилида «туралғуниң пәрдилири вә жәмаәт чедири». Мәнәси чоқум тәржимимиздәк болиду. Чедирниң төрт қәвәт йопуғи бар еди; (1) ички пәрдилири; (2) өшкә терилири; (3) қизил буялған қочқар терилири; (4) делфин терилири. Бәзи вақитларда 2-қәвити, йәни өшкә терисидин етилгән пәрдиләр «жәмаәт чедир»ниң өзи дәп һесаплинатти. «Мисирдин чиқиш» 25:1-15ни көрүң.

қилсун. ²⁷ Гәршон әвлатлириниң пүтүн вәзиписи, йәни улар көтиридиған вә бежіридиған барлиқ ишлар һарун вә униң оғуллириниң көрсәтмилири бойичә болсун; уларниң немә көтиридиғанлиғини силәр бәлгүләп бериңлар. ²⁸ Гәршон әвлатлириниң жәмәтлириниң жамаәт чедириниң ичидә қилидиған хизмити шулар; улар каһин һарунниң оғли Итамарниң қол астида туруп ишлисун.

Мәрари әвлатлириниң вәзиписи

²⁹ Мәрариниң әвлатлириниму, уларни ата жәмәти, аилилири бойичә, санақтин өткүз;
³⁰ оттуз яштин әллик яшқичә болған, жамаәт чедири ичидә хизмәт қилиш сепигә кирәләйдиған һәммисини санақтин өткүзүп умумий санини ал. □ ³¹ Уларниң жамаәт чедири ичидики барлиқ хизмити, йәни көтириш вәзиписи мундақ: — Улар жамаәт чедириниң тахтайлири, балдақлири, хадилири вә уларниң тәгликлири, ³² һойлиниң төрт әтрапидики хадилар, уларниң тәгликлири, қозуқлири, таналири, барлиқ әсвап-үскүнә һәм шуларға керәклик болған барлиқ нәрсиләрни көтириш болсун; улар көтиридиған әсвап-үскүниләрни намини атап бир-бирләп һәр адәмгә көрситип бериңлар. ³³ Мәрари жәмәт-аилилириниң жамаәт чедири ичидә қилидиған барлиқ ишлири әнә шулар; улар каһин һарунниң оғли Итамарниң қол астида туруп ишлисун.

Лавийларниң нопусиниң санақтин өткүзүлүши

³⁴⁻³⁵ Муса билән һарун вә жамаәтниң әмирлири Коһатниң әвлатлириниң оттуз яштин әллик яшқичә болған, жамаәт чедирида хизмәт қилиш сепигә кирәләйдиғанларниң һәммисини ата жәмәти, аилилири бойичә санақтин өткүзди. □ ³⁶ Улардин жәмәти бойичә санақтин өткүзүлгәнләр жәмий икки миң йәттә йүз әллик киши болуп чиқти. ³⁷ Мошулар Коһат жәмәтидин санақтин өткүзүлгәнләр болуп, жамаәт чедирида иш қилидиған һәр бири, йәни Пәрвәрдиғарниң Мусаниң вәстиси билән қилған әмри бойичә Муса билән һарун санақтин өткүзгәнләр еди.

³⁸⁻³⁹ Гәршонларниң ата жәмәти, аилилири бойичә, оттуз яштин әллик яшқичә болған, жамаәт чедирида хизмәт қилиш сепигә кирәләйдиған һәммиси санақтин өткүзүлди; ⁴⁰ ата жәмәти, аилилири бойичә санақтин өткүзүлгәнләр жәмий икки миң алтә йүз оттуз киши болуп чиқти. ⁴¹ Мошулар Гәршон жәмәтидин санақтин өткүзүлгәнләр болуп, жамаәт чедирида иш қилидиған һәр бири, йәни Пәрвәрдиғарниң Мусаниң вәстиси билән қилған әмри бойичә Муса билән һарун санақтин өткүзгәнләр еди.

⁴²⁻⁴³ Мәрариларниң ата жәмәти, аилилири бойичә, оттуз яштин әллик яшқичә болған, жамаәт чедирида хизмәт қилиш сепигә кирәләйдиған һәммиси санақтин өткүзүлди; ⁴⁴ ата жәмәти, аилилири бойичә санақтин өткүзүлгәнләр жәмий үч миң икки йүз киши болуп чиқти. ⁴⁵ Мошулар Мәрари жәмәтидин санақтин өткүзүлгәнләр болуп, жамаәт чедирида иш қилидиған һәр бири, йәни Пәрвәрдиғарниң Мусаниң вәстиси билән қилған әмри бойичә Муса билән һарун санақтин өткүзгәнләр еди.

⁴⁶⁻⁴⁷ Санақтин өткүзүлгән Лавийлар мана шулар еди; Муса билән һарун һәм Исраилларниң әмирлири улардин ата жәмәти, аилилири бойичә, оттуз яштин әллик яшқичә болған, жамаәт чедирида хизмәт қилиш вә жүк күтүрүш вәзиписигә кирәләйдиғанларни санақтин өткүзгән. ⁴⁸ Уларниң сани жәмий сәккиз миң бәш йүз сәксән адәм болуп чиқти. ⁴⁹ Пәрвәрдиғарниң әмри бойичә, улар Муса тәрипидин санақтин өткүзүлди; һәр ким өзи қилидиған Иши вә көтиридиған жүкигә асасән санақтин өткүзүлди. Буларниң һәммиси Пәрвәрдиғарниң Мусаға әмир қилғинидәк болди.

□ **4:30** «хизмәт қилиш сепигә кирәләйдиғанлар» — 23-айәтни вә изаһатини көрүң.

□ **4:34-35** «сепигә

кирәләйдиғанлар» — 23-айәтни вә изаһатини көрүң, 39-, 43-айәттә охшаш сөзләр тепилиду.

5

Напакларни баргаһтин айриш керәк

¹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: — ²⁻³ Сән Исраилларға әмир қилип: «Силәр писә-мохо кесили билән ақма кесилигә гириптар болғанларни, шундақла өлүккә тегиши билән напак болуп қалған һәммисини әр-аял демәй баргаһтин чиқириветиңлар. Баргаһларни булғивәтмәслиги үчүн уларни баргаһтин чиқириветиңлар; чүнки Мән баргаһ оттурисида макан қилдим» — дегин, — деди. □ ■

⁴ Исраиллар шундақ қилип уларни баргаһтин чиқириветти; Пәрвәрдигар Мусаға қандақ әмир қилған болса, Исраиллар шундақ қилди.

Төләм төләш низами — «итаәтсизлик қурбанлиги» вә қошумчә төләм

⁵ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

⁶ Сән Исраилларға ейтқин: — Мәйли әр яки аял болсун, әгәр у инсанларниң Пәрвәрдигарға вапасизлик қилидиған һәр қандақ гуналиридин бирини садир қилип, шуниң билән гунакар дәп бекитилсә, ■ ⁷ ундақта у өзи өткүзгән гунайиға иқрар қилип, итаәтсизлиги кәлтүрүп чиқарған, зиянланғучиниң зийинини толук төләп бериши керәк вә униң сиртида у кишигә йәнә бәштин бир үлүшни қошуп төләп бәрсун. ■ ⁸ Зиянланғучиниң мабада итаәтсизлик кәлтүрүп чиқарған зиянға берилгән төләм пулини алғидәк туққини болмиса, төләм пули гунакар болған кишиниң кафаритигә сунулидиған қошқарға қошулуп, Пәрвәрдигарға атилип, каһинға берилсун. ■ ⁹ Шуниңдәк Исраилларниң Худаға атиған барлиқ муқәддәс һәдийәлири, йәни каһинға кәлтүргән нәрсиләрдин барлиқ «көтәрмә қурбанлиқ-һәдийә»ләр каһинға һесап болсун. ¹⁰ һәр ким Худаға атиған һәдийәләр муқәддәс дәп һесаплансун, шундақла каһинниң болсун; кишиләр каһинға немә һәдийә қилса, униң һәммиси каһинниң болсун. ■

Зина қилди дәп әрз қилинған хотунни синаш усули вә бир тәрәп қилиш низами

¹¹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

¹² Сән Исраилларға сөз қилип мундақ дегин: — Әгәр бирисиниң хотуни өз еридин йүз өрүгән, садақәтсизлик қилған болса, ¹³ — демәк, башқа бириси билән йеқинлашқан, шундақла униң булғанғанлиги ериниң көзлиридин йошурун болған болса, һеч гувачи болмиған һәм гуна қилған чеғида тутулупму қалмиған болса, ¹⁴ шундақ әһвалда, ери өз хотунидин гуман қилип күнлисә, хотуни растла зина қилип булғанған болса (яки өз хотуниға гуман қилип күнлисиму, хотуни зина қилмиған вә булғанмиған болса) ¹⁵ әһвалини испатлаш үчүн бу адәм хотунини каһинниң йениға әкәлсун һәм хотуни үчүн зөрүр ашлиқ һәдийәси, йәни арпа ундин ондин бир әфаһни алғач кәлсун; шу һәдийәниң үстигә у һеч зәйтун мейи қуймисун яки һеч мәстики қошуп қоймисун; чүнки бу күндашлиқ һәдийәси, әсләтмә ашлиқ һәдийәси болуп, уларниң қәбиһлигигә болған әсләтмидур. □

¹⁶ Каһин у хотунни алдиға кәлтүрүп, Пәрвәрдигарниң һозурида турғузсун. ¹⁷ Каһин комзәккә муқәддәс судин қуюп, ибадәт чедириниң йәр тописидин бир чимдим елип суға чечип қойсун. □ ¹⁸ Каһин у хотунни Пәрвәрдигарниң һозурида турғузуп, бешини ечип, әсләтмә ашлиқ һәдийәси, йәни күндашлиқ һәдийәсини униң қолиға тутқузсун, андин каһин қолиға қарғиш кәлтүргүчи әләм сүйини алсун. ¹⁹ Каһин у хотунға қасәм ичкүзүп, униңға «Дәрвәқә сән һеч қандақ адәм билән биллә ятмиған, ериңниң орнида башқа бириси билән биллә болушқа езип бузуқлуқ қилмиған болсаң, ундақта сән бу қарғиш кәлтүргүчи әләм сүйидин

□ **5:2-3** «писә-мохо кесили билән ақма кесилигә гириптар болғанлар» — «Лав.» 13-бапни, 15-бап 16-, 19-, 25-, 31-айәтни көрүң. «өлүккә тегиши билән напак болуп қалған...» — мәсилән, уруқ-туққинини дәпнә қилиши билән. «баргаһлар» — һәр қайси қәбилеләрниң өз баргаһлири, демәкчи. ■ **5:2-3** Лав. 13:3, 46; 15:2; 21:1 ■ **5:6** Лав. 5:21, 22 ■ **5:7** Лав. 5:24 ■ **5:8** Лав. 5:21-26 ■ **5:10** Лав. 10:12 □ **5:15** «бир әфаһ» — тәхминән 2 күрә яки 22 литр еди. □ **5:17** «муқәддәс су» — «жунуш деси»дин елинған су болса керәк.

халас болғайсән. □ 20 Лекин сән ериңниң орнида башқа бирисигә йеқинлишип өзүңни булғиған болсаң, ериңдин башқа бир әр сән билән биллә ятқан болса, —» десун; 21-22 андин каһин у хотунға қарғиш қәсимини ичкүзгәндин кейин, йәнә униңға: «— Пәрвәрдигар янпашңни йиглитип, қосиғиңни ишшитивәтсун, шуниңдәк Пәрвәрдигар сени өз хәлқиң ичидә қарғиш вә қәсәм ичиш дәстикигә айландурсун; бу қарғиш сүйи ич-қарниңға кирип, қосиғиңни ишшитивәтсун, янпашңни йигилитивәтсун» дегәндә, у хотун: «Амин, амин» десун.

23 Шуниңдәк каһин бу қарғиш сөзлирини дәптәргә пүтүп қойсун, шундақла язған сөзләрни әләм сүйигә чилисун, 24 андин у хотунға бу қарғиш кәлтүргүчи әләм сүйини ичкүзсун, бу қарғиш кәлтүргүчи су униң ичигә кириши биләнла униңға азап-әләм болиду. 25 Каһин у хотунниң қолидин күндашлиқ ашлиқ һәдийәсини елип, уни Пәрвәрдигарниң һозурида пулаңлитип болғандин кейин, қурбанғаһқа елип кәлсун. 26 Каһин һәдийәдин бир сиқим ун елип, хатирә һесавида қурбанғаһқа қоюп көйдүрсун; андин у хотунға бу сун ичкүзсун.

27 Каһин әнди у хотунға сун ичкүзгәндин кейин, әгәр у һәқиқий булғанған болуп, өз еригә садақәтсизлик қилған болса, чоқум шундақ болидуки, бу қарғиш сүйи униң ичигә киргәндин кейин униңға азап-әләм кәлтүриду; униң қосиғи ишшип, янпиши йигиләп кетиду; шуниң билән у хотун өз хәлқи ичидә қарғишқа кетиду. 28 Лекин әгәр у хотун булғанмиған пак болса, шу иштин халас болиду вә әксичә һамилдар болуп пәрзәнтлик болиду.

29 Мана бу күндашлиқ тоғрисидики қанундур; хотун өз ериниң орнида башқа бириси билән биллә болуши билән езип булғанған болса □ 30 вә яки бириси хотунидин гуман қилип күнлисә, ундақта у хотунини Пәрвәрдигарниң алдида турғузсун, каһин униңға шу қанун бойичә һәммини ижра қилсун. 31 Әнә шундақ қилғанда, әр гунадин халас болуп, хотун өз гунайини көтириду. □

6

«Назарийлар»ниң низами

1 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

2 Сән Исраилларға ейтқин: «Мәйли әр яки аял болсун, «Өзүмни Пәрвәрдигарға атап, назарийлардин болиман» дегән алаһидә бир қәсәмни ичкән болса, □ 3 ундақта у өзини һарақ-шараптин айрип пәрһиз тутсун; һарақ-шарап билән ишләнгән сиркиниму ичмисун яки һәр қандақ үзүм шәрбитини ичмисун вә һөл-қуруқ үзүмләрниму йемисун. 4 Өзини Пәрвәрдигарға атиған барлиқ күнләрдә, үзүм телидин чиққан һәр қандақ нәрсини, мәйли үзүм уруғи болсун, шакили болсун, уларни йейишкә болмайду. □

5 Өзүмни Пәрвәрдигарға атидим дәп қәсәм қилған күнлиридә, уларниң бешиға устира тәккүзүшкә болмайду; өзини Пәрвәрдигарға атиған күнләр өтүп болмиғичә, у муқәддәс болуши керәк; улар чачлирини узун қоюши керәк. □ ■ 6 У қәсәм ичкән барлиқ күнлиридә һеч қандақ өлүкләргә йеқинлишишкә болмайду. □ 7 Униң өз атиси, аниси, қериндиши яки һәдә-сиңиллири өлүп қалған болса, уларни дәп өзини напак қилмаслиғи керәк; чүнки бешида

□ 5:19 «ериңниң орнида» — бу дегәнликниң башқа бир хил тәржимиси «ериңниң әмри астида туруп». □ 5:29 «ериңниң орнида» — бу дегәнликниң башқа бир хил тәржимиси «ериниң әмри астида туруп». □ 5:31 «хотун өз гунайини көтириду» — гунайи бар болса, әлвәттә. Бу қанунда әр билән хотунға нисбәтән бирәр баравәрсизлик барму? Мошу иш тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ 6:2 «Назарий» — «назарий» дегән сөз «Худаға атиған» дегән мәнини билдүриду. □ 6:4 «Назарий болиман» — «Назарий болиман» дәп қәсәм қилған кишиләр өзини мәлум бир мөһләттә яки өмүрвайәт Худаға атайду (мәсилән, «Һак.» 13:5, «Лука» 1:15ни көрүң). □ 6:5 «чачлирини узун қоюши керәк» — бу ишта (а) матәм билдүрүштә чачлирини чүшүрүш мәнъий қилиниду; (ә) өзигә бир хил номуслуқ кәлтүриду (чүнки у аялдәк көрүниду). Шуниң билән өзини қәсәм ичип Худаға атиғанлиғини һәммә адәмгә аян болиду. ■ 6:5 Һак. 13:5; 1Сам. 1:11 □ 6:6 «өлүкләр» — бу сөз һайванларниң таплириниму өз ичигә алиду.

Пәрвәрдигарғила хас болиман дәп бәргән вәдисиниң бәлгүси болиду. □ 8 Өзини Худаға ативәткән барлиқ күнләрдә у Пәрвәрдигар алдида муқәддәс болуп турсун.

9 Мабада бир киши униң йенида туюқсиз өлүп қелип, өзини Пәрвәрдигарға атиғанлиқниң бәлгүси болған беши булғанған болса, у өзини паклаш күни вә кейинки йәттинчи күниму чечини алдурсун. 10 Сәккизинчи күни у икки пахтәкни яки икки бачкини елип жамаәт чедириниң дәрвазиси алдида каһинға тапшурсун. 11 Каһин бирини гуна қурбанлиғи, йәнә бирини көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә сунуп, өлүк сәвәвидин напак болуп қалған гунайини тиләп кафарәт қилсун; назарий шу күнниң өзидә өз бешини қайтидин муқәддәс-пак қилсун, 12 у өзини Пәрвәрдигарға атиған күнлирини яңливаштин башлисун, шуниң билән бир яшлиқ бир әркәк қозини итаәтсизлик қурбанлиғи қилип сунсун; илгәрки күнлири болса инавәтсиз һесаплансун; чүнки униң өзини *Пәрвәрдигарға* атиған һалити булғанған.

13 Назарийлардин бири өзини *Пәрвәрдигарғила* атиған күнләр тошқан күнидә у тоғрилиқ қанун-бәлгүлимә мундақ: — Кишиләр уни жамаәт чедириниң дәрвазиси алдиға әкәлсун; 14 у өзи Пәрвәрдигарға сунулидигән көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир яшлиқ бежири әркәк қозини, гуна қурбанлиғи үчүн бир яшлиқ чиши бежири бир қозини, енақлиқ қурбанлиғи үчүн бежири бир қошқарни кәлтүрсун, 15 шундақла бир севәт петир нан, зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин пиширилған тоғачлар һәмдә зәйтун мейи сүрүлүп мәсиһләнгән петир һәмәк нанлар вә шу қурбанлиқларниң қошумчә ашлиқ һәдийәлири вә шарап һәдийәлирини кәлтүрсун. □ 16 Каһин буларни Пәрвәрдигарниң һозуриға кәлтүрүп, Назарийниң шу гуна қурбанлиғи билән көйдүрмә қурбанлиғини сунсун; 17 у Пәрвәрдигарға аталған енақлиқ қурбанлиғи сүпитидә қошқарни сунсун, униңға қошуп бир севәт петир нанни сунсун; каһин шулар билән тәң Назарий қошуп тәқдим қилған ашлиқ һәдийә билән шарап һәдийәни кәлтүрүп сунсун. 18 Назарий жамаәт чедириниң дәрвазиси алдида өзини Пәрвәрдигарға атиғанлиғиға бәлгү қилип қоювәткән чечини чүшүрүп, чечини елип енақлиқ қурбанлиғи астидикки отқа қойсун. ■ 19 Назарий шу тәриқидә өзини Пәрвәрдигарғила атиғанлиқ чечини чүшүрүп болғандин кейин, каһин қайнап пиширилған қошқарниң бир алди қолини һәм севәттин бир петир нан билән бир петир һәмәк нанни елип келип Назарийниң қолиға тутқузсун. 20 Каһин буларни Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатма қурбанлиқ сүпитидә өрүсун; булар пулаңлатма қурбанлиқ сүпитидә сунған төш билән кәтәрмә һәдийә қилинған алди қол билән қошулуп, муқәддәс дәп һесаплинип каһинға берилсун; андин кейин Назарий шарап ичсә болиду. ■

21 Шулар болса қәсәм ичкән Назарий тоғрисида, өзини Пәрвәрдигарға аташта сунуш зөрүр болған қурбанлиқ-һәдийәләр тоғрисида бекитилгән қанун-бәлгүлимиду; шуниңдәк униң қоли немигә йәтсә шуни сунсиму болиду; у ичкән қәсими бойичә, йәни өзини Худаға аташ вәдиси тоғрилиқ шу низам-бәлгүлимә бойичә һәммә ишни ада қилсун; вәдисигә әмәл қилсун.

Каһинларниң бәхит-бәрикәт тиләп қилған сөзи

22 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

23 Сән һарун билән униң оғуллириға сөз қилип мундақ дегин: — Силәр Исраилларға мундақ бәхит-бәрикәт тиләңлар: —

24 «Пәрвәрдигар силәргә бәхит-бәрикәт ата қилғай, силәрни Өз панаһида сақлиғай;

25 Пәрвәрдигар йүзини силәрниң үстүңләрдә йорутуп, силәргә шапаәт қилғай;

26 Пәрвәрдигар йүзини үстүңларға қаритип кәтирип, силәргә хатиржәмлик бәргәй!» — дәп тиләңлар.

27 Улар шундақ қилип намимни Исраилларниң үстигә қондуриду вә Мән уларға бәхит-бәрикәт ата қилимән.

□ 6:7 «өзини напак қилмаслиғи» — оқурмәнләргә аянки, ким бир жәсәткә тәккән болса вақитлиқ «напак» дәп һесаплиниду (униң муқәддәс жайға йеқинлишишиға яки қурбанлиқ қилишиға болмайтти. «Лавийларниң дәстури» 5:2-3, 11-бапни көрүң). «бешида... бәлгүси болиду» — узун чачлири, демәк. □ 6:15 «тоғачлар» — ибраний тилида бу сөз яки һалқисиман яки чәккүч билән тешилгән бир хил нанларни көрситиду. ■ 6:18 Рос. 21:24

■ 6:20 Мис. 29:27

7

Һәр қайси қәбилә әмирлириниң һәдийәлири

1-2 Муса ибадәт чедирини тиклигән күни, у чедирни мәсиһ қилип майлап муқәддәс қилди, шундақла униң ичидики барлиқ әсвап-жабдуқлар, қурбанғаһ вә униң барлиқ қача-қуча әсваплирини мәсиһ қилип майлап муқәддәс қилди; шү күни шундақ болдики, Израилниң әмирлири, йәни уларниң ата жәмәтиниң башлиқлири болған, қәбилә әмирлири келип һәдийәләрни сунди; шу қәбиләләрниң әмирлири санақтин өткүзүш ишиға назарәт қилғучилар еди. □ ■ 3 Улар өзлириниң һәдийәлирини Пәрвәрдигарниң һозуриға һазир қилишти, кәлтүрүлгән бу һәдийәләр жәмий болуп алтә һарву, он икки өкүздин ибарәт еди; һәр икки әмир бирлишип бирдин сайивәнлик һарву, һәр бир әмир бирдин өкүз елип кәлди; улар бу һәдийәләрни чедириниң алдиға әкилишти. 4 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: —

5 Жәмаәт чедириниң ишлириға ишлитиш үчүн сән бу нәрсиләрни қобул қилип, Лавийларниң һәр бириниң бежиридигән ишлири бойичә уларниң ишлитишигә бәргин, — деди.

6 Шуниң билән Муса һарву билән өкүзләрни қобул қилип Лавийларға тапшуруп бәрди. 7 У Гәршон әвлатлириниң қилидигән ишлириға асасән, уларға икки һарву билән төрт өкүз бәрди.

8 Мәрари әвлатлириниң қилидигән ишлириға асасән, уларға төрт һарву билән сәккиз өкүз бәрди; уларниң һәммиси каһин һарунниң оғли Итамарға қарайтти; 9 лекин у Коһатниң әвлатлириға һеч немә бәрмиди; чүнки улар муқәддәс нәрсиләрни кәтиришкә мәсәул еди; демәк, улар мәсәул болған нәрсиләрни өз мүрисидә кәтирәтти. □

10 Қурбанғаһ майлинип мәсиһләнгән күни, уни Худаға беғишлаш йолида әмирләр сунидигән һәдийәлирини елип келип, қурбанғаһ алдиға қоюшти. 11 Пәрвәрдигар Мусаға: — Улар қурбанғаһни беғишлаш йолида һәдийәлирини сунсун; һәр бир әмир өз күнидә сунсун, — деди.

12 Биринчи күни һәдийә сунғучи Йәһуда қәбилисидин Амминадабниң оғли Наһшон болди.

13 У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидигән бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидигән бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жәйдик шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; □ 14 он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә;

15 көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир әркәк топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; 16 гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; 17 енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар Амминадабниң оғли Наһшон сунған һәдийәләр еди.

18 Иккинчи күни һәдийә сунғучи Иссакарниң әмри Зуарниң оғли Нәтанәл болди. 19 У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидигән бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидигән бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жәйдик шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; 20 он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; 21 көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; 22 гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; 23 енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар Зуарниң оғли Нәтанәл сунған һәдийәләр еди.

24 Үчинчи күни һәдийә сунғучи Зәбулун әвлатлириниң әмри һелонниң оғли Елиаб болди. 25 У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидигән бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидигән бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жәйдик шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; 26 он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; 27 көйдүрмә

□ 7:1-2 «ибадәт чедири тикләш» қатарлиқ ишлар «Мис.» 40-бап, 17-34-айәтләрдә тәсвирлиниду. Демәк, «шу күни»дики ишлар «Чөл.» 1-6-баплардики ишлардин авал, шундақла «Лав.» 8:11-тики ишлардин кейин йүз бәргән еди.

■ 7:1-2 Мис. 40:18 □ 7:9 «муқәддәс нәрсиләр» — башқа бир хил тәржимиси «муқәддәс жәй». □ 7:13 «шәкәл» — күмүчниң өлчими болуп, адәттә 11.4 грамға баравәр болуши мүмкин. Шуңа 130 шәкәл 1.5 килограм, 70 шәкәл 0.8 килограм болуши мүмкин. «муқәддәс жәйдик шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә» — 3:47-айәттики изаһатни көрүң.

қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; ²⁸ гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; ²⁹ енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар һелонниң оғли Елиаб сунған һәдийәләр еди.

³⁰ Төртинчи күни һәдийә сунғучи Рубән әвлатлириниң әмри Шидөрниң оғли Әлизур болди.

³¹ У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; ³² он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; ³³ көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; ³⁴ гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; ³⁵ енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар Шидөрниң оғли Әлизур сунған һәдийәләр еди.

³⁶ Бәшинчи күни һәдийә сунғучи Шимеон әвлатлириниң әмри Зури-шаддайниң оғли Шелумийәл болди. ³⁷ У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; ³⁸ он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; ³⁹ көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; ⁴⁰ гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; ⁴¹ енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар Зури-шаддайниң оғли Шелумийәл сунған һәдийәләр еди.

⁴² Алтинчи күни һәдийә сунғучи Гад әвлатлириниң әмри Деуәлниң оғли Әлиасаф болди. ⁴³ У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; ⁴⁴ он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; ⁴⁵ көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; ⁴⁶ гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; ⁴⁷ енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар Деуәлниң оғли Әлиасаф сунған һәдийәләр еди.

⁴⁸ Йәттинчи күни һәдийә сунғучи Әфраим әвлатлириниң әмри Аммиһудниң оғли Әлишама болди. ⁴⁹ У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; ⁵⁰ он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; ⁵¹ көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; ⁵² гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; ⁵³ енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар Аммиһудниң оғли Әлишама сунған һәдийәләр еди.

⁵⁴ Сәккизинчи күни һәдийә сунғучи Манассәһ әвлатлириниң әмри Пидаһзурниң оғли Гамалийәл болди. ⁵⁵ У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; ⁵⁶ он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; ⁵⁷ көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; ⁵⁸ гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; ⁵⁹ енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар Пидаһзурниң оғли Гамалийәл сунған һәдийәләр еди.

⁶⁰ Тоққузинчи күни һәдийә сунғучи Бенямин әвлатлириниң әмри Гидеониниң оғли Абидан болди. ⁶¹ У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; ⁶² он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; ⁶³ көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза;

⁶⁴ гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; ⁶⁵ енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар Гидеониниң оғли Абидан сунған һәдийәләр еди.

⁶⁶ Онинчи күни һәдийә сунғучи Дан әвлатлириниң әмри Аммишаддаиниң оғли Аһиәзәр болди. ⁶⁷ У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиғи бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; ⁶⁸ он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; ⁶⁹ көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; ⁷⁰ гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; ⁷¹ енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар Аммишаддаиниң оғли Аһиәзәр сунған һәдийәләр еди.

⁷² Он биринчи күни һәдийә сунғучи Ашир әвлатлириниң әмри Окранниң оғли Пагийәл болди.

⁷³ У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиғи бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; ⁷⁴ он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; ⁷⁵ көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; ⁷⁶ гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; ⁷⁷ енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар Окранниң оғли Пагийәл сунған һәдийәләр еди.

⁷⁸ Он иккинчи күни һәдийә сунғучи Нафтали әвлатлириниң әмри Енанниң оғли Аһира болди.

⁷⁹ У сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас болуп, булар муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиғи бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил ун толдурулған еди; ⁸⁰ он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; ⁸¹ көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза; ⁸² гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; ⁸³ енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар Енанниң оғли Аһира сунған һәдийәләр еди.

⁸⁴ Қурбанғаһ майлинип мәсиһләнгән күнидә, Исраил әмирлири қурбанғаһқа сунған һәдийәләр: — жәмий он икки күмүч легән, он икки күмүч дас, он икки алтун пиялә болди, ⁸⁵ һәр бир күмүч легәнниң еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл, һәр бир күмүч дасниң еғирлиғи йәтмиш шәкәл еди; мошу қача-қучиға кәткән күмүч муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиғи бойичә өлчәнгәндә, жәмий икки миң төрт йүз шәкәл чиқти; ⁸⁶ хушбуй билән толдурулған алтун пиялә он икки болуп, муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиғи бойичә өлчәнгәндә, һәр бир алтун пиялиниң еғирлиғи он шәкәл чиқти; бу алтун пиялиләрниң алтуни жәмий бир йүз жигирмә шәкәл чиқти; ⁸⁷ көйдүрмә қурбанлиқлар үчүн болған маллар: — жәмий он икки топақ, он икки қочқар, он икки бир яшлиқ әркәк қоза еди, һәр бири тегишлик ашлиқ һәдийәләр билән биллә сунулди; он икки текә гуна қурбанлиғи үчүн сунулди; ⁸⁸ енақлиқ қурбанлиқлири үчүн сунулғини жәмий жигирмә төрт буқа, атмиш қочқар, атмиш текә, бир яшлиқ атмиш әркәк қоза еди. Қурбанғаһ майлинип мәсиһлинип, уни Худаға беғишлаш йолида сунулған һәдийәләр мана мошулар.

⁸⁹ Муса Пәрвәрдиғар билән сөzlәшкили жамаәт чедириға киргән чеғида, у «һөкүм-гувалиқ сандуғи»ниң үстидики «кафарәт тәхти»ниң икки тәрипидики керубниң оттурисидин униң өзигә гәп қилған авазини аңлап турди; Пәрвәрдиғар шу йолда униңға сөз қилатти. □

8

Алтун чирақдан

¹ Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип: —

□ **7:89** «Пәрвәрдиғар билән» — Ибрания тилида «униң билән». «Пәрвәрдиғар шу йолда...» — Ибрания тилида «У шу йолда...».

² Сән һарунға: «Сән чирақлар яқидиған чағда йәттә чирақниң һәммиси чирақданниң алдини йорутидиған болсун» дәп ейтип қой, — деди.■

³ һарун шундақ қилди; у чирақдан үстидики чирақларниң һәммисини яндуруп, худди Пәрвәрдигарниң Мусаға ейтқинидәк, чирақ нуруни чирақданниң алдини йорутидиған қилип қойди. ⁴ Чирақданниң ясилиши мундақ: у алтундин болқа билән соқуп ясалған, путидин гүллиригичә болқа билән соқуп чиқирилған. Пәрвәрдигар Мусаға көрсәткән нухидәк, у чирақданни шундақ ясапти.■

Лавийларниң Худаниң хизмитигә атап паклинип айрилиши

⁵ Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

⁶ Сән Исраилларниң ичидин Лавийларни таллап чиқип паклигин. ⁷ Уларни паклаш үчүн уларға мундақ қил: «кафарәт сүйи»ни уларниң бәдинигә чачқин; андин улар өзлири пүтүн бәдинини устура билән чүшүрсун, кийимлирини жуюп өзини пак қилсун.□ ⁸ Андин кейин улар бир топақ билән шуниңға қошуп ашлиқ һәдийәсини, йәни зәйтун мейи иләштүрүлгән есил унни кәлтүрсун; сән гуна қурбанлиғи үчүн йәнә бир топақни кәлтүр. ⁹ Сән Лавийларни жамаәт чедириниң алдиға кәлтүр вә пүтүн Исраил жамаитини жиғип кәл; ¹⁰ Лавийларни Пәрвәрдигарниң һозуриға һазир қилгин; андин Исраиллар келип қоллирини уларниң үстигә қойсун. ¹¹ һарун Лавийларни Исраилларниң «пулаңлатма қурбанлиқ»и сүпитидә Пәрвәрдигарниң хизмитини қилсун дәп, Пәрвәрдигарға һәдийә қилсун.□ ¹² Лавийлар қоллирини һелиқи икки топақниң бешиға қойсун; сән бирини гуна қурбанлиғи болсун, бирини көйдүрмә қурбанлиқ болсун, Лавийлар үчүн кафарәт кәлтүрсун дәп Пәрвәрдигарға сунгин.□ ¹³ Сән андин Лавийларни һарун билән униң оғуллириниң алдида турғузуп, уларни пулаңлатма қурбанлиқ сүпитидә Пәрвәрдигарға һәдийә қил.

¹⁴ Лавийлар Мениңки болсун дәп, сән Лавийларни әнә шу тәриқидә Исраиллардин айрип чиқ.■ ¹⁵ Андин Лавийлар кирип жамаәт чедириниң ишлирини қилса болиду; сән уларни пакландур, уларни пулаңлатма қурбанлиқ сүпитидә һәдийә қил. ¹⁶ Чүнки улар Исраиллар ичидә пүтүнләй Маңа аталған; Мениң уларни Мениңки болсун дәп таллишим уларни Исраилларниң арисидә балиятқуниң тунжа мевиси орнида қойғанлиғимдур. ¹⁷ Чүнки Исраилларниң тунжиси, мәйли у инсан яки һайван болсун, пүтүнләй Маңа тәвәдур; Мән Мисир зиминида барлиқ тунжиларни өлтүргән күни уларни Өзүмгә муқәддәс қилип еливалған едим.■ ¹⁸ Мениң Лавийларни у йол билән таллишим уларни Исраилларниң ичидики тунжилириниң орнида қоюшум үчүндур.■ ¹⁹ Вә жамаәт чедирида Исраилларниң хизмитидә болсун вә Исраилларниң гунайини тиләп кафарәт кәлтүрсун, шуниңдәк Исраиллар муқәддәс жайға йеқинлашқанда улар арисидә бала-қазачиқмисун дәп, Мән Исраиллар ичидин Лавийларни һарун билән униң оғуллириға бәрдим. ²⁰ Муса, һарун вә пүткүл Исраил жамаити Лавийларни шундақ қилди; Пәрвәрдигарниң Лавийлар тоғрилиқ Мусаға буйруғинидәк Исраиллар һәммисини бежа кәлтүрди. ²¹ Лавийлар шундақ қилип өзлирини гунадин паклап, кийим-кечәклирини жуюп пакизлиди; һарун уларни пулаңлатма қурбанлиқ сүпитидә Пәрвәрдигарға һәдийә қилди; һарун йәнә уларни паклашқа гунайини тиләп кафарәт қилди. ²² Андин кейин Лавийлар кирип һарунниң алдида, шундақла униң оғуллириниң алдида, жамаәт чедири ичидики ишларни қилишқа киришти; Пәрвәрдигар Лавийлар тоғрилиқ Мусаға қандақ буйруған болса, Исраиллар уни шу бойичә бежа кәлтүрди.

²³ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

■ 8:2 Мис. 25:37 ■ 8:4 Мис. 25:31 □ 8:7 «кафарәт сүйи» — ибраний тилида «гуна сүйи» яки «гунадин паклаш сүйи». Бу су 19-бапта тәпсилиий тәсвирлиниду. □ 8:11 «һәдийә қилсун» — ибраний тилида «ирғаңлатсун». □ 8:12 «сән ... Пәрвәрдигарға сунгин» — Тәврат бойичә, бу Муса пәйғәмбәрниң өзи каһинниң орнида бирдин-бир қурбанлиқ қилған вақти еди. ■ 8:14 Чөл. 3:45 ■ 8:17 Мис. 13:2; 22:29; 34:19; Лав. 27:26; Чөл. 3:13; Луқа 2:23 ■ 8:18 Чөл. 3:12

24 Лавийларниң вәзиписи мундақ болсун: — Жигирмә бәш яштин жуқурилири кирип жамаәт чедири ичидики ишларни қилишқа сәпкә кирсун; 25 әллик яшқа йәткәндин кейин сәптин чекинип шу хизмәтни қилмисун; 26 лекин улар жамаәт чедири ичидә қериндашлириға ярдәмлишип, уларниң һажәтлиридин чиқишқа болиду, амма чедирдики рәсмиий вәзипидә болмисун. Лавийларниң вәзипилири һәққидә уларға әнә шундақ қил.

9

Синай чөл-баявинида «өтүп кетиш һейти»ни өткүзүш

1 Мисир зиминидин чиққандин кейинки иккинчи жили биринчи айда, Пәрвәрдигар Синай чөлидә Мусаға буйруп: —

2 Исраиллар бекитилгән вақитта өтүп кетиш һейтини өткүзсун; 3 йәни мошу айниң он төртинчи күни гугумда, бекитилгән вақитта, барлиқ бәлгүлимә вә қайдә-тәртип бойичә һейтни өткүзүңлар, — деди. 4 Шуниниң билән Муса Исраилларға сөз қилип өтүп кетиш һейтини өткүзүшни буйрудиди. 5 Улар биринчи айниң он төртинчи күни гугумда, Синай чөлидә өтүп кетиш һейтини өткүзди; Пәрвәрдигар Мусаға қандақ буйруған болса, Исраиллар шундақ қилди. □

6 Бир нәччәйлән бир өлүккә тегип кетип напак болуп қалғанлиғи үчүн, улар шу күни өтүп кетиш һейтини өткүзәлмиди-дә, улар шу күни Муса билән һарунниң алдиға келип Мусаға: —

7 Биз өлүп қалған адәмгә тегип кетип напак болуп қалған болсақму, лекин немишкә Исраилларниң қатаридә, бекитилгән вақитта Пәрвәрдигарға сунушқа керәк болғинини елип келиштин рәт қилинимиз? — дейишти.

8 — Тохтап туруңлар, мән берип Пәрвәрдигар силәр тоғраңларда немә буйруйдикин, аңлап бақай, — деди Муса уларға.

9 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

10 Сән Исраилларға мундақ дегин: «Силәр вә силәрниң әвлатлириңлар ичидә бәзиләр өлүкләргә тегип кетип напак болуп қалған болса яки узақ сәпәр үстидә болса, улар йәнила Пәрвәрдигар үчүн өтүп кетиш һейтини өткүзүшкә болиду. 11 Ундақ кишиләр иккинчи айниң он төртинчи күни гугумда һейтни өткүзсун; һейт таамини петир нан вә аччиқ көктатлар билән биллә йесун; 12 улардин әтигә азрақму қалдурмисун вә қозисиниң устиханлиридин бирәрсиниму сундурғучи болмисун; улар һейтни өтүп кетиш һейтиниң барлиқ бәлгүлимилири бойичә өткүзсун. 13 һалбуки, пак болған, сәпәр үстидиму болмиған амма өтүп кетиш һейтини өткүзүшкә етивар бәрмигән киши болса өз хәлқидин үзүп ташлиниду; чүнки бекитилгән вақитта Пәрвәрдигарға сунуш керәк болғинини сунмиғанлиғи үчүн, у өз гунайини өз үстигә алиду. 14 Әгәр араңларда туруватқан ят әллик бир мусапир Пәрвәрдигар үчүн өтүп кетиш һейтини өткүзүшни халиса, у өтүп кетиш һейти тоғрисидики бәлгүлимә вә қайдә-тәртип бойичә өткүзсун; ят әллик мусапирлар үчүн вә зиминда туғулғанлар үчүнму араңларда шу бирла низам болсун. ■

Худаниң Исраилларни чөл-баявандә өз булутни вә оти билән йетәклиши

□ 8:24 «сәпкә кирсун» — ибраний тилида «жәң үчүн қошунға кирсун» дегән сөзләр билән ипадилиниду. 4:23ни вә изаһатини көрүң. ■ 9:2 Мис. 12:1-28; Лав. 23:5; Чөл. 28:16; Қан. 16:2 □ 9:3 «гугум» — ибраний тилида «икки көч арилиғида» дегән сөзләр билән ипадилиниду — демәк шәпәк вақти, «күн петиш» вә қараңғулуқ арилиғида болған вақит. □ 9:5 «гугум» — 3-айәттики изаһатни көрүң. □ 9:10 «улар йәнила Пәрвәрдигар үчүн өтүп кетиш өткүзүшкә болиду» — яки «у йәнила Пәрвәрдигар үчүн өтүп кетиш һейтини өткүзиди». □ 9:11 «гугум» — 3-айәттики изаһатни көрүң. □ 9:12 ««өтүп кетиш һейти»дики қоза» — «Мис.» 12:46, «Юһ.» 19:36ни көрүң. ■ 9:12 Мис. 12:46; Юһ. 19:33, 36 □ 9:13 «өз хәлқидин үзүп ташлиниду» — бу ибарә адәттә адәмниң Худаниң беваситә қазаси билән дуниядин кетишини көрситиду. «Мис.» 12:19дики изаһатни көрүң. ■ 9:14 Мис. 12:49

15 Ибадәт чедири тикләнгән күни, булут ибадәт чедирини, йәни һөкүм-гувалиқ чедирини қаплап турди; кәчтин таки әтигәнгичә, булут худди оттәк ибадәт чедириниң үстидә турди. □ ■ 16 Дайим шундақ болатти; күндүзи булут ибадәт чедирини қаплап туратти, кечиси у отқа охшайтти. 17 Қачаники булут жамаәт чедириниң үстидин көтирилсә, Исраиллар йолға чиқатти; булут қәйәрдә тохтиса, Исраиллар шу йәрдә барғаһ тикәтти. 18 Исраиллар Пәрвәрдигарниң буйруғи бойичә маңатти, Пәрвәрдигарниң буйруғи бойичә барғаһ тикәтти; булут ибадәт чедириниң үстидә қанчә узақ тохтиса, улар барғаһта шунчә узақ туратти. ■ 19 Булут ибадәт чедириниң үстидә хелә күнләргичә тохтап турса, Исраилларму Пәрвәрдигарниң көрситмисини тутуп сәпәргә чиқмайтти; 20 мабада булут ибадәт чедириниң үстидә пәқәт бир нәччә күнла тохтиса, улар Пәрвәрдигарниң буйруғи бойичә шу вақитта барғаһ қуруп ятатти, андин йәнә Пәрвәрдигарниң буйруғи бойичә сәпәргә атлинатти. 21 Вә мабада булут пәқәтлә кәчтин әтигәнгичә тохтап, әтигәндә булут йәнә көтирилсә, улар йәнә йолға чиқатти; мәйли күндүзи яки кечиси булут көтирилсила, улар сәпәргә чиқатти. 22 Булут ибадәт чедириниң үстидә узунрақ турса, мәйли икки күн, бир ай, бир жил турсиму, Исраиллар йолға чиқмай барғаһта туруверәтти; лекин булут көтирилип маңсила улар сәпирини давамлаштуратти. ■ 23 Пәрвәрдигарниң буйруғи билән улар барғаһ қуратти, Пәрвәрдигарниң буйруғи билән улар сәпәрни давамлаштуратти; улар Пәрвәрдигарниң Мусаниң вастиси билән бәргән әмри бойичә, Пәрвәрдигарниң көрситмисини тутатти.

10

Күмүч канай челиниш вақитлири

1 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

2 Сән өзүңгә икки канай ясатқин; уларни күмүчтин соқтур. Улар жамаәтни жиғишқа, шундақла жамаәтни барғаһлирини жиғиштуруп йолға чиқишқа чақириш үчүн ишлитилиду.

3 Икки канай челинғанда пүткүл жамаәт сениң йениңға жамаәт чедири дәрвазисиниң алдиға жиғилидиған болсун. 4 Әгәр ялғуз бири челинса, әмирлири, йәни миңлиған Исраилларниң миң бешилири сениң йениңға келип жиғилсун. 5 Силәр қаттиқ жуқури аваз билән чалғанда күн чиқиш тәрәптики барғаһлар йолға чиқсун. □ 6 Андин силәр иккинчи қетим қаттиқ, жуқури аваз билән чалғанда жәнуп тәрәптики барғаһлар йолға чиқсун; улар йолға чиққан чағда канай қаттиқ, жуқури аваз билән челиниши керәктур.

7 Жамаәтни жиғилишқа чақиридиған чағда, канай челиңлар, амма қаттиқ, жуқури аваз билән чалмаңлар; 8 һарунниң әвлатлири, каһин болғанлар канайларни чалсун; булар силәргә әвлатму-әвлат бир әбәдий бәлгүлимә болсун. □ 9 Әгәр силәр өз зиминиңларда силәргә зулум салған дүшминиңлар билән жәң қилишқа чиқсаңлар, қаттиқ, жуқури аваз билән челиңлар. Шуниң билән өзүңларниң Худаси болған Пәрвәрдигарниң алдида яд етилип, дүшминиңлардин қутулисиләр. 10 Буниндин башқа, хошал күнлириңларда, бекитилгән һейтлириңларда вә айниң биринчи күнлиридә, силәр көйдүрмә қурбанлиқ вә енақлиқ қурбанлиқлирини сунғиниңларда, қурбанлиқларниң алдида туруп канай челиңлар; шуниң билән канайлар силәрни Худайиңларға әсләткүчи болиду; Мән Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.

Синайдин йолға чиқиш тәртиви

- 9:15 «Ибадәт чедирини қаплиған булут» — «Мис.» 40:34-38ни көрүң. ■ 9:15 Мис. 40:34 ■ 9:18 1Кор. 10:1
 ■ 9:22 Мис. 40:36, 37 □ 10:5 «қаттиқ жуқури аваз билән» — башқа бир хил тәржимиси: «ағаһ авази билән».
 □ 10:8 «булар» — канайлар өзлири.

11 Иккинчи жили, иккинчи айның жигирминчи күни булут һөкүм-гувалиқ чедириниң үстидин көтирилди;□ 12 шуның билән Исраиллар Синай чөлидин чиқип, йол елип сәпәрлирини башлиди; булут Паран чөлидә тохтиди. 13 Бу уларниң биринчи қетим Пәрвәрдиғарниң Мусаниң вастиси билән қилған әмри бойичә йолға чиқиши болди. 14 Йәһуда барғаһи өзиниң туғи астида қошун-қошун болуп алди билән йолға чиқти; қошунниң башлиғи Амминадабниң оғли Наһшон еди.■ 15 Иссакар қәбилиси қошуниниң башлиғи Зуарниң оғли Нәтанәл еди. 16 Зәбулун қәбилиси қошуниниң башлиғи һелонниң оғли Елиаб еди. 17 Андин ибадәт чедири чувулуп, Гәршонниң әвлатлири билән Мәрариниң әвлатлири уни көтирип йолға чиқти.

18 Рубән барғаһи өзиниң туғи астида қошун-қошун болуп йолға чиқти; қошунниң башлиғи Шидөрниң оғли Әлизур еди. 19 Шимеон қәбилиси қошуниниң башлиғи Зури-шаддаһниң оғли Шелумийәл еди. 20 Гад қәбилиси қошуниниң башлиғи Деуәлниң оғли Әлиасаф еди. 21 Андин Коһатлар муқәддәс буюмларни көтирип йолға чиқти; улар йетип келиштин бурун ибадәт чедирини *кәтәргүчиләр* келип уни тикләп қоюшқан еди.■

22 Әфраим барғаһи өзиниң туғи астида қошун-қошун болуп йолға чиқти; қошунниң башлиғи Аммиһудниң оғли Әлишама еди. 23 Манассәһ қәбилиси қошуниниң башлиғи Пидаһзурниң оғли Гамалийәл еди. 24 Бинямин қәбилиси қошуниниң башлиғи Гидеониниң оғли Абидан еди.

25 Дан барғаһи һәммә барғаһларниң арқа муһапизәтчиси болуп, өзиниң туғи астида қошун-қошун болуп йолға чиқти; қошунниң башлиғи Аммишаддаһниң оғли Аһиәзәр еди. 26 Ашир қәбилиси қошуниниң башлиғи Окранниң оғли Пагийәл еди. 27 Нафтали қәбилиси қошуниниң башлиғи Енанниң оғли Аһира еди.

28 Булар Исраиллар йолға чиққанда қошун-қошун болуп меңиш тәртивви еди; улар шу тәриқидә йолға чиқти.

Мусаниң қейнақиси һобабқа болған тәливи

29 Муса өзиниң қейнатиси, Мидиянлиқ Реуәлниң оғли һобабқа: — Биз Пәрвәрдиғар вәдә қилған йәргә қарап сәпәр қиливатимиз, У: «Мән у йәрни силәргә мирас қилип беримән» дегән; өзлириниң биз билән биллә меңишлирини өтүнимән, биз силигә яхши қараймиз, чүнки Пәрвәрдиғар Исраил тоғрилиқ бәхит-саадәт ата қилимән дәп вәдә бәргән, — деди.

30 Лекин һобаб Мусаға: — Яқ, мән өз жутум, өз уруқ-туққанлиримға кетимән, — деди.

31 Муса униңға: Биздин айрилип кәтмисилә; чүнки сили чөлдә қандақ барғаһ қуришимиз керәклигини билила, сили бизгә көз болуп бәрсилә. 32 Шундақ болидуки, биз билән биллә барсила, кәлгүсидә Пәрвәрдиғар бизгә қандақ яхшилиқ қилса, бизму силигә шундақ қилимиз! — деди.

33 Исраиллар Пәрвәрдиғар теғидин йолға чиқип үч күн йол маңди; Пәрвәрдиғарниң әһдә сандуғи уларға арам алидиған йәр издәп уларниң алдида үч күн йол башлап маңди.

34 Улар чедирлирини жиғиштуруп йолға чиқидиған чағларда, Пәрвәрдиғарниң булути һаман уларниң үстидә болатти. 35 Әһдә сандуғи йолға чиқидиған чағда Муса: «Орнундин турғайсән, и Пәрвәрдиғар; дүшмәнлириң тирипирән болсун; Саңа өчләр йүзүңниң алдидин қачсун!» — дәйтти.■ 36 Әһдә сандуғи тохтиған чағда у: «Қайтип кәлгәйсән, и Пәрвәрдиғар, миңлиған-түмәнлигән Исраил хәлқи арисига қайтип кәлгәйсән!» — дәйтти.

11

□ 10:11 «һөкүм-гувалиқ» — мошу йәрдә «һөкүм-гувалиқ» Худаниң Исраилға ата қилған түп әмирлирини, шундақла униң Исраил билән болидиған әһдисини көрситиду («Мис.» 20-баһни көрүң). Худаниң муқәддәс маһийити вә характери шу әмирләрдә аян қилинғачқа, униң «һөкүм-гувалиқ»и дәһму атилиду. Шу әмирләр «әһдә сандуғи» ичидә сақлақлиқ таш тахтаһлар үстигә пүтүлгән («Мис.» 40:20ни көрүң). ■ 10:14 Чөл. 1:7; 2:3 ■ 10:21 Чөл. 4:4 ■ 10:35 Зәб. 67:1-3

Хәлиқниң йол бойи ғотулдишип Пәрвәрдигарниң аччиғини кәлтүрүши

1 Вә шундақ болдики, хәлиқ ғотулдишатти, уларниң ғотулдашлири Пәрвәрдигарниң қулиқиға йетип интайин рәзил аңланди; У бу сөзләрни аңлиди вә Униң ғәзиви қозғалди; Пәрвәрдигарниң от-ялқуни уларниң арасида тутишип, барғанниң четидики бәзиләрни көйдүрүшкә башлиди. ■ 2 Хәлиқ бу чағда Мусаға ялвуривиди, Муса Пәрвәрдигардин тилиди; шуниң билән от пәсийип өчти. 3 Пәрвәрдигарниң оти уларниң оттурисида туташқанлиғи үчүн у у йәргә «Табәраһ» дәп ат қойди. □

Хәлиқниң озук тоғрилиқ ғотулдашлири

4 Уларниң арасидики шалғут кишиләрниң нәпси тақилдап кәтти, Исраилларму йәнә жиғлашқа башлиди: «Әнди бизгә ким гөш бериду? □ ■ 5 Һелиму есимиздики, биз Мисирдики чағларда пул хәжлимәй турупму белиқ йейәләйттуқ, йәнә тәрхәмәк, тавуз, пияз вә күдә пияз билән самсақму бар еди. 6 Мана бу йәрдә һазир көз алдимизда маннадин башқа һеч немә йоқ, әнди бизниң җенимизму қуруп кетиватиду» дейишти.

7 Манна гоя юмғақсүт уруғиға, көрүнүши гоя кәһриваға охшайтти. ■ 8 Кишиләр уян-буян чепип уни жиғип, бәзидә ярғунчақта езип, бәзидә һаванчида соқуп, я бәзидә қазанда пиширип нан қилип йәйтти; тәми зәйтун майлиқ тоғачларға охшайтти. □ 9 Кечидә барғанқа шәбнәм чүшкәндә, маннаму шуниң үстигә чүшәтти.

10 Муса хәлиқниң аилиму-аилә һәр бири өз чедириниң ишиги алдида жиға-зерә қилишиватқинини аңлиди; буниңға Пәрвәрдигарниң ғәзиви қаттиқ қозғалди, бу иш Мусаниң нәзиридиму яман көрүнди. 11 Муса Пәрвәрдигарға: —

Сән бу барлиқ хәлиқниң еғир жүкини маңа артип қоюп, мән қулуңни немишкә бундақ қийнайсән; немишкә мән Сениң алдиңда илтипат тапмаймән? 12 Я мән бу пүтүн хәлиқкә һамилдар болуп, уларни туғдумму? Сән теһи маңа: «Сән уларни Мән қәсәм ичип уларниң ата-бовилириға мирас қилған шу йәргә йәткүзгичә, худди баққан атиси әмчәктики бовақни бағриға алғандәк бағриңға елип көтирип маң» дәватисән? 13 Мән бу хәлиқкә нәдин гөш тепип берәләймән? Чүнки улар маңа жиғлап: «Сән бизгә йегидәк гөш тепип бәр!» дейишмәктә.

14 Мән бу хәлиқни көтиришни ялғуз үстүмгә елип кетәлмәйдикәнмән, бу иш маңа бәк еғир келиватиду. 15 Әгәр Сән маңа мошундақ муамилә қилмақчи болсаң, мән өтүнүп қалай, бу харап һалитимни маңа көрсәтмәй, илтипат қилип мени өлтүрүвәт! — деди.

Пәрвәрдигарниң Мусаға йәтмиш ақсақални таллап чиқишни буйруши

16 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

Исраил ақсақаллири ичидин, сән йенимға тонуйдиған хәлиқ ақсақаллири вә бәгләрдин йәтмишни таллап жиққин, уларни җамаәт чедириниң алдиға әкәл. Улар сениң билән биллә шу йәрдә турсун. 17 Мән шу йәргә чүшүп сениң билән сөзлишимән; вә сениң үстүндә туруватқан Роһни елип уларниң үстигиму бөлүп қойимән. Шуниң билән улар сән билән биллә хәлиқни көтириш мәсәулийитини үстигә алиду, андин сән уни өзүң ялғуз көтәрмәйдигән болисән. □ 18 Сән хәлиқкә мундақ дегин: «Әтә гөш йийишкә тәйярлинип өзәңләрни Худаға атап паклаңлар; чүнки силәр Пәрвәрдигарниң қулиқини ағритип жиғлап: «Әнди ким бизгә гөш бериду? Аһ, Мисирдики һалимиз бәк яхши еди!» дегән едиңлар әмәсму? Пәрвәрдигар дәрвәкә силәргә гөш бериду, силәр униңдин йәйсиләр. 19 Силәр бир күн, икки күн әмәс, бәш күн, он күн әмәс, жигирмә күнму әмәс, 20 бәлки пүтүн бир ай йәйсиләр, таки бурниңлардин етилип чиқип һә болғичә йәйсиләр; чүнки силәр араңларда туруватқан

■ 11:1 Қан. 9:22; Зәб. 77:21; 105:13-18 □ 11:3 «Табәраһ» — «көйүш» дегән мәнидә. □ 11:4 «шалғут кишиләр» — бәзиләр «бекар тәләпләр» дәп тәрҗимә қилиду. Лекин кейинки сөзләрдин қариганда, улар бәлким Исраиллардин айрим, башқа бир нәччә милләтләрдин болған бир түркүм кишиләр болуши мүмкин. ■ 11:4 Мис. 12:38; 16:3; Зәб. 105:14; 1Кор. 10:6 ■ 11:7 Мис. 16:14, 31; Зәб. 77:24-25; Юһ. 6:31, 49 □ 11:8 «тәми зәйтун майлиқ тоғачларға охшайтти» — яки «тәми таглиқ зәйтун майға охшайтти». □ 11:17 «сениң үстүндә туруватқан Роһ» — шүбһисизки, Худаниң Өзиниң Муқәддәс Роһи. 29-әйәтни көрүң.

Пәрвәрдигарни мәнситмәй, униң алдида жиғлап туруп: «Биз немә үчүн Мисирдин чиқтуқ?» — дедиңлар».

²¹ Муса: — Мән уларниң арисиде туруватқан бу хәлиқтин йолға чиқалайдиған әркәкләр алтә йүз миң турса, Сән техи: «Мән уларни гөш йәйдиған, һәтта пүтүн бир ай гөш йәйдиған қилимән» дәйсән; □ ²² әмисә қой, кала падилириниң һәммиси союлса уларға йетәмду? Яки деңиздики һәммә белиқ уларға тутуп берилсә, уларниң йийишигә йитәрму? — деди.

²³ Шуниң билән Пәрвәрдигар Мусаға: — Пәрвәрдигарниң қоли қисқа болуп қаптиму? Әнди көрүп баққинә, Мениң саңа дегән сөзүм әмәлгә ашуруламду-йоқ? — деди.

²⁴ Шуниң билән Муса чиқип Пәрвәрдигарниң сөзини хәлиқкә йәткүзди вә хәлиқ ичидики ақсақаллардин йәтмиш адәмни таллап жиғип уларни жамаәт чедириниң әтрапида турғузди.

²⁵ Андин Пәрвәрдигар булут ичидин чүшүп, Муса билән сөзлишип, униңдики Роһтин елип йәтмиш ақсақалға қойди; Роһ уларниң үстигә қонуши билән улар бешарәт беришкә киришти. Лекин шу вақиттин кейин улар ундақ қилмиди. ²⁶ Лекин у чағда улардин икки адәм баргаһта қалди; бирисиниң исми Әлдад, иккинчиси Медад еди (улар әслидә ақсақалларниң арисиде тизимланған еди, лекин ибадәт чедиригә чиқмай қалған еди). Роһ уларниң үстидиму қонди вә улар баргаһ ичидә бешарәт беришкә башлиди. ²⁷ Яш бир жигит жүгүрүп келип Мусаға: — Әлдад билән Медад баргаһта бешарәт бериватиду, — деди. ²⁸ Мусаниң хизмәтқари, Муса таллиған сәрхил жигитлиридин бири, Нунниң оғли Йәшуа қопуп: —

И ғоҗам Муса, уларни тосуғайла, — деди. ²⁹ Лекин Муса униңға: — Сән мениң сәвәвимдин һәсәт қиливатамсән? Пәрвәрдигарниң пүтүн хәлқи пәйғәмбәр болуп кәтсә еди, Пәрвәрдигар Өзиниң Роһини уларниң үстигә қойса еди! — деди.

³⁰ Шуниң билән Муса билән Исраил ақсақаллириниң һәммиси баргаһқа қайтип кетишти.

Пәрвәрдигарниң бөдүнә чүшүрүши

³¹ Әнди Пәрвәрдигар алдидин бир шамал чиқип, у деңиз тәрәптин бөдүниләрни учуртуп келип, баргаһниң әтрапиға йейивәтти; бөдүниләр баргаһниң у тәрипидиму бир күнлүк йол, бу тәрипидиму бир күнлүк йол кәлгидәк йәр йүзини икки гәз егизликтә кәлгидәк қаплиди. □ ■

³² Хәлиқ орнидин туруп пүткүл шу күни, шу кечиси вә әтиси пүтүн күн бөдүнә тутуп жиғди, әң аз дегәнлириму алаһазәл икки хомир жиғди; улар буларни баргаһниң төрт әтрапиға өзлири үчүн йейишти. □ ³³ Улар гөшни чайнап езип болмай, гөш техи чишлири арисиде турғанда, Пәрвәрдигарниң ғәзиви уларға қозғилип, хәлиқни интайин еғир бир ваба билән урди. □ ■ ³⁴ Шуңа кишиләр шу йәрни «Қиброт-Һаттавах» дәп атиди; чүнки улар шу йәрдә нәпси тақилдиған кишиләрни йәрликкә қойған еди. □ ³⁵ Кейин хәлиқ Қиброт-Һаттавахтин йолға чиқип һазиротқа келип, һазиротта тохтиди.

12

Мәрийәм билән һарунниң Мусаға қара чаплиғанлиги

■ **11:20** Чөл. 21:5 □ **11:21** «Йолға чиқалайдиған әркәкләр» — яки «пиядә әскәрләр». 1:46ни көрүң. ■ **11:22** Юһ. 6:7 ■ **11:23** Йәш. 50:2; 59:1 □ **11:31** «Йәр йүзини икки гәз егизликтә кәлгидәк қаплиди.» — башқа бир хил тәржимиси: «Йәр йүзидин алаһазәл икки гәз егизликтә учуп кәлди». «гәз» — Муқәддәс Китапта ишлитилгән «гәз» адәмниң қолиниң жәйнәктин бармақниң учигичә болған арилиги (тәхминән 45 сантиметр) еди. ■ **11:31** Мис. 16:13; Зәб. 77:26-28 □ **11:32** «хомир» — Бир «хомир» тәхминән миң литргә баравәр. Бөдүниләрниң йейилиши, шүбһисизки, гөшини қақлаш үчүн еди. □ **11:33** «Пәрвәрдигарниң ғәзиви уларға қозғилип, хәлиқни... урди» — Худа немишкә хәлиқ қақшиған вақтида әмәс, бәлки дәл бөдүниләргә еғиз тәккәндә уларни урди? Шүбһисизки, У уларни шу ишта синиди. Улар әслидә Униңдин нарази болуп гуманлинип: «Әнди бизгә ким гөш бериду?» — дейишкән еди (4-айәт). Бирақ Худа уларға көз алдида гөш бәргини билән, улар гуманидин товва қилмиди яки тәшәккүр ейтмиди. ■ **11:33** Зәб. 77:29-31 □ **11:34** «Қиброт-Һаттавах» — мәнәси «Нәпсанийәтниң қәбирлири».

¹ Мәрийәм билән һарун Мусаниң һәбәшлик қизни хотунлуққа алғини үчүн униңға қарши сөз қилди (чүнки у һәбәшлик бир қизни алған еди). □ ² Улар: — Пәрвәрдигар пәқәт Муса биләнла сөзлишип, биз билән сөzlәшмәптиму? — дейишти. Бу гәпни Пәрвәрдигар аңлиди. ³ Муса дегән бу адәм интайин кәмтәр-мөмин адәм болуп, бу тәрәптә йәр йүзидикиләр арасида униң алдиға өтидигини йоқ еди.

⁴ Пәрвәрдигар Муса, һарун вә Мәрийәмгә туюқсиз: — Силәр үчүңлар жамаәт чедириға келиңлар, — деди.

Үчилиси чиқип кәлди.

⁵ Андин Пәрвәрдигар *әриштин* булут түврүги ичидә чүшүп, жамаәт чедириниң алдида тохтап, һарун билән Мәрийәмни қичқиривиди, улар алдиға кәлди.

⁶ У уларға: — Энди силәр гепимни аңлаңлар, әгәр силәрниң араңларда пәйғәмбәр болса, Мән Пәрвәрдигар аламәт көрүнүштә униңға Өзүмни аян қилимән, чүшидә униң билән сөзлишимән. ⁷ Лекин қулум Мусаға нисбәтән ундақ әмәс; у барлиқ аиләм ичидә толиму садиқтур; ⁸ Мән униң билән тепишмақ ейтип олтармай, йүзүм йүз туруп беваситә сөзлишимән; у Мән Пәрвәрдигарниң қияпитини көрәләйду. Энди силәр немишкә қулум Муса тоғрилиқ яман гәп қилиштин қорқмидиңлар? — деди. □ ■

⁹ Пәрвәрдигарниң отлуқ ғәзиви уларға қозғалди вә у кетип қалди.

Мәрийәмниң мохо болуп қалғанлиги

¹⁰ Шуниң билән булут жамаәт чедири үстидин кәтти, вә мана, Мәрийәм худди аппақ қардәк песә-мохо болуп кәтти; һарун бурулуп Мәрийәмгә қаривиди, мана, у песә-мохо болуп қалған еди. ¹¹ һарун Мусаға: —

Вай ғоҷам! Наданлиқ қилип гуна өткүзүп қойғанлиғимиз сәвәвидин бу гунани бизниң үстимизгә артмиғайсән. ¹² У худди анисиниң қосиғидин чиққандила бәдини йерим чирик, өлүк туғулған балидәк болуп қалмиғай! — деди.

¹³ Шуниң билән Муса Пәрвәрдигарға: — И Тәңри, униң кесилини сақайтивәткән болсаң, — дәп нида қилди.

¹⁴ Пәрвәрдигар Мусаға: — Әгәр атиси униң йүзигә түкүргән болса, у йәттә күн хијилчилик ичидә турған болатти әмәсму? Энди у баргаһниң сиртиға йәттә күн қамап қоюлсун, андин у қайтип кәлсун, — деди. □

¹⁵ Шуниң билән Мәрийәм баргаһ сиртиға йәттә күн қамап қоюлди, таки Мәрийәм қайтип кәлгичә хәлиқ йолға чиқмай туруп турди.

13

¹ Андин кейин хәлиқ һазироттин йолға чиқип, Паран чөлидә баргаһ қурди.

Мусаниң Қанаанни чарлап келишкә он икки чарлиғучи әвәтиши

² Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: —

³ Мән Исраилларға мирас қилип бәргән Қанаан зиминини чарлап келишкә адәмләрни әвәткин; һәр бир ата жәмәткә тәвә қәбилидин бирдин адәм чиқирилсун, улар өз қәбилисидики әмир болсун, — деди. ⁴ Муса Пәрвәрдигарниң әмри бойичә, уларни Паран чөлидин йолға салди; уларниң һәммиси Исраилларниң башлири еди.

⁵ Төвәндикиләр уларниң исимлири: — Рубән қәбилисидин Заккурниң оғли Шаммуя,

⁶ Шимеон қәбилисидин Хориниң оғли Шафат, ⁷ Йәһуда қәбилисидин Йәфуннәһниң оғли Каләб, ⁸ Иссакар қәбилисидин Йүсүпниң оғли Игал, ⁹ Әфраим қәбилисидин Нунниң оғли Һошия, ¹⁰ Бинямин қәбилисидин Рафуниң оғли Палти, ¹¹ Зәбулун қәбилисидин Содиниң оғли

□ **12:1 «Һәбәшлик»** — «Ефиопийәлик» дегәнниң башқичә атилиши. Тексттә, Мусаниң биринчи аяли болған Зиппораһниң һаят яки һаят әмәслиги тоғрилиқ хәвәр берилмәйду. □ **12:8 «Йүзүм йүз»** — ибрания тилида «еғизму еғиз». ■ **12:8 Мис. 33:11; Қан. 34:10** □ **12:14 «атиси униң йүзигә түкүргән болса, у йәттә күн хијилчилик ичидә турған болатти әмәсму?»** — бу сөzlәр ибраниялар арасидики қедимки бир өрп-адәтни көрсәтсә керәк.

Гаддийәл, ¹² Йүсүп қәбилисидин, йәни Манассәһ қәбилисидин Сусиниң оғли Гадди, ¹³ Дан қәбилисидин Гималлиниң оғли Аммиәл, ¹⁴ Ашир қәбилисидин Микаилниң оғли Сәтур, ¹⁵ Нафтали қәбилисидин Вофсиниң оғли Наһби, ¹⁶ Гад қәбилисидин Макинниң оғли Геуәл. ¹⁷ Мана булар Муса чарлап келиңлар дәп Қанаан зиминиға әвәткән адәмләрниң исми. Муса Нунниң оғли Ношияни Йәһошуя дәп атиди. □

¹⁸ Муса уларни чарлап келишкә Қанаанға сәпәрвәр қилип: — Силәр мошу йәрдин Нәгәв чөли тәрәпкә қарап меңиңлар, андин тағлиқ районға чиқиңлар. □ ¹⁹ У йәрниң қандақ экәнлигини, у йәрдикиләрниң күчлүк-ажизлигини, аз яки көплүгини көрүп беқиңлар; ²⁰ улар туруватқан йәрниң қандақ экәнлигини, яхши-яманлигини көрүңлар; улар туруватқан шәһәрләрниң қандақ экәнлигини, барғаһлиқ шәһәр яки сепил-қәлғәлик шәһәр экәнлигини; ²¹ у йәрниң мунбәт яки мунбәтсиз экәнлигини, дәл-дәрәқлириниң бар-йөқлүгини көрүп келиңлар. Жүрәкликрәк болуп, мевә-чивилиридин алғач келиңлар, — деди.

Бу чағ дәл үзүм пишип қалған вақит еди. ²² Улар шу тәрәпләргә чиқип, зиминни Зин чөлидин тартип таки һамат еғизиниң йенидики Рәһобқичә берип чарлашти. ²³ Улар жәнуп тәрәптә һеbronға барди, у йәрләрдә Анақийларниң әвлатлиридин Аһиман, Шишай, Талмай дегәнләр олтиришлиқ еди. Әслидә һеbron шәһири Мисирдики Зоан шәһиридин йәттә жил илгири ясалған еди. □ ²⁴ Улар «Әшкол жилғиси»ға кәлди, у йәрдә бир сап үзүми бар бир үзүм шехини кесип, бир балдаққа есип икки адәмгә көтәргүзүп маңди; улар азрак анар билән әнжирму елип қайтип кәлди. □ ²⁵ Исраиллар шу йәрдә кесивалған әшу үзүм сәвәвидин у йәр «Әшкол жилғиси» («үзүм сапиги жилғиси») дәп аталди.

²⁶ Улар қириқ күндин кейин у йәрләрни чарлап түгитип, қайтип кәлди.

Чарлиғучиларниң мәлумати

²⁷ Улар келип, Паран чөллүгидики Қадәштә Муса, һарун вә пүтүн Исраил жамаити билән көрүшти. Улар иккиләнгә һәм пүткүл Исраил жамаитигә мәлумат бәрди һәм зиминниң мевилирини уларға көрсәтти. ²⁸ Улар Мусаға мәлумат берип: —

Биз өзлири бериңлар дегән йәрләргә бардуқ, растинла сүт билән һәсәл еқип туридиған йәр экән, мана булар шу йәрниң мевилири. ■ ²⁹ Бирақ у йәрдикиләр бәк күчтүңгүр экән, шәһәрләр сепиллиқ болуп һәм пухта-һәйвәтлик экән. Униң үстигә, биз у йәрдә Анақийларниң әвлатлириниму көрдуқ. ³⁰ Амаләкләр жәнуп тәрәптә туридикән; һиттийлар, Йәбусийлар, Аморийлар тағларда туридикән; Қананийлар деңиз бойлирида вә Иордан дәрияси бойлирида туридикән, — деди.

³¹ Каләб Мусаниң алдида көпчиликни тиничлитип: —

Биз дәрһал атлинип берип у йәрни егиләйли! Чүнки биз чоқум ғалип келимиз — деди.

³² Лекин униң билән биллә чиққан башқилар болса: —

Улар биздин күчлүк экән, шуңа уларға һужум қилсақ болмайду, — дейишти. ³³ Андин чарлиғучилар өзлири чарлап кәлгән зиминниң әһвалидин Исраилларға яман мәлумат берип: — Биз кирип чарлап өткән зимин болса өз аһалисини йәйдиған зимин экән; биз у йәрдә көргәнләрниң һәммиси йоған адәмләр экән. ³⁴ Биз у йәрләрдә «Нәфилийләр» дегән *гигант* адәмләрни көрдуқ (дәрвәқә Анақийларниң әвлатлири Нәфилийләрдин чиққандур); биз өзимизгә қарисақ чекәткидәк туридикәнмиз, биз уларғиму шундақ көринидикәнмиз, — деди. □

□ **13:17** «ношия» — ибраний тилида «у қутқузиду», «Йәһошуя» — «Пәрвәрдиғар (Яһвәһ) қутқузиду» дегән мәнидә. «Әйса» ибраний тилида дәл шу исимдур. □ **13:18** «Нәгәв чөли» — «Нәгәв» дегән чөл Пәләстинниң жәнуби тәрипидә болуп, мошу йәрдә вә көп башқа йәрләрдә «жәнуп»ни билдүриду. □ **13:23** «жәнуп» — иИбраний тилида «Нәгәв».

□ **13:24** «Әшкол» — мәнәси «үзүмләр». ■ **13:28** Мис. 3:8; 33:3 □ **13:34** «Нәфилийләр» — топандин илгири пәйда болған гигантлар еди. һәммиси топанда йөқитилған болғачқа, чарлиғучиларниң шу гепи пәқәт өзлириниң тоқуған әпсанилири, халас. Гәрчә «Анақийлар»му гигантлар болсиму («Қан.» 9:1-2ни көрүң), уларниң «Нәфилийләр» билән һеч қандақ мунасивити йөқ еди. һалбуки, роһий жәһәттин бу гигантларниң «Нәфилийләр»ниң әслидики келип чиқиши билән мунасивити болуши мүмкин («Яр.» 6:1-4).

14

Исраилларның тапа-тәнә қилиши

¹ Шуның билән барлиқ жамаәт дад-пәрәд кәтирип жиғлиди; улар кечичә жиға-зерә қилишип чиқти. ² Исраиллар Муса билән һарунға тапа-тәнә қилип: — Биз балдурла Мисирда өлүп кәтсәк боптикән! Мошу чөл-жәзиридә өлүп кәтсәк боптикән! ³ Пәрвәрдигар немишкә бизни қилич астида өлсун, хотун бала-жақилиримиз булинип, дүшмәнниң олжиси болсун дәп бизни бу йәргә башлап кәлгәнду? Униңдин көрә, Мисирға қайтип кәткинимиз яхши әмәсму? — дәп ғотулдашти. ⁴ Шуның билән улар бир-биригә: — Башқидин бир башлиқ тикләп Мисирға қайтип кетәйли, — дейишти.

⁵ Муса билән һарун пүтүн Исраил жамаити алдида жиқилип дүм ятти. ⁶ Шу йәрни чарлап кәлгәнләр ичидики Нунниң оғли Йәшуа билән Йәфуннәнһниң оғли Каләб кийимлирини житип, ⁷ пүтүн Исраил жамаәтчилигигә: — Биз чарлап келишкә өтүп барған зимин интайин бәк яхши зимин экән. ⁸ Әгәр Пәрвәрдигар биздин сөйүнсә, бизни шу зиминға, йәни һәсәл билән сүт екип туридиған шу зиминға башлап берип, уни бизгә бериду. ⁹ Силәр пәқәт Пәрвәрдигарға асийлиқ қилмаңлар! У зиминидикиләрдин қорқмаңлар, чүнки улар бизгә нисбәтән бир ғизадур; уларниң панаһдарлири улардин кәтти, Пәрвәрдигар болса биз билән биллә; улардин қорқмаңлар, — деди.■

¹⁰ һалбуки, пүткүл жамаәт тәрәп-тәрәптин: — У иккисини чалма-кесәк қилип өлтүрүветәйли, дейишти. Лекин Пәрвәрдигарниң жуласи жамаәт чедирида Исраилларға аян болди.

Худаниң җазаси, Мусаниң хелқ үчүн нидә қилғанлиги

¹¹ Пәрвәрдигар Мусаға: — Бу хәлиқ Мени қачанғичә мәнситмәйду? Гәрчә уларниң оттурисида шунчә мөҗизилик аламәтләрни яратқан болсамму, лекин улар Маңа қачанғичә ишинишмәйдикән? ¹² Мән уларни ваба билән уруп йоқитимән, шуниң билән сени улардин техиму чоң вә қудрәтлик бир әл қилимән, — деди.

¹³ Муса болса Пәрвәрдигарға мундақ деди: —

«Бундақ болидиған болса бу ишни мисирлиқлар аңлап қалиду, чүнки Сән улук қудритиң билән бу хәлиқни уларниң арисидин елип чиққан едиң;■ ¹⁴ вә Мисирлиқлар бу ишни шу зиминдики хәлиқләргиму ейтиду. У зиминдики аһалиму Сән Пәрвәрдигарниң бу хәлиқниң арисидә экәнлигиңни, Сән Пәрвәрдигарниң уларниң алдида йүзму-йүз көрүнгәнлигиңни, Сениң булутиң дайим уларға сайә чүшүрүп кәлгәнлигини, шундақла Сениң күндүзи булут түврүгидә, кечиси от түврүгидә уларниң алдида маңғанлигиңни аңлиған еди.■ ¹⁵ Әнди Сән бу хәлиқни худди бир адәмни өлтүргәндәк өлтүрүвәтсәң, Сениң нам-шөһритиңни аңлиған әлләрниң һәммиси: ¹⁶ «Пәрвәрдигар бу хәлиқни Өзи уларға беришкә қәсәм қилған зиминға башлап баралмайдигәнлиги үчүн, шуңа уларни әшу чөл-жәзиридә өлтүрүветипту» дәп қалиду.■

¹⁷ Әнди өтүнимәнки, Рәббим қудритиңни җари қилдурғайсән, Өзүңниң: ¹⁸ «Пәрвәрдигар асанлиқчә ачқиқланмайду, Униң меһир-муһәббети тешип туриду; У гуна вә итаәтсизлиқни кәчүриду, лекин гунакарларни һәргиз гунасиз дәп қаримайду, атиларниң қәбиһлигини атисидин балисиғичә, һәтта нәврә-чәврилиригичә уларниң үстигә жүкләйду» дегининдәк қилғайсән.□ ■ ¹⁹ Меһрий-шәпқитиңниң кәңрилиги бойичә, Мисирдики чағдин таки һазирғичә дайим кәчүрүп кәлгининдәк, бу хәлиқниң қәбиһлигини кәчүргәйсән!».

²⁰ Пәрвәрдигар: — «Бопту, сән дегәндәк уларни кәчүрдүм. ²¹ Лекин Өз һаятим билән қәсәм қилимәнки, пүткүл йәр йүзи Мән Пәрвәрдигарниң шан-шәриви билән толиду.

²² һалбуки, Мениң жулайимни, Мисирда вә чөл-жәзиридә көрсәткән мөҗизилик аламәтлиримни көрүп турупму Мени мошундақ он қетимлап синап йәнә авазимға қулақ салмиғанлар, ²³ Мән қәсәм ичип уларниң ата-бовилириға мирас қилип беримән дегән у

■ 14:9 Қан. 20:3 ■ 14:13 Мис. 32:12 ■ 14:14 Мис. 13:21; 40:38 ■ 14:16 Қан. 9:28 □ 14:18 «атиларниң қәбиһлигини атисидин балисиғичә, һәтта нәврә-чәврилиригичә уларниң үстигә жүкләйду» — бу муһим сөз тоғрилиқ «Әзакиял»дики «қошумчә сөз»имизни (18-, 33-баплар тоғрилиқ) көрүң. ■ 14:18 Мис. 20:5; 34:6; Қан. 5:9; Зәб. 85:15; 102:8; 144:8; Юн. 4:2

зиминни һәргиз көрәлмәйду; Мени мәнситмигәнләрдин бириму у жутни көрәлмәйду.■
 24 Лекин өзидә башқичә бир роһниң болғини, пүтүн қалби билән Маңа әгәшкини үчүн қулум Каләбни у киргән йәргә башлап киримән; униң әвлатлириму у йәргә мирасхор болиду.■
 25 (шу чағда Амаләкләр билән Қананийлар тағлиқ жилғиларда турувататти) — Этә силәр йолуңлардин бурулуп, Қизил Деңизға баридиған йол билән меңип чөлгә сәпәр қилиңлар» — деди.

Пәрвәрдигарниң Исраилларни жазаалиши

26 Пәрвәрдигар Муса билән һарунға сөз қилип мундақ деди:

27 — Мән Мениң яман гепимни қилип ғотулдишидиған бу рәзил жамаәткә қачанғичә чидишим керәк? Исраилларниң Мениң яман гепимни қилғанлири, шу тохтавсиз ғотулдашлириниң һәммисини аңлидим.■ 28 Сән уларға: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, хәп, Мән силәргә қулиқимға киргән сөзлириңлар бойичә муамилә қилмайдиған болсам!■ 29 Силәрниң өлүгүңлар мошу чөлдә ятиду; силәрниң ичиңларда санақтин өткүзүлгәнләр, йәни йеши жигирмидин ашқан, Мениң яман гепимни қилип ғотулдиғанларниң һәммиси пүтүн сани бойичә■ 30 Силәргә қол көтирип қәсәм қилип, туралғуңлар қилип беримән дегән зиминға һеч кирәлмәйду; пәқәт Йәфуннәһниң оғли Каләб билән Нунниң оғли Йәшуала кириду.■ 31 Силәрниң кичик балилириңлар, йәни «Булинип, дүшмәнниң олжиси болуп қалиду» дейилгәнләрни Мән башлап киримән, улар силәр кәмситкән у зиминдин бәһримән болиду. 32 Бирақ силәр болсаңлар, силәр жиқилип, өлүгүңлар бу чөлдә қалиду. 33 Силәрниң балилириңлар бузуқлуқ-вапасизлиғиңларниң әлимини тартип, өлүгүңлар чөлдә йоқалғичә, бу чөлдә қириқ жил сәргәрдан болуп жүриду.□
 34 Силәрниң шу зиминни чарлиған күнлириңларниң сани бойичә, қириқ күнниң һәр бир күнини бир жил һесаплап, қәбиһликлириңларни қириқ жил өз үстүңларға елип жүрисиләр; шу чағда Мениң өзүңлардин ятлашқинимниң немә экәнлигини билип йетисиләр» — дегин.■
 35 Мән Пәрвәрдигар шундақ дегән экәнмән, жиғилип Маңа қарши чиққан бу рәзил хәлиқ жамаитигә Мән чоқум шундақ қилимән; улар мошу чөл-жәзиридә йәветилиду, шу йәрдә өлиду.
 36 Муса у зиминни чарлап келишкә әвәткәнләр қайтип кәлгәндә, у зимин тоғрилиқ яман хәвәр елип келиш билән пүтүн жамаәтни ғотулдитип, Мусаниң яман гепини қилғузғанлар,
 37 йәни у зимин тоғрилиқ яман хәвәр әкәлгән бу кишиләрниң һәммиси ваба кесили тегип Пәрвәрдигарниң алдида өлди.■ 38 Зиминни чарлап келишкә барған адәмләр ичидин пәқәт Нунниң оғли Йәшуа билән Йәфуннәһниң оғли Каләбла һаят қалди.

Өз мәйличә һужумға өтүп мәғлуп болуп қечиш

39 Муса бу гәпләрни пүткүл Исраил жамаитигә ейтивиди, һәммиси бәк һәсрәт чәкти. 40 Улар әтигән таң атқанда туруп таққа чиқип: — Мана биз кәлдуқ! Пәрвәрдигар ейтқан жутқа чиқип һужум қилайли; чүнки биз гуна қилдуқ, — дейишти.
 41 — Силәр йәнә немишкә Пәрвәрдигарниң әмригә хилаплиқ қилисиләр? — деди Муса, — Бу иш ғәлибилик болмайду!■ 42 Пәрвәрдигар араңларда болмиғачқа, дүшмәнниң қиличи астида өлүп, мәғлуп болмаслиғиңлар үчүн һужумға чиқмаңлар. 43 Чүнки Амаләкләр билән Қананийлар у жутта, силәрниң алдиңларда туриду; силәр қилич астида өлүп кетисиләр; чүнки силәр Пәрвәрдигардин тенип кәттиңлар, Пәрвәрдигар силәр билән биллә болмайду.
 44 Лекин, гәрчә Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи вә Муса барғаһтин қозғалмиған болсиму, улар йәнилә өз мәйличә таққа чиқип һужумға өтти. 45 Шуниң билән Амаләкләр билән шу тағда турушлуқ Қананийлар чүшүп уларни таки Хормаһғичә қоғлап, битчит қилип қирғин қилди.

■ 14:23 Қан. 1:35, 36 ■ 14:24 Йә. 14:8, 9 ■ 14:27 Зәб. 105:24-26 ■ 14:28 Чөл. 26:65; 32:11
 ■ 14:29 Қан. 1:35; Ибр. 3:17 ■ 14:30 Йә. 14:6 □ 14:33 «бузуқлуқ-вапасизлиғиңлар» — ибраний тилида «паһишивазлиқлириңлар». Худадин езип кетиш Тәврат-Инжілда «паһишивазлиқ» дәп һесаплиниду. ■ 14:34
 Зәб. 94:8-11 ■ 14:37 1Кор. 10:10; Йәһ. 5 ■ 14:41 Қан. 1:41

15

Түрлүк қурбанлиқлар тоғрисидаки қаидә-низам

¹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

² Сән Исраилларға мундақ дегин: — Силәр мақанлишишиңлар үчүн силәргә тәқдим қилип беридиган зиминға киргән чеғиңларда, ³ әгәр Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган, униңға хушбуй болсун дәп бирәр һәдийә-қурбанлиқ қилмақчи болсаңлар, қурбанлиқ кала яки қой-өшкә падисидин болсун. У көйдүрмә қурбанлиқ болсун, қәсәмни ада қилиш қурбанлиғи болсун, ихтиярий қурбанлиқ яки силәргә бекитилгән һейтлардики зөрүр қурбанлиқ болсун, ⁴⁻⁵ қурбанлиқ сунғучи киши Пәрвәрдигарға атиғиниға бир ашлиқ һәдийәсини қошуп кәлтүрсун. Көйдүрмә қурбанлиқ яки башқа қурбанлиқ қоза болса, ундақта ашлиқ һәдийәси зәйтун мейидин бир һинниң төрттин бири иләштүрүлгән есил ундин әфәһниң ондин бири болсун; униңға йәнә шарап һәдийәси сүпитидә төрттин бир һин шарапни қушуп сунсун. ■

⁶ Қурбанлиғиң қочқар болса, сән униңға ашлиқ һәдийәси сүпитидә үчтин бир һин зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин әфәһниң ондин иккиси болсун ⁷ вә шарап һәдийәси сүпитидә төрттин бир һин шарапни қушуп сунсун; булар Пәрвәрдигарға хушбуй чиқарсун дәп сунулсун. ⁸ Әгәр сән Пәрвәрдигарға көйдүрмә қурбанлиқ, яки қәсәм ада қилиш қурбанлиғи яки енақлиқ қурбанлиғи сүпитидә топақ атиған болсаң, ⁹ ундақта топаққа ашлиқ һәдийә сүпитидә йерим һин зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин әфәһниң ондин үчини, ¹⁰ шарап һәдийә сүпитидә йерим һин шарапни қошуп сунғин; булар Пәрвәрдигарға атилип отта сунулуп, хушбуй чиқарсун дәп кәлтүрүлсун.

¹¹ Һәр бир сунулған топақ, қочқар, қоза яки оғлаққа нисбәтән мошундақ қилинсун. ¹² Силәр сунидиғиниңларниң сани бойичә, һәр хил қурбанлиқниң саниға қарап шундақ қилисиләр.

¹³ Шу зиминда туғулғанларниң һәммиси Пәрвәрдигарға хушбуй чиқарсун дәп, отта сунулидиган қурбанлиқ қилмақчи болса әнә шундақ қилсун. ¹⁴ Шуниндәк силәр билән биллә туруватқан мусапир яки әвлатму-әвлат силәр билән биллә туруватқанлар болса, хушбуй чиқарсун дәп отта сунулидиган қурбанлиқ қилмақчи болса, силәр қандақ қилған болсаңлар, уларму шундақ қилсун. ¹⁵ Пүткүл жамаәткә, мәйли силәр болуңлар яки силәр билән биллә туруватқан мусапир болсун, һәммиңлар үчүн охшаш бир бәлгүлимә болиду; силәр үчүн дәвирму-дәвир әбәдий бир бәлгүлимә болиду; Пәрвәрдигар алдида силәр қандақ болсаңлар, мусапирларму шундақтур. ■ ¹⁶ Силәргиму, араңларда туруватқан мусапирларғиму охшаш бир қанун-бәлгүлимә, охшаш бир һөкүм болсун.

¹⁷ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

¹⁸ Сән Исраилларға сөз қилип уларға мундақ дегин: — «Силәр Мән силәрни әкиридиған зиминға йетип барғанда, ¹⁹ шу йәрдин чиққан ашлиқни йәйдиған чеғиңларда, Пәрвәрдигарға бир «көтәрмә һәдийә» тәқдим қилиңлар. ²⁰ Силәр һәр бир йеңи хемирдин пишқан нанлардин бирини «көтәрмә һәдийә» қилип тәқдим қилиңлар; силәр уни тәқдим қилғанда худди хаманниң «көтәрмә һәдийә»сигә охшаш болсун. □ ²¹ Дәвирдин-дәвиргә силәр дәсләпки һосулдин чиққан хемирдин бир нанни «көтәрмә һәдийә» сүпитидә Пәрвәрдигарға сунуңлар.

Билмәй қилған гунайи үчүн кафарәт кәлтүрүш

□ **15:3** «бирәр һәдийә-қурбанлиқ қилмақчи болсаңлар» — бу әйәттә көздә тутулған қурбанлиқларниң һәммиси «көйдүрмә қурбанлиқ» яки «енақлиқ қурбанлиғи» дур (5-әйәтни көрүң). □ **15:4-5** «бир әфәһ» — тәхминән 2 күрә яки 22 литр еди. Бир һин тәхминән 3.6 литр еди. ■ **15:4-5** Лав. 2:1; 6:14 ■ **15:15** Мис. 12:49; Чөл. 9:14

□ **15:20** «Силәр һәр бир йеңи хемирдин пишқан наналардин бирини «көтәрмә һәдийә» қилип тәқдим қилиңлар» — башқа бир хил тәржимиси: «Силәр дәсләпки һосулдин чиққан хемирдин бир нан пиширип уни «көтәрмә һәдийә» қилип тәқдим қилиңлар» (бирақ тәржимимиз «Әз.» 44:30дин қариганда тоғрирақ болуши мүмкин). «хаманниң «көтәрмә һәдийә»сигә охшаш болсун» — оқурмәнләргә мәлумки, Исраиллар йеңи пишқан һосулниң тунжа қисмини хамандин айрип, Худаға атиши керәк («Мис.» 23:19, 34:22 вә 26ни көрүң.)

22 Эгәр силәр өзүңлар билмәй езип гуна қилип, Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруған бу барлиқ әмирлиригә әмәл қилмиған болсаңлар, □ 23 йәни Пәрвәрдигар буйруған күндин етиварән барлиқ әвлатлириңларғичә Пәрвәрдигарниң Мусаниң вастиси билән силәргә буйруған барлиқ ишлириға әмәл қилмиған болсаңлар, 24 жамаәт шундақ бирәр гунаниң билмәй өткүзүлгәнлигини хәвәрсиз болса, ундақта пүткүл жамаәт Пәрвәрдигарға хушбуй чиқарсун дәп яш бир топақни көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә сунсун һәмдә қайдә-низам бойичә униңға мунасивәтлик ашлиқ һәдийә билән шарап һәдийәни қошуп сунсун, вә униң үстигә бир текини гуна қурбанлиғи сүпитидә сунсун. 25 Шу йол билән һәһин пүткүл Исраил жамаити үчүн кафарәт кәлтүрүп, бу гуна улардин кәчүрүм қилиниду; чүнки бу билмәй өткүзүп қойған гуна вә улар өзлириниң билмәй өткүзүп қойған гунаи үчүн қурбанлиқ, йәни Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған қурбанлиқ вә гуна қурбанлиғини бирликтә Пәрвәрдигар алдиға сунған. 26 Бу гуна пүткүл Исраил жамаити билән уларниң арасида туруватқан мусапирларниң һәммисидин кәчүрүм қилиниду, чүнки бу пүткүл хәлиқ билмәй туруп өткүзүп қойған гунадур. 27 Эгәр бир киши билмәстин гуна қилип қойған болса, у бир яшлиқ бир чиши оғлақни гуна қурбанлиғи сүпитидә сунсун. ■ 28 Һәһин шу йол билән билмәй гуна қилип қойған адәм үчүн кафарәт кәлтүриду; униң үчүн кафарәт кәлтүрсә униң Пәрвәрдигар алдида билмәй өткүзгән гунаи униңдин кәчүрүм қилиниду. 29 Билмәй бирәр сәһвәнлик өткүзүп қойған барлиқ кишиләргә, мәйли шу зиминда туғулған Исраиллар болсун яки уларниң арасида туруватқан мусапирларға болсун, — силәрниң һәммиңларға охшаш бир қанун-бәлгүлимә тәтбиқлиниду.

Билип туруп қилған гуналар тоғрилиқ

30 Лекин жүригини қаптәк қилип иш көргән киши, мәйли у зиминда туғулған болсун яки мусапир болсун, Пәрвәрдигарға һақарәт кәлтүргән болиду; у һаман өз хәлқидин үзүп ташлиниду. 31 У Пәрвәрдигарниң сөзини мәнситмигән экән, Пәрвәрдигарниң әмригә хилаплиқ қилған экән; шуниң үчүн у чоқум үзүп ташлиниду; гунаи өзиниң бешиға чүшиду.

Шабат күнигә хилаплиқ қилғучиларға берилидиған жәза

32 Исраиллар чөл-жәзиридики вақитлирида, бир кишиниң шабат күнидә отун тәргәнлиги байқалди. □ 33 Отун териватқанлиғини байқап қалғанлар уни Муса, һарун вә пүткүл жамаәтниң алдиға елип кәлди. 34 Уни қандақ бир тәрәп қилиш керәклиги теһи көрситилмигәчкә, улар уни қамап қойди. ■ 35 Пәрвәрдигар Мусаға: — У адәм өлтүрүлмисә болмайду; пүтүн жамаәт уни барғаһниң тешиға әпчиқип чалма-кесәк қилип өлтүрсун, — деди. 36 Андин пүтүн жамаәт у адәмни барғаһ сиртиға әпчиқип, худди Пәрвәрдигар Мусаға буйруғандәк, чалма-кесәк қилип өлтүрди.

Кийим-кечәкләргә чуча тутуш низами

37 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

38 Сән Исраилларға мундақ дегин, улар әвлатму-әвлат кийим-кечәклириниң чөрисигә чучиларни тутсун һәм бүжигидики чучилириниң һәр биригә көк шойна тикип қойсун; ■ 39 бу хил чучилар силәрниң уни тикип турушуңлар үчүн болиду; уни көргәндә Пәрвәрдигарниң барлиқ әмирлирини есиңларда тутуп, уларға әмәл қилишиңлар үчүн бу силәргә бир әсләтмә болиду; шуниңдәк силәрниң һазирқидәк өзүңларниң көңлүңлар вә көзүңларниң

□ 15:22 «әмәл қилмиған болсаңлар» — бу әйәтләрдә көздә тутулған гуна Худаниң әмирлиригә **әмәл қилмаслиқтин** ибарәт; «Лав.» 4-бапта тилға елинған қурбанлиқлар Худаниң әмирлиригә хилаплиқ қилған ишларға кафарәт кәлтүридиған қурбанлиқлардин ибарәт. ■ 15:27 Лав. 4:27 □ 15:32 «бир кишиниң шабат күнидә отун тәргәнлиги байқалди» — шүбһисизки, бу вақиә жуқуриқи 30-31-әйәттики принципқа мисал кәлтүрүлүш үчүн баян қилиниду. ■ 15:34 Лав. 24:12 ■ 15:38 Қан. 22:12; Мат. 23:5

кәйнигә кирип, қатирап бузуқлуқ қилип кәтмәслигиңлар, □ 40 Мениң барлиқ әмирлиримни әстә тутушунлар һәм униңға әмәл қилип, Худайиңларға атап пак-муқәддәс болушунлар үчүн болсун. 41 Мән Худайиңлар болуш үчүн силәрни Мисир зиминидин елип чиққан Пәрвәрдигардурмән; Мән Пәрвәрдигар Худайиңлардурмән.

16

Кораһ, Датан вә Абирамниң асийлиқ қилиши

1 Лавийниң әвриси, Коһатниң нәвриси, Изһарниң оғли Кораһ вә Рубәнниң әвлатлиридин Елиабниң оғуллири Датан билән Абирам вә Пәләтниң оғли Он ■ 2 Исраиллар ичидики жамаәт әмирлири болған, жамаәт ичидин сайлап чиқилған мөтивәрләрдин икки йүз әллик кишини башлап келип Мусаға қарши чиқти. 3 Улар жиғилип Мусаға қарши һәм һарунға қарши чиқип:

— Силәр һәддиңлардин бәк аштиңлар, пүткүл жамаәтниң һәммиси пак-муқәддәс, Пәрвәрдигарму уларниң арисидә, шундақ туруғлуқ силәр немә дәп өзүңләрни Пәрвәрдигарниң жамаитидин үстүн қоюсиләр? — деди.

4-5 Муса уларниң гепини аңлап дүм жиқилип, Кораһ билән униң гуруһидикиләргә сөз қилип:

— Этә әтигәндә Пәрвәрдигар кимләрниң Өзигә мәнсуп экәнлигини, кимләрниң пак-муқәддәс экәнлигини аян қилиду; шу кишини Өзигә йеқинлаштуриду; кимни таллиған болса, уни Өзигә йеқинлаштуриду. 6 Силәр мундақ қилиңлар: — Сән Кораһ вә сениң гуруһидикиләр һәммиси хушбуйданларни әпкелиңлар; 7 этә Пәрвәрдигарниң алдида хушбуйданларға от йеқип, хушбуйни униң үстигә қоюңлар; Пәрвәрдигар кимни таллиса, шу муқәддәс-пак болған болсун! Әй силәр Лавийлар, һәддиңлардин бәк аштиңлар! — деди.

8 Муса йәнә Кораһқа:

— И Лавийлар, гепимгә қулақ селиңлар. 9-10 Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар силәрни Өзиниң чедириниң ишлирини қилсун дәп һәмдә жамаәтниң алдида уларниң хизмитидә болсун дәп Өзигә йеқинлаштуруш үчүн силәрни Исраил жамаитидин айрип чиққан — йәни Пәрвәрдигар сени вә сениң һәммә қериндашлириң болған Лавийниң әвлатлирини бирдәк Өзигә йеқинлаштурғанлиғи силәрчә кичик ишму? Силәр йәнә теһи каһинлиқ вәзиписини тама қиливатамсиләр? □ 11 Шу вәждиң сән вә сениң гуруһидикиләр һәммиси жиғилип Пәрвәрдигарға қарши чиқиветипсиләр-дә; һарун немиди, силәр униң үстидин шунчилик ағринип ғотулдишип кәткидәк? — деди.

12 Муса Елиабниң оғли Датан билән Абирамни қичқирип келишкә адәм әвәтивиди, улар:

— Бармаймиз! 13 Сениң бизни сүт билән һәсәл ақидиған зиминдин башлап чиқип бу чөл-жәзиридә өлтәрмәкчи болғанлиғиңниң өзи кичик ишму? Сән теһи өзүңни падиша һесаплап бизниң үстимиздин һөкүмранлиқ қилмақчиму? □ 14 һалбуки, сән бизни сүт билән һәсәл ақидиған жутқа башлап кәлмидиң, етиз вә үзүмзарлиқларниму бизгә мирас қилип бәрмидиң. Сән бу хәқниң көзиниму оювалмақчиму? Биз бармаймиз! — деди.

15 Буни аңлап Муса қаттиқ ғәзәплинип Пәрвәрдигарға: —

Уларниң соғат-һәдийәсигә етивар қилмиғайсән; мән уларниң һәтта бирәр ешигиниму тартивалмидим, бирәр адимигиму һеч зиян-зәхмәт йәткүзмидим, — деди. ■

□ 15:39 «бузуқлуқ» — Тәвраттики көп қисимларда көрситилгән бу «бузуқлуқ»ниң һәм қисманий жәһәти (әйш-ишрәт) һәм роһий жәһәти (бутпәрәслик қилип Худаға вапасизлиқ қилиш) бардур. ■ 16:1 Чөл. 26:9; 27:3; Йәһ. 11

□ 16:9-10 «Пәрвәрдигар силәрни, йәни Лавийларни... Өзигә йеқинлаштуруш үчүн силәрни Исраил жамаитидин айрип чиққан...» — оқурмәнләрниң есидә болуши керәкки, Худа әслидә Лавий қәбилиси ичидин һарун вә униң әвлатлирини өзигә каһин болушқа таллиған еди, қалған Лавийларни муқәддәс чедирдики хизмәттә болуп каһинларға ярдәмчи рольда болушқа бекиткән еди. □ 16:13 «бизни сүт билән һәсәл ақидиған зиминдин башлап чиқип...» — мошу адәмләр Мисир зиминини махтимақчи болуп, шу йәрдики қуллуқ һаятини пүтүнләй унтуди. ■ 16:15 1Сам. 12:3

Худаниң җазаси

16 Муса Коранҗа: —

Этә сән вә сениң гуруһиндикиләр — сән, улар вә һарун Пәрвәрдигарниң алдиға келиңлар.

17 һәр бириңлар өзүңларниң хушбуйданлириңларни әкилип униң үстигә хушбуйни селиңлар; һәр бириңлар өзүңларниң хушбуйданлириңларни, йәни җәмий икки йүз әллик хушбуйданни елип уни Пәрвәрдигарниң һозурида тутуп туруңлар; сәнму, һарунму һәр бириңлар өз хушбуйданлириңларни елип келиңлар, — деди.

18 Шунинң билән һәр бир адәм өзиниң хушбуйданини елип, отни йеқип, хушбуй селип, Муса вә һарун билән бирликтә җамаәт чедириниң дәрвазиси алдида турушти. 19 Коран Муса билән һарунға һужум қилғили пүтүн җамаәтни жиғип җамаәт чедириниң дәрвазиси алдиға келивиди, Пәрвәрдигарниң жуласи пүткүл җамаәткә аян болди. 20 Пәрвәрдигар Муса билән һарунға сөз қилип: —

21 Силәр бу хәлиқниң арисидин нери туруңлар, мән көз жумуп ачқичә уларни жутуветимән, — девиди, 22 Муса билән һарун дүм жиқилип: —

И Тәңрим, барлиқ эт егилириниң роһлириниң Худаси, бир адәм гуна қилса, ғәзивини пүтүн җамаәткә чачамсән? — деди.■

23 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: — 24 Сән җамаәткә: «Силәр Коран, Датан вә Абирамниң турар җайлиридин айрилип улардин нери кетиңлар» — дәп буйруқ бәр, — деди.

25 Шунинң билән Муса орнидин туруп Датан билән Абирам тәрәпкә қарап маңди; Исраил ақсақаллириму униңға әгишип маңди. 26 Муса җамаәткә: — Силәрдин өтүнимән, бу рәзил адәмләрниң чедирлиридин жирақ кетиңлар, уларниң барлиқ гуналири сәвәвидин улар билән биллә вәйран болмаслиғиңлар үчүн уларниң һеч нәрсисигә қол тәккүзмәңлар, — деди.

27 Шунинң билән җамаәт Коран, Датан, Абирамниң чедирлириниң төрт әтрапидин нери кәтти; Датан билән Абирам болса өз аяллирини, оғул-қизлирини вә бовақлирини елип чиқип өз чедириниң ишиги алдида турди.

28 Муса: — Буниңдин силәр шуни билесиләрки, бу ишларниң һәммиси мениң көңлүмдин чиққан әмәс, бәлки Пәрвәрдигар мени уларни ада қилишқа әвәткән: 29 — әгәр бу адәмләрниң өлүми адәттики адәмләрниң өлүмигә охшаш болидиған яки уларниң бешиға чүшидиған қисмәтләр адәттики адәмләр дучар болидиған қисмәтләргә охшаш болидиған болса, Пәрвәрдигар мени әвәтмигән болатти. 30 Әгәр Пәрвәрдигар йеңи бир ишни қилип, йәр ағзини ечип уларни вә уларниң пүтүн нәрсисини жутуп кетиши билән, улар тирикла тәһтисараға чүшүп кәтсә, у чағда силәр бу адәмләрниң Пәрвәрдигарни мәнситмигәнлигини билип қалисиләр, — деди.

31 Мусаниң бу геппи ахирлишиши биләнла уларниң пути астидики йәр йерилди. 32 Йәр ағзини ечип уларни барлиқ аилисидикиләр билән, шуниндәк Коранҗа тәвә һәммә адәмләрни қоймай тәәллуқатлири билән қошуп жутуп кәтти.■ 33 Шундақ қилип, улар вә уларниң тәвәсидикиләрниң һәммиси тирикла тәһтисараға чүшүп кәтти, йәр уларниң үстидә йепилди. Улар шу йол билән җамаәтниң арисидин йоқалди. 34 Уларниң әтрапида турған Исраилларниң һәммиси уларниң налисини аңлап: «Йәр бизниму жутуп кетәрмекин!» дейишип қечишти.

35 Андин Пәрвәрдигарниң алдидин бир от чиқип, хушбуй сунуватқан һелиқи икки йүз әллик адәмниму жутуп кәтти.■

Яднамә қилишқа қалдурулған хушбуйданлар

36 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

37 Сән каһин һарунниң оғли Әлиазарға буйруғин, у хушбуйданларни от арисидин теривелип, чоғлирини жирақларға чечивәтсун, чүнки у хушбуйданлар Худаға аталғандур; 38 шуңа өзиниң жениға өзи замин болған гунакарларниң хушбуйданлирини теривалғин; улар қурбанғанни қаплаш үчүн соқуп непиз түникә қилинсун, чүнки бу хушбуйданлар әслидә

Пәрвәрдигарниң һозуриға сунулуп униңға аталип муқәддәс қилинған. Шундақ қилип улар кейин Исраилларға ибрәт болидиған ишарәт-бәлгү болиду.

³⁹ Шуниниң билән каһин Әлиазар отта көйдүрүветилгәнләр сунған мис хушбуйданларни теривалди; улар қурбангаһни қаплитишқа непиз түникә қилип соқулди. ⁴⁰ Шуниниң билән қурбангаһниң бу қаплимиси һарунниң әвлатлириға ят адәмләрниң худди Кораһ билән униң гуруһидикиләргә охшаш қисмәткә қалмаслиғи үчүн, Пәрвәрдигарниң һозурида хушбуй көйдүрүшкә йеқинлашмаслиғиға Исраиллар үчүн бир әсләтмә болди. Бу Пәрвәрдигарниң Мусаниң вастиси билән Әлиазарға буйруғанлириду.

Жамаәтниң һарунниң ялвурushi сәвәвидин қутулуп қелиши

⁴¹ Этиси пүткүл Исраил жамаити Муса билән һарунниң яман гепини қилип: —

Силәр Пәрвәрдигарниң хәлқини өлтүрдүңлар, — дәп ғотулдашти. ⁴² Вә шундақ болдики, жамаәт Муса билән һарунға һужум қилишқа жиғиливатқанда, жамаәт бурулуп жамаәт чедириға қаривиди, вә мана, булут чедирни қапливалди һәм Пәрвәрдигарниң жуласи аян болди. ⁴³ Шуниниң билән Муса билән һарун жамаәт чедириниң алдиға берип турди.

⁴⁴ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: —

⁴⁵ Мән көзни жумуп ачқичә уларни йоқитип ташлишим үчүн иккиңлар бу жамаәттин чиқип нери кетиңлар, — дәп буйрувиди, иккиләң жиқилип йәрдә дүм ятти. ⁴⁶ Муса һарунға: — Сән хушбуйданни елип униңға қурбангаһтики оттин сал, униңға хушбуй қоюп, улар үчүн кафарәт кәлтүрүшкә тезликтә жамаәтниң арасиға апар; чүнки қәһр-ғәзәп Пәрвәрдигарниң алдидин чиқти, ваба басқили турди, — деди. ⁴⁷ һарун Мусаниң дегинидәк қилип, хушбуйданни елип жамаәтниң арасиға жүгүрүп кирди; вә мана, ваба кишиләрниң арасида башланған еди; у хушбуйни хушбуйданға селип, хәлиқ үчүн кафарәт кәлтүрди. ⁴⁸ У өлүкләр билән тирикләр оттурисида турувиди, ваба тохтиди. ⁴⁹ Кораһниң вақиәси мунасивити билән өлгәнләрдин башқа, ваба сәвәвидин өлгәнләр он төрт миң йәттә йүз киши болди. ⁵⁰ һарун жамаәт чедириниң дәрвазиси йенида турған Мусаниң йениға йенип кәлди; ваба тохтиди.

17

Һарунниң һасисиниң чечәклиши

¹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — ² «Сән Исраилларға сөз қилип, улардин ата жәмәти бойичә, һәр қәбилиниң әмридин бирдин он икки һаса алғин; сән уларниң һәр бириниң исмини өзиниң һасисиға йезип қойғин. ³ Лавий қәбилисиниң һасисиға һарунниң исмини язғин, чүнки һәр бир ата жәмәт қәбилә башлиғи үчүн бир һаса вәкил болиду. ⁴ Сән бу һасиларни жамаәт чедиридики һөкүм-гувалиқ сандугиниң алдиға, йәни Мән сениң билән көрүшидиған йәргә қойғин. ⁵ Вә шундақ болидуки, Мән таллиған кишиниң болса, униң һасиси бих сүриду; шундақ қилип Исраилларниң силәргә ғудурашқан гәплирини тохтитип Маңа аңланмайдиган қиливетимән».

⁶ Шуниниң билән Муса Исраилларға шундақ сөз қилди; уларниң һәммә әмирлири униңға бирдин һасини, жәмий болуп он икки һасини бәрди; һәр бир ата жәмәткә бир һаса вәкил болди, һарунниң һасисиму шуларниң ичидә еди. ⁷ Муса һасиларни һөкүм-гувалиқ чедириға әкирип Пәрвәрдигарниң һозуриға қойди.

□ **16:49** ««Кораһ вә аилисидикиләр» тоғрилиқ — изаһат» — Кораһ вә аилисидикиләр шундақ әшәддий ақивәткә учриғини билән, униң кейинки бәзи әвлатлири «Зәбур»ниң бәзи қисимлирини (мәсилән, 41-48-күйләрни) язған. Кораһдидикиләрниң бәзилири 24-айәттә көрситилгән әмиргә итаәт қилған болса керәк. □ **17:4** «һөкүм-гувалиқ» — мошу йәрдә «һөкүм-гувалиқ» Худаниң Исраилға болған түп әмирлирини, шундақла униң Исраил билән болған әһдисини көрситиду; Худаниң муқәддәс маһийити вә характери шу әмирләрдә аян қилинғачқа, «һөкүм-гува» дәпму атилиду. Оқурмәнләргә аянки, шу әмирләр әһдә сандуғи ичидә сақлақлиқ таш тахтайләр үстидә пүткүлүк еди. Шуңа бәзидә сандуқ «һөкүм-гувалиқ сандуғи», ибадәт чедири «һөкүм-гувалиқ чедири» дәп атилиду. ■ **17:4** Мис. 25:22

⁸ Вә шундақ болдики, Муса әтиси һөкүм-гувалиқ чедириға киривиди, мана, Лавий жәмәтигә вәкил болған һарунниң һасиси бих сүрүп, ғунчилап, чечәкләп, бадам чүшкән еди. ⁹ Муса һасиларниң һәммисини Пәрвәрдигарниң алдидин елип чиқип, Исраил хәлқигә көрсәтти; улар көргәндин кейин һәр ким өз һасилирини елип кетишти.

¹⁰ Пәрвәрдигар Мусаға: — Шу асийлиқ қилғучи балиларға бир ағаһ бәлгүси болсун дәп һарунниң һасисини һөкүм-гуваниң алдиға әкирип қойғин. Шундақ қилсаң сән уларниң ғудурашқан гәплирини тохтитип, Маңа аңланмайдиған қилисән; уларму шуниң билән өлүп кәтмәйду, — деди. □ ■

¹¹ Муса шундақ қилди; Пәрвәрдигар өзигә қандақ буйруған болса у шундақ қилди.

¹² Исраиллар Мусаға сөз қилип: —

Биз нәпәстин қалай дәватимиз, биз түгәштуқ, биз һәммимиз түгәштуқ! ¹³ Пәрвәрдигарниң ибадәт чедириға йеқинлашқанлар өлмәй қалмайду, шундақ экән, биз һәммимиз мутләқ нәпәстин қелишимиз керәкму? — дейишти.

18

Каһин вә Лавийларниң вәзиписи

¹ Пәрвәрдигар һарунға мундақ деди: —

Сән, оғуллириң вә ата жәмәтиңдикиләр сениң билән бирликтә муқәддәс жайға мунасивәтлик болған гунани, шуниңдәк сән вә оғуллириң бирликтә каһинлиқ вәзиписигә мунасивәтлик болған гунани үстүңләргә алисиләр. □ ² Сән қериндашлириң болған Лавий қәбилисидикиләрни, йәни ата-бовилириңниң қәбилисидикиләрни өзүң билән бирләштүр һәм уларни хизмитиңни қилиши үчүн башлап елип кәл; бирақ сән билән оғуллириң сениң билән бирликтә һөкүм-гувалиқ чедири алдида хизмәтләрни қилсун. □ ³ Улар сениң буйруқлириңға тәйяр туруп, шундақла чедирдики барлиқ хизмәт-вәзиписини өтәйду; пәқәт муқәддәс жайдики қача-қуча әсвапларға вә қурбанғаһқа йеқинлашмисун; ундақ қилса, уларму, силәрму өлүп кетисиләр. ⁴ Улар сениң билән бирлишип, жамаәт чедиридики вәзипини өтәп, қилидиған һәр бир ишини қилсун; пәқәтла һеч ят кишиләр силәргә йеқинлашмисун. ⁵ Қәһр-ғәзәп йәнә Исраилларниң бешиға чүшмисун үчүн, силәр муқәддәс жайдики вәзипә билән қурбанғаһдики вәзипини өтәшкә мәсәул болуңлар. ⁶ Мана, Мән өзүм силәрниң қериндашлириңлар болған Лавийларни Исраиллар ичидин таллап чиқтим; улар жамаәт чедириниң ишлирини қилишқа Пәрвәрдигарға тәқдим қилинған болуп, силәргә соға сүпитидә ата қилинған. ■ ⁷ Лекин сән вә оғуллириң сениң билән бирликтә каһинлиқ вәзипәңләрдә туруп, қурбанғаһтики барлиқ ишларни һәм пәрдә ичидики ишларни бежириңлар; силәрниң вәзипәңләр шундақ болсун. Каһинлиқ вәзиписини, хизмитимдә болушуңлар үчүн силәргә соға қилип бәрдим; ят адәмләр йеқинлашса, өлтүрүветилсун.

Каһинларниң елишқа тегшлик үлүши

⁸ Пәрвәрдигар һарунға мундақ деди: —

Мән Маңа сунулған көтәрмә һәдийәләрни, йәни Исраиллар Маңа муқәддәс дәп атиған барлиқ нәрсиләрни үлүшүңлар болсун дәп, мана мәңгүлүк бәлгүлимә билән саңа вә сениң әвлатлириңға тәқдим қилдим. ⁹ Исраиллар отта сунидиған, «әң муқәддәс» нәрсиләрдин силәргә мунулар қалдуруп берилиду: — уларниң Маңа атап сунған барлиқ нәрсилери,

□ **17:10 «һөкүм-гува»** — 17:4тики изаһатта көрситилгәндәк, мошу йәрдә «һөкүм-гува» Худаниң Исраилға болған түп әмирлирини көрситиду, шундақла уларни сақлайдиған әһдә сандуғини көрситиду. ■ **17:10 Ибр. 9:4** □ **18:1**

«муқәддәс жайға мунасивәтлик болған гуна» — демәк, муқәддәс жай билән мунасивәтлик мәлум гуна өткүзүлсә, шу гунаниң мәсәулийитини биринчи үстигә алғучи каһинлар һәм Лавийлар болиду; гуна каһинлиқ билән мунасивәтлик иш болса мәсәулийәтни биринчи үстигә алғучи каһинлар болуши керәк. Мошу ағаһ, шүбһисизки, 17-баптики вақиә билән мунасивәтлик ағаһтур. □ **18:2 «бирләштүр»** — бу сөз мошу йәрдә вә 4-айәттә ибраний тилида «Лавий» дегән сөз билән ипадилиниду («Яр.» 29:34ни көрүң). ■ **18:6 Чөл. 3:45**

йәни барлиқ ашлиқ һәдийәләрдин, барлиқ гуна қурбанлиқлиридин, барлиқ итаәтсизлик қурбанлиқлиридин «әң муқәддәс» һесапланғанлири, саңа вә әвлатлириңға ата қилиниду.

¹⁰ Сән шу үлүшүңни «әң муқәддәс» сүпитидә йегин, силәрдин болған һәр бир әр киши уни йесун; у саңа «әң муқәддәс» дәп билинсун. □

¹¹ Мунуларму сениң болиду: — Исраилларниң соғатлири ичидин көтәрмә һәдийәләр, барлиқ пулаңлатма һәдийәләр сениң; Мән уларни саңа, шундақла оғуллириң билән қизлириңға мәңгүлүк бәлгүлимә билән тәқдим қилдим; сениң өйүңдики һәр бир пак адәм униңдин йесә болиду. ■ ¹² Зәйтун мейидин әң есилини, йеңи шараптин әң есилини, шундақла ашлиқтин әң есилини, йәни Исраиллар Пәрвәрдиғарға атап сунған дәсләпки пишқан мәһсулатларниң һәммисини Мән саңа тәқдим қилип бәрдим. ¹³ Улар йәрдин елип Пәрвәрдиғарға атап әкәлгән дәсләпки пишқан нәрсиләрниң һәммиси сениң болсун; өйүңдики һәр бир пак адәм униңдин йесә болиду.

¹⁴ Исраилда Худаға мутләқ атилидиған һәр бир нәрсә сениң болиду. ■

¹⁵ Улар Пәрвәрдиғарға атап кәлтүридиған барлиқ жаниварларниң тунжилири, мәйли инсан яки улақ-чарпай болсун сениң болиду; һалбуки, инсанларниң тунжилирини болса уларни төләм төләп яндурувалсун вә напак һайванларниң тунжилирини төләм төләп яндурувалсун. □ ■ ¹⁶ Төләм төләш керәк болғанлар үчүн йеши бир айлиқтин ашқанда төләм пули төләнсун; уларға сән тохтатқан баһа бойичә, йәни муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә (бир шәкәл жигирмә гәһдур) баһа қоюп, бәш күмүч шәкәл ал. ■

¹⁷ Пәқәт тунжа кала, тунжа қой яки тунжа оғлаққа төләм алсаң болмайду; уларниң һәммиси муқәддәстур. Сән уларниң қенини қурбанғаһқа чечип, мейини Пәрвәрдиғарға атап отта сунулидиған, Униңға хушбуй кәлтүридиған қурбанлиқ сүпитидә көйдүргин. ¹⁸ Уларниң гөши сениң болиду; худди «көтәрмә һәдийә» қилинған төш вә оң арқа путиға охшаш, саңа тәвә болиду. ¹⁹ Исраиллар Пәрвәрдиғарға атап сунған муқәддәс нәрсиләр ичидики көтәрмә һәдийә-қурбанлиқниң һәммисини Мән саңа вә сениң билән биллә туруватқан оғул-қизлириңға мәңгүлүк бәлгүлимә билән тәқдим қилдим. Бу Пәрвәрдиғар алдида саңа вә сениң билән биллә туруватқан әвлатлириң үчүн мәңгүлүк тузлуқ әһдә болиду.

Лавийларниң вәзитилири һәм үлүшлири

²⁰ Пәрвәрдиғар һарунға мундақ деди: —

Исраил зиминида сениң һеч қандақ мирасиң болмайду, уларниң арисидиму һеч қандақ несивәң болмайду; Исраиллар арисиди мана Мән Өзүм сениң несивәң, сениң мирасиңдурмән. ■

²¹ Лавийларға болса, уларниң өтәйдиған хизмәтлири, йәни жамаәт чедиридики хизмити үчүн, мана Мән Исраилда тәқдим қилинған барлиқ «ондин бир үлүш»ниң һәммисини уларға мирас қилип бәргәнмән. ²² Буниңдин кейин, гунакар болуп өлүп кәтмәслиги үчүн, Исраиллар жамаәт чедириға йеқинлашмисун. ²³ Жамаәт чедиридики хизмәтни болса, уни өтигүчиләр пәқәт Лавийларла болиду вә шу ишта болған гунайини өзлири үстигә алиду, бу силәр үчүн әвлатму-әвлат мәңгүлүк бир бәлгүлимә болиду; уларниң Исраилларниң ичидә һеч қандақ мираси болмайду. □ ²⁴ Чүнки Исраилларниң Пәрвәрдиғарға атап көтәрмә һәдийә сүпитидә сунған «ондин бир үлүш»ни Лавийларға мирас қилип тәқдим қилидиған болдум; шуңа Мән улар тоғрилиқ; Исраиллар ичидә һеч қандақ мираси болса болмайду, — дедим.

□ **18:10** «сән шу үлүшүңни «әң муқәддәс» сүпитидә йегин» — «әң муқәддәс» һесапланған нәрсиләр «муқәддәс йәрдә», йәни муқәддәс жайдики һойлида йейилиши керәк еди. Мәсилән, «Лав.» 6:16ни көрүң. ■ **18:11** Лав. 10:14

■ **18:14** Лав. 27:28 □ **18:15** «барлиқ жаниварларниң тунжилири» — ибраний тилида «барлиқ әт егиси (болған жанивар)ниң балиятқусини ачидиғанлар». «төләм төләп яндурувалсун» — демәк, хәлиқ уларниң орнида каһинларға пул бериши керәк. ■ **18:15** Мис. 13:2; 22:29; Лав. 27:26; Чөл. 3:13 ■ **18:16** Мис. 30:13; Лав. 27:25; Чөл. 3:47; Әв. 45:12

■ **18:20** Қан. 10:9; 18:2; Әв. 44:28 □ **18:23** «шу ишта болған гунайини өзлири үстигә алиду» — демәк, мабада Лавийлар муқәддәс чедирни булғап, гуна садир қилса, шундақла уларниң бехәстилигидин хәлиқ муқәддәс чедирни булғап һәр қандақ гуна садир қилған болса, баш мәсәулийәтни Лавийлар өз үстигә елиши керәк.

²⁵ Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: —

²⁶ Сән Лавийларға җиткән: «Силәр Исраилларның қолидин Мән силәргә мирас болсун дәп тәқдим қилған «ондин бир үлүш»ни алған экәнсиләр, силәр шу ондин бир үлүшнің йәнә ондин бир үлүшини айрип, уни Пәрвәрдигарға атап кәтәrmә һәдийә сүпитидә сунуңлар. ²⁷ Бу йол билән силәрның шу «кәтәrmә һәдийә»ңлар силәргә «хамандики ашлиғиңлар»дин һәм «шарап кәлчигидики толуп ташқан шарабиңлар»дин аталғанлар һесаплиниду. ²⁸ Бундақ болғанда, силәр Исраилларның қолидин алған ондин бир үлүшнің һәммисидин Пәрвәрдигарға атап кәтәrmә һәдийә сунисиләр; силәр Пәрвәрдигарға атиған шу «кәтәrmә һәдийә»ни каһин һарунға бериңлар. ²⁹ Силәргә тәқдим қилинған барлиқ нәрсиләрдин әң есилини елип шуларни муқәддәс һесаплап «Пәрвәрдигарға аталған толук кәтәrmә һәдийә» сүпитидә сунуңлар».

³⁰ Шуңа сән Лавийларға җиткән, «Силәр шулардин әң есилини кәтирип сунсаңлар, бу силәр Лавийларның хамандики ашлиғиңлар вә шарап кәлчигидики шарабиңларға охшаш һесаплиниду. ³¹ Шундақ қилғандин кейин силәр вә өйдикилириңлар шу «ондин бир үлүш»ләрни халиған йәрдә йесәңлар болиду, чүнки бу силәрның җамаәт чедиридики хизмитиңларның инғами болиду; ³² Силәр шу үлүшләрдин әң есилини кәтирип сунсаңлар, мошу ишиңлар сәвәвидин гунакар болмайсиләр. Ундақ қилсаңлар силәр Исраиллар атиған муқәддәс нәрсиләрни булғимайсиләр, шуның билән өлмәйсиләр».

19

Қизил сийирның күли

¹ Пәрвәрдигар Муса билән һарунға сөз қилип мундақ деди: —

² Мән Пәрвәрдигар әмир қилған қанун-бәлгүлимә шуки: — Сән Исраилларға буйруғин, улар беҗирим, нуқсансиз, боюнтуруқ селинмиған қизил яш сийирдин бирни сениң йениңға әкәлсун. ³ Сән сийирни каһин Әлиазарға тапшур, у уни чедиргаһның сиртиға әпчиқсун, андин бириси сийирни униң алдида боғузлисун. ■

⁴ Каһин Әлиазар бармиғини қанға миләп, җамаәт чедириниң алдиға қаритип йәттә мәртәм чачсун. ■ ⁵ Андин бириси Әлиазарның көз алдида пүткүл сийирни көйдүрсун, йәни униң териси, гөши, қени вә тезәклирини көйдүрсун. ■ ⁶ Каһин кедир яғичи, зофа өсүмлүги вә қизил рәхтни сийир көйдүрүлидиған отқа ташлисун. □ ⁷ Андин каһин өз кийимини жуйсун вә бәдинини суда жуйсун, андин кейин баргаһқа киришкә болиду; лекин каһин кәч киргичә напак саналсун. ⁸ Сийирни көйдүргән кишиму кийимлирини су билән жууп, өз бәдинини суда жуйсун, андин у кәч киргичә напак саналсун. ⁹ Пак бир адәм сийирның күлини жиғип баргаһның сиртидики пак бир йәргә қойсун; у Исраил җамаити үчүн «напаклиқни чиқарғучи су»ни ясашқа шу йәрдә сақлансун, у бир «гунани паклиғучи»дур. ¹⁰ Сийирның күлини жиғиштурған адәм өзиниң кийимлирини жуйсун вә кәч киргичә напак саналсун. Бу Исраилларға вә уларның арисидә туруватқан мусапирларға мәңгүлүк қанун-бәлгүлимә болиду.

Хәлиқни напаклиқтин паклаш низами

□ **18:27** «...силәрның шу «кәтәrmә һәдийә»ңлар... дин аталғанлар һесаплиниду» — Лавийларның һеч қандақ хамини яки шарап кәлчәклири йоқ еди, әлвәттә. Шуңа улар өзлири хәлиқтин қобул қилған «ондин бир үлүш»ләрдин ондин бирини елип, Пәрвәрдигарға «кәтәrmә һәдийә»ләрни атиши керәк. Шу йол билән уларның сунғини худди деханларның Пәрвәрдигарға өз һосулидин сунғиниға охшаш болиду. □ **18:31** «силәр вә өйдикилириңлар» — мошу йәрдә Лавийларни көрситиду. □ **18:32** «силәр Исраиллар атиған муқәддәс нәрсиләрни булғимайсиләр, шуның билән өлмәйсиләр» — башқа бир хил тәрҗимиси: «силәр Исраиллар атиған муқәддәс нәрсиләрни һеч булғимаңлар; болмиса, өлисиләр». ■ **19:3** Ибр. 13:11, 12 ■ **19:4** Ибр. 9:13 ■ **19:5** Мис. 29:14; Лав. 4:11, 12 □ **19:6** «қизил рәхтни» — яки «қизил жипни».

11 — Өлүккә, йәни һәр қандақ өлгән кишиниң жәситигә тегип кәткән һәр бир киши йәттә күн напак санилиду. ■ 12 У адәм үчинчи күни *ашу су* билән өзини паклисун, һәмдә йәттинчи күниму паклисун, андин у пак санилиду; әгәр у үчинчи күни һәмдә йәттинчи күни өзини паклимиса, пак саналмайду. □ 13 Һәр қандақ адәм өлүккә, йәни һәр қандақ өлгән кишиниң жәситигә тегип кәтсә, һәмдә өзини паклимиса, Пәрвәрдигарниң чедирини булғиған болиду; шу киши Исраил арисидин үзүп ташлиниду; чүнки «напаклиқни чиқарғучи су» униңға сепилмигәчкә, у напак санилиду; униң напаклиғи техичә үстидә туриду.

14 Әгәр бирәр киши бир чедир ичидә өлүп қалған болса, у тоғрилиқ қанун-бәлгүлимә мундақ болиду: — шу чедирға киргән һәр бирси вә чедирда туруп қалғанларниң һәр бири йәттә күн напак санилиду. 15 Һәр бир очуқ турған, ағзи йепилмиған қача-қучиларниң һәммиси напак санилиду. 16 Шуниңдәк далада қилич-шәмшәр билән өлтүрүлгәнләргә, яки өзи өлүп қалғанниң өлүгигә, яки адәмниң устихининиға яки қәбригә тәккән һәр бир киши йәттә күнгичә напак санилиду. 17 Кишиләр бу напак киши үчүн «пакландурғучи қурбанлиқ»ниң күлидин азрақ елип комзәккә селип, уларниң үстигә еқин су қуйсун. 18 Андин пак бир киши зофа өсүмлүгини елип шу суға тәккүзүп уни чедирға вә ичидики барлиқ қача-қучиларға һәм шу йәрдә турған барлиқ кишиләрниң үстигә сепип қойсун, вә йәнә уни устиханға, өлтүрүлгүчигә яки қәбиргә тәккән кишиниң үстигә сепип қойсун. ■ 19 Үчинчи күни вә йәттинчи күни һелиқи пак адәм *пак болмиған адәмләрниң* үстигә шу суни сепип қойсун; шундақ қилғанда, йәттинчи күнигә кәлгәндә у киши пакланған болиду; андин у киши кийимлирини жууп, бәдинини суда жуйсун, кәч киргәндә у пак санилиду.

20 Лекин напак болуп қелип, өзини паклимиған киши Пәрвәрдигарниң муқәддәс жайини булғиғини үчүн, жамаәт арисидин үзүп ташлиниду; «напаклиқни чиқарғучи су» униң үстигә сепилмигән, шуңа у напак санилиду. 21 Бу Исраилларға мәңгүлүк бәлгүлимә болиду, «напаклиқни чиқарғучи су»ни сәпкән киши болса өзиниң кийимлирини жуйсун вә «напаклиқни чиқарғучи су»ға тәккән киши кәч киргичә напак саналсун. 22 Напак киши тәккән һәр қандақ нәрсиму напак санилиду; бу нәрсиләргә тәккән кишиләрму кәч киргичә напак саналсун.

20

Мәрийәмниң вапат болуши

1 Биринчи айниң ичидә Исраиллар, йәни пүткүл Исраил жамаити Зин чөлигә йетип келип, Қадәштә туруп қалди; Мәрийәм шу йәрдә вапат болди вә шу йәргә дәпнә қилинди.

Мәрибаһ сүйи — хәлиқниң йәнә қақшиши

2 Жамаәткә ичидиғанға су йоқ еди, улар жиғилип Муса билән һарунға һужум қилғили турди. 3 Хәлиқ Муса билән тәгишип: — Қериндашлиримиз Пәрвәрдигарниң алдида өлгән чағда бизму биллә өлсәк боптикән! ■ 4 Силәр немә үчүн биз вә чарпайлиримизни бу йәрдә өлүп кәтсун дәп, Пәрвәрдигарниң жамаитини бу чөл-жәзиригә башлап кәлдиңлар? 5 Силәр немә үчүн бизни Мисирдин елип чиқип бундақ дәһшәтлик йәргә әкәлдиңлар? Бу йәрдә я териқчилик қилғили йәр болмиса, я әнжир, үзүм, анар болмиса, ичидиғанға суму болмиса, — дейишти.

6 Шуниң билән Муса билән һарун жамаәттин айрилип жамаәт чедириниң дәрвазиси алдиға келип дүм жиқиливиди, Пәрвәрдигарниң жуласи у иккисигә аян болди. 7 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

■ 19:11 Чөл. 31:19; һар. 2:13 □ 19:12 «Изаһат» — толук әйәтниң башқа бир хил тәржимиси: «У адәм үчинчи күни әнә шундақ (напаклиқни чиқарғучи) су билән өзини паклисун, йәттинчи күни у пак санилиду; әгәр у үчинчи күни өзини паклимиса, йәттинчи күни пак саналмайду». ■ 19:18 Зәб. 50:9 ■ 20:3 Чөл. 16:32, 49

8 Һасини қолуңға ал, андин сән акаң һарун билән бирликтә жамаәтни жиғип, уларниң көз алдидила қорам ташқа буйруқ қил; шундақ қилсаң қорам таш өз сүйини чиқириду; шу йол билән сән уларға су чиқирип, жамаәт вә чарпайлири ичидиғанға су берисән. □ ■

9 Шуниң билән Муса Пәрвәрдигарниң әмри бойичә Пәрвәрдигарниң һозуридин һасини алди.

10 Муса билән һарун иккиси жамаәтни қорам ташниң алдиға жиғди вә Муса уларға: — Гепимгә қулақ селиңлар, и асийлар! Биз силәргә бу қорам таштин су чиқирип берәйлиму?! — деди. ■ 11 Андин Муса һасини билән қорам ташни икки қетим урувиди, һаһайити көп су еқип чиқти, судин жамаәтму, чарпайларму ичишти. ■ 12 Пәрвәрдигар Муса билән һарунға: — Силәр Маңа ишәнмәй, Исраиллар алдида Мени муқәддәс дәп һөрмәтлимигиниңлар үчүн, иккиңларниң бу жамаәтни Мән уларға тәқдим қилип бәргән зиминға башлап киришиңларға йол қоймаймән, — деди. □ ■ 13 Су чиқирилған жай «Мәрибаһ сулири» дәп аталған; Исраиллар шу йәрдә Пәрвәрдигар билән такаллашқанлиғи үчүн, У уларниң оттурисида Өзиниң муқәддәс екәнлигини көрсәтти. □

Едомларниң Исраилларниң чегаридин өтүшигә йол қоймаслиғи

14 Муса Қадәштин Едом падишаси билән көрүшүшкә әлчи әвәтип униңға: «Қериндашлири Исраил мундақ дәйду: — Биз тартиватқан жәбр-жапаларниң қандақлиғи өзлиригә мәлум, ■

15 бизниң ата-бовилиримиз Мисирға чүшкән болуп, биз Мисирда узақ заман туруп кәттуқ; мисирлиқлар бизгиму, бизниң ата-бовилиримизгиму яман муамилә қилди; 16 биз Пәрвәрдигарға йелиниведуқ, У бизниң заримизға қулақ селип, Пәриштә әвәтип бизни Мисирдин елип чиқти. һазир мана, биз өзлириниң чегарисиға жайлашқан Қадәш дегән бир шәһәрдә туруватимиз. □ ■ 17 Әнди бизниң зиминлиридин өтүшимизгә рухсәт қилған болсила, биз етиз-ериқ вә үзүмзарлиқлардин өтмәймиз, қудуқлириңладин суму ичмәймиз; «Хан йоли» билән меңип чегарилиридин өтүп кәткичә оң-солға бурулмаймиз» — деди.

18 Лекин Едомлар униңға: «Силәрниң бизниң зиминимиздин өтүшүңләргә болмайду, өтимән десәңлар қилич кәтирип силәргә жәңгә чиқимиз» — деди. □

19 Исраиллар униңға: «Биз «кәтирилған йол» билән маңимиз, өзимиз вә маллиримиз сүйүңларни ичсәк, нәрхи бойичә һәққини беримиз; биз пәқәт пиядә өтүп кетимиз, башқа һеч тәливимиз йоқ» девиди, □ 20 Едом падишаси: «Яқ, Өтмәйсиләр!» деди. Едом падишаси һаһайити көп адимини башлап чиқип Исраилларға зор һәйвә көрсәтти. □ 21 Шундақ қилип Едомлар Исраилларниң уларниң тәвәлигидин өтүшигә әнә шу йосунда йол қоймиди; шуниң билән Исраиллар Едомларниң алдидин бурулуп кәтти. ■

Һарунниң вапат болғанлиғи

22 Улар Қадәштин йолға чиқти; пүткүл Исраил хәлқи һор теғиға кәлди. ■ 23 Пәрвәрдигар Едомниң чегарисидики һор теғида Муса билән һарунға сөз қилип мундақ деди: —

□ 20:8 «Һасини қолуңға ал» — Мусаниң шу һасини көп қетим Худаниң йолида ишлитилип келингән. Биринчи қетимқиси «Мис.» 4:2дә тепилиду. ■ 20:8 Нәһ. 9:15; Зәб. 77:15, 16; 104:41; 113:8 ■ 20:10 Қан. 32:51; Зәб. 105:32,33 ■ 20:11 Зәб. 77:15-16; 104:41; Йәш. 43:20; 48:21; 1Кор. 10:4 □ 20:12 «Силәр Маңа ишәнмәй, Исраиллар алдида Мени муқәддәс дәп һөрмәтлимигиниңлар үчүн» — Муса билән һарунниң «Исраиллар алдида Худани муқәддәс дәп һөрмәтлимәслик» гунайти тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. «Қорам таш» тоғрилиқ «1Кор.» 10:4ни вә изаһатини көрүң. ■ 20:12 Чөл. 27:14; Қан. 1:37 □ 20:13 «Мәрибаһ» — «такаллишиш» дегән мәнидә. «Пәрвәрдигар уларниң оттурисида өзиниң муқәддәс екәнлигини көрсәтти» — Худа Муса вә һарунниң Өзини һөрмәтлимигини үчүн, уларни жазаһап, Мусаниң хәлиқ алдида қилған бәһөрмәтлик сөзлириниң Өзигә вәқиллик қилмайдиғанлиғини ипадиләп, хәлиқ алдида Өзиниң пак-муқәддәслигини көрсәтти. ■ 20:14 Қан. 23:6; Об. 10; Об. 12 □ 20:16 «Пәриштә» — бәзиләр «Әлчи» дәп тәржимә қилиду. Лекин «Мис.» 23:20, 23, 34:32дин қариганда, мәнаси дәрвәкә «Пәриштә»дур. ■ 20:16 Мис. 2:23; 14:19 □ 20:18 «... бизниң зиминимиздин ... силәргә жәңгә чиқимиз» — ибраний тилида «... мениң зиминимдин... силәргә жәңгә чиқимән» дейилиду. □ 20:19 «биз» — ибраний тилида «мән». □ 20:20 «Едом падишаси» — ибраний тилида «Едом». ■ 20:21 Нәк. 11:18 ■ 20:22 Чөл. 33:37

24 Һарун өз хәлиқлиригә қошулуп кетиду; иккиңлар Мәрибаһ сулири дегән жайда Мениң әмримгә хилаплиқ қилғиниңлар үчүн, униң Мән Исраилларға тәқдим қилип бәргән зиминға киришигә болмайду. □ 25 Сән Һарун билән оғли Әлиазарни елип һор теғиға чиққин; ■

26 Һарунниң кийимлирини салдуруп, оғли Әлиазарға кийдүрүп қой; Һарун шу йәрдә өлүп, өз хәлиқлиригә қошулиду.

27 Муса Пәрвәрдигарниң дегинидәк қилди, үчәйлән пүткүл жамаәтниң көз алдида һор теғиға чиқти. 28 Муса Һарунниң кийимлирини салдуруп униң оғли Әлиазарға кийдүрүп қойди; Һарун тағниң чоққисида өлди. Андин Муса билән Әлиазар тағдин чүшүп кәлди. ■ 29 Пүткүл жамаәт Һарунниң өлгәнлигини билди; шуниң билән пүтүн Исраил жәмәти Һарун үчүн оттуз күн матәм тутти.

21

Қананийларниң мәғлуп қилиниши

1 Жәнупта турушлуқ Арад мәмликидиниң Қананийлардин болған падишаси Исраилларниң Атарим йоли билән келиватқанлиғини аңлап, чиқип улар билән соқушуп, нәччәйләнни тутқун қилип кәтти. □ 2 Андин Исраиллар Пәрвәрдигарға қәсәм ичип: «Әгәр бу хәлиқни бизниң қолимизға пүтүнләй тапшуридиған болсаң, уларниң шәһәрлирини вәйран қилип ташлаймиз» — деди. 3 Пәрвәрдигар Исраилларниң пәрядини аңлап, Қанаанлийларни уларниң қолиға тапшурди, шуниң билән улар Қананийларни уларниң шәһәрлири билән қошуп вәйран қилди; шу сәвәптин улар шу йәрни «Хормаһ» дәп атиди. □

Зәһәрлик иланлар билән мис илан

4 Улар һор теғидин йолға чиқип, Едом зиминини айланип өтүш үчүн, Қизил деңиз бойидики йолни бойлап маңди; хәлиқ мошу йол сәвәвидин көңлидә толиму тақәтсиз болуп, 5 Худаға вә Мусаға қарши чиқип: — Силәр немә үчүн бизни чөл-жәзиридә өлсун дәп Мисир зиминидин башлап чиққансиләр? Бу йәрдә я ашлиқ, я су йоқ, көңлимиз бу әрзимәс нанлардин бизар болди, дейишти. □ 6 Шу сәвәптин Пәрвәрдигар уларниң арасиға зәһәрлик иланларни әвәтти; иланлар уларни чақти, шу сәвәптин Исраиллардин нурғун адәм өлүп кәтти. □ ■

7 Хәлиқ Мусаниң алдиға келип униңға: — Биз ағзимизни бузуп, Пәрвәрдигарға һәм саңа һужум қилип, яман гәп қилип гуна қилдуқ; Пәрвәрдигарға тилавәт қилсаң, у бу иланларни аримиздин елип кәткәй, — девиди, Муса хәлиқ үчүн дуа қилди.

8 Пәрвәрдигар Мусаға: —

Сән бир зәһәрлик иланниң шәклини ясап хадиға есип қойғин; илан чеқивалған һәр бири униңға қарисила қайта һаятқа еришиду, — деди. ■ 9 Муса мистин бир илан яситип хадиға есип қойди; вә шундақ болдики, илан биркимни чеқивалған болса, у бу мис иланға қарисила, улар һаят қалди. □ ■

Оботтин Писгаһғичә меңиш

10 Исраиллар йәнә йолға чиқип Оботқа келип чедир тикти. ■ 11 Йәнә Оботтин йолға чиқип, Моаб зимининиң удулида күн чиқиш тәрәптики Ийә-Ибаримға келип чедир тикти.

12 Улар йәнә у йәрдин йолға чиқип Зәрәд жилғисида чедир тикти. 13 Йәнә у йәрдин

□ **20:24** «өз хәлиқлиригә қошулуш» — мошу ибарә тоғрилиқ «Яр.» 25:8 вә изаһатини көрүң. Шүбһисизки, бу ибарә адәм өлгәндин кейин, роһиниң йәнила һаят болидиғанлиғини көрситиду. ■ **20:25** Чөл. 33:38; Қан. 32:50 ■ **20:28** Қан. 10:6; 32:50 □ **21:1** «Жәнупта» — ибраний тилида «Нәгәвдә». Нәгәв болса Пәләстин зимининиң жәнуп тәрипидики чоң чөллүк йәрдур. □ **21:3** «Хормаһ» — дегәнниң мәнәси «вәйранә». □ **21:5** «әрзимәс нанлар» —

бу сөз Худа уларниң үстигә һәр күни чүшүридиған «манна»ни көрситиду. «Мис.» 16:13-36ни көрүң. □ **21:6** «зәһәрлик иланлар» — Ибраний тилида «от иланлар». ■ **21:6** 1Кор. 10:9 ■ **21:8** Юһ. 3:14 □ **21:9** «мистин бир илан... яситип хадиға есип қойғин» — бу вақиә тоғрилиқ йәнә «Юһ.» 3:14-15ни көрүң. ■ **21:9** 2Пад. 18:4; Юһ. 3:14 ■ **21:10** Чөл. 33:43

меңип Аморийларниң зимининиң четидин чиқип чөл-баявандин өтүп, еқип турған Арнон дәриясиниң у қетида чедир тикти (чүнки Арнон дәрияси Моабийларниң чегариси болуп, Моабийлар билән Аморийларниң оттурисида еди. ■ 14-15 Шуңа «Пәрвәрдигарниң жәңнамиси» дегән китапта: —

«Суфаһдики Ваһәб вә дәрия-вадилири,
Арнон дәрияси вә жилғилириниң янбағирлири,
Арниң туралғусиғичә йетип,
Моабниң чегарисиға чүшиду» дәп пүтүлгән еди).□

16 *Исраиллар* йәнә у йәрдин меңип Бәәргә кәлди; «Бәәр» қудуқ дегән мәнидә болуп, илгири Пәрвәрдигар Мусаға: «Сән хәлиқни жиғ, Мән уларға ичидиған су берәй» дегәндә шу қудуқни көздә тутқан. 17 Шу чағда Исраиллар муну нахшини ейтишқан: —

«Аһ қудуқ, чиқсун сүйүң булдуқлап,
Нахша ейтиңлар, қудуққа беғишлап:

18 Бу қудуқни әмирләр,
Хәлиқниң каттилири қазған,
Қанун чиқарғучиниң сөзи билән,
Һасилири билән қазған».

Исраиллар чөл-баявандин йәнә Маттанәһқа, □ 19 Маттанәһтин Наһалийәлгә, Наһалийәлдин Бамотқа, 20 Бамоттин Моаб даласидики жилғиға, йәнә чөл-баяван тәрәпкә қарап турған Писгаһ теғиниң чоққисиға йетип барди.

Аморийларниң падишаси билән Башан падишасини йәңгәнлиги

21 Исраиллар Аморийларниң падишаси Сиһонниң алдиға әлчиләрни әвәтип: □ ■ 22 — Бизниң өз зиминлиридин өтүвелишимизгә иҗазәт бәргәйла; биз силиниң етизлиқлириға вә үзүмзарлиқлириға кирмәймиз, қудуқлиридин суму ичмәймиз; тәвәлиридин өтүп кәткичә «Хан йоли»дин чиқмаймиз, — деди. ■ 23 Сиһон Исраилларни өз чегарисидин өткили қоймайла қалмастин, әксичә у Исраиллар билән соқушимән дәп, өзиниң барлиқ хәлқини жиғип чөлгә қарап атланди. У Яһазға келип Исраилға һужум қилди. ■ 24 Исраиллар уни қилич билән чепип өлтүрүп, униң жутини Арнон дәриясидин Яббок дәриясиғичә, йәни Аммонийларниң чегарисиғичә егилиди; Аммонийларниң чегариси болса бәк мустәһкәм еди. □ ■ 25 Исраиллар бу йәрдики һәммә шәһәрни егилиди һәм Аморийларниң шәһәрлиригә, йәни һәшбонға вә униңға тәвә барлиқ йеза-қишлақларғиму кирип орунлашти. ■ 26 Чүнки һәшбон әлидә Аморийларниң падишаси Сиһонниң мәркизий шәһири еди; Сиһон әлидә Моабниң илгәрки падишаси билән соқушқан, униң Арнон дәриясиғичә болған һәммә зиминини тартивалған еди. 27 Шу сәвәптин шаирлар: —

«Һәшбонға келиңлар!
Мана Сиһонниң шәһири яңливаштин қурулсун,
Сиһонниң шәһири мәһкәм қилинсун.

28 Чүнки һәшбонниң өзидин чиқти бир от,
Сиһонниң шәһиридин бир ялқун ялқунлап,
Жутувәтти Моабтики Ар шәһирини,
Арнондики егиз җайларниң әмирлирини. ■

■ 21:13 һак. 11:18 □ 21:14-15 «тәржимә» — бу қедимки шеирниң бир нәччә хил тәржимилири бар. Бу йәрдә Муса пәйғәмбәрниң уни нәқил кәлтүрүшиниң мәхсити, шүбһисизки, Пәрвәрдигар қедимдин тартип Моаб үчүн бекиткән чегараниң Арнон дәрияси билән Ар шәһири екәнлигини испатлаш үчүндүр. □ 21:18 «қанун чиқарғучиниң сөзи билән» — башқа бир хил тәржимиси: — «таяқлири билән». «хәлиқниң каттилири қазған, ... һасилири билән қазған» — бу ишниң шу алаһидилиги барки, пәқәт аддий пухраларла әмәс, хәлиқниң каттилимү әмгәк қилип қудуқ колашти. □ 21:21 «изаһат» — «Қан.» 2:26-3:11ниму көрүң. ■ 21:21 Қан. 2:26; һак. 11:19 ■ 21:22 Чөл. 20:17 ■ 21:23 Қан. 2:30; 29:7; Йә. 24:8; һак. 11:20 □ 21:24 «Аммонийларниң чегарисиғичә егилиди» — башқа бир хил тәржимиси: «Аммонийларниң чегариси Язәр еди» (32-айәтни көрүң). ■ 21:24 Қан. 2:33,37; 29:7; Йә. 12:2; 24:8; һак. 11:2; Зәб. 134:10-12; 135:19-21; Ам. 2:9 ■ 21:25 Қан. 2:34, 35 ■ 21:28 Йәш. 48:45

29 Вай саңа әй Моаб!

Һәй Кемошниң үммити, түгәштиңлар!

Чүнки Кемош өз оғулларини қачқунға айландурди,

Қизлирини әсирликкә берип, Аморийларниң падишаси Сиһонға тутуп бәрди! □ ■ 30 Биз уларни жиқитивәттуқ,

Һәшбон таки Дибонғичә һалак болди;

Биз һәтта Нофаһқичә (Нофаһтин Мәдәбаға йетиду) уларниң жутини вәйран қиливәттуқ!» — дәп шеир йезишқан еди. □

31 Шуниң билән Исраиллар әнә шу тәриқидә Аморийларниң жутига орунлашти. 32 Муса Язәрни чарлап келишкә чарлиғучиларни әвәтти; андин Исраиллар Язәрниң йезақишлақлирини ишғал қилип, у йәрләрдики Аморийларни йеридин қоғливәтти. 33 Шуниңдин кейин Исраиллар бурулуп, Башанниң йолини бойлап маңди; Башанниң падишаси Ог вә униң барлиқ хәлқи чиқип Әдрәйдә Исраиллар билән жәң қилишқә сәп түзди. ■ 34 Пәрвәрдигар Мусаға: — Қорқма, Мән уни, униң барлиқ хәлқи һәм зиминини қолуңға тапшурумән; сән уни илгири һәшбонда турушлуқ Аморийларниң падишаси Сиһонни қилғандәк қилисән, — деди. ■

35 Шуниң билән улар Ог билән униң оғулларини һәм барлиқ хәлқиниң бирини қоймай қирип ташлиди вә униң зиминини егилиди. ■

22

Моаб падишаси Балақниң Балаамни Исраилни қарғашқа чақуриши

1 Исраиллар йәнә йолға чиқип Моаб түзләңликлиридә, йәни Иордан дәриясиниң шәриқ тәрипидә, Йерихониң удулида чедир тикти. 2 Исраилларниң Аморийларға қилған ишлириниң һәммисини Зиппорниң оғли Балақ көрүп турған еди. 3 Моаблар хәлиқтин интайин қорқушти, чүнки улар бәк көп еди; Моабийлар Исраилларниң сәвәвидин бәк алақзадә болуп кетишти. 4 Моабийлар Мидиян ақсақаллириға: «Бу бир топ адәм әтрапимиздики һәммә нәрсини, худди кала етиздикоти отни ялмиғандәк ялмап йәп кетидиған болди» — дейишти. У чағда Зиппорниң оғли Балақ Моабниң падишаси еди.

5 У әлчиләрни Беорниң оғли Балаамниң алдиға, Балаамниң ана жутидики улук дәрия бойидики Петор шәһиригә берип, Балаамни чақурип келишкә әвәтип: падишасимиз: — «Қарисила, бир хәлиқ Мисирдин чиққан еди; мана, улар пүтүн зиминға ямрап кәтти, мана улар бизниң удулимизға келип чүшти. □ ■ 6 Улар мениңдин күчлүк болғачқа, әнди өзлири келип бу хәлиқни мән үчүн бир қарғап бәргән болсила; бәлким мән уларни йеңип, бу зиминдин қоғлап чиқуришим мумкин; чүнки өзлири кимгә бәхит тилисилә шуниң бәхит қучидиғанлиғини, кимни қарғисила, шуниң қарғишқа қалидиғанлиғини билимән» дәйду, дәңлар, — деди. 7 Моабниң ақсақаллири билән Мидиянниң ақсақаллири қоллирида пал селиш инғамлирини елип маңди; улар Балаамниң алдиға келип Балақниң гәплирини йәткүзди. 8 Балаам уларға: —

Бүгүн ахшам мошу йәрдә қонуп қелиңлар, мән Пәрвәрдигарниң маңа қилған сөзи бойичә силәргә жавап йәткүзимән, — деди. Шуниң билән Моабниң шу әмирлири Балаамниңкидә қонуп қалди. □

9 Худа Балаамниңкигә келип: — Сениң билән биллә турған бу адәмләр ким? — девиди, 10 Балаам Худаға: — Моаб падишаси Зиппорниң оғли Балақ әлчиләрни әвәтип маңа: 11 «Қарисила, Мисирдин бир хәлиқ чиққан

□ 21:29 «Кемош» — Кемош Моаб чоқунған бут еди. Моабийларниң униңға өз балилирини қурбанлиқ қилиш адити бар еди («2Пад.» 3:27ни көрүң). Бу тарихқа қариганда, Кемошниң «өз хәлқигә» һеч пайдиси болмиған еди! ■ 21:29 1Пад. 11:7, 33 □ 21:30 «биз уларни жиқитивәттуқ» — яки «биз уларға аттуқ». ■ 21:33 Қан. 3:1; 29:7 ■ 21:34 Зәб. 135:20 ■ 21:35 Зәб. 135:20, 21, 22 □ 22:5 «Балаам» — Балаамниң ким екәнлиги тоғрилиқ йәнә «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 22:5 Йә. 24:9 □ 22:8 «Улук дәрия» — Эфрат дәриясини көрситиши мумкин.

□ 21:29 «Кемош» — Кемош Моаб чоқунған бут еди. Моабийларниң униңға өз балилирини қурбанлиқ қилиш адити бар еди («2Пад.» 3:27ни көрүң). Бу тарихқа қариганда, Кемошниң «өз хәлқигә» һеч пайдиси болмиған еди! ■ 21:29 1Пад. 11:7, 33 □ 21:30 «биз уларни жиқитивәттуқ» — яки «биз уларға аттуқ». ■ 21:33 Қан. 3:1; 29:7 ■ 21:34 Зәб. 135:20 ■ 21:35 Зәб. 135:20, 21, 22 □ 22:5 «Балаам» — Балаамниң ким екәнлиги тоғрилиқ йәнә «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 22:5 Йә. 24:9 □ 22:8 «Улук дәрия» — Эфрат дәриясини көрситиши мумкин.

□ 21:29 «Кемош» — Кемош Моаб чоқунған бут еди. Моабийларниң униңға өз балилирини қурбанлиқ қилиш адити бар еди («2Пад.» 3:27ни көрүң). Бу тарихқа қариганда, Кемошниң «өз хәлқигә» һеч пайдиси болмиған еди! ■ 21:29 1Пад. 11:7, 33 □ 21:30 «биз уларни жиқитивәттуқ» — яки «биз уларға аттуқ». ■ 21:33 Қан. 3:1; 29:7 ■ 21:34 Зәб. 135:20 ■ 21:35 Зәб. 135:20, 21, 22 □ 22:5 «Балаам» — Балаамниң ким екәнлиги тоғрилиқ йәнә «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 22:5 Йә. 24:9 □ 22:8 «Улук дәрия» — Эфрат дәриясини көрситиши мумкин.

□ 21:29 «Кемош» — Кемош Моаб чоқунған бут еди. Моабийларниң униңға өз балилирини қурбанлиқ қилиш адити бар еди («2Пад.» 3:27ни көрүң). Бу тарихқа қариганда, Кемошниң «өз хәлқигә» һеч пайдиси болмиған еди! ■ 21:29 1Пад. 11:7, 33 □ 21:30 «биз уларни жиқитивәттуқ» — яки «биз уларға аттуқ». ■ 21:33 Қан. 3:1; 29:7 ■ 21:34 Зәб. 135:20 ■ 21:35 Зәб. 135:20, 21, 22 □ 22:5 «Балаам» — Балаамниң ким екәнлиги тоғрилиқ йәнә «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 22:5 Йә. 24:9 □ 22:8 «Улук дәрия» — Эфрат дәриясини көрситиши мумкин.

еди, улар пүтүн зиминға ямрап кәтти; бу йәргә келип мениң үчүн уларни қарғап бәрсилә, шундақ қилсила бәлким уларни йеңип, бу йәрдин қоғливетәлишим мумкин» — деди, — деди.

¹² Худа Балаамға:

Сән улар билән биллә барсаң болмайду, у хәлиқни қарғисаңму болмайду, чүнки уларға бәхит-бәрикәт ата қилинған, — деди. ¹³ Балаам әтигән туруп Балақниң әмәлдарлириға: —

Силәр өз жутуңларға қайтип кетиңлар, чүнки Пәрвәрдигар мениң силәр билән биллә беришимға рухсәт қилмиди, — деди. ¹⁴ Моабниң әмәлдарлири қопуп Балақниң йениға келип униңға: —

Балаам биз билән биллә келишкә унимиди, — деди.

¹⁵ Шуниң билән Балақ техиму көп вә техиму мөтивәр әмәлдарларни әвәтти, ¹⁶ Улар Балаамниң алдиға келип униңға: —

«Зиппорниң оғли Балақ мундақ дәйду: — «Һеч немә силиниң йенимға келишлирини тосумиғай; ¹⁷ чүнки мән өзлирини зор шан-шөһрәткә егә қилимән; немә десилә мақул дәймән; шуңа маңа әшу хәлиқни қарғап бәрсилә болиду», — деди.

¹⁸ Балаам Балақниң хизмәткарлириға жававән: —

Балақ маңа өзиниң алтун-күмүчкә лик толған өз өйини бәрсиму, мәйли чоң яки кичик иш қилай, Худайим Пәрвәрдигарниң маңа буйруғанлиридин һалқип кетәлмәймән. ■ ¹⁹ Силәрму бүгүн ахшам мошу йәрдә қонуп қелиңлар, Пәрвәрдигар йәнә шу ишлар тоғрисида маңа немә дәйдикин, шуни биләй, — деди.

²⁰ Шу кечиси Худа Балаамниңкигә келип униңға: —

У кишиләр сени тәклип қилип кәлгән болса, улар билән биллә барғин, лекин сән Мениң саңа ейтидиғанлирим бойчә иш қилишиң керәк, — деди.

Пәрвәрдигарниң Пәриштиси билән Балаамниң ешиги

²¹ Балаам әтигән туруп ешигини тоқуп Моабниң әмирлири билән биллә маңди. ²² Худа Балаамниң маңғанлиғидин гәзәпләнди; Пәрвәрдигарниң Пәриштиси уни тосушқа йолда туратти. У шу чағда ешигигә минип икки ғулами билән биллә кетивататти. □ ²³ Мада ешәк Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң қолиға қилич алған һалда йолда турғанлиғини көрүп, йолдин чиқип етизлиқ билән меңивиди, Балаам ешәкни йолға чиқип меңишқа думбалап урди. ■ ²⁴ Пәрвәрдигарниң Пәриштиси икки тәрипи тосма там билән тосалған үзүмзарлиқтики тар бир йолда турувалди. ²⁵ Ешәк Пәрвәрдигарниң Пәриштисини көрүп, тамға қистилип меңип, Балаамниң путини тамға қистап яриландуруп қойди; Балаам ешәкни йәнә думбалиди. ²⁶ Пәрвәрдигарниң Пәриштиси болса йәнә алдиғирақ берип, оң я солға бурулушқа болмайдигән техиму тар бир йәрдә күтүп турди. ²⁷ Ешәк Пәрвәрдигарниң Пәриштисини көрүп маңмай, Балаамниң астида йетивалди; Балаам қаттиқ хапа болуп, ешәкни һасиси билән қаттиқ думбалап кәтти. ²⁸ Бу чағда Пәрвәрдигар ешәккә зуван киргүзүвиди, ешәк Балаамға: —

Мени үч қетим думбалайдигәнға саңа немә яманлиқ қиптимән? — девиди, ■ ²⁹ Балаам ешәккә: —

Сән мени сәтләштүрдүң, қолумда қилич болған болса еди, сени чепип өлтүрүветәттим! — деди.

³⁰ Ешәк Балаамға: — Мән сениңки болғинимдин тартип минип кәлгән ешигиң мән әмәсму? Илгири мән саңа мошундақ қилиш адитим болуп баққанму? — девиди,

— Яқ, — деди Балаам.

Балаамниң әйиплиниши

■ **22:18** Чөл. 24:13 □ **22:22** «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» — Тәврат дәвридә интайин алаһидә бир шәхс еди. Бәзи ишларда У Худаниң орнида көрүнәтти (мәсилән, Тәвраттики «Яр.» 16:4-17-айәт, 18-бапни һәмдә «Тәбирләр» ниму көрүң). ■ **22:23** 2Пет. 2:16; Йәһ. 11 ■ **22:28** 2Пет. 2:16; Йәһ. 11

31 Энә шу чағда Пәрвәрдигар Балаамниң көзлирини ачти, Балаам Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң қиличини ғилипидин чиқирип, йолда турғанлиғини көрди; у йәргә бешини қоюп сәждә қилди. 32 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси униңға: —

Сән ешигиңни немә үчүн үч қетим думбалайсән? Қаригина, маңған йолуң Мениң нәзиримдә тәтүр болғачқа, сени тосушқа чиққучи Мән Өзүм едим. ■ 33 Ешәк Мени көрүп үч қетим Мениң алдимдин бурулуп кәтти; әгәр ешәк Мениң алдимдин бурулуп кәтмигән болса, Мән аллиқачан сени өлтүрүп ешәкни тирик қалдурған болаттим, — деди.

34 Балаам Пәрвәрдигарниң Пәриштисигә: —

Мән гунакармән, Өзлириниң йолда мени тосуп турғанлиқлирини көрмәптимән; мабада әнди мениң беришим нәзәрлиридә рәзил көрүнсә, мән қайтип кетәй, — деди.

35 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Балаамға йәнә: — Бопту, бу кишиләр билән биллә барғин, бирақ пәкәт Мән саңа дегән сөзнила дегин, — деди. Шуниң билән Балаам Балақниң әмәлдарлири билән биллә маңди.

Балақниң Балаамни қарши елиши

36 Балақ Балаамни келиветипту дәп аңлап, қарши елиш үчүн Моабниң Арнон дәриясиниң бойидики, чегариниң әң бешидики шәһиригә кәлди: □ 37 — Мән силини чақиришқа шунчә жиддий әлчи әвәткән едим, немә үчүн келишкә унимидила? Мән силини шан-шөһрәткә егә қилалмайттимму? — деди Балақ Балаамға.

38 — Қарисила, мана кәлдимғу, әнди мән өз алдимға бир немә дейәләйттимму? — деди Балаам, — Худа ағзимға немә гәпни салса, мән шунила дәймән.

39 Балаам Балақ билән биллә йолға чиқип Кириат-Хузотқа кәлди. 40 Балақ кала, қойларни союп қурбанлиқ қилип, уларниң гөшидин Балаам вә униң билән биллә болған әмирләргә әвәтип бәрди. 41 Андин Балақ әтиси сәһәрдә Балаамни Баалниң егиз жайлириға елип чиқти; у шу йәрдин Исраил хәлқиниң әң чәттики бир қисмини көрди. □

23

Балақ билән Балаамниң қурбанлиқ сунуши

1 Балаам Балаққа: —

Сили мошу йәргә маңа йәттә қурбанғаһ яситип бәрсилә, мошу йәргә йәнә йәттә буқа билән йәттә қошқарму һазирлап бәрсилә, — деди. 2 Балақ Балаамниң дегинидәк қилип бәрди; Балақ билән Балаам иккиси һәр бир қурбанғаһқа қурбанлиқ қилишқа бирдин буқа билән бирдин қошқар сунди. 3 Балаам Балаққа: —

Сили өз көйдүрмә қурбанлиқлириниң йенида турсила, мән алдиға баримән, Пәрвәрдигар мениң билән көрүшүшкә келәмдикин? У маңа немә дәп көрсәтмә бәрсә, мән өзлиригә шуни дәп беримән, — деди вә бир дөңгә чиқти.

4 Худа Балаам билән көрүшти; Балаам Худаға: —

Мән йәттә қурбанғаһ һазирлаттим, һәр бир қурбанғаһқа қурбанлиқ сүпитидә бирдин буқа билән бирдин қошқар сундум, — деди. 5 Пәрвәрдигар Балаамниң ағзиға бир сөзни селип: — Балақниң йениға қайтип берип униңға мундақ, мундақ дегин, — деди. 6 Шуниң билән у Балақниң йениға қайтип барди. Мана, у вә Моабниң барлиқ әмирлири униң көйдүрмә қурбанлиғиниң йенида туратти.

Балаамниң биринчи қетим бешарәт бериши

■ 22:32 2Пет. 2:15 □ 22:36 «әң бешидики шәһиригә» — падишаниң меһманни қарши елиш үчүн, шунчә узун йолға берип алдиға чиқиши униңға болған чоңқур һәрмитини билдүрүш үчүн еди, әлвәттә. □ 22:41 «Баалниң егиз жайлириға елип чиқти» — «Баал» бутниң исми. Шу чағларда бутпәрәсләр дайим өз бутлириға қурбанлиқ қилип ибадәт қилишқа йеқин әтраптики мәлум бир нәччә егиз жайларға чиқатти. Башқа бир хил тәржимиси: «Бамот-Баалға елип чиқти».

7 Балаам калам сөзини ағзиға елип мундақ деди: —
 Балақ мени Арам дегән жуттин,
 Моаб шаһи Балақ мени мәшриқ тағлиридин елип келип,
 Мундақ деди: —
 Кәл, мениң үчүн Яқупни қарғиғин.
 Кәл, Израилни раса бир сөкүп әйиплигин.□

8 Тәңри Өзи қарғимиған бирәвни мән қандақ қарғай?
 Пәрвәрдигар Өзи сөкүп әйиплимигән бирәвни мән қандақ сөкүп әйипләй?

9 Мән қорам ташларниң чоққилирида туруп уни көрмәктимән,
 Дөңләрдә туруп униңға нәзәр салмақтимән;
 Мана, улар йәккә яшайдиған бир қовм,
 Улар башқа қовмларниң қатаридә саналмайду.■

10 Яқупниң топилирини ким һесаплап чиқалайду?
 һәтта Израилниң төрттин бириниму ким санап чиқалайду?
 Мениң женим һәққанийниң өлүмидәк өлсун,
 Мениң ахири униңкидәк болғай!□

11 Балақ Балаамға қарап: —
 Сән маңа немә қиливатисән?! Мән сени дүшмәнлиримни қарғап беришкә чақиритқан
 турсам, мана сән әксичә пүтүнләй уларға амәт тилидиң! — деди.

12 — Пәрвәрдигарниң ағзимға салғинини йәткүзүшкә көңүл қоймисам боламти? — дәп жавап
 бәрди Балаам.

13 Балақ Балаамға: — Мениң билән биллә башқа бир йәргә барсила, уларни шу йәрдин
 көрәләйла; бирақ уларниң һәммисини әмәс, уларниң чегаридики бир қисминила көрәләйла;
 сили шу йәрдә туруп уларни мән үчүн қарғап бәрсилә, — деди.

14 Шуниң билән Балақ Балаамни «Зофимниң даласи»ға, Писгаһ теғиниң чоққисиға башлап
 берип, шу йәрдә йәттә қурбангаһ салдуруп, һәр бир қурбангаһқа қурбанлиқ сүпитидә бирдин
 буқа, бирдин қошқар сунди.□ 15 Балаам Балаққа: —

Сили мошу йәрдә өзлириниң көйдүрмә қурбанлиқлириниң йенида туруп турсила, мән аву
 яққа берип көрүшүп келәй, — деди.□ 16 Пәрвәрдигар Балаам билән көрүшүп, униң ағзиға бир
 сөзни селип: —

Сән Балақниң йениға қайтип униңға мундақ, мундақ дегин, — деди.■ 17 Балаам
 Балақниң йениға қайтип кәлгәндә, мана, у вә Моабниң барлиқ әмирлири униң көйдүрмә
 қурбанлиғиниң йенида туратти.

— Пәрвәрдигар немә деди? — дәп сориди Балақ.

Балаамниң иккинчи қетим бешарәт бериши

18 Балаам калам сөзини ағзиға елип мундақ деди: —
 «Һәй Балақ, сән қопуп аңлиғин,
 Аһ, Зиппорниң оғли, маңа кулақ салғин.

19 Тәңри инсан әмәстур, У ялған ейтмайду,
 Яки адәм балисиму әмәстур, У пушайман қилмайду.
 У дегән экән, ишқа ашурмай қаламду?

У сөз қилған экән, вужудқа чиқармай қаламду?■

20 Мана, маңа «бәрикәтлә» дәп тапшурулди,
 У бәрикәтлигән экән, буни мән яндуралмаймән.

□ **23:7 «калам сөзи»** — Худа үгәткән сөз (5-айәтни көрүң). Гәрчә Балаам әски адәм, һәтта «сахта пәйғәмбәр» вә палчи
 болғини билән, Худа мошу йәрдә униң ағзи арқилиқ Израилға болған меһри-шәпқитини ениқ көрситиду. ■ **23:9 Қан.**
33:28 □ **23:10 «Яқупниң топилирини ким һесаплап чиқалайду?»** — мәнәси бәлким «топилиғида топидәк болған
 Яқупни ким һесаплап чиқалайду?» — дегәндәк болуши керәк. □ **23:14 «Зофимниң даласи»** — яки «Күзәтчиләрниң
 даласи». □ **23:15 «көрүшүп келәй»** — Пәрвәрдигар билән көрүшүш, әлвәттә. Балаам Балақни хапа қилмаслиқ
 үчүн, бәлким Пәрвәрдигарниң намини беваситә тилға алмайду. ■ **23:16 Чөл.** 22:35 ■ **23:19** 1Сам. 15:29; Яқ. 1:17

21 У Якупта һеч гуна көрмигән,
Исраилда һаһәкликни учратмиған.
Худаси Пәрвәрдигар униң билән биллә,
Падишаниң тәнтәнә авази униң арисидидур. □ ■

22 Тәңри уни Мисирдин елип чиққан;
Униңда явайи калиниңкидәк күч бардур. □ ■

23 Чүнки Якупларға әпсун карға кәлмәйду,
Исраилларғиму пал карға кәлмәйду.
Вақти-саити кәлгәндә,
Якуп билән Исраил тоғрисида: —
«Тәңри нәкәдәр карамәт иш қилип бәргән-һә!»
Дәп жакаланмай қалмайду!

24 Мана, бу қовм чиши ширдәк қопиду,
Әркәк ширдәк қәддини руслайду;
Өзи овлиған овни йемигичә,
Өлтүргәнләрниң қенини ичмигичә,
Һәргиз ятмайду!».

25 Балақ Балаамға: — Болди, сили уларни азрақму қарғимисила, уларға амәтму тилимисилә!
— деди.

26 Балаам Балаққа жавап қилип: — Мән силигә: — «Пәрвәрдигарниң маңа ейтқанлириниң
һәммисигә әмәл қилмисам болмайду» дегән әмәсмидим? — деди.

Балаамниң үчинчи қетим бешарәт бериши

27 Балақ Балаамға: — Кәлсилә, мән силини башқа бир йәргә апирай, Худаниң нәзиридә сили
шу йәрдә туруп уларни қарғашлири мувапиқ тепилармекин? — деди. 28 Шуниң билән Балақ
Балаамни башлап, чөл-баяванға қарайдиған Пеор тегиниң чоққисига кәлди.

29 Балаам Балаққа: — Сили бу йәрдә маңа йәттә қурбангаһ салдуруп бәрсилә, йәттә буқа билән
йәттә қошқарму тәйярлап бәрсилә, — деди. 30 Балақ Балаамниң дегинидәк қилди, һәр бир
қурбангаһқа бирдин буқа билән бирдин қочқар сунди.

24

1 Балаам Пәрвәрдигарниң Исраилларға бәхит-бәрикәт ата қилишни мувапиқ көргәнлигини
көрүп йетип, алдинқи икки қетимқидикидәк сеһир ишлитишкә бармиди, бәлки йүзини чөл-
баяван тәрәпкә қаратти. 2 Балаам бешини көтирип Исраилларниң қәбилә бойичә чедирларда
олтирақлашқанлигини көрди, Худаниң Роһи униң үстигә чүшти. 3 Шуниң билән у ағзиға
калам сөзини елип мундақ деди: —

«Беорниң оғли Балаам йәткүзидиған калам сөзи,
Көзи ечилмиған адәмниң ейтидиған калам сөзи,

4 Йәни Тәңриниң сөзлирини аңлиғучи,
Һәммигә Қадирниң аламәт көрүнүшини көргүчи,
Мана әнди көзи ечилип дүм жиқилған киши йәткүзгән калам сөзи: —□

5 Аһ Якуп, чедирлириң нәкәдәр гөзәл,
Туралғулириң нәкәдәр гөзәл, аһ Исраил!

□ 23:21 «наһәклик» — яки «балаю-апәт» яки «балаю-апәтниң сәвәви». «падишаниң тәнтәнә авази» — яки «падишаниң
(қарши елиниш) тәнтәниси». ■ 23:21 Зәб. 31:1, 2; 50:11-12; Йәр. 50:20; Рим. 4:7 □ 23:22 «униңда явайи
калиниңкидәк күч бардур» — ибраний тилида «униң явайи калиниң мүңгүзлири бардур». ■ 23:22 Чөл. 24:8

□ 24:4 «көзи ечилип дүм жиқилған киши йәткүзгән калам сөзи» — башқа бир хил тәржимиси: «... көзлири
ечилған адәм ейтидиған калам сөзи», йәни «Тәңриниң сөзлирини аңлиғучи, һәммигә Қадирниң аламәт көрүнүшини
көргүчи, көзи очуқ туруп дүм жиқилған киши йәткүзгән калам сөзи». Мүмкинчилиги барки, Балаам 22-баптики вақиәни
әсләйду; шу чағда «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси»ни униң ешиги көргән, амма у көрмигән, андин Худа «униң көзини ачти»

⁶ Гоя кеңәйгән дәрия вадилрирдәк,
Худди дәрия бойидики бағлардәк,
Гоя Пәрвәрдигар тикип өстүргән уд дәрәқлиридәк,
Дәрия бойидики кедир дәрәқлиридәк;

⁷ Сулар униң соғилиридин еқип чиқиду,
Эвлатлири сүйи мол жайларда болиду;
Падишаси Агагдин ешип кетиду,
Униң падишалиғи үстүн қилинип гүллиниду. □

⁸ Тәңри уни Мисирдин елип чиққан,
Униңда явайи буқиниң күчи бардур;
Дүшмән әлләрни у йәп кетиду,
Устиханлирини езип ташлайду,
Оқя етип уларни тешип ташлайду. ■

⁹ У бағирлап ятса, әркәк ширдәк,
Ятса һәм чиши ширдәк,
Ким уни қозғитишқа петиһар?
Ким саңа бәхит-бәрикәт тилисә, бәхит-бәрикәт тапиду.
Ким сени қарғиса, қарғишқа кетиду. ■

¹⁰ Балақ Балаамға аччиқлинип, қолини қолиға уруп кәтти; Балақ Балаамға: — Мән силини дүшминимни қарғап беришкә қичқиртқан едим вә мана, сили үч қетим пүтүнләй уларға амәт тилидилә! ¹¹ Әнди тездин жутлириға қечип кәтсилә; мән әслидә силиниң иззәт-һөрмәтлирини катта қилай дегән едим, мана Пәрвәрдигар силини бу катта иззәт-һөрмәткә наил болуштин тосуп қойди, — деди.

¹² Балаам Балаққа: — Мән әслидә өзлириниң әлчилиригә: ¹³ «Балақ маңа өзиниң алтун-күмүчкә лиқ толған өз өйини бәрсиму, Пәрвәрдигарниң буйруғинидин һалқип, өз мәйлимчә яхши-яман иш қилалмаймән; Пәрвәрдигар маңа немә десә, мән шуни дәймән» дегән әмәсмидим? ■ ¹⁴ Әнди мән өз хәлқимгә қайтимән; кәлсилә, мән өзлиригә бу хәлиқниң күнләрниң ахирида силиниң хәлиқлиригә қандақ муамилә қилидиғанлиғини ейтип берәй, — деди.

Балаамниң төртинчи қетим бешарәт бериши

¹⁵ У калам сөзини ағзиға елип мундақ деди: —
Беорниң оғли Балаам йәткүзидиған калам сөзи,
Көзлири ечилмиған киши ейтқан калам сөзи,

¹⁶ Тәңриниң сөзлирини аңлиғучи,
Һәммидин Алийниң вәһийлирини билгүчи,
Һәммигә Қадирниң аламәт көрүнүшини көргүчи,
Мана әнди көзи ечилған дүм жиқилиған киши йәткүзидиған калам сөзи: — □

¹⁷ Мән Уни көримән, лекин һазир әмәс;
Мән Униңға қараймән, лекин йеқин йәрдин әмәс;
Яқуптин чиқар бир юлтуз,
Көтириләр Исраилдин бир шаһанә һаса;
Чеқиветәр у Моабниң чекисини,

□ **24:7** «Агаг» — бәлким Амаләк яки уларниң әтрапидики хәлиқләрниң падишалириниң унвани еди. «1Сам.» 15:8ни көрүң. Башқа бир хил тәржимиси: «Гог». ■ **24:8** Чөл. 23:22 ■ **24:9** Яр. 49:9; Чөл. 23:24 ■ **24:13** Чөл. 22:18 □ **24:16** «көзи ечилған дүм жиқилиған киши йәткүзидиған калам сөзи» — башқа бир хил тәржимиси: «... көзлири ечилған адәм ейтидиған калам сөзи». Демәк, «Тәңриниң сөзлирини аңлиғучи, һәммигә Қадирниң аламәт көрүнүшини көргүчи, көзи очуқ дүм жиқилған киши йәткүзгән калам сөзи».

Барлиқ Шетләрниң бешини янжыйду. □ ■

18 Едом униңға тәвә болиду,

Йәнә техи дүшмини Сеирлар униңға тәвә болиду;

Исраил болса батурлуқ қилиду.

19 Яқуптин чиққан бири сәлтәнәт сүриду,

Шәһәрдә қалған һәммәйләнни йоқитиду». □ ■

Балаамниң ахирқи бешарити

20 Андин Балаам Амаләкни көрүп, мундақ калам сөзини ейтти: —

«Амаләк еди әсли әлләр арисидә баш,

Әнди һалакәттур тәғдир-қисмити». □

21 Андин Балаам Кенийләрни көрүп мундақ калам сөзини ейтти: —

«Сениң маканиң мустәһкәм болуп,

Чаңгаң қорам таш ичидә болсиму,

22 Лекин силәр Кенийләр һалак қилинип турисиләр;

Таки Ашур силәрни тутқун қилип кәткичә». □

23 Балаам йәнә калам сөзини давам қилип мундақ деди: —

«Аһ, Тәңри бу ишларни қилған чеғида,

Ким тирик қелишқа қадир болар?

24 Киттим тәрәплиридин кемиләр келип,

Зулум-зәхмәт салиду Ашурға,

Зулум-зәхмәт салиду Ебәргә;

Лекин Киттимдин кәлгүчи өзиму һалакәткә йүзлинәр. □

25 Шуниң билән Балаам орнидин қопуп өз жутиға қайтти; Балақму өз йолиға маңди.

□ **24:17** «Йеқин йәрдин әмәс» — яки «пат арида әмәс». «Шетләр» — мәлум қәбилини яки техиму мүмкинчилиги барки, Адәм атиниң оғли Шетниң әвлатлирини, йәни (Нух пәйғәмбәрниң әвлатлири болған) барлиқ инсанларни көрситиши мүмкин. Ундақта бу бешарәт Мәсиһниң барлиқ инсанлар үстидин һөкүмранлиқ қилидиғанлиғини көрситиду. «Шетләр» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: «ғовға-топилаң көтәргүчиләр». «бешарәтни шәрһләш» —бу бешарәт (16-19) авал Давут падишани, андин Давутниң әвлади болған Мәсиһни көрситиду. Бу бешарәттә Давут падишаниң Моаб, Едом вә Сеирни (Сеир Едом турған жутниң башқа бир исми) ишғал қилидиғанлиғи ейтилиду, дәрвәқә Давут у йәрләрни ишғал қилиду («2Сам.» 8:2, «Зәб.» 59:1-3). Ахирқи заманда Мәсиһ Исраилни қутқузуш үчүн, Исраилларниң дүшмәнлиригә шу охшаш ишларни қилиду. ■ **24:17** Йәр. 48:45 □ **24:19** «Шәһәр» — бәлким Моабниң пайтәхтини көрситиши мүмкин. «Шәһәрдә қалған һәммәйлән» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: «шәһәрниң қалдуғи» (демәк, шәһәрниң қалған йәрлири). ■ **24:19** 2Сам. 8:14 □ **24:20** «Амаләк еди әсли әлләр арисидә баш» — бәлким һәжвий, кинайилик гәп. Амаләк дегән әл Исраилға биринчи болуп һужум қилған еди, бәлким улар өзлирини «әлләрниң беши» дәп чағлиған болуши мүмкин — Лекин улар һалак болиду. Бу иш авал Саул падиша («1Сам.» 14-15-бап) андин Давут падиша арқилиқ («1Сам.» 27:8, «2Сам.» 12:8), ахирида Шимеонлар арқилиқ болған («2Тар.» 4:34). □ **24:22** «Ашур» — Асурийәни көрситиду. Бешарәт бәлким Асурийә империйәси тәрипидин әмәлгә ашурулған. Асурийә императори Тиглат-Пиләсәр ИИИ миладийәдин илгәрки 742-жили, Шалманәзәр V миладийәдин илгәрки 722-жили кенийләрни Исраиллар билән биргә тутқун қилип, елип кәткән болуши мүмкин. Бәзи алимлар бешарәтни башқа бир «Ашур» дәп аталған хәлиқни көрситиду, дәп қарайду («Яр.» 25:3, «2Сам.» 2:9). □ **24:24** «Ебәр» — Ибранияларниң әждатини, шундақла мошу йәрдә Йәһудий хәлқини көрситиши мүмкин. «Киттим» — Тәвратниң авалқи дәврилиридә «Киттим» Кретләрни көрситәтти. Бешарәт авал миладийәдин илгәрки 13-әсирдә Филистийләрниң оттура шәриққә тажәвуз қилишини көрситиду. Кейинки вақитларда «Киттим» дегән бу исим Оттура Деңиз тәрәптин яки мәғриб тәрәптин келип тажәвуз қилидиған һәр қайси әлләрни көрсәткән. Шуңа бу бешарәт йәнә Рим империйәсиниң оттура шәриққә тажәвуз қилишини (миладийәдин илгәрки 190-жили башланған) көрситиши мүмкин («Дан.» 11:30ни вә изаһатларни көрүң). Ахир берип Рим империйәси һалак болди; у ахир заманда йәнә бир қетим дәжқалниң башқуруши астида болуп, йәнә бир шәкилдә пәйда болуши мүмкин; ахирда Мәсиһ дәжқалниң империйәсини мутләқ һалак қилиду.

25

Исраилларниң Пеорда езиқтырулуп бузуқлуқ қилиши

¹ Исраиллар Шиттимда турған мәзгилдә, хәлиқ Моаб қизлири билән бузуқлуқ қилишқа берилип кәтти. ■ ² У қизлар Исраилларни өз илаһлириға аталған қурбанлиқларға қатнишишқа чақирди; *Исраилларму* қурбанлиқлардин йәйдиған, уларниң илаһлириға бирликтә чоқунидиған болди. ■ ³ Исраиллар Баал-Пеор билән әнә шу тәриқидә бағлинип кәткәнлиги үчүн, Пәрвәрдиғарниң Исраилларға аччиғи қозғалди. □ ■ ⁴ Пәрвәрдиғар Мусаға:

— Пәрвәрдиғарниң қаттиқ ғәзиви Исраилларға чүшмисун үчүн, хәлиқниң әмирлириниң һәммисини тутуп, уларни Мениң алдимда аптапта есип қойғин, — деди. ■

⁵ Шуниң билән Муса Исраилниң сорақчилириға: — Силәр берип һәр бириңлар өзүңларниң Баал-Пеор билән бағлинип кәткән адәмлирини өлтүрүветиңлар, — деди.

⁶ Вә Муса пүткүл Исраил жамаити билән жамаәт чедириниң дәрвазиси алдида жиға-зерә қилип туруватқанда, мана Исраиллардин бирәйлән келип уларниң көз алдидила Мидияний бир қизни өз қериндашлириниң йениға елип маңди. ⁷ Каһин һарунниң нәвриси, Әлиазарниң оғли Финиһас буни көрүп, жамаәт ичидин қопти-дә, қолиға нәйзә елип, ■ ⁸ һелиқи Исраил адәмниң арқисидин чедирниң ичкиригә кирип, қиз билән иккисиниң қарниға нәйзә тикивәтти. Исраиллар арисидә тарқалған ваба әнә шу чағдила тохтиди. ⁹ Шу чағда ваба тегип өлгәнләр жәмий жигирмә төрт миң адәмгә йәткән еди. ■ ¹⁰ Андин Пәрвәрдиғар Мусаға мундақ деди: —

¹¹ — «Каһин һарунниң нәвриси, Әлиазарниң оғли Финиһас Мени дәп вапасизлиққа болған һәситимни өз һәсити билип, Мениң Исраилларға болған ғәзивимни яндурди. Шуңа гәрчә Мән вапасизлиққа болған һәситимдин ғәзәпләнгән болсамму, Исраилларни йоқитивәтмидим. ■

¹² Шуңа сән: — «Мана, Мән униңға өз аман-хатиржәмлик әһдәмни тәқдим қилимән! ■ ¹³ Бу әһдә униңға вә униң әвлатлириға тәвә болидиған мәңгүлүк каһинлиқ әһдиси болиду, чүнки у өз Худасини дәп вапасизлиққа һәсәт қилип, Исраиллар үчүн кафарәт кәлтүрди» — дәп жакалиғин».

¹⁴ Өлтүрүлгән йәни һелиқи Мидияний қиз билән биллә өлтүрүлгән Исраил адәмниң исми Зимри болуп, Салуниң оғли, Шимеон қәбилисидики бир жәмәтниң әмри еди. ¹⁵ Өлтүрүлгән Мидияний қизниң исми Козби болуп, Зурниң қизи еди; Зур болса Мидияний бир қәбилиниң башлиғи еди. ¹⁶ Пәрвәрдиғар Мусаға: —

¹⁷ Сән Мидиянийларға арам бәрмәй зәрбә бәргин; ■ ¹⁸⁻¹⁹ Чүнки улар һейлә-микир ишлитип силәргә арам бәрмигән; Пеордики ишта, шундақла уларниң сиңлиси болған Мидиянниң бир әмриниң қизи Козбиниң ишидиму һейлә-микир ишлитип силәрни аздурған, — деди. Козби ваба тарқалған күнидә Пеордики иш сәвәвидин өлтүрүлди. ■

26

Исраилларниң иккинчи қетим санақтин өткүзүлүши

¹ Вабадин кейин Пәрвәрдиғар Муса билән һарунниң оғли Әлиазарға сөз қилип: — □

² Силәр пүткүл Исраилларниң жамаити ичидә жигирмә яштин ашқан, жәңгә чиқалайдиғанларни ата жәмәти бойичә һесаплап санақтин өткүзүңлар, — деди. ■

³ Шуниң билән Муса билән каһин Әлиазар Моаб түзләңликлиридә, йәни Йерихониң йенидики Иордан дәриясиниң бойида Исраиллар билән сөзлишип уларға: ⁴ «Пәрвәрдиғарниң Муса вә

■ **25:1** Чөл. 31:16; 33:49 ■ **25:2** Зәб. 105:28; һош. 9:10 □ **25:3** «Баал» — бутниң исми; «Баал-Пеор» дегән сөз Пеор дегән жайни «алаһидә башқурған Баал»ни көрситиду. ■ **25:3** Зәб. 105:29 ■ **25:4** Қан. 4:3; Йә. 22:17 ■ **25:7** Зәб. 105:30 ■ **25:9** 1Кор. 10:8 ■ **25:11** 2Кор. 11:2 ■ **25:12** Зәб.105:31 ■ **25:17** Чөл. 31:2 ■ **25:18-19** Вәһ. 18:6 □ **26:1** **вабадин кейин** — бу ваба билән әйни чағда Пәрвәрдиғарға асийлиқ қилған чоңларниң қалдуқлири өлтүрүлди (64-65-айәтләрни көрүң). ■ **26:2** Чөл. 1:3

Мисирдин чиққан Исраилларға буйруғини бойичә, силәрдин жигирмә яштин ашқанларниң һәммиси *тизимлинип* санақтин өткүзүлүши керәк» дәп уқтурди. *тизимлитилған санлар мундақ болди:* —□ ■

⁵ Исраилниң тунжа оғли Рубән еди. Рубәнниң әвлатлири, йәни һануқниң нәслидин болған һануқ жәмәти; Паллуниң нәслидин болған Паллу жәмәти;■ ⁶ һәзрон нәслидин болған һәзрон жәмәти; Карми нәслидин болған Карми жәмәти. ⁷ Булар Рубәнниң жәмәтлири болуп, улардин санақтин өткүзүлгенин жәмий қириқ үч миң йәттә йүз оттуз киши болди.

⁸ Паллуниң оғли Елиаб; ⁹ Елиабниң оғуллири Нимуәл, Датан, Абирам еди. Датан билән Абирам әслидә жамаәт ичидин чақирилған мөтивәрләр болсиму, Кораһ гуруһидикиләр Пәрвәрдигар билән такаллашқанда, улар билән бирлишип Муса вә һарун билән такаллашқан еди.□ ■ ¹⁰ Йәр ағзини ечип уларни Кораһ билән биргә жутуп кәткән; шу чағда Кораһ гуруһидикиләрниң һәммиси өлгән; башқиларға ибрәт болсун дәп, от униң икки йүз әлик адимини жутуп кәткән. ¹¹ Лекин Кораһниң әвлатлири өлүп кәтмигән.

¹² Шимеонниң әвлатлири, жәмәт бойичә, Нәмуәлниң нәслидин болған Нәмуәл жәмәти; Ямин нәслидин болған Ямин жәмәти; Яқин нәслидин болған Яқин жәмәти;□ ¹³ Зәраһ нәслидин болған Зәраһ жәмәти; Саул нәслидин болған Саул жәмәти. ¹⁴ Булар Шимеонниң жәмәтлири болуп, жәмий жигирмә икки миң икки йүз адәм чиқти.

¹⁵ Гад қәбилисидин, жәмәт бойичә, Зәфон нәслидин болған Зәфон жәмәти; һагги нәслидин болған һагги жәмәти; шуни нәслидин болған шуни жәмәти; ¹⁶ Озни нәслидин болған Озни жәмәти; ери нәслидин болған ери жәмәти; ¹⁷ Арод нәслидин болған Арод жәмәти; Арәли нәслидин болған Арәли жәмәти. ¹⁸ Булар Гад әвлатлириниң жәмәтлири болуп, улар жәмәтлири бойичә санақтин өткүзүлгәндә жәмий қириқ миң бәш йүз адәм чиқти.

¹⁹ Йәһуданиң оғуллири Ер билән Онан еди; бу иккиси Қанаан зиминида өлүп кәткән.■

²⁰ Йәһуданиң әвлатлири, жәмәти бойичә, Шилаһниң нәслидин болған Шилаһ жәмәти; Пәрәзниң нәслидин болған Пәрәз жәмәти; Зәраһниң нәслидин болған Зәраһ жәмәти.

²¹ Пәрәзниң әвлатлири һәзронниң нәслидин болған һәзрон жәмәти; һамулниң нәслидин болған һамул жәмәти.■ ²² Булар Йәһуданиң жәмәтлири болуп, улар жәмәт бойичә санақтин өткүзүлгәндә жәмий йәтмиш алтә миң бәш йүз адәм чиқти.

²³ Иссакарниң әвлатлири, жәмәт бойичә, Толаниң нәслидин болған Тола жәмәти; Пуаһниң нәслидин болған Пуаһ жәмәти; ²⁴ Яшубниң нәслидин болған Яшуб жәмәти; Шимронниң нәслидин болған Шимрон жәмәти. ²⁵ Булар Иссакарниң жәмәтлири болуп, улар жәмәт бойичә санақтин өткүзүлгәндә жәмий атмиш төрт миң үч йүз адәм чиқти.

²⁶ Зәбулунниң әвлатлири, жәмәти бойичә, Сәрәдниң нәслидин болған Сәрәд жәмәти; Елон нәслидин болған Елон жәмәти; Жаһлийәлниң нәслидин болған Жаһлийәл жәмәти. ²⁷ Булар Зәбулунниң жәмәтлири болуп, улар жәмәт бойичә санақтин өткүзүлгәндә жәмий атмиш миң бәш йүз адәм чиқти.

²⁸ Йүсүпниң оғуллири: — жәмәт бойичә, Манассәһ билән Әфраим еди. ²⁹ Манассәһниң әвлатлири: — Макирниң нәслидин болған Макир жәмәти (Макирдин Гилеад төрәлгән), Гилеадниң нәслидин болған Гилеад жәмәти еди.■ ³⁰ Төвәндикиләр Гилеадниң әвлатлири: — Йәәзәрниң нәслидин болған Йәәзәр жәмәти; һәләкниң нәслидин болған һәләк жәмәти;

³¹ Асрийәлниң нәслидин болған Асрийәл жәмәти; Шәкәмниң нәслидин болған Шәкәм

□ **26:4 һәммиси тизимлинип санақтин өткүзүлүши керәк** — бу санақтин өткүзүшнә мәхсәтлири шүбһисизки: (1) Қанаан зиминиға киргәндин кейин улар көп қетим жәңгә чиқиши керәк болатти. Шунәңгә тәйярлик қилиш үчүн Исраилларниң һәр бир жәңчиси сәп-сәпләрдә орунлаштурулуши керәк; (2) улар Қанаан зиминиға кириш алдида туриду; пат арида шу зимин һәр бир қәбилигә, жәмәткә, аилигә санлириға қарап тәқсим қилиниду (34:16-29). Шуңа хәлиқниң санлири қәбилә-жәмәт бойичә тәпсилиий ениқлиниши керәк еди; (3) Худаниң сөзиниң әмәлгә ашурулуши билән әслидә өзигә қарши чиққан «чоңлар»ниң һәммисиниң йоқалғанлиғини испатлаш үчүн болди (64-65-айәтни көрүң). ■ **26:4** Чөл. 1:1, 2, 3 ■ **26:5** Яр. 46:9; Мис. 6:14; 1Тар. 5:1 □ **26:9 «чақирилған мөтивәрләр болсиму»** — башқа бир хил тәржимиси: «чақирилған болсиму,...» ■ **26:9** Чөл. 16:12 □ **26:12 «Нәмуәл»** — «Яр.» 46:10дә «Йәмуәл». ■ **26:19** Яр. 38:7, 10; 46:12 ■ **26:21** Яр. 46:12 ■ **26:29** Йә. 17:1

жәмәти; ³² Шәмиданиң нәслидин болған Шәмида жәмәти; һәфәрниң нәслидин болған һәфәр жәмәти. ³³ һәфәрниң оғли Зәлофиһад оғул пәрзәнт көрмәй қиз пәрзәнт көргән; Зәлофиһадниң қизлириниң исми Маһлаһ, Ноаһ, һоғлаһ, Милкаһ, Тирзаһ еди. ■ ³⁴ Булар Манассәһниң жәмәтлири болуп, санақтин өткүзүлгәндә жәмий әллик икки миң йәттә йүз адәм чиқти.

³⁵ Төвәндикиләр Әфраимниң әвлатлири, жәмәти бойичә: — Шутилахниң нәслидин болған Шутилах жәмәти; Бәкәрниң нәслидин болған Бәкәр жәмәти; Таһанниң нәслидин болған Таһан жәмәти. ³⁶ Шутиланиң әвлатлири Еранниң нәслидин болған Еран жәмәти. ³⁷ Мана булар Әфраим әвлатлириниң жәмәтлири болуп, һәр қайси жәмәтләр бойичә санақтин өткүзүлгәндә жәмий оттуз икки миң бәш йүз адәм чиқти. Жәмәтлири бойичә, уларниң һәммиси Йүсүпниң әвлатлири еди.

³⁸ Биняминниң әвлатлири, жәмәти бойичә, Беланиң нәслидин болған Бела жәмәти; Ашбәлниң нәслидин болған Ашбәл жәмәти; Аһирамниң нәслидин болған Аһирам жәмәти; ³⁹ Шәфуфамниң нәслидин болған Шуфам жәмәти; һуфамниң нәслидин болған һуфам жәмәти. □ ⁴⁰ Ард билән Нааман Беланиң оғуллири еди; Ардниң нәслидин болған Ард жәмәти; Нааманниң нәслидин болған Нааман жәмәти. ⁴¹ Булар Биняминниң әвлатлири болуп, жәмәт бойичә санақтин өткүзүлгәндә жәмий қириқ бәш миң алтә йүз адәм чиқти.

⁴² Төвәндикиләр Данниң әвлатлири болуп, жәмәт бойичә, Шуһамниң нәслидин болған Шуһам жәмәти; жәмәт бойичә булар Данниң жәмәтлири еди. ⁴³ Шуһамниң һәммә жәмәти санақтин өткүзүлгәндә жәмий атмиш төрт миң төрт йүз адәм чиқти.

⁴⁴ Аширниң әвлатлири, жәмәт бойичә, Йимнаһниң нәслидин болған Йимнаһ жәмәти; Йешвиниң нәслидин болған Йешви жәмәти; Берияһниң нәслидин болған Берияһ жәмәти.

⁴⁵ Берияһниң әвлатлири, жәмәт бойичә, һәбәрниң нәслидин болған һәбәр жәмәти; Малкиәлниң нәслидин болған Малкиәл жәмәти. ⁴⁶ Аширниң қизиниң исми Сераһ еди. □

⁴⁷ Булар Ашир әвлатлириниң жәмәтлири болуп, улар жәмәт бойичә санақтин өткүзүлгәндә жәмий әллик үч миң төрт йүз адәм чиқти.

⁴⁸ Нафталиниң әвлатлири, жәмәт бойичә, Яһзиәлниң нәслидин болған Яһзиәл жәмәти; Гуниниң нәслидин болған Гуни жәмәти; ⁴⁹ Йәзәрниң нәслидин болған Йәзәр жәмәти; Шилләмниң нәслидин болған Шилләм жәмәти. ⁵⁰ Булар Нафталиниң жәмәтлири болуп, жәмәт бойичә санақтин өткүзүлгәндә жәмий қириқ бәш миң төрт йүз адәм чиқти.

⁵¹ Жуқириқилар Исраиллардин санақтин өткүзүлгәнләр болуп, жәмий алтә йүз бир миң йәттә йүз оттуз адәм чиқти.

⁵² Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

⁵³ Зимин мошуларға ройхәткә елинған сан бойичә мирас қилип тәқсим қилинсун. □

⁵⁴ Мирасни адәм сани көп қәбилиләргә көпрәк, адәм сани аз қәбилиләргә азрак бөл; мирас ройхәттин өткүзүлгән адәм саниға қарап һәр бир адәмгә бөлүп берилсун. ■ ⁵⁵ Һалбуки, зимин чәк ташлиниш йоли билән бөлүнсун; улар мирасқа өзлириниң ата жәмәт-қәбилисиниң нами бойичә варислиқ қилсун. ■ ⁵⁶ Мирас уларға чәк ташлаш йоли билән адәм саниниң аз-көплүгигә қарап һәр бир *аилә-жәмәткә* бөлүп берилсун.

⁵⁷ Төвәндикиләр ата жәмәт бойичә санақтин өткүзүлгән Лавийлар: — Гәршонниң нәслидин болған Гәршон жәмәти; Коһатниң нәслидин болған Коһат жәмәти; Мәрариниң нәслидин болған Мәрари жәмәти. ■ ⁵⁸ Булар Лавийларниң жәмәтлири: — Либни жәмәти, һеbron жәмәти, Маһли жәмәти, Муши жәмәти, Кораһ жәмәти. Коһаттин Амрам төрәлгән.

⁵⁹ Амрамниң аялиниң исми Йокәбәд болуп, Лавийниң Мисирда туғулған қизи еди; у Амрамға һарун, Муса вә уларниң һәдиси Мәрийәмни туғуп бәргән. ■

⁶⁰ Һарундин Надаб, Абиһу, Әлиазар, Итамар төрәлгән. ⁶¹ Лекин Надаб билән Абиһу

■ 26:33 Чөл. 27:1 □ 26:39 «Шәфуфамниң» — яки «Шуфамниң». □ 26:46 «Сераһ» — яки «Саһаһ». □ 26:53 «ройхәткә елинған сан бойичә» — ибраний тилида «адәм исми билән елинған сан бойичә». ■ 26:54 Чөл. 33:54 ■ 26:55 Чөл. 33:54; Йә. 11:23; 14:2 ■ 26:57 Мис. 6:17, 18, 19, 20 ■ 26:59 Мис. 2:1, 2; 6:19

Пәрвәрдигарниң алдиға ғәйрий бир отни сунғанда өлүп кәткән. □ ■ 62 Лавийлар ичидә бир айлиқтин ашқан барлиқ әркәкләр санақтин өткүзүлгәндә жәмий жигирмә үч миң адәм чиқти. Улар Исраиллар ичидә санақтин өткүзүлмигән, чүнки уларға Исраиллар ичидә һеч қандақ мирас зимин бөлүп берилмигән.

63 Жуқирида ейтилған адәмләр Моаб түзләңликлиридә, Йерихониң удулидики Иордан дәрйяси бойида Муса билән каһин Әлиазар тәрипидин санақтин өткүзүлгән Исраиллардур.

64 Бирақ бу адәмләр ичидә Муса билән каһин һарун илгири Синай чөлидә санақтин өткүзгәндә санақтин өткүзүлгән бирму адәм йоқ еди. 65 Чүнки Пәрвәрдигар улар тоғрисида: «Улар чөлдә өлмәй қалмайду» дәп ейтқан еди. Шуңа, Йәфуннәһниң оғли Каләб билән Нунниң оғли Йәшуадин башқа бириму қалмиған. ■

27

Зәлофиһадниң қизлири — Мирас тоғрисидики алаһидә бәлгүлимиләр

1 Йүсүпниң оғли Манассәһниң нәслидин болған жәмәтләр ичидә Манассәһниң чәвриси, Макирниң әвриси, Гилеадниң нәвриси, һәфәрниң оғли Зәлофиһадниң қизлири болуп, уларниң исми Маһлаһ, Ноаһ, һоглаһ, Милкаһ, вә Тирзаһ еди. ■ 2 Улар жамаәт чедириниң дәрвасиси алдиға келип, Муса билән каһин Әлиазар вә әмирләр билән пүткүл жамаәтниң алдида туруп: 3 — Бизниң атимиз чөлдә өлүп кәткән; у у йәрдә Пәрвәрдигарға һужум қилғили жиғилғанлардин әмәс, йәни Кораһ гуруһидикиләрдин әмәс; у бәлки өз гунайи ичидә өлгән, вә униң оғул пәрзәнти йоқ еди. ■ 4 Немә үчүн атимизниң оғли йоқлуғи сәвәплик униң нами униң жәмәтидин өчүрүветилиду? Өзлириниң бизгә атимизниң қериндашлири қатаридә мирас бөлүп беришлирини өтүнимиз, — деди.

5 Муса уларниң бу ишини Пәрвәрдигарниң алдиға қойди. 6 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

7 Зәлофиһадниң қизлириниң ейтқини дурус, сән чоқум уларға атисиниң қериндашлири қатаридә мирас бәр; уларниң атисиниң мирасини уларға өткүзүп бәргин. ■ 8 Сән Исраилларға ейтқин: «Бир адәм өлүп кәткән чағда униң оғли болмиса, ундақта силәр униң мирасини қизигә өткүзүп бериңлар. 9 Қизи болмиса, мирасини қериндашлириға бериңлар. 10 Қериндашлири болмиса, мирасини ата жәмәт тағилириға бериңлар. 11 Әгәр униң атисиниң қериндашлири болмиса, ундақта униң мирасини униң жәмәтидики әң йеқин бир туққиниға бериңлар; у адәм униң мирасиға егә болсун. Бу Пәрвәрдигар Мусаға буйруғандәк, Исраилларға чүшүрүлгән һөкүм, қанун-бәлгүлимә болуп қалсун».

Йәшуаниң Мусаниң вәзиписигә варислиқ қилиши

12 Пәрвәрдигар Мусаға: —

Сән маву Абарим теғиға чиқип, Мән Исраилларға тәқдим қилған зиминға қарап бақ. □ ■

13 Көрүп болғандин кейин сәнму акаң һарунға охшаш өз хәлиқлириңгә қошулисән. □ ■

14 Чүнки Зин чөлидә, жамаәт жедәл чиқарған чағда, иккиңлар Мениң буйруғимға асийлиқ қилип, суниң ишида (Зин чөлидә, Қадәштики «Мәрибаһ сулири» дегән жайда) Мени жамаәтниң алдида муқәддәс дәп һөрмәтлимидиңлар, — деди. ■

15 Муса Пәрвәрдигарға сөз қилип: 16-17 — И Пәрвәрдигар, барлиқ әт егилириниң роһлириниң Худаси, Өз жамаитиниң падичисиз падидак болуп қелишиниң алдини елиш үчүн жамаәтни

□ 26:61 «ғәйрий от» — мошу вақиә «Лав.» 10-бапта хатирилиниду; «Лав.» 10:1дики изаһатниму көрүң. ■ 26:61 Лав. 10:2; Чөл. 3:4; 1Тар. 24:2 ■ 26:65 Чөл. 14:28, 29, 34, 35; 1Кор. 10:5, 6 ■ 27:1 Чөл. 26:33; 36:2; Йә. 17:3 ■ 27:3 Чөл. 14:35; 16:1; 26:64 ■ 27:7 Чөл. 36:2 □ 27:12 «Изаһат» — «Қан.» 31:1-8ниму көрүң. ■ 27:12 Қан. 32:48, 49 □ 27:13 «өз хәлиқлириңгә қошулисән» — бу ибарә тоғрилиқ «Яр.» 25:8 вә изаһатини көрүң. ■ 27:13 Чөл. 20:24 ■ 27:14 Чөл. 20:12

идарә қилидиган, уларниң алдиға кирип чиқалайдиган, уларни башлап маңалайдиган бир адәмни тикләп беришиңни тиләймән, — деди. □ ■

18 Сән Нунниң оғли Йәшуани таллигин, — деди Пәрвәрдигар Мусаға, — Униңда Роһум бар, сән қолуңни униң бешиға қой, □ ■ 19 уни каһин Әлиазар вә барлиқ жамаәтниң алдида турғузуп вәзипигә қой. 20 Сән пүткүл Исраил жамаити униң гепигә кириши үчүн өзүңниң иззәт-шөһритиңдин бир қисмини униңға бәргин. 21 У каһин Әлиазарниң алдида турсун, Әлиазар уримниң һөкүмини васитә қилип туруп, Пәрвәрдигарниң һозурида униң үчүн йол сорисун; Исраил хәлқи, йәни пүткүл жамаәт униң буйруғи билән чиқиду, униң буйруғи билән кириши керәк. □ ■

22 Шуниң билән Муса Пәрвәрдигарниң буйруғи бойичә иш көрүп, Йәшуани башлап келип, каһин Әлиазарниң вә барлиқ жамаәтниң алдида турғузди; 23 Әлиазар қолини униң бешиға қоюп, уни Пәрвәрдигарниң Мусаниң вастиси билән буйруғинидәк вәзипигә қойди.

28

Дайимлиқ көйдүрмә қурбанлиқ, йәни күнлүк көйдүрмә қурбанлиқ сунуш тоғрисидики низам

1 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —□

2 Сән Исраилларға буйруп: — «Маңа сунулған һәдийә-қурбанлиқларни, йәни Маңа озуқ болидиган, хушбуй кәлтүридиган отта сунулидиган һәдийә-қурбанлиқларни болса, силәр һәр бирини бекитилгән қәрәлидә сунушқа көңүл қоюңлар» — дегин. 3 Сән уларға йәнә: «Силәрниң Пәрвәрдигарға атап отта сунидиган көйдүрмә қурбанлиғиңлар мундақ болиду: — һәр күни бежірим бир яшлиқ әркәк қозидин иккини дайимий көйдүрмә қурбанлиқ қилиңлар.■ 4 Этигини бирни, гугумда бирни сунуңлар;□ 5 йәнә төрттин бир һиндин соқуп чиқирилған зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин ондин бир әфаһни ашлиқ һәдийә сүпитидә сунуңлар.□ ■ 6 Синай теғида бәлгүләнгән, Пәрвәрдигарға атап хушбуй чиқарсун дәп, отта сунулидиган дайимий көйдүрмә қурбанлиқ мана шудур. 7 һәр бир қоза үчүн униңға қошулидиган шарап һәдийәси төрттин бир һин шарап болиду; ечитма ичимлик болған шарап һәдийәси муқәддәс жайда Пәрвәрдигарға сунуп төкүлсун.□ 8 Сән иккинчи бир қозини гугумда сунғин; уни әтигәнкидәк ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси билән қошуп сунғин; у хушбуй кәлтүрүш үчүн Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган көйдүрмә қурбанлиқ болиду.

Шабат күни сунулидиган қурбанлиқ

9 — Шабат күни бежірим бир яшлиқ икки әркәк қоза сунулсун; униңға қошуп зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин әфаһниң ондин иккиси ашлиқ һәдийә сүпитидә сунулсун вә шарап һәдийәси сунулсун; 10 бу һәр бир шабат күнидә сунулидиган шабат күнидики қурбанлиқтур; униң билән дайимий көйдүрмә қурбанлиқ вә қошумчә сунулидиган шарап һәдийәси биллә сунулсун.

□ **27:16-17** «алдиға кирип чиқалайдиган» — ибраний тилида «(хәлиқниң) алдида чиқип кирәләйдиган». Бу ибарә ибраний тилида хәлиқни сирткики дүшмәнләргә тақабил турушқа йетәкчилик қилалайдиган вә ички ишларни убдан бир тәрәп қилалайдиган дегәнни билдүриду. «башлап маңалайдиган» — ибраний тилида «башлап чиқип кирәләйдиган». Жуқириқи изаһатни көрүң. ■ **27:16-17** Чөл. 16:22; Ибр. 12:9; 1Пад. 22:17; Мат. 9:36; Мар. 6:34 □ **27:18** «Роһум бар» — ибраний тилида «Роһ бар» — Худаниң Муқәддәс Роһи. ■ **27:18** Қан. 3:21; 34:9 □ **27:21** «урим» — бир хил таш еди. Уларниң қандақ экәнлигини һазир бир немә демәк тәс. Лекин улар арқилиқ Худа Өзиниң ирадисини издәйдиганларға йол көрситәтти. «Мис.» 28:30 вә изаһатни көрүң. ■ **27:21** Мис. 28:30; Лав. 8:8 □ **28:1** «Дайимлиқ көйдүрмә қурбанлиқ» — яки «дайимий көйдүрмә қурбанлиқ» яки «күнлүк көйдүрмә қурбанлиқ». «Мис. » 29:38-46ниму көрүң. ■ **28:3** Мис. 29:38 □ **28:4** «гугум» — ибраний тилида «икки кәч арилиғида» дегән сөз билән ипадилиниду — демәк, күн петиватқан вақит билән қараңғу чүшүш арилиғида болған вақит. □ **28:5** «бир әфаһ» — тәхминән 2 күрә яки 22 литр еди. Бир һин тәхминән 3.6 литр еди. ■ **28:5** Мис. 16:36; 29:40; Лав. 2:1 □ **28:7** «муқәддәс жай» — мошу йәрдә ибадәт чедириниң һойлисини көрсәтсә керәк.

Айның биринчи күни сунулидиган қурбанлиқ

11 — һәр айның биринчи күни Пәрвәрдигарға атилидиған көйдүрмә қурбанлиқ сунуңлар; йәни икки яш топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бежирим йәттә әркәк қозини сунуңлар. 12 һәр топақ бешиға зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин әфәһнің ондин үчи ашлиқ һәдийә сүпитидә, қошқарға зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин әфәһнің ондин иккиси ашлиқ һәдийә сүпитидә, 13 һәр бир қоза бешиға зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин әфәһнің ондин бири ашлиқ һәдийә сүпитидә сунулсун; бу Пәрвәрдигарға отта сунулидиган, хушбуй чиқиридиған бир көйдүрмә қурбанлиқтур. 14 Уларның шарап һәдийәлири болса: — һәр бир топақ бешиға шараптин йерим һин, қошқар бешиға һиннің үчтин бири, һәр бир қоза бешиға һиннің төрттин бири сунулсун. Бу һәр айда сунулидиган айлиқ көйдүрмә қурбанлиқ болуп, жилның һәр ейида шундақ қилинсун. 15 Буларның үстигә Пәрвәрдигарға атилидиған гуна қурбанлиқ сүпитидә бир текә сунулсун; шуларның һәммиси дайимий көйдүрмә қурбанлиқ вә қошумчә шарап һәдийәси билән биллә сунулсун.

«Өтүп кетиш һейти» һәм «петир нан һейти»дики қурбанлиқлар

16 Биринчи айның он төртинчи күни Пәрвәрдигарға аталған «өтүп кетиш» қозиси сунулсун. □ ■
17 Шу айның он бәшинчи күни һейт башлиниду; йәттә күн петир нан йейилсун. 18 Биринчи күни муқәддәс жиғилиш өткүзүлсун, һеч қандақ иш-әмгәк қилмаслиғиңлар керәк, ■ 19 шу күни отта сунулидиган, Пәрвәрдигарға аталған көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә яш топақтин иккени, бир қочқар вә йәттә бир яшлиқ әркәк қоза сунуңлар; улар алдиңларда бежирим көрүнсун; 20 шуларға қошулидиган ашлиқ һәдийәлири зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ун болуп, һәр бир топақ бешиға әфәһнің ондин үчи, қочқар бешиға әфәһнің ондин иккиси, 21 шу йәттә қоза бешиға әфәһнің ондин бири сунулсун; 22 шуниндәк гунайиңлар үчүн кафарәт кәлтүрүшкә гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунулсун. 23 Буларның һәммисини әтигәнлик көйдүрмә қурбанлиқ, йәни дайимий көйдүрмә қурбанлиқтин айрим сунуңлар. 24 Силәр бу тәриқидә уда йәттә күн Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган, хушбуй кәлтүридиған ашундақ һәдийә-қурбанлиқларни сунуңлар; шуларның һәммиси дайимий көйдүрмә қурбанлиқ вә қошуп сунулидиган шарап һәдийәсиниң сиртида сунулиду. 25 Йәттинчи күни муқәддәс жиғилиш өткүзүңлар, шу күни һеч қандақ иш-әмгәк қилишқа болмайду.

«Һәптиләр һейти», йәни «Дәсләпки орма һейти»дики қурбанлиқлар

26 «Дәсләпки орма» күни, йәни «Һәптиләр һейти»ңларда силәр йәни ашлиқ һәдийәни Пәрвәрдигарға сунған чағда муқәддәс жиғилиш өткүзүңлар; һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар. □ 27 Силәр Пәрвәрдигарға аталған, хушбуй кәлтүридиған көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә яш топақтин иккени, қочқардин бирни, бир яшлиқ әркәк қозидин йәттини сунуңлар. 28 Шуларға қошуп сунулидиган ашлиқ һәдийә зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин болуп, һәр бир топақ бешиға әфәһнің ондин үчи, қочқар бешиға әфәһнің ондин иккиси, 29 шу йәттә қоза бешиға әфәһнің ондин бири сунулсун; 30 шуниндәк силәрниң гунайиңлар үчүн кафарәт кәлтүрүшкә гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунулсун. 31 Шуларның һәммиси дайимий көйдүрмә қурбанлиқ вә униң ашлиқ һәдийәсигә қошуп (буларның һәммиси алдиңларда бежирим көрүнсун), шарап һәдийәлири билән биллә сунулсун.

□ 28:16 «Пәрвәрдигарға аталған «өтүп кетиш» қозиси сунулсун» — Ибрания тилида «Пәрвәрдигарға аталған «өтүп кетиш» болиду». Бу һейт тоғрилиқ «Лав.» 23:5-14ниму көрүң. ■ 28:16 Мис. 12:18; 23:15; Лав. 23:5 ■ 28:18 Лав. 23:7 □ 28:26 ««Дәсләпки орма» күни, йәни «Һәптиләр һейти»ңларда» — яки «йәни (силәр) һәптәңларни (демәк, йәттә һәптә) өткүзгәндин кейин». «Лав.» 23:15-22ниму көрүң.

29

Канай челиш һейтидики қурбанлиқлар ... «Лав.» 23:23-25 ниму көрүң

¹ Йәттинчи айниң биринчи күни силәр муқәддәс жиғилиш өткүзүңлар; у күни һеч қандақ иш-әмгәк қилмаслиғиңлар керәк. Бу силәр үчүн канайлар челинидиған күни болиду. □ ■ ² Силәр Пәрвәрдигарға аталған, хушбуй кәлтүридиған көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә яш бир топақ, бир қочқар, йәттә бир яшлиқ бежирим әркәк қозини сунуңлар. ³ Шуларға қошуп сунулидиған ашлиқ һәдийә зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин болуп, һәр бир топақ бешиға әфәһниң ондин үчи, қочқар бешиға әфәһниң ондин иккиси, ⁴ шу йәттә қоза бешиға әфәһниң ондин бири сунулсун; ⁵ шуниңдәк силәрниң гунайиңлар үчүн кафарәт кәлтүрүшкә гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунулсун. ⁶ Шуларни айниң биринчи күнидики көйдүрмә қурбанлиқ вә униңға қошумчә болған ашлиқ һәдийәси, дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униңға қошумчә болған ашлиқ һәдийәси вә буларға қошулидиған шарап һәдийәлириниң сиртида сунуңлар; буларниң һәммиси һәр бири бәлгүлимә бойичә Пәрвәрдигарға атап отта хушбуй кәлтүрсун дәп сунулсун.

Кафарәт күни сунулидиған қурбанлиқлар ... «Лав.» 23:26-32 ниму көрүң.

⁷ Йәттинчи айниң онинчи күни силәр муқәддәс жиғилиш өткүзүңлар; нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән тутуңлар. У күни һеч қандақ иш-әмгәк қилишқа болмайду. □ ■ ⁸ Силәр Пәрвәрдигарға аталған, хушбуй кәлтүридиған көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә яш бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ әркәк қозидин йәттини сунуңлар (буларниң һәммиси алдиңларда бежирим көрүнсун). ■ ⁹ Шуларға қошуп сунулидиған ашлиқ һәдийә зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин болуп, һәр бир топақ бешиға әфәһниң ондин үчи, қочқар бешиға әфәһниң ондин иккиси, ¹⁰ шу йәттә қоза бешиға әфәһниң ондин бирини, ¹¹ шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар; уларниң һәммиси кафарәт күнидики гуна қурбанлиғи, дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә буларниң шарап һәдийәлири биллә сунулсун.

«Кәпиләр һейти»дики қурбанлиқлар ... «Лав.» 23:33-44 ниму көрүң.

¹² Йәттинчи айниң он бәшинчи күни муқәддәс жиғилиш өткүзүңлар; у күни һеч қандақ иш-әмгәк қилишқа болмайду. Пәрвәрдигарға атап йәттә күн һейт қилиңлар; ¹³ силәр Пәрвәрдигарға атап, хушбуй кәлтүрсун дәп отта сунулидиған көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә яш топақтин он үчни, икки қочқар, бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни сунуңлар (шулар һәммиси бежирим болсун). ¹⁴ Шуларға қошуп сунулидиған ашлиқ һәдийә зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин болуп, он үч топақ бешиға әфәһниң ондин үчи, икки қочқар бешиға әфәһниң ондин иккиси, ¹⁵ он төрт қоза бешиға әфәһниң ондин бирини, ¹⁶ шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар; шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси биллә сунулсун.

¹⁷ Иккинчи күни яш топақтин он иккени, икки қочқар, бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни сунуңлар (шулар һәммиси бежирим болсун) ¹⁸ вә шундақла топақлар, қочқарлар вә әркәк қозиларниң саниға қарап бәлгүлимә бойичә қошумчә сунулидиған ашлиқ һәдийәлири билән шарап һәдийәлирини сунуңлар. ¹⁹ Шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар; шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шуларниң шарап һәдийәлири биллә сунулсун.

²⁰ Үчинчи күни бир яш топақтин он бирни, икки қочқар, бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни сунуңлар (шулар һәммиси бежирим болсун) ²¹ вә шундақла топақлар, қочқарлар вә әркәк

□ **29:1** «муқәддәс жиғилиш» — «муқәддәс жиғилиш»лар яки «муқәддәс сорун»лар тоғрилиқ «Лав.» 23:2 вә изаһатини көрүң. ■ **29:1** Лав. 23:24 □ **29:7** «нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән тутуп» — Ибрания тилида бирла сөз билән ипадилиниду. Йәһудий әнъәнилири бойичә бу ишлар роза тутушни өз ичигә алатти. 16:29-31 ниму көрүң. ■ **29:7** Лав. 16:29, 31; 23:27 ■ **29:8** Чөл. 28:19

қозиларниң саниға қарап бәлгүлимә бойичә қошумчә сунулидиған ашлиқ һәдийәлири билән шарап һәдийәлирини сунуңлар; ²² шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар; шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси биллә сунулсун.

²³ Төртинчи күни яш топақтин онни, икки қочқар, бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни сунуңлар (шулар һәммиси бежирим болсун) ²⁴ вә шундақла топақлар, қочқарлар вә әркәк қозиларниң саниға қарап бәлгүлимә бойичә қошумчә сунулидиған ашлиқ һәдийәлири билән шарап һәдийәлирини сунуңлар; ²⁵ шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар; шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси биллә сунулсун.

²⁶ Бәшинчи күни яш топақтин тоққузни, икки қочқар, бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни сунуңлар (шулар һәммиси бежирим болсун) ²⁷ вә шундақла топақлар, қочқарлар вә әркәк қозиларниң саниға қарап бәлгүлимә бойичә қошумчә сунулидиған ашлиқ һәдийәлири билән шарап һәдийәлирини сунуңлар; ²⁸ шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар; шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси биллә сунулсун.

²⁹ Алтинчи күни яш топақтин сәккизни, икки қочқар, бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни сунуңлар (шулар һәммиси бежирим болсун) ³⁰ вә шундақла топақлар, қочқарлар вә әркәк қозиларниң саниға қарап бәлгүлимә бойичә қошумчә сунулидиған ашлиқ һәдийәлири билән шарап һәдийәлирини сунуңлар; ³¹ шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар; шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси биллә сунулсун.

³² Йәттинчи күни яш топақтин йәттини, икки қочқар, бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни сунуңлар (шулар һәммиси бежирим болсун) ³³ вә шундақла топақлар, қочқарлар вә әркәк қозиларниң саниға қарап бәлгүлимә бойичә қошумчә сунулидиған ашлиқ һәдийәлири билән шарап һәдийәлирини сунуңлар; ³⁴ шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар; шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси биллә сунулсун.

³⁵ Сәккизинчи күни силәр муқәддәс жиғилиш өткүзүңлар; у күни һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар.■ ³⁶ Силәр Пәрвәрдиғарға атап, хушбуй кәлтүрсун дәп отта сунулидиған көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә бир топақ, бир қочқар вә бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни (шулар һәммиси бежирим болсун) ³⁷ һәмдә топақ, қочқар вә әркәк қозиларниң саниға қарап, бәлгүлимә бойичә қошумчә сунулидиған ашлиқ һәдийәлири билән шарап һәдийәлирини сунуңлар; ³⁸ шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидиму бир текә сунуңлар; шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси биллә сунулсун.

³⁹ Бәлгүләнгән һейтлириңларда Пәрвәрдиғарға атап сунулидиған қурбанлиқ-һәдийәләр әнә шулардур; силәрниң қәсәмгә бағлиқ яки ихтиярән сунидиғанлириңлар, көйдүрмә қурбанлиқлириңлар, ашлиқ һәдийәлириңлар, шарап һәдийәлириңлар вә енақлиқ қурбанлиқлириңлар болса, уларниң сиртидидур.

30

1 Шундақ қилип, Муса Пәрвәрдиғарниң өзигә буйруғанлириниң һәммисини қалдурмай Исраилларға уқтурди.

Қәсәм қилиш низами

2 Муса Исраилларниң қәбилә башлиқлириға сөз қилип мундақ деди: — Пәрвәрдиғарниң буйруғанлири мундақ: —

³ Эгәр бирәв Пәрвәрдигарға қәсәм ичкән болса яки өз өзини чәклимәкчи болуп қәсәм ичкән болса, ләвзидин қайтишқа болмайду, һаман ағзидин чиққан һәммә гәп бойичә иш тутуши керәк. ■

⁴ Қиз бала яш болуп, теһи атисиниң өйидики чағда, өз-өзини чәкләш тоғрилиқ Пәрвәрдигарға қәсәм бәргән болса, ⁵ амма атиси қизиниң қәсимини яки өз-өзини чәкләш тоғрисида бәргән вәдисини аңлиған вә қизиниң алдида үндимәй шүк турған болса, ундақта униң барлиқ қәсәмлири вә өз-өзини чәкләш тоғрисида қилған һәммә вәдиси инавәтлик болиду. ⁶ Лекин қизниң атиси аңлиған чағда уни тосқан болса, униң қилған қәсәмлири яки өз-өзини чәкләш тоғрисида қилған вәдилиридин һеч бири инавәтлик болмайду; атиси уни тосқан болғачқа, Пәрвәрдигарму уни кәчүриду.

⁷ — Эгәр у қәсәм қилған яки өз-өзини чәкләшкә ағзида тәнтәклик билән вәдә қилған һаләттә әргә тәккән болса, ⁸ ери шуни аңлиған болса, лекин аңлиған күни үндимәй шүк турған болса, ундақта униң қилған қәсәмлири яки өз-өзини чәкләшкә қилған гәплири инавәтлик болиду. ⁹ Эгәр ери аңлиған күни уни тосқан болса, униң қилған қәсимини вә өз-өзини чәкләш тоғрилиқ ағзидин чиқарған тәнтәк гәплирини бекар қилса, ундақта улар инавәтсиз болиду; Пәрвәрдигар уни кәчүриду.

¹⁰ Лекин тул хотун яки еридин ажришип кәткән хотунлар қилған қәсәм, йәни униң өзини чәкләш тоғрилиқ қилған барлиқ вәдилири болса инавәтлик болиду. ¹¹ Эгәр у ериниң өйидә қәсәм қилған яки өз-өзини чәкләш тоғрилиқ қәсәм-вәдә ичкән, ¹² ери аңлап туруқлуқ шүк турувелип тосмиған болса, ундақта униң барлиқ қилған қәсәмлири вә өз-өзини чәкләш тоғрилиқ қилған барлиқ вәдилири инавәтлик болиду. ¹³ Лекин униң ери аңлап турған чағда униң қәсәм-вәдилирини ениқ рәт қилған болса, аял ағзидин чиқарған вәдә бериш вә өз-өзини чәкләп туруш тоғрилиқ қилған барлиқ вәдилириниң һеч қайсиси инавәтлик болмайду; униң ери буларни рәт қилған болғачқа, Пәрвәрдигар уни кәчүриду.

¹⁴ Аялниң бәргән вәдисини вә униң чидап туруп өзүмни чәкләймән дәп қилған қәсәм-вәдисини униң ери инавәтликму қилалайду, инавәтсизму қилалайду. ¹⁵ Эгәр униң ери һәр күни униң алдида шүк турувелип гәп қилмиса, ундақта униң бәргән барлиқ қилған қәсәмлирини вә өз-өзини чәкләп туруш тоғрилиқ қилған һәммә вәдилирини инавәтлик қилғанлиғи һесаплиниду; чүнки ериниң аңлап турған күнидә гәп қилмай шүк турғанлиғи униң аялиниң қәсәм-вәдилирини күчкә егә қилғанлиғидур. ¹⁶ Лекин ери аялиниң қәсәм-вәдилирини аңлап наһайити узақ вақитлардин кейин андин униң қәсәм-вәдилирини инавәтсиз қилса, ундақта у аялиниң гунайини өз үстигә алған болиду.

¹⁷ Жуқириқилар Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғанлири, йәни ери билән аяли, ата билән өз өйидә туруватқан, теһи яшлиғида болған қизи оттурисидики низам-бәлгүмиләрдур.

31

Мидиянларға жәң қилиш вәзитиси

¹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: —

² Сән Мидиянлардин Исраилларниң интиқамини ал, андин өз хәлиқлириңгә қошулисән, — деди. ■

³ Муса хәлиқкә мундақ деди: — Араңлардин жәңгә чиқишқа бир түркүм адәмләрни қуралландуруңлар; андин улар Мидиянлардин Пәрвәрдигар үчүн интиқам елишқа атлансун.

⁴ Силәр Исраилларниң һәр бир қәбилисидин жәң қилишқа миңдин адәм маңдуруңлар.

⁵ Шуниң билән түмәнлигән Исраил хәлқиниң һәр қәбилисидин миңдин, жәмий он икки миң адәм жәң қилишқа қуралландурулди. ⁶ Муса һәр қәбилидин миңдин адәмни жәң қилишқа

маңдурди һәмдә Әлиазарниң оғли Финиһасни улар билән биллә маңдурди, Финиһасниң қолида муқәддәс әсваплар вә агаһ канай бар еди.□

7 Улар Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғини бойичә Мидиянлар билән соқушқили чиқип, әркәкләрниң һәммисини өлтүрүвәтти;□ 8 мошу өлтүрүлгәнләрдин башқа, йәнә Мидиянниң Әви, Рәкәм, Зур, Хур вә Рәба дегән бәш падишасини өлтүрди; йәнә Беорниң оғли Балаамни қилич билән чепип ташлиди.■ 9 Исраиллар Мидиянларниң хотун-қизлири вә балилирини тутқун қилип кәтти, йәнә уларниң пүтүн чарва маллири, қой падилири вә мал-мүлүклирини олжа қилди; 10 улар туруватқан йәрләрдики барлиқ шәһәр вә барлиқ баргаһлириға от қоювәтти; 11 улар адәм болсун мал болсун барлиқ ғәниймәт, барлиқ олжини елип кәтти;■ 12 улар тутқан әсирләрни һәм олжа-ғәниймәтни Моаб түзләңликлиригә, Иордан дәрияси бойиға жайлашқан Йерихониң удулидики баргаһқа әкилип, Муса билән каһин Әлиазарға, шундақла Исраилларниң жамаитигә тапшурди. 13 Муса, каһин Әлиазар вә жамаәтниң барлиқ әмирлири баргаһниң сиртиға чиқип уларни қарши алди.

14 Лекин Муса жәңдин қайтқан һәрбий сәрдарларға, йәни миң беши, йүз бешиларға хапа болуп: —

15 Силәр аялларниң һәммисини тирик қалдурдуңларму? 16 Қараңлар, дәл шулар Балаамниң һейлә-мәслиһәти билән Пеордики ишта Исраилларни Пәрвәрдигар алдида гунаға патқузуши билән, Пәрвәрдигарниң жамаитигә ваба яғдурулған әмәсму?□ ■ 17 Әнди силәр барлиқ оғул балиларни өлтүрүветиңлар, әрләр билән мунасивәт өткүзгән аялларни қоймай өлтүрүветиңлар.■ 18 Бирақ яш қизлар, йәни әрләр билән мунасивәт өткүзмигәнләрни болса, өзлириңларға тирик қалдуруңлар.□

19 Силәр баргаһ сиртида йәттә күн чедир тикип туруңлар; адәм өлтүргән вә өлүккә тәккән һәр ким үчинчи күни вә йәттинчи күни өзини паклисун; силәр вә силәр әсир қилған кишиләрниң һәммиси шундақ қилсун.□ 20 Барлиқ кийим-кечәк, терә әсвап үскүниләр, тивитта тоқулған барлиқ нәрсиләр һәм яғач әсвап-үскүниләрниң һәммисини паклаңлар, — деди.

21 Каһин Әлиазар жәңгә чиқип қайтқан ләшкәрләргә:

— Мана Пәрвәрдигар Мусаға буйруған қанун-бәлгүлимә: 22 алтун, күмүч, мис, төмүр, қәләй, қоғушун қатарлиқ 23 отқа чидамлиқ нәрсиләрниң һәммисини оттин өткүзүңлар, шундақ қилсаңлар пак һесаплиниду; шундақтиму, йәнила «напаклиқни чиқарғучи су» билән пакизлаңлар; отқа чидамсиз нәрсиләрни шу судин өткүзүңлар.■ 24 Йәттинчи күни кийимлириңларни жуоңлар, андин силәр пак һесаплинисиләр; андин кейин баргаһқа кирсәңлар болиду, — деди.

Жәң ғәниймәтлириниң тәқсим қилиниши

25 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

26 Сән каһин Әлиазар вә жамаәт ичидики қәбилә каттилири билән бирликтә елинған олжа-ғәнимәтниң, адәм болсун, чарпай болсун, шуларниң умумий санини һесаплап чиққин; 27 олжа-ғәниймәтни иккигә бөл, йеримини жәңгә чиққанларға бәр, қалған йеримини барлиқ жамаәткә бәр.■ 28 Сән йәнә чиқип жәңгә қатнашқан ләшкәрләр алидиған адәм, кала, ешәк яки қой падилиридин бәш йүздин бирини Пәрвәрдигарға аталған үлүш болсун дәп айриғин; 29 силәр шуни ләшкәрләргә тәвә болған йеримидин елип Пәрвәрдигарға аталған

□ **31:6** «муқәддәс әсваплар» — немә екәнлиги һазир ениқ әмәс. «урим» вә «туммим» болуши мүмкин. «Агаһ канай» бәлким 10:2дә тилға елинған икки канай еди. □ **31:7** «Мидиянлар билән соқушқили чиқип, әркәкләрниң һәммисини өлтүрүвәтти» — Пәрвәрдигарниң Мидиянлар тоғрилиқ бу буйруғи 25:16-18диму хатирлиниду. «Әркәкләрниң һәммиси» — жәңгә қатнашқан әркәкләр, әлвәттә. ■ **31:8** Йә. 13:21, 22 ■ **31:11** Қан. 20:14 □ **31:16** «**Мидиянлиқ аяллар** ... Исраилларни... гунаға патқузуши билән, Пәрвәрдигарниң жамаитигә ваба яғдурулған әмәсму?» — бу ваба тоғрилиқ 25:1-3ни көрүң. ■ **31:16** Чөл. 25:1, 2, 18; 2Пет. 2:15; Вәһ. 2:14 ■ **31:17** һак. 21:11 □ **31:18** «**яш қизлар**» — яки «қиз балилар». □ **31:19** «**Силәр баргаһ сиртида йәттә күн чедир тикип туруңлар... үчинчи күни вә йәттинчи күни өзини паклисун**» — яки «һәр ким адәм өлтүргән вә өлүккә тәккән болса, силәр баргаһ сиртида йәттә күн чедир тикип туруңлар; һәр ким үчинчи күни вә йәттинчи күни өзини паклисун». ■ **31:23** Чөл. 19:9 ■ **31:27** 1Сам. 30:24

«көтәрмә һәдийә» сүпитидә каһин Әлиазарға тапшуруңлар. ³⁰ Исраилларға тәвә болған йериминиң адәм, кала, ешәк, қой падилири, шундақла һәр хил һайванлардин әлликтин бирини Пәрвәрдигарниң жамаәт чедириға қарашқа мәсәул болған Лавийларға бериңлар.

³¹ Шуниң билән Муса билән каһин Әлиазар Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилди.

³² Әнди олжа-ғәниймәт, йәни жәңгә чиққан ләшкәрләр еливалған нәрсиләрдин қалғини қой жәмий алтә йүз йәтмиш бәш миң, ³³ кала йәтмиш икки миң, ³⁴ ешәк атмиш бир миң, ³⁵ әркәкләр билән мунасивәт өткүзмигән қизлар оттуз икки миң чиқти. ³⁶ Жәңгә чиққанларниң үлүши, йәни уларға тәвә йерими, қой жәмий үч йүз оттуз йәттә миң бәш йүз; ³⁷ бу қой падилиридин Пәрвәрдигарға аталғини алтә йүз йәтмиш бәш болди; ³⁸ кала оттуз алтә миң, буниңдин Пәрвәрдигарға аталғини йәтмиш икки болди. ³⁹ Ешәк оттуз миң бәш йүз чиқти, буниңдин Пәрвәрдигарға аталғини атмиш бир болди. ⁴⁰ Адәм он алтә миң чиқти, буниңдин Пәрвәрдигарға аталғини оттуз икки адәм болди. ⁴¹ Муса Пәрвәрдигар өзигә буйруғини бойичә Пәрвәрдигарға сунулидиған «көтәрмә һәдийә» болған үлүшни каһин Әлиазарға тапшуруп бәрди.■

⁴² Исраилларға тәвә болған йерими, йәни Муса жәңгә чиқип кәлгәнләрдин елип бөлүп бәргини — ⁴³ жамаәткә тәвә болған шу йерими — қой үч йүз оттуз йәттә миң бәш йүз, ⁴⁴ кала оттуз алтә миң, ⁴⁵ ешәк оттуз миң бәш йүз, ⁴⁶ адәм он алтә миң еди. ⁴⁷ Муса Пәрвәрдигар өзигә буйруғини бойичә, Исраилларға тәвә болған шу йериминиң, мәйли адәм яки һайван болсун, әлликтин бирини айрип елип Пәрвәрдигарниң ибадәт чедириға қарашқа мәсәул болған Лавийларға тапшурди.

⁴⁸ Пүткүл қошунниң сәрдарлири, миң беши, йүз бешилири Муса билән көрүшкили келип, ⁴⁹ Мусаға: — Хизмәткарлириниң қол астида жәң қилған ләшкәрләрниң умумий санини санақтин өткүзсәк бириму кам чиқмиди. ⁵⁰ Шуңа, мана Пәрвәрдигарниң һозурида өзимизниң гунайиниң кафарити үчүн һәр қайсимиз еришкәнләрни Пәрвәрдигарға аталған һәдийә қилимиз — алтун буюмлар, пут-қол зәнжирлири, биләйүзүк, мөһүр үзүк, зирә-һалқа, маржанларниң һәммисини елип кәлдуқ, — деди.

⁵¹ Шуниң билән Муса билән каһин Әлиазар улар әкәлгән алтунларни, йәни алтунда ясалған һәр хил буюмларни алди. ⁵² Уларниң миң беши вә йүз бешилиридин алғини Пәрвәрдигарға аталған «көтәрмә һәдийә» сүпитидә сунулди; барлиқ алтун жәмий он алтә миң йәттә йүз әллик шәкәл чиқти ⁵³ (ләшкәрләрниң һәр бири өзлири үчүн мал-мүлүкни булаң-талаң қилишқан еди).■ ⁵⁴ Муса билән каһин Әлиазар миң беши вә йүз бешилириниң қолидин алтунни елип, жамаәт чедириниң ичигә әкирип, уни Пәрвәрдигарниң һозурида Исраиллар үчүн яднамә қилди.

32

Икки қабилениң дәрияниң күн чиқиш тәрипидики зиминни тәләп қилғанлиги

¹ Рубәнниң әвлатлири билән Гадниң әвлатлириниң кала падилири толиму көпәйгән еди; уларниң Язәрниң зимини билән Гилеадниң зиминиға көзи чүшти; вә мана, шу зимин чарва беқишқа мас келидиған йәр еди.□ ² Шуңа улар Муса, каһин Әлиазар вә жамаәтниң әмирлириниң алдиға келип уларға: —

³ Атарот, Дибон, Язәр, Нимраһ, һәшбон, Әләләһ, Сәбам, Небо, Бәон дегән йәрләр,□ ⁴ йәни Исраил жамаити алдида Пәрвәрдигар мәғлуп қилип бәргән йәрләр болуп, чарва беқишқа бап йәрләр экән, куллириниңму чарва мели бар, — деди ⁵ вә йәнә: — Әгәр силиниң алдилирида илтипатлириға еришкән болсақ, бизни Иордан дәриясидин өт демәй, бу йәрни бизгә мирас қилип бәрсилә, — деди.

⁶ Муса Гадниң әвлатлири билән Рубәнниң әвлатлириға: — Қериндашлириңлар жәңгә чиққан вақтида силәр мошу йәрдә турамтиңлар? ⁷ Силәр немә үчүн Исраилларниң

■ 31:41 Чөл. 18:8,19 ■ 31:53 Қан. 20:14 □ 32:1 «Изаһат» — «Қан.» 3:12-22ниму көрүң. □ 32:3 «Сибмаһ» — яки «Сибмаһ».

дәриядин өтүп Пәрвәрдигар уларға ата қилип бәргән зиминға киришигә көңуллирини совутисиләр? ⁸ Илгири мән Қадәш-Барнеадин ата-бовилириңларни шу зиминни чарлап келишкә әвәткинимдә уларму шундақ қилишқан еди. ■ ⁹ Улар Әшкол жылғисига чиқип, у зиминни көрүп, Исраилларниң көңлини Пәрвәрдигар ата қилип бәргән зиминға кириштин совутқан. ¹⁰ Шу чағда Пәрвәрдигарниң аччиғи келип қәсәм қилип: ¹¹ «Мисирдин чиққан жигирмә яштин жуқурилар чин көңлидин Маңа әгәшмигәчкә, улар Мән Ибраһим, Исақ, Яқупларға «Силәргә ата қилимән» дәп қәсәм қилған зиминни көрсә, Мән Пәрвәрдигар болмай кетәй!» ■ ¹² Пәқәт кәниззийләрдин болған Йәфуннәһниң оғли Каләб билән Нунниң оғли Йәшуала Маңа чин көңлидин әгәшкән болғачқа, зиминни көрәләйду», дегән еди. ¹³ Шуниң билән Пәрвәрдигарниң Исраилларға аччиғи қозғалғачқа, Пәрвәрдигарниң алдида рәзил болғанни қилған ашу бир әвлат өлүп түгигичә, у уларни чөл-баяванда қириқ жил сәргәрданлиқта жүргүзди. ¹⁴ Әнди мана, гунакарларниң әвлатлири болған силәрму ата-боваңларниң изини бесип Пәрвәрдигарниң Исраилларға болған қаттиқ гәзивини техиму қозғимақчи бопсиләр-дә! ¹⁵ Әгәр силәр униңға әгишиштин бурулуп кәтсәңлар, ундақта У Исраилларни йәнә чөл-баяванға ташливетиду, бу һалда силәр бу барлиқ хәлиқни харап қилған болисиләр, — деди.

¹⁶ Икки қәбилиниң адәмлири Мусаниң алдиға келип униңға: —

Биз бу йәрдә маллиримизға қотан, балилиримизға қәлгә-шәһәр салайли. ¹⁷ Биз болсақ қураллинип, Исраилларни өзигә тәвә жайлириға башлап барғичә сәпниң алдида маңимиз; бу зиминдики ят хәлиқләр сәвәплик, бизниң кичик балилиримиз мустәһкәм шәһәрләрдә туруши керәк. ¹⁸ Исраиллар өз мираслириға егә болмиғичә биз өйимизгә һәргиз қайтмаймиз. ¹⁹ Чүнки биз улар билән Иордан дәриясиниң күн петиш тәрипидики зиминға яки униңдинму жирақтики зиминға тәң егидар болмаймиз, чүнки мирасимиз Иордан дәриясиниң бу тәрипидә, йәни күн чиқиштидур, — деди.

²⁰ Муса уларға: — Әгәр шундақ қилсаңлар, йәни Пәрвәрдигарниң алдида қураллинип жәңгә чиқип, ²¹ силәрдин қуралланғанларниң һәммиси Иордан дәриясидин өтүп, Пәрвәрдигар Өз дүшмәнлирини уларниң зиминидин қоғлап чиқирип болғанда, ²² шу зимин Пәрвәрдигар алдида бойсундурулуп болғанда андин қайтсаңлар, силәр Пәрвәрдигар вә Исраиллар алдида гунасиз һесаплинисиләр; бу зиминму Пәрвәрдигар алдида силәргә мирас қилип берилиду. ²³ Лекин бундақ қилмисаңлар, мана, Пәрвәрдигар алдида гунакар болисиләр; шуни убдан билишиңлар керәкки, гунайиңлар өзүңларни қоғлап бешиңларға чүшиду. ²⁴ Әнди силәр ағзиңлардин чиққан гепиңлар бойичә иш тутуңлар, балилириңлар үчүн шәһәр, қой падилириңлар үчүн қотан селиңлар, — деди.

²⁵ Гадниң әвлатлири билән Рубәнниң әвлатлири Мусаға: —

Қуллири ғоҗам ейтқинидәк қилиду. ²⁶ Хотун-бала чақилиримиз, калилар вә барлиқ чарпайлиримиз Гилеадниң һәр қайси шәһәрлиридә қалиду; ²⁷ Лекин қуллири, жәңгә тәйярлинип қуралланғанларниң һәр бири ғоҗам ейтқандәк дәриядин өтүп Пәрвәрдигарниң алдида жәң қилиду, — деди.

²⁸ Шуниң билән Муса улар тоғрилиқ каһин Әлиазар билән Нунниң оғли Йәшуаға вә Исраилниң барлиқ қәбилә башлиқлириға тапилап, ■ ²⁹ уларға: — Әгәр Гадниң әвлатлири билән Рубәнниң әвлатлири қураллинип Пәрвәрдигарниң алдида жәңгә чиқишқа силәр билән бирликтә Иордан дәриясидин өтсә, у зимин силәрниң алдиңларда бой сундурулса, ундақта силәр Гилеад зиминини уларға мирас қилип бериңлар. ³⁰ Әгәр улар қураллинип силәр билән биллә өтмәймиз десә, ундақта уларниң мираси араңларда, йәни Қанаан зиминида болсун, — деди.

³¹ Гадниң әвлатлири билән Рубәнниң әвлатлири: —

Пәрвәрдигар қуллириға қандақ буйруған болса, биз шундақ қилимиз. ³² Биз қураллинип Пәрвәрдигарниң алдида дәриядин өтүп Қанаан зиминиға киришимиз, андин Иордан дәриясиниң бу йеқидики зимин бизгә мирас қилип берилидиған болиду, — дейишти.

33 Шуниң билән Муса Аморийларниң падишаси Сиһонниң падишалиғи билән Башанниң падишаси Огниң падишалиғини, зимин вә тәвәсидики шәһәрләрни, әтрапидики шәһәрләр билән қошуп, һәммисини Гадниң әвлатлириға, Рубәнниң әвлатлириға вә Йүсүпниң оғли Манассәһниң йерим қәбилисигә бәрди. ■ 34 Гадниң әвлатлири Дибон, Атарот, Ароәр, 35 Атрот-Шофан, Язәр, Йогбихаһ, 36 Бәйт-Нимраһ, Бәйт-Һаран қатарлиқ мустәһкәм шәһәрләрни салди вә шундақла қотанларни салди.

37 Рубәнниң әвлатлири йеңидин Һәшбон, Әләләһ, Кириатайим, 38 Небо, Баал-Меон (жуқуриқи исимлар өзгиртилгән) вә Сибмаһни салди; һәм улар салған шәһәрләргә йеңидин нам бәрди.

39 Манассәһниң оғли Макирниң әвлатлири Гилеадқа жүрүш қилип, у йәрни елип, шу йәрдә турушлуқ Аморийларни қоғливатти. ■ 40 Шуниң билән Муса Гилеадни Манассәһниң оғли Макирға беривиди, у шу йәрдә туруп қалди.

41 Манассәһниң оғли Яир Аморийларниң йеза-қишлақлирини һужум қилип елип, бу йеза-қишлақларни һавот-Яир дәп атиди. □

42 Нобаһ Кинат вә униңға қарашлиқ йеза-қишлақларни һужум қилип елип Кинатни өз исми билән Нобаһ дәп атиди.

33

Мисирдин Абәл-Шитимғичә болған қириқ жиллиқ сәргәрданлиқ сәпәр

1 Төвәндикиләр өз қошунлири бойичә, Муса билән һарунниң йетәкчилиги астида Мисир зиминидин чиққан Исраилларниң маңған йоллириду; 2 Муса Пәрвәрдигарниң әмри бойичә, өзлириниң сәпәр қилған йоллирини пүтүп қойди, уларниң сәпәр қилған йоллири мундақ: — 3 Биринчи айниң он бәшинчи күни *Исраиллар* Рамсәс шәһиридин сәпәргә чиқти; өтүп кетиш һейтиниң әтиси улар барлиқ Мисирлиқларниң көз алдида мәртанилик билән йолға чиқти. □ ■ 4 Бу чағда Мисирлиқлар уларниң арисидики Пәрвәрдигар тәрипидин өлтүрүлгәнләрни, йәни барлиқ тунжа оғуллирини дәпнә қиливатқан еди; Пәрвәрдигар Мисирлиқларниң мәбудлириниң үстидин һөкүм чүшүрди. □ 5 Исраиллар Рамсәстин йолға чиқип Суккотқа берип чедир тикти. 6 Улар Суккоттин йолға чиқип чөл-баяванның айиғидики Етамға берип чедир тикти. ■ 7 Етамдин йолға чиқип, айланип Баал-Зефонниң удулидики Пи-Хахиротқа берип Мигдолниң алдида чедир тикти. ■ 8 Пи-хахироттин йолға чиқип, деңизниң оттурисидин өтүп, Етам чөлидә үч күн йол жүрүп Мараһда чедир тикти. ■ 9 Мараһдин йолға чиқип Елимгә кәлди; Елимдә он икки булақ билән йәтмиш хорма дәриғи бар еди; улар шу йәрдә чедир тикти. ■ 10 Елимдин йолға чиқип Қизил Деңиз бойида чедир тикти. 11 Қизил Деңиздин йолға чиқип Син чөлидә чедир тикти. ■ 12 Син чөлидин йолға чиқип Дофқаһқа келип чедир тикти. 13 Дофқаһдин йолға чиқип Алушқа берип чедир тикти. 14 Андин кейин Алуштин йолға чиқип Рифидимға келип чедир тикти, у йәрдә хәлиқкә ичидиған су тепилмай қалди. ■ 15 Рифидимдин йолға чиқип, Синай чөлигә берип чедир тикти. ■

Чөлдә сәргәрдан болуш

16 Синай чөлидин йолға чиқип Қиброт-Һаттаваһқа келип чедир тикти. ■ 17 Қиброт-Һаттаваһдин йолға чиқип Һазиротта чедир тикти. 18 Һазироттин йолға чиқип Ритмаһда чедир тикти. 19 Ритмаһдин йолға чиқип Риммон-Пәрәздә чедир тикти. 20 Риммон-Пәрәздин йолға чиқип Либнаһда чедир тикти. 21 Либнаһдин йолға чиқип Риссаһда чедир тикти. 22 Риссаһдин йолға чиқип Кәһәлатаһда чедир тикти. 23 Кәһәлатаһдин йолға чиқип Шафир

■ 32:33 Қан. 3:12; Йә. 13:8; 22:4 ■ 32:39 Яр. 50:23 □ 32:41 «Һавот-Яир» — «Яирниң йезилири» дегән мәнидә. □ 33:3 «мәртанилик билән» — ибраний тилида «қолини жуқуриға көтәргән һалда». ■ 33:3 Мис. 12:37 □ 33:4 «Пәрвәрдигар Мисирлиқларниң мәбудлириниң үстидин һөкүм чүшүрди» — «Мис.» 12:12ни вә изаһатини көрүң. ■ 33:6 Мис. 13:20 ■ 33:7 Мис. 14:2 ■ 33:8 Мис. 15:22, 23 ■ 33:9 Мис. 15:27 ■ 33:11 Мис. 16:1 ■ 33:14 Мис. 17:1 ■ 33:15 Мис. 19:1 ■ 33:16 Чөл. 11:34, 35

тегида чедир тикти. ²⁴ Шафир тегидин йолға чиқип һарадаһта чедир тикти. ²⁵ һарадаһдин йолға чиқип Макһилотта чедир тикти. ²⁶ Макһилоттин йолға чиқип Таһатта чедир тикти. ²⁷ Таһаттин йолға чиқип Тәраһда чедир тикти. ²⁸ Тәраһдин йолға чиқип Митқаһда чедир тикти. ²⁹ Митқаһдин йолға чиқип һашмонаһта чедир тикти. ³⁰ һашмонаһтин йолға чиқип Мошәротта чедир тикти. ■ ³¹ Мошәроттин йолға чиқип Бәнә-Яаканда чедир тикти. ³² Бәнә-Яакандин йолға чиқип Хор-Һагидгадқа берип чедир тикти. ³³ Хор-Һагидгадтин йолға чиқип Йотбатаһқа келип чедир тикти. ³⁴ Йотбатаһтин йолға чиқип Абронаһқа келип чедир тикти. ³⁵ Абронаһтин йолға чиқип Эзион-Гәбәргә келип чедир тикти. ³⁶ Эзион-Гәбәрдин йолға чиқип Зин чөлидә, йәни Қадәштә чедир тикти. ■ ³⁷ Қадәштин йолға чиқип Едом зимининиң чегарисидики һор тегида чедир тикти. ■ ³⁸ Исраиллар Мисир зиминидин чиққандин кейинки қириқинчи жили бәшинчи айниң биринчи күни, каһин һарун Пәрвәрдигарниң әмри бойичә һор тегиға чиқип шу йәрдә өлди. ■ ³⁹ һарун һор тегида өлгән чегида бир йүз жигирмә үч яшта еди.

⁴⁰ У чағда, Қанаан зимининиң жәнубида турушлуқ Қананийларниң падишаси Арад Исраиллар келиветипту дәп аңлиған еди. ■ ⁴¹ Исраиллар һор тегидин йолға чиқип Залмонаһда чедир тикти. ■ ⁴² Залмонаһдин йолға чиқип Пунонға келип чедир тикти. ⁴³ Пунондин йолға чиқип Оботқа келип чедир тикти. ■ ⁴⁴ Оботтин йолға чиқип Моабниң чегарисидики Ийә-Абаримға келип чедир тикти. ⁴⁵ Ийимдин йолға чиқип Дибон-Гадқа келип чедир тикти. □ ⁴⁶ Дибон-Гадтин йолға чиқип Алмон-Диблатайимға келип чедир тикти. ⁴⁷ Алмон-Диблатайимдин йолға чиқип Небониң алдидики Абарим тағлиғиға келип чедир тикти. ⁴⁸ Абарим тағлиғидин йолға чиқип Йерихониң удулида Иордан дәриясиниң бойидики Моаб түзләңликлиридә чедир тикти. ⁴⁹ Моаб түзләңликлиридә Иордан дәриясини бойлап тиккән чедирлири Бәйт-Йәшимоттин тартип Абәл-Шиттимғичә барди. □ ■

⁵⁰ Пәрвәрдигар Моаб түзләңликлиридидики Иордан дәрияси бойида Йерихониң удулида Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

⁵¹ Сән Исраилларға сөз қилип мундақ буйруғин: — «Силәр Иордан дәриясидин өтүп Қанаан зиминиға кәлгән чеғиңларда, ⁵² зиминдики барлиқ туруватқанларни алдиңлардин һайдиветиңлар, уларниң барлиқ ойма, қуйма бутлирини чеқип ташлаңлар һәм барлиқ «жуқури жай»лирини вәйран қилип ташлаңлар. □ ■ ⁵³ Силәр шу зиминни егиләп маханлишиңлар, чүнки Мән у зиминни силәргә мирас қилип бәргәнмән. ⁵⁴ Силәр жәмәт бойичә чәк ташлап, зиминни өзүңләргә мирас қилип елиңлар; адими көпрәкләргә көпрәк мирас бөлүп бериңлар; адими азрақларға азрақ мирас бөлүп бериңлар; чәк ташланғанда кимләргә қәйәр чиққан болса, шу йәр униң мираси болсун; силәр мирасқа ата қәбилә-жәмәт бойичә варислиқ қилиңлар. ■ ⁵⁵ һалбуки, әгәр у зиминда туруватқанларни алдиңлардин һайдивәтмисәңлар, улардин қелип қалғанлар чоқум көзүңләргә тикән, биқиниңларға янтақ болуп санжилиду, турған зиминиңларда силәрни паракәндә қилиду; ■ ⁵⁶ вә шундақ болидуки, Мән әслидә уларға қандақ муамилә қилмақчи болған болсам, силәргә шундақ муамилдә болимән».

34

■ **33:30** Қан. 10:6 ■ **33:36** Чөл. 20:1 ■ **33:37** Чөл. 20:22 ■ **33:38** Чөл. 20:25; Қан. 32:50 ■ **33:40** Чөл. 21:1
 ■ **33:41** Чөл. 21:4 ■ **33:43** Чөл. 21:10 □ **33:45** «Ийим» — «Ийә-Абарим» дегәнниң қисқартилған шәкли. □ **33:49**
 «Абәл-Шиттим» — «Акатсийә чимәнзарлиғи» дегән мәнидә. ■ **33:49** Чөл. 25:1; Йә. 2:1 □ **33:52** ««жуқури
 жай»лар» — әслидә бутпәрәсләр мәбудлириға чоқунидиған, тавап қилидиған тағ чоққилири қатарлиқ жайлар
 еди. Исраиллар кейинки вақитларда шу йәрләрдә Пәрвәрдигарға ибадәт қилатти, бирақ узун өтмәйла бутпәрәс хәлиқләргә
 әгишип шу йәрләрни бутпәрәслик қилидиған жайлар қиливалди. «Лав.» 26:30ни вә изаһатини көрүң. ■ **33:52** Қан.
 7:2-26 ■ **33:54** Чөл. 26:54-65 ■ **33:55** Йә. 23:13; һак. 2:3

Қанаан зиминиң чегараси

¹ Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

² Сән Исраилларға сөз қилип мундақ буйруғин: «Силәр Қанаан зиминиға киргән чағда, силәргә мирас болушқа тәқсим қилинидиған зимин Қанаан зимини болиду; зиминниң бекитилгән жай-чегаралири мундақ болиду: —

³ Силәрниң жәнуп тәрипиңләр Зин чөлидин башлап Едом чегарисиға тақалсун; андин жәнуп тәрәптики чегараңлар «Шор деңизи»ниң жәнуп тәрипиниң әң айиғиға йәтсун; ■ ⁴ шу йәрдин чегараңлар «Сериқ Ешәк давини»ниң жәнуп тәрипиниң бурулуп зинға өтсун; униң айиғи топтоғра Қадәш-Барнеаниң жәнубида болиду; андин у йәрдин йәнә һазар-Аддарға берип, Азмонға тутишиду; □ ⁵ андин чегара Азмондин бурулуп меңип, Мисир еқиниға бариду вә деңизғичә тутишиду.

⁶ Күн петиш тәрәптә чегараңлар «Улуқ деңиз»ниң өзи болиду, йәни униң бойлири болиду; мана бу силәрниң күн петиш тәрәптики чегараңлар болиду. □

⁷ Шимал тәрәптики чегараңлар мундақ болиду: — «Улуқ деңиз»дин башлап һор теғиғичә пасил сизилсун; ⁸ пасил сизиғи һор теғидин башлап Хамат еғизиға созулуп, андин чегара Зәдадға туташсун; □ ⁹ чегара йәнә Зифронға өтүп һазар-Енанда ахирлашсун; мана бу силәрниң шималий чегараңлар болиду.

¹⁰ Андин шәрқий чегарайиңларниң пасил сизиғи һазар-Енандин Шефамғичә сизилсун. ¹¹ Бу чегара Шефамдин Айинниң күн чиқиш тәрипидики Риблаһқа чүшиду; андин чегара шу йәрдин чүшүп Киннәрәт деңизиниң давинидин өтүп күн чиқиш тәрәпкә тутишиду. □ ¹² Андин чегара төвәнләп Иордан дәриясини бойлап чүшүп, Шор Деңизигичә йәтсун. Мана бу чегаралар билән бекитилгән зиминиңлар болиду».

¹³ Муса Исраилларға сөз қилип мундақ дәп буйрудиди: — «Мана бу Пәрвәрдиғар тоққуз қәбилә вә йерим қәбилигә тәқдим қилинсун дәп буйруған, чәк ташлиниш арқилиқ өзүңлар варислиқ қилидиған зиминиңлар болиду; ¹⁴ чүнки Рубән қәбилисидикиләр ата жәмәти бойичә вә Гад қәбилисидикиләр ата жәмәти бойичә өз мирасиға аллиқачан варислиқ қилип уни егилигән, Манассәһниң йерим қәбилисиму өз мирасиға варислиқ қилип уни егилигән; ¹⁵ Бу икки қәбилә вә йерим қәбилә Йерихониң удулида, Иордан дәриясиниң шәрқий қирғиқидики күн чиқиш тәрәптә өз мираслирини елип болған».

Зиминни тәқсим қилишқа назарәт қилғучи хадимлар

¹⁶ Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — ¹⁷ Төвәндикиләр зиминни силәргә тәқсим қилип бәргүчиләрниң исимлиғи: — Каһин Әлиазар вә Нунниң оғли Йәшуа. ■ ¹⁸ Силәрму йәнә зимин тәқсим қилишқа ярдәмлишиш үчүн һәр қәбилидин бирдин әмир таллап беринлар.

¹⁹ Буларниң исми мундақ: — Йәһуда қәбилисидин Йәфуннәһниң оғли Каләб. □ ²⁰ Шимеон қәбилисидикиләрдин Аммиһудниң оғли Шәмуәл. □ ²¹ Бинямин қәбилисидин Кислонниң оғли Әлидад. ²² Дан қәбилисидикиләрдин Йоглиниң оғли, әмир Букки еди. ²³ Йүсүпниң әвлатлиридин: — Манассәһ қәбилисидикиләрдин Әфодниң оғли әмир һаннийәл ²⁴ һәм Әфраим қәбилисидикиләрдин Шифтанниң оғли әмир Кәмуәл. ²⁵ Зәбулун қәбилисидикиләрдин Парнақниң оғли әмир Әлизафан; ²⁶ Иссакар қәбилисидикиләрдин Аззанниң оғли әмир Палтийәл; ²⁷ Ашир қәбилисидикиләрдин Шеломиниң оғли әмир Ахиһуд; ²⁸ Нафтали қәбилисидикиләрдин Аммиһудниң оғли әмир Пәдаһәл еди.

²⁹ Мана булар Пәрвәрдиғар әмир қилип Исраилларға Қанаан зиминидики мираслирини тәқсим қилишқа бекиткәнләр еди.

□ **34:3** «Шор деңизи» — йәнә «Өлүк деңиз» дәпму атилиду. ■ **34:3** Йә. 15:1 □ **34:4** «Сериқ Ешәк давини» — ибраний тилида «Акраббим давини». □ **34:6** «Улуқ деңиз» — һазир «Оттура деңиз» дәп атилиду. □ **34:8** «Хамат еғизи» — яки «Либо-Хаматқа». □ **34:11** «Киннәрәт деңизи» — яки «Киннәрәт көли» кейин «Галилийә деңизи», «Тибериус деңизи» дәпму аталған. «Киннәрәт»ниң мәнәси «чилтар» — көлниң шәкли чилтарсимандур. ■ **34:17** Йә. 14:1 □ **34:19** «Йәһуда Йәһуда қәбилисидин» — яки «Йәһуда қәбилиси үчүн». □ **34:20** «Шәмуәл» — яки «Самуил».

35

Лавийларниң шәһәрлири

¹ Пәрвәрдигар Йерихониң удулида, Иордан дәриясиниң бойидики Моаб түзләңликклириде Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

² Сән Исраилларға мундақ әмир қил, улар мирас қилип еришкән зиминдики бәзи шәһәрләрни Лавийларниң олтиришиға бәрсун; у шәһәрләрниң өп-чәрисидики яйлақларниму Лавийларға бәрсун. ■ ³ Шундақ қилип уларниң туридиган шәһәрлири болиду вә шу шәһәрләргә тәвә яйлақларға уларниң чарпайлири, башқа мал-мүлүклири һәмдә барлиқ һайванлири орунлаштурулиду.

⁴ Силәр Лавийларға беридиган шәһәрләрдики яйлақлар сепилидин башлап һесаплиғанда миң гәз болсун. □ ⁵ Силәр йәнә шәһәр сиртидин күн чиқиш тәрәпкә қарап икки миң гәз, жәнуп тәрәпкә қарап икки миң гәз, күн петиш тәрәпкә қарап икки миң гәз, шимал тәрәпкә қарап икки миң гәз өлчәңлар, шәһәр оттурида болсун; шәһәрләр әтрапидики мошу йәрләр улар үчүн яйлақлар болсун. □ ⁶ Силәр Лавийларға бәргән шәһәрләр ичидә алтә шәһәр «панаһлиқ шәһири» болсун; силәр шуларни адәм өлтүрүп қойған кишиләрниң шу шәһәрләргә қечип беривелишиға бикитиңлар; булардин башқа уларға йәнә қириқ икки шәһәр бериңлар. □ ■ ⁷ Силәр Лавийларға беридиган шәһәрләр жәмий қириқ сәккиз болуп, шу шәһәрләр билән уларға тәвә яйлақлар уларға берилсун. ⁸ Силәр уларға беридиган шу шәһәрләр Исраиллар мирас қилған тәвәликләрдин болсун; адими көпрәк болғанлардин көпрәк, адими азрак болғанлардин азрак елиңлар; һәр бир қәбилә өзигә тәқсим қилинған мирасқа асасән шәһәрләрдин бәзилирини елип Лавийларға тәқсим қилип бәрсун. □

Панаһлиқ шәһирлири ••• «Қан» 19:1-13; «Йәшуа» 20:1-9ни көрүң

⁹ Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

¹⁰ Сән Исраилларға мундақ дегин: «Силәр Иордан дәриясидин өтүп Қанаан зиминиға киргиниңларда, ■ ¹¹ тәсадипийлиқтин адәм өлтүрүп қойғанларниң панаһлиниши үчүн қечип беривелишиға бир нәччә шәһәр таллап бекитиңлар. ¹² Шундақ қилғанда бу шәһәрләр адәм өлтүргүчи таки жамаәт алдида сораққа тартилғичә, қисаскарниң өлтүрүп қоюшидин панаһлинидиган шәһәрләр болиду. □ ¹³ Силәр бекиткән бу шәһәрләр силәргә панаһлинидиган алтә шәһәр болиду. ¹⁴ Панаһлиқ шәһири үчүн Иордан дәриясиниң күн чиқиш тәрипидә үч шәһәр, Қанаан зиминидиму үч шәһәрни айрип қоюңлар. ■ ¹⁵ Бу алтә шәһәр Исраиллар, ят әлдикиләр вә уларниң арисидә арилишип олтарған мусапирлар үчүн панаһлиқ шәһәрлири болсун; тәсадипийлиқтин адәм өлтүрүп қойған һәр бир киши шу йәрләргә қечишқа болиду.

¹⁶ — Әгәр бирәв төмүр әсвап билән уруп адәм өлтүрүп қойған болса, у қәстән адәм өлтүргән қатил болиду; қәстән адәм өлтүргүчи жәзмән өлтүрүлүши керәк. ¹⁷ Әгәр бирәв қол көтирип адәм өлтүргидәк таш билән уруп адәм өлтүрүп қойған болса, у қәстән адәм өлтүргән қатил

■ **35:2** Йә. 21:2 □ **35:4** «гәз» — Муқәддәс Китапта ишлитилгән «гәз»ни бәлким бир «жәйнәк» дейишкә тоғра келиду — йәни адәмниң жәйнигидин бармақлириниң учиғичә болған арилиқ (тәхминән 45 сантиметр). □ **35:5** «айәтниң шәһири» — мошу айәттики «икки миң гәз» бәлким шу яйлақларниң узунлуғи болуши мүмкин. Демәк, Лавийларниң улар туридиган шәһәр әтрапида уларға яйлиқ қилип айрилған төрт парчә йери бар еди; һәр бир парчә йәр сепилға яндаш болуп, узунлуғи икки миң гәз, кәңлиги бир миң гәз келәтти. □ **35:6** «чүшәнчиси» — төвәндики 10-34-айәтләрдикә қанунни көрүң. ■ **35:6** Йә. 21:21 □ **35:8** «панаһлиқ шәһәрлири» — Лавийлар ялғуз бу шәһәрләрдә турған әмәс; бирақ бәлким өзлири шу шәһәрләрдин турушқа халиған өйләрни әтраптики қәбилидикиләрдин авал таллаш һоқуқи болуши мүмкин. Мәсилән, «Һак.» 9:1дә «Шәқәм» (Лавийларниң бир шәһири)дә йәнә «Абимәләк вә қериндашлири» туратти. ■ **35:10** Қан. 19:2; Йә. 20:2 □ **35:12** «Қисаскар» **ЯКИ** «қисас алғучи» — (ибраний тилида «гоел») мошу йәрдә өлтүрүлгүчиниң йеқин бир туққинини көрситиду. Бириси башқа бирисини (мәйли қәстән яки қәстән болмисун) өлтүргән болса, өлтүрүлгүчиниң аилисидин бириси «қан қисаси алимән» дегән бир киши өлтүргүчиниң қенини елиш һоқуқи бар еди. «Панаһлиқ шәһәрләр» дегән низам-түзүм өлтүрүш ишниң қатиллиқ яки тәсадипийлиқтин болғанлиғини ениқлашқа йитәрлик вақит болсун дегән мәхсәт билән бекитилгән. «Гоел» тоғрилиқ йәнә «Аюп» 19:25 вә изаһатини көрүң. ■ **35:14** Қан. 4:41; Йә. 20:8

болиду; қәстән адәм өлтүргүчи жәзмән өлтүрүлүши керәк. ¹⁸ Эгәр бирәв адәм өлтүргидәк калтәк билән уруп адәм өлтүрүп қойған болса, у қәстән адәм өлтүргән қатил болиду; қәстән адәм өлтүргүчи жәзмән өлтүрүлүши керәк. ¹⁹ Қан қисас алғучи киши шу қатилни өлтүрсун; у қатилни учратқан йеридә өлтүрсун. ²⁰ Эгәр бирәв өчмәнлик билән бирисини иштирип жикитиветип яки мөкүп туруп бирәр нәрсә етип өлтүрүп қойған болса, ²¹ яки өчәкишип мушт билән уруп өлтүрүп қойған болса, адәм урғучи жәзмән өлтүрүлүши керәк, чүнки у қатил болиду; қан қисас алғучи киши қатилни учриған йәрдә өлтүрүвәтсун.

²² Лекин у адәмниң өчи йоқ, тәсадибий иштириветиш яки мәхсәтсизла бирәр нәрсә етип, □

²³ яки адәм өлтүргидәк һәр қандақ бир ташни адәмни көрмәй етип селип, адәм өлтүрүп қойған болса, униң әслидә униңға һеч қандақ өчи болмиса, униңға зиянкәшлик қилиш нийитиму болмиса; ²⁴ бундақ әһвалда, жамаәт шу қанун-һөкүмләргә асасән адәм өлтүргүчи билән қан қисас алғучи оттурисида кесим қилсун. ²⁵ Жамаәт тәсадибий адәм өлтүрүп қойғучини қан қисас алғучи кишиниң қолидин жәзмән қутқузвалсун; улар уни қечип беривалған панаһлиқ шәһиригә аман-есән қайтуруп бәрсун; андин муқәддәс май билән мәсиһләнгән баш каһин өлүп кәткичә у шу шәһәрдә турсун. ²⁶ Лекин тәсадибийлиқтин адәм өлтүрүп қойған киши эгәр қечип беривалған панаһлиқ шәһириниң тәвәсидин чиқип кәткән болса, ²⁷ шундақла қан қисас алғучи киши уни панаһлиқ шәһириниң пасиллириниң сиртида учритип қелип өлтүрүвәткән болса, ундақта қан қисас алғучи қан төкүш гунайини тартмайду; ²⁸ чүнки тәсадибийлиқтин адәм өлтүрүп қойған киши әслидә баш каһин өлүп кәткичә панаһлиқ шәһиридә туруши керәк еди; баш каһин өлүп кәткәндин кейин өз тәвәлиги болған зиминға қайтип барса болиду.

²⁹ — Булар силәр турушлуқ һәммә йәрдә әвлатму-әвлат қанун-бәлгүлимиләр болсун.

³⁰ Башқа бирисини өлтүргән қатилни болса, бир нәччә гувачиниң гувалиғидин кейин андин өлтүрүшкә болиду; лекин пәқәт бирла гувачиниң гувалиғи болса, у уни өлтүрүшниң сәвәви болмайду. ■

³¹ Өлүмгә лайиқ гуна өткүзгәнләргә, йәни қәстән адәм өлтүргәнләр үчүн силәр һеч қандақ төләм пулини қәтһий қобул қилмаңлар; ундақ киши жәзмән өлтүрүлүши керәк. ³² Шундәк панаһлиқ шәһәргә қечип беривалған киши үчүн баш каһин өлүп кетиштин илгири өз йеригә қайтип келивелишиға һеч қандақ төләм пулини қәтһий қобул қилмаңлар.

³³ Шундақ қилсаңлар, өзүңлар турған зиминни булғиған болмайсиләр, чүнки қан зиминни булғайду; зиминда төкүлгән қанға дәл шу қанни төккән кишиниң өз қенидин башқа һеч қандақ кафарәт кәлтүрүшкә болмайду. ³⁴ Өзүңлар олтарған зиминни, йәни Мән Өзүм макан қилған зиминни булғимаңлар; чүнки Мән Пәрвәрдигар Исраиллар арасида макан тутқучидурмән.

36

Аял мирасхорниң турмуш қуруши тоғрисидаки низам

¹ Йүсүп әвлатлириниң жәмәтлиридин Манассәһниң нәвриси, Макирниң оғли Гилеадниң әвлатлириниң жәмәт башлиқлири Муса вә Исраилларниң каттилири болған әмирләрниң алдиға келип мундақ деди: — ² «Пәрвәрдигар илгири ғоҗамға чәк ташлап зиминни Исраил хәлқигә мирас қилип тәқсим қилип беришни буйруған; ғоҗамму Пәрвәрдигарниң қериндишимиз Зәлофиһадниң мирасини униң қизлириға тәқсим қилип бериш тоғрисидаки буйруғиниму алған. ■ ³ Лекин, улар Исраилларниң башқа қәбилисидикиләргә ятлиқ болуп кәтсә, уларниң мирасиму ата-бовилиримизниң мирасидин чиқип уларниң әрлириниң қәбилисиниң мирасиға қошулуп кетиду; ундақ болғанда биз чәк ташлап еришкән мирас түгәйду. ⁴ Исраилларниң «азатлиқ жили» кәлгәндә уларниң мираси уларниң әрлириниң

■ 35:20 Қан. 19:11 □ 35:22 «мәхсәтсизла» — ибраний тилида «мөкүнгән һалда әмәс болуп...». ■ 35:30 Қан. 17:6; 19:15 ■ 36:2 Чөл. 26:55, 56; 27:7; 33:54; Йә. 17:3, 4

қәбилисиниң мирасиға қошулуп кетиду; бундақ болғанда уларниң мираси бизниң ата-бовилиримизниң мирасидин елип кетилиду».[□]

⁵ Муса Пәрвәрдигарниң сөзи бойичә Исраилларға сөз қилип мундақ әмир қилип: — Йүсүп қәбилисидикиләр тоғра ейтиду. ⁶ Зәлофиһадниң қизлири тоғрисида Пәрвәрдигарниң буйруғини мундақ: «Улар өзлири халиған әргә ятлиқ болса болувериду, лекин өз жәмәти, өз ата қәбилисидин болған биригә ятлиқ болуши керәк. ⁷ Шундақ болғанда Исраилларниң мираси бир қәбилидин йәнә бир қәбилигә йөткилип кәтмәйду; Исраилларниң һәр бири өз ата-бовилириниң қәбилисиниң мирасини чиң тутуп қоюп бәрмәслиги керәк. ⁸ Исраилларниң һәр бири өз ата-бовилириниң мирасини егиләш үчүн Исраил қәбилилиридин мирасқа варислиқ қилған һәр бир қиз-аял өз ата-бовилириниң қәбилисидин болған бирисигә ятлиқ болуши керәк. ⁹ Мошундақ болғанда, Исраилларниң мираси бир қәбилидин йәнә бир қәбилигә йөткилип кәтмәйду; чүнки Исраил қәбилилири өз мирасини қолидин бәрмәслиги керәк, — деди.

¹⁰ Пәрвәрдигар Мусаға қандақ әмир қилған болса, Зәлофиһадниң қизлириму шундақ қилди. ¹¹ Зәлофиһадниң қизлиридин Маһлаһ, Тирзаһ, һоглаһ, Милкаһ вә Ноаһлар өз тағилириниң оғуллириға ятлиқ болди. [■] ¹² Улар Йүсүпниң оғли Манассәһниң әвлатлириниң жәмәтидикиләргә ятлиқ болди; уларниң мираси йәнила атисиниң қәбилиси ичидә қалди.

¹³ Булар Пәрвәрдигар Йерихониң удулида, Иордан дәриясиниң бойидики Моаб түзләңликлиридә Мусаниң вастиси билән Исраилларға буйруған әмирләр вә һөкүмләрду.

[□] **36:4** «азатлиқ жили» — әслидә ибрания тилида «бурға (челиш) жили» дәп атилатти. Кейин, униң чүшәнчиси тезла «азатлиқ жили», «шатлиқ жили» дегәнгә өзгәрди. «Лав.» 25-бап, болупму 25:10 вә изаһатини көрүң. **■ 36:11** Чөл. 27:1

Қанун шәрһи

Пәрвәрдиғарниң меһриванлиғи — тарихни қайта баян қилиш

¹ Төвәндә хатириләнгини Мусаниң Иордан дәриясиниң шәрқий тәрипидики Паран билән Тофәл, Лабан, һазирот, Ди-Заһабниң оттурисида, йәни Суфниң удулидики чөл-түзләңликтә, пүткүл Исраилға ейтқан сөзлириду: —

² Һорәб теғидин чиқип, Сеир теғиниң йоли билән Қадәш-барнеаға барғичә жәмий он бир күнлүк йол еди. ³ Һалбуки, Муса бу барлиқ сөзләрни Пәрвәрдиғарниң уларни дәп өзигә тапилиғини бойичә Исраилларға ейтқан вақти қириқинчи жили, он биринчи айниң биринчи күни болди; ⁴ бу вақит Муса һәшбонни пайтәхт қилған Аморийларниң падишаси Сиһонни вә Аштарот вә Әдрәйни пайтәхт қилған Башанниң падишаси Оғни мәғлуп қилғандин кейинки мәзгил еди. ■ ⁵ Шуниң билән Иордан дәриясиниң шәрқий тәрипидики Моаб зиминида Муса пәйғәмбәр бу қанун-тәлимни шәрһләшкә башлап, мундақ деди: —

⁶ «Пәрвәрдиғар Худайимиз Һорәб теғида бизгә сөз қилип: — «Силәрниң мошу тағ әтрапида турған вақтиңлар йетәрлик болди; ⁷ әнди бурулуп сәпәргә атлинип, Аморийлар туруватқан егизликкә вә униңға йеқин болған барлиқ жайларға, жүмлидин Араһә түзләңлиғигә, тағлиқларға, ойманлиққа, жәнупқа, деңиз бойлириға, улуқ дәрия, йәни Әфрат дәриясиғичә Қананийларниң зиминиға һәм Ливан зиминиға бериңлар. ⁸ Мана, Мән шу зиминни силәрниң алдиңларға қойдум; кириңлар, Пәрвәрдиғар ата-бовилириңларға, йәни Ибраһим, Исақ, Яқуп вә уларниң әвлатлириға: «Силәргә беримән» дәп қәсәм қилған зиминни егиләңлар» — дегән еди.■

⁹ Шуңа Мән шу чағда силәргә: —

«Мән жүкүңларни ялғуз көтирәлмәймән. ■ ¹⁰ Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәрни көпәйтти; мана, бүгүн силәр асмандики юлтузлардәк нурғунсиләр. ¹¹ Ата-боваңларниң Худаси болған Пәрвәрдиғар дәрвәкә силәрни һазирқидин йәнә миң һәссә көпәйткәй, шундақла вәдә қилғинидәк силәргә бәхит-бәрикәт ата қилғай! ¹² Лекин мән өзүм ялғуз қандақму силәрниң жапалириңларни, жүкүңларни вә талаш-тартишиңларни көтирәләймән? ¹³ Өзүңлар үчүн һәр қайси қәбилилириңлардин данишмән, йорутулған мөтивәрләрни таллаңлар, мән уларни үстүңләргә йолбашчи қилимән» — дедим.

¹⁴ Силәр болсаңлар маңа: — «Сениң ейтқиниң яхши гәп болди», дедиңлар. ¹⁵ Шуниң билән мән қәбилилириңлардин мунәввәр адәмләрни, йәни данишмән һәм мөтивәр адәмләрни таллап, үстүңләргә йолбашчи қилип, миң беши, йүз беши, әллик беши вә он беши қилип тайинлап, қәбилилириңлар үчүн һәр хил әмәлләрни тутушқа тиклидим. ¹⁶ Шу чағда мән араңлардики сорақчиларға: «Қериндашлириңлар арисидики әрз-дәваларни сораңлар, қериндаш билән қериндашниң оттурисида вә пухрайиң билән хошна олтарған яқа жутлуқлар оттурисида адил һөкүм чиқириңлар; ■ ¹⁷ һөкүм чиқарғанда һеч қандақ кишиниң йүз-хатирисини қилмаңлар; мәйли кичик болсун, чоң болсун силәр һәммисиниңла ишлирини сораңлар. Силәр инсанларниң сәлитидин қорқмаслиғиңлар керәк, чүнки мошу һөкүм чиқириш иши Худаға тәвә иштур. Силәргә тәс чүшидиған иш болса, мениң алдимға елип келиңлар, мән уни аңлаймән» — дедим. ■ ¹⁸ Әйни чағда мән қилишқа керәк болған барлиқ ишлар тоғрилиқ тапилиғанмән.

Қадәш-Барнеадики Худаға болған ишәшсизлик

¹⁹ Биз Пәрвәрдиғар Худайимиз бизгә буйруғандәк Һорәбтин чиқип, Аморийларниң тағлиғиға бардуқ вә силәр шу йолдики бепаян, дәһшәтлик чөлни көрдуңлар; биз униң һәммисидин өтүп, Қадәш-Барнеаға кәлдуқ. ²⁰ Вә мән силәргә: — «Силәр Пәрвәрдиғар Худайимиз бизгә

■ 1:4 Чөл. 21:24,33 ■ 1:8 Яр. 15:18; 17:7, 8 ■ 1:9 Мис. 18:18 ■ 1:16 Юһ. 7:24 ■ 1:17 Лав. 19:15; 1Сам. 16:7; Пәнд. 24:23; Яқ. 2:1

ата қилидиған, Аморийларниң теғиға йетип кәлдуқ. ²¹ Мана, Пәрвәрдигар Худайиңлар бу зиминни алдиңларға қойди; ата-боваңларниң Худаси Пәрвәрдигар силәргә ейтқандәк, шу йәргә чиқип уни егиләңлар; қорқмаңлар, һеч һодуқмаңлар» — дедим.

²² Шуниң билән силәр һәммиңлар йенимға келип маңа: — «Биз зиминға кириштин илгири алдин адәмләрни әвәтәйли; улар биз үчүн у йәрни күзитип, чиқишимиз керәк болған йол вә биз учрайдиған шәһәрләр тоғрилиқ хәвәр йәткүзсун» — дедиңлар.

²³ Бу иш нәзиригә мувапиқ көрүнүп, мән араңлардин он икки адәмни, йәни һәр қайси қәбилидин бирдин адәмни таллидим. ■ ²⁴ Улар йолға атлинип таққа берип, Әшкол жилғисиға чүшүп у йәрни тәкшүрүп көрүшти. □ ■ ²⁵ Улар қоллириға шу зиминдики мевиләрдин елип бизгә кәлтүрди вә мәлумат берип: «Пәрвәрдигар Худайимиз бизгә тәқдим қилған бу зимин яхшидур» — деди.

²⁶ Һалбуки, силәр зиминға чиқишқа унимидиңлар, Пәрвәрдигар Худайиңларниң әмригә қарши чиқип Униңға асийлиқ қилдиңлар ■ ²⁷ вә өз чедириңларда қақшап: «Пәрвәрдигар бизгә өч болғанлиғидин бизни Аморийларниң қолиға тапшуруп һалак қилиш үчүн Мисир зиминидин чиқарған. ²⁸ Әнди биз нәгә барармиз? Чүнки қериндашлиримиз: «Шу йәрдики адәмләр биздин чоң һәм егиз бир хәлиқ экән; уларниң шәһәрлири интайин чоң, сепиллири асманға тақишидикән; униң үстигә биз шу йәрдә Анакийларни байқидуқ», дөп көңлимизни паракәндә қиливәтти» — дедиңлар. □ ■

²⁹ Шуңа мән силәргә: «Қорқмаңлар, уларниң алдида дәккә-дүккигә чүшмәңлар; ³⁰ силәрниң алдиңларда маңидиған Пәрвәрдигар Худайиңлар Мисир зиминида көз алдиңларда барлиқ қилғанлиридәк силәр үчүн жәң қилиду; ³¹ силәр йәнә чөл-баявандиму барлиқ маңған йоллириңларда мошу йәргә йетип кәлгичә инсан өз оғлини қучиғида көтәргинидәк Пәрвәрдигар Худайиңларниңму силәрни көтәргинини көрдуңлар. ³²⁻³³ Шуниңдәк гәрчә У йәнә кечидә отта, күндүздә булут ичидә силәрниң алдиңларда меңип, барған тиккидәк йәрләрни издәп тепиш үчүн жүргән болсиму, бу ишта Пәрвәрдигар Худайиңларға ишәнмидиңлар. ■

³⁴ Пәрвәрдигар бу сөzlәрни қилған авазиңларни аңлап ғәзәплинип: ³⁵ «Бу рәзил дәвирдикиләрдин һеч бир адәм һәр қандақ йол билән Мән ата-бовилириға тәқдим қилишни қәсәм қилған бу яхши зиминни көргүчи болмайду! ■ ³⁶ Пәқәт Йәфуннәһниң оғли Каләб пүтүн қәлби билән Пәрвәрдигарға әгәшкәчкә, шула зиминни көриду вә у өз пути билән кезип чиққан барлиқ йәрни униңға вә униң балилириға беримән» — дөп қәсәм қилди. □

³⁷ Шу чағда Пәрвәрдигар силәрниң сәвәвиңлардин мәндинму аччиқланди вә: «Сәнму шу йәргә киргүчи болмайсән. □ ■ ³⁸ лекин алдиңда хизмәттә туруватқан Нунниң оғли Йәшуа кирәләйду. Уни күчләндүргин, чүнки у Исраилларни униңға мирас қилдуриду. ³⁹ Шуниңдәк силәрниң: «Улар дүшмәнләрниң олжиси болуп қалиду» дегән кичик балилириңлар, йәни бүгүнки күндә яхши-яманни пәриқ етәлмәйдиған балилириңлар болса, кириду; Мән у йәрни уларға ата қилимән вә улар уни егиләйду.

⁴⁰ Лекин силәр болсаңлар, бурулуп Қизил Деңизға баридиған йол билән чөл-баяванға қайттиңлар» — деди. □

⁴¹ Шу чағда силәр маңа жавап берип: «Биз дәрвәкә Пәрвәрдигар алдида гуна садир қилдуқ. Шуниң үчүн биз һазир Пәрвәрдигар Худайимиз бизгә қилған барлиқ әмри бойичә жәң қилғили чиқимиз» — дедиңлар. Шуниң билән силәрниң һәр бириңлар өз бешимчилик қилип қурал-ярақлириңларни есип, таққа чиқмақчи болдуңлар. ⁴² Лекин Пәрвәрдигар маңа: Уларға: — «Чиқмаңлар, жәң қилмаңлар, чүнки Мән араңларда әмәсмән; силәр чоқум

■ 1:23 Чөл. 13:2-38. □ 1:24 «Йолға атлинип» — ибраний тилида «йолға бурулуп» ■ 1:24 Чөл. 13:23 ■ 1:26 Чөл. 14:2 □ 1:28 «чоң һәм егиз бир хәлиқ» — яки «көп һәм егиз бир хәлиқ». «Анакийлар» — йоған бойлуқ гигант адәмләр еди («Чөл.» 13:33, «Қан.» 2:10, 21, 9:2ни көрүң). ■ 1:28 Чөл. 13:28 ■ 1:32-33 Мис. 13:21 ■ 1:35 Чөл. 14:22, 23; Зәб. 94:10-11 □ 1:36 «Пәқәт Йәфуннәһниң оғли Каләб пүтүн қәлби билән Пәрвәрдигарға әгәшкәчкә,...» — мошу вақиә «Чөл.» 13-14-бапта хатирилиниду. □ 1:37 «Шу чағда Пәрвәрдигар силәрниң сәвәвиңлардин мәндинму аччиқланди» — мошу вақиә «Чөл.» 20:1-13дә хатирилиниду. ■ 1:37 Чөл. 20:12; 27:14; Қан. 3:26; 4:21; 34:4 □ 1:40 «Қизил Деңиз» — яки «Қомушлуқ деңиз».

дүшмәнлириңлар алдида мәғлуп болисиләр», дегин, деди.

⁴³ Мән силәргә сөз қилдим, лекин силәр қулақ салмидиңлар, бәлки Пәрвәрдигарниң сөзигә қарши чиқип асийлиқ қилип, өз бешимчилик қилип таққа чиқтиңлар. ⁴⁴ Лекин тағда турған Аморийлар силәргә қарши атлинип, бир топ һәриләрдәк силәрни таки Хормаһғичә қоғлап, Сеирда силәрни қиличлап өлтүрди. ⁴⁵ Силәр қайтип келип Пәрвәрдигар алдида жиға-зерә көтәрдиңлар, амма Пәрвәрдигар пәрәдиңларни аңлимиди, я униңға қулақ салмиди.

⁴⁶ Шунинң билән силәр Қадәштә нурғун күнләр туруп қалдиңлар — силәр қанчә күнләр шу йәрдә турдуңлар![□]

2

Қадәш-барнеадин Моабқа болған сәпәр

¹ Андин биз бурулуп, Пәрвәрдигар маңа ейтқандәк Қизил деңизға баридиған йол билән сәпәргә атландуқ; биз нурғун күнләр Сеир теги әтрапида айлинип жүрдуқ. ² Пәрвәрдигар маңа сөз қилип: —

³ «Силәрниң мошу тағни айлинип турған вақтиңлар йетәрлик болди; әнди шимал тәрәпкә бурулуңлар. ⁴ Хәлиққә: — Силәр Сеирда туруватқан қериндишиңлар Әсавларниң чегарисидин өтидиған болдуңлар; улар силәрдин қорқиду, шуңа бәк еһтият қилип, ⁵ уларға жәң қозғимаңлар; чүнки мән силәргә уларниң зиминидин һәтта тапанчилик йәрниму бәрмәймән; чүнки Сеир теғини Әсавға мирас қилип бәрдим. ■ ⁶ Силәр уларға пул төләп озуқ-түлүк сетивелиңлар, пул төләп су сетивелиңлар. □ ⁷ Чүнки Пәрвәрдигар Худайиңлар қолуңлардики барлиқ әжирни бәрикәтләп кәлгән; У силәрниң бу бепаян чөл-баявандин меңип өтүватқиниңларда һәммини билди; Пәрвәрдигар Худайиңлар бу қириқ жил силәр билән биллә болди; һеч нәрсидин кам болмидиңлар» — деди.□

⁸ Шунинң билән биз Сеирда туруватқан қериндашлиримиз Әсавларниң зиминидин вә Арабаһ түзләңлигидин, шундақла Елат вә Езион-Гәбәрдин өтүп, бурулуп Моабдики чөл-баяван йоли билән маңдуқ. ⁹ Пәрвәрдигар маңа: «Моабийларни аварә қилмаңлар яки уларға жәң қозғимаңлар; чүнки Мән уларниң зиминини силәргә мирас қилип бәрмәймән; чүнки Мән Ар шәһәр-зиминини Лутниң әвлатлириға мирас қилип бәрдим» — деди □ ¹⁰ (Әмийләр әслидә шу йәрдә туратти; улар Анакийларға охшаш күчлүк, сани көп, егиз бойлуқ бир хәлиқ еди.

¹¹ Улар Анакийлардәк «гигантлар» дәп һесаплиниду; лекин Моабийлар уларни «Әмийләр» дәп атайду. □ ¹² Сеирда әслидә һорийлар туратти; лекин Әсавлар һорийларни зиминидин һайдиветип, уларни йоқитип орниға олтирақлашти — худди Исраиллар Мәнки Пәрвәрдигар уларға тәқдим қилған, уларниң тәвәлиги болған зиминға қилғиниға охшаш).

¹³ Пәрвәрдигар: «Әнди һазир орнуңлардин туруп Зәрәд еқинидин өтүңлар» деди. Буни аңлап биз Зәрәд еқинидин өттүқ.

¹⁴ Қадәш-Барнеадин айрилип Зәрәд еқинидин өткичә болған күнләр оттуз сәккиз жил болди; бу дәл худди Пәрвәрдигар уларға қәсәм қилғинидәк, у дәвирдики жәңчиләр баргаһтин пүтүнләй йоқитилғичә болған арилиқтики вақит еди. □ ¹⁵ Дәрвәқә Пәрвәрдигарниң қоли

□ **1:46** «...силәр Қадәштә нурғун күнләр туруп қалдиңлар — силәр қанчә күнләр шу йәрдә турдуңлар!» — бу әйтниң ибраний тилидики мәнәсини чүшиниш тәс. Башқа икки хил тәржимиси: «... силәр Қадәштә аллиқачан турған күнләрдәк (йәни 40 күн) шу йәрдә туруп қалдиңлар» яки «...силәр башқа йәрләрдә қанчилик турған болсаңлар, Қадәштиму шунчилик туруп қалдиңлар» (демәк, чөл-баяванда кезип жүргән 38 жилниң йерими, йәни 19 жил Қадәш-Барнеада өткән). ■ **2:5** Яр. 36:8 □ **2:6** «Силәр уларға пул төләп...» — ибраний тилида «Силәр уларға күмүч төләп...». □ **2:7** «...У силәрниң... өтүватқиниңларда һәммини билди...» — мошу сөз бәлким «У (Худа) силәрдин хәвәр елип кәлди» дегән мәнәни өз ичигә алиду. □ **2:9** «Лутниң әвлатлири» — демәк, Моабийлар вә Аммонийлар («Яр.» 19:30-38ни көрүң). □ **2:11** «Улар Анакийлардәк «гигантлар» дәп һесаплиниду» — ибраний тилида «Рәфайийлар» дегән сөзләр билән ипадилиниду. □ **2:14** «Қадәш-Барнеадин айрилип Зәрәд еқинидин өткичә болған күнләр оттуз сәккиз жил болди...» — 1:34-39ни вә «Чөл.» 14:26-34ни көрүң. Худаниң сөзигә ишәнмигән, жигирмә яштин ашқан барлиқ «жәңчиләр»ниң һәммиси («шу дәвир»дә 20 яштин 60 яшқичә болғанлар) Худа вәдә қилған зиминни көрмәй чөл-баяванда өлүп түгигән еди.

уларни баргаһтин йоқитип түгәткичә уларни һалак қилишқа қарши чиққан еди.

16 Вә шундақ болдики, шу жәңчиләр өлүп хәлиқ арисидин пүтүнләй түгигәндин кейин,

17 Пәрвәрдигар маңа сөз қилип: —

18 «Силәр бүгүн Моабниң, йәни Арниң чегарисидин өтисиләр. 19 Шуниң билән силәр Аммонийларға йеқин келисиләр; амма уларни аварә қилмаңлар яки уларға жәң қозғимаңлар; чүнки Мән Аммонийларниң зиминини силәргә мирас қилип бәрмәймән; чүнки Мән уни Лутниң әвлатлириға мирас қилип бәрдим» — деди.□

20 (бу зиминму «гигантларниң зимини» һесаплиниду; чүнки илгири гигантлар шу йәрдә турған еди; Аммонийлар уларни «Замзумлар» дәп атайду. □ 21 Улар Анакийларға охшаш күчлүк, сани көп, егиз бойлуқ бир хәлиқ еди. Пәрвәрдигар уларни Аммонийларниң алдида йоқитиши билән Аммонийлар уларни зиминидин мәһрум қилип, уларниң орниға олтирақлашқан еди. 22 Пәрвәрдигар Сеирда турған Әсавлар үчүнму охшаш иш қилди, уларниң алдидин һорийларни йоқатти; шуниң билән Әсавлар уларни зиминидин мәһрум қилип, бүгүнгә қәдәр уларниң орниға олтирақлашқан еди. 23 Вә Газа шәһиригичә кәнт-қишлақларда олтирақлашқан аввийларни болса, Кафтордин чиққан Кафторийлар йоқитип, уларниң орниға олтирақлашти).□

24 — «Әнди орнуңлардин қозғилиңлар, сәпириңларға чиқиңлар; Арнон дәриясидин өтүңлар; мана, Мән һәшбонниң падишаси Аморий Сиһонни вә униң зимининиму қолуңларға тапшурдум; ишни башлаңлар, зиминни егиләшкә, униң билән жәң қилишқа чиқиңлар; 25 Мән бүгүндин башлап силәрниң қорқунучуңлар вә вәһшетиңларни пүткүл асман астидики хәлиқләр үстигә чүшүримән; улар силәрниң хәвириңларни аңлап силәрниң түпәйлиңлардин титрәп дәккә-дүккигә чүшиду».

Һәшбонниң падишаси Сиһон мәғлуп болиду

26 Шу чағда мән һәшбонниң падишаси Сиһонға Кәдәмот чөлидин әлчиләрни әвәтип, течлиқ салими йоллап: — ■

27 «Бизниң зиминиңдин өтүшимизгә йол қойғайсән; оңға, солға бурулмай, пәқәтла йолдин чиқмай маңимиз. ■ 28 Сән маңа озуқ-түлүкни пулға сетип берисән, суни пулға сетип берисән; биз пәқәтла пиядә меңип өтимиз, халас. 29 Сеирда туруватқан Әсавлар, Арда туруватқан Моабийлар бизгә муамилә қилғандәк сәнму биз Йордан дәриясидин өтүп, Пәрвәрдигар Худайимиз бизгә тәқдим қилидиған зиминға киргичә шундақ муамилә қилғайсән» — дедим.

30 Лекин һәшбонниң падишаси Сиһонниң бизниң у йәрдин өтүшимизгә йол қойғуси йоқ еди; чүнки Пәрвәрдигар Худайиңлар уни силәрниң қолуңларға тапшуруш үчүн униң роһ-қәлбини қаттиқ, көңлини жаһил қиливәткән (бүгүнки әһвал дәрвәкә шундақ). 31 Пәрвәрдигар маңа: «Мана, Мән алдиңларда Сиһонни вә униң зиминини силәргә тапшурушқа башлидим; ишни башлаңлар, униң зиминини егиләш үчүн уни ишғал қилишқа киришиңлар» — деди.

32 Сиһон дәрвәкә өзи вә барлиқ хәлқи биз билән қаршилишиш үчүн жәң қилишқа Яһазға чиқти. ■ 33 Лекин Пәрвәрдигар Худайимиз уни бизниң алдимизда қолимизға тапшурди; биз униң өзини, оғуллирини вә барлиқ хәлқини уруп мәғлуп қилдуқ. ■ 34 Шу чағда биз униң барлиқ шәһәрлирини ишғал қилип уларни пүтүнләй һалак қилдуқ; улардики барлиқ әркәк, қиз-аял вә балиларни бириниму қоймай йоқаттуқ; улардин һеч қайсисини тирик

□ **2:19** «Лутниң әвлатлири» — демәк, Моабийлар вә Аммонийлар («Яр.» 19:30-38ни көрүң). □ **2:20** «гигантларниң зимини» — яки «Рәфайийларниң зимини». □ **2:23** «Газа» — мошу йәрдә Газа «Аззаһ» дейилиду. «...кәнт-қишлақларда олтирақлашқан аввийларни болса, Кафтордин чиққан Кафторийлар йоқитип, уларниң орниға олтирақлашти» — Муса пәйғәмбәр немишкә Исраилларға бу төрт йәрдики гигантлар (Әмийлар, Анакийлар, һорийлар вә Аввийлар)ни тилға алиду? Шүбһисизки, у Исраилларға: «Қараңлар, Худа бу етиқатсиз хәлиқләр (Аммонийлар, Әсавлар қатарлиқ) алдида бу гигантларни йоқатқан йәрдә, силәр Қанаанға чиқип шу йәрдә туруватқан гигантлар билән соқушуштин зади немишкә қорқисиләр?» дәп ригбәтләндүрмәкчи болиду. Кафтор — Крет аралы. ■ **2:26** Чөл. 21:21; һак. 11:19 ■ **2:27** Чөл. 21:21,22 ■ **2:32** Чөл. 21:23 ■ **2:33** Қан. 29:6

қоймидуқ. □ ³⁵ Биз пәқәт өзлиримиз үчүн чарва маллирини вә ишғал қилған шәһәрләрдин олжа ғәниймәт алдуқ.

³⁶ Арнон дәрияси бойидики Ароәрдин вә шу йәрдики жылғидики шәһәрдин тартип Гилеадқичә һеч қандақ шәһәр бизгә тәң келәлмиди; Пәрвәрдиғар Худайимиз бизниң алдимизда һәммисини мәғлубийәткә учратти. □ ³⁷ һалбуки, силәр Аммонийларниң зиминиға, чегариси болған пүткүл Яббок вадисиға, тағдики шәһәрләргә яки Пәрвәрдиғар Худайимиз бизгә мәнғий қилған һәр қайси йәргә йеқинлашмидиңлар.

3

Башанниң падишаси Оғниң мәғлуп қилиниши

¹ Андин биз бурулуп, Башанға баридиған йол билән чиқип маңдуқ; Башанниң падишаси Ог вә барлиқ хәлқи бизгә қарши жән қилишқа Әдрәйгә чиқти. ■ ² Пәрвәрдиғар маңа: «Униңдин қорқмиғин; чүнки Мән уни, униң хәлқи вә зиминини қолуңға тапшурдум; һәшбонда турған Аморийларниң падишаси Сиһонни немә қилған болса, униму шундақ қилисэн» — деди. ■

³ Пәрвәрдиғар Худайимиз дәрвәкә Башанниң падишаси Оғни вә барлиқ хәлқини қолимизға тапшурди; биз униңға һужум қилип улардин һеч кимни қалдурмай қирдуқ. ⁴ Шу вақитта биз униң барлиқ шәһәрлирини ишғал қилдуқ; биз униң шәһәрлиридин егилимигән бирисиму қалмиди. Булар Башандики Оғниң падишалиғи, йәни пүткүл Аргоб райони болуп, жәмий атмиш шәһәр еди. ⁵ Бу шәһәрләрниң һәммиси егиз сепиллар вә балдақлиқ қовуқлири билән мустәһкәм қилинған еди; уларға қарашлиқ йеза-кәнтләр интайин көп еди. ⁶ Биз уларни һәшбонниң падишаси Сиһонни қилғинимиздәк тәлтөкүс йоқаттуқ — Барлиқ шәһәрләр, әрләр, аял-балиларни қоймай һәммисини тәлтөкүс йоқаттуқ. □ ⁷ Биз пәқәт өзлиримиз үчүн барлиқ чарва-малларни вә шәһәрләрдин олжа ғәниймәт алдуқ.

⁸ Шу чағда биз Иордан дәриясиниң шәриқ тәрипидә турушлуқ Аморийларниң икки падишасиниң қолидин зиминини, йәни Арнон дәриясидин һәрмон теғиғичә болған зиминини тартивалдуқ □ ⁹ (һәрмон теғини Зидонийлар «Сирион», Аморийлар «Сенир» дәп атайду); ¹⁰ Биз йәнә түзләңликтики барлиқ шәһәрләр, пүткүл Гилеад вә Башан падишаси оғниң падишалиғидики Саликаһ вә Әдрәй шәһәрлиригичә, Башанниң барлиқ зиминини егилидуқ ¹¹ (шу чағда гигантларниң қалдуғидин пәқәт Башанниң падишаси Ог қалған еди; униң қаривити төмүрдин ясалған еди; мана, у Аммонийларниң Раббаһ шәһиридә сақлиниватмамду? Униң узунлуғи тоққуз гәз, кәңлиги төрт гәз. «Гәз» — адәттики адәмниң жәйниги өлчәм қилинған). □

¹² Биз шу чағда егилигән зимин мундақ: — Арнон дәрияси йенидики Ароәр шәһиридин тартип, Гилеад тағлиғиниң йеримини вә униңдики шәһәрләрни Рубән вә Гад қәбилисидикиләргә тәқдим қилдим; ■ ¹³ Гилеадниң қалған зимини вә Ог падишаниң зимини болған пүткүл Башанни мән Манассәһниң йерим қәбилисигә тәқдим қилдим (пүткүл Аргоб райони, йәни пүткүл Башан «гигантларниң зимини» дейилиду. □ ¹⁴ Манассәһниң оғли

□ **2:34** «...биз униң барлиқ шәһәрлирини ишғал қилип уларни пүтүнләй һалақ қилдуқ» — «һалақ қилдуқ» дегән сөзләр Худаниң буйруши билән мәлум бир әл, шәһәр яки һәртүрлүк нәрсини тәлтөкүс йоқитишни билдүриду. □ **2:36**

«Арнон дәрияси бойидики Ароәрдин вә шу йәрдики жылғидики шәһәрдин тартип...» — башқа бир хил тәржимиси: «Арнон дәрияси бойидики Ароәр, йәни жылғидики шәһәрдин тартип...». «Һеч қандақ шәһәр бизгә тәң келәлмиди» — яки «бизгә нисбәтән һеч шәһәр сепили егиз қалмиди». ■ **3:1** Чөл. 21:33; Қан. 29:6 ■ **3:2**

Чөл. 21:34 □ **3:6** «тәлтөкүс йоқитиш» — мошу сөз Худаниң буйруши билән мәлум бир әл, шәһәр яки һәртүрлүк нәрсини толуқ йоқитишни билдүриду. □ **3:8** «Иордан дәриясиниң шәриқ тәрипидә» — ибраний тилида «Иордан дәриясиниң бу тәрипидә» □ **3:11** «гигантларниң қалдуқлиридин» — ибраний тилида «Рәфайийларниң қалдуқлиридин».

«униң қаривити» — яки «униң мейит сандуғи». «гәз» — Муқәддәс Китапта ишлитилгән «гәз»ни бәлким бир «жәйнәк» дейишкә тоғра келиду, йәни адәмниң жәйнигидин бармақлириниң учигичә болған арилиқ (тәхминән 45 сантиметр) еди. Мошу йәрдә «гәз» «гигантлар»ниң жәйниги билән әмәс, «адәттики адәм»ниң жәйниги билән һесаплиниду.

■ **3:12** Чөл. 32:33 □ **3:13** «гигантларниң зимини» — яки «Рәфайийларниң зимини».

Яир пүткүл Аргоб райони́ни, йәни Башанни Гәшурийлар вә Маакатийларниң чегарисиғичә егилигән вә уни өз исми билән «Һаввот-Яир» дәп атиған. Бүгүнгә қәдәр у шундақ аталмақта). □ ¹⁵ Гилеадни болса мән Макирға тәқдим қилдим. ¹⁶ Рубәндикиләр вә Гадтикиләргә мән Гилеадтин Арнон дәриясиғичә (вадиниң оттуриси чегара еди), шундақла Аммонийларниң чегараси болған Яббок дәриясиғичә болған зиминни тәқдим қилдим; ¹⁷ йәнә Писгаһ тағлиғи астида ятқан Арабаһ түзләңлиги (тағлиқ түзләңликниң шәрқий тәрипидә) вә Иордан дәриясиниң Киннәрәт көлидин тартип Туз деңизигичә болған қисмини уларға чегара қилип бәрдим. □

Иордан дәриясиниң шәрқий тәрипидики икки йерим қәбилигә болған көрсәтмиләр

¹⁸ Мән шу чағда силәргә: —

Пәрвәрдиғар Худайиңлар өзүңларниң тәәлуқатиңлар болсун дәп егилишиңлар үчүн бу зиминни силәргә ата қилған; араңлардики жәңчиләр жәңгә тәйярлинип қуралланған һалда қериндашлириңлар болған Исраилларниң алдида дәриядин өтүңлар; ■ ¹⁹ Пәқәт бала-жақилириңлар вә мал-чарвилириңлар (мал-чарвилириңларниң көплигини билимән) мән силәргә тәқсим қилған шәһәрләрдә қалсун; ²⁰ Пәрвәрдиғар қериндашлириңларға силәрниң арам алғиниңлардәк арам бәргичә, улар Пәрвәрдиғар Худайиңлар Иордан дәриясиниң у тәрипидә уларға тәқдим қилған зиминни егилигичә улар билән биргә жәң қилиңлар; андин силәр һәр бириңлар мән силәргә тәқсим қилған өз тәәлуқатиңларға қайтисиләр» — дәп тапилиғанмән.

²¹ Шу чағдиму мән Йәшуаға: «Сән Пәрвәрдиғар Худайиңларниң мошу икки падишаға қилғанлириниң һәммисини өз көзүң билән көрдүң; Пәрвәрдиғар сән баридиған йәрдики падишалиқларниму шуниңға охшаш қилиду. ■ ²² Силәр улардин қорқмаңлар; чүнки Пәрвәрдиғар Худайиңлар өзи силәр үчүн жәң қилиду» — дәп тапилиғанмән.

²³ Шу чағда мән Пәрвәрдиғардин өтүнүп: —

²⁴ «И Рәб Пәрвәрдиғар, Сән Өз қулуңға Өз улуклуғуң вә күчлүк қолуңни аян қилишқа кириштиң; чүнки мәйли асманларда яки зиминда болсун Сениң қилғанлириңға вә күч-қудритиңгә тәң кәлгидәк шундақ илаһ барму? ■ ²⁵ Сәндин өтүнүмәнки, мени Иордан дәриясидин өтүп, шу йәрдики яхши зиминни — Шу яхши тағлиқни вә Ливанни көрүшкә несип қилғайсән», — дедим.

²⁶ Лекин Пәрвәрдиғар силәрниң сәвәвиңлар түпәйлидин маңа фәзәплинип илтижаймға қулақ салмиди, бәлки маңа: «Болди, бәс! Бу ишни алдимда иккинчи тилға алғучи болма. □ ■ ²⁷ Сән Писгаһниң чоққисига чиқип бешини көтирип, өз көзүң билән мәғрибкә, шималға, жәнупқа вә мәшриқкә тикилип қара; чүнки сән мошу Иордан дәриясидин өтмәйсән.

²⁸ Йәшуаға вәзипини тапилигин, уни риғбәтләндүрүп жүрәклик қил; чүнки у бу хәлиқниң алдидин өтүп сән көридиған шу зиминға уларни егә қилғузиду» — деди.

²⁹ Шуниң билән биз Бәйт-Пеорниң удулидики вадида туруп қалдук.

4

Әһдидә көрситилгән имтиязлар — Муса сөзини давам қилиду

¹ — Әнди, и Исраил, мән силәргә үгитидиған мошу бәлгүлимиләргә һәм һөкүмләргә қулақ селиңлар; уларға әмәл қилсаңлар һаятлиқ таписиләр вә шундақла ата-бовилириңларниң Худаси Пәрвәрдиғар силәргә тәқсим қилидиған зиминға кирип уни егиләйсиләр. ■ ² Мән силәргә тапшуридиған Пәрвәрдиғар Худайиңларниң мошу әмирлиригә әмәл қилишиңлар

□ **3:14** «Һаввот-Яир» — йәни «Яирниң йеза-кәнтлири». Яир Манассәһниң әвлади. □ **3:17** «Киннәрәт көли» — «Киннәрәт көли» кейин «Галилийә деңизи», «Тибериус деңизи» дәпму аталған. «Киннәрәт»ниң мәнаси «чилтар» — көлниң шәкли чилтарсимандур. «Туз деңизи» — йәни «Өлүк Деңиз». ■ **3:18** Чөл. 32:20 ■ **3:21** Чөл. 27:18 ■ **3:24** 1Сам. 2:2; 3әб. 88:8, 9, 10 □ **3:26** «...Пәрвәрдиғар ... сәвәвиңлар ... маңа фәзәплинип илтижаймға қулақ салмиди» — «Чөл.» 20:1-13ни көрүң. ■ **3:26** Қан. 1:37; 31:2; 34:4 ■ **4:1** Лав. 19:37; 20:8; 22:31

үчүн, мән силәргә әмир қилған сөзгә һеч немини қошмаңлар һәмдә униңдин һеч немини чиқиривәтмәңлар. ■

³ Силәр өз көзлирңлар билән Пәрвәрдиғарниң Баал-Пеорниң түпәйлидин қилған ишлирини көргәнсиләр; чүнки Баал-Пеорға әгәшкәнләрниң һәммисини Пәрвәрдиғар Худайиңлар араңлардин йоқатти; □ ■ ⁴ Лекин Пәрвәрдиғар Худайиңларға чиң бағланғанлардин һәр бириңлар бүгүнгә қәдәр һаят туруватисиләр.

⁵ Мана, мән Пәрвәрдиғар Худайим маңа әмир қилғандәк, кирип егиләйдиған зиминда турғанда уларға әмәл қилсун дәп силәргә бәлгүлимә һәм һөкүмләрни үгәттим. ⁶ Силәр уларни чиң тутуп әмәл қилиңлар; чүнки шундақ қилсаңлар бу һөкүмләрниң һәммисини аңлиған хәлиқләрниң көз алдида силәрниң дана вә йорутулған бир хәлиқ екәнлиғиңлар испатлиниду; улар дәрвәқә: «Бу улук әл дәрһәқиқәт дана һәм йорутулған бир хәлиқ екән» — дәйду. ⁷ Чүнки Пәрвәрдиғар Худайимизниң бизниң Униңға нида қилған һәр бир тиләклиримиздә бизгә йеқин турғинидәк, өзигә йеқин турған бир Худаси болған бизгә охшаш башқа бир улук әл барму? ■ ⁸ Мән алдиңларға қойған мошу пүткүл қанундикидәк адил бәлгүлимиләр һәм һөкүмләргә егә болған силәрдәк башқа бир улук әл барму?

Һорәбтики әһдә тоғрилиқ әслитип-ағаһландуруш

⁹ Өз көзүңлар билән көргән ишларни унтумаслиғиңлар, һәтта өмрүңларниң барлиқ күнлиридә қәлбиңлардин чиқармаслиғиңлар үчүн өзүңларға еһтият қилиңлар вә ихласлиқ билән қәлбиңларни *езиштин* сақлаңлар; шуниңдәк силәр көргиниңларни балилириңларға вә балилириңларниң балилириға йәткүзүңлар; ■ ¹⁰ Силәр һорәб теғида Пәрвәрдиғар Худайиңларниң алдида турған күни Пәрвәрдиғар маңа: «Хәлиқни Мениң сөзлиримни аңлиши үчүн йенимға жиққин; шуниң билән улар сөзлиримни үгинип, йәр йүзидики барлиқ күнлиридә Мәндин әйминиду вә балилириға үгитиду» — дегән еди. ¹¹ Силәр йеқин келип тағниң түвидә турдуңлар; бу тағниң оти асманларниң бағриғичә көйүп йәтти, һәмдә қараңғулук, булутлар вә сүр тағни қаплиди; ■ ¹² Пәрвәрдиғар отниң оттурисидин силәргә сөз қилди; силәр сөзләрниң садасини аңлидиңлар, лекин һеч шәкилни көрмидиңлар; силәр пәқәт бир авазни аңлидиңлар. ¹³ Вә У шу чағда силәргә әмир қилған әһдисини, йәни «он әмир»ни аян қилди вә уларни икки таш тахтай үстигә пүтти. □ ¹⁴ Вә шу чағда Пәрвәрдиғар маңа әмир қилип, силәр дәриядин өтүп егиләйдиған зиминда уларни уларға әмәл қилишиңлар үчүн силәргә бәлгүлимиләр һәм һөкүмләрни үгитишни тапилиди.

¹⁵ Өзүңларға наһайити еһтият қилиңларки (чүнки Пәрвәрдиғар һорәб теғида от оттурисидин силәргә сөз қилғанда һеч қандақ шәкилни көрмигәнсиләр), ¹⁶⁻¹⁸ өзүңларни булғап, мәйли әркәк яки аял сүритидә, мәйли йәр йүзидики һәр қандақ һайван яки асманда учидиған һәр қандақ қуш болсун, мәйли йәр йүзидә һәр қандақ өмилигүчи һайван яки йәр астидики сулардики һәр қандақ белиқ болсун, уларниң сүритидә һеч қандақ шәкил-қияпәттики ойма бутни өзүңлар үчүн ясимаңлар, ¹⁹ яки шуниңдәк, бешиңларни көтирип асманларға қарап, қуяш, ай, юлтузлар, йәни пүткүл самави қошунни көрүп, көңлүңлар майил болуп уларға баш егип куллуғиға кирмәңлар; чүнки Пәрвәрдиғар Худайиңлар буларни пүткүл асман астидики барлиқ хәлиқләр үчүн орунлаштурған. □ ²⁰ Лекин силәрни болса Пәрвәрдиғар Өз мираси

■ **4:2** Қан. 13:1; Пәнд. 30:6; Вәһ. 22:18 □ **4:3** «Баал-Пеор» — бир хил бут. «Чөл.» 25-бапни көрүң. «Пәрвәрдиғарниң Баал-Пеорниң түпәйлидин қилған ишлирини көргәнсиләр» — «Чөл.» 25-бапни көрүң. ■ **4:3** Чөл. 25:4; Йә. 22:17 ■ **4:7** Қан. 26:19 ■ **4:9** Қан. 6:7; 11:19 ■ **4:11** Мис. 19:18 □ **4:13** «он әмир» — ибраний тилида «он сөз». □ **4:19** «Пәрвәрдиғар Худайиңлар буларни пүткүл асман астидики барлиқ хәлиқләр үчүн орунлаштурған» — «самави қошун» дегән сөз (1) күн, ай вә нурғунлиған юлтузларни; (2) булар билән мунасивәтлик пәриштиләр яки асмандики роһий күчләрни көрситиду. Тәвраттин билимизки, асмандики юлтузларниң пәриштиләр вә бәлким асмандики яман күчләр биләнму мунасивити бар («Зәб.» 146:4, «Аюп» 38:4-7, «Вәһ.» 12:4ни көрүң). Бу әйәттики учурға қариганда Худа (1) күн, ай вә юлтузларни пүткүл инсанийәтниң мәнпәәти (йәр йүзидикиләргә нур вә тәпт бериш, йолучилар үчүн йөнилишни көрситип бериш қатарлиқ)ни көзләп яратти; (2) улар билән мунасивәтлик болған самави күчләр Худаға хас бәндилярниң хизмитидә болушқа тәйяр туриду («Ибр.» 1:14ни көрүң); (3) Худа **Өзигә хас бәндилиридин** (мошу йәрдә Исраилдин) хәвәр алғанда пәқәт пәриштиләр арқилиқ ярдәмлишипла қалмай, бәлки өзи шәхсән һалини сорайду.

болған бир хәлиқ болушуңлар үчүн «төмүр тавлаш хумдани»дин, йәни Мисирдин елип чиқти. ■ 21 Лекин Пәрвәрдиғар силәрниң вәжәңлардин маңа гәзәплинип, Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә мирас болуш үчүн ата қилидиған яхши зимин тоғрисида: — «Сән шу йәргә киришкә Иордан дәриясидин өтмәйсән» дәп қәсәм қилди. ■ 22 Шуңа мән мошу зиминда өлүшүм муқәррәр; Иордан дәриясидин өтмәймән; бирақ силәр болсаңлар униңдин өтүп шу яхши зиминни егиләйсиләр.

23 Пәрвәрдиғар Худайиңларниң силәр билән түзгән әһдисини унтумаслиғиңлар, шундақла өзүңлар үчүн Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә мәнғий қилған ойма бутни яки һәр қандақ нәрсиниң шәкил-қияпитини ясимаслиғиңлар үчүн өзүңларға һези болуңлар. 24 Чүнки Пәрвәрдиғар Худайиңлар һәммини жутқучи бир от, вапасизлиққа һәсәт қилғучи бир Худадур. □ ■

Әһдидин йенишнiң ақивити вә униңға итаәт қилишнiң бәриkitи

25 Силәр пәрзәнтләр, пәрзәнтиңларниң пәрзәнтлирини көрүп, зиминда узақ вақит турғандин кейин, бир хил шәкил-қияпәттә болған ойма бутни ясиған, шуниңдәк Пәрвәрдиғар Худайиңларни рәнжитип униң нәзиридә рәзил болғанни қилип өзүңларни булғиған болсаңлар, 26 мән асман-зиминни үстүңларға гувачи болушқа чақиримән, силәр Иордан дәриясидин өтүп, егиләйдиған шу зиминдин тезла пүтүнләй йоқ қилинисиләр; силәрниң униңда яшиған күнлириңлар узун болмайду, силәр бәлки униңдин пүтүнләй йоқ қилинисиләр. 27 Пәрвәрдиғар силәрни барлиқ хәлиқләр арасиға тарқитиду, Пәрвәрдиғарниң силәрни һайдиши билән силәр шу әлләр арасида кичик бир қалдуқ болисиләр. ■ 28 Силәр шу йәрләрдә туруп яғачтин яки таштин ясалған, нә көрәлмәйдиған, нә аңлалмайдиған, нә йемәйдиған, нә пуралмайдиған, пәқәт инсанниң қолиниң ясиғини болған илаһларниң қуллуғида болисиләр. ■ 29 Силәр шу йәрләрдә Пәрвәрдиғар Худайиңларни издәйсиләр; пүтүн қәлбиңлар вә пүтүн жеңиңлар билән уни издисәңлар, уни таписиләр. 30 Силәр еғир азап-оқубәт тартқиниңларда, бу ишларниң һәммиси бешиңларға чүшкәндә, силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларға йенип келисиләр вә униң авазига кулақ салисиләр. 31 Чүнки Пәрвәрдиғар Худайиңлар рәһимдил бир Худадур; У силәрни ташливәтмәйду, нә һалак қилмайду, нә ата-бовилириңлар билән қәсәм ичип түзгән әһдисини һеч унтумайду.

32 Әнди, силәрдин илгири, Худа инсанни йәр йүзидә яратқан күнидин тартип өткән күнләр тоғрилиқ сүрүштә қилиңлар, шундақла асманларниң бир четидин йәнә бир четигичә сүрүштә қилиңларки, мошуниңға охшаш улук бир иш болуп баққанму? Униңға охшаш бир ишни аңлап баққанму? 33 Силәргә охшаш, Худаниң от ичидин чиққан авазини аңлап тирик қалған башқа бир хәлиқ барму?

34 Пәрвәрдиғар Худайиңлар көз алдиңларда силәр үчүн Мисир зиминида қилғанлиридәк, қийин синақлар билән, мөжизилик аламәтләр билән, карамәтләр билән, уруш билән, күчлүк қол һәм узитилған биләк билән вә дәһшәтлик вәһимиләр билән силәрдин башқа бир хәлиқни ят бир әлниң арасидин чиқирип Өзигә хас қилиш үчүн келип урунуп баққанму?

□ 35 Пәрвәрдиғарла Худадур, униңдин башқа бириси йоқтур, дәп билишиңлар үчүн силәр бу улуг ишларни көрүшкә муйәссәр қилинғансиләр. ■ 36 Силәргә тәлим бериш үчүн У

■ 4:20 Мис. 19:5 ■ 4:21 Қан. 1:37; 3:26; 31:2; 34:4 □ 4:24 «Пәрвәрдиғар Худайиңлар ... вапасизлиққа һәсәт қилғучи бир Худадур» — мошу «һәсәт» Исраилниң Худасиға әмәс, бәлки түрлүк жиркинчилик бутларға ибадәт қилғанлиғиға қарап Муқәддәс Роһниң «ибадәт пәқәт Худағила мәнсуп болуш керәк» дәп бутларға яки бутларниң кәйнидә туруватқан жин-шәйтанларға вә уларниң вәкили болған сахта пәйғәмбәрләргә болған һәситини көрситиду. Бу тема тоғрилиқ «кириш сөз»имизниму көрүң. ■ 4:24 Мис. 20:5; 34:14; Қан. 5:9; 6:15; 9:3; Ибр.12:29 ■ 4:27 Қан. 28:62,64 ■ 4:28 Зәб. 113:12-15; 134:15-17 □ 4:34 «...келип урунуп баққанму?» — «келип» дегән сөз Худаниң хәлқини қутқузуш үчүн Өзи шәхсән кәлгәнлигини көрситиду. «...дәһшәтлик вәһимиләр билән силәрдин башқа бир хәлиқни ... Өзигә хас қилиш үчүн келип урунуп баққанму?» — башқа бир хил тәржимиси: «...дәһшәтлик вәһимиләр билән башқа бир хәлиқни... өзигә хас қилиши үчүн келип урунуп баққан бир илаһ барму?». ■ 4:35 Қан. 32:39; Йәш. 45:5,18,22; Мар.12:29,32

асманлардин силәргә Өз авазини аңлатти; У йәр йүзидә Өзиниң улук отини көрсәтти; силәр шу отниң оттурисидинму униң авазини аңлидиңлар.

³⁷ Униң үстигә, ата-бовилириңларға бағлиған муһәббити түпәйлидин һәмдә уларниң кейинки әвлатлирини таллиғанлиғи үчүн, У силәрни Мисирдин шәхсән Өзи зор қудрити билән қутқузуп чиқарди; □ ■ ³⁸ У шуниндәк силәрниң алдиңлардин өзүңлардин көп вә күчлүк болған әлләрни зиминидин һайдап, силәрни униңға киргүзүп, уни бүгүнки күндикидәк силәргә мирас қилиш үчүнму шундақ қилғандур. ³⁹ Шуңа бүгүн шуни билип қоюңларки вә көңлүңларни шуниңға бөлүңларки, Пәрвәрдиғар жуқуридики асманларда болсун, астидики йәр-зиминда болсун Худадур; Униңдин башқа һеч бири йоқтур. ⁴⁰ Шуниндәк силәрниң вә кейинки балилар-әвлатлириңларниң әһвали яхши болуш үчүн, Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә ата қилидиған зиминда күнлириңларни узун, һәтта мәңгүлүк қилиш үчүн мән бүгүнки күндә силәргә тапилаватқан Униң бәлгүлимилири вә әмирлирини тутуңлар».

Муса пәйғәмбәр «панәһлиқ шәһәр»ләрни айрип бекитиду ••• Тәпсилатлири «Чөл.» 35:6-34дә көрситилиду

⁴¹ Андин Муса Иордан дәриясиниң шәрқий тәрипидә үч шәһәрни айрип бекитти; ■ ⁴² мәхсити, һеч қандақ өч-адавити болмай, тәсадибий хошнисини өлтүрүп қойса, өлтүргән киши шу йәрләргә, йәни шу шәһәрләрдин биригә қечип берип аман-есән қелиштин ибарәт еди. ⁴³ Бу шәһәрләр болса: — Рубәнләрниң зиминидин чөл-баявандики Бәзәр, Гадларниң зиминидин Гилеадтики Рамот, Манассәһләрниң зиминидин Башандики Голандин ибарәт еди.■

Әһдиниң қайта жақалиниши

⁴⁴ Муса Исраилларниң алдиға қойған қанун мана төвәндикидәк: —

⁴⁵ (булар болса Исраиллар Мисирдин чиққанда Муса пәйғәмбәр уларға жақалиған ағаһгувалар, бәлгүлимиләр һәм һөкүмләрду; ⁴⁶ Муса вә Исраиллар Мисирдин чиққанда Аморийларниң һәшбон шәһиридә турушлуқ падишаси Сиһонни өлтүргән еди; Муса бу әмирләрни Сиһонниң зиминида, Иордан дәриясиниң шәриқ тәрипидә, Бәйт-Пеорниң удулидики вадида Исраилларға жақалиған. □ ■ ⁴⁷ Шу чағда Исраиллар Сиһонниң вә Башанниң падишаси Оғниң зиминини, йәни Иордан дәриясиниң күн петиш тәрипидики Аморийларниң икки падишасиниң зимининиму егилигән еди; ■ ⁴⁸ уларниң зимини Арнон дәриясиниң қирғиқидики Ароәрдин тартип Сион (йәни һәрмон) теғигичә, ⁴⁹ шундақла Иордан дәриясиниң шәриқ тәрипидики пүткүл Арабаһ түзләңлиғи вә Писгаһ теғиниң бағриға жайлашқан «Түзләңлиқтики деңиз»ғичә еди).□

5

Әһдигә шәрһ бериш — кириш сөз

¹ Шуниң билән Муса пүткүл Исраилни чақирип уларға мундақ деди: — «И Исраил, мән бүгүн қулақлириңларға аңлитиватқан бу бәлгүлимиләргә һәм һөкүмләргә қулақ селиңлар, уларни үгиниңлар, уларға әмәл қилишқа көңүл бөлүңлар!

² Пәрвәрдиғар Худайимиз биз билән һорәб теғида әһдә түзди. ■ ³ Бу әһдини Пәрвәрдиғар ата-бовилиримиз билән түзгән әмәс, бәлки биз билән, йәни бүгүнки күндә тирик қалған бизләр билән түзди. ⁴ Тағда от ичидә туруп Пәрвәрдиғар силәр билән йүз туранә сөzlәшкән еди ⁵ (шу

□ **4:37** «уларниң кейинки әвлатлирини» — ибраний тилида «униң кейинки нәслини». «шәхсән Өзи» — ибраний тилида «Өзиниң йүзи билән». ■ **4:37** Мис. 13:3,9,14 ■ **4:41** Чөл. 35:6,14 ■ **4:43** Йә. 20:8 □ **4:46** «шәриқ тәрипидә» — ибраний тилида «бу тәрипидә». ■ **4:46** Чөл. 21:24; Қан. 1:4 ■ **4:47** Чөл. 21:33; Қан. 3:3 □ **4:49** «Түзләңлиқтики деңиз» — мошу йәрдә «Өлүк Деңиз»ни көрситиду. ■ **5:2** Мис. 19:5

чағда силәргә Пәрвәрдиғарниң сөз-каламими жакалаш үчүн мән силәр вә Пәрвәрдиғарниң оттурисида турған едим; силәр отниң алдида қорқуп, таққа чиқишни халимидиңлар).■

Он әмир

6 У мундақ деди: — «Мән сени Мисир зиминидин, йәни «қуллуқ макани»дин чиқарған Пәрвәрдиғарниң Худадурмән.■

7 Сениң Мәндин башқа һеч қандақ илаһиң болмайду.

8 Сән өзүң үчүн мәйли жуқуридики асманда болсун, мәйли төвәндики зиминда болсун, яки йәр астидики суларда болсун, һәр қандақ нәрсиниң қияпитидики һеч қандақ ойма шәкилни ясима; □ 9 Сән бундақ нәрсиләргә баш урма яки уларниң қуллуғиға кирмә. Чүнки Мәнки Пәрвәрдиғар Худайиң вапасизлиққа һәсәт қилғучи Худадурмән. Мәндин нәпрәтләнгәнләрниң қәбиһликлирини өзлиригә, оғуллириға, һәтта нәврә-чәврилиригичә чүшүримән. □ ■ 10 Амма Мени сөйидиған вә әмирлиримни тутидиғанларға миң әвладиғичә өзгәрмәс мөһриванлиқ көрситимән.□

11 Пәрвәрдиғар Худайиңниң намини қалаймиқан тилға алма; чүнки кимдәким намини қалаймиқан тилға алса, Пәрвәрдиғар уни гунакар һесаплимай қалмайду.■

12 Пәрвәрдиғар Худайиң саңа әмир қилғандәк шабат күнини муқәддәс дәп билип тут, униңға әмәл қил. ■ 13 Алтә күн ишләп барлиқ ишлириңни түгәткин; 14 лекин йәттинчи күни Пәрвәрдиғар Худайиңға аталған шабат күнидур. Сән шу күни һеч қандақ иш қилмайсән; мәйли сән яки оғлуң болсун, мәйли қизиң, мәйли қулуң, мәйли дедигиң, мәйли буқаң, мәйли ешигиң, мәйли һәр қандақ башқа улиғиң, яки сән билән бир йәрдә туруватқан мусапир болсун, һеч қандақ иш қилмисун; шуниң билән қулуң вә дедигиң сәндәк арам алалайду. □

15 Сән өзүңниң әслидә Мисир зиминида қул болғанлиғиңни, Пәрвәрдиғар Худайиң күчлүк қоли вә узатқан билиги билән сени шу йәрдин чиқарғанлиғини есиңдә тут; шу сәвәптин Пәрвәрдиғар Худайиң саңа шабат күнини тутушни әмир қилған.

16 Пәрвәрдиғар Худайиң саңа әмир қилғандәк ата-анаңни һөрмәт қил. Шундақ қилсаң Пәрвәрдиғар Худайиң саңа ата қилмақчи болған зиминда узун өмүр көрисән, һалиң яхши болиду.■

17 Қатиллиқ қилма.■

18 һәм зина қилма.■

19 һәм оғрилиқ қилма.

20 һәм хошнаң тоғрилиқ ялған гувалиқ бәрмә.□

21 һәм хошнаңниң аялини тама қилма вә нә униң өйи, униң етизи, униң қули, нә униң дедиги, нә униң калиси, нә униң ешигигә яки хошнаңниң һәр қандақ башқа нәрсисигә көз қириңни салма».■

22 — бу сөзләрни Пәрвәрдиғар тағда, от, булут вә сүрлүк қараңғулук ичидин күчлүк авазии билән силәрниң пүткүл жамаитиңларға ейтқан вә уларға Цеч башқа сөзләрни қошмиған; у уларни икки таш тахтайға пүтүп маңа тапшурди. ■

■ 5:5 Мис. 19:16; 20:18 ■ 5:6 Мис. 20:2-21; Зәб. 80:11 □ 5:8 «өзүң үчүн ... шәклидә... ясима» — бу әмирниң көздә тутқини адәмләр чоқунуш мәхситидә ясиған һәр қандақ шәкилләрдур. Башқа мәхсәтләр билән ясиған шәкилләр тоғрулуқ сөз йоқ. □ 5:9 «Мәндин нәпрәтләнгәнләрниң қәбиһликлирини өзлиригә, оғуллириға, һәтта нәврә-чәврилиригичә чүшүримән» — бу муһим сөз тоғрилиқ «Мисирдин чиқиш»тики «қошумчә сөз»имизни (20:5, 34:7 тоғрилиқ), шундақла «Әзакиял»дики «қошумчә сөз»имизни (18-, 33-баплар тоғрилиқ) көрүң. ■ 5:9 Мис.

20:5; 34:7,14; Йәр. 32:18 □ 5:10 «миң әвладиғичә...» — әслидә «миңлиған әвладиғичә...». Айәтниң башқа бир хил тәржимиси: — «Амма Мени сөйидиған вә әмирлиримни тутидиған миңлиғанлириға өзгәрмәс мөһриванлиқ көрситимән».

Бирақ 7:9ни көрүң. ■ 5:11 Лав. 19:12; Мат. 5:33 ■ 5:12 Яр. 2:2; Мис. 23:12; 35:2; Лав. 23:3; Әз. 20:12; Ибр. 4:4 □ 5:14 «шабат күни» — ибраний тилида «шабат» вә «йәттинчи» дегәнләр аһаңдаш сөз. «сән билән бир йәрдә туруватқан» — ибраний тилида «дәрвазилириң ичидә туруватқан» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 5:16 Лав.

19:3; Мат. 15:4; Луқа 18:20; Әф. 6:2, 3 ■ 5:17 Мат. 5:21; Луқа 18:20; Рим. 13:9 ■ 5:18 Луқа 18:20 □ 5:20 «Хошнаң тоғрилиқ ялған гувалиқ бәрмә» — Тәврат-Инжіл бойичә «хошнаң» Худа бизниң йенимизға йеқин қилған һәр бир адәмни көрситиду. ■ 5:21 Рим. 7:7 ■ 5:22 Қан. 9:10, 11

²³ Вә шундақ болдики, қараңғулуқтин чиққан авазни аңлиғиниңларда вә отлуқ тағ көйгинидә силәр, йәни қәбилә башлиқлириңлар вә ақсақаллириңлар йенимға келип: —

²⁴ «Мана, Пәрвәрдиғар Худайимиз өз шан-шәриви вә улуклуғини аян қилди вә биз униң авазини от оттурисидин аңлидуқ, шуниң билән биз бүгүнки күндә Худа инсанлар билән сөзләшкән болсиму, уларниң тирик қалғанлиғини көрдуқ. ²⁵ Әнди биз женимизға тәвәккүл қилишимизниң немә һажити? Чүнки мошу дәһшәтлик от бизни жутуветиду. Әгәр биз Пәрвәрдиғар Худайимизниң авазини аңлавәрсәк өлүп кетимиз. ²⁶ Чүнки әт егилиридин һаят егиси Худаниң отниң оттурисидин сөзлигән авазини аңлап, биздәк тирик туруватқанлардин ким бар? ■ ²⁷ Сән өзүң Пәрвәрдиғар Худайимизға йеқинлишип, униң сөзлигәнлириниң һәммисини аңлиғин; андин Пәрвәрдиғар Худайимиз саңа сөзлигәнлириниң һәммисини бизгә ейтип берисән; шуниң билән биз уни аңлап әмәл қилимиз» — дедиңлар.■

²⁸ Пәрвәрдиғар силәрниң бу маңа ейтқан сөзлириңларни аңлап маңа: «Бу хәлиқниң саңа ейтқан сөзлирини аңлидим; уларниң барлиқ ейтқан сөзлири дурустур. ²⁹ Кашки уларда Мәндин қорқуп, әмирлиримни изчил тутидиған бир қәлб болсиди, уларниң һали вә балилириңниң һали мәңгүгә яхши болатти! ³⁰ Сән берип уларға: «Чедириңларға қайтиңлар» — дегин. ³¹ Сән болсаң йенимда турғин; Мән сениң уларға үгитишиң керәк болған әмирләр, бәлгүлимиләр вә һөкүмләрниң һәммисини саңа ейтип беримән; шуниң билән улар Мән уларға тәвәлик қилип беридиған зиминда туруп буларға әмәл қилидиған болиду.

³² Әнди Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә әмир қилғандәк қилишқа көңүл бөлүңлар; униңдин оң вә солға таймаңлар! ³³ Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә әмир қилған барлиқ йоллирида меңиңлар; шундақ қилсаңлар һаятлиқ тепип, һалиңлар яхши болиду вә силәр егидарчилиқ қилидиған зиминда туруп күнлириңлар узун болиду».□

6

Худаниң әһдисиниң жәвһири — Униң әмирлиригә әмәл қилишниң бәхит-бәрикити

¹ «Мана, булар Пәрвәрдиғар маңа силәр дәриядин өтүп егиләйдиған зиминда турғиниңларда уларға әмәл қилишиңлар үчүн силәргә үгитишни тапилиған әмирләр, бәлгүлимиләр һәм һөкүмләрду: —

² (шуниң билән силәр, йәни сән өзүң, оғлуң вә нәврәң барлиқ тирик күнлириңларда Пәрвәрдиғар Худайиңлардин қорқуп, мән силәргә тапилаватқан униң барлиқ бәлгүлимә вә әмирлирини тутисиләр, шундақла узун күнләрни көрисиләр. ³ Сән, и Исраил, уларни аңлап әмәл қилишқа көңүл қоюңлар; шуниң билән ата-бовилириңларниң Худаси Пәрвәрдиғар силәргә дегинидәк, сүт билән һәсәл екип туридиған мунбәт зиминда туруп, һалиңлар яхши болиду вә саниңлар интайин көпийиду): —

⁴ — Аңлаңлар, әй Исраил: — Пәрвәрдиғар Худайимиз, Пәрвәрдиғар бир бирлиқтур; □ ■ ⁵ сән Пәрвәрдиғар Худайиңни пүтүн қәлбиң билән, пүтүн жеңиң билән вә пүтүн күчүң билән сөйгин.■

⁶ Мән саңа бүгүн тапилиған бу сөзләр қәлбиңдә болсун; ⁷ Сән уларни балилириңға сиңдүрүп үгәт, мәйли өйдә олтарғанда, йолда маңғанда, орнунда ятқанда вә орнундин туруватқанда һәр вақит улар тоғрилиқ сөзлигин; ■ ⁸ уларни қолуңға әсләтмә-бәлгү қилип теңивал, пешанәңгә қашқидәк символ қилип орнитивал; ⁹ Сән уларни өйүңдики кешәклириңгә вә дәрвазилириңгә пүткүзгин.

■ 5:26 Қан. 4:33; һак. 13:22 ■ 5:27 Мис. 20:19; ибр. 12:19 □ 5:33 «...һаятлиқ тепип, һалиңлар яхши болиду» — Худаниң барлиқ әмирлири бу мәхсәттиду. Бу тема «Қанун Шәрһи»дики көп йәрләрдә көрүлидиған бир темиду. □ 6:4 «Пәрвәрдиғар Худайимиз, Пәрвәрдиғар бир бирлиқтур» — «бирлик» дегән сөз ибраний тилида «әқад» дейилиду. Бу сөз адәттә икки яки бир нәччә нәрсиниң бир гәвдилигини билдүриду («Яр.» 2:24, «Мис.» 24:3 қатарлиқлар). Башқа бир хил тәржимиси: «Пәрвәрдиғар Худайимизду, Пәрвәрдиғар бирду». ■ 6:4 Қан. 4:35; Мар. 12:29; Юһ. 17:3; 1Кор. 8:4, 6 ■ 6:5 Қан. 10:12; Мат. 22:37; Луқа 10:27 ■ 6:7 Қан. 4:9; 11:19

10 Вә Пәрвәрдиғар Худайиң сени қәсәм қилип ата-бовилириңға, йәни Ибраһим, Исақ вә Якупқа вәдә қилған зиминни саңа ата қилиш үчүн сени униңға башлиғанда, — өзүң қурмиған улук вә есил шәһәрләргә, 11 өзүң бисатлиқ қилмиған аллиқачан есил бисатлиқ қилинған өйләргә, өзүң колимиған, аллиқачан коланған қудуқларға, өзүң тикмигән үзүмзарлар вә зәйтунзарларға мүйәссәр қилинишиң билән сән йәп тоюнғандин кейин, ■ 12 — әйни чағда сени Мисир зиминидин, йәни «қуллуқ макани»дин чиқарған Пәрвәрдиғарни унтуштин һези бол. 13 Сән Пәрвәрдиғар Худайиңдин қорққин, ибадитидә болғин вә қәсәм қилсаң униң нами биләнлә қәсәм ичкин. ■ 14 Силәр башқа илаһлар, йәни әтрапиндики әлләрниң илаһлирини қәтғий издимәңлар; 15 Чүнки араңларда туруватқан Пәрвәрдиғар Худайиң вапасизлиққа һәсәт қилғучи Тәңридуру. Әгәр шундақ қилсаң Пәрвәрдиғар Худайиңниң ғәзиви саңа қозғилип, У сени йәр йүзидин йоқатмай қалмайду.

16 Силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларни Массаһта синиғандәк Уни синимаңлар. □ ■

17 Пәрвәрдиғар Худайиңларниң әмирлирини, силәргә тапилиған гува-һөкүмлири вә бәлгүмилирини көңүл қоюп тутуңлар.

18 Пәрвәрдиғар Худайиңларниң нәзиридә дурус вә яхши болғанни қилиңлар; шундақ қилғанда һалиңлар яхши болиду вә Пәрвәрдиғар ата-бовилириңларға беришкә қәсәм қилған зиминға кирип уни егиләйсиләр, 19 шундақла Пәрвәрдиғар вәдә қилғандәк барлиқ дүшмәнлириңларни алдиңлардин һайдап чиқириветисиләр.

Кейинки дәвирләрни әслитиш

20 Кәлгүсидә оғлуң сәндин: — «Пәрвәрдиғар Худайимиз силәргә тапилиған ағаһ-гува, бәлгүлимә һәм һөкүмләр немә?» дәп сориса, 21 сән оғлуңға мундақ дәйсән: «Биз әслидә Мисирда Пирәвнниң қуллири экәнмиз; бирақ Пәрвәрдиғар бизни Мисирдин күчлүк бир қол билән чиқарған. 22 Пәрвәрдиғар көз алдимизда улук һәм дәһшәтлик мөжизилик аламәтләр вә карамәтләрни көрситип, Пирәвнниң үстигә һәм униң барлиқ аилисидикиләрниң үстигә чүшүрди; 23 У ата-бовилиримизға қәсәм ичип вәдә қилған зиминни бизгә ата қилип, униңға бизни башлап киришкә шу йәрдин йетәкләп чиқарған. 24 Пәрвәрдиғар бизгә бу барлиқ бәлгүлимиләрни тутушни, Пәрвәрдиғар Худайимиздин қорқушни тапилиған; У һалимизниң дайим яхши болуши вә бизниң бүгүнкидәк тирик сақланғандәк, Униң панаһида болушимиз үчүн шундақ тапилиғандур; 25 вә Пәрвәрдиғар Худайимизниң алдида у бизгә тапилиғандәк бу барлиқ әмирләргә әмәл қилишкә көңүл бөлсәк бу биз үчүн һәққанийлиқ болиду».

7

Бутпәрәс әл-милләтләрни зиминдин йоқитиш

1 Пәрвәрдиғар Худайиң сени һазир егиләшкә кетиватқан зиминға башлап киргүзгәндин кейин, алдиңдин көп ят әл-милләтләрни, йәни һиттийлар, Гиргашийлар, Аморийлар, Қананийлар, Пәриззийлар, һивийлар, Йәбусийларни — сәндин күчлүк әл-милләтләрни һайдиветиду. ■ 2 Әнди Пәрвәрдиғар Худайиң алдиңда уларни қолуңға тапшуруши билән сән уларға һужум қилғиниңда, сән уларни тәлтөкүс йоқитишиң керәк; улар билән һеч әһдә түзишиңгә вә уларға һеч рәһим қилишиңға болмайду. □ ■ 3 Сениң улар билән никаһлишишиңға болмайду; сән қизиңни уларниң оғуллириға беришиңгиму вә уларниң қизини оғлуңға елип беришиңгиму болмайду; ■ 4 чүнки улар оғлуңни Маңа әгишиштин

■ 6:11 Қан. 8:9,10 ■ 6:13 Қан. 10:20; Мат. 4:10; Луқа 4:8 □ 6:16 «Силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларни Массаһта синиғандәк Уни синимаңлар» — «Мис.» 17:2-7ни көрүң. «Массаһ» дегәнниң мәнаси «синаш». ■ 6:16 Мис. 17:2; Чөл. 20:3; Мат. 4:7; Луқа 4:12 ■ 7:1 Қан. 31:3 □ 7:2 «...уларға һеч рәһим қилишиңға болмайду» — бу әмир (вә униңға охшап кетидиған башқа барлиқ әмирләр) тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 7:2 Мис. 23:32; 34:15; Чөл. 33:52; Йә. 11:11 ■ 7:3 Мис. 34:16; 1Пад. 11:2

езиқтуриду вә шуниң билән оғуллириң башқа илаһларға чоқуниду; у чағда Пәрвәрдиғарниң ғәзиви силәргә қозғилип, силәрни тезла йоқитиду.

⁵ Сән уларға шундақ муамилә қилғинки, уларниң қурбанғаһлирини бузуветиңлар, бут түврүклирини чеқиветиңлар, ашәраһ бутлирини кесиветиңлар вә ойма бутлирини от билән көйдүрүветиңлар; □ ⁶ чүнки силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларға пак-муқәддәс бир хәлиқтурсиләр; Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәрни йәр йүзидики барлиқ башқа хәлиқләрдин үстүн қилип, Өзигә хас бир хәлиқ болушқа талливалған. ■ ⁷ Пәрвәрдиғарниң силәргә меһир чүшүп силәрни талливалғини силәрниң башқа хәлиқләрдин көп болғанлиғиңлар үчүн әмәс, әмәлийәттә силәр барлиқ хәлиқләр арасида әң аз едиңлар, ⁸ Пәрвәрдиғарниң силәрни сөйгини сәвәвидин вә ата-бовилириңлар алдида бәргән қәсимигә садиқ болғанлиғи үчүн Пәрвәрдиғар силәрни күчлүк қол билән қутқузуп, һөрлүк бәдили төләп «қуллуқ макани»дин, йәни Мисир падишаси Пирәвниң қолидин чиқарған. □ ■ ⁹ Шуңа силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларниң бәрһәқ Худа, вәдисида турғучи Тәңри екәнлигини билишиңлар керәк; У Өзини сөйүп, әмирлирини тутқанларға миң дәвиргичә өзгәрмәс меһир көрситип әһдисидә турғучидур; ■ ¹⁰ лекин Өзигә өчмәнләрниң ишлирини өз бешиға очуқ-ашкарә чүшүрүп, уларни йоқитиду; Өзигә өчмәнләрниң һәр биригә өзи қилған ишлирини уларниң бешиға очуқ-ашкарә қайтурушқа кечиктүрмәйду. ■ ¹¹ Силәр Мән бүгүн силәргә тапилиған әмир, бәлгүлимиләр һәм һөкүмләргә әмәл қилиш үчүн уларни чиң тутуңлар.

Әһдини тутушиң бәхит-бәрикәтлири

¹² Чоқум шундақ болидуки, бу бәлгүлимиләргә қулақ селип, көңүл қоюп әмәл қилисаңлар, Пәрвәрдиғар Худайиңлар ата-бовилириңларға қәсәм билән вәдә қилған әһдә вә меһирни силәргә көрситип туриду; ■ ¹³ Сени сөйүп бәрикәтләп, ата-бовилириңға қәсәм билән саңа беришкә вәдә қилған зиминда турғузуп көпәйтиду; шу йәрдә пәрзәнтлириңни, йәр-туприғиңдики мәһсулатларни, буғдийиңни, йеңи шарабиңни, зәйтун мейиңни, калилириңниң нәслини вә қойлириңниң қозилирини бәрикәтләп көпәйтиду. □ ¹⁴ Сән барлиқ әлләрдин зиядә бәхит-бәрикәт көрисән; араңда, әр-аял яки мал-чарваң арасида һеч туғмаслиқ болмайду; □ ■ ¹⁵ Пәрвәрдиғар сәндин барлиқ кесәлләрни нери қилиду вә сән өзүң көргән Мисирдики дәһшәтлик вабалардин һеч қайсисини үстүңгә салмайду, бәлки саңа өч болғанларға салиду.

Араңлардики барлиқ бутпәрәслик из-қалдуқлирини йоқитиш керәк

¹⁶ Сән Пәрвәрдиғар саңа тапшурған барлиқ хәлиқләрни йоқитишиң керәк; сән уларни көргәндә, уларға һеч рәһим қилмаслиғиң керәк, сән уларниң илаһлириниң қуллуғиға кирмәслиғиң керәк; әгәр шундақ қилсаң, бу иш саңа қилтақ болиду. □ ¹⁷ Әгәр сән көңлүңдә: «Бу әлләр мәндин күчлүк; мән қандақ қилип уларни зиминидин қоғливетәләймән?» — десәң, ¹⁸ улардин қорқма; Пәрвәрдиғар Худайиңниң Пирәвн һәм барлиқ Мисирлиқларни қандақ қилғанлиғини әслигин, ¹⁹ — йәни Пәрвәрдиғар Худайиң сени шу йәрдин чиқириш үчүн васитә қилған, өз көзүң билән көргән дәһшәтлик һөкүм-синақлар, мөжизилик аламәтләр вә карамәтләр, күчлүк қол вә созулған биләкни мәһкәм есиңдә тут; Пәрвәрдиғар сән қорқуватқан барлиқ хәлиқниму шундақ қилиду. ■ ²⁰ Униң үстигә Пәрвәрдиғар Худайиң таки

□ **7:5 «ашәраһ»** — «аял бутлар», бәлким бутпәрәсликкә беғишланған дәрәқликләрдур. Дәрәқләр бәлким бут шәклидә оюлған яки нәқишләнгән болуши мүмкин. ■ **7:5** Мис. 23:24; 34:13; Қан. 12:2, 3 ■ **7:6** Мис. 19:5; Қан. 4:20; 14:21; 26:18; 28:9; 1Пет. 2:9 □ **7:8 «һөрлүк бәдили төләп ...чиқарған»** — мошу сирлиқ сөзләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **7:8** Қан. 10:15 ■ **7:9** Мис. 20:5; Қан. 5:9 ■ **7:10** Нав. 1:2 ■ **7:12** Лав. 26:3; Қан. 28:1 □ **7:13 «пәрзәнтлириң»** — мошу йәрдә ибраний тилида «балиятқуниң мевиси» билән ипадилиниду.

□ **7:14 «сән барлиқ әлләрдин зиядә бәхит-бәрикәт көрисән...»** — мошу йәрдә «сән» дегән сөз Худа пүткүл Исраилни бир адәмдәк көрүп, уларға бир гәвдә сүпитидә сөзләйду. «араңда, әр-аял яки мал-чарваң арасида...» — ибраний тилида «араңда, мәйли әркәкләр мәйли аялларда яки мал-чарваң арасида...». ■ **7:14** Мис. 23:26 □ **7:16 «...уларни көргәндә, куларға һеч рәһим қилмаслиғиң керәк...»** — ибраний тилида «сениң көзүң уларни һеч айимисун...».

■ **7:19** Қан. 4:34; 29:3

уларниң сәндин йошурунған қалдуқлири йоқитилғичә уларниң арисига сериқ һәриләрни әвәтиду; □ ■ ²¹ Сән улардин қорқмаслиғиң керәк; чүнки Пәрвәрдиғар Худайиң араңдидур; У улук вә дәһшәтлик бир Илаһдур. ²² Пәрвәрдиғар Худайиң шу әлләрни алдиңдин пәйдинпәй һайдайду; сән уларни бирақла йоқитивәтәлмәйсән; бирақла йоқитивәткән тәғдирдиму, даладики һайванлар көпийип, үстүңгә бастуруп келиши мүмкин.

²³ Лекин алдиңға илгириләп маңғиниңда Пәрвәрдиғар Худайиң уларни қолуңға тапшуриду вә уларни паракәндә қилип, йоқитилғичә дәккә-дүккигә салиду. ²⁴ У уларниң падишалирини қолуңға тапшуриду, сән уларниң намлириниму асман астидин йоқ қилисән; уларни йоқатқичә һеч бир адәм алдиңда туралмайду. ²⁵ Силәр уларниң ойма бутини от билән көйдүрүветиңлар; көз қириңларни шуларниң үстидики алтун-күмүчкә салмаңлар, уларни алмаңлар; болмиса у силәргә қилтақ болиду; чүнки у Пәрвәрдиғар Худайиң алдида жиркиничлик бир нәрсидур. ²⁶ Сән һеч қандақ жиркиничлик нәрсини өйүңгә елип кәлмә; болмиса сән униңға охшаш ләнәтлик нәрсә болуп қалисән; сән униңдин қаттиқ йиргән, униңға мутләк нәпрәтлән; чүнки у ләнәтлик бир нәрсидур.

8

Пәрвәрдиғарниң тәминатлирини әсләш

¹ Мән силәргә бүгүн тапилиған бу барлиқ әмирләргә әмәл қилишқа көңүл қоюңлар; шундақ қилғанда силәр һаят болисиләр, көпийисиләр вә Пәрвәрдиғар ата-бовилириңларға қәсәм қилип вәдә қилған зиминға кирип уни егиләйсиләр. ² Пәрвәрдиғар Худайиң сени төвән қилип, көңлүңдә немә барлиғини, униң әмирлирини тутидиған-тутмайдиганлиғиңни биләй дәп сени синаш үчүн бу қириқ жил чөл-баяванда йетәклигән йолни әслигин. ³ Дәрвәкә у сени төвән қилип, сени ач қоюп, сән әслидә билмәйдигән, шундақла ата-бовилириң көрүп бақмиған «манна» билән озукландурған; У саңа инсан пәкәт йемәклик биләнлә әмәс, бәлки Пәрвәрдиғар Худайиңниң ағзидин чиққан барлиқ сөзлири биләнму яшайдиганлиғини билдүрүш үчүн шундақ қилди. □ ■ ⁴ Бу қириқ жилда кийим-кечиғиң кониримиди, путуң ишшип кәтмиди. ■ ⁵ Сән шуни билип қойғинки, адәм өз оғлини тәрбийилигәндәк, Пәрвәрдиғар Худайиң сени тәрбийиләйду; □ ⁶ Шуңа сән Униң йоллирида меңип вә Униңдин қорқуп, Пәрвәрдиғар Худайиңниң әмирлирини тутқин. ⁷ Чүнки Пәрвәрдиғар Худайиң сени яхши бир зиминға — ериқ-еқинлири, булақлири вә жилға-дөңләрдә урғуп чиқидиған улук сулири бар бир зиминға — ⁸ буғдай вә арпа, үзүм таллири, әнжир дәрәқлири вә анарлири бар бир зиминға, зәйтун дәрәқлири вә һәсәл бар бир зиминға, ⁹ — сән һеч немидин кәмлик тартмай озуклуқ йәйдигән бир зиминға — ташлири төмүр, тағлиридин мис қолайдиған бир зиминға йетәкләп кириду; ¹⁰ сән шу йәрдә йәп тоюнисән вә Пәрвәрдиғар Худайиң саңа ата қилған шу яхши зимин үчүн униңға тәшәккүр-мәдһийә ейтисән.■

¹¹ Мән саңа бүгүн тапилиған Пәрвәрдиғар Худайиңниң әмирлири, бәлгүлимилири һәм һөкүмлирини тутмаслиқтин, Уни унтуп қелиштин һези бол; ¹² болмиса, сән йәп тоюңдин кейин, есил өйләрни қуруп уларда олтирақлашқандин кейин, ¹³ кала-қой падилириң көпийип, алтун-күмүчүң, шундақла сениң барлиғиң көпәйгәндин кейин, ¹⁴ көңлүң мәғрурлинип сени Мисир зиминидин, йәни «қуллуқ макани»дин чиқирип қутқузған Пәрвәрдиғар Худайиңни унтуйсән; ¹⁵ (У сени бепаян вә дәһшәтлик чөл-баявандин, йәни зәһәрлик иланлар вә чаянлар қаплап кәткән, сусирап қағжирап кәткән бир чөл-баявандин

□ **7:20** «сериқ һәрә» — адәттики һәридин техиму чоң вә чаққақ бир хил һәрини көрситиши мүмкин.

■ **7:20** Мис. 23:28; Йә. 24:12 □ **8:3** «манна» — бу иш тоғрилиқ «Мис.» 16-бапни көрүң. «... Худайиңниң ағзидин чиққан барлиқ сөзлири» — ибраний тилида «...Худайиңниң ағзидин барлиқ чиққанлири». Оқурмәнләрниң есидә барки, Адәм ата әслидә «Худаниң нәпәси» билән һаятқа еришти. ■ **8:3** Мис. 16:14,15; Мат. 4:4; Луқа 4:4 ■ **8:4** Қан. 29:6; Нәһ. 9:21 □ **8:5** «Сән шуни билип қойғинки...» — ибраний тилида «Сән қалбиндә шуни билгинки...»

■ **8:10** Қан. 6:11,12

йетәкләп чиққан, шу йәрдә саңа чақмақ тешидин су чиқирип бәргән, □ ■ 16 сени өзини төвән тутсун дәп синап, саңа ахир раһәт-бәрикәт көрситиш үчүн чөл-баяванда ата-бовилириң көрүп бақмиған «манна» билән озуқландурған) ■ 17 — әгәр уни унтусаң, көңлүңдә: «Өз күчүм, өз қолумниң қудрити мени мошу дөләткә ериштүргән» дейишиң мүмкин. 18 Шуңа Пәрвәрдиғар Худайиңниң Өзи сени дөләткә ериштүргүчи қудрәтни бәргүчи екәнлигини әсләп, Уни есиндә тут; шуниң билән у ата-бовилириңға қәсәм қилип вәдә қилған әһдини бүгүнки күндикидәк мәһкәм қилиду. 19 Әгәр сән Пәрвәрдиғар Худайиңни қачаники унтусаң, башқа илаһларға әгәшсән, уларниң қуллуғида болуп уларға баш урсаң, мән силәргә бүгүн шу ағаһни берәйки, шундақ болидуки, силәр тәлтөкүс һалак болисиләр. 20 Пәрвәрдиғар көз алдиңларда йоқитиватқан әлләрдәк силәрму йоқитилисиләр; чүнки силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларниң авазига қулақ салмиғансиләр.

9

Худаниң әлләрни Қанаан зиминидин һайдишиниң сәвәви

1-2 Аңла, и Израил! Сән бүгүн өзүңдин чоң вә күчлүк әлләргә егә болуш үчүн, сепиллири асманға тақишидиған чоң шәһәрләрни егиләш үчүн, Анакийларни қоғлап чиқириш үчүн Иордан дәриясидин өтисән (сән уларни билисән, улар тоғрилиқ «ким Анакийлар алдида туралисун!» дәп аңлиғансән). ■ 3 Сән бүгүнки күндә шуни билип қойғинки, сениң алдиңда маңғучи Пәрвәрдиғар Худайиңниң Өзидур, У ялмап жутқучи оттур; у мошу әлләрни һалак қилиду, алдиңда уларни тездин жиқитиду; сән уларниң тәвәлигини егиләп, Пәрвәрдиғар саңа ейтқәндәк уларни тездин йоқитисән. ■ 4 Пәрвәрдиғар уларни алдиңдин һайдиғәндә сән көңлүңдә: «Һәққанийлиғим сәвәвидин Пәрвәрдиғар мени зиминни егиләш үчүн униңға йетәкләп кирди» демигин; бәлки шу әлләрниң рәзиллиги түпәйлидин Пәрвәрдиғар сениң алдиңда уларни тәәллуқатидин мәһрум қилиду. 5 Сән уларниң зиминиға кирип уни егилишиң сениң һәққаний болғанлиғиңдин яки көңлүңниң дуруслуғидин әмәс, бәлки бу әлләрниң рәзиллигидин вә Пәрвәрдиғар ата-бовилириң Ибраһим, Исаһк вә Яқупқа қәсәм қилған сөзигә әмәл қилиш үчүнму Пәрвәрдиғар Худайиң уларни сениң алдиңда тәәллуқатидин мәһрум қилиду. ■ 6 Әнди шуни билип қойғинки, Пәрвәрдиғар Худайиң бу яхши зиминни саңа мирас қилғини сениң һәққанийлиғиңдин әмәс, чүнки сән әсли бойни қаттиқ бир хәлиқсән.

Израилниң жаһиллиги

7 Әнди сениң чөл-баяванда Пәрвәрдиғар Худайиңни қандақ ғәзәпләндүргәнлигиңни есиндә тутқин — Уни унтума. Сән Мисир зиминидин чиққан күндин бери таки бу йәргә кәлгичә Пәрвәрдиғарға асийлиқ қилип кәлдиң. ■ 8 Силәр һорәб теғида Пәрвәрдиғарни ғәзәпләндүргән вә Пәрвәрдиғар силәргә аччиқлинип, силәрни һалак қилмақчи болди. ■ 9 Шу чағда мән таш тахтайлари, йәни Пәрвәрдиғар силәр билән түзгән әһдә тахтайлари тапшурувелиш үчүн таққа чиққан едим; мән тағда қириқ кечә-күндүз турдум (мән нә тамақ йемидим, нә су ичмидим); ■ 10 Шуниң билән Пәрвәрдиғар маңа Өз бармиғи билән пүткән икки тахтайни тапшурди; уларда Пәрвәрдиғар тағда от ичидә силәргә сөзлигән чағда, жамаәт жиғилған күни ейтқан барлиқ сөзләр пүтүлгән еди. □ ■ 11 Вә шундақ болдики, қириқ кечә-күндүз өтүп, Пәрвәрдиғар маңа икки таш тахтай, йәни әһдә тахтайлари бәрди. 12 Вә Пәрвәрдиғар маңа: «Орнуңдин турғин, мошу йәрдин чүшкин; чүнки сән Мисирдин чиқарған хәлқиң өзлирини булғиди; улар тезла Мән уларға тапилиған йолдин чәтнәп өзлиригә қуйма

□ 8:15 «зәһәрлик иланлар...» — ибраний тилида «отлуқ иланлар». ■ 8:15 Мис. 17:6; Чөл. 20:11; Зәб. 77:15-16; 113:8 ■ 8:16 Мис. 16:14,15 ■ 9:1-2 Чөл. 13:32,33 ■ 9:3 Қан. 4:24; Ибр. 12:29 ■ 9:5 Яр. 12:7; 13:15; 15:7; 17:8; 26:4; 28:13 ■ 9:7 Мис. 14:11; 16:2; 17:2; Чөл. 11:4 ■ 9:8 Мис. 32:4; Зәб. 105:19-21 ■ 9:9 Мис. 24:18; 34:28 □ 9:10 «Өз бармиғи билән пүткән...» — ибраний тилида «Худаниң бармиғи билән пүткән». ■ 9:10 Мис. 31:18

бир бутни ясиди» деди. ¹³ Пәрвәрдиғар маңа сөз қилип: «Мән бу хәлиқни көрүп йәттим; мана, у бойни қаттиқ бир хәлиқтур. ■ ¹⁴ Мени тосма, Мән уларни йоқитимән, уларниң намини асманниң тегидин өчүрүветимән вә шундақ қилип, сени улардин чоң вә улук бир хәлиқ қилимән» — деди.■

¹⁵ Мән бурулуп, тағдин чүштүм; тағ болса от билән ялқунлавататти; икки әһдә тахтийи икки қолумда еди. ¹⁶ Мән көрдүм, мана силәр Пәрвәрдиғар Худайиңлар алдида гуна қилипсиләр; силәр өзүңлар үчүн қуйма бир мозайни ясапсиләр; силәр тезла Пәрвәрдиғар силәргә тапилиған йолдин чәтнәп кетипсиләр. ¹⁷ Мән икки тахтайни икки қолумға елип, чөрүп ташлап, уларни көз алдиңларда чеқивәттим. ¹⁸ Силәр Пәрвәрдиғарни фәзәпләндүрүп барлиқ өткүзгән гунайиңлар, йәни Пәрвәрдиғарниң нәзиридә рәзил болғанни қилғиниңлар үчүн, йәнә авалқидәк Пәрвәрдиғар алдида жиқилип, қириқ кечә-күндүз дүм яттим (мән һеч нәрсә йемидим, су ичмидим) □ ¹⁹ чүнки мән Пәрвәрдиғарниң силәрни йоқитидиған қаттиқ фәзиви һәм қәһридин қорқтум. Пәрвәрдиғар шу чағдиму мениң тилигимни аңлиди.

²⁰ Пәрвәрдиғар һарундин фәзәплинип, униму йоқатмақчи болди; мән һарун үчүнму дуа қилдим. ²¹ Мән силәрниң гунайиңларни, йәни ясиған мозайни елип уни отта көйдүрдүм вә уни янчип куқум-талқан қилип езивәттим; униң тописини елип тағдин чүшидиған ериқ сүйигә чечивәттим ■ ²² (силәр йәнә Табәраһ, Масаһ, Киброт-һаттаваһдиму Пәрвәрдиғарни фәзәпләндүрдүңлар. ■ ²³ Пәрвәрдиғар силәрни Қадәш-Барнеадин Қанаанға маңдурмақчи болуп силәргә: «Чиқип, Мән силәргә тәқдим қилған зиминни егиләңлар» — дегәндиму, силәр Униң сөзигә қарши чиқип асийлиқ қилдиңлар, нә Униңға ишәнмидиңлар, нә авазигә һеч қулақ салмидиңлар. □ ■ ²⁴ Мән силәрни тонуған күндин тартип силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларға асийлиқ қилип кәлдиңлар).

²⁵ Шунинң билән мән әшу чағда Пәрвәрдиғар алдида өзүмни йәргә етип йәнә қириқ кечә-күндүз дүм яттим; дәрвәкә дүм яттим; чүнки Пәрвәрдиғар силәргә қарап «уларни йоқитимән» дегән еди. ²⁶ Шуңа мән Пәрвәрдиғарға дуа қилип: «И Рәб Пәрвәрдиғар, Сән Өз улуклуғуң арқилиқ Өзүң үчүн һөрлүк бәдили төләп сетивалған, Мисирдин күчлүк қолуң билән чиқарған Өз хәлқиң болған мирасиңни йоқатмиғайсән; □ ■ ²⁷ Өз қуллириң Ибраһим, Исақ вә Якупни есиңдә тутқайсән; бу хәлиқниң башбаштақлиғиға, уларниң рәзиллиги яки гунайиға қаримиғайсән; ²⁸ болмиса, сән бизни елип чиққан шу зиминдикиләр: «Пәрвәрдиғар бу хәлиқни уларға вәдә қилған зиминни егиләшкә елип кирәлмәйдиғанлиғи үчүн вә уларға нәпрәтләнгини түпәйлидин уларни чөл-баяванда йоқитишқа Мисирдин чиқарди» — дәйду.■

²⁹ Қандақла болмисун, улар зор күчүң вә узартилған билигиң билән Мисирдин чиқарған хәлқиң вә сениң мирасиңдур» — дедим.

10

Йеңи нурсәт

¹ Шу чағда Пәрвәрдиғар маңа: «Өзүң үчүн авалқидәк икки таш тахтайни оюп чиқип, таққа йенимға кәл. Өзүңгә яғачтин бир сандуқ ясиғин. ■ ² Мән бу тахтайларға сән чеқивәткән авалқи тахтайлардики сөзләрни язимән; сән уларни сандуққа қойисән» — деди.

³ Шунинң билән мән ақатсийә яғичидин бир сандуқ ясидим, авалқидәк икки таш тахтаи оюп чиқтим; икки тахтайни қолумда көтирип таққа чиқтим. ⁴ Пәрвәрдиғар әслидә от ичидин тағда жамаәт жиғилған күндә силәргә ейтқан шу он әмирни авалқи пүтүктәк тахтайларға

■ **9:13** Мис. 32:9; 33:3; 34:9; Қан. 10:16; 31:27; 2Пад. 17:14 ■ **9:14** Мис. 32:10; Заб. 105:23 □ **9:18** «мән һеч нәрсә йемидим...» — ибраний тилида «мән һеч нанни йемидим...». ■ **9:21** Мис. 32:20 ■ **9:22** Мис. 17:7; Чөл. 11:1,4,34 □ **9:23** «Униң сөзигә қарши чиқип...» — ибраний тилида: «Униң авазигә қарши чиқип...». ■ **9:23** Чөл. 13:3; 14:1 □ **9:26** «Өз хәлқиң болған мирасиң» — «Худаниң мираси» мошу йәрдә Өз хәлқини көрситиду. Мәсилән, «Мис.» 34:9ни көрүң. ■ **9:26** Мис. 32:11; Чөл. 14:13 ■ **9:28** Мис. 32:12; Чөл. 14:16 ■ **10:1** Мис. 34:1

язди; Пәрвәрдиғар уларни маңа тапшурди. □ ⁵ Мән бурулуп тағдин чүшүп тахтайларни өзүм ясиған сандуққа қойдум; Пәрвәрдиғар маңа тапилиғинидәк улар теһи униңда турмақта.

Чөл-баявандики сәпәрниң хатимиси

⁶ Шу чағда Исраиллар Бәәрот-Бәнә-Яакандин Мосәраһқа йол елип маңди; һарун шу йәрдә өлди вә шу йәрдә дәпнә қилинди; униң оғли Әлиазар униң орнини бесип һаһинлиқ қилди. ■ ⁷ Исраиллар шу йәрдин Гудгодаһқа, андин Гудгодаһтин Йотбатаһқа сәпәр қилди (Йотбатаһ ериқ-еқини мол йәрдур). ■ ⁸ Шу чағда Пәрвәрдиғар әһдә сандуғини кәтиришкә, Пәрвәрдиғарниң алдида хизмитидә туруп униң намида бәхит-бәрикәт тиләшкә Лавий қәбилисини өзигә таллап айриди. Вә бүгүнгә қәдәр шундақ болуватиду. ⁹ Шуңа Лавий қәбилисиниң Исраил қериндашлири ичидә несивиси яки мираси йоқтур; Пәрвәрдиғар униңға ейтқәндәк, Пәрвәрдиғар Өзи униң мирасидур. □ ■

¹⁰ Мән әнди авалқи күнләрдикидәк қириқ кечә-күндүз Пәрвәрдиғар алдида тағда турдум; Пәрвәрдиғар шу чағдиму тилигимгә кулақ салди; у силәрни йоқатмиди. ■ ¹¹ Пәрвәрдиғар маңа: «Орнуңдин тур, хәлиқни башлап алдида йол алғин; шуниң билән улар Мән уларға тәқдим қилишқа ата-бовилириға қәсәм қилип вәдә қилған зиминни егиләш үчүн униңға кирсун» — деди.

Пәрвәрдиғарни сөйгин, хәлиқни сөйгин

¹²⁻¹³ Әнди, и Исраил, Пәрвәрдиғар Худайиң сәндин немә тәләп қилиду? — һалиң яхши болсун дәп мениң бүгүн силәргә мошу тапилиғанлиримдин башқа нәрсини тәләп қиларму? — Униң тәләп қилғини болса Пәрвәрдиғар Худайиңдин қорқуп, Униң көрсәткән барлиқ йоллирида меңип, Уни сөйүп, пүткүл қәлбиң вә пүткүл жениң билән Пәрвәрдиғар Худайиңниң хизмитидә болуп, Пәрвәрдиғарниң әмирлири вә бәлгүлимилирини тутуштин ибарәт әмәсму? ■

¹⁴ Мана, асманлар вә асманларниң асмини Пәрвәрдиғар Худайиңға мәнсуптур; йәр йүзи вә униңдики һәммә нәрсиләрму Униңға мәнсуптур. ■ ¹⁵ һалбуки, Пәрвәрдиғар пәқәт ата-бовилириңлардин сөйүнүп, уларни сөйди вә шуниң билән бүгүнкидәк барлиқ әлләр арисидин ата-бовилириңларниң кейинки нәслини, йәни силәрни таллиди. ¹⁶ Шуңа көңлүңларни хәтнилиқ қилиңлар, бойнуңларни йәнә қаттиқ қилмаңлар. ■

¹⁷ Чүнки Пәрвәрдиғар Худайиңлар худаларниң Худаси, рәбләрниң Рәбби, улук Илаһ, Қудрәтлик вә Дәһшәтлик Болғучи, инсанларниң йүз-хатирисини қилмиғучи, һеч қандақ парини алмиғучидур; ■ ¹⁸ У житим-йесир вә тул хотунларниң дәвасини сораиду, мусапирни сөйүп униңға йемәк-ичмәк вә кийим-кечәкни бәргүчидур. □ ¹⁹ Шуңа силәрму мусапирни сөйүшүңлар керәк; чүнки силәрму Мисир зиминида мусапир едиңлар.

²⁰ Сән Пәрвәрдиғар Худайиңдин қорққин; сән Униң ибадитидә болғин, Униңға бағланғин вә пәқәт Униң намидила қәсәм ичкин. ■ ²¹ У сән үчүн өз көзүң билән көргән бу улук вә дәһшәтлик ишларни қилған; У сән мәдһийиләйдиған, сениң Худайиңдур; ²² ата-бовилириң жәмий йәтмиш жан Мисирға чүшкән еди; вә һазир Пәрвәрдиғар Худайиң сени асмандики юлтузлардәк көп қилди. □ ■

□ **10:4** «он әмир» — ибраний тилида «он сөзни». ■ **10:6** Чөл. 20:28; 33:30,38 ■ **10:7** Чөл. 33:32,33

□ **10:9** «Лавий қәбилисиниң... несивиси яки мираси йоқтур» — Қанаан зиминиға киргәндин кейин Лавийлар вә һаһинларниң (башқа қәбилиләрниңқидәк) шәхсий йәр-зимин яки шәһәрлири болмайду. Улардики һәр бир аилгә Исраилларниң шәһәрлири ичидин бирәр турар жай берилиду. ■ **10:9** Чөл. 18:20-32; Қан. 18:1; Әз. 44:28 ■ **10:10** Қан. 9:18, 19 ■ **10:12-13** Қан. 6:5; Мат. 22:37; Луқа 10:27 ■ **10:14** Яр. 14:19; зәб. 23:1; 113:24 ■ **10:16** Мис. 32:9; 33:3; 34:9; Қан. 9:13; Йәр. 4:4 ■ **10:17** 2Тар. 19:6, 7; Аюп 34:19; Рос. 10:34; Рим. 2:11; Гал. 2:6; Әф. 6:9; Кол. 3:25; 1Пет. 1:17; Вәһ. 17:14 □ **10:18** «житим-йесир» — ибраний тилида «атисизлар». ■ **10:20** Қан. 6:13; 13:4; Мат. 4:10; Луқа 4:8 □ **10:22** «ата-бовилириң жәмий йәтмиш жан Мисирға чүшкән еди...» — яки «ата-бовилириң йәтмиш жан билән Мисирға чүшкән еди...». ■ **10:22** Яр. 15:5; 46:27; Мис. 1:5; Рос. 7:14

11

Худаға итаәтмән болушниң бәхит-бәрикити

1 Әнди сән Пәрвәрдиғар Худайиңни сөйгин, Униң тапилиғини, бәлгүлимилирини, һөкүмлирини һәм әмирлирини изчил тутқин. ²⁻³ Шу ишларни бүгүн есиңларда тутуңлар, чүнки мән Пәрвәрдиғар Худайиңниң жаза-тәрбийиси, улуклуғи, күчлүк қоли вә узартилған билиғини, Мисир зиминида Мисир падишаси Пирәвнгә һәм униң пүткүл зимини үстигә көрсәткән мөҗизилик аламәтлири вә қилғанлирини көрмигән балилириңларға сөзлимаймән □ ⁴ (чүнки улар *Пәрвәрдиғарниң* Мисирниң қошуни, уларниң атлири, уларниң жәң һарвулириға қилған ишлири, йәни Қизил Деңизниң сулири билән уларни гәриқ қилип, үзүл-кесил һалак қилғанлиғи, □ ⁵ Униң силәр мошу йәргә кәлгичә силәргә немә қилғанлиғи, ⁶ Униң Рубәнниң әвлади, Елиабниң оғуллири Датан вә Абирамға немә қилғанлиғи, йәни пүтүн Исраиллар арасида йәр йүзиниң ағзини қандақ ечип уларни аилисидикилири вә чедирлири билән қошуп барлиқ тәәлуқатлири билән жутувәткәнлигини көрмигән еди); ■ ⁷ мән бәлки силәргә сөз қилимән; чүнки силәрниң көзлириңлар Пәрвәрдиғар қилған барлиқ улук ишларни көрди.

Вәдә қилинған зиминниң мол байлиқлири

8 Әнди, мән силәргә бүгүн тапилиған барлиқ әмирләрни тутуңлар; шундақ қилсаңлар күчлинип, һазир өтүп егилимәкчи болған зиминға кирип уни егиләйсиләр ⁹ вә Пәрвәрдиғар ата-бовилириңларға қәсәм қилип уларға һәм әвлатлириға беришкә вәдә қилған зиминда, йәни сүт билән һәсәл еқип туридиған мунбәт бир зиминда туруп узун өмүр көрисиләр. ¹⁰ Чүнки силәр егиләшкә киридиған шу зимин силәр чиққан Мисир зиминидәк әмәс; у йәр болса, силәр униңға уруқ чачқандин кейин путуңлар билән суғиридиған көктатлиқтәк зимин еди; □ ¹¹ бирақ силәр егиләшкә өтидиған шу зимин болса тағ-җилғилири болған бир зиминдур; у асмандики ямғурдин су ичиду, ¹² у Пәрвәрдиғар Худайиң Өзи әзизләйдиған бир зиминдур; чүнки Пәрвәрдиғар Худайиңниң көзлири жилниң бешидин жилниң ахириғичә үзлүксиз униңға тикилиду. ¹³ Шундақ болидуки, силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларни сөйүп, пүткүл қәлбиңлар вә пүткүл жениңлар билән униң ибадитидә болуш үчүн мән силәргә бүгүн тапилиған әмирләргә көңүл қоюп қулақ салсаңлар, ¹⁴ У: «Мән зиминиңларға өз пәслидә ямғур, йәни дәсләпки вә кейинки ямғурларни ата қилимән; шуниң билән ашлиқлириңлар, йеңи шарабиңлар вә зәйтун мейиңларни жиғалайсиләр; □ ¹⁵ Мән шундақла мал-варанлириң үчүн от-чөп беримән; сән йәп-ичип тоюнисән» — дәйду.

Итаәтмән болуш вә балиларға тәрбийә беришниң бәхити

16 Қәлбиңлар алдинип, башқа илаһларниң қуллуғиға кирип, уларға чоқунуп кәтмәслиғиңлар үчүн өзүңларға һези болуңлар; ■ ¹⁷ болмиса, Пәрвәрдиғарниң гәзиви силәргә қозғилип, ямғур яғмаслиғи үчүн асманларни етиветип ямғур яғдурмайду, тупрақ мәһсулатлирини бәрмәйду вә Пәрвәрдиғар силәргә ата қилидиған мунбәт зиминдин йөқитилисиләр.

18 Силәр мениң бу сөзлиримни қәлбиңларға пүкүп жениңларда сақлаңлар, қолуңларға *әсләтмә*-бәлгү қилип теңивелиңлар, пешанәңләргә қашқидәк символ қилип орнитивелиңлар; ■ ¹⁹ Силәр уларни балилириңларға үгитисиләр; өйдә олтарғиниңларда,

□ **11:2-3** «шу ишларни бүгүн есиңларда тутуңлар...» — ибрания тилида «шу ишларни бүгүн билиңларки,...».

□ **11:4** «...Пәрвәрдиғарниң Мисирниң қошуни,,ни ... үзүл-кесил һалак қилғанлиғи» — ибрания тилида «Пәрвәрдиғарниң Мисирниң қошуни..ни ...таки бүгүнгә қәдәр һалак қилғанлиғи» — бу ибарә уларниң түптин һалак қилинғанлиғини тәкитләйду. ■ **11:6** Чөл. 16:31; 27:3; зәб. 105:16-17 □ **11:10** «путуңлар билән суғиридиған зимин» — Мисирда етизлар (бүгүнгә қәдәр) инсанниң пути билән айландуридиған бир хил аддий насус билән суғирилиду. □ **11:14** «дәсләпки вә кейинки ямғурлар» — «дәсләпки ямғурлар» 10-айда яғиду вә тупрақ юмшитилиши билән йәр һайдашкә андин уруқ чечишкә мүмкин болиду. «кейинки ямғурлар» болса Қанаанда 3- яки -4-айда йегип, әтиязлиқ зираәтләрни пишириш рольини ойнайду. Шуна һәр бир дехан «кейинки ямғур»ға тәшнаду, улар уни бәк қәдирләйду. ■ **11:16** Қан. 8:19 ■ **11:18** Қан. 6:6, 8

йолда меңиватқиниңларда, ятқиниңларда вә орундин қопқиниңларда улар тоғрилиқ сөзләңлар; ■ 20 Уларни өйүңләрдик кешәкләргә вә дәрвазилириңларға пүтүп қоюңлар. 21 Шуниң билән силәрниң Пәрвәрдигар ата-бовилириңларға беришкә қәсәм қилип вәдә қилған зиминда туридиған күнлириңлар вә балилириңларниң күнлири узун болиду, йәр йүзидики күнлириңлар асманниң күнлиридәк болиду. □ 22 Мән бүгүнки күндә силәргә тапилиған бу пүткүл әмирни ихлас билән тутсаңлар, йәни Пәрвәрдигар Худайиңларни сөйүп, униң барлиқ йоллирида меңишиңлар билән униңға бағлансаңлар, 23 ундақта Пәрвәрдигар силәрниң көз алдиңларда бу барлиқ әлләрни зиминидин мәһрум қилип һайдайду вә силәр өзүңлардин чоң вә күчлүк әлләрниң тәәллуқатини егиләйсиләр. 24 Тапиниңлар дәссигән һәр бир жай силәрниңки болиду; чегараңлар чөл-баявандин тартип, Ливанғичә вә Әфрат дәриясидин Оттура Деңизғичә болиду. □ ■ 25 һеч ким алдиңларда туралмайду; Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә ейтқинидәк, силәрдин болған қорқунуч вә дәһшәтни силәр дәссигән барлиқ жайлар үстигә салиду.■

Муса «бәхит-бәрикәт вә ләнәт»ни Исраилниң алдига қойиду

26 Мана, мән бүгүн алдиңларға бәхит-бәрикәт вә ләнәтни қойимән; 27 Мән силәргә бүгүн тапилиған Пәрвәрдигар Худайиңларниң әмирлиригә итаәт қилсаңлар, бәхит-бәрикәт болиду; 28 Пәрвәрдигар Худайиңларниң әмирлиригә итаәт қилмисаңлар, бәлки силәр тонумиған башқа илаһларға әгишип, мән бүгүн тапилиған йолдин чәтнәп кәтсәңлар, силәргә ләнәт чүшиду.

29 Шундақ қилишиңлар керәкки, Пәрвәрдигар Худайиңлар силәрни силәр егиләшкә киридиған зиминға елип киргәндин кейин, бәхит-бәрикәтни Гәризим теғи үстидә вә ләнәтни Әбал теғи үстидә туруп жакалайсиләр. □ ■ 30 Бу тағлар Иордан дәриясиниң қарши тәрипидә, Гилгалниң удулидики Арабаһ түзләңлигидә туруватқан Қананийларниң зиминида, мәғриб йолиниң арқисидә, Морәһтики дуб дәрәқлиригә йеқин йәрдә әмәсмү?

31 Чүнки силәр Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә тәқдим қиливатқан зиминни егиләш үчүн униңға киришкә Иордан дәриясидин өтисиләр; силәр дәрвәқә уни егиләйсиләр вә униңда олтирақлишисиләр. 32 Силәр мән алдиңларға қойған бу барлиқ һөкүмләр вә бәлгүлимиләргә әмәл қилишкә көңүл қоюңлар.

12

Худа таллайдиған жайда, муқәддәсханида ибадәт қилиш

1 Ата-бовилириңларниң Худаси болған Пәрвәрдигар силәрниң егилишиңларға беридиған зиминда турғанда, йәр йүзидики барлиқ күнлириңларда көңүл қоюп тутушуңлар керәк болған бәлгүлимиләр һәм һөкүмләр мана мунулардур: —

2 Силәр һайдап чиқарған әлләрниң егиз тағлар, дөңләр вә һәр бир йешил дәрәқ астидики өз илаһлириниң қуллуғида болған ибадәтгаһлирини тәлтөкүс йоқитишиңлар керәк; ■

3 Уларниң қурбангаһлирини бузуңлар, бут түврүклирини чеқиңлар вә ашәраһлирини от билән көйдүрүветиңлар; илаһлириниң ойма мәбудлирини кесип ташлаңлар; уларниң исим-намлириниму шу йәрдин йоқитишиңлар керәк. ■

4 Силәр Пәрвәрдигар Худайиңларниң хизмитидә улардәк қилмаңлар, 5 бәлки Пәрвәрдигар Худайиңлар Өз намини тикләш үчүн барлиқ қәбиллириңларниң зиминлири арисидин

■ 11:19 Қан. 4:9; 6:7 □ 11:21 «йәр йүзидики күнлириңлар асманниң күнлиридәк болиду» — мәнәси бәлким күнләр көп һәм бәхитлик болиду, дегәндәк болуши мүмкин. Башқа бир нәччә хил тәржимилири учриши мүмкин.

□ 11:24 «Оттура Деңизғичә...» — ибрания тилида «кәйни деңизғичә...». ■ 11:24 Йә. 1:3; 14:9 ■ 11:25 Мис. 23:27 □ 11:29 «Гәризим теғи үстидә... вә .. Әбал теғи үстидә туруп жакалайсиләр» — ибрания тилида «Гәризим теғи үстигә... вә .. Әбал теғи үстигә қоюсиләр». Бу йәрләрдә әһдидики бәхит-бәрикәтләр вә ләнәтләр жакалиниду һәм таш үстигә пүтүлиду. Мошу ишниң тәпсилатлири 27-28-бапларда вә «Йәшуа» 8:30-35дә тепилиду. ■ 11:29 Қан. 27:12,13; Йә. 8:33 ■ 12:2 Мис. 34:12,13; Қан. 7:5 ■ 12:3 һак. 2:2

таллиған, Өз туралғуси болған жайни издәңлар, шу йәргә келиңлар; ■ 6 шу йәргә силәр көйдүрмә вә енақлиқ қатарлиқ қурбанлиғиңларни, мәһсулатлириңлардин ондин бири болған өшриләрни, қолуңлардики көтәрмә һәдийәләрни, қәсәмгә бағлиқ һәдийәләрни, ихтиярий һәдийәләрни вә қой-кала падилириңларниң тунжа балилирини әкилисиләр; 7 Силәр аиләндикиләр билән қошулуп шу йәрдә Пәрвәрдигар Худайиңларниң алдида зияпәт қилиңлар, силәр Пәрвәрдигар Худайиңлар силәрни бәрикәтлигән қол әмгигиңларниң мевисидин шатлинисиләр. □ 8 Силәр биз бүгүн қилғинимиздәк, йәни һәр бириңлар өз билгиниңларчә қилғиниңлардәк қилмаслиғиңлар керәк; 9 Чүнки Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә беридиған арамлиқ һәм мирасқа теһи йетип кәлмидиңлар.

10 Бирақ силәр Йордан дәриясидин өтүп, Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә мирас қилип беридиған зиминға олтирақлашқандин кейин, шундақла у силәрни әтрапиңлардики барлиқ дүшмәнлириңлардин қутқузуп арам бәргәндин кейин, силәр теч-аман турғанда, 11 шу чағда Пәрвәрдигар Худайиңлар Өз намини қойидиған бир жай болиду; силәр шу йәргә көйдүрмә вә енақлиқ қатарлиқ қурбанлиғиңларни, мәһсулатлириңлардин ондин бири болған өшриләрни, қолуңлардики көтәрмә һәдийәләрни вә Пәрвәрдигарға атап қәсәм қилған есил һәдийәләрни әкилисиләр; ■ 12 вә Пәрвәрдигар Худайиңлар алдида шатлинисиләр, йәни силәр, оғул-қизлириңлар, қул-дедәклириңлар вә силәр билән бир йәрдә туруватқан Лавийлар (чүнки уларниң араңларда һеч қандақ несивиси яки мираси йоқтур) һәммиңлар шатлинисиләр. □ ■

13 Сән көйдүрмә қурбанлиқлириңни удул кәлгән жайларда қилмаслиқ үчүн көңүл қойғин;

14 Пәқәт Пәрвәрдигар һәммә қәбилилириңниң зиминлири арисидин таллиған жайда көйдүрмә қурбанлиқлириңни қил вә шу жайда мениң саңа барлиқ тапилиғинимға әмәл қил.

15 Һалбуки, сән көңлүң тартқиничә Пәрвәрдигар Худайиң сени бәрикәтлигини бойичә шәһәр-йезилириңда һалал һайванларни союп (худди жәрән яки кейик гөшидин йегәнгә охшаш), гөш йесәң болиду; мәйли пак, мәйли напак кишиләр болсун уларниң гөшини йесә болиду.

□ 16 Силәр пәқәт уни қени билән қошуп йемәслиғиңлар керәк; силәр қенини су төккәндәк йәргә төкүветишиңлар керәк. ■ 17 Сән ашлиқтин, йеңи шараптин, зәйтун мейидин ондин бири болған өшрилириңни яки кала-қой падилириңниң тунжа балилирини, яки қәсәмгә бағлиқ һәдийәлириңни, ихтиярий һәдийәлириңни яки қолуңдики көтәрмә һәдийәлириңни шәһәр-йезилириңда йемәслиғиң керәк; □ 18 бәлки буларни Пәрвәрдигар Худайиң алдида, Пәрвәрдигар Худайиң таллайдиған жайда йеишиң керәк, йәни сән, оғлуң, қизиң, қул-дедигиң вә сән билән бир йәрдә туруватқан Лавийлар биргә йесәң болиду; вә сән Пәрвәрдигар Худайиң алдида әмгигиңниң барлиқ мевисидин шатлинисән. □ 19 Өзүңгә һези болғинки, сән зиминда турған барлиқ күнлириңдә Лавийлардин ваз кәчмәслиғиң керәк.

Қанни йемәслик керәк

20 Пәрвәрдигар Худайиң саңа вәдә қилғандәк чегаралириңни кеңәйткәндә, сән көңлүң тартип: «гөш йәймән» десәң, сән көңлүңниң тартқиничә гөш йесәң болиду. ■ 21 Әгәр Пәрвәрдигар Худайиңлар Өз намини қоюшқа таллайдиған жай сәндин бәк жирақ болса, сән Пәрвәрдигар саңа тәқдим қилған кала-қойлардин елип сойисән; мән саңа тапилиғандәк уларни сойисән вә шәһәр-йезилириң ичидә көңлүң тартқиничә боғузлап йәйсән. □ 22 Жәрән яки кейик йегәндәк уларни йәйсән; мәйли пак мәйли напак кишиләр болсун униң гөшидин

■ 12:5 2Тар. 7:12 □ 12:7 «қол әмгигиңларниң мевисидин...» — ибраний тилида «қолуңлардики оқәттин...»

■ 12:11 1Пад. 8:29 □ 12:12 «силәр билән бир йәрдә туруватқан...» — ибраний тилида «дәрвазилириң ичидә туруватқан» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 12:12 Чөл. 18:20; Қан. 10:9; 18:1 □ 12:15 «шәһәр-йезаңларда...» —

Ибраний тилида «дәрвазилириңлар ичидә» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ 12:16 Яр. 9:4; Лав. 7:26; 17:10; Қан. 15:23 □ 12:17 «шәһәр-йезаңларда турған» — ибраний тилида «дәрвазилириңлар ичидә турған» дегән сөзләр билән

ипадилиниду. □ 12:18 «сән билән бир йәрдә туруватқан» — ибраний тилида «дәрвазилириң ичидә туруватқан» дегән сөз билән ипадилиниду. «әмгигиңниң барлиқ мевисидин...» — ибраний тилида «қолуңлардики барлиқ оқәттин...»

■ 12:20 Яр. 9:4; Лав. 7:26; 17:10; Қан. 15:23 □ 12:21 «шәһәр-йезилириңлар ичидә» — ибраний тилида «дәрвазилириңлар ичидә» дегән сөзләр билән ипадилиниду.

йесә болиду. ²³ Пәқәт шуниңдин һези болғинки, уларниң қенини йемә; чүнки жан дегән қандидур; сән гөшни жан билән қошуп йемәслиғиң керәк. ²⁴ Сән қанни йемәслиғиң керәк; бәлки уни сунни йәргә төккәндәк йәргә төкүвәт. ²⁵ Сән уни йемәслиғиң керәк; шундақ қилсаң һалиң вә сәндин кейинки балилириңниң һали яхши болиду; чүнки сән Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилған болисән.

²⁶ Бирақ сәндики Пәрвәрдигарға атиған вә қәсәмгә бағлиқ нәрсиләрни болса, сән уларни елип Пәрвәрдигар таллайдиған жайға апирисән; ²⁷ сән шу йәрдә Пәрвәрдигар Худайиңниң қурбанғаһи үстидә көйдүрмә қурбанлиқлириңни, гөш билән қенини сунғин; башқа қурбанлиқлириңниң қениниму Пәрвәрдигар Худайиңниң қурбанғаһи үстидә қуйғин вә гөшини йегин.

²⁸ Мән саңа тапилиған бу барлиқ сөзләргә қулақ селип көңүл бөлгин. Шундақ қилсаң, Пәрвәрдигар Худайиңларниң нәзиридә яхши вә дурус болғанни қилған болисән вә өз һалиң вә сәндин кейинки әвлатлириңниң һали яхши болиду.

Бутларниң жиркинчилиги

²⁹ Пәрвәрдигар Худайиң сән баридиған йәрдики әлләрниң зиминини егилишиң үчүн уларни сениң алдиңда йоқитиду. Шу чағда, сән уларниң зиминини егиләп шу йәрдә турғиниңда,

³⁰ Шу әлләр алдиңда йоқитилғандин кейин, уларниң изидин меңишқа езиқтурулмаслиғиң үчүн өзүңгә һези бол вә: — «Бу әлләр өз илаһлириниң ибадитини қандақ тутқан болғийди? Мәнму шундақ қилип бақайчу!» дәп уларниң илаһлирини һеч издимә. ³¹ Сән Пәрвәрдигар Худайиңниң хизмитидә болғиниңда қәтъий уларниң йоли бойичә иш тутмаслиғиң керәк; чүнки немә иш Пәрвәрдигарға жиркинчилик болса, немә иш Униңға нәпрәтлик болса, улар өз илаһлири үчүн шу ишларни қилған; улар һәтта өз оғулларини вә қизлириниму илаһлириға атап отта көйдүрүп кәлгән.

Бутпәрәслик вә сахта пәйгәмбәрләр

³² Мән силәргә тапилиғанлиги әмәлләргә әмәл қилишқа көңүл бөлүңлар; униңға һеч немә қошмаңлар, униңдин һеч нәрсини чиқиригәтмәңлар.■

13

¹ Әгәр араңлардин пәйгәмбәр яки чүш көргүчи чиқип, силәргә мәлум бир мөжизилик аламәт яки карамәтни көрситип берәй десә ² вә у силәргә алдин-ала дегән мөжизилик аламәт яки карамәт әмәлгә ашурулса, амма шуниң билән мунасивәтлик «башқа илаһларға (йәни силәр тонумиған илаһларға) әгишәйли» вә «уларниң қуллуғида болайли» десә, ³ шу пәйгәмбәр яки чүш көргүчиниң сөзлиригә қулақ салмаңлар; чүнки шу тапта Пәрвәрдигар Худайиңлар силәрниң уни, йәни Пәрвәрдигар Худайиңларни пүтүн қәлбиңлар вә пүтүн жеңиңлар билән сөйидиған-сөймәйдиғиниңларни билиш үчүн синаватқан болиду.

⁴ Силәр Пәрвәрдигар Худайиңларға әгишип меңишиңлар керәк; силәр Униңдин қорқуңлар, әмирлирини тутуңлар, Униң авазига қулақ селиңлар; силәр Униң хизмитидә болуп Униңға бағлиниңлар. ■ ⁵ Шу пәйгәмбәр яки чүш көргүчи болса өлүмгә мәнқүм қилиниши керәк; чүнки у силәрни Мисир зиминидин қутқузуп чиқарған, йәни «қуллуқ макани»дин һөрлүк бәдили төләп қутқузған Пәрвәрдигар Худайиңларға асийлиқ қилишни қутратти, шундақла Пәрвәрдигар Худайиңлар сени меңишқа әмир қилған йолдин езиқтурушқа урунди; силәр мошундақ рәзилликни араңлардин йоқитишиңлар керәк.■

Алиниң ичидә пәйда болған сахта пәйгәмбәрләр

6-7 Қериндишиң, мәйли анаңниң оғли яки өз оғлуң яки қизиң, жан-жигириң болған аялиң яки жан достуң астиртин сени азурмақчи болуп: «Барайли, башқа илаһларниң қуллуғиға кирәйли» десә, йәни өзүң яки ата-бовилириң һеч тонумайдиған, әтрапиндики әлләрниң илаһлири болсун, йеқин болсун, жирақ болсун, һәтта йәр йүзиниң бу четида яки у четида болсун, шуларниң қуллуғиға кирәйли десә, □ ■ 8 ундақта сән униңға қошулма яки униңға қулақ салма; сән уни һеч айима, униңға рәһим қилма вә униң гунайини һеч йошурма; □ 9 қандақла болмисун, уни өлтүргин; уни өлтүрүшкә тунжа қол салғучи сән бол, андин барлиқ хәлиқниң қоллири әгишип шундақ қилсун. ■ 10 У сени Мисир зиминидин, «қуллуқ макани»дин қутқузуп чиқарған Пәрвәрдигар Худайиңни ташлашқа езиқтурмақчи болди, шуңа сән уни өлтүрүшүң, чалма-кесәк қилишиң керәк; 11 Шуниң билән пүткүл Исраил аңлайду, қорқиду, шуниндин кейин йәнә шундақ рәзил ишни араңларда қилмайду. ■

Мәлум әуттикиләр топлишип қилған бутпәрәсликниң әғзаси

12-13 Әгәр Пәрвәрдигар Худайиң олтирақлишишқа саңа тәқдим қилған мәлум бир шәһәрдә: «Аримиздин бәзи рәзил адәмләр чиқип: «Барайли, башқа илаһларниң қуллуғида болайли» дәп силәр һеч тонумайдиған илаһларға әгишишкә өз шәһиридикиләрни езиқтурди» дегән хәвәрни аңлисаң, □ 14 шу һаман тәкшүрүп сүрүштә қил; раст болса, дәрвәкә бу жиркинчилик иш араңларда йүз бәргәнлиги испатланған болса, 15 ундақта сән шу шәһәрдикиләрни қилич билән өлтүрүп, бу шәһәрни вә униң ичидики барлиқ нәрсиләрни, жүмлидин мал-варанлирини тәлтөкүс һалак қиливәт. 16 Униңдики барлиқ олжини оттуридики чоң мәйданға жиғип, шу шәһәрни барлиқ олжиси билән қошуп Пәрвәрдигар Худайиңға аталған көйдүрмә қурбанлиқтәк от билән көйдүрүвәт; у мәңгүгә харабилик болиду — қайтидин қурулмаслиғи керәк. 17 Тәлтөкүс һалакәткә бекитилгән һеч бир нәрсә қолуңға чаплашмисун; шундақ қилсаң Пәрвәрдигар ғәзивидин йенип саңа рәһим көрситиду; У саңа ичини ағритип, ата-бовилириңға қәсәм қилғандәк сени көпәйтиду. 18 Сән мән бүгүн тапилиған Пәрвәрдигар Худайиңниң барлиқ әмирлирини тутуп, униң нәзиридә дурус болғанни қилиш үчүн авазиға қулақ салсаң, һалиң шундақ яхши болиду.

14

Пәрвәрдигар алдидики һалаллиқ вә һарамлиқ — һалал вә һарам жаниварлар

1 Силәр Пәрвәрдигар Худайиңларниң пәрзәнтлиридурсиләр; өлгәнләр үчүн бәдиниңларни һеч қәсмәслиғиңлар керәк вә яки маңлай чечиңларни қирип тақир қилмаслиғиңлар керәк; □ ■ 2 чүнки сән Пәрвәрдигар Худайиңға аталған муқәддәс бир хәлиқтурсән; Пәрвәрдигар йәр йүзидики барлиқ хәлиқләр арисидин Өзиниң алаһидә гәһири болған бир хәлиқ болуши үчүн сени таллиғандур. ■ 3 Сән һеч қандақ жиркинчилик нәрсини йемәслиғиң керәк. 4 Төвәндикиләр силәр йейишкә болидиған һайванлар: — кала, қой, өчкә; ■ 5 кейик, жәрән, буға, явайи өчкә, аһу, бөкән, явайи қой, 6 шундақла һайванлар ичидә туяқлири пүтүнләй ачимақ (туяқлири пүтүнләй йериқ) һәм көшигүчи һайванларниң һәр хилини йесәңлар болиду. □ 7 Лекин, көшигүчи яки ачимақ туяқлиқ һайванлардин төвәндикиләрни йемәслиғиңлар керәк:—

□ 13:6-7 «жан-жигириң болған аялиң» — ибраний тилида «қучиғиндики аялиң». ■ 13:6-7 Қан. 17:2 □ 13:8 «сән уни һеч айима...» — ибраний тилида «көзүң уларни һеч айимисун...». ■ 13:9 Қан. 17:7 ■ 13:11 Қан. 17:13 □ 13:12-13 «бәзи рәзил адәмләр...» — ибраний тилида «белиал (Иблис)ниң бәзи балилири...». □ 14:1 «өлгәнләр үчүн ... маңлай чечиңларни қирип тақир қилмаслиғиңлар керәк» — бутпәрәс Қананийлар арисидә шундақ өрп-адәтләр көп еди. ■ 14:1 Лав. 19:27,28; 21:5 ■ 14:2 Қан. 7:6; 26:18 ■ 14:4 Лав. 11:2 □ 14:6 «көшигүчи һайванлар» — мошу йәрдә икки-үч ашқазини бар һайванларнила әмәс, бәлки йәнә озукни юмшақ чайнайдиған барлиқ һайванларни өз ичигә алиду.

Төгә, тошқан вә суғур (чүнки улар көшигүчи болғини билән туйиғи ачимақ әмәстур. Шуңа улар силәргә һарам болиду).□

⁸ Чошқа болса туяқлири ачимақ болғини билән көшимигини үчүн силәргә һарам болиду. Шундақ һайванларниң гөшини йемәслигиңлар керәк вә һәм өлүклиригә тәғмәслигиңлар керәк.

⁹ Суда яшайдиған жаниварлардин төвәндикиләрни йейишкә болиду: — судики жаниварлардин қанити вә қасирақлири болғанларни йейишкә болиду, ¹⁰ лекин қанити вә қасирақлири болмиғанларни йемәслигиңлар керәк; улар силәргә нисбәтән һарам болиду.

¹¹ Барлиқ һалал қушларни йесәңлар болиду; ¹² бирақ төвәндики учар-қанатларни йемәслигиңлар керәк: йәни бүркүт, тапқуш-ғечирлар, деңиз бүркүти, □ ¹³ қарлиғач қуйруқлуқ сар, лачин, қорултаз-тапқушлар вә уларниң хиллири, ¹⁴ һәммә қарға-қозғунлар вә уларниң хиллири, ¹⁵ мөшүкяпилақ, төгиқуш, чайка, сар вә уларниң хиллири, ¹⁶ һувқуш, ибис, ақ қу, □ ¹⁷ сақийқуш, белиқбалғуч, қарна, □ ¹⁸ ләйләк, турна вә униң хиллири, һөпүп билән шәпәрәң дегәнләр силәргә һарам саналсун. □ ¹⁹ Һәр бир қанатлиқ өмүлигүчи һашарәтләр болса силәргә нисбәтән һарам болиду; уларни йемәслигиңлар керәк.□

²⁰ Силәр барлиқ һалал қушларни йесәңлар болиду.

²¹ Силәр һеч қандақ өлүк жанварни йемәслигиңлар керәк; силәр ундақ нәрсини шәһәр-йезаңлар ичидә туруватқан мусапирларға бериңлар; улар униңдин йесә болиду яки уни ят әлликләркә сетивәтсиму болиду; чүнки сән Пәрвәрдиғар Худайиңға аталған муқәддәс бир хәлиқтурсән. Сән оғлақни анисиниң сүтидә қайнитип пишарсаң болмайду.□ ■

Пәрвәрдиғарға бегишлаш

²² Сән жәзмән һәр жили етиздики һәммә терикчилик мәһсулатлириңниң ондин бирини айришиң керәк; ²³ сән шуларни, йәни ашлиғиң, йеңи шарабиң, зәйтун мейиңниң ондин бирини Пәрвәрдиғар Худайиңниң алдида, йәни У Өз намини қалдурушқа таллайдиған жайда йә, шундақла кала-қой падилиридин айрилған тунжа балилирини шу йәрдә йә; шундақ қилсаң Пәрвәрдиғар Худайиңдин дайим қорқушни үгинисән.■

²⁴ Вә Пәрвәрдиғар Худайиң сени бәрикәтлигәндә, У Өз намини қалдурушқа таллиған шу жай сәндин интайин жирақ болуп, мәһсулатлириңни шу йәргә апиралиғидәк болсаң, ²⁵ сән шу чағда уни пулға сетип, пулни қолуңға теңип, Пәрвәрдиғар Худайиң таллиған жайға барғин вә ²⁶ вә көңлүң немә тартса, мәйли кала, қой, мәй-шарап, мусәлләс болсун, яки шуниндәк көңлүң тартқан һәр қандақ нәрсини шу пулға алсаң болиду; андин сән вә өйүңдикиләр шу йәрдә униңдин йәп-ичип, Пәрвәрдиғар Худайиң алдида шат-хурам болисиләр.■

²⁷ Шәһәр-йезилириңда туруватқан Лавийларни унтумаслиғиң керәк, чүнки араңларда униң һеч қандақ несивиси яки мираси йоқ. □ ■ ²⁸ Һәр үч жилниң ахирида сән шу жилдики мәһсулатлириңдин ондин бирини өшрә қилип чиқар; сән уни шәһәр-йезилириң ичидә топла;

□ **14:7 «суғур»** — яки «сичқан» — тағларда яшайдиған кичик бир һайван. □ **14:12 «тапқуш-ғечирлар»** — ибраний тилида «устихан чаққучи қуш». Йәни бир тәржимиси «белиқбалғуч». □ **14:16 «һувқуш»** — яки «кичик һувқуш». «ақ қу» — ибраний тилидин буниң қандақ қуш экәнлигини билиш тәс. □ **14:17 «сақийқуш»** — сақийқуш яки «суға сүңгүгүчи». Ибраний тилидин буниң қандақ қуш экәнлигини билиш тәс. «қарна» — яки «қотан». □ **14:18 «турна»** — яки «қотан». «ләйләк, турна ... дегәнләр силәргә һарам саналсун» — бу һалал вә һарам нәрсиләр тоғрилиқ «Лавийлар»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **14:19 «һәр бир қанатлиқ өмүлигүчи һашарәтләр ... уларни йемәслигиңлар керәк»** — бу тизимликтики қушларниң көпинчисиниң ибраний тилидики нами Тәвратта пәқәт бир-икки қетим көрүнгән болғачқа, уларниң қайси қушлар экәнлигини топтоғра бекитиш бәзидә мүмкин болмайду. һалбуки, уларниң умумий типлири, шүбһисизки, тәржимимиздәк болиду. □ **14:21 «шәһәр-йезаңлар ичидә»** — ибраний тилида «дәрвазилириңлар ичидә» дегән сөзләр билән ипадилиниду. «оғлақни анисиниң сүтидә қайнитип пишарсаң болмайду» — бу әмир бәлким әтраптики бутпәрәс хәлиқләрниң мәлум өрп-адитигә әғәшмәслик керәклигини көрситиши мүмкин. Бу тоғрилиқ йәнә «Лавийлар»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **14:21** Мис. 23:19; 34:26 ■ **14:23** Қан. 12:17,18 ■ **14:26** Мат. 21:12 □ **14:27 «Шәһәр-йезилириңда»** — ибраний тилида «Дәрвазилириң ичидә» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **14:27** Чөл. 18:20, 24; Қан. 10:9; 12:12; 18:1, 2; 26:12

□ 29 шуниң билән Лавийлар (чүнки араңларда униң һеч қандақ несивиси яки мираси йоқ), мусапир, житим-йесирләр вә тул хотунлар келип униңдин йәп тоюнсун; шундақ қилсаң Пәрвәрдигар Худайиң қолуңдики барлиқ мевини бәрикәтләйду.

15

Қәриزلәрдин халас қилиш

¹ Һәр бир йәттә жилниң ахирида сән бир «халас қилиш»ни жақалиғин. ■ ² Бу «халас қилиш» мундақ болиду: — барлиқ қәриз егилири хошнисифа бәргән қәризни кәчүрүм қилиши керәк; уни хошнисидин яки қериндишидин тәләп қилмаслиғи керәк; чүнки Пәрвәрдигар алдида бир «халас қилиш» жақаланди. □ ³ Чәтәлликтин болса тәләп қилишқа болиду; лекин қериндишиңда болған қәризни кәчүрүм қилишиң керәк.

⁴ Һалбуки, араңларда һажәтмәнләр болмайду; чүнки Пәрвәрдигар Худайиң силәргә мирас болуш үчүн егилишиңларға беридиған шу зиминда турғиниңда сени зиядә бәрикәтләйду;

⁵ Пәқәт силәр Пәрвәрдигар Худайиңларниң авазифа қулақ селип, мән силәргә бүгүн тапилиған бу пүтүн әмиргә әмәл қилишқа көңүл бөлсәңлар шундақ болиду. ⁶ Чүнки Пәрвәрдигар Худайиң саңа вәдә қилғандәк у сени бәрикәтләйду; сән көп әлләргә капаләтлик елип қәриз берисән, лекин улардин қәриз алмайсән; сән көп әлләр үстигә һөкүм сүрисән, лекин улар үстүңдин һөкүм сүрмәйду.

Сехий болуңлар!

⁷ Пәрвәрдигар Худайиң саңа беридиған зиминда шәһәр-йезаңлар ичидә туруватқан қериндашлириң арисидин кәмбәғәл бир адәм болса, сән униңға көңлүңни қаттиқ қилма яки һажити чүшкән қериндишиңға қолуңни жумувалма; □ ⁸ сән бәлки сехийлиқ билән униңға қолуңни очуқ қил вә униңда немә кам болса чоқум һажитидин чиқип униңға өтнә берип тур. ⁹ Көңлүңдә намрат қериндишиңдин ағринип: Йәттинчи жил, йәни «халас жили» йеқинлашти, дәп рәзил ойда болуштин, униңға һеч нәрсә бәрмәсликтин һези бол; шундақ болуп қалса у сениң тоғраңда Пәрвәрдигарға пәряд көтириши билән бу иш саңа гуна һесаплиниду. □ ¹⁰ Сән чоқум униңға сехийлиқ билән бәргин; униңға бәргиниңдә көңлүңдә нарази болма; чүнки бу иш үчүн Пәрвәрдигар Худайиң сени барлиқ ишлириңда вә қолуңдики барлиқ әмгигиңдә бәрикәтләйду. ■ ¹¹ Чүнки кәмбәғәлләр зиминдин йоқап кәтмәйду; шуңа мән саңа: «Сән сехийлиқ билән зиминдики қериндишиңға, йәни сениң намратлириңға вә һажәтмәнлириңгә қолуңни ачқин» — дәп тапилидим.■

Қулларни қоюветиш

¹² Сениң қериндишиң, мәйли ибраний әр яки ибраний аял болсун саңа сетилған болса, у алтә жил қуллуғуңда болиду, андин йәттинчи жилида сән уни өзүңдин халас қилип қоювәт. ■

¹³ Уни қоювәткәндә қуруқ қол қоювәтсәң болмайду; ¹⁴ сән чоқум қойлириңдин, хаминиңдин вә шарап көлчигиңдин тәқдим қилишиң керәк; Пәрвәрдигар Худайиң сени бәрикәтлигини бойичә сән униңға бәр. ¹⁵ Сениң әслидә Мисир зиминида қул болғанлиғиңни, шуниңдәк Пәрвәрдигар Худайиң сени һөрлүк бәдили тәләп қутқузғанлиғини ядинда тут; шуңа мән бүгүн бу ишни саңа тапилидим.

□ **14:28** «шәһәр-йезилириң ичидә» — ибраний тилида «дәрвазилириң ичидә» дегән сөз билән ипадилиниду.

■ **15:1** Мис. 21:2; Йәр. 34:14 □ **15:2** «... Пәрвәрдигар алдида бир «халас қилиш» жақаланди» — бәзи алимлар бу «халас қилиш» дегәнниң мәнәси, қәриз егилири йәттә жил ичидә қәриздәрлардин қәризни соримаслиғи керәк; лекин йәттинчи жилдин кейин қәриزلәрни қайтидин сорашқа болиду, дәп бекитилгән, дәп қарайду. □ **15:7**

«шәһәр-йезаңлар ичидә» — ибраний тилида «дәрвазилириңлар ичидә» дегән сөзләр билән ипадилиниду. □ **15:9**

«...намрат қериндишиңдин ағринип» — ибраний тилида «намрат қериндишиңға көзүңни рәзил қилип» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ **15:10** Мат. 5:42; Луқа 6:35 ■ **15:11** Мат. 26:11; Юһ. 12:8 ■ **15:12** Мис. 21:2; Йәр. 34:14

¹⁶ Һалбуки, шу қулуң саңа: «мән сәндин кәтмәймән» десә (чүнки у сени вә аиләндикиләрни сөйиду, сениң билән һали яхши болиду) ¹⁷ — шу чағда сән бигизни елип униң қулиқини ишиктә тәш. Шунуң билән у мәңгүгә сениң қулуң болиду. Шунуңдәк дедигиңгиму шундақ муамилә қилғин. ■

¹⁸ Қулуңни йениңдин қоюветиш саңа еғир кәлмисун; чүнки у қуллуғуңда алтә жил болғачқа, қиммити мәдикарниңкидин икки һәссә артуқ болиду; уни қоювәтсәң Пәрвәрдиғар Худайиң барлиқ ишлириңда сени бәрикәтләйду. □

Худага әң есилни бегишлаш

¹⁹ Калилириң вә қойлириң арисидә туғулған барлиқ тунжа әркәк мозай-қозилириңни Пәрвәрдиғар Худайиңға ата; калилириңниң тунжисини һеч қандақ әмгәккә салма, қойлириңниң тунжисини қирқима. ■ ²⁰ Сән вә өйүңдикиләр һәр жили шу мелиңни Пәрвәрдиғар Худайиң алдида, Пәрвәрдиғар таллайдиған жайда йәңлар. ²¹ Бирақ шу һайванларниң бир йери мәйип болса, мәйли у мәжруһ, кор яки униңда һәр қандақ нуқсан болса, уни Пәрвәрдиғар Худайиңға қурбанлиқ қилмаслиғиң керәк. ■ ²² Бәлки уни шәһәр-йезаңлар ичидә йесәң болиду; кишиләр мәйли пак яки напак болсун, уни жәрән яки кейикни йегәндәк йесә болиду. □ ²³ Пәқәт сән униң қенини йемә; қенини сунни йәргә төккәндәк төкүвәт. ■

16

«Өтүп кетиш һейти» вә «петир нан һейти»

¹ Абиб ейини алаһидә есиңдә тут вә өтүп кетиш һейтини Пәрвәрдиғар Худайиңға атап тәбриклигин; чүнки Пәрвәрдиғар Худайиң сени Абиб ейида Мисирдин кечидә чиқарған. □ ■

² Сән «өтүп кетиш һейти»ниң мелини (мәйли қой яки кала падисидин болсун) Пәрвәрдиғар Худайиң таллап бекитидиған жайда униңға атап қурбанлиқ қилғин; ³ шундақла сән һеч қандақ болдурулған нанни йемәслиғиң керәк; сән униң билән йәттә күн петир нан, йәни «күлпәт нени»ни йейишиң керәк; чүнки сән Мисир зиминидин алдирашлиқта чиқтиң; шуниң билән сән өмрүңниң барлиқ күнлиридә Мисир зиминидин чиққан шу күнни ядиңда тутқайсән. ■ ⁴ Йәттә күн чегаралириң ичидә, өйүңдә һеч қандақ ечитқу тепилмисун; сән биринчи күни кәчтә қилған қурбанлиқ гөшләрни әтигәнгә қалдурмаслиғиң керәк. ■

⁵ Сән өтүп кетиш һейти қурбанлиғини Пәрвәрдиғар Худайиң саңа тәқдим қилидиған шәһәр-йезилириңниң һәр қандикида қилсаң болмайду; ⁶ бәлки өтүп кетиш һейти қурбанлиғини сән Пәрвәрдиғар Худайиң Өз намини турғузуш үчүн таллайдиған жайдила қил; уни кәчқурун, күн петиш вақтида, йәни Мисирдин чиққандики вақитқа охшаш вақитта қилисән. ⁷ Уни Пәрвәрдиғар Худайиң таллайдиған жайда пиширип йегин; андин әтигәндә чедирлириңға қайтсаң болиду.

⁸ Сән алтә күн петир нан йәйсән; йәттинчи күни Пәрвәрдиғар Худайиң алдида тәнтәнилик сорун күни болиду; сән һеч қандақ иш-әмгәк қилмайсән.

«Һәптиләр һейти»

■ **15:17** Мис. 21:6 □ **15:18** «қиммити мәдикарниңкидин икки һәссә артуқ болиду» — қул һәр күни егиси үчүн ишләйдиған вақит мәдикар ишлигән вақитниң икки һәсидин көп болуши мүмкин; чүнки қул кечә-күндүз ғожайинниң буйруғи астида туруши керәк. ■ **15:19** Мис. 13:2; 22:29; 34:19; Лав. 27:26; Чөл. 3:13 ■ **15:21** Лав. 22:20; Қан. 17:1 □ **15:22** «шәһәр-йезаңлар ичидә» — ибраний тилида «дәрвазилириң ичидә» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **15:23** Қан. 12:16,23 □ **16:1** «Абиб **яки** «Нисан» ейи» — Худа ибранийларға тапшурған календарниң биринчи ейи. «Мис.» 12-бапни көрүң, «өтүп кетиш һейти» — ибраний тилида «пәсах» яки «пасха» дегән сөз билән билдүрүлиду. ■ **16:1** Мис. 12:2; Лав. 23:5; Чөл. 9:1; 28:16 ■ **16:3** Мис. 12:19; 34:18 ■ **16:4** Мис. 12:10, 13:7, 23:18, 34:25

⁹ Андин йәттә һәптини санайсән; ашлиққа оғақ салғандин башлап йәттә һәптини санашқа башлайсән; □ ■ ¹⁰ андин сән «һәптиләр һейти»ни Пәрвәрдиғар Худайиң алдида қолундики ихтиярий һәдийә билән өткүзисән; Пәрвәрдиғар Худайиң саңа бәрикәтлигинигә қарап уни ихтиярән сунисән. ¹¹ Шуниң билән сән Пәрвәрдиғар Худайиң алдида, У Өз намини турғузушқа таллайдиған жайда шатлинисән; сән өзүң, оғлуң, қизиң, қулуң, дедигиң, сән билән бир йәрдә туруватқан Лавийлар, араңлардики мусапирлар, житим-йесирләр вә тул хотунлар шатлинисиләр. ¹² Сән шуниң билән әслидә Мисирда қул болғанлиғиңни есиңгә кәлтүрүп, бу барлиқ бәлгүлимиләрни тутуп әмәл қилғин.

¹³⁻¹⁴ Сән «кәпиләр һейти»ни йәттә күн өткүзисән; сән хаман вә шарап кәлчигиңни жиққан чеғиңда, оғлуң, қизиң, қулуң, дедигиң, шәһәр дәрвасиси ичидә туридиған Лавийлар, мусапирлар, житим-йесирләр вә тул хотунлар шу һейтта шатлинисиләр. ■ ¹⁵ Пәрвәрдиғар таллайдиған жайда сән йәттә күн Пәрвәрдиғар Худайиң алдида һейт өткүзисән; чүнки Пәрвәрдиғар Худайиң барлиқ мәһсулатлириңда, қолуң қилған ишларда сени бәрикәтләйдү вә сән дәрвәқә пүтүнләй шатлинисән.

¹⁶ Жилда үч қетим, петир нан һейти, һәптиләр һейти вә кәпиләр һейтида сениң барлиқ әркәклириң Пәрвәрдиғар Худайиң алдида, у таллайдиған жайда һазир болуши керәк; улар Пәрвәрдиғар алдида қуруқ қол һазир болса болмайду; ■ ¹⁷ бәлки Пәрвәрдиғар Худайиңниң саңа тәқдим қилған бәрикити бойичә һәр бири қолидин келишичә сунсун.

Адаләт жүргүзүш

¹⁸ Хәлиқниң үстидин адаләт жүргүзүп адил һөкүм чиқириш үчүн, сән Пәрвәрдиғар Худайиң саңа тәқдим қилидиған барлиқ шәһәр-йезилириң ичидә һәр бир қәбилидә сорақчи вә әмәлдарларни бекитишиң керәк. □ ¹⁹ Адаләтни бурмилисаң болмайду; адәмләргә йүз-хатирә қилсаң болмайду; пара алсаң болмайду; пара болса ақиланиләрниң көзлирини кор қилиду һәм адилларниң сөзлирини бурмилайду. ■ ²⁰ Сән мутләқ адаләтни издишиң керәк; шундақ қилсаң һаят көрисән һәмдә Пәрвәрдиғар Худайиң саңа тәқдим қилидиған зиминни егиләйсән.

Һәр қандақ бутпәрәсликтин жирақ туруш

²¹ Сән өзүң үчүн ясайдиған Пәрвәрдиғар Худайиңниң қурбанғаһиниң әтрапиға «ашәраһ» бути қилинидиған һеч қандақ дәрәқ тикмәслигиң керәк □ ²² вә өзүң үчүн һеч қандақ бут түврүги тиклимәслигиң керәк; ундақ нәрсиләр Пәрвәрдиғар Худайиңға жиркиничлиқтур.

17

¹ Пәрвәрдиғар Худайиңға һәр қандақ нуқсани яки башқа кәмчилиги болған кала яки қойни қурбанлиқ сүпитидә сунмаслиғиң керәк; чүнки ундақ қилиш Пәрвәрдиғар Худайиңға жиркиничлиқтур. ■

²⁻³ Пәрвәрдиғар Худайиң саңа тәқдим қилидиған шәһәр-йезаң ичидә әр болсун, аял болсун, бирисиниң Пәрвәрдиғар Худайиңниң алдида бирәр рәзил ишни қилғанлиғи — Униң әһдисигә хилаплиқ қилғанлиғи, башқа илаһларға (мәсилән, Мән саңа ибадәт қилишқа мәнъий қилған қуяш, ай яки пүткүл самави қошун болған юлтузларға), ибадәт қилип уларға баш урғанлиғи

□ **16:9** «ашлиқ» — мошу йәрдә арпини көрситиду. ■ **16:9** Мис. 23:16; Лав. 23:15; Чөл. 28:26 ■ **16:13-14** Мис. 23:16; Лав. 23:34 ■ **16:16** Мис. 23:15, 17; 34:23 □ **16:18** «шәһәр-йезаңлар ичидә» — ибраний тилида «дәрвазилириңлар ичидә» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ **16:19** Мис. 23:8; Лав. 19:15; Қан. 1:17 □ **16:21** «ашәраһ бути» — бәлким бутпәрәсликкә беғишланған дәрәқликләрдур. Дәрәқләр бәлким аял бут шәклидә оюлған яки нәқишләнгән болуши мүмкин еди. ■ **17:1** Лав. 22:20-25; Қан. 15:21

байқалса, □ ■ 4 — шундақ бир иштин хәвәр тапқан яки уни аңлиған болсаң, ундақта сән эстайидиллиқ билән сүрүштүргин; бу иш испатлинип раст чиқса, дәрвәқә Исраилда шундақ жиркинничлик иш қилинған болса, 5 сән шу рәзил ишни қилған әр яки аялни дәрвазилириңға елип чиқип, шу әр яки аялни өлүмгә мәһкүм қилип чалма-кесәк қилишиң керәк. 6 Бирисини өлүмгә мәһкүм қилиш үчүн икки-үч гувачиниң сөзлири болуши керәк. Бирисини бирла гувачиниң сөзи билән өлтүрүшкә болмайду. ■ 7 Өлтүрүлидиғанда авал гувачилар қол салсун, андин барлиқ хәлиқ қол салсун; шундақ қилсаңлар силәр рәзилликни араңлардин һайдиветисиләр.■

Алий сот

8 Шәһәр-йезаңларда һөкүм чиқиришкә саңа тәс келидиған бир иш чиқса, мәйли хун дәваси, һәқ-тәләп дәваси яки зораванлиқ дәвасида, һәр қандақ талаш-тартиш болса орнуңлардин туруп Пәрвәрдигар Худайиң таллайдиған жайға бериңлар. □ ■ 9 Силәр Лавий каһинларниң вә шу чағда болидиған сорақчи бәғниң йениға барисиләр вә улардин һөкүм сорайсиләр; улар силәр үчүн һөкүм чиқириду. □ 10 Силәр Пәрвәрдигар таллайдиған әшу йәрдә турғанларниң силәргә тапшуридиған һөкүм сөзи бойичә ижра қилисиләр; уларниң силәргә көрсәткининиң һәммисигә әмәл қилип көңүл бөлүшүңлар керәк. □ 11 Силәр уларниң силәргә көрсәткән қанун һөкүми бойичә, чиқиридиған қарари бойичә қилисиләр; улар силәргә тапшуридиған сөздин оң я солға чәтнәп кәтмәңлар. 12 Вә башбаштақлиқ қилип, Пәрвәрдигар Худайиңниң хизмити үчүн шу йәрдә туридиған каһинға яки сорақчи бәккә қулақ салмиған киши болса, шу адәм өлүмгә мәһкүм болиду; шуниң билән силәр рәзилликни Исраилдин һайдап чиқирисиләр. 13 Шундақла, барлиқ хәлиқ буларни аңлап қорқиду вә йәнә башбаштақлиқ қилмайду.

Падиша қандақ болуши керәк?

14 Сән Пәрвәрдигар Худайиң саңа тәқдим қилидиған зиминға кирип уни егилигәндә, шундақла униңда турғанда: «Мән әтрапимдики әлләрниңкидәк өзүмгә бир падиша тиклимәкчимән» десәң, 15 шу чағда сән өзүңгә пәқәт Пәрвәрдигар Худайиң таллайдиғинини тикләйсән; үстүңгә қериндаш болмиған чәтәллики бекитмәслигиң керәк. 16 Падишаһ болса өзи үчүн атларни көпәйтмәслиги яки атларни көпәйтимән дәп хәлиқни Мисирға қайтурмаслиғи керәк; чүнки Пәрвәрдигар силәргә: «Силәр шу йол билән һәргиз қайтмаслиғиңлар керәк» дегән еди.

17 Падиша көп аялларни өз әмригә алмаслиғи керәк; болмиса униң көңли езип кетиши мүмкин. У өзи үчүн алтун-күмүчни көпәйтмәслиги керәк.

18 Падишаһлиқ тәхтигә олтарғинида у өзи үчүн Лавий каһинларниң алдида мошу қанунни бир дәптәргә көчүрүп пүтүши керәк. 19 Шу дәптәр униң йенида дайим болуши вә уни өмриниң барлиқ күнлиридә оқуши керәк; шундақ қилса у Пәрвәрдигар Худасидин қорқуп, мошу қанунниң сөзлири вә бәлгүлимилирини тутуп уларға әмәл қилишни үгиниду.

20 Шундақла униң көңли қериндашлири алдида һакавурлишип кәтмәйду, бу әмирләрдин

□ 17:2-3 «шәһәр-йезаңлар ичидә» — ибраний тилида «дәрвазилириңлар ичидә» дегән сөзләр билән ипадилиниду. «самави қошун болған юлтузлар» — булар тоғрилиқ 4:19ни вә изаһатини көрүң. ■ 17:2-3 Қан. 13:7 ■ 17:6 Чөл. 35:30; Қан. 19:15; Мат. 18:16; 2Кор. 13:1; Ибр. 10:28 ■ 17:7 Қан. 13:10 □ 17:8 «... мәйли хун дәваси, һәқ-тәләп дәваси яки зораванлиқ дәвасида, һәр қандақ талаш-тартиш болса,... » — ибраний тилида «қан вә қан арисиди, дәва билән дәва арисиди, мушт-таяқ билән мушт-таяқ арисиди болсун, һәр қандақ талаш-тартиш болса...» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ 17:8 2Тар. 19:10; Мал. 2:7 □ 17:9 «Лавий каһинлар» — каһинлар Лавийларниң қәбилисидин бәлгүлиниду. □ 17:10 «Пәрвәрдигар таллайдиған әшу жай» — мошу 8-13-айәтләрдә «(Худа) таллайдиған жай»... «Пәрвәрдигар таллайдиған жай...» бәлким Лавийлар вә каһинлар һәмдә «сорақчи бәг» (демәк, шу дөвирдики «батур һаким») туридиған шәһәр-йезиларни көрситиши мүмкин. «Йәшуа» 21:13-19ни көрүң. Тәвраттики «Батур һакимлар» вә «Самуил»да «дәва сорап һөкүм чиқириш» ишлири көп учрайду.

оң я солға чәтнәп кәтмәйду вә шуниңдәк Исраил арасида униң вә оғуллириниң падишалиқ күнлири көп болиду. □

18

Лавийлар вә каһинларниң несивиси

¹ Лавий каһинлар вә шуниңдәк барлиқ Лавийлар қәбилисиниң Исраилда һеч қандақ несивиси яки мираси болмайду; улар Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиган қурбанлиқлардин вә Пәрвәрдигарниң мирасидин йейишкә болиду, □ ■ ² Бирақ уларниң қериндашлири арасида һеч қандақ мираси болмайду; Пәрвәрдигар ейтқандәк, У Өзи уларниң мирасидур. ■

³ Каһинларниң қурбанлиқ қилидиган хәлиқтин алидиган үлүши мундақ: — (мәйли кала яки қой болсун) қол, еңәк гөши вә үчәй-қерини каһинларға берилиду. ⁴ Силәрниң ашлиғиңлардин, йеңи шарабиңлардин вә зәйтун мейиңлардин дәсләпки пишқан һосулни вә қойлириңлардин дәсләпки қирқилған жуңни униңға берисиләр; ⁵ чүнки Пәрвәрдигар Худайиң уни вә униң әвлатлирини Өз намида хизмитидә дайим турушқа барлиқ қәбилилириңлар ичидин талливалған.

⁶ Әгәр Лавий болған бир адәм пүткүл Исраилдики һәр қандақ шәһәр-йезидин, йәни өзи мақанлашқан жайдин чиқип, Пәрвәрдигар таллайдиган жайға кәлсә ⁷ вә шу йәрдә Пәрвәрдигар алдида турғучи барлиқ қериндашлириға охшаш Пәрвәрдигар Худасиниң намида хизмәттә турған болса, ⁸ ундақта (мәйли у атисидин қалған мирасини сетивәткән яки сетивәтмигән болсун) униң йәйдиган үлүши қериндашлириниңкидәк болуши керәк. □

Сеһир-жадугәрлик қилишқа болмайду, һәқиқий пәйғәмбәргә қулақ селиңлар

⁹ Сән Пәрвәрдигар Худайиң саңа беридиган зиминға киргән чағда, сән шу йәрдикә әлләрниң жиркиничлик адәтлирини үгәнмәслигиң керәк. ¹⁰ Араңларда өз оғли яки қизини оттин өткүзидиган, палчилик, рәмчилик, әпсанийлик, жадуғәрлик □ ■ ¹¹ яки дәмидичилик қилғучи яки жинкәш, сеһиргәр яки өлгәнләрдин йол соригучи һеч қандақ киши болмисун; ¹² чүнки бундақ ишларни қилидиган һәр қандақ киши Пәрвәрдигарға нәпрәтлик болиду; бу жиркиничлик ишлар түпәйлидин Пәрвәрдигар Худайиң шу әлләрни алдиңлардин һайдап чиқириду.

¹³ Сән Пәрвәрдигар Худайиң алдида әйипсиз мукәммәл болушуң керәк; ¹⁴ чүнки сән зиминдин һайдайдиган бу әлләр рәмчиләр вә палчиларға қулақ салиду; бирақ Пәрвәрдигар Худайиң сени ундақ қилишқа йол қоймайду.

Кәлгүсидики улук пәйғәмбәр

¹⁵ Пәрвәрдигар Худайиң силәр үчүн араңлардин, қериндашлириңлар арасидин маңа охшайдиган бир пәйғәмбәр турғузиду; силәр униңға қулақ селиңлар. ■ ¹⁶ Бу силәр һорәб теғида жиғилған күндә Пәрвәрдигар Худайиңлардин: «Пәрвәрдигар Худайимниң авазини йәнә аңлимайли, бу дәһшәтлик отни көрмәйли, болмиса өлүп кетимиз» дәп тәләп қилғиниңларға пүтүнләй мас келиду. ■ ¹⁷ Шу чағда Пәрвәрдигар маңа: «Уларниң маңа дегән сөзи яхши болди. ¹⁸ Мән уларға қериндашлири арасидин саңа охшайдиган бир пәйғәмбәрни турғузимән, Мән Өз сөзлиримни униң ағзиға салимән вә у Мән униңға барлиқ

□ **17:20** «бу әмирләрдин...» — ибраний тилида «бу әмирдин...». □ **18:1** «Пәрвәрдигарниң мирасидин йейиш» — демәк, Пәрвәрдигарниң мираси болған зиминдики мәһсулатлардин йейиш. ■ **18:1** Чөл. 18:20; Қан. 10:9; 1Кор. 9:13 ■ **18:2** Чөл. 18:20-32; Қан. 10:9; Әз. 44:28 □ **18:8** «мәйли у атисидин қалған мирасини сетивәткән яки сетивәтмигән болсун,...» — Лавийларниң өз алдиға чоң зимини болмайтти, бәлки пәкәт бәзи шәһәрләрдә қору-жайлири вә әтрапидә чәклик яйлақлирила болатти. «Чөл.» 35:1-8ни көрүң. Башқа нәччә хил тәржимилири учриши мүмкин. □ **18:10** «...балилирини оттин өткүзүш» — бәлким «инсан қурбанлиғи»ни көрситиши мүмкин. ■ **18:10** Лав. 18:21; 20:27; 1Сам. 28:7; Йәш. 8:19 ■ **18:15** Юһ. 1:46; Рос. 3:22; 7:37 ■ **18:16** Мис. 20:19; Қан. 5:25; Ибр. 12:19

тапилиғинимни уларға сөзләйду. ■ 19 Вә шундақ болидуки, у Мениң намимда дәйдиған сөзлиримгә кулақ салмайдиған һәр қандақ киши болса, Мән униңдин һесап алимән. □

20 Амма Мениң намимда башбаштақлиқ қилип Мән униңға тапилимиған бирәр сөзни сөзлисә яки башқа илаһларниң намида сөз қилидиған пәйғәмбәр болса, шу пәйғәмбәр өлтүрүлсун. □ ■

21 Әгәр сән көңлүңдә: «Пәрвәрдиғар қилмиған сөзни қандақ пәриқ етимиз» десән, 22 бир пәйғәмбәр Пәрвәрдиғарниң намида сөз қилған болса вә у бешарәт қилған иш тоғра чиқмиса яки әмәлгә ашурулмиса, ундақта бу сөз Пәрвәрдиғардин чиқмиған; шу пәйғәмбәр башбаштақлиқ билән сөзлигән дәп, униңдин қорқма.

19

Адам өлтүрүш тоғрисидики қанун — панаһлиқ шәһәрлири

1 Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә беридиған зиминдики таипиләрни силәрниң алдиңлардин үзүп ташлиған вақтида вә силәр шундақла уларниң шәһәрлири вә өйлиридә турғиниңларда, 2 силәр шу чағда Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә беридиған зиминда үч шәһәрни айрим қилишиңлар керәк; ■ 3 шундақла, адам өлтүргән һәр бир киши шу йәрләргә, шу шәһәрләрниң биригә қечип беривалсун дәп йол һазирлап, Пәрвәрдиғар Худайиңлар мирас болушқа силәргә беридиған зиминни үч районға бөлисиләр. 4 Тирик қелиш үчүн шу йәрләргә қечип беривалған, адам өлтүргән киши тоғрилиқ бәлгүлимә мундақ: — у хошнисини тәсадибийлиқтин уруп өлтүрүп қойған, шундақла әслидә униңға өч-адавити болмиған болса, шу йәргә қечип беривалса болиду. ■ 5 Мәсилән, у хошниси билән отун кесишкә орманға киргән болуп, дәрәқни кесишкә палтини көтәргәндә палта беши сепидин ажрап кетип хошнисига тегип кетип уни өлтүрүп қойса, ундақта жавапкар киши бу шәһәрләрдин биригә қечип беривелип һаят қалиду; 6 болмиса, қан қисаси алғучи ғәзиви қайниғанда адам өлтүргән кишини қоғлайду вә йол узун болғачқа, униңға йетишивелип өлтүрүветиши мүмкин; әмәлийәттә, у киши өлүмгә лайиқ әмәс, чүнки униң әслидә хошнисига һеч қандақ өч-адавити йоқ еди. □ 7 Шуңа мән силәргә: «Өзүңлар шундақ үч шәһәрни айришиңлар керәк» дәп әмир қилимән.

8 Пәрвәрдиғар Худайиңлар ата-бовилириңларға қәсәм қилғинидәк чегарайиңларни кеңәйтишни, ата-бовилириңларға вәдә қилған барлиқ зиминни силәргә тәқдим қилишни халайду; ■ 9 силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларни сөйүш вә униң йоллирида дайим меңиш үчүн мән силәргә бүгүн тапилиған бу әмирни тутсаңларла У шундақ қилиду, ундақта силәрму өзүңлар үчүн бу үч шәһәрдин башқа йәнә үч шәһәрни қошисиләр. □ ■ 10 Вә шундақ қилсаңлар Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә мирас қилип тәқдим қилидиған зимин арисидә наһәк қан төкүлмәйду вә шуниңдәк гәдиниңларға хун гунайи чүшмәйду. 11 Лекин бириси хошнисига өч-адавәт тутқан болса, пайлап туруп униңға һужум қилип, уруп өлтүрүвәтсә вә шу шәһәрләрдин биригә қечип беривалған болса, ■ 12 ундақта униң өз шәһиридики

■ 18:18 Юһ. 4:25 □ 18:19 «**шу пәйғәмбәр** Мениң намимда дәйдиған сөзлиримгә кулақ салмайдиған һәр қандақ киши болса, мән униңдин һесап алимән» — бу улук пәйғәмбәрниң салаһийити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтимиз. □ 18:20 «**башқа илаһларниң намида сөз қилидиған пәйғәмбәр ... өлтүрүлсун**» — башқа бир хил тәржимиси: «башқа илаһларниң намида сөз қилидиған пәйғәмбәр ... өлиду» — демәк, өзлүгидин өлиду. Бизниңчә мошу йәрдә Худаниң көрсәткини шу пәйғәмбәрни өлтүрүш керәклиги болса керәк. ■ 18:20 Қан. 13:6; Йәр. 14:14 ■ 19:2 Мис. 21:13; Чөл. 35:9-34; Йә. 20:2 ■ 19:4 Мис. 21:13; Қан. 4:41,42 □ 19:6 «**қан қисаси алғучи**» — қан қисасиға елишқа һоқуқлуқ кишиниң ролы тоғрисидики қанун-бәлгүлимиләр «Чөл.» 35:10-35дә көрситилиду. «**йол узун болғачқа**» — бирла панаһлинидиған шәһәр болғанда, адам өлтүргән киши турған жай у шәһәргә жирақ болуп қелиши мүмкин; шуңа, Пәләстиндә бир-биридин тарқак алтә шәһәр (андин йәнә үч шәһәр) таллинип «панаһлиқ шәһәр» дәп бекитилгән. ■ 19:8 Яр. 28:13; Қан. 12:20 □ 19:9 «**мән силәргә бүгүн тапилиған бу әмир**» — бәлким «Қанун Шәрһи» дегән китаптики әһдә, йәни барлиқ әмир-пәрманларни көрситиши мүмкин. ■ 19:9 Йә. 20:7 ■ 19:11 Яр. 9:6; Мис. 21:12,14; Лав. 24:17; Чөл. 35:16

ақсақаллар адәм әвәтип уни шу йәрдин яндуруп келиши керәк, андин уни өлтүрүлсун дәп «қан қисаси алғучи»ниң қолиға тапшуруши керәк. ¹³ Сән уни һеч айимиғин, шундақ қилғанда Исраилдин төкүлгән гунасиҙ қанниң деғини тазилиған болисиләр; андин һалиңлар яхши болиду.□

Гувачилар тоғрилиқ қанун

¹⁴ Пәрвәрдигар Худайиң саңа егиләш үчүн тәқдим қилидиған зиминда бурунқилар мирас йериңдә бекиткән, хошнаңниң пасил тешини йөткимәслиғиң керәк.■

¹⁵ Мәлум жинайәт яки гуна тоғрисида бирисигә «У гуна қилған» дәп әрз-шикайәт қилишта ялғуз бирла гувачи болса купайә қилмайду, бәлки һәммә иш икки яки үч гувачиниң сөзи билән бекитилсун.■

¹⁶ Бириси тоғрилиқ «паланчи-поқунчи гуна қилған» дәп әрз қилидиған қара нийәтлик бир гувачи чиқса, ¹⁷ дәвалишип қалған икки адәм Пәрвәрдигарниң алдида, шу күнләрдә болидиған һаһинлар вә сорақчи бәгләр алдида һазир болсун; ¹⁸ сорақчи бәгләр әстайидиллик билән тәкшүрсун; әгәр һелиқи гувачи ялған гувачи болуп, өз қериндиши тоғрилиқ ялған гувалиқ бәргән болса, ¹⁹ ундақта, силәр дәл у қериндишиға қилмақчи болғинидәк униңғиму шундақ қилиңлар. Шундақ қилсаңлар рәзилликни араңлардин йөқитисиләр. ■ ²⁰ Қалған хәлиқму бу ишни аңлайду вә қорқиду вә шундақла, араңларда ундақ рәзил ишни йәнә қилмайду. ²¹ Силәр һеч рәһим қилмаңлар; жанға жан, көзгә көз, чишқа чиш, қолға қол, путқа пут елинсун.□ ■

20

Дүшмәнләр билән жәң қилиш тоғрилиқ

¹ Әгәр сән дүшмәнлириңгә жәң қилғили чиқип, ат вә жәң һарвулирини, шундақла өзүңдин көп болған бир әлни көрсәң, улардин һеч қорқма. Чүнки сени Мисир зиминидин чиқирип кәлгән Пәрвәрдигар Худайиң Өзи сән билән биллидур. ² Силәр жәңгә чиқиш алдида һаһин өзи алдиға чиқип хәлиқкә сөз қилип ³ уларға: Әй Исраил, аңлаңлар! Силәр бүгүн дүшмәнлириңлар билән соқушуш алдида туруватисиләр. Көңүллириңлар жүрәтсиз болмисун; қорқмаңлар, титримәңлар, уларниң сәвәвидин дәккә-дүккигә чүшмәңлар; ⁴ чүнки Пәрвәрдигар Худайиң Өзи дүшмәнлириңлар үстидин ғәлибә қилишиңлар үчүн силәр билән биллә жәңгә чиқиду» — дәп ейтсун.

⁵ Шу чағда әмәлдарлар хәлиқкә мундақ десун: — «Араңларда бир йеңи өй селип, уни Худаға атимиған бириси барму? Ундақта у өз өйигә йенип кәтсун, болмиса у жәңдә өлүп кетип, башқа киши келип уни Худаға атиши мүмкин.

⁶ Тәк селип үзүмзар бәрпа қилип, теһи униң мевисини йемигән бирким барму? Бар болса өйигә йенип кәтсун, болмиса у жәңдә өлүп кәтсә, башқа киши келип униң мевисини йеиши мүмкин.■

⁷ Бир қиз билән вәдиләшкән болуп, теһи уни өз әмригә алмиған бирким болса, у өйигә йенип кәтсун, болмиса у жәңдә өлүп кәтсә, башқа киши келип уни өзигә хотунлуққа елиши мүмкин».■

⁸ Андин мәнсәпдарлар хәлиқкә йәнә сөzlәп: «Қорқуп кәткән, жүрәтсиз бирким барму? У өйигә йенип кәтсун. Болмиса қериндашлириниң жүригиму униңкидәк жасарәтсиз болуп қелиши мүмкин» дәп ейтсун.■

□ **19:13** «сән уни һеч айимиғин» — ибраний тилида «көзүң уни һеч айимисун». ■ **19:14** Пәнд. 22:28 ■ **19:15** Чөл. 35:30; Қан. 17:6; Мат. 18:16; Юһ. 8:17; 2Кор. 13:1; Ибр. 10:2 ■ **19:19** Пәнд. 19:5 □ **19:21** «Силәр һеч рәһим қилмаңлар» — ибраний тилида «көзүң һеч айимисун». «жанға жан, чишқа чиш, путқа пут ... елинсун» — бу сөzlәр «қисас елиш» принципи әмәс, бәлки Худаниң муқәддәс қануниниң адил тәливидур. Худаға тәшәккүр, Униң мөһри-шәпқити адиллиғидин зиядә һалқип чиқиду! «Мат.» 5:38-48ни көрүң. ■ **19:21** Мис. 21:23; Лав. 24:20; Мат. 5:38 ■ **20:6** Лав. 19:23,24,25 ■ **20:7** Қан. 24:5 ■ **20:8** һак. 7:3

⁹ Әмәлдарлар хәлиқкә шуларни ейтқандин кейин улар хәлиқниң алдида йетәкчилик қилишқа қошунларға сәрдәрларни тиклисун.

¹⁰ Силәр һужум қилишқа мәлум бир шәһәргә йеқинлашқиниңларда авал униңға сүлһи тоғрисида сөз қилиңлар. ¹¹ Әгәр улар сүлһини халаймиз, дәп жавап берип өз дәрвазилирини силәргә ачса, ундақта униңда туруватқан һәммә хәлиқ силәргә беқинип қуллуқ һашарда болиду. ¹² Лекин силәр билән сүлһи қилишқа унима, бәлки силәр билән жәң қилмақчи болса силәр уни қоршаңлар. ¹³ Пәрвәрдигар Худайиңлар уни қолуңларға тапшурғанда униңдики һәр бир әркәкни қиличлап өлтүрүңлар; ¹⁴ лекин аяллар билән балилири, кала билән шәһәрдики һәммә нәрсини, йәни барлиқ ғәниймәтни өзүңларға олжа қилип елиңлар; Пәрвәрдигар Худайиңлар өз дүшмәнлириңлардин силәргә елип бәргән олжидин йәп сөйүнисиләр. ¹⁵ Силәрдин жирақта болған, *зиминға тәвә болмиған* әлләрниң шәһәрлиригә шундақ қилиңлар.

Қананийлар билән жәң қилиштики қанун

¹⁶ Лекин Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә мирас қилип беридиған зиминдики әлләрниң шәһәрлирини болса, уларниң ичидики тиниқи бар һеч нәрсини тирик қоймай, ■ ¹⁷ бәлки Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә буйруғандәк һиттийлар билән Аморийлар, Қананийлар билән Пәризийләр, һивийлар билән Йәбусийларниң һәммисини тәлтөкүс йоқитишиңлар керәк. ¹⁸ Болмиса, улар өз илаһлириға чоқунуштики һәммә жиркиничлик ишлирини силәргә үгитип, Пәрвәрдигар Худайиңларға гуна қилидиған болисиләр.

¹⁹ Бир шәһәрни егиләш үчүн узун вақит жәң қилип қоршап турушқа тоғра кәлсә, униң әтрапидики дәрәқләрни палта билән кесип вәйран қилмаңлар; чүнки уларниң мевисини йесәңлар болиду. Шуңа уларни кәсмәңлар; чүнки даладики дәрәқләр қоршивелиш керәк болған адәммиди? ²⁰ Лекин силәр мевилик дәрәқ әмәс дәп билгән дәрәқләрни кесип йоқитип, силәр билән соқушқан шәһәрни һужум қилип ғулитишқа шу дәрәқләрдин истиһкам-потәйләрни ясисаңлар болиду.

21

Ениқланмиған қатиллиқ делоси тоғрисида

¹ Әгәр Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә мирас қилип егиләшкә беридиған зиминда, далада өлтүрүлгән бир жәсәт тепилса, амма уни өлтүргән адәм мәлум болмиса, ² ақсақаллириңлар билән сорақчи бәглириңлар чиқип өлүк тепилған йәр билән әтрапидики шәһәрләрниң арилиғини өлчисун; ³ өлтүрүлгүчиниң жәситигә әң йеқин шәһәрниң ақсақаллири болса ишқа селинмиған, боюнтороқму селинмиған инәк тепип кәлсун; ⁴ шу шәһәрниң ақсақаллири инәкни сүйи тохтима, ақидиған, һайдиллип терилмиған бир жылғиға елип берип, шу жылғиниң өзидә инәкниң бойнини сундурувәтсун; ⁵ шу чағда Лавийниң әвлатлири болған каһинлар уларниң қешиға кәлсун; чүнки Пәрвәрдигар Худайиңлар уларни Өзиниң алдида хизмәттә болуп, Пәрвәрдигарниң намида бәхит-бәрикәт тиләшкә таллиғандур. һәр бир дәва вә һәр бир таяқ жазаси уларниң сөзи бойичә кесилсун. ⁶ Өлтүрүлгүчиниң жәситигә әң йеқин шәһәрдики ақсақалларниң һәммиси шу жылғиға келип, бойни сундурулған инәкниң үстидә туруп, қоллирини жууп ⁷ гувалиқ берип: «Қоллиримиз болса бу қанни төкмиди, көзлиримиз бу ишни көрмиди; ⁸ әй Пәрвәрдигар, Сән Өзүң һөрлүк бәдили төләп қутқузған хәлқиң Исраилни кәчүргәйсән вә наһәқ аққан қанниң гунайини Исраил хәлқиңгә артмиғайсән» — десун; шундақ қилип бу қан гунайиға кафарәт кәлтүрүлгән болиду. ⁹ Силәр шундақ қилип Пәрвәрдигарниң нәзиридә тоғра болғанни қилип наһәқ төкүлгән қанниң гунайини өзүңлардин чиқириваткән болисиләр.

■ 20:16 Чөл. 33:52; Қан. 7:1, 2

Хотунлуққа елинған әсир тоғрилиқ қанун

¹⁰ Әгәр силәр дүшмәнлириңлар билән жәң қилғили чиққиниңларда Пәрвәрдиғар Худайиңлар уларни қолуңларға бәргәч, улардин әсир алған болсаңлар, ¹¹ бу әсирләрниң арисидә чирайлиқ бир аялни көрүп, көңлүң униңға чүшүп, уни әмриңгә елишни халисаң, ¹² ундақта уни өйүңгә елип барғин; у чечини чүшүрүп, тирнақлирини ясап, ¹³ әсирликтә кийгән кийимлирини селип, өйүңдә олтирип толук бир ай ата-аниси үчүн матәм тотсун; андин сән униң қешиға кирип уни өзүңгә аял қилип униңға әр болсаң болиду. ¹⁴ Кейин, әгәрдә көңлүң униңдин сөйүңмисә, у қәйәрни халиса, барғили қоюшуң керәк; уни пулға сатмиғин вә униңға дедәктәк муамилә қилмиғин, чүнки сән униңға йеқинлиқ қилип уят қилғансән.

Балилар тоғрилиқ қанун

¹⁵ Әгәр бирисиниң икки аяли болуп уларниң биригә амрақлиқ, йәнә биригә өчлүк қилған болса вә амрақ вә өч болған һәр иккисидин оғул туғулған болса, тунжисини өч аялидин тапқан болса ¹⁶ ундақта у киши оғуллириға барини мирас үчүн үләштүрүп бәргән күнидә өч аялиниң оғли, йәни униң тунжа оғлиниң орниға амрақ аялиниң оғлини тунжа оғуллуққа қоюшқа болмайду. ¹⁷ У бәлки өч аялиниң оғлини тунжа оғлум дәп етирап қилсун; чүнки бу униң күч-қуввити бар вақтидики дәсләпки мевисидур; тунжа оғуллуқ һоқуқи униңки болғачқа, атиси барлиқ мал-мүлүктин униңға икки үлүш мирас бәрсун.■

¹⁸ Әгәр бирисиниң башбаштақ вә итаәтсиз оғли болса, у нә атисиниң сөзигә, нә анисиниң сөзигә қулақ салмай, һәтта таяқ-тәрбийиму кар қилмай, уларниң гепини йәнила аңлимиса, ¹⁹ Униң ата-аниси уни тутуп, шәһәрниң дәрвазисиға елип берип, шәһәрниң ақсақаллириниң қешиға кәлтүрсун; □ ²⁰ улар шәһәрниң ақсақаллириға әрз қилип: — «Бу оғлимиз башбаштақлиқ вә итаәтсизлиқ қилип, сөзимизни аңлимай жүриду; у нәпси яман, шарапхор болуп қалди» дәп ейтсун. ²¹ Шуниң билән шәһәрниң һәммә хәлқи бир болуп уни чалма-кесәк қилип өлтүрсун. Силәр бу йол билән өзүңлардин рәзилликни чиқириветисиләр; пүткүл Исраил бу ишни аңлап қорқидиған болиду.

Жинайәтчиниң жәсити

²² Әгәр бириси өлүм жазасиға лайиқ гуна садир қилип, өлтүрүлгән болса вә жәситини бир дәрәққә есип қойған болсаңлар, ²³ өлүги кечичә дәрәқтә қалмисун; қандақла болмисун, силәр дәрәққә есилғучини шу күндә көмүветиңлар (чүнки кимдәким *дәрәққә* есилған болса, Худа тәрипидин ләнәткә қалдурулған киши һесаплиниду). Шундақ қилсаңлар, Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә мирас қилип бәргән зиминни булғимиған болисиләр.■

22*Жүткән жаниварлар, кийиниш қатарлиқлар тоғрилиқ бәлгүлимиләр*

¹ Сән қериндишиңниң калиси я қойи езип кәткинини көрсәң, чатиқиң болмай жүрмә; қандақла болмисун, уни қериндишиңниң қешиға йәткүзүп бәр. ■ ² Әгәрдә қериндишиң саңа йеқин олтармиса вә яки егисини тонумисаң, шу һайванни өз өйүңгә елип келип, қериндишиң уни издәп кәлгичә өзүң сақлап андин униңға тапшуруп бәргин. ³ Сән охшашла униң жүткән ешиги яки кийимлириниму шундақ қил; шундақла қериндишиңниң һәр қандақ жүткән нәрсисини тепивалсаң, униму шундақ қилғин; сән өзүңни бу иштин қачурмиғин.

⁴ Әгәр қериндишиңниң ешиги яки калисиниң йолда жиқилип чүшкинини көрсәң, сән бу әһвалдин өзүңни қачурмиғин; қериндишиңға ярдәмлишип улиғини тартип турғузғин.

■ **21:17** Яр. 49:3; 1Тар. 5:1; зәб. 77:51 □ **21:19** «... уни тутуп, шәһәрниң дәрвазисиға ... шәһәрниң ақсақаллириниң қешиға кәлтүрсун» — кона заманларда шәһәрниң ақсақаллири сорақ-дәвалар үстидин һөкүм чиқиреш үчүн шәһәр дәрвазисида олтиратти. ■ **21:23** Гал. 3:13 ■ **22:1** Мис. 23:4

⁵ Аял киши болса әрләрниң кийимини киймисун; шуниңға охшашла әр киши аял кишиниң кийимини киймисун; чүнки кимки шундақ қилса, Пәрвәрдиғар Худайиңниң алдида жиркиничлик болиду.

⁶ Әгәр сән йолда кетиветип, бир дәрәқтә яки йәрдә балилири яки тухумлири болған қушниң угисиға учрисаң, аниси тухум яки балилирини бесип ятқан болса, ана-балилирини бирақла алмиғин; ⁷ һеч болмиғанда сән анисини қоюветип, балилиринила алсаң болиду; шундақ қилсаң саңа яхши болуп узун өмүр көрисән.

⁸ Йеңи бир өй салсаң, өгүзүңгә бир тосма там ясиғин; болмиса бириси униңдин жиқилип чүшсә, өзүңгә қан төкүлүш гунайини кәлтүрүшүң мүмкин.

Саплиқ тоғрисидики ишлар

⁹ Өз үзүмзарлиғиңға икки хил уруқ чачмиғин; болмиса теригиниңниң һәммиси вә үзүмзарлиқниң мәһсулатлири булғанған һесаплиниду. □ ■

¹⁰ Сән қала билән ешәкни биргә қошуп йәр һайдимиғин.

¹¹ Жуң вә канаптин ибарәт икки хил жиптин тоқолған кийимни киймигин.

¹² Сән йепинған тонуңниң төрт бүжигигә пәпүк қойғин. ■

Әр-хотунлуқта сап диллиқ болуш керәк

¹³ Әгәр бири хотун елип униңға йеқинчилик қилғандин кейин униңға өч болуп, ¹⁴ Униң яман гепини қилип, униңға бәтнам чаплап, әрз қилип: «Мән бу хотунни алдим, лекин униңға йеқинчилик қилсам униң қиз әмәслигини билдим» десә, ¹⁵ ундақта қизниң ата-аниси қизниң паклиқ испатини елип шәһәр дәрвазисида олтарған шәһәрниң ақсақаллириға кәлтүрсун, ¹⁶ андин қизниң атиси ақсақалларға сөз қилип: «Мән қизимни бу кишигә хотунлуққа бәрдим, лекин у униңға өч болуп қалди; ¹⁷ вә мана, у униң яман гепини қилип, бәтнам чаплап әрз қилип: «Қизиңниң қиз әмәслигини билдим» дәйду. Бирақ мана қизимниң паклиқ испати!» дәп, испат рәхтни ақсақалларниң алдида йейип қойсун. ¹⁸ У вақитта шәһәрниң ақсақаллири ерини тутуп униңға таяқ-тәрбийә берип, ¹⁹ Исраилдики бир пак қизниң яман гепини қилип, униңға бәтнам чаплидиң дәп, йүз шәкәл күмүч төләтсун; андин улар пулни қизниң атисиға бәрсун дәп бекитсун. Амма қиз болса шу кишиниң хотуни болуп туривериши керәк; әр пүтүн өмридә уни қоюп бәрсә болмайду.

²⁰ Лекин бу сөз раст чиқип, қизниң паклиқ испати болмиса, ²¹ қизни атисиниң өйиниң дәрвазиси алдиға апарсун вә атисиниң өйидә бузуклуқ қилип Исраилниң ичидә шәрмәндилик қилғанлиғи үчүн униң шәһириниң адәмлири шу йәрдә уни чалма-кесәк қилип өлтүрсун. Шундақ қилғиниңларда силәр өзүңлардин рәзилликни чиқириветисиләр.

²² Әгәр бириси ери бар хотун билән зина қилип тутулуп қалса, зина қилишқан әр-хотун иккилиси өлтүрүлсун. Шундақ қилғанда Исраилниң ичидин рәзилликни чиқириветисиләр. ■

²³ Әгәр бириси шәһәрдә бирәв билән вәдилишип қойған бир қизни учритип, униң билән биллә болса, ²⁴ иккилисини шәһәрниң дәрвазисиға елип чиқип чалма-кесәк қилип өлтүрүңлар; қиз болса шәһәрдә туруп вақиримиғини үчүн, әр болса башқисиниң вәдиләшкән қизи билән ятқини үчүн өлтүрүлсун. Шундақ қилип, силәр өзүңлардин рәзилликни чиқириветисиләр.

²⁵ Әгәр әр киши башқиси билән вәдиләшкән қизни далада учритип, уни тутувелип униң билән ятса, пәқәт қиз билән ятқан әр киши өлтүрүлсун. ²⁶ Қизға болса, һеч немә қилмаңлар, чүнки қизниң өзидә өлүмгә лайиқ һеч гуна йоқ. Бу иш болса бириси хошнисига һужум қилип уни

□ **22:9** «Өз үзүмзарлиғиңға икки хил уруқ чачмиғин» — мәнәси (1) үзүмзар ичидә икки хил ашлиқ теришқа болмайду; (2) үзүмзар ичидә, үзүм уруқлиридин башқа уруқларни теришқа болмайду. Бизниңчә биринчи мәнәси тоғриду («Лав.» 19:19ни көрүң). «булғанған һесаплиниду» — башқа бир хил тәржимиси: «муқәддәсликкә мусадирә қилиниду» — демәк, мусадирә қилинип Худаға, йәни ибадәтханидики хизмәттә ишлитишкә тапшурулуши керәк. Шүбһисизки, бу әйәттики вә 10-11-әйәтләрдики әмирләрниң һәм әмәлий пайдиси бар һәм роһий жәһәттин көп көчмә мәнәси бар. Оқурмәнләр өзлири Инжілдин шу көп көчмә мәнилирини тапалайду. ■ **22:9** Лав. 19:19 ■ **22:12** Чөл. 15:38; Мат. 23:5 ■ **22:22** Лав. 20:10

өлтүрвәткәнгә охшаш иштур. ²⁷ Чүнки у башқисыға вәдиләшкән қизни далада тутувалғанда, қиз товлиған болсиму уни қутқузғидәк киши тепилмиған.

²⁸ Әгәр бириси бирәр әр билән вәдиләшмигән қизни тутувелип, униң билән йетип һәр иккиси тутулса, ²⁹ қиз билән ятқан адәм қизға йеқинчилик қилип хар қилғини үчүн қизниң атисыға әллик шәкәл күмүч бериши керәк; андин қизни өзигә хотун қилип елиши керәк; у пүткүл өмридә уни қоюп бәрсә болмайду. ■

³⁰ һеч ким атисиниң хотунини алмаслиғи керәк, атисиниң йотқинини ачмаслиғи керәк. □

23

Жамаәтниң саплиғи

¹ Кимки соқулуш яки кесилиш түпәйлидин ахта қиливетилгән болса, Пәрвәрдигарниң жамаитигә кирмисун. □

² Кимки һарамдин туғулған болса Пәрвәрдигарниң жамаитигә кирәлмәс; онинчи әвладиғичә мундақлардин һеч ким Пәрвәрдигарниң жамаитигә кирмисун.

³ һеч бир Аммоний вә я һеч бир Моабий Пәрвәрдигарниң жамаитигә кирмисун; онинчи әвладиғичә улардин һеч ким Пәрвәрдигарниң жамаитигә һәргиз кирмисун. ■ ⁴ Сәвәп шуки, силәр Мисирдин чиққиниңларда улар алдиңларға йемәклик, су елип чиқмиди вә силәргә зиянкәшлик қилишқа силәрни қарғисун дәп, Арам-Наһараимдики Петорлуқ Беорниң оғли Балаамни яллиди. □ ■ ⁵ Лекин Пәрвәрдигар Худайиңлар болса Балаамниң сөзини аңлимай, бәлки силәр үчүн қарғишни бәрикәткә айландурувәтти; чүнки Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә муһәббәт бағлиған. ⁶ Силәр һәммә күнлириңларда Аммонийлар вә Моабийларниң аман-есәнлиғи вә бәхитини һәргиз истимәңлар.

⁷ Лекин Едомийлар қериндишиңлар болғач, уларға нәпрәт билән қаримаңлар. Мисирлиқларғиму нәпрәт билән қаримаңлар, чүнки силәр уларниң зиминида мусапир болуп турған едиңлар. ⁸ Буларниң үчинчи әвладидин туғулған балилар Пәрвәрдигарниң ибадәт жамаитигә кирсә болиду.

Шәхсий тазилиқ

⁹ Дүшмәнлириңгә қарши жәңгә чиқип чедир тиксәң, һәр хил напаклиқтин еһтият қилғин.

¹⁰ Әгәр араңларда кечиси бириси чүшидә Шәйтан атлап напак болған болса, у чедиргаһдин чиқип кәтсун; чедиргаһқа удулла кирмисун; □ ¹¹ кәчқурун киргәндә у суға чүшүп, күн патқанда чедиргаһға йенип кирсун.

¹² һажитиңлар үчүн чедиргаһниң сиртида бир жайиңлар болсун; тәрәткә шу йәргә бериңлар.

¹³ Сайманлириң ичидә бир гүжәк болсун; сән сиртта тәрәткә олтарсаң, униң билән өрәк колап тәритиңни көмүвәт. ¹⁴ Чүнки Пәрвәрдигар Худайиң сени қутқузушқа, дүшмәнлириңни алдиңларға тапшурушқа чедиргаһиң оттурисида жүриду; шуңа сениң чедиргаһиң пак болсун. Болмиса У сениңкидә бирәр паскинилиқ көрсә сәндин айрилип кетиши мүмкин.

■ **22:29** Мис. 22:16 □ **22:30** «атисиниң хотуни» — өгәй аниси яки атисиниң тоқили. «атисиниң йотқинини ачмаслиғи керәк» — демәк, атисиниң тоқили яки өгәй аниси билән мунасивәт өткүзсә атисиниң номусыға тәккән болуп һесаплиниду. □ **23:1** «Пәрвәрдигарниң жамаити» — бу ибарә: биринчидин муқәддәс жай алдида болсун яки башқа йәрләрдә болсун ибадәт сорунлирини, шундақла Пәрвәрдигар Израилға тапшуруған һейт-байрамларға қатнишиш имтиязини көрситиду; иккинчидин, Израилдики толук һоқуқлуқ пухралар, йәни әмәлдар, ақсақаллар яки сорақчи болалайдиғанларни көрсәтсә керәк. «...ахта болуп қалған болса Пәрвәрдигарниң ибадәт жамаитигә кирәлмәс» — қедимки заманларда бутпәрәсләр өз бутлириға садақәтлигини билдүрүш үчүн бәзидә өз жинсий әзалирини кесивәтәтти.

■ **23:3** Нәһ. 13:1 □ **23:4** «улар алдиңларға йемәклик, су елип чиқмиди» — ибрания тилида «улар алдиңларға нан, су елип чиқмиди». ■ **23:4** Чөл. 22-24 □ **23:10** «Шәйтан атлап» — биз мошу сөзни тәржимимиздә ишләткенимиз Шәйтанның бу ишқа мәсәул экәнлигини көрсәткенимиз йоқ. Оқурмәнләр бу сөзгә тонуш болғанлиғи үчүн ишләттуқ, халас.

Қулларға қандақ муамилә қилиш

¹⁵ Өз ғожисидин қечип йениңға кәлгән қулни өз ғожисига тутуп бәрмигин. ¹⁶ У араңларда силәр билән биллә туруп, қайси шәһәрниң дәрвазиси ичидә қайси йәрни таллиса, шу йәрдә турсун. Силәр униңға зулум қилмаңлар.

¹⁷ Исраилниң қизлириниң арисидә һеч бир паһишә болмисун, Исраилниң оғуллириниң арисидә һеч бир паһишә һәзиләк болмисун. ¹⁸ Бир қәсәмни бежа кәлтүрмәк үчүн Пәрвәрдиғар Худайиңларниң өйигә паһишиниң пулини яки һәзиләкниң пулини кәлтүрмигин; чүнки бу иккиси Пәрвәрдиғар Худайиңниң алдида жиркиничлиқтур. □

Өсүм вә қәсәмләр тоғрилиқ

¹⁹ Силәр өз қериндишиңлардин өсүм алмаңлар; пулниң өсүми болсун, ашлиқниң өсүми болсун яки һәр қандақ өсүм алғидәк башқа нәрсиниң өсүмини алсаңлар болмайду. ■

²⁰ Амма чәтәллиқтин өсүм алсаңлар болиду, лекин қериндишиңлардин һеч өсүм алмаңлар. Шундақ қилсаңлар Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәр уни егиләшкә киридиған зиминда, қоллириңларниң барлиқ әмгигидә силәргә бәрикәт бериду.

²¹ Сән Пәрвәрдиғар Худайиң алдида бир нәрсини аташқа қәсәм қилған болсаң, униңға әмәл қилишқа һаял қилма. Болмиса, Пәрвәрдиғар Худайиң уни сәндин тәләп қилғинида гунақар болисән. ■ ²² Лекин әгәр сән бир нәрсини аташқа қәсәм қилмисаң, у саңа һеч гуна болмайду.

²³ Ағзиңдин чиққанға әмәл қилғин; Пәрвәрдиғар Худайиңға қәсәм қилип атиғиниңни, йәни ағзиңниң сөзи бойичә ихтиярий һәдийәңни сунушуң керәк.

²⁴ Сән хошнаңниң таллиғиға кирсәң халиқиниңчә йәп тоюн, амма қача-қучаңға елип маңмиғин.

²⁵ Хошнаңниң пишқан зираәтлигигә кирсәң, қолуң билән зираәтниң бешини үзүп алсаң болиду; амма хошнаңниң зираәтлиригә оғақ салғучи болма. ■

24

Талақ хети бериш тоғрилиқ

¹ Әгәр бириси бир аялни әмригә алғандин кейин униңда бирәр сәт ишни билип, униңдин сөйүнмисә, ундақта у талақ хетини пүтүп, униң қолиға бериши керәк; андин уни өз өйидин чиқиривәтсә болиду. □ ■ ² Аял униң өйидин чиққандин кейин башқа әргә тәгсә болиду.

³ Бу иккинчи әрму уни яман көрүп, талақ хетини йезип қолиға берип уни өз өйидин чиқиривәтсә яки уни алған иккинчи ери өлүп кәтсә ⁴ уни қоюп бәргән авалқи ери уни напак һесаплап, иккинчи қетим хотунлуққа алмисун; чүнки ундақ қилса, Пәрвәрдиғарниң алдида жиркиничлик иш болиду. Сән Пәрвәрдиғар Худайиң саңа мирас қилип беридиған зиминниң үстигә гуна жүклимигин. □

Рәһимдиллиқ, мохо кесили вә адаләт тоғрилиқ

⁵ Әгәр бирким йеңидин хотун алған болса униңға нә жәңгә чиқиш, нә башқа бирәр ишқа буйрулмисун; у бәлки алған хотунини хуш қилиш үчүн бир жилғичә әркин-азат болуп өйидә олтарсун. ■

□ **23:18** «һәзиләк» — ибраний тилида «ит». Айәттә алаһидә көздә тутулғини бутпәрәслик йолида паһишә болуп тенини сатқучилар. ■ **23:19** Мис. 22:25; Лав. 25:36; Нәһ. 5:2-13; Луқа 6:34, 35 ■ **23:21** Чөл. 30:3 ■ **23:25** Мат. 12:1 □ **24:1** «бириси... аялида бирәр сәт ишни билип,...» — бу йәрдики «сәт (уятлиқ) иш» зинани көрсәтмәйду; зинахорлуқ болса өлүм жазаси бериләтти. Шуңа «сәт иш» бәлким аялиниң башқа әрләргә қарап наз-кәрәшмә қилиши, зина қилмай лекин башқа бириси билән бир хил ойнишини көрситиши мүмкин. ■ **24:1** Мат. 5:31; 19:7; Мар. 10:4 □ **24:4** «...ундақ қилса, Пәрвәрдиғарниң алдида жиркиничлик иш болиду» — немишкә бу иш «Пәрвәрдиғарниң алдида жиркиничлик иш болиду»? Бу мәсилә тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **24:5** Қан. 20:7

⁶ Һеч ким ярғунчақ яки түгмәнниң үсти тешилини капаләткә алмисун; чүнки бу иш бирисиниң һаятини капаләткә алғандәк болиду.

⁷ Әгәр бирким Исраиллардин болған қериндишиниң бирини булап келип, уни қулдәк ишләтсә вә яки уни сетивәтсә шу булаңчи өлтүрүлсун; силәр шундақ қилсаңлар араңлардин рәзилликни чиқириветисиләр.■

⁸ Песә-мохо вабаси пәйда болса, өзүңларға пәхәс болуңлар, Лавий каһинларниң силәргә барлиқ көрсәткинини қилиңлар; мән уларға қандақ әмир қилған болсам шуниңға көңүл қоюп әмәл қилиңлар. ■ ⁹ Мисирдин чиққиниңларда Пәрвәрдигар Худайиңларниң йолда Мәрийәмгә қандақ қилғинини әскә елиңлар.□ ■

¹⁰ Әгәр сән өз бурадәр-хошнаңға қәриз бәрсән, капаләт елиш үчүн өйигә кирмигин; ¹¹ бәлки ташқириди туруп тур; саңа қәриздар киши өзи саңа беридиған капаләтни ташқириди елип чиқсун. ¹² Шу киши йоқсул болса сән униңдин капаләткә алған кийимни йепинип ухлимиғайсән; □ ¹³ Һеч болмиғанда сән бәлки капаләтни күн патқанда униңға қайтуруп бәргин; шундақ қилсаң у өз тонини йепинип ухлиғанда, саңа бәхит-бәрикәт тиләйду. Шундақ қилсаң бу иш саңа Пәрвәрдигар Худайиңниң алдида һәққанийлиқ санилиду.■

¹⁴ Ақиз, намрат мәдиқарға һәһәклиқ қилма, мәйли у қериндашлириңлардин болсун яки йеза-шәһәрлириңларда турған мусапирлардин болсун. ■ ¹⁵ У намратлиқтин өз һәққигә интизар болғачқа, у ишлигән шу күни күн петиштин бурун һәққини чоқум бәргин; болмиса, у сениң тоғранда Пәрвәрдигарға пәряд кетириду, бу иш гуна болуп бешиңға чүшиду.

¹⁶ Балилириниң жинайти үчүн ата өлтүрүлмисун, балиларму атиниң жинайти үчүн өлтүрүлмисун; бәлки жинайти бар болған һәр бир киши өз гунаи үчүн өлүм жазасини тартсун.■

¹⁷ Сән мусапир яки житим тоғрисидаки һөкүмни бурмилима; тул аялниң кийим-кечәклириниму капаләткә алма, ■ ¹⁸ бәлки өзүңниң Мисирда қул болуп Пәрвәрдигар Худайиң сени шу йәрдин һәр қилип қутқузуп кәлгинини ядиңға кәлтүргин. Шуңа мән саңа буниңға әмәл қилғин дәп буйруймән.

¹⁹ Сән етизлиғиңниң һосулини жиққиниңда бир бағ өнчини унтуп қалған болсаң, уни елип келиш үчүн йенип бармиғин; у өнчә мусапир, житим-йесир вә тул хотунға тәгсун. Шундақ қилғанда Пәрвәрдигар Худайиң сениң қоллириңниң барлиқ әмгигини бәрикәтләйду.■

²⁰ Зәйтун дәриғиңни қәққиниңдин кейин шахлирида қалғанлирини қайта қәқма; қалдуқлири мусапир, житим-йесир вә тул хотунға тәгсун.

²¹ Үзүмзарлиғиңниң үзүмлирини жиғип болғандин кейин вәшаң қилмиғин. Қалдуқлири мусапир, житим-йесир вә тул хотунға тәгсун.

²² Өзүңниң Мисир зиминида қул болғиниңни ядиңға кәлтүргин; шуңа мән саңа буниңға әмәл қилғин дәп буйруймән.

25

Һәр түрлүк қанун-бәлгүлимиләр

¹ Әгәр икки киши бир нәрсини талишип қелип, һөкүм беришни тәләп қилип сот алдиға кәлсә, ундақта сорақчилар дәваға һөкүм чиқирип һәқдарни һәқ, гунаи бар адәмни гунакар дәп жақалисун. ² Әгәр гунакар адәм дәрригә лайиқ болса, сорақчи уни өзиниң алдида йәргә ятқузуп, униң қилған гунаиға лайиқ санап дәррилисун. ³ Лекин пәқәт қириқ дәррила

■ **24:7** Мис. 21:16 ■ **24:8** Лав. 13:2 □ **24:9** «... Пәрвәрдигар Худайиңларниң йолда Мәрийәмгә қандақ қилғинини әскә елиңлар» — «Чөл.» 12:1-15ни көрүң. ■ **24:9** Чөл. 12:10 □ **24:12** «сән униңдин капаләткә алған кийимни йепинип ухлимиғайсән» — яки «кәчтә ухлиғиниңда униңдин капаләткә алған кийимни йениңда қалдурмиғин». ■ **24:13** Мис. 22:26 ■ **24:14** Лав. 19:13; Яқ. 5:4 ■ **24:16** 2Пад. 14:6; 2Тар. 25:4; Йәр. 31:30; Әз. 18:20 ■ **24:17** Мис. 22:21,22; Пәнд. 22:22; Йәш. 1:23; Йәр. 5:28; 22:3; Әз. 22:29; Зәк. 7:10 ■ **24:19** Лав. 19:9; 23:22

урулсун; шуниндин зиядә урулмисун, көп урулса шу қериндишиң көз алдинда кәмситилгән болиду.■

⁴ Сән хаман тепиватқан калиниң ағзини боғмиғин.■

⁵ Әгәр бир йәрдә туридиған қериндаш ака-иниларниң бири бала йүзи көрмәй өлүп кәтсә, өлгән кишиниң аяли ят бир кишигә тәгмисун; бәлки униң ериниң биртуққан қериндиши униң қешиға кирип уни хотунлуққа елип, биртуққан қериндашлиқ бурчини ада қилсун; ■

⁶ өлгән қериндишиниң исми Исраилдин өчүрүлмәслиги үчүн аялниң тунжа балисиға униң исми қоюлсун.

⁷ Лекин әгәр бу киши йәңгисини елишни халимиса, йәңгиси *шәһәр* дәрвазисидики ақсақалларниң қешиға берип: «Еримниң биртуққан қериндиши өз қериндишиниң исмини Исраилда қалдурушқа унимиди; у мән үчүн биртуққан қериндашлиқ бурчини ада қилишқа унимиди», дәп ейтсун.■

⁸ Андин униң шәһиридики ақсақаллар уни чақиртип униңға несихәт қилсун; әгәр у: «Мән уни хотунлуққа елишни халимаймән», дәп чиң турувалса, ⁹ йәңгиси ақсақалларниң көз алдида униң қешиға берип, униң путидин кәшини салдуруп, йүзигә төкүрүп: «Бир туққан қериндиши үчүн аилә қурушқа унимиған кишигә шундақ қилинсун!» дәп жақалисун. ■ ¹⁰ Шу кишиниң нами Исраилниң ичидә: «Кәши селинғучиниң өйи» дәп аталсун.

¹¹ Әгәр икки адәм бир-бири билән урушуп қалғинида бириниң аяли өз еригә ярдәмлишип ерини урғучиниң қолидин ажратмақчи болуп, қолини узитип урғучиниң жан йерини тутувалса, ¹² ундақта сән униңға һеч рәһим қилмай қолини кесивәт.□

¹³ Сениң халтаңда чоң-кичик икки хил тараза теши болмисун.

¹⁴ Өйүңдә чоң-кичик икки хил әфаһ сақлима.□

¹⁵ Тараза тешиң топтоғра, дурус болсун; әфаһиңму топтоғра, дурус болсун. Шундақ қилсаң Пәрвәрдиғар Худайиң саңа беридиған зиминда өмрүң узун болиду. ¹⁶ Чүнки кимки шундақ ишлар қилса, кимки наһәқ иш қилса, Худайиң Пәрвәрдиғарниң алдида жиркиничлик санилиду.■

Амаләкләрдин келидиған хәтәрни йоқитиш

¹⁷ Мисирдин чиқип келиватқиниңларда Амаләкләрниң силәргә немә қилғинини есиңларда тутуңлар; ■ ¹⁸ улар Худадин қорқмай, йолда силәргә учрап, силәр һерип-чарчап һалиңлар қалмиған чағда, кәйниңларда қалған ажиз кишиләрни уруп йоқатмидиму? У Худадин һеч қорқмиди. ¹⁹ Шуңа, Пәрвәрдиғар Худайиң мирасиң болсун дәп саңа егиләшкә беридиған зиминда, Пәрвәрдиғар Худайиң әтрапиңдидики барлиқ дүшмәнлириңдин аманлиқ бәргинидә, Амаләкләрниң намини асманниң тегидә әсләнмигидәк дәрижидә өчүрүвәт; бу ишни унутма.

26

Мевә вә башқа мәһсулатлардин «биринчи һосул»ни Худаға аташ

¹ Сән Пәрвәрдиғар Худайиң саңа мирас қилип беридиған зиминға кирип уни өзүңниң қилип егиләп олтирақлашқанда, ² Пәрвәрдиғар Худайиң саңа беридиған зиминниң һосулини алғанда, сән йәрниң дәсләпки пишқан мевисини елип, севәткә селип Пәрвәрдиғар Худайиң Өз намини қоюшқа таллайдиған жайға елип беришиң керәк; ■ ³ андин шу вақиттики кәһинниң қешиға кәлтүрүп, униңға: «Пәрвәрдиғар Өзи бизгә беришкә ата-бовилиримизға қәсәм қилған зиминға кирдим, бүгүн мән Пәрвәрдиғар Худайиңниң алдида шундақ болғиниға гувамән», дәп ейтисән.

■ 25:3 2Кор. 11:24 ■ 25:4 1Кор. 9:9; 1Тим. 5:18 ■ 25:5 Мат. 22:24; Мар. 12:19; Лука 20:28 ■ 25:7 Рут 4:7 ■ 25:9 Рут 4:5 □ 25:12 «сән униңға һеч рәһим қилмай...» — ибраний тилида «көзүң уни һеч айимай...». □ 25:14 «әфаһ» — ашлиқ-данларниң өлчәм бирлиги, тәхминән 20 яки 27 литр. ■ 25:16 Пәнд. 11:1 ■ 25:17 Мис. 17:8 ■ 26:2 Мис. 23:19; 34:26; Лав. 2:14; 23:10; Чөл. 15:17

⁴ Каһин севәтһи қолуңдин елип уни Пәрвәрдиғар Худайиңниң қурбанғаһиниң алдида қойиду; ⁵ андин сән Пәрвәрдиғар Худайиңниң алдида сөз қилип мундақ дәйсән: — «Мениң атам әсли ғериб бир араһий еди; Мисирға чүшүп олтирақлашти; улар шу йәрдә сани аз мусапир болсиму, барғансери көпийип улуқ, күчлүк, чоң бир хәлиқ болди. □ ■ ⁶ Лекин Мисирлиқлар бизгә қаттиқ қоллуқ қилип, зулум селип бизни еғир әмгәккә салди. ⁷ Амма биз ата-бовилиримизниң Худаси Пәрвәрдиғарға пәрәд қиливидуқ, Пәрвәрдиғар авазимизни аңлап биз тартиватқан харлиқ, жапа вә зулумға нәзирини салди. ⁸ Шуниң билән Пәрвәрдиғар күчлүк қол вә узартқан биләк, дәһшәтләр вә мәҗизилик аламәтләр вә карамәтләр билән бизни Мисирдин чиқирип ⁹ бизни бу йәргә елип келип бу зиминға, йәни сүт билән һәсәл еқип туридиған бир зиминға егә қилди!

¹⁰ Әнди мана, әй Пәрвәрдиғар, сән Маңа бәргән бу зиминниң мевисиниң дәсләпки пишқинини сениң қешиңға әкәлдим», дәйсән.

Шуларни дәп, севәтһи Пәрвәрдиғар Худайиңниң һозурида қоюп, Пәрвәрдиғар Худайиңниң алдида сәждә қилисән; ¹¹ шундақ қилип сән вә өйүңдикиләр Пәрвәрдиғар Худайиңниң силәргә ата қилған һәммә немәтлиридин хуш болуңлар; өзүң, Лавийлар вә араңларда туридиған мусапирлар қошулуп шатлиниңлар.

Үчинчи жилдики өшрә

¹² Сән һәр үчинчи жилида, йәни ондин бири болған өшрә жилида һәммә һосулуңниң ондин бирини өшрә айрип болғандин кейин, сән Лавий билән мусапирға, житим-йесир, тул хотунларға дәрвазилириңниң ичидә шулардин йәп тоюнсун дәп берисән; ■ ¹³ вә сән Пәрвәрдиғар Худайиңниң алдида сөз қилип шундақ дәйсән: «Мән өйүмдин Худаға муқәддәс қилинған нәрсиләрни айрип елип чиқип, сән Маңа тапилиған әмир бойичә буларни Лавий билән мусапирға, житим-йесир, тул хотунларға бәрдим; мән Сениң әмирлириңниң һеч бирини нә бузмидим, нә һеч қачан унутмидим; ■ ¹⁴ матәм тутқанлиримда шулардин һеч немини йемидим, напак һаләттә туруп буниңдин бир немини алмидим; өлгән кишигә атап буниңдин һеч немә бәрмидим, бәлки Пәрвәрдиғар Худайимниң авазини аңлап һәр ишта Сән маңа әмир қилғиниң бойичә қилдим. ¹⁵ Әнди Сән муқәддәс маканиң болған асманлардин нәзәр селип Өз хәлқиң Исраилни, шундақла ата-бовилиримизға қәсәм билән қилған вәдәң бойичә, һәсәл билән сүт ақидиған, бизгә бәргән бу зиминни бәрикәтлигәйсән».■

Хуласә

¹⁶ Бүгүн Пәрвәрдиғар Худайиң бу бәлгүлимиләргә һәм һөкүмләргә әмәл қилишқа әмир қилди; пүтүн қәлбиң, пүтүн жеңиң билән уларни тутуп уларға әмәл қил.

¹⁷ Сән бүгүн Пәрвәрдиғарни өзүңниң Худайиң болушқа, шундақла Униң йоллирида меңишқа, Униң бәлгүлимилиригә, Униң әмирлиригә, Униң һөкүмлиригә әмәл қилип Униң авазига қулақ селишқа қобул қилдиң; ■ ¹⁸ вә Пәрвәрдиғар болса бүгүн силәрни Өзиниң хас хәлқи болушқа, униң барлиқ әмирлирини тутушқа (у силәргә вәдә қилғандәк) силәрни қобул қилди.■

¹⁹ Шундақ болса, У силәргә иззәт, нам-шөһрәт вә шан-шәрәп берип, Өзи яратқан барлиқ әлләрдин силәрни үстүн қилиду. Буниң билән силәр униң ейтқинидәк, Пәрвәрдиғар Худайиңлар үчүн муқәддәс бир хәлиқ болисиләр.■

27

Шәкәмдә жигилиш — бәхит-бәрикәт вә ләнәтлик ишлар

□ **26:5** «Мениң атам әсли ғериб...» — яки «мениң атам әсли сәргәрдан» яки «мениң атам әсли йоқап кетәй дегән».

■ **26:5** Яр. 46:1 ■ **26:12** Лав. 27:30; Чөл. 18:24; Қан. 14:28, 29 ■ **26:13** Қан. 14:27 ■ **26:15** Йәш. 63:15

■ **26:17** Яр. 17:7 ■ **26:18** Мис. 19:5; Қан. 7:6; 14:2 ■ **26:19** Қан. 4:7

¹ Муса вә Исраилниң ақсақаллири хәлиқкә буйруп мундақ деди: — «Мән бүгүн силәргә тапилиған бу барлиқ әмирни тутуңлар. ² Иордан дәриясидин өтүп Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә беридиған зиминға киргән күндә, силәр чоң-чоң ташларни тикләп уларни һак билән ақартиңлар; ■ ³ андин ата-бовилириңларниң Худаси Пәрвәрдигар силәргә вәдә қилғинидәк, Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә беридиған, сүт билән һәсәл еқип туридиған зиминға киришиңлар үчүн дәриядин өткиниңләрдә, бу қанунниң һәммә сөзлирини шу ташларға пүтүп қоюңлар. ⁴ Силәр Иордан дәриясидин өтүп, мениң бүгүнки әмрим бойичә шу ташларни Ебал теғида тикләп, уларни һак билән ақартиңлар. ⁵ Силәр шу йәрдә Пәрвәрдигар Худайиңлар үчүн төмүр әсвап тәғмигән ташлардин қурбанғаһ ясаңлар; ■ ⁶ Пәрвәрдигар Худайиңларниң бу қурбанғаһи ойулмиған, пүтүн ташлардин ясалсун; униң үстидә көйдүрмә қурбанлиқларни Худайиңлар Пәрвәрдигарға атап сунуңлар, ⁷ вә шу йәрдә енақлиқ қурбанлиқлириниму сунуңлар, улардин йәп Пәрвәрдигар Худайиңларниң һозурида шатлиниңлар. ⁸ Силәр шу ташлар үстигә бу қанунниң һәммә сөзлирини ениқ пүтүп қоюңлар».

⁹ Андин Муса билән Лавий каһинлар пүткүл Исраилға сөз қилип: «Әй Исраил, шүк туруп аңлаңлар! Силәр бүгүн Пәрвәрдигар Худайиңларниң хәлқи болдуңлар. ¹⁰ Әнди Пәрвәрдигар Худайиңларниң авазига қулақ селип, мән бүгүн силәргә тапилиған униң әмирлири вә бәлгүлимилиригә әмәл қилиңлар» — дейишти.

¹¹ Шу күни Муса хәлиқкә әмир қилип мундақ деди: —

¹² Силәр Иордан дәриясидин өткәндин кейин, булар, йәни Шимеон, Лавий, Йәһуда, Иссакар, Йүсүп билән Биньяминлар Гәризим теғиниң үстидә туруп, хәлиқкә бәхит-бәрикәт тилисун.

■ ¹³ Булар, йәни Рубән, Гад, Ашир, Зәбулун, Дан билән Нафтали Ебал теғиниң үстидә ләнәт оқушқа турсун.

Әһдидә көрситилгән ләнәтлик ишлар

¹⁴ У вақитта Лавийлар Исраилларниң һәммисигә жуқури аваз билән: —

¹⁵ «Кимки һүнәрвәнниң қоли билән бирәр ойма яки қуйма мәбудни ясап чиқса (Пәрвәрдигар алдида жиркиничлик иштур!), уни йошурунчә тикләп қойса ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: — Амин! десун. □

¹⁶ «Кимки ата-анисини көзгә илмиса ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: — Амин! десун.

¹⁷ «Кимки хошнисиниң пасил тешини йөткисә ләнәткә қалсун», дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: — Амин! десун.

¹⁸ «Кимки бир корни йолдин аздуурса ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: — Амин! десун.

¹⁹ «Кимки мусапир, житим-йәсир вә тул хотун тоғрисидики һөкүмни бурмилиса, ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: — Амин! десун.

²⁰ «Кимки атисиниң хотуни билән ятса, атисиниң йотқинини ачқан болғачқа ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: Амин! — десун. □

²¹ «Кимки һайван билән мунасивәт қилса ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: Амин! — десун.

²² «Кимки атисиниң қизи яки анисиниң қизи болған өз һәмшириси билән ятса ләнәткә қалсун» — дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: Амин! — десун.

²³ «Кимки қейинаниси билән ятса ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: Амин! — десун.

■ 27:2 Йә. 4:1 ■ 27:5 Мис. 20:25; Йә. 8:31 ■ 27:12 Қан. 11:29 □ 27:15 «ләнәткә қалсун» — мошу сөзниң мошу йәрдики асасий уқуми хәлиқниң ләнәтигә қалғанлиғи әмәс, бәлки «Худа ләнәт қилди», «Худаниң жазасига учрайдиған» дегән уқумни билдүриду. □ 27:20 «атисиниң йотқинини ачқан...» — бу сөзләр тоғрилиқ 22:30ни вә изаһатини көрүң.

²⁴ «Кимки хошнисини пайлап туруп йошурун өлтүрсә ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: — Амин! десун.

²⁵ «Кимки гунасиҙ адәмни өлтүрүп униң қени үчүн һәқ алса ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: — Амин! десун.

²⁶ «Кимки бу қанунниң сөзлиригә көңүл бөлмәй, униңға әмәл қилишта чиң турмиса, ләнәткә қалсун» дәп жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси жававән: — Амин! десун. ■

28

Әһдиниң бәхит-бәрикәтлири

¹ Әгәр сән Пәрвәрдиғар Худайиңниң сөзини аңлап, Униң мән бүгүн саңа тапшуридиған әмирлиригә әмәл қилишқа көңүл бөлсән, Худайиң Пәрвәрдиғар сени йәр йүзидики һәммә әлләрниң үстигә чоң қилиду; ■ ² Пәрвәрдиғар Худайиңниң сөзини аңлисаң бу һәммә бәхит-бәрикәтләр саңа әгишип үстүңгә чүшиду: —

³ Сән шәһәрдә бәхит-бәрикәтлик болисан, сәһрадиму бәхит-бәрикәтлик болисан.

⁴ Баляйтқуңниң мевиси билән йериңниң мевиси, чарпайлириңниң мевиси, йәни калаңниң нәсиллири вә қой падилириң туққини болса, бәхит-бәрикәтлик болиду.

⁵ Севитиң бәхит-бәрикәтлик болиду, тәңнәңму бәхит-бәрикәтлик болиду.

⁶ Сән кирсәңму бәхит-бәрикәтлик болисан, чиқсаңму бәхит-бәрикәтлик болисан.

⁷ Саңа қарши чиққан дүшмәнлириңни Пәрвәрдиғар алдиңда мәғлуп қилиду; улар бир йол билән саңа һужумға келип, йәттә йол билән алдиндин қачиду.

⁸ Сениң амбарлириңда вә қолуң билән қилидиған барлиқ ишлириңда Пәрвәрдиғар үстүңгә бәхит-бәрикәт буйруйду; Пәрвәрдиғар Худайиң саңа беридиған зиминда У сени бәрикәтләйду.

⁹ Әгәр сән Пәрвәрдиғар Худайиңниң әмирлирини тутуп йоллирида маңсаң, Өзи қәсәм билән саңа вәдә қилғандәк Пәрвәрдиғар сени тикләп Өзигә муқәддәс бир хәлиқ қилиду. ¹⁰ Шуниң билән йәр йүзидики һәммә хәлиқләр сениң Пәрвәрдиғарниң нами билән аталғиниңни көрүп сәндин қорқиду. ¹¹ Пәрвәрдиғар сени яшнитиду; саңа беришкә ата-бовилириңға қәсәм билән вәдә қилған зиминда сени өз бәдиниңниң мевиси билән чарпайлириңниң мевиси вә йериңниң мевисини мол вә бәрикәтлик қилиду. ■

¹² Пәрвәрдиғар сениң зиминиңға өз вақтида ямғур берип қоллириңниң һәммә ишлирини бәрикәтләш үчүн өз фәзниси болған асманни саңа ачиду; өзүң һеч кимдин қәриз алмайсан, бәлки көп әлләргә қәриз берисән. ¹³ Пәрвәрдиғар сени қуйруқ әмәс, баш қилиду; сән пәқәт үсти болуп, асти болмайсан. Әгәр мән силәргә бүгүн тапилиған Пәрвәрдиғар Худайиңниң әмирлиригә қулақ селип, уларни тутуп әмәл қилсаң, ¹⁴ шундақла мән бүгүн силәргә буйруған һәммә сөзләрниң һеч биридин оң яки солға чәтнәп кәтмисән, башқа илаһларға әгишип қуллуғиға кирмисән, шундақ болиду.

Бәхит-бәрикәтниң ләнәткә айлиниши

¹⁵ Лекин шундақ болидуки, әгәр Пәрвәрдиғар Худайиңниң авазига қулақ салмай, мән бүгүн силәргә тапилиған униң барлиқ әмирлири билән бәлгүлимилирини тутмисаңлар һәм уларға әмәл қилмисаңлар, бу ләнәтләрниң һәммиси саңа әгишип үстүңгә чүшиду: — ■

¹⁶ Сән шәһәрдә ләнәткә қалисан, сәһрадиму ләнәткә қалисан.

¹⁷ Севитиң ләнәткә қалиду, тәңнәңму ләнәткә қалиду.

¹⁸ Баляйтқуңниң мевиси, йериңниң мевиси, калаңниң нәсиллири вә қой падилириңниң туққини ләнәткә қалиду.

19 Сән кирсәңму ләнәткә қалисән, чиқсаңму ләнәткә қалисән.

20 Сениң Пәрвәрдиғарни ташлиған рэзил қилмишлириң үчүн у сән йоқ қилинғичә, тездин һалак қилинғичә, қолуң қилған барлиқ ишлириңда сениң үстүңгә ләнәт, паракәндилик вә дәшнәм чүшүриду. 21 Пәрвәрдиғар сән егиләшкә киридиған зиминдин сени йоқатқичә саңа ваба чаплаштуриду. 22 Пәрвәрдиғар сени сил-ваба кесили, кезик кесили, яллуғлуқ кесили вә бәзгәк кесилигә гириптар қилип, қурғақчилик, чавириш апити вә һал апитигә муптила қилиду. Бу апәтләр сән йоқ қилинғичә сени қоғлайду. □ ■

23 Бешиңниң үстидики асман мистәк, айиғиңниң астидики йәр төмүрдәк болиду. ■

24 Пәрвәрдиғар сениң зиминиңда яғидиған ямғурни топа-чаң вә қум қилиду; улар таки сән һалак болғичә асмандин үстүңгә чүшиду.

25 Пәрвәрдиғар Өзи сени дүшмәнлириңниң алдида мәғлуп қилиду. Сән уларға қарши бир йол билән берип, уларниң алдидин йәтгә йол билән қачисән; йәр йүзидики һәммә әлләрни дәккә-дүккигә салидиған объект болуп қалисиләр. 26 Өлүклириңлар асмандики барлиқ учар-қанатлар билән йәр йүзидики һайванларға йәм болиду; уларни һайдиветидиған һеч ким чиқмайду. 27 Пәрвәрдиғар сени Мисирдики сақаймас яра-чақилири, чиқан-һүррәкләр, тәмрәткә, қичишқақ билән уриду. □ ■ 28 Пәрвәрдиғар сени сараңлиқ, корлуқ вә паракәндилик билән уриду. 29 Сән күпкүндүздә кор киши қараңғуда тәмтилигәндәк тәмтиләп жүрисән, барлиқ йоллириң ақмайду; сән күндин-күнгә пәқәт зулум билән булаңчиликқа учриғучи болисән, сени қутқузидиған һеч ким чиқмайду.

30 Сән бир хотун билән вәдиләшсәң башқа бир адәм униң билән ятиду; өйни салсаң униңда олтиралмайсән, тәк тиккән болсаң мевисини йейәлмәйсән. 31 Калаң көзлириңниң алдида союлиду, лекин гөшидин йейәлмәйсән; қарап туруп ешигиң сәндин булап кетилиду, саңа йенип кәлмәйду. Қойлириң дүшмәнлириңниң қолиға чүшүп кетиду, уларни яндуруп келишкә ярдәмгә һеч ким чиқмайду.

32 Оғул билән қизлириң башқа бир әлниң қолиға чүшүп, көзлириң пүтүн күн уларға тәлмүрүш билән чарчайду; лекин қолуң уларни қутқузушқа амалсиз қалиду.

33 Йериңниң мәһсулатлири билән әмгиғиңниң барлиқ мевисини сән тонумайдиған бир әл йәп кетиду; сән барлиқ күнлириңдә езиллип зулум тартисән; 34 Көзлириң көргән ишлардин сән сараң болуп кетисән.

35 Пәрвәрдиғар сени тапиниңдин чоққаңғичә, тизиң билән пачақ-путлириңғичә сақаймас дәһшәтлик яра-чақилар билән уриду.

36 Пәрвәрдиғар сени өз үстүңгә тиклигән падишасиңға қошуп өзүң вә ата-бовилириң тонумиған бир әлгә тутуп бериду. Сән шу йәрдә туруп яғач вә таштин ясалған башқа илаһларға чоқунисән. 37 Сән Пәрвәрдиғар сени елип баридиған һәммә әлләр арисидә вәһимә, сөз-чөчәк вә тапа-тәһиниң объекти болуп қалисән.

Бәхит-бәрикәтниң ләнәткә айлиниши — давами

38 Сән етизлиққа берип көп уруқ чачисән, лекин чекәткиләр уларни йәп кетип, униңдин аз жиғип келисән. ■

39 Талларни тикип пәрвиш қилсаңму, уларни қурутлар йәп кетип, нә мевисини жиғалмайсән, нә шарап ичәлмәйсән.

40 Зиминиңниң һәр йеридә зәйтун бағлириң болсиму, униң мейи билән бәдиниңни мәсиһләп майлалмайсән; чүнки дәрәқләрдики мевиләр пишмайла чүшүп кетиду.

41 Оғул вә қиз пәрзәнт көрсәңму, лекин улар йениңда турмайду; чүнки улар сүргүн болуп кетиду.

42 Сениң һәр бир дәриғиң билән йериңниң барлиқ мәһсулатлирини чекәткиләр өзиниң қилиду.

□ 28:22 «қурғақчилик» — яки «қилич». «чавириш апити» — яки «қурғақ шамал». ■ 28:22 Лав. 26:16

■ 28:23 Лав. 26:19 □ 28:27 «Мисирдики сақаймас яра-чақилири...» — бәлким Худа Исраилни Мисирдин қутқузғанда Мисирлиқларға чүшүргән яра-чақиларни көрситиши мүмкин («Мис.» 9:9-11ни көрүң). ■ 28:27 Мис. 9:9

■ 28:38 Мик. 6:15; һаг. 1:6

⁴³ Араңларда туруватқан мусапир сәндин барғансери үстүн болуп, сән барғансери төвән болуп қалисән. ⁴⁴ У саңа қәриз бәргүчи болиду, амма сән униңға қәриз берәлмәйсән. У баш болиду, сән қуйруқ болисән.

⁴⁵ Сән Пәрвәрдиғар Худайиңниң авазифа қулақ салмай, У саңа тапилиған әмир вә бәлгүлимиләрни тутмиғиниң үчүн бу ләнәтләрниң һәммиси сән һалак қилинғичә сени қоғлап йетип, үстүңгә чүшиду. ⁴⁶ Бу ләнәтләр өзүң вә нәслиңниң үстигә мәңгүлүк чүшидиған мәжизилик аламәт вә карамәт болуп қалиду.

⁴⁷ Сән кәңричиликтә шатлиқ вә көңүл хушлуғи билән Пәрвәрдиғар Худайиңниң қуллуғида болмиғачқа, ⁴⁸ буниң орниға сән ачлиқ вә уссузлуқ, ялаңачлиқ вә һәр нәрсиниң кәмчилиғидә болуп Пәрвәрдиғар саңа қарши әвәтидиған дүшмәнлириңниң қуллуғида болуп қалисән; У сени һалак қилғичә бойнуңға төмүр боюнтуруқни салиду. ⁴⁹ Пәрвәрдиғар жирақтин, йәни йәр йүзиниң четидин сән тилини билмәйдиған, бүркүттәк шуңғуп келидиған бир әлни саңа қарши әвәтиду. ⁵⁰ У әлпази әшәддий, қериларға йүз-хатирә қилмайдиған вә яшларға меһир көрсәтмәйдиған бир әл болиду. ⁵¹ У сән һалак болғичә, чарвилириңниң нәсли билән йериңниң мәһсулатлирини йәп кетиду; чүнки у сени йоқитип болмиғичә саңа нә ашлиқ, нә йеңи шарап, нә зәйтун мейи, нә калаңниң мозайлири нә қой падилириңниң қозилиридин бир немини қоймайду. ⁵² Сән таянған пүткүл зиминиңдики һәммә егиз, мәһкәм сепиллириң өрүлүп чүшкичә, у пүткүл зиминиңдики барлиқ дәрвазилириң алдиға келип, сени қоршивалиду; у Пәрвәрдиғар Худайиң саңа бәргән зиминиңниң һәр йеридики һәммә дәрвазилириң алдиға келип, сени қоршивалиду. ⁵³ Шу вақитта дүшмәнлириңниң қистап келишлири билән болған қамал-қистаңниң азап-оқубәтлири ичидә, Пәрвәрдиғар Худайиң саңа ата қилған, өз тениңниң мевиси болған оғуллириңниң гөшини вә қизлириңниң гөшини йәйсән. ■ ⁵⁴ Вә шундақ болидуки, араңлардики назук, интайин силиқ-сипайә бир адәм қериндиши, қучиғидики аяли, шундақла теһи тирик балилиридин қизғинип, уларға яман көзи билән қарайду; ⁵⁵ шуңа, дүшмәнлириңниң қамал-искәнжисидә сән өз дәрвазилириң ичидә қийналғиниңда һеч немә қалмиғанлиғи үчүн, у өзи йәватқан балилириниң гөшидин уларниң һеч қайсисиға азрақму бәрмәйду.

⁵⁶⁻⁵⁷ Араңлардики әслидә назук вә силиқ-сипайә болған, силиқ-сипайилиғи вә назуклуғидин пути билән йәргә дәссәшниму халимайдиган аял қучиғидики ери, оғул-қиз пәрзәнтлиридин қизғинип, уларға яман көзи билән қарайду; чүнки дүшмәнлириңниң қамал-искәнжиси билән сән өз дәрвазилириң ичидә қийналғиниңда һеч нәрсә қалмиғачқа, у өз пути арилиғидин чиққан бала һәмраһи билән өзи туққан балилирини йошурунчә йәйду.

Худаниң әһдисидин чиқишниң ақивити

⁵⁸ Сән бу китапта пүтүлгән бу қанунниң барлиқ сөзлиригә әмәл қилишқа көңүл бөлмисән, Пәрвәрдиғар Худайиңниң улук вә һәйвәтлик намидин қорқмисән, ⁵⁹ Пәрвәрдиғар сениң үстүңгә чүшүридиған вабалар һәм нәслиңниң үстигә чүшүридиған вабаларни әжайип қилиду; У дәһшәтлик, узаққа созулидиған вабаларни вә еғир, узаққа созулидиған кесәлләрни үстүңгә вә нәслиңгә чүшүриду; ⁶⁰ Пәрвәрдиғар сән қорқидиған, Мисирдики барлиқ кесәлләрни үстүңгә чүшүрүп, саңа чаплаштуриду. ⁶¹ Шуниндәк бу қануний китапта пүтүлмигән һәммә кесәл вә һәммә вабаниму Пәрвәрдиғар таки сән һалак болғичә үстүңгә чүшүриду. ⁶² Шуниң билән әслидә асмандики юлтузлардәк нурғун болсаңларму, әндиликтә аз бир түркүм кишиләр болуп қалисиләр; чүнки силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларниң авазифа қулақ салмидиңлар.

⁶³ Вә шундақ болидуки, Пәрвәрдиғар илгири силәргә яхшилиқ қилип, силәрни авутқинидин сөйүнгәндәк, У әнди силәрни йоқитип һалак қилидиғинидин сөйүниду; шуниң билән силәр егиләшкә киридиған зиминдин жулуп ташлинисиләр. ■ ⁶⁴ Пәрвәрдиғар силәрни йәр йүзиниң бу четидин у четигичә болған һәммә әлләрниң арисифа тарқитиду; силәр өзүңлар яки ата-бовилириңлар тонумиған яғач билән таштин ясалған илаһларниң қуллуғида

болисиләр; ■ 65 Силәр у әлләрниң арисидә нә арам тапалмайсиләр, нә тапиниңлар тирәп турғидәк һеч мәзмут жай болмайду; Пәрвәрдиғар бәлки шу йәрдә силәрниң көңлүңларни ғувалаштуруп титритип, көзүңларни қараңғулаштуруп жениңларни солаштуриду. 66 Силәр қарап туруп жениңлар қилда есиқлиқтәк туриду; силәр кечә-күндүз дәккә-дүккидә болуп женимдин айрилип қалармәнму? — дәп қорқисиләр; 67 көңлүңни басқан вәһимә вә паракәндичилик вә көзлириң көргән көрүнүшләр түпәйлидин әтигини: «Кашки кәч болсиди!», кәчтә болса: «Кашки әтигән болсиди!» дәйсән. 68 Пәрвәрдиғар силәргә вәдә қилип: «Силәр бу йолни иккинчи йәнә көрмәйсиләр» дегән шу йол билән силәрни кемигә чүшүрүп Мисирға яндуриду. Силәр шу йәрдә дүшмәнлириңларға қул-дедәк болушқа өзүңларни сатисиләр, лекин силәрни алғили адәм чиқмайду.

29

Муса пәйғәмбәр хәлиққә сөз қилиду — әсләш вә жекиләш

1 Төвәндикиләр Пәрвәрдиғар Исраиллар билән әһдә бағлаш үчүн Моаб зиминида Мусаға тапилиған сөзләрдур. Бу әһдә Пәрвәрдиғар улар билән һорәбдә қилған әһдидин башқа бир әһдә еди.

2 Муса пүткүл Исраилни чақирип уларға мундақ деди:

«Силәр Пәрвәрдиғарниң Мисир зиминида Пирәвнгә, униң барлиқ хизмәткарлири вә зиминниң һәммә йеридә көз алдиңларда немә иш қилғинини көрдүңлар, ■ 3 йәни шу чоң апәтләр билән улук мөжизилик аламәт вә карамәтләрни өз көзүңлар билән көрдүңлар. ■

4 Лекин Пәрвәрдиғар силәргә бүгүнгичә чүшәнгидәк көңүл, көргидәк көз вә әңлиғидәк қулақ бәрмиди. 5 Мән қириқ жил силәрни баяванда йетәкләп жүрдүм; шу вақитларда үстүңлардики кийимлириңлар кониримиди, путуңлардики кәшиңларму конирап кәтмиди. 6 Худа Өзиниң силәрниң Пәрвәрдиғар Худайиңлар екәнлигини билсун дәп, силәргә йейишкә нан, ичишкә шарап яки күчлүк ичимлик несип қилмиди. 7 Силәр бу жайға йетип кәлгиниңларда һәшбонниң падишаси Сиһон билән Башанниң падишаси Ог биз билән жәң қилғили чиқти; амма биз уларни уруп мәғлуп қилдуқ; ■ 8 биз уларниң зиминлирини елип Рубәнләр билән Гадлар вә Манассәһниң йерим қәбилисигә мирас қилип бәрдуқ. ■

9 Әнди силәр һәммә ишлириңларда раваж тепиш үчүн бу әһдиниң сөзлирини тутуп, уларға әмәл қилиңлар.

10 Бүгүн һәммиңлар — кәбилә башлиқлириңлар, ақсқаллириңлар, әмәлдарлириңлар, шуниңдәк Исраилниң һәммә әрлири, 11 кичик балилириңлар, аяллириңлар, чедирғаһиңларда туруватқан мусапирлар, шундақла отун кәскүчилириңлар вә су тошуғучилириңларму, һәммиңлар Пәрвәрдиғарниң алдида һазир туруватисиләр; 12 мәхсәт шуки, Пәрвәрдиғар Худайиңларниң әһдисигә, йәни Пәрвәрдиғар Худайиңлар бүгүн силәргә бәргән қәсими билән бағлиған әһдигә дахил болушуңлар үчүндур, 13 Вә шуниң билән тәң У силәрни бүгүн Өзигә хас бир хәлиқ қилип силәргә вәдә қилғинидәк, ата-бовилириңларға, йәни Ибраһим, Исақ вә Якупқа қилған қәсими бойичә өзи силәргә Худа болуштур. ■

14 Лекин мән бу әһдә вә қәсәмни ялғуз силәр биләнлә әмәс, 15 бәлки бүгүн биз билән бу йәрдә Пәрвәрдиғар Худайимизниң алдида туруватқанлар, шундақла бүгүн бу йәрдә биз билән биргә болмиған кишиләрниң һәммиси биләнму түзүшимән. □ 16 (чүнки силәр бизниң Мисир зиминида қандақ турғанлиғимиз вә сәпиримиздә әлләрниң оттурисидин қандақ өтүп кәлгинимизни убдан билисиләр; 17 Силәр уларниң арисидики жиргиничлик нәрсиләрни, уларниң арисидики яғач, таш, алтун вә күмүчтин ясалған бутларни көрдүңлар).

18 Әһдиниң мәхсити болса, силәрниң араңлардики һәр бир әр, һәр бир аял, һәр бир аилә вә

■ 28:64 Қан. 4:27; Нәһ. 1:8 ■ 29:2 Мис. 19:4 ■ 29:3 Қан. 4:34; 7:19 ■ 29:7 Чөл. 21:24,33; Қан. 2:32; 3:1

■ 29:8 Чөл. 32:33; Қан. 3:12; Йә. 13:8 ■ 29:13 Яр. 17:7 □ 29:15 «Лекин мән бу әһдә... кишиләрниң һәммиси биләнму түзүшимән» — мошу сөзләрдә (14-15-айәттә) «мән» дегән сөзлиғичи Муса пәйғәмбәр болса керәк.

Һәр бир қәбилилириңлардин бүгүн көңли Пәрвәрдигар Худайимиздин йенип, шу әлләрниң илаһлириниң қуллуғиға кирип кетидиған һеч киши болмисун, шундақла араңларда өт сүйи вә әмән чиқиридиған йилтиз пәйда болуп қалмисун үчүндур. ■ ¹⁹ Дәрвәқә шундақ болидуки, шу ләнәт сөзлирини аңлиғанда өз көңлидә өз-өзини бәхит-бәрикәтлик санап: «Мән қанчә башбаштақлиқ билән маңсамму, теч-аманлиқта туриверимән», дегүчи шундақ бир киши болиду; нәтижидә, нәм йәрму чаңқақ йәргә охшашла вәйран қилиниду. □ ²⁰ Пәрвәрдигар мундақ кишини әпу қилмайду, бәлки Пәрвәрдигарниң ғәзиви билән отлуқ қәһри түтүндәк шу кишигә чүшиду; бу китапта пүтүлгән һәммә ләнәтләр униң бешиға чүшиду; Пәрвәрдигар униң исмини асманниң тегидин өчүриду. ²¹ Пәрвәрдигар бу қанун китавида пүтүлгән әһдиниң һәммә ләнәтлири бойичә Исраилниң барлиқ қәбилилиридин уни айрип чиқип, апәткә муптила қилиду.

²² Кәлгүси дәвир болса, йәни силәрдин кейин чиқидиған балилириңлар вә шундақла жирақ жуттин кәлгән мусапирлар Пәрвәрдигар шу зиминниң үстигә әвәткән балаю-апәтләр билән кесәлләрни көриду; ²³ Пәрвәрдигар ғәзиви вә қәһри билән вәйран қилған Содом, Гоморра, Адмаһ вә Зәбоимларниң вәйранчилиғидәк зиминниң һәммә йери гуңгутлишип, шорлишип, көйүп кәткинини, терикчиликму, һосулму болмиғинини, от-чөпму үнмиғинини көриду; ²⁴ бунни көргәнләр, һәтта һәммә әл-жут: «Немишкә Пәрвәрдигар бу зиминға мундақ қилғанду? Немишкә Униң ғәзиви шунчә қаттиқ, әшәддий болғанду?» дәп сорайду; ■ ²⁵ андин уларға жавап берилип: «Улар ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигарниң уларни Мисир зиминидин қутқузуп чиқарғинида улар билән бекиткән әһдини ташлап, ²⁶ берип уларниң несивиси болмиған, өзиму тонумиған илаһларниң қуллуғиға кирип, уларға чоқунғини үчүн шундақ болди. ²⁷ Мана бу сәвәптин Пәрвәрдигарниң ғәзиви бу зиминға тутишип, бу китапта пүтүлгән һәммә ләнәтни униң үстигә кәлтүрди. ²⁸ Шуниң үчүн Пәрвәрдигар ғәзәп, аччиқ вә зор қәһр билән уларни жутидин жулуп, башқа бир жутқа ташлиди» — дейилиду.

²⁹ Һәр бир йошурун сирлар болса Пәрвәрдигар Худайимизниңкидур; лекин һәр қандақ ашқариланған вәһийләр болса бу қанунниң сөзлиригә әмәл қилишимиз үчүн әбәткичә биз вә балилиримизниңкидур.

30

¹ Вә шундақ болидуки, бу барлиқ ишлар, йәни мән сениң алдинда қойған бу бәрикәт билән ләнәт бешиңға чүшкинидә, Пәрвәрдигар Худайиң сени һайдивәткән әлләрниң арисидә туруп буларни есиңгә елип көңүл бөлүп, ² өзүң вә балилириң Пәрвәрдигар Худайиңниң йениға йенип Униң авазиға қулақ селип, мән бүгүн саңа әмир қилған барлиқ ишларға пүтүн қәлбиң вә пүтүн жениң билән итаәт қилсаң, ³ шу чағда Пәрвәрдигар Худайиң сени сүргүнлүктин қайтуруп, саңа ичини ағритип, Пәрвәрдигар Худайиң Өзи һайдивәткән әлләрдин жиғип келиду. ■ ⁴ Гәрчә араңлардин һәтта асманларниң четигичиму һайдилип кәткәнләр болсиму, Пәрвәрдигар Худайиң сени шу йәрдин жиғип жәм қилип келиду. ■ ⁵ Пәрвәрдигар Худайиң сени ата-бовилириңниң тәвәлиги болған зиминға кәлтүриду вә сән уни егиләйсән; У саңа яхшилиқ қилип ата-бовилириңниң санидин зиядә көп қилиду; ⁶ Пәрвәрдигар Худайиңни пүтүн қәлбиң, пүтүн жениң билән сөйүшкә Пәрвәрдигар Худайиң қәлбинни вә нәсиллириңниң қәлбини хәтнә қилиду; шуниң билән силәр һаят яшайсиләр. ■ ⁷ Шундақла Пәрвәрдигар Худайиңлар бу һәммә ләнәтләрни дүшмәнлириңларниң үстигә, силәргә нәпрәтлинидиғанларниң үстигә, силәргә зиянкәшлик қилғанларниң үстигә чүшүриду. ⁸ Силәр болсаңлар йенип келип Пәрвәрдигар Худайиңларниң авазиға қулақ селип, мән бүгүн силәргә тапилиған һәммә әмирлиригә әмәл қилисиләр. ⁹ Шундақ қилсаңлар,

■ **29:18** Рос. 8:23; ибр. 12:15 □ **29:19** «нәм йәрму чаңқақ йәргә охшашла вәйран қилиниду» — яки «мәс киши уссуз кишигә қошулуп йоқитилиду». Башқа бир нәччә хил тәржимилириму учриши мүмкин. Лекин умумий мәнәси шүбһисизки, һәммә адәм апәткә учрап йоқитилиду. ■ **29:24** Йәр. 22:8 ■ **30:3** Нәһ. 1:8; зәб. 105:45-47; Йәр. 32:37 ■ **30:4** Нәһ. 1:9 ■ **30:6** Йәр. 32:39; әз. 11:19; 36:26

Пәрвәрдиғар Худайиңлар қоллириңларниң һәммә ишида, бәдиниңларниң мевисини, чарпай маллириңларниң мевисини вә йериңниң мевисиниму көпәйттип силәрни зор яшнитиду. Чүнки Пәрвәрдиғар силәрниң ата-бовилириңларға яхшилиқ қилиштин сөйүнгәндәк, силәргә яхшилиқ қилиштин сөйүниду. ■ ¹⁰ Силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларниң авазига қулақ селип, бу қанун китавида пүтүлгән әмирләр билән бәлгүлимиләрни тутуп, пүтүн қәлбиңлар, пүтүн жениңлар билән Пәрвәрдиғар Худайиңларниң тәрипиғә бурулсаңларла, шундақ болиду.

¹¹ Чүнки мән бүгүн саңа тапилиған бу әмир сән үчүн қарама́т иш әмәс яки сәндин жирақму әмәс. □ ¹² Бу әмир асманниң үстидә әмәс, сениң: «Бизниң униңға әмәл қилмиқимиз үчүн ким асманға чиқип уни елип чүшүп бизгә аңлитиду?» дейишиңниң һажити болмайду.■

¹³ Вә шуниңдәк бу әмир деңизниң у тәрипидиму әмәстур, сениң: «Бизниң униңға әмәл қилмиқимиз үчүн ким деңиздин өтүп, уни елип келип бизгә аңлитиду» дейишиңниң һажити болмайду. ¹⁴ Чүнки бу сөз болса униңға әмәл қилмиқиң үчүн саңа бәк йеқин, йәни ағзиңда вә көңлүңдә бардур.□

¹⁵ Мана, мән бүгүн алдиңларда һаят билән яхшилиқ, өлүм билән яманлиқни қойдум; ¹⁶ чүнки өзүм саңа һөкүм берип: — Силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларни сөйүп, Униң йоллирида меңип, әмирлири, бәлгүлимилири һәм һөкүмлиригә әмәл қилиңлар, дәп бүгүн силәргә тапилидим; шундақ қилсаңлар силәр яшап көпийип, уни егиләшкә киридиған зиминға барғиниңларда Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәрни бәрикәтләйду. ¹⁷ Лекин әгәр көңлүңни тәтүр қилип, қулақ салмай аздурулуп, башқа илаһларға баш уруп чоқунғили турсаң, ¹⁸ мән шуни бүгүн силәргә ағаһландуруп ейтип қояйки, силәр һалак болмай қалмайсиләр; силәр уни егиләшкә Иордан дәриясидин өтүп баридиған зиминға киргиниңларда узун өмүр көрәлмәйсиләр.

¹⁹ Мән бүгүн һаят билән өлүмни, бәрикәт билән ләнәтти алдиңда қойғинимға асман билән зиминни үстүңгә гува болушқа чақиримән; әнди өзүң вә нәслиң яшай десәңлар, һаятни талливал; ■ ²⁰ Пәрвәрдиғар Худайиңни сөйүп, Униң авазига қулақ селип, Униңға бағланғин; чүнки У Өзи сениң һаятиң вә өмрүңниң узунлуғидур; чүнки шундақ қилсаң Пәрвәрдиғар ата-бовилириң болған Ибраһим, Исһақ вә Якупқа: «Мән силәргә уни беримән» дәп қәсәм қилип вәдә қилған зиминда турисән».□

31

Йәшуа Мусаға орун басар қилип бекитилиду

¹ Андин Муса берип һәммә Исраилға сөз қилди; ² у мундақ деди: «Мән бүгүн бир йүз жигирмә яшқа кирдим; әнди силәргә сәрдар яки башлиғучи болалмаймән. Пәрвәрдиғар маңа: Сән бу Иордан дәриясидин өтмәйсән, дегән еди.□ ■

³ Лекин Пәрвәрдиғар Худайиңлар Өзи силәрни йетәкләп дәриядин өтүп, бу әлләрни алдиңларда вәйран қилиду; шуниң билән уларниң мал-мүлкини егиләйсиләр; Пәрвәрдиғарниң ейтқинидәк, Йәшуа силәрниң алдиңларда башлап дәриядин өтиду. ■

⁴ Пәрвәрдиғар Сиһон билән Ог дегән икки Аморий падишаси вә уларниң зиминини һалак қилғандәк, у бу әлләргиму шундақ қилиду. ■ ⁵ Амма Пәрвәрдиғар уларни қолуңларға тапшурғинида, мән силәргә тапилиған пүткүл әмир бойичә уларға муамилә қилисиләр. ■

⁶ Жүрһәтлик вә қәйсәр болуңлар, уларниң алдида титримәңлар, улардин һеч қорқмаңлар;

■ **30:9** Қан. 28:11 □ **30:11** «бу әмир сән үчүн қарама́т иш әмәс» — бу әйәттики «қарама́т» дегән сөз адәттә пәқәт Худала қилидиған ишни яки Худаниң сүпитини көрситиду. ■ **30:12** Рим. 10:6-8 □ **30:14** «... бу сөз ... саңа бәк йеқин, йәни ағзиңда вә көңлүңдә бардур» — «Рим.» 10:6-10ни көрүң. ■ **30:19** Қан. 4:26 □ **30:20** «...чүнки У Өзи сениң һаятиң вә өмрүңниң узунлуғидур;» — мошу йәрдә «У Өзи» дегәнниң башқа бир хил чүшәнчиси «бу иш» (йәни, Худаниң әмирлирини тутуш). □ **31:2** «силәргә сәрдар яки башлиғучи болалмаймән» — мошу йәрдә ибраний тилида «силәрниң алдиңларда чиқип-кирип жүрәлмәймән» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ **31:2** Чөл. 27:12; Қан. 3:26 ■ **31:3** Чөл. 27:18 ■ **31:4** Чөл. 21:24,33 ■ **31:5** Қан. 7:1, 2

чүнки силәр билән биргә барғучи Пәрвәрдиғар Худайиңлар Өзидур; У силәрдин ваз кәчмәйду, силәрни һәргиз ташливәтмәйду!»■

7 Андин Муса Йәшуани чақирип пүткүл Исраилниң көз алдида униңға сөз қилип: «Сән жүрәтлик вә қәйсәр болғин; чүнки бу хәлиқ Пәрвәрдиғар уларниң ата-бовилириға қәсәм қилип беришкә вәдә қилған зиминға киргәндә сән улар билән биллә беришиң керәк; сән уларға уни егилитип мирас қилдурисән. 8 Мана, сениң алдиңда маңғучи Пәрвәрдиғар Өзидур; У сән билән биллә болуп сәндин ваз кәчмәйду, сени һәргиз ташливәтмәйду! Сән қорқмиғин, паракәндә болма!» — деди.■

Мусаниң әһдинамә йезип тапшуруши

9 Муса бу қанунни йезип болуп, уни Пәрвәрдиғарниң әһдә сандуғини көтиридиған Лавийниң әвлади болған каһинлар билән Исраилниң барлиқ ақсақаллириға тапшуруп бәрди. 10 Муса уларға мундақ буйруди: —

«Һәр йәтгә жилниң ахирқи жилида, йәни азатлиқ жили дәп бекитилгән вақитта, «кәпиләр һейти» башланғанда, 11 Исраилниң һәммиси келип Пәрвәрдиғар Худайиңниң һозурида жәм болуш үчүн у таллайдиған жайға жиғилғанда, уни аңлисун дәп пүткүл Исраилниң алдида бу қанунни оқуп берисән. ■ 12 Шуниң үчүн шу чағда барлиқ хәлиқни, әр болсун, аял болсун, бала болсун, қовуқлириңниң ичидә туруватқан мусапир болсун, уларниң һәммиси аңлап, үгинип, Пәрвәрдиғар Худайиңлардин қорқуп, бу қанунниң барлиқ сөзлирини тутуп униңға әмәл қилсун, дәп уларни жиққин. □ 13 Шундақ болса, уларниң бу қанунни тонумиған балилириму уни аңлап үгинип, силәр егиләшкә Иордан дәриясидин өтүп баридиған зиминда яшиған барлиқ күнлиридә Пәрвәрдиғар Худайиңлардин қорқидиған болиду».

Муса Йәшуаға өз вәзитиси тоғрилиқ буйруйду

14 Андин Пәрвәрдиғар Мусаға сөз қилип: «Мана сениң өлидиған вақтиң йеқинлишип қалди. Әнди Йәшуани чақирғин, иккиңлар жамаәт чедириға берип шу йәрдә һазир болуңлар. Мән униңға вәзипә тапшуримән» деди.

Шуниң билән Муса билән Йәшуа иккиси берип, жамаәт чедирида һазир болди. 15 Пәрвәрдиғар булут түврүгиниң ичидә көрүнди; булут түврүги чедирниң дәрвазисиниң үстидә тохтиди.

16 Пәрвәрдиғар Мусаға мундақ деди: «Мана, сән ата-бовилириңниң қешида ухлаш алдида турисән; андин бу хәлиқ қозғилип, баридиған зиминдики ят илаһларға әгишип бузуқчилик қилип, Мени ташлап, Мән улар билән бағлиған әһдини бузиду. □ 17 Шу вақитта Мениң фәзивим уларға тутишип, Мән уларниму ташлап, улардин йүзүмни йошуримән. Улар жутуветилиду, көп балаю-апәт вә күлпәтләр бешиға чүшиду вә улар шу вақитта: «Шүбһисизки, Худайимиз аримизда болмиғини үчүн, бу балалар бешимизға чүшти» — дәйду. □ 18 Лекин Мән уларниң башқа илаһларға майил болуп әгишип, қилған һәммә рәзилликлири үчүн шу күни йүзүмни пүтүнләй йошуримән.

19 Әнди силәр өзүңлар үчүн бу фәзәлни пүтүп, уни Исраилларға үгитиңлар; бу фәзәлниң кейин Исраилларниң әйивигә Мән үчүн гувачи болуши үчүн уни уларниң ағзиға салғин. 20 Чүнки Мән уларни Мән ата-бовилириға қәсәм билән вәдә қилған, сүт билән һәсәл еқип туридиған жутқа киргүзимән; андин улар йәп тоюп, сәмригәндә башқа илаһларға әгишип, уларниң қуллуғиға кириду вә Мени көзгә илмай әһдәмни бузиду. 21 Амма шундақ болидуки, көп балаю-апәтләр билән күлпәтләр уларниң бешиға чүшкинидә, бу фәзәл уларни әйипләп гува бериду; чүнки бу фәзәл уларниң әвлатлириниң ағзида унтулмайду. Чүнки Мән уларни уларға

■ 31:6 Йә. 1:5; ибр. 13:5 ■ 31:8 Йә. 1:9 ■ 31:11 Әзра 10:8; Нәһ. 8:1,2,3,8 □ 31:12 «... қовуқлириңниң ичидә туруватқан мусапир» — демәк, «силәр билән биллә туруватқан мусапир». «Силәр билән биллә туруватқан» ибраний тилида адәттә «қовуқлириңлар ичидә туруватқан» дегән сөзләр билән ипадилиниду. □ 31:16 «бузуқчилик қилиш» — мошу йәрдә Худаға вапасизлиқ яки асийлиқ қилишни билдүриду. Қанаандики әлләр арисидә «бузуқчилик» роһий жәһәттә болупла қалмай, жисманий жәһәтиму бутпәрәсликкә мунасивәтлик жинсий бузуқчилик мәвжүт еди. □ 31:17 «шу вақитта» — ибраний тилида «шу күни».

қәсәм билән вәдә қилған зиминға теһи киргүзмәйла уларниң немә хиял қиливатқинини урдан билимән».

²² Шуларни дәп, Муса шу күни бу ғәзәлни йезип, Исраилларға үгәтти. ²³ Андин Пәрвәрдигар Нунниң оғли Йәшуаға: «Жүрәтлик вә қәйсәр болғин, чүнки сән Мән Исраилларға қәсәм билән вәдә қилған зиминға уларни башлап кирисән вә Мән сән билән биллә болимән» дәп әмир қилди. ■

²⁴ Муса бу қанунниң сөзлирини бир китапқа пүтүнләй йезип болғандин кейин ²⁵ у Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини кәтирип маңған Лавийларға буйруп мундақ деди: ²⁶ — Бу қанун китавини силәрниң әйивинләргә гувачи болуп туруши үчүн Пәрвәрдигар Худайиңларниң әһдә сандуғиниң йениға қоюңлар. ■ ²⁷ Чүнки мән силәрниң асий вә бойнуңлар қаттиқ экәнлигиңларни билимән. Мана, мән теһи араңларда тирик турсам Пәрвәрдигарға асийлик қилип кәлдиңлар; өлүмүмдин кейин силәр теһиму шундақ қилисиләр!

²⁸ Мән уларниң қулақлириға бу сөзләрниң һәммисини аңлитишим үчүн, шундақла йәр билән асманни уларниң әйивигә гувачи болушқа чақирисим үчүн әнди мениң алдимға қәбилилириңларниң һәммә ақсақаллири вә әмәлдарлирини жиғиңлар. ²⁹ Чүнки өлүмүмдин кейин силәрниң түптин бузулуп, мән силәргә әмир қилған йолдин чәтнәп кетидиғиниңларни билимән. Шуниң билән күнләрниң ахирида күлпәтләр бешиңларға чүшиду; чүнки силәр Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип, қоллириңларниң ишлири билән униң ғәзивини қозғайсиләр». □

³⁰ Андин Муса Исраилларниң пүткүл жамаити алдида бу ғәзәлниң текстини баштин-ахирғичә оқуп бәрди: —□

32

Әһдә шәртлиригә гувачиларни чақирис — Мусаниң ғәзили

¹ «Қулақ селиңлар, әй асманлар, мән сөзләй;

Ағзимниң сөзлирини аңла, и йәр-зимин!

² Тәлимим болса ямғурдәк яғиду,

Сөзлирим шәбнәмдәк тамиду,

Юмран от-чөп үстигә чүшкән сим-сим ямғурдәк,

Көкзарлиқниң үстигә чүшкән хасийәтлик ямғурдәк болиду.

³ Чүнки мән Пәрвәрдигарниң намини баян қилимән;

Әнди Худайимизни улук дәп жақалаңлар!

⁴ У қорам таштур, Униң әмәллири мукәммәлдур;

Униң барлиқ йоллири һәққанийдур.

У һаһәклиғи йоқ, вападар бир Худа,

Адил вә диянәтликтур.

⁵ Амма Өз хәлқи униңға бузуқлуқ қилди;

Уларниң қилмишлири Униң Өз балилириниңкидәк болмиди — мана бу уларниң әйивидур!

Улар әгир вә иплас бир нәсилдур!

⁶ Әй ахмақ вә надан хәлиқ,

Пәрвәрдигарниң яхшилиғини шундақ яндурамсән?

У сени бәдәл төләп һәр қилған атаң әмәсму?

У сени яритип, сени тиклигән әмәсму?

⁷ Өткән күнләрни есиңгә алғин,

Дәвирдин-дәвирғичә өткән жилларни ойлиғин;

Атаңдин сора, у саңа дәп бериду;

■ **31:23** Йә. 1:6 ■ **31:26** 2Пад. 22:8 □ **31:29** «күнләрниң ахирида» — ахирқи заманни көрсәтсә керәк.

□ **31:30** «пүткүл жамаити алдида» — ибраний тилида «...пүткүл жамаитиниң қулақлири ичигә...».

Ақсақаллириңға соал қой, улар сени хәвәрләндүриду.

⁸ Һәммидин алий болғучи әлләрниң үлүшини уларға үләштүргәндә,
Адәм атиниң пәрзәнтлирини бир-биридин бөлгинидә,
У хәлиқләрниң чегарилирини Исраил балилириниң саниға қарап бекиткән.□

⁹ Чүнки Пәрвәрдигарниң несивиси болса униңға хас болған хәлқидур;
Яқуп худди чәк ташлинип чиққандәк, Униң мирасидур.□

¹⁰ У уни чөл бир зиминда,
Шамал һувлайдиған дәһшәтлик бир баяванда уни тапти;
Уни орап әтрапида қоғдап турди,
Уни көз қаричуқидәк сақлиди;□

¹¹ Худди бүркүт өз чаңгисини тәвритип,
Балилириниң устидә пәрваз қилип,
Қанатлирини йейип уларни пәйлириниң үстигә елип кәтәргинидәк,

¹² Пәрвәрдигарму униңға шундақ ялғуз йетәкчилик қилди;
Һеч қандақ ят илаһ униң билән биллә әмәс еди.

¹³ У уни йәр йүзиниң егиз жайлириға миндүрди,
Вә у етизлиқниң мәһсулатидин йеди,
У униңға қия таштин һәсәл шоритип,
Чақмақ тешидин зәйтун мейи шоратти; ■

¹⁴ Саңа кала қаймиғи билән қой сүтини ичкүзүп,
Қозиларниң йеғини,
Башандики қочқарлар вә текиләрниң гөшини йегүзүп,
Есил буғдайниң есил данлиридин йегүзди,
Сән болсаң үзүм қени болған сап шарапни ичтиң.

¹⁵ Лекин Йәшурун сәмрип тәпкәк болуп қалди;
Бәрһәк, сән сәмрип кәттиң,
Бордилип кәттиң,
Тоюнуп кәттиң!

У өзини яратқан Тәңрини ташлап,
Өз нижәтиниң Қорам Тешини көзгә илмиди.□

¹⁶ Улар болса ят илаһларға әгишип Униң вапасизлиққа болған һәситини қозғиди,
Жиргиничлик ишлар билән Униң ғәзивини кәлтүрди.

¹⁷ Улар Егә-Тәңриси әмәс жинларға,
Өзи билмәйдиған илаһларға,
Ата-бовилириму қорқмайдиған,
Йеңи пәйда болуп қалған илаһларға қурбанлиқ қилди.

¹⁸ Сән өзүңни төрәлдүргән Қорам Ташни көңлүңдин чиқардиң,
Сени апиридә қилған Тәңрини унтудуң.

¹⁹ Пәрвәрдигар буни көрүп,
Оғул-қизлириниң Униң аччиғини кәлтүргинидин, улардин бизар болуп мундақ деди: —

²⁰ «Мән улардин йүзүмни йошурумән,
Уларниң ақивитини көрүп бақай;
Чүнки улар иплас бир нәсилдур,
Қәлбидә вападарлиғи йоқ балилардур.

²¹ Егә-тәңриси әмәсләр билән һәситимни кәлтүрди,
Әрзимәс мәбудлири билән қәһримни қозғиди;
Шуңа «Һеч хәлиқ әмәс» болған бир хәлиқ арқилиқ уларниң һәситини қозғаймән,

□ **32:8** «У хәлиқләрниң чегарилирини Исраил балилириниң саниға қарап бекиткән» — бәзи кона көчүрмиләрдә:
«У хәлиқләрниң чегаралирини Худаниң оғуллириниң саниға қарап бекиткән еди» дейилиду. □ **32:9** «Яқуп» — мошу
йәрдә Исраилларни көрситиду. □ **32:10** «уни орап әтрапида қоғдап турди» — башқа бир хил тәржимиси:
«у уни қоғдап жүрүп уни тәрбийилиди». ■ **32:13** Қан. 33:26; Йәш. 58:14 □ **32:15** «Йәшурун» — Исраилниң
йәнә бир исми — мәнәси «тик туридиған», «дурус» дегәнлик.

Надан бир әл арқилиқ уларниң аччиғини кәлтүримән. □ ■

22 Чүнки Мениң ғәзивимдин бир от туташти;

У тәһтисараниң тегигичә көйүп бариду,

У йәр билән униң мәһсулатини йәп кетиду,

Вә тағларниң һуллириниму туташтуриду. ■

23 Мән уларниң үстигә балаю-апәтләрни догилаймән;

Я-оқлиримни бирни қоймай уларға атимән.

24 Улар ачарчиликтин йегиләп кетиду,

Томуз иссиқ вә вабаниң нәштәрлири тәрипидин йәп кетилиду;

Уларға қарши житқуч һайванларниң чишлирини,

Топида өмилигүчиләрниң зәһирини әвәтимән.

25 Ташқирида қилич уларни мусибәткә салиду,

Ичкиридә вәһимә басиду;

У жигит билән қизни,

Әмчәктики бала билән ақ чачлиқни һәммисини йоқитиду.

26 Мән: «Уларни чепиветимән,

Инсанларниң арисидин уларниң намини өчүримән» — дәйттим, □

27 Бирақ дүшмәнниң мәсқирә қилишидин қорқтум;

Исраилниң рәқиплири бу ишни хата чүшинип: —

Бу иш бизниң қолимизниң күчлүклүгидин болған болса керәк,

Пәрвәрдиғар буни һеч қилмиди» демисун дәп, бу ишни қилмидим.

28 Исраил несихәттин мәһрум болған бир әл,

Уларниң һеч әқил-пәми йоқтур.

29 Аһ, улар дана болсиди!

Шундақ болса буни чүшинип,

Өз ақивити қандақ болидиғинини ойлайтти!

30 Әгәр уларниң Қорам Теши уларни сетивәтмигән болса,

Пәрвәрдиғар уларни дүшмәнлиригә ташлап бәрмигән болса,

Бир киши қандақму миң кишини өз алдидин һайдийалайтти?,

Икки киши қандақму он миң кишини қачуралайтти?

31 Чүнки башқиларниң қорам теши болса бизниң Қорам Тешимиздәк әмәстур.

Буниңға дүшмәнлиримиз өзлири гувалиқ бәрсун!

32 Чүнки уларниң үзүм тели Содомниң үзүм телидин,

Гоморраниң етизлиқлиридин чиққандур;

Үзүмлири зәһәрлик үзүмләрду,

Уларниң һәр бир сапиғи аччиқтур,

33 Шараби болса әждиһаларниң зәһириду,

Кобраларниң әжәллик зәһириду.

34 Пәрвәрдиғар: «Буларниң һәммиси Мениңкидә сақлақлиқ әмәсму?

Өз ғәзлиримдә мөһүрләнгән әмәсму?

35 Интиқам Мениңкиду,

Яманлиқни қайтурушму шундақ,

Булар улар путлишидиған вақитқичә сақлақлиқ туриду,

Чүнки уларниң балаю-апәтлик күни йеқинлашмақта,

□ 32:21 «Шуңа «һеч хәлиқ әмәс» болған бир хәлиқ арқилиқ... Надан бир әл арқилиқ уларниң аччиғини кәлтүримән» — у улүқ бешарәтниң әмәлгә ашурулуши тоғрилиқ «һош.» 1:9, 2:32, «Рим.» 10:19ни көрүң.

■ 32:21 Рим. 10:19 ■ 32:22 Йәр. 15:14 □ 32:26 «Уларни чепиветимән» — яки «Уларни тарқитимән», «Уларни чечиветимән».

Уларниң бешиға чүшидиған ишлар болса тез келиватиду. □ ■

³⁶ Чүнки Пәрвәрдиғар уларниң күчи түгәп кәткәнлигини, уларниң *азийип*, һәтта аҗиз яки мәйипләрниңму қалмиғинини көргәндә,

У Өз хәлқиниң үстигә һөкүм чиқириду,

Өз бәндилиригә меһри-шәпқәт көрситиду. □ ■

³⁷ У вақитта У мундақ дәйду: «Қени, уларниң илаһлири?

Өзигә таянч қилған қорам теши әнди қәйәрдидур?

³⁸ Уларниң өткүзгән қурбанлиқлириниң йеғини йегән,

Уларниң шарап һәдийәлиридикли шарабини ичкәнләр қәйәргә кәтти?

Әнди улар орнидин туруп силәргә ярдәм берип, панаһиңлар болсун! □

³⁹ Әнди Мән Өзүм, пәқәт Мәнла «Шу» дурмән,

Маңа һәмраһ һеч қандақ илаһниң йоқлуғини көрүп билиңлар.

Мән өлтүрүп тирилдүримән,

Зәхимләндүрүп сақайтимән;

Вә һеч ким Мениң қолумдин қутқузалмайду. □ ■

⁴⁰ Чүнки Мән қолумни асманларға көтирип: —

«Әбәткичә һаяттурмән» дәп ейтип,

⁴¹ Чақнап туридиған қиличимни иштик қилимән,

Мениң қолум адаләтни қурал қилип тутиду,

Дүшмәнлиримдин интиқам алимән,

Мәндин нәпрәтләнгүчиләрниң қилғанлирини уларға яндуримән!

⁴² Мән я оқлиримни қан ичкүзүп мәс қилимән,

Мениң қиличим гөш йәйду,

Мән уларни өлтүрүлгәнләр билән әсирләрниң қенини,

Дүшмәнниң сәрдарлириниң башлирини йәп-ичидиған қилимән». ■

⁴³ Әй әлләр, Униң хәлқи билән биллә шатлиниңлар,

Чүнки У Өз бәндилириниң қениниң интиқамини алиду,

Өз дүшмәнлиригә қисас яндуриду,

Өз зимини билән хәлқи үчүн кәчүрүм-кафарәт кәлтүрүп бериду». ■

Муса ғәзили тоғрисидә буйруқ чүшүриду

⁴⁴ Әнди Муса билән Нунниң оғли Йәшуа келип бу ғәзәлниң барлиқ сөзлирини хәлиқниң алдида оқуп бәрди. □ ⁴⁵ Андин Муса бу һәммә сөзләрни барлиқ Исраил алдида ахирлаштуруп

⁴⁶ уларға сөз қилип: «Мән бүгүн оттураңларда силәрни ағаһландуруп гувалиқ бәргән бу барлиқ сөзләргә көңүл бөлүңлар; силәр буларни балилириңларға тапилап: «Бу қанунниң һәммә сөзлиригә әмәл қилишқа көңүл қоюңлар» дәп буйрушуңлар керәк. ⁴⁷ Чүнки бу сөз силәргә мунасивәтсиз, қуруқ сөз әмәс, бәлки силәрниң һаятиңлардур! Силәр у зиминни

□ **32:35** «... Булар улар путлишидиған вақитқичә сақлақлиқ туриду» — бизниңчә мошу әйәттики «улар» Исраилларни көрситиду. Бәзи алимлар «Худаниң дүшмәнлири (ят әлләр)ни көрситиду» дәп қарайду. Лекин Худа интиқамлири билән ахирида Исраилниң әң аҗиз пәйтидә уларни қутқузиду («Йәр.» 30-бапни, ушбу баптики 36-, 42-әйәтни көрүң). ■ **32:35** Рим. 12:19; Ибр. 10:30; 1Пет. 2:23 □ **32:36** «...уларниң азийип, һәтта аҗиз яки мәйипләрниңму қалмиғинини көргәндә» — башқа бир хил тәржимиси: «яки кичик яки чоң болса, уларниң азийип һеч кимниң қалмиғинини көргәндә,...». «Өз хәлқи үстигә һөкүм чиқириду» — өз ичигә икки тәрәпни елиши керәк: (1) Худаниң хәлқи униң тәрбийә җазалирини көргәндин кейин гуналирини иқрар қилип, униң кәчүрүмигә муйәссәр болиду; (2) Худа Өз хәлқигә рәзиллик қилғучиларға өзиниң қилған рәзиллигини өзигә яндуриду. «Өз бәндилиригә меһри-шәпқәт көрситиду» — башқа бир хил тәржимиси: «Өз бәндилири тоғрилиқ нийитидин йениду». ■ **32:36** Қан. 32:36 □ **32:38**

«Әнди улар орнидин туруп силәргә ярдәм берип, панаһиңлар болсун!» — Худа мошу йәрдә Исраил әслидә таянған бутларни мәсқирә қилиду. □ **32:39** «Маңа һәмраһ һеч қандақ илаһниң йоқлуғини көрүп билиңлар» — яки «Мәндин башқа һеч қандақ илаһ болмиғанлиғини көрүп белиңлар». ■ **32:39** Қан. 4:35; 1Сам. 2:6; Йәш. 45:5,18,22 ■ **32:42** Зәб. 7:13-14; 67:22-24; Йәш. 34:6; әз. 21:9-11 ■ **32:43** Рим. 15:10 □ **32:44** «Нунниң оғли Йәшуа» — ибраний тилида: «Нунниң оғли һошия» (һошия Йәшуаниң башқа бир хил атилиши).

егиләшкә Иордан дәриясидин өтисиләр; өткәндин кейин у зиминда бу сөз арқилиқ узун өмүр көрисиләр» — деди.

Мусаниң өлүми тоғрилиқ буйруқлар

⁴⁸ Йәнә шу күни Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

⁴⁹ Сән ушбу Абарим теғиға, йәни Йерихониң уттуридики, Моабниң зиминидики Небо теғиға чиққин вә шу йәрдә Мән Исраилларға өз тәвәлиги болуш үчүн беридиган Қанаан зиминини көргин. ■ ⁵⁰ Андин акаң һарун һор теғида өлүп өз хәлиқлиригә қошулғандәк, сәнму чиқидиган шу тағда өлүп хәлиқлириңгә қошулғин; ■ ⁵¹ чүнки силәр Зин чөлидики Мәрибаһ-Қадәшниң сулириниң йениға барғанда, иккиңлар Исраилларниң арасида Маңа вапасизлиқ көрситип, Исраилларниң арасида Мени «муқәддәс» дәп һөрмәтлимидиңлар. ■ ⁵² Шуңа сән Исраилларға беридиган шу зиминни удулуңда көрисән, лекин униңға кирәлмәйсән.

33

Муса пәйғәмбәр Исраилға дуа қилип бәхит тиләйду

¹ Худаниң адими болған Мусаниң өлүмидин илгири Исраилларни бәрикәтләшкә тилигән бәхит-тиләклири мунулар: —

² У мундақ деди: —

«Пәрвәрдигар Өзи Синай теғидин келип,
Сеирдин чиқип Исраил үстигә парлиди;

Паран теғидин пәйда болуп чақниди,

У түмәнлигән муқәддәсләрниң оттурисидин чиқип кәлди;

Оң қолидин Исраилға аталған отлуқ бир қанун чиқти. □ ■

³ Дәрһәқиқәт, У хәлиқни сөйиду;

Сениң барлиқ муқәддәс бәндилириң қолуңдидур;

Уларниң һәр бири айиғиң алдида олтирип,

Сөзлириңгә муйәссәр болиду.

⁴ Муса бизгә бир қанун буйруп,

Буни Яқупниң жамаитигә мирас қилип бәрди;

⁵ Хәлиқниң сәрдарлири жәм болуп,

Исраилниң қәбиллири бир йөргә жиғилғанда,

У Йәшурунниң оттурисиди падишадәк болди. □

Мусаниң қәбиллир үчүн тилигән хәйр-дуалири вә бәргән бешарәтлири

⁶ «Рубән болса, адәмлири өлүп кәтмәй, һаят турсун;

Униң адәмлири аз болмисун».

⁷ Мусаниң Йәһуда тоғрисида тилигән бәхити мундақ: —

«Йәһуданиң авазини аңлиғайсән, и Пәрвәрдигар;

Уни өз хәлқигә қобул қилдурғайсән;

Униң қоллири улар үчүн күрәш қилсун;

■ 32:49 Чөл. 27:12 ■ 32:50 Чөл. 27:13; 33:38 ■ 32:51 Чөл. 20:12 □ 33:2 «Сеирдин Исраиллар чиқип үстигә парлиди» — «Исраиллар» ибраний тилида: «улар». «муқәддәсләр» — пәриштиләрни көрсәтсә керәк. «... Исраилға аталған» — ибраний тилида: «..уларға аталған». «... уларға аталған отлуқ бир қанун чиқти» — башқа икки хил тәржимиси: «...уларға (Исраилға) аталған от ялқунлири чиқти» яки «...уларға (Исраилға) йетәклигүчи от ялқулири чиқти». ■ 33:2 һаб. 2:3, 4 □ 33:5 «У Йәшурунниң оттурисиди падишадәк болди» — мошу жүмлидики «У» Мусани көрситиду, дәп қараймиз. Бәзи алимлар Худани көрситиду, дәп қарайду.

Әнди өзини әзгүчиләргә қарши турушқа униңға мәдәт болғайсән».□

⁸ У Лавий тоғрисида мундақ деди: —

«Сениң урим вә туммим ташлириң Сениң бу муқәддәс бәндәңгә тапшурулған;
Сән уни Массаһда синидиң,

Мәрибаһниң сулириниң йенида униң билән талаштиң.□

⁹ У өз ата-аниси тоғрисида: «Уларға йүз-хатирә қилмаймән», дәп ейти,

Өз қериндашлириниң һеч йүзини қилмай,

Өз балилириниму тонушни халимай,

Бәлки Сениң сөзүңгә әмәл қилип, әһдәңни чиң тутти.□

¹⁰ Мана, *Лавийлар* Яқупқа һөкүмлириңни уқтуриду,

Улар Исраилға қанунуңни үгитиду;

Улар димиғиңға хушбуйни суниду,

Қурбанғаһиңға пүтүн көйдүрмә қурбанлиқларни кәлтүриду.

¹¹ И Пәрвәрдигар, униң тәәллуқатини бәрикәтлигәйсән,

Униң қоллириниң әжри Сени хуш қилғидәк болғай,

Униңға қарши чиққанлар вә униңдин нәпрәтләнгәнләр болса,

Уларни қопалмиғидәк һалда бәллирини сундурғайсән!»

¹² У Бинямин тоғрисида мундақ деди: —

«Пәрвәрдигарниң сөйгини болса,

У Униң йенида бехәтәр мақан қилиду,

Пәрвәрдигар сайә болуп пүтүн күн уни сақлайду,

У уни мүриси оттурисида мақанлаштуриду»

¹³ Йүсүп тоғрисида у мундақ деди: —

«Униң зимини Пәрвәрдигар тәрипидин бәрикәтлик болғай!

Асманларниң есил немәтлири билән,

Шәбнәм билән,

Йәр тегики немәтлири билән,□ ■

¹⁴ Күндин һасил болидиған есил мәһсулатлири билән,

Айдин һасил болидиған есил немәтлири билән,

¹⁵ Қедимки тағларниң алий немәтлири билән,

Мәңгүлүк дөңләрниң есил немәтлири билән,

¹⁶ Йәрниң есил немәтлири вә униңға толған һәммә мәвжудатлири билән,

Азғанлиқта турғучи Затниң шапаити билән бәрикәтләнсун!

Буларниң һәммиси Йүсүпниң бешиға,

Йәни өз қериндашлиридин айрилғанниң чоққисиға чүшсун.□ ■

¹⁷ Униң һәйвиси өз буқисиниң тунжисидәктур;

Униң мүңгүзлири явайи калиниң мүңгүзлиридәктур,

Улар билән у әл-жутларниң һәммисини бирақла йәр йүзиниң чәтлиригичә үсиду.

Мана Әфраимниң түмәнлигән адәмлири,

□ **33:7** «Уни өз хәлқиғә қобул қилдурғайсән» — ибраний тилида сөзмүсөз «Уни өз хәлқиниң арисига киргүзгәйсән» дейилиду. Йәһуданиң кейинки тарихиға қариганда, бу бешарәт Муса пәйғәмбәрниң Йәһуданиң нәсли болған Давутниң падишалиғи, әң муһими Давутниң нәсли Мәсиһ тоғрилиқ бешарәтлик дуаси болуши керәк. «У қоллири улар үчүн күрәш қилсун» — буниңда «улар» «өз хәлқи»ни көрсәтсә керәк. «Униң қоллири улар үчүн күрәш қилсун» — буниң башқа бир хил тәржимиси: «Униң қоллири өз һажитидин чиқсун». □ **33:8** «урим вә туммим» — тоғрилиқ «Мис.» 28:30ни көрүң. Худа Лавийларни таллишиниң бир сәвәви 32:25-29дә көрүлиду; Худа уни өз хизмитидә болушқа таллиғачқа, мошу йәрдә Худа уни «Мениң муқәддәс бәндәм» дәп атайду. «Массаһ» — «Массаһ» дегән жайниң мәнәси «синаш» («Мис.» 17:7ни көрүң). «Мәрибаһ» — «Мәрибаһ» дегән жайниң мәнәси «талаш-тартиш, күрәш» («Чөл.» 20:13 вә 24ни көрүң). □ **33:9** «Өз қериндашлириниң һеч йүзини қилмай, ...бәлки Сениң сөзүңгә әмәл қилип, әһдәңни чиң тутти» — көздә тутулған вақиәләр «Мис.» 32:21-29дә хатирилиниду. □ **33:13** «Йәр теги» — бәлким йәр астидики суларни яки деңиз тәглирини көрситиду. ■ **33:13** Яр. 49:25 □ **33:16** «Азғанлиқта турғучи Зат» — мошу зат Пәрвәрдигарниң Пәриштисидур («Мис.» 3:2-6ни көрүң). ■ **33:16** Яр. 49:26

Манассәһниң миңлиған адәмлири шундақ болиду».[□]

18 Зәбулун тоғрисида у мундақ деди: —

«Әй Зәбулун, сән чиққиниңда шатланғин;
Әй сән Иссакар, өз чедирлириңда хуш болғин!

19 Мана улар хәлиқләрни таққа чақириду,
Шу йәрдә улар һәққанийлиқниң қурбанлиқлирини суниду,
Чүнки улар деңиздики мол дәләтләрни,
Қумға көмүлгән гәһәрләрни сүмүрүп уларға муйәссәр болиду».

20 Гад тоғрисида у мундақ деди: —

«Гадниң зиминини кеңәйткүчигә бәхит-бәрикәт болғай;

Гад болса чиши ширдәк олтирақлашти;
У биләк һәм баш терисини титма-титма қиливетиду»;[□]

21 Шу йәрдә у әң есил несивини талливалди;

Чүнки шу йәрди му у һөкүм бекиткүчиниң үлүши болған жай сақлақлиқтур;
У хәлиқниң сәрдарлири билән келип,
Исраил билән биргә Пәрвәрдигарниң адалити билән һөкүмлирини жүргүзди».[□]

22 Дан тоғрисида у мундақ деди: —

«Дан болса яш бир ширдур;
У Башандин тақлап өтиду».[□]

23 Нафтали тоғрисида у мундақ деди: —

«Әй Нафтали, илтипатқа тоюнғансән,
Пәрвәрдигар тәрипидин кәлгән бәхит-бәрикәткә толуп,
Мәгрип билән жәнупни өзүңгә мүлүк қилип егиләйсән».

24 Ашир тоғрисида у мундақ деди: —

«Ашир оғулар билән бәрикәтлиниду;
У қериндашлири арисидә илтипат көрсун;
Пути майға чилансун».[□]

25 Дәрваза балдақлириң төмүр билән мистин болиду;
Күнлириң қандақ болса, күчүңму шуниңға мувапиқ тәң болиду».[□]

26 «— Әй Йәшурун, Тәңриңдәк башқа һеч ким йоқтур;

У саңа ярдәмгә асманлар үстигә,
Зор һәйвиси билән булутларниң үстигә минип келиду».^{□ ■}

27 Әзәлий Худа сениң башпанәһиңдур,

Астиңда әбәдий биләкләр туриду.

У сениң алдиңдин дүшмәнни һайдап: —
«Уларни һалак қилғин!» дәп саңа буйруйду.

28 Шуниң билән Исраил ашлиқ билән йеңи шарап мол болған бир зиминда туруп,
Ялғуз аман-есән мақан тутиду,
Яқупниң булиқи охшашла аман-есән болиду;

[□] **33:17** «Униң һәйвиси өз буқисиниң тунжисидәктур» — башқа бир хил тәржимиси: «униң буқисиниң тунжиси униңға шәрәп кәлтүрсун». «униң мүнғүзлири явайи калиниң мүнғүзлиридәктур» — явайи кала болса нәсли қуруған интайин йоған бир хил кала еди. «...Манассәһниң миңлиған адәмлири шундақ болиду» — толуқ әйәтниң мәнәси: (1) бу икки қәбилә Йүсүпниң мүнғүзлириду; (2) жуқурида ейтилған бәхит-бәрикәтләр Йүсүпкә хас болуп, бу икки қәбилиниң бешиға чүшиду. Биз иккинчи мәнигә майилмиз. [□] **33:20** «Гад болса чиши ширдәк олтирақлашти» — яки «Гад... йетивалди». «У биләк һәм баш терисини титма-титма қиливетиду» — бәлким Гадниң дүшминигә қаттиқ зәрбә беридиғанлигини көрситиду. [□] **33:21** «һөкүм бекиткүчи» — (1) қанун бәргүчи (Муса пәйғәмбәрниң өзи)ни; (2) Қанаан зиминини бөлүп тәқсим қилғучи (Йәшуа пәйғәмбәр)ни көрситиду. [□] **33:22** «У Башандин тақлап өтиду» — бу сөзләр бәлким «һак.» 18:27-28дә хатириләнгән вақиәни көрситидиған бешәрәт болуши мүмкин. [□] **33:24** «Ашир... пути майға чилансун» — кейин, Ашир турған жайда көп зәйтун мейи ишләп чиқарған. [□] **33:25** «Дәрваза балдақлириң» — яки «Айиғиңниң боқучилири». [□] **33:26** «Әй Йәшурун, Тәңриңдәк башқа һеч ким йоқтур» — яки «Әй Йәшурун, Тәңридәк башқа һеч ким йоқтур». ■ **33:26** Қан. 32:13; Йәш. 58:14

Униң асманлириму шәбнәм темитип туриду. □ ■

²⁹ Бәхитликсән, и Исраил!

Сәндәк Пәрвәрдигарниң Өзи қутқузған хәлиқтин йәнә ким бар?

У болса сениң мәдәткар қалқиниң,

Һәйвәтлик қиличиңдур!

Сениң дүшмәнлириң саңа зәиплишип бойсуниду;

Сән уларниң егиз жайлирида дәссәп маңисән».

34

Муса пәйғәмбәрниң өлүми

¹ Андин Муса Моабниң түзләңликлиридин чиқип Небо теғиниң үстигә, йәни Йерихониң уттурисидики Писгаһ теғиниң чоққисиға чиқти. Шу йәрдә Пәрвәрдигар униңға пүткүл зиминни көрсәтти; Гилеадтин Данғичә, ■ ² пүткүл Нафтали билән Әфраим вә Манассәһниң зиминини, Йәһуданиң пүткүл зимини билән қошуп мәғрибтики деңизғичә, ³ жәнуптики Нәгәв зиминини, «Хорма шәһири» дәп аталған Йерихо вадисидики түзләңликни Зоар шәһиригә қәдәр, һәммини униңға көрсәтти.

⁴ Андин Пәрвәрдигар униңға сөз қилип: «Мән қәсәм қилип: «Бу зиминни сениң нәслиңгә беримән» дәп Ибраһим, Исақ вә Яқупқа вәдә қилған зимин мана мошудур. Әнди саңа уни өз көзүң билән көрүшкә несип қилдим, лекин сән шу йәргә өтүп кирәлмәйсән» деди. ■

⁵ Андин Пәрвәрдигарниң ейтқинидәк, Пәрвәрдигарниң қули Муса шу йәрдә, йәни Моабниң зиминида вапат болди. ⁶ У уни Моабниң зиминидики тағ жилғисида, Бәйт-Пеорниң уттурисида дәпнә қилди; униң қәбриниң қәйәрдә экәнлигини бүгүнгичә һеч ким билмәйду.

⁷ Муса вапат болған вақитта бир йүз жигирмә яшқа киргән еди, лекин көзлири һеч торлашмиған вә мағдуридин һеч кәтмигән еди.

⁸ Исраиллар Муса үчүн Моабдики түзләңликтә оттуз күнғичә матәм тутти. Шуниң билән Муса үчүн матәм тутуп жиғлайдиған күнләр түгигән еди.

⁹ Муса қоллирини униң үстигә қойғачқа, Нунниң оғли Йәшуа даналиқ бәргүчи Роһ билән толған еди. Шуниң билән Исраиллар униңға итаәт қилип, Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилди. ■

¹⁰ Мусадин кейин униңдәк Пәрвәрдигар билән йүз туранә сөzlәшкән иккинчи бир пәйғәмбәр Исраил ичидә чиқмиди; ¹¹ Пәрвәрдигарниң уни Мисир зиминиға әвәтиши билән у шу йәрдә Пирәвнгә, униң хизмәткарлири вә пүткүл зиминидикиләр алдида көрсәткән һәммә мөжизилик аламәт вә карамәтләргә, ¹² аян қилинған шу барлиқ улук қудрәткә вә Мусаниң пүткүл Исраилниң көз алдида көрсәткән барлиқ дәһшәтлик һәйвәсигә тәң турғидәк һеч қандақ адәм чиқмиди. □

□ **33:28** «... Исраил ... мол болған бир зиминда туруп, ялғуз аман-есән мақан тутиду» — мошу жұмлидики «ялғуз» Худадин башқа һеч қандақ панаһ яки муһапизәт керәк болмайду, дегәнликни көрситиду. «Якупниң булиқи»: — (1) Исраилниң зиминидики су мәнбәлирини көрситиши мүмкин; (2) Худа уларға булақтәк роһий һаятлиқ мәнбәси болуп, өзгәрмәй мәзмут туридиғанлигини көрситиши мүмкин. Биз иккинчи мәнәсигә майилмиз. ■ **33:28** Йәр. 23:6; 33:16; зәб. 67:27 ■ **34:1** Қан. 3:27 ■ **34:4** Яр. 12:7; 13:15; 15:18; 26:4; 28:13 ■ **34:9** Чөл. 27:18 □ **34:12** «... аян қилинған шу барлиқ улук қудрәткә...» — ибраний тилида «аян қилинған шу барлиқ улук қудрәтлик қолға...».

Йәшуа

Пәрвәрдигарниң Йәшуа пәйғәмбәрни чақирши, униңға вәзитә тапшуруши

¹ Вә Пәрвәрдигарниң кули болған Муса вапат болғандин кейин шундақ болдики, Пәрвәрдигар Мусаниң хизмәтқари, Нунниң оғли Йәшуаға сөз қилип мундақ деди: — □ ■

² Мениң қулум Муса вапат болди. Әнди сән қозғилип, бу хәлиқниң һәммисини башлап Иордан дәриясидин өтүп, Мән уларға, йәни Исраилларға тәқдим қилидиған зиминға киргин.

□ ³ Мән Мусаға ейтқинимдәк, путуңларниң тапини қәйәргә тәккән болса, шу жайни силәргә бәрдим; ■ ⁴ чегараңлар чөл-баявандин тартип Ливанғичә, һиттийларниң зиминини өз ичигә елип, Әфрат дәриясидин күн петиштики Оттура Деңизғичә болиду. □ ⁵ Сениң барлиқ һаят күнлириңдә һеч ким саңа қарши туралмайду. Мән Өзүм Муса билән биллә болғандәк сениң билән биллә болуп, сени һәргиз ташливәтмәймән. ■ ⁶ Сән жүрәтлик вә қәйсәр болғин; чүнки сән бу хәлиқни Мән ата-бовилириға беришкә қәсәм билән вәдә қилған зиминға мирасхор қилип егилитисән. ■ ⁷ Мениң қулум Муса саңа буйруған барлиқ қанунға әмәл қилишқа көңүл бөлүп, қәтбий жүрәтлик вә толиму қәйсәр болғин; сән қәйәргила барсаң ишлириң ғәлибилик болуши үчүн униңдин я оң я солға чәтнәп кәтмә; □ ■ ⁸ бу қанун китавини өз ағзиндин нери қилмай, униң ичидә пүтүлгәнниң һәммисини тутуп, уни кечә-күндүз зикир қилип ойла; шундақ қилсаң йоллириңдә ғәлибилик болуп, өзүң ронақ таписән. □ ■ ⁹ Мана саңа: — Жүрәтлик вә қәйсәр бол, дәп буйруған едимғу? Шуңа һеч вәһимигә чүшмә, жүрәксиз болма; чүнки қәйәргә барсаң Пәрвәрдигар Худайиң сән билән биргидур.

Йәшуаниң хәлиқни Қанаанға кирип жәң қилишқа тәйярлиши

¹⁰ Шуниң билән Йәшуа хәлиқниң башлириға буйруп: —

¹¹ Силәр чедиргаһтин өтүп хәлиқкә: — Өзүңлар үчүн озуқ-түлүк тәйяр қилиңлар, чүнки үч күн тошқанда силәр Иордан дәриясидин өтүп Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә беридиған зиминни егиләш үчүн кирисиләр, — дәнлар, деди.

¹² Йәшуа Рубәнләр билән Гадлар вә Манассәһниң йерим қәбилисигә сөз қилип: —

¹³ Худаниң кули болған Мусаниң силәргә буйруп: — Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә арамлиқ ата қилип бу зиминни силәргә бәргән, дәп ейтқинини есиңларда тутуңлар. □

¹⁴⁻¹⁵ Хотун бала-жақаңлар вә чарпайлириңлар Муса өзи силәргә тәқсим қилған, Иордан дәриясиниң бу тәрипидики зиминда қалсун, лекин араңларда қанчилик батур палван болсаңлар, силәр өз қериндашлириңларниң алдида сәптә туруп уларға ярдәм берип жәң қилиңлар; таки Пәрвәрдигар Худайиңлар қериндашлириңларға силәргә ата қилғиниға охшаш арам ата қилип, қериндашлириңларға у уларға мирас қилип беридиған зиминни

□ **1:1** «Вә Пәрвәрдигарниң кули болған Муса вапат болғандин кейин...» — мошу жүмлә «вә» дегән сөз билән башлинип, «Йәшуа» дегән китапниң «Қанун Шәрһи» дегән китап билән зич бағланғанлиғини көрситиду. «Қан.» 34:12-айәтни көрүң. ■ **1:1** Қан. 1:38; 34:5 □ **1:2** «Мениң қулум Муса вапат болди» — оқурмәнләрниң есидә барки, Муса таққа чиқип Худаниң һозурида ялғуз өлгән вә Худа тәрипидин дәпнә қилинған. һеч ким бу ишларға көз гувачи болмиған еди («Қан.» 34:5-6). ■ **1:3** Қан. 11:24; Йә. 14:9 □ **1:4** «Оттура Деңизғичә...» — ибраний тилида «Улуқ Деңизғичә...». ■ **1:5** Қан. 31:6, 8; Ибр. 13:5, 6 ■ **1:6** Қан. 31:23 □ **1:7** «...қәтбий жүрәтлик вә толиму қәйсәр болғин» — һәр қандақ киши Худаниң әмирлиригә асасән барлиқ хәлиқкә йетәкчилик қилип, хәлиқниң ишлирини идарә қилиш үчүн интайин жүрәтлик болуши керәк. ■ **1:7** Қан. 5:32; 28:14 □ **1:8** «китаптики бу қанун китави» — (яки «муқәддәс қанундики бу китап» яки «китаптики бу қанун») — яки «Қанун Шәрһи» яки «Муса пәйғәмбәрниң бәш китави»ни (йәни «Яритилиш», «Мисирдин Чиқиш», «Лавийлар» «Чөл-баявандики сәпәр», шундақла «Қанун Шәрһи»ни) көрситиду. ■ **1:8** Зәб. 1:2 □ **1:13** «Пәрвәрдигар Худайиңлар .... бу зиминни силәргә бәргән, дәп ейтқинини есиңларда тутуңлар» — Муса пәйғәмбәрниң «Худа... силәргә арамлиқ ата қилип бу зиминни силәргә бәргән» дегән сөзлири мошу икки йерим қәбилиниң Иордан дәриясиниң **шәриқ тәрипидин** өзлири үчүн балдурла йәр-зимин егилигәнлиғини көрситиду. Хәлиқ һазир дәриядин өтүп ғәрбий тәрәптики зиминни егиләшкә кириду. Муса пәйғәмбәрниң бу сөзлири «Қан.» 3:18-20дә тепилиду.

егиләтгичә шундақ қилиңлар. Андин силәр тәвәлигиңлар болған зиминни, йәни Худаниң қули болған Муса силәргә тәқсим қилған, Иордан дәриясиниң күн чиқиш тәрипидики бу зиминни егиләш үчүн қайтип бериңлар, — деди.□

16 Улар Йәшуаға җавап берип: — Сән бизгә әмир қилғанниң һәммисигә әмәл қилимиз, сән бизни қәйәргә әвәтсәң, шу йәргә баримиз. 17 Биз һәммә ишта Мусаниң сөзигә қулақ салғинимиздәк саңа қулақ салимиз; бирдин-бир тилигимиз, Пәрвәрдигар Худайиң Муса билән биллә болғандәк сениң биләнму биллә болғай! 18 Кимки сениң әмриңгә итаәтсизлик қилип, сән бизгә буйруған һәр қандақ сөзлириңгә қулақ салмиса, өлтүрүлиду! Сән пәкәтла жүрәтлик вә қәйсәр болғин, — деди.

2

Чарлиғучиларни әвәтиш

1 Андин кейин Нунниң оғли Йәшуа икки чарлиғучини Шиттимдин әвәтип уларға: — Силәр берип у зиминни, болупму Йерихо шәһирини чарлап келиңлар, деди. Шуниң билән улар у йәргә берип, Раһаб атлиқ бир паһишиниң өйигә кирип қонди. 2 Лекин бириси келип Йерихо падишасиға: — Бүгүн кечә Исраиллардин бир нәччә киши бу зиминни чарлиғили кәпту, дәп хәвәр йәткүзди.

3 Шуниң билән Йерихо падишаси Раһабниң қешиға адәм әвәтип: — Сениң қешиңға келип, өйүңгә киргән шу кишиләрни бизгә тапшуруп бәргин, чүнки улар бу зиминниң һәр йерини пайлиғили кәпту, — деди.

4 Лекин у аял у икки кишини елип чиқип йошуруп қойған еди; у җавап берип: — Дәрвәқә бу кишиләр мениң қешимға кәлди, лекин мән уларниң нәдин кәлгәнлигини билмидим; 5 қараңғу чүшүп, қовуқни етидигән вақит кәлгәндә шундақ болдики, бу адәмләр чиқип кәтти. Мән уларниң қәйәргә кәткинини билмәймән. Уларни тездин қоғлисаңлар, чоқум йетишивалисиләр, — деди.

6 Лекин у аял уларни өгүзгә елип чиқип, өгүзниң үстидә рәтләп йейип қойған зиғир пахаллириниң астиға йошуруп қойған еди. 7 У вақитта уларниң кәйнидин издәп қоғлиғучилар Иордан дәриясиниң йоли билән чиқип дәрия кечиклиригичә қоғлап барди. Уларни қоғлиғучилар шәһәрдин чиқиши биләнла, шәһәрниң қовуқи тақалди.

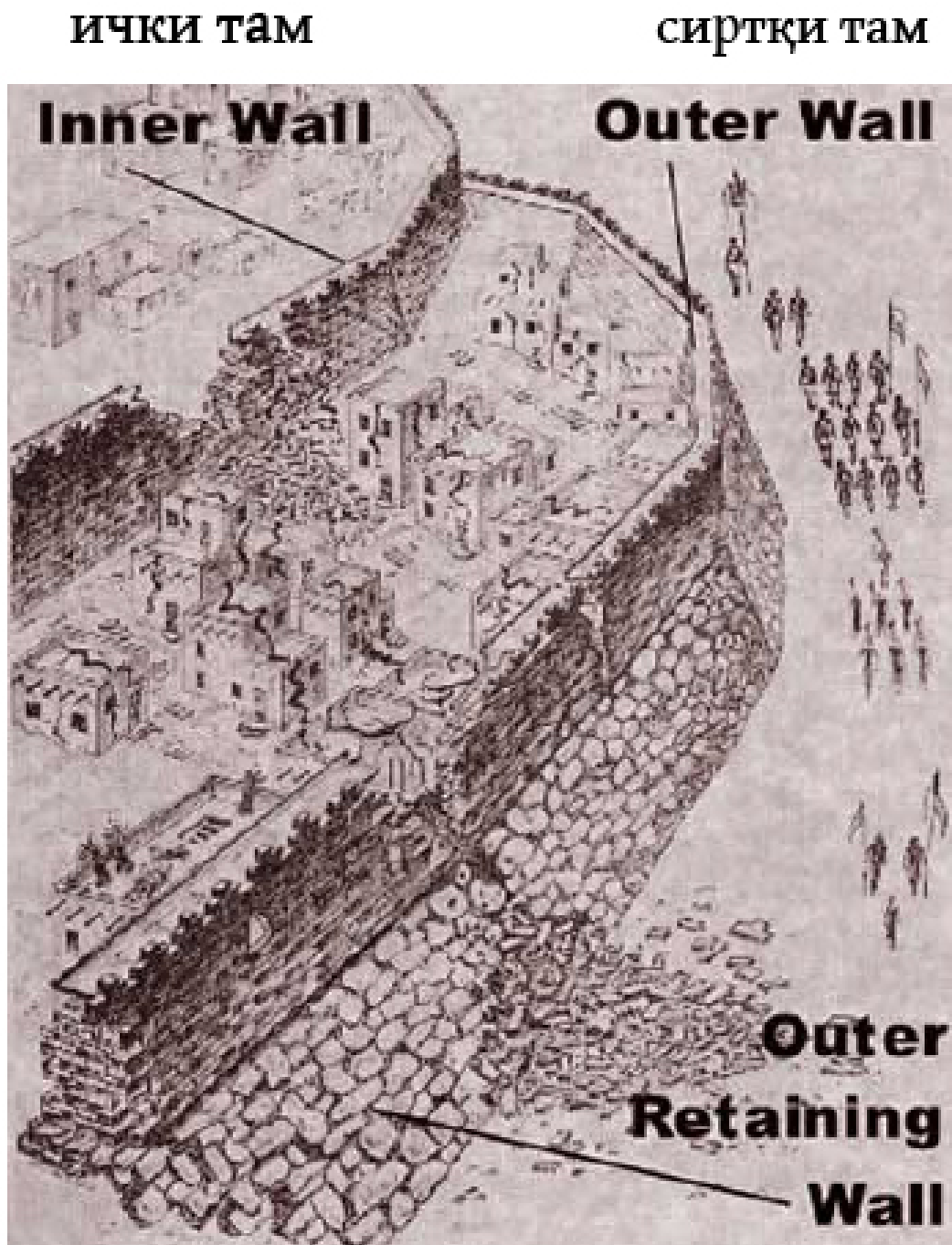
8 Шу вақитта, у иккилән техи ухлашқа ятмиған еди, Раһаб өгүзгә чиқип уларниң қешиға берип 9 уларға: — Пәрвәрдигарниң бу зиминни силәргә мирас қилип бәргәнлигини, шундақла силәрдин болған вәһимәңлар бизләргә чүшүп, бу зиминдикиләрниң һәммиси алдиңларда һалидин кетәй дегинини билимән; 10 чүнки биз силәр Мисирдин чиққиниңларда Пәрвәрдигарниң алдиңларда Қизил Деңизни қорутқанлигини, шундақла силәрниң Иордан дәриясиниң у тәрипидики Аморийларниң икки падишаси Сиһон билән Оғни қандақ қилғанлиғиңларни, уларни мутләқ йоқатқанлиғиңларни аңлидуқ. ■ 11 Буни аңлап жүригимиз су болуп, силәрниң сәвәвиңлардин һәр қайсимизниң роһи чиқип кәтти. Чүнки Пәрвәрдигар Худайиңлар болса жуқурида, асманларниң һәмдә төвәндә йәрниң Худасидур.

■ 12-13 Әнди силәрдин өтүнимәнки, мән силәргә көрсәткән һиммитим үчүн силәрму мениң атамниң җәмәтигә һиммәт қилишқа Пәрвәрдигарниң нами билән маңа қәсәм қилиңлар, шундақла ата-анамни, ака-ука, ача-сиңил қериндашлиримни вә уларға тәвә барлиғиға чеқилмаслиғиңлар, җенимизни тирик қалдуруп, өлүмдин қутқузушуңлар тоғрисида маңа бир капаләт бәлгүсини бериңлар, — деди.

14 Иккилән униңға: — Әгәр сән бу ишимизни ашкарилап қоймисаң, силәр жениңлардин айрилсаңлар, бизму женимиздин айрилғаймиз! Шунидәк шундақ болидуки, Пәрвәрдигар бизгә бу зиминни егә қилғузғанда, биз җәзмән силәргә меһриванларчә вә сәмимий муамилидә болимиз, деди.

□ 1:14-15 «бу тәрәп» — дәрияниң шәриқ тәрипи, һазирқи Сурийә зиминини көрситиду. ■ 2:10 Мис. 14:21; чөл. 21:24, 34; йә. 4:23 ■ 2:11 Қан. 4:39

15 Шунинң билән аял уларни пәнжіридин бир тана билән чүшүрүп қойди (чүнки униң өйи шәһәрниң сепида болуп, у сепилниң үстидә олтиратти).

СИРТҚИ ҒОҖА ТАМ

Йерихо шәһиридики қош қатламлик сәпилләр

16 Аял у иккисигә: — Қоғлиғучилар силәргә учрап қалмаслиғи үчүн, таққа чиқип, у йәрдә үч

күн йошурунуп туруңлар; қоғлиғучилар шәһәргә қайтип кәлгәндин кейин, андин силәр өз йолуңларға маңсаңлар болиду, — деди.

¹⁷ Иккиси аялға: — Эгәр сән бизниң дегинимиздәк қилмисаң, сән бизгә қилғузған қәсәмдин халас болимиз: — ¹⁸ Мана, биз зиминға киргән чағда, сән бизни чүшүрүшкә ишләткән бу қизил танини пәнжиригә бағлап қойғин; андин ата-анаңни, ака-ука қериндашлириңни, шундақла атаңниң барлиқ жәмәтидикиләрни өйүңгә, өзүңгә жиғип жәм қилғин. ¹⁹ Шундақ болидуки, өйүңниң ишиклиридин ташқириға чиққан һәр киминиң қени өз бешида болиду; биз униңға мәсьул эмәсмиз; лекин бирәв өйүңдә сән билән биллә болған бирисиниң үстигә қол салса, ундақта униң қени бизниң бешимизға чүшкәй! ■ ²⁰ Эгәр сән бу ишимизни ашкарилап қойсаң, сән бизгә қилғузған бу қәсәмдин халас болимиз, — деди.

²¹ Раһаб жавап берип: — Силәрниң дегиниңләрдәк болсун дәп, уларни йолға селип қойди. Улар кәткәндин кейин, аял пәнжиригә у қизил танини бағлап қойди.

²² У иккиси у йәрдин айрилип, таққа чиқип, қоғлиғучилар *шәһәргә* қайтип кәткичә у йәрдә үч күн турди. Қоғлиғучилар йол бойидики һәммә йәрни издәпму уларни тапалмиди. ²³ Андин бу иккиси тағдин чүшүп, қайтип маңди; улар дәриядин өтүп, Нунниң оғли Йәшуаниң қешиға келип, бешидин кәчүргәнлириниң һәммисини униңға дәп бәрди. ²⁴ Улар Йәшуаға: — Пәрвәрдигар дәрвәкә барлиқ зиминни қолимизға тапшурди; зиминда туруватқанларниң һәммиси бизниң түпәйлимиздин роһи чиқип кәтти, — деди.

3

Исраилниң Иордан дәриясидин өтүши

¹ Йәшуа әтиси таң сәһәрдә туруп, пүткүл Исраил билән Шиттимдин айрилип Иордан дәриясиға кәлди; улар дәриядин өткичә шу йәрдә барғаһ тикип турди. ² Үч күн тошуп, сәрдарлар чедирғаһтин өтүп, ³ хәлиқкә әмир қилип: — Силәр Пәрвәрдигар Худайиңларниң әһдә сандуғини, йәни Лавийларниң уни көтирип маңғинини көргән һаман, турған орнуңлардин қозғилип, әһдә сандуғиниң кәйнидин әгишип меңиңлар. ⁴ Лекин униң билән силәрниң арилиғиңларда икки миң гәз арилиқ қалсун; қайси йол билән маңидиғиниңларни билишиңлар үчүн, униңға йеқинлашмаңлар; чүнки силәр илгири мошу йол билән меңип бақмиғансиләр, — деди.

⁵ Йәшуа хәлиқкә: — Өзүңларни пак-муқәддәс қилиңлар, чүнки әтә Пәрвәрдигар араңларда мөжизә-карамәтләрни көрситиду, — деди. ⁶ Андин Йәшуа каһинларға: — Әһдә сандуғини көтирип хәлиқниң алдида дәриядин өтүңлар, дәп буйрувиди, улар әһдә сандуғини елип хәлиқниң алдида маңди.

⁷ Пәрвәрдигар Йәшуаға сөз қилип: — һәммә Исраилниң Мениң Муса билән биллә болғинимдәк, сениң биләнму биллә болидиғанлиғимни билиши үчүн бүгүндиң етиварән сени уларниң нәзиридә чоң қилимән. ■ ⁸ Әнди сән әһдә сандуғини көтәргән каһинларға: — Силәр Иордан дәриясиниң сүйиниң бойиға йетип кәлгәндә, Иордан дәрияси ичидә туруңлар, — дегин, — деди.

⁹ Йәшуа Исраилларға: — Бу яққа келиңлар, Пәрвәрдигар Худайиңларниң сөзини аңлаңлар, деди.

¹⁰⁻¹¹ Андин Йәшуа: — Мана, силәр шу иш арқилиқ мәңгүлүк һаят Тәңриниң араңларда экәнлигини, шундақла Униң силәрниң алдиңлардин һиттийлар, Гиргашийлар, Аморийлар, Қананийлар, Пәриззийлар, һивийлар, Йәбусийларни һайдиветидиғанлиғини билисиләр — пүткүл йәр-зиминниң егисиниң әһдә сандуғи силәрниң алдиңларда Иордан дәрияси ичидин өткүзүлиду. ¹² әнди Исраилниң қәбилиридин он икки адәмни таллаңлар, һәр қайси қәбилидин бирдин болсун; ¹³ шундақ болидуки, пүткүл йәр-зиминниң Егиси болған Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини көтәргән каһинларниң тапини Иордан дәриясиниң сүйигә

тәккәндә, Иордан дәриясиниң сүйи, йәни баш еқинидин еқип кәлгән сулар үзүп ташлинип, дәрия көтирилип дөң болиду, — деди.■

¹⁴ Әнди шундақ болдики, хәлиқ чедирлиридин чиқип Иордан дәриясидин өтмәкчи болғанда, әһдә сандуғини көтәргән каһинлар хәлиқниң алдида маңди; ■ ¹⁵ әһдә сандуғини көтәргүчиләр Иордан дәриясиға йетип келип, путлири суға тегиши биләнла (орма вақтида Иордан дәриясиниң сүйи дәрияниң икки қирғиқидин тешип чиқиду), ■ ¹⁶ жуқури еқиндики сулар хелә жирақтила, Зарәтанның йенидики Адәм шәһириниң йенида тохтап, дөң болди; Арабаһ түзләңлиги бойидики деңизға, йәни «Шор Деңизи»ға еқип чүшүватқан кейинки еқими үзүлүп қалди; хәлиқ болса Йерихо шәһириниң удулидин дәриядин өтүп маңди.

□ ¹⁷ Пүткүл Исраил қуруқ йәрни дәссәп, барлиқ хәлиқ Иордан дәриясидин пүтүнләй өтүп болғичилик, Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини көтәргән каһинлар Иордан дәриясиниң оттурисида қуруқ йәрдә мәзмут турди.

4

Дәриядин өткәнлиги хатирләш

¹ Пүткүл хәлиқ Иордан дәриясидин тамамән өтүп болғанда, Пәрвәрдигар Йәшуаға сөз қилип: —■

² Хәлиқниң арасидин он икки адәмни таллиғин, һәр қәбилидин бирдин адәм болсун, ³ уларға: — Силәр Иордан дәриясиниң оттурисидин, каһинларниң путлири мәзмут турған жайдин он икки ташни елип, уларни көтирип келип өзүңлар бүгүн кечә баргаһ тикидиған йәргә қоюңлар, дегин, деди.

⁴ Шуниң билән Йәшуа һәр қәбилидин бирдин адәмни, йәни Исраиллар арасидин таллиған он икки кишини чақирди; ⁵ андин Йәшуа уларға: — Силәр Иордан дәриясиниң оттурисиға чүшүп Пәрвәрдигар Худайиңларниң әһдә сандуғиниң алдиға берип, Исраилниң он икки қәбилисиниң саниға мас һалда бирдин ташни елип мүрәңләргә қоюңлар. ⁶ Чүнки бу араңларда бир әсләтмә-бәлгү болиду; кәлгүсидә балилириңлар: — Бу ташларниң силәргә немә әһмийити бар? — дәп сорап қалса, силәр уларға: —

⁷ Иордан дәриясиниң сулири Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң алдида үзүп қоюлди; әһдә сандуғи Иордан дәриясидин өткүзүлгәндә Иордан дәриясиниң сулири үзүп қоюлди; шуңа бу ташлар Исраилларға мәңгүлүк бир әсләтмә-бәлгү болиду, — дәп жавап берисиләр.■

⁸ Шуниң билән Исраиллар Йәшуа уларға буйруғандәк қилди. Пәрвәрдигарниң Йәшуаға қилған әмри бойичә Исраилниң қәбилилириниң саниға мувапиқ Иордан дәриясиниң оттурисидин он икки ташни елип, қонидиған жайға көтирип берип, шу йәрдә қоюп қойди.

⁹ Буниңдин башқа Йәшуа Иордан дәриясиниң оттурисида әһдә сандуғини көтәргән каһинларниң путлири мустәһкәм турған жайда он икки ташни тикләп қойди. Бу ташлар болса бүгүнгичә шу йәрдә туриду.

¹⁰ Пәрвәрдигар Йәшуаға хәлиққә ейтишқә тапилиған барлиқ ишлар орунланғичилик, йәни Муса әслидә Йәшуаға буйруғанлириниң һәммиси бежа кәлтүрүлгичә, әһдә сандуғини көтәргән каһинлар Иордан дәриясиниң оттурисида тохтап турди. Хәлиқ шу йәрдин тездин өтүвататти. ¹¹ Шундақ болдики, барлиқ хәлиқ тамамән өтүп болғанда, Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи билән каһинлар хәлиқниң алдидин өтти. ¹² Рубәнләр билән Гадлар вә Манассәһниң йерим қәбилисидикиләрму Мусаниң уларға буйруғинидәк сәптә түзүп Исраилларниң алдида дәриядин өтти. □ ■ ¹³ Жәмий болуп қириқ миңчә қуралланған киши Пәрвәрдигарниң алдидин өтүп, Йерихо түзләңликлиригә келип, жәң қилишқә тәйяр турди.

■ 3:13 Зәб. 113:3 ■ 3:14 Рос. 7:45 ■ 3:15 1Тар. 12:16 □ 3:16 «Адәм шәһири» — «Адәм» шәһәрниң нами. «Шор деңизи» — һазир «Өлүк Деңиз» дәп атилиду. ■ 4:1 Йә. 3:12 ■ 4:7 Йә. 3:13 □ 4:12 «...Мусаниң уларға буйруғинидәк сәптә түзүп,...» — яки «Мусаниң уларға буйруғинидәк қурал-ярақларни көтирип,...». ■ 4:12 Чөл. 32:20, 29

14 У күни Пәрвәрдигар Йәшуани пүткүл Исраилниң нәзиридә чоң қилди; улар униң пүтүн өмридә Мусадин қорққандәк униңдинму қорқти. ■

15 Пәрвәрдигар Йәшуаға сөз қилип: —

16 һөкүм-гувалиқ сандуғини көтәргән каһинларға: — Иордан дәриясидин чиқиңлар, дәп буйруғин, деди. □

17 Шуңа Йәшуа каһинларға: — Иордан дәриясидин чиқиңлар, дәп буйруди. 18 Шундақ болдики, Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини көтәргән каһинлар Иордан дәриясиниң оттурисидин чиқип, путлириниң тапини қуруқлуқни дәссиши биләнла, Иордан дәриясиниң сүйи йәнә өз жайиға қайтип келип, авалқидәк икки қирғиқиғичә тешип еқишқа башлиди.

19 Хәлиқ болса биринчи айниң онинчи күни Иордан дәриясидин өтүп, Йерихониң шәрқиниң әң чәт тәрипидики Гилгалға келип чедиргаһ тикти.

20 Улар Иордан дәриясидин алғач кәлгән он икки ташни болса, Йәшуа уларни Гилгалда тикләп қойди; 21 андин Исраилларға: — Кейин балилириңлар өз атилиридин: — Бу ташларниң әһмийити немә, дәп сориса, 22 силәр балилириңларға мундақ уқтуруп қоюңлар: — «Исраил илгири қуруқ йәрни дәссәп Иордан дәриясидин өткән еди; 23 чүнки Пәрвәрдигар Худайиңлар биз Қизил Деңиздин өткичә алдимизда униң сулирини қурутуп бәргәндәк, Пәрвәрдигар Худайиңлар силәр өткичә алдиңларда Иордан дәриясиниң сүйини қурутуп бәрди; ■ 24 йәр йүзидики барлиқ әлләр Пәрвәрдигарниң қолиниң қанчилик күчлүклүгини билсун, шундақла силәрниң Пәрвәрдигар Худайиңлардин һемишә қорқушуңлар үчүн У шундақ қилди» — деди.

5

1 Шундақ болдики, Иордан дәриясиниң ғәрип тәрипидики Аморийларниң һәммә падишалири билән деңизниң йенидики Қананийларниң һәммә падишалири Пәрвәрдигарниң Исраиллар өтүп кәткичә уларниң алдидин Иордан сулирини қандақ қурутуп бәргинини аңлиғанда, жүрәклири су болуп, Исраилларниң сәвәвидин уларниң роһи чиқай дәп қалди.

Йеңи бир дәвирниң сүннәт қилиниши

2 У вақитта Пәрвәрдигар Йәшуаға сөз қилип: — Сән чақмақ ташлиридин пичақларни ясап, Исраилларни иккинчи қетим хәтнә қилғин, деди. ■

3 Шуниң билән Йәшуа чақмақ ташлиридин пичақларни ясап, Исраилларни «Хәтнилиқ дөңлүги»дә хәтнә қилди. □ 4 Йәшуаниң уларни хәтнә қилишиниң сәвәви шу едики, Мисирдин чиққан жәңгә яриғидәк һәммә әркәкләр Мисирдин чиққандин кейин чөллүкниң йолида өлүп түгигән еди. 5 Чүнки Мисирдин чиққан барлиқ хәлиқ хәтнә қилинған болсиму, лекин Мисирдин чиқип чөллүкниң йолида жүргән вақитта Исраил арисидә туғулғанларниң һәммиси хәтнисиз қалған еди; 6 Чүнки әслидә Пәрвәрдигарниң авазиға қулақ салмиған, Мисирдин чиққан хәлиқ ичидики жәңгә яриғидәк барлиқ әркәкләр өлүп түгигичә Исраиллар қириқ жил чөлдә жүргән еди; Пәрвәрдигар уларға: — Силәрни Мән ата-бовилириңларға беришкә қәсәм билән вәдә қилған зиминни, йәни сүт билән һәсәл ақидиған жутни көргүчиләр қилмаймән, дәп қәсәм қилған еди. ■ 7 Лекин Пәрвәрдигар уларниң орнини бастурған әвлатлири болса, йолда хәтнә қилинмиғачқа, Йәшуа өзи уларни хәтнә

■ 4:14 Йә. 3:7 □ 4:16 «Һөкүм-гувалиқ сандуғи» — мошу йәрдә «Һөкүм-гувалиқ» Худаниң Исраилға болған түп әмирлирини, шундақла униң Исраил билән болған әһдисини көрситиду; Худаниң муқәддәс маһийити вә характери шу әмирләрдә аян қилинғачқа, «Һөкүм-гува» дәпму атилиду. Оқурмәнләргә аянки, шу әмирләр әһдә сандуғи ичидә сақлақлиқ таш тахтайлар үстидә пүтүклүк еди. Шуңа бәзидә сандуқ «Һөкүм-гувалиқ сандуғи», ибадәт чедири «Һөкүм-гувалиқ чедири» дәп атилиду. ■ 4:23 Мис. 14:21 ■ 5:2 Мис. 4:25 □ 5:3 «Хәтнилиқ дөңлүги» — ибраний тилида «Гибеаһ һааралот». ■ 5:6 Чөл. 14:23

қилди. ⁸ Барлық хәлиқ хәтнә қилинип, сақайғичилик чедирлирида, өз орунлиридин чиқмай турди.

⁹ У вақитта Пәрвәрдигар Йәшуаға: — Бүгүн Мән Мисирниң ар-номусини үстүңлардин жумилитивәттим, деди. Шуниң билән у жайға «Гилгал» дәп нам қоюлуп, таки бүгүнгичә шундақ аталмақта.□

¹⁰ Шуниң билән Исраиллар Гилгалда чедир тикип турди. Биринчи айнаң он төртинчи күни ахшими Йерихо дияриниң түзләңликлиридә «өтүп кетиш һейти»ни өткүзди. ■ ¹¹ «Өтүп кетиш һейти»ниң әтиси улар шу йәрниң ашлиқ мәһсулатлиридин йеди, жүмлидин шу күни петир нанларни вә қомачларни йеди. ■ ¹² Улар шу зиминниң ашлиқ мәһсулатлиридин йегәндин кейин, әтиси «манна»ниң чүшүши тохтиди. Шу вақиттин тартип Исраилларға һеч манна болмиди; шу жилда улар Қанаан зимининиң мәһсулатлиридин йеди.

Йерихо шәһириниң үстидин ғәлибә қилиш

¹³ Амма Йәшуа Йерихоға йеқин кәлгәндә, бешини кәтирип қаривиди, мана униң алдида суғурулған қилични тутуп турған бир адәм туратти. Йәшуа униң қешиға берип униңдин: — Сән биз тәрәптиму, яки дүшмәнлиримиз тәрәптиму? — дәп сориди. ■

¹⁴ У жавап берип: — Яқ, ундақ әмәс, бәлки Мән Пәрвәрдигарниң қошунлириниң Сәрдари болуп кәлдим» — деди.

Йәшуа йәргә дүм жиқилип сәждә қилип униңға: — Рәббимниң қулиға немә тапшуруқлири баркин? дәп сориди.□ ■

¹⁵ Пәрвәрдигарниң қошуниниң Сәрдари Йәшуаға: — Путундики кәшиңни салғин, чүнки сән турған йәр муқәддәс жайдур, девиди, Йәшуа шундақ қилди.■

¹⁶ Йерихо сепилиниң қовуқ-дәрвазилири Исраилларниң сәвәвидин мәһкәм етилип, һеч ким чиқалмайтти, һеч ким кирәлмәйтти.

6

¹ Пәрвәрдигар Йәшуаға сөз қилип: — Мана, Мән Йерихо шәһирини, падишасини һәмдә батур жәңчилирини қолуңға тапшурдум.

² Әнди силәр, йәни барлық жәңчиләр шәһәрни бир қетим айлинип меңиңлар; алтә күнгичә һәр күни шундақ қилиңлар. ³ һәмдә йәттә каһин әһдә сандуғиниң алдида қочқар мүңгүзидин етилгән йәттә бурғини кәтирип маңсун; йәттинчи күнигә кәлгәндә силәр шәһәрни йәттә қетим айлинисиләр; каһинлар бурғиларни чалсун. ⁴ Шундақ болидуки, улар қочқар бурғилири билән созуп бир аваз чиқарғинида, барлық кишиләр бурғиниң авазини аңлап, қаттиқ тәнтәнә қилип товлисун; буниң билән шәһәрниң сепиллири тегидин өрүлүп чүшиду, һәр бир адәм алдиға қарап етилип кириду, — деди.

⁵ Шуниң билән Нунниң оғли Йәшуа каһинларни чақирип уларға: — Силәр әһдә сандуғини кәтирип меңиңлар; йәттә каһин Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң алдида йәттә қочқар бурғисини кәтирип маңсун, деди

⁶ У хәлиққә: — Чиқип шәһәрни айлиниңлар; қураллиқ ләшкәрләр Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң алдида маңсун, деди.

□ **5:9** «Мисирниң ар-номуси» — бу немини көрситиду? Бизниңчә у мундақ үч жәһәтни өз ичигә алиду: - (1) сүннәт қилиниши билән улар бутпәрәс Мисирлиқларға охшимаидиған болди, Худаниң әһдисигә бағланған кишиләрдин болди («Яр.» 17:10-14ни көрүң); (2) Мисирлиқлар әслидә уларни мазақ қилип: «улар чөл-баяванда өлмәй қалмайду» дегән болуши мүмкин («Мис.» 32:12); улар вәдә қилинған зиминға кириши билән бу мазақ сөзи йоқ болатти; (3) Исраиллар һазир қуллуқта қелиш номуслуғидин азат болған. «Гилгал» — «жумилаш» дегән мәнидә. ■ **5:10** Мис. 12:6 ■ **5:11** Мис. 12:39; Лав. 2:14 ■ **5:13** Мис. 23:23 □ **5:14** «Йәшуа йәргә дүм жиқилип сәждә қилип...» — хелә рошәнки, Йәшуа бу затни Худаниң сүпитидә дәп билип сәждә қилғанда, у зат уни тосумиди. Кейин (6:2) «Пәрвәрдигарниң қошуниниң Сәрдари» болған шу зат Пәрвәрдигардәк сөзләйду. Бу «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» — Худаниң өзини ашкарилиши болуп, йәни Мәсиһниң Өзидин башқа һеч ким әмәстур. «Яр.» 16:7ни вә изаһатни көрүң. ■ **5:14** Яр.17:1-3; Мис.23:20-22 ■ **5:15** Мис.3:5

⁷ Йәшуа буни хәлиқкә буйруғандин кейин, Пәрвәрдигарниң алдида йәттә қочқар бурғисини кәтәргән йәттә каһин алдиға меңип бурғиларни чалди; Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи болса уларниң кәйнидин елип меңилди. ⁸ Қураллиқ ләшкәрләр бурға челиватқан каһинларниң алдида маңди; әһдә сандуғиниң арқидин қоғдиғучи қошун әгишип маңди. Каһинлар маңғач бурға чалатти.

⁹ Йәшуа хәлиқкә буйруп: — Мән силәргә: «Товлаңлар» демигичә нә товлимаңлар, нә авазиңларни чиқармаңлар, нә ағзиңлардин һеч бир сөзму чиқмисун; лекин силәргә «Товлаңлар» дегән күнидә, шу чағда товлаңлар, — дегән еди.

¹⁰ Шу тәриқидә улар Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини кәтирип шәһәрни бир айланди. Халайиқ чедиргаһқа қайтип келип, чедиргаһда қонди.

¹¹ Этиси Йәшуа таң сәһәрдә қопти, каһинларму Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини йәнә кәтәрди; ¹² Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң алдида йәттә қочқар бурғисини кәтәргән йәттә каһин алдиға меңип тохтимай челип маңатти; *каһинлар* маңғач бурға чалғанда, қураллиқ ләшкәрләр уларниң алдида маңди, арқидин қоғдиғучи қошун әгишип маңди. □

¹³ Иккинчи күниму улар шәһәрниң әтрапини бир қетим айлинип, йәнә чедиргаһқа йенип кәлди. Улар алтә күнгичә шундақ қилип турди.

¹⁴ Йәттинчи күни улар таң сәһәрдә қопуп, охшаш һаләттә йәттә қетим шәһәрниң әтрапини айланди; пәқәт шу күнила улар шәһәрниң әтрапини йәттә қетим айланди. ¹⁵ Йәттинчи қетим айлинип болуп, каһинлар бурға чалғанда Йәшуа хәлиқкә: — Әнди товлаңлар! Чүнки Пәрвәрдигар шәһәрни силәргә тапшуруп бәрди! ¹⁶ Лекин шәһәр вә униң ичидики барлиқ нәрсиләр Пәрвәрдигарға мутләқ аталғанлиғи үчүн *силәргә* «һарам»дур; пәқәт паһишә аял Раһаб билән униң пүтүн өйидикиләрла аман қалсун; чүнки у биз әвәткән әлчилиримизни йошуруп қойған еди. □ ¹⁷ Лекин силәр қандақла болмисун «һарам» дәп бекитилгән нәрсиләрдин өзүңларни тартиңлар; болмиса, «һарам» қилинған нәрсиләрдин елишиңлар билән өзүңларни һарам қилип, Израилниң чедиргаһиниму һарам қилип униң үстигә апәт чүшүрисиләр. ¹⁸ Амма барлиқ алтун-күмүч, мис вә төмүрдин болған нәрсиләр болса Пәрвәрдигарға муқәддәс қилинсун; улар Пәрвәрдигарниң ғәзнисигә киргүзулсун, — деди.■

¹⁹ Шунинң билән хәлиқ товлишип, каһинлар бурға чалди. Шундақ болдики, хәлиқ бурға авазини аңлиғинида интайин қаттиқ товливиди, сепил тегидин өрүлүп чүшти; хәлиқ униң үстидин өтүп, һәр бири өз алдиға атлинип кирип, шәһәрни ишғал қилди. ■ ²⁰ Улар әр-аял болсун, қери-яш болсун, қой-кала вә ешәкләр болсун шәһәр ичидики һәммини қиличлап йоқатти.

²¹ Йәшуа у зиминни чарлап кәлгән икки адәмгә: — Силәр у паһишә хотунниң өйигә кирип, униңға бәргән қәсимиңлар бойичә уни вә униңға тәвә болғанларниң һәммисини елип чиқиңлар, деди.■

²² Шунинң билән икки чарлиғучи яш жигит кирип, Раһабни ата-аниси билән қериндашлириға қошуп һәммә нәрсилери билән елип чиқти; улар униң барлиқ уруқ-туққанлирини елип келип, уларни Израилниң чедиргаһиниң сиртиға орунлаштуруп қойди. ²³ Халайиқ шәһәрни вә шәһәр ичидики һәммә нәрсиләрни от йеқип көйдүрүвәтти. Пәқәт алтун-күмүч, мис вә төмүрдин болған қача-қуча әсвапларни жиғип, Пәрвәрдигарниң өйиниң ғәзнисигә әкирип қойди.

²⁴ Лекин Йәшуа паһишә аял Раһабни, ата жәмәтидиләрни вә униңға тәвә болғанлириниң һәммисини тирик сақлап қалди; у бүгүнгичә Израил арасида туруватиду; чүнки у Йәшуа

□ **6:12** «каһинлар маңғач бурға чалғанда, қураллиқ ләшкәрләр уларниң алдида маңди, арқидин қоғдиғучи қошун әгишип маңди» — ЯКИ «қураллиқ адәмләр болса уларниң алдида маңди, арқидин қоғдиғучи қошун әгишип бурға чалғач маңди». □ **6:16** «Пәрвәрдигарға мутләқ аталғанлиғи үчүн силәргә һарам болиду» — «һарам» ибраний тилида «һәрәм». Мошу уқум ибраний тилида пәқәт «Пәрвәрдигарға «һәрәм» дәп атилиду» дегән сөзләр билән ипадилиниду. Ибраний тилида «һәрәм» дәп бекитилгән һәр бир нәрсә адәттә мутләқ һалақ қилиниши керәк (24-айәтни көрүң). Лекин мошу қетим шәһәрдин елинған металдин ясалған нәрсиләр Пәрвәрдигарниң йолида ишлитилишкә сақлансун, дәп буйрулған еди (19-айәтни көрүң). ■ **6:18** Чөл. 31:54 ■ **6:19** Ибр. 11:30 ■ **6:21** Йә. 2:14; Ибр. 11:31

Йерихони чарлашқа әвәткән әлчиләрни йошуруп қойған еди.

²⁵ У чағда Йәшуа агаһ-бешарәт берип: — Бу Йерихо шәһирини қайтидин ясашқа қопқан киши Пәрвәрдигарниң алдида қарғиш астида болиду; у шәһәрниң улини салғанда тунжа оғлидин айрилиду, шәһәрниң қовуқлирини орунлаштуридиған чағда кичик оғлидинму айрилиду, — деди. □ ■

²⁶ Пәрвәрдигар Йәшуа билән биллә еди; униң нам-шөһрити пүткүл зиминға кәң тарқалди.

7

Ақанниң гуна қилип Исраил үстигә апәт чүшүрүши

¹ Лекин Исраил «һарам» нәрсиләр үстидә итаәтсизлик қилди; чүнки Йәһуда қәбилисидин болған Зәраһниң әвриси, Забдиниң нәвриси, Карминиң оғли Ақан дегән киши һарам дәп бекитилгән нәрсиләрдин алған еди. Буниң билән Пәрвәрдигарниң ғәзиви Исраилға қозғалди. ■

² Йәшуа Йериходин Бәйт-Әлниң шәриқ тәрипидики Бәйт-Авәнниң йенида болған Айи шәһиригә бир нәччә адәм әвәтип уларға: — У йәргә чиқип у зиминни чарлап келиңлар, дәп буйруди. Шуниниң билән у адәмләр чиқип Айи зиминини чарлап кәлди. ³ Улар қайтип келип, Йәшуаға: — һәммә хәлиқниң у йәргә беришиниң һажити йоқ экән, икки-үч миңчә адәм болсила айиға һужум қилип уни егиләләйду; у йәрдә олтиришлиқ кишиләр аз болғачқа, пүткүл хәлиқни аварә қилип у йәргә әвәтмигин, — деди.

⁴ Шуниниң билән хәлиқтин үч миңчә киши у йәргә чиқти; лекин булар Айиниң адәмлири алдидин қечип кетишти. ⁵ Айиниң адәмлири улардин отуз алтичә кишини уруп өлтүрди; қалғанларни сепил қовуқиниң алдидин Шебаримғичә қоғлап берип, у йәрдик даванда уларни уруп мәғлуп қилди. Андин хәлиқниң жүриги су болуп, қаттиқ сарасимгә чүшти. □

⁶ Йәшуа кийимлирини житип, Исраилниң ақсақаллири Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң алдида йәргә дүм жиқилип, башлириға топиларни чечип, у йәрдә кәч киргичә йетип қалди. ⁷ Йәшуа: — Аһ, Рәб Пәрвәрдигар, сән бизни Аморийларниң қолиға тапшуруп һалак қилиш үчүн, бу хәлиқни немишкә Иордан дәриясиниң бу тәрипигә өткүзгәнсән? Биз Иордан дәриясиниң у тәрипидә турувәргән болсақ боптикән! ⁸ Әй Рәббим! Исраил өз дүшмәнлириниң алдидин бурулуп қачқан йәрдә мән немиму дейәләймән? ⁹ Қананийлар, шундақла зиминда барлиқ туруватқанлар буни аңлиса бизни қапсивелип йәр йүзидин намимизни үзүп ташлайду; шу чағда Сән улук нам-шөһритиң үчүн немиләрни қилисән?! — деди.

¹⁰ Лекин Пәрвәрдигар Йәшуаға жавап берип мундақ деди: — «Орнуңдин қоп! Немишкә шундақ дүм ятисән? ¹¹ Исраил гуна қилди! Улар йәнә Мән уларға тапилиған әһдәмгә хилаплиқ қилип, һарам дәп бекитилгән нәрсиләрдин елип, оғрилиқ қилип, алдамчилик қилип һәм һарам бекитилгәнни өз маллириниң арисифа тикип қойди. ¹² Шуңа Исраиллар дүшмәнлириниң алдида тик туралмайду; улар өзлирини «һарам» қилип бекитип, мутләқ йоқитилишқа йүзләнгәчкә, дүшмәнлириниң алдидин бурулуп арқисифа қачиду. Әгәр силәр «һарам» дәп бекитилгәнни араңлардин тамамән йоқ қилмисаңлар, мундин кейин мән силәр билән биллә болмаймән.

¹³ Әнди сән туруп хәлиқни пак-муқәддәс қилип уларға: — «Әтә үчүн өзүңларни пак қилиңлар; чүнки Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар шундақ дәйду: — Әй Исраил, сәндә «һарам» дәп бекитилгән нәрсә бардур; бу һарам нәрсини араңлардин йоқ қилмиғичилик дүшмәнлириңларниң алдида тик туралмайсиләр. ¹⁴ Әтә сәһәрдә силәр қәбилә бойичә

□ **6:25** «У чағда Йәшуа агаһ-бешарәт берип...» — башқа бир хил тәржимиси: - «У чағда Йәшуа қәсәм ичип...». Лекин бизниңчә Йәшуаниң сөзи қәсәм әмәс. «...шәһәрниң қовуқлирини орунлаштуридиған чағда кичик оғлидинму айрилиду» — бу бешарәтниң әмәлгә ашурулуши «1Пад.» 16:34дә хатирилиниду. ■ **6:25** 1Пад. 16:34 ■ **7:1** Йә. 22:20; 1Тар. 2:7 □ **7:5** «...қалғанларни сепил қовуқиниң алдидин Шебаримғичә» — яки «қалғанларни сепил қовуқиниң алдидин «дәзләр» дегән жайғичә».

һазир қилинисиләр; шундақ болидуки, Пәрвәрдигар бекиткән қәбилә жәмәт-жәмәти бойичә бирдин-бирдин алдиға кәлсун; Пәрвәрдигар бекиткән жәмәт аилә-аилә бойичә бирдин-бирдин һазир болуп алдиға кәлсун; андин Пәрвәрдигар бекиткән аилидики әркәкләр бирдин-бирдин алдиға келип һазир болсун. □ 15 Шундақ болидуки, һарам дәп бекитилгән нәрсини өз йенида сақлиған киши тепилғанда, Пәрвәрдигарниң әһдисигә хилаплиқ қилғанлиғи үчүн һәм шундақла Исраил ичидә рәзиллик садир қилғини үчүн у вә униңға барлиқ тәвә болғанлар отта көйдүрүлсун, — дәйду», дәп ейтқин».

16 Йәшуа әтиси таң сәһәрдә туруп Исраилни алдиға жиғип, қәбилә-қәбилини һазир қиливиди, Йәһуда қәбилиси бекитилди; 17 у Йәһуданиң жәмәтлирини һазир қиливиди, Зарһийлар жәмәти бекитилди. У Зарһийлар жәмәтини аилә-аилә бойичә алдиға кәлтүрүвиди, Забди дегән киши бекитилди. □ 18 Забди өз аилисидики әркәкләрни бирдин-бирдин һазир қиливиди, Йәһуда қәбилисидин Зәраһниң әвлади, Забдиниң нәвриси, Карминиң оғли Ақан бекитилди. □

19 Шуниниң билән Йәшуа Ақанға: — Әй оғлум, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға шан-шәрәпни қайтуруп берип, Униң һөрмити үчүн қилғанлириңни иқрар қилғин; мәндин һеч немини йошурмай, қилғиниңниң һәммисини маңа ейтқин, деди. □

20 Ақан Йәшуаға жавап берип: — Мән дәрвәкә Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар алдида гуна қилип, мундақ-мундақ қилдим: 21 мән олжиниң арисидин Шинарда чиққан чирайлиқ бир тонға, икки йүз шәкәл күмүч, әллик шәкәл еғирлиқтики алтун тахтаға көзүм қизирип уларни еливалдим. Мана, бу нәрсиләрни чедиримниң оттурисидики йәргә көмүп қойдум, күмүч уларниң астида, — деди. □

22 Шуларни девиди, Йәшуа әлчиләрни әвәтти, улар чедирға жүгүрүп барди вә мана, нәрсиләр дәрвәкә чедирда йошуруқлуқ болуп, күмүч буларниң астида еди. 23 Улар бу нәрсиләрни чедирдин елип чиқип Йәшуаға, шундақла барлиқ Исраилларниң қешиға кәлтүрүп, Пәрвәрдигарниң алдиға қойди. 24 Андин Йәшуа билән пүткүл Исраил жамаити қопуп Зәраһниң оғли Ақанни, күмүч, тон вә алтун тахта билән қошуп, униң оғуллири билән қизлирини, уйлири билән ешәклири, қойлири, чедири билән барлиқ тәвәликлирини елип Ақор қилғисига кәлтүрди.

25 Йәшуа Ақанға: — Сән бешимизға қанчилик апәт кәлтүрдүң! Мана, бүгүн Пәрвәрдигар сениң үстүңгә апәт кәлтүриду, — деди. Андин пүткүл Исраил жамаити уни чалма-кесәк қилип өлтүрди. Улар аилисидикиләрниму чалма-кесәк қилип өлтүргәндин кейин, һәммини отта көйдүрүвәтти. □ 26 Андин халайиқ бир чоң дога ташни униң үстигә догилап қойди. Бүгүнгә қәдәр у у йәрдә турмақта. Буниң билән Пәрвәрдигарниң ғәзиви янди. Шуниниң билән шу йәргә «Апәт қилғиси» «(Ақор қилғиси)» дәп нам қоюлди вә бу күнгичә шундақ аталмақта. □

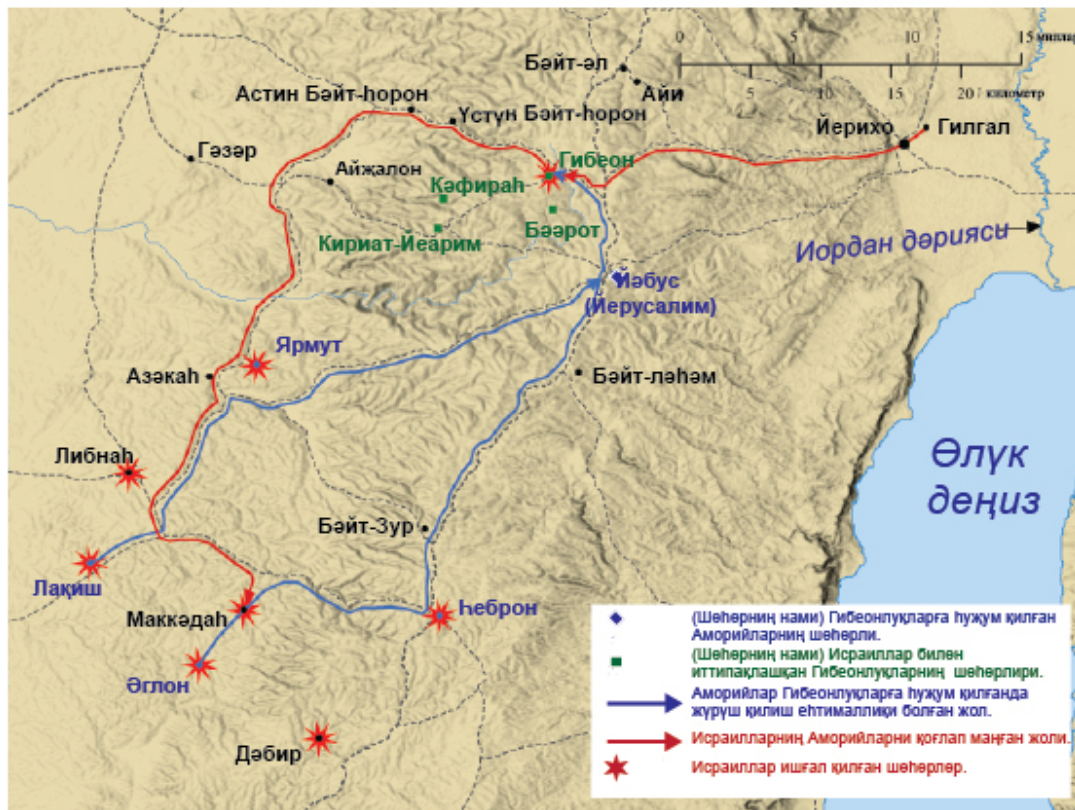
8

Исраилниң Айи шәһири үстидин гәлибә қилиши

□ 7:14 «Пәрвәрдигар бекиткән қәбилә жәмәт-жәмәти бойичә бирдин-бирдин алдиға кәлсун...» — Худа қайси йол билән гунакар қәбилини көрсәткәнлиги мошу йәрдә аян қилинмайду; шүбһисизки, көрситиш йоли чәк ташлаш яки баш каһин көтәргән «урим вә туммим» арқилиқ болған болса керәк. □ 7:17 «Зарһийлар жәмәти» — яки «Зарһийлар». «Зарһийлар» дегән «Зәраһлар»ниң башқа бир шәкли (1:7ни көрүң). □ 7:18 «Зәраһниң әвлади» — ибрания тилида «Зәраһниң оғли». □ 7:19 «Пәрвәрдигарға шан-шәрәпни қайтуруп берип Униң һөрмити үчүн қилғанлириңни иқрар қилғин» — Ақанниң қилғанлирини иқрар қилғининиң өзи Худаға шан-шәрәпни қайтурушни болиду, чүнки бу иш Худаниң һәммә иштин хәвәрдар болғинини халайиқ алдида көрситидигән иштур. □ 7:21 «Шинар» — Бабилниң башқа бир намидур. □ 7:25 «...Исраил жамаити Ақанни чалма-кесәк қилип өлтүрди. Улар аилисидикиләрниму чалма-кесәк қилип өлтүргән...» — Ақанниң аилисидикиләр чалма-кесәк қилинди; чүнки аилисидикиләр униң гунайини көрүп туруп униң тоғрилиқ жим турғачқа, униңға шерик болуп қалған. □ 7:26 «Апәт қилғиси» — ибрания тилида «Ақор қилғиси».

¹ Пәрвәрдигар Йәшуаға: — Сән һеч қорқма, һәм һодуқмигин. Туруп, барлиқ жәңчиләрни өзүң билән елип, Айи шәһиригә чикқин. Мана, Мән Айиниң падишаси, хәлқи, шәһири вә зиминини қошуп сениң қолуңға тапшурдум. ■ ² Сән Йерихо билән униң падишасиға қандақ қилған болсаң Айи шәһири билән униң падишасиғиму шундақ қилисән. Пәқәт силәр бу қетим шәһәрдин олжа вә чарпайларни алсаңлар болиду. Әнди сән шәһәрниң кәйни тәрипиғә һужум қилишқа пистирма қойғин, — деди. ■

Йәшуа пәйгәмбәрниң Қанаанниң жәнубий тәрипидики һәрбий жүрүшлири

Қанаан жәнубий тәрипидә жүргүзүлгән һәрбий жүрүшләр

³ Шуниң билән, Йәшуа билән һәммә жәңчиләр қозғилип, айиға һужум қилишқа чиқти. Йәшуа отуз миң батур жәңчини илғап кечидә уларни маңдурди ⁴ вә уларға мундақ тапилиди: — «Силәр ағаһ болуп, шәһәрдин бәк нери кәтмәй шәһәрниң кәйнидә мөкүнүп туруп, һәммиңлар бөктүрмә һужумға тәйяр туруңлар. ⁵ Мән өзүм билән қалған һәммә кишиләрни елип шәһәргә йеқин баримән; шундақ болидуки, улар балдурқидәк алдимизға чиқип һужум қилғанда, биз уларниң алдидин қачимиз; ⁶ улар жәзмән бизниң кәйнимиздин қоғлайду; улар: «Израиллар балдурқидәк алдимиздин қечип кәтти» дәп ойлайду, биз уларни аздуруп шәһәрдин жирақ елип чиқимиз. Шуниң үчүн биз уларниң алдидин қачимиз. ⁷ У вақитта силәр бөктүрмидин қопуп чиқип, шәһәрни ишғал қилиңлар; чүнки Пәрвәрдигар Худайиңлар бу шәһәрни силәрниң қолуңларға тапшуриду. ⁸ Шәһәрни ишғал қилғандин кейин Пәрвәрдигарниң тапилиғини бойичә у шәһәрни от йеқип көйдүриветиңлар. Мана, мән силәргә әмир бәрдим».

⁹ Йәшуа уларни йолға салди, улар берип Бәйт-Әл билән Айиниң оттурисида, Айиниң ғәрип тәрипидә бөктүрмә селип марап олтарди. Йәшуа болса у кечиси хәлиқниң арасида қонди.

10 Этиси сәһәр Йәшуа қопуп, хәлиқни жиғип тәкшүрди; андин у Израилниң ақсақаллири билән биллә хәлиқниң алдида Айиға қарши маңди. 11 Униң билән биллә болған һәммә жәңчиләрму униң билән чиқип, шәһәрниң алдиға йеқин берип, Айиниң шимал тәрипидә чедир тикти. Улар чүшкән жай билән Айиниң оттурисида бир жылға бар еди. 12 Йәшуа бәш миңчә адәмни таллап елип берип, Бәйт-Әл билән Айиниң оттурисида, шәһәрниң ғәрип тәрипидә бөктүрмә турғузған еди. 13 Шундақ қилип, барлиқ хәлиқ, йәни шәһәрниң шимал тәрипидики барғаһтики қошун билән ғәрип тәрипидики пистирма қошун орунлаштуруп бөлүнди. Шу кечиси Йәшуа өзи жылғиниң оттурисиға чүшти. 14 Айиниң падишаси шу әһвални көрди вә шәһәрдикиләр алдирап сәһәр қопушти; падиша билән барлиқ хәлқи Израил билән соқушуш үчүн бәлгүләнгән вақитта Арабаһ түзләңлигигә чиқти. Лекин падишаниң шәһәрниң кәйнидики пистирма қошундин хәвири йоқ еди. □ 15 Йәшуа билән барлиқ Израил болса өзлирини улардин йеңилгәнгә селип, чөл тәрәпкә қачти. 16 Шәһәрдә бар хәлиқниң һәммиси уларни қоғлашқа чақирилди; улар келип Йәшуани қоғлиғанда, улар аздурулуп шәһәрдин жирақ қилинди. 17 Айи билән Бәйт-Әлниң ичидә Израилни қоғлашқа чиқмиған һеч бир әр киши қалмиди; улар шәһәрни очуқ қоюп, һәммиси Израилни қоғлап чиқип кәтти. 18 У вақитта Пәрвәрдигар Йәшуаға: — Қолундики нәйзини айиға қаритип узатқин; чүнки Мән уни сениң қолуңға тапшурдум, — девиди, Йәшуа қолидики нәйзини шәһәргә қаритип узатти. 19 У қолидики нәйзини узатқан һаман пистирмида ятқанлар жайидин тезла чиқип, жүгүргиничә шәһәргә етилип кирип, уни ишғал қилип шуан от йеқип көйдүрүвәтти. 20 Айиниң адәмлири бурулуп қаривиди, мана шәһәрдин асман-пәләк өрләватқан түтүнни көрди, я у якқа я бу якқа қачайли десә, һеч һали қалмиған еди; чөл тәрәпкә қачқан Израиллар бурулуп өзлирини қоғлап келиватқанларға һужум қилди. 21 Йәшуа билән барлиқ Израил пистирма қошунниң шәһәрни елип болғанлиғини, шундақла шәһәрдин түтүнниң өрләп чиққинини көрүп, йенип келип, Айиниң адәмлирини өлтүргили турди. 22 Шуниң билән бир вақитта шәһәрни алғанларму шәһәрдин чиқип уларға һужум қилди. Шуниң билән улар Израилларниң оттурисида, бәзилири бу тәрәптин, бәзилири у тәрәптин қапсилип қалди. Израиллар уларниң һеч бирини қоймай, һәммисини өлтүрүвәтти. ■ 23 Улар Айиниң падишасини тирик тутуп, Йәшуаниң алдиға елип барди. 24 Израил далада учриған барлиқ айилиқларни, йәни өзлирини чөлгичә қоғлап кәлгәнләрни кирип йоқатқандин кейин (уларниң һәммиси қиличлинип йоқитилған еди), барлиқ Израил Айиға йенип келип, у йәрдикиләрни қиличлап өлтүрди. 25 Шундақ болдики, шу күнидә өлтүрүлгән әр-аяллар, йәни айилиқларниң һәммиси он икки миң адәм еди. 26 Чүнки Йәшуа Айида туруватқан һәммә адәм йоқитилмиғичә қолидики узутуп турған нәйзисини жиғмиған еди. 27 һалбуки, Пәрвәрдигарниң Йәшуаға буйруған сөзи бойичә Израиллар шәһәрдики чарпай билән олжини өзлири үчүн алди. ■ 28 Андин Йәшуа Айи шәһирини көйдүрүп, уни әбәткичә Харабилик догисиға айландурүвәтти; таки бүгүнгичә у шундақ турмақта. 29 Айиниң падишасини болса, у бир дәрәқкә астуруп, у йәрдә кәчкичә турғузди. Күн патқанда Йәшуа әмир қиливиди, кишиләр униң өлүгини дәрәқтин чүшүрүп, уни шәһәрниң қовуқиниң алдиға ташлап, үстигә чоң бир дога ташни догивәтти; бу таш догиси бүгүнгичә турмақта. ■

Израилниң өзлирини Пәрвәрдигарниң әһдисигә қайтидин бағлиши

30 Андин Йәшуа Ебал теғида Израилниң Худаси Пәрвәрдигарға қурбанғаһ ясиди. 31 Пәрвәрдигарниң қули Мусаниң Израилға буйруғини бойичә, Мусаға назил қилинған қанун китавида пүтүлгәндәк, қурбанғаһ һеч бир төмүр әсвап тәккүзүлмигән пүтүн ташлардин ясалған еди. Униң үстидә хәлиқ Пәрвәрдигарға атап көйдүрмә қурбанлиқлар вә енақлиқ қурбанлиқлири сунуп турди. ■ 32 Шу йәрдә Йәшуа униң ташлириниң үстигә пүткүл

□ 8:14 «бәлгүләнгән вақитта» — бәлким Бәйт-Әлдикиләр билән пүтүшкән мәлум бир вақит болуши мүмкин (17-айәтни көрүң). Башқа бир хил тәржимиси «бәлгүләнгән жайда». ■ 8:22 Қан. 7:2 ■ 8:27 Чөл. 31:22, 26; Йә. 8:2 ■ 8:29 Қан. 21:22, 23 ■ 8:31 Мис. 20:25; Қан. 27:4

Исраилниң алдида Муса пүткән қанунни көчүрүп пүтүп қойди. ■ ³³ Андин пүткүл Исраил хәлқи, уларниң ақсақаллири, әмәлдарлири билән һакимлири, мәйли мусапирлар болсун яки уларниң арасида туғулғанлар болсун, һәммиси Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң икки тәрипидә, әһдә сандуғини көтәргән каһинлар болған Лавийларниң алдида өрә турди; Пәрвәрдигарниң қули Мусаниң дәсләптә буйруғини бойичә, Исраилларниң бәхит-бәрикитини тиләшкә хәлиқниң йерими Гәризим теғи алдида, йәнә бир йерими Ебал теғи алдида турди. □

³⁴ Андин Йәшуа қанун китавида пүтүлгәнниң һәммисигә мувапиқ қанундики һәммә сөзләрни, жүмлидин бәхит-бәрикәт сөзлири вә ләнәт сөзлирини оқуп бәрди. ³⁵ Йәшуа буларни пүткүл Исраил жамаитигә, жүмлидин аяллар, балилар вә уларниң арасида туруватқан мусапирларға оқуп бәрди; Мусаниң барлиқ буйруғанлиридин һеч бир сөзни қалдурмиди. ■

9

Гибеонлуқларниң Исраилни алдап қоюши

¹ Әнди шундақ болдики, Иордан дәриясиниң гәрип тәрипидики, йәни тағлиқ райондики, Шәфәлаһ ойманлиғидики, Улуқ Деңиз бойидики, Ливанниң удулиғичә созулған барлиқ жутлардики падишалар вә шуниңдәк һиттийлар, Аморийлар, Қананийлар, Пәриззийләр, Нивийлар, Йәбусийларниң падишалири бу иштин хәвәр тапқанда, □ ² һәммиси бир болуп Йәшуа билән Исраилға қарши жәң қилғили иттипақлашти.

³ Амма Гибеон аһалилири Йәшуаниң Йерихо билән Айиға немә қилғинини аңлиғанда, ⁴ улар һейлә-микир ишлитип, өзлирини узун сәпәрдә болғандәк көрситип, ешәкләргә кона тағар-хуржун билән кона, житиқ-ямақ шарап тулумлирини артип, □ ⁵ путлириға ямақ чүшкән кона кәшләрни кийип, кона жул-жул егинләрни үстигә ориған еди; улар сәпәргә алған нанларниң һәммиси пахтилишип қуруп кәткән еди. □ ⁶ Улар Гилгал чедиргаһиға берип Йәшуаниң қешиға кирип униң билән Исраилларға: — Биз жирақ жуттин кәлдуқ; биз билән әһдә түзсәңлар, деди.

⁷ Лекин Исраиллар нивийларға жавап берип: — Силәр бизниң аримизда туруватқан мошу йәрликләр болушуңлар мүмкин; ундақта биз силәр билән қандақму әһдә түзимиз? — деди.

⁸ Улар Йәшуаға: — Биз сениң қуллириңмиз, деди. Йәшуа улардин: — Силәр ким, қәйәрдин кәлдиңлар? — дәп сориди.

⁹ Улар униңға жавап берип: — Сениң қуллириң болса Пәрвәрдигар Худайиңниң намини аңлиғанлиғи үчүн наһайити жирақ жуттин кәлди. Чүнки биз Униң нам-шөһритини вә Униң Мисирда қилған һәммә ишлирини, ¹⁰ шундақла Униң Иорданниң у тәрипидики Аморийларниң икки падишаси, йәни һәшбонниң падишаси Сиһон билән Аштаротта туруқлуқ Башанниң падишаси Огқа немә қилғинини аңлидуқ. ■ ¹¹ Шуңа ақсақаллиримиз билән жутта турғучи һәммә хәлиқ бизгә сөз қилип: — Қолуңларға сәпәргә лазимлиқ озуқ-түлүк елип, берип Исраиллар билән көрүшүп уларға: «Биз силәрниң қуллуғуңларда болигимиз; шуңа биз билән әһдә түзүңлар», дәңлар, дәп бизни әвәтти. ¹² Силәрниң қешиңларға қарап йолға чиққан күнидә биз сәпиримиз үчүн өйимиздин алған нан иссиқ еди, мана һазир у қуруп, пахтилишип кетипту. ¹³ Бу шарап тулумлири болса шарап қачилиғанда йеңи еди, мана

■ **8:32** Қан. 27:3 □ **8:33** «Андин пүткүл Исраил хәлқи... һәммиси ... каһинлар болған Лавийларниң алдида өрә турди; ... хәлиқниң йерими Гәризим теғи алдида, йәнә бир йерими Ебал теғи алдида турди» — бу ишни Худа илгири Исраилға бекиткән («Қан.» 11:29 вә 27-28-бапларни көрүң). ■ **8:35** Қан. 31:11 □ **9:1** «Улуқ деңиз» — һазирқи «Оттура Деңиз»дур. □ **9:4** «өзлирини узун сәпәрдә болғандәк көрситип...» — яки «өзлирини әлчиләр қилип көрсәткән,...» яки «бир мунчә озуқ-түлүк тәйярлиған,...». □ **9:5** «сәпәргә алған нанлар... қуруп кәткән еди» — яки «сәпәргә алған нанлар... қуруп кәткән едиувилип кәткән еди». ■ **9:10** Чөл. 21:24, 33; Қан. 1:4

энди житилип кетипту. Биз кийгән бу кийимләр вә кәшләр сәпәрниң интайин узунлуғидин конирап кәтти, — деди.

¹⁴ Шуниң билән Исраиллар уларниң озуқ-түлүгидин азрақ алди, лекин Пәрвәрдигардин йол соримиди. □

¹⁵ Шундақ қилип, Йәшуа улар билән сүлһи түзүп, уларни тирик қоюшқа улар билән әһд бағлиди; жамаәт әмирлириму уларға қәсәм қилип бәрди.

¹⁶ Улар әһдә бағлишип үч күндин кейин, бу хәлиқниң өзлиригә хошна экәнлигини, өзлириниң арисиди олтиришлиқ экәнлиги уларға мәлум болди. ¹⁷ Исраиллар сәпирини давамлаштуруп үчинчи күни уларниң шәһәрлиригә йетип кәлди; уларниң шәһәрлири Гибеон, Кәфираһ, Бәәрот билән Кириат-йеарим еди. ¹⁸ Жамаәтниң әмирлири илгири Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң нами билән уларға қәсәм қилған болғачқа, Исраиллар уларға һужум қилмиди. Буниң билән пүткүл жамаәт әмирләр үстидин ғотулдашқили турди. ¹⁹ Лекин әмирләрниң һәммиси пүткүл жамаәткә: — Биз уларға Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң нами билән қәсәм қилип бәргәчкә, уларға қол тәккүзәлмәймиз. ²⁰ Биз уларға қилған қәсәмимиз түпәйлидин, үстимизгә ғәзәп чүшмәслиги үчүн уларни тирик қалдурушмиз керәк; уларға шундақ қилмисақ болмайду, деди. ²¹ Андин әмирләр жамаәткә йәнә: — Уларни тирик қоюңлар; һалбуки, улар пүткүл жамаәт үчүн отун ярғучи вә су тошуғучилар болиду, деди. Бу иш әмирләр жамаәткә дегәндәк болди.

²² У вақитта Йәшуа уларни чақирип уларға: — Силәр аримиздики йәрликләр туруп, немишкә биз жирақтин кәлдуқ, дәп бизни алдиңлар? ²³ Буниң үчүн силәр әнди ләнәткә қелип, араңларда Худайимниң өйи үчүн отун яридиған вә су тошуйдиған кул болуштин бирәр адәмму мустәсна болмайду, — деди.

²⁴ Шуниң билән улар Йәшуаға жавап берип: — Пәрвәрдигар Худайиңниң Өз қули болған Мусаға әмир қилип, барлиқ зиминни силәргә беришкә, шундақла зиминда туруватқанларниң һәммисини алдиңлардин йоқитишқа вәдә қилғанлиғи қуллириң болған пеқирларға ениқ мәлум қилинди; шуңа биз силәрниң түпәйлиңлардин женимиздин жәзмән айрилип қалимиз дәп вәһимигә чүшүп, бу ишни қилип салдуқ. ■ ²⁵ Әнди биз қолуңға чүштуқ; нәзириңгә немә яхши вә дурус көрүнсә шуни қилғин, — деди.

²⁶ Йәшуа әнә шундақ қилиш билән уларни Исраилниң қолидин қутқузди; Исраиллар уларни өлтүрмиди. ²⁷ Лекин шу күни Йәшуа Пәрвәрдигар таллайдиған жайда жамаәт үчүн вә Пәрвәрдигарниң қурбанғаһи үчүн уларни отун ярғучилар вә су тошуғучилар дәп бекитти. Улар бүгүнгә қәдәр шундақ қилип кәлмәктә.

10

Аморийларниң иттипақдаш қошунниң үстидин ғалип келиши — әжайип бир мәҗизә

¹ Шундақ болдики, Йерусалимниң падишаси Адони-зәдәк Йәшуаниң Айи шәһирини ишғал қилип, уни мутләк йоқатқанлиғини, Йерихо билән униң падишасиға қилғинидәк, Айи билән униң падишасиғиму шундақ қилғинини, Гибеонда олтарғучиларниң Исраил билән сүлһ түзүп, уларниң арисиди туруватқанлиғини аңлап, □ ■ ² у вә хәлқи қаттиқ қорқти; чүнки Гибеон болса Айидин чоң шәһәр болуп, пайтәхт шәһәрлиридәк еди; униң һәммә адәмлири толиму батур палванлар еди. ³ Шуниң билән Йерусалимниң падишаси Адони-зәдәк һебронниң падишаси һоһам, Ярмутниң падишаси Пирам, Лақишниң падишаси Яфия вә Әглонниң падишаси Дәбиргә хәвәр әвәтип: — ⁴ Мениң йенимға келип Гибеонларға һужум

□ **9:14** «уларниң озуқ-түлүгидин азрақ алди» — бәлким уларниң сөзлири раст-ялғанлиғини билиш үчүн озуқ-түлүктин азрақ елип тетип баққан болуши мүмкин. ■ **9:24** Қан. 7:1, 2 □ **10:1** «Йерусалимниң падишаси Адони-зәдәк» — оқурмәнләргә ениққи, шу чағда Йерусалим шәһири теһи Исраилларға тәвә әмәс. ■ **10:1** Йә. 6:15; 9:15

қилишимиз үчүн маңа мәдәт бериңлар; чүнки улар болса Йәшуа вә Исраиллар билән сүлһ түзүвалди, — деди.

⁵ Шундақ қилип Аморийларниң бәш падишаси, йәни Йерусалимниң падишаси, һеbronниң падишаси, Ярмутниң падишаси, Лақишниң падишаси вә Әглонниң падишаси — улар өзлири барлиқ қошунлири билән биллә чиқип, Гибеонниң удулида баргаһ тикип, униңға һужум қилди.

⁶ Буниң билән Гибеонлиқлар Гилгалдики чедиргаһқа, Йәшуаниң қешиға адәм әвәтип: — Сән өз қуллириңни ташливәтмәй, дәрһал қешимизға келип мәдәт берип, бизни қутқузгин; чүнки тағлиқ районда олтиришлиқ Аморийларниң барлиқ падишалири бирлишип бизгә һужум қилди, — деди. □

⁷ Буни аңлап Йәшуа барлиқ жәңчиләрни, жүмлидин һәммә батур палванларни елип Гилгалдин йолға чиқти. ⁸ Пәрвәрдигар Йәшуаға: — Улардин қорқмигин; чүнки Мән уларни сениң қолуңға тапшурдум, уларниң һеч бири алдиңда пут тирәп туралмайду, — деди.

⁹ Йәшуа Гилгалдин чиқип пүтүн кечә меңип уларниң үстигә туюқсиз чүшти. ¹⁰ Пәрвәрдигар уларни Исраилниң алдида тирипирән қилди, Йәшуа уларни Гибеонда қаттиқ мәғлуп қилип қирип, Бәйт-һоронға чиқидиған даван йолида қоғлап, Азикаһ билән Маккәдаһқиңә сүрүп-тоқай қилди. ¹¹ Улар Исраилдин қечип, Бәйт-һоронниң даванидин чүшүватқанда, Пәрвәрдигар таки улар Азикаһқа йәтқиңә асмандин уларниң үстигә чоң-чоң мөлдүр-ташларни яғдурди. Улар өлди; мошу мөлдүрләр билән өлтүрүлгәнләр Исраиллар қиличлап өлтүргәнләрдин көп еди.

¹² Андин Йәшуа Пәрвәрдигарға сөз қилди, — йәни Пәрвәрдигар Аморийларни Исраилниң алдиға тапшурған күнидә у Исраилниң көз алдида Пәрвәрдигарға мундақ деди: — «Әй қуяш, Гибеон үстидә тохтап тур! Әй ай, Айжалон жылғиси үстидә тохтап тур!»

¹³ Шунидеvidи, хәлиқ дүшмәнләрдин интиқам елип болғичилик қуяш маңмай тохтап турди, айму тохтап турди. Бу вақиә Яшарниң китавида пүтүлгән әмәсмиди? Қуяш тәхминән пүтүн бир күн асманниң оттурисида тохтап олтиришқа алдиримиди. □ ¹⁴ Пәрвәрдигар бир инсанниң нидасиға қулақ салған шундақ бир күн илгири болуп бақмиған вә кейинму болуп бақмиди; чүнки Пәрвәрдигар Исраил үчүн жәң қилди.

¹⁵ Андин Йәшуа билән пүткүл Исраил Гилгалдики чедиргаһқа йенип кәлди. ¹⁶ Амма у бәш падиша болса қечип Маккәдаһтиқи ғарға йошурунивалди.

¹⁷ Шуниң билән бириси Йәшуаға мәлум қилип: — У бәш падиша тепилди; улар Маккәдаһтиқи ғарға йошурунивапту, деди. ¹⁸ Йәшуа: — Ундақ болса ғарниң ағзиға чоң-чоң ташларни жумилитип қоюңлар, андин униң алдида адәмләрни күзәткә қоюңлар. ¹⁹ Лекин силәр тохтап қалмай дүшмәнлириңларни қоғлап кәйнидә қалғанларни қириңлар; уларни өз шәһәрлиригә киргүзмәңлар, чүнки Пәрвәрдигар Худайиңлар уларни қолуңларға тапшуруп бәрди, — деди.

²⁰ Андин шундақ болдики, Йәшуа билән Исраиллар буларни қирип қаттиқ мәғлуп қилип йоқатти; лекин қечип қутулған бир қалдуқ мустәһкәм шәһәрлиригә киривалди. ²¹ Андин барлиқ хәлиқ Маккәдаһтиқи чедиргаһқа, Йәшуаниң қешиға тинич-саламәт йенип кәлди. һеч ким Исраилларға қарши еғиз ечишқа жүрҗәт қилалмиди. □

²² Йәшуа: — Ғарниң ағзини ечип, у бәш падишани ғардин чиқирип мениң қешимға елип келиңлар, — деди.

²³ Улар шундақ қилип бәш падишани, йәни Йерусалимниң падишаси, һеbronниң падишаси, Ярмутниң падишаси, Лақишниң падишаси вә Әглонниң падишасини ғардин чиқирип униң қешиға елип кәлди. ²⁴ У падишалар Йәшуаниң қешиға кәлтүрүлгәндә, Йәшуа Исраилниң һәммә адәмлирини чақирип, өзи билән жәңгә чиққан ләшкәр сәрдарлириға: — Келип путлириңларни бу падишаларниң гәдинигә қоюңлар, — деди. Шундақ деvidи, улар келип путлирини уларниң гәдәнлиригә қойди. ²⁵ Андин Йәшуа уларға: — Қорқмаңлар вә һеч

□ **10:6** «сән өз қуллириңни ташливәтмәй,...» — ибраний тилида «қолуңни қуллириңдин елип кәтмигәй,...».

□ **10:13** «Яшарниң китаби» — яки «Адаләтпәрвәр кишиниң китаби». Бу китап Тәвратта тепилмайду; «2Сам.» 1:18диму тилға елиниду. □ **10:21** «...қарши еғиз ечишқа жүрҗәт қилалмиди» — яки «...тәһдит селишқа жүрҗәт қилалмиди».

һодуқмаңлар, қәйсәр вә ғәйрәтлик болуңлар; чүнки Пәрвәрдигар силәр һужум қилған барлиқ дүшмәнлириңларға шундақ ишни қилиду, — деди.

²⁶ Андин Йәшуа падишаларни қиличлап өлтүрүп, жәсәтлирини бәш дәрәққә есип қойди; улар дәрәқләрниң үстидә кәчкичә есиқлиқ турди. ■ ²⁷ Күн патқанда Йәшуаниң буйруғи билән кишиләр өлүкләрни дәрәқләрдин чүшүрүп, улар илгири йошурунған ғарға ташлап, ғарниң ағзиға чоң-чоң ташларни қоюп қойди. Бу ташлар таки бүкүнгә қәдәр шу йәрдә турмақта.

Зиминниң жәнубий тәрипидә уруш қилиш

²⁸ У күни Йәшуа Маккәдаһни ишғал қилип, униң падишаси билән шәһиридики һәммә хәлиқниң бириниму қоймай қиличлап мутләқ йоқатти; у Йерихониң падишасиға қилғинидәк Маккәдаһниң падишасиғиму шундақ қилди.

²⁹ Андин Йәшуа билән барлиқ Исраиллар Маккәдаһтин чиқип, Либнаһқа берип Либнаһ шәһиригә һужум қилди. ³⁰ Пәрвәрдигар униму падишаси билән қошуп Исраилниң қолиға тапшуруп бәрди; Йәшуа уни қилич билән уруп, шәһиридики һәммә хәлиқниң бириниму қоймай қиличлап өлтүрди; у Йерихониң падишасиға қилғинидәк униң падишасиғиму шундақ қилди.

³¹ Андин Йәшуа билән барлиқ Исраил Либнаһдин чиқип, Лақишқа берип, уни қамал қилип униңға һужум қилди. ³² Пәрвәрдигар Лақишни Исраилниң қолиға тапшурди; улар иккинчи күнила уни қилич билән елип, дәл Либнаһқа қилғинидәк, шәһиридики хәлиқниң бириниму қоймай қиличлап өлтүрди.

³³ У вақитта Гәзәрниң падишаси һорам Лақиш шәһиригә мәдәт бериш үчүн чиқип кәлди; лекин Йәшуа уни барлиқ адәмлири билән қошуп уруп, улардин һеч кимни тирик қоймай өлтүрди.

³⁴ Андин Йәшуа билән барлиқ Исраил Лақиштин чиқип, Әглонға берип уни қамал қилип, у шәһәргә һужум қилди. ³⁵ Улар шу күни шәһәрни елип, униңдики адәмләрни қиличлиди; шу күни Йәшуа шәһәрдики барлиқ кишиләрни тәлтөкүс йоқатти; у дәл Лақишқа қилғинидәк, уларғиму шундақ қилди. ³⁶ Андин Йәшуа билән Исраилниң һәммиси Әглондин чиқип һебронға берип, у шәһәргә һужум қилди. ³⁷ Улар уни елип, дәл Әглонда қилғандәк униң падишасини қиличлап, униңға қарашлиқ һәммә йеза-кәнтлирини елип, уларниң ичидә олтиришлиқ һәммә адәмниң һеч бирини қоймай қиличлап йоқатти. Йәшуа шәһәрни вә ичидики барлиқ адәмләрни мутләқ йоқатти.

³⁸ Андин Йәшуа билән барлиқ Исраиллар Дәбиргә берип, у шәһәргә һужум қилди. ³⁹ У шәһәрни елип вә униңға қарашлиқ һәммә йеза-кәнтлирини қилич билән уруп, падишасини тутуп, булардики барлиқ адәмләрниң һеч бирини қоймай тәлтөкүс йоқатти. Йәшуа һебронға қилғинидәк, Либнаһқа вә униң падишасиға қилғинидәк, Дәбир билән униң падишасиғиму шундақ қилди.

⁴⁰ Бу тәриқидә Йәшуа шу пүтүн жутни, йәни тағлиқ районни, жәнубий Нәгәв жутини, Шәфәлаһ ойманлиғини, давандики жутларни һужум қилип елип, һәммә жутни ишғал қилип барлиқ падишалири билән мәғлуп қилди. Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар буйруғинидәк, у һеч кимни қоймай, бәлки нәпәси барларниң һәммисини мутләқ йоқатти. ■ ⁴¹ Йәшуа Қадәш-Барнеадин тартип Газағичә болған жутларни, шуниндәк Гошәнниң пүткүл жутини таки Гибеонғичиму һужум билән алди. ⁴² Бу қетимқи урушта Йәшуа бу падишаларни мәғлуп қилип, уларниң зиминини егилиди. Чүнки Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар Исраил тәрәптә туруп жәң қилди.

⁴³ Андин Йәшуа билән барлиқ Исраил Гилгалдики чедирғаһқа йенип кәлди.

Шималий иттипақдаш әлләр билән уруш қилиш

¹ Амма һазорниң падишаси Ябин буларни аңлап Мадонниң падишаси Йобаб билән Шимронниң падишаси вә Ақсафниң падишасиға адәм әвәтти, ² шундақла шималдики тағлиқ райондики падишаларға, Киннәротниң жәнубидики түзләңлик, ойманлиқ вә ғәриптики Дор егизлигидики һәммә падишаларға әлчи әвәтти; □ ³ У йәнә шәриқ билән ғәрип тәрәптики Қананийлар, Аморийлар, һиттийлар, Пәриззийләр билән тағлиқ райондики Йәбусийлар вә һәрмон теғиниң етигидики Мизпаһ жутида туруватқан һивийларни чақирди. ⁴ Улар, йәни падишалири вә барлиқ қошунлири чиқти; уларниң сани деңиз саһилидики қумдәк көп еди, уларниң нурғун ат вә жәң һарвулири бар еди. ⁵ Бу һәммә падишалар бир болуп жиғилип, Исраил билән жәң қилиш үчүн Мәром сулириниң бойида чедирларни тикти.

□ **11:2** «Дор егизлиги» — яки «Нафат-Дордики».

Йәшуа пәйғәмбәрнің Қанаанның шималий тәрипидики һәрбий жүрүшлири

Қанаан шималий тәрипидә жүргүзүлгән һәрбий жүрүшләр

6 Лекин Пәрвәрдигар Йәшуаға: — Сән улардин һеч қорқмиғин; чүнки Мән әтә мошу вақитларда уларниң һәммисини Исраилниң алдида һалакәткә тапшуримән. Сән уларниң атлириниң пәйлирини кесип, һарвулирини отта көйдүрүветисән, — деди.

7 Буни аңлап Йәшуа билән униң һәммә жәңчилири Мәром сулириниң йениға берип, уларниң үстигә туюқсиз чүшүп һужум қилди. 8 Пәрвәрдигар уларни Исраилниң қолиға тапшурди; уларни уруп Чоң Зидон вә Мисрәфот-Майимғичә, шундақла шәриқ тәрәптики Мизпаһ вадисиғичә сүрүп берип, улардин һеч бирини қоймай қиличлап өлтүрди. 9 Йәшуа Пәрвәрдигарниң өзигә буйруғинидәк қилип, уларниң атлириниң пәйлирини кесип, һарвулирини отта көйдүрүвәтти.

10 Шу чағда Йәшуа қайтип берип, һазорни ишғал қилип, униң падишасини қиличлап өлтүрди. һазор болса шу дәвирләрдә әшу барлиқ әлләрниң беши еди. 11 Исраиллар шәһәр ичидә олтиришлиқ һәммисини қиличлап өлтүрүп, һеч нәпәс егисини қоймай һәммисини үзүл-кесил йоқатти; һазорни Йәшуа отта көйдүрүвәтти, 12 Шу падишаларниң барлиқ пайтәхт шәһәрлирини елип, уларниң падишалирини мәғлуп қилди; Пәрвәрдигарниң қули болған Муса буйруғинидәк, у уларни қиличлап үзүл-кесил йоқатти. ■ 13 Лекин егизликкә селинған шәһәрләрни болса, Исраил көйдүрмиди; Йәшуа улардин пәкәт һазорнила көйдүрүвәтти.

14 Исраиллар бу шәһәрләрдикә ғәниймәтләрни вә чарпайларни өзлиригә олжа қилип алди, лекин ичидики һәммә адәмләрни қиличлап йоқатти; улар бирму нәпәс егисини тирик қоймиди.

15 Пәрвәрдигар Өз қули болған Мусаға немә буйруған болса, Мусаму Йәшуаға шуни буйруған еди вә Йәшуау шундақ қилди. У Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидин һеч немини қалдурмай һәммини шу бойичә ада қилди.■

16 Шу тәриқидә Йәшуа шу зиминниң һәммисини, йәни тағлиқ райондики зиминларни, барлиқ жәнубий Нәгәв зиминини, барлиқ Гошән зиминини, ойманлиқтики зиминларни, түзләңлиқтики зиминларни вә Исраилниң тағлиқ районлирини вә Шәфәләһ ойманлиғини,

□ 17 Сеир давиниғичә созулған һалак теғидин таки һәрмон теғиниң етигидики Ливан жилғисига жайлашқан Баал-Гадқичә болған зиминни егилди; у уларниң һәммә падишалирини тутуп уларни өлүмгә мәнкүм қилди. □ 18 Шу тәриқидә Йәшуа бу һәммә падишалар билән узун вақит жәң қилди. 19 Гибеонда олтирақлашқан һивийлардин башқа, һеч бир шәһәр Исраил билән сулһ түзмиди. Исраил уларниң һәммисини жәң арқилиқла алди. 20 Чүнки уларниң көңлиниң қаттиқ қилиниши, Исраил билән жәң қилиш нийитидә болуши Пәрвәрдигардин еди; буниң мәхсити, уларниң үзүл-кесил йоқитилиши; йәни, уларға һеч рәһим қилинмай, әксичә Пәрвәрдигар Мусаға буйруғинидәк уларниң йоқитилиши үчүн еди.

21 У вақитта Йәшуа келип Анакийларға һужум қилип уларни тағлиқ райондин, һеброндин, Дәбирдин, Анабдин, Йәһуданиң һәммә тағлиқ райони билән Исраилниң һәммә тағлиқ районидин йоқатти; Йәшуа уларни шәһәрлири билән қошуп үзүл-кесил йоқатти. □ 22 Шуниң билән Исраилларниң зиминида Анакийлардин һеч бириму қалдурулмиди; пәкәт Газа, Гат вә Ашдодта бир нәччисила қалди.

23 Шу тәриқидә Йәшуа Пәрвәрдигар Мусаға вәдә қилғандәк пүткүл зиминни алди; Йәшуа уни Исраилға уларниң қошун-қәбилиси бойичә мирас қилип тәқсим қилди. Андин зимин жәңдин арамы тапти.

12

Ишғал қилинған зимин вә шәһәрләр

■ 11:12 Қан. 20:16, 17; йә. 10:40 ■ 11:15 Мис. 23:32, 33; 34:12; Чөл. 33:52; Қан. 7:2; 20:16 □ 11:16 «Исраил тағлиқ районлири» — шу районниң кейинки нами. □ 11:17 «Һалак теғи» — яки «Силиқ Тағ». □ 11:21 «Анакийлар» — гигантлардин болған бир қәбилә.

¹ Исраил Иордан дәриясиниң у тәрипидә, йәни күн чиқиш тәрипидә *икки* падишани өлтүрди. Улар уларниң зиминини, йәни Арнон дәриясидин тартип һәрмон тағлиғиға туташқан зимин билән шәриқ тәрәптики барлиқ Арабаһ түзләңлигини егилиди. Шу *икки* падишалар болса: —□

² *бирси* һәшбонда турушлуқ Аморийларниң падишаси Сиһон; у Ароэр (Ароэр Арнон дәриясиниң бойида) вә Арнон жилғисидики шәһәрдин тартип, Гилеадниң йеримини өз ичигә алған Яббок дәриясиғичә (бу Аммонийларниң чегариси еди) болған йәрләрдә сәлтәнәт қилатти; ³ у сәлтәнәт қилған зимин йәнә шәриқ тәрәптики Киннәрот деңизидин тартип Арабаһ деңизигичә, йәни Шор деңизигичә созулған Арабаһ түзләңлигини, шундақла шәриқ тәрәптики Бәйт-Йәшимотқа баридиған йолни вә жәнуп тәрипидә Писгаһ теғиниң даванлириниң четигичә созулған зиминни өз ичигә алатти.□

⁴ Униңдин башқа Исраил Башан падишаси Огниң зиминини алди; у Рәфайийлар *дейлидиган гигантларниң* қалдуғидин бири еди (улар Аштарот вә Әдрәйдә туратти). ■ ⁵ У һәрмон теғидики жутларға, Салкаһ вә пүткүл Башан зиминиға, йәни Гәшурийлар билән Маакатийларниң чегарисиғичә, шуниңдәк Гилеадниң йеримиға, таки һәшбонниң падишаси Сиһонниң чегарисиғичә сәлтәнәт қилатти.

⁶ Пәрвәрдигарниң қули болған Муса билән Исраиллар буларға һужум қилип мәғлуп қилған еди вә Пәрвәрдигарниң қули Муса шу зиминни Рубәнләргә, Гадларға вә Манассәһниң йерим қәбилисигә мирас қилип бәргән еди.■

⁷ Төвәндикиләр Йәшуа билән Исраиллар Иордан дәриясиниң ғәрип тәрипидә һужум қилип мәғлуп қилған падишалардур; уларниң зиминлири Ливан жилғисидики Баал-Гадтин тартип, Сеирниң даванлириниң йенидики һалак теғиғичә болған зиминлардин ибарәт еди. Йәшуа бу зиминларни Исраилниң қошун-қәбилилири бойичә уларға мирас қилип бәрди, ■

⁸ жүмлидин тағлиқ жутни, Шәфәлаһ ойманлиғини, Арабаһ түзләңлигини, егизликтики даванларни, чөллүкни вә жәнуптики Нәгәв зиминини, һитгийлар, Аморийлар, Қананийлар, Пәриззийләр, һивийлар вә Йәбусийларниң зиминлирини бөлүп бәрди: —

⁹ Уларниң падишалириниң бири Йерихониң падишаси, бири Бәйт-Әлниң йенидики Айиниң падишаси, ¹⁰ бири Йерусалимниң падишаси, бири һеbronниң падишаси, ¹¹ бири Ярмутниң падишаси, бири Лақишниң падишаси, ¹² бири Әглонниң падишаси, бири Гәзәрниң падишаси, ¹³ бири Дәбирниң падишаси, бири Гәдәрниң падишаси, ¹⁴ бири Хормаһниң падишаси, бири Арадниң падишаси, ¹⁵ бири Либнаһниң падишаси, бири Адулламниң падишаси, ¹⁶ бири Маккәдаһниң падишаси, бири Бәйт-Әлниң падишаси, ¹⁷ бири Таппуаһниң падишаси, бири һәфәрниң падишаси, ¹⁸ бири Афәкниң падишаси, бири Лашаронниң падишаси, ¹⁹ бири Мадонниң падишаси, бири һазорниң падишаси, ²⁰ бири Шимрон-Мәронниң падишаси, бири Ақсафниң падишаси, ²¹ бири Таанақниң падишаси, бири Мәгиддонниң падишаси, ²² бири Кәдәшниң падишаси, бири Кармәлниң йенидики Йокнеамниң падишаси, ²³ бири Дор егизлигидики Дорниң падишаси, бири Гойимниң падишаси, □ ²⁴ бири Тирзаһниң падишаси болуп, жәмий отуз бир падиша еди.

13

Пәрвәрдигарниң йәнә Йәшуаға сөз қилиши

¹ Амма Йәшуа яшинип, йеши хелә бир йәргә берип қалған еди. Пәрвәрдигар униңға мундақ деди: — «Сән әнди қерип қалдиң, йешиңму чоңийип қалди, лекин йәнә егилиниши керәк болған нурғун зимин бар. ² Бу зиминлар болса мунулар: — Филистийләрниң вә Гәшурийларниң барлиқ жутлири, ³⁻⁴ йәни Мисирниң шәриқ тәрипидики Шиһор дәриясидин

□ **12:1** «Изаһат» — мошу баблардики мәзмунларни убданрақ чүшиниш үчүн мунасивәтлик хәритиләрни көрүң. □ **12:3** «Киннәрот деңизи» — яки «Галилийә деңизи». «Шорлуқ деңиз» — һазир «Өлүк Деңиз» дәп атилиду.

■ **12:4** Қан. 1:4 ■ **12:6** Чөл. 21:24; 32:33 ■ **12:7** Йә. 10:40 □ **12:23** «Дор егизлигидики Дорниң падишаси» — яки «Нафат-Дордики дорниң падишаси».

тартип, шимал тәрипидики Экрон шәһириниң чегаралириғичә созулған йәрләр (шу жут Қананийларниң зимини һесаплинатти), жүмлидин Газа, Ашдод, Ашкелон, Гат вә Экрондики бәш Филистий әмир башқуридиған жутлар билән Аввийларниң жәнуп тәрәптики жутлири; Зидонийларға тәвә болған Мәараһдин тартип Афәк билән Аморийларниң чегарасиғичә болған Қананийларниң барлиқ зимини; □⁵ Гәбалийларниң зимини вә барлиқ Ливан зимини, йәни күн чиқиш тәрәптики һәрмон теғиниң етигидики Баал-гадтин тартип, Хамат райониға кириш еғизигичә болған зиминлар; □⁶ Ливандин тартип Мисрәпот-Майимғичә созулған тағлиқта барлиқ олтуруватқанларниң, йәни Зидонийларниң зимини қатарлиқлардин ибарәттур. Бу зиминдики хәлиқниң һәммисини Мән Исраил алдидин қоғливетимән. Шуңа сән чоқум Мениң саңа буйруғиним бойичә буни чәк ташлап Исраиллиқларға мирас қилип тәқсим қилип беришиң керәк. ⁷ Сән әнди бу зиминларни тоққуз қәбилә билән Манассәһниң йерим қәбилисигә мирас қилип бөлгин».

□ **13:3-4** «Мәараһдин» —яки «Араһдин». «Либо-Хаматқичә...».

□ **13:5** «Хамат райониға кириш еғизигичә...» — яки

Қанаан (Палестин)

(Йәшуа пәйғәмбәр земинни тәқсим қилғандин кейин)

Қанаан земининиң тәқсим қилиниши

Иордан дәриясиниң шәриқ тәрипидики мирас зиминлар

⁸ Рубәнләр билән Гадлар болса, Манассәһниң йерим қәбилиси билән бирликтә Иордан дәриясиниң у қети, йәни шәриқ тәрипидә Мусаниң уларға бәргән мирасиға егә болди; буни Пәрвәрдигарниң қули болған Муса уларға мирас қилип бәргән еди: — ⁹ Уларниң зиминлири Арнон жилғисиниң бойидики Ароәрдин тартип, жүмлидин жилғиниң оттурисидики шәһәр вә Дибонғичә созулған Мәдәба түзләңлиги, ¹⁰ һәшбонда сәлтәнәт қилған, Аморийларниң падишаси Сиһонниң Аммонийларниң чегарисиғичә болған һәммә шәһәрлири; ¹¹ Гилеад билән Гәшурийлар вә Маакатийларниң чәт жутлири, һәрмон теғиниң һәммиси вә Салкаһғичә созулған барлиқ Башан зимини; ¹² гигантлар болған Рәфайийларниң қалдуқ нәслидин болған Аштарот билән Әдрәйдә сәлтәнәт қилған Огниң Башандики пүткүл падишалиқ зиминидин ибарәт еди; мошу зиминдикиләрни Муса мәғлуп қилип, зиминлириға егә болди. □

¹³ Лекин Исраиллар Гәшурийлар билән Маакатийларни өз жутлиридин қоғливатмиди; шуңа Гәшурийлар билән Маакатийлар бүгүнгичә Исраил арасида турмақта.

¹⁴ Лекин Муса Лавий қәбилисигә һеч мирас зиминни бәрмигән; Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар уларға ейтқинидәк, Пәрвәрдигарға атап отта сунулған қурбанлиқлар уларниң мирасидур. □

¹⁵ Муса Рубәнләр қәбилисигә, жәмәт-аилилири бойичә жутларни мирас қилип бәрди.

¹⁶ Уларниң зимини болса Арнон жилғисиниң йенидики Ароәрдин тартип, жилғиниң оттурисидики шәһәр вә Мәдәбаниң йенидики пүткүл түзләңлик, ¹⁷ һәшбон вә униңға қарашлиқ түзләңликтики һәммә шәһәрләр, Дибон, Бамот-Баал, Бәйт-Баал-Меон, ¹⁸ Яһаз, Кәдәмот, Мәфаат, □ ¹⁹ Кириатайим, Сибмаһ, вә «Жилға теғи»дики Зәрәт-Шаһар, ²⁰ Бәйт-Пеор, Писгаһ теғидики даванлар, Бәйт-Йәшимот, ²¹ түзләңликтики барлиқ шәһәрләр вә һәшбонда сәлтәнәт қилған, Аморийларниң падишаси болған Сиһонниң пүткүл сәлтәнәтиниң зиминини өз ичигә алди. Бу падиша вә униң билән шу жутта олтиришлиқ, Сиһонға беқинған сәрдарлар Әви, Рәкәм, Зур, Хур вә Рәба қатарлиқ Мидиян әмирлири болса Муса тәрипидин өлтүрүлгән еди. ²² Шу вақитта Исраиллар өлтүргәнләр ичидә Беорниң оғли палчи Балаамму бар еди; униму улар қиличлап өлтүргән еди. ■

²³ Рубәнләрниң зимининиң чегараси Иордан дәриясиниң өзи еди. Рубәнләрниң жәмәт-аилилири бойичә уларға бөлүнгән мираси мана бу шәһәрләр билән кәнт-қишлақлири еди. □ ■

²⁴ Муса йәнә Гад қәбилисигә, йәни Гадларниң жәмәт-аилилири бойичә уларға мирас бөлүп бәргән еди. ²⁵ Уларниң зиминлири болса Язәр билән Гилеадниң барлиқ шәһәрлири, Аммонийларниң зимининиң йерими таки Раббаһ алдидики Ароәргичә, ²⁶ һәшбондин тартип Рамат-Мизпәһ вә Бәтонимғичә, Маһанайимдин тартип Дәбирниң чегарисиғичә, ²⁷ жилғиға жайлашқан Бәйт-Һарам, Бәйт-Нимраһ, Суккот вә Зафонлар, һәшбонниң падишаси Сиһонниң сәлтәнәтиниң Иордан дәриясиниң шәрқий қетидики қалған қисми, дәрияни яқилап Киннәрәт Деңизиниң у бешиғичә еди.

²⁸ Гадларниң жәмәт-аилилири бойичә уларға бөлүнгән мираси мана бу шәһәрләр билән кәнт-қишлақлири еди.

²⁹ Муса Манассәһниң йерим қәбилисигиму мирас бәргән еди; Манассәһниң йерим қәбилисигә жәмәт-аилилири бойичә бу мирас бөлүп берилгән еди: — ³⁰ зиминлири Маһанайимдин тартип, пүткүл Башан зимини, Башанниң падишаси Огниң пүткүл сәлтәнәтиниң зимини вә Яирниң барлиқ йеза-кәнтлири (бу йеза-кәнтләр Башанниң өзигә

□ **13:8** «Рубәнләр билән Гадлар болса, Манассәһниң йерим қәбилиси билән бирликтә...» — ибраний тилида «Рубәнләр билән Гадлар болса, униң билән бирликтә...». □ **13:12** «Рәфайийлар» — гигантлар еди. Улар тоғрилиқ «Қан.» 2:10-11, 20, 3:11ни көрүң. □ **13:14** «... Муса Лавий қәбилисигә һеч мирас зиминни бәрмигән» — ибраний тилида «... у Лавий қәбилисигә һеч мирас зиминни бәрмигән». □ **13:18** «Яһаз» — яки «Яһазәһ». ■ **13:22** Чөл. 31:8 □ **13:23** «Рубәнләрниң зимининиң чегараси Иордан дәриясиниң өзи еди» — ибраний тилида «Рубәнләрниң зимининиң чегараси Иордан дәриясиниң өзи вә униң чегариси еди». ■ **13:23** Чөл. 34:14, 15

жайлашқан болуп, жәмий атмиш еди), ■ 31 Гилеадниң йерими билән Башан падишаси Огниң сәлтәнитидики Аштарот вә Әдрәй шәһәрлири Манассәһниң оғли Макирниң әвладиға тәвә қилинған болуп, Макирларниң йерим қисмиға жәмәт-аилилири бойчә мирас қилип бөлүп берилгән еди.

32 Муса Иордан дәриясиниң шәриқ қетида, Йерихониң удулида, Моабниң түзләңликлиридә болған вақтида бөлүп бәргән мираслар мана бу зиминлар еди. □

33 Лекин Муса Лавий қәбилисигә һеч мирас зиминни тәқдим қилмиди; Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар уларға ейтқинидәк, У Өзи уларниң мирасидур. ■

14

Йәһудага тәқдим қилинған зиминлар

1 Исраилларниң Қанаан зиминидин алған мираслири төвәндикидәк; Элиазар каһин билән Нунниң оғли Йәшуа вә Исраил қәбилилиридики жәмәт-аилә башлиқлири мошу мирасларни уларға бөлүп бәргән. ■ 2 Пәрвәрдигар Мусаниң вастиси билән тоққуз йерим қәбилә тоғрисида буйруғинидәк, уларниң һәр бириниң үлүши чәк ташлаш билән бөлүп берилди.

■ 3 Чүнки қалған икки қәбилә билән Манассәһниң йерим қәбилисиниң мирасини болса Муса Иордан дәриясиниң у тәрипидә уларға тәқсим қилған еди; лекин у Лавийларға уларниң арасида һеч мирас бәрмигән еди 4 (Йүсүпниң әвлатлири Манассәһ вә Әфраим дегән икки қәбилигә бөлүнгән еди. Лавийларға болса, турушқа болидиған шәһәрләр бекитилип, шундақла шу шәһәрләргә тәвә яйлақлардин чарпайлирини бақидиған вә мал-мүлүклирини орунлаштуридиған йәрләрдин башқа уларға һеч үлүшләрни бәрмигән еди).

5 Пәрвәрдигар Мусаға қандақ буйруған болса, Исраиллар шундақ қилип зиминни бөлүшүвалди.

Каләбкә тәқдим қилинған зимин

6 Йәһудалар Гилгалға, Йәшуаниң қешиға кәлди, Кәниззий Йәфуннәһниң оғли Каләб Йәшуаға мундақ деди: — «Пәрвәрдигар Өз адими болған Мусаға мән билән сениң тоғраңда Қадәш-Барнеада немә дегәнлигини билисәнғу; ■ 7 Пәрвәрдигарниң адими Муса мени Қадәш-Барнеадин зиминни чарлап келишкә әвәткәндә, мән қириқ яшта едим; чин *етиқатлиқ* көңлүм билән униңға хәвәр йәткүзгән едим. □ 8 Амма мән билән чиққан қериндашлирим хәлиқниң көңлини су қиливәткән еди. Лекин мән болсам пүтүн қәлбим билән Пәрвәрдигар Худайимға әгәштим. ■ 9 У күни Муса қәсәм қилип: — «Сән пүтүн қәлбиң билән Пәрвәрдигар Худайиңға әгәшкиниң үчүн, сениң путуң дәссигән зимин жәзмән әбәткичә сениң билән нәслиңниң мираси болиду» — дегән еди. 10 — Мана Исраил чөлдә сәргәрдан болуп жүргәндә, Пәрвәрдигар Мусаға шу сөзләрни дегән күнидин кейинки қириқ бәш жил ичидә Өзи ейтқинидәк мени тирик сақлиди. Мана мән бүгүн сәксән бәш яшқа кирдим. 11 Мән мошу күндиму Муса мени чарлашқа әвәткән күндикидәк күчлүкмән, мәйли жәң қилиш болсун яки бир йәргә берип-келиш болсун, мениң йәнила балдурқидәк күч-дәрманым бардур. □ ■

12 Әнди Пәрвәрдигар шу күнидә вәдә қилған бу тағлиқ жутни маңа мирас қилип бәргин; чүнки у күни сәнму у йәрдә Анакийлар туридиғанлигини, шундақла чоң һәм мустәһкәм шәһәрләр барлигини аңлидиңғу. Лекин Пәрвәрдигар мән билән биллә болсила, Пәрвәрдигар ейтқинидәк мән уларни қоғливетимән». □

■ 13:30 Чөл. 32:14; Қан. 3:4, 14 □ 13:32 «Муса Иордан дәриясиниң шәриқ қетида, Йерихониң удулида, Моабниң түзләңликлиридә болған вақтида...» — «Чөл.» 22-бапни көрүң. ■ 13:33 Чөл. 18:20; Қан. 10:9; 18:2 ■ 14:1 Чөл. 34:17 ■ 14:2 Чөл. 26:55 ■ 14:6 Чөл. 14:24; Қан. 1:36 □ 14:7 «чин етиқатлиқ көңлүм билән» — ибраний тилида «пүтүн көңлүм билән» дәп ипадилиниду. Чарлиғучилардин пәкәт Каләб билән Йәшуала зимин тоғрилиқ адәмниң иман-етиқатини риғбәтләндүридиған хәвәрләрни йәткүзгән еди («Чөл.» 13-14-бап). ■ 14:8 Чөл. 14:24 □ 14:11 «...бир йәргә берип-келиш болсун...» — ибраний тилида «чиқиш-кириш болсун...» билән ипадилиниду. ■ 14:11 Чөл. 27:17; Қан. 31:2 □ 14:12 «Анакийлар» — гигантлардин болған бир қәбилә.

13 Буни аңлап Йәшуа Йәфуннәһниң оғли Каләбкә бәхит-бәрикәт тиләп, һеbronни униңға мирас қилип бәрди. 14 Шуңа һеbron таки бүгүнгичә Кәниззий Йәфуннәһниң оғли Каләбниң мираси болуп турмақта; чүнки у пүтүн қәлби билән Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға әгәшкән 15 (илгири һеbron болса Кириат-Арба дәп атилатти. Арба дегән адәм Анакийлар арисидә әң даңқи чиққан адәм еди). Шундақ қилип зимин жәңдин арам тапти.□

15

Йәһудаларға тәқдим қилинған зиминниң чегараси вә шәһәрлири

1 Йәһудалар қәбилисиниң мираси болса жәмәт-аилилири бойичә чәк ташлинип еришкән зимин болуп, жәнубий тәрәпниң учи Едомниң чегарисигә вә Зин чөлигә туташти; 2 жәнубий чегариси «Шор деңизи»ниң айиғидин, йәни жәнубий тәрәпкә чоқчийип чиққан қолтуқтин башлинип, □ ■ 3 «Сериқ Ешәк давини»ниң жәнуп тәрипидин өтүп, Зинға туташти; андин Қадәш-Барнеаниң жәнубини яқилап һәзронға өтүп, Аддарға берип, Каркааһқа бурулуп, □ 4 Азмонға өтүп Мисир еқини билән чиқип, учи деңизға тақишатти. Бу уларниң жәнубий чегариси еди.□

5 Шәрқий чегариси болса Шор деңизидин Иордан дәриясиниң деңизға қуюлидиған еғизигичә еди; шималий чегариси болса деңизниң Иордан дәриясиниң деңизға қуюлидиған еғизидин башлинип, 6 андин Бәйт-Һоглаһға берип, Бәйт-Арабаһниң шималидин өтүп, Рубәнниң оғли Боһанниң тешиниң қешиғичә еди; 7 андин чегара Ақор жилғисидин Дәбиргә қарап өтүп, у йәрдин шимал тәрипигә бурулуп, жилғиниң жәнуп тәрипидики Адуммимға чиқидиған даванниң удулидики Гилгалға йетип берип, андин Ән-Шәмәш сулиридин өтүп, Ән-Рогәл булиқиға тутишатти; 8 у йәрдин «Бән-Һинномниң жилғиси»ға чиқип, Йәбусийлар еғизлигидин, йәни Йерусалимниң жәнуп тәрипидики давандин өтүп, андин Һинном жилғисиниң алдиға, йәни ғәрип тәрәпкә, Рәфайийларниң жилғисиниң шималий бешидики тағниң чоққисигә чиқти; □ 9 чегара бу тағниң чоққисидин Нәфтоаһ сүйиниң булиқиға берип, андин Әфрон теғидики шәһәрлириниң йени билән чиқип, у йәрдин Баалаһ (йәни Кириат-Йеарим)ға йетип берип, 10 андин Баалаһтин өтүп, ғәрип тәрипигә қайрилип Сеир теғиға берип, Йеарим теғи (йәни Кесалон)ниң шималий бағридин өтүп, Бәйт-Шәмәшкә чүшүп, Тимнаһтин өтти; 11 андин шималға қарап Әкронниң давини билән чиқип Шикронға өтүп, Баалаһ теғиниң йениға тутишип, Ябнәәлгә йетип, андин учи деңизға тақашқан еди. 12 Ғәрип тәрипидики чегариси болса деңиз бойлири еди. Йәһудаларниң жәмәт-аилилири бойичә уларға тохтитилған төрт тәрипидики чегара мана шу еди.■

13 Йәфуннәһниң оғли Каләбгә болса, Пәрвәрдигарниң Йәшуаға бәргән әмри бойичә, униңға Йәһудаларниң арисидә бир үлүш, йәни Анакниң атиси Арбаниң шәһири болған һеbron ата қилинди. ■ 14 Каләб шу йәрдин Шешай, Аһиман вә Талмай дегән үч Анакийни қоғливатти; улар үчи Анакниң әвләди еди. ■ 15 Андин шу йәрдин чиқип, Дәбирдә туруватқанларға һужум қилди (илгири Дәбирниң нами Кириат-Сәфәр еди). 16 Каләб: — Кимки Кириат-Сәфәргә һужум қилип уни алса, униңға қизим Аксаһни хотунлуққа беримән, дегән еди.

17 Каләбниң укиси Кеназниң оғли Отнийәл уни ишғал қилди, Каләб униңға қизи Аксаһни хотунлуққа бәрди. 18 Шундақ болдики, қиз ятлиқ болуп униң қешиға барар чағда, ерини

□ 14:15 «Кириат-Арба» — «Арбаниң йеза-кәнтлири» дегән мәнидә. □ 15:2 «Шор деңизи» — йәнә «Өлүк Деңиз» дәпму атилиду. ■ 15:2 Чөл. 34:4 □ 15:3 «Сериқ Ешәк давини» — ибраний тилидә «Акраббим давини», бәзидә шундақ атилиду. □ 15:4 «учи деңизға тақишатти» — бу деңиз «Оттура Деңиз»дур. «уларниң жәнубий чегариси» — ибраний тилидә «силәрниң жәнубий чегараңлар». □ 15:8 «Бән-Һинном» — «Һинномниң оғли» дегән мәнидә. ■ 15:12 Чөл. 34:6 ■ 15:13 Йә. 14:15; һак. 1:20 ■ 15:14 һак. 1:10

атисидин бир парчә йәр сораşқа үндиди. Аксаһ ешәктин чүшүшигә Каләб униңдин: — Сениң немә тәливиң бар? — дәп сориди. □

¹⁹ У жавап берип: — Мени алаһидә бир бәрикәтлигәйсән; сән маңа Нәгәвдин қағжирақ йәр бәргән экәнсән, маңа бир нәччә булақниму бәргәйсән, — деди. Шунн дивиди, Каләб униңға үстүн булақлар билән астин булақларни бәрди. □

²⁰ Төвәндикиләр Йәһуда қәбилисигә уларниң жәмәт-аилилири бойичә тәккән мирас үлүшләрдур: —

²¹ Йәһуда қәбилисиниң әң жәнубиға жайлашқан, Едом чегариси тәрәптики шәһәрләр: — Кабзәәл, Едәр, Ягур, ²² Кинаһ, Димонаһ, Ададаһ, ²³ Кәдәш, һазор, Йитнан, ²⁴ Зиф, Тәләм, Беалот, ²⁵ һазор-һадаттаһ, Кериот-һәзрон (йәни һазор), ²⁶ Амам, Сема, Моладаһ, ²⁷ һазар-Гаддаһ, һәшмон, Бәйт-Пәләт, ²⁸ һазар-Шуал, Бәәр-Шеба, Бизиотия, ²⁹ Баалаһ, Ижүм, Езәм, ³⁰ Әлтолад, Кесил, Хормаһ, ³¹ Зиклаг, Мадманнаһ, Сансаннаһ, ³² Либаот, Шилһим, Айин вә Риммон қатарлиқлар жәмий жигирмә тоққуз шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди. □

³³ Шәфәлаһ ойманлиғидики шәһәрләр болса Әштаол, Зореаһ, Ашнаһ, ³⁴ Заноаһ, Ән-Ганним, Таппуаһ, Әнам,

³⁵ Ярмут, Адуллам, Сокоһ, Азикаһ, ³⁶ Шаарайим, Адитаим, Гәдәраһ вә Гәдәротаим болуп, жәмий он төрт шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди. ³⁷ Булардин башқа йәнә Зинан, һадашаһ, Мигдал-Гад, ³⁸ Дилеан, Мизпаһ, Йоқтәәл, □ ³⁹ Лақиш, Бозкат, Әглон, ⁴⁰ Каббон, Лаһмас, Қитлиш, □ ⁴¹ Гәдәрот, Бәйт-Дагон, Наамаһ вә Маккәдаһ болуп, жәмий он алтә шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди.

⁴² Буниңдин башқа йәнә Либнаһ, Етәр, Ашан, ⁴³ Йәфтаһ, Ашнаһ, Нәзиб, ⁴⁴ Кеилаһ, Ақзиб вә Марәшаһ болуп, жәмий тоққуз шәһәр вә йәнә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақларму бар еди; ⁴⁵ йәнә Әкрон билән униңға қарашлиқ йеза-кәнтләр, ⁴⁶ шундақла Әкронниң гәрип тәрипидин тартип Ашдодниң йенидики һәммә шәһәрләр билән уларниң кәнт-қишлақлири қошулуп, ⁴⁷ Ашдод вә униңға қарашлиқ йезилар вә кәнт-қишлақлар, Газа шәһири вә шундақла Мисир еқиниғичә вә Улуқ Деңизниң қирғиқиғичә, униңға қарашлиқ йезилар вә кәнт-қишлақлар бар еди.

⁴⁸ Тағлиқ райондики шәһәрләр: — Шамир, Яттир, Сокоһ, ⁴⁹ Даннаһ, Кириат-Саннаһ (йәни Дәбир), □ ⁵⁰ Анаб, Әштәмоһ, Аним, □ ⁵¹ Гошән, һолон вә Гилоһ болуп, жәмий он бир шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди.

⁵² Буниңдин башқа йәнә Араб, Думаһ, Ешан, ⁵³ Яним, Бәйт-Таппуаһ, Афикаһ, ⁵⁴ һумтаһ, Кириат-Арба (йәни һеброн) вә Зиор болуп, жәмий тоққуз шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар бар еди.

⁵⁵ Буниңдин башқа йәнә Маон, Кармәл, Зиф, Юттаһ, ⁵⁶ Йизрәәл, Йоқдеам, Заноаһ, ⁵⁷ Кайин, Гибеаһ вә Тимнаһ болуп, жәмий он шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар бар еди.

⁵⁸ Буниңдин башқа йәнә һалһул, Бәйт-Зур, Гәдор, ⁵⁹ Маарат, Бәйт-Анот вә Әлтәкон болуп, жәмий алтә шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар бар еди.

⁶⁰ Буниңдин башқа йәнә Кириат-Баал (йәни Кириат-Йеарим) вә Раббаһ дегән икки шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар бар еди.

□ **15:18** «Аксаһ ешәктин чүшүшигә Каләб униңдин ... сориди» — бу иш сәл сирлиқ туюлиду. Немишкә Отнийәлниң өзи бу тәләпни қоймайду? 18-айәткә қариганда, пурсәт кәлкәндә, Аксаһ өзи дадисиға 19-айәттики тәләпни қойиду. □ **15:19** «сән маңа Нәгәвдин қағжирақ йәр бәргән экәнсән...» — ибраний тилида пәқәт «сән маңа Нәгәвдин йәрни бәргән экәнсән...» дейилиду. Әмәлийәттә Дәбир дегән шәһәр Нәгәвдә әмәс (Нәгәв Йәһуданиң жәнубий тәрипидики чөллүк еди), бәлки тағлиқ районда еди. Лекин әтрапида су аз болғачқа, Аксаһ шу йәрни «Нәгәвдәк (демәк, қағжирақ) бир йәр» дәп пуритиду. □ **15:32** «... жәмий жигирмә тоққуз шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди» — тизимланған шәһәрләр 29 әмәс, бәлки 36 шәһәр; тизимланған шәһәрләрниң намлири бәлким «қарашлиқ кәнт-қишлақлар»дин бир нәччисини өз ичигә алса керәк (мәсилән, 23- вә 25-айәттики «һазор»). □ **15:38** «Мизпаһ» — яки «Мизпәһ». □ **15:40** «Лаһмас» — яки «Лаһмам». □ **15:49** «Кириат-Саннаһ» — яки «Кириат-Сәфәр». □ **15:50** «Әштәмоһ» — яки «Әштәмоа».

⁶¹ Чөлдики шәһәрләр болса: — Бәйт-Арабаһ, Миддин, Сәкакаһ, ⁶² Нибшан, «Шор Шәһири» вә Эн-Гәди, жәмий алтә шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди. □

⁶³ Лекин Йерусалимда олтирақлиқ Йәбусийларни болса Йәһудалар қоғливетәлмигән; шуңа та бүгүнгичә Йәбусийлар Йәһудалар билән Йерусалимда биллә турмақта.

16

Йүсүф қәбилисиниң мираси — йәни Әфраим вә Манассәһ қәбилилириниң мираси

¹ Йүсүпниң әвлатлириға чәк ташлинип чиққан мирас зимин болса Йерихоға туташ болған Иордан дәриясидин тартип, Йерихониң шәриқ тәрипидики көлләргичә болған жутлар вә Йериходин чиқип, чөлдин өтүп Бәйт-Әлниң тағлиқ райониға созулған жутлар еди. □

² Чегариси Бәйт-Әлдин тартип Лузға, андин Аркийларниң чегарисидики Атаротқа йетип, ³ андин ғәрип тәрипигә берип, Яфләтийләрниң чегарисиға тутишуп, Астин Бәйт-Һоронниң четигә чүшүп, Гәзәргә берип деңизда ахирлишатти. ⁴ Йүсүпниң әвлатлири, йәни Манассәһ билән Әфраимлар еришкән мирас үлүши мана шу еди.

⁵ Әфраимларниң жәмәт-аилири бойичә алған зимининиң чегариси төвәндикидәк: — мирас зиминниң шәриқ тәрәптики чегариси Атарот-Аддардин тартип үстүн Бәйт-Һоронғичә йетип, ⁶ андин деңизға берип шималға қарап Микмитатқа чиқти; андин йәнә шәриқ тәрипидики Таанат-Шилоһқа қайрилип, униңдин өтүп шәриқ тәрәпкә қарап Яноаһқа, ⁷ Яноаһдин чүшүп Атарот билән Нааратқа йетип, Йерихоға тутишип Иордан дәриясиға чиқти.

⁸ Чегара Таппуаһдин ғәрип тәрәпкә чиқип Канаһ еқиниғичә берип, деңизға йетип аяқлашти. Әфраимниң қәбилисигә, йәни уларниң жәмәт-аилилиригә тәккән мирас үлүши шу еди.

⁹ Буниңдин башқа Әфраимлар үчүн Манассәһниң мирасиниң оттурисида бир нәччә шәһәрләр айрилған еди; бу айрилған шәһәрләрниң һәммиси қарашлиқ кәнт-қишлақлири билән қошулған еди. ¹⁰ Амма *Әфраимлар* Гәзәрдә олтиришлиқ Қананийларни қоғливетәлмигән еди; шуңа Қананийлар та бүгүнгичә Әфраимниң арасида туруп, мәхсус һашарчи мәдикарлар болуп турмақта.

17

Манассәһниң мираси

¹ Манассәһ Йүсүпниң тунжа оғли болғачқа, униң қәбилисигиму чәк ташлинип мирас берилгән. Манассәһниң тунжа оғли Макирниң *әвлатлири* (Макир Гилеадниң атиси еди) батур палван болғачқа, уларға Гилеад билән Башан мирас қилип берилди. □ ■ ² Манассәһниң қалған әвлатлириму, жүмлидин Абиезәрләр, һәләкләр, Асриәлләр, Шәкәмләр, һәфәрләр билән Шемидалар өз жәмәт-аилилири бойичә мирас үлүшини алди. Булар болса Йүсүпниң оғли Манассәһниң әр жәмәт аилилири еди.

³ Әнди Манассәһниң чәвриси, Макирниң әвриси, Гилеадниң нәвриси, һәфәрниң оғли Зәлофиһадниң оғул пәрзәнтлири йоқ болуп, пәқәт қизлирила бар еди. Униң қизлириниң исимлири Маһлаһ, Ноаһ, һоглаһ, Милкаһ вә Тирзаһ еди. ■ ⁴ Улар каһин Әлиазар билән Нунниң оғли Йәшуа вә әмирләрниң қешиға берип уларға: — Пәрвәрдигар Мусаға биз тоғрилиқ қериндашлиримиз қатаридә мирас беришкә әмир қилған еди, деди. Шуни девиди, *Йәшуа* Пәрвәрдигарниң әмри бойичә уларниң атисиниң қериндашлири қатаридә уларға мирас бәрди. ■ ⁵ Буниң билән Иордан дәриясиниң у тәрипидики Гилеад билән Башан

□ **15:62** «Шор Шәһири» — яки «Ир-һаммәлаһ». □ **16:1** «шәриқ тәрипидики көлләргичә» — яки «шәриқ тәрипидики булақларғичә». □ **17:1** «...уларға Гилеад билән Башан мирас қилип берилди» — ибраний тилида «...униңға Гилеад билән Башан мирас қилип берилди». Муқәддәс Китапта пүтүн бир жәмәт бәзидә пәқәт атисиниң исми билән атилип бир адәмдәк көрситилиду. ■ **17:1** Яр. 46:20 ■ **17:3** Чөл. 26:33; 27:1 ■ **17:4** Чөл. 27:7; 36:2

зиминлиридин башқа, Манассәһкә йәнә он үлүш йәр берилди. ⁶ Чүнки Манассәһниң қизлири униң оғуллириниң қатаридә мирасқа егә болған еди; Гилеад зимини Манассәһниң қалған әвлатлириға тәккән еди. □

⁷ Манассәһниң зимининиң чегариси болса Аширдин тартип Шәкәмниң уттуридики Микмитатқа берип, андин жәнуп тәрипиғә қайрилип, Ән-Таппуаһда турғучиларниң жайиғичә тутишатти. □ ⁸ Чүнки Таппуаһниң зимини болса Манассәһгә тәккән еди; лекин Манассәһниң чегарисидики Таппуаһ шәһири Әфраимға тәвә еди. ⁹ Чегариси у йәрдин Канаһ еқиниға чүшүп, жылғиниң жәнуп тәрипи билән чиқти. У йәрдики шәһәрләр болса Манассәһниң шәһәрлириниң арасида болсиму, Әфраимға тәғди. Манассәһниң чегариси жылғиниң шимал тәрипи билән берип деңизға йетип ахирлишатти. ¹⁰ Жылғиниң жәнуп тәрипидики зимин Әфраимға, шимал тәрипидики зимин Манассәһкә тәвә еди; гәрип тәрипиниң чегариси деңиз еди. Уларниң зимини шимал тәрипидә Аширниң үлүшиғичә йетип, шәриқ тәрипи Иссакарниң үлүшиғә туташқан еди.

¹¹ Манассәһкиму Иссакар билән Аширниң үлүшлири ичидин Бәйт-Шеан вә униңға қарашлиқ кәнтләр, Иблеам билән униңға қарашлиқ кәнтләр, Дор аһалиси билән Дорға қарашлиқ кәнтләр, Ән-Дор аһалиси билән Ән-Дорға қарашлиқ кәнтләр, Таанақ аһалиси билән Таанаққа қарашлиқ кәнтләр вә Мегиддо аһалиси билән Мегиддоға қарашлиқ кәнтләр, йәни «Үч Егизлик» дегән жут тәғди. □ ¹² Лекин Манассәһ бу шәһәрдикиләрни қоғливетәлмиди; Қананийлар шу жутларда туруверишкә нийәт бағлиған еди. ■ ¹³ Исраиллар барғансери күчәйгәчкә Қананийларни өзлиригә һашарчи қилип беқиндурди, лекин уларни өз йәрлиридин мутләқ қоғливетәлмиди.

¹⁴ Йүсүпләр болса Йәшуаға: — Бизләр Пәрвәрдиғар һазирғичә шундақ бәрикәтләп кәлгән, чоң бир хәлиқ турсақ, сән немишкә чәк ташлаш билән бизгә пәқәт бир үлүш мирас, бир парчә йәрла бәрдин? — деди.

¹⁵ Йәшуа уларға жавап берип: — Әгәр силәр чоң бир хәлиқ болсаңлар, Әфраимниң тағлиқ жути силәргә тар кәлгән болса, орманға берип у йәрдики Пәриззийләр билән *гигант* Рәфайийлар жутида дәрәқләрни кесип, өзүңлар үчүн бир жайни чиқиривелиңлар, деди.

¹⁶ Лекин Йүсүпләр: — Тағлиқ жут бизгә йәтмәйду; шуниң билән бир вақитта жылғида туруватқанлар, мәйли Бәйт-Шеанда вә униңға қарашлиқ кәнтләрдә болсун яки Йизрәәл жылғисида туруватқан Қананийлар болсун, һәммисиниң төмүрдин жән һарвулири бар екән, деди.

¹⁷ Шундақ девиди, Йәшуа Йүсүп жәмәти болған Әфраим билән Манассәһгә сөз қилип: — Силәр дәрвәкә чоң бир хәлиқсиләр вә зор күчүңлар бардур; шуңа силәргә пәқәт бир үлүшла мирас берилсә болмайду; ¹⁸ ашу пүткүл тағлиқ жутму силәргә берилиду; гәрчә у орманлиқ болсиму, силәр уни кесип бошитисиләр вә униң әтраплириғиму егә болисиләр; Қананийларниң төмүр жән һарвулири бар, шундақла күчлүк болсиму, силәр уларни һайдап чиқиривитәләйсиләр, — деди. □

18

Шилоһда жигилиш — қалған йәттә қәбилиниң мираси

□ **17:6** «Манассәһниң қизлири униң оғуллириниң қатаридә...» — мошу әйәттики «Манассәһниң қизлири» вә «оғуллири» дегән сөз униң қиз әвлатлири вә оғул әвлатлирини көрситиду. □ **17:7** «жәнуп тәрипи» — мошу йәрдә ибраний тилида «оң тәрипи» дегән сөzlәр билән ипадиләнгән. □ **17:11** «Бәйт-Шеан» — бәзигә «Бәйт-Шан» дейилиду. «Үч Егизлик» дегән жут — башқа бир нәччә тәржимилирини учриши мүмкин. ■ **17:12** һәк. 1:27 □ **17:18** «униң әтраплириғиму егә болисиләр» — демәк, пәқәт тағлиқ районға әмәс, бәлки әтрапидики вә оттурисидики жылғиларда турған Қананийларни һайдиветип, шу йәрләргиму егә болисиләр.

- 1 Пүткүл Исраиллар жамаити Шилоһқа жиғилип, у йәрдә ибадәт чедири тикти. Гәрчә зимин уларниң алдида бойсундурулған болсиму, [□] 2 лекин Исраиллар арасида өз мирас үлүши техи тәқсим қилинмиған йәттә қәбилә қалған еди. ³ Шуңа Йәшуа Исраилларға мундақ деди: — «Ата-бовилириңларниң Худаси Пәрвәрдигар силәргә бәргән бу зиминни қолуңларға елишқа суслуқ қилип қачанғичә кәйнигә сүрисиләр? ⁴ Силәр өзүңлар үчүн һәр қәбилидин үч адәмни таллаңлар; мән уларни қозғилип бу пүткүл зиминни айлинип чиқип, уни һәр бир қәбилә өз мирас үлүшигә мувапиқ сизип-хатириләшкә, андин қешимға йенип келишкә әвәтимән. ⁵ Улар зиминни йәттә үлүшкә бөлсун; лекин Йәһуда қәбилиси болса жәнуптики өз үлүш зиминида туривәрсун, Йүсүпниң жәмәтиму шимал тәрәптики өз үлүш зиминида туривәрсун. ⁶ Силәр зиминни йәттә үлүшкә бөлүп, пасилини хатириләп сизип йенимға келиңлар; андин мән Пәрвәрдигар Худайимизниң алдида бу йәрдә силәр үчүн чәк ташлаймән. ⁷ Амма Лавийларниң болса, араңларда үлүши болмайду, чүнки Пәрвәрдигарниң каһинлиғи уларниң мирасидур. Гад билән Рубән вә Манассәһ йерим қәбилиси болса Иордан дәриясиниң у қети, шәриқ тәрипидә Пәрвәрдигарниң қули болған Муса уларға мирас қилип бәргән йәрләрни аллиқачан алғандур».
- ⁸ Зиминни хатириләшкә бекиткән кишиләр қозғилип йолға чиққанда, Йәшуа уларға қаттиқ жекиләп: — Силәр берип зиминни айлинип, уни сизип-хатириләп мениң қешимға йенип келиңлар; андин мән мошу йәрдә, Шилоһниң өзидә Пәрвәрдигарниң алдида силәр үчүн чәк ташлаймән, деди.
- ⁹ Шундақ девиди, бу адәмләр берип зиминни айлинип, уни сизип-хатириләп, шәһәрләр бойичә йәттә үлүшкә бөлүп, хатиригә сизип, Шилоһдики чедиргаһқа, Йәшуаниң қешиға йенип кәлди.
- ¹⁰ Андин Йәшуа Шилоһда Пәрвәрдигарниң алдида улар үчүн чәк ташлиди вә шу йәрдә қәбилә-жәмәти бойичә зиминни Исраилларға тәқсим қилип бәрди.

Биняминниң мираси

- ¹¹ Биняминлар қәбилисигә жәмәт-аилилири бойичә чәк тартилди; улар чәк арқилиқ еришкән зимин Йәһудалар билән Йүсүпләрниң зимини оттурисидики жут болди. ¹² Уларниң шималий чегариси Иордан дәриясидин башлап, Йерихониң шимал тәрипидики даванни яндап, ғәрип тәрипигә қарап тағлиқ жутқа чиқип вә Бәйт-Авәнниң чөлигә тутишатти; ■ ¹³ андин Лузға чиқип, луз, йәни Бәйт-Әлниң жәнуп тәрипини яндап өтүп, астин Бәйт-Һоронниң жәнубидики таққа йеқин Атарот-Аддарға чүшти; ¹⁴ чегара шу йәрдин өтүп ғәриптин жәнупқа қайрилип, Бәйт-Һоронниң жәнубиниң удулидики тағдин Йәһудаларниң шәһәрлиридин бири болған Кириат-Баал (йәни Кириат-Йеарим)ға туташти. Бу ғәрип тәрәпниң чегариси еди. ¹⁵ Жәнуп тәрәпниң чегариси Кириат-Йеаримниң четидин башлап ғәрип тәрипигә меңип, Нәфтоаһтики су мәнбәсигә туташти; [□] ¹⁶ чегара андин Рәфайийларниң жилғисиниң шимал тәрипигә жайлашқан Бән-Һинномниң жилғисиниң удулидики тағниң бешиға чүшүп, андин Һинномниң жилғиси билән йәнә чүшүп, Йәбусийларниң егизлигиниң жәнуп тәрипи билән меңип, андин Ән-Рогәл булиқиға йәтти; ■ ¹⁷ андин шимал тәрипигә қайрилип Ән-Шәмәш булиқидин өтүп, Адуллам давининиң удулидики Гәлилотқа берип, Рубәнниң оғли Боһанниң тешиға чүшүп, ■ ¹⁸ вә Арабаһ түзләңлигиниң шимал тәрипидики егизликтин өтүп, Арабаһ түзләңлигигә чүшти. ¹⁹ Андин чегара шимал тәрипигә чиқип Бәйт-Һоглаһниң давиниға тутишип, Иордан дәриясиниң жәнубий еғизидә, йәни Шор деңизиниң шималий қолтуғида ахирлашти. Бу жәнуп тәрәпниң чегариси еди. ²⁰ Шәриқ чегариси болса Иордан дәриясиниң өзи еди. Бу Биняминларниң үлүши болуп, уларға жәмәт-аилири бойичә тохтитилған мирас зимининиң чегариси шу еди.

□ 18:1 «Шилоһ» — муқәддәс чедир тунжа тикләнгән шәһәр еди. ■ 18:12 Йә. 7:2 □ 18:15 «Нәфтоаһтики су мәнбәсигә» — ибраний тилида «Нәфтоаһтики суларниң булиқиға». ■ 18:16 Йә. 15:7, 8 ■ 18:17 Йә. 15:6

21 Биняминлар қәбилисигә жәмәт-аилилири бойичә тәккән шәһәрләр болса төвәндикиләрдур: — Йерихо, Бәйт-Һоглаһ, Емәк-Кәзиз, 22 Бәйт-Арабаһ, Зәмарайим, Бәйт-Эл, 23 Аввим, Параһ, Офраһ, 24 Кәфар-Һаамонай, Офни вә Геба болуп, жәмий он икки шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди; 25 Буниндин башқа Гибеон, Рамаһ, Бәәрот, 26 Мизпаһ, Кәфираһ, Мозаһ, 27 Рәкәм, Ирпәәл, Таралаһ, 28 Зәлаһ, Һа-Әләф, Йәбуси (йәни Йерусалим), Гибеаһ вә Кириат болуп, жәмий он төрт шәһәр вә униңға қарашлиқ кәнт-қишлақларму бар еди. Бу болса Биняминларниң мирас үлүши болуп, жәмәт-аилилири бойичә уларға берилгән еди. □

19

Шимеонниң мираси

1 Иккинчи чәк Шимеонға чиқти, йәни Шимеонлар қәбилисигә жәмәт-аилилири бойичә тартилди; уларниң мираси болса Йәһудаларниң мирас үлүшиниң арасида еди. 2 Уларниң еришкән мираси ичидә Бәәр-Шеба, Шеба, Моладаһ, 3 һазар-Шуал, Балаһ, Езәм, 4 Әлтолад, Битул, Хормаһ, 5 Зиклаг, Бәйт-Маркабот, һазар-Сусаһ, 6 Бәйт-Либаот вә Шаруһән болуп, жәмий он үч шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди.

7 Буниндин башқа йәнә Айин, Риммон, Етәр, Ашан болуп, жәмий төрт шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар 8 һәмдә жәнуп тәрәптики Баалат-Бәәр (йәни жәнупдики Рамаһ)ғичә болған бу төрт шәһәрниң әтрапидики һәммә кәнт-қишлақларму бар еди. Булар Шимеонлар қәбилисиниң үлүши болуп, жәмәт-аилилири бойичә еришкән мираси еди.

9 Шимеонларниң мирас үлүши Йәһудаларниң үлүшиниң ичидин елип берилди; чунки Йәһудаларниң мирас үлүши өзлиригә көплүк қилған еди, шуңа Шимеонларниң мирас үлүши уларниң мирас үлүшиниң ичидин берилди.

Зәбулунниң мираси

10 Үчинчи чәк Зәбулунлар қәбилисигә жәмәт-аилилири бойичә тартилди; уларниң мирас чегариси Саридқа баратти, 11 чегариси ғәрип тәрәптә Мареалаһқа берип Даббәшәткә йетип Йокнеамниң удулидики еқинға тутишатти; 12 У Саридтин шәриқ тәрәпигә қайрилип, күн чиқишқа бурулуп Кислот-Табор жутиға тутишип, Дабиратқа өтүп, Яфияға барди; 13 андин шу йәрдин у шәриқ тәрәпигә күн чиқишқа йәнә бурулуп, Гат-Һәфәр вә Әт-Казинға келип Неаһқа созулған Риммон жутиға йетип барди. 14 Андин у йәрдин шимал тәрәпкә қайрилип, һаннатонға йетип берип, Йифтаһ-Әлниң жиһғисидә ахирлашти. 15 Уларниң үлүши йәнә Каттат, Наһалал, Шимрон, Йидалаһ вә Бәйт-Ләһәмниму орап, жәмий он икки шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақларниму өз ичигә алатти.

16 Бу болса, йәни бу шәһәрләр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар Зәбулунларниң мирас үлүши болуп, жәмәт-аилилири бойичә уларға берилгән еди.

Иссакарниң мираси

17 Төртинчи чәк Иссакарға чиқти, йәни Иссакарлар қәбилисигә жәмәт-аилилири бойичә тартилди; 18 уларға берилгән жутлар Йизрәәлғичә болуп, Кәсуллот, Шунәм, 19 Һафарайим, Шион, Анаһарат, 20 Раббит, Кишион, Ебәз, 21 Рәмәт, Ән-Ганним, Ән-Һаддаһ вә Бәйт-Паззәзәни өз ичигә алди; 22 андин чегариси Табор, Шаһазимаһ вә Бәйт-Шәмәшкә йетип, Йордан дәриясида ахирлашти; уларниң үлүши жәмий он алтә шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди.

23 Бу болса, йәни бу шәһәрләр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар Иссакарларниң мирас үлүши болуп, жәмәт-аилилири бойичә уларға берилгән еди.

□ 18:28 «Һа-Әләф» — яки пәқәт «Әләф» (мениси «миң»)

Аширниң мираси

²⁴ Бәшинчи чәк Аширлар қәбилисигә жәмәт-аилилири бойичә тартилди; ²⁵ уларниң зимини Һәлкат, Һали, Бәтән, Ақсаф, ²⁶ Алламмәләк, Амеад вә Мишални өз ичигә алди; чегариси ғәрип тәрәптә Кармәл билән Шиһор-Либнатқа тутишип, ²⁷ андин шәриқ тәрәпкә қайрилип Бәйт-Дагонға берип, Зәбулун зимини билән Йифтаһ-Әл җилғисиниң шимал тәрипидин өтүп, Бәйт-Емәк билән Неиәлгә йетип берип Кабулниң шимал тәрипигә чиқти; ²⁸ Еброн, Рәһоб, Һаммон вә Канаһни өз ичигә елип Чоң Зидонға йетип барди. ²⁹ андин чегариси Рамаһ тәрипигә қайрилип, Тур дегән мустәһкәм шәһиргә берип, Хосаһқа қайрилип, Ақзиб билән Һәбәлгә туташ болған деңизда ахирлашти; ³⁰ зимини Уммаһ, Афәк вә Рәһобниму өз ичигә алған; жәмий жигирмә икки шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақларни өз ичигә алған еди.

³¹ Бу болса, йәни бу шәһәрләр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар Аширларниң мирас үлүши болуп, жәмәт-аилилири бойичә уларға берилгән еди.

Нафталиниң мираси

³² Алтинчи чәк Нафталиға чиқти, йәни Нафталилар қәбилисигә жәмәт-аилилири бойичә тартилди; ³³ уларниң чегариси болса Һәләфтин чиқип, Заананнимдики дуб дәриғидин өтүп, Адами-Нәкәб вә Ябнәәлдин чиқип, Лаккумға йетип Иордан дәриясиға берип ахирлашти. □

³⁴ Андин ғәрип тәрәпкә қайрилип Азот-Таборға берип, шу йәрдин Һуккокқа чиқип, җәнупта Зәбулунниң үлүш зиминиға тутишип, шималда Аширниң үлүш зиминиға йетип, күн чиқиш тәрипидә Иордан дәриясиниң йенида, Йәһуданиң үлүш зиминиға улашти. ³⁵ Нафталиниң мустәһкәм шәһәрлири Зиддим, Зәр, Һаммат, Раккат, Киннәрәт, ³⁶ Адамаһ, Рамаһ, Һазор, ³⁷ Кәдәш, Әдрәй, Ән-Һазор, ³⁸ Йирон, Мигдал-Әл, Һорәм, Бәйт-Анат вә Бәйт-Шәмәшләр болуп, жәмий он тоққуз шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди.

³⁹ Бу болса, йәни бу шәһәрләр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар Нафталилар қәбилисиниң мирас үлүши болуп, жәмәт-аилилири бойичә уларға берилгән еди.

Данниң мираси

⁴⁰ Йәттинчи чәк Данларниң қәбилисигә чиқти; у уларниң жәмәт-аилилири бойичә тартилди.

⁴¹ Уларниң мирас зимини болса Зореаһ, Эштаол, Ир-Шәмәш, ⁴² Шаалаббин, Айҗалон, Йитлаһ, ⁴³ Елон, Тимнатаһ, Әкрон, □ ⁴⁴ Әл-тәкәһ, Гиббетон, Баалат, ⁴⁵ Йәһуд, Бәнә-Барак, Гат-Риммон, ⁴⁶ Мә-Яркон, Раккон вә Яфониң удулидики жутни өз ичигә алди.

⁴⁷ Лекин Данларниң зимини өз қолидин кәткән болғачқа, Данлар чиқип Ләшәмгә һужум қилип уни ишғал қилди; аһалисини қиличлап йоқитип, у йәрни өзиниң қилип маканлашти; андин улар Ләшәмгә атиси Данниң исмини қоюп, уни Дан дәп атиди. □

⁴⁸ Мана булар, йәни бу шәһәрләр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар Данлар қәбилисигә, уларниң жәмәт-аилилири бойичә мирас қилип берилгән еди.

Йәшуа пәйгәмбәрниң мирас үлүши

⁴⁹ Бу тәриқидә *Исраиллар* зиминни чегара-чегара бойичә бөлүп болди; андин улар Нунниң оғли Йәшуаға өз арисидин мирас бөлүп бәрди. ⁵⁰ Пәрвәрдигарниң буйруғи бойичә Йәшуа тилигинидәк униңға Әфраим тағлиқ жутидики Тимнат-Сераһ дегән шәһәрни бәрди; буниң билән у шәһәрни қуруп чиқип, униңда турди.

⁵¹ Мана булар Әлиазар каһин билән Нунниң оғли Йәшуа вә Исраилниң қәбилә-жәмәтлириниң каттабашлири бир болуп Шилоһда, жамаәт чедириниң дәрвазисиниң алдида туруп,

□ **19:27** «шимал тәрипи» — ибраний тилида «сол тәрипи» дегән сөzlәр билән ипадилиниду. □ **19:29** «Ақзиб билән Һәбәлгә туташ болған» — яки «Ақзиб жутиниң йенида». □ **19:33** «Адами-Нәкәб» — яки «Адами, Нәкәб».

□ **19:43** «Тимнатаһ» — яки «Тимнаһ». □ **19:47** «Лекин Данларниң зимини өз қолидин кәткән болғачқа, Данлар чиқип...» — башқа бир хил тәрҗимиси: — «Лекин Данларниң зимини шулар (шу шәһәрләр) билән чәкләнгән болғачқа, Данлар чиқип...».

Пәрвәрдигарниң алдида чәк ташлап бөлүп тәқсим қилған мираслардур. Бу тәриқидә улар зиминниң тәқсиматини түгәтти.

20

Панаһлиқ шәһәрләр

¹ Пәрвәрдигар Йәшуаға сөз қилип мундақ деди: —

² Сән Исраилларға мундақ дегин: — «Өзүм Мусаниң вастиси билән силәргә буйруғандәк, өзүңлар үчүн «панаһлиқ шәһәрләр»ни таллап бекитиңлар; ■ ³ билмәй, тәсадипийлиқтин адәм уруп өлтүрүп қойған һәр қандақ киши у шәһәрләргә қечип кәтсун. Буниң билән бу шәһәрләр силәргә қан интиқамини алғучидин панаһгаһ болиду. ⁴ Адәмни шундақ өлтүргән киши бу шәһәрләрниң биригә қечип берип, шәһәрниң қовуқиға келип, шу йәрдә шәһәрниң ақсақаллириға өз әһвалини ейтсун; улар уни өзигә қобул қилип шәһәргә киргүзүп, униң өзлири билән биллә турушиға униңға жай бәрсун.■

⁵ Әнди қан қисасини алғучи уни қоғлап кәлсә, улар адәм өлтүргән кишини қисаскарниң қолиға тапшуруп бәрмисун; чүнки шу кишиниң бурундин өз хошнисифа һеч өч-адавити болмиған, бәлки тәсадипий уруп өлтүрүп қойған. ⁶ Адәм өлтүргән киши жамаәт алдида сорақ қилинғичә шу шәһәрдә турсун; андин шу вақиттики баш каһин өлүп кәткәндә, у шу шәһәрдин айрилип, өз шәһиригә, йәни қечип чиққан шәһәрдики өйигә йенип кәлсун.

⁷ Шуниң билән улар Нафтали тағлиқ жутидики Кәдәшни, Эфраимниң тағлиқ жутидики Шәкәмни вә Йәһуданиң тағлиқ жутидики Кириат-Арба, йәни һебронни, ⁸ Йерихониң шәриқ тәрипидики, Иордан дәриясиниң у қетидики Рубән қәбилисиниң зиминидин түзләңликниң чөлидики Бәзәрни, Гад қәбилисиниң зиминидин Гилеадтики Рамотни вә Манассәһ қәбилисиниң зиминидин Башандики Голанни таллап бекитти.■

⁹ Мана бу шәһәрләр барлиқ Исраиллар вә уларниң арасида туруватқан мусапирлар үчүн панаһгаһ болушқа бекитилгән шәһәрләрду; кимки билмәй, тәсадипийлиқтин адәм өлтүргән болса, униң жамаәт алдида сорақ қилинишидин бурун, қан қисаскарниң қолида өлмәслиги үчүн шу шәһәрләргә қечип кетишкә бу шәһәрләр бекитилгән.

21

Лавийларниң турушиға шәһәрләрни бекитиш

¹ У вақитта Лавий жәмәтлириниң каттивашлири каһин Әлиазар, Нунниң оғли Йәшуа вә Исраил қәбилилириниң каттивашлириниң қешиға берип, ■ ² Қанаан зиминидики Шилоһда уларға: — Мусаниң вастиси арқилиқ Пәрвәрдигар биз тоғрилиқ: «Уларға турушқа шәһәрләрни, маллири үчүн яйлақларни қошуп бәргин», дәп ейтқан, деди.■

³ Шуни девиди, Исраиллар Пәрвәрдигарниң әмри бойичә өз мирас үлүшлиридин муну шәһәрләр билән яйлақларни қошуп Лавийларға бәрди: —

⁴ биринчи ташланған чәк Коһат жәмәтлиригә чиқти; чәк ташлинип, Лавийлар ичидики каһин һарунниң әвлатлириға Йәһуда қәбилиси, Шимеон қәбилиси вә Бинямин қәбилисиниң зиминлиридин он үч шәһәр бекитилди; ⁵ Андин Коһатниң қалған әвлатлириға чәк ташлинип, Эфраим қәбилә-жәмәтлириниң зиминидин, Дан қәбилисиниң зиминидин вә Манассәһ йерим қәбилисиниң зиминлиридин он шәһәр бекитилди.

⁶ Гәршонниң әвлатлириға чәк ташлинип, Иссакар қәбилә-жәмәтлириниң зиминидин, Ашир қәбилисиниң зиминидин, Нафтали қәбилисиниң зиминидин вә Манассәһниң йәнә бир йерим қәбилисиниң зиминидин он үч шәһәр бекитилди.

■ 20:2 Мис. 21:13; Чөл. 35:6; Қан. 19:1, 2 ■ 20:4 Чөл. 35:22, 23; Қан. 19:4, 5 ■ 20:8 Қан. 4:43 ■ 21:1 1Тар. 6:39 ■ 21:2 Чөл. 35

⁷ Мәрариниң әвлатлириға, жәмәт-аилилири бойичә чәк ташлинип, Рубән қәбилисиниң зиминидин, Гад қәбилисиниң зиминидин вә Зәбулун қәбилисиниң зиминидин он икки шәһәр бекитилди.

⁸ Бу тәриқидә Пәрвәрдигар Мусаниң вастиси билән буйруғинидәк Исраиллар чәк ташлап бу шәһәрләр билән яйлақлирини қошуп, Лавийларға бәрди.

⁹ Улар Йәһуданиң қәбилиси билән Шимеонниң қәбилисиниң зиминидин төвәндә тизимланған муну шәһәрләрни бәрди: — ¹⁰ (чәк ташланғанда, Лавийларниң нәсли болған Коһатлар жәмәтидики һарунниң әвлатлириға биринчи чәк чиққачқа муну шәһәрләр берилди): —

¹¹ уларға Йәһуданиң тағлиқ районидики Кириат-Арба (Арба Анакниң атиси еди), йәни һеbron билән әтрапидики яйлақларни қошуп бәрди. ¹² Лекин шәһәргә төвә етизлар билән кәнт-қишлақларни Йәфуннәһниң оғли Каләбкә мирас қилип бәрди. ¹³ Шундақ қилип улар һарун каһинниң әвлатлириға адәм өлтүргән кишиләр панаһлинидиған шәһәр һеbron вә яйлақлирини, йәнә уларға Либнаһ билән яйлақлирини, ¹⁴ Яттир билән яйлақлирини, Әштәмоа билән яйлақлирини, ¹⁵ Һолон билән яйлақлирини, Дәбир билән яйлақлирини, ¹⁶ Айин билән яйлақлирини, Юттаһ билән яйлақлирини, Бәйт-Шәмәш билән яйлақлирини бәрди; бу икки қәбилиниң зиминлиридин жәмий тоққуз шәһәрни бәрди. ¹⁷ Мундин башқа уларға Бинямин қәбилисиниң зиминидин Гибеон билән яйлақлирини, Геба билән яйлақлирини, ¹⁸ Анатот билән яйлақлирини, Алмон билән яйлақлирини қошуп жәмий төрт шәһәр бәрди.

¹⁹ Бу тәриқидә каһинлар, йәни һарунниң әвлатлириға берилгән шәһәрләр он үч болди; булар әтрапидики яйлақлири билән берилди.

²⁰ Улар йәнә Лавийларниң нәслидин болған Коһатниң қалған жәмәтлиригиму шәһәрләрни бәрди. Чәк ташлаш билән уларға бекитилгән шәһәрләр мунулар: — уларға Әфраим қәбилисиниң зиминидин ²¹ Әфраимниң тағлиқ районидики адәм өлтүргән кишиләр панаһлинидиған шәһәр Шәкәм билән яйлақлирини, йәнә Гәзәр билән яйлақлири, ²² Кибзаим билән яйлақлири вә Бәйт-Һорон билән яйлақлири болуп, жәмий төрт шәһәрни бәрди; ²³ буниңдин башқа Дан қәбилисиниң зиминидин Әлтәкәһ билән яйлақлири, Гиббетон билән яйлақлири, ²⁴ Айжалон билән яйлақлири вә Гат-Риммон билән яйлақлири болуп, жәмий төрт шәһәрни бәрди. ²⁵ Буниңдин башқа Манассәһ йерим қәбилисиниң зиминидин Таанақ билән яйлақлири, Гат-Риммон билән яйлақлири болуп, жәмий икки шәһәрни бәрди. ²⁶ Бу тәриқидә Коһатларниң қалған жәмәтлиригә берилгән шәһәрләр он болди; булар әтрапидики яйлақлири билән берилди.

²⁷ Лавийларниң жәмәтлиридин болған Гәршонларға болса улар Манассәһниң йерим қәбилисиниң зиминидин адәм өлтүргән кишиләр панаһлинидиған шәһәр Башандики Голан билән яйлақлирини, шундақла Бәәштераһ билән яйлақлирини, жәмий икки шәһәрни бәрди; ²⁸ йәнә Иссакар қәбилисиниң зиминидин Кишион билән яйлақлири, Дабират билән яйлақлири, ²⁹ Ярмут билән яйлақлири вә Ән-Ганним билән яйлақлири болуп, жәмий төрт шәһәрни бәрди; ³⁰ буниңдин башқа Ашир қәбилисиниң зиминидин Мишал билән яйлақлири, Абдон билән яйлақлири, ³¹ һәлкат билән яйлақлири вә Рәһоб билән яйлақлири болуп, жәмий төрт шәһәрни бәрди; ³² буниңдин башқа Нафтали қәбилисиниң зиминидин адәм өлтүргән кишиләр панаһлинидиған шәһәр Галилийәдики Кәдәш билән яйлақлирини, йәнә Һаммот-Дор билән яйлақлири вә Картан билән әтрапидики яйлақлири болуп, жәмий үч шәһәрни бәрди.

³³ Бу тәриқидә Гәршонларға берилгән шәһәрләр он үч болди; булар әтрапидики яйлақлири билән берилди.

³⁴ Қалған Лавийларға, йәни Мәрарилар жәмәтлиригә Зәбулун қәбилисиниң зиминидин Йокнеам билән яйлақлири, Картаһ билән яйлақлири, ³⁵ Димнаһ билән яйлақлири вә Наһалал билән яйлақлири болуп, жәмий төрт шәһәрни бәрди. ³⁶ Буниңдин башқа Рубән қәбилисиниң

□ **21:28** «Дабират» — яки «Дабрат».

зиминидин Бәзәр билән яйлақлири, Яһаз билән яйлақлири, □ 37 Кәдәмот билән яйлақлири вә Мәфаат билән яйлақлири болуп, жәмий төрт шәһәрни бәрди. 38 Буниңдин башқа Гад қәбилисиниң зиминидин адәм өлтүргән кишиләр панаһлинидиған шәһәр Гилеадтики Рамот билән яйлақлирини, йәнә Маһанайим билән яйлақлири, 39 һәшбон билән яйлақлири вә Жаазәр билән яйлақлири болуп, жәмий төрт шәһәрни бәрди.

40 Булар болса қалған Лавийларниң жәмәтлиригә, йәни Мәрарилар жәмәтлиригә берилгән барлиқ шәһәрләрду; уларға чәк ташлиниш билән берилгән үлүши он икки шәһәр еди.

41 Исраилларниң зимини ичидин Лавийларға бекитип берилгән шәһәрләр жәмий қириқ сәккиз еди; булар әтрапидики яйлақлири билән берилди. 42 Бу шәһәрләрниң һәр бириниң әтрапида яйлақлири бар еди; шәһәрләрниң һәммиси шундақ еди.

43 Пәрвәрдигар шу тәриқидә Исраилларниң ата-бовилиригә беришкә қәсәм билән вәдә қилған пүткүл зиминни уларға бәрди; улар келип уни егиләп, у йәрдә олтарди.

44 У вақитта Пәрвәрдигар илгири уларниң ата-бовилиригә қәсәм билән вәдә қилғинидәк, уларға һәр әтрапида тинич-арамлиқ бәрди; уларниң дүшмәнлиридин һечқандики уларниң алдида қәддини руслап тик туралмайтти; бәлки Пәрвәрдигар һәммә дүшмәнлирини уларниң қолиға тапшурди. 45 Пәрвәрдигарниң Исраилниң жәмәтигә вәдә қилған һиммәтлиридин һеч бири қалдурулмамай әмәлгә ашурулди.

22

Шәриқ тәрәптики зиминлар тәқсим қилинған қәбилеләрниң өз мирасига қайтип бериши

1 У вақитта Йәшуа Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһ йерим қәбилисидикиләрни чақирип уларға:

2 Силәр болсаңлар Пәрвәрдигарниң қули Мусаниң силәргә буйруғининиң һәммисигә әмәл қилдиңлар, мениң силәргә әмир қилған барлиқ сөзлиримгиму қулақ салдиңлар;

■ 3 силәр бу нурғун күнләрдә таки бүгүнгә қәдәр қериндашлириңларни ташливәтмәй, бәлки Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә әмир қилған вәзипини тутуп кәлдиңлар; 4 әнди Пәрвәрдигар Худайиңлар вәдә қилғинидәк, қериндашлириңларға арамлиқ бәрди; шуңа силәр Пәрвәрдигарниң қули Муса Иордан дәриясиниң у тәрипидә силәргә бәргән мирас зиминиңларға, өз чедирлириңларға қайтип бериңлар. ■ 5 Пәқәтла Пәрвәрдигарниң қули Муса силәргә буйруп тапшурған қанун-әмирләргә әмәл қилишқа, йәни Пәрвәрдигар Худайиңларни сөйүп, Униң барлиқ йоллирида меңип, әмирлирини тутуп униңға бағлинип, пүтүн қәлбиңлар вә пүтүн жан-дилиңлар билән Униң хизмитидә болушқа ихлас билән көңүл бөлүңлар, — деди.■

6 Шунин билән Йәшуа уларни бәхит-бәрикәт тиләп, йолға салди; улар өз чедирлиригә қайтип кетишти.

7 Манассәһ йерим қәбилисигә болса Муса уларға Башанни мирас қилип бәргән еди; йәнә бир йерим қәбилигә Йәшуа Иордан дәриясиниң бу қети, йәни ғәрип тәрипидә уларниң қериндашлириниң арисидә мирас бәрди. Йәшуа уларни өз чедирлиригә қайтиш йолиға салған вақтида, у уларғиму бәхит-бәрикәт тиләп, 8 уларға: — Интайин көп байлиқлар, интайин көп чарпайларни, шундақла көп миқдарда күмүч, алтун, мис, төмүр вә кийим-кечәкләрни елип, өз чедириңларға қайтип бериңлар; дүшмәнлириңлардин алған олжани қериндашлириңларға үләштүрүп бериңлар, деди.□

9 У вақитта Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһ йерим қәбилиси Қанаан зиминидики Шилоһдин чиқип Исраиллардин айрилип, Пәрвәрдигарниң Мусаниң вәстиси билән қилған әмри бойичә уларниң тәәлуқати болған өз мирас зимини Гилеад жутиға қарап қайтип маңди.

□ 21:36 «Яһаз» — яки «Жаһзаһ» яки «Яһзаһ». ■ 22:2 Чөл. 32:20; Қан. 3:18 ■ 22:4 Чөл. 32:33; Қан. 3:13; 29:8; Йә. 13:8 ■ 22:5 Қан. 10:12 □ 22:8 «алған олжани қериндашлириңларға үләштүрүп бериңлар» — яки «алған олжани қериндашлириң билән үлишип елиңлар».

Чоң уқушмаслиқ — ички урушниң алдини елиш

¹⁰ Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһ йерим қәбилиси Қанаан зиминидики Иордан дәриясиниң бойидики Гәлилотқа йетип кәлгәндә, у йәрдә Иордан дәриясиниң бойида бир қурбангаһни ясиди; қурбангаһ наһайити чоң вә һәйвәтлик ясалған еди. □ ■ ¹¹ Исраилларға: «Мана Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһ йерим қәбилиси Қанаан зиминидики Иордан дәриясиниң у қетидики Гәлилотта, йәни Исраилларниң удулида бир қурбангаһни ясапту» дегән хәвәр аңланди.

¹² Исраиллар бу хәвәрни аңлиған һаман, уларниң пүткүл жамаити улар билән урушуш үчүн Шилоһқа топланди.

¹³ У вақитта Исраиллар каһин Әлиазарниң оғли Финиһасни Гилеад зиминидики Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһ йерим қәбилисигә маңдурди ¹⁴ вә шундақла униң билән он әмирни, Исраилниң һәр бир қәбилисидин жәмәт башлиғи болған бирдин әмирни униңға һәмраһ қилип әвәтти; һәр бир әмир һәр қайси ата жәмәттики миңлиған Исраилларниң каттивеши еди.

¹⁵ Булар әнди Гилеад зиминиға, Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһ йерим қәбилисигә келип уларға: — ¹⁶ Мана Пәрвәрдигарниң пүткүл жамаити силәргә мундақ дәйду: «Силәрниң Пәрвәрдигарға әгишиштин йенип, өзүңларға қурбангаһни ясап, Исраилниң Худасидин йүз өрүп, Пәрвәрдигарға асийлиқ қилип өткүзгән бу рәзиллигиңлар зади қандақ иш? □ ¹⁷ Пеорда бурун өткүзгән қәбиһлигимиз бизгә йетип ашмасму? Гәрчә Пәрвәрдигарниң жамаитиниң бешиға ваба чүшкән болсиму, биз техи бүгүнгә қәдәр бу иштин өзимизни пакландурмидуқ. □ ■ ¹⁸ Силәр бүгүн Пәрвәрдигарға әгишиштин яндиңлар; шундақ болидуқи, силәр бүгүн Пәрвәрдигарға асийлиқ қилған болғачқа, у жәзмән этә Исраилниң пүткүл жамаитигә фәзәплиниду. ¹⁹ Һалбуқи, мабада силәр мирас қилип алған зимин напак болуп қалған болса, Пәрвәрдигарниң тәвәлиги болған зиминға, Униң чедири тикләнгән жутқа йенип келип, аримизда мирас елиңлар. Пәқәт Пәрвәрдигар Худайимизниң қурбангаһидин башқа өзүңлар үчүн қурбангаһ ясаш билән Пәрвәрдигарға вә бизләргә асийлиқ қилмаңлар. ²⁰ Зәраһниң оғли Ақан һарам бекитилгән нәрсиләрдин елип, итаәтсизлик қилған әмәсму? Шу сәвәптин қәбиһлиги үчүн ялғуз улар өлтүрүлүп қалмай, Пәрвәрдигарниң фәзиви йәнә пүткүл Исраил жамаитиниң үстигә чүшкән әмәсму?».

²¹ Шуниң билән Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһ йерим қәбилиси миңлиған Исраилларниң каттивашлириға жавап берип мундақ деди: —

²² «Илаһларниң илаһи Пәрвәрдигардур! Илаһларниң илаһи болған Пәрвәрдигар Өзи буни билиду, Исраилму уни билгәй! Әгәр бу иш асийлиқ болса яки Пәрвәрдигарға итаәтсизлик болса, әнди бизләрни бүгүн өлүмдин айимаңлар! ■ ²³ Әгәр бизниң өзимиз үчүн қурбангаһни яшимиз Пәрвәрдигарға әгишиштин йениш үчүн болған болса, шундақла қурбангаһниң үстидә көйдүрмә қурбанлиқ сунуш, ашлиқ һәдийәлирини сунуш, енақлиқ қурбанлиқлирини сунуш үчүн болған болса, ундақта Пәрвәрдигар Өзи бу иш тоғрилиқ биздин һесап алсун; ²⁴ әксичә бу ишни қилишимизниң сәвәви һәқиқәтән шуқи, кәлгүсидә силәрниң балилириңлар бизниң балилиримизға: «Силәрниң Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар билән қандақ мунасивитиңлар бар? ²⁵ Әй Рубәнләр вә Гадлар, Пәрвәрдигар биз билән силәрниң оттуримизда Иордан дәриясини чегара қилип қойған әмәсму? Шуңа силәрниң Пәрвәрдигардин һеч қандақ несивәңлар йоқтур!» дейишидин әндишә қилдуқ. ²⁶ Шуңа биз: «Қопуп бир қурбангаһ ясайли; лекин бу көйдүрмә қурбанлиқлар үчүнму әмәс, башқа хил қурбанлиқлар үчүнму әмәс, ²⁷ бәлки кәлгүсидә Пәрвәрдигарниң алдида көйдүрмә

□ **22:10** «...дәриясиниң бойидики Гәлилотқа» — нуниң башқа бир хил тәржимиси: «...дәриясиниң бойидик даириси» яки «...дәриясиниң бойидик дүгиләк догилири». ■ **22:10** Йә. 18:7 □ **22:16** «Силәрниң Пәрвәрдигарға әгишиштин йенип, өзүңларға қурбангаһни ясап...» — Муса пәйғәмбәргә назил қилинған қанун бойичә, Пәрвәрдигарниң ибадити үчүн ялғуз бирла қурбангаһ бекитилгән, шундақла қурбангаһ Пәрвәрдигар өзи бекиткән жайда туруши керәк еди («Мис.» 24:20, «Лав.» 17:3-4, «Қан.» 12:5-6ни көрүң). □ **22:17** «Пеорда бурун өткүзгән қәбиһлигимиз бизгә йетип ашмасму?» — Пеорда өткүзгән гуналар вә кейинки вақиә «Чөл.» 25-бапта хатирләнгән. ■ **22:17** Чөл. 25:3; Қан. 4:3 ■ **22:22** Зәб. 49:1

қурбанлиқлиримиз билән башқа хил қурбанлиқлиримиз вә енақлиқ қурбанлиқлиримиз билән униң ибадитидә болушимиз үчүн, силәр вә бизниң оттуримизда, шундақла кейинки дәвирлиримиздә бир әсләтмә гувалиқ болсун үчүн уни ясидуқ; балилиринларниң кәлгүсидә балилиримизға «Пәрвәрдигардин һеч қандақ несивәңлар йоқ» демәслиги үчүн шундақ қилдуқ. ■ 28 Әгәр улар кәлгүсидә биз билән әвлатлиримизға шундақ десә, биз жавап берип: «Мана, көйдүрмә қурбанлиқ сунуш үчүн яки башқа хил қурбанлиқларни сунуш үчүн ясалған әмәс, бәлки силәр билән бизниң оттуримизда бир гувалиқ болсун дәп ясалған, бу Пәрвәрдигарниң ата-бовилиримиз ясиған қурбангаһиниң әндизисидур!» дейәләймиз.

29 Пәрвәрдигарға асийлиқ қилип, Пәрвәрдигарға әгишиштин йенип, Пәрвәрдигар Худайимизниң чедириниң алдида турған қурбангаһтин башқа иккинчи бир қурбангаһни ясап, униң үстидә көйдүрмә қурбанлиқ, ашлиқ һәдийәләр вә башқа хил қурбанлиқларни өткүзүш нийити биздин нери болғай!».

30 Каһин Финиһас вә униң билән биллә кәлгән жамаәт әмирлири, йәни миңлиған Исраилларниң каттивашлири Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһләрниң ейтқан сөзлирини аңлиғанда улар шуниңдин хуш болди. 31 Әлиазарниң оғли каһин Финиһас Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһләргә: — Силәр Пәрвәрдигарға бу итаәтсизликни қилмиғиниңлар үчүн Пәрвәрдигарниң оттуримизда туруватқанлиғини әнди билдуқ; силәр бу иш билән Исраилларни Пәрвәрдигарниң қолидин қутқуздуңлар, деди.

32 Андин Әлиазар каһинниң оғли Финиһас билән әмирләр Рубәнләр вә Гадларниң йенидин, Гилеад зиминидин чиқип Қанаан зиминиға Исраилларниң йениға йенип келип бу хәвәрни уларға дәп бәрди. 33 Бу иш Исраилларниң нәзиридә яхши көрүнди; Исраиллар Худаға һәмдусана ейтип, Рубәнләр билән Гадларға һужум қилип, улар билән урушуп уларниң туруватқан зиминини вәйран қилайли, дегән гәпни иккинчи тилға алмиди.

34 Рубәнләр билән Гадлар бу қурбангаһқа «Гувалиқ» дәп ат қойди; чүнки улар: — «У аримизда Пәрвәрдигарниң Худа экәнлигигә гувадур» деди. □

23

Йәшуа пәйгәмбәрниң Исраилниң әмир-ақсақаллирини агаһландуруп, уларға несинәт бериши

1 Пәрвәрдигар Исраилға әтрапидики дүшмәнлиридин арам берип узун заманлар өтүп, шундақла Йәшуа қерип, йешиму чоңийип қалғанда, 2 Йәшуа пүткүл Исраилни, уларниң ақсақаллирини, башлиқлири, һаким-сорақчилири билән бәг-әмәлдарлирини чақирип уларға мундақ деди: — «Мән қерип қалдим, йешимму чоңийип қалди. 3 Пәрвәрдигар Худайиңларниң силәр үчүн мошу йәрдики барлиқ таипиләргә қандақ ишларни қилғинини өзүңлар көрдүңлар; чүнки силәр тәрәптә туруп жәң қилғучи Пәрвәрдигар Худайиңлар Өзидур. 4 Мана, мән өзүм йоқатқан һәммә әлләрниң зиминлири билән қалған бу таипиләрниң зиминлирини қошуп қәбилә-жәмәтиңлар бойичә чәк ташлап Иордан дәриясидин тартип күн петиш тәрәптики Улуқ Деңизғичә, силәргә мирас қилип тәқсим қилип бәрдим. 5 Пәрвәрдигар Худайиңлар Өзи уларни алдиңлардин қоғлап чиқирип, көзүңлардин нери қилип, Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә ейтқинидәк силәр уларниң зиминиға егә болисиләр. ■ 6 Шуңа силәр толиму қәйсәр болуп Мусаниң қанун китавида пүтүлгәнниң һәммисини тутуп, оң я солға чәтнәп кәтмәй, униңға әмәл қилишқа көңүл бөлүңлар; ■ 7 шундақ қилип, араңларда қелип қалған бу таипиләр билән барди-кәлди қилмаңлар; шуниңдәк уларниң илаһлириниң намлирини тилға алмаңлар яки уларниң нами билән қәсәм қилмаңлар; уларға ибадәт қилмаңлар, уларға баш урмаңлар; ■ 8 бәлки бүгүнгичә қилғиниңлардәк, Пәрвәрдигар Худайиңларға бағлинип туруңлар. ■ 9 Чүнки Пәрвәрдигар алдиңлардин чоң-чоң вә күчлүк әлләрни қоғлап чиқиривәткәндур; бүгүнгичә

■ 22:27 Яр. 31:48; Йә. 24:27 □ 22:34 «Гувалиқ» — ибраний тилида «Ед». ■ 23:5 Мис. 14:14; 23:27; Чөл. 33:53; Қан. 6:19; Йә. 13:6 ■ 23:6 Қан. 5:32; 28:14 ■ 23:7 Мис. 23:13; Зәб. 15:4; Йәр. 5:7; Зәф. 1:5; әф. 5:3 ■ 23:8 Қан. 11:22

һеч қандақ адәм алдиңларда пут тирәп туралмиди. ¹⁰ Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә ейтқини бойичә силәр тәрәптә туруп жәң қилғини үчүн силәрдин бир адимиңлар уларниң миң адимини тирипирән қилиду.■

¹¹ Шуңа Пәрвәрдиғар Худайиңларни сөйүш үчүн өз көңлүңларға қаттиқ сәгәк болуңлар!

¹² Чүнки әгәр силәр Униңдин йүз өрүп араңларда қалған бу әлләр билән арилишип-бағлинип, улар билән қода-бажа болуп, улар билән бериш-келиш қилсаңлар, ¹³ ундақта силәргә шу иш аян болсунки, Пәрвәрдиғар Худайиңлар алдиңлардин бу әлләрни иккинчи қоғлап чиқармайду, бәлки булар силәргә қапқан вә қилтақ болуп, биқиниңларға қамча болуп чүшүп, көзүңләргә тикән болуп санжилиду; ахирда Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә бәргән бу яхши зиминдин мәһрум болуп йоқилисиләр.

¹⁴ Мана, мән бүгүн барлиқ адәмләр муқәррәр бесип өтидиған йолни маңимән; силәрниң пүтүн дилиңлар вә вужудуңларға шу рошәнки, Пәрвәрдиғар Худайиңларниң силәр тоғрилиқ қилған мубарәк вәдилириниң һеч бири әмәлгә ашурулмай қалмиди; һәммиси силәр үчүн бежа кәлтүрүлүп, һеч қайсиси йәрдә қалмиди. ¹⁵⁻¹⁶ Лекин силәр Пәрвәрдиғар Худайиңларниң силәргә әмир қилип тохтатқан әһдисини бузғанда, Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәргә вәдә қилған һәммә бәрикәт үстүңләргә чүшүрүлгәндәк, шундақ болидуки, Пәрвәрдиғар Худайиңлар силәрни Өзи силәргә бәргән зиминдин йоқатқичә барлиқ ағаһ қилған ишни чүшүриду; силәр берип, униң әһдисини бузуп башқа илаһларға ибадәт қилип баш урсаңлар, Пәрвәрдиғарниң ғәзиви силәргә тутишип, силәрни Өзи силәргә бәргән яхши зиминдин тезла йоқ қилиду».

24

Йәшуа пәйғәмбәрниң пүткүл Исраилни ағаһландуруп, уларға несихәт қилиши

¹ Андин Йәшуа Исраилниң һәммә қәбилирини Шәкәмгә жиғип, Исраилниң ақсақаллири, башлиқлири, һаким-сотчилири билән бәг-әмәлдарлирини чақирди; улар өзлирини Худаниң һозуриға һазир қилғанда ² Йәшуа пүткүл хәлиққә: Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар: — «Қедимки заманда ата-бовилириңлар, жүмлидин Ибраһим билән Наһорниң атиси Тәраһ дәрияниң у тәрипидә олтиратти; улар башқа илаһларниң қуллуғида болатти. □ ■ ³ Лекин Мән атаңлар Ибраһимни дәрияниң у тәрипидин елип келип, уни башлап пүткүл Қанаан зиминини айландуруп, униң нәслини көпәйтип униңға Ишақни бәрдим. □ ■ ⁴ Андин Мән Ишаққа Яқуп билән Әсавни бәрдим; Әсавға Сеир тағлиқ районини тәвәлик қилип бәрдим, Яқуп билән оғуллири болса Мисирға чүшүп барди. ■ ⁵ Кейинрәк Мән Муса билән һарунни әвәтип, Мисирлиқлар арисидә әмәллирим билән уларға дәһшәтлик вабаларни чүшүрдүм; андин силәрни шу йәрдин елип чиқтим. ■ ⁶ Мән бу тәриқидә ата-бовилириңларни Мисирдин елип чиқип, улар Қизил Деңизға йетип кәлгинидә, мисирлиқлар жәң һарвулири вә атлиқ әскәрлири билән ата-бовилириңларни қоғлап деңизғичә кәлди. □ ■ ⁷ Исраиллар шуан Пәрвәрдиғарға нида қиливиди, У силәр билән Мисирлиқларниң арисигә тум қараңғулуқ чүшүрди; андин деңизни уларниң үстигә бастуруп япти. Силәр Өз көзлириңлар билән Мениң Мисирда немә қилғинимни көрдүңлар; андин силәр узун вақитқичә чөлдә турдуңлар. ⁸ Кейинрәк Мән силәрни Иордан дәриясиниң у тәрипидә турған Аморийларниң зиминиға башлап кәлдим; улар силәр билән соқушқанда мән уларни қолуңларға берип, силәр уларниң зиминини егилидиңлар. Мән уларни алдиңлардин йоқитивәттим.■

⁹ У вақитта Моабниң падишаси, Зиппорниң оғли Балақ қопуп, Исраил билән жәңгә чүшти вә силәрни қарғаш үчүн Беорниң оғли Балаамни чақирип кәлди; ¹⁰ лекин Мән Балаамниң сөзигә

■ **23:10** Лав. 26:8; Қан. 32:30 □ **24:2** «дәрияниң у тәрипидә» — мошу йәрдә «дәрия» «Әфрат дәрияси»ни көрситиду. ■ **24:2** Яр. 11:26, 31; Қан. 26:5 □ **24:3** «дәрияниң у тәрипидин» — мошу йәрдә «дәрия» «Әфрат дәрияси»ни көрситиду. ■ **24:3** Яр. 12:1; 21:2. ■ **24:4** Яр. 25:24; 36:8; 46:1 ■ **24:5** Мис. 3:10-22; 4:1-17; 12:37 □ **24:6** «улар Қизил Деңизға йетип кәлгинидә» — мошу йәрдә «улар» ибраний тилида «силәр» ейтилиду. ■ **24:6** Мис. 14:1 ■ **24:8** Чөл. 21:21, 33

кулақ салмидим; шуниң билән у силәргә қайта-қайта бәхит-бәрикәт тилиди вә Мән силәрни Балақниң қолидин қутқуздум.

11 Кейинрәк силәр Иордан дәриясидин өтүп Йерихоға барғанда Йерихониң адәмлири Аморийлар, Пәризийлар, Қананийлар, һиттийлар, Гиргашийлар, һивийлар вә Йәбусийлар силәр билән урушқа қопқини билән Мән уларни қолуңларға тапшуруп бәрдим; ■ 12 Мән алдиңларға сериқ һәрини әвәттим, сериқ һәрә Аморийларниң иккила падишасини һайдивәткәндәк уларниму һайдивәтти; бу иш силәрниң қиличиңлар яки оқяйиңлар билән болмиди. □ ■ 13 Мән силәргә өз қолуңлар билән әмгәк сиңдүрмигән бир зиминни, өзүңлар ясимиған шәһәрләрни бәрдим, вә силәр шуларда макан қилдиңлар; өзүңлар тикмигән үзүмзарлиқлар билән зәйтунзарлиқлардин мевилирини йәватисиләр» дәйду, — деди. ■

14 — Шуңа әнди силәр Пәрвәрдигардин қорқуп ихласмәнлик вә һәқиқәт ичидә униң ибадитидә болуңлар; ата-бовилириңлар дәрияниң у тәрипидә вә Мисирда чоқунған илаһларни ташлап, пәқәт Пәрвәрдигарниң қуллуғида болуңлар. □

15 Лекин әгәр Пәрвәрдигарниң ибадити силәргә яман көрүнсә, кимгә ибадәт қилидиғиниңларни талливелиңлар — мәйли ата-бовилириңлар дәрияниң у тәрипидә турғанда чоқунған илаһлар болсун яки силәр туруватқан зиминдики Аморийларниң илаһлири болсун, уларни таллаңлар; лекин мән билән өйүмдикиләр болсақ Пәрвәрдигарниң ибадитидә болимиз, — деди.

16 Хәлиқ жавап берип: — Пәрвәрдигарни тәрк етип башқа илаһларниң ибадитидә болуш биздин нери болсун! 17 Чүнки биз билән ата-бовилиримизни «қуллуқ макани» болған Мисир зиминидин чиқирип, көзимизниң алдида бу чоң мөҗизилик аламәтләрни көрситип, қайси йолда маңмайли, қайси хәлиқниң арасидин өтмәйли, бизни сақлиғучи Пәрвәрдигар Худайимиз Өзидур! 18 Пәрвәрдигар бу зиминда турған барлиқ таипиләрни, жүмлидин Аморийларни алдимиздин қоғливатти; шуңа бизму Пәрвәрдигарниң ибадитидә болимиз; чүнки У бизниң Тәңримиздур! — деди.

19 Йәшуа хәлиқкә: — Силәр Пәрвәрдигарниң ибадитидә болалмайсиләр, чүнки У муқәддәс бир Худадур; У вапасизлиққа һәсәт қилғучи бир Тәңри болғачқа, итаәтсизликлириңлар билән гуналириңларни кәчүрәлмәйду. 20 Әгәр силәр Пәрвәрдигарни ташлап, ят илаһларға чоқунған болсаңлар Уму силәрдин йүз өрүп, силәргә яхшилиқ қилип кәлгәнниң орнида силәргә бала кәлтүрүп йоқитиду, — деди. ■

21 Лекин хәлиқ Йәшуаға жавап берип: — һәргиз ундақ болмайду! Биз Пәрвәрдигарниң ибадитидә болимиз, — деди.

22 Буни аңлап Йәшуа хәлиқкә: — Өзүңларниң Пәрвәрдигарни, Униң ибадитидә болушни таллиғанлиғиңларға өз-өзүңларға гувачи болдуңлар, девиди, улар: — Өзимиз гува! — дәп жавап беришти.

23 У: — Ундақ болса әнди араңлардики ят илаһларни чиқирип ташливетип, көңлүңларни Израилниң Худаси Пәрвәрдигарға интилидиған қилиңлар, деди.

24 Хәлиқ Йәшуаға жавап берип: — Биз Пәрвәрдигар Худайимизниң ибадитидә болуп, униң авазигила кулақ салидиған болимиз, деди.

25 Шуниң билән Йәшуа у күни хәлиқ билән әһдә бағлишип, Шәкәмдә улар үчүн һөкүм-бәлгүлимиләрни тохтитип бәрди. ■ 26 Андин Йәшуа бу һәммә сөзләрни Пәрвәрдигарниң қанун китабиға пүтүп, йоған бир ташни елип келип, уни Пәрвәрдигарниң муқәддәс жайиниң йенидики дуб дәриғиниң астиға тикләп қойди. 27 Андин Йәшуа хәлиқкә: — Мана бу таш болса бизгә гува болуп туриду; чүнки у Пәрвәрдигарниң бизгә қилған һәммә сөзлирини аңлап турди; у Пәрвәрдигар Худайиңлардин танмаслиғиңлар үчүн үстүңларда гувачи болуп туриду, — деди.

28 Йәшуа шуларни дәп хәлиқни йолға селип, һәр бирини өз мирас йеригә яндурди.

■ 24:11 Йә. 3:14; 6:1, 20; 10:8; 11:8 □ 24:12 «сериқ һәрә» — ибраний тилида адәттики һәридин техиму чоң вә чаққақ бир хил һәрини көрситиши мүмкин. ■ 24:12 Мис. 23:28; Қан. 7:20; Зәб. 43:4 ■ 24:13 Қан. 6:10, 11, 12 □ 24:14 «дәрияниң у тәрипидә» — мошу йәрдә «дәрия» «Әфрат дәрияси»ни көрситиду. ■ 24:20 Йә. 23:15 ■ 24:25 Мис. 15:25

²⁹ Бу ишлардин кейин Нунниң оғли, Пәрвәрдигарниң қули Йәшуа бир йүз он йешида вапат болди. ³⁰ Улар уни елип берип, Эфраим тағлиқ районида, Гааш теғиниң шимал тәрипидики өз мирас үлүши болған Тимнат-Сераһ дегән жайда дәпнә қилди.■

³¹ Йәшуаниң пүткүл һаят күнлиридә, шундақла Йәшуадин кейин қалған, Пәрвәрдигарниң Израил үчүн қилған һәммә мөҗзизилик әмәллирини убдан билидиған ақсақалларниң пүткүл һаят күнлиридиму Израил Пәрвәрдигарниң ибадитидә болуп турди.

³² Йүсүпниң сүйәклирини болса, Израиллар уларни Мисирдин елип кәлгән еди. Улар буларни Шәкәмгә елип берип, Яқуп Шәкәмниң атиси һаморниң оғуллиридин йүз кәситаһ күмүчкә сетивалған йәрдә дәпнә қилди. Шу йәр Йүсүпләрниң мирас үлүши болуп қалди.□ ■

³³ һарунниң оғли Әлиазарму вапат болди; улар уни оғли Финиһасқа мирас қилип берилгән Эфраимниң тағлиқ районида Гибеаһ дегән жайда дәпнә қилди.□

■ **24:30** Йә. 19:50; һак. 2:9 □ **24:32** «кәситаһ» — һазирғичә қиммити ениқланмиған бир хил күмүч тәңгә еди («Яр.» 33:19 вә «Аюп» 42:11). ■ **24:32** Яр. 33:18-20; Яр. 50:25; Мис. 13:19 □ **24:33** «Эфраимниң тағлиқ районида Гибеаһ» — яки «Эфраимниң тағлиқ районида дөң».

Батур һакимлар

Исраилларның Қананийлар билән жәң қилип, зиминни қисмән егилиши

¹ Вә Йәшуа вапат болғандин кейин шундақ болдики, Исраиллар Пәрвәрдигардин: — Биздин ким авал чиқип Қананийлар билән соқушсун? — дәп сориди. □ ■

² Пәрвәрдигар сөз қилип: — Йәһуда чиқсун; мана, Мән зиминни униң қолиға тапшурдум, — деди. □

³ У вақитта Йәһуда акиси Шимеонға: — Сән мениң билән биллә Қананийлар билән соқушушқа, маңа чәк ташлинип мирас қилинған зиминға чиқсаң, мәнму саңа чәк ташлинип мирас қилинған зиминға сән билән биллә чиқип соқушимән, девиди, Шимеон униң билән биллә чиқти. □

⁴ Йәһуда у йәргә чиққанда, Пәрвәрдигар Қананийлар вә Пәриззийләрни уларниң қолиға тапшурди. Шуниниң билән улар Безәк дегән жайда уларни уруп қирип, он миң адимини өлтүрди. ⁵ Улар Безәктә Адони-Безәк дегән падиша билән учришип қелип, униң билән соқушуп Қананийлар билән Пәриззийләрни уруп қирди. □ ⁶ Адони-безәк қачти, улар қоғлап берип, уни тутувелип, қоллириниң чоң бармиғи билән путлириниң чоң бармиғини кесивәтти. ⁷ Шуниниң билән Адони-Безәк: — Әйни чағда қоллириниң чоң бармиғи билән путлириниң чоң бармиғи кесиветилгән йәтмиш падиша дәстихинимниң тегидики увақларни терип йегән еди. Мана әнди Худа мениң қилғанлиримни өзүмгә яндурди, деди. Андин улар уни Йерусалимға елип барди, кейин у шу йәрдә өлди. □

⁸ Йәһудалар Йерусалимға һужум қилип шәһәрни ишғал қилди; улар у йәрдә олтарғучиларни қиличлап қирип, шәһәргә от қоювәтти.

⁹ Андин Йәһудалар чүшүп, тағлиқ район, жәнупдики Нәгәв вә Шәфәлаһ ойманлиғида туруватқан Қананийлар билән соқушти. ■

¹⁰ Андин Йәһудалар һеброндики Қананийларға һужум қилип, Шешай, Аһиман вә Талмайларни уруп қирди (илгири һеброн «Кириат-Арба» дәп атилатти). □ ■ ¹¹ Андин улар у йәрдин чиқип, Дәбирдә туруватқанларға һужум қилди (илгири Дәбир «Кириат-Сәфәр» дәп атилатти). ■

¹² Каләб: — Кимки Кириат-Сәфәргә һужум қилип уни алса, униңға қизим Аксаһни хотунлуққа беримән, дегән еди.

¹³ Каләбниң укиси Кеназниң оғли Отнийәл уни ишғал қилди, Каләб униңға қизи Аксаһни хотунлуққа бәрди. ¹⁴ Вә шундақ болдики, қиз *ятлиқ болуп* униң қешиға барар чағда, ерини атисидин бир парчә йәр сорашқа үндиди. Аксаһ ешәктин чүшүшигә Каләб униңдин: — Сениң немә тәливиң бар? — дәп сориди. □

□ **1:1** «Вә Йәшуа вапат болғандин кейин шундақ болдики...» — мошу жүмлә «Вә» дегән сөз билән башлинип, «Батур һакимлар» дегән китапниң «Йәшуа» дегән китап билән зич бағланғанлиғини көрситиду. «Йәшуа» 24:33-айәтни көрүң. Мәзкур китап «Йәшуа» дегән китапниң давамидур. ■ **1:1** һак. 20:18 □ **1:2** «Йәһуда» — мошу йәрдә Йәһуда қәбилисини көрситиду. □ **1:3** «Шимеон» — мошу йәрдә Шимеон қәбилисини көрситиду. «Сән мениң билән биллә Қананийлар билән соқушушқа, маңа чәк ташлинип мирас қилинған зиминға чиқсаң,...» — мошу айәттики «сән», «мән», «маңа», «униң» дегәнләр қәбилидики көп адәмләрни көрситиду. □ **1:5** «Адони-Безәк» — бәлким шу падишаниң исми әмәс, бәлким униң унвани болуши мүмкин; мәнаси «Безәкниң әмри». □ **1:7** «...Андин улар Адони-Безәкни Йерусалимға елип барди, кейин у шу йәрдә өлди» — Йәһуда вә Шимеонларниң Адони-Безәкни тирик қалдуруши Муса пәйғәмбәр вә Йәшуа пәйғәмбәрниң бу тапилап тоғрисида тапилиғиниға хилап еди (мәсилән, «Қан.» 7:16, «Йә.» 10:40, 11:12). ■ **1:9** Йә. 10:36; 11:21; 15:13 □ **1:10** «Шешай, Аһиман вә Талмайлар» — бу үч адәм гигант еди («Йә.» 15:14). ■ **1:10** Йә. 15:14 ■ **1:11** Йә. 15:15-19. □ **1:14** «Аксаһ ешәктин чүшүшигә Каләб униңдин ... сориди» — бу иш сәл сирлиқ туюлиду. Немишкә отнийәлниң өзи бу тәләпни қоймайду? Аксаһ тойға барғанда униң атисиму униңға һәмраһ болуп барған болса керәк; шуниниң билән Отнийәлниңкигә барғанда Аксаһ өзи алдирап кетип беваситә атисига шу тәләпни қойған болса керәк.

15 У жавап берип: — Мени алаһидә бир бәрикәтлигәйсән; сән маңа Нәгәвдин қағжирақ йәр бәргән экәнсән, маңа бир нәччә булақниму бәргәйсән, деди. Шунни девиди, Каләб униңға үстүн булақлар билән астин булақларни бәрди. □

16 Мусаниң қейнатисиниң әвлатлири болған Кенийләр Йәһудаға қошулуп «һормилиқ Шәһәр»дин чиқип Арадниң жәнуп тәрипидики Йәһуда чөлигә берип, шу йәрдики хәлиқ билән биллә турған еди. □

17 Йәһуда болса акиси Шимеон билән биллә берип, Зәфат шәһиридә туруватқан Қананийларни уруп қирип, шәһәрни мутләқ вәйран қилди; шунниң билән шәһәрниң исми «Хормах» дәп аталған. □

18 Андин Йәһудалар Газа билән униң әтрапини, Ашкелон билән униң әтрапини, Экрон билән униң әтрапини егилиди. 19 Пәрвәрдигар Йәһуда билән биллә болғач, улар тағлиқ жутни мәғлуп қилип алди; лекин жылғидикиләрни болса, уларниң төмүр жән һарвулири болғачқа, уларни зиминидин қоғливетәлмиди. □

20 Улар Мусаниң буйруғинидәк һебронни Каләбкә бәрди. Шунниң билән Каләб Анакниң үч оғлини у йәрдин қоғливетти. ■

21 Лекин Биняминлар болса Йерусалимда олтириватқан Йәбусийларни қоғлап чиқириветәлмиди; шуңа та бүгүнгичә Йәбусийлар Биняминлар билән Йерусалимда биллә турмақта.

22 Йүсүпниң жәмәти Бәйт-Әлгә һужум қилди; Пәрвәрдигар улар билән биллә еди.

23 Йүсүпниң жәмәти Бәйт-Әлниң әһвалини билип келишкә чарлиғучиларни әвәтти (илгири шәһәрниң нами Луз еди). ■ 24 Чарлиғучилар шәһәрдин бир кишиниң чиқип келиватқинини байқап униңға: — Шәһәргә киридиған йолни бизгә көрситип қойсаң, саңа шапаәт көрситимиз, — деди.

25 Шунниң билән шу киши шәһәргә киридиған йолни уларға көрситип қойди. Улар берип шәһәрдикиләрни уруп қиличлиди; лекин у адәм билән аилисидикиләрни аман қойди. □ 26 У адәм кейин һиттийларниң зиминиға берип, шу йәрдә бир шәһәр бәрпа қилип, намини Луз дәп атиди. Та бүгүнгичә униң нами шундақ аталмақта.

27 Лекин Манассәһләр болса Бәйт-Шеанни вә униңға қарашлиқ кәнтләрни, Таанақни вә униңға қарашлиқ кәнтләрни ишғал қилмиди; улар Дор вә униңға қарашлиқ кәнтләрдики хәлиқни, Иблеам вә униңға қарашлиқ кәнтләрдики хәлиқни, Мегиддо вә униңға қарашлиқ кәнтләрдики хәлиқни қоғливетәлмиди, зиминни алмиди; Қананийлар шу зиминда туруверишкә бәл бағлиған еди. □ ■ 28 Исраил барғансери күчәйгәчкә Қананийларни өзлиригә һашарчи қилип беқиндурди, лекин уларни өз йәрлиридин пүтүнләй қоғливетәлмиди.

29 Әфраимларму Гәзәрдә туруватқан Қананийларни қоғливетәлмиди; шунниң билән Қананийлар Гәзәрдә улар билән биллә туривәрди. □ ■

□ 1:15 «сән маңа Нәгәвдин қағжирақ йәр бәргән экәнсән» — ибраний тилида пәқәт «сән маңа Нәгәвдин йәр бәргән экәнсән...» дейилиду. Әмәлийәттә Дәбир дегән шәһәр Нәгәвдә әмәс (Нәгәв Йәһуданиң жәнубий тәрипидики чөллүк еди); бәлки тағлиқ районда еди. Лекин әтрапида су аз болғачқа, Аксаһ шу йәрни «Нәгәвдәк (демәк, қағжирақ) бир йәр» дәп пуритиду. □ 1:16 «һормилиқ Шәһәр» — Йерихониң башқа бир нами. Йәшуа Йерихо шәһирини харабә қилған еди («Йә.» 6:24); шуңа «һормилиқ Шәһәр» мошу йәрдә Йерихониң әтраплирини көрсәтсә керәк. «Мусаниң қейнатисиниң әвлатлири болған Кенийләр Йәһудаға қошулуп ... шу йәрдики хәлиқ билән биллә турған еди» — бу хәвәрни беришниң сәвәви Кенийләрниң Йәһуда қәбилисидикиләргә болған амрақлиғини көрситиштин ибарәт болса керәк.

□ 1:17 «һормах» — буниң мәнәси «вәйран қилиш». □ 1:19 «...жылғидикиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «... төвән жуттикиләр». ■ 1:20 Чөл. 14:24; Йә. 14:13 ■ 1:23 Яр. 28:19 □ 1:25 «... шу киши шәһәргә киридиған йолни уларға көрситип қойди» — Йүсүпниң жәмәтидикиләр шәһәрни аллиқачан қоршивалған еди; бу киши шәһәргә киридиған мәхпий йолни көрситип қойған охшайду. □ 1:27 «Манассәһләр» — оқурмәнләрниң есидә барки, Йүсүп қәбилиси Манассәһ қәбилиси вә Әфраим қәбилиси дәп иккигә бөлүнәтти. ■ 1:27 Йә. 17:11, 12 □ 1:29 «Әфраимларму...» — жуқуриқи 27-айәттики изаһатни көрүң, Йүсүп қәбилиси Манассәһ қәбилиси вә Әфраим қәбилиси дәп иккигә бөлүнәтти. ■ 1:29 Йә. 16:10

³⁰ Зәбулун нә Қитронда туруватқанларни нә Наһалолда туруватқанларни қоғливәтмиди; шуниң билән Қананийлар уларниң арасида олтирақлишип, уларға һашарчи мәдикар болди. □

³¹ Ашир болса нә Аккода туруватқанларни нә Зидонда туруватқанларни қоғливәтмиди, шундақла Аһлаб, Ақзиб, һәлбаһ, Афәк Рәһобларда туруватқанларниму қоғливәтмиди. □

³² Шуниң билән Аширлар шу зиминда туруватқанларниң арасида, йәни Қананийларниң арасида олтирақлишип қалди; улар Қананийларни өз йеридин қоғливәтмиди.

³³ Нафталилар нә Бәйт-Шәмәштә туруватқанларни нә Бәйт-Анатта туруватқанларни қоғливәтмиди; шуниң билән улар шу зиминда туруватқанларниң арасида, йәни Қананийларниң арасида олтирақлишип қалди; Бәйт-Шәмәш вә Бәйт-Анаттики хәлиқ уларға һашарчи мәдикар болди.

³⁴ Аморийлар Данларни тағлиқ районға мәжбурий һайдап чиқириветип, уларни жилға-түзләңликкә чүшүшкә йол қоймиди. ³⁵ Аморийлар һәрәс теғи, Айжалон вә Шаалбимда туруверишкә нийәт бағлиған еди; лекин Йүсүп жәмәтиниң қоли күчәйгәндә, Қананийлар уларға һашарчи мәдикар болди. ³⁶ Аморийларниң чегариси болса «Серик Ешәк давини»дин қорам тешиға өтүп жуқури тәрипиғә баратти. □

2

Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң Исраилға тәнбиһ бериши

¹ Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Гилгалдин Боқимға келип: — Мән силәрни Мисирдин чиқирип, ата-бовилириңларға қәсәм қилип бәргән зиминға елип келип: «Мән силәр билән қилған әһдәмни әбәткичә бекар қилмаймән; □ ■ ² Лекин силәр бу зиминниң хәлқи билән һеч қандақ әһдә бағлиманлар, бәлки уларниң қурбанғаһлирини бузуп ташлишиңлар керәк» — дегән едим; лекин силәр Мениң авазимға қулақ салмидиңлар. Бу силәрниң немә қилғиниңлар?! ■ ³ Шуңа Мән шу чағда силәргә: «Шундақ қилсаңлар уларни силәрниң алдиңлардин қоғливәтмәймән; улар биқиниңларға янтақ болуп санж依лиду, уларниң илаһлири силәргә тор-қапқан болиду» — дәп ағаһландурдум, — деди. □ ■

⁴ Пәрвәрдигарниң Пәриштиси барлиқ Исраилларға буларни дегәндә, улар үн селип жиғлап кетишти. ⁵ Шуниң билән бу жайниң нами «Боқим» дәп қоюлди; улар шу йәрдә Пәрвәрдигарға атап қурбанлиқларни сунди. □

Йәшуа пәйгәмбәрниң дәвридин кейин болған ишлар

⁶ Йәшуа хәлиқни тарқитиветивиди, Исраиллар һәр қайсиси өзлиригә мирас қилинған зиминни егиләш үчүн қайтип кетишти. ■ ⁷ Йәшуаниң пүткүл һаят күнлиридә, шундақла Йәшуадин кейин қалған, Пәрвәрдигарниң Исраил үчүн қилған һәммә карамәт әмәллирини убдан билгән ақсақалларниң пүткүл һаят күнлиридиму *Исраил* хәлқи Пәрвәрдигарниң ибадитидә болуп турди. ⁸ Әнди Нунниң оғли, Пәрвәрдигарниң қули Йәшуа бир йүз он йешида вапат болди. ⁹ Улар уни елип берип, Әфраим тағлиқ районида, Гааш теғиниң шимал тәрипидики өз мирас үлүши болған Тимнат-Сераһ дегән жайда дәпнә қилди. □

□ **1:30** «Наһалол» — яки «Наһалал». □ **1:31** «Афәк» — яки «Афик». □ **1:36** «Серик Ешәк давини» — бәзидә (ибраний тилиға әғишип) «Акраббим давини» дәп атилиду. **қорам теши** — яки «Села». «Аморийларниң чегариси ... «Серик Ешәк давини»дин қорам тешиға өтүп жуқури тәрипиғә баратти» — башқа бир хил тәржимиси: «Аморийларниң чегариси болса «Серик Ешәк давини»дики қорам тешидин тартип жуқури тәрипиғә баратти». □ **2:1** «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» — «тәбирләр»ни көрүң. ■ **2:1** Яр. 17:7; Мис. 23:20-22; Қан. 29:13, 14 ■ **2:2** Қан. 7:2; 12:3 □ **2:3** «улар биқиниңларға янтақ болуп санж依лиду» — яки «улар силәрни қилтақларға чүшүриду». ■ **2:3** Мис. 23:33; 34:12; Қан. 7:16; Йә. 23:13 □ **2:5** «Боқим» — мәнәси «жиғлиғучилар». «... улар шу йәрдә Пәрвәрдигарға атап қурбанлиқларни сунди» — бу ишқа қариганда, «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» аян болған чағда, шу йәрләрдә қурбанлиқ қилса болатти. Адәттә пәкәт Худа бекиткән жайдила қурбанлиқ сунушқа болатти («Қан.» 12:5-14ни көрүң). ■ **2:6** Йә. 24:28 □ **2:9** «Тимнат-Сераһ» — яки «Тимнат-һәрәс».

10 Бу дәвирдикиләрниң һәммиси өлүп өз ата-бовилириға қошулуп кәтти; улардин кейин Пәрвәрдигарниму тонумайдиган, шундақла униң Исраил үчүн қилған әмәллирини билмигән бир дәвир пәйда болди.

Исраилниң гунани үзлүксиз тәкрарлиши

11 Шуниндин тартип Исраил Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип Баал-бутларниң ибадитигә киришти. 12 Улар өзлирини Мисир зиминидин чиқирип елип кәлгән ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигарни ташлап, әтрапидики таипиләрниң илаһлиридин болған ят илаһларға әгишип, уларға баш уруп, Пәрвәрдигарниң ғәзивини қозғиди. 13 Улар Пәрвәрдигарни ташлап, Баал вә Ашәраһларниң қуллуғиға киришти. □

14 Буниң билән Пәрвәрдигарниң ғәзиви Исраилға тутишип, харап қилинсун дәп, у уларни талан-тараж қилғучиларниң қолиға ташлап бәрди, йәнә әтрапидики дүшмәнлириниң қолиға тапшуруп бәрди; шуниң билән улар дүшмәнлириниң алдида баш көтирәлмиди. ■ 15 Улар қәйәргә бармисун, Пәрвәрдигарниң қоли уларни апәт билән урди, худди Пәрвәрдигарниң дегинидәк, вә Пәрвәрдигарниң уларға қәсәм қилғинидәк, улар толиму азаплиқ һаләткә чүшүп қалди. ■ 16 Андин Пәрвәрдигар уларниң арисидин батур һакимларни турғузди, улар Исраилларни талан-тараж қилғучиларниң қолидин қутқузуп чиқти.

17 Шундақтиму, улар өз һакимлириға қулақ салмиди; әксичә улар ят илаһларға әгишип бузуклуқ қилип, уларға баш уруп чоқунди; ата-бовилириниң маңған йолидин, йәни Пәрвәрдигарниң әмирлиригә итаәт қилиш йолидин тезла чиқип кәтти; улар һеч итаәт қилмиди. 18 Пәрвәрдигар қачаники улар үчүн батур һакимларни турғузса, Пәрвәрдигар һаман шу батур һаким билән биллә болатти, батур һакимниң һаят күнлиридә уларни дүшмәнлириниң қолидин қутқузуп чиқатти; чүнки уларни харлап әзгәнләр түпәйлидин көтирилгән аһ-зарларни аңлиған Пәрвәрдигар уларға ичини ағритатти.

19 Лекин батур һаким өлүп кетиши биләнла, улар арқисиға йенип, ят илаһларға әгишип, уларниң қуллуғиға кирип, уларға баш урушуп, өзлирини ата-бовилиридинму зиядә булғайтти; улар нә шу қилмишлиридин тохтимайтти, нә өз жаһил йолидин һеч янмайтти. ■

20 Шунин билән Пәрвәрдигарниң ғәзиви Исраилға қаттиқ туташти, У: — «Бу хәлиқ Мән уларниң ата-бовилириға тапилиған әһдәмни бузуп, авазимға қулақ салмиғини үчүн,

21 буниңдин кейин Мән Йәшуа өлгәндә бу жутта қалдурған таипиләрдин һеч бирини уларниң алдидин қоғливәтмәймән; ■ 22 буниңдики мәхсәт, Мән шулар арқилиқ Исраилниң уларниң ата-бовилири тутқандәк, Мән Пәрвәрдигарниң йолини тутуп маңидиған-маңмайдиганлиғини синаймән» — деди.

23 Шунин билән Пәрвәрдигар шу таипиләрни қалдуруп, уларни нә дәрһалла зиминидин мәһрум қилип қоғливәтмиди нә Йәшуаниң қолиғиму тапшуруп бәрмигән еди. □

3

1 Төвәндикиләр Пәрвәрдигар Қананийлар билән болған жәңни бешидин өткүзмигән Исраилниң әвлатлирини синаш үчүн қалдуруп қойған таипиләр 2 (У Исраилларниң әвлатлирини, болупму жәң-урушларни көрүп бақмиғанларни пәқәт жәңни өгүнсун дәп қалдурған еди): —

3 — улар Филистийләрниң бәш әмирлиги, барлиқ Қананийлар, Зидонлуқлар вә Баал-Һәрмон теғидин тартип Хамат еғизигичә Ливан тағлиғида туруватқан һивийлар еди; □ 4 Уларни қалдуруп қоюштики мәхсити Исраилни синаш, йәни уларниң Пәрвәрдигарниң Мусаниң

□ 2:13 ««Ашәраһлар» яки Ашәраһ бутлар» — бәлким бутпәрәсликкә беғишланған дәрәкликләрдур. Дәрәкләр бәлким аял бут шәклидә оқулған яки нәқишләнгән болуши мүмкин. ■ 2:14 Зәб. 43:13-15; Йәш. 50:1 ■ 2:15 Лав. 26; Қан. 28 ■ 2:19 Һак. 3:12 ■ 2:21 Йә. 23:13 □ 2:23 «Шуниң билән Пәрвәрдигар шу таипиләрни қалдуруп, уларни ... нә Йәшуаниң қолиғиму тапшуруп бәрмигән еди» — бу әйәтләр, йәни 10-23-әйәтләр «Батур һакимлар» дегән китапниң қисқа йәкүнидин ибарәттур. □ 3:3 «Хамат еғизигичә...» — яки «Либо-һаматқичә...».

вастиси билән ата-бовилириға буйруған әмирлирини тутидиған-тутмайдиганлиғини билиш үчүн еди. ⁵Шуниң билән Исраиллар Қананийлар, йәни һиттийлар, Аморийлар, Пәриззийләр, һивийлар вә Йәбусийлар арасида турди; ⁶ Исраиллар уларниң қизлириға өйлинип, өз қизлирини уларниң оғуллириға берип, уларниң илаһлириниң қуллуғиға кирди.

«Батур Һакимлар»ниң дәври

Биринчи «батур һаким» — Отнийәл

⁷ Исраиллар Пәрвәрдиғарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип, өз Худаси Пәрвәрдиғарни унтуп, Бааллар вә Ашәраһларниң қуллуғиға кирди. ⁸ Шуниң билән Пәрвәрдиғарниң ғәзиви Исраилға тутишип, уларни Арам-Наһараимниң падишаси Қушан-Ришатаимниң қолиға тапшурди. Бу тәриқидә Исраиллар сәккиз жилғичә Қушан-Ришатаимға беқинди болди. □

⁹ Исраиллар Пәрвәрдиғарға пәрәд кәтәргәндә, Пәрвәрдиғар улар үчүн бир қутқузғучини турғузуп, у уларни қутқузди. У киши Каләбниң иниси Кеназниң оғли Отнийәл еди.

¹⁰ Пәрвәрдиғарниң Роһи униң үстигә чүшүп, у Исраилға һакимлиқ қилди; у жәңгә чиқивиди, Пәрвәрдиғар Арамниң падишаси Қушан-Ришатаимни униң қолиға тапшурди; буниң билән у Қушан-Ришатаимниң үстидин ғалип кәлди. □ ¹¹ Шуниндин кейин зиминда қириқ жилғичә аманлиқ болди; Кеназниң оғли Отнийәл аләмдин өтти.

Исраилниң йәнә гуна қилиши вә жазалиниши, «батур һаким Әһуд»

¹² Андин Исраиллар йәнә Пәрвәрдиғарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди; улар Пәрвәрдиғарниң нәзиридә рәзил болғанни қилғачқа, у Моабниң падишаси Әглонни Исраил билән қаришилишишқа күчләндүрди. ¹³ У Аммонийлар вә Амаләкийләрни өзигә тартип, жәңгә чиқип Исраилни уруп қирип, «һормилиқ Шәһәр»ни ишғал қилди. □ ¹⁴ Буниң билән Исраиллар он сәккиз жилғичә Моабниң падишаси Әглонға беқинди болди.

¹⁵ Шуниң билән Исраиллар Пәрвәрдиғарға пәрәд кәтәрди; Пәрвәрдиғар улар үчүн бир қутқузғучи, йәни Бинямин қәбилисидин болған Гәраниң оғли Әһудни турғузди; у солхай еди. Исраил униң қоли билән Моабниң падишаси Әглонға соғат әвәтти.

¹⁶ Әнди Әһуд өзигә бир гәз узунлуқта икки бислиқ бир шәмшәр ясатқан еди; уни кийиминиң ичигә, оң янпишиниң үстигә қистурувалди; ¹⁷ У шу һаләттә соғатни Моабниң падишаси Әглонниң алдиға елип кәлди. Әглон толиму семиз бир адәм еди. ¹⁸ Әһуд соғатни тәқдим қилип болғандин кейин, соғатни кәтирип кәлгән кишиләрни кәткүзүвәтти; ¹⁹ андин өзи Гилгалниң йенидики таш оймилар бар жайдин йенип, падишаниң қешиға келип: — Әй падиша, мәнәдә өзлиригә дәйдиған бир мәхпийәтлик бар еди, — девиди, падиша: — Жим тур! — деди. Шуниң билән әтрапидики хизмәткарларниң һәммиси сиртқа чиқип кәтти. □

²⁰ Андин Әһуд падишаниң алдиға кәлди; падиша ялғуз салқин балиханида олтиратти. Әһуд: — Мәнәдә сили үчүн Худадин кәлгән бир сөз бар, девиди, падиша орундуқтин қопуп өрә турди. ²¹ Шуниң билән Әһуд сол қолини узитип оң янпишидин шәмшәрни суғуруп елип, униң қосиғиға тикти. ²² Шундақ қилип шәмшәрниң дәстисиму тиғи билән қошулуп кирип кәтти, семиз ети шәмшәрни қисивалғачқа, Әһуд шәмшәрни қосиғидин тартип чиқиривалмиди; үчәй-поқи арқидин чиқти. □

²³ Андин Әһуд даланға чиқип, балиханиниң ишиклирини ичидин етип қулуплап қойди.

²⁴ У чиқип кәткәндә, падишаниң хизмәтчилири келип қариса, балиханиниң ишиклири қулуплақлиқ еди. Улар: — Падиша салқин өйдә чоң тәрәткә олтарған болса керәк, дәп ойлиди. □

²⁵ Улар узун сақлап кирмисәк сәт боларму дәп ойлашти; у йәнила балиханиниң ишиклирини ачмиғандин кейин, ачқучни елип ишикләрни ечивиди, мана, ғоҗисиниң йәрдә өлүк ятқинини көрди. ²⁶ Әнди улар иккилинип қарап турған вақтида, Әһуд қечип чиққан еди; у таш оймилар бар жайдин өтүп, Сеираһқа қечип кәлгән еди. ²⁷ Шу йәргә йәткәндә, у

□ **3:8** «Хамат еғизигичә...» — «Арам-Наһараим» яки «Месопотамия», йәни «Икки дәрәяниң оттурисидики район».

□ **3:10** «Арам» — «Сурийә»ниң қедимки нами. □ **3:13** «һормилиқ Шәһәр» — Йерихониң башқа бир нами.

□ **3:19** «Гилгалниң йенидики таш оймилар бар жай...» — яки «Гилгалниң йенидики таш оймилар бар жай ойма бутлар...» яки «Гилгалниң йенидики ташлиқлар...». «Жим тур!» — бу буйруқ мошу йәрдә «Бу мәхпий хәвәрни хизмәткарлирим алдида демә, мән халий болушум керәк» дегән мәнидә болса керәк. Шуна хизмәткарлири чекиниду.

□ **3:22** «... үчәй-поқи арқидин чиқти» — әйәтниң бу ахирқи қисминиң башқа икки-үч тәржимилири бар: «у (шәмшәр) арқидин чиқти», «у (шәмшәр) икки пути оттурисидин чиқти», «у (Әһуд) (балиханиниң) кәйнидин чиқти».

□ **3:24** «чоң тәрәткә олтарған болса керәк» — ибраний тилида: «путлирини япқан болса керәк» дегән сөзләр билән ипадилениду.

Эфраим тағлиқ районида канай челивиди, Израиллар униң билән биргә тағлиқ райондин чүшти, у алдида йол башлап маңди. ²⁸ У уларға: — Маңа әгишип жүрүңлар, чүнки Пәрвәрдигар дүшминиңлар Моабийларни қолуңларға тапшурди, — девиди, улар униңға әгишип чүшүп, Иордан дәриясиниң кечиклирини тосуп, һеч кимни өткүзмиди. ²⁹ У вақитта улар Моабийлардин он миңчә әскәрни өлтүрди; буларниң һәммиси тәмбәл палванлар еди; улардин һеч бир адәм қечип қутулалмиди.□

³⁰ Шу күни Моаб Израилниң қолида бесиқтурулди. Зимин сәксән жилғичә аман-течлиқта турди.

Шамгар

³¹ Әһуддин кейин Анатниң оғли Шамгар һаким болди; у алтә йүз Филистийәликни бирақла кала санжиғуч билән өлтүрди; уму Израилни қутқузди.□

4

Дәбораһ вә Барақ

¹ Әнди Әһуд вапат болғандин кейин Израиллар Пәрвәрдигарниң нәзиридә йәнә рәзил болғанни қилғили турди. ² Шуниниң билән Пәрвәрдигар уларни Қананийларниң падишаси Ябинниң қолиға ташлап бәрди. Ябин һазор шәһиридә сәлтәнәт қилатти; униң қошун сәрдариниң исми Сисера болуп, у һарошәт-Гойим дегән шәһәрдә туратти. □ ■ ³ Израиллар Пәрвәрдигарға налә-пәряд кәтәрди, чүнки Ябинниң тоққуз йүз төмүр жәң һарвуси болуп, Израилларға жигирмә жилдин буян толиму зулум қилип кәлгән еди.

⁴ У вақитта Лапидотниң хотуни Дәбораһ дегән аял пәйғәмбәр Израилға һаким еди. ⁵ У Эфраим тағлиғидики Рамаһ билән Бәйт-Әлниң оттурисидики «Дәбораһниң хорма дәриғи»ниң түвидә олтиратти; барлиқ Израиллар дәвалири тоғрисида һөкүм сориғили униң қешиға келәтти.

⁶ У адәм әвәтип Нафтали жутидики Кәдәштин Абиноамниң оғли Барақни чақиртип келип, униңға: — Мана, Израилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ әмир қилған әмәсму?! У: — Сән берип Нафталилар қәбилиси һәм Зәбулун қәбилисидин он миң адәмни өзүң билән биллә елип Табор теғиға чиққин; □ ■ ⁷ шуниниң билән Мән Ябинниң қошун сәрдари Сисерани жәң һарвулири вә қошунлири билән қошуп Кишон еқининиң бойиға, сениң қешиңға барғуси нийәткә селип, уни қолуңға тапшуримән дегән, — деди.■

⁸ Барақ униңға: — Әгәр сән мән билән биллә барсаң, мәнму баримән. Сән мән билән бармисаң, мәнму бармаймән! — деди.

⁹ Дәбораһ жававән: — Мақул, мән сән билән барсам барай; һалбуки, сәпириң саңа һеч шан-шәрәп кәлтүрмәйду; чүнки Пәрвәрдигар Сисерани бир аял кишиниң қолиға тапшуриду, — деди. Шуниниң билән Дәбораһ қопуп Барақ билән биллә Кәдәшкә маңди.□

□ **3:29** «...улар Моабийлардин он миңчә әскәрни өлтүрди...» — бу он миңчә әскәр бәлким Моабниң Израилларни қуллуқта чиң тутуп туруш үчүн Израил зиминини идарә қилишқа қалдурған қошуни болса керәк. Әһудниң Иордан дәриясиниң кечиклирини тосуши уларниң Моаб зиминиға қечис йолини тосуштин ибарәт еди. «... тәмбәл палванлар...» — яки «... семиз палванлар..». □ **3:31** «Әһуддин кейин Анатниң оғли Шамгар һаким болди... уму Израилни қутқузди» — Шамгарниң Филистийләр билән жәң қилғанлиғи униң Израилниң мәғриб тәрипидә, деңиз бойидики түзләңликтә һаким экәнлигини көрситиши мүмкин. 4:1гә қариганда, «Дәбораһ вә Барақ» Шамгар билән замандаш болса керәк; лекин улар зиминниң шимал вә шәриқ тәрипидә һакимлиқ қилатти. □ **4:2** «Қананийларниң падишаси Ябин...» — «Ябин» һазор падишасиниң исми әмәс, бәлки униң унвани болуши мүмкин. «... Ябинниң қолиға ташлап бәрди» — ибраний тилида «Ябинниң қолиға сетип бәрди». «Һарошәт-Гойим дегән шәһәр...» — яки «Таипиләрниң орманлиқ шәһири». ■ **4:2** 1Сам. 12:9 □ **4:6** «... Пәрвәрдигар мундақ әмир қилған әмәсму?!» — яки «... Пәрвәрдигар саңа әмир қилған әмәсму?». ■ **4:6** Ибр. 11:32 ■ **4:7** Зәб. 82:10-11 □ **4:9** «... Пәрвәрдигар Сисерани бир аял кишиниң қолиға тапшуриду» — ибраний тилида «Пәрвәрдигар Сисерани бир аял кишиниң қолиға сетип бериду».

¹⁰ Барақ Зәбулунлар вә Нафталиларни Кәдәшкә чақиртти; шуниң билән он миң адәм униңға әгәшти; Дәбораһму униң билән чиқти ¹¹ (шу чағда кенийләрдin болған һәбәр өзини Мусаниң қейинатиси һобабниң нәслидин болған кенийләрдin айрип чиқип, Кәдәшниң йенидики Заанаимниң дуб дәриғиниң йенида чедир тиккән еди).■

Табор теғиниң мәнзириси (Йизрә'әл түзләңликидин қарайдиған)

¹² Әнди Сисераға: — Абиноамниң оғли Барақ Табор теғиға чиқипту, дегән хәвәр йәткүзүлди.

¹³ Шуни аңлап Сисера барлиқ жәң һарвулирини, йәни тоққуз йүз тәмүр жәң һарвусини вә барлиқ әскәрлирини жиғип, һарошәт-Гойимдин чиқип, Кишон еқининиң йенида топлиди.

¹⁴ Дәбораһ Бараққа: — Қопқин; бүгүн Пәрвәрдигар Сисерани сениң қолуңға тапшуридиған күндүр. Мана, Пәрвәрдигар алдиңда йол башлиғили чиқти әмәсму?! — деди. Шуни девиди, Барақ вә он миң адәм униңға әгишип Табор теғидин чүшти. ¹⁵ Пәрвәрдигар Сисерани, униң һәммә жәң һарвулири вә барлиқ қошунини қошуп Барақниң қиличи алдида тирипирән қилди; Сисера өзи жәң һарвусидин чүшүп, пиядә қечип кәтти.■

¹⁶ Барақ жәң һарвулирини вә қошунни һарошәт-Гойимгичә қоғлап барди; Сисераниң барлиқ қошуни қилич астида жиқилди, бириму қалмиди. ¹⁷ Лекин Сисера пиядә қечип, Кенийләрдin болған һәбәрниң аяли Яәлниң чедириға барди; чүнки һазорниң падишаси Ябин билән Кенийләрдin болған һәбәрниң жәмәти оттурисида достлуқ алақиси бар еди.

¹⁸ Яәл Сисерани қарши елишқа чиқип униңға: — Әй ғоҗам, киргинә! Қорқма, мениңкигә киргин, деди.

Шуниң билән Сисера униң чедириға кирди, у униң үстигә йотқан йепип қойди.

¹⁹ У униңға: — Мән уссап кәттим, маңа бир отлам су бәргинә, девиди, аял берип сүт тулумини

ечип, униңға ичкүзүп, андин йәнә уни йепип қойди.■

²⁰ Андин Сисера униңға: — Сән чедирниң ишигидә сақлап турғин. Бирким келип сәндин: — Бу йәрдә бирәрси барму, дәп сориса, йоқ дәп жавап бәргин, — деди.

²¹ Энди һәбәрниң аяли Яәл қопуп, бир чедир қозуғини елип, қолида болқини тутқиничә шәпә чиқармай униң қешиға барди; у һерип кәткәчкә, қаттиқ ухлап кәткән еди. Яәл униң чекисигә қозуқни шундақ қақтики, қозуқ чекисидин өтүп йәргә кирип кәтти. Буниң билән у өлди.

²² Шу чағда, Барақ Сисерани қоғлап кәлди, Яәл алдиға чиқип униңға: — Кәлгин, сән издәп кәлгән адәмни саңа көрситәй, — деди. У униң чедириға кирип қаривиди, мана Сисера өлүк ятатти, қозуқ техичә чекисигә қеқиқлиқ туратти.

²³ Шундақ қилип, Худа шу күни Қанаан падишаси Ябинни Исраилларниң алдида төвән қилди. ²⁴ Шу вақиттин тартип Исраиллар барғансери күчийип, Қанаан падишаси Ябиндин үстүнлүкни егилиди; ахирда улар Қанаан падишаси Ябинни йоқатти.

5

Нусрәт нәзмиси

¹ Шу күни Дәбораһ вә Абиноамниң оғли Барақ мундақ нәзмә оқуди: —

² Исраилда йетәкчиләр йол башлиғини үчүн,
Хәлиқ ихтиярән өзлирини пида қилғини үчүн,
Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә оқуңлар!

³ Әй падишалар, аңлаңлар,
Әй әмирләр, кулақ селиңлар!
Мән, мән Пәрвәрдигарға атап нәзмә оқуймән,
Мән Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға күй ейтимән.

⁴ И Пәрвәрдигар, сән Сеирдин чиққиниңда,
Едомниң яйлиғидин чиқип жүрүш қилғиниңда,
Йәр титрәп, асманлардин сулар тамчиди,
Шундақ, булутлар ямғурлирини яғдурди;■

⁵ Тағлар Пәрвәрдигарниң алдида тәврәнди,
Энә Синай теғиму тәвренип кәтти,
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң алдида.□ ■

⁶ Анатниң оғли Шамгарниң күнлиридә,
Һәм Яәлниң күнлиридә,
Чоң йоллар ташлинип қелип,
Йолучилар әгир-тоқай чиғир йоллар билән маңатти;

⁷ Исраилда әзимәтләр йоқап кәтти,
Таки мәнки Дәбораһ қозғилип,
Исраилда бир ана сүпитидә пәйда болғинимғичә.□

⁸ Исраиллар йеңи илаһларни таллиди;
Уруш дәрвазилириға йетип кәлди.
Қириқ миңчә Исраиллиқниң арисидә,
Я бир қалқан я бир нәйзә тепилисичу?!□

⁹ Қәлбим Исраилниң әмирлиригә қайилдур,
Улар хәлиқ арисидә өзлирини ихтиярән пида қилди;
Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә оқуңлар!

■ 4:19 һак. 5:25 ■ 5:4 Зәб. 67:8, 9, 10 □ 5:5 «... Энә Синай теғиму тәвренип кәтти, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң алдида» — яки «йәни Синай теғида аян болған Худаниң алдида, — Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң алдида». ■ 5:5 Мис. 19:18; Зәб. 67:16, 17, 18; 96:5 □ 5:7 «Исраилда әзимәтләр йоқап кәтти» — яки «Исраилда көнт-қишлақлар йоқап кәтти». □ 5:8 «Уруш дәрвазилириға йетип кәлди» — демәк, Исраил тирик Худани ташлап бутларни талливалғини үчүн Худаниң шу жазаси уларниң бешиға чүшти.

10 И ақ ешәкләргә мингәнләр,
И нәпис зилчиләрниң үстидә олтарғанлар,
И йолда жүргәнләр, көңүл бөлүңлар! □

11 Су әкилидиған жайларда олжа бөлүшүватқанларниң жушқун авазилирини аңлаңлар!
Улар шу йәрләрдә Пәрвәрдигарниң һәққаний әмәллирини мәдһийиләп,
Униң Исраилдики әзимәтлириниң һәққаний әмәллирини тәриплишиду.
Шу вақитта Пәрвәрдигарниң хәлқи чүшүп дәрвазиларға йетип келип: — □

12 «И Дәбораһ, ойған, ойған!
Ойған, ойған, фәзәл ейтқин!
Орнуңдин тур, и Барақ,
Әсирлириңни ялап маң, и Абиноамниң оғли!» — дейишиду. □

13 Мана хәлиқниң аз бир қалдиси алийжанабларға әгишиш үчүн чүшти,
Пәрвәрдигарниң хәлқи йенимға палван кәби чүшүп кәлди. □

14 Мана, Әфраимлардин Амаләктә йилтиз тартип қалғанлар кәлди;
Мана, Биньяминларму қовмлириңға қошулуп әгишип кәлди;
Макирдин әмирләр чүшүп кәлди,
Зәбулундин сәрдарлиқ һасисини тутқанлар йетип кәлди. □

15 Иссакарниң әмирлири Дәбораһға қошулди;
Барақ немә қилған болса Иссакарму шундақ қилип,
Униң кәйнидин жиһғиға тап бастуруп етилип чүшти!
Рубәнниң аилә-жәмәтлиридикиләрниң арисидә шунчә улук нийәтләр қәлблиригә пүкүлгән еди! □

16 Сән немишкә қотанларниң ичидә туруп,
Қойларға челинған нәйниң авазини аңлашни халап қалдиң?
Рубәнниң аилә-жәмәтлиридикиләрниң арисидә шунчә улук нийәтләр қәлблиригә пүкүлгән еди!

17 Гилеадлар болса Иордан дәрйясиниң у тәрипидә туруп қалди;
Данларму немишкә кемиләрниң йенидә тохтап қалди?
Аширлар болса деңиз бойида жим олтиривалди,
Деңиз қолтуқлирида туруп қалди.

18 Зәбулунлар жанлирини өлүмгә тәвәккүл қилди;
Нафталиларму жәң мәйданидики жуқури жайларда һәм шундақ қилди!

19 Падишаһлар һәммиси келип, соқушти,
Қананийларниң падишалириму урушқа чиқти;

□ **5:10** «нәпис зилчиләрниң үстидә олтарғанлар» — яки «тоқумларниң үстидә олтарғанлар». «И ақ ешәкләргә мингәнләр, и нәпис зилчиләрниң үстидә олтарғанлар, и йолда жүргәнләр...» — бу әйттә пуритилған мәнә бәлким «И, Исраилда һазир раһәт күнләрни көргүчиләр, силәр үчүн өз һаятини тәвәккүл қилғанларни әсләңлар!» дегәндәк болуши мүмкин. □ **5:11** «Су әкилидиған жайларда олжа бөлүшүватқанлар...» — демәк, нусрәт қазанғанлиқтин һәтта су әкәлгили чиққанларму олжидин өз ара бөлүшиду. Башқа бир хил тәржимиси: — «Оқачиларниң фәвғасидин қутулғанлар су алидиған жайларда туруп, Пәрвәрдигарниң һәққаний әмәллирини мәдһийиләп, униң Исраилдики әзимәтлириниң һәққаний әмәллирини тәриплишиду. Шу вақитта...». □ **5:12** «И Дәбораһ, ойған, ойған! ... орнуңдин тур, и Барақ!...» — 12-әйттики нәзмә хәлиқ кечип чиқивалған тағлиқтин аман-есән чүшүп, өз шәһириниң дәрвазилиригә кәлгәндә хошаллиғидин Дәбораһ вә Бараққа ейтқан сөйүнүш сөзлири болса керәк. □ **5:13** «Мана хәлиқниң аз бир қалдиси алийжанабларға әгишиш үчүн чүшти» — демәк, Худаға садиқ болған «хәлиқ қалдиси» аз болсиму, Барақ вә башқа жасарәтлик әзимәтләргә әгәшкән. Башқа бир хил тәржимиси: «Хәлиқниң аз бир қалдиси күчлүкләрниң үстидин ғалип кәлди». «Пәрвәрдигарниң хәлқи йенимға палван кәби чүшүп кәлди» — башқа бир хил тәржимиси: «Пәрвәрдигарниң хәлқи залимларға қарши чиқишқа мениң йенимға чүшти». Бу әйттиң йәнә бир нәччә хил тәржимилири учриши мүмкин. □ **5:14** «Мана, Әфраимлардин Амаләктә йилтиз тартип қалғанлар кәлди» — Әфраим кәбилиси әслидә Амаләкләрниң зиминини егилигән вә уларни һайдивәткән еди. «Макирдин...» — «Макир» мошу йәрдә Манассәһ қәбилисигә вәкиллик қилиду. □ **5:15** «Рубәнниң аилә-жәмәтлиридикиләрниң арисидә» — яки «Рубәнниң еқинлириниң бойида». «Рубәнниң аилә-жәмәтлиридикиләрниң арисидә шунчә улук нийәтләр қәлблиригә пүкүлгән еди!» — бу наһайити һәжвий, кинайилик гәп. Рубәнләрдә шунчә жүксәк нийәт болғини билән һеч немә қилмиди (16-әйтти көрүң).

Таанақта, Мегиддониң су бойлирида урушти.

Лекин бир азму күмүч олжа алалмиди!

²⁰ Асманларда юлтузларму жәң қилди,

Орбитилиридин Сисераға қарши жәңгә атланди.

²¹ Кишон дәриясиниң еқини дүшмәнни еқитип кәтти;

Шу қедимий дәрия, у Кишон дәриясидур!

Әй мениң женим, пүтүн күчүң билән алға басқин!□

²² Уларниң атлириниң тувақлири такираң-такираң қилмақта,

Толпарлири чапмақта, чапмақта.

²³ Мәрозға ләнәт оқуңлар, дәйду Пәрвәрдигарниң Пәриштиси,

У йәрдә олтарғучиларға ләнәт оқуңлар,

Қаттиқ ләнәт оқуңлар;

Чунки улар Пәрвәрдигарға ярдәмгә кәлмиди,

Залимларға қарши Пәрвәрдигарға ярдәмгә кәлмиди.□

²⁴ Аяллар ичидә кәнийлик һәбәрниң аяли Яәл бәхит-бәрикәтләнсун,

Чедирда турған аяллар ичидә у бәхит-бәрикәт тапсун!

²⁵ Сисера су соривиди, у униңға сүт бәрди,

Есилзадиләргә лайиқ бир қачида қаймақ тутти;

²⁶ У сол қолини чедир қозуғиға,

Оң қолини төмүрчиниң болқисиға узатти;

Сисерани уруп,

Баш сөңүкини чеқип,

Чекисидин янчип өткүзүвәтти.□

²⁷ Сисера униң икки путиниң арилиғиға қийсайди,

У жиқилди, у өлүктәк ятти,

У униң икки путиниң арилиғиға қийсайди, у жиқилди,

Қийсайған йәрдә у жиқилип, жан бәрди.

²⁸ Сисераниң аниси пәнжиридин сиртқа сәп салди,

У пәнжириниң ружикидин товлап: —

«Униң жәң һарвуси немишкә шунчә узаққичә кәлмәйду?

Жәң һарвулириниң атлириниң туяқ садаси немишкә шунчә һаял болиду? — деди.

²⁹ Униң дедәклири арисидә даналар жавап бериду,

Шундақла, у дәрвәқә өз-өзигә жавап бериду: —

³⁰ «Улар олжлирини жиғип бөлүшүватқан болмисун йәнә?!

Һәр бир әркәккә аяғ асти қилишқа бир-иккидин қиз тәккәнду,

Сисераға рәңдар кийимләр,

Гүл кәштиленгән рәңдар кийимләрдин олжа тәккәнду,

Булаңчиниң бойниға алди-кәйни кәштиленгән рәңдар кийимләр тәккән болса керәк!□

³¹ И Пәрвәрдигар, Сениң барлиқ дүшмәнлириң әнә шундақ йоқутулғай!

Лекин Сени сөйгәнләр қуяшниң өрләватқандики қудритидәк күчлүк болғай!».

Шуниң билән зимин қириқ жилғичә теч-аманлиқ тапти.

□ **5:21** «Кишон дәриясиниң еқини уларни еқитип кәтти» — мошу сөзләр жуқуриқи «асманлардики юлтузлар жәң қилди» дегән сөзләрни йорутиду. Язда Кишон дәрияси еқинида су йоқ дейәрлик болиду; қишта күчлүк ақиду. Шуңа, шу хуласигә келимизки, һава райи өзгирип, көп ямғур яққачқа, Кишон дәрияси тешип, Сисераниң жәң һарвулирини еқитип кәтти яки уларни патқаққа патуруп қойди (4-айәттә шу қаттиқ ямғур тилға елиниду). □ **5:23** «Залимларға қарши Пәрвәрдигарға ярдәмгә кәлмиди» — яки «Батурлирини елип, Пәрвәрдигарға ярдәмгә кәлмиди». □ **5:26** «Яәл сол қолини чедир қозуғиға, ... чекисидин янчип өткүзүвәтти» — бу айәтләргә қариганда Яәл Сисераниң бешига қаққан қозуқни болқа билән үч қетим урған. □ **5:30** «Булаңчиниң бойниға алди-кәйни кәштиленгән рәңдар кийимләр тәккән болса керәк!» — яки «Мениң бойнумға икки алди-кәйни кәштиленгән кийимләр олжа қилип тәккән болса керәк!».

6

Исраилниң гуна қилиши, жазаланиши; Худаниң Гидеонни һакимлиққа чақириси

¹ Исраиллар Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди; шуниң билән Пәрвәрдигар уларни йәттә жилғичә Мидиянийларниң қолиға тапшуруп бәрди. ² У вақитта Мидиянийлар Исраилниң үстидин ғалип келип, Исраил Мидиянийларниң сәвәвидин өзлири үчүн тағлардин, өңкүрләрдин вә қорам ташлардин панаһ жайларни ясиди. □

³ Һәр қетим Исраиллар уруқ териганда шундақ болаттики, Мидиянийлар, Амаләкийләр вә мәшриқтикиләр келип уларға һужум қилатти. ⁴ Уларға һужум қилишқа барғаһларни тикип, зиминдики һосулни вәйран қилип, Газағичә Исраилға һеч қандақ ашлиқ қалдурмай, уларниң қой, кала, ешәклириниму елип кетәтти. ⁵ Чүнки улар чекәткиләрдәк көп болуп, өз мал-чарвилири вә чедирлирини елип келәтти; уларниң адәмлири вә төгилири сан-санақсиз болуп, зиминни вәйран қилиш үчүн тажавуз қилатти. ⁶ Шуниниң билән Исраил Мидиянийларниң алдида толиму хар һаләткә чүшүп қалди; андин Исраиллар Пәрвәрдигарға налә-пәрәд кәтәрди.

⁷ Мидиянийларниң дәстидин Исраил Пәрвәрдигарға пәрәд кәтәргинидә шундақ болдики,

⁸ Пәрвәрдигар Исраилға бир пәйғәмбәрни әвәтти. У келип уларға: — Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән силәрни Мисирдин чиқирип, «қуллуқ макани»дин елип чиққан едим; ⁹ силәрни мисирлиқларниң қолидин, шундақла силәргә барлиқ зулум қилғучиларниң қолидин қутқузуп, уларни алдиңлардин қоғливетип, уларниң зиминини силәргә бәрдим ¹⁰ вә силәргә: «Мана, Мән Пәрвәрдигар силәрниң Худайиңлардурмән; силәр Аморийларниң зиминида турғиниңлар билән уларниң илаһлиридин қорқмаңлар» дегән едим. Лекин силәр Мениң авазимға қулақ салмидиңлар», — деди. ■

¹¹ Андин Пәрвәрдигарниң Пәриштиси келип Офраһ дегән жайда Абиезәр жәмәтидики Йоашқа тәвә болған дуб дәриғиниң түвидә олтарди. У вақитта Йоашниң оғли Гидеон Мидиянийларниң булаңчилиғидин сақлиниш үчүн шарап көлчиги ичидә буғдай тепивататти. □

¹² Пәрвәрдигарниң Пәриштиси униңға көрүнүп: — Әй жасарәтлик палван, Пәрвәрдигар сән билән биллидур! — деди.

¹³ Гидеон униңға жавап берип: — И ғоҗам, әгәр Пәрвәрдигар биз билән биллә болған болса, бу көргүлүкләр немишкә үстимизгә кәлди? Ата-бовилиримиз бизгә сөзләп бәргән униң барлиқ мөҗизилири қени? Булар тоғрисида ата-бовилиримиз: «Мана, Пәрвәрдигар бизни Мисирдин чиқирип кәлмигәнмиди?» — деди. Лекин бүгүнки күндә Пәрвәрдигар бизни ташлап, Мидиянниң қолиға тапшуруп бәрди! — деди.

¹⁴ Пәрвәрдигар униңға қарап: — Сән мошу күчүңгә тайинип, берип Исраилни Мидиянниң қолидин қутқузғин! Мана, Мән сени әвәткән әмәсму? — деди. ■

¹⁵ Гидеон Униңға: — И Рәб, мән Исраилни қандақ қутқузалаймән? Мениң аиләм болса Манассәһ қәбилиси ичидә әң намрити, өзүм атамниң жәмәтидә әң кичигидурмән, — деди.

¹⁶ Пәрвәрдигар униңға: — Мән жәзмән сән билән биллә болимән; шуңа сән Мидиянларни бир адәмни урғандәк уруп қирисән, — деди.

¹⁷ Гидеон Униңға илтиҗа қилип: — Мән нәзириңдә илтипат тапқан болсам, мән билән сөзләшкүчиниң һәқиқәтән Сән Өзүң экәнлигигә бир аламәт көрсәткәйсән; ¹⁸ өтүнимән, мән йенип келип өз һәдийә-қурбанлиғимни алдиңға қойғичә бу йәрдин кәтмигәйсән, — деди.

У жавап берип: — Сән йенип кәлгичә күтимән, деди.

¹⁹ Гидеон берип өйгә кирип бир оғлақни тәйярлап, бир әфаһ есил ундин петир нан пиширип, гөшни севәткә селип, шорписини кориға усуп буларни униң қешиға елип келип, униңға сунди (У техичә дуб дәриғиниң түвидә олтиратти). □ ²⁰ Андин Худаниң Пәриштиси униңға: — Бу

□ **6:2** «қорам ташлардин панаһ жайларни ясиди» — яки «қорғанлардин панаһ жайларни ясиди». Ибраий тилида «истийһамлиқ жайлардин панаһ жайларни ясиди». ■ **6:10** 2Пад. 17:35, 38 □ **6:11** «... шарап көлчиги ичидә буғдай тепивататти» — шарап көчлигидә буғдай тепиш толиму қолайсиз, әлвәттә; бу Гидеонниң Мидиянийлардин қорққанлиғини көрситиду. ■ **6:14** 1Сам. 12:11; Ибр. 11:32 □ **6:19** «бир әфаһ» — 22 литр. Ашлиқ аз болған күнләрдә намрат бир аилә үчүн бу наһайити чоң бир һәдийә-қурбанлиқ болатти.

гөш билән петир нанларни елип берип, мошу йәрдики қорам ташниң үстигә қоюп, шорпини төккин, — девиди, у шундақ қилди. ²¹ Пәрвәрдигарниң Пәриштиси қолидики һасини узитип учини гөш билән петир нанларға тәккүзивиди, қорам таштин от чиқип, гөш билән петир нанларни йәп кәтти. Шу һаман Пәрвәрдигарниң Пәриштисиму униң көзидин ғайип болди.

²² Шунини билән Гидеон униң Пәрвәрдигарниң Пәриштиси экәнлигини билип: — Апла, и Рәб Пәрвәрдигар! Чатақ болди, чүнки мән Пәрвәрдигарниң Пәриштиси билән йүзму-йүз көрүшүп қалдим...! — деди.

²³ Лекин Пәрвәрдигар униңға: — Хатиржәм болғин! Қорқмиғин, өлмәйсән, — деди.□

²⁴ Шунини билән Гидеон Пәрвәрдигарға атап у йәрдә бир қурбанғаһ ясап, униң исмини «Яһвәһ-шалом» дәп атиди. Бу қурбанғаһ та бүгүнгичә Абиезәр жәмәтиниң Офраһ дегән жайида бар.□

²⁵ У кечиси Пәрвәрдигар униңға: — Сән атаңниң чоң буқиси вә йәттә яшлиқ иккинчи буқисини елип атаңға тәвә болған Баал қурбанғаһини өрүп, униң йенидики Ашәраһ бутини кесивәткин. □ ²⁶ Андин мошу қорғанниң үстигә Пәрвәрдигар Худайиңға аталған, бәлгүләнгән рәсим бойичә бир қурбанғаһ ясап, иккинчи бир буқини елип, өзүң кесивәткән Ашәраһниң парчилирини отун қилип қалап, уни көйдүрмә қурбанлиқ қилғин, — деди.□

²⁷ Шунини билән Гидеон өз хизмәтчилиридин он адәмни елип берип, Пәрвәрдигарниң өзигә ейтқинидәк қилди; лекин у атисиниң өйидикиләрдин вә шәһәр адәмлиридин қорққини үчүн, у бу ишни күндүзи қилмай, кечиси қилди. ²⁸ Этиси сәһәрдә шәһәр хәлқи қопуп қариса, мана, Баал қурбанғаһи өрүветилгән, униң йенидики Ашәраһ бути кесиветилгән еди вә йеңи ясалған қурбанғаһниң үстидә иккинчи буқа қурбанлиқ қилинған еди. ²⁹ Буни көрүп улар бир-биригә: — Бу ишни ким қилғанду? — дейишти. Улар сүрүштүривиди, буни Йоашниң оғли Гидеонниң қилғанлиғи мәлум болди. ³⁰ Шунини үчүн шәһәрниң адәмлири Йоашқа: — Оғлуңни чиқирип бәргин! У Баал қурбанғаһини өрүп, униң йенидики Ашәраһни кесивәткини үчүн өлтүрүлсун! — деди.

³¹ Бирақ Йоаш өзигә қаршилишишқа турған көпчиликкә жавап берип: — Силәр Баал үчүн дөвалашмақчимусиләр? Силәр уни қутқузмақчиму? Кимки униң тоғрисида дөвалашса әтигә қалмай өлүмгә мәһкүм қилинсун! Әгәр Баал дәрвәкә бир худа болса, ундақта униң қурбанғаһини бириси өрүвәткини үчүн, у шу адәм билән өзи дөвалашсун! — деди.□

³² Бу сәвәптин атиси Гидеонни «Йәруббаал» дәп атиди, чүнки атиси: «У Баалниң қурбанғаһини өрүвәткини үчүн, Баал өзи униң билән дөвалашсун!» дегән еди.□

³³ Амма Мидиян, Амаләкләр вә мәшриқтикиләрниң һәммиси жиғилип, Иордан дәриясидин өтүп Йизрәәл жиғисидә чедирлирини тикишти. ³⁴ У вақитта Пәрвәрдигарниң Роһи Гидеонниң үстигә чүшти; у канай челивиди, Абиезәр жәмәтидикиләр жиғилип униң кәйнидин әгишип маңди. ³⁵ Андин у әлчиләрни Манассәһниң зиминиға берип, у йәрни айлинип келишкә әвәтивиди, Манассәһләр жиғилип униңға әгишип кәлди. У Аширларға,

□ **6:23** «Хатиржәм болғин» — ибраний тилида «Шалом еләйкум!» (Саламуәләйкум). Ибраний тилида мәнәси адәттә «саңа аман-саламәтлик болғай!».

□ **6:24** «Яһвәһ-шалом» — буниң мәнәси: «Пәрвәрдигар хатиржәмликтур».

□ **6:25** «Сән атаңниң буқиси вә йәттә яшлиқ иккинчи буқисини елип...» — башқа бир хил тәржимиси: «Сән атаңниң яш буқисини, йәни униң йәттә яшлиқ иккинчи буқисини елип...». «Баал қурбанғаһини өрүп...» — Баалға аталған қурбанғаһ бәк чоң болса керәк. Икки буқа бәлким қурбанғаһни тартип өрүш үчүн керәк болуши мүмкин. «...униң йенидики Ашәраһ бутини кесивәткин» — «Ашәраһ»лар тоғрилиқ 2:13 вә изаһатини көрүң.

□ **6:26** «...мошу қорғанниң үстигә...» — яки «...қорам тешиниң үстигә...» «бәлгүләнгән рәсим бойичә» — «Қан.» 25:6-7ни көрүң. «өзүң кесивәткән Ашәраһниң парчилирини отун қилип қалап, уни көйдүрмә қурбанлиқ қилғин» — 2:5 вә изаһатини көрүң. Пәрвәрдигарниң пәриштиси яки Пәрвәрдигар Өзи мөмин бәндилиригә көрүнгән йәрләрдә, у қурбанғаһлар вә қурбанлиқлар тоғрисидики бекиткән бәлгүлимиләр бәзидә башқичә болуши мүмкин. Гәрчә шу йәр Пәрвәрдигар Исраилларға қурбанлиқ қилиш үчүн рәсми бекиткән жай болмисиму, шундақла Гидеон өзи каһин болмисиму, Худа бәрибир өзи бекиткән бәлгүлимилиригә өзи егидур; униң Гидеонға қилған бу әмирлири өзиниң шундақ пәвқүлғаддә жиддий әһвалларда ғаһи вақитларда өз бәлгүлимилирини өзгәртидиғанлиғини испатлайду.

□ **6:31** «Силәр Баал үчүн дөвалашмақчимусиләр?» — яки «Силәр Баал үчүн жәң қилмақчимусиләр?». «...әтигә қалмай өлүмгә мәһкүм қилинсун!» — яки «...мошу әтигәндила қалмай өлүмгә мәһкүм қилинсун!».

□ **6:32** «Бу сәвәптин атиси...» — ибраний тилида «Бу сәвәптин у...» яки «Бу сәвәптин улар...». «Йәруббаал» — бу исимниң мәнәси: «Баалниң өзи униң билән жәң қилсун!» (яки «дөвалашсун!»).

Зәбулунларға вә Нафталиларға әлчи әвәтивиди, уларму униң алдиға чиқишти.

Гидеонниң Худадин икки қетим аламәт сориши

³⁶ Гидеон Худаға: — Әгәр Сән һәқиқәтән ейтқиниңдәк мениң қолум билән Исраилни қутқузидиған болсаң, ³⁷ Ундақта мана, мән хаманға бир парчә қой териси қоюп қойимән; әгәр пәқәт териниң үстигила шәбнәм чүшүп, чәрисидики йәрләрниң һәммиси қуруқ турса, мән Өзүң ейтқиниңдәк мениң қолум арқилиқ Исраилни қутқузмақчи болғиниңни билимән, — деди.

³⁸ Иш дәрвәкә шундақ болди. Этиси сәһәрдә Гидеон қопуп, жуңни сиқивиди, лиқ бир пиялә шәбнәм сүйи чиқти.

³⁹ Андин Гидеон Худаға йәнә: Ғәзивиңни маңа қозғимиғайсән, мән пәқәт мошу бир қетимла дәймән! Сәндин өтүнәй, мән пәқәт йәнә бу қетим бу терә билән синап бақай; илтижа қилимәнки, әнди бу қетим пәқәт терә қуруқ болуп, чәрисидики йәрниң һәммисигә шәбнәм чүшкәй, — деди.■

⁴⁰ Бу кечисиму Худа шундақ қилди; дәрвәкә пәқәт терила қуруқ болуп, чәрисидики йәрниң һәммисигә шәбнәм чүшкән еди.

7

Худаниң Гидеонни икки қетим синиши вә хатиржәм қилиши

¹ Йәруббаал (йәни Гидеон) вә өзигә қошулған һәммә хәлиқ этиси сәһәр қопуп, һарод дегән булақниң йениға берип чедир тикти. Мидиянийларниң ләшкәрғаһи болса униң шимал тәрипидә, Морәһ егизлигиниң йенидики жылғида еди. ² Әнди Пәрвәрдиғар Гидеонға: — Саңа әгәшкән хәлиқниң сани интайин көп, шуңа Мән Мидиянийларни уларниң қолиға тапшуралмаймән. Болмиса Исраил: «Өзимизни өзимизниң қоли қутқузди» дәп махтинип кетиши мүмкин. ³ Шуниң үчүн сән әнди хәлиққә: «Кимләр қорқуп титрәк басқан болса, улар Гилеад теғидин йенип кәтсун» дәп жақалиғин — деди.

Шуниң билән хәлиқниң арисидин жигирмә икки миң киши қайтип кетип, пәқәт он миңила қелип қалди.■

⁴ Пәрвәрдиғар Гидеонға йәнә: — Хәлиқниң сани йәнила интайин көп; әнди сән буларни суниң левигә елип кәлгин. У йәрдә Мән уларни сән үчүн синақтин өткүзәй; Мән кимни көрситип: «У сән билән барсун десәм», у сән билән барсун; лекин Мән кимни көрситип: «У сән билән бармисун» десәм, у сән билән бармисун, — деди.

⁵ Шуниң билән Гидеон хәлиқни суниң левигә елип кәлди. Пәрвәрдиғар униңға: — Кимки ишт су ичкәндәк тили билән ялап су ичсә, уларни айрим бир тәрәптә турғузғин; һәм кимки тизлинип туруп су ичсә, уларниму айрим бир тәрәптә турғузғин, — деди.

⁶ Шундақ болдики, очумини ағзиға тәккүзүп ялап су ичкәнләрдин үч йүзи чиқти. Қалғанларниң һәммиси тизлинип туруп су ичти. ⁷ Андин Пәрвәрдиғар Гидеонға: — Мән мошу сани ялап ичкән үч йүз адәмниң қоли билән силәрни қутқузуп, Мидиянни сениң қолуңға тапшуримән; лекин қалған хәлиқ болса һәммиси өз жайиға йенип кәтсун, — деди.□

⁸ Шуниң билән бу үч йүз адәм озук-түлүк вә канайлирини қолиға елишти; Гидеон Исраилниң қалған барлиқ адәмлирини өз чедириға қайтуруветип, пәқәт шу үч йүз адәмни елип қалди. Әнди Мидиянийларниң ләшкәрғаһи болса уларниң төвән тәрипидики жылғида еди.

⁹ Шу кечиси шундақ болдики, Пәрвәрдиғар униңға: — Сән қопуп ләшкәрғаһқа чүшкин, чүнки Мән уни сениң қолуңға тапшурдум; ¹⁰ әгәр сән чүшүштин қорқсаң, өз хизмәтқариң Пураһни

■ 6:39 Яр. 18:32 ■ 7:3 Қан. 20:8 □ 7:7 «Мән мошу сани ялап ичкән үч йүз адәмниң қоли билән силәрни қутқузуп, Мидиянни сениң қолуңға тапшуримән...» — бу синашның әһмийити бәлким кимниң жәң тәрәпкә ойғақ туруватқанлиғини көрситиши мүмкин. Су ичкәндә тизлинип йүзини суға тикип ичкәнләр хәтәргә анчә сәгәк болмиса керәк. Бу ишлар тоғрилиқ башқа хил чүшәнчләрму бар.

биллә елип ләшкәрғаһқа чүшкин. ¹¹ Сән уларниң немә дейишиватқинини аңлайсән, андин сән ләшкәрғаһқа *һужум қилип* чүшүшкә жүрбәт қилалайсән, деди.

Буни аңлап у хизмәтқари Пураһни елип ләшкәрғаһниң четидики әскәрләрниң йениға барди.

□ ¹² Мана Мидиян, Амаләк вә барлиқ мәшриқтикиләр чекәтқиләрдәк көп болуп, жилғиниң бойиға йейилған еди; уларниң төгилири көплигидин деңиз саһилидики қумдәк һәдди-һесапсиз еди.■

¹³ Гидеон барғанда, мана, у йәрдә бириси һәмраһиға көргән чүшини сөзләп беривататти: — Мана, мән бир чүш көрдүм, чүшүмдә мана, бир арпа тоғичи Мидиянниң ләшкәрғаһиға домулап чүшүптүдәк; у чедирға келип сокулуптидәк, шуниң билән чедир өрүлүп, дүм көмтүрүлүп кетипту — дөвататти.

¹⁴ Униң һәмраһи жававән тәбир берип: — Буниң мәнаси шуки, у тоғач Йоашниң оғли, Исраиллиқ адәм Гидеонниң қиличидин башқа нәрсә әмәстур; Худа Мидиян вә униң барлиқ қошунини униң қолиға тапшурупту, деди.

¹⁵ Шундақ болдики, Гидеон бу чүшни вә униң берилгән тәбирини аңлап, сәждә қилди. Андин у Исраилниң ләшкәрғаһиға йенип келип: — Қопуңлар, Пәрвәрдигар Мидиянниң ләшкәрғаһини қолуңларға тапшурди, — деди.

Гидеонниң ғалибә қилиши

¹⁶ Шуниң билән у бу үч йүз адәмни үч гуруппиға бөлүп, һәммисиниң қолиға бирдин канай билән бирдин куруқ комзәкни бәрди; һәр бир комзәк ичидә бирдин мәшбәл қоюлди.

¹⁷ У уларға: — Силәр маңа қарап, мениң қилғинимдәк қилиңлар. Мана, мән ләшкәрғаһниң қешиға барғанда, немә қилсам, силәрму шуни қилиңлар; ¹⁸ мән вә мән билән һәмраһ болуп маңған барлиқ адәмләр канай чалсақ, силәрму ләшкәрғаһниң чөрисидә туруп канай челиңлар вә: «Пәрвәрдигар үчүн һәм Гидеон үчүн!» дәп товлаңлар, — деди.

¹⁹ Кейинки йерим кечилик күзәтниң башлинишида, күзәтчиләр йеңидин алмашқанда, Гидеон вә униң билән биллә болған йүз адәм ләшкәрғаһниң қешиға кәлди; андин улар канай челип қоллиридики комзәкләрни чақти. ²⁰ Шу һаман үч гуруппидикиләрниң һәммиси канай челип, комзәкләрни чекип, сол қоллирида мәшбәлләрни тутуп, оң қоллирида канайларни елип: — Пәрвәрдигарға вә Гидеонға аталған қилич! — дәп товлашқиничә, ²¹ уларниң һәр бири ләшкәрғаһниң әтрапида, өз жайида турушти; яв қошунни тәрәп-тәрәпкә петирап, вақирап-жақириған пети қачқили турди. ²² Бу үч йүз адәм канай чалғанда, Пәрвәрдигар пүткүл ләшкәрғаһтики яв ләшкәрлирини бир-бирини қиличлашқа селип қойди, шуниң билән яв қошунни Зерәраһқа баридиған йолдики Бәйт-Шиттаһ тәрәпкә қачти; улар Таббатниң йенидики Абәл-Мәһолаһниң чегарисиғичә қачти.■

²³ Андин Нафтали, Ашир вә пүткүл Манассәһниң қәбилилиридин Исраиллар чақирип келинди вә улар Мидиянийларни қоғлиди.

²⁴ Шуниң билән Гидеон Әфраим пүткүл тағлиғини арилап келишкә әлчиләрни әвәтип Әфраимларға: — «Силәр чүшүп Мидиянийларға һужум қилиңлар, Бәйт-Бараһқичә, шундақла Иордан дәриясиғичә барлиқ еқин кечиклирини егиләп, уларни тосувелиңлар», деди. Шуниң билән Әфраимниң һәммә адәмлири жиғилип, Бәйт-Бараһқичә вә Иордан дәриясиғичә барлиқ еқин кечиклирини егилиди. ²⁵ Улар Мидиянниң Орәб вә Зәәб дегән икки әмрини тутувалди; Орәбни улар «Орәб қорам теши» үстидә, Зәәбни «Зәәб шарап көлчиги»дә өлтүрди, Мидиянийларни қоғлап берип, Орәб вә Зәәбниң башлирини елип, Иордан дәриясиниң у тәрипиғә Гидеонниң қешиға кәлди.■

8

¹ (Кейин, Әфраимлар униңға: — Сән немишкә бизгә шундақ муамилә қилисән, Мидиянийлар

□ **7:11** «жүрбәт қилалайсән» — ибраний тилида «қолуң күчләндүрүлиду». ■ **7:12** һак. 6:3, 5, 33 ■ **7:22** Зәб. 82:10-11 ■ **7:25** Зәб. 82:12-13; Йәш. 10:26

билән соқушқа чиққанда, бизни чақирмидиңғу, дәп униң билән қаттиқ дейишип кәтти.■

² У уларға жававән: — Мениң қилғанлиримни қандақму силәрниң қилғиниңларға тәңләштүргили болсун? Эфраимниң үзүмләрни пасаңдигини, Абиеәзәрләрниң үзүм үзгинидин артуқ әмәсму? ³ Худа Мидиянниң әмирлири Орәб билән Зәәбни қолуңларға тапшурған йәрдә, мениң қолумдин кәлгинини қандақму силәрниң қилғиниңларға тәңләштүргили болсун? — деди. Шундақ девиди, уларниң униңға болған аччиғи янди).□

⁴ Әнди Гидеон Иордан дәриясиниң бойиға йетип кәлди. У вә өзигә һәмраһ болған үч йүз адәм һерип кәткән болсиму, улар йәнила Мидиянийларни қоғлап дәриядин өтти. □ ⁵ Гидеон Суккот шәһиридикиләргә: — Маңа һәмраһ болуп кәлгән кишиләргә нан бәрсәңлар, чүнки улар һерип-чарчап кәтти. Биз Мидиянниң икки падишаси Зәбаһ вә Залмуннани қоғлап кетип баримиз, — деди.

⁶ Лекин Суккотниң чоңлири жавап берип: — Зәбаһ вә Залмунна һазир сениң қолуңға чүштиму?! Биз сениң мошу ләшкәрлириңгә нан берәмдуқ?! — деди.□

⁷ Гидеон: — Хәп! Шундақ болғини үчүн Пәрвәрдигар Зәбаһ вә Залмуннани мениң қолумға тапшурғанда, әтлириңларни чөлдики янтақ вә шоха билән хаманда тепимән, — деди.

⁸ Гидеон у йәрдин Пәнуәлгә берип, у йәрдики адәмләргиму шундақ девиди, Пәнуәлдики кишиләрму униңға Суккоттикиләрдәк жавап бәрди. ⁹ У Пәнуәлдикиләргә: — Мән ғәлибә билән йенип кәлгинимдә, бу мунариңларни өрүветимән, — деди.□

¹⁰ У чағда Зәбаһ вә Залмунна Каркор дегән жайда еди; улар билән маңған қошунда он бәш миңчә ләшкәр бар еди. Булар болса мәшриқлиқләрниң пүткүл қошунидин қелип қалғанлири еди, чүнки улардин қилич тутқанлиридин бир йүз жигирмә миңи өлтүрүлгән еди. ¹¹ Гидеон болса Нобаһ вә Йогбихаһниң шәрқидики көчмәнләр йоли билән чиқип Мидиянниң ләшкәрғаһиға һужум қилип, уларни тар мар қилди; чүнки ләшкәрғаһтикиләр толиму әндишсиз турған еди. □ ¹² Зәбаһ вә Залмунна қечип кәтти; Гидеон кәйнидин қоғлап берип, Мидиянниң бу икки падишаси Зәбаһ вә Залмуннани тутувалди; у пүткүл ләшкәрғаһтикиләрни алақзадә қилип тирипирән қиливәтти.■

¹³ Андин Йоашниң оғли Гидеон һәрәс давинидин өтүп, жәңдин қайтип кәлди. ¹⁴ У Суккотлуқ бир яш жигитни тутувелип, униңдин сүрүштә қиливиди, жигит униңға Суккотниң чоңлири вә ақсақаллириниң исимлирини йезип бәрди. Улар жәмий болуп йәтмиш йәттә адәм еди.

¹⁵ Андин Гидеон Суккотниң адәмлириниң қешиға йетип барғанда: — Силәр мени заңлиқ қилип: «Зәбаһ вә Залмунна һазир сениң қолуңға чүштиму? Биз сениң билән биллә маңған мошу һаргин адәмлириңгә нан берәмдуқ?» дегән едиңлар! Мана, у Зәбаһ вә Залмунна дегәнләр! — деди.□

¹⁶ Шуни дәп у шәһәрниң ақсақаллирини тутуп келип, чөлдики янтақ билән шохиларни елип келип, улар билән Суккотниң адәмлирини уруп әдивини бәрди.□

¹⁷ Андин у Пәнуәлниң мунарини өрүп, шәһәрдики адәмләрни өлтүрди.

¹⁸ Гидеон Зәбаһ вә Залмуннани сорақ қилип: — Силәр иккиңлар Таборда өлтүргән адәмләр қандақ адәмләр еди? — дәп соривиди, улар жавап берип: — Улар саңа интайин охшайтти; уларниң һәр бири шаһзадидәк еди, — деди.

■ **8:1** һак. 12:1 □ **8:3** «уларниң униңға болған аччиғи янди» — ибраний тилида «униңға қарап уларниң роһлири тиничландурулди». □ **8:4** «Әнди Гидеон Иордан дәриясиниң бойиға йетип кәлди... дәриядин өтти» — 1-3-айәттә хатирленгән вақиәләр (Эфраимларниң Гидеонларға аччиқлиниши) 4-21-айәтләрдә хатирленгән вақиәләрдin кейин болған болса керәк. □ **8:6** «Зәбаһ вә Залмунна һазир сениң қолуңға чүштиму?!» — ибраний тилида «Зәбаһ вә Залмуннаниң алқанлири һазир сениң қолуңға чүштиму?!». «Биз сениң мошу ләшкәрлириңгә нан берәмдуқ?!» — уларниң нан бәрмәслик сәвәви бәлким шуки, биз нан бәргәндин кейин Гидеон мәғлуп болса (униң аран үч йүз адими бар еди), Мидиянийлар қайтип келип биздин өч алиду, дәп қорққан яки болмиса уларниң Мидиянийлар билән иттипақи болса керәк. □ **8:9** «Мән ғәлибә билән йенип кәлгинимдә...» — ибраний тилида «Мән аман-течлиқ елип йенип кәлгинимдә...». □ **8:11** «... шәрқидики көчмәнләр йоли...» — ибраний тилида «... шәрқидики чедирларда турғучилар йоли». Шу йәр Мидиянийларниң зимини ичидә еди. ■ **8:12** Зәб. 82:12-13 □ **8:15** «Зәбаһ вә Залмунна» — ибраний тилида «Зәбаһ вә Залмуннаниң алқанлири». □ **8:16** «... улар билән Суккотниң адәмлирини уруп әдивини бәрди» — яки «...улар билән Суккотниң адәмлирини «хаманда тәпти». Уларни өлтүргән болуши мүмкин (17-айәтниму көрүң).

19 У буни аңлап: — Улар мениң бир туққанлиримдур, биз бир аниниң оғуллимиз. Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, силәр әйни вақитта уларни тирик қойған болсаңлар, мән силәрни һәрғиз өлтүрмәйттим, — деди;

20 шуниң билән у чоң оғли Йәтәргә: — Сән қопуп буларни өлтүргин, — деди. Лекин оғул кичик болғачқа қорқуп, қиличини суғурмиди.

21 Шуниң билән Зәбаһ вә Залмунна: — Сән өзүң қопуп бизни өлтүргин; чүнки адәм қандақ болса күчиму шундақ болиду, — деди. Шундақ девиди, Гидеон қопуп Зәбаһ вә Залмуннани өлтүрди. У төгилириниң бойнидики һилал ай шәкиллиқ безәкләрни еливалди. ■

Гидеонниң падиша болушни рәт қилиши вә бутпәрәслиқ йолиға кириши

22 Андин Израиллар Гидеонға: — Сән бизни Мидиянниң қолидин қутқузған экәнсән, өзүң бизгә падиша болғин; оғлуң вә оғлуңниң оғлиму бизниң үстимизгә һөкүм сүрсун, — деди.

23 Амма Гидеон уларға жавап берип: — Мән үстүңләргә сәлтәнәт қилмаймән, оғлумму үстүңләргә сәлтәнәт қилмайду; бәлки Пәрвәрдигар Өзи үстүңләргә сәлтәнәт қилиду, деди. □

24 Андин Гидеон уларға йәнә: — Силәргә пәқәт бирла илтимасим бар: — һәр бириңлар өз олжаңлардин һалқа-зериләрни маңа бериңлар, деди (Мидиянлар Исмаиллардин болғачқа, һәр бири алтун зирә-һалқиларни тақайтти).

25 Улар жававән: — Беришкә разимиз, дәп йәргә бир йепинчини селип, һәр бири униң үстигә олжисидин зирә-һалқиларни елип ташлиди. 26 У сорап жиққан алтун зириләрниң еғирлиғи бир миң йәттә йүз шәкәл алтун еди, буниңдин башқа Мидиян падишалири өзигә асқан һилал ай шәкиллиқ буюмлар, зуннар, учисиға кийгән сөсүн егинләр вә төгиләрниң бойниға асқан алтун зәнжирләрму бар еди. □

27 Гидеон бу нәрсиләрдин бир әфод яситип, өз шәһири Офраһта қоюп қойди. Нәтижидә, пүткүл Израил уни издәп бузуқчилик қилди. Буниң билән бу нәрсә Гидеон вә униң пүтүн аилисигә бир тор-қапқан болди. □

28 Мидиянийлар шу тәриқидә Израилларниң алдида бойсундурулуп, иккинчи баш кәтирәлмиди; зимин Гидеонниң күнлиридә қириқ жилғичә тинич-арамлиқ тапти.

29 Йоашниң оғли Йәруббаал қайтип берип, өз өйидә олтарди. 30 Гидеонниң аяллири көп болғачқа, униң пуштидин йәтмиш оғул төрәлди. 31 Шәкәмдә униң бир кенизигиму бар еди; у униңға бир оғул туғуп бәрди, Гидеон униң исмини «Абимәләк» дәп қойди. □

32 Йоашниң оғли Гидеон узун өмүр көрүп, қерип аләмдин өтти. У Абиезәрләргә тәвә болған Офраһда, өз атиси Йоашниң қәбригә дәпнә қилинди.

33 Гидеон өлгәндин кейин Израиллар кәйнигә йенип, Баал бутлириға әгишип бузуқчилик қилди вә «Баал-Берит»ни өзлириниң илаһи қилип бекитти. 34 Шундақ қилип Израиллар өзлирини әтрапидики барлиқ дүшмәнлириниң қолидин қутқузған өз Худаси Пәрвәрдигарни унтуди 35 вә шуниңдәк Гидеонниң Израилға қилған һәммә яхшилиқлирини һеч әслимәй, Йәруббаал (йәни Гидеон)ниң жәмәтигә һеч бир мөһриванлиқ көрсәтмиди.

■ **8:21** Зәб. 82:12-13 □ **8:23** «Мән үстүңләргә сәлтәнәт қилмаймән» — Израилниң тәливи (22-айәт): «Сән Гидеон бизгә падиша болғайсән» дегәнликтур. Гидеон уларға һакимлиқ қилғини билән уларниң тәливини қәтъй рәт қилиду («Кириш сөз»имизни, «Самуил (1)» 8- вә 12-бап вә «Самуил (1)»дики «Қошумчә сөз»имизниму көрүң). □ **8:26** «1700 шәкәл» — алтун болса бәлким 20 килограмчә келәтти. □ **8:27** «әфод» — әслидә баш каһин кийидиған алаһидә бир хил кийим еди. У тоғрилиқ «Мис.» 28:6-30 вә изаһатлирини көрүң. Муса пәйғәмбәр Израилларға бекиткән қанун бойичә пүткүл Израил үчүн пәқәт бирла әфод болуши керәк; униң үстигә пәқәт Баш каһинла уни тақиши керәк еди. «...пүткүл Израил әфодни издәп бузуқчилик қилди» — Муса пәйғәмбәр бекиткән қанун бойичә «әфод» арқилиқ Израил халқи Худадин йол соралайтти. Лекин Гидеон ясиған бу әфод Худа бекиткән әфод әмәс вә каһинларниң йетәкчилиги астида ишлитилгән әмәс. Нәтижидә Гидеон вә аилисидикиләр шу әфод арқилиқ һоқуқини чәктин ашуруп жүргүзгән вә Израиллар әфодқа бут сүпитидә чоқунуп кәткән охшайду. «Бузуқчилик» — Худа алдида һәр қандақ бутпәрәслиқ «роһий бузуқлуқ» яки «роһий паһишивазлиқ» дәп һесаплиниду. □ **8:31** «...у Гидеонға бир оғул туғуп бәрди, Гидеон униң исмини «Абимәләк» дәп қойди» — қизиқ бир йери шуки, Гидеон падиша болушни рәт қилғини билән падишадәк көп аяллиқ болған вә Шәкәмдики кенизигидин туғулған оғлиға «мениң атам падишадур» («Абимәләк») дәп исим қойған.

9

Абимәләкниң ака-укилирини өлтүрүши вә падиша болувелиши

¹ Энди Йәруббаалниң оғли Абимәләк Шәкәмдики анисиниң ака-укилириниң қешиға берип, улар вә анисиниң атисиниң пүткүл жәмәтидикиләргә: — ² Силәр Шәкәмдики барлиқ адәмләрниң қулиқиға сөз қилип уларға: «Силәр үчүн йәтмиш киши, йәни Йәруббаалниң оғуллири үстүңләргә һөкүм сүргини яхшиму яки бирла адәмниң үстүңләрдин һөкүм сүргини яхшиму? Есиңларда болсунки, мән силәрниң қан-қериндишиңлармән» — дегән гепимни йәткүзүңлар, — деди. □

³ Шуниң билән униң анисиниң ака-укилири у тоғрилиқ бу гәпләрниң һәммисини Шәкәмдикиләрниң қулақлириға ейтти. Уларниң көңли Абимәләккә майил болуп: — У бизниң қериндишимиз экәнғу, дийишип, ⁴ Баал-Беритниң бутханисидин йәтмиш шәкәл күмүчни елип, униңға бәрди. Бу пул билән Абимәләк бир мунчә бекар тәләп лүкчәкләрни яллап, уларға баш болди. ⁵ Андин у Офрахқа, атисиниң өйигә берип өзиниң ака-укилири, йәни Йәруббаалниң оғуллири болуп жәмий йәтмиш адәмни бир ташниң үстидә өлтүрүвәтти. Лекин Йәруббаалниң кичик оғли Йотам йошурунивалғачқа, қутулуп қалди.

⁶ Андин пүткүл Шәкәмдикиләр вә Бәйт-Миллодикиләрниң һәммиси жиғилишип берип Абимәләкни Шәкәмдики дуб дәриғиниң түвидә падиша қилип тиклиди. □ ■

⁷ Бу хәвәр Йотамға йәткүзүлди; у берип Гәризим теғиниң чоққисиға чиқип, у йәрдә туруп жуқури авазда көпчиликкә товлап: — Әй Шәкәм чоңлири, мениң сөзүмгә қулақ селиңлар, андин Худаму силәргә қулақ салиду. □ ⁸ Күнләрдин бир күни дәрәкләр өзлириниң үстигә һөкүм сүридиған бир дәрәкни мәсийһләп падиша тикләшкә издәп чиқип, зәйтун дәриғигә: — Үстимизгә падиша болуп бәргин, дәптикән. ⁹ Зәйтун дәриғи уларға жавап берип: — Худаға вә инсанларға болған һөрмәтни ипадиләйдиған мейимни ташлап, башқа дәрәкләрниң үстидә туруп пулаңлашқа кетәмдим? — дәпту.

¹⁰ Буни аңлап дәрәкләр әнжир дәриғиниң қешиға берип: — Сән келип үстимизгә падиша болғин, дәп илтижа қипту; ¹¹ Әнжир дәриғи уларға жавап берип: — Мән өз ширнәм билән яхши мевәмни ташлап, башқа дәрәкләрниң үстидә туруп пулаңлашқа кетәмдим? — дәпту.

¹² Шуниң билән дәрәкләр үзүм таллиғиниң қешиға берип: — Сән келип бизниң үстимизгә падиша болғин, дәпту, ¹³ үзүм тели уларға жавап берип: — Мән Худа билән адәмләрни хуш қилидиған йеңи шарапни ташлап, башқа дәрәкләрниң үстидә туруп пулаңлашқа кетәмдим? — дәпту.

¹⁴ Андин дәрәкләрниң һәммиси азғанниң қешиға берип: — Сән келип бизниң үстимизгә падиша болғин, дәпту; ¹⁵ азған уларға жавап берип: — Әгәр силәр мени сәмимий нийитиңлар билән үстүңләргә падиша қилишни халисаңлар, келип мениң сайәмниң астида панаһлиниңлар; болмиса, азғандин бир от чиқиду вә Ливанниң кедир дәрәқлирини йәп кетиду! — дәпту. □

¹⁶ Әгәр силәрниң Абимәләкни падиша қилғиниңлар раст сәмимий вә дурус нийәт билән болған болса, Йәруббаал вә униң аилисидикиләргә яхшилиқ қилған, униң қилған әмәллири бойичә униңға қайтурған болсаңлар — □ ¹⁷ (чүнки атам силәр үчүн жәң қилип, өз женини хәтәргә тәвәккул қилип силәрни Мидиянниң қолидин қутқузди! ¹⁸ Лекин силәр бүгүн атамниң жәмәтигә қарши қозғилип, униң оғуллирини, жәмий йәтмиш адәмни бир ташниң

□ **9:2** «...мән силәрниң қан-қериндишиңлармән» — ибраний тилида «...мән силәрниң сүйәк вә әтлириңлардинмән».

□ **9:6** «улар... жиғилишип берип Абимәләкни Шәкәмдики дуб дәриғиниң түвидә падиша қилип тиклиди» — илгири Йәшуа пәйғәмбәр шу жайда хәлиқ билән «Худаниң йолида маңайли» дәп әһдә түзүп, әһдинамини шу дуб дәриқиниң түвигә көмүп қойған («Йә.» 26:24). ■ **9:6** Йә. 24:26 □ **9:7** «у берип Гәризим теғиниң чоққисиға чиқип, у йәрдә туруп жуқури авазда көпчиликкә товлап...» — демисәкму, Гәризим теғи Шәкәм шәһириниң удулида туриду. □ **9:15**

«... болмиса, азғандин бир от чиқиду вә Ливанниң кедир дәрәқлирини йәп кетиду!» — Йотамниң бу тәмсили өз атисини көрситиду, әлвәттә; Гидеон гәрчә «теги пас» адәм болсиму, Исраилға йетәкчилик қилишқа өз һаятини бир нәччә қетим тәвәккул қилди; шуниң үчүн Исраиллар униңға вә аилисигә мөһри-шәпқәт көрситиши керәк. □ **9:16** «Йәруббаал» — йәни «Гидеон» — 6:32ни көрүң. «униң қилған әмәллири бойичә...» — ибраний тилида «униң қоллириниң әмәллири бойичә...».

үстидә өлтүрүп, униң дедигиниң оғли Абимәләкни туққиниңлар болғини үчүн Шәкәм хәлқиниң үстигә падиша қилип тикләпсиләр!) ¹⁹ — әнди әгәр силәр Йәруббаал вә жәмәтигә сәмибий вә дурус муамилә қилған болсаңлар, силәр Абимәләктин хошаллиқ тапқайсиләр, уму силәрдин хошаллиқ тапқай! ²⁰ Лекин болмиса, Абимәләктин от чиқип, Шәкәмдикиләр вә Бәйт-Миллониң хәлқини йәп кәтсун; шундақла, Шәкәмдикиләр вә Бәйт-Миллониң хәлқидин от чиқип, Абимәләкни йәп кәтсун! — деди.

²¹ Йотам қериндиши Абимәләктин қорқуп, қечип Бәәр дегән жайға берип, у йәрдә олтирақлишип қалди.

²² Абимәләк Исраилға үч жил сәлтәнәт қилди. ²³ Худа Абимәләк билән Шәкәмниң адәмлири оттурисиға бир яман роһ әвәтти; шуниң билән Шәкәмдикиләр Абимәләккә асийлиқ қилишқа қозғалди. □ ²⁴ Буниң мәхсити, Йәруббаалниң йәтмиш оғлиға қилинған зораванлиқ вә қан қәризни уларни өлтүргән қериндиши Абимәләкниң бойниға чүшүрүш, шундақла өз ака-укилирини өлтүрүшкә уни қоллап-қувәтлигән Шәкәмдики кишиләрниң бешиға чүшүрүштин ибарәт еди.

²⁵ Шәкәмдики кишиләр Абимәләкни тутмақчи болуп, тағларниң чоққилириға пайлақчиларни бөктүрмә қилип турғузди; улар у йәрдин өткән йолучиларниң һәммисини булаң-талаң қилди. Бу иш Абимәләккә йәткүзүлди.

²⁶ Әбәдниң оғли Гаал өз ака-укилири билән Шәкәмгә көчүп келивиди, Шәкәмдики кишиләр униңға ишәш бағлап уни өз яр-йөлиги қилди. ²⁷ Шундақ қилип улар шәһәрдин етизлиққа чиқип, үзүмзарларниң үзүмлирини үзүп сиқип, шарап ясап, шатлиқ қилип өз бутиниң ибадәтханисиға кирип, йәп-ичишип Абимәләкниң үстидин ләнәт оқуғили турди. □

²⁸ Әбәдниң оғли Гаал: — Абимәләк дегән ким еди? Шәкәм дегән немә еди, биз немә дәп униңға хизмәт қилғидәкмиз?! У Йәруббаалниң оғли әмәсму? Зәбул униң назатәтчиси әмәсму? Силәр Шәкәмниң атиси һаморниң адәмлириниң хизмитидә болсаңлар болиду! Биз немишкә Абимәләкниң хизмитидә болидикәнмиз? □ ²⁹ Кашки бу хәлиқ мениң қол астамда болса еди! У чағда мән Абимәләкни һайдивтәттим! Мән Абимәләккә: — Өз қошуниңни көпәйтип, жәңгә чиққин! — дегән болаттим.

³⁰ Әнди шәһәр башлиғи Зәбул Әбәдниң оғли Гаалниң бу сөзлирини аңлиғинида, аччиғи келип,

³¹ әлчиләрни Абимәләкниң қешиға йошурунчә әвәтип: «Мана, Гаалниң оғли қериндашлири билән Шәкәмгә келиватиду; мана, шәһәрни силигә қарши чиқишқа қутритиватиду. □ ³² Шуңа сили адәмлирини елип бүгүн кечә шәһәр әтрапидики етизлиққа берип марап олтарғайла;

³³ әтә күн чиққан һаман қозғилип шәһәргә һужум қилғайла; у вә униң адәмлири силигә қарши чиққанда, сили әһвалға қарап униңға тақабил турғайла, — деди.

³⁴ Буни аңлап, Абимәләк һәммә адәмлирини елип, кечиси чиқип, төрт топқа бөлүнүп, йошурунуп Шәкәмгә һужум қилишқа марап олтарди.

³⁵ Әбәдниң оғли Гаал сиртқа чиқип шәһәрниң дәрвазисида өрә турғанда, Абимәләк өз адәмлири билән йошурунған жайдин чиқти. ³⁶ Гаал хәлиқни көрүп Зәбулға: — Мана тағ чоққилиридин адәмләр чүшүватиду, деди. Лекин Зәбул униңға жававән: — Тағларниң көләңгиси саңа адәмләрдәк көрүниду, — деди.

□ **9:23** «бир яман роһ» — бир жин, демәк. □ **9:27** «шарап ясап,...» — ибраний тилида «үзүмләрни дәссәп,...». □ **9:28** «Абимәләк дегән ким еди? Шәкәм дегән немә еди, биз немә дәп униңға хизмәт қилғидәкмиз?! У Йәруббаалниң оғли әмәсму?» — оқурмәнләрниң есидә барки, «Йәруббаал» дегәнниң мәнаси «Баалниң өзи келип униң билән жәң қилсун!» дегәнлик болуп, Гидеон (йәни, Йәруббаал)ниңму Баалға қарши туридигәнлиғини билдүрәтти. Шуңа Гаалниң сөзиниң мәнаси Шәкәмдикиләр баалпәрәсләр туруп, немишкә Баалға қарши турған адәмниң оғлиниң хизмитидә болиду?» дегәндәк еди. «силәр Шәкәмниң атиси һаморниң адәмлириниң хизмитидә болсаңлар болиду» — оқурмәнләрниң есидә барки, Якуп пәйғәмбәрниң дәвридә Шәкәмдикиләр һамор дегән бир кишигә беқинди еди («Яр.» 34-бапни көрүң). һамор тунжа оғлиға шәһәрниң намини исим қилип қойған. «Шәкәмниң атиси» дәл мошу һаморни көрситиду; Абимәләк шәһәрни сораштин бурун «шәһәр башлиғи» һаморниң жәмәтидикиләрдин чиққан болса керәк. □ **9:31** «Мана, шәһәрни силигә қарши чиқишқа қутритиватиду» — яки «Мана, шәһәрни силигә қарши турушқа мустәһкәмләватиду».

³⁷ Гаал йәнә сөз қилип: Мана, бир топ адәмләр дөңләрдin чүшүп келиватиду, йәнә бир топ адәмләр «Палчиларниң дуб дәриғи»ниң йоли билән келиватиду, — деди.

³⁸ Андин Зәбул униңға: — Сениң: «Абимәләк дегән ким еди, биз униң хизмитидә болаттуқму?» дәп чоң гәп қилған ағзиң һазир қени? Мана булар сән көзгә илмиған хәлиқ әмәсмү? Әнди чиқип улар билән соқушуп баққин! — деди.

³⁹ Шунинң билән Гаал Шәкәмдикиләр билән чиқип Абимәләк билән соқушушқа башлиди.

⁴⁰ Лекин Абимәләк уни мәғлуп қилип қоғлиди; у униң алдидин қачти, шундақла нурғун яриланған адәмләр шәһәрниң дәрвазисигичә йетишип кәткән еди. ⁴¹ Андин Абимәләк Аруманда туруп қалди. Зәбул болса Гаал вә униң қериндашлирини қоғлап, уларниң Шәкәмдә турушиға йол қоймиди. ⁴² Этиси Гаалдикиләр далаға чиқти; бу хәвәр Абимәләккә йәткәндә ⁴³ у хәлқини елип, уларни үч топқа бөлүп, далада йошурунуп марап турди; у қарап турувиди, Шәкәм хәлқи шәһәрдин чиқти. У қопуп уларға һужум қилди. ⁴⁴ Абимәләк вә униң билән болған биринчи топ атлинип шәһәрниң дәрвазисиниң алдиға бесип берип, у йәрдә турди; қалған икки топ етилип берип далада турған адәмләргә һужум қилип уларни қиривәтти.

⁴⁵ Шу тәриқидә Абимәләк пүтүн бир күн шәһәргә һужум қилип, уни елип, униңда туруватқан хәлиқни өлтүрүп, шәһәрни ханивәйран қилип үстигә тузларни чечивәтти.

⁴⁶ Шәкәм мунаридики адәмләрниң һәммиси буни аңлап, Берит дегән бутниң ибадәтханисидики қорғанға киривалди. □ ⁴⁷ Шәкәм мунаридики адәмләр бир йәргә жиғиливапту, дегән хәвәр Абимәләккә йәтти. ⁴⁸ Шунинң билән Абимәләк адәмлирини елип Залмон теғиға чиқти; у қолиға палтини елип дәрәқниң бир шехини кесип елип, өшнисигә қоюп, андин өзи билән болған хәлиқкә: — Мениң немә қилғинимни көрдүңлар, әнди силәрму тездин шундақ қилиңлар, — деди.

⁴⁹ Буни аңлап хәлиқниң һәр бири Абимәләктәк бирдин шахни кесип елип, униңға әгишип берип, шахларни қорғанниң йениға догилап, от қоюп қорған вә униңда болғанларни көйдүрүвәтти. Буниң билән Шәкәмниң мунаридики һәммә адәмләр, жәмий миңчә әр-аял өлди.

⁵⁰ Андин Абимәләк Тәбәзгә берип, у йәрдә барған қуруп Тәбәзкә қоршап, һужум қилип уни ишғал қилди. ⁵¹ Лекин шәһәрниң оттурисида мустәһкәм бир мунар бар еди; барлиқ әр-аял, жүмлидин шәһәрниң һәммә чоңлири у йәргә қечип берип, дәрвазини ичидин тақап, мунарниң үстигә чиқивалди. ⁵² Абимәләк мунарға һужум қилип, униңға от қоюшқа мунарниң дәрвазисигә йеқинлашқанда, ⁵³ бир аял ярғунчақниң үстүнки тешини Абимәләкниң бешиға етип униң баш сүңикини сундуривәтти. ■ ⁵⁴ Андин Абимәләк дәрһал өз яриғини көтәргүчи жигитни чақирип униңға: — Қиличиңни суғуруп мени өлтүрүвәтқин; болмиса, хәлиқ мениң тоғрамда: «Бир аял киши уни өлтүрүветипту» дейишиду, — деди. Буни аңлап жигит уни санжип өлтүрүвәтти.

⁵⁵ Андин Исраилниң адәмлири Абимәләкниң өлгинини көрүп, уларниң һәммиси өз жайлириға қайтип кетишти. ⁵⁶ Шундақ қилип Худа Абимәләкниң өзиниң йәтмиш ака-укисини өлтүрүп, атисиға қилған рәзиллигини униң өз бешиға яндурди; ⁵⁷ шуниндәк Худа Шәкәмниң адәмлири қилған барлиқ яманлиқлириниму уларниң бешиға яндуруп чүшүрди. Буниң билән Йәруббаалниң оғли Йотам ейтқан ләнәт уларниң үстигә кәлди.

10

Тола вә Яирниң «һаким» болуши

¹ Абимәләктин кейин Иссакар қәбилисидин болған Додониң нәвриси, Пуаһниң оғли Тола дегән киши Исраилни қутқузушқа турди; у Әфраимниң тағлиридики Шамир дегән жайда туратти; ² у Исраилға жигирмә үч жил һаким болуп аләмдин өтти вә Шамирда дәпнә қилинди.

□ **9:46** «Шәкәм мунаридики адәмләр... буни аңлап, Берит дегән бутниң ибадәтханисидики қорғанға киривалди» — бу әйәткә қариғанда «Шәкәм мунари» Шәкәм шәһиридин айрим турса керәк. Мүмкинчилиги барки, у «Бәйт-Милло» дегән жайға охшаштур (9:20-әйәттә хатирләнгән ләнәтни көрүң). ■ **9:53** 2Сам. 11:21

³ Униңдин кейин Гилеадлиқ Яир турди; у Израилға жигирмә икки жил һаким болди. ⁴ Униң оттуз оғли болуп, улар оттуз тәхәйгә минип жүрәтти. Улар оттуз шәһәргә егидарчилик қилатти; бу шәһәрләр Гилеад жутида болуп, та бүгүнгичә «Яирниң кәнтлири» дәп аталмақта. □ ⁵ Яир вапат болуп, Камонда дәпнә қилинди.

Израилниң йәнә гунаға петиши

⁶ Лекин Израиллар йәнә Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип, Баал билән Ашәраһ бутлириға баш уруп, шундақла Сурийәниң илаһлири, Зидондикиларниң илаһлири, Моабниң илаһлири, Аммонийларниң илаһлири вә Филистийләрниң илаһлириниң ибадитигә кирип, Пәрвәрдигарни ташлап, униңға ибадәттә болмиди. □ ⁷ Шуниң билән Пәрвәрдигарниң ғәзиви Израилға қозғилип, уларни Филистийләрниң вә Аммонийларниң қолиға ташлап бәрди. □ ⁸ Булар болса шу жили Израилларни қаттиқ бесип әзди; андин улар Иордан дәриясиниң мәшриқ тәрипидә Аморийларниң зиминидики Гилеадта олтиришлиқ барлиқ Израил хәлқигә он сәккиз жилғичә зулум қилди. □ ⁹ Аммонийлар йәнә Иордан дәриясидин өтүп, Йәһуда, Бинямин вә Әфраим жәмәтигә қарши һужум қилди: шуниң билән пүткүл Израил қаттиқ азапланди.

¹⁰ Шуниң билән Израиллар Пәрвәрдигарға пәрәд қилип: — Биз саңа гуна қилдуқ, өз Худайимизни ташлап, Баал бутлириниң қуллуғиға кирип кәттуқ, деди.

¹¹ Пәрвәрдигар Израилларға: — Мән силәрни мисирлиқлардин, Аморийлардин, Аммонийлардин вә Филистийләрдин қутқузған әмәсмидим? ¹² Зидонийлар, Амаләкләр вә Маонлар келип силәргә зулум қилғинида, Маңа пәрәд қилғиниңларда силәрни уларниң қолидин қутқузған әмәсмидим? ¹³ Шундақтиму, силәр йәнә Мени ташлап, ят илаһларниң қуллуғиға кирдиңлар. Мән силәрни әнди қутқузмаймән! ¹⁴ Әнди берип өзүңлар таллиған илаһларға пәрәд қилиңлар, қийинчиликқа қалған чеғиңларда шулар силәрни қутқузсун, — деди.

¹⁵ Амма Израиллар Пәрвәрдигарға ялвуруп: — Биз гуна қилдуқ! Әнди нәзириңгә немә яхши көрүнсә бизгә шундақ қилғин, бизни пәкәт мошу бир қетимла қутқузвалғайсән! — деди.

¹⁶ Шуниң билән Израил ят илаһларни өз арисидин чиқирип ташлап, Пәрвәрдигарниң ибадитигә киришти; *Пәрвәрдигар* Израилниң тартиватқан азап-оқубәтлирини көрүп, көңли йерим болди.

Ғерип адәмниң сәрдар болуши — Йәфтаһ

¹⁷ Шу вақитта Аммонийлар топлинип Гилеадта чедирғаһ тикти; Израилларму жиғилип келип Мизпаһға чүшүп чедирғаһ тикти. ¹⁸ Гилеадтики хәлиқниң чоңлири өз ара: — Ким Аммонийлар билән соқушушқа башламчи болса, у барлиқ Гилеадтикиләргә баш болиду, деди. ■

11

¹ Шу чағда Гилеадлиқ Йәфтаһ дегән киши батур палван еди. У бир паһишә аялниң оғли болуп, Гилеадтин төрәлгән еди. □ ² Лекин Гилеадниң өз аяли униңға бир нәччә оғул бала туғуп

□ **10:4** «Яирниң кәнтлири» — яки «Һавот-Яир». □ **10:6** «Сурийә» — ибраний тилида «Арам». ■ **10:6** һак. 2:11; 3:7; 4:1; 6:1 □ **10:7** «... Аммонийларниң қолиға ташлап бәрди» — ибраний тилида «...Аммонийларниң қолиға сетип бәрди». □ **10:8** «... Иордан дәриясиниң мәшриқ тәрипидә» — ибраний тилида «... Иордан дәриясиниң у тәрипидә». ■ **10:13** Қан. 32:15; Йәр. 2:13 ■ **10:18** һак. 11:6, 9, 10, 11 □ **11:1** «*Йәфтаһ* бир паһишә аялниң оғли болуп, Гилеадтин төрәлгән еди» — Йәфтаһниң атиси Гилеад Манассәһниң нәвриси Гилеад әмәс, әлвәттә («Чөл.» 26:29). Лекин у Гилеадтикиләр арисидә уларниң чоңлириниң бири болса керәк. «Гилеад» (мәниси «ташлиқ район») дегән жай хелә бурунла шу нам билән тонулған (мәсилән «Яр.» 31:21). Манассәһниң нәвриси Гилеадқа шу йәрниң намини исим қилип қойған охшайду; кейин униң әждатлири дәрвәқә шу районда олтирақлашти. ■ **11:1** Ибр. 11:32

бәргән еди; бу аялдин туғулған оғуллири чоң болғанда Йәфтаһни өйдин қоғлап: — Сән башқа хотундин болған оғул болғачқа, атимизниң өйидин мирасқа егә болмайсан, — деди.

³ Шуниниң билән Йәфтаһ қериндашлиридин қечип, Тоб дегән зиминда туруп қалди. Шу йәрдә бир мунчә бекар тәләпләр Йәфтаһниң әтрапиға бир-бирләп жиғилди. Улар униң билән кирип-чиқип жүрәтти. □

⁴ Амма бир нәччә вақит өткәндә Аммонийлар Исраил билән соқушқа чиқти. ⁵ Аммонийлар Исраилға һужум қилғанда Гилеадниң ақсақаллири Йәфтаһни Тоб зиминидин елип кәлмәкчи болуп униң йениға барди. ⁶ Улар берип Йәфтаһқа илтижа қилип: — Бизниң Аммонийлар билән уруш қилишимиз үчүн сән келип бизгә сәрдар болуп бәргин, — деди.

⁷ Йәфтаһ Гилеадниң ақсақаллириға жававән: — Силәр мени өч көрүп атамниң жәмәтидин һайдивәткән едиңларғу, әнди бешиңларға балаю-апәт чүшкәндә қандақсигә мениң қешимға келип қалдиңлар, — деди.

⁸ Гилеадниң ақсақаллири Йәфтаһқа: — Дурус, лекин сени биз билән биллә берип Аммонийларға қарши жәң қилип, Гилеадта һәммә олтириватқанларға баш болсун дәп, қешиңға кәлдуқ, — деди.

⁹ Йәфтаһ Гилеадниң ақсақаллиридин: — Әгәр силәр мени Аммонийлар билән соқушушқа яндуруп барғиниңларда, Пәрвәрдигар уларни мениң қолумға тапшурса, мән силәргә баш боламдимән? — дәп сориди.

¹⁰ Гилеадниң ақсақаллири Йәфтаһқа жавап берип: — Ейтқининдәк қилмисақ, Пәрвәрдигар Өзи аримизда гува болуп һөкүм чиқарсун! — деди.

¹¹ Буни аңлап Йәфтаһ Гилеадниң ақсақаллири билән барди; хәлиқ уни өзлиригә һәм баш һәм сәрдар қилип тиклиди. Йәфтаһ Мизпаһға барғанда һәммә сөзлирини Пәрвәрдигарниң алдида баян қилди. □

Йәфтаһниң тарихтин дәрс бериши

¹² Андин Йәфтаһ Аммонийларниң падишасиға әлчиләрни әвәтип, униңдин: — Мениң зиминимға бесип кирип, мән билән соқушушқа мәнә немә һәққиң бар еди? — дәп сориди.

¹³ Аммонийларниң падишаси Йәфтаһниң әлчилиригә жавап берип: — Чүнки Исраиллар Мисирдин чиқип кәлгәндә улар Арнон дәриясидин тартип *шималдики* Яббок еқиниғичә вә *ғариптә* Иордан дәриясиғичә мениң зиминимни булап егиливалған еди. Әнди сән бу йәрләрни течлиқ билән маңа яндуруп бәр! — деди.

¹⁴ Йәфтаһ әлчиләрни Аммонийларниң падишасиниң қешиға йәнә әвәтип ¹⁵ униңға: — Йәфтаһ сөз қилип мундақ дәйду: «Исраил нә Моабниң зиминини нә Аммонниң зиминини егилимиди, ■ ¹⁶ бәлки улар Мисирдин чиқип кәлгәндә чөл-баяванда меңип Қизил деңиздин өтүп, андин Қадәш дегән жайға йетип кәлгән еди; ¹⁷ шу чағда Исраиллиқлар Едом падишасиниң қешиға әлчиләр әвәтип: «Зиминлиридин кесип өтүвелишқа ижазәт бәргәйла» дәп соривиди, Едом падишаси унимыған еди. Шуниниң билән улар Моаб падишасиниң қешиға *илтижа билән* әлчиләрни әвәтсә, уму қошулмиған еди. Шу сәвәптин Исраиллар Қадәштә туруп қалған; ■ ¹⁸ андин улар чөл-баяван билән меңип Едом зимини билән Моаб зиминини айленип өтүп, Моаб зимининиң шәриқ тәрипидин келип, ахирида Арнон дәриясиниң шу қетида чедир тикти. Улар Моабниң чегариси ичигә кирмиди; чүнки Арнон дәрияси Моабниң чегарасидур. ¹⁹ Андин Исраил Аморийларниң падишаси Сиһонға, йәни һәшбонниң падишасиниң қешиға әлчиләрни әвәтип: «Бизниң зиминлириниң ичидин өтүп өз жайимизға беривелишимизға ижазәт бәргәйла» — деди. ■

²⁰ Лекин Сиһон Исраилға ишәш қилалмай, жутидин өткили қоймиди; у бәлки хәлиқлириниң һәммисини жиғип, Жаһзаһ дегән жайға чүшүп чедирғаһ тикип, Исраил билән урушти.

□ **11:3** «... чиқип-кирип жүрәтти» — ибраний тилида бу ибарә бәлким булаңчилик қилишқа чиқишни көрситиши мүмкин. □ **11:11** «...һәммә сөзлирини Пәрвәрдигарниң алдида баян қилди» — башқа бир хил тәржимиси: «һәммә ишларни Пәрвәрдигарниң алдида жүргүзәтти». ■ **11:15** Чөл. 21:13; Қан. 2:9, 19 ■ **11:17** Чөл. 20:17 ■ **11:19** Чөл. 21:22; Қан. 2:26

- 21 Амма Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар Сиһонни барлиқ хәлқи билән қошуп Исраилниң қолиға тапшурди, Исраиллар уларни уруп қирди. Андин Исраил шу йәрдә олтиришлиқ Аморийларниң һәммә зиминини егилиди. 22 Арнон дәриясидин тартип Яббок еқиниғичә, чөл-баявандин тартип Иордан дәриясиғичә Аморийларниң пүткүл зиминини егилиди. ■
- 23 Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар Аморийларни Өз хәлқи болған Исраилниң алдидин қоғлап чиқарди, әнди сән шу жутқа егә болмақчимусән? 24 Сениң илаһиң Қемош саңа егиләткән йәргә өзүң егә болдуңғу? Шуниңға охшаш Пәрвәрдигар Худайимиз алдимиздин һайдап чиқиривәткән хәлиқниң йеригә болса, бизму шуниңға егә болимиз. □
- 25 Әнди сән дәрвәқә Моабниң падишаси болған Зиппорниң оғли Балақтинму күчлүкму? У қачан Исраил билән тиркәшкән яки Исраил билән жәң қилишқа жүрәт қилған? ■ 26 Йәнә келип, Исраил һәшбон вә униңға қарашлиқ йеза-қишлақларда, Ароәр вә униңға қарашлиқ йеза-қишлақларда һәмдә Арнон дәриясиниң бойидики барлиқ шәһәрләрдә үч йүз жил макан тутуп олтарған вақитларда, немишкә силәр шу йәрләрни қайтурувалмидиңлар? □
- 27 Шуңа мән саңа гуна қилмидим, бәлки маңа тажавуз қилип, яманлиқ қилғучи сән өзүңдурсән. Бирдин-бир адаләт чиқарғучи Пәрвәрдигар Өзи бүгүн Исраиллар билән Аммонийларниң оттурисида һөкүм чиқарсун!» — деди.
- 28 Лекин Аммонийларниң падишаси Йәфтаһниң әлчи әвәтип ейтқан сөзлирини тиңшимиди.

Йәфтаһниң қәсәм қилиши

- 29 Шу вақитта Пәрвәрдигарниң Роһи Йәфтаһниң үстигә чүшүп, у қувәтлинип Гилеад билән Манассәһләрниң жутидин өтүп Гилеадтики Мизпаһқа берип, андин Гилеадтики Мизпаһдин Аммонийлар тәрәпкә маңди. 30 Шу чағда Йәфтаһ Пәрвәрдигарға қәсәм ичип: — Әгәр Сән дәрвәқә Аммонийларни қолумға тутуп бәрсән, 31 ундақта мән Аммонийларниң қешидин течамаман йенип кәлгинимдә, өйүмниң ишигидин чиқип маңа тунжа йолуққини Пәрвәрдигарға аталған болиду, мән уни көйдүрмә қурбанлиқ қилимән, — деди. □
- 32 Шуниң билән Йәфтаһ чиқип Аммонийлар билән соқушқили улар тәрәпкә өтти; Пәрвәрдигар уларни униң қолиға тапшурди. 33 Шуниң билән у Ароәрдин тартип Миннитқичә уларни қаттиқ уруп қирип, жигирмә шәһәрни елип, Абәл-Қерамимғичиму йетип барди. Буниң билән Аммонийлар Исраилға бойсундурулди.
- 34 Андин Йәфтаһ Мизпаһқа қайтип өйигә кәлгәндә өз қизи дап челип уссул ойнап униң алдиға көрүшқили чиқти. Бу униң ялғуз қизи болуп, униңдин башқа һеч оғул-қизи йоқ еди. 35 У уни көргәндә өз егинлирини житип: — Аһ, аһ, мениң қизим! Сән мени интайин яман һалға чүшүрдүң, мени дәркә чүшүргүчиләрдин бири болуп қалдиң; чүнки мән Пәрвәрдигарға ағзимни ечип, ейтқан гепимдин йенивалалмаймән, — деди. □
- 36 Қизи униңға: — Әй ата, Пәрвәрдигарға ағзиңни ечип вәдә қилған болсаң, ағзиңдин чиққини бойичә, маңа шуни қилғин; чүнки Пәрвәрдигар сениң дүшмәнлириң болған Аммонийлардин интиқамиңни елип бәрди, — деди.
- 37 Андин у атисиға йәнә: — Мениң шу илтимасимни қобул көргинки, маңа икки айлиқ мөһләт бәрсән; мән қиз достлирим билән берип тағларда жүрүп, қизлиғим үчүн матәм тутувалай, — деди. □

■ 11:22 Қан. 2:36 □ 11:24 «Сениң илаһиң Қемош саңа егиләткән йәргә өзүң егә болдуңғу?» — Йәфтаһниң «илаһиң Қемош» дегини һәргизму Қемошни һәқиқәтән «бир худа» дәп етирап қилғини әмәс, әлвәттә. У пәкәт ишларни Аммонийларниң падишасиниң көзқариши бойичә баян қилиду, халас. 27-айәтни көрүң. ■ 11:25 Чөл. 22:2 □ 11:26 «Исраил һәшбон ... һәмдә Арнон дәриясиниң бойидики барлиқ шәһәрләрдә үч йүз жил макан тутуп олтарған вақитларда» — бу «300 жил»ниң қандақ һесапланғанлиғини «қошумчә сөз»имиздин көрүң. □ 11:31 «... өйүмниң ишигидин чиқип маңа тунжа йолуққини...» — Йәфтаһниң мошу йәрдә көздә тутқини әслидә инсан әмәс, бәлки бирәр чарпай болса керәк. □ 11:35 «Сән мени интайин яман һалға чүшүрдүң, мени дәркә чүшүргүчиләрдин бири болуп қалдиң» — ибраний тилида: «Сән мени бәк пәскә чүшүрдүң, мени паракәндә қилғучиларниң бири болуп чиқтиң». □ 11:37 «...қизлиғим үчүн матәм тутувалай» — демәк, өй-очақсиз, пәрзәнтсиз болуп бу дуниядин кетидигини үчүн.

³⁸ Атиси жавап берип: — Барғын, деди. Униңға икки айлық мөһләт берип далаға әвәтти. У берип, қиз достлирини елип тағларға чиқип, икки айғичә өзиниң қиз пети қалғиниға аһ-зар көтирип жиғлап жүрди. ³⁹ Шундақ болдики, у икки айдин кейин атисиниң қешига йенип кәлгәндә, атиси униң үстигә қилған қәсимини бежа кәлтүрди. Бу қиз болса һеч әр кишигә йеқинлашмиған еди. Шуниниң билән Исраилда шундақ бир өрп-адәт пәйда болдики, □ ⁴⁰ һәр жили Исраилниң қизлири өйдин чиқип Йәфтаһниң қизини төрт күн әсләп хатириләйдиған болди.□

12

Исраилда һәсәтхорлуқ түпәйлидин жедел пәйда болуши

¹ Лекин Әфраимийлар болса топлишип Зафон тәрәпкә өтүп Йәфтаһқа соал қоюп: — Сән Аммонийлар билән жәң қилғили барғыниңда немишкә бизни биллә беришқа чақирмайсән? Әнди биз өйүңни өзүң билән қошуп отта көйдүрүветимиз, — деди.□ ■

² Йәфтаһ уларға жавап берип: — Мән билән хәлқим Аммонийларға қарши қаттиқ жәң қиливатқанда, силәрни чақирсам, мени уларниң қолидин қутқузмидиңлар. ³ Силәрниң келип мени қутқузмайдиғанлиғиңларни көрүп, женимни алқинимға елип қоюп, Аммонийларға һужум қилишқа атландим, Пәрвәрдиғар уларни қолумға тапшурди. Әнди силәр немишкә бүгүн келип маңа һужум қилмақчисиләр? — деди.□

⁴ Лекин Әфраимлар Гилеадларни *һақарәтләп*: — Силәр и Гилеадлар, Әфраимниң арисидә вә Манассәһниң арисидә туруватқан мусапирлар, Әфраимда туруватқан қачқунсиләр, халас! — деди. Шуниниң билән Йәфтаһ барлиқ Гилеадтикиләрни жиғип Әфраим билән соқушти. Улар Әфраимларни уруп қирип мәғлуп қилди. □ ⁵ Андин Гилеадтикиләр Иордан дәриясиниң кечиклирини тосуп, Әфраимларни өткүзмиди. Шундақ болдики, Әфраимлиқ бирәр қачқон кечиккә келип: — Мени өткили қойғын, десә Гилеадтикиләр униңдин: — Сән Әфраимийму? — дәп сорайтти. У киши «яқ» десә, □ ⁶ улар униңға: — «Шиболәт» дегин! — дәйтти. Әгәр у киши натоғра тәләппуз қилип «сиболәт» дәп жавап берип қалса, улар уни тутуп Иордан дәриясиниң кечигиниң йенидә өлтүрүветәтти. Шу тәриқидә шу вақитта қириқ икки миңчә Әфраимий өлтүрүлдү.□

⁷ Йәфтаһ алтә жил Исраилға һаким болди. Андин Гилеадлиқ Йәфтаһ аләмдин өтүп, Гилеад шәһәрлириниң биридә дәпнә қилинди.

Ибзанның һаким болуши

⁸ Униңдин кейин Бәйт-Ләһәмлик Ибзан Исраилға һаким болди. ⁹ Униң оттуз оғли, оттуз қизи болуп, оттуз қизини сиртқа әргә берип, сирттин оттуз қизни оғуллириға елип бәрди. У йәттә жилғичә Исраилға һаким болди. □ ¹⁰ Андин Ибзан өлүп, Бәйт-Ләһәмдә дәпнә қилинди.

□ **11:39** «...атиси **Йәфтаһ** униң үстигә қилған қәсимини бежа кәлтүрди» — Йәфтаһ өз қизини қурбанлиқ қилдиму? Яки бу сөзләрниң башқа мәнаси барму? «Қошумчә сөз»имиздә алимларниң пикирлири тоғрилиқ азрақ мулаһизә жүргүзимиз. □ **11:40** «...Йәфтаһниң қизини төрт күн әсләп хатириләйдиған болди» — яки «... Йәфтаһниң қизини төрт күн әсләп матәм тутидиған болди». □ **12:1** «...Зафон тәрәпкә өтүп...» — яки «шимал тәрәпкә өтүп...». ■ **12:1** һак. 8:1 □ **12:3** «...һужум қилишқа атландим» — ибрабий тилида «...һужум қилишқа өтүм». Мәлум бир дәрия-өстәңдин өткән болса керәк. □ **12:4** «Силәр и Гилеадлар, Әфраимниң арисидә вә Манассәһниң арисидә туруватқан мусапирлар, Әфраимда туруватқан қачқунсиләр, халас!» — Гилеадлар әслидә Манассәһ қәбилисидин келип чиққан еди. □ **12:5** «Андин Гилеадтикиләр Иордан дәриясиниң кечиклирини тосуп, Әфраимларни өткүзмиди» — яки «Андин Гилеадтикиләр Әфраимниң удулидики Иордан дәриясиниң кечиклирини тосувалди». □ **12:6** «Шиболәт» — Бу сөзниң мәнаси «еқин» яки «кәлкүн» болуп, мошу вақитларда пәқәт кечиккә йәткән адәмләрниң тәләппузини синаш үчүн ишлитилгән, халас. Рошәнки, Әфраимийлар адәттә «ш»ниң тәләппузини чиқаралмайтти. «Сиболәт» — буниң мәнаси «буғдай башиқи». □ **12:9** «**Ибзанның** оттуз оғли, оттуз қизи болуп...» — рошәнки, Ибзан Йәфтаһқа охшимайтти, у көп аяллиқ болған еди.

Елон вә Абдонниң һаким болуши

11 Униңдин кейин Зәбулун қәбилисидин болған Елон Исраилға һаким болуп, он жил Исраилда һөкүм сүрди. 12 Андин Зәбулун қәбилисидин болған Елон өлүп, Зәбулун зиминидики Айжалон дегән жайда дәпнә қилинди.

13 Униңдин кейин Пиратонлуқ һилләлниң оғли Абдон Исраилға һаким болди. 14 Униң қириқ оғли вә оттуз нәвриси бар еди. Улар йәтмиш ешәккә минип маңатти. У Исраилға сәккиз жил һаким болди. ■ 15 Андин Пиратонлуқ һилләлниң оғли Абдон өлүп, Әфраим зиминида, Амаләкләрниң тағлиқ районидики Пиратон дегән жайда дәпнә қилинди.

13*Шимшонниң туғулуши*

1 Лекин Исраиллар Пәрвәрдигарниң нәзиридә йәнә рәзил болғанни қилди; шуниң билән Пәрвәрдигар уларни қириқ жилғичә Филистийләрниң қолиға ташлап қойди.■

2 Шу чағда Зореаһ дегән жайда, Дан жәмәтидин болған, Маноаһ исимлиқ бир киши бар еди. Униң аяли туғмас болуп, һеч балиси йоқ еди. 3 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси бу аялға аян болуп униңға: — Мана, сән туғмас болғиниң үчүн бала туғмидиң; лекин әнди сән һамилдар болуп бир оғул туғисән. 4 Амма сән сәгәк болуп, шарап яки күчлүк һарақ ичмә, һеч напак нәрсиниму йемигин. ■ 5 Чүнки мана, сән һамилдар болуп бир оғул туғисән. Бу бала анисиниң қосиғидики чағдин тартип Худаға аталған «назарий» болидиғини үчүн, униң бешиға һәргиз устира селинмисун. У Исраилни Филистийләрниң қолидин қутқузуш ишини башлайду, — деди.□ ■

6 Аял ериниң қешиға берип, униңға: — Мана, Худаниң бир адими йенимға кәлди; униң турқи Худаниң Пәриштисидәк, интайин дәһшәтлик экән; лекин мән униңдин: «Нәдин кәлдиң» дәп соримидим, уму өз нам-шәривини маңа дәп бәрмиди. □ 7 У маңа: — «Мана, сән һамилдар болуп бир оғул туғисән; у бала анисиниң қосиғидики чағдин тартип өлидиған күнигичә Худаға аталған бир назарий болидиған болғачқа, әнди сән шарап яки күчлүк һарақ ичмә вә һеч напак нәрсиниму йемигин» деди, — деди.

8 Буни аңлап Маноаһ Пәрвәрдигарға дуа қилип: — Аһ Рәббим, Сән бу йәргә әвәткән Худаниң адими бизгә йәнә келип, туғулидиған балиға немә қилишимиз керәклигини үгитип қойсун, дәп илтижа қилди.

9 Худа Маноаһниң дуасини аңлиди; аял етизлиқта олтуғинида, Худаниң Пәриштиси йәнә униң қешиға кәлди. Амма униң ери Маноаһ униң қешида йоқ еди. 10 Андин аял дәрһал жүгүрүп берип, еригә хәвәр берип: — Мана, һелиқи күни йенимға кәлгән адәм маңа йәнә көрүнди, девиди, 11 Маноаһ дәрһал қопуп аялиниң кәйнидин меңип, у адәмниң қешиға келип: — Бу аялға келип сөз қилған адәм сәнму? — дәп соривиди, у жававән: — Шундақ, мәндрмән, деди.

12 Маноаһ униңға: — Ейтқан сөзлириң бежа кәлтүрүлгәндә, бала қайси тәриқидә чоң қилиниши керәк, у немә ишларни қилиду? — дәп сориди.

13 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Маноаһқа жавап берип: — Мән бу аялға ейтқан нәрсиләрниң һәммисидин у һези болуп өзини тартсун; 14 у үзүм телидин чиққан һеч қандақ нәрсидин йемисун, шарап яки күчлүк һарақ ичмисун, һеч напак нәрсиләрдин йемисун; мән униңға барлиқ әмир қилғинимни тутсун, деди.

■ 12:14 һак. 10:4 ■ 13:1 һак. 2:11; 3:7; 4:1; 6:1; 10:6 ■ 13:4 Чөл. 6:2, 3 □ 13:5 «Назарий» — Худаниң йолиға алаһидә аталған бир киши. Улар тоғрилиқ «Чөл.» 6-бап вә изаһатларни көрүң. ■ 13:5 Чөл. 6:5; 1Сам. 1:11 □ 13:6 «Худаниң Пәриштисидәк» — аял көргән мошу Пәриштиниң «Худаниң пәриштиси» яки «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» (демәк, Мәсиһ) дегән затниң өзи («Тәбирләр»имизни вә кейинки 16-айәтни көрүң).

15 Маноаһ Пәрвәрдигарниң Пәриштисигә: — Илтипат қилип, кәтмәй турсила, өзлиригә бир оғлақ тәйярлайли, девиди, 16 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Маноаһқа жавап берип: — Сән Мени тутуп қалсаңму, Мән нениңдин йемәймән; әгәр сән бирәр көйдүрмә қурбанлиқ сунмақчи болсаң, уни Пәрвәрдигарға атап сунушуң керәк, деди (униң шундақ дейишиниң сәвәви, Маноаһ униң Пәрвәрдигарниң Пәриштиси экәнлигини билмигән еди).

17 Андин Маноаһ Пәрвәрдигарниң Пәриштисидин: — Өзлириниң нам-шәриви немиду? Ейтип бәргән болсила, сөзлири әмәлгә ашурулғинида, силигә һөрмитимизни билдүрәттуқ, — деди.

18 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси униңға жававән: — Намимни сорап қалдиңғу? Мениң намим карамәт тилсиматтур, — деди. □

19 Шуниң билән Маноаһ оғлақ билән ашлиқ һәдийәсини елип берип уни қорам ташниң үстидә Пәрвәрдигарға атап сунди. Пәрвәрдигарниң Пәриштиси уларниң көз алдида әжайип карамәт бир ишни қилип көрсәтти; Маноаһ вә аяли қарап турди. 20 Шундақ болдики, от ялқуни қурбангаһтин асманға көтирилгәндә, Пәрвәрдигарниң Пәриштисиму қурбангаһтин чиққан от ялқуни ичидә жуқуриға чиқип кәтти. Маноаһ билән аяли буни көрүп, өзлирини йәргә ташлап йүзлирини йәргә йеқип дүм ятти.

21 Шуниңдин кейин Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Маноаһқа вә униң аялиға қайта көрүнмиди. Маноаһ шу вақитта униң Пәрвәрдигарниң Пәриштиси экәнлигини билди. 22 Андин Маноаһ аялиға: — Мана, биз чоқум өлимиз, чүнки биз Худани көрдүк! — деди. ■

23 Лекин аяли униңға жавап берип: — Әгәр Пәрвәрдигар бизни өлтүрүшкә лайиқ көргән болса, ундақта у көйдүрмә қурбанлиқ билән ашлиқ һәдийәни қолимиздин қобул қилмиған болатти, бу ишниму көрсәтмигән болатти вә шундақла бундақ сөзләрни бизгә ейтмиған болатти, — деди.

24 Шу иштин кейин аял бир оғул туғди, униң исмини Шимшон қойди. Бу бала өсүп, чоң болди вә Пәрвәрдигар уни бәрикәтлиди. □ ■

25 Зореаһ билән Әштаолниң оттурисидики Маһанәһ-Данда Пәрвәрдигарниң Роһи униңға өз тәсирини көрситишкә башлиди. □

14

Шимшонниң Филистий бир қизни әмригә алмақчи болуши

1 Бир вақитта, Шимшон Тимнаһқа чүшүп, у йәрдә бир қизни көрди; у Филистий қизлиридин бири еди. □ 2 У шу йәрдин чиқип ата-анисиниң йениға қайтип: — Мән Тимнаһда Филистий қизлиридин бирини көрдүм, уни маңа хотунлуққа елип бериңлар, — деди.

3 Бирақ ата-аниси униңға: — Қериндашлириңниң қизлириниң ичидә яки бизниң пүткүл қовмимизниң арисидин саңа бир қиз чиқмасму? Немишкә хәтнисиз болған Филистийләрниң қешиға берип, улардин хотун алмақчи болисән? — деди; амма Шимшон атисиға: — Уни маңа елип бәргин, чүнки у маңа бәк яқти, — деди. □

4 Униң ата-аниси бу ишниң Пәрвәрдигар тәрипидин болғинини билмиди. Чүнки Филистийләр шу чағда Исраил үстидин һөкүм сүрүп турған болғачқа, У Филистийләргә тақабил турушқа пурсәт яратмақчи еди. □

□ 13:18 «Намимни сорап қалдиңғу? Мениң намим карамәт тилсиматтур» — Маноаһ өз дуасиға жававән кәлгән Пәрвәрдигарниң Пәриштисини инсан дәп ойлайду. «Карамәт тилсимат» дегән мошу сүпәт ибраний тилида («пәлә») пәкәт Худаниң Өзини яки униң қилған ишлирини сүпәтләш үчүн ишлитилиду. ■ 13:22 Мис. 33:20; Қан. 5:26; һак. 6:22, 23 □ 13:24 «Шимшон» — «қуяштәк (күчлүк)» яки «рошән, парлиқ адәм». ■ 13:24 Ибр. 11:32

□ 13:25 «Маһанәһ-Дан» — яки «Данниң баргаһи». □ 14:1 «Тимнаһ» — яки «Тимнатаһ». □ 14:3 «бизниң пүткүл қовмимизниң арисидин...» — ибраний тилида «мениң пүткүл қовмим арисидин...». □ 14:4 «...яратмақчи еди» — ибраний тилидики мошу сөз адәттә «издимәкчи еди» дегәнни билдүриду. Мүмкинчилиги барки, Худаниң Роһи Шимшонни тезрәк Филистийләргә һужум қилишқа қозғигини билән, лекин у Худаниң Роһиниң шу түрткисигә техничә етивар қилмайвататти.

5 Энди Шимшон ата-аниси билән Тимнаһқа чүшти; улар Тимнаһдики үзүмзарлиқларға йетип кәлгәндә, мана бир яш шир һәкиригән пети униңға етилди. 6 Шуан Пәрвәрдигарниң Роһи униң үстигә чүшүп, у қолида һеч немә болмиған һаләттә ширни тутуп, уни оғлақни житқандәк житип титма-титма қиливәтти. Лекин у бу ишни ата-анисиға демиди. □ 7 Андин у Тимнаһқа чүшүп, у қиз билән параңлашти, у қиз Шимшонға бәк ярап кәтти.

8 Бирмәзгилдин кейин у қизни елип келиш үчүн қайта барғанда, ширниң өлүгини көрүп бақай дәп йолдин бурулуп қаривиди, мана ширниң искилитиниң ичидә бир топ һәсәл һәрилири билән һәсәл туратти. 9 У һәсәлдин очумиға елип йәп маңди; ата-анисиниң йениға кәлгәндә, уларғиму бәрди, уларму йеди, лекин өзиниң һәсәлни ширниң искилитиниң ичидин елип кәлгинини уларға демиди. 10 Униң атиси униңға һәмраһ болуп чүшүп қизниң өйигә кәлди, у йәрдә Шимшон бир зияпәт бәрди, чүнки бурундинла той қилидиған жигитләр шундақ қилидиған рәсм-қаидә бар еди. 11 Улар Шимшонни көрүп, униңға һәмраһ болушқа оттуз жигитни тепип кәлди; улар униңға һәмраһ болди. □ 12 Шимшон уларға: — Мән силәрдин бир тепишмақ сорай, әгәр силәр зиярәт қилинидиған йәттә күн ичидә униң мәнәсини маңа дәп берәлисәңлар, мән силәргә оттуз данә канап көйнәк билән оттуз жүрүш егин беримән; 13 әгәр уни йешип берәлмисәңлар, силәр маңа оттуз данә канап көйнәк билән оттуз жүрүш егин бериңлар, — деди. Улар униңға: — Мақул, ундақ болса тепишмиқини ейтқин, қени аңлайли, — деди.

14 У уларға: — Йейилидиғини йегүчиниң ичидин чиқти; татлиқ күчтүңгүрниң ичидин чиқти, бу немә? — деди. Улар үч күнгичә бу тепишмақни тапалмиди. 15 Йәттинчи күни шундақ болдики, улар Шимшонниң аялиниң қешиға берип: — Сән ериңни алдап-сийлап, тепишмақниң мәнәсини бизгә ейтип беришкә мақул қилғин; болмиса сени атаңниң өйи билән қошуп көйдүрүветимиз. Силәр бизни йоқсул қилишқа бу йәргә чақирғанму?! — деди. □

16 Шимшонниң аяли униң алдида жиғлап туруп: — Сән маңа өч, мени пәқәт сөймәйсән; сән мениң қовмимниң балилиридин бир тепишмақни соридиң, амма маңа мәнәсини ейтип бәрмидиң, дәп жиғлиғили турди. Шимшон униңға жававән: — Мана, мән уни ата-анамғиму дәп бәрмигән турсам, саңа дәп берәмдим? — деди.

17 Зияпәт өткүзүлгән йәттә күнидә у ериниң алдида жиғлапла жүрди. Шундақ болдики, йәттинчи күни болғанда аяли уни қистап турувалғачқа, униңға тепишмақниң мәнәсини ейтип бәрди. Андин аял берип өз хәлқиниң адәмлиригә тепишмақниң мәнәсини дәп бәрди.

□ 18 Шуниң билән йәттинчи күни күн патмаста, шәһәрниң адәмлири униңға жавап берип: — һәсәлдинму татлиғи барму? Ширдинму күчтүңгүри барму? — деди.

У уларға жавап берип: — Әгәр силәр мениң иниким билән йәр ағдурмиған болсаңлар, тепишмиқимни һәргиз тапалмайттиңлар! — деди.

19 У вақитта Пәрвәрдигарниң Роһи униң үстигә чүшти; у Ашкелонға чүшүп, Ашкелондикиләрдин оттуз кишини өлтүрүп, улардин олжа елип, олжидин егинләрни елип келип, тепишмақниң мәнәсини йешип бәргәнләргә бәрди. Шуниңдәк Шимшонниң ғәзиви келип, ата-анисиниң өйигә йенип кәтти. □

20 Андин Шимшонниң аяли Шимшонниң һәмраһлиридин қолдаш болған жигиткә тәвә қилинди. □

□ 14:6 «Лекин Шимшон бу ишни ата-анисиға демиди» — Шимшон «назарий» болғачқа, һеч қандақ үзүмдин болған нәрсини йемәслиги керәк еди. Шуңа Шимшон үзүмзарлиқ билән маңмай, ата-анисидин айрилип маңған болса керәк. Лекин ата-аниси «назарий» болмиғачқа үзүмзарлиқтин удул өтсә болатти. Шу сәвәптин Шимшонниң ата-аниси униң ширни өлтүргинини билмиди. □ 14:11 «...оттуз жигитни тепип кәлди» — шимшонниң тойида униңға һәмраһ болушқа чақирған болса керәк. □ 14:15 «Йәттинчи күни...» — бәзи кона көчүрмиләрдә «төртинчи күни...» дейлиду. □ 14:17 «Зияпәт өткүзүлгән йәттә күнидә у ериниң алдида жиғлапла жүрди» — яки «Зияпәт өткүзүлгән йәттә күнлүк зияпәтнiң қалған вақтида у униңға (Шимшонға) ешиливелип жиғлапла турди». □ 14:19 «Ашкелон» — Филистийләрниң чоң бир шәһири. □ 14:20 «қолдаш болған жигиткә...» — яки «өзигә ағинә қилған жигиткә».

15

Шимшонниң Филитийләр билән қаршилишишқа башлиши

¹ Амма бир нәччә вақит өтүп бугдай оруш мәзгили кәлгәндә шундақ болдики, Шимшон бир оғлақни елип өз аялиниң өйигә берип: «Мән хотунумниң қешиға униң һужрисига киримән» деди. Лекин аялиниң атиси уни ичкиригә киришигә йол қоймиди. ² Қейинатиси униңға: — Мән һәқиқәтән сизни униңға мутләқ өч болуп кәтти, дәп ойлидим; шуңа мән уни сизниң қолдишиңизға беривәткән едим. һалбуки, униң кичик сиңлиси униңдин техиму чирайлиққу? Униң орниға шуни алған болсиңиз! — деди.□

³ Амма Шимшон уларға: — Әнди мән бу қетим Филитийләргә зиян йәткүзсәм, маңа гуна болмайду! — деди.

⁴ Шуни дәп Шимшон берип үч йүз чилбәрини тутуп келип, отқашларни тәйярлап, чилбәриләрни жүпләп қуйруқлирини бир-биригә четип, икки қуйриқиниң оттурисига бирдин отқашни асти; □ ⁵ отқашларға от йеқип чилбәриләрни елип берип, Филитийләрниң етиздикки ормиған зираәтлиригә қоюп бәрди. Шуниң билән у дога-дога өнчиләрни, орулмиған зираәтләрни, шундақла зәйтун бағлириниму көйдүрүвәтти. □ ⁶ Филитийләр бунни көрүп: Бунни ким қилди, — дәп сориса, хәлиқ жавап берип: — Тимнаһлиқ адәмниң күйоғли Шимшон қилди; қейинатиси униң аялини униң қолдишиға беривәткени үчүн шундақ қилди, — деди. Шуниң билән Филитийләр чиқип, у аял билән атисини отта көйдүрүвәтти.

⁷ Шимшон уларға: — Силәр шундақ қилғиниңлар үчүн, мән силәрдин интиқам алмай болди қилмаймән, — деди.

⁸ Шуниң билән Шимшон уларни қир-чап қилип қәтл қиливәтти; андин у берип Етам қорам тешиниң өңкиридә турди.□

⁹ У вақитта Филитийләр чиқип, Йәһуда жутида чедир тикип, Леһи дегән жайда йейилди. □

¹⁰ Йәһудалар болса: — Немишкә бизгә һужум қилмақчи болисиләр? — девиди, улар жавап берип: — Биз Шимшонни тутуп бағлап, у бизгә қандақ қилған болса, бизму униңға шундақ қилимиз, дәп чиқтуқ, — деди.

¹¹ Шуниң билән Йәһуда жутидикки үч миң киши Етам қорам тешиниң өңкиригә чүшүп, Шимшонға: — Сән Филитийләрниң үстимиздин һөкүм сүрүватқинини билмәмсән? Шуни билип туруп, сән немишкә бизгә шундақ қилдиң? — деди. У уларға: — Улар маңа қилғандәк, мәнму уларға қилдим, дәп жавап бәрди.

¹² Улар униңға: — Биз сени бағлап Филитийләрниң қолиға тапшуруп бериш үчүн кәлдуқ, девиди, Шимшон уларға: — «Биз өзимиз саңа һужум қилип өлтүрмәймиз», дәп маңа қәсәм қилиңлар, деди.

¹³ Улар униңға: — Сени өлтүрмәймиз; пәқәт сени чиң бағлап, уларниң қолиға тапшуруп беримиз; һәргиз өлүмгә мәнкүм қилмаймиз, дәп жавап бәрди. Шуни дәп улар икки йеңи арғамча билән уни бағлап, қорам ташниң үстидин елип маңди. ¹⁴ У Леһигә кәлгәндә, Филитийләр вақирашқиничә униң алдиға жүгүрүшүп кәлди. Амма Пәрвәрдигарниң Роһи униң үстигә чүшүп, қоллирини бағлиған арғамчилар от туташқан кәндир жиптәк үзүлүп, түгүчләр қоллиридин йешилип кәтти. ¹⁵ Андин у ешәкниң йеңи бир еңәк сүйигини көрүп, қолини узитипла елип, униң билән миң адәмни уруп өлтүрди.□

¹⁶ Шимшон: — «Ешәкниң бир еңәк сүйиги билән адәмләрни өлтүрүп,

□ **15:2** «...уни сизниң қолдишиңизға беривәткән едим» — яки «уни синиң ағинәңгә беривәткән едим». □ **15:4** «үч йүз чилбәрә» — бәзи тәржимиләрдә «үч йүз түлкә» дейилиду. Лекин чилбәриләр топ болуп жүргәчкә, азрақ гөшни йәмчүк қилиш билән уларни тутивелиш түлкіләрни тутувелиштин көп асан болиду. □ **15:5** «етиздикки ормиған зираәтлири» — ибраний тилида «етиздикки өрә турған зираәтлири» — демәк, пишай дәп қалған зираәтләр. □ **15:8** «Шимшон уларни қир-чап қилип қәтл қиливәтти» — ибраний тилида «Шимшон уларни янпаш вә пачақлириға уруп, уларни өлтүрүвәтти». □ **15:9** «Леһи дегән жайда йейилди» — яки «Леһи дегән жайда жәңгә сәп түзди». □ **15:15** «у ешәкниң йеңи бир еңәк сүйигини көрүп...» — кона сүйәк болған болса, чүрүклигидин асанла сунуп кәткән болатти.

Уларни дога-дога қиливәттим,

Ешәкниң бир еңәк сүйиги билән миң адәмни өлтүрдүм!» — деди.□

¹⁷ Буларни дәп ешәкниң еңәк сүйигини ташливәтти. Шуниндәк у шу жайға «Рамот-Леһи» дәп нам қойди.□

¹⁸ У интайин уссап Пәрвәрдигарға пәрәд қилип: — Сән Өз қулуңниң қоли билән бунчә чоң нусрәтни барлиққа кәлтүрдүң, әнди мән һазир уссузлуқтин өлүп, хәтнисизләрниң қолиға чүшүп қалармәнму? — деди.■

¹⁹ Шунин билән Худа леһидики азгални ярди, су униндин урғуп чиқти. Шимшон ичип, роһи урғуп жан кирди. Бу сәвәптин бу булаққа «Ән-һакқорә» дәп нам қоюлди; та бүгүнгичә у Леһида бар.□

²⁰ Шимшон Филистийләрниң дәвридә жигирмә жилғичә Исраилға һаким болди.□

16

Шимшонниң мәғлуп болуши

¹ Андин Шимшон Газаға барди, у у йәрдә бир паһишә аялни көрүп, кирип униң билән йеқинчилик қилди. ² Лекин Газалиқлар бирисиниң: — Шимшон бу йәргә кәлди, дегинини аңлап, шәһәрни қоршап, кечичә шәһәрниң қовуқида үн чиқармай марап турди вә: Этә таң йоруғанда уни өлтүримиз, — дейишти.

³ Шимшон йерим кечигичә ятти; андин орниндин туруп шәһәр қовуқиниң икки қанитини тутуп, уни икки кешики вә балдақ-тақиқи билән қошуп, бирақла қомуруп, өшнисигә артип һебронниң удулидики таққа елип чиқип кәтти.□

⁴ Кейин у Сорәк жилғисидә олтиришлик Дилилаһ исимлиқ бир аялни көрүп, униңға ашиқ болуп қалди. ⁵ Буни билип Филистийләрниң әмирлири у аялниң қешигә берип униңға: — Сән уни алдап, униң күчтүңгүрлүгиниң зади нәдин болғанлиғини колап сорап, бизниң қандақ қилсақ уни йеңәләйдиғанлиғимизни, уни бағлап бойсундуралайдиғанлиғимизни ейтип бәрсән, биз һәр биримиз саңа бир миң бир йүз күмүч тәңгә беримиз, — деди.

⁶ Шунин билән Дилилаһ Шимшондин: — Сән күчтүңгүрлүгүңниң зади нәдин болғанлиғини, шундақла қандақ қилғанда сени бағлап бойсундурғили болидиғанлиғини ейтип бәргин! — деди.

⁷ Шимшон униңға жававән: — Адәмләр мени йәттә тал қурутулмиған йеңи я киричи билән бағлиса, мән ақизлап башқа адәмләрдәк болуп қалимән, — деди.□

⁸ Шунин билән Филистийләрниң әмирлири йәттә тал қурутулмиған йеңи я киричини елип келип, бу аялға беривиди, у бу киричләр билән уни бағлап қойди ⁹ (Дилилаһ бир нәччә адәмни һужрида пайлап турушқа йошуруп қойған еди). У Шимшонға: — Әй Шимшон, Филистийләр сени тутқили кәлди! — деди.

У қопуп киричләрни чигә шойна отта көйүп үзүлүп кәткәндәк үзүвәтти. Шунин билән униң күчтүңгүрлигиниң сири ашқариланмиди.

□ **15:16** «Уларни дога-дога қиливәттим» — яки «Уларни икки дога қиливәттим». Бу шеирдин қариганда, Шимшон икки яки униндин көп қетим Филистийләр билән соқушқан болуши мүмкин. □ **15:17** «Рамот-Леһи» — «Леһиниң егизлиги». ■ **15:18** 1Сам. 17:26, 36; 2Сам. 1:2 □ **15:19** «Ән-һакқорә» — «пәрәд көтәргүчиниң булиқи». □ **15:20** «Шимшон .... жигирмә жилғичә Исраилға һаким болди» — Шимшонниң һаким болған вақти бәлким Абимәләк вә Йәфтаһниң һөкүм сүргән вақитлири билән замандаш болса керәк; у Пәләстинниң гәрбидә, улар шәриқ вә шималида һөкүм сүрәтти. □ **16:3** «һебронниң удулидики тағ» — бәлким Газадин 40 километер жирақлиқта еди. □ **16:7** «Адәмләр мени йәттә тал қурутулмиған йеңи я киричи билән бағлиса...» — Шимшон назарий болғачқа, «йеңи я киричлири» әслидә өлүк һайванниң жәситидин елинидиғини үчүн униңға нисбәтән «напак» һесаплинатти. Униң геги ялған болғини билән, һәқиқәткә йеқин еди; униң күчтүңгүрлүги униң назарий болғанлиғидин болған. Униң «йеңи» (башқилар ишләтмигән) дейишиниң сәвәви «Бириси мени шундақ йеңи киричләр билән бағлиса, киричләрниң мени напак қилиш тәсири азрақ болиду» дәп ойлиғинидин болса керәк.

¹⁰ Буни көрүп Дилилаһ Шимшонға: — Мана, сән мени алдап, маңа ялған ейтипсән! Энди маңа сени немә билән бағлиса болидиғанлиғини ейтип бәргин, — деди. □

¹¹ У жавап берип: — Адәмләр мени һеч ишләрмигән йеңи арғамча билән бағлиса, мән аҗизлап башқа адәмләрдәк болуп қалимән, — деди.

¹² Шуниң билән Дилилаһ йеңи арғамча елип келип, уни бағлап: — Әй Шимшон, Филистийләр сени тутқили кәлди! — деди (әслидә бир нәччә адәм һужрида йошурунуп, уни пайлап турушқан еди). Лекин Шимшон өз қолидики арғамчиларни жипни үзгәндәк үзүп ташлиди.

¹³ Буни көрүп Дилилаһ Шимшонға: — Сән һазирғичә мени алдапсән, маңа ялған ейтипсән; энди маңа сени немә билән бағлиса болидиғанлиғини ейтип бәргин, — деди. У жавап берип: — Сән мениң бешидики йәттә өрүм чачни дукандики өрүш жип билән қошуп өрүп қойсаңла болиду, — деди. □

¹⁴ Шуниң билән Шимшон ухлиғанда у униң бешидики йәттә тал чачни өрүш жип билән қошуп өрүп, қозуққа бағлап қоюп униңға: — Әй Шимшон, Филистийләр сени тутқили кәлди! — деди. Шимшон уйқидин ойғинип, өрүш жип билән қозуқни бирақла тартип юливетти. □

¹⁵ Андин аял униңға: — Маңа көңлүң йоқ туруп, қандақсигә саңа ашиқ болдум, дәйсән? Сән мени үч қетим алдап, күчтүңгүрлүгүңниң нәдин болғанлиғини маңа ейтип бәрмидиңғу, — деди.

¹⁶ Униң һәр күни сөзлири билән уни қисташлири вә ялвурешлири билән Шимшонниң өлгидәк ичи пушти вә шундақ болдики, ¹⁷ у көңлидики сирини қоймай униңға ашкарә қилип: — Мән анамниң қосиғидики чағдин тартип Худаға атилип назарий болғиним үчүн, бешиғә һәргиз устира селинип бақмиған; әгәр мениң чечим чүшүрүветилсә, күчүм мәндин кетип, мән аҗизлап башқа адәмләрдәк болуп қалимән, — деди.

¹⁸ Дилилаһ униң өзигә көңлидики һәммә сирини дәп бәргинини көрүп, Филистийләрниң әмирлирини чарқирип келишкә адәм маңдуруп: — «Бу қетим силәр йәнә бир чиқиңлар, чүнки Шимшон көңлидики һәммә сирни маңа ашкарә қилди» деди. Шуниң билән Филистийләрниң әмирлири қоллириға күмүчләрни елип, униң қешиға чиқти.

¹⁹ Андин Дилилаһ уни өз янпишиға ятқузуп, ухлитип қоюп, бир адәмни чақирип кирип униң бешидики йәттә өрүм чачни чүшүрүвәтти; шундақ қилип у Шимшонниң бозәк қилинишини башлиғучи болди. Шимшон күчидин кәткән еди. ²⁰ у: — Әй Шимшон, Филистийләр сени тутқили кәлди! — деди, у уйқидин ойғинип: — Мән орнумдин туруп, илгәрки бир қанчә қетимқидәк, бошинип кетимән, дәп ойлиди. Лекин у Пәрвәрдигарниң өзидин кәткенини билмәйтти. ²¹ Шуниң билән, Филистийләр уни тутувелип, көзлирини оюп, Газаға елип чүшүп, уни мис зәнжирләр билән бағлап, зинданда ун тартишқа салди. □

²² Лекин бешидики чүшүрүветилгән чечи йәнә өсүшкә башлиди.

Шимшонниң шәрәплик һалда өлүши вә дәпнә қилиниши

²³ Кейин, Филистийләрниң әмирлири өз илаһи болған Дагон үчүн чоң бир қурбанлиқ өткүзүшкә һәм тәбрикләп шатлинишқа жиғилди. Чүнки улар: — Мана, илаһимиз дүшминимиз болған Шимшонни қолимизға тапшуруп бәрди, — дейишти.

²⁴ Хәлиқ Шимшонни көргәндә, өз илаһини даңлап: — Илаһимиз болса, жутимизни вәйран қилғучини, адәмлиримизни көп өлтүргән дүшминимизни қолимизға чүшүрүп бәрди! — дейишти.

²⁵ Улар таза шат-хурамлиқ кәйпигә чөмүп: — Шимшон кәлтүрүлсун, у бизгә бир оюн көрситип бәрсун, дейишти; улар Шимшонни зиндандин елип чиқти. У уларниң алдида оюн көрсәтти. Энди улар уни икки түврүкниң оттурисида тохтитип қойған еди. ²⁶ Шуниң билән

□ **16:10** «Мана, сән мени алдап, маңа ялған ейтипсән! ...» — рошәнки, «пайлап олтарғучилар» бағлаш усулиниң нәтижисини күтүп өзлири йошурунған йәрдин чиқмиди. Шимшон өйдә Дилилаһ билән иккимизла бар, дәп ойлайду.

□ **16:13** «дукандики өрүш жип билән» — яки «дукандики тәг жипи билән», йәни токулмиларниң бойиға тартилған жипи билән. □ **16:14** «Шимшон ухлиғанда у униң бешидики йәттә тал чачни өрүш жип билән қошуп өрүп...»

— мошу сөзләрни кона грек нусхисидин алдуқ. □ **16:21** «уни мис зәнжирләр билән бағлап, зинданда ун тартишқа салди» — ун тартиш адәттә аял кишиниң иши еди.

Шимшон қолини тутуп турған жигиткә: — Мени қоювәт, өйни көтирип турған түврүкләрни силап, уларға йөлинивалғили қойғайсән, — деди.

²⁷ У чағда өй әр-аяллар билән лиқ толған еди, Филистийләрниң әмирлириниң һәммисиму шу йәрдә еди; өгүздиму Шимшонниң көрситиватқан оюнине көрүватқан тәхминән үч миңчә әр-аял бар еди.

²⁸ Шимшон Пәрвәрдигарға нида қилип: — Әй Рәб Пәрвәрдигар, мени яд қилип пәкәт мошу бир қетим маңа күч ата қилғайсән; и Худа, шуниң билән икки көзүмниң интиқамине Филистийләрдин бир йолила алғузғайсән! — деди.■

²⁹ Шимшон шуларни дәп өйни көтирип турған оттуридики икки түврүкни тутувалди; бирини оң қоли билән, йәнә бирини сол қоли билән тутуп, уларға тайинип турди.

³⁰ Андин: «Филистийләр билән бирликтә өлүп кәтсәм!» дәп бәдинине егип күчини жиғип *иттиривиди*, өй өрүлүп, у йәрдики әмирләр билән барлиқ хәлиқниң үстигә чүшти. Буниң билән өз өлүми билән өлтүргән адәмләр униң тирик вақтида өлтүргәнлиридин көп болди.

³¹ Андин кейин униң қериндашлири вә атисиниң барлиқ жәмәти чүшүп, уни көтирип, Зореаһ билән Әштаолниң оттурисиға елип берип, атиси Маноаһниң қәбридә дәпнә қилди. У жигирмә жил Исраилға һаким болған еди.

17

Исраилларниң бутпәрәслик йолиға кириши

¹ Әфраимниң тағлирида Микаһ исимлиқ бир киши бар еди. ² У анисиға: — Сениң һелиқи бир миң бир йүз күмүч тәңгәң оғрилап кетилгән еди; сән тәңгиләрни қарғидиң вә буни маңа дәп бәрдиң. Мана, күмүч мәндә, уни мән алғандим, девиди, аниси: — Әй оғлум, Пәрвәрдигар сени бәрикәтлигәй!, — деди.□

³ Микаһ бу бир миң бир йүз күмүч тәңгини анисиға яндуруп бәрди. Аниси: — Мән әслидә бу пулни сән оғлумни дәп Пәрвәрдигарға беғишлап, униң билән ойма бут вә қуйма бут ясашқа ативәткән едим; әнди йәнила саңа берәй, деди.

⁴ Лекин Микаһ күмүчни анисиға қайтуруп бәрди; аниси униңдин икки йүз күмүч тәңгини елип бир зәргәргә берип, бир ойма бут билән бир қуйма бут ясатти; улар Микаһниң өйигә қоюп қоюлди. □ ⁵ Микаһ дегән бу киши әслидә бир бутхана пәйда қилған, шуниңдәк өзигә бир әфод билән бир нәччә «тәрафим»ни ясиған еди; андин өз оғуллиридин бирини каһинлиққа мәхсус тайинлап, уни өзигә каһин қилди.□

⁶ Шу күнләрдә Исраилда һеч падиша болмиди; һәр ким өз нәзиридә яхши көрүнгәнни қилатти.□ ■

Микаһниң бир Лавийни «каһин болуш»қа яллиши

■ **16:28** Ибр. 11:32 □ **17:2** «...тәңгиләрни қарғидиң...» — қарғашниң мәзмуни бәлким «Бу пул бәрикәтлик болмисун, алғучи кишигә палакәт чүшүрсун» дегәндәк болса керәк. «...вә буни маңа дәп бәрдиң» — ибраний тилида: «...вә мениң кулақлиримға сөзлидиң». □ **17:4** «...аниси униңдин икки йүз күмүч тәңгини елип бир зәргәргә берип, бир ойма бут билән бир қуйма бут ясатти...» — мошу сөздин қариганда, аписи нийитидин йенип, пулниң бир қисмини өзидә қалдурған еди. □ **17:5** «әфод» — «әфод» тоғрилиқ 8:27 вә изаһатини көрүң. «әфод» әслидә баш каһин кийидиған алаһидә бир хил кийим еди. У тоғрилиқ «Мис.» 28:5-30 вә изаһатлирини көрүң. «тәрафим» — ибраний тилидики сөз болуп, «өй бутлири» дегәнни билдүриду. Бу бутлар қолда көтәргидәк кичик болуп, адәттә күмүчтин ясилатти. Қедимки вақитлардики бәзи бутпәрәс жәмийәтләрдә «тәрафим»ға егә болған адәм өйниң барлиқ тәәллуқатиниң егиси, ғоҗайини дәп һесаплинатти. «... өз оғуллиридин бирини каһинлиққа мәхсус тайинлап, уни өзигә каһин қилди» — пәкәт һарунниң әвлатлирила каһин болушқа һоқуқлуқ еди. □ **17:6** «Шу күнләрдә Исраилда һеч падиша болмиди; һәр ким өз нәзиридә яхши көрүнгәнни қилатти» — мошу сөзләр, шүбһисизки, Худаниң вақти кәлгәндә Исраилға Өзи падиша тайинлаш мәхситидә болғанлигини көрситиду. ■ **17:6** һак. 18:1; 21:25

⁷ Йәһуда җәмәтиниң тәвәсидики Бәйт-Ләһәмдә Лавий қәбилисидин болған бир жигит бар еди; у шу йәрдә мусапир болуп туруп қалған еди. □ ⁸ Бу жигит бир җай тепип турай дәп, Йәһудаларниң жутидики Бәйт-Ләһәм шәһиридин чиқти. У сәпәр қилип, Әфраим тағлиғиға, Микаһниң өйигә келип чүшти. ⁹ Микаһ униңдин: — Қәйәрдин кәлдиң, дәп соривиди, у униңға җававән: — Мән Йәһудаларниң жутидики Бәйт-Ләһәмлик бир Лавиймән, бир җай тепип турай дәп чиқтим, — деди.

¹⁰ Микаһ униңға: — Ундақ болса мән билән туруп, маңа һәм ата һәм каһин болуп бәргин; мән саңа һәр жили он күмүч тәңгә, бир жүрүш егин вә күндилик йемәк-ичмикиңни берәй, — деди. Буни аңлап Лавий киши униңкигә кирди.

¹¹ Лавий у киши билән турушқа рази болди; жигит шу кишигә өз оғуллиридин биридәк болуп қалди. ¹² Андин Микаһ бу Лавий кишини *каһинлиққа* мәхсус тайинлиди. Шуниң билән Лавий жигит униңға каһин болуп, Микаһниң өйидә туруп қалди. □

¹³ Андин Микаһ: — Бир Лавий киши маңа каһин болғини үчүн, Пәрвәрдигарниң маңа яхшилиқ қилидиғинини билимән, — деди. □

18

Дан қәбилисиниң өзлири үчүн бир мирас җайни тепиши

¹ Шу күнләрдә Исраилда һеч падиша болмиди; шундақла шу күнләрдә Данларниң қәбилиси өзлиригә олтирақлишиш үчүн җай издәватқан еди, чүнки шу күнгичә улар Исраил қәбиллири арисидә чәк ташлинип бекитилгән мирас зиминға еришмигән еди. □ ■ ² Шуниң билән Данлар пүткүл җәмәтидин Зореаһ вә Әштаолда олтиришлиқ бәш палванни зиминни чарлап келишкә әвәтти вә уларға тапилап: — Силәр берип зиминни чарлап келиңлар, деди. Улар сәпәр қилип Әфраим тағлиқ жутиға келип Микаһниң өйигә чүшүп у йәрдә қонди. ³ Улар Микаһниң өйиниң йенида турғинида Лавий жигитниң авазини тонуп, униң қешиға кирип униңдин: — Сени ким бу җайға елип кәлди? Бу йәрдә немә иш қилисән? Бу җайда немигә ериштиң? — дәп сориди. □

⁴ У уларға җававән: — Микаһ маңа мундақ-мундақ қилип, мени яллап өзигә каһин қилди, деди.

⁵ Буни аңлап улар униңға: — Ундақ болса бизниң маңған сәпиримизниң оңушлуқ болидиған-болмайдиганлиғини билмикимиз үчүн, Худадин сорап бәргин, — деди.

⁶ Каһин уларға: — Хатирҗәм беривериңлар. Маңған йолуңлар Пәрвәрдигарниң алдидидур, — деди. □

⁷ Шуниң билән бу бәш адәм чиқип, Лаиш дегән җайға йетип кәлди. Улар у йәрдики хәлиқниң теч-аман яшаватқинини, турмушиниң Зидонийларниң өрп-адәтлири бойичә экәнлигини, хатирҗәмлик вә раһәт ичидә туруватқинини көрди; шу зиминда уларни хар қилғучи һеч

□ **17:7** «Йәһуда җәмәтиниң тәвәсидики Бәйт-Ләһәм» — Бәйт-Ләһәм Лавийларға бекитилгән шәһәрләрдин әмәс еди. Бу кишиниң шу йәргә немигә барғини ениқ әмәс. □ **17:12** «Микаһ бу Лавий кишини каһинлиққа мәхсус тайинлиди» — ибраний тилида: «Микаһ бу Лавий кишиниң қолини толдурди». Бу сөз мошу йәрдә икки бислиқтур — (1) у Микаһниң қолини мәхсус каһинлиқ вәзиписи билән «толдурди» вә (2) (һәжвий җәһәттин) пул билән толдурди. «Шуниң билән Лавий жигит униңға каһин болуп, Микаһниң өйидә туруп қалди» — пәқәт һарунниң әвлатлирила каһин болушқа һоқуқлуқ еди; башқа Лавийларниң каһин болуш һоқуқи йоқтур, әлвәттә. □ **17:13** «Бир Лавий киши маңа каһин болғини үчүн, Пәрвәрдигарниң маңа яхшилиқ қилидиғинини билимән» — демисәкму, бу сөзләр пүтүнләй хурапий бир көзқараш, әлвәттә. 18-бапта сөзләрниң хаталиғи чиқип туриду. □ **18:1** «Шу күнләрдә Данларниң қәбилиси өзлиригә олтирақлишиш үчүн җай издәватқан еди» — «Йәшуа» 19:40-48дә бу ишлар баян қилиниду. Шу әйтләрдин қариганда: «чәк ташлинип бекитилгән мирас зиминға еришмигән еди» дегәнниң мәнәси «...толуқ еришәлмигән еди» дегәндәк болса керәк. ■ **18:1** һәк. 17:6; 21:25 □ **18:3** «Лавий жигитниң авазини тонуп...» — яки «Лавий жигитниң тәләпзузини тонуп...». □ **18:6** «Маңған йолуңлар Пәрвәрдигарниң алдидидур» — демәк, йолуңлар Худаниң нәзиригә яхши көрүниду.

қандақ һоқуқдар йоқ еди; улар Зидонийлардин жирақта туратти, шундақла башқилар биләнму һеч қандақ барди-кәлди қилишмайтти.□

⁸ Бәш палван Зореаһ вә Әштаолға өз қериндашлириниң қешиға қайтип кәлди. Қериндашлири улардин: — Немә хәвәр елип кәлдиңлар? — дәп сориди.

⁹ Улар жававән: — Биз қопуп уларға һужум қилайли! Чүнки биз шу зиминни чарлап кәлдуқ, мана, у интайин яхши бир жут экән. Әнди немишкә қимир қилмай жим олтирисиләр? Әнди дәрһал берип, у жутни елишқа әзмәңләрни әзмәңлар, берип һужум қилип зиминни егиләңлар. ¹⁰ У йәргә барғиниңларда силәр теч-аман туруватқан бир хәлиқни, һәр әтрапиға созулған кәң-азатә бир зиминни көрисиләр! Худа у йәрни силәрниң қолуңларға тапшурғандур. У жутта йәр йүзидә тепилидиған барлиқ нәрсиләрдин һеч бири кам әмәс, деди.

¹¹ Шуниң билән Данларниң жәмәтидин алтә йүз адәм жәңгә қураллинип, Зореаһ вә Әштаолдин чиқип маңди. ¹² Улар Йәһуда жутидики Кириат-Йеарим дегән жайға берип, чедир тикти (шуңа бу жай таки бүгүнгичә «Данниң ләшкәрғаһи» дәп аталмақта; у Кириат-Йеаримниң арқа тәрипиғә жайлашқан еди). □ ■ ¹³ Андин улар у йәрдин Әфраим тағлиқ райониға берип, Микаһниң өйигә йетип кәлди.

¹⁴ Лаиш жутиға чарлаш үчүн барған бәш киши өз қериндашлириға: — Биләмсиләр? Бу өйдә бир әфод тони, бир нәччә тәрафим бутлири, бир ойма мәбуд вә қуйма мәбуд бардур! Әнди қандақ қилишиңлар керәклигини ойлишиңлар! — деди.□

¹⁵ Улар бурулуп Лавий жигитниң өйигә (Микаһқа тәвә өйгә) кирип униңдин һал сориди.

¹⁶ Дан қәбилисидин болған жәң қураллирини көтәргән алтә йүз киши дәрваза алдида туруп турди. ¹⁷ У зиминни чарлашқа барған бәш адәм бутханиға кирип, ойма бут, әфод тони, тәрафим бутлири вә қуйма бутни елип чиқти. Каһин жәң қураллирини көтәргән алтә йүз киши билән биллә дәрвазида туратти. ¹⁸ Бу бәш адәм Микаһниң өйигә кирип ойма бут, әфод тонини, тәрафим бутлири вә қуйма бутни елип чиққанда каһин улардин: — Бу немә қилғиниңлар?! — дәп сориди.

¹⁹ Улар униңға: — Үн чиқармай, ағзиңни қолуң билән етип, биз билән меңип, бизгә һәм ата һәм каһин болуп бәргин. Сениң пәқәт бир адәмниң өйидикиләргә каһин болғиниң яхшиму, яки Исраилниң бир жәмәти болған пүтүн бир қәбилигә каһин болғиниң яхшиму? — деди.

²⁰ Шундақ девиди, каһинниң көңли хуш болуп, әфод, тәрафим бутлири вә ойма мәбудни елип хәлиқниң арисига кирип турди. ²¹ Андин улар бурулуп, у йәрдин кәтти; улар балилири вә чарпайларни вә жүк-тақлириниң һәммисини алдида маңдуруваткән еди. ²² Микаһниң өйидин хелә жирақлиғанда Микаһниң өйиниң әтрапидики хәлиқләр жиғилип, Данларға қоғлап йетишти. ²³ Улар Данларни товлап чақирди, Данлар бурулуп Микаһқа: — Саңа немә болди, бунчивила көп хәлиқни жиғип келип немә қилмақчисән?! — деди.

²⁴ У жавап берип: — Силәр мән ясатқан мәбудларни каһиним билән қошуп алдиңлар, андин кәттиңлар! Маңа йәнә немә қалди?! Шундақ туруқлуқ силәр теһи: «Саңа немә болди?» — дэватисиләрғу! — деди.

²⁵ Данлар униңға: — Үнүңни чиқарма, болмиса аччиғи яман кишиләр сени тутувелип, сени вә аиләндикиләрни жанлиридин жүда қилмисун, йәнә, — деди.

²⁶ Буларни дәп Данлар өз йолиға маңди; Микаһ уларниң өзидин күчлүк экәнлигини көрүп, йенип өз өйигә кәтти.

²⁷ Улар Микаһ ясатқузған нәрсиләр вә униң каһинини елип, Лаишқа һужум қилди; у йәрдики хәлиқ теч-аман вә хатиржәм туруватқан еди; улар уларни қиличлап қирип, шәһәрни отта

□ **18:7** «турмушиниң Зидонийларниң өрп-адәтлири бойичә экәнлигини» — мошу шәһәр бәлким Зидонийларниң бир мустәмлигиси болған болуши мүмкин еди. «шу зиминда уларни хар қилғучи һеч қандақ һоқуқдар йоқ еди» — әгәр Лаиштикиләрдин пайдилинидиған башқа бир йәрлик һакимийәт бар болса, Лаишни егиләш үчүн мошу һакимийәт биләнму соқушүш керәк болатти, әлвәттә. Шу сөзниң башқа бир хил тәржимиси: «уларниң үстидә номус ишларни әйилләйдиған һеч қандақ һаким йоқ еди». □ **18:12** «Данниң ләшкәрғаһи» — ибраний тилида «Маһанәһ-Дан». «арқа тәрипи» — бу сөзниң башқа бир хил тәржимиси «ғәрип тәрипи». ■ **18:12** һак. 13:25

□ **18:14** «тәрафим бутлири» — 17:5дики изаһатни көрүң.

көйдүрүвәтти. ²⁸ Шәһәрни күткүзгидәк һеч адәм чиқимиди; чүнки бу шәһәр Зидондин жирақта еди, хәлқи һеч ким билән барди-кәлди қилишмайтти. Шәһәр Бәйт-Рәһобниң йенидики жилғида еди. Данлар шәһәрни қайтидин қуруп, олтирақлашти. ²⁹ Улар бу шәһәргә Исраилниң оғуллиридин болған, өз атиси Даниң исмини қоюп Дан дәп атиди. Илгири у шәһәрниң нами Лаиш еди.■

³⁰ Данлар шу йәрдә бу ойма бутни өзлиригә тиклиди; Мусаниң оғли Гәршомниң әвлади Йонатан вә униң оғуллири болса шу зиминниң хәлқи сүргүн болушқа елип кетилгән күнгичә Данларниң қәбилисигә каһин болуп турған еди. □ ³¹ Худаниң өйи Шилоһда турған барлиқ вақитларда, Данлар өзлири үчүн тиклигән, Микаһ ясатқузған ойма мәбүд Данда турғузулди.□

19

Әшәддий бузуқчилик

¹ Исраилда теһи падиша тикләнмигән шу күнләрдә, Әфраим тағлиқ райониниң чәт тәрипидә олтиришлиқ бир Лавий киши бар еди; у Йәһуда жутидики Бәйт-Ләһәмлик бир қизни кенизәкликкә алди. ■ ² Лекин у кенизәк еригә вапасизлиқ қилип, униң йенидин чиқип, Йәһуда жутидики Бәйт-Ләһәмгә атисиниң өйигә берип, төрт айчә турди.□

³ У вақитта униң ери қопуп кенизигигә яхши гәпләрни қилип, көңлини елип яндуруп келишкә кенизигиниң йениға кәлди. У бир хизмәткарини вә икки ешәкни елип барди. Кенизәк ерини атисиниң өйигә елип кирди; атиси уни көрүп хуш болуп қарши алди. ⁴ Униң қейинатиси, йәни қизниң атиси уни тутуп қалди, у у йәрдә үч күнгичә йәп-ичип, униң билән йетип қопти. ⁵ Төртинчи күни Лавий киши сәһәр қопуп маңғили тәйярлинивиди, кенизигиниң атиси күйоғлиға: — Бир тоғрам нан йәп жүригиңни қувәтләндүрүп андин маңгин, — деди.

⁶ Шунин билән улар иккиси олтирип биллә йәп-ичип тамақланди. Қизниң атиси у кишигә: — Сәндин өтүнәй, бу кечиму қонгин, көңлүң ечилсун, деди.

⁷ Бу киши маңғили қопувиди, лекин қейинатиси уни зорлап, йәнә елип қалди, у йәнә бир күн қонди. ⁸ Бәшинчи күни у сәһәр қопуп маңғили тәйярланди, лекин қизниң атиси униңға: — Авал жүригиңни қувәтләндүргин, деди. Шунин билән улар иккиси күн егилгичә олтирип, биллә тамақланди.

⁹ Андин бу киши кенизиги вә хизмәткарини елип маңғили тәйярлинивиди, қейинатиси, йәни қизниң дадаси униңға: — Мана, кәч кирәй дәватиду, сәндин өтүнәй, бу йәрдә йәнә бир кечини өткүзүңлар; мана, күн мәғриқкә егилипту, бу йәрдә қонгин, көңлүң ечилсун; андин этә сәһәрдә йолға чиқип, өйүңләргә кетиңлар, — деди.□

¹⁰ Лекин у киши әнди йәнә бир кечә қонушқа унима, қопуп йолға чиқип Йәбусниң, йәни Йерусалимниң удулиға кәлди. Униң билән биллә икки тоқуқлуқ ешәк вә кенизиги бар еди. ¹¹ Улар Йәбусқа йеқин кәлгәндә күн олтирай дәп қалғачқа, хизмәткәри ғожисига: — Йәбусийларниң бу шәһиригә кирип, шу йәрдә қонайли, деди.

¹² Лекин ғожиси униңға жавап берип: — Биз Исраиллар турмайдиған, ят әлләр туридиған шәһәргә кирмәйли, бәлки Гибеаһқа өтүп кетәйли, деди.

¹³ Андин у йәнә хизмәткәриға: — Кәлгин, биз йеқиндики жайлардин биригә барайли, Гибеаһда яки Рамаһда қонайли, деди.

¹⁴ Шунин билән улар меңип, Бинямин жутидики Гибеаһниң йениға йетип барғанда күн олтарған еди. ¹⁵ Улар Гибеаһқа кирип, у йәрдә қонмақчи болди; шәһәрниң чоң мәйданиға кирип олтиришти; лекин һеч ким уларни қондурушқа өйигә тәклип қилмиди.

■ **18:29** Йә. 19:47 □ **18:30** «Гәрсомниң әвлади» — ибраний тилида «Гәрсомниң оғли». □ **18:31** «Худаниң өйи Шилоһда турған барлиқ вақитларда» — Шилоһ шәһири муқәддәс чедир тунжа тикләнгән жай еди («Йә.» 18:10, 19:51, «1Сам.» 3:1ни көрүң). Сулайман падиша ибадәтханини Йерусалимда қуруштин илгири (қайси вақит еканлиги бизкә намәлум) Шилоһ ибадәт соруни сүпитидә ишлитилмәй ташливетилгән еди («Йәр.» 7:12ни көрүң). ■ **19:1** һак. 17:6; 18:1; 21:25 □ **19:2** «Лекин у кенизәк еригә вапасизлиқ қилип...» — яки «лекин у кенизәк еридин яманлап кетип...». □ **19:9** «андин этә сәһәрдә ... өйүңләргә кетиңлар» — ибраний тилида «андин этә сәһәрдә ... чедириңларға кетиңлар».

16 Һалбуки, у кечиси қери бир адәм ишини түгитип, етизлиқтин йенип келиватқан еди. У әслидә Әфраим тағлиқ районилик адәм еди, у Гибеаһда мусапир болуп, олтирақлишип қалған еди; лекин у йәрдики хәлиқләр Биньяминлардин еди.

17 У бешини көтирип қарап, бу йолучиниң шәһәрниң мәйданида олтарғинини көрүп униңдин: — Қәйәрдин кәлдиң? Қәйәргә барисән? — дәп сориди.

18 У жавап берип: — Биз Йәһуда жутидики Бәйт-Ләһәмдин Әфраим тағлиғиниң чәт яқилириға кетип баримиз; мән әсли шу жайдин болуп, Йәһуда жутидики Бәйт-Ләһәмгә барған едим; ишлирим Пәрвәрдигарниң өйигә мунасивәтлик еди; лекин бу йәрдә һеч ким мени өйигә тәклип қилмиди. □ 19 Бизниң ешәклиримизгә беридиған саман вә боғузимиз бар, өзүм, дедәклири, шундақла кәминилириң билән болған жигиткиму нан вә шараплар бар, бизгә һеч немә кам әмәс, — деди.

20 Буни аңлап қери киши: — Теч-аман болғайсән; силәриң муһтажлириңларниң һәммиси мениң үстүмгә болсун, амма кочида ятмаңлар! — дәп, 21 уни өз өйигә елип берип, ешәклиригә йәм бәрди. Мейманлар путлирини жууп, йәп-ичип ғизаланди. 22 Улар көңлидә хуш болуп турғинида, мана, шәһәрниң адәмлиридин бир нәччәйлән, йәни бир қанчә лүкчәк келип өйни қоршивелип, ишиқни уруп-қеқип, өйниң егиси болған қери кишигә: — Сениң өйүңгә кәлгән шу кишини бизгә чиқирип бәргин, униң билән йеқинчилик қилимиз, — деди. □ ■

23 Буни аңлап өй егиси уларниң қешиға чиқип уларға: — Болмайду, әй бурадәрлирим, силәрдин өтүнүп қалай, мундақ рәзилликни қилмаңлар; бу киши мениң өйүмгә мейман болуп кәлгән экән, силәр бундақ ипласлиқ қилмаңлар. 24 Мана, мениң пак бир қизим бар, йәнә у кишиниң кенизиги бар. Мән уларни қешиңларға чиқирип берәй, силәр уларни аяқ асти қилсаңлар мәйли, нәзириңларға немә хуш яқса уларни шундақ қилиңлар, лекин бу кишигә мошундақ ипласлиқ ишни қилмаңлар, — деди. □

25 Лекин у адәмләр униңға қулақ салмиди; йолучи кенизигини уларниң алдиға сәрәп чиқирип бәрди. Улар униң билән биллә болуп кәчтин әтигәнгиçә аяқ асти қилди; улар таң йоруғанда андин уни қоюп бәрди.

26 Чокан таң сәһәрдә қайтип келип, униң ғожиси қонған өйниң дәрвазисиниң босуғисиға кәлгәндә жиқилип қелип, таң атқичә шу йәрдә йетип қалди. 27 Әтигәндә униң ғожиси қопуп өйниң ишигини ечип, йолға чиқмақчи болуп тешиға чиқивиди, мана, униң кенизиги болған чокан өйниң дәрвазиси алдида қоллири босуғиниң үстигә қоюқлуқ һалда ятатти. 28 У униңға: — Қопқин, биз маңайли, деди. Лекин чокан һеч бир жавап бәрмиди. Шуниң билән у чоканни ешәккә артип, қозғилип өз өйигә жүрүп кәтти. □

29 Өз өйигә кәлгәндә, пичақни елип кенизигиниң жәситини сүйәклири бойичә он икки парчә қилип, пүткүл Исраил жутиниң чәт-яқилириғичә әвәтти.

30 Шундақ болдики, буни көргәнләрниң һәммиси: «Исраил Мисирдин чиққан күндин тартип бүгүңгичә бундақ иш болуп бақмиған еди яки көрүлүп бақмиған еди. Әнди бу ишни убдан ойлишип, қандақ қилиш керәклигини мәслиһәтлишәйли» — дейишти.

20

□ 19:18 «Пәрвәрдигарниң өйи, йәни муқәддәс чедир» — шу чағда Йерусалимда әмәс, Шилоһда еди. □ 19:22 «лүкчәк» — ибраний тилида «Белиалниң (Иблисниң) балилири». Башқа бир хил тәржимиси «шәһәрдики адәмләр, лүкчәкләр...»

■ 19:22 Яр. 19:1-4; һош. 9:9; 10:9 □ 19:24 «Мана, мениң пак бир қизим бар, йәнә у кишиниң кенизиги бар... силәр уларни аяқ асти қилсаңлар мәйли...» — шу қери адәм меймандостлуқни вә мейманларға болған мәсәулийәтчанлиқни шунчә «муқәддәс» дәп қарисиму, униң ағзидин чиққан жуқуриқи гәплиридин шу чағдики Исраилларниң бузуқчилик-әхлақсизлиғиниң қандақ дәрижигә берип йәткәнлиги ениқ көрүниду. Мейманларниң һаятини қоғдаш үчүн өз һаятини пида қилса болатти; лекин өз қизини мошу рәзилләргә «һәдийә қилиш»қа һәр қандақ виждан егисигә жиргиничлик болса керәк. □ 19:28 «Лавий киши униңға: — Қопқин, биз маңайли, деди» — бу чоканниң «ғожа»синиң таш жүрәклиги билән шу йәрлик лүкчәкләрниң рәзиллигиниң пәрқи барму?

Ички урушның партлиши

1 Шуниң билән Исраилларниң һәммиси чиқип, жамаәт Дандин тартип Бээр-Шебағичә жиғилип Гилеад зимининиң хәлқи билән қошулуп Мизпаһда, Пәрвәрдигарниң алдиға келип бир адәмдәк болди. □ 2 Пүткүл қовмниң чоңлири, йәни Исраилниң һәммә қәбилисиниң башлиқлири Худаниң хәлқиниң жамаити арасида һазир болди. Жамаәт жәмий болуп төрт йүз миң қилич тутқан пиядә әскәр еди ³ (Биняминлар Исраилниң Мизпаһда жәм болғинидин әнди хәвәр тапқан еди).

Исраиллар сүрүштә қилип: «Бу рәзил иш қандақ йүз бәрди?» — дәп сориди. □

4 Өлтүрүлгән чоканниң ери Лавий киши жавап берип мундақ деди: — «Мән болсам өз кенизигимни елип, Биняминниң Гибеаһ шәһиригә қонғили барған едим; ⁵ Гибеаһниң адәмлири кечидә маңа һужум қилмақчи болуп, мени дәп өйни қоршивалди. Улар мени өлтүрүшни қәстлиди, кенизигимни болса улар аяқ асти қилип өлтүрүвәтти. □ 6 Шуниң билән мән кенизигимниң жәситини парчә-парчә қилип, кишиләргә кәтәрткүзүп Исраилниң мираси болған зиминниң һәр бир жутиға әвәттим. Чүнки улар Исраил ичидә пасиқлиқ вә ипласлиқ қилди. ⁷ Мана, әй барлиқ Исраиллар, силәр һәммиңлар ойлинип, мәслиһәт көрситиңлар».

8 Шуниң билән һәммә хәлиқ бир адәмдәк қопуп: — Аримиздин нә һеч ким өз чедиригә бармисун нә һеч ким өз өйигә қайтмисун, ⁹ бәлки биз Гибеаһқа шундақ қилайлиги: — Биз чәк ташлап униңға һужум қилайли; ¹⁰ биз Исраилниң һәммә қәбилисидикиләрдин йүзниң ичидин онни, миңдин йүзни, он миңдин миңни таллап чиқип, уларни хәлиқ үчүн озук-талқан йәткүзүшкә тайинлайли. Шундақ қилип хәлиқ Бинямин жутидики Гибеаһ шәһиригә берип, уларниң Исраил ичидә қилған барлиқ ипласлиғини уларниң өз бешиға яндурсун, — дейишти.

11 Шуниң билән Исраилниң һәммә адәмлири бир адәмдәк болуп, у шәһәргә һужум қилишқа топланди.

12 Андин Исраил қәбилилири Биняминниң барлиқ жәмәтлиригә әлчи әвәтип: — Араңларда йүз бәргән бу рәзиллик зади немә иш? ¹³ Әнди Гибеаһдики бу лүкчәкләрни бизгә тутуп бериңлар. Шуниң билән биз уларни өлүмгә мәһкүм қилип, Исраилдин рәзилликни йоқ қилайли, — деди. Лекин Биняминлар өз қериндашлири болған Исраилларниң сөзини тиңшимиди, □ ■ ¹⁴ бәлки Биняминлар Исраилға қарши жәң қилиш үчүн шәһәр-шәһәрләрдин келип Гибеаһда жиғилди. ¹⁵ У вақитта Биняминлардин шәһәр-шәһәрләрдин тизимланғанлар жигирмә алтә миң қилич тутқан әркәк еди. Униңдин башқа Гибеаһдин хилланған йәттә йүз әскәр бар еди. ¹⁶ Бу пүткүл қошун арасида хилланған йәттә йүз солхай әскәр болуп, салғуға ташни селип нишанға атса, қилчиму қейип кәтмәйтти. ■

17 Бинямин қәбилисидин башқа, Исраилниң адәмлири санақтин өткүзүливи, қилич тутқанлар төрт йүз миң әркәк чиқти; буларниң һәммиси жәңчиләр еди.

18 Исраил қопуп Бәйт-Әлгә чиқип Худадин: — Бизниң аримиздин ким авал чиқип Биняминлар билән соқушсун, дәп соривиди, Пәрвәрдигар жавап берип: — Йәһуда авал чиқсун, деди. □

□ **20:1** «Дандин тартип Бээр-Шебағичә жиғилип, Гилеад зимининиң хәлқи билән қошулуп...» — Дан шәһири (18:29дә көрситилгән) зиминниң шималий четидә; Бээр-Шеба шәһири болса зиминниң жәнубий четидә; «Гилеад» болса зиминниң Иордан дәриясиниң шәриқ тәрипидики чәт қисми еди. Демәк (Бинямин хәлқидин башқа), пүткүл Исраилниң адәмлири Мизпаһқа жиғилди. □ **20:3** «... Исраиллар сүрүштә қилип: «бу рәзил иш қандақ йүз бәрди?» — дәп сориди» — шу чағда Биняминларниң вәкиллириниң нәқ мәйданда бар-йоқлуғи ениқ әмәс. Лавий киши, шүбһисизки, кенизигиниң жәситидин бир қисмини уларғиму әвәткән (11:29). Бу соал Бинямин вәкиллиригә қоюлған болса, «Бу рәзил ишниң сәвәвини бизгә чүшәндүрүп бериңлар» дегәндәк тәржимә қилиниши керәк еди. Лекин 4-айәттин қариғанда соал Лавий кишигә қоюлған. □ **20:5** «...мени дәп өйни қоршивалди» — яки «... мән бар өйни қоршивалди». □ **20:13** «лүкчәкләр» — ибраний тилида «Белиалниң (Иблисниң) балилири». ■ **20:13** һак. 19:22; һош. 9:9; 10:9 ■ **20:16** һак. 3:15 □ **20:18** «Исраил қопуп Бәйт-Әлгә чиқип Худадин: ... дәп соривиди» — бу айәттин қариғанда, Худаниң муқәддәс чедири гәрчә шу жилларда Шилоһда болсиму («Йә.» 18:1, «һак.» 18:31, 21:12, «1Сам.» 1:3ни көрүң), мәлум сәвәптин (дүшмәнләрниң тажавузлири түпәйлидин?) Бәйт-Әлдә вақитлиқ турғузулған охшайду (27-28-айәтни көрүң).

19 Шуниң билән Исраиллар әтиси сәһәр қопуп Гибеаһниң удулида чедиргаһ тикти. 20 Андин Исраилниң адәмлири Бинямин билән урушушқа чиқип, Гибеаһниң йенида раслинип уларға қарши сәп түзди. 21 Шу күни Биняминлар Гибеаһдин чиқип, Исраилдин жигирмә икки миң кишини өлтүрүп, йәргә йәксан қиливәтти.

22 Лекин Исраилниң адәмлири жасарәткә келип, авалқи күни сәп түзгән жайда иккинчи күни йәнә сәп түзди. 23 сәп түзүштин авалқи ахшими Исраил Пәрвәрдигарниң алдиға берип, кәч киргичә пәрәд қилип жиғлап, Пәрвәрдигардин йол сорап: — Биз өз қериндишимиз болған Бинямин нәсиллири билән йәнә урушушқа чиқсақ боламду, болмамду? — дәп соривиди, Пәрвәрдигар жавап берип: — Уларға һужум қилиңлар, деди.

24 Шуниң билән Исраиллар иккинчи күни Биняминларға йеқин келип һужум қилди.

25 Биняминму иккинчи күни Гибеаһдин чиқип Исраиллар билән соқушуп, уларниң он сәккиз миң адимини өлтүрүп, йәргә йәксан қиливәтти; буларниң һәммиси қилич тутқанлардин еди.

26 Андин Исраилларниң һәммиси, йәни пүтүн қошун қопуп Бәйт-Әлгә чиқип жиғлап, шу күни Пәрвәрдигарниң алдида кәчкичә роза тутуп, Пәрвәрдигарниң алдида кәйдүрмә қурбанлиқ билән енақлиқ қурбанлиғи өткүзди. 27-28 Шу күнләрдә Худаниң әһдә сандуғи шу йәрдә болуп, һарунниң әвлади, Әлиазарниң оғли Финиһас униң алдида хизмәт қилатти; шуниң билән Исраиллар Пәрвәрдигардин йол сорап: — Биз өз қериндишимиз болған Биняминниң нәсиллири билән йәнә урушушқа чиқамдуқ яки тохтап қаламдуқ? — дәп сориди; Пәрвәрдигар жавап: — Чиқиңлар, чүнки әтә Мән уларни сениң қолуңға тапшуриман, деди. □

29 Буни аңлап Исраил хәлқи Гибеаһниң әтрапиға әскәрләрни пистирма қойди; ■ 30 үчинчи күни Исраиллар илгәрки икки қетимқидәк Биняминларға һужум қилишқа Гибеаһниң удулиға келип сәп түзди. 31 Бинямин Исраил хәлқиғә қарши жәңгә чиқивиди, хәлиқ уларни шәһәрдин аздуруп чиқти. Улар Бәйт-Әлгә чиқидиған йол вә Гибеаһқа баридиған йолниң үстидә һәм далада хәлиқни илгәрки икки қетимқидәк уруп қирғили турди. Исраилниң адәмлиридин оттузчә кишини өлтүрди. 32 Биняминлар: — Улар йәнила авалқидәк мәғлуп болди, — дейишти. Амма Исраил: — Бизләр қечип уларни шәһәрдин әгәштүрүп чиқип, йолларға елип чиқайли, дәп мәслиһәтлишивалған еди.

33 Шуниң билән Исраилниң һәммә адәмлири өз жайидин қопуп Баал-Тамарға берип сәп түзди, пистирмида турған Исраилларму өз жайидин, йәни Гебадики чимәндин чиқип кәлди.

□ 34 Исраилниң арисидин сәрхил он миң киши Гибеаһниң удулидин униңға һужум қилди, жәң қаттиқ болди. Лекин Биняминлар өзлириниң үстигә бала йеқинлашқинини билмәй қалди.

35 Пәрвәрдигар Биняминларни Исраилниң алдида мәғлуп қилғачқа, улар у күни Биняминлардин жигирмә бәш миң бир йүз қилич тутқан адәмни өлтүрди. 36 Әнди Биняминлар өзлириниң мәғлуп болғинини көрди.

Исраилниң адәмлири әслидә Гибеаһқа қойған пистирмидики кишилиригә ишәш қилип, Биняминларни алдап, алдида чекингән еди. 37 У вақитта пистирмидикиләр тездин атлинип Гибеаһқа һужум қилип бесип кирип, шәһәрдикиләрниң һәммисини қиличлап қирди. □

38 Исраиллар әслидә пистирмидикиләр билән алдин-ала нишан үчүн бәлгү бекиткән еди, йәни шәһәргә от қуюп, қелин түтүн түврүгиниң асманға кәтирилишини бәлгү қилишқа келишивалған еди. 39 Шуңа Исраилниң адәмлири уруштин вақтинчә чекингәндә, Биняминлар Исраилниң адәмлирини уруп соқуп, оттузчә кишини өлтүрүп: — Мана, Исраил

□ 20:27-28 «Исраиллар Пәрвәрдигардин йол сорап: — ... — дәп сориди» — шу чағда, Исраилниң Пәрвәрдигардин «йол сориси» шүбһисизки, баш каһин Финиһасниң каһинлиқ кийимигә тақалған әфодтики «урим вә туммим» арқилиқ еди («Мис.» 28-бапни вә изаһатлирини көрүң). Исраилларниң тартқан талапәтлири, шүбһисизки, Худаниң пүткүл қовмининиң үстигә қойған агаһ-жазалири еди. Худаниң йолидин чиққанлар пәқәт Биняминларла эмәс, бәлки пүткүл Исраил хәлқи болуши мүмкин еди. ■ 20:29 Йә. 8:4 □ 20:33 «Гебадики» — яки «Гибеаһдики». «Гибеаһ» вә «Геба» (а) охшаш бир жай болуши мүмкин, яки (ә) бир-биригә интайин йеқин икки жай болуши мүмкин. «чимәндин чиқип кәлди» — яки «ғәрип тәрәптин чиқип кәлди». □ 20:37 «Гибеаһқа һужум қилип...» — бу сөзләрниң башқа бир хил тәржимиси: «Гибеаһғичә башламчилик қилип».

авалқи жәндикидәк алдимизда шәксиз тар мар болиду, — дейишти.

⁴⁰ Лекин шәһәрниң ичидин түтүн түврүк өрләп чиққанда, Биняминлар кәйнигә бурулуп қаривиди, мана, пүткүл шәһәр ис-түтәк болуп асманларға көтирилип кетивататти. ⁴¹ Шу һаман Исраилниң адәмлири бурулуп йенип кәлди, Биняминниң адәмлири болса: Бизгә бала йеқинлашти дәп, вәһимигә чүшти.

⁴² Улар Исраилларниң алдидин бурулуп чөллүккә маңидиған йол билән қечип кәтти; лекин жәң уларниң кәйнидин из бесип маңди; әтрапидики һәр қайси шәһәрләрдин адәмләр чиқип уларни ариға елип һалак қилди. ⁴³ Шу тәриқидә улар Биняминларни қоршивалди, уларни күн чиқиш тәрипидики Гебаниң удулиғичә тохтимай қоғлап берип, чәйләп өлтүрди.

□ ⁴⁴ Буниң билән Биняминлардин он сәккиз миң киши өлди, уларниң һәммиси батур палванлар еди. ⁴⁵ Башқилири бурулуп чөл тәрәпкә қечип, Риммон қорам тешиға барди; амма Исраиллар йолларда худди башақ тәргәндәк улардин бәш миң адәмни өлтүрди; андин уларниң кәйнидин Гидомғичә қоғлап берип, йәнә икки миң адәмни өлтүрди.

⁴⁶ У күни Биняминлардин өлтүрүлгәнләр жигирмә бәш миң адәм еди. Буларниң һәммиси палванлар болуп, қилич тутқанлар еди.

⁴⁷ Һалбуки, улардин пәқәт алтә йүз адәм қалған еди, улар бурулуп чөл тәрәпкә қечип, Риммондики тик ярға барди. Улар Риммондики тик ярда төрт ай турди.■

⁴⁸ Исраиллар йәнә Биняминларниң зиминиға йенип келип, һәммә шәһәрләрдики адәмләрни, чарпайларни һәм учриғанларниң һәммисини қилич билән қиривәтти, шундақла от қуюп, удул кәлгән шәһәрлириниң һәммисини көйдүрүвәтти.

21

Бинямин қәбилисиниң нәсли қуруп кетиштин қутулуши

¹ Әслидә Исраилниң адәмлири Мизпаһда қәсәм қилишип: — Бизниң ичимиздин һеч ким өз қизини Биняминларға хотунлуққа бәрмисун, — дейишкән еди. ² Шуниң үчүн хәлиқ Бәйт-Әлгә келип, у йәрдә кәч киргичә Худаниң алдида пәрәд көтирип қаттиқ жиғлишип: —

³ Әй Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар, Исраилда немишкә шундақ иш йүз бериду, немишкә Исраилниң қәбилилиридин бири йоқап кәтсун? — дейишти.

⁴ Әтиси хәлиқ сәһәр қопуп, у йәрдә қурбанғаһ ясап, көйдүрмә қурбанлиқ вә енақлиқ қурбанлиқлири сунди. ⁵ Исраиллар өз ара: — Исраилниң һәр қайси қәбилилиридин жамаәткә қошулуп Пәрвәрдигарниң алдида һазир болушқа кәлмигән кимләр бар? — дәп сорашти, чүнки улар кимки Мизпаһқа Пәрвәрдигарниң алдида һазир болмиса, у шәксиз өлүмгә мәһкүм қилинсун, дәп қаттиқ қәсәм қилишқан еди. ⁶ Исраил өз қериндиши болған Бинямин тоғрилиқ пушайман қилип: — Мана, әнди Исраил арисидин бир қәбилә үзүветилди. ⁷ Биз Пәрвәрдигарниң намида бизниң ичимиздин һеч қайсимиз өз қизимизни Биняминларға хотунлуққа бәрмәймиз, — дәп қәсәм қилған едук; әнди қандақ қилсақ улардин қалғанлирини хотунлуқ қилалаймиз — дейишти.

⁸ Улар йәнә өз ара: — Исраил қәбилилиридин қайсиси Мизпаһқа, Пәрвәрдигарниң алдиға чиқмиди? — дәп сорашти. Мана, Ябәш-Гилеадлиқлардин һеч қайсиси чедирғаһқа, жамаәткә қошулушқа кәлмигән еди. ⁹ Чүнки хәлиқни санап көргәндә Ябәш-Гилеадниң адәмлиридин у йәрдә һеч ким йоқ еди. ¹⁰ Шуниң билән жамаәт он икки миң палванни у йәргә әвәтип, уларға тапилап: — Ябәш-Гилеадта туруватқанларни, жүмлидин аяллар вә балиларни уруп қирип қиличлап өлтүрүветиңлар; ¹¹ шундақ қилиңларки, барлиқ әркәкләрни вә әрләр билән биллә болған барлиқ аялларни өлтүрүветиңлар, деди.■

□ **20:43 «Геба»** — яки «Гибеаһ». Амма шу зиминниң жуғрапийилик орниға қариганда у Геба болуши мүмкин. Бу әйәттиң башқа бир нәччә хил тәржимилири бар. «...уларни күн чиқиш тәрипидики Гебаниң удулиғичә тохтимай қоғлап берип, чәйләп өлтүрди» — бу сөзләрниң башқа хил тәржимиси: «уларни Ноһаһдин қоғлап берип, Гебаһниң шәриқ тәрипидики бир йәрдә чәйләп өлтүрди». ■ **20:47** һак. 21:13 ■ **21:11** Чөл. 31:17

¹² Улар шундақ қилип Ябәш-Гилеадтики хәлқиниң ичидә теһи әрләр билән биллә болуп бақмиған төрт йүз қизни тепип, уларни тутуп Қанаан зиминидики Шилоһқа, чедиргаһға елип кәлди.

¹³ Андин пүткүл жамаәт Риммондики тик ярдики Биняминларға адәм әвәтип, уларға течлиқ салимини жақалиди. ■ ¹⁴ Шуниң билән Биняминлар қайтип кәлди; Исраиллар Ябәш-Гилеадтики һаят қалған қизларни уларға хотунлуққа бәрди, лекин булар уларға йетишмиди. ¹⁵ Вә хәлиқ Бинямин тоғрилиқ пушайман қилди; чүнки Пәрвәрдигар Исраилниң қәбилелириниң арисидә кәмтүк пәйда қилип қойған еди.

¹⁶ Бу вақитта жамаәтниң ақсақаллири: — Биняминниң қиз-аяллири йоқутиветилди, әнди биз қандақ қилсақ қалғанлирини хотунлуқ қилалаймиз, — деди.

¹⁷ Андин йәнә: — Биняминдин қечип қутулған қалдисига мирас сақлиниши керәкки, Исраилниң бир қәбилисиму өчүп кәтмәслиги керәк. ¹⁸ Пәқәт бизла қизлиримизни уларға хотунлуққа бәрсәк болмайду, чүнки Исраиллар: «Өз қизини Биняминларға хотунлуққа бәргән киши ләнәткә қалсун!» дәп қәсәм қилишқан, — дейишти.

¹⁹ Улар йәнә: — Мана, Бәйт-Әлниң шимал тәрипидики, Бәйт-Әлдин Шәкәмгә чиқидиған йолниң шәриқ тәрипидики, Либонаһниң жәнуп тәрипидики Шилоһда һәр жили Пәрвәрдигарниң бир һейти болуп туриду, — деди. ²⁰ Андин Исраиллар Биняминларға буйруп: — Силәр берип, шу йәрдики үзүмзарлиқларға йошурунивелиңлар. ²¹ Күзитип туруңлар, қачаники Шилоһдики қизларниң уссул ойниғили чиққинини көрсәңлар, үзүмзарлиқлардин чиқип һәр бириңлар Шилоһниң қизлиридин бирини өзүңларға хотунлуққа елип қечиңлар, андин Биняминниң зиминиға кетиңлар. ²² Шундақ болидуки, әгәр уларниң атилири я ака-укилири келип бизгә пәрәд көтәрсә, биз уларға: «Бизгә йүз-хатирә қилип, уларға йол қоюңлар, чүнки биз жәңдә уларниң һәммисигә хотунлуққа толуқ бирдин қиз алалидуқ; униң үстигә силәр бу қетим қизлириңларни өз ихтиярлиғиңлар билән уларға бәрмидиңлар; ихтиярән бәргән болсаңлар, гунаға тартилаттиңлар», дәймиз, — деди. □

²³ Биняминлар шундақ қилип сани бойичә уссул ойнайдиған қизлардин өзлиригә хотунлуққа елип қечип, өз мирас зиминиға қайтип берип, шәһәрләрни йәнә ясап у йәрдә турди.

²⁴ У вақитта Исраил у йәрдин айрилип, һәр бири өз қәбилелири вә жәмәтигә йенип барди, андин һәр бири өз мирас зиминиға кәтти.

²⁵ Шу күнләрдә Исраилда һеч падиша болмиди; һәр ким өз нәзиридә яхши көрүнгәнни қилатти. □ ■

■ **21:13** һак. 20:47 □ **21:22** «...жәңдә уларниң һәммисигә хотунлуққа толуқ бирдин қиз алалидуқ» — әслидә Биняминлардин алтә йүз киши аялсиз қалған еди. Исраиллар Ябәш-Гилеадлар билән жәң қилип қиздин төрт йүзни тапқан еди, лекин йәнә икки йүз адәм аялсиз қалди. Шуниң үчүн улар «жәңдә уларниң һәммисигә хотунлуққа толуқ бирдин қиз алалидуқ» дәйду. **«силәр ... қизлириңларни өз ихтиярлиғиңлар билән уларға бәрмидиңлар; ихтиярән бәргән болсаңлар, гунаға тартилаттиңлар»** — уларниң әзлидики «һеч ким Биняминларға өз қизини бәрмисун» дегән қәсими билән, «силәр Шилоһтикиләр қизлириңларни Биняминларға ихтиярән ятлиқ қилған болсаңлар, гунакар болаттиңлар. һазир болса, қизлириңлар булап кетилди, Шуа силәр гунакар һесапланмайсиләр» дегәндәк мәнтиқидә болған. □ **21:25** «...һәр ким өз нәзиридә яхши көрүнгәнни қилатти» — 17:6 вә изаһатини көрүң. ■ **21:25** һак. 17:6; 18:1; 19:1

Рут

Әлимәләк аилисиниң Моабқа бериши

¹ Батур һакимлар һөкүм сүргән мәзгилдә шундақ болдики, зиминда ачарчилик йүз бәрди. Шу вақитта бир адәм аяли вә икки оғлини елип Йәһуда зиминидики Бәйт-Ләһәмдин чиқип, Моабниң сәһралирида бир мәзгил туруп келишкә барди. □ ² У кишиниң исми Әлимәләк, аялиниң исми Наоми, икки оғлиниң исми Маһлон билән Килион еди. Улар Бәйт-Ләһәмдә олтирақлик, Әфрат жәмәтидин еди. Улар Моабниң сәһрасиға келип шу йәрдә олтирақлашти. ³ Кейин Наоминиң ери Әлимәләк өлди; аяли икки оғли билән қалди. ⁴ Улар Моаб қизлиридин өзлиригә хотун алди. Бириниң ети Орпаһ, йәнә бириниң ети Рут еди. Улар шу йәрдә он жилдәк турди. ⁵ Маһлон билән Килион һәр иккиси өлди; шуниң билән аписи ери һәм оғуллиридин айрилип ялғуз қалди.

Наоми билән Рутниң Бәйт-Ләһәмгә қайтип келиши

⁶ Шуниң билән аял икки келини билән қопуп Моабниң сәһрасидин қайтип кәтмәкчи болди; чүнки у Пәрвәрдигарниң өз хәлқини йоқлап, ашлиқ бәргәнлиги тоғрисидаки хәвәрни Моабниң сәһрасида туруп аңлиған еди. ⁷ Шуниң билән у икки келини билән биллә турған йеридин чиқип, Йәһуда зиминиға қайтишқа йолға чиқти. ⁸ Наоми икки келинигә: — һәр иккиңлар қайтип өз анаңларниң өйигә бериңлар. Силәрниң мәрһумларға вә маңа меһриванлиқ көрсәткиниңлардәк Пәрвәрдигарму силәргә меһриванлиқ көрсәткәй! ⁹ Пәрвәрдигар силәр иккиңларни өз ериңларниң өйидә арам тапқузғай! — дәп, уларни сөйүп қойди. Улар һөкирәп жиғлишип ¹⁰ униңға: — Яқ, биз чоқум сениң билән тәң өз хәлқиңниң йениға қайтимиз, — дейишти. ¹¹ Лекин Наоми: — Йенип кетиңлар, әй қизлирим! Немишкә мениң билән бармақчисиләр? Қосиғимда силәргә әр болғидәк оғулар барму? ¹² Йенип кетиңлар, әй қизлирим! Чүнки мән қерип кәткәчкә, әргә тегишкә яримаймән. Дәрһәқиқәтән бүгүн кечә бир әрлик болушқа, шундақла оғуллуқ болушқа үмүт бар дегәндиму, ¹³ улар жигит болғичә сәвир қилип тураттиңларму? Уларни дәп башқа әргә тәгмәй сақлап тураттиңларму? Яқ, болмайду, қизлирим! Чүнки Пәрвәрдигарниң қоли маңа қарши болуп мени азаплайдиғини үчүн, мән тартидиған дәрд-әләм силәрниңкидин техиму еғир болиду, — деди. □ ¹⁴ Улар йәнә һөкирәп жиғлашти. Орпаһ кейинанисини сөйүп хошлашти, лекин Рут уни чиң қучағлап турувалди. ¹⁵ Наоми униңға: — Мана, келин сиңлиң өз хәлқи билән илаһлириниң йениға йенип кәтти! Сәнму келин сиңлиңниң кәйнидин йенип кәткин! — деди. ¹⁶ Лекин Рут жававән: — Мениң сениң йениңдин кетишимни вә саңа әгишиш нийитимдин йенишни өтүнмә; чүнки сән нәгә барсаң мәнму шу йәргә баримән; сән нәдә қонсаң мәнму шу йәрдә қонимән; сениң хәлқиң мениңму хәлқимдур вә сениң Худайиң мениңму Худайимдур. ¹⁷ Сән нәдә өлсәң мәнму шу йәрдә өлимән вә шу йәрдә ятимән; өлүмдин башқиси мени сәндин айривәтсә Пәрвәрдигар мени урсун һәм униңдин ашуруп жазалисун! — деди. □

□ **1:1** «мәзгилдә» - ибраний тилида «күнләрдә». «сәһралирида» - ибраний тилида «етизлиқлирида». Моабтикилә Йәһудийларға өч еди. Бу Әлимәләк вә аилисидикиләрниң Моабниң шәһәрлиригә әмәс, бәлки сәһрасиға беришиниң бир сәвәви болса керәк. □ **1:13** «Мән тартидиған дәрд-әләм силәрниңкидин техиму еғир болиду» — гәрчә Рут билән Орпаһ һәр иккиси еридин айрилиш азавини тартқан тул хотунлар болсиму, Наоминиң азави техиму еғир еди; униң еридин һәм икки оғлидин айрилип қелиш азави бар еди. Униң үстигә, у икки келининиң өзидәк яқ жутта тул болуп туруш дәрдини таритишини халимайтти. Бу сөзниң йәнә икки тәржимиси бар: «Мән силәр үчүн (тул қалғанлиғиңлардин) интайин азаплинимән» яки «Мениң дәрд-әлимим силәргә бәк еғир жүк болуп қалиду, силәр көтирәлмәйсиләр» □ **1:17** «Пәрвәрдигар мени урсун һәм униңдин ашуруп жазалисун!» - ибраний тилида: «... Пәрвәрдигар маңиму шундақ қилсун вә униңдин ашуруп қилсун!»

18 Наоми уның өзигә әгишип беришқа қәтһий нийәт қилғинини көрүп, уныңға йәнә еғиз ачмиди.

19 Иккиси меңип Бәйт-Ләһәмгә йетип кәлди. Шундақ болдики, улар Бәйт-Ләһәмгә йетип кәлгинидә пүткүл шәһәрдикиләр уларни көрүп зил-зилигә кәлди. Аяллар болса: — Бу растинла Наомимиду? — дейишти.

20 У уларға жававән: — Мени Наоми демәй, бәлки «Мара» дәңлар; чүнки һәммигә Қадир маңа зәрдаб жутқузди. □ 21 Тоққузум тәл һаләттә бу йәрдин чиқтим; лекин Пәрвәрдигар мени қуруқ қайтқузди. Пәрвәрдигар мени әйипләп гувалиқ бәрди, һәммигә Қадир мени харлиған экән, немишкә мени Наоми дәйсиләр? — деди. □

22 Шундақ қилип Наоми билән келини Моаб қизи Рут Моабның сәһрасидин қайтип кәлди; улар иккиси Бәйт-Ләһәмгә йетип келиши билән тәң арпа ормиси башланған еди.

2

Рутның Боазның етизида башақ териши

1 Наоминиң еригә туққан келидиған Боаз исимлиқ бир адәм бар еди. У Әлимәләкниң жәмәтидин болуп, интайин бай адәм еди. ■ 2 Моаб қизи Рут Наомиға: — Мән етизлиққа барай, бирәркимниң нәзиридә илтипат тепип, уның кәйнидин меңип арпа башақлирини тәрсәм? — деди.

У уныңға: — Барғин, әй қизим, деди. □

3 Шуниниң билән у чиқип етизлиқларға келип, у йәрдә ормичиларниң кәйнидин башақ тәрди. Бәхитигә яриша, дәл у кәлгән етизлиқ Әлимәләкниң жәмәти болған Боазның етизлиқлири еди.

4 Мана, у вақитта Боаз Бәйт-Ләһәмдин чиқип келип, ормичилар билән саламлишип: — Пәрвәрдигар силәр билән биллә болғай! — деди.

Улар уныңға жававән: — Пәрвәрдигар саңа бәхит-бәрикәт ата қилғай! — деди.

5 Боаз ормичиларниң үстигә назарәткә қоюлған хизмәтқаридин: — Бу яш чокан кимниң қизи болиду? — дәп сориди. □

6 Ормичиларниң үстигә қоюлған хизмәтқар жавап берип: — Бу Наоми билән биллә Моабның сәһрасидин қайтип кәлгән Моабий чокан болиду. 7 У: «Ормичиларниң кәйнидин өнчиләрниң арисидики чечилип кәткән башақларни теривалайму?» дәп тәләп қилди. Андин у келип әтигәндин һазирғичә ишләватиду; у пәкәт кәпидә бир аз дәм алди, — деди. □

8 Боаз Рутқа: — Әй қизим, аңлаватамсән?! Сән башақ тәрғили башқа бир кимниң етизлиғиға бармиғин, бу йәрдинму кәтмә, мениң дедәклирим билән биргә мошу йәрдә турғин. □ 9 Диққәт қилғин, қайси етизда орма орған болса, дедәкләргә әгишип барғин. Мән жигитләргә: Уныңға чеқилмаңлар, дәп тапилап қойдум! Әгәр уссап қалсаң берип, идишлардин жигитлирим қудуқтин тартқан судин ичкин, — деди.

□ 1:20 «Мени Наоми демәй...» — «Наоми» дегәнниң мәнаси: «йеқимлиқ», «көңүллүк», «һурузлук»; «Мара» болса «аччиқ», «әләмлик», «зәрдаблиқ» дегән мәнидә. □ 1:21 «Пәрвәрдигар мени әйипләп гувалиқ бәрди» — башқа бир хил тәржимилири: — «Пәрвәрдигар маңа қарши чиқти» яки «мени азаплиди». Бу сөзләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ 2:1 Мат. 1:5 □ 2:2 «Башақ териш» - Тәврат қануни бойичә намрат кишиләр вә яқа жутлуқларниң ормичиларниң арқисидин чечилип кәткән башақларни теришигә рухсәт берилиши керәк («Лав.» 19:9-10ни көрүң). Гәрчә Наоминиң өзиниң бир парчә етизи бар болсиму (4:3), уныңға шу пәсилдә бир нәрсә терилмиған еди. Рут мошу илтимаси билән Наомини «башақ териш» хиқаләтчилигидин қутқузиду, әлвәттә. □ 2:5 «Хизмәтқаридин» - ибраний тилидә «жигитидин». «Бу яш чокан кимниң қизи болиду?» - Шу чағда Рут теһи тул болғачқа, шуниниңға яриша алаһидә кийимлирини кийватқан еди. 3:3ни вә изаһатини көрүң. □ 2:7 «Кәпидә» - ибраний тилидә «өйдә». Орма мәзгилдә ормичилар бәлким етизлиқта дәм елишқа вақитлиқ кәпә салған болса керәк. □ 2:8 «Дедәклирим билән биргә мошу йәрдә турғин» - дедәкләрниң иши бәлким арпа пайлирини жигип өнчә қилиш еди. Рут «уларниң қешида» ишлисә көпрәк башақларни терәләйтти, әлвәттә.

¹⁰ Рут өзини йәргә етип тизлинип, бешини йәргә тәккүзүп тазим қилип, униңға: — Мән бир биганә турсам, немишкә маңа шунчә гәмхорлуқ қилғидәк нәзириңдә шунчилик илтипат тапқанмән? — деди.

¹¹ Боаз униңға жававән: — Ериң өлүп кәткәндин кейин қейинанаңға қилғанлириңниң һәммиси, шундақла сениң ата-анаңни вә өз вәтиниңдин қандақ айрилип, сән бурун тонумайдиған бир хәлиқниң арисига кәлгиниң маңа пүтүнләй аян болди; ¹² Пәрвәрдигар қилғиниңға мувапиқ саңа яндурғай, сән қанатлириниң тегидә панаһ издигән Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар тәрипидин саңа униң толук инъами берилгәй, деди. ¹³ Рут жававән: — Әй ғоҗам, нәзириңдә илтипат тапқаймән; мән сениң дедигиң болушқиму яримисамму, сән маңа тәсәлли берип, дедигиңгә меһриванә сөзләрни қилдиң, — деди. □

¹⁴ Тамақ вақтида Боаз униңға: — Қени, буяққа кәлгин, нандин йә, нанни сиркигә төгүргин! — деди. Рут ормичиларниң йениға келип олтарди; Боаз қомачтин елип униңға тутти. У униңдин тойғичә йеди вә йәнә азрақ ашуруп қойди.

¹⁵ У башақ тәргили қопқанда, Боаз жигитлиригә буйруп: — Уни һәтта өнчиләрниң арисидә башақ тәргили қоюңлар, уни һеч хиҗаләттә қалдурмаңлар. ¹⁶ һәтта һәм униң үчүн азрақ башақларни өнчиләрдин әтәй айрип, униңға тәргили чүшүрүп қоюңлар, уни һеч әйиплимәңлар, деди.

¹⁷ Шундақ қилип у кәчкичә етизлиқта башақ тәрди, теривалғанлирини соққанда, тәхминән бир әфаһ арпа чиқти. □ ¹⁸ Андин у арписини елип, шәһәргә кирди, қейинаниси униң тәргән арписини көрди; у йәнә у йәп тоюнғандин кейин сақлап қойғинини чиқирип униңға бәрди.

¹⁹ Қейинаниси униңға: — Сән бүгүн нәдә башақ тәрдиң, нәдә ишлидиң? Саңа гәмхорлуқ қилған шу кишигә бәхит-бәрикәт ата қилинғай! — деди.

У қейинанисиға кимниңкидә иш қилғинини ейтип: — Мән бүгүн ишлигән етизниң егисиниң исми Боаз экән, деди.

²⁰ Наоми келинигә: — Тирикләргиму, өлгәнләргиму меһриванлиқ қилиштин баш тартмиған киши Пәрвәрдигардин бәхит-бәрикәт көргәй! — деди. Андин Наоми униңға йәнә: — У адәм бизниң йеқин туққинимиздур, у бизни қутқузалайдиған һәмжәмәтләрдин биридур, — деди. □

²¹ Моаб қизи Рут йәнә: — У маңа йәнә: «Мениң жигитлирим пүтүн һосулумни жиғип болғичә улар билән биргә болғин» деди, — деди.

²² Наоми келини Рутқа: — Әй қизим, бирисиниң саңа яманлиқ қилмаслиғи үчүн башқисиниң етизлиғиға бармай, униң дедәклири билән биллә чиқип ишлисәң яхшидур, деди. □

²³ Шунин билән арпа вә буғдай һосули жиғилип болғичә, Рут Боазниң дедәклири билән жүрүп башақ тәрди. У қейинаниси билән биллә турувәрди.

3

Рутниң хаманға берип, Боаз билән көрүшүш

□ **2:13** «дедигиң» - ибраний тилида «дәдәк»ни тәсвирләйдиған икки сөз бар. Рут бу әйттә булардин әң төвән орунни көрситидиған сөзни ишлитип өзини тәсвирләйду. □ **2:17** «Бир әфаһ арпа» - тәхминән 15 килограмчә еди. □ **2:20** «Бизни қутқузалайдиған һәмжәмәтләрдин бири» - («һәмжәмәт-ниҗаткар»имиздин бири» яки «һәмжәмәт-қутқузғучи»имиздин бири) — бу ибраний тилида «гоел» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу сөзиниң алаһидә мәнәси бар. Бириси намратлиқтин өзини қуллуққа сетивәткән болса яки башқа қийин әһвалға учрап мал-мүлүгини сатқан болса, Муса пәйғәмбәр тапшурувалған қанунға асасән, шу кишиниң йеқин уруқ-туққанлири, һәмжәмәтлириниң уни һөрлүккә чиқирип қутқузуш һоқуқи бар еди. Демәк, у сетивалғучиға адил бир баһада пул бәрсила, у униң өз қериндишини һәр қилип қутқузуш һоқуқи бар еди. һоқуқни ишлитиш һәмжәмәтиниң өз ихтиярлиғи билән болатти, әлвәттә. У һоқуқини ишләтмәкчи болса, һеч ким уни тосалмайтти. Наоми мошу йәрдә: «Биздин хәвәр елиш мәсьулийити болған йеқин туққанлиримиздин бири бар» демәкчи болиду. □ **2:22** «Бирисиниң саңа яманлиқ қилмаслиғи үчүн» - Наоминиң бу ағаһ сөзлири бизгә «Батур һакимлар» дәвридики умумий әһвални аян қилса керәк.

¹ Шу күнләрҙә, кейинаниси Наоми униңға: — Әй қизим, һал-әһвалиңниң яхши болуши үчүн, сениң арам-бәхитиңни издимәймәнму? ² Сән дедәклири билән ишлигән Боаз бизгә тукқан келиду әмәсму? Мана, бүгүн ахшам у хаманда арпа соруиду. ³ Әнди сән жуюнуп-таринип, өзүңгә әтирлик май сүрүп, есил кийимлириңни кийип, хаманға чүшкин; лекин у әр киши йәп-ичип болмиғичә, өзүңни униңға көрсәтмигин. ⁴ У ятқанда униң ухлайдиған йерини көрүвал. Андин сән кирип, аяқ тәрипини ечип, шу йәрдә йетивалгин. Андин у саңа немә қилиш керәклигини ейтиду, — деди.

⁵ Рут униңға: — Сән немә десәң мән шуни қилимән, — деди. ⁶ У хаманға чүшүп, кейинаниси униңға тапилиғандәк қилди. ⁷ Боаз йәп-ичип, көңлини хуш қилип чәшниң айиғиға берип ятти. Андин Рут шәпә чиқармай келип, аяқ тәрипини ечип, шу йәрдә ятти. ⁸ Йерим кечидә Боаз чөчүп, алдиға еңишкәндә, мана бир аял айиғида ятатти! ⁹

⁹ Ким сән?! — дәп сориди у.

Рут жававән: — Мән хизмәтқариң Рут болимән. Сән мениң һәмжәмәт-нижәтқарим болғиниң үчүн хизмәтқариңниң үстигә тонуңниң етигини йейип қойғайсән, — деди. ¹⁰

¹⁰ У жававән: — Әй қизим, Пәрвәрдигардин бәхит-бәрикәт тапқайсән! Сениң кейин көрсәткән садақәт-меһриванлиғиң илгири көрсәткиниңдинму артуқтур; чүнки сени издигән жигитләр, мәйли кәмбәғәл болсун, бай болсун, уларниң кәйнидин кәтмидиң. ¹¹ И қизим, әнди қорқмигин! Дегиниңниң һәммисини орундап беримән; чүнки пүткүл шәһиримиздики мөтивәрләр сени пәзиләтлик аял дәп билиду. ¹²

¹² Дурус, саңа һәмжәмәт-нижәтқар болғиним раст; лекин сениң мәндин йеқинрақ йәнә бир һәмжәмәтиң бар. ¹³ Әнди кечичә бу йәрдә қалгин; әтә сәһәрдә әгәр у һәмжәмәтлик һоқуқини ишлитип сени елишни халиса, у алсун; лекин һәмжәмәтлик һоқуқи бойичә сени алмиса, Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, мән саңа һәмжәмәтлик қилип сени алай. Таң атқичә бу йәрдә йетип турғин! — деди.

¹⁴ У униң айиғида таң атқичә йетип, кишиләр бир-бирини тонуғидәк болуштин бурун қопти. Чүнки Боаз: — бир аялниң хаманға кәлгинини һеч ким билмисун, дәп ейтқан еди. ¹⁵

¹⁵ У йәнә Рутқа: — Сән кийгән йепинчини ечип турғин, деди. У уни ечип турувиди, Боаз арпидин алтә кәмчән кәмләп берип, униң өшнисигә артип қойди. Андин у шәһәргә кирди. ¹⁶

¹⁶ Рут кейинанисиниң йениға кәлди. У: — Әй қизим, сән һазир ким?! — дәп сориди. Шуниң

□ **3:1 «Сениң арам-бәхитиңни издимәймәнму?»** - Наоминиң мошу «арам-бәхит» дегини Рутни қайтидин өй-очақлиқ қилишни көрситиду. □ **3:3 «Өзүңгә әтирлик май сүрүп»** - ибраний тилида «өзүңни мәсиһ қилип» яки «өзүңни мәсиһләп». □ **3:8 «Чөчүп, ...»** - башқа бир хил тәржимиси «титрәп кетип, ...». һеч болмиғанда, Боаз путлириға соғ урулғанда ойғинип кәткән болса керәк. **«Еңишкәндә»** - башқа бир хил тәржимиси «өрүлгәндә» □ **3:9 «Хизмәтқариң»** — оқурмәнләрниң есидә барки, ибраний тилида «дәдәк»ни тәсвирләйдиған икки сөз бар. Бу әйттә Рут орнини жуқурирақ көрситидиған сөзни өзигә ишләтти (2:13ни вә изаһатни көрүң) **«Һәмжәмәт-нижәтқар»** дегән укум тоғрилиқ 2:20ни вә изаһатни көрүң. **«Тониңниң етигини хизмәтқариңниң үстигә йепип қойғайсән»** - Рут ейтқан «Тониңниң етигини хизмәтқариңниң үстигә йепип қойғайсән» дегән ибарә: — «Мени сайәңниң астиға алгин, мени әмриңгә алгин» дегәнни вә өзиниң Боазниң аяли болушқа рази экәнлигини билдүриду. Худаму Исраилни өз қанити астиға алғанлиғи тоғрилиқ шу сөзни қилған — «Әз.» 16:8ни көрүң. □ **3:10 «Сени издигән жигитләр»** - Боазниң сөзигә қариганда (шүбһисизки, у һәм тиришчан һәм чирайлиқ болғачқа) Рутни бир қанчә жигит издәп кәлгән. Лекин Рут өз мәйлигә әгишип уларни таллимай, бәлки орниға кейинаниси Наомиға яхши болсун дәп рәхмәтлик еригә «Һәмжәмәт-нижәтқар» болған Боазниң панаһлиғини издигән. Шуниң билән Боаз Рутниң қилғини тоғрилиқ: «Сениң кейин көрсәткән садақәт-меһриванлиғиң илгири көрсәткиниңдинму артуқтур» дәйду. Рутниң «илгири көрсәткән (садақәт-меһриванлиғи)» болса кейинанисиға болған садақәтлигини, униңға һәмраһ болуп өз жутини ташлап Исраилларниң арасиға кәлгәнлигини көрситиду. Боазниң «Сән кейин көрсәткән садақәт-меһриванлиқ» дегини болса өзини издигәнлигини көрситиду. □ **3:11 «Пүткүл шәһиримиздики мөтивәрләр»** - ибраний тилида «хәлқимниң шәһириниң дәрвазисидики кишиләр» — қедимки заманда «шәһәрниң дәрвазиси» ақсақаллар вә мөтивәрләр олтиридиған жай еди; шу йәрдә сот ечилатти. Шуңа Боазниң сөзиниң толук мәнаси «Мениң шәһиримдики барлиқ мөтивәрләр сени пәзиләтлик аял дәп қарайду». □ **3:14 «Ейтқан еди»** - ибраний тилида «ейтқан еди» яки «ойлиған еди» дегән мәна бирла сөз билән ипадилиниду. Биз бу йәрдә «ейтқан еди» дәп тәржимә қилдуқ. □ **3:15 «Алтә кәмчән»** - бәлким «алтә әфаһ», йәни 27-45 килограмни көрситиши мүмкин.

билэн у қейинанисиға у кишиниң қилғанлириниң һәммисини дәп бәрди. □ 17 У: — У бу алтә кәмчән арпини маңа бәрди, чүнки у: «қейинананниң йениға қуруқ қол қайтип бармигин» деди, — деди.

18 Наоми: — Әй қизим, бу ишниң ахириниң қандақ болидиғинини билгичә мошу йәрдә тәхир қилгин; чүнки у адәм бүгүн мошу ишни пүткүзмәй арам алмайду, деди.

4

Боазниң Рутни никаһиға елиши, һәмжәмәт-нижәткарлиқ бурчини ада қилиши

1 Боаз шәһәр дәрвазисиға чиқип, шу йәрдә олтарди. Мана, у вақитта Боаз ейтқан һелиқи һәмжәмәтлик һоқуқиға егә киши келивататти. Боаз униңға: — Әй бурадәр, келип бу йәрдә олтаргин, девиди, у келип олтарди. □

2 Андин Боаз шәһәрниң ақсақаллиридин он адәмни чақирип, уларғиму: — Бу йәрдә олтириңлар, деди. Улар олтарғанда 3 у һәмжәмәтлик һоқуқиға егә кишигә: — Моабниң сәһрасидин йенип кәлгән Наоми қериндишимиз Әлимәләккә тәвә шу зиминни сатмақчи болуватиду. 4 Шуңа мән мошу ишни саңа хәвәрләндүрмәкчи едим, шундақла мошу йәрдә олтарғанларниң алдида вә хәлқимниң ақсақаллириниң алдида «Буни сетивалгин» демәкчимән. Сән әгәр һәмжәмәтлик һоқуқиға асасән алай десәң, алгин; һәмжәмәтлик қилмай, алмаймән десәң, маңа ейтқин, мән буни биләй; чүнки сәндин авал башқисиниң һәмжәмәтлик һоқуқи болмайду; андин сәндин кейин мениң һоқуқум бар, деди.

У киши: — һәмжәмәтлик қилип уни алимән, деди.

6 һәмжәмәт киши: — Ундақ болса һәмжәмәтлик һоқуқумни ишлитип *етизни* алсам болмиғидәк; алсам өз мирасимға зиян йәткүзгидәкмән. һәмжәмәтлик һоқуқини сән өзүң ишлитип, йәрни сетивалгин; мән ишлитәлмәймән, деди. □

7 Қедимки вақитларда Исраилда һәмжәмәтлик һоқуқиға яки алмаштуруш-тегишиш ишиға мунасивәтлик мундақ бир рәсим-қайдә бар еди: — ишни кәсмәк үчүн бир тәрәп өз кәшини селип, иккинчи тәрәпкә берәтти. Исраилда сода-сетиқни бекитиштә мана мошундақ бир усул бар еди. ■ 8 Шуңа һәмжәмәт һоқуқиға егә киши Боазға: — Сән уни алгин, дәп, өз кәшини селивәтти. □ 9 Боаз ақсақалларға вә көпчиликкә: — Силәр бүгүн мениң Әлимәләк кә тәвә болған һәммини, шундақла Кийон билән Маһлонға тәвә болған һәммини Наоминиң қолидин алғинимға гувадурсиләр. 10 Униң үстигә мәрһумниң нами қериндашлири арисидин вә шәһириниң дәрвазисидин өчүрүлмәслиги үчүн мәрһумниң мирасиға униң нами болған бирәр әвлади қалдурулсун үчүн Маһлонниң аяли, Моаб қизи Рутни хотунлуққа алдим. Силәр бүгүн буниңға гувадурсиләр, деди. □

□ **3:16 «Сән һазир ким?»** - Наоминиң бу соали билән Рутниң һазирқи салаһийитини сорайду: у: «һазир сән Боазниң аяли болдуңму-йоқ?» дегән мәнини билдүриду. □ **4:1 «Әй бурадәр!»** - ибраний тилида «Әй, паланчи-поқунчи!» дейлиду. Бу адәм бәлким Рут вә Наомиға қарита һәмжәмәтлик бурчини өз үстигә елишни рәт қилғачқа, у бу баянда намсиз қалған болса керәк. □ **4:6 «мән шу һоқуқни ишлитәлмәймән»** - бу киши бәлким: «Әгәр Руттин пәрзәнт көрсәм, улар мениң балилирим һесапланмайду; һалбуки, улар башқа аялимдин болған пәрзәнтилим билән тәң мениң мирасимға варис болуши мүмкин, шуниң билән өз пәрзәнтилим еришидиған мирасиниң үлүши әслидикидин азлап кетиду» дәп ойлиса керәк; шуңа у «алмаймән» дегән қарарға кәлгән. ■ **4:7 Қан. 25:7** □ **4:8 «Өз кешини селивәтти»** - бу кәшни Боаз елип кетиду. У мәзкур сода-сетиққа испат болиду. Кәш бәлким бир парчә йәрниң тәвәлигигә символ болуши мүмкин еди («Қан.» 11:24 вә 25:7-10ни көрүң). □ **4:10 «Шәһәрниң дәрвазиси»** - оқурмәнләрниң есидә барки, «шәһәрниң дәрвазиси» қедимки заманларда ақсақаллар вә мөтивәрләр олтиридиған жай еди.

Боаз Рутни өз әмиргә илиши арқилиқ йәрни қайтуруп сетивалиду

11 Дәрвазида турған һәммә хәлиқ билән ақсақаллар: — Биз гувадурмиз. Пәрвәрдигар сениң өйүңгә киргән аялни Исраилниң жәмәтини бәрпа қилған Раһилә билән Леяһ иккисидәк қилғай; сән өзүң Әфратаһ жәмәти ичидә баяшат болуп, Бәйт-Ләһәмдә нам-иззитиң зиядә болғай; □ ■ 12 Пәрвәрдигар саңа бу яш чокандин тапқузидиған нәслиң түпәйлидин сениң жәмәтиң Тамар Йәһудаға туғуп бәргән Пәрәзниң жәмәтидәк болғай! — деди. ■

Падиша Давут Боаз билән Рутниң әвладидур

13 Андин Боаз Рутни әмиргә елип, униңға йеқинлиқ қилди. Пәрвәрдигар униңға шапаәт қилип, у һамилдар болуп бир оғул туғди. 14 Қиз-аяллар Наомиға: — Исраилниң арисидә саңа һәмжәмәт-нижаткар нәслини үзүп қоймиған Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун! Шу нәслиниң нами Исраилда иззәт-абройлуқ болғай! □ 15 У саңа жениңни йеңилиғучи һәм қеригиниңда сени әзизлиғучи болиду; чүнки сени сөйидиған, саңа йәттә оғулдин әвзәл болған келиниң уни туғди, — деди. 16 Наоми балини елип, бағриға басти вә униңға баққучи ана болди. □ 17 Униңға хошна болған аяллар «Наомиға бир бала туғулди» дәп, униңға исим қойди. Улар униңға «Обәд» дәп ат қойди. У Йәссәниң атиси болди, Йәссә Давутниң атиси болди. □

□ 4:11 «Раһилә вә Леяһ» - Яқупниң икки аяли болуп, көп пәрзәнт көргән. ■ 4:11 Яр. 29:32-35; 30:1-25; 35:17, 18 ■ 4:12 Яр. 38:29; 1Тар. 2:4; Мат. 1:3 □ 4:14 «һәмжәмәт-нижаткар» - шу «һәмжәмәт-нижаткар» болса туғулған бала өзидур. 15-айәтни көрүң. □ 4:16 «баққучи ана» — бәлким қанун жәһәттин балиниң атақ аниси болғанлиғини көрситиши мүмкин. □ 4:17 «Обәд» — «қул», «хизмәткар» дегән мәнидә. «Давут» — Давут падиша, Давут пәйғәмбәр.

Давут падиша, йәни Давут пәйгәмбәрниң нәсәбнамиси

¹⁸ Пәрәзниң нәсәбнамиси төвәндикидәктур: — Пәрәздин һәзрон төрәлди, ■ ¹⁹ һәзрондин Рам төрәлди, Рамдин Амминадаб төрәлди, ²⁰ Амминадабтин Наһшон төрәлди, Наһшондин Салмон төрәлди, ²¹ Салмондин Боаз төрәлди, Боаздин Обәд төрәлди, ²² Обәдтин Йәссә төрәлди вә Йәссәдин Давут төрәлди.

Самуил «1»

Дәрд-әләмдин болған тиләк

¹ Эфраим тағлиғидики Раматаим-Зофимда Әлканаһ исимлик бир киши бар еди. У Эфраимлик болуп, Йәроһамниң оғли, Йәроһам Елихуниң оғли, Елиху Тохуниң оғли, Тоху Зуфниң оғли еди. ■ ² Униң икки аяли бар еди. Бирисиниң исми ханнаһ, йәнә бирисиниң исми Пәниннаһ еди. Пәниннаһниң балилири бар еди, лекин ханнаһниң балиси йоқ еди. ³ Бу адәм һәр жили өз шәһиридин самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарға сәждә қилип қурбанлик сунғили Шилоһға баратти. У йәрдә Әлиниң Хофний вә Финийас дегән икки оғли Пәрвәрдигарниң каһинлири болуп ишләйтти. ■ ⁴ һәр қетим Әлканаһ қурбанлик қилған күнидә у *қурбанлиқтин* аяли Пәниннаһ вә униң һәр бир оғул-қизлириға өз үлүшини берәтти. ⁵ Амма ханнаһға болса у икки һәсилик үлүш берәтти; чүнки у ханнаһни толиму сөйәтти. Лекин Пәрвәрдигар уни туғмас қилған еди. □ ⁶ Пәрвәрдигарниң уни туғмас қилғанлиғидин униң күндәш рәқиб *Пәниннаһ ханнаһни* азаплаш үчүн униң билән қаттиқ қеришатти. ⁷ Вә һәр жили, ханнаһ һәр қетим Пәрвәрдигарниң өйигә чиққанда, *Пәниннаһ* униңға азар берәтти. Пәниннаһ шундақ қилғачқа, у жиғлап һеч немә йемәйтти. □ ⁸ Ахири униң ери Әлканаһ униңға: — И ханнаһ, немишкә жиғлайсән? Немишкә бир нәрсә йемәйсән? Немишкә көңлүң азар йәйду? Мән өзүм саңа он оғулдин әвзәл әмәсму?! — деди. ■ ⁹ Улар Шилоһда йәп-ичкәндин кейин (Әли дегән каһин шу чағда Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиниң ишиги йенидики орундуқта олтиратти) ханнаһ дәстихандин турди; ¹⁰ у қаттиқ азап ичидә Пәрвәрдигарға дуа қилип зар-зар жиғлайтти. ¹¹ У қәсәм ичип: — И самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, әгәр дедигиңниң дәрдигә йетип, мени яд етип дедигиңни унтумай, бәлки дедигиңгә бир оғул бала ата қилсаң, уни пүтүн өмриниң күнлиридә Сән Пәрвәрдигарға беғишлаймән; униң бешиға устира һеч қачан селинмайду, деди. □ ■ ¹² У Пәрвәрдигарниң алдида дуасини давам қиливатқанда, Әли униң ағзиға қарап турди; ¹³ чүнки ханнаһ дуани ичидә қилғачқа ләвлири мидирлаватқини билән аваз ичкәнләп аңланмайтти. Шуңа Әли уни мәс болуп қапту, дәп ойлиди. ¹⁴ Әли униңға: — Қачанғичә мәс жүрисән? Шарабиңни өзүңдин нери қил, деди. ¹⁵ Лекин ханнаһ жававән: — Ундақ әмәс, и ғоҗам! Көңли сунуқ бир мәзлуммән. Мән шарапму, һарақму ичмидим, бәлки женим дәрдини Пәрвәрдигарниң алдида төктүм; ■ ¹⁶ дедәклирини яман хотун дәп билмигәйла. Чүнки мениң зор дәрдим вә азаплиримдин бу күнғичә шундақ нида қиливатимән, деди. □ ¹⁷ Әли униңға жавап берип: — Теч-аман қайтқин; Исраилниң Худаси Өзидин тилигән илтиҗайиңни иҗабәт қилғай, деди. ¹⁸ ханнаһ: — Дедәклири көз алдилирида илтипат тапқай, деди. У шуларни дәп чиқип, ғиза йеди вә шуниңдин кейин чирайида илгәркидәк ғәмкинлик көрүнмиди.

■ **1:1** 1Тар. 6:11, 12 ■ **1:3** Мис. 23:14; Қан. 16:16. □ **1:5** «Лекин Пәрвәрдигар уни туғмас қилған еди» — ибраний тилида: «Лекин Пәрвәрдигар униң балиятқусини етивәткән еди». □ **1:7** «Вә һәр жили, ханнаһ һәр қетим Пәрвәрдигарниң өйигә чиққанда, Пәниннаһ униңға азар берәтти» — немишкә улар һәр қетим «Пәрвәрдигарниң өйигә чиққанда» шундақ болиду? — бизниңчә һәр қетим бир ибраний аилә Худаниң алдиға шундақ кәлгәндә, улар барлиқ балилири үчүн алаһидә тәшәккүр ейтиши мумким. Шу чағларда Пәниннаһ ханнаһқа «Сән бир туғмас!» дәп әслитәтти. Бәзи тәржимиләрдә мошу жүмлиниң бешида: «У (Әлканаһ) һәр жили Пәрвәрдигарниң өйигә чиққанда, ханнаһ униңға һәмраһ болуп барғанда...» дейилиду. ■ **1:8** Рут 4:15. □ **1:11** «униң бешиға устира һеч қачан селинмайду» — Тәврат дәвридә бәзи кишиләр өзлирини Худаниң ибадитигә беғишләш мәхситидә өзлирини «назарий» дәп атайтти; «назарий»лар (назарий болушқа қәсәм ичип бекитилгән мөһләттә) һарақ ичмәйтти, чачлирини һеч чүшүрмәйтти. «Чөл.» 6:1-22ни көрүң. ■ **1:11** һак. 13:5. ■ **1:15** Зәб. 61:9; 141:2 □ **1:16** «дәдәклирини яман хотун дәп билмигәйла...» — ибраний тилида «дәдәклирини «Белиалниң қизи» дәп билмигәйла» дейилиду. «Белиал»ниң мәнәси «әрзимәс» дегәнлик болуп, бәлким Иблисни көрситиду.

¹⁹ Улар әтиси таң сәһәрдә орнидин туруп Пәрвәрдигарниң һозурида сәждә қилип болуп, Рамаһдики өйигә йенип кәлди. Әлканаһ аяли һаннаһға йеқинчилик қилди; Пәрвәрдигар уни әслигән еди. ²⁰ һаннаһ һамилдар болуп, вақти-саити тошуп, бир оғул туғди. У: «Мән уни Пәрвәрдигардин тиләп алдим» дәп, исмини Самуил қойди.□

Һаннаһ Самуилни Пәрвәрдигарға атайду

²¹ Униң ери Әлканаһ өйидики һәммиси билән Пәрвәрдигарға атидиған һәр жилиқ қурбанлиқни қилғили вә қилған қәсимини ада қилиш үчүн Шилоһға чиқти. ²² Лекин һаннаһ биллә бармай еригә: — Бала әмчәктин айрилғандила андин мән униң Пәрвәрдигарниң алдида һазир болуши үчүн уни елип баримән; шуниң билән у у йәрдә мәңгү туриду, деди. ²³ Ери Әлканаһ униңға: — Өзүңгә немә яхши көрүнсә, шуни қилгин. Уни әмчәктин айриғичә туруп тургин. Пәрвәрдигар Өз сөз-каламиға әмәл қилғай, деди. Аяли өйдә қелип балиси әмчәктин айрилғичә емитти. ²⁴ Балиси әмчәктин айрилғандин кейин у уни елип, шундақла үч буқа, бир әфаһ ун вә бир тулум шарапни елип Пәрвәрдигарниң Шилоһдики өйигә апарди. Бала болса теги кичик еди. □ ■ ²⁵ Улар бир буқини союп балини әлиниң қешиға елип кәлди. □ ²⁶ Шуниң билән һаннаһ униңға: — И ғоҗам, өзлиридә һаят раст болғинидәк, бу йәрдә силиниң қашлирида туруп Пәрвәрдигарға нида қилған мәзлум мән болиман, деди. ²⁷ Мән мошу оғул бала үчүн дуа қилдим вә мана, Пәрвәрдигар мениң тилигән илтиҗайимни иҗабәт қилди. ²⁸ Әнди һазир мән уни Пәрвәрдигарға тапшуруп бәрдим. Өмриниң һәммә күнлиридә у Пәрвәрдигарға бегишланған болиду, деди. Шуниң билән улар у йәрдә Пәрвәрдигарға сәждә қилди.□

2

Һаннаһ тәнтәнә билән Пәрвәрдигарни мәдһийиләйду

¹ һаннаһ дуа қилип мундақ деди: —
«Мениң қәлбим Пәрвәрдигар билән яйрайду,
Мениң мүңгүзүм Пәрвәрдигар билән егиз көтирилди;
Ағзим дүшмәнлиримниң алдида тәнтәниликтә ечилди;
Чүнки Сениң ниҗатиңдин шатлинимән.□ ■
² Пәрвәрдигардәк муқәддәс болғучи йоқтур;
Чүнки Сәндин башқа һеч ким йоқ,
Худайимиздәк һеч уюлташ йоқтур.■
³ И инсанлар, кибирлик сөзлириңларни көпәйтивәрмәңлар,
Йоған гәпләрни ағзиңлардин чиқармаңлар;
Чүнки Пәрвәрдигар билим-һидайәткә егә Худадур.
Инсанларниң әмәллири Униң тәрипидин таразида тартилиду.
⁴ Палванларниң оқ-ялири сундурилди;
Лекин путлишип жиқилғанларниң бели болса қудрәт билән бағланди.

□ **1:20** «Мән уни Пәрвәрдигардин тиләп алдим» дәп, исмини Самуил қойди — ибраний тилида «Самуил» дегәнниң мәнаси «Худа аңлиди» яки «Худадин тилигән» дегәнгә йеқин келиду. □ **1:24** «бир әфаһ ун» — «әфаһ» ашлиқ-данларниң өлчәм бирлиги еди, тәхминән 27 литр. Буқа қурбанлиқ қилинғанда, униңға қошуп ундин «қошумчә ашлиқ һәдийә» қилинишиму керәк еди. ■ **1:24** Луқа 2:41. □ **1:25** «Улар бир буқини союп балини әлиниң қешиға елип кәлди» — қалған икки буқа бәлким елиға Самуилни беқиш үчүн бәргән «беқиш һәққи» болуши мүмкин. Башқа бир еһтималлиқ барки, 24-айәтниң мәнаси: «...үч буқа» әмәс, бәлки «...үч яшлиқ бир буқа» болуши мүмкин. Бирақ бу айәтни шундақ чүшәнгән алимлар аз. □ **1:28** «...улар у йәрдә Пәрвәрдигарға сәждә қилди» — «улар» бәзи кона көчүрмиләрдә «у у йәрдә Пәрвәрдигарға сәждә қилди» дейилиду (демәк, Самуилни көрситиду). □ **2:1** «Мениң мүңгүзүм Пәрвәрдигар билән егиз көтирилди» — Тәвратта, «мүңгүз»ләр көп һалларда адәмләрниң аброй-шөһритини яки күчини билдүриду. Мошу йәрдә Қутқузғучи-мәсиһни көрситиши мүмкин. «Зәб.», 131:17ни көрүң. Бу мүңгүзләр адәмниң бешида өскән әмәс, әлвәттә! ■ **2:1** Луқа 1:46. ■ **2:2** Қан. 3:24; Зәб. 85:8.

5 Қосиғи тоқ болғанлар нан тепиш үчүн өзини ялланмиликқа бәрди;

Лекин ач қалғанлар һазир ач қалмиди;

Һәтта туғмас аял йәттини туғиду;

Лекин көп балилик болған солишип кетиду. ■

6 Пәрвәрдигар һәм өлтүриду, һәм һаят бериду;

У адәмни тәһтисараға чүшүриду, у йәрдин йәнә турғузиду; □ ■

7 Пәрвәрдигар адәмни һәм намрат қиливетиду, һәм бай қилиду;

У кишини һәм пәс қилиду, һәм егиз көтириду.

8 У өзи мискинни топидин қопуриду,

Қиғлиқтин йоксулни көтириду;

Уларни есилзадиләр арисидә тәң олтарғузиду;

Уларни шан-шәрәплик тәхтигә мирас қилдуриду;

Чүнки йәрниң түврүклири Пәрвәрдигарниңқидур;

У өзи дуняни уларниң үстигә салған еди. ■

9 Өз муқәддәс бәндилириниң путлирини У мәзмут қилиду;

Амма рәзилләр болса, қараңғуда шүк қилиниду;

Чүнки һеч ким өз қудрити билән нусрәт тапмайду.

10 Пәрвәрдигар билән қаршилашқанлар парә-парә қиливетилиду;

У өзи асманлардин уларға қарши гүлдүрләйду.

Пәрвәрдигар йәр йүзиниң чәтлиригичә һөкүм чиқириду;

У өзи тиклигән падишаға қудрәт бериду,

У өзи мәсиһлигиниң мүнғүзини егиз көтириду!». □ ■

11 Әлканаһ болса Рамаһдики өз өйигә йенип барди. Бала болса әлиниң қешида Пәрвәрдигарға хизмәт қилип қалди.

Әлиниң оғуллириниң каһинлиқ мәнсивидин рәзиллик билән пайдилинишлири

12 Амма Әлиниң оғуллири интайин яман кишиләрдин болуп, Пәрвәрдигарни тонумайтти.

□ 13 Каһинларниң хәлиқләргә мундақ адити болған: — Бириси қурбанлиқ қилип, гөш

қайнап пишиватқанда каһинниң хизмәтқари келип үч тиллиқ чаңгакни қолида тутуп 14 даш,

қазан, даңқан яки кориниң ичигә санжип, чаңгакқа немә елинған болса каһин шуни өзигә

алатти. Уларниң Шилоһға қурбанлиқ қилғили кәлгән һәммә Исраилларға шундақ адити

болған. □ 15 Шундақла һәтта яғни көйдүрмәстә каһинниң хизмәтқари келип қурбанлиқ

қиливатқан адәмгә: — Каһинға қавап үчүн гөш бәргин, чүнки у сәндин қайнап пишқан гөш

қобул қилмайду, бәлки хам гөш лазим, дәйтти. 16 Әгәр қурбанлиқ қилғучи униңға: — Авал

йеғи көйдүрүлүп болсун, андин немини халисаң шуни алгин, десә, у: — Болмайду, маңа

дәрһал бәр! Болмиса мәжбурий алимән, дәйтти; □ 17 Шундақ қилип бу икки яшниң гунайи

■ 2:5 Зәб. 33:10-11; Жиг. 5:6; Луқа 1:53. □ 2:6 «тәһтисара» — өлгәнләрниң роһи баридиған жай.

■ 2:6 Қан. 32:39; әз. 37:11-14 ■ 2:8 Аюп 36:15; зәб. 112:7, 8; Луқа 1:52; зәб. 23:1-2; 101:26; 103:5.

□ 2:10 «У өзи мәсиһлигиниң мүнғүзини егиз көтириду!» — «мәсиһлимәк» яки «мәсиһ қилиш»: Худаниң

йөлийоруғи билән Исраилға йеңи бир падиша бекитиш үчүн униң бешига зәйтун мейи сүрүлүши керәк еди. Мошу мурасим

«мәсиһ қилиниш» яки «мәсиһлиниш» дәп атилатти вә шундақла шу чағдин башлап шу падиша «Худаниң мәсиһлигини»

дәп атилатти. Каһинлар вә бәзи вақтида пәйғәмбәрләрму «мәсиһ қилинатти». Исраилда шу чағда падиша болмиғачқа,

һаннаһниң бу сөзи дәрвәкә кәлгүси ишларни алдин-ала көрсәткән бешарәт еди. ■ 2:10 1Сам. 7:10; зәб. 2:6; 20:9;

88:25 □ 2:12 «...интайин яман кишиләрдин болуп» — ибраний тилида: «Белиалниң (Иблисниң) оғуллиридин

болуп» дейилиду. «Белиал»ниң мәнәси «әрзимәс», бәлким Шәйтанны көрситиду. □ 2:14 «Уларниң Шилоһға қурбанлиқ

қилғили кәлгән һәммә Исраилларға шундақ адити болған» — мошу хил қурбанлиқлар, шүбһисизки, «тәшәккүр

қурбанлиқлири» яки «енақлиқ қурбанлиқлири» еди. Каһинларниң мошу адити Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанунниң

бәлгүлимилиригә асасланған эмәс. Каһинларниң «һоқуқ үлүши» болса «Лав.» 7:11-18, 28-34-айәтләрдә көрситилиду.

Амма әлиниң оғуллири ачкөзлүгидин бу адәтти толиму һәддидин ашуруваткән еди. Кейинки айәтләрни көрүң. □ 2:16

«Авал йеғи көйдүрүлүп болсун, андин немини халисаң шуни алгин» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун

бойичә қурбанлиқлардики барлиқ яғлар Пәрвәрдигарға атап көйдүрүләтти. Адәмниң уни йейиши мәнъий

қилинатти.

Пәрвәрдигарниң алдида толиму еғир болған еди; чүнки униң сәвәвидин хәқ Пәрвәрдигарға атиған қурбанлиқлар көзгә илинмайвататти.

18 Амма Самуил нарәсидә бала болуп канаптин тоқулған бир әфодни кийип Пәрвәрдигарниң алдида хизмәт қилатти. □ **19** Буниндин башқа униң аниси һәр жылда униңға бир кичик тон тикип, һәр жилиқ қурбанлиқни қилғили ери билән барғанда алғач келәтти. **20** Әли Әлканаһ вә аялиға бәхит тиләп дуа қилип: — «Аялиңниң Пәрвәрдигарға беғишлиғининиң орниға саңа униңдин башқа нәсил бәргәй, деди. Андин бу иккиси өз өйигә янди. **21** Шунин билән Пәрвәрдигар һаннаһни йоқлап бәрикәтләп, у һамилдар болуп жәмий үч оғул вә икки қиз туғди. Кичик Самуил болса Пәрвәрдигарниң алдида туруп өсүвататти.□

22 Әли бәк қерип кәткән еди. У оғуллариниң пүткүл Исраилға һәммә қилғанлирини аңлиди һәм жамаәт чедириниң ишигидә хизмәт қилидиған аяллар билән ятқининиму аңлиди. □ **23** У уларға: — Силәр немә үчүн шундақ ишларни қилисиләр? Чүнки бу хәлиқниң һәммисидин силәрниң яманлиғиңларни аңлаватимән, деди. **24** Болмайду, и оғулларим! Мән аңлиған бу хәвәр яхши әмәс, Пәрвәрдигарниң хәлқини аздурупсиләр. □ **25** Әгәр бир адәм йәнә бир адәмгә гуна қилса, башқа бириси униң үчүн Худадин рәһим сориса болиду; лекин әгәр бириси Пәрвәрдигарға гуна қилса, ким униң гунайини тиләләйду? — деди. Лекин улар атисиниң сөзигә кулақ салмиди; чүнки Пәрвәрдигар уларни өлтүрүшни нийәт қилған еди. **26** Амма Самуил дегән бала өсүвататти, Пәрвәрдигар һәм адәмләрниң алдида илтипат тапқан еди.■

27 Худаниң бир адими Әлиниң йениға келип мундақ деди: — Пәрвәрдигар шундақ дәйду: «Мисирда, Пирәвнниңкидә турғанда Өзүмни атаңниң жәмәтигә очуқ аян қилмидимму? ■

28 Мән уни каһиним болуш, Өз қурбанғаһимда қурбанлиқ қилиш, хушбуй йеқиш вә Мениң алдимда әфод тонини кейип хизмәт қилишқа Исраилниң һәммә қәбилилиридин таллимиған едимму? Шуниндәк Мән Исраилниң отта көйдүридиған һәммә қурбанлиқлирини атаңға тапшуруп тәқдим қилған әмәсму? □ ■ **29** Немишкә Мән буйруған, туралғу жайимдики қурбанлиғим билән ашлиқ һәдийәләрни дәпсәндә қилисиләр? Немишкә хәлқим Исраиллар кәлтүргән һәммә һәдийәләрниң есилидин өзлириңларни сәмритип, өз оғулларниң һөрмитини Мениңкидин үстүн қилисән?» ■ **30** Униң үчүн Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән дәрһәқиқәт сениң вә атаңниң жәмәтидикиләр Мениң алдимда хизмитимдә мәңгү маңиду, дәп ейтқан едим; лекин әнди Мән Пәрвәрдигар шуни дәймәнки, бу иш һазир Мәндин нери болсун! Мени һөрмәт қилғанларни Мән һөрмәт қилимән, лекин Мени кәмситкәнләр пәс қарилиду. ■ **31** Мана шундақ күнләр келидуки, сениң билиғиңни вә атаңниң жәмәтиниң билиғини тәң кесиветимән; шуниң билән жәмәтиңдә бирму қеригән адәм тепилмайду! □ **32** Сән туралғу жайимда дәрд-қайғу көрисән; Исраиллар һәр қандақ һозур-бәхитни көргини билән, сениң жәмәтиңдә әбәткичә бирму қеригән адәм тепилмайду. □ **33** Вә Мән қурбанғаһимниң хизмитидин үзүп ташлимиған адимиң бар болса, у көзлириңниң хирәлишиши билән жәниңниң азаплинишиға сәвәп болиду. Жәмәтиңдә

□ **2:18** «Самуил нарәсидә бала болуп канаптин тоқулған бир әфодни кийип Пәрвәрдигарниң алдида хизмәт қилатти» — «әфод» дегән немә? Худа Муса пәйғәмбәргә чүшүргән қанун бойичә, баш каһин кийдиған бир алаһидә кәлтә чапан болуп, униң ичидики икки хил таш арқилиқ Худадин йол соригили болатти. Самуил Лавий қәбилисидин болмисиму, бу әйткә қариганда «каһинлиқ кийим» кийип, каһинлиқ хизмитини қиливататти. □ **2:21** «...йоқлап бәрикәтләп» — ибраний тилида пәқәт «йоқлап» дейилиду. Худаниң «йоқлиши» тоғрилиқ «тәбирләр»ниму көрүң. □ **2:22** «жамаәт чедир» — йәни «ибадәт чедир» яки «муқәддәс чедир». □ **2:24** «Пәрвәрдигарниң хәлқини аздурупсиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «Пәрвәрдигарниң хәлқи арисидә тарқалған хәвәр яхши әмәс». ■ **2:26** Луқа 2:52. ■ **2:27** Рос. 7:25. □ **2:28** «... Мән Исраилниң отта көйдүридиған һәммә қурбанлиқлирини атаңға тапшуруп тәқдим қилған әмәсму?» — Тәвратқа асасән, каһинларниң һәр қандақ қурбанлиқлардин өзигә хас бир үлүшни елиш һоқуқи бар еди. ■ **2:28** Лав. 10:14. ■ **2:29** Қан. 32:15. ■ **2:30** Мис. 28:43; 29:9. □ **2:31** «... сениң билиғиңни вә атаңниң жәмәтиниң билиғини тәң кесиветимән» — «адәмниң билиғи» униң күчи, қабиллийити вә һоқуқини билдүрәтти. □ **2:32** «Сән туралғу жайимда дәрд-қайғу көрисән» — яки «Сән туралғу жайимда дүшмән көрисән». «сениң жәмәтиңдә әбәткичә бирму қеригән адәм тепилмайду» — бу бешарәт төвәндики бабларда ечилиду. Әли өзи Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң булап кетилгәнлигини көриду; бирақ кейинки күнләрдә, йәни Давут падишаниң күнлиридики бәхит-бәрикәтни у көрмәйду (Әлиниң жәмәтиниң кейинки тарихи 22-бап, 1-22, «1Пад.» 2:26-27дә көрүлиду).

туғулғанларниң һәммиси балағәттин өтмәй өлиду. □ 34 Саңа бу ишларни испатлашқа, икки оғлуң Хофний билән Финиһасниң бешиға чүшидиған мундақ бир аламәт бешарәт болиду: — уларниң иккилиси бир күндә өлиду. 35 Амма Өзүмгә Роһум вә дилимдики нийитим бойичә иш көридиған садиқ бир каһинни тикләймән; Мән униңға мәзмут бир жәмәт қурумән; у Мениң мәсиһ қилғинимниң алдида мәңгү меңип хизмәт қилиду. □ 36 Шундақ болидуки, сениң жәмәтиңдикиләрдин һәр бир тирик қалғанлар бир сәр күмүч вә бир чишләм нан тиләшкә униң алдиға келип униңға тазим қилип: «Қаһинлиқ хизмәтлиридин маңа бир орун бәрсилә, йегили бир чишләм нан тапай дәп ейтидиған болиду» дәйду.

3

Пәрвәрдигар Самуилни чақириду

1 Самуил дегән бала болса әлиниң алдида Пәрвәрдигарниң хизмитидә болатти. Әнди Пәрвәрдигарниң сөзи у күнләрдә кам еди; вәһийлик көрүнүсләрму көп әмәс еди. 2 Вә шундақ болдики, бир күни Әли орнида ятқан еди (униң көзлири торлишип көрмәс болуп қалай дегән еди) ■ 3 Худаниң чириғи теһи өчмигән болуп, Самуил Пәрвәрдигарниң ибадәтханисида, Худаниң әһдә сандуғиға йеқинла йәрдә ятатти. 4 Пәрвәрдигар Самуилни чақирди. У: — Мана мән бу йәрдә, деди. 5 У Әлиниң қешиға жүгүрүп берип: — Мана мән, мени чақирдиңғу, деди. Лекин у жавап берип: — Мән чақирмидим; қайтип берип ятқин, деди. Шуниниң билән у берип ятти. 6 Пәрвәрдигар йәнә: «Самуил!» дәп чақирди. Самуил қопуп әлиниң қешиға берип: Мана мән, мени чақирдиңғу, деди. Лекин у жавап берип: — Мән чақирмидим и оғлум, йәнә берип ятқин, деди.

7 Самуил Пәрвәрдигарни теһи тонумиған еди; Пәрвәрдигарниң сөзи униңға теһи аян қилинмиған еди. 8 Лекин Пәрвәрдигар йәнә үчинчи қетим: «Самуил!» дәп чақирди; у қопуп әлиниң қешиға берип: — Мана мән; сән мени чақирдиң, деди. У вақитта Әли Пәрвәрдигар балини чақирипту, дәп билип йәтти. 9 Шуниниң билән Әли Самуилға: — Берип ятқин. У әгәр сени чақирса, сән: — И Пәрвәрдигар, сөз қилғин, чүнки қулуң аңлайду, дәп ейтқин, девиди, Самуил берип орнида ятти. 10 Вә Пәрвәрдигар келип йеқин туруп илгәркидәк: — «Самуил, Самуил!» дәп чақирди. Самуил: — Сөз қилғин, чүнки қулуң аңлайду, дәп жавап бәрди. □

11 Пәрвәрдигар Самуилға: — Мана Мән аңлиғанларниң икки қулиқини зиңилдатқидәк бир ишни Исраилниң арасида қилмақчимән. ■ 12 Шу күнидә Мән бурун Әлиниң жәмәтидикиләр тоғрисида ейтқинимниң һәммисини униң үстигә чүшүримән; баштин ахирғичә ада қилимән! ■ 13 Чүнки өзигә аян болған қәбиһлик түпәйлидин Мән униңға, сениң жәмәтиңдин мәңгүлүк һөкүм чиқармақчимән, дәп ейтқанмән: чүнки у оғуллириниң ипласлиғини билип туруп уларни тосмиди. □ 14 Униң үчүн Әлиниң жәмәтидикиләргә қәсәм қилғанмәнки, Әлиниң жәмәтидикиләрниң қәбиһлиги мәйли қурбанлиқ билән болсун, мәйли һәдийә билән болсун кафарәт қилинмай, әбәткичә кәчүрүм қилинмайду, деди.

15 Самуил әтиси таң атқичә йетип, андин Пәрвәрдигарниң өйиниң ишиклирини ачти. Амма Самуил вәһийлик көрүнүшни Әлигә ейтиштин қорқти. 16 Лекин Әли Самуилни чақирип: — И Самуил оғлум, деди. У: — Мана мән, дәп жавап бәрди. 17 У: — У саңа немә сөз қилди?

□ 2:33 «көзлириңниң хирәлишиши» — бу ибарә адәттә көз яшлириниң көп төкүлгәнлигиниң яки зор ғәмкинликтин болған һаләтни көрситиду. □ 2:35 «...Мениң мәсиһ қилғинимниң алдида» — Мениң падишасимниң алдида, демәкчи. Бизниңчә бу бешарәт авал Самуилниң өзидә андин каһин Задокниң жәмәтидә әмәлгә ашурулди. «мәңгү меңип хизмәт қилиду» — ибраний тилида «барлиқ күнләрдә меңип хизмәт қилиду». ■ 3:2 1Сам. 4:15. □ 3:10 «Самуил, Самуил!» — Тәврат-инжілда Худа бир кишиниң исмини қайтилап чақирған болса, у адәмниң өзигә интайин сөйүмлүк екәнлигини көрситиду. ■ 3:11 2Пад. 21:12; Йәр. 19:3. ■ 3:12 1Сам. 2:31. □ 3:13 «Мән униңға, сениң жәмәтиңдин мәңгүлүк һөкүм чиқармақчимән, дәп ейтқанмән» — яки «Мән униңға, сениң жәмәтиңдин мәңгүлүк һөкүм чиқармақчимән, дәп ейтқин». «чүнки у оғуллириниң ипласлиғини билип туруп уларни тосмиди» — яки «чүнки у оғуллириниң Худани қарғиғанлиғини билип туруп уларни тосмиди».

Сэндин өтүнэй, уни мэндин йошурмигин. Эгэр Униң саңа ейтқанлириниң бирини маңа ейтмай қойсаң, Худа дегинини сениң бешинҗа чүшүрсун вә униңдин артуқ чүшүрсун! — деди. ¹⁸ Шуниң билән Самуил униңҗа һеч немини қалдурмай һәммини дәп бәрди. Эли: — Мана, У Пәрвәрдиғардур; У немини лайиқ тапса, шуни қилсун, деди.

¹⁹ Самуил өсүп чоң болувататти вә Пәрвәрдиғар униң билән биллә болуп, униң ейтқан бешарәтлик сөзлиридин һеч қайсисини йәрдә қалдурмайтти. ²⁰ Шуниң билән пүткүл Исраил Дандин тартип Бәэр-Шебағичә Самуилниң Пәрвәрдиғарниң пәйғәмбири қилип тикләнгәнлигини билип йәтти. □ ²¹ Шу вақитта Пәрвәрдиғар Шилоһда Өзини йәнә аян қилди. Чүнки Пәрвәрдиғар Шилоһда Өз сөз-калами арқилиқ Самуилға Өзини аян қилди; вә Самуил Униң сөзини пүткүл Исраилға йәткүзди.□

4

Пәрвәрдиғарниң әһдә сандуғи Филистийләрниң қолиға чүшиду

¹ У вақитта Исраил Филистийләр билән жәң қилғили чиқип Әбән-Әзәргә йеқин жайда барғаһ-чедирларни тикти. Филистийләр болса Афәк дегән жайда барғаһ-чедирларни тикти. ² Филистийләр Исраиллар билән соқушқили сәп тизип турди. Жәң кеңәйгәндә Исраил Филистийләр алдида тар мар болди; Филистийләр уларниң жәң сәплиридин төрт миңчә адәмни өлтүрди. ³ Халайиқ барғаһқа йенип кәлгәндә, Исраилниң ақсақаллири: — Немишкә Пәрвәрдиғар бүгүн бизни Филистийләр тәрипидин тар мар қилдурди? Биз Шилоһдин Пәрвәрдиғарниң әһдә сандуғини қешимизға елип келәйли; у аримизда болса, бизни дүшминимизниң қолидин қутқузиду, деди.

⁴ Шу гәптин кейин халайиқ Шилоһға адәм маңдуруп, шу йәрдин керубларниң оттурисида олтарған самави қошунларниң Сәрдари Пәрвәрдиғарниң әһдә сандуғини елип кәтирип кәлди. Шуниңдәк Элиниң икки оғли Хофний билән Финиһасму Худаниң әһдә сандуғи билән биллә кәлди. □ ■ ⁵ Вә шундақ болдики, Пәрвәрдиғарниң әһдә сандуғи ләшкәрғаһқа елип келингәндә пүткүл Исраил йәрни тәврәткидәк күчлүк бир чуқан кәтиришти.

⁶ Филистийләр күчлүк тәнтәнә авазини аңлап: — Ибранияларниң ләшкәрғаһидин аңланған бу күчлүк чуқан немә вәжидин чиққанду, дәп ейтишти. Арқидинла улар Пәрвәрдиғарниң әһдә сандуғиниң уларниң ләшкәрғаһиға кәлтүрүлгинини билип йәтти. ⁷ Шуниң билән Филистийләр қорқуп: — Илаһлар уларниң ләшкәрғаһиға кәпту, һалимизға вай! Мундақ иш бу вақитқичә һеч болған әмәс, дейишти. ⁸ һалимизға вай! Бизни бу қудрәтлик илаһларниң қолидин ким қутқузиду? Мана баяванда мисирлиқларни түрлүк бала-вабалар билән урған илаһлар дәл шулардур! ⁹ И Филистийләр, өзлириңларни жәсур көрситип әркәктәк туруңлар. Болмиса, ибраниялар бизгә қул болғандәк биз уларға қул болимиз; әркәктәк болуп жәң қилиңлар! — деди. ■

¹⁰ Шуниң билән Филистийләр Исраиллар билән жәң қилди. Исраил тар мар қилинип, һәр бири тәрәп-тәрәпкә өз чедиригә бәдәр қачти. Жәңдә қаттиқ қирғинчилик болуп, Исраилдин оттуз миң пиядә әскәр өлтүрүлди. ¹¹ Пәрвәрдиғарниң әһдә сандуғи олжа болуп кәтти вә Элиниң икки оғли Хофний билән Финиһасму өлтүрүлди.■

¹² Шу күни бир Биняминлиқ жәң мәйданидин қечип кийим-кечәклири житиқ, үстибеши топа-чаң һалда Шилоһға жүгүрүп кәлди. ■ ¹³ У йетип кәлгәндә, мана Эли йолниң четидә өз орундуқида олтирип тақити-тақ болуп күтүвататти; униң көңли Пәрвәрдиғарниң әһдә

□ **3:20** «Дандин тартип Бәэр-Шебағичә» — «Дан» Исраилниң шималий четидә, «Бәэр-Шеба» униң жәнубий четидә еди. □ **3:21** «Самуил Униң сөзини пүткүл Исраилға йәткүзди» — яки «Самуил ейтқан бу сөз пүткүл Исраилда йүз бәрди». □ **4:4** «...керубларниң оттурисида олтарған самави қошунларниң Сәрдари Пәрвәрдиғар» — «керублар» пәриштиләрниң шәклидә болуп, әһдә сандуғиниң икки тәрипидә туратти. «Мис.» 25:17-22ни көрүң. Худа «керубларниң оттурисида, әһдә сандуғиниң үстидә һозурумни олтарғузимән, дәп вәдә қилған еди. ■ **4:4** 2Сам. 6:2; 3әб. 79:1-2; 98:1 ■ **4:9** һак. 13:1. ■ **4:11** 1Сам. 2:34; 3әб. 77:59-61 ■ **4:12** Йә. 7:6.

сандуғиниң ғемидә пәришан еди. У киши хәвәрни йәткүзгили шәһәргә киргәндә, пүткүл шәһәр пәрәд-чуқан көтәрди. ¹⁴ Эли пәрәд садасини аңлап: — Бу зади немә вараң-чуруң? дәп сориди. У киши алдирап келип әлигә хәвәр бәрди ¹⁵ (Эли тохсән сәккиз яшқа киргән, көзлири қетип қалған болуп, көрмәйтти). ■ ¹⁶ У киши Әлигә: — Мән жәңдин қайтип кәлгән кишимән, бүгүн жәң мәйданидин қечип кәлдим, деди. Эли: — И оғлум, немә иш йүз бәрди? — дәп сориди. ¹⁷ Хәвәрчи жавап берип: — Исраил Филистийләрниң алдидин бәдәр қачти. Хәлиқ арасида қаттиқ қирғинчилик болди! Сениң икки оғлуң, Хофний билән Финиһасму өлди һәмдә Худаниң әһдә сандуғиму олжа болуп кәтти, деди. ¹⁸ Вә шундақ болдики, хәвәрчи Худаниң әһдә сандуғини тилға алғанда, Эли дәрвазиниң йенидики орундуқтин кәйнигә жиқилип чүшүп, бойни сунуп өлди; чүнки у қерип, бәдиниму еғирлишип кәткән еди. У қириқ жил Исраилниң һакими болған еди. □

¹⁹ Униң келини, йәни Финиһасниң аяли һамилдар болуп туғушқа аз қалған еди. У Худаниң әһдә сандуғиниң олжа болуп кәткәнлиги вә қийинатиси билән ериниңму өлгәнлик хәвирини аңлиғанда, бирдинла қаттиқ толғақ тутуп, пүкүлүп балини туғди. ²⁰ У өләй дәп қалғанда, чөрисидә турған аяллар: — Қорқмиғин, сән оғул бала туғдуң, деди. Лекин у буниңға жавапму бәрмиди һәм көңүл бөлмиди. ²¹ У: «Шан-шәрәп Исраилдин кәтти» дәп балиға «Ихабод» дәп исим қойди; чүнки Худаниң әһдә сандуғи олжа болуп кәткән һәм қейинатиси билән ериму өлгән еди. □ ²² У йәнә: — Шан-шәрәп Исраилдин кәтти; чүнки Худаниң әһдә сандуғи олжа болуп кәтти! — деди.

5

¹ Филистийләр Худаниң әһдә сандуғини олжа елип, уни Әбән-Әвәрдин елип Ашдодқа барди. ² У йәрдә Филистийләр Худаниң әһдә сандуғини елип Дагон бутханисиға әкирип, Дагон дегән бутниң йениға қойди. ³ Ашдоддикилар әтиси сәһәр қопуп кәлсә, мана Дагон бути Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң алдида жиқилғиничә дүм ятатти. Шуңа улар Дагон бутни елип йәнә өз орнида турғузуп қойди. ⁴ Лекин әтиси сәһәр қопуп кәлсә, мана, Дагон Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң алдида жиқилғиничә дүм ятатти; Дагонниң беши һәм қоллири босуғида чекилған еди; Дагонниң пәқәт белиқсиман тени қалған еди. □ ⁵ Шуңа бүгүнгә қәдәр Ашдодта я Дагонниң каһинлири болсун я Дагонниң бутханисиға киргүчиләр болсун, Дагонниң босуғисиға дәссимәйду.

⁶ Андин Пәрвәрдигарниң қоли Ашдоддикиларниң үстигә қаттиқ чүшүп, уларни вәйран қилип, Ашдод билән әтрапидикиларни һүррәк кесили билән урди. □ ■ ⁷ Ашдоддикилар буларни көрүп: — Исраилниң Худасиниң әһдә сандуғи бизләрдә турмисун! Чүнки униң қоли бизни вә илаһимиз Дагонни қаттиқ бесивалди, дейишти. ⁸ Шуниң билән улар адәм маңдуруп Филистийләрниң һәммә ғожилирини чақиртип жәм қилип улардин: — Исраилниң Худасиниң әһдә сандуғини қандақ бир тәрәп қилимиз? дәп сориди. Улар: — Исраилниң Худасиниң әһдә сандуғи Гатқа чәт йол билән йөткәлсун, дәп жавап беришти. Шуниң билән улар Исраилниң Худасиниң әһдә сандуғини у йәргә чәт йол билән йөткиди. □

⁹ Вә шундақ болдики, улар уни чәт йол билән йөткигәндин кейин Пәрвәрдигарниң қоли у шәһәргә чүшүп кишиләрни қаттиқ сарасимигә чүшүрди. У кичикләрдин тартип чоңларғичә шәһәрдикиларни урди, улар һүррәк кесилигә гириптар болди. ¹⁰ Шуниң билән улар Худаниң әһдә сандуғини Әкронға әвәтти. Лекин Худаниң әһдә сандуғи Әкронға йетип кәлгәндә,

■ **4:15** 1Сам. 3:2 □ **4:18** «У қириқ жил Исраилниң һакими болған еди» — «һаким»ларниң йетәкчи һәм сорақчи рольини чүшиниш үчүн Тәвраттики «Батур һакимлар»ни көрүң. □ **4:21** «У: «шан-шәрәп Исраилдин кәтти» дәп балиға «Ихабод» дәп исим қойди» — «Ихабод» бәлким «Шан-шәрәп қени?» яки «Шан-шәрәп кәтти» дегәнни билдүриду. □ **5:4** «Дагон Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң алдида жиқилғиничә дүм ятатти» — «Дагон» дегән бутта адәмниң беши вә белиқниң тени бар еди. □ **5:6** «һүррәк кесили» — яки «өсмиләр» яки «бовасир кесили». ■ **5:6** Зәб. 77:60-66. □ **5:8** «Гатқа чәт йол билән йөткәлсун» — бәлким башқа шәһәр-кәнтләрдин өткүзмәслик үчүн.

Экрондикилар пәрәд қилип: — Биз билән хәлқимизни өлтүрүш үчүн улар Исраилниң Худасиниң әһдә сандуғини бизгә йөткиди! — деди. ¹¹ Улар адәм маңдуруп Филистийләрниң ғожилирини қичқартип жәм қилип уларға: — Биз билән хәлқимизни өлтүрмәслиги үчүн Исраилниң Худасиниң әһдә сандуғини бу йәрдин өз жайиға кәткүзүңлар, деди; чүнки қаттиқ вәһимә шәһәрни басқан еди; Худаниң қоли уларниң үстигә толиму еғир чүшкән еди. ¹² Өлмигән адәмләр болса һүррәк кесили билән урулуп, шәһәрниң пәрәди асманға кәтирилди.

6

Филистийләр әһдә сандуғини қайтуруп әвәтиду

¹ Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи Филистийләрниң жутида йәттә ай турди. ² Филистийләр каһинлар билән палчиларни чақирип уларға: — Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини қандақ қилимиз? Уни қандақ қилип өз жайиға әвәтәләймиз? Йол көрситиңлар, деди. ³ Улар: — Әгәр Исраилниң Худасиниң әһдә сандуғини қайтуруп әвәтсәңлар, қуруқ әвәтмәңлар, һеч болмиғанда униң билән бир «итаәтсизлик қурбанлиғи»ни биргә әвәтишиңлар зөрүрдур, деди. Шундақ қилғанда шипа таписиләр, шундақла Униң қолиниң немә үчүн силәрдин айрилмиғанлиғини билисиләр, деди. ⁴ Улар: — Биз немини итаәтсизлик қурбанлиғи қилип әвәтимиз? — дәп сориди. Улар: — Филистийләрниң ғожилириниң сани бәш; шуңа бәш алтун һүррәк вә бәш алтун чашқан ясап әвәтиңлар; чүнки силәргә вә ғожаңларға охшашла бала-қазә чүшти. ⁵ һүррәклириңларниң шәклини вә зиминиңларни вәйран қилидиған чашқанларниң шәклини нәқиш қилип ясап, Исраилниң Худасиға шан-шәрәп кәлтүрүңлар. Шуниң билән у бәлким силәрниң, илаһлиримизниң вә зиминиңларниң үстини басқан қолини йениклитәрмекин: — ⁶ Мисирлиқлар билән Пирәвн өз көңүллирини қаттиқ қилғандәк силәрму немишкә өз көңлүңларни қаттиқ қилисиләр? У мисирлиқларға зор қаттиқ қоллуқ көрсәткәндин кейин, улар Исраилларни қоюп бәрмидиму, улар шуниң билән қайтип кәлмидиму? ■ ⁷ Әнди йеңи бир һарву ясап, теһи боюнтуруққа көндүрүлмигән мозайлиқ икки инәкни һарвуға қошуңлар; улардин мозайлирини айрип, өйдә елип қелиңлар; ⁸ андин Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини кәтирип һарвуға селиңлар; вә униңға әвәтидиған итаәтсизлик қурбанлиғи қилидиған алтун буюмларни бир қапқа селип сандуққа яндап қоюңлар вә сандуқни шу пети маңдуруңлар; ⁹ андин қарап туруңлар. Әгәр һарву Исраил чегарисидики йол билән Бәйт-Шәмәшкә маңса, бизгә кәлгән шу чоң бала-қазани чүшүргүчиниң өзи Пәрвәрдигар болиду. Ундақ болмиса, бизни урған Униң қоли әмәс, бәлки бизгә чүшкән тәсадипилиқ болиду, халас, дейишти.

¹⁰ Шуниң билән Филистийләр шундақ қилди. Улар Мозайлиқ икки инәкни һарвуға қошуп, мозайлирини өйдә солап қоюп, ¹¹ Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини һарвуға селип, алтун чашқан вә қуйма һүррәкләр қачиланған қапни униңға яндап қойди. ¹² Инәкләр Бәйт-Шәмәшкә баридиған йол билән удул жүрүп кәтти. Улар кәтирилгән йол билән маңғач мәрәйтти, я оң тәрәпкә я сол тәрәпкә кейип кәтмиди. Филистийләрниң ғожилири уларниң арқисидин Бәйт-Шәмәшниң чегарисигичә барди. ¹³ Бәйт-Шәмәштикилар жылғида буғдай орувататти, улар башлирини кәтирип әһдә сандуғини көрүп хуш болушти. ¹⁴ һарву Бәйт-Шәмәшлик Йәшуаниң етизлиғиға келип, у йәрдики бир чоң ташниң йенида тохтап қалди. Улар һарвуни чеқип, икки инәкни Пәрвәрдигарға атап көйдүрмә қурбанлиқ қилди. □ ¹⁵ Лавийлар Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи билән алтун буюмлар бар қапни чүшүрүп чоң ташниң үстигә қойди. Шу күни Бәйт-Шәмәштикилар Пәрвәрдигарға көйдүрмә қурбанлиқлар

■ 6:6 Мис. 12:31. □ 6:14 «һарву Бәйт-Шәмәшлик Йәшуаниң етизлиғиға келип, у йәрдики бир чоң ташниң йенида тохтап қалди» — демисәкму, Бәйт-Шәмәштикилар Исраиллар еди, Бәйт-Шәмәш Исраил билән Филистийә оттурисидики чегара еди.

вә башқа қурбанлиқларни қилди. □ 16 Филистийләрниң бәш ғожиси буларни көрүп шу күни Экронға қайтип кәтти. 17 Филистийләрниң Пәрвәрдигарға итаәтсизлик қурбанлиғи қилип бәргән алтун һүррики: — Ашдод үчүн бир, Газа үчүн бир, Ашкелон үчүн бир, Гат үчүн бир вә Экрон үчүн бир еди. 18 Алтун чашқанларниң сани болса Филистийләрниң бәш ғожисиға тәвә барлиқ шәһәрниң сани билән баравәр еди. Бу шәһәрләр сепиллиқ шәһәрләр вә уларға қарашлиқ сәһра-кәнтләрни, шундақла улар Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини қойған чоң чимәнзарғичә һәммә жайни өз ичигә алатти. Бу чимәнзар һазирму Бәйт-Шәмәшлик Йәшуаниң етизлиғида бар. □

19 Амма Бәйт-Шәмәштикиләр өз мәйличә әһдә сандуғиниң ичигә қаригини үчүн Пәрвәрдигар улардин йәтмиш адәмни, жүмлидин чоңлардин әлликни урди. Пәрвәрдигар хәлиқни мундақ қаттиқ урғанлиғи үчүн пүтүн хәлиқ матәм тутти. □ 20 Бәйт-Шәмәштикиләр: — Бу муқәддәс Худа Пәрвәрдигарниң алдида ким өрә туралайду? Әһдә сандуғи бизниң бу йәрдин кимниң қешиға апирилиши керәк? — деди. 21 Андин улар Кириат-Йеаримдикиләргә әлчиләрни әвитип: — Филистийләр Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини қайтуруп бәрди. Бу йәргә келип уни өзүңларға елип кетиңлар, деди.

7

Исраиллар Филистийләр билән йәнә соқушиду

1 Шуниң билән Кириат-Йеаримдики адәмләр келип Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини елип чиқип, дөңниң үстидики Абинадабниң өйидә қойди вә униң оғли Әлиазарни әһдә сандуғиға қарашқа Пәрвәрдигарға атап бекитти. ■ 2 Әһдә сандуғи Кириат-Йеаримда қоюлғандин тартип узун вақит, йәни жигирмә жил өтти. Исраилниң пүткүл жәмәти Пәрвәрдигарни сөгинди.

3 Вә Самуил Исраилниң пүткүл жәмәтигә: — Әгәр пүтүн қәлбиңлар билән Пәрвәрдигарниң йениға қайтип, ятларниң илаһлири билән Аштаротларни өз араңлардин йоқитип, көңлүңларни Пәрвәрдигарға бағлап, хас Униң ибадитидила болсаңлар У силәрни Филистийләрниң қолидин қутқузиду, деди. □ ■ 4 Шуниң билән Исраил Бааллар билән Аштаротларни ташлап хас Пәрвәрдигарниң ибадитидила болди.

5 Андин Самуил: — Пүткүл Исраилни Мизпаһ шәһиригә жәм қилсаңлар, мән силәр үчүн Пәрвәрдигарниң алдида дуа қилай, деди. 6 Әнди улар Мизпаһқа жәм болуп, у йәрдә су тартип уни Пәрвәрдигар алдиға қуйди вә у күни роза тутуп: — Биз Пәрвәрдигарниң алдида гуна садир қилдуқ, деди. Шуниң билән Самуил Мизпаһта Исраилларниң әрз-дәвалири үстидин һөкүм чиқарди. □

7 Филистийләр Исраилларниң Мизпаһда жәм болғинини аңлиди; Филистийләрниң ғожилири Исраил билән жәң қилғили чиқти. Исраиллар буни аңлап Филистийләрдин қорқти. 8 Исраиллар Самуилға: — Биз үчүн Пәрвәрдигар Худайимиз бизни Филистийләрниң қолидин қутқузуши үчүн униңға нида қилиштин тохтимигин, деди. 9 Самуил анисини

□ 6:15 «Бәйт-Шәмәштикиләр Пәрвәрдигарға көйдүрмә қурбанлиқлар вә башқа қурбанлиқларни қилди» — «башқа қурбанлиқлар» бәлким «тәшәккүр қурбанлиқлири»ни көрситиду. Ундақ қурбанлиқларни йейишкә болиду. □ 6:18

«Бу шәһәрләр сепиллиқ шәһәрләр вә уларға қарашлиқ сәһра-кәнтләрни, шундақла улар Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини қойған чоң чимәнзарғичә һәммә жайни өз ичигә алатти. Бу чимәнзар һазирму Бәйт-Шәмәшлик Йәшуаниң етизлиғида бар» — башқа бир хил тәржимиси: «(бу шәһәрләр сепиллиқ шәһәрләрни вә униңға қарашлиқ сәһра-кәнтләрни, шундақла улар Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини қойған чоң ташқичә һәммини өз ичигә алған еди) бу чоң таш бүгүңгичә Бәйт-Шәмәшлик Йәшуаниң етизлиғида турмақта». Йәнә башқа тәржимилири учриши мүмкин. □ 6:19

«...йәтмиш адәмни, жүмлидин чоңлардин әлликни урди» — буниң башқа бир хил тәржимиси: «...бәш түмән йәтмиш адәмни урди». Аз бир қисим кона көчүрмиләрдиму пәкәт «йәтмиш адәм» дәп хатириләнгән. ■ 7:1 2Сам. 6:4.

□ 7:3 «Аштаротлар» — яки «Ашәраһлар» — алаһидә дәрәқләр билән мунасивәтлик аял бутларни көрситиду; дәрәқләр бәлким аял бут шәклидә оюлған яки нәқишләнгән болуши мүмкин еди. ■ 7:3 Қан. 6:13; 10:20; Мат. 4:10; Лука 4:8

□ 7:6 «...Самуил ... Исраил халқиниң әрз-дәвалириниң үстидин һөкүм чиқарди» — Самуил пәйғәмбәр Исраил үстигә һөкүм сүргән «батур һакимлар» яки «қутқузғучи батурлар»ниң әң ахирқиси еди.

емиватқан бир қозини елип толук бир көйдүрмә қурбанлиқ қилип Пәрвәрдигарға сунди; Самуил Исраилниң һәққидә Пәрвәрдигарға пәрәд көтәрди; Пәрвәрдигар дуасини аңлиди.

¹⁰ Самуил көйдүрмә қурбанлиқ қиливатқанда Филистийләр Исраил билән соқушқили йеқинлап кәлди. Лекин Пәрвәрдигар шу күни Филистийләрниң үстигә қаттиқ гүлдүрмама гүлдүрлитип уларни алақзадә қиливәтти; шуниң билән улар Исраил алдида тар мар болди.

■ ¹¹ Исраиллар Мизпаһтин чиқип уларни Бәйт-Карниң түвигичә қоғлап қирди.

¹² У вақитта Самуил бир ташни елип, уни Мизпаһ билән шәнниң оттурисида тикләп: — «Пәрвәрдигар бизгә һазирғичә ярдәм бериватиду» — дәп уни Әбән-Әзәр дәп атиди. □ ■

¹³ Шуниң билән Филистийләр бесикип Исраилниң зиминиға йәнә тажавуз қилмиди; Самуил һаким болған барлиқ күнләрдә Пәрвәрдигарниң қоли Филистийләрниң үстигә қарши болди;

¹⁴ шундақ қилип Әкрондин тартип Гатқичә Филистийләр Исраилдин еливалған шәһәрләрниң һәммиси Исраилға яндурулди; шәһәрләргә тәвә зиминларниму Исраил Филистийләрниң қолидин яндуруп алди. Буниңдин башқа Исраил билән Аморийлар оттурисида течлиқ болди.

¹⁵ Самуил болса пүтүн өмридә Исраилни сориди. ¹⁶ һәр жили у Бәйт-Әл, Гилгал вә Мизпаһларни айланип, мошу йәрләрдә Исраил үстидин һөкүм жүргүзәтти. ¹⁷ Андин у Рамаһқа йенип баратти; чүнки униң өйи шу йәрдә еди һәм у у йәрдиму Исраил үстидин һөкүм жүргүзәтти. У у йәрдиму Пәрвәрдигарға бир қурбанғаһ ясиған еди. ■

8

¹ Шундақ болдики, Самуил қериғанда оғуллирини Исраилға һаким қилип қойди. ² Униң тунжисиниң исми Йеол болуп, иккинчисиниң исми Абияһ еди. Булар Бәәр-Шебада һакимлиқ қилди. ³ Лекин оғуллири униң йоллирида жүрмәйтти, бәлки мәнпәәтни көзләп езип, париларни йәп, һәқ-наһәқни астин-үстүн қилди. ■

⁴ У вақитта Исраилниң һәммә ақсақаллири Рамаһда жәм болуп Самуилниң қешиға келип ⁵ униңға: — Мана сән қеридиң, оғуллириң болса сениң йоллириңда жүрмәйду. Барлиқ әлләрдә болғандәк үстимизгә һөкүм сүридиған бир падиша бекиткин, деди. ■

⁶ Уларниң «Үстимизгә һөкүм сүридиған бир падиша бекиткин» дегини Самуилниң көңлигә еғир кәлди. Самуил Пәрвәрдигарға дуа қиливиди, ■ ⁷ Пәрвәрдигар Самуилға жававән: — Хәлиқ саңа һәр немә ейтса уларға қулақ салғин; чүнки улар сени әмәс, бәлки «Үстимизгә падиша болмисун» дәп Мени ташлиди. ⁸ Мән уларни Мисирдин чиқарған күндин тартип бүгүнки күнгичә улар шундақ ишларни қилип, Мени ташлап башқа илаһларға ибадәт қилип кәлгән. Әнди улар саңа һәм шундақ қилиду. ⁹ Шуниң үчүн уларниң сөзигә униғин. Лекин уларни қаттиқ ағаһландуруп кәлгүсидә уларниң үстидә сәлтәнәт қилидиған падишаниң уларни қандақ башқуридиғанлиғини билдүргин, деди.

¹⁰ Самуил өзидин бир падиша соригән хәлиқкә, Пәрвәрдигарниң ейтқининиң һәммисини дәп бәрди.

¹¹ У: — Үстүңларда сәлтәнәт қилидиған падишаниң тутидиған йоли мундақ болиду: — У оғуллириңларни өз ишиға қоюп, жәң һарвулирини һайдашкә, атлиқ әскәрлири болушқа салиду; улар униң һарвулириниң алдида жүгүриду; ¹² уларни өзи үчүн миң беши вә әллик беши болушқа, йерини һайдашкә, һосулини орушқа, жәң қураллири билән һарву әсваплирини ясашқа салиду. ¹³ Қизлириңларни әтир ясашқа, тамақ етишкә вә нан йеқишқа салиду. ¹⁴ Әң есил зиминлириңлар, үзүмзарлириңлар билән зәйтунлуқлириңларни тартивелип өз хизмәткарлириға бериду. ¹⁵ У уруғуңлардин, үзүмзарлириңларниң һосулидин ондин бир үлүшини өзиниң ғождарлири вә хизмәткарлириға бөлүп бериду.

■ 7:10 Йә. 10:10. □ 7:12 «Самуил бир ташни елип... Пәрвәрдигар бизгә һазирғичә ярдәм бериватиду» — дәп уни Әбән-Әзәр дәп атиди» — «Әбән-Әзәр» дегәнниң мәнәси: «ярдәм теши». ■ 7:12 1Сам. 4:1. ■ 7:17 1Сам. 8:4. ■ 8:3 Мис. 18:21; Қан. 16:19. ■ 8:5 Нош. 13:10; Рос. 13:21. ■ 8:6 1Сам. 12:17.

□ 16 У қуллириңлар, дедәклириңлар, әң келишкән жигитлириңларни вә ешәклириңларни өз ишиға салиду. 17 У қойлириңлардин ондин бир үлүшини алиду; силәр униң қул-хизмәтқарлири болисиләр. 18 Силәр у күндә өзүңларға таллиған падиша түпәйлидин пәрәд кәтирисиләр; лекин Пәрвәрдигар у күндә силәргә қулақ салмайду, деди.

19 Хәлиқ болса Самуилниң сөзигә қулақ салмай: — Яқ, бәлки үстимизгә сәлтәнәт қилидиған бир падиша болсун, деди. 20 —Шундақ қилип биз башқа һәр бир әлләргә охшаш болимиз; бизниң падишасимиз үстимиздин һөкүм чиқирип, бизни башлайду вә биз үчүн жәң қилиду, деди.

21 Самуил хәлиқниң һәммә сөзлирини аңлап, уларни Пәрвәрдигарға йәткүзди. □

22 Пәрвәрдигар әнди Самуилға: — Сән уларниң сөзигә қулақ селип, уларға бир падиша бекиткин, деди. Самуил Исраилларға: — һәр бириңлар өз шәһириңларға қайтиңлар, деди.

9

Саул Самуилниң қешиға келиду

1 Бинямин қәбилисидин Киш атлиқ бир киши бар еди. У Абиәлниң оғли, Абиәл Зерорниң оғли, Зерор Бикоратниң оғли, Бикорат Афияниң оғли еди; Афия болса Биняминлиқ еди. У өзи батур вә дөләтмән киши еди. ■ 2 Кишниң Саул исимлиқ, есил вә хушхуй бир оғли бар еди. Исраиллар арисидә униңдин чирайлиқ адәм йоқ еди; у шундақ егиз бойлуқ әр едики, хәлиқниң һәр қандиқи униң мүрисигиму кәлмәйтти.

3 Саулниң атиси кишниң ешәклири жүтүп кәткән еди. Буниң билән Киш оғли Саулға: — Сән хизмәтқарлардин бирини өзүң билән биллә елип, ешәкләрни тепип кәлгин, деди. 4 Улар берип Әфраим едирлиғидин өтүп, Шалишаһ зиминини кезип, уларни издәп тапалмиди; улар Шаалим зиминидинму өтти, ешәкләр у йәрдимү йоқ еди. Андин Бинямин зиминини кезип өтти, уларни йәнә тапалмиди. 5 Улар Зуф зиминиға йәткәндә Саул өзи билән кәлгән хизмәтқарига: — Болә, өйгә янайли; болмиса атам ешәкләрдин әнсирмәй, әксичә бизниң ғемимизни йәп кетәрмики, деди.

6 Лекин у униңға: — Мана, бу шәһәрдә Худаниң бир адими бар. У мөһтәрәм бир адәм, һәр немә десә әмәлгә ашмай қалмайду. Әнди у йәргә барайли; у бизгә баридиған йолимизни көрситип қоярмекин, деди.

7 Шуңа Саул хизмәтқарига: — Лекин униң йениға барсақ у кишигә немә беримиз? Чүнки хуржунлиримизда нан түгәп қалди, қолимизда Худаниң адимигә бәрғидәк соғитимиз йоқ. Йенимизда йәнә немә бар? — деди.

8 Хизмәтқар Саулға жавап берип: — Мана қолумда чарәк шәкәл күмүч бар. Маңидиған йолимизни дәп бәрсун, Худаниң адимигә шуни берәй, деди □ 9 (бурун Исраилда бир адәм Худадин йол соримақчи болса: — Келиңлар, алдин көргүчиниң қешиға барайли, дәйтти. һазир «пәйғәмбәр» дегәнни өткән заманда «алдин көргүчи» дәйтти).■

10 Саул хизмәтқарига: — Мәслиһәтиң яхши болди. Биз маңайли, деди. Шуниң билән улар Худаниң адими турған шәһәргә барди. 11 Улар шәһәргә чиқидиған йолда кетиватқанда, су тартқили чиққан бир нәччә қизға учриди вә улардин: — Алдин көргүчи мошу йәрдимү? — дәп сориди.

12 Улар жавап берип: — Шундақ. Мана у алдиңларда туриду; тез бериңлар, чүнки халайиқ бүгүн шәһәрниң жуқури жайида қурбанлиқ қилмақчи, шуңа у бүгүн шәһәргә кирди. 13 У қурбанлиқтин йейишкә теги жуқури жайға чиқмай турупла, силәр униң билән шәһәрдә учришисиләр. Хәлиқ у кәлмигичә таам йемәйду, чүнки у авал қурбанлиқни бәрикәтләйду;

□ 8:15 «уруғуңлар» — бәлким ашлиқниң өзини көрситиши мүмкин. «өзиниң ғождарлири вә хизмәтқарлириға ...» — яки «өзиниң ағватлири вә хизмәтқарлириға ...».

□ 8:21 «Самуил ... сөзлирини аңлап, уларни Пәрвәрдигарға йәткүзди» — ибраний тилида «Самуил ... сөзлирини аңлап, уларни Пәрвәрдигарниң кулиқиға қайтилап бәрди». ■ 9:1 1Сам. 14:51. □ 9:8 «Мана қолумда чарәк шәкәл күмүч бар» — «шәкәл» еғирлиқ миқдари,

күмүч бәлким 11.4 грам еди. ■ 9:9 Яр. 25:22.

андин чақирилған мейманлар таамға егиз тегиду. һазир чиқиңлар, чүнки бу дәл уни тапқили болидиған вақит, деди. □

14 Улар шәһәргә чиқип шәһәр мәркизигә кәлгәндә, мана Самуил жуқури жайға чиқишқа уларға қарап келивататти.

15 Пәрвәрдигар Саул келиштин бир күн илгири Самуилға: ■

16 — Этә мошу вақитларда Мән йениңға Бинямин зиминидин бир адәмни әвәтимән. Сән уни Мениң хәлқим Исраилниң үстигә әмир болушқа мәсиһ қилғин. У Мениң хәлқимни Филистийләрниң қолидин қутқузиду. Чүнки Мениң хәлқимниң пәряди Маңа йәткини үчүн уларға илтипат билән қаридим, — деди.

17 Самуил Саулни көргәндә Пәрвәрдигар униңға: — Мана, Мән саңа сөз қилған адәм мошудур. Бу адәм Мениң хәлқимниң үстидә сәлтәнәт қилиду, дәп изһар қилди.

18 Саул дәрвазида турған Самуилниң қешиға берип: Силидин сорай, алдин көргүчиниң өйи нәдә, дәп сориди.

19 Самуил Саулға: — Алдин көргүчи мән өзүм шу. Мәндин авал жуқури жайға чиққин. Бүгүн силәр мән билән таам йәйсиләр; әтә сени узутуп чиққанда, көңлүңдики һәр бир ишларни саңа дәп берәй, — дәп жавап бәрди. ²⁰ Амма үч күн бурун жүтүп кәткән ешәкләрдин болса, әндишә қилмиғин; улар тепилди. Әнди Исраилниң һәммә арзуси кимгә майил? Саңа вә атаңниң пүткүл жәмәтигә әмәсму? — деди.

21 Саул жавап берип: — Мән Исраил қәбиллири ичидики әң кичик қәбилә болған Биняминдин, жәмәтимму Бинямин қәбилиси ичидики әң кичиги турса? Немә үчүн бу сөзләрни маңа дәйла? — деди.

22 Самуил болса Саулни вә хизмәткарини башлап, мейманхана өйигә кирди вә уларни чақирилғанларниң арасида төрдә олтарғузди. Улар оттузчә адәм еди. ²³ Самуил ашпәзгә: — Мән сақлап қойғин дәп, саңа тапшурған һелиқи таамни елип кәлгин, деди.

24 Шунинң билән ашпәз сақлап қойған чоң ажритилған қолни елип Саулниң алдиға қойди. Самуил: — Мана, саңа сақлап қоюлғини шудур! Уни алдиңға елип йегин; чүнки у мән хәлиқни чақирған чеғимда атайин саңа атап елип қойғандин тартип бу бекитилгән вақитқичә сақланди, деди. Шунинң билән у күни Саул билән Самуил тамақта биллә болди. ²⁵ Улар жуқури жайдин чүшүп шәһәргә кирди, Самуил өгүздә Саул билән сөзләшти. ²⁶ Этиси таң шәһәрдә орундин турғанда Самуил Саулни өгүздин чақирип: — Орнуңдин тур, мән сени узутуп қояй, деди. Саул орундин турди вә иккиси биллә чиқти, — һәм у Самуил билән биллә кочиға чиқти. ²⁷ Улар шәһәрниң айиғиға кетиватқанда, Самуил Саулға: Хизмәткарға алдимизда маңгач турғин, дәп буйруғин, деди. У шундақ қилди. Андин Самуил: — Сән туруп тур, Пәрвәрдигарниң сөз-каламини саңа йәткүзәй, деди.

10

Самуил Саулни мәсиһ қилиду

1 Самуил бир май комзикини елип униң бешиға төкүп уни сөйүп мундақ деди: — «Мана бу, Пәрвәрдигарниң сени Өз мирасиға әмир болушқа мәсиһ қилғини әмәсму?» □ ■

2 Сән бүгүн мәндин айрилғандин кейин Бинямин зимининиң чегарисидики Зәлзаһға йетип барғиниңда Раһиләниң қәбриниң йенида саңа икки киши учрайду; улар саңа: «Сән издәп барған ешәкләр тепилди, вә мана, атаң ешәкләрдин гәм қилмай, бәлки силәр үчүн: Оғлумни қандақ қилип тапармән, дәп әнсимәктә» дәп ейтиду. ³ Сән у йәрдин меңип, Табордики

□ **9:13** «...у авал қурбанлиқни бәрикәтләйду» — «қурбанлиқни бәрикәтләш» мошу йәрдә (1) тәшәккүр ейтиш; (2) қурбанлиқ қобул қилинғай дәп тиләшни билдүриду. ■ **9:15** 1Сам. 15:1. □ **10:1** «мана бу, Пәрвәрдигарниң сени өз мирасиға әмир болушқа мәсиһ қилғини әмәсму?» — бәзи кона көчүрмиләрдә Самуилниң сөзлири: «Пәрвәрдигар сени Өз хәлқи Исраил үстигә һөкүмран қилди. Сән Пәрвәрдигарниң хәлқи үстигә сәлтәнәт қилисән вә уларни әтрапидики дүшмәнләрниң қолидин қутқузисән. Мана, шу иш Пәрвәрдигар сени Өз мирасиға баш болғили мәсиһ қилған әмәсму?» буниңға қошуп дейилиду. ■ **10:1** Рос. 13:21.

дуб дәриғигә йәткәндә Пәрвәрдигарниң алдиға бериш үчүн Бәйт-Әлгә чиқип кетиватқан үч кишигә учрайсән. Улардин бири үч оғлақ, бири үч нан вә йәнә бири бир тулум шарапни көтирип келиду.

⁴— Улар саңа салам қилип икки нанни суниду; сән бәргинини қоллиридин алғин. ■ ⁵ Андин сән «Худаға аталған Гибеаһ шәһәригә барисән (у йәрдә Филистийләрниң бир ләшкәрғаһи бар); сән шу шәһәргә кәлсәң чилтар, тәмбур, нәй вә лириларни көтирип жуқури жайидин чүшкән бир бөләк пәйғәмбәрләр саңа учрайду. Улар бешарәтлик сөzlәрни қилиду. □ ■

⁶ Шуниң билән Пәрвәрдигарниң Роһи сениң вужудуңға чүшиду, сән улар билән бирликтә бешарәтлик сөzlәрни қилисән вә йеңи бир адәм болисән. ⁷ Мошу аламәтләр саңа кәлгәндә, қолуңдин немә кәлсә шуни қилғин. Чүнки Худа сән билән биллиду. ⁸ Андин мәндиң илгири Гилгалға чүшүп барисән. Мана, мән һәм йениңға чүшүп көйдүрмә қурбанлиқлар сунуш вә енақ қурбанлиқлар қилиш үчүн келимән. Мән йениңға берип, немә қилишиң керәклигини уқтурмиғичә, мени йәттә күн сақлап турғин».

⁹ Вә шундақ болдики, у бурулуп Самуилдин айрилғанда Худа униңға йеңи бир қәлб ата қилди; вә бу аламәтләрниң һәммиси әшу күни әмәлдә көрситилди.

¹⁰ Улар Гибеаһға йетип кәлгәндә мана, бир бөләк пәйғәмбәрләр униңға учриди; Худаниң Роһи униң вужудиға чүшти, буниң билән у уларниң арасида бешарәт қилишқа башлиди. ■ ¹¹ Уни илгири тонуйдиганларниң һәммиси униң пәйғәмбәрләрниң арасида бешарәт қилғинини көргәндә улар бир-биригә: — Кишниң оғлиға немә бопту? Саулму пәйғәмбәрләрдин бири болдиму немә? — дейишти. ¹² Амма йәрлик бир адәм: — Буларниң атилири кимләр? — деди. Шуниң билән: «Саулму пәйғәмбәрләрниң биримиду?» дәйдиған гәп пәйда болди. □ ■

¹³ Әнди Саул бешарәтлик сөzlәрни қилип болуп, жуқури жайға чиқип кәтти. ¹⁴ Саулниң тағиси униңдин вә униң хизмәтқаридин: — Нәгә берип кәлдиңлар? дәп сориди. У: — Ешәкләрни издигили чиқтуқ; лекин уларни тапалмай Самуилниң қешиға бардуқ, деди.

¹⁵ Саулниң тағиси: — Самуилниң силәргә немә дегинини маңа ейтип бәргинә, деди.

¹⁶ Саул тағисиға: — У жәзм билән бизгә ешәкләр тепилди, дәп хәвәр бәрди, деди. Лекин Самуилниң падишалиқ иши тоғрилиқ ейтқан сөзини униңға дәп бәрмиди.

Самуил хәлиқни агаһландуриду

¹⁷ Самуил әнди хәлиқни Пәрвәрдигарниң алдиға жәм болуңлар дәп, Мизпаһқа чақирди.

¹⁸ У Израилға: — Израилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мән силәр Израилни Мисирдин чиқирип мисирлиқларниң қолидин азат қилип, силәргә зулум қилған һәммә падишалиқларниң қолидин қутқуздум. ¹⁹ Лекин бүгүнки күндә силәрни бешиңларға чүшкән барлиқ балаю-апәтләрдин вә барлиқ мушәққәтләрдин қутқузғучи Худайиңлардин ваз кечип униңға: «Яқ. Устимизгә бир падиша бекитип бәргәйсән» — дедиңлар. Әнди өзүңларни қәбиләңлар бойичә, жәмәтиңлар бойичә Пәрвәрдигарниң алдиға һазир қилиңлар» — деди. ■

²⁰ Шуниң билән Самуил Израилниң һәммә қәбилилирини алдиға жәм қилип, чәк ташливиди, чәк Бинямин қәбилисигә чиқти. ■ ²¹ У Бинямин қәбилисини жәмәт-жәмәтлири бойичә өз алдиға кәлтүрүп чәк ташливиди, чәк Матриниң жәмәтигә чиқти. Андин кейин йәнә чәк ташливиди, Кишниң оғли Саулға чиқти. Улар уни издивиди, амма уни тапалмиди.

²² Шуңа улар Пәрвәрдигардин йәнә: — У киши бу йәргә келәмду? — дәп сориди.

■ **10:4** һак. 18:15. □ **10:5** «Худаға аталған Гибеаһ шәһәригә барисән» — башқа бир хил тәржимиси: «Худаниң дөңигә барисән». Ибраһий тилида: «Худаниң Гибеаһи» (Гибеаһ бир шәһәр, мәнаси «дөң», «едир»). «лириларни көтирип жуқури жайидин чүшкән бир бөләк пәйғәмбәрләр» — яки «лириларни көтирип жуқури жайидин чүшидиған бир бөләк пәйғәмбәрләр». ■ **10:5** 1Тар. 16:39; Чөл. 11:25 ■ **10:8** 1Сам. 13:8. ■ **10:10** 1Сам. 19:19. □ **10:12** «Буларниң, йәни пәйғәмбәрләрниң атилири кимләр?» — мошу соал бәлким пәйғәмбәр болуш үчүн алийжанаб яки есилзадә аилисидә туғулуш шәрт әмәс, дегәнни көрситиду. «Саулму пәйғәмбәрләрниң биримиду?» — мошу гәп бәлким (1) мәлум бирисиниң улуқ бир иш қилалайдиғанлиғиға болған гуманни билдүриду; (2) униң әксичә, Саул әсли «улуқ әрбаб» болмисиму, аддий адәм немишкә улуқ ишни қилалмайдикән, дегән пикирни билдүриду. ¹²-айәттики «йәрлик адәм»ниң соалиға қариганда, биз иккинчи пикиргә майилмиз. ■ **10:12** Гал. 1:24; 1Сам. 19:25 ■ **10:19** 1Сам. 8:7; 1Сам. 8:19; 12:12. ■ **10:20** Йә. 7:14

Пәрвәрдигар җававән: — Мана, у жүк-тақларниң арисига йошурунивалди, деди. ²³ Шуңа улар жүгүрүп берип уни шу йәрдин елип кәлди. У хәлиқниң оттурисида турғанда халайқниң бойи униң мүрисигиму кәлмиди. ■

²⁴ Самуил барлиқ хәлиқкә: — Энди Пәрвәрдигар таллиған кишигә қараңлар! Дәрвәкә барлиқ хәлиқниң ичидә униңға йетидиған бириси йоқтур, деди. Вә хәлиқниң һәммиси: — Падиша яшисун! — дәп товлашти.

²⁵ Самуил хәлиқкә падишалиқ һоқуқ-қанунлирини уқтурди вә уни орам язма қилип йезип чиқип, Пәрвәрдигарниң алдиға қойди. Андин Самуил һәммә хәлиқни, һәр қайсисини өз өйлиригә қайтурди. ²⁶ Саулму һәм Гибеаһдики өйигә қайтти; көңүллири Худа тәрипидин тәсирләндүрүлгән бир түркүм батур киши униң билән биллә барди. ■ ²⁷ Лекин бир нәччә рәзил киши: — Бу киши қандақму бизни қутқузалисун? — дәп уни кәмситип униңға һеч соғат бәрмиди; амма у аңлимаслиққа салди. □ ■

11

Саул Ябәштиқиләргә ярдәмгә бариду

¹ Шу вақитта Аммоний Наһаш чиқип Ябәш-Гилеадни муһасиригә алди. Ябәшниң һәммә адәмлири Наһашқа: — Әгәр биз билән әһдә түзсәң, саңа бойсунимиз, деди. □

² Лекин Аммоний Наһаш уларға: — Пүткүл Исраилға дәшнәм қилиш үчүн һәр бириңларниң оң көзини оюп андин силәр билән әһдә қилай, деди.

³ Ябәшниң ақсақаллири униңға: — Бизгә йәттә күн мөһләт бәргин; биз Исраилниң пүткүл жутиға әлчиләрни маңдуруп андин кейин бизни қутқузидиған адәм чиқмиса, өзимиз чиқип саңа тәслим болиимиз, деди.

⁴ Энди әлчиләр Саулниң шәһири Гибеаһға келип мошу сөзләрни хәлиқниң қулиқиға йәткүзди; һәммә хәлиқ пәрәд кәтирип жиғилди. ⁵ Вә мана, Саул етизлиғидин чиқип калиларни һайдап келивататти, у: — Хәлиқ немә дәп жиғлайду, дәп сориди. Улар Ябәштин кәлгән кишиләрниң сөзлирини униңға дәп бәрди. ⁶ Саул бу сөзләрни аңлиғанда Худаниң Роһи униң үстигә келип, униң ғәзиви қаттиқ қозғалди. ⁷ У бир жүп уйни чепип парчилап, парчилирини әлчиләрниң қоли арқилик пүткүл Исраил зиминиға тарқитип: — һәр ким келип Саул билән Самуилға әгәшмисә, уларниң уйлириму мошуниңға охшаш қилиниду, деди.

Шуниң билән Пәрвәрдигарниң қорқунучи хәлиқниң үстигә чүшти; шундақ болдики, улар иттипақлишип бир адәмдәк жәңгә чиқти. ■ ⁸ Саул уларни Безәк дегән җайда саниғанда Исраиллар үч йүз миң, Йәһуданиң адәмлири болса отуз миң чиқти. ⁹ Улар кәлгән әлчиләргә: — Гилеадтики Ябәшниң адәмлиригә шундақ ейтиңларки, әтә күн чүш болғанда ниҗат силәргә келиду, деди.

Әлчиләр берип шуни Гилеадтики Ябәшлиқларға йәткүзди; улар интайин хошал болушти.

¹⁰ Шуниң билән Ябәштиқиләр: — Әтә биз қешиңларға чиқип тәслим болиимиз, силәр бизни қандақ қилишқа лайиқ көрсәңлар, шундақ қилиңлар, деди.

¹¹ Этиси шундақ болдики, Саул хәлиқни үч бөләк қилди; улар кечә төртинчи җесәктә ләшкәрғаһға кирип Аммонийларни күн чүш болғичә уруп қирди. Тирик қалғанлар болса шундақ паракәндә болдики, улардин икки адәмму бир йәргә келәлмиди.

Саул падиша қилиниду

¹² Хәлиқ әнди Самуилға: — Бизниң үстимизгә Саул падиша болмисун дәп ейтқанлар кимләр? Бу кишиләрни кәлтүрүп, уларни өлтүрәйли, деди. ■

■ 10:23 1Сам. 9:2 ■ 10:26 1Сам. 13:2. □ 10:27 «бир нәччә рәзил киши» — ибраний тилида: «Белиалниң (Шәйтанның) бир нәччә балилири». ■ 10:27 1Сам. 11:12; 2Тар. 17:5. □ 11:1 «Ябәш-Гилеад» — демәк, Гилеад (райони)дики Ябәш. ■ 11:7 һәк. 20:1. ■ 11:12 1Сам. 10:27.

13 Лекин Саул: — Бүгүн һеч ким өлтүрүлмисун. Чүнки бүгүн Пәрвәрдигар Исраилға нусрәт бәрди, деди.

14 Самуил хәлиқкә: — Қени, Гилеадқа берип у йәрдә падишалықни йеңибаштин тикләйли, дәп ейтти.

15 Шуни девиди, һәммә хәлиқ Гилеадқа берип Гилеадта Пәрвәрдигарниң алдида Саулни падиша қилди; улар у йәрдә Пәрвәрдигарниң алдида енақлиқ қурбанлиқлирини кәлтүрди. Саул һәм шуниңдәк барлиқ Исраил шу йәрдә зор хошаллиққа чөмди.

12

1 Самуил пүткүл Исраилға: — Мана, мән силәрниң барлиқ ейтқан сөзлириңларни аңлап үстүңларға бир падиша қойдум; □ 2 Мана әнди падиша силәрниң алдиңларда жүрмәктә, мән болсам қерип бешим ақарди; мана, мениң оғуллиримму араңларда туриду. Яшлиғимдин тартип бу күнгичә силәрниң алдиңларда меңип кәлдим. □

3 Мана бу йәрдә туруптимән. Пәрвәрдигарниң алдида вә униң мәсиһ қилинғининиң алдида маңа әрзиңлар болса дәвериңлар; кимниң уйини тартивалдим? Кимниң ешигини тартивалдим? Кимниң һәққини йедим? Кимгә зулум қилдим? Яки мән көзүмни кор қилиш үчүн кимдин пара алдим? Шундақ болса дәңлар, вә мән уни силәргә төләп беримән, деди.

4 Улар жавап берип: — Сән бизниң һәққимизни йемидиң, һеч кимгә зулум қилмидиң вә һеч кишиниң қолидин бирәр нәрсиниму еливалмидиң, деди.

5 У уларға: — Мәндә һеч һәққиңлар қалмиғанлиғиға Пәрвәрдигар силәргә гува болуп вә униң мәсиһ қилғини һәм бүгүн гувачи болсун, девиди, улар: — У гувадур, деди.

6 Самуил хәлиқкә мундақ деди: «Муса билән һарунни тикләп ата-бовилириңларни Мисир зиминидин чиқарғучи болса Пәрвәрдигардур. 7 Әнди орнуңлардин туруңлар, мән Пәрвәрдигарниң алдида Пәрвәрдигарниң силәргә вә ата-бовилириңларға жүргүзгән һәққаний әмәллирини силәрниң алдиңларға қоюшқа сөз қилай.

8 Яқуп Мисирға киргәндин кейин ата-бовилириңлар Пәрвәрдигарға пәряд қилғанда, Пәрвәрдигар Муса билән һарунни әвәтти. Улар ата-бовилириңларни Мисирдин чиқирип бу йәрдә олтирақлаштурди. □ ■ 9 Амма улар өз Худаси Пәрвәрдигарни унтуди; шуңа у уларни һазорниң қошунидики сәрдар Сисераниң қолиға, Филистийләрниң қолиға һәм Моабниң падишасиниң қолиға тапшуруп бәрди; булар улар билән жәң қилишти. ■ 10 Шуниң билән улар Пәрвәрдигарға пәряд қилип: «Биз гуна қилип Пәрвәрдигарни ташлап Бааллар вә Аштаротларниң ибадитидә болдуқ; амма әнди бизни дүшмәнлиримизниң қолидин қутқузғин, биз саңа ибадәт қилимиз» деди. □ 11 Вә Пәрвәрдигар Йәруббаал, Бедан, Йәфтаһ вә Самуилни әвәтип, әтрапиңлардики дүшмәнлириңларниң қолидин силәрни қутқузди, шуниң билән төч-аман туруватқан едиңлар. □ ■

12 Лекин Худайиңлар Пәрвәрдигар Өзи падишасиңлар болсиму, Аммонниң падишаси Наһашниң силәргә қарши қопқинини көргиниңларда силәр: Яқ! Бир падиша үстимизгә сәлтәнәт қилсун дәп маңа ейттиңлар. ■ 13 Әнди силәр халап таллиған, силәр тилигән падишаға қараңлар; мана, Пәрвәрдигар силәрниң үстүңларға бир падиша қойди. ■

□ 12:1 «мән силәрниң барлиқ ейтқан сөзлириңларни аңлап үстүңларға бир падиша қойдум» — ибраний тилида: «мән силәрниң ейтқан сөзлириңларниң һәммисидә авазиңларға қулақ селип бир падиша қойдум» дейилиду. □ 12:2

«мана, мениң оғуллиримму араңларда туриду» — Самуилниң дегининиң мәнаси, шүбһисизки: «Өзүм қери; мениң оғуллирим өз гуналириға өзлири мәсьул — силәр уларни қандақ бир тәрәп қилсаңлар өз ихтиариңлар. Мән өзүм силәрниң алдиңларда гунакар әмәсмән» дегәндәк. □ 12:8 «Яқуп Мисирға киргәндин кейин...» — «Яқуп» мошу йәрдә Яқупниң әвлатлири, йәни Исраилни көрситиду. ■ 12:8 Яр. 46:5; Мис. 2:23; Мис. 3:10. ■ 12:9 һак. 4:2; һак. 10:7; һак. 3:12.

□ 12:10 «Пәрвәрдигарни ташлап Бааллар вә Аштаротларниң ибадитидә болдуқ» — «Бааллар» вә «Аштаротлар» икки хил бутларни көрситиду. □ 12:11 «Пәрвәрдигар Йәруббаал, Бедан, Йәфтаһ вә Самуилни әвәтип...» — «Бедан» бәлким Баракни көрситиду («һак.» 4-бапни көрүң). ■ 12:11 һак. 6:14; 10:3; 11:15. ■ 12:12 1Сам. 8:5, 19.

■ 12:13 1Сам. 10:19.

14 Эгәр силәр Пәрвәрдигардин қорқуп, униң қуллағида болуп, Униң авазига қулақлириңларни селип, Униң әмригә асийлиқ қилмисаңлар, силәр һәм үстүңларда сәлтәнәт қилған падиша Худайиңлар Пәрвәрдигарға әгәшсәңлар, әнди силәргә яхши болиду.

■ 15 Лекин Пәрвәрдигарниң сөзигә кулақ салмай, бәлки Пәрвәрдигарниң әмригә асийлиқ қилсаңлар, Пәрвәрдигарниң қоли ата-бовилириңларға қарши болғандәк силәргиму қарши болиду.

16 Әнди туруңлар, Пәрвәрдигар көзлириңларниң алдида қилидиған улуқ карамәтни көрүңлар! 17 Бүгүн буғдай оридиған вақит әмәсму? Мән Пәрвәрдигарға нида қилай, У гүлдүрмама билән ямғур яғдуриду. Шуниң билән силәрниң бир падиша тилигиниңларниң Пәрвәрдигарниң нәзиридә зор рәзиллик экәнлигини көрүп йетисиләр».

18 Андин Самуил Пәрвәрдигарға нида қилди; шуниң билән Пәрвәрдигар шу күни гүлдүрмама билән ямғур яғдурди. Хәлиқ Пәрвәрдигардин вә Самуилдин бәк қорқти. 19 Хәлиқниң һәммиси Самуилға: — Худайиң Пәрвәрдигарға бизни өлмисун дәп кәминилириң үчүн дуа қилгин; чүнки һәммә гуналиримизниң үстигә йәнә яманлиқ ашуруп өзимизгә бир падиша тилидуқ, деди.

20 Самуил хәлиқкә мундақ деди: — Қорқмаңлар; силәр дәрвәкә бу һәммә рәзилликни қилғансиләр, лекин әнди Пәрвәрдигарға әгишиштин чәтнимәй, пүткүл көңүллириңлар билән Пәрвәрдигарниң ибадитидә болуңлар; 21 адәмгә пайда йәткүзмәйдиған яки адәмни қутқузалмайдиған беһудә ишларни издәп, йолдин езип кәтмәңлар; чүнки уларниң тайини йоқтур. 22 Чүнки Пәрвәрдигар Өз улуқ нами үчүн Өз хәлқини ташлимайду; чүнки Пәрвәрдигар силәрни Өз хәлқи қилишни лайиқ көргәндур.

23 Маңа нисбәтән, силәр үчүн дуа қилиштин тохташ билән Пәрвәрдигарға гуна қилиш мәндин нери болсун; бәлки мән силәргә яхши вә дурус йолни үгитимән. 24 Пәкәт силәр Пәрвәрдигардин қорқуп пүткүл көңүллириңлар вә һәқиқәт билән униң ибадитидә болуңлар; чүнки силәр үчүн қилған улуқ карамәтләргә қараңлар!

25 Лекин яманлиқ қилсаңлар, һәм өзүңлар һәм падишасиңлар һалак қилинисиләр».

13

Саул Пәрвәрдигарниң сөзлиридин чиқип кетиду

1 Саул оттуз яшта падиша болуп Израилниң үстидә икки жил сәлтәнәт қилғандин кейин □

2 Өзигә Израилдин үч миң адәмни илғап алди. Икки миңи Микмашта вә Бәйт-Әл тағлирида Саулниң қешида, бир миңи Биньямин зиминидики Гибеаһда Йонатанниң қешида еди. Амма у қалған хәлиқниң һәр бирини өз өйлиригә кәткүзивәтти.

3 Йонатан болса Филистийләрниң Гебадики ләшкәрғаһиға һужум қилди, Филистийләр буниндин хәвәр тапти. Саул болса: — Пүткүл зиминидики ибранийлар аңлап ойғансун дәп, канай чалдурди. 4 Пүткүл Израил Саулниң Филистийләрниң ләшкәрғаһиға һужум қилғанлиғидин һәмдә Израилниң Филистийләргә нәпрәтлинидиғанлиғидин хәвәр тапти. Хәлиқ Саулниң кәйнидин Гилгалға берип жиғилди.

5 Филистийләрдин Израил билән жәң қилғили үч миң жәң һарвуси, алтә миң атлиқ ләшкәр вә деңиз саһилидики қумдәк көп пиядә ләшкәр жиғилди. Улар келип Бәйт-Авәнниң шәриқ тәрипидики Микмашта барғаһ тикти. □

■ 12:14 Қан. 1:26. □ 13:1 «Саул оттуз яшта падиша болуп Израилниң үстидә икки жил сәлтәнәт қилғандин кейин...» — қедимки көчүрмиләрдә бу әйәт башқа шәкилләрдә көрүлиду. «Саул оттуз яшта...» дегән сөз Тәвратниң грекчә тәржимиси (LXX)дә көрүлиду. Саул жәмий қириқ жил сәлтәнәт қилди («Рос.» 13:21). □ 13:5 «Филистийләрдин Израил билән жәң қилғили үч миң жәң һарвуси, ...жиғилди» — көп кона көчүрүлмиләрдә: «Филистийләрдин Израил билән жәң қилғили оттуз миң жәң һарвуси... жиғилди» дейилиду. Лекин бундақ көп болуши мүмкин әмәс. Неч болмиғанда мошу «жәң һарвулири» ичидә жүк-тақларни елип маңған һарвуларму бар еди. «Бәйт-Авән» — йәни «Бәйт-Әл».

6 Израилниң адәмлири өзлириниң қаттиқ хийим-хәтәрдә қалғанлиғини көрүп ғарларға, чатқаллиқларға, қия ташлиқларға, жуқури жайларға вә азгалларға йошурунивелишти; □

7 бәзи Ибраниялар Иордан дәриясидин өтүп, Гад вә Гилеадниң зиминиға қечип барди. Лекин Саул Гилгалда қалди, адәмлириниң һәммиси униңға титригән һалда әгәшти.

8 Әнди Саул Самуил униңға бекиткән вақитқичә йәттә күн күтүп турди; лекин Самуил Гилгалға кәлмиди, хәлиқ униңдин тарилип кәткили турди. 9 Саул: — Көйдүрмә қурбанлиқ билән енақлиқ қурбанлиқлирини бу йәргә — йенимға елип келиңлар, деди. Андин у өзи көйдүрмә қурбанлиқ өткүзди. 10 Вә шундақ болдики, у көйдүрмә қурбанлиқни түгитиши биләнла, мана Самуил кәлди. Саул униңға салам қилғили алдиға чиқти.

11 Лекин Самуил: — Немә ишларни қилдиң?! — дәп сориди. Саул: — Хәлиқ мәндин тарилип кәткәнлиғини, силиниң бекиткән вақитта кәлмигәнлиқлирини, Филистийләрниң Микмашта жиғилғинини көрдүм, 12 мән ичимдә: Әнди Филистийләр Гилгалға чүшүп маңа һужум қилмақчи, мән болсам теги Пәрвәрдигарға илтижа қилмидим, дедим. Шуңа көйдүрмә қурбанлиқ қилишқа өзүмни мәжбурлидим, деди.

13 Самуил Саулға: — Сән ахмақлиқ қилдиң; сән Худайиң Пәрвәрдигар саңа буйруған әмирни тутмидиң; шундақ қилған болсаң Пәрвәрдигар Израилниң үстидики сәлтәнитиңни мәңгү мустәһкәм қилатти, деди. 14 Лекин әнди сәлтәнитиң мустәһкәм турмайду. Пәрвәрдигар Өз көңлидикидәк мувапиқ бир адәмни издәп тапти. Пәрвәрдигар уни Өз хәлқиниң башламчиси қилди, чүнки сән Пәрвәрдигар саңа буйруғанни тутмидиң, деди.

15 Андин Самуил орнидин туруп Гилгалдин кетип Бинямин зиминидики Гибеаһға барди. Саул болса өз йенидики адәмләрни саниди; улар алтә йүзчә чиқти. 16 Саул билән оғли Йонатан вә уларниң қешида қалған хәлиқ Бинямин зиминидики Гебада қелип қалди, Филистийләр болса Микмашта барғаһ тиккән еди.

17 Қарақчилар дайим Филистийләрниң барғаһидин чиқип үч бөләккә бөлүнәтти. Бир бөләк Шуал зиминидики Офраһға баридиған йолға атлинатти, 18 бир бөләк Бәйт-Һоронға баридиған йол билән маңатти, йәнә бир бөләк чөлниң четидики Зәбоим жилғисиға қарайдиған зиминдики йолға маңатти.

19 Амма пүткүл Израил зиминида һеч бир төмүрчи тепилмайтти; чүнки Филистийләр: — Ибраниялар өзлиригә қилич яки нәйзә ясалмисун, дәп ойлайтти. ■ 20 Бу сәвәптин Израиллар һәммиси сапан чишлири, кәтмәнлирини, палтилирини вә оғақлирини бислаш үчүн Филистийләрниң қешиға баратти. 21 Улар сапан чишлири вә кәтмәнләр үчүн үчтин икки шәкәл, жоту, палта вә зихларни бислаш үчүн үчтин бир шәкәлни төләйтти. 22 Шуңа уруш болғанда Саул вә Йонатанниң қешидики хәлиқниң һеч биридә қилич я нәйзә йоқ еди; пәқәт Саул билән оғли Йонатандила бар еди.

Йонатан ялғуз жәңгә чиқиду

23 У вақитта Филистийләрниң бир қаравулар әтрити Микмаштики даванға чиққан еди.

14

1 Бир күни Саулниң оғли Йонатан ярақ көтәргүчисигә: — Кәлгин, удулимиздики Филистийләрниң қаравулар әтритиниң йениға чиқайли, деди. Амма у атисиға һеч немә демиди. □ 2 Саул болса Гибеаһниң четидики Мигрондики анар дәриғиниң тегидә қалди. Униң қешидики хәлиқ алтә йүзчә еди ■ 3 (у вақитта әфодни Ахитубниң оғли, Ихабодниң акиси

□ 13:6 «Израилниң адәмлири өзлириниң қаттиқ хийим-хәтәрдә қалғанлиғи» — «өзлириниң қаттиқ хийим-хәтәрдә қалғанлиғи» бәлким қошуниниң әһвалини көрситиши мүмкин. ■ 13:19 һәк. 5:8. □ 14:1 «ярақ көтәргүчи» — бу ибариниң башқа бир хил тәржимиси «саут-қалқан көтәргүчи». ■ 14:2 1Сам. 13:15

Ахияһ кийәтти; у Шилоһда туруватқан, Пәрвәрдигарниң каһини еди. Ахитуб Финиһасниң оғли, Финиһас Әлиниң оғли еди). Хәлиқ болса Йонатанниң кәткинлигини билмигән еди. □

⁴ Йонатан Филистийләрниң қаравуллар әтрити тәрәпкә өтмәкчи болған даванниң икки тәрипидә түврүктәк тик қия ташлар бар еди. Бириниң нами Бозәз, йәнә бириниң нами Сәнәһ еди. ⁵ Бир қия таш шималий тәрипидә болуп, Миқмаш билән қаришип туратти, йәнә бири жәбуб тәрипидә Гебаниң удулида еди. ⁶ Йонатан ярақ кәтәргүчисигә: — Кәл, бу хәтнисизләрниң қаравуллар әтритигә чиқайли; Пәрвәрдигар биз үчүн бир иш қилса әжәб әмәс, чүнки Пәрвәрдигарниң қутқузуши үчүн адәмләрниң көп яки аз болуши һеч тосалғу болмайду, деди.

⁷ Униң ярақ кәтәргүчиси униңға: — Көңлүңдә һәр немә болса шуни қилгин; баргин, мана, көңлүң немини халиса мән сән билән биллимән, деди.

⁸ Йонатан: — Мана, биз у адәмләр тәрәпкә чиқип өзимизни уларға көрситәйли; ⁹ әгәр улар бизгә: — Биз силәрниң қешиңларға барғичә туруп туруңлар, десә уларниң қешиға чиқмай өз жайимизда туруп турайли; ¹⁰ лекин улар: — Бизниң қешимизға чиқиңлар, десә, чиқайли. Чүнки шундақ болса Пәрвәрдигар уларни қолимизға берипту, дәп билимиз; мошундақ иш бизгә бир бешарәт болиду, деди.

¹¹ Иккилән өзини Филистийләрниң қаравуллар әтритигә көрсәтти. Филистийләр: — Мана, Ибраниялар өзини йошурған азгаллардин чиқиватиду, деди. ¹² Әтрәттикиләр Йонатан билән ярақ кәтәргүчисигә: — Бизгә чиқиңлар, биз силәргә бир нәрсини көрситип қойимиз, деди. Йонатан ярақ кәтәргүчисигә: — Маңа әгишип чиққин; чүнки Пәрвәрдигар уларни Исраилниң қолиға бәрди, деди. ¹³ Йонатан қол-путлири билән өмүләп чиқти, ярақ кәтәргүчиси кәйнидин униңға әгәшти. Филистийләр Йонатанниң алдида жиқилишти; ярақ кәтәргүчиси кәйнидин келип уларни қәтл қилди.

¹⁴ Шу тунжа һужумда Йонатан билән ярақ кәтәргүчиси тәхминән йерим қошлуқ йәрдә өлтүргәнләр жигирмидәк адәм еди. □ ¹⁵ Андин ләшкәрғаһдикикәрни, далада туруватқанларни, барлиқ әтрәтләрдикиләрни вә булаң-талаң қилғучиларни титрәк басти. Улар һәм титрәп қорқти, йәрму тәвренип кәтти; чүнки бу чоң қорқунуч Худа тәрипидин кәлгән еди.

¹⁶ Әнди Бинямин зиминидики Гибеаһда туруватқан пайлақчилар көрдик, мана, ләшкәр топлири тар мар болуп уян-буян жүгүрүшүп кәтти. ¹⁷ Саул қешидик хәлиқкә: Адәмлиримизни санап кимниң бу йәрдин кәткәнлигини ениқлаңлар, деди. Улар санивиди, мана, Йонатан билән ярақ кәтәргүчиси йоқ чиқти. ¹⁸ Саул Ахияһқа: — Худаниң әһдә сандуғини елип кәлгин, деди. Чүнки у вақитта Худаниң әһдә сандуғи Исраилниң арисиди еди. □

¹⁹ Саул каһинға сөз қиливатқанда Филистийләрниң ләшкәрғаһида болған гәлвә барғансери күчийип кәтти. Саул каһинға: — Қолуңни жиққин, деди. □ ²⁰ Андин Саул вә униң билән болған һәммә хәлиқ жиғилип жәңгә чиқти; вә мана, Филистийләрниң һәр бири өз сәпдишиға қарши қилич кәтирип зор паракәндилик болди.

²¹ У вақиттин илгири Филистийләрниң арисиди болған, улар билән биллә ләшкәрғаһниң әтрапиға чиққан Ибраниялар бар еди; уларму Саул вә Йонатан билән биллә болған Исраилларға қошулди. ²² Шуниндәк Әфраим тағлирида өзини йошурған Исраиллар Филистийләрниң қачқинини аңлиғанда соқушқа чиқип уларни қоғлиди. ²³ Шунин билән Пәрвәрдигар у күни Исраилға нусрәт бәрди. Соқуш Бәйт-Авәнниң у тәрипигә өтти.

²⁴ Лекин Исраилниң адәмлири у күни зор бесим астида қалди. Чүнки Саул уларға қәсәм

□ **14:3** «у вақитта әфодни Ахитубниң оғли, Ихабодниң акиси Ахияһ кийәтти» — «әфод»ниң немә экәнлигини чүшиниш үчүн «Мис.» 28-бапни вә изаһатлирини көрүң. Бәзи вақитларда униң арқилиқ Пәрвәрдигарниң ирадисини яки һөкүмлирини пәриқ әткили болатти. Адәттә пәкәт «баш каһин» әфодни кийәтти. □ **14:14** «йерим қошлуқ йәр» — «бир қошлуқ йәр» кала билән бир күн ичидә һайдап болғили болидиған йәр. □ **14:18** «Худаниң әһдә сандуғини елип кәлгин» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «әфодни елип кәлгин» дейилиду. □ **14:19** «Саул каһинға: — Қолуңни жиққин, деди» — шүбһисизки, Саул каһиндин әфодтики «урим вә туммим» («Мис.» 28:30, «Лав.» 8:8, «Чөл.» 27:21) арқилиқ Худадин йолйоруқ соримақчи еди.

ичкүзүп: — Мән дүшмәнлиримдин интиқам алмиғичә кәч болуштин илгири таам йегән кишигә ләнәт болсун, дәп ейтқан еди. Шунуң үчүн хәлиқтин һеч ким таам йемиди. ²⁵ Амма барлиқ зиминдики қошун бир орманлиққа киргәндә йәр йүзидә һәсәл бар еди. ²⁶ Хәлиқ орманлиққа киргәндә, мана бу һәсәл еқип туратти; лекин һеч ким қолини ағзиға кәтәрмиди, чүнки хәлиқ қәсәмдин қорқатти.

²⁷ Лекин Йонатан атисиниң хәлиқкә қәсәм ичкүзгәнлигини аңлимиған еди. Шуңа у қолидики һасини сунуп учини һәсәл кәнигигә тиқип қоли билән ағзиға салди. Шундақ қилип көзлири нурланди. ²⁸ Амма хәлиқтин бири: Сениң атаң хәлиқкә чиң қәсәм ичкүзүп: — Бүгүн таам йегән кишигә ләнәт болсун! дәп ейтқан еди. Шунуң үчүн хәлиқ һалсизлинип кәтти, деди.

²⁹ Йонатан: — Мениң атам зиминға азар бәрди; қараңлар, бу һәсәлдин кичиккинә тетишим биләнлә көзлиримниң шунчә нурланғинини көрмидиңларму? ³⁰ Хәлиқ бүгүн дүшмәнләрдин тартивалған олжидин хәлиқинини йегән болса Филистийләрниң арисидики қирғинчилик техиму зор болмасмиди? — деди.

³¹ Әшу күни улар Микмаштин тартип Филистийләрни қоғлап Айжалонғичә уруп қиришти; хәлиқ тола һерип кәткән еди. ³² Шунуң билән хәлиқ олжа үстигә етилип берип, қой, кала вә мозайларни тутуп шу йәрдила сойди. Андин хәлиқ гөшни қанни адаливәтмәйла йеди. □

³³ Саулға хәвәр келип: Мана, хәлиқ қанни адаливәтмәйла гөшни йәп Пәрвәрдигарға гуна қиливатиду, дәп ейтилди. У: Силәр Пәрвәрдигарға асийлиқ қилдиңлар! Әнди бу йәргә йенимға чоң бир ташни домилитип келиңлар, деди. ³⁴ Саул йәнә: Силәр хәлиқниң арисига чиқип уларға: һәр бири өз кәлисини, өз қойини қешимға елип келип бу йәрдә союп йесун; лекин гөшни қанни адаливәтмәй йәп, Пәрвәрдигарға гуна қилмаңлар, дәңлар, деди. Бу кечә хәлиқниң һәммиси һәр бири өз кәлисини елип келип у йәрдә сойди. ³⁵ Саул болса Пәрвәрдигарға бир қурбанғаһ ясиди. Бу униң Пәрвәрдигарға ясиған тунжа қурбанғаһи еди.

³⁶ Саул: — Бу кечидә Филистийләрниң пейигә чүшүп, әтә таң атқичә уларни талап һеч бирини тирик қоймайли, деди. Хәлиқ: — Немә саңа яхши көрүнсә шуни қилғин, дәп жавап бәрди. Лекин кәһин сөз қилип: — Пәрвәрдигарниң йениға кирип йолюруқ сорап чиқайли, деди. ³⁷ Саул Худадин: — Я Филистийләрниң кәйнидин чүшүйму? Сән уларни Израилниң қолиға тапшурамсән? — дәп сориди. Лекин у күни У униңға һеч жавап бәрмиди.

³⁸ Саул: — И хәлиқниң һәммә чоңлири, бу йәргә чиқиңлар. Бүгүн ким гуна қилғанлигини ениқлап беқиңлар. □ ■ ³⁹ Чүнки Израилға нусрәт бәргән Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, бу гуна һәтта оғлум Йонатанда тепилсиму у жәзмән өлтүрүлсун, деди. Лекин пүткүл хәлиқтин һеч ким униңға жавап бәрмиди.

⁴⁰ Андин у пүткүл Израилға: — Силәр бир тәрәптә туруңлар, мән оғлум Йонатан йәнә бир тәрәптә турайли, деди. Хәлиқ униңға: — Немә саңа яхши көрүнсә, шуни қилғин, деди.

⁴¹ Саул Израилниң Худаси Пәрвәрдигарға: — Бу чәк билән әйни әһвални ашкарә қилғайсән, деди. Чәк болса Саул билән Йонатанни көрсәтти, хәлиқ қутулди.

⁴² Саул: — Мениң билән оғлум Йонатанниң оттурисиға чәк ташлаңлар, деди. Шундақ қиливиди, чәк Йонатанға чиқти. ⁴³ Саул Йонатанға: — Қилғиниңни маңа ейтқин, деди. Йонатан униңға: — Қолумдики һаса билән кичиккинә һәсәл елип тетип бақтим вә мана, шуниң үчүн мән өлүмгә мәнкүм болдум! — дәп жавап бәрди.

⁴⁴ Саул: — Сән чоқум өлүшүң керәк, и Йонатан; ундақ қилмисам, Худа маңа сениң бешиңға чүшкәндиңму артуқ чүшүрсун! — деди.

⁴⁵ Лекин хәлиқ Саулға: — Израилда бу улуқ нусрәтни қазанған Йонатан өлтүрүләмду? Бундақ иш биздин нери болғай! Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимизки, униң бешидин бир тал чач йәргә чүшмәйду; чүнки бүгүнки ишни у Худаниң ярдими билән әмәлгә ашурди,

□ **14:32** «Шунуң билән хәлиқ олжа үстигә етилип берип, қой, кала вә мозайларни тутуп шу йәрдила сойди. Андин хәлиқ гөшни қанни адаливәтмәйла йеди» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, қанни авал адаливәтмәй гөшни йейиш гуна болатти. □ **14:38** «Саул: — И хәлиқниң һәммә чоңлири, бу йәргә чиқиңлар. Бүгүн ким гуна қилғанлигини ениқлап беқиңлар» — Худа Өзигә жавап бәрмигәчкә, Саул аримизда гуна бар, дәп билди.

деди. Шундақ қилип хәлиқ Йонатанни өлүмдин халас қилди. ⁴⁶ Андин Саул Филистийләрни қоғлаштин тохтиди; Филистийләрму өз жайиға қайтип кәтти.

⁴⁷ Шундақ қилип Саул Исраилниң сәлтәнитини өзиниң қилди; андин у чөрисидики дүшмәнлиригә, йәни Моаблар, Аммонийлар, Едомийлар, Зобандики падишалар вә Филистийләргә һужум қилди. У қайси тәрәпкә йүзләнсә ғалип келәтти. □ ⁴⁸ У зор жасарәт көрситип Амаләкләрни уруп Исраилни булаң-талаң қилғучилардин қутқузди.

Саулниң жәмәти

⁴⁹ Саулниң оғуллири Йонатан, Йишви вә Малқи-Шуа еди; униң икки қизиниң исми болса — чоңиниң Мераб, кичигиниң Миқал еди. ⁵⁰ Саулниң аялиниң исми Аһиноам болуп, у Ахимаазниң қизи еди. Саулниң қошуниниң сәрдари Абнәр еди; у Саулниң тағиси Нәрниң оғли еди. ⁵¹ Саулниң атиси Киш вә Абнәрниң атиси Нәр болса, иккиси Абиәлниң оғуллири еди. ⁵² Саул пүткүл өмридә Филистийләр билән қаттиқ жәндә болуп турди. Саул өзи һәр қачан батур я палванларни көрсә, уни өз хизмитигә салатти.

15

Саулниң падишалиқ һоқуқидин мәһрум қилиниши

¹ Энди Самуил Саулға: — Пәрвәрдигар сени Өз хәлқи Исраил үстигә падиша болуш үчүн мәсиһ қилғили мени әвәткән еди; энди Пәрвәрдигарниң сөзини аңлиғин. ² Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән Амаләкләрниң Исраилға қилған муамилисини, йәни Исраил Мисирдин чиққанда уларниң йолда уларға қандақ қаршилиқ көрсәткәнлигини көңлүмгә пүккәнмән. ■ ³ Энди берип Амаләкләрни уруп уларниң һәммисини вәйран қилип уларни һеч айимайла, әр болсун, аял болсун, өсмүр болсун, бовақ болсун, кала-қой, төгә вә ишәк һәммисини йоқатқин, деди. ⁴ Саул хәлиқни жәм қилип уларни Тәлаим шәһиридә санивиди, икки йүз миң пиядә әскәр, Йәһуда қәбилисидин он миң адәм чиқти. ⁵ Саул Амаләкләрниң шәһиригә кәлгәндә шу йәрдики вадида бөктүрмә қойди. □

⁶ Андин Саул Кенийләргә: — Чиқип кетиңлар, силәрни улар билән қошуп йоқатмаслиғим үчүн Амаләкләрниң арисидин чиқип кетиңлар; чүнки Исраил Мисирдин чиққанда силәр уларниң һәммисигә меһриванлиқ көрсәткәнсиләр, деди. Шуниниң билән Кенийләр Амаләкләрдин чиқип кәтти. ■ ⁷ Энди Саул Амаләкләрни һавилаһдин тартип Мисирниң удулидики Шурғичә қоғлап урди. ⁸ У Амаләкләрниң падишаси Агагни тирик тутти, амма барлиқ хәлиқни қилич биси билән пүтүнләй йоқатти. ■

⁹ Лекин Саул билән хәлиқ Агагни айиди вә қой-кала, бордалған мал вә қозилардин әң есилләрниң һәммисини, жүмлидин немә яхши болса шуни аяп уларни һалак қилишқа қоли бармиди; лекин немә яримас вә зәип болса шуларниң һәммисини улар йоқатти. □

¹⁰ Шуниниң билән Пәрвәрдигарниң сөзи Самуилға келип мундақ дейилди: — ¹¹ «Саулни падиша қилғинимға пушайман қилдим, чүнки у маңа әгишиштин йенип Мениң сөзүмгә әмәл қилмиди».

Самуил азар чекип пүткүл бир кечә Пәрвәрдигарға пәрәд кәтәрди.

¹² Этиси Самуил Саулниң алдиға чиқиш үчүн таң сәһәрдила орнидин турди. Самуилға: — Саул Кармәлгә барди вә мана, у өзигә бир абидә турғузуп андин йенип Гилгалға чүшүпту, дегән хәвәр берилди.

□ **14:47** «У қайси тәрәпкә йүзләнсә ғалип келәтти» — яки «у қайси тәрәпкә йүзләнсә уларни вәйран қилатти». ■ **15:2** Мис. 17:8, 14; Қан. 25:17 □ **15:5** «Амаләкләрниң шәһиригә» — яки «Амаләкләрниң шәһәрлиригә». ■ **15:6** Мис. 18:10, 19; Чөл. 10:29; һак. 1:16 ■ **15:8** Чөл. 24:7 □ **15:9** «Саул билән хәлиқ ... қой-кала, бордалған мал вә қозилардин әң есилләрниң һәммисини ...һалак қилишқа қоли бармиди» — «бордалған мал» дегәнниң башқа хил тәржимиси: «иккинчи туғулған мал».

13 Самуил Саулның қешиға кәлгәндә Саул униңға: — Пәрвәрдигар сени мубарәклигәй! Пәрвәрдигарның сөзлиригә әмәл қилдим, деди.

14 Лекин Самуил: — Ундақ болса қулиқимға аңланған қойның мәриши билән мән аңлаватқан калиның мәриши зади нәдин кәлди? — деди.

15 Саул жавап берип: — Улар Амаләкләрдин елип келинди; чүнки хәлиқ Худайың Пәрвәрдигарға қурбанлиқ қилиш үчүн қой-калиның есиллирини аяп қалдуруп қойди; қалғинини болса пүтүнләй йоқаттуқ, деди.

16 Самуил Саулға: — Қой, бу гепиңни! Мән Пәрвәрдигарның бу кечә маңа немә дегинини саңа ейтип берәй, деди. У униңға: — Ейтқин, деди.

17 Самуил мундақ деди: — Өз нәзириңдә кичик һесапланған вақтиндила Пәрвәрдигар сени Израилның үстигә падиша болсун дәп, мәсиһ қилиши билән сән Израил қәбилилириниң беши болған әмәсмидиң? 18 Андин Пәрвәрдигар сени: — Сән берип гунакар Амаләкләрни һалак қилғин; уларни йоқатқичә улар билән соқушқин, дәп әвәткән еди. 19 Әнди немишкә Пәрвәрдигарның сөзигә қулақ салмай, бәлки олжа үстигә дүм чүшүп, Пәрвәрдигарның нәзиридә яман болғанни қилдиң?

20 Саул Самуилға: — Мән һәқиқәтән Пәрвәрдигарның сөзигә қулақ салдимғу! Пәрвәрдигар мени әвәткән йол билән маңдим вә Амаләкләрның падишаси Агагни елип келип Амаләкләрның өзини пүтүнләй йоқаттим. 21 Амма хәлиқ болса олжидин қой билән кала, йәни йоқитишқа бекитилгән нәрсиләрдин әң есилини елип Худайың Пәрвәрдигарға Гилгалда қурбанлиқ қилиш үчүн елип кәлди, деди.

22 Самуил: — Пәрвәрдигар көйдүрмә қурбанлиқлар билән тәшәккүр қурбанлиқлирини кәлтүрүштин сөйүнәмду, я Пәрвәрдигарның сөзигә итаәт қилиштин сүйүнәмду? Мана итаәт қилмақлиқ қурбанлиқ қилмақлиқтин әвзәл, көңүл қоюш қочқар йеғини сунуштин әвзәлдур. ■

23 Чүнки асийлиқ болса жадуғәрлик гунайи билән охшаштур,

Башпаштақлиқ қәбиһлик вә бутпәрәсликкә баравәрдур.

Сән Пәрвәрдигарның сөзини ташлиғиниң үчүн,

Пәрвәрдигар сени ташлап падишалиқтин мәһрум қилди, — деди.

24 Саул Самуилға: — Мән гуна садир қилдим, чүнки мән Пәрвәрдигарның әмридин вә сениң сөзүңдинму чиқтим; чүнки мән хәлиқтин қорқуп уларның сөзигә кирдим. 25 Әнди гунайимни әпу қилғин; мениң Пәрвәрдигарға сәждә қилишим үчүн мениң билән қайтип барғин, деди.

26 Самуил Саулға: — Мән сениң билән қайтип бармаймән; чүнки сән Пәрвәрдигарның сөзини ташлиғансән, вә Пәрвәрдигар сени ташлап падишалиқтин мәһрум қилди, деди.

27 Самуил кетишкә бурулғинида Саул униң тониниң пешини тутувалди, у житилип кәтти.

28 Самуил униңға: — Пәрвәрдигар бүгүн Израилның падишалиғини сәндин житип елип сәндин әвзәл болған бир йеқиниңға тапшурди. 29 Израилның Жанабий Алийиси Болғучи ялған сөзлимәйду яки нийитидин янмайду; чүнки у адәм балисидәк нийитидин янғучи әмәстур, деди. □ ■

30 Саул: — Мән гуна садир қилдим. Лекин хәлқимниң ақсақаллириниң вә Израилның алдида маңа иззәт қилип мениң билән йенип барғин; шуниң билән Худайың Пәрвәрдигарға сәждә қилалаймән, деди.

31 Шуниң билән Самуил Саул билән йенип барди вә Саул Пәрвәрдигарға сәждә қилди.

32 Андин Самуил: — Амаләкләрның падишаси Агагни мениң алдимға елип келиңлар, деди. Агаг болса хушлуқ билән униң қешиға барди. Агаг көңлидә: — Шүбһисизки, өлүм дәһшити өтүп кәтти, деди. □

■ 15:22 Топ. 4:17; һош. 6:6; Мат. 9:13; 12:7 □ 15:29 «Израилның Жанабий Алийиси Болғучи» — Худани көрситиду, әлвәттә. ■ 15:29 Чөл. 23:19; Яқ. 1:17 □ 15:32 «... Агаг болса хушлуқ билән униң қешиға барди. Агаг көңлидә: — Шүбһисизки, өлүм дәһшити өтүп кәтти, деди» — бу әйәтни ибраний тилида чүшиниш тәс. Башқа бир тәржимиси: «... Агаг болса титригән һалда униң қешиға барди. Агаг: — Дәрвәкә өлүмниң ачиги қорқунучлуқтур! — деди».

³³ Амма Самуил: — Сениң қиличиң хотунларни балисиз қилғандәк сениң анаңму хотунларниң арисидә балисиз болиду, девиди, Самуил Агагни Гилгалда Пәрвәрдигарниң алдида чанап парә-парә қилди.

³⁴ Андин Самуил Рамаһқа барди. Саул болса «Саулниң жути Гибеаһ» дегән жайдики өйигә чиқип кәтти. ³⁵ Самуил өлгән күнигичә Саул билән қайта көрүшмиди. Амма Самуил Саул үчүн қайғурди. Пәрвәрдигар Саулни Израилниң үстигә падиша қилғанлиғидин әпсусланди.

16

Самуил Давутниң падиша болуши үчүн уни Мәсиһ қилиду

¹ Пәрвәрдигар Самуилға: — Сән қачанғичә Саул үчүн қайғуруп жүрисән? Мән уни Израилға сәлтәнәт қилиштин мәһрум қилип ташлиған әмәсму? Мүңгүзүңни зәйтун меи билән толдуруп барғин. Мән сени Бәйт-Ләһәмлик Йәссәниң қешиға әвәтимән. Униң оғуллиридин падиша болушқа өзүмгә бирни бекиттим, деди.

² Самуил болса: — Мән қандақ баримән? Саул бу ишни аңлиса мени өлтүрүветиду! — деди. Пәрвәрдигар: — Өзүң билән бир инәкни алғач берип Пәрвәрдигарға қурбанлиқ қилиш үчүн кәлдим, дегин. ³ Йәссәни қурбанлиққа чақирғин, андин Мән саңа қилидиғиниңни аян қилимән; вә Мән саңа дегән бирисини Өзүм үчүн мәсиһ қилғин, деди.

⁴ Самуил Пәрвәрдигарниң дегинини ада қилип Бәйт-Ләһәмгә барди. Йетип кәлгәндә шәһәрниң ақсақаллири титригән һалда чиқип: — Бизгә теч-аманлиқ елип кәлдиңму? — дәп сориди.

⁵ У: — Теч-аманлиқ елип кәлдим; Пәрвәрдигарға қурбанлиқ сунушқа кәлдим. Силәр өзүңларни һарамдин паклап мән билән биллә қурбанлиққа келиңлар, деди. Шунин билән у Йәссә билән оғуллирини һалал қилип қурбанлиққа чақирди. ⁶ Улар кәлгәндә Самуил Елиабни көрүп ичидә: — Пәрвәрдигарниң мәсиһ қилидиғини шүбһисизки Өзиниң алдида туриду, деди.

⁷ Лекин Пәрвәрдигар Самуилға: — Униң тәқи-турқиға яки бойиға қаримиғин. Мән уни шалливәттим, чүнки Худа инсан көргәндәк көрмәйду; инсан болса сиртқи қияпитигә қарайду, лекин Пәрвәрдигар қәлбгә қарайду, деди.■

⁸ Андин Йәссә Абинадабни чақирип Самуилниң алдидин өткүзди. Амма Самуил: — Пәрвәрдигар буни һәм таллимиди, деди.

⁹ Андин Йәссә Шаммаһни униң алдидин өткүзди. Амма Самуил: — Пәрвәрдигар буни һәм таллимиди, деди.

¹⁰ Шунинға охшаш Йәссә оғуллириниң йәттисини Самуилниң алдидин өткүзди. Лекин Самуил Йәссәгә: — Пәрвәрдигар буларни һәм таллимиди, деди.

¹¹ Самуил Йәссәдин: — Барлиқ жигитләр мошуларму? дәп сориди. У: — һәммидин кичиги қалди. Лекин мана, у қой беқиватиду, деди. Самуил Йәссәгә: — Уни чақиртип елип кәлгин, чүнки у кәлмигичә дәстиханда олтармаймиз, деди.■

¹² Йәссә адәм маңдуруп уни кәлтүрди. У чирайида қан жүгүрүп туридиған, көзлири чирайлиқ вә келишкән жигит еди. Пәрвәрдигар: — Қопуп уни мәсиһ қилғин, чүнки Мениң таллигиним шудур! деди. ¹³ Самуил май мүңгүзини елип уни қериндашлириниң арисидә мәсиһ қилди. У күндин тартип Пәрвәрдигарниң Роһи Давутниң вужудиға чүшти. Самуил болса қопуп Рамаһға кәтти.■

Давут Саулниң алдиға келиду

¹⁴ Әнди Пәрвәрдигарниң Роһи Саулдин кәткән еди, вә Пәрвәрдигар тәрипидин бир яман роһ уни пәришан қилди. ¹⁵ Саулниң хизмәткарлири униңға: — Мана Худа тәрипидин бир яман роһ сени пәришан қилиду. ¹⁶ Әнди ғојимиз өзлири алдилиридики хизмәткарлирини

дәрһал буйруғайлиги, улар чилтар челишқа уста адәмни тапсун; вә шундақ болидуки, Худа тәрипидин яман роһ үстлиригә кәлсә у чилтар чалсун, униң билән һаллири урдан болиду, деди.

¹⁷ Саул хизмәткарлириға: — Мениң үчүн чилтар челишқа уста бир адәмни тепип қешимға елип келиңлар, деди.

¹⁸ Ғуламлардин бири униңға: — Мана Бәйт-Ләһәмлик Йәссәниң чилтарға уста бир оғлини көрдүм. У өзи батур бир жәңчи, гәптә һошияр вә келишкән адәм экән, шундақла Пәрвәрдигар униң билән биллә экән, деди.

¹⁹ Шуниң билән Саул Йәссәгә әлчиләрни маңдуруп: — Қой бақидиған оғлуң Давутни маңа әвәткин, дәп ейтти.

²⁰ Йәссә бир ешәкни тәйярлап униңға нан билән бир тулум шарап вә бир оғлақни артип, буларни оғли Давутниң қоли билән Саулға әвәтти. ²¹ Шуниң билән Давут Саулниң қешиға келип униң алдида турди. Саул униңға толиму амрақ еди; у Саулниң ярақ көтәргүчиси болди.

²² Андин Саул Йәссәгә хәвәр әвәтип: — Давут мениң алдимда турсун; чүнки у нәзиримгә яқти, дәп ейтти.

²³ Әнди шундақ болидуки, у яман роһ Худа тәрипидин Саулниң үстигә кәлгәндә Давут чилтарни елип қоли билән чалди. Буниң билән Саул арам тепип һали урдан болуп яман роһ униңдин чиқип кәтти.

17

Давут билән Голиат

¹ Амма Филистийләр жәң қилиш үчүн қошунлирини жиғди. Улар Йәһудаға тәвә Сокоһда жәм болуп, Сокоһ билән Азикаһ оттурисидики Әфәс-Даммимда чедирларни тикти. ² Саул билән Исраилларму жәм болуп Елаһ жылғисида чедирлирини тикип Филистийләр билән жәң қилғили сәп түзди. □ ³ Филистийләр бир тәрәптики тағда, Исраиллар йәнә бир тәрәптики тағда туратти; оттурисидида жылға бар еди.

⁴ Шу вақитта Филистийләрниң ләшкәрғаһидин Гатлиқ Голиат исимлиқ бир чемпион палван чиқип кәлди. Униң егизлиги алтә гәз бир ғерич еди. □ ⁵ Бешиға мис дубулға, учисиға қасирақлиқ савут кийгән еди. Униң бу мис савути болса бәш миң шәкәл келәтти. □

⁶ Пачақлириға мистин тизлиқ бағлиған, өшнисигә мис атма нәйзә қистуривалған еди. ⁷ Униң нәйзисиниң сепи болса бапкарниң хадисидәк еди; нәйзисиниң беши алтә миң шәкәл келәтти; қалқан көтәргүчиси униң алдида маңатти.

⁸ У орнида туруп Исраилниң қошунлириға мундақ товлайтти: — «Силәр немишкә жәң қилиш үчүн сәп түзгәнсиләр? Мән Филистий әмәсму? Силәр болсаңлар Саулниң қуллириғу? Араңлардин бир адәмни таллап чиқиңлар, у мән билән елишишқа чүшсун! ⁹ У мән билән елишип мени уруп өлтүрәлсә, биз силәрниң қуллириңлар болимиз. Лекин мән уни мәғлуп қилип өлтүрсәм, силәр бизниң қуллимиз болуп бизниң хизмитимиздә болусиләр». ¹⁰ Шу Филистий йәнә сөз қилип: — Мән бүгүн Исраилниң қошуниға һақарәт қилдимғу? Силәр бир адәмни чиқириңлар, биз елишайли! — деди.

¹¹ Саул билән һәммә Исраил бу Филистийниң сөзлирини аңлап, алақзадә болуп бәк қорқти.

¹² Давут Йәһуда жутидики Бәйт-Ләһәмдә олтирақлиқ Йәссә дегән Әфратлиқ адәмниң оғли еди. Йәссәниң сәккиз оғли бар еди. Саулниң күнлиридә у хелә яшинип қалған еди.

¹³ Йәссәниң үч чоң оғли Саул билән жәңгә чиққан еди. Жәңгә чиққан үч оғулниң тунжисиниң исми Елиаб, иккинчисиниң исми Абинадаб вә үчинчисиниң Шаммаһ еди. ¹⁴ Давут һәммидин

□ **17:2** «Елаһ жылғисидә» — яки «дублар жылғисидә». □ **17:4** «Униң егизлиги алтә гәз бир ғерич еди» — Тәвраттики «гәз» бир жәйнәккә баравәр болуп, йәни 45 сантиметр еди. Демәк Голиатниң егизлиги 2.8 метр еди. □ **17:5** «Униң бу мис савути болса бәш миң шәкәл келәтти» — «бәш миң шәкәл» бәлким 60-100 килограм болуши мүмкин.

кичиги еди. Үч чоң оғли Саулға әгишип чиққан еди. ¹⁵ Бәзидә Давут Саулның қешидин өз атисиниң қойлирини беқиш үчүн қайтип келәтти. ■

¹⁶ Эшу Филистий болса қириқ күнгичилик һәр әтигән вә кәчтә чиқип турди.

¹⁷ Йәссә оғли Давутқа: — Бу әфаһ қомачни вә бу он нанни елип ләшкәрғаһға тез берип акилириңға бәргин, □ ¹⁸ бу он парчә қурутни уларниң миң бешиға берип акилириңниң әһвалини сорап уларниң кепил хетини елип кәлгин, деди. □

¹⁹ Саул, шу үч оғул вә Израилниң һәммә адәмлири Елаһ жилғисида туруп Филистийләргә қарши жәң қилатти.

²⁰ Давут болса әтиси сәһәр қопуп қойларни бир баққучиниң қолиға тапшуруп, ашлиқ-түлүкни елип Йәссә униңға тапилиғандәк, қошун истиһкамиға йәткәндә, жәңгә чиқидиған ләшкәрләр сөрән көтириватқан еди. ■ ²¹ Израил вә Филистийләр бир-биригә удулму удул туруп соқушқа сәп түзди. ²² Давут болса елип кәлгән нәрсиләрни жүк-тақларға қариғучиниң қолиға тапшуруп сәп арисиға жүгүрүп берип акилиридин течлиқ сориди. ²³ У улар билән сөзлишип турғанда, Филистийләрдин болған Голиат дегән чемпион палван Филистийләрниң сепидин чиқип йәнә һелиқи гәпни қилди; Давут уни аңлиди. ²⁴ Израилниң һәммә адәмлири бу адәмни көргәндә кечип кетишти вә бәк қорқти.

²⁵ Израилниң адәмлири бир-биригә: — Чиқиватқан бу адәмни көрдүңларму? У Израилға һақарәт қилиш үчүн чиқиду. Шундақ болидуки, уни өлтүргән адәмгә падиша көп мал-мүлүк инъам қилиду, өз қизини униңға хотунлуққа бериду һәм атисиниң жәмәтини Израил тәвәсидә баж-алвандин халас қилиду, деди.

²⁶ Давут өз йенида турған адәмләрдин: — Бу Филистийни өлтүрүп Израилға қилинған шу һақарәтни йоқатқан кишигә немә қилиниду? Чүнки бу хәтнисиз Филистий зади ким? У қандақсигә мәңгү һаят болғучи Худаниң қошунлириға һақарәт қилишқа петиниду? — деди.

²⁷ Халайиқ униңға алдинқиларниң дегән сөзи бойичә жавап берип: — Уни өлтүргән кишигә мундақ-мундақ қилиниду, деди.

²⁸ Лекин униң чоң акиси Елиаб униң у адәмләр билән сөzlәшкинини аңлап қалди; Елиабниң Давутқа аччиғи келип: — Немишкә бу йәргә кәлдиң? Чөлдики у азғинә қойни кимгә ташлап қойдуң? Мән кибирлигиңни вә көңлүңниң яманлиғини билимән. Сән алайитән жәңни көргили кәлдиң, деди.

²⁹ Давут: — Мән немә қилдим? Пәқәт бир сөз қилсам болмамдикән? — деди.

³⁰ Давут бурулуп башқисидин алдинқидәк сориди, хәлиқ алдида ейтқандәк униңға жавап бәрди.

³¹ Амма бириси Давутниң ейтқан сөзлирини аңлап қелип Саулға йәткүзди; у Давутни чақиртип кәлди. ³² Давут Саулға: — Бу кишиниң сәвәвидин һеч кимниң жүриги су болмисун. Силиниң қуллири бу Филистий билән соқушқили чиқиду, деди.

³³ Саул Давутқа: — Сән бу Филистий билән соқушқили барсаң болмайду! Сән техи яш, амма у яшлиғидин тартипла жәңчи еди, деди.

³⁴ Давут Саулға: — Қуллири өз атисиниң қойлирини беқип кәлдим. Бир шир яки ейиқ келип падидин бир қозини елип кәтсә, ³⁵ мән униң кәйнидин қоғлап уни уруп қозини ағзидин қутқузуп алаттим. Әгәр қопуп маңа һужум қилса мән уни яйлидин тутувелип уруп өлтүрәттим. ³⁶ Қуллири һәм шир һәм ейиқни өлтүргән; бу хәтнисиз Филистийму уларға охшаш болиду. Чүнки у мәңгү һаят болғучи Худаниң қошунниңға һақарәт кәлтүрди — деди.

³⁷ Давут сөзини давам қилип: — Мени ширниң чаңгилидин вә ейиқниң чаңгилидин қутқузған Пәрвәрдигар охшашла бу Филистийниң қолидин қутқузиду, деди. Саул Давутқа: — Барғин, Пәрвәрдигар сениң билән биллә болғай, деди.

³⁸ Андин Саул Давутқа өз жәң кийимлирини кийгүзүп, бешиға мис дубулғини тақап вә униңға бир жәң савутини кийгүзди. ³⁹ Давут болса Саулниң қиличини кийимниң үстигә есип,

■ **17:15** 1Сам. 16:19 □ **17:17** «бу әфаһ қомач» — бир «әфаһ» 27-30 литр болуши мүмкин. □ **17:18** «акилириңниң әһвалини сорап уларниң кепил хетини елип кәлгин» — мошу «кепил хети» бәлким улар Давут апарған нәрсиләрни қобул қилғанлиғиниң испати болуши мүмкин. ■ **17:20** 1Сам. 26:5

меңип бақти; чүнки у буларни кийип бақмиған еди. Шунинң билән Давут Саулға: — Мән буларни кийип маңалмайдикәнмән; чүнки бурун кийип бақмиған, дәп уларни селивәтти. ⁴⁰ У қолиға һасисини елип, ериқтин бәш силиқ таш илғап падици халтисиниң янчуқиға салди; у салғусини қолиға елип Филистийгә йеқин барди. ⁴¹ Филистий болса чиқип Давутқа йеқинлашти, қалқан көтәргүчисиму униң алдида маңди.

⁴² Филистий Давутқа бирқур сәпселип қарап мәсқирә қилди. Чүнки у техи яш, буғдай өңлүк вә келишкән жигит еди. ⁴³ Филистий Давутқа: — Сән һаса көтирип алдимға кәпсән? Сән мени ишт дәп ойлап қалдиңму? — дәп өз бутлириниң намлирини тилға елип Давутни қарғиди. ⁴⁴ Филистий Давутқа йәнә: — Бу яққа кәл, мән гөшүңни асмандики учар-қанатларға вә далалардики житқучларға йәм қилимән, деди.

⁴⁵ Давут Филистийкә: — Сән қилич, нәйзә вә атма нәйзини көтирип маңа һужум қилғили кәлдиң; лекин мән сән һақарәт қилған, Израилниң қошунлириниң Худаси болған Пәрвәрдигарниң нами билән алдиңға һужумға чиқтим — деди.

⁴⁶ «Дәл бүгүн Пәрвәрдигар сени мениң қолумға тапшуриду. Мән сени өлтүрүп бешиңни кесип алимән; мән ләшкәрғаһдики Филистийләрниң жәсәтлириниму асмандики учар-қанатларға вә далалардики житқучлириға йәм қилимән. Бунинң билән пүткүл жаһан Израилда бир Худаниң бар экәнлигини билиду ⁴⁷ вә бу пүткүл жамаәт Пәрвәрдигарниң нусрәт беришиниң қилич, нәйзә билән әмәс экәнлигини билиду; чүнки бу жәң болса Пәрвәрдигарниңкидур, У сени қолимизға тапшуриду».

⁴⁸ Филистий Давутқа һужум қилғили қопуп йеқин кәлгәндә Давут униңға һужум қилғили Филистий қошуниниң сепигә қарап жүгүрди. ⁴⁹ Давут қолини халтисига тикип бир ташни чиқирип салғуға селип Филистийгә қаритип атти; таш Филистийниң пешанисигә тәгди. Таш униң пешанисигә петип кәтти, у дүм чүшүп йәргә жиқилди.

⁵⁰ Шундақ қилип Давут Филистийни салғу вә таш билән мәғлуп қилип уни уруп өлтүрди; Давутниң қолида һеч қилич йоқ еди. ⁵¹ Давут жүгүрүп берип, Филистийниң үстидә туруп, қиличини қинидин тартип елип уни өлтүрүп, униң бешини алди. Филистийләр өз батуриниң өлгинини көрүпла, бәдәр қачти. ⁵² Израиллар билән Йәһудалар болса орнидин қопуп сәрән селишип Филистийләрни жылғиғичә вә Әкрон дәрвазилириғичә кәйнидин қоғлап кәлди; өлтүрүлгән Филистийләр Шаараимға баридиған йолда Гат вә Әкронғичә йетип кәткән еди.

⁵³ Израил Филистийләрни қоғлаштин йенип келип уларниң ләшкәрғаһини булаң-талаң қилди. ⁵⁴ Давут Филистийниң бешини Йерусалимға елип барди; униң яриғини болса өз чедириға қойди.

⁵⁵ Саул Давутниң Филистийниң алдиға чиққинини көргәндә қошунниң сәрдари Абнәрдин: — И Абнәр, бу жигит кимниң оғли? — дәп сориди. Абнәр: — И падиша, һаятиң билән қәсәм қилимәнки, билмәймән, деди.

⁵⁶ Падиша: — Бу жигит кимниң оғли экән дәп сорап баққин, деди.

⁵⁷ Давут Филистийни қирип қайтип кәлгәндә Абнәр уни падишаниң қешиға елип барди; Филистийниң беши техичә униң қолида туратти.

⁵⁸ Саул униңдин: — И жигит, кимниң оғлисән? дәп сориди. Давут: — Мән силиниң қуллири Бәйт-Ләһәмлик Йәссәниң оғлимән, дәп жавап бәрди.

18

Саулниң Давуттин һәсәт қилиши

¹ Давут билән Саулниң сөһбити аяқлашқанда, Йонатанниң көңли Давутниң көңлигә шундақ бағландики, уни өз женидәк сөйди. ² Саул болса у күни уни өз йенида елип қелип, уни атисиниң өйигә қайтқили қоймиди.

³ Йонатан Давут билән әһдә қилишти; чүнки у уни өз женидәк сөйәтти. ⁴ Йонатан учисидики тонни селип Давутқа бәрди, йәнә жәң кийимлирини, жүмлидин һәтта қиличи, оқяси вә кәмириниму униңға бәрди. ⁵ Саул Давутни нәгила әвәтсә у шу йәргә баратти, шундақла

ишларни жайида қилатти. Шунинг үчүн Саул уни ләшкәрләрнийң үстигә қойди. Бу иш барлиқ хәлиқкә вә һәм Саулнийң хизмәткарлиригиму яқти.

⁶ Давут Филистийни өлтүрүп көпчилик билән янғанда Израилнийң һәммә шәһәрлиридики қиз-аяллар Саулни нахша ейтип уссул ойнап қарши алғили чиқти; улар хушлуқ ичидә дап вә үчтар билән нәғмә челишти. ⁷ Қиз-аяллар нәғмә чалғанда: — Саул миңлап өлтүрди, вә Давут он миңлап өлтүрди, дәп оқушатти.■

⁸ Бунни аңлап Саул наһайити хапа болди; бу сөз униң көңлигә тәғди. У: — Давутқа он миңлап һесапланди, амма маңа пәқәт миңлап һесапланди; әнди падишалиқтин башқа униңға һеч нәрсә кам әмәс, деди. ⁹ Шу күндин тартип Саул Давутни көзләп жүрди.

¹⁰ Этиси Худа тәрипидин қабаһәтлик бир роһ Саулнийң үстигә чүшти вә у өйидә қалаймиқан жөйлигили турди. Әнди Давут башқа вақиттикидәк қоли билән чилтар чалди; Саулнийң қолида нәйзә бар еди. □ ¹¹ Саул: — Давутни тамға нәйзә билән қадиветимән дәп, нәйзини атти; лекин Давут икки қетим өзини далдиға алди.

¹² Пәрвәрдигарнийң Давут биләнла болуп, өзидин жиһрақлап кәткини үчүн Саул Давуттин қорқатти. ¹³ Шунинг үчүн Саул Давутни өз йенидин айрип, уни ләшкәрләргә миң беши қилип қойди; у ләшкәрләрни елип жәңгә чиқип туратти.□

¹⁴ Давут болса һәммә ишларни пәм билән қилатти; чүнки Пәрвәрдигар униң билән биллә еди.

¹⁵ Саул униң пәмлик экәнлигини көрүп униңдин бәк қорқатти.

¹⁶ Амма пүткүл Израил билән Йәһуда хәлқи Давутни сөйәтти; чүнки у уларни йетәкләп жәңгә чиқатти. □ ¹⁷ Саул Давутқа: — Мана, чоң қизим Мераб — мән уни саңа хотунлуққа бәргүм бар. Сән пәқәт хизмитимгә жан-пида болуп, Пәрвәрдигарнийң жәңлиридә күрәш қилгин, деди. Чүнки Саул ичидә: — У мениң қолум билән әмәс, бәлки Филистийләрнийң қоли билән йоқитилсун, дәп хиял қилған еди.

¹⁸ Амма Давут Саулға: — Мән ким едим, мениң атамнийң жәмәти Израил арисидә немә еди, мән қандақму падишаниң күйоғли болай? — деди.

¹⁹ Лекин Саулнийң қизи Мераб Давутқа берилидиған вақитта, у Мәһолатлиқ Адриәлгә хотунлуққа берилди. ²⁰ Амма Саулнийң қизи Миқалнийң көңли Давутқа чүшкән еди. Башқилар бунни Саулға ейтти, бу иштин Саул хуш болди. ²¹ Саул: — Қизимни Давутқа берәй, у униңға бир сиртмақ болуп, Филистийләрнийң қолида йоқитилсун, дәп ойлиди. Шунинг билән Саул Давутқа: — Бүгүн иккинчи қетим күйоғлум болисән, деди.

²² Саул өз ғуламлириға: — Давутқа астиртин: — Мана, падиша сәндин сөйүниду, вә һәммә ғуламлири саңа амрақ. Шунинг үчүн падишаниң күйоғли болгин, дәп ейтиңлар, дәп тапилиди. ²³ Саулнийң ғуламлири бу сөзләрни Давутнийң кулиқиға йәткүзди. Лекин Давут: — Нәзириңларда падишаниң күйоғли болуш кичик ишму? Мән болсам бир кәмбәғәл вә әтиварсиз адәммән — деди.

²⁴ Саулнийң ғуламлири Саулға Давутнийң дегәнлирини өз әйни йәткүзди.

²⁵ Саул: — Силәр Давутқа: — Падиша саңа башқа тойлуқ алғузмайду, пәқәт падиша дүшмәнлиридин интиқам елиш үчүн йүз Филистийнийң хәтнилигинила алиду, дәп ейтиңлар, деди (Саулнийң мәхсити болса Давутни Филистийләрнийң қолида йоқитиш еди).

²⁶ Ғуламлар бу сөзләрни Давутқа йәткүзди; падишаниң күйоғли болуш Давутқа йеқип қалди. Әнди бекитилгән мөһләт тошмайла, ²⁷ Давут туруп өз адәмлири билән чиқип икки йүз Филистийни өлтүрди. Давут уларнийң хәтнилигини кесип елип падишаниң күйоғли болуш үчүн буларнийң һәммисини падишаға тапшурди. Саул қизи Миқални униңға хотунлуққа бәрди.■

²⁸ Саул Пәрвәрдигарнийң Давут билән биллә экәнлигини вә өз қизи Миқалнийң уни

■ **18:7** Мис. 15:21; 1Сам. 21:11; 29:5 □ **18:10** «Этиси Худа тәрипидин қабаһәтлик бир роһ Саулнийң үстигә чүшти вә у өйидә қалаймиқан жөйлигили турди» — ибраний тилида мошу әйәттики «жөйлүш» «урғуп чиқиш» дегән сөз билән ипадилиниду. Башқа әһвалда бу сөз «бешәрәт бериш»ни көрситиду. □ **18:13** «у ләшкәрләрни елип жәңгә чиқип туратти» — ибраний тилида «у ләшкәрләр (хәлиқ) алдида чиқип кирәтти» дегән сөз билән ипадилиниду. □ **18:16** «чүнки у уларни йетәкләп жәңгә чиқатти» — ибраний тилида «чүнки у улар алдида чиқип кирәтти». ■ **18:27** 2Сам. 3:14

сөйидиғанлиғини көрүп ²⁹ Давуттин техиму қорқти. Шуниң билән Саул үзлүксиз Давутқа дүшмән болди.

³⁰ Филистийләрниң әмирлири дайим соқушқа чиқатти; амма һәр қетим чиқсила Давутниң ишлири Саулниң һәммә хизмәткарлириниңкидин мувәппәқийәтлик болатти; шуниң билән униң нами халайиқ тәрипидин толиму һөрмәткә сазавәр болатти.

19

Саул Давутни өлтүрүшкә интилиду

¹ Саул өз оғли Йонатан вә һәммә хизмәткарлиригә Давутни өлтүрүшкә буйруқ қилди. Лекин Саулниң оғли Йонатан Давутқа бәк амрақ еди. ² Йонатан Давутқа: — Атам Саул сени өлтүрмәкчи; әнди әтә әтигән қаттиқ еһтият қилғин, бир мәхпий жайни тепип өзүңни йошурғин; ³ мән өзүм чиқип сән йошурунған етизликкә берип атамниң йенида туруп атам билән сениң тоғраңда сөзлишип бақай; әһвални ениқ билгәндин кейин саңа хәвәр қилай, деди.

⁴ Йонатан атиси Саулға Давутниң яхши гепини қилип: — Падиша өз хизмәтқарига, йәни Давутқа яманлиқ қилмиғай! Чүнки у саңа гуна қилмиған; бәлки униң әмәллири өзүңгә көп яхшилиқларни елип кәлгән: — ⁵ у өз женини алқиниға елип қопуп һелиқи Филистийни өлтүрди вә шуниң билән Пәрвәрдигар пүткүл Исраил үчүн чоң нусрәт бәрди. Шу чағда сән өзүң көрүп хуш болған әмәсмү? Әндиликтә немишкә Давутни сәвәпсиз өлтүрүп һаһәк қан төкүп гунакар болмақчи болисән? — деди.

⁶ Саул Йонатанниң сөзигә кирди. У: — Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, у өлүмгә мәһкүм қилинмайду, деди. ⁷ Андин Йонатан Давутни чақирип, Давутқа болған ишларниң һәммисини дәп бәрди. Андин кейин Йонатан Давутни Саулниң қешиға елип кәлди вә у илгәркидәк униң хизмитидә болди.

⁸ Амма йәнә жәң болди; Давут чиқип Филистийләр билән жәң қилип, уларни қаттиқ қирип мәғлуп қилди; улар униң алдидин бәдәр кечисти.

⁹ Әнди Пәрвәрдигар тәрипидин қабаһәтлик бир роһ йәнә Саулни бәсти. У өз өйидә қолида нәйзисини тутуп олтиратти; Давут болса қоли билән саз челип туратти. ■ ¹⁰ Саул нәйзә билән Давутни санжип тамға қадап қоймақчи боливиди, лекин Давут өзини қачурувалди, нәйзә тамға қадиллип қалди. Давут шу кечиси қечип қутулди.

¹¹ Саул бир нәччә чапармәнләрни Давутниң өйигә әвәтип уни пайлап туруп әтиси таң йоруғанда уни өлтүрүшкә маңдурди. Амма Давутниң аяли Миқал униңға: — Әгәр бу кечә жениңни елип қачмисаң, әтә өлтүрүлисән, деди. ¹² Шуңа Миқал Давутни пәнжирдин чүшүрүп қойди. Шундақ қилип у қечип қутулди. ¹³ Андин Миқал бир «тәрафим» бутни елип кариватқа ятқузуп, бешиға өшкә жуңидин қилинған бир ястүқни қоюп, әдиял билән йепип қойди. □

¹⁴ Саул Давутни тутуш үчүн чапармәнләрни әвәткәндә Миқал: — У ағрип қалди, деди.

¹⁵ Саул чапармәнләрни қайтидин әвәтип: — Уни кариват билән қошуп елип келиңлар, уни өлтүримән, дәп буйруди.

¹⁶ Чапармәнләр киргәндә, мана кариватта бу бут ятатти, бешиға өшкә жуңидин қилинған ястүқ қоюлған еди. ¹⁷ Саул Миқалға: — Немишкә мени бундақ алдап, дүшминимни қачуруветисән? — деди. Миқал Саулға жавап берип: — У: «Мени қоювәткин; болмиса сени өлтүрүветимән» деди, деди. □

¹⁸ Давут қечип қутулуп, Рамаһқа Самуилниң қешиға берип, Саулниң униңға қилғанлириниң һәммисини дәп бәрди. Андин у Самуил билән Найотқа берип олтирақлашти.

■ 19:9 1Сам. 16:14; 18:10 □ 19:13 «тәрафим» — бир хил бут. Миқалниң йенида бундақ бутниң болуши Тәвратқа хилап, әлвәттә. □ 19:17 «У: «Мени қоювәткин; болмиса сени өлтүрүветимән» деди» — ибраний тилида: «У: «Мени қоювәткин; сени өлтүрүшүмниң немә һажити?» деди».

19 Бириси Саулға: — Давут Рамаһдики Найотта бар экән, дәп хәвәр бәрди. 20 Саул Давутни тутуп келишкә чапармәнләрни маңдурди. Амма улар йетип барғанда пәйғәмбәрләрниң бир жамаити бешарәт бериватқанлиғини вә Самуилниңму уларниң арисидә туруп уларға назарәтчилик қиливатқанлиғини көрди; шундақ болдики, Худаниң Роһи Саулниң чапармәнлириниң вужудиғиму чүшүп, уларму һәм бешарәт беришкә башлиди.

21 Бу хәвәр Саулға ейтилди; у йәнә башқа чапармәнләрни әвәтти, лекин уларму бешарәт беришкә чүшти. Андин Саул үчинчи қетим йәнә чапармәнләрни маңдурди. Уларму һәм бешарәт беришкә чүшти. 22 Андин Саул өзи Рамаһқа берип, Сәқудики чоң қудуққа йетип кәлгәндә, «Самуил билән Давут нәдә?» — дәп сориди. Бириси: — Улар Рамаһдики Найотта бар экән, дәп жавап бәрди.

23 Шуңа у Рамаһдики Найотқа йетип кәлди; Худаниң Роһи униң вужудиғиму чүшти; шуниң билән уму пиядә меңип Рамаһдики Найотқа барғичә бешарәт берип маңди. 24 У һәтта кийимлирини селиветип Самуилниң алдида бешарәт бәрди; пүтүн бир кечә вә пүтүн бир күндүз у йәрдә ялаңач ятти. Буниң билән: — «Саулму пәйғәмбәрләрдинму?» дәйдиған гәп пәйда болди.□

20

Йонатан Давутни қоғдимақчи

1 Давут Рамаһдики Найоттин қечип Йонатанниң қешиға берип униңға: — Мән немә қилиптимән? Немә қәбиһлик қилиптимән? Атаң алдида немә гуна қилиптимән, у мениң женимни алмақчи болуватиду? — деди.

2 У униңға: — Йоксу, бундақ иш нери болсун! Сән өлмәйсән. Чоң иш болсун, кичик иш болсун атам маңа демәй қоймайду. Немишкә атам бу ишни мәндиң йошуридикинә? һәргиз ундақ болмайду, деди.

3 Лекин Давут йәнә қәсәм қилип: — Атаң сениң нәзириңдә илтипат тапқинимни жәзмән билиду. Шуңа у көңлидә: — Йонатан буни билип қалмисун; болмиса униңға азар болиду, дегәндү. Лекин Пәрвәрдигарниң һаяти билән, жениң вә һаятиң билән алдиңда қәсәм қилимәнки, маңа өлүмниң арилиғи бир қәдәмла қалди, деди.

4 Йонатан Давутқа: — Көңлүң немини халиса шуни қилай, деди.

5 Давут Йонатанға мундақ деди: — Мана әтә «йеңи ай» болиду; мән адәттикидәк падиша билән һәмдәстихан болмисам болмайду. Лекин мени қоюп бәргин, мән үчинчи күни ахшимиғичә далада мөкүнүвалай. 6 Атаң мениң сорунда йоқлуғимни көрүп сориса, сән униңға: «Давут мәндиң өз шәһири Бәйт-Ләһәмгә тезрақ берип келишкә жиддий рухсәт сориди, чүнки у йәрдә пүткүл аилиси үчүн бир жилиқ қурбанлиқ өткүзидикән», дегин, деди. 7 Әгәр у: — Убдан бопту, десә, қулуң теч-аман болиду: — Лекин у ачқиқланса, униң маңа яманлиқ қилишни нийәт қилғанлиғидин гуман қилмиғин. 8 Сән қулуңға илтипат көрсәткин; чүнки сән өзүң билән Пәрвәрдигарниң алдида қулуңни әһдиләштүргәнсән. Лекин әгәр мәндә бир яманлиқ болса сән өзүңла мени өлтүргин; мени елип берип атаңға тапшурушниң немә һажити? — деди.■

9 Йонатан: — Ундақ хиял сәндин нери болсун! Әгәр атамниң саңа яманлиқ қилидиған нийити барлиғини билип қалсам, саңа дәйттим әмәсму? — деди.

10 Давут Йонатанға: — Әгәр атаң саңа қаттиқ гәп билән жавап бәрсә, ким маңа хәвәр бериду? — деди.

11 Йонатан Давутқа: — Кәлгин, далаға чиқайли, деди. Шуниң билән иккиси далаға чиқти.

12 Йонатан Давутқа мундақ деди: — Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар маңа гуваки, мән әтә яки өгүнлүккә мошу вақитта атамниң нийитини билип, саңа илтипатлиқ болса, мән адәм

□ 19:24 «Буниң билән: — «Саулму пәйғәмбәрләрдинму?» дәйдиған гәп пәйда болди» — 10-бап, 12-айәт вә униңдики изаһатни көрүң. ■ 20:8 1Сам. 18:3

маңдуруп саңа мәлум қилмамдим? ¹³ Эгәр атам саңа яманлиқ қилмақчи болса, мән сени теч-аман йолға селиш үчүн саңа адәм әвәтип хәвәр бәрмисәм, Пәрвәрдигар маңа сениң бешиңға чүшкәндинму артуқ чүшүрсун; әнди Пәрвәрдигар атам билән биллә болғандәк сениң билән биллә болсун.

¹⁴ һаятла болсам мени өлмисун дәп Пәрвәрдигарниң меһриванлиғини маңа көрсәткәйсән.

¹⁵ Мән өлүп кәткән тәғдирдимү, өйдикилимдин һәм һеч вақит меһриванлиғиңни үзмигәйсән; Пәрвәрдигар сән Давутниң һәммә дүшмәнлирини йәр йүзидин йоқатқандин кейинму шундақ қилғайсән».

¹⁶ Шуниң билән Йонатан Давутниң жәмәти билән әһдә қилишип: — Пәрвәрдигар Давутниң дүшмәнлиридин һесап алсун, деди. ¹⁷ Андин Йонатан йәнә өзиниң Давутқа болған муһаббети билән униңға қәсәм қилдурди; чүнки у уни өз женидәк сөйәтти.

¹⁸ Йонатан Давутқа мундақ деди: — Этә йеңи ай болиду. Мана сениң орнуң бош қалиду, кишиләр сениң йоқлуғиңға диққәт қилиду. ¹⁹ Учинчи күни сән чүшүп алдинқи қетим бу ишқа йолуққиниңда өзүңни йошурған жайға берип «Езәл» дегән ташниң йенида туруп турғин. ²⁰ Нән ташниң йенидики бир жайға худди нишанни қаралиғандәк үч пай я оқи атай.

²¹ Андин ғуламни маңдуруп: — «Я оқлирини тепип кәлгин» — дәймән. Эгәр мән ғуламға: — Әнә, оқлар арқа тәрәптә туриду, уларни елип кәл, десәм, сән чиқип йенимға кәлгин; шундақ болғанда, Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, сән үчүн теч-аманлиқ болиду, һеч иш болмайду. ²² Лекин ғуламға: — Әнә, оқлар алдиңда туриду, десәм, сән кәткин, чүнки ундақ болса, Пәрвәрдигар сени кәткүзүвәткән болиду. ²³ Әндиликтә мән билән сән сөzlәшкән иш тоғрилиқ, Пәрвәрдигар сән билән мениң оттуримда гувачидур.

²⁴ Шуниң билән Давут далада мөкүнүвалди. Йеңи ай кәлгәндә, падиша таам йегили дәстиханда олтарди. ²⁵ Падиша болса бурунқидәкла өз орнида тамниң йенидики төрдә олтарди. Йонатан орнидин турди, Абнәр Саулниң йенида олтарди. Лекин Давутниң орни бош қалди. □ ²⁶ Амма Саул у күни һеч немә демиди. Чүнки у: — Давутқа бир иш болди, у напак болуп қалди. У жәзмән напак болуп қапту, дәп ойлиди. □ ²⁷ Лекин Давутниң орни йеңи айниң әтисиму, йәни айниң иккинчи күнимү бош еди. Саул оғли Йонатандин: — Немишкә Йәссәниң оғли яки түнүгүн яки бүгүн тамаққа кәлмәйду, дәп сориди.

²⁸ Йонатан Саулға жавап берип: — Давут Бәйт-Ләһәмгә барғили мәндин жиддий рухсәт сорап: — ²⁹ Мениң беришимға рухсәт қилгин, аилимизниң шәһәрдә бир қурбанлиқ иши болғач акам мениң беришимни ейтипту; эгәр сениң нәзириңдә илтипат тапқан болсам қериндашлирим билән көрүшүп келишкә рухсәт бәргин, деди. Шуңа у падишаниң дәстихиниңа кәлмиди, деди.

³⁰ Саулниң Йонатанға қаттиқ ғәзиви келип: — И бузук, қаж хотунниң оғли, немишкә Йәссәниң оғлини өзүңгә таллап, өзүңни шәрмәндә қилип вә анаңни номусқа қойғиниңни билмәмдимән? ³¹ Эгәр Йәссәниң оғли йәр йүзидә тирик болсила, сән һәм сениң падишалиғиң мустәһкәм болмайду. Шуңа әнди адәм әвәтип уни мениң қешимға елип кәлгин, чүнки у өлүмгә мәһкәмдур! — деди.

³² Йонатан атиси Саулға жавап берип: — У немишкә өлүмгә мәһкәм қилиниши керәк? У немә қипту? — деди.

³³ Андин Саул Йонатанға санжиш үчүн униңға нәйзини атти; буниң билән Йонатан атисиниң Давутни өлтүрмәкчи болғанлиғини ениқ билип йәтти. ³⁴ Йонатан болса қаттиқ аччиқлап дәстихандин қопуп кәтти вә йеңи айниң иккинчи күни һеч таам йемиди. Чүнки атисиниң Давутни шундақ һақарәтлиши униңға қаттиқ азар болған еди.

³⁵ Әтиси Йонатан далаға чиқип Давут билән келишкән жайға барди. Униң билән бир кичик

□ **20:25** «Падиша болса бурунқидәкла өз орнида тамниң йенидики төрдә олтарди. Йонатан орнидин турди, Абнәр Саулниң йенида олтарди» — Йонатанниң «орнидин туруши» бәлким тағиси Абнәрниң һәрмити үчүн униңға Саулниң йенидики орунни бошитиш үчүн. Башқа хил тәржимиси: «Йонатан униң (Саулниң) одулида еди» □ **20:26** «Давутқа бир иш болди, у напак болуп қалди» — «напак болуш»: Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, бириси мәсилән бир өлүккә тәккән болса бир мәзгил «напак» болатти — шундақ болса униң һеч қурбанлиқ (мәсилән, йеңи айдикки қурбанлиқлар)дин йейишигә болмайтти.

ғулам биллә барди.

³⁶ У ғуламға: — Сән жүгүр, мән атқан я оқлирини тепип кэлгин, деди. Ғулам жүгүрди, у бир оқни униң алди тәрипигә атти. ³⁷ Ғулам Йонатан атқан оқ чүшкән жайға кэлгәндә Йонатан ғуламни чақирип: — Оқ сениң алди тәрипиндә турмамду? — деди. ³⁸ Андин Йонатан ғуламни йәнә чақирип: — Бол, иштик бол, һаял болмигин! — деди. Йонатанниң ғулами я оқини жиғип ғожисиға елип кәлди. ³⁹ Лекин ғуламниң болған иштин хәвири уқ еди. Буни ялғуз Йонатан билән Давутла биләтти.

⁴⁰ Андин Йонатан ғуламиға ярақлирини берип униңға: — Уларни шәһәргә елип кәткин, деди.

⁴¹ Ғулам кәткәндин кейин Давут *ташниң* жәнуп тәрипидин чиқип йәргә жиқилип үч қетим тазим қилди. Улар бир-бирини сөйүшти, бир-биригә есилишип жиғлашти, болупму Давут қаттиқ жиғлиди.

⁴² Йонатан Давутқа: — Сәпириң теч-аман болсун; чүнки биз иккимиз: — Пәрвәрдигар мениң билән сениң оттурунда вә мениң нәслим билән сениң нәслиң оттурисида мәңгүгә гува болсун, дәп Пәрвәрдигарниң нами билән қәсәм ичишкән, деди. Давут орнидин қопуп маңди, Йонатанму шәһәргә кирип кәтти.

Давут Ноб шәһиригә бариду

⁴³ Давут әнди Нобқа келип Ахимәләк каһинниң қешиға барди.

21

¹ Лекин Ахимәләк Давутни көргәндә титрәп қорқуп униңға: — Немишкә бириму сән билән кәлмәй ялғуз кәлдиң? — деди.

² Давут Ахимәләк каһинға: — Падиша маңа мәлум бир ишни буйруп: — Мән саңа буйруған иш яки саңа тапилған йолйоруқ тоғрисидин һеч ким бир немә билмисун, дегән еди. Өз ғуламлиримни болса мәлум бир жайға беришкә бекитип қойдум. ³ Әнди қолуңда немә бар? Бәш нан, яки немә болса, шуни маңа бәргин, деди.

⁴ Каһин Давутқа жавап берип: — Қолумда адәттики нан йоқ, пәқәт муқәддәс нан бар. Әгәр ғуламлар аялларға йеқинлашмиған болса йесә рава болиду, деди.

⁵ Давут каһинға жавап берип: — Бәрһәқ, мән башқа вақитларда чиққинимға охшаш, аяллар биздин жирақ болғили үч күн болди. Мән *һәр қетим* чиққанда, гәрчә адәттики сәпәр болсиму, ғуламларниң қачилири пак болидиған йәрдә, бүгүн улар вә қачилири техиму пак болмамду, деди. □

⁶ Шуниң билән каһин униңға муқәддәс нандин бәрди, чүнки бу йәрдә «тәқдим нан»дин башқа һеч қандақ нан йоқ еди. Бу нан Пәрвәрдигарниң һозуриға йеңи иссиқ нан қоюлған күни алмаштурулған нанлар еди □ ■ ⁷ (лекин у күни Саулниң хизмәткарлиридин мәлум бириси у йәрдә Пәрвәрдигарниң һозурида қалдурулған еди. Униң исми Доәг болуп Саулниң падичилириниң чоңи еди).

⁸ Давут Ахимәләккә: — Қолуңда нәйзә яки қилич йоқму? Падиша тапшурған иш жиддий болғач яки қилич яки башқа ярақлиримни елип келәлмидим, деди.

⁹ Каһин: — Сән Елаһ қилғисида өлтүргән Филистий Голиатниң қиличи бу йәрдә бар, у әфодниң кәйнидә, бир парчә рәхткә орақлиқ һалда туриду. Халисаң алгин, униңдин башқиси йоқ, деди. Давут: — Бу тәндиши йоқ қиличтур, шуни маңа бәргин, деди.

¹⁰ Давут у күни қопуп Саулдин қечип Гатниң падишаси Ақишниң қешиға барди.

¹¹ Лекин Ақишниң хизмәткарлири униңға: — Бу зиминниң падишаси Давут әмәсму? Униң тоғрисида қиз-аяллар бир-биригә: — Саул миңлап өлтүрди,

□ **21:5** «...гәрчә адәттики сәпәр болсиму, ғуламларниң қачилири пак болидиған йәрдә, бүгүн улар вә қачилири техиму пак болмамду» — башқа нәччә тәржимиси учриши мүмкин. □ **21:6** «чүнки бу йәрдә «тәқдим нан»дин башқа һеч қандақ нан йоқ еди» — «тәқдим нан»: — яки «Худаниң һозури нени», яки «тизилған нан». «Мис.» 25- вә 35-бапни көрүң. ■ **21:6** Мат. 12:3; Мар. 2:25; Луқа 6:3

Вә Давут он миңлап өлтүрди,

— дәп нахша-ғәзәл оқушуп уссул ойниған әмәсму, деди. ■

¹² Давут бу сөзләрни көңлигә пүкүп Гатниң падишаси Ақиштин бәк қорқти. ¹³ Шуниң үчүн уларниң көз алдида өзиниң жүрүш-турушлирини өзгәртип, уларниң қолида турған вақтида өзини сараңдәк көрсәтти; у дәрвазиларниң ишиклиригә жижип, түкүрүгини сақилиға ақтуратти.

¹⁴ Ақиш хизмәткарлириға: — Мана бу адәмниң сараңлиғини көрмәмсиләр? Уни немишкә мениң алдимға елип кәлдиңлар? ¹⁵ Мәндә сараңлар кәмчилмиди? Силәр бу кишини алдимға сараңлиқ қилғили елип кәлдиңларму? Бу адәм мениң өйүмгә кириши керәкму? — деди.

22

Давут Мизпаһ вә Адулламға бариду

¹ Давут у йәрдин кетип Адулламдики ғарға қачти. Униң қериндашлири билән атисиниң пүткүл жәмәти буни аңлап униң қешиға барди. ² Езилгән, қәриздар болған вә дәрдемәнләрниң һәммиси жиғилип униң йениға кәлди вә у уларниң сәрдари болди. Униңға қошулған адәмләр болса төрт йүзчә еди.

³ Давут у йәрдин чиқип Моабдики Мизпаһқа берип Моабниң падишасидин: — Худаниң мени немә қилидиғинини билгичә, ата-анамниң бу йәргә келип араңларда турушиға йол қойғайла, дәп тәләп қилди. □ ⁴ Давут атиси вә анисини Моабниң падишасиниң қешиға елип кәлди. Давут қорғанда турған пүткүл күнләрдә ата-аниси униң билән биллә турди.

⁵ Амма Гад пәйғәмбәр Давутқа: — Қорғанда турмай, бу йәрдин чиқип, Йәһуда зиминиға барғин, деди. Шуниң билән Давут у йәрдин айрилип, һәрәт орманлиғиға барди.

Саул Нобдики каһинларни өлтүриду

⁶ Саул Давутниң нәдә туруватқанлиғидин хәвәр тапти. Саул бу вақитта Рамаһдики Гибеаһда егиз бир жайда жулғун дәриғиниң түвидә олтиратти. Униң қолида нәйзиси бар еди, барлиқ хизмәткарлири чәрисидә туратти. ⁷ Саул чәрисидә турған хизмәткарлириға: — И Биняминлиқлар, қулақ селиңлар! Йәссәниң оғли һәр бириңларға етизлар билән үзүмзарларни тәқсим қилип берәмду? һәммиңларни миң беши вә йүз беши қиламду?

⁸ Силәр һәммиңлар маңа қәст қилдиңлар, өз оғлумниң Йәссәниң оғли билән әһдә қилишқинини һеч ким маңа уқтурмиди. һеч қайсиңлар маңа ич ағритмидиңлар яки өз оғлумниң мениң хизмәткаримни маңа йошурун һужум қилишқа қутратқинидин маңа хәвәр бәрмидиңлар, деди.

⁹ Андин Саулниң хизмәткарлириниң ичигә киривалған Доәг: — «Мән Йәссәниң оғлиниң Нобқа Ахитубниң оғли Ахимәләкниң қешиға кәлгинини көрдүм, ¹⁰ — Ахимәләк униң үчүн Пәрвәрдигардин йол сориди вә униңға озуқ-түлүк билән Филистий Голиатниң қиличини бәрди» — деди.

¹¹ Падиша адәм әвәтип Ахитубниң оғли каһин Ахимәләкни, шундақла униң атисиниң пүткүл жәмәтини, йәни Нобдики каһинларниму чақиртип кәлди. Уларниң һәммиси падишаниң қешиға кәлди.

¹² Саул: — И Ахитубниң оғли аңлиғин, деди. У: — И ғоҗам, мана мән, деди.

¹³ Саул униңға: — Немишкә силәр, сән билән Йәссәниң оғли, маңа қәст қилисиләр? Сән униңға нан вә қилич берип, униң үчүн Худадин йол соридиңғу? Мана әнди у бүгүнкидәк маңа һужум қилмақчи болуп пайлап жүрмәктә! — деди.

¹⁴ Ахимәләк падишаға жавап берип: — Силиниң барлиқ хизмәткарлириниң арасида Давутдәк садиқ ким бар? У падишаниң күйоғли, силиниң мәрхпий мәслиһәтлиригә иштирак қилғучи вә ордилири ичидә иззәтлик әмәсмиди? ¹⁵ Мән пәқәт униң үчүн Худадин йол сорашни бүгүнла

башлидимму? *Асийлиқ* қилиш мэндин нери болсун! Падиша өз қулини вэ атамниң пүткүл жәмәтини әйипкә буйрумиғайла, чүнки куллириниң бу иштин қилчә хәвири йоқ, деди. □

¹⁶ Лекин падиша: — И Ахимәләк, сән өлисән, сән вэ атаңниң пүткүл жәмәти чоқум өлисиләр, деди. ¹⁷ Падиша өз чөрисидики чапармәнлиригә: — Маң, Пәрвәрдигарниң каһинлирини өлтүрүңлар! Чүнки улар һәм Давутқа һәмдәм болди һәм униң қачқинини билип туруп маңа хәвәр бәрмиди, деди. Лекин падишаниң қол астидикилири Пәрвәрдигарниң каһинлирини өлтүрүшкә қол кәтәргили унимиди.

¹⁸ Энди падиша Доәгкә: — Сән берип каһинларни өлтүрүвәткин, деди. Едомлуқ Доәг берип каһинларни өлтүрди; бу күни у канаптин тоқулған әфод кийгән сәксән бәш адәмни өлтүрди.

¹⁹ Андин у каһинларниң шәһири Нобда олтарғучиларни қирди, йәни әр вэ аяллар, балилар вэ бовақлар, кала, ешәк, қойлар — һәммисини қиличлиди. ²⁰ Амма Ахитубниң оғли Ахимәләкниң Абиятар дегән бир оғли қутулуп Давутниң қешиға қечип кәлди. ²¹ Абиятар Давутқа Саул Пәрвәрдигарниң каһинлирини өлтүрди, дәп хәвәр бәрди.

²² Давут Абиятарға: — У күни Доәгниң у йәрдә екәнлигини көрүп, униң жәзмән Саулға хәвәр беридиғинини билгән едим. Мән атаңниң пүткүл жәмәтиниң өлтүрүлүшигә замин болдум, деди. ²³ Мән билән биллә турғин, һеч қорқмиғин. Чүнки мениң женимни алмақчи болғанлар сениң жениңниму һәм алмақчи. Мениң қешимда бехәтәр турисән, деди.

23

Давут Кеилаһ шәһирини қутқузиду

¹ Бириси Давутқа хәвәр берип: — Мана Филистийләр Кеилаһға һужум қилип хаманларни булап-талимақта, деди.

² Давут Пәрвәрдигардин: — Мән берип бу Филистийләргә зәрбә беримәнму? — дәп сориди. Пәрвәрдигар Давутқа: — Берип Филистийләргә зәрбә берип Кеилаһни азат қилгин, деди.

³ Лекин Давутниң адәмлири униңға: — Мана биз Йәһуда зиминида турупму қорқиватқан йәрдә, Кеилаһға берип Филистийләрниң қошунлириға һужум қилсақ қандақ болар? — деди.

⁴ Шуңа Давут йәнә бир қетим Пәрвәрдигардин соривиди, Пәрвәрдигар униңға жавап берип: — Сән орнуңдин туруп Кеилаһға баргин; чүнки Мән Филистийләрни қолуңға тапшуриман, деди. ⁵ Буниң билән Давут өз адәмлири билән Кеилаһға берип Филистийләр билән соқушуп, маллирини олжа қилип, уларни қаттиқ қирди. Давут шундақ қилип Кеилаһда туруватқанларни қутқузди.

Давут Саулниң чаңгилидин йәнә қутулиду

⁶ Энди Ахимәләкниң оғли Абиятар Кеилаһға қечип келип Давутниң қешиға кәлгәндә, униң қолида әфод бар еди. ■

⁷ Бириси Саулға, Давут Кеилаһға кәпту, дәп хәвәр бәрди. Саул: — Энди Худа уни мениң қолумға ташлап тапшурди. Чүнки у дәрвазилири вэ тақақлири бар шәһәргә киргәчкә солунуп қалди, деди. ⁸ Энди Саул Давут билән адәмлирини муһасиригә елиш үчүн һәммә хәлиқни Кеилаһға берип жәң қилишқа чақирди.

⁹ Давут Саулниң өзини қәстләйдиғанлиғини билип, Абиятар каһинға: — Әфодни елип кәлгин, деди. □ ¹⁰ Андин Давут: — И Израилниң Худаси Пәрвәрдигар, мәнки Сениң қулуң Саулниң бу шәһәрни мениң сәвәвимдин харап қилиш үчүн Кеилаһға келишкә қәстләватқанлиғини ениқ аңлиди. ¹¹ Кеилаһдикиләр мени униң қолиға тутуп берәрму? Саул өз бәндәң аңлиғандәк бу йәргә келәрму? И Израилниң Худаси Пәрвәрдигар, Сәндин өтүнимәнки, өз бәндәңгә

□ **22:15** «чүнки куллириниң бу иштин қилчә хәвири йоқ» — ибраний тилида «чүнки куллириниң бу иштин азму, жиқму хәвири йоқ». ■ **23:6** 1Сам. 22:20 □ **23:9** «Давут Саулниң өзини қәстләйдиғанлиғини билип, Абиятар каһинға: — Әфодни елип кәлгин, деди» — көрүнидуки, 10-12-айәттики соалларни Давут әфод вастиси билән Пәрвәрдигардин сорайду.

билдүргәйсән, деди. Пәрвәрдигар: — У бу йәргә келиду, деди. □ 12 Давут йәнә: — Кеилаһтикиләр мени вә адәмлиримни Саулның қолиға тутуп берәрму, деди. Пәрвәрдигар: — Улар силәрни тутуп бериду, деди.

13 Энди Давут адәмлири билән (тәхминән алтә йүзчә) орнидин туруп Кеилаһдин чиқип, өзлири баралайдиған тәрәпкә қарап кәтти. Саулға, Давут Кеилаһтин қечипту дәп хәвәр берилгәндә у уни қоғлашқа чиқмиди.

14 Давут болса чөлдики қорған-қияларда һәмдә Зиф чөлиниң тағлирида турди. Саул уни һәр күни издәйтти; лекин Худа уни униң қолиға тапшурмиди.

15 Энди Давут Саулның өзини өлтүргили чиқидиғанлиғини байқап қалди. Шу чағда у Зиф чөлидики бир орманлиқта туратти. □ 16 Саулның оғли Йонатан болса орманлиққа чиқип Давутның қешиға берип, уни Худа арқилиқ риғбәтләндүрүп униңға: — □ 17 Қорқмиғин; чүнки атам Саулның қоли сени тапалмайду. Сән бәлки Исраилның үстидә падиша болисән, мән болсам сениң вәзириң болиман, буни атам Саулму билиду, деди.

18 Андин улар иккиләп Пәрвәрдигарның алдида әһдә қилишти; Давут болса, орманлиқта туруп қалди, Йонатан өз өйигә йенип кәтти.

19 Шуниндин кейин Зифтикиләр Гибеаһта туруватқан Саулның қешиға келип: — Мана, Давут Хақилаһның егизлигидики Йәшимонның жәнуби тәрипиғә жайлашқан орманлиқтики қорғанларда йошурунивалди, билмәмдила? 20 Шуңа, и падиша, қачан көңүллири тартса шу чағда кәлсилә; бизниң бурчимиз уни падишаниң қолиға тутуп бериштур, деди.

21 Саул: Маңа ич ағритқиниңлар үчүн Пәрвәрдигар силәргә бәхит ата қилғай. 22 Энди силәрдин өтүнимәнки, берип зади қайси йәрдә туридиғинини жәзмләштүрүңлар, униң издеригини ениқлап, вә кимниң уни көргәнлигини билип келиңлар; чүнки кишиләр ейтишичә у интайин һейлигәр экән, деди.

23 Шуңа берип, униң йошурунған барлиқ мәхпий жайлирини ениқ көрүп келиңлар, йенимға йенип келип маңа әйнини ейтиңлар. Андин мән силәр билән биллә баримән; вә шундақ болидуки, әгәр у зиминда болсила, мән Йәһудийларның миңлиғанларның арасидин уни издәп тапимән, деди.

24 Улар қопуп Саулдин илгири Зифқа барди; лекин Давут өз адәмлири билән Маон чөллүгидики Йәшимонның жәнуп тәрипидики Арабаһ түзләңлигидә турувататти. 25 Саул адәмлири билән Давутни издәп барди. Кишиләр бу хәвәрни Давутқа ейтти; шуниң билән у чүшүп, қияға берип Маон чөлидә турди. Саул буни аңлап Давутның кәйнидин қоғлап Маонның чөлигә чиқти. 26 Саул тағның бу тәрипидә маңди, амма Давут адәмлири билән тағның у тәрипидә маңди. Давут Саулдин қечиш үчүн алдириватқан еди; лекин Саул адәмлири билән Давут вә униң адәмлирини тутимиз дәп уларни қоршиғили турди. 27 Амма бир хәвәрчи Саулның қешиға келип униңға: — Филистийләр зиминимизниң жәнуп тәрипиғә кирип булаң-талаң қиливатиду, тездин қайтсила, деди.

28 Шунин билән Саул йенип Давутни қоғлаштин тохтап Филистийләр билән соқушқили чиқти. Шуңа у йәр Села-һаммаһлекот дәп аталди. □ 29 Давут болса у йәрдин чиқип Ән-Гәдиниң тағ-қорғанлиғида турди.

24

Давут Саулни аяйду

1 Саул Филистийләрни қоғлап чиқирип янғанда униңға: — Мана, Давут Ән-Гәдидики чөлдә туруветипту, дегән хәвәр берилди. 2 Саул әнди пүткүл Исраилдин хилланған үч миң адәмни елип Давут билән адәмлирини издигили «Явайи текиләр» қорам ташлиғиға чиқти. 3 У

□ 23:11 «...келәрмй?... келиду» — ибраний тилида «...чүшәрмй?... чүшиду» дейилиду. □ 23:15 «Зиф чөлидики бир орманлиқта..» — яки «Зиф чөлидики хорәш шәһиридә...». □ 23:16 «Йонатан... Давутни .... риғбәтләндүрди» — ибраний тилида: «Йонатан ... униң (Давутның) қолини күчләндүрди» дейилиду. □ 23:28 «Села-һаммаһлекот» — мәнаси бәлким «айриғучи Қорам таш».

йолниң йенидики қой қотанлириға кәлгәндә, шу йәрдә бир ғар бар еди. У тәрәт қилиш үчүн ғарға кирди; Давут билән адәмлири ғарниң ичкирисидә олтиратти.

⁴ Давутниң адәмлири униңға: — Мана Пәрвәрдигарниң саңа: — Өз дүшминиңни сениң қолуңға беримән, немә саңа лайиқ көрүнсә шуни қилғин, дегән күни дәл мошу күн экән, деди. Давут қопуп Саулниң тониниң пешини туйдурмай кесивалди. ⁵ Лекин Саулниң тониниң пешини кәскини үчүн Давут көңлидә қаттиқ әпсусланди. ⁶ У өз адәмлиригә: — Пәрвәрдигар мени Пәрвәрдигар Өзи мәсиһ қилған ғоҗамға бундақ қолумни узартиштин сақлисун, чүнки у Пәрвәрдигарниң мәсиһлигинидур, деди.

⁷ Шу сөз билән Давут өз адәмлирини тосуп Саулға чеқилғили қоймиди. Саул болса қопуп ғардин чиқип өз йолиға кәтти. ⁸ Андин Давутму туруп ғардин чиқип Саулниң кәйнидин: — И ғоҗам падиша! — дәп чақирди. Саул кәйнигә қаравиди, Давут егилип йүзини йәргә яққан һалда тазим қилди. ⁹ Давут Саулға мундақ деди: — «Мана, Давут сени қәстләшкә пурсәт издәватиду, дәйдиған кишиләрниң сөзигә немишкә қулақ салила? ¹⁰ Мана бүгүн өз көзлири билән көрдилиги, Пәрвәрдигар бүгүн ғарда силини өз қолумға бәргән еди. Бәзиләр маңа уни өлтүрүвәткин, деди; лекин мән силини аяп: — Ғоҗамға қолумни узартмаймән, чүнки у Пәрвәрдигарниң мәсиһлигинидур, дедим. ¹¹ Қарисила, и ата, қолумдики тонлириниң пешигә. Силини өлтүрмәй тонлириниң пешини кәскәнлигимдин шуни билсиләки, көңлүмдә силигә я яманлиқ я асийлиқ йоқ, силигә гуна қилғиним йоқ, лекин сили җенимни алғили пайлимақтила. □ ¹² Пәрвәрдигар мән билән силиниң оттуримизда һөкүм қилсун, мениң һесавимни силидин Пәрвәрдигар алсун; лекин мениң қолум силигә көтирилмәйду. ¹³ Конилар: — «Рәзиллик рәзилләрдин чиқиду» дәп ейтқан экән, лекин өз қолум силигә көтирилмәйду. ¹⁴ Исраилниң падишаси кимни тутқили чиқти? Кимни қоғлап жүриду? Бир өлүк иштни, халас! Ялғуз бир бүргини, халас! ¹⁵ Пәрвәрдигар сорақчи болуп мән билән силиниң оттуримизда һөкүм чиқарсун! У һәқ-наһәқни айрип, дөвайимни сорап мени силиниң қоллиридин халас қилип, адаләт жүргүргәй!» — деди.

¹⁶ Давут Саулға бу сөzlәрни ейтқанда Саул: — Бу сениң авазиңму, и оғлум Давут? — деди. Андин Саул жуқури аваз билән жиғлап кәтти. ¹⁷ У Давутқа: — «Сән мәндин адилсән, чүнки сән маңа яхшилиқ қайтурдуң, лекин мән саңа яманлиқ қайтурдум. ¹⁸ Сән бүгүн маңа яхшилиқ қилғанлиғиңни убдан көрситип бәрдиң; Пәрвәрдигар мени қолуңға тапшурған болсиму, сән мени өлтүрмидиң. ¹⁹ Бириси өз дүшминини тапса, уни аман-есән кәткили қоямду? Пәрвәрдигар сениң маңа бүгүн қилған яхшилиғиң үчүн саңа яхшилиқ яндурғай. ²⁰ Энди мана, шуни билдимки, сән җәзмән падиша болисән, Исраилниң падишалиғи сениң қолуңда тиклиниду. ²¹ Лекин һазир Пәрвәрдигар билән маңа қәсәм қилғинки, мәндин кейин мениң нәслимни йоқатмай, намимни атамниң җәмәтидин өчүрмигәйсән», деди.

²² Шуниң билән Давут Саулға қәсәм қилди. Саул өз өйигә йенип кәтти; Давут адәмлири билән қорған-қияға чиқип шу йәрдә турди.

25

Самуил өлиду

¹ Самуил өлди. Пүткүл Исраил жиғилип униң үчүн матәм тутти; улар уни униң Рамаһдики өйидә дәпнә қилди. Давут болса қопуп Паран чөлигә барди. ■

Давут, Набал, Абигаил

² Энди тирикчилиги Кармәлдә болған, Маонда олтирақлиқ бир адәм бар еди. Бу киши бәк бай болуп үч миң қой, бир миң өшкиси бар еди. У өз қойлирини Кармәлдә қирқивататти.

□ **24:11** «көңлүмдә силигә я яманлиқ я асийлиқ йоқ» — ибраний тилида «қолумда силигә я яманлиқ я асийлиқ йоқ». ■ **25:1** 1Сам. 28:3

³ У адәмниң исми Набал болуп, аялиниң исми Абигаил еди; аяли һәм пәм-парасәтлик һәм әпт-турқи чирайлик, лекин ери қаттиқ қол вә рәзил еди; у Каләбниң әвладидин еди. □

⁴ Давут чөлдә туруп Набалниң өз қойлирини қирқийдиганлиғини аңлап ⁵ Он яш жигитни у йәргә мандуруп уларға: — Силәр Кармәлгә чиқип Набалниң қешиға берип, мәндин униңға салам ейтиңлар. ⁶ Униңға: — «Яшиғайсән; сизгә теч-аманлиқ болғай, өйиңизгә теч-аманлиқ болғай, һәммә барлиғиңизға теч-аманлиқ болғай! ⁷ Мән қирқиғучиларниң сиздә иш башлиғанлиғини аңлидим. Сизниң падичилириңиз биз тәрәпләрдә турғанда уларға һеч зәхмә йәткүзмидук; биз Кармәлдә турған вақитта уларниң һеч тәрсиси жүтүп кәтмиди. ⁸ Өз жигитлириңиздин сорисиңиз улар сизгә дәп бериду. Шуңа биз қутлуқ бир күнидә кәлдук, шуңа жигитлиримиз нәзириңиздә илтипат тапсун; өз қолиңизға немә чиқса шуни кәминилириңизгә вә оғлиңиз Давутқа немә чиқса шуни бәргәйсиз», дәңлар, — деди.

⁹ Давутниң жигитлири у йәргә берип бу гәпләрниң һәммисини Давутниң намида униңға ейтип андин жим туруп сақлиди.

¹⁰ Набал Давутниң хизмәткарлириға жавап берип: — Давут дегән ким? Йәссәниң оғли дегән ким? Бу күнләрдә өз ғожилирини ташлап кетиватқан хизмәткарлар тола. ¹¹ Мән өзүмниң йемәк-ичмәклиримни вә жуң қирқуғучилиримға сойған гөшни кәлгән жайи намәлум болған кишиләргә берәмдим? — деди. □

¹² Давутниң жигитлири кәлгән йолиға йенип кәтти. Йенип келип улар Давутқа һәммә гәпни дәп бәрди. ¹³ Давут өз адәмлиригә: — Һәр бириңлар өз қиличиңларни есиңлар, деди. Шуниң билән һәр бири өз қиличини *тасмисига* асти, Давутму өз қиличини асти. Андин төрт йүзчә адәм Давут билән чиқти, вә икки йүз киши жабдуқлар билән қалди. ¹⁴ Амма Набалниң хизмәткарлиридин бири униң аяли Абигаилға: — Давут әлчиләрни чөлдин ғожимизға салам беришкә әвәткән экән; лекин у уларни тиллап кайип кәтти. ¹⁵ Бу адәмләр болса, бизгә көп яхшилиқ қилған. Биз далада уларниң йенида жүргән вақитлиримизда бизгә һеч яманлиқ кәлмиди, бизниң һеч нәрсимизму жүтүп кәтмигән еди. ¹⁶ Биз уларға йеқин жайда қой баққан вақитта улар кечә-күндүз бизгә сепилдәк болған еди. ¹⁷ Әнди бу иштин хәвәрдар болдила, қандақ қилиш керәклигини ойлишип баққайла. Болмиса, ғожимизға вә пүткүл өйдикилиригә бир бала-қазә кәлмәй қалмайду. У шунчә каж бир адәмки, һеч ким униңға сөз қилишқа петиңалмайду, деди. □

¹⁸ Абигаил дәрһал икки йүз нан, икки тулум шарап, бәш пиширилған қой, бәш сеаһ қомач, бир йүз кишмиш пошкили, икки йүз әнжір пошкили елип ешәкләргә артип □ ¹⁹ өз жигитлиригә: — Мениң алдимда бериңлар; мана, мән кәйниңлардин барай, деди. Лекин у өз ери Набалға бу ишни демиди. ²⁰ У өз ешигигә минип тағниң етигидин чүшкәндә, мана Давут адәмлири билән униң удулиға чүшүп униң билән учрашти.

²¹ Давут әслидә: — Мән бу кишиниң мелини чөлдә бекардин бекар қоғдап, униң барлиғидин һеч немини жүтүргүзмигән едим; лекин у яхшилиқниң орнида маңа яманлиқ қилди. ²² Униң адәмлиридин әтигичә бирәр әркәкни қалдуруп қойсам, Худа мән Давутни униңдинму артуқ жазалиғай, дегән еди. □ ²³ Абигаил Давутни көрүп, алдирап ешәктин чүшүп, Давутниң алдида жиқилип йүзини йәргә йеқип тазим қилди; ²⁴ униң путлириға есилип мундақ деди: — «И ғоҗам, бу қәбиһлик маңа һесаплансун; әнди шуни өтүнимәнки, дедәклириниң силигә сөз қилишиға иҗазәт қилип, дедиклириниң сөзигә қулақ салғайла: — ²⁵ өтүнимәнки, ғоҗам бу рәзил адәм Набалға писәнт қилмиғайла; чүнки униң мүҗәзи худди исмиға охшаштур; униң исми «каж», дәрвәкә униңда кажлиқ толиму еғирдур. Лекин мән дедәклири болса ғоҗам

□ **25:3** «У адәмниң исми Набал болуп...» — «Набал»ниң мәнәси «ахмақ, қопал». □ **25:11** «Йемәк-ичмиким» — ибраний тилида «неним вә сүйүм». □ **25:17** «У шунчә каж бир адәмки...» — ибраний тилида «У Белиалниң (Шәйтаниң) шундақ бир оғлиги...». □ **25:18** «бәш сеаһ қомач» — «сеаһ» үчтин бир әфаһ, йәни ашлиқ-данларниң өлчәм бирлиги еди, тәхминән 9 литр. □ **25:22** «Униң адәмлиридин әтигичә бирәр әркәкни қалдуруп қойсам...» — мошу йәрдә «бирәр әркәк» ибраний тилида «тамға қарап бирәр сийгүчи» билән ипадилиниду. «Худа мән Давутни униңдинму артуқ жазалиғай» — яки «Худа Давутниң дүшмәнлиригә униңдинму артуқ қилғай» (бәзи кона көчүрмиләрдә шундақ йезилиду).

эвәткән жигитләрни көрмидим. □ 26 Энди и ғоҗам, Пәрвәрдиғарниң һаяти билән вә сениң жениң билән қәсәм ичимәнки, Пәрвәрдиғар силини өз қоллири билән қан төкүп интиқам елиштин сақлиди. Энди дүшмәнлириму, сили ғоҗамға яманлиқ қилмақчи болғанларму Набалға охшаш болсун. 27 Энди дедәклири ғоҗамға елип кәлгән бу соғат болса ғоҗамға әгәшкән жигитләргә тәқсим қилинсун.

28 Силидин өтүнимәнки, дедәклириниң сәһвәнлигини кәчүргәйла; чүнки сили, и ғоҗам Пәрвәрдиғарниң жәңлирини қилип кәлгәнлири үчүн, барлиқ күнлиридә силидә яманлиқ тепилмиғини үчүн Пәрвәрдиғар жәзмән жәмәтлирини мәзмүт қилиду. 29 Бириси қопуп силини қоғлап жанлирини издисә, сили ғоҗамниң жени Пәрвәрдиғар Худалириниң қешидики тирикләр халтиси ичидә орилип сақлиниду, лекин дүшмәнлириниң жанлирини болса, у салғуға селип чөрүп ташлайду.

30 Энди Пәрвәрдиғар сили ғоҗам тоғрисида ейтқан барлиқ яхши вәдилиригә әмәл қилип, силини Исраилға баш қилғанда шундақ болидуки, 31 сили ғоҗамниң наһәқ қан төкмигәнликлири яки өз интиқамлирини алмиғанлиқлири үчүн көңүллиригә путликашаң яки дәрәд болмайду. Вә Пәрвәрдиғар ғоҗамға нусрәт бәргинидә сили өз дедәклирини яд қилғайла».

32 Давут Абигаилға: — Сени бүгүн мениң билән учришишқа эвәткән Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғарға тәшәккүр-мәдһийә қайтурулғай! 33 Энди әқил-параситиңгә барикалла, саңиму барикалла! Чүнки сән бүгүн мени өз қолум билән қан төкүп интиқам елиштин тостуң.

34 Лекин мени саңа зиян-зәхмәт йәткүзүштин сақлиған Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, сән мениң алдимға тезлинип кәлмигән болсаң, Набалниң адәмлиридин һеч әркәк әтигичә тирик қалмас еди, деди. □

35 Андин Давут униң өзигә кәлтүргән нәрсилерини қолидин тапшуруп елип униңға: — Теч-аман өйүңгә барғин, мана сөзлириңгә кулақ селип, көңлүңни қобул қилдим, деди.

36 Абигаил Набалниң қешиға кәлди; мана, у өйидә шаһанә зияпәттәк бир зияпәт өткүзүвататти. Набал көңлидә хошал еди вә интайин мәс болуп кәткән еди. Шуңа Абигаил әтиси таң атқичә униңға һеч немә демиди. 37 Лекин әтиси Набал мәсликтин йешилгәндә аяли униңға болған вақиәләрни дәп беривиди, униң жүриги өлгәндәк болуп, өзи таштәк болуп қалди. 38 Вә шундақ болдики, тәхминән он күндин кейин Набални Пәрвәрдиғар урди вә у өлди.

39 Давут Набалниң өлгинини аңлап: — Пәрвәрдиғар мубарәктур. Чүнки У мән Набалдин тартқан һақарәт үчүн дәвайимни сорап өз қулини яманлиқтин сақлиди; әксичә Пәрвәрдиғар Набалниң яманлиғини өз бешиға яндурди, деди. Андин Абигаилни өз әмримгә алай дәп, униңға сөз қилғили әлчи маңдурди. 40 Давутниң хизмәткарлири Кармәлгә Абигаилниң қешиға келип униңға: — Сени әмримгә алай дәп Давут саңа сөз қилғили бизни эвәтти, деди.

41 Абигаил болса қопуп йүзини йәргә тәккидәк тазим қилип: — Мана, дедигиң ғоҗамниң хизмәткарлириниң путлирини жуушқа қул болсун, деди. □ 42 Андин Абигаил шу һаман өзигә һәмраһ болған бәш чөрсиси билән ешәккә минип Давутниң әлчилериниң кәйнидин берип, униң аяли болди.

43 Давут Йизрәәллиқ Аһиноамни һәм хотунлуққа алған еди. Шуниң билән бу иккиси униңға хотун болди.

44 Лекин Саул Давутқа хотун қилип бәргән қизи Миқални Галлимдики Лаишниң оғли Фалтиға хотунлуққа бәргән еди. ■

□ 25:25 «ғоҗам бу рәзил адәм Набал» — ибраний тилида «ғоҗам белиалниң (Шәйтанның) бу оғли Набал» дейилиду. «униң исми «каж», дәрвәқә униңда кажлиқ толиму еғирдур» — ибраний тилида «Набал» дегәнниң мәнаси «каж».

□ 25:34 «Набалниң адәмлиридин һеч әркәк әтигичә тирик қалмас еди» — мошу йәрдә «әркәк» ибраний тилида «тамға қарап сийгүчи» билән ипадилиниду. □ 25:41 «Мана, дедигиң ғоҗамниң хизмәткарлириниң путлирини жуушқа қул болсун» — Исраилда вә оттура шәриқтә шундақ адәт барки, өйгә мейман кәлсә, саһибхан яки хизмәткарлири уларниң путлирини жуйиду. ■ 25:44 2Сам. 3:15

26

Давут Саулни йәнә рәһим қилип аяйду

¹ Энди Зифлиқлар Гибеаһға Саулниң қешиға келип: — Давут Йәшимонға йеқин һақилаһ егизлигигә йошурунувапту әмәсму? — деди.

² Саул қопуп Исраилдин хилланған үч миң адәмни елип, Зиф чөлидә Давутни издигили у йәргә барди. ³ Саул болса йол бойида, Йәшимонға йеқин һақилаһ егизлигидә чедир тикти. Давут чөлдә турувататти; у Саулниң чөлгә өз кәйнидин чиққинидин хәвәр тапқанда ⁴ Давут пайлақчиларни маңдуруп Саулниң растла кәлгәнлигини билди. ⁵ Давут қопуп Саул чедир тиккән жайға барди; у Саул билән қошун сәрдари, Нәрниң оғли Абнәр ятқан йәрни көрди. Саул болса қошун истиһками ичидә ухлап ятқан еди, адәмлири чедирлирини униң әтрапиға тиккән еди.

⁶ Давут әнди һиттийлардин болған Ахимәләк вә Йоабниң иниси Зәруияниң оғли Абишайға: — Ким мән билән ләшкәрғаһға чүшүп, Саулниң йениға бариду? — дәп сориди. Абишай: — Мән сениң билән барай, деди.

⁷ Шуниң билән Давут вә Абишай кечидә қошун бар йәргә беривиди, мана Саул қошун истиһками ичидә ухлап ятқан еди; униң нәйзиси тәкийисиниң йенида йәргә қадақлиқ туратти; Абнәр билән адәмлири униң әтрапида ятатти. ⁸ Абишай Давутқа: — Худа бүгүн дүшминиңни қолуңға тапшурди. Сәндин өтүнимәнки, маңа нәйзә билән бирла санжип уни йәргә қадап қоюшқа ижазәт бәргәйсән! Икки қетим санжишимниң лазими йоқтур, деди.

⁹ Давут Абишайға: — Уни йоқатмиғин. Ким Пәрвәрдигарниң мәсиһ қилғиниға қол узитип гунаға тартилмиған? — деди.

¹⁰ Давут йәнә: — Пәрвәрдигарниң һаяти билән қасәм қилимәнки, Пәрвәрдигар жәзмән уни уриду; я униң өлидигән күни келиду я у жәңгә чүшүп һалак болиду. ¹¹ Пәрвәрдигар мени Пәрвәрдигарниң мәсиһлигинигә қол узитишидин сақлиғай! Амма униң бешидики нәйзә билән су идишини алғин, андин кетәйли, деди. ¹² Шуниң билән Давут нәйзә билән идишни Саулниң бешиниң йенидин елип, иккиси чиқип кәтти. Амма һеч ким көрмиди, туюпму қалмиди һәм ойғинип кәтмиди, бәлки һәммиси ухлавәрди; чүнки Пәрвәрдигар бир қаттиқ уйқини уларниң үстигә чүшүргән еди.

¹³ Давут удулдики тәрәпкә өтүп жирақрақ бир дөңниң төписидә турди; уларниң арилиғи жирақ еди. ¹⁴ Давут қошун билән нәрниң оғли Абнәргә товлап: — Жавап бәрмәмсән, и Абнәр! — деди. Абнәр: — Падишаһға товлиғучи ким сән? — деди.

¹⁵ Давут Абнәргә: — Сән батур әмәсму? Исраилда саңа ким тәң келәләйду? Немишкә ғожаң падишани қоғдимидиң? Чүнки хәлиқтин бир киши ғожаң падишани һалак қилғили кирипту. ¹⁶ Сениң бундақ қилғиниң яхши әмәс! Пәрвәрдигарниң һаяти билән қасәм қилимәнки, Пәрвәрдигар мәсиһ қилған ғожаңларни қоғдимигәнлиғиңлар үчүн өлүмгә лайиқ болдуңлар. Энди падишаниң нәйзиси вә бешиниң йенидики су идишиниң қәйәрдилигигә қарап беқиңлар, деди.

¹⁷ Саул Давутниң авазини тонуп: — Бу сениң авазиңму, и оғлум Давут! — деди. Давут: — И ғоҷам падиша, бу мениң авазимдур, деди. ¹⁸ У йәнә: — Немишкә ғоҷам өз қулини мундақ қоғлайду? Мән немә қилиптимән? Қолумда немә яманлиқ бар? ¹⁹ Энди ғоҷам падиша өз қулиниң сөзигә қулақ салғай. Пәрвәрдигар силини маңа қарши қозғатқан болса бир һәдийә-қурбанлиқ униң көңлини рази қилғай; лекин инсан балилири болса, улар Пәрвәрдигарниң алдида ләнәткә қалсун, чүнки уларниң әнди мени Пәрвәрдигарниң мирасидин бәһримән

болуштин мәрһум қилип, мени башқа илаһларға ибадәт қил, дегини болиду. □ 20 Энди мениң қеним Пәрвәрдигарниң һозуридин жирақ йәргә төкүлмисун; чүнки тағларда бир кәкликни овлиғандәк Израилниң падишаси бир ялғуз бүргини издигили чиқипту, деди.■

21 Саул: — Мән гуна қилдим; йенип кәлгин и оғлум Давут; мениң женим бүгүн көзлириңдә әзиз саналғини үчүн мән саңа бундин кейин һеч зиян-зәхмәт йәткүзмәймән; мана, ахмақлиқ қилдим, бәк езиптимән, деди.

22 Давут жавап берип: — Мана падишаниң нәйзиси, ғуламлардин бири келип уни яндуруп алсун. 23 Пәрвәрдигар һәр адәмниң һәққанийлиғи билән садиқлиғиға қарап яндурғай. Чүнки бүгүн Пәрвәрдигар силини мениң қолумға тапшурди, лекин мән Пәрвәрдигарниң мәсийһлигиниңә қол узитишни халимидим. 24 Мана, бүгүн силиниң жанлири мениң көзлиримдә әзиз болғандәк мениң женим Пәрвәрдигарниң көзидә әзиз болғай, у мени һәммә аваричиликтин қутқузғай, деди.

25 Саул Давутқа: — Әй оғлум Давут, бәрикәтләнғәйсән. Сән жәзмән улуқ ишларни қилисән, ишлириң жәзмән раважлиқ болиду, деди. Андин Давут өз йолиға кәтти, Саулму өз жайиға йенип барди.

27

Давут Филистийләргә қошулиду

1 Давут көңлидә: — һаман бир күни Саулниң қолида һалак болидиған охшаймән. Шуңа Филистийләрниң зиминиға тездин қечип кетишимдин башқа амал йоқ. Шундақ қилсам Саул Израил зимини ичидә мени тепиштин үмүтсизлинип, издәштин қол үзиду, вә мән униң қолидин қутулимән, дәп ойлиди. 2 Шуниниң билән Давут қопуп униңға әгәшкән алтә йүз адәмни елип Гатниң падишаси Маоқниң оғли Ақишниң қешиға барди. 3 Энди Давут вә адәмлири, йәни һәр бири өз аилисидикиләр билән биллә Гатта Ақиш билән турди. Давут икки аяли, йәни Йизрәәллиқ Аһиноам вә Набалниң тул хотуни Кармәллиқ Абиғаил билән биллә шу йәрдә турди.

4 Саул: — Давут Гатқа қечипту, дегән хәвәрни аңлиғанда, уни йәнә издәп жүрмиди.

5 Давут Ақишқа: — Әгәр көзлириниң алдида илтипат тапқан болсам, олтиришим үчүн сәһрадики бир шәһәрдин бизгә бир жай бәргәйла; қулуң қандақму шаһанә шәһәрдә силиниң қашлирида турсун, деди.

6 У күни Ақиш униңға Зиклаг шәһирини бәрди. Шуниниң үчүн Зиклаг бүгүнки күнгичә Йәһуда падишалириға тәвә болуп кәлмәктә. 7 Давут Филистийләрниң зиминида турған вақит бир жил төрт ай болди.

8 Давут болса өз адәмлири билән чиқип Гәшурийларға, Гәзрийләргә вә Амаләкләргә һужум қилип, уларни булаң-талаң қилип туратти (чүнки улар қедимдин тартип Шуриға кириш йолидин тартип Мисир зиминиғичә болған шу жутта туратти). 9 Давут һәр қетим зиминдикиләрни қирип әр яки аял болсун, бирниму тирик қалдурмайтти вә қой, кала, ешәк, төгә вә кийим-кечәкләрни елип Ақишниң йениға йенип келәтти.

10 Ақиш: — Бүгүн қайси жайларни булаң-талаң қилдиңлар, дәп сорайтти; Давут: — Йәһуда зимининиң жәнуп тәрипини, Йәраһмәәлликләрниң жәнуп тәрипини вә Кенийләрниң жәнуп тәрипини булаң-талаң қилдуқ, дәйтти.

□ **26:19** «... Пәрвәрдигар силини маңа қарши қозғатқан болса бир һәдийә-қурбанлиқ униң көңлини рази қилғай...» — мәнәси: (1) Давут мәлум яманлиқ қилған болса, Пәрвәрдигар уни қурбанлиқ арқилиқ кәчүрүм қилиду; (2) Пәрвәрдигар Саулни жазалаш үчүн уни Давутқа қарши чиқишқа қозғиған болса, шүбһисизки, у қурбанлиқ арқилиқ Саулни кәчүрүм қилиду. «чүнки уларниң әнди мени Пәрвәрдигарниң мирасидин бәһримән болуштин мәрһум қилмақчи...» — мошу йәрдә «Пәрвәрдигарниң мираси»: (1) Худа Израилға вәдә қилған Қанаан зиминини; (2) Худаниң ибадәт чедиридики түзүми арқилиқ болған көп имтиязлардин, жүмлидин каһин-лавийлар арқилиқ Худаниң тәлим-каламани аңлаштин бәһримән болушни өз ичигә алиду. «уларниң мени башқа илаһларға ибадәт қил, дегини болиду» — Давут өзи Израилниң зиминидә турмиған болғачқа, Худаниң ибадәт чедириға баралмайду. ■ **26:20** 1Сам. 24:15

11 Давут әр яки аялларниң бириниму Гатқа тирик елип кәлмәйтти; чүнки у: — Улар бизниң тоғримиздин, «Давут ундақ-мундақ қилди» дәп гәп қилиши мүмкин, дәйтти. Давут Филистийләрниң зиминида турған вақтида у дайим шундақ қилатти.

12 Шуңа Ақиш Давутқа ишәнди: — «Әнди у хәлқи Исраилни өзидин сәскәндүрүвәтти; мениң хизмитимдә мәңгү қул болиду», дәп ойлиди.

28

Ән-Дордики жадаугәр аял

1 У күнләрдә Филистийләр Исраилға қарши жәң қилиш үчүн өз қошунлирини жиғди. Ақиш Давутқа: — Билишиң керәкки, адәмлириңни елип мениң билән жәзмән жәңгә чиқишиң лазим, деди.

2 Давут Ақишқа: — Ундақта сили қуллириниң немә қилалайдиғанлиғини билип қалила — деди. Ақиш Давутқа: — Мана, сени өзүмгә мәңгүлүк пасибан қилай, деди.

3 (Самуил өлгән еди вә пүткүл Исраил униң үчүн матәм тутуп уни өз шәһири болған Рамаһда дәпнә қилған еди. Саул болса жинкәшләр билән палчиларни зиминдин қоғлап чиқарди). □ ■

4 Филистийләр топлишип чиқип Шунәмдә чедир тикти. Саулму һәм пүткүл Исраилни жиғип, Гилбоаһда чедир тикти. 5 Саул әнди Филистийләрниң қошун барғаһини көргәндә қорқуп, жүриги су болуп кәтти.

6 Саул Пәрвәрдигардин йол сориди; лекин Пәрвәрдигар я чүш билән я «урим» билән я пәйғәмбәрләр арқилиқ униңға жавап бәрмиди. □

7 Шуниң билән Саул хизмәтқарлириға: — Маңа палчи жинкәш бир хотунни тепип бериңлар, мән берип униңдин йол сорай, деди. Хизмәтқарлири униңға: — Ән-Дорда жинкәш бир хотун бар экән, деди. □ 8 Саул ниқаплинип, башқа кийимләрни кийип икки адәмни һәмраһ қилип барди. Улар кечиси берип хотунниң қешиға кәлди. У хотунға: — Маңа жин чақирип пал ечип, мән дегән бирисини қешимға кәлтүргин, деди.

9 Хотун униңға: — Мана, Саулниң қилғанлирини, йәни зиминдин жинкәшләрни вә палчиларни йоқатқанлиғини өзүң билисән; немишкә мени өлтүрүшкә женимға қапқан қойисән, деди.

10 Саул униңға Пәрвәрдигар билән қәсәм қилип: — Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, бу иш үчүн саңа жаза болмайду, деди.

11 Хотун: — Саңа кимни чиқиримән? — дәп сориди. У: — Маңа Самуилни чиқарғин, деди.

12 Хотун Самуилни көргәндә қаттиқ аваз билән чирқириди, андин Саулға: — Немишкә мени голлайсән? Сән өзүң Саулғу! — деди.

13 Падиша униңға: — Қорқмиғин! Немини көрдүң? — деди. У Саулға: — Мән бир илаһниң йәрдин чиққинини көрдүм, деди.

14 У: — Униң қияпити қандақ экән? деди. Хотун: — Қери бир бовай чиқиватиду; у йепинча кийгән экән, деди. Саул: — У Самуил экән, дәп билип, йүзини йәргә йеқип тазим қилди.

15 Самуил Саулға: — Немишкә мени аварә қилип чиқардиң? — деди. Саул: — Мән толиму пәришан болдум; чүнки Филистийләр маңа қарши жәң қиливатиду, вә Худа мәндин жирақлап, маңа яки пәйғәмбәрләр арқилиқ яки чүшләр арқилиқ һеч жавап бәрмәйватиду. Шуңа мениң немә қилишим керәклиғини маңа билдүргәйсән дәп, сени чақирдим, деди.

□ **28:3** «Саул болса жинкәшләр билән палчиларни зиминдин қоғлап чиқарди» — мошу йәрдә «жинкәшләр» өлгәнләрниң роһлирини чақирғучиларни көрситиду. Мошундақ һәрикәтләр Тәвратта қаттиқ мәңгәй қилинған; әмәлийәттә, ундақ қилған кишиләр дайим дегидәк жинлар тәрипидин алдинип кетиду. ■ **28:3** 1Сам. 25:1 □ **28:6**

«Пәрвәрдигар я чүш билән я «урим» билән ... униңға жавап бәрмиди» — «урим» бир хил таш. У каһин кийгән «эфод»ниң янчуқида туриду. Бу ташлар арқилиқ Исраил хәлқи Худадин йол сориса болатти. «Мис.» 28:28-30ни көрүң.

□ **28:7** «Маңа палчи жинкәш бир хотунни тепип бериңлар» — «палчи жинкәш хотун» ибраний тилида: «палчи жини бар хотун» яки «палчи жинни чақирғучи хотун» дегән сөз билән ипадилиниду. Мошу сөzlәр униңға чаплашақан жин хелә күчлүк экән, дегәнни пуритиду.

16 Самуил: — Пәрвәрдигар сәндин жирақлап, дүшминиң болғандин кейин немишкә мәндин мәслиһәт сорайсән? — деди.

17 —Пәрвәрдигар Өзи үчүн мән арқилиқ ейтқинини қилди; Пәрвәрдигар падишалиқни қолундин житип елип, хошнаңға, йәни Давутқа бәрди. □ 18 Сән Пәрвәрдигарниң сөзигә қулақ салмай, униң Амаләкләргә қаратқан қаттиқ ғәзивини жүргүзмигиниң үчүн Пәрвәрдигар бүгүн саңа шу ишни қилди. 19 Пәрвәрдигар өзүң билән Исраилниму Филистийләрниң қолиға тапшуриду; әтә сән вә оғуллириң мениң билән биллә болисиләр; вә Пәрвәрдигар Исраилниң қошуниниму Филистийләрниң қолиға тапшуриду, деди.

20 Саул шуан йәргә дүм жиқилди, Самуилниң сөзлиридин қаттиқ қорқуп кәтти; бир кечә күндүз тамақму йемигәчкә, мағдуриму қалмиди.

21 Аял әнди Саулниң қешиға берип униң толиму пәришан болғинини көрүп, униңға: — Мана, дедәклири женини алқиниға елип қоюп тапилиғанлириға бенаән қилдим. 22 Әнди силидин өтүнимән, дедиклириниң сөзигә киргәйла; мени силиниң алдилириға бир чишләм нан кәлтүрүшкә униғайла; шуниң билән сили йәп қувәт тепип андин өз йоллириға кетәләйла, деди.

23 Лекин у рәт қилип: — Йемәймән, дәп унимиди. Униң хизмәткарлири һәм аялму йеишни униңға дәвәт қилишти; у йәрдин қопуп кариватта олтарди. 24 Аялниң өйидә бир бордақ мозай бар еди. У дәрһал уни сойди; һәм хемир жуғуруп петир нан пишүрүп бәрди. 25 У уни Саул билән хизмәткарлириниң алдиға қойди. Улар йәп болуп, шу кечиси кәтти.

29

Филистий әмирләр Давутни өз сепидин чиқуриветиду

1 Филистийләр һәммә қошунлирини жиғип Афәктә жәм қилди; Исраиллар Йизрәэлдики булақниң йенида чедир тикти. 2 Филистийләрниң сәрдарлири йүз яки миңдин әскәрни башлап, сәп тизип кәлди; уларниң кәйнидин Давут өз адәмлирини башлап Ақиш билән чиқип сәп түзди.

3 Филистийләрниң әмирлири: — Бу Ибраниялар бу йәрдә немә иш қилиду? — деди. Ақиш Филистийләрниң әмирлиригә: — Бу Исраилниң падишаси Саулниң хизмәтқари Давут әмәсму? У бу йәрдә бир нәччә күн, бир нәччә жиллардин бери мән билән турған әмәсму? У маңа кәлгән күндин тартип бу күнгичә униңдин һеч әйип байқимидим, деди.

4 Амма Филистийләрниң әмирлири униңға аччиқланди. Филистийләрниң әмирлири униңға: — Уни қайтурувәт! Бу киши сән өзүң униңға орунлаштурған жайға кәтсун; биз билән биллә соқушқа чүшмисун, болмиса, у соқушта бизгә рәкип болуп қелиши мүмкин. Бу адәм өз ғожиси билән немиси арқилиқ яришиду? Бу адәмләрниң башлирини елиш билән болмамду?

■ 5 Бу қиз-аяллар бурун униң тоғрисида уссул ойнап қошақ қетип: — Саул миңлап өлтүрди, вә Давут он миңлап өлтүрди, дегән Давут әмәсму? — деди.■

6 Ақиш Давутни чақирип униңға: — Пәрвәрдигарниң һаяти билән қасәм қилип ейтимәнки, сән дурус адәмсән, сениң мениң билән ләшкәрғаһда хизмәттә болушуң көзлиримдә яхши иштур; чүнки маңа кәлгән күнидин тартип бу күнгичә сәндин һеч яманлиқ байқимидим. Лекин сән әмирләргә яқмапсән. □ 7 Шуңа теч-аман йенип кәткин, болмиса Филистийләрниң әмирлирини нарази қилип қойисән, деди.

8 Давут Ақишқа: — Мән немә қилдим? Силиниң қашлириға кәлгән күндин тартип бу күнгичә қилған қайси яманлиғим үчүн мени ғожам падишаниң дүшмәнлири билән соқушқили барғузмайла? — деди.

□ 28:17 «Пәрвәрдигар өзи үчүн мән арқилиқ ейтқинини қилди; Пәрвәрдигар падишалиқни ... хошнаңға, йәни Давутқа бәрди» — оқурмәнләрниң есидә барки, Самуил әсидә Саулға: «Пәрвәрдигар бүгүн Исраилниң падишалиғини сәндин житип елип сәндин әвәл болған бир йеқиниңға тапшурди» дәп Худаниң жазасини уқтурған еди (15:28). ■ 29:4 1Тар. 12:20 ■ 29:5 1Сам. 18:7 □ 29:6 «сениң мениң билән ләшкәрғаһда хизмәттә болушуң...» — ибрания тилида «сениң мениң билән ләшкәрғаһға кирип-чиқишиң».

⁹ Ақиш Давутқа жавап берип: — Көзлиримдә Худаниң бир пәриштисидәк маңа яхши экәнлигиңни билимән. Лекин Филистийләрниң эмирлири сени биз билән биллә жәңгә чиқмисун дәватиду, деди.

¹⁰ Шуңа этә сәһәрдә қопуңлар, өзүң вә биллә кәлгәнләр, йәни мән ғожаңниң хизмәткарлири; сәһәрдә қопуңлар, таң йоруши биләнла чиқип кетиңлар, деди.

¹¹ Шуңа Давут өз адәмлири билән сәһәрдә туруп Филистийләрниң зиминиға маңди. Филистийләр болса Йизрәэлгә чиқти.

30

Давут Амаләкләрдин бала-жақилирини қутқузиду

¹ Шундақ болдики, Давут вә адәмлири үчинчи күни Зиклагқа йетип кәлди; мана, Амаләкләр жәнуп тәрәпкә вә Зиклагқа һужум қилип, Зиклагни вәйран қилип от қоюп көйдүргән еди.

² Улар шәһәрдики қиз-аялларни, чоң болсун, кичик болсун, уларниң һәммисини әсиргә алди. Улардин һеч кимни өлтүрмәй, һәммисини елип, йолиға чиққан еди.

³ Давут өз адәмлири билән шәһәргә кәлгәндә, мана, шәһәр алиқачан көйүп түгигән еди; уларниң аяллири вә оғул-қизлири әсиргә елинған еди. ⁴ Әнди Давут вә униң билән биллә болған хәлиқ қаттиқ жиға-зерә көтиришти, таки мағдури қалмиғичә жиғлашти. ⁵ Давутниң икки аяли, Йизрәәллиқ Аһиноам билән Кармәллиқ Набалдин тул қалған Абигаилму әсиргә елинған еди. ⁶ Давут қаттиқ азапланди; чүнки барлиқ халайиқ, һәр бири өз оғул-қизлири үчүн қайғуруп ғәзәплинип уни чалма-кесәк қилип өлтүрәйли, дейишивататти. Амма Давут өзини Худаси Пәрвәрдигардин күч-қувәтләндүрди.

⁷ Давут Ахимәләкниң оғли каһин Абиятарға: — Әфодни йенимға елип кәлгин, деди. □

⁸ Давут Пәрвәрдигардин: — Бу қошунни қоғлайму? Уларға йетишәләрмәнму? — дәп сориди. У: — Қоғла; сән жәзмән уларға йетишивалисән һәм һәммисини қайтуруп келәләйсән, деди.

⁹ Давут вә униң билән биллә болған алтә йүз адәм берип Бесор вадисиға йетип кәлгәндә, кәйнидә сөрүлүп қалғанлар шу йәрдә қалди. ¹⁰ Давут өзи төрт йүз адәм билән давамлиқ қоғлап маңди; икки йүз адәм һалсирап кәткәчкә, Бесор вадисидин өтәлмәй кәйнидә қалған еди.

¹¹ Улар далада Мисирлиқ бир адәмни учратти. Улар уни Давутниң қешиға елип келип, униңға нан берип йегүзди, су ичкүзди; ¹² униңға бир парчә әнжир пошкили билән икки кишмиш пошкилиниму бәрди. У буларни йәп, униңға қайтидин жан кирди; чүнки у үч кечә-күндүз нан йемигән, суму ичмигән еди. ¹³ Давут униңдин: — Сән кимгә тәвә? Сән қәйәрликсән? — дәп сориди. У: — Мән Мисирлиқ жигит болуп, бир Амаләкниң қулимән. Лекин мән үч күн илгири кесәл болуп қалғачқа, ғожам мени ташливәтти. ¹⁴ Биз әсли Кәрәтийләрниң жутиниң жәнуп тәрипигә вә Йәһуда зиминиға вә Каләбниң зиминиң жәнуп тәрипигә һужум қилип булаң-талаң қилдуқ; шундақла Зиклагни көйдүрүвәткән едуқ, деди.

¹⁵ Давут униңдин: — Бизни у дүшмән қошуни тәрәпкә башлап бараламсән, деди. У: — Худаниң нами билән мән сени өлтүрмәймән, сени ғожаңниң қолиғиму тутуп бәрмәймән дәп қәсәм қилсила, силини у қошунниң қешиға башлап барай, деди.

¹⁶ Уни у йәргә башлап барғанда, мана улар пүткүл йәргә йейилип, йәп-ичип Филистийләрниң зиминидин һәм Йәһуда зиминидин алған чоң олжілиридин хуш болуп усул ойнишивататти.

¹⁷ Амма Давут шу күни гугумдин тартип иккинчи күни кәчкичә уларни уруп қирди. Төгигә минип бәдәр қачқан төрт йүз жигиттин башқа һеч бир адәм қечип қутулмиди; ¹⁸ вә Давут Амаләкләр булувалған һәммә нәрсини яндуруп алди; өзиниң икки аялиниму қутқузвалди.

¹⁹ Амаләкләр елип кәткән оғул-қиз, мал-мүлүкләр вә башқа һәммә нәрсини Давут улардин қайтурувалди. Һеч немә, чоң болсун кичик болсун чүшүп қалмиған еди.

□ **30:7** «Әфодни йенимға елип кәлгин» — «әфод» тоғрилиқ 2:18дики изаһатни көрүң.

²⁰ Давутниң адәмлиди қайтурувалған маллириниң алдиға олжа алған башқа қой вә кала падиларни селип һайдап кетивататти. Униң адәмлири кетиветип: — Булар Давутниң олжиси, дейишти; Давут уларниң һәммисини өзигә алди. □

²¹ Давут һалсизлинип өзи билән биллә баралмиған Бесор вадисиниң бойида қалдуруп кәткән икки йүз адәмниң қешиға йетип кәлди; улар Давут вә униң билән кәлгән адәмләрниң алдиға чиқти, Давут хәлиқниң қешиға берип уларға салам қилди.

²² Лекин Давут билән барғанларниң арисидики рәзил адәмләр вә әрзимәсләрниң һәммиси қопуп: — Булар биз билән бармиғандин кейин биз яндуруп алған олжидин уларға һеч немә бәрмәйли. Улар пәкәт һәр бири өз хотун-балилирини елип кәтсун, деди. □ ²³ Амма Давут: — Яқ, и бурадәрлирим; Пәрвәрдигар бизгә тәқсим қилғанни уларғиму тәқсим қилмисақ болмайду. Чүнки У бизни қоғдап бизниңкигә тажавуз қилғанларни қолимизға тапшурди.

²⁴ Бу ишта ким силәргә мақул дәйду? Чүнки соқушқа чүшкәнниң үлүши қандақ болса жүк-тақларға қаригучиларниңму үлүши шундақ болиду; һәммә адәм тәң бөлүшсун — деди. ²⁵ Шу күндин тартип бу Израил үчүн һөкүм-бәлгүлимә қилип бекитилди. Бүгүнгичә һәм шундақ.

²⁶ Давут Зиклагқа йетип кәлгәндә, олжидин достлири болған Йәһуда ақсақаллириға әвәтип: — Мана, Пәрвәрдигарниң дүшмәнлиридин алған олжа силәргә бир соғат болсун, деди.

²⁷ У олжидин һәм Бәйт-Әлдикиләргә, жәнубий Рамоттикиләргә, Яттирдикиләргә,

²⁸ Ароәрдикиләргә, Сифмоттикиләргә, Әштәмоадикиләргә, ²⁹ Рақалдикиләргә, Йәраһмәәлликләрниң шәһәрлиридикиләргә вә Кенийләрниң шәһәрлиридикиләргә,

³⁰ Хормаһтикиләргә, Қорашандикиләргә, Атақтикиләргә, □ ³¹ һеброндикиләргә вә Давут вә адәмлири биллә жүргән һәммә йәрдикиләргә соғат әвәтти.

31

Саул қаза қилиду, Израил мәглуп болиду

1Тар. 10:1-12

¹ Әнди Филистийләр Израил билән жәң қилди. Израилниң адәмлири Филистийләрниң алдидин қечип, Гилбоа тегида қирип жиқитилди. ² Филистийләр Саул вә униң оғуллирини тап бесип қоғлавататти. Филистийләр болса Саулниң оғуллири Йонатан, Абинадаб, Мәлкишуани уруп өлтүрди. ³ Саулниң әтрапини уруш қаплиди; оқячилар Саулға йетишти; у я оқи билән еғир яриландурулди.

⁴ Андин Саул ярақ кәтәргүчисигә: — Қиличиңни суғуруп мени санжип өлтүрүвәткин; болмиса бу хәтнисизләр келип мени санжип, мени хорлуққа қоюши мүмкин, деди. Лекин ярақ кәтәргүчиси интайин қорқуп кетип, унимиди. Шуниниң билән Саул қилични елип үстигә өзини ташлиди. ⁵ Ярағ кәтәргүчиси Саулниң өлгинини көрүп, уму охшашла өзини қиличниң үстигә ташлап униң билән тәң өлди. ⁶ Шуниниң билән Саул, үч оғли, ярақ кәтәргүчиси вә униң һәммә адәмлири шу күндә бирақла өлди.

⁷ Әнди вадиниң у тәрипидики һәмдә Иордан дәриясиниң бу йеқидики Израиллар әскәрлириниң қачқанлиғини вә Саул билән оғуллириниң өлгинини көргинидә, шәһәрләрни ташлап қачти, Филистийләр келип у жайларда орунлашти. □

⁸ Әнди шундақ болдики, әтиси Филистийләр өлтүрүлгәнләрниң кийим-кечәклирини салдурувалғили кәлгәндә Гилбоа тегида Саул билән оғуллириниң өлүк ятқанлиғини көрди. ⁹ Улар униң бешини кесип савут-ярақлирини салдуруп буларни Филистийләрниң зимининиң һәммә йәрлиригә апирип бутханилирида вә хәлиқниң арисидә бу хуш хәвәрни

□ **30:20** «Давутниң адәмлиди қайтурувалған маллириниң алдиға ... башқа қой вә кала падиларни селип һайдап кетивататти» — бәлким Амаләкләр илгири Давут вә адәмлиридин булувалған мал әмәс, бәлким Амаләкләрниң өзлириниң башқа маллири болуши мүмкин. □ **30:22** «рәзил адәмләр вә әрзимәсләр...» — ибраний тилида: «рәзил адәмләр вә Белиалниң (Иблисниң) оғуллири...». □ **30:30** «Қорашандикиләргә...» — яки «Борашандикиләргә...». □ **31:7** «Иордан дәриясиниң бу йеқи...» — бәлким Иордан дәриясиниң фәрбий тәрипини көрситиду.

тарқатти. □ ■¹⁰ Улар униң савут-ярақлирини Аштарот бутханисида қоюп өлүгини Бәйт-Шан шәһиридики сепилға есип қойди.

¹¹ Энди Ябәш-Гилеадта олтарғучилар Филистийләрниң Саулға немә қилғинини аңлиғанда

¹² уларниң ичидики һәммә батурлар атлинип кечичә меңип, Саул билән оғуллириниң өлүклирини Бәйт-Шандики сепилдин чүшүрүп, уларни Ябәшкә елип берип у йәрдә көйдүрди.

¹³ Андин уларниң сүйәклирини Ябәштики жулғунниң түвигә дәпнә қилип йәттә күн роза тутти.

□ **31:9** «Улар ... савут-ярақлирини салдуруп буларни Филистийләрниң зимининиң һәммә йәрлиригә апирип бутханилирида ...хуш хәвәрни тарқатти» — ЯКИ «Улар ... савут-ярақлирини салдуруп, еланчиларни Филистийләрниң зимининиң һәммә йәрлиригә әвәтип бутханилирида ...хуш хәвәрни тарқатти». ■ **31:9** 1Тар. 10:9

Самуил «2»

Саул вә Йонатан үчүн һәсрәт чекиш

¹ Саул өлгәндин кейин, Давут Амаләкләрни қирғин қилип йенип кәлгәндә, у Зиклагда икки күн турди. ■ ² Үчинчи күни шундақ болдики, мана Саулниң ләшкәрғаһидин кийими житиқ вә бешиға топа-чаң чачқан бир адәм кәлди. У Давутниң қешиға кәлгәндә, йәргә жиқилип баш урди.

³ Давут униңдин: Нәдин кәлдиң? дәп сориди. У жавап берип: Исраилниң ләшкәрғаһидин қечип кәлдим — деди.

⁴ Давут униңдин: Иш қандақ болди? Маңа дәп бәргин, деди. У: Хәлиқ жәңдин қачти, хәлиқтин бәк жиқ киши соқушта өлди. Саул билән оғли Йонатанму өлди, — деди.

⁵ Давут хәвәр елип кәлгән жигиттин: Саул билән оғли Йонатанниң өлгинини қандақ билдиң? — дәп сориди.

⁶ Униңға хәвәр бәргән жигит: Мән тәсадибий Гилбоа теғиға чиққан едим, мана Саул нәйзигә йөлинип турупту; жәң һарвулири вә атлиқлар униңға һужум қилип уни қоғлавататти. ⁷ У кәйнигә қарап мени көрүп чақирди. Мән «Мана мән», дедим.

⁸ У: Өзүң ким болисән, дәп мәндин соривиди, мән Амаләкләрдинмән, дедим.

⁹ У йәнә маңа: Үстүмдә туруп мени өлтүрүвәтқин; гәрчә женим мәндә болсиму, мән бәк азаплинип кетиватимән — деди. □

¹⁰ Шуңа мән униң үстидә туруп, уни өлтүрдүм, чүнки, у шу һалда жиқилсила, тирик қалмайдиғанлиғини биләттим. Андин бешидики тажни вә билигидики биләйүзүкни елип мошу йәргә ғоҗамға елип кәлдим, — деди. □

¹¹ Шуан Давут өз кийимлирини житип, тилма-тилма қиливәтти; униң билән болған барлиқ адәмләрму һәм шундақ қилди. ■ ¹² Улар Саул билән оғли Йонатан үчүн, Пәрвәрдигарниң хәлқи үчүн, шундақла Исраилниң жәмәти үчүн матәм тутуп аһ-зар көтирип кәчкичә роза тутти; чүнки улар қилич астида жиқилип қаза қилған еди.

¹³ Давут униң өзигә хәвәр бәргән жигиттин: Қәйәрдин сән? — дәп сориди. У: Мән бир Амаләк мусапирниң оғлимән — деди.

¹⁴ Давут униңға: Сән қандақму Пәрвәрдигарниң мәсиһ қилғинини һалак қилишқа қолуңни созуштин қорқмидиң? — деди. □

¹⁵ Андин Давут өз ғуламлиридин бирини чақирип униңға: Буяққа кәл, униңға етилип берип, уни өлтүргин — дәп буйруди. Шунин билән у уни урувиди, Амаләк өлди.

¹⁶ Давут униңға: Қан қәрзиң бешиңға чүшсун! Чүнки өз ағзиң Пәрвәрдигарниң мәсиһ қилғинини өлтүргиниңгә гувалиқ берип әйиплиди, — деди.

¹⁷ Шунин билән Давут Саул билән оғли Йонатан үчүн матәм тутуп мундақ бир нәзмә оқуди

¹⁸ (у «Оқя» дәп аталған бу нәзмини пүткүл Йәһуда хәлқигә үгитиңлар, дәп буйруди. Дәрвәқә у «Яшар» дегән китапта пүтүлгән еди): — □ ■

¹⁹ — И Исраил, сениң гөзәл әзизиң жуқури жайлириңда қирғин болуп ятиду!

Палванлар шундақ дәһшәтлик жиқилдиғу!? □

■ **1:1** 1Сам. 30:17 □ **1:9** «мән бәк азаплинип кетиватимән» — яки «мениң бешим айлиниватиду». □ **1:10** «Шуңа мән униң үстидә туруп, уни өлтүрдүм, ... андин ... тажни вә ... биләйүзүкни елип ... ғоҗамға елип кәлдим» — «1Сам.» 30-баптики тәпсилатларға қариганда, бу жигитниң дегәнлириниң һәммиси ялған, Давуттин мәлум инъам яки мәртивигә еришиш мәхситидә ейтқан болса керәк; лекин ялғанчилиғи өзиниң һаятиға замин болиду. ■ **1:11** 2Сам. 3:31; 13:31 □ **1:14** «Пәрвәрдигарниң мәсиһ қилғини» — Худа бекиткән падисаһ, демәкчи. «Тәбирләрни көрүң. □ **1:18** «Дәрвәқә у «Яшар» дегән китапта пүтүлгән еди» — мошу йәрдә «у» «Оқя» дәп аталған нәзминиң өзини яки Давутниң бу нәзмини үгәткәнлигини көрситиду. «Оқя» дегән нәзмә болса бәлким төвәндики 19-27-айәттики мәрсийәни көрситиши мүмкин. ««Яшар» дегән китап» — һазир йоқилип кәткән қедимки бир китап («Йә.» 10:12-13ни көрүң). ■ **1:18** Йә. 10:13 □ **1:19** «сениң гөзәл әзизиң» — ибраний тилида «сениң гүзилиң». Бу Исраилниң пәзиләтлик қәһриманлири болған Саул вә Йонатанни көрситиду.

20 Гат шәһиридә бу хәвәрни бәрмәңлар,
Ашкелонниң кочилирида уни елан қилмаңлар,
Филистийиниң қизлири шатланмисун,
Хәтнисизләрниң қизлири тәнтәнә қилмисун! ■

21 И Гилбоа тағлири, үстүңларға нә шәбнәм болмисун, нә ямғур чүшмисун,
Нә силәрдә көтирилмә һәдийәләр үчүн һосул беридиған етизлар йәнә көрүнмисун!
Чүнки у йәрдә палванларниң қалқини булғанди;
Саулниң қалқини яғ билән сүрүлмәйдиған болди. □

22 Қирилидиғанларниң қенини төкмәй,
Палванларниң тенидики йеғини чапмай,
Йонатанниң оқяси һеч қачан *жәңдин* янған әмәс,
Саулниң қиличи һеч қачан қиниға қайтқан әмәс.

23 Саул билән Йонатан һаят вақтида сөйүмлүк һәм йеқимлиқ еди,
Улар өлүмидиму бир-биридин айрилмиди;
Улар бүркүтләрдин чаққан, ширлардин күчлүк еди.

24 И Исраил қизлири, Саул үчүн жиғлаңлар,
У силәрни безәп қизғуч кийимләрни кийдүрүп,
Кийимлириңларни алтун зибу-зиннәт билән зиннәтлигән еди. □

25 Палванлар кәскин жәңдә шундақ дәһшәтлик жиқилдиғу!?
Йонатан жуқури жайлириңда қирғин болуп ятиду!

26 Сән үчүн һәсрәттә қалдим, и иним Йонатан! Маңа шунчә сөйүмлүк едиң!
Маңа болған муһәббитиң қалтис еди,
Һәтта қиз-аялларниң муһәббितिдин артуқ еди. □

27 Палванлар шундақ дәһшәтлик жиқилдиғу!
Жәң қураллири шундақ дәһшәтлик вәйран қилиндиғу!»

2

Давут Мәсиһ қилинип падиша болиду

1 Андин кейин Давут Пәрвәрдигардин йол сорап: Йәһуда шәһәрлириниң биригә чиқайму?
деди; Пәрвәрдигар униңға: — Чиққин, деди. Давут, нәгә чиқай? — дәп соривиди, У: һеbronға
чиққин — деди.

2 Шуниң билән Давут икки аяли билән, йәни Йизрәәллик Аһиноам вә әсли Кармәллик
Набалниң аяли болған Абигаил билән у йәргә чиқти. 3 Давут униң билән биргә болған
адәмләрниң һәр бирини һәм уларниң һәр бири өз өйидикиләрни у йәргә елип чиқти; улар
һеbronниң шәһәрлиридә олтирақлашти. 4 Йәһуданиң адәмлириму у йәргә келип Давутни
Йәһуда жәмәтигә падиша болушқа мәсиһ қилди. Давутқа Саулни дәпнә қилғанлар Ябәш-
Гилеадтикилә, дәп хәвәр берилди; 5 Давут Ябәш-Гилеадтикиләргә әлчиләр әвәтип уларға: —
«Ғожаңлар болған Саулға шундақ яхшилиқ қилип, уни дәпнә қилғиниңлар үчүн Пәрвәрдигар
силәргә бәхит-бәрикәт ата қилғай. 6 Пәрвәрдигар силәргиму меһриванлиқ вә өз вапалиқини
көрсәткәй; силәр бундақ қилғиниңлар үчүн мәнму бу яхшилиғиңларни силәргә қайтуримән.

■ 1:20 Мик. 1:10 □ 1:21 «И Гилбоа тағлири, үстүңларға нә шәбнәм болмисун, нә ямғур чүшмисун,... һосул беридиған етизлар йәнә көрүнмисун!» — Саул вә Йонатан Гилбоа тағлири үстидә жиқилип өлгән еди. «палванларниң қалқини булғанди» — яки «палванларниң қалқини һақарәт қилинди» яки «палванларниң қалқини ләнәтлик нәрсидәк ташланди». «Саулниң қалқини яғ билән сүрүлмәйдиған» — кона заманларда жәңчиләр қалқанниң териси (қалқанниң бир қисмиға терә ишлитәтти) куруп йерилип кәтмисун дәп, қалқанларға май сүрәтти. Мошу йәрдә «сүрүш» ибраний тилида «мәсиһ қилиш» билән ипадилиниду. □ 1:24 «У силәрни безәп қизғуч кийимләрни кийдүрүп...» — қизил яки қизғуч рәхт интайин қиммәтлик еди. □ 1:26 «Маңа болған муһәббитиң қалтис еди» — «қалтис» яки «карамәт» дегән бу сөз ибраний тилида адәттә Худаға хас болған хусусийәтләрни көрситиду.

7 Энди һазир ғәйрәтлик болуңлар; чүнки ғожаңлар Саул өлди, Йәһуда жәмәти мени мәсиһ қилип, өзлиригә падиша қилди» — дәп хәвәр йәткүзди.

Давутниң қошуни Саулниң қошуни билән соқушиду

8 Амма Саулниң қошуниниң сәрдари Нәрниң оғли Абнәр Саулниң уғли Ишбошәтни Маһанаимға елип берип, 9 уни Гилеадқа, Гәшурийларға, Йизрәәлгә, Әфраимға, Биньяминға вә шундақла пүткүл Исраилға падиша қилди. □ 10 Саулниң оғли Ишбошәт падиша болғанда қириқ яшқа киргән еди. У Исраилниң үстидә икки жил сәлтәнәт қилди. һалбуки, Йәһуда жәмәти Давутқа әғишәтти. 11 Давутниң һеbronда Йәһуда жәмәти үстидә сәлтәнәт қилған вақти йәтгә жил алтә ай болди.■

12 Бир күни Нәрниң оғли Абнәр Саулниң оғли Ишбошәтниң адәмлири билән Маһанаимдин чиқип Гибеонға барди. □ 13 Шу чағда Зәруияниң оғли Йоаб билән Давутниң адәмлири чиқип улар билән Гибеондики көлниң йенида учрашти. Улардин бир тәрәп көлниң у йеқида, йәнә бир тәрәп көлниң бу йеқида олтарди. 14 Абнәр Йоабқа: Жигитләр қопуп алдимизда елишип ойнисун — деди. Йоаб: Қопсун — деди.□

15 Улар бекитилгән сан бойичә Биньямин билән Саулниң оғли Ишбошәт тәрәптин он икки киши вә Давутниң адәмлиридин он икки киши чиқип оттуриға өтти. 16 Улар бир-бириниң бешини қамаллап тутуп һәр бири рәқибиниң биқиниға қиличи билән санжишти, һәммиси жиқилип өлди. Шуниниң билән у йәр «Қилич бислириниң етизи» дәп аталди; у Гибеондидур.□

17 У күндики болған соқушуш интайин әшәддий болди; Абнәр билән Исраилниң адәмлири Давутниң адәмлири тәрипидин мәғлуп қилинди.

18 Шу йәрдә Зәруияниң оғуллири Йоаб, Абишай вә Асаһәл дегән үчәйлән бар еди. Асаһәл худди даладики жәрәндәк чаққан еди. 19 Асаһәл Абнәрниң кәйидин қоғлап жүгүрди; Абнәргә әғишип оңға яки солға бурулмап тап бесип қоғлиди. 20 Абнәр кәйнигә қарап: Сән Асаһәлмүсән? — дәп сориди. У: — Шундақ, мән шу, дәп жавап бәрди.

21 Абнәр униңға: Я оңға я солға бурулуп жигитләрниң биригә һужум қилип униң яриғини өзүңгә тартивалғин, деди. Лекин Асаһәл уни қоғлаштин бурулушқа унимиди.

22 Абнәр Асаһәлгә йәнә: Мени әнди қоғлимап бурулуп кәткин; мән сени немә дәп уруп жиқитқидәкмән? Ундақ қилсам ақаң Йоабниң алдида қандақму йүзүмни көтириләймән? — деди. □

23 Лекин Асаһәл йәнила қоғлаштин тохтимиди; шуниниң билән Абнәр нәйзисиниң тутқучини униң қосиғиға тиқивәтти. Нәйзә дүмбисини тишип чиқти; у шу йәрдә жиқилип өлди. Шундақ болдики, Асаһәл жиқилип өлгән йәргә һазир келидиған һәр бир кишиләр у йәрдә тохтап қалиду.□

24 Шуниниң билән Йоаб билән Абишай Абнәрни қоғлашти. Күн патқанда улар Гибеонниң чөлигә маңидиған йолниң бойиға, Гиаһ йезисиниң удулидики Аммаһ едирлиғиға йетип кәлди; 25 Биньяминлар болса Абнәрниң кәйнидә қошундәк сәп болуп, бир дөң төписигә чиқип турди. 26 Абнәр Йоабни чақирип: Қилич дайим адәмләрни йәп туруши керәкму? Бу

□ 2:9 «Гәшурийларға» — яки «Ашурлар (Асурийәликләр)». «...пүткүл Исраилға падиша қилди» — мошу йәрдә «пүткүл Исраил» асасән Исраилниң шималий вә шәрқий тәрәплири, йәни он бир қәбилини көрситиду. Давут болса Йәһуда қәбилисигә падиша болди. ■ 2:11 2Сам. 5:5; 1Пад. 2:11 □ 2:12 «Ишбошәтниң адәмлири» — ибраний тилида «Ишбошәтниң хизмәткарлири» — мошу йәрдә шүбһисизки, әскәрлирини көрситиду. □ 2:14 «Жигитләр қопуп алдимизда елишип ойнисун» — әмәлийәттә болса бу «оюн» әмәс, бәлки мусабиқә характеридики соқушуш. Икки тәрәптин бәлгүләнгән адәмләр оттуриға чиқиду, бир тәрәп қарши тәрәпниң адимини пүтүнләй ятқузувәтсә, шу тәрәп ғәлибә қилған болуп «оюн» ахирлишиду. Лекин бу қетим бир тәрәп ениқ ғәлибә қилмиған болғачқа, «оюн» ахир берип икки қошунниң чоң соқушиға айланди. □ 2:16 «Қилич бислириниң етизи» — яки «чақмақ ташлири етизи». Ибраний тилида: «Һәлқут-Һаззурим». □ 2:22 «мән сени немә дәп уруп жиқитқидәкмән» — мошу йәрдә «уруп жиқитиш» өлтүрүшни билдүриду. □ 2:23 «Асаһәл ... өлгән йәргә һазир келидиған һәр бир кишиләр у йәрдә тохтап қалиду» — демәк, Асаһәлниң һөримити үчүн тохтайду. Башқа бир хил тәржимиси: «Асаһәл жиқилип өлгән йәргә кәлгән һәр бир кишиләр у йәрдә тохтап қалди».

ишларниң ақивити пәкәт өч-адаваттин ибарәт болидиғанлигини билмәмсән? Сән қачанғичә хәлиқләргә: «Қериндашлириңларни қоғлаштин тохтаңлар» дәп буйрумай туриверисән?

²⁷ Йоаб: Худаниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, әгәр сән мошу сөзни қилмиған болсаң, көпчиликниң һеч бири қериндашлирини қоғлаштин әтигәнғичиму янмайтти — деди.

²⁸ Буниң билән Йоаб канай чалди; һәммә Йәһудалар шуан тохтиди вә қайта Исраилни қоғлимиди, улар билән қайта жәң қилишмиди. ²⁹ Абнәр билән адәмлири болса кечичә меңип, Арабаһ түзләңлигидин чиқип, Иордан дәриясидин өтүп Битрон дегән пүткүл жутни кезип өтүп, Маһанайимға йетип кәлди.

³⁰ Йоаб Абнәрни қоғлаштин йенип барлиқ адәмләрни жәм қилди. Асаһәлдин башқа Давутниң ғуламлиридин он тоққуз адәм йоқ чиқти; ³¹ Лекин Давутниң адәмлири Биньяминлардин вә Абнәрниң адәмлиридин үч йүз атмиш кишини уруп өлтүргән еди.

³² Улар Асаһәлни елип Бәйт-Ләһәмдә өз атисиниң қәбридә дәпнә қилди; андин Йоаб билән адәмлири кечичә меңип, таң атқанда һеbronға йетип кәлди.

3

¹ һалбуки, Саулниң жәмәти билән Давутниң жәмәти оттурсидики жәң узун вақитқичә давамлашти; Давутниң жәмәти барғансери күчәйди, лекин Саулниң жәмәти барғансери ажизлашмақта еди.

² һеbronда Давут бир қанчә оғуллуқ болди, униң тунжиси Амнон болуп, Йизрәәлик Аһиноамдин туғулди; ■ ³ иккинчиси Килеаб болуп Кармәллик Набалниң аяли болған Абигаилдин туғулди. Үчинчиси Абшалом еди. У Гәшорниң падишаси Талмайниң қизи Маакаһдин туғулған еди, ⁴ төртинчиси Адония болуп һаггиттин туғулған еди. Бәшинчиси Шәфатия болуп Абиталдин туғулған еди. ⁵ Алтинчиси Йитриам болуп Давутниң аяли Әглаһдин туғулди. Давутниң бу алтә оғлиниң һәммиси һеbronда туғулди.

⁶ Саулниң жәмәти билән Давутниң жәмәти оттурсидики жәң давамида, Абнәр Саулниң жәмәтидә өз һоқуқини күчәйтти. ⁷ Әнди Саулниң бир кинизики бар еди; у Аяһниң қизи болуп, исми Ризпаһ еди. Бир күни Ишбошәт Абнәргә: Немишкә атамниң кенизиги билән биллә болдуң? — деди.■

⁸ Абнәр Ишбошәтниң бу сөзлиригә интайин аччиқлинип мундақ деди: — «Мән бүгүнки күндиму атаң Саулниң жәмәтигә, униң уруқ-туққанлиригә вә достлиригә меһриванлиқ көрситип, сени Давутниң қолиға тапшурмиған турсам, мени Йәһудаға тәвә бир иштиниң бешидәк көрүп, бүгүн бу хотун үчүн мени гунаға буйрумақчимусән? □ ⁹ Мән Пәрвәрдигарниң Давутқа қәсәм билән вәдә қилғинидәк қилмисам Худа мәнки Абнәрни қаттиқ урсун вә униңдин артуқ урсун! □ ¹⁰ — йәни, падишалиқни Саулниң жәмәтидин йөткәп, Давутниң тәхтини Дандин Бәәр-Шебағичә пүткүл Исраил билән Йәһуданиң үстигә тиклимисәм!» □

¹¹ Ишбошәт Абнәрдин қорқуп, униңға жававән бир еғиз сөз қилишқиму жүрәт қилалмиди.

¹² Абнәр болса өзи үчүн әлчиләрни Давутниң қешиға маңдуруп униңға: Зимин кимниңки? Мән билән әһдә түзгин, мениң қолум сениң тәрипиңдә болуп, пүткүл Исраилни саңа майил қилимән — деди.□

¹³ Давут жавап берип: — Болиду, мән сән билән әһдә қилай. Пәкәт бирла ишни тәләп қилай; мениң қешимға кәлгәндә Саулниң қизи Миқални елип кәлмисәң, йүзүмни көрәлмәйсән, деди.

■ **3:2** 1Тар. 3:1-9 ■ **3:7** 2Сам. 21:8, 10, 11 □ **3:8** «Саулниң ... уруқ-туққанлиригә...» — ибраний тилида «Саулниң... қериндашлиригә». □ **3:9** «Худа мәнки Абнәрни қаттиқ урсун вә униңдин артуқ урсун!» — ибраний тилида «Худа Абнәрниң бешиға мундақ иш чүшүрсун яки техиму еғир иш чүшүрсун». □ **3:10** «Дандин Бәәр-Шебағичә» — «Дан» Исраилниң әң шималий жути, «Бәәр-Шеба» Йәһуданиң әң жәнубидики жай еди. □ **3:12** «Абнәр болса өзи үчүн әлчиләрни Давутниң қешиға маңдуруп униңға...» — мошу йәрдә «өзи үчүн» дегәнниң ибраний тилида үч хил чүшәнчиси бар: — (1) «Абнәрниң өзи үчүн» (Ишбошәт билмигән һалда); (2) «униң үчүн» (йәни Ишбошәт үчүн); (3) «нақ мәйданда». Биз биринчи тәржимигә майилмиз.

14 Андин Давут Ишбошәтнің қешиға әлчиләрни маңдуруп: Мән бир йүз Филистийнің хәтнилиги бәдили билән алған аялим Миқални маңа қайтуруп бәргин — деди. □ ■

15 Ишбошәт адәм әвәтип Миқални униң еридин, йәни Лаишнің оғли Палтийәлдин елип кәлди. □ ■ 16 Лекин униң ери Бахуримғичә униң кәйнидин жиғлиған пети әгишип маңди. Ахир берип Абнәр униңға: — Йенип кәткин, девиди, у қайтип кәтти.

17 Әнди Абнәр Исраилнің ақсақаллириға: Силәр бурун Давут үстимизгә падиша болсун, дегән арзу-истәктә болдуңлар. 18 Әнди һазир һәрикәт қилиңлар; чүнки Пәрвәрдигар Давут тоғрисида: — Қул-бәндәм Давутның қоли билән Исраил хәлқимни Филистийләрнің қолидин, шундақла барлиқ дүшмәнлириниң қолидин қутқузимән, — дегән еди.

19 Абнәр йәнә Биняминларның қулиқигиму мошу сөзләрни ейтти. Андин Исраил билән Биняминның пүткүл жәмәтиниң арзу-истәклирини Давутның қулиқига ейтишқа һеbronға барди. 20 шундақ қилип Абнәр жигирмә адәмнің һәмраһлиғида һеbronға Давутның қешиға кәлгәндә Давут Абнәр вә униң адәмлиригә бир зияпәт тәйярлиди. 21 Абнәр Давутқа: Мән қозғилип пүткүл Исраилни ғоҗам падишаниң алдиға жәм қилай, улар сениң билән әһдә қилишсун, андин сән өз көңлүң халиғанниң барлиғи үстидин сәлтәнәт қилалайдиған болисән, деди. Шунның билән Давут Абнәрни йолға селип қойди, у аман-есән қайтип кәтти. □

Абнәр өлтүрүлиду

22 Мана, шу әснада Давутның адәмлири билән Йоаб бир йәргә һужум қилип нурғун олжа елип қайтип кәлди. Лекин Абнәр шу чағда һеbronда Давутның қешида йоқ еди; чүнки Давутның узитип қоюши билән аман-есән қайтип кәткән еди. 23 Йоаб вә униң билән болған пүткүл қошун йетип кәлгәндә, хәлиқ униңға: Нәрнің оғли Абнәр падишаниң қешиға кәлди, падиша уни йолға селип қоюши билән у аман-есән қайтип кәтти — деди.

24 Андин Йоаб падишаниң қешиға берип: Бу сениң немә қилғиниң?! Мана, Абнәр қешиңға кәпту! Немишкә уни йолға селип қойдуң? У һазир кетипту! 25 Сән Нәрнің оғли Абнәрни билисәнғу! Униң келиши жәзмән сени алдаш үчүн, сениң чиқип-киридиған йолуңни, шундақла барлиқ иш-паалийитиңни биливелиш үчүндур, — деди.

26 Йоаб Давутның қешидин чиқиши билән у хәвәрчиләрни Абнәрнің кәйнидин маңдурди. Улар уни Сираһ қудуғиниң йенидин яндуруп елип кәлди; лекин Давут бу иштин бехәвәр еди.

27 Абнәр һеbronға йенип кәлгәндә Йоаб уни шәһәр қовуқида учритип, «Саңа дәйдиған мәхпий сөзүм бар еди» дәп уни бир чәткә әкилип у йәрдә иниси Асаһәлнің қан қисасини елиш үчүн қосиғиға пичақ салди, шунның билән у өлди. ■

28 Кейин, Давут бу ишни аңлап: Мән вә падишалиғим Пәрвәрдигарның алдида Нәрнің оғли Абнәрнің аққан қени үчүн мәңгү бегунадурмиз; 29 униң қенини аққузуш гунайи Йоабның бешиға вә атисиниң жәмәтиниң бешиға қайнам болуп чүшсун; Йоабның аилисидин ақма яра кесили, яки мохо кесили, яки һасиға таянғучи, қиличтин өлгүчи яки аш-түлүксизләр өксүмисун! — деди. □

30 Шундақ қилип, Абнәр Гибеондики жәндә уларның иниси Асаһәлни өлтүргини үчүн, Йоаб билән иниси Абишай уни өлтүрди.

31 Давут Йоабқа вә униңға әгәшкән барлиқ хәлиққә: Кийимлириңларни житиңлар! Бәз кийим кийиңлар! Абнәрнің мейити алдида матәм тутуңлар! деди. Давут падиша Абнәрнің жиһазисиниң кәйнидин маңди. 32 Улар Абнәрни һеbronда дәпнә қилди, падиша Абнәрнің қәбриниң йенида авазини көтирип жиғлиди; хәлиқниң һәммисиму жиғлашти. 33 Падиша Абнәр үчүн мәрсийә оқуп:

□ 3:14 «Мән бир йүз Филистийнің хәтнилиги бәдили билән алған аялим Миқални маңа қайтуруп бәргин» — мошу иш тоғрилиқ «1Сам.» 18:20-27ни көрүң. ■ 3:14 1Сам. 18:25, 27 □ 3:15 «Лаишнің оғли Палтийәл» — «1Сам.» 25:44дә «Лаишнің оғли Фалти» яки «Лаишнің оғли Палти» дәп атилиду. ■ 3:15 1Сам. 25:44 □ 3:21 «Мән қозғилип пүткүл Исраилни ғоҗам падишаниң алдиға жәм қилай...» — яки «Мән һазир чиқип пүткүл Исраилни ғоҗам падишаниң алдиға жәм қилай...» яки «Мән орнумдин туруп ғоҗам падишаниң алдиға жәм қилай...». ■ 3:27 2Сам. 2:23; 1Пад. 2:5 □ 3:29 «һасиға таянғучи» — яки «чақ егирғучи».

— «Абнәрниң ахмақтәк өлгини тоғриму?»

³⁴ Қоллириң бағлағлиқ болмисиму,

Путлуруң ишкәлик болмисиму,

Лекин сән кишиләрниң рәзилләрниң қолида жиқилғинидәк, жиқилип өлгәнсән!» — деди.

Шуниң билән хәлиқниң һәммиси униң үчүн йәнә жиғлашти. ³⁵ Андин барлиқ хәлиқ Давутниң йениға келип, униңға күн патқичә тамақ йейишни өтүнди. Амма Давут қәсәм ичип: Мән күн патмаста я нан я башқа һәр қандақ нәрсини тетисам, Худа мени урсун яки униңдин артуқ жазалисун, — деди. □

³⁶ Барлиқ хәлиқ буни байқап, бу иштин рази болди; әмәлийәттә падиша қилған һәр бир иш барлиқ хәлиқни рази қилатти.

³⁷ Шуниң билән барлиқ хәлиқ, шундақла пүткүл Исраил шу күни Нәрниң оғли Абнәрниң өлтүрүлишиниң падишаниң көрсәтмиси әмәслигини билип йәтти. ³⁸ Падиша өз хизмәткарлириға: Биләмсиләр? Бүгүн Исраилда бир сәрдар, улук бир зат жиқилди!

□ ³⁹ Гәрчә мән Мәсиһ қилинип падиша тикләнгән болсамму, мән аҗиз бир бәндимән. Бу адәмләр, йәни Зәруияниң оғуллириниң вәһшийилигини мән кәтирәлмигидәкмән; Пәрвәрдигар рәзиллик қилғучиниң рәзиллигини өз бешиға қайтурсун! — деди.

4

Ишбошәт өлтүрүлиду

¹ Саулниң оғли Абнәрниң һебронда өлгини аңлиғанда қоли бошишип кәтти, барлиқ Исраил дәккә-дүккигә чүшти.

² Саулниң оғлиниң қошуниниң алдин жүрәр қисмида икки сәрдари болуп, бириниң исми Баанаһ, йәнә бириниң исми Рәкаб еди. Улар Бинямин қәбилисидин болған Бәәротлуқ Риммонниң оғуллари еди (чүнки Бәәрот Бинямин қәбилисигә тәвә һесаплинатти; ■ ³ лекин Бәәротлуқлар Гиттаимға қечип берип у йәрдә бу күнгичә мусапирдәк яшаватиду).

⁴ Саулниң оғли Йонатанниң бир оғли болуп, пути ақсақ еди. Саул билән Йонатанниң өлгәнлиги тоғрилиқ хәвәр Йизрәәлгә йәткәндә, у бәш яшқа киргән еди. Иник аниси уни елип қачти; лекин шундақ болдики, у алдирап жүгүргәчкә, бала чүшуп кетип, ақсақ болуп қалған еди. Униң исми Мәфибошәт еди. ■

⁵ Әнди бир күни Бәәротлуқ Риммонниң оғуллари Рәкаб билән Баанаһ чиңқи чүш вақтида Ишбошәтниң өйигә барди. Ишбошәт чүшлүк уйқида ухлаватқан еди. ⁶ Улар буғдай алимиз дегәнни банә қилип, өйиниң ичкиригә кирип, Ишбошәтниң қосиғиға *пичақ* санҗиди. Андин Рәкаб вә Баанаһ қечип кәтти ⁷ (улар Ишбошәт һужрисидә кариватта ятқинида, өйгә кирип, уни өлтүргән еди). Улар униң каллисини кесип, андин каллисини елип кечичә Арабаһ түзләңлигиниң меңип өтти. ⁸ Улар Ишбошәтниң каллисини һебронға, Давутниң қешиға елип берип, падишаға: Мана, бу җанаблириниң җенини издигән дүшмәнлири Саулниң оғли Ишбошәтниң каллиси! Бүгүн Пәрвәрдигар ғоҗам падишани Саул билән нәслидин интиқам елишқа муйәссәр қилди — деди.

⁹ Давут Бәәротлуқ Риммонниң оғуллари Рәкаб билән иниси Баанаһға: Мени барлиқ қийинчиликлардин қутқузған Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, ¹⁰ бурун бириси Давутқа хуш хәвәр елип кәлдим, дәп ойлап, маңа: — Мана, Саул өлди, дәп кәлгәндә, мән уни елип Зиклагта өлтүрүвәттим. Бәрһәқ, мана бу униң йәткүзгән хәвириниң мукапати болған еди! ■ ¹¹ Әнди мән шундақ қилған йәрдә, рәзил адәмләр өз өйидә орунда ятқан бир һәққаний кишини өлтүргән болса, мән немә қилай?! Униң аққан қан қәрзини силәрниң қолуңлардин елип, силәрни йәр йүзидин йоқатмамдим? — деди.

□ **3:35** «Худа мени урсун яки униңдин артуқ жазалисун» — ибрания тилида «Худа мениң бешиға бундақ яки ундақ қилсун яки униңдин техиму артуқ қилсун!».

□ **3:38** «Падиша өз хизмәткарлириға: Биләмсиләр?...» — ибрания тилида «Падиша өз хизмәткарлириға: Биләмсиләр...?».

■ **4:2** Йә. 9:17; 18:25

■ **4:4** 2Сам. 9:3-13

■ **4:10** 2Сам. 1:15

¹² Давут ғуламлариға буйруқ қиливиди, улар буларни қәтл қилди. Уларниң қол-путлирини кесип, уларни һеброндики көлниң йенида есип қойди; лекин улар Ишбошәтниң бешини елип һебронда Абнәрниң қәбридә дәпнә қилди. □ ■

5

Давут Израилға падиша болушқа мәсиһ қилиниду
1Тар. 11:1-9; 14:1-17

¹ Андин кейин Израилниң барлиқ қәбилилири һебронға Давутниң қешиға келип: Қарисила, биз өзлириниң әт-сүйәклиридурмиз! ² Бурун Саул бизниң үстимиздә сәлтәнәт қилғандиму Израил хәлқиғә жәңгә чиқип-киришкә йолбашчи болған өзлири едила; Пәрвәрдиғар силигә: Сән Мениң хәлқим Израилниң падичиси болуп, уларни бақисән, Израилниң әмри болисән, дегән еди — деди. □ ■

³ Шуниң билән Израилниң һәммә ақсақаллири һебронға падишаниң қешиға кәлди; Давут падиша һебронда, Пәрвәрдиғарниң алдида улар билән әһдә түзүшти. Андин улар Давутни Израилға падиша болушқа мәсиһ қилди.

⁴ Давут падиша болғанда оттуз яшқа киргән болуп, қириқ жил сәлтәнәт қилди. ⁵ У һебронда Йәһуданиң үстидә йәттә жил алтә ай сәлтәнәт қилип, Йерусалимда пүткүл Израил билән Йәһуданиң үстидә оттуз үч жил сәлтәнәт қилди. ■

⁶ Падиша өз адәмлири билән Йерусалимға чиқип, шу зиминда турған Йәбусийлар билән жәң қилғили барди. Улар Давутқа: Сән бу йәргә кирәлмәйсән, бәлки һәтта корлар билән ақсақлар сени чекиндүриду! — деди. Чүнки улар: «Давут бу йәргә қәтгий кирәлмәйду», дәп ойлайтти. □ ⁷ Лекин Давут Сион қорғинини алди (бу йәр Давутниң шәһири дәп атилиду). □

⁸ Давут у күни: Кимки Йәбусийларни урай десә сүңгүч билән чиқиши керәк, андин у Давут қин-қинидин өч көридиған бу кор, ақсақлар билән һесаплишалайду, деди. Шуниң билән «Қорлар я ақсақлар өйгә кирмисун» дәйдиған мақал пәйда болди. □ ■

⁹ Шундақ қилип Давут қорғанда турди вә у йәрни «Давутниң шәһири» дәп атиди. Давут шәһәрниң әтрапиға Миллодин тартип ич тәрәпкичә имарәт салди. □ ¹⁰ Давут барғансери қудрәт тапти; самавий қошунларниң Сәрдари болған Худа Пәрвәрдиғар униң билән биллә еди.

¹¹ Турниң падишаси һирам Давутниң қешиға әлчиләрни әвәтти вә улар билән қошуп, кедир яғачлири, яғаччилар вә ташчиларни әвәтти; улар Давут үчүн бир орда ясап бәрди.

□ **4:12** «**Рәкаб билән Баанаһниң** қол-путлирини кесип, уларни һеброндики көлниң йенида есип қойди» — «уларни» бәлким Рәкаб билән Баанаһниң қол-путлиринила эмәс, бәлки жәсәтлирини көрситиши мүмкин. ■ **4:12** 2Сам. 3:32 □ **5:2** «**Израил хәлқиғә жәңгә чиқип-киришкә йолбашчи болған өзлири едила**» — ибраний тилида «Израилниң чиқишида һәм киришидә уларға башлиғучи едила» дегәнлик билән ипадилиниду; мошу ибарә Израилниң барлиқ паалийәтлириниму көрситиши мүмкин. ■ **5:2** 2Сам. 7:7; 3әб. 77:71-72 ■ **5:5** 2Сам. 2:11; 1Пад. 2:11; 1Тар. 3:4 □ **5:6** «**бәлки һәтта корлар билән ақсақлар сени чекиндүриду!** — деди. Чүнки улар: «Давут бу йәргә қәтгий кирәлмәйду», дәп ойлайтти» — бу икки жүмлиниң башқа бир хил тәржимиси: — «бәлки сән корлар билән ақсақларни һайдивәтмисән, бу йәргә кирәлмәйсән, — деди, Давутни һәргиз бу йәргә кирмәйду, дәп ойлатти». □ **5:7** «**Сион қорғинини**» — «Сион» Йерусалимниң ичидики егизлик болуп, шу йәргә дайим қорған селинип туратти. Кейин ибадәтханиму Сионда қурулған. Кейин «Сион» дегән исим бәзидә пүткүл Йерусалим шәһиригиму вә бәзидә Израилниң өзигиму вәкиллик болған. □ **5:8** «**Кимки Йәбусийларни урай десә, сүңгүч билән чиқиши керәк**» — бу сирлиқ сөзниң мәнәси пәкәт йеқинда археологлар тәкшүрүп тапқан тарихий излардин ениқланди. Әслидә Йерусалим шәһириниң астида мәхпий бир су йоли бар еди; шәһәрдә бу су йолиға тутишидиған тик бир қудуқ бар еди. Давутниң адәмлири шу қудуқтин ямишип чиққан болса керәк. «**корлар я ақсақлар өйгә кирмисун**» — бу сөзниң мәнәси бәлким (1) һеч қандақ бутпәрәс адәмләрниң (мәсилән, Йәбусийларниң) падишаниң ордисиға киришигә рухсәт йоқ; (2) Давут Йәбусийлар таянған һәр қандақ бутлар («кор вә ақсақлар»)ни һәргиз өйгә киришкә рухсәт қилмайтти (демәк, бутлар «кор», «ақсақ»лардәк һеч немә қилалмайду). Бу сөз корлар вә ақсақларниң өзлирини көрсәтмәйду, чүнки кейин ақсақ болған Мәфибошәт һәр күни Давут билән һәмдәстихан олтиратти. ■ **5:8** 1Тар. 11:6 □ **5:9** «**Миллодин тартип ич тәрәпкичә имарәт салди**» — «Милло»: «пәләмпәйлик йәр» дегән мәнәдә болуши мүмкин.

12 Давут Пәрвәрдигарниң өзини Исраилға падиша тикләп, өз хәлқи Исраил үчүн өзиниң падишалиғини гүлләндүргәнлигини билип йәтти.

13 Давут һеbronдин кәлгәндин кейин Йерусалимдин йәнә аялларни вә кенизәкләрни алди; шуниң билән Давутқа йәнә көп оғул-қизлар туғулди. ■

14 Йерусалимда униңдин туғулғанларниң исимлири мана мундақ еди: Шаммуа, Шобаб, Натан, Сулайман, 15 Ибһар, Елишуа, Нәфәг, Яфия, 16 Елишама, Елиада вә Елифәләт.

Филистийә билән жәң қилиш

17 Филистийләр Давутниң Исраилға падиша болушқа мәсиһләнгинини аңлиғанда, улар һәммиси Давутни тутқили чиқти, Давут буни аңлапла, қорғанға чүшти.

18 Филистийләр келип «Рәфайим жылғиси»да йейилип турди; □ 19 Давут Пәрвәрдигардин йол сорап: Филистийләргә қарши атлинайму? Уларни қолумға тапшуарсәнму? — деди. Пәрвәрдигар Давутқа: Чиққин! Чүнки, Мән Филистийләрни жәзмән қолуңға тапшуримән — деди.

20 У вақитта Давут Баал-Пәразимға барди. У йәрдә Давут уларни тар мар қилди. У: — «Пәрвәрдигар мениң алдимда дүшмәнлирим үстигә худди кәлкүн ярни елип кәткәндәк бөсүп кирди» — деди. Шуниң билән у йәрни «Баал-Пәразим» дәп атиди. □ ■ 21 Филистийләр у йәрдә өз мәбудлирини ташлап кәтти; Давут билән адәмлири уларни елип кәтти.

22 Әнди Филистийләр йәнә чиқип «Рәфайим жылғиси»да йейилип турди.

23 Давут Пәрвәрдигардин йол сориди. Пәрвәрдигар: Сән у йәргә чиқмай, бәлки уларниң кәйнидин айланип өтүп үжмә дәрәқлириниң удулидин һужум қилгин — деди. □

24 Шундақ болидуки, сән үжмә дәрәқлигиниң үстидин аяқ тивишини аңлишиң биләнла дәрһал атлан; чүнки шу тапта Пәрвәрдигар Филистийләрниң қошунига һужумға чиққан болиду, — деди.

25 Давут Пәрвәрдигарниң униңға әмир қилғинидәк қилип, Филистийләрни Гибеондин Гәзәргичә қоғлап қирди. □

6

Давут әһдә сандугини Йерусалимға әкилиду

1Тар. 13:1-14; 15:25-29;16:1-3

1 Давут Исраилниң арисидин барлиқ сәрхил адәмләрни жиғивиди, булар оттуз миң чиқти.

2 Андин Давут вә униңға әгәшкәнләрниң һәммиси Худаниң әһдә сандуғини йөткәп келиш үчүн Йәһудадики Баалаһға чиқти; сандуқ муқәддәс нам билән, йәни керубларниң оттурисида олтарғучи самавий қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң нами билән аталған еди.

□ 3 Улар Худаниң әһдә сандуғини дөндә олтиришлиқ Абинадабниң өйидә йеңи бир һарвуға селип, уни шу йәрдин елип чиқти. Абинадабниң оғуллири Уззаһ билән Аһийо у йеңи һарвунини һайдиди. ■ 4 Улар һарвунини Худаниң әһдә сандуғи билән дөндә олтиришлиқ Абинадабниң өйидин елип чиқти; Аһийо әһдә сандуғиниң алдида маңди. 5 Давут билән пүткүл Исраил жәмәтидикиләр Пәрвәрдигарниң алдида тәнтәнә қилип күй оқуп чилтар, тәмбур, дап, дақа-думбақ вә чаңлар челип уссул ойниди. □

6 Лекин улар Наконниң хаминиға кәлгәндә, калилар алдиға мүдүрәп кәткәнлиги үчүн, Уззаһ қолини созуп Худаниң әһдә сандуғини тутивалди. 7 Пәрвәрдигарниң гәзивини Уззаһқа

■ 5:13 1Тар. 3:9; 14:3-7 □ 5:18 «Рәфайим жылғиси» — Йерусалимға йеқин, һинном жылғисиниң жәнубий тәрипидә. □ 5:20 «Баал-пәразим» — «бөсүп чиққучиларниң Рәбби» дегән мәнидә. ■ 5:20 Йәш. 28:21 □ 5:23

«үжмә дәрәқлири» — бу бизниң қиясимиз. Ибраний тилида «жиғлиғучи дәрәқләр». Зади қайси дәрәқ екәнлиги бизгә намәлум. Башқа бир қияс «хинә дәрәқлири». □ 5:25 «Гибеондин» — яки «Гебадин». □ 6:2 «Йәһудадики Баалаһ» — (яки «Баалаһ-Йәһудаға») — башқа исми «Кириат-Йеарим» («1Сам.» 7:2, «1Тар.» 13:6ни көрүң). ■ 6:3 1Сам. 6:7, 8; 7:1,2

□ 6:5 «тәнтәнә қилип күй оқуп...» — яки «һәр хил арча яғачлиридин ясалған сазларни челип...». «дақа-думбақ» — яки «шақилдақ(лар)».

қозғалди; у хата қилғини үчүн, уни Худа шу йәрдә урди. Шунинң билән Уззаһ Худаниң әһдә сандуғиниң йениға жиқилип өлди.

⁸ Лекин Давут болса Пәрвәрдигарниң Уззаһниң тенини бөскәнлигигә аччиқланди вә у йәрни «Пәрәз-Уззаһ» дәп атиди; у йәр бүгүнки күнгичә шундақ атилиду. □ ⁹ У күни Давут Пәрвәрдигардин қорқуп: Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини өзүмниңкигә қайси йол билән әкеләрмән? — деди.

¹⁰ Шунинң үчүн Давут Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини «Давут шәһири»гә, өзиниңкигә йөткәшни халимиди; Давут уни елип берип, Гатлиқ Обәд-Едомниң өйидә қалдурди.

¹¹ Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи Гатлиқ Обәд-Едомниң өйидә үч ай турди; Пәрвәрдигар Обәд-Едом вә униң пүткүл өйидикиләрни бәрикәтлиди.

¹² Давут падишаға: — «Пәрвәрдигар өз әһдә сандуғи вәжидин Обәд-Едом вә униң барини бәрикәтлиди» дәп ейтилди. Шуңа Давут Худаниң әһдә сандуғини Обәд-Едомниң өйидин елип чиқип, хушлуқ билән Давутниң шәһиригә елип кәлди. □

¹³ Пәрвәрдигарниң сандуғини көтәргәнләр алтә қәдәм меңип, шундақ болдики, у бир буқа билән бир бордақ мозайни қурбанлиқ қилди. □ ¹⁴ Давут болса канап әфодни кийип Пәрвәрдигарниң алдида күчиниң баричә уссул ойнайтти; □ ¹⁵ Давут билән Израилниң пүткүл жәмәти тәнтәнә қилип вақришип, канай челишип Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини елип чиқивататти.

¹⁶ Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи Давутниң шәһиригә елип кирилгинидә, Саулниң қизи Миқал деризидин қарап, Давут падишаниң сәкрәп Пәрвәрдигарниң алдида уссул ойнаватқанлигини көрүп, уни өз көңлидә мәнситмиди.

¹⁷ Улар Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини елип кирип, Давут униң үчүн тиктүргән чедирниң оттурсида қойди. Андин Давут Пәрвәрдигарниң алдида көйдүрмә қурбанлиқ билән енақлиқ қурбанлиқлирини сунди.

¹⁸ Давут көйдүрмә қурбанлиқ билән енақлиқ қурбанлиқлирини кәлтүрүп болуп, халайиққа самавий қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң намида бәхит-бәрикәт тилиди. ¹⁹ У пүткүл Израил жамаитигә, әр билән аялларниң һәр биригә бирдин қотурмач, бирдин хорма пошкили вә бирдин үзүм пошкилини тәқсим қилип бәрди. Андин хәлиқниң һәр бири өз өйигә йенип кәтти. □

²⁰ Давут өз аилисидикиләрни мубарәкләш үчүн йенип кәлгәндә, Саулниң қизи Миқал униң алдиға чиқип: Бүгүн Израилниң падишаси өзини шунчә шәрәплик көрсәттиму, қандақ? У худди пәс бир адәмниң номуссизләчә өзини ялаңачлиғиниға охшаш, хизмәткарлириниң дедәклириниң көз алдида өзини ялаңачлиди! □

²¹ Давут Миқалға: Ундақ шадлангиним Пәрвәрдигар алдида еди. У атаң вә униң пүткүл жәмәтини өрүп, мени Пәрвәрдигарниң хәлқи болған Израил үстигә башламчи қилип тиклиди. Шуңа мән Пәрвәрдигарниң алдида уссул ойнаймән! ²² Әмәлийәттә мән өзүмни техиму әрзимәс қилип, өз нәзиридә өзүм төвән болушқа разимән. Лекин сән ейтқан у дедәкләрниң нәзиридә болса, һөрмәткә сазавәр болимән — деди.

²³ Саулниң қизи Миқал болса, өлидиған күнигичә бала туғмиди.

□ **6:8 «Пәрәз-Уззаһ»** — «Уззаһға бөсүп кириш» дегән мәнидә. □ **6:12 «Пәрвәрдигар өз әһдә сандуғи вәжидин...»** — ибраний тилида «Пәрвәрдигар Худаниң әһдә сандуғи вәжидин...». □ **6:13 «Пәрвәрдигарниң сандуғини көтәргәнләр алтә қәдәм меңип, шундақ болдики, у бир буқа билән бир бордақ мозайни қурбанлиқ қилди»** — «алтә қәдәм» бизниңчә бу дәсләпки алтә қәдәмни көрситиду. Башқа бир хил тәржимиси «Улар һәр алтә қәдәм маңғанда, бир қетим буқа вә бордақ мозай қурбанлиқ қилди». Лекин ундақ болса, илгәрләш бәк аста болатти! □ **6:14 «Давут болса канап әфодни кийип...»** — «әфод» адәттә пәкәт каһинлар кийидиған жилиткидәк қисқа бир көйнәк еди. Бизниң «тәбирләр»имизни көрүң. Давутниң әфодни кийиши бәлким уссул ойнашқа азатә болуш үчүн еди (14-айәтни көрүң). □ **6:19 «бирдин хорма пошкили»** — яки «бир жутум шарап» яки «бир парчә гөш». □ **6:20 «...өз аилисидикиләрни мубарәкләш үчүн...»** — «мубарәкләш» мошу йәрдә «бәхит-бәрикәт тиләш»ни өз ичигә алиду. **«Бүгүн Израилниң падишаси ... хизмәткарлириниң дедәклириниң көз алдида өзини ялаңачлиди!»** — «өзини ялаңачлиди» дегән гәп әркинрәк уссул ойнашқа Давутниң «әфод»ни кийгәнлигини көрситиду.

7

Пәрвәрдигарниң Давутқа қилған улук вәдилири
1Тар. 17:1-5

¹ Падиша өз ордисида туратти, Пәрвәрдигар униңға әтрапидики барлиқ дүшмәнлиридин арам бәргәндин кейин, ² падиша Натан пәйғәмбәргә: Мана қара, мән кедир яғичидин ясалған өйдә олтиримән, лекин Худаниң әһдә сандуғи бир чидирниң ичидә туруватиду — деди.□

³ Натан падишаға жавап берип: Көңлүңдә немә ойлиғиниң болса, шуни қилгин; чүнки Пәрвәрдигар сениң билән биллидур — деди.

⁴ Лекин кечидә шундақ болдики, Пәрвәрдигарниң сөзи Натанға келип мундақ дейилди:

⁵ — Берип қулум Давутқа дегин: «Пәрвәрдигар: — «Сән дәрвәқә Маңа туридиғанға өй салмақчимусән?» — дәйду. □ ⁶ — «Мән Исраилларни Мисирдин чиқарғандин тартип, бу күнгичә бир өйдә олтармидим, бәлки бир чедирни макан қилип, кезип жүрдүм. ⁷ Мән Өзүм барлиқ Исраиллар билән жүргән һәммә йәрләрдә, хәлқим Исраилни падици болуп беқишқа әмир қилғанларға, йәни Исраилниң һәр қандақ қәбилисиниң бир йетәкчисиғә: Немишкә Маңа кедир яғачтин бир өй ясимайсиләр? — дәп баққанму? □ ⁸ Әнди қулум Давутқа мундақ дегин: — Самавий қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар: — Сени хәлқим Исраилға башламчи қилип тикләш үчүн сени яйлақлардин, қой беқиштин елип кәлдим, — дәйду, ⁹ — вә мәйли қәйәргә бармиғин, Мән һаман сениң билән биллә болдум вә сениң алдиндин барлиқ дүшмәнлириңни йоқитип кәлдим; йәр йүзидики улуклар нам-шөһрәткә егә болғандәк сени улук нам-шөһрәткә сазавәр қилдим. ■ ¹⁰⁻¹¹ Мән хәлқим болған Исраилға бир жайни бекитип, уларни шу йәрдә тикип өстүримән; шуниң билән улар өз зиминида туридиған, паракәндичиликкә учримайдиған болиду. Рәзилләр дәсләптидикидәк, шундақла Мән хәлқим Исраил үстигә һөкүмранлиқ қилишқа һакимларни тайинлиған күнләрдикидәк, уларға қайтидин зулум салмайду. Мән һазир саңа һәммә дүшмәнлириңдин арам бәрдим. Әнди Мәнки Пәрвәрдигар саңа шуни ейтип қояйки, Мән сениң үчүн бир өйни қуруп беримән!» — дәйду.□

¹² «Күнлириң тошуп, ата-бовилириң билән өлүмдә ухлиғиниңда, Мән өз пуштиңдин болған нәслиңни сениң орнуңда турғузуп, падишалиғини мәзмут қилимән. □ ■ ¹³ Мениң намин үчүн бир өйни ясиғучи у болиду, вә Мән униң падишалиқ тәхтини әбәткичә мустәһкәм қилимән. ■ ¹⁴ Мән униңға ата болимән, у Маңа оғул болиду. Әгәр у қәбиһлик қилса, униңға инсанларниң тайиғи билән вә адәм балилириниң савақ-думбалашлири билән тәрбийә беримән. □ ■ ¹⁵ Амма Мән сениң алдинда өрүвәткән Саулдин меһри-шәпқитимни жуда қилғинимдәк, униңдин меһри-шәпқитимни жуда қилмаймән. ¹⁶ Шуниң билән сениң өйүң вә сениң падишалиғиң алдинда һемишә мәзмут қилиниду; тәхтиң әбәткичә мәзмут турғузулиду».□

¹⁷ Натан бу барлиқ сөзләр вә барлиқ вәһийни һеч немә қалдурмай, Давутқа ейтип бәрди.

¹⁸ Андин Давут падиша кирип, Пәрвәрдигарниң алдида олтирип мундақ деди: «И, Рәб Пәрвәрдигар, мән зади ким едим, мениң өйүм немә еди, Сән мени мошу дәрижигә

□ **7:2** «Худаниң әһдә сандуғи бир чидирниң ичидә туруватиду» — мошу йәрдә «чедирниң ичидә» ибраний тилида «пәрдиләр ичидә» дегән сөз билән ипадилиниду. □ **7:5** «қулум Давут» — «қул» дегән укум тоғрилиқ «тәбирләр»имизни көрүң. □ **7:7** «Исраилниң һәр қандақ қәбилисиниң бир йетәкчиси...» — «1Тар.» 17:6дә «Исраилниң һәр қандақ йетәкчи һакими» дейилиду. ■ **7:9** 2Сам. 8:6,14 □ **7:10-11** «Мән сениң үчүн бир өй қуруп беримән» — Давут әсли Худа үчүн бир өй қурмақчи болған, лекин Худа Давутқа: Саңа бир өй (аилә, жәмәт, сулалә дегән мәнидә) қуруп беримән» дәп жавап бериду. □ **7:12** «Мән өз пуштиңдин болған нәслиңни сениң орнуңда турғузуп, ...» — мошу йәрдә «пуштиңдин» — ибраний тилида «ич-бағриндин». ■ **7:12** 1Пад. 8:20 ■ **7:13** 1Пад. 5:19; 6:12; 1Тар. 22:10 □ **7:14** «униңға инсанларниң тайиғи билән вә адәм балилириниң савақ-думбалашлири билән тәрбийә беримән» — демәк, Давутниң әвлатлиридин болған падишалар гуна қилса, Худа уларға инсаний васитә (бәлким дүшмәнниң вастиси) билән тәрбийә бериду. ■ **7:14** Зәб. 88:27-28, 32; Ибр. 1:5 □ **7:16** «...сениң өйүң вә сениң падишалиғиң алдинда һемишә мәзмут қилиниду» — яки «...сениң өйүң вә сениң падишалиғиң алдимда һемишә мәзмут қилиниду».

көтургидәк? ¹⁹ Лекин, и Рәб Пәрвәрдигар, мениң бу мәртивәм Сениң нәзириңдә кичиккинә бир иш һесапланди; чүнки Сән мән қулуңниң өйиниң жирақ кәлгүси тоғрилиқ сөзлидиң; бу һәммила адәмгә дайим болидиған ишму, и, Рәб Пәрвәрдигар? □ ²⁰ Энди Давут Саңа йәнә немә десун? Сән Өз қулуңни тонуйсән, и, Рәб Пәрвәрдигар! ²¹ Сән сөз-вәдәң вәжидин, Өз көңлүңдикигә асасән бу улук ишниң һәммисини қулуң билсун дәп бекитип қилғансән.

²² Шуңа Сән улуксән, и Пәрвәрдигар; қулақлиримиз барлиқ аңлиғинидәк, Сениң тәндишиң йоқ, Сәндин башқа һеч қандақ илаһ йоқтур.■

²³ Хәлқиң Исраилдәк йәнә башқа бир әл барму, улар жаһанда алаһидә туриду? — Чүнки Сән Худа уларни Мисирдин қутқузуп Өзүңгә хас бир хәлиқ қилиш үчүн, шундақла нам-шөһрәткә егә болуш үчүн, Өзүң бардиң; Сән Өзүң үчүн Мисирдин, әлләрдин вә уларниң илаһлиридин қутқузуп чиққан хәлқиң алдида зиминиң үчүн улук вә дәһшәтлик ишларни қилдиң. □ ■ ²⁴ Сән хәлқиң Исраилни Өзүң үчүн әбәткичә бир хәлиқ болушқа бекиттиң; Сән, и Пәрвәрдигар, уларниң Худаси болдуң.

²⁵ Энди һазир, и Пәрвәрдигар Худа, Өз қулуң вә униң өйи тоғрисида ейтқан вәдәңгә әбәткичә мәзмут әмәл қилғин; Сән дегәнлириң бойичә ишни ада қилғайсән! ²⁶ Сениң намиң әбәткичә улуклинип: — Самавий қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Исраилниң үстидә туридиған Худадур, дәп ейтилсун, шундақла Өз қулуңниң өй-сулалиси сениң алдиңда мәзмут турғузулсун.

²⁷ Чүнки Сән, и самавий қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси Өз қулуңға: Мән саңа бир өй-сулалә қуруп беримән, дәп вәһий қилдиң; шуңа қулуң бу дуани сениң алдиңда қилишқа жүрғәт қилди.

²⁸ Энди сән, и Рәб Пәрвәрдигар, бирдин-бир Худадурсән, Сениң сөзлириң һәқиқәттур вә Сән бу бәхит-илтипатни Өз қулуңға вәдә қилдиң; ■ ²⁹ шуңа қулуңниң өй-жәмәтини Сениң алдиңда мәңгү турушқа несип қилип бәрикәтлигәйсән; чүнки Сән, и Рәб Пәрвәрдигар, буни вәдә қилғансән; бу бәхит-илтипатиң билән Өз қулуңниң өй-жәмәти әбәткичә бәхит-илтипатқа несип болиду».

8

Давут әтрапидики әлләрни өзигә беқиндүриду

1Тар. 18:1-14

¹ Бу ишлардин кейин шундақ болдики, Давут Филистийләргә һужум қилип, уларни бойсунурди. Шундақ қилип, Давут Филистийләрниң қолидин мәркизий шәһәрниң һоқуқини алди.□

² У һәм Моабийларға һужум қилип, уларниму мәғлуп қилди. У уларни йәргә ятқузуп, тана билән өлчәп, икки тана кәлгәнләрни өлтүрди, бир тана кәлгәнләрни тирик қалдурди. Моабийлар болса Давутқа беқинип, униңға селиқ тапшурди.

³ Андин Зобаһниң падишаси Рәһобниң оғли һададәзәр Әфрат дәриясиға чиқип, шу йәрдики һакимийәтни өзигә қайтидин тартивалмақчи болғанда, Давут униңға һужум қилип, мәғлуп қилди. ⁴ Давут униң қошунидин бир миң йәттә йүз атлиқ әскәрни вә жигирмә миң пиядә

□ **7:19** «мениң бу мәртивәм Сениң нәзириңдә кичиккинә бир иш һесапланди» — демәк, «Сән (аллиқачан) мени мошу (жуқури) дәрижигә көтургән экәнсән...» дегән сөз (18-айәтни көрүң) униң падиша болғанлиғини көрситиду. Лекин Худа бу имтияздин йәнә көп имтиязларни қошуп бәрмәкчи. 9-16-айәтләрни қайтидин көрүң. ■ **7:22** Қан. 3:24; 4:35; 32:39; 1Сам. 2:2; зәб. 85:8; Йәш. 45:5, 18, 22; Мар. 12:29, 32 □ **7:23** «уларни... қутқузуп Өзүңгә хас бир хәлиқ қилиш үчүн, шундақла нам-шөһрәткә егә болуш үчүн, өзүң бардиң» — текстниң ениқ мәнәси шуки, Исраилни Мисирдин қутқузуш үчүн Худа Өзи шәхсән Мисирға барған. «...уларни... әлләрдин вә уларниң илаһлиридин қутқузуп чиққан» — мошу ибарә бәлким Худаниң Исраил алдида Пәләстин зиминида туруватқан бутпәрәс әлләрни қоғливетишини көрситиши мүмкин. ■ **7:23** Қан. 4:7, 34; 10:21; 33:29; зәб. 147:8-9 ■ **7:28** Юһ. 17:17 □ **8:1** «...мәркизий шәһәрниң һоқуқини алди» — яки «Мәттәг-Амман шәһирини алди».

әскәрни әсир қилди; Давут һарву атлириниң пийини кәстүрди, лекин өзигә йүз һарвулик атни қалдуруп қойди. □ ■

⁵ Дәмәшқтики Сурийләр Зобанниң падишаси һададәзәргә ярдәм бериш үчүн чиқти, лекин Давут Сурийләрдин жигирмә икки миң адәмни өлтүрди. □ ⁶ Андин Давут бир нәччә баргаһ әскәрләрни Дәмәшқтики Сурийләрниң зиминида турғузди; шуниң билән Сурийләр Давутқа беқинип униңға селиқ тапшурди. Давут қәйәргә барса, Пәрвәрдигар униңға нусрәт берәтти. □

⁷ Давут һададәзәрниң ғуламлириға тәминләнгән алтун қалқанни тартивелип, Йерусалимға кәлтүрди ⁸ вә һададәзәрниң шәһәрлири болған Битаһ билән Биротай шәһәрлиридинму интайин көп мисни қолға чүшүрди. □

⁹ Хаматниң падишаси Той Давутниң һададәзәрниң пүтүн қошунини мәғлуп қилгинини аңлап, ¹⁰ өз оғли Йорамни Давутниң һалини сорашқа вә Давутниң һададәзәр билән жәң қилип уни мәғлуп қилгиниға уни тәбрикләшкә әвәтти. Чүнки һададәзәр дайим Той билән жәң қилип келивататти. Йорам болса күмүч, алтун вә мис қача-буюмларни елип кәлди. □

¹¹⁻¹² Давут падиша мошуларни вә өзи беқиндурған һәммә әлләрдин, жүмлидин Сурийләрдин, Моабийлардин, Аммонийлардин, Филистийләрдин вә Амаләкләрдин олжа алған алтун-күмүчләрни Пәрвәрдигарға атап беғишлиди. Булар Зобанниң падишаси Рәһобниң оғли һададәзәрдин алған олжини өз ичигә алиду. □

¹³ Давут Сурийләрни мәғлуп қилип, йәни он сәккиз миң адәмни «Шор вадиси»да өлтүрүп янғанда, униң нам-даңқи хелә чиққан еди. ■ ¹⁴ У Едомда әскәр баргаһлирини турғузди; пүтүн Едомда баргаһларни қурди. Шуниң билән Едомийларниң һәммиси Давутқа беқинди. Давут қәйәргә барса, Пәрвәрдигар униңға нусрәт берәтти.

¹⁵ Давут пүткүл Исраил үстигә сәлтәнәт қилди; у пүткүл хәлқини сорап, адил һөкүмләр чиқирип адаләт жүргүзәтти.

Орда әмәлдарлири

2Сам. 20:23-26; 1Тар. 18:15-17

¹⁶ Зәруияниң оғли Йоаб қошунниң сәрдари болди; Аһилудниң оғли Йәһошафат мирза болди;

¹⁷ Ахитубниң оғли Задок билән Абиятарниң оғли Ахимәләк каһин болди; Серая диван беги болди. ¹⁸ Йәһояданиң оғли Беная Кәрәтийләр билән Пәләтийләрниң йолбашчиси болди; Давутниң оғуллириму каһин болди. □

9

Мәфибошәткә шәпқәт көрситиши

¹ Давут: Саулниң өйидин тирик қалған бирәрси бармекин, бар болса мән Йонатанниң һөрмитидә униңға шапаәт көрситәй? — деди.

² Әнди Саулниң аилисидики Зиба дегән бир хизмәткар қалған еди. Улар уни Давутниң қешиға чақирди. Кәлгәндә, падиша униңдин: Сән Зибаму? дәп сориди. У: Пеқир мән шу! — деди. ■

□ **8:4** «бир миң йәттә йүз атлиқ әскәр» — яки «бир миң йәттә йүз жәң һарвуси». ■ **8:4** 1Тар. 18:4 □ **8:5** «Дәмәшқтики Сурийләр» — йәни «Дәмәшқтики Сурийәликләр». □ **8:6** «Сурийләр» — яки «Арамийлар». һазирқи Сурийәдикиләр улардин, йәни Арамийлардин чиққан. □ **8:8** «Битаһ» — яки «Тебаһ» — «1Тар.» 18:8ни көрүң. □ **8:10** «Той ... өз оғли Йорамни ... тәбрикләшкә әвәтти» — «1Тар.» 18:10дә «Йорам» «Хадорам» дегән башқа бир исим билән атилиду. □ **8:11-12** «Сурийләрдин» — яки «Едомлардин» — 14-айәтни вә «1Тар.» 18:11ни көрүң. ■ **8:13** Зәб. 59:1-5 □ **8:18** «Кәрәтийләр билән Пәләтийләр» — бәлким Давутқа алаһидә муһапизәтчиләр яки алаһидә зәрбидар әскәрләр болған болуши мүмкин еди. «Давутниң оғуллириму каһин болди» — мошу йәрдә «каһин» бәлким (1) уларниң Худаниң ибадитидә адәттики каһинлардин башқа алаһидә вәзипилири барлигини; (2) һакимийәттә бир хил вәзирлигини көрситиши мүмкин («1Тар.» 18:17ниму көрүң). ■ **9:2** 2Сам. 16:1-4; 19:17

³ Падишаһ: Саулның аилисидин бирәрсини тирик қалдиму? Мән уныңға Худаниң шапаитини көрситәй дәватимән, — деди. Зибә падишаға: Йонатанның бир оғли тирик қалди; уның икки пути ақсайду — деди. □ ■

⁴ Падиша уныңдин: У қәйәрдә, дәп сориди. Зибә падишаға: У Ло-Дибарда, Аммиәлның оғли Макирның өйидә туриду — деди.

⁵ Шуңа Давут падиша киши әвәтип уни Ло-Дибардин, Аммиәлның оғли Макирның өйидин елип кәлди.

⁶ Саулның нәвриси, Йонатанның оғли Мәфибошәт Давутның алдиға кәлгәндә, йүзини йәргә йиқип, тазим қилди. Давут: Сән Мәфибошәтму? — дәп чақиривиди, у: Пеқир шу! — дәп жавап қайтурди.

⁷ Давут уныңға: Қорқмиғин, атаң Йонатан үчүн, саңа шапаәт қилмай қалмаймән; боваң Саулның һәммә йәр-зиминлирини саңа қайтуруп берәй, сән һемишә мениң дәстихинимдин ғизалинисән — деди. □

⁸ Мәфибошәт тазим қилип: Қулуң немә еди, мән дәк бир өлүк ишт алийлири қәдирлигидәк немә едим? — деди.

⁹ Андин падиша Саулның хизмәтқари Зибани чақирип уныңға: Саулның вә пүткүл аилисиниң һәммә тәәлуқатини мана мән ғожаңның оғлиниң қолиға бәрдим. ¹⁰ Сән билән оғуллириң вә хизмәтқарлириң уның үчүн шу зиминда терикчилик қилип, чиққан мәһсулатлирини ғожаңның оғлиға йейишкә тапшуруңлар. Ғожаңның оғли Мәфибошәт мән билән һемишә һәмдәстихан болуп ғизалиниду, — деди (Зибаниң он бәш оғли вә жигирмә хизмәтқари бар еди).

¹¹ Зибә падишаға: Ғоҗам падиша қуллириға буйруғанниң һәммисигә кәминилири әмәл қилиду, — деди. Падиша Давут йәнә: Мәфибошәт болса падишаниң бир оғлидәк дәстихинимдин таам йесун — деди.

¹² Мәфибошәтның Мика дегән кичик бир оғли бар еди. Зибаниң өйидә туруватқанларның һәммиси Мәфибошәтның хизмәтқарлири болди. ¹³ Энди Мәфибошәт Йерусалимда туратти; чүнки у һемишә падишаниң дәстихинидин таам йәп туратти. Уның икки пути ақсақ еди.

10

Давут вә Аммонийлар

1Тар. 19:1-19

¹ Кейин шундақ иш болдики, Аммонийларның падишаси өлди вә уның һанун дегән оғли орнида падиша болди.

² Давут болса: Уның атиси маңа илтипат көрсәткәндәк мән Наһашның оғли һанунға илтипат көрситәй, — деди. Андин Давут атисиниң пәтисигә һанунның көңлини сорашқа өз хизмәтқарлиридин бир нәччини маңдурди. Давутның хизмәтқарлири Аммонийларның зиминиға кәлгәндә, ³ Аммонийларның әмәлдарлири ғоҗиси һанунға: Сили Давутни растла атилириниң һөрмити үчүн қашлириға көңүл сорап адәм әвәтипту, дәп қарамла? Давутның хизмәтқарлирини қашлириға әвәткини шәһәрни пайлап уныңдин мәлумат елиш, андин бу шәһәрни ағдуруш үчүн әмәсму? — деди.

⁴ Шуның билән һанун Давутның хизмәтқарлирини тутуп, сақаллириниң йеримини чүшүрүп, кийимлириниң бәлдин төвинини кәстүрүп, көтини ечип кәткүзүвәтти. ⁵ Бу хәвәр Давутқа йәткүзүлди; у уларни күтүвелишкә алдиға адәм маңдурди; чүнки улар интайин номус һес

□ **9:3** «Йонатанның бир оғли тирик қалди; уның икки пути ақсайду» — Зибаниң бу сөзини дейиши, бәлким, Давутның Саулның җәмәтидикиләрни издәштики мәхсити өз тәхтигә һеч қандақ тәһдит болмаслиғи үчүн, уларни йоқитиш, дәп ойлиса керәк; шуңа у Мәфибошәтни ақсақ дәйду — ақсақ бир адәм тәхткә һеч қандақ тәһдит болмайду, әлвәттә. ■ **9:3** 2Сам. 4:4 □ **9:7** «боваң Саул» — ибраний тилида «атаң Саул» дегән сөз билән ипадилиниду. «Ата» дегәнниң ибраний тилида мәнаси кәндур.

қилған еди. Падиша уларға: Сақал-бурутуңлар өскичилик Йерихо шәһиридә туруп, андин йенип келиңлар, — деди.

⁶ Аммонийлар өзлириниң Давутниң нәпритигә учриғанлиғини билип, адәм әвәтип Бәйт-Рәһобдики Сурийләр билән Зобәһдики Сурийләрдин жигирмә миң пиядә әскәр, Маакаһниң падишасидин бир миң адәм вә Тобдики адәмләрдин он икки миң адәмни яллап кәлди. ⁷ Давут буни аңлап, Йоабниң пүткүл жәңгивар қошунини уларниң алдига маңдурди. ⁸ Аммонийлар чиқип шәһәрниң дәрвазисиниң алдида сәп түзиди; Зобәһ билән Рәһобдики Сурийләр вә Тоб билән Маакаһниң адәмлири далада сәп түзиди; ⁹ Йоаб жәңниң алди һәм кәйнидин болидиғанлиғиға көзи йетип, Израилдин бир қисим сәрхил адәмләрни илғап, Сурийләргә қарши сәп түзиди; ¹⁰ қалғанларни Аммонийларға қарши сәп тизғин дәп иниси Абишайниң қолиға тапшурп, униңға:

¹¹ — Әгәр Сурийләр маңа күчлүк кәлсә, сән маңа ярдәм бәргәйсән; амма Аммонийлар саңа күчлүк кәлсә, мән берип саңа ярдәм берәй. ¹² Жүрғәтлик болғин! Өз хәлқимиз үчүн вә Худайимизниң шәһәрлири үчүн батурлуқ қилайли. Пәрвәрдигар Өзигә лайиқ көрүнгинини қилғай! — деди.

¹³ Энди Йоаб вә униң билән болған адәмләр Сурийләргә һужум қилғили чиқти; Сурийләр униң алдида қачти. ¹⁴ Аммонийлар Сурийләрниң қачқинини көргәндә, уларму Абишайдин қечип, шәһәргә киривалди. Йоаб болса Аммонийлар билән жәң қилиштин чекинип, Йерусалимға йенип кәлди.

¹⁵ Сурийләр болса өзлириниң Израилларниң алдида мәғлуп болғинини көргәндә, йәнә жәм болушти. ¹⁶ һададәзәр адәмләрни әвәтип, Әфрат дәриясиниң нери тәрипидики Сурийләрни ярдәмгә чақирип, уларни йөткәп кәлди; улар Хелам шәһиригә кәлгәндә, һададәзәрниң қошуниниң сәрдари Шобак уларға башчилик қилди.

¹⁷ Бу хәвәр Давутқа йәткәндә, у пүткүл Израилни жиғдуруп, Иордан дәриясидин өтүп, Хелам шәһиригә барди. Сурийләр Давутқа қарши сәп тизип, униңға һужум қилди. ¹⁸ Сурийләр йәнә Израилдин қачти. Давут болса йәттә йүз жәң һарвулиқни, қириқ миң атлиқ әскәрни қирди һәм қошуниниң сәрдари Шобакни у йәрдә өлтүрди.

¹⁹ һададәзәргә беқинған һәммә падишалар өзлириниң Израил алдида йеңилгинини көргәндә, Израил билән сүлһ қилишип уларға беқинди. Шуниндин кейин Сурийләр Аммонийларға йәнә ярдәм биришкә жүрғәт қилалмиди.

11

Давутниң егир гунайи

¹ Шундақ болдики, йеңи жилниң бешида, падишалар жәңгә атланған вақитта Давут Йоабни адәмлири билән һәмдә һәммә Израилни жәңгә маңдурди; улар Аммонийларниң зиминини вәйран қилип, Раббаһ шәһирини муһасиригә алди. Лекин Давут Йерусалимда қалди. ■

² Бир күни кәчтә Давут кариваттин қопуп, падиша ордисиниң өгизисидә айланип жүрәтти; өгүздин у мунчида жуюниватқан бир аялни көрди. Бу аял бәк чирайлиқ еди. ³ Давут адәм әвәтип, аялниң хәвирини сориди; бириси униңға: — Бу Елиамниң қизи, һиттий Урияниң аяли Бат-Шеба әмәсму? — деди.

10:8 «шәһәрниң дәрвазиси» — «шәһәр» бәлким уларниң пайтәхти Раббаһни көрситиду (14-айәтни көрүң). **10:18 «қириқ миң атлиқ әскәр»** — яки «қириқ миң пиядә әскәрни» — «1Тар.» 19:18ни көрүң. Шу йәрдә «йәттә миң жәң һарвуси» дейлиду. Пәрқиниң сәвәви бәлким: (1) қолимиздики көчүрмиләрдә көчүргүчиниң сәһвәнлиги болуши мүмкин; (2) икки айәттә хатирләнған санларни һесаплаш нуқтиси охшимаидиған болуши мүмкин. **11:1 «йеңи жилниң бешида»** — Худа Йәһудий хәлқиғә тапшурған календар бойичә «йеңи жил» әтиязда башлинатти («Мис.» 12:1).

■ **11:1** 1Тар. 20:1-3

⁴ Давут киши эвәтип, уни қешиға әкәлтүрди (у вақитта у адәттин паклиниватқан еди). У униң қешиға кәлгәндә, Давут униң билән биллә болди; андин у өз өйигә йенип кәтти. □ ■

⁵ Шунинң билән у аял һамилдар болди, һәм Давутқа: Мениң боюмда қапту, дәп хәвәр эвәтти.

⁶ Шунинң билән Давут Йоабқа хәвәр йәткүзүп: һиттий Урияни мениң қешимға эвәтиңлар, деди. Йоаб Урияни Давутниң қешиға маңдурди. ⁷ Урия Давутниң қешиға кәлгәндә, у Йоабниң һалини, хәлиқниң һалини вә жәң әһвалини сориди. ⁸ Андин Давут Урияға: Өз өйүңгә берип путлириңни жуйғин, деди. Урия падишаниң ордисидин чиққанда, падиша кәйнидин униңға бир соға эвәтти. □ ⁹ Лекин Урия өз өйигә бармай, падишаниң ордисиниң дәрвазисида, ғожисиниң башқа қул-хизмәткарлириниң арасида ятти.

¹⁰ Улар Давутқа: Урия өз өйигә бармиди, дәп хәвәр бәрди. Давут Уриядин: Сән жирақ сәпәрдин кәлдиң әмәсму? Немишкә өз өйүңгә кәтмидиң? — дәп сориди.

¹¹ Урия Давутқа: Мана, әһдә сандуғи, Исраиллар вә Йәһудалар болса кәпиләрдә туруп, ғоҗам Йоаб билән ғоҗамниң хизмәткарлири очуқ далада чедир тикип йетиватса, мән йәп-ичип, аялим билән йетишкә өйүмгә барайму? Сениң жениң билән вә һаятиң билән қәсәм қилимәнки, мән ундақ ишни қилмаймән — деди.

¹² Давут Урияға: Бүгүн бу йәрдә қалғин, әтә сени кәткүзветимән, — деди. Урия у күни вә әтиси Йерусалимда қалди. ¹³ Давут уни чақирип һәмдәстихан қилип, йәп-ичкүзүп мәс қилди. Лекин шу кечиси Урия өз өйигә бармай, чиқип ғожисиниң қул-хизмәткарлириниң арасида өз каривитида ухлиди.

¹⁴ Әтиси Давут Йоабқа хәт йезип, Урияниң алғач кетишигә бәрди. ¹⁵ Хәттә у: Урияни соқуш әң кәскин болидиған алдинқи сәптә турғузғин, андин униң өлтүрүлүши үчүн униңдин чекинип туруңлар, дәп язған еди.

¹⁶ Шунинң билән Йоаб шәһәрни күзитип, Урияни палванлар кәскин соқушқан йәргә маңдурди. ¹⁷ Шәһәрдики адәмләр чиқип, Йоаб билән соқушқанда хәлиқтин, йәни Давутниң адәмлиридин бир нәччиси жиқилди; Урияму өлди.

¹⁸ Йоаб адәм эвәтип жәңниң һәммә вақиәлиридин Давутқа хәвәр бәрди. ¹⁹ У хәвәрчигә мундақ тапилиди: Падишаға жәңниң һәммә вақиәлирини дәп болғиниңда, ²⁰ әгәр падиша ғәзәплинип сениңдин: Соқушқанда немишкә шәһәр сепилиға шундақ йеқин бардиңлар? Уларниң сепилидин я атидиғанлиғини билмәмтиңлар? ²¹ Йәрубәшәтниң оғли Абимәләкни ким өлтүргинини билмәмсән? Бир хотун сепилдин униңға бир парчә ярғунчақ тешини етип, у Тәбәз шәһиридә өлмидиму? Немишкә сепилға ундақ йеқин бардиңлар? — Десә, сән: Силиниң қуллири һиттий Урияму өлди, дәп ейтқин — деди. □ ■

²² Хәвәрчи берип Йоаб униңға тапшуруп эвәткән хәвәрниң һәммисини Давутқа дәп бәрди.

²³ Хәвәрчи Давутқа: Дүшмәнләр биздин күчлүк келип, далада бизгә һужум қилди; лекин биз уларға зәрбә берип чекиндүрүп, шәһәрниң дәрвазисиғичә қоғлидуқ. ²⁴ Андин я атқучилар сепилдин қул-хизмәткарлириңға я етип, падишаниң қул-хизмәткарлиридин бир нәччини өлтүрди. Қуллири Урияму өлди — деди.

²⁵ Давут хәвәрчигә: Йоабқа мундақ дегин: — Бу иш нәзириңдә еғир болмисун, қилич я уни я бунни йәйду; шәһәргә болған һужумиңларни қаттиқ қилип, уни ғулитиңлар, дәп ейтип уни жүрәтләндүргин — деди.

²⁶ Урияниң аяли ери Урияниң өлгинини аңлап, ери үчүн матәм тутти.

²⁷ Матәм күнлири өткәндә Давут адәм эвәтип уни ордисиға кәлтүрди. Шунинң билән у Давутниң аяли болуп, униңға бир оғул туғди. Лекин Давутниң қилған иши Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил еди.

□ **11:4** «у вақитта у адәттин паклиниватқан еди» — яки «у вақитта у йеңила пакланған еди». Мусаға чүшүрүлгән қанун бойичә («Лав.» 15:19-20) әр кишиниң өз аялиниң адәт вақтида (7 күн һесаплинатти) униң билән биллә йетишиға болмайтти, болмиса у ибадәткә нисбәтән «напак» қилинатти (аял кишиниң «адәттин йеңила пакланған» вақтида һамилдар болуши әң мүмкин болған вақит, әлвәттә). «Пак» болсун «напак» болсун башқа бирисиниң аялиға тегиш интайин еғир гунадур, әлвәттә. ■ **11:4** Лав. 15:19-24; 18:19 □ **11:8** «Өз өйүңгә берип...» — ибраний тилида «Өз өйүңгә чүшүп» — орда Йерусалимниң бәк жуқури бир жайида еди. «путлириңни жуйғин...» — демәк, «раһәтлән». □ **11:21** «Бир хотун сепилдин униңға бир парчә ярғунчақ тешини етип, у ... өлмидиму?» — бу вақиә «һак.» 9:50-57дә тепилиду. ■ **11:21** һак. 9:52, 53

12

Натан пәйгәмбәр Давутқа тәнбиһ бериду

¹ Пәрвәрдигар Натанни Давутниң қешиға маңдурди. У Давутниң қешиға келип униңға мундақ деди: «Бир шәһәрдә икки адәм бар болуп, бириси бай, йәнә бириси кәмбәғәл еди. ² Байниң интайин тола қой вә кала падилири бар еди. ³ Лекин кәмбәғәлниң өзи сетивелип баққан кичик бир сағлиқ қозидин башқа бир нәрсиси йоқ еди. Қоза кәмбәғәлниң өйидә балилири билән тәң өсүп чоң болди. Қоза униң йегинидин йәп, униң ичкинидин ичип, униң қучиғида ухлиди; униң нәзиридә у өз қизидәк еди. ⁴ Бир күни бир йолучи байниңкигә кәлди. Амма у өзигә кәлгән мейман үчүн өзиниң қой яки кала падилиридин бирини йегүзүшкә тәйярлашқа көзи қиймай, бәлки кәмбәғәлниң қозисини тартивелип союп, кәлгән мейман үчүн тәйярлиди».

⁵ Давут буни аңлап у кишигә қаттиқ ғәзәпләнди. У Натанға: Пәрвәрдигарниң һаяти билән қасәм қилимәнки, шуни қилған адәм өлүмгә лайиқтур! ⁶ У һеч рәһимдиллиқ көрсәтмәй бу ишни қилғини үчүн қозига төрт һәссә төләм төлисун — деди. □ ■

⁷ Натан Давутқа: Сән дәл шу кишидурсән! Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән сени Исраилниң үстидә падиша болғили мәсиһ қилдим вә Саулниң қолидин қутқуздум; ■ ⁸ Мән ғожаңниң жәмәтини саңа берип, ғожаңниң аяллирини қучиғиңға ятқузуп, Исраилниң жәмәти билән Йәһуданиң жәмәтини саңа бәрдим. Эгәр сән буни аз көргән болсаң, Мән саңа йәнә һәссиләп берәттим; □ ⁹ Немишкә Пәрвәрдигарниң сөзини көзгә илмай, униң нәзиридә рәзил болғанни қилдиң? Сән һиттий Урияни қилич билән өлтүргүзүп, униң аялини өзүңгә аял қилдиң, сән уни Аммонийларниң қиличи билән қәтл қилдиң. ¹⁰ Әнди сән Мени көзгә илмай, һиттий Урияниң аялини өзүңгә аял қилғиниң үчүн, қилич сениң өйүңдин айрилмайду».

¹¹ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мана өз өйүңдин саңа яманлиқ кәлтүрүп, көзлириңниң алдида аяллириңни елип, саңа йеқин бирисигә беримән, у болса күпкүндүздә аяллириң билән ятиду. ■ ¹² Сән болсаң у ишни мәхпий қилдиң, лекин Мән бу ишни пүткүл Исраилниң алдида күндүздә қилимән» — деди.

¹³ Давут Натанға: — Мән Пәрвәрдигарниң алдида гуна қилдим — деди. Натан Давутқа: Пәрвәрдигар һәм гунайиңдин өтти; сән өлмәйсән. ¹⁴ һалбуки, бу иш билән Пәрвәрдигарниң дүшмәнлиригә күпүрлүк қилишқа пурсәт бәргиниң үчүн, сениңдин туғулған оғул бала чоқум өлиду, — деди.

¹⁵ Шуниң билән Натан өз өйигә қайтип кәтти. Пәрвәрдигар Урияниң аялидин Давутқа туғулған балини шундақ урдик, у қаттиқ кесәл болди.

¹⁶ Давут бала һәққидә Худаға йелинди. У роза тутуп, кечиләрдә ичкиригә кирип йәрдә дүм ятатти. □ ¹⁷ Униң жәмәтиниң ақсақаллири қопуп униң қешиға берип, уни йәрдин қопурмақчи болди; лекин у унимиди вә улар билән тамақ йейишни рәт қилди. ¹⁸ Йәттинчи күни бала өлди. Давутниң хизмәткарлири бала өлди, дегән хәвәрни униңға бериштин қорқуп: «Бала тирик вақитида падиша бизниң сөзлиримизгә қулақ салмиди, әнди биз қандақму униңға бала өлди, дәп хәвәр беримиз? У өзини зәхимләндүрүши мүмкин!» — дейишти.

¹⁹ Лекин Давут хизмәткарлириниң пичирлашқинини көрүп, балиниң өлгинини уқти. Шуңа Давут хизмәткарлиридин: Бала өлдимү? дәп сориди. Улар: Өлди, — дәп жавап бәрди.

²⁰ Шуниң билән Давут йәрдин қопуп, жуюнуп, хушбуй май билән мәсиһлинип, кийимлирини йәңгүшләп, Пәрвәрдигарниң өйигә кирип ибадәт қилди; андин өз өйигә қайтип өзигә тамақ әкәлтүрүп йеди. ²¹ Хизмәткарлири униңға: Силиниң бу немә қилғанлири? Бала тирик чағда роза тутуп жиғлидила, лекин бала өлгәндин кейин қопуп тамақ йедила, — деди.

□ **12:6** «бу ишни қилғини үчүн қозига төрт һәссә төләм төлисун» — «Мис.» 22:1ни көрүң. ■ **12:6** Мис. 22:1

■ **12:7** 1Сам. 16:13 □ **12:8** «Мән ғожаңниң жәмәтини саңа берип, ғожаңниң аяллирини қучиғиңға ятқузуп...» — «ғожаң» Саул падишани көрситиду. ■ **12:11** Қан. 28:30; 2Сам. 16:22 □ **12:16** «У роза тутуп, кечиләрдә ичкиригә кирип йәрдә дүм ятатти» — ЯКИ «У роза тутуп, кечидә ичкиригә кирип йәрдә дүм ятти».

22 У: Мән: «Ким билсун, Пәрвәрдигар маңа шапаәт көрситип, балини тирик қалдурармекин» дәп ойлап, бала тирик вақитта роза тутуп жиғлидим. 23 Лекин әнди у өлгәндин кейин немишкә роза тутай? Мән уни яндуруп алалаймәнму? Мән униң йениға баримән, лекин у йенимға йенип келәлмәйду, — деди

24 Давут аяли Бат-Шебаға тәсәлли бәрди. У униң қешиға кирип униң билән ятти; у бир оғул туғивиди, Давут уни Сулайман дәп атиди. Пәрвәрдигар уни сөйди, □ ■ 25 вә Натан пәйғәмбәр арқилиқ вәһий йәткүзүп, униңға Пәрвәрдигар үчүн «Йәдидия» дәп исим қойди. □

Давутниң қошунлири Аммонийларни мәғлуп қилиду

1Тар. 20:1-3

26 Йоаб Аммонийларниң шаһанә пайтәхти Раббаһқа һужум қилип уни алди. ■ 27 Андин Йоаб хәвәрчиләрни Давутниң қешиға маңдуруп: Мән Раббаһқа һужум қилип, шәһәрниң су бар қисмини алдим. 28 һазир сән қалған әскәрләрни жиғип, шәһәрни қамал қилип, уни ишғал қилғин; болмиса мән шәһәрни алсам, мениң исмим билән атилиши мүмкин — деди.

29 Шуңа Давут һәммә хәлиқни жәм қилип, Раббаһқа һужум қилип уни алди.

30 У уларниң падишасиниң тажнини униң бешидин алди. Униң үстидики алтунниң еғирлиғи бир талант еди, вә униң көзидә бир гөһәр бар еди. Кишиләр бу тажни Давутниң бешиға кийгүзди, Давут болса у шәһәрдин нурғун олжа алди. □ ■

31 Амма у йәрдики хәлиқни шәһәрдин чиқирип уларни һәрә, хаман тепидиған тирнилар вә төмүр палтилар билән ишләтти яки хумданда қаттиқ әмгәккә салди; Давут Аммонийларниң һәммә шәһәрлиридә шундақ қилди; андин Давут барлиқ хәлиқ билән Йерусалимға йенип кәлди. □ ■

13

Давутниң қизи Тамар зиянкәшликкә учрайду

1 Давутниң оғли Абшаломниң Тамар дегән чирайлиқ бир сиңлиси бар еди. Бу ишлардин кейин, Давутниң оғли Амнон униңға ашиқ болуп қалди. 2 Амнон сиңлиси Тамарниң ишқидә шунчә дәрд тарттики, у кесәл болуп қалди. Амма Тамар теһи қиз еди; шуниң билән Амнонға уни бир иш қилиш мүмкин болмайдиғандәк көрүнди.

3 Лекин Амнонниң Йонадаб исимлиқ бир досты бар еди. У Давутниң акиси Шимеаһниң оғли еди. Бу Йонадаб толиму һейлигәр бир киши еди.

4 У Амнонға: Сән падишаниң оғли туруп, немишкә күндин күнгә бундақ жүдәп кетисән? Қени, маңа ейтип бәр, деди. Амнон униңға: Мән иним Абшаломниң сиңлиси Тамарға ашиқ болдум, деди. □

5 Йонадаб униңға: Сән ағрип орун тутуп, йетип қалған болувал; атаң сени көргили кәлгәндә униңға: Сиңлим Тамар келип маңа тамақ бәрсун; униң тамақ әткинини көрүшүм үчүн, алдимда тамақ етип бәрсун, мән униң қолидин тамақ йәй, дәп ейтқин, деди.

6 Шуниң билән Амнон йетивелип өзини кесәл көрсәтти. Падиша уни көргили кәлгәндә, Амнон падишаға: Өтүнимән, сиңлим Тамар бу йәргә келип, маңа икки қотурмач тәйяр қилип бәрсун, андин мән униң қолидин елип йәй, деди.

□ **12:24** «Давут уни Сулайман дәп атиди» — «Сулайман» ибраний тилида «шалом» — аман-течлиқ, хатиржәмлик дегән мәнидики сөз билән мунасивәтлик. ■ **12:24** 1Тар. 22:9; Мат. 1:6 □ **12:25** «Натан пәйғәмбәр арқилиқ ... униңға ... «Йәдидия» дәп исим қойди» — «Йәдидия»: «Пәрвәрдигар сөйгән», дегән мәнидә. ■ **12:26** 1Тар. 20:1-3 □ **12:30** «алтунниң еғирлиғи бир талант еди» — «бир талант» бәлким 34 килограмдур. «униң көзидә бир гөһәр бар еди» — яки «униңға бир нәччә гөһәр қадалди». ■ **12:30** 1Тар. 20:2 □ **12:31** «у ... уларни һәрә, хаман тепидиған тирнилар вә төмүр палтилар билән ишләтти яки хумданда қаттиқ әмгәккә салди» — башқа бир хил тәржимиси: «у ... уларни һәриларниң тегигә бесип яки хаман тепидиған тирнилар астиға яки палтиниң астиға алди яки уларни хумдандин өткүзди» (демәк, уларни интайин қийниди). ■ **12:31** 1Тар. 20:3 □ **13:4** «күндин күнгә ...» — ибраний тилида «әтигәндин әтигәнгә...».

⁷ Шуниң билән Давут ордисиға адәм әвәтип Тамарға: Сәндин өтүнимәнки, акаң Амнонниң өйигә берип, униңға йегидәк бир немә тәйярлап бәргин, дәп ейтти.

⁸ Тамар Амнонниң өйигә барди; у ятқан еди. У ун елип жуғуруп, қотурмачларни көз алдида әтти.

⁹ Андин у қотурмачни қазандин елип, униң алдиға қойди. Лекин у йигили унимиди; у: — һәммә адәм мениң қешимдин чиқип кәтсун, деди. Шуниң билән һәммә кишиләр униң қешидин чиқип кәтти.

¹⁰ Андин Амнон Тамарға: Таамни ичкирики һужриға елип киргин, андин қолуңдин елип йәймән, — деди. Тамар өзи әткән қотурмачни ичкирики һужриға, акиси Амнонниң қешиға елип кирди.

¹¹ Тамар уларни униңға йегүзүп қоймақчи болувиди, у уни тутувелип: И сиңлим, кәл! Мән билән ятқин! деди.

¹² Лекин у униңға жавап берип: Яқ, и ака, мени номусқа қоймиғин! Исраилда бундақ иш йоқ! Сән бундақ пәскәшлик қилмиғин! ¹³ Мән бу шәрмәндичиликни қандақму кәтирип жүрәләймән?! Сән болсаң Исраилниң арисидики ахмақлардин болуп қалисән. Өтүнүп қалай, пәқәт падишаға десәңла, у мени саңа тәвә болуштин тосимайду, — деди.

¹⁴ Лекин у униң сөзигә қулақ салмиди. У униңдин күчлүк келип, уни зорлап аяқ асти қилип униң билән ятти.

¹⁵ Андин Амнон униңға интайин қаттиқ нәпрәтләнди; униң униңға болған нәприти униңға болған әслидики муһәббитидин зиядә болди. Амнон униңға: Қопуп, йоқал! — деди.

¹⁶ Тамар униңға: Яқ! Мени һайдиған гунайиң сән һели маңа қилған шу иштин бәтгәрдур, деди. Лекин Амнон униңға қулақ салмиди, ¹⁷ бәлки хизмитидики яш жигитни чақирип: Бу хотунни маңа чаплаштурмай, сиртқа чиқиривәт, андин ишикни тақап қой, деди. □

¹⁸ Тамар толиму рәңдар бир көйнәк кийгән еди; чүнки падишаниң теһи ятлиқ болмиған қизлири шундақ кийим кийәтти. Амнонниң хизмәтқари уни қоғлап чиқирип, ишикни тақивалди. ¹⁹ Тамар бешиға күл чечип, кийгән рәңдар көйнигини житип, қолини бешиға қоюп жиғлиған пети кетивататти. ²⁰ Акиси Абшалом униңға: Акаң Амнон сән билән яттиму? һазирчә жим турғин, сиңлим. У сениң акаң әмәсму? Бу ишни көңлүггә алмиғин, — деди. Тамар акиси Абшаломниң өйидә көңли сунуқ һалда туруп қалди.

²¹ Давут падишаму болған барлиқ ишларни аңлап интайин аччиқланди.

²² Абшалом болса Амнонға я яхши, я яман һеч гәп қилмиди. Чүнки Абшалом сиңлиси Тамарни Амнонниң хорлиғанлиғидин уни өч көрәтти.

Абшалом Амнонни өлтүриду

²³ Толуқ икки жил өтүп, Әфраимға йеқин Баал-Һазорда Абшаломниң қирқиғучилири қойлирини қирқивататти; у падишаниң һәммә оғуллирини тәклип қилди. □ ²⁴ Абшалом падишаниң қешиға келип: Мана қуллири қойлирини қирқитиватиду, падиша вә хизмәтқарлириниң силиниң қуллири билән биллә беришини өтүнимән, — деди.

²⁵ Падиша Абшаломға: Яқ, оғлум, биз һәммимиз бармайли, саңа еғирчилик чүшүп қалмисун, — деди. Абшалом шунчә десиму, у барғили унимиди, бәлки униңға амәт тилиди.

²⁶ Лекин Абшалом: Әгәр беришқа унимисила, акам Амнонни биз билән барғили қойсила, — деди.

Падиша униңдин: Немишкә у сениң билән бариду?» — дәп сориди. □

²⁷ Амма Абшалом уни көп зорлиғини үчүн у Амнонниң, шундақла падишаниң һәммә оғуллириниң униң билән биллә беришиға қошулди.

□ **13:17** «бу хотунни маңа чаплаштурмай...» — ибрания тилида «буни маңа чаплаштурмай...». □ **13:23** «икки жил өтүп,... Баал-Һазорда Абшаломниң қирқиғучилири қойлирини қирқивататти» — ибрания тилида: «... икки жил өтүп,... Абшаломниң ...Баал-Һазорда (қой) қирқиғучилири бар еди». □ **13:26** «Әгәр беришқа унимисила, акам Амнонни биз билән барғили қойсила» — Абшалом атиси Давутниң гуманини қозғап қоймаслиқ үчүн (тәкәллуп бойичә) уни авал тәклип қилиду. У падиша қошулмасалиғи мүмкин, дәп биләтти (падиша дәрвәкә унимиди); шуниң билән у тәкәллуп билән падишаниң тунжа оғли Амнонни тәклип қилалайтти.

28 Абшалом өз ғуламлариға буйруп: Сәгәк туруңлар, Амнон шарап ичип хуш кәйп болғанда, мән силәргә Амнонни уруңлар десәм, уни дәрһал өлтүрүңлар. Қорқмаңлар! Буларни силәргә буйруғучи мән әмәсму? Жүрәтлик болуп батурлуқ көрситиңлар — деди.

29 Шуниң билән Абшаломниң ғуламлари Амнонға Абшалом өзи буйруғандәк қилди. Шуан падишаниң һәммә оғуллири қопуп, һәр бири өз қечириға минип қачти. 30 Шундақ болдики, улар теһи йолда қечип кетиватқанда, «Абшалом падишаниң һәммә оғуллирини өлтүрди. Уларниң һеч бири қалмиди» дегән хәвәр Давутқа йәткүзүлди.

31 Падиша қопуп кийимлирини житип йәрдә дүм ятти; униң һәммә кул-хизмәткарлири болса кийимлири житиқ һалда йенида туратти. ■ 32 Амма Давутниң акиси Шимеаһниң оғли Йонадаб униңға: — Ғоҗам, улар падишаниң оғуллири болған һәммә жигитләрни өлтүрди, дәп хиял қилмисила. Чүнки пәқәт Амнон өлди; у иш Амнонниң Абшаломниң сиңлиси Тамарни хар қилған күндин башлап Абшаломниң ағзидин чиқармиған нийити еди. 33 Әнди ғоҗам падиша «Падишаһниң һәммә оғуллири өлди» дегән ойда болуп көңүллирини беарам қилмисила. Чүнки пәқәт Амнонла өлди — деди.

34 Абшалом болса қечип кәткән еди. Йерусалимдики күзәтчи ғулам қаривиди, мана, ғәрип тәрипидин тағниң йенидики йол билән нурғун адәмләр келивататти. □ 35 Йонадаб падишаға: Мана, падишаниң оғуллири кәлди. Дәл қуллири дегәндәк болди — деди.

36 Сезини түгитип туривиди, падишаниң оғуллири келип қаттиқ жиға-зерә қилди. Падиша билән хизмәткарлириму қаттиқ жиғлашти. 37 Лекин Абшалом болса Гәшурниң падишаси, Аммиһудниң оғли Талмайниң қешиға барди. Давут оғли үчүн һәр күни һаза тутуп қайғурди. □

38 Абшалом қечип, Гәшурға берип у йәрдә үч жил турди. 39 Давут падишаниң қәлби Абшаломниң йениға беришқа интизар болди; чүнки у Амнонға нисбәтән тәсәлли тапқан еди, чүнки у өлгән еди. □

14

Абшалом Йерусалимға қайтип келиду

1 Әнди Зәруияниң оғли Йоаб падиша қәлбиниң Абшаломға тәлмүриватқанлиғини байқиди. □

2 Шуниң үчүн Йоаб Тәкоаға адәм әвәтип у йәрдин данишмән бир хотунни әкәлдүрүп униңға: Сәндин өтүнәй, өзүңни матәм тутқан кишидәк көрситип қарилиқ кийими кийип, өзүңни әтирлик май билән яғлимай, бәлки өзүңни өлгүчи үчүн узун вақит һазидар болған аялдәк қилип □ 3 Давут падишаниң қешиға берип униңға мундақ дегин, — деди.

Шундақ қилип, Йоаб демәкчи болғанлирини у аялға үгәтти. 4 Шуниң билән Тәкоалиқ бу аял падишаниң алдиға берип, тазим қилип, баш уруп: И падишасим, мени қутқузивалғайла, — деди.

5 Падиша униңдин: Немә дәрдиң бар? дәп сориди. У жавап берип: Мән дәрвәкә бир тул хотунмән! Ерим өлүп кәтти; 6 Дедәклириниң икки оғли бар еди. Иккиси етизлиқта урушуп қелип, ариға чүшидиған адәм болмиғачқа, бири йәнә бирини уруп өлтүрүп қойди.

7 Мана, һазир пүтүн өйдикиләр дедәклиригә қарши қопуп, инисини өлтүргинини бизгә тутуп бәргин; инисиниң женини елип, қәтл қилғини үчүн биз жанға жан алимиз. Шуниң биләнму

■ 13:31 2Сам. 1:11 □ 13:34 «ғәрип тәрипидин...» — яки «униң кәйни тәрипидин...». □ 13:37 «Абшалом болса Гәшурниң падишаси, Аммиһудниң оғли Талмайниң қешиға барди» — Талмай Абшаломниң чоң атиси (аписиниң атиси) еди («1Тар.» 2:3). □ 13:39 «Давут падишаниң қәлби Абшаломниң йениға беришқа интизар болди» — бу әйәтниң биринчи қисми тоғрилиқ башқа бир хил чүшәнчә: «Давут падиша қәлбидә «мән чиқип Абшаломни урай» дегән нийәттин йенип қалди».

□ 14:1 «...Йоаб падиша қәлбиниң Абшаломға тәлмүриватқанлиғини байқиди» — башқа бир хил тәржимиси: «...Йоаб падиша қәлбиниң Абшаломға өч болғанлиғини байқиди». Бирақ Йоабниң ишләткән тәдбиридин (2-23) қариганда, бизниң тәржимимизни шу әһвалға бәкрәк маслишиду, дәп қараймиз. □ 14:2 «өзүңни әтирлик май билән яғлимай,...» — ибраний тилида «өзүңни әтирлик май билән мәсиһлимәй,...». Кона заманларда оттура шәриқтики әлләр арасида кишиләрдә (әрләр вә аяллардиму) йүзлирини әтирлик май билән сүрүш адити бар еди. Лекин матәм тутқанлар қайғуни билдүрүш үчүн шундақ қилмайтти.

мирас алғучини йоқитимиз, дэватиду. Улар шундақ қилип ялғуз қалған чоғумни өчүрүп, еримгэ нэ нам нэ йэр йүзидэ әвлатму қалдурғили қоймайду, — деди.

⁸ Падиша аялға: Өйүңгэ барғин, мэн әһвалға қарап сэн тоғрилиқ һөкүм чиқиримән, — деди.

⁹ Тәкоалиқ аял падишаға: И, ғоҗам падиша, бу ишта гуна болса, һәммиси мениң билән атамниң жәмәти үстидэ болсун, падиша вә униң тәхти билән мунасивәтсиз болсун, — деди.

□ ¹⁰ Падишаһ: Бирәр ким саңа бу тоғрилиқ гәп қилса, уни мениң қешимға елип кәлгин, у сени йәнә аварә қилмайдиган болиду, — деди.

¹¹ Аял жавап берип: Ундақта падиша Пәрвәрдигар Худалирини яд қилғайла, қанға қан интиқам алғучиларниң оғлумни йоқатмаслиғи үчүн, уларниң һалак қилишиға йол қоймиғайла, — деди. Падишаһ: Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, Сениң оғлуңниң бир тал чечи йәргә чүшмәйду, — деди. □

¹² Лекин аял: Дедәклири ғоҗам падишаға йәнә бир сөзни дегили қойғайла, девиди, у: Ейтқин — деди. ¹³ Аял йәнә мундақ деди: Әнди сили немишкә Худаниң хәлқиғә шуниңға охшаш зиянлиқ бир ишни нийәт қилдила? Падиша шу гепи билән өзини гунакар қилип бекитиватиду, чүнки у өзи палиған кишини қайтуруп әкәлмиди. ¹⁴ Дәрвәкә һәммимиз чоқум өлүп, йәргә төкүлгән, қайтидин жиғивалғили болмайдиган судәк болимиз. Лекин Худа адәмниң женини елишқа әмәс, бәлки Өз паланғинини Өзигә қайтуруп әкилишкә илаж қилиду. □

¹⁵ Әмәлийәттә, мениң ғоҗам падишаға шу иш тоғрисидин сөз қилғили келишимниң сәвәви, хәлиқ мени қорқатти. Лекин дедәклири: Бу гәпни падишаға ейтай! Падиша бәлким өз чөрисиниң илтмәсини бежа кәлтүрәр, дегән ойда болди. ¹⁶ Чүнки падиша аңлиши мүмкин, чөрисини һәм оғлумни Худаниң мирасидин тәң йоқатмақчи болған кишиниң қолидин қутқузуп қалар. □ ¹⁷ Шуңа дедәклири, ғоҗам падишаниң сөзи маңа арамлиқ берәр, дәп ойлидим. Чүнки ғоҗам падиша Худаниң бир пәриштисидәк яхши-яманни пәриқ әткүчидур. Пәрвәрдигар Худалири сили билән биллә болғай!

¹⁸ Падиша аялға жавап берип: Сәндин өтүнимәнки, мэн сәндин соримақчи болған ишни мәндин йошурмиғайсән, деди. Аял: Ғоҗам падиша сөз қилсила, деди.

¹⁹ Падишаһ: Бу гәплириңниң һәммиси Йоабниң көрсәтмисиму, қандақ? — деди. Аял жавап берип: И, ғоҗам падиша, силиниң жанлири билән қәсәм қилимәнки, ғоҗам падиша ейтқанлири оңғиму, солғиму қаймайдиган һәқиқәттур. Дәрвәкә силиниң қуллири Йоаб маңа шуни тапилап, бу сөзләрни дедәклириниң ағзиға салди. □ ²⁰ Йоабниң бундақ қилиши бу ишни һәл қилиш үчүн еди. Ғоҗамниң даналиғи Худаниң бир пәриштисиниңкидәк экән, зиминда йүз бериватқан һәммә ишларни билидикән, — деди.

²¹ Шуниң билән падиша Йоабқа: Мақул! Мана, бу ишқа иҗазәт бәрдим. Берип у жигит Абшаломи елип кәлгин, деди.

²² Йоаб йәргә жиқилип баш уруп, падишаға бәхит-бәрикәт тилиди. Андин Йоаб: И ғоҗам падиша, өз қулуңниң тәливиғә иҗазәт бәргиниңдин, өз қулуңниң сениң алдинда илтипат тапқинини бүгүн билдим, — деди.

□ **14:9** «бу ишта гуна болса,...» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, бириси башқа бирисини бекардин-бекәр өлтүргән болса, өлтүрүлгүчиниң йеқин уруқ-туққанлириниң униң үчүн қисас елиш һоқуқи бар еди («Чөл.» 35:9-34). Бириси бирәрсини тәсадибийлиқтин өлтүрүп қойса, өлтүрүгүчи киши чәтәлгә яки «панаһлиқ шәһири»гә қачса болатти. Амма мошу йәрдә падиша шу аялниң туққанлириниң «қисас елиш»тин ибарәт қанунлуқ һоқуқини тосмақчи болиду. Кейин у шуни билидуки, һәммә сөзләр пәқәт бир тәмсилдур, халас. □ **14:11** «падиша Пәрвәрдигар Худалирини яд қилғайла...» — дегәнниң мәнәси бәлким «падиша Пәрвәрдигарниң нами билән қәсәм қилғайла...».

□ **14:14** «Худа... паланғинини Өзигә қайтуруп әкилишкә илаж қилиду» — ибраний тилида: «Худа... Өзиниң палиқинини Өзидин паланди қаливәрмәслигигә илаж қилиду» дегән сөз билән ипадилиниду. □ **14:16** «Худаниң мираси» — шүбһисизки, тул хотун вә оғлиға (Худаниң бир нәччә дәвир илгири Исраил хәлқиниң әждатлириға тапшурған көрсәтмисигә асасән) («Йә.» 12:7 қатарлиқлар) мирас қалған зиминини көрситиду. □ **14:19** «Йоабниң көрсәтмиси» — ибраний тилида: «Йоабниң қоли». «ғоҗам падиша ейтқанлири оңғиму, солғиму қаймайдиган һәқиқәттур» — ибраний тилида «Бириси ғоҗам падиша ейтқанлиридин оңғиму, солғиму бурулса, у һәқиқәттә турмайду».

23 Андин Йоаб қозғилип, Гәшурға берип Абшаломни Йерусалимға елип кәлди. 24 Амма падиша: — У мениң йүзүмни көрмәй, өз өйигә барсун, дегән еди. Шуңа Абшалом падишаниң йүзини көрмәй, өз өйигә кәтти.

25 Энди пүткүл Исраил тәвәсидә Абшаломдәк чирайлиқ дәп махталған адәм йоқ еди. Тапинидин тартип чоққусиғичә униңда һеч әйип йоқ еди. 26 Униң чечини чүшүргәндә (у һәр жилиң ахирида чечини чүшүрәтти; чечи еғирлишип кәткәчкә, шуңа уни чүшүрәтти), чечини падишаниң «өлчәм тараза»си билән тартса икки йүз шәкәл чиқатти. □

27 Абшаломдин үч оғул вә Тамар исимлиқ бир қиз туғулди. Қизи толиму чирайлиқ еди.

28 Абшалом падишаниң йүзини көрмәй, Йерусалимда топтоғра икки жил тошқичә турди;

29 Абшалом Йоабқа адәм маңдуруп, өзини падишаниң қешиға әвәтишини өтүнди, амма у кәлгили унимиди. Абшалом иккинчи қетим униң йениға адәм әвәти, лекин Йоаб келишни халимиди.

30 Шуниң билән Абшалом өз хизмәткарлириға: — Йоабниң мениңкигә яндаш арпа териклиқ бир парчә етизлиғи бар. Берип униңға от қоюңлар, дәп буйруди. Шундақ қилип, Абшаломниң хизмәткарлири Йоабниң бу бир парчә етизлиғиға от қойди. 31 Андин Йоаб қозғилип Абшаломниң өйигә кирип униңдин: Немишкә хизмәткарлириң етизлиғимға от қойди! — дәп сориди.

32 Абшалом Йоабқа жавап берип: Мана, мән саңа адәм әвәтип: Қешимға кәлсун, андин падишаниң қешиға маңа вакалитән барғузуп униңға: Мән немишкә Гәшурдин йенип кәлгәндимән? У йәрдә қалсам, яхши болаттикән, дәп ейтқузмақчи едим. Энди падиша билән дидарлашсам дәймән; мән дә қәбиһлик болса, у мени өлтүрсун, — деди.

33 Шуниң билән Йоаб падишаниң қешиға берип, униңға бу хәвәрни йәткүзди. Падиша Абшаломни чақирди; у падишаниң қешиға келип, падишаниң алдида тазим қилип баш урди; падиша Абшаломни сөйди.

15

Абшалом падишаға исян кәтириду

1 Бу ишлардин кейин Абшалом өзигә жәң һарвуси билән атларни тәйярлатти һәм өз алдида жүгүридиған әллик әскәрни бекитти. 2 Абшалом таң сәһәрдә қопуп, дәрвазиға баридиған йолниң йенида туратти. Қачан бириси дәвайимни кәссун дәп, падишаға әрз тутқили кәлсә, Абшалом уни чақирип: Сән қайси шәһәрдин кәлдиң, — дәп сорайтти. У киши: Қулуң Исраилниң паланчи қәбилисидин кәлди, десә, 3 Абшалом униңға: Мана, дәвайиңлар дурус вә һәк экән, лекин падиша тәрипидин өзигә вакалитән әрзиңни аңлашқа қоюлған адәм йоқ, дәйтти. 4 Андин Абшалом йәнә: Кашки, мән зиминда сорақчи қилинсам еди, һәр кимниң әрзи яки дәвайи болуп, мениң қешимға кәлсә, униңға адаләт көрситәттим! — дәйтти.

5 Бирким униңға тазим қилғили алдиға барса, Абшалом қолини узутуп, уни тутуп сөйәтти.

6 Абшалом шундақ қилип падишаниң һөкүм чиқиришиға кәлгән Исраилниң һәр бир адәмлириниң көңүллирини утувалатти.

7 Төрт жил өткәндә, Абшалом падишаға: Мениң һеbronда Пәрвәрдигарға ичкән қәсимимни ада қилишим үчүн, шу йәргә беришқа ижәзәт бәрсән; □ 8 чүнки қулуң Сурийәдики Гәшурда турғинимда қәсәм ичип: Әгәр Пәрвәрдигар мени Йерусалимға қайтурса, мән Пәрвәрдигарға ибадәт қилимән, дәп ейтқан еди, — деди.

9 Падиша униңға: Теч-аман берип кәлгин, девиди, у қозғилип һеbronға кәтти.

10 Лекин Абшалом Исраилниң һәммә қәбилилиригә мәхпий әлчиләрни маңдуруп: Бурға авазини аңлиғиниңларда: «Абшалом һеbronда падиша болди!» дәп елан қилиңлар, деди.

□ 14:26 «икки йүз шәкәл» — 1.4 килограм болуши мүмкин. □ 15:7 «төрт жил өткәндә...» — бәзи кона көчүрмиләрдә «қириқ жил өткәндә...» дейилиду. Бу бәлким көчүрмичиниң хаталиғидин болған.

11 Энди икки йүз адәм тәклип билән Абшалом билән биргә Йерусалимдин барған еди. Улар һәқиқий әһвалдин бехәвәр болғачқа, саддилик билән барған еди. 12 Абшалом қурбанлиқ өткүзгәндә, у адәм әвәтип Давутниң мәслиһәтчиси болған Гилоһлуқ Аһитофәлни өз шәһири Гилоһдин елип кәлди. Шуниниң билән қәст барғансери күчәйди, Абшаломға әгәшкәнләр барғансери көпүйүвататти.

Давут Йерусалимдин қачиду

13 Давутқа бир хәвәрчи келип: Исраилниң адәмлириниң көңүллири Абшаломға майил болди, — деди.

14 Шуниниң билән Давут Йерусалимда униң билән болған һәммә қул-хизмәткарлириға: Қопуп қачайли! Болмиса, Абшаломдин қутулалмаймиз. Иштиқ кетәйли; болмиса, у туюқсиз үстимизгә бесип келип, бизгә бала кәлтүрүп шәһәр хәлқини қилич биси билән уриду, деди.

15 Падишаһниң қул-хизмәткарлири падишаға: Ғоҗам падиша немә бекитсә, шуни қилимиз, деди.

16 Шуниниң билән падиша пүтүн аилисидикиләрни елип, чиқип кәтти; амма падиша кенизәклиридин онни ордиға қарашқа қойди. 17 Падиша чиқип кәткәндә һәммә хәлиқ униңға әгәшти; улар Бәйт-Мәрһакта туруп қалди. □ 18 һәммә хизмәткарлири униң билән биллә Кидрон еқинидин өтүвататти; барлиқ Кәрәтийләр, барлиқ Пәләтийләр, барлиқ Гатлиқлар, йәни Гат шәһиридин чиқип униңға әгәшкән алтә йүз адәм падишаниң алдида маңатти. □ ■

19 Падиша Гатлиқ Иттайға: Сән немишкә биз билән барисән? Йенип берип падишаниң қешида турғин; чүнки сән өз жутуңдин мусапир болуп паланғансән. □ 20 Сән пәқәт түнүгүнла кәлдиң, мән бүгүн қандақсигә сени өзүм билән биллә сәрсан қилай? Мән болсам, нәгә баралисам, шу йәргә баримән. Қериндашлириңни елип йенип кәткин; Худаниң рәһим-шәпқити вә һәқиқити саңа яр болғай! — деди. 21 Лекин Иттай падишаға жавап берип: Пәрвәрдигарниң һаяти билән вә ғоҗам падишаниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, мәйли һаят яки мамат болсун, ғоҗам падиша қәйәрдә болса, қулуң шу йәрдимү болиду! — деди.

22 Давут Иттайға: Энди сәнмү берип еқиндин өткин, деди. Шуниниң билән Гатлиқ Иттай һәммә адәмлири вә униң билән маңған барлиқ бала-жақилири өтүп кәтти. □ 23 һәммә хәлиқ өтүватқанда, пүтқүл шу жуттикиләр қаттиқ аваз билән жиғлиди. Падиша өзиму Кидрон еқинидин өткәндә, барлиқ хәлиқ чөллүк тәрипигә қарап йол алди. ■

24 Вә мана, Задок билән Лавийларму Худаниң әһдә сандуғини кәтирип биллә кәлди; улар Худаниң әһдә сандуғини йәрдә қойди. Барлиқ хәлиқ шәһәрдин чиқип өткичә Абиятар болса, қурбанлиқларни сунуп туратти. □ 25 Падиша Задокқа: Худаниң әһдә сандуғини шәһәргә яндуруп елип киргин. Мән әгәр Пәрвәрдигарниң көзлиридә илтипат тапсам, У чоқум мени яндуруп келиду вә У маңа әһдә сандуғини вә Өз маканини йәнә көргүзиду; 26 лекин У мениң тоғрамда: Сәндин хурсәнлигим йоқ, десә, мана мән; У мени қандақ қилишни лайиқ көрсә, шундақ қилсун, — деди.

27 Падиша каһин Задокқа: Сән алдин көргүчи әмәсмү? Сән вә өз оғлуң Ахимааз вә Абиятарниң оғли Йонатан, йәни иккиңларниң икки оғлуңлар саңа һәмраһ болуп теч-аман шәһәргә қайтқин. 28 Мана, мән силәрдин хәвәр кәлгичә чөлдики өткәлләрдә күтүп турай, — деди.

29 Шуниниң билән Задок билән Абиятар Худаниң әһдә сандуғини Йерусалимға қайтуруп берип, у йәрдә қалди.

□ 15:17 «Бәйт-Мәрһак» — яки «жирақтики орда». □ 15:18 «Кидрон дәриясин» — бу сөzlәр ибраний текстидә йоқ, лекин «өтүвататти» дегән сөз бу мәнини көрситиду (23-айәтни көрүң). Кидрон еқини Йерусалимниң шәрқий тәрипигә йеқин болуп, Иордан дәриясиға маңғанда униңдин өтүши керәк. ■ 15:18 2Сам. 8:18; 1Пад. 1:38; 1Тар. 18:17 □ 15:19 «Йенип берип падишаниң қешида турғин...» — Давут «падиша» дегән сөзни ишлитип, Абшалом «йәни падиша»ни көрситиду. 34-айәтнимү көрүң. □ 15:22 «еқиндин өткин» — бәлки Кидрон дәриясин (23-айәтни көрүң). ■ 15:23 Юһ. 18:1 □ 15:24 «Барлиқ хәлиқ шәһәрдин чиқип өткичә Абиятар болса, қурбанлиқларни сунуп туратти» — башқа бир хил тәрҗимиси: «Барлиқ хәлиқ шәһәрдин чиқип өткичә Абиятар сақлап туруп, андин өтти».

³⁰ Лекин Давут Зэйтун тегиға чиққанда, бешини йепип ялаң аяқ болуп жиғлавататти; униң билән болған һәммә хәлиқниң һәр бири бешини йепип жиғлап чиқивататти. ³¹ Бириси келип Давутқа: Аһитофәлму Абшаломниң қәстигә қатнашқанлар ичидә экән, деди. Шуниң билән Давут дуа қилип: И Пәрвәрдигар, Аһитофәлниң мәслиһәтини ахмақаниликкә айландурғайсән, деди.

³² Давут тағниң чоққисиға, йәни адәттә у мәхсус Худаға ибадәт қилидиған жайға йәткәндә, Аркилик һушай тони житиқ, бешигә топа-чаң чечилған һалда униң алдиға кәлди. ³³ Давут униңға: Мениң билән барсаң, маңа жүк болуп қалисән; ³⁴ лекин шәһәргә қайтип берип Абшаломға: И падиша, мән бүгүнгә қәдәр атаңниң кул-хизмәтқари болғандәк, әнди сениң кул-хизмәтқариң болай, дисәң, сән мән үчүн Аһитофәлниң мәслиһәтини бекар қиливетәләйсән. ³⁵ Мана Задок вә Абиятар дегән каһинларму шу йәрдә сән билән биллә болиду әмәсму? Падишаһниң ордисидин немә аңлисаң, Задок билән Абиятар каһинларға ейтқин. ³⁶ мана, уларниң икки оғли, йәни Задокниң оғли Ахимааз билән Абиятарниң оғли Йонатанму шу йәрдә уларниң йенида туриду. һәр немә аңлисаң, улар арқилиқ маңа хәвәр йәткүзгин — деди.

³⁷ Шуниң билән Давутниң дости һушай шәһәргә барди; Абшаломму дәл шу чағда Йерусалимға кирди.

16

Давут Зибадин соғатларни қобул қилиду

¹ Давут тағниң чоққисидин әндила өтүшигә Мәфибошәтниң хизмәтқари Зиба икки йүз нан, бир йүз кишмиш пошкили, йүз язлик мевә пошкили вә бир тулум шарапни икки ешәккә артип униң алдиға чиқти. □

² Падиша Зибаға: Буларни немә үчүн әкәлдиң? деди. Зиба: Ешәкләрни падишаниң аилисидикиләр мениши үчүн, нанлар билән язлик мивиләрни ғуламларниң йейиши үчүн, шарапни чөлдә һерип кәткәнләрниң ичиши үчүн әкәлдим — деди.

³ Падишаһ: Ғожаңниң оғли нәдә? — дәп сориди. Зиба падишаға жавап берип: У йәнила Йерусалимда қалди, чүнки у: Бүгүн Исраил жәмәтидикиләр атамниң падишалиғини маңа яндуруп бериду, дәп олтириду — деди. ■

⁴ Падиша Зибаға: Мана Мәфибошәтниң һәммиси саңа тәвә болсун, девиди, Зиба: Мән силигә тазим қилимән; силиниң алдилирида илтипат тапсам, и ғожам падиша, — деди.

⁵ Давут падиша Баһуримға кәлгәндә, мана Саулниң жәмәтидин болған, Гераниң оғли Шимәй исимлик бир адәм шу йәрдин униң алдиға чиқти; у бу яққа кәлгәч кимду бирини қарғавататти. ■ ⁶ У Давутниң өзигә вә Давут падишаниң барлиқ хизмәтқарлириға қарап ташларни атти; һәммә хәлиқ билән барлиқ палванлар падишаниң оң тәрипидә вә сол тәрипидә туратти.

⁷ Шимәй қарғап: Йоқал, йоқал, һәй сән қанхор, иплас! □ ⁸ Сән Саулниң орнида падиша болдуң, лекин Пәрвәрдигар униң жәмәтиниң қенини сениң бешигә қайтурди; әнди Пәрвәрдигар падишалиқни оғлуң Абшаломниң қолиға бәрди; мана, өзүңниң рәзиллигиң сениң үстүңгә чүшти, чүнки сән бир қанхорсән! — деди.

⁹ Зәруияниң оғли Абишай падишаға: Немишкә бу өлүк ишт ғожам падишани қарғисун? У йәргә берип униң бешини кәскили маңа иҗазәт бәргәйсән! — деди. ■

¹⁰ Лекин падиша: И Зәруияниң оғуллири, мениң билән немә қариңлар? У қарғиса қарғисун! Әгәр Пәрвәрдигар униңға, Давутни қарғигин, дәп ейтқан болса, ундақта ким униңға: Немишкә бундақ қилисән? — дейәлисун?

□ **16:1** «йүз язлик мевә пошкили» — яки «йүз әнжир пошкили». ■ **16:3** 2Сам. 19:27 ■ **16:5** 1Пад. 2:8 □ **16:7** «һәй сән қанхор, иплас!» — «иплас» ибраний тилида: «Иблис (Белиял)ниң оғли». ■ **16:9** 1Сам. 24:15; 2Сам. 9:8

11 Давут Абишайға вә барлиқ хизмәткарлириға: Мана өз пуштумдин болған оғлум мениң жеңимни издигән йәрдә, бу Бинямин киши униңдин артуқрақ қилмамду? Уни қарғиғили қойғин, чүнки Пәрвәрдигар униңға шундақ буйрупту. 12 Пәрвәрдигар бәлким мениң дәрдлиримни нәзиригә елип, бу адәмниң бүгүн мени қарғиғанлириниң орнида маңа яхшилиқ яндурар, деди.

13 Шуниң билән Давут өз адәмлири билән йолда меңивәрди. Шимәй болса Давутниң удулдики тағ бағрида маңғач қарғайтти һәм таш етип топа-чаң чачатти.

14 Падиша вә униң билән болған хәлиқниң һәммиси һерип, мәнзилгә барғанда у йәрдә арам алди.

Аһитофәлниң мәслиһәти

15 Әнди Абшалом барлиқ Исраиллар билән Йерусалимға кәлди; Аһитофәл униң билән биллә еди. 16 Давутниң достии аркилиқ һушай Абшаломниң қешиға кәлгәндә, у Абшаломға: Падиша яшисун! Падиша яшисун! — деди.

17 Абшалом һушайға: Бу сениң достуңға көрситидиған һиммитиңму? Немишкә достуң билән бармидиң? — деди.

18 һушай Абшаломға: Яқ, ундақ әмәс, бәлки Пәрвәрдигар вә бу хәлиқ һәмдә Исраилларниң һәммиси кимни таллиса, мән униңға тәвә болай вә униң йенида туримән. 19 Шуниндин башқа кимниң хизмитидә болай? Униң оғлиниң қешида хизмәт қилмамдим? Сениң атаңниң қешида хизмәт қилғандәк, әнди сениң қешиңда хизмәт қилай, — деди.

20 Андин Абшалом Аһитофәлгә: Мәслиһәтлишип йол көрситиңлар; қандақ қилсақ болар? — деди.

21 Аһитофәл Абшаломға: Атаңниң ордисиға қарғиғили қойған кенизәклири билән биллә ятқин; шуниң билән пүткүл Исраил сениң өзүңни атаңға нәпрәтлик қилғанлиғиңни аңлайду; шундақ қилип саңа әгәшкәнләрниң қоллири күчләндрүлиду, деди.

22 Шуниң билән улар Абшалом үчүн ординиң өгүзидә бир чедир тикти; Абшалом һәммә Исраилниң көзлири алдида өз атисиниң кенизәклири билән биллә болди.

23 У күнләрдә Аһитофәлниң бәргән мәслиһәти худди киши Худадин сорап еришкән сөз-каламдәк һесаплинатти. Униң Давутқа вә Абшаломға бәргән һәммә мәслиһәтиму һәм шундақ қарилатти.

17

Аһитофәлниң мәслиһәти бекар қилиниду

1 Аһитофәл Абшаломға: Маңа он икки миң адәмни талливелишқа рухсәт бәрсәң, мән бүгүн кечә қозғилип, Давутни қоғлай; 2 Мән униң үстигә чүшкинимдә у һерип, қоллири әжиз болиду; мән уни алақзадә қиливетимән, шундақла униң билән болған барлиқ хәлиқ қачиду. Мән пәқәт падишанила уруп өлтүримән, 3 андин һәммә хәлиқни саңа беқиндуруп қайтуримән. Сән издигән адәм йоқалса, һәммә хәлиқ сениң қешиңға қайтиду; шуниң билән һәммә хәлиқ аман-есән қалиду, деди. □

4 Бу мәслиһәт Абшаломға вә Исраилниң барлиқ ақсақаллириға яқти, 5 лекин Абшалом: Аркилиқ һушайниму чақириңлар; униң сөзиниму аңлайли, — деди.

6 һушай Абшаломниң қешиға кәлгәндә, Абшалом униңға: Аһитофәл мундақ-мундақ ейтти; у дегәндәк қилайлиму? Болмиса, сән бир мәслиһәт бәргин, — деди.

7 һушай Абшаломға: Аһитофәлниң бу вақитта бәргән мәслиһәти яхши әмәс, — деди.

8 һушай йәнә мундақ деди: «Сән атаң билән адәмлирини биллисәнғу — улар палванлардур, һазир даладики балилиридин жуда қилинған чиши ейиқтәк пәйли яман. Атаң болса һәқиқий жәңчидур, өз адәмлири билән биргә қонмайду. 9 Мана у һазир бир ғарда я башқа бир

□ 17:3 «Сән издигән адәм йоқалса, һәммә хәлиқ сениң қешиңға қайтиду» — ибраний тилида: «Барлиқ адәмниң қайтип келиши, сән издигән адәмниң жеңиға баравәрдур».

йәрдә мөкүнүвалған болса керәк. Мабада у авал хәлқимиз үстигә чүшсә шуни аңлиған һәр ким: Абшаломға әгәшкәнләр қирғинчиликқа учрапту, — дәйду. □ 10 У вақитта һәтта шир жүрәк палванларниң жүрәклириму су болуп кетиду; чүнки пүткүл Исраил атаңниң батур екәнлигини, шундақла униңға әгәшкәнләрниңму палван екәнлигини билиду.

11 Шуңа мәслиһәтим шуки, пүткүл Исраил Дандин тартип Бәәр-Шебағичә сениң қешиңға тез жиғилсун (улар деңиздики қумлардәк көптүр!). Сән өзүң уларни башлап жәңгә чиққин.

12 Биз уни қәйәрдә тапсақ, шәбнәм йәргә чүшкәндәк униң үстигә чүшәйли. Шуниң билән униң өзи вә униң билән болған кишиләрдин һеч кимму қалмайду. 13 Әгәр у бир шәһәргә киривалсиму, пүткүл Исраил шу йәргә арғамчиларни елип келип, шәһәрни һәтта униңдики кичик шегил-ташларниму қалдурмай сөрәп әкилип, дәрия жилғисига ташливетимиз».

14 Абшалом билән Исраилниң һәммә адәмлири: Аркилик һушайниң мәслиһәти Аһитофәлниң мәслиһәтидин яхши екән, дейишти. Чүнки Пәрвәрдиғар Абшаломниң бешиға бала кәлсун дәп, Аһитофәлниң яхши мәслиһәтиниң бекар қилинишини бекиткән еди.

15 һушай Задок билән Абиятар каһинларға: Аһитофәлниң Абшалом билән Исраилниң ақсақаллириға бәргән мәслиһәти мундақ-мундақ, амма мениң мәслиһәтим болса мундақ-мундақ; 16 һазир силәр дәрһал адәм әвәтип Давутқа: Бу кечидә чөлниң кечиклирида қонмай, бәлки тез өтүп кетиңлар, болмиса падиша вә униң билән болған һәммә хәлиқ һалак болуши мүмкин, дәп йәткүзүңлар — деди.

17 У вақитта Йонатан билән Ахимааз Ән-Рогәлдә күтүп туратти; улар башқиларниң көрүп қалмаслиғи үчүн шәһәргә кирмиди; бир дедәкниң чиқип уларға хәвәр бериши бекитилди. Улар берип Давут падишаға хәвәрни йәткүзди.

18 Лекин бир яш жигит уларни көрүп қелип, Абшаломға дәп қойди. Амма бу иккилән иштик берип, Баһуримдики бир адәмниң өйигә кирди. Бу адәмниң һойлисида қудуқ бар еди; улар шуниңға чүшүп йошурунди. 19 Униң аяли қудуқниң ағзига япқучини йепип үстигә соқулған буғдайни төкүп қойди; шуниң билән һеч иш ашқариланмиди.

20 Абшаломниң хизмәткарлири өйгә кирип аялниң қешиға келип: Ахимааз билән Йонатан қәйәрдә? — дәп сориди. Аял: Улар ериқтин өтүп кәтти, деди. Кәлгәнләр уларни издәп тапалмай, Йерусалимға қайтип кәтти.

21 Улар кәткәндин кейин, бу иккилән қудуқтин чиқип, берип Давут падишаға хәвәр бәрди. Улар Давутқа: Қопуп, судин өткин; чүнки Аһитофәл сени тутуш үчүн шундақ мәслиһәт берипту, — деди.

22 Шуниң билән Давут вә униң билән болған барлиқ хәлиқ қозғилип Иордан дәриясидин өтти; таң атқичә Иордан дәриясидин өтмигән һеч ким қалмиди.

23 Аһитофәл өз мәслиһәтини қобул қилмиғанлиғини көрүп ешигини тоқуп, өз шәһиридики өйигә берип, өйидикиләргә вәсийәт тапшурғандин кейин, есилип өливалди. У өз атисиниң қәбридә дәпнә қилинди.

24 Шу арилиқта Давут Маһанаимға йетип кәлгән еди, Абшалом вә униң билән болған Исраилниң һәммә адәмлириму Иордан дәриясидин өтүп болған еди.

25 Абшалом Йоабниң орнида Амасани қошунниң үстигә сәрдар қилип қойди. Амаса болса Йитра исимлиқ бир Исраиллиқ кишиниң оғли еди. У киши Наһашниң қизи Абигаил билән йеқинчилик қилған еди. Наһаш Йоабниң аниси Зәруия билән ача-сиңил еди.

26 Исраил билән Абшалом Гилеадниң зиминида барғаһ тикти.

27 Давут Маһанаимға йетип кәлгәндә, Аммонийларниң Раббаһ шәһиридин болған Наһашниң оғли Шоби билән Ло-Дибарлиқ Аммиәлниң оғли Макир вә Рогелимдин болған Гилеадлиқ Барзиллай дегәнләр ■ 28 йотқан-көрпә, дас, қача-қуча, буғдай, арпа, ун, қомач, почак, қизил маш, қуруған почаклар, 29 һәсәл, қаймақ вә қойларни кәлтүрүп, кала сүтидә қилинған қурут-иримчик қатарлиқларни Давут билән хәлиқкә йейиш үчүн елип кәлди, чүнки улар: Шүбһисизки, хәлиқ чөлдә һерип-ечип, уссап кәткәнду, дәп ойлиған еди.

□ 17:9 «Мабада у авал хәлқимиз үстигә чүшсә...» — яки «Дәсләптә хәлиқ(имиз)дин нәччиси жиқилип өлтүрүлсә,...»

■ 17:27 2Сам. 19:31, 32; 1Пад. 2:7

18

Абшаломниң өлүши

¹ Давут өзи билән болған хәлиқни жиғип едитлиди вә уларниң үстигә миң беши билән йүз беши қойди. ² Андин Давут хәлиқни үч бөләккә бөлүп жәңгә чиқарди; биринчи бөләкни Йоабниң қол астида, иккинчи бөләкни Зәруияниң оғли, Йоабниң иниси Абишайниң қол астида вә үчинчи бөләкни Гатлиқ Иттайниң қол астида қойди. Падиша хәлиқкә: Бәрһәк, мәнму силәр билән жәңгә чиқимән, деди.

³ Лекин хәлиқ: Сили чиқмисила, әгәр биз қачсақ дүшмән бизгә пәрва қилмайду; һәтта йеримимиз өлүп кәтсәкму бизгә пәрва қилмайду. Чүнки өзлири бизниң он миңимизгә баравәр болила. Яхшиси сили шәһәрдә туруп бизгә һәмдәм болушқа тәйяр турғайла, деди.

⁴ Падиша уларға: Силәргә немә лайиқ көрүнсә, шуни қилимән, — деди. Шуниң билән хәлиқ йүздин, миңдин болуп шәһәрдин чиқиватқанда, падиша дәрвазиниң йенида турди. ⁵ Падиша Йоаб билән Абшай вә Иттайға: Мән үчүн Абшаломға яхши муамилидә болуп аяңлар, деди. Падишаниң *һәммә сәрдарлирига* Абшалом тоғрисида шундақ тапилиғинида, барлиқ хәлиқ тапилиғинини аңлиди. ⁶ Андин хәлиқ Исраил билән соқушқили мәйданға чиқти; соқуш Эфраимниң орманлиғида болди.

⁷ У йәрдә Исраил Давутниң адәмлиридин мәглуп болди. У күни улар қаттиқ қирғин қилинди — жигирмә миңи өлди. ⁸ Соқуш шу зиминға йейилди; орманлиқ йәвәткәнләр қиличта өлгәнләрдин көп болди.

⁹ Абшалом Давутниң ғуламлири билән туюқсиз учришип қалди; Абшалом өз қечиригә минип, чоң дуб дәриғиниң қоюқ шахлириниң тегидин өткәндә, униң беши дәрәк шехиға кәплишип қелип, у есилип қалди; у мингән қечир болса алдиға кетип қалди. □ ¹⁰ Бириси буни көрүп Йоабқа хәвәр берип: Мана, мән Абшаломниң бир дуб дәриғидә саңгилап турғинини көрдүм, деди.

¹¹ Йоаб хәвәр бәргән адәмгә: Немә! Сән уни көрүп туруп, немишкә уни уруп өлтүрүп йәргә чүшүрмидиң? Шундақ қилған болсаң, саңа он күмүч тәңгә вә бир кәмәр берәттим, — деди.

¹² У адәм Йоабқа: Қолумға миң күмүч тәңгә тәгсиму, қолумни падишаниң оғлиға узатмайттим! Чүнки падишаниң һәммимиз алдида саңа, Абишайға вә Иттайға: Мениң үчүн һәр бириңлар Абшаломни аяңлар, дәп буйруғинини аңлидуқ. ¹³ Әгәр мән өз женимни тәвәккул қилип, шундақ қилған болсам (һәр қандақ иш падишадин йошурун қалмайду!) сән мени ташлап, дүшминиң қатаридә көрәттиң, — деди.

¹⁴ Йоаб: Сениң билән бундақ дейишишкә чолам йоқ! — деди-дә, қолиға үч нәйзини елип дәрәктә саңгилақлиқ һалда тирик турған Абшаломниң жүригигә санжиди. □ ¹⁵ Андин Йоабниң ярақ көтәргүчиси болған он ғулам Абшаломниң чөрисигә жиғилип, уни уруп өлтүрди.

¹⁶ Андин Йоаб канай чалди; хәлиқ Исраилни қоғлаштин янди; чүнки Йоаб қошунни чекинишкә чақирди. ¹⁷ Улар Абшаломни орманлиқтики чоң бир азгалға ташлап үстигә нурғун ташларни догилап қойди. Исраиллар болса қечип һәр бири өз маканиға кәтти. □

¹⁸ Абшалом тирик вақтида падиша вадисида өзигә бир абидә турғузған еди. Чүнки у: Мениң налимни қалдурдиғанға оғлум йоқ дәп, у таш абидини өз нами билән атиған еди. Шуниң билән бу таш бүгүнгә қәдәр «Абшаломниң ядикари» дәп атилиду. □

Давут Абшаломниң өлүмидин хәвәр тапиду

□ **18:9** «униң беши ... кәплишип қелип, у есилип қалди» — Ибрания тилида: «униң беши ... кәплишип қелип, у асман-зимин оттурисида есилип қалди». □ **18:14** «дәрәктә саңгилақлиқ һалда тирик турған Абшаломниң жүригигә санжиди» — ибрания тилида «дәрәкниң жүригидә саңгилақлиқ тирик турған Абшаломниң жүригигә санжиди» дегән сөzlәр билән ипадилиниду. □ **18:17** «Исраиллар болса қечип һәр бири өз маканиға кәтти» — ибрания тилида: «Исраиллар болса қечип һәр бири өз чедириға кәтти». □ **18:18** «Мениң налимни қалдурдиғанға оғлум йоқ...» — Абшаломниң бу сөзидин қариганда, униң үч оғли (14:27) һәммиси балдур өлгән еди.

19 Задокниң оғли Ахимааз Йоабқа: Пәрвәрдигар сени дүшмәнлириңдин қутқузуп сән үчүн интиқам алди, дәп падишаға хәвәр беришкә мени дәрһал маңғузгин, — деди.

20 Лекин Йоаб униңға: Сән бүгүн хәвәр бәрмәйсән, бәлки башқа бир күни хәвәр берисән; падишаниң оғли өлгини түпәйлидин, бүгүн хәвәр бәрмәйсән, деди.

21 Шуниниң билән Йоаб Кушийға: Берип падишаға көргиниңни дәп бәргин, деди. Кушийлиқ Йоабқа тазим қилип жүгүрүп кәтти. □

22 Лекин Задокниң оғли Ахимааз Йоабқа йәнә: Қандақла болмисун бу Кушийниң кәйнидин жүгүрүшкә маңа ијазәт бәргин, — деди. Йоаб: И оғлум, саңа һеч қандақ сөйүнчи бәргидәк хәвәр болмиса, немишкә жүгүрүшни халайсән? — деди.

23 У йәнә: Қандақла болмисун, мени жүгүргүзгин, деди. Йоаб униңға: Маң, жүгүр, девиди, Ахимааз Иордан дәрјасидики түзләңлик билән жүгүрүп Кушийгә йетишип униңдин өтүп кәтти.

24 Давут ички-ташқи дәрвазиниң оттурисида олтиратти. Күзәтчи дәрвазиниң өгүзидин сепилниң үстигә чиқип, бешини кәтирип қаривиди, мана бир адәмниң жүгүрүп келиватқинини көрди. □

25 Күзәтчи вақирап падишаға хәвәр бәрди. Падишаһ: Әгәр у ялғуз болса униңда чоқум хәвәр бар, деди. Хәвәрчи болса йеқинлишип келивататти. 26 Андин күзәтчи йәнә бир адәмниң жүгүрүп кәлгинини көрди. Күзәтчи дәрвазивәнгә: Мана йәнә бир адәм ялғуз жүгүрүп келиватиду, — деди. Падишаһ: Буму хәвәрчи экән, деди.

27 Күзәтчи: Авалқисиниң жүгүрүши маңа Задокниң оғли Ахимаазниң жүгүршидәк көрүнди, — деди. Падишаһ: У яхши адәм, хуш хәвәр йәткүзиду, — деди.

28 Ахимааз падишаға товлап: Салам! дәп падишаға йүзини йәргә тәккүзүп тазим қилип: Ғојам падишаға зиян йәткүрүшкә қоллирини кәтәргән адәмләрни мәғлубийәткә муптила қилған Пәрвәрдигар Худалири мубарәктур! — деди. □

29 Падишаһ: Абшалом саламәтму? — дәп сориди. Ахимааз жавап берип: Йоаб падишаниң қули вә пеқирлирини маңдурғанда, пеқир кишиләрниң чоң қалаймиқанчилиғини көрдүм, лекин немә иш болғанлиғини билмидим, — деди.

30 Падишаһ: Болди, буяқта туруп турғин, деди. У бир тәрәпкә берип турди.

31 Вә мана, Куший йетип кәлди; Куший: Ғојам падиша хуш хәвәрни аңлиғайла. Пәрвәрдигар бүгүн асийлиқ қилип қозғалған һәммисидин силини қутқузуп, улардин интиқам алди, деди.

32 Падиша Кушийға: Жигит Абшалом саламәтму? дәп сориди. Куший: Ғојам падишаниң дүшмәнлири вә силини қәстләшкә қозғалғанларниң һәммиси у жигиткә охшаш болсун! — деди.

33 Падиша толиму азаплинип, дәрвазиниң төписидики балиханиға жиғлиған пети чиқти; у маңғач: И оғлум Абшалом! И оғлум, оғлум Абшалом! Кашки, мән сениң орнуңда өлсәм болмасмиди! И Абшалом, мениң оғлум, мениң оғлум! деди.

19

1 Бириси Йоабқа: Падиша Абшалом үчүн жиғлап матәм тутмақта, дәп хәвәр бәрди. 2 Шуниниң билән шу күндики нусрәт хәлиқ үчүн мусибәткә айланди; чүнки хәлиқ шу күнидә: Падиша өз оғли үчүн қайғу-һәсрәт тартиватиду, дәп аңлиди. 3 У күни хәлиқ соқуштин қечип хијаләттә қалған адәмләрдәк, оғрилиқчә шәһәргә кирди. 4 Падиша йүзини йеппи: И, оғлум Абшалом, и Абшалом, мениң оғлум, мениң оғлум! — дәп қаттиқ аваз билән пәрјад кәтәрди.

5 Лекин Йоаб падишаниң өйигә кирип, униң қешиға келип: Өз жеңиңни, оғуллириң билән қизлириңниң жеңини, аяллириңниң жеңи билән кенизәклириңниң жеңини

□ **18:21** «Шуниниң билән Йоаб Кушийға... деди» — «Куший»: һәбәш, Ефиопийәлик. Ефиопийәликләрниң бүгүнгә қәдәр узунға жүгүрүштә даңқи бар. □ **18:24** «Давут ички-ташқи дәрвазиниң оттурисида олтиратти» — ибраний тилида «Давут икки дәрвазиниң оттурисида олтиратти». Пәрзимизчә «бу икки дәрваза» шәһәрниң ички вә ташқи қовуқи болса керәк. □ **18:28** «Салам!» — (ибраний тилида «Шалом»)ниң мәнаси: «Течлиқ! Хатиржәмлик!».

кутқузған һәммә хизмәткарларниң йүзини сән бүгүн хижаләттә қалдурдуң! ⁶ Сән өзүңгә нәпрәтлинидиғанларни сөйсән, сени сөйидиғанларға нәпрәтлинидиғандәк қилисән! Чүнки сән бүгүн сәрдаририңни яки хизмәткарлириңни нәзириңдә һеч нәрсә әмәс дегәндәк қилдиң! Чүнки бүгүн Абшалом тирик қелип, биз һәммимиз өлгән болсақ, нәзириңдә яхши болаттикән, дәп билип йәттим. ⁷ Әнди чиқип хизмәткарлириңниң көңлигә тәсәллий бәргин; чүнки мән Пәрвәрдигар билән қәсәм қилимәнки, әгәр чиқмисаң, бүгүн кечә һеч адәм сениң билән қалмайду. Бу бала яшлиғиңдин тартип бүгүнки күнгиçә үстүңгә чүшкән һәр қандақ баладин еғир болиду, — деди.

⁸ Шуниң билән падиша чиқип дәрвазида олтарди, һәммә хәлиққә: Мана, падиша дәрвазида олтириду, дегән хәвәр йәткүзүлгәндә, уларниң һәммиси падишаниң қешиға кәлди. Амма Исраиллар болса һәммиси қечип, өз өйигә қайтип кәтти. □

⁹ Әнди Исраил қәбилисидики һәммә хәлиқ ғул-ғула қилишип: Падиша бизни дүшмәнлиримизниң қолидин азат қилған, бизни Филистийләрниң қолидин кутқузған еди. Амма, у һазир Абшалом түпәйлидин зиминдин өзини қачуруватиду. ¹⁰ Лекин биз үстимизгә падиша болушқа мәсиһ қилған Абшалом болса жәндә өлди. Әнди немишкә падишани яндуруп елип келишкә гәп қилмайсиләр? дейишти. □

¹¹ Давут падиша Задок билән Абиятар каһинларға адәм әвәтип: Силәр Йәһуданиң ақсақаллириға: *Падиша мундақ дәйду:* — һәммә Исраилларниң падишани ордисиға қайтуруп келәйли, дейишкән тәлиплириниң һәммиси падишаниң қулиқиға йәткән йәрдә, немишкә силәр бу ишта улардин кейин қалисиләр? ¹² Силәр мениң қериндашлирим, мениң әт-устиханлирим туруп, немишкә падишани елип келиштә һәммисидин кейин қалисиләр?! — дәңлар. ¹³ Вә шундақла йәнә Амосағиму: Падиша мундақ дәйду: — Сән мениң әт-устиханлирим әмәсмусән? Әгәр сени Йоабниң орнида мениң қешимда дайим туридиған қошунниң сәрдари қилмисам, Худа мени урсун һәм униңдин артуқ жазалисун — дәңлар, — деди. ■

¹⁴ Буниң билән у Йәһудадики адәмләрниң көңүллирини бир адәмниң көңлидәк өзигә майил қилди. Улар падишаға адәм маңдуруп: Сән өзүң билән һәммә хизмәткарлириң биргә йенип келиңлар, дәп хәвәр йәткүзди.

¹⁵ Шуниң билән падиша йенип Иордан дәриясиғичә кәлди. Йәһудадики адәмләр падишани Иордан дәриясидин өткүзимиз дәп, падишаниң алдиға Гилгалға барған еди. ¹⁶ Баһуримдин чиққан Биняминлиқ Гераниң оғли Шимәй алдирап келип, Йәһудадики адәмләр билән чүшүп, падишаниң алдиға чиқти. ■

¹⁷ Шимәйгә Бинямин қәбилисидин миң адәм әгәшти; улар билән Саулниң жәмәтидә хизмәткар болған Зиба, униң он бәш оғли вә жигирмә хизмәткариму униңға қошулуп кәлди; буларниң һәммиси Иордан дәриясидин өтүп падишаниң алдиға чиқти.

¹⁸ Бир кемә падишаниң ихтияриға қоюлуп, аилә тавабиатлирини өткүзүш үчүн уян-буян өтүп жүрәтти. Падиша Иордан дәриясидин өткәндә, Гераниң оғли Шимәй келип униң алдида жиқилип туруп □ ¹⁹ падишаға: Ғоҗам қуллириға қәбиһлик санимиғайла; ғоҗам падиша Йерусалимдин чиққан күндә қуллириниң қилған қәбиһлигини әслиригә кәлтүрмигәйла; у падишаниң көңлигә кәлмисун. ²⁰ Чүнки қуллири өзиниң гуна қилғинимни убдан билиду; шуңа мана, мән Йүсүпниң жәмәтидин һәммидин авал бүгүн ғоҗам падишани қарши елишқа чиқтиммән, — деди.

²¹ Зәруияниң оғли Абишай буни аңлап: Шимәй Пәрвәрдигарниң мәсиһ қилғинини қарғиған турса, өлүмгә мәнкүм қилиниш лазим болмамду? — деди.

□ **19:8** «...һәммиси қечип, өз өйигә қайтип кәтти» — ибраний тилида «... һәммиси қечип, өз чедириға қайтип кәтти». Мошу әйәттики «Исраиллар» Абшаломға әгәшкән Исраилларни көрситиду, әлвәттә (уларниң көпинчиси Йәһуда вә Биняминдин башқа он қәбилидин еди). □ **19:10** «...немишкә падишани яндуруп елип келишкә гәп қилмайсиләр?» — ибраний тилида «немишкә падишани яндуруп елип келишкә сүкүт қилисиләр?». ■ **19:13** 2Сам. 17:25 ■ **19:16** 2Сам. 16:5; 1Пад. 2:8 □ **19:18** «Бир кемә падишаниң ихтияриға қоюлуп, аилә тавабиатлирини ... өтүп жүрәтти» — бәзиләр: «Улар өзлирини падишаниң ихтияриға қоюп, дәрия кечигидә аилә тавабиатлирини ... өтүп жүрәтти» дәп тәрҗимә қилиду.

22 Лекин Давут: И Зәруияның оғуллари, силәрның мениң билән немә кариңлар? Бүгүн силәр маңа қарши чиқмақчимусиләр? Бүгүнки күндә Исраилда адәмләр өлүмгә мәһкүм қилиниши керәкму? Бүгүн Исраилға падиша экәнлигимни билмәймәнму? — деди.□

23 Андин падиша Шимәйгә: Сән өлмәйсән, — деди. Падиша униңға қәсәм қилди.

24 Энди Саулның нәвриси Мәфибошәт падишани қарши алғили кәлди. Падиша кәткән күндин тартип сақ-саламәт қайтип кәлгән күнгичә, у я путлириниң тирниқини алмиған я сақилини ясимигән вә яки кийимлирини жуймиған еди. 25 У падишани қарши алғили Йерусалимдин кәлгәндә, падиша униңдин: И Мәфибошәт, немишкә мениң билән бармидиң? — дәп сориди.□

26 У: И, ғоҗам падиша, қуллари ақсақ болғачқа, ешигимни тоқуп, минип падиша билән биллә барай, дедим. Амма хизмәткарим мени алдап қоюпту; 27 у йәнә ғоҗам падишасиң алдида қуллириниң ғәйвитини қилди. Лекин ғоҗам падиша Худаниң бир пәриштисидәктур; шуниң үчүн силигә немә лайиқ көрүнсә, шуни қилғайла. ■ 28 Чүнки атамниң җәмәтиниң һәммиси ғоҗам падишаниң алдида өлгән адәмләрдәк еди; лекин сили өз қуллирини өзлири билән һәмдәстихан болғанлар арасида қойдила; мениң падишаниң алдида пәрәд қилғили немә һәққим бар? — деди.□

29 Падиша униңға: Немишкә ишлириң тоғрисида сөзливерисән? Мениң һөкүмүм, сән билән Зиба йәрләрни бөлүшивелиңлар, — деди.

30 Мәфибошәт падишаға: Ғоҗам падиша аман-есән өз өйигә кәлгәндин кейин, Зиба һәммисини алсиму разимән! — деди.

31 Гилеадлиқ Барзиллайму Рогелимдин чүшүп падишани Иордан дәриясидин өткүзүп қоюшқа келип, падиша билән биллә Иордан дәриясидин өтти. 32 Энди Барзиллай хелә яшанған бир адәм болуп, сәксән яшқа киргән еди. Падиша Маһанаимда турған вақитта, уни қамдигән дәл мошу адәм еди; чүнки у хелә катта бир киши еди. ■ 33 Падиша Барзиллайға: Мениң билән барғин, мән сәндин Йерусалимда өзүмниңкидә хәвәр алимән, деди.

34 Лекин Барзиллай падишаға: Мениң бир нәччә күнлүк өмрүм қалғанду, падиша билән биргә Йерусалимға барамдим? □ 35 Қуллари сәксән яшқа кирдим. Яхши-яманни йәнә пәриқ етәләймәнму? Йәп-ичкинимниң тәммини теталамдим? Жигит нәғмичиләр билән қиз нәғмичиләрниң авазини аңлаламдим? Немишкә қуллари ғоҗам падишаға йәнә жүк болиман? 36 Қуллари пәқәт падишани Иордан дәриясидин өткүзүп андин азрақ узитип қояй дегән; падиша буниң үчүн немишкә маңа шунчә шапаәт көрситидила? 37 Қуллириниң өлгәндә өз шәһиримдә, атам билән атамниң қәбриниң йенида йетишим үчүн қайтип кетишигә иҗазәт бәргәйла. Энди мана, бу йәрдә өз қуллари Кимһам бар әмәсму? У ғоҗам падиша билән өтүп барсун, униңға өзлиригә немә лайиқ көрүнсә шуни қилғайла, — деди.

38 Падишаһ: Кимһам мениң билән өтүп барсун; саңа немә лайиқ көрүнсә униңға шуни қилай, шундақла сән мәндин һәр немә сорисаң, саңа қилиман, — деди.

39 Андин хәлиқниң һәммиси Иордан дәриясидин өтти, падишаму өтти. Андин падиша Барзиллайни сөйүп униңға бәхит тилиди; Барзиллай өз жутиға йенип кәтти.

40 Падиша Гилгалға чиқти, Кимһам униң билән барди. Йәһудадики барлиқ адәмләр билән Исраилниң хәлқиниң йерими падишани дәриядин өткүзүп узитип қойған еди. 41 Андин мана, Исраилниң барлиқ адәмлири падишаниң қешиға келип: Немишкә қериндашлиримиз Йәһуданиң адәмлири оғрилиқчә падишани вә падишаниң аилә-тавабиатлирини, шундақла Давутқа әгәшкән һәммә адәмләрни Иордан дәриясидин өткүзүшкә муйәссәр болиду? — деди.

42 Йәһуданиң һәммә адәмлири Исраилниң адәмлиригә җавап берип: Чүнки падиша билән бизниң туққанчилиғимиз бар, немишкә бу иш үчүн биздин хапа болисиләр? Биз

□ 19:22 «...силәр маңа қарши чиқмақчимусиләр?» — ибраний тилида: «силәр маңа шәйтан болмақчимусиләр?»

□ 19:25 «У ... Йерусалимдин кәлгәндә...» — яки, «у ... Йерусалимға кәлгәндә...». ■ 19:27 2Сам. 16:3 □ 19:28 «...атамниң җәмәтиниң һәммиси ғоҗам падишаниң алдида өлгән адәмләрдәк еди» — мәнәси бәлким, «биз һәммимиз әслидә сениң алдинда өлүмгә мәһкүм қилинишқа лайиқ едуқ». ■ 19:32 2Сам. 17:27-29; 1Пад. 2:7 □ 19:34 «Мениң бир нәччә күнлүк өмрим қалғанду?» — ибраний тилида «Мениң өмрүмдики жилларниң күнлири қанчиду?» дегән сөzlәр билән ипадиллиниду.

падишаниңкидин бир немини йидуқму, яки у бизгә бир инъам бәрдимү? — деди.

⁴³ Исраилниң адәмлири Йәһуданиң адәмлиригә жавап берип: Қәбилә бойичә алғанда, падишаниң он икки үлүштин они бизгә тәвәдур, силәргә нисбәтән бизниң Давут билән техиму чоңрақ бурадәрчилигимиз бар. Немишкә бизни көзгә илмайсиләр? Падишасимизни яндуруп елип келишкә авал тәшәббус қилғанлар биз әмәсмидүқ? — деди. Амма Йәһуданиң адәмлириниң сөзлири Исраилниң адәмлириниң сөзлиридин техиму қаттиқ еди. □

20

Шебаниң кәтәргән исяни

¹ Вә шундақ болдики, шу йәрдә Бинямин қәбилисидин, Бикриниң оғли Шеба исимлиқ бир иплас бар еди. У канай челип: —

Бизниң Давутта һеч қандақ ортақ несивимиз йоқ; Йәссәниң оғлидин һеч қандақ мирасимиз йоқ! И Исраил, һәр бирлириңлар өз өйүңләргә йенип кетиңлар, — деди. □

² Шуниң билән Исраилниң һәммә адәмлири Давуттин йенип Бикриниң оғли Шебаға әгәшти. Лекин Йәһуданиң адәмлири Иордан дәриясидин тартип Йерусалимғичә өз падишасиға чиң бағлинип, униңға әгәшти. ³ Давут Йерусалимға келип ордисиға кирди. Падиша ордиға қарашқа қоюп кәткән әшу он кенизәкни бир өйгә қамап қойди. У уларни бақти, лекин уларға йеқинчилик қилмиди. Шуниң билән улар у йәрдә тул аяллардәк өлгичә қамалған пети турди.

⁴ Андин падиша Амасаға: Үч күн ичидә Йәһуданиң адәмлирини чақирип, жиғип кәлгин; өзүңму бу йәрдә һазир болғин, деди.

⁵ Шуниң билән Амаса Йәһуданиң адәмлирини чақирип жиққили барди. Лекин униң ундақ қилиши падиша бекиткән вақиттин кейин қалди, ⁶ у вақитта Давут Абишайға: Әнди Бикриниң оғли Шеба бизгә чүшүридиған апәт Абшаломниң чүшүргинидин техиму яман болиду. Әнди ғожаңниң хизмәткарлирини елип уларни қоғлап барғин. Болмиса, у мустәһкәм шәһәрләрни егиливелип, биздин өзини қачуруши мүмкин, — деди.

⁷ Шуниң билән Йоабниң адәмлири вә Кәрәтийләр, Пәләтийләр, шундақла барлиқ палванлар униңға әгишип чиқти; улар Йерусалимдин чиқип, Бикриниң оғли Шебани қоғлиғили барди.

⁸ Улар Гибеондики қорам ташқа йеқин кәлгәндә Амаса уларниң алдиға чиқти. Йоаб үстибешиға жәң либасини кийип, белигә ғилаплиқ бир қиличини асқан кәмәр бағлиған еди. У алдиға меңивиди, қилич ғилаптин чүшүп кәтти.

⁹ Йоаб Амасадин: Течлиқму, иним? — дәп сориди. Йоаб Амасани сөймәкчи болғандәк оң қоли билән уни сақилидин тутти. ¹⁰ Амаса Йоабниң йәнә бир қолида қилич барлиғиға диққәт қилмиди. Йоаб униң қосиғиға шундақ тиқтики, үчәйлири чиқип йәргә чүшти. Иккинчи қетим селишниң һажити қалмиған еди; чүнки у өлди. Андин Йоаб билән иниси Абишай Бикриниң оғли Шебани қоғлиғили кәтти. ■

¹¹ Йоабниң ғуламлиридин бири Амасаниң йенида туруп: Ким Йоаб тәрәптә туруп Давутни қоллиса, Йоабқа әгәшсун, дәйтти.

¹² Амма Амаса өз қенида жумилинип, йолниң оттурсида ятатти; уни көргән хәлиқниң һәр бири тохтайтти. У киши һәммә хәлиқниң тохтиғинини көрүп, Амасаниң жәситини йолдин етизлиққа тартип қойди һәм бир кийимни униң үстигә ташлиди. ¹³ Жәсәт йолдин йөткәлгәндин кейин хәлиқниң һәммиси Бикриниң оғли Шебани қоғлиғили Йоабқа әгәшти.

¹⁴ Шеба болса Бәйт-Маакаһдики Абәлгичә вә Берийликләрниң жутиниң һәммә йәрлирини кезип Исраилниң һәммә қәбилилиридин өтти. *Берийликләрму жәм болуп униңға әгишип*

□ **19:43** «падишаниң он икки үлүштин они бизгә тәвәдур» — дегән ибарә бәлким Исраилниң он қәбилә екәнлигини, Йәһуданиң Биняминни қошқанда пәқәт икки қәбилә екәнлигини көрситиду. □ **20:1** «Бикриниң оғли Шеба исимлиқ бир иплас» — «бир иплас» ибраний тилида «Шәйтан (Белиал)ниң бир оғли». «Һәр бирлириңлар өз өйүңләргә йенип кетиңлар» — ибраний тилида: «Һәр бирлириңлар өз чедириға йенип кетиңлар». ■ **20:10** 1Пад. 2:5

барди. □ 15 Шуниң билән Йоаб вә адәмлири келип, Бәйт-МаакаҺдики Абәлдә уни муһасиригә алди. Улар шәһәрниң чөрисидики сепилниң удулида бир истиһкам салди; Йоабқа әгәшкәнләрниң һәммиси келип, сепилни өрүшкә базғанлаватқанда, 16 Данишмән бир хотун шәһәрдин товлап: Кулақ селиңлар! Кулақ селиңлар! Йоабни бу йәргә чақирип келиңлар, мениң униң билән сөзләшмәкчи болғинимни униңға ейтиңлар, — деди.

17 У йеқин кәлгәндә хотун униңдин: Сили Йоабму? — дәп сориди. У: Шундақ, мән шу, деди. Хотун униңға: Дедәклириниң сөзини аңлиғайла, деди. У: Аңлаватимән, деди.

18 Хотун: Кониларда Абәлдә мәслиһәт тапқин, андин мәсилеләр һәл қилиниду, дегән гәп бар;

19 Исраилниң тинич вә мөмин бәндилиридин биримән; сили һазир Исраилдики ана кәби чоң бир шәһәрни харап қиливатидила; немишкә Пәрвәрдигарниң мирасини йоқатмақчи болила? — деди. □

20 Йоаб жавап берип: Ундақ иш мәндин нери болсун! Мәндин нери болсун! Мениң һеч немини жутувалғум яки йоқатқум йоқтур; 21 иш ундақ әмәс, бәлки Әфраимдики едирлиқтин Бикриниң оғли Шеба дегән бир адәм Давут падишаға қарши қолини кетирипту. Пәқәт уни тапшурсаңлар, андин шәһәрдин кетимән, деди. Хотун Йоабқа: Мана униң беши сепилдин силигә ташлиниду, — деди.

22 Андин хотун өз даналиғи билән һәммә хәлиқкә мәслиһәт салди; улар Бикриниң оғли Шebаниң бешини кесип, Йоабқа ташлап бәрди. Йоаб канай чалди, униң адәмлири шуни аңлап, шәһәрдин кетип, һәр бири өз өйигә қайтти. Йоаб Йерусалимға падишаниң қешиға барди. □

23 Әнди Йоаб пүткүл Исраилниң қошуниниң сәрдари еди; Йәһояданиң оғли Беная болса Кәрәтийләр билән Пәләтийләрниң үстигә сәрдар болди. 24 Адонирам баж-алванға баш болди, Аһилудниң оғли Йәһошафат болса диван беги болди; 25 Шева катип, Задок билән Абиятар каһин еди; 26 Яирлиқ Ира болса Давутқа хас каһин болди. □

21

Гибeонлуқлар қисас сорајду

1 Амма Давутниң күнлиридә уда үч жил ачарчилик болди. Давут униң тоғрилиқ Пәрвәрдигардин сориди. Пәрвәрдигар униңға: Ачарчилик Саул вә униң қанхор жәмәтидикиләр сәвәвидин, йәни униң Гибeонлуқларни қирғин қилғинидин болди, деди. □

2 Падиша Гибeонлуқларни чақирип, улар билән сөзләшти (Гибeонлуқлар Исраиллардин әмәс еди, бәлки Аморийларниң бир қалдисиди еди. Исраил әслидә улар билән әһдә қилип қәсәм ичкән еди; лекин Саул Исраил вә Йәһудаларға болған қизғинлиғи билән уларни өлтүрүшкә интилгән еди). □ ■

3 Давут Гибeонлуқларға: Силәргә немә қилип берәй? Мән қандақ қилип бу гунани кафарәт қилип япсам, андин силәр Пәрвәрдигарниң мирасиға бәхит-бәрикәт тиләләйсиләр? — деди. □

4 Гибeонлуқлар униңға: Бизниң Саул вә униң жәмәтидикиләрдин алтун-күмүч сораш һәққимиз йоқ, вә бизниң сәвәвимиздин Исраилдин бир адәмниму өлүмгә мәһкүм қилдуруш һәққимиз йоқ, деди. Давут: Силәр немә десәңлар, мән шундақ қилай, деди.

□ 20:14 «Берийликләрму жәм болуп...» — яки «У йәрдики кишиләрму жәм болуп...». □ 20:19 «сили һазир Исраилдики ана кәби чоң бир шәһәрни харап қиливатидила» — «ана кәби чоң бир шәһәр» дегәнниң мәнәси бәлким, башқа шәһәрләр Абәлгә беқиниду. Башқа бир хил тәржимиси «бир шәһәр вә Исраилдики бир ана болғучини харап қиливатидила». □ 20:22 «шуни аңлап... һәр бири өз өйигә қайтти» — ибраний тилида: «шуни аңлап... һәр бири өз чедириға қайтти». □ 20:26 «Яирлиқ Ира болса Давутқа хас каһин болди» — яки «Яирлиқ Ира болса Давутниң баш вәзири болди». □ 21:1 «Амма Давутниң күнлиридә уда үч жил ачарчилик болди...» — 21-24-баплар бәлким тарихқа қошулған қошумчә сөз болуп, «Самуил (2)»дики жиллар арилиғида йүз бәргән башқа муһим ишларни тәсвирләйду. □ 21:2 «Исраил әслидә улар билән әһдә қилип қәсәм ичкән еди» — Бу иш «Йәшуа» 9-бапта хатириләнгән. ■ 21:2 Йә. 9:19 □ 21:3 «... Андин силәр Пәрвәрдигарниң мирасиға бәхит-бәрикәт тиләләйсиләр» — демәк, уларниң Исраилға болған бу адивити түгәйду.

⁵ Улар падишаға: Бурун бизни йоқатмақчи болған, бизни Исраилниң барлиқ пасиллири ичидә турғидәк йери қалмисун дәп, бизни һалак қилишқа қәстлигән хелиқи кишиниң, ⁶ һазир униң әркәк нәслидин йәттиси бизгә тапшуруп берилсун, биз Пәрвәрдигарниң таллиғини болған Саулниң Гибеаһ шәһиридә, Пәрвәрдигарниң алдида уларни өлтүрүп, есип қояйли, деди. Падишаһ: — Мән силәргә чоқум тапшуруп беримән, деди.

⁷ Лекин Давут билән Саулниң оғли Йонатанниң Пәрвәрдигар алдида ичишкән қәсими вәжидин падиша Саулниң нәвриси, Йонатанниң оғли Мәфибошәтни айиди. ■

⁸ Падиша Аяһниң қизи Ризпаһниң Саулға туғуп бәргән икки оғли Армони вә Мәфибошәтни вә Саулниң қизи Миқал Мәһолатлиқ Барзиллайниң оғли Адриәл үчүн беқивалған бәш оғулни тутуп, □ ⁹ Гибеонлуқларниң қолиға тапшурди. Булар уларни дөңдә Пәрвәрдигарниң алдида есип қойди. Бу йәттәйлән бир күндә өлтүрүлди; улар өлтүрүлгәндә арпа ормиси алдидики күнләр еди.

¹⁰ Андин Аяһниң қизи Ризпаһ бөз рәхтни елип, қорам үстигә йейип салди. У орма башланғандин тартип асмандин ямғур чүшкән вақитқичә, у йәрдә олтирип күндүзи қушларниң жәсәтләрниң үстигә қонушиға, кечиси житқучларниң уларни дәссәп чәйлишигә йол қоймиди.

¹¹ Бириси Саулниң кенизиги, Аяһниң қизи Ризпаһниң қилғанлирини Давутқа ейтти.

¹² Шунин билән Давут Ябәш-Гилеадтикиләрниң қешиға берип, у йәрдин Саулниң вә униң оғли Йонатанниң сүйәклирини елип кәлди (Филистийләр Гилбоада Саулни өлтүргән күнидә уларниң жәсәтлирини Бәйт-Шандики мәйданда есип қойған еди; Ябәш-Гилеадтикиләр әслидә буларни шу йәрдин оғрилиқчә елип кәткән еди). ■ ¹³ Давут Саул билән униң оғли Йонатанниң сүйәклирини шу йәрдин елип кәлди; улар есип өлтүрүлгән йәттәйләнниң сүйәклириниму жиғип қойди, ¹⁴ андин шуларни Саул билән оғли Йонатанниң сүйәклири билән Бинямин зиминидики Зеллада, атиси кишниң қәбридә дәпнә қилди. Улар падиша әмир қилғандәк қилди. Андин Худа хәлиқниң зимин тоғрилиқ дуалирини ижабәт қилди. □

Филистийлә билән қайта жәң қилиш

1Тар. 20:4-8

¹⁵ Филистийләр билән Исраилниң оттурсида йәнә жәң болди, Давут өз адәмлири билән чүшүп, Филистийләр билән соқушти. Амма Давут толиму чарчап кәтти; ¹⁶ Рафаһниң әвлатлиридин болған Ишби-Биноб Давутни өлтүрмәкчи еди; униң мис нәйзисиниң еғирлиғи үч йүз шәкәл еди; униңға йәнә йеңи савут бағлақлиқ еди. □ ¹⁷ Лекин Зәруияниң оғли Абишай униңға ярдәмгә келип Филистийни қиличлап өлтүрди. Шу күни Давутниң адәмлири униңға қәсәм қилип: Сән йәнә биз билән жәңгә чиқмиғин! Болмиса Исраилниң чириғи өчүп қалиду, — деди. ■

¹⁸ Бу иштин кейин шундақ болдики, Гобта Филистийләр билән йәнә жәң болди; у вақитта һушатлиқ Сиббикай Рафаһниң әвладидин болған Сафни өлтүрди. ■

¹⁹ Гобта йәнә бир қетим Филистийләр билән жәң болди; у чағда Бәйт-Ләһәмлик Яирниң оғли Әл-һанан Гатлиқ Голиятниң инисини өлтүрди. Униң нәйзисиниң сепи бапкарниң хадисидәк еди. □

■ **21:7** 1Сам. 18:3; 20:15, 42; 23:18 □ **21:8** «Саулниң қизи Миқал Мәһолатлиқ Барзиллайниң оғли Адриәл үчүн беқивалған бәш оғул...» — Миқал бәлким һәдиси Мәрабниң бу бәш оғлини беқивалған (6:23ни, «1Сам.» 18:19ни көрүң). Бәзи кона көчүрмиләрдә «Мәрабниң Мәһолатлиқ Барзиллайниң оғли Адриәл үчүн туғуп бәргән бәш оғлини» дейилиду. ■ **21:12** 1Сам. 31:10-13 □ **21:14** «Андин Худа хәлиқниң зимин тоғрилиқ дуалирини ижабәт қилди» — «зимин тоғрилиқ дуалири» — демәк, қәһәтчиликниң түгитилиши үчүн. □ **21:16** «Рафаһниң әвлатлиридин болған Ишби-Биноб» — «Рафаһниң әвлатлири» һәммиси дегидәк йоған адәмләр еди (18, 20, 22ни көрүң). «униң мис нәйзисиниң еғирлиғи» — яки «униң нәйзиниң мис бешиниң еғирлиғи». «300 шәкәл» — бәлким 3.5 килограм еди. «униңға йәнә йеңи савут бағлақлиқ еди» — яки, «униңға йәнә йеңи бир курали бар еди». ■ **21:17** Пәнд. 13:9 ■ **21:18** 1Тар. 20:4 □ **21:19** «Бәйт-Ләһәмлик Яир» — бәзи кона көчүрүлмиләрдә «Яир» «Яир-Оригим» дәп атилиду. «Голиятниң иниси» — бәзи кона көчүрмиләрдә пәқәт «Голият» дейилиду.

²⁰ Йәнә бир жәң Гатта болди; у йәрдә егиз бойлуқ бир адәм бар еди, қоллириниң алтидин бармақлири, путлириниң алтидин бармақлири болуп жәмий жигирмә төрт бармиғи бар еди. У һәм Рафаһниң әвлади еди. ²¹ У Исраилларниң алдида туруп уларни мазақ қилди; лекин Давутниң акиси Шимияниң оғли Йонатан уни өлтүрди.

²² Бу төрт киши Гатлиқ Рафаһниң әвлади болуп, һәммиси Давутниң қолида яки униң хизмәткарлириниң қолида өлтүрүлди.

22

Давутниң мәдһийә күйи

Зәб. 17

¹ Пәрвәрдигар уни барлиқ дүшмәнлиридин һәм Саул падишаниң қолидин қутқузған күни, у Пәрвәрдигарға бу күйни ейтти: —□

² У мундақ деди: — Пәрвәрдигар мениң хада теғим, мениң қорғиним, мениң нижаткаримдур!

³ Худа мениң қорам тешимдур, мән Униңға тайинимән —

У мениң қалқиним, мениң қутқузғучи мүңгүзүм,

Мениң егиз мунарим вә башпанаһим, мениң қутқузғучимдур;

Сән мени зораванлардин қутқузисән! □ ■

⁴ Мәдһийиләргә лайиқ Пәрвәрдигарға мән нида қилимән,

Шундақ қилип, мән дүшмәнлиримдин қутқузулимән;

⁵ Чүнки өлүмниң асарәтлири мени қоршивалди,
Ихлассизларниң ямрап кетиши мени қорқитивәтти; □

⁶ Тәһтисараниң танилири мени чирмивалди,
Өлүм сиртмақлири алдимға кәлди.

⁷ Қийналғинимда мән Пәрвәрдигарға нида қилдим,
Худайимға пәрәд кәтәрдим;

У ибадәтханисидин авазимни аңлиди,
Мениң пәрәдим Униң қулиқиға кирди.

⁸ Андин йәр-зимин тәврәп силкинип кәтти,
Асманларниң һуллири дәһшәтлик тәврәнди, силкинип кәтти;
Чүнки У гәзәпләнди.

⁹ Униң димиғидин ис өрләп туратти,
Ағзидин чиққан от һәммисини жутувәтти;
Униңдин көмүр чоғлири чиқти;

¹⁰ У асманларни еңиштүрүп егип чүшти,
Пути астида тум қараңғулуқ еди.

¹¹ У бир керуб үстидә пәрваз қилди,
У шамалниң қанатлирида көрүнди.

¹² У қараңғулуқни, шундақла жиғилған суларни,
Асманларниң қоюқ булутлирини,
Өз әтрапида чедири қилди.

¹³ Униң алдида турған йоруклуқтин,
Отлуқ чоғлар чиқип өтти;

¹⁴ Пәрвәрдигар асманда гүлдүрлиди;
Һәммидин алий Болғучи авазини яңратти;

¹⁵ Бәрһәқ, У оқлирини етип, дүшмәнлиримни тарқитивәтти;

□ **22:1** «...у Пәрвәрдигарға бу күйни ейтти» — Зәбур 17-күй вә униң изаһатлири билән селиштуруң. □ **22:3** «...мениң қутқузғучи мүңгүзүм» — ибрания тилида «...нижатимниң мүңгүзи». «Сән мени зораванлардин қутқузисән!» — ибрания тилида «Сән мени зораванлиқтин қутқузисән». ■ **22:3** Ибр. 2:13 □ **22:5** «Ихлассизларниң ямрап кетиши мени қорқитивәтти» — ибрания тилида «Ихлассизларниң қиян-ташқинлири мени қорқитивәтти».

Чақмақларни чақтуруп, уларни қийқас-сүрэнгә салди;□

16 Шунинң билән деңизниң тәкти көрүнүп қалди,
Аләмниң һуллири ашкариланди,
Пәрвәрдигарниң тәнбиһи билән,
Димиғиниң нәпәсиниң зәрбиси билән.

17 У жуқуридин қолини узитип, мени тутти;
Мени улук сулардин тартип алди.

18 У мени күчлүк дүшминимдин,
Маңа өчмәнләрдин қутқузди;
Чүнки улар мәндин күчлүк еди.

19 Күлпәткә учриған күнүмдә, улар маңа қарши һужумға өтти;
Бирақ Пәрвәрдигар мениң таянчим еди.

20 У мени кәңри-азатә бир жайға елип чиқарди;
У мени қутқузди, чүнки У мәндин хурсән болди.

21 Пәрвәрдигар һәққанийлиғимға қарап маңа илтипат көрсәтти;
Қолумниң һалаллиғини У маңа қайтурди;

22 Чүнки Пәрвәрдигарниң йоллирини тутуп кәлдим;
Рәзиллик қилип Худайимдин айрилип кәтмидим;

23 Чүнки униң барлиқ һөкүмлири алдимдидур;
Мән Униң бәлгүлимилиридин чәтнәп кәтмидим;

24 Мән Униң билән ғубарсиз жүрдүм,
Өзүмни гунадин нери қилдим.

25 Вә Пәрвәрдигар һәққанийлиғимға қарап,
Көз алдида болған һалаллиғим бойичә қилғанлиримни қайтурди.

26 Вападар-меһриванларға Өзүңни вападар-меһриван көрситисән;
Ғубарсизларға Өзүңни ғубарсиз көрситисән;

27 Сап диллиқларға Өзүңни сап диллиқ көрситисән;
Тәтүрләргә Өзүңни тәтүр көрситисән;

28 Чүнки Сән аҗиз мөмин хәлиқни қутқузисән;
Бирақ көзлириңни тәкәббур үстигә тикип,
Уларни шәрмәндә қилисән;

29 Чүнки Сән Пәрвәрдигар мениң чирақимдурсән;
Пәрвәрдигар мени басқан қараңғулуқни нурландуриду;■

30 Чүнки Сән арқилиқ дүшмән қошуни арисидин жүгүрүп өттүм;
Сән Худайим арқилиқ мән сепилдин атлап өттүм.□

31 Тәңрим — Униң йоли мукәммәлдур;
Пәрвәрдигарниң сөзи синап испатланғандур;
У Өзигә таянғанларниң һәммисигә қалқандур.■

32 Чүнки Пәрвәрдигардин башқа йәнә ким илаһтур?
Бизниң Худайимиздин башқа ким қорам таштур?■

33 Тәңри мениң мустәһкәм қорғинимдур;
У йолумни мукәммәл, түп-түз қилиду;

34 У мениң путлиримни кейикниңкидәк қилиду;
У мени жуқури жайлиримға турғузиду;

35 Қоллиримни уруш қилишқа үгитиду,
Шуңлашқа биләклирим мис каманни керәләйду;

36 Сән маңа ниҗатиндики қалқанни бәрдиң,
Сениң мулайим кәмтәрлигиң мени улук қилди.

□ 22:15 «бәрһәк, у ... дүшмәнлиримни тарқитивәтти» — ибраний тилида «бәрһәк, У ... уларни тарқитивәтти». 18-айәтни көрүң. ■ 22:29 Пәнд. 13:9 □ 22:30 «дүшмән қошуни арисидин жүгүрүп өттүм» — «жүгүрүп өттүм» дегән мошу сөzlәр «бөсүп өттүм» дегән мәнини өз ичигә алиду. ■ 22:31 Қан. 32:4; Дан. 4:34; Зәб. 11:7; 118:140; Пәнд. 30:5; Вәһ. 15:3 ■ 22:32 Қан. 32:39; 1Сам. 2:2; Зәб. 85:8; Йәш. 45:5

37 Сән қадәмлирим астидики жайни кәң қилдиң,
Мениң путлирим тейилип кәтмиди.

38 Мән дүшмәнлиримни қоғлап йоқаттим,
Улар һалак болмиғичә һеч янмидим.

39 Қайта туралмиғидәк қилип,
Уларни һалак қилип янжидим,
Улар путлирим астида жиқилди.

40 Сән жәң қилишқа күч билән белимни бағлидиң;
Сән маңа һужум қилғанларни путум астида егилдүрдүң;

41 Дүшмәнлиримни маңа арқини қилип қачқуздуң,
Шуниң билән мән маңа өчмәнләрни йоқаттим.

42 Улар тәлмүрди, бирақ қутқузидиған һеч ким йоқ еди;
Һәтта Пәрвәрдигарға қаривиди, Уму уларға жавап бәрмиди.

43 Мән уларни соқуп йәрдики топидәк қиливәттим;
Кочидики патқақтәк мән уларни чәйливәттим;
Уларниң үстидин петиқдивәттим.

44 Сән мени хәлқимниң низалиридин қутқузғансән;
Сән мени әлләрниң беши болушқа сақлидиң;
Маңа ят болған бир хәлиқ хизмитимдә болмақта.

45 Ят әлдикиләр маңа зәйплишип тәслим болиду;
Аңлиши биләнла улар маңа итаәт қилиду;

46 Ят әлдикиләр чүшкүнлишип кетиду;
Улар өз истиһкамлиридин титригән һалда чиқип келиду;

47 Пәрвәрдигар һаяттур!
Мениң Қорам Тешим мубарәкләнсун;
Нижатим болған қорам таш Худа алийдур, дәп мәдһийиләнсун!

48 У, йәни мән үчүн толуқ қисас алғучи Тәңри,
Хәлиқләрни маңа бойсундурғучидур;

49 У мени дүшмәнлирим арисидин чиқарған;
Бәрһәк, Сән мени маңа һужум қилғанлардин жуқури көтәрдиң;
Зораван адәмдин Сән мени қутулдурдуң.

50 Мошу сәвәплик мән әлләр арисидә саңа тәшәккүр ейтимән, и Пәрвәрдигар;
Намиңни улуклап күйләрни ейтимән;■

51 У болса Өзи тиклигән падишаға зор қутқузушларни беғишлайду;
Өзи мәсиһ қилғиниға,
Йәни Давутқа һәм униң нәслигә мәңгүгә өзгәрмәс муһәббәтни көрситиду.

23

Давутниң ахирқи сөзлири

1 Төвәндикиләр Давутниң ахирқи сөзлириду: — Йәссәниң оғли Давутниң бешарити,
Жуқири мәртивигә көтирилгән,
Яқупниң Худаси тәрәпидин мәсиһләнгән,
Исраилниң сөйүмлүк күйчисиниң бешарәт сөзлири мана: —

2 Пәрвәрдигарниң Роһи мән арқилиқ сөз қилди,
Униң сөзлири тилимдидур.

3 Исраилниң Худаси сөз қилди,
Исраилниң Қорам Теши маңа шундақ деди: —
Кимки адәмләрниң арисидә адаләт билән сәлтәнәт қилса,
Кимки Худадин қорқуш билән сәлтәнәт қилса,

⁴ У қуяш чиққандики таң нуридәк,
 Булутсиз сәһәрдәк болиду,
 Ямғурдин кейин асман сүзүк болуши билән,
 Юмран майсилар тупрақтин чиқиду, мана у шундақ болиду.□

⁵ Бәрһәк, мениң өйүм Тәңри алдида шундақ әмәсму?
 Чүнки У мән билән мәңгүлүк әһдә түзди,
 Бу әһдә һәммә ишларда мупәссәл һәм мустәһкәмдур;
 Чүнки мениң барлиқ нижатлиқ ишлиримни,
 һәммә интизарлиғимни,
 У бәрқ урғузмамду?□

⁶ Лекин ипласларниң һәммиси тикәнләрдәк,
 һеч ким қолида туталмиғачқа, чөриветилиду.□

⁷ Уларға қол узатқучи өзини төмүр қурал вә нәйзә сепи билән қуралландурмиса болмайду;
 Улар һаман турған йеридә отта көйдүрүветилиду!

Давутниң палванлири
1Тар. 11:10-47

⁸ Давутниң палванлириниң исимлири төвәндикидәк хатириләнгәндур: —

Тахкимонлуқ Йошәб-Башсәбәт сәрдарларниң беши еди. У бир қетимлиқ жәндә нәйзә ойнитип, сәккиз йүз адәмни өлтүргән еди.□

⁹ Кейинкиси Ахохий Додониң оғли Әлиазар еди; Филистийләр жиғилип жәң қилмақчи болди; шу вақитта Давут вә униңға һәмраһ болуп чиққан үч палван уларни жәңгә чақирди; Әлиазар шу үчтин бири еди. Лекин Израиллар чекинди; □ ¹⁰ у қозғилип, таки белиги телип, қоли қиличқа чаплишип қалғичә Филистийләрни қирди. У күни Пәрвәрдигар Израилларни чоң нусрәткә ериштүрди. Хәлиқ униң қешиға қайтқанда пәқәт олжа жиғиш ишила қалған еди.

¹¹ Вә униңдин кейинкиси һарарлиқ Агийниң оғли Шаммаһ еди. Бир күни Филистийләр қошун болуп жиғилған еди; йеқин әтрапта қоюқ өскән бир қизил машлиқ бар еди. Кишиләр Филистийләрниң алдидин қачқан еди, □ ¹² Шаммаһ болса қизил машлиқ оттурисида мәзмут туруп, уни қоғдап Филистийләрни қирди; шуниң билән Пәрвәрдигар *Израилларға* ғайәт зор нусрәт ата қилди.

¹³ Орма вақтида оттуз йолбашчи ичидин йәнә үчи Адулламниң ғариға чүшүп, Давутниң йениға кәлди. Филистийләрниң қошуну Рәфайим вадисиға барғаһ қурған еди; ¹⁴ у чағда Давут қорғанда еди, Филистийләрниң қаравулғаһи болса Бәйт-Ләһәмдә еди. ¹⁵ Давут уссап: Аһ, бириси маңа Бәйт-Ләһәмниң дәрвазисиниң йенидики қудуқтин су әкилип бәргән болса яхши болатти! — девиди, ¹⁶ бу үч палван Филистийләрниң ләшкәрғаһидин бөсүп өтүп, Бәйт-Ләһәмниң дәрвазисиниң йенидики қудуқтин су тартти вә Давутқа елип кәлди; лекин у униңдин ичкили унимиди, бәлки суну Пәрвәрдигарға атап төкүп: ¹⁷ — И Пәрвәрдигар, бундақ иш мәндин нери болсун! Бу үч адәмниң өз һаятиға тәвәккул қилип берип әкәлгән бу су уларниң қениға охшаш әмәсму! — деди. Шуниң үчүн у ичишкә унимиди. Бу үч палван қилған ишлар дәл шулар еди. ¹⁸ Зәруияниң оғли Йоабниң иниси Абишай бу үчиниң беши еди. У үч йүз адәм билән қаршилишип нәйзисини пиқиритип уларни өлтүргән. Шуниң билән у бу

□ **23:4** «У қуяш чиққандики таң нуридәк,...» — яки «қуяш чиққандәк, таң нуридәк,...». □ **23:5** «Бәрһәк, мениң өйүм Тәңри алдида шундақ әмәсму? Чүнки У мән билән... әһдә бәрди» — башқа бир хил тәржимиси: «Мениң өйүм Тәңри алдида шундақ болмисиму, лекин У мән билән... әһдә бәрди». □ **23:6** «ипласларниң һәммиси» — ибраний тилида: «Белиал (Шәйтән)ниң оғуллириниң һәммиси». □ **23:8** «У бир қетимлиқ жәндә нәйзә ойнитип, сәккиз йүз адәмни өлтүргән еди» — кона көчүрүлмиләрниң көпинчисидә: «Униң башқа исми «Әзнилиқ Адино»; чүнки у бир қетимдила сәккиз йүз адәмни өлтүргән еди» дейилиду. Биз мошу йәрдә грек тилидики («LXX») тәржимисигә әгишимиз («1Тар.» 11:11ни көрүң). □ **23:9** «...Ахохий Додониң оғли...» — яки «...Ахохиниң нәвриси, Додониң оғли,...» □ **23:11** «Бир күни Филистийләр қошун болуп жиғилған еди» — башқа бир хил тәржимиси: «Бир күни Филистийләр Леһи (йезиси)да жиғилған еди».

«үч палван» ичидә нами чиққан еди. ¹⁹ У бу үчәйләнниң ичидә әң һөрмәтлиги еди, шуңа уларниң беши еди; лекин у авалқи үчәйләнгә йәтмәйтти.

²⁰ Йәһояданиң оғли Беная Кабзәәлдин болуп, бир батур палван еди; у көп қалтис ишларни қилған. У Моабий Ариәлниң икки оғлини өлтүргән. Йәнә қар яққан бир күни азгалға чүшүп, бир ширни өлтүргән еди. □ ²¹ У һәм күчтүңгүр бир мисирлиқни өлтүргән еди. Мисирлиқниң қолида бир нәйзә бар еди, лекин Бенаяниң қолида бир һасила бар еди. У мисирлиқниң қолидин нәйзисини тартивелип, өз нәйзиси билән уни өлтүрди. ²² Бу ишларни Йәһояданиң оғли Беная қилған болуп, у үч палван арисидә нам чиқарған еди. ²³ У оттуз йолбашчи ичидә һөрмәтлик еди. Лекин у авалқи үч палванға йәтмәйтти. Давут уни өзиниң пасибан беги қилди.

²⁴ Оттуз йолбашчи ичидә Йоабниң иниси Асаһәл, Бәйт-Ләһәмлик Додониң оғли Әл-Һанан бар еди. ²⁵ Буниңдин башқа: һародлуқ Шаммаһ, һародлуқ Елика, ²⁶ Патлилик һәләз, Тәкоалиқ Иккәшниң оғли Ира, ²⁷ Анатотлуқ Абиезәр, һушатлиқ Мибоннай, ²⁸ Ахонлуқ Залмон, Нитофатлиқ Маһарай, ²⁹ Нитофатлиқ Баанаһниң оғли Хәләб, Биняминлардин Гибеаһлиқ Рибайниң оғли Иттай, □ ³⁰ Пиратонлуқ Беная, Гааш вадилиридин һиддай, ³¹ Арбатлиқ Аби-Албон, Барһумлуқ Азмавәт, ³²⁻³³ Шаалбонлуқ Әлияһба, Яшәнниң оғуллири, һарарлиқ Шаммаһниң оғли Йонатан, һарарлиқ Шарарниң оғли Аһиям, □ ³⁴ Маакатий Ахасбайниң оғли Әлифәләт, Гилонлуқ Аһитофәлниң оғли Елиям, ³⁵ Кармәллиқ һәзрай, Арбилиқ Паарай, ³⁶ Зобаһдин болған Натанниң оғли Игал, Гадлиқ Банни, ³⁷ Аммоний Зәләк, Бәәротлуқ Наһарай (у Зәруияниң оғли Йоабниң ярақ көтәргүчиси еди), ³⁸ Йитрилиқ Ира, Йитрилиқ Гарәб ³⁹ вә һиттий Урия қатарлиқлар болуп, уларниң һәммиси оттуз йәттә киши еди. □

24

Давутниң Исраилларни ройхәткә елиш гунайи

1Тар. 21

¹ Пәрвәрдигарниң ғәзиви Исраилға йәнә қозғалди. Шуниң билән У уларни җазалаш үчүн Давутни қозғивиди, у адәм чиқирип, уларға: — Исраиллар билән Йәһудалиқларниң санини ал, деди. □

² Падиша өз йенида турған қошун сәрдари Йоабқа: Барғин, Дандин тартип Бәәр-Шебағичә Исраилниң һәммә қәбилириниң жутлирини кезип, хәлиқни санап чиққин, мән хәлиқниң санини биләй, деди.

³ Йоаб падишаға: Бу хәлиқ һазир мәйли қанчилик болсун, Пәрвәрдигар Худайиң уларниң санини йүз һәссә ашурғай. Буни ғоҗам падиша өз көзи билән көргәй! Лекин ғоҗам падиша немишкә бу иштин хуш болидикин? — деди. □

⁴ Амма Йоаб билән қошунниң башқа сәрдарлири унимисиму, падишаниң ярлиғи улардин күчлүк еди; шуниң билән Йоаб билән қошунниң башқа сәрдарлири Исраилниң хәлқини саниғили падишаниң қешидин чиқти. ⁵ Улар Иордан дәриясидин өтүп Язәргә йеқин Гад вадисида Ароәрдә, йәни шәһәрниң җәнуп тәрипидә барғаһ тикти. ⁶ Андин улар Гилеадқа вә Тахтим-Һодшиниң жутиға кәлди. Андин Дан-Яанға келип айлинип Зидонға барди.

□ **23:20** «У Моабий Ариәлниң икки оғлини өлтүргән» — яки «У Моабтики икки ширдәк кишини өлтүргән». □ **23:29** «Баанаһниң оғли Хәләб» — яки «Баанаһниң оғли Хәләд». □ **23:32-33** «Һарарлиқ Шаммаһниң оғли Йонатан» — ибраний тилида «оғли» дегән сөз тепилмайду. Йонатанниң Шаммаһ (Шаги) билән болған мунасивити «1Тар.» 11:34дин көрүлиду. □ **23:39** «... вә һиттий Урия қатарлиқлар болуп, уларниң һәммиси оттуз йәттә киши еди» — бу тизимликтә Йәһудий әмәсләрдин бир нәччиси бар — мәсилән Аммонлуқ Зәләк, һиттий Урия вә Моаблиқ Йитма бар. □ **24:1** «Худа уларни җазалаш үчүн Давутни қозғивиди, у ...: — Исраиллар билән Йәһудалиқларниң санини ал, деди» — шүбһисизки, Давут әсли шу нийәттә еди. Мәхсити бәлким өз улуклуғини көрситиш яки шуниңға охшаш тәкәбурлуқ нийити болса керәк. Пәрвәрдигар Исраилға ғәзивини көрситиш үчүн, Давутниң бу яман ишни қилишиға йол қойди. □ **24:3** «Лекин ғоҗам падиша немишкә бу иштин хуш болидикин?» — ғәлитә иш шуки, һәтта Худадин қорқмайдиған Йоабтәк бир киши бу ишниң Худаға яқмайдиғанлиғини билиду.

⁷ Андин улар Тур дегән қорғанлиқ шәһәргә, шундақла һивийлар билән Қананийларниң һәммә шәһәрлиригә кәлди; андин улар Йәһуда жутиниң жәнуп тәрипигә, шу йәрдики Бәэр-Шебағичә барди. ⁸ Шундақ қилип улар пүткүл зиминни кезип, тоққуз ай жигирмә күн өткәндин кейин, Йерусалимға йенип кәлди.

⁹ Йоаб падишаға хәлиқниң санини мәлум қилип: Исраилда қилич кәтирәләйдиған батурдин сәккиз йүз миңи, Йәһудада бәш йүз миңи бар экән, деди.

¹⁰ Давут хәлиқниң санини алғандин кейин, виждани азапланди вә Пәрвәрдигарға: Бу қилғиним еғир гуна болупту. И Пәрвәрдигар, қулуңниң қәбиһлигини кәтиривәткәйсән; чүнки мән толиму ахмақанилик қиптимән, деди. □

¹¹ Давут әтигәндә турғанда Пәрвәрдигарниң сөзи Давутниң алдин көргүчиси болған Гад пәйғәмбәргә келип:

¹² — «Берип Давутқа ейтқин, Пәрвәрдигар: —

Мән үч бала-қазани алдиңға қойимән, уларниң бирини талливалғин, мән шуни үстүңгә чүшүримән, дәйду — дегин» — дейилди.

¹³ Шунин билән Гад Давутниң қешиға келип буни униңға деди. У униңға: «Йәттә жилғичә зиминиңда ачарчилик саңа болсунму? Яки дүшмәнлириң үч айғичә сени қоғлап, сән улардин қачамсән? Вә яки үч күнғичә зиминиңда ваба тарқалсунму? Әнди сән убдан ойлап, бир немә дегин, мән мени Әвәткүчигә немә дәп жавап берәй?» — деди.

¹⁴ Давут Гадқа: Мән толиму тәңликтә қалдим! Сәндин өтүнәйки, биз Пәрвәрдигарниң қолиға чүшәйли; чүнки Униң рәһимдиллиғи зордур; инсанниң қолиға пәқәт чүшүп қалмиғаймән! — деди.

¹⁵ Шунин билән Пәрвәрдигар әтигәндин тартип бекитилгән вақитқичә ваба чүшүрди. Дандин тартип Бәэр-Шебағичә йәтмиш миң адәм өлди. ¹⁶ Әнди пәриштә қолини Йерусалимға узутуп шәһәрни һалак қилай дегәндә, Пәрвәрдигар еғир һөкүмидин пушайман қилип, хәлиқни һалак қиливатқан Пәриштигә: Әнди болди қилғин; қолуңни жиққин, — деди. У вақитта Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Йәбусий Аравнаһниң хамининиң йенида еди. □

¹⁷ Давут хәлиқни йоқитиватқан пәриштини көргәндә Пәрвәрдигарға: Мана, гуна қилған мән, қәбиһлик қилғучи мән дурмән. Лекин бу қойлар болса немә қилди? Сениң қолуң мениң үстүмгә вә атамниң жәмәтиниң үстигә чүшсун! — деди. □

Давут хаманни сетивелип қурбангаһ қуриду

¹⁸ Шу күни Гад Давутниң қешиға келип униңға: Берип Йәбусий Аравнаһниң хаминиға Пәрвәрдигарға атап бир қурбангаһ ясиғин, деди.

¹⁹ Давут Гадниң сөзи бойичә Пәрвәрдигар буйруғандәк қилди.

²⁰ Аравнаһ қарап падиша билән хизмәткарларниң өз тәрипигә келиватқинини көрүп, алдиға чиқип падишаниң алдида йүзини йәргә тәккүзүп, тазим қилди. ²¹ Аравнаһ: Ғоҗам падиша немә иш билән қуллириниң алдиға кәлдилегин? — дәп сориди. Давут: Хәлиқниң арисиди вабани тохтитиш үчүн, бу хаманни сәндин сетивелип, бу йәрдә Пәрвәрдигарға бир қурбангаһ ясиғили кәлдим, — деди.

²² Аравнаһ Давутқа: Ғоҗам падиша өзлири немини халисила шуни елип қурбанлиқ қилсила. Мана бу йәрдә көйдүрмә қурбанлиқ үчүн калилар бар, отун қилишқа хаман тепидиған тирнилар билән калиларниң боюнтуруқлири бар. ²³ И падиша, буниң һәммисини мәнки Аравнаһ падишаға тәқдим қилай, деди. У йәнә падишаға: Пәрвәрдигар Худалири силини қобул қилип шәпқәт көрсәткәй, деди.

□ **24:10** «Давут хәлиқниң санини алғандин кейин, виждани азапланди... толиму ахмақанилик қиптимән, деди» — «хәлиқни санақтин өткүзүш» дегән гуна тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ **24:16** «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» — бу алаһидә шәхс тоғрилиқ бизниң «Тәбирләр»имизни көрүң. □ **24:17** «Лекин бу қойлар болса нимә қилди?» — «бу қойлар» Худаниң хәлқини көрситиду.

²⁴ Падиша Аравнаһға: Яқ, қандақла болмисун буларни сэндин өз нәрхидә сетивалмисам болмайду. Мән бәдәл төлимәй Пәрвәрдигар Худайимға көйдүрмә қурбанлиқларни һәргиз сунмаймән, — деди. Андин Давут хаман билән калиларни әллик шәкәл күмүчкә сетивалди.□

²⁵ Андин Давут у йәрдә Пәрвәрдигарға бир қурбанғаһ ясап, көйдүрмә қурбанлиқлар билән енақлиқ қурбанлиқлири қилди. Пәрвәрдигар зимин үчүн қилған дуаларни қобул қилип, ваба Израилниң арисидә тохтиди.

□ **24:24** «әллик шәкәл» — бәлким 600 грам әтрапида еди.

Падишаһлар «1»

Давут падиша оғли Сулайманни өз орнига тәхткә олтарғузиду

- ¹ Давут падиша хелә яшинип қалған еди; уни йотқан-әдиял билән япсиму, у иссимайтти.
- ² Хизмәткарлири униңға: — Ғоҗам падиша өзлири үчүн, алдилирида туридиған бир пак қиз тапқузайли; у падишадин хәвәр елип, силиниң қучағлирида ятсун; шуниң билән ғоҗам падиша иссийла — деди.
- ³ Улар пүткүл Исраил зиминини кезип гөзәл бир қизни издәп жүрүп, ахири Шунамлиқ Абишағни тепип падишаниң алдиға елип кәлди. □ ⁴ Қиз интайин гөзәл еди; у падишадин хәвәр елип униң хизмитидә болатти, амма падиша униңға йеқинчилик қилмайтти. □
- ⁵ Амма һаггитниң оғли Адония мәртивисини көтәрмәкчи болуп: «Мән падиша болиман» деди. У өзигә жәң һарвулири билән атлиқларни вә алдида жүридиған әллик әскәрни тәйяр қилди □ ⁶ (униң атиси һеч қачан: «Немишкә бундақ қилисән?» дәп, униңға тәнбиһ-тәрбийә берипму бақмиған еди һәм у наһайити келишкән жигит болуп, аниси уни Абшаломдин кейин туққан еди). □ ⁷ У Зәруияниң оғли Йоаб вә каһин Абиятар билән мәслиһәт қилишип турди. Улар болса Адонияға әгишип униңға ярдәм берәтти. ■ ⁸ Лекин каһин Задок вә Йәһояданиң оғли Беная, Натан пәйғәмбәр, Шимәй, Рәй вә Давутниң өз палванлири Адонияға әгәшмиди.
- ⁹ Адония қой, кала вә бордиған топақларни Ән-Рогәлниң йенидики Зоһәләт дегән ташта сойдуруп, һәммә ака-укилирини, йәни падишаниң оғуллири билән падишаниң хизмитидә болған һәммә Йәһудаларни чақирди. □ ¹⁰ Лекин Натан пәйғәмбәр, Беная, палванлар вә өз иниси Сулайманни у чақирмиди.
- ¹¹ Натан болса Сулайманниң аниси Бат-Шебаға: — «Аңлимидиңму? һаггитниң оғли Адония падиша болди, лекин ғоҗимиз Давут униңдин хәвәрсиз. ¹² Әнди мана, өз жениң вә оғлуң Сулайманниң женини қутқузушқа мениң саңа бир мәслиһәт беришимкә иҗазәт бәргәйсән. ¹³ Давут падишаниң алдиға берип униңға: — Ғоҗам падиша өзлири қәсәм қилип өз кәминилиригә вәдә қилип: «Сениң оғлуң Сулайман мәндин кейин падиша болуп тәхтимдә олтириду» дегән әмәсмидилә? Шундақ туруқлуқ немишкә Адония падиша болиду? — дегин. ¹⁴ Мана, падиша билән сөзлишип турғиниңда, мәнму сениң кәйниңдин кирип сөзүңни испатлаймән, — деди.
- ¹⁵ Бат-Шеба ичкири өйгә падишаниң қешиға кирди (падиша толиму қерип кәткән еди, Шунамлиқ Абишағ падишаниң хизмитидә болувататти). ¹⁶ Бат-Шеба падишаға еңишип тазим қилди. Падишаһ: — Немә тәливиң бар? — дәп сориди.
- ¹⁷ У униңға: — И ғоҗам, сили Пәрвәрдигар Худалири билән өз дедәклиригә: «Сениң оғлуң Сулайман мәндин кейин падиша болуп тәхтимдә олтириду» дәп қәсәм қилған едила. ¹⁸ Әнди мана, Адония падиша болди! Лекин и ғоҗам падиша, силиниң униңдин хәвәрлири йоқ. ¹⁹ У көп калиларни, бордақ топақлар билән қойларни сойдуруп, падишаниң һәммә оғуллирини, Абиятар каһинни вә қошунниң сәрдари Йоабни чақирди. Лекин қуллири Сулайманни у чақирмиди. ²⁰ Әнди, и ғоҗам падиша, пүткүл Исраилниң көзлири силигә тикилмәктә, улар ғоҗам падишаниң өзлиридин кейин тәхтлиридә кимниң олтиридиғанлиги тоғрисида

□ **1:3** «Шунамлиқ Абишағ» — яки «Шунәмлик Абишағ». □ **1:4** «падиша униңға йеқинчилик қилмайтти» — ибраний тилида «падиша уни тонумайтти» дегән ибарә билән ипадилиниду. □ **1:5** «Һаггитниң оғли Адония» — Адония Давутниң оғуллиридин бири. һаггит Давутниң аяллиридин бири еди («2Сам.» 3:4) «өз алдида жүридиған... әскәрләр» — демәк, улар өзлириниң хусусий муһапизәтчилири еди. ■ **1:5** 2Сам. 15:1 □ **1:6** «униң атиси ... униңға йәни Адонияға тәнбиһ-тәрбийә берипму бақмиған еди һәм у ... келишкән жигит болуп, аниси уни Абшаломдин кейин туққан еди» — Абшалом Давутниң йәнә бир аяли Маакаһдин туғулған оғли еди. Адония Давутниң төртинчи оғли болуп, шу чағда бәлким Давутниң оғуллири арасида «чоңи» һесаплинатти. (2:15ни көрүң). Адония бәлким атиси тәрипидин әркә чоң қилинғанлиги һәм өзиниң келишкәнлигидин шундақ мәғрурлинип кәткән охшайду. ■ **1:6** 1Тар. 3:2 ■ **1:7** 1Пад. 2:22, 28 □ **1:9** «Ән-Рогәл» — буниң мәнәси бәлким «Рогәлниң булиқи» яки «Пак қизниң булиқи». ■ **1:9** Йә. 15:7; 18:16

уларға хәвәр беришлирини күтишиватиду; ²¹ бир қарарға кәлмисилә, ғоҗам падиша өз ата-бовилири билән биллә ухлашқа кәткәндин кейин, мән билән оғлум Сулайман гунакар санилип қалармизмекин, — деди.

²² Мана, у теги падиша билән сөзлишип турғинида Натан пәйғәмбәрму кирип кәлди. ²³ Улар падишаға: — Натан пәйғәмбәр кәлди, дәп хәвәр бәрди. У падишаниң алдиға кирипла, йүзини йәргә йекип туруп падишаға тазим қилди.

²⁴ Натан: — И ғоҗам падиша, сили Адония мәндин кейин падиша болуп мениң тәхтимдә олтириду, дәп ейтқан едилиму? ²⁵ Чүнки у бүгүн чүшүп, көп буқа, бордиган топақлар билән қойларни сойдуруп, падишаниң һәммә оғуллирини, қошунниң сәрдарлирини, Абиятар каһинни чақирди; вә мана, улар униң алдида йәп-ичип: «Яшисун падиша Адония!» — дәп товлашмақта. ²⁶ Лекин қуллири болған мени, Задок каһинни, Йәһояданиң оғли Бенаяни вә қуллири болған Сулайманни у чақирмиди. ²⁷ Ғоҗам падиша кимниң өзлиридин кейин ғоҗам падишаниң тәхтидә олтиридиғанлиғини өз қуллириға уқтурмай у ишни буйрудилиму? — деди.

²⁸ Давут падиша: — Бат-Шебани алдимға қичқириңлар, деди. У падишаниң алдиға кирип, униң алдида турди. ²⁹ Падиша болса: — Җенимни һәммә қийинчиликтин қутқузған Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, ³⁰ мән әслидә Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар билән саңа қәсәм қилип: «Сениң оғлуң Сулайман мәндин кейин падиша болуп орнумда мениң тәхтимдә олтириду» дәп ейтқинимдәк, бүгүнки күндә мән бу ишни чоқум вужудқа чиқиримән, — деди.

³¹ Вә Бат-Шеба йүзини йәргә йекип туруп падишаға тазим қилип: — Ғоҗам Давут падиша әбәдий яшисун! — деди.

³² Давут падиша: — Задок каһинни, Натан пәйғәмбәрни, Йәһояданиң оғли Бенаяни алдимға чақириңлар, деди. Улар падишаниң алдиға кәлди.

³³ Падиша уларға: — Ғоҗаңларниң хизмәткарлирини өзүңларға қошуп, Сулайманни өз қечиримгә миндүрүп, Гиһонға елип бериңлар; ³⁴ у йәрдә Задок каһин билән Натан пәйғәмбәр уни Исраилниң үстигә падиша болушқа мәсиһ қилсун. Андин канай челип: — Сулайман падиша яшисун! дәп товлаңлар. □

³⁵ Андин у тәхтимдә олтиришқа бу йәргә кәлгәндә, униңға әгишип меңиңлар; у мениң орнумда падиша болиду; чүнки мән уни Исраил билән Йәһуданиң үстигә падиша болушқа тайинлидим, — деди.

³⁶ Йәһояданиң оғли Беная падишаға жавап берип: — Амин! Ғоҗам падишаниң Худаси Пәрвәрдигарму шундақ буйрусун! ³⁷ Пәрвәрдигар ғоҗам падиша билән биллә болғандәк, Сулайман билән биллә болуп, униң тәхтини ғоҗам Давут падишаниңкидин техиму улуқ қилғай! — деди.

³⁸ Задок каһин, Натан пәйғәмбәр, Йәһояданиң оғли Беная вә Кәрәтийләр билән Пәләтийләр чүшүп, Сулайманни Давут падишаниң қечиримгә миндүрүп, Гиһонға елип барди. □ ³⁹ Задок каһин ибадәт чедиридин май билән толған бир мұңғүзни елип, Сулайманни мәсиһ қилди. Андин улар канай чалди. Хәлиқниң һәммиси: — Сулайман падиша яшисун! — дәп товлашти. ■

⁴⁰ Хәлиқниң һәммиси униң кәйнидин әгишип, сүнай челип зор шатлиқ билән йәр йерилғидәк тәнтәнә қилишти. □ ⁴¹ Әнди Адония вә униң билән җәм болған меһманлар ғизалинип

□ **1:34** «Задок каһин билән Натан пәйғәмбәр уни Исраилниң үстигә падиша болушқа мәсиһ қилсун» — «мәсиһ қилиш»: — Худаниң йолйоруғи билән Исраилға йеңи бир падиша бекитиш үчүн униң бешиға каһин яки пәйғәмбәр тәрипидин әйтун мейи сүрүлүши керәк еди. Мошу мурасим «мәсиһ қилиш» яки «мәсиһләш» дейилгән. Шу мурасимдин кейин мошу падиша «Худаниң мәсиһ қилғини» дәп атилип, һөкүм сүрүшкә Худаниң һоқуқиға егә, дәп қарилатти. Каһинлар вә бәзи вақитларда пәйғәмбәрниму өз вәзиписигә бекитиш үчүн «мәсиһ қилиниш» мурасими өткүзүләтти. □ **1:38**

«Кәрәтийләр билән Пәләтийләр» — булар болса Давутниң хусусий муһапизәтчилиридин еди («2Сам.» 8:18ни көрүң). Кәрәтийләр әслидә Крет арилидин кәлгән болуши мүмкин еди. ■ **1:39** 1Сам. 20:24 □ **1:40** «Хәлиқниң һәммиси ... сүнай челип зор шатлиқ билән йәр йерилғидәк тәнтәнә қилишти» — ибраний тилида: «Хәлиқниң һәммиси ... сүнай челип зор шатлиқ билән тәнтәнә қилишип йәрни йеривәтти». Мүмкинчилиги барки, йәр дәрвәқә авазлар билән йерилип кәткән еди. Мәсиһниң келишидиму чоң йәр тәврәш болиду («Зәк.» 14:5, «Вәһ.» 6:12, 16:18).

чиққанда, шуни аңлиди. Йоаб канай авазини аңлиғанда: — Немишкә шәһәрдә шунчә қийқас-сүрән селиниду? — дәп сориди. ⁴² У теги сөзини түгәтмәйла, мана Абиятар каһинниң оғли Йонатан кәлди. Адония униңға: — Киргин, қәйсәр адәмсән, чоқум бизгә хуш хәвәр елип кәлдиң, — деди.

⁴³ Йонатан Адонияға жавап берип: — Ундақ әмәс! Ғоҗимиз Давут падиша Сулайманни падиша қилди! ⁴⁴ Вә падиша өзи униңға Задок каһинни, Натан пәйғәмбәрни, Йәһояданиң оғли Бенайни вә Кәрәтийләр билән Пәләтийләрни һәмраһ қилип әвитип, уни падишаниң қечириға миндүрди; ⁴⁵ андин Задок каһин билән Натан пәйғәмбәр уни падиша болушқа Гиһонда мәсиһ қилди. Улар у йәрдин чиқип шатлиқ қилип, пүткүл шәһәрни қийқас-сүрән билән ләрзигә салди. Сиз аңлаватқан сада дәл шудур. ⁴⁶ Униң үстигә Сулайман һазир падишалиқ тәхтидә олтириватиду. ⁴⁷ Йәнә келип падишаниң хизмәткарлири келип ғоҗимиз Давут падишаға: «Худалири Сулайманниң намини силиниңкидин әвзәл қилип, тәхтини силиниңкидин улук қилғай!» дәп бәхит тиләп мубарәкләшкә келишти. Падиша өзи ятқан орунда сәждә қилди ⁴⁸ вә падиша: — «Бүгүн мениң тәхтимгә олтарғучи бирисини тайинлиған, өз көзлиримгә шуни көргүзгән Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мубарәкләнсун!» — деди — деди.

⁴⁹ Шуни аңлап Адонияниң барлиқ мейманлири һодуқуп, орнидин қопуп һәр бири өз йолиға кәтти. ⁵⁰ Адония болса Сулаймандин қорқуп, орнидин қопуп, *ибадәт чедириға* берип қурбанғаһниң мүңгүзлирини тутти.□

⁵¹ Сулайманға шундақ хәвәр берилип: — «Адония Сулайман падишадин қорқиду; чүнки мана, у қурбанғаһниң мүңгүзлирини тутуп туруп: — «Сулайман падиша бүгүн маңа шуни қәсәм қилсунки, у өз қулини қилич билән өлтүрмәсликкә вәдә қилғай» деди», — дейилди.

⁵² Сулайман: — У дурус адәм болса бешидин бир тал чач йәргә чүшмәйду. Лекин униңда рәзиллик тепилса, өлиду, деди.

⁵³ Сулайман падиша адәм әвитип уни қурбанғаһдин елип кәлди. У келип Сулайман падишаниң алдида еңишип тазим қилди. Сулайман униңға: — Өз өйүңгә кәткин, — деди.

2

Давут Сулайманға ахирқи несихәтни қилиду

¹ Давутниң өлидиған вақти йеқинлашқанда, оғли Сулайманға тапилап мундақ деди: —

² «Әнди йәр йүзидикиләрниң һәммиси баридиған йол билән кетимән. Жүрәклик болуп, әркәктәк болғин! ³ Сән барлиқ қиливатқан ишлириңда һәмдә барлиқ нийәт қилған ишлириңда раваж тепишиң үчүн Мусаға чүшүрүлгән қанунда пүтүлгәндәк, Пәрвәрдигар Худайиңниң йоллирида меңип, Униң бәлгүлимилири, Униң әмирлири, Униң һөкүмлири вә ағаһ-гувалиқлирида чиң туруп, Униң тапшуруғини чиң тутқин. □ ■ ⁴ Шундақ қилғанда Пәрвәрдигар маңа: «Әгәр әвлатлириң өз йолиға көңүл бөлүп, Мениң алдимда пүтүн қалби вә пүтүн жени билән һәқиқәттә маңса, саңа әвладиңдин Исраилниң тәхтидә олтиришқа бир зат кам болмайду» дәп ейтқан сөзигә әмәл қилиду.■

⁵ Амма Зәруияниң оғли Йоабниң маңа қилғинини, йәни униң өзи қандақ қилип Исраилниң қошунидики икки сәрдарни, йәни Нерияниң оғли Абнәр билән Йәтәрниң оғли Амасани уруп өлтүрүп, тинич мәзгилдә жәндә төкүлгәндәк қан төкүп, белигә бағлиған кәмәргә вә путиға кийгән кәшигә жәндә төкүлгәндәк қан чечип, дағ қилғанлиғини билисән. ■ ⁶ Сән уни даналиғиңға мувапиқ бир тәрәп қилип, униң ақ бешиниң гөргә саламәт чүшүшигә йол қоймиғайсән.□

□ **1:50** «Адония ... Сулаймандин қорқуп, ... ибадәт чедириға берип қурбанғаһниң мүңгүзлирини тутти» — шу чағларда «қурбанғаһниң мүңгүзлирини тутуш» падишадин һимайә тиләшни билдүрүшниң ипадиси еди. □ **2:3** «барлиқ нийәт қилған ишлириңда...» — ибрания тилида: «сән қайәргә бурулсаң,...» дегән сөzlәр билән ипадилениду. ■ **2:3** Қан. 17:18; 29:9; йә. 1:7 ■ **2:4** 2Сам. 7:12; зәб. 131:12 ■ **2:5** 2Сам. 3:27; 20:10 □ **2:6** «униң ақ бешиниң гөргә саламәт чүшүшигә йол қоймиғайсән» — мошу йәрдә «гөр» «тәһтисара» дегәнни билдүриду.

7 Лекин Гилеадлиқ Барзиллайниң оғуллариға меһриванлиқ көрситип, дәстихиниңдин нан йегүзгин; чүнки мән акаң Абшаломдин қачқинимда, улар йенимға келип маңа шундақ қилған.■

8 Вә мана Баһуримдин кәлгән Бинямин қәбилисидин Гераниң оғли Шимәй йениңда туриду. У мән Маһанаимға баридиғанда, эшәддий ләнәт билән мени қарғиди. Кейин у Йордан дәриясиға берип мениң алдимға кәлгәндә, мән Пәрвәрдигарниң нами билән униңға: «Сени қилич билән өлтүрмәймән» дәп қәсәм қилдим. ■ 9 Амма һазир уни гунасиҙ дәп санимиғин. Өзүң дана киши болғандин кейин униңға қандақ қилишни билисән; һәрһалда униң ақ бешини қанитип гөргә чүшүргин».□

10 Давут өз ата-бовлири билән бир йәрдә ухлиди. У «Давутниң шәһири» дегән жайда дәпнә қилинди.□ ■ 11 Давутниң Исраилға сәлтәнәт қилған вақти қириқ жил еди; у һебронда йәттә жил сәлтәнәт қилип, Йерусалимда оттуз үч жил сәлтәнәт қилди.■

Сулайманниң орни мустәһкәмлиниду

12 Сулайман атиси Давутниң тәхтидә олтарди; униң сәлтәнәти хелә мустәһкәмләнди. ■

13 Амма һаггитниң оғли Адония Сулайманниң аниси Бат-Шебаниң қешиға барди. У униңдин: — Течлиқ мәхситидә кәлдиңму? — дәп сориди. У: — Шундақ, течлиқ мәхситидә, деди.

14 У йәнә: — Саңа бир сөзүм бар еди, деди. У: — Сөзүңни ейтқин, деди.

15 У: — Билисәнки, падишалиқ әслидә мениңки еди, вә пүтүн Исраил мени падиша болиду дәп, маңа қарайтти. Лекин падишалиқ мәндин кетип, инимниң илкигә өтти; чүнки Пәрвәрдигарниң ирадиси билән у униңки болди. ■ 16 Әнди саңа бир илтимасим бар. Мени яндурмиғин, деди. У: — Ейтқин, деди.

17 У: — Сәндин өтүнимән, Сулайман падишаға мән үчүн ейтқинки — чүнки у саңа яқ демәйду! — У Шунамлиқ Абишағни маңа хотунлуққа бәрсун, деди.

18 Бат-Шеба: — Макул; сән үчүн падишаға сөз қилай, деди.

19 Бат-Шеба Адония үчүн сөз қилғили Сулайман падишаниң алдиға барди. Падиша қопуп алдиға берип, анисиға тазим қилди. Андин тәхтигә берип олтирип падишаниң анисиға бир тәхтни кәлтүрди. Шунин билән у униң оң йенида олтирип, униңға: — 20 Саңа кичиккинә бир илтимасим бар. Мени яндурмиғин, деди. Падиша униңға: — И ана, соравәргин, мән сени яндурмаймән, деди.

21 У: — Акаң Адонияға Шунамлиқ Абишағни хотунлуққа бәргүзгин, деди.

22 Сулайман падиша жавап берип анисиға: — Немишкә Адония үчүн Шунамлиқ Абишағни сорайсән? У акам болған экән, униң үчүн, Абиятар каһин үчүн вә Зәруияниң оғли Йоаб үчүн падишалиқниму соримамсән! — деди.□

23 Сулайман падиша Пәрвәрдигар билән қәсәм қилип мундақ деди: — Адония шу сөзни қилғини үчүн өлмисә, Худа мени урсун яки униңдин артуқ жазалисун! 24 Мениң орнумни мустәһкәм қилған, атамниң тәхтидә олтарғузған, Өз вәдиси бойичә маңа бир өйни қурған Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, Адония бүгүн өлүмгә мәнкүм қилиниду, деди.□ ■

■ 2:7 2Сам. 17:27; 19:31 ■ 2:8 2Сам. 16:5; 19:19 □ 2:9 «...һәрһалда униң ақ бешини қанитип гөргә чүшүргин» — мошу йәрдә «гөр» «тәһтисара» дегәнни билдүриду. «Зәруияниң оғли Йоаб... Бинямин қәбилисидин Гераниң оғли Шимәй» — бу икки адәмниң Сулайманға дүшмән болидиғанлиғиға Давут падишаниң көзи йәтти. Әслидә у уларни жағалашқа тоғра келәтти; бирақ өзи еғир гуна садир қилғанлиғи түпәйлидин («2Сам.» 11-бап) хижаләттә келип, қоли бу ишларға һеч бармайтти. □ 2:10 «Давут өз ата-бовлири билән бир йәрдә ухлиди» — мошундақ ибариләр үстидә «Яритилиш»тики «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ««Давутниң шәһири» дегән жай» — «Давутниң шәһири»: — Зионни, йәни Йерусалимдики егиз дөңгә жайлашқан, Давут қурған қәльәни көрситиду. ■ 2:10 Рос. 2:29; 13:36 ■ 2:11 1Тар. 29:27 ■ 2:12 1Тар. 29:23; 2Тар. 1:1 ■ 2:15 1Тар. 22:9; 28:5 □ 2:22 «Немишкә Адония үчүн Шунамлиқ Абишағни сорайсән? У акам болған экән, униң үчүн, ... падишалиқниму соримамсән!» — мүмкинчилиги барки, Адония атисиниң кенизигини әмригә алса, хәлиқ уни атисиға баравәр экән, шуңа падиша болушқа лайиқ дәп қарайтти. Сулайманниң көзлири бу ишқа йәтти. □ 2:24 «Пәрвәрдигар... Өз вәдиси бойичә маңа бир өйни қурған...» — «өй» мошу йәрдә Сулаймандин болидиған шаһанә сулалени көрситиду. ■ 2:24 2Сам. 7:12, 13

25 Шуниң билән Сулайман падиша Йәһояданиң оғли Бенаяни бу ишқа әвәтти; у уни чепип өлтүрди.

26 Падиша Абиятар каһинға: — Маң, Анатоттики өз етизлиғиңға барғин. Сән өлүмгә лайиқсән, лекин сән Рәб Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини атам Давутниң алдида кәтәргәнлиғиң түпәйлидин, вә атамниң тартқан һәммә азап-оқубәтлирида униңға һәмдәрд болғиниң үчүн, мән һазир сени өлүмгә мәһкүм қилмайман, деди. ■

27 Андин Сулайман Абиятарни Пәрвәрдигарға каһин болуштин жуда қилип һайдиди. Шуниң билән Пәрвәрдигарниң Әлиниң жәмәти тоғрилиқ Шилоһда ейтқан сөзи әмәлгә ашурулди. □ ■

28 Буниң хәвири Йоабқа йәткәндә (чүнки Йоаб Абшаломға әгәшмигән болсиму, Адонияға әгәшкән еди) Йоаб Пәрвәрдигарниң чедириға қечип қурбанғаһниң мүңгүзлирини тутти. ■

29 Сулайман падишаға: «Мана, Йоаб Пәрвәрдигарниң чедириға қечип берип, қурбанғаһниң йенида туриду» дегән хәвәр йәткүзүлди. Сулайман Йәһояданиң оғли Бенаяни шу йәргә әвәтип: — Маң, уни өлтүрүвәткин, деди.

30 Беная Пәрвәрдигарниң чедириға берип униңға: — «Падиша сени буяққа чиқсун!» деди, деди. У: — Яқ, мошу йәрдә өлимән, деди. Беная падишаниң йениға қайтип униңға хәвәр берип: — Йоаб мундақ-мундақ деди, маңа шундақ жавап бәрди, деди.

31 Падиша униңға: — У өзи дегәндәк қилип, уни чепип өлтүргин вә уни дәпнә қилғин. Шуниң билән Йоаб төккән наһәқ қан мәндин вә атамниң жәмәтидин кәтирилип кәткәй. 32 Шундақ қилип атам Давут бехәвәр әһвалда у өзидин адил вә есил икки адәмни, йәни Исраилниң қошуниниң сәрдари нәрниң оғли Абнәр билән Йәһуданиң қошуниниң сәрдари Йәтәрниң оғли Амасани қиличлиғини үчүн, Пәрвәрдигар у төккән қанни өз бешиға яндуриду. 33 Уларниң қени Йоабниң беши вә нәслиниң бешиға мәңгү янғай; лекин Давут, униң нәсли, жәмәти вә тәхтигә әбәдил-әбәткичә Пәрвәрдигардин тинич-хатиржәмлик болғай, деди.

34 Йәһояданиң оғли Беная чиқип уни чепип, өлүмгә мәһкүм қилди. Андин у чөлдики өз өйидә дәпнә қилинди.

35 Падиша Йәһояданиң оғли Бенаяни униң орниға қошунниң сәрдари қилди; падиша Абиятарниң орниға Задокни каһин қилип тайинлиди. ■

36 Андин кейин падиша Шимәйни чақирип униңға: — Йерусалимда өзүңгә бир өй селип у йәрдә олтарғин. Башқа һеч йәргә чиқма. 37 Әгәр сән чиқип Кидрон қилғисидин өтсәң, шуни ениқ билип қойки, шу күндә сән шәксиз өлисән. Сениң қениң өз бешиңға чүшиду, деди.

38 Шимәй падишаға: — Ғоҗамниң сөзи бәрһәқтур. Ғоҗам падиша ейтқәндәк қуллири шундақ қилиду, деди. Шуниң билән Шимәй узун вақитқичә Йерусалимда турди.

39 Үч жилдин кейин шундақ болдики, Шимәйниң қуллиридин иккиси қечип Маакаһниң оғли, Гатниң падишаси Ақишниң қешиға барди. Шимәйгә: — Мана қуллириң Гат шәһирида туриду, дегән хәвәр йәткүзүлди. 40 Шимәй ешигини тоқуп қуллирини издигили Гатқа, Ақишниң йениға барди. Андин у йенип өз қуллирини Гаттин елип кәлди.

41 Сулайманға: — Шимәй Йерусалимдин Гатқа берип кәлди, дәп хәвәр йәткүзүлди. 42 Падиша Шимәйни чақиртип униңға: — Мән сени Пәрвәрдигар билән қәсәм қилдуруп: — Шуни ениқ билип қойки, сән қайси күни чиқип бирәр йәргә барған болсаң, сән шу күнидә шәксиз өлисән, дәп ағаһландуруп ейтмиғанмидим? Өзүңму, мән аңлиған сөз бәрһәқ, дегән едиңғу?

43 Шундақ болған экән, немишкә өзүң Пәрвәрдигар алдида қилған қәсимиңни бузуп, мән саңа буйруған буйруғумниму тутмидиң? — деди.

44 Падиша Шимәйгә йәнә: Сән атам Давутқа қилған һәммә рәзилликни убдан билисән, у көңлүңгә аяндур. Мана Пәрвәрдигар рәзиллиғиңни өз бешиңға яндуриду. ■ 45 Лекин Сулайман падиша болса бәрикәтлинип, Давутниң тәхти Пәрвәрдигарниң алдида әбәдил-әбәт мустәһкәм қилиниду, деди.

■ 2:26 1Сам. 22:20-23; 2Сам. 15:24 □ 2:27 «Пәрвәрдигарниң Әлиниң жәмәти тоғрилиқ Шилоһда ейтқан сөзи әмәлгә ашурулди» — бу сөз «1Сам.» 2:27-36дә вә 3:11-14дә хатирләнгән. ■ 2:27 1Сам. 2:31-36 ■ 2:28 1Пад. 1:50 ■ 2:35 1Сам. 2:35 ■ 2:44 2Сам. 16:5, 6, 7

46 Андин падишаниң буйруғи билән Йәһояданиң оғли Беная чиқип уни чепип өлтүрди. Падишаһлиқ болса Сулайманниң қолида мустанкәм қилинди.■

3

Пәрвәрдигар Сулайманға даналиқ бериду *2Тар. 1:1-12*

1 Сулайман Мисирниң падишаси Пирәвн билән иттипақ түзүп Пирәвнниң қизини хотунлуққа алди. Өз ордиси, Пәрвәрдигарниң өйи вә Йерусалимниң чөрисидики сепилни ясап пүткүзгичилик у уни «Давутниң шәһири»гә апирип турғузди.■

2 Шу вақитларда Пәрвәрдигарниң нами үчүн бир ибадәтхана ясалмиғини үчүн хәлиқ «жуқури жайлар»да қурбанлиқлирини қилатти.□ ■

3 Сулайман Пәрвәрдигарни сөйүп, атиси Давутниң бәлгүлигәнлиридә маңатти. Пәкәт «жуқури жайлар»да қурбанлиқ қилип хушбуй яқатти.□

4 Падиша қурбанлиқ қилғили Гибеонға барди; чүнки у йәр «улуқ жуқури жай» еди. Сулайман у йәрдики қурбанғада бир миң көйдүрмә қурбанлиқ сунди. ■ 5 Пәрвәрдигар Гибеонда Сулайманға кечиси чүшидә көрүнди. Худа униңға: — Мениң саңа немә беришимни лайиқ тапсаң, шуни тилигин, деди.■

6 Сулайман жававән мундақ деди: — Қулуң атам Давут Сениң алдиңда һәқиқәт, һәққанийлиқ вә көңлиниң сәммийлиги билән маңғанлиги билән Сән униңға зор меһриванлиқни көрсәткән едиң; вә Сән шу зор меһриванлиқни давам қилип, бүгүнки күндикидәк өз тәхтидә олтарғили униңға бир оғул бәрдиң. 7 Әнди и Пәрвәрдигар Худайим, қулуңни атам Давутниң орнида падиша қилдиң. Амма мән пәкәт бир гөдәк бала халас, чиқиш-киришниму билмәймән. ■ 8 Өз қулуң Сән таллиған хәлқиң, көплүгидин санап болмайдиган һесапсиз улуқ бир хәлиқ арасида туриду. ■ 9 Шуңа Өз қулуңға хәлқиңниң үстидә һөкүм қилишқа яхшияманни пәриқ етидиган ойғақ бир қәлбни бәргәйсән; болмиса, ким бу улуқ хәлқиң үстигә һөкүм қилалисун? — деди.

10 Сулайманниң шуни тилигини Рәбни хуш қилди.

11 Худа униңға: — Сән шуни тилигиниң үчүн — Я өзүң үчүн узун өмүр тилимәй, я өзүң үчүн дөләт-байлиқ тилимәй, я дүшмәнлириңниң жанлирини тилимәй, бәлки тоғра һөкүм қилғили ойғақ болушқа өзүң үчүн әқил-парасәтни тилигиниң үчүн, ■ 12 мана, сөзүң бойичә шундақ қилдим. Мана саңа шундақ дана вә йорутулған қәлбни бәрдимки, сәндин илгири саңа охшайдиғини болмиған, сәндин кейинму саңа охшайдиғини болмайду. ■ 13 Мән сән тилимигән нәрсиниму, йәни дөләт-байлиқ вә шан-шөһрәтни саңа бәрдим. Шуниң билән барлиқ күнлириңдә падишаларниң арасида саңа охшаш болидиғини чиқмайду. ■ 14 Әгәр атаң Давут маңғандәк Мениң йоллиримда меңип, бәлгүлимилирим вә әмирлиримни тутсаң күнлириңни узартимән, деди.

■ 2:46 2Тар. 1:1 ■ 3:1 1Пад. 7:8 □ 3:2 «хәлиқ «жуқури жайлар»да қурбанлиқлирини қилатти» — «жуқури жайлар»: — Тәвраттики «Қан.» 12:5-14дә вә башқа мунасивәтлик йәрләрдә, Худа Израилларға: — Бириси маңа атап қурбанлиқ қилса, пәкәт «Өзүм таллиған жай»да қурбанлиқ қилсун, дәп тапилайду. Израилниң тарихида Худа мошундақ қурбанлиқ қилидиган бир нәччә жайни бекиткән еди (бир вақитта пәкәт бирла жайни бекитәтти). Бирақ Израиллар бәлким өз қолайлиғини көзләп (вә бәлким бутпәрәсләрниң иш-һәрикәтлирини дорап) Худаниң әмрини нәзиридин сақит қилип тағ чоққилири қатарлиқ жуқури жайларда Худаға ибадәт қилип қурбанлиқ қилатти. Буниң шундақ бир хәтири бар едики, улар әтрапидики бутпәрәсләрниң тәсирини қобул қилип, шу йәрдә һәр хил бутларғиму чоқунуп, һәтта бутпәрәсләргә әгишип «инсан қурбанлиқ»ларниму қилиши мүмкин вә дәрвәқә көп вақитларда шундақ қилатти (мәсилән, «Әз.» 16:21, 20:26ни көрүң). ■ 3:2 Қан. 12:5 □ 3:3 «Сулайман Пәрвәрдигарни сөйүп, атиси Давутниң бәлгүлигәнлиридә маңатти; пәкәт «жуқури жайлар»да ... хушбуй яқатти» — «Давутниң бәлгүлигәнлири»: — шүбһисизки, Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән барлиқ бәлгүлимилирни өз ичигә алған. Уларниң ичидә, қурбанлиқ қилиш «жуқури жайлар»да әмәс, бәлки Пәрвәрдигар бекиткән жайдила болуши керәк, дәп бекитилгән («Қан.» 12:10-14). ■ 3:4 2Тар. 1:3 ■ 3:5 1Пад. 9:2 ■ 3:7 2Тар. 2:7 ■ 3:8 2Тар. 1:9 ■ 3:11 2Тар. 1:11 ■ 3:12 Топ. 1:16 ■ 3:13 Мат. 6:33; әф. 3:20

15 Сулайман ойғанғанда, мана бу бир чүш еди. У Йерусалимға келип Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң алдиға келип, өрә туруп көйдүрмә қурбанлиқларни қилип, тәшәккүр қурбанлиқлирини өткүзүп, һәммә хизмәткарлириға зияпәт қилип бәрди.

Сулайманниң даналиғи аян болиду

16 Шуниңдин кейин икки паһишә аял падишаниң қешиға келип униң алдида турди.

17 Биринчи аял: — И ғоҗам! Мән вә бу хотун бир өйдә олтиримиз; у мән билән өйдә турғинида бир балини туғдум. 18 Мән балини туғуп үч күндин кейин у хотунму бир бала туғди. Биз иккилән у йәрдә олтардуқ; өйдә биздин башқа һеч ят адәм йоқ еди, ялғуз биз иккилән өйдә едуқ. 19 Шу кечидә бу хотунниң балиси өлди; чүнки у балисини бесип өлтүрүп қойған еди.

20 У йерим кечидә қопуп дедәклири ухлап қалғанда, йенимдин оғлумни елип өз қучиғиға селип, өзиниң өлгән оғлини мениң қучиғимға селип қоюпту. 21 Этиси қопуп баламни емитәй десәм мана өлүк туриду. Лекин әтигәндә қарисам, у мән туққан бала әмәс еди, деди.

22 Иккинчи аял: — Яқ, ундақ әмәс. Тирик қалғини мениң оғлум, өлгини сениң оғлуң, деди. Лекин биринчи аял: — Яқ, өлгини сениң оғлуң, тирик қалғини мениң оғлум, деди. Улар шу һаләттә падишаниң алдида талишип туратти.

23 Падишаһ: — Бири: «Тирик қалғини мениң оғлум, өлгини сениң оғлуң» дәйду. Амма йәнә бири: «Яқ, өлгини сениң оғлуң, тирик қалғини мениң оғлум» дәйду, деди.

24 Падишаһ: Маңа бир қилич елип келиңлар, деди. Улар қилични падишаға елип кәлгәндә

25 падиша: Тирик балини оттуридин кесип икки парчә қилип йеримини биригә, йәнә бир йеримни иккинчисигә бериңлар, деди.

26 У вақитта тирик балиниң аниси өз балисиға ичини ағритип падишаға: — Аһ ғоҗам! Тирик балини униңға бәрсилә, һәргиз уни өлтүрмигәйлә! — дәп ялвурди. Лекин иккинчиси: — Уни нә мениңки нә сениңки қилмай, оттуридин кесиңлар, деди.

27 Падиша жававән: — Тирик балини униңға бериңлар, уни һеч өлтүрмәңлар; чүнки бу балиниң аниси шудур, деди.

28 Пүткүл Исраил падишаниң қилған һөкүми тоғрисида аңлиди вә улар падишадин қорқти, чүнки улар Худаниң адил һөкүмләрни чиқириш даналиқиниң униңда барлиғини көрди.

4

Сулайманниң әмәлдарлири вә хизмәткарлири

1 Сулайман падиша пүткүл Исраилға падиша болди.

2 Униң чоң әмәлдарлири мунулар: — Задокниң оғли Азария каһин еди; 3 Шишаниң оғуллири Елихорәф вә Ахияһ катиплар еди; Аһилудниң оғли Йәһошафат диванбеги еди; 4 Йәһояданиң оғли Беная қошунниң баш сәрдари еди. Задок билән Абиятар каһинлар еди; 5 Натанниң оғли Азария назарәт беги, Натанниң йәнә бир оғли Забуд һәм каһин вә падишаниң мәслиһәтчиси еди. 6 Ахишар ординиң ғоҗидари, Абданиң оғли Адонирам баж-алван беги еди. ■

7 Пүткүл Исраил зиминида Сулайман падишаниң өзи үчүн вә ордидикилири үчүн йемәк-ичмәк тәминләйдиған, он икки назарәтчи тайинланған еди; уларниң һәр бири жилда бир айдин йемәк-ичмәк тәминләшкә мәссул еди. 8 Уларниң исми төвәндә хатириләнгән: Әфраим тағлиқ райониға Бән-Хур; 9 Маказ, Шаалбим, Бәйт-Шәмәш вә Елон-Бәйт-һананға Бән-Дәкәр;

10 Аруботқа Бән-Хәсәд; у йәнә Сокоһ вә Хәфәр дегән барлиқ жутқиму мәссул еди; □ 11 йәнә Нафат-Дорға Бән-Абинадаб (у Сулайманниң қизи Тафатни хотунлуққа алған); 12 Таанақ, Мәгиддо вә Йизрәәлниң төвәнки тәрипидики Зарәтанниң йенида болған пүткүл Бәйт-Шанға, шундақла Бәйт-Шандин тартип Абәл-Мәһолаһғичә, Жокнеамдин өткичә болған зиминларға Аһилудниң оғли Баана; 13 Рамот-Гилеадқа Бән-Гәбәр; у йәнә Гилеад жутиға жайлашқан,

Манассәһниң оғли Яирға тәвә болған кәнтләр вә һәм Башандики жут Аргоб, жүмлидин у йәрдики сепили, мис балдақлиқ қовуқлири болған атмиш чоң шәһәргиму мәсәул еди.

14 Маһанаимға Иддониң оғли Аһинадаб; 15 Нафталиға Ахимааз (у Сулайманниң қизи Басиматни хотунлуққа алған еди). 16 Ашир вә Алотқа һушайниң оғли Баанаһ; 17 Иссакараға Паруаһниң оғли Йәһошафат; 18 Биньямин зиминиға Еланиң оғли Шимәй; 19 Гилеад зиминиға (әслидә Аморийларниң падишаси Сиһон вә Башанниң падишаси Огниң зимини еди) Уриниң оғли Гәбәр. У шу жутқа бирдин-бир назарәтчи еди.

Сулайманниң дәлити вә шәһрити

20 Йәһуда билән Исраилниң адәмлири деңиз саһилидики қумдәк нурғун еди. Улар йәпичип, кошаллиқ қилатти. 21 Вә Сулайман болса *Әфрат* дәриясидин тартип Филистийләрниң зиминиға вә Мисирниң чегаралириғичә болған һәммә падишалиқларниң үстидә сәлтәнәт қилатти. Улар улпан кәлтүрүп Сулайманниң пүтүн өмридә униң хизмитидә болатти. 22 Сулайманниң ордисиға кетидиған күнлүк тәминат үчүн оттуз кор тасқиған ақ ун, атмиш кор қара ун, □ 23 он бордиған уй, яйлақтин кәлтүрүлгән жигирмә уй, йүз қой кетәтти; буниңдин башқа буғилар, жәрәнләр, кийикләр вә бордиған тохулар лазим еди. 24 Чүнки у Тифсаһдин тартип Газағичә, *Әфрат* дәриясиниң бу тәрипидики һәммә жутларниң үстидә, йәни *Әфрат* дәриясиниң бу тәрипидики барлиқ падишаларниң үстидә һөкүм сүрәтти; униң төрт әтрапи тинич еди. 25 Сулайманниң пүткүл күнлиридә Дандин тартип Бәәр-Шебағичә Йәһуда билән Исраил адәмлириниң һәр бири өз үзүм тели вә өз әнжир дәриғиниң тегидә аман-есән олтиратти.■

26 Сулайманниң жәң һарвулириниң атлири үчүн төрт миң атханиси, он икки миң чәвәндизи бар еди.□ ■

27 Мәзкур назарәтчиләрниң һәр бири өзигә бекитилгән айда Сулайман падишаға вә униң дәстихиниға кәлгәнләрниң һәммисиниң йемәк-ичмәклирини кемәйтмәй тәминләйтти.

28 Хәлиқ болса һәр бири өзигә бекитилгән норма бойичә ат-қечирлар үчүн арпа билән саманларни *назарәтчиләр бар* йәргә елип келәтти.

29 Худа Сулайманға деңиз саһилидики қумдәк даналиқ, интайин мол пәм-парасәт ата қилип, униң қәлбини кәң қилип зор йорутти. □ 30 Шуниң билән Сулайманниң даналиғи барлиқ шәриқтикиләрниң даналиғидин вә Мисирдики барлиқ даналиқтин ашти. 31 Чүнки у барлиқ адәмләрдин, жүмлидин әзраһлиқ Етан билән Махолниң оғуллири һеман, Калкол вә Дарда дегәнләрдин дана еди; вә униң шәһрити әтрапидики һәммә әлләр арисидә йейилди. 32 У ейтқан пәнд-несиһәт үч миң еди; униң шеир-күйлири бир миң бәш еди. 33 У Ливандики кедир дәриғидин тартип тамда өсидиған лепәкгүлгичә дәрәқ-гияларниң һәммисини баян қилип хатирилигән еди; у йәнә мал вә һайванлар, қушлар, һашарәт-өмилигүчиләр вә белиқлар тоғрисида баян қилип хатирилигән еди. 34 Сулайманниң даналиқини аңлиғили кишиләр барлиқ әлләрдин келәтти, шундақла униң даналиғи тоғрилиқ хәвәр тапқан йәр йүзидики һәммә падишалардин кишиләр кәлмәктә еди.

5

Ибадәтханини қурушқа материяларни топлаш 2Тар. 2:1-17

□ 4:22 «оттуз кор» — бир кор он литр, 30 кор 300 литр. ■ 4:25 Лав. 26:5 □ 4:26 «төрт миң атханиси» — көп кона көчүрмиләрдә «қириқ миң атханиси» дейилиду. Лекин биз бу санни көчүргүчиләрниң хаталиғи дәп қараймиз. «2Тар.» 9:25дә вә бу текстниң бәзи грек тәржимилиридә «төрт миң» дейилиду. «он икки миң чәвәндизи» — яки «он икки миң ети». ■ 4:26 1Пад. 10:26; 2Тар. 1:14; 9:25 □ 4:29 «униң қәлбини кәң қилип зор йорутти» — яки «униң көкси-қарнини бәк кәң қилди».

¹ Турниң падишаси һирам Сулайманни атисиниң орниға падиша болушқа мәсиһ қилинған дәп аңлап, өз хизмәткарлирини униң қешиға әвәти; чүнки һирам Давутни изчил сөйгүчи еди. ■ ² Сулайман һирамға адәм әвтитип мундақ учурни йәткүзди: —

³ «Өзүң билисәнки, атам Давутниң дүшмәнлирини Пәрвәрдиғар униң пути астиға қойғичә, у әтрапида һәр тәрәптә жәң қилғанлиғи түпәйлидин Пәрвәрдиғар Худасниң намиға бир ибадәтхана ясалмиди. ■ ⁴ Әнди һазир Пәрвәрдиғар Худайим маңа һәммә тәрәптин арам бәрди; һеч бир дүшминим йоқ, һеч бир бала-қаза йоқ. ⁵ Мана, Пәрвәрдиғарниң атам Давутқа: «Мән сениң орнуңға өз тәхтиңгә олтарғузған оғлуң болса, у мениң наһимға бир ибадәтхана ясайду» дәп ейтқинидәк, мән Пәрвәрдиғар Худайимниң намиға бир ибадәтхана ясай дәп нийәт қилдим; ■ ⁶ әнди мән үчүн адәмлириңгә Ливандин кедир дәрәқлирини кесиңлар, дәп ярлиқ чүшүргин; мениң хизмәткарлирим сениң хизмәткарлириңға һәмдәмдә болиду. Сениң бекиткиниң бойичә хизмәткарлириңға берилидиған иш һәққини саңа төләймән; чүнки өзүңгә аянки, дәрәк кесиштә аримизда һеч ким Зидондикиләрдәк уста әмәс».

⁷ һирам Сулайманниң сөзини аңлиғанда интайин хошал болуп: — Бүгүн бу улук хәлиқ үстигә һөкүм сүрүшкә Давутқа шундақ дана бир оғул бәргән Пәрвәрдиғарға тәшәккүр ейтилсун! — деди. ⁸ һирам Сулайманға адәм әвтитип: — Сән маңа қойған тәләплириңни аңлап қобул қилдим. Мән сениң кедир яғичи вә арча яғичи тоғрилиқ арзу қилғанлириңниң һәммисини ада қилимән; ⁹ Мениң хизмәткарлирим шуларни Ливандин деңизға апириду; мән уларни сал қилип бағлап, деңиз билән сән маңа бекиткән йәргә йәткүзимән, андин шу йәрдә уларни йәшкүзимән. Шуниң билән сән уларни тапшурувелип, елип кетисән. Буниң һесавиға сән тәләплирим бойичә ордидикилирим үчүн йемәк-ичмәк тәминлигәйсән, — деди.

¹⁰ Шундақ қилип, һирам Сулайманға барлиқ тәливи бойичә кедир яғачлири вә арча яғачлирини бәрди. ¹¹ Сулайман һирамға ордидикилириниң йемәк-ичмикигә жигирмә миң кор буғдай вә жигирмә бат сап зәйтун мейини әвәтип бәрди. һәр жили Сулайман һирамға шундақ берәтти. □ ¹² Пәрвәрдиғар Сулайманға вәдә қилғандәк униңға даналиқ бәргән еди. һирам билән Сулайманниң арасида енақлиқ болуп, иккиси әһдә түзүшти. ■

¹³ Сулайман падиша пүтүн Исраилдин һашарға ишләмчиләрни бекитти, уларниң сани оттуз миң еди. ¹⁴ У буларни нөвәт билән һәр айда он миңдин Ливанға әвәтәтти; шундақ қилип, улар бир ай Ливанда турса, икки ай өйидә турди. Адонирам һашарчиланиң үстидә туратти.

¹⁵ Сулайманниң йәтмиш миң һаммили, тағларда ишләйдиған сәксән миң ташчиси бар еди.

¹⁶ Униңдин башқа Сулайманниң мәнсәпдарлиридин иш үстигә қоюлған үч миң үч йүз иш беши бар еди; улар ишләмчиләрни башқуратти.

¹⁷ Падиша ярлиқ чүшүрүши билән улар ибадәтханиниң улини селишқа ойулған, чоң вә қиммәтлик ташларни кесип кәлтүрди. ¹⁸ Вә Сулайманниң тамчилири билән һирамниң тамчилири вә Гәбаллиқлар қошулуп ташларни оюп, өйни ясаш үчүн яғач һәм ташларни тәйярлап қойди. □

6

Муқәддәс ибадәтханиниң қурулуши *2Тар. 3:1-14*

¹ Исраиллар Мисирдин чиққандин кейинки төрт йүз сәксининчи жили, Сулайманниң Исраилниң үстидики сәлтәнитиниң төртинчи жилиниң иккинчи ейида, йәни Зиф ейида у Пәрвәрдиғарниң өйини ясашқа башлиди. ■

■ **5:1** 2Сам. 5:11; 1Тар. 14:1 ■ **5:3** 1Тар. 28:3 ■ **5:5** 2Сам. 7:13; 1Тар. 22:10; 2Тар. 1:18 □ **5:11** «жигирмә бат» — бир «бат» тәхминән 27 литр, 20 бат 540 литр. ■ **5:12** 1Пад. 3:12 □ **5:18** «Гәбаллиқлар» — яки «Библослуқлар», яки «гирвәкләрни кәскүчиләр». ■ **6:1** 2Тар. 3:2; Рос. 7:47

Сулайман құрған ибадәтхана — бу сүрәт ян теми чиқириветилип, ичи ениқ көрситилгән сүрәт

Сулайман падишаһ милләдийәден илгириси 960-жыл «Пәрвәрдиғарниң өйини йерусалимда Морил темпа куруша башлиди («Падишалар (1)» 6:1, «Тарих-тәәбирә (2)» 3:1-2). Йәттә әлдиңден кейин у уни пүтүлдү («Падишалар (1)» 6:33). Ибадәтханиниң өзиниң узунлуғи (чарисидили үч қәвәтлик һуҷриларни һесаблиғимғанда) 60 гәз, кәңлиги 20 гәз, еғизлиги 30 гәз. Ибадәтханиниң һойлиси өтрәлиға чәң пасил там чәрулгән.

Ибадәтханиниң «Муқәддәс жай»ниң узунлуғи 40 гәз, кәңлиги 20 гәз («Падишалар (1)» 6:15, 17-18, «Тарих-тәәбирә (2)» 3:5-7 ниму көрүң). Ичидә алтун «қушбуйлағ», «тағим һань» крилидигән алтун шәра вә он алтун чәрағдан (бәши шимал тәрәптигә, бәши һәнүп тәрәптигә) крилгән («Падишалар (1)» 7:48-49, «Тарих-тәәбирә (2)» 4:7).

Шимал тәрәптики казак түвүк «Яқин» дөп, һәнүп тәрәптики казак түвүк «Боз» дөп атилиду («Падишалар (1)» 7:21, «Тарих-тәәбирә (2)» 3:17).

Муқәддәс жайниң әлдиңдики айванниң узунлуғи 20 гәз, кәңлиги 10 гәз еди («Падишалар (1)» 4:3, «Тарих-тәәбирә (2)» 3:4).

«Денка» дөп аталған йоган дас, еғизлиги 5 гәз, диаметри 10 гәз болуп, унеғра икки миң бат (44000 литр) су сийиди. Дас он икки буға шәкли үстидә турғуздан; булар үчтин-үчтин болуп, төт тәрәпкә йуаланған («Падишалар (1)» 7:23-25, «Тарих-тәәбирә (2)» 4:2-5 ниму көрүң).

Арча яқиндиди қалған, чәрайлиқ һәйкәләнән күш қәһәтлик ивәү ишлик айван вә «муқәддәс жай»ни айрип туриду. Улар алтун билән қақланған («Падишалар (1)» 6:33-35).

Кәйдүрме қурбанлиқлар өтүғүлидигән мис қурбанлиқниң узунлуғи 20 гәз, кәңлиги 20 гәз, еғизлиги 10 гәз («Тарих-тәәбирә (2)» 4:1).

Он «йуқуш дес» мистик қалған; кәйдүрме қурбанлиқларға ишлитидигән буюм-әсвәбләрниң һәммиһи уларда йуқлатти («Падишалар (1)» 7:27-38, «Тарих-тәәбирә (2)» 4:6).

Муқәддәс жай билән қаламхана (әң муқәддәс жайниң оттурисига әйәтүн лимнидиди етилгән, чәрайлиқ һәйкәләнән күш шәһитлар орунлаштурулған. Улар алтун билән қақланған («Падишалар (1)» 6:31-32).

Ибадәтханиниң темиға яндаш үч қәвәтлик бир қурулуш қалған. Төвәнки қәвәтиниң кәңлиги 5 гәз, оттура қәвәтиниң кәңлиги 6 гәз, үчүнчи қәвәтиниң 7 гәз еди; һәр бир қәвәтте һуҷрилар қалған (бир гәз = 480 мм). («Падишалар (1)» 6:5-6, 8, 10)

Сулайман падиша құрған ибадәтхана

² Сулайман падиша Пәрвәрдиғарға ясиған ибадәтханиниң узунлуғи атмиш гәз, кәңлиги жигирмә гәз вә еғизлиги оттуз гәз еди. □ ³ Ибадәтханидики «муқәддәс жай»ниң әлдидики айванниң узунлуғи ибадәтханиниң кәңлиги билән баравәр болуп, жигирмә гәз еди. Ибадәтханиниң әлдидики айванниң кәңлиги он гәз еди. ■

⁴ У ибадәтханаға рожәклик деризә-пәнжириләрни орнатти. □ ⁵ Ибадәтхана темиға, йәни муқәддәс жай вә «қаламхана»ниң темиға яндаш үч қәвәтлик бир имарәтни салди вә униң ичигә һуҷриларни ясиди. □

⁶ Ташқириқи имарәтниң төвәнки қәвәтиниң кәңлиги бәш гәз, оттура қәвәтиниң кәңлиги алтә гәз, үчүнчи қәвәтиниң кәңлиги йәттә гәз еди. Чүнки ибадәтханиниң ташқи темида лимларни орнатқан төшүкләр болмаслиғи үчүн у тамға тәкчә чиқирилған еди. □

⁷ Ибадәтхана пүтүнләй тәйяр қилип елип келинған ташлардин бена қилинған еди. Шундақ

□ **6:2** «ибадәтханиниң узунлуғи...» — ибраний тилида «өйниң узунлуғи...». «Пәрвәрдиғарға ясиған ибадәтханиниң узунлуғи атмиш гәз...» — Муқәддәс Китапта ишлитилгән «гәз»ни бәлким бир «жәйнәк» дейишкә тоғра келиду — йәни адәмниң жәйнигидин бармақлириниң учигичә болған арилиқ (тәхминән 45 сантиметр) еди. ■ **6:3** Юһ. 10:23; Рос. 3:11; 5:12 □ **6:4** «У ибадәтханаға рожәклик деризә-пәнжириләрни орнатти» — башқа бир нәччә хил тәржимиләр учриши мүмкин болғини билән һәрһалда бу сөзләр деризиләрни көрситиду. □ **6:5**

«Ибадәтхана темиға, йәни муқәддәс жай вә «қаламхана»ниң темиға...» — мошу йәрдә «қаламхана» «әң муқәддәс жай»ниң башқа бир хил исмидур. 6:16ни вә изаһатини көрүң. «Қаламхана» дейилишиниң сәвәви, «әң муқәддәс жай» ичидә «әһдә сандуғи» бар еди, «әһдә сандуғи» ичидә Худаниң Исраил билән түзгән әһдинамиси сақлақлиқ еди. □ **6:6**

«...ибадәтханиниң ташқи темида лимларни орнатқан төшүкләр болмаслиғи үчүн у тамға тәкчә чиқирилған еди» — лимниң йәнә бир учи «ташқи имарәт»ниң ташқи темиға бекитилиши үчүн шу тәрәптә төшүк тешилгән болса керәк. «Ибадәтхана схемиси»ни көрүң.

қилғанда, уни ясиған вақитта нә болқа нә палта нә башқа төмүр әсвапларниң авазы у йәрдә һеч аңланмайтти.

⁸ Төвәнки қәвәтниң һужрилириниң кириш ишиги ибадәтханиниң оң тәрипидә еди; бир айланма пәләмпәй оттура қәвәткә андин оттура қәвәттин үчинчи қәвәткә чиқатти.□

⁹ Шундақ қилип Сулайман ибадәтханини ясап пүттүрди. Ибадәтханиниң үстигә харлимларни бекитип, уни кедир тахтайлар билән қаплиди. ¹⁰ У ибадәтханиға яндаш имарәтниң қәвәтлириниң егизлигини бәш гәздин қилди. Шу имарәтниң қәвәтлири ибадәтханиға кедир лимлири арқилиқ тутушуқлуқ еди.

¹¹ Пәрвәрдигарниң сөзи Сулайманға келип мундақ дейилдики: —

¹² «Сән Маңа ясаватқан бу ибадәтханиға кәлсәк, әгәр сән бәлгүлимилиримдә меңип, һөкүмлиримгә рияйә қилип, барлиқ әмирлиримни тутуп уларда маңсаң, Мән атаң Давутқа сән тоғрилиқ ейтқан сөзүмгә әмәл қилимән; ■ ¹³ Мән Исраилларниң арисидә макан қилип өз хәлқим Исраилни әсла ташлимаймән».

¹⁴ Сулайман ибадәтханини ясап пүттүрди. ¹⁵ Ибадәтханиниң тамлириниң ич тәрипини у кедир тахтайлири билән ясап, ибадәтханиниң тегидин тартип торусниң лимлириғичә яғач билән қаплиди; вә арча тахтайлири билән ибадәтханиға пол ятқузди.

¹⁶ У ибадәтханиниң арқа темидин жигирмә гәз өлчәп ара там ясап, ичкирики ханини һасил қилди; у тегидин тартип торус лимлириғичә кедир тахтайлири билән қаплиди. Бу әң ичкирики хана болуп, йәни «каламхана», «әң муқәддәс жай» еди.□

¹⁷ Униң алдидики өй, йәни муқәддәс ханиниң узунлуғи қириқ гәз еди. ¹⁸ Ибадәтханиниң ички тамлириға қапақ вә чечәкниң нухилири нәқиш қилинған еди. Ибадәтхана пүтүнләй кедир тахтайлар билән қапланған еди. һеч таш көрүнмәйтти.

¹⁹ Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини у йәрдә қоюш үчүн, у ибадәтханиниң ичкиридики каламханини ясиди. ²⁰ Каламханиниң узунлуғи жигирмә гәз, тоғриси жигирмә гәз, егизлиги жигирмә гәз еди; у уни сап алтундин қаплиди, шундақла униң алдидики кедир яғачлиқ қурбанғанниму шундақ қаплиди. □ ²¹ Сулайман ибадәтханиниң ичини сап алтун билән қаплиди; у ички каламханиниң алдини алтун зәнжірләр билән тосиди; каламханини алтун билән қаплиди. ²² Шу тәриқидә у пүткүл ибадәтханини, йәни пүткүл ибадәтханиниң ичини алтун билән толук қаплиған еди. Каламханиға тәәллук болған қурбанғанниму пүтүнләй алтун билән қаплиған еди.□

²³ Каламханиға у зәйтун яғичидин икки керубниң шәклини ясиди. һәр бириниң егизлиги он гәз еди. □ ■ ²⁴ Бир керубниң бир қанитиниң узунлуғи бәш гәз вә йәнә бир қанитиниң узунлуғи һәм бәш гәз болуп, бир қанитиниң учидин йәнә бир қанитиниң учигичә он гәз еди. ²⁵ Иккинчи керубниң икки қанити қошулуп он гәз еди. Икки керубниң чоң-кичиклиги вә шәкли охшаш еди. ²⁶ Бир керубниң егизлиги он гәз болуп, иккинчи керубниңкиму һәм шундақ еди. ²⁷ У керубларни ичкирики ханида қойди. Керубларниң қанатлири йейилип туратти. Бирисиниң бир қанити бир тамға тегип, иккинчисиниң қанити удулидики тамға тегип туратти; иккисиниң ичидики қанатлири ханиниң оттурисида бир-биригә тегишип туратти. ■ ²⁸ У керубларни алтун билән қаплиди.

□ **6:8** «Төвәнки қәвәтниң һужрилириниң кириш ишиги ибадәтханиниң оң тәрипидә еди» — биз мошу йәрдә («төвәнки қәвәт» дегән сөзләр билән) кона грек тилидики тәржимигә әгәштүк. «ибадәтханиниң оң тәрипи» ибадәтханиниң жәнубий тәрипидур. ■ **6:12** 2Сам. 7:13; 1Пад. 2:4; 9:4; 1Тар. 22:10, 19 □ **6:16** «Бу әң ичкирики хана болуп, йәни «каламхана», «әң муқәддәс жай» еди» — «әң муқәддәс жай»ниң «каламхана» дәп атилишиниң сәвәви, униңда Худа Муса пәйғәмбәргә тапшурған «әһдә таш тахтилири» (Худаниң калами) «әһдә сандуғи» ичидә туратти; вә униң үстигә бәлким бәзи вақтида, баш каһин шу «әң муқәддәс жай»ға киргәндә, Худаниң бешарәтлири уларға келиши мүмкин еди. □ **6:20** «у ... униң алдидики кедир яғачлиқ қурбанғанниму шундақ қаплиди» — бу ичидики қурбанғанға қурбанлиқлар сунулмайтти; у «хушбуйдан» яки «хушбуйған» еди. □ **6:22** «Каламханиға тәәллук болған қурбанған» — бу «қурбанған», йәни «хушбуйдан» адәттә каламханиниң сәл алдида, «муқәддәс жай»ниң ичидә еди. □ **6:23** «Керублар» — керублар болса Худаниң һөкүм-жазалирини йәткүзидигән, интайин күчлүк пәриштиләрдур. Мәсилән, «Яр.» 3:24 вә «Әз.» 10-бапни көрүң. ■ **6:23** Мис. 25:18 ■ **6:27** Мис. 25:20

29 У ибадәтханиниң тамлириниң пүткүл ич чөрсини, йәни ичкирики ханиниң вә һәм ташқириқи ханиниң чөрсини керуб билән хорма дәрәқлириниң шәкиллири вә чечәк нусхилири билән нәқиш қилди. 30 Ибадәтханиниң полини, йәни ичкирики ханиниң һәм ташқириқи ханиниңкини алтун билән қаплиди.

31 Каламханиниң кириш еғизига у зәйтун яғичидин етилгән қош ишикләрни ясиди. Ишикләрниң кешәклири вә беши өйниң тоғрисиниң бәштин бир қисми еди. □ 32 Бу қош ишикләр зәйтун яғичидин етилгән еди; у ишикләрниң үстигә керублар, хорма дәрәқлири вә чечәк нусхилири нәқиш қилинип зиннәтләнгән еди; у ишикләрни, жүмлидин керуб билән хорма дәрәқлириниң нәқишлирини алтун билән қаплиди.

33 Ибадәтханиниң ташқи ханисиниң ишигиниң кешәклирини зәйтун яғичидин ясиди; улар өйниң тоғрисиниң төрттин бир қисми еди; □ 34 қош қанатлиқ ишик болса арча яғичидин ясалди. Бир қанити йейилип қатлинатти, иккинчи қанитиму йейилип қатлинатти. 35 У уларниң үстигә керублар, хорма дәрәқлири вә чечәк нусхилирини нәқиш қилди; андин уларниң үстигә, жүмлидин нәқишләр үстигә алтун қаплиди.

36 Ичкирики һойлиниң темини болса у үч қәвәт ойулған таш билән бир қәвәт кедир яғичидин ясиди.

37 Сулайманниң сәлтәнитиниң төртинчи жилиниң Зиф ейида Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиниң ули селинди. □ 38 Вә он биринчи жилиниң Бул ейида, йәни сәккизинчи айда ибадәтханиниң һечйери қалдурулма, лайиһә бойичә пүтүнләй тамам болди. Шундақ қилип униң өйни ясишиға йәттә жил кәтти. □

7

Ординиң қурулуши

1 Сулайман өз ордисини болса, он үч жылда ясап пүттүрди. □ ■

2 У ясиған бу «Ливан ормини сарийи»ниң узунлуғини йүз гәз, кәңлигини әллик гәз вә егизлигини оттуз гәз қилди. Кедир яғичи түврүгидин төрт қатар вә түврүкләрниң үстигә кедир лимлири қоюлған еди. □ 3 Түврүкләрниң үстидики лим көтирип турған өгүзиму кедир яғичидин еди. Лимлар жәмий қириқ бәш болуп һәр қатарда он бәштин еди. 4 Униң үч қәвәт деризиси бар еди, үч қәвәттики деризиләр бир-биригә удулму удул еди. □

5 Барлиқ ишикләр вә кешәкләр төрт часилиқ қилинғанди; ишикләр үч көзнәклик болуп, ишикләр бир-биригә удулму удул еди. □

□ 6:31 «Ишикләрниң кешәклири вә беши өйниң тоғрисиниң бәштин бир қисми еди» — башқа тәржимиси: «Ишикләрниң кешәклири бәш часилиқ еди». Ибрания тилини чүшиниш тәс. □ 6:33 «**кешәкләр** өйниң тоғрисиниң төрттин бир қисми еди» — башқа тәржимиси: «улар (кешәкләр) төрт часилиқ еди». Ибрания текстни чүшиниш тәс.

□ 6:37 «**төртинчи жилиниң Зиф ейида...**» — «Зиф» ейи иккинчи ай. Бу бәлким миладийәдин илгәрки 966-жили, Април яки Май айлири болуши мүмкин еди. □ 6:38 «**лайиһә бойичә пүтүнләй тамам болди**» — мошу йәрдә «лайиһә» бәлким Давут Муқәддәс Роһниң көрсәтмиси арқилиқ алдин көрсәткән схемисини көрситиду «1Тар.» 28:19).

□ 7:1 «**Сулайман өз ордисини болса, он үч жылда ясап пүттүрди**» — Сулайман ибадәтханини қурушқа 7 жил, өз ордисини қурушқа 13 жил вақит сәрп қилди. Пүткүл Муқәддәс Китапта «7» дегән рәқәм бәзидә Худа вә униң муқәммәллигигә бағлиқ, «13» болса гуна вә асийлиқ билән бағлиқ болиду. Биздә һеч гуман йоққи, Сулайманниң өз ордисига 13 жил сәрп қилиши униң аллиқачан тәкәббур болуп кәткәнлигини пуритип бериду. һеч болмиғанда, у көпрәк вақтини өз өйи үстигә сәрп қилған. ■ 7:1 1Пад. 9:10 □ 7:2 «**Ливан ормини сарийи**» — Сулайманниң ордисиниң «Ливан ормини сарийи» дәп атилишиниң сәвәви униң қурулушида Ливандин кәлтүрүлгән чирайлиқ кедир яғачлирини көп ишләткәнликтин болған еди. Орда ичидә «кедир яғичи түврүгидин төрт қатар» болғини үчүн «ормандәк» көрүнгән болса керәк.

□ 7:4 «**үч қәвәттики деризиләр бир-биригә удулму удул еди**» — бу әйәттики бәзи ибрания сөзләр интайин аз учрайдиған болғачқа, мәнәсини пәқәт пәрәз қилғили болиду. Башқа бир тәржимиси бәлким: «үч қәвәттики һәр бир деризә көзнәклик еди». □ 7:5 «**ишикләр үч көзнәклик болуп, ишикләр бир-биригә удулму удул еди**» — көп башқа хил тәржимилири учришиму мүмкин.

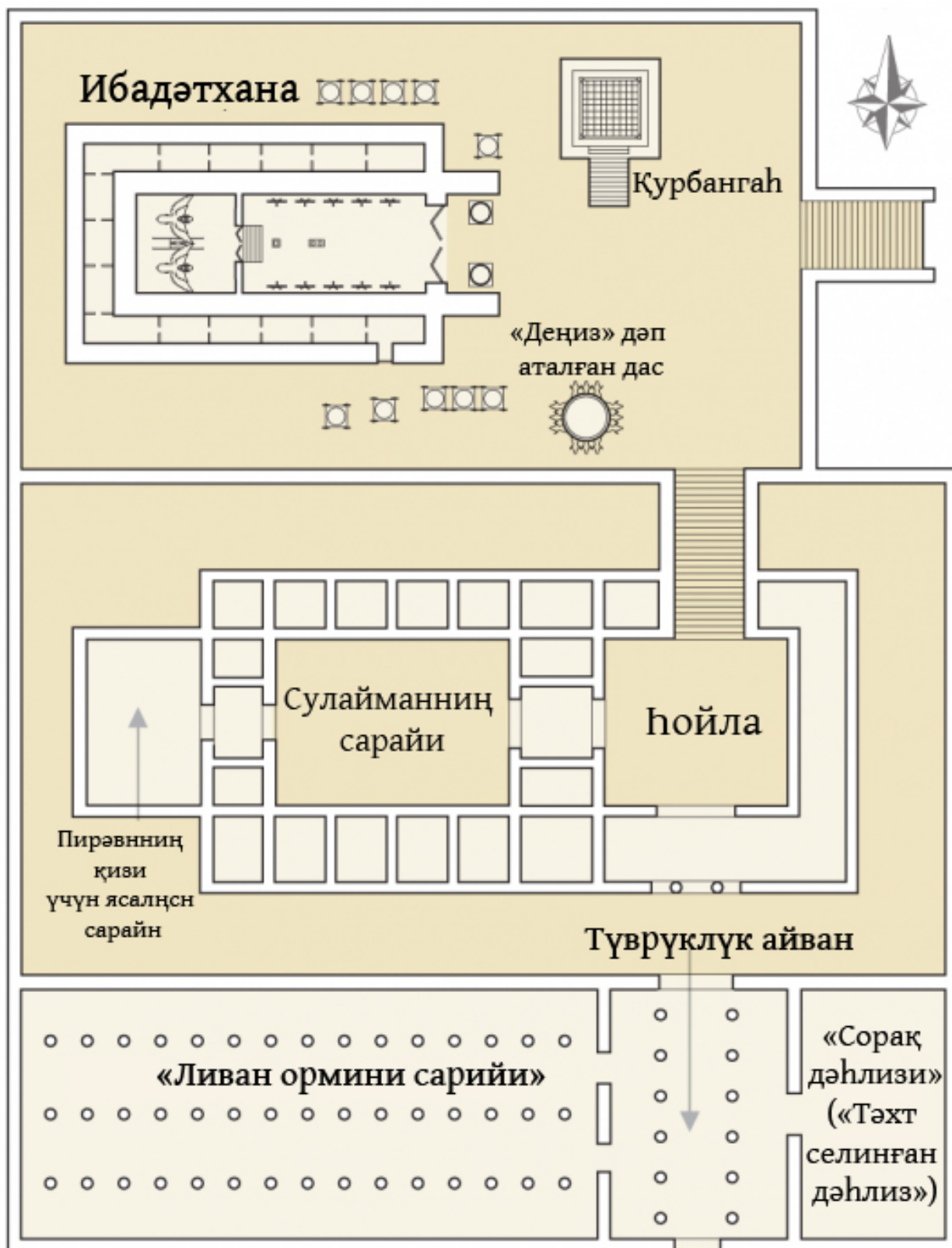
⁶ У узунлуғини әллик гәз, тоғрисини оттуз гәз қилип, түврүклүк бир дәһлиз ясиди; униң алдида йәнә бир дәһлиз бар еди, вә униң алдида йәнә түврүклүк айван бар еди. □

⁷ Андин кейин у сорақ сораидиған тәхти үчүн «Сорақ дәһлизи» дөп аталған йәнә бир дәһлизни ясиди. У дәһлизниң тегидин тартип торусниң лимлириғичә кедир яғичи билән қапланған еди.

⁸ Сулайман өзи олтиридиған сарай, йәни дәһлизниң арқа һойлисиға жайлашақан сарайниң лайиһиси «сорақ өйи»ниңкигә охшаш еди. Сулайман өз әмригә алған Пирәвнниң қизи үчүн шу дәһлизгә охшаш бир сарайни ясатти. □ ■

□ **7:6** «униң алдида йәнә бир дәһлиз бар еди, вә униң алдида йәнә түврүклүк айван бар еди» — бу әйәтниң иккинчи қисмидики ибранийчә ибариләр интайин аз учрайдиған болғачқа, мәнасини пәқәт пәрәз қилғили болиду. «...униң алдида йәнә түврүклүк айван бар еди» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси «...униң алдида йәнә түврүкләр вә пәләмпәй бар еди». □ **7:8** «...йәни дәһлизниң арқа һойлисиға жайлашақан сарайниң...» — башқа бир хил тәржимиси «...йәни шу өйдин айрим болған, бир һойлилик, дәһлиз ичигә жайлашқан өйниң...». ■ **7:8** 1Пад. 3:1

0 50 100 ft
 0 10 20 30 m
 масштаб (Инглиз чиғи... метр)

Сулайман қурған инадәтхана вә дәрғаһ-сарай

Давут падишаһ қайтидин салған шәһәрдин Сулауман йеңи қуруп

⁹ Бу имарәтләрниң һәммиси ичкирики тамлиридин тартип чоң һойлиниң тамлириғичә, улидин тартип өгүзниң пәвазиғичә қиммәт ташлардин, йәни өлчәм бойичә оюлуп андин ич-теши һәрә билән кесилгән ташлардин ясалған еди. ¹⁰ һуллири болса чоң вә қиммәт ташлардин, узунлуғи он гәз вә сәккиз гәз болған ташлардин қилинған еди. ¹¹ һулларниң үстигә йәнә бекитилгән өлчәм бойичә оюлған қиммәт есил ташлар вә кедир лимлири қоюлған еди. ¹² Чоң һойлиниң чөрисидики там үч қәвәт оюлған таш вә бир қәвәт ойулған кедир лимлиридин ясалған еди. Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиниң ичкирики һойлисиниң теми вә йәнә ордидики дәһлизиниң темиму шундақ ясалған еди. □

Уста мискәр һирамниң ибадәтханидики ишлири
2Тар. 3:15-17; 2Тар. 4; 2Тар. 5:1

¹³ Сулайман падиша адәм әвәтип һирамни турдин кәлтүрди. ■ ¹⁴ У киши Нафтали қәбилисидин болған бир тул хотунниң оғли болуп, атиси турлуқ бир мискәр еди. һирам мискәрчиликтә түрлүк ишларни қилишқа толиму уста, пәм-парасәтлик вә билимлик еди. У Сулайман падишаниң қешиға келип, униң һәммә ишини қилди. ■ ¹⁵ У өзи икки түврүкни мистин ясиди. һәр бир түврүкниң егизлиги он сәккиз гәз болуп, айланмиси он икки гәз еди. ■ ¹⁶ Бу түврүкләрниң үстигә қоюш үчүн мистин икки тажни қуяп ясап, униң үстигә қойди. Бир тажниң егизлиги бәш гәз, иккинчи тажниң егизлигиму бәш гәз еди. ¹⁷ Түврүкләрниң төписидики тажлар торларға охшаш зиннәтлинип, зәнжирләр вә торланған һалқилар билән тоқуқлуқ еди. Бир тажниң шундақ йәттә қатар тор һалқилири бар еди, иккинчи тажниңму һәм шундақ йәттә қур тор һалқилири бар еди. ¹⁸ У йәнә анарларни, йәни түврүкләрниң үстидики һәр бир тажни йепип туридиған тор һалқиларниң үстигә икки қатар анарни ясиди. У биринчи вә иккинчи тажғиму охшашла шундақ қилди. ¹⁹ Айвандики түврүкләрниң үстидики тажлири нилупәр шәкиллик болуп, егизлиги төрт гәздин еди. ²⁰ Икки түврүкниң тажлиридики тор һалқилириға йеқин томпийип чиққан жайниң үстидә қәвәтму-қәвәт чөридиған икки йүз анар нухиси бар еди. Иккинчи тажниң чөрисиму охшаш еди. ²¹ У түврүкләрни ибадәтханисиниң алдидики айванға тиклиди. Оң тәрипигә бирни тикләп намини «Яқин», сол тәрипигә бирни тикләп, намини «Боаз» атиди. □ ²² Түврүкләрниң үсти нилупәр шәклидә ясалған еди. Буниң билән түврүкләрниң ишлири пүткән еди. ²³ У мистин «деңиз» дәп аталған йоған дас ясиди. Униң бир гирвикидин йәнә бир гирвикиғичә он гәз келәтти. Униң айламиси оттуз гәз еди. ■ ²⁴ Дасниң гирвики асти чөридәп қапақ нухилири билән зиннәтләнгән еди. Булар дасниң чөрисиниң һәр бир гезигә ундин, икки қатар қоюлған еди. Улар дас билән бир вақитта қуяп чиқирилған еди. ■ ²⁵ Дас он икки буқа шәкли үстидә турғузулған еди. Буларниң үчи шимал тәрәпкә, үчи ғәрип тәрәпкә, үчи жәнуп тәрәпкә, үчи шәриқ тәрәпкә йүзләнгән еди. «деңиз» буларниң үстидә еди; уларниң арқиси ич тәрипидә еди. ²⁶ Дасниң қелинлиғи алиқанниң кәңлигидәк болуп, униң гирвики пиялиниң гирвикидәк, шәкли ечилған нилупәрдәк еди. Униңға икки миң бат су сиғатти. □ ²⁷ Униңдин башқа у мистин он тәгликни ясиди. һәр бир тәгликниң узунлуғи төрт гәз, кәңлиги төрт гәз болуп, егизлиги үч гәз еди. ²⁸ Бу тәгликләр шундақ ясалған едики, уларниң рәсимлик тахтилири бар еди; тахтилири рамкилар ичигә орнитилған еди. ²⁹ Рамкиларниң оттурисидики рәсим тахталирида вә рамкиларниң өзидиму ширлар, буқилар вә керубларниң сүрәтлик зиннәтлири бар еди; ширлар вә буқиларниң асти вә үсти зәнжирсиман гүл чәмбирәк шәклидә зиннәтләнгән еди. □ ³⁰ һәр бир тәгликниң мис оқлири

□ **7:12** «ордидики дәһлизиниң теми...» — яки «ибадәтханидики айвининиң теми...» ■ **7:13** 2Тар. 2:12 ■ **7:14** Мис. 31:3 ■ **7:15** 2Пад. 25:16, 17; Йәр. 52:21 □ **7:21** «Оң тәрипигә бирни тикләп намини «Яқин», сол тәрипигә бирни тикләп, намини «Боаз» атиди» — «Яқин» дегәнниң мәнаси бәлким «у мустәһкәмләйду», «Боаз»ниң мәнаси бәлким «униңда күч бар». Оңдин солға оқуғанда «У (Пәрвәрдигар) күч билән уни (бу өйни) мустәһкәмләйду». ■ **7:23** 2Тар. 4:2; Йәр. 52:20 ■ **7:24** 2Тар. 4:3 □ **7:26** «икки миң бат» — бир бат 22 литр болуши мүмкин еди; ундақта 2000 бат 44000 литр еди. «деңиз»ниң шәкли «даңқан шәкли»дики дас болса керәк. □ **7:29** «гүл чәмбирәк шәклидә зиннәтләнгән еди» — ибраний тилидики нухисидә қандақ мәнидә ишлитилгини бизгә теһи ениқ әмәс.

билән төрт чақи бар еди; тәгликниң дасни көтирип туридиған төрт бүжигидә жазиси бар еди; дас астидики путлириниң һәр тәрипидә торланған қуйма гүл шахлири орнитилған еди.

³¹ Һәр тәгликниң ичидә чоңқурлуғи бир гәз келидиған «кичик тәглик» болуп, ағзи дүгиләк еди; кичик тәгликниң узунлуғи бир йерим гәз еди; ағзиниң әтрапида нәқишләр бар еди; уларниң рамкилири дүгиләк әмәс, бәлки төрт часилиқ еди. □

³² Төрт чақи рәсимлик тахталири астида болуп, уларниң оқлири тәгликкә бекитилгән еди. Һәр бир чақниң егизлиги бир йерим гәз еди. ³³ Чақларниң қурулмиси жәң һарвулириниң чақлиридәк еди. Уларниң қазанлири, қасқанлири, четиқлири вә оқлириниң һәммиси мистин қуюлған еди. ³⁴ Һәр бир тәгликниң төрт бүжигидә бирдин төрт тутқучи бар еди; улар тәгликтин чиқип туратти вә улар тәглик билән тәң қуюлған. □ ³⁵ Һәр бир тәгликниң төписидә егизлиги йерим гәз келидиған бир жумилақ жаза бар еди. Һәр бир тәгликниң төписидә тирәк вә рәсимлик тахтаилар бар еди. Улар тәглик билән тәң қуюлған. ³⁶ У мошу тирәк вә рәсим тахтаилиридики бош орунларға керуб, шир вә хорма дәрәқлириниң нусхилирини вә чөрисигә торланған гүл шахлирини нәқиш қилди. ³⁷ Шу тәриқидә у мошу он тәгликни ясап болди. Һәммиси бир нусхида қуюлуп, охшаш чоңлуқта вә шәкилдә еди.

³⁸ У мистин он дас ясиған болуп, һәр бир дасқа қириқ бат су сиғатти; һәр бир дасниң тоғриси төрт гәз еди. Он тәгликниң һәр бириниң төписидә бирдин дас бар еди. ■ ³⁹ У бәш дасни ибадәтханиниң оң йенида вә бәшни ибадәтханиниң сол йенида қойди; мис деңизни ибадәтханиниң оң тәрипигә, йәни шәрқий жәнуп тәрипигә қойди.

⁴⁰ Һирам шуларға тәәллүк дас, күрәк вә қача-қучиларниму ясап тәйяр қилди. Шундақ қилип Һирам Сулайман падиша үчүн Пәрвәрдигарниң өйиниң барлиқ қурулуш хизмитини пүткүзди: —

⁴¹ икки түврүк, икки түврүкниң үстидики апқурсиман икки баш вә бу икки башни йепип туридиған икки торни яситип пүттүрди, ⁴² шу икки тор үстигә қайчилаштурулған төрт йүз анарни ясатти. Бир торда икки қатар анар болуп, түврүк үстидики; апқурсиман икки башни йепип туратти. ⁴³ У он дас тәглиги вә дас тәглигигә қоюлидиған он «жуюш деси»ни, ⁴⁴ «мис деңиз» вә униң астидики он икки мис буқини ясатқузди, ⁴⁵ қазанларни, күрәкләрни вә қача-қучиларниму тәйяр қилди. Һирам Пәрвәрдигарниң өйи үчүн Сулайман падишаниң әмри билән ясиған бу һәммә нәрсиләр пақирайдиған мистин еди.

⁴⁶ Падиша уларни Йордан түзләңлигидә, Суккот билән Зарәтанның оттурисида, шу йәрдики сеғизлайда қелип ясап, қуйдуруп чиқти.

⁴⁷ Бу нәрсиләр шунчә көп болғачқа, Сулайман уларниң еғирлигини өлчимиди. Шунинң билән мисниң еғирлиги мәлум болмиди.

⁴⁸ Сулайман йәнә Пәрвәрдигарниң өйи ичидики барлиқ әсвапларни ясатти: — йәни алтун хушбуйгаһни, «тәқдим нан» қоюлидиған алтун ширәни, □ ■ ⁴⁹ Каламхана алдида туридиған сап алтун чирақданларни (бәшни оң йенида, бәшни сол йенида) ясатти; вә шуларниң гүлсиман зиннәтлирини, чирақлирини, чирақ қисқучлирини алтундин ясатти; ⁵⁰ дас-пиялирини, пичақлирини, қачилирини, тәхсилирини вә күлданларниң һәммисини сап алтундин ясатти; у ичкирики ханиниң, йәни әң муқәддәс жайниң қатлинидиған, қош қанатлиқ ишикләрниң гирәлирини вә өйдикки муқәддәс жайниң ишиклириниң гирәлирини алтундин ясатти.

⁵¹ Сулайман падиша Пәрвәрдигарниң өйи үчүн қилдуридиған һәммә қурулушлар тамам болғанда, у атиси Давут Худага атиған нәрсиләрни (йәни күмүч, алтун вә түрлүк башқа буюмларни) әкәлтүрүп Пәрвәрдигарниң өйиниң фәзнилиригә қойду рди. ■

□ **7:31** «Һәр тәгликниң ичидә чоңқурлуғи бир гәз келидиған «кичик тәглик» болуп, ... уларниң рамкилири дүгиләк әмәс, бәлки төрт часилиқ еди» — пүткүл әйәтниң мәнасини алимлар теһи толук ениқлиған әмәс. Бизниң «пәрәзий схема»мизни көрүң. □ **7:34** «Һәр бир тәгликниң төрт бүжигидә бирдин төрт тутқучи бар еди» — мошу йәрдә ибраний тилида «бүжәк» («мүрилири») дегән бу сөзниң мошу йәрдә қандақ мәнидә ишлитилгини теһи ениқ әмәс. «Тутқучи» дегән мәнаси еһтималлиққа әң йеқин. ■ **7:38** 2Тар. 4:6 □ **7:48** «тәқдим нанлар» — башқа хил тәржимилири: «һозурий нан»лар, «Худаниң һозуридики нан»лар) яки «тизилған нан». Улар вә алтун ширә тоғрилиқ «Мис.» 25:23-30 вә «Лав.» 24:5-9ни көрүң. ■ **7:48** Мис. 25:23; 30:1 ■ **7:51** 2Сам. 8:7, 11; 2Тар. 5:1

8

Сулайман әһдә сандугини ибадәтханага әкилип қойиду
2Тар. 5:2-14; 2Тар. 6; 2Тар. 7:1-10

¹ Шу чағда Сулайман Пәрвәрдигарниң әһдә сандугини «Давут шәһири»дин, йәни Зиондин йөткәп келиш үчүн Исраил ақсақаллирини, қәбилә бәглирини вә Исраил жәмәтлириниң бәглирини Йерусалимға өз йениға жиғилишқа чақирди. □ ■

² Буниң үчүн Исраилниң һәммә адәмлири Етаным ейида, йәни йәттинчи айдики бекитилгән һейтта Сулайман падишаниң қешиға жиғилди. □ ³ Исраилниң һәммә ақсақаллири йетип кәлгәндә Лавийлар әһдә сандугини кәтирип маңди. ⁴ Улар Пәрвәрдигарниң әһдә сандугини, жамаәт чедири билән униң ичидики барлиқ муқәддәс буюмларни кәтирип елип чиқти. Каһинлар билән Лавийлар мошуларни елип чиқти. □

⁵ Сулайман падиша вә униң алдиға жиғилған барлиқ Исраил жамаити әһдә сандугиниң алдида меңип, көплигидин санини елип болмайдиған сан-санақсиз қой билән калиларни қурбанлиқ қилишатти. ⁶ Каһинлар Пәрвәрдигарниң әһдә сандугини өз жайиға, ибадәтханиниң ички «каламхана»сиға, йәни әң муқәддәс жайға елип кирип, керубларниң қанатлириниң астиға қойди. □

⁷ Чүнки керубларниң йейилип турған қанити әһдә сандугиниң орни үстидә болғачқа, әһдә сандуғи билән уни кәтирип туридиған балдақларни йепип туратти. ⁸ Бу балдақлар наһайити узун болғачқа, каламханиниң алдидики муқәддәс жайда туруп, әһдә сандугиниң йенидики икки балдақниң учлирини көргили болатти, бирақ өйниң сиртида уларни көргили болмайтти; бу балдақлар таки бүгүнгә қәдәр шу йәрдә турмақта. □ ⁹ Әһдә сандугиниң ичидә Муса пәйғәмбәр һорәб теғида турғанда ичигә салған икки таш тахтидин башқа һеч нәрсә йоқ еди (Исраиллар Мисир зиминидин чиққандин кейин Пәрвәрдигар улар билән һорәбдә әһдә түзгән еди). □ ■

¹⁰ Вә шундақ болдики, каһинлар муқәддәс жайдин чиқишиғила, бир булут Пәрвәрдигарниң ибадәтханисини қапливалди. ¹¹ Каһинлар булут түпәйлидин өз вәзипилирини өтәшкә ерә туралмайтти; чүнки Пәрвәрдигарниң жуласи Пәрвәрдигарниң өйини толдурған еди. ■

¹² Бу пәйттә Сулайман: — Пәрвәрдигар тум қараңғулук ичидә туримән, дәп ейтқан еди; ■

¹³ лекин, *и Пәрвәрдигар*, мән дәрвәкә Сениң үчүн бир һәйвәтлик макан болсун дәп, Сән мәңгү туридиған бир өйни ясидим, деди. □ ¹⁴ Андин падиша бурулуп барлиқ Исраил жамаитигә бәхит тилиди; Исраилниң барлиқ жамаити униң алдида туратти. ¹⁵ У мундақ деди: — «Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә болғай! У Өз ағзи билән атам Давутқа вәдә қилған еди вә Өз қоли билән уни әмәлгә ашурди. У Давутқа йәнә: —

¹⁶ «Мән Өз хәлқим Исраилни Мисир зиминидин елип чиққан күндин буян намим үчүн бу йәрдә бир өй салай дәп Исраилниң һәр қайси қәбилилириниң шәһәрлиридин һеч қайсисини таллимидим; бирақ хәлқим болған Исраилға һөкүмранлиқ қилсун дәп Давутни таллимидим» дегән еди. ■ ¹⁷ Әнди атам Давутниң Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң намиға атап бир өй селиш арзу-нийити бар еди. ■ ¹⁸ Бирақ Пәрвәрдигар атам Давутқа: «Көңлүңдә Мениң

□ **8:1** ««Давут шәһири»..., йәни Зион...» — «Зион» Йерусалимниң ичидики егизлик болуп, шу йәргә дайим қорған селинип туратти. Кейин ибадәтханиму Зионда қурулған. ■ **8:1** 2Сам. 5:9; 6:12, 17; 2Тар. 5:2 □ **8:2** «йәттинчи айдики бекитилгән һейт» — йәни «кәпиләр һейти» яки «мевә һосул һейти». Бу һейт 7-айниң 15-22 күнлиридә өткүзүлиду («Лав.» 23:34-43). Исраилниң әрлири униңға Йерусалимда қатнишиши лазим еди. □ **8:4** «жамаәт чедири» — йәни «жамаәт жиғилидиған чедир» яки «ибадәт чедири». □ **8:6** «каламхана» — 6:16 вә изаһатини көрүң.

□ **8:8** «бу балдақлар таки бүгүнгә қәдәр шу йәрдә турмақта» — «бүгүнгә қәдәр...» дегән сөзләр ибадәтхана теһи өз жайида турған вақтида хаһирләнгән, әлвәттә, вә шуңлашқа шуни испатлайдуки, «Падишаһлар»ниң көп қисимлири Йәһудадикләрниң сүргүн болушидин илгири йезилған. «2пад.» 24-25 баблирини бәлким кейинки бир пүтүкчи қошуп язған болуши мүмкин. □ **8:9** «һорәб теғи» — Синай теғиниң башқа бир исмидур. ■ **8:9** Мис. 34:27 ■ **8:11** Мис. 40:34, 35; 2Тар. 7:2 ■ **8:12** Мис. 20:21; Лав. 16:2; Қан. 4:11; 5:22; 2Тар. 6:1 □ **8:13** «сениң үчүн бир һәйвәтлик макан» — йәнә бир хил тәржимиси «сениң үчүн бур туралғу макан», «һәйвәтлик макан» — йәнә бир хил тәржимиси «туралғу макан». ■ **8:16** 2Сам. 7:6; 2Тар. 6:5 ■ **8:17** 2Сам. 7:2; 1Тар. 17:1; 2Тар. 6:7

намимға бир өй ясашқа қилған нийитиң яхшидур; ¹⁹ амма шу өйни сән ясимайсән, бәлки сениң пуштуңдин болидиган оғлуң, у Мениң намимға атап шу өйни салиду», дегән еди.

²⁰ Мана әнди Пәрвәрдигар Өз сөзигә әмәл қилди. Мән Пәрвәрдигар вәдә қилгинидәк, атамниң орнини бесип, Исраилниң тәхтигә олтардим; Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң намиға атап бу өйни салдим. ²¹ Өйдә әһдә сандуғи үчүн бир жайни растлидим; әһдә сандуғи ичидә Пәрвәрдигарниң ата-бовилиримизни Мисир зиминидин елип чиққанда, улар билән түзгән әһдә тахтилири бардур».

Сулайман Исраил үчүн дуа қилиду

²² Андин Сулайман Исраилниң барлиқ жамаитигә йүзлинип, Пәрвәрдигарниң қурбангаһиниң алдида туруп, қоллирини асманға қаритип көтирип ■ ²³ мундақ дуа қилди: — «И Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар! Нә жуқуриқи асманда нә төвәнки йәрдә сәндәк Худа йоқтур; алдиңда пүтүн қәлби билән маңидиган қуллириң үчүн әһдәндә туруп өзгәрмәс муһәббितिңни көрсәткүчисән. ²⁴ Чүнки Сән Өз қулуң атам Давутқа бәргән вәдидә турдуң; Сән Өз ағзиң билән ейтқан сөзүңгә мана бүгүнкидәк Өз қолуң билән әмәл қилдиң. ²⁵ Әнди һазир, и Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар, Өз қулуң атам Давутқа: — «Әгәр сениң әвлатлириң өз йоллириға сәгәк болуп сән Мениң алдимда маңғандәк маңидиган болса, саңа әвладиңдин Исраилниң тәхтидә олтиридиған бир зат кам болмайду» дәп бәргән вәдәндә турғайсән. ■ ²⁶ Әнди һазир, и Исраилниң Худаси, Сән қулуң Давутқа ейтқан сөзлириң әмәлгә ашурулғай, дәп өтүнимән!

²⁷ Лекин Худа Өзи растла йәр йүзидә макан қиламду? Мана, асманлар билән асманларниң асмани сени сиғдуралмиған йәрдә, мән ясиған бу өй қандақму Сениң маканиң болалисун?! ■

²⁸ Лекин и Пәрвәрдигар Худайим, қулуңниң дуаси билән илтижасиға қулақ селип, қулуңниң бүгүн Саңа көтәргән нидаси вә тилигини аңлиғайсән; ²⁹ шуниң билән Өз көзлириңни кечәкүндүз бу өйгә, йәни Сән: «Мениң намим у йәрдә аян болсун» дәп ейтқан жайға кечәкүндүз тиккәйсән; Өз қулуңниң у жайға қарап қилған дуасиға қулақ салғайсән. □ ■ ³⁰ қулуң вә хәлқиң Исраил бу жайға қарап дуа қилған чағда, уларниң илтижасиға қулақ селип, Өз маканиң қилған асманлардин туруп аңлиғайсән, аңлиғиниңда уларни кәчүргәйсән.

³¹ Әгәр бириси өз хошнисиға гуна қилса вә шундақла ишниң раст-ялғанлиғини бекитиш үчүн қәсәм ичкүзүлсә, бу қәсәм бу өйдики қурбангаһиңниң алдиға кәлсә, □ ³² Сән қәсәмни асманда туруп аңлап, амал қилип өз бәндилириң оттурисида һөкүм чиқарғайсән; гунайи бар адәмни гунаға тартип, өз йолини өз бешиға яндуруп, гунаси адәмни ақлап, өз адиллиғиға қарап униңға һәққини бәргәйсән.

³³ Өз хәлқиң Исраил Сениң алдиңда гуна қилғини үчүн дүшмәндин йеңилсә, Саңа қайтип бу өйдә туруп, намиңни етирап қилип, Саңа дуа билән илтижа қилса, ³⁴ Сән асманда аңлап, Өз хәлқиң Исраилниң гунайини кәчүрүп, уларни Сән ата-бовилириға тәқдим қилған зиминға қайтуруп кәлгәйсән.

³⁵ Улар Саңа гуна қилғини үчүн асман етилип ямғур яғмайдиған қиливетилгән болса, лекин улар бу жайға қарап Саңа дуа қилип намиңни етирап қилип, Сениң уларни қийинчиликқа салғиниң түпәйлидин өз гунайидин йенип товва қилса, ³⁶ Сән асманда туруп қулақ селип, қуллириңниң вә хәлқиң Исраилниң гунайини кәчүргәйсән; чүнки Сән уларға меңиш керәк болған яхши йолни үгитисән вә Өз хәлқиңгә мирас қилип бәргән зиминниң үстигә ямғур яғдурисән!

■ **8:22** 2Тар. 6:12 ■ **8:25** 2Сам. 7:12, 16; 1Пад. 2:4; 3әб. 131:12 ■ **8:27** 2Тар. 2:5; Йәш. 66:1; Йәр. 23:24; Рос. 7:49 □ **8:29** «у жайға қарап қилған дуасиға...» — яки болмиса: «у жай тоғрисидики дуаси...». ■ **8:29** Қан. 12:11 □ **8:31** «Әгәр бириси өз хошнисиға ... ишниң раст-ялғанлиғини бекитиш үчүн қәсәм ичкүзүлсә, бу қәсәм бу өйдики қурбангаһиңниң алдиға кәлсә...» — бундақ қәсәм тоғрилиқ «Чөл.» 5:11-31ни көрүң. «Қәсәм бу өйдики қурбангаһниң алдиға кәлсә...» — мүмкинчилиги барки, Исраилда мошундақ қәсәмләрни ичиш үчүн қурбангаһниң алдиға келиш керәк әмәс еди, ләқәт: «Худаниң қурбангаһи алдида қәсәм қилимәнки...» дегәндәк сөzlәр ейтилған болса «қурбангаһ өз алдида турғандәк» һесаплинатти.

³⁷ Эгәр зиминда ачарчилик я ваба болса, я зираәтләр Дан алмиса я һал чүшсә я уни чекәткиләр яки чекәткә личинкилири бесивалса, я дүшмәнләр уларниң зиминдики шәһәрлириниң қовуқлириға һужум қилип қоршивалса, я һәр қандақ апәт я кесәллик болса, ³⁸ Сениң хәлқиң болған Исраилдики һәр қандақ киши өз көңлидики вабани билип, улардин һәр қайси киши қоллирини бу өйгә сунуп, һәр қандақ дуа яки илтижа қилған болса, ³⁹ әнди Сән туруватқан маканиң асманда туруп аңлап, кәчүрүм қилғайсән; Сән һәр бир адәмниң қәлбини билгәчкә, амал қилип өзиниң йоллирини өзигә яндурғайсән (чүнки Сәнла, ялғуз Сәнла һәммә инсан балилириниң қәлблирини билгүчидурсән); ⁴⁰ шундақ қилип, улар Сән ата-бовилиримизға тәқдим қилған зиминда олтирип өмриниң һәммә күнлиридә сәндин қорқидиған болиду.

⁴¹ Өз хәлқиң Исраилдин болмиған, Сениң улук намиң түпәйлидин жирақ-жирақлардин кәлгән мусапир болса ⁴² (чүнки улар Сениң улук намиң, күдрәтлик қолуң вә созған билигиң тоғрисида аңлийлайду), — ундақ бириси келип бу өй тәрәпкә қарап дуа қилса, ⁴³ Сән туруватқан маканиң болған асманларда униңға қулақ селип, у мусапир Саңа нида қилип тилигиниң һәммисигә мувапиқ қилғайсән; шуниң билән йәр йүзидики барлиқ әлләр намиңни тонуп йетип, Өз хәлқиң Исраилдәк Сәндин қорқидиған болуп, мән ясиған бу өйниң Сениң намиң билән аталғини билиду. □

⁴⁴ Эгәр Сениң хәлқиң Сениң тапшуруғуң билән дүшмини билән жәң қилишқа чиққанда, Сән таллиған бу шәһәргә, шундақла мән намиңға атап ясиған бу өй тәрәпкә қарап Сән Пәрвәрдигарға дуа қилса, ⁴⁵ Сән асманларда туруп уларниң дуаси билән илтижасиға қулақ селип, уларни нусрәткә ериштүргәйсән.

⁴⁶ Эгәр улар саңа гуна садир қилған болса (чүнки гуна қилмайдиған һечкиши йоқтур) Сән уларға ғәзәплинип, уларни дүшмәнлириниң қолиға тапшурған болсаң, булар уларни жирақ-йеқинға, өзлириниң зиминиңа сүргүн қилип елип барған болса, ■ ⁴⁷ лекин улар сүргүн қилинған жутта әс-һошини тепип товва қилип, өзи сүргүн болған жутта Саңа: — Биз гуна қилип, қәбиһликкә берилип Сәндин йүз өрүп кәттуқ, дәп йелинса, ⁴⁸ — эгәр уларни сүргүн қилған дүшмәнлириниң зиминида пүтүн қәлби вә пүтүн женидин Сениң тәрипиңгә йенип, Сән уларниң ата-бовилириға тәқдим қилған зиминға, Сән таллиған шәһәр тәрәпкә вә мән намиңға атап ясиған бу өй тәрәпкә йүзини қилип, Саңа қарап дуа қилса, ⁴⁹ Сән туруватқан маканиң болған асманларда туруп уларниң дуаси вә илтижасини аңлап улар үчүн һөкүм чиқирип, ⁵⁰ Өз хәлқиңниң Саңа садир қилған гунайини, Саңа өткүзгән һәммә итаәтсизликлрини кәчүрүм қилғайсән вә уларни сүргүн қилғанларниң алдида уларға рәһим тапқузғайсәнки, шулар уларға рәһим қилсун ⁵¹ (чүнки улар Өзүң Мисирдин, йәни төмүр тавлаш печидин чиқарған Өз хәлқиң вә Өз мирасиңдур); ⁵² Сениң көзлириң Өз қулуңниң илтижасиға вә Өз хәлқиңниң илтижасиға очуқ болғай, улар һәр ишта саңа нида қилип тилигинидә уларға қулақ салғайсән; ⁵³ чүнки Сән ата-бовилиримизни Мисирдин чиқарғиниңда Өз қулуң Муса арқилиқ ейтқиниңдәк, Сән хәлқиңни Өзүңгә хас мирасиң болсун дәп, йәр йүзидики һәммә әлләр арасидин уларни айрим елип таллидиң, и Рәб Пәрвәрдигар!» ■

⁵⁴ Сулайман Пәрвәрдигарға шу барлиқ дуа вә илтижалрини қилип болғанда, қоллирини асманға қарап кәтирип Пәрвәрдигарниң қурбанғаниниң алдида тизлинип турған йәрдин қопуп, ⁵⁵ ерә туруп Исраилниң барлиқ жамаитигә жуқури авазда бәхит тиләп мундақ деди: — ⁵⁶ «Униң барлиқ вәдә қилғини бойичә Өз хәлқи Исраилға арам бәргән Пәрвәрдигар мубарәктур! У Өз қули Мусаниң вәстиси билән қилған һәммә меһриванә вәдиләрниң һеч бири йәрдә қалмиди!» ■

⁵⁷ Пәрвәрдигар Худайимиз ата-бовилиримиз билән болғандәк биз билән биллә болғай; У нә биздин ваз кәчмисун нә бизни ташлимисун; ⁵⁸ буниң билән У қәлбимизни Униң йоллирида меңишқа, Өзи ата-бовилиримизға буйруған әмирләр, бәлгүлимиләр вә һөкүмләрни тутушқа

□ **8:43** «бу өй Сениң намиң билән атилиду» — бу ибарә Худаниң ибадәтханиси тоғрилиқ «бу өй Мениңқидур» вә «бу өйдә Мениң ким экәнлигим аян қилиниду» дегәндәк икки мәхситини көрситиду. ■ **8:46** 2Тар. 6:36; Пәнд. 20:9; Топ. 7:20; 1Юһа. 1:8, 10 ■ **8:53** Мис. 19:5; Қан. 4:20; 7:6; 9:26, 29; 14:2 ■ **8:56** Йә. 21:45

Өзигә майил қилғай; ⁵⁹ мениң Пәрвәрдигарниң алдида илтижа қилған бу сөзлирим кечә күндүз Пәрвәрдигар Худайимизниң йенида турсун; шуниң билән Өз қулуң үчүн тоғра һөкүм қилип, хәлқиң Исраил үчүн тоғра һөкүм қилип, һәр күндики дәрдигә йәткәйсән; ⁶⁰ шуниң билән йәр йүзидики һәммә әлләр Пәрвәрдигар Өзи Худадур, Униңдин башқиси һеч қайсиси йоқтур дәп билгәй, ■ ⁶¹ шундақла бүгүн қилғиниңларға охшаш Униң бәлгүлимилиридә меңишқа вә әмирлирини тутушқа қәлбиңлар Пәрвәрдигар Худайимизға мукәммәл болғай!».

Сулайман ибадәтханини Худаға атайду

⁶² Вә падиша пүтүн Исраил билән биллә Пәрвәрдигарниң алдида қурбанлиқларни қилди. ⁶³ Сулайман Пәрвәрдигарға енақлиқ қурбанлиғи сүпитидә жигирмә икки миң кала вә бир йүз жигирмә миң қой қурбанлиқ қилди. Падиша билән барлиқ Исраиллар шундақ қилип Пәрвәрдигарниң өйини униңға беғишлиди. ■ ⁶⁴ Шу күни падиша Пәрвәрдигарниң өйиниң алдидики һойлисиниң оттурисини айрип муқәддәс қилип, у йәрдә көйдүрмә қурбанлиқлар, ашлиқ һәдийәлири вә енақлиқ қурбанлиғилириниң яғлирини сунди; чүнки Пәрвәрдигарниң алдида турған мис қурбанғаһ көйдүрмә қурбанлиқлар, ашлиқ һәдийәлири вә енақлиқ қурбанлиғилириниң яғлирини қобул қилишқа кичик кәлди. ■ ⁶⁵ Шуниң билән у вақитта Сулайман вә униң билән болған пүтүн Исраил, йәни Хамат райониға кириш еғизидин тартип Мисир еқиниғичә һәммә йәрләрдин кәлгән зор бир жамаәт Пәрвәрдигар Худайимизниң алдида йәттә күн вә йәнә йәттә күн, жәмий он төрт күнгичилик һейт өткүзди. □ ⁶⁶ Сәккизинчи күнидә у хәлиқни қайтурди; улар падишаниң бәхитини тилиди; андин улар Пәрвәрдигарниң Өз қули Давутқа вә хәлқи Исраилға қилған яхшилиқлири үчүн қәлбидә шат-хурам болуп өз өй-чедирлиригә қайтип кәтти. □

9

Пәрвәрдигар Сулайманға вәдә һәм агаһ бериду *2Тар. 7:11-22*

¹ Сулайман Пәрвәрдигарниң өйи, падиша ордиси вә шундақла қурушни арзу қилған башқа қурулушларни көңлидикдәк пүткүзүп болғанда, ■ ² Пәрвәрдигар Сулайманға Гибеонда көрүнгәндәк әнди иккинчи қетим униңға көрүнди. ■ ³ Пәрвәрдигар униңға мундақ деди: — «Сән Мениң алдимда қилған дуа вә илтижайиңни аңлидим; Мениң наһим униңда әбәткичә аян қилиниши үчүн, сән ясиған бу өйни Өзүмгә муқәддәс қилдим. Мениң көзлирим вә көңлүм шу йәрдә һемишә болиду. ■ ⁴ Сән болсаң, атаң Давутниң алдимда маңғинидәк, сәнму саңа буйруғинимниң һәммисигә мувапиқ әмәл қилиш үчүн, бәлгүлимилирим вә һөкүмлиримни тутуп, пак көңүл вә дуруслуқ билән алдимда маңсаң, ⁵ Мән әнди атаң Давутқа: «Исраилниң тәхтидә саңа әвладиңдин олтиришқа бир зат кам болмайду» дәп вәдә қилғинимдәк, Мән падишалиқ тәхтиңни Исраилниң үстидә әбәткичә мәһкәм қилимән. ■ ⁶ Лекин өзүң я оғуллириң Маңа әгишиштин ваз кечип Мән алдиңларда қойған әмирлирим билән бәлгүлимилиримни тутмай, бәлки башқа илаһларниң қуллуғиға кирип уларға сәждә қилсаңлар, ■ ⁷ шу чағда Мән Исраилни уларға тәқдим қилған зиминидин үзүп чиқиримән; вә Өз наһимни көрситишкә Өзүмгә муқәддәс қилған бу өйни нәзиримдин ташлаймән вә Исраил һәммә хәлиқләр арисидә сөз-чөчөк вә тапа-тәниниң объекти болиду; ■ ⁸ Бу өй гәрчә һазир көркәм көрүнсиму, шу заманда униңдин өткәнләрниң һәммиси зор

■ **8:60** Қан. 4:35, 39 ■ **8:63** 2Тар. 7:5-10 ■ **8:64** 2Тар. 7:7 □ **8:65** «Хамат райониға кириш еғизидин тартип...» — яки «Либо-Хаматтин тартип». «...жамаәт Пәрвәрдигар Худайимизниң алдида йәттә күн вә йәнә йәттә күн, жәмий он төрт күнгичилик һейт өткүзди» — «кәпиләр һейти»ниң бекитилгән вақти йәттә күн еди. Исраиллар мошу вақитқа йәнә йәттә күн қошти. □ **8:66** «Сәккизинчи күнидә» — демәк, иккинчи «йәттә күн»дин кейинки күндә. ■ **9:1** 2Тар. 7:11 ■ **9:2** 1Пад. 3:5 ■ **9:3** Қан. 12:11; 1Пад. 8:29 ■ **9:5** 2Сам. 7:12, 16; 1Пад. 6:12; 2:4; 1Тар. 22:10; 3әб. 88:29-30; 131:12 ■ **9:6** 2Сам. 7:14; 3әб. 88:31-33 ■ **9:7** Қан. 28:37; Йәр. 7:15

һәйран ҡелишип үшқиртип: «Пәрвәрдигар бу зиминға вә бу өйгә немишкә шундақ ҡилди?» дәп сорайду. □ ■

⁹ Кишиләр: — Чүнки зиминдики хәлиқләр өз ата-бовилирини Мисир зиминидин чиқарған Пәрвәрдигар Худасини ташлап, өзлирини башқа илаһларға бағлап, уларға сәждә қилип қуллуғида болғанлиғи үчүн, Пәрвәрдигар бу пүткүл күлпәтни уларниң бешиға чүшүрүпту, дәп жавап бериду.

Ташқи ишлар вә башқа қурулушлар
2Тар. 8:1-18

¹⁰ Шундақ болдики, жигирмә жил өтүп, Сулайман у икки өйни, йәни Пәрвәрдигарниң өйи билән падиша өйини ясап болғандин кейин, ■ ¹¹ Турниң падишаси һирам Сулайманға барлиқ тәләплири бойичә кедир дәрәқлири, арча дәрәқлири вә алтун тәминлигини үчүн Сулайман падиша униңға Галилийә өлкисидин жигирмә шәһәрни бәрди. ¹² һирам Сулайман униңға бәргән шәһәрләрни көрүшкә Турдин чиқип кәлди; лекин улар униңға һеч яқмиди. ¹³ У: — һәй бурадири, сән мошу маңа бәргиниң зади қандақ шәһәрләр?! — деди. У уларни «Кабулниң жути» дәп атиди, вә улар бүгүнки күнгичә шундақ атилиду. □ ¹⁴ һирам болса падишаға бир йүз жигирмә талант алтун әвәткән еди. □

¹⁵ Сулайман падиша Пәрвәрдигарниң өйини, өз өйини, Миллони, Йерусалимниң сепилини, һазорни, Мәгиддони вә Гәзәр шәһәрлирини ясаш үчүн һашарға тутқан ишлигүчиләрниң ишлири мундақ: — □ ¹⁶ (Мисирниң падишаси Пирәвн чиқип Гәзәргә һужум қилип елип, уни отта көйдүрүп, шәһәрдә туруватқан Қананийларни қирип, шәһәрни той соғиси сүпитидә Сулайманниң хотуни болған өз қизига бәргән еди) ¹⁷ Сулайман Гәзәр билән төвәнки Бәйт-Һоронни бена қилди; ¹⁸ у Баалат билән өз зиминидики чөлгә жайлашқан Тадморниму йеңидин ясиди, ■ ¹⁹ шундақла өзигә хас һәммә амбар шәһәрлирини, «жәң һарвуси шәһәрлири»ни, «атлиқлар шәһәрлири»ни вә Йерусалимда, Ливанда вә өзи сорайдиған барлиқ зиминда халиқинини бена қилди.

²⁰ Исраиллардин болмиған Аморийлар, һиттийлар, Пәриззийләр, һивийлар вә Йәбусийлардин Исраил зиминида қелип қалғанларниң һәммисини болса, ²¹ Сулайман буларни, йәни Исраиллар пүтүнләй йоқиталмиған әлләрниң қалдуқ әвлатлирини қуллуқ һашарға тутти. Улар бүгүнки күнгичә шундақ болуп кәлди. □

²² Лекин Сулайман Исраиллардин һеч кимни қул қилмай, бәлки уларни ләшкәр, хизмәткар, һөкүмдар-әмәлдар, һарву билән атлиқларниң сәрдарлири қилди. ■ ²³ Булардин Сулайманниң ишлирини башқуридиған, йәни ишлигүчиләрниң үстигә қоюлған чоң назарәтчиләр бәш йүз әллик еди.

²⁴ Пирәвнниң қизи Давутниң шәһиридин көчүп Сулайман униң үчүн ясиған өйдә олтарғинида, у Милло қәлъясини ясиди. ■ ²⁵ Сулайман Пәрвәрдигарға ясиған қурбанғаһда жилда үч қетим көйдүрмә қурбанлиқлар билән енақлиқ қурбанлиқлирини сунатти вә

□ **9:8** «бу өй гәрчә һазир көркәм көрүнсиму,...» — башқа бир хил тәржимиси (бәзи кона текстләргә әгишип): «бу өй бир харабә болиду,...» ■ **9:8** Қан. 29:23; 2Тар. 7:21; Йәр. 22:8 ■ **9:10** 2Тар. 8:1 □ **9:13** «Кабулниң жути» — «кабул» дегәнниң мәнаси бәлким «чәклик» болуши мүмкин. Ибрания тилида сөзниң аһаңи «әрзимәс»кә йеқин келиду.

□ **9:14** «бир йүз жигирмә талант алтун» — бир талант (алтун) бәлким 27 килограм еди. 120 талант 3240 килограм; һазирқи пулда болса (2008-жили) 100 миллион доллар болиду. □ **9:15** «Милло» — бәлким Йерусалимдики егизликкә жайлашқан бир қәлъя яки истиһкам еди. ■ **9:18** 2Тар. 8:6 □ **9:21** **Исраиллар пүтүнләй йоқиталмиған әлләрниң қалдуқ әвлатлири...** — бу ишларниң тарихи «Йәшуа пәйғәмбәр» дегән қисмида пүтүлгән. Тәвраттики «Йәшуа»ни көрүң. Мошу һашарчилар 13:5-16дә хатирләнгәнләрдин башқа һашарчилар болса керәк еди.

«Улар (Қананийлар қатарлиқлар) бүгүнки күнгичә шундақ болуп кәлди» — бу сөз Исраиллар теһи өз вәтинидә турған вақтида хатирләнгән, әлвәттә. ■ **9:22** Лав. 25:39 ■ **9:24** 2Тар. 8:11

Пәрвәрдигарниң алдидики хушбуйгаһта хушбуй яқатти. Шу тәриқидә у ибадәтханиниң ишлирини пүткүзди.□

²⁶ Сулайман падиша Езион-Гәбәрдә бир түркүм кемиләрни ясиди. У йәр болса Едом зиминида, Қизил деңиз бойидики Елатниң йенида еди. □ ²⁷ Һирам өз хизмәткарлири, йәни деңизчиликни убдан билидиған нәччә кемичиләрни Сулайманниң хизмәткарлириға қошулуп кемиләрдә ишләшкә әвәтти. ²⁸ Улар Офирға берип, у йәрдин төрт йүз жигирмә талант алтунни елип келип, Сулайман падишаға апарди.□

10

Шебаниң аял падишаси Сулайманни издәп келиду
2Тар. 9:1-12

¹ Шебаниң аял падишаси болса Сулайманниң Пәрвәрдигарниң нами билән бағлинишлиқ болған даңқ-шөһритини аңлап, уни қийин чигиш-соаллар билән синиғили кәлди. ² У хушбуй буюмлар, интайин тола алтун вә яқут-гөһәрләр артилған төгиләрни елип, чоң дәбдәбә билән Йерусалимға кәлди. Сулайманниң қешиға кәлгәндә өз көңлигә пүккән һәммә иш тоғрилиқ униң билән сөзләшти. ■ ³ Сулайман униң һәммә сориганлириға жавап бәрди. һеч немә падишаға қараңғу әмәс еди, бәлки һәммисидә униңға жавап бәрди.

⁴ Шебаниң аял падишаси Сулайманниң даналиғиға, ясиған орда-сарайға, ⁵ дәстихандики таамларға, әмәлдарларниң қатар-қатар олтиришлириға, хизмәткарлириниң қатар-қатар турушлириға, уларниң кийгән кийимлиригә, униң сақийлириға вә униң Пәрвәрдигарниң өйидә атап сунған көйдүрмә қурбанлиқлириға қарап, уни ичигә чүшүп кәтти.□

⁶ У падишаға: — Мән өз жутумда силиниң ишлири вә даналиқлири тоғрисида аңлиған хәвәр раст экән; ⁷ Амма мән келип өз көзлирим билән көрмигичә бу сөзләргә ишәнмигән едим; вә мана, мән йериминиму аңлимиған экәнмән; силиниң даналиқлири билән бәрикәт-баяшатлиқлири мән аңлиған хәвәрдин зиядә экән. ⁸ Силиниң адәмлири немидегән бәхитлик-һә! һемишә силиниң алдилирида туруп даналиқлирини аңлайдиған бу хизмәткарлар нәқәдәр бәхитлиқтур! ⁹ Силидин сөйүнгән, силини Исраилниң тәхтигә олтарғузған Пәрвәрдигар Худалири мубарәктур! Пәрвәрдигар Исраилға мәңгүлүк бағлиған муһәббити үчүн, У силини тоғра һөкүм вә адаләт сүргили падиша қилди, деди.

¹⁰ У падишаға бир йүз жигирмә талант алтун, интайин көп хушбуй буюмлар вә яқут-гөһәрләрни соға қилди. Шебаниң аял падишаси Сулайман падишаға сунған шунчә зор миқдардики хушбуй буюмлар униңдин кейин һеч көрүнгән әмәс ¹¹ (Һирамниң Офирдин алтун әпкелидиған кемилириму Офирдин йәнә интайин зор миқдардики сәндәл яғичи вә яқут-гөһәрләрни елип кәлди. ¹² Падиша сәндәл яғичидин Пәрвәрдигарниң өйи үчүн вә падишаниң ордиси үчүн пәләмпәй-саласунлар ясатти һәм нәғмә-навачилар үчүн чилтарлар вә сазларни шуниңдин ясатти. Шу вақиттин кейин шундақ зор миқдардики есил сәндәл яғичи бу вақитқичә һеч кәлтүрүлмиди я көрүлүп бақмиди). ■ ¹³ Сулайман падиша Шебаниң аял падишасиға өз шаһанә сахавитидин бәргәндин башқа, аял падишаниң көңли тартқан һәммини — немә сориса, шуни бәрди; андин у хизмәткарлири билән йолға чиқип өз жутиға қайтип кәтти.

□ **9:25** «Шу тәриқидә у ибадәтханиниң ишлирини пүткүзди» — бу жұмлиниң мәнаси бәлким Сулайман һейтләрни мошу ибадәтханида өткөзүшлири билән һәр бир башқа «ибадәт жайлири», болупму «жуқури жайлар»ниң инавәтсизлигини көрсәтти. Демәк, шу чағдин башлап Пәрвәрдигар қурбанлиқларни қобул қилған жай пәқәт Йерусалимдики ибадәтханила еди. □ **9:26** «Қизил деңиз бойидики Елат» — яки «Қизил деңиз бойидики Елат» (һазирқи нами «Елат»). □ **9:28** «төрт йүз жигирмә талант алтун» — бир талант (алтун) бәлким 27 килограм еди. Ундақта 420 талант 11340 килограм. ■ **10:2** 2Тар. 9:1; Мат. 12:42; Луқа 11:31 □ **10:5** «.. униң, йәни Шебаниң аял падишаниң... уни ичигә чүшүп кәтти» — избраний тилида «униңда роһ қалмиди». Демәк, интайин һәйран қалди. ■ **10:12** 2Тар. 9:11

Сулайманниң байлиқлири
2Тар.9:13-28

14 Сулайманға һәр жили кәлтүрүлгән алтунниң өзи алтә йүз атмиш алтә талант еди.
□ 15 Бу киридин башқа, тижарәтчиләрдин, оқәтчиләрниң содисидин, барлиқ Әрәбийә падишалиридин вә өз зиминидики әмәлдарлардин һәм алтун кәлтүрүлди.

16 Сулайман падиша икки йүз чоң сипарни соқтурди вә һәр сипарға алтә йүз шәкәл алтун кәтти; □ ■ 17 шундақла үч йүз қалқанни япилақланған алтундин ясиди; һәр бир қалқанни ясақла үч мина алтун ишлитилди; падиша уларни «Ливан ормини сарийи»ға есип қойди. □ ■

18 Падиша пил чишлиридин чоң бир тәхтни ясап, уни тавланған алтун билән қаплатти. ■

19 Тәхтниң алтә қәвәтлик пәләмпийи бар еди. Тәхтниң баш йөләнчүки жумилақ болуп, орундуқниң икки йенида таянғучиси бар еди, һәр бир таянғучниң йенида бирдин өрә турған ширниң һәйкили бар еди. 20 Алтә қәвәтлик пәләмпийниң үстидә, оң вә сол тәрипидә өрә турған он икки ширниң һәйкили болуп, һәр бир басқучниң оң-сол тәрипидә бирдин бар еди; башқа һеч қандақ әлдә униңға охшаш ясалғини йоқ еди.

21 Сулайман падишаниң барлиқ жам-пиялилири алтундин ясалған; «Ливан ормини сарийи»дики барлиқ қача-қучилар тавланған алтундин ясалған; уларниң һеч қайсиси күмүчтин ясалмиған; Сулайманниң күнлиридә күмүч һеч немигә әрзимәйтти. 22 Чүнки падишаға қарашлиқ деңизда жүридиған, һирамниң кемилиригә қошулуп «Таршиш кемә» әтритиму бар еди; «Таршиш кемә әтрити» үч жылда бир қетим келип алтун-күмүч, пил чишлири, маймунлар вә тозларни әкеләтти. □

23 Сулайман падиша йәр йүзидики барлиқ падишалардин байлиқта вә даналиқта үстүн еди. ■ 24 Худа Сулайманниң көңлигә салған даналиқни аңлаш үчүн йәр йүзидикиләр һәммиси униң билән дидарлишиш арзуси билән келәтти. 25 Кәлгәнләрниң һәммиси өз соғитини елип келәтти; йәни күмүч қача-қучилар, алтун қача-қучилар, кийим-кечәкләр, дубулға-савутлар, тетитқулар, атлар вә қечирларни елип келәтти. Улар һәр жили бәлгүлик миқдарда шундақ қилатти. □

26 Вә Сулайман жәң һарвулири вә атлиқ әскәрләрни жиғди; униң бир миң төрт йүз жәң һарвуси, он икки миң атлиқ әскири бар еди; у уларни «жәң һарвуси шәһәрлири»гә вә өзи туруватқан Йерусалимға орунлаштурди. ■

27 Падиша Йерусалимда күмүчни таштәк көп, кедир дәрәқлирини жәнубий түзләңликтики үжмә дәрәқлиригә охшаш нурғун қилди. □ ■

28 Сулайман алған атлар Мисирдин вә Кувәдин еди; падишаниң тижарәтчилири уларни Кувәдин бекитилгән баһада алатти. □ ■ 29 Мисирдин елип кәлгән бир жәң һарвусиниң баһаси алтә йүз күмүч тәңгә, һәр ат болса йүз әллик тәңгә еди; вә улар йәнә һиттийларниң падишалири һәм Сурийә падишалири үчүнму охшаш баһада елип чиқти. □ ■

□ 10:14 «666 талант» — 22 тонна. □ 10:16 «600 шәкәл» — 600 шәкәл бәлким 7 килограмға йеқин. ■ 10:16 1Пад. 14:26 □ 10:17 «үч мина алтун» — «мина» еғирлиқ бирлиги еди, һазирқи бирликләрдә қанчә экәнлиги ениқ әмәс. ■ 10:17 1Пад. 7:2 ■ 10:18 2Тар. 9:17 □ 10:22 «Таршиш кемә» — Бәлким Таршиш дегән портқа берип келиш сәпиригә чидамлиқ болған кемини көрситәтти. «Таршиш» дегән исим Испанийә, шималий Африқа яки Британийәни яки үчиниң һәммисини көрситиду. Бәзи илимлар Сомалийәниң (шәрқий Африқаниң) деңиз бойида төртинчи бир Таршишму болған, дәп қарайду. ■ 10:23 1Пад. 3:12, 13 □ 10:25 «тетитқулар» — яки «хушбуй буюмлар». «Улар һәр жили бәлгүлик миқдарда шундақ қилатти» — яки «жилмужил улар шундақ қилатти». ■ 10:26 1Пад. 5:20; 2Тар. 1:14; 9:25 □ 10:27 «кедир дәрәқлирини...» — яки «кедир яғичини...». Лекин бизниңчә Сулайман кедир яғичини ишлитипла қалмай, шу чирайлиқ дәрәқләрдин Йерусалим әтрапиға көп тиктүрди («Топ.» 2:5ни көрүң). «жәнубий түзләңликтики...» — ибраний тилида «Шәфәләһдики...». «Шәфәләһ» бу йәрниң (түзләңликниң) исми. ■ 10:27 2Тар. 1:15; 9:27 □ 10:28 «падишаниң тижарәтчилири уларни Кувәдин бекитилгән баһада алатти» — Бу жүмлиниң башқа бир хил тәржимиси: «падишаниң тижарәтчилири уларни карванға қошуп алатти». «Кувә» болса һазирқи Түркийәниң жәнубий тәрипидә. ■ 10:28 2Тар. 1:16; 9:28 □ 10:29 «бир жәң һарвусиниң баһаси алтә йүз күмүч тәңгә...» — мошу әйәттики «тәңгә»ниң қиммити һазирғичә ениқ әмәс. Әгәр «шәкәл» болса 11.4 грамни көрситиду. ■ 10:29 2Тар. 1:17

11

Сулайман көп аялларни елип, уларниң езитқулуғи билән бутпәрәсликкә тейилип кетиду

¹ Лекин Сулайман падишаниң көңли Пирәвнниң қизидин башқа көп чәтәллик аялларға, жүмлидин Моабий, Аммоний, Едомий, Зидоний, һиттий аяллириға чүшкән еди. □ ■

² Пәрвәрдигар әслидә мошу әлләр тоғрилиқ Исраилларға: «Уларниң қизлирини издәп бармаңлар, вә уларни силәрниңкиләргә киргүзмәңлар; чүнки улар көңүллириңларни чоқум өз мәбудлириға аздуриду» дәп агаһландурған. Бирақ Сулайманниң көңли дәл шуларға бағланди. ■ ³ Униң йәттә йүз аяли, йәни ханиши вә үч йүз кенизиги бар еди; аяллири униң көңлини аздуруп буриветкән еди.

⁴ Шундақ болдики, Сулайман яшанғанда, униң аяллири униң көңлини башқа илаһларға аздуруп буриветти; шуниң үчүн униң көңли атиси Давутниңкидәк Пәрвәрдигар Худасиға мутләқ садиқ болмиди.

⁵ Шуңа Сулайман Зидонийларниң мәбуди Аштаротни, Аммонийларниң жиркиничлик мәбуди Милкомни издиди; ■ ⁶ Шуниниң билән Сулайман Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзиллик қилди; у атиси Давут Пәрвәрдигарға әгәшкәндәк изчиллик билән әгәшмиди.

⁷ Андин Сулайман Йерусалим алдидики едирлиқта Моабийларниң жиркиничлик мәбуди Кемош һәм Аммонийларниң жиркиничлик мәбуди Милком үчүн бир «жуқури қай»ни ясиди; □ ■ ⁸ шуниндәк әзиниң мәбудлириға хушбуй яқидиған вә қурбанлиқ қилидиған һәр бир ят әллик аяли үчүнму у шундақ қилди; ⁹⁻¹⁰ Шуңа Пәрвәрдигар Сулаймандин рәнжиди; гәрчә У униңға икки қетим көрүнгән болсиму, шундақла униңға дәл мошу иш тоғрилиқ, йәни башқа илаһларни издимәслигини тапилиған болсиму, униң көңли Исраилниң Худаси Пәрвәрдигардин айнип кәтти; у Пәрвәрдигарниң тапилиғиниға әмәл қилмиди. ■ ¹¹ Шуниниң үчүн Пәрвәрдигар Сулайманға мундақ деди: — «Сән шундақ қиливерип, Мениң саңа буйруған әһдәм билән бәлгүлиримни тутмиғиниң үчүн, Мән жәзмән падишалиқни сәндин житиветип хизмәтқариңға беримән. □ ■ ¹² Лекин атаң Давутниң вәжидин сениң өз күнлириңдә Мән шундақ қилмаймән, бәлки оғлуңниң қолидин уни житиветимән. ¹³ Лекин пүтүн падишалиқни униңдин житивәтмәймән, бәлки қулум Давутниң вәжидин вә Өзүм таллиған Йерусалим үчүн оғлуңға бир қәбилини қалдуруп қойимән».

¹⁴ Амма Пәрвәрдигар Сулайманға бир дүшмән, йәни Едомлуқ һададни қозғиди, у киши Едомниң падишасиниң нәслидин еди. ¹⁵⁻¹⁶ Әслидә Давут Едом билән *жәң қилған* вақитта, қошунниң сәрдари Йоаб Едомниң һәммә әрлирини йоқатқан еди (чүнки Едомдики һәммә әрләрни йоқатқичә, Йоаб билән барлиқ Исраиллар у йәрдә алтә ай турған еди); у өлтүрүлгәнләрни көмгили чиққанда □ ■ ¹⁷ һадад атисиниң бир нәччә Едомий хизмәтчилири билән Мисирға қечип кәткән еди. һадад у чағда кичик бала еди. ¹⁸ Улар Мидиян зиминидин чиқип Паранға кәлди. Улар Парандин бир нәччә адәмни елип өзлиригә қошуп Мисирға, йәни Мисирниң падишаси Пирәвнниң қешиға кәлди. Пирәвн униңға бир өй тәқсим қилип, озуқ-түлүкму тәминлиди һәмдә бир парчә йәрниму униңға тәқдим қилди. ¹⁹ һадад Пирәвнниң нәзиридә көп илтипат тапқан болуп, у өз хотуниниң сиңлисини, йәни Таһпәнәс ханишниң сиңлисини униңға хотун қилип бәрди. ²⁰ Таһпәнәсниң сиңлиси униңға бир оғул, Генубатни

□ **11:1** «Лекин Сулайман падишаниң көңли Пирәвнниң қизидин башқа көп чәтәллик аялларға, жүмлидин Моабий, Аммоний, Едомий, Зидоний, һиттий аяллириға чүшкән еди» — бу бабта хатирләнгән һәммә ишлар «Қанун Шәрһи»дики әмирләргә хилап. «Қан.» 17:16-20ни көрүң. ■ **11:1** Қан. 17:17 ■ **11:2** Мис. 34:16; Қан. 7:3 ■ **11:5** һак. 2:13; 2Пад. 23:13 □ **11:7** «жиркиничлик мәбуд Милком» — «Милком» ибраний тилида мошу йәрдә «Моләқ» дәп ипадилиниду. ■ **11:7** 2Пад. 23:13 ■ **11:9-10** 1Пад. 3:5; 9:2; 1Пад. 6:12 □ **11:11** «Мән жәзмән падишалиқни сәндин житиветип хизмәтқариңға беримән» — «житиветип ... беримән» — демәк, Пәрвәрдигар падишалиғини Сулаймандин зораванлиқ билән тартивелип униң қол астидики бирисигә бәрмәкчи. 28-33-айәтни көрүң. ■ **11:11** 1Пад. 12:15 □ **11:15-16** «Давут өлтүрүлгәнләрни көмгили чиққанда...» — өз адәмлирини көмүш үчүн, демәк. Бу сөзгә қариғанда Йоабниң Едомларни шундақ өлтүрүши қисас мәхситидә еди. ■ **11:15-16** 2Сам. 8:14; 1Тар. 18:12, 13

туғуп бәрди. Таһпәнәс Пирәвнниң ордисида уни өзи чоң қилди. Андин Генубат Пирәвнниң аилиси, йәни Пирәвнниң оғуллири арисидә турди. □

21 Һадад Мисирда: «Давут ата-бовилириниң арисидә ухлап қалди» вә «Қошунниң сәрдари Йоабму өлди» дәп аңлиғанда Пирәвнгә: — Мениң өз жутумға беришимға иҗазәт қилғайла, деди.

22 Пирәвн униңға: — Сениң өз жутумға барай дегиниң немә дегиниң, мениң қешимда саңа немә кәмлик қилиду? — деди. У җававән: — һеч нәрсә кам әмәс, амма немила болмисун мени кәткили қойғайла, деди.

23 Худа Сулайманға йәнә бир дүшминини қозғиди; у болса ғоҗиси, йәни Зобаһниң падишаси Һададзәрниң йенидин қечип кәткән Елиаданиң оғли Рәзон еди. ■ **24** Давут Зобаһлиқларни қәтл қилғанда Рәзон улардин бир топ адәмни өзигә топлап уларниң сәрдари болди. Андин кейин булар Дәмәшқкә берип у йәрдә туруп, Дәмәшқ үстидин һөкүм сүрди. □ ■

25 Шуниң билән Һадад Исраилға аваричилик туғдурғандин башқа, Рәзон Сулайманниң барлиқ күнлиридә Исраилниң дүшмини еди; у Исраилни өч көрәтти, өзи Сурийә үстидә падиша еди.

26 Сулайманниң Йәробоам дегән бир хизмәтқари бар еди. У Зәрәдаһдин кәлгән Әфраимий Нибатниң оғли болуп, аниси Зәруаһ исимлиқ бир тул аял еди. Йәробоамму падишаға қарши чиқти. □ ■ **27** Униң падишаға қарши чиқиштики сәвәви мундақ еди: Сулайман Милло қәлғәсини ясиғанда, атиси Давутниң шәһиридики сепилниң бир бөсүкини ясавататти;

28 Йәробоам қавул қәйсәр жигит еди; Сулайман жигитниң ишчан вә чаққан екәнлигини көрүп, уни Йүсүпниң җәмәтигә буйрулған ишниң үстигә қойди. **29** Шу күнләрдә Йәробоам Йерусалимдин чиқиватқанда, уни издәватқан Шилоһлуқ Ахияһ пәйғәмбәр уни йолда учратти. Ахияһ жипйеңи бир тонни кийвалған еди. Иккиси далада ялғуз қалғанда **30** Ахияһ үстидики тонни қолиға елип, уни житип он икки парчә қилип **31** Йәробоамға мундақ деди: — «Өзүңгә он парчини алғин; чүнки Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — «Мана, падишалиқни Сулайманниң қолидин житиветип он қәбилини саңа беримән. ■ **32** Бирақ Қулум Давутниң вәҗидин вә Йерусалим, йәни Исраилниң һәммә қәбилилиридин таллиған шәһәр үчүн бир қәбилә униңға қалиду. **33** — Чүнки улар Мени ташлап Зидонийларниң аял мәбуди Аштаротқа, Моабийларниң мәбуди Кемошқа вә Аммонийларниң мәбуди Милкомға сәждә қилип, униң атиси Давутниң қилинғинидәк қилмай, Мениң бәлгүлимилирим билән һөкүмлиримгә әмәл қилмай, нәзирийдә дурус болғанни қилмиди, Мениң йоллиримда маңмиди; **34** лекин пүткүл падишалиқни униң қолидин тартивалмаймән; чүнки Мән таллиған, Өз әмирлирим вә бәлгүлимилиримни тутқан қулум Давутни дәп, униң өмриниң барлиқ күнлиридә уни һөкүм сүргүчи қилип қалдурумән. **35** Амма падишалиқни униң оғлиниң қолидин тартип елип, саңа беримән, йәни он қәбилини беримән.

36 Лекин Мениң намимниң шу йәрдә болушиға Өзүм таллиған шәһәр Йерусалимда, Мениң алдимда қулум Давут үчүн һемишә йоруқ бир чирақ болсун дәп, униң оғлиға бир қәбилини берәй. □ ■ **37** Мән сени таллап, сени барлиқ халиған йәрләр үстидә һөкүм сүргүзимән, сән Исраилға падиша болисән. **38** Вә шундақ болидуки, әгәр сән һәммә буйруғанлиримни аңлап, Мениң йоллиримда меңип, нәзирийдә дурус болғанни қилип, қулум Давут қилғандәк Мениң бәлгүлирим билән әмирлиримни тутсаң, әнди Мән сән билән биллә болимән вә Давутқа бир җәмәт тиклигинидәк, саңиму мустәһкәм бир җәмәт тикләймән вә Исраилни саңа тәқдим

□ **11:20** «Таһпәнәс Пирәвнниң ордисида уни өзи чоң қилди» — яки «Таһпәнәс Пирәвнниң ордисида уни өзи әмчәктин айриди». ■ **11:23** 2Сам. 8:3; 10:18 □ **11:24** «Давут Зобаһлиқларни қәтл қилғанда Рәзон улардин бир топ адәмни өзигә топлап уларниң сәрдари болди. Андин кейин булар Дәмәшқкә берип...» — башқа бир хил тәрҗимиси: «Рәзон бир топ адәмни өзигә қошуп уларниң сәрдари болди. Давут уларни өлтүрмәкчә болғанда, улар Дәмәшқкә берип...».

■ **11:24** 2Сам. 8:3 □ **11:26** «Әфраимий Нибат» — мошу әйәттә «Әфраимий» ибраний тилида «Әфратлиқ» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **11:26** 2Тар. 13:6 ■ **11:31** 1Сам. 15:28 □ **11:36** «Мениң алдимда қулум Давут үчүн йоруқ бир чирақ болсун» — бу көчмә мәнилик сөз болуп, Давутниң ханданини көрситиду; ханданниң мәвҗут болғанлиғи (1) Давутниң Худаға садиқ болғанлиғиға гувалиқ беридиған «чирақ» болиду; (2) Худаниң Давутқа, сән арқилиқ пүткүл дунияни сораидиған Мәсиһ туғулиду, дәп бәргән вәдисида туридиғанлиғиға гувалиқ беридиған «чирақ» болиду.

■ **11:36** 1Пад. 15:4; Зәб. 131:17-18; Пәнд. 13:4

қилимән. □ ³⁹ Давутниң нәслини шу ишлар түпәйлидин харлап пәс қилимән, лекин мәңгүлүк әмәс»».

⁴⁰ Шунинң үчүн Сулайман Йәробоамни өлтүрүшкә пурсәт издәйтти. Лекин Йәробоам қечип Мисирниң падишаси Шишакниң қешиға барди; Сулайман өлгичә у Мисирда турди.

⁴¹ Сулайманниң башқа ишлири, униң һәммә қилған әмәллири вә униң даналиғи болса «Сулайманниң Әмәллири» дегән китапқа пүтүлгән әмәсмиди? □ ■ ⁴² Сулайманниң Йерусалимда Исраилниң үстидә һөкүм сүргән вақти қириқ жил болди. ■ ⁴³ Сулайман ата-бовилириниң арисидә ухлиди вә атиси Давутниң шәһиридә дәпнә қилинди. Андин оғли Рәһобоам орнида падиша болди.

12

Рәһобоам падишалиғидин мәһрум болиду
2Тар. 10:1-19; 11:1-4

¹ Рәһобоам Шәқәмгә барди; чүнки пүткүл Исраил уни падиша тиклигили Шәқәмгә кәлгән еди. ■ ² Нибатниң оғли Йәробоам шу ишни аңлиғанда, шундақ болдики, у теги Мисирда еди (чүнки Йәробоам Сулайман падишадин қечип Мисирда турувататти). ■ ³ Әнди улар адәм әвәтип уни чақиртип кәлди. Шунинң билән Йәробоам вә пүткүл Исраил жамаити келип Рәһобоамға сөз қилип: ⁴ — Силиниң атилири бойнимизға салған боюнтуруғини еғир қилди. Сили әнди атилириниң бизгә қойған қаттиқ тәләплири билән еғир боюнтуруғини йениклитип бәрсилә, силиниң хизмәтлиридә болимиз, дейишти.■

⁵ У уларға: — һазирчә қайтип үч күндин кейин андин қешимға йәнә келиңлар, деди. Шунинң билән хәлиқ тарилип кәтти.

⁶ Рәһобоам падиша өз атиси Сулайман һаят вақтида униң хизмитидә турған мойсипитлардин мәслиһәт сорап: — Бу хәлиқкә беридиған жававим тоғрисида немә мәслиһәт көрситисиләр? — деди.

⁷ Улар униңға: — Әгәр сили разилиқ билән бүгүн бу хәлиқниң хизмитидә болимән десилә, (вә дәрвәкә уларниң хизмитидә болсила) уларға яхши сөзләр билән жавап қилсила, улар силиниң барлиқ күнлиридә хизмәтлиридә болиду, деди.

⁸ Лекин у мойсипитларниң көрсәткән мәслиһәтини қайрип қоюп, өзи билән чоң болған, алдида хизмитидә болуватқан яшлардин мәслиһәт сорап ⁹ уларға: — Маңа «Силиниң атилири бизгә салған боюнтуруқни йеникләткәйла» дәп тилигән бу хәлиқкә жавап беришимиз тоғрилиқ қандақ мәслиһәт берисиләр? — деди.

¹⁰ Униң билән чоң болған бу яшлар униңға: — «Силиниң атилири боюнтуруғимизни еғир қилди, әнди сили уни бизгә йеник қилғайла» дәп ейтқан бу хәлиқкә сөз қилип: — «Мениң чимчилақ бармиғим атамниң белидин томрақтур. ¹¹ Атам силәргә еғир боюнтуруқни салған, лекин мән боюнтуруғуңларни техиму еғир қилимән. Атам силәргә қамчилар билән тәнбиһ-тәрбийә бәргән болса, мән силәргә «чаянлиқ қамчилар» билән тәнбиһ беримән», дегәйла, — деди.□

¹² Рәһобоам падиша уларға: «Үч күндин кейин андин қешимға йәнә келиңлар» дегинидәк, Йәробоам вә барлиқ хәлиқ үчинчи күни униң қешиға кәлди.

¹³ Падиша мойсипитларниң униңға бәргән мәслиһәтини ташлап, хәлиқкә қаттиқлиқ билән жавап бәрди. ¹⁴ У яшларниң мәслиһәти бойичә уларға: — Атам силәргә еғир боюнтуруқни салған, лекин мән боюнтуруғуңларни техиму еғир қилимән. Атам силәргә қамчилар

□ **11:38** «Давутқа бир жәмәт тиклигинимдәк...» — ибраний тилида «Давутқа бир өй тиклигинимдәк...». □ **11:41** ««Сулайманниң Әмәллири» дегән китап» — бу китаптин һазир хәвиримиз йоқ. ■ **11:41** 2Тар. 9:29-31 ■ **11:42** 2Тар. 9:30 ■ **12:1** 2Тар. 10:1 ■ **12:2** 1Пад. 11:40 ■ **12:4** 2Тар. 10:4 □ **12:11** «чаянлиқ қамчилар» — яки болмиса «чаянлар» дегәнниң немә екәнлиги һазир мәлум әмәс, һеч болмиғанда падишаниң интайин қаттиқ муамилисини көрситиду.

билән тәнбиһ-тәрбийә бәргән болса мән силәргә «чаянлиқ қамчилар» билән тәнбиһ-тәрбийә беримән, деди.

15 Шуниң билән падиша хәлиқниң сөзини аңлимиди. Бу иш Пәрвәрдигар тәрипидин болған; чүнки буниң билән Пәрвәрдигарниң Шилоһлуқ Ахияһниң вастисидә Нибатниң оғли Йәробоамға ейтқан сөзи әмәлгә ашурулидиған болди. ■

16 Пүткүл Исраил падишаниң уларниң сөзигә қулақ салмиғинини көргәндә хәлиқ падишаға жавап берип: — Давуттин бизгә немә несивә бар? Йәссәниң оғлида бизниң һеч мирасимиз йоқтур! Өз өй-чедирлириңларға қайтиңлар, и Исраил! И Давут, сән өз жәмәтиңгила егә бол, — деди. Шуниң билән Исраиллар өз өй-чедирлириға қайтип кетишти. □ ■

17 Амма Йәһуда шәһәрлиридә олтарған Исраилларға болса, Йәробоам уларниң үстигә һөкүм сүрди. □ 18 Рәһобоам падиша баж-алван беги Адорамни Исраилларға әвәтти, лекин пүткүл Исраил уни чалма-кесәк қилип өлтүрди. У чағда Рәһобоам падиша алдирап, өзиниң жәң һарвусиға чиқип, Йерусалимға тикивәтти. ■

19 Шу тәриқидә Исраил Давутниң жәмәтидин йүз өрүп, бүгүнгә қәдәр униңға қарши чиқип кәлди. □ ■ 20 Исраилниң һәммиси Йәробоамниң йенип кәлгәнлигини аңлиғанда, адәм әвәтип уни хәлиқниң жамаитигә чақирди. Улар уни пүткүл Исраилниң үстигә рәсмиЙ падиша қилди. Йәһуда қәбилисидин башқа һеч ким Давутниң жәмәтигә әгәшмиди.

21 Рәһобоам Йерусалимға қайтип келип, Исраилниң жәмәти билән жәң қилип, падишалиқни Сулайманниң оғли болған өзигә қайтуруп әкилиш үчүн Йәһуданиң пүткүл жәмәтидин вә Бинямин қәбилисидин бир йүз сәксән миң хилланған жәңгивар әскәрни топлиди. ■

22 Лекин Худаниң сөзи Худаниң адими Шемаяға келип: — ■

23 «Йәһуданиң падишаси, Сулайманниң оғли Рәһобоамға, пүтүн Йәһуда билән Биняминниң жәмәтигә вә хәлиқниң қалғанлириға сөз қилип: — 24 «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — һужумға чиқмаңлар, қериндашлириңлар Исраиллар билән жәң қилмаңлар; һәр бириңлар өз өйүңларға қайтип кетиңлар; чүнки бу иш Мәндиндур», дегин» — дейилди.

Улар Пәрвәрдигарниң сөзигә қулақ салди. Пәрвәрдигарниң сөзи бойичә улар өйлиригә қайтип кәтти.

■ 12:15 1Пад. 11:11, 31 □ 12:16 «...Исраиллар өз өй-чедирлириға қайтип кетишти» — ибраний тилида «Исраиллар өз чедирлириға қайтип кетишти». ■ 12:16 2Сам. 20:1 □ 12:17 «Йәһуда шәһәрлиридә олтарған Исраиллар» — буларниң көпинчиси Йәһуда вә Бинямин қәбилилиридин болған. ■ 12:18 1Пад. 4:6; 5:14 □ 12:19 «Шу тәриқидә Исраил Давутниң жәмәтидин йүз өрүп, ... униңға қарши чиқип кәлди» — бу тарихта мошу йәрдин башлап «Исраил» дегән сөз адәттә «шималий падишалиқ», йәни «он қәбилә»ни көрситиду. ■ 12:19 2Пад. 17:21 ■ 12:21 2Тар. 11:1 ■ 12:22 2Тар. 11:2

Қанаан (Палестин) земини — «Падишалар»ниң дәври

«Исраил» вә «Йәһуда» дегән икки падишалық (бир-биридин бөлүнгән)

Йәробоам алтун мозайларни ясайду

²⁵ Йәробоам болса Әфраим тағлиғидики Шәқәм шәһирини ясап шу йәрдә турди; кейин у йәрдин чиқип Пәнуәлни ясиди. ■ ²⁶ Рәһобоам көңлидә өз-өзигә: — Әнди падишалиқ Давутниң жәмәтигә йениши мүмкин. ²⁷ Әгәр бу хәлиқ Пәрвәрдиғарниң өйидә қурбанлиқ қилишқа Йерусалимға чиқса, бу хәлиқниң қәлби өз ғожиси, йәни Йәһуда падишаси Рәһобоамға йәнә майил болиду, андин улар мени өлтүрүп йәнә Йәһуда падишаси Рәһобоамниң тәрипигә янармекин, деди. ²⁸ Падиша мәслиһәт сорап, алтундин икки мозай һәйкилини яситип хәлиқкә: — Йерусалимға чиқиш силәргә еғир келиду. И Исраил, мана силәрни Мисир зиминидин чиқарған илаһлар! — деди. ■

²⁹ Бирини у Бәйт-Әлдә, йәнә бирини Данда турғузуп қойди. ³⁰ Бу иш гунаға сәвәп болди, чүнки хәлиқ мозайлириниң бириниң алдида баш урғили һәтта Данғичә баратти.

³¹ У һәм «егиз жайлар»да ибадәт өйлирини ясиди вә һәм Лавийдин болмиған адәмләрни каһин қилип тайинлап қойди. □ ■

³² Йәробоам йәнә сәккизинчи айниң он бәшинчи күнини худди Йәһуданиң зиминидики һейткә охшаш бир һейт қилип бекитти. У өзи қурбанғаһ үстигә қурбанлиқ қилғили чиқти. Шундақ қилип у Бәйт-Әлдә өзи әткүзгән мозай мәбудлиригә қурбанлиқ өткүзди. У йәнә Бәйт-Әлдә салдурған шу «егиз жайлар» үчүн каһинларни тайинлиди. □ ³³ У Бәйт-Әлдә ясиған қурбанғаһ үстигә сәккизинчи айниң он бәшинчи күни (бу ай-күнни у өз мәйличә таллиған еди) қурбанлиқларни сунушқа чиқти; шу тәриқидә у Исраилларға бир һейт яратти; у өзи қурбанғаһ үстигә қурбанлиқларни сунди вә хушбуй яқти. □

13

Намсиз бир пәйғәмбәр Бәйт-Әл тоғрилиқ бешарәт бериду

¹ Вә мана, Пәрвәрдиғарниң буйруғи билән Худаниң бир адими Йәһудадин чиқип Бәйт-Әлгә кәлди; шу пәйттә Йәробоам хушбуй йеқишқа қурбанғаһниң йенида туратти; ² шу адәм қурбанғаһға қарап Пәрвәрдиғарниң әмри билән чақирип: — И қурбанғаһ, и қурбанғаһ! Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Мана Давутниң жәмәтидә Йосия исимлиқ бир оғул туғулиду. У болса сениң үстүндә хушбуй яққан «жуқури жайлар»дики каһинларни союп қурбанлиқ қилиду; шундақла сениң үстүндә адәм сүйәклири көйдүрүлиду! — деди. □ ■

³ У күни у бир бешарәтлик аламәтни жакалап: Пәрвәрдиғарниң мошу сөзини испатлайдиған аламәт шу болидуки: — Мана, қурбанғаһ йерилип, үстидики күлләр төкүлүп кетиду, — деди.

⁴ Вә шундақ болдики, Йәробоам падиша Худаниң адиминиң Бәйт-Әлдики қурбанғаһқа қарап жакалиған сөзини аңлиғанда, у қурбанғаһта туруп қолини созуп: — Уни тутуңлар, деди. Лекин униңға қаритип созған қоли шуниң билән шу пети қуруп кәтти, уни өзигә йәнә жиғалмиди. ⁵ Андин Худаниң адими Пәрвәрдиғарниң сөзи билән ейтқан мөҗизилик аламәт йүз берип, қурбанғаһ һәм йерилип үстидики күлләр төкүлүп кәтти. ⁶ Падиша Худаниң адимидин: — Пәрвәрдиғар Худайиндин мениң һәққимдә өтүнгәйсәнки, қолумни әслигә кәлтүргәй, дәп ялвурди. Худаниң адими пәрвәрдиғарниң илтипатини өтүнгинидә, падишаниң қоли йәнә өзигә жиғилип әслигә кәлтүрүлди. ■

⁷ Падиша Худаниң адимигә: — Мениң билән өйүмгә берип өзүңни қутландурғин, мән саңа инъам берәй, деди.

■ 12:25 Мис. 32:30 ■ 12:28 Мис. 32:8; 2Пад. 17:16 □ 12:31 «у һәм ... ибадәт өйлирини ясиди» — яки «у һәм ибадәт өйини ясиди». Амма 32-айәтни көрүң. ■ 12:31 Чөл. 3:10; 1Пад. 13:33; 2Пад. 17:32; 2Тар. 11:15 □ 12:32 «Йәһуданиң зиминидики һейт» — мошу йәрдә «һейт» йәттинчи айниң он бәшинчи күнидә өткүзүлгән «орма һейти» яки «кәпиләр һейти» еди. □ 12:33 «Йәробоам өзи қурбанғаһ үстигә қурбанлиқларни сунди вә хушбуй яқти» — мошундақ ишларни пәқәт Лавий қәбилиси, һарунниң жәмәтидин болғанлар, йәни һәқиқий каһинлар қилишқа болатти, әлвәттә. □ 13:2 «сениң үстүндә адәм сүйәклири көйдүрүлиду» — мошу һәрикәт бу қурбанғаһни «напак» яки «һарам» қиливәткән болатти. ■ 13:2 2Пад. 23:15-20 ■ 13:6 Мис. 8:4; 9:28; 10:17; Чөл. 21:7; Рос. 8:24

⁸ Лекин Худаниң адими падишаға жавап берип: — Сән маңа ордаңниң йеримини бәрсәңму, сениң билән бармайман яки бу йәрдә нан йәп су ичмәймән. ■ ⁹ Чүнки Пәрвәрдигар өз сөзини йәткүзүп маңа буйруп: «Сән нә нан йемә нә су ичмә, барған йолуң билән қайтип кәлмә» дегән, деди.

¹⁰ Шуниң билән у Бәйт-Әлгә кәлгән йол билән әмәс, бәлки башқа бир йол билән қайтип кәтти.

¹¹ Лекин Бәйт-Әлдә яшанған бир пәйғәмбәр туратти. Униң оғуллири келип Худаниң адиминиң у күни Бәйт-Әлдә қилған барлиқ әмәллирини униңға дәп бәрди, шундақла униң падишаға қилған сөзлириниму атисиға ейтип бәрди.

¹² Атиси улардин, у қайси йол билән кәтти, дәп сориди; чүнки оғуллири Йәһудадин кәлгән Худаниң адиминиң қайси йол билән кәтकिनини көргән еди. □

¹³ У оғуллириға: — Маңа ешәкни тоқуп бериңлар, дәп тапилиди. Улар униңға ешәкни тоқуп бәргәндә у униңға минип ¹⁴ Худаниң адиминиң кәйнидин қоғлап кәтти. У уни бир дуб дәриғиниң астида олтарған йеридин тепип униңдин: — Йәһудадин кәлгән Худаниң адими сәнму? — дәп сориди. У: — Мән шу, дәп жавап бәрди.

¹⁵ У униңға: — Мениң билән өйүмгә берип нан йегин, деди. □

¹⁶ У жававән: — Мән нә сениң билән қайталмайман, нә сениңкигә кирәлмәймән; мән нә бу йәрдә сениң билән нан йәп су ичәлмәймән; ¹⁷ чүнки Пәрвәрдигар өз сөзи билән маңа тапилап: «У йәрдә нан йемә, су ичмигин; барған йолуң билән қайтип кәлмигин» дегән, деди.

¹⁸ Қери пәйғәмбәр униңға: — Мән һәм сәндәк бир пәйғәмбәрдурумән; вә бир пәриштә Пәрвәрдигарниң сөзини маңа йәткүзүп: — «Униңға нан йегүрүп, су ичкүзгили өзүң билән өйүңгә яндуруп кәл» деди, дәп ейтти. Лекин у шуни дәп униңға ялған ейтивататти. ■

¹⁹ Шуниң билән Худаниң адими униң билән йенип өйдә нан йәп су ичти. ²⁰ Лекин улар дәстиханда олтарғинида, Пәрвәрдигарниң сөзи уни яндуруп әкәлгән қери пәйғәмбәргә кәлди.

²¹ У Йәһудадин кәлгән Худаниң адимини чақирип: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Сән Пәрвәрдигарниң сөзигә итаәтсизлик қилип, Пәрвәрдигар Худайиңниң буйруған әмрини тутмай, ²² бәлки йенип, У саңа: — Нан йемә, су ичмә, дәп мәнъий қилған йәрдә нан йәп су ичкиниң түпәйлидин, жәситиң ата-бовилириңниң қәбридә көмүлмәйду», дәп товлиди.

²³ Вә шундақ болдики, Худаниң адими нан йәп су ичип болғанда, униңға, йәни өзи яндуруп әкәлгән пәйғәмбәргә ешәкни тоқуп бәрди. ²⁴ У йолға чиқти. Кетиватқинида, йолда униңға бир шир учрап, уни өлтүрүвәтти. Шуниң билән униң өлүги йолда ташлинип қалди, ешиги болса униң йенида туратти; ширму жәсәтниң йенида туратти. ■

²⁵ Мана бир нәччә адәм өтүп кетиветип, йолда ташлинип қалған жәсәт билән жәсәтниң йенида турған ширни көрди; улар қери пәйғәмбәр турған шәһәргә келип у йәрдә шу хәвәрни йәткүзди. ²⁶ Уни йолдин яндурған пәйғәмбәр буни аңлап: — У дәл Пәрвәрдигарниң сөзигә итаәтсизлик қилған Худаниң адимидур. Шуңа Пәрвәрдигар уни ширға тапшурди; Пәрвәрдигар униңға қилған сөзи бойичә шир уни титма-титма қилип өлтүрди, деди.

²⁷ У оғуллириға: — Маңа ешәкни тоқуп бериңлар, деди; улар уни тоқуп бәрди.

²⁸ У йолда ташлақлиқ жәсәт билән жәсәтниң йенида турған ешәк вә ширни тапти. Шир болса нә жәсәтни йемигән еди нә ешәкниму талимиған еди. ²⁹ Пәйғәмбәр Худаниң адиминиң жәситини елип ешәккә артип янди. Қери пәйғәмбәр униң үчүн матәм тутуп уни дәпнә қилғили шәһәргә кирди. ³⁰ У жәсәтни өз қәбирстанлиғида қойди. Улар униң үчүн матәм тутуп: — Аһ бурадирим! — дәп пәрәд кәтәрди.

³¹ Уни дәпнә қилғандин кейин у өз оғуллириға: — Мән өлгәндә мени Худаниң адими дәпнә қилинған гөргә дәпнә қилиңлар; мениң сүйәклиримни униң сүйәклириниң йенида қоюңлар; ³² чүнки у Пәрвәрдигарниң буйруғи билән Бәйт-Әлдәдики қурбанғаһқа қаригән вә Самарийәдики шәһәрләрниң «жуқури жай»лиридики *ибадәт* өйлиригә қаригән, униң жар

■ **13:8** Чөл. 22:18 □ **13:12** «...чүнки оғуллири ... қайси йол билән кәтकिनини көргән еди» — яки, «аңдин оғуллири ... қайси йол билән кәтकिनини униңға көрсәтти». □ **13:15** «өйүмгә берип нан йегин» — «нан йегин» уйғурларниң «чай ичиң» дегинидәк, «тамақ йегин» дегән мәнидә. ■ **13:18** Гал. 1:8 ■ **13:24** 1Пад. 20:36

қилған сөзи әмәлгә ашурулмай қалмайду, — деди. □ ■

³³ Лекин Йәробоам бу вақиәдин кейинму өз рәзил йолидин янмай, бәлки «жуқури жайлар»ға һәр хил хәлиқтин каһинларни тайинлиди; ким халиса, у шуни «муқәддәс қилип» *каһинлиқ мәнсивигә* беғишлайтти; шуниң билән улар «жуқури жайлар»да *қурбанлиқ қилишқа* каһин болатти. □ ■ ³⁴ Шу иш түпәйлидин Йәробоам жәмәтиниң һесавиға гуна болуп, уларниң йәр йүзидин үзүп елинип һалак болушиға сәвәп болди.

14

Худа йәнә Йәробоамни агаһландуриду

¹ У вақитта Йәробоамниң оғли Абияһ кесәл болуп қалди. ² Йәробоам аялиға: — Орнуңдин қопуп, һеч ким сениң Йәробоамниң аяли экәнлигиңни тонумиғидәк қилип өз қияпитиңни өзгәртип, Шилоһқа барғин. Мана маңа: «Бу хәлиқниң үстидә падиша болисән» дәп ейтқан Ахияһ пәйғәмбәр у йәрдә олтириду. ■ ³ Қолуңға он нан, бир нәччә пошқал, бир қута һәсәлни елип униң қешиға барғин. У жигитимизниң немә болидиғанлиғини саңа дәп бериду, деди.

⁴ Йәробоамниң аяли шундақ қилип, Шилоһқа берип Ахияһниң өйигә кәлди. Ахияһниң көзлири қерилиқтин кор болуп көрәлмәйтти. ⁵ Лекин Пәрвәрдигар Ахияһқа: — Мана, Йәробоамниң аяли өз оғли тоғрисида сәндин соригили келиду, чүнки у кесәлдур. Униңға мундақ-мундақ дегин; чүнки у кәлгәндә башқа қияпәткә киривалған болиду, дәп ейтқан еди.

⁶ У ишиқтин киргәндә Ахияһ аяқ тивишини аңлап мундақ деди: — «Һәй, Йәробоамниң аяли, киргин; немишкә башқа қияпәткә киривалдиң? Саңа бир шум хәвәрни бериш маңа буйрулди. □ ⁷ Берип Йәробоамға мундақ дегин: — «Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мән сени хәлиқниң арисидин елип кәтирип, өз хәлқим Исраилға һөкүмран қилип ■ ⁸ Падишаһлиқни Давутниң жәмәтидин житиветип, саңа бәрдим; лекин сән Мениң әмирлиримни тутуп, нәзиримдә пәқәт дурус болғаннила қилишта пүтүн қәлбидин маңа әгәшкән қулум Давутқа охшаш болмидиң, ⁹ Бәлки өзүңдин илгири кәлгәнләрниң һәммисидин артуқ рәзиллик қилип, мениң ғәзивимни қозғап, Мени арқаңға ташлап, берип өзүңгә ғәйрий илаһларни, қуйма мәбудларни ясаттиң. ¹⁰ Шуниң үчүн Мән Йәробоамниң жәмәтигә бала чүшүрүп, Йәробоамниң Исраилдики ханданидин һәммә әркәкни, һәтта аҗиз яки мәйип болсиму һәммисини үзүп ташлаймән, адәмләр поқ-тезәкләрни сүпүргәндәк Йәробоамниң жәмәтидин қалғинини йоқ болғичә сүпүримән. □ ■

¹¹ Йәробоамдин болғанлардин шәһәрдә өлгинини иштлар йәйду; сәһрада өлгинини асмандики қушлар йәйду. Чүнки Пәрвәрдигар шундақ сөз қилғандур. ¹² Әнди сән болсаң, қопуп өз өйүңгә барғин; айиғиң шәһәргә киргән һаман, бала өлиду. ¹³ Пүтүн Исраил униң үчүн матәм тутуп уни дәпнә қилиду. Чүнки Йәробоамниң жәмәтидин қәбиргә қоюлидиған ялғуз шула болиду; чүнки Йәробоамниң жәмәтиниң арисидә Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң алдида пәқәт шуниңда пәзиләт тепилди.

¹⁴ Әнди Пәрвәрдигар Өзигә Йәробоамниң жәмәтини үзүп ташлайдиған, Исраилниң үстигә һөкүм сүридиған бир падишани тикләйду. Дәрһәқиқәт, у пат арида болиду! ■ ¹⁵ Пәрвәрдигар

□ **13:32** «чүнки пәйғәмбәр Пәрвәрдигарниң буйруғи билән ... жар қилған сөзи әмәлгә ашурулмай қалмайду, — деди» — бу сирлиқ вақиә үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **13:32** 2Пад. 23:16 □ **13:33** «...у шуни «муқәддәс қилип» каһинлиқ мәнсивигә беғишлайтти» — мошу йәрдә «муқәддәс қилип» (каһинлиқ мәнсивигә беғишлаш) интайин кинайилик гәп. Худаға каһин болуш үчүн «муқәддәс қилип Худаға атилиши» керәк еди. Лекин мошу йәрдә мошу «каһинлар» бутларға атилиду. ■ **13:33** 1Пад. 12:31, 32 ■ **14:2** 1Пад. 11:31 □ **14:6** «Саңа бир шум хәвәрни бериш маңа буйрулди» — «маңа буйрулди» дегәнлик ибраний тилида: «мән әвәтилдим» дегән билән ипадилиниду. ■ **14:7** 1Пад. 12:15 □ **14:10** «Һәммә әркәк» — ибраний тилида: «тамға қарап сийидиған һәр бири» дегәнлик билән ипадилиниду. «...һәтта аҗиз яки мәйип болсиму һәммисини үзүп ташлаймән» — башқа бир хил тәржимиси: «... яки кичик яки чоң болса, һәммисини ташлаймән». «адәмләр поқ-тезәкләрни сүпүргәндәк ... йоқ болғичә сүпүримән» — яки «адәмләр тезәк көйдүргәндәк ... йоқ болғичә көйдүриветимән». ■ **14:10** 1Сам. 25:22, 34; 1Пад. 15:29; 16:11; 21:21; 2Пад. 9:8 ■ **14:14** 1Пад. 15:28, 29

Исраилни уруп, худди суда лиңшип қалған қумуштәк қилип қойиду, ата-бовилириға тәқдим қилған бу яхши зиминдин қомуруп, уларни *Әфрат* дәриясиниң у тәрипиғә тарқитиду; чүнки улар өзигә «Ашәраһ бутлар»ни ясап Пәрвәрдигарниң ғәзивини қозғиди. □ ■

16 Йәробоамниң садир қилған гуналири түпәйлидин, униң Исраилни гуна қилдурғини түпәйлидин, Худа Исраилни ташлап бериду!»».

17 Шунинң билән Йәробоамниң аяли қопуп, йолға чиқип Тирзаһқа қайтип кәлди. У өйиниң босуғисидин атлишиға бала өлди. 18 Улар уни дәпнә қилди. Пәрвәрдигарниң Өз қули Ахияһ пәйғәмбәр арқилиқ ейтқан сөзидәк, пүтүн Исраил униң үчүн матәм тутти.

19 Әнди Йәробоамниң башқа ишлири, йәни жәңлири вә қандақ сәлтәнәт қилғанлири тоғрисида мана, «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгәндур.

□ 20 Йәробоамниң сәлтәнәт қилған вақти жигирмә икки жил болуп, у өз ата-бовилириниң арисидә ухлиди. Оғли Надаб униң орнида һөкүм сүрди.

Рәһобоамниң сәлтәнити

2Тар. 12:1-16

21 Вә Сулайманниң оғли Рәһобоам болса Йәһуданиң үстигә һөкүм сүрди. Рәһобоам падиша болғанда қириқ бир яшқа киргән еди; у Пәрвәрдигарниң Өз намини аян қилиш үчүн, Исраилниң һәммә қәбиллири арисидин таллиған Йерусалим шәһиридә он йәттә жил һөкүм сүрди; униң анисиниң исми Наамаһ болуп, Аммоний еди. ■ 22 Йәһудалар болса Пәрвәрдигарниң нәзиридә яманлиқ қилди; улар өз ата-бовилири садир қилғанлиридин зиядә гуналарни қилип, униң һәсәтлик ғәзивини қозғиған еди. 23 Чүнки улар «жуқури жайлар»ни, «бут түврүк»ләрни вә һәм һәр бир егиз дөңлар үстидә, һәр бир көк дәрәқләрниң астида «Ашәраһ» бутларни ясиди. 24 Вә зиминда кәспий бәччивазларму бар еди. Улар Пәрвәрдигар әслидә Исраилларниң алдидин һайдап чиқарған әлләрниң барлиқ жиркинчилик һарам ишлирини қилатти. □

25 Рәһобоам падишаниң сәлтәнитиниң бәшинчи жилида шундақ болдики, Мисирниң падишаси Шишак Йерусалимға һужум қилди. ■ 26 У Пәрвәрдигарниң өйидики гөһәр-байлиқларни һәм падишаниң ордисидики гөһәр-байлиқларни елип кәтти; у һәммисини, жүмлидин Сулайман ясатқан алтун сипарларниму елип кәтти. ■ 27 Уларниң орнида Рәһобоам падиша мистин бир мунчә сипар-қалқанлар яситип, уларни падиша ордисиниң кириш йолини сақлайдиған пасибан бәглириниң қолиға тапшурди. 28 Шундақ қилип, падиша һәр қетим Пәрвәрдигарниң өйигә киридиған чағда, пасибанлар у сипар-қалқанларни көтирип чиқатти, андин уларни йәнә пасибанханиға әкирип қоюшатти. 29 Амма Рәһобоамниң башқа ишлири вә қилғининиң һәммиси «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? □

30 Рәһобоам билән Йәробоам барлиқ күнлиридә бир-бири билән жәң қилишип турған еди.

31 Рәһобоам өз ата-бовилириниң арисидә ухлиди вә «Давутниң шәһири»дә дәпнә қилинди. Униң анисиниң исми Наамаһ болуп, бир Аммоний еди. Рәһобоамниң оғли Абиям атисиниң орнида падиша болди. □

□ 14:15 «Ашәраһ бутлар» — бәлким бутпәрәсликкә беғишланған дәрәқликләрдур. Дәрәқләр бәлким аял бут шәклидә оқулған яки нәқишләнгән болуши мүмкин еди. ■ 14:15 2Пад. 17:18 □ 14:19 «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» — бу китап Тәвраттики «Тарих-Тәзкирә» дегән китап әмәс, бирақ шүбһисизки, Тәвраттики «Тарих-Тәзкирә»ниң муәллиплири униңдин көп учурларни алған еди. ■ 14:21 2Тар. 12:13 □ 14:24 «кәспий бәччивазлар» — бу кишиләр бутпәрәсликкә яки бутханиларға мунасивәтлик болуп, пул үчүн бәччивазлиқ қилатти. ■ 14:25 2Тар. 12:2 ■ 14:26 1Пад. 10:16, 17; 2Тар. 9:15 □ 14:29 «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» — бу китап Тәвраттики «Тарих-Тәзкирә» дегән китап әмәс, бирақ шүбһисизки, Тәвраттики «Тарих-Тәзкирә»ниң муәллиплири униңдин көп учурлар алған еди. □ 14:31 «Рәһобоамниң оғли Абиям» — мошу йәрдә вә 15:1-8дә ибраний тилида «Абияһ»ниң имласи «Абиям» болиду.

15

Абияһ Йәһудаға һөкүм сүриду
2Тар. 13:1-23

- ¹ Нибатниң оғли Йәробоам падишаниң сәлтәнитиниң он сәккизинчи жилида Абиям Йәһуданиң үстигә падиша болуп □ ■ ² Йерусалимда үч жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Маакаһ болуп, Абишаломниң қизи еди. □ ■ ³ Абиямниң қәлби бовиси Давутниң көңлидәк Худаси Пәрвәрдигарға пүтүнләй беғишланған әмәс еди, бәлки атиси Рәһобоамниң униңдин илгири қилған барлиқ гуналирида маңатти. ⁴ Шундақтиму Давутниң сәвәвидин Худаси Пәрвәрдигар Йерусалимда униңға йоруқ бир чирақни қалдуруш үчүн, Давутниң әвладини униңдин кейинму тикләп турғузди вә Йерусалимни қоғдиди. □ ■ ⁵ Чүнки Давут Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилип, һиттий Урияға қилғанлиридин башқа өмриниң һәммә күнлиридә Пәрвәрдигар униңға әмир қилғанлиридин чиқмиди. ■
- ⁶ Әнди Абиямниң пүтүн өмридә Рәһобоам билән Йәробоам бир-бири билән жәң қилишип турди. □
- ⁷ Абиямниң башқа ишлири вә қилғанлириниң һәммиси «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? Абиям билән Йәробоам бир-бири билән жәң қилишип туратти.
- ⁸ Абиям өз ата-бовилириниң арасида ухлиди; улар уни «Давутниң шәһири»дә дәпнә қилди. Андин оғли Аса орнида падиша болди. ■

Аса Йәһудаға һөкүм сүриду
2Тар. 14:1-2; 15:16; 16:6,11-14

- ⁹ Израилниң падишаси Йәробоам сәлтәнитиниң жигирминчи жилида Аса Йәһуданиң үстигә падиша болуп ¹⁰ Йерусалимда қириқ бир жил сәлтәнәт қилди. Униң чоң анисиниң исми Маакаһ болуп, Абишаломниң қизи еди. □ ¹¹ Аса атиси Давут қилғандәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилди. ¹² У кәспий бәччивазларни зиминдин һайдап, ата-бовилири ясатқан һәммә жиркинчилик мәбудларни йоқитивәтти. □ ■ ¹³ У йәнә чоң аниси Маакаһни жиркинчилик бир «Ашәраһ» түврүкни ясиғини үчүн ханишлиқ мәртивисидин чүшүрүвәтти. Аса бу жиркинчилик бутни кесип Кидрон жилғисида көйдүрүвәтти. □ ■ ¹⁴ «Жуқири жайлар» йоқитилмисиму, Асаниң қәлби өмриниң барлиқ күнлиридә Пәрвәрдигарға пүтүнләй беғишланған еди. ¹⁵ һәм атиси һәм у өзи Пәрвәрдигарға атап ясиған нәрсиләрни, жүмлидин күмүч билән алтунни вә түрлүк қача-қучиларни Пәрвәрдигарниң өйигә кәлтүрди. ■
- ¹⁶ Әнди Аса вә Израилниң падишаси Бааша барлиқ күнлиридә бир-бири билән жәң қилишип турди. ¹⁷ Израилниң падишаси Бааша Йәһудаға қарши һужум қилди; һеч ким Йәһуданиң

□ **15:1** «Абиям» — башқа хил шәкли «Абияһ». ■ **15:1** 2Тар. 13:1 □ **15:2** «Абишаломниң қизи» — яки «Абшаломниң қизи». Бу «Абишалом» Давутниң оғли Абшалом болуши мүмкин. ■ **15:2** 2Тар. 13:2 □ **15:4** «Давутниң әвлади» — ибраний тилида «Давутниң оғли». «Шундақтиму Давутниң сәвәвидин Худаси Пәрвәрдигар Йерусалимда униңға йоруқ бир чирақни қалдуруш үчүн, Давутниң әвладини ... турғузди вә Йерусалимни қоғдиди» — Худаниң Давутқа бир «чирақ» қалдурғанлиғи, бәлким униң кейинки көп дәвирләргә: «Давут Мениң садиқ кулум еди» дәп испатлаш үчүн дайим униң ханданидикиләрдин бирини Йерусалимдики тәхтидә олтарғузуп келиватқанлиғини көрситиду. Шуниндәк, Худа бу иш арқилиқ (Давутниң әвлатлириниң узунғичә тәхттә олтириши), әслидә Давутқа: Кәлгүси бир заманда сениң әвладиң (Мәсиһ) дуняға келип, дуняни Худаниң падишаллиғи қилиду» дегән вәдәмни чоқум әмәлгә ашурумән, дәпму көрситиду. ■ **15:4** 1Пад. 11:36 ■ **15:5** 2Сам. 11:4, 15; 12:9 □ **15:6** «Абиямниң пүтүн өмридә Рәһобоам билән Йәробоам бир-бири билән жәң қилишип турди» — шүбһисизки, мошу әйәттә «Рәһобоам» болса Рәһобоам жәмәтини вә «Йәробоам» болса Йәробоам жәмәтини көрситиду. ■ **15:8** 2Тар. 13:23 □ **15:10** «униң чоң анисиниң исми Маакаһ болуп...» — бу ибаридә ибраний тилида «чоң аниси» дегән «униң аниси» билән ипадилиниду. Ибраний тилида гаһи вақитларда «ата» яки «ана» адәмниң әждатини көрситиду. Мәсилән, 11-әйәтни көрүң. □ **15:12** «кәспий бәччивазлар» — бу кишиләр бутпәрәсликкә яки бутханиларға мунасивәтлик еди. ■ **15:12** 1Пад. 22:47 □ **15:13** «у йәнә чоң аниси Маакаһни ... ханишлиқ мәртивисидин чүшүрүвәтти» — «ханишлиқ мәртивиси»: Бу сөзгә қариганда униң чоң аниси Маакаһ падишаллиқта иккинчи орунда туратти. ■ **15:13** 2Тар. 15:16 ■ **15:15** Лав. 5:15

падишаси Аса билән барди-кәлди қилмисун дәп, Рамаһ шәһирини мәһкәм қилип ясиди. ■ 18 У вақитта Аса Пәрвәрдиғарниң өйидики ғәзниләрдә қалған барлиқ алтун-күмүч вә падишаниң ордисидики ғәзниләрдә қалған алтун-күмүчни елип хизмәтқарлириниң қолиға тапшурди; андин Аса падиша уларни Дәмәшқтә турушлуқ Сурийә падишаси Һезионниң нәвриси, Табриммонниң оғли Бән-Һададқа әвәтти вә шулар билән бу хәвәрни йәткүзүп: —■

19 «Мениң атам билән силиниң атилириниң арасида болғандәк мән билән силиниң арилирида бир әһдә болсун. Мана, силигә күмүч билән алтундин һәдийә әвәттим; әнди Исраилниң падишаси Бааша билән болған әһдилиридин қоллирини үзсилә; шуниң билән у мени қамал қилиштин қол үзсун» — деди.

20 Бән-Һадад Аса падишаниң сөзигә кирип, өз қошуниниң сәрдарлирини Исраилниң шәһәрлиригә һужум қилишқа әвәтип, Ижон, Дан, Бәйт-Маақаһдики Абәл, пүткүл Киннәрәт жути билән Нафталиниң пүткүл зиминини беқиндурди. 21 Бааша бу хәвәрни аңлап, Рамаһ истиһкамини ясаштин қолини жиғип, Тирзаһқа берип турди.

22 Аса падиша болса пүткүл Йәһуданиң адәмлирини һеч бирини қоймай чақирип жиғди; улар Бааша Рамаһ шәһирини ясашқа ишләткән ташлар билән яғачларни Рамаһтин тошуп елип кәтти. Аса падиша мошуларни ишлитип Бинямин зиминидики Гебани вә Мизпаһни мәһкәм қилип ясиди.

23 Әнди Асаниң башқа ишлири, униң зор қудрити, униң қилғининиң һәммиси, шундақла ясиған шәһәрләр тоғрисида «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзқирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? Лекин қериғанда, униң путида бир кесәл пәйда болди. 24 Аса өз ата-бовилири арасида ухлиди вә Давутниң шәһиридә дәпнә қилинди. Андин униң оғли Йәһошафат орнида падиша болди. ■

Надаб Исраил үстигә һөкүм сүриду

25 Йәһуданиң падишаси Асаниң сәлтәнитиниң иккинчи жилида Йәробоамниң оғли Надаб Исраил үстигә һөкүм сүрүшкә башлиди; у Исраилға икки жил падиша болди. 26 У Пәрвәрдиғарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип атисиниң йолида меңип, атисиниң Исраилни гунаға путлаштурған гуналирида маңди.

27 Лекин Иссакар жәмәтидин болған Ахияһниң оғли Бааша униңға қәст қилип, уни Филистийләрниң тәвәсидики Гиббетонда өлтүрди. Шу чағда Надаб пүтүн Исраиллар билән бирликтә Гиббетонға қоршап һужум қиливататти.

28 Йәһуда падишаси Асаниң сәлтәнитиниң үчинчи жилида Бааша Надабни өлтүрүп, өзи униң орнида падиша болди. 29 Вә шундақ болдики, у падиша болғанда Йәробоамниң пүткүл жәмәтини чепип өлтүрди; Пәрвәрдиғарниң қули Шилоһлуқ Ахияһниң вәстиси билән ейтқан сөзи әмәлгә ашурулуп, у Йәробоамниң жәмәтидин нәпәси барларни бириниму қоймай пүтүнләй йоқатти. ■ 30 Бу иш Йәробоамниң садир қилған гуналири һәм униң Исраилни гунаға путлаштурған гуналири түпәйлидин болди; у шулар билән Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғарниң ғәзивини қаттиқ қозғиған еди. 31 Надабниң башқа ишлири билән қилғанлириниң һәммиси «Исраил падишалириниң тарих-тәзқирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

32 Аса вә Исраилниң падишаси Бааша барлиқ күнлиридә бир-бири билән жән қилишип турди.

Бааша Исраил үстигә һөкүм сүриду

33 Йәһуданиң падишаси Асаниң сәлтәнитиниң үчинчи жилида Ахияһниң оғли Бааша пүтүн Исраил үстигә Тирзаһта һөкүм сүрүшкә башлиди; у жигирмә төрт жил сәлтәнәт қилди. 34 У Пәрвәрдиғарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди; у Йәробоамниң йолида жүрүп, Исраилни гунаға патқузған гунайида маңди.

16

¹ Пәрвәрдигарниң сөзи һананиниң оғли Йәһуға келип Баашани әйипләп мундақ дейилди: — ² «Мана, Мән сени топа-чаң ичидин чиқирип, хәлқим Исраилға һөкүмран қилип қойдум. Лекин сән Йәробоамниң йолида жүрүп хәлқим Исраилни гунаға путлаштурдуң, улар гуналири билән фәзивимни қозғиди. ■ ³ Мана, Мән Баашани өз жәмәти билән сүпүрүп йоқитип, жәмәтиңни Нибатниң оғли Йәробоамниң жәмәтигә охшаш қилимән. ■ ⁴ Баашадин болғанлардин шәһәрдә өлгинини иштлар йәйду; сәһрада өлгинини асмандики қушлар йәйду».

⁵ Баашаниң башқа ишлири вә униң қилғанлири билән қудрити тоғрисида «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? ⁶ Бааша өз атабовилири арисидә ухлиди вә Тирзаһта дәпнә қилинди; андин униң оғли Елаһ орнида падиша болди.

⁷ Баашаниң Пәрвәрдигарниң нәзиридә қилған барлиқ рәзиллиги түпәйлидин, Пәрвәрдигарниң Баашаниң бешиға вә униң жәмәтиниң бешиға чүшүргини тоғрилиқ сөзи һананиниң оғли Йәһу пәйғәмбәр арқилиқ берилгән еди. Чүнки у Йәробоамниң жәмәти қилғиниға охшаш қилип өз қоллириниң ишлири (жүмлидин Йәробоамниң жәмәтини чепип өлтүргәнлиги) билән Пәрвәрдигарниң фәзивини қозғиди.

Елаһ Исраил үстигә һөкүм сүриду

⁸ Йәһуда падишаси Асаниң сәлтәнитиниң жигирмә алтинчи жилида, Баашаниң оғли Елаһ Тирзаһта Исраилға падиша болуп, икки жил сәлтәнәт қилди. ⁹ Лекин униң жәң һарвулириниң йеримиға сәрдар болған хизмәтқари Зимри униңға қәст қилди; *Елаһ* Тирзаһта Тирзаһтики ордисидики ғождар Арзаниң өйидә шарап ичип мәс болғанда ¹⁰ Зимри кирип уни чепип өлтүрди. Бу вақит Йәһуданиң падишаси Асаниң сәлтәнитиниң жигирмә йәттинчи жили еди. Зимри Елаһниң орнида падиша болди. ■

¹¹ У падиша болуп өз тәхтидә олтириши биләнла у Баашаниң барлиқ жәмәтини чепип өлтүрди; у униң урук-туққанлири вә достлиридин бир әркәкниму тирик қалдурмиди. □

¹² Шундақ қилип Зимри Пәрвәрдигарниң Йәһу пәйғәмбәр арқилиқ Баашани әйиплигән сөзини әмәлгә ашуруп, Баашаниң пүткүл жәмәтини йоқатти. ¹³ Бу иш Баашаниң барлиқ гуналири билән униң оғли Елаһниң гуналири, жүмлидин уларниң Исраилни гунаға путлаштурған гуналири, әрзимәс бутлири билән Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң фәзивини қозғап, шундақ болди. □

¹⁴ Елаһниң башқа ишлири вә қилғанлириниң һәммиси «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

Зимри Исраил үстигә һөкүм сүриду

¹⁵ Йәһуданиң падишаси Асаниң сәлтәнитиниң жигирмә йәттинчи жилида Зимри Тирзаһта йәттә күн сәлтәнәт қилди. Хәлиқ Филистийләргә тәвә болған Гиббетонни қоршивелип барғаһ тиккән еди. ¹⁶ Барғаһда турған халайиқ: — «Зимри қәст қилип падишани өлтүрди» дәп аңлиди. Шуниң билән пүткүл Исраил шу күни барғаһда қошунниң сәрдари Омрини Исраилға падиша қилди. ¹⁷ Андин Омри Исраилниң һәммисини йетәкләп, Гиббетондин чиқип, Тирзаһни қоршиди. ¹⁸ Вә шундақ болдики, Зимри шәһәрниң елинғанлигини көрүп, падиша ордисидики қорғанға кирип, ордиға от қоювәтти, өзи көйүп өлди. ¹⁹ Бу иш өзиниң гуналири үчүн, йәни Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзиллик қилип, Йәробоамниң йолида жүрүп, Исраилни гунаға путлаштурған гунада маңғини үчүн шундақ болди. ²⁰ Зимриниң

■ 16:2 1Пад. 14:7 ■ 16:3 1Пад. 15:29 ■ 16:4 1Пад. 14:11; 15:29; 16:12 ■ 16:10 2Пад. 9:31 □ 16:11 «униң урук-туққанлири вә достлиридин бир әркәкниму тирик қалдурмиди» — буниңда «(һәр бир) әркәк» ибраний тилида: «тамға қарап сийидиған һәр бири» дегәнлик билән ипадилиниду. □ 16:13 «әрзимәс бутлири билән...» — ибраний тилида «йоқ болған нәрсилери билән...»

башқа ишлири вә қәст қилғини тоғрисида «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

²¹ Амма Исраил хәлқи иккигә бөлүнүп, уларниң йерими Гинатниң оғли Тибнини падиша қилишқа униңға әгәшти; башқа йерими болса Омригә әгәшти. ²² Әнди Омригә әгәшкән хәлиқ Гинатниң оғли Тибнигә әгәшкән хәлиқтин күчлүк чиқти. Тибни өлди; Омри падиша болди.

²³ Йәһуданиң падишаси асаниң оттуз биринчи жилида Омри Исраилға падиша болуп он икки жил сәлтәнәт қилди. У Тирзаһта алтә жил сәлтәнәт қилди. ²⁴ У Шәмәрдин Самарийә егизлигини икки талант күмүчкә сетивелип, шу егизлик үстигә қурулушларни селип бир шәһәр бена қилип, уни егизликниң әслий егиси Шәмәрниң нами билән «Самарийә» дәп атиди. ²⁵ Омри Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди, өзидин илгәрки падишаларниң һәммисидин бәттәр болуп яманлиқ қилди. ²⁶ У Нибатниң оғли Йәробоамниң һәммә йоллирида, шундақла жүмлидин униң Исраилни гунаға путлаштурған гунайи ичидә маңди; улар әрзимәс бутлири билән Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң фәзивини қозғиди.

²⁷ Омриниң башқа ишлири, униң қилғанлириниң һәммиси, көрсәткән қудрити тоғрисида «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

²⁸ Омри ата-бовилири арисидә ухлиди вә Самарийәдә дәпнә қилинди. Андин униң оғли Аһаб орнида падиша болди.

Аһаб хәлиқни бутпәрәсликкә техиму аздуриду

²⁹ Йәһуда падишаси Асаниң сәлтәнитиниң оттуз сәккизинчи жилида Омриниң оғли Аһаб Исраилға падиша болди. Омриниң оғли Аһаб Самарийәдә жигирмә икки жил Исраилниң үстидә сәлтәнәт қилди. ³⁰ Амма Омриниң оғли Аһаб Пәрвәрдигарниң нәзиридә өзидин илгәркиләрниң һәммисидин ашуруп яманлиқ қилди. ³¹ Вә шундақ болдики, у Нибатниң оғли Йәробоамниң гуналирида жүрүш анчә еғир гуна әмәстәк, у Зидонийларниң падишаси Этбаалниң қизи Йизәбәлни хотунлуққа алди вә шуниң билән у Баал дегән бутниң қуллуғида болуп, униңға сәждә қилди. ³² У Самарийәдә ясиған Баалниң бутханиси ичигә Баалға бир қурбанғаһ ясиди.

³³ Аһаб һәм бир «Ашәраһ бут»ниму ясатти; Аһаб шундақ қилип униңдин бурун өткән Исраилниң һәммә падишалириниң Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң фәзивини қозғиған ишлиридин ашуруп яманлиқ қилди. ³⁴ Униң күнлиридә Бәйт-Әллик Хиәл Йерихо шәһирини ясиди; лекин у униң улини салғанда тунжа оғли Абирам өлди; вә дәрвазилирини салғанда униң кәнжи оғли Сәгуб өлди; шуниң билән Пәрвәрдигарниң нунниң оғли Йәшуа арқилиқ Йерихо тоғрилиқ ейтқан сөзи әмәлгә ашурулди. □ ■

17

Илияс пәйгәмбәр мәйданға чиқиду

¹ Әнди Гилеадта туруватқанлардин болған Тишбилиқ Илияс Аһабқа: — Мән хизмитидә туруватқан Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, мениң сөзүмсиз бу жилларда нә шәбнәм нә ямғур чүшмәйду, деди. □ ■

² Андин Пәрвәрдигарниң сөзи униңға келип: —

□ **16:34** «у униң улини салғанда тунжа оғли Абирам өлди; вә дәрвазилирини салғанда униң кәнжи оғли Сәгуб өлди. Шуниң билән Пәрвәрдигарниң ... Йәшуа арқилиқ ейтқан сөзи әмәлгә ашурулди» — Йәшуа пәйгәмбәрниң Йерихо шәһиригә қарита ләнити тоғрилиқ «Йәшуа» 6:26ни көрүң. ■ **16:34** Йә. 6:26 □ **17:1** «Гилеадта туруватқанлардин болған Тишбилиқ Илияс...» — «Илияс» ибраний тилидики «Елияһ» дегәнниң әрәбчә тәләппузидур. «Елияһ»ниң мәнаси «Пәрвәрдигар (Яһ) мениң Худайим». «Илияс» оқурмәнләргә тонуш болғачқа, пәйгәмбәрниң наминиң әрәбчә тәләппузидур. «Мән хизмитидә туруватқан Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар» —Ибраний тилида «Мән униң (Худаниң) алдида туруватқан, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар» дегән сөз билән ипадилиниду. Илияс өзини падишаниң ордисида дайим ғоҗисиниң алдида туруватқан хизмәтқарға охшитиду. ■ **17:1** Яқ. 5:17

³ Бу йәрдин кетип, мәшриқ тәрәпкә берип, Иордан дәриясиниң у тәрәпидики қерит еқининиң бойида өзүңни йошурғин; ⁴ вә шундақ болидуки, сән еқинниң сүйидин ичисән; мана, саңа у йәрдә озук йәткүзүп беришкә қарға-қузғунларни буйрудум, дейилди.

⁵ Шуниң билән у Пәрвәрдигар буйруғандәк қилип, Иордан дәриясиниң у тәрәпидики қерит еқиниға берип, у йәрдә турди. ⁶ Қарға-қузғунлар әтигәндә нан билән гөш, һәр кәчтә йәнә нан билән гөш йәткүзүп берәтти. У өзи еқинниң сүйидин ичәтти. ⁷ Лекин зиминда ямғур яғмиғини үчүн бирмәзгилдин кейин еқин су қуруп кәтти. ⁸ У вақитта Пәрвәрдигарниң сөзи униңға келип: — ⁹ Орнуңдин туруп Зидондики Зарәфатқа берип, у йәрдә турғин; мана, Мән у йәрдики бир тул хотунни сени беқишқа буйрудум, дейилди. ■

¹⁰ У орнидин туруп Зарәфатқа берип, шәһәрниң дәрвазисиға кәлгәндә, мана у йәрдә бир тул хотун отун терип туратти. У тул хотунни чақирип: — Өтүнимән, қачида маңа ичкили азрақ су елип кәлгәйсән, деди.

¹¹ У су алғили маңғанда, у йәнә: — Өтүнимән, маңа қолуңда бир чишләм нанму алғач кәлгәйсән, деди.

¹² Амма у: — Пәрвәрдигар Худайиңниң һаяти билән, саңа қәсәм қилимәнки, мәндә һеч нан йоқ, пәқәт идишта бир чаңгал ун, козида азгинә май бар, мана икки тал отун териватимән; андин берип өзүм билән оғлумға нан етип, уни йәп өлимиз, деди.

¹³ Илияс униңға: — Қорқмиғин; берип ейтқиниңдәк қилғин; лекин авал бир кичик тоғач етип, маңа елип кәлгин; андин өзүң билән оғлуңға нан әткин. ¹⁴ Чүнки Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Пәрвәрдигар йәр йүзигә ямғур яғдуридиған күнгичилиқ идиштики ун түгимәйду вә козидики май кемәймәйду», деди.

¹⁵ Шуниң билән у берип, Илиясниң ейтқинидәк қилди вә у, Илияс вә аялниң өйидикиләр хелә күнләргичә йеди. ¹⁶ Пәрвәрдигарниң Илияс арқилиқ ейтқан сөзи бойичә, идиштики ун түгимиди вә козидики майму кемәймиди. ¹⁷ Шу ишлардин кейин шундақ болдики, өйниң егиси болған бу аялниң оғли кесәл болди. Униң кесили шундақ еғирлишип кәттики, униңда нәпәс қалмиди.

¹⁸ Аял Илиясқа: — И Худаниң адими, мениң сән билән немә алақәм бар еди? Сән гунайимни ядқа кәлтүрүп, оғлумниң жениға замин болушқа кәлдиңму? — деди.

¹⁹ У униңға: — Оғлуңни қолумға бәргин, дәп уни униң қучиғидин елип өзи олтарған балиханиға елип чиқип өз орниға қоюп, ²⁰ Пәрвәрдигарға пәрәд қилип: — И Худайим Пәрвәрдигар, мән мейман болған бу тул хотунниң оғлини өлтүрүш билән униң бешиғиму бала чүшүрдуңму? — дәп нида қилди.

²¹ У балиниң үстигә үч қетим өзини чаплап, Пәрвәрдигарға пәрәд қилип: — И Пәрвәрдигар Худайим, бу балиниң жени өзигә йәнә йенип кирсун! — дәп нида қилди. □

²² Пәрвәрдигар Илиясниң пәрәдини аңлиди; балиниң жени униңға йенип кириши билән у тирилди. ²³ Илияс балини балиханидин елип чүшүп, өйгә кирип, анисиға тапшуруп бәрди. Илияс: — Мана оғлуң тириктур, деди.

²⁴ Аял Илиясқа: — Мән шу иш арқилиқ әнди сениң Худаниң адими екәнлигиңни, ағзиндин чиққан Пәрвәрдигарниң сөзи һәқиқәт екәнлигини билдим, деди.

18

Илияс пәйгәмбәр Исраилни товва қилишқа чақириду

¹ Узун вақит өтүп, Пәрвәрдигарниң сөзи *қурғақчилиқниң* үчинчи жилида Илиясқа келип: — Сән берип өзүңни Аһабниң алдида аян қилғин, вә Мән йәр йүзигә ямғур яғдуримән, дейилди.

² Шуниң билән Илияс өзини Аһабниң алдида аян қилғили чиқип кәтти. Ачарчилиқ болса Самарийәдә қаттиқ еди. ³ Аһаб ордисидики ғождар Обадияни чақирди (Обадия толиму тәқвадар киши болуп Пәрвәрдигардин интайин қорқатти. ⁴ Йизәбәл Пәрвәрдигарниң

■ 17:9 Луқа 4:25, 26 □ 17:21 «бу балиниң жени өзигә йәнә йенип кирсун!» — «балиниң жени»: Ибраний тилида «жан» вә «нәпәс» бир сөздур.

пәйғәмбәрлирини өлтүрүп йоқитиватқанда Обадия йүз пәйғәмбәрни елип әлликтин-әлликтин айрим-айрим икки ғарға йошуруп, уларни нан вә су билән баққан еди).

⁵ Аһаб Обадияға: — Зиминни кезип һәммә булақ вә һәммә жилғиларға берип баққин; у йәрләрдә ат-қечирларни тирик сақлиғидәк от-чөп тепилармекин? Шундақ болса бизниң улақлиримизниң бир қисмини соймай туралармиз, деди.

⁶ Улар һәр бири жайларға бөлүнүп маңди; Аһаб өз алдиға маңди, Обадияму өз алдиға маңди.

⁷ Обадия өз йолида кетип барғанда, мана, униңға Илияс учриди. У уни тонуп йәргә жиқилип дүм йетип: Бу раст сән, ғоҗам Илиясму? — дәп сориди.

⁸ У униңға: — Бу мән. Берип өз ғоҗаңға: — Илияс қайтип кәлди! дәп ейтқин, деди.

⁹ У Илиясқа мундақ деди: — «Сән қандақсигә кәминәңни өлтүргили Аһабниң қолиға тапшурмақчи болисән, мән зади немә гуна қилдим?» ¹⁰ Өз Худайиң Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, ғоҗам адәм әвәтип сени издимигән һеч әл вә мәмликәт қалмиди. Шу әл, мәмликәтләр: «У бу йәрдә йоқ» десә, падиша уларға сени тапалмиғанға қәсәм ичкүзди. ¹¹ Лекин сән маңа һазир: — «Берип ғоҗаңға: — Илияс қайтип кәлди! дегин» — дәйсән!

¹² Мән қешиңдин кәткәндин кейин, Пәрвәрдигарниң Роһи сени мән билмигән йәргә елип бариду; шундақта мән Аһабқа хәвәр йәткүзүп, лекин у сени тапалмиса, мени өлтүриду. Әмәлийәттә, кәминәң яшлиғимдин тартип Пәрвәрдигардин қорқуп кәлгәнмән.

¹³ Йизәбәл Пәрвәрдигарниң пәйғәмбәрлирини өлтүргәндә мениң қандақ қилғиним, йәни мән Пәрвәрдигарниң пәйғәмбәрлиридин йүзни әлликтин-әлликтин айрим-айрим икки ғарға йошуруп, уларни нан вә су билән тәминләп баққанлиғим сән ғоҗамға мәлум қилинған әмәсму? ¹⁴ Әнди сән һазир маңа: — «Берип ғоҗаңға: — Мана Илияс кәлди дегин», — дедиң. Шундақ қилсам у мени өлтүриду!».

¹⁵ Лекин Илияс: — Мән хизмитидә туруватқан самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, мән жәзмән бүгүн униң алдида аян болимән, деди.□

¹⁶ Шуниң билән Обадия Аһабниң қешиға берип униңға хәвәр бәрди. Аһаб Илияс билән көрүшкили барди. ¹⁷ Аһаб Илиясни көргәндә униңға: — Бу сәнму, и Исраилға бала кәлтүргүчи?! — деди.■

¹⁸ У жавап берип: — Исраилға бала кәлтүргүчи мән әмәс, бәлки сән билән атаңниң жәмәтидикиләр! Чүнки силәр Пәрвәрдигарниң әмирлирини ташлап Баал дегән бутларға тайинип әгәшкәнсиләр. ¹⁹ Әнди адәм әвәтип Кармәл теғида пүткүл Исраилни йенимға жәм қил, шундақла Йизәбәлниң дәстихинидин ғизалинидиған Баалниң төрт йүз әллик пәйғәмбири билән Ашәраһниң төрт йүз пәйғәмбирини жиғдур, — деди.

²⁰ Шуниң билән Аһаб Исраилларниң һәммисигә адәмләрни әвәтип, пәйғәмбәрләрни Кармәл теғиға жиғдурди.

²¹ Илияс барлиқ хәлиқкә йеқин келип: — Қачанғичә икки пикир арисидә арисалди турисиләр? Әгәр Пәрвәрдигар Худа болса, униңға әгишиңлар; Баал Худа болса, униңға әгишиңлар, деди. Амма хәлиқ униңға жавап бәрмәй, үн-тин чиқармиди.■

²² Илияс хәлиқкә: — Пәрвәрдигарниң пәйғәмбәрлиридин пәқәт мән ялғуз қалдим. Амма Баалниң пәйғәмбәрлири төрт йүз әллик кишидур. ²³ Әнди бизгә икки буқа берилсун. Улар өзлиригә бир буқини таллап, союп парчилап отунниң үстигә қойсун, амма от яқмисун. Мәнму башқа бир буқини тәйяр қилип от яқмай отунниң үстигә қояй. ²⁴ Силәр болсаңлар, өз илаһлириңларниң намини чақирип нида қилиңлар. Мән болсам, Пәрвәрдигарниң намини чақирип нида қилимән. Қайси Худа от билән жавап бәрсә, шу Худа болсун, деди. һәммә хәлиқ: — Бу убдан гәп, дәп жавап бәрди.

²⁵ Илияс Баалниң пәйғәмбәрлиригә: Силәр көп болғач авал өзүңлар үчүн бир буқини таллап тәйяр қилиңлар; андин һеч от яқмай өз илаһиңларниң намини қичқирип нида қилиңлар,

□ **18:15** «Мән хизмитидә туруватқан Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар» — ибраний тилида «Мән униң (Худаниң) алдида туруватқан, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар» дегән сөз билән ипадилиниду. Илияс өзини падишаниң ордисида дайим ғоҗисиниң алдида туруватқан хизмәткарға охшитиду. ■ **18:17** Ам. 7:10 ■ **18:21** Йә. 24:15

деди.

²⁶ Улар уның дегини бойичә өзлиригә берилгән буқини елип уни тәйяр қилди. Әтигәндин чүшкичә улар Баалның намини қичқирип: — И Баал, бизгә жавап бәргин! дәп нида қилди. Лекин һеч аваз яки һеч жавап болмиди. Улар расланған қурбанғаһ чөрисидә тохтимай сәкрәйтти. ²⁷ Чүш киргәндә Илияс уларни заңлиқ қилип: — Үнлүкрәк қичқиринлар; чүнки у бир илаһ әмәсмү? Бәлким у чоңқур хиялға чөмүп кәткәнду, яки иш билән чиқип кәткәнду, яки бир сәпәргә чиқип кәткәнду? Яки болмиса у ухлаватқан болуши мүмкин, уни ойғитишиңлар керәк?! — деди.

²⁸ Улар техиму үнлүк чақирип өз қаидиси бойичә қанға милинип кәткичә өзлирини қилич вә нәйзә билән тилатти. ²⁹ Чүштин кейин улар «бешарәт бериватқан» һаләткә чүшүп кәчлик қурбанлиқ вақтиғичә шу һаләттә турди. Лекин һеч аваз аңланмиди, яки жавап бәргүчи яки ижабәт қилғучи мәлум болмиди. □

³⁰ Илияс һәммә хәлиқкә: — Йенимға йеқин келиңлар, деди. һәммә хәлиқ уныңға йеқин кәлгәндин кейин у Пәрвәрдигарның шу йәрдики жиқитилған қурбанғаһини қайтидин қуруп чиқти. ³¹ Илияс он икки ташни алди. Бу ташларның сани Пәрвәрдигарның «Намиң Исраил болсун» дегән сөзини тапшурувалған Яқупның оғуллиридин чиққан қәбилеләрның сани билән охшаш еди. ■ ³² Шу ташлардин у Пәрвәрдигарның нами билән бир қурбанғаһни ясиди. У қурбанғаһның чөрисидә икки сеаһ дан патқидәк азгал колиди. □ ³³ Андин у отунни растлап, буқини парчилап отунның төписигә қойди.

³⁴ У: — Төрт идишни суға тошқузуп уни көйдүрмә қурбанлиқ вә отунның үстигә төкүңлар, — деди. Андин: Йәнә бир қетим қилиңлар» — девиди, улар шундақ қилди. У йәнә: — Үчинчи мәртивә шундақ қилиңлар, деди. Улар үчинчи мәртивә шундақ қилғанда ³⁵ су қурбанғаһның чөрисидин еқип чүшүп, коланған азгалниму су билән толдурди.

³⁶ Кәчлик қурбанлиқның вақти кәлгәндә Илияс пәйғәмбәр қурбанлиққа йеқин келип мундақ дуа қилди: — Әй Пәрвәрдигар, Ибраһим билән Исақ вә Исраилның Худаси, Өзүңның Исраилда Худа болғиниңни ашкарә қилғайсән, шундақла мениң Сениң қулуң болуп буларның һәммисини буйруғуң билән қилғанлиғимни бүгүн билдүргәйсән. ■ ³⁷ Маңа ижабәт қилғайсән, әй Пәрвәрдигар, ижабәт қилғайсән; шуның билән бу хәлиқкә сән Пәрвәрдигарның Худа экәнлигиңни һәмдә уларның қәлблирини тоғра йолға яндурғучи өзүң экәнлигиңни билдүргәйсән, деди.

³⁸ Шуның билән Пәрвәрдигарның оти чүшүп көйдүрмә қурбанлиқни, отунни, ташларни вә топини көйдүрүп азгалдики суниму йоқитивәтти.

³⁹ Хәлиқләрның һәммиси буни көрүпла, улар дүм жиқилип: — Пәрвәрдигар, у Худадур, Пәрвәрдигар, у Худадур, дейишти.

⁴⁰ Илияс хәлиқкә буйруп: — Баалның пәйғәмбәрлирини тутуңлар, һеч қайсини қоюп бәрмәңлар, — деди. Улар уларни тутқанда Илияс уларни кишун жиқисигә елип берип, у йәрдә қәтл қилдурди.

⁴¹ Илияс Аһабқа болса: — Чиқип йәп-ичкин. Чүнки қаттиқ ямғурның шалдирлиған аваз и аңланмақта, — деди.

⁴² Аһаб қопуп йәп-ичиш үчүн чиқти. Амма Илияс Кармәлның чоққисигә чиқип йәргә еңишип, бешини тизиниң оттурисигә қоюп тизлинип ⁴³ хизмәтқариға: — Чиқип деңиз тәрәпкә қариғин, деди. У чиқип сәпселип қарап: — һеч нәрсә көрүнмәйду, деди. У жәмий йәттә қетим: — Берип қарап баққин, дәп буйрудиди.

⁴⁴ Йәттинчи қетим кәлгәндә у: — Мана, деңиздин чиқиватқан, адәм алиқинидәк кичик бир булутни көрдүм — деди. Илияс уныңға: — Чиқип Аһабқа: — «Һарвуни қетип төвәнгә чүшкин, болмиса ямғур сени тосувалиду», дәп ейтқин, — деди.

□ **18:29** «Чүштин кейин улар «бешарәт бериватқан» һаләткә чүшүп кәчлик қурбанлиқ вақтиғичә шу һаләттә турди» — «бешарәт бериватқан» ибраний тилида «пәйғәмбәрчилик қиливатқан» дегән ибарә билән ипадилиниду. «кәчлик қурбанлиқ» чүштин кейин саат үчләрдә болатти. ■ **18:31** Яр. 32:27; Йә. 4:5, 20; 2Пад. 17:34 □ **18:32** «икки сеаһ» — бир сеаһ бәлким 13.5 литр еди, 2 сеаһ 27 литр. ■ **18:36** Мис. 3:6; Мат. 22:32; Мар. 12:26; Луқа 20:37; Рос. 7:32

⁴⁵ Аңғичә асман булут билән тутулуп, боран чиқип қаттиқ бир ямғур яғди. Аһаб һарвуға чиқип Йизрәәлгә кәтти. ⁴⁶ Пәрвәрдигарниң қоли Илиясниң вужудида турғач, у белини бағлап Аһабниң алдида Йизрәәлниң кириш еғизигичә жүгүрүп маңди.

19

Илияс пәйғәмбәр Йизәбәлдин қачиду

¹ Лекин Аһаб Илиясниң һәммә қилғинини, жүмлидин һәммә пәйғәмбәрләрни қиличлап өлтүргинини Йизәбәлгә ейтип барди.

² Йизәбәл болса Илиясқа бир хәвәрчи әвәтип: — Әгәр әтә мошу вақитқичә сән шуларниң жанлириға қилғиниңдәк мән сениң жениңни охшаш қилмисам, илаһлар маңиму шундақ қилсун һәмдә униңдинму зиядә қилсун! — дәп ейтқузди.

³ У буни билгәндә, өз женини қутқузмақ үчүн қечип Йәһуда тәвәсидики Бәәр-Шебаға барди. У у йәрдә өз хизмәтқарини қалдуруп қоюп, ⁴ Өзи чөлниң ичигә қарап бир күн йол маңди. У у йәрдики бир шивақниң қешиға келип униң астида олтирип, өзиниң өлүмигә тиләк тиләп: — И Пәрвәрдигар әнди болди, женимни алғин; немила дегәнбилән мән ата-бовилиримдин артуқ әмәсмән, — деди.

⁵ У шу шивақ астида йетип ухлап қалди. Мана бир пәриштә уни ноқуп униңға: — Қопуп, нан йегин, деди.

⁶ У қариса бешида қизиқ чоғларда пишиватқан бир пошкал вә бир коза су туратти. У йәп-ичип йәнә ухлиғили ятти. ⁷ Андин Пәрвәрдигарниң пәриштиси йәнә келип иккинчи қетим уни ноқуп униңға: — Қопуп нан йегин. Болмиса йолуңниң еғирини көтирәлмәйсән, деди.

⁸ У қопуп йәп-ичти. Шу таамдин алған қувәт билән у қириқ кечә-күндүз меңип Худаниң теғи һорәбгә йетип барди. □ ■ ⁹ У у йәрдики ғарға кирип қонди. Вә мана, Пәрвәрдигарниң сөзи униңға келип мундақ дейилди: — И Илияс, бу йәрдә немә қиливатисән? □

¹⁰ У жавап берип: — Самави қошунларниң Сәрдари болған Худа Пәрвәрдигар үчүн зор отлуқ муһәббәт билән һәсәт қилдим. Чүнки Исраиллар Сениң әһдәңни ташлап қурбанғаһлириңни жиқитип, Сениң пәйғәмбәрлириңни қилич билән өлтүрди. Мән, ялғуз мәнла қалдим вә улар мениң женимни алғили қәстләватиду, деди. □ ■

¹¹ У униңға: — Чиқип, Пәрвәрдигарниң алдида тағда турғин, деди. Мана, Пәрвәрдигар өтүп кетивататти; униң алдида зор күчлүк бир шамал чиқип, тағларни сундуруп, қорам ташларни парчилап чеқивәтти. Лекин Пәрвәрдигар шамалда әмәс еди. Шамалдин кейин бир йәр тәврәш болди. Лекин Пәрвәрдигар йәр тәврәштә әмәс еди. ¹² Йәр тәврәштин кейин бир лавулдиған от көтирилди. Лекин Пәрвәрдигар отта әмәс еди. Оттин кейин бошқина, мулайим бир аваз аңланди. □

¹³ Вә шундақ болдики, Илияс шуни аңлап, йүзини йепинчиси билән орап ғарниң ағзигә берип турди. Мана, бир аваз чиқип униңға: — И Илияс, сән бу йәрдә немә қиливатисән? — деди.

¹⁴ У жавап берип: — Самави қошунларниң Сәрдари болған Худа Пәрвәрдигар үчүн зор отлуқ муһәббәт билән һәсәт қилдим. Чүнки Исраиллар Сениң әһдәңни ташлап қурбанғаһлириңни жиқитип, Сениң пәйғәмбәрлириңни қилич билән өлтүрди. Мән ялғуз мәнла қалдим вә улар мениң женимни алғили қәстләватиду, деди.

□ **19:8 «Худаниң теғи һорәб»** — «һорәб теғи» дәл Паран чөл-баяваниға жайлашқан, Муса пәйғәмбәр туруп Исраил үчүн «Тәврат қануни»ни қобул қилған «Синай теғи»дур. ■ **19:8 Мис.** 34:28; Мат. 4:2 □ **19:9 «У у йәрдики ғарға кирип қонди»** — ибраний тилида «У әшу ғарға кирип қонди» дейилиду. «Әшу ғар» дегән сөзгә қариганда оилаймизки, бу ғар тонуш бир жай болса керәк. Йәһудий өлимилар бу ғарни Худа Муса пәйғәмбәрни йошуруп қойған жай еди дәп қарайтти, биз бу пикиргә қайилмиз («Мис.» 33:21-22ни көрүң).

□ **19:10 «Пәрвәрдигар үчүн зор отлуқ муһәббәт билән һәсәт қилдим»** — демисәкму, Илиясниң: «отлуқ муһәббәт билән һәсәт қилдим» дегини өзиниң Исраилниң Худаға әмәс, бәлки түрлүк жиркинчилик бутларға ибадәт қилғанлиғиға қарап «ибадәт пәкәт Худағила мәнсуп болуш керәк» дәп бутларға яки бутларниң кәйнидә турувтқан жин-шәйтанларға вә уларниң вәкили болған сахта пәйғәмбәрләргә болған һәситини көрситиду. ■ **19:10 Рим.** 11:3 □ **19:12 «бошқина, мулайим бир аваз аңланди»** — яки «йеник, бош бир тиниш аваз аңланди».

15 Пәрвәрдигар уныңға мундақ деди: — Барғын, кәлгән йолуң билән қайтип, андин Дәмәшқниң чөлигә барғын. У йәргә барғанда һазаәлни Сурийә үстигә падиша болушқа мәсиһ қилғын. □ 16 Андин Нимшиниң оғли Йәһуни Исраилниң үстигә падиша болушқа мәсиһ қилғын; өз орнуңға пәйғәмбәр болушқа Абәл-Мәһолаһлиқ Шафатниң оғли Елишаниму мәсиһ қилғын. 17 Вә шундақ болидуки, һазаәлниң қиличидин қечип қутулған һәр бирини Йәһу өлтүриду; Йәһуниң қиличидин қечип қутулған һәр бирини Елиша өлтүриду. ■ 18 Лекин Исраилда йәттә миң кишини, йәни Баалниң алдида тизлирини пүкмигән вә уныңға ағзини сөйгүзмигән һәр бирини өзүмгә сақлап қалдурдум, — деди. □ ■

19 У у йәрдин чиқип, Шафатниң оғли Елишани тапти. У чағда у йәр һайдавататти; уның алдида он икки жүп уй бар еди, у он иккинчиси билән қош һайдавататти. Илияс келип уның үстигә өз йепинчисини ташлап артип қойди. □ 20 У уйларни ташлап Илиясниң кәйнидин жүгүрүп келип: — Мени берип атам билән анамни сөйгили қойғын, андин мән келип саңа әгишәй, — деди. У уныңға: — Қайтқин; мән саңа немә қилдим? — деди. □

21 У уныңдин айрилип, өзи ишләткән бир жүп уйни союп, уларниң жабдуқини отун қилип, гөшини пиширип хәлиқкә беривиди, улар йеди. Андин у орнидин қопуп Илиясниң кәйнидин әгишип, уның хизмитидә болди.

20

Худа Исраилни Сурийәдин қутқузиду

1 Сурийәниң падишаси Бән-Һадад пүткүл қошунини жәм қилди; у отуз икки падишани ат вә жәң һарвулири билән елип чиқип, Самарийәгә қоршап һужум қилди. 2 У әлчиләрни шәһәргә киргүзүп Исраилниң падишаси Аһабниң қешиға әвәтип уныңға: — 3 «Бән-Һадад мундақ дәйду: — Сениң күмүч билән алтунуң, сениң әң чирайлиқ хотунлириң билән балилириңму мениңкидур» дәп йәткүзди.

4 Исраилниң падишаси уныңға: — И ғоҗам падиша, сили ейтқанлиридәк мән өзүм вә барлиғим силиниңкидур, дәп жавап бәрди.

5 Әлчиләр йәнә келип: — «Бән-Һадад сөз қилип мундақ дәйду: — Саңа дәрвәкә: — Сениң күмүч билән алтунуңни, сениң хотунлириң билән балилириңни маңа тапшуруп берисән, дегән хәвәрни әвәттим. 6 Лекин әтә мошу вақитларда хизмәткарлиримни йениңға әвәтимән; улар ордаң билән хизмәткарлириңниң өйлирини ахтуруп, сениң көзлириңдә немә әзиз болса, улар шуни қолиға елип келиду» — деди.

7 У вақитта Исраилниң падишаси зиминдики һәммә ақсақалларни чақирип уларға: — Бу кишиниң қандақ аваричилик чиқармақчи болғанлиғини билип қелиңлар. У маңа хәвәр әвәтип мәндин хотунлирим билән балилирим, күмүч билән алтунлиримни тәләп қилғинида мән уныңға яқ демидим, деди.

8 Барлиқ ақсақаллар билән хәлиқниң һәммиси уныңға: — Қулақ салмиғын, уныңға мақул демигин, деди.

9 Буниң билән у Бән-Һададниң әлчилиригә: — Ғоҗам падишаға, сили адәм әвәтип, өз кәминилиридин дәсләптә соригәнниң һәммисини ада қилимән; лекин кейинкисигә мақул дейәлмәймән, дәп бериңлар, — деди. Әлчиләр йенип берип шу сөзни йәткүзди.

□ 19:15 «Һазаәлни Сурийә үстигә падиша болушқа мәсиһ қилғын» — «мәсиһ қилиш» тоғрисида 1:34дики изаһатни көрүң. ■ 19:17 2Пад. 9:14-37 □ 19:18 «уныңға ағзини сөйгүзмигән һәр бирини өзүмгә сақлап қалдурдум, — деди» — Худаниң Илияс пәйғәмбәргә ейтқан сөзлириниң әһмийити, шундақла Илиясниң һорәб тегиға сәпириниң мәхсити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 19:18 Рим. 11:4 □ 19:19 «Илияс... Шафатниң оғли Елишани тапти... уның үстигә өз йепинчисини ташлап артип қойди» — Илияс мошу һәрикити билән «Сән Елишаға пәйғәмбәрлик хизмитим тапшурулди» дегәндәк еди. □ 19:20 «Қайтқин; мән саңа немә қилдим?» — Илиясниң бу дегини бәлким Елишаға: «Пәйғәмбәрлик йоли тәс, сениңдә Худаниң чақирқи болмиса маңа һәргиз әгәшмә!» дегәндәк бир ағаһ болуши мүмкин. «Падишаһлар (2)» 2-бапта Илияс Елишаға йәнә буниңға охшап кетидиған сөзни қилиду.

10 Бән-Һадад уныңға йәнә хәвәр әвәтип: — «Пүткүл Самарийә шәһиридә маңа әгәшкәнләрның қоллириға очумлиғидәк топа қелип қалса, илаһлар маңиму шундақ қилсун вә уныңдин ашуруп қилсун!» — деди.

11 Лекин Израилның падишаси жавап берип: — «Савут-қураллар билән жабдунғучи савут-қураллардин йешингүчидәк махтинип кәтмисун!» дәп ейтиңлар, — деди. □

12 Бән-Һадад бу сөзни аңлиғанда һәр қайси падишалар билән чедирлирида шарап ичишивататти. У хизмәткарлириға: — Сәпкә тизилиңлар, деди. Шунни девиди, улар шәһәргә һужум қилишқа тизилишти.

Пәрвәрдиғар Израилни қутқузиду

13 У вақитта бир пәйғәмбәр Израилның падишаси Аһабның қешиға келип: — Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — «Бу зор бир топ адәмни көрдүңму? Мана, Мән бу күни уларни сениң қолуңға тапшурымән; шуның билән сән Мениң Пәрвәрдиғар экәнлигимни билисән», деди.

14 Аһаб: — Кимның вастиси билән болиду? дәп сориди. У: — Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: «Валийларның ғуламлири билән болиду», деди. У йәнә: — Ким һужумни башлайду? — дәп сориди. У: — Сән өзүң, деди.

15 У вақитта валийларның ғуламлирини санивиди, уларның сани икки йүз оттуз икки нәпәр чиқти. Андин кейин у һәммә хәлиқни, йәни барлиқ Израилларни санивиди, уларның сани йәттә миң нәпәр чиқти. 16 Израиллар шәһәрдин чүш вақтида чиқти. Бән-Һадад билән шу падишалар, йәни ярдәмгә кәлгән оттуз икки падиша болса чедирлирида шарап ичип мәс болушқан еди. 17 Валийларның ғуламлири жүрүштә авал маңди. Бән-Һадад адәм әвәтивиди, улар уныңға хәвәр берип: — «Самарийәдин адәмләр келиватиду» — деди.

18 У: — Әгәр сүлһи түзүшкә чиққан болса уларни тирик тутуңлар, әгәр соқушқили чиққан болсиму уларни тирик тутуңлар, деди.

19 Әнди валийларның бу ғуламлири вә уларның кәйнидики қошун шәһәрдин чиқип,

20 һәр бири өзигә учриған адәмни чепип өлтүрди. Сурийләр қачти; Израил уларни қоғлиди. Сурийәнің падишаси Бән-Һадад болса атқа минип атлиқлар билән қечип қутулди.

21 Израилның падишаси чиқип һәм атлиқларни һәм жәң һарвулирини битчит қилип Сурийләрни қаттиқ қир-чап қилди.

22 Пәйғәмбәр йәнә Израилның падишасиниң қешиға келип уныңға: — Өзүңни мустәһкәмләп, өзүңни убдан дәнсәп, немә қилишиң керәклигини ойлап баққин. Чүнки келәр жили әтиязда Сурийәнің падишаси сән билән жәң қилғили йәнә чиқиду, деди.

23 Сурийәнің падишасиниң хизмәткарлири уныңға мундақ деди: — «Уларның илаһи тағ илаһи болғачқа, улар бизгә күчлүк кәлди. Лекин биз түзләңликтә улар билән соқушсақ, жәзмән уларға күчлүк келимиз. 24 Әнди шундақ қилғайлиги, падишаларның һәр бирини өз мәнсивидин чүшүрүп, уларның орнида валийларни тиклигәйла. 25 Андин сили мәһрум болған қошунлириға баравәр болған йәнә бир қошунни, йәни атниң орниға ат, һарвуниң орниға һарву тәйяр қилдуруп өзлиригә жиққайла; биз түзләңликтә улар билән соқушайли; шуның билән уларға күчлүк кәлмәмдуқ?». У уларның сөзигә қулақ селип шундақ қилди.

26 Кейинки жили әтиязда Бән-Һадад Сурийләрни едитлап толук жиғип, Израил билән жәң қилғили Афәк шәһиригә чиқти. 27 Израилларму өзлирини едитлап, озук-түлүк тәйярлап, улар билән жәң қилишқа чиқти. Израиллар уларның удулида барғаһ тикливиди, Сурийләрның алдида худди икки топ кичик оғлақ падисидәк көрүнди. Лекин Сурийләр пүткүл зиминни қаплиған еди.

28 Амма Худаниң адими Израилның падишасиниң қешиға келип уныңға: — Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — «Сурийләр: Пәрвәрдиғар тағ илаһидур, жиғиларның илаһи әмәс, дәп ейтқини үчүн, Мән бу зор бир топ адәмниң һәммисини сениң қолуңға тапшурымән; шуның билән силәр Мениң Пәрвәрдиғар экәнлигимни билип йетисиләр», деди.

□ **20:11** «Савут-қураллар билән жабдунғучи савут-қураллардин йешингүчидин махтинип кәтмисун!» — дегән мақал-тәмсилниң мәнаси бәлким «Жәң алдида туруп өзүңни ғәлибичи санима» — «Чүчүрини хам санима» дегәндәк.

²⁹ Икки тәрәп йәттә күн бир-бириниң удулида баргаһлирида турди. Йәттинчи күни соқуш башланди. Исраиллар бир күндә Сурийләрдин йүз миң пиядә әскәрни өлтүрди.

³⁰ Қалғанлар Афәк шәһиригә қечип киривалди; лекин сепили өрүлүп улардин жигирмә йәттә миң адәмниң үстигә чүшүп бесип өлтүрди. Бән-һадад өзи бәдәр қечип шәһәргә кирип ичкиридики бир өйгә мөкүвалди.

³¹ Хизмәткарлири униңға: — Мана биз Исраилниң падишалирини рәһимлик падишалар дәп аңлидуқ; шуниң үчүн бәллимизгә бөз бағлап башлимизға кула йөгәп Исраилниң падишасиға тәслимгә чиқайли. У силиниң жанлирини аярмекин? — деди. ³² Шуниң билән улар бәллиригә бөз бағлап башлириға кула йөгәп Исраилниң падишасиниң қешиға берип униңға: — Кәминилири Бән-һадад: «Жәнимни айиғайла», дәп илтижа қилди, деди. У болса: — У техи һаятму? У мениң бурадирым, деди.

³³ Бу адәмләр бу сөзни яхшилиқниң аламити, дәп ойлап, дәрһалла униң бу сөзини чиң тутувелип: — Бән-һадад силиниң бурадәрлиридур! — деди. У: — Уни елип келиңлар, дәп буйруди. Шуниң билән Бән-һадад униң қешиға чиқти; шуниң билән у уни қолидин тартип жәң һарвусиға чиқарди.

³⁴ Бән-һадад униңға: — Мениң атам силиниң атилиридин алған шәһәрләрни силигә қайтуруп берәй. Атам Самарийәдә рәстә-базарлирини тиклигәндәк сили өзлири үчүн Дәмәшқтә рәстә-базарларни тикләйла, — деди. Аһаб: — Бу шәрт билән сени қоюп берәй, деди. Шуниң билән иккиси әһдә қилишти вә у уни қоюп бәрди.

³⁵ Пәйғәмбәрләрниң шагиртлириниң бири Пәрвәрдигарниң буйруғи билән йәнә биригә: — Сәндин өтүнимән, мени урғин, деди. Лекин у адәм уни урғили унимиди. □ ³⁶ Шуниң билән у униңға: — Сән Пәрвәрдигарниң сөзини аңлимиғиниң үчүн мана бу йәрдин кәткиниңдә бир шир сени боғуп өлтүриду, — деди. У униң йенидин чиққанда, униңға бир шир учрап уни өлтүрди.

³⁷ Андин кейин у йәнә бир адәмни тепип униңға: — Сәндин өтүнимән, мени урғин, деди. У адәм уни қаттиқ уруп зәхимләндүрди. ³⁸ Андин пәйғәмбәр берип өз қияпитини өзгәртип, көзлирини теңиқ билән теңип йол бойида падишани күтүп турди.

³⁹ Падиша шу йәрдин өткәндә у падишани чақирип: — Кәминилири кәскин жәң мәйданиға чиққан едим, вә мана, бир адәм маңа бурулуп, бир кишини тапшуруп: «Бу кишигә чиң қариғин, һәр қандақ сәвәптин у йоқап кәтсә, сән өз жеңиңни униң жеңиниң орниға төләйсән; болмиса бир талант күмүч төләйсән», деди. ⁴⁰ Лекин мән кәминилири у-бу иш билән бәнд болуп кетип, уни йоқитип қойдум, деди. Исраилниң падишаси униңға: — Өзүң бекиткиниңдәк саңа һөкүм қилиниду! — деди.

⁴¹ У дәрһал көзлиридин теңиқни еливәтти; Исраилниң падишаси уни тонуп униң пәйғәмбәрләрдин бири экәнлигини көрди. ⁴² Пәйғәмбәр униңға: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мән һалакәткә бекиткән адәмни қолуңдин қутулғили қойғиниң үчүн сениң жеңиң униң жеңиниң орнида елиниду; сениң хәлқиң униң хәлқиниң орнида елиниду», деди. ■

⁴³ Шуниң билән Исраилниң падишаси хапа болуп, ғәшликкә чөмгән һалда Самарийәгә қайтип ордисиға кирди.

21

Аһаб қатиллиқ қилип Наботни өлтүриду

¹ Бу ишлардин кейин шундақ болдики, Йизрәәллик Наботниң Йизрәәлдә, Самарийәниң падишаси Аһабниң ордисиниң йенида бир үзүмзарлиғи бар еди. ² Аһаб Наботқа сөз қилип: — Өз үзүмзарлиғиңни маңа бәргин, мениң өйүмгә йеқин болғач, уни бир сәй-көктатлиқ бағ қилай. Униң орнида саңа урданрақ бир үзүмзарлиқ берәй яки лайиқ көрсәң баһасини нәқ беримән, деди.

□ **20:35** «Пәйғәмбәрләрниң шагиртлири» — бу ибарә сөз ибраний тилида «пәйғәмбәрләрниң оғуллири» дегәнлик билән ипадилениду. ■ **20:42** 1Пад. 22:37, 38

³ Амма Набот Аһабқа: — Пәрвәрдигар мени ата-бовилиримниң мирасини саңа сетишни мәндин нери қилсун, деди.

⁴ Аһаб Йизрәәллик Наботниң: «Ата-бовилиримниң мирасини саңа бәрмәймән» дәп ейтқан сөзидин хапа болуп ғәшликкә чөмгән һалда ордисиға қайтти; у кариватта йетип йүзини там тәрәпкә өрүп нанму йемиди. ⁵ Хотуни Йизәбәл униң қешиға келип: Роһий кәйпиятиң немишкә шунчә төвән, немишкә нан йемәйсән? — деди.

⁶ У униңға: — Мән Йизрәәллик Наботқа сөз қилип: «Үзүмзарлиғиңни маңа пулға бәрсәң, яки лайиқ көрсәң униң орниға башқа үзүмзарлиқ берәй» дедим. Лекин у: «Саңа үзүмзарлиғимни бәрмәймән» деди, — деди.

⁷ Хотуни Йизәбәл униңға: — Сән һазир Исраилниң үстигә сәлтәнәт қилғучи әмәсму? Қопуп нан йәп, көңлүңни хуш қилғин; мән саңа Йизрәәллик Наботниң үзүмзарлиғини ериштүримән, деди.

⁸ Андин у Аһабниң намида бир хәт йезип, үстигә униң мөһүрини бесип, хәтни Наботниң шәһиридә униң билән туруватқан ақсақаллар вә мөтивәрләргә әвәтти. ⁹ Хәттә у мундақ язған еди: — «Роза тутуш керәк дәп буйруп, хәлиқниң арисидә Наботни төрдә олтарғузгин; ¹⁰ икки адәмни, йәни Белиялниң балисини униң удулида олтарғузуп, уларни Наботниң үстидин әрз қилғузуп: «Сән Худаға вә падишаға ләнәт оқудуң» дәп гувалиқ бәргүзүңлар. Андин уни елип чиқип чалма-кесәк қилип өлтүрүңлар».

¹¹ Шәһәрниң адәмлири, йәни униң шәһиридә туруватқан ақсақалар билән мөтивәрләр Йизәбәлниң уларға әвәткән хетидә пүтүлгәндәк қилди; ¹² улар розини буйруп, хәлиқниң арисидә Наботни төрдә олтарғузди. ¹³ Андин у икки адәм, йәни Белиялниң балилири хәлиқниң алдида Набот үстидин әрз қилип: «Набот Худаға вә падишаға дәшнәм қилди» дәп гувалиқ бәрди. Шуниң билән улар Наботни шәһәрниң ташқириға сөрәп елип чиқип, ташлар билән чалма-кесәк қилип өлтүрди. ¹⁴ Андин улар Йизәбәлгә адәм әвәтип: «Набот чалма-кесәк қилип өлтүрүлди» дәп хәвәр бәрди.

¹⁵ Йизәбәл Наботниң чалма-кесәк қилинип өлтүрүлгәнлигини аңлиғанда Аһабқа: Қопуп, Йизрәәллик Наботниң саңа пулға бәргили унимигән үзүмзарлиғини тапшуруп алғин; чүнки Набот һаят әмәс, бәлки өлди, деди.

¹⁶ Шундақ болдики, Аһаб Наботниң өлгәнлигини аңлап, Йизрәәллик Наботниң үзүмзарлиғини егиләш үчүн шу йәргә барди. ¹⁷ Лекин Пәрвәрдигарниң сөзи Тишбилиқ Илиясқа келип мундақ дейилди: — ¹⁸ «Қопуп берип, Самарийәдә олтиришлиқ Исраил падишаси Аһаб билән учрашқин; мана у Наботниң үзүмзарлиғида туриду; чүнки уни егиливелиш үчүн у йәргә барди. ¹⁹ Униңға: — «Адәм өлтүрдүңму, йерини егиливалдиңму?» — дегин. Андин униңға йәнә сөз қилип: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Наботниң қенини иштлар ялиған жайда сениң қениңниму иштлар ялайду» — дегин».

²⁰ Аһаб Илиясқа: — И дүшминим, мени таптиңму? — деди. У жававән мундақ деди: — Раст, мән сени таптим; чүнки сән Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзиллик қилиш үчүн өзүңни сетивәттиң. ²¹ Пәрвәрдигар: «Мана, Мән үстүңгә бала чүшүрүп нәслиңни йоқитип, сән Аһабниң Исраилда қалған жәмәтидики һәммә әркәкни, һәтта аҗиз яки мәйип болсун, һәммисини үзүп йоқитимән; □ ■ ²² вә сән Мениң ғәзивимни қозғап Исраилни гунаға аздурғиниң үчүн сениң жәмәтиңни Нибатниң оғли Йәробоамниң жәмәти вә Ахияһниң оғли Баашаниң жәмәтигә охшаш қилимән» — дәйду, — деди.■

²³ — Йизәбәл тоғрисициму Пәрвәрдигар сөз қилип: «Йизрәәлниң сепилиниң тешида иштлар Йизәбәлни йәйду. ■ ²⁴ Аһабниң жәмәтидикилардин шәһәрдә өлгәнләрни иштлар йәйду; сәһрада өлгәнләрни болса асмандики қушлар йәйду» деди ²⁵ (Бәһнәк, хотуни Йизәбәлниң

□ **21:10** «Белиялниң балиси» — ибраний тилида «Белиал» Иблисниң (йәни Шәйтанның) йәнә бир исми. Демәк, бу сөз толиму иплас адәмни көрситиду. □ **21:21** «Мән ... нәслиңни йоқитип,...» — яки «Мән нәслиңни...кәйдүриветип,...». «Аһабниң Исраилда қалған жәмәтидики һәммә әркәк» — ибраний тилида: «Аһабниң Исраилда қалған жәмәтидә, тамға қарап сийидиған һәр бири» дегәнлик билән ипадилиниду. «Һәтта аҗиз яки мәйип болсун, һәммисини...» — буниң башқа бир хил тәржимиси: «яки кул яки һәр болсун, һәммисини...». ■ **21:21** 2Пад. 9:7, 8, 9 ■ **21:22** 1Пад. 15:29; 16:3, 11 ■ **21:23** 2Пад. 9:35, 36, 37

кутритишлири билэн Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзиллик қилғили өзини сатқан Аһабдәк һеч ким йоқ еди. ■ 26 У Пәрвәрдигар Израилларниң алдидин һайдап қоғливаткән Аморийларниң қилғинидәк қилип, жиркиничлик бутларға тайинип әгишип, ләнәтлик ишларни қилатти).

27 Лекин Аһаб бу сөзләрни аңлиғанда өз кийимлирини житип бәдинигә бөз йөгәп, роза тутти. У бөз рәхтгә ятатти, жим-жит маңатти.

28 У вақитта Пәрвәрдигарниң сөзи Тишбилиқ Илиясқа келип: —

29 «Аһабниң Мениң алдимда өзини қандақ төвән тутуватқанлиғини көрдүңму? У өзини Мениң алдимда төвән тутуватқанлиғи түпәйлидин, бу балани униң күнлиридә кәлтүрмәймән, бәлки униң оғлиниң күнлиридә униң жәмәтигә кәлтүримән» — дейилди.

22

Аһаб жәңдә өлиду *2Тар. 18:2-34*

1 Үч жилғичә Сурийә билән Израилниң оттурисида жәң болмиғачқа, улар течлиқта өтти.

2 Үчинчи жилда болса Йәһуданиң падишаси Йәһошафат Израилниң падишасини йоқлап барди. 3 Израилниң падишаси өз хизмәткарлириға: — Гилеадтики Рамот бизниңки экәнлигини билисиләрғу? Шундақ экән, немишкә биз жим олтирип, техичә Сурийәниң падишасиниң қолидин уни алмаймиз? — деди.

4 У Йәһошафатқа: — Жәң қилғили мениң билән Гилеадтики Рамотқа беришқа мақул боламдила? — дәп сориди. Йәһошафат Израилниң падишасиға жавап берип: — Биз силиниң-мениң дәп айрмаймиз; мениң хәлқим өзлириниң хәлқидур, мениң атлирим силиниң атлиридур, деди. □

5 Лекин Йәһошафат Израилниң падишасиға: — Өтүнимәнки, бүгүн авал Пәрвәрдигарниң сөзини сорап көргәйла, деди.

6 Шуниң билән Израилниң падишаси пәйғәмбәрләрни, йәни төрт йүзчә адәмни жиғдуруп улардин: — Соқушқили Гилеадтики Рамотқа чиқсам боламду, йоқ? — дәп соривиди, улар: — Чиққин, Рәб уни падишаниң қолиға бериду, дейишти.

7 Лекин Йәһошафат болса: — Булардин башқа, йол соригидәк Пәрвәрдигарниң бирәр пәйғәмбири йоқму? — дәп сориди. □

8 Израилниң падишаси Йәһошафатқа жавап берип: — Пәрвәрдигардин йол сорайдиған йәнә бир адәм бар; лекин у мениң тоғрамда қутлукни әмәс, бәлки балаю-апәтни көрситип бешарәт бәргәчкә, мән уни өч көримән. У болса Имлаһниң оғли Микаядур, деди. Йәһошафат: — И алийлири, сили ундақ демигәйла, деди.

9 Андин Израилниң падишаси бир чакирини чақирип униңға: — Чаққан берип, Имлаһниң оғли Микаяни чақиртип кәл, дәп буйруди.

10 Энди Израилниң падишаси билән Йәһуданиң падишаси Йәһошафат шаһанә кийимлирини кийишип, Самарийәниң дәрвазисиниң алдидики хаманда һәр бири өз тәхтидә олтиришти. Уларниң алдида пәйғәмбәрләрниң һәммиси бешарәт бәрмәктә еди. ■ 11 Кәнанаһниң оғли Зәдәкия болса өзи төмүрдин мүңгүзләрни ясап чиқип: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мошу мүңгүзләр билән Сурийләрни йоқатқичә үсүп урсила», деди. 12 һәммә пәйғәмбәрләр шуниңға охшаш бешарәт берип: «Гилеадтики Рамотқа чиқип сөзсиз мувәппәқийәт қазинила; чүнки Пәрвәрдигар уни падишаниң қолиға тапшуридикән», дейишти.

■ 21:25 1Пад. 16:33 □ 22:4 «Биз силиниң-мениң дәп айрмаймиз» —Ибрания тилида «Мән өзүм саңа охшаш болиман» дегән сөз билән ипадилиниду. □ 22:7 «Булардин башқа, йол соригидәк Пәрвәрдигарниң бирәр пәйғәмбири йоқму?» — Йәһошафат (5-айәттә): «Бүгүн авал Пәрвәрдигарниң сөзини сорап көргәйла» дәйду. Лекин «пәйғәмбәрләр» «Пәрвәрдигар» (ибрания тилида «Йәһвә, Йәһоваһ») дегән намни (авал) ишләтмәй, бәлки «Худа» (ибрания тилида «Әлоһим») яки «Рәб» («Адонай») дәп ишлитиду. Шуңа Йәһошафат «пәйғәмбәрләр»ниң бешарәтлиридин қаттиқ гуман қилған болса керәк. 7-айәт вә кейинки айәтләрниму көрүң. ■ 22:10 2Тар. 18:9

13 Микаяни қичқирғили барған хәвәрчи униңға: — Мана, һәммә пәйғәмбәрләр бирдәк падишаға яхши хәвәр бәрмәктә; әнди өтүнимән, сениң сөзүңму уларниң сөзи билән бирдәк болуп, яхши бир хәвәрни бәргин, деди.

14 Амма Микая: — Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, Пәрвәрдигар маңа немә ейтса, мән шуни ейтимән, деди.

15 У падишаниң алдиға кәлгәндә падиша униңдин: И Микая, жәң қилғили Гилеадтики Рамотқа чиқсақ боламду, йоқ? — дәп соривиди, у униңға жавап берип: — Чиқип мувәппәкийәт қазинисән; чүнки Пәрвәрдигар шәһәрни падишаниң қолиға бериду, деди. □

16 Лекин падиша униңға: — Мән саңа қанчә қетим Пәрвәрдигарниң намида раст гәптин башқисини маңа ейтмаслиққа қәсәм ичкүзүшүм керәк?! — деди.

17 Микая: — Мән пүткүл Исраилниң тағларда падичисиз қойлардәк тариллип кәткәнлигини көрдүм. Пәрвәрдигар: «Буларниң егиси йоқ; буларниң һәр бири теч-аман өз өйигә қайтсун», деди, — деди.

18 Исраилниң падишаси Йәһошафатқа: — Мана, мән силигә «У мениң тоғрамда қутлуқни әмәс, бәлки һаман балаю-апәтни көрситип бешарәт бериду», демигәнмидим? — деди.

19 Микая йәнә: — Шуңа Пәрвәрдигарниң сөзини аңлиғин; мән Пәрвәрдигарниң өз тәхтидә олтарғанлигини, асманниң пүткүл қошунлири униң йенида, оң вә сол тәрәпидә турғанлигини көрдүм. ■ 20 Пәрвәрдигар: «Ким Аһабни Гилеадтики Рамотқа чиқип, шу йәрдә һалак болушқа алдайду?» — деди. Бириси ундақ, бириси мундақ дейишти; 21 шу вақитта бир роһ чиқип Пәрвәрдигарниң алдида туруп: «Мән берип алдай», деди. Пәрвәрдигар униңдин: «Қандақ усул билән алдайсән?» — дәп соривиди, 22 у: — «Мән чиқип униң һәммә пәйғәмбәрлириниң ағзида ялғанчи бир роһ болиман», деди. Пәрвәрдигар: — «Уни алдап илқиңгә алалайсән; берип шундақ қил» — деди. □ 23 Мана әнди Пәрвәрдигар сениң бу һәммә пәйғәмбәрлириңниң ағзиға ялғанчи бир роһни салди; Пәрвәрдигар сениң тоғраңда балаю-апәт көрситип сөзлиди» — деди.

24 Шуни аңлап Кәнанаһниң оғли Зәдәкия келип Микаяниң качитиға бирни селип: — Пәрвәрдигарниң Роһи қайси йол билән мәндин өтүп, саңа сөз қилишқа барди?! — деди.

25 Микая жавап берип: — Өзүңни йошуруш үчүн ичкиридики өйгә жүгүргән күнидә шуни көрисән, деди. □

26 Исраилниң падишаси әнди: — Микаяни елип қайтуруп берип, шәһәр һакими Амон билән падишаниң оғли Йоашқа тапшуруп, 27 уларға тапилап: «Падиша мундақ дәйду: — Уни зинданға солап мән теч-аман йенип кәлгичилик қийнап нан билән сунни аз-аз берип туруңлар» — дегин, дәп буйруди.

28 Микая: — Әгәр сән һәқиқәтән теч-аман йенип кәлсән, Пәрвәрдигар мениң васитәм билән сөз қилмиған болиду, деди. Андин у йәнә: — Әй жамаәт, һәр бириңлар аңлаңлар, деди. ■

29 Исраилниң падишаси билән Йәһуданиң падишаси Йәһошафат Гилеадтики Рамотқа чиқти.

30 Исраилниң падишаси Йәһошафатқа: — Мән башқа қияпәткә кирип жәңгә чиқай; сили болсила өз кийимлирини кийип чиққайла, деди. Исраилниң падишаси башқа қияпәт билән жәңгә чиқти.

31 Сурийәниң падишаси жәң һарвулири үстидики оттуз икки сәрдарға: — Чоңлири яки кичиклири билән әмәс, пәқәт Исраилниң падишаси билән соқушуңлар, дәп буйруди.

32 вә шундақ болдики, жәң һарвулириниң сәрдарлири Йәһошафатни көргәндә: — Уни чоқум Исраилниң падишаси дәп, униңға һужум қилғили бурулди. Лекин Йәһошафат

□ 22:15 «Пәрвәрдигар шәһәрни падишаниң қолиға бериду» — шүбһисизки, Микая бу сөзни кинайилик тәләппуз билән ейтиду. Чүнки падиша дәрһал униңдин гуманлинип қалиду (16-айәтни көрүң). ■ 22:19 2Тар. 18:18; Аюп 1:6-12; 2:1 □ 22:22 «У роһ»: - «Мән чиқип униң һәммә пәйғәмбәрлириниң ағзида ялғанчи бир роһ болиман», деди. Пәрвәрдигар: — «уни алдап илқиңгә алалайсән; берип шундақ қил» — деди» — бу айәтләрдин бу роһниң бир ялған сөзләйдигән жин экәнлиги көрүниду. Худаниң Өз Роһи яки пәриштилири һеч қачан ялған сөз қилалмайду. Демәк, Худа жин-шәйтанларға Аһаб падишани алдашқа йол қойиду. □ 22:25 «Өзүңни йошуруш үчүн ичкиридики өйгә жүгүргән күни...» — яки «Өзүңни йошуруш үчүн өйдин өйгә жүгүргән күни...». ■ 22:28 Мик. 1:2

пәрәд көтәрди. ³³ жәң һарвулириниң сәрдарлири униң Исраилниң падишаси әмәслигини көргәндә уни қоғлимай, бурулуп кетип қелишти. ³⁴ Амма бирәйлән қарисиғила бир оқя етивиди, оқ Исраилниң падишасиниң савутиниң мүрисидин төвәнки улиқидин өтүп тәғди. У һарвукешигә: һарвуни яндуруп мени сәптин чиқарғин; чүнки мән яридар болдум, деди. ³⁵ У күни жәң барғансери қаттиқ болди. Падиша болса Сурийләрниң удулида өз жәң һарвусиға йөлинип өрә турди. Зәхмидин қени һарвуниң тегигичә еқип, кәч киргәндә у өлди.

³⁶ Күн патарда қошун арасида бир қаттиқ сада аңлинип: — һәр адәм өз шәһиригә янсун! һәр бири өз жутиға йенип кәтсун! — дейилди.

³⁷ Падиша өлди, кишиләр уни Самарийәгә елип кәлди; улар падишани Самарийәдә дәпнә қилди. ³⁸ Бириси падишаниң һарвусини Самарийәниң көлидә юғанда (бу көл паһишә аяллар жунидиган жай еди), Пәрвәрдигарниң ейтқан сөзи әмәлгә ашурулуп, ишлар униң қенини ялиди.

³⁹ Аһабниң башқа ишлири, қилғанлириниң һәммиси, жүмлидин униң ясиған «пил чиш сарийи» вә бена қилған һәммә шәһәрләр тоғрилиқ «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

⁴⁰ Аһаб ата-бовилири арасида ухлиди. Андин униң оғли Аһазия орнида падиша болди.

Йәһошафат Йәһуда үстидә һөкүм сүриду *2Тар. 20:30-37; 21:1*

⁴¹ Асаниң оғли Йәһошафат Исраилниң падишаси Аһабниң сәлтәнитиниң төртинчи жилида Йәһудаға падиша болди. ■ ⁴² Йәһошафат падиша болғанда оттуз бәш яшта еди, у Йерусалимда жигирмә бәш жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Азубаһ болуп, у Шилһиниң қизи еди. ⁴³⁻⁴⁴ У һәр ишта атиси Асаниң барлиқ йоллирида жүрүп, улардин чиқмай Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилатти. Пәқәт «жуқури жайлар»ла йоқитилмиған еди; халайиқ йәнила «жуқури жайлар»да қурбанлиқ қилип хушбуй яқатти.

⁴⁵ Вә Йәһошафат билән Исраилниң падишаси оттурисида течлиқ болди.

⁴⁶ Йәһошафатниң башқа ишлири, униң көрсәткән қудрити, қандақ жәң қилғанлири тоғрисида «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

⁴⁷ У атиси асаниң күнлиридә зиминдин қоғливетилмигән кәспий бәччивазларни зиминидин һайдап чиқарди. □

⁴⁸ У вақитта Едомниң падишаси йоқ еди, бәлки бир валий һөкүм сүрәтти.

⁴⁹ Йәһошафат Офирдин алтун елип келиш үчүн бир «Таршиш кемә» әтритини қурди. Лекин кемиләр һечйәргә баралмиди; чүнки улар Әзион-Гәбәрдә урулуп вәйран болған еди. □

⁵⁰ У вақитта Аһабниң оғли Аһазия Йәһошафатқа: — Мениң хизмәткарлирим сениң хизмәткарлириң билән кемиләрдә барсун, деди. Лекин Йәһошафат унимиди.

⁵¹ Йәһошафат өз ата-бовилири арасида ухлиди вә «Давутниң шәһири»дә ата-бовилириниң қәбридә дәпнә қилинди. Андин оғли Йәһорам орнида падиша болди.

Аһазия Исраил үстидә һөкүм сүриду

⁵² Аһабниң оғли Аһазия Йәһуданиң падишаси Йәһошафатниң сәлтәнитиниң он йәттинчи жилида Самарийәдә Исраилниң үстидә падиша болуп икки жил сәлтәнәт қилди. ⁵³ У Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип атисиниң йолида вә анисиниң йолида жүрүп, шундақла Исраилни гунаға путлаштурған Нибатниң оғли Йәробоамниң йолида маңди; ⁵⁴ у атиси қилғанниң һәммисини қилип, Баалниң қуллуғида болуп, униңға сәждә қилип, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң ғәзивини қозғиди.

■ **22:41** 2Тар. 20:31 □ **22:47** «кәспий бәччивазлар» — бу кишиләр бутпәрәсликкә яки бутханиларға мунасивәтлик еди. □ **22:49** «Йәһошафат ... бир «Таршиш кемә» әтритини қурди» — «Таршиш кемә» бәлким Таршиш дегән портқа берип келиштики узун сәпәргә чидамлиқ болған кемини көрситәтти. «Таршиш» дегән исим Испанийә, шималий Африқа яки Британийәни яки үчиниң һәммисини көрситиду.

Падишаһлар «2»

«Падишаһлар» — китапниң давами

¹ Аһаб өлгәндин кейин Моаб Израилға исян көтәрди. ■

Илияс пәйгәмбәр Аһазияға тәнбиһ бериду

² Аһазия Самарийәдә турғанда ордисидики балиханиниң пәнжирисидин жиқилип чүшүп, кесәл болуп қалди. У хәвәрчиләрни әвәтип уларға: — Әкрон шәһиридики илаһ Баал-Зәбубдин мениң тоғрамда, кесилидин сақиямду, дәп сораңлар, деди.

³ Лекин Пәрвәрдигарниң Пәриштиси болса Тишбилиқ Илиясқа: — Орнуңдин тур, Самарийә падишасиниң әлчилериниң алдиға берип, уларға: — Израилда Худа йоқму, Әкрондики илаһ Баал-Зәбубдин йол сориғили маңдиңларму? ⁴ Шуниң үчүн Пәрвәрдигар һазир мундақ дедики: «Сән чиққан кариваттин чүшәлмәйсән; сән чоқум өлисән» дегин, — деди.

Шуниң билән Илияс йолға чиқти.

⁵ Хәвәрчиләр падишаниң йениға қайтип кәлди; у улардин: Немишкә йенип кәлдиңлар, дәп сориди.

⁶ Улар униңға: — Бир адәм бизгә учрап бизгә: — Силәрни әвәткән падишаниң йениға қайтип берип униңға: «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Израилда Худа йоқму, Әкрондики илаһ Баал-Зәбубдин йол сориғили адәмләрни әвәттиңму? Шуниң үчүн сән чиққан кариваттин чүшәлмәйсән; сән чоқум өлисән!» дәңлар, — деди.

⁷ Падиша улардин: Силәргә учрап бу сөзләрни қилған адәм қандақ адәм экән? — дәп сориди.

⁸ Улар униңға: У түклүк, белигә тасма бағлиған адәм экән, деди. Падишаһ: У Тишбилиқ Илияс экән, деди.

⁹ Андин падиша бир әллик бешини қол астидики әллик адими билән Илиясниң қешиға маңдурди; бу киши Илиясниң қешиға барғанда, мана у бир дөңниң үстидә олтиратти. У униңға: И Худаниң адими, падиша сени чүшүп кәлсун! дәйду, деди.

¹⁰ Лекин Илияс әллик бешиға: Әгәр мән Худаниң адими болсам, асмандин от чүшүп сән билән әллик адимиңни көйдүрсун, дәп жавап бәрди. Шуан асмандин от чүшүп, униң өзи билән әллик адимини көйдүрүвәтти.

¹¹ Шуниң билән падиша йәнә бир әллик бешини униң қол астидики әллик адими билән униң қешиға маңдурди. У униңға: И Худаниң адими, падиша ейтти: Сени дәрһал чүшүп кәлсун! — деди.

¹² Лекин Илияс әллик бешиға: Әгәр мән Худаниң адими болсам, асмандин от чүшүп сән билән әллик адимиңни көйдүрсун, дәп жавап бәрди. Шуан Худаниң оти асмандин чүшүп униң өзи билән әллик адимини көйдүрүвәтти.

¹³ Падиша әнди үчинчи бир әллик бешини қол астидики әллик адими билән униң қешиға маңдурди; әллик беши берип Илиясниң алдиға чиқип, тизлинип униңға ялвуруп: И Худаниң адими, мениң женим билән сениң бу әллик қулуңниң жанлири нәзириңдә әзиз болсун!

¹⁴ Дәрвәкә, асмандин от чүшүп, илгәрки икки әллик бешини уларниң қол астидики әллик адими билән көйдүрүвәтти. Лекин һазир мениң женим сениң нәзириңдә әзиз болсун, деди.

¹⁵ Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Илиясқа: Сән чүшүп униң билән барғин; униңдин қорқмиғин, деди. У орнидин туруп униң билән чүшүп падишаниң қешиға берип ¹⁶ падишаға: Пәрвәрдигар сөз қилип: «Израилда вәһий сориғили болидиған Худа йоқму, Әкрондики илаһ Баал-Зәбубдин йол сориғили әлчиләрни әвәттиңғу? Шуниң үчүн сән чиққан кариваттин чүшәлмәйсән; сән чоқум өлисән!» дәйду, — деди.

17 Шуниң билән Илияс дегәндәк, Пәрвәрдигарниң сөзи бойичә Аһазия өлди. Униң оғли болмиғачқа, Йәһорам униң орнида падиша болди. Бу Йәһошафатниң оғли, Йәһуда падишаси Йәһорамниң иккинчи жили еди. □

18 Әнди Аһазияниң башқа ишлири, униң қилған әмәллири болса, улар «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? □

2

Илияс асманға кәтирилиду

1 Пәрвәрдигар Илиясни қара қуюнда асманға кәтәрмәкчи болған вақитта Илияс билән Елиша Гилгалдин чиқип кетивататти.

2 Илияс Елишаға: — Сәндин өтүнимән, бу йәрдә қалғин; чүнки Пәрвәрдигар мени Бәйт-Әлгә маңғузди. Елиша: Пәрвәрдигарниң һаяти билән, вә сениң һаятиң билән қәсәм қилимәнки, сениңдин һәргиз айрилмаймән! деди. Шуниң билән улар Бәйт-Әлгә чүшүп кәлди. 3 У вақитта Бәйт-Әлдики пәйғәмбәр шагиртлири Елишаниң қешиға келип униңға: Биләмсән, Пәрвәрдигар бүгүн ғожаңни сәндин елип кетиду? — деди. У: Билимән; шүк туруңлар, деди. □

4 Илияс Елишаға: — Сәндин өтүнимәнки, бу йәрдә қалғин; чүнки Пәрвәрдигар мени Йерихоға маңғузди. Елиша: Пәрвәрдигарниң һаяти билән, вә сениң һаятиң билән қәсәм қилимәнки, сениңдин һәргиз айрилмаймән, деди. Шуниң билән улар иккиси Йерихоға барди.

5 У вақитта Йериходики пәйғәмбәр шагиртлири Елишаниң қешиға келип униңға: Биләмсән, Пәрвәрдигар бүгүн ғожаңни сәндин елип кетиду? — деди. У: Билимән; шүк туруңлар, деди. □

6 Илияс Елишаға: — Сәндин өтүнимәнки, бу йәрдә қалғин; чүнки Пәрвәрдигар мени Иордан дәриясиға маңғузди, деди. Елиша: Пәрвәрдигарниң һаяти билән, вә сениң һаятиң билән қәсәм қилимәнки, сениңдин һәргиз айрилмаймән, деди, шуниң билән улар иккиси меңивәрди.

7 Әнди пәйғәмбәр шагиртлиридин әллик киши берип, уларниң удулида жирақтин қарап туратти. Амма у иккилән Иордан дәриясиниң бойида тохтап турди. 8 Илияс йепинчисини қатлап, униң билән суни уривиди, су иккигә бөлүнүп турди; улар иккиси қуруқ йолдин өти.

9 Өтүп болғандин кейин Илияс Елишаға: Мән сәндин айрилмаста, сениң өзүң үчүн мәндин немә тилигиң болса, дәвәргин, деди. Елиша: Сениң үстүңдә турған Роһниң икки һәссиси үстүмгә қонсун, — деди.

10 У: Бу тилигиңгә еришмәк қийиндур; мән сәндин елип кетилгән вақтимда, мени көрүп турсаң, саңа шундақ берилиду; болмиса, берилмәйду, — деди.

11 Вә шундақ болдики, улар сөзлишип маңғанда, мана, отлуқ бир жәң һарвуси билән отлуқ атлар намайән болди; улар иккисини айривәтти вә Илияс қара қуюнда асманға кәтирилип кәтти.

□ **1:17** «...Йәһорам униң орнида падиша болди» — бу «Йәһорам» бәлким Аһазияниң иниси. У Йәһуданиң падишаси Йәһорам дегән адәм әмәс. «Бу Йәһошафатниң оғли, Йәһуда падишаси Йәһорамниң иккинчи жили...» — мошу айттә икки Йәһорам бар; биринчиси Исраил, йәни шималий падишалиқниң падишаси, иккинчиси Йәһуданиң падишаси.

□ **1:18** «...улар «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?» — бу китап Тәвраттики «Тарих-тәзкирә» әмәс, бирақ шүбһисизки, Тәвраттики «Тарих-тәзкирә» бу китаптин көп учурларни алған. □ **2:3** «пәйғәмбәр шагиртлири» — ибраний тилида «пәйғәмбәрниң оғуллири». Булар бәлким өз жутини ташлап, мәлум бир пәйғәмбәргә әгишип униңдин тәлим-тәрбийә алидигән вә шундақла Худадин пәйғәмбәрлик илтипат-қабилыйәтни тиләйдигән адәмләр еди.

«Пәрвәрдигар бүгүн ғожаңни сәндин елип кетиду» — «сәндин» ибраний тилида «бешиңдин» дәп ипадилиниду. Демәк, кейин Илияс Елишаниң беши болмайду. □ **2:5** «Пәрвәрдигар бүгүн ғожаңни сәндин елип кетиду?» — «сәндин» ибраний тилида «бешиңдин» дәп ипадилиниду.

¹² Елиша буни көрүп: И атам, и атам, Израилниң жәң һарвуси вә атлиқ әскәрлири! — дәп вақириди. Андин у уни йәнә көрәлмиди. У өз кийимини тутуп, уларни житип икки парчә қиливәтти. □ ■

¹³ Андин у Илиясниң учисидин чүшүп қалған йепинчисини йәрдин елип, Иордан дәриясиниң қирғиқиға қайтип кәлди. ¹⁴ У Илиясниң үстидин чүшүп қалған йепинчиси билән суни уруп: «Илиясниң Худаси Пәрвәрдигар нәдидур?», деди. Елиша суни шундақ урғанда су иккигә бөлүнди; Елиша судин өтүп кәтти.

¹⁵ Йериходики пәйгәмбәр Шагиртлири қарши қирғақта туруп уни көрди вә: «Илиясниң роһи Елишаниң үстидидур» дәп униң алдиға берип, баш уруп тазим қилди. ¹⁶ Улар униңға: Мана сениң кәминилириң арасида әллик әзимәт бар; өтүнимиз, булар ғожаңни издигили барсун. Пәрвәрдигарниң Роһи бәлким уни көтирип тағларниң бир йеридә яки жылғиларниң бир тәрипидә ташлап қойдимики, деди. Лекин у: Силәр һеч адәмни әвәтмәңлар, деди.

¹⁷ Амма уларниң уни қиставериши билән у хижаләт болуп: Адәм әвәтиңлар, деди. Шуңа улар әллик кишини әвәтти; булар үч күн уни издиди, лекин һеч тапалмиди. ¹⁸ Улар Елишаниң йениға қайтип кәлгәндә (у Йерихода турувататти) у уларға: Мән дәрвәкә силәргә «Издәп бармаңлар!» демидимму? — деди.

Елиша пәйгәмбәрниң пәйгәмбәрлик һоқуқи намайән болиду

¹⁹ Шәһәрдики адәмләр Елишаға: Ғоҗам көргәндәк, шәһәр өзи убдан җайдидур, лекин су начар вә тупрақ туғмастур, деди.

²⁰ У: Йеңи бир коза елип келип, ичигә туз қоюп, маңа бериңлар, деди. Улар уни елип келип униңға бәрди.

²¹ У булақниң бешиға берип униңға тузни төкти вә: Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мән бу суларни сақайттим; әнди улардин қайта өлүм болмайду вә йәрниң туғмаслиғи болмайду» — деди. □

²² Худди Елишаниң ейтқан бу сөзидәк, у су таки бүгүнгә қәдәр пак болуп кәлди.

²³ Елиша Йериходин чиқип Бәйт-Әлгә барди. У йолда кетип барғанда, бәзи балилар шәһәрдин чиқип уни заңлиқ қилип: Чиқип кәт, и тақир баш! Чиқип кәт, и тақир баш! — дәп вақирашти.

²⁴ У бурулуп уларға қарап Пәрвәрдигарниң нами билән уларға ләнәт оқуди; шуниң билән орманлиқтин икки чиши ейиқ чиқип, балилардин қириқ иккени житивәтти. ²⁵ У у йәрдин кетип, Кармәл теғиға берип, у йәрдин Самарийәгә йенип барди.

3

Моаб Израил билән җәң қилиду

¹ Йәһуда падишаси Йәһошафатниң сәлтәнитиниң он сәккизинчи жили, Аһабниң оғли Йәһорам Самарийәдә Израилға падиша болуп, он икки жил сәлтәнәт қилди. ² У өзи Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилатти, лекин атиси билән аниси қилған дәриҗидә әмәс еди. У атиси ясатқан «Баал түврүги»ни елип ташлиди. ■ ³ Лекин у Израилни гунаға путлаштурған Нибатниң оғли Йәробоамниң гуналирида чиң туруп, улардин һеч янмиди.

□ **2:12** «Израилниң жәң һарвуси вә атлиқ әскәрлири!» — бәлким Елиша һазир көргән жәң һарвуси вә атлирини көрситиду. Илияс пәйгәмбәр Израил арасида турған вақтида Худаниң самавий күчлири униң вастиси билән Израилға ярдәмдә болатти. Шу нуқтидин пәйгәмбәрниң өзи Израилға нисбәтән «жәң һарвуси вә атлиқ әскәрлири» болатти. Лекин у асманға көтирилгәндин кейин қандақ болар? ■ **2:12** 2Пад. 13:14 □ **2:21** «Мән бу суларни сақайттим» — яки «Мән бу суларни тазилдим». ■ **3:2** 1Пад. 16:32

4 Моабниң падишаси Меша наһайити чоң қойчи еди; у Израилниң падишасиға йүз миң қоза һәм йүз миң қочқарниң жуңини олпан қилатти. □ 5 Энди шундақ болдики, Аһаб өлүп кәткәндин кейин Моабниң падишаси Израилниң падишасиға йүз өрүди. ■

6 У вақитта Йәһорам падиша Самарийәдин чиқип һәммә Израилни жәң үчүн едитлиди. 7 У йәнә адәм әвитип Йәһуданиң падишаси Йәһошафатқа хәвәр берип: Моабниң падишаси мәндиң йүз өриди; Моаб билән соқушқили чиқамсән? — деди. У: Чиқимән; биздә мениң-сениң дәйдиған гәп йоқтур, мениң хәлқим сениң хәлқиндур, мениң атлирим сениң атлириңдур, деди. □ ■

8 У йәнә: Қайси йол билән чиқайли, дәп сориди. Йәһорам: Биз Едом чөлиниң йоли билән чиқайли, дәп жавап бәрди.

9 Андин Израилниң падишаси билән Йәһуданиң падишаси Едомниң падишасиға қошулуп маңди. Улар йәттә күн айлинип жүрүш қилғандин кейин, қошун вә улар елип кәлгән атаулақларға су қалмиди. 10 Израилниң падишаси: Апла! Пәрвәрдигар биз үч падишани Моабниң қолиға чүшсун дәп, бир йәргә жәм қилған охшайду, деди.

11 Лекин Йәһошафат: Пәрвәрдигардин йол соримиз үчүн бу йәрдә Пәрвәрдигарниң бир пәйғәмбири йоқму? — деди. Израилниң падишасиниң чакарлиридин бири: Илиясниң қолиға су қуяп бәргән Шафатниң оғли Елиша бу йәрдә бар, деди. ■

12 Йәһошафат: Пәрвәрдигарниң сөз-калами униңда бар, деди. Шунин билән Израилниң падишаси билән Йәһошафат вә Едомниң падишаси униң қешиға чүшүп барди.

13 Елиша Израилниң падишасиға: — Мениң сениң билән немә карим! Өз атаңниң пәйғәмбәрлири билән анаңниң пәйғәмбәрлириниң қешиға барғин, деди.

Израилниң падишаси: Ундақ демигин; чүнки Пәрвәрдигар бу үч падишани Моабниң қолиға тапшуруш үчүн жәм қилған охшайду, — деди. ■

14 Елиша: Мән хизмитидә туруватқан Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, әгәр Йәһуданиң падишаси Йәһошафатниң һермитини қилмиған болсам, сени көзгә илмиған яки саңа қаримиған болаттим. □ ■ 15 Лекин әнди берип бир сазчини маңа елип келиңлар, — деди.

Сазчи саз чалғанда, Пәрвәрдигарниң қоли униң үстигә чүшти. □ 16 У: Пәрвәрдигар сөз қилип: «Бу вадиниң һәммә йеригә ора қолаңлар» деди, — деди андин йәнә:

17 — Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Силәр я шамал я ямғур көрмисәңларму, бу вади суға толуп, өзүңлар билән атаулақлириңлар һәммиси су ичисиләр». 18 Лекин бу Пәрвәрдигарниң нәзиридә кичик иш болуп, у Моабниму силәрниң қоллириңларға тапшуриду. 19 Силәр барлиқ мустәһкәм шәһәрләрни вә барлиқ есил шәһәрләрни бөсүп өтүп, барлиқ яхши дәрәкләрни кесип ташлап, һәммә булақларни тиндуруп, һәммә мунбәт екинзарлиқни ташлар билән қаплап харап қилисиләр» — деди.

20 Вә әтиси әтигәнлик қурбанлиқ сунулған вақтида, мана, су Едом зимини тәрәптин екип келип, һәммә йәрни суға тошқузди. 21 Амма Моабларниң һәммиси: Падишаһлар биз билән жәң қилғили чиқипту, дәп аңлиған болуп, савут-қалқан көтирәлигидәк чоң-кичик һәммиси чегарада тизилип сәптә турди. 22 Улар әтиси сәһәрдә қопуп қариса, күн нури уларниң удулидики су үстигә чүшкән еди; күнниң шолисида су уларға қандәк көрүнди. Улар: —

23 Бу қан экән! Падишаһлар урушуп бир-бирини қирған охшайду. И Моаблар! Дәрһал олжиниң үстигә чүшүп бөлишивалайли! деди.

24 Лекин улар Израилниң ләшкәрғаһиға йәткәндә, Израиллар орнидин қопуп Моабларға һужум қилиши билән улар бәдәр қачти. Израиллар уларни сүрүп-тоқай қиливәтти.

25 Улар шәһәрләрни вәйран қилип, һәр бир адәм таш елип, һәммә мунбәт екинзарлиқни

□ 3:4 «йүз миң қоза һәм йүз миң қочқарниң жуңини олпан қилатти» — яки «йүз миң қозиниң вә йүз миң қочқарниң жуңини олпан әвәтәтти». ■ 3:5 2Пад. 1:1 □ 3:7 «биздә мениң-сениң дәйдиған гәп йоқтур» — ибраний тилида «мән өзүм саңа охшаш болиман» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 3:7 1Пад. 22:4 ■ 3:11 1Пад. 22:7 ■ 3:13 1Пад. 18:19 □ 3:14 «Мән хизмитидә туруватқан» — ибраний тилида «Мән Униң (Худаниң) алдида туруватқан» дегән сөз билән ипадилиниду. Елиша өзини падишаниң ордисида даим ғожисиниң алдида туруватқан хизмәткарға охшитиду. ■ 3:14 1Пад. 17:1 □ 3:15 «Сазчи саз чалғанда, Пәрвәрдигарниң қоли униң үстигә чүшти» — яки «Сазчи чалса, Пәрвәрдигарниң қоли... чүшәтти».

толдуруваткичә таш ташлиди. Улар һәммә булақ-қудуқларни тиндуруп, һәммә яхши дәрәкләрни кесивәтти. Улар Кир-һарәсәт шәһиридики ташлардин башқа һеч немини қалдурмиди. Шу шәһәргә болса, салға атқучилар униңға чөргиләп һужум қилди.□

²⁶ Моабниң падишаси жәңниң өзигә зиядә қаттиқ кәлгинини көрүп өзи билән йәттә йүз қиличвазни елип Едомниң падишасиға һужум қилип бөсүп өтүшкә атланди; лекин улар бөсүп өтәлмиди.

²⁷ Шунинң билән тәхтигә варислиқ қилғучи тунжа оғлини елип, сепилниң төписидә уни көйдүрмә қурбанлиқ қилди. У вақитта Исраил Пәрвәрдигарниң қаттиқ қәһригә учриған еди. Шунинң билән бу үч падиша Моаб падишадин айрилип, һәр қайсиси өз жутиға кетишти.□

4

Елиша пәйғәмбәр тул хотун вә униң оғуллирига ярдәм бериду

¹ Пәйғәмбәр шагиртлиридин бириниң тул қалған хотуни Елишаға пәрәд қилип: Сениң қулуң болған мениң ерим өлүптү. Билисэнки, сениң қулуң Пәрвәрдигардин қорққан адәм еди. Энди қәриз егиси мениң икки оғлумни қуллуққа алғили кәлди.■

² Елиша униңдин: Сениң үчүн немә қилай? Дегинә, өйүңдә немәң бар? — дәп сориди. У: Дедигиңниң өйидә кичик бир коза майдин башқа һеч нәрсә йоқ, — деди.□

³ У: Берип һәммә хошнилириңдин чөгүн-коза, йәни бош чөгүн-козиларни өтнә алғин, улар аз болмисун. ⁴ Андин өзүң билән оғуллириң өйгә киргин, ишикни йепип һәммә чөгүн-козиларға май қачилиғин. Тошқанлирини бир чәткә елип қойғин, — деди.

⁵ Шунинң билән у у йәрдин айрилип оғуллири билән өйгә кирип ишикни япти. Оғуллири чөгүн-козиларни униң алдиға елип кәлгәндә, у май қуйди. ⁶ Вә шундақ болдики, чөгүн-козиларниң һәммиси толғанда у оғлиға: Йәнә бир коза елип кәл, деди. Амма оғли: Энди коза қалмиди, деди. У вақитта май тохтап қалди.

⁷ Энди у берип Худаниң адимигә хәвәр йәткүзди. У: Берип майни сетивәт, қәрзиңни түгәткән; андин қалған пул билән өзүң вә оғуллириңниң женини беқинлар, деди.

Елиша өлгән балини тирилдүриду

⁸ Бир күни Елиша Шунәм шәһиригә барди. У йәрдә бир бай аял бар еди вә у уни өз өйидә тамаққа тутуп қалди. Шунинңдин кейин һәр қачан у йәрдин өтүп маңса, у униң өйигә кирип ғизалинатти. ⁹ Бир күни у өз еригә: Бу йәрдин дайим өтидиған киши Худаниң бир муқәддәс адими экәнлигини билип йәттим. ¹⁰ Биз өгүздә униңға бир кичикрәк өй салайли. Униңға өйдә кариват, ширә, орундуқ вә чирақдан тәйярлап берәйли; вә шундақ болсунки, у қачанла йенимизға кәлсә шу өйдә турсун, — деди.

¹¹ Энди пәйғәмбәр бир күни у йәргә кәлгәндә, шу балиханиға кирип йетип қалди. ¹² У өз хизмәтқари Гәһазифа: Сән у Шунәмлик аялни чақирғин, деди. У уни чақирғанда, аял униң қешиға кәлди.

□ **3:25** «Улар Кир-һарәсәт шәһиридики ташлардин башқа һеч немини қалдурмиди» — буниң мәнаси бәлким «Улар Кир-һарәсәт шәһириниң өзини вәйран қилмиди» дегәндәк болса керәк. □ **3:27** «Пәрвәрдигарниң қаттиқ қәһри...» — ибраний тилида «униң қаттиқ қәһри...». «Пәрвәрдигарниң қаттиқ қәһригә учриған еди» — Исраилниң шу чағда немишкә Пәрвәрдигарниң қәһригә учраш сәвәви мошу йәрдә ейтилмайду. Бир нәччә алим мошу «қәһр»ни Пәрвәрдигардин эмәс, бәлки Едом тәрипидин кәлгән, дәп қарап, төвәндикидәк тәржимә билән шәрһ берип чүшәндүриду: «(26) Моабниң падишаси ... Едомниң падишасиға һужум қилип бөсүшкә атланди; лекин улар бөсүп өтәлмиди. (27) Шунинң билән униң (Едомниң) тәхтигә варислиқ қилғучи тунжа оғлини елип келип, сепилниң үстидә уни көйдүрмә қурбанлиқ қилди. У вақитта Исраил қаттиқ қәһргә учриған еди (Едомлар: «Биз Исраиллар билән иттипақдаш болғачқа, биз уларниң касапигә учридуқ» дәп Исраилға қаттиқ гәзәпләнгән еди». Демәк, шу алимлар шу «қәһр» Едомлар тәрипидин кәлди, дәп қарайду). Бирақ бизниңчә бундақ тәржимидә икки муһим нуқтини пәрәзий тәржимә қилған болғачқа, униңға қайил болмидуқ, Шуңа биз йәнила әйәттики «қәһр»ни Худа тәрипидин болған, дәп қараймиз. ■ **4:1** Лав. 25:39 □ **4:2** «кичик бир коза май» — бу май бәлким зәйтун мейи еди.

13 Пәйғәмбәр хизмәтқариға: Сән уныңа: «Сили бизниң ғемимизни йәп мошундақ өзлирини көп аварә қилдила; мән сили үчүн немә қилип берәй? Падишаға яки қошун сәрдарига бирәр тәләплирини йәткүзәйму?» — дегин, деди.

Аял буныңа жавап берип: — Мән өз хәлқим арасида яшаватимән, болди! деди.

14 Энди Елиша Гәһазидин, уныңа немә қилип бериш керәк? — дәп сориди. Гәһази: Уның оғул балиси йоқ экән, вә ериму қери экән, деди.

15 У: Уни чақирғин, деди. Аялни чақиривиди, аял ишиккә келип турди.

16 Пәйғәмбәр уныңа: Келәр жили тәхминән мошу вақитта қучағлирида бир оғуллири болиду, деди. У: Яқ, и ғоҗам! И Худаниң адими, дедигиңгә ялған ейтмиғин, деди. □ ■

17 Энди Елиша уныңа дегәндәк у аял һамилдар болуп, иккинчи жили бекитилгән вақитта оғул туғди.

18 Бала өсүп чоң болди. Бир күни шундақ болдики, у атиси бар йәргә, ормичиларниң қешиға чиқип кәтти. 19 У атисиға: Вай бешим, вай бешим, дәп вайсиди. У хизмәтқариға, уни анисиниң қешиға елип барғин, деди.

20 У уни көтирип анисиниң йениға апирип қойди. Бала анисиниң етигидә чүшкичә олтарди, андин өлүп қалди. 21 Андин аниси чиқип, уни Худаниң адиминиң өйидики кариватқа ятқузуп қоюп, ишикни йепип чиқип кәтти. 22 У ерини чақирип уныңа: Ғуламлардин бирини маңдурғин, у бир ешәкни елип кәлсун; мән уни чаптуруп, Худаниң адиминиң қешиға дәрһал берип келәй, деди.

23 Ери уныңа: Немишкә уның қешиға бүгүн барисән? Бүгүн я йеңи ай я шабат күни болмиса, деди. Аяли уныңа, һәммә иш течлиқ — деди. □

24 У ешәкни тоқутуп ғуламиға: Иштик һайдап маң; мән демигичә тохтимиғин, деди. □

25 Шуның билән у Кармәл теғиға берип Худаниң адими алдиға кәлди. Вә шундақ болдики, Худаниң адими уни жирақтинла көрүп өз хизмәтқари Гәһазиға: Мана Шунәмлик аял келиватиду; 26 Сән уның алдиға жүгүрүп берип уныңдин: Сили течлиқму? Әрлири течлиқму? Балилири течлиқму?» — дәп соригин, деди.

— һәммә иш течлиқ, дәп ейтти аял.

27 Энди таққа чиқип Худаниң адиминиң қешиға кәлгәндә, у уның путлирини қучағлиди. Гәһази уның йениға берип уни иштиривәтмәкчи болди; лекин Худаниң адими: — Уни өз ихтияриға қойғин; чүнки уның көңли интайин сунуқ вә Пәрвәрдигар бу ишни маңа демәй йошурупту, деди.

28 Аял: Мән ғоҗамдин бир оғул тилидимму? Маңа ялған сөз қилмиғин, дәп сәндин өтүнмидимму? — деди. □ ■

29 Пәйғәмбәр Гәһазиға: — Белиңни чиң бағлап, мениң һасамни елип маңғин. Бирисигә учрисаң, уныңа салам қилмиғин, бириси саңа салам қилса, сән уныңа жавап бәрмигин. Мениң һасамни балиниң йүзигә қойғин, деди. □ ■

30 Балиниң аниси: Пәрвәрдигарниң һаяти билән вә сениң һаятиң билән қәсәм қилимәнки, сәндин айрилмаймән, деди. Елиша орнидин туруп уның кәйнидин әгәшти.

31 Гәһази улардин бурун берип һасисини балиниң йүзигә қойған еди. Амма һеч аваз яки тивиш чиқмиди. Шуның билән у йенип Елишаниң алдиға берип уныңа: Бала ойғанмиди, деди.

32 Елиша өйгә келип қариса, мана, бала уның каривитида өлүк ятатти. 33 У бала билән өзини айрим қалдуруп, ишикни йепиветип Пәрвәрдигарға дуа қилди. ■ 34 Андин у кариватқа чиқип

□ 4:16 «мошу вақитта» — яки «әтиязда». ■ 4:16 Яр. 18:10, 14 □ 4:23 «немишкә уның қешиға бүгүн барисән?» — ери бәлким аялиниң бериш мәхситини чүшәнмиди. Ериниң сөзигә қариганда «йеңи ай» яки «шабат күни» пәйғәмбәрләр билән көрүшүш қолайлиқ вақит болатти. «Һәммә иш течлиқ» — яки «хатиржәм болғин». □ 4:24 «Иштик һайдап маң; мән демигичә тохтимиғин» — ғулами бәлким ешәкниң йенида жүгүрүп, аялга һәмраһ болса керәк.

□ 4:28 «мән ғоҗамдин бир оғул тилидимму?» — оқурмәнләрниң есидә барки, бу аял әслидә Елишадин бирәр нәрсә тилимәкчи әмәс еди. У оғул пәрзәнт көрүшкә зор интизар болсиму, йәнә оғул тиләштин қорқатти. ■ 4:28 2Пад. 4:16 □ 4:29 «бирисигә учрисаң, уныңа салам қилмиғин, бириси саңа салам қилса, сән уныңа жавап бәрмигин» — оттура шәриқтә йолда кетиватқанлар бир-бири билән саламлашқанда адәттә узун вақит кетәтти. ■ 4:29 Лука 10:4 ■ 4:33 Мат. 6:6

балиниң үстигә өзини қоюп ағзини униң ағзиға, көзлирни униң көзлиригә, қоллирини униң қоллириға йекип ятти. Шунинң билән балиниң бәдини иссишқа башлиди. ³⁵ У чүшүп өйдә у як-бу якқа меңип андин йәнә кариватқа чиқип йәнә балиниң үстигә егилди. У вақитта бала йәттә қетим чүшкүрди, андин көзлирини ачти.■

³⁶ Пәйғәмбәр Гәһазини чақирип униңға: Шунәмлик аялни чақирғин, деди. У уни чақирип қойди. У Елишаниң йениға кәлгәндә. У униңға: Оғуллирини кәтирип алсила, деди.

³⁷ У өйигә кирипла униң айиғи алдиға жиқилип дүм ятти, беши йәргә тәккидәк тазим қилди. Андин өз оғлини кәтирип чиқип кәтти.

Ачарчиликта болған мәҗизиләр

³⁸ Елиша Гилгалға йенип барди. Шу чағда жутта ачарчилик болған еди. Пәйғәмбәрләрниң шагиртлири Елишаниң йенида олтарғанда у өз хизмәтқариға: Сән чоң қазанни есип пәйғәмбәрләрниң шагиртлириға шорпа пиширип бәргин, деди.

³⁹ Улардин бириси отяш тәргили далаға чиқип явайи қапақ пелигини тепип, униңдин явайи қапақ үзүп етигини толдуруп келип, тоғрап қазанға салди; чүнки улар буларниң зиянлиқ экәнлигини билмәйтти.□

⁴⁰ Андин улар йәңлар дәп адәмләргә усуп бәрди. Лекин улар тамақни йегили башлиғанда: И Худаниң адими, қазанда өлүм бар, дәп вақирашти. Неч ким униңдин йейәлмиди.

⁴¹ Елиша: Азраққинә ун елип келиңлар, деди. У шуни қазанға ташлап: Хәлиқкә усуп бәргин, йесун, деди. Вә мана, қазанда неч зәһәр қалмиди.■

⁴² Әнди Баал-Шалишаһдин бир адәм келип, Худаниң адимигә арпа һосулиниң тунҗа мевисидин аш-нан, йәни жигирмә арпа нанни вә бир халта көк башни елип келивиди, у: Хәлиқкә йегили алдиға қойғин, деди.

⁴³ Униң хизмәтқари: Шунини бир йүз адәмниң алдида қандақ қоялаймән? деди. Елиша: Хәлиқкә йегили бәргин; чүнки Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: Улар йәйду вә униңдин ешип қалиду, деди.■

⁴⁴ Шунинң билән у шуни уларниң алдида қойди; улар йеди вә дәл Пәрвәрдиғарниң дегинидәк, униңдин ешип қалди.

5

Сурийәниң қошуниниң сәрдари Нааманниң сақайтилиши

¹ Сурийә падишасиниң қошун сәрдари Нааман өз ғоҗисиниң алдида толиму қәдирләнди вә иззәтләнди, чүнки Пәрвәрдиғар униң қоли арқилиқ Сурийәгә нусрәтләр бәргән еди. У батур җәңчи болғини билән, лекин мохо кесилигә гириптар болуп қалған еди.

² Әнди Сурийләр топ-топ болуп, булаңчиликқа чиқип Израилдин бир кичик қизни тутуп кәлгән еди; бу қиз Нааманниң аялиниң хизмитини қилатти. ³ У ханимға: Кашки, мениң ғоҗам Самарийәдики пәйғәмбәрниң қешида болсиди! У уни мохо кесилидин сақайтатти, деди.

⁴ Нааман берип ғоҗисифа: — Израилниң жутидин болған кичик қиз мундақ-мундақ ейтти, деди.

⁵ Сурийә падишаси: Яхши! Сән барғин, мән Израилниң падишасифа бир мәктуп әвәтимән, деди. Нааман он талант күмүч билән алтә миң шәкәл алтун вә һәм он кишилиқ кийимни елип Израилға барди.□

⁶ У мәктупни Израилниң падишасифа апирип тапшуруп бәрди. Мәктупта: — «Бу мәктуп саңа йәткәндә билгәйсәнки, мән өз хизмәтқарим Нааманни сениң қешиңға маңдурдум. Сән уни мохо кесилидин сақайтқайсән», дәп пүтүлгән еди.

■ **4:35** 1Пад. 17:21; 2Пад. 8:1; Рос. 20:10 □ **4:39** «явайи қапақ» — биз пәризимиз бойичә шундақ тәржимә қилдуқ. Лекин бу өсүмлүк вә мевисиниң зади немә экәнлиги бизгә һазир намәлум. ■ **4:41** Мис. 15:25 ■ **4:43** Юһ. 6:9, 11 □ **5:5** «он талант күмүч» — бир талант бәлким 30.6 килограм еди, шуңа бу 306 килограм күмүч еди. «Алтә миң шәкәл алтун» — 70 килограмчә болуши мүмкин еди.

7 Исраилниң падишаси хәтти оқуп болуп, өз кийимлирини житип-житивәтти вә: — Мән Худаму? Кишини өлтүрүп һәм тирилдүрәләймәнму? Немишкә у киши: — Бу адәмни мохо кесилидин сақайтқин, дәп һавалә қилиду? Қени, ойлинип көрүңлар, у дәрвәқә мән билән жәң қилғили банә издәйду, деди. ■

8 Вә шундақ болдики, Худаниң адими Елиша Исраилниң падишасиниң өз кийимлирини житқинини аңлиғанда, падишаға адәм әвитип: Немишкә өз кийимлириңни життиң? У киши һазир бу йәргә кәлсун, андин у Исраилда бир пәйғәмбәр бар экән дәп билиду, деди.

9 Нааман атлири вә жәң һарвуси билән келип, Елишаниң өйиниң ишиги алдида тохтиди.

10 Елиша бир хәвәрчини маңдуруп Нааманға: — Берип Иордан дәрйясида йәттә қетим жуюнуп кәлгин; шундақ қилсаң әтлириң әслигә келип пакиз болисән, деди.

11 Лекин Нааман ачқиқлинип йенип келип: — Мана, у чоқум чиқип, мениң билән көришиду, өрә туруп Худаси Пәрвәрдиғарниң намаға нида қилип, яра жайниң үстидә қолини силкип, мохо кесилини сақайтиду, дәп ойлап кәлгән едим. 12 Дәмәшқниң дәрйялири, йәни Абарна билән Фарпар дәрйясиниң сулири Исраилниң һәммә сулиридин яхши әмәсму? Мән уларда жуонсам пакиз болмамдим? — деди. У қаттиқ гәзәплинип бурулуп йолға чиқти.

13 Лекин униң хизмәткарлири униң қешиға берип: — И атам, әгәр пәйғәмбәр силигә еғир бир ишни тапилиған болса, қилмасмидила? Ундақ болған йәрдә, у силигә суға чүшүп жуюнуп, пакиз болсила, дегән болса шундақ қилмамла? — дейишти.

14 Шуңа у чүшүп, Худаниң адиминиң сөзигә бенаән Иордан дәрйясида йәттә қетим чөмүлди. Шуниң билән униң ети паклинип, кичик балиниң етидәк болуп сақайди. ■

15 Шуниң билән у барлиқ һәмраһлири билән Худаниң адиминиң қешиға қайтип келип, униң алдида туруп: — Мана әнди пүткүл йәр йүзидә Исраилдин башқа йәрдә Худа йоқ экән, дәп билип йәттим; әнди һазир, өз кәминәңдин бир соғатни қобул қилгин, деди.

16 Лекин Елиша: Мән хизмитидә туруватқан Пәрвәрдиғарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, һеч немини қобул қилмасмән, деди. Нааман тола чиң турувалсиму, һеч қобул қилмиди.

17 Андин Нааман мундақ деди: — Әгәр қобул қилмисаң, кәминәңгә топидин икки қечир жүк берилсун; чүнки кәминәң бундин кейин Пәрвәрдиғардин башқа һеч қандақ илаһларға көйдүрмә қурбанлиқ яки енақлиқ қурбанлиғини кәлтүмәйду. □ 18 Лекин Пәрвәрдиғар кәминәңниң шу бир ишини кәчүрүм қилғай: ғоҗамниң өзи Риммонниң бутханисиға сәждә қилмақ үчүн киргәндә, мениң қолумға йөләнсә мән Риммонниң бутханисида тиз пүксәм, мошу амалсиз тиз пүккиним үчүн Пәрвәрдиғар мән кәминәңни кәчүргәй, деди. □

19 Елиша униңға: — Сән аман-хатиржәмлиткә кәткин, деди. У униңдин айрилип азғинә йол маңди. 20 Лекин Худаниң адими Елишаниң хизмәтқари Гәһази көңлидә: — Мана, у Сурийәлик Нааман елип кәлгән нәрсилиридин ғоҗам һеч немини алмай, уни бекар кәткүзүветипту. Лекин Пәрвәрдиғарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, мән униң кәйнидин жүгүрүп берип, униңдин азрақ бир нәрсә алай, дәп ойлиди. 21 Шуни дәп Гәһази Нааманниң кәйнидин барди. Нааман бир кимниң кәйнидин жүгүрүп келиватқинини көрүп, һарвусидин чүшүп униң алдиға берип: һәммә иш течлиқму? — дәп сориди.

22 У: — Течлиқ, — деди, — амма ғоҗам мени маңдуруп: Мана әнди Әфраим тағлиғидин пәйғәмбәрләрниң шагиртлиридин икки жигит қешимға кәлди. Буларға бир талант күмүч билән икки кишлик кийим бәрсилә, дәп ейтти, — деди.

23 Нааман: — Икки талант күмүчни қобул қилгин, дәп уни зорлап икки талант күмүчни икки халтиға чегип, икки кишлик кийимни чиқирип бәрди. Буларни Нааман ғуламлиридин икки жигиткә йүдкүзди; улар Гәһазиниң алдида буларни кетирип маңди.

24 У турған дөңгә йәткәндә буларни уларниң қоллиридин елип өйигә тиқип қойди; андин бу адәмләрни кәткүзүвәтти. 25 Андин у ғоҗисиниң алдиға кирип турди. Елиша униңдин: — И Гәһази, нәгә берип кәлдиң? — дәп сориди. У жавап берип: Қулуң һечйәргә бармиди, — деди.

■ 5:7 Қан. 32:39; 1Сам. 2:6 ■ 5:14 Лука 4:27 □ 5:17 «енақлиқ қурбанлиғи» — яки пәқәт «қурбанлиқ». Адәттә бу сөз «енақлиқ қурбанлиғи» яки «тәшәккүр қурбанлиғи»ни билдүриду. Униң топини тәләп қилиши бәлким Исраилдики шу топа (қурбанғаһ сүпитидә) үстидә өз қурбанлиқлирини қилмақчи болған болуши мүмкин. □ 5:18 «Риммон» — Сурийәниң «боран чиқарғучи бут»и еди.

²⁶ Елиша униңға: — Мәлум бир киши һарвусидин чүшүп, кәйнигә йенип, сениң алдиңға кәлгәндә, мениң роһум шу чағда сениң билән биргә барған әмәсму? Бу кишиләр күмүч билән кийим, зәйтун бағлири билән үзүмзарлар, қой билән кала, малайлар билән кенизәкләрни қобул қилидиған вақитму? ²⁷ Лекин һазир Нааманниң мохо кесили саңа һәм нәслиңгә мәңгүгә чаплишиду, — деди. Шунинң билән у Елишаниң қешидин чиққанда қардәк ақ болуп қалди.■

6

Палтиниң бешини су үстидә ләйлитиши

¹ Пәйғәмбәрләрниң шагиртлири Елишаға: — Мана бизгә сениң алдиңда туруватқан йеримиз тар кәлди. ² Иордан дәриясиниң бойиға берип, һәр биримиз бирдин яғач елип, шу йәрдә туридиғанға бир туралғу өй ясайли, — деди.

— Бериңлар, дәп жавап бәрди у.

³ Уларниң бири йәнә: — Илтипат қилип қәминилириң билән биргә барғин, деди. У: — Биллә барай, деди.

⁴ У улар билән маңди. Улар Иордан дәриясиға берип, дәрәк кесишкә башлиди. ⁵ Лекин уларниң бири дәрәк кесиватқанда палтиниң беши суға чүшүп кәтти. У вақирап: — Вай ғоҗам, бу өтнә алған палта еди, деди.

⁶ Худаниң адими: Нәгә чүшти, дәп сориди. У чүшкән йәрни көрситип бәрди. У бир шахни кесип, уни суға ташливиди, Палтиниң беши ләйләп чиқти.

⁷ У: Уни қолуңға алғин, девиди, у киши қолини узутуп уни тутувалди.

Елиша пүтүн бир қошунни мәглуп қилиду

⁸ Сурийәниң падишаси Израил билән жәң қиливататти. У өз хизмәткарлири билән мәслиһәтлишип, паланчи-покунчи йәрдә барғаһ тикимән, дәп бекитәтти.□

⁹ Худаниң адими Израилниң падишасиға хәвәр әвитип: — Сән паланчи-покунчи йәргә бериштин еһтият қилғин, чүнки Сурийләр у йәргә чүшмәкчи, деди.

¹⁰ У вақитларда Израилниң падишаси Худаниң адими өзигә көрсәткән жайға адәм әвәтип у йәрдики адәмлиригә еһтият қилишни ағаһландурди. Бундақ иш бир қанчә қетим болди.□

¹¹ Бунинң сәвәвидин Сурийәниң падишаси көңлидә қаттиқ аччиқлинип, өз хизмәткарлирини чақирип улардин: — Аримиздин кимниң Израилниң падишаси тәрипидә туридиғанлиғини маңа көрситип бәрмәмсиләр?! — дәп сориди.

¹² Лекин хизмәткарлириниң бири: — И ғоҗам падиша ундақ әмәс; бәлки Израилда туридиған Елиша дегән пәйғәмбәр сән ятқан һоҗранда қилған сөзлириңни Израил падишасиға ейтип бериду, — деди.

¹³ У: Берип униң нәдә екәнлиғини пайлап келиңлар, мән адәм маңдуруп уни тутуп келәй, деди. Улар: — У Дотан шәһиридә екән, дәп хәвәр қилди.

¹⁴ Шунинң билән у шу йәргә атлиқлар, жәң һарвулири вә зор бир қошунни маңдурди. Улар кечиси йетип келип шәһәрни қоршивалди.

¹⁵ Худаниң адиминиң малийи сәһәрдә туруп чиқса, мана, бир атлиқлар вә жәң һарвулири қошуни шәһәрни қоршивалған еди. Малай униңға: Апла, и ғоҗам, қандақ қилармиз? — деди.

¹⁶ Лекин у: Қорқмиғин; мана биз билән биргә болғанлар улар билән биргә болғанлардин көптур, деди. ¹⁷ Әнди Елиша дуа қилип: И Пәрвәрдигар, малайимниң көзлирини көрәләйдиған қилип ачқайсән, деди. У вақитта Пәрвәрдигар жигитниң көзлирини ачти

■ 5:27 Чөл. 12:10; 2Тар. 26:19, 20 □ 6:8 «...мәслиһәтлишип, паланчи-покунчи йәрдә барғаһ тикимән, дәп бекитәтти» — яки «... мәслиһәтлишип, улар униңға: — Паланчи-покунчи жайда һужум қилғайла, деди». □ 6:10 «бир қанчә қетим» — ибраний илида «бир қетим, икки қетим әмәс» дегән сөзләр билән ипадилиниду.

вә у әйни әһвални көрди; мана, пүткүл тағ Елишани чөридәп турған ялқунлуқ ат вә жәң һарвулири билән толған еди.

¹⁸ Сурийләр чүшүп у тәрәпкә кәлгәндә, Елиша Пәрвәрдигарға дуа қилип: Бу хәлиқни корлуқ билән урғин, деди. Шунини билән У Елишаниң тилиги бойичә уларни корлуқ билән урди.

¹⁹ Елиша уларға: Бу *силәр издигән* йол әмәс вә *силәр издигән* шәһәр әмәс; мениң кәйнимдин әгишиңлар, силәрни силәр издигән адәмниң қешиға башлап барай, дәп уларни Самарийәгә башлап барди. ²⁰ Вә шундақ болдики, улар Самарийәгә киргәндә Елиша: И Пәрвәрдигар, уларниң көзлирини көрәләйдиган қилип ачқайсән, деди. Пәрвәрдигар уларниң көзлирини ачти; вә мана, улар Самарийәниң оттурисида туратти.

²¹ Израилниң падишаси уларни көргәндә Елишадин: И атам, уларни өлтүрүветәйму? Уларни өлтүрүветәйму? дәп сориди.

²² У: — Сән уларни өлтүрмә; һәтта өзүң қилич вә оқяйиң билән әсир қилғанлириңни өлтүрмәйдиган йәрдә, буларни өлтүрүшкә боламти? Әксичә, уларниң алдиға нан, су қойғин; шуниң билән улар йәп-ичип өз ғоҗисига йенип кәтсун, деди. □

²³ Шундақ қилип, у уларға чоң зияпәт бәрди; улар йәп-ичип болғандин кейин, андин уларни йолға салди. Улар ғоҗисиниң йениға қайтти. Шуниндин кейин Сурийәдин булаңчилар шайкилири Израилниң зиминиға қайта бесип кирмиди.

Пәрвәрдигар Самарийәни қутқузиду

²⁴ Кейин шундақ болдики, Сурийәниң падишаси Бән-Һадад пүткүл қошунини жиғип Самарийәни муһасиригә алди. ²⁵ Шунини билән Самарийәдә зор ачарчилик болди. Улар уни шунчә узун қамал қилдики, бир ешәк беши сәксән шәкәл күмүчкә, вә кәптәр майиқиниң бир чинисиниң төрттин бири бәш шәкәл күмүчкә ярайтти. □ ²⁶ Израилниң падишаси сепилниң үстидин өткәндә, бир аял униңға: И ғоҗам падиша, ярдәм бәргинә! дәп пәрәд кәтәрди.

²⁷ У: Әгәр Пәрвәрдигар саңа ярдәм бәрмисә, мән саңа қандақ ярдәм қилай? Я хамандин я үзүм көлчигидин ярдәм тепиламду?, — деди.

²⁸ Падиша әнди униңдин йәнә: Немә дәрдиң бар? дәп сориди. У: Мана бу хотун маңа: Оғлуңни бәргин, биз уни бүгүн йәйли. Этә болса мениң оғлумни йәймиз, деди. ²⁹ У вақитта биз мениң оғлумни қайнитип пиширип йедук. Этиси мән униңға: Әнди сән оғлуңни бәргин, уни йәйли десәм, у өз оғлини йошуруп қойди, — деди. ■

³⁰ Падиша аялниң сөзини аңлап кийимлирини житип-житивәтти. У сепилда кетиватқанда, хәлиқ униң кийиминиң ичигә, йәни етигә бөз кийгәнлигини көрүп қалди.

³¹ Падишаһ: — Әгәр Шафатниң оғли Елишаниң беши бүгүн тенидә қалса, Худа мениң бешимни алсун вә униңдинму артуқ жазалисун! — деди. □ ■

³² Амма Елиша өз өйидә олтиратти; ақсақалларму униң билән биллә олтарған еди. Падиша униң алдиға бир адәмни маңдурған еди. Лекин у хәвәрчи у йәргә йетип бармайла, Елиша ақсақалларға: — Мана бу жаллатниң балисиниң бешимни алғили адәм маңдурғанлигини көрдүңларму? Әнди хәвәрчи кәлгәндә ишиқни чиң тақап ичидин тиривелиңлар. Мана униң кәйнидин кәлгән ғоҗисиниң қедиминиң авазини аңлиниватмамду? — деди.

³³ У улар билән сөзлишиватқанда, мана хәвәрчи униң қешиға чүшүп келип: «Падишаһ: «Мана бу балаю-апәтниң өзи Пәрвәрдигар тәрипидин кәлди; мән зади немә дәп Пәрвәрдигарға йәнә үмүт бағлиялармән?» дәйду, деди. □

□ **6:22** «...буларни өлтүрүшкә боламти?» — демәк, сән өзүң мошу Сурийләрни әсиргә тутқан әмәссән; һәтта уларни шундақ тутқан болсаңму, у чағда (кона «уруш әхлақи» бойичә) уларни өлтүрүвәтмәйттиң. □ **6:25** «сәксән шәкәл» — 900 грам, «бәш шәкәл» 55 грам болатти. Мошу йәрдики «бир чининиң төрттин бири»ниң һәҗими бәлким 0.25 литрчә еди; «чинә» ибраний тилида «каб» билән ипадилиниду. ■ **6:29** Қан. 28:53 □ **6:31** «Әгәр Шафатниң оғли Елишаниң беши бүгүн тенидә қалса...» — Израилниң падишаси (Йорам, 8-бапни көрүң) немишкә Елишаға шундақ өч? Шүбһисизки, у падишани бутпәрәслиги (3:Зни көрүң) үчүн дайим әйиплигәчкә, униңға өч еди; Елиша йәнә, бу балаю-апәтләр дәл бутпәрәслигимиздин бешимизға чүшкән, дәп аһаһ бәргән болса керәк. ■ **6:31** 1Пад. 19:2 □ **6:33** «хәвәрчи униң қешиға чүшүп келип: «Падишаһ: «Мана бу балаю-апәтниң өзи... йәнә үмүт бағлиялармән?» дәйду, деди» — хәвәрчи, шүбһисизки, падишаниң өз сөзлирини йәткүзүватиду.

7

1 Елиша: Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар! Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Этә мошу вақитларда Самарийәниң дәрвазисида бир халта ақ ун бир шәкәлгә вә икки халта арпа бир шәкәлгә сетилиду, — деди. □

2 Амма падиша белигини тутуп маңған қошун әмәлдари болса, Худаниң адимигә: Мана, һәтта Пәрвәрдигар асманға түңлүк ачсиму, ундақ ишниң болуши мүмкинму?! деди. У: — Сән өз көзүң билән көрисән, лекин шуниңдин йемәйсән, деди.

3 Әнди дәрвазиниң түвидә төрт мохо кесили бар адәм олтиратти. Улар бир-биригә: Немә үчүн мошу йәрдә өлүмни күтүп олтиримиз? ■ **4** Шәһәргә кирәйли десәк, шәһәрдә ачарчилик болғачқа, у йәрдә өлимиз; бу йәрдә олтарсақму өлимиз. Қопуп Сурийләрниң ләшкәрғаһиға кетәйли. Улар бизни айиса тирик қалимиз; бизни өлтүрәйли десә өлимиз, халас, — дейишти.

5 Шуни дәп улар кәчқурун Сурийләрниң ләшкәрғаһиға барғили қопти. Ләшкәрғаһиниң қешиға йетип кәлгәндә, мана һеч киши йоқ еди. **6** Чүнки Пәрвәрдигар Сурийләрниң ләшкәрғаһиға жәң һарвулири, атлар вә зор чоң қошунниң садасини аңлатқан еди. Шуни аңлап улар бир-биригә: Мана, Исраилниң падишаси бишәк һиттийларниң падишалирини вә Мисирлиқларниң падишалирини үстимизгә һужум қилғили ялливапту, дейишти; ■ **7** кәчқурун қозғилип чедирлирини, ат билән ешәклирини ташлап ләшкәрғаһни шу пети қоюп, өз жанлирини қутқузуш үчүн бәдәр қачқан еди.

8 Мохо кесили бар адәмләр ләшкәрғаһниң йениға келип, бир чедирға кирип, йәп-ичип униңдин күмүч билән алтунни вә кийимләрни елип йошуруп қоюшти. Андин улар йенип келип, йәнә бир чедирға кирип у йәрдики олжаниму елип йошуруп қоюшти.

9 Андин улар бир-биригә: Бизниң бундақ қилғинимиз дурус әмәс. Бүгүн қутлуқ хәвәр бар күндур, лекин биз тинмай туруватимиз. Сәһәргичә қалсақ бу яманлиқ бешимизгә чүшиду. Униң үчүн әнди берип падишаниң ордисидикиләргә бу хәвәрни йәткүзәйли, деди. **10** Шуниң билән улар берип шәһәрниң дәрвазисидики пасибанларни чақирип уларға: Биз Сурийләрниң ләшкәрғаһиға чиқсақ, мана һеч ким йоқ экән, һәтта адәмниң шәпәсиму йоқтур; бәлки атлар бағлақлиқ, ешәкләр бағлақлиқ болуп, чедирлар әйни пети туриду, деди.

11 Дәрвазидики пасибанлар шу хәвәрни товлап елан қилип, падишаниң ордисиға хәвәр йәткүзди.

12 Падиша кечиси қопуп хизмәткарлириға: — Мән Сурийләрниң бизгә немә қилмақчи болғинини силәргә дәп берәй. Улар бизниң ачарчиликта қалғинимизни билип, ләшкәрғаһдин чиқип далада мөкүнүвелип: — Исраиллар шәһәрдин чиқса, биз уларни тирик тутуп, андин шәһәргә кирәләймиз, дейишкән гәп, деди.

13 Хизмәткарлиридин бири жавап берип: — Бир нәччә кишини шәһәрдә қалған атлардин бәшни елип (уларниң ақивити бу йәрдә қалған Исраилниң барлиқ кишилириниңкидин, һәтта һалак болғанларниңкидин бәттәр болмайду!), уларни көрүп келишкә әвәтәйли, деди.

14 Шуниң билән улар икки жәң һарвуси билән уларға қатидиған атларни тәйяр қилди. Падиша уларни Сурийләрниң қошуниниң кәйнидин әвәтип: — Берип әһвални көрүп келиңлар, дәп буйруди.

15 Булар уларниң изидин Иордан дәриясиғичә қоғлап барди; вә мана, пүткүл йол бойи Сурийләр алдирап қачқанда ташливәткән кийим-кечәк вә һәр хил әсвап-үскүниләр билән толған еди. Әлчиләр йенип келип падишаға шуни хәвәр қилди.

16 У вақитта хәлиқ чиқип Сурийләрниң ләшкәрғаһидин олжиларни талиди; шуниң билән Пәрвәрдигарниң ейтқан сөзидәк, бир халта ақ ун бир шәкәлгә, икки халта арпа бир шәкәлгә сетилди. **17** Әнди падиша белигини тутуп маңған һелиқи әмәлдарни дәрвазини башқурушқа тайинлап қойған еди. Әнди халайиқ дәрвазидин *етилип чиққанда* уни дәссәп-чәйливәтти вә шуниң билән у өлди. Бу иш падиша Худаниң адимини тутмақчи болуп, униң алдиға барғанда, дәл Елиша ейтқандәк болди. **18** Шуниң билән Худаниң адими падишаға ейтқан шу сөз әмәлгә

□ **7:1** «халта» — мошу әйәттә «халта» (ибраний тилида «сеаһ») тәхминән 4 литрчә келиду. ■ **7:3** Лав. 13:46

■ **7:6** Йәш. 13:4

ашурулди: «Этә мошу вақитларда Самарийәнің дәрвазисида икки халта арпа бир шәкәлгә вә бир халта ақ ун бир шәкәлгә сетилиду».

¹⁹ Амма һелиқи әмәлдар Худаниң адимигә: — «Мана, һәтта Пәрвәрдигар асманға түңлүк ачсиму, ундақ бир ишниң болуши мүмкинму?!» дегән еди. У: — «Сән өз көзүң билән көрисән, лекин шуниңдин йемәйсән», дегән еди.

²⁰ Униңға һәм дәл шундақ болди; чүнки хәлиқ уни дәрвазида дәссәп өлтүргән еди.

8

Елиша йәнә бир қетим Шунәмлик аялға ярдәм бериду

¹ Елиша өзи оғлини тирилдүргән аялға несихәт қилип: — Сән вә өз өйдикилириң билән берип, қәйәрдә олтарғидәк жай тапсаң, у йәрдә турғин; чүнки Пәрвәрдигар: — Ачарчилик болсун, дәп бекитти. Бу ачарчилик зиминда йәттә жилғичә түгимәйду, деди.■

² Шуниң билән у аял Худаниң адими ейтқандәк өз өйдикилири билән берип, Филистийләрниң жутида йәттә жилғичә турди.

³ Вә шундақ болдики, йәттә жил өткәндә, аял Филистийләрниң жутидин йенип кәлди; у падишадин өйи билән зиминини өзигә қайтуруп беришни илтимас қилғили барди. ⁴ Шу вақитта падиша Худаниң адиминиң хизмәтқари Гәһази билән сөзлишип униңға: — Елиша қилған һәммә улук әмәлләрни маңа баян қилип бәргин, дәвататти. ⁵ Вә шундақ болдики, у падишаға Елишаниң қандақ қилип бир өлүкни тирилдүргәнлигини дәп бериватқанда, Елиша оғлини тирилдүргән шу аял падишадин өз өйи вә зиминини қайтуруп беришни илтимас қилғили кәлди. Гәһази: — И падиша ғоҗам, мана, булар мән ейтқан аял вә Елиша өлүмдин тирилдүргән оғли дәл шу, деди.

⁶ Падиша аялдин соривиди, у шу вақиәни униңға дәп бәрди. Шуниң билән падиша бир ағватни бәлгүләп: — Униң һәммә тәәллуқатлирини яндуруп бәргин вә шуниңдәк өз жутидин кәткән күндин тартип бу вақитқичә йеридин чиққан һосулниң барлиқ киримини униңға бәргин, деди.

Елиша һазаәл билән көрүшиду

⁷ Әнди Елиша Сурийәнің падишаси Бән-һадад кесәл ятқинида Дәмәшқкә кәлди. Падишаға: Худаниң адими бу йәргә кәлди, дәп хәвәр берилди. ⁸ Падиша һазаәлгә: — Өзүң бир соға елип, Худаниң адиминиң алдиға берип униң билән көрүшүп, у арқилиқ Пәрвәрдигардин мениң тоғрамда: «У бу кесәлдин сақиямду, сақаймайду» дәп соригин, — деди.■

⁹ Шуниң билән һазаәл униң билән көрүшүшкә барди. У өзи билән Дәмәшқтики һәр хил есил маллардин қирик төгә соға елип, униң алдиға берип: «Оғлуң Сурийәнің падишаси Бән-һадад мени әвәтип, бу кесәлдин сақийимәнму, сақаймаймәнму?» дәп сорайду, — деди.

¹⁰ Елиша униңға: — Берип униңға: — Чоқум сақийисән, дәп ейтқин. Лекин Пәрвәрдигар маңа қандақла болмисун у чоқум өлиду, дәп вәһий қилди, деди.

¹¹ Худаниң адими таки һазаәл хижил болуп кәткичә униңға тикилип қарап турди, андин Худаниң адими жиғлашқа башлиди.

¹² һазаәл: — Ғоҗам немишкә жиғлайла! дәп сориди. У: — Мән сениң Исраилларға қилидиған яман ишлириңни билимән; чүнки сән уларниң қорғанлирини көйдүрүп, жигитлирини қилич билән өлтүрүп, ушшақ балилирини чөрүп ташлап, һамилдар аяллириниң қарнини йериветисән, деди.■

¹³ һазаәл: — Мәнки ишттәк бир қулуң немә едим, ундақ улук ишларни қилаламтим? Елиша: — Пәрвәрдигар маңа сениң Сурийәнің падишаси болидиғанлиғиңни мәлум қилди, деди.

¹⁴ У Елишаниң қешидин чиқип ғоҗисиниң йениға барди. Бән-һадад униңдин: — Елиша саңа немә деди, дәп сориди. У: — У маңа силиниң тоғрилирида, чоқум сақийду, дәп ейтти, деди.

15 Этиси һазаэл бир парчә бөзни елип, суға чилап падишаниң йүзини этти. Шуниң билән у елди; вә һазаэл униң орнида падиша болди.

Йәһошафатниң оғли Йәһорам Йәһуданиң падишаси болуши атиси билән
2Тар. 21:2-20

16 Исраилниң падишаси, Аһабниң оғли Йорамниң сәлтәнитиниң бәшинчи жилида, Йәһошафат теһи Йәһуданиң падишаси вақтида, Йәһошафатниң оғли Йәһорам Йәһуданиң падишаси болди. □ ■ 17 У падиша болғанда оттуз икки яшта болуп, Йерусалимда сәккиз жил сәлтәнәт қилди. 18 У Аһабниң жәмәти қилғандәк Исраил падишалириниң йолида жүрди (чүнки униң аяли Аһабниң қизи еди); у Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди. 19 Лекин Пәрвәрдигар Давутқа: — Сениң билән оғуллириңға «мәңгү өчмәйдиған чирақ» беримән дегән вәдиси түпәйлидин у Йәһудани харап қилишни халимиди. □ ■ 20 Униң күнлиридә Едом Йәһуданиң идарә қилишиға исян кәтирип, азат болуп өз алдиға бир падишалиқ тиклиди. ■ 21 Шуниң билән Йорам һәммә жәң һарвулири билән йолға чиқип Заир шәһиригә өтти. У кечиси орниндин туруп, өзини вә жәң һарвулириниң сәрдарлирини қоршивалған Едомларға һужум қилип, уларни мәғлуп қилди; лекин ахирида Йәһуда ләшкәрлири өз өйлиригә қечип кәтти. □ 22 Шуниң билән Едомлар Йәһуданиң һөкүмранлиғидин бүгүнгичә азат болди. У вақитта Либнаһму исян кәтирип азат болди. 23 Әнди Йорамниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси болса «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? □ 24 Йорам өз ата-бовилири арисидә ухлиди вә «Давутниң шәһири»дә ата-бовилириниң йенида дәпнә қилинди. Оғли Аһазия униң орнида падиша болди. ■

Аһазия сәлтәнәт қилиду
2Тар. 22:1-6

25 Исраилниң падишаси, Аһабниң оғли Йорамниң сәлтәнитиниң он иккинчи жили, Йәһуда падишаси Йәһорамниң оғли Аһазия Йәһудаға падиша болди. ■ 26 Аһазия падиша болғанда жигирмә икки яшта болуп, Йерусалимда бир жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Аталиа еди; у Исраил падишаси Омриниң қизи еди. ■ 27 Аһазия Аһабниң жәмәтиниң йолида жүрүп Аһабниң жәмәти қилғандәк, Худаниң нәзиридә рәзил болғанни қилди; чүнки у Аһабниң күйоғли болуп униңға һәмжәмәт еди. 28 Аһабниң оғли Йорам Сурийәниң падишаси һазаэл билән Гилеадтики Рамотта соқушқанда Аһазия униңға һәмдәмлишип соқушқа чиққан еди. Сурийләр Йорамни зәхимләндүрди. 29 Йорам падиша Рамаһда Сурийә падишаси һазаэл билән соқушқанда Сурийләрдин йегән зәхмини давалитиш үчүн, Йизрәэлгә йенип кәлди. Аһабниң оғли Йорам кесәл болғачқа, Йәһуданиң падишаси, Йәһорамниң оғли Аһазия уни йоқлиғили Йизрәэлгиму барди. ■

□ 8:16 «Йорам» — «Йәһорам»ниң башқа бир хил шәкли. Мошу айттә икки Йәһорам бар; биринчиси Исраил, йәни шималий падишалиқниң падишаси, иккинчиси Йәһуданиң падишаси. «Йәһошафат теһи Йәһуданиң падишаси вақтида, Йәһошафатниң оғли Йәһорам Йәһуданиң падишаси болди» — демәк, Йәһошафат вә оғли Йәһорам иккиси тәң сәлтәнәт қилиду. ■ 8:16 2Тар. 21:4, 5 □ 8:19 «Давут ... бир чирақ... беримән» — «1Пад.» 11:36 вә изаһатни көрүң. «Чирақ» — бу көчмә мәнилик сөз болуп, Давутниң ханданини көрситиду, әлвәттә; ханданниң мәвжүт болғанлиғи (1) Давутниң Худаға садиқ болғанлиғиға гувалиқ беридиған «чирақ» болиду; (2) Худаниң Давутқа: Сән арқилиқ пүткүл дунияни сорайдиған Мәсиһ туғулиду, дәп бәргән вәдисидә туридиғанлиғиға гувалиқ беридиған «чирақ» болиду. ■ 8:19 2Сам. 7:13; 1Пад. 11:36; 15:4; Зәб. 131:17-18 ■ 8:20 Яр. 27:40; 2Тар. 21:8 □ 8:21 «Йорам һәммә жәң һарвулири билән...» — «Йорам» яки «Йәһорам». «Заир шәһиригә өтти» — йәни Иордан дәриясидин өтти. «ахирида Йәһуда ләшкәрлири өз өйлиригә қечип кәтти» — әйни тексттә «Йәһуда» дегән сөз йоқ. Лекин мошу йәрдә «ләшкәрләр» (ибраний тилида «хәлиқ») Йәһудий ләшкәрләрни көрсәтсә керәк. □ 8:23 «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» — бу китап Тәвраттики «Тарих-тәзкирә»ниң өзи әмәс, бирақ шүбһисизки, Тәвраттики «Тарих-тәзкирә» бу китаптин көп учурларни алған. ■ 8:24 2Тар. 21:19 ■ 8:25 2Тар. 22:1 ■ 8:26 2Тар. 22:2 ■ 8:29 2Пад. 9:15; 22:6, 7

9

Йәһу падиша болиду

¹ Елиша пәйғәмбәр пәйғәмбәрләрниң шагиртлиридин бирини чақирип, униңға: — «Белиңни баглап бу май қачисини қолуңға елип, Гилеадтики Рамотқа барғин. ■ ² У йәргә барғанда Нимшиниң нәвриси, Йәһошафатниң оғли Йәһуни тепип, өйигә кирип, уни өз бурадәрлири арисидин орнидин турғузуп, ичкирики өйгә башлап кир. ³ Андин қачидики майни бешиға қуюп: Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән сени Исраилға падиша болушқа мәсиһ қилдим, дегин; шуни дәп болупла ишиқни ечип, қечип чиққин, һаял болма» — деди.■

⁴ Шуниң билән шу яш пәйғәмбәр жигит Гилеадтики Рамотқа барди. ⁵ У йәргә кәлгәндә, мана, қошунниң сәрдарлири у йәрдә олтиратти. У: — И сәрдар, саңа бир сөзүм бар, деди.

Йәһу: — Қайсимизға? — дәп сориди.

У: — Саңа, и сәрдар, деди.

⁶ У қопуп өйгә кирди. Жигит бешиға майни қуюп униңға мундақ деди: Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән сени Пәрвәрдигарниң хәлқигә, йәни Исраилға падиша болушқа мәсиһ қилдим. ⁷ Сән өз ғожаң Аһабниң жәмәтини йоқитисән; чүнки өз қуллим пәйғәмбәрләрниң қени үчүн вә Пәрвәрдигарниң һәммә қуллимниң қени үчүн Йизәбәлдин интиқам алай. □ ⁸ Аһабниң пүткүл жәмәти йоқилиду; Аһабниң жәмәтидин Исраилдики һәммә әркәкләрни һәтта аҗиз яки мәйип болсун һәммисини һалак қилимән. □ ■ ⁹ Мән Аһабниң жәмәтини Нибатниң оғли Йәробоамниң жәмәтидәк вә Ахияһниң оғли Баашаниң жәмәтидәк йоқ қилимән. ■ ¹⁰ Иштлар Йизәбәлни Йизрәәлдики шу парчә йәрдә йәйду. һеч ким уни дәпнә қилмайду».

Шуни дәп болупла жигит ишиқни ечип қечип кәтти. □ ■

¹¹ Йәһу өз ғоҗисиниң хизмәткарлириниң қешиға йенип чиққанда, улар униңдин: — һәммә иш течлиқму? Бу тәлвә сени немә иш билән издәп кәпту? — дәп сориди.

У уларға: Силәр шу киши вә униң сәпсәтәлирини билисиләр, — деди.□

¹² Улар: Ялған ейтма! Бизгә дәп бәргинә! девиди, у: — У маңа мундақ-мундақ дәп, Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Сени Исраилниң үстидә падиша болушқа мәсиһ қилдим» дәп ейтти — деди.

¹³ Шуниң билән уларниң һәммиси тонлирини селип, пәләмпәйдә йейип униңға паяндаз қилди. Улар канай челип: «Йәһу падиша болди!» дәп жақалашти.

¹⁴ Шуниң билән Нимшиниң нәвриси, Йәһошафатниң оғли Йәһу Йорамни қәстлимәкчи болди. У вақитта Йорам билән барлиқ Исраиллар Гилеадтики Рамотта туруп, у җайни Сурийәниң падишаси һазаәлниң һужумидин муһапизәт қиливататти. ¹⁵ Әнди Йорам падиша Сурийәниң падишаси һазаәл билән соқушқанда Сурийләрдин йегән зәхмидин сақийиш үчүн Йизрәәлгә йенип кәлгән еди. Йәһу болса өзигә ағашкәнләргә: Силәргә лайиқ көрүнсә, Йизрәәлгә берип хәвәр бәрғидәк һеч кимни шәһәрдин қачурмаңлар, дегән еди.■

¹⁶ Йәһу бир җәң һарвусини һайдап Йизрәәлгә барди, чүнки Йорам у йәрдә кесәл билән ятқан еди (Йәһуданиң падишаси Аһазия Йорамни йоқлиғили чүшүп кәлгән еди). ¹⁷ Әнди күзәтчи Йизрәәлниң мунарида туруп, Йәһу қатарлиқ бир топ адәмләрни көрди. У: «Бир топ адәмләрни көрдүм» деди. Йорам: Бир атлиқ кишини уларниң алдиға әвәтиңлар, у улардин: — һәммә иш течлиқму? — дәп сорисун, деди. ¹⁸ Шуниң билән атлиқ бир киши уларниң алдиға берип: — Падишаһ, һәммә иш течлиқму, дәп сориди, деди.

■ 9:1 1Пад. 19:16 ■ 9:3 2Тар. 22:7 □ 9:7 «Йизәбәлдин интиқам алай» — ибраний тилида «Йизәбәлниң қолидин интиқам алай». □ 9:8 «Һәммә әркәкләр» — ибраний тилида: «тамға қарап сийидиған һәр бири» дәп ипадилиниду. «аҗиз яки мәйип болсун һәммисини» — башқа бир хил тәрҗимиси: «яки қул яки һәр болсун, һәммисини...». ■ 9:8 1Пад. 21:21 ■ 9:9 1Пад. 14:10; 15:29; 16:3,11 □ 9:10 «Йизрәәлдики шу парчә йәр» — Аһаб падиша Наботтин қәстләп таритивалған йәрни көрситиду. «1Пад.» 21:1-24ни көрүң. ■ 9:10 1Пад. 21:23 □ 9:11 «сәпсәтәлири» — яки пәқәт «гәплири». ■ 9:15 2Пад. 8:29

Йәһу: — Течликму, әмәсму, буниң билән немә кариң? Бурулуп мениң кәйнимдин маң, — деди. Күзәтчи падишаға хәвәр берип: — Хәвәрчи уларниң қешиға барди, лекин қайтип кәлмиди» — деди.

¹⁹ Шуниң билән у йәнә бир атлиқ кишини маңдурди. У уларниң алдиға берип: — Падишаһ, һәммә иш течликму, дәп сориди, деди.

Йәһу: — Течликму, әмәсму, буниң билән немә кариң? Бурулуп мениң кәйнимдин маң, деди.

²⁰ Күзәтчи падишаға хәвәр берип: — Хәвәрчи уларниң қешиға барди, лекин қайтип кәлмиди. Әнди уларниң һарву һайдиши Нимшиниң оғли Йәһуниң һайдишидәк экән, чүнки у тәвиләрчә һайдаиду, деди.

²¹ Йорам: — һарвуни қетиңлар, дәп буйрувиди, униң жәң һарвусини қетип тәйярлиди. Андин Исраилниң падишаси Йорам билән Йәһуданиң падишаси Аһазия, һәр бири өз жәң һарвусиға олтирип, Йәһуниң алдиға беришқа чиқти; улар униң билән Йизрәәллиқ Наботниң етизлиғида учрашти.□

²² Йорам Йәһуни көргәндә, «И Йәһу, һәммә иш течликму? дәп сориди. У: — Анаң Йизәбәлниң қилған бузукчиликлири вә жадуғәрлиги шунчә жиқ турса, қандақму течлиқ болиду?! — деди. □

²³ Шуниң билән Йорам һарвуни яндуруп Аһазияға: «И Аһазия, асийлиқ!» дәп вақирап бәдәр қачти.

²⁴ Йәһу оқясини қолиға елип, оқ селип Йорамниң кәйни тәрипидин униң икки мүрисиниң арилиғидин атти. Я оқи униң жүригидин тешип чиқти вә у өз һарвусиға жиқилип чүшти.

²⁵ Йәһу өз йенидики әмәлдари Бидкарға: Уни елип Йизрәәллиқ Наботниң етизлиғиға ташлиғин. Ядиңда болсунки, мән билән сән униң атиси Аһабниң кәйнидин биллә маңғанда, Пәрвәрдиғар униң тоғрисида мундақ бир һөкүм-вәһийни ейтқан: —□

²⁶ «Мән түнүгүн Наботниң қени билән униң оғуллариниң қенини көрдүм, дәйду Пәрвәрдиғар: Мана бу қан қәрзини дәл бу етизлиқта саңа яндуримән, дәйду Пәрвәрдиғар». Әнди Пәрвәрдиғарниң шу сөзи бойичә, уни елип шу йәргә ташлиғин, — деди.■

²⁷ Йәһуданиң падишаси Аһазия буни көргәндә «Бағдики равақ йоли» билән қачти. Лекин Йәһу униң кәйнидин қоғлап: «Уни етиңлар!» дәп буйрувиди, улар уни Иблеамниң йенида, Гур егизлигигә чиққан йолда атти. У Мәгиддоғичә қечип у йәрдә өлди. □ ■ ²⁸ Шуниң билән униң хизмәткарлири униң жәситини жәң һарвусиға селип, Йерусалимға елип берип, «Давутниң шәһири»дә ата-бовилириниң йениға өз қәбридә дәпнә қилди ²⁹ (Аһабниң оғли Йорамниң сәлтәнитиниң он биринчи жилида Аһазия Йәһудаға падиша болған еди).

³⁰ Йәһу әнди Йизрәәлгә кәлди, Йизәбәл шуни аңлап көзлиригә сүрмә сүрүп, чачлирини тарап, деризидин қарап туратти. ³¹ Йәһу дәрвазидин киргәндә у униңға: И Зимри, өз жоғаңниң қатили, һәммә иш течликму? — дәп сориди.□ ■

³² Йәһу бешини көтирип, деризигә қарап туруп: — Мән тәрәптә туридиған ким бар? дәп соривиди, икки-үч ағват деризидин униңға қариди.

³³ У: Шу аялни төвәнгә ташлаңлар, дейишигила, улар уни төвәнгә ташлиди. Шуниң билән униң қени һәм тамға һәм атларға чечилди. У уни атлириға дәсситип үстидин өтүп кәтти.

³⁴ Андин у өйгә кирип йәп-ичкәндин кейин: Бу ләнити аялниң жәситини тәкшүрүп, уни дәпнә қилиңлар. Чүнки немила болмисун у падишаниң мәликисидур, деди. ■ ³⁵ Лекин улар уни дәпнә қиливетәйли дәп беривиди, униң баш сүйиги, аяқлири вә қолиниң алқинидин башқа һеч йерини тапалмиди.

³⁶ Улар йенип келип бу хәвәрни униңға дегәндә у: — Бу иш Пәрвәрдиғар Өз қули Тишбилиқ

□ **9:21** «улар униң билән Йизрәәллиқ Наботниң етизлиғида учрашти» — «1Пад.» 21:1-24ни көрүң. □ **9:22** «бузукчилик» — мошу йәрдә һәм зинахорлуқниң өзи һәм көчмә мәнидә бутпәрәсликни көрсәтсә керәк.

□ **9:25** «...мундақ бир һөкүм-вәһийни ейтқан» — ибраний тилида «...мундақ бир жүкни салған». Адәттә «жүк» Худаниң һөкүми яки жазасини жакалаидиған вәһийи еди. ■ **9:26** 1Пад. 21:19 □ **9:27** ««Бағдики равақ йоли» билән» — яки «Бәйт-Һағанға баридиған йол билән». ■ **9:27** 2Тар. 22:7-9 □ **9:31** «Зимри» — 44 жил илгири Исраил падиша Елаһдин йүз өрүп уни өлтүргән. «1Пад.» 16:9-20ни көрүң. ■ **9:31** 1Пад. 16:18 ■ **9:34** 1Пад. 16:31

Илияс арқилиқ ейтқан муну сөзиниң әмәлгә ашурулушидур: — «Иштлар Йизрәәлдики шу парчә йәрдә Йизәбәлниң гөшини йәйду. ■ 37 Йизәбәлниң өлүги сиртта, Йизрәәлдики шу парчә йәрдә қиғдәк йейилип кетиду вә шуниң билән һеч ким: «У Йизәбәл екән» дейәлмәйду» — деди.

10

Йәһу Аһабниң жәмәтидикиләрни йоқитиду

1 Әнди Самарийәдә Аһабниң йәтмиш оғли бар еди. Йәһу хәтләрни йезип Самарийәгә, йәни Йизрәәлдики әмәлдар-ақсақалларға вә Аһабниң жәмәтидикиси пасибанларға әвәтти. Хәтләрдә мундақ дейилди: —

2 «Силәр билән биллә ғожаңларниң оғуллири, жәң һарвулири билән атлар, қорғанлиқ шәһәр вә савут-қуралларму бардур; шундақ болғандин кейин бу хәт силәргә тәккәндә, 3 өз ғожаңларниң оғуллиридин әң яхшисини таллап, өз атисиниң тәхтигә олтарғузуп, ғожаңларниң жәмәти үчүн соқушқа чиқиңлар!».

4 Лекин улар дәккә-дүккигә чүшүп интайин қорқушуп: Мана икки падиша униң алдида пут тирәп туралмиған йәрдә, биз қандақму пут тирәп туралаймиз? — дейишти.

5 Шуниң билән орда беши, шәһәр башлиғи, ақсақаллар билән пасибанлар Йәһуға хәвәр йәткүзүп: Биз сениң қуллириңмиз; сән һәр немә буйрусаң шуни қилимиз; һеч кимни падиша қилмаймиз. Саңа немә мувапиқ көрүнсә шуни қилғиң, дәп ейтти.

6 Йәһу иккинчи хәтни йезип, хәттә: — «Әгәр мән тәрәптә болуп, мениң сөзлиримгә киришкә рази болсаңлар өз ғожаңларниң оғуллириниң башлирини елип, әтә мошу вақитта Йизрәәлгә, мениң қешимға уларни кәлтүрүңлар. Әнди падишаниң оғуллири йәтмиш киши болуп, өзлирини баққан шәһәрниң улуклириниң қешида туратти. □ 7 Хәт уларға тәккәндә улар шаһзадиләрни, йәтмишәйләнниң һәммисини өлтүрүп, башлирини севәтләргә селип, Йизрәәлгә Йәһуға әвәтти. 8 Бир хәвәрчи келип Йәһуға: Улар шаһзадиләрниң башлирини елип кәлди, дәп хәвәр бәргәндә, у: Уларни икки доға қилип, дәрвазиниң алдида әтә әтигәнғичә қоюңлар, деди.

9 Әтигәндә у чиқип, у йәрдә туруп пүткүл халайиққа: Силәр бегунасиләр; мана, мән өзүм ғоҗамға қәст қилип уни өлтүрдүм; лекин буларниң һәммисини ким чепип өлтүрди? □

10 Әнди шуни билиңларки, Пәрвәрдигарниң һеч сөзи, йәни Пәрвәрдигар Аһабниң жәмәти тоғрисида ейтқинидин һеч бир сөз йәрдә қалмайду. Чүнки Пәрвәрдигар өз қули Илияс арқилиқ ейтқиниға әмәл қилди, — деди. ■

11 Андин кейин Йәһу Йизрәәлдә Аһабниң жәмәтидин қалғанларниң һәммиси, униң тәрипидики барлиқ әрбаблар, дост-ағинилири вә каһинлирини һеч кимни қалдурмай өлтүрди. 12 Андин у орнидин туруп, Самарийәгә барди. Йолда кетиветип «падичиларға тәвә Бәйт-Әкәд»кә йәткәндә □ 13 Йәһу Йәһуда падишаси Аһазияниң қериндашлири билән учрашти. У улардин: Силәр ким? — дәп сориди.

«Аһазияниң қериндашлири, падишаниң оғуллири вә ханишниң оғуллиридин һал соригили баримиз, деди. □ ■

14 У: Уларни тирик тутуңлар! дәп буйруди. Андин адәмлири уларни тирик тутти, андин һәммисини Бәйт-Әкәдниң қудуғиниң йенида өлтүрүп, уларниң һеч бирини қоймиди. Улар

■ 9:36 1Пад. 21:23 □ 10:6 «башлирини елиңлар» — Йәһуниң тәливи бәлким қәстән мүҗмәл дейилгән еди. Ибрания тилида «башлирини елиш» дегәнлик «өзлирини елип келиш» яки «өлтүрүш» дегән икки бислиқ мәнидә еди. Ақсақаллар вә пасибанлар падишаниң оғуллирини өлтүргәндин кейин, Йәһу уларни «Улар мән билән тәң бу ишларға мәсәул» дәп көрситәләйтти. □ 10:9 «Силәр бегунасиләр; мана, мән өзүм ғоҗамға қәст қилип уни өлтүрдүм; лекин буларниң һәммисини ким чепип өлтүрди?» — Йәһу һейлигәрлик билән шәһәрдики вә Йизрәәлдики әмәлдарларни мән тәрәптә туриду, мән билән тәң мошу ишларға мәсәул, дәп халайиққа көрсәтмәкчи. ■ 10:10

1Пад. 21:19, 21, 29 □ 10:12 ««падичиларға тәвә Бәйт-Әкәд»кә» — яки «қой падицилар жиғилидиган җай»ға... □ 10:13 «һал соригили баримиз» — ибрания тилида «һал соригили чүшимиз». ■ 10:13 2Тар. 22:8

жәмий қириқ икки адәм еди. ¹⁵ У у йәрдин кетип барғанда униң алдиға чиққан Рәкабниң оғли Йәһонадабқа йолуқти. У униңға салам қилип: Мениң көңлүм саңа садиқ болғандәк, сениң көңлүңму маңа садиқму? — деди.

Садиқ, деди Йәһонадаб.

Йәһу: — Ундақ болса қолуңни маңа бәргин, деди. У қолини беривиди, Йәһу уни жәң һарвусиға елип чиқип, өз йенида жай берип □ ¹⁶ униңға: Мән билән берип, Пәрвәрдигарға болған қизғинлиғимни көргин, деди. Шуниң билән у уни жәң һарвусиға олтарғузуп һайдап маңди.

¹⁷ У Самарийәгә кәлгәндә Аһабниң жәмәтидин Самарийәдә қалғанларниң һәммисини қирип түгәткичә өлтүрди. Бу иш Пәрвәрдигарниң Илиясқа ейтқан сөзиниң әмәлгә ашурулуши еди. ■

Йәһуниң Баал дегән бутниң каһин-пәйғәмбәрлирини қәтл қилиши

¹⁸ Андин Йәһу һәммә халайиқни жиғдуруп, уларға мундақ деди: — Аһаб Баалниң хизмитини аз қилған, лекин Йәһу униң хизмитини көп қилиду. ¹⁹ Буниң үчүн Баалниң барлиқ пәйғәмбәрлирини, униң қуллуғида болғанларниң һәммиси билән барлиқ каһинлирини маңа чақириңлар; һеч ким қалмисун, чүнки Баалға чоң қурбанлиқ сунғум бар; һәр ким һазир болмиса женидин мәһрум болиду, деди. Лекин Йәһу бу ишни баалпәрәсләрни йоқитиш үчүн һейлигәрлик билән қилди.

²⁰ Шуниң билән Йәһу: Баалға хас бир һейт бекитиңлар, девиди, улар шундақ елан қилди.

²¹ Йәһу пүткүл Исраилға тәклип әвәткәндә, барлиқ баалпәрәсләр кәлди; улардин һеч бири кам қалмай кәлди. Улар Баалниң бутханисиға кирди; шуниң билән Баалниң бутханиси бу бешидин йәнә бир бешиғичә лиқ толди. ²² У *мурасим* кийими бегигә: һәммә Баалпәрәсләргә *ибадат* кийимлирини әчиқип бәр, девиди, у кийимләрни уларға әчиқип бәрди.

²³ Йәһу билән Рәкабниң оғли Йәһонадаб Баалниң бутханисиға кирип баалпәрәсләргә: Тәкшүрүп беқиңлар, бу йәрдә Пәрвәрдигарниң бәндилиридин һеч бири болмисун, бәлки пәқәт баалпәрәсләр болсун, деди.

²⁴ Улар тәшәккүр қурбанлиқлири билән көйдүрмә қурбанлиқларни өткүзгили кирди. Йәһу сәксән адимини тешида қоюп уларға: Мән силәрниң илкиңларға тапшурған бу адәмләрдин бириси қолуңлардин қечип кәтсә, жениниң орнида жан берисиләр, деди. □

²⁵ Улар көйдүрмә қурбанлиқни өткүзүп болушиғила, Йәһу орда пасибанлири вә сәрдарларға: Кирип уларни қәтл қилип, һеч кимни чиққили қоймаңлар, дәп буйруди. Шуниң билән орда пасибанлири билән сәрдарлар уларни қилич биси билән қәтл қилип, өлүкләрни шу йәргә ташливәтти. Андин Баалниң бутханисиниң ичкиригә кирип ²⁶ бут түврүкләрни Баалниң бутханисидин елип чиқип көйдүрүвәтти. ²⁷ Улар йәнә Баалниң түврүк-һәйкилини чеқип, Баалниң бутханисини жиқитип уни бүгүнгә қәдәр һажәтханаға айландурди. ²⁸ Йәһу шу йол билән Баални Исраил ичидин йоқ қилди.

Йәһуниң сәлтәнитиниң хуласиси

²⁹ Йәһу Нибатниң оғли Йәробоамниң Исраилни гунаға путлаштурған гуналиридин, йәни Бәйт-Әл билән Дандики алтун мозай бутлиридин өзини жиғмиди. ■ ³⁰ Пәрвәрдигар Йәһуға: Сән убдан қилдиң; Мениң нәзиримгә мувапиқ көрүнгинини ада қилип, Аһабниң жәмәтигә көңлүмдики һәммә нийәтни бежа қилип пүткүзгиниң үчүн, сениң оғуллириң төртинчи нәслигичә Исраилниң тәхтидә олтириду, деди. ■

□ **10:15** «саңа садиқ» — ибрания тилида «көңлүңгә садиқ» дәп ипадилиниду. «саңа садиқ болғандәк» — яки «саңа дурус болғандәк». «маңа садиқму» — яки «маңа дурусму». Бу әйәттики «Рәкабниң оғли Йәһонадаб» «Йәр.» 35:1-16дә тилға елинған «Рәкабниң оғли Йәһонадаб (Йонадаб)»жа охшаш адәм болуши мүмкин. ■ **10:17** 2Тар. 22:8 □ **10:24** «тәшәккүр қурбанлиқлири» — яки пәқәт «қурбанлиқлар». ■ **10:29** 1Пад. 12:28 ■ **10:30** 2Пад. 15:12

31 Лекин Йәһу пүтүн қалбидин Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң муқәддәс қанунида меңишқа көңүл бөлмиди; у Исраилни гунаға путлаштурған Йәробоамниң гуналиридин нери турмиди.

32-33 Шу күнләрдә Пәрвәрдигар Исраилниң зиминини кесип-кесип азайтишқа башлиди. Чүнки һазаәл Иордан дәриясиниң мәшриқ тәрипидин башлап Исраилниң чегаралиридин бөсүп өтүп уларға һужум қилди; у барлиқ Гилеад жутини, Арнон жилғисиниң йенидики Ароәрдин тартип Гилеадтин өтүп Башанғичә, Гад, Рубән вә Манассәһниң барлиқ жутлирини ишғал қилди.

34 Энди Йәһуниң башқа әмәллири һәм қилғанлириниң һәммиси, жүмлидин сәлтәнитиниң һәммә қудрити «Исраил падишалариниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

35 Йәһу өз ата-бовилири арасида ухлиди вә Самарийәдә дәпнә қилинди. Андин оғли Йәһоаһаз униң орнида падиша болди. 36 Йәһуниң Исраилниң үстидә Самарийәдә сәлтәнәт қилған вақти жигирмә сәккиз жил еди.

11

Ханиш Аталианияң өлтүрүлүши 2Тар. 22:10-12; 23:1-21

1 Энди Аһазияниң аниси Аталиа оғлиниң өлгинини көргәндә, барлиқ шаһ нәслини өлтүрүшкә қозғалди. ■

2 Лекин Йорам падишаниң қизи, йәни Аһазияниң сиңлиси Йәһошеба өлтүрүлүш алдида турған падишаниң оғуллириниң арасидин Аһазияниң оғли Йоашни оғрилиқчә елип чиқип, уни вә иник анисини ястуқ-кирлик амбириға йошуруп қойди. Йоаш шу йол билән Аталиядин йошуруп қелинип өлтүрүлмиди. 3 Андин кейин иник аниси билән Пәрвәрдигарниң өйидә алтә жилғичә йошурунуп турди. Шу вақитларда Аталиа зиминда сәлтәнәт қилди.

4 Йәттинчи жили Йәһояда адәм әвәтип Карийлар һәм орда пасибанлириниң йүз бешилирини Пәрвәрдигарниң өйигә чақиртип келип, улар билән әһдә қилишти. У уларға Пәрвәрдигарниң өйидә қәсәм ичкүзүп, падишаниң оғлини көрсәтти. □ ■ 5 Андин уларға буйруп: Мана силәр қилишиңлар керәк болған иш шуки: — Шабат күнидә пасибанлиқ нөвити кәлгән үчтин бири падишаниң ордисида пасибанлиқ күзити қилсун. 6 Үчтин бири Сүр дегән дәрвазида турсун вә үчтин бири орда пасибанлар һойлисиниң кәйнидики дәрвазида турсун; шундақ қилип силәр орда үчүн пасибанлиқ қилисиләр. □ 7 Шабат күнидә пасибанлиқ нөвитини қилип болған үчтин икки қисми Пәрвәрдигарниң өйидә падишаниң қешида пасибанлиқ қилсун. 8 Силәр падишаниң әтрапида туруп, һәр бириңлар қолуңларға өз қуралиңларни елип, кимдәким сепиңлардин өткили урунса уни өлтүрүңлар; падиша чиқип-кирсә униң билән биллә жүрүңлар, деди.

9 Йүз бешилар каһин Йәһояда барлиқ тапилиғанлирини бежа кәлтүрүшти; һәр бир йүз беши өз адәмлирини, һәм шабат күнидә пасибанлиқ нөвитигә кәлгәнләрни һәм пасибанлиқ нөвитидин янғанларни қалдуруп қалди; андин Йәһояда каһинниң қешиға кәлди. ■ 10 Каһин болса Давут падишаниң Пәрвәрдигарниң өйидә сақлақлиқ нәйзә вә қалқанлирини йүз бешиларға тарқитип бәрди.

11 Орда пасибанлири тизилип, һәр бири өз қолида қуралини тутуп, ибадәтханиниң оң тәрипидин тартип сол тәрипигичә қурбанға билән ибадәтханини бойлап падишаниң әтрапида турди. 12 Йәһояда шаһзадини оттуриға чиқирип униң бешиға тажни кийгүзүп, униңға гуванамиләрни берип, падиша болушқа хушбуй май билән мәсиһ қилди. һәммәйлән чавак челип: — «Падиша яшисун!» дәп товлашти.

■ 11:1 2Тар. 22:10 □ 11:4 «Карийлар» — бәлким бир түркүм чәтәллик ләшкәрләрни көрситиду. Башқа бир нәччә хил тәржимилири учриши мүмкин. ■ 11:4 2Тар. 23:1 □ 11:6 «Сүр дегән дәрвази» — яки «һул дәрвазиси».

■ 11:9 2Тар. 23:8

13 Аталия орда пасибанлири билән хәлиқниң товлашлирини аңлиғанда, Пәрвәрдигарниң өйигә кирип, көпчиликниң арасиға кәлди. 14 У қаривиди, мана падиша қайдә-рәсим бойичә түврүкниң йенида туратти. Падишаһниң йенида әмәлдарлар билән канайчилар тизилған еди; барлиқ жут хәлқи шатлинип, канай челишатти. Буни көргән Аталия кийимлирини житип: — Асийлиқ, асийлиқ! — дәп вақирди.

15 Амма Йәһояда каһин қошунға мәсәул болған йүз бешиларға: Уни сәплириңлар оттурисидин сиртқа чиқириветиңлар; кимдәким униңға әгәшсә қиличлансун, дәп буйруди. Чүнки каһин: — У Пәрвәрдигарниң өйидә өлтүрүлмисун, дәп ейтқан еди.

16 Шуниң билән улар униңға йол бошитип бәрди; вә у падиша ордисиға киридиған ат йолиға йетип кәлгәндә, улар у йәрдә уни өлтүрди. □

17 Йәһояда: — «Пәрвәрдигарниң хәлқи болайли» дәп Пәрвәрдигарниң вә падиша билән хәлиқниң оттурисида бир әһдә тохтатти; падиша билән хәлиқниң оттурисида һәм бир әһдә бағланди. ■ 18 Андин барлиқ зиминдики хәлиқ Баалниң бутханисиға берип уни бузуп ташлиди; униң қурбангаһлири билән мәбудлирини чеқип парә-парә қилип, Баалниң каһини Маттанни қурбангаһларниң алдида өлтүрди. Андин кейин Йәһояда каһин Пәрвәрдигарниң өйигә пасибанларни тайинлиди. 19 Андин у йүз бешилар, Карийлар, орда пасибанлири вә жутниң һәммә хәлқини өзи билән елип келип, падишани Пәрвәрдигарниң өйидин башлап чүшүп, ордидики «Пасибанларниң дәрвазиси»дин падишаниң ордисиға киргүзди; Йоаш падишалиқ тәхтигә олтарди.

20 Жутниң барлиқ хәлқи шатлинатти; улар Аталияни падишаниң ордисиниң йенида қиличлап өлтүргәндин кейин, шәһәр тинич болуп қалди.

Йәһоаш Йәһудаға падиша болиду
2Тар. 24:1-27

21 Йәһоаш йәттә яшқа киргәндә падиша болди.

12

1 Йәһуниң сәлтәнитиниң йәттинчи жилида Йәһоаш падиша болди; у қириқ жил Йерусалимда сәлтәнәт қилди. Униң аниси Бәәр-Шебалиқ Зибияһ еди. □ 2 Йәһоаш Йәһояда каһин униңға несихәт қилип турған барлиқ күнләрдә, Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилди. □ 3 Пәқәт «жуқури жайлар»ла йоқитилмиди; хәлиқ йәнила «жуқури жайлар»ға чиқип қурбанлиқ қилип хушбуй яқатти. □

4 Йәһоаш каһинларға: — Пәрвәрдигарниң өйигә Худаға аталған һәммә пул, жүмлидин ройхәттин өткүзүлгән һәр кишиниң баж пули, қәсәм ичкәнләрниң пули вә һәр ким ихтияри билән Пәрвәрдигарниң өйигә беғишлап әкәлгән һәммә пулни □ ■ 5 каһинлар гәзничиләрдин

□ **11:16** «улар униңға йол бошитип ... ат йолиға йетип кәлгәндә, улар у йәрдә уни өлтүрди» — яки «улар уни тутуп падиша ордисиға киридиған ат йолиға йетип кәлгәндә, шу йәрдә уни өлтүрди». ■ **11:17** 2Тар. 23:16 □ **12:1** «Йәһоаш» — «Йоаш»ниң башқа шәкли. □ **12:2** «Йәһоаш Йәһояда каһин униңға несихәт қилип турған барлиқ күнләрдә, ... дурус болғанни қилди.» — бу сөзгә қариганда Йоаш Йәһояда өлгәндин кейин Пәрвәрдигарниң йолидин чиқип кәтти; вә дәрвәкә шундақ болди («2Тар.» 24:17-27ни көрүң). □ **12:3** «жуқури жайлар» — Тәвраттики «Кан.» 12:5-14дә вә башқа мунасивәтлик йәрләрдә, Худа Израилларға: Бириси Маңа атап қурбанлиқ қилса, пәқәт «Өзүм таллиған жай»да қурбанлиқ қилсун, дәп тапилайду. Израилниң тарихида Худа мошундақ қурбанлиқ қилидиған бир нәччә жайни бекиткән еди (бир вақитта пәқәт бирла жайни бекитәтти). Бирақ Израиллар бәлким өз қолайлиғини көзләп (вә бәлким бутпәрәсләрниң иш-һәрикәтлирини дорап) Худаниң әмрини нәзиридин сақит қилип тағ чоққилири қатарлиқ жуқури жайларда Худаға ибадәт қилип қурбанлиқ қилатти. Буниң шундақ бир хәтири бар едики, улар әтрапидики бутпәрәсләрниң тәсирини қобул қилип, шу йәрдә һәр хил бутларғиму чоқунуп, һәтта бутпәрәсләргә әгишип «инсан қурбанлиқ»ларниму қилиши мүмкин вә дәрвәкә көп вақитларда шундақ қилатти (мәсилән, «Әз.» 16:21, 20:26ни көрүң). □ **12:4** «ройхәттин өткүзүлгән һәр кишиниң баж пули, қәсәм ичкәнләрниң пули» — «Мис.» 30:11-16, «Лав.» 27-бапни көрүң. ■ **12:4** 2Пад. 22:3-21

тапшурувелип Пәрвәрдигарниң өйиниң қайси йери бузулған болса, шу пулни ишлитип шуларни оңшисун, деди.□

6 Лекин Йәһоаш падишаниң сәлтәнитиниң жигирмә үчинчи жилиғичә, каһинлар ибадәтханиниң бузулған йәрлирини техичә оңлимиған еди. 7 Андин Йәһоаш падиша Йәһояда каһин вә башқа каһинларни чақирип уларға: — Немишкә ибадәтханиниң бузулған йәрлирини оңшимидиңлар? Мундин кейин ғәзничиләрдин пул алмаңлар вә өзүңлар ибадәтханиниң бузулған йәрлирини оңлатмаңлар, деди.□

8 Шунинң билән каһинлар мақул болушуп: Биз буниңдин кейин хәлиқтин пул алмаймиз һәм өзимиз ибадәтханиниң бузулған йәрлириниму оңшимаймиз, деди.

9 Әнди Йәһояда каһин бир сандуқни елип чиқип, япқучидин бир төшүк тешип уни қурбанғаһниң йениға қойди; кишиләр Пәрвәрдигарниң өйигә киргәндә, у оң тәрәптә туратти. Дәрвазиға қарайдиған каһинлар Пәрвәрдигарниң өйигә кәлтүрүлгән барлиқ пулни униңға салатти. 10 Вә шундақ болаттики, улар сандуқта көп пул чүшкәнлигини көрсә, падишаниң кативи билән баш каһин ибадәтханиға чиқип, Пәрвәрдигарниң өйидики пулни халтиға чигип, санап қоятти. 11 Андин улар Пәрвәрдигарниң өйини оңшайдиған иш башлириға өлчәп-һесаплап берәтти. Улар болса уни Пәрвәрдигарниң өйини оңшайдиған яғаччи билән тамчилар, 12 ташчилар билән таштирашларға берәтти. Улар мошу пулни Пәрвәрдигарниң өйиниң бузулған йәрлирини оңшашқа лазим болған яғач билән оюлған ташларни сетивелишқа, шуниндәк ибадәтханини оңшашқа вә һәммә башқа чиқимға ишлитәтти. □ 13 Лекин Пәрвәрдигарниң өйигә кәлтүрүлгән пул ибадәтханиға атилидиған күмүч қача-қучилар, пичақлар, пиялиләр, канайлар, я алтундин яки күмүчтин ясалған башқа һәр қандақ нәрсиләрни ясотишқа ишлитилмәйтти. 14 Улар бәлки шу пулни иш бешилириға берип, Пәрвәрдигарниң өйини оңшитатти. 15 Улар пулни иш бежиргүчиләрниң ишләмчиләргә тәқсим қилип бериши үчүн тапшураатти; лекин униң һесаватини қилмайтти; чүнки булар инсап билән иш қилатти. 16 Лекин итаәтсизлик қурбанлиғи пули билән гуна қурбанлиғиға мунасивәтлик пуллар Пәрвәрдигарниң өйигә елип келинмәйтти; у каһинларға тәвә еди.

17 У вақитта Сурийә падишаси һазаәл Гат шәһиригә һужум қилип, уни ишғал қилди. Андин һазаәл Йерусалимға һужум қилишқа йүзләнди. ■ 18 Шунинң билән Йәһуданиң падишаси Йәһоаш өз ата-бовилири болған Йәһуда падишалири Йәһошафат, Йорам вә Аһазия Пәрвәрдигарға тәқдим қилған һәммә муқәддәс буюмларни, вә өзи тәқдим қилғанлирини Пәрвәрдигарниң өйи һәм падишаниң ордисиниң ғәзнилиридин издәп тапқан барлиқ алтунға қошуп, һәммисини Сурийәниң падишаси һазаәлгә әвәтти; андин һазаәл Йерусалимдин чекинди.■

19 Йоашниң башқа әмәлири һәм қилғанлириниң һәммиси «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?□

20 Әнди Йәһоашниң хизмәткарлири униңға қәст қилип Силла давини тәрипидики Милло қәлғәсидә уни өлтүрди. ■ 21 Униң хизмәткарлиридин Шимеатниң оғли Йозақар вә Шомәрниң оғли Йәһозабад уни зәхимләндүрди, шунинң билән у өлди. У өз ата-бовилириниң арисидә «Давутниң шәһири»дә дәпнә қилинди. Оғли Амазия униң орнида падиша болди.

□ 12:5 «каһинлар ғәзничиләрдин...» — яки «каһинлар өз тонушлиридин...». «Каһинлар» — ибраний тилида «һәр бир каһин...» дейилиду — демәк, һәр бир каһинниң бу ишқа болған айрим мәсьюлийити барлиғи сәл тәкитлиниду. □ 12:7 «...Мундин кейин ғәзничиләрдин пул алмаңлар вә өзүңлар ибадәтханиниң бузулған йәрлирини оңлатмаңлар» — бу сөзгә қариганда каһинлар һеч болмиғанда ибадәтханини оңшитиш хизмитидә мәсьюлийәтсизлик қилған болса керәк. Бу сөзләрдин улар мошу пулларни хианәт қилғанлиғи натайин. Башқа бир хил тәржимиси: «Муниндин башлап ибадәтханиниң бузулған йәрлирини оңлитиш мәхситидә башқа ғәзничиләрдин пул алмаңлар». 8-айәт бизниң тәржимимизгә масрақ келиду. □ 12:12 «таштирашлар» — йәни таш нәқишчиләр еди. ■ 12:17 2Пад. 8:12; 13:25; 2Тар. 24:23 ■ 12:18 2Пад. 18:15 □ 12:19 «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» — бу китап Тәвраттики «Тарих-тәзкирә» әмәс, бирақ шүбһисизки, Тәвраттики «Тарих-тәзкирә» униңдин көп учурлар алған еди. ■ 12:20 2Пад. 14:5

13

Йәһоаһаз Исраил үстидин һөкүм сүриду

¹ Аһазияның оғли, Йәһуданиң падишаси Йоашниң сәлтәнитиниң жигирмә үчинчи жили, Йәһуниң оғли Йәһоаһаз Самарийәдә Исраилға падиша болуп, Самарийәдә он йәттә жил сәлтәнәт қилди. ² У Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип, Исраилни гунаға путлаштурған Нибатниң оғли Йәробоамниң гуналириға әгишип маңди; у улардин һеч чиқмиди. ³ Буниң үчүн Пәрвәрдигарниң ғәзиви Исраилға қозғалди; у уларни Сурийәниң падишаси һазаәлниң вә һазаәлниң оғли Бән-һададниң қолиға тапшуруп бәрди.

⁴ Йәһоаһаз Пәрвәрдигардин рәһим тилиди; вә Пәрвәрдигар Исраилниң қисилип қалғанлиғини көрүп дуасиға кулақ салди. Чүнки Сурийәниң падишаси уларға зулум қиливататти. ⁵ Пәрвәрдигар Исраилға бир қутқузғучи тайинлиди; шуниң билән улар Сурийләрниң қолидин азат болуп қутулди. Кейин Исраил йәнә бурунқидәк өз өйчедирлиридә маканлашти. ⁶ Лекин улар Исраилни гунаға путлаштурған Йәробоам жәмәтиниң гуналиридин чиқмиди; улар йәнила шу йолда маңатти. һәтта Самарийәдә бир «Ашәраһ» бутму қалған еди.□

⁷ Сурийәниң падишаси Йәһоаһазға пәқәт әллик атлиқ ләшкәрни, он жәң һарвуси билән он миң пиядә әскиринила қалдурған еди. Чүнки у Йәһоаһазниң қошунини йоқитип хамандики топа-чаңдәк қиливәткән еди.

⁸ Әнди Йәһоаһазниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси, жүмлидин сәлтәнитиниң һәммә қудрити «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? ⁹ Йәһоаһаз ата-бовилириниң арисидә ухлиди вә Самарийәдә дәпнә қилинди. Андин оғли Йоаш орнида падиша болди.

Йоаш Самарийә үстидин һөкүм сүриду ••• «Йоаш»ниң башқа шәкли «Йәһоаш»

¹⁰ Йәһуданиң падишаси Йоашниң сәлтәнитиниң оттуз йәттинчи жилида Йәһоаһазниң оғли Йәһоаш Самарийәдә Исраилға падиша болуп, он алтә жил сәлтәнәт қилди. □

¹¹ У Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди; у Исраилни гунаға путлаштурған, Нибатниң оғли Йәробоамниң гуналириниң һеч қайсисини ташлимиди; у шу йолда маңатти.

¹² Әнди Йоашниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси, жүмлидин униң Йәһуданиң падишаси Амазия билән жәң қилип көрсәткән қудрити «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? ¹³ Йоаш ата-бовилириниң арисидә ухлиди вә Йәробоам униң тәхтигә олтарди. Йоаш Самарийәдә Исраилниң падишалири арисидә дәпнә қилинди.

Елишаниң ахирқи бешарити

¹⁴ Елиша өз әжилини йәткүзидигән кесәл билән ятти. Исраилниң падишаси Йоаш униң қешиға келип униң йүзигә еңишип жиғлап: И атам, и атам, Исраилниң жәң һарвуси һәм атлиқ әскәрлири!» дәп пәрәд кәтәрди.□ ■

¹⁵ Елиша униңға: Бир я билән я оқлирини кәлтүргин, деди. У я билән я оқлирини кәлтүргәндә

¹⁶ Елиша Исраилниң падишасиға: Қолуңни яға селип тутқин, деди. У қолини қойғанда Елишаму қоллирини падишаниң қоллириниң үстигә қоюп, униңға: ¹⁷ — Мәшриқ тәрәптики деризини ачқин, деди. У уни ачқанда Елиша: Атқин, деди. У етивиди, Елиша униңға: Мана бу Пәрвәрдигарниң нусрәт я оқи, йәни Сурийәниң үстидин нусрәт қазинидигән я оқидур. Сән Сурийләрни йоқатқичә Афәктә улар билән жәң қилисән, деди.■

□ **13:6** ««Ашәраһ» бутлар» — бәлким бутпәрәсликкә беғишланған дәрәқләрду. Дәрәқләр бәлким аял бут шәклидә оюлған яки нәқишләнгән болуши мүмкин. □ **13:10** «Йәһоаш» — «Йоаш»ниң башқа шәкли.

□ **13:14** «Исраилниң жәң һарвуси» — яки «Исраилниң жәң һарвулири». «Исраилниң жәң һарвуси һәм атлиқ әскәрлири!» — дегән ибарә бәлким падишаниң Елиша пәйғәмбәргә болған һөрмитини билдүрәтти — Елиша пәйғәмбәр (Илияс пәйғәмбәрәдәк) Исраилға һәм башпанәһ һәм өзи «бир кишилиқ қошун»дәк болуп кәлгән еди. ■ **13:14** 2Пад. 2:12

■ **13:17** 1Пад. 20:30

18 Андин у: — Я оқлирини қолуңға алғин, деди. Уларни алғанда, Елиша Израилниң падишасиға: Улар билән йәргә урғин, деди. У үч қетим уруп тохтиди. 19 Худаниң адими униңға аччиқлинип: Сән бәш-алтә қетим урушуңға тоғра келәтти. Шундақ қилған болсаң, сән Сурийләрни уруп йоқитип үзүл-кесил мәғлуп қилаттиң; лекин әнди Сурийләрни уруп, пәқәт үч қетимла мәғлуп қилалайсән, деди.

20 Елиша өлүп дәпнә қилинди.

Әнди һәр жили, жил бешида Моаблардин топ-топ булаңчилар жутқа паракәндичилик салатти. 21 Бир күни шундақ болдики, хәлиқ бир өлгән адәмни йәрлигигә қоюватқанда, мана, улар бир топ булаңчиларни көрүп қалди, улар жәсәтни Елишаниң гөригә ташлиди. Жәсәт Елишаниң устихиниға тәккәндә, у тирилип, қопуп тик турди.

22 Амма Сурийәниң падишаси һазаәл болса Йәһоаһазниң һәммә күнлиридә Израилға залимлиқ қилатти. 23 Лекин Пәрвәрдигар уларға мөһриван болуп ич ағритатти; Ибраһим билән Исақ вә Якупқа бағлиған әһдиси түпәйлидин У уларға илтипат қилип, уларни бүгүнгә қәдәр һалак қилмай, Өз һозуридин чиқириветишни халимиған еди.

24 Сурийәниң падишаси һазаәл өлди вә оғли Бән-һадад униң орнида падиша болди. 25 Андин кейин Йәһоаһазниң оғли Йәһоаш һазаәлниң оғли Бән-һададниң қолидин һазаәл өз атиси Йәһоаһаздин жәндә тартивалған шәһәрләрни яндурувалди. Йәһоаш уни уруп, үч қетим мәғлуп қилип, шуниң билән Израилниң шәһәрлирини яндурвалди.

14

Амазияниң Йәһудаға болған сәлтәнити 2Тар. 25:1-28

1 Израилниң падишаси Йәһоаһазниң оғли Йоашниң сәлтәнитиниң иккинчи жилида Йәһудадики Йоашниң оғли Амазия Йәһудаға падиша болди. 2 Падиша болғанда у жигирмә бәш яшқа киргән еди; у Йерусалимда жигирмә тоққуз жил сәлтәнәт қилди. Униң аниси Йерусалимлиқ Йәһоаддан еди. ■

3 Амазия Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилатти, лекин әждати Давут қилғандәк әмәс, бәлки атиси Йоашниң барлиқ қилғанлири бойичә иш көрәтти. □ 4 Пәқәт «жуқури жайлар»ла йоқитилмиди; хәлиқ йәнила «жуқури жайлар»ға чиқип қурбанлиқ қилип хушбуй яқатти.

5 Вә шундақ болдики, сәлтәнити униң қолида муқим болғанда, у падиша атисини өлтүргән хизмәткарлирини тутуп өлтүрди. 6 Лекин Мусаға чүшүрүлгән қанун китавида Пәрвәрдигарниң: «Атиларни оғуллири үчүн өлүмгә мәһкүм қилишқа болмайду я оғуллирини атилири үчүн өлүмгә мәһкүм қилишқа болмайду, бәлки һәр бири өз гунайи үчүн өлүмгә мәһкүм қилинсун» дәп пүтүлгән әмри бойичә, у өлтүргүчиләрниң балилирини өлүмгә мәһкүм қилмиди. ■

7 У «Шор вадиси»да Едомийлардин он миң әскәрни өлтүрди вә жәң қилип Селани ишғал қилип уни йоқтәәл дәп атиди; бүгүнгичә у шундақ атилип кәлмәктә. 8 Андин кейин Амазия Израилниң падишаси Йәһуниң нәвриси, Йәһоаһазниң оғли Йәһоашниң алдиға әлчиләрни маңдуруп: «Қени, жәң мәйданида йүз туранә көрүшәйли» деди.

9 Израилниң падишаси Йәһоаш Йәһуданиң падишаси Амазияға әлчи әвәтип мундақ сөзләрни йәткүзди: — «Ливандики тикән Ливандики кедир дәриғигә сөз әвәтип: Өз қизиңни оғлумға хотунлуққа бәргин, деди. Лекин Ливандики бир явайи һайван өтүп кетиветип, тикәнни дәссивәтти.

10 Сән дәрвәкә Едомниң үстидин ғәлибә қилдиң; көңлүңдә өз-өзүңдин мәғрурлинип кәттиң. Энди яйрап пәхирлән, бирақ өйдә қалғин; немишкә бешиңға күлпәт кәлтүрүп, өзүңни вә өзүң билән Йәһудани балаға жиқитисән?» □

11 Амма Амазия қулақ салмиди. Израилниң падишаси Йәһоаш жәңгә чиқти; шуниң билән у Йәһуданиң падишаси Амазия билән Йәһудадики Бәйт-Шәмәштә учришип соқушти.

12 Йәһуданиң адәмлири Израилниң адәмлири тәрипидин тирипирән қилинип, һәр бири өз өйигә қечип кәтти. 13 Вә Израилниң падишаси Йәһоаш Бәйт-Шәмәштә Аһазияниң нәвриси, Йәһоашниң оғли, Йәһуданиң падишаси Амазияни әсир қилип, Йерусалимға елип барди; у Йерусалимниң сепилиниң Әфраим дәрвазисидин тартип бүжәк дәрвазисигичә болған төрт йүз гәзлик бир бөлигини өрүвәтти. □

14 У Пәрвәрдигарниң өйидин һәмдә падишаниң ордисидики ғәзнидин тепилған барлиқ алтун-күмүч, һәммә қача-қучиларни буливалди вә кепиллик сүпитидә бир нәччә тутқунни елип Самарийәгә йенип кәтти. 15 Амма Йәһоашниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси, жүмлидин униң Йәһуданиң падишаси Амазия билән жәң қилип көрсәткән қудрити «Израил падишалариниң Тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

16 Йәһоаш өз ата-бовилириниң арасида ухлиди вә Самарийәдә Израилниң падишалариниң арасида дәпнә қилинди. Оғли Йәробоам униң орниға падиша болди. 17 Израилниң падишаси Йәһоаһазниң оғли Йәһоаш өлгәндин кейин, Йәһоашниң оғли, Йәһуданиң падишаси Амазия он бәш жил өмүр көрди. 18 Энди Амазияниң башқа әмәллири һәм қилғанлириниң һәммиси «Йәһуда падишалариниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? 19 У Йерусалимда бәзиләр уни қәстләшкә киришкән еди, Лақиш шәһиригә қечип кәтти; лекин қәстлигүчиләр кәйнидин Лақишқа адәм әвәтип у йәрдә уни өлтүрди. ■ 20 Андин улар уни атларға артип Йерусалимға елип барди. У Йерусалимда ата-бовилириниң арасида «Давутниң шәһири»дә дәпнә қилинди. 21 Йәһуданиң барлиқ хәлқи униң он алтә яшқа киргән оғли Азарияни тикләп, уни атиси Амазияниң орнида падиша қилди ■ 22 (падиша атиси ата-бовилириниң арасида ухлиғандин кейин, Елат шәһирини қайтидин ясап, Йәһудаға йәнә тәвә қилғучи дәл Азария еди). □

Йәробоам ИИ-ниң Израил үстигә падиша болуши

23 Йәһуданиң падишаси Йәһоашниң оғли Амазияниң сәлтәнитиниң он бәшинчи жилида, Израилниң падишаси Йәһоашниң оғли Йәробоам һөкүм сүрүшкә башлап, Самарийәдә қириқ бир жил сәлтәнәт қилди. 24 У Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди; у Израилни гунаға путлаштурған Нибатниң оғли Йәробоамниң гуналариниң һеч бирини ташлимиди.

25 Израилниң Худаси Пәрвәрдигарниң өз қули Гат-һәфәрлик Амиттайниң оғли Юнус пәйғәмбәр арқилиқ ейтқан сөзи әмәлгә ашурулуп, у шималда Хамат райониға кириш еғизидин тартип *жәнупта* «Арабаһ деңизи»ғичә Израилниң чегараларини кеңәйтип әслигә кәлтүрди.

□ ■ 26 Чүнки Пәрвәрдигар Израилниң тартқан азаплириниң интайин қаттиқ экәнлигини көрди; аҗизлар һәм мәйиплардин башқа һеч ким қалмиди, Израилға мәдәткар йоқ еди. □

□ **14:10** «Немишкә бешиңға күлпәт кәлтүрүп, өзүңни вә өзүң билән Йәһудани балаға жиқитисән?» — Йәһоаш ейтқан тәмсилниң умумий мәнәси: «Сән пәкәт бир тикәндурсән, өзүм кедирдәк улук адәммән, өзүңгә унчивала ишинип кәтмә. Сениң улук планиң һәртүрлүк тәсадибийлиқтин мәғлуп болуши мүмкин» дегәндәк. Гәрчә Йәһоаш падишани «бутпәрәс капир» дәп һесаплиғили болсиму, мошу йәрдә униң несийәти тоғра еди. □ **14:13** «төрт йүз гәзлик...» — Тәвратта «гәз» (яки «жәйнәк») қолниң жәйнәктин бармақниң учигичә болған узунлуғи, йәни 0.454 метр узунлуқ еди. ■ **14:19** 2Тар. 25:27 ■ **14:21** 2Тар. 26:1 □ **14:22** «падиша ...Елат шәһирини қайтидин ясап, Йәһудаға йәнә тәвә қилғучи дәл Азария еди» — яки «падиша атиси өз ата-бовилириниң арасида ухлиғандин кейин, Азария Елат шәһирини қайтидин ясап уни Йәһудаға йәнә тәвә қилди» □ **14:25** «Хамат райониға кириш еғизидин тартип...» — яки «Либо-Хаматтин тартип...». «Арабаһ деңизи» — «Өлүк деңиз»дур. ■ **14:25** Юн. 1:1; Мат. 12:39, 40 □ **14:26** «аҗизлар һәм мәйиплардин башқа һеч ким қалмиди, Израилға мәдәткар йоқ еди» — башқа бир хил тәржимиси: «мәйли қул болсун, һәр болсун, Израилға мәдәткар йоқ еди».

²⁷ Пәрвәрдигар: «Исраилниң намини асманниң астидин йоқитимән» дегән әмәс еди; шуңа У Йәһоашниң оғли Йәробоамниң қоли билән уларни қутқузди.

²⁸ Әнди Йәробоамниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси, жүмлидин униң сәлтәнитиниң қудрити вә қандақ жәң қилип, әсли Йәһудаға тәвә болған Дәмәшқ билән Хаматни яндурувалғанлиғи «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

²⁹ Йәробоам ата-бовилири, йәни Исраилниң падишалириниң арисидә ухлиди вә оғли Зәкәрия униң орнида падиша болди.

15

Азария — йәни Уззия — Йәһудаға сәлтәнәт қилиду
2Тар. 26:1-23

¹ Исраилниң падишаси Йәробоамниң сәлтәнитиниң жигирмә йәттинчи жилида Амазияниң оғли Азария Йәһуданиң падишаси болди. □ ■ ² Он алтә яшқа киргәндә падиша болуп Йерусалимда әллик икки жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Йәколия болуп, у Йерусалимлиқ еди. ■ ³ У атиси Амазияниң барлиқ қилғанлиридәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилатти. ⁴ Пәқәт «жуқури жайлар»ла йоқитилмиди; хәлиқ йәнила «жуқури жайлар»ға чиқип қурбанлиқ қилип хушбуй яқатти.

⁵ Амма Пәрвәрдигар падишани уруп, униң өлүмигичә уни мохо кесилигә муптила қилғач, у айрим өйдә туратти вә падишаниң оғли Йотам ордини башқуруп жутниң хәлқиниң үстигә һөкүм сүрәтти. □

⁶ Азарияниң башқа әмәллири һәм қилғанлириниң һәммиси «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? ⁷ Азария ата-бовилириниң арисидә ухлиди; кишиләр уни «Давутниң шәһири»дә ата-бовилириниң арисидә дәпнә қилди. Оғли Йотам униң орнида падиша болди.

Исраил үстигә йәнә бир нәччә падиша қисқа вақит сәлтәнәт қилиду

⁸ Йәһуда падишаси Азарияниң сәлтәнитиниң оттуз сәккизинчи жилида, Йәробоамниң оғли Зәкәрия Самарийәдә Исраилға падиша болуп, алтә ай сәлтәнәт қилди. ⁹ У ата-бовилири қилғандәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилатти; у Исраилни гунаға путлаштурған Нибатниң оғли Йәробоамниң гуналиридин чиқмиди.

¹⁰ Ябәшниң оғли Шаллум униңға қәст қилип, уни хәлиқниң алдида уруп өлтүрди вә униң орнида падиша болди. ¹¹ Зәкәрияниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? ¹² Униң өлтүрүлүши Пәрвәрдигарниң Йәһуға: — Сениң оғуллириң төртинчи нәслигичә Исраилниң тәхтидә олтириду, дегән сөзини әмәлгә ашурди. Дәрвәкә шундақ болди. ■

¹³ Ябәшниң оғли Шаллум Йәһуда падишаси Азарияниң сәлтәнитиниң оттуз тоққузинчи жилида падиша болуп, Самарийәдә толук бир ай сәлтәнәт қилди. ¹⁴ Гадиниң оғли Мәнаһәм Тирзаһдин чиқип, Самарийәгә келип, Ябәшниң оғли Шаллумни шу йәрдә уруп өлтүрди вә униң орнида падиша болди.

¹⁵ Шаллумниң башқа ишлири, жүмлидин униң қәст қилишлири, мана «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгәндур.

¹⁶ Шу чағда Мәнаһәм Типсаһ шәһиригә һужум қилип, у йәрдә туруватқанларниң һәммисини өлтүрди; у йәнә Тирзаһдин тартип униңға тәвә барлиқ зиминлирини вәйран қилди. Улар

□ 15:1 «Азария» — «Азария»ниң башқа шәкли «Уззия». ■ 15:1 2Пад. 14:21; 2Тар. 26:1 ■ 15:2 2Тар. 26:1, 3; 2Тар. 27:3 □ 15:5 «Пәрвәрдигар падишани уруп, униң өлүмигичә уни мохо кесилигә муптила қилғач, у айрим өйдә туратти» — бу вақиә тоғрилиқ «2Тар.» 26:16-21ни көрүң. ■ 15:12 2Пад. 10:30

тән берип дәрвазини ачмиғини үчүн шәһәргә шундақ һужум қилдики, һәтта униңдики җими һамилдар аялларниң қарнини житип өлтүрди.

Мәнаһәмниң Исраил үстигә болған сәлтәнити

17 Йәһуда падишаси Азария сәлтәнитиниң оттуз тоққузинчи жилида, Гадиниң оғли Мәнаһәм Исраилға падиша болуп, Самарийәдә он жил сәлтәнәт қилди. 18 У Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип, пүтүн өмридә Исраилни гунаға путлаштурған Нибатниң оғли Йәробоамниң гуналиридин чиқмиди. 19 Асурийәниң падишаси Пул Исраил зиминиға тажавуз қилди; у вақитта Мәнаһәм: «Падишаһлиғимниң мустәһкәмлиги үчүн маңа ярдәм қилғайла» дәп униңға миң талант күмүч бәрди. □ ■ 20 Мәнаһәм Асурийәниң падишасиға беридиған шу пулни Исраилниң һәммә бай адәмлиригә баҗ селиш билән алди; у һәр биридин әллик шәкәл күмүч алди. Шуниң билән Асурийәниң падишаси қайтип кәтти вә бу зиминда туруп қалмиди.□

21 Мәнаһәмниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? 22 Мәнаһәм ата-бовилириниң арисидә ухлиди вә оғли Пәкаһия орнида падиша болди.

Пәкаһияниң Исраил үстигә болған сәлтәнити

23 Йәһуда падишаси Азарияниң сәлтәнитиниң әллигинчи жилида, Мәнаһәмниң оғли Пәкаһия Самарийәдә Исраилға падиша болуп, икки жил сәлтәнәт қилди. 24 У Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип, Исраилни гунаға путлаштурған Нибатниң оғли Йәробоамниң гуналиридин чиқмиди.

25 Вә униң сәрдари Рәмалияниң оғли Пикаһ униңға қәст қилип уни Самарийәдә, падиша ордисидики қәлғәдә өлтүрди; шу ишта Аргоб билән Арийә вә әллик Гилеадлиқ киши Пикаһ тәрәптә турди; у Пәкаһияни өлтүрүп униң орнида падиша болди. 26 Пәкаһияниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси болса, мана «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгәндур.

Пикаһниң Исраил үстигә болған сәлтәнити

27 Йәһуданиң падишаси Азарияниң сәлтәнитиниң әллик иккинчи жилида, Рәмалияниң оғли Пикаһ Самарийәдә Исраилға падиша болуп, жигирмә жил сәлтәнәт қилди. 28 У Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип Исраилни гунаға путлаштурған Нибатниң оғли Йәробоамниң гуналиридин чиқмиди.

29 Исраилниң падишаси Пикаһниң күнлиридә Асурийәниң падишаси Тиглат-Пиләсәр келип Ийон, Абәл-Бәйт-Маакаһ, Яноаһ, Кәдәш, һазор, Гилеад, Галилийә, җүмлидин Нафталиниң пүткүл зиминини ишғал қилип, шу йәрдики хәлиқни тутқун қилип, Асурийәгә елип барди.■

30 Әлаһниң оғли Һошия Рәмалияниң оғли Пикаһға қәст қилип уни өлтүрди. Уззияниң оғли Йотамниң сәлтәнитиниң жигирминчи жилида, у Пикаһниң орнида падиша болди. □ 31 Пикаһниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси болса, мана «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгәндур.

Йотамниң Йәһуда үстигә болған сәлтәнити

2Тар. 27:1-9

32 Исраилниң падишаси Рәмалияниң оғли Пикаһниң сәлтәнитиниң иккинчи жилида, Уззияниң оғли Йотам Йәһудаға падиша болди. 33 У падиша болғанда жигирмә бәш яшқа

□ 15:19 «миң талант күмүч» — бир талант бәлким 30.6 килограм еди, шуңа бу 30.6 тонна күмүч еди. ■ 15:19 1Тар. 5:26 □ 15:20 «әллик шәкәл» — бәлким 570 грам күмүч болатти. ■ 15:29 Йәш. 8:23 □ 15:30 «Уззия» — «Азария»ниң иккинчи шәклидур.

киргән болуп, Йерусалимда он алтә жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Йәруша еди; у Задокниң қизи еди.■

³⁴ Йотам атиси Уззияниң барлиқ қилғанлиридәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилатти. ³⁵ Пәқәт «жуқури жайлар»ла йоқитилмиди; хәлиқ йәнила «жуқури жайлар»ға чиқип қурбанлиқ қилип хушбуй яқатти.

Пәрвәрдигарниң өйиниң «Жуқириқи дәрваза»сини ясиғучи шу еди.

³⁶ Йотамниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси «Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

³⁷ Шу чағларда Пәрвәрдигар Сурийәниң падишаси Рәзин билән Рәмәлияниң оғли Пикаһни Йәһудаға һужум қилишқа қозғиди.■

³⁸ Йотам ата-бовилири арисидә ухлиди вә ата-бовилириниң арисидә атиси Давутниң шәһиридә дәпнә қилинди. Оғли Аһаз орнида падиша болди.

16

Аһазниң Йәһуда үстигә болған сәлтәнити 2Тар. 28:1-27

¹ Рәмәлияниң оғли Пикаһниң он йәттинчи жилида, Йотамниң оғли Аһаз Йәһудаға падиша болди. ■ ² Аһаз падиша болғанда жигирмә яшқа киргән болуп, Йерусалимда он алтә жил сәлтәнәт қилған еди. У атиси Давут қилғандәк әмәс, әксичә Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилмиди. ³ У Исраилниң падишалириниң йолида маңатти, һәтта Пәрвәрдигар Исраилниң алдидин һайдап чиқарған әлләрниң жиркинничлик гуналириға әгишип, өз оғлини оттин өткүзүп көйдүрди. ■ ⁴ У «жуқури жайлар»да, дөңләрдә вә һәр бир көк дәрәқләрниң астида қурбанлиқ қилип, күжә көйдүрәтти.

⁵ Шу вақитта Сурийәниң падишаси Рәзин билән Исраилниң падишаси, Рәмәлияниң оғли Пикаһ Йерусалимға һужум қилип, падиша Аһазни муһасиригә елип қоршивалғини билән, лекин уни мәғлуп қилалмиди. ■ ⁶ Әшу вақитта Сурийәниң падишаси Рәзин Елат шәһирини Сурийәгә қайтурувалди вә шу йәрдә туруватқан Йәһудаларни һайдивәтти. Андин Сурийләр келип у йәрдә олтирақлашти; улар бүгүнгичә шу йәрдә турмақта.

⁷ Аһаз Асурийәниң падишаси Тиглат-Пиләсәргә әлчиләрни әвәтип: Мән силиниң қуллири, силиниң оғуллири болимән; маңа һужум қиливатқан Сурийәниң падишасиниң қолидин вә Исраилниң падишасиниң қолидин қутқузушқа чиққайла, деди. ⁸ Шуни ейтип Аһаз Пәрвәрдигарниң өйи вә падишаниң ордисидики фәзниләрдики күмүч билән алтунни соға қилип, Асурийәниң падишасиға әвәтти.■

⁹ Асурийәниң падишаси униң тәливиғә қошулди; шунин билән Асурийәниң падишаси Дәмәшқкә һужум қилип уни ишғал қилди; униңдики аһалини тутқун қилип Кир шәһиригә елип барди вә Рәзинни өлтүрди. ¹⁰ Аһаз падиша әнди Асурийәниң падишаси Тиглат-Пиләсәр билән көрүшкили Дәмәшқкә барди вә шундақла Дәмәшқтики қурбанғаһни көрди. Андин Аһаз падиша шу қурбанғаһниң рәсимини, униң барлиқ ясилиш тәпсилатлириниң лайиһисини сизип, уни Урия каһинға йәткүзди. ¹¹ Шунин билән Урия каһин Аһаз падиша Дәмәшқтин әвәткән барлиқ тәпсилатлар бойичә бир қурбанғаһ ясиди. Аһаз падиша Дәмәшқтин йенип кәлмәстә, Урия каһин уни шундақ тәйяр қилған еди. ¹² Падиша Дәмәшқтин йенип келип, қурбанғаһни көрүп, қурбанғаһқа берип, униң үстигә қурбанлиқ сунди; ¹³ у қурбанғаһниң үстигә көйдүрмә қурбанлиқ вә ашлиқ һәдийәсини көйдүрүп, «шарап һәдийә»сини төкүп, «енақлиқ қурбанлиғи»ниң қенини чачти.

¹⁴ Шундақ қилип у Пәрвәрдигарниң һозуриниң алдидики мис қурбанғаһни елип уни Пәрвәрдигарниң өйи билән өзиниң қурбанғаһиниң оттурисидин өткүзүп, өз қурбанғаһиниң

■ 15:33 2Тар. 27:1-9 ■ 15:37 2Пад. 16:5; Йәш. 7:1 ■ 16:1 2Тар. 28:1 ■ 16:3 Ләв. 18:21; 20:2, 3; 2Пад. 17:31
■ 16:5 Йәш. 7:1 ■ 16:8 2Тар. 28:21

шимал тәрипигә қойдурди. □ 15 Аһаз падиша Урия каһинға буйруқ қилип: Мошу чоң қурбанғаһ үстигә әтигәнлик көйдүрмә қурбанлиқ билән кәчлик ашлиқ һәдийәсини, падишаниң көйдүрмә қурбанлиғи билән ашлиқ һәдийәсини, һәммә жутниң пүтүн хәлқиниң көйдүрмә қурбанлиғи, ашлиқ һәдийә вә шарап һәдийәлирини көйдүрүп сунисән. Көйдүрмә қурбанлиқларниң барлиқ қанлири вә башқа қурбанлиқларниң барлиқ қанлирини ушбу қурбанлиқниң үстигә төкисән. Мис қурбанғаһ болса мениң йол соришим үчүн болсун, деди. □

16 Шуниң билән Урия каһин Аһаз падиша буйруғанниң һәммисини ада қилди.

17 Аһаз падиша дас тәгликлиригә бекитилгән тахтайларни кесип ажритип, дасларни тәгликлиридин еливәтти; у мис «деңиз»ни тегидики мис уйларниң үстидин кетирип елип, уни таш тахтайлиқ бир мәйданға қойдурди. ■ 18 У Асурийә падишасини рази қилиш үчүн Пәрвәрдигарниң өйигә тутишидиған «Шабат күнидики айванлиқ йол» билән падиша ташқиринди киридиған йолни етивәтти.

19 Аһазниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

20 Аһаз өз ата-бовилири арисидә ухлиди; у ата-бовилириниң арисидә «Давутниң шәһири»дә дәпнә қилинди; оғли һәзәкия орнида падиша болди.

17

Һошия Исраил үстигә һөкүм сүриду

1 Йәһуданиң падишаси Аһазниң сәлтәнитиниң он иккинчи жилида, Елаһниң оғли Һошия Самарийәдә Исраилға падиша болуп, тоққуз жил сәлтәнәт қилди. 2 У Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилатти; лекин униңдин илгири өткән Исраилниң падишалиридәк ундақ рәзиллик қилмайтти.

3 Асурийәниң падишаси Шалманәзәр униңға һужум қилғили чиққанда, Һошия униңға беқинип соға-салам бәрди. 4 Амма Асурийәниң падишаси Һошияниң асийлиқ қилмақчи болғинини байқиди; чүнки Һошия бурунқидәк Асурийәниң падишасиға жилиқ соға-салам йоллимай, бәлки Мисирниң падишаси соға әлчиләрни маңдурған еди. Униң үчүн Асурийәниң падишаси уни тутуп, бағлап зинданға соливәтти. 5 Андин Асурийәниң падишаси чиқип пүткүл *Исраил* зиминини талан-тараж қилип, Самарийәни үч жилғичә қамал қилди. ■

6 Һошияниң сәлтәнитиниң тоққузинчи жилида, Асурийәниң падишаси Самарийәни ишғал қилип, Исраилларни Асурийәгә сүргүн қилип, уларни Халаһ шәһири, Гозандики Хабор дәриясиниң бойлири вә Медиаларниң шәһәрлиригә орунлаштурди. ■

Исраил, йәни шималий падишалықниң гуналири вә жазабиниши — хуласә

7 Мана, шундақ ишлар болди; чүнки Исраиллар өзлирини Мисирниң падишаси Пирәвнниң қолидин қутқузуп, Мисир зиминидин чиқарған Пәрвәрдигар Худасиға гуна қилип башқа илаһлардин қорқуп 8 Пәрвәрдигар Исраилларниң алдидин һайдивәткән ят әлликләрниң қайдә-бәлгүлимилиридә, шундақла Исраилниң падишалари өзлири чиқарған қайдә-бәлгүлимилиридә маңған еди. ■ 9 Вә Исраиллар өз Пәрвәрдигар Худасиға қарши чиқип, йошурунларчә тоғра болмиған ишларни қилди; улар барлиқ шәһәрлиридә күзәт мунаридин мустәһкәм қорғанғичә «жуқури жайлар»ни ясиди. □ 10 Улар һәммә егиз дөңләрдә вә һәммә

□ 16:14 «Пәрвәрдигарниң өйи» — мошу йәрдә ибадәтханидики «муқәддәс жай»ни көрситиду. □ 16:15 «мис қурбанғаһ болса мениң йол соришим үчүн болсун» — падишаниң сөзиниң мәнәси бәлким «бу қурбанғаһниң вәстиси билән Пәрвәрдигардин йол сораймән». Қизиқ йери шуки, Аһаздәк бир инсан бутпәрәсликкә берилип кәткәндин кейин, йәнила Пәрвәрдигардин йол соримақчи болиду. ■ 16:17 1Пад. 7:23-51 ■ 17:5 2Пад. 18:9 ■ 17:6 2Пад. 18:10; Йәш. 8:4 ■ 17:8 Лав. 18:3 □ 17:9 «күзәт мунаридин мустәһкәм қорғанғичә» — мәнәси бәлким сепилдики мунардин шәһәрниң әң ичкирисидики қорғанғичә — башқичә ейтқанда, «сирттин ичкиригичә».

көк дәрәкларниң астида «бут түврүк» вә «Ашәраһ» бути турғузди. □ 11 Пәрвәрдигар уларниң алдидин һайдап чиқарған *ят әлликләр қилғандәк*, улар һәммә «жуқури жайлар» да хушбуй яқатти вә Пәрвәрдигарниң ғәзивини кәлтүридиған һәр хил рәзил ишларни қилатти. 12 Гәрчә Пәрвәрдигар уларға: — «Бу ишни қилмаңлар!» дегән болсиму, улар бутларниң қуллуғиға берилип кәткән еди. ■

13 Пәрвәрдигар һәммә пәйғәмбәрләр билән һәммә алдин көргүчиләрниң вәстиси билән һәм Исраилни һәм Йәһудани агаһландуруп: Рәзил йоллириңлардин йенип, ата-бовилириңларға тапиған вә қуллирим болған пәйғәмбәрләр арқилиқ силәргә тәстиқлиған пүтүн қанунға бойсунуп, Мениң әмирлирим вә Мениң бәлгүлимилиримни тутуңлар, дегән еди. □ ■

14 Лекин улар қулақ салмай, Пәрвәрдигар Худасиға ишәнмигән ата-бовилири қилғандәк, боюнлирини қаттиқ қилди. ■ 15 Улар Униң бәлгүлимилирини, шундақла У уларниң ата-бовилири билән түзгән әһдини вә уларға тапшурған агаһ-гуваларни чәткә қаққан; улар әрзимәс нәрсиләргә әгишип, өзлири әрзимәс болуп чиқти; Пәрвәрдигар уларға: — Әтрапиңлардики әлликләрниң қилғинидәк қилмаңлар, дегән дәл шу әлләргә әгишип, рәзиллик қилатти. □ 16 Улар Худаси болған Пәрвәрдигарниң барлиқ әмирлирини ташлап, өзлири үчүн қуйма мәбудларни, йәни икки мозайни қуйдурди, бир «Ашәраһ бут» қилдурди, асмандики нурғунлиған ай-юлтузларға баш урди вә Баалниң қуллуғиға кирди. □ ■ 17 Улар өз оғуллири билән қизлирини оттин өткүзди, палчилик вә жадуғәрлик ишләтти, шундақла Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилиш үчүн, өзлирини сәтип Униң ғәзивини қозғиди. □ ■ 18 Шуниниң үчүн Пәрвәрдигар Исраилға интайин аччиқлинип, уларни Өз нәзиридин нери қилди; Йәһуданиң қәбилисидин башқа һеч қайсиси өз зиминида қалдурумиди. ■

19 Лекин Йәһудаму өз Худаси Пәрвәрдигарниң әмирлирини тутмиди, бәлки Исраил чиқарған қайдә-бәлгүлимиләр ичидә маңди. ■ 20 Униң үчүн Пәрвәрдигар Исраилниң барлиқ нәслини чәткә қақти; уларни Өз нәзиридин ташлиған күнигичә *зиминида* харлиққа қалдуруп, булаңчиларниң қолиға тапшуруп бәрди. □ 21 У Исраилни Давутниң жәмәтидин тартивалған еди. Улар Нибатниң оғли Йәробоамни падиша қилди вә Йәробоам болса Исраилни Пәрвәрдигарниң йолидин яндуруп, уларни еғир бир гунаға патқузуп аздурди. □ ■ 22 Исраиллар Йәробоамниң қилған һәммә гуналирида жүрүп, улардин чиқмиди. 23 Ахир берип Пәрвәрдигар Өз қуллири болған пәйғәмбәрләрниң вәстиси билән ейтқандәк, Исраилни Өз нәзиридин нери қилди; Исраиллар өз жутидин Асурийәгә елип кетилип, у йәрдә бүгүнгә қәдәр туруп кәлди. □

24 Амма Асурийәниң падишаси Бабил, Куттаһ, Авва, Хамат вә Сәфарваимдин хәлиқни йөткәп Исраилниң орниға Самарийәниң шәһәрлиригә мақанлаштурди. Улар шунини билән Самарийәгә егидарчилик қилип шәһәрләрдә олтарди. 25 Вә шундақ болдики, улар у йәрдә дәсләптә олтарғинида Пәрвәрдигардин қорқмиған еди; Пәрвәрдигар уларни қийма-жыйма

□ 17:10 ««Ашәраһ» бутлар» — бәлким бутпәрәсликкә беғишланған дәрәклардур. Дәрәклар бәлким «аял мәбуд» шәклидә оюлған яки нәқишләнгән болуши мүмкин еди. ■ 17:12 Мис. 20:3, 4, 5; Қан. 5:7, 8, 9 □ 17:13 «тәстиқлиған» — яки «әвәткән». ■ 17:13 Йәр. 18:11; 25:5; 35:15 ■ 17:14 Қан. 31:27; Мал. 3:7 □ 17:15 «әрзимәс нәрсиләр» — мошу йәрдә бутларни көрситиду. □ 17:16 «асмандики нурғунлиған ай-юлтузлар» — ибраний тилида «асмандики қошун» дегән сөз билән ипадилиниду. Тәвраттин билимизки, асмандики юлтузларниң пәриштиләр вә бәзи әһвалда асмандики яман күчләр биләнму мунасивити бар («Зәб.» 146:4, «Аюп» 38:4-7, «Вәһ.» 12:4ни көрүң). ■ 17:16 Мис. 32:8; 1Пад. 12:28 □ 17:17 «оғул-қизлирини оттин өткүзүш» — бәлким уларни «инсан қурбанлиғи» қилиштин ибарәт болуши мүмкин еди. ■ 17:17 Лав. 20:3, 4; Қан. 18:10; 2Пад. 16:3 ■ 17:18 Нош. 1:6 ■ 17:19 Лав. 18:3 □ 17:20 «Пәрвәрдигар... уларни Өз нәзиридин ташлиған күни» — буниңда көздә тутулғини Худаниң Исраилларни Өз зиминидин сүргүн қилдуруш күнидин ибарәттур (23-айәтниму көрүң). Исраил хәлқиниң «Худаниң нәзиридин ташлиниши», йәни сүргүн болуши уларға нисбәтән Худаниң әң дәһшәтлик жазаси, әлвәттә. □ 17:21 «У Исраилни Давутниң жәмәтидин тартивалған еди» — ибраний тилида «У Исраилни Давутниң жәмәтидин житивалған еди». «1Пад.» 11:11, 11:31, 14:8ни көрүң. ■ 17:21 1Пад. 12:16, 17, 26 □ 17:23 «У йәрдә, йәни Асурийәдә бүгүнгә қәдәр туруп кәлди» — мошу сөзләр «Тарих-тәзқирә»ниң Йәһудадикиләр Бабил империйәсидин қайтип келиш (миләдийәдин илгәрки 539-жили)тин илгири хатирләнгәнлигини аян қилиду.

қилидиган бир нәччә ширларни уларниң арасиға әвәтти. ²⁶ Шуниң билән Асурийәниң падишасиға хәвәр йәткүзүлүп: — Сили йәткәп Самарийәниң шәһәрлиридә маканлаштурған хәлиқләр шу жутниң илаһиниң қайдә-йосунлирини билмәйду; шуңа У уларниң арасиға ширларни әвәтти; мана булар уларни өлтүрмәктә, чүнки хәлиқ жутниң илаһиниң қайдә-йосунлирини билмәйду, дейилди.

²⁷ Шуниң билән Асурийәниң падишаси әмир қилип: — Силәр у йәрдин елип кәлгән каһинларниң бирини йәнә у йәргә апириңлар; у у йәрдә туруп, уларға у жутниң илаһиниң қайдә-йосунлирини үгәтсун, — деди.

²⁸ Униң буйруғи билән улар Самарийәдин йәткигән каһинларниң бири келип, Бәйт-Элдә туруп Пәрвәрдигарниң қорқунучини уларға үгәтти. ²⁹ Лекин шу хәлиқләрниң һәр бири өз илаһлириниң бутлирини ясап, Самарийәликләр салған «жуқури жайлар»дики ибадәтгаһлар ичигә турғузди; һәр бир хәлиқ өзи турған шәһәрдә шундақ қилди. ³⁰ Бабилдин кәлгәнләр Суккот-Бинот дегән мәбудни ясиди, Куттин кәлгәнләр Нәргал бутни, Хаматтин кәлгәнләр Ашима бутни, ³¹ Аввийлар Нибһаз билән Тартак бутларни ясиди; Сәфарвийлар Сәфарваимдики бутлири болған Адраммәләк билән Анаммәләккә өз балилирини атап отта көйдүрди.

³² Улар әнди мошундақ һаләттә Пәрвәрдигардин қорқуп, өз арасидики һәр түрлүк адәмләрни өзлири үчүн «жуқури жайлар»дики бутханиларда қурбанлиқларни сунидигән каһин қилип бекиткән. ■ ³³ Улар Пәрвәрдигардин қорқатти вә шуниң билән тәң қайси әлдин кәлгән болса, шу әлниң қайдә-йосунлирида өз илаһлириниң қуллуғидиму болатти. ■

³⁴ Бүгүнгә қәдәр улар илгәрки адәтләр бойичә меңип кәлмәктә; улар Пәрвәрдигардин қорқмай, Пәрвәрдигар Израил дәп атиған Яқупниң әвлатлириға тапилиған бәлгүлимиләр вә һөкүмләр, қанун вә әмирләргә мувапиқ иш көрмәйду. □ ■ ³⁵ Пәрвәрдигар улар билән бир әһдә қилишип уларға буйруп: — «Башқа илаһлардин қорқмай, уларға сәждә қилмай яки уларға баш урмай вә уларға қурбанлиқ қилмаңлар — ■ ³⁶ пәкәт зор қудрәт вә узатқан билиги билән силәрни Мисир зиминидин чиқарған Пәрвәрдигардинла қорқуңлар, униңға сәждә қилиңлар вә униңға қурбанлиқ сунуңлар. ³⁷ У силәр үчүн пүткүзгән бәлгүлимиләр, һөкүмләр, қанун вә әмирни болса, уларни әбәткичә көңүл бөлүп тутуңлар; башқа илаһлардин қорқмаңлар. ³⁸ Мән силәр билән қилған әһдини унтумаңлар я башқа илаһлардин қорқмаңлар, ³⁹ бәлки Худайиңлар Пәрвәрдигардин қорқуңлар; вә У силәрни һәммә дүшмәнлириңларниң қолидин қутқузиду» — дегән еди.

⁴⁰ Лекин улар қулақ салмай, илгәрки қайдә-йосунларни жүргүзәтти.

⁴¹ Мошу әлләр шу тәриқидә Пәрвәрдигардин қорқатти һәм ойма мәбудларниң қуллуғида болатти; уларниң балилири билән балилириниң балилириму шундақ қилатти; өз ата-бовилири қандақ қилған болса, уларму бүгүнки күнгичә шундақ қилип кәлди.

18

Һәзәкия Йәһуданиң үстидә һөкүм сүриду
2Тар. 29:1-2; 31:1

¹ Елаһниң оғли, Израилниң падишаси һошияниң сәлтәнитиниң үчинчи жилида, Йәһуданиң сабиқ падишаси Аһазниң оғли һәзәкия Йәһудаға падиша болди. ■ ² У падиша болғанда

■ **17:32** 1Пад. 12:31 ■ **17:33** Зәф. 1:5 □ **17:34** «Улар Пәрвәрдигардин қорқмай, Пәрвәрдигар Израил дәп атиған Яқупниң әвлатлириға тапилиған бәлгүлимиләр вә һөкүмләр, қанун вә әмирләргә мувапиқ иш көрмәйду» — яки «Улар Пәрвәрдигардин қорқмай, өзлириниң бәлгүлимилири вә һөкүмлиригә мувапиқ иш көрмәйду вә Пәрвәрдигар Израил дәп атиған Яқупниң әвлатлириға тапилиған қанун вә әмирләргә мувапиқ иш көрмәйду». Бу тәржимә тоғра болса, «өзлириниң бәлгүлимилири вә һөкүмилири» дегән бу сөз уларниң өз илаһлириниң бәлгүлимилири вә һөкүмилирини көрситиду. ■ **17:34** Яр. 32:27; 35:10; 1Пад. 18:31 ■ **17:35** Һак. 6:10 ■ **18:1** 2Тар. 28:27; 29:1

жигирмә бәш яшта болуп, Йерусалимда жигирмә тоққуз жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Аби еди; у Зәкәрияниң қизи еди.

³ Һәзәкия болса атиси Давутниң барлиқ қилғинидәк, Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилатти. ⁴ У «жуқури жайлар»ни йоқитип, «бут түврүкләр»ни чеқип «Ашәраһ»ларни кесип ташлап, Муса ясатқан мис иланни чеқип парә-парә қилип (чүнки у чаққичә Исраиллар униңға хушбуй яқатти), униңға «Нәһуштан!» дәп исим қойди. □ ■
⁵ Һәзәкия Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға таянди. Бу жәһәттә нә униңдин кейин кәлгән нә униңдин илгири өткән Йәһуда падишалириниң арисидики һеч бири униңға йәтмәйтти. □ ⁶ У Пәрвәрдигарға чиң бағлинип униңға әгишиштин чиқмай, бәлки Пәрвәрдигар Мусаға буйруған әмирләрни тутатти.

⁷ Пәрвәрдигар униң билән биллә еди; у қайсила ишқа чиқса шуниңда раважлиқ болатти. У Асурийә падишасиниң һакимийитигә қарши чиқип униңға беқинди болуштин янди. ⁸ У Филистийләргә һужум қилип уларни Газа шәһири вә униң әтрапидики зиминлириғичә, күзәт мунаридин мустәһкәм қорғанғичә бесип мәғлуп қилди. □ ■

⁹ Вә шундақ болдики, һәзәкия падишаниң сәлтәнитиниң төртинчи жилида, йәни Исраилниң сабиқ падишаси Елаһниң оғли һошияниң сәлтәнитиниң йәттинчи жилида, Асурийәниң падишаси Шалманәзәр Самарийәгә һужум қилип уни қамал қилди. ■ ¹⁰ Үч жилдин кейин улар шәһәрни алди; һәзәкияниң сәлтәнитиниң тоққузинчи жили, йәни Исраил падишаси һошияниң сәлтәнитиниң тоққузинчи жилида, Самарийә ишғал қилинди. ■
¹¹ Андин Асурийәниң падишаси Исраилларни Асурийәгә елип кетип, уларни Халаһда, Гозандики Хабор дәриясиниң бойлирида вә Медиаларниң шәһәрлиридә маканлаштурди.
¹² Чүнки улар өз Худаси Пәрвәрдигарниң авазига итаәт қилмиди, бәлки Униң әһдисигә, йәни Пәрвәрдигарниң қули Муса буйруғанниң һәммисигә хилаплиқ қилди; улар яки қулақ салмиди, яки әмәл қилмиди.

□ **18:4** «Нәһуштан!» — «бир парчә мис, халас!» дегән мәнидә. Бу илан тоғрилиқ «Чөл.» 21:4-9ни көрүң. ■ **18:4** 2Тар. 31:1 □ **18:5** «бу жәһәттә» — демәк, Худаға тайиниш жәһәттә, иман-ишәшни ипадиләш тәрәптә. □ **18:8** «күзәт мунаридин мустәһкәм қорғанғичә» — мәнәси бәлким сепилдики мунардин шәһәрниң әң ичкирисидики қорғанғичә — башқичә ейтқанда, «сирттин ичкириғичә». ■ **18:8** Йәш. 14:29, 30 ■ **18:9** 2Пад. 17:3 ■ **18:10** 2Пад. 17:6

Асурийә империяси - миладийәдин илгирил 650-жили

Сәннахериб Йәһудаға тажәвуз қилиду
2Тар. 32:1-9; Йәш. 36:1-22

13 Һәзәкия падишаниң сәлтәнитиниң он төртинчи жили, Асурийәниң падишаси Сәннахериб Йәһуданиң барлиқ қорғанлиқ шәһәрлиригә һужум қилип чиқип, уларни ишғал қилди. ■ 14 У вақитта Йәһуданиң падишаси Һәзәкия Лақишқа адәм әвәтип, Асурийәниң падишасиға: Мән гунакар! Мәндин чекинғәйла, үстүмгә һәр немә чүшүрсилә шуни төләймән, — деди.

Асурийәниң падишаси Һәзәкияға үч йүз талант күмүч билән оттуз талант алтун тохтитип қойди. □ 15 Һәзәкия Пәрвәрдигарниң өйидики вә падишаниң ордисиниң ғәзнисидики барлиқ күмүчни елип бәрди. 16 Шуниң билән бир вақитта Йәһуданиң падишаси Һәзәкия Пәрвәрдигарниң өйиниң ишиклиридин вә өзи әслидә қаплатқан ишик кешәклиридин алтунни ажритип елип, Асурийәниң падишасиға бәрди. □

17 Шу чағда Асурийә падишаси Сәннахериб Тартан, Раб-Сарис вә Раб-Шакәһлирини чоң қошун билән Лақиш шәһиридин Йерусалимға, Һәзәкияниң йениға әвәтти. Улар Йерусалимға чиқип кәлди. Чиққанда, улар кир жуйғучиларниң етизиниң бойидики йолда, жуқури көлчәкниң нориниң бешиға келип турди. □ 18 Улар падишани чақирғанда, һилқияниң оғли, ордини башқуридиған Елиаким, ординиң диванбеги Шәбна вә Асафниң оғли, орда мирзибеги Йоаһлар уларниң йениға кәлди. 19 Вә Раб-Шакәһ уларға мундақ деди: —

■ 18:13 2Тар. 32:1; Йәш. 36:1 □ 18:14 «йүз талант күмүч билән оттуз талант алтун» — бир талант бәлким 30.6 килограм еди, шуңа бу 9.06 тонна күмүч вә 0.906 тонна алтун еди. □ 18:16 «Һәзәкия Пәрвәрдигарниң өйиниң ишиклиридин ... алтунни ажритип елип...» — бу тексттә «алтун» дегән сөзниң өзи йоқ. Лекин ибадәтхана ичидики барлиқ яғачларға чапланған метал алтун болуши керәк еди («1Пад.» 6:32-35ни көрүң). □ 18:17 «Тартан» — Асурийә қошунлириниң баш сәрдариниң, «Раб-Сарис» баш ағватниң, «Раб-Шакәһ» падишаниң мәслиһәтчисиниң унвани болуши мүмкин еди. «Улар кир жуйғучиларниң етизиниң бойидики йолда, жуқури көлчәкниң нориниң бешиға келип турди» — мошу йәр дәл Йәшәя пәйғәмбәр Аһаз падиша билән көрүшүп, Асурийәниң тажәвузи тоғрилиқ ағаһландурған йәр («Йәш.» 7-бапни көрүң).

«Силәр һәзәкияға: — «Улуқ падиша, йәни Асурийә падишаси саңа мундақ деди, дәнлар: — Сениң мошу ишәнгән таянчиң зади немиди?»

²⁰ Сән: «Уруш қилишқа тәдбир-мәслиһәтимиз һәм күчимиз бар, дәйсән — бу пәкәт бир қуруқ гәп, халас! — Сән зади кимгә тайинип маңа қарши өктә қописән? □ ²¹ Мана әнди сән йериқи бар әшу қомуш һаса, йәни Мисирға тайинисән. Бириси униңға йөләнсә, униң қолиға санжіп кириду; Мисир падишаси Пирәвнгә таянғанларниң һәммиси шундақ болиду!■

²² Әгәр силәр маңа: «Биз Худайимиз болған Пәрвәрдигарға тайинимиз» — десәнлар, һәзәкия өзи Йәһудадикиләргә вә Йерусалимдикиләргә: «Силәр пәкәт Йерусалимдики мошу ибадәтһа алдидила ибадәт қилишиңлар керәк» дәп, униңға аталған «жуқури жайлар»ни һәм қурбанһаһларни йоқ қиливәттиғу? Улар әшу Пәрвәрдигарниң жуқури жайлири әмәсмиди?□

²³ Әнди һазир ғожайиним Асурийә падишаси билән бир тохтамға келиңлар: — «Әгәр силәрдә уларға минәлигидәк әскәрлириңлар болса, мән силәргә икки миң атни бекарға берәй!»□

²⁴ Силәрдә ундақлар болмиса, ғожайинимниң әмәлдарлириниң әң кичиги болған бир ләшкәр бешини қандақму чекиндүрәләйсиләр?! Гәрчә силәр жәң һарвулири вә атларни елиш үчүн Мисирға тайинисиләр! ²⁵ Мән мошу йәрни һалак қилиш үчүн Пәрвәрдигарсиз кәлдимму? Чүнки Пәрвәрдигар маңа: «Мошу зиминни һалак қилишқа чиққин» — деди!».

²⁶ Елиаким, Шәбна вә Йоаһ Раб-Шакәһгә: —

Пеқирлириға арабий тилида сөзлисилә; биз бунни чүшинимиз. Бизгә ибраний тилида сөзлимисилә, гәплири сепилда турғанларниң қулиқиға кирмисун! — деди.□

²⁷ Бирақ Раб-Шакәһ: —

Ғожайиним мени мошу гәпни ғожайиниңларға вә силәргила ейтишқа әвәткәнму? Мошу гәпни силәр билән бирликтә сепилда олтарғанларға дейишкә әвәткән әмәсму? Чүнки улар өз поқини йегүчи һәм өз сүйдүгини ичкүчи болиду!» — деди. □ ²⁸ Андин Раб-Шакәһ ибраний тилида жуқури аваз билән: «Улуқ падиша, йәни Асурийә падишасиниң сөзлирини аңлап қоюңлар!» — дәп вақириди.

²⁹ — «Падиша мундақ дәйду: — һәзәкия силәрни алдап қоймисун! Чүнки у силәрни падишаниң қолидин қутқузалмайду. ³⁰ Униң силәрни: — «Пәрвәрдигар бизни жәзмән қутқузиду; мошу шәһәр Асурийә падишасиниң қолиға чүшүп кәтмәйду» дәп Пәрвәрдигарға таяндурушиға йол қоймаңлар! ³¹ һәзәкияға қулақ салмаңлар; чүнки Асурийә падишаси мундақ дәйду: — Мән билән сүлһилишип, мән тәрәпкә өтүңлар; шундақ қилсаңлар һәр бириңлар өзүңларниң үзүм бариңидин һәм өзүңларниң әнжир дәриғидин мевә йәйсиләр, һәр бириңлар өз су көлчигиңлардин су ичисиләр; ³² та мән келип силәрни буғдайлиқ һәм шараплиқ бир зиминға, нени, үзүмзарлири вә зәйтун дәрәқлири бар, һасәл чиқиридиған бир зиминға, йәни зиминиңларға охшаш бир зиминға апирип қойғичә йәп-ичивериңлар! Шунниң билән силәр тирик қелип, өлмәйсиләр! һәзәкия силәргә: — «Пәрвәрдигар бизни қутқузиду» десә униңға

□ **18:20** «уруш қилиш тәдбир-мәслиһәтимиз һәм күчимиз бар... сән зади кимгә тайинип маңа қарши өктә қописән?» — мошу гепигә қариганда, Асурийәдикиләрниң Йәшәяниң «Пәкәт Пәрвәрдигарға тайинишимиз керәк» дегән бешәрәтлиридин хәвири бар охшайду. ■ **18:21** Йәш. 36:6; Әз. 29:6, 7 □ **18:22** «... Улар әшу Пәрвәрдигарниң жуқури жайлири әмәсмиди?» — Муса пәйғәмбәргә вәһий қилинған қанунға асасән, Израиллар пәкәт Йерусалимдики ибадәтханидики қурбанһаһтила қурбанлиқ қилишқа болатти. Әслидә һәзәкия мошу пәрманға асасән бутпәрәслик қилидиған қурбанһаһларни һәм хата йол билән қурулған, «Пәрвәрдигарға атап» ибадәт қилидиған «жуқури жайлар»ни йоқатқан. Раб-Шакәһ шу гәп билән уни аңлиғучи Израилларни қаймуқтурмақчи еди, әлвәттә. □ **18:23** «Әгәр силәрдә уларға минәлигидәк әскәрлириңлар болса, мән силәргә икки миң атни бекарға берәй!» — бу кинайилик, һәжвий гәп, әлвәттә. Адәттики чағларда Йәһудада атлар наһайити аз еди. Уруш вақтида техиму аслап кетәтти. Атлиқ әскәрләр әмәс, һәтта аддий әскәрләрму наһайити аз еди. □ **18:26** «арабий тили» — Сурийәниң кона исми «Арам» еди. Кона заманда «сурийә тили» «арабий тили» дейиләтти. Асурийәму арабий тилини ишләткән. □ **18:27** «... Улар өз поқини йегүчи һәм өз сүйдүгини ичкүчи болиду!» — шәһәр муһасиригә чүшүп, униңда аш вә су қалмиған һаләттә хәлиқләр мошундақ қилишқа мәжбур болиду.

қулақ салмаңлар!□

³³ Әл-жутларниң илаһ-бутлириниң бири өз зиминини Асурийә падишасиниң қолидин қутқузғанму? ³⁴ Хамат вә Арпад дегән жутларниң илаһ-бутлири қени? Сәфарваим, Хена вә Ивваһ шәһәрлириниң илаһ-бутлири қени? Улар Самарийәни мениң қолумдин қутқузғанму?! ³⁵ Мошу әл-жутларниң илаһ-бутлиридин өз зиминини қутқузған зади ким бар? Шундақ экән, Пәрвәрдигар Йерусалимни мениң қолумдин қутқузаламду?» — деди.

³⁶ Амма хәлиқ сүкүт қилип униңға жававән һеч қандақ бир сөз қилмиди; чүнки падишаниң буйруғи шуки: —

«Униңға жавап бәрмәңлар».

³⁷ Андин һилқияниң оғли, ордини башқуридиған Елиаким, орда диванбеги Шәбна вә Асафниң оғли, орда мирзибеги Йоаһлар кийим-кечәклирини житишип, һәзәкияниң йениға келип, Раб-Шакәһниң гәплирини униңға уқтурди.

19

Һәзәкия Худадин йол сораЙду

2Тар. 32:20-21; Йәш. 37:1-38

¹ Шундақ болдики, һәзәкия буни аңлиғанда, кийим-кечәклирини житип, өзини бөз билән қаплап Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиға кирди. ² У һилқияниң оғли, ордини башқуридиған Елиаким, орда диванбеги Шәбна вә каһинларниң ақсақаллирини бөз қапланған пети Амосниң оғли Йәшәя пәйғәмбәргә әвәтти.■

³ Улар униңға: —

Һәзәкия мундақ дәйду: —

«Балилар туғулай дәп қалғанда аниниң туққидәк һали қалмиғандәк, мошу күн аваричилик, рәсва қилинидиған, мазақ қилинидиған бир күнидур. ⁴ Өз ғожайини болған Асурийә падишаси тирик Худани мазақ қилишқа әвәткән Раб-Шакәһниң мошу барлиқ гәплирини Пәрвәрдигар Худайиң нәзиригә елип тиңшиса, буларни аңлиған Пәрвәрдигар Худайиң шу гәпләр үчүн униң дәккисини берәрмекин? Шуңа қелип қалған қалдиси үчүн авазиңни көтирип, бир дуайиңни бәрсәң» — деди.

⁵ Шу гәпләр билән һәзәкияниң хизмәткарлири Йәшәяниң алдиға кәлди. ⁶ Йәшәя уларға: —

«Ғожайиниңларға: — Пәрвәрдигар мундақ деди: —

«Асурийә падишасиниң чапармәнлириниң сән аңлиған әшу Маңа күпүрлүк қилғучи гәплиридин қорқма; ⁷ Мана, Мән униңға бир роһни киргүзимән; шуниң билән у бир иғвани аңлап, өз жутиға қайтиду. Мән уни өз зиминида турғузуп қилич билән өлтүргүзимән» — дәңлар» — деди.□

⁸ Раб-Шакәһ өзи кәлгән йоли билән қайтип маңғанда, Асурийә падишасиниң Лақиш шәһиридин чекингәнлигини аңлап, Либнаһ шәһиригә қарши жәң қиливатқан падишаниң йениға кәлди. ⁹ Чүнки падиша: «Мана, Ефиопийә падишаси Тирһакаһ сизгә қарши жәң

□ **18:32** «...мән келип силәрни ... зиминиңларға охшаш бир зиминға апирип қойғичә йәп-ичивериңлар!» — мошу гәпләр чирайлиқ болғини билән мәнәси ениққи: — «Мениң әсирлирим, қуллирим болисиләр!» дегәнлик. Жуқирида ейтқинимиздәк, Асурийә падишаси учиға чиққан һейлигәр алдамчи еди. ■ **19:2** Йәш. 1:1 □ **19:7** «... Мән униңға бир роһни киргүзимән; шуниң билән у бир иғвани аңлап, өз жутиға қайтиду. Мән уни өз зиминида турғузуп қилич билән өлтүргүзимән» — Йәшәяниң мошу вәһийини диққәт билән оқусиңиз, у һәзәкияниң (6-айәттики) тәливи бойичә дуа қилмай, бәлки беваситә хәвәрчиләргә жавап бәрди. Чүнки у аллибурун Асурийә тоғрилиқ нурғун бешарәтләрни қилған. Худа мошу пәйт-әһвал тоғрилиқ Исраилға уқтурған (мәсилән, «Йәш.» 10:5-21, 14:24-25ни көрүң). Бирақ һәзәкия вә ордисидикиләр мошуларни вә униңдин башқа көргән карамәт мөжизиләрни («Йәш.» 38-бапниму көрүң) пүтүнләй унтуп қалған охшайду.

қилмақчи болуп йолға чиқти» дегән хәвәрни аңлиған еди. Лекин у йәнә һәзәкияға әлчиләрни мундақ хәт билән әвәтти: —□

10 «Силәр Йәһуда падишаси һәзәкияға мундақ дәңарисалдилар: —

«Сән тайинидиған Худайиңниң саңа: «Йерусалим Асурийә падишасиниң қолиға тапшурулмайдү» дегинигә алданма; **11** мана, сән Асурийә падишалириниң һәммә әл-жутларни немә қилғанлирини, уларни өз илаһ-бутлириға атап һалак қилғанлиғини аңлиғансән; әнди өзүң қутқузуламсән? □ **12** Ата-бовилирим һалак қилған әлләрниң өз илаһ-бутлири уларни қутқузғанму? Гозан, һаран, Рәзәф шәһиридикиләрничу, Телассарда турған Едәнләрничу? **13** Хамат падишаси, Арпад падишаси, Сәфарваим, Хена һәм Ивваһ шәһәрлириниң падишалири қени?»».

14 Шуниң билән һәзәкия хәтни әкәлгүчиләрниң қолидин елип оқуп чиқти. Андин у Пәрвәрдигарниң өйигә кирип, Пәрвәрдигарниң алдиға хәтни йейип қойди. **15** Вә һәзәкия Пәрвәрдигарға дуа қилип мундақ деди: —

«И керублар оттурисида турған Пәрвәрдигар, Израилниң Худаси: —

Сән Өзүңдурсән, жаһандики барлиқ әл-жутларниң үстидики Худа пәкәт Өзүңдурсән; асман-зиминни Яратқучисән. □ **16** И Пәрвәрдигар, қулиқиңни төвән қилип аңлиғайсән;

көзүңни ачқайсән, и Пәрвәрдигар, көргәйсән; Сәннахерибниң адәм әвәтип мәңгү һаят Худани һақарәтләп ейтқан гәплирини аңлиғайсән! **17** И Пәрвәрдигар, Асурийә падишалири һәқиқәтән һәммә жутларни, шуларға беқинди болған жутларниму харабә қилип, □ **18** уларниң илаһ-бутлирини отқа ташливәткән; чүнки уларниң илаһлири илаһ әмәс, бәлки инсан қоли билән ясалғанлири, яғач вә таш, халас; шуңа асурийлар уларни һалак қилди. **19** Әнди, и Пәрвәрдигар Худайимиз, жаһандики барлиқ әл-жутларға Сениң, пәкәт Сениңла Пәрвәрдигар экәнлигиңни билдүрүш үчүн, бизни униң қолидин қутқузғайсән!».

20 Шуниң билән Амосниң оғли Йәшәя һәзәкияға сөз әвәтип мундақ деди: —

— Израилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Сениң Маңа Сәннахериб тоғрилиқ қилған дуайиңни аңлидим. **21** Пәрвәрдигарниң униңға қарита дегән сөзи шудурки: —

«Пак қиз, йәни Зионниң қизи сени кәмситиду,

Сени мазақ қилип күлиду;

Йерусалимниң қизи кәйниңгә қарап бешини чайқайду;

22 сән кимни мазақ қилип күпүрлүк қилдиң?

Сән кимгә қарши авазиңни көтирип,

Нәзириңни үстүн қилдиң?

Израилдики Муқәддәс Болғучиға қарши!□

23 Әлчилириң арқилиқ сән Рәбни мазақ қилип; —

«Мән нурғунлиған жәң һарвулирим билән тағ чоққисиға,

Ливан тағ бағрилириға йетип кәлдимки,

□ **19:9** «Ефиопийә падишаси Тирһакаһ сизгә қарши жәң қилмақчи болуп йолға чиқти» — бу иш әмәлийәт әмәс, һәмдә шу чағда мүмкин болмиған еди. Бирақ Худа Өзи әвәткүзгән «алдамчи роһ»ниң тәсири билән уни ишәндүргән.

□ **19:11** «өз илаһ-бутлириға атап һалак қилиш» — бу дегәнлик ибраний тилида пәкәт бир сөз биләнла, йәни ««һарам» қилиш» яки ««һәрәм» қилиш» биләнла ипадилиниду. □ **19:13** «Хамат, Арпад, Сәфарваим, Хена вә Ивваһ» — мошу шәһәрләрниң бәзилириниң нәдә экәнлигини хәритидин көргили болиду, бәзилири бизгә бүгүнгә қәдәр намәлум.

□ **19:15** «керублар оттурисида турған» — муқәддәс ибадәтханидики әң ичкири өй, йәни «әң муқәддәс жай» дегән өйдә, Худаниң «рәһим көрситидиған орун-тәхти» («кафарәт тәхти») («рәһимгаһ») бар еди. Мошу орунда Худа Израилниң алаһидә қурбанлиқлириниң қанлирини қобул қилатти. Орниниң икки тәрипиниң һәр биридә алтундин ясалған, тәхткә қаритилған бирдин «керуб» бар еди. Мусаниң дәвридин тартип Худаниң парлақ шан-шәриви сирлиқ һалда шу тәхтниң үстидә, йәни «керублар оттурисида» турған еди. Керублар болса интайин күчлүк бир хил пәриштиләр болуп, Худаниң чиқарған һөкүм-жазалирини бежириду. «Керублар оттурисида турған» дегини, сән бизгә йеқинлашқан һәм бизгә рәһим көрсәтмәкчи болған Худасән» дегәнликтур. □ **19:17** «шуларға беқинди болған жутлар» — мошу ибарини сөзмүсөз тәржимә қилғанда «беқинди» дегән сөз йоқ. Биз шәрһләш үчүн уни қоштуқ.

□ **19:22** «күпүрлүк» — ким өзини Худаниң орнида қоюп, «һәммә ишни қилалаймән» десә, күпүрлүк қилған болиду, шундақла һаман бир күни жикитилиду.

Униң егиз кедир дәрәқлирини, есил қарифайлирини кесиветимән;
Мән униң әң чәт туралғусиға,

Униң әң бүк-барақсан орманзарлиғиға кирип житимән.□

24 Өзүм қудуқ колап яқа жутниң сүйини ичтим;

Путумниң учидила мән Мисирниң барлиқ дәррия-өстәңлирини қурутивәттим — дедиң.□

25 — Сән шуни аңлап бақмиғанмидиң?

Узундин буян Мән шуни бекиткәнмәнки,
Қедимдин тартип шәкилләндүргәнмәнки,
Һазир уни әмәлгә ашурдумки,

Мана, сән қәлғә-қорғанлиқ шәһәрләрни харабиләргә айландурдуң;

26 Шуниң билән у йәрдә туруватқанлар күчсизлинип,

Йәргә қаритип қоюлди, шәрмәндә қилинди;

Улар өсиватқан от-чөптәк,

Юмран көк чөпләрдәк,

Өгүздик от-чөпләр өсмәй қуруп кәткәндәк болди.□

27 Бирақ сениң олтарғиниңни, орнуңдин турғиниңни, чиқип-киргиниңни вә Маңа қарши ғалжирлишип кәткиниңни билимән;

28 Сениң Маңа қарши ғалжирлишип кәткәнлигиңниң, һакавурлишип кәткәнлигиңниң қулиқимға йәткәнлиги түпәйлидин,

Мән қармиғимни бурниңдин өткүзимән,

Жүгинимни ағзиңға салимән,

Вә өзүң кәлгән йол билән сени қайтуримән.□

29 И һәзәкия, шу иш саңа аламәт бешарәт болидуки,

Мошу жили өзлүгидин өскән,

Иккинчи жили шулардин чиққанларму силәрниң рисқиңлар болиду;

Үчинчи жили болса терийсиләр, орисиләр, үзүм көчәтлирини тикисиләр;

Улардин чиққан мевиләрни йәйсиләр.□

30 Йәһуда жәмәтиниң қечип қутулған қалдисиди болса йәнә төвәнгә қарап йилтиз тартиду,

Жуқириға қарап мевә бериду;

31 Чүнки Йерусалимдин бир қалдисиди,

Сион тегидин қечип қутулғанлар чиқиду;

Самави қошунларниң Сәрдариди болған Пәрвәрдигарниң отлуқ муһәббиди мошуни ада қилиду.

32 Шуңа, Пәрвәрдигар Асурийә падишасиди тоғрилиқ мундақ дәйду: —

□ **19:23 «Униң әң бүк-барақсан орманзарлиғи»** — бу әйәттики «бүк-барақсан» дегән сөз ибраний тилида «кармәл» дегән сөз билән ипадилиниду. Кармәл болса Исраилниң әң мунбәт вә чирайлиқ жайи еди. Шуниң билән падишаниң «униң «Кармәл» орманзарлиғиға кирипмән» дегини «униң (Ливанниң) әң чирайлиқ жайиға (һеч тосалғусиз) баримән» дегәндәк по атидиған мәнини ипадиләйтти. Ливанда «Кармәл» дегән жай йоқ. □ **19:24 «... Путумниң учидила мән Мисирниң барлиқ дәррия-өстәңлирини қурутивәттим»** — жуқириқи 22-әйәттә падиша өзиниң тәс ишларни қилалайдиғанлиғини, мәсилән Ливан районидики әң жуқури тағларға чиқалайдиғанлиғини (көчмә мәнаси, бәлким алийжанап, күчлүк падишалардин үстүнлүккә еришидиғанлиғини көрситиду), әң есил нәрсиләргә еришидиғанлиғини тәсвирләйду. Мошу 24-әйәттики «путум... қурутивәттим» дегини, деханниң пути биләнла топини иштирип ериқни тосуп, суниди қурутивәткәндәк, «Мән халисамла наһайити асанла һәр қандақ ишни қилалаймән, һәтта Нил дәрриясиниму қурутивәтәләймән» дегән мәнмәнликни билдүрмәкчи. □ **19:26 «өгүздик от-чөпләр...»** — бу дегәнликниң башқа хил тәржимилерини учритиш мүмкин. □ **19:28 «Мән қармиғимни бурниңдин өткүзимән, жүгинимни ағзиңға салимән...»** — Асурийә падишалариди мошундақ рәһимсиз йол билән әсирләрни ялап маңатти.

□ **19:29 «Мошу жили өзлүгидин өскән, иккинчи жили шулардин чиққанларму силәрниң рисқиңлар болиду; үчинчи жили болса терийсиләр, орисиләр, үзүм көчәтлирини тикисиләр; улардин чиққан мевиләрни йәйсиләр»** — мошу мөжизә ишәш-етиқатни күчәйтиш үчүн һәм хәлиқни қутқузуш үчүн берилгән. Уруш вақтида териқчилик қилиш мүмкин әмәс; Асурийә қошуниди кәткәндиң кейинки жилидиму, қошунидин қелип қалғанлири паракәндичилик қилиши мүмкин еди. Шуңа мөжизә үчинчи жилғичә созулиду. «Үзүм көчәтлирини тикисиләр... мевисини йәйсиләр» дегән вәдә, течлиқ мәзгилиниң узун болидиғанлиғини көрситиду (үзүм таллирини өстүрүшкә узун вақит кетиду, әлвәттә). Кишиләрниң Асурийә қошунлириниң туюқсиз чекинишини «тәсадибийлиқтин» демәслиги үчүн, бу иккинчи мөжизә берилди. Шундақтиму, мәзкур «Падишаһлар» дегән китапқа қарифанда, хәлиқләр йәнила икки мөжизини тезла унтуйду, Худаға вапасизлиқ қиливериду.

У нә мошу шәһәргә йетип кәлмәйду,
 Нә униңға бир тал оқму атмайду;
 Нә қалқанни көтирип алдиға кәлмәйду,
 Нә униңға қарита қашаларниму ясимайду.

³³ У қайси йол билән кәлгән болса,

У йол билән қайтиду вә мошу шәһәргә кәлмәйду — дәйду Пәрвәрдигар,

³⁴ — Чүнки Өзүм үчүн вә Мениң қулум Давут үчүн уни әтрапидики сепилдәк қоғдап қутқузимән». ■

³⁵ Шу кечә шундақ болдики, Пәрвәрдигарниң Пәриштиси чиқип, Асурийәликләрниң барғаһида бир йүз сәксән бәш миң әскәрни урди; мана, кишиләр әтигәндә орнидин турғанда, уларниң һәммисиниң өлгәнлигини көрди! □ ■

³⁶ Шуңа Асурийә падишаси Сәннахериб чекинип, йолға чиқип, Нинәвә шәһиригә қайтип турди. ³⁷ Вә шундақ болдики, у өз бути Нисроқниң бутханисида униңға чоқунуватқанда, оғуллири Адраммәләк һәм Шарезәр уни қиличлап өлтүрүвәтти; андин улар болса Арарат дегән жутқа қечип кәтти. Униң оғли Есарһаддон униң орнида падиша болди. □ ■

20

Һәзәкия еғир кесәл болиду, дуа қилиду

2Тар. 32:24; Йәш. 38:1-22

¹ Шу күнләрдә һәзәкия әжәл кәлтүргүчи бир кесәлгә муптила болди. Амосниң оғли Йәшәя пәйғәмбәр униң қешиға берип, униңға: —

«Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

— Өйүң тоғрилиқ вәсийәт қилгин; чүнки әжәл кәлди, яшимайсән» — деди. ■

² Һәзәкия болса йүзини там тәрәпкә қилип Пәрвәрдигарға дуа қилип: —

³ И Пәрвәрдигар, Сениң алдиңда мениң һәқиқәт вә пак дил билән меңип жүргәнлигимни, нәзириң алдиңда дурус болған ишларни қилғанлиғимни әсләп қойғайсән, — деди. Вә һәзәкия жиғлап еқип кәтти.

⁴ Йәшәя чиқип ордидики оттура һойлиға йәтмәстә, Пәрвәрдигарниң сөзи униңға йетип мундақ дейилди: —

⁵ Йенип берип хәлқимниң башламчиси һәзәкияға мундақ дегин: —

«Пәрвәрдигар, атаң Давутниң Худаси мундақ дәйду: —

«Дуайиңни аңлидим, көз яшлириңни көрдүм; мана, Мән сени сақайтимән. Үчинчи күнидә Пәрвәрдигарниң өйигә чиқисән. □ ⁶ Күнлириңгә Мән йәнә он бәш жил қошимән; шуниң билән Мән сени вә бу шәһәрни Асурийә падишасиниң қолидин қутқузимән; Өзүм үчүн вә қулум Давут үчүн Мән бу шәһәрни әтрапидики сепилдәк қоғдаймән.

⁷ (Йәшәя болса: — «Әнжир пошкили тәйярлаңлар, деди. Улар уни елип келип, ярисаға чапливиди, у сақайди. ⁸ Һәзәкия Йәшәядин: Пәрвәрдигар мени сақайтип, үчинчи күни униң өйигә чиқидиғанлиғимни испатлайдиғанға қандақ бешарәтлик аламәт болиду? — дәп сориған еди. ⁹ Йәшәя: — Пәрвәрдигарниң Өзи ейтқан ишини жәзмән қилидиғанлиғини саңа испатлаш үчүн Пәрвәрдигардин шундақ бешарәтлик аламәт болидуки, сән қуяшниң пәләмпәй үстигә чүшкән сайисиниң он басқуч алдиға меңиши яки он басқуч кәйнигә йенишини халамсән? — деди.

■ **19:34** 2Пад. 20:6 □ **19:35** «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» — Тәврат дәвридә интайин алаһидә шәхс еди. Бәзи ишларда у Худаниң орнида көрүнәтти (мәсилән, Тәвраттики «Яр.» 18-бапни көрүң). «Тәбирләр»ниму көрүң.

■ **19:35** Йәш. 37:36 □ **19:37** «У өз бути Нисроқниң бутханисида униңға чоқунуватқанда, оғуллири Адраммәләк һәм Шарезәр уни қиличлап өлтүрүвәтти» — мошу вақиә Сәннахериб Исраилдин чекиништин 20 жил кейин (миладийәдин илгәрки 681-жили) болди. ■ **19:37** 2Тар. 32:21; Йәш. 37:38 ■ **20:1** 2Тар. 32:24; Йәш. 38:1 □ **20:5** «атаң Давут» — һәзәкия Давут пәйғәмбәрниң он үчинчи әвлади еди.

10 **Һәзәкия:** Қуяш сайисиниң он басқуч алдиға меңиши асан; сайә он башқуч кәйнигә янсун, дегән еди. 11 Шуниң билән Йәшәя пәйғәмбәр Пәрвәрдиғарға нида қилди вә У қуяшниң Аһаз падиша қурған пәләмпәй басқучилири үстигә чүшкән сайисини яндуруп, он басқуч кәйнигә маңдурди).

Бабил падишасидин кәлгән әлчиләр ••• Чоң бир хаталиқ

2Тар. 32:31-33; Йәш. 39:1-8

12 Шу пәйтгә Баладанниң оғли Бабил падишаси Меродақ-Баладан, һәзәкияни кесәл болуп йетип қапту, дәп аңлап, хәтләр һәдийә билән әвәтти. □ 13 һәзәкия болса әлчиләрниң гепини тиңшап, уларға барлиқ ғәзнә-амбарлирини, күмүчни, алтунни, дора-дәрманларни, сәрхил майларни, савут-қураллар амбиридики һәммини вә байлиқлириниң барлиғини көрсәтти; ордиси вә пүткүл падишалиғи ичидики нәрсиләрдин һәзәкия уларға көрсәтмигән бириму қалмиди.

14 Андин Йәшәя пәйғәмбәр һәзәкияниң алдиға берип, униңдин: — «Мошу кишиләр немә деди? Улар сени йоқлашқа нәдин кәлгән?» — дәп сориди.

Һәзәкия: — «Улар жирақ бир жуттин, йәни Бабилдин кәлгән» деди.

15 Йәшәя йәнә: — «Улар ордаңда немини көрди?» дәп сориди.

Һәзәкия: — «Ордамда бар нәрсиләрни улар көрди; байлиқлиримниң арисидин мән уларға көрсәтмигән бириму қалмиди» — деди.

16 Йәшәя һәзәкияға: Пәрвәрдиғарниң сөзини аңлап қойғин: —

17 — Мана шундақ күнләр келидуки, ордаңда бар нәрсиләр вә бүгүнгә қәдәр ата-бовилириң топлап, сақлап қойған һәммә Бабилға елип кетилиду; һеч нәрсә қалмайду — дәйду Пәрвәрдиғар.

18 — һәмдә Бабиллиқлар оғуллириңни, йәни өзүңдин болған әвлатлириңни елип кетиду; шуниң билән улар Бабил падишасиниң ордисида ағват болиду. □

19 һәзәкия әнди өз-өзигә «Өз күнлиримдә болса аман-течлиқ, Худаниң һәқиқәт-вапалиғи болмамду?», дәп Йәшәяға: — «Сиз ейтқан Пәрвәрдиғарниң мошу сөзи яхши экән» — деди. □

20 һәзәкияниң башқа әмәллири, жүмлидин униң сәлтәнитиниң қудрити, униң қандақ қилип шәһәргә су тәминләш үчүн кәл, шундақла су апиридиған нор ясиғанлиғи «Йәһуда падишалириниң тарих-тәэкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? ■

21 һәзәкия ата-бовилириниң арисиди ухлиди; оғли Манассәһ орнида падиша болди.

□ **20:12 «Меродақ-Баладан»** — яки «Беродақ-Баладан». «Бабил падишаси Меродақ-Баладан... хәтләр һәдийә билән әвәтти» — Меродақ-Баладан Асурийә падишаси Сәннахериб тәрипидин миладийәдин илгәрки 702-жили ғултилди. Мошу ишму шу жилда болған болуши керәк. Демәк, бу иш, йәни 20-бапта вә «Йәш.» 38-39-бапта тәсвирләнгән ишлар «2пад.» 18:17-37 вә 19-баптики ишлардин **илгири** йүз бәргән. Әнди немишкә улардин кейин хатириләнгән? Мошу иш тоғрилиқ «Йәш.» 39:1дики изаһатни көрүң. □ **20:18 «Бабиллиқлар оғуллириңни, йәни өзүңдин болған әвлатлириңни елип кетиду ... улар Бабил падишасиниң ордисида ағват болиду»** — көрүнүштә аддий көрүнгән мошу вақиә үчүн немишкә мошу қаттиқ жазалиқ сөз чиқиду? Пикримизчә, үч сәвәви бар: — (1) һәзәкия Худаға: «Қәдәмлиримни санап маңимән» дегән вәдини бәргән еди, лекин бу қетим Худадин һеч соримай шундақ қилған; (2) Әлчиләрниң кәлгәнлигидин у бәлким: «һазир мән «жаһанға даңқи чиққан адәммән», «кичик дөлитимизниң жаһанда орни бар» дәп тәкәббурлишип кәткән болуши мүмкин. (3) Мошулардин сирт, билишимизчә Меродақ-Баладан Асурийә империйәсигә қарши бир иттипақни бәрпа қилмақчи. У «тәкәллуп көрситидиған» мошу пурсәттин пайдилинип, һәзәкияни иттипаққа қатнишишқа тәклип қилған. Өзини өлүмдин қутқузғанлиғини, қуяшниң нуриңиң «кәйнигә янғанлиғи» дәк интайин карамәт меҗизини көргән, Худаниң «Мән силәрни Асурийәдин қутқузимән» дегән вәдисини аңлиған һәзәкия қандақму худасиз бир әл-жут билән иттипақлашмақчи болғанду? «Ағват» — пичиветилгән адәм, «Йәш.» 56:4-айәттики изаһатни көрүң. □ **20:19 «Өз күнлиримдә болса аман-течлиқ, Худаниң һәқиқәт-вапалиғи болмамду?»** — һәзәкия мошу сөзләрни йәнә очуқ ейтиши мүмкин. «Сиз ейтқан Пәрвәрдиғарниң мошу сөзи яхши экән» — мошу айәттә, һәзәкияниң өз-өзигә дегәнлири башқиларға, һәтта өз жәмәтигә болған бир хил беғәм, көйүмсиз позитсийисини билдүриду. Йәшәя дегән бешарәт әмәлийәттә йүз жилдин кейин әмәлгә ашурулған; вақитниң созулуши болса бәлким Йәһуданиң кейинки бир падишаси (Йосия)ниң қаттиқ товва қилиши түпәйлидин болди. ■ **20:20** 2Тар. 32:30

21

Манассәһниң Йәһуданиң үстидики сәлтәнити
2Тар. 33:1-9, 20

¹ Манассәһ падиша болғанда он икки яшта болуп, Йерусалимда әллик бәш жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми һәфзибаһ еди. ■ ² У Пәрвәрдигар Исраилларниң алдидин һайдап чиқириваткән ят әлликләрниң жиркиничлик адәтлиригә охшаш ишлар билән Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди. ³ У атиси һәзәкия бузуп йоқатқан «жуқури жайлар»ни қайтидин ясатти; у Баалға атап қурбангаһларни салдуруп, Исраилниң падишаси Аһаб қилғандәк бир Ашәраһ мәбуд ясиди; у асмандики нурғунлиған ай-юлтузларға баш урди вә уларниң қуллуғиға кирди. □ ■ ⁴ У Пәрвәрдигарниң өйидиму қурбангаһларни ясатти. Шу ибадәтхана тоғрилиқ Пәрвәрдигар: Мән Йерусалимда Мениң намимни қойимән, дегән еди. ■ ⁵ У Пәрвәрдигарниң өйиниң икки һойлисида «асманниң қошуни»ға қурбангаһларни атап ясатти. □ ⁶ Өз оғлини оттин өткүзди; жадугәрчилик билән палчилик ишләтти, өзигә жинкәшләр билән әпсунчиларни бекитти; у Пәрвәрдигарниң нәзиридә сан-санақсиз рәзилликни қилип униң фәзивини қозғиди. ⁷ У ясатқан «Ашәраһ» ойма мәбудни Худаниң өйигә қойди. Шу өй тоғрилиқ Пәрвәрдигар Давутқа вә униң оғли Сулайманға: — «Бу өйдә, шундақла Исраилниң һәммә қәбилилириниң зиминлири арисидин Мән таллиған Йерусалимда Өз намимни әбәткичә қалдурумән; ■ ⁸ әгәр Исраил пәқәт Мән уларға тапилиған барлиқ әмирләргә, йәни Өз қулум Муса уларға буйруған барлиқ қанунға мувапиқ әмәл қилишқа көңүл қойсила, Мән уларниң путлирини ата-бовилириға тәксим қилған бу зиминдин қайтидин нери қилмаймән», дегән еди. ⁹ Лекин улар қулақ салмайтти; шуңлашқиму, Манассәһ уларни шундақ аздурдики, улар Пәрвәрдигар Исраилларниң алдидин һалак қилған ят әлликләрдин ашуруп рәзиллик қилатти. ¹⁰ Шуңа Пәрвәрдигар Өз қуллири болған пәйғәмбәрләрниң вәстиси арқилиқ мундақ деди: — ¹¹ Йәһуданиң падишаси Манассәһ бу жиркиничлик ишларни қилип, һәтта униңдин илгири өткән Аморийлар қилған барлиқ рәзилликтин зиядә рәзиллик қилип, униң бутлири билән Йәһуданиму гунаға аздурғини үчүн ■ ¹² Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мана, Йерусалим билән Йәһуданиң үстигә шундақ балаю-апәт кәлтүримәнки, кимки уни аңлисила қулақлири зиңилдап кетиду. ¹³ Мән Самарийәни өлчигән тана вә Аһабниң жәмәтини тәкшүргән тик өлчигүч жип билән Йерусалимни тәкшүртимән; киши қачини чайқап сүрткәндин кейин дүм көмтүрүп қойғандәк, Йерусалимни чайқап өрүймән. □ ¹⁴ Мән мирасимниң қалғанлиридинму ваз кечип, дүшмәнлириниң қолиға тапшурумән; уларни һәммә дүшмәнлиригә булаң-талаң объект вә олжа қилип беримән; □ ¹⁵ Чүнки улар Мениң нәзиримдә рәзил болғанни қилип, уларниң ата-бовилири Мисирдин чиққан күндин тартип бүгүнгичә фәзивимни қозғап кәлди». ¹⁶ Манассәһ әнди пүткүл Йерусалимни бир четидин йәнә бир четигичә қанға толдуруп, көп һаһәқ қан төккүзди вә охшашла өзи қиливатқан гунайи билән Йәһудаларни аздуруп, уларниң Пәрвәрдигарниң нәзиридики рәзилликни қилишиға сәвәп болди.

■ **21:1** 2Тар. 33:1 □ **21:3** «асмандики нурғунлиған ай-юлтузлар» — «асманниң қошуни» дегән сөз билән ипадилиниду. Тәвраттин билимизки, асмандики юлтузларниң пәриштиләр вә бәзи әһвалда асмандики яман күчләр, йәни жин-шәйтанлар биләнму мунасивити бар («Зәб.» 146:4, «Аюп» 38:4-7, «Вәһ.» 12:4ни көрүң). ■ **21:3** 2Пад. 18:4 ■ **21:4** Қан. 12:5, 11; 2Сам. 7:13; 1Пад. 8:29; 9:3; 2Тар. 7:12; Зәб. 131:13, 14; Йәр. 32:34 □ **21:5** «асманниң қошуни» — мошу йәрдә қуяш, ай вә юлтузларни көрситиду. ■ **21:7** 2Сам. 7:10; 1Пад. 8:16, 29; 9:3; 2Пад. 23:27 ■ **21:11** Йәр. 15:4 □ **21:13** «Самарийәни өлчигән тана» — шүбһисизки, Худаниң Самарийәниң үстигә чүшүргән жаза һөкүмини көрситиду; «Аһабниң жәмәтини тәкшүргән тик өлчигүч жип» — Худаниң Аһабниң жәмәтиниң үстигә чүшүргән жаза һөкүмини көрситиду. «Ам.» 7:7-8ни көрүң. «киши қачини чайқап сүрткәндин кейин дүм көмтүрүп қойғандәк, Йерусалимни чайқап өрүймән» — бу сөз, бәлким, Худаниң Йерусалимдин барлиқ аһалисини жирақ қилип, уни астин-үстин қиливетидиғанлиғини көрситиду. 14-айәтни көрүң. □ **21:14** «мирасим» — Исраилдики он икки қәбилә; «мирасимниң қалғанлири» — Исраилдин ялғуз қалған қәбилә, йәни Йәһудани көрситиду.

17 Манассәһниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси, жүмлидин у садир қилған гуна «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

18 Манассәһ ата-бовилириниң арасида ухлиди вә өз өйиниң беғида, йәни Уззаһниң беғида дәпнә қилинди. Андин оғли Амон униң орнида падиша болди. ■

Амонниң Йәһуданиң үстидики сәлтәнити
2Тар. 33:21-25

19 Амон падиша болғанда жигирмә икки яшта болуп, Йерусалимда икки жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Мәшулләмәт еди; у Йотбаһлиқ һарузниң қизи еди. 20 Амон атиси Манассәһ қилғандәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилатти. 21 У атиси маңған барлиқ йолларда маңатти; у атиси қуллуғида болған бутларниң қуллуғида болуп, уларға сәждә қилип, 22 Пәрвәрдигарниң йолида жүрмәй, өз ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигарни тәрк қилди. 23 Әнди Амонниң хизмәткарлири падишани қәстләп, уни өз ордисида өлтүрди. 24 Лекин жут хәлқи Амон падишани қәстлигәнләрниң һәммисини өлтүрди; андин жут хәлқи униң орнида оғли Йосияни падиша қилди.

25 Амонниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

26 У Уззаһниң беғида өз қәбридә дәпнә қилинди. Андин оғли Йосия униң орнида падиша болди. ■

22

Йосияниң Йәһуданиң үстидики сәлтәнити
2Тар. 34:1-28

1 Йосия падиша болғанда сәккиз яшта болуп, Йерусалимда оттуз бир жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Йәдидаһ еди; у Бозкатлиқ Адаяниң қизи еди. ■ 2 Йосия Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилип, һәр ишта атиси Давутниң барлиқ йолида жүрүп, нә оңға нә солға чәтнәп кәтмиди.

3 Падиша Йосия сәлтәнитиниң он сәккизинчи жилида, падиша Мәшулламанниң нәвриси, Азалияниң оғли катип Шафанни Пәрвәрдигарниң өйигә әвәтип: 4 «Баш каһин һилқияниң қешиға чиқип шуни буйруғинки, у Пәрвәрдигарниң өйигә елип келингән, дәрвазивәнләр хәлиқтин жиққан пулни санисун. 5-6 Андин улар Пәрвәрдигарниң өйини оңшайдиған ишларни назарәт қилғучи ишчиларға тапшуруп бәрсун. Булар һәм Пәрвәрдигарниң өйидики бузулған йәрләрни оңшашқа өйдә ишлигүчиләргә, йәни яғаччилар, тамчилар вә таштирашларға бәрсун. Улар мошу пул билән өйни оңшашқа лазим болған яғач билән оюлған ташларни сетивалсун, дегин» — деди.

7 Лекин уларниң қолиға тапшурулған пулниң һесави қилинмиди. Чүнки улар инсап билән иш қилатти.

8 Баш каһин һилқия катип Шафанға: — Мән Пәрвәрдигарниң өйидә бир Тәврат китавини таптим, деди. Шуни ейтип һилқия китапни Шафанға бәрди. У уни оқуди. 9 Андин кейин катип Шафан падишаниң қешиға берип падишаға хәвәр берип: — Хизмәткарлири ибадәтханидики пулни жиғип Пәрвәрдигарниң өйини оңшайдиған иш бешилириниң қоллириға тапшуруп бәрди, деди. 10 Андин катип Шафан падишаға: һилқия маңа бир китапни бәрди, деди. Андин Шафан падишаға уни оқуп бәрди. 11 Вә шундақ болдики, падиша Тәврат китавиниң сөзлирини аңлиғанда, өз кийимлирини житти. □

■ 21:18 2Тар. 33:20 ■ 21:26 Мат. 1:10 ■ 22:1 2Тар. 34:1 □ 22:11 «падиша Тәврат китапниң сөзлирини аңлиғанда...» — тепивелинған китап Тәвратниң қайси қисми болуши керәк? Падишаһниң инкаси, йәни кейинки һәрикәтлиригә, болупму «жуқури жайлар»ни йоқитишиға қариганда, «тепивелинған китап» чоқум бу ишни тәкитләйдиған «Қанун шәрһи»ни өз ичигә алған.

12 Падиша һилқия каһин билән Шафанниң оғли Аһикамға, Микаяниң оғли Акбор билән Шафан катипқа вә падишаниң хизмәткарни Асаяға буйруп: — 13 Берип мән үчүн вә хәлиқ үчүн, йәни пүткүл Йәһудадикилар үчүн бу тепилған китапниң сөзлири тоғрисида Пәрвәрдигардин йол сораңлар. Чүнки ата-бовилиримиз бу китапниң сөзлиригә, униңдики бизләргә пүтүлгәнлиригә әмәл қилишқа қулақ салмиғанлиғи түпәйлидин Пәрвәрдигарниң бизгә қозғалған ғәзиви интайин дәһшәтлик, деди.

14 Шуниниң билән һилқия каһин, Аһикам, Акбор, Шафан вә Асаялар Хархасниң нәвриси, Тикваһниң оғли кийим-кечәк беги Шаллумниң аяли аял пәйғәмбәр һулдаһниң қешиға берип, униң билән сөzlәшти. У Йерусалим шәһириниң иккинчи мәһәллисидә олтиратти.

15 У уларға мундақ деди: — Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Силәрни әвәткән кишигә мундақ дәңлар: —

16 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана Мән Йәһуданиң падишаси оқуған китапниң һәммә сөзлирини әмәлгә ашуруп, бу жайға вә бу йәрдә турғучиларға балаю-апәт чүшүримән.

17 Чүнки улар Мени ташлап, башқа илаһларға хушбуй йеқип, қоллириниң һәммә ишлири билән Мениң ачқиғимни кәлтүрди. Униң үчүн Мениң қәһрим бу йәргә қарап янди һәм өчүрүлмәйду.

18 Лекин силәрни Пәрвәрдигардин йол сориғили әвәткән Йәһуданиң падишасиға болса шундақ дәңлар: Сән аңлиған сөzlәр тоғрисида Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар шундақ дәйду:

— 19 Чүнки көңлүң юмшақ болуп, мошу жай вә униңда турғучиларниң вәйранә вә ләнәткә айландурулидиғанлиғи тоғрисида уларни әйипләп ейтқан сөзлиримни аңлиғиниңда, Пәрвәрдигарниң алдида өзүңни төвән қилип, кийимлириңни житип, Мениң алдимда жиғлиғиниң үчүн, Мәнму дуайиңни аңлидим, дәйду Пәрвәрдигар. 20 Буниң үчүн сени ата-бовилириң билән жиғилишқа, өз қәбрәңгә аман-хатиржәмлик ичидә беришқа несип қилимән; сениң көзлириң Мән бу жай үстигә чүшүридиған барлиқ күлпәтләрни көрмәйду». Улар йенип берип, бу хәвәрни падишаға йәткүзди.

23

Йосия падиша ислаһат қилиду
2Тар. 34:29-30; 35:1-27

1 Падиша адәмләрни әвәтип, Йәһуда билән Йерусалимниң һәммә ақсақаллирини өз қешиға чақиртип кәлди. ■ 2 Падиша Пәрвәрдигарниң өйигә чиқти; барлиқ Йәһудадики әр кишиләр вә Йерусалимда туруватқанларниң һәммиси, каһинлар билән пәйғәмбәрләр, йәни барлиқ хәлиқ, әң кичигидин тартип чоңиғичә һәммиси униң билән биллә чиқти. Андин у Пәрвәрдигарниң өйидә тепилған әһдә китапниң һәммә сөзлирини уларға оқуп бәрди. □

3 Падиша түврүкниң йенида туруп Пәрвәрдигарниң алдида: — Пәрвәрдигарға әгишип пүтүн қәлбим вә пүткүл женим билән Униң әмирлирини, һөкүм-гувалиқлири вә бәлгүлимилирини тутуп, ушбу китапта пүтүлгән әһдигә әмәл қилимән дәп әһдигә өзини бағлиди. Шуниниң билән хәлиқниң һәммисиму әһдә алдида туруп униңға өзини бағлиди. □

4 Андин кейин падиша баш каһин һилқия билән орун басар каһинларға вә һәм дәрвазивәнләргә: — Баалға, Ашәраһ бутиға вә асманниң барлиқ қошунига атап ясалған барлиқ әсвап-үскүниләрни Пәрвәрдигарниң өйидин чиқириветиңлар, дәп әмир қилди; у буларни Йерусалимниң сиртида, Кидрон етизлиғида көйдүрди вә күллирини Бәйт-Әлгә елип барди. 5 У Йәһуда падишалариниң Йәһуда шәһәрлиридики «жуқури жайлар»да һәмдә Йерусалимниң әтраплиридики «жуқури жайлар»да хушбуй яндурушқа тиклигән бут каһинлирини, шуниндәк Баалға, қуяшқа, айға, юлтуз түркүмлиригә һәмдә асманниң

■ 23:1 2Тар. 34:29 □ 23:2 «Һәммә сөзлирини уларға оқуп бәрди» — ибраний тилида: «Һәммә сөзлирини уларниң қулақлириға оқуп бәрди». □ 23:3 «Түврүкниң йенида» — яки «пәштақ үстидә». «Китапта пүтүлгән әһдигә...» — ибраний тилида «китапта пүтүлгән әһдә сөзлиригә...».

барлиқ қошунига хушбуй яққучиларни иштин һайдивәтти. □ 6 У Пәрвәрдигарниң өйидин Ашәраһ бутни елип чиқип Йерусалимниң сиртиға елип берип, Кидрон жилғисига апирип шу йәрдә көйдүрүп кукум-талқан қилип езип, тописини аддий пухраларниң қәбирлири үстигә чечивәтти. 7 Андин у Пәрвәрдигарниң өйигә жайлашқан бәччивазларниң туралғулирини чеқип ғулатти; бу өйләрдә йәнә аяллар Ашәраһ бутқа чедир тоқуйтти.

8 У Йәһуда шәһәрлиридин барлиқ каһинларни чақиртип, өзигә жиғди. Андин у Гәбадин тартип Бәәр-Шебағичә каһинлар хушбуй яқидиған «жуқури жайлар»ни бузуп булғивәтти; у «дәрвазилардики жуқури жайлар»ни чеқип бузди; булар «Шәһәр башлиғи Йәшуаниң қувиқи»ниң йенида, йәни шәһәр қувиқиға кириш йолиниң сол тәрипидә еди □ 9 (әнди «жуқури жайлар»дики каһинларниң Йерусалимда Пәрвәрдигарниң қурбанғаһиға чиқиши чәкләнгән еди; лекин улар давамлиқ өз қериндашлири билән биргә питир нанлардин йейишигә муйәссәр еди).

10 Йосия һеч ким өз оғли яки қизини Моләккә атап оттин өткүзмисун дәп, һинномниң оғлиниң жилғисидики Тофәтниму бузуп булғивәтти. □ 11 Пәрвәрдигарниң өйигә киридиған йолниң еғизидә Йәһуда падишалири қуяшқа тәқдим қилип қойған атларни шу йәрдин йөткәп, «қуяш һарвулири»ни отта көйдүрди (улар *ибадәтханиниң* һойлилириға жайлашқан, Натан-Мәләк дегән ағватниң өйиниң йенида туратти). □ 12 Падиша йәнә Йәһуда падишалири Аһазниң балиханисиниң өғүзидә салдурған қурбанғаһларни вә Манассәһ Пәрвәрдигарниң өйиниң икки һойлисиға ясатқан қурбанғаһларни чеқип кукум-талқан қиливәтти; у уларниң тописини у йәрдин елип, Кидрон жилғисига чечивәтти. 13 Исраилниң падишаси Сулайман Йерусалимниң мәшриқ тәрипигә вә «һалак теғи»ниң жәнубиға Зидонийларниң жиркиничлик бути Аштарот, Моабийларниң жиркиничлик бути Кемош вә Аммонларниң жиркиничлик бути Милкомға атап ясатқан «жуқури жайлар»ниму падиша бузуп булғивәтти.

□ 14 У бут түврүкләрни парчилап, Ашәраһ бутлирини кесип жиқитип, улар турған йәрләрни адәм сүйәклири билән толдурди. □ ■

15 У йәнә Исраилни гунаға путлаштурған, Нибатниң оғли Йәробоам Бәйт-Әлдә салдурған қурбанғаһ билән «жуқури жай»ни, уларни бузуп чақти, андин кейин «жуқури жай»ни көйдүрүп кукум-талқан қиливәтти, Ашәраһ бутиниму көйдүрүвәтти. ■ 16 Йосия бурулуп қарап, тағдики қәбирләрни көрүп, адәм әвәтип қәбирләрдики сүйәкләрни қолап чиқирип, қурбанғаһ үстидә көйдүрди, шу йол билән уни булғивәтти. Бу ишлар Пәрвәрдигарниң каламини йәткүзүп, дәл уларни алдин-ала бешарәт қилип жакалиған Худаниң адиминиң сөзиниң әмәлгә ашурулуши еди. □ ■ 17 Андин Йосия: Көз алдимдики бу қәбир теши кимниң? — дәп сориди.

Шәһәрдикиләр униңға: Бу Йәһудадин кәлгән, силиниң Бәйт-Әлдики қурбанғаһни бузған мошу ишлирини бешарәт қилған Худаниң адиминиң қәбри экән, деди.

□ 23:5 «...иштин һайдивәтти» — яки «... һалак қилди». □ 23:8 «Гәбадин Бәәр-Шебағичә» — «Гәба» Йәһуданиң шималий четидә, «Бәәр-Шеба» униң жәнубий четидә еди. «У ... барлиқ каһинларни чақиртип, ... андин у ... каһинлар хушбуй яқидиған «жуқури жайлар»ни бузуп булғивәтти» — Йосия мошу йәрләрни булғаш билән бутпәрәсләрниң кейин у йәрни «булғанған, һарам» дәп қарап, қайтидин шундақ йолда ишлитишини мүмкин әмәс қилиш үчүн еди. «дәрвазилардики жуқури жайлар» — яки «тавапғаһларни». □ 23:10 «өз оғли яки қизини... оттин өткүзүш» — инсаний қурбанлиқларни көрситиши мүмкин. «Һинномниң оғлиниң жилғиси» — бу йәр йәнә «Һинномниң жилғиси», йәни «Ге-Һинном» дәп атилатти (әрәбчә «жәһәннәм»). □ 23:11 «қуяшқа тәқдим қилип қойған атлар» — бу атлар тирик атлар яки ат һәйкили болуши мүмкин еди. «Натан-Мәләк дегән ағватниң өйи» — бәлким муқәддәс ибадәтханиниң бирәр һойлисида болуши мүмкин еди. □ 23:13 «һалак теғи» — мошу йәрдә «Зәйтун теғи»ни көрситиду. Бутпәрәсликтин булғинип кәткини түпәйлидин униңға шундақ һәжвий, кинайилик исим қоюлған. □ 23:14 «У бут түврүкләрни парчилап,... улар турған йәрләрни адәм сүйәклири билән толдурди» — Йосияниң мошу йәрләрни «адәмләрниң сүйәклири» билән толдуруши бутпәрәсләрниң кейин у йәрләрни «булғанған, һарам» дәп қарап, қайтидин шундақ йолда уларни ишлитишини мүмкин әмәс қилиш үчүн еди. ■ 23:14 Мис. 23:24; 34:13; Чөл. 33:52; Қан. 7:5, 25; 12:3 ■ 23:15 1Пад. 12:32, 33 □ 23:16 «Йосия ... тағдики қәбирләрни көрүп, адәм әвәтип қәбирләрдики сүйәкләрни қолап чиқирип, қурбанғаһ үстидә көйдүрди» — жуқуриқи изаһатни көрүң. «Пәрвәрдигарниң каламини йәткүзүп, дәл уларни алдин-ала бешарәт қилип жакалиған Худаниң адиминиң сөзи» — «1Пад.» 13:30-32ни көрүң. ■ 23:16 1Пад. 13:2

18 Йосия: — Уни қоюңлар, һеч ким униң сүйәклирини мидирлатмисун, дәп буйруди. Шунинң билән улар униң сүйәклири билән Самарийәдин кәлгән пәйғәмбәрниң сүйәклиригә һеч кимни тәккүзмиди.

19 Андин Йосия Израилниң падишалири Пәрвәрдигарниң ғәзивини қозғиған, Самарийәниң шәһәрлиридә ясатқан «жуқури жайлар»дики барлиқ өйләрни чақти; у уларни Бәйт-Әлдә қилғандәк қилип, йоқатти. ■ 20 У у йәрләрдики «жуқури жайлар»ға хас болған һәммә каһинларни қурбанғаһниң үстидә өлтүрүп, қурбанлиқ қилди, андин уларниң үстигә адәм сүйәклирини көйдүрди; у ахирда Йерусалимға йенип барди.

Йосия падиша «өтүп кетиш һейти»ни өткүзидү

2Тар. 35:1-19

21 Падиша барлиқ хәлиқкә ярлиқ чүшүрүп: — Бу әһдә китавида пүтүлгәндәк, Худайиңлар Пәрвәрдигарға «өтүп кетиш һейти»ни өткүзүңлар, дәп буйруди. ■ 22 «Батур һакимлар» Израилниң үстидин һөкүм сүргән күнләрдин тартип, нә Израил падишалириниң вақитлирида нә Йәһуда падишалириниң вақитлирида ундақ бир «өтүп кетиш һейти» өткүзүлүп бақмиған еди; 23 Йосия падишаниң сәлтәнитиниң он сәккизинчи жилида, Пәрвәрдигарға атап бу «өтүп кетиш һейти» Йерусалимда өткүзүлди.

24 Шунинңдәк Йосия Йәһуда жутида вә Йерусалимда пәйда болған жинкәшләр вә палчиларни, тәрафим мәбудлири, һәр қандақ бутлар вә барлиқ башқа ләнәтлик нәрсиләрни зиминдин йоқатти. Униң шундақ қилишиниң мәхсити, һилқия каһин Пәрвәрдигарниң өйидин тапқан китапта хатириләнгән Тәвраттики сөzlәргә әмәл қилиштин ибарәт еди. □ ■

25 Униңдәк Мусаға чүшүрүлгән қанунға интилип пүтүн қәлби, пүтүн жени вә пүтүн күчи билән Пәрвәрдигарға қайтип, өзини беғишлиған бир падиша униңдин илгири болмиған еди вә униңдин кейинму униңға охшаш бириси болуп бақмиди. □ 26 Лекин Пәрвәрдигарниң ачқиғи Манассәһниң Өзини рәнжіткән барлиқ рәзилликлири түпәйлидин Йәһудаға туташқандин кейин, Өзиниң шиддәтлик ғәзивидин янмиди. 27 Пәрвәрдигар: — Израилни ташлиғандәк Йәһуданиму Өз көзүмдин нери қилимән вә Өзүм таллиған бу шәһәр Йерусалимни вә Мән: — «Мениң намим шу йәрдә болиду» дегән шу ибадәтханини тәрк қилимән, деди. □ ■

28 Йосияниң башқа әмәллири һәм қилғанлириниң һәммиси «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

29 Униң күнлиридә Мисирниң падишаси Пирәвн-Нәко Асурийәниң падишасиға һужум қилғили Әфрат дәрйәсиға барди. У чағда Йосия падиша Пирәвн билән соқушушқа чиқти; лекин Пирәвн уни көрүп Мәгиддода уни өлтүрди.

30 Хизмәткарлири униң өлүгини жәң һарвусиға селип Мәгиддодин Йерусалимға елип келип, уни өз қәбридә дәпнә қилди. Жут хәлқи Йосияниң оғли Йәһоаһазни мәсиһ қилип, атисиниң орнида падиша қилди. ■

Йәһоаһазниң Йәһуданиң үстидики сәлтәнити

2Тар. 36:1-4

31 Йәһоаһаз падиша болғанда жигирмә үч яшта болуп, үч ай Йерусалимда сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми һамутал еди; у Либнаһлиқ Йәрәмияниң қизи еди. 32 Йәһоаһаз бовилири барлиқ қилғанлиридәк, Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди.

■ 23:19 2Тар. 34:6 ■ 23:21 Мис. 12:3; Қан. 16:2; 2Тар. 35:1 □ 23:24 «тәрафим мәбудлири» — кичик, елип жүргидәк «қолайлиқ бутлар» еди. ■ 23:24 Лав. 19:31; 20:27; Қан. 18:11; Йәш. 8:19 □ 23:25 «униңдәк ... қанунға интилип пүтүн қәлби, пүтүн жени вә пүтүн күчи билән Пәрвәрдигарға қайтип, өзини беғишлиған бир падиша ... болуп бақмиди» — бу сөzlәр униң Пәрвәрдигарға қайтип қаттиқ товва қилиши вә һәққанийлиққа болған интилишлири жәһәттә ейтилиду. □ 23:27 «шу ибадәтханини...» — ибраний тилида «шу өйни...». ■ 23:27 2Пад. 17:18, 20; 24:3 ■ 23:30 2Тар. 36:1

³³ Энди Пирэвн-Нәко уның Йерусалимда сәлтәнәт қилмаслиғи үчүн, уни Хамат жутидики Риблаһда солап қойди вә Йәһуда зиминиға йүз талант күмүч билән бир талант алтун селиқ чүшүрди. □ ³⁴ Андин Пирэвн-Нәко Йосияның оғли Елиакимни атисиниң орнида падиша қилип, исмини Йәһоакимға өзгәртти. У Йәһоаһазни өзи билән Мисирға елип кәтти; Йәһоаһаз Мисирға келип шу йәрдә өлди. □ ■

³⁵ Йәһоаким күмүч билән алтунни Пирэвнгә бәрди; лекин Пирэвнниң шу буйруғини ижра қилип пулни тапшуруш үчүн жутқа һәр бир адәмниң чамиға қарап баж-алван қойған еди; алтун вә күмүчни у жутниң хәлқидин, һәр биригә салған өлчәм бойичә Пирэвн-Нәкоға беришкә жикқан еди. ■

³⁶ Йәһоаким падиша болғанда жигирмә бәш яшта болуп, он бир жил Йерусалимда сәлтәнәт қилди. Уның анисиниң исми Зибидаһ еди; у Румаһлиқ Пәдаяниң қизи еди. ³⁷ Йәһоаким бовилири барлиқ қилғанлиридәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилатти.

24

Йәһоаким Йәһуда үстигә сәлтәнәт қилиду

¹ Уның күнлиридә Бабилниң падишаси Небоқаднәсар Йәһудаға һужум қилишқа чиқти; Йәһоаким уныңа үч жилғичә беқинди болди, андин уныңдин тенип уның һөкүмранлиғиға қарши чиқти. ■ ² Шу вақитларда Пәрвәрдигар уныңа һужум қилишқа Калдийләр булаңчилар шайкиси, Сурийләр булаңчилар шайкиси, Моабийлар булаңчилар шайкиси, вә Аммонийлар булаңчилар шайкилирини қозғиди; у уларни Йәһудани һалак қилиш үчүн қозғиди. Бу ишлар Пәрвәрдигар Өз куллири болған пәйғәмбәрләр арқилиқ ағаһ қилған сөз-каламиниң әмәлгә ашурулуши еди. ■ ³ Дәрвәкә Пәрвәрдигарниң ейтқинидәк, Манассәһниң гуналири түпәйлидин Йәһудани Өз көзлиридин нери қилиш үчүн, бу ишлар уларниң бешиға чүшти. ⁴ Чүнки Манассәһниң наһәқ қан төкүп, Йерусалимни наһәқ қанлар билән толдурғини түпәйлидин, Пәрвәрдигар Йәһудаларни әпу қилишқа көңли унимайтти.

⁵ Йәһоакимниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси «Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?

⁶ Йәһоаким ата-бовилириниң арисидә ухилди; оғли Йәһоаким уның орнида падиша болди.

⁷ Мисирниң падишаси болса өз жутидин иккинчи чиқмиди. Чүнки Бабилниң падишаси «Мисир еқини»дин тартип Әфрат дәриясиғичә болған Мисир падишасиға тәвә зиминни тартивалған еди. □

Йәһоаким сәлтәнәт қилиду

2Тар. 36:9-10

⁸ Йәһоаким падиша болғанда он сәккиз яшта болуп, үч ай Йерусалимда сәлтәнәт қилди. Уның анисиниң исми Нәһушта еди; у Йерусалимлиқ Әлнатанниң қизи еди. ⁹ Йәһоаким атисиниң барлиқ қилғанлиридәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди.

¹⁰ Бабилниң падишаси Небоқаднәсарниң сәрдарлири Йерусалимға жәң қилғили чиқип, шәһәрни қамал қилди. □ ■ ¹¹ Уның сәрдарлири шәһәрни қамал қилип турғанда Небоқаднәсар өзиму шәһәрниң сиртиға чиқти.

¹² Андин Йәһуданиң падишаси Йәһоаким билән аниси, барлиқ хизмәткарлири, әмәлдарлири вә ағватлири Бабил падишасиниң алдиға чиқип уныңа тән бәрди. Шундақ қилип Бабилниң

□ **23:33** «йүз талант күмүч» — бир талант бәлким 30.6 килограмм еди. □ **23:34** «Елиаким» — бу исимниң мәнаси «Худа (Әлоһим) турғузиду»; «Йәһоаким» дегәнниң мәнаси «Пәрвәрдигар (Яһвәһ) турғузиду». Пирэвнниң ундақ қилиштики мәксити бәлким бир хил һәжвий-кинайилик қилиш яки Худаға болған күпүрлүк болса керәк. ■ **23:34** Мат. 1:11 ■ **23:35** 2Тар. 36:5-8 ■ **24:1** 2Тар. 36:6 ■ **24:2** 2Пад. 20:17; 23:27 □ **24:7** «Мисир еқини» — Нил дәрияси әмәс, бәлки Синай чөлиниң шәриқ тәрипидики кичик дәриядур. □ **24:10** «сәрдарлири» — ибраний тилида «хизмәткарлири». ■ **24:10** Дан. 1:1

падишаси өз сәлтәнитиниң сәккизинчи жилида уни әсир қилип тутти. □ ¹³ Небоқаднәсар Пәрвәрдигарниң өйидики барлиқ ғәзниләр билән падишаниң ордисидики ғәзниләрни елип кәтти; Пәрвәрдигар ағаһ бәргинидәк, у Исраилниң падишаси Сулайман Пәрвәрдигарниң ибадәтханиси үчүн ясатқан һәммә алтун қача-әсвапларни кесип сөкти. ■ ¹⁴ Йерусалимниң барлиқ аһалисини, жүмлидин һәммә әмәлдарлар, һәммә батур палванлар, жәмий болуп он миң әсирни вә барлиқ һүнәрвәнләр вә төмүрчиләрниму елип кәтти; жуттики хәлиқтин әң намратлардин башқа һеч ким қалмиди. ¹⁵ У Йәһоакинни Бабилға елип кәтти вә шуниңдәк падишаниң анисини, падишаниң аяллирини, униң ағватлири вә жуттики мөтивәрләрни әсир қилип Йерусалимдин Бабилға елип барди. ■ ¹⁶ У батур-палванларниң һәммисини (йәттә миң еди), һүнәрвән вә төмүрчиләрни (жәмий бир миң еди) — буларниң һәммиси жәңгивар адәмләр болуп, Бабилниң падишаси уларни әсир қилип, Бабилға елип кәтти. ■ ¹⁷ Андин Бабилниң падишаси Йәһоакинниң тағиси Маттанияни униң орнида падиша қилип, униң исмини Зәдәкияға өзгәртти. ■

Зәдәкия Йәһуда үстидә сәлтәнәт қилиду

2Тар. 36:11-21; Йәр. 52:1-30

¹⁸ Зәдәкия падиша болғанда жигирмә бир яшта болуп, он бир жил Йерусалимда сәлтәнәт қилди. Униң аниси Либнаһлиқ Йәрәмияниң қизи болуп, исми һамутал еди. ¹⁹ Зәдәкия Йәһоакимниң барлиқ қилғинидәк, Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилатти. ²⁰ Пәрвәрдигарниң Йерусалимға һәм Йәһудаға қаратқан ғәзиви түпәйлидин, Пәрвәрдигар уларни Өз һозуридин һайдивәткичә болған арилиқта, төвәндики ишлар йүз бәрди: — авал, Зәдәкия Бабил падишасиға исян кәтәрди.

25

Небоқаднәсар Йерусалим шәһиригә бөсүп кирип, уни ишғал қилиду

¹ Андин шундақ болдики, униң сәлтәнитиниң тоққузинчи жили, онинчи айниң онинчи күнидә Бабил падишаси Небоқаднәсар пүткүл қошуниға йетәкчилик қилип Йерусалимға һужум қилишқа кәлди; һәмдә уни қоршивелип барғаһ қуруп, униң әтрапида қаша-потәйләрни қурушти. □ ■ ² Шунинң билән шәһәр Зәдәкияниң он биринчи жилиғичә муһасиридә турди. ³ Шу жили төртинчи айниң тоққузинчи күни шәһәрдә еғир қәһәтчилик һәммини басқан вә зиминдикиләр үчүнму һеч аш-озуқ қалмиған еди. □ ■ ⁴ Шәһәр сепили бөсүлди; барлиқ жәңгивар ләшкәрләр қачмақчи болуп, түн кечидә бәдәр тикиветишти. Улар падишаниң бағчисиға йеқин «икки сепил» арилиғидики дәрвазидин кетишти (калдийләр болса шәһәрниң һәрйенида туратти). Улар Йордан жылғисидики «Арабаһ түзләңлиги»ни бойлап қечишти. ⁵ Лекин калдийләрниң қошуни падишани қоғлап Йерихо түзләңлигидә Зәдәкияға йетишти; униң пүтүн қошуни униңдин тарқилип кәткән еди. ⁶ Вә улар падишани тутуп, Риблаһ шәһиригә, Бабил падишасиниң алдиға апарди; улар шу йәрдә униң үстигә һөкүм чиқарди. ⁷ Бабил падишаси Зәдәкияниң оғуллирини униң көз алдида қәтл қилди; андин Зәдәкияниң көзлирини оювәтти; у уни мис кишәнләр билән бағлап, Бабилға елип барди.

Муқәддәс ибадәтханиниң харап қилиниши

□ **24:12** «ағватлири» — яки «ордидики ғождарлири». ■ **24:13** 2Тар. 20:17; Йәш. 39:6 ■ **24:15** 2Тар. 36:10; Әст. 2:6 ■ **24:16** Йәр. 52:28 ■ **24:17** Йәр. 37:1; 52:1 □ **25:1** «**Небоқаднәсарниң** сәлтәнитиниң тоққузинчи жили, онинчи айниң онинчи күни» — миладийәдин илгири 588-жили, 15-Январ еди. ■ **25:1** 2Тар. 36:17 Йәр. 32:2; 39:1; 52:4 □ **25:3** «зиминдикиләр үчүнму һеч аш-озуқ қалмиған еди» — башқа бир хил тәржимиси «әтрапидики зиминдикиләр үчүнму һеч аш-озуқ қалмиған еди». Бу тәржимә тоғра болса, «әтрапидики зиминдикиләр» шәһәр әтрапидики зиминдин қечип панаһ издәп шәһәргә киргәнләрни көрситиду. ■ **25:3** Йәр. 52:6

⁸ Вә бәшинчи айниң йәттинчи күнидә (бу Бабил падишаси Небоқәднәсарниң он тоққузинчи жили еди) Бабил падишасиниң хизмәтқари, пасибан беги Небозар-Адан Йерусалимға йетип кәлди. □ ⁹ У Пәрвәрдигарниң өйини, падишаниң ордисини вә шәһәрдики барлиқ өйләрни көйдүривәтти; барлиқ бәһәйвәт имарәтләргә у от қоюп көйдүривәтти. ¹⁰ Вә пасибан беги йетәкчилигидики калдийләрниң пүткүл қошуни Йерусалимниң әтрапидики пүткүл сепилини өрүвәтти.

¹¹ Пасибан беги Небозар-Адан шәһәрдә қалған башқа кишиләрни, Бабил падишаси тәрәпкә қечип тәслим болғанларни вә қалған һүнәрвәнләрни әсир қилип уларни елип кәтти. □

¹² Лекин пасибан беги зиминдики әң намратларниң бир қисмини үзүмзарлиқларни пәрвиш қилишқа вә терикчилик қилишқа қалдурди.

¹³ Калдийләр Пәрвәрдигарниң өйидики мистин ясалған икки түврүкни, дас тәгликлирини вә Пәрвәрдигарниң өйидики мистин ясалған «деңиз»ни чеқип, барлиқ мислирини Бабилға елип кәтти. □ ■ ¹⁴ Улар йәнә *ибадәттә ишлитилидиған* идишлар, гүжәк-бәлгүжәкләр, лахшигирлар, пиялә-тәхсиләр һәм мистин ясалған барлиқ әсвапларни елип кәтти;

¹⁵ хушбуйданлар вә қачиларни болса, алтундин ясалған болсиму, күмүчтин ясалған болсиму, уларниң һәммисини пасибан беги елип кәтти. □ ¹⁶ Вә Сулайман *падиша* Пәрвәрдигарниң өйи үчүн мистин ясақан икки түврүк вә «деңиз»ни, шундақла дас тәгликлирини елип кәтти; бу мис сайманларниң еғирлиғини өлчәш мүмкин әмәс еди. ¹⁷ Биринчи түврүкниң еғизлиги он сәккиз гәз, униң үстидики тажи болса мис болуп, еғизлиги үч гәз еди; униң пүтүн айланмиси тор шәклидә һәм анар нусхисида безәлгән еди, һәммиси мистин еди; иккинчи түврүкму униңға охшаш болуп, уму анар нусхисида безәлгән еди. □ ■

¹⁸ Пасибан беги Небузар-Адан болса баш қаһин Серая, орунбасар қаһин Зәфания вә ибадәтханидики үч нәпәр ишиқбақарниму әсиргә алди. ¹⁹ У шәһәрдин ләшкәрләрни башқуридиған бир ағват әмәлдарни, шәһәрдин тапқан орда мәслиһәтчилиридин бәшини, йәрлик хәлиқни ләшкәрликкә тизимлиғучи, йәни қошунниң сәрдариниң кативини вә шәһәрдин атмиш нәпәр йәрлик кишини тутти. □ ²⁰ Пасибан беги Небузар-Адан буларни Бабил падишасиниң алдиға, Риблаһға елип барди. ²¹ Бабил падишаси Хамат зиминидики Риблаһда бу кишиләрни қиличлап өлтүрүвәтти.

Шу йол билән Йәһуда өз зиминидин сүргүн қилинди.

Йәһуда Бабилға сүргүн қилиниду

²² Йәһуда зиминида қалған кишиләрни, йәни Бабил падишаси Небоқәднәсар қалдурған кишиләрни болса, у уларни идарә қилиш үчүн, уларниң үстигә Шафанниң нәвриси, Аһикамниң оғли Гәдалияни тайинлиди. ■ ²³ Далада қалған Йәһуданиң ләшкәр башлиқлири һәм ләшкәрлири Бабил падишасиниң Шафанниң нәвриси, Аһикамниң оғли Гәдалияни зимин үстигә һөкүмранлиқ қилишқа бәлгүлигәнлигини аңлап қалди; шуниң билән бу *ләшкәр башлиқлири адәмлири билән* Мизпаһ шәһиригә, Гәдалияниң йениға кәлди; башлиқлар болса Нәтанияниң оғли Ишмаил, Кареаһниң оғли Йоһанан, Нәтофатлиқ Танхумәтниң оғли Серая вә Маакат жәмәтидин бирисиниң оғли Жаазания еди. ■ ²⁴ Гәдалия улар вә адәмлиригә: «Калдийләргә беқиништин қорқмаңлар; зиминда олтирақлишип Бабил

□ **25:8** «бәшинчи айниң йәттинчи күни... Бабил падишаси Небоқәднәсарниң он тоққузинчи жили...» — миладийәдин илгири 586-жили, 14-Авғуст еди. «Йәр.» 52:12ниму көрүң. □ **25:11** «қалған һүнәрвәнләр» — яки «топ-топ адәмләр». □ **25:13** «дас тәгликлири» — булар болса «деңиз»дин кичик болған дасларни көтиридиған тәгликләрни көрситиду. Бу әйәтләрдә тилға елинған жабдуқ-бисатларни көпрәк чүшиниш үчүн «1Пад.» 7:8-51-әйәтни көрүң. ■ **25:13** 2Пад. 20:17; Йәр. 20:5; 27:19 □ **25:15** «хушбуйданлар вә қачиларни болса, ... уларниң һәммисини пасибан беги елип кәтти» — бу алтун-күмүч вә мистин ясалған барлиқ қача-қучилар вә барлиқ әсваплар Йәрәмия пәйғәмбәрниң илгәрки бир бешарити бойичә, 54 жилдин кейин Парс императори Қорәшниң пәрмани билән Йерусалимға қайтурулди («Йәр.» 27:21-22ни көрүң). □ **25:17** «гәз» **ЯКИ** «жәйнәк» — жәйнәктин қолниң учигичә болған арилиқтур, тәхминән 40-45 сантиметр. «егизлиги үч гәз еди» — «Йәр.» 52:22дә «бәш гәз» дейилиду. Сәвәп, бәлким үстидики пәрдазлирини өз ичигә алиду. ■ **25:17** 1Пад. 7:15; 2Тар. 3:15; Йәр. 52:21 □ **25:19** «бир ағват әмәлдар» — яки пәқәт «бир әмәлдар». ■ **25:22** Йәр. 40:5, 9 ■ **25:23** Йәр. 40:7

падишасиға беқиниңлар, шундақ қилсаңлар силәргә яхши болиду» дәп қасәм қилди. ²⁵ Әнди йәттинчи айда шундақ болдики, шаһзадә Әлишаманиң нәвриси, Нәтанияниң оғли Ишмаил он адәм елип келип, Гәдалияни һәм Мизпаһда униң йенида турған Йәһудийлар вә Калдийләрни уруп өлтүрди. ²⁶ Шуниң билән барлиқ хәлиқ, кичик болсун, чоң болсун, вә ләшкәр башлиқлири орнидин туруп Мисирға кирди; чүнки улар Калдийләрдин қорқатти.

Йәһоакинниң сүргүн болуш жәрјани

Йәр. 52:31-34

²⁷ Вә шундақ болдики, Йәһуда падишаси Йәһоакин сүргүн болған оттуз йәттинчи жили он иккинчи айниң жигирмә йәттинчи күни муну иш йүз бәрди; Әвил-Меродақ Бабилға падиша болған биринчи жили, Йәһуда падишаси Йәһоакинниң қәддини көтирип, уни зиндандин чиқарди; □ ²⁸ У униңға мулайим сөз қилип, униң орнини өзи билән биргә Бабилда турған башқа падишаларниң орнидин жуқури қилди; ²⁹ Шуниң билән Йәһоакин зиндандики кийимлирини селиветип, өмриниң қалған һәр бир күнидә һәрдайим падиша билән биллә һәмдәстихан болушқа муйәссәр болди. ³⁰ Униң несивиси болса, Бабил падишасиниң униңға беғишлиған дайимлиқ илтипати еди; бу илтипат күндилик еди, йәни униңға өмриниң һәр бир күни муйәссәр қилинған.

□ **25:27** «он иккинчи айниң жигирмә йәттинчи күни» — «Йәр.» 52:31дә «он икки айниң жигирмә бәшинчи күни» дейилиду. Азат болуш жәрјанида нәччә күн өтсә керәк.

Тарих-тәзкирә «1»

Адам атидин Ибраһимгичә болған нәсәбнамә

Яр. 5:1-32; 10:1-32; 11:10-26; 25:1-6.

¹ Адам ата, Шет, Енош, ² Кенан, Маһалалел, Ярәд, ³ һанох, Мәтушәләһ, Ләмәх, ⁴ Нух. Нухтин Шәм, һам, Яфәтләр төрәлгән.

Яфәтнің әвлатлири

⁵ Яфәтнің оғуллири Гомәр, Магог, Мадай, Яван, Тубал, Мәшәк вә Тирас еди. ⁶ Гомәрнің оғуллири Ашкиназ, Дифат вә Тогармаһ еди. □ ⁷ Яваннің оғуллири Елишаһ, Таршиш еди, Киттийлар билән Роданийлар униң әвлатлири еди.

Һамның әвлатлири

⁸ Һамның оғуллири куш, Мисир, Пут вә Қанаан еди. □ ⁹ Кушның оғуллири Себа, һавилаһ, Сабтаһ, Раамаһ вә Сабтика еди. Рааманиң оғли Шеба вә Дедан еди. ¹⁰ Куштин йәнә Нимрод төрәлгән; у йәр йүзидә һаһайити зәбәрәдәс бир адәм болуп чиқти. ¹¹ Мисирнің әвлатлири Лудийлар, Анамийлар, Ләһабийлар, Нафтуһийлар, ¹² Патросийлар, Каслуһийлар (Филистийләр Каслуһийлардин чиққан) вә Кафторийлар еди.

¹³ Қанаандин тунжа оғул Зидон төрилип, кейин йәнә һәт төрәлгән. ¹⁴ Униң әвлатлири йәнә Йәбусийлар, Аморийлар, Гиргашийлар, ¹⁵ һивийлар, Аркийлар, Синийлар, ¹⁶ Арвадийлар, Зәмарийлар вә Хаматийлар еди.

¹⁷ Шәмнің оғуллири Елам, Ашур, Арфахшад, Луд, Арам; Арамның оғуллири Уз, һул, Гәтәр, Мәшәк еди. □ ¹⁸ Арфахшадтин Шелаһ төрәлди, Шелаһтин Ебәр төрәлди. □ ¹⁹ Ебәрдин икки оғул төрәлгән болуп, бириниң исми Пәләг еди, чүнки у яшиған дәвирдә йәр йүзи бөлүнүп кәткән еди; Пәләгнің инисиниң исми Йоқтан еди. □ ²⁰ Йоқтандин Алмодад, Шәләф, Хазармавәт, Йераһ, ²¹ һадорам, Узал, Диклаһ, ²² Ебал, Абимаәл, Шеба, □ ²³ Офир, һавилаһ, Йобаб төрәлди. Буларның һәммиси Йоқтанниң оғуллири еди.

Ибраһимнің әждатлириниң нәсәбнамиси

²⁴ Шәм, Арфахшад, Шелаһ, ²⁵ Ебәр, Пәләг, Рәу, ²⁶ Серуг, Наһор, Тәраһ, ²⁷ андин Абрам дуняға кәлди (Абрам болса Ибраһимнің өзи).

Ибраһимнің әвлатлири

Яр. 25:12-18

²⁸ Ибраһимнің оғуллири Исһақ билән Исмаил еди. □

□ **1:6 «Дифат»** — яки «Рифат» («Яр.» 10:3ни көрүң). □ **1:8 «Мисир»** — ибраний тилида «Мизраим». «Пут» — Пут Ливийәликләрниң әждати болди. □ **1:17 «Арамның оғуллири»** — «Арамның оғуллири» дегән сөzlәр бәзи кона көчүрмиләрдин йоқап кәткән. «Яр.» 10:3 билән селиштуруң. □ **1:18 «Ебәр»** — мәнәси бәлким «(дәриядин) өткүчи». «Ибраний» бәлким бу сөздин чиққан. □ **1:19 «Пәләг»** — дегән сөзнің тәләппузи «бөлүнүш»кә йеқиндур. «У яшиған дәвирдә йәр йүзи бөлүнүп кәткән еди» — үч имканийәт бар: (1) бу сөzlәр Бабил мунаридики вақиәдә, Худаниң тилни бөлүши билән әлләрниму бөлгәнлигини, шундақла «йәр йүзидикиләр бөлүнүп кәткән»лигини көрситиду; (2) йәр-зиминнің бөлүнүп кәткәнлигини көрситиду («Яр.» 1:9 бойичә йәр-зимин әслидә бир куруқлуқ еди, андин кейин чоқум мәлум вақитта һазирқи Асия, Явропа, Африка, Америка қитғәлиригә бөлүнүп кәткән); (3) жуқурида тилға елинған икки имканийәтнің тәң йүз бәргәнлигини көрситиду. Биз шу ахирқи имканийәткә майилмиз. □ **1:22 «Ебал»** — «Яр.» 28:10дә «Обал». □ **1:28 «Исмаил»** — ибраний тилида «Ишмаил».

²⁹ Төвәндикиләр уларниң әвлатлири: Исмаилниң тунжа оғли Небайот болуп, қалғанлири Кедар, Адбәәл, Мибсам, ³⁰ Мишма, Думаһ, Масса, һадад, Тема, ³¹ Йәтур, Нафиш, Қәдәмаһ; буларниң һәммиси Исмаилниң оғуллири еди.

³² Ибраһимниң тоқили Кәтураһдин төрәлгән оғуллар Зимран, Йоқшан, Медан, Мидиян, Ишбак вә Шуаһ еди. Йоқшанниң оғуллири Шеба билән Дедан еди. ■ ³³ Мидиянниң оғуллири Әфаһ, Ефәр, һанох, Абида, Әлдааһ еди. Буларниң һәммиси Кәтураһниң әвлатлири.

³⁴ Ибраһимдин Исақ төрәлди. Исақниң оғуллири Әсав билән Исраил еди. □ ■ ³⁵ Әсавниң оғуллири Елифаз, Реуәл, Йәуш, Яалам вә Кораһ еди. ³⁶ Елифазниң оғуллири Теман, Омар, Зәфи, Гатам, Кеназ, Тимна вә Амаләк еди. □ ³⁷ Реуәлниң оғуллири Наһат, Зәраһ, Шаммаһ билән Миззаһ еди.

Сеирниң әвлатлири

Яр. 36:20-30

³⁸ Сеирниң оғуллири Лотан, Шобал, Зибион, Анаһ, Дишон, Езәр вә Дишан еди. ³⁹ һори билән һомам Лотанниң оғуллири еди (Тимна Лотанниң сиңлиси еди). □ ⁴⁰ Шобалниң оғуллири Алян, Манаһат, Әбал, Шәфи билән Онам еди. Зибионниң оғуллири Аяһ билән Анаһ еди. □

⁴¹ Анаһниң оғли Дишон еди. Дишонниң оғуллири һамран, Әшбан, Итран билән Керан еди. □

⁴² Езәрниң оғуллири Билһан, Зааван, Яакан еди. Дишанниң оғуллири уз билән Арран еди. □

Едом падишалари

Яр. 36:31-43

⁴³ Исраилларға һөкүмранлиқ қилидиған падиша болмиған заманларда, Едом зиминиға падиша болғанлар муну кишиләр: Беорниң оғли Бела; униң пайтәхти Динһабаһ дәп атилатти.

⁴⁴ Бела өлгәндин кейин Бозраһлиқ Зәраһниң оғли Йобаб униң орниға падиша болди. ⁴⁵ Йобаб өлгәндин кейин Тәманларниң жутидин болған һушам униң орниға падиша болди. ⁴⁶ һушам өлгәндин кейин Бедадниң оғли һадад униң орниға падиша болди; һадад дегән бу адәм Моаб даласида Мидиянларни тар мар қилған, униң пайтәхтиниң исми Авит еди. ⁴⁷ һадад өлгәндин кейин Масрәкаһлиқ Самлаһ униң орниға падиша болди. ⁴⁸ Самлаһ өлгәндин кейин дәрия бойидики Рәһоботтин кәлгән Саул униң орниға падиша болди. □ ⁴⁹ Саул өлгәндин кейин Акборниң оғли Баал-һанан униң орниға падиша болди. ⁵⁰ Баал-һанан өлгәндин кейин һадад униң орниға падиша болди. Униң пайтәхтиниң исми Пай еди. Униң аялиниң исми Мәһетабәл болуп, Мәй-Заһабниң нәвриси, Матрәдниң қизи еди. □ ⁵¹ Андин һадад өлди.

Едомдики қәбилә башлиқлири

⁵² Едомлуқларниң қәбилә башлиқлири: Қәбилә башлиғи Тимна, қәбилә башлиғи Алия, қәбилә башлиғи Йәтәт, қәбилә башлиғи Оһолибамаһ, қәбилә башлиғи Әлаһ, қәбилә башлиғи Пинон, □ ⁵³ Қәбилә башлиғи Кеназ, қәбилә башлиғи Теман, қәбилә башлиғи Мибзар, ⁵⁴ Қәбилә башлиғи Магдийәл, қәбилә башлиғи Ирам; буларниң һәммиси Едомдики қәбилә башлиқлиридур.

■ **1:32** Яр. 25:1-6 □ **1:34** «Исраил» — тунжа исми Яқуп, әлвәттә. ■ **1:34** Яр. 25:24-27; 35:27-29 □ **1:36** «Зәфи» — яки «Зәфо» — «Яр.» 36:11ни көрүң. «Тимна вә Амаләк» — башқа бир хил тәржимиси: «Тимнадин болған Амаләк». «Яр.» 36:12ни көрүң. □ **1:39** «Тимна Лотанниң сиңлиси» — бу «Тимна» бәлким 36-айәттики «Тимна». 36-айәттики изаһатни көрүң. □ **1:40** «Алян» — яки «Алван» — «Яр.» 36:23ни көрүң. «Шәфи» — яки «Шефо» — «Яр.» 36:23ни көрүң. □ **1:41** «Һамран» — «Яр.» 36:23дә «Һәмдан». □ **1:42** «Яакан» — «Яр.» 36:23дә башқа шәклидә «Акан» дәп оқулиду. «Дишан» — бәзи кона көчүрмиләрдә «Дишон» тепилиду. «Дишан» тоғриду. 38-айәтни вә «Яр.» 36:28ни көрүң. □ **1:48** «дәрия» — бәлким Әфрат дәриясини көрситиду. □ **1:50** «Пай» — яки «Пау» — «Яр.» 36:39ни көрүң. □ **1:52** «Едомлуқларниң қәбилә башлиқлири» — бунинң авалқи хәвәрлирини оқурмәнләргә қолайлиқ яритиш үчүн әнъәнивий тәртипдики 1-айәттин -2-айәткә көчүрүп қойдуқ. «Алия» — яки «Алва» — «Яр.» 36:40ни көрүң.

2

Исраил — йәни Яқуп— уның әвлатлири

¹ Исраилның оғуллири Рубән, Шимеон, Лавий, Йәһуда, Иссакар, Зәбулун, ² Дан, Йүсүп, Бинямин, Нафтали, Гад вә Аширдин ибарәт.

Йәһуданиң әвлатлири

³ Йәһуданиң оғли Ер, Онан вә Шилаһ еди. Бу үчәйлән Қанаанлиқ Шуяниң қизидин болған. Йәһуданиң тунжа оғли Ер Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанлиғидин Пәрвәрдигар уның женини алған. ⁴ Йәһудаға келини Тамардин Пәрәз билән Зәраһ төрәлгән. Йәһуданиң жәмий бәш оғли болған.□

⁵ Пәрәзниң оғуллири һәзрон билән һамул еди. ⁶ Зәраһниң оғуллири Зимри, Етан, һеман, Калкол билән Дара қатарлиқ бәш еди.

⁷ Карминиң оғли Акар еди. Акар болса Худа ләнәт қилған нәрсини елип, «Исраилға бала-қаза кәлтүргүчи» болуп чиқти.□ ⁸ Етанның оғли Азария еди.

Һәзронниң әвлатлири

⁹ һәзрондин төрәлгән оғулар Йәраһмийәл, Рам вә Каләб еди.□ ¹⁰ Амминадаб Рамдин төрәлгән; Наһшон Амминадабтин төрәлгән; Наһшон Йәһуда қәбилисиниң башлиғи болған.

¹¹ Салмон Наһшондин төрәлгән; Боаз Салмондин төрәлгән. □ ¹² Обәд Боаздин төрәлгән; Йәссә Обәддин төрәлгән. ¹³ Йәссәниң оғуллириниң тунжиси Елиаб, иккинчиси Абинадаб, үчинчиси Шимия, □ ¹⁴ төртинчиси Нәтанәл, бәшинчиси Раддай, ¹⁵ алтинчиси Озәм, йәттинчиси Давут еди. ¹⁶ Зәруия билән Абигаил уларниң сиңлиси еди. Зәруияниң Абишай, Йоаб вә Асаһәл дегән үч оғли бар еди. □ ¹⁷ Амаса Абигаилдин төрәлди; Амасаниң атиси Исмаиллардин болған Йәтәр еди.□

Каләбниң әвлатлири

¹⁸ Каләб Азубаһ (Йериот дәпму атилиду)тин оғул көрди; Азубаһтин болған оғуллири Йәшәр, Шобаб вә Ардон еди. □ ¹⁹ Азубаһ өлгәндин кейин Каләб йәнә Әфратни алди; Әфрат уныңа Хурни туғуп бәрди. ²⁰ Хурдин Ури төрәлди; Уридин Бәзаләл төрәлди.

²¹ Кейин һәзрон Гилеадниң атиси Макирниң қизини елип бир ястукқа баш қоювиди (у атмиш яшқа киргәндә уни алған), уныңдин Сәгуб төрәлди.

²² Сәгубтин Яир төрәлди; Яирниң Гилеад зиминида жигирмә үч шәһири бар еди. ²³ Гәшур билән Арам шу жуттикилардин «Яирниң йеза-қишлақлири»ни, Кинатни вә уныңа қарашлиқ йезилар болуп жәмий атмиш йеза-шәһәрни тартивалди.

Жуқириқиларниң һәммиси Гилеадниң атиси Макирниң әвлатлириду.

²⁴ һәзрон Каләб-Әфратаһда өлгәндин кейин, аяли Абияһ уныңа Ашхорни туғди; Ашхор Тәкоаниң атиси еди.

Йәраһмийәлниң әвлатлири

²⁵ һәзронниң тунжа оғли Йәраһмийәлниң оғуллири Рам, Бунаһ, Орән, Озәм вә Ахияһ еди. ²⁶ Йәраһмийәлниң Атараһ дегән йәнә бир аяли бар еди, у Онамниң аниси еди.

□ **2:4** «... келини Тамардин... төрәлгән» — мошу қизиқ вақиә «Яр.» 38-бапта хатирилиниду. □ **2:7** «Акар» — ибраний тилида «аварә, күлпәт, бала-қаза» дегәнни билдүриду. «Йәшуа» 6:1 вә 7:25ни көрүң. Шу йәрдә Акар «Акан» дәп атилиду. □ **2:9** «Каләб» — «Каләб» мошу йәрдә «Калубай» шәклидә. 18-айәтни көрүң. □ **2:11** «Салмон» — яки «Салма». «Рут» 4:21ни көрүң. □ **2:13** «Шимия» — «1Сам.» 17:13дә «Шаммаһ». □ **2:16** «Абишай» — яки «Абшай». □ **2:17** «Амасаниң атиси Исмаиллардин болған Йәтәр» — «2Сам.» 17:25ни көрүң. Йәтәр (Итра) бәлким әслидә Исмаиллар арисидә туғулған яки турған еди. □ **2:18** «Каләб Азубаһ (Йериот дәпму атилиду)дин оғул көрди» — яки «Каләб Азубаһдин оғул тапти, шундақла Йериоттин оғул көрди». «Азубаһтин болған оғуллири Йәшәр...» — ибраний тилида «Уныңдин болған оғуллири Йәшәр...».

27 Йәраһмийәлнің тунжа оғли Рамниң оғуллари Мааз, Ямин вә Екәр еди. 28 Онамниң оғуллари Шаммай билән Яда еди; Шаммайниң оғуллари Надаб билән Абишур еди. 29 Абишурниң аялиниң исми Абиһайил болуп, Абиһайилдин униңға Аһбан билән Молид төрәлди. 30 Надабниң оғуллари Сәләд билән Аппайим еди; Сәләд та өлгичә оғул пәрзәнт көрмигән. 31 Йиши Аппайимниң оғли; Шешан Йишиниң оғли; Ахлай Шешанниң оғли еди. 32 Шаммайниң иниси Яданиң оғуллари Йәтәр билән Йонатан еди; Йәтәр таки өлгичә оғул пәрзәнт көрмигән. 33 Пәләт билән Заза Йонатанниң оғуллари еди. Жуқириқиларниң һәммиси Йәраһмийәлнің әвлатлириду. 34 Шешан қиз пәрзәнт көрүп, оғул пәрзәнт көрмигән еди; Шешанниң Мисирлиқ Ярха дәйдиған бир малийи бар еди. 35 Шешан қизини малийи Ярхаға хотунлуққа бәргән, униңдин Ярхаға Аттай төрәлгән. 36 Аттайдин Натан; Натандин Забад төрәлгән. 37 Забадтин Ифлал; Ифлалдин Обәд төрәлгән. 38 Обәдтин Йәһу; Йәһудин Азария төрәлгән. 39 Азариядин һәләз; һәләздин Әласаһ төрәлгән. 40 Әласаһтин Сисмай; Сисмайдin Шаллум төрәлгән. 41 Шаллумдин Йәкамия; Йәкамиядин Әлишама төрәлгән.

Каләбниң башқа әвлатлири

42 Йәраһмийәлнің иниси Каләбниң оғуллари төвәндикиләр: Миша униң тунжа оғли болуп, Зифниң атиси еди; Маришаһму униң оғли болуп, һеbronниң атиси еди. □ 43 һеbronниң оғуллари Кораһ, Таппуаһ, Рәкәм вә Шема еди. 44 Шемадин Раһам төрәлгән; у Йоркеамниң атиси еди; Шаммай Рәкәмдин төрәлгән. 45 Маон Шаммайниң оғли; Маон Бәйт-Зурниң атиси еди. 46 Каләбниң тоқили Әфаһдин һаран, Моза вә Газәз төрәлгән. һарандин Газәз төрәлгән. 47 Яхдайниң оғуллари Рәгәм, Йотам, Гәшан, Пәләт, Әфаһ вә Шаафлар еди. 48 Каләбниң тоқили Маакаһдин Шебәр билән Тирханаһ төрәлгән; 49 Униңдин йәнә Мадманнаһниң атиси Шааф, Макбинаниң атиси вә Гибеаһниң атиси Шива төрәлгән. Аксаһ Каләбниң қизи еди. 50 Жуқириқиларниң һәммиси Каләбниң әвлатлири. Әфратаһниң тунжа оғли Хурниң оғуллари: Кириат-Йеаримниң атиси Шобал, □ 51 Бәйт-Ләһәмниң атиси Салма, Бәйт-Гадәрниң атиси Харәф еди. 52 Кириат-Йеаримниң атиси Шобалниң әвлатлири: Хароәһ һәмдә Манахатларниң йерими еди. □ 53 Кириат-Йеарим жәмәтлиридикиләр итрийләр, путийлар, шуматийлар, мишрайлар болуп, бу жәмәтләрдин йәнә зоратийлар билән әштайолийлар айрилип чиққан. 54 Салманиң әвлатлири Бәйт-Ләһәм билән Нитофатлар, Атрот-Бәйт-Йоаблар, Манахатларниң йерим қисми, зорийлар, 55 Ябәздә олтирақлишип қалған Тәврат хәттатлири, йәни тиратийлар, шимятийләр билән сукатийлар еди. Буларниң һәммиси кенийләр болуп, Рәкаб жәмәтиниң бовиси Хаматниң әвлатлиридин еди. □

3

Давутниң оғуллари

1 Давутниң һеbronда туғулған оғуллари: тунжа оғли Амнон болуп, Йизрәәлик Ахиноамдин болған; иккинчи оғли Даниял Кармәллик Абигаилдин болған; 2 үчинчи оғли Абшалом Гәшурниң падишаси Талмайниң қизи Маакаһдин болған; төртинчи оғли Адония болуп, һаггиттин болған еди; 3 бәшинчи оғли Шәфатия болуп, Абиталдин болған еди; алтинчи оғли

□ 2:42 «Маришаһму униң оғли болуп, һеbronниң атиси еди» — бу әйәтниң иккинчи қисмини чүшиниш тәс, башқа тәржимилири учриши мүмкин. □ 2:50 «Әфратаһ» — ибраний тилида «Әфрат» униң қисқартылған шәклиду. 19-әйәтни көрүң. «Хурниң оғуллари» — ибраний тилида «Хурниң оғли» — мошу йәрдә бир нәччә оғулларини өз ичигә алиду. □ 2:52 «Манахатлар» — яки «Мәнухийларниң» □ 2:55 «Тәврат хәттатлири» — бәлким хәлиқниң хизмитидә болуп Тәврат көчүрмилирини йезип чиққучилар еди. «Рәкаб жәмәтиниң...» — яки «Бәйт-Рәкабниң...».

Итриям болуп, уның аяли Әглаһдин болған еди. ⁴ Бу алтә оғул Давуттин һеbronда төрәлгән; у һеbronда йәттә жил алтә ай, Йерусалимда болса оттуз үч жил сәлтәнәт қилған. ⁵ Йерусалимда уныңға Аммиәлның қизи Бат-Шуадин бу төртәйлән төрәлгән: улар Шимия, Шобаб, Натан вә Сулайман еди. □

⁶ Йәнә Ибһар, Әлишама, Әлифәләт, □ ⁷ Ногаһ, Нәфәг, Яфия, ⁸ Әлишама, Әлияда, Әлифәләт қатарлиқ тоққуз оғул болған. ⁹ Буларның һәммиси Давутның оғуллири еди; уныңдин башқа тоқаллиридин болған оғуллер бар еди; Тамар уларның сиңлиси еди.

Сулайманның әвлатлири

¹⁰ Сулайманның оғли Рәһобоам, Рәһобоамның оғли Абия, Абияның оғли Аса, Асаниң оғли Йәһошафат, ¹¹ Йәһошафатның оғли Йорам, Йорамның оғли Аһазия, Аһазияның оғли Йоаш, □ ¹² Йоашның оғли Амазия, Амазияның оғли Азария, Азарияның оғли Йотам, ¹³ Йотамның оғли Аһаз, Аһазның оғли һәзәкия, һәзәкияның оғли Манассәһ, ¹⁴ Манассәһның оғли Амон, Амонның оғли Йосия еди. ¹⁵ Йосияның оғуллири: тунжа оғли Йоһанан, иккинчи оғли Йәһоаким, үчинчи оғли Зәдәкия, төртинчи оғли Шаллум еди. ¹⁶ Йәһоакимның оғуллири: оғли Йәконияһ билән оғли Зәдәкия. □

Падиша жәмәтиниң нәсәбнамиси — Сүргүн болғандин кейин

¹⁷ Сүргүн қилинған Йәконияһның оғуллири: — Шеалтиәл уның оғли еди; □ ¹⁸ йәнә Малқирам, Пәдаяһ, Шәназзар, Йәкамия, һошама вә Нәбадия еди.

¹⁹ Пәдаяһның оғуллири Зәруббабәл билән Шимәй еди; Зәруббабәлның пәрзәнтлири: — Мәшуллам билән һанания вә уларның сиңлиси Шеломит еди; ²⁰ Уның йәнә һашубаһ, Оһәл, Бәрәкия, һасадия, Юшаб-һәсәд қатарлиқ бәш оғли бар еди.

²¹ һананияның оғуллири Пилатия вә Йәшая еди; уның әвлатлири йәнә Рефаяның оғуллири, Арнанның оғуллири, Обадияның оғуллири вә Шеканияның оғуллири еди. ²² Шеканияның әвлатлири мунулар: уның оғли Шемая; Шемаяның оғуллири һаттуш, Йигеал, Бария, Неария, Шафат болуп жәмий алтә еди. □ ²³ Неарияның оғуллири Әлийойинай, һәзәкия, Азрикам болуп жәмий үч еди. ²⁴ Әлийойинайның оғуллири Ходавия, Әлияшиб, Пәлая, Аккуб, Йоһанан, Делая, Анани болуп жәмий йәттә еди.

4

Йәһуда әвлатлириниң тәкрар баян қилиниши

¹ Йәһуданиң оғуллири Пәрәз, һәзрон, Карми, Хур вә Шобал еди. ² Шобалның оғли Реаядин Жаһат төрәлди; Жаһаттин Ахумай билән Лахад төрәлди. Булар Зоратий жәмәтидин еди.

³ Етамның оғуллири Йизрәәл, Ишма, Идбаш еди; уларның сиңлисиниң исми һазиллипони еди. □ ⁴ Гәдорның атиси Пәнуәл; Хушаһның атиси Езәр еди; буларның һәммиси Бәйт-Ләһәмның атиси болған Әфратаһның тунжа оғли Хурдин төрәлгән.

⁵ Тәкоаниң атиси Ашхурның һелаһ вә Наараһ дегән икки аяли бар еди. ⁶ Наараһ Ашхурға Ахуззам, һәфәр, Тәмәни, Ахаштарини туғуп бәрди; буларның һәммиси Наараһның оғуллири.

⁷ һелаһның оғуллири Зәрәт, Зоһар билән Әтнан вә ⁸ Коз еди; Коздин Аноб, һаззибиба билән Харумның оғли Ахарһәлның жәмәтлири төрәлди.

□ **3:5** «Бат-Шуа» — яки «Бат-Шеба» — «1Сам.» 11:3ни көрүң. □ **3:6** «Әлишама» — яки «Әлишуа» — 14:5ни көрүң. «Әлифәләт» — яки «Әлпәләт» — 14:5ни көрүң. □ **3:11** «Йорам» — бәзи йәрләрдә «Йәһорам» дейилиду. □ **3:16** «Йәконияһ» — башқа шәкли «Йәһоаким». □ **3:17** «Шеалтиәл» — башқа шәкли «Салатиәл». □ **3:22** «Йигеал» — яки «Йгал». □ **4:3** «Етамның оғуллири Йизрәәл,...» — яки «Етамның атисидин болған: Йизрәәл,...» (көп кона көчүрмиләрдә «атиси» дейилиду). Мошу йәрдә бир қисим қедимки тәржимә нусхилиридин пайдилинип «оғуллири» дәп алдуқ.

⁹ Ябәз өз қериндашлири ичидә һәммидин бәк һөрмәтлик еди, аниси: «Туғути үстидә бәк азапландим» дәп униңға Ябәз дегән исимни қойған. □ ¹⁰ Ябәз Исраилниң Худасиға нида қилип: «Мени наһайити көп бәрикәтлигән болсаң, зиминимни кеңәйтсәң, қолуң билән мени йөләп, бала-қазадин сақлап, маңа азап-оқубәтни көрсәтмигәйсән!» — дәп тилиди. Худа униң тилигини ижабәт әйлиди.

¹¹ Шухаһниң иниси Келубтин Мехир төрәлгән; Мехир Ештонниң атиси еди. ¹² Ештондин Бәйт-Рафа, Пасеаһ вә Ир-Наһашниң атиси Техиннаһ төрәлди; буларниң һәммиси Рикаһлиқлар еди. □

¹³ Кеназниң оғли Отнийәл билән Серая еди; Отнийәлниң оғли Хатат билән Меонотай еди.

¹⁴ Меонотайдин Офраһ төрәлди. Сераядин «һүнәрвәнләр жилғиси» дикиләрниң әждати болған Йоаб төрәлди (улар әслидә һүнәрвәнләр еди). □ ¹⁵ Йәфуннәһниң оғли Каләбниң оғуллири Иру, Елаһ билән Наам еди; Елаһниң оғли Кеназ еди. ¹⁶ Йәһаллиләлниң оғуллири Зиф билән Зифаһ, Тирия билән Асарийәл еди. ¹⁷⁻¹⁸ Әзраһниң оғуллири: — Йәтәр, Мерәд, Ефәр вә Ялонлар; Мерәд Пирәвнниң қизи Битияни алди; у һамилдар болуп Мәрийәм, Шаммай билән Ештемоаниң атиси Ишбаһни туғди. Булар Битиядин болған оғулар. Мерәдниң Йәһудалардин болған аяли болса Гәдорниң атиси Йәрәдни, Сокоһниң атиси һәбәр билән Заноаһниң атиси Йәкутийәлни туғди.

¹⁹ Наһамниң сиңлиси Ходияниң аялидин Гармилик Кеилаһниң атиси билән Маакат жәмәтидин болған Ештемоаниң атиси төрәлгән.

²⁰ Шимонниң оғуллири Амнон вә Риннаһ, Бән-һанан билән Тилон еди.

Йишиниң оғуллири Зоһәт билән Бин-Зоһәт еди.

²¹ Шелаһ Йәһуданиң оғли еди; униңдин төрәлгән Лекаһниң атиси Ер, Марәшаһниң атиси Лаадаһ вә Бәйт-Ашбияда олтирақлашқан чәкмән тоқуғучиларниң жәмәтлири ²² вә йәнә Йоким, Козибалиқлар, Йоаш билән Сараф (булар иккиси Моаб жутиға һөкүмранлиқ қилған) вә Яшуби-Ләһәмләрму бар еди (буларниң һәммиси қедимки хатириләрдур). ²³ Булар Нетайим вә Гәдәраһда олтирақлашқан болуп, кулалчилар еди; улар шу йәрдә туруп падишаниң хизмитидә болатти.

Шимеонниң әвлатлири

²⁴ Нәмуәл вә Ямин, Яриб, Зәраһ билән Саул Шимеонниң оғуллири еди. □ ²⁵ Шаллом Саулниң оғли; Мибсам Шалломниң оғли, Мишма Мибсамниң оғли еди. ²⁶ Мишманиң әвлатлири төвәндикиләр: — Мишманиң оғли Хаммуил; Хаммуилниң оғли Заккур; Заккурниң оғли Шимәй еди. ²⁷ Шимәйниң он алтә оғли, алтә қизи бар еди; униң ака-инилириниң пәрзәнти көп болмиғачқа, уларниң һәр қайсисиниң жәмәтиниң пәрзәнтилири Йәһуда жәмәтиниңкидәк ундақ көп болмиған. ²⁸ Улар Бәәр-шеба, Моладаһ, һазар-Шуал, ²⁹ Билхаһ, Езәм, Толад, ³⁰ Бетуәл, Хормаһ, Зиклаг, ³¹ Бәйт-Маркабот, һазар-Сусим, Бәйт-Бири вә Шаараимға маканлашқан еди. Таки Давут падишаниң дәвригичә буларниң һәммиси уларниң шәһәрлири еди. ³² Улар олтирақлашқан жайлар Етам, Аин, Риммон, Токән вә Ашан қатарлиқ бәш шәһәрниму өз ичигә алған. ³³ Вә бу шәһәрләрниң өпчүрисидики барлиқ йеза-кәнтләр таки Баалға қәдәр шуларға қарайтти. Булар болса улар маканлашқан жайлар болуп, уларниң өз нәсәбнамилириму бар еди. □

³⁴ Уларниң жәмәт башлири Мешобаб, Ямләк, Амазияниң оғли Йошаһ, ³⁵ Йоел, Йосибияниң оғли Йәһу (Йосибия Сераяниң оғли, Серая Асиәлниң оғли еди), ³⁶ Әлийойинай, Якобаһ, Йәшоһая, Асая, Адиял, Йәсимиял, Беная ³⁷ вә Шифиниң оғли Зизалар еди (Шифи Аллонниң

□ **4:9** «Ябәз өз қериндашлири ичидә... аниси: «Туғути үстидә бәк азапландим» дәп униңға Ябәз дегән исимни қойған» — Ябәзниң Йәһуда жәмәтиниң қайси аилисидин чиққанлиғи тоғрилиқ башқа хәвиримиз йоқ. Корниң аилисидин болуши мүмкин (8-айәтни көрүң). Ибрания тилида «азап» вә «Ябәз» дегәнниң тәләспизи йеқин.

□ **4:12** «Ир-Наһашниң атиси» — яки «Наһаш шәһиридикиләрниң атиси». □ **4:14** «һүнәрвәнләр жилғиси» — ибрания тилида «Ге-Харашим». □ **4:24** «Нәмуәл» — «Яр.» 46:10дә «Йәмуәл». □ **4:33** «Баалға қәдәр...» — яки «Баалатқа қәдәр...».

оғли, Аллон Йәдаяниң оғли, Йәдая Шимриниң оғли, Шимри Шемаяниң оғли еди).³⁸ Жуқирида хатириләп өтүлгән исимларниң һәммиси һәр қайси жәмәт башлири еди; буларниң жәмәтлириниң һәммиси һаһайити гүлләнгән еди.³⁹ Улар қой падилириға отлақ изләп таки Гәдор еғизигичә, йәни жилғиниң күн чиқиш тәрипигичә барған еди.⁴⁰ Улар шу йәрдә япйешил, һаһайити мунбәт бир отлақ тапқан; у йәр толиму кәң, һәм таза һәм тинич еди. Илгири шу йәрдә олтирақлашқанлар һамдикиләрдин экән.

⁴¹ Жуқирида тилға елип өтүлгән кишиләр Йәһуданиң падишаси һәзәкияниң заманида шу һамдикиләрниң чедирлириға вә у йәрләрдә олтиришлиқ Мионлуқларға һужум қилип уларни тамамән йоқатқан еди, таки бүгүнгә қәдәр; улар шуларниң йәрлиригә маканлашти, чүнки у йәрләрдә падилирини баққидәк отлақ бар еди.

⁴² Шу чағларда Шимеонлардин йәнә бәш йүз киши Сеир теғиға қарап маңди, уларниң йолбашчилири Йишиниң оғуллири Пилатия, Неария, Рефая билән Узриәл еди;⁴³ улар қечип тирик қалған Амаләкләрниму өлтүрүп, бүгүнгә қәдәр шу йәрдә маканлишип өтүватиду.

5

Рубәнниң әвлатлири

¹ Исраилниң тунжа оғли Рубәнниң оғуллири мунулар: — (Рубән гәрчә тунжа оғул болғини билән, лекин атисиниң тоқили билән зина қилғанлиғи үчүн, униң чоң оғуллуқ һоқуқи Исраилниң оғли болған Йүсүпниң оғуллириға өткүзүветилгән. Шуңа нәсәбнамә бойичә у чоң оғул һесапланмайду. □ ² Йәһуда қериндашлири ичидә үстүнлүккә егә болған болсиму вә идарә қилғучи униңдин чиққан болсиму, лекин чоң оғуллуқ һоқуқи Йүсүпкә тәвә болуп кәткән): —□

³ Исраилниң тунжиси Рубәнниң оғуллири мунулар: — һанох вә Паллу, һәзрон вә Карми.

⁴ Йоелниң әвлатлири мунулар: — Йоелниң оғли Шемая, Шемаяниң оғли Гог, Гогниң оғли Шимәй, ⁵ Шимәйниң оғли Микаһ, Микаһниң оғли Реая, Реаяниң оғли Баал, ⁶ Баалниң оғли Бәәраһ; Бәәраһ Асурийә падишаси Тилгат-Пилнәсәр тәрипидин тутқун қилип кетилгән. У чағда у Рубән қәбилисиниң башлиғи еди.□

⁷ Униң инилири нәсәбнамисидә хатириләнгәндәк, жәмәтлириниң тарихи бойичә йолбашчи болған Жәийәл, Зәкәрия вә Бела дәп пүтүлгән еди ⁸ (Бела Азаниң оғли, Азаниң оғли, Шема Йоелниң оғли еди). Йоеллар Ароәрдә, Небо вә Баал-Меонғичә созулған жайларда туратти. ⁹ Улар йәнә күн чиқишқа қарап таки Әфрат дәриясиниң бу тәрипидики чөлниң кириш еғизигә қәдәр олтирақлашти; чүнки уларниң Гилеад жутидидики чарва маллири көпийип кәткән еди. ¹⁰ Саулниң сәлтәнитиниң күнлиридә улар һагарийлар билән уруш қилишти; һагарийлар уларниң қолида мәғлуп болғандин кейин улар Гилеадниң күн чиқиш тәрипидики пүтүн зиминда һагарийларниң чедирлирида маканлашти.

Гадниң әвлатлири

¹¹ Уларниң удулида Гадниң әвлатлири таки Саликаһға қәдәр Башан зиминиға маканлашқан еди. ¹² Башанда маканлашқанлардин қәбилә башлиғи Йоел, муавин қәбилә башлиғи Шафам бар еди; йәнә Янай билән Шафатму бар еди.

¹³ Уларниң уруқ-туққанлири жәмәтнамиләр бойичә Микаил, Мәшуллам, Шеба, Йорай, Якан, Зия вә Ебәр болуп, жәмий йәттә еди. ¹⁴ Жуқиридикиләрниң һәммиси Абиһайилниң оғуллири еди. Абиһайил Хуриниң оғли, Хури Ярояһниң оғли, Ярояһ Гилеадниң оғли, Гилеад Микаилниң оғли, Микаил Йәшишайниң оғли, Йәшишай Яһдонниң оғли, Яһдо бузниң оғли еди; ¹⁵ Гуниниң нәвриси, Абдиәлниң оғли Ахи уларниң жәмәт беши еди. ¹⁶ Улар

□ **5:1 атисиниң тоқили билән зина қилғанлиғи үчүн...** — ибрания тилида «атисиниң ятқан орнини булғини үчүн...» билән ипадилиниду. «Яр.» 35:22ни көрүң. □ **5:2 «идарә қилғучи»** — бәлким Давут падиша вә униң әвлатлирини көрситиду. □ **5:6 «Асурийә»** — Асурийә ибрания тилида «Ашур».

Гилеадқа, Башанға вә Башанға тәвә йеза-кәнтләргә, шундақла пүткүл Шарон яйлиғиға, таки төрт четигичә маканлашқан еди. ¹⁷ Буларниң һәммиси Йәһуда падишаси Йотам вә Исраил падишаси Йәробоамниң сәлтәнитиниң күнлиридә нәсәбнамиләргә пүтүлгән еди.

¹⁸ Рубән, Гад қәбилелириниң вә Манассәһ йерим қәбилисиниң батур, қалқан-қилич туталайдиған, оқя аталайдиған һәм жәңгә маһир қириқ төрт миң йәттә йүз атмиш жәңгивар адими бар еди. ¹⁹ Улар һагарийлар, Йәтурлар, Нафишлар вә Нодаблар билән жәң қилған.

²⁰ Улар жәң қилғанда мәдәт тепип, һагарийлар вә улар билән иттипақдашларниң һәммиси уларниң қолиға тапшурулған; чүнки улар жәң үстидә Худаға нида қилған; улар Униңға таянғачқа, Худа уларниң тилигини ижабәт қилған.

²¹ Улар йәнә дүшмәнниң чарва-маллирини, жүмлидин әллик миң төгә, икки йүз әллик миң қой, икки миң ешигини олжа алған вә йүз миң жанни әсир алған. ²² Бу уруш Худаниң нийитидин болғачқа, дүшмәндин өлгәнләр наһайити көп болған; сүргүн қилинғичә улар шуларниң йерини ишғал қилип турған.

Манассәһниң йерим қәбилиси

²³ Манассәһниң йерим қәбилисидикиләр Башандин Баал-һәрмон, Сенир, һәрмон теғиға қәдәр болған зиминда йейилип маканлашти. Улар зор көпәйгән. ²⁴ Уларниң жәмәт башлиқлири Ефәр, Иши, Әлийәл, Азриәл, Йәримия, Ходавия вә Яһдийәл еди; уларниң һәммиси наһайити батур жәңчиләр, мәшһур мөтивәрләр, шундақла һәр қайсиси өз жәмәтигә жәмәт беши еди. ²⁵ Улар ата-бовилириниң Худасидин йүз өрүп, бузуклуқ қилип Худа әслидә өзлири алдида йоқатқан шу йәрдики таипиләрниң илаһлириға әгишип кәтти. □

²⁶ Шуниң билән Исраилниң Худаси Асурийә падишаси Пул (йәни Асурийә падишаси Тилгат-Пилнәсәр)ниң роһини қозғиши билән, у уларни, йәни Рубән қәбилисидикиләрни, Гад қәбилисидикиләрни вә Манассәһ йерим қәбилисидикиләрни Халаһ, Хабор вә Хараға һәм Гозан дәрияси бойиға сүргүн қилип елип кәтти; уларниң әвлатлири таки бүгүнгә қәдәр техичә шу йәрдә маканлишип турмақта.

6

Лавийларниң, жүмлидин баш каһинларниң нәсәбнамиси

¹ Лавийниң оғуллири Гәршон, Коһат вә Мәрари. ² Коһатниң оғли Амрам, Изһар, һеброн вә Уззиәл еди. ³ Амрамниң пәрзәнтлири һарун, Муса вә Мәрийәм еди. һарунниң оғли Надаб, Абиһу, Әлиазар вә Итамар еди. □

⁴ Әлиазардин Финиһас, Финиһастин Абишуа, ⁵ Абишуадин Букки, Буккидин Уззи, ⁶ Уззидин Зәраһия, Зәраһиядин Мерайот, ⁷ Мерайоттин Амария, Амариядин Ахитуб, ⁸ Ахитубтин Задок, Задоктин Ахимааз, ⁹ Ахимааздин Азария, Азариядин Йоһанан, ¹⁰ Йоһанандин Азария (бу Азария Йерусалимда Сулайман салғузған муқәддәс өйдә каһинлиқ хизмитидә болған), ¹¹ Азариядин Амария, Амариядин Ахитуб, ¹² Ахитубтин Задок, Задоктин Шаллум, ¹³ Шаллумдин һилқия, һилқиядин Азария, ¹⁴ Азариядин Серая, Сераядин Йәһозадак төрәлди; ¹⁵ Пәрвәрдигар Небоқаднәсарниң вәстиси билән Йәһудадикиләр билән Йерусалимдикиләрни сүргүн қилидиған чағда, бу Йәһозадакму сүргүн қилинған.

Лавийниң башқа әвлатлири

¹⁶ Лавийниң оғли Гәршом, Коһат вә Мәрари. □

□ **5:25** «бузуклуқ қилиш» — ибраний тилида «бузуклуқ қилиш» «паһишивазлиқ қилиш» билән ипадилиниду. Көчмә мәнәси, Худаға вапасизлиқ қилип бутларниң кәйнидин меңшитин ибарәт. Униң үстигә бу бутпәрәсликкә мунасивәтлик «бутқа аталған паһишивазлиқ» дегән һәрикәтләрму бар еди. □ **6:3** «Мәрийәм» — ибраний тилида «Марям». □ **6:16** «Гәршом» — яки «Гәршон».

17 Гәршомниң оғуллириниң исми Либни вә Шимәй еди. 18 Коһатниң оғуллири Амрам, Изһар, һеброн вә Уззиэл еди. 19 Мәрариниң оғуллири Маһли вә Муши еди. Булар Лавийларға мәнсуп һәр қайси жәмәтләр ичидики аилләр еди.

20 Гәршомниң әвлатлири төвәндикичә: Гәршомниң оғли Либни, Либниниң оғли Жаһат, Жаһатниң оғли Зиммаһ, 21 Зиммаһниң оғли Йоаһ, Йоаһниң оғли Иддо, Иддонниң оғли Зәраһ, Зәраһниң оғли Йиятирай еди.

22 Гоһатниң әвлатлири төвәндикичә: Гоһатниң оғли Амминадаб, Амминадабниң оғли Кораһ, Кораһниң оғли Ассир, 23 Ассирниң оғли Әлканаһ, Әлканаһниң оғли Ебиасаф, Ебиасафниң оғли Ассир, 24 Ассирниң оғли Таһат, Таһатниң оғли Уриәл, Уриәлниң оғли Уззия, Уззияниң оғли Шаул еди.

25 Әлканаһниң оғуллири Амасай вә Ахимот, □ 26 Ахимотниң оғли Әлканаһ, Әлканаһниң оғли Зофай, Зофайниң оғли Наһат, □ 27 Наһатниң оғли Елиаб, Елиабниң оғли Йәроһам, Йәроһамниң оғли Әлканаһ еди. □

28 Самуилниң оғуллири төвәндикичә: тунжа оғли Йоел, иккинчи оғли Абия еди.

29 Мәрариниң әвлатлири төвәндикичә: Мәрариниң оғли Маһли, Маһлиниң оғли Либни, Либниниң оғли Шимәй, Шимәйниң оғли Узза, 30 Уззаниң оғли Шимия, Шимияниң оғли һаггия, һаггияниң оғли Асая еди.

Давут нәғмә-нава ишлириға қойған мәхсус адәмләр

31 Давут әһдә сандуғи убдан орунлаштурулғандин кейин Пәрвәрдигарниң өйидә нәғмичилик ишлириға мәсәул болушқа төвәндикичә кишиләрни қойди. □ 32 Улар таки Сулайман Йерусалимда Пәрвәрдигарниң өйини ясатқанға қәдәр, «жамаәт чедири»ниң алдида күй ейтиш хизмитини өтәп кәлди. Улар вәзиписини бәлгүләнгән тәртиви билән өтигән еди.

□ 33 Төвәндикиләр вәзипә өтигән адәмләр вә уларниң әвлатлири: — Коһатниң әвлатлири ичидә: — нәғмичи һеман бар еди. һеман Йоелниң оғли, Йоел Самуилниң оғли еди. 34 Самуил Әлканаһниң оғли, Әлканаһ Йәроһамниң оғли, Йәроһам Әлийәлниң оғли, Әлийәл Тоаһниң оғли, 35 Тоаһ Зуфниң оғли, Зуф Әлканаһниң оғли, Әлканаһ Маһатниң оғли, Маһат Амасайниң оғли, 36 Амасай Әлканаһниң оғли, Әлканаһ Йоелниң оғли, Йоел Азарияниң оғли, Азария Зәфанияниң оғли, 37 Зәфания Таһатниң оғли, Таһат Ассирниң оғли, Ассир Ебиасафниң оғли, Ебиасаф Кораһниң оғли, 38 Кораһ Изһарниң оғли, Изһар Коһатниң оғли, Коһат Лавийниң оғли, Лавий Исраилниң оғли еди. 39 һеманниң оң тәрипидә хизмәттә турған қериндиши Асаф еди. Асаф болса Бәрәкияниң оғли, Бәрәкия Шимияниң оғли, 40 Шимия Микаилниң оғли, Микаил Баасияниң оғли, Баасия Малкияниң оғли, □ 41 Малкия Етниниң оғли, Етни Зәраһниң оғли, Зәраһ Адаяниң оғли, 42 Адая Етанниң оғли, Етан Зиммаһниң оғли, Зиммаһ Шимәйниң оғли, 43 Шимәй Жаһатниң оғли, Жаһат Гәршомниң оғли, Гәршом Лавийниң оғли еди.

44 һеман билән Асафниң сол тәрипидә хизмәттә турған қериндашлири Мәрариниң әвлатлиридин Етанлар еди. Етан болса Кишиниң оғли еди, Киши Абдиниң оғли, Абди Маллуқниң оғли, 45 Маллуқ һашабияниң оғли, һашабия Амазияниң оғли, Амазия һилқияниң оғли, 46 һилқия Амзиниң оғли, Амзи Баниниң оғли, Бани Шемәрниң оғли, 47 Шемәр Маһлиниң оғли, Маһли Мушиниң оғли, Муши Мәрариниң оғли, Мәрари Лавийниң оғли еди.

Һарун әвлатлириниң вәзипилири

□ 6:25 «Әлканаһниң оғуллири Амасай вә Ахимот,...» — төвәндикичә изаһатни көрүң. □ 6:26 «Әлканаһниң оғуллири Амасай вә Ахимот, Ахимотниң оғли Әлканаһ, Әлканаһниң оғли...» — (25-26-айәтләрдә) яки «Әлканаһниң оғуллири — униң (йәни Ахимотниң) оғли Әлканаһ, Әлканаһниң оғли...». Кона көчүрмиләрдә нәччә вариант бар. □ 6:27 «Йәроһамниң оғли Әлканаһ еди...» — грек тилидики тәржимиси (LXX)дә: «Әлканаһниң оғли Самуил» дегән сөзләр мошу йәрдә қошулиду. Дәрвәкә, Әлканаһниң оғли Самуил еди («1Сам.» 1:1-20ни көрүң. □ 6:31 «әһдә сандуғи убдан орунлаштурулған...» — ибраний тилида «әһдә сандуғи арамлиққа қоюлған...» дегән сөзләр билән ипадилиниду. □ 6:32 «жамаәт чедири» — яки «ибадәт макан-чедири». «1Пад.» 8:4ни көрүң. □ 6:40 «Баасия» — яки «Маасияһ».

⁴⁸ Уларниң қалған Лавий қериндашлири болса һәммиси Худаниң өйи, йәни ибадәт чедиридики башқа хизмәтләрни бежиришкә аталған еди.

⁴⁹ Һарун вә униң әвлатлири болса Худаниң хизмәтқари Мусаниң тапилиғинидәк көйдүрмә қурбанлиқ сунулидиған қурбанғаһта қурбанлиқлар сунуп, хушбуйғаһда хушбуй йеқип, муқәддәсғаһдики барлиқ хизмәтләрни ада қилатти, шундақла Исраиллар үчүн көчүрүм-кафарәт ишлирини қилатти. □

⁵⁰ Һарунниң әвлатлири төвәндикичә: Һарунниң оғли Әлиазар, Әлиазарниң оғли Финиһас, Финиһасниң оғли Абишуя, ⁵¹ Абишуяниң оғли Букки, Буккиниң оғли Уззи, Уззиниң оғли Зәраһия, ⁵² Зәраһияниң оғли Мерайот, Мерайотниң оғли Амария, Амарияниң оғли Ахитуб, ⁵³ Ахитубниң оғли Задок, Задокниң оғли Ахимааз еди.

Һарун әвлатлириниң шәһәрлири

⁵⁴ Төвәндикиләр Һарунниң әвлатлириниң өз зимини ичидә макан тутуп олтарған йәрлири: — Коһат жәмәтиниң йәрлири болса (мошу йәрләр чәк ташлаш арқилиқ уларға тәқсим қилинған): — □

⁵⁵ Йәһуда зиминидики һеbron вә һеbronниң төрт әтрапидики етизлиқлири уларға тәқсим қилинған ⁵⁶ (лекин бу шәһәрниң әтрапидики отлуқлар вә шәһәргә қарашлиқ йеза-кәнтләр болса Йәфуннәһниң оғли Каләбкә берилди). ⁵⁷ Һарунниң әвлатлириға «панаһлиқ шәһири» һеbron берилди; буниңдин башқа Либнаһ билән униңға тәвә етизлиқлар, Яттир, Ештемоа вә униңға тәвә етизлиқлар, □ ⁵⁸ Һилән вә униңға тәвә етизлиқлар, Дәбир вә униңға тәвә етизлиқлар, □ ⁵⁹ Ашан вә униңға тәвә етизлиқлар, Бәйт-Шәмәш вә униңға тәвә етизлиқларму тәқсим қилинған; ⁶⁰ Йәнә Бинямин қәбилисидики зиминдин Геба вә униңға тәвә етизлиқлар, Алләмәт вә униңға тәвә етизлиқлар, Анатот вә униңға тәвә етизлиқлар бөлүп берилгән. Улар жәмәтлири бойичә еришкән шәһәр жәмий он үч болди.

⁶¹ Коһатниң башқа әвлатлириға болса ташланған чәккә чиққини бойичә, Манассәһ йерим қәбилисиниң зиминидин он шәһәр бөлүп берилди. □

⁶² Гәршомниң әвлатлириға, жәмәтигә қарап, Иссакар қәбилиси, Ашир қәбилиси, Нафтали қәбилиси вә Башан жутидики Манассәһ йерим қәбилисиниң зиминидин он үч шәһәр бөлүп берилди.

⁶³ Мәрариниң әвлатлириға, жәмәтигә қарап, ташланған чәккә чиққини бойичә, Рубән қәбилиси, Гад қәбилиси вә Зәбулун қәбилисидин он икки шәһәр бөлүп берилди.

⁶⁴ Исраиллар шундақ қилип бу шәһәрләрни вә уларға тәвә етизлиқларниң һәммисини Лавийларға бөлүп бәрди. ⁶⁵ Улар ташланған чәккә чиққини бойичә, йәнә жуқурида нами аталған шәһәрләрни Йәһуда қәбилисидин, Шимеон қәбилисидин вә Бинямин қәбилисидин елип уларға бәрди.

⁶⁶ Коһатниң әвлатлиридин болған бәзи жәмәтләргә Әфраим қәбилисиниң зимини тәвәсидики шәһәрләрдин бөлүп берилгәнлириму болди. ⁶⁷ Исраиллар уларға йәнә икки «панаһлиқ шәһири», йәни Әфраим тағлиғиға жайлашқан Шәкәм вә униңға тәвә етизлиқларни вә Гәзәр вә униңға тәвә етизлиқларни бәрди; ⁶⁸ Йәнә Йокмиям вә униңға тәвә етизлиқларни, Бәйт-Һорон вә униңға тәвә етизлиқларни, ⁶⁹ Айжалон вә униңға тәвә етизлиқларни, Гат-Риммон вә униңға тәвә етизлиқларни уларға бәрди. ⁷⁰ Исраиллар йәнә Манассәһ йерим қәбилисидин Анер вә униңға тәвә етизлиқларни, Билеам вә униңға тәвә етизлиқларни Коһатниң қалған жәмәтлиригә бәрди.

□ **6:49** «Муқәддәсғаһ» — яки «әң муқәддәс жай». «кафарәт» — «гуналарни йепиш» дегән гәп. □ **6:54** «чәк ташланғанда» — Йәшуа пәйғәмбәр болған вақтида, Исраилниң һәр бир қәбилиси егиләйдиған йәрләр чәк ташлаш арқилиқ бекитилгән еди «Йәшуа» 21-баһни көрүң. □ **6:57** «панаһлиқ шәһири» — «Чөл.» 35:6-34ни вә шу әйтләрдикли изаһатларни көрүң. □ **6:58** «Һилән» — яки «Һиләз» яки «Һолон» («Йә.» 21:15). □ **6:61** «Манассәһ йерим қәбилисиниң зиминидин он шәһәр бөлүп берилди» — бәзи кона көчүрмиләрдә «Манассәһ йерим қәбилисиниң зиминидин, Әфраим қәбилиси (зимини)дин вә дан қәбилиси (зимини)динму он шәһәр бөлүп берилди» дейилиду. 66-әйтниму көрүң.

⁷¹ Гәршомниң әвлатлириға Манассәһ йерим қәбилисидики жәмәтләрниң зиминидин Башандики Голан вә Голанға тәвә етизлиқлар, Аштарот вә униңға тәвә етизлиқлар берилди;
⁷² Иссакар қәбилисидин Кәдәш вә униңға тәвә етизлиқлар, Дабират вә униңға тәвә етизлиқлар, □ ⁷³ Рамот вә униңға тәвә етизлиқлар, Анәм вә униңға тәвә етизлиқлар берилди;
⁷⁴ Ашир қәбилисидин уларға Машал вә униңға тәвә етизлиқлар, Абдон вә униңға тәвә етизлиқлар, ⁷⁵ Хукок вә униңға тәвә етизлиқлар, Рәһоб вә униңға тәвә етизлиқлар берилди;
⁷⁶ Нафтали қәбилисидин Галилийәдики Кәдәш вә униңға тәвә етизлиқлар, Һаммон вә униңға тәвә етизлиқлар, Кириатайим вә униңға тәвә етизлиқларму берилди.
⁷⁷ Мәрариниң қалған әвлатлириға болса Зәбулун қәбилисидин Риммоно вә униңға тәвә етизлиқлар, Табор вә униңға тәвә етизлиқлар берилди; □ ⁷⁸ Йәнә Рубән қәбилисиниңкидин, Иордан дәриясиниң у тәрипидин, Йерихониң шәрқий удулидики, йәни Иордан дәриясиниң күнчиқиш бойидики йәрләрдин чөлдики Бәзәр вә униңға тәвә етизлиқлар, Яһзаһ вә униңға тәвә етизлиқлар, ⁷⁹ Кәдәмот вә униңға тәвә етизлиқлар, Мефаат вә униңға тәвә етизлиқлар берилди; ⁸⁰ Гад қәбилисидинму болса уларға Гилеадтики Рамот вә униңға тәвә етизлиқлар, Маһанаим вә униңға тәвә етизлиқлар, ⁸¹ һәшбон вә униңға тәвә етизлиқлар, Язәр вә униңға тәвә етизлиқлар берилди.

7

Иссакарниң әвлатлири

¹ Иссакарниң оғуллири: — Тола, Пуаһ, Яшуб вә Шимрон дегән төртәйлән еди. ² Толаниң оғуллири: — Уззи, Рефая, Йерийәл, Яһмай, Йибсам вә Самуилдин ибарәт, буларниң һәммиси жәмәт беши еди. Давутниң заманида Толаниң адәм сани нәсәбнамиләрдә жигирмә икки миң алтә йүз батур жәңчи дәп хатириләнгән.
³ Уззиниң оғли Израқия еди, Израқияниң оғуллири Микаил, Обадия, Йоел вә Ишия еди. Бу бәшәйләнниң һәммиси жәмәт беши еди. ⁴ Нәсәбнамиләр бойичә улар билән биллә һесапланғанлардин жәңгивар оттуз алтә миң адәм бар еди; чүнки уларниң хотун, бала-жақилири наһайити көп еди.
⁵ Буларниң Иссакарниң барлиқ жәмәтлири ичидики батур жәңчи қериндашлири билән қошулуп, нәсәб бойичә тизимға елинған жәмий сәксән йәттә миң адими бар еди.

Биняминниң әвлатлири

⁶ Биняминниң Бела, Бәкәр вә Йәдияйәл дегән үч оғли бар еди. ⁷ Беланиң Езбон, Уззи, Уззиәл, Йәримот вә Ири дегән бәш оғли болуп, һәммиси жәмәт беши еди; уларниң нәсәбнамилиригә тизимға елинған жәмий жигирмә икки миң оттуз төрт батур жәңчи бар еди.
⁸ Бәкәрниң оғуллири Земираһ, Йоаш, Әлиезәр, Әлийойинай, Омри, Йәрәмот, Абия, Анатот вә Аламәт еди. Буларниң һәммиси Бәкәрниң оғуллири болуп, ⁹ Жәмәт башлири еди; уларниң нәсәбнамилиригә тизимға елинған жәмий жигирмә миң икки йүз батур жәңчи бар еди.
¹⁰ Йәдияйәлниң оғли Билһан еди; Билһанниң оғуллири Йәуш, Бинямин, Әхуд, Кәнаанаһ, Зетан, Таршиш вә Ахишаһар еди; ¹¹ Буларниң һәммиси Йәдияйәлниң әвлатлири, жәмәт башлири вә батур жәңчиләр еди. Уларниң нәсәбнамилиригә тизимланғанларниң жәңгә чиқилайдиганлири жәмий он йәттә миң икки йүз еди. ¹² Шуппийлар вә Хуппийлар болса йәнә Ирниң әвлатлири еди; Хушийлар Ахәрниң әвлатлири еди. □

Нафталиниң әвлатлири

□ **6:72** «Дабират» — яки «Добрат». □ **6:77** «Мәрариниң қалған әвлатлириға болса Зәбулун қәбилисидин Риммоно...» — бәзи кона көчүрмиләрдә (мәсилән, Тәвратниң грек тилидики тәржимиси LXXдә) мошу йәрдә «Мәрариниң қалған әвлатлириға болса Зәбулун қәбилисидин Йокниям вә униңға тәвә отлақлар, Картаһ вә униңға тәвә етизлиқлар вә Риммоно....» дейилиду. □ **7:12** «Ахәр» — яки «Ахирам» («Чөл.» 26:38ни көрүң).

13 Нафталиниң оғуллари: Яһзиэл, Гуни, Йәзәр, Шаллом; буларниң һәммиси Билһаһниң оғуллари еди.

Манассәһниң әвлатлири

14 Манассәһниң оғуллари: — Униң Сурийәлик тоқилидин Асриәл төрәлгән; униңдин йәнә Гилеадниң атиси Макир туғулған. 15 Макир Шуппийлар вә Хуппийлар арисидинму аял алған (Макирниң сиңлисиниң исми Маакаһ еди). Макирниң йәнә бир әвладиңиң исми Зәлофиһад еди, Зәлофиһадниң пәқәт бир нәччә қизила болған. □

16 Макирниң аяли Маакаһ оғул туғуп, униңға Пәрәш дөп ат қойған; Пәрәшниң инисиниң исми Шәрәш еди; Шәрәшниң оғли Улам вә Рақәм еди. 17 Уламниң оғли Бедан еди. Буларниң һәммиси Гилеадниң әвлатлири; Гилеад Макирниң оғли, Макир Манассәһниң оғли еди.

18 Гилеадниң сиңлиси һаммоләкәттин Ишһод, Абиезәр вә Маһалаһ туғулған. □ 19 Шемиданиң оғуллари Ахиян, Шәкәм, Ликхи вә Аниам еди.

Әфраимниң әвлатлири

20 Әфраимниң әвлатлири: Униң оғли Шутилаһ, Шутилаһниң оғли Бәрәд, Бәрәдниң оғли Таһат, Таһатниң оғли Елиадаһ, Елиадаһниң оғли Таһат, 21 Таһатниң оғли Забад, Забадниң оғли Шутилаһ еди (Езәр билән Елиад Гатлиқларниң чарва маллирини булаң-талаң қилғили чүшкәндә, шу йәрлик Гатлиқлар тәрипидин өлтүрүлгән. 22 Уларниң атиси Әфраим бу балилири үчүн хелә күнләргичә матәм тутқачқа, униң бурадәрлири униңға тәсәлли бәрғили кәлгән. 23 Әфраим аяли билән биллә қайта бир ястукқа баш қойған. Аяли һамилдар болуп, бир оғул туққан; Әфраим униңға аиләм бала-қазаға йолуқти дөп, Берияһ дөп исим қойған. □

24 Униң қизи Үстүн Бәйт-Һорон билән Төвән Бәйт-Һоронни вә Уззән-Шәәраһни бена қилған).

25 Берияһниң оғли Рефаһ билән Рәшәф еди; Рәшәфниң оғли Телаһ, Телаһниң оғли Таһан, □ 26 Таһанниң оғли Ладан, Ладанниң оғли Аммиһуд, Аммиһудниң оғли Әлишама,

27 Әлишаманиң оғли Нун, Нунниң оғли Йәшуа еди. □

Әфраимларниң шәһәрлири

28 Әфраимларниң зимини вә маканлашқан йәрлири Бәйт-Әл вә униңға тәвә йеза-кәнтләр болуп, күнчиқиш тәрипидә Нараан, күнпетиш тәрипидә Гәзәр билән униңға тәвә йеза-кәнтләр; Шәкәм вә униңға тәвә йеза-кәнтләр, таки Газа вә униңға тәвә йеза-кәнтләргичә созулатти. 29 Манассәһ қәбилисиниң зиминиңа туташқан йәнә Бәйт-Шеан вә униңға тәвә йеза-кәнтләр; Таанақ вә униңға тәвә йеза-кәнтләр; Мәгиддо вә униңға тәвә йеза-кәнтләр; Дор вә униңға тәвә йеза-кәнтләрму бар еди. Исраилниң оғли Йүсүпниң әвлатлири мана мошу йәрләргә маканлашқан еди.

Аширниң әвлатлири

30 Аширниң оғуллари: — Йимнаһ, Йишваһ, Йишви вә Берияһ; уларниң Сераһ дегән сиңлисиму бар еди. 31 Берияһниң оғли Хәбәр билән Малкиәл болуп, Малкиәл Бирзавитниң атиси еди. 32 Хебәрдин Яфләт, Шомәр, Хотам вә уларниң сиңлиси Шуя төрәлгән.

33 Яфләтниң оғуллари Пасақ, Бимһал вә Ашват; булар Яфләтниң оғуллари еди. 34 Шәмәрниң оғуллари Ахи, Роһаһ, Хуббаһ вә Арам еди. □ 35 Шәмәрниң иниси һәләмниң оғли Зофаһ,

□ 7:15 «Макирниң сиңлиси» — ибраний тилида «униң сиңлиси». «Макирниң йәнә; бир әвладиңиң исми...» — ибраний тилида «Иккинчисиниң исми ...» дейлиду. Пәрзимизчә «иккинчиси» мошу йәрдә «(униң) йәнә бир әвлади» дегән мәнидә. □ 7:18 «Гилеадниң сиңлиси» — ибраний тилида «униң сиңлиси». □ 7:23 «Берияһ» — Берияһниң мәнәси «бала-қаза» билән бағлиқ. □ 7:25 «Берияһниң оғли» — ибраний тилида «униң оғли». Бәзи алимлар «униң» дегәнни жуқуридики Шутилаһни көрситиду, дөп қарайду. «Берияһниң оғли Рефаһ билән Рәшәф еди...» — яки «Берияһниң оғли Рефаһ еди, Рефаһниң оғли Рәшәф еди...». □ 7:27 «Йәшуа» — бу «Йәшуа» Йәшуа пәйғәмбәрду (мошу йәрдә «Йәшошуа» дейлиду). □ 7:34 «Шәмәр» — бу Шәмәр шүбһисизки 32-айәттики «Шомәр»ниң варианты. «Шәмәрниң оғуллари Ахи, Роһаһ...» — башқа бир хил тәржимиси: «униң иниси Шәмәрниң оғуллари Роһаһ,...».

Йимна, Шәләш вә Амал еди; ³⁶ Зофанниң оғли Суаһ, һарнәфәр, Шуал, Бери, Имраһ, ³⁷ Безәр, Ход, Шамма, Шилшаһ, Итран вә Бәәраһ еди. □ ³⁸ Йәтәрниң оғуллири Йәфуннәһ, Писпаһ вә Ара еди. ³⁹ Улланиң оғуллири Араһ, Ханниәл вә Ризия еди. ⁴⁰ Буларниң һәммиси Аширниң әвлатлири болуп, һәр қайсиси жәмәт башлири, аламәт батур жәңчиләр, йолбашчилар еди; уларниң жәмәтлири бойичә нәсәбнамигә тизимланғанда, жәңгә чиқилайдиғанлири жәмий жигирмә алтә миң еди.

8

Биняминниң әвлатлири — давами

¹ Биняминниң тунжа оғли Бела, иккинчи оғли Ашбәл, үчинчи оғли Ахараһ, □ ² төртинчи оғли Нохаһ, бәшинчи оғли Рафа еди. ³ Беланиң оғуллири Аддар, Гера, Абеһуд, ⁴ Абишуа, Нааман, Ахоаһ, ⁵ Гера, Шефуфан вә һурам еди.

⁶⁻⁷ Төвәндикиләр Әхудниң әвлатлири: —

Нааман, Ахияһ вә Гера (әслидә улар Гебалиқларниң жәмәт беши еди. Гебалиқлар Манаһатқа көчүрүветилгән еди. Буларни көчүрүвәткүчи болса Гера еди; униңдин Узза билән Ахиһуд төрәлгән).

⁸ Шаһараим һушим билән Баара дегән икки аялини қоювәткәндин кейин Моаб диярида оғул пәрзәнт көргән. ⁹ Униң Ходәш дегән аялидин Йобаб, Зибия, Меша, Малкам, ¹⁰ Йәуз, Шақия, Мирмаһ дегән оғуллар төрәлгән; униң бу оғуллириниң һәммиси жәмәт беши болған еди. □ ¹¹ һушимдинму униңға Абитуб, Элпаал дегән оғуллар төрәлгән.

¹² Элпаалниң оғуллири Ебәр, Мишам вә Шемәд (Шемәд Оно билән Лод дегән икки шәһәрни вә уларға тәвә йеза-кәнтләрни бена қилған), □ ¹³ Берияһ вә Шема еди. У иккиси Айжалондикиләр ичидә жәмәт башлири болуп, Гат аһалисини қоғливәткән еди.

¹⁴ Ахийо, Шашақ, Йәрәмот, ¹⁵ Зәбадия, Арад, Едәр, ¹⁶ Микаил, Ишпаһ вә Йоха болса Берияһниң оғуллири еди.

¹⁷ Зәбадия, Мәшуллам, һизки, Хебәр, ¹⁸ Ишмерай, Йезлия вә Йобабларниң һәммиси Элпаалниң оғуллири еди.

¹⁹ Яким, Зикри, Забди, ²⁰ Әлийәнай, Зилтай, Әлийәл, ²¹ Адая, Берая вә Шимратлар Шимәйниң оғуллири еди.

²² Ишпан, Ебәр, Әлийәл, □ ²³ Абдон, Зикри, һанан, ²⁴ һанания, Елам, Антотия, ²⁵ Ефдеаһ вә Пәнуәлләр Шашақниң оғуллири еди.

²⁶ Шамширай, Шехария, Аталия, ²⁷ Ярешия, Әлия вә Зикрилар Йәроһамниң оғуллири еди.

²⁸ Жуқириқиларниң һәммиси нәсәбнамиләрдә хатириләнгән жәмәт беши еди; булар һәммиси мөтивәрләр болуп, Йерусалимға маканлашқан еди.

²⁹ Гибеонниң атиси Жәийәл Гибеонға маканлашқан еди; униң аялиниң исми Маакаһ еди. □

³⁰ Униң тунжа оғли Абдон, қалған оғуллири Зур, Киш, Баал, Надаб, ³¹ Гедор, Ахийо, Зекәр вә Миклот еди; □ ³² Миклоттин Шимея төрәлгән. Буларму қериндашлири билән Йерусалимда хошна олтиришатти.

³³ Нәрдин Киш төрәлгән; Киштин Саул төрәлгән; Саулдин Йонатан, Малкишуа, Абинадаб вә Еш-Баал төрәлгән. ³⁴ Мериб-Баал Йонатанниң оғли еди; Микаһ Мериб-Баалдин төрәлгән.

³⁵ Микаһниң оғуллири Питон, Мәләк, Тария вә Аһаз еди. ³⁶ Аһаздин Йәһоаддаһ төрәлгән;

□ **7:37 «Итран»** — бәлким «Йәтәр»ниң башқа бир шәкли болуши мүмкин (38-айәтни көрүң). □ **8:1 «Биняминниң тунжа оғли Бела, иккинчи оғли Ашбәл, үчинчи оғли Ахараһ...»** — мошу бабта Биняминниң әвлатлириниң нәсәбнамиси көп йәрләрдә пәкәт бәзи йеза-кәнтләр билән бағланған һалда көрүниду. Сәвәви, Бинямин қәбилисидикиләр еғир гуна садир қилип Худаниң қаттиқ жазасиға учриғандин кейин, пүткүл Израил ичигә тарилип кәткән еди. □ **8:10 «Шақия»** — яки «Шобия». □ **8:12 «Шемәд»** — яки «Шемәр». □ **8:22 «Ишпан»** — яки «Ишпаһ». □ **8:29 «Жәийәл»** — Тәвратниң грек тилидики тәржимиси (LXX)дә «Жийәл» тепилиду. □ **8:31 «Миклот»** — «Миклот» Тәвратниң грек тилидики тәржимиси (LXX)дики бәзи көчүрмиләрдә тепилиду. 32-айәтни көрүң.

Йәһоаддаһдин Аләмәт, Азмавәт вә Зимри төрәлгән; Зимридин Моза төрәлгән; ³⁷ Мозадин Бинеа төрәлгән; Бинеаниң оғли Рафа, Рафаниң оғли Елиасаһ, Елиасаһниң оғли Азәл еди. ³⁸ Азәлниң алтә оғли бар еди, уларниң исми Азрикам, Бокеру, Ишмаил, Шеария, Обадия вә нанан еди; буларниң һәммиси Азәлниң оғуллири еди. ³⁹ Азәлниң иниси Йешәкниң тунжа оғлиниң исми Улам, иккинчи оғлиниң исми Йеуш, үчинчи оғлиниң исми Әлифәләт еди. ⁴⁰ Уламниң оғуллириниң һәммиси батур жәңчи, оқячи еди; уларниң оғуллири вә нәврилири наһайити көп болуп, жәмий бир йүз әллик еди. Жуқириқиларниң һәммиси Бинямин әвлатлиридин еди.

9

¹ Пүткүл Исраиллар нәсәб бойичә тизимға елинған еди. Мана, улар «Исраил падишалириниң хатириси» дегән китапға пүтүлгәндур.

Бабилға сүргүн болуштин қайтип Йерусалимға маканлашқан Исраиллар

² Йәһудалар болса асийлиқ қилғанлиғидин Бабилға сүргүн қилинған. Һәммидин авал қайтип келип өз зимини вә өз шәһәрлиригә маканлашқанлар болса бир қисим Исраиллар, каһинлар, Лавийлар вә ибадәтхана хизмәткарлири еди. □ ³ Йерусалимға маканлашқанлар болса Йәһуда қәбилиси, Бинямин қәбилиси, Әфраим қәбилиси вә Манассәһ қәбилисидин бир қисимлири еди. ⁴ Уларниң ичидә Йәһуданиң оғли Пәрәзниң әвлатлиридин Утай бар еди; Утай Аммиһудниң оғли, Аммиһуд Омриниң оғли, Омри Имриниң оғли, Имри Баниниң оғли еди. ⁵ Шилоһниң әвлатлири ичидә униң тунжа оғли Асая вә униң оғуллири бар еди. ⁶ Зәраһниң әвлатлиридин Йәуел вә уларниң уруқ-туққанлири болуп жәмий алтә йүз тохсән адәм бар еди. ⁷ Биняминниң әвлатлири ичидә һассинуаһниң әвриси, һодавияниң нәвриси, Мәшулламниң оғли Саллу бар еди; ⁸ йәнә Йәроһамниң оғли Йибния, Микриниң нәвриси, Уззиниң оғли Елаһ вә Ибинияниң әвриси, Реуәлниң нәвриси, Шәфатияниң оғли Мәшуллам ⁹ һәмдә уларниң уруқ-туққанлири бар еди; улар нәсәбнамиси бойичә тизимланғанда жәмий тоққуз йүз әллик алтә адәм еди. Жуқирида тилға елинғанлар өз жәмәтигә жәмәт беши еди.

Йерусалимда турушлуқ каһинлар

¹⁰ Каһинлар ичидә Йәдая, Йәһояриб, Яқин вә ¹¹ Азария бар еди. Азария Худаниң өйини башқурғучи болуп, һилқияниң оғли, һилқия Мәшулламниң оғли, Мәшуллам Задокниң оғли, Задок Мерайотниң оғли, Мерайот Ахитубниң оғли еди. ¹² Йәнә Малкияниң әвриси, Пашхурниң нәвриси, Йәроһамниң оғли Адая һәмдә Адийәлниң оғли Маасай бар еди; Адийәл Яһзәраһниң оғли, Яһзәраһ Мәшулламниң оғли, Мәшуллам Мәшиллемитниң оғли, Мәшиллемит Иммәрниң оғли еди. ¹³ Уларниң қериндашлири һәммиси жәмәт башлири болуп, жәмий бир миң йәттә йүз атмиш адәм еди; уларниң һәммиси Худаниң өйидики хизмәтләрни қилишқа бекитилгән иқтидарлиқ кишиләр еди.

Йерусалимда турушлуқ Лавийлар

¹⁴ Лавий қәбилисидин Мәрариниң әвлатлири ичидә һашабияниң әвриси, Азрикамниң нәвриси, һашшубниң оғли Шемая бар еди; ¹⁵ Йәнә Бақбаққар, һәрәш, Галал вә Асафниң әвриси, Зикриниң нәвриси, Миканиң оғли Маттания; ¹⁶ йәнә Йәдутунниң әвриси, Галалниң нәвриси, Шемаяниң оғли Обадия һәмдә Әлканаһниң нәвриси, Асаниң оғли Бәрәкия бар еди; буларниң һәммиси Нитофатлиқларниң йеза-кәнтлиригә маканлашқан еди.

□ **9:2 «ибадәтхана хизмәткарлири»** — ибраний тилида «Нәтинийлар». Мәнәси бәлким «бегишланғанлар». Уларниң әждатлири бәлким «Гибенлуқлар» еди. «Йәшуа» 9:27ни көрүң.

Лавийларниң вәзипилири

17 Дәрвазивәнләр Шаллум, Аққуб, Талмон, Ахиман вә уларниң қериндашлири еди; Шаллум уларниң беши еди. 18 Улар таки һазирғичә шәриқ тәрәптики «падишаниң дәрвазиси»да дәрвазивәнлик қилип кәлмәктә; улар илгири Лавийларниң чедиргаһида дәрвазивәнлик қилған еди.

19 Корәниң әвриси, Ебисафниң нәвриси, Корәһниң оғли Шаллум һәмдә униң атисиниң жәмәтидики қериндашлири болған Корәһийлар Худаниң өйиниң хизмитини башқуратти, чедирниң ишиклирини бақатти; уларниң ата-бовилири әслидә Пәрвәрдигарниң чедиргаһини башқурушқа қоюлған, ибадәт чедириниң ишигини баққан еди. □ 20 Илгири Әлиазарниң оғли Финиһас уларниң йолбашчиси болған; Пәрвәрдигар униң билән биллә болған. 21 Мәшәләмияниң оғли Зәкәрия болса жамаәт чедириниң дәрвазивәни болған еди.

22 Дәрвазивәнликкә талланған бу кишиләр жәмий икки йүз он икки киши еди; улар өз йеза-кәнтлиридә, нәсәблири бойичә тизимланған (әслидә Давут вә алдин көргүчи Самуил уларни аманәт қилинған вәзипилиригә бекиткән еди. 23 Улар вә уларниң әвлатлири Пәрвәрдигарниң өйи, йәни муқәддәс чедирниң ишик-дәрвазилирини беқишқа бекитилгән еди).□

24 Шәрқий, ғәрбий, шималий вә жәнубий ишик-дәрвазилирида дәрвазивәнләр бекитилгән еди. 25 Уларниң йеза-кәнтләрдә олтиришлиқ қериндашлири болса һәр йәттә күндә нөвәт бойичә келип улар билән биргә хизмәттә болатти. 26 Төрт дәрвазивән беги Лавийлардин еди; уларға тапшурулғини Пәрвәрдигарниң өйидики амбар-ғәзниләрни беқиш еди. 27 Беқиш мәсьюлийити уларниң үстидә болғачқа, улар кечидә Пәрвәрдигарниң өйиниң әтрапидики орунлирида туратти һәмдә һәр күни әтигәндә ишик-дәрвазиларни ечишқа мәсьюл еди.

28 Улардин бир қисми ибадәтхана хизмитидә ишлитилидиған әсвап-үскүниләргә мәсьюл еди; улар санап әпчиқип, санап әпкирип қоятти. 29 Уларниң йәнә бир қисми тапшурулғини бойичә қача-қучилар вә муқәддәс жайдики барлиқ әсвап-үскүниләр, шундақла ақ ун, шарап, зәйтун мейи, мәстики вә хушбуй буюмларға мәсьюл еди. 30 Каһинларниң оғуллиридин бәзиләр хушбуй буюмлардин әтир ясайтти. 31 Лавийлардин Маттитияһ, йәни Корәһийлардин Шаллумниң тунжа оғлиниң вәзиписи қазан нени етишкә мәсьюл еди.

32 Уларниң қериндашлири, Коһатниң әвлатлири ичидә «тәқдим нан»ға мәсьюл болуп, һәр шабат күни тизидиғанға нанларни тәйярлайтти.

33 Лавийларниң жәмәт башлири болған нәғмичиләр ибадәтханидики өйләрдә туруп, башқа хизмәтләрни қилмай, кечә-күндүз өз ишлири биләнла болатти. 34 Жуқиридики кишиләрниң һәммиси Лавийлар ичидики йолбашчилар болуп, һәммиси өз нәсәби бойичә жәмәт беши еди; буларниң һәммиси Йерусалимда туратти.

Саулниң ата-бовилири, Жәийәлниң әвлатлири

35 Гибеонниң атиси Жәийәл Гибеонға мақанлашқан еди. Униң аялиниң исми Маакаһ еди. 36 Униң тунжа оғли Абдон, қалған оғуллири Зур, Киш, Баал, Нәр, Надаб, 37 Гедор, Ахийо, Зәкәрия вә Миклот еди. 38 Миклоттин Шимеям төрәлгән. Буларму өзлириниң қериндашлириниң йенида Йерусалимда хошна олтиришатти. □

39 Нәрдин Киш төрәлгән, Киштин Саул төрәлгән, Саулдин Йонатан, Малкишуйя, Абинадаб вә Еш-Баал төрәлгән. 40 Мериб-Баал Йонатанниң оғли еди; Мериб-Баалдин Микаһ төрәлгән.

□ 41 Микаһниң оғуллири Питон, Мәләк, Таһрия вә Аһаз еди. □ 42 Аһаздин Яраһ төрәлди;

□ 9:19 «чедир» — «чедир» мошу йәрдә Худаниң қайтидин қурулған өйини көрситиши керәк. «Пәрвәрдигарниң чедиргаһи» — мошу йәрдә бәлким муқәддәс ибадәт чедириниң өзини әмәс, бәлки Исраиллар чөл-баяванда кезип жүргинидә «муқәддәс чедир»ниң әтрапидики Лавий-каһинларниң чедиргаһини көрситиши мүмкин. □ 9:23 «Пәрвәрдигарниң өйи, йәни муқәддәс чедир» — мошу йәрдә Давут дәвридики «муқәддәс чедир» һәмдә шундақла Сулайман қурған кейинки муқәддәс өйни көрситиши керәк. □ 9:38 «Шимеям» — 8:32дә «Шимея». □ 9:40 «Мериб-Баал» — «2Сам.» 4:4дә «Мәфибошәт». □ 9:41 «Таһрия» — 8:35дә «Тария».

Яраһдин Аләмәт, Азмавәт вә Зимри төрәлгән. Зимридин Моза төрәлгән; □ 43 Мозадин Бинеа төрәлгән; Бинеаниң оғли Рефая, Рефаяниң оғли Елиасаһ, Елиасаһниң оғли Азәл еди. □

44 Азәлниң алтә оғли бар еди, уларниң исми Азрикам, Бокеру, Ишмаил, Шеария, Обадия вә нанан еди; буларниң һәммиси Азәлниң оғуллири.

10

Саул вә униң оғуллириниң қәтл қилиниши

1Сам. 31:1-13

1 Филистийләр Исраилларға һужум қиливиди, Исраиллар Филистийләрниң алдидин қачти, улар Гилбоа теғида қирип йоқитилди. 2 Филистийләр Саул билән униң оғуллирини тап бесип қоғлиди; улар ахири Саулниң оғуллиридин Йонатан, Абинадаб, малки-шуаларни уруп өлтүрди. 3 Саулға қарши жәң интайин шиддәтлик болди; оқячилар Саулға йетишип оқя етип уни яриландурди. □ 4 Андин Саул ярақ көтәргүчисигә: Қиличиңни суғуруп мени санжип өлтүрүвәтकिन; болмиса бу хәтнисизләр келип мени санжип, мени хорлуққа қоюши мүмкин, деди. Лекин ярақ көтәргүчиси интайин қорқуп кетип, унимиди. Шуниниң билән Саул қилични елип үстигә өзини ташлиди.

5 Ярақ көтәргүчиси Саулниң өлгинини көрүп, уму охшашла өзини қиличниң үстигә ташлап униң билән тәң өлди. 6 Шуниниң билән Саул, үч оғли һәм пүтүн аилисидикиләр шу күндә бирақла өлди. 7 Әнди вадида турған Исраиллар әскәрлириниң қачқанлиғини вә Саул билән оғуллириниң өлгинини көргинидә, улар шәһәрлирини ташлап қачти, Филистийләр келип у жайларда орунлашти.

8 Әнди шундақ болдики, әтиси Филистийләр өлтүрүлгәнләрниң кийим-кечәклирини салдурувалғили кәлгәндә Гилбоа теғида Саул билән оғуллириниң өлүк ятқанлиғини көрдидә, 9 кийимлирини салдуруп, каллисини вә савут-ярақлирини елип кәтти һәмдә буларни Филистийләрниң зимининиң һәммә йәрлиригә апирип, өз бутлириға вә хәлиққә хуш хәвәр йәткүзди. □ 10 Улар Саулниң савут-ярақлирини уларниң бутханисида қоюп, каллисини Дагон бутханисиға есип қойди.

11 Әнди Ябәш-Гилеадда олтарғучилар Филистийләрниң Саулға барлиқ қилғанлирини аңлиғанда 12 уларниң ичидики һәммә батурлар атлинип, Саул билән оғуллириниң жәсәтлирини елип, уларни Ябәшкә қайтуруп келип, Ябәштики дуб дәриғиниң түвигә дәпнә қилди вә йәттә күн роза тутти.

13-14 Шуниниң билән Саул Пәрвәрдигарға қилған вапасизлиғи үчүн өлди; у Пәрвәрдигарниң сөз-каламиға кирмәй вә һәтта Пәрвәрдигардин йол соримай, бәлки палчи жинкәшниң йениға берип униңдин йол соригән еди. Шуңа Пәрвәрдигар уни өлтүрүп, падишалиғини Йәссәниң оғли Давутқа өткүзүп бәрди.

11

Давутниң Йәһудийгә падиша болушқа мәсиһ қилинғанлиғи

2Сам. 5:1-10

1 У чағда барлиқ Исраил жамаити һебронға келип Давутниң қешиға жиғилишип: «Қарисила, биз өзлириниң әт-сүйәклиридурмиз! 2 Бурун Саул бизниң үстимиздә сәлтәнәт қилғандиму Исраил хәлқигә жәңгә чиқип-киришкә йолбашчи болған өзлири едила. Өзлириниң Худалири

□ 9:42 «Яраһ» — 8:36дә «Йәһоаддаһ». □ 9:43 «Рефая» — 8:36дә «Рафа». □ 10:3 «Оқячилар Саулға йетишип оқя етип уни яриландурди» — яки «оқячилар Саулға йетишип, у оқячилардин азапланди».

□ 10:9 «...кийимлирини салдуруп, каллисини вә савут-ярақлирини елип кәтти һәмдә буларни Филистийләрниң зимининиң һәммә йәрлиригә апирип...» — яки «...кийимлирини салдуруп, каллисини вә савут-ярақлирини елип кәтти һәмдә әлчиләрни Филистийләрниң зимининиң һәммә йәрлиригә әвәтип, ... хуш хәвәр йәткүзди».

болған Пәрвәрдигарму өзлиригә: — Сән Мениң хәлқим Исраилниң падишиси болуп уларни бақисән вә Исраилниң әмри болисән, дегән еди» — деди.□

³ Шуниниң билән Исраил ақсақаллириниң һәммиси һебронға келип падиша Давутниң қешиға келишти; Давут һебронда Пәрвәрдигарниң алдида улар билән бир әһдә түзүшти. Андин улар Пәрвәрдигарниң Самуилниң вастиси билән ейтқини бойичә, Давутни Мәсиһ қилип, Исраилни идарә қилишқа падиша қилип тиклиди.■

Давутниң Йерусалимни ишғал қилиши

⁴ Давут билән барлиқ Исраил хәлқи Йерусалимға кәлди (Йерусалим шу чағда «Йәбус» дәп атилатти, зиминдики аһалә болған Йәбусийлар шу йәрдә туратти). ⁵ Йәбус аһалиси Давутқа: «Сән бу йәргә һеч қачан кирәлмәйсән!» деди. Бирақ Давут Зион дегән қорғанни алди (шу йәр «Давутниң шәһири» дәпму атилиду). □ ⁶ Давут: «Ким алди билән Йәбусийларға һужум қилса, шу киши йолбашчи вә сәрдар болиду» деди. Зәруияниң оғли Йоаб алди билән атлинип чиқип, йолбашчи болди. ⁷ Давут қорғанда туратти, шуңа кишиләр у қорғанни «Давут шәһири» дәп аташти. ⁸ Давут шәһәрни Миллодин башлап төрт әтрапидики сепилиғичә яңливаштин ясапти; шәһәрниң қалған қисмини Йоаб ясапти. □ ⁹ Давут күндин күнгә қудрәт тапти, чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар униң билән биллә еди.

Давутниң палванлири

2Сам. 23:8-39

¹⁰ Төвәндикиләр Давутниң палванлири ичидә йолбашчилар еди; улар Пәрвәрдигарниң Исраилға ейтқан сөзи бойичә пүткүл Исраил билән бирлишип, Давутниң падишалиғини мустәһкәм қилип, бирликтә уни падиша қилишқа күчиди.

¹¹ Төвәндикиләр Давутниң палванлириниң тизимлиги бойичә хатириләнгәндур: — һакмонийлардин болған Яшобиям йолбашчилар ичидә беши еди; у нәйзисини пиқиритип бир қетимдила үч йүз адәмни өлтүргән. □ ¹² Униңдин қалса Ахохий Додониң оғли Әлиазар болуп, у «үч палван»ниң бири еди; ¹³ Илгири Филистийләр Пас-Даммимда жәң қилишқа жиғилғанда, у Давут билән у йәрдә еди. У йәрдә арпа өсүп кәткән бир етизлик болуп, хәлиқ Филистийләрниң алдидин бәдәр қачқан еди; ¹⁴ улар болса етизликниң оттурисида турувелип, һәм етизликни қоғдиған, һәм Филистийләрни тар мар қилған; Пәрвәрдигар әнә шу йол билән уларни ғайәт зор ғәлибигә ериштүргән.□

¹⁵ Оттуз йолбашчи ичидин йәнә үчәйлән Қорам ташлиқтики Адулламниң ғарифа чүшүп Давутниң йениға кәлди. Филистийләрниң қошуни болса «Рәфайим жылғиси»да барғаһ қурған еди. ¹⁶ Бу чағда Давут қорғанда, Филистийләрниң қаравулғаһи Бәйт-Ләһәмдә еди. ¹⁷ Давут уссап: «Аһ, бириси маңа Бәйт-Ләһәмниң дәрвазисиниң йенидики қудуқтин су әкилип бәргән болса яхши болатти!» девиди, ¹⁸ бу үч палван Филистийләрниң ләшкәрғаһидин бөсүп өтүп, Бәйт-Ләһәмниң дәрвазисиниң йенидики қудуқтин су тартти вә Давутқа елип кәлди; лекин у униңдин ичкили унимиди, бәлки сунни Пәрвәрдигарға атап төкүп: ¹⁹ «Худайим бу ишни мәндин нери қилсун! Мән һаятиниң хәвптә қелишиға қаримиған бу кишиләрниң қенини ичсәм қандақ болиду? Чүнки буни улар һаятиниң хәвптә қелишиға қаримай елип кәлгән!» деди. Шуңа Давут бу сунни ичкили унимиди. Бу үч палван қилған ишлар дәл шулар еди.

□ **11:2** «жәңгә чиқип-киришкә йолбашчи» — ибраний тилида «Исраилниң чиқишида һәм киришидә уларға башлиғучи едила» дегәнлик билән ипадилинип, Исраилниң барлиқ паалийәтлирини көрситиду. ■ **11:3** 1Сам. 16:1, 13; 2Сам. 5:3 □ **11:5** «Зион дегән қорған» — «Зион» Йерусалимниң ичидики егизлик болуп, шу йәргә дайим қорған селинип туратти. Кейин ибадәтханиму Зионда қурулған. □ **11:8** «Милло» — «пәләмпәйлик йәр» дегән мәнидә болуши мүмкин. □ **11:11** «йолбашчилар ичидә» — бу ибариниң башқа хил тәржимиси «оттузи ичидә» □ **11:14**

«Улар болса етизликниң оттурисида турувелип,... Пәрвәрдигар ... Уларни ғайәт зор ғәлибигә ериштүргән» — мошу әйәттә «улар» бәлким Давут вә «үч палван»ни көрситиду. «2Сам.» 23:11-12дә Әлиазарниң авал бу жәңни башлиғанлиги көрситилиду.

²⁰ Йоабниң иниси Абишай үчиниң беши еди; у үч йүз адәм билән қаршилишип нәйзисини пиқиритип уларни өлтүрди. Шуниң билән у бу «үч палван» ичидә нами чиққан еди. □ ²¹ У мошу «үч палван» ичидә һәммидин бәк һөрмәткә сазавәр болған болсиму, лекин йәнила авалқи үчәйләнгә йәтмәйтти. □ ²² Йәһояданиң оғли Беная Кабзәәлдин болуп, бир батур палван еди; у көп қалтис ишларни қилған. У Моабий Ариәлниң икки оғлини өлтүргән. Йәнә қар яққан бир күни азгалға чүшүп, бир ширни өлтүргән еди. □ ²³ У йәнә қолида бапкарниң оқидәк бир нәйзиси бар, бойиниң егизлиги бәш гәз келидиған бир Мисирлиқни қәтл қилди; у бир һаса билән униңға һужум қилип, униң нәйзисини қолидин тартивелип өз нәйзиси билән өлтүрди. □ ²⁴ Йәһояданиң оғли Беная мана бу ишларни қилған. Шуниң билән үч палван ичидә нам чиқарған еди. □ ²⁵ Мана, у һелиқи оттуз палвандинму бәкрәк шөһрәт қазанған болсиму, лекин алдинқи үч палванға йәтмәйтти. Давут уни өзиниң пасибан беги қилип тайинлиған.

²⁶ Қошундики палванлар болса: —

Йоабниң иниси Асаһәл, Бәйт-Ләһәмлик Додониң оғли Әлһанан, ²⁷ һарорлуқ Шаммот, Пилонлуқ Һәләз, ²⁸ Тәкоалиқ Иккәшниң оғли Ира, Анатотлуқ Абиәзәр, ²⁹ Хушатлиқ Сиббәкай, Ахоһлуқ Илай, □ ³⁰ Нитофатлиқ Маһарай, Нитофатлиқ Баанаһниң оғли Хәләб, ³¹ Бинямин әвлатлиридин Гибәәһлиқ Рибайниң оғли Иттай, Пиратонлуқ Беная, ³² Гааш вадилридин кәлгән Хурай, Арбатлиқ Абийәл, □ ³³ Баһарумлуқ Азмавәт, Шалбонлуқ Еляһба, ³⁴ Гизонлуқ һашәмниң оғуллири, һарарлиқ Шагиниң оғли Йонатан, □ ³⁵ һарарлиқ Сакарниң оғли Аһиям, Урниң оғли Елифал, ³⁶ Мәкәратлиқ һәфәр, Пилонлуқ Ахияһ, ³⁷ Кармәллик һәзро, Әзбайниң оғли Наарай, ³⁸ Натанниң иниси Йоел, һагриниң оғли Мибһар, ³⁹ Аммонлуқ Зәләк, Зәруияниң оғли Йоабниң ярақ кәтәргүчиси болған Бәәротлуқ Наһарай, ⁴⁰ Итрилиқ Ира, Итрилиқ Гарәб, ⁴¹ һиттий Урия, Аһлайниң оғли Забад, ⁴² Рубән қәбилисидин Шизаниң оғли, Рубәнләр ичидә йолбашчи болған Адина вә униңға әгәшкән оттуз адәм, ⁴³ Маакаһниң оғли һанан, Митнилиқ Йошафат, ⁴⁴ Аштаратлиқ Уззия, Ароәрлик Хотамниң оғли Шама билән Жәийәл, ⁴⁵ Шимриниң оғли Йедияйәл билән униң иниси тизилиқ Йоха, ⁴⁶ Маһавилиқ Әлийәл, Әлнаамниң оғуллири Йәрибай билән Йошавия, Моаблиқ Йитма, □ ⁴⁷ Әлийәл, Обәд вә Мәзобалиқ Яасийәлләрдин ибарәт еди.

12

Давутқа беқинған Бинямин палванлири

¹ Давут кишниң оғли Саулниң бесими сәвәвидин Зиклагда йошурунуп ятқан чағда муну кишиләр Давутниң йениға келишти (уларниң һәммиси Давутқа жәң қилишта ярдәм бәргән батурлардин еди; ² оқя билән қуралланған болуп, оң қоли биләнму, сол қоли биләнму оқя вә салға аталайтти; улар Саулниң Бинямин қәбилисидин болған туққанлири еди): ³ — уларниң йолбашчиси Ахиязәр, андин қалса Йоаш болуп, иккиси Гибәәһлиқ Шемаһниң оғли еди; йәнә Азмавәтниң оғли Йәзийәл билән Пәләтму; йәнә Бәракаһ билән Анатотлуқ Йәһу, ⁴ Гибәонлуқ

□ **11:20** «...Шуниң билән у бу «үч палван» ичидә нами чиққан еди» — бу әйәтниң йәнә бир нәччә хил тәржимиси бар. 21-әйәттики изаһатни көрүң. □ **11:21** «Шуниң билән у бу «үч палван» ичидә нами чиққан еди. У мошу «үч палван» ичидә һәммидин бәк һөрмәткә сазавәр болған болсиму, лекин йәнила авалқи үчәйләнгә йәтмәйтти» — 20-21-әйәтниң башқа бир хил тәржимиси: — «Шуниң билән у «үч палван» билән тәң шөһрәт қазанған. У «үч палван»дин икки һәссиләп һөрмәткә егә болған вә уларниң беши болған болсиму, лекин улардин бири болмиди». Амма бизниңчә тәржимимиз «2Сам.» 23:18-19гә мас келиду. □ **11:22** «Моабий Ариәлниң икки оғли» — йәнә бир хил тәржимиси: — «Моабтики икки шир...» яки «Моабтики икки ширдәк кишини...». □ **11:23** «бәш гәз» — икки метрдин артуқ (2.2 метр). □ **11:24** «үч палван ичидә нам чиқарған еди» — яки «үч палван билән тәң нам чиқарған еди». □ **11:29** «Сиббәкай» — яки «Мәбунай» («2Сам.» 23:27ни көрүң). □ **11:32** «Хурай» — «2Сам.» 23:31дә «һиддай». □ **11:34** «һашәмниң оғуллири» — яки «Яшәнниң оғуллири». («2Сам.» 23:33ни көрүң). □ **11:46** «...Моаблиқ Йитма» — бу тизимликтә бир нәччә Йәһудий әмәсләр — мәсилән, Аммонлуқ Зәләк, һиттий Урия вә Моаблиқ Тимна бар.

Йишмаяму бар еди. Йишмая «оттуз палван» ичидә батур болуп шу оттузига йетәкчилик қилғучи еди; йәнә Йәрәмия, Яһазийәл, Йоһанан вә Гәдәратлиқ Йозабад, ⁵ Әлузай, Йәримот, Биалия, Шәмария, Харуфлуқ Шәфатия, ⁶ Корһлиқлардин болған Әлканаһ, Йишия, Азарәл, Йоезәр вә Яшобиямлар; ⁷ йәнә Гәдорлуқ Йәроһамниң оғли Йоелаһ билән Зәбадия бар еди.

Давутқа беқинған Гад палванлири

⁸ Гад қәбилисидин бәзиләр чөлдики қорғанға берип Давутқа беқинди. Уларниң һәммиси жәңгә маһир, қалқан вә нәйзә билән қуралланған батур жәңчиләр еди; уларниң турқи бәәйни ширға, чаққанлиғи бәәйни тағдики бөкәнгә охшайтти. ⁹ Уларниң биринчиси Езәр, иккинчиси Обадия, үчинчиси Елиаб, ¹⁰ төртинчиси Мишманнаһ, бәшинчиси Йәрәмия, ¹¹ алтинчиси Аттай, йәттинчиси Әлийәл, ¹² сәккизинчиси Йоһанан, тоққузинчиси Әлзабад, ¹³ онинчиси Йәрәмия, он биринчиси Макбаннаһ еди. ¹⁴ Буларниң һәммиси Гад қәбилисидин, қошун ичидә сәрдарлар еди; әң кичиги йүз ләшкәргә, әң чоңи миң ләшкәргә йетәкчи еди. □ ¹⁵ Биринчи айда, Йордан дәрияси тешип қирғақтин ашқан чағда, дәриядин өтүп, шәриққә вә ғәрипкә қарайдиған барлиқ жылғилардикиләрни тирипирән қилип қачурғанлар дәл мошу адәмләр еди. □

Давутқа беқинған Биняминлар вә Йәһудалар

¹⁶ Бинямин қәбилиси билән Йәһуда қәбилисидинму кишиләр қорғанға келип Давутқа беқинған. ¹⁷ Давут чиқип уларни қарши елип: «Әгәр силәр течлиқ нийитидә маңа ярдәм беришкә кәлгән болсаңлар, силәр билән бир жан бир дил болиман, лекин қоллиримда һеч наһәклиқ болмиған мени дүшмәнлиримгә сетивәтмәкчи болсаңлар, ата-бовилиримниң Худаси буни нәзиригә елип һөкүм чиқарғай!» — деди.

¹⁸ Бу чағда Худаниң Роһи һелиқи оттуз палванниң йолбашчиси Амасайға чүшивиди, у:

«Аһ Давут, биз саңа беқиндуқмиз;

Аһ Йәссәниң оғли, биз сән билән биллидурмиз;

Өзүңгә аман-течлиқ, аман-течлиқ болғай!

Саңа ярдәм бәргүчиләргиму аман-течлиқ болғай!

Чүнки сениң Худайиң саңа мәдәткардур»

Шуниң билән Давут уларни елип қелип, «зәрбидар әтрәт башлиқлири» қилди. □

Давутқа беқинған Манассәһләр

¹⁹ Давут илгири Филистийләр билән бирликтә Саулға қарши урушқа атланғанда, Манассәһ қәбилисидики бәзиләр Давут тәрәпкә өтти (лекин улар *Филистийләргә* ярдәм бәрмиди, чүнки Филистийләрниң әмирлири: «Давут өз ғожиси Саул тәрәпкә өтүп кетиши мүмкин, ундақта бешимиз кәтмәй қалмайду!» дәп мәслиһәтлишип уларни қайтуруп кәтмәкчи болған еди).

□ ²⁰ Давут Зиклагқа қайтип барғанда, Манассәһ қәбилисидики Аднаһ, Йозабад, Йәдияйәл, Микаил, Йозабад, Елиху, Зилтайлар келип униңға қошулди. Буларниң һәммиси Манассәһ қәбилисиниң миң бешилири еди. ²¹ Улар Давут қарақчиларға қарши жәң қилғанда униңға ярдәмләшти; уларниң һәммиси батур палванлар, қошундики йолбашчилар еди. □ ²² Чүнки шу күнләрдә Давутқа ярдәм бериш үчүн һәр күни адәмләр келип қошулуп, худди Худаниң қошунидәк зор бир қошун болуп кәткән еди.

□ **12:14** «Әң кичиги йүз ләшкәргә, әң чоңи миң ләшкәргә йетәкчи еди» — башқа бир хил тәржимиси: «әң кичиги йүз адәмгә, әң чоңи миң адәмгә йетийтти». □ **12:15** «биринчи ай» — Март яки Апрель. □ **12:18** «Худаниң Роһи» — мошу йәрдә ибраний тилида пәқәт «Роһ» дейилиду. □ **12:19** «Улар филистийләргә ярдәм бәрмиди, чүнки Филистийләрниң әмирлири: «Давут өз ғожиси Саул тәрәпкә өтүп кетиши мүмкин, ундақта бешимиз кәтмәй қалмайду!» дәп мәслиһәтлишип уларни қайтуруп кәтмәкчи болған еди» — «1Сам.» 29:4ни көрүң. □ **12:21**

«Улар Давут қарақчиларға қарши жәң қилғанда униңға ярдәмләшти» — көздә тутқини бәлким «1Сам.» 30-бапта хатирләнгән ишлар; шу чағда Давут Амаләк қарақчилириға һужум қилған.

Давутқа келип қошулған қошунлар

²³ Пәрвәрдигарниң сөз-калами әмәлгә ашурулуп, Саулниң падишалиғини Давутқа елип бәрмәкчи болған қуралланған жәңчиләр йолбашчилири билән һеbronға, униң йениға кәлди. Уларниң сани төвәндикичә: —

²⁴ Йәһудалардин қалқан вә нәйзә билән қуралланғанлар жәмий алтә миң сәккиз йүз киши болуп, һәммиси жәңгә тәйярланған еди. ²⁵ Шимеонлардин жәңгә тәйярланған батур жәңчиләр жәмий йәттә миң бир йүз киши, ²⁶ Лавийлардин жәмий төрт миң алтә йүз киши; ²⁷ Йәһояда һарунларниң жәмәт беши болуп, униңға әгәшкәнләр жәмий үч миң йәттә йүз киши еди. ²⁸ Йәнә яш бир батур жәңчи Задок вә униң жәмәтидин жигирмә икки йолбашчи бар еди. ²⁹ Биньяминлардин, Саулниң уруқ-туққанлиридинму үч миң киши бар еди; шу чаққа қәдәр буларниң көпинчиси Саул жәмәтини қоллап кәлмәктә еди.

³⁰ Әфраимлардин, өз жәмәтлиридә йүз-аброй тапқан батур әзимәтләр жәмий жигирмә миң сәккиз йүз киши еди. ³¹ Манассәһ йерим қәбилиси ичидә нами пүтүлгән, Давутни падиша қилип тикләшкә кәлгәнләр жәмий он сәккиз миң киши еди. ³² Иссакарлардин заман-вәзийәтни чүшинидиған, Израилниң қандақ қилиши керәклиғини билидиған йолбашчилар жәмий икки йүз киши еди; уларниң һәммә қериндашлири уларниң әмригә бойсунатти. ³³ Зәбулунлардин жәңгә тәйярланған, һәр хил қурал-ярақлар билән қуралланған, ала көңүллүк қилмайдиган, Давутниң ярдимигә кәлгән жәмий әллик миң киши еди. ³⁴ Нафталилардин йолбашчи болған миң киши бар еди; уларға әгишип қолиға қалқан вә нәйзә алғанлар жәмий оттуз йәттә миң кишигә йетәтти. ³⁵ Данлардин жәңгә тәйярланған жәмий жигирмә сәккиз миң алтә йүз киши еди. ³⁶ Аширлардин жәңгә чиқип қошун сепигә атлинишкә тәйяр болған жәмий қириқ миң киши еди. ³⁷ Иордан дәриясиниң шәриқ тәрипидики Рубән қәбилиси, Гад қәбилиси вә Манассәһ йерим қәбилисидин қолиға һәр хил қурал-ярақ елип жәңгә тәйярланған жәмий бир йүз жигирмә миң киши еди.

³⁸ Жуқирида тилға елинған бу әзимәтләрниң һәрбий жүрүши тәкши болуп, Давутни пүткүл Израил үстигә падиша қилип тикләш үчүн бир жан бир дил болуп, һеbronға келишкән еди; қалған Израилларму бир нийәт бир мәхсәттә Давутни падиша қилип тиклимәкчи болушқан еди.

³⁹ Улар шу йәрдә Давут билән үч күн биллә йәп-ичип ғизаланди, чүнки уларниң қериндашлири уларға тәйярлап қоюшқан еди. ⁴⁰ Уларниң өпчүрисидики хәлиқләр, һәтта Иссакар, Зәбулун вә Нафталиларниң зиминидикиләр ешәк, төгә, қечир вә калиларға артип уларға һаһайити көп озуқлуқ елип кәлгән; улар зор миқдарда ун, әнжир пошкили, үзүм пошкили, шарап, зәйтун мейи вә нурғун қой-калиларни йәткүзүп беришкән еди; пүткүл Израил шат-хурамлиққа чөмгән еди.

13*Әһдә сандуғиниң апирилишида болған балаю-қазә**2Сам. 6:1-11*

¹ Давут миң беши, йүз беши вә барлиқ йолбашчилар билән мәслиһәтләшти; ² андин пүтүн Израил аммисиға: «Әгәр силәр мақул көрсәнлар, шундақла бу ишни Худайимиз Пәрвәрдигардин дәп билсәнлар, биз Израилниң зиминлириниң һәр қайси жайлириға шу йәрдә қалған қериндашлиримизға һәмдә улар билән биллә шәһәрләрдә вә етизлиқлирида туруватқан каһин һәм Лавийларға мошу йәргә жиғилиш тоғрилиқ адәм әвәтәйли. ³ Биз Худайимизниң әһдә сандуғини мәшәгә йәткәп келәйли; чүнки Саулниң күнлиридә һеч қайсимиз әһдә сандуғи алдида Худадин йол сорап бақмидуқ» деди. ⁴ Бу ишни пүтүн амма тоғра тапқачқа, һәммәйлән мақул болушти.

⁵ Шуңа Давут Мисирниң Шиһор дәриясидин тартип Хамат еғизигичә болған пүткүл Израил хәлқини чақиртип келип, Худаниң әһдә сандуғини Кириат-Йеаримдин йәткәп кәлмәкчи

болди. □ 6 Андин Давут билән пүткүл Исраил Худаниң әһдә сандуғини йөткәп келиш үчүн Баалаһқа, йәни Йәһудаға тәвә болған Кириат-Йеаримға кәлди; икки керубниң оттурисида олтарғучи Пәрвәрдигар бу әһдә сандуғи үстигә Өз намини қойған еди. 7 Улар Худаниң әһдә сандуғини Абинадабниң өйидин елинған йеңи бир һарвуға қойди; Уззаһ билән Ахийо һарвунни һайдиди. □ 8 Давут билән барлиқ Исраил жамаити Худаниң алдида һә дәп нәғмәнава қилип, чилтар, тәмбур, дап, чаңлар вә канай-сүнайлар чалатти. 9 Лекин улар Кидон хаминиға кәлгәндә калилар алдиға мүдүрәп кетип жиқилғанда Уззаһ әһдә сандуғини йөливалай дәп қолини униңға созди. 10 Уззаһниң әһдә сандуғиға қоли тәккәнлиги үчүн, Худа униңға ғәзәплинип уни уруп өлтүрди. Шуниң билән Уззаһ шу йәрдә Худаниң алдида өлди. □ 11 Лекин Давут Пәрвәрдигарниң Уззаһниң тенини бөскәнлигигә аччиқланди вә у йәрни «Пәрәз-Уззаһ» дәп атиди; у йәр таки һазирғичә шу нам билән атилип кәлмәктә. □ 12 Шу күни Давут Худадин қорқуп: «Мән зади қандақ қилип Худаниң әһдә сандуғини бу йәргә йөткәп келәләймән?» деди. 13 Шуңа Давут әһдә сандуғини өзи туруватқан «Давут шәһири»гә йөткәп кәлмәй, Гатлиқ Обәд-Едомниң өйигә апирип қойди. 14 Худаниң әһдә сандуғи Обәд-Едомниң өйидә үч ай турди; Пәрвәрдигар Обәд-Едомниң аилисини вә униң барлиқ тәәлуқатлирини бәрикәтлиди.

14

Тур падишаси Давутниң орда селишиға ярдәмлишиду
1Сам. 5:11-25

1 Тур падишаси һирам Давут билән көрүшүшкә әлчиләрни, шундақла униң үчүн орда селишқа кедир яғичи, ташчи вә яғаччиларни әвәтти. 2 Бу чағда Давут Пәрвәрдигарниң өзини Исраил үстигә һөкүмранлиқ қилидиған падиша болушқа жәзмән тикләйдиғанлиғини көрүп йәтти; чүнки Пәрвәрдигар Өз хәлқи Исраил үчүн униң падишалиғини гүлләндүргән еди.

Давутниң Йерусалимда көргән оғуллири

3 Давут Йерусалимда йәнә бир мунчә хотун алди һәмдә йәнә оғул-қизларни көрди. 4 Төвәндикиләр униң Йерусалимда көргән пәрзәнтлириниң исимлири: Шаммуя, Шобаб, Натан, Сулайман, 5 Ибһар, Әлишуя, Әлпәләт, 6 Ногаһ, Нәфәг, Яфия, 7 Әлишама, Бәәлияда вә Әлифәләт. □

Давутниң Филистийләрни икки қетим йәңгәнлиги

8 Давутниң мәсиһ қилинип пүткүл Исраилниң үстигә падиша қилинғанлиғини аңлиған Филистийләрниң һәммиси Давут билән қаршилишиш пурситини изләп кәлди; Давут буни аңлап уларға қарши жәңгә атланди. 9 Филистийләр «Рәфайим жилғиси»ға булаң-талаң қилғили кирди. 10 Давут Худадин: «Мән Филистийләргә қарши жәңгә чиқсам боламду? Уларни мениң қолумға тапшурамсән?» дәп соривиди, Пәрвәрдигар униңға: «Жәңгә чиқ, Мән уларни сөзсиз қолуңға тапшурумән» деди. 11 Филистийләр Баал-Пәразимға һужум қилғили кәлгәндә, Давут уларни шу йәрдә мәғлуп қилди вә: «Худа мениң қолум арқилиқ дүшмәнлирим үстигә худди кәлкүн ярни елип кәткәндәк бөсүп кирди» деди. Шуңа у йәр

□ 13:5 «Мисирниң Шинор дәриясинин тартип Хамат еғизигичә» — жәнуптин шималғичә Исраилниң пүткүл зиминини көрситиду. «Хамат еғизи» дегәнниң башқа хил тәржимиси: «Либо-Хамат». □ 13:7 «Улар Худаниң әһдә сандуғини Абинадабниң өйидин елинған йеңи бир һарвуға қойди» — яки «улар Худаниң әһдә сандуғини йеңи бир һарвуға қоюп, уни Абинадабниң өйидин елип чиқти». □ 13:10 «Уззаһниң әһдә сандуғиға қоли тәккәнлиги үчүн, Худа униңға ғәзәплинип уни уруп өлтүрди» — муқәддәс қанун бойичә пәқәт каһинлар әһдә сандуғиға қол тәккүзүшкә вә уни кәтиришкә болатти. Уни кала һарвуси үстигә қоюшқа болмайтти. Шуңа Давут вә пүткүл Исраиллар мошу ишта әйиплик еди. □ 13:11 «Пәрәз-Уззаһ» — мәнәси «Уззаһға бөсүп кириш». □ 14:7 «Бәәлияда» — яки «Әлия». «2Сам.» 5:16ни көрүң.

«Баал-Пәразим» дәп аталған. □ 12 Филистийләр өзлириниң бутлирини шу йәргә ташлап қачқанлиқтин, Давут адәмлиригә уларни көйдүрүветишни тапилиди.

13 Филистийләр йәнә һелиқи жилғиға булаң-талаң қилғили киривиди, 14 Давут йәнә Худадин йол сориди. Худа униңға: «Уларни арқисидин қоғлимай, әгип өтүп, уларға үжмилиқниң удулидин һужум қилғин. 15 Сән үжмә дәрәқлириниң үстидин аяқ тивишини аңлишиң биләнла жәңгә атлан; чүнки у чағда Худа сениң алдиңда Филистийләрниң қошуниға һужумға чиққан болиду» деди. □ 16 Шуниң билән Давут Худаниң дегини бойичә иш тутуп, Филистийләрниң қошуниға Гибеондин Гәзәргичә қоғлап зәрбә бәрди. 17 Шу сәвәптин Давутниң шәһрити барлиқ жут-зиминларға пур кәтти, Пәрвәрдигар униң қорқунучини барлиқ әлләрниң үстигә салди.

15

Әһдә сандуғини йөткәшниң тәйярлиғи

1 Давут Давут шәһиридә өзигә өй-ордилар салдурди, һәм Худаниң әһдә сандуғиға жай һазирлиди вә униңға чедир тиктүрди. 2 У чағда Давут: «Худаниң әһдә сандуғини Лавийлардин бөләк кишиләрниң көтиришигә болмайду, чүнки Пәрвәрдигар уни көтиришкә вә мәңгү өзиниң хизмитидә болушқа шуларни таллиған еди» деди. 3 Андин Давут Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини һазирлап қойған йәргә йөткәш үчүн пүткүл Исраилларни Йерусалимға жиғди. 4 Давут йәнә һарунниң әвлатлирини вә Лавийларни жиғди: 5 Коһатниң әвлатлири жәмәт беши болған Урийәл вә униң қериндашлири бир йүз жигирмә киши; 6 Мәрари әвлатлиридин жәмәт беши болған Асая вә униң қериндашлиридин икки йүз жигирмә киши; 7 Гәршомниң әвлатлиридин жәмәт беши болған Йоел вә униң қериндашлири бир йүз оттуз киши; 8 Әлизафанниң әвлатлиридин жәмәт беши болған Шемая вә униң қериндашлири икки йүз киши; 9 һеbronниң әвлатлиридин жәмәт беши болған Әлийәл вә униң қериндашлири сәксән киши; 10 Уззийәлниң әвлатлиридин жәмәт беши болған Амминадаб вә униң қериндашлири бир йүз он икки киши еди.

11 Давут каһинлардин Задок билән Абиятарни, шуниңдәк лавилийлардин Урийәл, Асая, Йоел, Шемая, Әлийәл вә Амминадабни чақиртип келип уларға: 12 «Силәр Лавий жәмәтиниң башлирисиләр; өзүңларни вә силәрниң қериндашлириңларни Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини мән тәйярлап қойған йәргә көтирип келиш үчүн пак қилиңлар. □ 13 Чүнки илгири силәр шундақ қилмай, бәлгүләнгән тәртип бойичә униңдин йол соримигинимиздин Худайимиз Пәрвәрдигар бизгә зәрбә бәргән» деди. □ 14 Шуниң билән каһинлар билән Лавийлар Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини көтирип меңиш үчүн өзлирини пак қилди. 15 Лавийлар әнди Мусаниң Пәрвәрдигарниң сөз-калами билән тапилиғини бойичә, Худаниң әһдә сандуғини балдақ билән мүрисигә елип кәтәрди.

Нәғмә-навачилар һәрмәт әтрити

16 Давут йәнә Лавийларниң йолбашчилириға өзлириниң қериндашлиридин нәғмичиләрни тайинлашни буйруди; улар жүмлидин тәмбур, чилтар, жаңлар қатарлиқ һәр хил сазларни челип авазини жуқури көтирип шат-хурамлиқ ичидә күй ейтишқа тайинланди. 17 Шуңлашқа, Лавийлар Йоелниң оғли һеманни вә униң жәмәтидики Бәрәкияниң оғли Асафни һәм уларниң қериндашлиридин болған Мәрарилардин Кушаяһниң оғли Етанни бәлгүлиди. 18 Улар билән

□ 14:11 «Баал-Пәразим» — «Егәм бөсүп кирди» дегән мәнидә. □ 14:15 «үжмә дәрәқлири» — бу бизниң қиясимиз. Ибрания тилида «жиғлиғучи дәрәқләр». Зади қайси дәрәк екәнлиги бизгә намәлум. Башқа бир қияс «хинә дәрәқлири». □ 15:12 «өзүңларни... пак қилиңлар» — ибрания тилида «өзүңларни... пак-муқәддәс қилиңлар». Бу «пак-муқәддәслик» рәсмий иш болуп, «Мис.» 29-бапта вә «Лав.» 7-бапта көрситилгәндәк: (1) өлүк нәрсиләргә тәғмәслик; (2) тәнлирини жуюш; (3) пакиз кийим-кечәкни кийиш; (4) өзиниң гунайини тиләш үчүн «гуна қурбанлиғи сунуш дегән төрт ишни өз ичигә елиши мүмкин еди. □ 15:13 «зәрбә бәргән» — ибрания тилида «бөсүп басқан».

бирликтә йәнә қериндашлиридин Зәкәрия, Бин, Язийәл, Шемирамот, Йәһийәл, Унни, Елиаб, Бенаяһ, Маасеяһ, Маттитияһ, Әлифәләһ, Мекния һәм дәрвазивән Обәд-Едом билән Жәийәлни иккинчи дәрижилик әтрәт қилип тәшкиллиди. ¹⁹ Нәғмичи һеман, Асаф вә Етанлар мис чаңлар челип, яңрақ аваз чиқиратти; ²⁰ Зәкәрия, Язийәл, Шемирамот, Йәһийәл, Унни, Елиаб, Маасеяһ вә Бенаялар тәмбур челип «Аламот услуби»да тәңкәш қилатти; □ ²¹ Маттитияһ, Әлифәләһ, Мекния, Обәд-Едом, Жәийәл вә Азиялар чилтар челип башламчилик қилип, «Шәминит услуби»да тәңкәш болатти. □ ²² Лавийларниң йолбашчиси Кәнания музикаға наһайити пишшиқ болғачқа, мәхсус нәғмә-навачилиққа мәсәул болуп музика үгитәтти. ²³ Бәрәкия билән Әлканаһ әһдә сандуғиға мәсәул ишиқбақарлар еди. ²⁴ Шәбания, Йәһошафат, Нәтанәл, Амасай, Зәкәрия, Беная вә Әлиезәр қатарлиқ каһинлар Худаниң әһдә сандуғи алдида канай чалатти; Обәд-Едом билән Йәһияһму әһдә сандуғиға мәсәул ишиқбақар қилинип қоюлған еди. □

Әһдә сандуғи «Давут шәһири»гә йөткәп келиниду

1 Сам. 6:16-23

²⁵ Шуниң билән Давут Израил ақсақаллири вә миң беши қатарлиқлар билән биргә Обәд-Едомниң өйидин хошаллиққа чөмгән һалда Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини кәтирип чиққили барди. ²⁶ Вә шундақ болдики, *Давутлар* Худа Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини кәтирип маңған Лавийларға ярдәм бәргәнлигини көрүп, йәттә буқа вә йәттә қочқар қурбанлиқ қилди. ²⁷ Давут вә шундақла әһдә сандуғини кәтиридиған Лавийлар һәмдә нәғмичиләр һәм нәғмә-нава беши болған Кәнанияларниң һәммиси канап либас кийишкән еди; Давут униң үстигә йәнә канап әфод кийгән еди. □ ²⁸ Пүткүл Израил хәлқи әнди шу тәриқидә тәнтәнә қилип, бурға, канай, жаңжаң, тәмбур, чилтар қатарлиқ түрлүк сазлар билән жуқури авазда музика челип, Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини кәтирип келишти. ²⁹ Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи Давут шәһиригә йетип кәлгәндә Саулниң қизи Миқал пәнжирдин төвәнгә қарап туратти; у Давутниң сәкрәп ойнап-челип тәнтәнә қиливатқинини көрүп ичидә уни заңлиқ қилди.

16

Мәдһийә оқуш, бәхит тиләш

¹ Улар Худаниң әһдә сандуғини кәтирип кирип Давут униңға һазирлап қойған чедирниң оттурисиға қоюп, андин Худаниң алдида көйдүрмә қурбанлиқ билән енақлиқ қурбанлиғи сунди. ² Давут көйдүрмә қурбанлиғи билән енақлиқ қурбанлиғи сунуп болғандин кейин Пәрвәрдигарниң намида хәлиқкә бәхит тилиди. ³ У йәнә әр-аял демәй Израилларниң һәр биригә бирдин нан, бирдин хорма пошкили, бирдин үзүм пошкили үләштүрүп бәрди. □

Лавийларниң әһдә сандуғи алдидики вәзитилири

⁴ Давут бир қисим Лавийларға Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи алдида хизмәттә болуш, йәни дуа-тилавәт оқуш, Израилниң Худаси Пәрвәрдигарға тәшәккүр-рәхмәт ейтиш вә күй-мунажат оқушни буйруди. □ ⁵ Уларниң йолбашчиси болса Асаф, андин Зәкәрия еди; башқилири болса Жәийәл, Шемирамот, Йәһийәл, Маттитияһ, Елиаб, Беная, Обәд-Едом вә Жәийәлләр еди. Улар

□ **15:20** «Аламот услуби» — буниң мәнаси бизгә ениқ әмәс; бәлким «(аялчә) жуқури аваз билән» дегәнни билдүрүши мүмкин. □ **15:21** «Шәминит услуби» — буниң мәнаси бизгә ениқ әмәс; бәлким «әрәнчә төвән аваз билән» дегәнни билдүрүши мүмкин. □ **15:24** «Йәһияһ» — «Йәһияһ» вә «Жийәл» дегән бир исимдур. □ **15:27** «әфод» — адәттә каһинлар алаһидә кийидиған пинжәккә охшаш бир кийим еди («Мис.» 28-бапни көрүң. Ундақ кийим кийивелиш өзини Худаға алайитән беғишлашни билдүрәтти. □ **16:3** «бирдин хорма пошкили» — яки «бир парчидин гөш». □ **16:4** «дуа-тилавәт оқуш» — яки «әсләш», «тәнтәнә қилиш».

тәмбур-чилтар челишқа қоюлды; Асаф болса чаңларни чалатти. ⁶ Беная билән Яһазийәлдин ибарәт икки каһин Худаниң әһдә сандуғи алдида һәрдайим канай челишқа қоюлды.

Давутниң Пәрвәрдигарға һәмдусана оқуған күйи

⁷ Шу күни Давут Асаф вә қериндашлирини Пәрвәрдигарға тәшәккүр-рәхмәт ейтишқа бәлгүләп уларға биринчидин муну күйни тапшурди: —

⁸ «Пәрвәрдигарға тәшәккүр қилиңлар,
Униң намини чақирип нида қилиңлар,
Униң қилғанлирини әлләр арасида аян қилиңлар!» ■

⁹ Униңға нахшилар ейтип, Уни күйләңлар,
Униң пүткүл карамәт мөҗизилири үстидә сеғинип ойлиниңлар.

¹⁰ Муқәддәс намидин пәхирлинип даңлаңлар,
Пәрвәрдигарни издигүчиләрниң көңли шатлансун!

¹¹ Пәрвәрдигарни вә Униң қудритини издәңлар,
Униң йүз-һозурини тохтимамай издәңлар.

¹² Униң яратқан мөҗизилирини,
Карамәт аламәтлирини һәм ағзидин чиққан һөкүмлирини әстә тутуңлар,

¹³ И униң қули Исраилниң нәсли,
Өзи таллиғанлири, Яқупниң оғуллири!

¹⁴ У, Пәрвәрдигар — Худайимиз,
Униң һөкүмлири пүткүл йәр йүзидидур.

¹⁵ У өзи түзгән әһдини әбәдий ядиңларда тутуңлар —
— Бу униң миң әвлатқичә вәдиләшкән сөзидур —

¹⁶ Ибраһим билән түзгән әһдиси,
Йәни Исаққа ичкән қәсимидур.

¹⁷ У буни Яқупқиму низам дәп җәзмләштүрди,
Исраилға әбәдий әһдә қилип берип: —□

¹⁸ «Саңа Қанаан зиминини беримән,
Уни мирасиң болған несивәң қилимән» — деди.

¹⁹ У чағда силәр аҗиз едиңлар, адимиңлар аз һәм у йәрдә мусапир едиңлар;

²⁰ Бу әлдин у әлгә, бир қәбилидин йәнә бир қәбилигә көчүп жүргән.

²¹ Пәрвәрдигар һәр қандақ адәмниң уларни бозәк қилишиға йол қоймиди,
Уларни дәп падишаларғиму тәнбиһ берип: —

²² «Мән мәсиһ қилғанларға тәгмә,
Пәйғәмбәрлиримгә яман иш қилма!» — деди.

²³ Пүтүн жаһан, Пәрвәрдигарни күйләңлар,
Ниҗатини һәр күни елан қилиңлар!

²⁴ Униң жуласини әлләрдә баян қилиңлар,
Униң мөҗизилирини барлиқ хәлиқләр арасида җакалаңлар.

²⁵ Чүнки Пәрвәрдигаримиз улукдур,
Зор һәмдусанаға лайиқтур;
У барлиқ илаһлардин үстүн, Униңдин қорқуш керәктур;□

²⁶ Чүнки барлиқ әлләрниң илаһлири — бутлар халас,
Бирақ Пәрвәрдигар асман-пәләкни яратқандур.

²⁷ Шанушәвкәт вә һәйвәт Униң алдида,
Қудрәт вә хушлуқ Униң җайидидур.

²⁸ Пәрвәрдигарға тәәлуғини бәргәйсиләр, и әл-қәбилиләр,

■ **16:8** Зәб. 104:1-15; 95:1-13; 105:1, 47, 48 □ **16:17** «У буни Яқупқиму низам дәп җәзмләштүрди» — мошу йәрдә «Яқуп» Яқупниң өзини (Исраил хәлқи әмәс) көрситидур. □ **16:25** «Униңдин қорқуш керәктур» — яки «У қорқунучлуқтур».

Пәрвәрдигарға шан-шәрәп вә қудрәтни бәргәйсиләр!□

²⁹ Пәрвәрдигарниң намиға лайиқ болған шан-шөһрәтни Униңға бәргәйсиләр;
Соға-салам елип Униң алдиға кириңлар,

Пәрвәрдигарға пак-муқәддәсликниң гезәллигидә сәждә қилиңлар;□

³⁰ Пүткүл йәр-йүзи, Униң алдида титрәңлар!

Дуния мәзмут қилинған, у тәврәнмәс әсла.

³¹ Асманлар шатлансун, вә йәр-жаһан хуш болсун,
Әлләр арисидә елан қилинсун: —

«Пәрвәрдигар һөкүм сүриду!».

³² Деңиз-океан вә униңға толған һәммә чуқан селип жуш урсун!

Далилар һәм улардики һәммә яйрисун!

³³ У чағда ормандики пүткүл дәрәқләр Пәрвәрдигар алдида яңритип нахша ейтиду;
Чүнки мана, У пүтүн жаһанни сорақ қилишқа келиду!

³⁴ Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар!

Чүнки У меһривандур,

Әбәдийдур Униң меһир-муһәббети.

³⁵ Вә: Бизни қутқузғин, и нижатимиз болған Худа!

Бизни йениңға жиғивалғайсән,

Муқәддәс намиңға тәшәккүр қилишқа,

Ййрап Сени мәдһийиләшкә,

Бизни әлләрдин қутқузуп чиққайсән! — дәңлар!

³⁶ Израилниң Худаси болған Пәрвәрдигарға,

Әзәлдин та әбәткичә тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун!

Пүткүл хәлиқ «Амин!» деди һәмдә Пәрвәрдигарға һәмдусана оқушти.

Ибадәт чедиридики башқа вәзитиләр

³⁷ Давут шу йәрдә, йәни Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи алдида һәр күндики вәзипигә мувапиқ, әһдә сандуғи алдидики хизмәттә давамлиқ болушқа Асаф билән униң қериндашлирини қалдуруп қойди; ³⁸ Уларниң ичидә Обәд-Едом билән униң қериндашлиридин атмиш сәккиз киши бар еди; шуниңдәк Йәдунниң оғли Обәд-Едом билән Хосаһ дәрвазивәнликкә қоюлди.

³⁹ Каһин Задок билән униң каһин қериндашлири Гибеон егизлигидики Пәрвәрдигарниң чедири алдида, ⁴⁰ Пәрвәрдигарниң Израилға тапилиған қанун-әһкамлирида барлиқ йезилғини бойичә, һәр күни әтиси-ахшими көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһи үстидә Пәрвәрдигарға атап көйдүрмә қурбанлиқларни сунушқа қоюлди. ⁴¹ Улар билән биллә болғанлар, йәни һеман, Йәдун вә қалған талланғанлар, шундақла барлиқ исми тизилғанлар Пәрвәрдигарға тәшәккүр-рәхмәт ейтишқа қоюлди (чүнки Униң өзгәрмәс муһәббети әбәткичидур!). ⁴² һеман вә Йәдун болса нәғмичиликкә, жүмлидин канай, жаң-жаң вә барлиқ мәдһийә сазлирини челишқа мәсзул қилинди. Йәдунниң оғуллири дәрвазига қарашқа қоюлди. ⁴³ Бу ишлардин кейин барлиқ хәлиқ өз өйлиригә қайтишти; Давутму өз өйидикиләргә бәхит тиләшкә қайтти.

17

Давутниң Пәрвәрдигарға өй селиш нийити 2Сам. 7:1-15

□ **16:28** «Пәрвәрдигарға... қудрәтни бәргәйсиләр» — мошу сөзләр бәлким шуни билдүридуки, Худаға шан-шәрәп кәлтүрсәк, мошу қилғинимиз Униңға биз арқилиқ Өзиниң күч-қудритини көрситиш имканийитини яритиду.

□ **16:29** «Пәрвәрдигарға пак-муқәддәсликниң гезәллигидә сәждә қилиңлар» — яки «Пәрвәрдигарға пак-муқәддәс егинләр билән сәждә қилиңлар».

¹ Давут өз өйидә туруватқан чегида, Натан пәйгәмбәргә: «Қара, мән кедир яғичидин ясалған өйдә туруватимән, Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи болса чедир пәрдилири астида туруватиду» деди. ² Натан Давутқа: «Көңлүңдә пүккәнлириңгә әмәл қилғин; чүнки Худа сән билән биллидур» — деди.

³ Шу күни кечидә Худаниң сөзи Натанға келип йәтти: ⁴ «Сән берип қулум Давутқа мундақ дегин: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Сән Мән үчүн туралғу өй салсаң болмайду. ⁵ Чүнки мән Исраилларни башлап чиққан күндин тартип бүгүнгә қәдәр бир өйдә туруп бақмиғанмән, пәқәт бу чедирдин у чедирға, бир чедирғаһдин башқа биригә йөткилип жүрдүм, халас. ⁶ Мән Исраил хәлқи билән биллә мәйли қәйәргә бармай, һеч қачан Исраилниң бирәр һакимиға, йәни Мениң хәлқимни беқишни тапилиған бирәрсигә: Немишкә силәр Маңа кедир яғичидин өй селип бәрмәйсиләр? — дедимму?

⁷ Әнди сән қулум Давутқа мундақ дегин: — Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар ейтидуки, Мән сени әнди яйлақлардин, қойларниң арқисидин елип, хәлқим Исраилниң үстигә әмир болуш үчүн чақиртип чиқтим. ⁸ Мәйли қәйәргә бармиғин, Мән һаман сениң билән биллә болдум вә сениң алдиңдин барлиқ дүшмәнлириңни йоқитип кәлдим; йәр йүзидики улуклар нам-шөһрәткә егә болғандәк сени нам-шөһрәткә сазавәр қилдим.

⁹⁻¹⁰ Мән хәлқим болған Исраилға бир жайни бекитип, уларни шу йәрдә тикип өстүримән; шуниң билән улар өз зиминида туридиған, паракәндичиликкә учримайдиған болиду. Рәзилләр дәсләптидикидәк вә мән хәлқим Исраил үстигә һөкүмранлиқ қилишқа һакимларни тайинлиған күнләрдикидәк, уларға қайтидин зулум салмайду. Мән барлиқ дүшмәнлириңни саңа беқиндүрдимән. Вә мәнки Пәрвәрдигар саңа шуни ейтип қояйки, мән сениң үчүн бир өйни ясап беримән! ¹¹ Сениң күнлириң тошуп, ата-бовилириңниң йениға қайтқан вақтиңда сениң нәслиңдин, йәни оғуллириңдин бирини сениң орнуңни басидиған қилимән; Мән униң падишалиғини мустәһкәм қилимән. ¹² У Маңа бир өй ясайду, Мән униң падишалиқ тәхтини мәңгү мустәһкәм қилимән. ¹³ Мән униңға ата болимән, у Маңа оғул болиду; меһри-шәпқитимни сениңдин авал өткән идарә қилғучидин жуда қилғинимдәк униңдин һәргиз жуда қилмаймән; ¹⁴ уни Мениң өйүмдә вә Мениң падишалиғимда мәңгү турғузимән; униң тәхти мәңгү мәзмут болуп турғузулиду». ¹⁵ Натан бу барлиқ сөzlәр вә барлиқ вәһийни һеч немә қалдурмай, Давутқа ейтип бәрди.

Давутниң дуаси вә һәмдусанаси

2Сам. 7:18-29

¹⁶ Шуниң билән Давут кирип Пәрвәрдигарниң алдида олтирип мундақ деди: «И Худа Пәрвәрдигар, мән зади ким едим, мениң өйүм немә еди, Сән мени мошу дәрижигә көтургидәк? ¹⁷ Лекин и Худа Пәрвәрдигар, бу мәртивигә көтәргиниң сениң нәзириңдә кичиккинә бир иш һесапланди; чүнки Сән мән қулуңниң өйиниң жирақ кәлгүси тоғрилиқ сөзлидиң вә мени улук мәртивилик зат дәп қаридиң, и Худа Пәрвәрдигар!» □

¹⁸ Сән кәминән үстигә чүшүргән шундақ шан-шәрәп тоғрилиқ Давут Саңа немә дийәлисун? Чүнки Сән дәрвәкә Өз қулуңни Өзүң билисән. ¹⁹ Аһ Пәрвәрдигар, пеқир қулуң үчүн һәмдә Өз көңлүңдики нийитиң бойичә бу барлиқ улуклуқни көрситип, бу чоң ишларниң һәммисини аян қилдиң. ²⁰ Аһ Пәрвәрдигар, қулиқимиз толук аңлиғини бойичә Саңа тәң кәлгидәк һеч ким йоқ; Сениңдин бөләк һеч бир илаһ йоқтур. ²¹ Дунияда қайси бир әл хәлқиң Исраилға тәң келәлисун? Уларни Өзүңгә хас бирдин-бир хәлиқ болуш үчүн қутулдурушқа бардиң һәмдә Мисирдин қутулдуруп чиққан хәлқиң алдидин ят әлләрни қоғлап чиқирип, улуквар вә бәһәйвәт ишлар арқилиқ Өз намиңни тиклидиң! ²² Сән хәлқиң Исраилни мәңгү Өзүңниң хәлқиң қилдиң; аһ Пәрвәрдигар, Сәнму уларниң Худаси болдуң.

□ **17:17** «бу мәртивигә көтәргиниң» — демәк, «Сән мени мошу дәрижигә көтургән» дегән сөз (18-айәт) униң падиша болғанлиғини көрситиду. Лекин Худа бу имтияздин йәнә көп имтиязларни қошуп бәрмәкчи. 9-16-айәтләрни қайтидин көрүң. «мени улук мәртивилик зат дәп қаридиң» — башқа бир хил тәржимиси «мени жуқуридики (шу) инсанниң қатаридә қаридиң». Бу тәржимиси тоғра болса «жуқуридики инсан», йәни Мәсиһ тоғрилиқ бешарәт болиду.

²³ Аһ Пәрвәрдигар, әнди пеқир қулуң вә униң өйи тоғрилиқ қилған вәдәң мәңгүгә әмәл қилинсун; Сән дегәнлириң бойичә ишни ада қилғайсән! ²⁴ Амин, вәдәң әмәл қилинсун, шундақла намиң мәңгү улуклансун, кишиләр: «Самави қошунниң Сәрдари Пәрвәрдигар Исраилниң Худаси, һәқиқәтән Исраилға Худадур!» десун; вә шундақ болуп, пеқир қулуң Давутниң өй-жәмәти Сениң алдиңда мәзмут турғузулсун. ²⁵ Аһ Худайим, Сән пеқир қулуңға саңа өй ясаймән, дегән вәһий кәлтүрдүң; шуңа қулуң Сениң алдиңда мошундақ дуа қилишқа жүрҗәт қилди. ²⁶ Аһ Пәрвәрдигар, Сән бирдин-бир Худадурсән, Сән пеқир қулуңға мошундақ амәтни беришни вәдә қилдиң; ²⁷ Әнди пеқир қулуңниң өй-жәмәтигә илтипат қилип, униң Сениң алдиңда мәңгү турушиға сақлиғайсән. Чүнки Сән, аһ Пәрвәрдигар, *пеқирниң өй-жәмәтигә* илтипат қилдиң вә шуниң билән у мәңгүгә бәхит-илтипатқа несип болиду».

18

Давут Филистий, Моабий вә Зобаһларни мәглуп қилиду *2Сам. 8:1-15*

¹ Шу иштин кейин шундақ болдики, Давут Филистийләргә һужум қилип уларни бойсундуруп, уларниң қолидин Гатни вә униңға тәвә йеза-кәнтләрни тартивалди. ² У йәнә Моабийларға һужум қилди; Моабийлар униңға беқинип, олпан төләйдиған болди. ³ Зобаһниң падишаси һададәзәр өз тәвәсини Әфрат дәриясиғичә кеңәйтишкә атлинип чиққанда, Давут таки Хаматқа қәдәр униңға һужум қилди. ⁴ Давут униң миң жәң һарвусини олжа алди, йәттә миң атлиқ ләшкирини, жигирмә миң пиядә ләшкирини әсир алди. Давут барлиқ жәң һарвулириниң атлириниң пейини қирқитиветип, пәқәт йүз һарвуға қошқидәк атнила елип қалди.

Давут Сурийләрни мәглуп қилиду

⁵ Дәмәшқтики Сурийләр Зобаһниң падишаси һададәзәргә ярдәм беришкә кәлди; Давут Сурийләрдин жигирмә икки миң әскәрни өлтүрди. ⁶ Давут Сурийәдики Дәмәшқ райониға қаравул әтрәтлирини турғузувиди, Сурийләр Давутқа беқинип, униңға олпан төләйдиған болди. Давут қәйәргә *жәңгә* чиқмисун, Пәрвәрдигар уни қоғдап турди. □ ⁷ Давут һададәзәрниң хизмәткарлири ишлитидиған алтун қалқанларниң һәммисини Йерусалимға елип қайтти. ⁸ У йәнә һададәзәргә тәвә Тибһат билән кундин ибарәт икки шәһәрдин нурғун мис олжа алди; кейинки заманларда Сулайман мошу мисларни ишлитип мис көл, мис түврүкләр вә башқа барлиқ мис әсвапларни ясатқан. □ ⁹ Хамат падишаси Тов Давутниң Зобаһ падишаси һададәзәрниң пүтүн қошунини мәглуп қиғанлиғини аңлап, □ ¹⁰ Өз оғли һадорамни Давутқа салам берип, униң һададәзәр билән жәң қилип, уни мәглуп қилған ғәлибисини тәбрикләшкә әвәтти. Чүнки Тов әслидә һададәзәр билән дайим урушуп туратти. һадорам һәр хил алтун, күмүч, мис әсвап-жабдуқларни соға қилип әкәлди. ¹¹ Давут падиша бу әсвап-жабдуқларни һәр қайси әлләрдин, жүмлидин Едом, Моаб, Аммонлардин, Филистийләрдин вә Амаләкләрдин олжа алған алтун-күмүчләр билән қошуп һәммисини Пәрвәрдигарға беғишлиди.

Давут Едомларни мәглуп қилиду

¹² Зәруияниң оғли Абишай «Шор вадиси»да Едомийлардин он сәккиз миң адәмни өлтүрди. ¹³ Давут Едомда қаравул әтрәтлирини турғузди; Едомларниң һәммиси Давутқа беқинди. Давут қәйәргә *жәңгә* чиқмисун, Пәрвәрдигар уни қоғдап турди. □

□ **18:6** «Пәрвәрдигар уни қоғдап турди» — яки «Пәрвәрдигар ғәлибигә ериштүрүп турди». □ **18:8** «Тибһат» — яки «Тәбаһ». □ **18:9** «Тов» — «2Сам.» 9:9дә «Той». □ **18:13** «Пәрвәрдигар уни қоғдап турди» — яки «Пәрвәрдигар ғәлибигә ериштүрүп турди».

Давутниң муһим хизмәткарлири
2Сам. 8:16-18; 20:23-26

¹⁴ Давут падиша болуп пүтүн Исраил үстигә һөкүмранлиқ қилип, барлиқ хәлқигә адаләт вә һәққанийлиқ билән муамилә қилди. ¹⁵ Зәруияниң оғли Йоаб қошунға сәрдар, Аһилудниң оғли Йәһошафат мирза, ¹⁶ Ахитубниң оғли Задок билән Абиятарниң оғли Абимәләк баш каһин, Шавша катип, ¹⁷ Йәһояданиң оғли Беная Кәрәтийләр билән Пәләтийләрниң йолбашчиси еди; Давутниң оғуллири униң йенидики әмәлдарлар болди. □

19

Давутниң әлчилири һақарәтлиниду
2Сам. 10:1-19

¹ Кейинки вақитларда шундақ болдики, Аммонларниң падишаси Наһаш өлди; оғли һанун орниға падиша болди. ² Давут: «Наһаш маңа илтипат көрсәткини үчүн, униң оғли һанунға илтипат көрситимән» дөп, атисиниң пәтисигә униң көңлини сорашқа һанунниң йениға әлчиләрни әвәтти. Давутниң әлчилири Аммонларниң зиминға йетип келип, көңлини соригили һанун билән көрүшмәкчи болди. ³ Лекин Аммонларниң әмәлдарлири һанунға: «Давутни растла атилириниң иззәт-һөрмитини қилип силигә көңүл соригили адәм әвәтипту, дөп қарамла? Униң хизмәткарлириниң өзлириниң алдилириға келиши бу йәрни күзитиш, ағдурмичилиқ қилиш, чарлаш үчүн әмәсмиду?» — деди. ⁴ Шуниниң билән һанун Давутниң хизмәткарлирини тутуп, уларниң сақал-бурутлирини чүшүргүзиветип һәм кийимлириниң бәлдин төвинини кәстүрүветип андин уларни қоювәтти. ⁵ Бәзиләр келип Давутқа әлчиләрниң әһвалини уқтурди; у уларни күтүвелишқа алдиға адәм әвәтти, чүнки улар толиму иза-аһанәттә қалған еди. Шуңа падиша уларға: «Сақал-бурутиңлар өскичилик Йерихо шәһиридә туруп андин йенип келиңлар» деди.

Аммонлар урушқа тәйярлиниду

⁶ Аммонлар өзлириниң Давутниң нәпритигә учрайғанлиғини билди, һанун вә Аммонлар Арам-Наһараим, Арам-Маакаһ вә Зобаһдин жәң һарвуси вә атлиқ ләшкәр яллашқа адәм әвәтип миң талант күмүч бәрди. □ ⁷ Улар оттуз икки миң жәң һарвуси, шундақла Маакаһ падишаси билән униң қошунини ялливалди; улар Мәдәбаниң алдиға келип барғаһ қурди. Аммонларму жәң қилиш үчүн һәр қайси шәһәрлиридин келип жәм болушти. ⁸ Давут буни аңлап Йоаб билән барлиқ әскәр қошунини уларниң алдиға чиқарди. ⁹ Аммонлар чиқип шәһәр дәрвазисиниң алдида сәп түзүп турди; жәңгә атлинип чиққан падишаларму далада айрим сәп түзүп турушти.

Сурийләр билән Аммонлар мәглуп болуп чекиниду

¹⁰ Йоаб өзиниң алди-кәйнидин һужумға учрайдиғанлиғини көрүп, пүтүн Исраилдин бир қисим сәрхил адәмләрни таллап, Сурийләр билән жәң қилишқа уларни сәптә турғузди; ¹¹ у қалған адәмлирини иниси Абишайға тапшурди, шуниндәк улар өзлирини Аммонлар билән жәң қилишқа сәп қилип тәйярлиди. ¹² Йоаб Абишайға: «Әгәр Сурийләр маңа күчлүк кәлсә, сән маңа ярдәм бәргәйсән; амма Аммонлар саңа күчлүк кәлсә, мән берип саңа ярдәм берәй. ¹³ Жүррәтлик болгин! Өз хәлқимиз үчүн вә Худайимизниң шәһәрлири үчүн батурлуқ қилайли. Пәрвәрдигар Өзигә лайиқ көрүнгинини қилғай! — деди.

□ **18:17** «Кәрәтийләр билән Пәләтийләр» — бәлким Давутқа алаһидә муһапизәтчиләр яки алаһидә зәрбидар әскәрләр болуши мүмкин еди. □ **19:6** «Арам-Наһараим» — яки «Месопотамийә». «Арам» болса Сурийәниң кона намидур. «миң талант күмүч» — миң талант күмүч 30000 килограммчә болуши мүмкин.

Давут Сурийләр билән Аммонларни мәглуп қилиду

14 Әнди Йоаб вә униң билән болған адәмләр Сурийләргә һужум қилғили чиқти; Сурийләр униң алдидин қачти. 15 Сурийләрниң қачқанлиғини көргән Аммонларму Йоабниң иниси Абишайниң алдидин қечип, шәһәргә киривалди. Андин Йоаб Йерусалимға қайтип кәлди.

16 Сурийләр болса өзлириниң Исраилларниң алдида мәглуп болғинини көргәндә, әлчи әвәтип, *Әфрат* дәриясиниң у тәрипидики Сурийләрни чақиртип кәлди. һададәзәрниң қошуниниң сәрдари болған Шофақ уларға йетәкчи еди.

17 Буниңдин хәвәр тапқан Давут пүткүл Исраил хәлқини жиғип Иордан дәриясидин өтүп, Сурийләрниң йениға келип уларға қарши сәп түзүп турди. Давутниң сәп түзгәнлигини көргән Сурийләр жәңгә атланди. 18 Сурийләр Исраилларниң алдидин қачти; Давут Сурийләрдин йәттә миң жәң һарвулиқни вә қириқ миң пиядә ләшкәрни өлтүрди вә йәнә Сурийләрниң сәрдари Шофақни өлтүрди. □ 19 һададәзәрниң әмәлдарлири Исраил алдида йеңилгинини көргәндә, Давут билән сүлһ қилип униңға беқинди; шуниндин кейин Сурийләр иккинчи Аммонийларға ярдәм беришни халимайдиган болди.□

20*Йоабниң Аммонларниң пайтәхти Раббаһни һужум қилип алғанлиғи**2Сам. 12:26-31*

1 Шундақ болдики, йеңи жилниң бешида, падишалар жәңгә атланған вақитта, Йоаб күчлүк қисимни башлап келип, Аммонларниң йәрлирини вәйран қилип, андин Раббаһни муһасиригә алди. У чағда Давут Йерусалимда турувататти. Йоаб Раббаһға һужум қилип шәһәрни вәйран қилип ташлиди. □ 2 Давут уларниң падишасиниң бешидин тажни еливиди (алтуниниң еғирлиғи бир талант чиқти, униңға яқутлар қондурулған еди), кишиләр бу тажни Давутниң бешиға кийдүрүп қойди. Давут шәһәрдин йәнә нурғун жәң гәниймәтлирини елип кәтти. □ ■ 3 У йәнә шәһәрдики хәлиқни елип чиқип һәрә, жоту вә палта билән ишләшкә салди; Давут Аммонниң һәр қайси шәһәрлиридики хәлиқләрниму шундақ ишләтти; андин Давут көпчилик билән Йерусалимға қайтти.

*Давут Филистийләрни үч қетим мәглуп қилиду. Төрт гигантниң қәтл қилиниши**2Сам. 21:18-22*

4 Шу вақиәдин кейин Исраиллар Гәзәрдә Филистийләр билән соқушти; у чағда Хушатлиқ Сиббикай Рәфайийлардин болған Сиппай исимлиқ бирини өлтүрүвәтти, Филистийләр тиз пүкти. □ 5 Кейинчә Исраиллар билән Филистийләр йәнә соқушти; Яирниң оғли Әлһанән Гатлиқ Голиятниң иниси Лахмини өлтүрди; бу адәмниң нәйзисиниң дәстиси бапкарниң оқидәк том еди. 6 Кейинки вақитларда Гатта йәнә соқуш болди; у йәрдә наһайити бәстлик бир адәм бар еди, униң қолидиму, путидиму алтидин бармақ болуп, жәмий жигирмә төрт бармиғи бар еди; уму Рәфайийлардин еди. □ 7 Бу адәм Исраилларни тиллиғили турувиди, Давутниң акиси Шимияниң оғли Йонатан чиқип уни өлтүрүвәтти. 8 Булар Гатлиқ Рафаниң әвлатлири болуп, һәммиси Давут вә униң хизмәткарлириниң қолида өлди.

□ 19:18 « қириқ миң пиядә ләшкәр» — яки « қириқ миң атлиқ». «2Сам.» 10:18ни көрүң. Униңда «йәттә йүз жәң һарвуси» дейилиду. Пәрқиниң сәвәви бәлким: (1) қолимиздики көчүрмиләрдә көчүргүчиниң сәһвәнлиги болуши мүмкин; (2) икки айттә хатириләнгән санларни һесаплаш нуқтиси охшимайдиган болуши мүмкин. □ 19:19 «һададәзәрниң әмәлдарлири» — яки «һададәзәргә беқинғанлар» — «2Сам.» 10:19ни көрүң □ 20:1 «йеңи жилниң бешида» — Худа Йәһудий хәлқигә тапшурған календар бойичә «йеңи жил» әтиязда башлинатти («Мис.» 12:2). □ 20:2 «Давут уларниң падишасиниң бешидин тажни еливиди ...» — яки «Давут бути Милкомниң бешидин тажни еливиди ...». «еғирлиғи бир талант» — бир талант бәлким 30 килограм еди. ■ 20:2 2Сам. 12:30 □ 20:4 «Рәфайийлар» — бәлким гигантлар еди. «2Сам.» 21:16-22ни көрүң. □ 20:6 «Рәфайийлар» — ибраний тилида «Рафаниң нәсли» дегән сөзләр билән ипадилиниду. Демәк, «Рәфайийлар» Рафаниң әвлатлири.

21

Давутниң гунайи — у аһалини санақтин өткүзиду
2Сам. 24:1-25

¹ Шәйтан Исраилларға зәрбә бериш үчүн, Давутни Исраилларни санақтин өткүзүшкә езиқтурди. □ ² Шуңа Давут Йоабқа вә хәлиқниң йолбашчилириға: «Силәр Бәэр-Шебадин Данғичә арилап Исраилларни санақтин өткүзүп келип мениң билән көрүшүңлар, уларниң санини биләй» деди. □ ³ Лекин Йоаб жававән: —«Пәрвәрдигар Өз хәлқини һазир мәйли қанчилик болсун, йүз һәссә ашурувәткәй. Лекин и ғоҗам падишасим, уларниң һәммиси өзүңниң хизмитиңдә туруватқанлар әмәсмү? Ғоҗам бу ишни зади немә дәп тәләп қилиду? Ғоҗам Исраилни немишкә гунаға муптила қилидила?» — деди. □

⁴ Лекин падишаниң сөзи Йоабниң сөзини бесип чүшти; шуңа Йоаб чиқип пүтүн Исраил зиминини арилап Йерусалимға қайтип кәлди. ⁵ Йоаб санақтин өткүзүлгән хәлиқниң санини Давутқа мәлум қилди; пүтүн Исраилда қолида қилич көтирәләйдиған адәмләр бир миллион бир йүз миң; Йәһудалардин қолида қилич көтирәләйдиған адәмләр төрт йүз йәтмиш миң болуп чиқти. ⁶ Бирақ Лавийлар билән Биньяминларла санаққа кирмиди; чүнки падишаниң бу буйруғи Йоабниң нәзиридә жиркиничлик еди.

Пәрвәрдигар җаза чүшүриду

⁷ Худа бу ишни яман көргәчкә, Исраилларға зәрбә бәрди. □ ⁸ Давут Худаға: «Мән бу ишни қилип чоң гуна өткүзүптимән; әнди мәнки қулуңниң бу қәбиһлигини кәчүрүшиңни тиләймән, чүнки мән толиму әхмиқанә иш қиптимән» — деди.

⁹ Пәрвәрдигар Давутниң алдин көргүчиси болған Гадқа: ¹⁰ Сән берип Давутқа ейтип: «Пәрвәрдигар мундақ дәйдуки, Мән саңа үч бала-қазани алдиңда қойимән; шуниңдин бирини талливал, Мән шуни бешиңларға чүшүримән» дегин, — деди.

¹¹ Шуниң билән Гад Давутниң йениға келип: «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: ¹² «Ҷени таллиғин: Я үч жил ачарчиликта қелиштин, я үч ай дүшмәнләрниң алдидин қечип, явлириң тәрипидин қоғлап қиличлинишидин вә яки үч күн Пәрвәрдигарниң қиличининиң уруши — йәни ваба кесилиниң зиминда тарқилиши, Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң Исраилниң пүтүн чегарисини харап қилишидин бирини таллиғин». Әнди ойлинип көр, бир немә дегин; мән мени әвәткүчигә немә дәп жавап берәй?» деди. ¹³ Давут Гадқа: «Мән бәк қаттиқ тәңликтә қалдим; әнди Пәрвәрдигарниң қолиға чүшәй дәймән, чүнки У толиму шәпқәтликтур. Пәқәт инсанларниң қолиға чүшмисәм, дәймән» деди.

¹⁴ Шу сәвәплик Пәрвәрдигар Исраилға ваба тарқатти; Исраиллардин йәтмиш миң адәм өлди. ¹⁵ Худа Йерусалимни вәйран қилип ташлаш үчүн бир Пәриштини әвәтти; у вәйран қиливатқанда, Пәрвәрдигар әһвални көрүп өзи чүшүргән бу бала-қазадин пушайман қилип қалди-дә, вәйран қилғучи Пәриштигә: «Бәс! Әнди қолуңни тарт!» деди. У чағда Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Йәбусий Орнанниң хамининиң йенида туратти. □ ¹⁶ Давут бешини көтирип, Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң асман билән йәрниң арилиғида, қолидики ғилаптин суғурған қиличини Йерусалимға тәңләп турғанлиғини көрди. Давут билән ақсақалларниң һәммиси бөз рәхткә оралған һалда йәргә дүм жиқилди. ¹⁷ Давут Худаға:

□ **21:1** «Шәйтан Исраилларға зәрбә бериш үчүн, Давутни Исраилларни санақтин өткүзүшкә езиқтурди» — «санақтин өткүзүш» дегән сөз Исраилниң әскирий күчини көздә тутиду. 5-әйтни көрүң. Башқа бир хил тәржимиси «Дүшмәнниң Исраилларға зәрбә бәрмәкчи болғини Давутни Исраилларни санақтин өткүзүшкә алдиратти» («Шәйтан» вә «дүшмән» ибраний тилида бир сөз биләнла ипадилиниду). Бизниңчә «езиқтуриду» яки «алдиратти» дегән сөз бир роһий күчниң мәвжүтлуғини көрситиду, шуңа «Шәйтан» дәп тәржимә қилдук. «2Сам.» 24:1нимү көрүң. □ **21:2** «Бәэр-Шебадин Данғичә» — «Бәэр-Шеба» Исраил зенимининиң әң жәнубий четида, «Дан» болса әң шималий четида еди.

□ **21:3** «Ғоҗам Исраилни немишкә гунаға муптила қилидила?» — қизиқ йери шуки, Йоаб адәттә Худадин анчә қорқмайдиған адәм болуп, мошу вақитларда ғоҗисиға қариганда, Худаниң ирадисини убдан биләтти. «Хәлиқни санақтин өткүзүш» дегән гуна тоғрилиқ «Самуил»дики «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ **21:7** «Худа бу ишни яман көргәчкә, Исраилларға зәрбә бәрди» — немишкә «хәлиқни санақтин өткүзүш» гуна һесаплиниду? Бу тоғрилиқ «Самуил»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **21:15** «Орнан» — яки «Аравна». «2Сам.» 24:16ни көрүң.

«Хәлиқниң санини елип чиқишни буйруғучи мән әмәсму? Гуна қилип бу рәзиллик өткүзгүчи мәндрүмән; бу бир пада қойлар болса, зади немә қилди? Аһ, Пәрвәрдигар Худайим, қолуң Өз хәлқиңгә әмәс, бәлки маңа вә мениң жәмәтимгә чүшкәй, вабани Өз хәлқиңниң үстигә чүшүрмигәйсән!» деди.

Давут қурбангаһ селип қурбанлиқ суниду

¹⁸ Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Гадқа: Сән берип Давутқа ейтқин, у Йәбусий Орнанниң хаминиға чиқип Пәрвәрдигарға бир қурбангаһ салсун, девиди, ¹⁹ Давут Гадниң Пәрвәрдигарниң намида ейтқини бойичә шу йәргә чиқти. ²⁰ У чағда Орнан буғдай тепивататти; Орнан бурулуп Пәриштини көрүп, өзи төрт оғли билән мөкүвалған еди. ²¹ Давут Орнанниң йениға кәлгәндә, у бешини көтирип Давутни көрүп, хамандин чиқип кәлди-дә, бешини йәргә тәккидәк егип Давутқа тазим қилди.

²² Давут Орнанға: «Хәлиқ ичидә таралған вабани тосуп қелиш үчүн, мошу хаманни вә әтрапидики йәрни маңа сетип бәрсәң, бу йәрдә Пәрвәрдигарға атап бир қурбангаһ салай дәймән. Сән толук баһа қоюп бу йериңни маңа сетип бәрсәң» деди.

²³ — Алсила, ғоҗам падишасимниң қандақ қилғуси кәлсә шундақ қилғай; қарисила, қурбанлиқ қилишқа калиларни берәй, хаман тепидиған тирниларни отун қилип қалисила, буғдайни аш һәдийәсигә ишләтсилә; буларниң һәммисини мән өзлиригә туттум, деди Орнан Давутқа.

²⁴ «Яқ», — деди Давут Орнанға, — «қандақла болмисун мән толук баһаси бойичә сетивалимән; чүнки мән сениңкини еливелип Пәрвәрдигарға атисам болмайду, бәдәл төлимәй көйдүрмә қурбанлиқни һәргиз сунмаймән».

²⁵ Шуниң билән Давут алтә йүз шәкәл алтунни өлчәп Орнанға берип у йәрни сетивалди. □

²⁶ Давут у йәргә Пәрвәрдигарға атап бир қурбангаһ салди вә көйдүрмә қурбанлиқ вә енақлиқ қурбанлиғи сунуп, Пәрвәрдигарға нида қилди; Пәрвәрдигар униң тилигини қобул көрүп, жававән асмандин көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһиға от чүшүрди.

²⁷ Пәрвәрдигар Пәриштисини буйрувиди, У қиличини қайтидин ғилипиға салди.

Муқәддәс ибадәтхана селиш орнини бекитиш

²⁸ У чағда, Давут Пәрвәрдигарниң Йәбусийлардин болған Орнанниң хаминида униң тилигигә жавап бәргәнлигини көрүп, шу йәрдә қурбанлиқ сунушқа башлиди. ²⁹ У чағда, Муса чөлдә ясатқан Пәрвәрдигарниң чедири вә көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһи Гибеонниң егизлигидә еди; ³⁰ лекин Давут Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң қиличидин қорқуп, у йәрниң алдиға берип Худадин йол сорашқа жүрәт қилалмайтти.

22

¹ Шуңа Давут: «Мана бу Пәрвәрдигар Худаниң өйи болидиған жай, мана бу Исраил үчүн көйдүрмә қурбанлиқ сунидиған қурбангаһ болиду» — деди.

Муқәддәс ибадәтхана салидиған материялларни һазирлаш

² Давут Пәрвәрдигарниң өйини салдуруш үчүн Исраил зиминидики ят әлдикиларни жиғишни буйруди һәм ташларни оюшқа ташчиларни тайинлиди. ³ Ишик-дәрвазиларға ишлитишкә миқ вә гирә-балдақ ясаш үчүн нурғун төмүр тәйярлиди; йәнә нурғун мис тәйярлидики, униң еғирлиғини таразилап болмайтти; □ ⁴ у йәнә сан-санақсиз кедир яғичи тәйярлиди, чүнки Зидонлуқлар билән Турлуқлар Давутқа нурғун кедир яғичи йәткүзүп

□ **21:25** «алтә йүз шәкәл алтун» — 600 шәкәл 7 килограмчә болатти. «2Сам.» 24:24 бойичә у «хаман вә калилар» үчүн 50 шәкәл күмүч бериду. Мошу йәрдә у шубһисизки Орнанниң пүткүл «йәр»ини сетивалиду. □ **22:3** «гирә-балдақ» — яки «илмәк-илгәкләр».

бәргән еди. ⁵ Давут көңлидә: «Оғлум Сулайман техи яш, бир юмран көчәт халас, Пәрвәрдигарға селинидигән өй һаһайити бәһәйвәт вә катта болуши, шан-шөһрити барлиқ жутларға йейилиши керәк; шуниң билән бу өйгә кетидигән материялларни һазирлап қоюшум керәк» дәп ойлиди. Шуңа Давут өлүштин илгири нурғун материял һазирлап қойди.

Давут Сулайманға муқәддәс өй селишни вәсийәт қилиду

⁶ Давут оғли Сулайманни қичқирип униңға Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигарға өй селишни тапилиди. ⁷ Давут Сулайманға мундақ деди: «И оғлум, мән әслидә Пәрвәрдигар Худайимниң намиға атап бир өй селишни ойлиған, ⁸ лекин Пәрвәрдигарниң маңа: «Сән нурғун адәмниң қенини төктүң, нурғун чоң жәңләрни қилдиң; сениң Мениң намимға атап өй селишиңға болмайду, чүнки сән Мениң алдимда нурғун адәмниң қенини йәргә төктүң. ⁹ Қара, сениңдин бир оғул төрүлиду; у арам-течлиқ адими болиду, Мән уни һәр тәрәптики дүшмәнлиридин арам тапқузимән; униң исми дәрвәкә Сулайман атилиду, у тәхттики күнлиридә Мән Исраилға арам-течлиқ вә асайишлиқ ата қилимән. □ ¹⁰ У Мениң намимға атап өй салиду; у Маңа оғул болиду, Мән униңға ата болимән; Мән униң Исраил үстидики падишалиқ тәхтини мәңгү мәзмут қилимән» дегән сөз-калами маңа йәтти.

¹¹ И оғлум, әнди Пәрвәрдигар сениң билән биллә болғай! Шуниң билән йолуң равән болуп, Униң сениң тоғрилиқ бәргән вәдиси бойичә Пәрвәрдигар Худайиңниң өйини салисән.

¹² Пәрвәрдигар саңа пәм вә әқил бәргәй вә Исраилни идарә қилишқа көрсәтмә бәргәй, сени Пәрвәрдигар Худайиңниң муқәддәс қануниға әмәл қилидигән қилғай. ¹³ Шу вақитта, Пәрвәрдигар Исраиллар үчүн Мусаға тапшурған бәлгүлимә-һөкүмләргә әмәл қилсаң, йолуң равән болиду. Қәйсәр, батур бол! Қорқма, һодуқупму кәтмә. □ ¹⁴ Қара, мән Пәрвәрдигарниң өйи үчүн жапа-мүшәкқәтлимис арқилиқ йүз миң талант алтун, миң миң талант күмүч вә интайин көп, сан-санақсиз мис, төмүр тәйярлидим; йәнә яғач вә таш тәйярлидим; буниңға йәнә сән қошсаң болиду. □ ¹⁵ Буниңдин башқа сениңдә йәнә таш кәскүчи, тамчи, яғаччи һәм һәр хил хизмәтләрни қилалайдигән нурғун устилар бар; ¹⁶ алтун-күмүч, мис, төмүр болса сан-санақсиз; сән ишқа тутушушқа орнуңдин тур, Пәрвәрдигарим сениң билән биллә болғай!» □

Давут әмәлдарларға Сулайманниң өй селишиға ярдәмлишишни вәсийәт қилиду

¹⁷ Давут йәнә Исраилдики әмәлдарларға оғли Сулайманға ярдәм беришни тапилап: ¹⁸ «Худайиңлар болған Пәрвәрдигар силәр билән биллә әмәсму? һәр әтрапиңларда силәргә тинич-арамлиқ бәргән әмәсму? Чүнки У бу зиминдики аһалини қолумға тапшурди; зимин Пәрвәрдигарниң алдида вә хәлқиниң алдида тизгинләнди. ¹⁹ Әнди силәр пүтүн қәлбиңлар, пүтүн жениңлар билән қәтғий нийәткә келип, Худайиңлар болған Пәрвәрдигарни изләңлар; Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини вә Худаниң муқәддәсханисидики қача-әсваплирини Униң намиға атап селинған өйигә апирип қоюш үчүн, Пәрвәрдигар Худаниң муқәддәсханисини селишқа орнуңлардин қопуңлар!» деди. □

23

Лавийларниң вәзиписи вә гуруппилиниши

- **22:9** «униң исми дәрвәкә Сулайман атилиду» — «Сулайман» дегән исим ибраний тилидики «шалом» (тинчлиқ, хатиржәмлик)кә бағлиқ (әрәб тилида «салам»). □ **22:13** «һодуқупму кәтмә» — яки «ғәйрәтсиз болма». □ **22:14** «йүз миң талант алтун» — аз дегәндә 3000 тонна алтун. «миң миң талант» — аз дегәндә 30000 тонна күмүч. □ **22:16** «алтун-күмүч, мис, төмүр болса сан-санақсиз» — яки «зәргәр, мискәр, төмүрчиләр болса санақсиздур». □ **22:19** «Әнди силәр пүтүн қәлбиңлар, пүтүн жениңлар билән қәтғий нийәткә келип, Худайиңлар болған Пәрвәрдигарни изләңлар» — ибраний тилида «Әнди Пәрвәрдигар Худайиңларни изләшкә жан-дилиңларни чиң қилиңлар» дегән билән ипадилиниду.

1 Давут қерип күнлири тошай дәп қалғанда, оғли Сулайманни Исраил үстигә падиша қилип тиклиди. 2 Давут Исраилдики әмәлдарларни, каһинларни вә Лавийларни жигди. 3 Лавийлардин оттуз яштин ашқанларниң һәммиси санақтин өткүзүлди; тизимланғини бойичә, улардин әрләр жәмий оттуз сәккиз миң киши еди. 4 Давут: «Буларниң ичидә жигирмә төрт миң киши Пәрвәрдигарниң өйини башқуруш хизмитигә, алтә миң киши әмәлдар вә сотчиликқа, 5 төрт миң киши дәрвазивәнликкә вә йәнә төрт миң киши мән ясиған сазлар билән Пәрвәрдигарға һәмдусана оқуш ишиға қоюлсун» — деди. 6 Давут уларни Лавийниң оғли Гәршон, Коһат вә Мәрари жәмәтлири бойичә гуруппиларға бөлди: — 7 Гәршонийлардин Ладан билән Шимәй бар еди; 8 Ладанниң оғли: тунжа оғли Йәһийәл, йәнә Зитам билән Йоелдин ибарәт үч киши еди; 9 Шимәйниң оғлидин Шеломит, һазийәл вә һарандин ибарәт үч киши еди; жуқуриқилар Ладанниң жәмәт башлиқлири еди. 10 Шимәйниң оғуллири Жаһат, Зина, Йәуш вә Берияһ, бу төртәйләнниң һәммиси Шимәйниң оғли еди. □ 11 Жаһат тунжа оғул, Зиза иккинчи оғул еди; Йәуш билән Берияһниң әвлатлири көп болмиғачқа, бир *жәмәт гурупписи* дәп һесапланған. 12 Коһатниң оғуллири Амрам, Изһар, һеброн вә Уззийәлдин ибарәт төрт киши еди. 13 Амрамниң оғли һарун билән Муса еди. һарун билән униң әвлатлири әң муқәддәс буюмларни паклаш, Пәрвәрдигарниң алдида мәңгүгә *қурбанлиқларни* сунуш, униң хизмитини қилиш, мәңгү униң намидин бәхит тиләп дуа беришкә айрилған еди. □ 14 Худаниң адими Мусаға кәлсәк, униң әвлатлири Лавий қәбилисидин дәп һесаплинип пүтүлгән. 15 Мусаниң оғли Гәршом билән Әлиезәр еди. 16 Гәршомниң оғуллиридин Шәбуйәл чоң оғли еди. 17 Әлиезәрниң оғли Рәһабия еди; Әлиезәрниң башқа оғли болмиған, лекин Рәһабияниң оғуллири наһайити көп еди. □ 18 Изһарниң тунжа оғли Шеломит еди. 19 һебронниң оғуллири: тунжа оғли Йерия, иккинчи оғли Амария, үчинчи оғли Яһазийәл, төртинчи оғли Жәкамиям еди. 20 Уззийәлниң оғуллири: тунжа оғли Микаһ, иккинчи оғли Йишия еди. 21 Мәрариниң оғли Маһли билән Муши еди; Маһлиниң оғли Әлиазар билән Киш еди. 22 Әлиазар өлгәндә оғли йоқ, қизлирила бар еди; уларниң туққанлири, йәни Кишниң оғуллири у қизларни әмригә алди. 23 Мушиниң Маһли, Едәр вә Йәрәмот дегән үчлә оғли бар еди. 24 Жуқуриқиларниң һәммиси Лавийниң әвлатлири болуп, жәмәтлири бойичә, йәни жәмәт башлири бойичә жигирмә яштин ашқан әркәкләр ройхәткә елинған; улар Пәрвәрдигарниң өйидики вәзипиләрни өтәшкә исмилири бойичә тизимланған еди. 25 Чүнки Давут: «Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар Өз хәлқигә арам берип, Өзи мәңгү Йерусалимда макан қилиду; 26 шуниң билән Лавийларниң муқәддәс чедирни вә униң ичидики һәр қайси қача-әсвапларни кәтирип жүрүшниң һажити йоқ» дегән еди. 27 Шуңа Давутниң жан үзүш алдидики вәсийити бойичә, Лавийларниң жигирмә яштин жуқурилириниң һәммиси санақтин өткүзүлгән еди. 28 Уларниң вәзиписи болса һарунниң әвлатлириниң йенида туруп, Пәрвәрдигарниң өйиниң ишлирини қилиш еди; улар һойла-арамларни башқуруш, барлиқ муқәддәс буюмларни пакиз тутуш, қисқиси, Пәрвәрдигарниң өйиниң хизмәт вәзипилирини бежиришкә мәсәул еди; 29 йәнә «тизилған тәқдим нан», аш һәдийә унлири, петир қотурмачлар, қазан нанлири вә майлиқ нанларға, шундақла һәр хил өлчәш әсваплириға мәсәул еди; 30 улар йәнә һәр күни әтигәндә өрә туруп Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтип һәмдусана оқуйтти, һәр күни кәчлигиму шундақ қилатти. 31 Йәнә шабат күни, һәр йеңи айда, шуниңдәк бекитилгән һейт-байрамларда сунулидиған барлиқ көйдүрмә қурбанлиқларға мәсәул еди. Өзлиригә қаритилған бәлгүлимә бойичә, улар дайим Пәрвәрдигарниң алдиға бекитилигән сани вә нөвити билән хизмәттә туратти. □ 32 Улар жамаәт чедирини һәм муқәддәс жайни бақатти, шундақла өзлириниң Пәрвәрдигарниң

□ 23:10 «Зина» — 11-айәттә «Зиза». □ 23:13 «қурбанлиқларни сунуш» — яки «хушбуй йеқиш». □ 23:17 «Әлиезәрниң оғли» — ибрания тилида «Әлиезәрниң оғуллири». □ 23:31 «Йәнә шабат күни, һәр йеңи айда, шуниңдәк бекитилгән һейт-байрамларда сунулидиған барлиқ көйдүрмә қурбанлиқларға мәсәул еди» — Лавийлар өзлири қурбанлиқларни сунмайтти, бирақ уларни тәйярлашқа мәсәул еди.

өйидики хизмәттә болуваатқан қериндашлири, йәни һарунниң әвлатлириға қарайтти.

24

Давут каһинларни нөвәт-гуруппиларға бөлиду

¹ һарун әвлатлириниң нөвәтчиликкә бөлүнүши төвәндикичә: һарунниң оғли Надаб, Абиһу, Әлиазар вә Итамар. ² Надаб билән Абиһу атисидин бурун елүп кәткән һәм пәрзәнт көрмигән еди; шуңа Әлиазар билән Итамар каһинлиқни тутатти. ³ Давут вә Әлиазарниң әвлатлиридин Задок вә Итамарниң әвлатлиридин Ахимәләк уларниң қериндашлирини гуруппиларға бөлүп, вәзиписи бойичә ишқа қойди; ⁴ Әлиазарниң әвлатлиридин жәмәт беши болғанлар Итамарниң әвлатлиридин жәмәт беши болғанлардин көп экәнлигини билип, уларни шуниңға асасән айрип нөвәт-гуруппиларға бөлди. Әлиазарниң әвлатлиридин жәмәт беши болғанлар он алтә киши еди, Итамарниң әвлатлиридин жәмәт беши болғанлар сәккиз киши еди; ⁵ улар чәк ташлаш йоли билән тәңшәп нөвәт-гуруппиларға бөлүнди. Шундақ қилип муқәддәсханидики ишларға мәсәул болғанлар вә Худаниң алдидики ишларға мәсәул болғанлар һәм Әлиазарниң әвлатлиридинму һәм Итамарниң әвлатлиридинму болди. □ ⁶ Лавий Нәтанәлниң оғли Шемая катип болса падиша, әмәлдарлар, каһин Задок, Абиятарниң оғли Ахимәләк, шундақла каһинларниң вә Лавийларниң жәмәт башлиқлири алдида уларниң исмини пүтүп қойди. Әлиазарниң әвлатлири ичидин бир жәмәт талланди, андин Итамарниң әвлатлири ичидинму бир жәмәт талланди. ⁷ Биринчи чәк Йәһоярибқа, иккинчи чәк Йәдаяға, ⁸ үчинчи чәк һаримға, төртинчи чәк Сеоримға, ⁹ бәшинчи чәк Малкияға, алтинчи чәк Мияминға, ¹⁰ йәттинчи чәк һаккозға, сәккизинчи чәк Абияға, ¹¹ тоққузинчи чәк Йәшуаға, онинчи чәк Шеканияға, ¹² он биринчи чәк Әлияшибқа, он иккинчи чәк Якимға, ¹³ он үчинчи чәк һуппаға, он төртинчи чәк Йәшәбиабқа, ¹⁴ он бәшинчи чәк Билгаһқа, он алтинчи чәк Иммергә, ¹⁵ он йәттинчи чәк һезирға, он сәккизинчи чәк һаппизәзгә, ¹⁶ он тоққузинчи чәк Питаһияға, жигирминчи чәк Йәһәзкәлгә, □ ¹⁷ жигирмә биринчи чәк Яқинға, жигирмә иккинчи чәк Гамулға, ¹⁸ жигирмә үчинчи чәк Делаяға, жигирмә төртинчи чәк Маазияға чиқти. ¹⁹ Мана бу уларниң хизмәт тәртиви; бу Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар уларниң атиси һарунниң вәстиси билән буйруған низам бойичә, Пәрвәрдигарниң өйигә кириш нөвити еди.

Лавийниң башқа әвлатлириниң вәзиписи

²⁰ Лавийниң қалған әвлатлири мунулар: Амрамниң әвлатлиридин Шубайәл; Шубайәлниң әвлатлири ичидә Йәһдея бар еди. ²¹ Рәһабияға кәлсәк, униң оғуллири, жүмлидин тунжа оғли Йишия бар еди. ²² Изһарниң оғуллири ичидә Шеломот; Шеломотниң оғуллири ичидә Жаһат бар еди. ²³ һебронниң оғуллири: тунжа оғли Йәрия, иккинчиси Амария, үчинчиси Яһазийәл, төртинчиси Жәкамиям еди. □ ²⁴ Уззийәлниң оғуллири: Микаһ; Микаһниң оғуллиридин Шамир бар еди. ²⁵ Микаһниң иниси Исшия еди; Йисшияниң оғуллири ичидә Зәкәрия бар еди. ²⁶ Мәрариниң оғуллири: Маһли вә Муши; Язияниң оғли Бено еди. □ ²⁷ Мәрариниң оғли Язиядин болған әвлатлири Бено, Шоһам, Заккур вә Ибри бар еди. ²⁸ Маһлиниң оғли Әлиазар еди; Әлиазарниң оғли йоқ еди. ²⁹ Кишкә кәлсәк, униң оғуллири ичидә Йәраһмийәл бар еди. ³⁰ Мушиниң оғуллири Маһли, Едәр вә Йәримот еди. Жуқириқиларниң һәммиси Лавийниң әвлатлири болуп, жәмәтлири бойичә пүтүлгән еди. ³¹ Уларму уларниң қериндашлири

□ **24:5** «муқәддәсханидики ишларға мәсәул болғанлар» — бәлким ибадәтханидики ишларни көрситиду; «Худаниң алдидики ишларға мәсәул болғанлар» болса бәлким сот-сорақ ишлириға мәсәул еди. Әлиазар вә Итамар дегән икки жәмәттин икки хил вәзипини үстигә алғанлар бар еди. □ **24:16** «Йәһәзкәл» — Әзакиял дегән исминиң башқа бир шәкли. □ **24:23** «һебронниң оғуллири» — бәзи кона көчүрмиләрдә пәкәт «униң оғуллири» дейлиду. Лекин 23:19ни көрүң. □ **24:26** «Мәрариниң оғуллири: Маһли вә Муши; Язияниң оғли Бено еди» — бу әйәтниң башқа бир нәччә хил тәржимилири бар.

Һарунниң әвлатлириға охшаш, Давут падиша, Задок, Ахимәләк вә шуниңдәк каһинлар вә Лавийларниң жәмәт башлиқлириниң алдида чәк тартти; һәр қайси жәмәт башлири вә уларниң туққанлиридин әң кичиклириму охшашла чәк тартти.□

25

Давут нәғмичиләрни тәшкил қилиду

¹ Давут билән қошунниң сәрдарлири Асаф, һеман вә Йәдунларниң оғуллириғиму вәзипә жүкләп, уларни чилтар, тәмбур вә жаң-жаңлар челип, бешарәт бериш хизмитигә қойди. Улардин вәзипигә қоюлғанларниң сани төвәндикичә: ² Асафниң оғуллиридин Заккур, Йүсүп, Нитания вә Ашарилаһ бар еди; Асафниң оғуллириниң һәммиси Асафниң көрсәтмисигә қарайтти; Асаф падишаниң көрсәтмиси бойичә бешарәт берип сөзләйтти.

³ Йәдунға кәлгәндә, униң Гәдалия, Зери, Йәшәя, Шимәй, һашабия вә Маттитияһ дегән алтә оғли болуп, атиси Йәдунниң көрсәтмисигә қарайтти. Йәдун Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтип мәдһийә оқуш үчүн чилтар челип бешарәт берәтти.□

⁴ һеманниң болса, униң Буккия, Маттания, Уззийәл, Шәбуйәл, Йәримот, һанания, һанани, Әлията, Гиддалти вә Ромамти-Езәр, Йошбикаша, Маллоти, һотир вә Махазиот дегән оғуллири бар еди. ⁵ Буларниң һәммиси һеманниң оғуллири болуп, Худаға болған мәдһийисини яңритиш үчүн қоюлған (һеман болса падишаға Худаниң сөз-каламини йәткүзидигән алдин көргүчи еди); Худа һеманға он төрт оғул, үч қиз ата қилған еди. □ ⁶ Буларниң һәммиси атилириниң башламчилиғида болуп, Пәрвәрдигарниң өйидә нәғмә-нава қилиш үчүн, жаң-жаң, тәмбур вә чилтар челип Худаниң өйидики вәзиписини өтәйтти. Асаф, Йәдун вә һеман бу ишларда падишаниң көрсәтмисигә қарайтти. □ ⁷ Улар вә уларниң қериндашлириниң сани жәмий икки йүз сәксән сәккиз еди (улар һәммиси Пәрвәрдигарни мәдһийиләш нәғмә-навалиғида алаһидә тәрбийә көргән, күй ейтишқа уста еди). ⁸ Булар чоң-кичигигә, устәз-шагиртлиғиға қаримай һәммиси бирдәк чәк тартип гуруппиларға бөлүнгән еди.

Жигирмә төрт мәдһийиләш гурупписи

⁹ Биринчи чәк Асафниң оғли Йүсүпкә, иккинчи чәк Гәдалияға чиқти; у, униң инилири вә оғуллири болуп жәмий он икки киши еди; □ ¹⁰ үчинчи чәк Заккурға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ¹¹ төртинчи чәк Изриға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; □ ¹² бәшинчи чәк Нәтанияға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ¹³ алтинчи чәк Буккияға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп он икки киши еди; ¹⁴ йәттинчи чәк Йәшарилаһқа чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; □ ¹⁵ сәккизинчи чәк Йәшәяға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ¹⁶ тоққузинчи чәк

□ **24:31** «Уларму уларниң қериндашлири һарунниң әвлатлириға охшаш,... һәр қайси жәмәт башлири вә уларниң туққанлиридин әң кичиклириму охшашла чәк тартти.» — мошу қалған Лавийларниң немә вәзипилири барлиғи мошу йәрдә ениқ ейтилмайду. □ **25:3** «Гәдалия, Зери, Йәшәя, Шимәй, һашабия вә Маттитияһ» — бәзи кона көчүрмиләрдә «Шимәй» дегән исим йоқап кәткән. □ **25:5** «Худаға болған мәдһийисини яңритиш» — ибраний тилида «мүңгүзни (яки бурғини) көтириш» дегән сөзләр билән ипадилиниду. Мүңгүз болса адәмниң (яки Худаниң) улуқлугини көрситиду. «Худаға болған мәдһийисини яңритиш» — һеманниң қизлириму бу мәдһийә хизмитидә еди. Толуқ айтәттиң башқа бир хил тәржимиси: «Буларниң һәммиси һеманниң оғуллири болуп, Худаниң һеманға болған сөз-каламини бойичә униң иззәт-һөрмитини көтириш үчүн униңға берилгән еди (һеман болса падишаниң алдин көргүчиси еди); Худа һеманға он төрт оғул, үч қиз ата қилған еди». □ **25:6** «Буларниң һәммиси атилириниң башламчилиғида болуп....» — «атилири» Асаф, Йәдун вә һемандин ибарәт. Асаф вә һеманлар һәр бири Зәбурдики нәччә күйләрни язған (мәсилән 49-, 72-81-күй, 87-күй. Йәдун 38-, 61- вә 76-күйдә тилға елиниду). □ **25:9** «униң инилири» — яки «униң қериндашлири». 10-18-айәтләрдики «инилири»му шундақ. □ **25:11** «Изри» — яки «Зери» (25:3ни көрүң). □ **25:14** «Йәшарилаһ» — яки «Ашарилаһ» (25:2ни көрүң).

Маттанияға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ¹⁷ онинчи чәк Шимәйгә чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ¹⁸ он биринчи чәк Азарәлгә чиқти; у вә униң оғуллири, инилири болуп жәмий он икки киши еди; □ ¹⁹ он иккинчи чәк һасабияға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²⁰ он үчинчи чәк Шубайәлгә чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²¹ он төртинчи чәк Маттитияһқа чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²² он бәшинчи чәк Йәримотқа чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²³ он алтинчи чәк һананияға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²⁴ он йәттинчи чәк Йошбикашаға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²⁵ он сәккизинчи чәк һананиға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²⁶ он тоққузинчи чәк Маллотиға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²⁷ жигирминчи чәк Әлиятаға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²⁸ жигирмә биринчи чәк һотирға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ²⁹ жигирмә иккинчи чәк Гиддалтиға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ³⁰ жигирмә үчинчи чәк Махазиотқа чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди; ³¹ жигирмә төртинчи чәк Ромамти-Езәргә чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп жәмий он икки киши еди.

26

Дәрвазивәнләрниң гуруппилиниши

¹ Дәрвазивәнләрниң гуруппилиниши төвәндикидәк болди: Корәһ жәмәтидикиләрдин Асафниң әвлатлири ичидә Корәниң оғли Мәшәләмия бар еди. ² Мәшәләмияниң бир нәччә оғли болуп, тунжиси Зәкәрия, иккинчиси Йәдияйәл, үчинчиси Зәбадия, төртинчиси Ятнийәл, ³ бәшинчиси Елам, алтинчиси Йәһоһанан, йәттинчиси Әлийойинай еди. ⁴ Обәд-Едомниң оғуллири: тунжа оғли Шемая, иккинчиси Йәһозабад, үчинчиси Йоаһ, төртинчиси Сакар, бәшинчиси Нәтанәл, ⁵ алтинчиси Аммийәл, йәттинчиси Иссакар, сәккизинчиси Пеултай; дәрвәкә Худа Обәд-Едомға бәхит-саадәт ата қилған еди. ⁶ Униң оғли Шемаяму бир нәччә оғул пәрзәнт көргән болуп, һәммиси ата жәмәти ичидә йолбашчи еди, чүнки улар батур әзимәтләр еди. □ ⁷ Шемаяниң оғуллири: Отни, Рефайәл, Обәд вә Әлзабад еди. Әлзабадниң инилири Елиху билән Сәмакияниң иккиси батур еди. ⁸ Буларниң һәммиси Обәд-Едомниң әвлатлири болуп, улар вә уларниң оғуллири, қериндашлириниң һәммиси Худаниң хизмитидә қолидин иш келидиған адәмләр еди. Обәд-Едомниң әвлади жәмий атмиш икки адәм еди. ⁹ Мәшәләмияниң оғуллири вә қериндашлири бар еди; һәммиси батур болуп, жәмий он сәккиз адәм еди. ¹⁰ Мәрариниң әвлади болған Хосаһниң бир нәччә оғли бар еди, чоң оғли Шимри (Шимри әслидә тунжа оғул болмисиму, атиси уни чоң оғул қилип тиклигән), ¹¹ иккинчи оғли һилқия, үчинчиси Тәбалия, төртинчиси Зәкәрия еди. Хосаһниң оғуллири вә қериндашлири жәмий болуп он үч адәм еди.

¹² Жуқириқиларниң һәммиси жәмәт башлири бойичә дәрвазивәнләрниң гуруппиларға бөлүнүши еди; уларниң һәммисигә қериндашлири билән биллә Пәрвәрдигарниң өйидики хизмәт вәзиписи тапшурулған еди. ¹³ Улар, мәйли чоң болсун яки кичик болсун, өз жәмәти бойичә чәк тартип һәр бир дәрвазиға бәлгүләнди. ¹⁴ Шәрқий дәрвазида дәрвазивәнлик қилишқа чәк чиққини Шәләмия болди; андин улар униң оғли Зәкәрия (ақиланә мәслиһәтчи еди) үчүн чәк тартти; униңға шималий дәрвазиниң дәрвазивәнлик чеки чиқти. ¹⁵ Жәнубий дәрвазиниң чеки Обәд-Едомға чиқти. Униң оғуллири амбар-ғәзниләргә мәсәул болди. ¹⁶ Шуппим билән Хосаһқа ғәрбий дәрвазиниң вә шуниңдәк даван йолидики Шалләкәт

□ **25:18** «Азарәл» — яки «Уззийәл» (25:4ни көрүң). □ **26:6** «улар батур әзимәтләр еди» — яки «улар мөтивәрләр еди».

дәрвазисиниң чеки чиқти; дәрвазивәнләр яндишип туратти. □ 17 Шәрқий дәрвазиға һәр күни алтә Лавий дәрвазивән мәсъяул еди; шималий дәрвазиға һәр күни төрт адәм, жәнубий дәрвазиға һәр күни төрт адәм мәсъяул еди; амбар-ғәзниләрниң һәр биригә икки адәм бир гуруппа болуп қарайтти. 18 Ғәрип тәрәптики дәһлизниң алдидики йолда төрт киши, дәһлизниң өзидә икки киши пасибанлиқ қилатти. 19 Йоқуридики кишиләр дәрвазивәнләрниң гуруппилиниши болуп, Корահниң вә Мәрариниң әвлатлиридин еди.

Муқәддәс өйниң ғәзнисини башқуридиған Лавийлар

20 Уларниң башқа Лавий қериндашлиридин Худаниң өйидики ғәзниләрни вә муқәддәс дәп беғишланған буюмлар ғәзнисини башқурушқа Ахияһ қоюлди. □ 21 Ғәршон жәмәтидики Ладанниң әвлатлиридин, Ғәршоний Ладан жәмәтигә йолбашчи болғини: Жәһийәли еди; □ 22 Жәһийәлиниң оғуллири Зетам билән униң иниси Йоел еди; улар Пәрвәрдиғарниң өйидики ғәзниләргә мәсъяул еди.

23 Амрам жәмәти, Изһар жәмәти, һеброн жәмәти вә Уззийәл жәмәтидикиләрму *вәзипигә* қоюлди: 24 Мусаниң нәвриси, Ғәршомниң оғли Шибуәл баш ғәзниччи болди. 25 Униң Әлиезәрдин болған қериндашлири: Әлиезәрниң оғли Рәһабия, Рәһабияниң оғли Йәшәя, Йәшәяниң оғли Йорам, Йорамниң оғли Зикри, Зикриниң оғли Шеломит еди. 26 Мошу Шеломит билән униң қериндашлири муқәддәс дәп беғишланған буюмлар сақлинидиған барлиқ ғәзниләрни башқуратти; бу буюмларни әслидә Давут падиша, жәмәт башлиқлири, миң бешилар, йүз бешилар вә қошун сәрдарлири беғишлиған еди. 27 Улар жәңғаһларда булаң-талаң қилип кәлгән мал-мүлүкләрдин вә олжидин Пәрвәрдиғарниң өйини пухта қилишқа беғишлиған еди. □ 28 Буларниң ичидиму алдин көргүчи Самуил, Кишниң оғли Саул, Нәрниң оғли Абнәр вә Зәруияниң оғли Йоаблар муқәддәс дәп айриған нәрсиләр бар еди; барлиқ муқәддәс дәп айрилған нәрсиләрни Шеломит билән униң қериндашлири башқуратти.

Мәнсәпкә қоюлған вә һаким болған Лавийлар

29 Изһар жәмәтидин Кенания вә униң оғуллири муқәддәс өйниң сиртида Исраилда мәнсәпдар вә сотчилар қилип қоюлди.

30 Һеброн жәмәтидин һашабия вә униң қериндашлири, һәммиси батур болуп, Иордан дәриясиниң ғәрбий тәрәпидә Исраилда мәнсәп тутуп, Пәрвәрдиғарниң хизмитигә вә падишаниң ишлириға мәсъяул болушқа қоюлған. Улар жәмий бирмиң йәттә йүз киши еди.

31 Һеброн жәмәти ичидә, жәмәтниң нәсәбнамиси бойичә Йәрия жәмәт беши еди. Давутниң сәлтәнитиниң қириқинчи жили *нәсәбнамиләрни* тәкшүрүш арқилиқ Гилеадниң Язәр дегән йеридә бу жәмәттинму батур әзимәтләр тепилди. 32 Йәрияниң қериндашлиридин йәнә жәмий болуп икки миң йәттә йүз киши бар еди; уларниң һәммиси батур болуп, шу жәмәт башлири еди; падиша Давут уларни Рубән қәбилиси, Гад қәбилиси вә Манассәһ йерим қәбилисидики Худаға вә падишаниң хизмитигә даир барлиқ ишларни башқурушқа қойди.

27

Исраилниң һәрбий тәшкилати

1 Төвәндикиләр Исраиллар ичидә падишаниң хизмитидә һәрбий қисимларға мәсъяул болған һәр қайси жәмәт башлири, миң беши, йүз беши вә барлиқ мәнсәпдарлар еди. Улар саниға қарап қисимларға бөлүнгән еди. Улар һәр жили ай бойичә нөвәтлишип туратти, һәр қисимда жигирмә төрт миң адәм бар еди.

□ 26:16 «дәрвазивәнләр яндишип туратти» — яки «дәрвазивәнләр удулму удул туратти». □ 26:20 «Лавий қериндашлири» — яки «Лавийлардин болған Ахияһ». □ 26:21 «Ладан» — йәнә «Либни» дейлиду, «Жәһийәли» йәнә «Жәһийәл» дәпму атилиду (6:17, 23:7). □ 26:27 «пухта қилишқа» — яки «ремонт қилишқа».

² Биринчи айдики биринчи нөвәтчи қошунға Забдийәлнің оғли Яшобиям мәсәул болған, униң әшу қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. ³ У Пәрәз әвлатлиридин болуп, биринчи айдики әшу қошун қисминиң сәрдарлирини башқуратти. ⁴ Иккинчи айдики нөвәтчи қошунға мәсәул киши Аһоһлуқ Додай болуп, униң қошуниниң орунбасар сәрдари Миклот бар еди; бу қисимда жигирмә төрт миң адәм бар еди. ⁵ Үчинчи айдики үчинчи нөвәтчи қошунниң сәрдари каһин Йәһояданиң оғли Беная еди; у униң әшу қошунига баш болуп, униңда жигирмә төрт миң адәм бар еди. ⁶ Бу Беная «оттуз палван»ниң бири болуп, әшу оттуз адәмни башқуратти; униң қисмида йәнә униң оғли Аммизабад бар еди. ⁷ Төртинчи айдики төртинчи нөвәтчи қошунниң сәрдари Йоабниң иниси Асаһәл еди; униңдин кейин оғли Зәбадия униң орнини басти. Униң қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. ⁸ Бәшинчи айдики бәшинчи нөвәтчи қошунниң сәрдари Израһлиқ Шамхут еди, униң қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. ⁹ Алтинчи айдики алтинчи нөвәтчи қошунниң сәрдари Тәкоалиқ Иккәшнің оғли Ира еди, униң қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. ¹⁰ Йәттинчи айдики йәттинчи нөвәтчи қошунниң сәрдари Әфраим әвлатлири ичидики Пилонлуқ һәләз болуп, униң қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. ¹¹ Сәккизинчи айдики сәккизинчи нөвәтчи қошунниң сәрдари Зәраһ жәмәтидики Хушатлиқ Сиббикай болуп, униң қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. □ ¹² Тоққузинчи айдики тоққузинчи нөвәтчи қошунниң сәрдари Бинямин қәбилисидики Анатотлуқ Абиәзәр болуп, униң қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. ¹³ Онинчи айдики онинчи нөвәтчи қошунниң сәрдари Зәраһ жәмәтидики Нитофатлиқ Маһарай болуп, униң қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. □ ¹⁴ Он биринчи айдики он биринчи нөвәтчи қошунниң сәрдари Әфраим қәбилисидики Пиратонлуқ Беная болуп, униң қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. ¹⁵ Он иккинчи айдики он иккинчи нөвәтчи қошунниң сәрдари Отнийәл жәмәтидики Нитофатлиқ һәлдай болуп, униң қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди.

Исраилниң қәбилә башлиқлири

¹⁶ Исраилниң һәр қайси қәбилилирини идарә қилип кәлгәнләр төвәндикиләр: Рубәнийлар үчүн Зикриниң оғли Әлиезәр қәбилә башлиғи еди; Шимеонийлар үчүн қәбилә башлиғи Маакаһниң оғли Шәфатия; ¹⁷ Лавий қәбилиси үчүн Кәмуәлнің оғли һасабия қәбилә башлиғи еди; һарунийлар үчүн жәмәт беши Задок; ¹⁸ Йәһуда қәбилиси үчүн Давутниң акиси Елиху қәбилә башлиғи еди; Иссакарийлар үчүн Микаилниң оғли Омри қәбилә башлиғи еди; ¹⁹ Зәбулунийлар үчүн Обадияниң оғли Йишмая қәбилә башлиғи еди; Нафтали қәбилиси үчүн Азрийәлнің оғли Йәримот қәбилә башлиғи еди; ²⁰ Әфраимийлар үчүн Азазияниң оғли Хошия қәбилә башлиғи еди; Манассәһ йерим қәбилиси үчүн Пидаяниң оғли Йоел қәбилә башлиғи еди; ²¹ Гилеадта мақанлашқан Манассәһ йерим қәбилиси үчүн Зәкәрияниң оғли Иддо қәбилә башлиғи еди; Бинямин қәбилиси үчүн Абнәрниң оғли Ясийәл қәбилә башлиғи еди; ²² Дан қәбилиси үчүн Йәроһамниң оғли Азарәл қәбилә башлиғи еди. Жуқиридикиләр Исраил қәбилилири үчүн қәбилә башлиғи еди.

²³ Давут Исраиллар ичидә жигирмә яштин төвәнләрни тизимлимиған; чүнки Пәрвәрдигар Исраилларниң санини асмандики юлтуздәк көп қилимән дегән еди. ²⁴ Зәруияниң оғли Йоаб санини елишқа киришкән, лекин түгимигән; чүнки мошу иш вәжидин Худаниң фәзиви Исраилларниң бешиға яғдурулған; шу сәвәптин Исраилларниң сани «Давут падишаниң жилнамилири» дегән хатиригә киргүзүлмигән.

Падиша ордисидики мал-мүлүк вә иш-оқәтни башқурғучи әмәлдарлар

²⁵ Падишаһниң амбар-ғәзнилирини башқурғучи Адийәлнің оғли Азмавәт еди; дала, шәһәр, йеза-кәнт вә мунарлардики амбар-ғәзниләрни башқурғучи Уззияниң оғли Йонатан еди. ²⁶ Етиз-ериқларда терикчилик қилғучиларни башқурғучи Келубниң оғли Әзри еди;

□ 27:11 «Зәраһ» — яки «Зарһи». □ 27:13 «Зәраһ» — яки «Зарһи».

²⁷ Үзүмзарлиқларни башқурғучи Рамаһлиқ Шимәй; үзүмзарлиқлардики шарап амбарлирини башқурғучи Шифмилиқ Забди; ²⁸ Шәфәләһ түзләңлигидики зәйтун вә үжмә дәрәқлирини башқурғучи Гәдәрлик Баал-һанан еди; май амбарлирини башқурғучи Йоаш; □ ²⁹ Шаронда беқилидиған кала падилирини башқурғучи Шаронлуқ Ситрай; жилғилардики кала падилирини башқурғучи Адлайниң оғли Шафат; ³⁰ төгиләрни башқурғучи Исмаиллардин Обил; ешәкләрни башқурғучи Миронотлуқ Йәһдия; ³¹ қой падилирини башқурғучи Хагарлиқ Язиз еди. Буларниң һәммиси Давут падишаниң мал-мүлкини башқурғучи әмәлдарлар еди.

Давутниң муһим әмәлдарлири

³² Давутниң тағиси Йонатан мәслиһәтчи болуп, данишмән һәм Тәврат хәттатчиси еди; Хақмониниң оғли Йәһийәл падишаниң оғуллириниң устази еди. □ ³³ Аһитофәлму падишаниң мәслиһәтчиси еди; Арклиқ һушай падишаниң жан досты еди. ³⁴ Аһитофәлдин кейин Бенаяниң оғли Йәһояда билән Абиятар униң орниға мәслиһәтчи болди; Йоаб падишаниң қошун сәрдари еди.

28

Давут муқәддәс өй селиш арзусини жақалайду

¹ Давут Исраилдики барлиқ әмәлдарларни, һәр қайси қәбилә башлиқлири, нөвәтлишип падишаниң хизмитини қилидиған қошун беши, миң беши, йүз беши, падиша вә шаһзадиләрниң барлиқ мал-мүлүк, чарва маллирини башқуридиған әмәлдарларни, шуниңдәк мәһрәм-ғоҗидарлар, палванлар вә барлиқ батур жәңчиләрни Йерусалимға чақиртип кәлди. □

² Падиша Давут орнидин туруп мундақ деди:

— И бурадәрлирим вә хәлқим, гепимгә кулақ селиңлар: Көңлүмдә Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи үчүн бир арамғаһ, Худайимизниң тәхтипәриси болидиған бир өй селиш арзум бар еди һәмдә уни селишқа тәйярлиқму көрүп қойған едим. ³ Лекин Худа маңа: «Сән Мениң намимға атап өй салсаң болмайду, чүнки Сән жәңчи, адәм өлтүрүп қан төккәнсән» деди. ⁴ Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигар атамниң пүтүн жәмәтидин мени әбәдил-әбәт Исраилға падиша болушқа таллиди; чүнки У Йәһудани йолбашчи болушқа таллиған; У Йәһуда жәмәти ичидә атамниң жәмәтини таллиған, атамниң оғуллири ичидә мәндин рази болуп, мени пүтүн Исраилға падиша қилип тиклигән; ⁵ мениң оғуллирим ичидин (Пәрвәрдигар дәрвәкә маңа көп оғул ата қилған) У йәнә оғлум Сулайманни Пәрвәрдигарниң падишалиғиниң тәхтигә олтирип, Исраилға һөкүмран болушқа таллиди.

⁶ У маңа: «Сениң оғлуң Сулайман болса Мениң өйүм вә һойлилиримни салғучи болиду; чүнки Мән уни Өзүмгә оғул болушқа таллидим, Мәнму униңға ата болиман. ⁷ У Мениң әмир-бәлгүлимилиримгә бүгүнкидәк чиң туруп рияйә қилидиған болса, униң падишалиғини мәңгү мустәһкәм қилиман» дегән еди.

⁸ Шуңа бүгүн Пәрвәрдигарниң жамаити пүткүл Исраил хәлқиниң, шундақла Худайимизниң алдида шуни ейтимән: — Бу яхши жутқа егидарчилик қилиш үчүн вә кәлгүсидә балилириңларға мәңгүлүк мирас қилип қалдуруш үчүн, силәр Худайиңлар Пәрвәрдигарниң барлиқ әмирлирини издәп тутуңлар.

⁹ — И, сән оғлум Сулайман, атаңниң Худаси болған Пәрвәрдигарни бил, сап дил вә пидакарлиқ билән Униң хизмитидә болғин. Чүнки Пәрвәрдигар жими адәмниң көңлини көзитип туриду, барлиқ ой-нийәтлирини пәриқ етиду. Сән Уни издисән, У Өзини саңа тапқузиду;

□ **27:28** «Шәфәләһ түзләңлиги» — ибраний тилида «Шәфәләһ» — пәқәт бирла түзләңликни көрситиду, Йерусалимниң жәнубий тәрипингә жайлашқан. □ **27:32** «Тәврат хәттатчиси» — яки «Тәвратшунас» яки «катип».

□ **28:1** «мәһрәм-ғоҗидарлар» — яки «мәһрәм-ағватлар».

Униңдин тенип кәтсәң, сени мәңгү үзүп ташлайду. ¹⁰ Энди сән көңүл қойгин, Пәрвәрдиғар муқәддәсхана қилиш үчүн бир өйни селишқа сени таллиди; батур бол, уни ада қил!».

Давут муқәддәсханиң лайиһиси тоғрисида Сулайманға көрситиду

¹¹ Давут муқәддәсғаниң дәһлизи, ханилири, ғәзнилири, балиханилири, ички өйлири вә кафарәт тәхтидики өйиниң лайиһисиниң һәммисини оғли Сулайманға тапшурди; □ ¹² Худаниң Роһидин тапшурувалғини бойичә у Пәрвәрдиғарниң өйиниң һойлилири, төрт әтрапидики кичик өйләр, муқәддәсханидики хәзинләр, муқәддәс дәп бегишланған буюмлар қоюлидиган ғәзниләрниң лайиһилирини қалдурмай униңға көрсәтти. □ ¹³ Йәнә каһинлар билән Лавийларниң гуруппилиниши, Пәрвәрдиғарниң өйидики һәр хил вәзипиләр, шуниңдәк Пәрвәрдиғарниң өйигә еһтияжлиқ барлиқ әсваплар тоғрисидики бәлгүлимиләрни көрсәтти; ¹⁴ вә һәр хил ишларға керәклик алтун әсвапларни ясотишқа кетидиган алтун, һәр хил ишларға керәклик күмүч әсвапларни ясотишқа кетидиган күмүч, ¹⁵ алтун чирақданларға, уларға тәвә алтун чирақларға, йәни һәр бир чирақдан вә чирақларға кетидиган алтун; күмүч чирақданларға, йәни һәр бир чирақдан вә шуниңға тәвә чирақлар үчүн кетидиган күмүчни тапшуруп бәрди. У һәр бир чирақданға ишлитиш орниға қарап керәклигини бәрди; ¹⁶ нан тизидиган алтун ширәләрни ясотишқа, йәни һәр бир ширә үчүн керәклик алтун бәрди; күмүч ширәләрни ясотишқа керәклик күмүч бәрди; ¹⁷ вилка-илмәкләр, тәхсә-пиялә вә чөгүнләрни ясашқа, алтун чиниләр, йәни һәр хил чинини ясашқа керәклик болған сап алтун бәрди; күмүч чиниләрни ясашқа, йәни һәр бир чинә үчүн керәклик күмүч бәрди; ¹⁸ хушбуйғаһ ясашқа керәклик есил алтун бәрди. У йәнә қанатлирини керип Пәрвәрдиғарниң әһдә сандуғини йепип туридиган алтун керублар қарайдиган кафарәт тәхтиниң нусхисини тапшуруп бәрди. □ ¹⁹ «Буларниң һәммиси, Пәрвәрдиғар Өз қолини үстүмгә қойғанда маңа көрсәткән барлиқ нусха-әндизиләр болғачқа, мән йезип қойдум» деди Давут.

Давут Сулайманға давамлиқ несиһәт қилиду

²⁰ Давут йәнә оғли Сулайманға: «Сән батур вә жасарәтлик бол, буни ада қил; қорқма, алақадиму болуп кәтмә; чүнки Пәрвәрдиғар Худа, мениң Худайим сениң билән биллә болиду; таки Пәрвәрдиғарниң өйидики кейинки ибадәт хизмити үчүн тәйярлиқ ишлири түгигәнгә қәдәр У сәндин һеч айрилмайду яки ташлапму қоймайду. ²¹ Қара, Худаниң өйидики барлиқ хизмитини бежиридиган каһинлар вә Лавийларниң гуруппилири тәйяр туриду; сениң йениңда һәр хил һүнәргә уста, һәр бир хизмәткә тәйяр турған һүнәрвәнләрму разилиқ билән туриду; униң үстигә әмәлдарлар вә барлиқ хәлиқ сениң әмриңни күтиду» деди.

29

Давут вә халайиқниң Худаниң өйи үчүн бегишлиғанлири

¹ Давут пүткүл жамаәткә сөз қилип мундақ деди:

□ **28:11 «кафарәт тәхти»** — яки «рәһим тәхти», «рәһимғаһ». «Мис.» 25:17-22ни көрүң. **«кафарәт тәхтидики өйи»** — ибадәтханиниң әң ичкиридики өй болуп, йәнә «әң муқәддәс жай» дәп атилиду. □ **28:12 «Худаниң Роһидин тапшурувалғини бойичә...»** — ибраний тилида «Роһтин тапшурувалғини бойичә...». Бизниңчә «Роһ» мошу йәрдә чоқум Худаниң Роһини көрситиду. Демәк, муқәддәсғаниң барлиқ нусхилири вә ишлири Худаниң көрсәтмилири билән болди. □ **28:18 «...хушбуйғаһ ясашқа керәклик есил алтун бәрди»** — бу 14-18-айәтләрдик «бәрди... бәрди.. бәрди» тоғрилиқ: Давут падиша Сулайманға (1) һәр бир нәрсә үчүн қанчилик алтун-күмүч керәк болғанлигини көрсәтти; (2) әмәлийәттә қанчилик керәк болса шуни бәрди, дегән мәнидә. Бизниңчә иккинчи вариант тоғриду. 29:2ни көрүң. **«кафарәт тәхти»** — башқа бир хил тәржимиси «һарву». Лекин мошу йәрдә чоқум әң муқәддәс жайдики рәһимғаһ (кафарәт тәхти)ни көрситиду.

— Худа Өзи таллиған оғлум Сулайман теги яш, бир юмран көчәт, халас, бу қурулуш болса толиму чоң; чүнки бу муқәддәс орда инсан үчүн әмәс, бәлки Пәрвәрдиғар Худа үчүн ясилиду. ² Мән Худайимниң өйи үчүн пүтүн күчүмни чиқирип, алтун билән ясилидиғанлириға алтун, күмүч билән ясилидиғанлириға күмүч, мис билән ясилидиғанлириға мис, төмүр билән ясилидиғанлириға төмүр, яғач билән ясилидиғанлириға яғач тәйярлап қойдум; йәнә ақ һеқиқ, көзлүк яқут, рәңлик таш вә һәр хил есил ташларни, йәнә һаһайити көп мәрмәрни жиғип қойдум. □ ³ Мән Худайимниң өйидин сөйүнидиғанлиғим үчүн Худайимниң өйини селишқа тәйярлиған барлиқ нәрсиләрдин башқа, өзүмниң тәәлуқатидин алтун-күмүчләрни Худайимниң өйигә атидим; ⁴ йәни өйниң тамлирини қаплаш үчүн Офир алтунидин үч миң талант, сап күмүчтин йәттә миң талант тәқдим қилдим; □ ⁵ алтундин ясилидиғанлириға алтун, күмүчтин ясилидиғанлириға күмүч вә һүнәрвәнләрниң қоли билән һәр хил ясилидиғанлириға керәк болғинини тәқдим қилдим. Бүгүн йәнә кимләрниң Пәрвәрдиғарға бир немә атиғуси бар?».

⁶ Шунин билән Исраил қәбилилиридики һәр қайси жәмәт башлири, қәбилә башлиқлири, миң беши, йүз беши вә падишаниң ишлириға мәсәул болған ғождарларму беғишлашқа киришти. ⁷ Улар Худаниң өйидики ибадәт хизмәтлири үчүн бәш миң талант алтун вә он миң дарик алтун, он миң талант күмүч, он сәккиз миң талант мис вә бир йүз миң талант төмүр тәқдим қилди. □ ⁸ Яқути барлар яқутни Пәрвәрдиғарниң өйиниң ғәзнисигә, йәни Гәршоний Йәһийәлниң қолиға тапшурди. ⁹ Халайиқ кишиләрниң мундақ өз ихтиярлиғи билән тәқдим қилғанлиқлиридин хошал болуп кетишти; чүнки улар чин қәлбидин Пәрвәрдиғарға тәқдим қилишқан еди. Давутму аламәт хуш болди.

Давут Пәрвәрдиғарға һәмдусана оқуйду

¹⁰ Шуңа Давут пүткүл жамаәт алдида Пәрвәрдиғарға тәшәккүр-мәдһийә ейтип мундақ деди: — «Аһ Пәрвәрдиғар, бовимиз Исраилниң Худаси, Сән әбәдил-әбәткичә һәмдусанаға лайиқсән.

¹¹ И Пәрвәрдиғар, улуқлуқ, күч-қудрәт, шан-шәрәп, шану-шәвкәт вә һәйвәт Саңа мәнсуптур; асмандики вә йәрдики бар-йоқи Сениңкидур; и Пәрвәрдиғар, падишалиқ Сениңкидур, һәммидин үстүн болған идарә қилғучисән. ¹² Дәләт билән иззәт Сениңдинла келиду, Сән һәммигә һөкүмдарсән. Күч билән қудрәт Сениң қолунда; һәр кимни улуқ вә қудрәтлик қилиш пәқәт қолундиндур. ¹³ Әнди, аһ Худайимиз, биз Саңа тәшәккүр оқуймиз, шан-шәрәплик намиңға мәдһийә оқуймиз!

¹⁴ Мана мошундақ өзлүгүмиздин тәқдим қилалайдиған болған мән ким едим, хәлқим немә еди? Чүнки барлиқ нәрсә Сәндин келиду, биз пәқәт Өз қолундин кәлгинидин Өзүңгә қайтурдуқ, халас! ¹⁵ Биз Сениң алдинда яқа жутлуқлар, барлиқ ата-бовилиримизға охшаш мусапирмиз, халас; йәр йүзидики күнлиримиз гоя бир сайә, үмүтсиз өткүзүлиду. □

¹⁶ И Худайимиз Пәрвәрдиғар, биз Сениң намиңға атап өй селишқа тәйярлап жиққан бу байлиқ-дунияниң һәммиси Сениң қолундин кәлгән, әсли Сениңкидур. ¹⁷ И Худайим, шуни билимәнки, Сән инсанниң қәлбини синап, дуруслуқтин хурсән болисән; мән болсам дурус қәлбимдин буларни ихтиярән тәқдим қилдим; вә бу йәрдә һазир турған хәлқиңниңму Саңа тәқдим қилғинини хошал-хурамлиқ билән көрдүм. ¹⁸ И Пәрвәрдиғар, ата-бовилиримиз болған Ибраһим, Исақ вә Исраилниң Худаси, Өз хәлқиңниң көңлидики бундақ ой-нийәтни мәңгү мустәһкәм қилғайсән, көңлини Өзүңгә тартқузғайсән! ¹⁹ Оғлум Сулайманға Сениң әмирлириң, агаһ-гувалиқлириң вә бәлгүлимилириңни тутуп, һәммини ада қилип, мән һазирлап қойғанлиримни ишлитип ордини ясашқа дурус бир қәлб бәргәйсән».

□ **29:2** «көзлүк яқут» — яки «сүрмә». □ **29:4** «Офир» — алтун чиқидиған даңлиқ жай. «талант» — бир талант 30.6 килограм болуши мүмкин; шуңа 3000 талант алтун 101 тонна болиду, 7000 талант күмүч 235 тонна болуши мүмкин.

□ **29:7** «талант ... дарик...» — бир талант 30.6 килограм болуши мүмкин; бир дарик бәлким 8-9 грам еди. Шундақ болғанда, алтундин 168 тонна һәм 80-90 килограм, күмүчтин 336 тонна, мистин 606 тонна, төмүрдин 3365 тонна тәқдим қилди. □ **29:15** «йәр йүзидики күнлиримиз гоя бир сайә, үмүтсиз өткүзүлиду» — «үмүтсиз өткүзүлиду» бәлким бу дуняға болған үмүтсизликни билдүриду.

Жамаәт Пәрвәрдигарға ибадәт қилиду

²⁰ Давут пүтүн жамаәткә: «Силәр Худайиңлар болған Пәрвәрдигарға тәшәккүр-һәмдусана оқуп мәдһийиләңлар!» девиди, пүтүн жамаәт ата-бовилириниң Худаси болған Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә оқуп сәждә қилди; улар Пәрвәрдигар һәм падиша алдида баш урди.

²¹ Этиси улар Пәрвәрдигарға атап қурбанлиқлар вә көйдүрмә қурбанлиқларни кәлтүрди; шу күни улар миң буқа, миң қочқар, миң қозини шарап һәдийәлири билән қошуп тәқдим қилди, шундақла йәнә пүтүн Исраил үчүн нурғун қурбанлиқларни тәқдим қилди.□

Хәлиқ Сулайманни тәхткә олтарғузуп падиша қилиду

²² Улар шу күни Пәрвәрдигарниң алдида аламәт хошал болуп ғизаланди. Улар Давутниң оғли Сулайманни иккинчи қетим падиша тикләш мурасими өткүзди; уни Пәрвәрдигарниң алдида шаһ болушқа, Задокни каһин болушқа мәсиһ қилди.□

²³ Шуниндин кейин Сулайман Пәрвәрдигарға тәвә тәхткә олтирип, атиси Давутниң орниға падиша болди вә интайин раваж тапти; пүткүл Исраил хәлқи униңға итаәт қилди. ²⁴ Барлиқ әмәлдарлар, палванлар вә шундақла падиша Давутниң оғуллириниң һәммиси Сулайманға беқинип бойсунди. ²⁵ Пәрвәрдигар Сулайманни Исраил хәлқи алдида наһайити улук қилди; У униңға ата қилған шаһанә һәйвәт шундақ жуқурики, униңдин илгири өткән һәр қандақ Исраил падишалирида һеч болуп баққан әмәс.

Давут аләмдин өтиду

²⁶ Йәссәниң оғли Давут пүтүн Исраилға шундақ падиша болған еди. ²⁷ Униң Исраилға һөкүмранлиқ қилған вақти жәмий қириқ жил болди; у һебронда йәттә жил, Йерусалимда оттуз үч жил сәлтәнәт қилди. ²⁸ У узун өмүр, дөләт-байлиқ вә иззәт-һөрмәт көрүп, хелә көп яшап, аләмдин өтти; орниға униң оғли Сулайман падиша болди. ²⁹ Падиша Давутниң барлиқ ишлири, баштин ахириғичә мана алдин көргүчи Самуилниң хатирилири, Натан пәйғәмбәрниң хатирилири вә алдин көргүчи Гадниң хатирилиридә пүтүлгәндур. ³⁰ Униң сәлтәнити, көрсәткән күч-қуввити, шундақла униң, Исраил вә һәр қайси дөләт-мәмликәтләрниң бешидин өткән вақиәләрму шу хатириләрдә пүтүлгәндур.

□ **29:21** «улар Пәрвәрдигарға атап қурбанлиқлар ... кәлтүрди;» — мошу йәрдә «қурбанлиқлар» бәлким «енақлиқ қурбанлиқлири»ни көрстиду; һәм сунғучиниң өзи, һәмраһлири һәм каһинларму униңдин бир қисмини йейәләйтти.

□ **29:22** «Улар ... ғизаланди» — ибраний тилида «йәп-ичти». «иккинчи қетим падиша тикләш» — биринчи қетим 23:1дә хатирилиниду.

Тарих-тәзкирә «2»

Сулайман Исраил үстигә һөкүм сүриду

1Пад. 3:1-15

¹ Давутниң оғли Сулайманниң һөкүмранлиғи мустәһкәмләнди; чүнки униң Худаси Пәрвәрдигар униң билән биллә болуп, уни бәк бүйүк қилди.

² Сулайман пүткүл Исраилларни, миң беши, йүз беши, сорақчи вә пүткүл Исраилниң қәбилә-жәмәт башлиқлири болған әмәлдарларни чақиртип уларға сөз қилди. ³ Сулайман барлиқ жәмәт билән бирликтә Гибеонниң егизлигигә барди; чүнки у йәрдә Худаниң «жәмәт чедири», йәни Пәрвәрдигарниң қули Муса баяванда ясаққан чедир бар еди. □ ⁴ Худаниң әһдә сандуғини болса Давут Кириат-Йеаримдин елип чиқип, өзи униңға тәйярлиған йәргә әкәлгән еди; чүнки у Йерусалимда әһдә сандуғи үчүн бир чедир тиктүргән еди. ⁵ Хурниң нәвриси, Уриниң оғли Бәзаләл ясиған мис қурбанғаһ болса Гибеонда, йәни Пәрвәрдигарниң жәмәт чедири алдида еди; Сулайман жәмәт билән бирликтә берип, шу йәрдә *Пәрвәрдигардин* тиләк тилиди. ⁶ Сулайман жәмәт чедириниң алдидики мис қурбанғаһниң йениға, Пәрвәрдигарниң алдиға келип, қурбанғаһта миң мални көйдүрмә қурбанлиқ қилди.

⁷ Шу кечиси Худа Сулайманға аян болуп, униңға: — Сән немини тилисән, шуни беримән, деди.

⁸ Сулайман Худаға: — Сән атам Давутқа зор меһир-муһәббәт ата қилған, мени униң орниға падиша қилдиң. ⁹ И Пәрвәрдигар Худа, әнди Сән атам Давутқа бәргән вәдәни пухта орунлиғайсән; чүнки Сән мени йәрдик топидәк нурғун хәлиқкә һөкүмранлиқ қилидиған падиша қилдиң. ¹⁰ Әнди Сән маңа бу хәлиқкә йетәкчилик қилғидәк даналиқ вә билим бәргәйсән; ундақ болмиса Сениң мунчивала чоң бу хәлқиңгә ким һөкүм сүрәлисун? — деди. □

¹¹ Худа Сулайманға: — Мән сени хәлқимгә падиша қилип тиклидим. Әнди сән мошундақ нийәткә келип, нә байлиқ, мал-мүлүк, нә иззәт-һөрмәт вә дүшмәнлириңниң жанлирини тилимәй, нә узун өмүр көрүшни тилимәй, бәлки бу хәлқимгә һөкүм сүрүшкә даналиқ вә билим тилигән экәнсән, ¹² Даналиқ вә билим саңа тәқдим қилинди; вә Мән саңа байлиқ, мал-мүлүк вә иззәт-һөрмәтму берәй; шундақ болидуки, сениңдин илгири өткән падишаларниң һеч биридә ундақ болмиған, сениңдин кейин болғуси падишалардимундақ болмайду, деди.

Сулайманниң бейишқа башлиши

1Пад. 10:26-29

¹³ Бу иштин кейин Сулайман Гибеон егизлигидики «жәмәт чедири»дин Йерусалимға қайтип келип, Исраил үстидә сәлтәнәт қилди. ¹⁴ Сулайман жәң һарвулири билән атлиқ ләшкәрләрни топлиди: — униң бир миң төрт йүз жәң һарвуси, он икки миң атлиқ ләшкири бар еди; у буларни «жәң һарвуси шәһәрлири»гә һәм падишаниң йенида туруш үчүн Йерусалимға орунлаштурди. ¹⁵ Падиша Йерусалимда алтун-күмүчләрни ташлардәк көп, кедир дәрәқлирини түзләңликтики үжмә дәрәқлиридәк көп қилди. □ ¹⁶ Сулайманниң атлири Мисирдин һәм кувәдин кәлтүрүләтти; падишаниң содигәрлири кувәдин тохтитилған баһаси бойичә сетивалатти. □ ¹⁷ Улар Мисирдин сетивалған һәр бир һарвуниң баһаси алтә йүз күмүч тәңгә, һәр бир атниң баһаси бир йүз әллик күмүч тәңгә еди; ат-һарвулар йәнә

□ **1:3** «Гибеонниң егизлиги» — яки «Гибеондики «жуқури жай»ға». «жәмәт чедири» — яки «(Худа билән) көрүшүш чедири». □ **1:10** «бу хәлиқкә йетәкчилик қилғидәк» — бу ибарә ибраний тилида «бу хәлиқниң алдида чиқип-киргидәк» дегән сөзләр билән ипадилиниду. □ **1:15** «кедир дәрәқлири» — яки «кедир яғичи». Лекин бизниңчә Сулайман кедир яғичини ишлитипла қалмай, шу чирайлиқ дәрәқләрдin Йерусалим әтрапиға көп тиктүрди («Топ.» 2:5ни көрүн). □ **1:16** «Сулайманниң атлири Мисирдин ... сетивалатти» — бу әйәтниң башқа бир хил тәржимиси: «Сулайманниң атлири Мисирдин кәлтүрүләтти; падишаниң сода карванлири кувәдин тохтитилған баһаси бойичә түркүм-түркүм сетивалатти».

Һиттийларның падишалари вә Сурийә падишаларығиму энә шу содигәрларның вастиси билән сетивелинатти.□

2

Сулайман ибадәтханини селиш үчүн материялларни топлайду

¹ Сулайман Пәрвәрдигарның намиға атап бир өй һәм падишалиғи үчүн бир орда селиш нийитигә кәлди. □ ² Шуныңдин кейин Сулайман йәтмиш миң адәмни һаммаллиққа, сәксән миң адәмни тағда таш кесишкә, үч миң алтә йүз кишини назарәтчиликкә тайинлиди. ■

³ Сулайман Тур падишаси һурамға адәм әвәтип: «Өзлири атам Давутның туралғуси болсун дәп орда селишиға кедир яғичи йәткүзүп бәргән едилиғу, маңиму шундақ қилғайла. □

⁴ Мана, мән әнди Пәрвәрдигар Худайимның намиға атап бир өй салмақчимән; өй уның алдида хушбуй йеқиш, «тәқдим нанлар»ның үзүлмәй қоюлуши, һәр күни әтә-ахшамлирида, шабат күнлиридә, йеңи айның биринчи күнидә вә Пәрвәрдигар Худайимиз бекитип бәргән һейт-айәмләрдә көйдүрмә қурбанлиқларның сунулуши үчүн болиду. Бу ишлар Исраил хәлқиғә мәңгүлүк бир бәлгүлимә болиду. ⁵ Мән салмақчи болған өй әжайип һәйвәтлик болиду; чүнки бизның Худайимиз һәммә илаһлардин үстүндур. ⁶ Лекин асманлар вә асманларның үстидики асманму Уни сиғдуралмайдиған турса, ким Уныңға өй салалисун? Мән ким едим, қандақму Уныңға өй салдурғидәк қудрәткә егә болай? Мән пәқәт Уның алдида қурбанлиқларни көйдүргидәкла адәммән, халас!□

⁷ Әнди өзлири маңа атам Давут Йәһудада вә Йерусалимда тәйярлап қойған устилар билән биллә ишләш үчүн, алтун-күмүчтә, мис вә төмүрдә ишләшкә пишшиқ, сөсүн, тоқ қизил вә көк рәңлик жип ишләшкә пухта һәм нәққашлиқни билидиған бир устамни әвәткәйла. ⁸⁻⁹ һәм маңа Ливандин кедир, арча-қарифай вә сәндәл дәрәқлирини йәткүзүп бәргән болсила; чүнки өзлириниң хизмәткарлириниң Ливанда яғачни кесишкә устилиғини билимән; мана, маңа көпләп яғачларни тәйярлап бериш үчүн мениң хизмәткарлирим өзлириниң хизмәткарлири билән биллә ишлисун; чүнки мән салидиған өй интайин һәйвәтлик вә әжайип карамәт болиду. ¹⁰ Мана, мән өзлириниң яғач кесидиған хизмәткарлириға жигирмә миң кор буғдай, жигирмә миң кор арпа, жигирмә миң бат шарап, жигирмә миң бат зәйтун мейи беримән» — деди.□

¹¹ Турның падишаси һурам Сулайманға жававән мәктуп йоллап: «Пәрвәрдигар Өз хәлқини сөйгәчкә У өзлирини уларның үстигә падиша қилди» — деди. ¹² һурам йәнә: «Асман-пәләк билән йәр-зиминни яратқан Исраилның Худаси Пәрвәрдигарға һәмдусана болғай! Чүнки У падиша Давутқа йорутулған, пәм-парасәтлик, Пәрвәрдигар үчүн бир өй, уның падишалиғи үчүн бир орда салалайдиған бир данишмән оғул бәрди. □ ¹³ Мана мән һазир өзлиригә һүнәрдә камаләткә йәткән, әқил-парасәт билән йорутулған, һурам-Аби дегән бир адәмни әвәтәй. ¹⁴ Уның аниси Дан қәбилисилик бир аял, атиси Турлуқ екән. У алтун, күмүч, мис, төмүр, ташлар, яғаччилик ишлириға маһир, сөсүн, тоқ қизил, ақ вә көк рәңлик жип ишләшкә пухта, һәр хил нәққашлиқ ишлириғиму уста, тапшурулған һәр қандақ лайиһигә амалини қилалайду. Бу киши өзлириниң һүнәрвәнлири билән вә атилири болған ғоҗам Давутның һүнәрвәнлири билән биллә ишлисун. ¹⁵ Әнди ғоҗам тилға алған буғдай, арпа, май вә шарап болса, буларни өз хизмәткарлириға йәткүзүп бәргәйла. ¹⁶ Биз болсақ силигә қанчә

□ **1:17** «Улар Мисирдин сетивалған һәр бир һарвунның баһаси ... һәр бир атның баһаси ... ат-һарвулар йәнә һиттийларның падишалари вә Сурийә падишаларығиму энә ... сетивелинатти» — Тәврат, «Қан.» 17:16дә Исраил падишаларыға атларни елиш үчүн Мисирға бериш мәнъий қилинған еди. □ **2:1** «орда» — ибраний тилида «өй». ■ **2:2** 1Пад. 5:15-32 □ **2:3** «һурам» — бәзи йәрләрдә «һирам» дәп атилиду. □ **2:6** «Мән пәқәт Уның алдида қурбанлиқларни көйдүргидәкла адәммән, халас!» — башқа бир хил тәржимиси: «Өй пәқәт Уның алдида қурбанлиқларни көйдүргидәк бир җай болидиған турса, халас!». □ **2:10** «жигирмә миң кор» — бир кор 220 литр, 20000 кор 44 миллион литр, йәни бәлким 44,000 тонна болиду. «жигирмә миң бат» — бир бат 22 литр болуп, 20000 бат 440,000 литр болиду. □ **2:12** «орда» — ибраний тилида «өй».

керәк болса Ливанда шунчә яғач кесип, сал қилип бағлап, деңиз арқилиқ Йоппаға йәткүзүп беримиз; андин сили у йәрдин Йерусалимға тошуп кәтсилә болиду» деди.

17 Атиси Давут Исраил зиминида турушлуқ яқа жутлуқларни санақтин өткүзгәндәк, Сулайманму уларни санақтин өткүзди. Улар жәмий бир йүз әллик үч миң алтә йүз адәм чикти. 18 У улардин йәтмиш миң кишини һаммаллиққа, сәксән миң кишини тағда таш кесишкә вә иш қиливатқанлар үстидин назарәт қилип турушқа үч миң алтә йүз кишини тайинлиди.

3

Ибадәтханини селиш *1Пад. 6:1-38; 7:13-51*

1 Сулайман Йерусалимда Пәрвәрдигар атиси Давутқа аян болған Мория теғида, йәни Йәбусий Орнанниң хаминида, Давут тәйяр қилип қойған йәрдә, Пәрвәрдигарниң өйини селиш ишини башлиди. 2 Сулайманниң сәлтәнитиниң төртинчи жили, иккинчи айниң иккинчи күни у қурулушни башлиди. □ 3 Сулайман салған Худаниң өйиниң ули мундақ: — узунлуғи (қедимки заманда қолланған өлчәм бойичә) атмиш гәз, кәңлиги жигирмә гәз еди. □ 4 Өйниң алдидики айванниң узунлуғи жигирмә гәз болуп, өйниң кәңлигигә тоғра келәтти; егизлиги жигирмә гәз еди; у ичини сап алтун билән қаплатти. □ 5 У өйниң чоң зелиниң тамлирини арча-қариғай тахтайлири билән қаплатти, андин кейин сап алтун қаплатти вә үстигә хорма дәриғиниң шәкли билән зәнжир нәқишлирини ойдурди. 6 У өйни аламәт чирайлиқ қилип тамлирини йәнә есил таш-яқутлар билән зиннәтләтти. У ишләткән алтунлар пүтүнләй парвайим алтуни еди. 7 У пүтүн өйни, өйниң лимлири, ишик босуға-кешәклири, барлиқ тамлири вә ишиклирини алтун билән қаплиди; у тамға керубларниң нәқишлирини ойдурди. 8 Сулайман йәнә әң муқәддәс жайни ясатти; униң узунлуғи жигирмә гәз болуп (өйниң кәңлиги билән тәң еди), кәңлигиму жигирмә гәз еди; у униң ичини пүтүнләй сап алтун билән қаплатти; алтун жәмий болуп алтә йүз талалнт еди. □ 9 Алтун миқниң еғирлиғи жәмий әллик шәкәл болди. Балиханилириниң ичиму алтун билән қапланди. □ 10 Әң муқәддәс жай ичидә у икки керубниң һәйкилини ясап, уларни пүтүнләй алтун билән қаплиди. 11 Икки керубниң қанитиниң узунлуғи жәмий жигирмә гәз еди; бир керубниң бир қанитиниң узунлуғи бәш гәз болуп, өйниң темиға тегип туратти; иккинчи тәрәптики қанитиниң узунлуғиму бәш гәз болуп, иккинчи бир керубниң қанитиға йетәтти. 12 Йәнә бир керубниң қанитиниң узунлуғиму бәш гәз болуп, уму өй темиға тегип туратти; иккинчи бир қанитиниң узунлуғиму бәш гәз болуп, алдинқи бир керубниң қанитиға йетәтти. 13 Бу икки керубниң қанатлири йейилған һалда болуп, узунлуғи жәмий жигирмә гәз келәтти; иккила керуб өрә турғузулған болуп, йүзлири өйниң ичигә қарайтти. 14 Сулайман йәнә көк рәңлик, сөсүн рәңлик, тоқ қизил вә ақ рәңлик жип тоқулмилиридин вә нәпис канаптин өйниң ичидики пәрдисини ясатти, униң үстигә керубларни кәштә қилип тоқутти. 15 Өйниң алдиға йәнә егизлиги оттуз бәш гәз келидиған икки түврүк ясап қойдурди; һәр түврүкниң бешиниң егизлиги бәш гәз келәтти. 16 У йәнә (ички каламханидидәк) маржансиман зәнжир яситип, түврүк башлири үстигә орнатти; у йүз данә анар яситип

□ 3:2 «Сулайманниң сәлтәнитиниң төртинчи жили, иккинчи ай...» — бу вақит бәлким миладийәдин илгәрки 966-жили, 4-5-айда болуши мүмкин еди. □ 3:3 «узунлуғи ... атмиш гәз, кәңлиги жигирмә гәз» — Муқәддәс Китапта ишлитилгән «гәз» адәмниң қолиниң жәйнигидин бармақлириниң учиғичә болған арилиғи (тәхминән 45 сантиметр) еди. □ 3:4 «өйниң ... егизлиги жигирмә гәз еди» — кона көчүрмиләрниң көпинчиси мошу йәрдә «бир йүз йигирмә гәз еди» дейилиду. Биз мошу йәрдә кона «Сурияк» тәржимиси вә грек тилидики бир кона тәржимисигә әгишимиз. □ 3:8 «алтә йүз талалнт» — 600 талант бәлким 18.4 тонна еди. □ 3:9 «әллик шәкәл» — 50 шәкәл бәлким 600 грам.

уларни зәнжирләргә орнатти. □ 17 У бу икки түврүкни өйниң алдиға, бирисини оң тәрипидә, бирисини сол тәрипидә турғузди; у оң тәрәптикисини Яқин, сол тәрәптикисини Боаз дәп атиди. □

4

1 Узунлуғи жигирмә гәз, кәңлиги жигирмә гәз, егизлиги он гәз келидиған бир мис қурбанғаһ ясатти. 2 У мистин «деңиз» ясатти; униң шәкли дүгиләк болуп, у гирвикидин бу гирвикигичә он гәз келәтти; егизлиги бәш гәз, айланмиси оттуз гәз еди. □ 3 «Деңиз»ниң сиртқи аста қисми буқиниң шәкли билән чөрүлдүрүп безәлгән болуп, буқилар һәр бир гәзгә ондин, икки қатар қилинип, мис «деңиз» билән тәң қуюп чиқилған еди. 4 Мис «деңиз»ни он икки мис буқа көтирип туратти; униң үчи шималға, үчи ғәрипкә, үчи жәнупқа, үчи шәриқкә қарап туратти. «деңиз» буқиниң дүмбисигә ятқузулған болуп, буқиларниң қуйруғи ичи тәрәптә еди. 5 Мис деңизниң қелинлиғи бир алқан болуп, чөрисини чининиң гирвикидәк нилупәр шәклидә қилинған, униңға үч миң бат су пататти.

□ 6 У йәнә он «жуюш деси» яситип, бәшини мис деңизниң оң тәрипигә, бәшини сол тәрипигә қойғузди; көйдүрмә қурбанлиқларға ишлитидиған буюм-әсваплириниң һәммисини шу дасларда жуюлатти; «деңиз» болса каһинларниң жуюнуши үчүн ишлитиләтти.

7 У йәнә бәлгүләнгән шәкилдә он алтун чирақдан яситип муқәддәс жайниң ичигә орнатти; униң бәшини оң тәрәпкә, бәшини сол тәрәпкә қойдурди. 8 Йәнә он ширә яситип муқәддәс жайниң ичигә қойғузди; униң бәшини оң тәрәпкә, бәшини сол тәрәпкә қойғузди. У йәнә йүз данә алтун чинә ясатти.

9 У йәнә «каһинлар һойлиси», чоң һойла вә чоң һойлиниң дәрвазилирини ясатти вә дәрвазиларниң һәммисини мис билән қаплатти. 10 У мис «деңиз»ни ибадәтханиниң оң тәрипигә, йәни шәрқий жәнуп тәрипигә қойғузди.

11 Һурам йәнә қазан, күрәк вә қача-қучиларни әткүзди. Һурам шу тәриқидә Сулайман падиша үчүн Худаниң өйиниң барлиқ қурулуш хизмитини пүттүрди, □ 12 Йәни икки түврүк, икки түврүкниң үстидики апқурсиман икки баш вә бу икки башни йепип туридиған икки торни яситип пүттүрди. 13 Шу икки тор үстигә қайчилаштурулған төрт йүз анарни ясатти; бир торда икки қатар анар болуп, түврүк үстидики апқурсиман икки башни йепип туратти. 14 У он дас тәглиги вә дас тәглигигә қоюлидиған он «жуюш деси»ни, 15 «мис деңиз» вә униң астидики он икки мис буқини ясатқузди. 16 Қазан, күрәк, вилка-илмәкләр, вә мунасивәтлик барлиқ әсвапларни һурам-Аби Пәрвәрдигарниң өйини дәп Сулайман падишаға пақирайдиған миста яситип бәрди. 17 Падиша буларни Йордан түзләңлигидә, Суккот билән Зәрәдатаһ оттурисида, шу йәрдики сеғиз лайда қелип ясап, қуйдуруп чиқти. □ 18 Сулайман ясатқузған бу әсвапларниң сани интайин көп еди; кәткән мисниң еғирлиғини өлчәп болмайтти.

19 Сулайман йәнә Худаниң өйи ичидики барлиқ әсвапларни ясатти — йәни алтун хушбуйғаһни, «тәқдим нан» қоюлидиған ширәләрни 20 вә сап алтунда қилинған чирақданлар билән чирақлирини ясатқузди; бу чирақлар бәлгүлимә бойичә ички «каламхана» алдида яндуруш үчүн болди. □ 21 У йәнә чирақданниң гүллири, чирақ вә пилик қайчилириниң һәммисини алтундин қилдурди (улар сап алдундин еди). 22 У йәнә печаклар, тавақлар,

□ 3:16 «каламхана» — «әң муқәддәс жай»ниң «каламхана» дәп атилишиниң сәвәви, униңда Худа Муса пәйғәмбәргә тапшурған «әһдә таш тахтилири» (Худаниң калами) селинған «әһдә сандуғи» бар еди; вә униң үстигә бәлким бәзи вақтида, Баш каһин шу «әң муқәддәс жай»ға киргәндә, Худаниң бешарәтлири уларға келиши мүмкин еди. □ 3:17 «Яқин» ... «Боаз» — «Яқин» дегән сөз «У мустәһкәмләйду» дегән мәнидә; «Боаз» бәлким «күч билән» яки «қудрәттә» дегән мәнидә болуши мүмкин. Икки түврүкниң мәнаси шу чағда «У (Худа) буни (муқәддәс өйини) қудрәт билән мустәһкәмләйду» дегәнлик болиду. □ 4:2 «деңиз» — каһинлар жуюнидиған чоң бир дастур. □ 4:5 «үч миң бат су» — үч миң бат мошу йәрдә бәлким тәхминән 30000 литр болса керәк еди. Ибадәтханидики схемиларни көрүң. □ 4:11 «Һурам» — йәни Һурам-аби. 2:13ни көрүң. □ 4:17 «Зәрәдатаһ» — яки «Зәрәтан» («1Пад.» 17:46ни көрүң). □ 4:20 «каламхана» — «әң муқәддәс жай»ниң йәнә бир атилишидур. 3:16дики изаһатни көрүң.

пиялә-қача вә күлданларниң һәммисини сап алтундин қилдурди. У өйниң ишиклирини, йәни ичидики әң муқәддәс жайға киридиған ички қатлима ишикләр вә өйниң «муқәддәс жай»иниң ташқирқи ишиклирини алтундин қилдурди.□

5

¹ Шуниң билән Сулайман Пәрвәрдигарниң өйи үчүн қилидиған барлиқ қурулушлар тамам болғанда, у атиси Давут Худаға атап беғишлиған нәрсиләрни (йәни күмүч, алтун вә һәммә башқа буюмларни) елип келип, Пәрвәрдигарниң өйиниң фәзнилиригә қойдурди.

Сулайман әһдә сандуғини ибадәтханиға елип кириду

1Пад. 8:1-66

² Шу чағда Сулайман Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини «Давут шәһири»дин, йәни Зиондин йөткәп келиш үчүн Исраил ақсақаллирини, қәбилә бәғлирини вә Исраил жәмәтлириниң бәғлирини Йерусалимға жиғилишқа чақирди. ³ Буниң үчүн Исраилниң һәммә адәмлири Етаным ейида, йәни йәттинчи айда, бекитилгән һейтта падишаниң қешиға жиғилди □

⁴ Исраилниң һәммә ақсақаллири йетип кәлгәндә Лавийлар әһдә сандуғини көтирип маңди.

⁵ Улар әһдә сандуғини, жамаәт чедири билән униң ичидики барлиқ муқәддәс буюмларни көтирип елип чиқти. Каһинлар болған Лавийлар мошуларни елип чиқти.□

⁶ Сулайман падиша вә барлиқ Исраил жамаити әһдә сандуғиниң алдида меңип, көплигини санини елип болмайдиған сан-санақсиз қой билән калини қурбанлиқ қиливататти. ⁷ Каһинлар Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини өз жайиға, ибадәтханиниң ички «каламхана»сиға, йәни әң муқәддәс жайға елип кирип керубларниң қанатлириниң астиға қойди. □ ⁸ Керубларниң йейилип турған қанити әһдә сандуғиниң орни үстидә болғачқа, әһдә сандуғи билән уни көтирип туридиған балдақларни йеип туратти. ⁹ Бу балдақлар сандуқниң тутқучлиридин наһайити узун чиқип турғачқа, каламханиниң алдида туруп әһдә сандуғиниң йенидики икки балдақниң учлирини көргили болатти, бирақ өйниң сиртида уларни көргили болмайтти; бу балдақлар таки бүгүнгә қәдәр шу йәрдә турмақта. □ ¹⁰ Әһдә сандуғиниң ичидә Муса пәйғәмбәр һорәб теғида турғанда ичигә салған икки тахтаидин башқа һеч нәрсә йоқ еди (Исраиллар Мисир зиминидин чиққандин кейин Пәрвәрдигар улар билән һорәбдә әһдә түзгән еди).□

¹¹ Каһинлар муқәддәс жайдин чиқишти (шу йәрдә һазир болған барлиқ каһинлар, өз нөвигә қаримай өзлирини Худаға атап пакизлиған еди; □ ¹² нәғмә-навачи барлиқ Лавийлар, жүмлидин Асаф, һеман, Йәдугун вә уларниң оғуллири һәм қериндашлири чәкмән тонлирини кийишип, қурбангаһниң шәрқидә туруп чаң, тәмбур вә чилтарлар челишиватқан еди; улар билән биллә канай челиватқан йәнә бир йүз жигирмә каһин бар еди) ¹³ вә шундақ болдуки, канайчилар билән нәғмә-навачилар һәммиси бирдәк челип, бир аваз билән Пәрвәрдигарға тәшәккүр-һәмдусана ейтиватқанда, йәни канайлар, жаңлар вә һәр хил сазларни челип, жуқури аваз билән «Пәрвәрдигар меһривандур,

□ **4:22 «печаклар»** — яки «пилик қайчилири» яки «лахшигирлар». «У өйниң ишиклирини, йәни ичидики әң муқәддәс жайға киридиған ички қатлима ишикләр ... алтундин қилдурди» — башқа бир хил тәржимиси «У өйниң ишиклири, йәни әң муқәддәс жайниң ичигә киридиған қатлима ишикләр вә өйниң «муқәддәс жай»иниң ташқирқи ишиклириниң турум-үлгүжәклирини алтундин қилдурди». □ **5:3 «йәттинчи айда бекитилгән һейт»** — бу һейт «кәпиләр һейти» (йәнә «чедир һейти» яки «мевә һосул һейти»му дәп атилатти), 7-айниң 15-22 күнлиридә өткүзүлиду («Лав.» 23:34). Исраилниң әрлири униңға Йерусалимда қатнишиши лазим еди. □ **5:5 «жамаәт чедири»** — яки «жамаәт жиғилидиған чедир», йәни «ибадәт чедири». □ **5:7 «каламхана»** — «әң муқәддәс жай»ниң йәнә бир атилишиду. 3:16дики изаһатни көрүң. □ **5:9 «бүгүнгә қәдәр...»** — бу ибарә шуни испатлайдуки, «Тарих-тәэкирә»ниң хатирлириниң көпинчиси ибадәтхана теһи өз жайида турған вақтида, сүргүн болуштин илгири йезилған (36-бап, 11-23-айәтләрни бәлким кейинки бир хатиричи қошуп язған). □ **5:10 «һорәб теғи»** — Синай теғиниң башқа бир исмиду. □ **5:11 «Каһинлар... өзлирини Худаға атап пакизлиған еди»** — мошу «пакизлаш» Тәвраттики таһарәт бәлгүлимиләргә әмәл қилиштин ибарәт еди (мәсилән, «Лав.» 21-бап, 22:1-9ни көрүң).

өзгәрмәс муһәббити әбәдил-әбәтгичидур» дәп Пәрвәрдигарни мәдһийәләватқанда — шу һаман ибадәтхана, йәни Пәрвәрдигарниң өйи бир булут билән толдурулды; ¹⁴ каһинлар әшу булут түпәйлидин вәзипилирини өтүшкә туралмайтти, чүнки Пәрвәрдигарниң жуласи Худаниң өйини толдурған еди.

6

¹ Бу пәйттә Сулайман: — Пәрвәрдигар тум қараңғулуқ ичидә туримән, дәп ейтқан еди;

² Лекин, и Пәрвәрдигар, мән Сениң үчүн бир һәйвәтлик маһан болсун дәп, Сән мәңгү туридиған бир өйни ясидим, деди. □

³ Андин падиша бурулуп барлиқ Исраил жамаитигә бәхит тилиди; Исраилниң барлиқ жамаити униң алдида туратти. ⁴ У мундақ деди: — Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә болғай! У Өз ағзи билән атам Давутқа вәдә қилған еди вә Өз қоли билән уни әмәлгә ашурди. У әслидә Давутқа: —

⁵ «Мән Өз хәлқим Исраилни Мисир зиминидин елип чиққан күндин буян намим үчүн бу йәрдә бир өй салай дәп Исраилниң һәр қайси қәбилириниң шәһәрлиридин һеч қайсисини таллимидим, яки хәлқим Исраилға һөкүмран болушқа һеч қайси адәмни таллимидим;

⁶ һалбуки, Мән намим шу йәрдә болсун дәп Йерусалимни таллимидим вә хәлқим болған Исраилға һөкүмранлиқ қилсун дәп Давутни таллимидим» дегән еди.

⁷ Әнди атам Давутниң Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң намиға атап бир өй селиш арзунийити бар еди. ⁸ Бирақ Пәрвәрдигар атам Давутқа: «Көңлүңдә Мениң намимға бир өй ясашқа қилған нийитиң яхшидур; ⁹ амма шу өйни сән ясимайсән, бәлки пуштуңдин болидиған оғлуң, у Мениң намимға атап шу өйни салиду», дегән еди.

¹⁰ Мана әнди Пәрвәрдигар Өз сөзигә әмәл қилди. Мән Пәрвәрдигар вәдә қилғинидәк, атамниң орнини бесип, Исраилниң тәхтигә олтардим; Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң намиға атап бу өйни салдим. ¹¹ Мән бу өйдә әһдә сандуғини қойдум; әһдә сандуғи ичидә Пәрвәрдигарниң Исраиллар билән түзгән әһдә тахтилири бардур» деди.

Сулайман Исраил үчүн дуа қилиду

¹² Андин Сулайман Исраилниң барлиқ жамаитигә йүзлинип, Пәрвәрдигарниң қурбанғаһиниң алдида туруп қоллирини көтирип: — ¹³ (чүнки бая Сулайман мистин узунлуғи бәш гәз, кәңлиги бәш гәз, егизлиги үч гәз келидиған бир пәштақ яситип, ташқириқи һойлиниң оттурисиға жайлаштурған еди. У әнә шу пәштақ үстигә чиқип туруп, пүткүл Исраил жамаити алдида жүкүнүп олтирип, асманға қарап ғуличини яйған еди) ¹⁴ — у мундақ дуа қилди: — И Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар! Нә асманда нә зиминда Сәндәк Худа йоқтур; Сениң алдиңда пүтүн қәлби билән маңидиған Өз қуллириң үчүн әһдәндә туруп өзгәрмәс муһәббитиңни көрситисән. ¹⁵ Чүнки Сән Өз қулуң атам Давутқа бәргән вәдидә турдуң; Сән Өз ағзиң билән ейтқан сөзүңни мана бүгүнкидәк Өз қолуң билән вужудқа чиқардиң. ¹⁶ Әнди һазир, и Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар, Өз қулуң атам Давутқа: — «Әгәр сениң әвлатлириң өз йоллириға сәгәк болуп сән Мениң алдимда маңғандәк, қанунумға әмәл қилип маңсила, саңа әвладиңдин Исраилниң тәхтидә олтиридиған бир зат кам болмайду» дәп бәргән вәдәндә турғайсән. ¹⁷ Әнди һазир, и Исраилниң Худаси, Сән қулуң Давутқа ейтқан сөзлириң әмәлгә ашурулғай, дәп өтүнимән!

¹⁸ Лекин Худа Өзи растла йәр йүзидә инсанлар билән маһан қиламду? Мана, асманлар билән асманларниң асмини Сени сиғдуралмайдигән йәрдә, мән ясиған бу өй қандақму Сениң маһаниң болалисун?! ¹⁹ Лекин и Пәрвәрдигар Худайим, қулуңниң дуа вә илтижасиға қулақ селип, қулуңниң Саңа көтәргән нидаси вә тилигини аңлиғайсән. ²⁰ Шуниң билән Өз көзлириңни кечә-күндүз бу өйгә, йәни Сән: «Мениң намимни у йәрдә аян қилимән»

□ **6:2** «Һәйвәтлик маһан» — йәнә бир хил тәржимиси «туралғу-маһан».

дәп ейтқан жайға кечә-күндүз тиккәйсән; Өз қулуңниң у жайға қарап қилған дуасиға қулақ салғайсән. □ 21 Қулуң вә хәлқиң Исраил бу жайға қарап дуа қилған чағда, уларниң илтижалириға қулақ селип, Өз маканиң қилған асманлардин туруп аңлиғайсән, аңлиғиниңда уларни кәчүргәйсән.

22 Эгәр бириси өз хошнисиға гуна қилса вә шундақла ишниң раст-ялғанлиғини бекитиш үчүн қәсәм ичкүзүлсә, бу қәсәм бу өйдики қурбанғаһниңниң алдиға кәлсә, □ 23 Сән қәсәмни асманда туруп аңлап, амал қилип Өз бәндилириң оттурисида һөкүм чиқарғайсән; гунайи бар адәмниң гунайини өзигә қайтуруп, өз йолини өз бешиға яндуруп, гунасиҙ адәмни ақлап өз адиллиғиға қарап униңға һәққини бәргәйсән.

24 Өз хәлқиң Исраил Сениң алдиңда гуна қилғини үчүн дүшмәндин йеңилсә, яманлиғидин қайтип бу өйдә туруп, намиңни етирап қилип саңа дуа билән илтижа қилса, 25 Сән асманда аңлап, Өз хәлқиң Исраилниң гунайини кәчүрүп, уларни Сән ата-бовилириға вә өзлиригә тәқдим қилған зиминға қайтуруп кәлгәйсән.

26 Улар Саңа гуна қилғини үчүн асман етилип ямғур яғмайдиған қиливетилгән болса, лекин улар бу жайға қарап Саңа дуа қилип намиңни етирап қилип, Сениң уларни қийинчиликқа салғиниң түпәйлидин өз гунайидин йенип товва қилса, 27 Сән асманда туруп қулақ селип, қуллириңниң вә хәлқиң Исраилниң гунайини кәчүргәйсән; чүнки Сән уларға меңиш керәк болған яхши йолни үгитисән вә Өз хәлқиңгә мирас қилип бәргән зиминниң үстигә ямғур яғдурисән!

28 Эгәр зиминда ачарчилик я ваба болса, я зираәтләр дан алмиса я һал чүшсә я уни чекәткиләр яки чекәткә личинкилири бесивалса, я дүшмәнләр уларниң зиминдики шәһәрлириниң қовуқлириға һужум қилип қоршивалса, я һәр қандақ апәт я кесәлик болса, 29 ундақта барлиқ хәлқиң Исраил болсун, һәр қандақ киши болсун, өзигә кәлгән апәтни вә өз дәрдини билип, қоллирини бу өйгә сунуп, мәйли қандақ дуа яки илтижа қилсун, 30 әнди Сән туруватқан маканиң асманда туруп аңлап, кәчүрүм қилғайсән, Сән һәр бир адәмниң қәлбини билгәчкә, өзиниң йоллирини өзигә яндурғайсән (чүнки Сәнла, пәқәт Сәнла һәммә инсан балилириниң қәлбалирини билгүчидурсән); 31 шундақ қилип, улар Сән ата-бовилиримизға тәқдим қилған зиминда олтирип өмриниң һәммә күнлиридә Сәндин қорқуп йоллириңда маңидиған болиду.

32 Өз хәлқиң Исраилдин болмиған, Сениң улук намиң, қудрәтлик қолуң вә созған билигиң түпәйлидин жирақ-жирақлардин кәлгән мусапир болса, у келип бу өй тәрәпкә қарап дуа қилса, 33 Сән туруватқан маканиң болған асманларда униңға қулақ селип, у мусапир Саңа нида қилип тилигиниң һәммисигә мувапиқ қилғайсән; шуниң билән йәр йүзидики барлиқ әлләр намиңни тонуп йетип, Өз хәлқиң Исраилдәк Сәндин қорқидиған болуп, мән ясиған бу өйниң Сениң намиң билән аталғини билиду. □

34 Эгәр Сениң хәлқиң Сениң тапшуруғуң билән дүшмини билән жәң қилишқа чиққанда, Сән таллиған бу шәһәргә, шундақла мән намиңға атап ясиған бу өй тәрәпкә қарап Сән Пәрвәрдиғарға дуа қилса, 35 Сән асманларда туруп уларниң дуаси билән илтижасиға қулақ селип, уларни нусрәткә ериштүргәйсән.

36 Эгәр улар Саңа гуна садир қилған болса (чүнки гуна қилмайдиған һечкиши йоқтур) Сән уларға ғәзәплинип, уларни дүшмәнлириниң қолиға тапшурған болсаң, булар уларни жирақ-йеқинға, өз зиминиға сүргүн қилип елип барған болса, 37 лекин улар сүргүн қилинған жутта әс-һошини тепип товва қилип, өзи сүргүн болған жутта Саңа: — Биз гуна қилип, қәбиһликкә берилип Сәндин йүз өрүп кәттук, дәп йелинса, 38 — эгәр уларни сүргүн қилғанларниң

□ 6:20 «Өз қулуңниң у жайға қарап қилған дуаси» — яки болмиса: «өз қулуңниң у жай тоғрисидики дуаси...»

□ 6:22 «Эгәр... ишниң раст-ялғанлиғини бекитиш үчүн қәсәм ичкүзүлсә...» — бундақ қәсәм тоғрилиқ «Чөл.» 11:5-31ни көрүң. «Қәсәм бу өйдики қурбанғаһниң алдиға кәлсә...» мүмкинчилиги барки, Исраилда мошундақ қәсәмләрни ичиш үчүн қурбанғаһниң алдиға келиш керәк әмәс еди, пәқәт: «Худаниң қурбанғаһи алдида қәсәм қилимәнки...» дегәндәк сөzlәр ейтилған болса «нәқ қурбанғаһ алдида турғандәк» һесаплинатти. □ 6:33 «бу өйниң Сениң намиң билән аталғини» — бу ибарә Худаниң ибадәтханиси тоғрилиқ «бу өй Мениңкидур» вә «бу өйдә Мениң ким екәнлигим аян қилиниду» дегәндәк икки мәхситини көрситиду.

зиминида пүтүн қалби вә пүтүн женидин Сениң тәрипиңгә йенип, Сән уларниң ата-бовилириға тәқдим қилған зиминға, Сән таллиған шәһәр тәрәпкә вә мән намиңға атап ясиған бу өй тәрәпкә йүзини қилип дуа қилса, ³⁹ Сән туруватқан маканиң болған асманларда туруп уларниң дуаси вә илтижалирини аңлап улар үчүн һөкүм чиқирип, Өз хәлқиңниң Саңа садир қилған гунайини кәчүрүм қилғайсән; ⁴⁰ әнди и Худайим, Сәндин өтүнимән, бу йәрдә қилған дуаларға көзүң очуқ, қулиқиң диң болғай!

⁴¹ Әнди орнуңдин турғин, и Пәрвәрдигар Худа, Сән қудритиңниң ипадиси болған әһдә сандуғуң билән, Өз арамғаһиңға киргәйсән!

Каһинлириң һәққанийлиқ билән кийдүрүлсун, Мөмин бәндилириң яхшилиғиңдин шатлансун!

⁴² И Пәрвәрдигар Худа, Өзүң мәсиһ қилғиниңниң йүзини яндурмиғайсән; Кулуң Давутқа көрсәткән өзгәрмәс муһәббитиңни есиңдә тутқайсән!» □

7

Сулайман ибадәтханини Худаға бегишлайду

¹ Сулайман дуасини түгитишигила, асмандин от чүшүп көйдүрмә қурбанлиқ һәмдә башқа қурбанлиқларни қоймай көйдүрүвәтти; Пәрвәрдигарниң шан-шәриви өйни толдурди. ² Пәрвәрдигарниң шан-шәриви өйни толдурувәткәчкә, каһинлар Пәрвәрдигарниң өйигә кирәлмиди. ³ От чүшкәнлигини вә Пәрвәрдигарниң шан-шәриви өйниң үстидә тохтиғанлигини көрүп, Исраилларниң һәммиси таш ятқузулған мәйданда жүкүнүп баш уруп: «Пәрвәрдигар меһривандур, Униң өзгәрмәс муһәббити мәңгүгичә туриду!» дәп Пәрвәрдигарға ибадәт қилип тәшәккүр-мәдһийә оқушти. ⁴ Падиша вә пүткүл хәлиқ Пәрвәрдигарниң алдида қурбанлиқлирини сунди. ⁵ Сулайман падиша жигирмә икки миң кала, бир йүз жигирмә миң қойни қурбанлиқ қилип сунди. Шундақ қилип падиша вә пүткүл хәлиқ Худаниң өйини Худаға бегишлиди. ⁶ Каһинлар вә шундақла Пәрвәрдигарға атиған сазларни тутқан Лавийлар өз орунлирида туратти (падиша Давут бу сазларни Пәрвәрдигарниң мәдһийисидә ишләткили ясиған еди, у Пәрвәрдигарға: «Униң өзгәрмәс муһәббити әбәткичидур» дәп мәдһийә оқуғинида уларни ишлитәтти); каһинлар Лавийларниң удулида туруп канай челишатти; Исраилларниң һәммиси шу йәрдә өрә турушқан еди.

⁷ Сулайман Пәрвәрдигарниң өйиниң алдидики һойлисиниң оттурисини айрип муқәддәс қилип, у йәрдә көйдүрмә қурбанлиқлар вә енақлиқ қурбанлиғилириниң яғлирини сунди; чүнки Сулайман ясатқан мис қурбанғаһ көйдүрмә қурбанлиқлар, аш һәдийилири вә қурбанлиқларниң яғлирини қобул қилишқа кичик кәлди. ⁸ Шуниң билән у вақитта Сулайман вә униң билән болған пүтүн Исраил, йәни Хамат райониға кириш еғизидин тартип Мисир еқиниғичә һәммә йәрләрдин кәлгән зор бир жамаәт һейт өткүзди. □ ⁹ Сәккизинчи күни улар тәнтәнилиқ бир ибадәт жиғилиши өткүзди; улар йәттә күн қурбанғаһни Худаға атап бегишлиған еди андин улар йәнә йәттә күн һейт өткүзди. □ ¹⁰ Йәттинчи айниң жигирмә үчинчи күни падиша хәлиқни өз өй-чедирлиригә қайтурди; улар Пәрвәрдигарниң Давутқа, Сулайманға вә Өз хәлқи Исраилға қилған яхшилиқлири үчүн қалбидә шат-хурам болуп қайтип кәтти.

□ **6:42** «Өзүң мәсиһ қилғиниң» — бу, бәлким Давутниң әвлади болған Сулайман падишаниң өзи үчүн қилған дуаси. Худаниң «мәсиһ қилғини» тоғрилиқ «Зәбур» 2-күй вә изаһатларни көрүң. «Кулуң Давутқа көрсәткән өзгәрмәс муһәббитиң» — шүбһисизки, бу ибарә Худаниң Давутқа қилған барлиқ вәдилирини өз ичигә алиду. □ **7:8** «Хамат райониға кириш еғизидин тартип...» — яки «Либо-Хаматтин тартип...». □ **7:9** «... Йәнә йәттә күн һейт өткүзди» — «кәпиләр һейти» бекитилгән вақит йәттә күн еди. Исраиллар мошу вақитқа йәнә йәттә күн қошти.

11 Шундақ қилип Сулайман Пәрвәрдигарниң өйини вә падишаниң ордисини ясап пүттүрди. Сулайманниң көңлигә Пәрвәрдигарниң өйидә вә өзиниң ордисида немә қилиш кәлгән болса, шу ишларниң һәммиси оңушлуқ пүтти.□

Пәрвәрдигар Сулайманға вәдә һәм агаһ бериду

1Пад. 9:1-9

12 Андин Пәрвәрдигар кечидә Сулайманға аян болуп униңға: «Мән сениң дуайиңни аңлидим вә Өзүмгиму бу жайни «қурбанлиқ өйи» болушқа таллидим. 13 Эгәр Мән асманни ямғур яғмайдиған қилип етивәтсәм яки чекәткиләргә зиминдики мәһсулатларни йәп ташлашни буйрусам вә яки хәлқим арисифа ваба тарқитивәтсәм, 14 шу чағда намим билән аталған бу хәлқим өзини кәмтәр тутуп, дуа қилип йүзүмни изләп, рәзил йоллиридин янса, Мән асманда туруп аңлап, уларниң гунайини кәчүримән вә зиминини сақайтимән. □ 15 Әнди бу йәрдә қилинған дуаларға Мениң көзлирим очуқ вә қулақлирим диң болиду. 16 Мән әнди намим мәңгү бу йәрдә аян қилинсун дәп бу өйни таллап, уни Өзүмгә муқәддәс қилдим; көзүмму, қәлбимму һемишә шу йәрдә болиду.

17 Сән болсаң, атаң Давутниң алдимда маңғинидәк сәнму саңа буйруғинимниң һәммисигә мувапиқ әмәл қилиш үчүн бәлгүлимилирим вә һөкүмлиримни тутуп алдимда маңсаң, 18 Мән әнди атаң Давутқа: «Исраилниң тәхтидә саңа әвладиңдин олтиришқа бир зат кам болмайду» дәп әһдә қилғинимдәк, Мән сениң падишалиқ тәхтиңни Исраилниң үстидә мәһкәм қилимән. 19 Бирақ эгәр силәр Мениңдин йүз өрүп, Мән силәрниң алдиңларда жакалиған бәлгүлимилирим вә әмирлиримни ташлап, башқа илаһларниң қуллуғиға кирип чоқунсаңлар, 20 шу чағда Мән Исраилни уларға тәқдим қилған зиминидин жулуп ташлаймән; вә Өз намимни көрситишкә Өзүмгә муқәддәс қилған бу өйни нәзиридин ташлаймән вә Исраилни һәммә хәлиқләр арисидә сөз-чөчәк вә тапа-тәниниң объекти қилимән; 21 бу өй гәрчә һазир улук болсиму, шу заманда униңдин өткәнләрниң һәммиси қаттиқ һәйран қилишип: «Пәрвәрдигар бу зиминға вә бу өйгә немишкә шундақ қилғанду?» дәп сорайду. □ 22 Кишиләр: — Чүнки зиминдики хәлиқләр ата-бовилириниң Худаси, йәни уларни Мисир зиминидин чиқарған Пәрвәрдигарни ташлап, өзлирини башқа иларһларға бағлап, уларға сәждә қилип қуллуғида болғанлиғи үчүн, У бу пүткүл күлпәтни уларниң бешиға чүшүрүпту, дәп жавап бериду.

8

Қурулушлар вә сода-сетиқлар

1Пад. 9:10-28

1 Шундақ болдики, жигирмә жил өтүп, Сулайман Пәрвәрдигарниң өйи билән падишаниң өйини ясап болғандин кейин, 2 у һирам өзигә соға қилған шәһәрләрни қайтидин қуруп чиқти; Исраиллар шу йәрдә олтирақлашти.□

3 Сулайман Хамат-Зобаһ шәһиригә берип уни ишғал қилди.

4 У йәнә чөлдики Тадморни вә өзиниң Хаматта қурған барлиқ гәзнә шәһәрлирини йәнә оңшитип қурди. 5 У йәнә Үстүнки Бәйт-Һорон билән Астинқи Бәйт-Һоронни сепил, балдақлиқ қовуқлири болған қорғанлиқ шәһәрләргә айландурди; 6 Баалатни, шундақла өзигә хас һәммә гәзнә шәһәрлирини, «жәң һарвуси шәһәрлири»ни, атлиқларни орунлаштурған шәһәрләрни вә Йерусалимда, Ливанда вә өзи сорайдиған барлиқ зиминда халиқинини бена қилди.

□ 7:11 «орда» — бу әйттә «өй» дегән сөз билән ипадилиниду. □ 7:14 ...уларниң зиминини сақайтимән — мошу дегәнлик Худаниң қәһәтчилик, чекәткиләр вә вабалар йәткүзгән зияни әслигә кәлтүрүшини көрситиду.

□ 7:21 «бу өй гәрчә һазир улук болсиму...» — башқа бир хил тәржимиси: «бу өй бир харабә болиду,...» □ 8:2 «һирам» — яки «һурам», йәни Турниң падишаси.

⁷ Исраилдин болмиған һиттийлар, Аморийлар, Пәриззийләр, һивийлар вә Йәбусийлардин *Исраил* зиминида қелип қалғанларниң һәммисини болса, ⁸ Сулайман буларни, йәни Исраиллар пүтүнләй йоқатмиған әлләрниң қалған әвлатлирини қуллуқ һашаға тутти. Улар бүгүнки күнгичә шундақ болуп кәлди. □ ⁹ Лекин Исраиллардин Сулайман өз ишлири үчүн һеч кимни қул қилмай, бәлки уларни ләшкәр, һөкүмдар-әмәлдар, һарву билән атлиқларниң сәрдарлири қилди. ¹⁰ Булардин падиша Сулайманниң ишлигүчиләрниң үстигә қойған чоң назарәтчилири болуп, икки йүз әллик еди. □

¹¹ Сулайман Пирәвнниң қизини «Давутниң шәһири»дин өзи униңға салдурған ордиға әкәлтүрди; чүнки у: «Аялимниң Исраил падишаси Давутниң ордисида туруши мувапиқ әмәс; чүнки Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи барғанлиги жайларниң һәммиси муқәддәстур», — деди. □

¹² Сулайман бу чағда Пәрвәрдигарниң қурбанғаһида, йәни муқәддәс жайниң айваниниң алдиға салдурған қурбанғаһта Пәрвәрдигарға атап көйдүрмә қурбанлиқ тәқдим қилатти; ¹³ — йәни Муса пәйғәмбәрниң тапшуруғи бойичә, һәр күни, шабат күнлиридә, айниң биринчи күнлиридә вә һәр жылда үч қетим өткүзүлидиған алаһидә һейт күнлиридә — «петир нан һейти», «һәптиләр һейти» вә «кәпиләр һейти»дики күнләрдә бекитилгән бурчлуқ қурбанлиқларни қилатти. □ ¹⁴ Сулайман йәнә атиси Давутниң бәлгүләп бәргини бойичә каһинларниң хизмәтлириниң вә Лавийларниң бурчлириниң ада қилиниши үчүн нөвәт-гуруппиларни бекитти; Лавийларниң һәр күни мәдһийә оқуш вә каһинларниң алдида хизмәтләрни ада қилиш бурчи бар еди. Сулайман йәнә дәрвазивәнләрни нөвити бойичә һәр дәрвазиниң хизмитини қилишқа бекитти; чүнки Худаниң адими Давутниң буйруғи шундақ еди. ¹⁵ *Каһин-лавийлар* падишаниң каһинларға вә Лавийларға буйруғанлиридин, мәйли қандақ иш болсун яки ғәзиләргә даир иш болсун һеч баш тартмайтти.

¹⁶ Пәрвәрдигарниң өйини селишта, өй ули селинған күндин тартип пүткичә Сулайманниң барлиқ қурулуш ишлири пухта тамамланди. Шундақ қилип Пәрвәрдигарниң өйи пүттди.

¹⁷ Андин Сулайман Едом зиминида Қизил деңиз бойидики Әзион-Гәбәргә вә Елатқа қарап маңди. ¹⁸ Һурам падиша өз хизмәткарлири арқилиқ кемиләр вә деңиз йоллириға пишшиқ адәмлирини Сулайманниң йениға әвәтти. Улар Сулайманниң хизмәткарлири билән биллә Офирға берип, у йәрдин төрт йүз әллик талант алтун елип, уни падиша Сулайманниң қешиға йәткүзүп кәлди. □

9

Шебаниң аял падишаси даналиқни издәп келиду

1Пад. 10:1-3

¹ Шебаниң аял падишаси болса Сулайманниң даңқ-шөһритини аңлап, уни қийин чигиш-соаллар билән синиғили Йерусалимға кәлди. У хушбуй буюмлар, интайин тола алтун вә

□ **8:8** «Исраиллар пүтүнләй йоқатмиған әлләр...» — бу вақиәләр Йәшуа пәйғәмбәр заманида болған. Тәвраттики «Йәшуа»ни көрүң. Мошу һашарчилар 13:5-16дә хатириләнгәнләрдин башқа һашарчилар болса керәк еди. «улар бүгүнки күнгичә шундақ болуп кәлди» — бу сөз Исраиллар теһи өз вәгинидә турған вақтида хатириләнгән, әлвәттә.

□ **8:10** «чоң назарәтчилири... Икки йүз әлликИди» — «1Пад.» 9:23дә бу сан бәш йүз әллик дейилиду. Бәлки бу санлар башқа-башқа вақиттики әһвалларни көрситиши мүмкин. □ **8:11** «Сулайман Пирәвнниң қизини ... өзи униңға салдурған ордиға әкәлтүрди; чүнки у: «Аялимниң Исраил падишаси Давутниң ордисида туруши мувапиқ әмәс» — униң шундақ орунлаштурушиниң сәвәви, Пирәвнниң қизи Йәһудий болмиғачқа вә бәлким Пәрвәрдигардин қорқмиғанлиги үчүн еди. □ **8:13** «петир нан һейти» — йәнә «өтүп кетиш һейти» яки «пасха һейти» дәп атилиду. Әмәлийәттә «өтүп кетиш һейти» «петир нан һейти»ниң биринчи күнидила өткүзүлиду. «кәпиләр һейти» — «һәптиләр һейти» — йәни «дәсләпки һосул һейти» дәп атилиду. □ **8:18** «төрт йүз әллик талант алтун» — 450 талант бәлким 15 тонна еди. «Һурам өз хизмәткарлири арқилиқ кемиләр вә деңиз йоллириға пишшиқ адәмлирини Сулайманниң йениға әвәтти. Улар ... Офирға берип, у йәрдин ... алтун елип, уни падиша Сулайманниң қешиға йәткүзүп кәлди» — Һурамниң кемилири бәлким жуқурида 17-айәттә тилға елинған Әзион-Гәбәр вә Елат дегән портларға берип-келәтти.

якут-гөһәрләр артилған төгиләрни елип, чоң дөбдөбә билән кәлди. Сулайманниң қешиға кәлгәндә өз көңлигә пүккән һәммә иш тоғрилиқ униң билән сөзләшти. ² Сулайман униң һәммә сориганлириға жавап бәрди. Неч немә Сулайманға қараңғу әмәс еди, бәлки һәммәсидә униңға жавап бәрди.

³ Шибаниң аял падишаси Сулайманниң даналиғиға, ясиған орда-сарайға, ⁴ дәстихандики таамларға, әмәлдарларниң қатар-қатар олтиришлириға, хизмәткарлириниң қатар-қатар турушлириға, уларниң кийгән кийимлиригә, униң сақийлири вә уларниң кийгән кийимлиригә вә униң Пәрвәрдигарниң өйдә атап сунған көйдүрмә қурбанлиқлириға қарап, уни ичигә чүшүп кәтти. □

⁵ У падишаға: — Мән өз жутумда силиниң ишлири вә даналиқлири тоғрисида аңлиған хәвәр раст экән; ⁶ амма мән келип өз көзлирим билән көрмигичә бу сөзләргә ишәнмигән едим; вә мана, мән һәтта йериминиму аңлимиған экәнмән; силиниң даналиқлири билән бәрикәт-баяшатлиқлири мән аңлиған хәвәрдин зиядә экән. ⁷ Силиниң адәмлири немидегән бәхитлик-һә! һемишә силиниң алдилирида туруп даналиқлирини аңлайдиған бу хизмәткарлири нәқәдәр бәхитлиқтур! ⁸ Силидин сөйүнгән, силини өзи үчүн Исраилниң тәхтигә олтарғузған Пәрвәрдигар Худалири мубарәқтур! Худалири Исраилға бағлиған муһәббети үчүн, уларни мәңгү мәзмут турсун дәп У силини тоғра һөкүм вә адаләт сүргили улар үстигә падиша қилди, деди.

⁹ У падишаға бир йүз жигирмә талант алтун, интайин көп хушбуй буюмлар вә якут-гөһәрләрни соға қилди. Шибаниң аял падишаси Сулайман падишаға сунған шунчә зор миқдардики хушбуй буюмлар шуниңдин кейин һеч көрүнгән әмәс ¹⁰ (Офирдин алтунларни әпкелидиған һурамниң хизмәткарлири вә Сулайманниң хизмәткарлири йәнә интайин зор миқдардики сәндәл яғичини вә якут-гөһәрләрниму елип кәлди. ¹¹ Падиша сәндәл яғичидин Пәрвәрдигарниң өйи үчүн вә падишаниң ордиси үчүн пәләмпәйләр ясап һәм нәғмә-навачилар үчүн чилтарлар вә сазларни шуниңдин ясатти. Шундақ есил сәндәл яғичи Йәһуда зиминида бу вақитқичә һеч көрүлүп бақмиған еди). □ ¹² Сулайман падиша Шибаниң аял падишасиға униң өзигә қилған соғилиридин ашуруп соға тутти, аял падишаниң көңли тартқан һәммини — немә сориса, шуни бәрди; андин у хизмәткарлири билән йолға чиқип өз жутиға қайтип кәтти.

Сулайманниң байлиқлири

1 Пад. 10:14-29

¹³ Сулайманға һәр жили кәлтүрүлгән алтунниң өзи алтә йүз атмиш алтә талант еди. □

¹⁴ Бу киримдин башқа, оқәтчи-тижарәтчиләр, барлиқ әрәб падишалар вә өз зиминидики әмәлдарларму алтун-күмүчләрни елип Сулайманға тапшураатти.

¹⁵ Сулайман падиша икки йүз чоң сипарни соқтурди вә һәр сипарға алтә йүз шәкәл алтун кәтти. □ ¹⁶ Шундақла үч йүз қалқанни япилақланған алтундин ясиди; һәр бир қалқанни ясашқа үч йүз шәкәл алтун ишлитилди; падиша уларни «Ливан ормини сарийи»ға есип қойди. □

¹⁷ Падиша пил чишлиридин чоң бир тәхт ясап, уни сап алтун билән қаплатти. ¹⁸ Тәхтниң алтә қәвәтлик пәләмпәйи бар еди, униң бир алтун путпәриси тәхт билән тутишип тураатти; орундуқниң икки йенида таянғучиси бар еди, һәр бир таянғучниң йенида бирдин өрә турған ширниң һәйкили бар еди. ¹⁹ Алтә қәвәтлик пәләмпәйниң үстидә, оң вә сол тәрипидә өрә турған он икки ширниң һәйкили болуп, һәр бир басқучниң оң-сол тәрипидә бирдин бар еди; башқа һеч қандақ әлдә униңға охшаш ясалғини йоқ еди.

□ **9:4** «уни ичигә чүшүп кәтти» — ибраний тилида «униңда роһ қалмиди». Демәк, интайин һәйран қалди. □ **9:11** «шундақ есил сәндәл яғичи» — яки «ундақ сазлар». □ **9:13** «алтә йүз атмиш алтә талант» — 666 талант, 22 тонна.

□ **9:15** «алтә йүз шәкәл» — 600 шәкәл бәлким 7 килограмға йеқин. □ **9:16** «үч йүз шәкәл» — 300 шәкәл бәлким 3.5 килограмға йеқин. «Ливан ормини сарийи» — Сулайманниң ордисиниң «Ливан ормини сарийи» дәп атилишиниң сәвәви униң қурулушида Ливандин кәлтүрүлгән чирайлиқ кедир яғачлирини көп ишләткәнлиқтин болған еди. Орда ичидә «кедир яғичи түврүгидин төрт қатар» болғини үчүн «ормандәк» көрүнгән болса керәк.

20 Сулайман падишаниң барлиқ җам-пиялири алтундин ясалған; «Ливан ормини Сарайи»дики барлиқ җаҗа-қучилар тавланған алтундин ясалған; Сулайманниң күнлириде күмүч һеч немә һесаплинатти. 21 Чүнки падишаниң кемилири һурамниң хизмәткарлири билән биллә Таршишқа берип туратти; «Таршиш кемә»ләр һәр үч жилда бир җетим келип алтун-күмүч, пил чишлири, маймунлар вә тозларни әкеләтти. □

22 Сулайман падиша йәр йүзидики барлиқ падишалардин байлиқта вә даналиқта үстүн еди.

23 Худаниң Сулайманниң көңлигә салған даналиқини аңлаш үчүн йәр йүзидики барлиқ падишалар униң билән дидарлишиш арзуси билән келәтти; 24 кәлгәнләрниң һәммиси өз соғитини елип келәтти; йәни күмүч җаҗа-қучилар, алтун җаҗа-қучилар, кийим-кечәкләр, дубулға-савутлар, тетитқулар, атлар вә җечирларни елип келәтти. Һәр жили улар бәлгүлик миқдарда шундақ қилатти. □

25 Вә Сулайманниң җәң һарвусиға қатидиған атлири үчүн төрт миң еғили бар еди, шуниңдәк он икки миң атлиқ әскири бар еди; у уларни «җәң һарвуси шәһәрлири»гә вә өзи туридиған Йерусалимға орунлаштурди. □ 26 Сулайман Әфрат дәрисясидин Филистийә зиминиғичә таки Мисирниң чегарисиға қәдәр болған барлиқ падишалықлар үстидин һөкүмранлиқ қилди.

27 Падиша Йерусалимда күмүчни таштәк көп, кедир дәрәқлирини җәнубий түзләңликтики үҗмә дәрәқлиригә охшаш нурғун қилди. □ 28 Кишиләр атларни Мисирдин вә һәр қайси жутлардин Сулайманға йәткүзүп берип туратти.

29 Сулайманниң башқа әмәллири баштин ахириғичә «Натан пәйғәмбәрниң баянлири», «Шилоһлуқ Ахияһниң бишарити», шундақла Нибатниң оғли Йәробоам тоғрилиқ «Алдин көргүчи Иддо көргүн аламәт көрүнүшләр» дегән китапларға пүтүлгән әмәсмиди? □ ■

30 Сулайман Йерусалимда туруп пүтүн Исраилниң үстидин қириқ жил сәлтәнәт қилди.

31 Сулайман ата-бовилири арисидә ухлиди; халайиқ уни атиси Давутниң шәһириде дәпнә қилди; униң оғли Рәһобоам униң орниға падиша болди. □

10

Исраил иккигә бөлүнүп кетиду — шималий қәбилиләр Рәһобоамға қарши чиқиду

1Пад. 12:1-24

1 Рәһобоам Шәқәмгә барди; чүнки пүткүл Исраил уни падиша тиклигили Шәқәмгә кәлгән еди.

2 Нибатниң оғли Йәробоам шу ишни аңлиғанда шундақ болдики, Мисирдин қайтип кәлди (чүнки у Сулайман падишадин җечип Мисирда турувататти). 3 Әнди халайиқ адәм әвәтип уни чақиртип кәлди. Шунинң билән Йәробоам вә пүткүл Исраил келип Рәһобоамға: —

4 Силиниң атилири бойнимизға салған боюнтуруғини еғир қилди. Сили әнди атилириниң бизгә қойған қаттиқ тәләплири билән еғир боюнтуруғини йениклитип бәрсилә, силиниң хизмәтлириде болимиз, дейишти.

5 У уларға: — һазирчә қайтип үч күндин кейин андин қешимға йәнә келиңлар, деди. Шунинң билән хәлиқ тарилип кәтти. 6 Рәһобоам падиша өз атиси Сулайман һаят вақтида униң

□ 9:21 «Таршиш — «Таршиш» дегән исим Испанийә, шималий Африка яки Британнийәни яки үчиниң һәммисини көрситиду. «Таршиш кемә» — бәлким Таршиш дегән портқа берип келиш сәпиригә чидамлиқ болған кемини көрситәтти.

□ 9:24 «тетитқулар» — яки «хушбуй буюмлар». □ 9:25 «җәң һарвусиға қатидиған атлири үчүн төрт миң еғил» — яки «атлар үчүн төрт миң еғили, җәң һарвулири вә...». «он икки миң атлиқ әскири» — яки пәқәт «он икки миң атлири».

□ 9:27 «кедир дәрәқлири» — яки «кедир яғичи». Лекин бизниңчә Сулайман кедир яғичини ишлитипла қалмай, шу чирайлиқ дәрәқләрдин Йерусалим әтрапиға көп тиктүрди («Топ.» 2:5ни көрүң). «җәнубий түзләңлик» — ибраний тилида «Шәфәлаһ» — бу йәр исми. □ 9:29 «Натан пәйғәмбәрниң баянлири», «Шилоһлуқ Ахияһниң бишарити» вә «Алдин көргүчи Иддо көргүн аламәт көрүнүшләр» — мошу үч китаптин һазир хәвиримиз йоқ. ■ 9:29 1Пад. 11:41-43

□ 9:31 «Сулайман... ата-бовилири арисидә ухлиди» — мошу ибарә вә униңға охшап кетидиған ибариләр үстидә «Падишаһлар»дики «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз.

хизмитидә турған мойсипитлардин мәслиһәт сорап: — Бу хәлиқкә беридиган жававим тоғрисида немә мәслиһәт көрситисиләр? — деди.

⁷ Улар униңға: — Әгәр сили разилиқ билән бүгүн бу хәлиқни хуш қилип уларға меһриван муамилә көрситип, уларға яхши сөзләр билән жавап қилсила, улар силиниң барлиқ күнлиридә хизмәтлиридә болиду, деди.

⁸ Лекин у мойсипитларниң көрсәткән мәслиһәтини қайрип қоюп, өзи билән чоң болған, алдида хизмитидә болувақан яшлардин мәслиһәт сорап ⁹ уларға: — Маңа «Силиниң атилири бизгә салған боюнтуруқни йеникләткәйла» дәп тилигән бу хәлиқкә жавап беришимиз тоғрилиқ қандақ мәслиһәт берисиләр? — деди. ¹⁰ Униң билән чоң болған бу яшлар униңға: — «Силиниң атилири боюнтуруғимизни еғир қилди, әнди сили уни бизгә йеник қилғайла» дәп ейтқан бу хәлиқкә сөз қилип: — «Мениң чимчилақ бармиғим атамниң белидин томрақтур.

¹¹ Атам силәргә еғир боюнтуруқни салған, лекин мән боюнтуруғуңларни техиму еғир қилимән. Атам силәргә қамчилар билән тәнбиһ-тәрбийә бәргән болса мән силәргә «чаянлиқ қамчилар» билән тәнбиһ-тәрбийә беримән», дегәйла, — деди. □

¹² Рәһобоам падиша уларға: «Үч күндин кейин андин қешимға йәнә келиңлар» дегинидәк, Йәробоам вә барлиқ хәлиқ үчинчи күни униң қешиға кәлди. ¹³ Рәһобоам падиша мойсипитларниң мәслиһәтини ташлап көпчиликкә қаттиқлиқ билән жавап бәрди. ¹⁴ У яшларниң мәслиһәти бойичә уларға: — Атам силәргә еғир боюнтуруқни салған, лекин мән уни техиму еғир қилимән. Атам силәргә қамчилар билән тәнбиһ бәргән болса мән силәргә «чаянлиқ қамчилар» билән тәнбиһ-тәрбийә беримән, деди.

¹⁵ Шуниң билән падиша хәлиқниң сөзини аңлимиди. Бу иш Худа тәрипидин болған; чүнки буниң билән Пәрвәрдигарниң Шилоһлуқ Ахияһниң вастисидә Нибатниң оғли Йәробоамға ейтқан сөзи әмәлгә ашурулидиган болди.

¹⁶ Пүткүл Исраил падишаниң уларниң сөзигә кулақ салмиғинини көргәндә хәлиқ падишаға жавап берип: — Давуттин бизгә немә несивә бар? Йәссәниң оғлида бизниң һеч мирасимиз йоқтур! һәр бириңлар өз өй-чедирлириңларға қайтиңлар, и Исраил! И Давут, сән өз жәмәтиңгила егә бол — деди. Шуниң билән Исраиллар өз өй-чедирлириға қайтип кетишти. □

¹⁷ Амма Йәһуда шәһәрлиридә олтарған Исраилларға болса, Йәробоам уларниң үстигә һөкүм сүрди. □ ¹⁸ Рәһобоам падиша баж-алван беги Адорамни Исраилларға әвәтти, лекин пүткүл Исраил уни чалма-кесәк қилип өлтүрди. У чағда Рәһобоам падиша алдирап, өзиниң жәң һарвусиға чиқип, Йерусалимға тикивәтти. ¹⁹ Шу тәриқидә Исраил Давутниң жәмәтидин йүз өрүп, бүгүнгә қәдәр униңға қарши чиқип кәлди. □

11

Рәһобоамниң ишлири

¹ Рәһобоам Йерусалимға келип, Исраил билән жәң қилип падишалиқни өзигә қайтуруп әкилиш үчүн Йәһуда билән Бинямин жәмәтидин бир йүз сәксән миң хилланған жәңгивар әскәрни топлиди. ² Лекин Худаниң сөзи Худаниң адими Шемаяға келип: —

³ «Йәһуданиң падишаси, Сулайманниң оғли Рәһобоамға, Йәһуда билән Биняминдики Исраилларға сөз қилип: —□

□ **10:11 «чаянлиқ қамчилар»** — яки болмиса «чаянлар» дегәнниң немә екәнлиги һазир мәлум әмәс, һеч болмиғанда падишаниң интайин қаттиқ муамилисини көрситиду, әлвәттә. □ **10:16 «өй-чедирлириға қайтип кетишти»** — «ибраний тилида «өз чедирлириға қайтип кетишти».

□ **10:17 «Йәһуда шәһәрлиридә олтарған Исраиллар»** — буларниң көпинчиси Йәһуда вә Бинямин қәбилилиридин болған, әлвәттә. Башқа қәбилидикиләремй болуши мүмкин. □ **10:19 «Исраил»** — бу тарихта мошу йәрдин башлап адәттә «шималий падишалиқ», йәни «он қәбилә»ни көрситиду.

□ **11:3 «Йәһуда билән Биняминдики Исраиллар»** — бәлким Йәһуда қәбилисидикиләр, Бинямин қәбилисидикиләр (өзлирини «Исраиллар» дәп һесаплиған, әлвәттә) һәм Йәһуда вә Бинямин жутлирида турушлуқ башқа қәбилиләрдин кәлгән Исраилларни көрсәтсә керәк.

⁴ «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — һужумға чиқмаңлар, қериндашлириңлар билән жәң қилмаңлар; һәр бириңлар өз өйүңларға қайтип кетиңлар; чүнки бу иш Мәндиндур», дегин» — дейилди. Вә улар Пәрвәрдигарниң сөзлиригә қулақ салди, Йәробоамға һужум қилиштин янди.

⁵ Рәһобоам Йерусалимда туратти, вә Йәһудада қорғанлиқ шәһәрләрни салғузған еди. ⁶ У Бәйт-Ләһәм, Етам, Тәкоа, ⁷ Бәйт-Зур, Сокоһ, Адуллам, ⁸ Гат, Марәшаһ, Зиф, ⁹ Адорайим, Лақиш, Азикаһ, ¹⁰ Зораһ, Айжалон, һебронни ясатти; буларниң һәммиси қорғанлиқ шәһәрләр болуп, Йәһуда вә Биняминниң зиминида еди. □ ¹¹ У барлиқ қәлғә-қорғанларни мустәһкәмлиди вә уларда сәрдарларни тайинлиди, запас ашлиқ, май вә шарапларни тәйярлиди. □ ¹² У йәнә һәр қайси шәһәрләрни көплигән қалқан вә нәйзиләр билән қуралландуруп, аламәт мустәһкәмливетти. Йәһуда билән Бинямин униң тәрипидә туратти. □

¹³ Пүткүл Исраилда туруватқан каһинлар билән Лавийлар қайси жутта болмисун униң тәрипидә туратти. ¹⁴ Чүнки Йәробоам билән униң оғуллири Лавийларни чәткә қеқип, уларниң Пәрвәрдигарниң хизмитидә болуп каһинлиқ өткүзүшини чәклигәнлиги үчүн, улар өзлириниң отлақлири вә мал-мүлкини ташлап Йәһуда зиминға вә Йерусалимға келишкән еди ¹⁵ (чүнки Йәробоам «жуқури жайлар» дики хизмәт үчүн «текә илаһлири» вә өзи ясиған мозай мәбудлириниң қуллуғида болушқа өзи үчүн каһинларни тайинлиған еди). □ ¹⁶ Вә бу Лавийларға әгишип, Исраилниң һәммә қәбилилиридин көңлидә Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарни сеғинип-издәшкә ирадә тиклигәнләр ата-бовилириниң Худаси болған Пәрвәрдигарға қурбанлиқ қилиш үчүн Йерусалимға келишти. ¹⁷ Шундақ қилип улар Йәһуда падишалиғиниң күчини ашуруп, Сулайманниң оғли Рәһобоамни үч жил күчләндүрди; чүнки Йәһудадикиләр үч жил Давутниң вә Сулайманниң йолида маңған еди.

¹⁸ Рәһобоам Маһалатни әмригә алди. Маһалат Давутниң оғли Йәримотниң қизи; униң аниси Йәссәниң оғли Елиабниң қизи Абиһайил еди. ¹⁹ Маһалаттин Рәһобоамға Йәуш, Шемария вә Заһам дегән оғуллар төрәлди. ²⁰ Кейинки вақитларда Рәһобоам йәнә Абшаломниң нәврә қизи Маакаһни әмригә алди; у униңға Абия, Аттай, Зиза вә Шеломитларни туғуп бәрди. ²¹ Рәһобоам Абшаломниң нәврә қизи Маакаһни әмригә алған барлиқ аяллири вә кенизәклиридин бәкрәк сөйәтти; чүнки у жәмий он сәккиз аял вә атмиш кенизәкни әмригә алған; у жәмий жигирмә сәккиз оғул, атмиш қиз пәрзәнт көргән. ²² Рәһобоам Маакаһдин болған оғли Абияни қериндашлири ичидә һәммидин чоң шаһзадә қилип тиклиди, чүнки у уни падишалиққа варис қилмақчи еди. ²³ Рәһобоам ақиланилик билән иш көрүп, оғуллирини Йәһуданиң барлиқ зиминлири вә Биняминниң барлиқ зиминлири дики барлиқ қорғанлиқ шәһәрләргә орунлаштуруп, уларни наһайити көп запас озуқ-түлүк билән тәминлиди; у йәнә уларға нурғун хотун елип бәрди.

12

Рәһобоам Пәрвәрдигарға йүз өрийдү *1 Пад. 14:21-31*

□ **11:10** «Зораһ» — яки «Зореаһ». □ **11:11** «барлиқ қәлғә-қорғанлар» — бәлким жуқурида тилға елинған шәһәрләрни, болмиса улардин айрим туридиган қәлғә-қорғанларни көрситиду. □ **11:12** «униң тәрипидә туратти» — яки «униңға тәвә еди». □ **11:15** «жуқури жайлар» — Тәвраттики «Қан.» 12:5-14дә вә башқа мунасивәтлик йәрләрдә, Худа Исраилларға: Бириси Маңа атап қурбанлиқ қилса, пәқәт «Өзүм таллиған жай»да қурбанлиқ қилсун, дәп тапилайду. Исраилниң тарихида Худа мошундақ қурбанлиқ қилидиган бир нәччә жайни бекиткән еди (бир вақитта пәқәт бирла жайни бекиткән еди). Бирақ Исраиллар бәлким өз қолайлиғини көзләп (вә бәлким бутпәрәсләрниң иш-һәрикәтлирини дорап) Худаниң әмрини нәзиридин сақит қилип тағ чоққилири қатарлиқ жуқури жайларда Худаға ибадәт қилип қурбанлиқ қилған. Буниң шундақ бир хәгири бар едики, улар әтрапидики бутпәрәсләрниң тәсирини қобул қилип, шу йәрдә һәр хил бутларғиму чоқунуп, һәтта бутпәрәсләргә әгишип «инсан қурбанлиқ»ларниму қилиши мүмкин вә дәрвәқә көп вақитларда шундақ қилди (мәсилән, «Әз.» 16:21, 20:26ни көрүң).

¹ Рәһобоамның падишалиғи мустәһкәм болғанда, шундақла күчәйгәндә, шундақ болдики, у Пәрвәрдигарның қанун-әһкамлирини тәрк қилди вә пүткүл Исраилларму униңға әгишип кәтти. ² Вә уларның Пәрвәрдигарға вапасизлиқ қилғини түпәйлидин, Рәһобоам сәлтәнитиниң бәшинчи жилида шундақ болдики, Мисирның падишаси Шишак Йерусалимға һужум қозғиди. ³ Шишак бир миң икки йүз жәң һарвуси, атмиш миң атлиқ әскәрни башлап кәлди; у өзи билән биллә Мисирдин елип чиққан ләшкәрләр, жүмлидин Ливийәликләр, Суккийләр вә Ефиопийләр сан-санақсиз еди. ⁴ У Йәһудаға тәвә болған қорғанлиқ шәһәрләрни ишғал қилди, андин Йерусалимға һужум қилишқа кәлди. ⁵ Бу чағда Шишак сәвәвидин Йәһуда әмәлдарлири Йерусалимға жиғилишқан еди; Шимая пәйғәмбәр Рәһобоам вә әмәлдарларның йениға келип уларға: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Силәр мениңдин ваз кәчкиниңлар үчүн, Мәнму силәрдин ваз кечип Шишакның қолиға тапшурдум» дәйду, деди.

⁶ Шуни аңлап, Исраил әмәлдарлири билән падиша өзлирини төвән қилип: — Пәрвәрдигар адилдур, дейишти.

⁷ Пәрвәрдигар уларның өзлирини төвән қилғанлиғини көрүп Пәрвәрдигарның сөзи Шимаяға йетип келип: — «Улар өзлирини төвән қилған экән, Мән уларни һалак қилмай, бәлки уларға азғинә нижат көрситимән вә Мениң қайнап турған ғәзивим Шишакның қоли билән Йерусалимға төкүлмәйду. □ ⁸ һалбуки, уларның Маңа беқиниш билән дуниядики падишалиқларға беқинишның қандақ пәрқи барлиғини билип йетиши үчүн, улар Шишакқа беқинди болиду» — дейилди.

⁹ Шуның билән Мисир падишаси Шишак Йерусалимға һужум қилип, Пәрвәрдигарның өйидики ғәзнә-байлиқлар билән падишаниң ордисидики ғәзнә-байлиқларни елип кәтти. У һәммисини, жүмлидин Сулайман ясатқан алтун сипар-қалқанларни қоймай елип кәтти.

¹⁰ Уларның орнида Рәһобоам падиша мистин бир мунчә сипар-қалқанлар ясатип, уларни падиша ордисиниң кириш йолини сақлайдиган пасибан бәғлириниң қолиға тапшурди.

¹¹ Падиша һәр қетим Пәрвәрдигарның өйигә киридиған чағда, пасибанлар у қалқанларни елип тутуп туратти, андин уларни йәнә пасибанханаға әкелип қоюшатти.

¹² Шуның билән падиша өзини төвән қилғандин кейин, Пәрвәрдигарның ғәзиви униңдин йенип, уни тамамән йоқитивәтмиди; Йәһудадикиләр ичидиму аз-тола яхши ишлар тепилди. □

¹³ Падиша Рәһобоам Йерусалимда аста-аста қудрәт тепип, өз сәлтәнитини сүрәтти. Рәһобоам тәхткә чиққан чеғида қириқ бир яшта еди; у Йерусалимда, йәни Пәрвәрдигар Өз намини тикләш үчүн пүткүл Исраил қәбиллири ичидин таллиған шәһәрдә он йәттә жил сәлтәнәт қилди; Рәһобоамның анисиниң исми Наамаһ болуп, у Аммоний еди. ¹⁴ Рәһобоам көңлидә Пәрвәрдигарни издәшни нийәт қилмиғанлиғи түпәйлидин рәзиллик қилди.

¹⁵ Рәһобоамның барлиқ қилған ишлири баштин-ахириғичә нәсәб хатирилиридики «Шимая пәйғәмбәрның сөзлири» вә «Алдин көргүчи Иддонның сөзлири»дә пүтүлгән әмәсмиди? Рәһобоам билән Йәробоам оттурисида урушлар тохтимай болуп туратти. ¹⁶ Рәһобоам ата-бовилири арисидә ухлиди, «Давутның шәһири»гә дәпнә қилинди. Оғли Абия униң орниға падиша болди.

13

Абия Йәһуда үстигә һөкүм сүриду

1 Пад. 15:1-8

¹ Падиша Йәробоамның сәлтәнитиниң он сәккизинчи жили Абия Йәһуданиң үстигә падиша болди. ² У Йерусалимда үч жил сәлтәнәт қилди; униң анисиниң исми Микая болуп, у Гибеаһлиқ Урийәлның қизи еди. Абия билән Йәробоам оттурисида уруш болди. ³ Абия жәң

□ **12:7** «... уларға азғинә нижат көрситимән» — яки «...уларни бир аздин кейин қутқузимән» яки «...уларни вақтинчә қутқузимән». □ **12:12** «Йәһудадикиләр ичидиму аз-тола яхши ишлар тепилди» — яки «Йәһудадикиләр азрақ яхшилиқни көрди».

қилиш үчүн хилланған жәңчиләрдин төрт йүз миңни башлап чиқти; Йәробоамму хилланған батур жәңчиләрдин сәккиз йүз миңни башлап чиқип, Абияға қарши сәп түзүп турди.

⁴ Абия Әфраим тағлиқ районидаки Зәмарайим теғиға чиқип мундақ деди: — «И Йәробоам вә Исраил хәлқи, гепимгә қулақ селиңлар! ⁵ Билмәмсиләр, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар «тузлуқ әһдә» қилип, Исраилниң үстидики падишалиқни Давутқа вә униң әвлатлириға мәңгүгә тәқдим қилғанғу? □ ⁶ Лекин Давутниң оғли Сулайманниң қули, Нибатниң оғли Йәробоам қозғилип өз ғоҗисидин йүз өриди. ⁷ Шунин билән бәзи муттәһәмләр, «Беиялниң балилири» униң йениға жиғилип, Сулайманниң оғли Рәһобоам билән қаршилишишқа өзлирини күчләндүрди; Рәһобоам у чағда техи яш, сәбий балидәк болғачқа, уларға тәң келәлмиди. □ ⁸ Әнди силәр Пәрвәрдигарниң Давутниң әвлатлириниң қолиға тапшурған падишалиғиға қарши чиқип «өзимизни көрситимиз» дәйсиләр; силәрниң адиминлар дәрвәкә көптүр; силәрдә йәнә Йәробоам силәргә ясап бәргән, илаһлар дәп қарилидиған алтун мозайлар бар. ⁹ Силәр Пәрвәрдигарниң каһинлири болған һарунниң әвлатлири билән Лавийларни қоғливетип, йәр йүзидики башқа әлләр қилғинидәк өзлириңларға *халиғанчә* каһин тикливалған әмәсмидиңлар? Кимдәким бир топақ вә йәттә қозини елип келип өзүмни *каһинлиққа* беғишлаймән десә, у Худа болмиған бутларға каһин болалайду! ¹⁰ Лекин биз болсақ, Пәрвәрдигар бизниң Худайимиздур, биз униңдин ваз кәчмидүк; Пәрвәрдигарниң хизмитидә болған каһинлар болса һарунниң әвлатлиридур, Лавийлар уларниң хизмитидә турмақта. □ ¹¹ Улар һәр күни әтиси-ахшими Пәрвәрдигарға көйдүрмә қурбанлиқларни сунуп, есил хушбуй яқиду. Пакиз ширәгә «тәқдим нанлар»му тизип қоюлиду, һәр күни кәчтә улар алтун чирақдан үстидики чирақларни яндурулиду; чүнки биз Худайимиз Пәрвәрдигарниң тапшуруғиға әмәл қилип келиватимиз. Бирақ силәр болсаңлар униңдин ваз кәчтиңлар. ¹² Қараңлар, Худа бизни Башлиғучи болуп биз билән биллидур; қолириға канай алған, силәргә һужум қилишқа сигнал чилишқа тәйяр туридиған униң каһинлириму биз билән биллидур. И Исраил балилири, ата-боваңларниң Худаси болған Пәрвәрдигар билән жәң қилмаңлар; чүнки силәр һәргиз ғәлибә қазиналмайсиләр».

¹³ Лекин Йәробоам уларниң арқисидин һужум қилмақ үчүн бөктүрмә қойған еди. Шундақки, Исраиллар Йәһудаларниң алди тәрипидә еди вә бөктүрмә қошун уларниң арқа тәрипидә сақлап туратти. ¹⁴ Йәһудалар бурулуп қариса, мана өзлири алди-арқидин һужумға учравататти; улар Пәрвәрдигарға пәрәд көтәрди, каһинларму канайларни чалди. ¹⁵ Буниң билән Йәһудалар қаттиқ чуқан көтиришти; вә шундақ болдики, Йәһудалар қаттиқ чуқан көтиришүватқанда, Худа Йәробоам билән барлиқ Исраилларни Абия билән Йәһудаларниң алдидин уруп терә-пәрәң қилди. ¹⁶ Исраиллар Йәһудаларниң алдидин қачти; Худа уларни Йәһудаларниң қолиға тапшурди. ¹⁷ Абия билән униң адәмлири Исраилларни қаттиқ қирғин қилди; Исраиллардин хилланған бәш йүз миң әскәр қәтл қилинди. ¹⁸ Бу чағда Исраиллар төвән қилинди; Йәһудадикиләр ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигарға таянғанлиғи үчүн ғәлибә қазанди. □ ¹⁹ Абия Йәробоамниң кәйнидин қоғлап маңди; у униң илкидин бир қанчә шәһирини, йәни Бәйт-Әл вә униңға қарашлиқ йеза-базарларни, Йешанаһ вә униңға қарашлиқ йеза-базарларни, Әфрон вә униңға қарашлиқ йеза-базарларни тартивалди. ²⁰ Йәробоам Абияниң күнлиридә қайтидин күчлиналмиди. Пәрвәрдигарниң уни уруши билән у өлди.

²¹ Абия болса өзини қудрәт тапқузди; у он төрт хотун елип, жигирмә икки оғул, он алтә қиз пәрзәнт көрди. ²² Абияниң башқа ишлири, униң маңған йоллири вә ейтқан сөзлири «Иддо пәйғәмбәрниң тәһлили»дә пүтүлгәндур.

□ **13:5** «тузлуқ әһдә» — демәк, туз билән ипадиләнгән. «Лав.» 2:13 вә «Чөл.» 18:19ни көрүң. Тәврат вә Инжілда (уйғурлар арасида болғандәк) туз болса «мәңгүлүк»ниң, «чиримаслиқ»ниң вә «тәм»ниң символлидур. □ **13:7** «Беиял» — Шәйтаниң башқа бир исмидур. «Беиялниң балилири» иплас адәмләрни билдүриду. □ **13:10** «Лавийлар уларниң хизмитидә турмақта» — яки «Лавийлар униң хизмитидә турмақта» — йәни Худаниң хизмитидә. □ **13:18** «төвән қилинди» — яки «мәғлуп қилинди».

14

Аса Йәһуда үстидә һөкүм сүриду — униң етиқати

1Пад. 15:9-12

¹ Абия ата-бовилири арисидә ухлиди, кишиләр уни «Давут шәһири»гә дәпнә қилди. Оғли Аса униң орниға падиша болди. Аса падиша болған күнләрдә он жил тинич өтти. ² Аса Худаси Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус вә тоғра болғанни қилди. ³ У ят әлләрдин кәлгән бут қурбанғаһлирини вә «жуқури жайлар»ни йоқитип, «бут түврүк»ләрни өрүп чеқип, Ашәраһ бутлирини кисип ташлиди, □ ⁴ Йәһудаларға ата-бовилириниң Худаси болған Пәрвәрдигарни издәшни, муқәддәс қанун-әмирләрни тутушни әмир қилди. ⁵ У йәнә Йәһуда зиминидики һәр бир шәһәрләрдин «жуқури жайлар»ни вә «күн түврүклири»ни йоқатти. У чағда пүтүн падишалиқ униң һөкүмранлиғида тинич-асайишлиқта өтти. □ ⁶ У йәнә Йәһуда зиминида бир нәччә қорғанлиқ шәһәрләрни салдурди, чүнки жут-зимин арамлиқта болди; Пәрвәрдигар униңға арамлиқ бәргәчкә, шу жилларда һеч уруш болмиди. ⁷ У Йәһудаларға: — Зимин алдимизда тинич турғанда, бу шәһәрләрни сепил билән қоршалған, мунарлиқ, балдақлиқ қовуқлири болған шәһәрләр қилип қурайли; чүнки биз Худайимиз Пәрвәрдигарни издигинимиз үчүн У тиничлик бәрди; биз Уни издәп кәлдуқ вә У бизниң төрт әтрапимизда бизгә арамлиқ бәрди, деди. Шуниң билән улар қурулушни башлиди вә ишлири оңушлуқ болди. ⁸ Асаниң қошуни бар еди; Йәһуда қәбилисидин қалқан вә нәйзә билән қуралланған үч йүз миң әскири, Бинямин қәбилисидин сипар вә оқя билән қуралланған икки йүз сәксән миң кишилиқ; уларниң һәммиси батур әзимәтләр еди.

⁹ У чағда Зәраһ исимлиқ бир Ефиопий миллион кишилиқ қошуни билән үч йүз жәң һарвусини башлап, Асаға һужум қозғап Марәшаһға кәлди. □ ¹⁰ Аса униң билән қаршилишишқа атланди; улар Марәшаһқа йеқин Зәфатаһ жилғисиға келип, бир-биригә қарши сәп түзүп турушти. ¹¹ Аса Худаси Пәрвәрдигарға нида қилип: — И Пәрвәрдигар, Өз бәндәңгә ярдәм бәрсәң, у күчлүк болсун, аҗиз болсун Сән үчүн һеч қанчә иш әмәс. И Пәрвәрдигар Худайимиз, бизгә ярдәм қилғайсән; чүнки биз Саңа тайинимиз вә Сениң намиңда бу зор қошунға қарши атлинип чиқтуқ. И Пәрвәрдигар, Сән бизниң Худайимиздурсән, инсанлар Сениңдин ғалип кәлмисун! — деди.□

¹² Шуниң билән Пәрвәрдигар Аса вә Йәһудалар алдида Ефиопийләрни уруп тирипирән қиливәтти, Ефиопийләр қачти. ¹³ Аса өз адәмлири билән бирликтә уларни таки Гәрарғичә қоғлиди; Ефиопийләр шундақ жиқитилдики, улардин бир адәмму тирик қалмиди; чүнки улар Пәрвәрдигарниң алдида вә униң қошуни алдида кукум-талқан қилинди. Йәһудалар ғайәт зор жәң ғәнимәтлирини қолиға елип кәтти. ¹⁴ Улар йәнә Гәрар әтрапидики барлиқ шәһәрләргә һужум қилип ишғал қилди; чүнки Пәрвәрдигардин зор бир қорқунуч мошу шәһәрләрдикиләрни басқан еди. Йәһудалар йәнә һәммә шәһәрни бирниму қоймай булаң-талаң қилди, чүнки уларда толиму көп мал-мүлүк бар еди. ¹⁵ Улар йәнә мал баққан чарвичиларниң чедир-қотанлириғиму зәрб қилип, наһайити көп қой вә төгиләрни елип Йерусалимға қайтти.

15

Азария пәйгәмбәр Асаға ағаһ вә риғбәт бериду; Аса униңға әмәл қилиду

□ **14:3** «у ят әлләрдин кәлгән бут қурбанғаһлирини вә «жуқури жайлар»ни йоқитип...» — 11:15 вә изаһатини көрүң. ««Ашәраһ» бутлар» — бәлким бутпәрәсликкә беғишланған дәрәқликләрдур. Дәрәқләр бәлким «аял мәбуд» шәклидә оюлған яки нәқишләнгән болуши мүмкин еди. □ **14:5** «күн түврүклири» — яки «исриқғаһлар» яки «куяш мәбудлири». □ **14:9** «Ефиопий» — яки «һәбәш» (бир милләтниң нами). Ибрания тилида «Куший». □ **14:11** «Өз бәндәңгә ярдәм бәрсәң, у күчлүк болсун, аҗиз болсун Сән үчүн һеч қанчә иш әмәс» — яки «күчлүкләр билән аҗизлар оттурисидики жәндә Сениңдин бөләк ярдәмчи йоқтур».

1 Худаниң Роһи Одәдниң оғли Азарияниң үстигә чүшти. 2 Шуниң билән у Аса билән көрүшүшкә чиқип униңға: — И Аса, пүткүл Йәһудалар вә Биньяминлар, маңа кулақ селиңлар! Силәр Пәрвәрдигар билән биллә болғиниңларда, Уму силәр билән биллә болиду. Силәр Уни излисәңлар У силәргә тапқузулиду; лекин силәр Униңдин ваз кәчсәңлар У силәрдин ваз кечиду. 3 Исраиллар узун күнләрғичә һәқиқий Худа, тәлим беридиған каһин вә қанун-әһкамлардин жуда болуп жүрди; 4 Лекин улар қийинчиликта қалған вақитларда Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға қайтип, Уни издиди вә У уларға өзини тапқузди. 5 У вақитларда чиқип-кирип турғанларға һеч арамлиқ болмиған, чүнки һәр қайси әл-жуглар малиманчилик ичидә туратти. 6 Худа уларни һәр хил қийинчилик-малиманчилик ичидә қалдурғачқа, мәмликәт билән мәмликәт, шәһәр билән шәһәр өз ара соқушуп вәйран болди. 7 Лекин силәр болсаңлар, қәйсәр болуңлар, мәзмут туруп қоллириңларни бошатмаңлар, чүнки әмәллириңларниң әжир-инъями бардур, деди.

8 Аса бу гәпләрни вә Одәд пәйғәмбәр бәргән бешарәтни аңлиғанда у дадиллишип, пүтүн Йәһуда вә Биньямин зиминлирида, шундақла Әфраимниң тағлиқ районлирида қолға чүшүргән һәр қайси шәһәрләрдики жиркинчилик бутларни йоқатти вә йәнә Пәрвәрдигарниң өйидики айван алдида турған Пәрвәрдигар қурбанғаһини йеңибаштин ясатти. □ 9 У барлиқ Йәһудалар вә Биньяминларни, шуниндәк уларниң арисидә олтирақлашқан барлиқ Әфраимий, Манассәһий, Шимеоний мусапирлирини жиғди (чүнки нурғун Исраиллар Асаниң Худаси Пәрвәрдигарниң униң билән биллә экәнлигини көргән болуп, Исраилдин чиқип Аса тәрәпкә өткән еди). 10 Асаниң сәлтәнитиниң он бәшинчи жили үчинчи айда улар Йерусалимға жиғилди. 11 Шу күни улар елип кәлгән жәң ғәнимәтлиридин йәттә йүз буқа вә йәттә миң қойни Пәрвәрдигарға атап қурбанлиқ қилди. □ 12 Улар йәнә атабовилириниң Худаси болған Пәрвәрдигарни пүтүн қәлби вә бүтүн жени билән издәшкә бир әһдә түзүшти; 13 әһдидә, Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигарни издимигән қери-яш, әр-аял демәй һәммиси өлтүрүлсун, дейилди. □ 14 Улар жуқури аваз билән вақираш вә канай һәм бурға челиш билән Пәрвәрдигарға қәсәм беришти. 15 Пүткүл Йәһуда жамаити ичкән қәсимидин шатланди; чүнки улар пүтүн қәлби билән қәсәм ичкән болуп, Пәрвәрдигарни толиму тәлмүрүп издиди; вә У уларға өзини тапқузди. Пәрвәрдигар уларға төрт әтрапида арамлиқ ата қилди. □ 16 Аса падиша йәнә чоң аниси Маақаһни жиркинчилик бир «ашераһ» түврүкни ясиғини үчүн ханишлиқ мәртивисидин чүшүрүвәтти. Аса бу жиркинчилик бутни кесип, аяқ астида чәйлиди вә Кидрон жилғисидә көйдүрүвәтти. □ ■

17 «Жуқири жайлар» йоқитилмисиму, Асаниң қәлби Пәрвәрдигарға пүтүнләй беғишланған еди. ■ 18-19 һәм атиси һәм у өзи Пәрвәрдигарға атап ясиған нәрсиләрни, жүмлидин күмүч билән алтунни вә түрлүк қача-қучиларни Худаниң өйигә кәлтүрди. ■

16

Асаниң ишәш қилмайдиган йәрлири

1Пад. 15:16-24

1 Шу вақиттин тартип таки Асаниң сәлтәнитиниң оттуз бәшинчи жилиғичә уруш болуп бақмиди. Асаниң сәлтәнитиниң оттуз алтинчи жили, Исраилниң падишаси Бааша Йәһудаға қарши һужум қилди; һеч ким Йәһуданиң падишаси Аса билән барди-кәлди қилмисун дәп,

□ 15:8 «Аса бу гәпләрни вә Одәд пәйғәмбәр бәргән бешарәтни аңлиғанда...» — икки имканийәт бар: (1) Азария атиси Одәдниң исми билән атилатти; (2) униң атисиму Асаға бешарәт бәргән еди. Биз иккинчи пикиргә майилмиз; чүнки тексттә «бу гәпләрни вә... бешарәтни аңлиди» дейилиду. «жиркинчилик бутлар» — ибраний тилида «жиркинчилик нәрсиләрни». □ 15:11 «шу күни улар елип кәлгән жәң ғәнимәтлири...» — 14:14-15ни көрүң. □ 15:13 «қери-яш» — яки «чоң-кичик». □ 15:15 «толиму тәлмүрүп издиди» — ибраний тилида «барлиқ интизарлиғи билән издиди». □ 15:16 «чоң аниси» — мошу йәрдә ибраний тилида «аниси» билән ипадиллиниду. «ханиш мәртивиси» — бу сөзгә қариғанда униң чоң аниси Маақаһ падишалиқта иккинчи орунда туратти. ■ 15:16 1Пад. 15:13 ■ 15:17 1Пад. 15:14 ■ 15:18-19 1Пад. 15:15

Рамаһ шәһирини мәһкәм қилип ясиди. □ ² У вақитта Аса Пәрвәрдигарниң өйидики ғәзниләрдин вә падишаниң ордисидики ғәзниләрдин алтун-күмүчни елип уларни Дәмәшқтә турушлуқ Сурийә падишаси Бән-Һададқа әвәтип вә бу хәвәрни йәткүзүп: — ³ «Мениң атам билән силиниң атилириниң арасида болғандәк мән билән силиниң арилирида бир әһдә болсун. Мана, силигә күмүч билән алтун әвәттим; әнди Исраилниң падишаси Бааша билән болған әһдилиридин қоллирини үзсилә; шуниң билән у мени қамал қилиштин қол үзсун» — деди.

⁴ Бән-Һадад Аса падишаниң сөзигә кирип, өз қошуниниң сәрдарлирини Исраилниң шәһәрлиригә һужум қилишқа әвәтип, Ижон, Дан, Абәл-майим, Нафталидики барлиқ амбар шәһәрлирини беқиндурди. ⁵ Бааша бу хәвәрни аңлап, Рамаһ истиһкамини ясаштин қолини жиғип, қурулушларниң һәммисини тохтатти. ⁶ Аса падиша болса пүткүл Йәһуданиң адәмлирини башлап, Бааша Рамаһ шәһирини ясашқа ишләткән ташлар билән яғачларни Рамаһтин тошуп елип кәтти. У мошуларни ишлитип Гебани вә Мизпаһни мәһкәм қилип ясиди.

⁷ У чағда, алдин көргүчи һанани Йәһуда падишаси асаниң йениға келип униңға: — Өзүң Пәрвәрдигар Худайиңға әмәс, бәлки Сурийә падишасиға таянғанлиғиң үчүн Сурийә падишасиниң қошуни өз қолуңдин қутулди. ⁸ Ефиопийләр билән Ливийәликләр чоң бир қошун әмәсмиди? Жәң һарвулири вә атлиқ әскәрлири интайин көп әмәсмиди? Лекин сән пәқәт Пәрвәрдигарға таянғанда, у уларни қолуңға тапшурған еди. ⁹ Чүнки Пәрвәрдигар көңли Маңа тамамән садиқ болғанларға ярдәмдә болуп, Өзүмни қудрәтлик көрситәй дәп, көзлирини пүтүн йәр йүзидә уян-буян жүгүртиду. Сән бу ишта бәк ахмақлиқ қилдиң. Әнди буниңдин кейин урушлардин халас болалмайсән, деди. ¹⁰ Буни аңлапла Аса алдин көргүчигә интайин ғәзәплинип, уни зинданға солап қойди; униң бу сөзигә қәһри қайнап кәтти. У шу вақитларда хәлиқтин бәзилиригә зулум селишқа башлиған еди.

¹¹ Мана, Асаниң қилған ишлири баштин ахириғичә «Йәһуда вә Исраил падишалириниң тарихнамиси»да пүтүлгәндур. □ ¹² Асаниң сәлтәнитиниң оттуз тоққузинчи жилида путида бир кесәл пәйда болди; вә кесили барғансери еғирлишип кәтти; лекин у ағриғандиму Пәрвәрдигарни издимиди, бәлки пәқәт тевиплардинла ярдәм издиди. ¹³ Аса сәлтәнитиниң қириқ биринчи жилида өлди, ата-бовилири арасида ухлиди. ¹⁴ Хәлиқләр уни «Давут шәһири»дә өзигә атап тәйярлитип қолиған қәбиргә дәпнә қилди. Улар уни әттарларниң усули билән тәңшәлгән һәртүрлүк дора-дәрмандин болған бир арилашма пүркәлгән жиназиға ятқузди һәмдә униңға атап нурғун хушбуй яндурди.□

17

Йәһошафат Йәһудаға сәлтәнәт қилиду

¹ Оғли Йәһошафат Асаниң орниға падиша болди; у Исраил падишалиғиға тақабил туруш үчүн өзини күчәйтти. ² У һәрбий күчлирини Йәһуданиң һәммә қорғанлиқ шәһәрлиригә орунлаштурди һәмдә Йәһуда зиминиға вә атиси Аса ишғал қилған Әфраимдики һәр қайси шәһәрләргә мудәпиә күчлирини турғузди. ³ Пәрвәрдигар Йәһошафат билән биллә болди, чүнки у атиси Давутниң башта жүргүзгән йоллирида меңип Баал бутлирини издимиди, ⁴ бәлки атисиниң Худасинила издәп, Униң әмирлиридә меңип, Исраилларниң қилмишлирини доримиди. ⁵ Шуңа, Пәрвәрдигар униң падишалиқтики һөкүмранлиғини мустәһкәмлиди; пүткүл Йәһудадикиләр униңға салам-соғиларни сунуп турди; шуниң билән униң мал-мүлки наһайити көп, шан-шөһрити наһайити жуқури болди. ⁶ У Пәрвәрдигарниң йоллирида маңғачқа, ғәйрәтлик болди; униң үстигә у Йәһуда зиминидин

□ **16:1** «16-бап» — биз 15:19ни 16-бап ичигә киргүздуқ. □ **16:11** «Йәһуда вә Исраил падишалириниң тарихнамиси» — мүмкинчилиги барки, бу китап Тәвраттики «Падишалар»дур. □ **16:14** «униңға атап нурғун хушбуй яндурди» — яки «униң һөрмитидә чоң бир гүлхан яндурди».

«жуқури жайлар»ни вә Ашәраһ бутлирини йоқатти. ⁷ Униң сәлтәнитиниң үчинчи жили эзиниң әмәлдарлиридин Бән-Һайил, Обадия, Зәкәрия, Нәтанәл, Микаяларни Йәһуданиң шәһәрлиридә хәлиқкә тәлим беришкә әвәтти. □ ⁸ Улар билән биллә барғанлардин йәнә Шемая, Нәтания, Зәбадия, Асаһәл, Шәмирамот, Йонатан, Адония, Тобия, Тоб-Адония қатарлиқ бир қанчә Лавийлар, шундақла йәнә Әлишама билән Йәһорам дегән икки каһинму бар еди. ⁹ Улар Пәрвәрдигарниң Тәврат қануни китавини алғач берип, Йәһуда зиминидики барлиқ шәһәрләрни арилап жүрүп хәлиқ арасида тәлим берәтти.

¹⁰ Йәһуданиң әтрапидики мәмликәтләрниң һәммисини Пәрвәрдигарниң қорқунучи басти вә улар Йәһошафат билән уруш қилишқа петиңалмайтти. ¹¹ Филистийләрдин бәзилири Йәһошафатқа соға-саламлар вә күмүч олпанлирини тапшурди; Әрәбләрму падилиридин униңға йәттә миң йәттә йүз қочқар, йәттә миң йәттә йүз текә соға қилди. ¹² Йәһошафат барғансери карамәт қудрәт тепип, Йәһудада бир нәччә қорған вә амбар шәһири бена қилди. ¹³ У Йәһуданиң һәр қайси шәһәрлиридә нурғун маддий әшя записи тәйярлиди; Йерусалимдиму униң зәбәрдәс батур жәңчилири бар еди. ¹⁴ Жәмәтлири бойичә уларниң сани төвәндикичә: —

Йәһуда қәбилисидики миңбашлири ичидә Аднаһ сәрдар болуп, батур жәңчиләрдин үч йүз миңға башламчилик қилатти; ¹⁵ Аднаһниң қол астида Йәһоһанан сәрдар болуп, икки йүз сәксән миң адәмгә башламчилик қилатти; □ ¹⁶ Йәһоһананниң қол астида Зикриниң оғли Амасия бар еди; у Пәрвәрдигарға өзини ативәткән адәм болуп, икки йүз миң батур жәңчигә башламчилик қилатти. ¹⁷ Бинямин қәбилиси ичидә Елияда дегән батур бир жәңчи болуп, оқя вә қалқан билән қуралланған икки йүз миң батур жәңчигә башламчилик қилатти; ¹⁸ Елияданиң қол астида Йәһозабад болуп, жәңгә тәйяр қошундин бир йүз сәксән миң адәмгә башламчилик қилатти. ¹⁹ Буларниң һәммиси падишаниң хизмитидә һазир туратти; падишаниң йәнә пүтүн Йәһуда зиминидики қорғанлиқ шәһәрләргә орунлаштурулған адәмлири болса, уларниң сиртида еди. □

18

Йәһошафат Аһаб билән иттипақдаш болиду

1Пад. 22:2-36

¹ Йәһошафатниң мал-мүлки наһайити көп, шан-шәһрити наһайити жуқури болди; у Аһаб билән қудилишип иттипақлашти. ² Бир нәччә жилдин кейин у Аһаб билән көрүшүшкә Самарийәгә барди. Аһаб болса униңға вә униң һәмраһлириға атап нурғун кала, қой сойди; андин у уни Гилеадтики Рамотқа биллә һужум қилишқа унатти. ³ Исраил падишаси Аһаб Йәһуда падишаси Йәһошафаттин: — Өзлири мениң билән биллә Гилеадтики Рамотқа беришкә мақул боламдила? — дәп соривиди, у: — Биз силиниң-мениң дәп айримаймиз; мениң хәлқим өзлириниң хәлқидур. Мән өзлири билән биллә жәң қилишқа бармай турмаймән, дәп жавап бәрди. □ ⁴ Лекин Йәһошафат Исраилниң падишасиға: — Өтүнимәнки, бүгүн авал Пәрвәрдигарниң сөзини сорап көргәйла, деди.

⁵ Шуниниң билән Исраилниң падишаси пәйғәмбәрләрни, йәни төрт йүз адәмни жиғдуруп улардин: — Биз жәң қилғили Гилеадтики Рамотқа чиқсақ боламду, йоқ?» дәп соривиди, улар: «Чиққин, Худа уни падишаниң қолиға бериду, дейишти. □

□ **17:7** «Микаялар» — яки «Микалар». □ **17:15** «Йәһоһанан» — яки «Йоһанан». □ **17:19** «буларниң һәммиси» — бәлким 14-18-айәттики йолбашчилар вә 18-айәттики «жәңгә тәйяр туридиганлар»ни көрситиду. □ **18:3** «Биз силиниң-мениң дәп айримаймиз» — ибраний тилида «Мән өзүм саңа охшаш болиман» дегән сөз билән ипадилиниду. □ **18:5** «Чиққин, Худа уни падишаниң қолиға бериду» — Йәһошафат: «Авал Пәрвәрдигарниң сөзини сорап кәлгәйла» дәйду (4-айәт). Лекин «пәйғәмбәрләр» «Пәрвәрдигар» (ибраний тилида «Йәһвә, Йәһоваһ») дегән намни ишләтмәй, бәлки «Худа» (ибраний тилида «Әлоһим») дәп ишлитиду. Шуңа Йәһошафат «пәйғәмбәрләр»ниң бешәрәтлиридин қаттиқ гуман қилған болса керәк. Кейинки айәтләрни көрүң.

6 Лекин Йәһошафат болса: — Булардин башқа йол соригидәк, Пәрвәрдигарниң бирәр пәйғәмбири йоқмиду? — дәп сориди.

7 Исраилниң падишаси Йәһошафатқа жавап берип: — Пәрвәрдигардин йол сорайдиған йәнә бир адәм бар; лекин у мениң тоғрамда қутлуқни әмәс, бәлки дайим балаю-апәтни көрситип бешарәт бәргәчкә, мән уни өч көримән. У болса Имлаһниң оғли Микаядур, деди. Йәһошафат: — И алийлири, сили ундақ демигәйла, деди.

8 Андин Исраилниң падишаси бир чакирини қичқирип униңға: — Чаққан берип, Имлаһниң оғли Микаяни чақиртип кәл, дәп буйруди.

9 Әнди Исраилниң падишаси билән Йәһуданиң падишаси Йәһошафат шаһанә кийимлирини кийишип, Самарийәниң дәрвазисиниң алдидики хаманда һәр бири өз тәхтидә олтиришти; уларниң алдида пәйғәмбәрләрниң һәммиси бешарәт бәрмәктә еди. ¹⁰ Кәнанаһниң оғли Зәдәкия болса өзи төмүрдин мүңгүзләрни ясап: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мошу мүңгүзләр билән Сурийләрни йоқатқичә үсүп урсила», деди. ¹¹ һәммә пәйғәмбәрләр шуниңға охшаш бешарәт берип: «Гилеадтики Рамотқа чиқип сөзсиз мувәппәқийәт қазинила; чүнки Пәрвәрдигар уни падишаниң қолиға тапшуридикән», дейишти.

12 Микаяни қичқирғили барған хәвәрчи униңға: — Мана, һәммә пәйғәмбәрләр бирдәк падишаға яхши хәвәр бәрмәктә; әнди өтүнимән, сениң сөзүңму уларниңки билән бирдәк болуп, яхши бир хәвәрни бәргин, деди.

13 Амма Микая: — Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, Худайим маңа немә ейтса, мән шуни ейтмән, деди.

14 У падишаниң алдиға кәлгәндә падиша униңдин: — И Микая, жәң қилғили Гилеадтики Рамотқа чиқсақ боламду, йоқ? — дәп соривиди, у униңға жавап берип: — Чиқип мувәппәқийәт қазинисиләр; чүнки *дүшминиңлар* қоллириңларға тапшурулиду, деди. □

15 Лекин падиша униңға: — Мән саңа қанчә қетим Пәрвәрдигарниң намида раст гәптин башқисини маңа ейтмаслиққа қәсәм ичкүзүшүм керәк?! — деди.

16 Микая: — Мән пүткүл Исраилниң тағларда падичисиз қойлардәк тариллип кәткәнлигини көрдүм. Пәрвәрдигар: «Буларниң егиси йоқ; буларниң һәр бири теч-аман өз өйигә қайтсун» деди, — деди.

17 Исраилниң падишаси Йәһошафатқа: — Мана, мән силигә «У мениң тоғрамда қутлуқни әмәс, бәлки һаман балаю-апәтни көрситип бешарәт бериду», демигәнмидим? — деди.

18 Микая йәнә: — Шуңа Пәрвәрдигарниң сөзини аңлиғин; мән Пәрвәрдигарниң Өз тәхтидә олтарғанлигини, асманниң пүткүл қошунлири униң йенида, оң вә сол тәрипидә турғанлигини көрдүм. ¹⁹ Пәрвәрдигар: «Ким Аһабни Гилеадтики Рамотқа чиқип, шу йәрдә һалак болушқа алдайду?» — деди. Бириси ундақ, бириси мундақ дейишти; ²⁰ шу вақитта бир роһ чиқип Пәрвәрдигарниң алдида туруп: «Мән берип алдай» деди. Пәрвәрдигар униңдин: «Қандақ усул билән алдайсән?» дәп соривиди, ²¹ у: «Мән чиқип униң һәммә пәйғәмбәрлириниң ағзида ялғанчи бир роһ болимән», деди.

Пәрвәрдигар: «Уни алдап илкиңгә алалайсән; берип шундақ қил» — деди. □ ²² Мана әнди Пәрвәрдигар сениң бу һәммә пәйғәмбәрлириңниң ағзиға бир ялғанчи роһни салди; Пәрвәрдигар сениң тоғранда балаю-апәт көрситип сөзлиди» — деди.

23 Шуни аңлап Кәнанаһниң оғли Зәдәкия келип Микаяниң качитиға бирни селип: — Пәрвәрдигарниң Роһи қайси йол билән мәндин өтүп саңа сөз қилишқа барди?! — деди.

24 Микая жавап берип: Өзүңни йошуруш үчүн ичкиридики өйгә жүгүргән күнидә шуни көрисән, деди. □

□ **18:14** «Чиқип мувәппәқийәт қазинисиләр; чүнки *дүшминиңлар* қоллириңларға тапшурулиду» — шүбһисизки, Микая бу сөзни кинайилик, һәжвий тәләппуз билән ейтиду. Чүнки падиша дәрһал униңдин гуманлинип қалиду (15-айәтни көрүң). □ **18:21** «Мән чиқип униң һәммә пәйғәмбәрлириниң ағзида ялғанчи бир роһ болимән» — бу айәтләрдин бу роһниң бир ялған сөзләйдиған жин екәнлиги көрүниду. Худаниң Өз Роһи яки парштилири һеч қачан ялған сөз қилмайду. Демәк, Худа жин-шәйтанларға Аһаб падишани алдашқа йол қойиду. □ **18:24** «ичкиридики өйгә жүгүргән күни» — яки «өйдин өйгә жүгүргән күни».

²⁵ Исраилниң падишаси әнди: — Микаяни елип қайтуруп берип, шәһәр һакими Амон билән падишаниң оғли Йоашқа тапшуруп, ²⁶ Уларға тапилап: «Падиша мундақ дәйду: — Уни зинданға солап мән теч-аман йенип кәлгичилик қийнап, нан билән сунни аз-аз берип туруңлар» — дәңлар, дәп буйруди.

²⁷ Микая: — Әгәр сән һәқиқәтән теч-аман йенип кәлсән, Пәрвәрдигар мениң васитәм билән сөз қилмиған болиду, деди. Андин у йәнә: — Әй жамаәт, һәр бириңлар аңлаңлар, деди.

²⁸ Исраилниң падишаси билән Йәһуданиң падишаси Йәһошафат Гилеадтики Рамотқа чиқти.

²⁹ Исраилниң падишаси Йәһошафатқа: — Мән башқа қияпәткә кирип жәңгә чиқай; сили болсила өз кийимлирини кийип чиқсила, деди. Исраилниң падишаси башқа қияпәт билән жәңгә чиқти.

³⁰ чүнки шундақ болдики, Сурийәниң падишаси жәң һарвуси сәрдарлириға: — Чоңлири яки кичиклири билән әмәс, пәқәт Исраилниң падишаси билән соқушуңлар, дәп буйруди.

³¹ Вә шундақ болдики, жәң һарвулириниң сәрдарлири Йәһошафатни көргәндә: — Уни чоқум Исраилниң падишаси дәп, униңға олишип һужум қилмақчи болди; лекин Йәһошафат пәрәд кәтәрди, Пәрвәрдигар униңға ярдәм бәрди. Худа уларни униңдин жирақлаштурди; ³² чүнки шундақ болдики, жәң һарвулириниң сәрдарлири униң Исраилниң падишаси әмәслигини көргәндә уни қоғлимай, бурулуп кетип қелишти.

³³ Амма бирәйлән қарисиғила бир оқя етивиди, оқ Исраилниң падишасиниң савутиниң мүрисидин төвәнки улиқидин өтүп тәғди. У һарвукешигә: һарвуни яндуруп мени сәптин чиқарғин; чүнки мән яридар болдум, деди. ³⁴ У күни жәң барғансери қаттиқ болди. Падиша кәчкичә Сурийләрниң удулида өз жәң һарвусиға йәлинип өрә турди. Күн петиши билән у өлди.

19

Йәһошафат Худадин агаһ қобул қилиду

¹ Йәһуда падишаси Йәһошафат аман-есән Йерусалимдики ордисиға қайтип кәлди. ² Алдин көргүчи һананиниң оғли Йәһу падиша Йәһошафатниң алдиға чиқип: — Сениң рәзилләрниң ярдимидә болуп, Пәрвәрдигарға өч болғанларни сөйгиниң дурусму? Шу сәвәптин Пәрвәрдигарниң гәзиви бешиңға чүшидиған болди. ³ һалбуки, сән ашәраһ бутлирини зиминдин йоқитип ташлиғиниң вә Худани издәшкә нийәт қилғиниң үчүн сәндиму яхшилиқ тепилди, деди.

⁴ Йәһошафат Йерусалимда олтиратти; кейинки вақитларда у хәлиқ арисиға чиқип, Бәәр-Шебадин тартип Әфраим тағлириғичә сәпәр қилип, хәлиқни товва қилдуруп ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигарға яндурди. □ ⁵ У йәнә Йәһуда тәвәсидики барлиқ қорғанлиқ шәһәрләрдә сорақчиларни тайинлиди; ⁶ у сорақчиларға: — Өз қилғанлириңларға еһтиятчан болуңлар; чүнки силәрниң һөкүм чиқаришиңлар инсан үчүн әмәс, бәлки Пәрвәрдигар үчүндур; силәр һөкүм чиқарғиниңларда у чоқум силәр билән биллә болиду.

⁷ Әнди Пәрвәрдигарниң вәһимиси көз алдиңларда болсун; өз қилғанлириңларға еһтиятчан болуңлар; чүнки Пәрвәрдигар Худайимизда һаһәқлиқ йоқ, йүз-хатир қилиш йоқ, пара йейишму йоқтур, деди.

⁸ Йәһошафат Лавийлардин, каһинлардин вә Исраил жәмәтлириниң башлиридин бәзиләрни Йерусалимға қайтуруп келип, уларни Йерусалимдиму Пәрвәрдигарниң һөкүмлирини чиқариш вә хәлиқниң әрз-дәвалирини бир тәрәп қилишқа тайинлиди. □ ⁹ Йәһошафат уларға: — Силәр бу ишларни Пәрвәрдигарниң қорқунучида болуп садақәтлик билән чин көңлүңлардин бежириңлар. ¹⁰ һәр қайси шәһәрләрдә туридиған қериндашлириңларниң

□ **19:4** «Бәәр-Шебадин тартип Әфраим тағлириғичә» — Бәәр-Шеба Йәһуда зиминидики әң жәнубий чегара, Әфраим тағлиғи болса шималий чегара еди. □ **19:8** «Пәрвәрдигарниң һөкүмлирини чиқариш» — яки «Пәрвәрдигар үчүн һөкүм чиқариш». Бу тәржимә тоғра болса, бәлким ибадәтханидики ишларни (йәни, пухраларға аит болмиған ишларни) көрситиши мүмкин.

алдиңларға елип кәлгән барлиқ әрз-дәваси, мәйли у хун дәваси болсун, қанун-әмир вә һөкүм-бәлгүлимиләр тоғрисидали әрз-дәва болсун, уларниң Пәрвәрдигар алдида гунакар болуп қалмаслиғи үчүн, шундақла Пәрвәрдигарниң ғәзиви өз бешиңларға вә қериндашлириңларниң бешиға келип қалмаслиғи үчүн, уларни һаман ағаһландуруп туруңлар; шундақ қилсаңлар, гунакар болмайсиләр. ¹¹ Пәрвәрдигарға тәәлуқ ишларда силәрни баш каһин Амария башқуриду; падишаға даир ишларда, силәрни Йәһуда жәмәтиниң йолбашчиси Исмаилниң оғли Зәбадия башқуриду; силәрниң хизмитиңларда туридиған Лавийлар бар. Жасарәтлик болуп ишлириңларни қилиңлар вә Пәрвәрдигар ишни дурус қилғучилар билән биллә болиду! — деди.

20

әҗайип бир нусрәт

¹ Кейинки вақитларда шундақ болдики, Моабийлар, Аммонийлар вә Маонийлардин бәзилири бирлишип келип Йәһошафатқа һужум қилишқа чиқти. ² Чапармәнләр келип Йәһошафатқа: — Өлүк деңизниң у қетидин, йәни Едомдин силигә һужум қилғили зор бир қошун чиқип кәлди; мана, улар һазазон-Тамарда, деди (һазазон-Тамар йәнә «Ән-Гәди» дәпму атилиду). ³ Буни аңлиған Йәһошафат қорқуп, Пәрвәрдигарни издәшкә нийәт бағлап, пүтүн Йәһуда тәвәсидә «роза тутушимиз керәк» дәп жақалиди. ⁴ Йәһудалар әнди Пәрвәрдигардин ярдәм тилигили жиғилди; хәлиқ Йәһуданиң һәр қайси шәһәрлиридин чиқип Пәрвәрдигардин ярдәм тиләшкә келишти. ⁵ Йәһошафат Йәһуда вә Йерусалимдики жамаәт арасиға чиқип, Пәрвәрдигар өйиниң йеңи һойлисиниң алдида өрә туруп ⁶ мундақ дуа қилип: —

«И Пәрвәрдигар, ата-бовилиримизниң Худаси, Сән әрштә турғучи Худа, барлиқ әл-мәмликәтләрниң үстидин һөкүм сүргүчи әмәсмидиң? Сениң қолуң күч-қудрәткә толғандур, һеч ким Сени тосалмайду. ⁷ И Худайимиз, Сән бу зиминдики аһалини Өз хәлқиң Исраиллар алдидин қоғлап, уни Өз достуң Ибраһимниң нәслигә мәңгүлүк мирас қилип бәргән әмәсмидиң? ⁸ Улар шу йәрдә турди һәм шу йәрдә Сениң намиңға атап бир муқәддәсхана селип: ⁹ «Мабада бешимизға бирәр балаю-апәт кәлсә, мәйли у қилич, жаза, ваба, ачарчилик болсун, қийинчиликта қалған вақтимизда, мошу өй, йәни Сениң алдиңда туруп, Саңа муражиәт қилсақ (чүнки Сениң намиң мошу өйдидур), Сән аңлайсән вә қутқузисән» дегән еди.

¹⁰ Әнди мана, бу йәргә Аммонийлар, Моабийлар вә Сеир теғидикиләр бесип келиватиду! Илгири Исраиллар Мисир зиминидин чиққан чағда Сән Исраилларниң уларға тажавуз қилишиға йол қоймиған едиң; у чағда Исраиллар уларни йоқатмай у йәрдин айлинип өткән.

¹¹ Әнди қара, һазир уларниң яхшилиғимизни қандақ йол билән қайтурмақчи болуватқиниға! Улар бизни Сән бизгә мирас қилип бәргән бу зиминдин қоғлап чиқармақчи болуватиду. ¹² И Худайимиз, Сән уларниң үстидин һөкүм чиқармамсән? Чүнки бизниң бизгә һужум қилишқа келиватқан бу зор қошун билән қаршилашқидәк күчимиз йоқ; немә қилишимизниму билмәй қалдуқ; лекин бизниң көзимиз Саңа тикилип турмақта» — деди.

¹³ Бу чағда пүтүн Йәһуда хәлқи, уларниң қуचाқтики балилири, хотун бала-жақилириниң һәммиси Пәрвәрдигарниң алдида туратти. ¹⁴ Вә шу пәйттә Пәрвәрдигарниң Роһи жамаәтниң оттурисида турған Лавийлардин Асафниң әвлади болған Маттанияниң чәвриси, Жәийәлниң әвриси, Бенаяниң нәвриси, Зәкәрияниң оғли Яһазийәлгә чүшти; ¹⁵ У: — И пүтүн Йәһуда хәлқи, силәр Йерусалимда туруватқанлар вә падиша Йәһошафат, қулақ селиңлар! Пәрвәрдигар силәргә мундақ дәйду: — «Силәр бу зор қошундин қорқуп кәтмәңлар вә алақзадә болуп кәтмәңлар; чүнки бу жәң силәрниңки әмәс, бәлки Худаниң Өзиниңкидур. ¹⁶ Этә уларға һужум қилишқа чиқиңлар; мана, улар Зиз даванидин чиқип келиду вә силәр уларни Йәруәл чөлиниң алдидики жилға еғизидә учритисиләр. ¹⁷ Силәр бу дәрәм жәңдә урушушуңларниң һажити болмайду; пәқәт сәпкә тизилип туруңлар, силәр билән биллә болған Пәрвәрдигарниң

нижат-нусритини көрүңлар! И Йәһуда, и Йерусалимдикилә, қорқмаңлар, алақзадимү болуп кәтмәңлар; әтә уларға һужум қилишқа чиқиңлар, Пәрвәрдигар чоқум силәр билән биллә болиду!» — деди.

18 Бу гәпни аңлап Йәһошафат бешини йәргә тәккүзүп тизланди вә барлиқ Йәһуда хәлқи һәм Йерусалимдикилә Пәрвәрдигар алдида дүм жиқилип Пәрвәрдигарға сәждә қилди. **19** Коһат әвлади вә Корәһ әвлади ичидики Лавийлардин болғанлар орунлиридин турушуп интайин күчлүк аваз билән Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарни мәдһийиләшти.

20 Пүтүн хәлиқ әтиси қақ сәһәрдә туруп Тәкоа чөлигә қарап атланди; улар атлинип кетиватқанда, Йәһошафат орнидин туруп уларға: — И Йәһуда хәлқи, и Йерусалимдикилә, гепимгә кулақ селиңлар! Худайиңлар Пәрвәрдигарға тайиниңлар, чоқум мәзмут турғузулисиләр; Униң пәйғәмбәрлиригә ишиниңлар, йолуңлар чоқум равән болиду! — деди.

21 Андин у хәлиқ билән убдан мәслиһәтлишип, Пәрвәрдигарниң муқәддәс бәһәйвәтлигини мәдһийиләп, Униңға атап гәзәл-күй ейтидиғанларни: «Силәр Пәрвәрдигарға рәхмәт-тәшәккүр ейтиңлар, чүнки Униң өзгәрмәс муһәббети мәңгүлүктур!» дәп оқушқа тайинлап, қошунниң алдида маңдурди. □ **22** Улар тәнтәнә қилип һәмдусана оқуши билән, Пәрвәрдигар Йәһуда хәлқигә һужум қилишқа чиққан Аммонийлар, Моабийлар вә Сеир теғидикиләргә пистирма қошунни әвәтип, уларни тар мар қилдурди. □ **23** Шуниң билән Аммонийлар билән Моабийлар Сеир теғидикиләргә һужум қилишқа өтти, уларни бирини қоймай қириватти; улар Сеир теғидикиләрни қирип түгәткәндин кейин йәнә өзлири бир-бирини қирғин қилишқа чүшкән еди.

24 Йәһудалар чөлдики күзәтгаһқа келип шу зор қошун тәрәпкә қариса, мана қечип қутулған бирму адәм йоқ болуп, һәммә йәрни өлүк қаплап кәткән еди. □ **25** Йәһошафат өзиниң адәмлири билән дүшмәндин олжа булаң-талаң қилишқа кәлгәндә, улар өлүкләр билән биллә нурғун мал-мүлүк вә көп қиммәтлик буюмларни тапти. Улар салдурувалғанлириниң толилиғидин елип китәлмәй қалди; олжа шунчә көп болғачқа, уни жиғивелишқа үч күн кәтти. **26** Улар төртинчи күни Бәракаһ жилғисига жиғилип, Пәрвәрдигарға һәмдусана оқуп мубарәклиди; шуңа у йәр таки бүгүнгә қәдәр «Бәракаһ жилғиси» дәп атилип кәлмәктә. □ **27** Андин барлиқ Йәһудадикиләр вә Йерусалимдикилә Йәһошафатниң башламчилиғида хошал-хурам болуп Йерусалимға қайтти; чүнки Пәрвәрдигар уларни дүшмәнлири үстидин ғалип қилип хошаллиққа чөмдүргән еди.

28 Улар Йерусалимға тәмбур, чилтар вә канайлар челип келип, Пәрвәрдигарниң өйигә кирди. **29** Барлиқ әл-мәмликәтләр Пәрвәрдигарниң Исраилниң дүшмәнлиригә қарши чиқип жәң қилғанлигини аңлиғанда, Худаниң вәһимиси уларниң үстигә бәсти. **30** Шуниң билән Йәһошафатниң падишалиғи тинич-асайишлиқта болди; униң Худаси униң төрт әтрапини тинич қилған еди.

31 Шундақ қилип Йәһошафат Йәһуда үстигә һөкүм сүрди. У тәхткә чиққан чағда оттуз бәш яшта еди; у Йерусалимда жигирмә бәш жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Азубаһ болуп, у Шилһиниң қизи еди. ■ **32** Йәһошафат қаймай атиси Асаниң йолида меңип, Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилди. **33** Пәқәт «жуқури жайлар»ла йоқитилмиған еди; хәлиқ техичә көңүллирини ата-бовилириниң Худасиға майил қилмиған еди.

34 Йәһошафатниң қалған ишлири болса, мана баштин ахириғичә «Йәһуда вә Исраил падишалириниң тарихнамиси»ға киргүзүлгән «һананиниң оғли Йәһуниң баян сөзлири»дә

□ **20:21** «муқәддәс бәһәйвәтлигини мәдһийиләп...» — яки «пак-муқәддәсликниң гәзәллигидә мәдһийиләп...». «Зәб.» 28:2ни көрүң. Башқа бир хил тәржимиси: — «шаһанә кийимләрни кийгән...». □ **20:22** «Пәрвәрдигар ... пистирма қошунни әвәтти,...» — мошу сирлиқ сөzlәр (1) Пәрвәрдигар Аммонийлар қатарлиқларға һужум қилишқа пәриштиләрни әвәтти; (2) Пәрвәрдигарниң Өзи уларға уштумтут һужум қилди, дәп көрситиши мүмкин. □ **20:24** «күзәтгаһ» — яки «күзәт мунари». □ **20:26** «...Бәракаһ жилғисига жиғилип, Пәрвәрдигарға һәмдусана оқуп мубарәклиди..» — демисәкму, «Бәракаһ» дегәнниң мәнаси «мубарәкләш» яки «бәхит-бәрикәт тиләш» дегән мәнидә. ■ **20:31** 1Пад. 22:41-51

пүтүлгәндур. □

³⁵ Бу ишлардин кейин Йәһуда падишаси Йәһошафат тола рэзил ишларни қилған Исраил падишаси Аһазия билән иттипақ түзди. ³⁶ Йәһошафат Таршишқа баридиған кемиләрни ясашқа униң билән ширикләшти; шу кемиләрни улар Эзион-Гәбәрдә ясатти. ³⁷ У чағда Марәшаһлиқ Додаваһуниң оғли Әлиезәр Йәһошафатни әйипләп униңға бешарәт берип: — Аһазия билән иттипақ түзгиниң үчүн Пәрвәрдигар сениң ясиғанлириңни бузуветиду» деди. Дәрвәкә, кейинки вақитларда у кемиләр бузғунчиликқа учрап Таршишқа маңалмиди.

21

Йәһорам Йәһуда үстигә һөкүм сүриду

2Пад. 8:16-24

¹ Йәһошафат ата-бовилири арисидә ухлиди вә «Давут шәһири»дә дөпнә қилинди; оғли Йәһорам униң орниға падиша болди.

² Йәһорамниң бир нәччә иниси, йәни Йәһошафатниң Азария, Йәһийәл, Зәкәрия, Азарияһу, Микаил вә Шәфатия дегән оғуллири бар еди; уларниң һәммиси Исраил падишаси Йәһошафатниң оғуллири еди. □ ³ Уларниң атиси уларға нурғун алтун, күмүч вә қиммәтлик буюмларни, шундақла Йәһуда зиминидики бир қанчә қорғанлиқ шәһәрни соға қилди; пәқәт падишалиқни болса, Йәһорам чоң оғли болғачқа, униңға бәрди. ⁴ Йәһорам атисиниң падишалиқ тәхтигә чиқип һоқуқини мустәһкәмлиди. Андин у барлиқ инилирини, шундақла Йәһудадики бир қанчә әмәлдарларни қиличлап қәтл қилди.

⁵ Йәһорам тәхткә олтарғинида оттуз икки яшта еди; у Йерусалимда сәккиз жил сәлтәнәт қилди. ⁶ У Аһаб жәмәтидикиләргә охшаш, Исраилниң падишалири маңған йолда маңди, чүнки у Аһабниң қизини әмригә алған еди; у Пәрвәрдигарниң нәзиридә рэзил болғанни қилди. ⁷ Бирақ Пәрвәрдигар Давут билән түзгән әһдиси сәвәплик, Давутқа вә униң әвлатлириға мәңгү өчмәйдиған бир чирақ қалдурай дөп, вәдә қилғини бойичә Давутниң жәмәтини йоқ қилип ташлашни халимиди. ⁸ Йәһорамниң сәлтәнитидики күнләрдә Едомлар Йәһудадин айрилип чиқип, өз алдиға өзлиригә һөкүмранлиқ қилидиған бир падиша тиклиди. ⁹ Йәһорам, сәрдарлири вә барлиқ жәң һарвулири *Иордан дәриясидин* өтүп, кечидә қозғилип чиқип, өзлирини қоршивалған Едомийларға вә жәң һарвуси сәрдарлириға һужум қилип ғалип кәлди. ¹⁰ һалбуки, Едомийлар шуниңдин етиварән Йәһудаға қарши чиқип, таки бүгүнгә қәдәр Йәһуданиң һөкүмранлиғидин айрилип турди. Йәһорам ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигарни ташлиғини үчүн Либаһлиқларму шу чағда униңға қарши чиқип униң қолидин айрилип чиқти. ¹¹ Униң үстигә, Йәһорам йәнә Йәһуданиң тағлирида «жуқури жайлар»ни яситип, Йерусалимда туруватқанларни бузукчиликқа путлаштурди, Йәһудаларниму шундақ аздурди. □

¹² Шу вақитларда Илияс пәйғәмбәр тәрипидин йезилған бир мәктуп Йәһорамға тәғди, униңда мундақ дейлиди: «Сениң боваң Давутниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Сән атаң Йәһошафатниң йоллирида маңмай, шуниңдәк Йәһуда падишаси Асаниңму йоллирини тутмай, □ ¹³ бәлки Исраил падишалириниң йоллирида меңип, Йәһудаларни вә Йерусалимда туруватқанларни худди Аһаб жәмәтидикиләр бузукчиликлар қилғандәк бузукчиликларға путлаштурғанлиғиң үчүн, шундақла атаңниң жәмәтидикиләрни, йәни өзүңдин яхши болған

□ **20:34 «Йәһуда вә Исраил падишалириниң тарихнамиси»** — бу китап Тәвраттики ушбу «Тарих-Тәэкириләр» әмәс, бирақ шүбһисизки, ушбу китапниң муәллиплири униңдин көп учурларни алған еди. □ **21:2 «Азарияһу»** — яки «Азария». □ **21:11 «бузукчиликқа путлаштурди...»** — мошу әйәттики «бузукчилик» роһий жәһәттин ейтилиду, демәк Пәрвәрдигарға вапасизлиқ қилип бутларға чоқунуп кәткәнликни көрситиду. Шундақтиму, шу чағдики бутпәрәсликниң жисманий жәһәттинму бузукчилик вә паһишивазлиқ билән зич мунасивити бар еди. □ **21:12 «... Илияс пәйғәмбәр тәрипидин йезилған бир мәктуп Йәһорамға тәғди»** — бу мәктуп Йәһорамниң қолиға йетип кәлгән вақитта, Илияс бәлким асманға кәтирилгән болуши мүмкин.

инилириңни қәтл қилғиниң үчүн, ¹⁴ Пәрвәрдигар сениң хәлқиңни, хотун бала-жақилириңни вә барлиқ мал-мүлкүңгә аламәт зор зәрб билән уриду. ¹⁵ У сениму еғир вабалар билән уруп, үчәй-бағриңни еғир кесәлгә муптила қилидуки, кесилиң күндин күнгә еғирлишип, үчәйлириң еқип чиқиду» дейилгән еди.

¹⁶ Кейинки вақитларда Пәрвәрдигар Филистийләрниң вә Ефиопийләрниң йенидики Әрәбләрниң роһини Йәһорамға қарши қозғатти. ¹⁷ Шуниң билән улар Йәһуда зиминиға зәрб қилип бесип өтти вә падиша ордисидики барлиқ мал-мүлкүни булаң-талаң қилип, оғуллири билән хотунлирини тутқун қилип елип кәтти; улар кәнжи оғли Йәһоаһаздин бөләк оғуллиридин бириниму қалдурмиди. ¹⁸ Бу вақиәдин кейин Пәрвәрдигар Йәһорамни уруп, үчәйлирини сақаймас еғир кесәлгә гириптар қилди. ¹⁹ Вә шундақ болдики, униң кесили күндин-күнгә еғирлишип, икки жил вақит өтүшкә аз қалғанда, кесәллик түпәйлидин үчәйлири тешилип чүшти, у толиму азаплинип өлди; униң хәлқи ата-бовилирини иззәтләп уларға хушбуй яққандәк, униңға һеч қандақ хушбуй йеқип олтармиди. ²⁰ Йәһорам тәхткә чиққан чеғида оттуз икки яшта еди; у Йерусалимда сәккиз жил сәлтәнәт қилди вә у дуниядин кәткәндә һеч ким униңға қайғу-һәсрәт чәкмиди. Халайиқ уни «Давут шәһири»гә дәпнә қилди, лекин падишалар қәбирстанлиғиға дәпнә қилмиди.

22

Аһазия Йәһуда үстигә һөкүм сүриду *2Пад. 8:25-29; 9:27-29*

¹ Йерусалимда турувқанлар Йәһорамниң кәнжи оғли Аһазияни униң орниға падиша қилип тиклиди; чүнки Әрәбләр билән биллә барғаһқа бесип киргән қарақчилар Аһазияниң акилирини қоймай өлтүрүвәткән еди. Шуниң билән Йәһуда падишаси Йәһорамниң оғли Аһазия сәлтәнәт қилди. □ ² Аһазия тәхткә чиққан чеғида жигирмә икки яшта еди; у Йерусалимда бир жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Аталиа болуп, Омриниң нәврә қизи еди. □ ³ Аһазияму Аһаб жәмәтиниң йоллириға маңди; чүнки униң аниси уни рәзилликкә үндәйтти. ⁴ У Аһаб жәмәти қилғинидәк, Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди; чүнки униң атиси өлгәндин кейин Аһаб жәмәтидикиләр уни һалакәткә елип баридиған рәзил несихәтләрни берәтти. ⁵ У уларниң нәсихитигә әгишип, Исраил падишаси Аһабниң оғли Йәһорам билән бирликтә Гилеадтики Рамотқа берип Сурийә падишаси һазаәл билән соқушти; шу чағда Сурийләр Йәһорамни зәхимләндүрди. ⁶ Андин Йәһорам Рамаһда Сурийә падишаси билән соқушқан чағдики жараһәтлирини давалитиш үчүн Йизрәәлгә қайтти. Андин Йәһорамниң оғли Йәһуда падишаси Аһазия Аһабниң оғли Йәһорамниң кесәл болуп қалғанлиғи сәвәвидин уни йоқлиғили Йизрәәлгә барди. ⁷ Һалбуки, Аһазияниң Йәһорамни йоқлиғили барғини дәл өзини һалакәткә елип баридиған, Худа бекиткән иш еди. Чүнки у барғандин кейин Йәһорам билән бирликтә Нимшиниң оғли Йәһуға қарши соқушушқа чиқти. Мошу Йәһу әслидә Пәрвәрдигар тәрипидин Аһабниң жәмәтини йоқитиш үчүн мәсих қилинған еди. ⁸ Вә шундақ болдики, Йәһу Худа бекиткән һөкүмни Аһаб жәмәтиниң үстигә жүргүзгән вақтида, у Йәһудадики әмәлдарларни вә Аһазияниң хизмитидә болған қериндашлириниң оғуллирини учритип, уларни қоймай өлтүрүвәтти. ⁹ Йәһу Аһазияниму издиди; кишиләр уни тутувалди (у Самарийәгә йошурунувалған еди). Улар уни Йәһуниң алдиға апирип өлтүрди. Улар уни дәпнә қилди, чүнки кишиләр: «Бу дегән

□ **22:1** «Әрәбләр билән биллә барғаһқа бесип киргән қарақчилар...» — мошу әйәттики «барғаһ» бәлким Йәһудадикиләр Әрәбләр билән қаршилишқа тәйярлиниш үчүн далада тиккән һәрбий барғаһни көрситиду. Бәзи тәржиманлар «шәһәр» дәп тәржимә қилиду. □ **22:2** «Аһазия тәхткә чиққан чеғида жигирмә икки яшта еди» — көп кона көчүрмиләрдә «...қириқ икки яшта еди» дейилиду. Бу қәғим бәзи қәдимки көчүрмиләр вә тәржимә нусқисигә вә «2Пад.» 8:26гә асасән «жигирмә икки яш» дәп тәржимә қилдуқ.

Пәрвәрдигарни чин көңлидин издигән Йәһошафатниң нәвриси дур» дегән еди. Аһазияниң жәмәтидә падишалиқни қолиға алғидәк бирәр адәм қалмиди.

Ханиш Аталия Йәһуда үстидин һөкүм сүриду

2Пад. 11:1-3

¹⁰ Энди Аһазияниң аниси Аталия оғлиниң өлгинини көргәндә, Йәһуда жәмәтидики барлиқ шаһ нәслини өлтүрүшкә қозғалди. ¹¹ Лекин падишаниң қизи Йәһошебият өлтүрүлүш алдида турған падишаниң оғуллириниң арисидин Аһазияниң оғли Йоашни оғрилиқчә елип чиқип, уни вә иник анисини ястук-кирлик амбириға йошуруп қойди. Шундақ қилип падиша Йәһорамниң қизи, (йәни Аһазияниң сиңлиси), баш каһин Йәһуяданиң хотуни Йәһошебият Йоашни Аталия өлтүрүвәтмисун дәп Аталиядин йошуруп қойди. □ ¹² Андин кейин Йоаш улар билән Пәрвәрдигарниң өйидә алтә жил йошурунуп турди; у чағда Аталия Йәһуда зиминида сәлтәнәт қилатти.

23

¹ Йәттинчи жили, Йәһояда жасарәткә келип, Йәроһамниң оғли Азария, Йәһоһананниң оғли Исмаил, Обәдниң оғли Азария, Адаяниң оғли Маасеяһ вә Зикриниң оғли Әлишафат қатарлиқ бир қанчә йүз бешини чақирип улар билән әһдә түзди. □ ■ ² Улар Йәһуда зиминини арилап, Йәһудадика һәр қайси шәһәрләрдин Лавийларни вә Исраилдики чоң йолбашчиларни жиғди; улар Йерусалимға келишти. ³ Пүткүл жамаәт Худаниң өйидә падиша билән әһдиләшти. Йәһояда уларға: — Падишаһниң оғли Пәрвәрдигарниң Давутниң әвлатлири тоғрилиқ вәдә қилғинидәк чоқум сәлтәнәт қилиду. ⁴ Мана силәр қилишиңлар керәк болған иш шуки: — Шабат күнидә пасибанлиқ нөвити кәлгән каһинлар билән Лавийларниң үчтин бири һәр қайси дәрвазиларни муһапизәт қилсун; ⁵ үчтин бири падиша ордисини, үчтин бири «һул дәрвазиси»ни муһапизәт қилсун; башқиларниң һәммиси Пәрвәрдигар өйиниң һойлилирида болсун. ⁶ Лекин каһинлар һәм вәзипә өтәйдиған Лавийлардин бөләк һеч кимни Пәрвәрдигарниң өйигә киргүзмисун (каһин-лавийлар пак-муқәддәс дәп һесапланғачқа киришигә болиду). Башқа хәлиқниң һәр бири Пәрвәрдигар өзигә бекиткән жайларни күзәт қилсун. ⁷ Лавийларниң һәр бири қолиға қураллирини елип падишани орап турсун; өз мәйличә муқәддәс өйгә киришкә урунған һәр ким өлтүрүлсун; силәр падиша кирип-чиқип жүргинидә униң йенидин айрилмаңлар, — деди.■

⁸ Лавийлар билән Йәһудаларниң һәммиси каһин Йәһояданиң барлиқ тапилиғанлирини бежа кәлтүрүшти. Лавийларниң һәр бири шабат күни нөвәтчиликкә киргән вә нөвәтчиликтин чүшкәнләрни өз йенида қалдуруп қалди; чүнки каһин Йәһояда һеч кимни нөвәтчиликтин чүшүшкә қоймиди. ⁹ Андин Йәһояда каһин Давут падишаниң Пәрвәрдигарниң өйидә сақлақлиқ нәйзә вә қалқан-сипарлирини йүз бешиларға тарқитип бәрди. ¹⁰ У йәнә көпчиликни, һәр бири қолиға өз нәйзисини тутқан һалда, ибадәтханиниң оң тәрипидин тартип сол тәрипигичә, қурбанғаһ билән ибадәтханини бойлап падишаниң әтрапида турғузди. ¹¹ Андин улар шаһзадини елип чиқип, униң бешиға тажни кийгүзүп, униңға гуванамиләрни берип, уни падиша қилди; Йәһояда вә униң оғуллири хушбуй май билән уни мәсий қилди вә «Падиша яшисун!» дәп товлашти.

¹² Аталия хәлиқләрниң чепишип жүргәнлигини вә падишани тәрипләватқанлигини аңлап, Пәрвәрдигарниң өйигә кирип, көпчиликниң арисига кәлди. ¹³ У қариса, мана падиша өйниң дәрвазисидә, түврүкниң йенида туратти; падишаниң йенида әмәлдарлар билән канайчилар тизилған еди, барлиқ жутниң хәлқи шатлинип канай челишатти, нәғмичиләр

□ **22:11** «Йәһошебият» — яки «Йәһошеба». □ **23:1** «Йәһояда жасарәткә келип...» — яки «Йәһояда өзини күчләндүрүп...» ■ **23:1** 2Пад. 11:4-20 ■ **23:7** Вәһ. 14:1, 4, 5

Һәр хил сазларни челип, җамаәтни башлап мәдһийә оқутувататти. Буни көргән Аталия кийимлирини житип: — Асийлик, асийлик! — дәп вақирди.

¹⁴ Амма Йәһояда каһин қошунға мәсьул болған йүз бешиларни чақиртип уларға: — Уни сәплириңлар оттурисидин сиртқа чиқириветиңлар; кимдәким униңға әгәшсә қиличлансун, дәп буйруди. Чүнки каһин: — Уни Пәрвәрдигарниң өйи ичидә өлтүрмәңлар, дәп ейтқан еди.

¹⁵ Шуниң билән улар униңға йол бошитип бәрди; у ординиң «Ат дәрвазиси» билән падишаниң ордисиға киргәндә *ләшкәрләр* уни шу йәрдә өлтүрди. □

¹⁶ Йәһояда, пүткүл җамаәт вә падиша бирликтә: «Пәрвәрдигарниң хәлқи болайли» дегән бир әһдини түзүшти. ¹⁷ Андин барлиқ хәлиқ Баалниң бутханисиға берип уни бузуп ташлиди; униң қурбанғаһлири билән мәбудлирини чекип парә-парә қилип, Баалниң каһини Маттани қурбанғаһларниң алдида өлтүрди.

¹⁸ Андин кейин Йәһояда каһин Пәрвәрдигарниң өйидики барлиқ мәсьулийәтләрни Лавий қәбилисиниң каһинлириниң қолиға тапшурди. Каһинларни болса, әслидә Пәрвәрдигарниң өй ишлириға нөвәт билән қарашқа, Пәрвәрдигарға атап көйдүрмә қурбанлиқ сунушқа Давут тайинлиған еди. Улар қурбанлиқларни Давутниң көрсәтмилири бойичә, хошал-хурамлиқ ичидә нәғмә-нава оқуған һалда Мусаға тапшурулған Тәврат-қанунида пүтүлгинидәк сунушқа мәсьул еди. ¹⁹ Йәһояда йәнә Пәрвәрдигар өйиниң һәр қайси дәрвазилириға дәрвазивәнләрни тайинлидики, һәр қандақ ишлардин напак қилинған адәмләр киргүзүлмәйтти. ²⁰ У йәнә йүз бешилири, ақсүнәкләр, хәлиқ ичидики йолбашчилар вә жутниң һәммә хәлқини башлап келип, падишани Пәрвәрдигар өйидин елип чүшүп, «Жуқириқи дәрваза» арқилиқ ордиға әкирип, падишалиқ тәхтигә олтарғузди.

²¹ Жутниң барлиқ хәлқи шатлинатти; улар Аталияни қиличлап өлтүргәндин кейин, шәһәр тинич болуп қалди.

24

Йоаш — йәни Йәһоаш — Йәһудаға сәлтәнәт қилиду

2Пад. 12:1-22

¹ Йоаш тәхткә чиққан чеғида йәттә яшта еди, у Йерусалимда қириқ жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Зибияһ болуп, Бәәр-Шебалиқ еди. □ ² Йәһояда каһин һаят күнлиридә Йоаш Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилатти. □ ³ Йәһояда униңға икки хотун елип бәрди, у бир қанчә оғул-қиз пәрзәнт көрди.

⁴ Шуниңдин кейин Йоаш Пәрвәрдигарниң өйини қайта яситиш нийитигә кәлди, ⁵ у каһинларни вә Лавийларни жиғип уларға: — Худайиңларниң өйини оңлитип туруш үчүн Йәһуда шәһәрлиригә берип, барлиқ Исраиллардин жилиқ сәдиқә топлаңлар; бу ишни тездин бежириңлар! — деди. Лекин Лавийлар бу ишни бежиришкә анчә алдирап кәтмиди. □

⁶ Буни уққан падиша баш каһин Йәһоядани чақиртип униңға: — Өзлири немишкә Лавийларға Пәрвәрдигарниң қули Муса Исраил җамаитигә Худаниң гувалиғи сақлақлиқ чедир үчүн бәлгүлигән бажни Йәһуда вә Йерусалимдин елип келишкә буйрумидила? — деди □ ⁷ (чүнки әслидә рәзил хотун Аталия вә униң оғуллири Худаниң өйигә бөсүп кирип, Пәрвәрдигарниң өйидики барлиқ муқәддәс буюмларни елип Баал бутлириға атап тәқдим қиливәткән еди).

□ **23:15** «...униңға йол бошитип бәрди» — буниң башқа бир хил тәржимиси: «уни қолға алди». □ **24:1** «Йоаш» — «Йәһоаш»ниң башқа шәкли. □ **24:2** «Йәһояда ... һаят күнлиридә Йоаш Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилатти» — бу сөзгә қариғанда, Йоаш Йәһояда өлгәндин кейин Пәрвәрдигарниң йолидин чиқип кәтти; вә дәрвәкә шундақ болди («2Тар.» 24:17-27ни көрүң). □ **24:5** «Худайиңларниң өйини оңлитип туруш үчүн ..., барлиқ Исраиллардин жилиқ сәдиқә топлаңлар» — яки «Һәр жили Худайиңларниң өйини оңлитиш үчүн... барлиқ Исраиллардин сәдиқә топлаңлар». □ **24:6** «Худаниң гувалиғи сақлақлиқ чедир» — яки «Һөкүм-гувалиқ чедири» — «ибадәт чедири»ниң башқа бир аталғуси. «Пәрвәрдигарниң қули Муса ... Худаниң гувалиғи сақлақлиқ чедир үчүн бәлгүлигән баж...» — Мусаниң бу буйруғи тоғрилиқ «Мис.» 30:11-16ни көрүң.

8 Шуниң билән падиша буйруқ чүшүрүп, бир сандуқ яситип Пәрвәрдигар өйиниң дәрвазисиниң сиртиға қойғузди; 9 андин: «Худаниң кули Муса чөлдә Исраилларниң үстигә бекиткән бажни жиғип әкилип Пәрвәрдигарға тапшуруңлар» дегән бир уқтуруш Йәһуда билән Йерусалим тәвәсидә чиқирилди. 10 Барлиқ әмәлдарлар вә барлиқ хәлиқ хошал һалда бажни әкилип сандуқ толғичә униңға ташлиди. 11 Лавийлар пул сандуғини падиша бу ишқә мәсәул қилған кишиниң алдиға әкәлгәндә, улар баж пулиниң көп чүшкәнлигини көрсә, андин падишаниң кативи билән Баш каһинниң адими келип пул сандуғини өңтүрүп қуруқдиғандин кейин, йәнә әсли орниға апирип қоятти. һәр күни шундақ болуп турди; наһайити көп пул жиғилди. 12 Падиша билән Йәһояда пулни Пәрвәрдигар өйидики иш бежиргүчиләргә тапшурди; улар буниң билән Пәрвәрдигарниң өйини оңшаш вә әслигә кәлтүрүш үчүн ташчилар билән яғаччиларни, төмүрчиләр билән мискәрләрни яллиди. 13 Ишләмчиләр тохтимай ишлиди, оңшаш иши уларниң қолида оңушлуқ елип берилди; шундақ қилип улар Пәрвәрдигарниң өйини әслидики өлчәм-лаһийәси бойичә ясиди, шундақла уни толиму пухта қилип ясап чиқти. 14 Улар ишни пүттүргәндин кейин ешип қалған пулни падиша билән Йәһояданиң алдиға әкилип тапшурди. Улар буниң билән Пәрвәрдигарниң өйи үчүн һәр хил әсвап-буюмларни, жүмлидин ибадәт хизмитидики һәр хил буюмлар, көйдүрмә қурбанлиқларға мунасивәтлик қача-қуча, қазан-тәхсиләр вә һәр хил алтун-күмүч башқә буюмларни ясатти. Йәһояданиң барлиқ күнлиридә, улар Пәрвәрдигарниң өйидә көйдүрмә қурбанлиқни дайим сунуп турди.

15 Йәһояда қерип, яшайдиған йеши тошуп өлди; у өлгән чағда бир йүз оттуз яшта еди.

16 Улар уни «Давут шәһири»дә падишалар қатаридә дәпнә қилди, чүнки у Исраилға һәм Худаға вә униң өйигә нисбәтән наһайити чоң төһпә көрсәткән еди. 17 Йәһояда өлгәндин кейин Йәһудадики йолбашчилар падишаниң алдиға келип униңға баш урди; падиша улар көрсәткән мәслиһәтни мақул көрди. 18 Улар ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигарниң өйидин ваз кечип, Ашәраһ вә бутларниң қуллуғиға киришти. Уларниң бу гунайи сәвәплик Худаниң ғәзиви Йәһуда билән Йерусалимдикиләрниң бешиға кәлди. 19 Шундақ болсиму, Пәрвәрдигар уларни Өзигә яндуруш үчүн йәнила уларниң арисига пәйғәмбәрләрни әвәтти; бу пәйғәмбәрләр гәрчә уларни ағаһландурған болсиму, лекин улар йәнила қулақ салмиди. 20 У чағда Худаниң Роһи баш каһин Йәһояданиң оғли Зәкәрияға чүшти, у хәлиқниң алдида өрә туруп уларға: — Худа мундақ дәйду: «Силәр немишкә Пәрвәрдигарниң әмирлиригә хилаплиқ қилисиләр? Силәр һеч раважлиқ көрмәйсиләр, чүнки силәр Пәрвәрдигардин ваз кәчтиңлар вә Уму силәрдин ваз кәчти», — деди.

21 Халайиқ Зәкәрияни өлтүрүшкә қәстлиди; ахир улар уни падишаниң әмри бойичә Пәрвәрдигар өйиниң һойлисида чалма-кесәк қилип өлтүрүвәтти. 22 Падиша Йоаш Зәкәрияниң атиси Йәһояданиң өзигә көрсәткән шәпқитини яд әтмәк түгүл, әксичә униң оғлини өлтүрүвәтти. Зәкәрия жан үзүш алдида: — Пәрвәрдигар бу ишни нәзиригә елип, униң һесавини алсун! — деди.

23 Шу жилниң ахирида Сурийәниң қошуни Йоашқа һужум қилип кәлди; улар Йәһудаға вә Йерусалимға тажавуз қилип кирип, хәлиқ ичидики йолбашчиларни өлтүрүп, улардин алған пүтүн уруш ғәниймәтлирини Дәмәшқ падишасиниң алдиға елип барди. 24 Дәрвәкә Сурийә қошунидин пәкәт аз бир қисим әскәрләр кәлгән болсиму, лекин Йәһудалар ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигардин ваз кәчкәнлиги үчүн Пәрвәрдигар чоң бир қошунни уларниң қолиға тапшурди; улар Йоашқа жаза ижра қилди. 25 Сурийләр Йоашни ташлап кәткән чағда (чүнки у қаттиқ ағрип қалған еди) униң өз хизмәткарлири баш каһин Йәһояданиң оғлиниң қени үчүн интиқам елиш керәк дәп уни қәстлиди; улар уни карвителиди өлтүрүвәтти. У шу йол билән өлди; кишиләр уни Давут шәһиридә дәпнә қилғини билән, бирақ падишаларниң қәбирстанлиғиға дәпнә қилмиди. □ 26 Уни қәстлигәнләр мунулар: — Аммоний аял

□ 24:25 «чүнки у қаттиқ ағрип қалған еди» — яки «чүнки еғир кесәлгә чүшкән еди». Бәзи тәржиманлар «чүнки у еғир яриланди» дәп тәржимә қилғини билән, ибраний тексттә еғир бир кесәл көрситилиду. «каһин Йәһояданиң оғлиниң қени» — яки «каһин Йәһояданиң оғуллириниң қени».

Шимиятның оғли Забад билән Моабий аял Симритның оғли Йәһозабад еди.

²⁷ Йоашның оғуллари, уныңа қаритилған қаттиқ вә нурғун ағаһ бешарәтләр, шундақла уның Худаниң өйини йеңибаштин селишқа даир ишлири «падишаларның тәэкирилири» дегән китапның изаһлириға пүтүлгәндур. Йоашның оғли Амазия уның орниға падиша болди. □

25

Амазия Йәһуда үстигә һөкүм сүриду

2Пад. 14:1-22

¹ Амазия тәхткә чиққан чеғида жигирмә бәш яшта еди, у Йерусалимда жигирмә тоққуз жил сәлтәнәт қилди. Уның анисиниң исми Йәһоаддан болуп, Йерусалимлиқ еди. ² Амазия Пәрвәрдигарның нәзиридә тоғра болған ишларни қилди, лекин пүтүн көңли билән қилмиди.

³ Вә шундақ болдики, у падишалығини мустәһкәмливалғандин кейин падиша атисини өлтүргән хизмәтқарлирини тутуп өлтүрди. ⁴ Лекин Мусаға чүшүрүлгән қанун китавида Пәрвәрдигарның: «Нә атиларни оғуллари үчүн өлүмгә мәһкүм қилишқа болмайду нә оғулларини атилири үчүн өлүмгә мәһкүм қилишқа болмайду, бәлки һәр бири өз гунайи үчүн өлүмгә мәһкүм қилинсун» дәп пүтүлгән әмри бойичә, у өлтүргичиләрның балилирини өлүмгә мәһкүм қилмиди.

⁵ Амазия Йәһудаларни жиғип, жәмәтлиригә қарап пүтүн Йәһудаларни вә Биньяминларни миң беши вә йүз бешилар астиға бекитти; у улардин жигирмә яштин ашқанларның санини еливиди, жәңгә чиқалайдыған, қолиға нәйзә вә қалқан алалайдыған хил ләшкәрдин үч йүз миң адәм чиқти. ⁶ У йәнә бир йүз талант күмүч сәрп қилип Исраилдин йүз миң батур жәңчи ялливалди. □

⁷ Лекин Худаниң бир адими уның алдиға келип: — И падишасим, Исраил қошунини өзлири билән биллә барғузмиғайла; чүнки Пәрвәрдигар Исраиллар яки Әфраимийларның һеч қайсиси билән биллә әмәс. ⁸ Һәтта сили чоқум шундақ қилимән, батурәнә күрәш қилимән десилиму, Худа өзлирини дүшмән алдида жиқитиду, чүнки Худа инсанға ярдәм беришкиму қадирдур, инсанни жиқитишқиму қадирдур, деди.

⁹ Амазия Худаниң адимигә: — Әмисә мән Исраилниң ялланма қошунни бәргән йүз талант күмүчни қандақ қилсам болиду? — дәп соривиди, Худаниң адими уныңа: — Пәрвәрдигар өзлиригә буниңдинму зиядә көп беришкә қадирдур, дәп жавап бәрди.

¹⁰ Шунның билән Амазия Әфраимдин өзигә кәлтүрүлгән ялланма қошунни айрип чиқип, өйлиригә қайтурувәтти; шу сәвәптин улар Йәһудаларға бәк гәзәплинип, қаттиқ қәһр ичидә өйлиригә қайтип кетишти. ¹¹ Амазия жасаритини урғутуп, өзиниң хәлқини башлап «Шор вадиси»ға берип Сеирлардин он миң адәмни йоқатти. □ ¹² Йәһудалар йәнә он миң адәмни тирик тутувелип, тик ярниң левиға апирип, ярдин иштиривиди, уларның һәммиси парә-парә қилинип ташланди. ¹³ Һалбуки, Амазия өзи билән биллә жәң қилишқа рухсәт қилмай қайтурувәткән ялланма әскәрләр Самарийәдин Бәйт-Һорунғичә болған Йәһуданиң һәр қайси шәһәрлиригә һужум қилип кирип үч миң адәмни қирип ташлиди һәм нурғун мал-мүлүкни булап кәтти.

¹⁴ Лекин шундақ болдики, Амазия Едомийларни мәғлуп қилип қайтип кәлгән чағда у Сеирларның бутлириниму елип келип, уларни өзи үчүн мәбуд қилип, уларға баш урди вә уларға хушбуй яқти. □ ¹⁵ Шу сәвәптин Пәрвәрдигарның гәзиви Амазияға қозғалди, У уның алдиға бир пәйғәмбәрни әвәтти. Пәйғәмбәр уныңа: — Өз хәлқини сениң қолуңдин қутқузалмиған бу хәлиқниң илаһлирини зади немә дәп издәйсән? — деди. ¹⁶ Вә шундақ

□ **24:27** «падишаларның тәэкирилири» — Тәвраттики «падишалар» дегән китап әмәс. Чүнки тилға елинған тәпсилатлар шу китапта тепилмайду. □ **25:6** «бир йүз талант күмүч» — 100 талант күмүч бәлким 3400 килограм күмүч болуши мүмкин. □ **25:11** «Амазия жасаритини урғутуп...» — яки «Амазия өзини күчәйтип,...». «Сеир» — Едомниң иккинчи исми. □ **25:14** «... уларға хушбуй яқти» — яки «... уларға қурбанлиқларни көйдүрди».

болдики, у падишаға теги сөз қиливатқанда, падиша униңға: — Биз сени падишаниң мәслиһәтчиси қилип тиклигәнму? Қой, бу гепиңни! Өлгүң кәлдиму немә? — деди. Шуниң билән пәйғәмбәр гәптин тохтиди-дә, йәнә: — Бу ишни қилғиниң һәм нәсиһитимгә қулақ салмиғиниң үчүн Пәрвәрдигар сени йоқитишни қарар қилди, дәп билимән, — деди.

17 Шуниндин кейин Амазия мәслиһәтлишип, Исраилниң падишаси Йәһуниң нәвриси, Йәһоаһазниң оғли Йоашниң алдиға әлчиләрни маңдуруп: «Қени, *жәң мәйданида* йүз туранә көрүшәйли» деди.

18 Исраилниң падишаси Йоаш Йәһуданиң падишаси Амазияға әлчи әвәтип мундақ сөзләрни йәткүзди: «Ливандики тикән Ливандики кедир дәриғигә сөз әвәтип: «Өз қизиңни оғлумға хотунлуққа бәргин!» — деди. Лекин Ливандики бир явайи һайван өтүп кетиветип, тикәнни дәссивәтти.

19 Сән дәрвәкә Едомниң үстидин ғәлибә қилдиң; көңлүңдә өз-өзүңдин мәғрурлинип яйрап кәттиң. Әнди өйүңдә қалғиниң яхши; немишкә бешиңға күлпәт кәлтүрүп, өзүңни вә өзүң билән Йәһудани балаға жиқитисән?» □

20 Амма Амазия қулақ салмиди. Бу иш Худадин кәлди; чүнки улар Едомниң илаһлирини издигән еди, Худа уларни *Йоашниң* қолиға чүшсун дәп әнә шундақ орунлаштурған еди.

21 Шуниң билән Исраил падишаси Йоаш жәңгә атлинип чиқти; икки тәрәп, йәни у Йәһуда падишаси Амазия билән Бәйт-Шәмәштә, жәң мәйданида йүз туранә учрашти. 22 Йәһуданиң адәмлири Исраилниң адәмлири тәрипидин тирипирән қилинип, һәр бири өз өйигә қечип кәтти.

23 Исраил падишаси Йоаш Бәйт-Шәмәштә Йәһоаһазниң нәвриси, Йоашниң оғли Йәһуда падишаси Амазияни әсир қилип Йерусалимға елип барди; вә у Йерусалимниң сепилиниң Әфраим дәрвазисидин тартип бүжәк дәрвазисигичә болған төрт йүз гәзлик бир бөлигини өрүвәтти. □

24 У Худаниң өйидә, Обәд-Едом мәсәул болуп сақлаватқан вә падишаниң ордисидики ғәзнидин тепилған барлиқ алтун-күмүч, қача-қучиларни буливалди вә кепиллик сүпитидә бир нәччә тутқунни елип Самарийгә йенип кәтти. 25 Исраил падишаси Йәһоаһазниң оғли Йоаш өлгәндин кейин, Йоашниң оғли, Йәһуданиң падишаси Амазия он бәш жил өмүр көрди. □

26 Амазияниң қалған әмәллири болса, мана уларниң һәммиси баштин ахириғичә «Йәһуда вә Исраил падишалариниң тарихнамиси» да пүтүлгән әмәсмиди? □

27 Амазия Пәрвәрдигардин ваз кәчкәндин башлапла Йерусалимда бәзиләр уни қәстләшкә киришкән еди; шуниң билән у Лақиш шәһиригә қечип кәтти; лекин қәстлигүчиләр кәйнидин Лақишқа адәм әвәтип, у йәрдә уни өлтүрди.

28 Андин улар уни атларға артип Йерусалимға елип барди. У Йерусалимда ата-бовилириниң арасида «Йәһуданиң шәһири» дә дәпнә қилинди. □

26

Уззия Йәһуда үстигә һөкүм сүриду
2Пад. 15:1-7

□ 25:19 «Сән дәрвәкә ... яйрап кәттиң. ... немишкә ... өзүңни вә өзүң билән Йәһудани балаға жиқитисән?» — Йәһоаш ейтқан тәмсилниң умумий мәнаси: «Сән пәкәт бир тикәндүрсән, өзүм кедирдәк улук адәммән, өзүңгә унчивала ишинип кәтмә. Сениң улук планиң һәртүрлүк тәсадибийлиқтин мәғлуп болуши мүмкин» дегәндәк. Гәрчә Йәһоаш падишани «бутпәрәс кабир» дәп һесаплиғили болсиму, мошу йәрдә униң несихәти тоғра еди. □ 25:23 «Йәһоаһаз» — «Аһазия»ниң башқичә ипадилиниши. Бу Йәһоаһаз (Аһазия) Йәһуда падишаси, 25-айәттики «Йәһоаһаз» әмәс. «төрт йүз гәзлик бир бөлиги..» — Тәвратта «гәз» (яки «жәйнәк») қолниң жәйнәктин бармақниң учигичә болған узунлуғи, йәни 0.454 метр узунлуқ еди. □ 25:25 «Исраил падишаси Йәһоаһазниң оғли Йоаш өлгәндин кейин, ... Амазия он бәш жил өмүр көрди» — 23-айәттики изаһатни көрүң. □ 25:26 «Йәһуда вә Исраил падишалариниң тарихнамиси» — мүмкинчилиги барки, бу китап Тәвраттики «Падишаһлар» дур. □ 25:28 «Йәһуданиң шәһири» — бәлким «Давутниң шәһири»ни көрситиду. «2Пад.» 14:20ни көрүң.

1 Йәһуданиң барлиқ хәлқи униң он алтә яшқа киркән оғли Уззияни тикләп, уни атиси Амазияниң орнида падиша қилди □ 2 (падиша атиси ата-бовилириниң арисидә ухлиғандин кейин, Елат шәһирини қайтидин ясап, Йәһудаға йәнә тәвә қилғучи дәл Уззия еди).□

3 Уззия тәхткә чиққан чеғида он алтә яш еди; у Йерусалимда жәмий әллик икки жил падишалиқ қилди. Униң анисиниң исми Йәколия болуп, Йерусалимлиқ еди. 4 У атиси Амазияниң барлиқ қилғанлиридәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилди.

5 Худа бәргән аламәт көрүнүсләр билән йорутулған Зәкәрия Уззияға тәлим бәргәчкә, у һаят вақтида Уззия Худани издиди; вә у Пәрвәрдигарни издигән күнләрдә Худа униң ишлирини раван қилди. 6 У чиқип Филистийләргә һужум қилди вә Гатниң сепилини, Жабнәһниң сепилини вә Ашдодниң сепилини чақтурувәтти. Йәнә Ашдод әтрапида, шундақла Филистийләр арисидә бир нәччә шәһәр бәрпа қилди. 7 Худа униң Филистийләр вә Гур-баалда туруватқан Әрәбләр билән Маонларға қарши урушиға ярдәм бәрди. 8 Аммонийлар Уззияға олпан төлиди; Уззия толиму қудрәтлик болуп, нам-шөһрити таки Мисирниң чегарисиғичә тарқалди. 9 Уззия Йерусалимдики «Бужәк дәрвазиси»да, «Жилға дәрвазиси»да вә сепилниң қайрилидиған йеридә мунарлар салди вә уларни әжайип мустәһкәм қилди. 10 У йәнә чөлләрдә бир мунчә күзәт мунарлирини салғузди вә көп қудуқларни колатти; чүнки униң Шәфәләһ түзләңлигидә вә егизликтә нурғун чарвиси бар еди; у йәнә терикчиликқа амрақ болғачқа, тағларда вә етиз-бағларда нурғун бағвәнләрни вә үзүмчиләрни яллап ишләтти.□

11 Уззияниң йәнә урушқа маһир қошуни бар еди. Қошун катип Жәийәл вә әмәлдар Маасеяһ ениқлиған санға асасән қисим-қисимлар бойичә бөлүнүп, падишаниң сәрдарлиридин бири болған һананияниң йетәкчилиги астида сәп болуп жәңгә чиқатти. 12 Бу батур жәңчиләр ичидики һәр қайси жәмәт башлири жәмий икки миң алтә йүз киши еди. 13 Уларниң йетәкчилиги астидики қошун жәмий үч йүз йәтмиш йәттә миң бәш йүз болуп, һәммиси ишта қабил, жәңдә маһир еди, улар падишаға ярдәмлишип дүшмәнгә һужум қилалайтти. 14 Уззия пүткүл қошунидики ләшкәрлирини қалқан, нәйзә, добулға, савут, оқя вә салғилар биләнму қуралландурған еди. 15 У йәнә Йерусалимда устилар ижад қилған оқ беши вә йоған ташларни атқучи үскүниләрни яситип, уларни сепил мунарлириға вә бужәклиригә орунлаштурған еди. Униң нам-шөһрити жирақ-жирақларға кәткән еди, чүнки у аламәт ярдәмләргә еришкәчкә, карамәт қудрәт тапқан еди.

16 Лекин у күчәйгәндин кейин, мәғрурлинип кәтти вә бу иш уни һалакәткә елип барди. У Худаси Пәрвәрдигарға итаәтсизлик қилип, хушбуйғаһ үстидә хушбуй яқимән дәп Пәрвәрдигарниң өйигә кирди. 17 Каһин Азария билән Пәрвәрдигарниң башқа каһинлиридин сәксән әзимәт униң арқидин кирди; 18 Улар падиша Уззияни тосуп: — И Уззия, Пәрвәрдигарға хушбуй йеқиш саңа тәвә иш әмәс, бәлки хушбуй йеқишқа муқәддәс хизмәткә аталған каһинлар болған, һарунниң әвлатлириға мәнсуптур; муқәддәсханидин чиққин, чүнки итаәтсизлик қилип қойдуң; сән Худа Пәрвәрдигардин иззәт тапалмайдиған болуп қалисән, деди.

19 Уззия қаттиқ гәзәпләнди; у хушбуй яққили турған һаләттә, қолида бир хушбуйданни тутуп туратти; у Пәрвәрдигарниң өйидики хушбуйғаһниң йенида туруп каһинларға гәзәплиниватқан чағда, каһинларниң алдидила униң пишанисиға мохо өрләп чиқти. 20 Баш каһин Азария билән башқа каһинлар қариса, мана, бирдинла униң пишанисиға мохо өрләп чиққан еди; улар дәрһал уни чиқириветишкә иттәрди; у өзиму чиқип кетишкә алдириди, чүнки Пәрвәрдигар уни урған еди. 21 Падиша Уззияни таки өлгичә мохо кесили чирмивалди; у мохо кесили болғачқа, айрим бир өйдә турди; шуниң билән у Пәрвәрдигарниң өйигә кириштин мәһрум қилинди. Униң оғли Йотам ординиң ишлирини башқуруп, жут сориди.

□ 26:1 «Уззия» — башқа шәкли «Аһазия». «2Пад.» 14:21ни көрүң. □ 26:2 «падиша ... Елат шәһирини қайтидин ясап, Йәһудаға йәнә тәвә қилғучи дәл Уззия еди» — яки «атиси өз ата-бовилириниң арисидә ухлиғандин кейин Уззия Елат шәһирини ясап Йәһудаға йәнә тәвә қилди». □ 26:10 «етиз-бағларда...» — яки «Кармәлдә...». Амма Кармәл шималий падишалиқта.

□ 22 Уззияның башқа әмәллири болса баштин ахириғичә Амосның оғли Йәшәя пәйғәмбәр тәрипидин йезип қалдурулғандур. 23 Уззия өзиниң ата-бовилири арисидә ухлиди; бәзиләр: — «У мохо болған адәм» дегәчкә, у ата-бовилири қатаридә ятқузулған болсиму, падишалар қәбирстанлиғиға тәвә чәтрәк бир йәрликкә дәпнә қилинди. Андин оғли Йотам униң орниға падиша болди.

27

Йотам Йәһуда үстигә һөкүм сүриду

2Пад. 15:32-38

1 Йотам тәхткә чиққан чеғида жигирмә бәш яшта еди; у Йерусалимда он алтә жил сәлтәнәт қилди; униң анисиниң исми Йәруша болуп, Задокниң қизи еди. 2 У атиси Уззияның барлиқ қилғанлиридәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилди (лекин у Пәрвәрдигарниң муқәддәсханисиға кирмиди). Лекин хәлиқ йәнила бузуқ ишларни қиливәрди.

3 Пәрвәрдигар өйиниң жуқуриқи дәрвазисини ясатқучи Йотам еди; у йәнә Офәлдики сепилдиму нурғун қурулушларни қилди. □ 4 У Йәһуданиң тағлиқ районида шәһәрләрни бена қилди, орманлиқлардиму қәлғә-қорғанлар вә күзәт мунарлирини ясатти. 5 У Аммонийларниң падишаси билән уруш қилип уларни йәнди; шу жили Аммонийлар униңға үч талант күмүч, миң тонна бугдай, миң тонна арпа олпан бәрди; Аммонийлар иккинчи вә үчинчи жилиму униңға охшаш олпан елип кәлди. □ 6 Йотам Худаси Пәрвәрдигар алдида йоллирини тоғра қилғини үчүн қудрәт тапти.

7 Йотамниң қалған ишлири, жүмлидин қилған жәңлири вә тутқан йоллириниң һәммиси мана «Йәһуда вә Исраил падишалариниң тарихнамиси»да пүтүлгәндур. □ 8 У тәхткә чиққан чеғида жигирмә бәш яшта еди; у Йерусалимда он алтә жил сәлтәнәт қилди. 9 Йотам ата-бовилири арисидә ухлиди вә «Давутниң шәһири»гә дәпнә қилинди; оғли Аһаз униң орниға падиша болди.

28

Аһаз Йәһуда үстигә һөкүм сүриду

2Пад. 16:1-20

1 Аһаз тәхткә чиққан чеғида жигирмә яшта еди; у Йерусалимда он алтә жил сәлтәнәт қилди. У атиси Давутқа охшаш Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилмай, 2 Бәлки Исраилниң падишалариниң йолиға кирип маңди; у һәтта Баалларға атап мәбудларни қуйдурди; 3 Пәрвәрдигар Исраиллар зиминидин һайдап чиқарған әлләрниң жиркинчилик гуналарини дорап, һинном жилғисида күжә көйдүрди, өзиниң пәрзәнтлирини оттин өткүзүп көйдүрди; □ 4 Йәнә «жуқури жайлар»да, дөңләрдә вә һәр қайси көкәргән дәрәк астида көйдүрмә қурбанлиқ қилди вә күжә көйдүрди. 5 Шуңа, униң Худаси Пәрвәрдигар уни Сурийә падишасиниң қолиға тапшурди; Сурийләр уни тар мар кәлтүрүп, Йәһудадин нурғун хәлиқни тутқун қилип Дәмәшқкә елип кәтти. Худа йәнә уни Исраил падишасиниң қолиға

□ 26:21 «шуниң билән у Пәрвәрдигарниң өйигә кириштин мәһрум қилинди» — мохо кесилигә гириптар болғанлар «напак» дәп һесаплинип, муқәддәс ибадәтханаға киришкә қәтһий рухсәт қилинмайтти. □ 27:3 «Офәл» — кона Йерусалимдики бир қисим егиз район еди. □ 27:5 «үч талант күмүч» — бәлким 3400 килограм күмүч еди. «миң тонна бугдай» — ибраний тилида «он миң кор». Бир «кор» 220 литр болуши мүмкин. «миң тонна арпа» — ибраний тилида «он миң кор». Бир «кор» 220 литр болуши мүмкин. □ 27:7 «Йәһуда вә Исраил падишалариниң тарихнамиси» — мүмкинчилиги барки, бу китап Тәвраттики «Падишаһлар»дур. □ 28:3 «һинном жилғиси» — ибраний тилида «Гә-һинном», әрәб тилида «жәһәннәм». Бу жиркинчилик жай тоғрилиқ «Йәр.» 17:31-32ни вә изаһатлирини көрүң. «күжә көйдүрди» — яки «қурбанлиқларни көйдүрди». «пәрзәнтлирини оттин өткүзүп көйдүрди» — бәлким Аһазниң пәрзәнтлирини инсан қурбанлиғи қилғанлиғини көрситиши мүмкин.

тапшурди, Исраил падишаси Йәһудада чоң қирғинчилик елип барди. ⁶ Рәмалияниң оғли Пикаһ Йәһудада бир күн ичидә бир йүз жигирмә миң адәмни өлтүрди, уларниң һәммиси эзимәтләр еди; буниң сәвәви, улар ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигардин ваз кәчкән еди. ⁷ Зикри исимлик бир Әфраимий эзимәт бар еди; у падишаниң оғли Маасияһани, ординиң баш ғождари Азрикам вә падишаниң баш вәзири Әлканаһни қәтл қилди. ⁸ Исраиллар өз қериндашлиридин икки йүз миң аял, оғул-қиз балиларни тутқун қилип елип кәтти; улар йәнә Йәһудадин нурғун уруш ғәниймәтлирини булаң-талаң қилип Самарийәгә әкәтти.

⁹ Лекин у йәрдә Пәрвәрдигарниң Одәд исимлик бир пәйғәмбири бар еди; у Самарийәгә қайтип кәлгән қошунниң алдиға чиқип уларға: — Қараңлар, ата-боваңларниң Худаси Пәрвәрдигар Йәһудаларни ачқиғида силәрниң қолуңларға тапшурди вә силәр пәләккә йәткән қәһри-ғәзәп билән уларни өлтүрдүңлар. ¹⁰ Әнди силәр йәнә Йәһудалар билән Йерусалимлиқларни мәжбурий өзүңларға қул-дидәк қилмақчи болуватисиләр. Лекин силәр өзүңларму Худайиңлар Пәрвәрдигар алдида гуна-итаәтсизликләр өткүздүңларғу?

¹¹ Әнди гепимгә кулақ селиңлар! Қериндашлириңлардин тутқун қилип кәлгәнләрни қайтуруветиңлар, чүнки Пәрвәрдигарниң қаттиқ ғәзиви бешиңларға чүшәй дәп қалди, деди. ¹² Шуниң билән Әфраимларниң бир қанчә йолбашчилири, йәни Йоһананниң оғли Азария, Мәшиллимәтниң оғли Бәрәкия, Шаллумниң оғли һәзәкия вә һадлайниң оғли Амоса қозғилип чиқип жәндин қайтип кәлгән қошунни тосувелип ¹³ уларға: — Бу тутқунларни бу йәргә елип кирсәңлар болмайду; бизниң Пәрвәрдигарниң алдида гунайимиз туруп, йәнә техиму көп гуналар вә итаәтсизликләрни айнитмақчимусиләр? Чүнки бизниң итаәтсизлигимиз һелиму интайин еғирдур, Исраилниң бешиға отлуқ қәһр-ғәзәп чүшәй дәп қалди, деди.

¹⁴ Шуниң билән ләшкәрләр тутқунлар билән уруш ғәниймәтлирини йолбашчилар вә пүткүл жамаәт алдида қалдуруп қойди. ¹⁵ Жуқирида исми тилға елинған кишиләр қозғилип, тутқунларни башлап чиқти, уруш ғәниймәтлири ичидин кийим-кечәк вә аяқларни уларниң арисидики барлиқ ялаңач, ялаң аяқ турғанларға кийгүзүп, һәммисини йемәк-ичмәк билән ғизаландурди, үстибашлирини майлиди, барлиқ аҗизларни ешәкләргә миндүрүп, һәммисини «Хорма дәрәқлири шәһири» дәп атилидиған Йерихоға, өз қериндашлириниң қешиға апирип қойди, андин Самарийәгә қайтти.

¹⁶ Бу чағда Аһаз падиша Асурийәниң падишалириға ярдәм тиләп адәм әвәтти, ¹⁷ чүнки Едомийлар йәнә Йәһудаға һужум қилип нурғун адәмни тутқун қилип кәткән еди. ¹⁸ Филистийләрму Шәфәлаһ түзләңлигидики вә Йәһуданиң жәнубидики шәһәрләргә таҗавуз қилип кирип, Бәйт-Шәмәш, Айҗалон, Гәдәрот, Сокоһ вә Сокоһқа тәвә йеза-қишлақларни, Тимнаһ вә Тимнаһқа тәвә йеза-қишлақларни, Гимзо вә Гимзоға тәвә йеза-қишлақларни ишғал қилип, шу йәрләргә җайлашқан еди. ¹⁹ Пәрвәрдигар Йәһуданиң падишаси Аһаз түпәйлидин Йәһудани хорлуққа қалдурди; чүнки Аһаз Йәһудани итаәтсиликкә езиқтурди вә өзи Пәрвәрдигарға еғир асийлик қилди. ²⁰ Асурийәниң падишаси Тиглат-Пилнәсәр дәрвәкә униң йениға кәлди, лекин ярдәм беришниң орниға, униңға көп аваричиликләрни кәлтүрди.

²¹ Чүнки Аһаз Пәрвәрдигарниң өйидин, падишаниң ордисидин, шундақла әмәлдарларниң өйлиридин көп мал-дунияни чиқирип, Асурийә падишасиға бәргән болсиму, лекин униңға һеч пайдиси болмиди. ²² Мошундақ интайин мүшкүл пәйттә бу падиша Аһаз Пәрвәрдигар алдида техиму еғир қәбиһликкә чөкүп кәтти. ²³ У өзини мәғлуп қилған Дәмәшқниң илаһлириға қурбанлиқ сунди, чүнки у: «Сурийәниң падишалириниң илаһлири уларға ярдәм қилди, шуңа мәнму уларға қурбанлиқ сунуп, уларни маңиму ярдәм беридиған қилимән» деди. Лекин әксичә бу бутлар униң өзини, шундақла барлиқ Исраилларни һалакәткә елип барди. □ ²⁴ Аһаз Пәрвәрдигарниң өйидики әсвап-буюмларни жиғип елип чиқип, уларни кесип-езип парә-парә қиливәтти; вә Пәрвәрдигарниң өйиниң дәрвазилирини печәтливәтти. һәм өзи үчүн Йерусалимниң һәр бир доқмушида қурбанғаһларни салғузди. ²⁵ У йәнә Йәһуданиң һәр қайси шәһәрлиридә башқа илаһларға хушбуй йеқиш үчүн «жуқири

□ **28:23** «өзини мәғлуп қилған Дәмәшқниң илаһлири» — бу сөzlәр Аһазниң ойлири, әлвәттә; лекин мәлум тәрәптин ейтқанда, униң бутпәрәслиги уни һәқиқәтән мәғлубийәткә учратқан еди.

жайлар»ни салғузди, шундақ қилип ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигарниң ғәзиви қозғалди. ²⁶ Мана, униң қалған ишлири, жүмлидин барлиқ тутқан йоллири баштин-ахириғичә «Йәһуда вә Исраил падишалириниң тарихнамиси»да пүтүлгәндур. ²⁷ Аһаз ата-бовилири арасида ухлиди; кишиләр уни Йерусалим шәһиригә дәпнә қилди, лекин уни Исраил падишалириниң қәбирстанлиғиға дәпнә қилмиди. Оғли һәзәкия униң орниға падиша болди.

29

Һәзәкия һөкүм сүриду; у муқәддәсханини тазилайду

¹ Һәзәкия тәхткә чиққан чеғида жигирмә бәш яшта еди; у Йерусалимда жигирмә тоққуз жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Абия болуп, Зәкәрияниң қизи еди. □ ² Һәзәкия атиси Давут барлиқ қилғанлиридәк, Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилди. ³ У тәхткә чиққан биринчи жилиниң биринчи ейида Пәрвәрдигар өйиниң дәрвазилирини ачтуруп, йеңибаштин ясатти. ⁴ У каһинлар билән Лавийларни Худаниң өйигә чақирип келип, алдинқи һойлисиниң мәйданиниң шәриқ тәрипигә жиғип, ⁵ уларға: — И Лавийлар, гепимгә қулақ селиңлар; өзүңларни Худаға атап пакизлаңлар вә ата-боваңларниң Худаси Пәрвәрдигарниң өйини униңға муқәддәс қилип пакизлаңлар, муқәддәсханидин барлиқ паскина нәрсиләрни чиқирип ташлаңлар. ⁶ Чүнки бизниң ата-бовилиримиз асийлиқ қилип, Худайимиз Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип, Униңдин ваз кәчти, Пәрвәрдигарниң туралғусидин йүзини өрүп, Униңға арқини қилди. ⁷ Улар айванниң ишиклирини етивәткән, чирақларни өчүривәткән, хушбуй яқмиған еди вә муқәддәсханида Исраилниң Худасиға һеч көйдүрмә қурбанлиқларни сунмайдиған болуп кәткән еди; ⁸ Шу сәвәптин Пәрвәрдигарниң ғәзиви Йәһуда билән Йерусалимдикиләрниң үстигә чүшүп, худди өз көзүңлар билән көрүп турғиниңлардәк, уларни дәһшәткә селип, вәһимә болушқа һәм заңлиқ қилип уш-уш қилинидиған объекткә айландуруп қойди. □ ⁹ Шу сәвәптин ата-бовилиримиз қилич астида қалди; оғул-қизлиримиз вә хотунлиримизму тутқун қилинди. ¹⁰ Әнди мән Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигарниң ғәзивиниң биздин яндурулуши үчүн, Униң билән әһдилишиш нийитигә кәлдим. ¹¹ И балилирим, ғапил болмаңлар; чүнки Пәрвәрдигар силәрни Өз алдида туруп хизмитидә болушқа, Униң хизмәтқари болуп хушбуй йеқишқа таллиған, деди. □ ¹² Шуниң билән Лавийлардин төвәндикиләр орнидин туруп оттуриға чиқти: — Коһатлардин болған Амасайниң оғли Маһат вә Азарияниң оғли Йоел, Мәрарилардин Абдиниң оғли Киш, Йәһалләләлниң оғли Азария, Гәршонлардин Зиммаһниң оғли Йоаһ, Йоаһниң оғли Едән, ¹³ Элизафанниң әвлатлиридин Шимри билән Жәийәл, Асафниң әвлатлиридин Зәкәрия билән Маттания; ¹⁴ һеманниң әвлатлиридин Йәһийәл билән Шимәй, Йәдутунниң әвлатлиридин Шемая билән Уззийәлләр. ¹⁵ Улар қериндашлирини жиғип, өзлирини Худаға атап паклиди, падишаниң тапшуруғи, Пәрвәрдигарниң әмри бойичә Пәрвәрдигарниң өйини пакизлашқа кирди. ¹⁶ Каһинлар Пәрвәрдигарниң өйиниң ичкирисигә пакизлашқа кирди; улар Пәрвәрдигарниң муқәддәс жайидин тапқан барлиқ напак-иплас нәрсиләрни Пәрвәрдигар өйиниң һойлисиға тошуп чиқти; андин уларни Лавийлар елип чиқип, *шәһәр сиртидики* Кидрон жилғисиға апирип төкти. ¹⁷ Улар биринчи айниң биринчи күнидин башлап, өйни қайтидин Худаға атап пакизлашқа киришип, сәккизинчи күни Пәрвәрдигар өйиниң айвиниға чиқти; улар *йәнә* сәккиз күн вақит

□ **29:1** «Абия» — яки «Аби». «2Пад.» 18:2ни көрүң. □ **29:8** «уларни дәһшәткә селип, вәһимә болушқа һәм заңлиқ қилип уш-уш қилинидиған объект...» — яки «уларни адәмләргә дәһшәт салидиған, қорқунуч бастуридиған һәм заңлиқ қилип уш-уш қилинидиған объект». □ **29:11** «...хушбуй йеқишқа...» — яки «...қурбанлиқ қилишқа...».

сәрп қилип Пәрвәрдиғар өйини пакизлап, биринчи айниң он алтинчи күнигә кәлгәндә ишни түгәтти. □

¹⁸ Андин улар һәзәкия падишаниң алдиға кирип: — Биз Пәрвәрдиғарниң пүткүл өйини, жүмлидин көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһини вә униңдики барлиқ қача-қуча, әсвапларни, «тәқдим нан» тизилидиған ширәни вә ширә үстидики барлиқ қача-қуча, әсвапларни пакизливеттуқ; ¹⁹ Аһаз падиша тәхттики чеғида асийлиқ қилип ташливеткән барлиқ қача-қуча, әсвапларни тәйярлап тәх қилип, пакизлап қойдуқ; мана, улар һазир Пәрвәрдиғарниң қурбанғаһи алдиға қоюлди, деди.

²⁰ һәзәкия падиша әтигәндә таң сәһәр орнидин туруп шәһәрдики әмәлдарларни жиғип Пәрвәрдиғарниң өйигә чиқти. ²¹ Улар падишалиқ үчүн, муқәддәсхана вә пүтүн Йәһудалар үчүн гуна қурбанлиғи қилишқа йәттә буқа, йәттә қочқар, йәттә қоза вә йәттә текә елип кәлди; падиша һарун әвлатлири болған каһинларға буларни Пәрвәрдиғарниң қурбанғаһиға сунушни буйруди. ²² Улар буқиларни боғузлиди, каһинлар қенини елип, қурбанғаһқа сәпти; андин улар қочқарларниму боғузлап, қенини қурбанғаһқа сәпти; қозиларниму боғузлап, уларниң қениниму қурбанғаһқа сәпти. ²³ Ахирида гуна қурбанлиғи қилинидиған текиләрни падиша вә жамаәт алдиға йетиләп келивиди, падиша вә жамаәт қоллирини текиләр үстигә қоюшти. □ ²⁴ Каһинлар текиләрни боғузлап, қенини барлиқ Исраилларниң гунайи үчүн кәчүрүм-кафарәт сүпитидә қурбанғаһқа сәпти; чүнки падиша: «Көйдүрмә қурбанлиқ вә гуна қурбанлиғи барлиқ Исраиллар үчүн сунулсун» дегән еди.

²⁵ Падиша йәнә Лавийларни Пәрвәрдиғар өйидә Давутниң, Давут падишаниң алдин көргүчиси гадниң вә Натан пәйғәмбәрниң буйруғинидәк жаңжаң, тәмбур вә чилтар қатарлиқ сазларни тутуп, сәп болуп турушқа тайинлиди (чүнки әслидә бу әмир Пәрвәрдиғардин, өз пәйғәмбәрлириниң вастиси билән тапилаңған еди). ²⁶ Шуниң билән Лавийлар Давутниң сазлирини, каһинлар канайларни тутқан һалда турушти. ²⁷ һәзәкия көйдүрмә қурбанлиқ қурбанғаһ үстигә сунулсун, дәп буйруди. Көйдүрмә қурбанлиқ сунулған һаман, Пәрвәрдиғарға аталған нәғмә-нава қилинишқа, канайлар челинишқа вә Исраилниң падишаси Давутниң сазлири тәңкәш қилинишқа башлиди. ²⁸ Пүткүл көйдүрмә қурбанлиқ өткүзүлүп болғичә, пүткүл жамаәт сәждигә олтиришти, нәғмә-навачилар нәғмә-нава қилишти, канайчилар канай челип турди. ²⁹ Көйдүрмә қурбанлиқ өткүзүлүп болғанда, падиша вә униң билән һазир болғанларниң һәммиси тизлинип сәждә қилишти. ³⁰ һәзәкия падиша вә әмәлдарлар йәнә Лавийларға Давутниң вә алдин көргүчи Асафниң шеирлири билән Пәрвәрдиғарға һәмдусана оқушни буйруди; шуниң билән улар хошал-хурамлиқ билән Пәрвәрдиғарға һәмдусана оқушуп, баш егип сәждә қилишти.

³¹ һәзәкия: — Силәр әнди өзүңларни Пәрвәрдиғарға муқәддәс болушқа беғишлиған екәнсиләр, алдиға келиңлар, қурбанлиқлар, тәшәккүр қурбанлиқлирини Рәбниң өйигә кәлтүрүп сунуңлар, девиди, жамаәт қурбанлиқлар вә тәшәккүр қурбанлиқлирини кәлтүрүшти; халиғанлар көйдүрмә қурбанлиғини кәлтүрүшти. □ ³² Жамаәт елип кәлгән көйдүрмә қурбанлиқлар төвәндикичә: — йәтмиш буқа, йүз қочқар, икки йүз қоза; буларниң һәммиси Пәрвәрдиғарға атап көйдүрмә қурбанлиққа әкилингән еди. ³³ Булардин башқа Пәрвәрдиғарға аталған алтә йүз буқа, үч миң қойму бар еди. □ ³⁴ Каһинлар бәк аз болғачқа, көйдүрмә қурбанлиқ маллириниң терисини союшқа үлгүрәлмәйтти; шуңа Лавий қериндашлири таки маллар союлуп болғичә һәм башқа каһинлар өзлирини Худаға

□ **29:17** «улар йәнә сәккиз күн вақит сәрп қилип Пәрвәрдиғар өйини пакизлап...» — ЯКИ «шундақ қилип улар сәккиз күн ичидә Худаниң өйини (муқәддәс жайни) пакизлиған болди...». □ **29:23** «падиша вә жамаәт қоллирини текиләр үстигә қоюшти» — «Лав.» 4□13-26ни көрүң. □ **29:31** «алдиға келиңлар, қурбанлиқлар,...» — мошу йәрдә «қурбанлиқлар» бәлким «енақлиқ қурбанлиқлири»ни көрситиду. 32-36-айәтләргә қариганда, «көйдүрмә қурбанлиқлар» бу икки хил қурбанлиқлар (инақлиқ қурбанлиқлири вә тәшәккүр қурбанлиқлири)дин сирт еди. Оқурмәнләрниң есидә барки, енақлиқ қурбанлиқлири вә тәшәккүр қурбанлиқлирини каһинлар билән шу қурбанлиқларни сунғучилар йейишкә болатти; «көйдүрмә қурбанлиқлар» пүтүнләй Худаға атап көйдүрүләтти. □ **29:33** «Пәрвәрдиғарға аталған алтә йүз буқа, үч миң қойму...» — бу әйәттики кала-қойлар бәлким енақлиқ қурбанлиқлири вә тәшәккүр қурбанлиқлири сүпитидә беғишланған болуши мүмкин.

атап паклап болғичә ярдәмләшти (чүнки Лавийлар өзлирини Худага атап паклаш ишида каһинларға нисбәтән бәкрәк ихласмән еди). ³⁵ Униң үстигә көйдүрмә қурбанлиқлар наһайити көп еди, шундақла енақлиқ қурбанлиқлириниң мейи вә көйдүрмә қурбанлиқларға қошулған шарап һәдийилириму наһайити көп еди.

Шундақ қилип Пәрвәрдигар өйидики ибадәт хизмәтлири йеңибаштин әслигә кәлтүрүлди. ³⁶ Худа Өз хәлқигә бу ишларни орунлаштурғанлиғи үчүн һәзәкия вә пүткүл хәлиқ толиму хошал болушти; чүнки бу ишлар бәк тезла бежирилип болған еди.

30

«Өтүп кетиш һейти» йеңибаштин тәбриклиниду

¹ һәзәкия пүтүн Исраилға вә Йәһудаға адәм әвәтип һәмдә Әфраимлар билән Манассәһләргә хәт йезип, уларни Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигарни сеғинип «өтүп кетиш һейти»ни өткүзүш үчүн Йерусалимға, Пәрвәрдигарниң өйигә жиғилишни чақирди ² (Падишаһ, әмәлдарлири вә Йерусалимдики барлиқ жамаәт билән биллә мәслиһәтлишип, иккинчи айда өтүп кетиш һейтини өткүзәйли дәп қарарға келишти. ³ Лекин пакланған каһинлар йетишмигәчкә, хәлиқму Йерусалимға жиғилип болмиғачқа, һейтни вақтида өткүзәлмиди). ⁴ Падиша вә пүткүл жамаәт бу планни наһайити яхши бопту, дәп қариди. ⁵ Шуниң билән улар пүткүл Исраилниң Бәәр-Шебадин Данғичә барлиқ хәлқини Йерусалимға келип, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарни сеғинип өтүп кетиш һейтини өткүзүшкә чақириқнамә әвәтәйли, дәп бекитти; чүнки улар һейтни узун вақитлардин буян пүтүлгән бәлгүлимә бойичә өткүзүлмигән еди. □ ⁶ Чапармәнләр падиша билән әмәлдарларниң хәтлирини елип, пүтүн Исраил вә Йәһуда жутини кезип, падишаниң ярлиғи бойичә мундақ хәвәрни жақалиди: «И Исраиллар, Ибраһим, Исаһ вә Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигарға йенип келиңлар, шундақ қилсаңлар У Асурийә падишалириниң чаңгилидин қутулған қалдиңларниң йениға йенип келиду. ⁷ Ата-боваңлар вә қериндишиңларға охшаш болмаңлар; улар өз ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигарға асийлиқ қилғачқа, У худди силәр көргәндәк уларни харабичиликкә тапшурған. ⁸ Ата-боваңларға охшаш бойнуңларни қаттиқ қилмаңлар; Пәрвәрдигарниң отлуқ ғәзивиниң силәрдин көтирилип кетиши үчүн, әнди силәр Пәрвәрдигарға беқиниңлар, У мәңгүгә Өзигә хас дәп атиған муқәддәсханиға келип, Худайиңлар болған Пәрвәрдигарниң хизмитидә болуңлар. ⁹ Әгәр силәр Пәрвәрдигарға қайтсаңлар, қериндашлириңлар вә бала-жақилириңлар өзлирини тутқун қилғанларниң алдида рәһим-илтипатқа еришип, бу жутқа қайтип келиду; чүнки Худайиңлар болған Пәрвәрдигар шапаәтлик вә рәһимлиқтур; силәр Униң тәрипигә өтсәңлар, У силәрдин йүз ерүмәйду».

¹⁰ Чапармәнләр шәһәрму-шәһәр берип, таки Зәбулунғичә Әфраим вә Манассәһниң жутлирини кезип чиқти; лекин у йәрдикиләр уларни заңлиқ қилип мәсқирә қилатти.

¹¹ Һалбуки, Ашир, Манассәһ вә Зәбулунлардин бәзилири өзлирини төвән тутуп Йерусалимға кәлди. ¹² Униң үстигә, Худаниң қоли Йәһудаларниң үстидә болуп, уларни бир нийәттә падишаниң вә әмәлдарларниң Пәрвәрдигарниң сөзигә асасән чиқарған әмрини ишқа ашурушқа бир жан бир дил қилди.

¹³ Шуниң билән иккинчи айда нурғун кишиләр петир нан һейтини өткүзүш үчүн Йерусалимға жиғилған еди; топланған хәлиқ зор бир түркүм адәм еди. □ ¹⁴ Улар қозғилип Йерусалим шәһиридики қурбангаһларни бузуп йоқитип, истриқгаһларниму елип чиқип, Кидрон жилғисига апирип ташлиди. ¹⁵ Улар иккинчи айниң он төртинчи күни өтүп кетиш һейтиға аталған қозиларни сойди. Каһинлар билән Лавийлар буниңға қарап хижил болуп, өзлирини Худага муқәддәс болушқа паклап, көйдүрмә қурбанлиқларни Пәрвәрдигарниң

□ **30:5** «Бәәр-Шебадин Данғичә пүткүл Исраил» — Бәәр-Шеба Исраилниң жәнубий чегарисида, Дан шималий чегарисида еди. □ **30:13** «петир нан һейти» — «өтүп кетиш һейти» билән башлиниду.

өйигә елип келишти. ¹⁶ Улар Худаниң адими болған Мусаға чүшүрүлгән Тэврат қануниға асасән, бәлгүлимә бойичә өз орунлириға келип турушти. Каһинлар Лавийларниң қолидин қанни елип *қурбангаһқа* сәпти. ¹⁷ Жәмаәт ичидә паклинип болмиғанлар хелә болғачқа, Лавийлар пакланмиған барлиқ кишиләрниң орнида өтүп кетиш һейтиға беғишланған қозиларни Пәрвәрдиғарға аташ үчүн союшқа мәсәул еди. ¹⁸⁻¹⁹ Чүнки Эфраим вә Манассәһ, Иссакар вә Зәбулундин кәлгән көпинчиси, хелә көп бир түркүм кишиләр пакланмай турупла, Тэврат бәлгүлимисигә хилап һалда өтүп кетиш һейтиға атап союлған қоза гөшлирини йейишкә киришти; бирақ һәзәкия улар һәққидә дуа қилип: — Кимки өз ата-бовисиниң Худаси болған Пәрвәрдиғарни чин көңлидин изләш нийитигә кәлгән болса, гәрчә улар муқәддәсханиға айт паклиниш бәлгүлимисигә мувапиқ пак қилинмисиму, мһриван Пәрвәрдиғар уларни әпу қилғай, деди. □

²⁰ Пәрвәрдиғар һәзәкияниң дуасиға қулақ селип хәлиқни әпу қилди. □ ²¹ Йерусалимда туруватқан Исраиллар петир нан һейтини йәттә күн шундақ хошаллиқ ичидә өткүзди; Лавийлар билән каһинлар һәр күни Пәрвәрдиғарға аталған мәдһийә сазлири билән Пәрвәрдиғарға һәмдусана оқушти.

²² һәзәкия Пәрвәрдиғарниң вәһийлирини чүшәндүрүшкә маһир Лавийларға илһам берип турди; хәлиқ йәттә күн һейт қурбанлиқлирини йеди; улар енақлиқ қурбанлиқлирини сунуп, ата-бовилириниң Худаси болған Пәрвәрдиғарни мәдһийилиди. □

²³ Барлиқ жәмаәт йәнә йәттә күн һейт өткүзүш тоғрилиқ мәслиһәтлишип, йәнә хошал-хурамлиққа чөмгән һалда йәттә күн һейт өткүзди. ²⁴ Чүнки Йәһуданиң падишаси һәзәкия жәмаәткә миң буқа вә йәттә миң қой һәдийә қилди; әмәлдарларму жәмаәткә миң буқа, он миң қой һәдийә қилди. Нурғун каһинлар өзлирини Худаға атап паклиди. ²⁵ Пүткүл Йәһуда жәмаити, каһинлар, Лавийлар, Исраилдин чиққан барлиқ жәмаәт, жүмлидин Исраилда туруватқан мусапирлар һәмдә Йәһудада туруватқан мусапирларниң һәммиси аламәт хошал болушти. □ ²⁶ Йерусалимни ғайәт зор хошаллиқ кәйпият қаплиди; чүнки Исраилниң падишаси Давутниң оғли Сулайманниң заманидин буян, Йерусалимда мундақ тәнтәнә болуп бақмиған еди. ²⁷ Ахирида Лавийлардин болған каһинлар орнидин қопуп, хәлиқкә бәхит-бәрикәт тилиди; уларниң садаси Худаға аңланди, дуаси асманларға, Униң муқәддәс туралғусиға йәтти.

31

¹ Бу ишларниң һәммиси түгигәндин кейин, бу йәрдә һазир болған Исраилларниң һәммиси Йәһуданиң һәр қайси шәһәрлиригә берип, у йәрләрдики «бут түврүк»ләрни чеқип, Ашәраһ бутлирини кесип ташливәтти; йәнә Йәһуда вә Бинямин зиминда, шундақла Эфраим вә Манассәһ зиминиң һәр қайси йәрлиридики «жуқури жайлар» вә қурбангаһларни, һәммисини бузуп йоқатқичә сөкүп ташлиди. Шуниндин кейин Исраил хәлқиниң һәр қайсиси өз тәвәлигигә, өз шәһәрлиригә қайтип кетишти.

Муқәддәсханиң ишлириниң тәртипкә селиниши

² һәзәкия каһинлар билән Лавийларни нөвәт-гуруппиларға бөлүп, каһинлар билән Лавийларниң һәр қайсисини өзигә хас хизмитигә бекитип, көйдүрмә қурбанлиқ вә енақлиқ қурбанлиқлири сунуп, Пәрвәрдиғар өйиниң һойлилирида, ишик-дәрвазилири ичидә вәзипә өтәп, Пәрвәрдиғарға тәшәккүр-мәдһийә оқуйдиған қилди. ³ Падиша йәнә өз мелидин бир

□ **30:18-19** «уларни әпу қилғай» — ибраний тилида «улар үчүн кәчүрүм-кафарәт қилғай». □ **30:20** «хәлиқни әпу қилди» — ибраний тилида «хәлиқни сақайтти». □ **30:22** «Пәрвәрдиғарниң вәһийлири» — ибраний тилида «Пәрвәрдиғарниң билими» — бу билим вәһий арқилиқ кәлгәчкә, «вәһийләр» дәп тәржимә қилдуқ. □ **30:25** «жүмлидин Исраилда туруватқан мусапирлар һәмдә Йәһудада туруватқан мусапирларниң һәммиси...» — башқа бир хил тәржимиси: «жүмлидин Исраилдин чиққан, Йәһудада туруватқан мусапирларниң һәммиси...».

үлүшни елип көйдүрмә қурбанлиқлар үчүн ишлитишкә буйруди; булар Пәрвәрдигарниң Тәврат қанунида пүтүлгини бойичә этигәнлик вә кәчлик көйдүрмә қурбанлиқлар, шабат күни, йеңи ай вә һейт-байрам күнлиридики көйдүрмә қурбанлиқлар үчүн айрилди. ⁴ Падиша йәнә каһинлар билән Лавийларниң Пәрвәрдигарниң Тәврат қанунини чиң ижра қилиши үчүн, тәқдим қилишқа тегишлик үлүшини уларға бериңлар, дәп Йерусалимда турушлуқ хәлиқкә буйруди. ⁵ Бу буйруқ чиқирилиши биләнла, Исраиллар һосул-мәһсулатлириниң дәсләпки елинған қисми ашлиқ, йеңи шарап, *зәйтун* мейи вә һәсәлләрни һәмдә етизлиқтин чиққан һәр хил мәһсулатларниң һосуллиридин әкилишти, йәнә һәр хил нәрсилериниң ондин бирини өшригә түркүмләп әкилишти. ⁶ Йәһуданиң һәр қайси шәһәрлиридә туруватқан Исраиллар билән Йәһудаларму қой-калилириниң ондин бирини өшригә вә Пәрвәрдигар Худасиға аталған муқәддәс буюмларниң ондин бирини өшригә әкилип, дога-дога догиливәтти. □ ⁷ Үчинчи айдин башлап догилинип, йәттинчи айға кәлгәндә тохтиди. ⁸ һәзәкия әмәлдарлар билән биллә келип, дога-дога болған бу мәһсулатларни көрүп Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә оқуди вә Униң хәлқи болған Исраилларға бәхит-саадәт тилиди. □ ⁹ һәзәкия каһинлар билән Лавийлардин бу дога-дога мәһсулатлар тоғрилиқ соривиди, ¹⁰ Задок жәмәтидин болған баш каһин Азария униңға жавап берип: — Хәлиқ Пәрвәрдигарниң өйигә һәдийә кәлтүргили башлиғандин буян тойғидәк йедук, йәнә нурғун ешип қалди. Чүнки Пәрвәрдигар Өз хәлқини бәрикәтлигән, шуңа ешип қалғиниму шунчә көп, деди.

¹¹ һәзәкия Пәрвәрдигарниң өйидә амбарларни тәйярлашни буйрувиди, улар шундақ қилди.

¹² Улар сәмимий-садақәтлик билән һәдийәләрни, ондин бир өшрә вә Худаға алаһидә аталған нәрсиләрни амбарларға әкирди. Лавийлардин болған Конония баш амбарчи, иниси Шимәй муавин баш амбарчи болди. ¹³ Конония вә иниси Шимәйниң қол астида Йәһийәл, Азария, Нахат, Асаһәл, Йәримот, Йозабат, Әлийәл, Йисмақия, Маһат вә Бенаялар назарәт қилиш хизмитигә мәсәул болди; буларниң һәммисини һәзәкия падиша билән Худаниң өйиниң башқурғучиси Азарияниң көрсәтмиси билән ишләйтти. ¹⁴ Шәрқий дәрвазиниң дәрвазивини Лавий Йимнаһниң оғли Корә Худаға халис қилинған һәдийә-соғатларға мәсәул еди; у Пәрвәрдигарға сунулған вә «әң муқәддәс» болған нәрсиләрни тәқсим қилатти. □ ¹⁵ Едән, Минямин, Йәшуа, Шемая, Амария вә Шеканиялар униң қол астида болуп, улар каһинларниң һәр қайси шәһәрлиридә, чоң-кичиклигигә қаралмай, нөвәт бойичә өз қериндашлириға буларни үләштүрүп беришкә тайинланди; ¹⁶ Буниңдин башқа, улар нәсәбнамигә тизимланған үч яштин жуқури әркәкләрдин, һәр күни нөвити бойичә Пәрвәрдигарниң өйигә кирип, жүкләнгән вәзиписини орунлайдиғанларниң һәммисигиму тәқсим қилип берәтти. □ ¹⁷ Улар нәсәби тизимланған жәмәтлири бойичә каһинларғиму һәмдә жигирмә яштин ашқан Лавийларға нөвити вә вәзиписигә қарап тәқсим қилип берәтти; ¹⁸ нәсәбнамидә «*Лавий жамаати*» дәп, пүтүлгинигә қарап буларниң барлиқ кичик балилириға, хотунлири вә оғул-қиз пәрзәнтлиригиму тәқсим қилип берәтти; чүнки улар садақәтлик билән өзлирини Худаға атап паклинип, муқәддәс болушқа беғишлиған еди. ¹⁹ һәр қайси шәһәрләрниң әтраплирида олтирақлашқан, һарунниң әвлатлири болған каһинларға болса, һәр бир шәһәрдә мәхсус тизимланған адәм қоюлған еди; улар каһинлар ичидики

□ **31:6** «Йәһуданиң һәр қайси шәһәрлиридә туруватқан Исраиллар» — 30:1-2, «2Пад.» 17:6, 23ниму көрүң. Бу ибаригә қариганда шималий падишалиқ («Исраил») Асурийә империйәси тәрипинин сүргүн қилинған мәзгилдә яки һәтта шуниңдин илгири, шималий падишалиқтики «он қәбилә»дин Йәһуда тәрәпкә кечип, Йәһуда шәһәрлиридә олтирақлашқанлар аз әмәс еди. «Худаға аталған муқәддәс буюмлар» — бу «Худаға аталған муқәддәс буюмлар» бәлким барлиқ мәһсулатлардин ондин бири еди. «Қан.» 14:28-29 бойичә, мошу буюмларни хәлиқ «өз ишиқ-дәрвазилири ичидә Лавийлар вә кәмбәғәлләр үчүн топлаш керәк» еди. Бизниңчә 6-айәттики «ондин бири» «Худаға аталған муқәддәс буюмлар»дин елинған ондин бирини көрситиду. Бу «ондин бири» шу чағда Йерусалимға апирилатти. □ **31:8** «дога-дога болған бу мәһсулатлар» — 6-айәт вә униңдики изаһатни көрүң. □ **31:14** ««әң муқәддәс» болған нәрсиләр» — каһинларға беришкә алаһидә бекитилгән, бәзи қурбанлиқлардин айрип елинған мәлум қисимни көрситиду. «Лав.» 2-, 6- вә 7-бапларни көрүң. □ **31:16** «үч яштин ашқанлар» — бу әйәткә қариганда, каһинларниң кичик оғул балилири хизмәт нөвити кәлгән атилириниң егидарчилиғида ибадәтханаға киришкә рухсәт еди.

барлиқ әркәкләргә вә шундақла нәсәбнамидә пүтүлгән барлиқ Лавийларға тегишлик үлүшлирини берәтти.

²⁰ Һәзәкия пүтүн Йәһуда зиминида шундақ қилди; у өз Худаси болған Пәрвәрдигар алдида яхши, дурус вә һәқ болғанни қилди. ²¹ Мәйли Пәрвәрдигарниң өйидики хизмәтләргә аит ишта болсун, мәйли Тәврат қануниға һәм әмирлиригә әмәл қилиш нийитидә Худасини издәштә болсун, у пүтүн қәлби билән қилди вә ронақ тапти.

32

Асурийә падишаси Сәннахериб Йәһудаға тажәвуз қилиду

2Пад. 18:13-37; 19:1-37; Йәш. 36:1-22; 37:1-38

¹ Бу барлиқ ишларни вә садақәтлик әмәлләрни бежиргәндин кейин, Асурийә падишаси Сәннахериб Йәһудаға тажәвуз қилип, қорғанлиқ шәһәрлиригә һужум қилип бөсүп кирип, уларни ишғал қилиш үчүн уларни қоршивалди. ² Һәзәкия Сәннахерибниң кәлгәнлигини көрүп, униң Йерусалимға һужум қилиш нийитиниң барлигини билгәндә, ³ әмәлдарлири вә батур әзимәтлири билән шәһәр сиртидики булақ-ериқларни тосуветиш тоғрилиқ мәслиһәтләшти; улар уни қоллиди. ⁴ Шуниниң билән нурғун кишиләр жиғилип: «Немә үчүн Асурийә падишалириға мол су мәнбәсини тепивелишиға қалдуридикәнмиз?» дәп барлиқ булақ көзлирини етивәтти вә у жут оттурисидин екип өтидиған ериқни тосувәтти.

⁵ Һәзәкия өзини ғәйрәтләндүрүп, бузулуп кәткән сепилларни йеңибаштин оңлатти, үстигә қаравулханиларни салдурди, йәнә бир ташқи сепилму ясатти һәмдә Давут шәһиридики «Милло» қәлбәсини мустәһкәмлиди; у йәнә нурғун қурал-ярақ вә қалқанларни ясатти. ⁶ У хәлиқниң үстигә сәрдарларни тайинлиди андин уларни шәһәр дәрвәзисидики мәйданға, өз алдиға жиғдуруп, уларға илһам-риғбәт берип: ⁷ — Ирадәңларни чиң қилип батур болуңлар, Асурийә падишасидин вә униңға әгәшкән зор қошундин қорқмаңлар яки алақзадә болуп кәтмәңлар; чүнки биз билән биргә болғучилар улар билән биргә болғучилардин көптүр. □

⁸ Униң билән биргә болғини наһайити бир инсаний әтлик биләк, халас; лекин биз билән биллә болғучи болса бизгә мэдәткар болуп, биз үчүн жәң қилғучи Худайимиз Пәрвәрдигар бардур! — деди. Хәлиқ Йәһуданиң падишаси Һәзәкияниң сөзлиригә ишинип таянди. ■

⁹ Шуниниңдин кейин Асурийә падишаси Сәннахериб пүткүл күч-қошуни билән Лақиш шәһирини муһасиригә алди; шу чағда у хизмәткарлирини Йерусалимға, Йәһуданиң падишаси Һәзәкияға, шундақла Йерусалимда туруватқан барлиқ Йәһудаларға әвәтип, уларға мундақ сөзләрни йәткүзүп: — ¹⁰ «Асурийә падишаси Сәннахериб: «Йерусалим муһасирә ичидә туруқлуқ, силәр зади немигә тайинип униңда техичә туруватисиләр? ¹¹ Һәзәкия силәргә: «Пәрвәрдигар Худайимиз бизни Асурийә падишасиниң чаңгилидин қутулдуриду», дәп ишәндүрүп, силәрни ачлиқ вә уссузлуқтин өлүмгә тапшурмақчи болуватмамду? ¹² Шу Һәзәкия Пәрвәрдигарға аталған «жуқури жайлар»ни һәм қурбанғаһларни йоқ қиливәттиғу? Андин Йәһудадики вә Йерусалимдикиләргә: — «Силәр бирла қурбанғаһ алдида сәждә қилисиләр вә шуниң үстигила хушбуй яқисиләр» дәп әмир қилған әмәсмиди? □ ¹³ Мениң вә мениң ата-бовилиримниң барлиқ әл хәлиқлиригә немә қилғанлигини билмәмсиләр? Әл-жутларниң илаһ-бутлири өз зиминини мениң қолумдин қутқузушқа бирәр амал қилалиғанму? ¹⁴ Мениң ата-бовилирим үзүл-кесил йоқатқан әшу әл-жутларниң бут-илаһлириниң қайсибири өз хәлқини мениң қолумдин қутқузалиған? Ундақта силәрниң

□ **32:7** «биз билән биргә болғучилар улар билән биргә болғучилардин көптүр» — яки «биз билән Болғучи униң билән болғучидин улукдур». «2Пад.» 6:16ни көрүң. ■ **32:8** Йәр. 17:5; 1Юһа. 4:4 □ **32:12** «Шу Һәзәкия Пәрвәрдигарға аталған «жуқури жайлар»ни һәм қурбанғаһларни йоқ қиливәттиғу? ... Йерусалимдикиләргә: — «Силәр бирла қурбанғаһ алдида сәждә қилисиләр ...» дәп әмир қилған әмәсмиди?» — Сәннахерибниң әлчиси интайин һейлигәрлик билән қилинған бу гәп билән хәлиқкә: — «Һәзәкия Пәрвәрдигарға һәқиқәтән ишәнмәйду. У пәқәт һәммиңлар Йерусалимда қурбанлиқлириңларни қилишиңлар керәк дәп силәрдин пайдиғанмақчи» дәп гумәнландурмақчи.

Худайиңлар силәрни мениң қолумдин қутқузаламти? ¹⁵ Силәр әнди һәзәкияға алданмаңлар, силәрни шундақ қайил қилишиға йол қоймаңлар яки униңға ишинипму олтармаңлар; чүнки мәйли қайси әлниң, қайси падишалиқниң илаһи болсун, һеч қайсиси өз хәлқини мениң қолумдин яки мениң ата-бовилиримниң қолидин һеч қутқузуп чиқалмиди; силәрниң Худайиңлар силәрни мениң чаңгилимдин техиму қутулдурувалалмайду әмәсму? — дәйду» — деди.

¹⁶ Сәннахерибниң хизмәткарлири давамлиқ йәнә Пәрвәрдигар Худани вә Униң хизмәтқари һәзәкияни һақарәтләйдиған гәпләрниму қилди. ¹⁷ Андин Сәннахериб теһи хәт йезип, Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигарни һақарәтләп, заңлиқ қилип: «Худди һәр қайси әл-жутларниң илаһлири өз хәлқини мениң чаңгилимдин қутқузалмиғандәк, һәзәкияниң Худасиму Униң хәлқини мениң чаңгилимдин қутқузалмайду» деди. ¹⁸ Улар шәһәрни елиш фәризидә Йерусалим сепилидә туруватқан хәлиқни қорқутуп, патипарақчиликқа чөмдүрүш үчүн Йәһудий тилида үнлүк товлап турди. ¹⁹ Улар Йерусалимниң Худасини худди йәр йүзидики ят хәлиқләрниң инсанниң қолида ясалған илаһлириға охшитип сөзлиди.

²⁰ Шуниң түпәйлидин һәзәкия падиша вә Амозниң оғли Йәшәя пәйғәмбәр дуа қилип асманға қарап нида қиливиди, ²¹ Пәрвәрдигар бир Пәриштә әвәтти, у Асурийә падишаси қошуниниң ләшкәрғаһиға кирип, пүткүл батур жәңчиләрни, әмәлдалар вә сәрдарларни қоймай қиривәтти. Шуниң билән Асурийә падишаси шәрмәндә болуп өз жутиға қайтип кәтти. Өзиниң бутханисиға киргән чеғида өз пуштидин болған оғуллири уни қилич билән чепип өлтүрди. ²² Әнә шу тәриқидә, Пәрвәрдигар һәзәкияни вә Йерусалим аһалисини Асурийә падишаси Сәннахерибниң вә башқа барлиқ дүшмәнләрниң чаңгилидин қутқузуп қалди вә уларни һәр тәрәптә қоғдиди. □ ²³ Нурғун кишиләр һәдийәләрни Пәрвәрдигарға аташ үчүн Йерусалимға әкәлди, шундақла нурғун есил нәрсиләрни әкилип Йәһуда падишаси һәзәкияға сунди; шуниндин етиварән һәзәкия барлиқ әл-жутларниң иззәт-һөрмитигә сазавәр болди.

Һәзәкия еғир кесәл болиду, дуа қилиду
2Пад. 20:1-21; Йәш. 38:1-22; 39:1-8

²⁴ Шу күнләрдә һәзәкия кесәл болуп сакратқа чүшүп қалди; у Пәрвәрдигарға тилавәт қилди вә Пәрвәрдигар сөз қилип, униңға бир мөҗизилик аламәт көрсәтти. □ ²⁵ Лекин һәзәкия өзигә көрситилгән илтипатқа мувапиқ тәшәккүр ейтмиди; у көңлидә тәкәббурлишип кәтти. Шуңа Худаниң фәзиви униңға вә шуниндәк Йәһуда вә Йерусалимдикиләргә қозғалди. ²⁶ Лекин һәзәкия вә Йерусалимдикиләр тәкәббурлиғидин йенип өзлирини төвән тутуп жүргәчкә, Пәрвәрдигарниң фәзиви һәзәкияниң күнлиридә уларға чүшмиди.

²⁷ һәзәкияниң дуняси толиму көп, иззәт-һөрмити қәвәтлә жуқури еди; у өзигә алтун, күмүч, гөһәр-яқут, хушбуй дора-дәрмәк, қалқан вә һәр хил қиммәтлик буюмларни сақлайдиған фәзниләрни салдурди; ²⁸ у йәнә ашлиқ, йеңи шарап вә зәйтун мейи сақлайдиған амбарларни, йәнә һәр түрлүк маллар вә падилири үчүн еғил-қотанларни салдурди. ²⁹ У өзигә шәһәрләр бена қилдурди вә нурғун қой-калиларға егә болди, чүнки Худа униңға ғайәт көп дәпинә-дуня ата қилған еди. ³⁰ һәзәкиядин ибарәт бу киши Гиһон еқининиң жуқури еқимидики сунитосуп, сунитоптоғра Давут шәһириниң күнпетиш тәрипиғә еқип келидиған қилған еди. һәзәкия барлиқ қилған әмәллиридә ронақ тапти. ³¹ һалбуки, Бабил әмирлириниң әлчилири келип һәзәкия билән көрүшүп, Йәһуда зиминида йүз бәргән бу мөҗизилик аламәт тоғрилиқ гәп соригән чағда, униң көңлидә немә барлиғини мәлум қилишқа синимақчи, Худа уни ялғуз қалдуруп, униңдин кәтти. □ ³² һәзәкияниң қалған ишлири вә яхши әмәллири

□ **32:22** «һәр тәрәптә қоғдиди» — яки «һәр тәрәптә әминликкә ериштүрди» яки «һәр тәрәптә йетәкчилик қилди».

□ **32:24** «һәзәкия ... Пәрвәрдигарға тилавәт қилди вә Пәрвәрдигар сөз қилип, униңға бир мөҗизилик аламәт көрсәтти» — «Йәш.» 38-бапни көрүң. □ **32:31** «...униң көңлидә немә барлиғини мәлум қилишқа синимақчи, Худа уни ялғуз қалдуруп, униңдин кәтти» — «Йәш.» 39-бапни көрүң.

болса, мана улар «Йәһуда вә Исраил падишалариниң тарихнамиси»да, Амосниң оғли Йәшәя пәйғәмбәрниң көргән вәһийлик хатирисидә пүтүлгәндур.

³³ һәзәкия ата-бовилири арисидә ухлиди; улар уни Давут әвлатлири қәбирстанлиғи егизлигидә дәпнә қилди; у өлгән чағда барлиқ Йәһуда хәлқи билән Йерусалимдикиләр униңға һөрмәт билдүрди. Униң орниға оғли Манассәһ падиша болди.

33

Манассәһ сәлтәнәт қилиду; униң рәзил ишлири

2Пад. 21:1-18

¹ Манассәһ падиша болғанда он икки яшта болуп, Йерусалимда әллик бәш жил сәлтәнәт қилди. ² У Пәрвәрдиғар Исраилларниң алдидин һайдап чиқиривәткән ят әлликләрниң жиркиничлик адәтлиригә охшаш ишлар билән Пәрвәрдиғарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди. ³ У атиси һәзәкия чеқип ташлиған «жуқури жайлар»ни қайтидин ясатти; у Баалларға атап қурбанғаһларни салдуруп, ашәраһ мәбудларни ясиди; у асмандики нурғунлиған ай-юлтузларға баш урди вә уларниң қуллуғиға кирди. □ ⁴ У Пәрвәрдиғарниң өйидиму қурбанғаһларни ясатти. Шу ибадәтхана тоғрилиқ Пәрвәрдиғар: «Йерусалимда Мениң намим мәңгү қалиду» дегән еди. ⁵ У Пәрвәрдиғарниң өйиниң икки һойлисида «асманниң қошуни»ға қурбанғаһларни атап ясатти. □ ⁶ У Бән-һинномниң жилғисидә өз балилирини оттин өткүзди; жадугәрчилик, палчилик вә дәмидичилик ишләтти, өзигә жинкәшләр билән әпсунчиларни бекитти; у Пәрвәрдиғарниң нәзиридә сан-санақсиз рәзилликни қилип Униң гәзивини қозғиди. □ ⁷ У ясатқан ойма мәбудни Худаниң өйигә тиклиди. Шу өй тоғрилиқ Пәрвәрдиғар Давутқа вә униң оғли Сулайманға: — «Бу өйдә, шундақла Исраилниң һәммә қәбилилириниң зиминлири арисидин Мән таллиған Йерусалимда Өз намимни әбәткичә қалдуримән; ⁸ Әгәр Исраил пәқәт Мән Мусаниң вастиси билән уларға тапилиған барлиқ әмирләргә, йәни барлиқ қанун, бәлгүлимиләр вә һөкүмләргә мувапиқ әмәл қилишқа көңүл қойсила, Мән уларниң путлирини ата-бовилириға бекиткән бу зиминдин қайтидин нери қилмаймән» — дегән еди.

⁹ Лекин Манассәһ Йәһудаларни вә Йерусалимдикиләрни шундақ аздуридики, улар Пәрвәрдиғар Исраилларниң алдидин һалак қилған ят әлликләрниң қилғинидинму ашуруп рәзиллик қилатти. ¹⁰ Пәрвәрдиғар Манассәһ вә униң хәлқигә ағаһландуруп сөзлигән болсиму, лекин улар қулақ салмиди.

¹¹ Шу сәвәптин Пәрвәрдиғар Асурийә падишасиниң қошунидики сәрдарларни уларниң үстигә һужумға салдуриди. Улар Манассәһни илмәк билән елип, мис зәнжир билән бағлап Бабилға әкәлди. □ ¹² Манассәһ мошундақ азапқа чүшкәндә Худаси Пәрвәрдиғарға ялдуруп, ата-бовилириниң Худаси алдида өзини бәк төвән тутти. ¹³ У дуа қиливиди, *Пәрвәрдиғар* униң дуасиға қулақ селип, тилигини қобул қилип, уни Йерусалимға қайтуруп, падишалиғиға қайтидин егә қилди. Манассәһ шу чағдила Пәрвәрдиғарниңла Худа екәнлигини билип йәтти.

¹⁴ Бу ишлардин кейин Манассәһ «Давут шәһири»ниң сиртиға, жилға оттурисидики Гиһонниң күнпетиш тәрипидин таки Белиқ дәрвазиси ағзигичә, Офәлни чөридәп сепил ясатти вә уни һаһайити егиз қилди; Йәһуданиң һәр қайси қорғанлиқ шәһәрлиридә қошун сәрдарлирини тайинлиди. ¹⁵ У йәнә Пәрвәрдиғар өйидин ят әлликләрниң мәбудлири билән өзи қойған

□ **33:3** «асмандики нурғунлиған ай-юлтузлар» — яки «асманниң қошуни», йәни асмандики нурғунлиған ай-юлтузларни көрситиду. Тәвраттин билимизки, асмандики юлтузларниң пәриштиләр вә бәлким асмандики яман күчләр биләнму мунасивити бар («Зәб.» 146:4, «Аюп» 38:4-7, «Вәһ.» 12:4ни көрүң). □ **33:5** «асманниң қошуни» — мошу йәрдә қуяш, ай вә юлтузларни көрситиду. □ **33:6** «Бән-һинномниң жилғиси» — йәни «һинномниң оғлиниң жилғиси». «Йәшуа» 8:29ни көрүң. Бу жилға әсли «Ге-һинном» дәп атилатти (әрәбчә «жәһәннәм»). «...балилирини оттин өткүзүш» — бәлким «инсаний қурбанлиқ»ни көрситиши мүмкин. □ **33:11** «улар Манассәһни илмәк билән елип...» — Асурийә падишалари тутқунларни харлаш үчүн илмәкләрни бурнидин өткүзүп йетиләйтти. «Йәш.» 37:29 вә «Һаб.» 1:15 билән селиштуруң.

бутни, өзи Пәрвәрдигар өйиниң теги билән Йерусалимда ясатқузған барлиқ қурбангаһларни еливетип, шәһәр сиртиға ташлатқузивәтти. ¹⁶ Манассәһ Пәрвәрдигар қурбангаһини йеңибаштин тиклитип, қурбангаһқа енақлиқ қурбанлиғи билән тәшәккүр қурбанлиқлирини сунди вә Йәһудаларға Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң хизмитигә киришни буйрудиди. ¹⁷ Шундақтиму, хәлиқ қурбанлиқни йәнила «жуқури жайлар»да өткүзәтти; лекин уларниң қурбанлиқлири өзлириниң Худаси Пәрвәрдигарғила сунулатти. ¹⁸ Манассәһниң қалған ишлири, жүмлидин униң Худасиға қилған дуаси вә алдин көргүчиләрниң Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң намида униңға ейтқан гәплири болса, мана улар «Исраилниң падишалириниң хатирилири» дегән китапта пүтүлгәндур. ¹⁹ Униң дуаси, Худаниң униң тиләклирини қандақ ижабәт қилғанлиғи, униң өзини төвән қилишидин илгири қилған барлиқ гунайи вә вапасизлиғи, шундақла униң қәйәрдә «жуқури жайлар» салдурғанлиғи, Ашәраһ мәбудлири һәм ойма мәбудларни тиклигәнлиғи болса, мана һәммиси «Алдин көргүчиләрниң хатирилиридә» пүтүлгәндур. □ ²⁰ Манассәһ ата-бовилири арисидә ухлиди; кишиләр уни өз ордисиға дәпнә қилди; оғли Амон орниға падиша болди.

Амон сәлтәнәт қилиду

2Пад. 21:19-26

²¹ Амон тәхткә чиққан чеғида жигирмә икки яшта еди; у Йерусалимда икки жил сәлтәнәт қилди. ²² У атиси Манассәһ қилғинидәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди. У атиси Манассәһ ясатқан барлиқ ойма мәбудларға қурбанлиқ сунди вә уларниң қуллуғиға кирди. ²³ У өзини Пәрвәрдигар алдида атиси Манассәһ өзини төвән тутқандәк төвән тутмиди; бу Амонниң болса гуна-қәбиһликлири барғансери ешип барди. ²⁴ Кейин униң хизмәткарлири уни қәстләп өз ордисида өлтүрүвәтти. ²⁵ Лекин Йәһуда зиминидикиләр Амон падишани қәстлигәнләрниң һәммисини өлтүрди; андин жут хәлқи униң орнида оғли Йосияни падиша қилди.

34

Һәққаний падиша Йосия сәлтәнәт қилиду

2Пад. 22:1-20

¹ Йосия падиша болғанда сәккиз яшта болуп, Йерусалимда оттуз бир жил сәлтәнәт қилди. ² У Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилип, һәр ишта атиси Давутниң йоллирида жүрүп, нә оңға нә солға чәтнәп кәтмиди. ³ Униң сәлтәнәтиниң сәккизинчи жили, у техи гидәк чеғидила, атиси Давутниң Худасини изләшкә башлиди; сәлтәнәтиниң он иккинчи жилиға кәлгәндә Йәһуда билән Йерусалимдики «жуқури жайлар», ашәраһ мәбудлири, ойма бутлар вә қуйма бутларни йоқитип, зиминни пакизлашқа киришти. ⁴ Хәлиқ униң көз алдидила «Бааллар»ниң қурбангаһлирини чеқип ташлиди; у қурбангаһларниң үстигә егиз қилип орунлаштурулған «күн түврүклири»ларни кесип ташлиди; у йәнә Ашәраһ мәбудлири, ойма-қуйма бутларни чеқип, униң тописини бу мәбудларға қурбанлиқ сунғанларниң қәбирлиригә чечивәтти. □ ⁵ Бут каһинлириниң устиханлирини қурбангаһлириниң үстидә көйдүрүвәтти; шундақ қилип, у Йәһуда билән Йерусалимни пакизлиди. ⁶ У Манассәһ, Эфраим, Шимеон һәтта Нафталиғичә уларниң һәр қайси шәһәрлиридә вә әтрапидики харабиләрдә шундақ қилди; ⁷ У қурбангаһларни чеқип, ашәраһ мәбудлири вә ойма бутларни кокум-талқан қиливәтти, пүтүн Исраилдики «күн түврүклири»ниң һәммисини кесип ташлап, Йерусалимға қайтти. □

□ **33:19** «Алдин көргүчиләрниң хатирилиридә» — яки «Һозайниң хатирилиридә». □ **34:4** «күн түврүклири» — башқа бир тәржимиси «қуяш бути» яки күн «исриқгаһлар». □ **34:7** «күн түврүклири» — башқа бир тәржимиси «қуяш бути» яки күн «исриқгаһлар».

⁸ Униң сәлтәнитиниң он сәккизинчи жили Йәһуда зиминини вә муқәддәсханини пакизлап болғандин кейин, Азалияниң оғли Шафан, шәһәр башлиғи Маасеяһ вә Йоаһазниң оғли тәэкиричи Йоаһни Худаси болған Пәрвәрдигарниң өйини оңлашқа әвәтти. ⁹ Шуниниң билән улар баш каһин һилқияниң алдиға келип, униңға Пәрвәрдигарниң өйигә беғишлап әкәлгән пулни тапшурди. Бу пулни әслидә дәрвазивән Лавийлар Манассәһ, Әфраим вә Исраилниң қалдисидин, шуниндәк Йәһуда вә Бинямин зиминидикиләр вә Йерусалимдикиләрдин жиққан еди. □ ¹⁰ Улар Пәрвәрдигарниң өйини оңшайдиған ишларни назарәт қилғучи ишчиларға тапшуруп бәрди. Булар һәм пулни Пәрвәрдигарниң өйини оңшаш вә мустәһкәмләшкә ишлигүчиләргә бәрди; ¹¹ улар болса пулни Йәһуда падишалири харабиләштүргән өй-имарәтләргә лазимлиқ кесип-оюлған ташларни вә түврүк-лимларға яғач сетивалишқа яғаччилар билән тамчиларға тапшуруп бәрди. ¹² Бу адәмләр садақәтлик билән ишлиди. Уларни башқуридиған, назарәткә мәсәул Лавий Мәрариниң әвлатлиридин Жаһат билән Обадия, Коһатниң әвлатлиридин Зәкәрия билән Мәшуллам бар еди; бу Лавийларниң һәммиси һәр хил сазларғиму маһир еди; ¹³ улар йәнә һаммаллар вә һәр хил ишлар үстидики назарәтчиләрни башқуратти; Лавийлардин пүтүкчиләрму, әмәлдарларму, дәрвазивәнләрму бар еди.

¹⁴ Улар Пәрвәрдигар өйигә беғишлап әкәлгән пулларни елип чиқидиған чағда, һилқия каһин Пәрвәрдигарниң Мусаниң вастиси билән бәргән Тәврат қануни китавини тепивалди.

¹⁵ Һилқия катип Шафанға: — Мән Пәрвәрдигарниң өйидә Тәврат-қануни китавини тепивалдим, деди. Шуниниң ейтип, һилқия китапни Шафанға бәрди. ¹⁶ Шафан уни падишаниң йениға апарди вә униңға: «Хизмәткарлири тапшурулған ишларни болса, һәммисини ада қиливатиду. ¹⁷ Улар Пәрвәрдигар өйигә беғишланған пулларни төкүп, уни назарәтчиләр вә ишчиларниң қолиға тапшуруп бәрди» дәп мәлумат бәрди. □ ¹⁸ Шафан катип йәнә падишаға: — Һилқия каһин йәнә маңа бир орам китап бәрди дәп уни падиша алдида оқуди.

¹⁹ Вә шундақ болдики, падиша Тәврат қанунидики сөзләрни аңлап, өз кийимлирини житти.

²⁰ Падиша һилқия билән Шафанниң оғли Аһикамға, Микаһниң оғли Абдон билән Шафан катипқа вә падишаниң хизмәтқари Асаяға буйруп: — ²¹ Берип мән үчүн вә Исраилда һәм Йәһудада қалдурулған хәлиқ үчүн бу тепилған китапниң сөзлири тоғрисида Пәрвәрдигардин йол сораңлар. Чүнки ата-бовилиримиз бу китапта барлиқ пүтүлгәнләргә әмәл қилмай, Пәрвәрдигарниң сөзини тутмиғанлиғи түпәйлидин, Пәрвәрдигарниң бизгә төкүлидиған ғәзиви интайин дәһшәтлик болди, деди. □ ²² Шуниниң билән һилқия вә падиша тайинлиған кишиләр аял пәйғәмбәр һулдаһниң қешиға барди; һулдаһ Хасраһниң нәвриси, Токиһатниң оғли кийим-кечәк беги Шаллумниң аяли еди; у өзи Йерусалим шәһириниң иккинчи мәһәллисидә олтиратти. Улар униң билән бу ишлар тоғрилиқ сөзләшти. ²³ У уларға мундақ деди: — Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Силәрни әвәткән кишигә мундақ дәңлар: — ²⁴ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана Мән Йәһуданиң падишаси алдида оқулған бу китаптики барлиқ ләнәтләрни әмәлгә ашуруп, бу жайға вә бу йәрдә турғучиларға балаю-апәт чүшүримән. ²⁵ Чүнки улар Мени ташлап, башқа илаһларға хушбуй йеқип, қоллириниң һәммә ишлири билән Мениң аччиғимни кәлтүрди. Униң үчүн Мениң кәһрим бу йәргә төкүлиду, өчүрүлмәйду.

²⁶ Лекин силәрни Пәрвәрдигардин йол сориғили әвәткән Йәһуданиң падишасиға болса, мундақ дәңлар: — Сән аңлиған сөзләр тоғрисида Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — ²⁷ Чүнки көңлүң юмшақ болуп, Худаниң мошу жай вә униңда турғучиларни әйипләп ейтқан сөзлирини аңлиғиниңда, Униң алдида өзүңни төвән қилдиң, шуниндәк өзүңни шундақ төвән қилғиниңда, кийимлириңни житип, Мениң алдимда жиғлиғиниң үчүн, Мәнму

□ **34:9** «Әфраим вә Исраилниң қалдисиди» — Асурийә империйәси шималий падишалиқ («Исраил»)тин аһалиниң көп қисмини тутқун қилип елип кәткән еди; әйттә тилға елинған мошу хәлиқ жутта қалдурулған Исраиллар еди. □ **34:17** «пулларни төкүп...» — яки «күмүчни еритип,...» □ **34:21** «тепивелинған китап» — Тәвратниң қайси қисми болуши керәк? Падишаһниң инкаси, йәни кейинки һәрикәтлиригә, болупму «жуқури жайлар»ни йоқитишиға қариганда, «тепивелинған китап» чоқум бу ишни тәкитләйдиған «Қанун шәрһи»ни өз ичигә алған.

дуайиңни аңлидим, дәйду Пәрвәрдигар. ²⁸ Мана, сени ата-бовилириң билән жиғилишқа, өз қәбрәңгә аман-хатиржәмлик ичидә беришқа несип қилимән; сениң көзлириң Мән бу жай үстигә чүшүридиған барлиқ күлпәтләрни көрмәйду».

Улар йенип берип, бу хәвәрни падишаға йәткүзди.

²⁹ Падиша адәм әвәтип, Йәһуда билән Йерусалимниң һәммә ақсақаллирини чақиртип кәлди.

³⁰ Падиша Пәрвәрдигарниң өйигә чиқти; барлиқ Йәһудадики әр кишиләр вә Йерусалимда туруватқанларниң һәммиси, каһинлар билән Лавийлар, шундақла барлиқ хәлиқ, әң кичигидин тартип чоңиғичә һәммиси униң билән биллә чиқти. Андин Пәрвәрдигарниң өйидә тепилған әһдә китабиниң һәммә сөзлирини уларға оқуп бәрди. □

³¹ Падиша өз орнида туруп Пәрвәрдигарниң алдида: — Пәрвәрдигарға әгишип пүтүн қәлбим вә пүткүл женим билән Униң әмирлирини, һөкүм-гувалиқлири вә бәлгүлимилирини тутуп, ушбу китапта пүтүлгән әһдигә әмәл қилимән дәп өзини әһдигә бағлиди. □ ³² Шуниң билән хәлиқниң һәммисиму әһдә алдида туруп униңға өзини бағлиди.

У йәнә Йерусалимда туруватқанларниң һәммисини вә Биняминдики хәлиқниму бу әһдә алдида турғузуп униңға өзини бағлатти. Шуниң билән Йерусалимда туруватқанлар Худаниң, йәни ата-бовилириниң Худасиниң әһдиси бойичә иш қилидиған болди. ³³ Йосия Исраилларға қарашлиқ жутлардин барлиқ жиркинчлик нәрсиләрни чиқирип ташлап, Исраилда туруватқанларниң һәммисини Пәрвәрдигар Худасиниң хизмитигә киридиған қилди. Йосияниң барлиқ күнлиридә хәлиқ ата-бовилириниң Худаси болған Пәрвәрдигарға әгишиштин һеч янмиди.

35

Йосия «өтүп кетиш һейти»ни өткүзиду

2Пад. 23:21-23

¹ Йосия Пәрвәрдигарни сеғинип өтүп кетиш һейтини Йерусалимда өткүзмәкчи болди; биринчи айниң он төртинчи күни улар өтүп кетиш һейтиға аталған қозиларни сойди.

² Падиша каһинларниң вәзипилирини бәлгүлиди, уларни Пәрвәрдигарниң өйидики хизмәтни қилишқа ригбәтләндүрди. ³ У йәнә пүткүл Исраил хәлқигә өзлирини Пәрвәрдигарға атап пак-муқәддәс болушқа тәлим бәргүчи Лавийларға: — Силәр муқәддәс әһдә сандуғини Исраил падишаси Давутниң оғли Сулайман салдурған өйгә әкирип орунлаштуруңлар; әнди уни мүрәңләрдә кетирип жүрүш вәзиписи қалмиди. Әнди силәр Худайиңлар Пәрвәрдигарниң хизмитидә, шундақла Униң хәлқи Исраилниң хизмитидә болуңлар. □

⁴ Шуниң үчүн жәмितिңлар вә нөвәт-гуруппаңлар бойичә, Исраилниң падишаси Давутниң язғини вә униң оғли Сулайманниң язғиниға асасән, өзүңларни убдан тәйярлаңлар. ⁵ Силәр өз ата жәмәтлириңларниң нөвәт-гуруппа тәртиви бойичә қериндашлириңлардин ибарәт шу аддий хәлиқ-пухралар жәмәт-жәмәтлиригә вәкил болуп,

□ **34:30** «... уларға оқуп бәрди» — ибраний тилида: «... уларниң кулақлириға оқуп бәрди». □ **34:31** «ушбу китапта пүтүлгән әһдигә...» — ибраний тилида «ушбу китапта пүтүлгән әһдә сөзлиригә...». □ **35:3** «У йәнә пүткүл Исраил хәлқигә өзлирини Пәрвәрдигарға атап пак-муқәддәс болушқа тәлим бәргүчи Лавийларға: —» — башқа икки хил тәржимиси: (1) «У йәнә пүткүл Исраилға тәлим беридиған, өзлирини Пәрвәрдигарға атап беғишлиған Лавийларға...»; (2) «У йәнә пүткүл Исраилға Пәрвәрдигарға хас муқәддәс ишлар тоғрилиқ тәлим беридиған Лавийларға...». «... Әнди силәр Худайиңлар Пәрвәрдигарниң хизмитидә, шундақла униң хәлқи Исраилниң хизмитидә болуңлар» — бу пүткүл айттики хәвәргә қариганда: (1) мәлум сәвәптин әһдә сандуғи әң муқәддәс жайдин йөткиветилгән еди. Мүмкинчилиги болған сәвәплири болса (а) Йосия ибадәтханини паклаш үчүн уни вақитлиқ йөткәп турған; (ә) мәлум бир рәзил падиша бутпәрәслик мәхсити билән уни у йәрдин йөткивәткән еди; (б) каһинлар бутпәрәсләрниң рәзил нийәтлиридин қоғдаш үчүн уни йөткәп йошуруп қойған еди; (п) каһинлар Йерусалимни булаң-талаң қилидиған тажавузчиларниң чаңгилдин кутулдуруш үчүн уни йөткәп йошуруп қойған еди (мәсилән, 12:9 вә 25:4). (2) бу айткә қариганда Лавийларниң (шундақла каһинларниң) әң муһим вә чоң ролви һазир (ибадәтханида Пәрвәрдигарниң мәдһийә ишлиридин башқа) Исраилға тәлим бериш керәк еди (30:22ни көрүң). Исраил сүргүн болғандин кейин Әзра буларниң яхши бир үлгиси болған еди.

муқәддәсһаһта турисиләр; һәр бир гуруппида Лавий жәмәтидин бир нәччә адәм болсун. ⁶ Силәр өтүп кетиш һейтиға аталған қозиларни союзиләр, өзүңларни паклаңлар, *Исраилдики* қериндашлириңлар үчүн, йәни уларниң Пәрвәрдигар Мусаниң вастиси билән тапилиған сөз-каламиға беқиниши үчүн, һәммә ишни тәйяр қилиңлар, деди.

⁷ Йосия шу йәрдә һазир болған барлиқ хәлиқ-пухраларниң өтүп кетиш һейтиға атиған қурбанлиғи болсун дәп, жәмий оттуз миң қоза вә оғлақ, вә йәнә үч миң буқа һәдийә қилди; бу малларниң һәммиси падишаниң мелидин чиқирилған еди. ⁸ Униң әмәлдарлириму өз ихтиярлиғи билән хәлиққә вә каһинлар билән Лавийларға қурбанлиқ мели «көтәрмә һәдийә» қилди; Пәрвәрдигарниң өйини башқурғучилардин һилқия, Зәкәрия вә Йәһийәлму икки миң алтә йүз қоза-өшкә билән үч йүз буқини каһинларға өтүп кетиш һейтиға атап қурбанлиқ қилиш үчүн һәдийә қилип тапшурди. ⁹ Лавийларниң йолбашчилири болған Конания вә униң қериндашлиридин Шемайя билән Нәтанәл, шундақла һашабия, Жәийәл вә Йозабадму бәш миң қоза билән бәш йүз буқини Лавийларниң һейтқа атап қурбанлиқ қилишиға «көтәрмә һәдийә» қилди.

¹⁰ Шундақ қилип, өтилидиған вәзипиләр орунлаштуруп болунғандин кейин, падишаниң тапилиғини бойичә, каһинлар өз орнида турди, Лавийларму өзлириниң нөвәт-гуруппа тәртиви бойичә турушти. ¹¹ Лавийлар өтүп кетиш һейтиға аталған қозиларни боғузлиди; каһинлар уларниң қолидин қанни елип қурбанғаһқа сәпти вә шуниң билән бир вақитта Лавийлар қурбанлиқ малниң терисини сойди. ¹² Көйдүрмә қурбанлиққа сунулидиған малларни болса, улар хәлиқ-пухраларға вәкил болған жәмәтләр бойичә хәлиққә бөлүп берип, уларни Мусаниң китавида йезилғиниға мувапиқ, Пәрвәрдигарға сунушқа тәйярлиди. Сунулидиған буқиларниму шундақ қилди. ¹³ Андин бәлгүлимә бойичә улар өтүп кетиш һейтиға аталған қоза-өшкиләрни отқа қақлап қавап қилди; башқа қурбанлиқлардин қалған, йәни Худаға аталған қисимларни қазанда, даңқанда яки даста пиширип тездин хәлиқ-пухраларға үләштүрүп бәрди; ¹⁴ шуниңдин кейин өзлиригә вә каһинларға қурбанлиқлардин тәйярлиди, чүнки каһинлар, йәни һарунниң әвлатлири кәч киргичә көйдүрмә қурбанлиқ қилиш вә майларни көйдүрүш билән алдираш болуп кәткән еди; шуңа Лавийлар өзлиригә вә каһинлар болған һарунниң әвлатлириғиму қурбанлиқлардин *гөш* тәйярлап қоюшти. ¹⁵ Нава-нәғмичиләр, йәни Асафниң әвлатлири Давут, Асаф, һеман вә *Давут* падишаниң алдин көргүчиси Йәдунниң тапшуруғи бойичә өз орунлирида турушти; дәрвазивәнләр һәр қайсиси өз дәрвазиси алдида турди; уларниң иш орнидин аҗришиниң һәжити болмиди, чүнки уларниң қериндашлири болған Лавийлар қурбанлиқлардин тәйярлап қоятти. ¹⁶ Шундақ қилип, шу бир күн ичидә Йосия падишаниң тапшуруғи бойичә, өтүп кетиш һейти өткүзүлүп, Пәрвәрдигарниң қурбанғаһиға көйдүрмә қурбанлиқлар сунулуши билән Пәрвәрдигарға беғишлап өткүзүлгән ибадәт толуқ орунланди. ¹⁷ Шу чағда һазир болған Исраиллар өтүп кетиш һейтини өткүзүп болғандин кейин, йәттә күн петир нан һейтини өткүзди. ¹⁸ Самуил пәйғәмбәрниң заманидин буян Исраилда өтүп кетиш һейти мундақ өткүзүлүп бақмиған еди; Исраил падишалариниң һеч қайсисиму Йосия, каһинлар, Лавийлар вә шу йәрдә һазир болған Йәһудалар билән Исраиллар вә Йерусалимда туруватқанлар өткүзгәндәк мундақ өтүп кетиш һейти өткүзүп бақмиған еди. ¹⁹ Бу қетимқи өтүп кетиш һейти Йосияниң сәлтәнитиниң он сәккизинчи жили өткүзүлди.

Йосияниң сәлтәнити ахирлишиду

²⁰ Йосия муқәддәс өйниң һәммә ишини мошундақ тәртипкә селип болғандин кейин, Мисир падишаси Нәқо Әфрат дәрјясиниң бойидики Каркемиш шәһиридә урушқа чиқти, Йосия униң алдини тосқили чиқти. ²¹ Нәқо Йосияниң алдиға әлчиләрни әвәтип униңға: «Йәһуда падишаси, өзлириниң мениң билән немә карлири бар? Бүгүн мән сили билән урушқили әмәс, бәлки мениң билән уруш қиливатқан жәмәт билән урушқили чиққанмән; йәнә келип, Худа мени тез һужум қил, деди; Худаниң силини һалақ қиливәтмәслиги үчүн,

Униң ишиға кашила қилмисила, чүнки У мениң билән биллидур» деди. ²² Лекин Йосия униң билән қаршилишиштин янмиди, әксичә өзини ниқаплап униңға жәң қилғили чиқти; у Худаниң Нәқониң вастиси билән ейтқан гепигә қулақ салмай, Мәгиддо түзләңлигигә келип Нәқо билән тутушти. ²³ Оқячилар Йосия падишаға оқ етип униңға тәккүзди; падиша хизмәткарлириға: — Мән еғир яриландим, мени елип кетиңлар, деди. ²⁴ Униң хизмәткарлири уни жәң һарвусидин йөләп чүшүрүп, униң иккинчи жәң һарвусиға ятқузуп Йерусалимға елип меңивиди, у шу йәрдә өлди. У ата-бовилириниң қәбирстанлиғиға дәпнә қилинди; барлиқ Йәһуда вә Йерусалимдикиләр Йосияға тәзийә тутушти. ²⁵ Йәримия пәйғәмбәр Йосия үчүн мәрсийә оқуди; нәғмә-навачи әр-аялларниң һәммиси таки бүгүнгичә Йосияни тәрипләп мәрсийә оқуп кәлмәктә; у иш Исраилда бәлгүлимигә айланди. Мана булар «мәрсийәләр» дегән китапқа пүтүлгәндур. □ ²⁶ Йосияниң қалған ишлири, униң Пәрвәрдигарниң Тәврат китавида йезилғанлириға әгәшкән яхши әмәллири, ²⁷ қилғанлири баштин-ахириғичә һәммиси «Йәһуда вә Исраил падишалириниң Тарих-Тәэкирилири» дегән китапта пүтүлгәндур.

36

Йәһоаһаз сәлтәнәт қилиду

2Пад. 23:31-35

¹ Йәһуда зиминидики хәлиқ Йосияниң оғли Йәһоаһазни таллап, Йерусалимда атисиниң орниға падиша қилип тиклиди. ² Йәһоаһаз тәхткә чиққан чеғида жигирмә үч яшта еди; у Йерусалимда үч ай сәлтәнәт қилди. ³ Мисир падишаси уни Йерусалимда падишалиқтин бекар қилди вә Йәһуда зиминиға бир йүз талант күмүч, бир талант алтун жәриманә қойди. □ ⁴ Андин Мисир падишаси Йәһоаһазниң орниға униң иниси Елиакимни Йәһуда билән Йерусалим үстигә падиша қилип, униң исмини Йәһоакимға өзгәртти; андин Нәқо иниси Йәһоаһазни Мисирға елип кәтти.

Йәһоаким сәлтәнәт қилиду

2Пад. 23:36-37; 24:1-7

⁵ Йәһоаким тәхткә чиққан чеғида жигирмә бәш яшта болуп, у Йерусалимда он бир жил сәлтәнәт қилди; у Пәрвәрдигар Худасиниң нәзиридә рәзил болғанни қилди. ⁶ Бабил падишаси Небоқаднәсар униңға һужум қилғили чиқип, уни мис зәнжір билән баглап Бабилға елип кәтти. ⁷ Небуқаднәсар йәнә Пәрвәрдигар өйидики бир қисим әсвап-буюмларни Бабилға апирип, өзиниң Бабилдики бутханисиға қойди. ⁸ Йәһоакимниң қалған ишлири, униң жиркиничлик ишлири, униңдики әйипләр болса мана, «Исраил вә Йәһуда падишалириниң тарих-тәэкирилири» дегән китапта пүтүлгәндур. Униң оғли Йәһоакин униң орниға падиша болди.

Йәһоакин сәлтәнәт қилиду

2Пад. 24:8-17

⁹ Йәһоакин тәхткә чиққан чеғида он сәккиз яшта болуп, у Йерусалимда үч ай он күн сәлтәнәт қилди; у Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди. □ ¹⁰ Йеңи жил өткәндә, Небоқаднәсар адәм әвәтип Йәһоакинни Пәрвәрдигар өйидики есил буюмлар билән бирликтә Бабилға әкәлдүрүп, Йәһоакинниң тағиси Зәдәкияни Йәһуда вә Йерусалим үстигә падиша қилип тиклиди. □

□ **35:25** «Йәремия ... мәрсийә оқуди» — яки «Йәремия... мәрсийә язди». □ **36:3** «бир йүз талант күмүч» — 100 талант күмүч бәлким 3400 килограм, бир талант алтун 34 килограм болуши мүмкин. □ **36:9** «он сәккиз яшта» — бәзи кона көчүрмиләрдә «сәккиз яшта» дейилиду. □ **36:10** «Йәһоакинниң тағиси» — ибраний тилида «Йәһоакинниң қериндиши».

Зәдәкия сәлтәнәт қилиду

2Пад. 24:18-20; 25:1-12; Йәр. 52:1-30

11 Зәдәкия тәхткә чиққан чеғида жигирмә бир яшта болуп, Йерусалимда он бир жил сәлтәнәт қилди; 12 у Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди; Йәрәмия пәйғәмбәр униңға Пәрвәрдигарниң сөзлирини йәткүзгән болсиму, у Йәрәмияниң алдида өзини төвән қилмиди; 13 у өзини Худаниң намида беқиниш қәсимини ичкүзгән Небоқаднәсардин йүз өриди; бойнини қаттиқ қилип, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға товва қилип йенишқа көңлини жаһил қилди. 14 Униң үстигә, каһинларниң барлиқ башлири билән хәлиқниң һәммиси ят әлликләрниң һәммә жиркинчилик ишлирини дорап, асийлиқлирини ашурди; улар Пәрвәрдигар Йерусалимда Өзигә атап муқәддәс қилған өйни булғивәтти.

15 Уларниң ата-бовилириниң Худаси болған Пәрвәрдигар Өз хәлқигә вә туралғусиға ичини ағритқачқа, таң сәһәрдә орнидин туруп әлчилирини әвәтип уларни изчил ағаһландуруп турди. □ 16 Бирақ улар Худаниң әлчилирини мазақ қилип, сөз-каламлирини мәнситмәйтти, пәйғәмбәрлирини заңлиқ қилатти; ахир берип Пәрвәрдигарниң қәһри өрләп, қутқузғили болмайдигән дәрижидә хәлқиниң үстигә чүшти. □

Бабиллар Йерусалимни вәйран қилиду

17 Пәрвәрдигар шуниң билән калдийләрниң падишасини уларға һужумға селивиди, падиша уларниң муқәддәс өйдә яшлирини қиличлиди; қиз-жигитләр, қерилар, беши ақарғанларға һеч ич ағритип олтармай, һәммини өлтүрүвәтти; Худа буларниң һәммисини *Калдийә* падишасиниң қолиға тапшурди. 18 Калдийә падишаси Худаниң өйидики чоң-кичик демәй, барлиқ қача-буюмларни, шундақла Пәрвәрдигар өйидики гәзниләрни, шуниңдәк падишаниң вә әмәлдарлириниң гәзнилирини қоймай, Бабилға елип кәтти. 19 Калдийләр Худаниң өйини көйдүрүвәтти, Йерусалимниң сепилини чеқивәтти, шәһәрдики һәммә орда-қорғанларға от қоюп көйдүрүп, Йерусалимдики барлиқ қиммәтлик қача-буюмларни чеқип кукум-талқан қилди. 20 Қиличтин аман қалғанларниң һәммисини *Калдийә падишаси* Бабилға тутқун қилип әкәтти; улар таки Парс падишалиғиниң сәлтәнәтиккичә Бабил падишаси вә әвлатлириниң қуллуғида болуп турди. 21 Буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң Йәрәмияниң вәстиси билән алдин ейтқан агаһ сөзи ишқа ашурулуш үчүн болди. Шуниң билән зимин өзигә тегишлик шабат күнлиригә муйәссәр болди; чүнки зимин йәтмиш жил тошқичә харабиликтә туруп «шабат тутуп» дәм елип раһәтләнди. □ ■

Әзра 1:1-3; Йәр. 25:12; 29:10; Дан. 9:2 22 Парс падишаси Қурәшниң биринчи жили, Пәрвәрдигарниң Йәрәмияниң ағзи арқилиқ ейтқан сөзи әмәлгә ашурулуп, Пәрвәрдигарниң Парс падишаси Қурәшниң роһини қозғиши билән пүтүн падишалиғи тәвәсидә у мундақ бир жакарнамә чиқарди, шундақла уни язма қилип пүкүп: — 23 «Парс падишаси Қорәш мундақ дәйду: — Асманларниң Худаси болған Пәрвәрдигар йәр йүзидики барлиқ падишалиқларниң егидарчилиғини маңа бәрди; У шундақла мени Йәһуда зиминиңға жайлашқан Йерусалимда Өзигә бир өй селишқа буйруди. Шуниң үчүн араңларда Худаниң хәлқи болған һәр қайсиңларға болса, униң Худаси Пәрвәрдигар униң билән биллә болғай, у шу йәргә чиқсун!» деди.

□ **36:15** «Пәрвәрдигар .... таң сәһәрдә орнидин туруп... әвәтип...» — Худаниң уларни балдур вә көп қетим ағаһландурғанлиғини билдүриду. □ **36:16** «қутқузғили болмайдигән дәрижидә» — ибраний тилида «давалиғусиз дәрижидә». □ **36:21** «Пәрвәрдигарниң Йәрәмияниң вәстиси билән ейтқан сөзи..» — көрситилгән бу сөз «Йәр.» 25:11, 29:10 қатарлиқ айтләрдә тепилиду. «зимин «шабат тутуп» дәм алди» — интайин һәжвий гәптур. Әслидә Муса пәйғәмбәргә тапшурулған Тәврат қануни бойичә («Лав.» 25:4) зимин һәр йәттинчи жилида бир жил («шабат жили»да) дәм елиши керәк еди — демәк, униңда һеч терикчилик қилишқа болмайтти. Әмәлийәттә Исраиллар зиминни егилигәндин тартип Йәрәмия пәғәмбәрниң дәвригичә болған 490 жилда зимин һеч «дәм алған» әмәс еди. Шуңа зиминниң хәлиқтин алидигән 70 жиллиқ арамлиқ қәрзи бар еди; хәлиқ Бабилда 70 жил сүргүн болғанда зимин улардин, шундақла уларниң рәзиллигидин «дәм алди». Бу темида йәнә «Йәрәмия»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **36:21** *Әзра 1:1-3; Йәр. 25:12; 29:10; Дан. 9:2*

Эзра

Падиша Қорәшнің Пәрвәрдигар үчүн ибадәтхана селишқа ярлиқ чүшүрүши

2Тар. 36:22,23; Йәр. 25:12; 29:10; Дан. 9:2

¹ Парс падишаси Қорәшнің биринчи жили, Пәрвәрдигарның Йәрәмияның ағзи арқилиқ ейтқан сөзи әмәлгә ашурулуп, Пәрвәрдигарның Парс падишаси Қорәшнің роһини қозғиши билән пүтүн падишалиғи тәвәсидә у мундақ бир жақарнамә чиқарди, шундақла уни язма қилип пүкүп: —

² «Парс падишаси Қорәш мундақ дәйду: — Асманларның Худаси Пәрвәрдигар йәр йүзидики барлиқ падишалиқларның егидарчилиғини маңа бәрди; у шундақла мени Йәһуда зиминиға жайлашқан Йерусалимда Өзигә бир өй селишқа буйруди. □ ³ Шунның үчүн араңларда Худаниң хәлқи болғанлардин һәр қайсиңларға болса, униң Худаси Пәрвәрдигар униң билән биллә болғай, у Йәһуда зиминидики Йерусалимға чиқсун, Исраилның Худаси Пәрвәрдигарның өйини салсун! У болса Худадур, макани Йерусалимдидур! ⁴ Сүргүнлүктә қалған хәлиқ қәйәрләрдә маканлашқан болса, у Йерусалимға чиқсун; шу йәрдики адәмләр уларға алтун, күмүч, мал-мүлүк, чарпайларни тәминләп ярдәм бәрсун вә шуниндәк Йерусалимда жайлашқан Худаниң шу өйи үчүн халис һәдийәләрни тәқдим қилсун» — деди.□

Қайтишқа тәйярлиниш

⁵ Шунның билән Йәһуда вә Биняминдики қәбилә башлиқлири, каһинлар, Лавийлар, шундақла Худа тәрипидин роһи қозғитилған барлиқ хәлиқ орунлиридин қопуп Йерусалимдики Пәрвәрдигарның өйини *яңливаштин* селишқа беришқа тәйярланди. ⁶ Этраптики кишиләрның һәммиси күмүч қача-қуча, алтун, мал-мүлүк, чарпайлар вә қиммәт баһалиқ буюмлар билән уларни қоллап қувәтлиди, буниңдин башқа сунулидиган һәр хил ихтиярий һәдийә-қурбанлиқ сүпитидә һәр хил соғатларни тәқдим қилди. ⁷ Падиша Қорәш Пәрвәрдигарның өйидики қача-қучилириниму, йәни илгири Небоқаднәсар Йерусалимдин әкилип өз илаһиниң бутханисиға қоюп қойған қача-қучиларниму елип чиқти. □ ■ ⁸ Парс падишаси Қорәш гәзнә беги Митрәдатни буйруп бу қача-қучиларни алдуруп чиқти; Митрәдат шуларни Йәһуданиң әмри Шәшбазарға сани бойичә санап тапшуруп бәрди. ■ ⁹ Қача-қучиларның сани мундақ: — алтун дас оттуз, күмүч дас миң, пичақ жигирмә тоққуз, □ ¹⁰ алтун пиялә оттуз, бир-биригә охшаш болған күмүч пиялә төрт йүз он; башқа қача-қучилар бир миң. □ ¹¹ Барлиқ алтун-күмүч қача-қуча, бәш миң төрт йүз. Сүргүн қилинған хәлиқ Бабилдин Йерусалимға елип келингән чағда, Шәшбазар бу қача-қучиларның һәммисини елип кәлгән еди.

2

Биринчи қетим қайтқан Йәһудалар ••• «Нәһ.» 7:6-73ни көрүң

¹ Төвәндикиләр Небоқаднәсар тәрипидин Бабилға сүргүн қилинған Йәһудийә өлкисидикиләрдин, уларның әвлатлири қайтип келип, Йерусалим вә Йәһудийәгә чиқип, һәр бири өз шәһирлиригә кәткәнләр: —

□ **1:2** «Йәһуда зимини» — кейинки вақитларда «Йәһудийә» дейилиду. □ **1:4** «қалған хәлиқ» — империйәдә тирик қалған Йәһудий хәлқи. □ **1:7** «илгири Небоқаднәсар Йерусалимдин әкилип өз илаһиниң бутханисиға қоюп қойған қача-қучилар» — бу вақиә «2Тар.» 36:7дә тәсвирлиниду. ■ **1:7** 2Пад. 24:13; 2Тар. 36:7 ■ **1:8** Эзра 5:14 □ **1:9** «алтун дас» — яки «алтун пәтнүс». □ **1:10** «бир-биригә охшаш болған күмүч пиялә төрт йүз он» — яки «сүпити төвәнрәк күмүч пиялә төрт йүз он» яки «иккинчи бир хил күмүч иялә төрт йүз он» яки «күмүч пиялә икки миң төрт йүз он». Башқичә тәржимиләрму учриши мүмкин.

2 — улар Зэруббабэл, Йәшуа, Нәһәмия, Серая, Рәилая, Мордикай, Билшан, Миспар, Бигвай, Рәһум вә Баанаһлар билән биллә қайтип кәлди. Энди Исраил хәлқиниң ичидики әркәкләрниң сани төвәндикичә: —□

3 Парошниң әвлатлири икки миң бир йүз йәтмиш икки киши; 4 Шәфатияниң әвлатлири үч йүз йәтмиш икки киши; 5 Араһниң әвлатлири йәттә йүз йәтмиш бәш киши; 6 Паһат-Моабниң әвлатлири, йәни Йәшуа билән Йоабниң әвлатлири икки миң сәккиз йүз он икки киши; 7 Еламниң әвлатлири бир миң икки йүз әллик төрт киши; 8 Заттуниң әвлатлири тоққуз йүз қириқ бәш киши; 9 Заққайниң әвлатлири йәттә йүз атмиш киши; 10 Баниниң әвлатлири алтә йүз қириқ икки киши; 11 Бибайниң әвлатлири алтә йүз жигирмә үч киши; 12 Азгадниң әвлатлири бир миң икки йүз жигирмә икки киши; 13 Адоникамниң әвлатлири алтә йүз атмиш алтә киши; 14 Бигвайниң әвлатлири икки миң әллик алтә киши; 15 Адинниң әвлатлири төрт йүз әллик төрт киши; 16 Һәзәкияниң жәмәтидин болған Атерниң әвлатлири тохсән сәккиз киши; 17 Бизайниң әвлатлири үч йүз жигирмә үч киши; 18 Йораһниң әвлатлири бир йүз он икки киши; 19 Һашумниң әвлатлири икки йүз жигирмә үч киши; 20 Гиббарниң әвлатлири тохсән бәш киши; 21 Бәйт-Ләһәмликләр бир йүз жигирмә үч киши; 22 Нитофалиқлар әллик алтә киши; 23 Анатотлуқлар бир йүз жигирмә сәккиз киши; 24 Азмавәтликләр қириқ икки киши; 25 Кириат-Аримлиқлар, Кәфираһлиқлар вә Бәәротлуқлар болуп жәмий йәттә йүз қириқ үч киши; □ 26 Рамаһлиқлар билән Гебалиқлар жәмий алтә йүз жигирмә бир киши; 27 Микмашлиқлар бир йүз жигирмә икки киши; 28 Бәйт-Әлликләр билән айилиқлар жәмий икки йүз жигирмә үч киши; 29 Неболиқлар әллик икки киши; 30 Мағбишниң әвлатлири бир йүз әллик алтә киши; 31 иккинчи бир Еламниң әвлатлири бир миң икки йүз әллик төрт киши; 32 Һаримниң әвлатлири үч йүз жигирмә киши; 33 Лод, Һадид вә Онониң әвлатлири жәмий йәттә йүз жигирмә бәш киши; □ 34 Йерихолуқлар үч йүз қириқ бәш киши; 35 Синааһниң әвлатлири үч миң алтә йүз оттуз киши.

Қайтип кәлгән каһинлар вә Лавийлар

36 Каһинларниң сани төвәндикичә: — Йәшуа жәмәтидики Йәдаяниң әвлатлири тоққуз йүз йәтмиш үч киши; 37 Иммерниң әвлатлири бир миң әллик икки киши; 38 Пашхурниң әвлатлири бир миң икки йүз қириқ йәттә киши; 39 Һаримниң әвлатлири бир миң он йәттә киши.

40 Лавийларниң сани төвәндикичә: — Ходавияниң әвлатлиридин, йәни Йәшуа билән Қадмийәлниң әвлатлири йәтмиш төрт киши; 41 Ғәзәлкәшләрдин: — Асафниң әвлатлири бир йүз жигирмә сәккиз киши.

42 Дәрвазивәнләрниң нәслидин: — Шаллумниң әвлатлири, Атерниң әвлатлири, Талмонниң әвлатлири, Аккубниң әвлатлири, Хатитаниң әвлатлири билән Шобайниң әвлатлири жәмий бир йүз оттуз тоққуз киши.

Қайтип кәлгән муқәддәс жай вә шаһ жәмәтидики хизмәткарлар

43 Ибадәтхана хизмәткарлири төвәндикичә: — Зиханиң әвлатлири, Хасуфаниң әвлатлири, Таббаотниң әвлатлири, □ 44 Киросниң әвлатлири, Сияһаниң әвлатлири, Падонниң әвлатлири, 45 Либанаһниң әвлатлири, Һагабаһниң әвлатлири, Аккубниң әвлатлири, 46 Һагабниң әвлатлири, Шамлайниң әвлатлири, Һананниң әвлатлири, □ 47 Гиддәлниң әвлатлири, Гаһарниң әвлатлири, Реаяһниң әвлатлири, 48 Рәзинниң әвлатлири, Никоданиң әвлатлири, Газзамниң әвлатлири, 49 Уззаниң әвлатлири, Пасияниң әвлатлири, Бисайниң әвлатлири, 50 Аснаһниң әвлатлири, Мәунимниң әвлатлири, Нәфуссимниң әвлатлири, 51 Бакбукниң

□ 2:2 «Серая» — яки «Сарая». □ 2:25 «Кириат-Аримлиқлар» — яки «Кириат-Йеаримлиқлар». □ 2:33 «Лод, Һадид вә Онониң әвлатлири...» — яки «Лодлиқлар, Һадидлиқлар вә Онолуқлар...». □ 2:43 «Ибадәтхана хизмәткарлири» — ибраний тилида «Нәтинийлар». Мәнаси бәлким «беғишланғанлар». Уларниң әждатлири бәлким «Гибеонлуқлар» еди. «Йәшуа» 9:27ни вә «1Тар.» 9:2ни көрүң. □ 2:46 «Шамлай» — яки «Шалмай».

эвлатлири, Хакуфаниң эвлатлири, Хархурниң эвлатлири, ⁵² Базлутниң эвлатлири, Мәһиданиң эвлатлири, Харшаниң эвлатлири, ⁵³ Баркосниң эвлатлири, Сисераниң эвлатлири, Теманиң эвлатлири, ⁵⁴ Нәзияниң эвлатлири билән Хатифаниң эвлатлири.

⁵⁵ Сулайманниң хизмәткарлириниң эвлатлириниң сани төвәндикичә: — Сотайниң эвлатлири, Софәрәтниң эвлатлири, Пируданиң эвлатлири, ⁵⁶ Яалаһниң эвлатлири, Дарконниң эвлатлири, Гиддәлниң эвлатлири, ⁵⁷ Шәфәтияниң эвлатлири, Хаттилниң эвлатлири, Поқәрәт-Һаззибаимниң эвлатлири билән аминиң эвлатлири.

⁵⁸ Ибадәтхана хизмәткарлири вә Сулайманниң хизмәткарли болғанларниң эвлатлири жәмий үч йүз тохсән икки киши.

Келип чиқиши наениң кишиләр ... «Нәһ.» 7:61-65ни көрүң

⁵⁹ Төвәндики кишиләр Тәл-Меләһ, Тәл-Харша, Керуб, Аддан вә Иммердин кәлгән болсиму, лекин улар өзлириниң ата жәмәтиниң яки нәсәбиниң Исраил адими экәнлигини испатлап берәлмиди. ⁶⁰ Булар Делаяниң эвлатлири, Тобияниң эвлатлири вә Никоданиң эвлатлири болуп, жәмий алтә йүз әллик икки киши; ⁶¹ каһинларниң эвлатлири ичидә Хабаяниң эвлатлири, Козниң эвлатлири билән Барзиллайниң эвлатлири бар еди; Барзиллай Гилеадлиқ Барзиллайниң бир қизини алғачқа уларниң ети билән аталған еди. □ ⁶² Булар жәмәтиниң нәсәбнамисини издәп тапалмиди; шуңа улар «напак» һесаплинип каһинлиқтин қалдурулди. ⁶³ Валий уларға: — Урим вә туммимни көтәргүчи каһин аримизда хизмәттә болғичә «әң муқәддәс йимәкликләргә» еғиз тәккүзмәйсиләр, деди. □

Қайтип кәлгүчиләрниң умумий сани ... «Нәһ.» 7:66-69ни көрүң

⁶⁴ Пүтүн жамаәт жәмий қириқ икки миң үч йүз атмиш киши; ⁶⁵ буниңдин башқа уларниң йәнә йәттә миң үч йүз оттуз йәттә қул-дәдиги бар еди; йәнә икки йүз әр-аял ғәзәлчиси бар еди. ⁶⁶ Уларниң йәттә йүз оттуз алтә ети, икки йүз қириқ бәш қечири, ⁶⁷ төрт йүз оттуз бәш төгиси вә алтә миң йәттә йүз жигирмә ешиги бар еди.

Муқәддәс өй үчүн тәқдим қилинған мал-мүлүкләр ... «Нәһ.» 7:70-73ниму көрүң

⁶⁸ Жәмәт каттивашлиридин бәзилири Йерусалимға вә Пәрвәрдигарниң өйигә кәлгән чағда, Худаниң шу өйи әсли орниға яңливаштин селиниши үчүн чин көңлидин соғатларни тәқдим қилди. ⁶⁹ Улар өзлириниң қурбиға қарап қурулуш ғәзнисигә атмиш бир миң дарик алтун, бәш миң мина күмүч вә йүз қур каһин тони тәқдим қилди. □ ⁷⁰ Шуниндин кейин каһинлар, Лавийлар вә бир қисим хәлиқ қошулуп, ғәзәлкәшләр, дәрвазивәнләр, ибадәтхана хизмәткарлири өз шәһәрлиригә мақанлашти; қалған Исраил хәлқиниң һәммиси өз шәһәрлиригә мақанлашти. □

□ **2:61 «Козниң эвлатлири»** — яки «Һаккозниң эвлатлири». □ **2:63 «Валий»** — ибраний тилидики «Тиршата» әслидә Парс тили болуп, мәнаси бәлким «жанаблири». **«урим вә туммим»** — алаһидә бир хил ташлар. У каһин кийгән «эфод»ниң янчуқида (қошенда) туриду. Бу ташлар арқилиқ Исраил хәлқи Худадин йол сориса болатти. «Мис.» 28:28-30ни көрүң. «Урим вә туммимни көтәргүчи каһин аримизда хизмәттә болғичә» — мәнаси бәлким: (1) урим вә туммим Бабилда сүргүн болған вақтида йоқап кәткән болуши мүмкин; (2) тепилғини билән уларға тәбир берип мәнасини чүшәндүридиған каһин теһи чиқмиди. □ **2:69 «дарик»** — (яки «драхма») — мошу йәрдә у Парс империйәсидики бир хил алтун тәңгә; мошу йәрдә буларниң жәмий қиммити бәлким 400-500 грам алтун еди; «мина» бир хил күмүч тәңгә, 60 шәкәлгә яки «талант»тин атмиштин биригә баравәр еди. Мошу йәрдә күмүчниң жәмий еғирлиғи бәлким 1800-2700 килограммә еди. □ **2:70 «Шуниндин кейин каһинлар, Лавийлар... Ибадәтхана хизмәткарлири өз шәһәрлиригә мақанлашти; қалған Исраил ... өз шәһәрлиригә мақанлашти»** — бу әйәтниң мәнаси бәлким: (1) Каһинлар, Лавийлар қатарлиқлар өзигә яңливаштин тәқсим қилинған шәһәрлиридә мақан тутти, яки Йерусалимдики хизмәттә болуш үчүн йеруслемға йеқин болған, шундақла уларға тәқсим қилинған шәһәрләрдә мақанлашти; (2) Лавийлардин башқа Исраиллар, йәни он икки қәбилидин қайтип кәлгәнләр әслидә өзигә хас шәһәрлиригә мақанлашти яки яңливаштин уларға тәқсим қилинған шәһәрләрдә мақанлашти. Көп шәһәр-йезилар вәйран болғачқа, яки ят әлләрниң еғидарчилиғи астида болғачқа, бәлким һәр хил имканийәт тәң болуши мүмкин еди.

3

Қурбангаһниң яңливаштин селиниши

¹ Исраил хэлқи һәр қайсиси өз шәһәрлиридә маканлашқан еди; йәттинчи айға кәлгәндә, хәлиқ бир адәмдәк болуп Йерусалимға жиғилди. ² Йозадакниң оғли Йәшуа билән униң каһин қериндашлири, Шеалтиәлниң оғли Зәруббабәл вә униң қериндашлириниң һәммиси орунлиридин қопуп, Худаниң адими Муса пүткән қанун китавида пүтүлгинидәк Пәрвәрдигарға көйдүрмә қурбанлиқ сунуш үчүн Исраилниң Худасиниң қурбангаһини селишқа киришти. ■ ³ Гәрчә улар шу йәрлик хәлиқләрдин қорқсиму, лекин қурбангаһни әслидики ули үстигә селип, униңда Пәрвәрдигарға атап әтигәнлик вә кәчлик көйдүрмә қурбанлиқ өткүзүшкә киришти. ■ ⁴ Улар йәнә муқәддәс қанунда пүтүлгини бойичә «кәпиләр һейти»ни өткүзүп, һәр күни бәлгүләнгән тәләпкә мувапиқ сан бойичә күнлүк көйдүрмә қурбанлиқни сунушатти. ■ ⁵ Шуниндин кейин улар йәнә һәр күнлүк көйдүрмә қурбанлиқлар, йеңи ай қурбанлиғи вә Пәрвәрдигарниң барлиқ муқәддәс дәп бекитилгән һейтлири үчүн тәқдим қилинидиған көйдүрмә қурбанлиқларни, шуниндәк һәр бир кишиниң көңлидин Пәрвәрдигарға атап сунидиған ихтиярий қурбанлиқлирини сунуп туратти. ■ ⁶ Шундақ қилип улар йәттинчи айниң биринчи күнидин башлап, көйдүрмә қурбанлиқларни Пәрвәрдигарға атап сунушқа башлиди; лекин Пәрвәрдигарниң өйиниң ули теһи селинмиди. ⁷ Улар ташчилар билән яғаччиларға пул тапшурди вә шундақла Парс падишаси Қорәшниң ижазити билән Зидонлуқлар билән Турлуқларға кедир яғичини Ливандин *Оттура* деңиз арқилиқ Йоппаға әкәлдүрүш үчүн уларға йимәк-ичмәк вә зәйтун мейини тәминлиди.

Муқәддәс ибадәтханиниң яңливаштин селиниши

⁸ Жамаәт Йерусалимдики Худаниң өйигә кәлгәндин кейин иккинчи жили иккинчи айда Шеалтиәлниң оғли Зәруббабәл, Йозадакниң оғли Йәшуа вә уларниң каһин вә Лавий қериндашлириниң қалдисиди, шуниндәк сүргүнлүктин қайтип Йерусалимға кәлгәнләрниң һәммиси қурулушта иш башлиди; улар йәнә жигирмә яштин ашқан Лавийларни Пәрвәрдигарниң өйини селиш қурулушиға назарәтчиликкә қойди. ⁹ Йәшуа вә униң оғуллири һәм қериндашлири, Кадмийәл билән униң оғуллири, йәни Йәһуданиң әвлатлири Худаниң өйидә ишләйдиған ишчиларни назарәт қилишқа бир нийәттә атланди; һенададниң оғуллири, уларниң оғуллимү вә қериндаш Лавийлар уларға ярдәмләшти. □ ¹⁰ Тамчилар Пәрвәрдигарниң өйигә һул салидиған чағда каһинлар хас кийимлирини кийип, канайлирини челип, Асафниң әвлатлири болған Лавийлар жаңжаң челип, һәммиси қатар-қатар сәп болуп турғузулди; улар Давут бәлгүлигән көрсәтмиләр бойичә Пәрвәрдигарға һәмдусана оқушти. ¹¹ Улар Пәрвәрдигарға атап өз ара: — «Пәрвәрдигар меһривандур, униң Исраилға болған меһир-муһәббети мәңгүлүктур» дәп һәмдусана вә рәхмәт-тәшәккүр ейтишти. Бу чағда Пәрвәрдигарниң өйиниң ули селинип болғачқа, халайиқ Пәрвәрдигарни мәдһийиләп товлап тәнтәнә қилишти. ■ ¹² Лекин каһинлардин, Лавийлардин вә жәмәт башлиқлиридин нурғунлири, йәни әслидә илгәрки өйни көргән нурғун қери адәмләр көз алдида селинған бу өйниң улиға қарап, үн селип жиғлап кетишти; нурғун башқа кишиләр хошал болуп тәнтәнә қилип товлашти; □ ¹³ вә хәлиқ һәтта кимләрниң тәнтәнә қилишиватқанлиғи билән кимләрниң жиғлаватқанлиғини айривалалмай қалди; чүнки жамаәт тәнтәнә қилип қаттиқ товлашати; вә бу аваз жирақ-жирақларға аңлинатти.

■ 3:2 Қан. 12:5, 6 ■ 3:3 Чөл. 28:3 ■ 3:4 Лав. 23:34; Чөл. 29:12 ■ 3:5 Чөл. 28:11-15; Нәһ. 10:34 □ 3:9 «Йәһуданиң әвлатлири» — «Йәһуда» мошу йәрдә бәлким «Ходавия» дегән исимниң варианты болуши мүмкин (2:40ни көрүң). «бир нийәттә атланди» — ибраний тилида: «бир адәмдәк болуп орнидин турди». ■ 3:11 Зәб. 135 □ 3:12 «өйни көргән нурғун қери адәмләр ... үн селип жиғлап кетишти» — бәзиләрниң жиғлиши хошаллиқтин болди; бәзиләрниң «Бу өй әслидики ойдәк һәйвәтлик болмайдиған болди» дәп ойлап һәсрәт-қайғудин болди («Һаг.» 2:3ни көрүң).

4

Өйни яңливаштин селишннң тосқунлуққа учриши

¹ Йәһуда вә Биньяминдики рәқипләр сүргүнлүктин қайтип кәлгәнләр Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға атап өйни яңливаштин салмақчикән, дегән гәпни аңлап, ² Зәруббабәл вә жәмәт башлиқлири билән көрүшүп: — Биз силәр билән биллә салайли; чүнки бизму силәргә охшашла силәрниң Худайиңларни изләп, бизни бу йәргә әкәлгән Асурийә падишаси Есар-Һаддонниң күнлиридин тартип униңға қурбанлиқ сунуп келиватимиз, дейишти. ■ ³ Лекин Зәруббабәл, Йәшуа билән Исраилниң башқа жәмәт башлиқлири уларға: — Худайимизға өй селишта силәрниң биз билән һеч қандақ алақәңлар йоқ; бәлки Парс падишаси Қорәш бизгә буйруғандәк, пәқәт биз өзимизла Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигарға өй салимиз, дейишти. ■

⁴ Шуниндин кейин шу йәрдики аһалә Йәһудаларниң қолини аҗиз қилип, уларниң қурулуш қилишиға кашила туғдуруп турди. ⁵ Улар йәнә Парс падишаси Қорәшниң барлиқ күнлиридин таки Парс падишаси Дариус тәхткә олтарған вақитқичә, дайим мәслиһәтчиләрни сетивелип, Йәһудалар билән қеришип, қурулуш нишанини бузушқа урунуп турди. □

Рәқипләрниң Йәһудалар үстидин әрз қилиши

⁶ Аһашверош тәхткә чиққан дәсләпки вақитларда улар униңға Йәһудийә вә Йерусалим аһалиси үстидин бир әрзнамә язди. □ ⁷ Шуниндәк Артахшашта күнлиридә Бишлам, Митридат, Табәәл вә уларниң қалған шериклириму Парс падишаси Артахшаштаға арабий тилида бир әрз хетини язди; хәт арабий тилидин тәржимә қилинди. □

⁸ Валий Рәһум билән диван беги Шимшай падиша Артахшаштаға Йерусалим үстидин төвәндикидәк әрзнамә язди: — □

⁹ «Мәзкур мәктупни язғанлардин, валий Рәһум, катип беги Шимшай вә уларниң башқа һәмраһлири болған сорақчилар, мупәттишләр, мәнсәпдарлар, катиплар, арқивилиқлар, Бабиллиқлар, Шушанлиқлар, йәни Еламийлар □ ¹⁰ вә улук җанабий Оснаппар Самарийә шәһиригә вә Әфрат дәрияниң мошу тәрипидики башқа йәрләргә орунлаштурған аһалиму бар □ ¹¹ (мана бу уларниң падишаға язған хетиниң көчүрүлмиси) — өзлириниң дәрияниң мошу тәрипидики хизмәткарлиридин падиша алилири Артахшаштаға салам! ¹² Падиша алийлиригә мәлум болсунки, өзлири тәрәптин биз тәрәпкә кәлгән Йәһудийлар Йерусалимға келишти; улар әшу асий вә сесиқ шәһәрни қуруватиду, улини ясап пүттүрди, сепилни

■ **4:2** 2Пад. 17:29-41 ■ **4:3** Эзра 1:1, 2, 3 □ **4:5** «Парс падишаси Дариус» — миладийәдин илгәрки 522-486-жилларда Парс тәхтигә олтарған. □ **4:6** «Аһашверош» — бәзи алимлар Парс императори болған мошу «Аһашверош»ни «Ксәрксис И» ниң өзи шу (миладийәдин илгәрки 486-464-жиллар), дәп қарайду. Бирақ испат барки, «Аһашверош» яки «Ксәрксис» дегән сөз әслидә исим әмәс, бәлки Парс императориниң умумий бир унвани еди. Шуңа биз «Аһашверош» дәп аталған падишани Камбисис (миладийәдин илгәрки 529-521-жиллар), дәп қараймиз. □ **4:7** «Артахшашта» — «Артахшашта» билән «Артаксәрксис» бир адәмниң нами болуп, тарихта у «Артаксәрксис» дегән (грекчә) исми билән тонулған. Бу падиша Камбисис вә Дариус Хистаспис (миладийәдин илгәрки 522-486-жиллар) арилиғида өткән болса керәк. Шуңа у: (1) Камбисисни өлтүрүп тәхтини тартивалған «Смәрдис» дегән җадугәрни (йәттә ай тәхткә олтарған) яки болмиса: (2) Камбисис император билән бирликтә һөкүмранлиқ қилған бизгә һазир намәлум «Артахшашта» (Артаксәрксис) исимлиқ башқа бирисини көрситиши мүмкин. У кейинки аләмшумул император «Артаксәрксис» (миладийәдин илгәрки 486-425-жиллар) болуши мүмкин әмәс; чүнки шу киши 24-айәттә тилға елинған Дариус императордин кейин һөкүмранлиқ қилди. □ **4:8** «...Йерусалим үстидин төвәндикидәк әрзнамә язди» — бу айәттин башлап 6:18гичә «Эзра»ниң тексти арабий тилида йезилған. □ **4:9** «...сорақчилар, мупәттишләр, мәнсәпдарлар, катиплар...» — яки «...Динайлиқлар, Афарсатқилиқлар, Тарпәлликләр, Арфаслиқлар,...». «Шушанлиқлар, йәни...» — яки «Суса (шәһири)дикиләр, йәни...». □ **4:10** «Улук җанабий Оснаппар» — Оснаппар болса Асурийә императори «Ашурбанипал»ниң арабий тилидики нами. У миладийәдин илгәрки 669-жили атиси ЕсарҺаддонниң тәхтигә варислиқ қилди; миладийәдин илгәрки 645-жиллири әтрапида у Еламниң пайтәхти Шушанни ишғал қилип, униңдики пухралардин бәзиләрни Самарийәгә, шундақла оттура шәриқтики башқа йәрләргә сүргүн қилди. «дәрия» — мәзкур китапта мошу йәрдин башлап «дәрия» «Әфрат дәрияси»ни көрситиду; «мошу тәрипи» — ғәрбий тәрипи, әлвәттә.

ясап чиқти вә сепилниң һуллирини бир-биригә улап ясаватиду. □ 13 Энди улук падиша алийлиригә шу мәлум болғайки, мабада бу шәһәр оңланса, сепил пүткүзүлсә, улар баж тапшурмайдиған, олпан төлимәйдиған вә парақ тапшурмайдиған болувалиду, бундақ кетивәрсә падишаларниң ғәзнисигә сөзсиз зиян болиду. 14 Биз ординиң тузини йәп туруп, падишасимизниң бундақ бәһөрмәт қилинишиға қарап турушимизға қәтғий тоғра кәлмәйду, шу сәвәптин падишасимизға мәлум қилишқа жүрғәт қилдуқ. □ 15 Шуниниң үчүн алийлириниң ата-бовилириниң тарихнамисини сүрүштә қилишлирини тәшәббус қилимиз; сили тарихнамидин бу шәһәрниң әһвалини билип, униң падишаларғиму, һәр қайси өлкиләргиму зиян йәткүзүп кәлгән асий бир шәһәр экәнлигини, қедимдин тартип бу шәһәрдикиләр ағдурмичилиқ теригәнлигини билгәйла; дәл шу сәвәптин бу шәһәр вәйран қилинған еди. 16 Шуңа биз алийлиригә шуни уқтурмақчимизки, әгәр бу шәһәр қурулса, сепиллири пүткүзүлсә, ундақта силиниң дәрияниң мошу тәрипидики йәрләргә һеч қандақ егидарчиликлири болмай қалиду».

Падишаһниң иш тохтитилсун дәп ярлиқ чүшүрүши

17 Падиша мундақ жавап йоллиди: —

«Валий Рәһум, диван беги Шимшайға вә Самарийә һәм Дәрияниң шу тәрипидики башқа йәрләрдә турушлуқ һәмраһлириңларға салам! □ 18 Силәрниң бизгә язған әрз хетиңлар мениң алдимда ениқ қилип оқуп берилди. □ 19 Тәкшүрүп көрүшни буйрувидим, бу шәһәрниң дәрвәкә қедимдин тартип падишаларға қарши чиқип исян қозғиған, шәһәрдә дайим асийлиқ-қозғилаң көтириштәк ишларниң болуп кәлгәнлиги мәлум болди. 20 Илгәрки вақитларда қудрәтлик падишалар Йерусалимға һөкүмранлиқ қилип, Дәрияниң шу тәрипидики пүтүн йәрләрни идарә қилип кәлгән, улар шуларға беқинип баж, олпан вә париқини тапшуруп кәлгән экән. 21 Энди силәр буйруқ чүшүрүп у хәлиқни иштин тохтитиңлар, мәндин башқа ярлиқ чүшүрүлмигичә, бу шәһәрни яңливаштин қуруп чиқишқа болмайдиғанлиги уқтуруңлар. 22 Бу ишни ада қилмай қелиштин пәхәс болуңлар; падишаларға зиян кәлтүридиған апәт немишкә күчийиверидикән?».

23 Падиша Артахшаштаниң ярлиғиниң көчүрүлмиси Рәһумға, диван беги Шимшай һәм уларниң һәмраһлиригә оқуп берилиши биләнла, улар алман-талман Йерусалимдики Йәһудаларниң қешиға чиқип, һәрбий күч ишлитип, уларни ишни тохтитишқа мәжбур қилди.

24 Шуниниң билән Йерусалимдики Худаниң өйидики ишлар тохтиди; иш таки Парс падишаси Дариус тәхткә чиқип иккинчи жилиғичә тохтағлиқ қалди.

5

Муқәддәс өйни йәнә бир қетим яңливаштин селиш

1 Бу чағда пәйғәмбәрләр, йәни һағай пәйғәмбәр билән Иддоңиң оғли Зәкәрия пәйғәмбәр Йәһудийә вә Йерусалимдики Йәһудийларға бешарәт беришкә башлиди; улар Исраилниң Худасиниң намида уларға бешарәт беришти. ■ 2 Шуниниң билән Шеалтийәлниң оғли Зәруббәл вә Йозадакниң оғли Йәшуа қопуп Йерусалимдики Худаниң өйини яңливаштин селишкә башлиди; Худаниң пәйғәмбәрлири улар билән биллә болуп уларға ярдәм бәрди.

□ 4:12 «сепилни ясап чиқти вә сепилниң һуллирини бир-биригә улап ясаватиду» — мошу гәп биринчидин өз-өзигә зит келиду. Қандақсигә сепил һуллири теһи «бир-биригә уланмай» туруп сепил ясилип болиду? 13-әйттә хатириләнгән өз баянлириму уларниң шу сөзигә рәддийә болиду. Иккинчидин, бу сөзләр пүтүнләй ялған. Йәһудий хәлқи пәкәт ибадәтхана (Қорәш падишаниң әслидики ярлиғи бойичә) қурувататти. Сепилниң өзи болса, харабилик әһвалда еди. Мәсилән «Нәһ.» 1:3ни көрүң. □ 4:14 «бундақ бәһөрмәт қилинишиға...» — яки «бундақ зиян тартишиға...». □ 4:17 «Дәрияниң шу тәрипи» — Әфрат дәриясиниң ғәрбий тәрипи. □ 4:18 «алдимда ениқ қилип оқуп...» — яки «алдимда тәржимә қилинип оқуп...». ■ 5:1 һағ. 1:1; Зәк. 1:1

³ Шу чағда Дәрияниң ғәрип тәрипиниң баш валийси Таттинай билән Шетар-Бознай һәм уларниң һәмраһлири уларниң йениға келип: «Ким силәргә бу өйни яңливаштин селишқа, бу қурулушни пүттүрүшкә буйруқ бәрди?» дәп сориди. □ ⁴ Улар йәнә: «Бу қурулушқа мәсәул болғучиларниң исми немә?» дәп сориди. ⁵ Лекин Худаниң нәзири Йәһуда ақсақаллириниң үстидә еди, шуңа баш валий қатарлиқлар падиша Дариусқа мәлум қилғичә, шундақла униңдин бу һәқтә бирәр жавап ярлиқ кәлғичә уларниң қурулуш ишини тосмиди.

Падиша Дариусқа йәнә бир әрз мәлум қилиниши

⁶ Дәрияниң ғәрип тәрипиниң валийси Таттинай билән Шетар-Бознай һәм уларниң һәмраһлири, йәни Дәрияниң ғәрип тәрипидики афарсақлиқлар падиша Дариусқа хәт әвәтти; хәтниң көчүрүлмиси мана төвәндикидәк: ⁷ Улар падишаға әвәткән мәлуматта мундақ дейилгән: «Дариус алийлириға чоңқур аман-есәнлик болғай! ⁸ Падишасимизға шу иш йетип мәлум болсунки, биз Йәһудийәгә, улук Худаниң өйигә берип көрдүқки, шу өй йоған ташлар билән ясиливатиду, тамлириға лимлар өткүзүлүп селинмақта; бу қурулуш тез сүрәттә оңушлуқ елип бериливетипту. □ ⁹ Андин биз у йәрдики ақсақаллардин: — Ким силәргә бу өйни селишқа, бу қурулушни пүттүрүшкә буйруқ бәрди? — дәп соридүқ. ¹⁰ Вә алийлириға мәлум болсун үчүн уларниң исимлирини соридүқ, шуниңдәк уларниң башлиқлириниң исмилирини пүтүп хатирилимәкчи едүқ. ¹¹ Улар бизгә: «Биз асман-зиминниң Худасиниң қуллири, биз һазир буниңдин узун жиллар илгири селинған өйни яңливаштин селиватимиз. Мошу өйни әслидә Исраилниң улук бир падишаси салдурған еди. ¹² Лекин ата-бовилиримиз асмандики Худаниң ғәзивини кәлтүрүп қойғачқа, Худа уларни Калдийәлик Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қолиға тапшурған; у бу өйни чақтуруветип, хәлиқни Бабилға тутқун қилип әкәткән. ■ ¹³ Лекин Бабил падишаси Қорәшниң биринчи жили падиша Қорәш Худаниң бу өйини яңливаштин селишқа ярлиқ чүшүргән. ■ ¹⁴ Вә Небоқаднәсар Йерусалимдики бу ибадәтханидин елип Бабил бутханисиға апирип қойған Худаниң өйидики алтун-күмүч қачақучиларниму падиша Қорәш уларни Бабил бутханисидин әпчиқтуруп, Шәшбазар исимлиқ бир кишигә тапшурған; у уни баш валий қилип тайинлиған еди ■ ¹⁵ һәм униңға: — Бу қачақучиларни елип уларни Йерусалимдики ибадәтханиға апирип қойғин; Худаниң өйи әсли жайиға яңливаштин селинсун, дәп буйруған. ¹⁶ Андин шу Шәшбазар дегән киши келип, Йерусалимдики Худаниң өйигә һул салған; әнә шу вақиттин башлап һазирғичә ясиливатиду, теги пүтмиди» дәп жавап бәрди.

¹⁷ Әнди алийлириға лайиқ көрүнсә, падишасимизниң шу йәрдә, йәни Бабилдики ғәзнини ахтуруп беқишини, у йәрдә падиша Қорәшниң Йерусалимдики Худаниң өйини яңливаштин селиш тоғрисида чүшүргән ярлиғиниң бар-йоқлуғини тәкшүрүп беқишини сораймиз һәм падишасимизниң бу иш тоғрисида өз ирадисини бизгә билдүрүп қоюшини өтүнимиз».

6

Падиша Дариусниң илгәрки падишаниң ярлиғини тепиши

¹ Андин падиша Дариус Бабилдики дөләт-байлиқлар сақланған «Архиплар өйи»ни тәкшүрүп чиқишқа ярлиқларни чүшүрди. □ ² Медиа өлкисидики Ахмета қәлғәсидин бир орам қәғәз тепилди, униңда мундақ бир хатирә пүтүлгән: □ ³ «Падиша Қорәшниң биринчи жили, падиша Қорәш Йерусалимдики Худаниң өйигә даир мундақ бир ярлиқ чүшүриду: — «Қурбанлиқ сунулидиған орун болуш үчүн бу өй яңливаштин селинсун; ули пухта

□ **5:3** «бу қурулушни...» — яки «бу тамни...». □ **5:8** «...тез сүрәттә оңушлуқ елип бериливетипту» — яки «...әстайдиллиқ билән оңушлуқ елип бериливетипту». ■ **5:12** 2Тар. 36:16-21 ■ **5:13** 2Тар. 36:22,23; Эзра 1 ■ **5:14** Эзра 1:8 □ **6:1** «Архиплар өйи» — арабий тилида «Орам архиплар өйи». □ **6:2** «Ахмета» — тарихта бу қәлғә адәттә «Әкбатана» дегән нами билән тонулған.

селинсун, өйниң егизлиги атмиш гәз, кәңлиги атмиш гәз болсун. □ 4 Үч қәвәт йоған таш, бир қәвәт йеңи яғач билән селинсун, барлиқ хиражәт падишалиқ гәзнисидин чиқим қилинсун. 5 Әслидә Небоқаднәсар Йерусалимдики ибадәтханидин елип Бабилға апирип қойған, Худаниң өйидики алтун-күмүч қача-қучиларниң һәммиси қайтуруп келинип, Йерусалимдики ибадәтханиға қайтидин йәткүзүлүп, һәр бири өз жайиға қоюлсун; улар Худаниң өйигә қуюлсун!».

Падишаһниң муқәддәс өйни давамлиқ яңливаштин селишқә буйруқ чүшүрүши

6 Дариустин ярлиқ чүшүрүлүп: «— Шуңа, и дәрияниң шу тәрипиниң баш валийси Таттинай вә Шетар-Бознай һәм силәрниң һәмраһлириңлар, йәни Дәрияниң шу тәрипидики афарсақлиқлар, әнди силәр у йәрдин нери кетиңлар! □ 7 Худаниң өйиниң қурулуши билән кариңлар болмисун; Йәһудийларниң баш валийси билән Йәһудийларниң ақсақаллириниң Худаниң бу өйини әслидики орниға селишиға йол қоюңлар.

8 Шунидәк мән Худаниң бу өйиниң селиниши үчүн Йәһудаларниң ақсақаллири тоғрилиқ силәргә буйруқ чүшүрдүмки: — Дәрияниң ғәрип тәрипидин, падишалиқ гәзнисигә тапшурулған баж киримидин силәр кечиктүрмәй шу адәмләргә толук хиражәт ажритип бериңлар, қурулуш һеч тохтап қалмисун. □ 9 Уларға немә керәк болса, жүмлидин асмандики Худаға көйдүрмә қурбанлиқ сунушқә, мәйли әркәк топақ болсун, қочқар яки қозилар болсиму, шулар берилсун; йәнә Йерусалимдики каһинларниң бәлгүлигини бойичә буғдай, туз, шарап яки зәйтун майлар болсун шуларниң бириму кам қилинмай, һәр күни тәмин етип турулсун. 10 Шунидәк билән улар асмандики Худаға хушбуй қурбанлиқларни кәлтүрүп, падишаға вә падишаниң әвлатлириға узун өмүр тилисун. □ 11 Мән йәнә буйруймәнки, кимки бу ярлиқни өзгәртсә, шу кишиниң өйиниң бир тал лими суғурувелинип тикләнгәндин кейин, шу киши униңға есип миқлап қоюлсун, өйи әхләтханиға айландуруветилсун! □ 12 Вә Өзиниң намини шу йәрдә қалдурған Худа мошу Йерусалимдики өйини өзгәртишкә яки бузушқә қол узартқан һәр қандақ падиша яки хәлиқни һалак қилсун! Мән Дариус мошу ярлиқни чүшүрдүм, әстайидиллиқ билән бежа кәлтүрүлсун!» дейилди.

Ибадәтханиниң пүткүзүлүши

13 Андин Дәрияниң ғәрип тәрипиниң баш валийси Таттинай, Шетар-Бознай вә уларниң һәмраһлири падиша Дариусниң әвәткән йолйоруғи бойичә әстайидиллиқ билән шу ишни бежа кәлтүрди. 14 Йәһудийларниң ақсақаллири қурулушни давамлаштуруп, һагай пәйғәмбәр вә Иддоңиң оғли Зәкәрияниң бешарәт беришлири билән шу ишта ронақ тапти. Улар Исраилниң Худасиниң әмри бойичә, шундақла Қорәш, Дариус вә Артахшашта қатарлиқ Парс падишалириниң әмри бойичә ишләп, өйни яңливаштин қуруп чиқиш ишини пүттүрди. 15 Бу өй Дариус падишаси сәлтәнитиниң алтинчи жили, Адар ейиниң үчинчи күни пүткүзүлди.

Өйниң Худаға атилиши

16 Исраиллар — каһинлар, Лавийлар вә қалған сүргүнлүктин қайтип кәлгән хәлиқләрниң һәммиси Худаниң бу өйини униңға аташ мурасимини хошал-хурамлиқ билән өткүзди. 17 Өйни Худаниң Өзигә аташ мурасимида улар йүз топақ, икки йүз қочқар вә төрт йүз қоза сунди һәм Исраил қәбилилириниң сани бойичә барлиқ Исраил үчүн гуна қурбанлиғи сүпитидә он икки текини сунди. 18 Улар йәнә Йерусалимдики Худаниң ибадәт-хизмитини

□ 6:3 «Өйниң егизлиги атмиш гәз, кәңлиги атмиш гәз...» — Муқәддәс Китапта ишлитилгән «гәз» қолниң жәйнәктин бармақниң учигичә болған арилиғи (тәхминән 45 сантиметр) еди. □ 6:6 «Дәрияниң шу тәрипи» — Әфрат дәриясиниң ғәрип тәрипини көрситиду. □ 6:8 «кечиктүрмәй...» — яки «әстайидиллиқ билән...». □ 6:10 «падишаниң әвлатлириға узун өмүр тилисун» — арабий тилида «падиша вә униң оғуллириниң һаятини тилисун». □ 6:11 «әхләтханиға айландуруветилсун!» — яки «һажәтханиға айландуруветилсун!».

өтөшкө, Мусаниң китавида йезилгини бойичә, каһинларни өз нөвити бойичә, Лавийларни гуруппилири бойичә турғузди. □ ■

Өтүп кетиш һейтиниң өткүзүлүши

19 Биринчи айниң он төртинчи күни сүргүнлүктин қайтип кәлгәнләр «өтүп кетиш һейти»ни өткүзди. ■ 20 Чүнки каһинлар вә Лавийлар бир нийәт билән бирликтә паклиниш рәсимлирини өткүзүп, һәммиси пакланди; андин улар барлиқ сүргүнлүктин қайтип кәлгәнләр вә уларниң қериндиши болған каһинлар вә һәм өзлири үчүн өтүп кетиш һейтиға атиған қозилирини сойди. 21 Сүргүнлүктин йеңила қайтип кәлгән Исраиллар вә шуниңдәк Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарни издәп, өзлирини зиминдики ят әлликләрниң булғашлиридин айрип чиққан барлиқ кишиләр қоза гөшлирини бирликтә йейишти. 22 Улар петир нан һейтини хошал-хурамлиқ ичидә йәттә күн өткүзди; чүнки Пәрвәрдигар уларни хошаллиққа чөмдүрди һәм Асурийә падишасиниң көңлини уларға майил қилип, Өзиниң өйини — Исраилниң Худасиниң өйини қурушқа уларниң қолини мустәһкәмлиди. □

7

Каһин Эзраниң Бабилдин қайтип келиши

1 Шу ишлардин кейин Парс падишаси Артахашта сәлтәнәт сүргән мәзгилдә Эзра дегән киши Бабилдин Йерусалимға чиқти. У Сераяниң оғли, Серая Азарияниң оғли, Азария һилқияниң оғли, 2 һилқия Шаллумниң оғли, Шаллум Задокниң оғли, Задок Ахитубниң оғли, 3 Ахитуб Амарияниң оғли, Амария Азарияниң оғли, Азария Мерайотниң оғли, 4 Мерайот Зәраһияһниң оғли, Зәраһияһ Уззиниң оғли, Уззи Буккиниң оғли, 5 Букки Абишуаниң оғли, Абишуа Финиһасниң оғли, Финиһас Әлиазарниң оғли, Әлиазар болса баш каһин һарунниң оғли еди; 6 — Эзра дегән бу киши Бабилдин қайтип чиқти. У Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар Мусаға назил қилған Тәврат қануниға пишқан тәвратшунас еди; униң Худаси болған Пәрвәрдигарниң қоли униңда болғачқа, у немини тәләп қилса падиша шуни бәргән еди. □ 7 Падиша Артахаштаниң йәттинчи жили бир қисим Исраиллар, каһинлар, Лавийлар, ғезәлкәшләр, дәрвазивәнләр вә ибадәтхана хизмәткарлири униң билән бирликтә Йерусалимға қайтип чиқти. □ 8 Эзра әнди падишаниң сәлтәнитиниң йәттинчи жили бәшинчи айда Йерусалимға йетип кәлди. 9 Биринчи айниң биринчи күни у Бабилдин чиқишқа тәйярланди; Худаниң шәпқәтлик қоли униңда болғачқа, у бәшинчи айниң биринчи күни Йерусалимға йетип кәлди. 10 Чүнки Эзра көңүл қоюп Пәрвәрдигарниң Тәврат-қанунини чүшинип тәһсил қилишқа һәм униңға әмәл қилишқа вә шуниңдәк Исраил ичидә униңдики һөкүм-бәлгүлимиләрни үгитишкә нийәт қилған еди.

Падиша Артахаштаниң Эзраға тапшурған ярлиқ хети

11 Мана бу падиша Артахашта каһин һәм Тәвратшунас Эзраға тапшурған ярлиқ хетиниң көчүрүлмиси: — (Эзра Пәрвәрдигарниң әмирлиригә аит ишларға һәм Униң Исраилларға тапшурған бәлгүлимилиригә пишқан тәвратшунас еди): — 12 «Мәнки падишаларниң падишаси Артахаштадин асманлардики Худаниң мукәммәл Тәврат-қануниға пишқан

□ 6:18 «Мусаниң китави» — бәлким Тәвратниң 1-, 2-, 3-, 4- вә 5-қисимлирини көрситиду. ■ 6:18 Чөл. 3:6, 32; 8:11; 1Тар. 24:1 ■ 6:19 Мис. 12:1-28; Лав. 23:5; Чөл. 28:16; Қан. 16:2 □ 6:22 «Асурийә падишасиниң көңли» — Парс императорини «Асурийә падишаси» дәп аташ қизиқ иш. Шүбһисизки, Парс императори «Бабил падишаси», шундақла «Асурийә падишаси» дегән унванларға варислиқ қилған. □ 7:6 «қайтип чиқти» — Муқәддәс Китапта «Йерусалимға бериш», яки «Йерусалимға келиш» дегән сөз дайим дегидәк «Йерусалимға чиқиш» дегән ибарә билән ипадилиниду (мәсилән, «Йәр.» 31:6). «Пәрвәрдигарниң қоли униңда болғачқа...» — Тәвратта «Пәрвәрдигарниң қоли униңда болғачқа» дегән сөzlәр көп йәрләрдә учрайду, у: «Пәрвәрдигар униңға мәдәт бәргәчкә» дегән мәнини билдүриду. □ 7:7 «ибадәтхана хизмәткарлири» — ибраний тилида «Нәтинийлар». 2:43ни көрүң.

тэвратшунас каһин Эзраға салам! □ 13 Энди мән шундақ ярлиқ чүшүримәнки, падишалиғимда туруватқан Исраиллардин, шундақла уларниң каһин вә Лавийлиридин кимләр Йерусалимға беришни халиса, һәммиси сениң билән биллә барса болиду. 14 Чүнки сән падиша вә униң йәттә мәслиһәтчиси тәрипидин тайинланған экәнсән, қолуңдики Худаниң қанун китавида ейтилғанлири бойичә, Йәһудийә вә Йерусалимға тәкшүрүш-һал сораşқа әвәтилгәнсән. 15 Сән падиша вә униң мәслиһәтчилири өз ихтияри билән Исраилниң Худасиға сунған алтун-күмүчләрни кәтирип берип униңға тәқдим қил (униң макани Йерусалимдидур); ■ 16 Шунидәк қолуң пүткүл Бабил өлкисидә қанчилик алтун-күмүчләрни тапалиса, шуни хәлиқ вә каһинлар Йерусалимдики Худаниң өйигә тәқдим қилишқа өз ихтияри билән бәргән соғатларға қошуп апарғин. 17 Сән бу пулларға еһтиятчанлиқ билән қурбанлиқлар үчүн топақ, қочқар, қоза вә қошумчә ашлиқ һәдийәлири һәм шарап һәдийәлири сетивелип, буларни Йерусалимдики Худайиңларниң өйидики қурбангаһқа сунғин.

18 Қалған алтун-күмүчләрни сән вә жәмәтиңдикиләргә қандақ қилиш мувапиқ көрүнсә, Худайиңларниң ирадиси бойичә шундақ қилиңлар. 19 Сениң Худайиңниң өйидики ишларға ишлитишкә саңа бәргән қача-қучиларни Йерусалимдики Худаниң алдиға қой. 20 Әгәр шунидәк саңа Худайиңниң өйидики қалған ишларға чиқим қилидиғанға немә хиражәт керәк болса, сән падиша гәзнисидин елип ишләткин.

21 Шунидәк билән мәнки падиша Артахаштадин дәрияниң шу гәрип тәрипидики барлиқ гәзнә бәглиригә шундақ буйруқ чүшүримәнки, асмандики Худаниң Тэврат-қануниниң алими болған каһин Эзра силәрдин немини тәләп қилса, силәр әстайидиллиқ билән униң дегинидәк бежириңлар. 22 Униң алидиғини күмүч йүз талантқичә, буғдай йүз корғичә, шарап йүз батқичә, зәйтун мейи йүз батқичә болсун, тузға чәк қоюлмисун.

□ 23 Асманлардики Худа немини әмир қилса, шу асманлардики Худаниң өйи үчүн әстайидиллиқ билән бежирилсун; немишкә Худаниң гәзивини падиша вә оғуллириниң падишалиғиға чүшүргидәкмиз? 24 Биз шуниму силәргә мәлум қилимизки, умумән каһинлар, Лавийлар, гәзәлкәшләр, дәрвазивәнләр, ибадәтхана хизмәткарлири вә Худаниң бу өйидә хизмәт қилидиғанларниң һеч қайсисидин баж, олпан вә парақ елишқа болмайду.

25 Энди сән әй Эзра, Худайиңниң сәндә болған һекмитигә асасән, Дәрияниң шу гәрип тәрипидә Худайиңниң Тэврат-қанунини билгән, барлиқ хәлиқниң дөвасини сораидиған, уларни идарә қилидиған сорақчи вә һакимларни тайинлиғин; вә Тэврат-қанунини билмәйдиғанларға болса, уларға буларни үгитиңлар. □ 26 Худайиңниң қануниға вә падишалиқниң қануниға рияйә қилмайдиғанлар болса, униң үстидин адаләтлик билән һөкүм чиқирилсун; у өлүмгә, яки сүргүнгә яки мал-мүлкини мусадирә қилишқа вә яки зинданға ташлашқа һөкүм қилинсун».

Эзраниң Худаға һәмдусана оқушлири

27 Эзра мундақ деди — Ата-бовилиримизниң Худаси болған Пәрвәрдигарға һәмдусана болгай! Чүнки У падишаниң көңлигә, Йерусалимдики Пәрвәрдигарниң өйини шундақ көркәм безәш нийитини салди, 28 йәнә мени падиша вә мәслиһәтчилири алдида һәм падишаниң мөһтәрәм әмирлири алдида илтипатқа ериштүрди. Пәрвәрдигар Худайимниң қоли мәндә болуп, У мени гәйрәтләндүргәчкә, өзүм билән биллә Йерусалимға чиқишқа Исраиллар ичидин бир нәччә мөтивәрләрни жиғдим.

□ 7:12 «Худаниң мукәммәл Тэврат-қанунини» — бу әйәттики «мукәммәл» дегән сөзниң башқа тәржимиләрдики орни бизниң тәржимимиздикигә охшаш болмаслиғи мүмкин: — Мәсилән «Артахаштадин... Худаниң қануниға мукәммәл Тэвратшунас болған каһин эзраға...» яки «Артахаштадин... Эзраға мукәммәл салам (хатиржәмлик) болгай». ■ 7:15

Эзра 8:25 □ 7:22 «күмүч йүз талантқичә, буғдай йүз корғичә, шарап йүз батқичә,...» — бир «талант»ниң топтоғра қанчилик экәнлиги һазир бизгә намәлум, бәлким 45 килограм болуши мүмкин; шуңа 100 талант күмүч бәлким 4 тонничә болатти; бир «кор» 220 литр, 100 кор буғдай 30 тонна, бир «бат» 22 литр, 100 бат 2200 литр болатти. □ 7:25 «Энди сән әй Эзра, Худайиңниң сәндә болған һекмитигә асасән...» — ибраний тилида «Энди сән қолуңда тутқан Худайиңниң һекмитигә асасән...».

8

Эзра билән биллә қайтқанларниң сани

¹ Падиша Артахшашта сәлтәнәт сүрүп турған вақитта, Бабилдин мениң билән биллә қайтқанларниң ата жәмәт башлиқлири вә уларниң нәсәбнамилири төвәндикичә: —
² Финиһасниң әвлатлиридин Гәршон, Итамарниң әвлатлиридин Даниял, Давутниң әвлатлиридин һаттуш, ³ Шеканияниң әвлатлиридин, йәни Парошниң әвлатлиридин Зәкәрия вә униң билән нәсәбнамидә тизимланған әркәкләр жәмий бир йүз әллик киши; ⁴ Паһат-Моабниң әвлатлиридин Зәраһияһниң оғли Әлйойинай вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр икки йүз киши; ⁵ Шеканияниң әвлатлиридин болған Яһазийәлниң оғли вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр үч йүз киши; ⁶ Адинниң әвлатлиридин Йонатанниң оғли Әбәд вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр әллик киши; ⁷ Еламниң әвлатлиридин Аталияниң оғли Йәшәя вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр йәтмиш киши; ⁸ Шәфатияниң әвлатлиридин Микаилниң оғли Зәбадия вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр сәксән киши; ⁹ Йоабниң әвлатлиридин Йәһийәлниң оғли Обадия вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр икки йүз он сәккиз киши; ¹⁰ Шеломитниң әвлатлиридин Йосифияниң оғли вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр бир йүз атмиш киши; ¹¹ Бибайниң әвлатлиридин Бибайниң оғли Зәкәрия вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр жигирмә сәккиз киши; ¹² Азгадниң әвлатлиридин һаккатанниң оғли Йоһанан вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр бир йүз он киши; ¹³ Адоникамниң әвлатлиридин әң ахирида қайтқанларниң исимлири Әлифәләт, Жәийәл вә Шемәя болуп, улар билән биллә қайтқан әркәкләр атмиш киши; ¹⁴ Бигвайниң әвлатлиридин Утай билән Заббүд вә улар билән биллә қайтқан әркәкләр йәтмиш киши.

Лавийлар билән ибадәтхана хизмәткарлири — йәни «нәтанийлар» — уларниң чақиртилиши

¹⁵ — Мән уларни Ахаваға ақидиған Дәрияниң бойиға жиғдим; биз у йәрдә чедир тикип үч күн турдуқ. Хәлиқни вә каһинларни арилап қарисам у йәрдә Лавийлар йоқ экән. ¹⁶ Шуңа мән башлиқлардин Әлиезәр, Арийәл, Шемәя, Әлнатан, Яриб, Әлнатан, Натан, Зәкәрия билән Мәшулламларни вә уларға қошуп оқумушлуқ алимлардин Йоариб билән Әлнатанни чақиртип келип, ¹⁷ уларға һавалә қилип Касифия дегән йәргә, Иддо дегән Атаман билән көрүшүшкә әвәттим. Мән Касифия дегән йәрдә Иддоға вә униң ибадәтхана хизмәткарлири болған қериндашлириға дәйдиған гәпләрни ағзиға селип, уларниң бу йәргә Худайимизниң өйи үчүн хизмәт қилидиған хизмәтчиләрни бизгә әкелишни өтүндүм. ¹⁸ Худайимизниң шапаәтлик қоли биздә болғачқа, улар бизгә Исраилниң әвриси, Лавийниң нәвриси Маһлиниң әвлатлири ичидин оқумушлуқ бир адәмни, йәни Шәрәбияни вә униң оғуллири һәм қериндашлири болуп жәмий он сәккиз кишини башлап кәлди. ¹⁹ Улар йәнә һашәбия вә униң билән биллә Мәрариниң әвлатлиридин Йәшәя һәм униң қериндашлири һәм уларниң оғуллири болуп, жәмий жигирмә кишини, ²⁰ Йәнә илгири Давут вә униң әмирлири Лавийларниң хизмитидә болушқа тайинлиған «Нәтинийлар»дин икки йүз жигирмә кишини башлап кәлди, буларниң һәммиси исимлири билән тизимланди.

Қайтип келишкә тәйярлиниш

8:3 «Шеканияниң әвлатлиридин» — башқа бир хил тәржимиси (2-айәт билән бирләштүрүлүп): «Давутниң әвлатлиридин, һаттуш, йәни Шеканияниң оғли, Парошниң әвлатлиридин... ». **8:5** «Шеканияниң әвлатлиридин болған Яһазийәлниң оғли» — кона грекчә тәржимиси (LXX)дә «Заттуниң әвлатлиридин Яһазийәлниң оғли Шекания» дейилгән. Бу кона тәржимә тоғра болуши мүмкин. **8:10** «Шеломитниң әвлатлиридин Йосифияниң оғли» — кона грекчә тәржимиси (LXX)дә «Баниниң әвлатлиридин Йосифияниң оғли Шеломит» дейилгән. Бу кона тәржимә тоғра болуши мүмкин. **8:13** «Адоникамниң әвлатлиридин әң ахирида қайтқанлар...» — яки «Адоникамниң әвлатлиридин, йәни әң ахирида қайтқанлар...» **8:15** «Лавийлар йоқ экән» — каһинлар өзлири Лавийлар, әлвәттә (пәқәт һарунниң әвлатлири каһин болиду); мошу йәрдә дейиливатқини каһинлиқтин башқа роһий хизмәт қилалайдиған Лавийларни көрситиду. **8:20** «Нәтинийлар» — ибадәтхана хизмәткарлири.

²¹ Шу чагда Ахава дэрияси бойида мэн Худайимизниң алдида өзүмизни төвэн қилип, өзимиз вэ кичик балилиримиз һәм барлиқ мал-мүлкимиз үчүн Худайимиздин ақ йол тиләшкә роза тутайли, дәп жақалидим. ²² Чүнки биз әслидә падишаға: «Худайимизниң қоли Уни барлиқ издигәнләрниң үстигә илтипат көрситишкә қоюлиду; лекин Униң қудрити билән ғәзиви Өзини ташлиғанларға зәрбә беришкә тәйярдур» дегән едук, әнди йәнә униңдин йолдики дүшмәнләргә тақабил турушқа пиядә вә атлиқ ләшкәрләр тайинлап беришни тәләп қилғанлиғимдин хижил болуп қалдим. ²³ Шуниң билән биз роза тутуп Худайимиздин шу иш тоғрилиқ өтүндүк, у дуайимизни ижабәт қилди.

Муқәддәс өй үчүн һәдийә қилинған соғатлар

²⁴ Мән каһин башлири ичидин он икки адәмни вә Шәрәбия, һашабия вә улар билән биллә болған ака-укилиридин он адәмни таллап, ²⁵ уларға алтун, күмүч вә қача-қучиларни, йәни падиша, униң мәслиһәтчилири, әмирлири вә шуниңдәк шу йәрдә туруватқан барлиқ Исраиллар «көйдүрмә һәдийә» сүпитидә Худайимизниң өйигә һәдийә қилған соғатларни тапшурдум. ■ ²⁶ Мән күмүчтин алтә йүз әллик талант, йүз талант еғирлиқтики күмүч қача-қуча, йүз талант алтунни уларниң қолиға өлчәп тапшурдум. □ ²⁷ Уларға тапшурғанлиримдин йәнә алтун дас жигирмә болуп, қиммити миң дарик, сүпәтлик вә валилдап пақирайдигән мис чоң дас икки болуп, алтундәк қиммәтлик еди. □ ²⁸ Мән уларға: — Силәр Пәрвәрдигарға муқәддәстурсиләр, қача-қучиларму муқәддәстур, алтун-күмүчләр ата-боваңларниң Худаси Пәрвәрдигарға ихтиярий һәдийә қилинған соғаттур. ²⁹ Таки Йерусалимдики Пәрвәрдигарниң өйидики амбар-ғәзниләргә йәткүзүп, каһинлар вә Лавийларниң башлири вә Исраилларниң қәбилә-жәмәт башлиқлириниң алдида таразидин өткүзгичә буларни убдан қарап қоғдаңлар, дедим. ³⁰ Шуниң билән каһинлар билән Лавийлар Йерусалимдики Худайимизниң өйигә апиридиған, таразидин өткүзүлгән шу алтун-күмүч вә қача-қучиларни тапшурвалди.

Йерусалимға йетип келиш

³¹ Шуниң билән биринчи айниң он иккинчи күни биз Ахава дэриясиниң бойидин қозғилип Йерусалимға чиқишқа маңдуқ. Худайимизниң қоли үстимиздә болғачқа, у бизни дүшмәнлиримиздин вә йолда пайлап турған қарақчилардинму қутқузди. ³² Биз Йерусалимға келип у йәрдә үч күн турдуқ; ³³ төртинчи күни Худайимизниң өйидә алтун-күмүч вә қача-қучилар таразида өлчинип каһин Урияниң оғли Мәрәмәтниң қолиға тапшурулди; униң йенида Финиһасниң оғли Әлиазар, йәнә Лавийлардин Йәшуаниң оғли Йозабәд билән Биннуийниң оғли Ноадияһлар бар еди. ³⁴ һәммә нәрсә сани бойичә вә еғирлиғи бойичә өлчәнди вә шуниң билән биллә һәр бириниң еғирлиғи пүтүп қоюлди.

³⁵ Шу чагда әсли елип кетилгәнләрниң әвлатлири, йәни сүргүнлүктин қайтқанлар Исраилларниң Худасиға «көйдүрмә қурбанлиқ» сүпитидә пүткүл Исраил үчүн он икки топақ, тохсән алтә қочқар, йәтмиш йәттә қоза сунди, йәнә гуна қурбанлиғи сүпитидә он икки текә сунди; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарға аталған көйдүрмә қурбанлиқ еди. ³⁶ Улар падишаниң ярлиқ хәтлирини падишаниң валийлириға вә Дәрияниң бу ғәрип тәрипидики һөкүмдарларға тапшурувиди, улар хәлиқкә вә Худаниң өйиниң ишлириға изчил ярдәм бәрди.

■ **8:25** Эзра 7:14, 15 □ **8:26** «күмүчтин алтә йүз әллик талант... йүз талант алтун...» — шу дәвирдики Исраиллар арасида бир «талант»ниң топтоғра қанчилик екәнлиги бизгә ениқ әмәс; «күмүчниң таланти» болса бәлким 45 килограм, «алтунниң таланти» бәлким 90 килограм болуши мүмкин; шуңа 650 талант күмүч бәлким 29 тонничә болатти, 100 талант күмүч 6.5 тонничә, 100 талант алтун 9 тонничә болатти. □ **8:27** «дарик» — (яки «драхма») — Парс имперйәсидики бир хил алтун тәңгә; мошу йәрдә бу дасларниң қиммити 400-500 килограм алтунға баравәр еди.

9

Хәлиқниң ят әлләргә әгишип садақәтсизлиқ қилиши — Эзраниң Исраилниң гуналицрини тонуп дуа қилиши

¹ Бу ишлар пүткәндин кейин әмирләр мениң билән көрүшкили йенимға келип: — Исраиллар, каһинлар вә Лавийлар өзлирини мошу зиминлардики таипиләрдин, йәни уларниң жиркинчилик адәтлиридин айрип турмиди, — демәк, улар Қананийлар, һиттийлар, Пәриззийләр, Йәбусийлар, Аммонийлар, Моабийлар, Мисирлиқлар вә Аморийларға әгишип маңди. ² Чүнки улар бу ят таипиләрдин өзлиригә вә оғуллириға хотун елип берип, Худага хас муқәддәс нәсилни мошу зиминлардики таипиләр билән арилаштурувәтти; униң үстигә, әмирләр билән әмәлдарлар бу садақәтсизлиқниң башламчилириду, — дейишти.

³ Мән бу ишни аңлапла көйнәк билән тонумни житип, чач-сақаллиримни жулуп гәм-қайғуға чүшүп олтирип кәттим. ⁴ Вә Исраилниң Худасиниң сөзлиридин қорқуп титригәнләрниң һәр бири сүргүнлүктин қайтип кәлгәнләрниң садақәтсизлиги түпәйлидин йенимға кәлди. Мән таки кәчлик қурбанлиқ сунулғичә гәм-қайғуға чөмүп олтардим.

⁵ Кәчлик қурбанлиқ вақтида мән өзүмни төвән қилған һаләттин туруп, көйнәк вә тонум житиқ һалда Худайим Пәрвәрдиғарға йүзлинип тизлинип олтирип, қоллиримни йейип, ⁶ дуа қилип: — «Аһ Худайим, шәрмәндиликтә йүзүмни саңа қаритиштин иза тартмақтимән, и Худайим; чүнки қәбиһликлримиз толилиғидин башлиримиздин ашти, асийлиқ-итаәтсизлигимиз асманларға тақашти. ■ ⁷ Ата-бовилиримизниң күнлиридин тартип бүгүнгә қәдәр зор итаәтсизликтә жүрүп кәлдуқ, шуңа қәбиһликлримиз түпәйлидин биз, бизниң падишалиримиз вә каһинлиримиз худди бүгүнки күндикидәк һәр қайси жутлардики падишаларниң қолиға чүшүп, қиличқа, сүргүнлүккә, булаң-талаңға, номусқа тапшурулдуқ. □

⁸ Әнди һазир азғинә вақит Худайимиз көзлиримизни нурландуруп, қуллуғимизда бизгә азғина арам берилсун дәп, қечип қутулған бир қалдини сақлап келип, бизгә өзиниң муқәддәс жайидин худди қаққан қозуқтәк муқим орун берип, бизгә Худайимиз Пәрвәрдиғардин илтипат көрситилди. □ ⁹ Чүнки биз һазир қуллармиз; һалбуки, Худайимиз мошу қуллуғимизда йәнила бизни ташливатмәй, бәлки Парс падишалириниң алдида рәһимгә ериштүрүп, Худайимизниң өйини селип, харабиләшкән жайлирини яңливаштин оңлашқа бизни роһландурди, шундақла бизни Йәһудийә вә Йерусалимда сепиллиқ қилди. □ ¹⁰⁻¹¹ И Худа, биз бу *илтипатлар* алдида йәнә немә дейәләймиз? Чүнки биз йәнила Сениң мөмин бәндилириң болған пәйғәмбәрләр арқилиқ тапилған әмирлириңни ташливаттуқ; Сән улар арқилиқ: «Силәр кирип мирас қилип егиләйдиған зимин болса, шу зиминдики таипиләрниң ипласлиғи билән булғанған бир зимин; чүнки улар түрлүк напаклиқларни қилип, жиркинчилик адәтлири билән бу зиминни бу чәттин у четиғичә толдурувәтти. ■ ¹² Шуңа силәр қизлириңларни уларниң оғуллириға бәрмәңлар, оғуллириңларға уларниң қизлирини елип бәрмәңлар; силәр күчийип, зиминниң назу-немәтлиридин йейишкә, зиминни әбәдил-әбәт әвлатлириңларға мирас қилип қалдуруш үчүн мәңгү уларниң аман-течилиғи яки мәнпәитини һәргиз издимәңлар» — дегән едиң. ¹³ Бизниң рәзил қилмишлиримиз вә наһайити еғир итаәтсизлигимиз түпәйлидин бу һәммә бала-қаза бешимизға кәлгән еди вә Сән, и Худайимиз, қәбиһликлримизгә тегишлик болған жазаимизни йениклитип, бизгә бүгүнкидәк нижатлиқ илтипатни көрсәткән туруқлуқ, □ ¹⁴ биз қандақму йәнә әмирлириңгә хилаплиқ қилип, бундақ жиркинчилик қайдиләрни тутқан бу таипиләр билән никаһлиниверимиз? Мабада шундақ қилидиған болсақ, Сән бизгә гәзәплинип, бизгә бир

■ 9:6 Зәб. 37:5 □ 9:7 «номусқа тапшурулдуқ» — ибраний тилида «йүзи чүшкәнлигигә тапшурулдуқ». □ 9:8 «бизгә өзиниң муқәддәс жайидин худди қаққан қозуқтәк муқим орун берип,...» — «Йәш.» 22:20-24ни көрүң. □ 9:9 «...бизни Йәһудийә вә Йерусалимда сепиллиқ қилди» — «сепиллиқ» мошу йәрдә асасән көчмә мәнидә ишлитилгән болса керәк. Чүнки Йерусалимдики сепил мошу вақитта теһи қурулмиған еди («Нәһ.» 1-бапни көрүң). ■ 9:10-11 Лав. 18:25, 27; Қан. 7:3 □ 9:13 «бизгә бүгүнкидәк нижат илтипатини көрсәткән» — бу ибариниң башқа бир хил тәржимиси: «бизгә бүгүнкидәк қутулдурулған қалди қалдуруған».

қалди яки қутулғидек бирисиниму қалдурмай йоқатмай қаламсән? ¹⁵ И Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигар, Сән һаққанийдурсән! Шу сәвәптин биз бүгүнкидек қутулуп қалған бир қалдимиз. Қара, биз Сениң алдиңда итаәтсизликлиримиздә туруватимиз, шуңа Сениң алдиңда һеч қайсимиз тик туралмай қалдуқ» — дедим.

10

Гунайини тонуп, қилған дуаниң нәтижиси

¹ Эзра дуа қилип, гунайини тонуп жиғлап Худаниң өйи алдида жиқилип дүм ятқан чағда, Исраиллардин наһайити чоң бир жамаәт, әр-аяллар вә балилар униң йениға келип жиғилди; көпчиликму қаттиқ жиғлап кетишти. ² Еламниң әвлатлиридин, Йәһийәлниң оғли Шекания эзраға: — Биз Худайимизға садақәтсизлик қилип бу зиминдики ят таипиләрдин хотун аптуқ. һалбуки, Исраил үчүн йәнила үмүт бар; ³ биз әнди Худайимиз билән әһдилишәйли, ғожамниң вә Худайимизниң әмирлиридин қорқуп титригәнләрниң нәсиһитигә асасән бу хотунларни вә улардин төрәлгән пәрзәнтләрни йолға селип қояйли. һәммә иш Тәврат қануни бойичә қилинсун. ⁴ Тур! Бу иш саңа бағлиқтур, биз сени қоллаймиз; жүрҗәтлик болуп ишни ада қилғин, — деди.

⁵ Шуниң билән Эзра орнидин қопуп, каһинларниң Лавийларниң вә пүткүл Исраил жамаитиниң башлиқлирини шу сөз бойичә иш қилимиз, дәп қәсәм ичишкә үндиди, улар қәсәм ичти.

⁶ Андин Эзра Худаниң өйи алдидин қопуп Әлияшибниң оғли Йәһоһананниң өйигә кирди; у у йәргә кәлгәндә ғизаму йемиди, суму ичмиди, чүнки у сүргүнлүктин қайтип кәлгәнләрниң садақәтсизлиги үчүн ечинатти. ⁷ Шуниң билән Йәһудийә вә Йерусалимда сүргүнлүктин қайтип кәлгәнләрниң һәммисигә жақалинип, Йерусалимға жиғилиңлар, ⁸ әмирләр вә ақсақалларниң нәсиһити бойичә, кимки үч күн ичидә йетип кәлмисә, униң пүтүн мал-мүлки мусадирә қилиниду, сүргүндин қайтип кәлгәнләрниң жамаитидинму айрилиду, дәп, жақарнамә чиқирилди. ⁹ Шуниң билән Йәһуда вә Биняминдики барлиқ әрләр үч күнгичә Йерусалимға жиғилип болди. У тоққузинчи айниң жигирминчи күни еди; барлиқ хәлиқ Худаниң өйиниң һойлисидики мәйданға келип олтарди, көпчилик бу иштин қорқачқа, шуниңдәк қаттиқ яққан ямғур түпәйлидин, титрәп кетишти. ¹⁰ Каһин Эзра орнидин қопуп уларға: — Силәр Худаға садақәтсизлик қилип ят таипиләрниң қизлирини хотунлуққа елип Исраилларниң итаәтсизлигини ашурдуңлар. ¹¹ Әнди силәр ата-боваңларниң Худаси болған Пәрвәрдигар алдида гунайиңларни тонуп, униң нәзиридә дурус болғанни қилип, өзүңларни бу зиминдики таипиләрдин вә бу ят әллик хотунлириңлардин арини очуқ қилиңлар, деди.

¹² Пүтүн жамаәт жуқури авазда жавап берип: — Мақул, биз өзлириниң шу гәплири бойичә иш көримиз. ¹³ Бирақ адәмләр бәк көп, йәнә келип ямғур пәсли болғачқа талада туралмаймиз; униң үстигә бу дегән бир-икки күндә пүтидиған иш әмәс, чүнки биздә бу ишта итаәтсизлик қилғанлар наһайити көптур! □ ¹⁴ Худаниң мошу иш түпәйли кәлгән қаттиқ ғәзивиниң биздин кәткичә, башлиқлиримиз пүткүл жамаәткә вәкил болуп Пәрвәрдигарниң алдида турсун; бизниң һәр қайси шәһәрлиримиздә ят әлләрдин хотун алғанларму бәлгүләнгән вақитта шу шәһәрниң ақсақал вә һакимлири билән бирликтә келип бу ишни бир тәрәп қилсун, — деди.

¹⁵ Бу ишқә пәқәт Асаһәлниң оғли Йонатан билән Тиқваһниң оғли Яһзия қарши чиқти, Мәшуллам билән Лавий Шаббитай уларни қоллиди. ¹⁶ Шуниң билән сүргүндин қайтип кәлгәнләр әнә шундақ қилди. Каһин Эзра вә ата жәмәтлириниң башлиқлири болғанлар жәмәти бойичә бу ишқә айрилди; уларниң һәммиси исмилири бойичә тизимланди. Улар онинчи айниң биринчи күни бу ишни тәкшүрүп бир тәрәп қилишқә киришти. ¹⁷ Улар ят әллик хотунларни алған әрләрниң соригини биринчи айниң биринчи күни түгәтти.

□ **10:13** «чүнки биздә бу ишта итаәтсизлик қилғанлар наһайити көптур!» — башқа бир хил тәржимиси: «чүнки биз бу ишта бәк еғир итаәтсизлик қилғанмиз».

Ят әлләрдин хотун алғанларниң тизимлиги

¹⁸ Каһинларниң әвлатлири ичидә ят әллик хотунларни алғанлардин мошулар чиқти: — Йозадакниң оғли Йәшуаниң вә униң қериндашлириниң әвлатлиридин: — Маасеяһ, Әлиезәр, Яриб, Гәдалия. ¹⁹ Улар хотунлиримизни йолға селип қойимиз дәп қасәм қилип қол беришти вә гунайи үчүн итаәтсизлик қурбанлиғи сүпитидә қой падисидин бир қочқарни сунди. ²⁰ Иммерниң әвлатлиридин һанани билән Зәбадия; ²¹ һаримниң әвлатлири ичидә Маасеяһ, Елияһ, Шемая, Йәһийәл вә Уззия; □ ²² Пашхурниң әвлатлиридин Әлийойнай, Маасеяһ, Исмаил, Нәтанәл, Йозабад вә Әласаһ.

²³ Лавийлар ичидә Йозабад, Шимәй, Келая («Келита»му дейилиду), Питания, Йәһуда билән Әлиезәр; ²⁴ ғәзәлкәшләр ичидә Әлияшиб; дәрвазивәнләр ичидә Шаллум, Тәләм, Ури.

²⁵ Исраиллардин: — Парошниң әвлатлиридин Рамия, Йиззия, Малкия, Миямин, Әлиазар, Малкия, Беная; ²⁶ Еламниң әвлатлиридин Маттания, Зәкәрия, Йәһийәл, Абди, Йәримот билән Елияһ; ²⁷ Заттуниң әвлатлиридин Әлийойнай, Әлияшиб, Маттания, Йәримот, Забад билән Азиза; ²⁸ Бибайниң әвлатлиридин Йоһоһанан, һанания, Заббай билән Атлай; ²⁹ Баниниң әвлатлиридин Мәшуллам, Маллуқ, Адая, Яшуб, Шеал билән Рамот; □ ³⁰ Паһат-Моабниң әвлатлиридин Адна, Жилал, Беная, Маасеяһ, Маттания, Бәзаләл, Биннуий билән Манассәһ; ³¹ һаримниң әвлатлиридин Әлиезәр, Йишия, Малкия, Шемая, Шимеон, ³² Бинямин, Маллуқ вә Шәмария; ³³ Хашумниң әвлатлиридин Маттинай, Маттатаһ, Забад, Әлифәләт, Йәрәмай, Манассәһ вә Шимәй; ³⁴ Баниниң әвлатлиридин Мадай, Амрам, Уәл, ³⁵ Беная, Бәдия, Келуһай, ³⁶ Вания, Мәрәмот, Әлияшиб, ³⁷ Маттанияһ, Маттинай, Яасу, ³⁸ Бани, Биннуий, Шимәй, ³⁹ Шәләмия, Натан, Адая, ⁴⁰ Макнадибай, Шашай, Шарай, ⁴¹ Азарәл, Шәләмия, Шәмария, ⁴² Шаллум, Амария, Йүсүп; ⁴³ Небониң әвлатлиридин Жәийәл, Маттитияһ, Забад, Зебина, Яддай, Йоел вә Беная. ⁴⁴ Буларниң һәммиси ят әллик хотунларни алғанлар еди, вә шуниңдәк улардин бәзиләрниң хотунлири пәрзәнтму көргән еди. □

□ **10:21** «Елияһ» — бу исим әрәб тилида, шундақла уйғур тилида «Илияс» дейилиду. □ **10:29** «Рамот» — яки «Йәрәмот». □ **10:44** «вә шуниңдәк улардин бәзиләрниң хотунлири пәрзәнтму көргән еди» — башқа бир хил тәржимиси: — «... вә шуниң билән улар хотунлирини вә пәрзәнтлирини йолға селивәтти». Бу айтниң тексттә кәмтүклүк болуши мүмкин. Шуңа мәнаси ениқ әмәс.

Тәврат дәвридә Исраилда жүз бәргән муһим вақийәләр

1. (а) Ибраһим, Сараһ вә Тәраһ Қанаған земинға бармақчи болуп, Ур шеһириниң чиқиду. (б) Улар Һаран шеһиридә тоқтап қалиду Ибраһимниң икки оғли— Исһак (Сараһтин) вә Исмаил (дедики һөкөрдин) төрүлиду. Исһактин Яқуп вә Өсәс (Ривкаһдин) төрүлиду. Яқуптин он икки оғул, бир қиз төрилиду
2. Жүсүф қуллуқда сөтилип Мисирға елип берилиду. У Пирванниң қол астида Мисирға вәзир болиду. Яқуп вә оғуллири қәһетчиликте өзүк издеп Мисирға чүшиду. Жүсүп уларни қобул қилип Гошен земиниға оптурақлаштуриду («Яритилиш» мошу йерде тохтайдү).. Исраиллар Мисирда қуллуққа чүшиду. 400 жылдин кейин, Муса пәйғәмбәр уларни Мисирдин йөтәкләп чиқиду («Мисирдин чиқиш»). Муса пәйғәмбәргә Синай теғидә «муваддәс қанун» вәһий қилиниду («Мисирдин чиқиш», «Лавийлар») 12 пайлақчи Қанаан земинни чарлайду. Өмма Исраиллар ишәнмесликтин земинға тегәлмәйдү, чөл-баявандә 40 жыл кезип жүриду («Чөл-баявандики сәпәр»).
3. Исраиллар Иордан дәрәжидин етуштиң авал Муса пәйғәмбәр еғдин иккинчи қетим уларға шәрһләйдү («Қанун шәрһи»).
4. Йешуа пәйғәмбәрниң йөтәклиги билән Исраиллар Қанаан земиниға кириду, уни игиләйдү. Йешуа уларға земинни төксим қилиду. Жәһилик, дәр — «Батур һакимлар» һөкүмранлиқ қилиду Падшалық дәрәи — Саул, Давид, Сулайман Падшалық болғаниду — жәнупта «Йәһуда», шималда «Исраил». Шималий падишалық («Исраил»)
5. Асурия империяси төрилидин сүргүн қилиниду. Сүргүн болғандарниң көп қисим қайтып келәлмәйдү (милладидин илгириги 721-жыл).

9. (150 жылдин кейин) Жәнубий падишалық («Йәһуда») Бабил империяси төрилидин сүргүн қилиниду. Сүргүн болғандарниң көп қисим қайтып келәлмәйдү (милладидин илгириги 586-жыл).
10. 70 жыл сүргүн болғандин кейин, Исраилларниң садик бир қисим Өвара вә Нәһәмияниң йөтәклиги қолда Қанаған земиниға қайтиду.
11. Худаниң хәлир падишасис һалда Қанаған Худаниң хәлир падишасис һалда Қанаған земинида туриду. Тәвратниң ахирги қисим («Малаки пәйғәмбәр») милладидин илгириги 400-жыл етралида йезилди. Исраиллар авал Грек андин Рим империяси төрилидин һөкүмранлиқ қилиниду. Уларниң ичидә көп әдәмләр Худа вәғидигән Кутуғучи-Мәсиһни күтиду.

Тәвраттики пәйғәмбәрләр – уларниң дәврлири
 1. Сүргүн болуштин илгириги пәйғәмбәрләр
 2. Сүргүн болуш мезгилидики пәйғәмбәрләр
 3. Сүргүн болғандин кейинки пәйғәмбәрләр

ТӘВРАТ ДӘВРИНИҢ ТАРИХИНИ КӨРСИТИДИҒАН КАРТА

Тәврат дәвриниң тарихини көрситидиған карта

Нәһәмия

Йерусалимнің ечинишлиқ, хараплиқ һалити

¹ Нақалияның оғли Нәһәмия шундақ баян қилдики: — Жигирминчи жили Кисләв ейида, мән Шушан қәлғәсидә тураттим, □ ² Өз қериндашлиримдин бири болған һанани билән бир нәччә киши Йәһудийәдин чиқип кәлди; мән улардин сүргүнлүктин қутулуп қалған Йәһудалар вә Йерусалим тоғрисида соридим. ³ Улар маңа: — Сүргүнлүктин қутулған хәлиқнің қалдисидә Йәһудийә өлкисидә қаттиқ жапа-мушәққәт астида вә аһанәт ичидә қалди. Йерусалимнің сепили болса өрүветилди, қовуқлириму көйдүрүветилди, дәп ейтип бәрди.

Нәһәмияның Йерусалим үчүн роза тутуп дуа қилиши

⁴ Мән бу гәпләрни аңлап олтирип жиглап кәттим, бир нәччә күнгичә налә-пәрәд кәтирип, асманлардики Худа алдида роза тутуп, дуа қилип ⁵ мундақ дедим: — «И асмандики Худа Пәрвәрдиғар, Өзини сөйүп, әмирлирини тутқанларға өзгәрмәс меһир көрситип әһдисидә турғучи улук вә дәһшәтлик Тәңри, ■ ⁶ әнди Сениң алдиңда мошу пәйттә қуллириң Исраиллар үчүн пеқир қулуңның кечә-күндүз қиливатқан бу дуасиға қулиқиң селинғай, көзүң очук болғай! Мән биз Исраилларның Сениң алдиңда садир қилған гуналиримизни етирап қилимән; мәнму, атамның жәмәтиму гуна қилдуқ! ⁷ Биз Сениң йолуңға тәтүр иш қилип, Сән қулуң Мусаға тапилиған әмирлириң, бәлгүлимилириң вә һөкүмлириңни һеч тутмидуқ. ⁸⁻⁹ Сениң Өз қулуң Мусаға тапилап: «Әгәр силәр вапасизлиқ қилсаңлар, силәрни пүтүн таипиләрның арасиға тарқитиветимән; лекин Маңа йенип келип, Мениң әмирлиримни тутуп әмәл қилсаңлар, гәрчә араңлардин һәтта асманларның әң четигә қоғливетилгәнләр болсиму, Мән уларни шу йәрдин жигип, Мениң намимни тикләшкә таллиған жайға елип келимән» дегән сөзүңни яд қилғайсән, дәп өтүнимән. ■ ¹⁰ Буларның һәммиси Сениң қуллириң вә Сениң хәлқиң, Өзүңнің зор қудритиң вә күчлүк қолуң билән һөрлүккә қутқуздуң. ¹¹ И Рәббим, қулуңның дуасиға һәм Сениң намиңдин әймиништин сөйүнгән қуллириңніңму дуасини қулиқиң тиңшиғай; бүгүн қулуңның ишлирини оңушлуқ қилғайсән, уни шу кишиниң алдида илтипатқа ериштүргәйсән». Шу вақитта мән падишаниң сақийси едим.

2

Падишаниң Нәһәмияның Йерусалимни, жүмлидин сепилини қайта оңшап чиқишиға рухсәт қилиши

¹ Вә шундақ болдики, падиша Артахшаштаниң жигирминчи жили Нисан ейи, падишаниң алдиға шарап кәлтүрүлгән еди; мән шарапни елип падишаға сундум. Буниңдин илгири мән падишаниң алдида һеч қачан гәмкин көрүнгән әмәс едим.

² Шунның билән падиша мениңдин: — Бирәр кесилиң болмиса, чирайиң немишкә шунчә гәмкин көрүниду? Көңлүңдә чоқум бир дәрәд бар, девиди, мән интайин қорқуп кәттим. ³ Мән падишаға: — Падишәһим мәңгү яшиғайла! Ата-бовилиримнің қәбирлири жайлашқан шәһәр харабиликкә айланған, дәрваза-қовуқлири көйдүрүветилгән турса, мән қандақму гәмкин көрүнемәй? — дедим.

⁴ Падиша мениңдин: — Сениң немә тәливиң бар? — дәп соривиди, мән асмандики Худаға дуа қилип, ⁵ андин падишаға: — Әгәр падишасимнің көңлигә мувапиқ көрүнсә, қуллири өзлириниң алдида илтипатқа еришкән болса, мени Йәһудийәгә әвәткән болсила,

□ **1:1** «жигирминчи жили» — Парс падишаси Артахшаштаниң жигирминчи жилини көрситиду (2:1ни көрүң). ■ **1:5** Мис. 20:6; 34:7; Чөл. 14:18; Қан. 5:10; Зәб. 85:15; 102:8; 144:8-9; Дан. 9:4 ■ **1:8-9** Қан. 4:25, 26, 27; 30:2, 3, 4

ата-бовилиримниң қәбирлири жайлашқан шәһәргә берип, уни яңливаштин қуруп чиқсам, дедим.

⁶ Падиша (шу чағда ханиш падишаниң йенида олтиратти) мәндин: — Сәпириңгә қанчилик вақит кетиду? Қачан қайтип келисән? — дәп сориди. Шунинң билән падиша мени әвәтишни мувапиқ көрди; мәнму униңға қайтип келидиған бир вақитни бекиттим. ⁷ Мән йәнә падишадин: — Алийлириға мувапиқ көрүнсә, маңа *Әфрат* дәриясиниң у қетидики валийларға мени таки Йәһудийәгә барғичә өткили қоюш тоғрилиқ ярлиқ хәтлирини пүтүп бәргән болсила; □ ⁸ Вә йәнә падишалиқ орманлиғиға қарайдиған Асафқа муқәддәс өйгә тәвә болған қәлғәниң дәрвазилири, шунинңдәк шәһәрниң сепили вә өзүм туридиған өйгә кетидиған лимларни ясашқа керәклик яғачларни маңа бериш тоғрилиқму бир ярлиқни пүтүп бәргән болсила, дедим. Худайимниң шәпқәтлик қоли үстүмдә болғачқа, падиша илтипат қилип буларниң һәммисини маңа бәрди. ■ ⁹ Шунинң билән мән дәрияниң у қетидики валийларниң йениға берип падишаниң ярлиқлирини тапшурдум. Падиша йәнә бир нәччә қошун сәрдарлири билән атлиқ ләшкәрләримму маңа һәмраһ болушқа орунлаштурған еди. ¹⁰ Һоронлуқ Санбаллат билән Аммоний Тобия дегән әмәлдар Исраилларниң мәнпәтини издәп адәм кәпту, дегән хәвәрни аңлап интайин нарази болди.□

Нәһәмияниң кечиси сепилни чарлашқа чиқиши

¹¹ Мән Йерусалимға келип үч күн турдум. ¹² Андин кечиси мән вә маңа һәмраһ болған бир нәччә адәм орнимиздин турдуқ (мән Худайимниң көңлүмгә Йерусалим үчүн немә ишларни қилишни салғанлиғи тоғрисида һеч кимгә бирәр немә демигән едим). Өзүм мингән улақдин башқа һеч қандақ улақму алмай, ¹³ кечиси «Жилға қовуқи»дин чиқип «Әждиһа булиқи»ға қарап меңип, «Тезәк қовуқи»ға келип, Йерусалимниң бузуветилгән сепиллирини вә көйдүрүветилгән қовуқ-дәрвазилирини көздин кәчүрдүм. ¹⁴ Йәнә алдиға меңип «Булақ қовуқи» билән «Шаһанә көл»гә кәлдим; лекин шу йәрдә мән мингән улақниң өтүшикә йол бәк тар кәлгәчкә, ¹⁵ кечидә мән жилға билән чиқип сепилни көздин кәчүрүп чиқтим. Андин йенип «Жилға қовуқи»дин шәһәргә кирип, өйгә қайттим.

¹⁶ Әмәлдарларниң һеч қайсиси мениң нәгә барғанлиғимни вә немә қилғанлиғимни билмәй қелишти, чүнки мән я Йәһудийларға, каһинларға, я әмир-һакимларға вә яки башқа хизмәт қилидиғанларға һеч немә ейтмиған едим.

Нәһәмияниң хәлиқни сепилни қайта селишқа илһамландуруши

¹⁷ Кейин мән уларға: — Силәр бешимизға кәлгән балаю-апәтни, Йерусалимниң харабигә айланғанлиғини, сепил қовуқлириниң көйдүрүветилгәнлиғини көрдүңлар; келиңлар, һәммимиз һақарәткә қеливәрмәслиғимиз үчүн Йерусалимниң сепилини қайтидин ясап чиқайли, — дедим. ¹⁸ Мән йәнә уларға Худайимниң шәпқәтлик қолиниң мениң үстүмдә болғанлиғини вә падишаниң маңа қилған гәплирини ейтивидим, улар: — Орнумиздин туруп уни ясайли! — дейишип, бу яхши ишни қилишқа өз қоллирини қувәтләндүрди.

¹⁹ Лекин Һоронлуқ Санбаллат, хизмәткар Аммоний Тобия һәм әрәб болған Гәшәм бу ишни аңлап бизни заңлиқ қилип мәнситмәй: — Силәрниң бу қилғиниңлар немә иш? Силәр падишаға асийлиқ қилмақчимусиләр? — дейишти.

²⁰ Мән уларға жавап берип: — Асманлардики Худа болса бизни ғәлибигә ериштүриду вә Униң қуллири болған бизләр қопуп қурумиз. Лекин силәрниң Йерусалимда һеч қандақ несивәңлар, һоқуқуңлар яки яднамәңлар йоқ, — дедим.

□ **2:7** «*Әфрат дәриясиниң у қети...*» — мәзкур китапта мошу йәдин башлап «дәрия» «*Әфрат дәрияси*»ни көрситиду. «У қети...» — дәрияниң ғәрбий тәрипи. «...мени таки Йәһудийәгә барғичә өткили қоюш» — яки «...сәпириңдә мени алға сүрүш». ■ **2:8** Дан. 9:25 □ **2:10** «*Тобия дегән әмәлдар*» — ибраний тилида «Тобия дегән қул».

3

Сепилни бөләкләргә бөлүп оңшашқа буйрулуши ••• Кона шәһәрниң хәритисини көрүң

¹ Шу чағда баш каһин Әлияшиб вә униң қариндашлири қопуп «Қой қовуқи»ни яңливаштин ясап чиқти; улар қовуқниң қанатлирини орнитип, уни Худаға атап муқәддәс дәп бекитти; улар «Йүзниң мунари» билән «Һананийәлниң мунари»ғичә болған арилиқтики сепилни оңшап, уни муқәддәс дәп бекитти; □ ² Униңға туташ қисмини Йерихолуқлар ясиди; йәнә униңға туташ қисмини Имриниң оғли Заккур ясиди. ³ «Белиқ қовуқи»ни Сәнаһниң оғуллири ясиди; улар униң лим-кешәклирини селип, қанатлири, тақақлири вә балдақлирини орнатти. ⁴ Униңға туташ қисмини һакозниң нәвриси, Урияниң оғли Мәрәмот ясиди; униңға туташ қисмини Мәшәзәбәлниң нәвриси, Бәрәкияниң оғли Мәшуллам ясиди. Униңға туташ қисмини Баанаһниң оғли Задок ясиди. □ ⁵ Униңға туташ қисмини Тәкоалиқлар ясиди; лекин уларниң чоңлири өз ғоҗисиниң ишини зиммисигә илишқа унимиди.

⁶ «Кона қовуқ»ни Пасияниң оғли Йәһода билән Бесодияниң оғли Мәшуллам ясиди; улар униң лим-кешәклирини селип, қанатлири, тақақлири вә балдақлирини орнатти. □ ⁷ Уларниң йенидики туташ қисмини Гибеонлуқ Мәлатия, Меронотлуқ Ядон һәмдә Дәрияниң бу ғәрбий тәрипидики валийларниң башқуруши астидики Гибеонлуқлар билән Мизпаһлиқлар ясиди. □ ⁸ Уларниң йенидики туташ қисмини зәргәрләрдин болған Харһаяниң оғли Уззийәл ясиди. Униңға туташ қисмини хушбуй буюм ясайдиған әтирчиләрдин һанания ясиди. Улар Йерусалим сепилини таки «Қелин там»ғичә оңшап ясиди. □ ⁹ Уларниң йенидики туташ қисмини Йерусалимниң йериминиң һакими болған Хурниң оғли Рефая ясиди. ¹⁰ Уларниң йенида, Харумафниң оғли Йәдая өзиниң өйиниң удулидики қисмини ясиди. Уларниң йенидики қисмини Хашабниәниң оғли һаттуш ясиди. ¹¹ һаримниң оғли Малкия билән Паһат-Моабниң оғли һашшуб сепилниң башқа бир бөлиги билән «Хумданлар мунари»ни ясиди. ¹² Уларниң йенидики туташ қисмини Йерусалимниң йериминиң һакими Халлоһәшниң оғли Шаллом өзи вә униң қизлири ясиди.

¹³ «Жилға қовуқи»ни һанун билән Заноаһ шәһириниң аһалиси ясиди. Улар уни ясап, униң қанатлири, тақақлири вә балдақлирини орнатти вә йәнә «Тезәк қовуқи»ғичә миң гәз сепилниму ясиди. ¹⁴ «Тезәк қовуқи»ни Бәйт-Һаккәрәм жутиниң башлиғи Рәкабниң оғли Малкия ясиди; улар уни ясап, униң қанатлири, тақақлири вә балдақлирини орнатти.

¹⁵ «Булақ қовуқи»ни Мизпаһ жутиниң башлиғи Кол-Һозәһниң оғли Шаллум ясиди. У уни ясап, өгүзини йепип, униң қанатлири, тақақлири вә балдақлирини орнатти вә йәнә шаһанә бағниң йенидики Силоам көлиниң сепилини «Давутниң шәһири»дин чүшидиған пәләмпәйғичә яңливаштин ясиди. □

¹⁶ Униңдин кейинки туташ қисмини Давутниң қәбирлириниң удулидики вә униңдин кейинки сүний көлгә һәм униң кәйнидики «Палванларниң өйи»гә қәдәр Бәйт-Зур жутиниң йериминиң һакими, Азбукниң оғли Нәһәмия ясиди. ¹⁷ Униңдин кейинки туташ қисмини Лавийлар — Йәни Баниниң оғли Рәһум ясиди, униң йенидики туташ қисмини Кеилаһниң йерим жутиниң һакими һашабия өз жутига вакалитән ясап чиқти. ¹⁸ Униң йенидики туташ қисмини уларниң қариндашлири — Кеилаһниң иккинчи йериминиң һакими, һенададниң

□ **3:1** «Йүзниң мунари» — башқа хил тәржимиләр: — «Һаммеаһниң мунари» яки «Меаһниң мунари». «муқәддәс дәп бекитти» — немишкә шундақ бекитиду? Униң «Қой қовуқи» дәп атилишниң сәвәви бәлким ибадәтханида сунулидиған қурбанлиқлар (көпинчиси қойлар, әлвәттә) шу дәрвазидин шәһәргә елип кириләтти. Шуңа қурбанлиқларниң кириш йолини «муқәддәс» дәп бекитиш толиму мувапик еди — демәк, шу дәрвазидин қурбанлиқлардин башқа һеч қандақ нәрсиләрни елип киришкә болмайтти. □ **3:4** «Һакозниң...» — яки «Козниң...». □ **3:6** «Пасияниң оғли Йәһода» — яки «Пасияниң оғли Йояда». □ **3:7** «Дәрия» — Әфрат дәрияси. «Мәлатия, Меронотлуқ Ядон һәмдә Дәрияниң бу ғәрбий тәрипидики валийларниң башқуруши астидики Гибеонлуқлар билән Мизпаһлиқлар ясиди» — башқа бир хил тәржимиси: «Мәлатия... вә Ядон ясиди; булар Дәрияниң ғәрбий тәрипидики валийлар идарә қилидиған Гибеонлуқлар вә Мизпаһлиқлар еди». □ **3:8** «... оңшап ясиди» — яки «...сувап чиқти». □ **3:15** «шаһанә бағниң йенидики Силоам көли» — мошу йәрдә ибраний тилида «шаһанә бағниң йенидики Шелаһ көли» дейилиду.

оғли Бавай ясиди. □ 19 Униң йенида, Мизпаһниң һакими Йәшуяниң оғли Езәр қурал-ярақ амбириға чиқиш йолиниң удулида, сепилниң доқмушидики йәнә бир бөлигини ясиди. 20 Заббайниң оғли Баруқ униңдин кейинки йәнә бир бөлигини, йәни сепилниң доқмушидин таки баш каһин Әлияшибниң өйиниң дәрвазисиғичә болған бөлигини көңүл қоюп ясиди. 21 Униң йенида һакозниң нәвриси, Урияниң оғли Мәрәмот сепилниң Әлияшибниң өйиниң дәрвазисидин таки Әлияшибниң һойлисиниң ахириғичә болған йәнә бир бөлигини ясиди. □ 22 Булардин кейинки бир қисмини Иордан түзләңлигидикиләр, каһинлар ясиди. 23 Буларниң йенида, Биньямин билән һашшуб өз өйиниң удулидики бөлигини ясиди. Улардин кейин Ананияниң нәвриси, Маасеяһниң оғли Азария өз өйиниң йенидики қисимни ясиди. 24 Униң йенида, Азарияниң өйидин таки сепилниң доқмушиғичә болған йәнә бир бөлигини һенададниң оғли Биннуий ясиди. 25 Униң йенида, Узайниң оғли Палал падиша ордисиниң доқмуши, шуниндәк ордидики чоқчийип турған, зиндан һойлисиниң йенидики егиз мунарниң удулидики бөлигини ясиди. Униңдин кейинки бир бөлигини Парошниң оғли Пидая ясиди. 26 Энди Офәлдә туридиған ибадәтхана хизмәткарлири күнчиқиш тәрәптики «Су қовуқи»ниң удулидики вә чоқчийип турған мунарниң удулидики сепилни ясиди. □ 27 Чоқчийип турған чоң мунарниң удулида Тәкоалиқлар таки Офәл сепилиғичә болған иккинчи бир бөлигини ясиди. 28 «Ат қовуқи»ниң жуқури бир бөлигини каһинлар һәр бири өз өйиниң удулидики қисмини ясиди. 29 Иммерниң оғли Задок уларниң йенида, кейинки қисмини, өз өйиниң удулидики бир бөлигини ясиди. Униң йенидики туташ қисмини «шәрқий дәрваза»ниң дәрвазивәни Шеканияниң оғли Шемая ясиди. 30 Униң йенида, Шәләмияниң оғли һанания билән Залафниң алтинчи оғли һанун иккинчи бир бөлигини ясиди; уларниң йенида, Бәрәкияниң оғли Мәшуллам өз қорусиниң удулидики бир бөләкни ясиди. 31 Униң йенида, шу йәрдин тартип ибадәтхана хизмәткарлири билән содигәрләрниң қорулиридин өтүп, «Тәкшүрүш қовуқи»ниң удулидики сепил доқмушиниң балиханисиғичә болған бөлигини зәргәрләрдин болған Малкия ясиди. □ 32 Доқмушниң балиханиси билән «Қой қовуқи»ниң арилиғидики бөләкни зәргәрләр билән содигәрләр ясиди.

4

Санбаллатниң хапа болуши вә мәсқирә қилиши

1 Шундақ болдики, Санбаллат бизниң сепилни яңливаштин оңшаватқанлиғимизни аңлап ғәзәплинип, қәһри билән Йәһудаларни мәсқирә қилди. 2 У өз қериндашлири вә Самарийә қошуни алдида: — Бу зәип Йәһудалар немә қиливатиду? Улар өзлирини шундақ мустәһкәмлимәкчиму? Улар қурбанлиқларни сунмақчиму? Улар бир күн ичидә пүттүрүшмәкчиму? Топа догилири ичидин көйүп кәткән ташларни колап чиқирип уларға жан киргүзәмдикән? — деди. □ 3 Униң йенида туруватқан Аммоний Тобия: — Улар һәр қанчә ясисиму, бир түлкә сепилниң үстигә ямишип чиқса, уларниң таш темини өрүветиду! — деди.

Нәһәмияниң дуаси

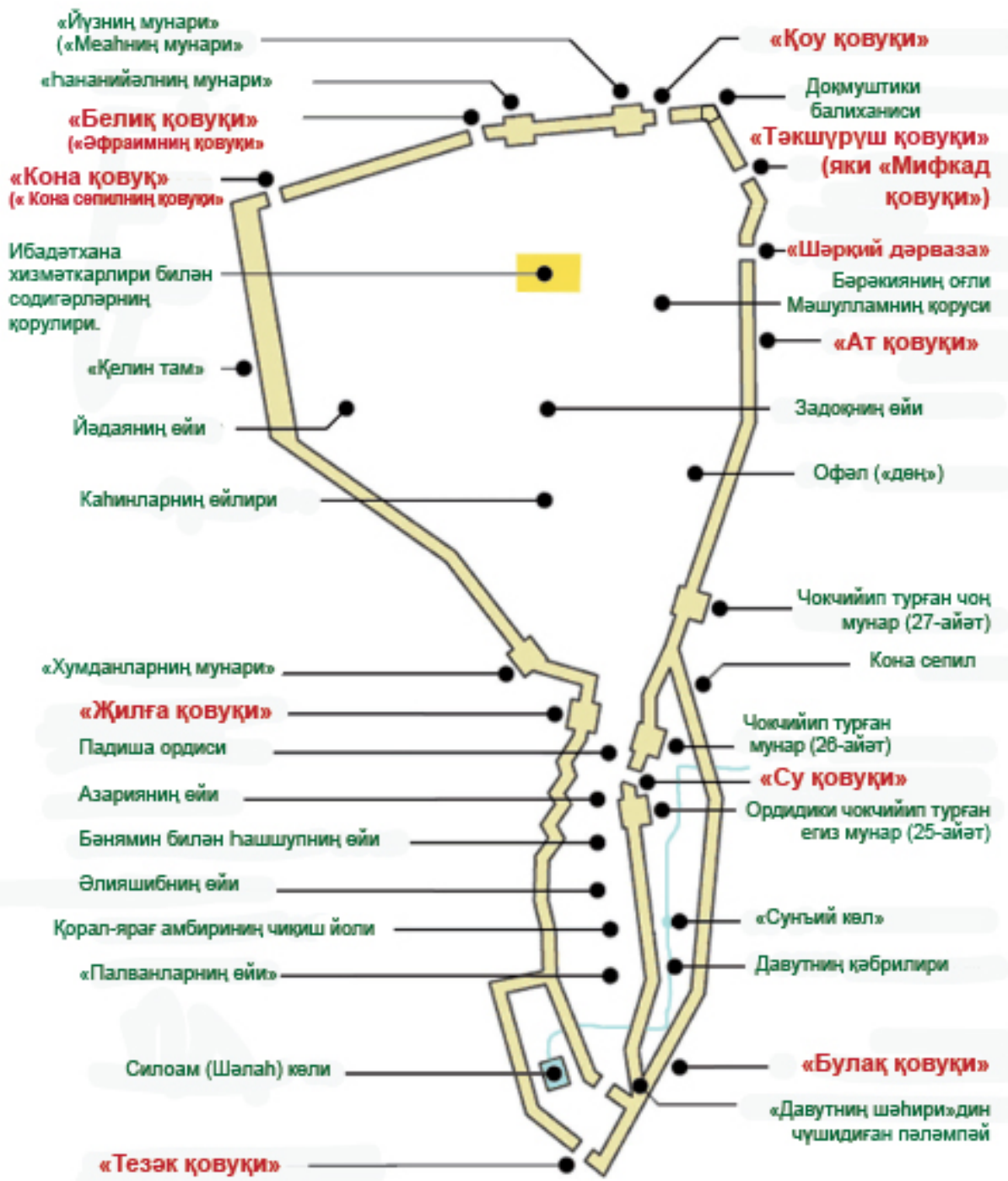
4 — И Худайимиз, қулақ селип аңлиғайсән, кәмситилмәктимиз, уларниң қилған һақарәтлирини өз бешиға яндурғайсун; уларни тутқун қилип елип берилған яқа жутта

□ 3:18 «Бавай» — яки «Биннуий». □ 3:21 «Һакозниң нәвриси» — яки «Козниң нәвриси». □ 3:26 «Ибадәтхана хизмәткарлири» — ибраний тилида «Нәтанийлар». □ 3:31 «удулидики сепил доқмушиниң балиханисиғичә» — яки «удулидики сепил доқмушиға чиқиш йолиғичә» яки «удулидики сепил доқмушидики пәләмпәйғичә». □ 4:2 «Улар өзлирини шундақ мустәһкәмлимәкчиму?» — яки «улар өз мәйличә шундақ кетивәрсә боламду?» яки «өзлиригә тайинип бу ишни қилаламду?». Текстниң ибраний тилини чүшиниш сәл тәс. «Топа догилири ичидин көйүп кәткән ташларни колап чиқирип уларға жан киргүзәмдикән?» — бу мәсқирә сөзлири ичидә бир-биригә зит келидиған ишлар бар. Қариғанда, гәрчә Санбаллат мазақ қилғини билән, униң қурулушқа болған ғәзиви униңда бу иш пүттүрүлүши мүмкин, дегәндәк бир хил қоркунучниң барлиғиға испат болиду.

хәқниң олжисиға айландурғайсун! ⁵ Уларниң қәбиһлигини япмиғайсән, гуналири алдиндинму өчүрүветилмисун; чүнки улар сепилни оңшаватқанларниң көңлигә азар бәрди!

⁶ Шундақтиму сепилни яңливаштин оңшавәрдуқ; уни улап, егизлигини йеримиға йәткүздуқ; чүнки көпчилик көңүл қоюп ишлиди.

Йерусалимниң қовуқ-дәрвазилири (Нәһәмия дәври - «Нәһәмия» 3-бапни көрүң)

Дүшмәнләрнің тосқунлуқ вә бузгунчилик қилишқа қәстлиши

7 Шундақ болдики, Санбаллат, Тобия, Эрәбләр, Аммонийлар, Ашдодлуқлар Йерусалим сепиллирини яңливштин оңшаш қурулушиниң йәнила елип бериливатқанлигини, сепил бөсүклириниң етиветилгәнлигини аңлап қаттиқ ғәзәпкә келишти-дә, ⁸ бирликтә Йерусалимға һужум қилип униңда қалаймиқанчилик туғдурушни қәстләшти. ⁹ Шуңа биз Худайимизға илтижа қилдуқ һәм уларниң сәвәвидин кечә-күндүз күзәтчи қоюп, өзлиримиз улардин мудәпиәләндуқ.

¹⁰ Бу чағда Йәһудийәдикиләр: — Ишчи-һаммаллар һалидин кәтти, шуниңдәк чалма-кесәк әхләтләр йәнила һаһайити көп, биз сепилни оңшашқа һәтта сепилғиму йеқинлишалмидуқ! — дейишти. ¹¹ Шуниң билән бир вақитта дүшмәнлиримиз: — Улар сәзмәстә, улар көрмәстә, уларниң арисифа киривелип уларни өлтүрүп, қурулушни тохтитиветимиз! — дейишти.

¹² Вә шундақ болдики, уларниң әтрапида туруватқан Йәһудаларму йенимизға он қетим келип: — Қайси тәрәпкә қарисаңлар, улар шу тәрәптин келип силәргә һужум қилмақчи! — дәп хәвәр йәткүзүшти. □ ¹³ Шуңа мән хәлиқни жәмәт-жәмәт бойичә, қолиға қилич, нәйзә вә оқялирини елип, сепили пәс болған яки һужумға очуқ турған йәрләрдә сепилниң арқисидә қаравуллуқта турушқа қойдум. ¹⁴ Көздин кәчүрүп чиққандин кейин орнумдин қопуп мөтивәрләр билән әмәлдарлар вә башқа хәлиқкә: — Улардин қорқмаңлар; улуқ вә дәһшәтлик Рәбни есиңларда тутуңлар, өз қериндашлириңлар, оғул-қизлириңлар, аяллириңлар вә өй-маканиңлар үчүн жәң қилиңлар, дедим.

Бир тәрәптин ишләш, бир тәрәптин мудәпиәлиниш

¹⁵ Шундақ болдики, өзлириниң сүйқәстини билип қалғанлиғимиз дүшмәнләрниң қулиқиға йетип барғач, шуниңдәк Худа уларниң сүйқәстини битчит қилғач, биз һәммимиз сепилға қайтип, һәр биримиз әсли иш орнимизда ишни давамлаштуривердуқ.

¹⁶⁻¹⁷ Әнә шу чағдин башлап хизмәткарлиримниң йерими иш билән болди, йерими қолиға нәйзә, қалқан, оқя тутқан, добулға-савут кийгән һалда жүрүшти. Сәрдар-әмәлдарлар сепилни оңшаватқан барлиқ Йәһуда жәмәтидикиләрниң арқисидә турди. һәм жүкләрни тошуватқанлар һәм уларға жүк артиватқанларму бир қолида ишләп, бир қолида ярақлирини чиң тутушқан еди. ¹⁸ Тамчиларниң һәр бири бәллиригә қилич-хәнжәрлирини асқан һалда сепилни ясавататти; канайчи болса йенимда туратти. ¹⁹ Мән мөтивәрләр, әмәлдарлар вә башқа хәлиқкә: — Бу қурулуш һаһайити чоң, даириси кәң; биз һәммимиз сепилда бөләк-бөләкләр бойичә тарқилип ишләп, бир-биримиздин жирақ туруватимиз. ²⁰ Шуңа мәйли қәйәрдә болуңлар, канай авазини аңлисаңларла, биз бар шу йәргә келип жиғилиңлар; Худайимиз биз үчүн жәң қилиду, — дедим.■

²¹ Биз әнә шу тәриқидә ишлидуқ; хәлиқниң йерими таң атқандин тартип юлтуз чиққичә нәйзилирини чиң тутуп турушти. ²² У чағда мән йәнә хәлиқкә: — һәммәйлән өз хизмәтқари билән кечини Йерусалимға кирип өткүзсун, шундақ болса улар кечиси бизниң муһәпизәтчилигимизни қилиду, күндүзи ишләйду, дедим. ²³ Шундақ қилип я мән, нә қериндашлирим, я хизмәтқарлирим яки маңа әгәшкән муһәпизәтчиләрниң һеч қайсиси кийимлирини селишмиди; һәр бири һәтта суға барғандиму өзиниң ярақлирини еливалатти.□

5

□ **4:12** «қайси тәрәпкә қарисаңлар, улар шу тәрәптин келип силәргә һужум қилмақчи!» — әсли әйәтниң көчүрүлмиси кәмтүк болғачқа, мәнасини жайида чиқириш тәс болуп қалди; шуңа мошу Йәһудийларниң ейтқан сөзлириниң бир нәччә хил тәржимилири бар. Лекин асасий мәнилириниң һәммиси дүшмәнләрниң һәртәрәплимә қәстләшлирини көрситиду. ■ **4:20** Мис. 14:25; Қан. 1:30; 28:7 □ **4:23** «һәр бири һәтта суға барғандиму өзиниң ярақлирини еливалатти» — яки «һәр бири оң қолидин ярақлирини чүшүрүшмиди» яки «һәр бирәйлән пәқәт жуонғандила кийимлирини салатти». Әйни текст кәмтүктәк көрүниду.

Намратларның налиси

¹ У чагда халайиқ вә уларның хотунлири өз қериндашлири болған Йәһудалар үстидин шикайәт қилип қаттиқ дад-пәрәяд көтиришти. ² Бәзиләр: — Биз вә оғул-қизлиримизниң жан санимиз көп, күн кәчүришимиз үчүн тойғидәк ашлиқ алмисақ болмайду, дейишти. ³ Йәнә бәзиләр: — Биз ачарчиликта қалған вақтимизда ашлиқ елип йәймиз дәп етизлиримиз, үзүмзарлиқлиримизни вә өйлиримизни рәнигә беришкә мәжбур болдуқ, дейишти. ⁴ Вә йәнә бәзиләр: — Падишаһниң етизлиримиз вә үзүмзарлиқлиримиз үстигә салған баж-селиқни тапшурушқа пул қәриз алдуқ. □ ⁵ Гәрчә бәдәнлиримиз қериндашлиримизниң бәдәнлиригә, пәрзәнтлиримиз уларның пәрзәнтлиригә охшаш болсиму, лекин оғул-қизлиримизни қул-дедәк болушқа тапшурмай амалимиз болмиди; әмәлийәттә қизлиримиздин бәзилири аллиқачан дедәк болупму кәтти; уларни бәдәл төләп һөрлүккә чиқиришқа қурбимиз йәтмиди, чүнки бизниң етизлар вә үзүмзарлиқлиримиз һазир башқиларның қолидидур, — дейишти.

Нәһәмияның мәтивәрләр билән мәнсәпдарларни гәзәп билән әйиплиши

⁶ Мән уларның дад-пәрәядлирини вә ейтқан бу гәплирини аңлиғандин кейин қаттиқ гәзәпләндим. ⁷ Көңлүмдә бирәр қур ойлинивалғандин кейин, мәтивәрләр билән әмәлдарларни әйипләп: — Силәр өз қериндашлириңларға қәриз берип улардин өсүм алидикәнсиләр-һә! — дәп тәнбиһ бәрдим. Андин уларның сәвәвидин чоң бир жиғин ечип ■ ⁸ уларни: — Биз күчимизниң йетишичә ят таипиләргә сетиветилгән қериндишимиз Йәһудаларни қайтуруп сетивалдуқ, лекин силәр бизни уларни қайтуруп сетивалсун дәп қериндашлириңларни йәнә сетивәтмәкчи болуватамсиләр? — дәп әйипливидим, улар дәйдиған гәп тапалмай, шүк туруп қалди. ⁹ Андин мән уларға йәнә: — Силәрның бу қилғиниңлар қамлашмапту. Силәр дүшмәнлиримиз болған таипиләр алдида бизни аһанәткә қалдурмай, Худайимизниң қорқунучида маңсаңлар болмасмиди? ¹⁰ Мәнму, қериндашлирим вә хизмәткарлирим уларға пул вә ашлиқ өтнә берип туруп өсүм алсақ алаттуқ! Силәрдин өтүнимән, мундақ өсүм елиштин ваз кечәйли! □ ¹¹ Өтүнүп қалай, силәр дәл бүгүн уларның етизлирини, үзүмзарлиқ, зәйтунзарлиқ вә өйлирини қайтуруп бериңлар, вә шуниңдәк силәр улардин үндүрүвалған пул, ашлиқ, йеңи мәй-шарап вә йеңи зәйтун майлириниң өсүмини уларға қайтуруп бериңлар, дедим. □ ¹² Улар: — Қайтуруп беримиз, әнди улардин һеч өсүм алмаймиз; сили немә десилә, биз шундақ қилимиз, дейишти. Мән каһинларни чақиртип келип, уларни бу вәдә бойичә шундақ ижра қилишқа қәсәм ичкүздүм. □ ¹³ Мән тонумниң пешини қеқип туруп: — Ким мошу вәдини ада қилмиса, Худа шу йол билән униң өзини өз өйидин вә мал-мүлкидин мәһрум қилип қеқивәтсун! Шу йол билән униң һәммә немиси қуруқдилеп қалғичә қеқиветилсун!

□ **5:4** «Падишаһниң етизлиримиз вә үзүмзарлиқлиримиз үстигә салған баж-селиқни тапшурушқа пул қәриз алдуқ» — яки «падишаниң баж-селиғини төләшкә етизлиримиз вә үзүмзарлиқлиримизни рәнигә берип пул қәриз алдуқ». ■ **5:7** Мис. 22:24 □ **5:10** «Мәнму, қериндашлирим вә хизмәткарлирим уларға пул вә ашлиқ өтнә берип туруп өсүм алсақ алаттуқ» — башқа бир хил тәржимиси: — (1) «мәнму, қериндашлирим, хизмәткарлиримму уларға пул вә ашлиқ өтнә берип туруватимиз» яки: — (2) «мәнму, қериндашлирим, хизмәткарлиримму уларға пул вә ашлиқ өтнә берип турайли». Нәһәмияның характери бәк сехий болғачқа, бәлким өсүмсиз өтнә-қәризни көп бәргән болуши мүмкин еди. Униң үстигә, қериндашларға өтнә берип өсүм елиш Муса пәйғәмбәргә назил қилинғиниға хилаплиқ («Мис.» 22:25, «Пәнд.» 15:5). Шуңа бу иккинчи хил тәржимини тоғра әмәс, дәп қараймиз. «мундақ өсүм елиштин ваз кечәйли!» — яки «мошундақ қәригә рәни елиштин ваз кечәйли!». □ **5:11** «...бүгүн уларның етизлирини, үзүмзарлиқ, зәйтунзарлиқ вә өйлирини қайтуруп бериңлар...» — мошу етиз қатарлиқ мүлүкләр әслидә қәриз-өтниләргә «рәнә» сүпитидә қоюлған болуп, қәриз егилири уларни тартивалған болса керәк. «пул, ашлиқ...вә йеңи зәйтун майлириниң өсүмини» — ибраний тилида «пул, ашлиқ, ...вә йеңи зәйтун майлириниң йүздин бири» яки «өсүми бир пирсәнт» — қандақ тәржимә қилиништин қәтъийнәзәр, мошу сөзләр чоқум өсүмниң өзини көрситиши керәк. □ **5:12** «Мән каһинларни чақиртип келип, уларни ... шундақ ижра қилишқа қәсәм ичкүздүм» — каһинлар әслидә қәриз егилири әмәс; уларның мәсәулийити башқиларның шу вәдисини ада қилишиға назарәтчилик қилиштин ибарәт еди. Әслидә каһинлар өсүм бериш тоғрилиқ муқәддәс қанун-бәлгүлимиләрни билиши керәк еди, шундақла бундақ вәзийәткә йол қоймаслиғи керәк еди.

— дедим. Пүткүл жамаат бирдәк: «Амин!» дейишти һәм Пәрвәрдигарға һәмдусана оқушти. Андин көпчилик шу вәдиси бойчә дегинидәк қилишти.

Пак-диянәтлик вә аддий-садда Нәһәмия

¹⁴ Шуниндәк, Йәһудийә зиминида уларға валий болушқа тикләнгән күндин буян, йәни падиша Артахшаштаниң жигирминчи жилидин оттуз иккинчи жилиғичә болған он икки жил ичидә нә мән, нә мениң уруқ-туққанлирим валийлик ненини һеч йемидуқ. ¹⁵ Мәндин илгири валий болғанлар хәлиққә еғирчилик селип, улардин күндилик ашлиқ, мәй-шарап вә шуниңдәк қириқ шәкәл күмүч елип кәлгән экән; һәтта уларниң хизмәткарлириму хәлиқниң үстидин һоқуқвазлик қилип кәлгән экән. Лекин мән Худадин қорқидиғиним үчүн ундақ қилмидим. □ ¹⁶ Мән дәрвәкә сепилниң қурулушиғила берилгәчкә, биз һәтта бирәр етизниму сетивалмидуқ; мениң барлиқ хизмәткарлиримму қурулушта ишләшкә шу йәргә жиғилатти. ¹⁷ Этрапимиздики ят әлләрдин бизниң йенимизға кәлгәнләрдин бөләк, мениң билән бир дәстиханда ғиза йәйдиғанлар Йәһудийлар вә әмәлдарлардин бир йүз әллик киши еди. ¹⁸ һәркүни бир кала, хилланған алтә қой тәйярлинатти, йәнә маңа бәзи учар қушлар тәйярлинатти; һәр он күндә бир қетим һәр хил мол мәй-шарап билән тәминлинетти. Шундақ болсиму мән йәнила «валий нени»ни тәләп қилмидим; чүнки қурулуш Иши хәлиқниң үстидики еғир жүк еди.

¹⁹ — Аһ Худайим, мән мошу хәлиқ үчүн қилған барлиқ ишимни яд әткәйсән, маңа шапаәт көрсәткәйсән!■

6

Санбаллатниң қурулушқа тосқунлуқ қилиш сүйқәсти

¹ Шундақ болдики, Санбаллат, Тобия, әрәб болған Гәшәм вә дүшмәнлиримизниң қалған қисми мениң сепилни яңливаштин оңшап чиққанлиғимни, сепилниң әнди бөсүклириниң қалмиғанлиғини аңлап (лекин у чағда мән теһи сепил қовуқлириниң қанатлирини орнатмиған едим), ² Санбаллат билән Гәшәм маңа: — Кәсила, биз Оно түзләңлигидики Кәфирим кәнтидә көрүшәйли! — дәп адәм әвәтипту. Әмәлийәттә улар маңа қәст қилмақчи экән. □ ³ Шуңлашқа мән әлчиләрни әвәтип: — Мән улук бир иш билән шуғуллиниватқанлиғимдин силәр тәрәпкә чүшмәймән. Мән қандақму силәрниң қешиңларға баримән дәп, ишни ташлап уни тохтитип қояй? — дедим.

⁴ Улар уда төрт қетим мошу тәриқидә адәм әвәтти, мән һәр қетим шундақ жавап бәрдим.

⁵ Андин Санбаллат бәшинчи қетим шу тәриқидә өз хизмәтқариға печәтләнмигән хәтни қолиға тутқузуп әвәтипту. ⁶ Хәттә: «Һәр қайси әлләр арисидә мундақ бир гәп тарқилип жүриду, вә Гәшәммү шундақ дәйду: — Сән вә Йәһудалар биргә исян көтәрмәкчи экәнсиләр; шуңа сән сепилниму яңливаштин оңшашқа киришипсән; ейтишларға қарифанда сән өзүңни уларға падиша қилмақчикәнсән. □ ⁷ Сән йәнә Йерусалимда өзүң тоғрилиқ; «Мана, Йәһудийәдә өзимизниң бир падишасимиз бар!» дәп жар селип тәшвиқ қилишқа бир нәччә пәйғәмбәр қоюпсән. Әнди бу гәпләр сөзсиз падишаниң қулиқиға йетип баян қилиниду. Шуңа, кәлгин, биз бирликтә мәслиһәтлишивалайли» дейилгән экән.

⁸ Мән униңға: «Сән ейтқан ишлар һеч қачан қилинған әмәс; булар бәлки өз көңлүңдин ойдуруп чиқарғиниң, халас» дәп жавап қайтурдум. ⁹ Әмәлийәттә, улар: «Мошундақ қилсақ уларниң қоли мағдурсизлинип, қурулуш иши ада қилинмай қалиду!» дәп ойлап бизни қорқатмақчи еди.

— «Әнди мениң қолумни ишта теһиму күчләндүргәйсән!».

□ **5:15 «қириқ шәкәл күмүч»** — «шәкәл» еғирлиқ миқдари, бир шәкәл күмүч болса бәлким 11.4 грам еди. Мошу йәрдә «қириқ шәкәл» бәлким һәр күни хәлиқтин алған пулни көрситиши мүмкин. ■ **5:19 Нәһ. 13:22** □ **6:2 «Кәфирим кәнтидә»** — яки «кәнтләрниң биридә». □ **6:6 «Гәшәм»** — ибраний тилида мошу йәрдә «Гашму» — Гәшәмниң йәнә бир шәкли.

Ялған пәйгәмбәр Шемаяның тәһдит селиши

¹⁰ Мәһәтабәлнің нәвриси, Делаяның оғли Шемая өзини өз өйигә қамивалған еди; мән уның өйигә кәлсәм у: — Биз Худаниң өйидә, ибадәтханиның ичидә көрүшәйли вә ибадәтханиның дәрваза қанатлирини етип қояйли; чүнки улар сени өлтүргили келиду; шүбһисизки, кечиси келип сени өлтүрмәкчи болди! — деди. □

¹¹ Мән: — Маңа охшаш бир адәм қандақму қечип кәтсун? Мәндәк бир адәм җенимни қутқузимән дәп қандақму ибадәтханиға киривалғидәкмән? Мән һәргиз у йәргә киривалмаймән! — дәп җавап бәрдим. ¹² Чүнки мән қарисам, уның Худа тәрипидин әвәтилгән әмәс, бәлки Тобия билән Санбаллат тәрипидин сетивелинип, маңа зеян йәткүзмәкчи болуп бу бешарәт бәргәнлигигә көзүм йәтти. ¹³ Уни сетивелишидики мәхсәт, мени қорқутуп, шуларның дегинидәк қилғузуп гуна қилдуруштин ибарәт еди. Шундақ қилған болсам, намимни булғап мени қарилашқа шикайәт қилалайдиған болатти. □

¹⁴ — «Аһ Худа, Тобия билән Санбаллатни есиңда тутуп, уларның қилғанлириға яриша өз бешиға яндурғайсән, шундақла мени қорқатмақчи болған аял пәйгәмбәр Ноадия билән башқа пәйгәмбәрләрныңму қилғанлирини өз бешиға яндурғайсән!».

Қайта оңшашның тамамлиниши

¹⁵ Елул ейиниң жигирмә бәшинчи күни сепил пүтти, пүтүн қурулушқа әллик икки күн вақит кәтти. ¹⁶ Шундақ болдики, дүшмәнлиримиз буниңдин хәвәр тапти вә әтрапимиздики барлиқ әлләр қорқуп кетишти; өз нәзиридә һәйвити бәк чүшүп кәтти вә бу қурулушни Худайимизның Өзи елип барған иш екәнлигини билип йәтти. ¹⁷ Шу күнләрдә Йәһудийәдики мөтивәрләр Тобияға нурғун хәт язди, Тобияму уларға җававән дайим хәт йезип турди. ¹⁸ Чүнки Йәһудийәдә Тобияға бағлинип қелип, қәсәм ичкән нурғун кишиләр бар еди; чүнки у Араһның оғли, Шеканияның күйоғли еди, һәмдә уның оғли Йоһанан Бәрәкияның оғли Мәшулламның қизини хотунлуққа алған еди. ¹⁹ Шунидәк улар йәнә мениң алдимда пат-пат Тобияның яхши ишлирини тилға елип қоюшатти һәм мениң гәплиримниму уныңға йәткүзүп турушатти; Тобия болса маңа пат-пат тәһдит селип хәт йезип туратти.

7*Һанани билән Һананияның бирликтә башқурушқа қоюлуши*

¹ Сепил оңшилип болуп, мән дәрвазиларни орнитип, дәрвазивәнләрни, фәзәлкәшләрни вә Лавийларни бекитип тайинлиғандин кейин шундақ болдики, ² Мән иним Һанани билән қәлғә сәрдари Һананияни Йерусалимни башқурушқа қойдум; чүнки Һанания ишәшлик адәм болуп, Худадин қорқушта көп адәмләрдин ешип кетәтти. □ ³ Мән уларға: — Күн иссиғичә Йерусалимның қовуқлири ечилмисун; қовуқларның қанатлири етилгәндә, балдақлар тақалған вақитлиридиму дәрвазивәнләр йенида туруп күзәт қилисун; шунидәк Йерусалимда туруватқанлардин қаравулар күзәт нөвәтлиригә қоюлуп бекитилсун; һәр бир адәм өзиниң бир күзитигә мәсъл болсун, шундақла һәр бириниң күзити өз өйиниң удулида

□ **6:10** «Шемая өзини өз өйигә қамивалған еди — өзини қамивелишның сәвәви ениқ әмәс; «рәсимий напак» болғанлиғи яки қәсәм ичкәнлиғи сәвәп болған болуши мүмкин. □ **6:13** «Шундақ қилған болсам, намимни булғап мени қарилашқа шикайәт қилалайдиған болатти» — Санбаллат вә Тобияның бу әқли хелә һейлә-микирлик еди. Нәһәмия кәһин әмәс; шуңа (1) у ибадәтханиға напак һалда яки еһтиятсизлиқ билән кирсә гуна өткүзүши мүмкин еди; (2) «муқәддәс җай»ның өзигә киргән болса гунайи техиму еғир болатти; қайсила әһвалда болсун өз хәлқи алдидики нам-абройи чүшкән болатти вә шуның түпәйлидин қурулуш иши тохтитилған болатти. □ **7:2** «иним Һанан» — Нәһәмияның иниси 1:2, Здә тилға елиниду. «Мән иним Һанани билән ... Һананияни Йерусалимни башқурушқа қойдум» — Йерусалимни башқурушқа адәмләрни қоюш, Нәһәмияның Артахаштаниң йениға қайтмақчи екәнлигини көрситиши мүмкин (2:6ни көрүң). «Һанания ишәшлик адәм болуп...» — ибраний тилида «у ишәшлик адәм болуп...». Бәзи алимлар «у» Һананини көрситиду, дәп қарайду.

болсун, дәп тапилидим. □ 4 Шәһәр чоң һәм кәңри болғини билән аһалә аз, өйләр техи селинмиған еди.

Биринчи қетим қайтип кәлгән Йәһудийлар... «Әзра» 2:1-35ни көрүң

5 Худайим көңлүмгә мөтивәрләр, әмәлдарлар вә хәлиқниң һәр бирини нәсәбнамиси бойичә ройхәткә елишқә уларни жиғиш нийитини салди. Мән авал биринчи қетим қайтип кәлгән адәмләрниң нәсәбнамисини таптим, униңда мундақ пүтүлгән еди: —

6 Төвәндикиләр Йәһудийә өлкисидикиләрдин, әсли Бабил падишаси Небоқаднәсар тәрипидин сүргүн қилинғанлардин, Йерусалим вә Йәһудийәгә чиқип, һәр бири өз шәһирлиригә кәтти: —□ ■

7 Улар Зәруббәбәл, Йәшуа, Нәһәмия, Азария, Раамия, Наһамани, Мордикай, Билшан, Миспәрәт, Бигвай, Нәһум вә Баанаһлар биллә қайтип кәлди. Әнди Исраил хәлқиниң ичидики әркәкләрниң сани төвәндикичә: —

8 Парошниң әвлатлири икки миң бир йүз йәтмиш икки киши; 9 Шәфатияниң әвлатлири үч йүз йәтмиш икки киши; 10 Араһниң әвлатлири алтә йүз йәтмиш бәш киши; 11 Паһат-Моабниң әвлатлири, йәни Йәшуа билән Йоабниң әвлатлири икки миң сәккиз йүз он сәккиз киши; 12 Еламниң әвлатлири бир миң икки йүз әллик төрт киши; 13 Заттуниң әвлатлири сәккиз йүз қириқ бәш киши; 14 Заккайниң әвлатлири йәттә йүз атмиш киши; 15 Биннуийниң әвлатлири алтә йүз қириқ сәккиз киши; 16 Бибайниң әвлатлири алтә йүз жигирмә сәккиз киши; 17 Азгадниң әвлатлири икки миң үч йүз жигирмә икки киши; 18 Адоникамниң әвлатлири алтә йүз атмиш йәттә киши; 19 Бигвайниң әвлатлири икки миң атмиш йәттә киши; 20 Адинниң әвлатлири алтә йүз әллик бәш киши; 21 һәзәкияниң жәмәтидин болған Атерниң әвлатлири тохсән сәккиз киши; 22 һашумниң әвлатлири үч йүз жигирмә сәккиз киши; 23 Бизайниң әвлатлири үч йүз жигирмә төрт киши; 24 һарифниң әвлатлири бир йүз он икки киши; □ 25 Гибеонниң әвлатлири тохсән бәш киши; □ 26 Бәйт-Ләһәмликләр билән Нитофалиқлар жәмий бир йүз сәксән сәккиз киши; 27 Анатотлуқлар бир йүз жигирмә сәккиз киши; 28 Бәйт-Азмавәтликләр қириқ икки киши. 29 Кириат-йеаримликлар, Кәфираһликлар вә Бәәротлуқлар болуп жәмий йәттә йүз қириқ үч киши; 30 Рамаһликлар билән Гебалиқлар жәмий алтә йүз жигирмә бир киши; 31 Микмашликлар бир йүз жигирмә икки киши; 32 Бәйт-Әлликләр билән айилиқлар жәмий бир йүз жигирмә үч киши; 33 иккинчи бир Небодикиләр әллик икки киши; 34 иккинчи бир Еламниң әвлатлири бир миң икки йүз әллик төрт киши; 35 һаримниң әвлатлири үч йүз жигирмә киши; 36 Йерихолуқлар үч йүз қириқ бәш киши; 37 Лод, һадид вә Онониң әвлатлири жәмий йәттә йүз жигирмә бир киши; □ 38 Синааһниң әвлатлири үч миң тоққуз йүз оттуз киши.

□ 7:3 «дәрвазивәнләр йенида туруп күзәт қилисун» — ибраний тилида «улар йенида туруп күзәт қилисун». «шуниндәк Йерусалимда туруватқанлардин қаравулар күзәт нөвәтлиригә қоюлуп бекитилсун; һәр бир адәм өзиниң бир күзитигә мәсәул болсун, шундақла һәр бириниң күзити өз өйиниң удулида болсун, дәп тапилидим» — башқа бир хил тәржимиси: «шуниндәк Йерусалимниң қовуқлири чүш вақтида очуқ турмисун; қовуқлар етилгәндә, балдақлири тақалғинида дәрвазивәнләр йенида туруп күзәт қилисун; Йерусалимда туруватқанлардин қаравулар елинип, күзәт нөвәтлиригә қоюп бекитилсун; бәзиләр алаһидә нөвәттики күзәттә турсун, бәзиләр өз өйиниң удулида күзәттә турсун». Йәнә башқа бир нәчә хил тәржимилири учриши мүмкин. □ 7:6 «Төвәндикиләр... әсли Бабил падишаси Небоқаднәсар тәрипидин сүргүн қилинғанлардин...» — бу тизимлик билән «Әзра» 2-баптики тизимлик оттурисида адәмләрниң исимлири, сани вә тизимлик тәртивидә бәзидә азрақ пәриқләр бар. Бу пәриқләр икки тизимликниң һәқиқәт экәнлигигә техиму испат бериду. Иккинчи тизимликни Йерусалимда, биринчи тизимликни Бабилда қилған болуши мүмкин. Иккинчи тизимлик ахирида Йерусалимға йетип келип олтирақлашқанларни көрситиду; биринчи тизимликтә хатириләнгән бәзилири шүбһисизки, кейин нийитидин ейнип, Йерусалимға бармай қалған яки барғандин кейин, йәнә Бабилға қайтип кәткән еди; шундақла Йерусалимға қайтиш йолида өлгәнләр болушиму мүмкин. Әслидики тизимликкә хатириләнмигән болсиму, лекин кейин Йерусалимға баримән дәп «қайтиш»қа қатнашқанларму бар болса керәк; улар иккинчи тизимликкә хатириләнгән. ■ 7:6 Әзра 2 □ 7:24 «һариф» — «Әзра» 2:18дә «Йораһ». □ 7:25 «Гибеон» — «Әзра» 2:20дә «Гиббар». □ 7:37 «Лод, һадид вә Онониң әвлатлири...» — яки «Лодлуқлар, һадидлиқлар вә Онолуқлар...».

Қайтип кәлгән каһинлар вә Лавийлар ... «Әзра» 2:36-42ни көрүң

³⁹ Каһинларның сани төвәндикичә: — Йәшуа жәмәтидики Йәдаяның әвлатлири тоққуз йүз йәтмиш үч киши; ⁴⁰ Иммерның әвлатлири бир миң әллик икки киши; ⁴¹ Пашхурның әвлатлири бир миң икки йүз қириқ йәттә киши; ⁴² Наримның әвлатлири бир миң он йәттә киши.

⁴³ Лавийларның сани төвәндикичә: — Ходвахның әвлатлиридин, йәни Йәшуа билән Кадмийәлның әвлатлири йәтмиш төрт киши. □

⁴⁴ Гәзәлкәшләрдин: — Асафның әвлатлири бир йүз қириқ сәккиз киши.

⁴⁵ Дәрвазивәнләрның нәслидин: — Шаллумның әвлатлири, Атерның әвлатлири, Талмонның әвлатлири, Аккубның әвлатлири, Хатитаның әвлатлири билән Шобайның әвлатлири жәмий бир йүз оттуз сәккиз киши.

Қайтип кәлгән муқәддәс жай вә шаһ жәмәтидики хизмәткарлар ... «Әзра» 2:43-58ни көрүң

⁴⁶ Ибадәтхана хизмәткарлири төвәндикичә: — Зиханың әвлатлири, Хасуфаның әвлатлири, Таббаотның әвлатлири. □ ⁴⁷ Киросның әвлатлири, Сияның әвлатлири, Падонның әвлатлири, □ ⁴⁸ Либанаһның әвлатлири, һагабаһның әвлатлири, Шалмайның әвлатлири, ⁴⁹ һананның әвлатлири, Гиддәлның әвлатлири, Гаһарның әвлатлири, ⁵⁰ Реаяһның әвлатлири, Рәзинның әвлатлири, Никоданың әвлатлири, ⁵¹ Газзамның әвлатлири, Уззаның әвлатлири, Пасияның әвлатлири, ⁵² Бисайның әвлатлири, Мәунимның әвлатлири, Нәфуссәсимның әвлатлири, □ ⁵³ Бакбукның әвлатлири, Хакуфаның әвлатлири, Хархурның әвлатлири, ⁵⁴ Базлитның әвлатлири, Мәһиданың әвлатлири, Харшаның әвлатлири, □ ⁵⁵ Баркосның әвлатлири, Сисераның әвлатлири, Темаһның әвлатлири, ⁵⁶ Нәзияның әвлатлири билән Хатифаның әвлатлиридин ибарәт.

⁵⁷ Сулайманның хизмәткарлириниң әвлатлириниң сани төвәндикичә: — Сотайның әвлатлири, Софәрәтның әвлатлири, Периданың әвлатлири, □ ⁵⁸ Яланың әвлатлири, Дарконның әвлатлири, Гиддәлның әвлатлири, ⁵⁹ Шәфәтияның әвлатлири, Хаттилның әвлатлири, Поқәрәт-һаззибаимның әвлатлири билән Амонның әвлатлиридин ибарәт. □

⁶⁰ Ибадәтхана хизмәткарлири вә Сулайманның хизмәткәри болғанларның әвлатлири жәмий үч йүз тохсән икки киши.

Келип чиқиши наениқ кишиләр ... «Әзра» 2:59-63

⁶¹ Төвәндики кишиләр Тәл-Мелаһ, Тәл-Харша, Керуб, Аддон, Иммердин кәлгән болсиму, лекин улар өзлириниң ата жәмәтиниң яки нәсәбиниң Исраил адими екәнлигини испатлап берәлмиди. ⁶² Булар Делаяның әвлатлири, Тобияның әвлатлири вә Никоданың әвлатлири болуп, жәмий алтә йүз қириқ икки киши; ⁶³ Каһинлардин Хабаяның әвлатлири, козның әвлатлири билән Барзиллайның әвлатлири бар еди; Барзиллай Гилеадлиқ Барзиллайның бир қизини алғачқа уларның ети билән аталған еди. □ ⁶⁴ Булар жәмәтиниң нәсәбнамисини издәп тапалмиди; шуңа улар «напак» һесаплинип каһинлиқтин қалдурулди. ⁶⁵ Валий уларға: — Урим вә туммимни кәтәргүчи каһин аримизда хизмәттә болғичә «әң муқәддәс йимәкликләр»гә еғиз тәккүзмәйсиләр, деди. □

□ **7:43 «Ходвах»** — «Әзра» 2:40дә «Ходавия». □ **7:46 «ибадәтхана хизмәткарлири»** — ибраний тилида «Нәтинийлар». Мәнаси бәлким «беғишланғанлар». Уларның әждатлири бәлким «Гибеонлуқлар» еди. «Йәшуа» 9:27ни вә «1Тар.» 9:2ни көрүң. □ **7:47 «Сия»** — «Әзра» 2:47дә «Сияһа». □ **7:52 «Нәфуссәсим»** — «Әзра» 2:50дә «Нәфуссим». □ **7:54 «Базлит»** — яки «Базлут» «Әзра» 2:52. □ **7:57 «Перида»** — яки «Перуда» «Әзра» 2:55. □ **7:59 «Амон»** — яки «Ами» «Әзра» 2:57. □ **7:63 «Козның әвлатлири»** — яки «һаккозның әвлатлири». □ **7:65 «Валий»** — ибраний тилидики «Тиршата», әслидә Парс тили болуп, мәнаси бәлким «жанаблири». «урим вә туммим» — алаһидә бир хил ташлар. У каһин кийгән «әфод»ның янчуқида (қошенда) туриду. Бу ташлар арқилиқ Исраил хәлқи Худадин йол сориса болатти. «Мис.» 28:28-30ни көрүң. «урим вә туммимни кәтәргүчи каһин аримизда хизмәттә болғичә» — мәнаси бәлким: (1) урим вә туммим Бабилда сүргүн болған вақтида йоқап кәткән болуши мүмкин; (2) тепилгини билән уларға тәбир берип мәнасини чүшәндүридиған каһин теһи чиқмиди.

Қайтип кәлгүчиләрнің умумий сани ... «Эзра» 2:64-67 ниму көрүң

⁶⁶ Пүтүн жамаәт жәмий қириқ икки миң үч йүз атмиш киши; ⁶⁷ Буниңдин башқа уларниң йәнә йәттә миң үч йүз оттуз йәттә қул-дедиги бар еди; йәнә икки йүз қириқ бәш әр-аял ғәзәлчиси бар еди. Уларниң йәттә йүз оттуз алтә ети, икки йүз қириқ бәш қечири, ⁶⁹ төрт йүз оттуз бәш төгиси вә алтә миң йәттә йүз жигирмә ешиги бар еди.

Ибадәтхана үчүн тәқдим қилинған соғатлар ... «Эзра» 2:68-70 ниму көрүң

⁷⁰ Жәмәт каттивашлиридин бәзилири ибадәтхана қурулуши үчүн һәдийәлирини тәқдим қилди; валий ғәзнигә миң дарик алтун, әллик дас вә бәш йүз оттуз қур каһин тони тәқдим қилди; ⁷¹ жәмәт каттивашлиридин бәзилири қурулуш ғәзнисигә жигирмә миң дарик алтун, икки миң икки йүз мина күмүч; ⁷² хәлиқниң қалғини жигирмә миң дарик алтун, икки миң икки йүз мина күмүч, атмиш йәттә қур каһин тонини тәқдим қилди. ⁷³ Шуниндин кейин каһинлар, Лавийлар, дәрвазивәнләр, ғәзәлкәшләр вә бир қисим хәлиқ қошулуп, ибадәтхана хизмәтқарлири, шундақла қалған Исраил хәлқиниң һәммиси өз шәһәрлиригә маканлашти. □

8

Тәвратшунас Эзраиң Тәврат-қанун китавини оқуп бериши

¹ Йәттинчи айға кәлгәндә, Исраилларниң һәммиси өз шәһәрлиригә келип орунлишип болди. Бу чағда пүтүн халайиқ худди бир адәмдәк болуп «Су қовуқи» алдидики мәйданға жиғилип, тәвратшунас Эзрадин Пәрвәрдигарниң Мусаниң вастиси билән Исраилға тапилиған Тәврат-қанун китавини кәлтүрүшни тәләп қилди. ² Йәттинчи айниң биринчи күни каһин Эзра Тәврат-қанун китавини жамаәткә, йәни әр-аяллар, шундақла аңлап чүшинәләйдиған барлиқ кишиләрниң алдиға елип чиқти; ³ «Су қовуқи»ниң алдидики мәйданда, әтигәндиң чүшкичә, әр-аялларға, шундақла аңлап чүшинәләйдиған кишиләргә оқуп бәрди. Пүткүл жамаәтниң қулақлири Тәврат-қанун китавидики сөзләрдә еди. ⁴ Тәвратшунас Эзра мәхсус мошу ишқа һазирланған яғач мунбәргә чиқип турди; униң оң тәрипидә турғини Маттития, Шема, Анаяһ, Урия, һилқия билән Маасеяһлар еди; сол тәрипидә турғини Пидая, Мишаәл, Малкия, һашом, һашбаддана, Зәкәрия билән Мәшуллам еди. ⁵ Эзра пүткүл халайиқниң көз алдида китапни ачти, чүнки у пүтүн халайиқтин егиздә туратти; у китапни ачқанда, барлиқ халайиқ орнидин қопти. ⁶ Эзра улук Худа болған Пәрвәрдигарға мәдһийәләр оқувиди, барлиқ халайиқ қоллирини кәтирип жававән: «Амин! Амин!» дейишти; андин тизлинип, пишанисини йәргә йеқип, Пәрвәрдигарға сәждә қилди. ⁷ Андин кейин Лавийлардин Йәшуя, Бани, Шәрәбия, Ямин, Акқуб, Шаббитай, Ходия, Маасеяһ, Келита, Азария, Йозабад, һанан вә Пелаялар халайиққа Тәврат қанунини чүшәндүрди; жамаәт әрә туратти. ⁸ Улар жамаәткә

□ **7:66** «қириқ икки миң үч йүз атмиш киши» — бу «Эзра» 2:64 дики санға охшаш; шүбһисизки, бу Йерусалимға йетип келип, Бабилға қайтмай, Йәһудийәдә һәқиқий олтирақлашқанларниң санидур. □ **7:70** «дарик» — (яки «драхма») — мошу йәрдә Парс империйәсидики бир хил алтун тәңгә, бир дарикниң еғирлиги 0.4-0.5 грам болуши мүмкин; мошу йәрдә бу дасларниң қиммити 0.4-0.5 килограм алтунға баравәр еди. □ **7:71** «мина» — бир хил күмүч тәңгә, 60 шәкәлгә яки «талант»тин атмиштин биригә баравәр еди. Мошу йәрдә күмүчниң жәмий еғирлиги бәлким 800-1200 килограмчә еди. □ **7:73** «Шуниндин кейин каһинлар, Лавийлар, дәрвазивәнләр, ғәзәлкәшләр... шундақла қалған Исраил хәлқиниң һәммиси өз шәһәрлиригә маканлашти» — бу әйәттиң мәнәси бәлким: (1) каһинлар, Лавийлар қатарлиқлар өзигә яңливаштин тәқсим қилинған шәһәрлиридә макан тутти, яки Йерусалимдики хизмәттә болуш үчүн Йерусалимға йеқин болған, шундақла уларға тәқсим қилинған шәһәрләрдә маканлашти; (2) Лавийлардин башқа Исраиллар, йәни он икки қәбилидин қайтип кәлгәнләр әслидә өзигә хас шәһәрлиригә маканлашти яки яңливаштин уларға тәқсим қилинған шәһәрләрдә маканлашти. Көп шәһәр-йезилар вәйран болғачқа, яки ят әлләрниң еғидарчилиги астида болғачқа, бәлким һәр хил имканийәт тәң болуши мүмкин еди. □ **8:2** «йәттинчи айниң биринчи күни» — бу күн «канайлар челиш һейти» еди. Адәттә шү һейт үчүн барлиқ хәлиқниң Йерусалимға жиғилишиниң зөрүрийити болмайтти; ләкин йәттинчи айниң онинчи күнидики «кафарәт күни» вә кейинки «кәпиләр һейти»да (14-21-күни) жиғилиши муқәддәс қанунда тәләп қилинған еди.

китаптин Худаниң Тәврат-қанунини жараңлиқ оқуп бәрди вә оқулғанни чүшинивелиши үчүн униң мәнәси вә әһмийти тоғрисида ениқ тәбир бәрди.□

⁹ Валий Нәһәмия билән тәвратшунас каһин Эзра вә хәлиққә қанунниң мәнәсини үгитидиған Лавийлар пүткүл жамаәткә: — Бүгүн Худайиңлар болған Пәрвәрдиғарға аталған муқәддәс күндур, жиға-зерә қилмаңлар! — деди. Чүнки халайиқниң һәммиси Тәврат қанунидики сөзләрни аңлап жиға-зерә қилип кетишкән еди. ¹⁰ Андин *Нәһәмия* уларға: — Силәр берип назу-немәтләрни йәп, шәрбәтләрни ичиңлар, өзигә *йимәк-ичмәк* тәйярлалмиғанларға йемәк-ичмәк бөлүп бериңлар; чүнки бүгүн Рәббимизгә аталған муқәддәс бир күндур. Гәмкин болмаңлар; чүнки Пәрвәрдиғарниң шатлиғи силәрниң күчүңлардур, деди. ¹¹ Лавийларму: — Бүгүн муқәддәс күн болғачқа, тиничлиниңлар, гәмкин болмаңлар! — дәп жамаәтни тиничландурди. ¹² Жамаәт қайтип берип, йәп-ичишти, башқиларғиму йимәк-ичмәк үләштүрүп бәрди, шат-хурамлиққа чөмди; чүнки улар берилгән тәлим сөзлирини чүшәнгән еди.

«Кәпиләр һейти» өткүзүш

¹³ Этиси халайиқ ичидики қәбилә каттивашлири, каһинлар вә Лавийлар тәвратшунас Эзраниң йениға жиғилип, Тәврат қанунидики сөзләрни техиму чүшинип пәм-парасәткә еришмәкчи болди. ¹⁴ Улар Тәврат қанунда Пәрвәрдиғар Мусаниң вәстиси билән Исраилларға йәттинчи айдики һейтта кәпиләрдә туруши керәклиги пүтүлгәнлигини уқти, ■ ¹⁵ шундақла өзлири туруватқан барлиқ шәһәрләрдә вә Йерусалимда: «Силәр таққа чиқип, зәйтун шехи билән явайи зәйтун шахлирини, хадас өжмә шахлирини, хорма дәрәқлириниң шахлирини вә йопурмақлири барақсан дәрәқ шахлирини әкилип, Тәвратта йезилғинидәк кәпиләрни ясаңлар» дегәнлигини тарқитип жаркалашни буйруғанлиғини уқти. □ ¹⁶ Шуниң билән халайиқ чиқип шах әкилип өзлири үчүн, һәр бири өйлириниң өгүзлиридә, һойлилирида, Худаниң өйидики һойлиларда, «Су қовуқи»ниң чоң мәйданида вә «Әфраим дәрвәзиси»ниң чоң мәйданида кәпиләрни ясап тикти. ¹⁷ Сүргүнлүктин қайтип кәлгән пүткүл жамаәт кәпиләрни ясап тикти вә шундақла кәпиләргә жайлашти; Нунниң оғли Йәшуаниң күнлиридин тартип шу күнгичә Исраиллар ундақ қилип бақмиған еди. һәммәйлән қаттиқ хошал болушти. ¹⁸ Биринчи күндин ахирқи күнгичә Эзра һәр күни Худаниң Тәврат-қанун китавини оқуди. Улар йәттә күн һейт өткүзди; сәккизинчи күни бәлгүлимә бойичә тәнтәнилик ибадәт жиғилиши өткүзүлди.

9

Хәлиқниң роза тутуп гунайини тоңуши

¹ Шу айниң жигирмә төртинчи күни Исраиллар роза тутуп, боз кийип, үсти-бешиға топа чачқан һалда жиғилди; ² Исраил нәсли өзлирини барлиқ ят таипиләрдин айрип чиқти, андин ерә туруп өзлириниң гуналирини вә ата-бовилириниң өткүзгән қәбиһликлирини етирап қилди. ³ Улар шу күнниң төрттин биридә өз йеридә туруп өзлириниң Худаси болған Пәрвәрдиғарниң Тәврат-қанун китавини оқуди; күнниң йәнә төрттин биридә өзлириниң гуналирини тонуди вә Худаси болған Пәрвәрдиғарға сәждә қилди. ⁴ Лавийлардин Йәшуа, Бани, Кадмийәл, Шәбания, Бунни, Шәрәбия, Бани вә Кенанилар пәләмпәйләрдә туруп өзлириниң Худаси болған Пәрвәрдиғарға үнлүк аваз билән нида қилди.□

□ **8:8** «Улар ... китаптин Худаниң Тәврат-қанунини жараңлиқ оқуп ... чүшинивелиши үчүн униң мәнәси вә әһмийти тоғрисида ениқ тәбир бәрди» — бу чүшәндүрүш жәрјани, шүбһисизки, арабий тилиға вә бәлким башқа бир нәччә тилларға тәрјимә қилишниму өз ичигә алған. ■ **8:14** Мис. 23:16; Лав. 23:34; Чөл. 29:12-39; Қан. 16:13, 14, 15

□ **8:15** «...Тәвратта йезилғинидәк кәпиләрни ясаңлар» дегәнлигини тарқитип жаркалашни буйруғанлиғини уқти» — бәлгүлимә «Лав.» 23:34-44, «Қан.» 16:13-17ни көрүң. □ **9:4** «Лавийлардин Йәшуа, Бани, Кадмийәл, Шәбания, Бунни, Шәрәбия, Бани вә Кенанилар пәләмпәйләрдә туруп,...» — яки «Йәшуа, Бани, ... вә Кенанилар Лавийларниң пәләмпийидә туруп,...».

Һәмдусана вә дуа

⁵ Лавий Йәшуа, Кадмийәл, Бани, Һашабиния, Шәрәбия, Ходия, Шәбания вә Питаниялар: «Орнуңлардин қопуп Худайиңлар болған Пәрвәрдигарға әбәдил-әбәткичә тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар» — деди вә мундақ дуа-һәмдусана уқуду: —

«И Худа, инсанлар Сениң шану-шәвкәтлик намиңни улуклисун! Бәрһәқ, барлиқ тәшәккүр-мәдһийиләр намиңға йетишмәйду! ⁶ Сән, пәқәт Сәнла Пәрвәрдигардурсән; асманларни, асманларниң асминини вә уларниң барлиқ қошунлирини, йәр вә йәр үстидики һәммини, деңизлар вә улар ичидики һәммини яратқучидурсән; Сән буларниң һәммисигә һаятлиқ бәргүчисән, асманларниң барлиқ қошунлири Саңа сәждә қилғучидур. □ ■ ⁷ Сән бәрһәқ Пәрвәрдигар Худадурсән, Сән Абрамни таллидиң, уни Калдийәниң Ур шәһиридин елип чиқтиң, униңға Ибраһим дегән намни ата қилдиң. □ ■ ⁸ Сән униң қәлбиниң Өзүңгә садиқ-ишәшилиқ экәнлигини көрүп, униң билән әһдә түзүп Қананийларниң, Һиттийларниң, Аморийларниң, Пәризийләрниң, Йәбусийларниң вә Гиргашийларниң зиминини униң әвлатлириға тәқдим қилип беришни вәдә қилдиң; Сән һәққаний болғанлиғиңдин, сөзлириңни ишқа ашурдуң.■

⁹ Сән ата-бовилиримизниң Мисирда жәбир-зулум чекиватқанлиғини көрүп, уларниң Қизил деңиз бойидики налисига қулақ салдиң. ■ ¹⁰ Сән Мисирлиқларниң уларға қандақ йоғанчилик билән муамилә қилғанлиғини билгиниңдин кейин Пирәвн, униң барлиқ хизмәтчилири вә униң зиминидики барлиқ хәлиқкә мәҗзизилиқ аламәт вә карамәтләрни көрситип, Өзүң үчүн бүгүнгә қәдәр сақлинип келиватқан улук бир нам-шәһрәтти тиклидиң.

■ ¹¹ Сән йәнә ата-бовилиримиз алдида деңизни бөлүп, улар деңизниң оттурисидин қурук йәр үстидин меңип өтти; уларни қоғлап кәлгәнләрни чоңқур деңиз тегигә ташлап фәриқ қиливәттиң, худди жушқунлуқ деңизға ташланған таштәк фәриқ қилдиң. ■ ¹² Сән уларни күндүзи булут түврүги билән, кечиси от түврүги билән йетәклидиң, булар арқилик уларни маңидиған йолини йорутуп бәрдиң. ■ ¹³ Сән Синай тегиға чүшүп, асманда туруп улар билән сөзлишип, уларға тоғра һөкүм, һәқиқий ишәшлиқ қанунлар, яхши бәлгүлимиләр вә әмирләрни ата қилдиң. ■ ¹⁴ Сән уларға Өзүңниң муқәддәс шабат күнүңни тонуттуң, қулуң Мусаниң вәстиси билән уларға әмирләр, бәлгүлимиләр вә Тәврат қанунини тапилидиң.

¹⁵ Сән уларға ач қалғанда йесун дәп асмандин нан, уссиғанда ичсун дәп қорам таштин су чиқирип бәрдиң; Сән уларға беришкә қолуңни кетирип қәсәм қилған әшу зиминни кирип егиләңлар, дедиң. ■ ¹⁶ Лекин улар, йәни ата-бовилиримиз мәғрулинип, бойни қаттиқлик қилип әмирлириңгә қулақ салмиди. ¹⁷ Улар итаәт қилишни рәт қилди, Сениң уларниң оттурисиди яратқан карамәт мәҗзизилириңни яд әтмиди, бәлки бойни қаттиқлик қилди, асийлик қилип, қул қилинған җайға кәтмәкчи болуп, өз алдиға йолбашчи тиклиди. Лекин Сән әпучан, меһри-шәпқәтлик һәм рәһимдил, асан ғәзәпләнмәйдиған, зор меһир-муһәббәтлик Тәңридурсән; шуңа Сән уларни ташливәтмидиң. ■ ¹⁸ Улар һәтта теһи өзлиригә бир қуйма мозайни ясап: «Мана бу силәрни Мисирдин елип чиққан илаһ!» дегән вақтида һәм қаттиқ күпүрлүк қилғинида, ■ ¹⁹ Сән толиму рәһимдил болғанлиғиң үчүн уларни йәнила баяванда ташлап қоймидиң; күндүзи булут түврүги уларниң үстидин нери кәтмәй, уларға йол башлиди; кечиси от түврүгиму улардин нери кәтмәй, уларға нур берип, маңидиған йолини көрсәтти. ■ ²⁰ Сән Өзүңниң меһриванә Роһуңни чүшүрүп уларға тәлим бәрдиң; Сән уларниң йейиши үчүн «манна»ни айимидиң, уссузлуғини қандуруш үчүн сунни бәрдиң. ■

²¹ Сән уларни баяванда қирик жил қамдап кәлдиң; һеч немиси кам болмиди, кийимлири

□ **9:6** «Сән, пәқәт сәнла Пәрвәрдигардурсән» — ибраний тилида: «Сән, пәқәт Сәнла и Пәрвәрдигар, «У»дурсән» дегән сөзләр билән ипадилиниду. Мошу етиқатчиларға нисбәтән пәқәт бир «У» бардур. ■ **9:6** Яр. 1; Зәб. 145:6; Рос. 14:15; 17:24; Вәһ. 14:7 □ **9:7** «Сән бәрһәқ Пәрвәрдигар Худадурсән» — ибраний тилида: «Бәрһәқ, и Пәрвәрдигархуда, Сән «У»дурсән» дегән сөзләр билән ипадилиниду. 6-айәтниму көрүң. «униңға Ибраһим дегән намни ата қилдиң» — «Яр.»

17:1ни көрүң. ■ **9:7** Яр. 11:31, 32; 12:1 ■ **9:8** Яр. 12:7; 13:15; 15:6,18; 17:8; 26:4 ■ **9:9** Мис. 3:7; 14:10 ■ **9:10** Мис. 7; 8; 9; 10; 11; 12; 14 ■ **9:11** Мис. 14:22-31 ■ **9:12** Мис. 13:21; 14:19; 40:38; Зәб. 104:39 ■ **9:13** Мис. 19:20; 20:1-21 ■ **9:15** Мис. 16:14; 17:6; Чөл. 20:9 ■ **9:17** Мис. 34:7; Чөл. 14:4,18; Зәб. 85:5 ■ **9:18** Мис. 32 ■ **9:19** Мис. 13:22; 40:38 ■ **9:20** Чөл. 11:17; Йә. 5:12

конириמידиди, путлириму ишшимиди. ■ 22 Сән падишалиқлар вә таипиләрни уларниң қолиға бәрдиң, буларни уларниң зиминиға чегаралар қилип бәрдиң. Шунинң билән улар Сиһон падишаниң зиминини, һәшбонниң падишасиниң зиминини вә Башан падишаси Огниң зиминини егилиди. □ ■ 23 Сән уларниң пәрзәнт-әвлатлирини асмандики юлтузлардәк авуттуң; Сән уларни ата-бовилириға: «Силәр бу зиминни егиләшкә униңға кириңлар» дәп тәқдим қилған зиминға башлап кирдиң. ■ 24 Уларниң әвлатлири кирип у зиминни егилиди; Сән у зиминда туруватқан Қанаан аһалисини уларға беқиндурдуң һәм зиминдики падишаларни вә уларниң қәбилә-қовмлирини: «Силәр уларға халиғанчә муамилә қилиңлар» дәп уларниң қолиға тапшурдуң. ■ 25 Улар мустәһкәм шәһәрләрни, мунбәт йәрләрни ишғал қилип, һәр хил есил буюмларға толған өйләргә, колап қоюлған қудуқларға, үзүмзарлиқлар, зәйтунлуқлар вә интайин көп мевилик дәрәқләргә егә болди; йәп-ичип сәмрип, Сениң зор меһриванлиғиңдин сөйүнүшти!

26 Лекин улар гәдәнкәшлик қилип Сениңдин йүз өрүп, Тәврат қанунуңни арқисиға ташлиди, уларни йениңға яндурмақ үчүн агаһ-гувалиқ йәткүзгән пәйғәмбәрлириңни өлтүрүп әшәддий күпүрлүк қилди. ■ 27 Шуңа Сән уларни жәбир-зулум салғучиларниң қолиға тапшурдуң, дәрвәкә улар уларни қийниди; улар қийналған вақитлирида Саңа ялтурушқан еди, Сән асманларда туруп уларға қулақ салдиң, зор рәһимдиллиғиң бойичә уларға қутқузғучиларни әвәтәттиң, улар буларни әзгүчиләрниң қолидин қутқузатти. ■ 28 Лекин улар арамлиққа еришкәндин кейин йәнә Сениң алдиңда рәзиллик қилишқа башливиди, Сән уларни йәнә дүшмәнлириниң қолиға тапшурдуң, улар уларниң үстидин һөкүмранлиқ қилди; улар йәнә Сениң алдиңда налә-пәрят қилишивиди, Сән асманларда туруп қулақ селип, рәһимдиллиқлириң бойичә уларни йениш-йенишлап қутқуздуң. 29 Сән уларни Өзүңниң Тәврат-қанунуңға қайтишқа агаһландурдуң; лекин улар мәғрурлинип, әмирлириңгә қулақ салмиди, һөкүмлириң алдида гуна қилди (инсан һөкүмлириңгә әмәл қилса, улар шу сәвәптин һаятта болиду). Улар жаһиллиқ билән бойини толғап, гәдәнкәшлик қилип саңа қулақ селишни рәт қилди. □ ■ 30 Уларға узун жил сәвир-тақәт қилдиң, Роһуң пәйғәмбәрлириңниң вәстиси билән агаһ-гувалиқ бәргән болсиму, улар йәнила қулақ салмиди; шуңа Сән уларни һәр қайси әл-жутлардики таипиләрниң қолиға тапшурдуң. ■ 31 һалбуки, Сән зор рәһимдиллиқлириң түпәйлидин уларниң нәслини пүтүнләй қурутувәтмидиң һәм уларни ташливәтмидиң; чүнки Сән меһри-шәпқәтлик һәм рәһимдил Тәңридурсән.

32 Әнди аһ Худайимиз, әһдәндә туруп өзгәрмәс муһәббетиңни көрситидиған улук, қудрәтлик вә дәһшәтлик Тәңри, әнди Сениңдин бизниң, падишалиримизниң вә әмирлиримизниң, каһинлиримизниң, пәйғәмбәрлиримизниң, ата-бовилиримизниң шундақла Өзүңниң барлиқ хәлқиңниң Асурийә падишасиниң заманидин буян бүгүнгичә бешимизға чүшкән барлиқ азап-оқубәтләрни кичик иш дәп қаримаслиғиңни өтүнимиз. 33 Бешимизға кәлгән барлиқ ишта Сән адилсән; чүнки Сениң қилғиниң һәқиқәт бойичә болди, бизниң қилғинимиз рәзиллиқтур. ■ 34 Падишаһлиримиз, әмирлиримиз, каһинлиримиз билән ата-бовилиримизниң һәммиси Сениң Тәврат қанунуңға әмәл қилмай, әмирлириңгә вә Сениң уларға испатлап бәргән агаһ-гувалиқлириңға һеч қулақ салмиди. 35 Улар Сән уларға муйәссәр қилған падишалиқта туруштин, уларға ата қилған зор мәмурчиликтин вә шуниндәк уларниң алдиға яйған бу кәң мунбәт зиминдики турмуштин бәһримән болувақан болсиму, лекин улар Сениң ибадәт-хизмитиңдә болмиди яки өзлириниң рәзил қилмишлиридин янмиди. 36 Мана, биз бүгүн куллармиз! Сән мевиси билән назу-немәтлиридин йейишкә

■ 9:21 Қан. 2:7; 8:4; 29:5 □ 9:22 «Сиһон падишаниң зиминини, һәшбонниң падишасиниң зиминини...» — яки «Сиһон падишаниң зиминини, йәни һәшбонниң падишасиниң зиминини...» ■ 9:22 Чөл. 21:21, 33 ■ 9:23 Яр. 22:17 ■ 9:24 Йә. 1-13 ■ 9:26 1Пад. 18:4; 19:10; 2Тар. 24:20, 21 ■ 9:27 һак. 2:14-23 □ 9:29 «инсан һөкүмлириңгә әмәл қилса, улар шу сәвәптин һаятта болиду» — бу әйәттә көрситилгән «һаят» пәкәт жисманий һаятни әмәс, бәлки һәқиқий, роһий һаятни көрситиду, әлвәттә. «Улар жаһиллиқ билән бойини толғап...» — ибраний тилида «улар мүрисини жаһил қилип...». ■ 9:29 Лав. 18:5; Әз. 20:11; Рим. 10:5; Гал. 3:12 ■ 9:30 2Пад. 17:13; 2Тар. 36:15 ■ 9:33 Қан. 32:4; Дан. 9:14

ата-бовилиримизға тәқдим қилип бәргән зиминда турсақму, биз мана униңда қул болуп қалдуқ! ³⁷ *Зимин* Сән бизниң гуналимиз үчүн бизни идарә қилишқа бекиткән падишаларға мол мәһсулатлирини берип туриду; улар бәдәнлимизни һәм чарва маллимизни өз мәйличә башқуруп келиватиду; биз зор дәрәд-әләмдә болдуқ».

10

¹ «— Биз мана мошу барлиқ ишлар түпәйли муқим бир әһдини түзүп йезип чиқтуқ; әмирлимиз, Лавийлимиз билән каһинлимиз буниңға өз мөһүрлирини басти».

Мөһүр басқанлар

² Буниңға биринчи болуп мөһүр басқанлар һақалияниң оғли, валий Нәһәмия билән Зәдәкия еди; □ ³ Андин *каһинлардин* Серая, Азария, Йәрәмия, ⁴ Пашхур, Амария, Малкия, ⁵ Һаттуш, Шәбания, Маллуқ, ⁶ Һарим, Мәрәмәт, Обадия, ⁷ Даниял, Гиннитон, Баруқ, ⁸ Мәшуллам, Абия, Миямин, ⁹ Маазияһ, Билгай, Шемаялар; улар каһинлар еди.

¹⁰ Лавийлардин: — Азанияниң оғли Йәшуа, Һенададниң әвлатлиридин Биннуи билән Кадмийәл ¹¹ вә уларниң қериндашлиридин Шәбания, Ходия, Келита, Пелая, Һанан, ¹² Мика, Рәхоб, Һашабия, ¹³ Заккор, Шәрәбия, Шәбания, ¹⁴ Ходия, Бани, Бенину еди.

¹⁵ Жәмаәт башлиқлиридин: Парош, Паһат-Моаб, Елам, Затту, Бани, ¹⁶ Бунни, Азгад, Бибай, ¹⁷ Адония, Бигвай, Адин, ¹⁸ Атер, Һәзәкия, Аззур, ¹⁹ Ходия, Һашум, Бизай, ²⁰ Һариф, Анатот, Небай, ²¹ Магпияш, Мәшуллам, Һезир, ²² Мәшәзәбәл, Задок, Яддуа, ²³ Пилатия, Һанан, Аная, ²⁴ Һошия, Һанания, Һашшуб, ²⁵ Һаллохәш, Пилха, Шобәк, ²⁶ Рәһум, Һашабнаһ, Маасеяһ, ²⁷ Ахияһ, Һанан, Анан, ²⁸ Маллуқ, Һарим, Баанаһлар еди.

Әһдиниң мәзмуни: — Тәврат қануниға әмәл қилиш

²⁹ Қалған хәлиқ: — Каһинлар, Лавийлар, дәрвазивәнләр, гәзәлкәшләр, ибадәтханиниң хизмәтқарлири вә шуниңдәк өзлирини зиминлардики таипиләрдин айрип чиқип, Худаниң Тәврат қануниға қайтқанларниң һәр бири вә уларниң аяллири вә оғул-қиз пәрзәнтлири қатарлиқ һидаят тепип йорутулғанларниң һәммиси ³⁰ өз қериндашлири болған мөтивәрләр билән қошулуп: «Өзимизни қарғиш қәсими билән әһдигә бағлап, Худаниң қули Муса арқилиқ жақалиған Тәврат қанунида меңип, Рәббимиз Пәрвәрдигарниң барлиқ әмирлири, һөкүм-бәлгүлимилирини тутуп әмәл қилимиз; ³¹ қизлиримизни бу жуттики ят әлликләргә ятлиқ қилмаймиз һәм оғуллиримизғиму уларниң қизлирини елип бәрмәймиз; ■ ³² бу жуттики ят әлликләр шабат күнидә мал-тавар вә ашлиқлирини әкилип сатмақчи болса, шабат күнлири яки һәр қайси башқа муқәддәс күнләрдику улардин қәтғий һеч немә сетивалмаймиз; һәр йәттинчи жили йәрни териксиз ақ қалдуримиз һәм барлиқ қәризләрни кәчүрүм қилимиз» — дейишти.■

Муқәддәс өйгә тәқдим бериш тоғрисидики бәлгүлимиләр

³³ Биз йәнә өзимизгә һәр бир адәм һәр жили Худайимизниң өйиниң хизмәт хиражити үчүн үчтин бир шәкәл күмүч беришкә бәлгүлимиләрни бекиттуқ; ³⁴ бу пул «тизилидиған тәқдим нан»лар, дайимий ашлиқ һәдийәләр, дайимий көйдүрмә қурбанлиқлар, шабат күни билән йеңи айлардики көйдүрмә қурбанлиқлар, қәрәли бекитилгән һейтларда қилинидиған көйдүрмә қурбанлиқлар үчүн, һәр хил муқәддәс буюмлар үчүн, Исраилға кафарәт кәлтүридиған гуна қурбанлиқлири үчүн, шуниңдәк Худайимизниң өйидики барлиқ хизмәтләрниң хиражити үчүн ишлитилсун дәп бәлгүләнди. ■ ³⁵ Биз йәнә

□ **10:2** «Буниңға биринчи болуп мөһүр басқанлар ... валий Нәһәмия билән Зәдәкия еди» — Зәдәкияму каһин болуши мүмкин еди. 8-айәтни көрүң (Нәһәмиядин башқа бу тизимликтики адәмләр һәммиси каһинлар еди). ■ **10:31** Мис. 34:16; Қан. 7:3 ■ **10:32** Мис. 20:10; 23:10; 34:21; Лав. 23:2; 25:2; Қан. 5:1-15 ■ **10:34** Чөл. 28:29

ата жәмәтлимиз бойичә каһинлар, Лавийлар вә хәлиқ арисидә чәк ташлап, һәр жили бәлгүләнгән қәрәлдә Худайимизниң өйигә Тәврат қанунида пүтүлгинидәк Пәрвәрдигар Худайимизниң қурбанғаһида қалаш үчүн отун йәткүзүп бериш нөвәтлерини бекиттуқ; ³⁶ йәнә һәр жили етизимиздики тунжа пишқан һосулни, һәммә мевилик дәрәқләрниң тунжа пишқан мевилерини Пәрвәрдигарниң өйигә йәткүзүп беришни, ■ ³⁷ шундақла Тәврат қанунида пүтүлгинидәк, тунжа оғлимизни вә кала, қой-оғлақ падилиридин тунжа чарпийимизни Худаниң өйигә апирип, у өйдә вәзипә өтәватқан каһинларға әпкелишни, ■ ³⁸ һәр бир йеңи хемирниң дәсләп пишқан нанлиридин бирни, шундақла барлиқ «көтәрмә һәдийә»лимизни тәқдим қилишни, һәр хил дәрәқләрдин дәсләпки пишқан мевиләрни, йеңи шарап, йеңи зәйтун мейини Худайимизниң өйиниң ғәзнә-амбарлириға апирип беришни, йәни каһинларға йәткүзүп беришни, шуниңдәк етизлиримиздин чиққан һосулниң ондин бири болған өшрини Лавийларға беришни бекиттуқ; Лавийлар бизниң териқчиликқа тайинидиған шәһәрлимиздин чиққан һосулниң ондин бири болған өшрини тапшурвалсун дәп бекиттуқ; □ ■ ³⁹ шуниңдәк, Лавийлар чиққан һосулниң ондин бирини тапшурвалған чағда һарунниң әвлатлиридин каһин болған бириси улар билән биллә болсун, Лавийлар әшу ондин бир үлүшниң йәнә ондин бир үлүшини айрип Худаниң өйигә, униң ғәзнә-амбарлириға сақлашқа тапшурсун дәп бәлгүлидуқ. ■ ⁴⁰ Исраиллар билән Лавийлар ашлиқтин, йеңи шараптин, йеңи зәйтун мейидин «көтәрмә һәдийә» қилип муқәддәс жайдики әсвап-үскүниләр сақлинидиған ғәзнә-амбарларға, йәни вәзипә өтәйдиған каһин, дәрвазивән вә ғәзәлкәшләр туридиған жайға тапшуруши керәк. Биз Худайимизниң өйиниң һажәтлиридин һәргиз өзимизни тартмаймиз!□

11

Мәнсәпдарлар билән пухраларниң жайлишиши

¹ У чағда хәлиқ ичидики әмирләр Йерусалимда туратти; қалған пухралар чәк ташлиниш билән ондин бири муқәддәс шәһәр Йерусалимда олтирақлишип, қалған ондин тоққузи башқа шәһәрләрдә олтирақлашти. ² Өз ихтияри билән Йерусалимда олтирақлишишқа оттуриға чиққанларға болса, жамаәт уларға бәхит-бәрикәт тилиди. ³⁻⁴ Йәһудийә өлкисидин, Йерусалимға мақанлишип қалған бәг-әмирләр төвәндикидәк (Исраиллар, каһинлар, Лавийлар, ибадәтхана хизмәткарлири вә Сулайманниң хизмәткарлириниң әвлатлири Йәһудийә шәһәрлиридә, һәр бири өз тәвәлигидә мақанлашқан болсиму, Йәһудалардин вә Биняминлардин бәзилири Йерусалимда мақанлашти): — Буларниң ичидә, Йәһудалардин: — Пәрәзниң әвладидин болған Уззияниң оғли Атая; Уззия Зәкәрияниң оғли, Зәкәрия Амарияниң оғли, Амария Шәфәтияниң оғли, Шәфәтия Маһалалелниң оғли еди. ⁵ Йәнә Баруқниң оғли Маасеяһ; Баруқ Кол-һозәһниң оғли, Кол-һозәһ һазаяниң оғли, һазая Адаяниң оғли, Адая Йоарибниң оғли, Йоариб Зәкәрияниң оғли, Зәкәрия Шилониниң оғли. □ ⁶ Йерусалимға мақанлашқан барлиқ Пәрәз жәмәтидикиләр жәмий төрт йүз атмиш сәккиз киши болуп, һәммиси әзимәтләр еди. ⁷ Биняминниң әвлатлиридин: — Мәшулламниң оғли Саллу; Мәшуллам Йоәдниң оғли, Йоәд Пидаяниң оғли, Пидая Колаяниң оғли, Колая Маасеяһниң оғли, Маасеяһ Итийәлниң оғли, Итийәл Йәшаяниң оғли. ⁸ Униңға әгәшкәнләр, Габбай вә Саллай еди; шуларға мунасивәтлик

■ **10:36** Мис. 23:19; Лав. 19:23 ■ **10:37** Мис. 13:2; Чөл. 3:13; 8:17 □ **10:38** «Һәр бир йеңи хемирниң дәсләп пишқан нанлиридин бирни» — буниң башқа бир хил тәржимиси: — «силәр дәсләпки һосулдин чиққан ундин,... (тәқдим қилишни бекиттуқ)». Бирақ «Әз.» 44:30дики мәнәсидин қариганда тәржимимиз тоғра болуши мүмкин. ■ **10:38** Лав. 23:17; Чөл. 15:19; 18:12, 24, 25; Қан. 18:4 ■ **10:39** Чөл. 18:26 □ **10:40** «Исраиллар билән Лавийлар ашлиқтин, йеңи шараптин,...» — ибраний тилида мошу жүмлиниң бешида «чүнки» бардур. □ **11:5** «Зәкәрия Шилониниң оғли» — бәзи тәржимиләрдә «Зәкәрия Шеләһниң әвлатлиридин еди» дәп тәржимә қилиниду (Яр.» 46:12, «Чөл.» 26:20ни көрүң).

жәмий тоққуз йүз жигирмә сәккиз киши еди. □ ⁹ Зикриниң оғли Йоел уларни башқуридиған әмәлдар еди; Синуаһниң оғли Йәһуда шәһәрниң муавин һакими еди. □

¹⁰ Каһинлардин: — Йоарибниң оғли Йәдая билән Яқин, ¹¹ шундақла Худаниң өйиниң баш ғождари Серая; Серая һилқияниң оғли, һилқия Мәшулламанниң оғли, Мәшулламан Задокниң оғли, Задок Мерайотниң оғли, Мерайот Ахитубниң оғли еди; ¹² йәнә униң қериндашлиридин ибадәтханидики хизмәттә болғанлардин жәмий сәккиз йүз жигирмә икки киши бар еди; йәнә Йәроһамниң оғли Адая бар еди; Йәроһам Пелалияниң оғли, Пелалия Амзиниң оғли, Амзи Зәкәрияниң оғли, Зәкәрия Пашхурниң оғли, Пашхур Малқияниң оғли еди; ¹³ униң қериндашлириниң һәммиси жәмәт башлиғи болуп, жәмий икки йүз қириқ икки киши еди; йәнә Азарәлниң оғли Амашсай бар еди; Азарәл Ахзайниң оғли, Ахзай Мәшиллимотниң оғли, Мәшиллимот Иммерниң оғли еди; ¹⁴ йәнә уларниң қериндашлиридин, палван-әзимәтләрдин, жәмий бир йүз жигирмә сәккиз киши бар еди; Гедолимниң оғли Забдийәл уларни башқуридиған әмәлдар еди.

¹⁵ Лавийлардин: — һашшубниң оғли Шемая бар еди; һашшуб Азрикаманниң оғли, Азрикам һашабияниң оғли, һашабия Бунниниң оғли еди; ¹⁶ йәнә Лавийларниң қәбилә башлиқлири болған Шаббитай билән Йозабад болуп, Худаниң өйиниң тешидики ишларға мәсьул еди.

¹⁷ Йәнә Миканиң оғли Маттания дуа вақитлирида тәшәккүр-рәхмәтләр ейтишқә йетәкчилик қилатти; Мика Забдиниң оғли, Забди Асафниң оғли еди; Бакбукия қериндашлири ичидә муавинлиқ вәзиписини өтәйтти; йәнә Шаммуаниң оғли Абда бар еди; Шаммуа Галалниң оғли, Галал Йәдунниң оғли еди. ¹⁸ Муқәддәс шәһәрдә туруватқан Лавийларниң һәммиси икки йүз сәксән төрт киши еди.

¹⁹ Дәрвазивәнләрдин: — дәрвазиларда күзәттә туридиған Аккуб билән Талмон вә уларниң қериндашлири бар еди; улар жәмий бир йүз йәтмиш икки киши еди.

²⁰ Қалған Исраиллар, каһинлар, Лавийлар Йәһудийә шәһәрлиридә, һәр бири өз мирасида маканлашти.

²¹ Ибадәтханиниң хизмәткарлири болса Офәл дөңигә маканлашти; ибадәтханиниң хизмәткарлирини Зиха билән Гишпа башқурди. □

²² Йерусалимда Лавийларни башқурғучи Баниниң оғли Уззи еди; Бани һашабияниң оғли, һашабия Маттанияниң оғли, Маттания Миканиң оғли еди — демәк, Узза Асафниң әвлатлиридин, йәни Худаниң өйидики хизмәткә мәсьул болған ғәзәлкәшләрдин еди.

²³ Чүнки падиша улар тоғрилиқ ярлиқ чүшүргән болуп, ғәзәлкәшләрниң һәр күнлүк озуқ-түлүгини, шундақла өтәйдиған вәзиписини бекиткән еди. □

²⁴ Йәһуданиң оғли Зераһниң әвлатлиридин Мәшәзабәлниң оғли Питаһия пухраларниң барлиқ ишлирида падишаниң мәслиһәтчиси еди. □

²⁵ Йеза-қишларқлар вә уларға тәвә әтрапидики қайларда Йәһудалардин бәзилири туратти; Кириат-Арба вә униң тәвәсидики йеза-кәнтләрдә, Дибон вә униң тәвәсидики йеза-кәнтләрдә, Йәкабзийәл вә униң тәвәсидики йеза-кәнтләрдә, ²⁶ шундақла Йәшуа, Моладаһ, Бәйт-Пәләт, ²⁷ һазар-Шуал, Бәәр-Шеба вә униң тәвәсидики йеза-кәнтләрдә, ²⁸ Зиклаг, Микона вә униң тәвәсидики йеза-кәнтләрдә, ²⁹ Ән-Риммон, Зораһ, Ярмут, □ ³⁰ Заноаһ, Адулламан вә бу икки йәргә тәвә қишлақларда, Лақиш вә униңға тәвә йәрләрдә, Азикаһ вә униңға тәвә йеза-кәнтләрдә маканлашти; улар маканлашқан йәрләр Бәәр-Шебадин таки һинном жилғисиға қәдәр созулди.

³¹ Биньяминлар болса Геба, Микмаш, Айжа, Бәйт-Әл вә униң тәвәсидики йеза-кәнтләрдә, □

³² бәзилири Анатот, Ноб, Анания, ³³ һазор, Рамаһ, Гиттаим, ³⁴ һадид, Зәбоим, Нибаллат,

³⁵ Лод, Оно, шундақла һүнәрвәнләр жилғисида маканлашқан еди.

□ **11:8** «шуларға мунасивәтлик жәмий тоққуз йүз жигирмә сәккиз киши еди» — башқа бир нәччә хил тәржимилири учриши мүмкин. □ **11:9** «Синуаһ» — яки «һасиноаһ». □ **11:21** «Офәл» — («дөң» дегән мәнидә) Йерусалимдики егиз район еди. □ **11:23** «һәр күнлүк озуқ-түлүгини, шундақла...» — буниң башқа бир хил тәржимиси «һәр күнлүк мәсьулийити, йәни...». □ **11:24** «падишаниң мәслиһәтчиси» — ибраний тилида «падишаниң йенида турғучи» дегән сөzlәр билән ипадилиниду. «Падишаһ» мошу йәрдә Парс падишасини көрситиду, әлвәттә. □ **11:29** «Зораһ» — яки «Зореаһ». □ **11:31** «Айжа» — «Айжа»ниң йәнә бир исми «Айи».

36 Әслидә Йәһудийәгә тайинланған Лавийлар қисимлиридин бәзилири Бинямин қәбилисиниң зиминиға маканлашти.

12

Биринчи «қайтиш»та қайтип кәлгән каһинлар вә Лавийлар

1 Шеалтийәлниң оғли Зәруббабәл вә Йәшуа билән бирликтә сүргүнлүктин чиққан каһин вә Лавийлар төвәндикилә: — каһинлар Серая, Йәрәмия, Әзра, □ 2 Амария, Маллуқ, һаттуш, 3 Шекания, Рәһум, Мәрәмот, 4 Иддо, Гиннитой, Абия, □ 5 Миямин, Маадия, Билгаһ, 6 Шемая, Йоариб, Йәдая, 7 Салло, Амок, һилқия вә Йәдая. Булар болса Йәшуаниң күнлиридә каһин болғанлар вә уларниң қериндашлириниң жәмәт башлиқлири еди.

8 Лавийлардин болса Йәшуа, Биннуий, Кадмийәл, Шәрәбия, Йәһуда, Маттаниялар; Маттания вә униң қериндашлири тәшәккүр-рәхмәтләр ейтишқа мәсәул болди. 9 Уларниң қериндашлири Бакбукия билән Унни нөвити бойчә улар билән удулму удул хизмәттә туратти.

10 Йәшуадин Йояким төрәлди, Йоякимдин Әлияшиб төрәлди, Әлияшибтин Йояда төрәлди, □ 11 Йоядадин Йонатан төрәлди, Йонатандин Яддуа төрәлди. 12 Йоякимниң күнлиридә каһинлардин жәмәт башлиғи болғанлар мунулар: — Серая жәмәтигә Мерая; Йәрәмия жәмәтигә һанания; 13 Әзра жәмәтигә Мәшуллам; Амария жәмәтигә Йәһоһанан; 14 Мелику жәмәтигә Йонатан; Шәбания жәмәтигә Йүсүп; □ 15 һарим жәмәтигә Адна; Мерайот жәмәтигә һәлкай; 16 Иддо жәмәтигә Зәкәрия; Гиннитон жәмәтигә Мәшуллам; 17 Абия жәмәтигә Зикри; Минямин билән Моадияларниң жәмәтигә Пилтай; 18 Билгаһ жәмәтигә Шаммуа; Шемая жәмәтигә Йәһонатан; 19 Йоариб жәмәтигә Маттинай; Йәдая жәмәтигә Уззи; 20 Саллай жәмәтигә Каллай; Амок жәмәтигә Ебәр; □ 21 һилқия жәмәтигә һасабия; Йәдая жәмәтигә Нәтанәл.

22 Әлияшиб, Йояда, Йоһанан вә Яддуаниң күнлиридә Лавийларниң жәмәт башлиқлири тизимланған вә охшашла, Парс падишаси Дариус тәхттики чағларғичә каһинларму тизимлинип кәлгән. 23 Жәмәт башлиғи болған Лавийлар таки Әлияшибниң нәвриси Йоһананниң вақтиғичә тәзкиринамидә тизимлинип кәлгән. □ ■ 24 Лавийларниң жәмәт башлиғи болған һасабия, Шәрәбия, Кадмийәлниң оғли Йәшуалар қериндашлири билән удулму удул туруп, Худаниң адими Давутниң әмри бойчә нөвәтлишип мәдһийә-мунажат, тәшәккүр-рәхмәтләр ейтип туратти. 25 Маттания, Бакбукия, Обадия, Мәшуллам, Талмон билән Аккублар дәрвазивәнләр болуп, сепил қовуқлириниң амбарлириға қарайтти.

26 Бу кишиләр Йоадакниң нәвриси, Йәшуаниң оғли Йоякимниң күнлиридә, шуниңдәк валий Нәһәмия билән тәвратшунас каһин Әзраниң күнлиридә вәзипигә тайинланған.□

Йеңи сепилниң Худаға атап тапшурулуши

27 Йерусалим сепилини Худаға атап тапшуруш мурасими өткүзүлидиған чағда, жамаәт Лавийларни турған һәр қайси жайлардин издәп тепип, уларни тәшәккүр-рәхмәтләр ейтиш, ғәзәл оқуш, чаң, тәмбур вә чилтарларни челишқа, хошал-хурамлиқ билән атап

□ 12:1 «...каһинлар Серая, Йәрәмия, Әзра,...» — бу Әзра «Әзра» дегән китаптики «Әзра» әмәс. «Тәвратшунас Әзра» болса, Зәруббабәлдин 90 жилдин кейин Йерусалимға кәлгән. □ 12:4 «Гиннитой» — яки «Гиннитон». □ 12:10 «Йояда» — яки «Йәһојода». □ 12:14 «Мелику» — яки «Маллуқ». «Шәбания» — бәзи қедимий көчүрмиләрдә «Шекания» дейлиду. □ 12:20 «Саллай» — яки «Саллу». □ 12:23 «Әлияшибниң нәвриси» — ибраний тилида «Әлияшибниң оғли». «тәзкиринамә» — бу китап Тәвраттики «Тарих-тәзкирә» дегән қисим әмәс; «Тарих-тәзкирә»дә ундақ тизимлик йоқ. ■ 12:23 1Тар. 9:10-34 □ 12:26 «бу кишиләр ... валий Нәһәмия билән тәвратшунас каһин Әзраниң күнлиридә вәзипигә тайинланған» — Лавийлар вә каһинларниң нәсәбнамилири немишкә шунчә муһим? Өзиниң келип чиқиши испатланмиғанлар каһинлиқ хизмәттә яки ибадәтханидики Лавийларға аит хизмәттә болушқа муйәссәр болалмайтти. Бүгүнгә қәдәр Йәһудийлар арисидә кимләр Лавийлардин, кимләр каһинлар жәмәтидин екәнлиги хагирилинип кәлмәктә.

тапшурулуш мурасими өткүзүшкә Йерусалимға елип кәлди. ²⁸ Ғәзәлкәшлар Йерусалимниң этрапидики түзләнликтин, Нитофатлиқларниң йеза-кәнтлиридин, ²⁹ Бәйт-Гилгалдин, Геба билән Азмавәт етизлиқлиридин жиғилған еди; чүнки ғәзәлкәшлар Йерусалимниң төрт этрапиға өзлиригә мәһәллә-қишлақлар қурувалған еди. ³⁰ Каһинлар билән Лавийлар өзлирини паклиди, андин хәлиқни вә сепил дәрвазилерини һәм сепилниң өзиниму паклиди. ³¹ Мән Нәһәмия Йәһуданиң әмирлирини башлап сепилға чиқип, тәшәккүр-һәмдусана оқуйдиған икки чоң әтрәт адәмни уюштурдум, бир әтрәт сепилниң оң тәрипидә «Тезәк қовуқи»ға қарап маңди, ³² уларниң арқисидин Ношәя билән Йәһуданиң әмирлириниң йерими маңди; ³³ йәнә Азария, Әзра, Мәшуллам, ³⁴ Йәһуда, Бинямин, Шемәя, Йәрәмияму маңди; ³⁵ шуниндәк каһинларниң оғуллиридин бәзилири қоллириға канай алған һалда маңди: — Улардин Йонатанниң оғли Зәкәрия бар еди (Йонатан Шемәяниң оғли, Шемәя Маттанияниң оғли, Маттания Микаяниң оғли, Микая Заккурниң оғли, Заккур Асафниң оғли еди). ³⁶ Униң қериндашлиридин Шемәя, Азарәл, Милалай, Жилалай, Маайи, Нәтанәл, Йәһуда, һананиялар бар еди; улар қоллириға Худаниң адими Давутниң сазлирини елишқан еди; тәвратшунас Әзра уларниң бешида маңған еди. ³⁷ Улар «Булақ қовуқи»ға келип «Давутниң шәһири»ниң пәләмпийигә чиқип, «Давутниң ордиси»дин өтүп, күнчиқиш тәрәптики «Су қовуқи»ға кәлди.

³⁸ Тәшәккүр-һәмдусана оқуйдиған иккинчи әтрәт сол тәрәп билән маңди, мән вә жамаәтниң йерими уларниң арқидин меңип, сепил үстидә «Хумданлар мунари»дин өтүп, удул «Кәң сепил»ғичә меңип, □ ³⁹ «Әфраим қовуқи», «Кона қовуқ», «Белиқ қовуқи» үстидин өтүп, «Һананийәл мунари» вә «Йүзниң мунари»дин өтүп, удул «Қой қовуқи»ға келип, андин «Қаравулар қовуқи»да тохтидуқ. □ ⁴⁰ Андин тәшәккүр-һәмдусана оқуйдиған икки әтрәт адәм Худаниң өйидә өз орунлирида турди; мән билән әмәлдарларниң йеримиму шу йәрдә турдуқ; ⁴¹ каһинлардин Елиаким, Маасеяһ, Минямин, Мигәя, Әлийойинай, Зәкәрия билән һананиялар карнайлирини елип турушти; ⁴² йәнә Маасеяһ, Шемәя, Әлиазар, Уззи, Йәһоһанан, Малкия, Елам билән Езәрму турушти; ғәзәлкәшләр Йизрақияниң йетәкчилигидә жараңлиқ ғәзәл оқушти. ⁴³ Шу күни жамаәт наһайити чоң көләмлиқ қурбанлиқларни сунди һәм бәк хошал болуп кетишти, чүнки Худа уларни зор шатлиқ билән шатландурған еди; аяллар билән балиларму шундақ шатланди; Йерусалимдики бу хошаллиқ садалири жирақ-жирақларға аңланди.

Лавийлар билән каһинларға керәклик нәрсиләрниң һазирлиниши

⁴⁴ У чағда бир қисим кишиләр көтәрмә қурбанлиқлар, дәсләпки пишқан һосуллар вә өшриләрни сақлайдиған ғәзнә-амбарларға мәсьул болушқа тайинланди; һәр қайси шәһәрләрдики етизлиқлардин, Тәврат қанунида каһинларға вә Лавийларға беришкә бәлгүләнгән үлүшләр шу йәрдә сақлинатти. Чүнки Йәһуда хәлқи өз хизмитидә туруватқан каһинлар билән Лавийлардин хошал еди. ⁴⁵ Каһинлар билән Лавийлар, ғәзәлкәшләр билән дәрвазивәнләрму, өз Худасиниң тапилиған вәзиписини вә шуниндәк паклаш вәзиписиниң һәммисини Давутниң вә униң оғли Сулайманниң әмри бойичә өтәйтти. ■ ⁴⁶ Чүнки қедимдә, Давутниң вә Асафниң күнлиридә, ғәзәлкәшләргә йетәкчилик қилишқа һәм Худаға тәшәккүр-һәмдусана күйлирини оқушқа йетәкчиләр болған еди. ⁴⁷ Зәрүббабәлниң күнлиридә вә Нәһәмияниң күнлиридә ғәзәлкәшләрниң вә дәрвазивәнләрниң үлүшлирини, һәр күнлүк тәминатини пүткүл Исраил хәлқи берәтти; улар йәнә Лавийлар үчүн муқәддәс һесапланған нәрсиләрни үләштүрүп берәтти; Лавийларму муқәддәс һисабланған нәрсиләрдин һарунниң әвлатлириға берип туратти.

□ **12:38** «сол тәрәп» — ибраний тилида «тәтүр тәрәп». □ **12:39** «Йүзниң мунари» — яки «Меаһниң мунари». «Қаравулар қовуқи» — яки «Зиндан дәрвазиси». ■ **12:45** 1Тар. 25

13

Аммонийлар билән Моабийларниң муқәддәс өйгә киришигә рухсәт қилинмаслиғи

¹ Шу күндә Мусаниң китаби жамаәт алдида оқуп берилди, китапта: Аммонийлар билән Моабийлар мәңгү Худаниң жамаитигә кирмисун, ■ ² Чүнки улар Исраилларни озуклуқ вә су әкилип қарши алмай, әксичә уларни қарғашқа Балаамни ялливалған; һалбуки, Худайимиз у қарғашларни бәхит-бәрикәткә айландуриривәткән, дәп йезилған сөзләр чиқти. □ ■ ³ Шундақ болдики, жамаәт бу қанун сөзлирини аңлап барлиқ шалғут кишиләрни илғап чиқириривәтти.

Тобияниң өй сайманлириниң чиқирип ташлиниши

⁴ Бу иштин авал, Худайимизниң өйиниң фәзнисини башқурушқа мәсәул каһин Әлияшиб Тобияниң туққини болуп, □ ⁵ униңға кәңри бир өйни тәйярлап бәргән еди. Шу өйдә илгири ашлиқ һәдийәләр, мәстики, қача-қуча, шуниңдәк Лавийлар, фәзәлкәшләр вә дәрвазивәнләргә беришкә буйрулған ашлиқ өшриләр, йеңи шарап вә йеңи зәйтун мейи, шундақла каһинларға аталған «көтәрмә қурбанлиқ»лар сақлинатти. ⁶ Бу вақитларда мән Йерусалимда әмәс едим; чүнки Бабил падишаси Артахшаштаниң оттуз иккинчи жили мән падишаниң йениға қайтип кәткән едим; бир мәзгилдин кейин мән йәнә падишадин рухсәт елип ⁷ Йерусалимға қайтип барсам, Әлияшибниң Худаниң өйидики һойлиларда Тобияға өй һазирлап бәргәнлигидәк рәзил ишни уқтум. ⁸ Бу иш мени қаттиқ азаплиди, мән Тобияниң өйидики барлиқ өй жаһазлирини қоймай талаға ташлатқузивәттим. ⁹ Мән йәнә әмир қилип, у өйләрни паклатқузуп, андин Худаниң өйидики қача-қуча, ашлиқ һәдийәләр билән мәстикни у йәргә әкиргүзүп қойдум.

Лавийларға һәдийә қилинидигән өшриләрниң яңливаштин бекитилиши

¹⁰ Мән йәнә хәқләрниң Лавийларниң елишқа тегишлик үлүшлирини бәрмигәнлигини, һәтта вәзипигә қоюлған Лавийлар билән фәзәлкәшләрниң һәр бириниң өз йәр-етизлиғиға қечип кәткәнлигини байқидим; ¹¹ шуңа мән әмәлдарлар билән соқушуп, уларни әйипләп: — Немишкә Худаниң өйи шундақ ташливетилди?! — дәп, Лавийларни жиғип уларни илгәрки орниға яңливаштин турғуздум. □ ¹² Андин барлиқ Йәһудийә хәлқи ашлиқ өшрисини, йеңи шарап вә йеңи зәйтун мейини фәзнә-амбарлириға елип келип тапшурди. ¹³ Мән фәзнә-амбарларға мәсәул болушқа фәзнич-амбарчиларни тайинлидим; улар каһин Шәләмия, тәвратшунас Задок билән Лавийлардин болған Пидая еди; уларниң қол астида Маттанияниң нәвриси, Заккурниң оғли һанан бар еди; чүнки буларниң һәммиси садиқ, ишәшлик дәп һесаплинатти; уларниң вәзиписи қериндашлириға тегишлик үлүшләрни үләштүрүп бериш еди.

¹⁴ — «Аһ Худайим, мошу иш йүзисидин мени яд әйлигәйсән, Худайимниң өйи вә униңға аит хизмәтләр үчүн көрсәткән меһримни өчүрүвәтмигәйсән!» □

Хәлиқкә шабат күнини һөрмәтләшни әжекиләш

¹⁵ Шу күнләрдиму мән Йәһудийәдә бәзиләрниң шабат күнлиридә шарап кәлчәклирини чәйләватқинини, өнчиләрни бағлап, буларни вә шуниңдәк шарап, үзүм, әнжир вә һәр хил жүкләрни ешәкләргә артип, тошуп жүргәнлигини көрдүм; улар буларни Йерусалимға шабат күнидә елип кирди; уларниң мошу аш-түлүкләрни сетип жүргән күни мән уларни гувалиқ берип ағаһландуруп қойдум.

¹⁶ Йәнә Йәһудийәдә туруватқан бәзи Турлуқлар белиқ вә һәр хил мал-таварларни тошуп келип шабат күни Йәһудийәликләргә сатидикән, йәнә келип буларни Йерусалимда

■ **13:1** Қан. 23:2, 4, 5 □ **13:2** «Худайимиз у қарғашларни бәхит-бәрикәткә айландуриривәткән» — «Қан.» 23:5ни көрүң. «Рут»дики «қошумчә сөз»имиздә шу иш тоғрилиқ тохтилимиз. ■ **13:2** Чөл. 22:5; Йә. 24:9 □ **13:4** «каһин Әлияшиб Тобияниң туққини болуп...» — яки «каһин Әлияшиб Тобия билән қоюқ мунасивәттә болуп...». □ **13:11** «Лавийларни жиғип» — ибраний тилида «уларни жиғип». □ **13:14** «униңға аит хизмәтләр» — яки «униң (йәни, ибадәтханиниң) хизмәтчилири».

сатидикән! □ 17 Шу сәвәптин мән Йәһудийә әмирлири билән соқушуп, уларни әйипләп: — Силәрниң шабат күнини булғап, рәзил иш қилғиниңлар немиси? ■ 18 Илгири ата-боваңлар охшаш ишни қилған әмәсму, шуниң билән Худайимиз бизниң бешимизға вә бу шәһәргә һазирқи бу балаю-апәтни яғдурған әмәсму? Әнди силәр шабат күнини булғап, Исраилниң бешиға Худаниң ғәзивини техиму яғдуридиған болдуңлар, дедим.

19 Шуңа, шундақ болдики, шабат күнидин илгири, гугум сайиси Йерусалим қовуқлириға чүшкән вақтида, мән шәһәр қовуқлирини етишни буйрудум вә шуниңдәк шабат күни өтүп кәткичә қовуқларни ачмаслиқ тоғрисида буйруқ чүшүрдүм. Мән йәнә һеч қандақ жүкниң тошулуп қовуқлардин киргүзүлмәслиги үчүн хизмәткарлиримниң бәзилирини шәһәр қовуқлириға күзәтчи қилип турғузуп қойдум. □ 20 Шундақ болсиму содигәрләр вә һәр хил мал-тавар сатидиғанлар бир-икки қетим Йерусалимниң сиртида түниди. 21 Мән уларни агаһландуруп: — Силәр немишкә сепилниң алдида түнәйсиләр? Йәнә шундақ қилидиған болсаңлар, мән үстүңларға қол салимән, дедим, улар шуниңдин башлап шабат күнидә кәлмиди. □ 22 Андин шабат күниниң муқәддәслигини сақлаш үчүн, мән Лавийларға: — Өзүңларни паклаңлар; андин келип сепил дәрвазилирини беқиңлар, дедим. — «И Худайим, мошу иш йүзисидинму мени яд әйлигәйсән, Өзүңниң зор өзгәрмәс муһәббитиң билән мени айиғайсән!»

Ят әлликләр билән никаһлинишниң мәнзи қилиниши

23 Шу күнләрдә мән йәнә Ашдод, Аммон вә Моаб қизлирини хотунлуққа алған бәзи Йәһудаларни байқидим. 24 Уларниң пәрзәнтлириниң йерими Ашдодчә сөзләйдикән (вә яки жуқуриқи әлләрниң бириниң тилида сөзләйдигән) вә Йәһудий тилида шөзләлмәйдикән.

25 Мән уларни соқушуп әйиплидим, уларни қарғидим, бир нәччисини уруп чач-сақаллирини юлдүм, Худаниң нами билән қәсәм ичкүзүп: — Силәрниң қизлириңларни уларниң оғуллириға бәрмәйсиләр, оғуллириңларғиму, өзүңларғиму улардин қиз алмайсиләр!

26 Исраил падишаси Сулайман мошундақ ишларда гуна садир қилған әмәсму? Нурғун әлләр арисидә униңға охшаш һеч қандақ падиша йоқ еди; у өз Худаси тәрипидин сөйүлгән, Худа уни пүткүл Исраил үстигә падиша қилип тиклигән болсиму, лекин һәтта униму ят әллик аяллар аздуруп гунаға патқузған. ■ 27 Әнди силәрниң гепиңларға кирип бундақ чоң рәзиллик қилип, ят әллик қизларни елип Худайимизға вапасизлиқ қилимизму? — дедим.

28 Баш каһин Әлияшибниң нәвриси, Йояданиң оғуллиридин бири һоронлуқ Санбаллатниң күйоғли еди; мән уни йенимдин қоғливәттим.

29 — «И Худайим, Сән уларни ядинда тутқайсән, чүнки улар каһинлиққа дағ тәккүгүчиләр, каһинлиқ һәм Лавийларға тәвә әһдиниму булғиғучилардур!».

30 Шуниң билән мән уларни ят әлликләрниң булғашлиридин нери қилип пакландурдум вә каһинлар билән Лавийларниң вәзипилириниму яңливаштин бәлгүләп, һәр кимни өзиниң ишиға егә қилдим. 31 Мән йәнә өз вақтида отун-яғач елип келиниши вә дәсләпки һосулни йәткүзүп турушқиму адәм орунлаштурдум.

«Аһ Худайим, мени ядинда тутуп, маңа шапаәт көрсәткәйсән!».

□ 13:16 «Йәһудийәдә туруватқан..» — яки «Йерусалимда туруватқан..». Ибрания тилида «шу йәрдә туруватқан..».

■ 13:17 Мис. 20:8; Лав. 19:30 □ 13:19 «шабат күнидин илгири» — оқурмәнләрниң есидә барки, оттура шәриқтә йеңи күн кәчтә, күн петиши билән башлиниду (мәсилән, «Яр.» 1:5ни көрүң). □ 13:21 «мән үстүңларға қол салимән» — ибрания тилида «үстүңларға бир қол әвәтимән» — Бу ибрания тилида (йеник бир ипадә болғачқа)

жумурлуқ гәп еди. ■ 13:26 1Пад. 11:4; 1Пад. 3:13; 2Тар. 1:12

Әстәр

Падиша Аһашверошның вәзир-вүзраларға катта зияпәт бериши

¹ Аһашверош (Һиндистандин һәбәшистанғичә бир йүз жигирмә йәттә өлкигә һөкүмранлиқ қилған Аһашверош)ның тәхттики күнлиридә шундақ бир вақиә болди: —□

² Шу күнләрдә, у падиша Аһашверош Шушан қәлғәсидики шаһанә тәхтидә олтарғинида, □ ³ у сәлтәнәт сүрүп үчинчи жили барлиқ әмирлири вә бәг-һакимлириға зияпәт бәрди; Парс вә Медианиң қошунни, шуниндәк һәр қайси өлкиләрниң есилзадилири вә бәглириниң һәммиси униң һозуриға һазир болди. □ ⁴ У сәлтәнитиниң байлиғиниң шану-шәвкити вә һәйвитиниң катта жуласини көп күнләр, йәни бир йүз сәксән күн көргәзмә қилди. □ ⁵ Бу күнләр өтүп кәткәндин кейин падиша йәнә Шушан қәлғәсидики барлиқ хәлиқкә чоң-кичик демәй, ординиң чәрбегидики һойлида йәттә күн зияпәт бәрди. ⁶ У йәр ақ вә көк кәндир жиптин тоқулған пәрдиләр билән безәлгән болуп, бу пәрдиләр мәрмәр таш түврүкләргә бекитилгән күмүч һалқиларға ақ рәнлик кәндир жип вә сөсүн жуңлуқ шойниләр билән есилған еди; ақ қашташ вә ақ мәрмәр ташлар, сәдәп вә қара мәрмәр ташлар ятқузулған мәйдан үстигә алтун-күмүчтин ясалған диванлар қоюлған еди. □ ⁷ Ичимликләр алтун җамларда тутуп ичиләттә; җамлар бир-биригә охшимайтти; шаһанә мәй-шараплар падишаниң сәлтәнитигә яриша мол еди. ⁸ Шарап ичиш қайдиси бойичә, зорлашқа рухсәт қилинмайтти; чүнки падиша ордидики барлиқ ғоҗидарларға, һәр кимниң ичиши өз хаһиши бойичә болсун, дәп бекитип бәргән еди. ⁹ Ханиш Ваштиму падиша Аһашверошның ордисида аяллар үчүн зияпәт бәрди.

Ханиш Ваштиниң ярлиққа қаршилиқ көрситиши

¹⁰ Йәттинчи күни Аһашверош падиша шараптин кәйпи чағ болғинида, алдида хизмитидә турған Мәһуман, Бизта, һарбона, Бигта, Абагта, Зетар, Каркас дегән йәттә һәрәмғағисини □ ¹¹ ханиш Ваштиниң пухралар вә әмирләрниң алдида гөзәллигини көрсәтсун дәп, уни ханишлиқ таҗини кийип келишкә чарқирғили әвәттә; чүнки у толиму чирайлиқ еди. ¹² Лекин һәрәмғағилири ханиш Ваштиға падишаниң әмрини йәткүзгәндә, у келишни рәт қилди; шунинң билән падиша интайин гәзәплинип, униң қәһри өрлиди.

Ваштиниң ханишлиқтин қалдурулуши

¹³ Шу вақитларда падишаниң ишлири тоғрилиқ қанун-әһкамларни пишшиқ билгәнләрдин мәслиһәт сораш адити бар еди; шуңа падиша вәзийәтни пишшиқ чүшинидиған данишмәнләрдин сориди ¹⁴ (у чағда данишмәнләрдин униң йенида Каршина, Шетар, Адмата, Таршиш, Мәрәс, Марсена, Мәмуқан қатарлиқ йәттә Парс билән Медианиң әмирлири бар еди; улар дайим падиша билән көрүшүп туратти, падишалиқта улар алдинқи қатарда туратти). □ ¹⁵ Падиша улардин: — Ханиш Вашти мәнки падиша Аһашверошның һәрәмғағилар арқилиқ

□ **1:1** «Аһашверош» — Парс императори болған мошу «Аһашверош» «Ксәрксис И»ниң өзи шу (миладийәдин илгири 486-464-жиллар). Испат барки, «Аһашверош» (парс тилида «Аһашверош», грек тилида «Ксәрксис» дейлиду) дегән сөз кишиниң исми болмастин, бәлки Парс императориниң умумий бир унвани еди. «Һәбәшстан» — һазирқи Ефиопийә. □ **1:2** «Шушан» — гаһи вақитларда «Суза» дәп атилиду. □ **1:3** «Медианиң қошунни» — бәзи алимлар бу сөзни «Медианиң қошун сәрдарлири» дәп чүшиниду. □ **1:4** «У ... зияпәт бәрди... ...сәлтәнитиниң байлиғиниң шану-шәвкити вә һәйвитиниң катта жуласини... көргәзмә қилди» — бәзи тарихшунаслар шу катта зияпәттиң мәхсити Парс империйәсиниң Җаван (Гретсийә)гә таҗавуз қилишини планлаш вә тәйярлиқ көрүш үчүн еди, дәп қарайду. □ **1:6** «ақ қашташ» — яки «қизил мәрмәр». □ **1:10** «йәттә һәрәмғағиси» — һәрәмғағилири ордидики нурғун ишларда муһим орунда туридиған хизмәтчиләр болуп, көп һалларда улар орда тоқаллирини башқуруш ишиға мәсҗул болатти. Улар пичиветилгән әрләр болуп, қизларға чеқилмайтти вә пәрзәнтму қалдуралмайтти. □ **1:14** «дайим падиша билән көрүшүп туратти» — ибраний тилида «дайим падишаниң йүзини көрүп туратти».

йәткүзгән әмрим бойичә иш қилмиғини үчүн уни қанун бойичә қандақ бир тәрәп қилиш керәк? — дәп сориди.

¹⁶ Мәмуқан падиша вә әмирләрниң алдида жавап берип: — Ханиш Вашти алийлириниң зитиға тегипла қалмай, бәлки падишасимиз Аһашверошниң һәр қайси өлкилиридики барлиқ әмирләр вә барлиқ пухраларниңму зитиға тәғди. ¹⁷ Чүнки ханишниң шу қилғини барлиқ аялларниң қулиқиға йәтсә, улар «Падиша Аһашверош: «Ханиши Ваштини йенимға елип келиңлар» дәп әмир қилса, у кәлмәпту!» дәп өз әрлирини мәнситмәйдиған қилип қойиду.

¹⁸ Парс вә Медиадикли мәликә-ханимлар ханишниң бу ишини аңлап, бүгүнла падишаниң барлиқ бәг-әмирлиригә шуниңға охшаш дәйдиған болиду, шуниң билән мәнситмәслик вә хапилиқ үзүлмәйду. □ ¹⁹ Падишасимға мувапиқ көрүнсә, алийлиридин мундақ бир ярлиқ чүшүрүлсун, шуниңдәк у Парслар вә Медиаларниң мәңгү өзгәртилмәйдиған қанун-бәлгүлимилири ичигә пүтүлгәйки, Вашти иккинчи падиша Аһашверошниң һозуриға кәлмигәй; униң ханишлиқ мәртивиси униңдин яхши бирисигә берилгәй. □ ²⁰ Алийлириниң жакалиған ярлиғи пүтүн сәлтәнитигә йетип аңланған һаман (униң сәлтәнитиниң зимини бепаян болсиму), аялларниң һәр бири өз еригә, мәйли чоң болсун кичик болсун уларға һөрмәт қилидиған болиду, — деди.

²¹ Мәмуқанниң бу гәпи падиша билән әмирлирини хуш қилди; падиша униң гәпи бойичә иш көрди. ²² У падишаниң барлиқ өлкилиригә, һәр бир өлгигә өз йезиғи билән, һәр қайси әл-милләткә өз тили билән хәтләрни әвәтип: «Һәр бир әр киши өз аилиси ичидә ғоҗайин болсун, шундақла өз ана тили билән сөзлисун» дегән әмирни чүшүрди. □

2

Йеңи ханиш таллаш

¹ Бу ишлар өтүп, падиша Аһашверошниң ғәзиви бесилғанда, у Ваштини сегинип, униң қилғинини һәм униң үстидин чиқирилған ярлиғи һәққидә әсләп ойлинип қалди. □ ² Шу сәвәптин падишаниң хизмитидә турған ғоҗидарлар униңға: — Алийлири үчүн саһибҗамал яш қизларни издәп тепип кәлтүргәйла; ³ алийлири падишалиғидики һәр қайси өлкиләрдә барлиқ гөзәл қизларни жиғип, Шушан қәлғәсидики һәрәмсарайға кәлтүрүшкә әмәлдарларни тәйингәйла; қизлар ордидики қиз-аялларға мәсәул болған һәрәмҗағиси һегайниң қолиға тапшурулғай; уларға керәклик упа-әңликләр тәминләнгәй. ⁴ Алийлирини сөйүндүргән қиз Ваштиниң орнини бесип ханиш болсун, деди. Бу гәп падишани хуш қилди вә у шундақ қилди.

Әстәрниң ордиға киргүзүлүши

⁵ Шушан қәлғәсидә Бинямин қәбилисидин, Кишниң әвриси, Шимәйниң нәвриси, Яирниң оғли Мордикай исимлиқ бир Йәһудий бар еди ⁶ (Киш болса Бабил падишаси Небоқаднәсар Йәһуда падишаси Йәконияһ билән бир топ кишиләрни тутқун қилип Йерусалимдин әкәткәндә, улар билән биллә әсир қилинип кетилгән еди). ■ ⁷ Мордикай өзиниң тағисиниң қизи һадассәһни (йәни Әстәр) беқип чоң қилған еди, чүнки униң ата-аниси йоқ еди. Бу қиз гөзәл, тәқи-турқи келишкән еди; ата-аниси өлүп кәткән болғачқа Мордикай уни өз қизи қатаридә беқип чоң қилған еди. ⁸ Падишаһниң әмри вә ярлиғи жақаланғандин кейин нурғун қизлар Шушан қәлғәсигә кәлтүрүлүп һегайниң қолиға тапшурулди; шундақ

□ **1:18** «...хапилиқ үзүлмәйду» — ибраний тилида «...хапалиқ купайә болиду» яки «...хапалиқ йетәрлик болиду!».

□ **1:19** «Парслар вә Медиаларниң мәңгү өзгәртилмәйдиған қанун-бәлгүлимилири ичигә пүтүлгәйки...» — оқурмәнләргә аянки, Парс-Медиа империйәсиниң барлиқ қанунлири чиқирилғандин кейин қәтҗий өзгәртишкә, бекар қилишқа болмайду, дәп бекитилгән. □ **1:22** «өз ана тили билән сөзлисун» — бу сөзниң мәхсити бәлким әр кишиниң өз өйидә қайси тилниң ишлитилишигә һоқуқи бар дәп тәкитләш үчүн болса керәк. □ **2:1** «әсләп ойлинип қалди» — ибраний тилида бу сөzlәрдин бир хил пушайманниң пуриғи чиқиду. ■ **2:6** 2Пад. 24:14

болдики, Эстәрму ордиға кәлтүрүлүп ордидики қиз-аялларға мәсәул болған һегайниң қолиға тапшурулди. ⁹ Эстәр һегайға яққан болуп, у униңға илтипат көрсәтти; у тезла униңға упа-әңлик вә тегишлик йемәкликләрни тәминлиди һәм ордидин униңға талланған йәттә кенизәкни бәрди; андин уни кенизәклири билән һәрәмсарайниң әң есил жайидин орун бәрди. ¹⁰ Эстәр өзиниң миллити вә теги-тәктини һеч кимгә ейтмиди, чүнки Мордикай униңға буни ашкарилимаслиқни тапилиған еди. ¹¹ Мордикай Эстәрниң һал-әһвалидин хәвәр тепиш вә униңға қандақ муамилә қилинидиғанлиғини билиш үчүн, һәр күни һәрәмсарайниң һойлиси алдида айлинип жүрәтти. ¹² Қизларға аит рәсмийәт бойичә, һәр бир қизниң ордиға кирип падиша Аһашверош билән биллә болуш һөвүтидин авал, он икки ай бәдинини тазилиши керәк еди, чүнки қизларниң «тазилиниш күнлири» мундақ йол билән ада қилинатти: — алтә ай мурмәкки мейи билән, алтә ай әтир-әңлик вә шундақла қизларниң бәдинини пакизлайдиған башқа буюмлар билән пәрдаз қилиниши керәк еди. ¹³ Қиз падишаниң һозуриға киридиған чағда мундақ қайдә бар еди: — Ордиға киргәндә униң немә тәливи болса, шулар һәрәмсарайдин униңға бериләтти. ¹⁴ Қиз ахшими кирип кетип, әтиси әтигәндә қайтип чиққанда һәрәмсарайниң «иккинчи бөлүм»игә қайтурулуп, тоқал-кенизәкләргә мәсәул болған падишаниң һәрәмһағиси Шаашһазниң қолиға тапшурулатти; падиша у қизға амрақ болуп қелип, исмини атап чақирмиғичә, у иккинчи ордиға кирип падиша билән биллә болмайтти. ¹⁵ Мордикайниң тағиси Абихаилниң қизи Эстәр, йәни Мордикай өз қизи қилип беқивалған қизниң падиша билән биллә болушқа кириш һөвүти кәлгәндә, у қизларға мәсәул болған падишаниң һәрәмһағиси һегай өзигә тәйярлап бәргән һәрәмсарайдин башқа һеч һәрсини тәләп қилмиди. Эстәрни көргәнләрниң һәммиси уни яқтуруп қалатти.

Эстәрниң ханиш қилип тиклиниши

¹⁶ Падиша Аһашверош сәлтәнәт сүрүп йәттинчи жилиниң онинчи ейиға, йәни Тәбәт ейиға кәлгәндә, Эстәр униң билән биллә болушқа шаһанә ордиға башлап кирилди. □ ¹⁷ Падиша Эстәрни башқа барлиқ қизлардин яхши көрүп қалғачқа, шундақла Эстәр униң илтипати һәм амрақлиғиға еришкән болғачқа, падиша ханиш тажини униң бешиға кийдүрүп, уни Ваштиниң орниға ханиш қилип тиклиди. ¹⁸ Андин падиша өзиниң барлиқ әмирлири вә бәғ-һакимлириға Эстәрниң иззәт-һөрмити үчүн катта зияпәт бәрди; у йәнә һәр қайси өлкиләргә баж-алвандин азат мәзгил болсун дәп елан чиқарди һәмдә шаһанә байлиқлиридин сехийлиқ билән инһамларни бәрди. □

Мордикайниң сүйқәстни паш қилиши

¹⁹ Иккинчи қетим қизлар шундақ жиғилған вақитта Мордикайниң орда дәрвазисидә олтиридиған орни бар болған еди □ ²⁰ (Эстәр Мордикайниң тапилиғини бойичә, өзиниң миллити вә теги-тәктини йәнила башқиларға ейтмиған еди; чүнки Эстәр Мордикайниң гепини илгири баққан вақтида аңлиғандәк аңлайтти). ²¹ У күнләрдә, Мордикай орда дәрвазисидики орнида олтарған вақтида, падишаниң Бигтан вә Тәрәш дегән икки дәрвазивән һәрәмһағиси падиша Аһашверошқа гәзәплинип, униңға қол селишни қәстләватқан еди. ²² Бу сүйқәстни Мордикай сезип қелип, уни ханиш Эстәргә ейтти; Эстәр бу ишни Мордикайниң

□ **2:16 «йәттинчи жилиниң онинчи ейи»** — «Эстәр» дегән китапта айлар әгәр сан бойичә елинған болса, ибраний календаридики вақитни көрситиду. Әгәр айлар исми билән елинған болса, Парс календаридики вақитни көрситиду. Ушбу әйәттики вақит тәхминән миладийәдин илгәрки 478-жилиниң он иккинчи ейиға тоғра келиду. □ **2:18 «баж-алвандин азат мәзгил болсун дәп елан чиқарди»** — яки «дәм елиш болсун дәп елан чиқарди». Ибраний тилида ««бир «азат» жақалиди». □ **2:19 «Иккинчи қетим қизлар шундақ жиғилған вақит»** — бу «жиғилиш» дегәнниң немә экәнлиги һазир ениқ әмәс. Бәзи алимлар падиша Эстәрни ханиш дәп тиклигәндин кейин, иккинчи бир тоқални алмақчи еди, дәп қарайду. «Мордикайниң орда дәрвазисидә олтиридиған орни бар еди» дегән сөзләр Мордикайниң мәнсәпдар болуп тикләнәнлиғини көрситиду. Чүнки шу күнләрдә мәлум жайниң әмәлдарлири яки ақсақаллири, шундақла сорақчилар иш бежириш үчүн шәһәр дәрвазисидә яки орда дәрвазисидә олтиратти.

намида падишаға сөзләп бәрди. ²³ Бу иш сүрүштә қилиниви, раст болуп чиқти вә у иккиси дарға есилди. Бу вақиә падишаниң көз алдида тарих-тәзкирә китавида пүтүлди.

3

Һаманниң Йәһудийларниң нәслини йоқитиш сүйқәсти

¹ Бу ишлардин кейин падиша Аһашверош Агагийлардин болған һаммидатаниң оғли һаманниң мәнсивини өстүрди; падиша униң орнини өстүрүп, өзи билән биллә ишләйдиған барлиқ әмирләрниңкидин жуқури қилди. ² Падиша униң һәққидә әмир қилғачқа, орда дәрвазисида турған падишаниң барлиқ әмәлдарлири һаманниң алдида тазим қилип баш уратти; лекин Мордикай болса һаманға нә тазим қилмиди, нә баш урмиди. □ ³ Орда дәрвазисида турған падишаниң хизмәткарлири Мордикайдин: — Сили немишкә падишаниң әмригә хилаплиқ қилидила? — дәп сорайтти. ⁴ Шундақ болдики, улар һәр күни несиһәт қилишқан болсиму, у қулақ салмиғандин кейин, улар: — Қени, Мордикайниң қилған бу ишиға йол қоюламду-йоқ, бир көрәйличу, дәп буни һаманға ейтти; чүнки у уларға өзиниң Йәһудий экәнлигини ейтқан еди. □ ⁵ һаман Мордикайниң өзигә баш уруп тазим қилмиғанлигини көрүп қаттиқ ғәзәпләнди. ⁶ Лекин у «Мордикайниң үстигә қол селишни кичиккинә бир иш» дәп һесаплиди; чүнки улар Мордикайниң миллитини униңға дәп қойған еди; шуңа һаман Аһашверошниң пүткүл падишалиғидики Йәһудийларни, йәни Мордикайниң хәлқини бирақла йоқитиш йолини издәп жүрди.

Һаманниң Йәһудийларниң нәслини қурутуветишни қәстлиши

⁷ Падиша Аһашверошниң он иккинчи жили биринчи айда, йәни Нисан ейида, бириси һаманниң алдида қутлуқ ай-күнни бекитиш үчүн һәр күн, һәр ай бойичә «пур», йәни чәк ташливи, он иккинчи айға, йәни «Адар ейи»ға чиқти. □ ⁸ һаман падиша Аһашверошқа: — Падишаһлиқлириниң һәр қайси өлкилиридики әл-милләтләр арисидә чечилип яшаватқан бир хәлиқ бар; уларниң қанун-бәлгүлимилири башқа хәлиқләрниңкигә охшимайду, улар алийлириниң қанун-бәлгүлимилиригиму бойсунмайду; шуңа уларниң яшишиға йол қоюш алийлириға һеч пайда йәткүзмәйду. ⁹ Әгәр падишасимға лайиқ көрүнсә, уларни йоқитиш тоғрилиқ ярлиқ пүтүп чүшүргәйла; мана мән өз йенимдин он миң талант күмүчни алийлириниң ғәзнилиригә селиш үчүн падишалиқниң ишлирини башқуридиған хадимларниң қолиға тапшуримән, деди. □ ¹⁰ Шуниниң билән падиша өзиниң бармиғидин үзүкни сийрип чиқирип, Йәһудийларниң рәқиби, Агагий һаммидатаниң оғли һаманға берип: ¹¹ — Шу күмүчләрни өзүңгә инһам

□ **3:2** «...Мордикай болса һаманға нә тазим қилмиди, нә баш урмиди» — Мордикайниң тазим қилмаслиғи яки баш урмаслиғиниң сәвәви бәлким Тәвраттики «Қан.» 25:17-19дики хатирә түпәйлидин болса керәк. һаман Амаләк еди, Амаләкләр болса Исраилниң кона рәқиби еди. һаман әслидә Самуил пәйғәмбәр өлтүргән Амаләк болған Агаг падишаниң әвлади болғачқа, бәлким Йәһудий хәлқигә техиму өч болуши мүмкин («Мис.» 17:8-16, «1Сам.» 15:17-23, «Қан.» 25:17-19ни көрүң). Мәлум бир кишигә тазим қилиш Тәвратқа хилап иш әмәс. Тәврат дәвридә Исраиллар өз падишалириға шундақ тазим қилатти яки гаһи вақитларда бир-биригә тазим қилатти. «Яр.» 23:7, «1Сам.» 24:8, «2Сам.» 14:4, «1Пад.» 1:16ни көрүң. У «бутпәрәслик» һесапланмайтти. □ **3:4** «Мордикайниң қилған бу ишиға йол қоюламду-йоқ, бир көрәйличу?» — ибраний тилида «Мордикайниң ишлири тураламду-йоқ, бир көрәйличу?» дейилиду. Башқа бир хил тәржимиси: — «Қени Мордикай гепидә ахириғичә чиң тураламдикин, бир көрәйличу?». □ **3:7** ««пур», йәни чәк ... он иккинчи айға, йәни «Адар ейи»ға чиқти» — чәкниң он иккинчи айға чиқиши интайин әжайип иш еди. Биз шу иш тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ **3:9** «он миң талант» — бир «талант»ниң топтоғра қанчилик экәнлиги һазир бизгә намәлум, Парс империйәси бойичә бәлким 34-45 килограм болуши мүмкин; шуңа 10000 талант күмүч бәлким аз дегәндә 340 тонничә болатти; бу пәвқульаддә көп пул падишаниң жилиқ кириминиң үчтин икки қисмиға баравәр болуп, пара һесаплинатти; шүбһисизки, мошу пара бәлким Йәһудий хәлқи йоқитилса, улар тапшуридиған бажларниң орниға болсун дәп берилгән; лекин у Йәһудийлар тапшурушқа тегишлик баждин хеләлә көп еди. һаман «хәлиқ»ниң Йәһудий хәлқи экәнлигини тилға елишкә петиналмиди; чүнки бурунқи Парс императорлири Йәһудий хәлқигә чоң һөрмәт билдүрүп кәлгән еди.

қилдим, у хәлиқниму саңа тапшурдум, уларни қандақ қилишни халисаң, шундақ қил! — деди.□

Падишаһниң һаманниң Йәһудийларниң нәслини қурутушиға рухсәт қилиши

12 Андин биринчи айниң он үчинчи күни падишаниң мирзилири чақирилип, ярлиқ һаманниң барлиқ тапилиғини бойичә пүтүлди; у һәр қайси өлкиләргә өз йезиғида, һәр қайси әл-милләткә өз тилида яздурулуп, һәр бир өлкиләрниң валийлириға, һәр бир әл-милләтниң әмирлиригә әвәтилди; ярлиқ падиша Аһашверошниң намида пүтүлгән болуп, униң үзүк мөһүри билән печәтләнди. 13 Ярлиқ мәктуплири чапармәнләрниң қоли билән падишалиқниң һәр қайси өлкилиригә йәткүзүлди; униңда бир күн ичидә — Он иккинчи айниң, йәни Адар ейиниң он үчинчи күни қери-яш, балилар вә аяллар демәй, барлиқ Йәһудийларни қоймай қирип, өлтүрүп, нәсли қурутуветилсун, уларниң мал-мүлки олжа қилинсун, дейилгән еди. 14 Шу ярлиқ һәр бир өлкидә жакалиниш үчүн, шундақла шу күни һәр бир хәлиқ шундақ қилишқа тәйяр болуп туруши үчүн, мәктупниң көчүрмә нусхилири һәр бир әл-милләткә елан қилинмақчи болди. 15 Чапармәнләр падишаниң әмри бойичә дәрһал йолға чиқти; ярлиқ Шушан қәлғәсиниң өзидиму елан қилинди. Бу чағда падиша һаман билән шарап ичишкә олтарған еди. Лекин Шушан шәһиридикиләр дәккә-дүккигә чөмүп кетишти.

4

Йәһудийларниң ярлиқ түпәйлидин қайғуға чөмүши вә роза тутуши

1 Мордикай болуватқан ишлардин хәвәр тапқандин кейин егинлирини житип, үстигә бөз артип, вә усти-бешиға күл чечип, шәһәрниң оттурисиға чиқип наһайити қаттиқ вә әләмлик пәрәд кәтәрди. 2 У орда дәрвазиси алдиға келип тохтап қалди; чүнки боз йепинған һәр қандақ адәмниң орда дәрвазисидин киришигә рухсәт йоқ еди. 3 Падишаһниң әмри вә ярлиғи йәткүзүлгән һәр қайси өлкиләрдә Йәһудийлар арисидә қаттиқ налә-пәрәд кәтирилди; улар роза тутуп, көз йеши қилип, жиға-зерә қилди; нурғун кишиләр боз йепинип күлдә егинап йетишти.

Мордикайниң Әстәрдин падишадин рәһим тилишини тәләп қилиши

4 Әстәрниң хизмитидә болған дедәклири вә һәрәмғағилири бу ишни униңға ейтивиди, ханишниң көңли интайин еғир болди; Мордикайниң бозни ташлап, кийивелишиға кийим-кечәк чиқартип бәрди, лекин Мордикай қобул қилмиди. 5 Шуниң билән Әстәр өзиниң хизмитидә болушқа падиша тайинлап әвәткән һәрәмғағилиридин һатақ исимлиқ бирини чақирип, уни Мордикайниң қешиға берип, бу ишниң зади қандақ иш экәнлигини, немә сәвәптин болуватқанлиғини тиң-тиңлап келишкә әвәтти. 6 Шуниң билән һатақ орда дәрвазиси алдидики мәйданға келип Мордикай билән көрүшти. 7 Мордикай бешиға кәлгән һәммә ишни, һаман Йәһудийларниң нәслини қурутуветиш үчүн падишаниң ғәзнилиригә тапшурушқа вәдә қилған күмүчниң санини қалдурмай ейтип бәрди. 8 Мордикай йәнә һатаққа Шушанда жакаланған, Йәһудийларни йоқитиш тоғрисидики ярлиқниң көчүрмисини Әстәрниң көрүп беқишиға йәткүзүп беришкә тапшурди һәмдә униңға Әстәргә әһвални чүшәндүрүп, ордиға кирип падиша билән көрүшүп өз хәлқи үчүн падишадин өтүнүп илтижа қилип беқишқа үндәшни тапилиди. 9 һатақ қайтип келип Мордикайниң гәплирини Әстәргә йәткүзди. 10 Әстәр һатаққа Мордикайға ейтидиған гәпләрни тапшуруп, уни Мордикайниң йениға йәнә әвәтти: —

11 «Падишаһниң барлиқ хизмәткарлири вә һәр қайси өлкә хәлиқлири, мәйли әр болсун аял болсун, чақиртилмай туруп ички һойлиға, падишаниң һозуриға өз мәйличә кирсә, падиша

□ 3:11 «Шу күмүчләрни өзүңгә инғам қилдим» — башқа бир хил тәржимиси: «Әнди бу сениң пулуң болғандин кейин, қобул қилай».

униңға илтипат көрситип алтун һасисини тәңләп өлүмдим кәчүрүм қилмиса, ундақта у кишигә нисбәтән бешиға чүшидиған бирла қанун-бәлгүлимә бардур: — у өлүм җазасини тартиду. Һазир мениң падиша билән көрүшүшкә чақиртилмиғинимға оттуз күн болди».

¹² Әстәрниң сөзлири Мордикайға йәткүзүлүвиди, ¹³ Мордикай муну гәпләрни Әстәргә йәткүзүшни һавалә қилди: —

«Сән көңлүндә мән ордида яшаватимән, шуңа барлиқ башқа Йәһудийлардин бехәтәр болуп қутулимән, дәп хиял әйлимә. ¹⁴ Әгәр бу чағда сән җим турувалсаң, Йәһудийларға башқа тәрәптин мәдәт вә ниҗат чиқиши мумкин; лекин у чағда сән өз ата җәмәтиң билән қошулуп йоқитилисән. Ким билсун, сениң ханишлиқ мәртивисигә еришкиниң дәл бүгүнки мошундақ пәйт үчүн болғанму?» □

¹⁵ Әстәр Мордикайға мундақ дәп җавап қайтурди: — ¹⁶ «Сән берип, Шушандики барлиқ Йәһудийларни жиққин; мениң үчүн роза тутуп, үч кечә-күндүз һеч йемәңлар, һеч ичмәңлар; мән һәм дедәклиримму шундақ роза тутимиз. Андин кейин мән қанунға хилаплиқ қилип падишаниң һозуриға киримән, маңа өлүм кәлсә, өләй!».

¹⁷ Шуниң билән Мордикай у йәрдин кетип, Әстәрниң тапилиғинидәк қилди.

5

Әстәрниң зияпәт өткүзүп падиша билән һаманни мейман қилиши

¹ Үчинчи күни Әстәр шаһанә кийимлирини кийип, ординиң ичкирики һойлисиға кирип, падишаниң өйлириниң удулида турди; падиша болса өз шаһанә өйидики тәхтидә, өйдин дәрвазиға қарап олтиратти. ² Падиша ханиш Әстәрниң һойлида турғинини көрди; ханиш униң нәзиридә илтипат тапқач, у қолидики алтун һасисини униңға тәңлиди. Әстәр алдиға келип шаһанә һасиниң учиға қолини тәккүзди. ³ Падиша униңдин: — И ханишим Әстәр, бирәр ишиң бармиди? Немә тәливиң бар? һәтта падишалиғимниң йеримини тәләп қилсаңму шу саңа берилиду, деди.

⁴ — Әгәр алийлириға лайиқ көрүнсә, падишасимниң һаманни елип өзлиригә тәйярлиған зияпитимгә дахил болуп қәдәм тәшрип қилишлирини өтүнимән, — деди Әстәр.

⁵ Падишаһ: — Тез берип һаманни кичқирип келиңлар, Әстәрниң дегинидәк қилинсун, — деди. Шуниң билән падиша һаманни елип Әстәр тәйярлиған зияпәткә барди. ⁶ Дәстихан үстидә шарап ичиливатқанда падиша Әстәргә: — Немә тәливиң бар? У саңа берилиду; немә илтиҗайиң бар? һәтта падишалиғимниң йеримини тәләп қилсаңму шундақ қилиниду, деди. ⁷ Әстәр униңға җавап берип: — Мениң тәливим вә илтиҗайим болса, — ⁸ Мабада мән алийлириниң нәзиридә илтипатқа еришкән болсам, шундақла падишасимға мениң тәлимни иҗабәт қилиш һәм илтиҗайимни орундаш мувапиқ көрүнсә, алийлириниң һаманни биргә елип әтә силәргә тәйярлайдиған зияпитимгә йәнә бир қетим дахил болушлирини өтүнимән; әтә мән чоқум падишасимниң әмри бойичә иш қилимән, — деди.

Һаманниң дар тәйярлиши

⁹ Шу күни һаман көңлидә яйрап, хошал-хурам қайтип чиқти; лекин Мордикайниң орда дәрвазисидә униң алдида нә орнидин қопмай нә мидирлимай олтарғанлиғини көргәндә, көңли униңға қаттиқ қәһр-ғәзәпкә толди. ¹⁰ Лекин һаман ғәзивини бесивелип, өйигә кәлди-дә, дост-ағинилирини вә хотуни Зәрәшни чақиртип, ¹¹ өзиниң байлиқлириниң шаншәриви, пәрзәнтлириниң көплүги, шундақла падишаниң өзини қандақ өстүрүп барлиқ һөрмәт-иззәткә сазавәр қилғанлиғи, өзини қандақ қилип падишаниң һәммә әмирлири вә әмәлдарлиридин үстүн мәртивигә егә қилғанлиғи тоғрисидә бир-бирләп сөzlәп кәтти.

□ **4:14** «...сән өз ата җәмәтиң билән қошулуп йоқитилисән» — әгәр Худа Йәһудийларни башқа йол билән қутқузса, Әстәрниң әһвали бәрибир һаһайити хәтәрлик болатти. Чүнки шу чаққичә ордидикиләрдин хелә көп адәмләр униң Мордикайға туққан вә шундақла Йәһудий миллитидин екәнлиғини билгән болуши мүмкин еди.

¹² Наман йәнә: — Силәргә десәм, ханиш Әстәр мениңдин башқа мейман чиллимай, пәкәт падиша билән иккимизнила өзи тәйярлиған зияпәткә чилиған еди, әтиму мени падиша билән биллә өзи тәйярләйдиган зияпәткә чиллиди. ¹³ Шуғиниси, орда дәрвазисида олтарған һелиқи Мордикай дегән Йәһудийни көргинимдә, буларниң һәммиси маңа толиму мәнәсиз туюлиду, деди.

¹⁴ Андин аяли Зәрәш вә барлиқ дост-ағинилири униңға жавап берип: — Әллик гәз егизликтики дардин бирни тәйярлап, әтә әтигәндә падишадин Мордикайни дарға есишни тәләп қилсила болмидиму, шуниңдин кейин хошал яйриған һалда падиша билән биллә зияпәткә баридила, дейишти. Бу гәп һаманни хуш қиливәтти, шуниң билән у дар яситип қойди.

6

Падишаһниң Мордикайниң хизмәт көрсәткәнлигини, лекин униңға һәқ бәрмигәнлигини билиши

¹ Шу күни кечиси падишаниң уйқиси қечип, тарих-тәзкиринамини әкәлдүрди вә булар униң алдида оқуп берилди. ² Бир йәрдә: «Падишаһниң Бигтана, Тәрәш дәйдиған орда дәрвазисини бақидиған икки һәрәмъағиси бар еди, улар падиша Аһашверошқа қол селишқа қәстлигәндә, Мордикай бу ишни паш қилип хәвәр йәткүзгән, дәп пүтүлгән еди.

³ Падишаһ: — Бу иш үчүн Мордикайға қандақ нам-шөһрәт вә иззәт-икрам наил қилинди? — дәп сориди.

— У һеч немигә еришмиди, — дәп жавап беришти падишаниң йенидики хизмәттә болған ғуламлири.

⁴ — Орда һойлисида ким бар? — дәп сориди падиша. Бу чағда һаман падишадин Мордикайни өзи тәйярлап қойған дарға есишни тәләп қилғили келип, ординиң ташқириқи һойлисиға киргән еди. □

⁵ — Мана, һаман һойлида туриду, — дейишти падишаниң ғуламлири униңға.

— Кирсун, — деди падиша. ⁶ Наман киривиди, падиша униңдин: — Падиша иззәт-һөрмитини қилишни яхши көргән кишигә немә ишларни қилиши керәк? — дәп соривиди, һаман көңлидә: «Падиша иззәт-һөрмитини қилишни яхши көргән киши мениңдин башқа йәнә ким болатти?» — дәп ойлиди-дә ⁷ падишаға:

— Падиша иззәт-һөрмитини қилишни яхши көргән кишигә ⁸ падишасим дайим кийидиған шаһанә кийим-кечәк вә дайим минидиған арғимақ, йәни бешиға шаһанә таж-бәлгү тақалған арғимақ елип келинип, ⁹ шаһанә кийим билән арғимақни падишаниң әң муһтәрәм әмирлиридин биригә тутқузсун, у кийимни падишасим иззәт-һөрмитини қилишни яхши көргән кишигә кийгүзүп вә уни арғимаққа миндүрүп шәһәр мәйдан-кочилирини айландурсун вә униң алдида: «Қараңлар! Падиша иззәт-һөрмитини қилишни яхши көргән кишигә мошундақ муамилә қилиниду!» дәп жакалап маңсун, — деди.

¹⁰ Шуниң билән падиша һаманға: — Тез берип дегиниңдәк шаһанә кийим билән арғимақни әпкәл, орда дәрвазисиниң алдида олтарған аву Йәһудий Мордикайға дәл сөзүңдәк қилгин; сениң дегәнлириңниң бирәрсиму кам болуп қалмисун! — деди.

¹¹ Шундақ қилип һаман шаһанә кийим билән арғимақни әкелип, алди билән Мордикайға шаһанә кийимни кийгүзди, андин уни арғимаққа миндүрүп, шәһәр мәйдан-кочилирини айландурди вә униң алдида: — «Мана, падиша иззәт-һөрмитини қилишни яхши көргән кишигә мошундақ муамилә қилиниду!» дәп жакалап маңди. ¹² Мордикай йәнила орда дәрвазисиниң алдиға қайтип барди; һаман болса гәм-қайғуға петип, бешини чүмкигән һалда алдирап-тенәп өз өйигә қайтип кәтти. □ ¹³ Наман хотуни Зәрәшкә вә барлиқ дост-ағинилиригә бешиға кәлгәнлириниң һәммисини ейтип бәрди. Андин униң данишмәнлири

□ **6:4** «Орда һойлисида ким бар?» — яки «орда һойлисиға киргән әшу киши ким?». □ **6:12** «орда дәрвазисиниң алдиға қайтип барди» — бу сөз бәлким әмәлдарлиқ вәзиписини қайтидин башлиғанлигини көрситиши мүмкин.

билән хотуни Зәрәш буни аңлап униңға: — Мордикайниң алдида йеңилишқа башлаптила; у әгәр Йәһудийларниң нәслидин болса, уни йеңәлмәйла, әксичә сөзсиз униң алдида мәғлуп болидила, дейишти. ¹⁴ Улар техи һаман билән сөзлишиватқан чеғида, падишаниң һәрәмғағилири келип һаманни Эстәр тәйярлиған зияпәткә беришқа алдиратти.

7

Эстәрниң падишаға һаманниң яман гәризини ейтиши

¹ Шунинң билән падиша билән һаман ханиш Эстәрниң зияпитигә дахил болушқа кәлди. □

² Падиша иккинчи қетимлиқ зияпәт үстидә шарап ичиливатқанда Эстәрдин: — И ханиш Эстәр, немә тәливиң бар? У саңа ижабәт қилиниду. Немә илтимасиң бар? һәтта падишаләғимниң йеримини илтимас қилсаңму шундақ қилиниду, — деди.

³ — Әгәр нәзәрлиридә илтипатқа еришкән болсам, и алийлири, вә падишасимға мувапиқ көрүнсә, мениң илтимасим өз жәнимни айиғайла, шуниндәк мениң тәливим өз хәлқимни сақлиғайла; ⁴ чүнки биз, йәни мән вә мениң хәлқим биргә йоқитилип, қирилип, нәслимиздин қурутулушқа сетиветилдуқ. Әгәр биз қул вә дедәкликкә сетиветилгән болсақ, сүкүт қилған болаттим; лекин падишасимниң тартидиған зийининиму дүшмән төләп берәлмәйтти, — дәп жавап бәрди Эстәр. □

⁵ Падиша Аһашверош ханиш Эстәрдин: — Бундақ қилишқа петинған киши ким екән? У қәйәрдә?! — дәп сориди. Эстәр жававән: —

⁶ Бу дүшмән вә зәһәрхәндә мана мошу рәзил һаман! — девиди, һаман падиша билән ханиш алдида шу заматла дәккә-дүккигә чүшти.

Һаманниң өзи тәйярлиған дарға есилиши

⁷ Шунинң билән падиша қәһри-ғәзәпкә келип зияпәт-шарап үстидин турди-дә, чарибаққа чиқип кәтти; һаман болса ханиш Эстәрдин жәнини тиләшкә қалди; чүнки у падишаниң өзигә жаза бәрмәй қоймайдиған нийәткә кәлгәнлигини көрүп йәткән еди. ⁸ Падиша чарибағдин зияпәт-шарап дәстихиниға қайтип кәлгинидә һаманниң өзини Эстәр йөләнгән диванға ташлиғиничә турғинини көрди-дә: —

— Қара, униң ордида мениң алдимдила ханишқа зорлуқ қилғиливатқинини?! — девиди, бу сөз падишаниң ағзидин чиқиши биләнла адәмләр һаманниң баш-көзини чүмкәп қойди. □

⁹ Падишаһниң алдида туруватқан һәрәмғағилиридин һарбона исимлиқ бириси: — Йәнә бир иш бар, мана, һаман алийлириниң һаяти үчүн гәп қилған Мордикайни есиш үчүн, әлик гәз егизликтә ясатқан дар тәйяр туриду, у дар һазир мошу һаманниң һойлисида, девиди, падиша: — һаманни униңға есиңлар! — деди. ¹⁰ Шунинң билән улар һаманни у Мордикайға тәйярлап қойған дарға асти; шунинң билән падишаниң ғәзиви бесилди.

8

Мордикайниң жуқури мәртивигә өстүрүлүши

□ **7:1** «...Эстәрниң зияпитигә дахил болушқа кәлди» — ибрания тилида «... Эстәрниң зияпитигә ичишкә кәлди». □ **7:4** «Әгәр биз қул вә дедәкликкә сетиветилгән болсақ, сүкүт қилған болаттим; лекин падишасимниң тартидиған зийининиму дүшмән төләп берәлмәйтти» — башқа бир хил тәржимиси: — «Әгәр биз қул вә дедәкликкә сетиветилгән болсақ, мән сүкүт қалаттим; чүнки биз тартидиған күлпәтниң падишани аварә қилғичилиги йоқ еди». «Дүшмән падишасимниң тартидиған зийининиму төләп берәлмәйтти» дегәнниң мәнәси бәлким биринчидин, Йәһудийлар қул-дәдәк қилинса баж төлимәйтти; иккинчидин, Худа Ибраһимға: «Ким сән вә әвлатлириңни қарғиған болса мән уни қарғаймән, сән вә әвлатлириңни ким бәрикәтлигән болса мән уни бәрикәтләймән» дәп вәдә қилған еди («Яр.» 12:2-3). Ким Йәһудий хәлқигә зиянкәшлик қилса, Худаниң жазасини тартиду. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. □ **7:8** «баш-көзини чүмкәп қойди» — бәлким өлүм жазасиға мәнкүм қилинғанлар падишаниң йүзини көрмисун дәп шундақ қилған болса керәк.

¹ Падиша Аһашверош шу күни Йәһудийларниң дүшмини һаманниң өй-зиминини илтипат қилип ханиш Әстәргә бәрди; Мордикайму падишаниң һозуриға кәлтүрүлди, чүнки Әстәр өзиниң Мордикай билән туққан экәнлигини падишаға дәп бәргән еди. ² Падиша өзиниң һамандин қайтурувалған үзүгини чиқирип Мордикайға бәрди, Әстәрму Мордикайни һаманниң өй-жайини башқурушқа қойди.

Әстәрниң падишадин һаманниң сүйқәстини бекар қилишни тилиши

³ Әстәр йәнә падишаниң алдиға келип айиғиға жиқилип, көзигә яш алған һалда падишадин Агагийлардин болған һаман кәлтүрүп чиққан балаю-апәтни һәм униң Йәһудийларни йоқитиш сүйқәстини бекар қилишни йелинип өтүнди. ⁴ Падиша алтун һасисини Әстәргә тәңливиди, Әстәр орнидин қопуп падишаниң алдида турди.

⁵ — Әгәр алийлири мақул көрсә, әгәр мән падишаниң алдида илтипатқа еришкән болсам, әгәр падишасим бу ишни тоғра дәп қариса, шуниңдәк мәндин мәмнун болса, ярлиқ чүшүрүп Агагийлардин һаммидатаниң оғли һаман язған мәктупларни, йәни падишасимниң һәр қайси өлкисидики Йәһудийларни йоқитиш тоғрисидики мәктупларни бекар қилидиған бир ярлиқ йезилишини тиләймән. □ ⁶ Чүнки мән өз хәлқимгә чүшидиған бу балаю-апәткә қандақму чидап қарап туралаймән? Өз туққанлиримниң йоқитилишиға қандақму чидап қарап туралаймән? — деди Әстәр падишаға.

⁷ Падиша Аһашверош ханиш Әстәр билән Йәһудий Мордикайға: — Мана, һаман Йәһудийларға зиянкәшлик қилмақчи болғачқа, мән униң өй-зиминини Әстәргә бәрдим вә униң өзини улар дарға асти. □ ⁸ Әнди силәр өзүңларниң тоғра тапқини бойичә мениң наминда Йәһудийлар үчүн бир ярлиқ йезип, мениң үзүк мөһүрүмни бесиңлар; чүнки падишаниң намида йезилған, падишаниң үзүк мөһүри бесилған ярлиқни һеч ким бекар қилалмайду, деди. □

⁹ Шу чағда, үчинчи айда, йәни Сиван ейиниң жигирмә үчинчи күни, падишаниң мирзилириниң һәммиси чақирип келинди. Улар Мордикайниң барлиқ буйруғини бойичә ярлиқ язди; ярлиқ Йәһудаларниң иши тоғрилиқ һиндистандин һәбәшстанғичә бир йүз жигирмә йәттә өлкиниң валийлириға, өлкә башлиғи вә бәғлиригә йезилған болуп, мәктуплар һәр қайси өлкигә өз йезиғи билән, һәр қайси әл-милләтләргә өз тили билән, шундақла Йәһудийларға өз йезиғи билән, өз тилида пүтүлгән еди. □ ¹⁰ Мордикай ярлиқни падиша Аһашверошниң намида йезип, униңға падишаниң үзүк мөһүрини баста; ярлиқ мәктуплирини падишалиқниң атлиқлири билән, йәни толпарларға, ат қечирларға вә төгиләргә мингән чәвәндазлар арқилиқ һәр қайси жайларға йоллиди. □ ¹¹ Ярлиқта: «Падиша һәр қайси шәһәрләрдики Йәһудийларниң уюшуп, өз һаятини қоғдишиға, шундақла өзлиригә дүшмәнлик қилидиған һәр милләт вә һәр қайси өлкиләрдики күчләрни, жүмлидин уларниң бала-жақилирини қоймай йоқитишиға, қиришиға, нәслини қурутушиға, шундақла мал-мүлкини олжа қилишиға иҗазәт берилди; ¹² бу иш бир күндә, йәни он иккинчи айниң, йәни Адар ейиниң он үчинчи күни падиша Аһашверошниң һәр қайси өлкилиридә иҗра қилинсун» дәп пүтүлгән еди.

¹³ Ярлиқ һәр қайси өлкигә әвәтилип, пәрман сүпитидә елан қилинсун, Йәһудийларниң әшу күни дүшмәнлиридин интиқам елишқа тәйярлинип қоюши үчүн ярлиқниң көчүрүлмиси һәр қайси әл-милләтләргә уқтурулсун, дәп бекитилди. ¹⁴ Шуниң билән чәвәндазлар толпарларға

□ **8:5** «шуниңдәк мәндин мәмнун болса...» — ибраний тилида «униң көз алдида уни мәмнун қилғидәк болсам...».

□ **8:7** «Йәһудийларға зиянкәшлик қилмақчи болғачқа,...» — ибраний тилида «Йәһудийларға қолини узартмақчи болғачқа,...».

□ **8:8** «...чүнки падишаниң намида йезилған, падишаниң үзүк мөһүри бесилған ярлиқни һеч ким бекар қилалмайду» — бу Парс империйәсидики асас қанун еди. Дәл шу сәвәптин әслидики ярлиқниң өзини беваситә бекар қилишқа болмайтти. Буниң орнида униң ақивитиниң алдини елиш тәдбири көрситилгән иккинчи бир ярлиқ йезилиши керәк болатти. □ **8:9** «Һәбәшстан» — һазирқи Ефиопийә. □ **8:10** «ат қечирларға вә төгиләргә...» — яки «алаһидә беқип келиниватқан атларға...». Бу айттики улақларниң хиллириниң бир нәччә хил тәрҗимилири учриши мүмкин.

вә кечирларға минип падишаниң буйруғи бойичә жиддий йолға атланди; ярлиқ Шушан қәлғәсидиму жақаланди.

¹⁵ Мордикай көк вә ақ рәңлик шаһанә кийим кийип, бешиға катта алтун тажни тақап, сөсүн рәң кәндир йепинчини йепинип, падишаниң һозуридин чиқти; Шушан шәһәрдики хәлиқ хошаллиққа чөмүп тәнтәнә қилишти. ¹⁶ Йәһудийлар йоруклуқ, шат-хурамлиқ вә иззәт-икрамға муйәссәр болди. ¹⁷ һәр қайси өлкә, һәр қайси шәһәрләрдә, падишаниң әмир-ярлиғи йетип барғанлиги йәрләрдә, Йәһудийлар шат-хурамлиққа чөмүп, зияпәт қилип мубарәк бир күнни өткүзүшти; нурғун йәрлик аһалиләр өзлирини Йәһудий дейишивалди; чүнки Йәһудийлардин қорқуш вәһимиси уларни бесивалған еди.□

9

Йәһудийларниң өз дүшмәнлирини мәғлуп қилиши

¹ Он иккинчи ай, йәни Адар ейиниң он үчинчи күни, падишаниң әмри билән ярлиғи ижра қилинишқа аз қалған чағда, йәни Йәһудийларниң дүшмәнлири уларниң үстидин ғалип келишкә үмүт қилип күткән күни, әксичә Йәһудийларниң өз дүшмәнлириниң үстидин ғалип келидиған күнигә айланип кәтти. ² Йәһудийлар падиша Аһашверошниң һәр қайси өлкилиридики өзлири турушлуқ шәһәрләрдә уларға қәст қилмақчи болғанларға һужум қилиш үчүн жиғилишқа башлиди; һеч ким уларниң алдида туралмайтти; улардин болған қорқунуч һәр бир әл-милләтни басқан еди. ³ һәр қайси өлкиләрдик бәгләр, валийлар, өлкә башлиқлири, шундақла падишаниң ишлирини ижра қилғучиларниң һәммиси Йәһудийларни қоллиди; чүнки Мордикайдин болған қорқунуч уларни басқан еди. ⁴ Чүнки Мордикай дегән киши ордида интайин нопузлуқ болуп, нам-шөһрити һәммә өлкиләргә тарқалған еди; униң һоқуқи барғансери чоңийип кетивататти. ⁵ Шуниң билән Йәһудийлар өзлириниң һәммә дүшмәнлирини қиличлап, қирғин қилип йоқатти; өзлиригә өч болғанларға қандақ қилишни халиса шундақ қилди. ⁶ Шушан қәлғәсидила Йәһудийлар бәш йүз адәмни қәтл қилип йоқатти. ⁷ Улар йәнә Паршандата, Далфон, Аспата, ⁸ Пората, Адалия, Аридата, ⁹ Пармашта, Арисай, Аридай вә Вайизатани қәтл қилди; ¹⁰ бу он адәм һаммидатаниң нәвриси, Йәһудийларниң дүшмини болған һаманниң оғли еди; лекин улар уларниң мал-мүлкини олжа қилишқа қол салмиди. ¹¹ Шу күни Шушан қәлғәсидә қәтл қилинған адәм сани падишаға мәлум қилинди. ¹² Падиша ханиш Әстәргә: — Йәһудийлар Шушан қәлғәсидә бәш йүз адәмни қәтл қилип йоқитипту, йәнә һаманниң он оғлини қәтл қипту; улар падишаниң башқа өлкилиридә немә қилдикин? Әнди немә илтимасиң бар? У саңа берилиду. Йәнә немә тәливиң бар? Уму бежа әйлиниду, — деди.

¹³ — Алийлириға мувапиқ көрүнсә, Шушандики Йәһудийларниң әтиму бүгүнки ярлиқта дейилгәндәк иш қилишиға һәмдә һаманниң он оғлиниң *жәсәтлирини* дарға есип қоюшқа ижәзәт бәргәйла, деди Әстәр.

¹⁴ Падиша шундақ қилишқа буйруқ чүшүрди; ярлиқ Шушан қәлғәсидә чиқирилғанда, кишиләр һаманниң он оғлини дарға есип қоюшти. ¹⁵ Адар ейиниң он төртинчи күни Шушандики Йәһудийлар йәнә жиғилип үч йүз адәмни өлтүрди; лекин уларниң мал-мүлкини олжа қилишқа қол салмиди.

¹⁶ Падишаһниң һәр қайси башқа өлкилиридики қалған Йәһудийлар жиғилип өз жанлирини сақлашқа сәптә туруп өзлиригә өч болғанлардин жәмий йәтмиш бәш миң адәмни өлтүрди, амма уларниң мал-мүлкини олжа қилишқа қол салмиди. Шуниң билән улар дүшмәнлиридин қутулуп арамлиққа муйәссәр болди. ¹⁷ Бу Адар ейиниң он үчинчи күнидики иш еди; он төртинчи күни улар арам алди, шу күнни зияпәт берип шатлинидиған күн қилип бекитти.

¹⁸ Лекин Шушандики Йәһудийлар болса он үчинчи, он төртинчи күнлири топлишип жәң қилди; он бәшинчи күни улар арам алди, шу күнни зияпәт берип шатлинидиған күн

□ **8:17** «өзлирини Йәһудий дейишивалди» — яки «өзлири Йәһудий болушти».

қилип бекитти. ¹⁹ Шу сәвәптин сәһрадики Йәһудийлар, йәни йеза-қишлақларда туруватқан Йәһудийлар Адар ейиниң он төртинчи күнини зияпәт берип шатлинидиған мубарәк күн бекитип, бир-биригә соға-салам беришидиған болди.

²⁰ Мордикай бу вақиәләрни хатириләп һәмдә Аһашверошниң һәр қайси өлкилириниң жирақ-йеқин жайлирида туруватқан барлиқ Йәһудийларға мәктупларни йоллиди. ²¹ Шундақ қилип у уларниң арасида һәрйили Адар ейиниң он төрт, он бәшинчи күнини байрам қилип өткүзүлсун дәп бекитти; ²² у бу икки күнни Йәһудийларниң дүшмәндин қутулуп арамлиққа еришкән күни сүпитидә, шу айни уларниң қайғу-һәсрити шатлиққа, жиға-зерәлири мубарәк күнгә айланған ай сүпитидә әсләп, бу икки күнни зияпәт қилип шатлинидиған, көпчилик бир-биригә салам-соға беридиған, кәмбәғәлләргә хәйр-еһсан қилидиған күн қилишқа буйруди. ²³ Шу сәвәптин Йәһудийлар дәсләп башлиған шу *һейт*ни давамлаштурушқа вә шуниңдәк Мордикайниң уларға язғанлириниму орунлайдиғанға вәдә беришти. ²⁴ Чүнки әслидә барлиқ Йәһудийларниң күшәндиси болған Агагий һаммидатаниң оғли һаман Йәһудийларни һалак қилишни қәстлигән, шундақла уларни нәслидин қурутуп йоқатмақчи болуп «пур», йәни чәк ташлиған еди. ²⁵ Лекин бу иш падишаниң қулиқиға йәткәндә, падиша мәктупларни йезип, һаман қәстлигән рәзил иш, йәни униң Йәһудийларни қәст қилған иши униң өз бешиға янсун, дәп ярлиқ чүшүрди; һәм кишиләр уни вә униң оғуллирини дарға асти. □ ■

«Пурим» байриминиң келип чиқиш тарихи

²⁶ Шуңлашқа, кишиләр «пур» (чәк) дегән исим бойичә бу икки күнни «Пурим байрими» дәп атиди; шуңа Йәһудийлар әшу хәттә пүтүлгәнлири бойичә, һәм көргән, һәм баштин өткүзгәнлиригә асасән, □ ²⁷ өзлири, әвлатлири һәмдә өзлири билән бирләшкән барлиқ кишиләрниң пүтүлгән әһкамни тутуп, бәлгүләнгән вақитта әшу икки күнни һәр жили мәңгү үзүлдүрмәй байрам қилишини қарар қилди, ²⁸ шундақла бу икки күн һәр бир дәвирдә, һәр бир жәмәт-аилидә, һәр қайси өлкә, һәр қайси шәһәрдә хатирилинип тәбриклнип турсун вә «Пурим байрими» болидиған мошу күнләрниң тәбриклиниши Йәһудий хәлқи ичидә мәңгү үзүлүп қалмисун, хатириләш паалийәтлири уларниң уруқ-нәсли арасидинму йоқап кәтмисун, дәп қарар қилди.

²⁹ Андин Абиһаилниң қизи, ханиш Эстәр вә Йәһудий Мордикай Йәһудийларға язған «Пурим байрими» тоғрисидики шу иккинчи хәтни толук һоқуқи билән тәкитләп, йәнә бир хәтни йоллиди. ³⁰ Мордикай хатиржәмлик вә һәқиқәтниң сөзлирини йәткүзидиған мәктупларни Аһашверошниң падишалиғидики бир йүз жигирмә йәттә өлкидики барлиқ Йәһудийларға әвәтип, ³¹ Шу «Пурим» күнлири бәлгүләнгән вақитлирида өткүзүлсун, шуниңдәк Йәһудий Мордикай вә ханиш Эстәрниң тапилиғанлири бойичә, шундақла уларниң өз-өзигә вә нәслигә бекиткәнлири бойичә әйни вақиттики тутулған розилар вә көтирилгән нида-пәрәдлар әсләп хатириләнсун, дәп тәкитлиди. □ ³² Эстәрниң ярлиғи «Пурим байрими»дики шу ишларни бекитип бәрди; бу иш тарихнамиғиму пүтүлди.

10

Мордикайниң шөһрити вә утуғи

□ **9:25** «Лекин бу иш падишаниң қулиқиға йәткәндә...» — ибраний тилида: «Лекин у падишаниң алдиға кәлгәндә» дейилиду. Шуңа бәзи тәржимиләрдә: «Лекин у (Эстәр) падишаниң алдиға киргәндә,...» дейилиду. ■ **9:25** Эст. 8:8

□ **9:26** «Пурим» — «чәк ташлаш» дегән мәнәси. □ **9:31** «...әйни ватиттики тутулған розилар вә көтирилгән нида-пәрәдлар әсләп хатириләнсун» — бу жүмлиниң башқа бир хил тәржимиси: «...хәлиқләр худди өзлири вә әвлатлири үчүн роза тутуш вә қарилиқ тутуш вақтини бәлгүләшни қарар қилғандәк». Лекин бизниңчә бу сөзләр чоқум Эстәр вә Шушандики Йәһудийларниң роза тутуп пүткүл хәлқи үчүн көтәргән нида-пәрәдлирини әсләшни көрситиду.

¹ Падиша Аһашверош қуруқлуқ вә деңиз араллиридики аһалиләрниң һәммисигә алван төлигүзәтти. ² Униң ноғуз-һәйвити вә қудритини аян қилған барлиқ қилған-әткәнлири, шундақла Мордикайниң падишаниң өстүрүши билән еришкән катта шөһрити тоғрисиридики тәпсилатлар Медиа вә Парс падишалариниң тарих-тәзкирилиридә пүтүлгән әмәсму? ³ Чүнки Йәһудий Мордикайниң мәртивиси падиша Аһашвероштин кейинла иккинчи орунда туратти; у дайим өз хәлиқ-миллитиниң бәхитини көзләп, барлиқ нәслидикиләргә аман-есәнлик тиләк сөзлирини қилатти, Йәһудийларниң арасида зор иззәт-һөрмәт тепип, қериндашлириниң қәдирлишигә еришкән еди.

Аюп

Ихласмәнлик һәм аватлиқ

¹ «Уз» дегән жутта, Аюп исимлиқ бир адәм яшиған еди. Бу адәм болса қусурсиз, дурус, Худадин қорқидиған, яманлиқтин өзини жирақ тутидиған адәм еди. ■

² Униңдин йәттә оғул вә үч қиз туғулди. ³ Униң йәттә миң қой, үч миң төгә, бәш йүз жүп кала, бәш йүз мада ешәк қатарлиқ мал-мүлки бар еди. Униң малайлири бәк көп еди; у шәриқлиқләр ичидә һәммидин улуқ еди.

⁴ Униң оғуллири нөвәт бойичә бекиткән күндә өз өйидә башқилар үчүн дәстихан селип зияпәт қилатти. Бу күнләрдә улар адәм әвәтип үч сиңлисини улар билән биллә тамақлинишқа чақиритатти. ⁵ Уларниң шу зияпәт күнлири аяқлиши билән Аюп адәм әвәтип уларни Худа алдида паклинишқа орунлаштуратти. У таң сәһәрдә орнидин туруп уларниң саниға асасән көйдүрмә қурбанлиқларни қилатти. Чүнки Аюп: «Балилирим гуна қилип қоюп, көңлидә Худаға бәһөрмәтлик қилип қоямдикин» дәп ойлайтти. Аюп һәрдайим әнә шундақ қилип туратти. □

Әршитки биринчи қетимлиқ кеңәш; Шәйтан соқунуп кириду

⁶ Бир күни, Худаниң оғуллири Пәрвәрдиғарниң һозуриға һазир болди. Шәйтанму уларниң арисига киривалди. □ ⁷ Пәрвәрдиғар Шәйтандин: — Нәдин кәлдиң? — дәп сориди.

Шәйтан Пәрвәрдиғарға жававән: — Йәр йүзини кезип пайлап, уяқ-буяқларни айлинип чөргиләп кәлдим, деди. ■

⁸ Пәрвәрдиғар униңға: — Мениң қулум Аюпқа диққәт қилғансән? Йәр йүзидә униңдәк муқәммәл, дурус, Худадин қорқидиған һәм яманлиқтин жирақ туридиған адәм йоқ, — деди.

⁹ Шәйтан Пәрвәрдиғарға жававән: — Аюп Худадин бекардин бекар қорқмиғанду? ¹⁰ Өзүң униң өзи, аилисидикилири һәм униң һәммә нәрсисиниң әтрапиға қаша қойған әмәсму? Сән униң қолиға бәрикәт ата қилдиң, шуниң билән униң тәәллуқати тәрәп-тәрәптин гүллинип көпәймәкта. □ ¹¹ Әгәр Сән қолуңни созуп, униң һәммә нәрсилиригә тегип қойсаң, у Сәндин йүз өрүп, Сени тиллимиса Шәйтан болмай кетәй! — деди.

¹² Пәрвәрдиғар Шәйтанға: — Мана, униң һәммә нәрсисини сениң қолуңға тутқуздум! Бирақ униң өзигә тәккүчи болма! — деди.

Шундақ қилип Шәйтан Пәрвәрдиғарниң һозуридин чиқип кәтти.

Биринчи синақ

¹³ Бир күни, Аюпниң оғул-қизлири чоң акисиниң өйидә тамақ йәп, шарап ичип олтиратти.

¹⁴ Бир хәвәрчи Аюпниң йениға келип униңға: — Калилар билән йәр һайдавататтуқ, ешәкләр

■ **1:1** Аюп 2:3 □ **1:5** «Аюп адәм әвәтип уларни Худа алдида паклинишқа орунлаштуратти» — башқа бир хил тәржимиси: «Аюп уларни чақирешқа адәм әвәтип, уларни Худа алдида пакландуратти». «паклиниш» — әйни чағдики қурбанлиқ қилиш үчүн «адәмни пакландурруш»ниң қандақ елип берилидиғанлиғи бизгә намәлум. Бәлким жуяндурулуп, пакиз кийимләрни кийдүрүш дегәндәк иш болуши мүмкин. «көйдүрмә қурбанлиқ» — қедимки заманларда мәлум бир һайван (қой, кала, қатарлиқ)ни союп, униң қенини йәргә еқитиветип, андин униң пүтүн тенини Худаға атап көйдүрүштин ибарәттур. Бу хил қурбанлиқ гунани тиләш яки Худаға ибадәт қилиш мәхситидә қилиниду. «Худаға бәһөрмәтлик қилиш» — мошу сөз ибраний тилида «баруқ» дәп елиниду. «Баруқ» адәттә «бәрикәт, бәхит» дегән мәнини билдүриду. Шу дәвирдә адәмләр бир-бири билән хошлашқанда «бәрикәтлик болсун» дәп бәхит тиләйтти. Шу сәвәптин «бәхит тиләш» («баруқ») «хошлишиш»ни билдүрүпму қелиши мүмкин еди. Демәк, мошу йәрдә бу ибарә «Балилирим Худадин хошлишип («худди видалашқандәк») айрилип кетәмдикин» дегән мәнидә болуши мүмкин. □ **1:6** «Худаниң оғуллири» — мошу йәрдә еһтимал муқәддәс пәриштиләрни көрситиду. 38:7ни көрүң. «Шәйтанму уларниң арисига киривалди» — Худа немә үчүн Шәйтаниң өзиниң һозуриға кирип, өзини әркинлик билән һақарәтлишигә йол қойиду? Бу муһим мәсилә тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **1:7** 1Пет. 5:8 □ **1:10** «әтрапиға қаша қойған» — яки «әтрапиға тосақ қойған».

этрапта отлавататти; ¹⁵ Шебалиқлар һужум қилип кала-ешәкләрни булап кәтти. Ишләватқан яшларни қиличлап өлтүривәтти. Ялғуз мәнла қутулуп қелип, силигә хәвәр йәткүзүшкә несип болди, — деди.

¹⁶ Бу адәмниң геги теги түгимәй турупла, йәнә бириси жүгүрүп келип Аюпқа: — Асмандин Худаниң оти чүшүп қойлар вә ишләватқан яшларни көйдүривәтти; ялғуз мәнла қутулуп қалдим, силигә хәвәр йәткүзүшкә несип болдум, — деди.

¹⁷ Бу адәмниң геги теги түгимәй турупла, йәнә бириси жүгүрүп келип Аюпқа: — Калдийләр үч тәрәптин һужум қилип төгиләрни булап елип кәтти, ишләватқан яшларни қиличлап өлтүривәтти; ялғуз мәнла қутулуп қалдим, силигә хәвәр йәткүзүшкә несип болдум, — деди.

¹⁸ Бу адәмниң геги теги түгимәй турупла, йәнә бириси жүгүрүп келип Аюпқа: — Оғуллири вә қизлири чоң акисиниң өйидә тамақ йәп, шарап ичип олтарғинида, ¹⁹ туюқсиз, чөлдин қаттиқ бир боран чиқип өйниң төрт булуңини қаттиқ соқуп, өй ғулап чүшүп яшларни өлтүривәтти; ялғуз мәнла қутулуп қалдим, силигә хәвәр йәткүзүшкә несип болдум, — деди.

²⁰ Аюп болса буни аңлап орнидин дәс туруп, тонини житип, чечини чүшүриветип, өзини йәргә ташлап Худаға ибадәт қилди: —

²¹ Мән апамниң қосиғидин ялаңач чүшкән, у йәргиму ялаңач қайтимән; һәммини Пәрвәрдигар маңа бәргән, әнди Пәрвәрдигар мәндин елип кәтти; Пәрвәрдигарниң намиға тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун! — деди.■

²² Буларниң һәммисидә Аюп гуна қилмиди вә яки Худани һеч қандақ налайиқлиқ билән әйиплимиди.

2

Әршики иккинчи қетимлиқ кеңәш; Шәйтан йәнә соқунуп кириду; иккинчи синақ

¹ Йәнә бир күни, Худаниң оғуллири Пәрвәрдигарниң һозуриға һазир болушқа кәлди. Шәйтанму уларниң арисига киривалди.□

² Пәрвәрдигар Шәйтандин: — Нәдин кәлдиң? — дәп сориди. Шәйтан Пәрвәрдигарға жававән: — Йәр йүзини кезип пайлап, уяқ-буяқларни айлинип чөргиләп кәлдим, — деди.

³ Пәрвәрдигар униңға: — Мениң қулум Аюпқа диққәт қилғансән? Йәр йүзидә униңдәк мукәммәл, дурус, Худадин қорқидиған һәм яманлиқтин жирақ туридиған адәм йоқ. Мәйли сән Мени уни бекардин-бекар жутуветишкә дәвәт қилған болсаңму, у йәнила садақәтлигидә чиң туруватиду, — деди.

⁴ Шәйтан Пәрвәрдигарға жававән: — Һәр адәм өз женини дәп терисини беришкиму рази болиду, һәтта һәммә немисиниму беришкә тәйярдур; □ ⁵ Бирақ Сән һазир қолуңни созуп униң сүйәк-әтлиригә тәгсән, у Сәндин йүз өрүп тиллимиса *Шәйтан болмай кетәй!* — деди.

⁶ Пәрвәрдигар Шәйтанға: — Мана, у һазир сениң қолуңда туруватиду! Бирақ униң жениға тәгмә! — деди.

⁷ Шундақ қилип Шәйтан Пәрвәрдигарниң һозуридин чиқип, Аюпниң бәдинини тапинидин бешиғичә интайин азаплиқ һүррәк-һүррәк ярилар билән тошқузивәтти.□

⁸ Аюп болса бәдинини татилаш-ғирдаш үчүн бир сапал парчисини қолиға елип, күллүккә кирип олтарди. □ ⁹ Аяли униңға: — Әжәба сән техичә өз садақәтлигиңдә чиң туруватамсән?

■ **1:21** Топ. 5:14; 1Тим. 6:7 □ **2:1** «Худаниң оғуллири» — 1:6, 38:7 вә изаһатларни йәнә көрүң. □ **2:4** «Һәр адәм өз һаятини сақлап қелиш үчүн терисини беришкиму рази болиду» — ибраний тилида: «Һәр адәм өз һаятини сақлап қелиш үчүн териниң орниға терә беришкиму рази болиду» дегән ибарә ишлитилгән — мәнәси бәлким биз тәржимә қилғинимиздәк болуши керәк. □ **2:7** «интайин азаплиқ һүррәк-һүррәк ярилар» — бу кесәлниң қайси кесәл экәнлигини ениқ дәп бериш қийин. Бәзи дохтурлар уни «явайи чечәк кесили» дәп қарайду. □ **2:8** «күллүккә кирип олтириш» — қедимки заманларда матәм тутуш яки қаттиқ қайғуни билдүрүш үчүн адәмләр күл догисидә олтираатти. Қедимки шәһәрләрниң сиртида адәттә чоң бир «күл догиси» болиду, Аюп шу күл догиси үстигә олтарған болуши мүмкин.

Худани қарға, өлүпла түгәш! — деди.□

¹⁰ Лекин Аюп униңға: — Сән һамақәт аяллардәк гәп қиливатисән. Биз Худаниң яхшилиғини қобул қилған экәнмиз, әжәба униңдин кәлгән күлпәтниму қобул қилишимиз керәк әмәсму? — деди. Ишларда Аюп еғизда һеч қандақ гуна өткүзмиди.

Аюпниң үч достиниң уни йоқлап келиши

¹¹ Аюпниң достлиридин үчәйлән униңға чүшкән күлпәттин хәвәрдар болди. Улар, йәни Теманлиқ Елифаз, Шухалиқ Билдад вә Нааматлиқ Зофар дегән кишиләр болуп, өз жутлиридин чиқип, Аюпқа һесдашлиқ билдүрүш һәм тәсәлли бериш үчүн униң йениға беришқа биллә келишкән еди.

¹² Улар келип жирақтинла униңға қаривиди, уни тоналмай қалди-дә, авазлирини көтирип жиғлап ташлиди. һәр бири өз тонлирини житиветип, топа-чаңларни асманға етип өз башлириға чечишти. ¹³ Улар униң билән биллә дақ йәрдә йәттә кечә-күндүз олтарди, униңға һеч ким гәп қилмиди; чүнки улар униң дәрә-әлиминиң интайин азаплиқ экәнлигини көрүп йәткән еди.

3

Аюпниң сөзлиши — униң һаятқа ләнәт оқуп, өлүмгә интизар болуши

¹⁻² Йәттә күндин кейин, Аюп еғиз ечип *әһвалиға қарита* өзиниң көрүватқан күнигә ләнәт оқуп мундақ деди: —■

³ «Мән туғулған әшу күн болмиған болса боптикән!

«Оғул бала апиридә болди!» дейилгән шу кечә болмиған болса боптикән!□

⁴ Шу күнни зулмәт қаплиған болса боптикән!

Әрштә турған Тәңри көз алдидин шу күнни йоқитивәткән болса боптикән, Қуяш нури униң үстигә чүшүрүлмисә боптикән!

⁵ Шу күнни қараңғулуқ һәм өлүмниң көләңгиси өз қойниға алса боптикән!

Булутлар уни жутуп кәтсә боптикән,

Шу күнни күн қараңғулатқучилар қорқитип кәткүзивәткән болса боптикән!□

⁶ Шу кәчни — Зулмәт тутуп кәтсә боптикән;

Шу күн жил ичидики *башқа* күнләр билән биллә шатланмиса боптикән!

Шу күн айниң бир күни болуп саналмиса боптикән!

⁷ Мана, шу кечидә туғут болмиса боптикән!

У кечидә һеч қандақ шат-хурамлиқ аваз яңримиса боптикән!

⁸ Күнләргә ләнәт қилғучилар шу күнгә ләнәт қилса боптикән!

Левиатанни қозғашқа петиналайдиғанлар шу күнгә ләнәт қилса боптикән!□

⁹ Шу күн таң сәһәрдики юлтузлар қараңғулашса боптикән!

У күн қуяш нурини беһудә күтсә боптикән!

□ **2:9** «Худани қарға!» — Аюпниң аялиниң униңға Худани қарға дәп бу несихәт қилиши, мошу арқилиқ Худа тәрипидин жеңиң елинсун дегән мәнидә. «Худани қарға!» — Ибраний тилида «баруқ» дегән сөз билән ипадилиниду, «Худа билән хошлишиш», «Худадин ваз кечиш» дегәндәк мәниләрдә. 1:5дики изаһатни көрүң. «өлүпла түгәш!» — ибраний тилида «өлүвәргин!». ■ **3:1-2** Йәр. 15:10; 20:14 □ **3:3** «Оғул бала апиридә болди!» — бу гәпни пәриштиләр қилған болуши мүмкин. □ **3:5** «күн қараңғулатқучилар» — буниң немә экәнлигигә һазир бир немә дейиш тәс. Бәлким жадугәрләрниң бир хил жадугәрликни ишлитип күнни қараңғулитишқа интилидиғанлиғини көриситиши мүмкин. □ **3:8** «Левиатан» — чоңқур деңиз астида яшайдиған қорқунучлуқ әждиһаға охшап кетидиған һайван. «Левиатанни қозғаш» болса, бәзи кона мәдәнийәтләрдә: «бу йоған һайванни қозғап орнидин турғузуп пүтүн қуяшни тосуп йеппи, қараңғулуқ чүшүрәләймиз» дегән көзқараштур. Аюпниң өзи мундақ «қараңғулаштуруш усули»ға ишәнмәслиги мүмкин, бирақ шеирлик тәкитләш үчүн бу селиштурмини ишлитиду. Демәк, Аюп мошу йәрдә өзи туғулған күниниң мошу әждиһаға охшаш қорқунучлуқлиғини вә тақабил турушниң интайин тәслигини билдүрмәкчи болған болуши мүмкин.

Шу күн сүбһиниң қапақлириниң ечилишини беһудә күтсә боптикән!

¹⁰ Чүнки шу күн мени көтәргән балиятқуниң ишиклирини әтмигән, Мениң көзлиримни дәрд-әләмни көрәлмәс қилмиған.

¹¹ Аһ, немишкә анамниң қосиғидин чүшүпла өлүп кәтмигәндимән?!

Немишкә қосақтин чиққандила нәпәстин қалмигәндимән?

¹² Немишкә мени қобул қилидиған етәкләр болғанду?

Немишкә мени емитидиған әмчәкләр болғанду?

¹³ Мошулар болмиған болса, ундақта мән мәңгү тинич йетип қалаттим, Мәңгүлүк уйқиға кәткән болаттим, шу чағда арам тапқан болаттим.

¹⁴ Шу чағда өзлири үчүнла хилвәт жайларға мазар салған йәр йүзидики падишалар һәм мәслиһәтчиләр билән,[□]

¹⁵ Яки алтун жиққан,

Өйлири күмүчкә толған бәг-шаһзадиләр билән болаттим;

¹⁶ Қосақтин мәзгилсиз чүшүп кәткән йошурун балидәк,

Нурни көрмәй чачрап кәткән балидәк һаят кәчүрмигән болаттим.

¹⁷ Әшу йәрдә рәзилләр аваричиликтин халий болиду,

Әшу йәрдә һалидин кәткәнләр арам тапиду;[□]

¹⁸ Әшу йәрдә әсирләр раһәттә жәм болиду,

Улар әзгүчиләрниң авазини аңлимайду;

¹⁹ Ғерибларму һәм улукларму әшу йәрдә туриду,

Қул болса ғожайинидин азат болиду.

²⁰ Жапа тартқучиға немә дәп нур берилиду?

Немишкә дәрд-әләмгә чөмгәнләргә һаят берилиду?

²¹ Улар тәшналық билән өлүмни күтиду,

Бирақ у кәлмәйду;

Улар өлүмни йошурун гөһәрни кезип издигәндинму әвзәл болиду,

²² Улар гөрни тапқанда зор хошал болуп,

Шат-хурамликқа чөмиду.

²³ Өз йоли ениқсиз адәмгә,

Йәни Тәңриниң тосиқи селинған адәмгә немишкә нур вә һаят берилиду?

²⁴ Шуңа тамигимниң орниға налилим келиду;

Мениң қаттиқ пәрядлирим шарқиратмидәк шарқирайду.

²⁵ Чүнки мән дәл қорққан вәһшәт өз бешимға чүшти;

Мән дәл қорқидиған иш маңа кәлди.

²⁶ Мәндә һеч арамлик йоқтур!

Һәм һеч хатиржәм әмәсмән!

Һеч теч-аманлиғим йоқтур!

Бирақ паракәндичилик һаман үстүмгә чүшмәктә!».

4

Елифазниң сөз қилиши ••• «Адәм Худаниң алдида һәққаний болалмайду»

¹ Теманлик Елифаз жававән мундақ деди: —

² «Бириси сән билән сөзләшмәкчи болса, еғир аламсән?

□ **3:14** «өзлири үчүнла хилвәт жайларға мазар салған йәр йүзидики падишалар һәм мәслиһәтчиләр» — бу әйәттики «мазар» бәлким Мисирдики чоң еһрамларни көрситиши мүмкин. Мәйли чоң, һайвәтлик болсиму, бәрибир адәмни өлүмдин қоғдалмайду. Бу жүмлини йәнә «өзи үчүнла һазир хараплишип кәткән жайларни қурған падишалар...» дәп тәржимә қилғили болиду. □ **3:17** «Әшу йәрдә рәзилләр һалидин кәткәнләр арам тапиду» — мошу йәрдә Аюпниң сөзи Худаниң адалитидин гуманлинишиға йеқин келиду. У, рәзилләр башқа адәмләргә охшаш гөрдә тәң болуп охшаш дәм алалайду, дәватқандәк мәнидә сөзләйду.

Бирақ ким ағзига кәлгән гәпни жутуваталайду?

³ Қара, сән көп адәмләргә тәлим-тәрбийә бәргән адәмсән,
Сән жансиз қолларға күч бәргәнсән,

⁴ Сөзлириң дәлдәңшип аран маңидиғанларни ригбәтләндүргән,
Тизлири пүкүлгәнләрни йөлигәнсән.

⁵ Бирақ һазир нөвәт саңа кәлди,
Шуниңлиқ билән һалиңдин кәттиң,
Балаю-апәт саңа тегиши билән,
Сән алақзадә болуп кәттиң.□

⁶ Ихласмәнлигиң таянчиң болуп кәлмигәнму?
Йоллириңдики дуруслуқ үмүтүңниң асаси әмәсмиди?

⁷ Есиңгә ал, ким бегуна туруп вәйран болуп баққан?
Дурусларниң һаяти нәдә үзүлүп қалған?□

⁸ Мән көргинимдәк, гуна билән йәр ағдуруп аваричилик теригәнлар,
Охшашла һосул алиду.■

⁹ Тәңриниң бир нәпәси биләнла улар гумран болиду,
Униң ғәзивиниң партлиши билән улар йоқилип кетиду.□ ■

¹⁰ Ширниң һөкирәшлири,
Һәм әшәддий ширниң авазы бар болсиму,
Шир асланлириниң чишлири сундурулиду;□

¹¹ Батур шир болса ов тапалмай йоқилишқа йүзлиниду,
Чиши ширниң күчүклири чечилип кетиду.

¹² — Мана, маңа бир сөз ғайипанә кәлди,
Қулиқимға бир шивирлиған аваз кирди,

¹³ Түн кечидики ғайипанә көрүнүшләрдin чиққан ойларда,
Адәмләрни чоңқур уйқа басқанда,

¹⁴ Қорқунуч вә титрәкму мени басты,
Сүйәк-сүйәклиримни титритивәтти;

¹⁵ Көз алдимдин бир роһ өтүп кәтти;
Бәдинимдики түклирим һүрпийип кәтти.□

¹⁶ У роһ орнида мидирлимай турди, бирақ турқини көрәлмидим;
Көз алдимда бир гәвдә турупту;
Шивирлиған бир аваз аңланди: —□

¹⁷ «Инсан балиси Тәңридин һәққаний болаламду?
Адәм өз Яратқучисидин пак болаламду?□

¹⁸ Мана, У Өз қуллириға ишәнмигән,

□ **4:5** «Балаю-апәт саңа тегиши билән, сән алақзадә болуп кәттиң!» — демәй туралмаймизки, Елифазниң «Балаю-апәт саңа тегиши билән» дегини Аюпниң ечинишлиқ әһвалини һаһайити йеник чағлиған бир сөздур. □ **4:7** «Есиңгә ал, ким бегуна туруп вәйран болуп баққан? Дурусларниң һаяти нәдә үзүлүп қалған?» — Елифазниң баяни, шүбһисизки, қиямәт күнидә әмәлгә ашурулиду. Бирақ бундақ сөзләрниң бу дунияда һәрдайим әмәлгә ашурулуши натайин. Аюпниң достлириниң һәммиси: «Бу дунияда гуна садир қилған һәр қандақ адәмгә күлпәт кәлтүрүлиду; Аюпқа күлпәт кәлди; шуңа у чоқум мәлум бир еғир гунани қилған» дәп пәрәз қилиду. Бу көзқарашни Аюп қобул қилмисиму, лекин бундақ гәпләр уни интайин азаплайду һәм уни Худаниң адалитидин гуманлинишқа түрткә болиду. Уларниң сөзлиридин қариганда, Аюп вә униң дәвридикиләрниң қиямәт күни тоғрисида асасән хәвири йоқ еди. ■ **4:8** Аюп 15:35; Зәб. 7:15-17; Пәнд. 22:8; Йәш. 59:4; һош. 10:13; Гал. 6:7, 8 □ **4:9** «нәпәси» — «нәпси» әмәс. ■ **4:9** Йәш. 11:4 □ **4:10** «Ширниң һөкирәшлири, һәм әшәддий ширниң авазы бар болсиму,...» — башқа бир хил тәржимиси: «Ширниң һөкирәшлири һәм әшәддий ширниң авазы жим болиду...». □ **4:15** «бир роһ өтүп кәтти» — андин бу роһ Елифазға гәп қилиду. «Аюп» 1-2-баптики хәвәрдин қариганда, роһниң геппи ялған болғачқа, бу роһ Шәйтандин кәлгән яман бир роһ екәнлигигә биздә қилчә гуман йоқ. Төвәндики изаһатларниму көрүң. □ **4:16** «Шивирлиған бир аваз аңланди» — башқа бир хил тәржимиси: «сүкүт ичидә бир аваз аңланди». □ **4:17** «Инсан балиси Тәңридин һәққаний болаламду?» — башқа бир хил тәржимиси: «Инсан балиси Тәңри алдида һәққаний болаламду?».

Һәтта пәриштилиними «Наданлиқ қилған!» дәп әйиплигән йәрдә, ■

¹⁹ Ули топилардин болған инсанлар,
Лайдин ясалған өйләрдә турғучилар қандақ болар!?
Улар пәрванидинму асанла янжилиду! □

²⁰ Улар таң билән кәч арилиғида кукум-талқан болиду;
Улар һеч ким нәзиригә алмиған һалда мәңгүгә йоқилиду. □

²¹ Уларниң чедир таниси жулуп ташланғанғу?
Улар һеч даналиққа теһи еришмәйла өлүп кетиду!». □

5

Елифазниң сөзини давамлаштуруши

¹ Қени, илтижа қилип бақ, саңа жавап қилғучи бармекин?

Муқәддәсләрниң қайсисидин панаһ тиләйсән? □

² Чүнки аһмақниң аччиғи өзини өлтүриду,
Қәһри наданниң жениға замин болиду. □

³ Мән өз көзүм билән аһмақниң йилтиз тартқанлиғини көргәнмән;
Лекин шу һаман униң маканини «Ләнәткә учрайду!» дәп билдим, □

⁴ Униң балилири аманлиқтин жирақтур;
Улар шәһәр дәрвазисидә сот қилинғанда бастурулди;
Уларға һеч ким һимайичи болмайду.

⁵ Униң һосулини ачлар йәп түгитиду;
Улар һәтта тикән арисидә қалғанлириними елип түгитиду;
Қилтақчиму униң мал-мүлүклирини жутувелишқа тәйяр туриду.

⁶ Чүнки аваричилик әзәлдин топидин үнүп чиқмайду,
Күлпәтму йәрдин өсүп чиққанму әмәс.

⁷ Бирақ учқун жуқуриға учидиғандәк,
Инсан күлпәт тартишқа туғулғандур. □

⁸ Орнуңда мән болсам, Тәңриғила муражиәт қилаттим,

■ **4:18** Аюп 15:15; 2Пет. 2:4 □ **4:19** «Лайдин ясалған өйләрдә турғучилар қандақ болар!?» — роһ ейтқан бу сөzlәр (17-21-айәtlәр) пүтүнләй ялған шикайәт сөзлириду; чүнки биз китапниң бешида Худаниң Аюпни «Мениң қулум Аюп» дәп атап униңға болған ишәшиси тоғрисидики хатириләрни көрәләймиз. һәммә роһларниң сөзиниң тоғра болуши натайин! Шуниниң үчүн тәкитләймизки, барлиқ «роһларниң сөзлири»ни, шундақла инсанларниң сөзлириними муқәддәс язмилар (Тәврат, Зәбур, Инжил)дики толук һәқиқәtlәргә асасән тәкшүрүп испатлаш толиму зөрүрдур. «Улар пәрванидинму асанла янжилиду!» — роһниң мошу сөзиниң көчмә мәнәси: Инсан балиси Худаниң алдида һеч немә һесапланмайду, шуңа Худаниң һәққанийлиғиға адәмниң әкли қилчә йәтмәйду, дегәнлиқтур. Демәк, инсанлар Худаниң һәққанийлиғини қәтғий чүшинәлмәйду. Бирақ Аюпниң қариши ундақ әмәстур. Аюп: — Гәрчә адәм вә Худаниң арисидә инсанларниң гунайи сәвәвидин зор һаң пәйда болған болсиму, инсанларниң бәрибир өз вижданида һәққанийлиқ тоғрисидики бир хил ғил-пал көрүнидиған чүшәнчиси болиду, дәп қарайду. □ **4:20** «Улар һеч ким нәзиригә алмиған һалда мәңгүгә йоқилиду» — роһниң бу сөзи йәнила бир алдамчиликтур; Инжилға асәсән, Худа һәтта кучқачниң йәргә жиқилғининими нәзиригә алиду. □ **4:21** «Улар... һеч даналиққа теһи еришмәйла өлүп кетиду!» — Елифаз адәмниң һаятини чедирға охшитиду; чедирниң танилири жулунғада чедир дәрһал ғулап кетиду. Елифазниң бу сөзигә қариганда, һаятниң бир мәхсити даналиққа еришиштур. Мәлум нуқтидин ейтқанда бу сөзниң асәси бар. □ **5:1** «Муқәддәсләр» — мошу йәрдә бәлким муқәддәс пәриштиләрни көрситиду. □ **5:2** «Қәһри наданниң жениға замин болиду» — яки «Көрмәслиги наданниң жениға замин болиду». Елифазниң бу сөзиниң мәнәси: Аюпниң аччиқлинип, Худаға қақшиши хәтәрлик иш; Худа униңға жавап кәлмигән йәрдә, Худа вә инсанниң арилиғида туридиған бир «келиштүргүчи»динму ярдәм тиләш пүтүнләй беһудә иш, дегәнлик болуши мүмкин. □ **5:3** «Лекин шу һаман униң маканини «ләнәткә учрайду!» дәп билдим» — башқа бир хил тәржимиси: «Лекин мән дәрһал униң маканиға ләнәт оқудум». □ **5:7** «Инсан күлпәт тартишқа туғулғандур» — яки «Инсан жапа тартишқиму туғулғандур». Кириш сөзимиздә ейтқинимиздәк, оқурмәнләрниң есидә болсунки, Аюпниң үч достиниң бәргән пикирлирида хелә көп хаталиқ йәрлири бар. Кейин Худа шу хата гәплири үчүн уларни әйипләйду. 42:7-9ни көрүң.

Мән ишимни Худайимғила тапшуриветәттим.

⁹ У һесапсиз карамәтләрни,

Сан-санақсиз мөҗизиләрни яритиду. ■

¹⁰ У йәргә ямғур тәқдим қилиду;

У дала үстигә су әвәтип бериду. ■

¹¹ У пәс орунда туридиғанларниң мәртивисини үстүн қилиду;

Матәм тутқанлар аманлиққа көтирилиду. ■

¹² У һейлигәрләрниң нийәтлирини бекар қиливетиду,

Нәтиҗидә улар ишини пүттүрәлмәйду. □ ■

¹³ У мәккарларни өз һейлигәрлигиниң қапқанқа алиду;

Әгирләрниң нәйрәңлири еқитип кетилиду. □ ■

¹⁴ Күндүздә улар қараңғулуққа учрайду;

Чүштә түн кечидәк силаштуруп маңиду. ■

¹⁵ Бирақ у мискинләрни мәккарларниң қиличи вә ағзидин қутқузиду,

Уларни күчлүкләрниң чаңгилидин қудрәтлик қоли билән қутқузиду.

¹⁶ Шуңа, аҗизлар үчүн үмүт туғулиду,

Қәбиһлик ағзини юмиду. ■

¹⁷ Қара, Тәңри ибрәт бәргән адәм бәхитлиқтур,

Шуңа, һәммигә Қадирниң тәрбийисигә сәл қарима жуму! ■

¹⁸ Чүнки У адәмни яриландуриду, андин ярини таңиду;

У санҗийду, бирақ Униң қоллири йәнә сақайтиду. ■

¹⁹ У сени алтә қийинчиликтин қутқузиду;

Һәтта йәттә күлпәттә һеч қандақ яманлиқ саңа тәгмәйду. □ ■

²⁰ Ачарчиликтә У сениң үлүмиңгә,

Урушта У саңа урулған қилич зәрбисигә ниҗаткар болиду.

²¹ Сән зәһәрлик тилларниң зәрбисидиму башпанаһлик ичигә йошурунисән,

Вәйранчилик кәлгәндә униңдин һеч қорқмайдиған болисән.

²² Вәйранчилик вә қәһәтчилик алдида күлүпла қойисән;

Йәр йүзидики һайванлардинму һеч қорқмайсән.

²³ Сән даладики ташлар билән әһдидаш болисән;

Явайи һайванларму сән билән енақ өтиду. ■

²⁴ Сән чедириңниң теч-аманлиқта болидиғанлиғини билип йетисән;

Мал-мүлкүңни едитлисән, һәммә немәңниң тәл екәнлиғини байқайсән.

²⁵ Нәслиң көп болидиғанлиғини,

Пәрзәнтлириңниң от-чөптәк көп екәнлиғини билисән. □

²⁶ Сән өз вақтидила йетилип жиғилған бир бағ буғдайдәк,

Пәқәт вақит-саитиң пишип йетилгәндила йәрлигиңгә кирисән.

²⁷ Биз өзимиз буни тәкшүрүп көргәнмиз — улар һәқиқәтән шундақтур.

Шуңа өзүң аңлап бил, буларни өзүңгә тәтбиқлап ойлап бақ».

■ 5:9 Аюп 9:10; Зәб. 71:18; Рим. 11:33 ■ 5:10 Зәб. 103:10 ■ 5:11 1Сам. 2:7; Зәб. 112:7, 8 □ 5:12 «У һейлигәрләрниң нийәтлирини бекар қиливетиду, нәтиҗидә улар ишини пүттүрәлмәйду» — бу әйәт Инҗилда («1Кор.» 1:19) расул Павлус тәрипидин нәқил кәлтүрүлгән, шуңа шүбһисизки уни тоғра дәп билимиз. ■ 5:12 Нәһ. 4:9; Зәб. 32:10; Йәш. 8:10 □ 5:13 «У мәккарларни өз һейлигәрлигиниң қапқанқа алиду» — Елифазниң бу жүмлисиму Инҗилда («1Кор.» 3:19) расул Павлус тәрипидин нәқил кәлтүрүлгән, шуңа шүбһисизки униму тоғра дәп билимиз. ■ 5:13 1Кор. 3:19 ■ 5:14 Қан. 28:29 ■ 5:16 Зәб. 106:42 ■ 5:17 Пәнд. 3:11, 12; Ибр. 12:5; Яқ. 1:12; Вәһ. 3:19 ■ 5:18 Қан. 32:39; 1Сам. 2:6; Нош. 6:1 □ 5:19 «... алтә қийинчилик... йәттә күлпәттә ... » — бу «алтә... йәттә...» дегән ибарә «һәр хил..., һәр қандақ...» дегәнни билдүриду. ■ 5:19 Зәб. 90 ■ 5:23 Нош. 2:20 □ 5:25 «Нәслиң көп болидиғанлиғини, пәрзәнтлириңниң от-чөптәк көп екәнлиғини билисән» — Елифаз Аюпниң он балисидин һәм барлиқ мал-мүлкидин айрилип қалғанлиғини пүтүнләй есидин чиқирип қойғандәк қилатти.

6

Аюп йәнә сөзләйду — «Мениң дәдлишим һәк»

- 1 Аюп жававән мундақ деди: —
 2 «Аһ, мениң дәрдлик зарлирим таразида өлчәнсә!
 Аһ, бешимға чүшкән барлиқ балаю-қаза булар билән биллә таразиланса!□
 3 Шундақ қилинса у һазир деңиздики қумдин еғир болуп чиқиду;
 Шунинң үчүн сөзлирим тәлвиләрчә болуватиду.■
 4 Чүнки һәммигә Қадирниң оқлири маңа санжилип ичимдә туруватиду,
 Уларниң зәһирини роһум ичмәктә,
 Тәңриниң вәһимилири маңа қарши сәп түзүп һужум қиливатиду.□ ■
 5 Явайи ешәк от-чөп тапқанда һаңрамду?
 Кала болса йәм-хәшәк үстидә мөрәмду?
 6 Туз болмиса тәмсиз нәрсини йегили боламду?
 Хам тухумниң еқиниң тәми барму?
 7 Женим уларға тәгсиму сәскинип кетиду,
 Улар маңа жиркиничлик тамақ болуп туюлиду.
 8 Аһ, мениң тәшна болғиним кәлсиди!
 Тәңри интизаримни ижабәт қилсиди!
 9 Аһ, Тәңри мени янчип ташлисун!
 У қолини қоюветип женимни үзүп ташлашқа мувапиқ көрсиди!
 10 Шундақ болса, маңа тәсәлли болатти,
 һәтта рәһимсиз ағриқларда қийналсамму, шатлинаттим;
 Чүнки Муқәддәс Болғучиниң сөзлиридин танмиған болаттим!□
 11 Мәндә өлүмни күткидәк йәнә қанчилик мағдур қалди?
 Мениң сәвир-тақәтлик болуп һаятимни узартишимниң немә нәтижиси болар?
 12 Мениң күчүм таштәк чиңму?
 Мениң әтлирим мистин ясалғанмиди?
 13 Өзүмгә ярдәм бәрғидәк мағдурум қалмиди әмәсму?
 һәр қандақ әқил-тәдбир мәндиң қоғливетилгән әмәсму?

Бурадәрлириниң Аюпни дағда қоюши

- 14 Үмүтсизлинип кетиватқан кишигә дости меһриванлиқ көрсәтмики зөрүрдур;
 Болмиса у һәммигә қадирдин қорқуштин ваз кечиши мүмкин.□
 15 Бирақ бурадәрлирим вақитлик «алдамчи ериқ» сүйидәк,
 Маңа һелигәрлик билән муамилә қилмақта;
 Улар сулири еқип түгигән ериққа охшайду.□
 16 Еригән муз сулири ериққа киргәндә улар қаридап кетиду,
 Қарлар уларниң ичидә йоқилип кетиду,

□ **6:2** «... Аһ, бешимға чүшкән барлиқ балаю-қаза булар , йәни дәрдлик зарлирим билән биллә таразиланса!» — Аюпниң бу сөзи: «дәрдлик зарлирим» вә бешимға чүшкән бала-қазалар таразада селиштурулса, әмәлийәттә мениң зарлиримниң аз екәнлиги көрүниду, дегән мәнини өз ичигә елиши мүмкин. ■ **6:3** Пәнд. 27:3 □ **6:4** «Уларниң зәһирини роһум ичмәктә» — яки, «Уларниң зәһәри роһумни йәп кетиду». ■ **6:4** Зәб. 37:1-4 □ **6:10** «Һәтта ... шатлинаттим; чүнки Муқәддәс Болғучиниң сөзлиридин танмиған болаттим!» — Аюпниң бундақ ойлиши: «Әгәр һазир Худа мениң женимни алса, мән Униңдин йүз өрүмигән мана мошу чағдила алса боптикән; бирақ бу азап-оқубәтләр давамлаштурулса, мәндә немә өзгиришләр болар, мән Худадан танимәнму қандақ? Шуңа яхшиси У һазир мени әпкәтсә, қаттиқ бир зәрбә билән әпкәтсә мәйли» дегәндәк мәнини бериду. □ **6:14** «Үмүтсизлинип кетиватқан кишигә дости меһриванлиқ көрсәтмики зөрүрдур; болмиса ...» — әйәтниң башқа бир нәччә тәржимилири бар. Буларниң бири: «Һәтта у һәммигә Қадирдин қорқуштин айрилған болсиму, үмүтсизлинип кетиватқан кишигә дости меһриванлиқ көрсәтмики зөрүрдур». □ **6:15** «алдамчи ериқ» — чөл баяванда туюқсиз еқиштин тохтайдигән ериқ. Йолучиларниң мошундақ ериққа ишиниши интайин хәтәрлик, әлвәттә. 20-21-әйәтләрни көрүң.

- 17 Улар пәсилниң иллиши билән қуруп кетиду;
Һава иссип кәткәндә, изидин йоқилип кетиду.□
- 18 Сәпәрдашлар маңған йолидин чиқип, ериққа бурулиду;
Улар ериқни бойлап меңип, чөлдә езип өлиду.
- 19 Темалиқ қарванларму ериқ издәп маңди;
Шебалиқ содигәрләрму уларға үмүт билән қариди;□
- 20 Бирақ улар ишәнгинидин үмүтсизлинип номуста қалди;
Улар әшу йәргә келиши билән паракәндичиликкә учриди.
- 21 Мана силәр уларға охшаш маңа *тайини* йоқ болуп қалдиңлар;
Силәр қорқунучлуқ бир вәһимини көрүпла қорқуп кетиватисиләр.
- 22 Мән силәргә: «Маңа бериңлар»,
Яки: «Маңа мал-мүлүклириңлардин һәдийә қилиңлар?» — дегәнни қачан дәп баққан?□
- 23 Яки: «Мени езитқучиниң қолидин қутқузуңлар!»
Яки «Зораванларниң қолидин гөрүгә пул бәрсәңлар!» дәп баққанму?
- 24 Маңа үгитип қоюңлар, сүкүт қилимән;
Нәдә йолдин чиққанлиғимни маңа көрситип бериңлар.
- 25 Тоғра сөzlәр немидегән өткүр-һә!
Бирақ әйиплириңлар зади немини испатлалайду?!□
- 26 Үмүтсизләнгән кишиниң гәплири өтүп кетидиған шамалдәк турса,
Пәкәт сөzlәрнила әйиплимәкчимусиләр?□
- 27 Силәр житим-йесирларниң үстидә чәк ташлишисиләр!
Дост-бурадириңлар үстидә содилишисиләр!□
- 28 Әнди маңа йүз туранә қарап беқиңлар;
Алдиңлардила ялған сөз қилаламдим?
- 29 Өтүнимән, болди қилиңлар, гуна болмисун;
Раст, қайтидин ойлап беқиңлар,
Чүнки өзүмниң тоғрилиғим *таразидә* туриду.□
- 30 Тилимда хаталиқ барму?
Тилим яманлиқни зади теталмасму?

7

Инсанларниң турмуш азаплири

- 1 Инсанға зиминда жәврә-жапа чекидиған турмуш бекитилгән әмәсму?
Униң күнлири бир мәдикарниңкигә охшаш әмәсму?
- 2 Қул кәчқурунниң сайисигә тәшна болғандәк,
Мәдикар өз әмгигиниң һәққини күткәндәк,

□ **6:17** «Һава иссип кәткәндә, изидин йоқилип кетиду» — демәк, әң керәк болған вақитта бу ериқлар ғайип болиду.

□ **6:19** «Шебалиқ содигәрләрму уларға үмүт билән қариди» — яки «Шебалиқ содигәрләрму уларға учрашни үмүт қилатти». □ **6:22** «Маңа мал-мүлүклириңлардин һәдийә қилиңлар?» — дегәнни қачан дәп баққан?» — Аюп у достлириға һеч қачан қәриздар болуп бақмиған. У: «Силәрдин пул яки мал-мүлүк күткеним йоқ, силәрдин күткеним пәкәт азрақ һесдашлиқ яки меһриванлиқ, халас» демәкчи. □ **6:25** «Бирақ әйиплириңлар зади немини испатлалайду?» — шу вақитқичә Аюпниң үч дости арисидин пәкәт Елифаз сөз қилған. Аюп «әйиплириңлар» (көплүк шәкли) дегән сөзи билән уларға: «Силәр йенимға келиштин авал әһвалим тоғрилиқ **тил бириктүрүвалған охшайсиләр**» дәп пуритиватиду. □ **6:26** «Үмүтсизләнгән кишиниң гәплири өтүп кетидиған шамалдәк турса,...» — Аюп бу гәплири билән өзүмниң бәзи сөзлиримниң һәддидин ешип кәткәнлигини билимән, дәп етирап қилған болса керәк. Башқа бир хил тәржимиси: «Силәр пәкәт сөzlәрнила әйиплимәкчимусиләр, үмүтсизләнгән кишиниң гәплири наһайити өтүп кетидиған бир шамалдәкла дәп қаримақчисиләр?». □ **6:27** «Дост-бурадириңлар үстидә содилишисиләр!» — башқа бир хил мәнәси: «Силәр дост-бурадәрләр үчүн ора қолишисиләр». □ **6:29** «Чүнки өзүмниң тоғрилиғим *таразидә* туриду» — яки: «Чүнки бу ишта һәқ мән тәрәптиду».

- ³ Мана беһудә айлар маңа бекитилгән,
 Ғәшликкә толған кечиләр маңа несип қилинған.□
- ⁴ Мән ятқинимда: «Қачан қопармән?» дәп ойлаймән,
 Бирақ кәч узундин узун болиду,
 Таң атқичә пүтүн бир кечә мән толғинип ятимән.
- ⁵ Этлирим қурутлар һәм топа-чаңлар билән қапланди,
 Терилирим йерилип, йириңлап кәтти.□
- ⁶ Күнлирим бапкарниң моксидинму иштик өтиду,
 Улар үмүтсизлик билән аяқлишай дәп қалди.□
- ⁷ Аһ Худа, мениң женим бир нәпәсла халас.
 Көзүм яхшилиқни қайтидин көрмәйдиғанлиғи есиңдә болсун;■
- ⁸ Мени Көргүчиниң көзи иккинчи қетим маңа қаримайду,
 Сән нәзириңни үстүмгә чүшүргиниңдә, мән йоқалған болимән.□
- ⁹ Булут ғайип болуп, қайта көрүнмигәндәк,
 Охшашла тәһтисараға чүшкән адәм қайтидин чиқмайду.□
- ¹⁰ У йәнә өз өйигә қайтмайду,
 Өз жути уни қайта тонумайду.
- ¹¹ Шуңа мән ағзимни жуммай,
 Роһумниң дәрә-әлими билән сөз қилай,
 Женимниң азавидин зарлаймән.
- ¹² Немишкә Сән үстүмдин күзәт қилисән?
 Мән хәтәрлик бир деңизму-я?
 Яки деңиздики бир әждиһамумән?□
- ¹³ Мән: «Аһ, ятқан орнум маңа раһәт бериду,
 Көрпәм налә-пәрядимға дәрман болиду» — десәм,
- ¹⁴ Әнди Сән чүшләр билән мени қорқутиватисән,
 Ғайипанә аламәтләр билән маңа вәһимә салисән.
- ¹⁵ Шуниң үчүн боғулушумни, өлүмни,
 Бу сүйәклиримгә қарап олтириштин артуқ билимән.□
- ¹⁶ Мән өз женимдин тойдум;
 Мениң мәңгүгә яшиғум йоқ,
 Мени мәйлимгә қойивәткин,
 Мениң күнлирим беһудидур.□ ■
- ¹⁷ Инсан балиси немиди?
 Сән немишкә уни чоң билисән,
 Немә дәп униңға көңүл берисән?■

□ **7:3** «Мана беһудә айлар маңа бекитилгән,...» — бу жүмлә Аюпниң азаби әшу күнгичә бәлким бир нәччә ай узартилғанлиғини көрситиду. Униң достлириниң Аюпниң қешиға кәлгичә қилған сәпири узун болған болса керәк. □ **7:5** «Этлирим қурутлар һәм топа-чаңлар билән...» — яки «Этлирим қурутлар һәм қақач-чақалар билән...».

□ **7:6** «Күнлирим бапкарниң моксидинму иштик өтиду» — бапкарниң моксидин интайин тез, тохтимай һәрликәт қилиду. «Улар үмүтсизлик билән...» — ибраний тилида «үмүтсизлик» вә «жип» аһаңдаш сөз. Аюп мошу әйәттә өз һаятини тоқулидиған гиләмгә охшитип, «жип тохтап қалғидәк» демәкчи. ■ **7:7** Аюп 8:9; 10:9; 14:1, 2, 3; 16:22; Зәб. 89:6-10; 101:12; 102:15; 143:4; Йәш. 40:6; Яқ. 4:14; 1Пет. 1:24 □ **7:8** «Сән нәзириңни үстүмгә чүшүргиниңдә, мән йоқалған болимән» — бу 7-8-әйәттә, 21-әйәткә охшаш, Аюп «И Худа, Сән балдур маңа рәһим қилмисаң, кечигип қалисән!» дегәндәк қилатти. □ **7:9** «Тәһтисара» — мошу йәрдә «тәһтисара» (ибраний тилида «шеол») дегән йәр «йәр астидики сарай» (йәни, «тәкт сарай»), өлгәнләрниң роһлири барған жайни көрситиду. Ениқ туруптики, Аюпниң бу сөзләрни ейтқанда гәрдин тирилдүрүлүш тоғрисида хәвири көп әмәс еди. □ **7:12** «Немишкә Сән үстүмдин күзәт қилисән?» — Аюп: «Мән аләмниң аманлиғиға бир хил хәвп йәткүзәмдим-я?» дәп Худадин соримақчи охшайду. □ **7:15** «... боғулушумни, өлүмни, бу сүйәклиримгә қарап олтириштин артуқ билимән» — Аюпниң кесили, бәлким, боғнукуш кесили (дәм сиқилиш кесили) болуши мүмкин. Бу әйәт йәнә мундақму тәржимә қилиниду, йәни: «Гелимни сиққучи болса бойнумни, өлүм болса сүйәклиримни таллиди». □ **7:16** «Мениң күнлирим беһудидур» — яки «Мениң күнлирим бир нәпәс, халас!». ■ **7:16** Зәб. 61:10; 143:4 ■ **7:17** Зәб. 8:5; 143:3; ибр. 2:6

- 18 Һәр әтигәндә уни сүрүштүрүп келисэн,
Һәр нәпәс уни синайсән!
- 19 Қачанғичә мениңдин нәзириңни алмайсэн,
Маңа қачанғичә ағзимдики сериқ суни жутувалғидәк арам бәрмәйсән?
- 20 Мән гуна қилған болсамму,
и инсанийәтни Күзәткүчи, Саңа немә қилиптимән?!
Мән Саңа жүк болуп қалдимму?
Буниң билән мени Өзүңгә зәрбә нишани қилғансэнму?
- 21 Сән немишкә мениң итаәтсизлигимни кәчүрүм қилип,
Гунайимни сақит қилмайсэн?
Чүнки мән пат арида топиниң ичидә ухлаймән;
Сән мени издәп келисэн, лекин мән мәвжүт болмаймән».

8

Шухалиқ Билдад сөзләйду — Илгәрки дәвирләрдик азап-оқубәтләр тоғрилиқ гувалиқ

- 1 Андин Шухалиқ Билдад жававән мундақ деди: —
- 2 «Сән қачанғичә мошуларни сөзләйсән?
Ағзиндики сөzlәр күчлүк шамалдәк қачанғичә чиқиду?»
- 3 Тәңри адаләтни бурмилиғучиму?
Һәммигә Қадир адиллиқни бурмиламду? ■
- 4 Сениң балилириң Униң алдида гуна қилған болса,
У уларниму итаәтсизлигиниң жазасиға тапшурған, халас. □
- 5 Бирақ әгәр өзүң һазир чин көңлүңдин Тәңрини издисәңла,
Һәммигә Қадирға илтижа қилсаңла, ■
- 6 Әгәр сән сап дил һәм дурус болған болсаң,
Шүбһисизки, У сән үчүн ойғиниду,
Чоқум сениң һәққанийлиғиңға толған туралғуңни гүлләндүриду.
- 7 Сән дәсләптә етиварсиз қаралған болсаңму,
Бирақ сән ахирида чоқум техиму гүллинисән.
- 8 Шуңа сәндин өтүнәйки, өткәнки дәвирләрдин сорап баққин,
Уларниң ата-бовилириниң издинишлиригиму көңүл қойғин ■
- 9 (Чүнки биз болсақ түнүгүнла туғулғанмиз;
Күнлиримиз пәқәт бир сайә болғачқа, һеч немини билмәймиз). □ ■
- 10 Саңа көрсәтмә берип үгәтәләйдигән улар әмәсму?
Улар өз көңлидикини саңа сөзлиәмәнду?
- 11 Латқа болмиса йекәнләр егиз өсәләмду?
Қомушлуқтики от-чөпләр сусиз өсәләмду?

□ **7:21** «...сән мени издәп келисэн, лекин мән мәвжүт болмаймән» — 7-бап, 7-8-айәт үчүн берилгән изаһатниму көрүң. Мошу йәрдә, Аюпниң ичидики етиқат һәм гуманның бир-биригә болған күриши көрүниду. Аюп бир тәрәптин Худани дүшминимдәк иш қилди, лекин йәнә бир тәрәптин У кәлгүсидә Өз достини издигәндәк мени издәп келиду, бирақ тапалмайду, дәйду. ■ **8:3** Қан. 32:4; 2Тар. 19:7; Дан. 9:14 □ **8:4** «Сениң балилириң Униң алдида гуна қилған болса, У уларниму итаәтсизлигиниң жазасиға тапшурған, халас» — Билдадниң бу баяни рәһимсизлик билән қилинған сөzlәрдур; бу сөzlәр Аюпниң ярасиға туз сепип уни техиму азапқа салиду. Чүнки Аюпниң һәсрити дәл мошу иш түпәйлидин болувататти; бирақ Билдадниң Аюпниң балилириниң өткүзгән бирәр гунайи тоғрисида һеч қандақ испати йоқтур. Биз болсақ, униң балилириниң әмәлийәттә өз гунайи сәвәвидин өлмигәнлигини билимиз. ■ **8:5** Аюп 22:23 ■ **8:8** Қан. 4:32 □ **8:9** «Күнлиримиз пәқәт бир сайә...» — Билдадниң бу дегини, униң у дәвридики ата-бовилириниң (өзиниң замани билән селиштурғанда) интайин узун өмүрлүк болғанлигини көрситиши мүмкин. (Тәвраттики «Яритилиш» қисмиға асасән, Адәм атимиздин башлап Нуһ пәйғәмбәрниң дәвригичә нурғун адәмләр бир нәччә йүз жил яшиған еди). ■ **8:9** Яр. 47:9; 1Тар. 29:15; Аюп 7:5, 6, 7; Зәб. 38:6, 14; 101:12; 143:4

- 12 Улар йешил пети болуп, техичә орулмиған болсиму,
Һәр қандақ от-чөптин тез тозуп кетиду.■
- 13 Тәңрини унтуған кишиләрниң һәммисиниң ақивәтлири мана шундақтур;
Ипласларниң үмүти мана шундақ йоққа кетәр.■
- 14 Чүнки униң таянғини чүрүк бир нәрсә, халас;
Униң ишәнғини болса өмчүкниң торидур, халас.
- 15 У өз угисиға йөлиниду, бирақ у мәзмут турмайду;
У уни чиң тутувалған болсиму, бирақ у бәрдашлиқ берәлмәйду.
- 16 У қуяш астида көклигән болсиму,
Униң пиләклири өз беғини қаплиған болсиму,
- 17 Униң йилтизлири таш догисиға чирмишип кәткән болсиму,
У ташлар арасида орун издигән болсиму,
- 18 Лекин Худа уни орнидин юливәтсә,
Әшу йәр униңдин тенип: «Мән сени көрмигән!» — дәйду.□
- 19 Мана униң йолиниң шатлиғи!
Униңдин кейин орниға башқилири тупрақтин үниду.
- 20 Қара, Худа дурус адәмни ташлимайду,
Яки яманлиқ қилғучиларниң қолини тутуп уларни йөлимәйду.□
- 21 У йәнә сениң ағзиңни күлкә билән,
Ләвлириңни шатлиқ авазлири билән толдуриду,
- 22 Саңа нәпрәтләнгәнләргә шәрмәндилик чаплиниду,
Әскиләрниң чедири йоқитилиду».

9

Аюп бәргән жавави — «Инсан балиси қандақ қилип Худа алдида адил болалайду?»

- 1 Аюп жававән мундақ деди: —
- 2 Вай, сениңла тоғра, дуняни һәқиқәтән сән дегәндәк дәп билимән!
Бирақ инсан балиси қандақ қилип Тәңри алдида һәққаний болалисун?■
- 3 Һәтта әгәр бириси униң билән дәвалишишқа петиналисә,
Шу киши мәсилеләрниң миңдин биригиму жавап берәлмәйду.□
- 4 Униң қәлбидә чоңқур даналиқ бардур,
У зор күч-қудрәткә егидур;
Кимму Униңға қарши чиқип, жүригини том қилип,
Кейин теч-аман қалған?
- 5 У тағларни ғәзивидә ғулатқанда,
Уларға һеч билдүрмәйла уларни жулуп ташлайду.
- 6 У йәр-зиминни тәвритип өз орнидин қозғитиду,
Шуниң билән униң түврүклири титрәп кетиду.

■ **8:12** Зәб. 128:5-6; Йәр. 17:6 ■ **8:13** Аюп 11:20; 18:14; Зәб. 111:10; Пәнд. 10:28 □ **8:18** «... Лекин Худа уни орнидин юливәтсә, әшу йәр униңдин тенип: «Мән сени көрмигән!» — дәйду» — мошу йәрләрдә Билдад Аюп учриған балаю-апәтни шу бир нәччә ишқа охшатқан болуши мүмкин: — авал -15-айәттә, у «яманларниң өйиниң ғулап кетиши» тоғрилиқ сөзләйду; иккинчи, 16-айәттики «пиләкләр» дегән сөз, ибрания тилида «пәрзәнтләр»ниму көрситиду. Үчинчи, мошу айәттә бәлким «әшу йәр» дегән сөз Аюпниң жутдашлирини көрситиду; улар уни чәткә қеқип: «Сәндәк Худа ләнәт қилған адәмни тонумаймиз» дегән мәниләрдиму ейтилған болуши мүмкин. □ **8:20** «... яманлиқ қилғучиларниң қолини тутуп уларни йөлимәйду» — яки «...яманлиқ қилғучиларни қолиға күч бәрмәйду». ■ **9:2** Аюп 14:4; 25:4; Зәб. 142:2 □ **9:3** «Һәтта әгәр бириси униң билән дәвалишишқа петиналисә, шу киши мәсилеләрниң миңдин биригиму жавап берәлмәйду» — буниң йәнә башқа икки хил тәржимиси болуши мүмкин: (1) «Әгәр Худа бириси билән дәвалишиши лайиқ көрсә, у киши миңдин бир мәсилигиму жавап берәлмәйду»; (2) «Әгәр Худа бириси билән дәвалишиши лайиқ көрсә, Худа у кишиниң миңдин бир мәсилисигиму жавап бәрмәйду».

⁷ У қуяшқа көтирилмә дәп сөз қилсила, у қопмайду;
У халиса юлтузларниңму нурини печәтләп қоялайду.

⁸ Асманларни кәң яйғучи пәқәт удур,
У деңиз долқунлири үстигә дәссәп жүриду. ■

⁹ У йәттә қарақчи юлтуз, Орион юлтуз түркүми вә қәлб юлтуз топини,
Жәнубий юлтуз түркүмлириниму яратқан. □

¹⁰ У һесаплиғусиз улук ишларни,
Санап түгитәлмәйдиған карамәт ишларни қилиду. ■

¹¹ Қара, У йенимдин өтиду, бирақ мән Уни көрмәймән;
У өтүп кетиду, бирақ Уни байқалмаймән. □

¹² Мана, У елип кетиду, ким Уни Өз йолидин яндуралисун?
Ким Униңдин: «Немә қиливатисән» дәп сорашқа петиналисун? □

¹³ Тәңри гәзивини қайтурувалмайду;
Раһабниң ярдәмчилири Униң айиғиға баш егиду. □

¹⁴ Шундақ туруқлуқ, мән қандақму униңға жавап берәләйттим.
Мән муназирә қилғидәк қандақ сөзләрни таллалайттим?

¹⁵ Мабада мән һәққаний болсамму,
Мән йәнила Униңға жавап берәлмәйттим;
Мән пәқәт сотчимға илтижәла қилалайттим.

¹⁶ Мән Униңға илтижә қилған вә У маңа жавап бәргән болсиму,
Мән теһи Униң садаимни аңлиғанлиғиға ишәш қилалмиған болаттим;

¹⁷ У боран-чапқунлар билән мени езиду,
У ярилиримни сәвәпсиз көпәйтмәкта.

¹⁸ У маңа һәтта нәпәс елишқиму рухсәт бәрмәйду,
Әксичә У маңа дәрд-әләмни жүкливәтти.

¹⁹ Күч-қудрәт тоғрисида гәп қилсақ, мана, Униңдин күчлүк йәнә башқа ким бар?
Адаләткә кәлсәк, ким Уни сотқа чақиралисун?! □

²⁰ Мән өзүмни ақлимақчи болсам, өз ағзим өзүмни гунаға патурар,
Қосурсиз болған болсам, У йәнила мени әгир дәп бекитәр. □

²¹ Бирақ мән әслидә ейибсиз едим.
Мәйли, өзүмниң қандақ болидиғанлиғим билән пәрвайим пәләк!
Өз женимдин тойдум!

²² Һәммә иш охшаш экән; шуңа мән дәймәнки,
У дурусларниму, яманларниму охшашла йоқитиду. □ ■

■ 9:8 Яр. 1:6 □ 9:9 «Жәнубий юлтуз түркүмлириниму яратқан» — яки: «Жәнубий асмандики гәзниләрни яратқан». ■ 9:10 Аюп 5:9; Зәб. 71:18; 76:15; 85:10; Рим. 11:33 □ 9:11 «У йенимдин өтсә». «У өтүп кетиду» — яки: «У өтүп кәтсә». □ 9:12 «У елип кетиду» — яки: «У елип кәтсә» яки «У булап кәтсә». □ 9:13 «Раһаб» — «Раһаб»ниң мундақ үч хил мәнә мүмкинчилиги бар: — (1) һакавурлуқ; (2) Мисир империйәсиниң йәнә бир исми (қедимки дуняда һакавурлуқта даңқи чиққан); (3) әң чоң мүмкинчилиги бар мәнәси шуки, деңиздики зор, қорқунучлуқ бир һайванниң исми. Бу йоған һайванниң йәнә бир исми «левиатан» болуши мүмкин (жуқуриқи 3-бап, 8-айәттики изаһатни көрүң). У Муқәддәс Китаптики башқа бир нәччә йәрләрдә Шәйтаниң бир символидур. Шуңа мошу йәрдә «Раһабниң ярдәмчилири» бәлким Шәйтаниң ярдәмчилирини көрсәтгән болуши мүмкин. □ 9:19 «Адаләткә кәлсәк, ким уни сотқа чақиралисун?!» — әсли текстни чүшиниш сәл тәш. Башқа хил тәржимилири болуши мүмкин. □ 9:20 «... Қосурсиз болған болсам, у йәнила мени әгир дәп бекитәр» — Аюпқа мабада Худаниң алдида өзини ақлаш пурсити кәлсиму, у Худаниң зор күч-қудрити билән ағзиниң ечилмас қилинишиниң, яки һәтта «машина адәмдәк» өз ағзи билән өзини әйипләп кетишиниң қорқиду. «Худа һәммидин күчлүк, шуңа У адил» дегән көзқараш дунядики һәр бир залимниң; «Күч-һоқуқ дегән һәқтур» дегән көзқаришиға йеқин келиду. Аюп мошу йәрдә «Худа маңа ундақ муамилә қилса, адил болмайду» демәкчи болиду. Китапниң кейинки қисимлирида, Худаниң һәм һәммидин күчлүк һәм шуниң билән биргә пүтүнләй адил экәнлиги айдиңлишиду. □ 9:22 «... мән дәймәнки, у дурусларниму, яманларниму охшашла йоқитиду» — наһайити ениқки, бу баптики 14-айәттин 34-айәткичә Аюп Худаниң намини бир қетимму тилға алмай, пәқәт Уни: «У... Униң... Уни... Сән...» дәп атайду. Бәлким у Худаниң зор күч-қудритигә һәм өзиниң һазирқи қорқунучлуқ әһвалини чоңқур оилап, бәк қорқуп кәткән болса керәк. ■ 9:22 Топ. 9:2, 3; Мал. 3:14

- 23 Туюқсиз бешиға қаза келип өлсә,
У бегуналарға қилинған бу синаққа қарап күлиду.□
- 24 Йәр йүзи яманларниң қолиға тапшурулди;
Бирақ У сотчиларниң көзлирини бу адаләтсизликни көрәлмәйдиған қилип қойиду;
Мошундақ қилғучи У болмай, йәнә ким болсун?
- 25 Мениң күнлирим йәлтапанниң жүгүрүшидинму тез өтиду;
Улар мәндиң қечип кетиду,
Уларниң һеч қандақ яхшилиғи йоқтур.■
- 26 Улар қомуш кемиләрдәк чапсан өтүп кетиду;
Алғур бүркүт овни тутқили шуңғуғандәк тез маңиду.□
- 27 Әгәр: «Налә-пәрәдтин тохтап,
Чирайимни тутулдурмай хуш чирай болай» десәмму,
28 Мән йәнила азаплиримниң һәммисидин қорқуп жүримән;
Чүнки Сени мени бегуна һесаплимайду дәп билимән.□
- 29 Мән һаман әйиплик адәм болсам,
Мән беһудә жапа тартип немә қилай?
- 30 Һәтта қар сүйи билән жуянуң,
Қолумни шунчә пакизлиған болсамму,■
- 31 Сән йәнила мени әврәзгә чөмүлдүрисәнки,
Өз кийимимму мәндиң нәпрәтлинидиған болиду!
- 32 Чүнки У мән Униңға жавап берәлигидәк, маңа охшаш адәм әмәс.
Мениң Униң билән сотта дөвалашқичилигим йоқтур.□ ■
- 33 Оттуримизда һәр иккимизни өз қоли билән тәң тутидиған келиштүргүчи болсиди!□
- 34 У Өзиниң тайиғини мәндиң жирақ қилсун,
Униң вәһимиси мени қорқатмисун;■
- 35 Шундила мән Униңдин қорқмай сөзләләйттим;
Бирақ әһвалим ундақ әмәстур!

10

Сегиз лай кулалчи билән сөзлишиду

- 1 Мән өз женимдин нәпрәтлинимән;
Өз дәрдимни төкүвалай;
Қалбимдики аһ-заримни сөзливалай.
- 2 Мән Тәңригә: «Мениң гунайимни бекитмә; маңа көрсәткинки,
Сән зади немә үчүн мән билән дөвалишисән?»
- 3 Адәмни әзгиниң,
Өз қолуң билән яратқиниңни чәткә қаққиниң Саңа пайдилиқму?

□ 9:23 «... У бегуналарға қилинған бу синаққа қарап күлиду» — бу әйәт Аюпниң жан аччиғидин, шундақла Худаға болған гуманидин ейтқан баянлириниң ичидә әң қаттиқи болуши мүмкин. ■ 9:25 Аюп 7:6, 7 □ 9:26 «қомуш кемиләр» — қедимки Мисирда көп ишлитилгән, Нил дәриясида наһайити тез маңидиған бир хил кемә. □ 9:28 «... Сени мени бегуна һесаплимайду дәп билимән» — Аюп йәнила Худаниң адалитидин гуманлиниду. 31-әйәттә болса униң үмүти бәлким әң төвән дәрижигә чүшкән болуши мүмкин. ■ 9:30 Йәр. 2:22 □ 9:32 «Чүнки У ... маңа охшаш адәм әмәс. Мениң Униң билән сотта дөвалашқичилигим йоқтур» — бу баян бәлким китаптики соралған әң чоңқур соал болуши мүмкин; демәк, адәм Худа билән қандақму келишәлисун? ■ 9:32 Топ. 6:10; Йәр. 49:19 □ 9:33 «Оттуримизда ... келиштүргүчи болсиди!» — Аюп: Адәм билән Худаниң оттурисида туридиған, бир қоли билән Худани тутидиған, бир қоли билән инсанни тутидиған келиштүргүчи болсиди! дәп ейтқан бу келиштүргүчи Инжилда дәл әйса Мәсиһниң өзи екәнлиги аян қилиниду («1Тим.» 2:5) ■ 9:34 Аюп 13:20; 33:7

Яманларниң сүйқәстигә нур чачқиниң яхшиму?□

4 Сениң көзүң инсанниңкидәк ажизму?

Сән адәмләр көргәндәк хирә көрәмсән?□

5 Сениң күнлириң өлидиған инсанниң күнлиридәк чәкликму?

Сениң жилириң инсанниң жилиридәк қисқиму?□

6-7 Сән мениң рәзил адәм әмәслигимни билип туруп,

Сениң қолундин қутулдурғидәк һеч кимниң йоқлуғини билип туруп,

Немишкә мениң хаталиғимни сорап жүрисән?

Немишкә мениң гунайимни сүрүштүрисән?» — дәймән.

8 — Сән Өз қоллириң билән мени шәкилләндүрүп, бир гәвдә қилип яратқансән;

Бирақ Сән мени йоқатмақчисән!

9 Сән лайни ясиғандәк мени ясиғиниңни есиңдә тутқайсән, дәп йелинимән;

Сән мени йәнә тупраққа қайтурамсән?■

10 Сән устилиқ билән мени сүттәк қуюп чайқап,

Мени иримчиктәк уютқан әмәсму?□ ■

11 Сән терә һәм әт билән мени кийиндүргәнсән,

Устихан һәм пәй билән бирләштүрүп мени тоқуғансән.

12 Сән маңа һаят һәм меһри-шәпқәт тәқдим қилғансән,

Сән сөйгүң билән роһумдин хәвәр алдиң.□

13 Бирақ бу ишлар Сениң қәлбиңдә йошуруқлуқ еди;

Буларниң әслидә қәлбиңдә пүкүклиғини билимән.

14 Гуна қилған болсам, Сән мени күзитип жүргән болаттиң;

Сән мениң қәбиһлигимни жазаалимай қоймайттиң.

15 Рәзил һесапланған болсам, маңа бала келәтти!

Һәм яки һәққаний һесаплансамму, қаттиқ номусқа чөмүп, азапқа чөмгинимдә,

Бешимни йәнила көтиришкә жүрәт қилалмайттим;

16 Һәтта бешимни көтиришкә жүрәт қилсамму,

Сән әшәддий ширдәк мениң пейимгә чүшәттиң;

Сән маңа карамәт күчүңни арқа-арқидин көрситәттиң.■

17 Сән мени әйипләйдиған гувачилириңни қайтидин алдимға кәлтүрисән;

Маңа қаритилған гәзивиңни зор қилисән;

Күчлириң маңа қарши долқунлап кәлмәктә.□

18 Сән әслидә немишкә мени балиятқудин чиқарғансән?

□ **10:3** «Өз қолуң билән яратқиниңни чәткә қаққиниң Саңа пайдилиқму?» — Аюп бәлким: — «Сән маңа һәм пүтүн инсанға шунчә яхши әжриңни сиңдурған экәнсән, немишкә бу яхши нәрсәңгә шундақ зиян йәткүзисән?» демәкчи. У төвәндики 8-12-айәтләрдә бу сөзиниң мәнәсини кеңәйтиду. □ **10:4** «Сениң көзүң инсанниңкидәк ажизму?» — ибраний тилида: «Сениң көзлири әтлик көзләрму?». □ **10:5** «сениң күнлириң ... чәкликму? Сениң жилириң инсанниң жилиридәк қисқиму?» — Аюп бу жүмлилиридә һәммә имканийәтни оттура қойиду; андин у һәммисини дегидәк чәткә қақиду — Худа адәмни әзгинигә хошалму-я? У адәмдәк кәлтә пәмликму-я, яки униң өмри қисқа болуп өзини жағалашқа үлгүрәлмәмду-я? (ундақ болмиса, мән зади немишкә шундақ азапқа қалдурулимән?) дәп ойлайду Аюп. ■ **10:9** Яр. 2:7; 3:19 □ **10:10** «Сән ... мени иримчиктәк уютқан әмәсму?» — Аюпниң «мени сүттәк қуюп чайқап, ... иримчиктәк уютқан» дегән сөзлири Худаниң өз тенини шунчә әжайиплиқ билән мурәккәп яратқанлиғини билдүриду. ■ **10:10** Зәб. 138:15,16 □ **10:12** «Сән сөйгүң билән...» — ибраний тилида: «сән йоқлишиң билән...». «... Сән сөйгүң билән роһумдин хәвәр алдиң» — 8-12-айәттә, Аюп Худаниң инсанниң тенини шунчә карамәт устилиқ билән бирләштүрүп ясап, шәпқәт-сөйгү көрсәткәндин кейин, Худаниң һәр бир адәмгә нисбәтән улук, карамәт бир плани болуши керәк, дәп қарайду. Бирақ Аюп өзиниң ишида мундақ әжайип планни көрәлмәй, әксичә Худаниң униң барлиғини астин-үстүн қиливәткәнлиғини көрүп қорқуп кетип: «Бирақ бу ишлар сениң қәлбиңдә йошуруқлуқ еди» (13-айәт) дәп, Худа мениң достум әмәс, дүшминим болуп чиққан дәп гуманлиниду. Аюпниң Худаниң достлуғидин мәһрум болғанмән дегән һессияти вә униңда Худаниң униң билән биллә болғанлиқ сезиминиң йоқлуғи, шүбһисизки униң үчүн һәммидин азаплиқ иш еди. ■ **10:16** Йәш. 38:13; Жиг. 3:10 □ **10:17** «Мени әйипләйдиған гувачилириң» — Аюпниң бу дегини, бәлким, Худаниң уни «Сән гуна қилдиң, шуңа жағаландиң» дәп әйипләйдиған бир нәччә гувачини орунлаштурған, дәп көрсәтмәкчи; гувачилар болса, униң үч достини, өз бешиға чүшкән күлпәтләрни һәмдә кесәлниң азаплирини өз ичигә алса керәк.

Кашки, мән чачрап кәткән болсам, һеч адәм мени көрмәс еди!■

19 Мән һеч қачан болмиған болаттим!

Балиятқудин беваситә гөргә апирилған болаттим!

20-22 Мениң азғинә күнлирим түгәй дегән әмәсму?

Шуңа мән барса кәлмәс йәргә барғичә,

— Қараңғулуқ, өлүм сайә болған зиминға,

— Зулмәт бир зиминға, йәни қараңғулуқниң өзиниң зиминиға,

Өлүм сайисиниң зиминиға,

Тәртипсиз, һәтта өз нури қап қараңғу қилинған шу зиминға барғичә,

Маңа азрақ жан кириш үчүн,

Ишиңни бир дәқиқә тохтат, мәндин нери бол!».

11

Зофарниң биринчи сөзи — «сахта адәмләрниң ақивити»

1 Андин Нааматлиқ Зофар жававән мундақ деди: —□

2 «Гәп мундақ көп турса, уни жавапсиз қалдурғили болмас?

Сөзмән киши өзини ақлиса боламду?

3 Сениң сәпсәтәлириң көпчиликниң ағзини тувақлиса боламду?

Сән мазақ қилип сөзлигәндин кейин, һеч ким бу ишни йүзүңгә салмисунму?

4 Чүнки сән: «Мениң әқидилирим саптур,

Мән сән Худаниң алдида пакмән» — дедиң.□

5 Аһ, Тәңри гәп қилсиди!

Ағзини ечип сени әйиплисиди!

6 Шундақ қилип У даналиқниң сирлирини саңа ечип бәрсиди!

Чүнки даналиқ икки тәрәпликтур!

Тәңриниң гунайиңниң хелә бир қисмини көтириветип, улардин өтидиғанлиғини урдан билип қой!□

7 Сән Тәңрини издигән тәғдирдиму Уни түптин тонуяламсән?!

Һәммигә Қадирниң чәксизлиғини чүшинип йетәләмсән?

8 Бундақ даналиқ асмандин егиздур, униңға еришишкә немә амалиң бар?

У тәһтисарадин чоңқурдур, сән немини биләләйсән?

9 Униң узунлуғи йәр-зиминдин узундур,

Кәңлиги деңиз-океанлардин кәңдур.

10 У өтүп кетиветип, адәмни қамиса, уни сораққа чақирса, кимму Уни тосалисун?

11 Чүнки У сахта адәмләрни урдан билиду,

У тәкшүрмәй турупла алдамчиликни аллиқачан көрүп болған.□ ■

12 «Инсан туғулуп бир явайи ешәкниң тәхийигә айланғичә,

■ 10:18 Аюп 3:11 □ 11:1 «Нааматлиқ Зофар» — Аюпқа сөз қилидиған униң үчинчи достидур. Биз Аюпниң бу үч достини селиштуридиған болсақ, Елифаз әдәбликрәк, башқиқлардин сәл меһривандәк көрүниду; сөз қилиш тәртивидин қариғанда, униң йеши бәлким әң чоң, ахирда сөзләйдиған Зофар әң кичик болуши мүмкин. Елифаз өз тәҗрибисини, йәни өзиниң көргән ғайипанә аламитини бәкрәк тәкитләйду; Билдад болса әнғәничи болуп, илгәрки дәвирдикиләр мәйли немә дегән болмисун, шу тоғра дәп қарайду; Зофар болса һессиятчан, қопал, аммибаб мақал-тәмсилләргә амрақ, «Җамаәтниң пиқри бәрибир тоғридур» дәп қарайду (3-айәттиму «көпчилик» дегән сөз тәкитлиниду). Бәзидә униң гәп-сөзлиридин яманларниң җазалинишидин униң наһайити һозур алидиғанлиғи чиқип туриду. □ 11:4 «Мениң әқидилирим саптур» — әмәлийәттә Аюп бундақ сөз қилмиди. □ 11:6 «Тәңриниң гунайиңниң хелә бир қисмини көтириветип, улардин өтидиғанлиғини урдан билип қой!» — Зофарниң бу сөзлири: «Худа гуналириңниң бир нәччисини есидин чиқирип, пәқәт уларниң бир қисминиң тегишлик җазасини саңа чүшүрүватиду», дегән мәнини билдүриду. □ 11:11 «У тәкшүрмәй турупла алдамчиликни аллиқачан көрүп болған» — йәнә бир хил тәрҗимиси: «Вә адәмләр байқалмайдиған гунайиниму көрәләйду». ■ 11:11 Зәб. 9:32, 35; 34:2-23; 93:11

Надан адәм дана болур!» □ ■

¹³ Бирақ сән болсаң, әгәр қәлбиңни тоғрилатсаң,
Қолуңни Худаға қарап созсаң,

¹⁴ Қолуңдики қәбиһликни өзүңдин нери қилсаң,
Чедирлириңда һеч яманлиқни турғузмисаңла,

¹⁵ Сән у чағда йүзүңни қусурсиз кәтирип жүрисән,
Тәврәнмәс, қорқунучсиз болисән;

¹⁶ Жапайиңни унтуйсән,
Һәтта еқип өтүп кәткән сунни ойлиғандәк уларни әсләйсән;

¹⁷ Күнлириң чүштики нурдин йоруқ болиду,
Сени һазир қараңғулуқ басқини билән, таңдәк парлақ болисән. ■

¹⁸ Үмүтүң бар болғачқа, сән һимайигә егә болисән,
Сән әтрапиңға хатиржәм қарап арам елип олтирисән. ■

¹⁹ Раст, сән ятқиниңда, һеч кимниң вәсвәсиси болмайду,
Әксичә нурғунлиған кишиләр сениң һиммитиңни издәп келиду. □ ■

²⁰ Бирақ рәзилләрниң көзлири нуридин кетиду,
Уларға кечишқа һеч йол қалмайду,
Уларниң үмүти нәпәси тохташтин ибарәт болиду, халас». □ ■

12

Аюп йәнә сөз қилиду *** «Худаниң күч-қудрити, Униң адиллиги вә көрүнүштә болған адилсизлиги»

¹ Аюп жававән мундақ деди: —

² Силәр бәрһәк әл-әһлисиләр!
Өлсәнлар һекмәтму силәр билән биллә кетиду!

³ Мениңму силәрдәк өз әқлим бар,
Әқилдә силәрдин қалмаймән;
Бунчилик ишларни ким билмәйду?!

⁴ Мән өз достлиримға мазақ объекти болдум;
Мәндәк Тәңригә илтижа қилип, дуаси ижабәт болған киши,
Һәққаний, дурус бир адәм мазақ қилинди! ■

⁵ Раһәттә олтарған кишиләр көңлидә һәр қандақ күлпәтни нәзиригә алмайду;
Улар: «Күлпәтләр путлири тейилиш алдида турған кишигила тәйяр туриду» дәп ойлайду. □

⁶ Қарақчиларниң чедирлири аватлишиду;
Тәңригә һақарәт кәлтүридиғанлар аман туриду;
Улар өзиниң илаһини өз алқинида кәтириду. □ ■

⁷ Әнди һайванлардинму сорап бақ,

□ **11:12** «Инсан туғулуп бир явайи ешәкниң тәхийигә айланғичә, надан адәм дана болур!» — бу әйәтниң йәнә икки хил тәржимиси: «Надан киши даналиққа еришмәс, инсан туғулғанда явайи ешәкниң тәхийигә охшаштур, халас» яки «Явайи ешәкниң тәхийи туғулуп инсанға айланғичә, надан бир адәм дана болур». Бу сөз бәлким әшу дәвирдики бир мақал болса керәк. ■ **11:12** Аюп 5:8; 22:21; Топ. 3:18 ■ **11:17** Зәб. 36:6; 91:15; 111:4; ; Пәнд. 4:18 ■ **11:18** Лав. 26:5 □ **11:19** «... Әксичә нурғунлиған кишиләр сениң һиммитиңни издәп келиду» — мошу гәпниң әжайип йери шуки, ахирда Зофарниң өзи Аюпниң һиммитигә һажәтмән болиду (42-бап). ■ **11:19** Лав. 26:6; Зәб. 3:6-7; 4:9; Пәнд. 3:24 □ **11:20** «Уларниң үмүти нәпәси тохташтин ибарәт болиду, халас» — Зофарниң бу сөзи Аюпқа қаритилған һеч қандақ һесдашлиқ болмиған бир ағаһландуруш болуп: «Мундақ кетивәрсән, сәндә пәқәт нәпәсиңни тохтитиштин башқа үмүт қалмайду» дегәнлик. ■ **11:20** Аюп 8:13,14; 18:14 ■ **12:4** Аюп 16:10; 17:2; 21:3; 30:1; Пәнд. 14:2 □ **12:5** «Раһәттә олтарған кишиләр... : «күлпәтләр путлири тейилиш алдида турған кишигила тәйяр туриду» дәп ойлайду» — әсли текстни чүшиниш сәл тәс. Башқа хил тәржимилириму учриши мүмкин. □ **12:6** «Улар өзиниң илаһини өз алқинида кәтириду» — демәк, улар бутпәрәслар. Башқа бир хил тәржимиси: «Тәңри һәтта уларниң қолиға молчилик бериду». ■ **12:6** Аюп 21:7; Зәб. 72:11, 12; Йәр. 12:1; һаб. 1:3, 4

Улар саңа үгитиду,
 Асмандики учар-қанатларму саңа дәйду;
 8 Вә яки йәр-зиминға гәп қилсаңчу,
 Уму саңа үгитиду;
 Деңиздики белиқлар саңа сөз қилиду.
 9 Буларниң һәммисини Пәрвәрдиғарниң қоли қилғанлиғини ким билмәйду?
 10 Барлиқ жан егилири, барлиқ эт егилири,
 Жүмлидин барлиқ инсанниң нәпәси униң қолидидур.
 11 Еғизда таамни тетиғандәк,
 Қулақму сөзиниң тоғрилиғини синап бақиду әмәсму? ■
 12 Яшанғанларда даналиқ раст тепиламду?
 Күнлириниң көп болуши билән йорутулуш келәмду?
 13 Униңдила даналиқ һәм қудрәт бар;
 Униңдила йолйоруқ һәм йорутуш бардур. □
 14 Мана, У харап қилса, һеч ким қайтидин қуруп чиқалмайду;
 У қамап қойған адәмни һеч ким қоюветәлмәйду. ■
 15 Мана, У суларни тохтитивалса, сулар қуруп кетиду,
 У уларни қоюп бәрсә, улар йәр-зиминни бесип вәйран қилиду.
 16 Униңда күч-қудрәт, чин һекмәтму бар;
 Алдигучи, алданғучиму униңға тәвәдур.
 17 У мәслиһәтчиләрни ялаңач қилдуруп, ялап елип кетиду,
 Сорақчиларни рәсва қилиду. ■
 18 У падишалар *әл-әһлигә* салған кишәнләрни йешиду,
 Андин шу падишаларни ялаңачлап, чатрақлирини лата биләнла қалдуруп *шәрмәндә қилиду*. □
 19 У каһинларни ялиңаяғ маңдуруп елип кетиду;
 У күч-һоқуқдарларни ағдуриду. □
 20 У ишәшлик қаралған затларниң ағзини етиду;
 Ақсақалларниң әқлини елип кетиду. ■
 21 У ақсүнәкләрниң үстигә һақарәт төкиду,
 У палванларниң бәлвеғини йешип *уларни күчсиз қилиду*. □ ■
 22 У қараңғулуқтики чоңқур сирларни ашкарилайду;
 У өлүмниң сайисини йорутиду. ■
 23 У әл-жутларни улуклаштуриду һәм андин уларни гумран қилиду;
 Әл-жутларни кеңәйтиду, уларни тарқитиду. ■
 24 У зиминдики әл-жамаәтниң каттивашлириниң әқлини елип кетиду;
 Уларни йолсиз дәшт-баяванда сәрсан қилип аздуриду. ■
 25 Улар нурсизландурулуп қараңғулуқта йолни силаштуриду,
 У уларни мәс болуп қалған кишидәк галди-гулдуң маңдуриду.

■ **12:11** Аюп 6:30; 34:3 □ **12:13** «Униңдила» — Худадила, демәкчи. ■ **12:14** Аюп 9:12; 11:10; Вәһ. 3:7 ■ **12:17** 2Сам. 15:31; 17:14,23; Йәш. 19:12; 29:14; 1Кор. 1:19 □ **12:18** «У падишалар әл-әһлигә салған кишәнләрни йешиду, андин шу падишаларни ялаңачлап, ... шәрмәндә қилиду» — мошу падишалар мустәбит болуши натайин; улар пукриларға салған кишәнләрни бәлким адиллиқ билән салған болуши мүмкин. Башқа бир нәччә хил тәржимилириму учриши мүмкин. □ **12:19** «каһинлар» — хәлиқкә вакалитән қурбанлиқ қилғучилар, улар үчүн дуа қилғучилар. ■ **12:20** Аюп 32:9; Йәш. 3:2, 3 □ **12:21** «У ақсүнәкләрниң үстигә һақарәт төкиду, У палванларниң бәлвеғини йешип уларни күчсиз қилиду» — мошу ақсүнәк, палванлар әслидә мәлум бир гуна яки залимлиқни қилғанлиғи натайин. Аюп бу йәрдә: Худа ташқи көрүнүштә сәвәпсиз һалда бу есилзадә кишиләргә һәр хил күлпәт чүшүриду һәм шуниң билән бир вақитта, башқа нурғун кишиләрни қийинчиликқа дучар қилиду, демәкчи болған болуши мүмкин. Чүнки «ақсақалларниң әқли елип кетилгән» дейиш арқилиқ уларниң мәслиһәт беридиған адәмлириниңму әһвалиниң хәтәрлик экәнлиғидин бешарәт бериду. Бу палакәтләр мәлум бир гунадин чиққан болушиму яки ундақ болмаслиғиму мүмкин. Аюпниң жуқуриқи сөзлиригә қариғанда 23-25-айәтләрдә дейилгән аватчилик һәм күлпәтләр охшашла йүз бәргәндәк көриниду. ■ **12:21** Зәб. 106:40 ■ **12:22** Мат. 10:26; 1Кор. 4:5 ■ **12:23** Зәб. 106:38 ■ **12:24** Зәб. 106:4-5, 40

13

Аюпниң достлирига сөзләштин тохтап, йәнә Худага қарап сөзлиши

- ¹ Мана, мениң көзүм буларниң һәммисини көрүп чиққан;
Мениң қулиқим буларни аңлап чүшәнгән.
- ² Силәрниң билгәнлириңларни мәнму билимән;
Мениң силәрдин қелишқичилигим йоқ.
- ³ Бирақ мениң арзум һәммигә қадир билән сөзлишиштур,
Мениң Худа билән муназирә қилғум келиду. □
- ⁴ Силәр болсаңлар төһмәт чаплиғучилар,
Һәммиңлар ярамсиз тевипсиләр. ■
- ⁵ Силәр пәқәтлә сүкүттә турған болсаңлар еди!
Бу силәр үчүн даналиқ болатти! ■
- ⁶ Мениң муназирәмгә қулақ селиңлар,
Ләвлимдики муһакимиләрни аңлап беқиңлар.
- ⁷ Силәр Худаниң вакаләтчиси сүпитидә болувелип адилсиз сөз қиламсиләр?
Униң үчүн һейлә-микирлик гәп қилмақчимусиләр? ■
- ⁸ Униңға йүз-хатирә қилип хушамәт қилмақчимусиләр?!
Униңға вакалитән дәва соримақчимусиләр?
- ⁹ У ич-бағриңларни ахтуруп чиқса, силәр үчүн яхши болаттиму?
Инсан балисини алдигәндәк уни алдимақчимусиләр?
- ¹⁰ Силәр йүз-хатирә қилип йошурунчә хушамәт қилсаңлар,
У чоқум силәрни әйипләйду. □
- ¹¹ Буниңдин көрә Униң һәйвисиниң силәрни қорқатқини,
Униң вәһимисиниң силәргә чүшкини түзүк әмәсму?
- ¹² Пәнд-несиһәтиңлар пәқәт күлгә охшаш сөзләр, халас;
Силәр *ишәш бағлиған* истиһкамиңлар пәқәт лай истиһкамлар, халас. □
- ¹³ Мени ихтияримға қоюветип зуван сүрмәңлар, мени гәп қилғили қоюңлар.
Бешимға һәр немә кәлсә кәлсун!
- ¹⁴ Қандақла болмисун, женим билән тәвәккул қилимән,
Мән женимни алқинимға елип қойимән! □
- ¹⁵ У женимни алсиму мән йәнила Уни күтимән, Униңға тайинимән;
Бирақ қандақла болмисун мән тутқан йоллимни Униң алдида ақлимақчимән; □ ■
- ¹⁶ Бундақ қилишим маңа нижатлиқ болиду;

□ **13:3** «...мениң Худа билән муназирә қилғум келиду» — яки «...мениң Худа билән дөвалашқум келиду». ■ **13:4** Аюп 16:2 ■ **13:5** Пәнд. 17:28 ■ **13:7** Аюп 17:5; 32:21; 36:4 □ **13:10** «... Силәр йүз-хатирә қилип йошурунчә хушамәт қилсаңлар, у чоқум силәрни әйипләйду» — Аюпниң сөзлири ичидә адәмни һәйран қалдуридиған нурғун мәниләр ипадилиниду. Аюпниң бу баяни улардин интайин гәвдилик болған бир мисал һесаплиниду. У үч достига наһайити кәскин һалда Худага хушамәтчилик қилишқа болмайдигәнлиғини билдүриду. 12-бапта у Худаниң адалитидин гуманлинип туруп сөзлигән болсиму, бирақ у мошу йәрдә Худа һәқиқәтни интайин әтиварлайду. Худа дурус, лилла гәпни бәк сөйиду, кишиләрниң Худага вакаләтчи болувелип, өзиниң яки башқиларниң чирайлиқ пикрини ипадилишигә қәтғий болмайду, дегән көзқарашни ипадиләйду. Худаниң һөрмитигә лайиқ сөзләрни қилиш үчүн, Униң инсанға бәргән вәһийсини асас қилиш һәм шуниң билән бир вақитта реаллиқтин қәтғий айрилмай туруп, бу дуниядики көрүнәрлик пакитларға йүзлиниш зөрүрдур. Мәйли Худаға, мәйли башқиларға хушамәтлик яки ялған гәп қилишқа қәтғий болмайду. У үч достига ағаһландуридуки, Худага хушамәтчилик қилса, Худа уларни жазалайду. Бу гәп Аюпниң Худаниң адалитигә қәтғий ишәнгәнлиғини көрситиду һәм униң һазирқи етиқати һәм гумани арасидики ичидә болған күрәшни бизгә аян қилиду. □ **13:12** «Силәр ишәш бағлиған истиһкамиңлар пәқәт лай истиһкамлар...» — яки «Силәр ишәш бағлиған жаваплар пәқәт лай истиһкамлар...». □ **13:14** «Қандақла болмисун, женим билән тәвәккул қилимән» — сөзмүсөз болса: «Қандақла болмисун (яни «немишкә») әтлимимни чишимда елип күрәш қилимән?» — у өзини кәскин күрәш қилмақчи болған бир һайванға охшитиду. «Мән женимни алқинимға елип қойимән!» — яки: «Немишкә женимни алқинимға елип қойдум?». □ **13:15** «У женимни алсиму мән йәнила Уни күтимән, Униңға тайинимән...» — бу айәт Аюпниң етиқатқа әң толған баянлиридин бири. Ибраний тилида «күтүш» вә «тайиниш» бир пейл биләнла ипадилиниду. ■ **13:15** Зәб. 22:4; Пәнд. 14:32

Чүнки иплас бир адәм униң алдиға баралмайду.

17 Сөзлиримни диққәт билән аңлаңлар,

Баянлиримға убдан қулақ селиңлар.

18 Мана, мән өз дәвайимни тәртиплик қилип тәйяр қилдим;

Мән өзүмниң һәқиқәтән ақлинидиғанлиғимни билимән.

19 Мән билән бәс-муназирә қилидиған қени ким баркин?

Һазир сүкүт қилған болсам, тиниқтин тохтиған болаттим!□

20 *Аһ Худа!* Маңа пәқәт икки ишнила қилип бәргин;

Шундақ болғандила, мән өзүмни Сәндин қачурмаймән:■

21 — Қолуңни мәндин жирақ қилғин;

— Вәһимәң мени қорқатмисун.□

22 Андин мени сот қилишқа чақир, мән саңа жавап беримән;

Яки мән Саңа *дәвайимдин* сөз қилсам, Сәнму маңа жавап берисән.

Аюп дәвасини давамлаштуруиду

23 Мениң қәбиһликлирим һәм гуналимни зади қанчилик?

Итаәтсизлигим һәм гунайимни маңа көрситип бәр!

24 Немишкә дидариңни мәндин йошурусән?

Немишкә мени Өз дүшминиң дәп билдиң?■

25 Уяқ-буяққа учуруветилидиған анчики бир йопурмақни вәһимигә салмақчимусән?

Қуруп кәткән пахални қоғлимақчимусән?

26 Чүнки Сән мениң үстүмдин зәһәрдәк әрзләрни язисән,

Сән яшлиғимдики қәбиһликлиримни маңа қайтуруватисән.■

27-28 Мән чирип кәткән бир нәрсә,

Мән пәқәт күйә йегән бир кийимла болғиним билән,

Лекин Сән мениң путлиримни кишәнләйсән,

Һәммә йоллиримни күзитип жүрисән;

Тапанлиримға маңмаслиқ үчүн чәк сизип қойғансән. ■

14

Өлүмдин кейин қандақ болиду?

1 Анидин туғулғанларниң күнлири аздур,

Палакәт униңға ярдур.■

2 У гүлдәк дунияға келип андин тозуйду,

У *қуяш алдидин* сайигә охшаш қечип кетиду.■

3 Бирақ Сән техи шундақ бир аҗиз болғучиға көзүңни тикип,

Мени Өз алдиңға сораққа тартиватамсән?□ ■

□ **13:19** «Мән билән бәс-муназирә қилидиған қени ким баркин? Һазир сүкүт қилған болсам, тиниқтин тохтиған болаттим!» — бу текстниң төрт хил тәржимиси яки чүшәнчиси бар: — (1) Аюп бирәрсиниң өзи билән бәс-муназирә қилалайдиғанлиғиға ишәнмәйду; һәтта бириси бәс-муназирәгә чиқсила: «Мән Униң соалиға писәнт қилмай, бу дуниядин кетимән» дегәндәк; (2) ...ундақ адәм чиқса, мән гәп қилмай сүкүттә өлүп кетишкә разимән!; (3) У кимниң өзини әйиплишидин қәтғийнәзәр, сүкүт қилишқа қәтғий унимайду; (4) Бирисиниң өзи билән йәнә бәс-муназирә қилғуси болса, тез болуши керәк, чүнки у пат арида дуниядин кетиду. Биз үчинчисини ишләттуқ. ■ **13:20** Аюп 9:34; 33:7

□ **13:21** «Маңа пәқәт икки ишнила қилип бәргин... қолуңни мәндин жирақ қилғин; — вәһимәң мени қорқатмисун» — биринчи иш болса, Худаниң Өз қолини униңдин жирақ қилиши билән у азрак дәм алалайду; иккинчи иш, Худаниң вәһимиси болмиса у жүрғәтлик болуп сөз қилиду, дегәнлик. ■ **13:24** Аюп 16:9; 19:11; 33:10; Жиг. 2:5 ■ **13:26** Зәб. 24:7 ■ **13:27-28** Аюп 33:11 ■ **14:1** Зәб. 89:5-6,9-10; 101:12; 102:15; 143:4; Яқ. 4:14 ■ **14:2** Аюп 8:9; зәб. 89:5-6, 9-10; 101:12; 102:15; 143:4; Йәш. 40:6; 1Пет. 1:24 □ **14:3** «Мени Өз алдиңға сораққа тартиватамсән?» — яки «Уни Өз алдиңға сораққа тартиватамсән?». ■ **14:3** Аюп 7:17,18; 10:20

4 Ким напак нәрсиләрдин пак нәрсини чиқиралайду? — һеч ким! □ ■
 5 Инсанниң күнлири бекитилгәндикин,
 Униң айлириниң сани Сениң илкиңдә болғандикин,
 Сән униң өтсә болмайдиған чәклирини бекиткәндикин, ■
 6 Униң бир аз дәм елиши үчүн униңдин көзүңни елип қачқин,
 Шуниң билән мәдикардәк униңға өз күнлиридин сөйүнүш несип болсун! □ ■
 7 Чүнки дәрәк кесиветилгәндин кейин, қайта өсүштин үмүт бар;
 Буниңлиқ билән униң юмран бихлири түгәп кәтмәйду;
 8 Униң йилтизи йәрдә қуруп кәткән болсиму,
 Униң көтиги топида өлүп кәткән болсиму,
 9 Бирақ суниң пуриғи биләнла у йәнә көкириду,
 Юмран от-чөптәк йеңи бихларни чиқириду.
 10 Бирақ адәм болса өлиду, илажсиз оңда ятиду, бәрһәк,
 Инсан нәпәстин қалиду, андин нәдә болиду?
 11 Деңиздики сулар парға айлинип түгәп кәткәндәк,
 Дәриялар қағжирап қуруп кәткәндәк,
 12 Охшашла адәм йетип қалсила қайтидин турмайду;
 Асманлар йоқимиғичә, улар ойғанмайду, уйқидин турмайду.
 13 Аһ, тәһтисараға мени йошуруп қойсаң еди,
 Ғәзивиң өтүп кәткичә мени мәхпий сақлап қойсаң еди,
 Мени есиңгә алидиған бир вақит-саатни маңа бекитип бәрсәң еди! □
 14 Адәм өлсә, қайта яшамду?
 Шундақ болса маңа шундақ өзгириш вақти кәлгичә,
 Мошу жапаға толған күнлирим өткичә, сәвир-тақәт билән күтәттим! □
 15 Шундақ болса Сән мени чақирсаң, жавап берәттим;
 Сән Өз қолуң билән яратқиниңға үмүт-арзуюң болатти. □
 16 Бирақ Сән һазир һәр бир дәссигән қәдәмлиримни санап,
 Гунаимни күзитиватисәнғу! □ ■
 17 Итаәтсизлигим халтиға селинип печәтләнди,
 Гуналиримни дога-дога қилип сақлап қойдуң. □
 18 Дәрвәкә тағму йимирилип йоқалғандәк,
 Таш өз орнидин тәвренип кәткәндәк,
 19 Сулар таш-шеғилларни упритип йоқатқандәк,
 Топанлар зиминдики топини сүпүрүп кәткәндәк,
 Сән адәмниң үмүтини йоқ қилисән.

□ 14:4 «Ким напак нәрсиләрдин пак нәрсини чиқиралайду? — һеч ким!» — демәк, инсан балиси Худаниң алдида қандақ қилип пак болалайду һәм қобул қилиналайду? Аюпниң өзи 19-бапта бешарәт қилип бу соалға жавап бериду.
 ■ 14:4 Яр. 5:3; Зәб. 50:7-9; Юһ. 3:6; Рим. 5:12; әф. 2:3 ■ 14:5 Аюп 7:1 □ 14:6 «Униң бир аз дәм елиши үчүн ... мәдикардәк униңға өз күнлиридин сөйүнүш несип болсун!» — Аюпниң дегини бойичә инсанларға адәттики турмушниң (мәдикарниңқидәк) жапаси купайә, шуңа у бу жапалиқ һаят күнлиридин азраққинә һозур алсун, «бу адәттики жапаға техиму көп жапа артмиғайсән» дегән мәнидә. ■ 14:6 Аюп 7:1, 2, 16, 19; 10:20 □ 14:13 «тәһтисара» — өлгәнләрниң роһлири баридиған жайни көрситиду. Йәнила 7-бап, 9-айәттики изаһатни көрүң.
 □ 14:14 «Адәм өлсә, қайта яшамду? Шундақ болса ... сәвир-тақәт билән күтәттим!» — Аюпниң инсанниң үлүмдин (йәни тәһтисарадин) тирилиши тоғрисида хәвири йоқ. Бирақ у бундақ иш болсила, нәқәдәр яхши болатти, ундақ үмүт вә сәвир-тақәт билән Худаниң орунлаштурушини («шундақ өзгиришни») күтәттим, дәйду. Кейин у өзиниң тирилиши тоғрилиқ бешарәт бериду (19-бапта). □ 14:15 «Шундақ болса ... Сән Өз қолуң билән яратқиниңға үмүт-арзуюң болатти» — Аюп йәнила Худаниң Өзи түжүпиләп яратқан һәммә инсанға болған әжайип үмүт-арзусиға етиқат қилғанлиғини билдүриду. □ 14:16 «Бирақ Сән һазир һәр бир дәссигән қәдәмлиримни санап...» — яки «Чүнки Сән һазир һәр бир дәссигән қәдәмлиримни санап...». ■ 14:16 Аюп 31:4; 34:21; Зәб. 55:9; 138:1-5; Пәнд. 5:21; Йәр. 32:19 □ 14:17 «Итаәтсизлигим халтиға селинип печәтләнди...» — бәзи тәржиманлар Аюпниң мошу сөзлириниң мәнасини, Худа Аюпниң гуналирини япқан экән, дәп қарайду. Биз әкисчә, Аюпниң мошу сезиниң мәнасини Худа уни техиму әйипләш үчүн гуналирини дога-дога қилип печәтләп сақлап қойған, дәп чүшинимиз.

- ²⁰ Сән мәңгүгә униң үстидин ғалип келисән,
 Шуңа у дуниядин кетиду; униң чирайини тутулдурисән,
 Уни Өз йениңдин жирақ қилисән.
- ²¹ Униң оғуллари һөрмәткә еришиду, бирақ у буни билмәйду;
 Улар пәс қилинсиму,
 Бирақ униң булардинму хәвири болмайду.
- ²² У пәқәт өз тенидики ағриғидинла азаплиниду,
 У көңлидә өзи үчүнла һәсрәт-надамәт чекиду. □

15

Елифаз йәнә сөзләйду — Яманларниң ақивити

- ¹ Теманлиқ Елифаз буниңға жававән мундақ деди: —
- ² Данишмән кишиниң қуруқ шамалдәк сәпсәтә билән жавап бериши тоғриму?
 Данишмән қосиғини иссиқ мәшриқ шамили билән тойғузса боламду?
- ³ Пайдисиз сөзләр билән,
 Тайини йоқ гәпләр билән муназирилишиши мувапиқму?
- ⁴ Бәрһәқ, сән иман-ихласни йоқ қиливәтмәкчисән,
 Худаниң алдида дуа-истиқамәткә тосалғу болисән.
- ⁵ Чүнки қәбиһлигиң ағзиңға сөз салиду,
 Сән мәккарларниң тилини таллап қоллинисән.
- ⁶ Мән әмәс, бәлки өз ағзиң өзүңниң гунайиңни бекитиду,
 Өз ләвлириң саңа қарши гувалиқ бериду. □
- ⁷ Сән инсанлар ичидә тунжа болуп туғулғанму?
 Сән тағ-даванлардин авал апиридә болғанму?
- ⁸ Тәңриниң мәхпий кеңишини аңлап кәлгәнмүсән?
 Даналиқ сән биләнла чәклинәмду? ■
- ⁹ Сән билгәнләрни бизниң билмәйдиганлиримиз барму?
 Сән чүшәнгәнни бизниң чүшәнмәйдигинимиз барму?
- ¹⁰ Ақсақаллар һәм қерилар бизниң тәрипимиздә туриду,
 Улар сениң атаңдинму яшта чоңдур. □ ■
- ¹¹ Тәңриниң тәсәллилири,
 Йәни саңа мулайимлиқ билән ейтқан мошу сөз сән үчүн азлиқ қиламду?
- ¹² Немишкә көңүлниң кәйнигә кирип кетисән?
 Көзүңни немигә пақиритисән?
- ¹³ Шундақ қилип сән роһуңни Тәңригә қарши турғуздуң,
 Еғизиңдин шундақ сөзләрниң чиқишиға йол қоюватисән!
- ¹⁴ Инсан немә еди? Өз-өзини паклалиғидәк?
 Анидин туғулған адәм балиси немә еди? һәққаний болалиғидәк? ■
- ¹⁵ Қара, Худа Өз муқәддәслиригиму ишәнмигән йәрдә,

□ **14:22** «У пәқәт өз тенидики ағриғидинла азаплиниду, ... һәсрәт-надамәт чекиду» — Аюп мошу йәрдә инсан гөргә чүшкәндин кейин өз тениниң чирип кәткәнлигини һес қилип қийнилиду, дәп ойлиған болуши мүмкин.

□ **15:6** «Өз ләвлириң саңа қарши гувалиқ бериду» — Елифаз мошу йәрдә Аюпниң Худа алдида җазаланған гунайи һәм һакавурлуғи униң өз ағзи билән қилған аччиқ һәм өткүр сөзлиридә көрүниду, демәкчи. Бирақ Елифаз билән икки достиниң Аюпниң ағзидин чиққан шу аччиқ өткүр сөзләргә мәсъулийити бар. ■ **15:8** Рим. 11:34 □ **15:10** «Ақсақаллар һәм қерилар бизниң тәрипимиздә туриду... » — Елифаз илгәрки дәвирләрдики ата-бовилириниң көзқаришини өзиниңкигә охшаш дәп қараватиду. ■ **15:10** Аюп 32:7 ■ **15:14** 1Пад. 8:46; 2Тар. 6:36; Аюп 14:4; зәб. 13:2-3; 50:7; Пәнд. 20:9; Топ. 7:20; 1Юһа. 1:8,10

Асманларму униң нәзиридә пак болмиған йәрдә, □ ■
 16 Жиркинчлик болған, сесип кәткән,
 Қәбиһликни су ичкәндәк ичидиған инсан балиси зади қандақ болар? □
 17 Мән саңа көрситәй, маңа қулақ сал;
 Көзүм көргәнни баян қилмақчимән.
 18 Данишмәнләр ата-бовилиридин буларни аңлиған,
 Йошурмай буларни баян қилған: —
 19 (Пәқәт шуларғила, йәни ата-бовилириғила йәр-зимин тапшурулған еди,
 Уларниң арисидин ят адәм өтүшкә петиңалмайтти) □
 20 — Рәзил адәм барлиқ күнлиридә азаплиниду,
 Залим кишигә жиллар санақлиқла бекитилгәндур. □
 21 Униң қулиқиға вәһимиләрниң авази кириду,
 Баяшатлиғида булаңчи униң устигә бесип чүшиду. ■
 22 Қараңғулуқтин қутулушқа униң көзи йәтмәйду,
 У қилич билән чепилишқа сақланғандур.
 23 У аш издәп: «Зади нәдин тепилар?» дәп йолда тенәп жүриду,
 У зулмәт күниниң униңға йеқинлашқанлиғини билиду. □ ■
 24 Дәрд-әләм һәм азап униңға вәһимә қилиду,
 һужумға тәйяр болған падишадәк униң үстидин ғәлибә қилиду.
 25 Чүнки у Тәңригә қарши қолини кәтәргән,
 һәммигә қадирға күч көрсәтмәкчи болған,
 26 Шуңа у бойнини қаттиқ қилип,
 Көп қәвәтлик қалқанни көтирип униңға қарап етилиду.
 27 Йүзини яғ басқан болсиму,
 Беқинлири сәмрәп кәткән болсиму,
 28 У харабә шәһәрләрдә,
 Адәм қонғуси кәлмәйдиған,
 Кесәк дүвилири болушқа бекитилгән өйләрдә яшайду; □
 29 У һеч бейимайду,
 Униң мал-мүлки болса үзүлүп қалиду,
 Униң тәәллуқатлири зимин үстидә кеңәймәйду.
 30 У қараңғулуқтин қечип қутулалмайду,
 Ялқун униң шахлирини көйдүрүп қурутиду,
 Худаниң бир нәпәси билән у дуниядин кетиду. □
 31 У сахтилиққа таянмисун!

□ 15:15 «Қара, Худа Өз муқәддәслиригиму ишәнмигән йәрдә...» — мошу йәрдики «муқәддәсләр» Худаниң пәриштилинини көрсәтсә керәк. Елифаз һелиқи яман роһниң әслидә униңға дегән гәплиригә (4:15-21) ишинип , қайтилайду. ■ 15:15 Аюп 4:18; 25:5 □ 15:16 «Қәбиһликни су ичкәндәк ичкән бир адәм» — мошу гәп, шүбһисизки, Аюпниң өзини көрситиду. □ 15:19 «Пәқәт шуларғила, йәни ата-бовилириғила йәр-зимин тапшурулған еди, уларниң арисидин ят адәм өтүшкә петиңалмайтти» — Елифаз бу сөз билән бу ата-бовиларниң Худа алдида һәққаний болғанлиғини, шуңа Худа уларниң йәр-зиминини ят адәмләрниң бастуруп киришидин қоғдиғанлиғини көрсәтмәкчи; шуниң билән уларниң мәдинийити уруш-жедәлниң дәхлигә учримай, тәдриқи тәрәққий қилип, билими пәллигә йәткән еди, демәкчи болуши мүмкин. □ 15:20 «Рәзил адәм барлиқ күнлиридә азаплиниду, залим кишигә жиллар санақлиқла бекитилгәндур» — бу сөз һәм төвәндики 35-айәткичә болған сөзләрниң һәммиси Аюпқа беваситә қаритилип дейилгән болуши мүмкин. ■ 15:21 1Тес. 5:3 □ 15:23 «У аш издәп: «Зади нәдин тепилар?» дәп йолда тенәп жүриду» — башқа бир хил тәржимиси: «У йолдин тенип кетип, қорултазлар үчүн йәм болиду». ■ 15:23 Аюп 18:12; зәб. 108:10 □ 15:28 «У харабә шәһәрләрдә..., кесәк дүвилири болушқа бекитилгән өйләрдә яшайду» — қедимдә бәзи шәһәрләр Худаниң ләнити билән вәйран болған болуп, Худаниң ләнитигә учриған бу жайларда адәттики кишиләр уларни қайтидин қуруп у йәрдә олтирақлишишқа петиңалмайтти. Бирақ (Елифазниң дейишичә) бу рәзил кишиләр (жүмлидин Аюпниң өзи?) Худадин қорқмай ундақ йәрләрдә туруштин баш тартмайтти. □ 15:30 «Худаниң бир нәпәси билән у дуниядин кетиду» — ибраний тилида «Униң бир нәпәси билән у дуниядин кетиду».

У алдинип кәткән, шуңа сахтилиқниң өзи униң инъами болиду;

³² Униң күни техи тошмай турупла,

Униң шехи техи көкирип болмайла, бу ишлар әмәлгә ашурулиду. ■

³³ Үзүм тели силкинип, тоң үзүмләр чүшүрүветилгәндәк,

Зәйтун дәриғиниң чечиги ечилипла төкүлүп кәткәндәк болиду. □

³⁴ Чүнки ипласларниң жәмәти туғмас болиду,

От пара йегәнләрниң чедирлирини көйдүриветиду.

³⁵ Бирақ улар һәрдайим яманлиқни ойлап, қәбиһлик туғдуриду,

Көңлидә һаман һейлә-микир тәйярлайду. ■

16

Аюп йәнә җавап бериду — Әриштә туридиган Гувачи

¹ Андин Аюп җававән мундақ деди: —

² Мән мошундақ гәпләрни көп аңлиғанмән;

Силәр һәммиңлар азап йәткүзидиган әҗайип тәсәлли бәргүчи екәнсиләр-һә! ■

³ Мундақ ватилдап қилған гәплириңларниң чеки барму?

Силәргә мундақ җавап беришкә зади немә қутратқулуқ қилди?

⁴ Халисамла өзүм силәргә охшаш сөз қилалайттим;

Силәр мениң орнумда болидиган болсаңлар,

Мәнмү сөзләрни бағлаштуруп ейтип, силәргә зәрбә қилалайттим,

Бешимнимү силәргә қаритип чайқалайттим!

⁵ Һалбуки, мән әксичә ағзим билән силәрни риғбәтләндүрәттим,

Ләвлиримниң тәсәллиси силәргә дора-дәрман болатти.

⁶ Лекин мениң сөзлишим билән азавим азаймайду;

Яки гепимни ичимгә жутувалисамму, маңа немә арамчилик болсун?

⁷ Бирақ У мени һалсизләндүрүвәтти;

Шундақ, Сән пүткүл аиләмни вәйран қиливәттиң! □

⁸ Сән мени қамаллидиң!

Шуниң билән әһвалим маңа гувалиқ қилмақта;

Мениң оруқ-қақшал бәдиним орнидин туруп өзүмни әйипләп гувалиқ қилиду! □

⁹ Униң ғәзиви мени титма қилип,

Мени ов олжиси қилиду;

У маңа қарап чишини ғучурлитиду;

Мениң дүшминимдәк көзини алайитип маңа тикиду. □ ■

¹⁰ Адәмләр маңа қарап мазақ қилишип ағзини ачиду;

Улар нәпрәт билән мәңзимгә качатлайду;

Маңа һужум қилай дәп сәп түзиду.

¹¹ Худа мени әскиләргә тапшурған;

Мени рәзилләрниң қолиға ташливәткән екән.

¹² Әслидә мән теч-аманлиқта тураттим, бирақ у мени пачақлиди;

У бойнумдин силкип битчит қиливәтти,

■ **15:32** Аюп 22:16; зәб. 54:24 □ **15:33** «Үзүм тели силкинип, тоң үзүмләр чүшүрүветилгәндәк...» — адәттә үзүм тели пишмиған үзүмлирини ташлимайду. Бирақ Елифаз шу охшатиши билән, мундақ адәмләрниң ишлири техи һеч пишмиған болуп бекарға кетиду, демәкчи. ■ **15:35** Зәб. 7:15; Йәш. 59:4; һош. 10:13 ■ **16:2** Аюп 13:4

□ **16:7** «Бирақ У мени һалсизләндүрүвәтти; шундақ, Сән пүткүл аиләмни вәйран қиливәттиң!» — 8 вә 9-айәттики «У» вә «Сән» Худани көрситиду. □ **16:8** «Сән мени қамаллидиң!» — яки: «Сән мени қурутувәттиң!». «Шуниң билән әһвалим маңа гувалиқ қилмақта!» — Аюпниң шу бечарә әһвали: «Сән чоқум еғир бир гуна қилғансән, болмиса бу күлпәт бешиңға чүшмигән болатти» дәп өзигә гувалиқ қилғандәк қилиду. □ **16:9** «Униң ғәзиви мени титма қилип,...» —

яки «У тумшуғи билән мени титма қилип,...». Мошу йәрдә Аюп Худани өзигә житкуч һайвандәк зәрбә қиливатиду, дәп ейтмақчи. ■ **16:9** Аюп 10:16,17; 13:24

Мени Өз нишани қилған экән.■

13 Униң оқячилири мени қапсивалди;
Һеч айимай У үчәй-бағримни житип,
Өтүмни йәргә төкүвәтти.

14 У у йәр-бу йеримгә үсти-үстиләп зәхим қилип бөсүп кириду;
У палвандәк маңа қарап етилиду.

15 Терәмниң үстигә бөз рәхт тикип қойдум;
Өз иззәт-һөрмитимни топа-чаңға селип қойдум.□ ■

16-17 Гәрчә қолумда һеч қандақ зораванлиқ болмисиму,
Дуайим чин дилимдин болған болсиму,
Йүзүм жиға-зерәидин қизирип кәтти;
Қапақлиримни өлүм сайиси басти.□

18 Аһ, йәр-зимин, қенимни япмиғин!
Налә-пәрядим тохтайдиганға жай болмиғай!□

19 Бирақ мана, асманларда һазирму маңа шаһит Болғучи бар!
Әршләрдә маңа капаләт Болғучи бар!

20 Өз достлирим мени мазақ қилғини билән,
Бирақ көзүм техичә Тәңригә яш төкмәктә.□

21 Аһ, инсан балиси дости үчүн келиштүргүчи болғандәк,
Тәңри билән адәм оттурисидиму келиштүргүчи болсиди!■

22 Чүнки йәнә бир нәччә жил өтүши биләнла,
Мән барса қайтмас йолда меңип қалимән.□

17

1 Мениң роһум сунуқ,
Күнлирим түгәй дәйду,
Гөрләр мени күтмәктә.□

2 Әтрапимда алдамчи мазақ қилғучилар бар әмәсму?

Көзүмниң уларниң ечитқулуғиға тикилип туруштин башқа амали йоқтур.

3 Аһ, женим үчүн Өзүң халиған капаләтни елип Өзүңниң алдида маңа борун болғайсән;

■ 16:12 Аюп 7:20; Жиг. 3:12 □ 16:15 «Терәмниң үстигә бөз рәхт тикип қойдум; өз иззәт-һөрмитимни топа-чаңға селип қойдум» — бу әйәттики «бөз рәхт» қедимки заманларда адәмниң қаттиқ матәм тутуш, пушайман қилиш яки товва қилишиниму ипадиләйтти. Мошу йәрдә, шүбһисизки, «матәм тутуш»ни билдүрмәкчи. «Өз иззәт-һөрмитимни топа-чаңға селип қойдум» дегини ибраний тилида «Мүңгүзүмни топа-чаңға селип қойдум» дегәнликтур. Калиниң яки буқиниң мүңгүзи адәмниң күч-қудрити һәм абройиниң симболи болиду. ■ 16:15 Аюп 30:19 □ 16:16-17 «Қапақлиримни өлүм сайиси басти» — яки «Зулмәтлик қараңғулуқ сайиси басти». □ 16:18 «Налә-пәрядим тохтайдиганға жай болмиғай!» — демәк, «Ижабәт болмиғичә пәрядим һәрдаим һәм Худаға һәм адәмләргә аваричилик болсун». □ 16:20 «Өз достлирим мени мазақ қилғини билән...» — әйәтниң биринчи қисминиң йәнә бир хил тәржимиси, «Маңа вакаләт болғучи мениң достум экән». ■ 16:21 Аюп 31:35; Топ. 6:10; Йәш. 45:9; Рим. 9:20 □ 16:22 «Йәнә бир нәччә жил өтүши биләнла, мән барса қайтмас йолда меңип қалимән» — Аюп бәзидә «бу дуниядин пат арида кетимән» дәп, бәзидә «бир нәччә жил азаплар мени күтиду» дәп ойлайду. У биринчи имканийәтни нисбәтән яхши дәп қарайду, әлвәттә. □ 17:1 «мениң роһум сунуқ» — яки «Нәпәсим сиқилип кәтти».

Сәндин башқа ким мени қоллап борун болсун? □ ■

⁴ Чүнки Сән достлиримниң көңлини йоруқлуқтин қалдурғансән;
Шуңа Сән уларни ғәлибидинму мәһрум қилисән!

⁵ Ғәниймәт алай дәп достлириға пәшва атқан кишиниң болса,
Һәтта балилириниң көзлириму кор болиду.

⁶ У мени әл-жутларниң алдида сөз-чөчәккә қойди;
Мән кишиләр йүзүмгә түкүридиған адәм болуп қалдим. ■

⁷ Дәрд-әләмдин көзүм торлишип кәтти,
Барлиқ әзалирим көләңгидәк болуп қалди.

⁸ Бу ишларни көрүп дуруслар һәйрануһәс болиду;
Бигуналар ипласларға қарши турушқа қозғилиду.

⁹ Бирақ һәққаний адәм өз йолида чиң туриду,
Қоли пак жүридиған адәмниң күчи тохтавсиз улғийиду. □

¹⁰ Әнди қени, һәммиңлар, йәнә келиңлар;
Араңлардин бирму дана адәм тапалмаймән. ■

¹¹ Күнлирим ахирлишай дәп қапту,
Муддиалирим, көңлүмдики интизарлар үзүлди. ■

¹² Бу адәмләр кечини күндүзгә айландурмақчи;
Улар қараңғулуққа қарап: «Нур йеқинлишиватиду» дейишиватиду. □

¹³ Әгәр күтсәм, өйүм тәһтисара болиду;
Мән қараңғулуққа орнумни раслаймән. □

¹⁴ «Чирип кетишни: «Сән мениң атам!»,
Қурутларни: «Апа! Ача!» дәп чақиримән! □

¹⁵ Ундақта үмүтүм нәдә?
Шундақ, үмүтүмни ким көрәлисун?

¹⁶ Үмүтүм тәһтисараниң төмүр пәнжирилири ичигә чүшүп кетиду!
Биз бирликтә топиға кирип кетимиз! □ ■

□ **17:3** «Аһ, женим үчүн Өзүң халиған капаләтни елип Өзүңниң алдида маңа борун болғайсән» — бу сөзләр Худаға ейтилған, әлвәттә. «Борун» (кепил болғучи) — қедимки заманларда, бириси мәлум бир ишта әйипләнгүчи болса, сотчи һөкүм қилғичә әйипләнгүчи вақитлиқ әркин болалмайду, бәлки қамап қоюлиду. Бирақ униң мәлум бир дости униңға капаләт беришкә рази болса, әйипләнгүчи әркин жүривәрсә болиду. Капаләт бәргүчи униң қечип кәтмәслигигә толук капаләт бәргән болуши керәк еди. Әгәр қечип кәтсә униң орнида әркинликтин мәһрум болиду; андин һөкүм қилинғандин кейин (өз дости гунакар дәп һесапланған болса) достиниң орнида тегишлик жазани өз үстигә алған болиду. Капаләт бәргүчи болса һөрмәткә сазавәр, жамаәтниң ишәшисигә егә болған болуши керәк, әлвәттә. Шуңа Аюп мошу йәрдә өзиниң һәм достлири тәрипидин һәм Худа тәрипидин әйипләнгүчи екәнлигини һес қилип: «Худа, Сән мени бу ишларда әйиплигидәк йери йоқ дәп билисән, шуңа мән үчүн капаләп болалмамсән?» — дегәндәк жасарәтлик дуа қилиду. (Бәзи алимлар бу сөзниң башқа бир чүшәнчиси бар дәп қарайду. Уларниң пикричә, Аюп 2-айәттә: — «Әтрапимдикиләр алдамчи, мазақ қилғучилар болмиса Аюп болмай кетәй! Көзүмниң... амали йоқтур» дегән қәсәмни ичиду; 3-айәттә у Худадин бу қәсәмни ада қилишқа (қимниң тоғра болса уни ақлаш, кимниң хата болса уни жазалашқа) капаләтчи һәм гувачи болушни өтүниду, андин 4-айәттә (шу алимларниң пикричә) Уилтижасиниң Худа тәрипидин бежирилишини өтүниду: «Чүнки Сән достлиримниң көңлини йоруқлуқтин қалдурғансән; шуңа Сән уларни ғәлибидинму мәһрум қилмисаң болмайду!» — дегәндәк). ■ **17:3** 2Кор. 5:19 ■ **17:6** Аюп 30:9 □ **17:9** «... Қоли пак жүридиған адәмниң күчи тохтавсиз улғийиду» — Аюпниң етиқати йәнила урғуп тешип туриду. Мошу йәрдә у Худаниң өз дүшмини болуп чиққанлигини һес қилғини билән, қандақла болмисун өзиниң һәққаний йолда чиң туридиғанлигини ейтип, Худа ахирда һәммә ишлиримни оңшайду, дәп бешарәт бериду. ■ **17:10** Аюп 6:29 ■ **17:11** Аюп 7:6; 9:25 □ **17:12** «Бу адәмләр кечини күндүзгә айландурмақчи; улар қараңғулуққа қарап: «Нур йеқинлишиватиду» дейишиватиду» — Аюп достлиримни һәқиқәтни йормилап, ақни қара, қарини ақ дәватиду, шундақла маңа куруқ үмүтләрни («Нур йеқинлишиду!» дәп) йәткүзмәкчи, дәйду. □ **17:13** «Тәһтисара» — 7-бап, -9-айәт вә шу айәттики изаһатни көрүң. □ **17:14** «Мениң атам!» — бу ибариниң қедимдә «Бегим!» «Тәхсир!» дегән мәнәсиму бар еди. □ **17:16** «тәһтисара» — 7-бап, -9-айәт вә шу айәттиң изаһатини көрүң. «Үмүтүм тәһтисараниң төмүр пәнжирилири ичигә чүшүп кетиду! Биз бирликтә топиға кирип кетимиз!» — бу жүмлиниң соал жүмлә шәклидә қилинған тәржимисиму учрайду: «Үмүтүм тәһтисараниң төмүр пәнжирилири ичигә чүшүп қаларму? Биз бирликтә топиға кирип кетәрмизму?» ■ **17:16** Аюп 3:17,18,19; 30:23,24

18

Билдадму «Яманларниң яман ақивити» тоғрилиқ сөз қилиду

- 1 Шухалиқ Билдад жававән мундақ деди: —
- 2 Сәндәк адәмләр қачанғичә мундақ сөзләрни тохтатмайсиләр?
Силәр убдан ойлап беқиңлар, андин биз сөз қилимиз.
- 3 Биз немишкә силәрниң алдиңларда һайванлар һесаплинимиз?
Немишкә алдиңларда ахмақ тонулимиз? □
- 4 Һәй өзүңниң ғәзивидә өзүңни житқучи, сени дәпла йәр-зимин ташливетиләмду?!
Тағ-ташлар өз орнидин көтирилип кетәмду?! □ ■
- 5 Қандақла болмисун, яман адәмниң чириғи өчүрүлиду,
Униң от-учқунлири ялқунлимайду.
- 6 Чедиридики нур қараңғулуққа айлиниду,
Униң үстигә асқан чириғи өчүрүлиду.
- 7 Униң мәзмут қәдәмлири қисилиду,
Өзиниң несиһәтлири өзини моллақ атқузиду.
- 8 Чүнки өз путлири өзини торға әвәтиду,
У дәл торниң үстигә дәссәйдиған болиду.
- 9 Қилтақ уни тапинидин иливалиду,
Қапқан уни тутувалиду. ■
- 10 Йәрдә уни күтидиған йошурун арғамча бар,
Йолида уни тутмақчи болған бир қапқан бар.
- 11 Уни һәр тәрәптин вәһимиләр бесип қорқитиватиду,
Һәм улар уни из қоғлап қоғлаватиду. ■
- 12 Мағдурини ачарчилик йәп түгәтти;
Палакәт униң йенида пайлап жүриду. □ ■
- 13 Өлүмниң чоң балиси униң терисини йәвәтиду;
Униң әзалирини шорайду. □
- 14 У өз чедиридики аманлиқтин жулуп ташлиниду,
Өлүмниң тунҗиси уни «вәһимиләрниң падишаси»ниң алдиға ялап апириду. ■
- 15 Өйидикиләр әмәс, бәлки башқилар униң чедирида туриду;
Туралғусиниң үстигә гуңгут яғдурулиду. □
- 16 Униң йилтизи тегидин қурутулиду;
Үстидики шахлири кесилиду.
- 17 Униң әслимисиму йәр йүзидикиләрниң есидин көтирилип кетиду,
Сиртларда униң нам-абройи қалмайду. □ ■
- 18 У йоруклуқтин қараңғулуққа қоғливетилгән болуп,
Бу дуниядин һайдиветилиду.

□ **18:3** «Биз немишкә силәрниң алдиңларда һайванлар һесаплинимиз?» — «силәр» дегән сөзгә қариганда, Билдадниң бу сөзиниң пәқәт Аюпқила қилинған әмәслигини билдүриду. Уларниң йенида гәп аңлиғучилардин бәзиләр Аюпниң жасарәтлик сөзлирини аңлап униңға қол қойдимун-я? □ **18:4** «Һәй өзүңниң ғәзивидә өзүңни житқучи, сени дәпла ... тағ-ташлар өз орнидин көтирилип кетәмду?!» — Аюп 16-бап, 9-айәттә, «У (Худа)ниң ғәзиви мени титма қилди» дегән. Билдад, шүбһисизки, бу гәпни мазақ қилип: «Сениң житилишиң Худаниң ғәзиви билән әмәс, бәлки өз-өзүңниң ғәзиви биләндур» демәкчи. Билдад йәнә Худа инсандин улук һәм алий болғачқа, Аюп униң билән дидарлишай, һозуриға кирип униң билән сөзлишәй дәп өз әқлидин адашқан, дәп мазақ қилиду — демәкчи. Билдад «Инсанниң Худа билән беваситә сөзлишиши, көрүшүши зади мүмкин әмәс» дегән көзқарашта болиду. Бирақ Аюп ахирида һәқиқәтән Худа билән көрүшиду; униң үстигә биз Аюпни Худани өзиниң әң йеқин һәмраһи дәп билгән киши, дәп көрәләймиз (29:4). ■ **18:4** Аюп 13:14; Зәб. 112:6; Йәш. 54:10; Мат.10:29-31; Рим. 8:32 ■ **18:9** Аюп 5:5 ■ **18:11** Аюп 15:21; Йәр. 6:25; 46:5; 49:29 □ **18:12** «Мағдурини ачарчилик йәп түгәтти» — башқа бир хил тәрҗимиси «Балаю-апәт уни жутуветишкә ачкөзлүк билән күтиватиду...» ■ **18:12** Аюп 15:23 □ **18:13** «өлүмниң чоң балиси» — бәлким бир хил кесәлни (Аюпниң кесилини?) көрситиду. ■ **18:14** Аюп 8:13, 14; 11:20; Пәнд. 10:28 □ **18:15** «...башқилар униң чедирида туриду» — яки «...от униң чедирида туриду». □ **18:17** «Сиртларда...» — яки: «Яйлақларда...» яки «Далада...». ■ **18:17** Зәб. 108:13; Пәнд. 10:7

19 Эл-жутта һеч қандақ пәрзәнтлири яки әвлатлири қалмайду,
У мусапир болуп турған йәрләрдимү нәсли қалмайду. ■

20 Униңдин кейинкиләр униң күнигә қарап алақзадә болиду,
Худди алдинқиларму чөчүп кәткәндәк. □

21 Мана, қәбиһ адәмниң мақанлири шүбһисиз шундақ,
Тәңрини тонумайдиған кишиниңму орни чоқум шундақтур. □

19

Аюп йәнә сөз қилиду: — «Мән Худани көримән!»

1 Аюп жававән мундақ деди: —

2 «Силәр қачанғичә женимни азаплимақчисиләр,
Қачанғичә мени сөз билән әзмәкчисиләр?

3 Силәр мени он қетим харлидиңлар;
Маңа увал қилишқа номус қилмайсиләр. □

4 Әгәр мениң сәһвәнлигим болса,
Мән әнди униң дәрдини тартимән.

5 Әгәр силәр мениңдин үстүнлүк талашмақчи болсаңлар,
Йүзүм алдида шәрм-һаяни көрситип мени әйиплимәкчи болсаңлар,

6 Әнди билип қоюңларки, маңа увал қилған Тәңри экән,
У тори билән мени чирмаштуруп тартти;

7 Қара, мән налә-пәряд кәтирип «Зораванлиқ!» дәп вақираймән,
Бирақ һеч ким аңлимайду;
Мән вақираймән, бирақ маңа адаләт кәлмәйду.

8 У йолумни мени өтүвалмисун дәп чит билән тосуп қойди,
Қәдәмлиримгә қараңғулуқ салди.

9 У мәндин шан-шәривимни мәһрум қилди,
Бешимдин тажни тартивалди.

10 У маңа һәр тәрәптин бузғунчилик қиливатиду, мән түгәштим;
Үмүтүмни У дәрәқни юлғандәк жулувалди.

11 Ғәзивини маңа қаритип қозғиди,
Мени Өз дүшмәнлиридин һесаплиди. ■

12 Униң қошунлири сәп түзүп атланди,
Пәләмпәйлирини ясап маңа һужум қилди,
Улар чедиримни қоршавға елип барған тикивалди.

13 У қериндашлиримни мәндин нери қилди,
Тонушлиримниң меһрини мәндин үзди. ■

14 Туққанлирим мәндин ятлишип кәтти,
Дост-бурадәрлирим мени унутти.

15 Өйүмдә турған мусапирлар, һәтта дедәклиримму мени ят адәм дәп һесаплайду;

■ **18:19** Йәш. 14:22; Йәр. 22:30 □ **18:20** «Худди алдинқилар чөчүп кәткәндәк» — Билдад ейтқан «алдинқилар»ниң өз дәвридики рәзил адәмләрниң әһвалиға қарап чөчүп кәткәнлигини көрситиши мүмкин. Башқа бир хил тәржимиси: «Мәшриқтикиләр униң күнигә қарап алақзадә болиду, мәғрибтикиләр униң күнигә қарап алақзадә болиду, мәшриқтикиләрму чөчүп кетиду». □ **18:21** «Мана, қәбиһ адәмниң мақанлири шүбһисиз шундақ, Тәңрини тонумайдиған кишиниңму орни чоқум шундақтур» — Билдадниң бу сөзлиридә: «қәбиһ адәм», «Тәңрини тонумайдиған киши» дегини, «сән Аюптин башқа киши әмәс» демәкчи. □ **19:3** «Силәр мени он қетим харлидиңлар» — мошу йәрдики «он қетим» дегини «нурғун қетим»ниң бир хил ипадиси. ■ **19:11** Аюп 13:24; 16:9; 33:10; Жиг. 2:5 ■ **19:13** Зәб. 30:12-13; 37:12-13; 68:9; 87:9 □ 19

Уларниң нәзиридә мән мусапир болуп қалдим.□

16 Мән чакиримни чақирсам, у маңа жавап бәрмәйду;

Шуңа мән униңға ағзим билән йелинишим керәк.□

17 Тиниқимдин аялимниң қуқуси келиду,

Ака-укилирим сесиқлиғимдин бизар.□

18 Һәтта кичик балилар мени кәмситиду;

Орнумдин турмақчи болсам, улар мени һақарәтләйду.■

19 Мениң сирдаш достлиримниң һәммиси мәндин нәпрәтлиниду,

Мән сөйгәнләр мәндин йүз өриди.■

20 Әт-терилим устиханлиримға чаплишип туриду,

Женим қил үстидә қалди.□ ■

21 Аһ, достлирим, маңа ичиңлар ағрисун, ичиңлар ағрисун!

Чүнки Тәңриниң қоли маңа келип тәғди.

22 Силәр немишкә Тәңридәк маңа зиянкәшлик қилисиләр?

Силәр немишкә әтлиримгә шунчә тоймайсиләр!□

Қутқузғучи тоғрилиқ бешарәт

23 Аһ, мениң сөзлирим йезилсиди!

Улар бир язмиға пүтүклүк болған болатти!

24 Улар төмүр қаләм билән қоғушун ичигә йезилсиди!

Әбәдил-әбәт таш үстигә оюп пүтүлгән болатти!□

25 Бирақ мән шуни билимәнки, өзүмниң һәмжәмәт-Қутқузғучим һаяттур,

У ахирәт күнидә йәр йүзидә туруп туриду!□ ■

26 Һәм мениң бу терә-әтлирим бузулғандин кейин,

Мән йәнила тенимдә туруп Тәңрини көримән!□

27 Уни өзүмла әйни һалда көримән,

□ **19:15 «өйүмдә турған мусапирлар»** — яки «өйүмдики меһманлар». «Һәтта дедәклиримму мени ят адәм дәп һесаплайду» — Аюпниң өйидә турған мусапирлар (бәлким әслидә униң һимайисигә еришип униң хизмәтчилири болғанлар) һазир уни ят адәм, мусапир дәп қарайду. □ **19:16 «Мән чакиримни чақирсам, у маңа жавап бәрмәйду; шуңа мән униңға ағзим билән йелинишим керәк»** — Аюпниң әслидә чакириға буйруқ бериш үчүн сөз қилиши бәлким һажәтсиз еди, униң бир имаси яки қарап қоюши купайә еди. □ **19:17 «Ака-укилирим»** — ибраний тилида «Анамниң балиятқусидики оғулар». «Ака-укилирим сесиқлиғимдин бизар» — яки «Ака-укилирим йелиншлиримдин бизар». ■ **19:18** Аюп 30:1 ■ **19:19** Зәб. 40:10; 54:13-15 □ **19:20 «Женим қил үстидә қалди»** — ибраний тилини сөзмүсөз тәржимә қилсақ: «Женим чишлиримниң терисиниң үстидила қалди». ■ **19:20** Аюп 30:30; Зәб. 101:6; Жиф. 4:8 □ **19:22 «Силәр немишкә әтлиримгә шунчә тоймайсиләр!»** — әрәбләр (вә бәлким ибранийлар) бәзидә «адәмниң етини йейиш» дегәнни «адәмгә төһмәт чаплаш» дегән мәнидә ишлитиду. Аюпниң достлири униң азаплирини аз дәп, униң азаплириға йәнә «Худа сени ташливәтти» дегән вәһимини артип қойған. □ **19:24 «Аһ, мениң сөзлирим йезилсиди! ... .. Әбәдил-әбәт таш үстигә оюп пүтүлгән болатти!»** — униң бу арзуси (23-24-айәт) әмәлгә ашурулди. Биз һазир униң Муқәддәс Китапға пүтүклүк сөзлирини оқуватимиз (башқа хил тәржимиси учриши мүмкин). □ **19:25 «...өзүмниң һәмжәмәт-Қутқузғучим һаяттур»** — Аюп әслидә 9-бапта Худа һәм өзүмниң оттурисида келиштүргүчи бир «әлчи» яки «аричи» болса еди, дегән интизарини билдүрди. У һазир бу йәрдә өзиниң мундақ бир «келиштүргүчи»синиң һәқиқәтән барлиғини жақалайду; ибраний тилида «гоел» («һәмжәмәт-қутқузғучи») дегән бу сөз, адәттә бириси мәлум аваричиликкә учриғанда, униңға туққанчилиқ (һәмжәмәтлик) қилип уни қутқузуш үчүн «бәдәл төләйдигән қутқузғучи туққини»ни билдуриду. Бу Қутқузғучи-Нижатқариниң болғанлиғиниң нәтижиси болса: — У кәлгүсидә өз көзи билән Худасини көрәләйду һәмдә шу чағда Худа униң бешиға чүшкәнлири тоғрисида униңға жавап беридигәнлиғидин ибарәттур. Бу баян интайин һәйран қаларлиқ, һәм бәзи жәһәтләрдин Аюпниң баянлириниң ичидә униң етиқатиниң әң жуқури пәллиси сүпитидә жулалинип туриду. «Гоел» тоғрилиқ йәнә «Рут»тики «кириш сөз» вә «қошумчә сөз»имизни көрүң. «У ахирәт күнидә йәр йүзидә туруп туриду!» — яки: «У ахирқи болғучи болуп йәр йүзидә туриду». ■ **19:25** Мис. 6:6; Лав. 25:47-49; Аюп 33:23-24; Юп. 11:25; 1Кор. 15:20-22 □ **19:26 «Мән йәнила тенимдә туруп Тәңрини көримән!»** — мошу йәрдә әсли текстни чүшиниш сәл тәс. «Мән тенимдин сирт (демәк, роһ тәндин кәткәндин кейин) Худани көримән!» дегән башқа бир хил тәржимиси бар. Бу хил тәржимә тоғра болса, ундақта униң мәнаси «һазирқи тенимдин сирт...» дегәнлик болса керәк. Мәйли қайси хил мәнидә ейтилған болсун, Аюпниң көзи өзиниң Худасини көрүшигә йәткән.

Башқа адәмниң әмәс, бәлки өзүмниң көзи билән қараймән;

Аһ, қәлбим буниңға шунчә интизардур![□]

²⁸ Әгәр силәр: «Ишниң йилтизи униңдидур,
Уни қандақ қилип қистап қоғливетәләймиз?!» — десәңлар,[□]

²⁹ Әнди өзүңлар қиличтин қорққиниңлар түзүк!

Чүнки Худаниң ғәзиви қилич жазасини елип келиду,

Шуниң билән силәр Худаниң сотиниң қуруқ гәп әмәслигини билисиләр».

20

Зофарму яманларниң ақивити үстидә сөз қилиду

¹ Андин Нааматлиқ Зофар жававән мундақ деди: —

² «Мени беарам қилған хияллар жавап беришкә үндәватиду,
Чүнки қәлбим беарамлиқта өртәнмәктә.[□]

³ Мән маңа һақарәт кәлтүрүп, мени әйипләйдиған сөзләрни аңлидим,
Шуңа мениң роһ-зеһним мени жавап беришкә қистиди.

⁴ Сән шуни билмәмсәнки,

Йәр йүзидә Адәм атимиз апиридә болғандин бери,

⁵ Рәзилләрниң ғалипә тәнтәниси қисқидур,

Ипласларниң хошаллиғи бирдәмликтур.[■]

⁶ Ундақ кишиниң шан-шәриви асманға йәткән болсиму,

Беши булутларға тақашсиму,

⁷ Йәнила өзиниң поқидәк йоқап кетиду;

Уни көргәнләр: «У нәдидур?» дәйду.

⁸ У чүштәк учуп кетиду,

Қайта тапқили болмайду;

Кечидики ғайипанә аламәттәк у һайдиветилиду.

⁹ Уни көргән көз иккинчи уни көрмәйду,

Униң турған жайи уни қайта учратмайду.

¹⁰ Униң оғуллири мискинләргә шәпқәт қилишқа мәжбурлиниду;

Шуниңдәк у һәтта өз қоли билән байлиқлирини қайтуруп бериду.

¹¹ Униң устиханлири яшлиқ мағдуриға толған болсиму,

Бирақ униң мағдури униң билән биллә топа-чаңда йетип қалиду.

¹² Гәрчә рәзиллик униң ағзида татлиқ тетиған болсиму,

У уни тил астиға йошурған болсиму,

¹³ У уни жутқуси кәлмәй меһрини үзәлмисиму,

У уни ағзида қалдурсиму,[□]

[□] **19:27** «Аһ, қәлбим буниңға шунчә интизардур!» — мошу йәрдә сөзмүсөз тәржимә қилсақ: «Мениң бәрәклирим (жүрәклирим, демәк) ичимдә түгәй дәп қалди!». Ибраниялар үчүн, «бәрәкләр» адәмниң һессиятлириниң, вижданиниңму чоңқур йилтизидур. Шуниң билән бу жүмлә, Аюпниң Худани көрүштин ибарәт зор интизарига өзиниң бәрдашлиқ берәлмәйватқанлиғини билдүргән болуши мүмкин. [□] **19:28** «Әгәр силәр: «Ишниң йилтизи униңдидур, уни қандақ қилип қистап қоғливетәләймиз?!» — десәңлар,...» — Аюп өз достлириниң «Аюпниң йошурун гуналирини паш қилмиғичә һәргиз болди қилмайли» дегән позитсийидә туруватқанлиғини билдүрмәкчи. [□] **20:2** «Мени беарам қилған хияллар жавап беришкә үндәватиду, чүнки қәлбим беарамлиқта өртәнмәктә» — Зофарниң бир ишларға бәкму жиддийлишип кетидиған характери бу сөзлиридин чиқип туриду. [■] **20:5** Зәб. 36:35,36 [□] **20:13** «У уни жутқуси кәлмәй меһрини үзәлмисиму,...» — ибрания тилида «уни аяп меһрини үзәлмисиму». Демәк, ағзида қалдуривәрмәкчи болиду. «У уни, йәни рәзилликни ағзида қалдурсиму...» — Зофарниң бу баяни интайин зәһәрхәндиликкә толған болуп, бу сөзләр шүбһисизки, Аюпни беваситә әйипләш үчүн қаритилиду; у: «рәзиллик ағзида татлиқ тетиған» вә «уни тил астиға йошурған», һәм 20-айәттики «Мискинләрни езип, уларни ташливаткән», «өзи салмиған бир өйни өзи егиливалған» дәп тәсвирлигән киши дәл Аюптин башқа киши әмәс еди.

- 14 Бирақ униң қарнидики тамиғи өзгирип,
Кобра иланниң зәһәригә айлиниду.
- 15 У байлиқларни жутуветиду, бирақ уларни яндуриду;
Худа уларни ашқазинидин чиқириветиду.
- 16 У кобра иланниң зәһәрини шорайду,
Чар иланниң нәштири уни өлтүриду.
- 17 У қайтидин ериқ-өстәңләргә һәвәс билән қаралмайду,
Бал вә сериқ май билән ақидиған дәриялардин һозурлиналмайду.
- 18 У еришкәнни жуталмай қайтуриду,
Тижарәт қилған пайдисидин у һеч һозурлиналмайду.
- 19 Чүнки у мискинләрни езип, уларни ташливәткән;
У өзи салмиған өйни егиливалған.
- 20 У ачкөзлүктин әсла зерикмәйду,
У арзулиған нәрсилеридин һеч қайсисини сақлап қалалмайду. □
- 21 Униңға жутувалғидәк һеч нәрсә қалмайду,
Шуңа униң баяшатлиғи мәңгүлүк болмайду.
- 22 Униң тоққузи тәл болғанда, туюқсиз қисилчиликқа учрайду;
Һәр бир езилгүчиниң қоли униңға қарши чиқиду.
- 23 У қосиғини тойғузиватқинида,
Худа дәһшәтлик ғәзивини униңға чүшүриду;
У ғизалиниватқанда ғәзивини униң үстигә яғдуриду.
- 24 У төмүр қуралдин қечип қутулсиму,
Бирақ мис оқя уни санжййду.
- 25 Тәккән оқ кәйнидин тартип чиқиривелгинидә,
Ялтирақ оқ учи өттин чиқиривелгинидә,
Вәһимиләр уни басиду. □
- 26 Зулмәт қараңғулуқ униң байлиқлирини жутуветишкә тәйяр туриду,
Инсан пүвлимигән от уни жутувалиду,
Униң чедирида қелип қалғанлириниму жутуветиду. □
- 27 Асманлар униң қәбиһлигини ашкарилайду;
Йәр-зиминму униңға қарши қозғилиду.
- 28 Униң мал-дунияси елип кетилиду,
Худаниң ғәзәплик күнидә кәлкүн улғийип өй-бисатини ғулитиду. □
- 29 Худаниң рәзил адәмгә бәлгүлигән несивиси мана шундақтур,
Бу Худа униңға бекиткән мирастур». □

21

Аюп йәнә сөз қилиду — Худаниң жаһанни идарә қилиши

- 1 Аюп жававән мундақ деди: —
- 2 «Гәплиримгә қулақ селиңлар,
Бу силәрниң маңа бәргән «тәсәллириңлар»ниң орнида болсун!
- 3 Сөз қилишимға йол қойсаңлар;

□ **20:20** «У ачкөзлүктин әсла зерикмәйду» — ибраний тилида: «Униң ашқазини һеч хатиржәмликни билмәйду». Оқурмәнләр 22-24-айәтләрниң башқа хил тәржимилерини учритиши мүмкин. □ **20:25** «Ялтирақ оқ учи өттин чиқиривелгинидә, вәһимиләр уни басиду» — Зофар яман адәмләрниң кәлгүсидики азаплиридин бәк һозурлинидиғандәк қилатти. □ **20:26** «Инсан пүвлимигән от» — Худаниң Өзиниң отини көрсәтсә керәк. □ **20:28** «Униң мал-дунияси елип кетилиду» — яки «Кәлкүн өйини еқитип кетиду». □ **20:29** «Худаниң рәзил адәмгә бәлгүлигән несивиси мана шундақтур, бу Худа униңға бекиткән мирастур» — Зофарниң баянлири жәмләштүрүлгинидә, у дегән «рәзил адәм» әмәлийәттә төрт-бәш пүтүнләй башқа-башқа йол билән өлгән!

Сөз қилгинимдин кейин, йәнә мазақ қиливериңлар!

⁴Мениң шикайитим болса, инсанға қаритиливатамду?

Роһум қандақму бетақәт болмисун?

⁵Маңа убдан қараңларчу? Силәр чоқум һәйран қалисиләр, Қолуңлар билән ағзиңларни етивалисиләр.

⁶Мән бу ишлар үстидә ойлансамла, вәһимигә чөмимән, Пүтүн әтлиримни титрәк басиду.□

⁷Немишкә яманлар яшивериду,

Узун өмүр көриду,

Һәтта зор күч-һоқуқлуқ болиду?■

⁸Уларниң нәсли өз алдида,

Пәрзәнтлири көз алдида мәзмут өсиду,□

⁹Уларниң өйлири вәһимидин аман туриду,

Тәңриниң тайиғи уларниң үстигә тәгмәйду.

¹⁰Уларниң калилири жүпләнсә уруқлимай қалмайду,

Иники мозайлайду,

Мозийиниму ташлимайду.

¹¹Рәзилләр кичик балилирини қой падисидәк талаға чиқиривериду,

Уларниң пәрзәнтлири тақлап-сәкрәп уссул ойнап жүриду.

¹²Улар дап һәм чилтарға тәңкәш қилиду,

Улар нәйниң авазидин шатлиниду.

¹³Улар күнлирини аватчилик ичидә өткүзиду,

Андин көзни жумуп ачқучила тәһтисараға чүшүп кетиду.□

¹⁴Һәм улар Тәңригә: «Биздин нери бол,

Бизниң йоллириң билән тонушқимиз йоқтур!» — дәйду,■

¹⁵— «Һәммигә Қадирниң хизмитидә болушниң әрзигидәк нәри барду?

Униңға дуа қилсақ бизгә немә пайда болсун?!»■

¹⁶Қараңлар, уларниң бәхити өз қолида әмәсму?

Бирақ яманларниң нәсиһити мәндин нери болсун!□ ■

¹⁷Яманларниң чириғи қанчә қетим өчиду?

Уларни өзлиригә лайиқ күлпәт басамду?

Худа ғәзивидин уларға дәрдрәрни бөлүп берәмду?■

¹⁸Улар шамал алдидики еңизға охшаш,

Қара қуюн учуруп кетидиған пахалға охшашла йоқамду?

¹⁹Тәңри униң қәбиһлигини балилириға чүшүрүшкә қалдурамду?

Худа бу жазани униң өзигә бәрсун, униң өзи буни тетисун!

□ **21:6** «Мән бу ишлар үстидә ойлансамла, вәһимигә чөмимән, пүтүн әтлиримни титрәк басиду» — Аюпниң бундақ қорқуп кетиши униң төвәндики сөзлири билән чүшәндүрүлиду. Аюп таки өзини пәләкәт басқанға қәдәр Худани һәммигә Қадир, пүтүнләй адил һәм пүтүнләй меһриван дәп ишинип кәлгән еди. Бирақ у әндиликтә башқа бир қорқунучлуқ еһтималлиққа йүзлинишкә мәжбур болувататти. Худа растинла адаләтлик, растинла яхшиму? Жаһандики бәзи әһваллар буниңға тәтүр гувалиқ бериватқандәк қилатти. Яман адәмләр бейип китиватиду, дурус адәмләр езиливатиду. Худа бу ишларға писәнт қилмамду? У әслидә тәсәввур қилмиған бу еһтималлиқлар уни һазир интайин қорқитивататти. ■ **21:7** Зәб. 16:9-12; 72:12; Йәр. 12:1; һаб. 1:16 □ **21:8** «Уларниң, йәни яманларниң нәсли өз алдида, пәрзәнтлири көз алдида мәзмут өсиду» — Аюп Зофарниң бая қилған сөзлирини хуләсә қилип, уларға рәддийә бериду; яманлар йоқалмайду, уларниң пәрзәнтлири «Өз байлиқлирини мискинләргә қайтуриду» әмәс, бәлки улар өз алдиға раваж тапиду. □ **21:13** «Улар күнлирини аватчилик ичидә өткүзиду, андин көзни жумуп ачқучила тәһтисараға чүшүп кетиду» — Аюп бундақ яманлар өмүрвайәт азатилликтә яшиғандин кейин һеч азапланмай, һеч жазаланмай дуниядин кетиду, дәватиду. «Андин көзни жумуп ачқучила тәһтисараға чүшүп кетиду» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: «Улар хатиржәмликтә тәһтисараға чүшиду». ■ **21:14** Аюп 22:17 ■ **21:15** Мис. 5:2; Мал. 3:14 □ **21:16** «Қараңлар, уларниң бәхити өз қолида әмәсму?» — башқа бир хил тәржимиси: «Қараңлар, уларниң аватлиғи өз қоли билән кәлмәс» (аватлиғи Худадин кәлгән, демәкчи). ■ **21:16** Аюп 22:18 ■ **21:17** Аюп 20:29; Зәб. 10:5-6

- 20 Өзиниң халакитини өз көзи билән көрсун;
Өзи һәммигә Қадирниң қәһрини тетисун! □
- 21 Чүнки униң бекитилгән жил-айлири түгигәндин кейин,
У қандақму йәнә өз өйдикилиридин һозур-һалавәт алалисун?
- 22 Тәңри каттиларниң үстидинму һөкүм қилғандин кейин,
Униңға билим үгитәләйдиған адәм бармидур?! □ ■
- 23 Бириси сақ-саламәт, пүтүнләй гәм-әндишсиз, азатиликтә жилири тошқанда өлиду;
- 24 Беқинлири сүт билән семиз болиду,
Устиханлириниң илиги хелә нәм туриду.
- 25 Йәнә бириси болса аччиқ арманда түгәп кетиду;
У һеч қандақ раһәт-парағәт көрмигән.
- 26 Улар билән биллә топа-чаңда тәң ятиду,
Қурутлар уларға чаплишиду. ■
- 27 — Мана, силәрниң немини ойлаватқанлиғиңларни,
Мени қарилаш нийәтлириңларни билимән. □
- 28 Чүнки силәр мәндин: «Есилзадиниң өйи нәгә кәткән?
Рәзилләрниң турған чедирлири нәдидур?» дәп сораватисиләр. □
- 29 Силәр йолучилардин шуни соримидиңларму?
Уларниң шу баянлириға көңүл қоймидиңларму? □
- 30 Демәк, «Яман адәм палакәт күнидин сақлинип қалиду,
Улар гәзәп күнидин қутулуп қалиду!» — дәйду. ■
- 31 Ким рәзилниң тутқан йолини йүз туранә әйипләйду?
Ким униңға өз қилмиши үчүн тегишлик жазасини йегүзиду?
- 32 Әксичә, у һәйвәт билән йәрлигигә көтирип меңилиду,
Униң қәбри күзәт астида туриду.
- 33 Жилғиниң чалмилири униңға татлиқ билиниду;
Униң алдидиму сансиз адәмләр кәткәндәк,
Униң кәйнидинму барлиқ адәмләр әгишип бариду.
- 34 Силәр немишкә маңа қуруқ гәп билән тәсәлли бәрмәкчи?
Силәрниң жаваплириңларда пәқәт сахтилиқла тепилиду! □

22

Елифаз йәнә сөз қилиду: — ••• Хата пәрәзләр — Аюпқа қаритилған һужумлар

- **21:20** «Һәммигә Қадирниң қәһрини тетисун!» — ибраний тилида «Һәммигә Қадирниң қәһрини ичсун!».
- **21:22** «каттилар» — ибраний тилида «алийлар». Бәлким мошу йәрдә пәриштиләрни көрситиши мүмкин. «Униңға билим үгитәләйдиған адәм бармидур?!» — Аюп уларниң «Яманлар тезла жазаляниду» дегәнлириниң натоғрилиғини испатлиған еди. Бирақ у һазир: «Силәрниң бу сөзлириңларда чиң туривелишиңлар «Худа бизниң пикримизни аңлап андин бу ишларни шундақ орунлаштуруши керәк» дегәнликкә баравәр» демәкчи. ■ **21:22** Йәш. 40:13; Рим. 11:34; 1Кор. 2:16
- **21:26** Аюп 17:14 □ **21:27** «... силәрниң немини ойлаватқанлиғиңларни, мени қарилаш нийәтлириңларни билимән» — достлириниң сөзлириниң көпинчиси даритма гәп; бирақ, хелә рошәнки, бу йәрдә Аюпқа қаритип һужум қилиниду. □ **21:28** «Силәр мәндин: «Есилзадиниң өйи нәгә кәткән?» дәп сораватисиләр» — уларниң мошу «есилзадә» дегини, шүбһисизки, Аюпни көрситиду. «Силәр мәндин: «... Рәзилләрниң турған чедирлири нәдидур?» дәп сораватисиләр» — Аюп йәнә мошу йәрдә: Силәрниң бу соаллириңлар мени даритип көрситидиғанлиғини билимән, дәватиду. □ **21:29** «Силәр йолучилардин шуни соримидиңларму?» — Зофар: «Ипласларниң хошаллиғи бирдәмликтур», шундақла бу иш «Йәр йүзидә Адәм атимиз апиридә болғандин бери» һәммә адәмгә аян — дегән. Бирақ Аюп жирақ жутларға берип кәлгәнләрниң баянлири башқичә, дәйду. ■ **21:30** Пәнд. 16:4 □ **21:34** «Силәр немишкә маңа қуруқ гәп билән тәсәлли бәрмәкчи? Силәр йолучилардин шуни соримидиңларму?» — оқурмәнләр байқисунки, Аюпниң үч дости авал сәл еғир-бесикрақ сөз қилиду, андин гәп қилғансери аччиқ һәм тәлвәлик билән сөзләйду; Аюп болса авал интайин тәлвиләрчә вә жиддийлиқта сөз қилған болсиму, лекин униң сөзлири барғансери тәмкин болиду.

- 1 Андин Теманлиқ Елифаз мундақ деди: —
 2 Адәм Худаға қандақму пайда кәлтүрәлисун?
 Дана адәмләрму Униңға немә пайда кәлтүрәлисун?
 3 Сән һәққаний болсаңму, һәммигә Қадирға немә бәһрә берәләйттиң?
 Йоллириң әйипсиз болған тәғдирдиму, сән Униңға немә гәниймәтләрни елип келәләйсән?□
 4 Униң сени әйипләйдиғанлиғи,
 Вә Униң саңа шикайәтләр йәткүзидиғини сениң ихласмән болғиниң үчүнму-я?
 5 Сениң рәзиллиғиң зор әмәсму?
 Сениң гуналириң һесапсиз әмәсму?
 6 Сән қериндашлириңдин сәвәпсиз кепиллик алғансән;
 Сән ялаңтүшләрни кийим-кечәклиридин мәһрум қиливәткәнсән.■
 7 һалсизланғанларға су бәрмидиң,
 Ач қалғанларға ашниму аяп бәрмидиң,
 8 Гәрчә сән йәр-зиминлик болған қоли узун адәм болсаңму,
 Йәр-зимин тутуп һөрмәтлинип кәлгән адәм болсаңму,
 9 Сән тул хотунларниму қуруқ қол яндурғансән,
 Житим-йесирларниң қолиниму янжитивәткәнсән.□
 10 Мана шу сәвәптин әтрапиңда қапқанлар ятиду,
 Уштумтут пайда болған вәһимиму сени басиду.
 11 Шу сәвәптинму сени қараңғулуқ бесип көрәлмәс қилди,
 Бир кәлкүн келип сени гәриқ қилди.
 12 Тәңри әршаланиң чоққисида туриду әмәсму?
 Әң егиз юлтузларниң нәқәдәр алий экәнлиғигә қарап бақ!
 13 Бирақ сән: «Тәңри немини билиду?
 У раст шунчә зулмәт қараңғулуқта бир немини пәриқ етәләмду?!» дәватисән.
 14 Йәнә: «Қоюқ булутлар уни тосивалиду,
 Шуңа У пәләк үстидә айлинип маңғинида бизни көрмәйду!» — дәйсән.
 15 Яман адәмләр маңған кона йолни сәнму тутиверәмсән?
 16 Улар вақти тошмай турупла елип кетилгән,
 Уларниң һуллири кәлкүн тәрипидин еқитилип кетилгән.□
 17 Улар Тәңригә: «Биздин нери бол!»
 һәммигә Қадир бизни немә қиләлисун?» — дәйтти.■
 18 Бирақ уларниң өйлирини есил нәрсиләр билән толдурған дәл Униң Өзидур,
 Мән болсам яманларниң нәсихитидин жирақлашқанмән!□ ■
 19 һәққанийлар уларниң бәрбат болғанлиғини көрүп шатлиниду;
 Бигуналар уларни мазақ қилип: — ■
 20 «Бизгә қарши чиққучилар шүбһисиз вәйран болиду,
 От уларниң байлиқлирини жутувәтмәмду?» — дәйду.
 21 Шуңа Худаға бойсунуп Уни тонусаң,
 Шу чағдила сән аман болисән;

□ **22:3** «... Йоллириң әйипсиз болған тәғдирдиму, сән униңға немә гәниймәтләрни елип келәләйсән?» — 1-бап, 8-айәттә, Худаниң Аюптин алған разилиғи, хурсәнлиғи наһайити рошән баян қилиниду. Йәнә келип, Тәвратниң «Яритилиш» дегән қисмида биз Худаниң инсанларниң гуналлири түпәйлидин болған интайин азаплинидиғанлиғи тоғрисидә хәвәрдар болимиз. Шуңа Елифазниң 2-айәт вә 3-айәттики бу сөзлириниң толиму хата экәнлиғини билишимиз лазим. ■ **22:6** Мис. 22:26, 27; Қан. 24:6, 10-13 □ **22:9** «Сән ... житим-йесирларниң қолиниму янжитивәткәнсән» — шуни чоққур чүшинишимиз керәкки, Елифазниң бу шикайәтлири пүтүнләй асассиздур. □ **22:16** «Улар вақти тошмай турупла ..., уларниң һуллири кәлкүн тәрипидин еқитилип кетилгән» — бу йәрдә Нун пәйғәмбәрниң дәвридә топан еқитип кәткән рәзил адәмләр көрстилгән болуши мүмкин. ■ **22:17** Аюп 21:14 □ **22:18** «Уларниң өйлирини есил нәрсиләр билән толдурған дәл униң өзидур» — Елифаз мошу йәрдә Аюпниң «Яманлар бәзидә бейип аватлишиду» дегән пиқриниң тоғрилиғини азрақ қобул қилғандәк қилғини билән йәнила: «Яманлар тез бәрбат болиду» дәйду. ■ **22:18** Аюп 21:16 ■ **22:19** Зәб. 106:42

Шуниң билән саңа амәт келиду.

²² Униң ағзидин кәлгән несиһәтниму қобул қил,
Униң сөзлирини көңлүңгә пүкүп қой. □

²³ Сән һәммигә Қадирниң йениға қайтип кәлсән, муқәррәрки,
Қайтидин қурулуп чиқалайсән;

Әгәр сән қәбиһликни чедирлириндин жирақлаштурсаң, ■

²⁴ Әгәр сән алтунуңни топа-чаң үстигә ташлалисаң,
Офирдики алтунуңни шиддәтлик еқинниң ташлириға қошувәтсән, □

²⁵ Ундақта һәммигә Қадирниң Өзи саңа алтун болиду.

Сениң үчүн сәрхил күмүчму болиду.

²⁶ У чағда сән һәммигә Қадирдин сөйүнисән,

Йүзүңни Тәңригә қарап көтирәләйсән.

²⁷ Сән Униңға дуа қилсаң, У қулақ салиду,
Шундақла сәнму ичкән қәсәмлирингә әмәл қилисән.

²⁸ Сән қарар қилған иш әмәлгә ашиду,

Йоллирин үстигә нур чүшиду.

²⁹ Адәмләр пәс қилинғанда, сән уларға: «Орнуңлардин туруңлар!» дәйсән,
Шуниң билән Худа чирайи сунғанларни қутқузиду. ■

³⁰ У һәтта гунайи бар адәмниму қутқузиду,

У қолуңдики һалаллиқтин қутқузулиду. □

23

Аюп жавап бериду — Ишәш-етиқатниң гуман билән болған күриши

¹ Аюп жававән мундақ деди: —

² «Бүгүнму шикайитим аччиқтур;

Униң мени басқан қоли аһ-зарлиримдинму еғирдур! □

³ Аһ, Уни нәдин тапалайдиғанлиғимни билгән болсам еди,
Ундақта Униң олтиридиған жайиға барар едим!

⁴ Шунда мән Униң алдида дәвайимни баян қилаттим,

Ағзимни муназириләр билән толдураттим,

⁵ Мән Униң маңа бәрмәкчи болған жававини биләләйттим,

Униң маңа немини демәкчи болғанлиғини чүшинәләйттим.

⁶ У маңа қарши туруп зор күчи билән мениң билән талишамти?

Яқ! У чоқум маңа қулақ салатти.

⁷ Униң һозурида һәққаний бир адәм униң билән дәвалишалайтти;

Шундақ болса, мән өз Сотчим алдида мәңгүгичә ақланған болаттим.

⁸ Әпсус, мән алға қарап маңсамму, лекин У у йәрдә йоқ;

□ **22:22** «Худаниң ағзидин кәлгән несиһәтниму қобул қил,...» — Елифаз өзиниң бая дегән гәплирини «Худаниң ағзидин кәлгән несиһәт» дәп қариса керәк. ■ **22:23** Аюп 8:5, 6 □ **22:24** «Әгәр сән ... Офирдики алтунуңни шиддәтлик еқинниң ташлириға қошувәтсән» — Елифаз бәлким Аюпни алтунларға интайин ач көз адәм дәп қарайду. Униң бу сөзлириниң нурғун адәмләргә пайда йәткүзәләйдиғини билән, Аюп ач көз адәм болмиғачқа, униңға һеч ярдәм бәрмәйду. Бу әйәттә дейилгән «Офирдики алтун» һаһайити есил бир хил алтунни көрситиду. ■ **22:29** Пәнд. 29:23 □ **22:30** «У һәтта гунайи бар адәмниму қутқузиду, у қолуңдики һалаллиқтин қутқузулиду» — қизиқ иш шуки, Елифазниң өзи ахирда Аюпниң дуаси арқилиқ қутқузулиду (42-бап). □ **23:2** «Бүгүнму шикайитим аччиқтур» — бу әйәттики «бүгүн» дегән сөз Аюпниң достлири билән болған муназирилириниң бир нәччә күн давамлашқанлиғиға испат болиду. Елифаз 22-бап, 29-әйәттә «Худа чирайи сунғанларни қутқузиду» дегән еди. Аюп йәнә бу йәрдә Елифаз ейтқан «Шикайәт (әрз)» дегән сөзини қәстән ишлитип өзини «чирайи сунғанлардин» әмәслигини көрсәтмәкчи болған болуши мүмкин.

Кәйнимгә янсамму, Униң сайисиниму көрәлмәймән. □

⁹ У сол тәрәптә иш қиливатқанда, мән Уни байқалмаймән;

У оң тәрәптә йошурунғанда, мән Уни көрәлмәймән; □

¹⁰ Бирақ У мениң маңидиған йолумни билип туриду;

У мени тавлиғандин кейин, алтундәк сап болиман. □

¹¹ Мениң путлирим униң қәдәмлиригә чиң әгәшкән;

Униң йолини чиң тутуп, һеч чәтнимидим. ■

¹² Мән йәнә Униң ләвлириниң буйруғидин баш тартмидим;

Мән Униң ағзидики сөзләрни өз көңүлдикилиримдин қиммәтлик билип қәдирләп кәлдим. □

¹³ Бирақ Униң болса бирла муддиаси бардур, кимму Уни йолидин буруялисун?

У көңлидә немини арзу қилған болса, шуни қилиду. ■

¹⁴ Чүнки У маңа немини ирадә қилған болса, шуни бәрһәк вужудқа чиқириду;

Мана мошу хилдики ишлар Униңда йәнә нурғундур.

¹⁵ Шуңа мән Униң алдида дәккә-дүккигә чүшимән;

Буларни ойлисамла, мән Униңдин қорқуп кетимән. □

¹⁶ Чүнки Тәңри көңлүмни әҗиз қилған,
Һәммигә Қадир мени сарасимигә салиду.

¹⁷ Һалбуки, мән қараңғулуқ ичидә ужуқтурулмидим,

Вә яки йүзүмни ошивалған зулмәт-қараңғулуққиму һеч сүкүт қилмидим. □

24

Мискинлик вә җинайәт

¹ — Немишкә һәммигә Қадир сорақ күнлирини бекитмәйду?

Немишкә Уни тонуғанлар Униң шу күнлирини бекардин-бекар күтиду?

² Мана, адәмләр пасил қилинған ташларни йөткиветиду;

Улар зораванлиқ билән башқиларниң падилирини булап-талап өзлири очуқ-ашкарә бақиду; □ ■

³ Улар житим-йесирларниң ешигини булап һайдап кетиду;

Улар тул хотунниң калисини кепиллик үчүн еливалиду. □

□ **23:8** «Әпсус, мән алға қарап маңсамму, лекин У у йәрдә йоқ; кәйнимгә янсамму, Униң сайисиниму көрәлмәймән» — йәнә бир хил тәржимиси: «Бирақ мән шәриқкә маңимән, лекин У у йәрдә йоқ; гәрипкә янсамму, Униң сайисиниму көрәлмәймән». □ **23:9** «У сол тәрәптә ... У оң тәрәптә йошурунғанда, мән Уни көрәлмәймән» — Аюп өз әһвалидин Худаниң яхшилиқлиридин һеч қандақ испат көрәлмәйду вә Худаниң һазир униңға нисбәтән немини қиливатқанлиғини һеч билмәйду. □ **23:10** «Бирақ У мениң маңидиған йолумни билип туриду» — бу әйәтниң биринчи қисминиң йәнә бир хил тәржимиси: «У (Худа) Әзиниң маңа болған йолини билиду». Шүбһисизки, Аюпниң бундақ дегини йәнила униң етиқатиниң әң парлақ баянлиридин бири һесаплиниду. Биз йәнила униңға қайил болмай туралмаймиз. ■ **23:11** Аюп 31:4-8 □ **23:12** «...Униң ағзидики сөзләрни өз көңүлдикилиримдин қиммәтлик билип...» — яки «...Униң ағзидики сөзләрни өз нәпсимдин қиммәтлик билип...». ■ **23:13** Зәб. 32:9; 113:11; 134:6 □ **23:15** «Буларни, йәни **14-әйәттики** «мошу хилдики ишлар»ни ойлисамла, мән Униңдин қорқуп кетимән» — Аюп әнди немишкә Худа алдида беарам болуп, өз ишлирини ойлиса қорқуп кетиду? **14-әйәттә** у Худа униң үчүн бекитилгән ишлар (йәни униң һазир тартиватқан азап-оқубәтләр) тоғрисида сөз қилғандин кейин, у: «Униңда нурғунлиған мошундақ ишлар бардур» дәйду — демәк, у: «Мениң һазирғичә тартқан азаплиримдин йәнә нурғун «мошундақ ишлар» алдимда бармекин?» дәп интайин қийнилиду. □ **23:17** «Һалбуки, мән қараңғулуқ ичидә ужуқтурулмидим, вә яки йүзүмни ошивалған зулмәт-қараңғулуққиму һеч сүкүт қилмидим» — бу әйәтниң әсли тәкистини чүшиниш сәл тәс. Йәнә бир хил тәржимиси: «Чүнки мән қараңғулуқ чүшкәндә җандин үзүлмигиним билән, У мениң йүзүмни зулмәт-қараңғулуқтин қоғдап қутқузмиған». □ **24:2** «Мана, адәмләр пасил қилинған ташларни йөткиветиду» — мошу бап 1-12-әйәттики «адәмләр» бәлким чөл-баяванда туруватқан мискин җинайәтчиләрни көрситиду (болупму 5-12-әйәтләрни көрүң). «...ташларни йөткиветиду» — яки «ташларни йөткәп кетиду». ■ **24:2** Қан. 19:14; 27:17; Пәнд. 22:28; 23:10 □ **24:3** «Улар тул хотунниң калисини кепиллик үчүн еливалиду» — бу калиси бәлким һәм сүт үчүн һәм йәр һайдаш үчүнму ишлитилиду.

- 4 Улар мискинләрни йолдин нери иштириветиду;
Шуниң билән зиминдики езилгәнләрниң һәммиси мөкүшүвалиду.■
- 5 Мана, улар дәшт-баяванлардики явайи ешәкләрдәк,
Таң сәһәрдә олжа издәш «хизмити»гә чиқиду;
Жаңгал улар вә уларниң балилири үчүн йемәклик тәминләйду.□
- 6 Улар яманниң калилири үчүн далада от-чөп ориду,
Униң үчүн ашқан-ташқан үзүмлирини терийду;□
- 7 Улар кечини кийимсиз ялаң өткүзиду,
Соғта болса йепинғидәк кийими йоқтур.
- 8 Улар таққа яққан ямғурлар билән сүзмә болуп кетиду,
Панаһсизлиғидин ташни қучағлишиду.
- 9 Адәмләр атисиз балиларни әмчәктин булап кетиду,
Улар мискинләрдин бовақларни кепилликкә алиду.□
- 10 Мискинләр болса кийимсиз, йелиң өтиду,
Башқилар үчүн буғдай бағлирини көтәрсиму, йәнила ач қалиду;■
- 11 Улар башқиларниң өйидә зәйтунларни чәйләп яғ чиқарған болсиму,
Һойлилирида шарап кәлчигини чәйлигән болсиму,
Йәнила уссузлуқта қалиду.■
- 12 Шәһәрдин адәмләрниң аһ-зарлири чиқип туриду,
Қилич йегәнләрниң жанлири налә-пәряд көтириду;
Бирақ Тәңри һеч кимниң ипласлиғини әйиплимәйду.□
- 13 — Нурға қарши исян көтиридиғанларму бар;
Улар нурниң йоллирини билмәйду,
Униң тәриқилиридә турмайду.
- 14 Қатил таң нури келиши билән орнидин туруп,
Кәмбәғәлләр вә мискинләрни өлтүриду;
Кечидә у оғридәк жүриду.□ ■
- 15 Зинахорму «Мени һеч көз көрмәйду» дәп завал вақтини күтиду,
Башқилар мени тонумисун дәп аялниң чүмбилини йүзигә тартивалиду.■
- 16 Қараңғулуқта оғрилар өйниң тамлирини колап тешиду;
Күндүздә улар өзлирини өз өйигә қамап қойиду;
Улар нурни тонумайду.■
- 17 Улар үчүн таң сәһәр өлүм сайисидәк туюлиду;
Улар қап-қараңғулуқниң вәһимилирини дост тутиду.□
- 18 Улар суларниң йүзидики көпүкләрдәк йоқап кәтсун!
Уларниң йәр-зиминдики несивиси ләнәт қилинғанки,

■ 24:4 Пәнд. 28:28 □ 24:5 «...улар дәшт-баяванлардики явайи ешәкләрдәк,...» — бу яман адәмләр шәһәр-йезилардин һайдиветилгән болуп, дәшт-баяванда жан беқиштин башқа амали йоқ еди. □ 24:6 «Улар яманниң калилири үчүн далада от-чөп ориду, униң үчүн ашқан-ташқан үзүмлирини терийду» — рошәнки, йәр егиси болған мошу рәзил адәм бу «чүпрәндиһәр»гә өз ашлиқ һосулини елишта яки үзүм һосулини үзүштә һеч ишәнмәйду. □ 24:9 «Улар мискинләрдин бовақларни кепилликкә алиду» — яки «Улар мискинләрдин кепиллик алиду». ■ 24:10 Лав. 19:13 ■ 24:11 Қан. 25:4; Яқ. 5:4 □ 24:12 «... Бирақ Тәңри һеч кимниң ипласлиғини әйиплимәйду» — кейин Аюп бу сөзидин һәм мошунуңға охшаш башқа сөзлиридин товва қилип: «Несиһәтни тутуруқисиз сөzlәр билән хирәләштүргән ким?» дәп сөзидин яниду (42-бап). Бирақ бу бабтики 1-12-айәтләрдин рошән чүшинимизки, у мундақ кишиләрниң, һәтта униңдин жирақ турған езилгүчиләрниң әһвалиға ичини ағритип көңүл бөләтти. □ 24:14 «Қатил таң нури келиши билән орнидин туруп, кәмбәғәлләр вә мискинләрни өлтүриду» — бәлким таң сәһәрдики ғувалиқтин һәм кишиниң бехәстилиғидин пайдилинип йошурун зәрбә қилип булап-талайду. ■ 24:14 Зәб. 9:29, 30 ■ 24:15 Зәб. 9:31-32; Пәнд. 7:8, 9 ■ 24:16 Аюп 38:15; Юһ. 3:20 □ 24:17 «Улар үчүн таң сәһәр өлүм сайисидәк туюлиду» — яки «Таң сәһәр улар үчүн қап-қараңғулуқ болиду».

Шуңа улардин һеч ким үзүмзарлиққа йәнә маңмисун!□

19 Қурғақчилик һәм томуз иссиқ қар сулириниму йәп түгитиду;

Тәһтисараму охшашла гуна қилғанларни йәп түгәтсун!

20 Уни, туққан анисиму унтусун!

Қурут шөлгәйлирини еқитип уни йесун!

Әскә һеч елинмисун!

Шуниң билән һәққанийсизлиқ дәрәқтәк кесилсун!□

21 У балиси йоқ туғмаслардин олжа алиду,

У тул хотунларғиму һеч шәпқәт көрсәтмәйду.

22 Бирақ Худа Өз қудрити билән мундақ күч-һоқуқи барларниң күнини узартиду;

Улар һәтта һаятидин үмүтсизләнсиму қайтидин орнидин туриду.□

23 Худа йәнила уларни аманлиқта муқимлаштуриду,

Шуңа улар хатиржәм болиду;

У уларниң йоллирини көздә тутқан әмәсму?□

24 Уларниң мәртивиси бирдәмлик өстүрүлиду,

Андин улар йоқ болиду;

Улар оңда қалдуриду, андин башқа адәмләргә охшашла жиғип елип кетилиду;

Улар пәқәтла пишқан сәрхил буғдай башақлиридәк кесилип кетиду.□

25 Бу ишлар мундақ болмиса, қени ким мени ялғанчи дәп испатлалайду.

Мениң гәплиримни ким қуруқ гәп дейәләйду?».

25

Билдад йәнә сөзләйду — Худаниң улуқлуги

1 Шухалиқ Билдад жававән мундақ деди: —

2 «Униңда һөкүмранлиқ һәм һәйвәт бардур;

У асманларниң қәридики ишларниму тәртипкә салиду.□

3 Униң қошунлирини санап түгәткили боламду?

Униң нури кимниң үстигә чүшмәй қалар?

4 Әнди инсан балиси қандақму Тәңриниң алдида һәққаний болалисун?

Аял затидин туғулғанлар қандақму пак болалисун?■

5 Мана, Униң нәзиридә һәтта айму йоруқ болмиған йәрдә,

Юлтузларму пак болмиған йәрдә,■

6 Қурут болған инсан,

□ **24:18** «Улар суларниң йүзидики көпүкләрдәк йоқап кәтсун!» — 18-20-айәтләрдики пеилларни буйруқ шәклидә яки кәлгүси заман шәклидә тәржимә қилишқа болиду. Шуңа -18-20-айәтләрниң башқа бир хил тәржимиси: «Улар суларниң йүзидики көпүкләрдәк йоқап кетиду; уларниң йәр-зиминдики несивиси ләнәт қилинған, шуниң билән улардин һеч ким үзүмзарлиққа йәнә маңмайду... қатарлиқ» болиду. Бирақ биз тәржимимизни алди-кәйнидики айәтләргә маслаштуруп алдуқ. □ **24:20** «Қурут шөлгәйлирини еқитип уни йесун!» — яки: «Қурут униң жориси болсун!». □ **24:22** «...Улар һәтта һаятидин үмүтсизләнсиму қайтидин орнидин туриду» — бу айәттики әсли текстни чүшиниш сәл тәс. Башқа хил тәржимилири учриши мүмкин. □ **24:23** «У уларниң йоллирини көздә тутқан әмәсму?» — Аюп мошу йәрдә Худаниң яманларниң йоллирини көздә тутқани билән уларни алаһидә жазалимайдиғанлиғини, бәлки уларни адәттиқидәк өлүм күнигә сақлайдиғанлиғини көрсәтмәкчи болуши мүмкин. □ **24:24** «Улар, йәни яманлар пәқәтла пишқан сәрхил буғдай башақлиридәк кесилип кетиду» — Аюп йәнила, яманларниң һеч жазаланмай һаятниң пәйзини сүрүп андин пишқан сәрхил буғдайдәк һеч азапланмай бу дуниядин кетидиғанлиғини көрсәтсә керәк. □ **25:2** «У асманларниң қәридики ишларниму тәртипкә салиду» — Билдадниң бу сөзлири бәлким Шәйтанның әслидә Худаға қаршилиқ қилип әрштә исян кәтәргәнлиғини, андин Худаниң Шәйтанны әрштин һайдиветип, әрштики ишларни қайтидин тәртипкә кәлтүргәнлиғини көрситиду. ■ **25:4** Аюп 4:17, 18, 19; 15:14, 15, 16 ■ **25:5** Аюп 15:15

Сазаң болған адәм балиси униң алдида қандақ болар?» □ ■

26

Аюпниң ахирқи сөзлири — Билдадни әйипләш

- 1 Аюп Билдадқа жававән мундақ деди: —
 2 «Мағдурсиз кишигә қалтис ярдәмләрни беривәттиң!
 Биләклири күчсиз адәмни карамәт қутқузувәттиң!
 3 Әқли йоқ кишигә қалтис несиһәтләрни қиливәттиң!
 Вә униңға аламәт билимләрни намайән қиливәттиң!
 4 Сән зади кимниң мәдити билән бу сөzlәрни қилдиң?
 Сәндин чиқиватқини кимниң роһи?

Худаниң улуклуғи — Аюпниң баяни

- 5 — «Әрвахлар, йәни су астидикиләр,
 Шундақла у йәрдә барлиқ туруватқанлар толғинип кетиду;
 6 Бәрһәқ, Худаниң алдида тәһтисараму йепинчисиз көрүниду,
 һалакәтниңму япқучи йоқтур. ■
 7 У йәрниң шималий қутупини аләм бошлуғиға созған,
 У йәр шарини бошлуқ ичидә муәлләқ қилған; □ ■
 8 У суларни қоюқ булутлири ичигә жиғиду,
 Булут уларниң еғирлиғи биләнму житилип кәтмәйду.
 9 У айниң йүзини япиду,
 У булутлири билән уни тосиду. □ ■
 10 У суларниң үстигә чәмбәр сизип қойған,
 Буниң билән У йоруклуқ һәм қараңғулукниң чегарасини бекиткән. □ ■
 11 Асманларниң түврүклири тәврәп кетиду,
 Униң әйивини аңлапла алақзадә болуп кетиду.
 12 У деңизни қудрити билән тиничландуриду;
 Өз һекмити билән Раһабни парә-парә қилип янживетиду. □ ■
 13 Униң Роһи билән асманлар безәлгән,

□ **25:6** «Сазаң болған адәм балиси униң алдида қандақ болар?» — достлириниң Аюпқа әң ахири бәргән жавави Билдадниң бу сөзлириду. Униң баяни бәк қисқа болуп, «яманларниң ақивити» тоғрисида гәп қилмайду, пәкәтла Худаниң улуклуғини сөzlәйду. Қариғанда улар йәнила Аюпниң реаллиққа йүзлинидиған сөзлиригә жавап тапалмайду. ■ **25:6** Аюп 4:19; Зәб. 21:7 ■ **26:6** Зәб. 138:8, 11-12; Пәнд. 15:11; Ибр. 4:13 □ **26:7** «У йәрниң шималий қутупини аләм бошлуғиға созған» — ибраний тилида: — «У шималий тәрәпләр аләм бошлуғида созған». Бу ибариниң йәрниң шималини әмәс, бәлки асманниң шималидики тәрәпләрни көрситиши мүмкинчилигиму бар. «Йәр шари» — әйни тексттә «йәр». Бирақ хелә рошәнки, Аюп йәр-зиминниң мутләқ айрим туридиған бир жисим экәнлигини толук хәвәрдар еди. ■ **26:7** Зәб. 103:2 □ **26:9** «У айниң йүзини япиду» — яки «У тәхти болған әршниң йүзини япиду». ■ **26:9** Аюп 9:8; Зәб. 103:2, 3 □ **26:10** «Буниң билән у йоруклуқ һәм қараңғулукниң чегарасини бекиткән» — илим-пән жәһәттинму, бу сөzlәрниң топ-тоғра экәнлиги испатланған. ■ **26:10** Яр. 1:9; Аюп 38:8; Зәб. 32:7; 103:5-9; Пәнд. 8:29; Йәр. 5:22 □ **26:12** «У деңизни қудрити билән тиничландуриду» — «тиничландуриду» дегәнниң икки хил тәржимиси бар: — «тиничландуриду» яки «долқунлитиду». Бирақ «долқунлитиду» болса кейинки әйәт билән маслашмайду. «Раһаб» — «Раһаб»ниң үч хил мәнәси бар. 9-бап, 13-әйәттики изаһатни көрүң. Мошу йәрдә, шүбһисизки, деңиздики әшу зор, қорқунучлуқ һайванни көрситиду, һәм шуниң билән бир вақитта у Шәйтаниң бир көрүнүшиду. Бу әйәт бәлким Шәйтаниң дәсләптә Худаға қаршилиқ қилип исян көтәргәнлигини, андин Худаниң уни әрштин һайдап деңизға ташлиғанлигини көрситиду, шундақла әң ахирида уни битчит қиливетидиғанлигини бешарәт қилиду. 13-әйәтни һәм изаһатиниму көрүң. ■ **26:12** Йәш. 51:15

Униң қоли тез қачқан әждиһани санжййду. □ ■

14 Мана, бу ишлар пәқәт униң қилғанлириниң кичиккинә бир қисмидур, халас;
Униң сөз-каламидин аңлаватқинимиз наһайити пәс бир шивирлаш, халас!
Униң пүткүл зор қудритиниң гүлдүрмамисини болса кимму чүшинәлисун?!». □

27

Аюпниң қайтидин өз һәқ-сәмимийлигини баян қилиши

1 Аюп баянини давамлаштуруп мундақ деди: —

2 «Мениң һәққимни тартивалған Тәңриниң һаяти билән,
Жәнимни ағритқан һәммигә Қадирниң һәққи билән қәсәм қилимәнки, □

3 Тенимдә нәпәс болсила,

Тәңриниң бәргән Роһи димиғимда турсила,

4 Ләвлиримдин һәққанийсиз сөзләр чиқмайду,

Тилим алдамчилик билән һеч шивирлимайду! □

5 Силәрниңкини тоғра дейиш мәндин жирақ турсун!

Жәним чиққанға қәдәр дуруслуғумни өзүмдин айрмаймән!

6 Адиллиғимни чиң тутуверимән, уни қоюп бәрмәймән,

Вижданим яшиған һеч бир күнүмдә мени әйиплимисун! □

7 Мениң дүшминим рәзилләргә охшаш болсун,

Маңа қарши чиққанлар һәққанийсиз дәп қаралсун. □

8 Чүнки Тәңри иплас адәмни үзүп ташлиғанда,

Униң жәнини алғанда,

Униң йәнә немә үмүти қалар? ■

9 Балаю-апәт уни бесип чүшкәндә,

□ **26:13** «тез қачқан әждиһа — яки «йорғилима әждиһа». «тез қачқан әждиһа» — бәлким жуқуриқи «левиатан»ни (9-изаһатни көрүң) яки Шәйтанның өзини көрситиду. Әгәр иккинчи мәнәси тоғра болса, бу Тәвраттики «Яритилиш» 3-баптики бешарәт билән охшайду. Демәк, ахирда Худа Өз Мәсиһи арқилиқ Шәйтанны пүтүнләй мәғлуб қилиду. Бәзи алимләр: «У Өз қоли билән «әждиһа юлтуз түркүми»ни ясиған» дәпму тәржимә қилиду. ■ **26:13** Зәб. 32:6

□ **26:14** «Бу ишлар пәқәт униң қилғанлириниң кичиккинә бир қисмидур, халас» — ибраний тилида «Бу ишлар пәқәт униң йоллириниң әң четидики бүжиги, халас». «Униң пүткүл зор қудритиниң гүлдүрмамисини болса кимму чүшинәлисун?!» — Аюпниң бу үч дости Худа һәммидин улук вә алий болғанлиғи үчүн Униңға йеқинлишиш мүмкин әмәс, дәп қарайду. Бирақ Аюп үчүн (гуманлиқ нуқтиинәзәрдин әмәс, етиқатниң нуқтиинәзириниң сөзлигән вақитларда) Худаниң улуклуғи Униң инсанни паклап Өзигә йеқинлаштуруш имканийитини яритип бериду. Шуңа у Худаниң улуклуғидин шатлиниду. □ **27:2** «Мениң һәққимни тартивалған Тәңриниң һаяти билән...» — Аюпниң мошу йәрдә

«(Худа) мениң һәққимни тартивалған» дегини бәлким Худаниң һеч сәвәпни көрсәтмәй уни жазалап, униңдин «адаләткә болған һәққи»ни яки униң бу ишлар тоғрилиқ «дәвалишиш» пурситини «тартивалған»лиғини көрситиду. □ **27:4**

«Мениң һәққимни тартивалған Тәңриниң һаяти билән, жәнимни ағритқан һәммигә Қадирниң һәққи билән қәсәм қилимәнки, ... ләвлирим... тилим алдамчилик билән һеч шивирлимайду!» — бу қәсәм (2-4-айәт) бәлким пүткүл Муқәддәс Китап ичидә әң әжайип, әң ғәлитә қәсәм һесаплиниши мүмкин. У Худа һәққимни тартивалған һәм жәнимни ағритқан дегини билән, йәнила Худаниң һәққидә қәсәм ичиду. Көрүнүштә чоң зиддийәт бардәк қилсиму, бирақ униң һәр бир сөзиниң тегидә униң чоңқур етиқати ипадиленип туриду. □ **27:6** «... Вижданим яшиған һеч бир күнүмдә мени әйиплимисун!» — 5- һәм 6-айәттики баянларниң икки мәнәси бар: — биринчидин, мәйли яманларниң йоллири аватлашқан болсиму, Аюп дурус, диянәтлик болушқа интилишини һәргиз ташлимайду; иккинчидин, униң қаршичә «Һәммә гунайини Худаға етирап қилип товва қилиш билән өз вижданимға хилаплиқ һеч иш қалмиди; әгәр шундақ қилмиған болсам, ялған ейтаттим» дегән идийисини ипадиләйду. □ **27:7** «Маңа қарши чиққанлар һәққанийсиз дәп қаралсун» — Аюп «Мени һәққанийсиз дегүчиләр (Худа адил болса) өзлири һәққанийсиз дәп қарилиши керәк» дәп тиләйду. Кона қанунларға асасән, бириси башқа бирәвға ялғандин жинайәт чаплиса, ялғанлиғи испатлиниши билән у дәл шу жинайәткә тегишлик жаза билән жазалиниши керәк еди. Худа Аюпни һәққаний дәп испатлиса, үч достиниң гунайи бар дегәнлик.

Шуниң үчүн бу сөз һәм униң бир тилиғи һәм достлириға болған сәмимий ағаһландуруши болуп қалиду. ■ **27:8** Мат. 16:26; Луқа 12:20

Тәңри униң налә-пәрядини аңламду?■

10 У һәммигә Қадирдин сөйүнәмду?

У һәрдайим Тәңригә илтижа қилаламду?□

11 Мән Тәңриниң қолиниң қилғанлири тоғрисида силәргә мәлумат берәй;
Һәммигә Қадирда немә барлиғини йошуруп жүрмәймән.

12 Мана силәр аллибурун буларни көрүп чиқтиңлар;

Силәр немишкә ашундақ пүтүнләй қуруқ хияллик болуп қалдиңлар?

13 Рәзил адәмләрниң Тәңри бекиткән ақивити шундақки,

Зораванларниң һәммигә Қадирдин алидиған несивиси шундақки: —■

14 Униң балилири көпәйсә, қиличлиниш үчүнлә көпийиду;

Униң пәрзәнтлириниң нени йетишмәйду.□ ■

15 Униң өзидин кейин қалған адәмлири өлүм билән беваситә дәпнә қилиниду,
Буниң билән қалған тул хотунлири матәм тутмайду.□ ■

16 У күмүчләрни топа-чаңдәк жиғип догилисиму,

Кийим-кечәкләрни лайдәк көп жиғсиму,

17 Буларниң һәммисини тәйярлисиму,

Бирақ кийимләрни һәққаныйлар кийиду;

Бигуналарму күмүчләрни бөлүшиду.■

18 Униң ясиған өйи пәрваниниң ғозисидәк,

Үзүмзарниң күзәтчиси өзигә салған кәпидәк бош болиду.

19 У бай болуп йетип дәм алғини билән,

Бирақ әң ахирқи қетим келидуки,

Көзини ачқанда, әнди түгәштим дәйду.■

20 Вәһимиләр кәлкүндәк бешиға келиду;

Кәчтә қара қуюн уни чаңгилиға алиду.□ ■

21 Шәриқ шамили уни учуруп кетиду;

■ 27:9 Аюп 35:12; Зәб. 17:42; 65:18; 108:7; Пәнд. 1:28; 28:9; Йәш. 1:15; 16:12; Йәр. 14:12; Әз. 8:18; Мик. 3:4; Юһ. 9:31; Яқ. 4:3 □ 27:10 «Рәзил адәм һәммигә Қадирдин сөйүнәмду? У һәрдайим Тәңригә илтижа қилаламду?» — Аюпқа нисбәтән Худаниң униң қешида һазир болғанлиғи, униң Худа билән алақидә болуши униң һаятидики әң бәхитлик иштур. Бу баянида у яманларда ундақ хошаллиқниң йоқлуғини, мундақларниң Худаға илтижа қилалмайдиғанлиғини байқиғанлиғини аян қилиду. Диққәт қилишимизға әрзийдуки, Аюп нурғун қетим Худаға илтижа қилип сөزلәйду, башқиларға сөз қилиштин тохтап туруп Худаға беваситә гәп қилиду. Бирақ униң үч дости (һәм ахирида сөзлигән Елиху) бир қетимму Худаға беваситә сөзлимәйду. ■ 27:13 Аюп 20:29 □ 27:14 «Рәзил адәмниң балилири көпәйсә, қиличлиниш үчүнлә көпийиду; униң пәрзәнтлириниң нени йетишмәйду» — Аюпниң яманларниң ақивитини тәсвирлигән һәм шундақла достлириниң сөзигә сәл қошулғандәк позитсийисини билдүргән бу баяни униң баянлири ичидә чүшинишкә әң тәс болған баянлардур. Чүнки бу сөзләрниң мәнаси ениқ болғини билән, униң илгәрки дегәнлиригә қаримуқарши болуп чиқиду. Илгири у: «Яманлар ғазаланмаслиғиниң сәвәви немә? Немишкә шунчә көп рәзилләр һеч ғазаланмай мискинләрни халиғанчә езиду? Бәзидә яманлар пешкәлликкә учрайду, бирақ гунаһсарларму охшашла учрайду; һеч қандақ тәртипни байқиғили болмайду» — дегәндәк сөзләрни қилған еди. Мана бу баянларда «Униң балилири көпәйсә, қиличлиниш үчүнлә көпийиду; униң пәрзәнтлириниң нени йетишмәйду...» дегән сөзләр ейтилиду. Бу зади қандақ гәп? Биз бу мәсилигә нисбәтән шундақ қараймизки, Аюпниң реаллиққа йүзлиништики жүрғити мошу йәрдә өз-өзигә тәсәлли бериш үчүн сәл ақишлик қилған болуши мүмкин. Биз «қошумчә сөз»имиздә бу иш тоғрилиқ йәнә азрақ тохтилимиз. ■ 27:14 Қан. 28:41; Нош. 9:13 □ 27:15 «Қалған адәмлири өлүм билән беваситә дәпнә қилиниду» — «өлүм» мошу йәрдә бәлким бир хил ваба яки бир хил егир кесәлни көрситиду. «Беваситә дәпнә қилиниду» — демәк, һеч қандақ дағдугисиз тездин дәпнә қилиниду. Бәлким жуқумлуқ кесәл яки ваба билән өлгән болса керәк. «...қалған тул хотунлири матәм тутмайду» — бәлким балаю-апәт уларға йеқинлишиши билән яки охшаш сәвәп билән рәсмий матәм тутушқа үлгүрәлмәйду. Буниңдин көрүвелишкә болидуки, Аюпниң пәкәт бир аяли бар еди һәм «бир әр, бир хотунлуқ» болушни қувәтлигән (29-бапниму көрүң). Униң дейишичә, яманлар көп хотунлуқ болуши мүмкин. ■ 27:15 Зәб. 77:64 ■ 27:17 Пәнд. 28:8; Топ. 2:26 ■ 27:19 Зәб. 48:17-21 □ 27:20 «Кәчтә қара қуюн уни чаңгилиға алиду» — Аюпниң «қара қуюн»ни тилға елиши шундақ бир қара қуюнниң жирақтин келиватқанлиғини пуритиду. 38-бапта бу қара қуюн уларниң үстигә чүшиду. ■ 27:20 Аюп 15:21; 18:11

Шиддәт билән уни орнидин елип жираққа етип ташлайду.□

²² Боран уни һеч айимай, бешиға урулиду;

У униң чаңгилидин қутулуш үчүн һә дәп уруниду;

²³ Бирақ *шамал* униңға қарап чавак чалиду,

Уни орнидин «уш-уш» қилип қоғливетиду».□

28

Даналиқни издәш

¹ — «Шүбһисизки, күмүч тепилидиған канлар бар, Алтунниң тавлинидиған өз орни бардур;□

² Төмүр болса йәр астидин қезивелиниду,

Мис болса таштин еритилип елиниду.

³ Инсанлар *йәр астидики* қараңғулуққа чәк қойиду;

У йәр қаригичә чарлап жүрүп,

Қараңғулуққа тәвә, өлүмниң сайисидә турған ташларни издәйду.□

⁴ У йәр йүзидикиләрдин жирақ жайда тик болған қудуқни колайду;

Мана шундақ адәм аяқ басмайдиган, унтулған йәрләрдә улар арғамчини тутуп бошлуқта пулаңлап жүриду,

Кйшиләрдин жирақта есилип туриду.

⁵ Ашлиқ чиқидиған йәр,

Тәкти коланғанда болсаялқундәк көрүниду;

⁶ Йәрдики ташлар арисидин көк якутлар чиқиду,

Униңда алтун рудисиму бардур.

⁷ У йолни һеч қандақ алғур қуш билмәйду,

Һәтта сарниң көзиму униңға йәтмигән.

⁸ һакавур житқучларму у йәрни һеч дәссәп бақмиған,

Әшәддий ширму у жайдин һеч қачан өтүп бақмиған.

⁹ Инсан балиси қолини чақмақ тешиниң үстигә тәккүзиду,

У тағларни йилтизидин қомуриветиду.

¹⁰ Ташлар арисидин у қаналларни чапиду;

Шундақ қилип униң көзи һәр хил қиммәтлик нәрсиләрни көриду;□

¹¹ Йәр астидики еқинларни тешип кәтмисун дәп уларни тосувалиду;

Йошурун нәрсиләрни у ашкарилайду.□

¹² Бирақ даналиқ нәдин тепилар?

□ **27:21** «Шәриқ шамили уни учуруп кетиду» — Пәләстиндә «шәриқ шамили» әвжигә чиққан вақтида интайин қорқунучлуқ, әшәддий болуп пүтүн дәрәкләрниму жулуп жирақларға ташливетәләйду. □ **27:23** «Бирақ шамал ... уни орнидин «уш-уш» қилип қоғливетиду» — «уш-уш қилиш» мәсқирә қилишни билдүриду. □ **28:1** «Алтунниң тавлинидиған өз орни бардур» — ЯКИ «алтунниң чайқилидиған өз орни бардур». Даналиқ тәвсийә қилинған 28-баптики

бу гөзәл шеирни бәзи алимлар Аюпниң өз сөзи әмәс, бәлки китапниң язғучиси тексткә қистуруп қошқан бир шеир, дәп қарайду. Буниң мәхсити, оқурмәнләрниң һәқиқий даналиқни тәһлил қилишиға ярдәм болсун дегән сүпәттә шеирни оттурига қойған. Биз бу пикиргә қайил болдуқ. Бу пикиргә бир испат, 29-бап: — «Аюп баянини давамлаштуруп мундақ деди: —» дегән сөзләр билән башлиниду, қариганда 27:23-айәт билән бағлиқ. Башқа алимлар бу баянлар Аюпниң өз ағзидин чиққан баянлардур, «1-айәтниң «шүбһисизки» (яки «чүнки») дегән бағлиғучи билән башлиниши буниңға испат болалайду», деп қарайду. Қайси пикир тоғра болушидин қәтғийнәзәр, бу баптики һәқиқәтләр шүбһисизки Аюпниң етиқатиниң һәм у муйәссәр болған вәһийлириниң теги һәм ули болған еди. Кейин биз мәзкур китапни язғучиниң ким экәнлиги тоғрилиқ чүшәнчә беримиз. □ **28:3** «Инсанлар йәр астидики қараңғулуққа чәк қойиду» — ДЕМӘК, инсанлар якутларни издәштә йәр астидики қараңғулуқни чирақлар билән йорутиду; 4-5-айәтләрдә уларниң арғамчиларға есилип йәр астиға чүшүп хәтәргә тәвәккүл қилғанлиги тәсвирлиниду. □ **28:10** «Ташлар арисидин у қаналларни чапиду» — бу қаналлар бәлким йәр астидики суни тонниллардин чиқириш үчүн коланған. □ **28:11** «Йәр астидики еқинларни тешип кәтмисун дәп уларни тосувалиду» — башқа бир хил тәржимиси: «У еқинларниң мәнбилирини издәп тапиду».

Йорутулушның макани нәдиду?

¹³ Инсан балилири уның қиммәтликлигини һеч билмәс,
У тирикларның зиминидин тепилмас.

¹⁴ Йәр теги: «Мәндә әмәс» дәйду,

Деңиз болса: «Мән биләнму биллә әмәстур» дәйду. ■

¹⁵ Даналиқни сап алтун билән сетивалғили болмайду,
Күмүчниму уның билән бир таразида тартқили болмас. ■

¹⁶ Һәтта Офирда чиқидиған алтун, ақ һеқиқ яки көк яқут биләнму бир таразида тартқили болмайду. □

¹⁷ Алтун вә хрусталъниму уның билән селиштурғили болмайду,
Есил алтун қача-қучилар уның билән һеч алмаштурулмас.

¹⁸ У үнчә-маржан, хрусталъни адәмнің есидин чиқириду;
Даналиқни елиш қизил яқутларни елиштин әвзәлдур.

¹⁹ Ефиопийәдики сериқ яқут уныңға йәтмәс,
Сериқ алтунму уның билән бәслишәлмәйду.

²⁰ Ундақта, даналиқ нәдин тепилиду?

Йорутулушның макани нәдиду? ■

²¹ Чүнки у барлиқ һаят егилириниң көзидин йошурулған,
Асмандики учар-қанатлардинму йошурун туриду.

²² Һалакәт вә өлүм пәқәтла: «Уның шөһритидин хәвәр алдуқ» дәйду. ■

²³ Уның маңған йолини чүшинидиған,

Туридиған йерини билидиған пәқәтла бир Худадур.

²⁴ Чүнки Уның көзи йәрнің қәригичә йетиду,

У асманнің астидики барлиқ нәрсиләрни көриду.

²⁵ У шамалларның күчини таразиға салғанда,

Дунияның сулирини өлчигәндә, ■

²⁶ Ямғурларға қанунийәт чүшүргинидә,

Гүлдүрмаманиң чақмиқига йолини бекиткиндә,

²⁷ У чағда У даналиққа қарап уни баян қилған;

Уни нәмунә қилип бәлгүлигән;

Шундақ, У уның баш-айиғиға қарап чиқип, □

²⁸ Инсанға: «Мана, Рәбдин қорқуш даналиқтур;

Яманлиқтин жирақлишиш йорутулуштур» — дегән». □ ■

29

Илгәрки бәхитлик күнләрни әсләш

¹ Аюп баянини давамлаштуруп мундақ деди: —

² «Аһ, әһвалим илгәрки айлардикидәк болсиди,

■ **28:14** Аюп 28:22 ■ **28:15** Пәнд. 3:14; 8:11, 19; 16:16 □ **28:16** «Офирда чиқидиған алтун» — Офир дегән йәрдики алтун наһайити сап еди. ■ **28:20** Аюп 28:12 ■ **28:22** Аюп 28:14 ■ **28:25** Пәнд. 8:29 □ **28:27** «У чағда **Худа** даналиққа қарап уни баян қилған» — буниң мәнаси бәлким Худаниң дунияның яритилиши арқилиқ даналиқни баян қилғанлигини өз ичигә алиду. □ **28:28** «Мана, Рәбдин қорқуш даналиқтур; яманлиқтин жирақлишиш йорутулуштур» — бу бабтики сөzlәр инсан балилириниң йәр астида есил ташларни издишини тәнқид қилған әмәс, бәлки уларның у ишта ишләткән параситигә һәм жүрүтигә қайил болған. Бирақ мәйли адәмнің қанчә парасити, қанчә жүрүти болсун, өзиниң бу хусусийәтиригила таянса даналиққа еришмәйду; пәқәтла Рәб Пәрвәрдигардин әйминишкә башлисила, даналиққа еришишкиму башлайду; яманлиқтин товва қилип жирақлашсила, йорутулушқа башлайду. Бу шүбһисизки, Аюпның етиқатиниң һәм у муйәссәр болған вәһийлириниң теги һәм ули болған еди. ■ **28:28** Зәб. 110:10; Пәнд. 1:7; 9:10

Тәңри мәндин хәвәр алған күнләрдикидәк болсиди!□

³ У чағда Униң чириғи бешимға нур чачқан,
Униң йоруклуғи билән қараңғулуқтин өтүп кәткән болаттим!

⁴ Бу ишлар мән қиран вақтимда,

Йәни Тәңри чедиримда маңа сирдаш *дост* болған вақитта болған еди!□

⁵ Һәммигә Қадир мән билән биллә болған,

Мениң яш балилирим әтрапимда болған;

⁶ Мениң басқан қәдәмлирим сериқ майға чөмүлгән;

Йенимдики таш мән үчүн зәйтун май дәрияси болуп аққан;□

⁷ Шәһәр дәрвазисиға чиққан вақтимда,

Кәң мәйданда орнум тәйярланғанда,□

⁸ Яшлар мени көрүпла әйминип өзлирини чәткә алатти,

Қерилар болса орнидин туратти,

⁹ Шаһзадиләрму гәптин тохтап,

Қоли билән ағзини етивалатти.

¹⁰ Ақсүйәкләрму тиничлинип,

Тилини таңлийиға чапливалатти.

¹¹ Қулақ сөзүмни аңлисила, маңа бәхит тиләйтти,

Көз мени көрсила маңа яхши гувалиқ берәтти.

¹² Чүнки мән маңа һимайә бол дәп йелинған езилгүчиләрни,

Панаһсиз қалған житим-йесирларниму қутқузуп тураттим.■

¹³ Һалак болай дегән киши маңа бәхит тиләйтти;

Мән тул хотунниң көңлини шатландуруп нахша яңратқузаттим.

¹⁴ Мән һәққанийлиқни тон қилип кийивалдим,

У мени өз гәвдиси қилди.

Адаләтлигим маңа йепинча һәм сәллә болған.■

¹⁵ Мән корға көз болаттим,

Токурға пут болаттим.

¹⁶ Йоқсулларға ата болаттим,

Маңа натонуш кишиниң дәвасиниму тәкшүрүп чиқаттим.□

¹⁷ Мән адаләтсизниң һиңгайған чишлирини чеқип ташлайттим,

Олјисини чишлиридин елип кетәттим.□

¹⁸ Һәм: «Мениң күнлирим қумдәк көп болуп,

Өз угамда раһәт ичидә өлимән» дәйттим;

¹⁹ Һәм: «Йилтизим суларғичә тартилип бариду,

Шәбнәм пүтүн кечичә шехимға чаплишип ятиду;

²⁰ Шөһритим һәрдайим мәндә йеңилинип туриду,

Қолумдики оқайим һәрдайим йеңи болуп туриду» дәйттим.□

□ **29:2** «Аһ, әһвалим илгәрки айлардикидәк болсиди!» — бу баянға қариганда, Аюпни балаю-апәт басқанлиғиға бир нәччә ай болған еди. □ **29:4** «... қиран вақтимда, йәни Тәңри чедиримда маңа сирдаш *дост* болған вақитта болған еди!» — ениқ туруптуки, Аюп әсли Худа билән йеқин достлуқта өткән еди. һеч қандақ гуманизм йоқки,

бу достлуқниң сезимидин мәһрум болуш униңға нисбәтән әң азаплиқ иш болди. □ **29:6** «... Йенимдики таш мән үчүн зәйтун май дәрияси болуп аққан» — бу әйттә көрситилгини Аюпниң илгири интайин бай һалини тәсвирләйду. □ **29:7** «Кәң мәйданда орнум тәйярланғанда» — шәһәрниң (чоң) дәрвазиси яки униң алдидики мәйдан болса шәһәрниң ақсақаллири һәм қазилири жиғилидиған, дәваларни аңлайдиған жай еди. ■ **29:12** Зәб.

71:12-14; Пәнд. 21:13 ■ **29:14** Йәш. 59:17; әф. 6:10-17; 1Тес. 5:8 □ **29:16** «Маңа натонуш кишиниң дәвасиниму тәкшүрүп чиқаттим» — Аюпниң бу адити наһайити аз учрайдиған пәзиләт болуп, Аюпниң интайин алийжанаб екәнлигини испатлайду. Униң мана мошундақ ишлири түпәйлидинму нурғун дүшмәнлири пәйда болған болуши мүмкин. □ **29:17** «Мән адаләтсизниң һиңгайған чишлирини чеқип ташлайттим, олјисини чишлиридин елип кетәттим» — Аюпниң пәзилити һәргиз хиялпәрәсләрниң чирайлиқ нәзәрийилири әмәс.

□ **29:20** «Қолумдики оқайим һәрдайим йеңи болуп туриду» дәйттим» — «оқя» мошу йәрдә бәлким адиллиқ үчүн күрәш қилидиған өз батурлиғиниң, жүрһитиниң симболи болуши мүмкин.

- 21 Адәмләр маңа кулақ салатти, күтүп туратти;
Несиһәтлирини аңлай дәп сүкүт ичидә туратти.
- 22 Мән гәп қилғандин кейин улар қайта гәп қилмайтти,
Сөзлирим уларниң үстигә шәбнәм болуп чүшәтти.
- 23 Улар ямғурларни күткәндәк мени күтәтти,
Кишиләр *вақтида яққан* «кейинки ямғур»ни қарши алғандәк сөзлиримни ағзини ечип ичәтти! □
- 24 Үмүтсизләнгинидә мән уларға қарап күлүмсирайттим,
Йүзүмдики нурни улар йәргә чүшүрмәйтти. □
- 25 Мән уларға йолини таллап көрситип берәттим,
Уларниң арасида каттиваш болуп олтираттим,
Қошунлири арасида турған падишадәк яшайттим,
Бирақ буниң билән матәм тутидиғанларға тәсәлли йәткүзгүчиму болаттим». □

30

Һазирқи бәхитсиз күнләр

- 1 — «Бирақ һазир болса, яшлар мени мазақ қилиду,
Уларниң дадилрини һәтта падамни бақидиған иштлар билән биллә ишләшкә йол қоюшниму яман көрәттим.
- 2 Уларниң мағдури кәткәндин кейин,
Қолидики күч маңа немә пайда йәткүзәлисун?
- 3 Йоқсузлуқ һәм ачлиқтин йигләп кәткән,
Улар узундин буян чөлдәрәп кәткән дәшт-баяванда қуруқ йәрни ғажайду.
- 4 Улар әмән-шивақни чатқаллар арасидин юлиду,
Шумбуйиниң йилтизлириниму терип өзлиригә нан қилиду.
- 5 Улар әл-жутлардин һайдиветилгән болиду,
Кишиләр уларни көрүпла оғрини көргәндәк вақирап тиллайду.
- 6 Шуниң билән улар сүрлүк жилғиларда қонуп,
Ташлар арасида, ғарлар ичидә яшашқа мәжбур болиду.
- 7 Чатқаллиқ арасида улар һаңрап кетиду,
Тикәнләр астида улар дүгдийип олтиришиду;
- 8 Наданларниң, нам-абройисизларниң балилири,
Улар зиминдин сүртоқай һайдиветилгән.
- 9 Мән һазир болсам буларниң һәжвий нахшиси,
Һәтта сөз-чөчкиниң дәстики болуп қалдим! ■
- 10 Улар мәндин нәпрәтлинип,
Мәндин жирақ туруп,
Йүзүмгә түкүрүштинму янмайду. ■
- 11 Чүнки Худа мениң һаят риштимни үзүп, мени жапаға чөмдүргән,

□ **29:23** «кейинки ямғур» — Пәләстиндә 3-айда яғиду. У этиязлиқ зираәтләрни пишириш рольини ойнайду. Шуңа һәр бир дехан «кейинки ямғур»ға тәшнаду, улар уни бәк қәдирләйду. □ **29:24** «Үмүтсизләнгинидә мән уларға қарап күлүмсирайттим, йүзүмдики нурни улар йәргә чүшүрмәйтти» — әсли текстни чүшиниш сәл тәс. Бәлким униң мәнәси: «Мениң уларға үмүт йәткүзидиған йүзүмниң нури мәғлуп болған әмәс» — демәк, мән уларға бәргән үмүт йоққа чиққан әмәс, демәкчи. Башқа бир хил тәржимиси: «Мениң йүз нурум уларға чечилиши биләнла улар қайта үмүтсизләнмиди». Икки хил тәржиминиң мәнәси бир-биригә йеқин. Башқа хил тәржимилириму учриши мүмкин.

□ **29:25** «Мән уларға йолини таллап көрситип берәттим...» — башқа бир хил тәржимиси: «Мән уларға һаким болушқа талланған едим; ...». «...Уларниң арасида ... қошунлири арасида турған падишадәк яшайттим, бирақ буниң билән матәм тутидиғанларға тәсәлли йәткүзгүчиму болаттим» — гәрчә униң мәртивиси бәк жуқури болсиму, у һеч қачан һакавурлуқ қилмиған еди, әксичә пешкәлликкә учриғичиларға тәсәлли һәм ярдәмләрни берип туратти. ■ **30:9** Аюп 17:6; зәб. 68:12-13; Жиф. 3:14, 63 ■ **30:10** Аюп 19:19

Шуниң билән шу адәмләр алдимда тизгинлирини еливаткән.

12 Оң йенимда бир топ чүпрәндә яшлар орнидин туруп,
Улар путумни турған йеридин иштиривәтмәкчи,
Улар сепилимға һужум пәләмпәйлирини көтирип туриду;□

13 Улар йолумни бузуветиду,
Уларниң һеч йөләнчүки болмисиму,
Һалакитимни илгири сүрмәктә.

14 Улар сепилниң кәң бөсүк җайидин бөсүп киргәндәк киришиду;
Вәйранилигимдин пайдиленип чоң ташлардәк домилап киришиду.□

15 Вәһимиләр бурулуп мени өз нишани қилған;
Шуниң билән һөрмитим шамал өтүп йоқ болғандәк һайдиветилди,
Аватчилиғимму булут өтүп кәткәндәк өтүп кәтти.

16 Һазир болса җеним қачидин төкүлүп кәткәндәк;
Азаплиқ күнләр мени тутувалди.

17 Кечиләр болса, маңа сүйәклиримгичә санҗимақта;
Ағриқлирим мени чишләп дәм алмайду.

18 Ағриқлар зор күчи билән маңа кийим-кечигимдәк болди;
Улар көйнигимниң яқисидәк маңа чаплишивалди.□

19 Худа мени сазлиққа ташливаткән,
Мән топа-чаңға вә күлгә охшаш болуп қалдим.

20 Мән Саңа налә-пәрәд көтәрмәктимән,
Бирақ Сән маңа җавап бәрмәйсән;
Мән орнумдин турсам, Сән пәқәтла маңа қарапла қойсән.

21 Сән өзгирип маңа бир залим болдуң;
Қолуңниң күчи билән маңа зәрбә қиливатисән;

22 Сән мени көтирип Шамалға миндүргәнсән;
Боран-чапқунда тәәлуқатимни йоқ қиливаткәнсән.□

23 Чүнки Сән мени ахирида өлүмгә,
Йәни барлиқ һаят егилириниң «жиғилиш өйи»гә кәлтүрүватисән.■

24 У һалак қилған вақтида кишиләр налә-пәрәд көтәрсиму,
У қолини узатқанда, дуаниң дәрвәқә һеч қандақ нәтиҗиси йоқ;□

25 Мән күнлири тәс киши үчүн жиғлап дуа қилған әмәсму?
Намратлар үчүн җеним азапланмидиму?□ ■

26 Мән өзүм яхшилиқ күтүп жүргиним билән, яманлиқ келип қалди;

□ **30:12** «Оң йенимда бир топ чүпрәндә яшлар орнидин туруп...» — бу яшлар бәлким жуқурида дейилгән мискинләрдin башқа бир топ кишиләр болуши мүмкин. □ **30:14** «Улар йәни ашу яшлар сепилниң кәң бөсүк җайидин бөсүп киргәндәк киришиду... чоң ташлардәк домилап киришиду» — әгәр (биз 2-бапта изаһат қилғинимиздәк) Аюп шәһәр сиртидикки чоң күл догисида олтарған болса, у мундақ яшларниң мазақ қилишидин һеч қоғдиғучисиз қалиду. Буниндин башқа яшлар бәлким униң һазирқи аҗизлиғидин пайдиленип, у әслидә бир тәрәп қилған ишларни һазир өз мәнпәитигә бурайду. □ **30:18** «Ағриқлар зор күчи билән маңа кийим-кечигимдәк болди; улар көйнигимниң яқисидәк маңа чаплишивалди» — башқа бир хил тәрҗимиси: — «Зор күч билән кийим-кечигим макчийип кәтти; маңа көйнәкниң яқиси чаплишип кәтти», әсли текстни чүшиниш сәл тәс. Йәнә башқа бир хил тәрҗимиси: «У (Худа) зор күч билән кийим-кечигимни тутувалди; у маңа көйнигимниң яқиси чаплашқандәк мени баглап қойди».

□ **30:22** «Сән мени көтирип Шамалға миндүргәнсән; боран-чапқунда тәәлуқатимни йоқ қиливаткәнсән» — ойлаймизки, қара қуюн аста-аста уларға йеқинлишиватиду. ■ **30:23** Ибр. 9:27 □ **30:24** «У һалак қилған вақтида кишиләр налә-пәрәд көтәрсиму, У қолини узатқанда, дуаниң дәрвәқә һеч қандақ нәтиҗиси йоқ» — бу жүмлини үч хил тәрҗимә қилишқа болиду. Биринчиси, жуқуриқи тәрҗимә. Иккинчиси болса, «Шүбһисизки адәм дәр-әләмдин налә-пәрәд көтәргинидә, вәйран қилинған кишигә ким қол төккүзүп зиянкәшлик қилиду?». Үчинчи хил тәрҗимиси «Адәм жиқилип кетиватқинида қолини мидирлитип қоймамду? У һалак болай дегинидә налә-пәрәд көтиришкә болмамду?». Әсли ибранийчә текстни чүшиниш сәл тәс. □ **30:25** «Мән күнлири тәс киши үчүн жиғлап дуа қилған әмәсму? Намратлар үчүн җеним азапланмидиму?» — әнди ким Аюп үчүн жиғлайду? Немә терисаң шуни орисән, дегән гәп тоғриму?

■ **30:25** Зәб. 34:13,14; Рим. 12:15

Нур күткиним билән, қараңғулуқ кәлди.

²⁷ Ичим қазандәк қайнап, арамлиқ тапмайватиду;
Азаплиқ күнләр маңа йүзләнди. □

²⁸ Мән қуяш нурины көрмәйму қаридап жүрмәктимән;
Халайиқ арасида мән орнумдин туруп, налә-пәрәд көтиримән. □

²⁹ Мән чилбөриләргә қериндаш болуп қалдим,
һувқушларниң һәмраһи болдум. □ ■

³⁰ Терәм қарийип мәндин ажрап кетиватиду,
Сүйәклирим қизиқтин көйүп кетиватиду. ■

³¹ Чилтаримдин матәм мәрсийәси чиқиду,
Нейимниң авази һаза тутқучиларниң жиғисиға айленип қалди». □

31

Өзини ақлаш үчүн қасәм ичиш

¹ «Мән көзүм билән әһдиләшкән;
Шуниң үчүн мән қандақму қизларға һәвәс қилип көз ташлап жүрәй? □

² Ундақ қилсам үстүмдики Тәңридин алидиған несивәм немә болар?
Һәммигә қадирдин алидиған мирасим немә болар?

³ Бу гунаниң нәтијиси һәққанийсизларға бала-қаза әмәсму?
Қәбиһлик қилғанларға күлпәт әмәсму?

⁴ У мениң йоллиримни көрүп туриду әмәсму?
Һәр бир қәдәмлиримни санап туриду әмәсму? ■

⁵ Әгәр сахтилиққа һәмраһ болуп маңған болсам еди!
Әгәр путум алдамчилик билән биллә болушқа алдириған болса,

⁶ (Мән адиллик мизаниға қоюлған болсам еди!
Ундақта Тәңри әйипсизлигимдин хәвәр алалайтти!)

⁷ Әгәр қедимим йолдин чиққан болса, көңлүм көзүмгә әгишип маңған болса,
Әгәр қолумға һәр қандақ дағ чаплашқан болса,

⁸ Ундақта мән теригәнни башқа бириси йесун!
Бихлирим жулунуп ташливетилсун! □

⁹ Әгәр қәлбим мәлум бир аялдин аздурулған болса,
Шу нийәттә хошнамлиниң ишик алдида пайлап турған болсам, ■

¹⁰ Өз аялим башқиларниң түгминини тартидиған күнгә қалсун,
Башқилар уни аяқ асти қилсун. □

□ **30:27** «Ичим қазандәк қайнап, арамлиқ тапмайватиду; азаплиқ күнләр маңа йүзләнди» — униң алдида һеч үмүт қалмиғандәк қилатти. □ **30:28** «Мән қуяш нурины көрмәйму қаридап жүрмәктимән» — буниң икки мәнаси бар: (1) Аюпниң тени кесәлдин қаридап кәтти; (2) у өзи аилисидикиләр үчүн матәм тутуп қара кийим кийгән. Бу икки әһвал тәң болуши мүмкин. □ **30:29** «Һувқушларниң...» — яки «тәгиқушларниң...». «Мән чилбөриләргә қериндаш болуп қалдим, һувқушларниң һәмраһи болдум» — чилбөриләр һәм һувқушлар чөл-баянларда Аюптәк йиғанә яшайду; иккилиси Аюптәк наһайити муңлуқ налә-пәрәд көтириду. ■ **30:29** Аюп 17:14; Зәб. 101:7; Мик. 1:8 ■ **30:30** Зәб. 118:83; Жиг. 4:8; 5:10 □ **30:31** «Нейимниң...» — йәни, «Мениң «нәй»имниң...» □ **31:1** «Мән көзүм билән әһдиләшкән; шуниң үчүн мән қандақму қизларға һәвәс қилип көз ташлап жүрәй?» — мана биз бу йәрдин Аюпниң өзиниң бирдин бир һәмрийи болған аялиға садиқ болуп өткәнлигини көрүвалалаймиз. У өз аялиға пәқәт сирттин қаригәндила әмәс, бәлки чин жүригидин садақәтмән еди. У бу бабта нишан қилған пәзиләт, Мәсиһ Әйса Инжилда тәләп қилған пәзиләткә наһайити йеқин келиду (йәни, адәмниң қәлб-ойлирини башқуридиған һәққанийлиқ һәм меһир-муһәббәт). Инжил, «Матта» 5-7-баһни көрүң. ■ **31:4** 2Тар. 16:9; Аюп 34:21; Пәнд. 5:21; 15:3; Йәр. 32:19 □ **31:8** «Бихлирим жулунуп ташливетилсун!» — «бихлирим» дегән сөзниң «балилирим» дегән көчмә мәнаси бар. ■ **31:9** Аюп 24:15; Пәнд. 7:25 □ **31:10** «Өз аялим башқиларниң түгминини тартидиған күнгә қалсун» — башқа бир хил тәрјимиси: «Аялим башқа бириси билән биллә болсун».

- 11 Чүнки бу әшәддий номуслуқ гунадур;
У сорақчилар тәрипидин җазалиниши керәктур.
- 12 Бу гуна болса адәмни һалак қилғучи оттур;
У мениң барлиқ тапқанлиримни жулуп алған болатти.
- 13 Әгәр қулумниң яки дедигимниң маңа қарита әрзи болған болса,
Уларниң дәвасини көзүмгә илмиған болсам,
- 14 Ундақта Тәңри мени сораққа тартишқа орнидин турғанда қандақ қилимән?
Әгәр У мәндин соал-сорақ алимән дәп кәлсә,
Мән Униңға қандақ җавап беримән?■
- 15 Мени балиятқуда апиридә қилғучи уларниму апиридә қилған әмәсму.
Мән билән у иккимизни анилиримизниң балиятқусида төрәлдүргүчи бир әмәсму?■
- 16 Әгәр мискинләрни өз арзу-үмүтлиридин тосқан болсам,
Әгәр тул хотунниң көз нуруни қараңғулаштурған болсам,
- 17 Яки өзүмниң бир чишләм ненимни ялғуз йегән болсам,
Уни житим-йесир билән биллә йемигән болсам
- 18 (Әмәлийәттә яш вақтимдин тартип оғли ата билән биллә болғандәк уму мән билән биллә
турған еди,
Апамниң қосиғидин чиққандин тартипла тул хотунниң йөләнчүки болуп кәлдим),
- 19 Әгәр кийим-кечәк кәмлигидин һалак болай дегән биригә,
Яки чапансиз бир йоқсулға қарап олтарған болсам,
- 20 Әгәр униң бәллири кийимсиз қелип маңа бәхит тилимигән болса,
Әгәр у қозилиримниң жуңида иссинмиған болса,
- 21 Әгәр шәһәр дәрвазиси алдида «Һөкүм чиқарғанлар арисида мениң йөләнчүкүм бар» дәп,
Житим-йесирларға зиянкәшлик қилишқа қол кәтәргән болсам,
- 22 Ундақта мүрәм тағиқидин ажрилип чүшсун!
Билигим үгисидин сунуп кәтсун!
- 23 Чүнки Тәңри чүшүргән балаю-апәт мени қорқунучқа салмақта еди,
Униң һәйвитидин ундақ ишларни кәтҗий қилалмайттим.
- 24 Әгәр алтунға ишинип уни өз таянчим қилған болсам,
Яки сап алтунға: «Йөләнчүкүмсән!» дегән болсам,■
- 25 Әгәр байлиқлирим зор болғанлиғидин,
Яки қолум алған ғәниймәттин шатлинип кәткән болсам,■
- 26 Әгәр мән қуяшниң жуласини чачқанлиғини көрүп,
Яки айниң айдиңда маңғанлиғини көрүп,■
- 27 Көңлүм астиртин аздурулған болса,
Шундақла буларға чоқунуп ағзим қолумни сөйгән болса,
- 28 Буму сорақчи алдида гуна дәп һесаплинатти,
Чүнки шундақ қилған болсам мән жуқурида турғучи Тәңригә вапасизлиқ қилған болаттим.
- 29 Әгәр маңа нәпрәтләнгән кишиниң һалакитигә қаригинимда шатлинип кәткән болсам,
Бешиға күлпәт чүшкәнлигидин хошал болған болсам —■
- 30 (Әмәлийәттә у түгәшсун дәп қарғап, униң өлүмини тиләп ағзимни гуна өткүзүшкә йол
қоймиғанмән)■
- 31 Әгәр чедиримдикиләр мән тоғрилиқ: «Ғоҗайинимизниң дәстихинидин йәп тоюнмиған
қени ким бар?» демигән болса,□
- 32 (Мусапирлардин кочида қалғини әзәлдин йоқтур;
Чүнки ишигимни һәрдайим йолучиларға ечип кәлгәнмән)■

■ 31:14 Зәб. 43:21-22 ■ 31:15 Аюп 34:19; Пәнд. 14:31; 17:5 ■ 31:24 Мар. 10:24; 1Тим. 6:17 ■ 31:25 Зәб. 61:11 ■ 31:26 Қан. 4:19 ■ 31:29 Пәнд. 17:5 ■ 31:30 Мат. 5:44; Рим. 12:14 □ 31:31 «Әгәр чедиримдикиләр мән тоғрилиқ: «Ғоҗайинимизниң дәстихинидин йәп тоюнмиған қени ким бар?» демигән болса...» — дәрвәқә, Аюпниң бу геги һәм шуниңға охшаш нурғун сөзлири һәқиқәт болмиған болса, әнди өз жуғидикиләр, чедирдикиләр уни аңлапла гувалиқ қилип дәрһал инкар қилатти. ■ 31:32 Ибр. 13:2; 1Пет. 4:9

33 Эгәр Адәм атимиздәк итаәтсизликклиримни япқан,
 Қәбиһлигимни көңлүмгә йошурған болсам,
 34 Һәмдә шуниң үчүн пүткүл халайиқ алдида униң ашкаринишидин қорқуп жүргән болсам,
 Жәмийәтниң кәмситишлири маңа вәһимә қилған болса,
 Шуниң билән мән талаға чиқмай жүргән болсам,... □
 35 — Аһ, маңа қулақ салғучи бириси болсиди!
 Мана, имзайимни қоюп берәй;
 Һәммигә Қадир маңа жавап бәрсун!
 Рәқибим мениң үстүмдин әрз язсун! □
 36 Шу әрзни зиммәмгә артаттим әмәсму?
 Чоқум тажлардәк бешимға кийивалаттим.
 37 Мән Униңға қәдәмлиримниң пүтүн санини һесаплап берәттим;
 Шаһзадидәк мән Униң алдиға бараттим. □
 38 Эгәр өз етизлирим маңа қарши гува болуп чуқан көтәрсә,
 Униң чүнәклири билән биргә жиғлашса,
 39 Чүнки чиқарған мевисини һәқ төлимәй йегән болсам,
 Һөддигәрләрни һалсизландуруп нәпәсини тохтатқан болсам,
 40 Ундақта бугдайниң орнида шумбуя өссун!
 Арпиниң орнида мәстәк өссун.

Мана шуниң билән мән Аюпниң сөзлири тамам вәссалам!» □

32

Яш жигит Елиху сөз қилиду ... У Худаниң Роһидин кәлгән тәлим тоғрисида сөзләйду ... «Һәммигә қадирниң Роһи адәмгә тәлим бериду»

¹ Шуниң билән бу үч киши Аюпқа жавап бериштин тохтиди; чүнки улар Аюпниң қаришида өзини һәққаний дәп тонуйдиғанлиғини билди.

² Андин Бузилик Рамниң аилисидин болған Барахәлниң оғли Елиху исимлик жигитниң ғәзиви қозғалди; униң ғәзиви Аюпқа қарита қозғалди, чүнки у Худани әмәс, бәлки өзини тоғра һесаплиған еди; □ ³ Униң ғәзиви Аюпниң үч достлириғиму қаритилди, чүнки улар Аюпқа рәддийә бәргидәк сөз тапалмай туруп, йәнила уни гунакар дәп бекиткән еди. ⁴ Бирақ Елиху болса Аюпқа жавап беришни күткән еди, чүнки бу төртәйләнниң көргән күнлири өзидин көп еди. ⁵ Елиху бу үч достниң ағзида һеч қандақ жавави йоқлуғини көргәндин кейин, униң ғәзиви қозғалди.

⁶ Шуниң билән Бузилик Барахәлниң оғли Елиху еғиз ечип жававән мундақ деди: —

□ **31:34** «Эгәр Адәм атимиздәк итаәтсизликклиримни япқан... .. Жәмийәтниң кәмситишлири маңа вәһимә қилған болса, шуниң билән мән талаға чиқмай жүргән болсам,...» — (33-34-айәт) әслидә Адәм атимиз гунайини Худадин йошурмақчи болуп дәрәкләр ичигә мөкүвалған еди. Әмилияттә адәм өз гуналарини Худаниң алдида очуқ-ашкарә етирап қилсила дәрһал униң ярдимигә еришәләйду. Шундақ қараймизки, Аюп мошу йәрдә «Эгәр гуна қилған болсам, Худаниң алдида етирап қилаттим; ундақта халайиқтин һеч қорқмайттим» демәкчи. Бәзи адәмләрниң гуна қилмаслиғиниң бирдин-бир сәвәви башқиларниң көрүп қалмаслиғи үчүн болиду — йәни халайиқниң пикридин болған қорқунучисидинла, халас. Аюп һәрғиз бундақ хилдики адәмләрдин әмәс, һәрдайим Худани өз алдида әң алий орунға қойиду. □ **31:35** «Һәммигә Қадир маңа жавап бәрсун! Рәқибим мениң үстүмдин әрз язсун!» — биз «мениң рәқибим» дегән бу сөзни йәнила Худани көрситиду, дәп тәһлил қилимиз. Йәнә бәзи шәрһчиләр уни Аюпниң үч достлини көрситиду, дәп қарайду. □ **31:37** «Мән униңға қәдәмлиримниң пүтүн санини һесаплап берәттим» — «Униңға» йәни Худаға, демәкчи. □ **31:40** «Арпиниң орнида мәстәк өссун!» — «мәстәк» бугдайға зиян йәткүзидиған бир хил өсүмлүк; йәнә «күрмәк» дәпму атилиду. □ **32:2** «Бузилик... Елиху» — тоғрилиқ: «Буз» дәп атилидиған бу жәмәтниң Едом миллити билән, йәни «Өлүк Деңиз»ниң шәриқ тәрипидә туридиған бир милләт билән мунасивити бар еди. Елиху бәлким бу жәмәттикләрдин болған болуши мүмкин. Бу адәм дәсләптә бизгә тонуштурулмиған; бирақ у чоқум бу төртәйләнниң йенида уларниң гәплирини аңлап олтарғанлардин бири еди.

«Мән болсам яш, силәр болсаңлар яшанғансиләр;
 Шундақ болғачқа мән тартинип, билгәнлиримни силәргә аян қилиштин қорқуп кәлдим.■
 7 Мән: «Йеши чоң болғанлар авал сөзлиши керәк;
 Жиллар көпәйсә, адәмгә даналиқни үгитиду», дәп қарайттим;□
 8 Бирақ һәр бир инсанда роһ бар;
 һәммигә Қадирниң нәпәси уни әқил-идраклиқ қилип йорутиду.□ ■
 9 Лекин чоңларниң дана болуши натайин;
 Қериларниң тоғра һөкүм чиқаралишиму натайин.■
 10 Шуңа мән: «Маңа кулақ селиңлар» дәймән,
 Мәнму өз билгинимни баян әйләй.
 11 Мана, силәр тоғра сөзләрни издәп жүргиниңларда,
 Мән сөзлириңларни күткәнмән;
 Силәрниң муназирәңларға кулақ салаттим;
 12 Шундақ, силәргә чин көңлүмдин кулақ салдим;
 Бирақ силәрдин һеч қайсиңлар Аюпқа рәддийә бәрмидиңлар,
 һеч қайсиңлар униң сөзлиригә жавап берәлмидиңларки,
 13 Силәр: «Һәқиқәтән даналиқ таптуқ!» дейәлмәйсиләр;
 Инсан әмәс, бәлки Тәңри униңға рәддийә қилиду.□
 14 Униң жәңгә тизилған һужум сөзлири маңа қаритилған әмәс;
 һәм мән болсам силәрниң гәплириңлар бойичә униңға жавап бәрмәймән
 15 (Бу үчәйлән һәйрануһәс болуп, қайта жавап беришмиди;
 һәммә сөз улардин учуп кәтти.
 16 Мән күтүп тураттим, чүнки улар гәп қилмиди, бәлки жим-жит өрә туруп қайта жавап
 бәрмиди);□
 17 Әнди өзүмниң нөвитидә мән жавап берәй,
 Мәнму билгинимни көрситип берәй.
 18 Чүнки дәйдиған сөзлирим лиқ толди;
 Ичимдики Роһ маңа түрткә болди;□
 19 Мана, қосиғим ечилмиған шарап тулумиға охшайду;
 Йеңи шарап тулумлири партлап кетидиғандәк партлайдиған болди.
 20 Шуңа мән сөз қилип ичимни бошитай;
 Мән ләвлиримни ечип жавап берәй.
 21 Мән һеч кимгә йүз-хатирә қилмаймән;
 Вә яки һеч адәмгә хушамәт қилмаймән.

■ 32:6 Аюп 32:4, 7; 15:10 □ 32:7 «Йеши чоң болғанлар» — ибраний тилида «күнлири көп болғанлар». «Жиллар көпәйсә, адәмгә даналиқни үгитиду» — яки «Яшанған адәм кишиләргә даналиқни үгитиду». □ 32:8 «Бирақ һәр бир инсанда роһ бар; һәммигә Қадирниң нәпәси уни әқил-идраклиқ қилип йорутиду» — шүбһисизки, Елихуниң бу сөзи у чүшинип йәткән чоң һәқиқәтләрниң биридур. Төртәйлән жүмлидин Аюпниң өзиму бунни тилға көп алмиған. Елиху Худаниң Роһи (Муқәддәс Роһ) һәр бир инсанға өзиниң роһи һәм виждани арқилиқ вәһий берип, сөз қилип савақ үгитиду дегән тәлимни бериду. Инсанниң Худаниң Роһиниң тәлимини аңламайдиғанлиғиниң сәвәплири тоғрисида у кейин азрақ сөзләйду. ■ 32:8 Аюп 12:13; 38:36; Пәнд. 2:6; Топ. 2:26; Дан. 1:17; 2:21 ■ 32:9 Аюп 12:12 □ 32:13 «Силәр: «Һәқиқәтән даналиқ таптуқ!» дейәлмәйсиләр; инсан әмәс, бәлки Тәңри униңға рәддийә қилиду» — Елиху: Үч достниң Аюпниң сөзигә рәддийә бәргидәк жавапни тапалмиғанлиғиниң бир сәвәви уларниң өз пикири-тәжрибисигә таянғанлиғи, Худаниң өзидинла беваситә даналиқ издимигәнлиғидин болди, дәп қарайду. Униң көзқариши бу жәһәттин тоғра болуши мүмкин. □ 32:16 «Бу үчәйлән һәйрануһәс болуп, ... Мән күтүп тураттим, чүнки улар ... Жим-жит өрә туруп қайта жавап бәрмиди» — бу сөзләр (15-16-айәт) бизгә китапниң язғучисиниң, йәни бу ишларни хатирилигүчиниң ким экәнлиғигә нисбәтән жип учи тәминләйду. Китаптик һәсрий (шеирийәт шәклидә болмиған) қисимларда пәқәт бу йәрдила «мән» дегән алмашни учритимиз. Шуңа биз шундақ қараймизки, мәзкур китапни язғучи Елиху болуши керәк. Биз униң әршәтә болған кеңәшләрдин қандақ хәвәрдар болғанлиғини билмәймиз. Шуниси ениқки, у өзи баян қилғандәк «Һәр бир адәмгә тәлим бәргүчи болған Худаниң Роһи»ниң вәһийси арқилиқ шу ишларни билгән; шуниң билән у бу ишларни хатирә қалдурған болса керәк. □ 32:18 «Ичимдики Роһ маңа түрткә болди» — Елиху иккинчи қетим Муқәддәс Роһниң тәсирини тилға алиду. У Аюпқа бәрмәкчи болған тәлимини дәл мошу Роһтин кәлгән, демәкчи.

22 Мән хушамәт қилишни үгәнмигәнмән; ундақ болидиған болса, Яратқучум чоқум тезла мени елип кетиду». □

33

Елихуниң биринчи баяни — Худа адәмләргә бәргән тәрбийиләр

1 «Әндиликтә, и Аюп, баянлиримға кулақ салғайсән,

Сөзлиримниң һәммисини аңлап чиққайсән.

2 Мана һазир ләвлиримни ачтим,

Ағзимда тилим гәп қилиду.

3 Сөзлирим көңлүмдәк дурус болиду,

Ләвлирим сап болған тәлимни баян қилиду. □

4 Тәңриниң Роһи мени яратқан;

Һәммигә Қадирниң нәпәси мени жанландуриду. □

5 Жававиң болса, маңа рәддийә бәргин;

Сөзлириңни алдимға сәпкә қоюп жәңгә тәйяр турғин!

6 Мана, Тәңри алдида мән саңа охшаш бәндимән;

Мәнму лайдин шәкилләндүрүлүп ясалғанмән. ■

7 Бәрһәқ, мән саңа һеч вәһимә салмақчи әмәсмән,

Вә яки мән салған жүк саңа бесим болмайду. □

8 Сән дәрвәқә қулиқимға гәп қилдиңки,

Өз авазиң билән: —■

9 «Мән һеч итаәтсиз болмай пак болиман;

Мән сап, мән дә һеч гуна йоқ...

10 Мана, Худа мәндиң сәвәп тепип һужум қилиду,

У мени Өз дүшмини дәп қарайду; ■

11 У путлиримни кишәнләргә салиду,

□ **32:22** «Мән хушамәт қилишни үгәнмигәнмән; ундақ болидиған болса, яратқучум чоқум тезла мени елип кетиду» — шүбһисизки, һеч кимгә йүз-хатирә қилмаслиқ тоғриду; бу лилла гәп қилиштики алдинқи бир шәрт. Бирақ Елиху Аюпниң «Худаға хушамәт қилиш» гунадур, дегән сөзини (7:11-13ни көрүң) чүшәнмигәндәк қилатти; шуңа Елиху пәқәтлә «адәмгә хушамәт қилиш» тоғрисида сөзләйду. □ **33:3** «Сөзлирим көңлүмдәк дурус болиду, ләвлирим сап болған тәлимни баян қилиду» — биз Елихуниң сөзлириниң бәзилирини наһайити дурус, шундақла Худаниң Роһиниң тәлими билән кәлгән, дәп қарисақму, бәзи жайларда у йәнилә өз натиқлиғи билән сөз қилиду. Әгәр бизниң Елиху мәзкур китапниң язғучиси дегән пикримиз тоғра болидиған болса, у жәзмән бу жәһәттә өз кәмчилигини сәзмәй қалмайду. Шундақтиму у биз үчүн бу әмәлий сөһбәтни тәсвирләп қалдурған; өзиниң немә дегәнлигиниму (сөзмән болсиму) биз үчүн сәмимийлик билән хатириләйду. Бәзидә биз һәтта униң сөзлиридин уни бир һакавур адәм охшайду дәп пәрәз қилип қалимиз. һалбуки, бизму билип йетишимиз керәкки, мәлум кишиниң сөзмән болуп кәткәнлиги билән гәплириниң һәммиси қуруқ болуши нағайин. Биз һәммә адәмниң сөзини сәвир-тақәт һәм диққәт билән аңлишимизға тоғра келиду. Буниндин сирт, Елихуниң шеир шәкилдә болған баянлири башқа сөзлигүчиләрниң шеирий сәвийисигә йәтмәйду. Бу йәнә униң бизгә бу әмәлий ишларни, әмәлий баянларни әйни-әйни қәйт қилғанлигини испатлайду. □ **33:4** «Һәммигә Қадирниң нәпәси мени жанландуриду» — яки «Һәммигә Қадирниң нәпәси маңа жан бәргән». ■ **33:6** Аюп 9:35; 23:10 □ **33:7** «Бәрһәқ, мән саңа һеч вәһимә салмақчи әмәсмән» — Елиху мошу йәрдә Аюпқа башқиларниң сөзлириниң еғир кәлгәнлигини, шундақла униң өзиниң бәзи хияллиридин қорқуп кәткәнлигини азрақ сезип, уни хатиржәм қилмақчи болған болуши мүмкин. ■ **33:8** Аюп 10:7; 16:17; 23:10,11; 27:5 ■ **33:10** Аюп 13:24; 16:9; 19:11

Һәммә йоллиримни күзитип жүриду» — дегәнлигиңни аңлидим. □ ■

12 Мана, мән саңа җавап берәйки,
Бу ишта гепиң тоғра әмәс;
Чүнки Тәңри инсандин улукдур.

13 Сән немишкә униң билән дэвалишип: —

У Өзи қилған ишлири тоғрилиқ һеч чүшәнчә бәрмәйду» дәп жүрисән? □

14 Чүнки Тәңри һәқиқәтән гәп қилиду;
Бир қетим, икки қетим,
Лекин инсан буни сәзмәйду; □

15 Чүш көргәндә, кечидики ғайипанә аламәттә,

— (Қаттиқ уйқа инсанларни басқанда,
Яки орун-көрпилиридә үгдәк басқанда) —

16 — Шу чағларда У инсанларниң қулиқини ачиду,
У уларға бәргән несиһәтни уларниң жүригигә мөһүрләйду. □

17 Униң мәхсити адәмләрни яман йолидин яндуруштур,
Инсанни тәкәббурлуқтин сақлаштур; □

18 Буниң билән Худа адәмниң җенини көз йәтмәс һаңдин яндуруп, сақлайду,
униң һаятини қиличлиништин қоғдайду.

19 Яки болмиса, у орун тутуп йетип қалғинида ағриқ билән,
Сүйәклирини өз-ара соқуштуруп беарам қилиш билән,
Тәрбийә қилиниду.

20 Шуниң билән униң пүтүн вужуди таамдин нәпрәтлиниду,
Униң җени һәр хил назу-немәтләрдin қачиду. ■

21 Униң ети көздин йоқилип кетиду,
Әслидә көрүнмәйдигән сүйәклири бөртүп чиқиду.

22 Буниң билән җени көз йәтмәс һаңға йеқин келиду,

□ **33:11 «Аюпниң «Мән һеч итаәтсиз болмай пак болимән; мән сап, мәндә һеч гуна йоқ... Мана, Худа мәндин сәвәп тепип ... һәммә йоллиримни күзитип жүриду» — дегәнлигиңни аңлидим» — (9-11-айәтләр) Елиху Аюпқа: «Қулиқимға мундақ гәп қилдиң» дәп униң қилған үч гепини әйипләйду. Биринчиси сөз: «Мән һеч итаәтсиз болмай пак болимән; мән сап, мәндә һеч гуна йоқ...». Әмәлийәттә, Аюп бу сөзләрни қилмиған; у пәқәт Худаға: «Һәр бир гунайимни етирап қилип кәчүрүм қилиндим, һазир вижданимға хилап һеч гунайимниң барлиғини билмәймән» дегәндәк сөзләрни қилған. Бу сөз өзини пүтүнләй сап, пүтүнләй бегуна, дегәнлик әмәс, әлвәттә. Елиху мошу йәрдә хаталиқ өткүзиду. Иккинчиси сөз: «Мана, Худа сәвәп тепип маңа һужум қилиду, У мени Өз дүшмини дәп қарайду» — Бу сөз растла 13:24дә вә йәнә 14:7дә тепилиду. Үчинчиси сөз: «У мениң путлиримни кишәнләргә салиду, һәммә йоллиримни күзитип жүриду» — бу сөз 13:27дә тепилиду.**

■ **33:11** Аюп 13:27; 14:16 □ **33:13 «Сән немишкә ... — «У Өзи қилған ишлири тоғрилиқ һеч чүшәнчә бәрмәйду» дәп жүрисән?»** — Аюп әслидә «У Өзи қилған ишлири тоғрилиқ һеч чүшәнчә бәрмәйду» демигән; бәлки у Худаниң бәзи қилған ишлирини, болупму өз бешиға чүшүргәнлирини чүшәндүрмәйдигәнлиғини ейтқан еди. Елихуниңму мошу йеридә хаталиғи бар. Башқа бир хил тәрҗимиси: «Сән немишкә униң билән дэвалишип: — «У инсанниң һәммә сөзлиригә һеч җавап бәрмәйду» дәп жүрисән?». □ **33:14 «Бир қетим, икки қетим»** — бәлким «бир нәччә қетим» вә шуниңдәк «Һәр хил йол билән» дегәнни көрситидигән бир ибарә болуши мүмкин. □ **33:16 «... У инсанларниң қулиқини ачиду, У уларға бәргән несиһәтни уларниң жүригигә мөһүрләйду»** — биз Елихуниң бу сөзини наһайити әһмийити бар дәп қараймиз. У Худа Өз Роһи арқилиқ инсанға сөзлирини йәткүзүп несиһәт қилиду, дәйду; әгәр инсан бу сөзләргә қулақ салмиса, Худа йәнила шәпқити билән чүшләр арқилиқ инсан қулиқини ечип бу ағаһландурушлирини һәм нәсиһитини бекитип мөһүрләйду. Иккинчи қурниң башқа бир хил тәрҗимиси: «У уларни ағаһлар билән қорқитиду».

□ **33:17 «Униң мәхсити адәмләрни яман йолидин яндуруштур, инсанни тәкәббурлуқтин сақлаштур»** — Елихуниң чүшәндүрүши бойичә ейтқанда, инсанниң әң чоң мәсилиси тәкәббурлуқтин ибарәт. Худа Өз илтипати арқилиқ авал инсанға Роһи арқилиқ несиһәт қилиду; аңлимиса у чүшләр арқилиқ несиһәтни бекитиду; йәнә аңлимиса кесәллик яки башқа мүшкүллүкләр билән адәмни ағаһландуруп, уни һалакәттин яндуриду (18-22-айәтләр). Бу җазалаш әмәс, бәлки Худаниң муһәббитидин чиққан тәрбийидур; У мана мошулар арқилиқ инсанни өз тәкәббурлуғиниң ақивитидин қоғдап қалиду. Елихуниң бу тәлими инсан үчүн зор әһмийәткә егә; Елихуниң тәлими Аюпниң әһвали тоғрисидә чүшәнчә бәрмигән билән, униң сөзлириниң Аюпқа азрақ пайдиси тәккән болса керәк; азап-оқубәтләр болса, дәрвәқә қалбидики тәкәббурлуқни ашкарилайду. Аюпниң ахирида қилған товилири асасән өз тәкәббурлуғиға нисбәтән болған (42-бап). ■ **33:20** Зәб.

Һаяти һалак қилғучи пәриштиләргә йеқинлишиду;

²³ Бирақ, әгәр униң билән бир тәрәптә туридиған келиштүргүчи бир пәриштә болса,

Йәни миңиниң ичидә бириси болса,

— Инсан балисиға тоғра йолни көрситип беридиған келиштүргүчи болса, □

²⁴ Ундақта Худа униңға шәпқәт көрситип: «Уни һаңдин чүшүп кетиштин қутқузуп қойғин, Чүнки Мән нижат-қутулушқа капаләт алдим» — дәйду. □

²⁵ Буниң билән униң әтлири балилиқ вақтидикидин юмран болиду;

У яшлиғиға қайтиду.

²⁶ У Тәңригә дуа қилиду, У шәпқәт қилип уни қобул қилиду,

У хошал-хурам тәнтәнә қилип Униң дидадини көриду,

Һәмдә Худа униң һәққанийлиғини өзигә қайтуриду. ■

²⁷ У адәмләр алдида күй ейтип: —

«Мән гуна қилдим,

Тоғра йолни бурмилиғанмән,

Бирақ тегишлик жаза маңа берилмиди! □

²⁸ У роһумни һаңға чүшүштин қутқузди,

Жәним нурни һозурлинип көриду» — дәйду.

²⁹ Мана, бу әмәлләрниң һәммисини Тәңри адәмни дәп,

Икки һәтта үч мәртәм аян қилиду, □

³⁰ Мәхсити униң жәнини һаңдин яндуруп қутқузуштур,

Уни һаятлик нури билән йорутуш үчүндур. ■

³¹ И Аюп, маңа қулақ салғайсән;

Үнүңни чиқарма, мән йәнә сөз қилай.

³² Әгәр сөзлириң болса, маңа жавап қиливәргин;

Сөзлигин! Чүнки имканийәт болсила мениң сени ақлиғум бар.

³³ Болмиса, мениңкини аңлап олтар;

Сүкүт қилғин, мән саңа даналиқни үгитип қояй».

34

Елихуниң иккинчи баяни — Аюпни йәнә әйпләш, Яратқучиниң характерини тәсвирләш

¹ Елиху йәнә жававән мундақ деди: —

² «И данишмәнләр, сөзлиримни аңлаңлар,

И тәжрибә-савақлик адәмләр, маңа қулақ селиңлар.

³ Еғиз таам тетип баққандәк,

Қулақ сөзниң тәммини синап бақиду. ■

□ **33:23** «Әгәр униң билән бир тәрәптә туридиған келиштүргүчи бир пәриштә болса...» — «пәриштә» дегән сөз әмәлийәттә «хәвәр йәткүзгүчи» дегән мәнидә. Тәврат биринчи қисим («Яритилиш») «Пәрвәрдиғанниң Пәриштиси»ни бизгә тонуштуриду; бу Пәриштә бирдин-бир, һаһайити сирлик зат. Уни көргәнләрму: «Биз Худаниң Өзини көргән» дейишиду. Бу Пәриштә «Уз йери»дә турған Исмаил һәм аниси һәжәргә көрүнүп уларни уссузлуқтин қутқузған. Һеч болмиғанда, Елиху мошу йәрдә адәмни гунадин қутқузуш хизмити пәқәт инсан һәм Худа оттурисида туридиған, шундақла инсандин үстүн туридиған мундақ бир зат тәрипидин болиду, дәйду. Бу «Худаниң Пәриштиси» Елиху «миңдин бир» дегән бу Пәриштә Аюп илгири бешарәт қилған «Келиштүргүчи» һәм «Қутқузғучум» дегән заттин башқа бириси әмәс. Елиху бу йәрдә бизгә йәнила һаһайити әһмийәтлик тәлим һәм карамәт бир бешарәтни бериватиду. «**Инсан балисиға тоғра йолни көрситип беридиған ...**» — яки «Инсан балисиға униң (демәк, Худаниң) һәққанийлиғи көрситип беридиған...». □ **33:24** «... Мән нижат-қутулушқа капаләт алдим» — ибраний тилида «... Мән нижат-қутулушқа капаләт таптим». ■ **33:26** Зәб. 49:15; Йәш. 58:9 □ **33:27** «У адәмләр алдида күй ейтип: ...» — яки «У адәмләргә қарап:...» яки «У адәмләр алдида етирап қилип:...». □ **33:29** «**Икки, һәтта үч мәртәм аян қилиду**» — «икки, үч мәртәм» дегән сөз адәттә «бир нәччә мәртәм»ни көрситиду. Демәк, үч қетим билән тохтимайду; бу баян Худаниң бизгә болған чоңқур меһри-шәпқитини аян қилиду; бирақ һеч ким бу пақиттин пайдилинай дәп Худаниң сөвир-тақитини Синимисун, бу интайин хәтәрлик иш, әлвәттә! ■ **33:30** Зәб. 55:14 ■ **34:3** Аюп 12:11

- 4 Өзимиз үчүн неминиң тоғра болидиғанлиғини байқап таллайли;
Аримизда неминиң яхши болидиғанлиғини биләйли!
- 5 Чүнки Аюп: «Мән һәққанийдурмән»,
Вә: «Тәңри мениң һәққимни булап кәткән» — дәйду. □ ■
- 6 Йәнә у: «Һәққимгә зиян йәткүзидиған, ялған гәпни қилишим тоғриму?
Һеч асийлиғим болмиғини билән, маңа санжылған оқ зәхмигә дава йоқ» — дәйду, □ ■
- 7 Қени, Аюпқа охшайдиған ким бар?!
Униңға нисбәтән башқиларни һақарәтләш су ичкәндәк аддий иштур. □
- 8 У қәбиһлик қилғучиларға һәмраһ болуп жүриду,
У рәзилләр билән биллә маңиду. □
- 9 Чүнки у: «Адәм Худадин сөйүнсә,
Бу униңға һеч қандақ пайдиси йоқ» деди. □
- 10 Шуңа, и данишмәнләр, маңа қулақ селиңлар;
Рәзиллик Тәңридин жирақта турсун! Яманлиқ һәммигә Қадирдин нери болсун! ■
- 11 Чүнки У адәмниң қилғанлирини өзигә қайтуриду,
Һәр бир адәмгә өз йоли бойичә тегишлик несивә тапқузиду. ■
- 12 Дәрһәқиқәт, Тәңри һеч әскилик қилмайду,
Һәммигә Қадир һөкүмни һәргиз бурмилимайду.
- 13 Ким Униңға йәр-зиминни аманәт қилған?
Ким Уни пүткүл жаһанни башқурушқа тайинлиди? □
- 14 У пәкәт көңлидә шу нийәтни қилсила,
Өзиниң Роһини һәм нәпәсини Өзигә қайтурвалсила, □ ■
- 15 Шуан барлиқ әт егилири биргә нәпәстин қалиду,
Адәмләр топа-чаңға қайтиду. □ ■
- 16 Сән данишмән болсаң, буни аңла!
Сөзлиримниң садасиға қулақ сал!

□ **34:5** «... Аюп: «Мән һәққанийдурмән», вә: «Тәңри мениң һәққимни булап кәткән» — дәйду» — Аюп «Мән һәққаний» дегән сөзни беваситә ейтмиған болсиму, дәрвәқә униң гәп-сөзлиридин шу мәна чиқип туриду. «Худа мениң һәққимни тартивалған» дегән сөзни у 27:2дә ейтқан. «Мениң һәққим» дегән сөз тоғрилиқ шу әйәттики изаһатни көрүң. ■ **34:5** Аюп 27:2 □ **34:6** «Йәнә у (Аюп): «... һеч асийлиғим болмиғини билән, маңа санжылған оқ зәхмигә дава йоқ» — дәйду» — дәрвәқә, Аюп 6:4дә Худа мени оқ етип яриландурди, дегән. Бирақ бизниңчә у Елихуниң өзини мошу йәрдә әйиплиғини бойичә: «Худа мени ялған гәп қилишқа мәжбурлайду» дәп ейтқан әмәс. Оқурмәнләр өзи бу сөзниң тоғра яки натоғра екәнлиғини ойлалайду. ■ **34:6** Аюп 6:4 □ **34:7** «Униңға (Аюпқа) нисбәтән башқиларни һақарәтләш су ичкәндәк аддий иштур» — Аюпниң (қаттиқ азаптин дегән) бәзи сөзлири интайин ачқиқланғанлиғидин ейтилғини билән, бизниңчә «Башқиларни һақарәтләш униңға нисбәтән су ичкәндәк аддий иштур» дегән бу сөз һәддидин ешип кәткән. □ **34:8** «У (Аюп) қәбиһлик қилғучиларға һәмраһ болуп ... рәзилләр билән биллә маңиду» — Елихуниң бу гепигә испат барму? Бизниңчә йоқ. Бирақ бу сөз көчмә мәнидә ейтилған болса «Аюп еғиздә яманларниң йолида маңиду» дегән мәнидимү болуши мүмкин. □ **34:9** «Чүнки у: «Адәм Худадин сөйүнсә, бу униңға һеч қандақ пайдиси йоқ» деди» — бизниңчә, Аюп бу сөзни демигән; у өзиниң рәзилләр һеч жазааланмай, яманлиғини қиливеридиғанлиғини көргәнлиғини ейтқан; бирақ у йәнә өзиниң уларниң яман йолида һәргиз маңмайдиғанлиғини ениқ ейтқан; шуңа Елихуниң бу гепи сәл адил болмиди, дәп қараймиз. ■ **34:10** Қан. 32:4; 2Тар. 19:7; Аюп 8:3; 36:23; Зәб. 91:16; Рим. 9:14 ■ **34:11** Зәб. 61:13; Пәнд. 24:12; Йәр. 17:10; 32:19; Әз. 7:27; 33:20; Мат. 16:27; Рим. 2:6; 1Кор. 3:8; 2Кор. 5:10; Әф. 6:8; Кол. 3:25; 1Пет. 1:17; Вәһ. 22:12 □ **34:13** «Ким Униңға йәр-зиминни аманәт қилған? Ким Уни пүткүл жаһанни башқурушқа тайинлиди?» — Елихуниң бу муназириси (10-13), бәлким, Худа шунчә жуқури орунда турғандин кейин, Униңға һеч адәм пара йегәзәлмәйду, Униң һөкүмигә һеч қандақ тәсир йәткүзәлмәйду, дегәнлик. Бирақ у әгәр: «Худа биздин интайин жуқури турғачқа, Униң адиллиғи биз тонуған һәм чүшинидиған адиллиқтин пүтүнләй башқичә, пүтүнләй башқа характерида» демәкчи болса, биз униң бу пикригә қошулмаймиз. □ **34:14** «Өзиниң Роһини һәм нәпәсини Өзигә қайтурвалсила,...» — яки «Өзи (Худа) униң роһини һәм нәпәси Өзигә қайтурвалсила...» ■ **34:14** Зәб. 103:28-29; Топ. 12:7 □ **34:15** «У пәкәт көңлидә шу нийәтни қилсила, өзиниң Роһини һәм нәпәсини өзигә қайтурвалсила, шуан барлиқ әт егилири биргә нәпәстин қалиду, адәмләр топа-чаңға қайтиду (14-15)» — демәк, Худа инсанни яратқандин кейин, һәммә иш «аптоматик һалда» давамлашмайду. Худа һәрдайим, һәр нәпәсидә инсандин хәвәр алиду — болмиса у һаят қалмайду. ■ **34:15** Яр. 3:19; Топ. 12:7

- 17 Адаләткә өч болғучи һөкүм сүрәләмду?
Сән «Һәммидин Адил Болғучи»ни гунакар бекитәмсән?! □ ■
- 18 У болса падишани: «Яримас!»,
Мөтивәрләрни: «Рәзилләр» дегүчидур. □
- 19 У нә әмирләргә һеч йүз-хатирә қилмайду,
Нә байларни кәмбәғәлләрдин жуқури көрмәйду;
Чүнки уларниң һәммисини У Өз қоли билән яратқандур. □ ■
- 20 Көзни жумуп ачқичә улар өтүп кетиду,
Түн йеримида хәлиқләрму тәвренип дуниядин кетиду;
Адәмниң қолисиз улуқлар елип кетилиду.
- 21 Чүнки Униң нәзәри адәмниң йоллириниң үстидә туриду;
У инсанниң бар қәдәмлирини көрүп жүриду. ■
- 22 Шуңа қәбиһлик қилғучиларға йошурунғидәк һеч қараңғулуқ йоқтур,
Һәтта өлүмниң сайисидиму улар йошуруналмайду. □ ■
- 23 Чүнки Тәңри адәмләрни алдиға һөкүм қилишқа кәлтүрүш үчүн,
Уларни узунғичә күзитип жүрүшиниң һажити йоқтур. □
- 24 У күчлүкләрни тәкшүрүп олтармайла парә-парә қиливетиду,
Һәм башқиларни уларниң орниға қойиду;
- 25 Чүнки уларниң қилғанлири униңға ениқ туриду;
У уларни кечидә өриветиду, шуниң билән улар янжилиду.
- 26 У яманларни халайиқ алдида качатлиғандәк уларни уриду,
- 27 Чүнки улар униңға әгишиштин баш тартқан,
Униң йоллиридин һеч бирини һеч әтиварлимиған. ■
- 28 Улар шундақ қилип мискинләрниң налә-пәрядини Униң алдиға киргүзиду,
Шуниң билән У езилгүчиләрниң ялвурүшини аңлайду. □
- 29 У сүкүттә турса, ким ағринип қақшисун.
Мәйли әлдин, мәйли шәхстин болсун,
Әгәр У шәпқитини көрсәтмәй йүзини йошурувалса, ким Уни көрәлисун? □
- 30 Униң мәхсити ипласлар һөкүмранлиқ қилмисун,
Улар әл-әһлини дамиға чүшүрмисун дегәнлиқтур.

□ **34:17** «Адаләткә өч болғучи һөкүм сүрәләмду?» — дегән бу мәсилә «Аюп» дегән бу китапниң түп мәсилиси һесаплиниду. Бу йәрдә Елиху бу реторик соалға һеч қандақ жавап яки испат бәрмәйду. Күч-һоқуқлуқ болушниң, адаләтлик болушқа баравәр болуши натайин. Худа Өзиниң яхшилиғини, меһир-муһәббитини, һәммә сөзигә болған вападарлиғини, толуқ адалитини болса қилған ишлири арқилиқ испатлайду. Болупму Зәбур һәм Инжилға асасән, Худа ахирда Өзи барлиқ қилған һөкүмлирини һәр бир инсанға ениқ намайән қилиду; шу күни Худаниң адил һөкүмлиригә һеч ким рәддийә бәрәлмәйду; у чағда Униң мутләқ адиллиғи һәммә инсанға испатлинип толуқ аян болиду. ■ **34:17** Яр. 18:25; Аюп 5:18; 8:3; 21:22; Рим. 3:5 □ **34:18** «У болса падишани: «Яримас!», мөтивәрләрни: «Рәзилләр» дегүчидур» — буниң башқа бир хил тәржимиси: «Падишаһларға: «Яримас!», мөтивәрләргә: «Рәзилләр!» дегили боламду?» □ **34:19** «У нә әмирләргә һеч йүз-хатирә қилмайду, нә байларни кәмбәғәлләрдин жуқури көрмәйду; чүнки уларниң һәммисини У Өз қоли билән яратқандур» — Аюп бу гәпни аңлиғанда гәп қилған болса: «Мән Худаниң мениң ишлиримни дәл ашундақ бәтәрәплик бир тәрәп қилишини күтмәктимән!» дейиши мүмкин еди. Елихуниң бу гәпи униңға анчә тәсәлли бәрәлмәйду. ■ **34:19** Қан. 10:17; 2Тар. 19:7; Аюп 37:24; Рос. 10:34; Рим. 2:11; Гал. 2:6; Әф. 6:9; Кол. 3:25; 1Пет. 1:17 ■ **34:21** 2Тар. 16:9; Аюп 31:4; Зәб. 33:16-18; Пәнд. 5:21; 15:3; Йәр. 16:17; 32:19 □ **34:22** «Шуңа қәбиһлик қилғучиларға йошурунғидәк һеч қараңғулуқ йоқтур... улар йошуруналмайду» — демәк, Худа барлиқ ишларни бирақла көрәлигәчкә, униң сотчи болушқа толуқ салаһийити бар. ■ **34:22** Зәб. 138:11-12; Ам. 9:2, 3; Ибр. 4:13 □ **34:23** «Чүнки Тәңри адәмләрни алдиға һөкүм қилишқа ... узунғичә күзитип жүрүшиниң һажити йоқтур» — бу әйәтниң башқа хил тәржимилири учриши мүмкин. ■ **34:27** Зәб. 27:4-5; Йәш. 5:12 □ **34:28** «Улар (рәзилләр) шундақ қилип мискинләрниң налә-пәрядини униң алдиға киргүзиду, ... У (Худа) езилгүчиләрниң ялвурүшини аңлайду» — Елиху бәлким бу сөзлирини Аюпқа даритип ейтиду: «Сән мундақ рәзил ишларни қилғанму?». □ **34:29** «У сүкүттә турса, ким ағринип қақшисун?» — әйәтниң биринчи қисминиң башқа бир хил тәржимиси «У ишларни тиничландурса, ким ағринип қақшисун?». Әйәтниң иккинчи қисмида, «Худаниң Өз йүзини йошуруғанлиғи», шүбһисизки, униң кишиләргә мәлум бир хил жаза-савақ беришини билдүриду.

- 31 Чүнки буниң билән улардин бириси Тәңригә: «Мән тәкәббурлуқ қилғанмән;
Мән тоғрини йәнә бурмилимаймән;
32 Өзүм билмигинимни маңа үгитип қойғайсән;
Мән яманлиқ қилған болсам, мән қайта қилмаймән» — десә, □
- 33 Сән Униң бекиткинини рәт қилғанлиғиң үчүн,
У пәқәт сениң пикриң бойичила инсанниң қилғанлирини Өзигә қайтуруши керәкму.
Мән әмәс, сән қарар қилишиң керәктур;
Әнди билгәнлириңни баян қилсаңчу!
- 34 Әқли бар адәмләр болса,
Гепимни аңлиған дана киши болса: —
- 35 «Аюп саватсиздәк гәп қилди;
Униң сөзлиридә әқил-парасәттин әсәр йоқ» — дәйду.
- 36 Аюп рәзил адәмләрдәк жавап бәргәнлигидин,
Ахирғичә синалсун! □
- 37 Чүнки у өз гунайиниң үстигә йәнә асийлиқни қошиду;
У аримизда *аһанәт билән* чавак челип, Тәңригә қарши сөзләрни көпәйтмәктә».

35

Елихуниң үчинчи баяни — «Худа кечидә ат қилған нахшилар»

- 1 Елиху йәнила жавап берип мундақ деди: —
- 2 «Сән мошу гепиңни, йәни «Һәққанийлиғим Тәңриниңкидин үстүндур» дегиниңни тоғра дөп қарамсән? □
- 3 Шундақ болғанлиғи үчүн сән: «Һәққанийлиқниң маңа немә пайдиси болсун?
Гуна қилмигинимниң гуна қилғинимға қариганда артуқчилиғи нәдә?» дөп соридиң. □ ■
- 4 Өзүм сөзләр билән саңа *жавап берәй*,
Саңа һәм сән билән биллә болған үлпәтлириңгә жавап берәй; □
- 5 Асманларға қарап баққин;
Пәләктики булутларға сәпсалғин;
Улар сәндин жуқуриду.
- 6 Әгәр гуна қилған болсаң, ундақта Тәңригә қайси зиянкәшлиқни қилалайттиң?
Жинайәтлириң көпәйсиму, ундақта униңға қандақ зиянларни салалар едиң?
- 7 Сән һәққаний болған тәғдирдимү, Униңға немә берәләйттиң?

□ **34:32** «...Өзүм билмигинимни маңа үгитип қойғайсән; мән яманлиқ қилған болсам, мән қайта қилмаймән» — Елиху шүбһисизки, Аюпни шундақ бир иқрарни (31-32-айәттики сөзләр билән) қилишқа дәвәт қиливатиду. Бирақ Аюпта тәкәббурлуқ болғини билән, у һәргизмү «иплас» яки «мунапиқ»лардин әмәс. □ **34:36** «Аюп рәзил адмләрдәк жавап бәргән...» — Елихуниң бу сөзи болса наһайити еғир шикайәт һесаплиниду. Төвәндә Елиху Аюпни «асийлиқ қилған» дәпмү әйипләйду. Бирақ дәрд-әләмдин, үмүтсизликтин, қаттиқ ағриқлардин чиққан аччиқ һәм гуманлиқ гәпни «асийлиқ» дегили һәргиз болмайду. Бу жәһәттә Елиху сәл һәддидин ишипрақ сөзлигән. «У ахирғичә синалсун!» дейишмү «бир янда азатә олтарған» кишиләр үчүн демәккә асан гәптур! □ **35:2** «Сән (Аюп) мошу гепиңни, йәни «Һәққанийлиғим Тәңриниңкидин үстүндур» дегиниңни тоғра дөп қарамсән?» — бу сөзмү бәк қаттиқ ейтилған. Аюп әслидә «Мән һәққаний» дегини һәм Худаниң адалитидин бәзи гуманлиқ гәпләрни қилғини билән, әмәлийәттә қап жүрәклик қилип «Һәққанийлиғим Тәңриниңкидин үстүн» дегән гәпни қилип бақмиған. Оқурмәнләр өзилири бир немә десун. □ **35:3** «...сән (Аюп): «Һәққанийлиқниң маңа немә пайдиси болсун? Гуна қилмигинимниң гуна қилғинимға қариганда артуқчилиғи нәдә?» дөп соридиң» — Елиху жуқурида Аюпни әйипләп: «Сән «Адәм Худадин сөйүнсә, буниң униңға һеч қандақ пайдиси болмайду» дегәнсән» (9:34) дегинини һазир тәқрарлайду. ■ **35:3** Аюп 34:9 □ **35:4** «Саңа һәм сән билән биллә болған үлпәтлириңгә жавап берәй» — «үлпәтлириң» дегән сөз бәлким Аюпниң үч достини әмәс, бәлки униң билән охшаш көзқарашта болғанларни (һазирму Аюпниң йенида олтарғанларни?) көрисиштиши мүмкин.

У сениң қолуңдин немиму алар-һә? □ ■

⁸ Сениң әскиликлириң пәқәт сәндәк бир инсанғила, һәққанийлиғиң болса пәқәт инсан балилириғила тәсир қилиду, халас.

⁹ Адәмләр зулум көпийип кәткәнлигинин ялвриду; Күчлүкләрниң бесими түпәйлидин улар налә-пәрәд кәтириду. □

¹⁰ Бирақ һеч ким: «Кечиләрдә инсанларға нахша ата қилғучи яратқучум Тәңрини нәдин издишим керәк?» демәйду.

¹¹ Униң бизгә үгитидиғини йәр-зиминдики һайванларға үгитидиғининин көп, һәм асмандики учар-қанатларға үгитидиғининин артуқ әмәсму?

¹² Улар налә-пәрәд кәтириду, бирақ рәзил адәмләрниң һакавурлуғиниң тәсири түпәйлидин, Уни Худа ижабәт қилмайду. □ ■

¹³ Бәрһәқ, Тәңри қуруқ дуаға қулақ салмиған йәрдә, һәммигә Қадир мошуларға әһмийәт бәрмигән йәрдә,

¹⁴ Сән: «Мән Уни көрәлмәймән» десәң, У қандақ қулақ салсун? Дәвайиң теһи Униң алдида туриду,

Шуңа Уни күтүп турғин. □

¹⁵ Бирақ У һазир товва қилиш пурсити берип, Өз фәзивини теһи төкмигән әһвалда, Аюп өзиниң тәкәбурлуғини билмәмдиғанду? □ ■

¹⁶ Чүнки Аюп қуруқ гәп үчүн ағзини ачқан, У тутуруқсиз сөзләрни көпәйткән».

36

Елихуниң төртинчи баяни: — Азаплардин алған тәрбийә

¹ Елиху сөзини давамлаштуруп мундақ деди: —

² «Мени бирдәм сөзлигили қойсаң,

Мән йәнә Тәңригә вакалитән қилидиған сөзүмниң барлиғини саңа аян қилимән.

³ Билимни жирақлардин елип кәлтүримән,

□ **35:7** «Сән һәққаний болған тәғдирдиму, Униңға немә берәләйттиң? У сениң қолуңдин немиму алар-һә?» — Елихуниң бу көзқариши Елифазниңкигә (22:3-айәттики) охшайду. Биз йәнила авалқи айәттики изаһатни тәқрарлаймиз: — «1:8-айәттә, Худаниң Өзидә Аюптин алған разилиғи, хурсәнлиги наһайити гәвдилинип туриду. Шуниң билән бир вақитта биз Тәвраттики «Яритилиш» дегән қисимда Худаниң инсанниң түпәйлидин болған азаплиридин хәвәрдар болимиз. Худа гәрчә улуклуқ егиси болсиму, У йәнила биздин хурсәнлик издәйду яки биздин рәнжійду һәм азаплиниду. Шуниң үчүн Елихуниң 5-8-айәттики бу сөзлири интайин хата ейтилған сөзләрдур». ■ **35:7** Аюп 22:2; Зәб. 15:2; Рим. 11:35 □ **35:9** «Күчлүкләрниң бесими түпәйлидин...» — ибраний тилида «Күчлүкләрниң билиги түпәйлидин...». □ **35:12** «Улар (езилгәнләр) налә-пәрәд кәтириду, бирақ рәзил адәмләрниң һакавурлуғиниң тәсири түпәйлидин, уни Худа ижабәт қилмайду» — Елиху бәлким жәмийәт арисидики яманларниң һакавурлуғи мәлум бир дәрижидин ешип кәткән болса, жәмийәтниң уларни чәклимигән сәһвәнлику бар болуши мүмкин, демәкчи. Ундақта пүткүл жәмийәт, жүмлидин бәзи бегуна кишиләрму уларниң вәжидин Худаниң тәрбийә-жазалишиға учрмай қалмайду, демәкчи. Униң гепиниң орунлуқ йери болуши мүмкин. Бирақ Аюп (мәйли униң һакавур йери болсун) бу «рәзилләр»ниң қатарига кирмәйду. ■ **35:12** Аюп 27:9; Пәнд. 1:28; 15:29; Йәш. 1:15; Йәр. 11:11; Юһ. 9:31 □ **35:14** «Дәвайиң теһи Униң алдида туриду, шуңа Уни күтүп турғин» — 23:8-10ни көрүң. Елиху алдида ейтқан сөзлири билән Аюпни асассиз әйиплигән болсиму, «Дәвайиң теһи Униң алдида туриду, шуңа Уни күтүп турғин» дегән бу сөз, шүбһисизки, Аюпқа дәл жайида қилинған сөздур. Елиху һеч болмиғанда, Аюпниң һәқиқәтән бир «дәваси» барлиғини етирап қилиду. Айәттиң башқа бир хил тәржимиси: «Һәммигә Қадир мошуларға әһмийәт бәрмигән йәрдә (13-айәт), сениң: «Мән Уни көрәлмәймән; дәвайим Униң алдида туриду, мән Уни күтүватимән» дегиниңдин кейин қандақ болар?». □ **35:15** «Бирақ У... Өз фәзивини теһи төкмигән әһвалда, Аюп өзиниң тәкәбурлуғини билмәмдиғанду?» — бу сөзму бәк қаттиқ ейтилған сөз болуп, Аюпни интайин тәкәбур адәм дәп жәзмләштүриду. Бирақ Аюп гәрчә Худаға қарита бәзи аччиқ, азаплиқ гәлләрни қилған болсиму, у йәнила Худадин әйминидиған киши еди. Башқа бир хил тәржимиси: «Йәнә келип, сән теһи: «Униң фәзиви һеч жаза бәрмәйду, У асийлиқни һеч нәзәригә алмайду» дәйсән!» ■ **35:15** Аюп 11:6

Адәмләрни Яраткучимни һәққаний дәп һесаплайдиган қилимән.□

⁴ Мениң гепим һәқиқәтән ялған әмәстур;

Билими мукәммәл бириси сән билән биллә болиду.□

⁵ Мана, Тәңри дегән улукдур,

Бирақ У һеч кимни кәмситмәйду;

Униң чүшиниши чоңқурдур, мәхситидә чиң туриду.□ ■

⁶ У яманларни һаят сақлимайду;

Бирақ езилгәнләр үчүн адаләт жүргүзиду.□

⁷ У һәққанийлардин көзини елип кәтмәйду,

Бәлки уларни мәңгүгә падишалар билән тәхттә олтарғузиду,

Шундақ қилип уларниң мәртивиси үстүн болиду.■

⁸ Вә әгәр улар кишәнләнгән болса,

Жапаниң асаритигә тутулған болса,

⁹ Ундақта У уларға қилғанлирини,

Уларниң итаәтсизликлирини,

Йәни уларниң көрәңләп кәткәнлигини өзлиригә көрсәткән болиду.

¹⁰ Шуниниң билән У қулақлирини тәрбийигә ечип қойиду,

Уларни яманлиқтин қайтишқа буйруйду.

¹¹ Улар қулақ селип Униңға бойсунсила

Улар қалған күнлирини аватчилықта,

Жиллирини хушлуқта өткүзиду.

¹² Бирақ улар қулақ салмиса, қиличлинип дуниядин кетиду,

Билимсиз һалда нәпәстин тохтап қалиду.

¹³ Бирақ көңлигә ипласлиқни пүккәнләр йәнила адавәт сақлайду;

У уларға асарәт чүшүргәндимү улар йәнила тилавәт қилмайду.

¹⁴ Улар яш турупла жан үзиду,

Уларниң һаяти бәччивазлар арасида түгәйду.□ ■

¹⁵ Бирақ У азап тарткучиларни азаплардин болған тәрбийә арқилиқ қутқузиду,

У улар хар болған вақтида уларниң қулиқини ачиду.

¹⁶ У шундақ қилип сенимү азарниң ағзидин қистаңчилиғи йоқ кәң бир йәргә жәлип қилған болатти;

Ундақта дәстихиниң майға толдурулған болатти.□ ■

¹⁷ Бирақ сән һазир яманларға қаритилған тегишлик жазаларға толдурулғансән;

Шуңа Худаниң һөкүми һәм адалити сени тутувалди.□

¹⁸ Гәзивиңниң қайнап кетишиниң сени мазаққа башлап қоюшидин һушяр бол;

Ундақта һәтта зор капаләтмү сени қутқузалмайду.

¹⁹ Яки байлиқлириң,

□ **36:3** «Билимни жирақлардин елип кәлтүримән...» — Елиху беридиган мисалларни «жирақлардин» алмақчи — демәк, узун тарих һәм тәбиәттин алмақчи. □ **36:4** «Билими мукәммәл бириси» — Елиху өзини бәк жуқури чағлиса керәк; чүнки у 37-бапта дәл бу сөzlәр билән Худаниң өзини тәсвирләйду. □ **36:5** «Бирақ У һеч кимни кәмситмәйду» — Елихуниң әйәттики бу биринчи жүмлисини алаһидә әһмийәтлик дәп қарифинимиз билән у йәнила униң 35-бап -7-әйәттики баяниға сәл зит келиду. ■ **36:5** Аюп 9:4; 12:13, 16;

37:23; 38:23 □ **36:6** «У яманларни һаят сақлимайду; бирақ езилгәнләр үчүн адаләт жүргүзиду» — Елиху әслидә «Мән силәрниң (үч достниң) гәплириңлар бойичә униңға жавап бәрмәймән» дегини билән, у йәнила бу әйәттә уларниң аддий хуласилиригә қайтип кәлди. ■ **36:7** Зәб. 32:18; 33:16-17; 112:8 □ **36:14** «бәччивазлар» — ибраний тилида бу сөз «һәзиләк әр паһишә»ни көрситиду. ■ **36:14** Аюп 22:16 □ **36:16** «У (Худа) шундақ қилип сенимү азарниң ағзидин қистаңчилиғи йоқ кәң бир йәргә жәлип қилған болатти; ундақта дәстихиниң майға толдурулған болатти» — Елихуниң 8-15-әйәттики бәргән тәлими шуки, нурғун азап-оқубәтләр әмилиәттә жазалаш әмәс, бәлки Худаниң тәрбийиси болиду. Шүбһисизки, бу тәлимниң әһмийити бар. Бирақ у йәнила Аюпниң асасий әһвалини чүшәнмәйду. У төвәндә (17-әйәттә) йәнила Аюпни хата әйипләйду. ■ **36:16** Зәб. 22:5 □ **36:17** «Бирақ сән һазир яманларға қаритилған тегишлик жазаларға толдурулғансән; шуңа Худаниң һөкүми һәм адалити сени тутувалди» — 17-21-әйәтләрниң башқа хил тәржимилири учриши мүмкин. Әсли текстни чүшиниш сәл тәс.

Яки күчүңниң зор тиришишлири,
Өзүңни азап-оқубәттін нери қилаламду?

²⁰ Кечигә үмүт бағлима,
Чүнки у чағда хәлиқ өз орнидин йоқилип кетиду. □

²¹ Нушяр бол, әскиликкә бурулуп кәтмә;
Чүнки сән қәбиһликни дәрджә сәвир болушиниң орнида таллиғансән.

²² Мана, Тәңри күч-қудрити түпәйлидин үстүндур;
Униңдәк үгәткүчи барму? □

²³ Ким Униңға маңидиған йолни бекитип бәргән еди?
Вә яки Униңға: «Яман қилдиң?» дейишкә петиналайду? ■

²⁴ Инсанлар тәбрикләйдиған Худаниң әмәллирини улуклашни унтума!

²⁵ Һәммә адәм уларни көргәндур;
Инсан балилири жирақтин уларға қарап туриду».

Худаниң карамәт әмәллири — ... Униң зор һәйвиси дәһшәтлик қара қуюнда аян болиду

²⁶ « — Бәрһәк, Тәңри улукдур, биз Уни чүшинәлмәймиз,
Униң жилириниң санини тәкшүрүп ениқлиғили болмайду. ■

²⁷ Чүнки У сунни тамчилардин шүмүрүп чиқириду;
Улар парға айлинип андин ямғур болуп яғиду.

²⁸ Шундақ қилип асманлар ямғурларни қуюп берип,
Инсан балилири үстигә молчилик яғдуриду.

²⁹ Бирақ ким булутларниң тоқулушини,
Униң самави чедириниң гүмбүр-гүмбүр қилидиғанлиғини чүшинәлисун?

³⁰ Мана, У чақмиқи билән әтрапини йоруқ қилиду,
Һәтта деңиз тәктиниму йоруқ қилиду. □

³¹ У булар арқилиқ хәлиқләр үстидин һөкүм чиқириду;
Һәм улар арқилиқму мол ашлиқ бериду. ■

³² У қоллирини чақмақ билән толдуриду,
Униңға уридиған нишанни буйруйду.

³³ Худаниң гүлдүрмамиси униң келидиғанлиғини елан қилиду;
Һәтта калиларму сезип, уни елан қилиду. □

37

Елихуниң төртинчи баяниниң давами — Худаниң карамәт әмәллирини көрсәткәнлирини аян қилиши ... Қара қуюнниң йеқинлишиши

¹ Шундақ, жүригимму буни аңлап тәвренип кетиватиду,
Жүригим қепидин чиқип кетәй, деди.

² Мана аңлиғина! Униң һәкиригән авазини,

□ **36:20** «Кечигә үмүт бағлима» — бу толиму сәлбий мәнидә ишлитилгән. Бәлким Елиху: Аюп башқилар өзини көрмәйдиған, өзи яман ишларни қилалайдиған вақитни үмүт билән күтмәктә, демәкчи болуши мүмкин. □ **36:22** «Мана, Тәңри күч-қудрити түпәйлидин үстүндур; Униңдәк үгәткүчи барму?» — Елихуниң тәлимидики интайин яхши нуқта шуки, Худаниң «үгәткүчи»дур, У дәл Өзиниң Роһи арқилиқ инсанға йолайоруқ бериду. ■ **36:23** Қан. 32:4; 2Тар. 19:7; Аюп 8:3; 34:10; Рим. 9:14 ■ **36:26** Зәб. 89:3; 91:9; 92:2; 101:13; Йәш. 63:16; Жиг. 5:19; Дан. 6:27; Ибр. 1:12 □ **36:30** «Мана, У чақмиқи билән әтрапини йоруқ қилиду, һәтта деңиз тәктиниму йоруқ қилиду» — чақмақ деңизниң чоңқур йәрлиригә тешип йетиду. ■ **36:31** Аюп 37:13 □ **36:33** «Худаниң гүлдүрмамиси униң келидиғанлиғини елан қилиду; һәтта калиларму сезип, уни елан қилиду» — Аюп 28-бапта боран-чапқун дегән сөзни тилға алған. Буниң бир сәвәви бир боран-чапқунниң һәқиқәтән уларға йеқинлишиватқанлиғини аңлиғини болуши мүмкин. Әнди Елихуниң боран-чапқунни тәпсилиий тәсвиришиниң сәвәви һазирниң өзидә боран (әмәлийәттә қара қуюн)ниң уларниң бешиға чүшүватқинини көрсәткән болуши мүмкин. 38:1ни көрүң.

Униң ағзидин чиқиватқан гүлдүрмама авазини аңла!□ ■
 3 У авазини асман астидики пүткүл йәргә,
 Чақмиқини йәрниң қәригичә йәткүзиду.
 4 Чақмақтин кейин бир аваз һәкирәйду;
 Өз һәйвитиниң авазини билән у гүлдүрләйду,
 Авазини аңлиниши биләнла һеч аянмай чақмақлириниму қоюветиду.
 5 Тәңри авазини билән карамәт гүлдүрләйду,
 Биз чүшинәлмәйдиған нурғун қалтис ишларни қилиду.■
 6 Чүнки у қарға: «Йәргә яғ!»,
 һәм һөл-йеғинға: «Күчлүк ямғур бол!» дәйду.■
 7 У барлиқ инсанни өзиниң яратқанлиғини билсун дәп,
 һәммә адәмниң қолини булар билән тосуп қойиду;□
 8 Явайи һайванлар өз угисига кирип кетиду,
 Өз қоналғусида турғузулиду.
 9 Боран-чапқун коһиқаптин келиду,
 һәм соғ-зимистан таратқучи шамаллардин келиду.□
 10 Тәңриниң нәпәси билән муз һасил болиду;
 Бепајан сулар қетип қалиду.■
 11 У йәнә қоюқ булутларға мол нәмлик жүкләйду,
 У чақмақ көтиридиған булутни кәң йейип қойиду.
 12 Улар пүткүл йәр-зимин йүзидә У буйруған ишни ижра қилиш үчүн,
 Униң йолйоруқлири билән һәрәққа бурулиду.
 13 Яки тәрбийә тайиғи болуши үчүн,
 Яки Өз дунияси үчүн,
 Яки Өз рәһимдиллиғини көрситиш үчүн У булутлирини кәлтүриду.□ ■
 14 И Аюп, буни аңлап қой,
 Тәңриниң карамәт әмәллирини тонуп йетип шүк тур.□
 15 Тәңриниң булутларни қандақ сәптә турғузғанлиғини биләмсән?
 Униң булутиниң чақмиқини қандақ чақтуридиғанлиғиниму биләмсән?
 16 Булутларниң қандақ қилип бошлуқта муәлләқ туридиғанлиғини,
 Билими мукәммәл Болғучиниң карамәтлирини биләмсән?
 17 һәй, Униң қандақ қилип йәр-зиминни жәнупдидики шамал билән тиничландуруп,
 Сени кийим-кечигиңниң оттәк исситқинини биләмсән?
 18 Сән Униңға һәмраһ болуп асманни худди қуюп чиқарған әйнәктәк,
 Мустәһкәм қилип яйғанмидиң?!■

□ **37:2** «Униң ағзидин чиқиватқан гүлдүрмама авазини» — ибраний тилида «Униң ағзидин чиқиватқан ғурқирашлири» яки «Униң ағзидин чиқиватқан гүргирәшлири». ■ **37:2** Зәб. 28:3-4 ■ **37:5** Аюп 5:9; 9:10; 36:26 ■ **37:6** Зәб. 147:5 □ **37:7** «У һәммә адәмниң қолини булар билән тосуп қойиду» — қар яки қаттиқ ямғур яғса, адәмләр хизмәт қилишқа сиртқа чиқалмайду, явайи һайванларму чиқалмайду. Биз бу аддий иштин савақ елишимиз керәк. Биз «Һәммигә Қадир» әмәсмиз, қолимиз һәм билимимиз чәклик, Худаниң зор күч-қудрити алдида кәмтәрләшкинимиз түзүк. □ **37:9** «таратқучи шамаллар...» — бу сөз бәлким мәлум бир шамалниң мәхсус аталғуси болуши керәк. Башқа бир хил тәржимиси «Соғ-зимистан шималдин келиду». ■ **37:10** Аюп 38:29, 30; Зәб. 147:6, 7 □ **37:13** «Яки тәрбийә тайиғи болуши үчүн, яки Өз дунияси үчүн, яки Өз рәһимдиллиғини көрситиш үчүн у булутлирини кәлтүриду» — Елихуниң «яки Өз дунияси үчүн» дегән бу ибариси сәл сирлиқ. Яғидиған ямғурниң «тәрбийә тайиғи болуши үчүн» яки «Өз рәһимдиллиғини көрситиш үчүн» дегәнниң мәнилири ениқ, бирақ «Өз дунияси үчүн» немини көрситиду? Худаниң мәхсәтлири авалқи биринчиси һәм иккинчисидә инсанларға мәркәзләшкән болуп, Худаниң «Өз дунияси үчүн» дегән мәхситини униң Өз дуниясидин һозур елиши үчүн десәк боламду-болмамду? Худаниң һәр бир қилидиған иши инсанлар үчүнла болуши керәкму? — кейинки бабларда Худаниң инсанлар билән беваситә мунасивити йоқ бир қанчә ишлири тилға елиниду. Мундақ ишларниң алаһидилиги тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ сөзләймиз. ■ **37:13** Мис. 9:18,23; 1Сам. 12:18,19; Әзра 10:9; Аюп 36:31 □ **37:14** «И Аюп, буни аңлап қой, Тәңриниң карамәт әмәллирини тонуп йетип шүк тур» — бәлким у Аюпни уларниң үстидики боран-чапқунниң карамәтлирини байқашқа үндәйду. ■ **37:18** Яр. 1:6

19 Униңға немини дейишимиз керәклигини бизгә үгитип қойгин!
 Қараңғулуғимиз түпәйлидин биз дәвайимизни жайида сәпкә қоялмаймиз.
 20 Униңға «Мениң Саңа гепим бар» дейиш яхшиму?
 Ундақ дегүчи адәм жутулмай қалмайду!
 21-23 Энди шамаллар келип булутларни тарқитиветиду,
 Бирақ булутлар арисидики қуяш нуриға адәмләр беваситә қарап туралмайду.
 Қуяшниң алтун рәңги шимал тәрәптинму пәйда болиду;
 Тәңриниң һозурида дәһшәтлик һәйвәт бардур.
 Һәммигә Қадирни болса, биз Уни мөлчәрләлмәймиз;
 Қудрити қалтистур, Униң адалити улук, һәққанийлиги чоңқур,
 Шуңа У адәмләргә зулум қилмайду. □ ■
 24 Шуңа адәмләр Униңдин қорқиду;
 Көңлидә өзини дана чағлайдиғанларға У һеч етивар қилмайду. □

38

Пәрвәрдигарниң Өзи Аюпқа жавап бериду — Аюпниң соаллириниң йәшимиси

1 Андин Пәрвәрдигар қара қуюн ичидин Аюпқа жавап берип мундақ деди: —
 2 «Несиһәтни тутуруқсиз сөзләр билән хирәләштүргән зади ким? □ ■
 3 Әркәктәк белиңни чиң бағла;
 Шунда Мән сәндин сорай,
 Андин сән Мени хәвәрдар қил! □
 4 Мән йәр-зиминни апиридә қилғинимда, сән зади нәдә едиң?
 Буларни чүшәнгән болсаң, баян қиливәр. ■
 5 Ким йәр-зиминниң өлчимини бекиткән?
 — Сән буни билмәмсән?
 Ким униң үстигә тана тартип өлчигән?
 6-7 Таң сәһәрдики юлтузлар биллә күй ейтишқан вақтида,
 Худаниң оғуллири хошаллиқтин тәнтәнә қилишқан вақтида,
 Йәр-зиминниң һуллири нәгә патурулған?
 Ким униң бүжәк тешини салған? □

□ **37:21-23** «Энди шамаллар келип булутларни тарқитиветиду, бирақ булутлар арисидики қуяш нуриға адәмләр беваситә қарап туралмайду» — Елихуниң бу сөзиму сирлиқ. Тәржимә қилиш тәс болғини билән, шәрһимизчә у Аюпниң әһвалини һазирқи бу булутлуқ, тутуқ (боран-чапқунлуқ) күнгә охшатмақчи болса керәк. Худа булутларни тарқитип туюқсиз көрүнсә, Аюп қуяшқа беваситә қаралмиғанға охшаш униңгиму қаралмайтти, демәкчи. Бирақ Худаниң һәйвити, көркәмлиги һәммә тәрәптин, һәтта шимал тәрәпидин пәйда болиду, дәйду. Елихуниң баяниниң башқа хил мәнилириму бар болуши мүмкин. ■ **37:21-23** Аюп 9:4; 12:13, 16; 36:5; 3әб. 92:1; 98:4 □ **37:24** «Шуңа адәмләр Униңдин қорқиду; көңлидә өзини дана чағлайдиғанларға У һеч етивар қилмайду» — башқа икки хил тәржимисиму бар: — «Шуңа адәмләр Униңдин қорқиду; У көңлидә даналиқ барларға етивар қиламду?» вә яки «Шуңа, адәмләр, Униңдин қорқуңлар! Шүбһисизки, көңлидә даналиқ барлар Униңдин әйминиду!». □ **38:2** «Несиһәтни тутуруқсиз сөзләр билән хирәләштүргән зади ким?» — Пәрвәрдигарниң бу соали кимни көрситиду? Кейинки 42-бапта Аюпму соалға жававән: «Несиһәтни тутуруқсиз сөзләр билән хирәләштүргән ким? Шуниң билән мән чүшәнмигәнлиримни дәп салдим, адәмниң әқли йәтмәйдиған тилсимат ишларни ейтип ташлидим» дәп жавапкарлиқни өзигә алиду. Аюп өзи шундақ дегини билән, Худа бу сөзни қилғанда ахирқи қетимқи сөзлигүчи Елиху еди. Көргинимиздәк униң бәзи гәплири дәл жайида ейтилған, һәтта бешарәт болғини билән, униңму сөзидә хаталиқ аз әмәс. Достларниң сөзлиридиму хаталиқ көп еди. Шуңа биз Худаниң бу сөзи Аюп, Елиху вә Аюпниң үч достидин ибарәт бәшәйләнни өз ичигә алиду, дәп қараймиз. ■ **38:2** Аюп 42:3 □ **38:3** «Әркәктәк белиңни чиң бағла» — «Һәқиқий әркәк» яки «Һәқиқий оғул бала» дегәнниң немә экәнлиги Худа алдида турғандила андин билиниду. Худаниң алдида туруп Униңға жавап берәлмәйдиған, өзиниң мәсьулийитини өз зиммисигә елиштин баш тартқан киши әркәк әмәстур. ■ **38:4** Пәнд. 8:29 □ **38:6-7** «Худаниң оғуллири» — 1-баптики изаһатимиздәк, бәлким муқәддәс пәриштиләрни көрситиду. «Таң сәһәрдики юлтузлар» болса бизниңчә охшашла пәриштиләрни көрситиду. Пәриштиләрниң юлтузлар билән зич мунасивити бардур.

- 8 Балияткудин чиққандәк, деңиз сүйи бөсүп чиққанда,
Ким уни дәрвазилар ичигә бәнд қилған?■
- 9 Мән булутни деңизниң кийими қилғанда,
Вә қап-қараңғуни униң закиси қилғанда,
- 10 Мән униң үчүн пасил кәскән вақитта,
Уни чәкләп балдақларни һәм дәрвазиларни салғанда,
- 11 Йәни униңға: «Мошу йәргичә барисән, пасилдин өтмә,
Сениң тәкәббур долқунлириң мошу йәрдә тохтисун» дегәндә, сән нәдә едиң?□
- 12 Сән туғулғандин бери сәһәрни «Чиқ» дәп буйруп баққанмусән?
Сән таң сәһәргә өзи чиқидиған жайини көрсәткәнмусән?
- 13 Сән шундақ қилип сәһәргә йәр йүзиниң қәриниму йорутқузуп һөкүм сүргүзүп,
Шундақла рәзилләрни титритип йәр-зиминдин қоғлатқузғанмусән?□
- 14 Шуниң билән йәр-зимин сегиз лайға бесилған мөһүр излиридәк өзгәртилиду;
Кийгән кийимдәк һәммә ениқ болиду;□
- 15 Һәм шуниң билән рәзилләрниң «нур»и улардин елип кетилиду;
Көтирилгән биләкләр сундурулиду.□
- 16 Деңиздики булақларға сәпәр қилип йәткәнмусән?
Океанларниң қәридә меңип баққанмусән?
- 17 Өлүмниң дәрвазилири саңа ашқариланғанму?
Өлүм сайисиниң дәрвазилирини көргәнмусән?
- 18 Әқлиң йәр-зиминниң чоңлуғиға йәткәнму?
Һәммисини билгән болсаң ениқ баян қил!
- 19 Нур турушлуқ жайға баридиған йол нәдә?
Қараңғулуқниң болса, әслий орни нәдә?
- 20 Сән буни билип уларни өз чегарасиға апирамасән?
Уларниң өйигә маңидиған йолларни билип йетәләмсән?
- 21 Һәә, раст, сән билисән, чүнки сән уларниң чағлиридин илгири туғулғансән,
Күнлириңниң сани дәрһәқиқәт көптин көптур!
- 22 Қар қачиланған ғәзниләргә кирип көрдүңму.
Мөлдүр амбирлириниму көрүп бақтиңму?
- 23 Буларни азап-оқубәтлик заманға қалдурдум,
Жәң вә уруш күни үчүн тәйярлап қойдум.□

■ **38:8** Яр. 1:9; Аюп 26:10; Зәб. 32:7; 103:6-9; Пәнд. 8:29; Йәр. 5:22 □ **38:11** «Сениң тәкәббур долқунлириң мошу йәрдә тохтисун» — деңиз-океанлар һәм йәр-зиминниң арилиғидики тәдпунлуқ әмәлийәттә наһайити назук бир иш. Йәр йүзиниң үчтин иккиси деңиз. Геологийә илми дунийәимизниң илгири пүтүнләй деңиз астида ятқанлиғини испатлайду. Тәвраттики «Яритилиш» дегән қисимда Худаниң йәр-зиминни деңиздин егизлитиши һәм деңиздин айриветиши хатириләнгән. Нуһ пәйғәмбәр дәвридики кәлкүндиң кейин Худа дунияни ахирәткичә иккинчи қетим ашундақ дуниявий кәлкүн билән чөмүлдүрмәймән, дәп инсанийәткә вәдә бәргән. □ **38:13** «Сән шундақ қилип сәһәргә йәр йүзиниң қәриниму тутқузуп». «Сән ... сәһәргә йәр йүзиниң қәриниму йорутқузуп һөкүм сүргүзүп, шундақла рәзилләрни титритип йәр-зиминдин қоғлатқузғанмусән?» — толуқ әйәтниң башқа бир хил тәржимиси: «... Сән шундақ қилип, сәһәр нуриға йәр йүзиниң бүжәклирини тутқузуп, рәзилләрни зиминдин силкип ташлатқузивәткәнмусән?» (бу хил тәржимә тоғра болса, йәр-зимин йотқанға охшителиду; нурниң келиши худди йотқанни силкигәндәк, рәзилләрни қоғдайдиған қараңғулуқни йоқитиду). □ **38:14** «Шуниң билән йәр-зимин сегиз лайға бесилған мөһүр излиридәк өзгәртилиду» — кечидә һәр бир нәрсиниң шәкли ениқ көрүнмәйду, әлвәттә. Қуяш нури астида һәр йәрниң шәкли очуқ көрүниду. □ **38:15** «Һәм шуниң билән рәзилләрниң «нур»и улардин елип кетилиду; көтирилгән биләкләр сундурулиду» — демәк, рәзилләр үчүн қараңғулуқ уларниң «нур»и, «күндүз»и, йәни «хизмәт қилиш» вақти болиду. Таң сәһәр келиши билән уларниң «нури» елип кетилиду, шуңлашқа улар яман ишларни қиливәрмәйду, бәлки жазалашқа учрайду. Бу сөз йәнә қиямәт күниниң нуриниң келиши билән, һазирқи гуналик дунияниң қараңғулуғини бузуп ташлайдиғанлиғиниму көрсәткән бир бешарәт болса керәк. □ **38:23** «Буларни азап-оқубәтлик заманға қалдурдум, жәң вә уруш күни үчүн тәйярлап қойдум» — 22- һәм 23-әйттә Худаниң қар вә мөлдүрни адәмләрниң рәзиллигини чәкләшкә вә яки инсанға тәрбийә беришкә қурал сүпитидә ишлитидиғанлиғи көрситилиду.

- 24 Чақмақ дегән қандақ йол билән йерилиду?
Шәриқ шамили йәр йүзидә қандақ йол билән тарқитилиду?
- 25 Ямғур кәлкүниниң чүшидиған қанилини чепип тәйярлиған кимду?
Гүлдүрмаминиң чақмиқи үчүн йол тәйярлиған кимду? □
- 26 Шундақ қилип ямғур һеч адәм йоқ болған йәр йүзигә,
Һеч адәмзатсиз дәшт-баяванға яғдурулмаму?
- 27 Шуниниң билән чөлләшкән, қурғақ тупрақлар қандурулиду,
От-чөп бих уруп көкләп чиқмамду? □ ■
- 28 Ямғурниң атиси барму?
Шәбнәмни ким туққанду?
- 29 Муз болса кимниң балиятқусидин чиқиду?
Асмандики ақ қиравни болса ким дунияға кәлтүриду?
- 30 Шу чағда су қетип таштәк болиду,
Чоңқур деңизларниң йүзи қетип туташтурулиду.
- 31 «Қәлб юлтузлар топи»ниң бағлимини бағлаламсан?
Орионниң риштиликрини бошиталамсан? □ ■
- 32 «Он икки Зодиак юлтуз түркүмлири»ни өз пәслидә елип чиқираламсан?
«Чоң Ейиқ түркүми»ни Күчүклири билән йетәкләләмсан? □
- 33 Асманниң қанунийәтликрини билип йәткәнмүсан?
Асманниң йәр үстигә сүридиған һөкүмлирини сән бәлгүләп қойғанму? ■
- 34 Сән авазини кетирип булутларғичә йәткүзүп,
Ямғур яғдуруп өзүни қиян-ташқинларға бастураламсан?
- 35 Сән чақмақларни буйруп өз йолиға маңдураламсан?
Униң билән улар: «Мана биз!» дөп саңа жавап берәмду?
- 36 Адәмниң ич-бағриға даналиқ беғишлап киргүзгән кимду?
Әқилгә чүшиниш қабилитини бәргән кимду? ■
- 37 Булутларни даналиқ билән саниған ким?
Асманлардики су тулумликрини төкидиған ким?
- 38 Буниң билән топа-чаңларни қатуруп уюл қилдурған,
Чалмиларни бир-биригә чаплаштурғузған зади ким?

Һайванатларниң һаятлик сирлири

- 39 «Чиши шир үчүн ов овлап жүрәмсан,
Шир күчүклириниң иштиһасини қандурамсан? ■
- 40 Улар угилирида зоңзийип жүргән вақтида,

□ **38:25** «Ямғур кәлкүниниң чүшидиған қанилини чепип тәйярлиған кимду?» — ямғурниң йәр йүзиниң мәлум бир йеригә чүшидиғанлиғини, башқа бир йеригә чүшмәйдиғанлиғини Худа авал алаһидә бекиткәнлигини көрситиду. □ **38:27** «Ямғур ... һеч адәмзатсиз дәшт-баяванға яғдурулиду... От-чөп бих уруп көкләп чиқмамду? (26-27-айәт)» — Худаниң қилидиған нурғун ишлириниң көрүнүштә адәмләр билән мунасивити йоқтәк қилиду һәм адәмниң көзигә көрүнмәйду. һазирқи тәбиий пәнләргә асасән билимизки, әслидә керәксиз дөп қаралған һайванлар һәм өсүмлүкләр тәбиәтниң тәңпуңлуғини асрашқа толиму керәк. Дуниядики бәзи кичиккинә ишлар тәбиий муһит тәңпуңлуғиға чоң тәсир йәткүзиду. Буниңдин сирт, Худа Аюпқа: «Мән адәмзатсиз дәшт-баяванда өскән гүл-гияларниң гөзәллигини (мәйли саңа һеч әһмийәтсиз болсиму) һозур алғум болса, сениң немә қариң? Вә Мән әгәр сән көрәлмәйдиған һәм мәхситимни чүшәнмәйдиған шунчә көп ишларни қилсам, өзүниң ишлирида қилғанлиримни чүшәнмигән болсаңму, сениң башқа ишлириңдә көрсәткән муһәббитимгә қарап Маңа тайинип ишәнсәң болмамду? Әгәр бу ишлар пәқәт өзүмниңла разилиғим үчүн болса сәнму рази боламсан?» — дегәндәк болса керәк. Биз ахирда бу темида йәнә тохтилип өтимиз. ■ **38:27** Зәб. 106:35 □ **38:31** «Қәлб юлтузлар топи» — бу түркүмниң юлтузликриниң дәрвәқә бир-биригә бағлинип турушида сирлик бир күч бар. Орион юлтуз түркүмидики бәзи юлтузларниң бир-биригә бағлинидиған сирлик күчиму бар. ■ **38:31** Аюп 9:9; Ам. 5:8 □ **38:32** «Чоң Ейиқ түркүми» — бу юлтуз түркүми «Йәттә Қарақчи» яки «Йәттә Қозуқ» дөпму атилиду. ■ **38:33** Йәр. 31:35 ■ **38:36** Аюп 32:8; Топ. 2:26; Дан. 1:17 ■ **38:39** Зәб. 103:21

Чатқаллиқ ичидә туруп қапқан қоюп, сән уларға олжа берәләмсэн?

41 Йеми кәмчил болуп, езип кетип жираққа кетип қалғанда, Балилири Тәңригә илтижа қилип налә-пәряд көтәргәндә, Тағ қарғилири һәм балилири үчүн йәмни тәминлигән кимду? ■

39

Һайванатларниң һаятлик сирлири — давами

1 Сән тағдики явайи өшкиләрниң қачан туғидиғанлиғини биләмсэн?

Жәрәнләрниң балилиғанлиғини күзитип баққанмусән? ■

2 Уларниң боғаз болғили нәччә ай болғанлиғини саналамсэн?

Уларниң балилайдиған вақтидин хәвириң барму?

3 Улар қәддини пүкүп, йетип балилирини туғиду,

Улар өзидики толғақни чиқирип ташлайду;

4 Уларниң балилири күчлинип йетилиду,

Улар далада өсүп, *анисиниң* йенидин чиқип қайтип кәлмәйду. □

5 Явайи ешәкни далаға қоюветип әркинликкә чиқарған ким?

Шаш ешәкниң нохтилирини йешивәткән ким? □

6 Чөл-баяванни униң өйи қилғанмән,

Шорлуқниму униң туралғуси қилғанмән. ■

7 У шәһәрниң қийқас-сүрәнлиридин жирақ туруп уни мазақ қилиду;

У ешәкчиниң вақиришиниму аңлимайду.

8 У тағларни өз яйлиғим дәп кезиду,

Шу йәрдики һәммә гүл-гияни издәп жүриду.

9 Явайи кала болса хизмитиңгә киришкә рази боламду?

Сениң оқуруңниң йенида турушқа унамду? □

10 Явайи калини тана билән бағлап, тапқа чүшүрәләмсэн?!

У саңа әгишип жилғиларда меңип тирна тартамду?

11 Униң күчи зор болғанлиғи үчүн униңға тайинамсэн?

Әмгигиңни униңға аманәт қиламсэн?

12 Данлириңни өйгә көтирип әкилишни униңға тапшурамсэн?

«Данлиримни хаминимға жиғиштуриду» дәп униңға ишәнәмсэн?

Тәғиқуш

13 Тәғиқуш қанатлирини шатлиқ билән қақиду,

Бирақ булар ләйләкниң қанат учлири һәм пәйлиригә йетәмду? □

14 У тухумлирини йәргә ташлап қойиду,

Тухумлирим топида исситилсун, дәйду.

■ 38:41 Зәб. 146:9; Мат. 6:26 ■ 39:1 Зәб. 28:9 □ 39:4 «Улар (ява өшкиләр) далада өсүп, анисиниң йенидин чиқип қайтип кәлмәйду» — кейинки «қошумчә сөз»имиздики сөһбитимизни көрүң. □ 39:5 «Шаш ешәк» — бу бәлким «явайи ешәк»ниң йәнә бир хил атилиши болуши мүмкин. Эрәбләр уни явайи һайванлар арисидә қоғлап тутуш әң қийин дәп қарайду. «нохтилири» — яки «асарәтлири». ■ 39:6 Аюп 24:5; Йәр. 2:24 □ 39:9 «Явайи кала» **ЯКИ «аврақ»** — әпсус, биз һазир бу һайвәтлик һайванларни көрәләмәймиз. 1627-жили уларниң нәсли қуриған. Бу һайван наһайити йоған болуп, интайин күчлүк еди. Униңдин болған һайванлардин пәкәт пил вә су етила бар еди. Уни боюнтуруққа четип ишқа селиш һәрғиз мүмкин әмәс, әлвәттә! □ 39:13 «Тәғиқуш қанатлирини шатлиқ билән қақиду, бирақ булар ләйләкниң қанат учлири һәм пәйлиригә йетәмду?» — бизниң тәржимимиз тоғра болса у «Тәғиқушниң чирайлиқ қанатлири болғини билән, у һеч учалмайду, ләйләк чирайлиқ учиду» дегән мәнидә (ләйләк болса чоң, аличипар, күчлүк бир қуш). Йәнә бир хил тәржимиси: «Қанат учлири һәм пәйлири меһриванлиқни билдүрәмду?», йәни «Тәғиқушниң қанатлири меһриванлиқни көрсәтмәйду, чүнки у өз тухумлирини йәргә салғандин кейин улар билән бәзидә қари болмайду» дегән мәнидә болиду. Тәғиқуш тоғрилиқ кейинки сөһбитимизни көрүң.

15 Уларниң тәсадибий дәссалип янжилидиғанлиғини,
Далидики бирәр һайванниң асанла уларни дәссәп-чәйләйдиғанлиғини унтуйду.

16 Балилирини өзиниң әмәстәк бағрини қаттиқ қилиду;
Униң туғутиниң әжри бекарға кетиду,
Бирақ у писәнт қилмиғандәк туриду. □

17 Чүнки Тәңри уни кам әқил қилған,
Униңға даналиқни бәрмигән.

18 Һалбуки, у жүгүрүш алдида мәйдисини жуқуриға көтәргинидә,
Ат һәм атлиқларни кәмситип мазақ қилиду. □

Ат

19 Сән атқа күч беғишлиғанмидиң?

Сән униң бойниға йәлпүнүп туридиған яйлини кийгүзгәнмидиң?

20 Сән уни һәйвәтлик пурқушлири билән адәмни қорқутидиған,
Чекәткидәк сәкрәйдиған қилаламсән?

21 У әшәддийлик билән йәр татилап-зохчуп,
Өз күчидин шатлинип кетиду,

Қураллиқ қошун билән жәң қилишқа атлиниду.

22 У қорқунучқа нисбәтән күлүпла қойиду,
Һеч немидин қорқмайду;

Қиличниң бисидин у янмайду.

23 Оқдан, жулалиқ нәйзә,
Гәрзиму униң йенида шарақшийдү,

24 У йәрни аччиқ һәм гәзәп билән жутуветиду,
Жәң канайини бир аңлапла һаяжанлинип қин-қиниға патмай кетиду.

25 Канайларниң авазини биләнла у: «Айһай!» дәйду,

У жәңни жирақтин пурап болиду.

У сәркәрдиләрниң товлашлирини, жәңчиләрниң вақирашлирини хошаллиқ билән аңлайду.

Сар вә бүркүт

26 Сар сениң әқлиң билән учамду,

Қанатлирини жәнупқа қарап керәмду? □

27 Бүркүт буйруғуң билән жуқуриға пәрваз қилип көтириләмду,
Угисини жуқуриға саламду? ■

28 У қорам ташниң үстидә мақанлишиду,

У тағниң чоққисиға қониду,
Тик қияниму туралғуси қилиду.

29 Шу йәрдин у овни пайлап байқивалиду,

Көзлири жирақ-жирақларни күзитиду.

30 Униң балилири қан шорайду;

Өлтүрүлгәнләр нәдә болса, у шу йәрдә болиду». □ ■

□ **39:16** «Балилирини өзиниң әмәстәк бағрини қаттиқ қилиду; униң туғутиниң әжри бекарға кетиду, бирақ у писәнт қилмиғандәк туриду» — әгәр башқа һайванлар төгикушниң угисини байқап қалған болса, төгикуш улар тухумлиримни йемисун дәп, бәзидә өзи тухумлирини дәссәп чеқиветиду. Кейинки сөһбитимизниму көрүң. □ **39:18** «У жүгүрүш алдида мәйдисини жуқуриға көтәргинидә, ат һәм атлиқларни кәмситип мазақ қилиду» — төгикуш интайин тез жүгүрәләйду, чөлдә яки қумлуқта болса аттин иштик маңалайду. Уни овлаш интайин тәс. □ **39:26** «Сар сениң әқлиң билән учамду, қанатлирини жәнупқа қарап керәмду?» — бу айәт, бәлким, сарниң пәсиллик көчүшини көрситиду. ■ **39:27** Йәр. 49:16; Об. 4 □ **39:30** «Өлтүрүлгәнләр нәдә болса, у шу йәрдә болиду» — бүркүт һәм сар тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. «Мат.» 24:28ниму көрүң. ■ **39:30** Мат. 24:28; Лука 17:37

Пәрвәрдигар Аюпқа йәнә сөз қилиду

31 Пәрвәрдигар Аюпқа йәнә жававән: —

32 «Һәммигә Қадир билән дөвалашидиган киши униңға тәрбийә қилмақчиму? Тәңрини әйиплигүчи киши жавап бәрсун!» — деди. □

33 Аюп болса Пәрвәрдигарға жававән: —

34 «Мана, мән һеч немигә яримаймән; Саңа қандақ жавап берәләймән?

Қолум билән ағзимни етип гәптин қалай; ■

35 Бир қетим дедим, мән йәнә жавап бәрмәймән;

Шундақ, икки қетим десәм мән қайта сөзлимаймән» — деди. □

40

Пәрвәрдигар кинайилик сөз қилиду

1 Андин Пәрвәрдигар қара қуюн ичидин Аюпқа жавап берип мундақ деди: —

2 «Әркәктәк белиңни чиң бағла, Андин Мән сәндин сорай; Сән Мени хәвәрдар қилгин.

3 Сән дәрвәқә Мениң һөкүмимни пүтүнләй бекарға кәткүзмәкчимусән? Сән өзүңни һәққаний қилимән дәп, Мени натоғра дәп әйиплимәкчимусән? ■

4 Сениң Тәңриниң билигидәк күчлүк бир билигиң барму? Сән Униңдәк аваз билән гүлдүрләләмсән?

5 Қени, һазир өзүңни шан-шәрәп һәм салапәт билән безивал! Һәйвәт һәм көркәмлик билән өзүңни кийиндүрүп,

6 Ғәзивиңниң қәһрини чечип ташлигин, Шуниң билән һәр бир тәкәббурниң көзигә тикилип қарап, Андин уни пәсләштүргин. □

7 Раст, һәр бир тәкәббурниң көзигә тикилип қарап, Андин уни бойсундургин, Рәзилләрни өз орнида дәссәп йәр билән йәксан қил! □

8 Уларни биргә топиға көмүп қой, Йошурун жайда уларниң йүзлирини кепән билән етип қойгин;

□ **39:32** «Тәңрини әйиплигүчи киши жавап бәрсун!» — Аюп Худани һәқиқәтән (Униң муһәббитидин гуманлинип) әйиплигән. Бирақ Худа униң сәммийлигини үч достниң чирайлиқ гепидин яхши көридиғандәк қилатти. ■ **39:34** Зәб. 38:10-11 □ **39:35** «Бир қетим дедим... икки қетим десәм...» — Аюпниң бу кәмтәрлик сөзи бәлким «Мениң сөзлирим көплигидин алибурун чәктин ешип кәтти» дегәнлик болуши мүмкин. ■ **40:3** Зәб. 50:6, 8; Рим. 3:4 □ **40:6** «Ғәзивиңниң қәһрини чечип ташлигин, шуниң билән һәр бир тәкәббурниң көзигә тикилип қарап, андин уни пәсләштүргин» — Худаниң күч-қудрити һәм ғәзиви пәқәтлә һәққаний мәхсәттә болиду, һәргиз халиғанчә пәқәт инсанларниң мәжбурий «ибадәт»иға еришиш үчүн әмәс. Мәсилән, мошу йәрдә тәкәббурларни дәрһал һалак қилиш әмәс, уларға сәвир-тақитини көрситип, рәһим-шәпқәткә еришиш пурситини яритип авал: «Тәкәббурларни пәсләштүрүш»тә ишлитилиду. □ **40:7** «Раст, һәр бир тәкәббурниң көзигә тикилип қарап, андин уни бойсундургин, рәзилләрни өз орнида дәссәп йәр билән йәксан қил!» — Худа Аюпни Өз алиминиң тәхтигә олтиришқа тәклип қилиду. Аюп бу орунда олтаргинида тоғра һөкүм чиқираламду, чиқиралмамду? Бу иш пәқәтлә күч-қудрәт мәсилиси әмәс. Адәмдә «тәкәббурлар»ни пәсләштүрүп, «рәзилләрни өз орнида дәссәп йәр билән йәксан қилип» җазалиғидәк даналиқму болмиса, һәммә ишни билгән болмиса вә пүтүнләй адил болмиса болмайду. Худаниң рәзилләрниң йәр йүзигә һөкүм сүрүшидә Өз мәхсити һәм плани бар. Энди униң бу планини чүшәнмисә, һәр бир адәмниң әһвалини әтраплиқ билмисә, хата һөкүм чиқармай қалмайду. Худа тоғрилиқ Инжилда дейилгәндәк: «Рәббимиз Өз вәдисини (йәни рәзилликни җазалаш, Өзиниң һәққаний қилған кишилирини Өз йениға елишқа болған вәдисини) орундашни (бәзиләрниң «кечиктүрди» дәп ойлиғинидәк) кечиктүргини йоқ, бәлки һеч кимниң һалак болушини халимай, һәммә инсанниң товва қилишиға киришини арзулап, силәргә кәңчилик қилип вақитни сормақта» («2Пет.» 3:9). Яманларниң кейинрәк товва қилишини ким биләләйду? Буни билидиган пәқәт Худадур. Аюпниң қиямәт күнидин асасән хәвири йоқ, һәм Худа мошу йәрдә униңға у тоғрисида һеч нәрсә демигән.

⁹ Шундақ қилалисан, Мән сени етирап қилип махтаймәнки,
«Оң қолуң өзүңни қутқузиду!».

Бегемоттин алған савақ

¹⁰ Мән сениң билән тәң яратқан бегемотни көрүп қой;
У калидәк от-чөп йәйду. □

¹¹ Мана, униң белидики күчини,
Қосақ мускуллиридики қудритини һазир көрүп қой!

¹² У қуйруғини кедир дәриғидәк егиду,
Униң йотилиридики сиңирлири бир-биригә чиң тоқуп қоюлған.

¹³ Униң сүйәклири мис турубидәктур,
Пут-қоллири төмүр чоқмақларға охшайду.

¹⁴ У Тәңри яратқан жаниварларниң бешидур,
Пәқәт униң Яратқучисила униңға Өз қиличини йеқинлаштуралайду. □

¹⁵ Тағлар униңға йемәклик тәмминләйду;
У йәрдә униң йенида даладики һәр бир һайванлар ойнайду.

¹⁶ У сәдәпгүл дәрәқлигиниң астида ятиду,
Қомушлуқ һәм сазлиқниң салқинида ятиду.

¹⁷ Сәдәпгүллүкләр өз сайиси билән уни япиду;
Өстәндики таллар уни орап туриду.

¹⁸ Қара, дәрия тешип кетиду, бирақ у һеч һодуқмайду;
Һәтта Иордандәк бир дәрияму униң ағзига өркәшләп урулсиму, йәнила хатиржәм туривериду.

¹⁹ Униң алдиға берип уни тутқили боламду?
Уни тутуп, андин бурнини тешип чүлүк өткүзгили боламду? □

Левиатандин алған савақ

²⁰ Левиатанни қармақ билән тарталамсән?
Униң тилини арғамча билән бағлап басаламсән? □

²¹ Униң бурниға қомуш чүлүкни киргөзәләмсән?
Униң еңигини төмүр нәйзә билән тешәләмсән?

²² У саңа арқа-арқидин илтижа қиламду?
Яки саңа мулайимлиқ билән сөз қиламду?

²³ У сән билән әһдә түзүп,
Шуниң билән сән уни мәңгү малай сүпитидә қобул қилаламсән?

²⁴ Сән уни қушқачни ойнатқандәк ойнитамсән?
Дедәклириңниң һозури үчүн уни бағлап қоямсән?

²⁵ Тижарәтчиләр униң үстидә содилишамду?
Уни содигәрләргә бөлүштүрүп берәмду?

□ **40:10** «Бегемот» — ибраний тилидики бир сөз. Уйғур тилиға бу сөз әрәбчидин қобул қилинған болуп, «су ети» дегән һайванни көрситиду. Бирақ мошу әйәтләр тәсвир қилған һайван «су ети» әмәс. Мәсилән, 16-әйәттә униң қуйруғиниң кедир дәриғидәк чоң һәм узун болидиғанлиғи көрситилиду. 19-әйәттә униң һайванлар ичидә әң чоңи экәнлиғи көрситилиду — демәк, у бир хил интайин чоң отхор һайван. Униң тоғрисидики әйәтләрни жиғип, йәкүн чиқарсақ, һазир нәсли қуриған «бронтосавр»ни (динозаврниң бир түри) көрситиши мүмкин. Бу зор чоң һайванниң узунлуғи 20 метр, еғирлиғи 100 тонна чиқатти. һазирқи замандики алимларниң болса бәлким бу хуласигә қарши чиқиш мүмкинчилиғи болғини билән, бу тәсвир өзи Аюпниң дәвридә бу аталмиш «тарихниң илгири»дики һайванниң униң билән замандаш болғанлиғиға қалтис испат көрситиду. □ **40:14** «Пәқәт униң Яратқучисила униңға Өз қиличини йеқинлаштуралайду» — бу әйәтниң иккинчи қисмини чүнишиш тәс. Башқа хил тәржимисиму учриши мүмкин. □ **40:19** «...Уни тутуп, андин бурнини тешип чүлүк өткүзгили боламду?» — бегемотниң әһмийити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **40:20** «Левиатан» — жуқуриқи 3-бап, 8-әйәттики изаһатни көрүң.

26 Сән уның пүткүл терисигә атарнәйзини санжаламсән?

Уның бешига чаңгак билән санжаламсән?!

27 Қолуңни уныңа бирла тәккүзгәндин кейин,
Бу жәңни әсләп иккинчи ундақ қилғучи болмайсән!

41

1 Мана, «уни бойсундуримән» дегән һәр қандақ үмүт беһудиликтур;
Һәтта уни бир көрүпла, үмүтсизлинип йәргә қарап қалиду әмәсму?

2 Уның женига тегишкә петиналайдиған һеч ким йоқтур;
Ундақта Мениң алдимда турмақчи болған кимдур?□

3 Асман астидики һәммә нәрсә Мениң турса,
Мениң алдимга ким келип «маңа тегишлигини бәргинә» дәп баққан экән,
Мән уныңа қайтурушқа тегишликму?□ ■

4 *Левиатанниң* әзалири,
Уның зор күчи,
Уның түзүлүшиниң гезәллиги тоғрилиқ,
Мән сүкүт қилип туралмаймән.

5 Ким уның савутлуқ тонини салдуруветәлисун?
Ким уның қош еңиги ичигә киривалилисун?□

6 Ким уның йүз дәрвазилирини ачалалисун?
Уның чишлири әтрапида вәһимә ятиду.

7 Қасирақлириниң сәплири уның пәхридур,
Улар бир-биригә чиң чаплаштурулғанки,□

8 Бир-биригә шамал кирмәс йеқин туриду.

9 Уларниң һәр бири өз һәмраһлирига чаплашқандур;
Бир-биригә зич йепиштурулған, һеч айрилмастур.

10 Уның чүшкүрүшлиридин нур чақнайду,
Уның көзлири сәһәрдики қапақтәктур.

11 Уның ағзидин отлар чиқип туриду;
От учқунлири сәкрәп чиқиду.

12 Қомуш гүлханга қойған қайнаватқан қазандин чиққан һордәк,
Уның бурун төшүгидин түтүн чиқип туриду;

13 Уның нәпәси көмүрләрни туташтуриду,
Уның ағзидин бир ялқун чиқиду.

14 Бойнида зор күч ятиду,
Вәһимә уның алдида сәкришип ойнайду.

15 Уның әтлири қат-қат бирләштүрүлүп чиң туриду;
Үстидики *қасирақлири* йепиштурулуп, мидирлимай туриду.

16 Уның жүриги бәәйни таштәк мустәһкәм туриду,
Һәтта түгмәнниң асти тешидәк мәзмут туриду.

17 У орнидин қозғалса, палванларму қорқуп қалиду;

□ **41:2** «Уның женига тегишкә петиналайдиған һеч ким йоқтур; ундақта Мениң алдимда турмақчи болған кимдур?» — левиатан инсанга үгитидиған әң улук иш Худаниң Өз һәйвисини гәвдиләндүрүштур; инсанлар левиатанниң улуклуғини һәм тилсим көркәмлигигә қарап Худадин әйминиши керәктур. Оқурмәнләрниң «қошумчә сөз»имизни көрүшини үмүт қилимиз. □ **41:3** «Мениң алдимга ким келип «маңа тегишлигини бәргинә» дәп баққан экән» — башқа бир хил тәржимиси: «маңа ким авал бир нәрсә бәргән экән, андин «маңа тегишлигини бәргинә» дәп баққан экән?». ■ **41:3** Мис. 19:5; Қан. 10:14; Зәб. 23:1; 49:12; Рим. 11:35; 1Кор. 10:26, 28

□ **41:5** «...Ким уның қош еңиги ичигә киривалилисун?» — башқа нәччә хил тәржимилири бар, мәсилән: — «...Ким уның икки қур чишлири ичигә киривалилисун?» яки «...Ким уныңа жүгәнни йеқинлаштуралисун?». □ **41:7** «Қасирақлириниң сәплири уның пәхридур, улар бир-биригә чиң чаплаштурулғанки...» — башқа бир хил тәржимиси: «Уның пүтүн дүмбиси қасирақлардур, улар бир-биригә чиң чаплаштурулғанки...»

Униң толғинип шавқунлишидин алақзадә болуп кетиду. □

18 Бириси қилични униңға тәккүзсиму, һеч үнүми йоқ;
Нәйзә, атарнәйзә вә яки чаңгақ болсиму бәрибир үнүмсиздур.

19 У төмүрни самандәк,
Мисни пор яғачтәк чағлайду.

20 Оқя болса уни қорқитип қачқузалмайду;
Салға ташлири униң алдида пахалға айлиниду.

21 Тоқмақларму пахалдәк һеч немә һесапланмайду;
У нәйзә-шәшбәрниң тәңлинишигә қарап күлүп қойиду. □

22 Униң асти қисми болса өткүр сапал парчилиридур;
У лай үстигә чоң тирна билән татилиғандәк из қалдуриду. □

23 У деңиз-океанларни қазандәк қайнитиветиду;
У деңизни қазандики мәлһәмдәк варақшитиду;

24 У маңса маңған йоли пақирайду;
Адәм бужеунларни көрүп чоңқур деңизни аппақ чачлиқ бовай дәп ойлап қалиду.

25 Йәр йүзидә униң тәңдиши йоқтур,
У һеч қорқмас яритилған.

26 У бүйүкләрниң һәр қандиқиға жүрғәт билән нәзәр селип, қорқмайду;
У барлиқ мәғрур һайванларниң падишасидур». □

42

Пәрвәрдигарға сирдаш дост болуш

1 Аюп Пәрвәрдигарға жавап берип мундақ деди: —

2 «Һәммә ишни қилалайдиғиниңни,
Һәр қандақ муддиәни тосивалғили болмайдиғинини билдим!

3 «Несиһәтни тутуруқсиз сөзләр билән хирәләштүргән ким?»

Бәрһәқ, мән өзүм чүшәнмигән ишларни дедим,
Мән әқлим йәтмәйдиған тилсимат ишларни ейттим. □ ■

4 Аңлап баққайсән, сөзләп берәй;
Мән Сәндин сорай, Сән мени хәвәрдар қилғайсән.

5 Мән қулиқим арқилиқ хәвириңни аңлиғанмән,
Бирақ һазир көзүм Сени көриватиду. □

6 Шуниң үчүн мән өз-өзүмдин нәпрәтлимән,
Шуниң билән топа-чаңлар вә күлләр арисидә товва қилдим». □

□ **41:17** «Униң толғинип шавқунлишидин алақзадә болуп кетиду» — башқа бир нәччә хил тәржимилири учриши мүмкин. □ **41:21** «шәшбәр» — беши тикәндәк болған узун бир хил нәйзә. □ **41:22** «Униң асти қисми болса өткүр сапал парчилиридур» — яки «Униң асти қисми болса, бәәйни қийиқ ташлардур». □ **41:26** «У барлиқ мәғрур һайванларниң падишасидур» — башқа бир хил тәржимиси: «У барлиқ мәғрур болғучиларниң падишасидур». Оқурмәнләрниң левиатандин алған савақлар тоғрилиқ «қошумчә сөз»дики сөһбитимизни көрүшини үмүт қилимиз. □ **42:3** ««Несиһәтни тутуруқсиз сөзләр билән хирәләштүргән ким?» Бәрһәқ, мән өзүм чүшәнмигән ишларни дедим...» — Аюп Худаниң (38:2) сориган соалиға жавап бәргинидә, Худаниң Өзигә әсли тәнбиһ бәргән сөзлирини қобул қилип хаталиқини иқрар қилип, жавап берип: — «Мән!» дегәндәк, өзигә бу жавапкарлиқни алиду. Бирақ жуқурида дегинимиздәк, униң үч дости һәм Елихуму охшашла «несиһәтни тутуруқсиз сөзләр билән хирәләштүргән» еди, дәп қараймиз. ■ **42:3** Аюп 38:2; зәб. 39:6; 130:1; 137:6; 138:6 □ **42:5** «Аңлап баққайсән, сөзләп берәй; мән Сәндин сорай, Сән мени хәвәрдар қилғайсән» — бәзи шәрһчиләр бу сөзләрни Худаниңқи (38:3, 40:7), Аюп пәқәт уларни нәқил кәлтүрүп әслитиду, дәп қарайду. Лекин бизниңчә Аюп уларни өзениң чин кәңлидики гәпи қилип ишлитиду. □ **42:6** «Топа-чаңлар вә күлләр арисидә товва қилдим» — қедимдә қаттиқ товва қилиш, пушайман қилиш, матәм тутушлар «топа-чаңлар вә күлләр арисидә» олтириш арқилиқ билдүрүләти.

Әслигә кәлтүрүлүш

⁷ Пәрвәрдигар Аюпқа бу сөзләрни қилғандин кейин шундақ болдики, Пәрвәрдигар Теманлиқ Елифазға мундақ деди: —

«Мениң ғәзивим саңа һәм икки достуңға қарап қозғалди; чүнки силәр Мениң тоғрамда Өз қулум Аюп тоғра сөзлигәндәк сөзлимидиңлар. ⁸ Бирақ һазир өзүңлар үчүн йәттә топақ һәм йәттә қочқарни елип, қулум Аюпниң йениға берип, өз-өзүңлар үчүн кейдүрмә қурбанлиқ сунуңлар; қулум Аюп силәр үчүн дуа қилиду; чүнки Мән уни қобул қилимән; болмиса, Мән өз наданлиқлириңларни өзүңларға қайтуруп берәй; чүнки силәр Мениң тоғрамда қулум Аюп тоғра сөзлигәндәк тоғра сөзлимидиңлар».

⁹ Шуниң билән Теманлиқ Елифаз, Шухалиқ Билдад вә Нааматлиқ Зофар үчәйлән берип Пәрвәрдигар уларға дегинидәк қилди; һәмдә Пәрвәрдигар Аюпниң дуасини қобул қилди.

¹⁰ Шуниң билән Аюп достлири үчүн дуа қиливиди, Пәрвәрдигар уни азап-қийинчиликлиридин қайтуруп, әслигә кәлтүрди; Пәрвәрдигар Аюпқа бурунқидин икки һәссә көп бәрди. ¹¹ Шуниң билән униң барлиқ ака-ука, ача-сиңил вә униңға илгири дост-ағинә болғанларниң һәммиси униң йениға кәлди. Улар униң өйидә олтирип униң билән биллә тамақланди; униңға һесдашлиқ қилишип, Пәрвәрдигар униңға кәлтүргән барлиқ азап-оқубәтләр тоғрисида тәсәлли беришти; һәмдә һәр бир адәм униңға бир тәңгидин көмүш, бирдин алтун һалқа беришти. ¹² Пәрвәрдигар Аюпқа кейинки күнлиридә бурунқидин көпрәк бәхит-бәрикәт ата қилди; униң он төрт миң қойи, алтә миң төгиси, бир миң қошлуқ кәлиси, бир миң мада ешиги бар болди. ¹³ Униңдин йәнә йәттә оғул, үч қиз туғулди. ¹⁴ У қизлириниң биринчисиниң исмини «Йемимаһ», иккинчисиниң исмини «Кәзийә», үчинчисиниң исмини «Кәрән-хапуқ» дәп қойди. ¹⁵ Пүткүл зиминда Аюпниң қизлиридәк шунчә гезәл қизларни тапқили болмайтти; атиси уларни ака-укилири билән охшаш мирасхор қилди.

¹⁶ Бу ишлардин кейин Аюп бир йүз қириқ жил яшап, өз оғуллирини, оғуллириниң оғуллирини, һәтта төртинчи әвлатқичә, йәни әврилириниму көргән. ¹⁷ Шуниң билән Аюп яшинип, күнлиридин қанаәт тепип аләмдин өтти.

□ **42:7** «Мениң ғәзивим ... қозғалди; чүнки силәр Мениң тоғрамда Өз қулум Аюп тоғра сөзлигәндәк сөзлимидиңлар» — Худаниң бу сөзи, болупму «Мениң қулум Аюп Мениң тоғрамда тоғра сөзлигән» дегини, бизгә ачқуч болуп, үч достниң вә Аюпниң баянлиридин тоғра вә натоғра йәрлирини пәриқ етиш үчүн һалқилиқ роль ойниғуси.

□ **42:8** «Қулум Аюп силәр үчүн дуа қилиду» — рошәнки, Худа Аюпқа ишиниду, көзи Аюпниң дости үчүн дуа қилишқа рази болидиғанлиғиға йетиду. □ **42:10** «Пәрвәрдигар уни азап-қийинчиликлиридин қайтуруп, әслигә кәлтүрди» — ибраний тилида: «Пәрвәрдигар Аюпни әсирлигидин әслигә кәлтүрди».

□ **42:11** «Һәр бир адәм униңға бир тәңгидин көмүш, бирдин алтун һалқа беришти» — әшу вақитта бәлким тәңгә-тилладәк пул йоқ, пәқәт алтун-күмүч парчилири болуши мүмкин. □ **42:13** «Униңдин йәнә йәттә оғул, үч қиз туғулди» — Пәрвәрдигар Аюпқа «тирилиш» тоғрилиқ беваситә һеч қандақ гәп қилмиди. Бирақ тексттә (10-айәт) мундақ дейилиду: — «Пәрвәрдигар униңға бурунқидин икки һәссә көп бәрди».

Һайванларниң сани болса икки һәссә дәрижидә көпәйтилди. Мәсилән, әслидә униң йәттә миң қойи бар еди; һазир униң он төрт миң қойи бар болди, қатарлиқлар. Бирақ әслидә униң «он балиси, йәни йәттә оғли, үч қизи» бар еди; һазир болса униң он төрт оғли, алтә қизи бар болуш керәккү? Әмәлийәттә у қиямәт күнидә қайтидин әслидики йәттә оғли, үч қизи билән жәм болиду. Шу чағда у һәқиқәтән он балилиқла әмәс, бәлки жигирмә балилиқ болиду. Аюп йеңи балилириниң онинчиси билән тохтап қелиши билән, бәлким бу «икки һәссә» дегән иш кәлгүсидә чоқум бир тирилишни көрситиду, мән әслидики он сөйүмлүк баламдин пәқәт вақитлиқ айрилдим, дәп ойлашқа башлиған болса керәк. Шуңа бизниңчә тирилиш тоғрилиқ бу ишлардин бешарәт алди. Демәк, «Пәрвәрдигар униңға бурунқидин икки һәссә көп бәрди» — қиямәт күни Аюп уларниң тирилдүрүлүши биләнла йәнила хошаллиқ билән улар билән жәм болуп, он төрт оғли, алтә қизи билән дидарлишип, «йеңи асман, йеңи зимин» да биллә олтирип гизалиниду. □ **42:14** «Йемимаһ» — «пахтәк» дегән мәнидә. «Кәзийә» — «дарчин» (хушпурақлиқ бир хил әтир) дегән мәнидә. «Кәрән-хапуқ» — «сүрмә мүңгүз» (сүрмигә толған бир мүңгүз) дегән мәнидә. □ **42:15** «атиси уларни ака-укилири билән охшаш мирасхор қилди» — бәлким йеңи аилиси үчүн миннәтдарлиғини билдүрүш, яки униң һазирқи байлиқлириниң моллугини билдүрүш үчүн шундақ қилған.

Зәбур

1

Биринчи Бөлүм ••• 1-күй ••• Итаатман адамның бәхити

- ¹ Рэзилләрнің гепи бойичә маңмайдыған,
 Гунакарларның йолида турмайдыған,
 Мәсқирә қилғучиниң орнида олтармайдыған адәм бәхит тапур!■
- ² Униң хурсәнлиги пәқәт Пәрвәрдигарниң тәврат-қанунидилидур;
 У Пәрвәрдигарниң қанунини кечә-күндүз сеғинип ойлайду.■
- ³ У худди ериқ бойиға тикилгән,
 Өз пәслидә мевисини беридиған,
 Йопурмақлири солашмайдыған дәрәқтәктур;
 У немила қилса ронақ тапиду.□ ■
- ⁴ Рэзил адәмләр болса ундақ болмас;
 Улар худди шамал учуриваткән тозандәктур.■
- ⁵ Шуниң үчүн рэзилләр сорақ күнидә тик туралмайду,
 Гунакарлар һәққанийларниң жамаитидә һеч бешини көтирип туралмайду.
- ⁶ Чүнки Пәрвәрдигар һәққанийларниң йолини көңлигә пүккән;
 Рэзилләрниң йоли болса йоқилиду.

2

2-күй ••• Худаниң Мәсиһи барлиқ әлләрни идәрә қилиду

- ¹ Әлләр немишкә чуқан салиду?
 Немә үчүн хәлиқләр бекардин-бекар сүйқәст ойлайду?□ ■
- ² Дуниядики падишалар сәпкә тизилип,
 Әмәлдарлар қара нийәт әйлишип,
 Пәрвәрдигар вә Униң Мәсиһи билән қаршилишип: — □
- ³ «Уларниң чәклимилирини чөрүветәйли,
 Уларниң асарәтлирини бузуп ташлайли!» — дейишиду.□
- ⁴ Асманда олтарғучи күлиду,
 Рәб уларни мазақ қилиду;
- ⁵ һәм аччиғида уларға сөзләп,
 Қәһри билән уларни вәһимигә селип: —
- ⁶ «Өзүм болсам Зионда, йәни муқәддәс теғимда,

■ **1:1** Зәб. 25:4-5; Пәнд. 1:10, 15; 4:14, 15; 1Кор. 15:33; әф. 5:11 ■ **1:2** Қан. 6:6-9; 17:19; Йә. 1:8; Зәб. 111:1; 118:1
 □ **1:3** «У немила қилса ронақ тапиду» — бу йәрдикә «у», Худаниң йолида маңидиған адәмләрни көрситиду. ■ **1:3**
 Йәр. 17:8 ■ **1:4** Аюп 21:18; Зәб. 34:5; Йәш. 17:13; 29:5; һош. 13:3 □ **2:1** «Әлләр немишкә чуқан салиду?»
 — Зәбурдики күйләрдә, «әлләр» яки «ят әлләр» болса, Израил хәлқидин башқа һәр бир хәлиқ-милләтни көрситиду.
 ■ **2:1** Рос. 4:25 □ **2:2** «Пәрвәрдигар вә Униң Мәсиһи» — «Мәсиһ» мошу йәрдә, кона бир өрп-адәткә қаритилған.
 Тәвраттики бәлгүлимидә, йеңи падиша тиклиниш мурасимида бешиға пурақлиқ зәйтун мейи қуюлатти. Бу «мәсиһ қилиш»
 («мәсиһләш») дәп аталған. «Йәшәя» китап, 61-бапта «мәсиһ қилиш» дегән сөз болса, келидиған Қутқузғучиниң вужудиға
 май әмәс, бәлки Муқәддәс Роһ қуюлидиғанлиғини көрситиду. Мошу әйәтиму охшашла, «Мәсиһ» Муқәддәс Роһ билән
 «мәсиһ қилинған адәм»ни көрситиду. □ **2:3** «Уларниң чәклимилирини чөрүветәйли, Уларниң асарәтлирини бузуп
 ташлайли!» — «Улар» «Худа вә Униң Мәсиһи»ни көрситиду.

Өзүм мәсиһ қилған падишани тиклидим».□

Худа тайинлиған Мәсиһ-Падиша сөз қилиду

7 «Мән әрштики пәрманни жакалаймәнки,
Пәрвәрдигар маңа: —
«Сән Мениң оғлум;

Өзүм сени бүгүнки күндә туғулдурдум;■

8 Мәндин сора, Мән саңа мирас болушқа әлләрни,
Тәәллуғуң болушқа йәр йүзини чәт-чәтлиригичә беримән;■

9 Сән төмүр таяқ билән уларни битчит қиливетисән;

Сапал чинини кукум-талқан қилғандәк, сән уларни парә-парә қиливетисән» — деди».□ ■

10 Әнди, һәй падишалар, әқилдар болуңлар!

Жаһандики сорақчилар савақ елиңлар;

11 Пәрвәрдигардин қорқуш билән униң хизмитидә болуңлар;

Титрәк ичидә хошаллиниңлар!□

12 Оғулниң фәзивиниң қозғалмаслиғи үчүн,

Уни сөйүңлар;

Чүнки униң фәзиви сәлла қайниса,

Йолуңлардила һалак болисиләр;

Униңға таянғанлар нәқәдәр бәхитликтур!□ ■

3

3-күй ••• Сәһәрдики дуа

1-2 Давут өз оғли Абшаломдин қечип жүргән күнләрдә язған күй: —

И Пәрвәрдигар, мени қиставатқанлар нәқәдәр көпийип кәткән,

Мән билән қаршилишиватқанлар немидегән көп!□ ■

3 Нурғунлар мән тоғрилиқ: —

«Худадин униңға һеч нижат йоқтур!» дейишиватиду.

Селаһ!□

4 Бирақ Сән, и Пәрвәрдигар, әтрапимдики қалқандурсән;

Шан-шәривим һәм бешимни йөлигүчидурсән!□

5 Авазим билән мән Пәрвәрдигарға нида қилимән,

У муқәддәс теғидин ижабәт бериду.

Селаһ.

6 Мән болсам яттим, ухлидим;

□ **2:6** «*Зион.., йәни муқәддәс теғим..*» — «Зион теғи» Йерусалим вә муқәддәс ибадәтхана бу тағ үстигә қурулған. «Зион» (яки «Сион») әслидә «көрүнәрлик» дегән мәнидә. У Худаниң Өз хәлқигә һимайә болғанлиғиға символ қилиниду. «**Өзүм мәсиһ қилған падишани тиклидим**» — жуқуридики 2-айәттики, «Мәсиһ» тоғрисидики изаһатни көрүң. ■ **2:7** Рос. 13:33; Ибр. 1:5; 5:5 ■ **2:8** Зәб. 21:28; 71:8 □ **2:9** «*Сән төмүр таяқ билән уларни битчит қиливетисән*» — яки: «Сән төмүр таяқ билән уларни башқурисән». ■ **2:9** Вәһ. 2:27; 19:15 □ **2:11** «*Титрәк ичидә хошаллиниңлар!*» — башқа бир хил тәржимиси: «титрәк ичидә яшаңлар!». □ **2:12** «*Уни (Оғулни) сөйүңлар*» — буниң мәнаси бәлким «Худаниң оғли билән әплишивелиңлар». «**Чүнки униң фәзиви сәлла қайниса...**» — йәнә бир хил тәржимиси «Чүнки униң фәзиви тезла қозғилиду...». ■ **2:12** Зәб. 33:9; Пәнд. 16:20; Йәш. 30:18; Йәр. 17:7; Рим. 9:33; 10:11; 1Пет. 2:6 □ **3:1-2** «*Давут өз оғли Абшаломдин қечип жүргән күнләрдә...*» — мошу вақиә, «2Сам.» 15-18-бапта хатириләнгән. ■ **3:1-2** 2Сам. 15,16,17,18 □ **3:3** «*Худадин униңға һеч нижат йоқтур!*» — демисәкму, «нижат» («Худадин кәлгән») кутқузуш дегәнни билдүриду. «**Селаһ**» — мошу сөз бәлким күй чалған вақтида музикадики бир «пауза»ни көрситиши мүмкин; шуниң билән униң: — «Тохта, ойлан!» дегән имаси болуши мүмкин. □ **3:4** «*Шан-шәривим һәм бешимни йөлигүчидурсән!*» — «мениң шан-шәривим» дегән ибарә икки бислиқ сөз болуп, бәлким: (1) Давутниң мәдһийисиниң темиси Худа Өзидур; (2) Худаниң Давутниң өз Худаси болғанлиғи, бу һаһайити пәхирлик, шәрәплик иштур, дегән икки мәнини билдүрүши мүмкин.

Ойғандим, чүнки Пәрвәрдигар маңа яр-йөләк болиду.■
 7 Мени қоршап сәп түзгән түмәнлигән адәмләр болсиму,
 Мән улардин қорқмаймән!■
 8 И Пәрвәрдигар, орнундин тур!
 Мени қутқуз, и Худайим!
 Мениң барлиқ дүшмәнлиримниң тәстикигә салғайсән;
 Рәзилләрниң чишлирини чеқивәткәйсән!
 9 Нижатлиқ болса Пәрвәрдигардиндур;
 Бәрикитиң Өз хәлқиңдә болсун!
 Селәһ!■

4

4-күй ••• Кечидики дуа

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, тарлиқ сазлар билән оқулсун дәп, Давут язған күй.
 —

Мән нида қилғинимда, маңа жавап бәргәйсән,
 И маңа һәққанийлиғим ата қилғучи Худа!
 Бесим астида қалғанда Сән мени кәңричиликкә чиқардиң;
 Маңа меһри-шәпқәт көрситип, дуайимни аңла!□
 3 И инсан балилири, силәр мениң шан-шәригимни қачанғичә аһанәткә қалдурисиләр?
 Қачанғичә бәһудиликни сөйүп,
 Ялғанни издәп жүрисиләр?
 Селәһ.□
 4 Бирақ шуни билип қоюңларки,
 Пәрвәрдигар ихласмәнләрни Өзигә хас қилған;
 Мән Униңға нида қилғинимда, Пәрвәрдигар аңлайду.
 5 Аччиғиңларға берилип, гуна қилмаңлар;
 Өз орнуңларда йетип, қәлбиңларда чоңқур ойлинип,
 Сүкүт қилиңлар.
 Селәһ.■
 6 һәққанийлиқ билән қурбанлиқларни қилиңлар,
 Вә Пәрвәрдигарға тайиниңлар.■
 7 Көп хәлиқ: — «Ким бизгә яхшилиқ көрситәлисун?» — дәп соримақта;
 Жамалиңниң нури үстимизгә чүшсун, и Пәрвәрдигар!
 8 Ашлиқ вә йеңи шараплири молчилик болғанларниң хошаллиғидинму,
 Мениң қәлбимни бәкрәк хошаллиққа толдурдуң.
 9 Мән ятай, һәм хатиржәмликтә ухливалай;
 Чүнки мени бехәтәрликтә яшатқучи пәқәтла Сән, и Пәрвәрдигар!■

■ 3:6 Зәб. 4:9 ■ 3:7 Зәб. 26:3 ■ 3:9 Пәнд. 21:31; Йәш. 43:11; Йәр. 3:23; Нош. 13:4; Вәһ. 7:10; 19:1 □ 4:1-2 «Нәғмичиләрниң беши» — яки «Баш сазчи». Давут ибадәтханида өзиниң һәм башқиларниң күйлирини оқуш үчүн мәхсус хорчилар һәм сазчиларни орунлаштурған. Мошу йәрдики «баш сазчи» шүбһисизки шуларни башқуридиған адәмни көрситиду. Давут баш сазчиниң мошу күйни өз музикиси билән ибадәтханида оқушини орунлаштуруан болса керәк. «И маңа һәққанийлиқ ата қилғучи Худа!» — ибраний тилида: «И һәққанийлиғимниң Худаси!». Башқа бир хил тәржимиси: «И мән үчүн адаләтни сориғучи Худа!» □ 4:3 «Қачанғичә бәһудиликни сөйүп, ялғанни издәп жүрисиләр?» — бу әйәт бәлким «ялған илаһ»лар, йәни бутлар тоғрилиқ ейтилған. Сөзлигүчиниң «мениң шан-шәригим» дегини болса, Худадур. Мошу адәмләр уни сөйүп, уни издәшниң орнидаБутларни издәйду. ■ 4:5 Әф. 4:26 ■ 4:6 Қан. 33:19; Зәб. 50:18-21 ■ 4:9 Лав. 26:5; Қан. 12:10; 33:28; Зәб. 3:7

5

5-күй .... Сәһәрдики үмүт

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, нәйләр билән оқулсун дәп, Давут язған күй: —

Мениң сөзлиримгә кулақ салғайсән, и Пәрвәрдигар,
Мениң аһлиримға көңүл бөлгәйсән.

³ Көтәргән пәрядлиримни аңла, мениң Падишасим, мениң Худайим,
Чүнки саңила дуа қилимән.

⁴ И Пәрвәрдигар, сәһәрдә Сән авазимни аңлайсән;

Мән сәһәрдә өзүмни Саңа қаритимән,
Жуқириға көз тикимән. □

⁵ Чүнки Сән рәзилликтин һозур алғучи илаһ әмәсдурсән;
Яманлиқ һәргиз Сән билән биллә турмайду.

⁶ Почи-тәкәбурлар көзүң алдида туралмайду;
Қәбиһлик қилғучиларниң һәммиси Саңа жиркинчиликтур.

⁷ Ялған сөзлигүчиләрниң һәммисини һалақ қилисән;
Пәрвәрдигар қанхор, алдамчи кишиләргә нәпрәт қилур.

⁸ Бирақ мән болсам, меһри-шәпқитиңниң кәңричилигидин өйүңгә киримән;
Саңа болған әймиништин муқәддәс ибадәтханаңға қарап сәждә қилимән;

⁹ Мени өч көргәнләр түпәйлидин Өз һәққанийлиғиң билән мени йетәклигәйсән, и
Пәрвәрдигар;

Йолуңни алдимда түз қилғин.

¹⁰ Чүнки уларниң ағзида һеч қандақ сәмимийлик йоқтур;

Уларниң ички дуняси болса пасиқлиқтур,
Уларниң галлири ечилған қәбирдәк сесиқтур,
Улар тили билән хушамәт қиливатиду. ■

¹¹ Уларниң гунайини бекиткәйсән, и Худа;

Улар өз планлири билән өзлири моллақ атсун;

Уларни өзлириниң нурғунлиған итаәтсизликлири билән һайдап чиқарғайсән;
Чүнки улар Саңа асийлиқ қилди. ■

¹² Шундақ қилғанда Саңа таянғанларниң һәммиси шатлиниду;

Улар мәңгү шатлиқ билән тәнтәнә қилиду;

Сән уларни қоғдайсән;

Сениң намиңни сөйгәнләр сениңдин яйрайду.

¹³ Чүнки Сән, и Пәрвәрдигар, һәққаний адәмгә бәхит ата қилисән;

Уни шапаитиң билән қалқан кәби орайсән.

6

6-күй .... Қайғу ичидики дуа

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, тарлиқ сазлар һәм сәккиз тарлиқ арфа билән оқулсун
дәп, Давут язған күй: —

Пәрвәрдигар, фәзивиң тутқанда мени әйиплимә;

Қәһриң кәлгәндә мени әдәплимә. □

³ Маңа шапаәт қилғин, и Пәрвәрдигар, чүнки мән зәйплишип кәттим;

И Пәрвәрдигар, мени сақайтқин, чүнки мениң устиханлирим вәһимигә чүшти. ■

□ **5:4** «И Пәрвәрдигар, сәһәрдә Сән авазимни аңлайсән;...» — «сәһәрдә» дегән сөзгә қарап бәзи алимлар 3-, 4- һәм 5-күйләр, Давутниң Абшалодин қечиш жәрјанидики үч күн ичидики дуалири, дәп қарайду (3-күйдә «кәч» һәм «сәһәр» бар, 4-дә болса «кәч», 5-дә «сәһәр» бар). ■ **5:10** Зәб. 11:1-3; 35:1-4; 51:4; 61:5; Рим. 3:13 ■ **5:11** Зәб. 7:15-16; 9:16-17; 34:7-8; 58:13 □ **6:1-2** «сәккиз тарлиқ арфа» — башқа бир тәрјимиси «сәккиз әнлик күй». ■ **6:3** Зәб. 37:4

- 4 Мениң женим дәһшәтлик дәккә-дүккигә чүшти;
И Пәрвәрдигар, қачанғичә шундақ болиду?
- 5 Йенимға қайт, и Пәрвәрдигар, женимни азат қилғайсән,
Өзгәрмәс муһәббитиң үчүн мени қутқузғин.
- 6 Чүнки өлүмдә болса Саңа сеғинишлар йоқ;
Тәһтисарада ким Саңа тәшәккүрләрни ейтсун? □
- 7 Мениң уһ тартишлиримдин мағдурум қалмиди;
Түн бойи орун-көрпәмни көлчәк қилимән;
Яшлирим билән каривитимни чөктүримән.
- 8 Дәрдрәрдин көзүм хирәлишип кәтти;
Барлиқ күшәндилирим түпәйлидин көзүм кардин чиқиватиду.
- 9 И қәбиһлик қилғучилар, һәммиңлар мәндин нери болуңлар;
Чүнки Пәрвәрдигар жиға авазимни аңлиди. ■
- 10 Пәрвәрдигар тилавитимни аңлиди;
Пәрвәрдигар дуайимни ижабәт қилиду;
- 11 Дүшмәнлиримниң һәммиси йәргә қарап қалиду, улар зор паракәндичиликкә дучар болиду;
Туюқсиз кәйнигә йенип хижаләттә қалиду.

7

7-күй .... Худа Өз һәққанийлигини көрсәткәй!

1-3 Давутниң «Шиггаон»и: — Куш исимлиқ бир Биняминлиқниң сөзлири тоғрилиқ ейтқан күйи: —

- И Пәрвәрдигар, мениң Худайим, мән Саңа таяндим;
Улардин бири ширдәк мени титма-титма қиливәтмисун,
Қутқузғучи йоқлуғидин пайдилинип мени езивәтмисун,
Мени барлиқ қоғлиғучилардин қутқузғин,
Улардин халас қилғин; □
- 4 И Пәрвәрдигар Худайим, әгәр қолумда қәбиһлик қилған болсам,
Әгәр шундақ қилған болсам: —
- 5 Әгәр мән билән енақ өткүчигә яманлиқ қайтурған болсам,
— (Әксичә мән билән бекардин-бекар дүшмәнләшкәнниму қутқуздум) — □
- 6 — Ундақта, дүшмән мени қоғлап тутувалсун,
У женимни чәйләп йәр билән йәксан қилсун,
Шөһритимни тупраққа көмсун!
- 7 И Пәрвәрдигар, фәзивиң билән орнуңдин турғин,
Мени әзгәнләрниң қәһригә тақабил турушқа қәддиңни руслиғин,
Вә мениң үчүн ойғанғин;
Сән сот вә һөкүмни бекиткән едиңғу!
- 8 Хәлиқләрдин болған жамаәт әтирапиңға олишиду;
Сән улар үчүн пәләктики орнуңға қайтип барғайсән. □

□ 6:6 «Тәһтисарада ким саңа тәшәккүрләрни ейтсун?» — «тәһтисара» өлгүчиләрниң роһлири қиямәт күнини күтидиған жай (ибраний тилида «шеол» дейлиду). ■ 6:9 Мат. 7:23; 25:41; Луқа 13:27 □ 7:1-3 «Давутниң «Шиггаон»и» — «Шиггаон» бәлким «долқунлуқ», «отлуқ», «ашиқлиқ билән» дегән мәнидә болуп, бу сөз күйниң ейтилидиған аһаңини билдүриду. «Куш исимлиқ бир Биняминлиқниң сөзлири» — «Куш» дегән киши тоғрилиқ башқа хәвиримиз йоқ. Неч болмиғанда у Давутқа зиянкәшлик қилмақчи болған. □ 7:5 «... (Әксичә мән билән бекардин-бекар дүшмәнләшкәнниму қутқуздум) —...» — «башқа бир хил тәржимиси: «...Яки маңа азар қилғучини бекардин-бекар булиған болсам, ...». □ 7:8 «Сән улар үчүн пәләктики орнуңға қайтип барғайсән» — башқа бир хил тәржимиси: «Уларниң үстидин һөкүм сүргин».

⁹ Пәрвәрдигар хәлиқләрниң үстидин һөкүм чиқариду;
И Пәрвәрдигар, өз һәққанийлиғим бойичә,
Вә өзүмдә болған дуруслиғим бойичә,
Маңа һөкүм чиқарғайсән.

¹⁰ Аһ, рәзилләрниң яманлиғи ахирлашсун!
Һәққаний адәмни чиң турғузғайсән;
И, адәм қәлблирини һәм ичлирини синиғучи һәққаний Худа! □ ■

¹¹ Мениң қалқиним болса,
Дурус нийәтликләрни қутқузғучи Худадикур;

¹² Худа адил сотчидур,
У күн бойи гунадин рәнжідиған Илаһтур;

¹³ Бириси яман йолидин янмиса,
У қиличини биләйду,
Я оқини тартип бәтләп қойиду.

¹⁴ Шундақ адәмләр үчүн У өлүм қураллирини тәйярлиди;
У оқлирини көйдүргүчи оқ қилди.

¹⁵ Мана, мошундақ кишиләр толғақта қәбиһлик туғмақчи,
Униң бойида қалғини яманлиқтур;
Униң туққини болса сахтилиқтур. ■

¹⁶ У бир орини колап, уни чоңқур қилди;
У өзи қолиған ориға жиқилип чүшти. ■

¹⁷ Өзиниң яманлиғи бешиға қайтип келиду,
Өз зораванлиғи болса өз үстигә қайтип чүшиду.

¹⁸ Мән Пәрвәрдигарни һәққанийлиғи билән мәдһийәләймән,
Һәммидин жуқури турғучи Пәрвәрдигарниң намини яңритип, күй қилип ейтимән.

8

8-күй **** Худаниң инсан балисиға болған улук плани

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Гиттиф»та орунлансун дәп, Давут язған күй: —

И, Өз һәйвәңни асманлардинму жуқури тиклигән Пәрвәрдигар Рәббимиз,
Пүткүл йәр йүзидә намиң шунчә шәрәплиқтур! □

³ Өз рәқиплириң түпәйлидин,
Дүшмән вә қисасчиләрниң ағзини етишкә,
Бовақлар вә әмгүчиләрниң ағзидин күч тиклидиңсән. ■

⁴ Мән бармақлириңниң ясиғини болған асманлириңға,
Сән мәзмут бекиткән ай-юлтузларға қариғинимда,

⁵ Сән инсанни сеғинидикәнсән,
Әнди адәм дегән немә еди?
Сән униң йениға келип йоқлайдикәнсән,
Инсан балиси қанчилик немә еди? ■

⁶ Чүнки Сән униң орнини пәриштиләрниңкидин азғинә төвән бекиттиңсән,
Сән униңға шан-шәрәп вә шәһрәтләрни таж қилип бәрдиң. □

□ **7:10** «адәм қәлблирини һәм ичлирини синиғучи» — «ичлири» дегән сөз ибраний тилида «бәрәклири» дейилиду.

■ **7:10** 1Тар. 28:9; Йәр. 11:20; 17:10; 20:12; Вәһ. 2:23 ■ **7:15** Аюп 15:35; Йәш. 59:4 ■ **7:16** Аюп 4:8; Зәб. 9:16; 9:23; 34:7-8; 93:13; 118:85; Пәнд. 5:22; 26:27; Топ. 10:8 □ **8:1-2** ««Гиттиф»та орунлансун дәп...» — «Гиттиф»

алимларниң пәрзичә «Гат» шәһиридин чиққан бир хил саз. ■ **8:3** Мат. 21:16 ■ **8:5** Аюп 7:17; Зәб. 143:3; Ибр. 2:6

□ **8:6** «Сән униң орнини пәриштиләрниңкидин азғинә төвән бекиттиңсән...» — башқа икки хил тәржимиси бар: (1) «Сән униң орнини Худаниңкидин азғинә төвән бекиткәнсән»; (2) «Сән униң орнини пәриштиләрниңкидин бир мәзгиликлә төвән қилғансән».

7 Уни қолуңниң ясиғанлирини идарә қилишқа тиклидиң;
 Сән барлиқ нәрсиләрни униң пути астиға қойғансән, ■
 8 Жүмлидин барлиқ қой-калилар,
 Даладики барлиқ жаниварлар,
 9 Асмандики учар-қанатлар,
 Деңиздики белиқлар,
 Деңизларниң йоллиридин өткүчиләрниң барлиғини пути астиға қойдуң.
 10 И Пәрвәрдигар Рәббимиз, пүткүл йәр йүзидә намиң немидегән шәрәплик-һә!

9

9-күй .... Худа Өз шәриви һәм адалитини көрсәткәй!

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Мут-Лаббән» дегән аһаңда оқулсун дәп, Давут язған күй: —

Мән Сән Пәрвәрдигарни пүтүн қәлбим билән мәдһийәләймән;
 Мән Сениң қилған барлиқ карамәтлириңни баян қилай; □
 3 Мән Сәндин хошал болуп шатлинимән;
 Сениң намиңни нахша қилип ейтимән, и һәммидин Алий!
 4 Мениң дүшмәнлиримниң кәйнигә йенишлири болса,
 Дәл уларниң сениң дидариң алдида жиқилип, йоқилишидин ибарәт болиду.
 5 Чүнки Сән мениң һәққим һәм дәвайимни соридиң;
 Сән тәхткә олтирип, һәққанийларчә сотлидиң.
 6 Сән әлләргә тәнбиһ берип, рәзилләрни һалак қилдиң;
 Сән уларниң намини мәңгүгә өчүрүвәткәнсән.
 7 И дүшминим! һалакәтлириң мәңгүлүк болди!
 Сән шәһәрлирини жулуп ташливәттиң,
 һәтта уларниң намлириму йоқап кәтти;
 8 Бирақ Пәрвәрдигар мәңгүгә олтирип һөкүм сүриду;
 У Өз тәхтини сот қилишқа тәйярлап бекиткән;
 9 Аләмни һәққанийлиқ билән сот қилғучи Удур;
 Хәлиқләрниң үстидин У адиллиқ билән һөкүм чиқириду; ■
 10 һәм У Пәрвәрдигар езилгүчиләргә егиз панаһ,
 Шундақла азаплиқ күнләрдә егиз панаһдур. ■
 11 Намиңни билгәнләр болса Саңа тайиниду;
 Чүнки Сән, и Пәрвәрдигар, Өзүңни издигәнләрни һәргиз ташлиған әмәссән.
 12 Зионда турғучи Пәрвәрдигарға күйләрни яңритиңлар!
 Униң қилғанлирини хәлиқләр арисидә баян қилиңлар;
 13 Чүнки төкүлгән қанниң сориғини қилғучи удур,
 У дәл шундақ кишиләрни әсләйду,
 Хар қилинғанларниң налә-пәрәдлирини У унтуған әмәс.
 14 Маңа шәпқәт көрсәткин, и Пәрвәрдигар,
 Мениң өчмәнләрдин көргән хорлуқлиримға нәзәр салғинки,
 Мени өлүм дәрвазилири алдидин көтәргәйсән;
 15 Шундақ қилғанда мән Зион қизиниң дәрвазилирида туруп,
 Саңа тәәллуқ барлиқ мәдһийиләрни жакалаймән;
 Мән нижатлиқ-қутқузушунда шатлинимән. □

■ 8:7 1Кор. 15:27 □ 9:1-2 ««Мут-Лаббән» дегән аһаңда оқулсун дәп» — «Мут-Лаббән» бәлким «оғулниң өлүми» дегән мәнидә. ■ 9:9 Зәб. 95:13; 97:9 ■ 9:10 Зәб. 36:39; 45:1-3; 90:1-2 □ 9:15 «...мән Зион қизиниң дәрвазилирида туруп,...» — «Зион қизи» Йерусалимни көрситиду.

16 Әлләр болса өзлири колиған ориға өзлири чүшүп кәтти,
Өзлири йошуруп қойған торға пути қапсилип қалди.■

17 Пәрвәрдигар чиқарған һөкүми билән тонулар;
Рәзил адәмләр өз қолида ясиғини билән илинип қалди.
Хиггаон — Селәһ.□

18 Рәзилләр,
Йәни Худани унтуған барлиқ әлләр,
Яндурулуп, тәһтисараға ташлиниду.□

19 Чүнки намратлар мәңгүгә әстин чиқирилмайду;
Мөминләрниң үмүти мәңгү өчмәй, туривериду.

20 И Пәрвәрдигар, орнуңдин турғин;
Адәм балилириниң ғәлибә қилишиға йол қоймиғин;
Һозуруң алдида барлиқ әлләр сотлансун.

21 Уларни дәккә-дүккигә чүшүр, и Пәрвәрдигар;
Әлләр өзлирини биз пәқәт адәм балилири халас, дәп билсун!
Селәһ!

9-күй давами — ибраний тилида 10-күй һесаплиғанда ••• 22-айәттики изаһатни көрүң

22 Немишкә, и Пәрвәрдигар, жирақта турисән?
Немишкә азаплиқ күнләрдә өзүңни йошурисән?□

23 Рәзил адәмләр тәкәббурлуғи билән аҗиз мөминләрни тап бастуруп қоғлап жүриду;
Улар өзлири тапқан һейлиләр билән илинип, баблиниду.□ ■

24 Чүнки рәзилләр өз арзу-һәвәслири билән махтиниду;
Ач көзләр үчүн бәхит тиләйду;
Пәрвәрдигарни болса көзигә илмайду.□

25 Улар чирайидин һакавурлуқ яғдуруп,
Худани издимәйду;
Улар барлиқ хияллирида: «Һеч бир Худа йоқтур!» дәйду.■

26 Уларниң йоллири һемишә раван болиду;
Сениң һөкүмлириң уларниң нәзиридин жирақ вә үстүн туриду;
Уларниң рәқиплири болса, уларға қарап «түфи!» дәп мазақ қилиду.

27 Рәзил адәм көңлидә: «Мән һеч тәврәнмәй туриверимән!
Дәвирдин-дәвиргә һеч мушәққәткә учримаймән» — дәйду.

28 Униң ағзи қарғаш, алдамчилик һәм зулумға толған;
Тили астида әскилик вә қәбиһлик ятиду.■

29 У мәһәллиләрдә йошурунчә марап олтириду;
У пинһан җайларда гунаһизларни өлтүрүветиду;
Көзлири йоқсулларни көзләйду;

■ 9:16 Зәб. 7:17; Пәнд. 5:22 □ 9:17 «Хиггаон — Селәһ» — «Хиггаон» бәлким «сеғинип ойлиниш» дегәнни билдүриду; шундақла йәнә бәлким: — «музика пәс авазлиқ болуши керәк» дегәнни билдүрүши мүмкин. □ 9:18 «...яндурулуп, тәһтисараға ташлиниду» — «тәһтисара» тоғрилиқ 6-күй, 5-айәттики изаһатни, шундақла «Тәбирләр»ни көрүң. □ 9:22 «Немишкә, и Пәрвәрдигар, жирақта турисән? Немишкә азаплиқ күнләрдә өзүңни йошурисән?» — мошу йәрдә ибраний тил бойичә 10-күй башлиниду; лекин 9-күй 1-21 билән 9:22-38 сирлиқ алақиси бар; 9-күй һәм 10-күйдики әйтләр ибраний тилида алаһидә шәкилгә егә. Ибраний йезиғида 22 һәрип бар. Бу икки күйдики тақ әйтләрниң һәр бири ибраний елипбә тәртивигә асасән йеңи һәрип билән башлиниду (мәсилән, уйғур тили болса, а-, ә-, б- қатарлиқ һәрипләр билән башланғанға охшаш). 9-күй һәм 10-күйни бир-биригә бағлиғанда, толуқ «елипбәлик нусха» пәйда болиду. Кейин мошундақ күйни «елипбә тәртивилик» күй дәп атаймиз. □ 9:23 «Улар өзлири тапқан һейлиләр билән илинип, баблиниду» — яки «Аҗизлар уларниң һейлилири билән илинип қалиду». ■ 9:23 Зәб. 7:17; 9:16-17; Пәнд. 5:22 □ 9:24 «Ач көзләр үчүн бәхит тиләйду; Пәрвәрдигарни болса көзигә илмайду» — яки «Ач көзләр адәмни тиллап, Пәрвәрдигарни чәткә қақиду». ■ 9:25 Зәб. 13:1-3; 52:1-4 ■ 9:28 Рим. 3:14

30 У чатқаллиғида ятқан ширдәк йошурунчә пайлап ятиду;
У мөминләрни тутувелиш үчүн йошурунчә марап ятиду;
Мөминләрни тутувелип, уларни өз ториға чүшүриду.

31 Йоқсуллар езилиду, пүкүлиду;
Дәрдмәнләр униң явузлуқлири билән жиқилиду. □

32 У көңлидә: «Тәңри буни унтуп қалди,
У йүзини йепивелип, қаримайду;
Буни һәргиз көрмәйду» — дәйду. □ ■

33 Орнуңдин турғин, и Пәрвәрдигар;
И Тәңрим, қолуңни көтәргин;
Езилгән мөминләрни унтума!

34 Рәзил адәм немишкә Сән Худани көзигә илмайду?
У көңлидә: «Худа буни сүрүштүрмәйду!» — дәйду.

35 Сән буни көргәнсән;
Сән Өз қолуң билән яманлиқ һәм зулумни өзлиригә қайтуруш үчүн,
Өзүң буларни көзләп жүрисән;
Дәрдмәнләр өзлирини Саңа аманәт қилиду;
Чүнки Сән житим-йесирләргә яр-йөләк болуп кәлгәнсән;

36 Рәзил, яман адәмниң билигини сундурувәткәйсән;
Униң рәзиллигини бирмубир сүрүштүрүп, үзүл-кесил йоқатқайсән.

37 Пәрвәрдигар әбәдил-әбәткичә падишадур;
Имансиз әлләр болса Пәрвәрдигарниң зиминидин йоқилар. □ ■

38 Пәрвәрдигар, Сән аңиз мөминләрниң арманлирини аңлайсән;
Уларниң дилини тоқ қилисән;
Житим-йесирлар вә езилгүчиләр үчүн адаләтни яқлап,
Йәр йүзидики инсанларниң аңиз-мөминләргә қайтидин вәһимә салғучи болмаслиғи үчүн,
Қулиқиңни диң тутисән.

10

10-күй ••• «Қени, қачмамсән?»

1 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй: —

Пәрвәрдигарни башпанаһим қилдим;
Әнди силәр қандақму маңа: «Қуштәк өз теғиңға учуп қач!

2 Чүнки мана, рәзилләр каманни тартип,
Қараңғулуқтин көңли дурусларға қаритип атмақчи болуп,
Улар оқни киричқа селип қойди;

3 «Һулар һалак қилинса,
Әнди һәққанийлар немиму қилар?» — дәватисиләр? □

4 Пәрвәрдигар Өзиниң муқәддәс ибадәтханисидидур,
Пәрвәрдигарниң тәхти асманлардидур;
У нәзәр салиду,

□ 9:31 «Дәрдмәнләр униң явузлуқлири билән жиқилиду» — «явузлуқлири» бәлким көчмә мәнидә болуп, ширниң күчлүк путирини яки чиширини вә яки овчиларниң торлирини (9-айәт) көрситиши мүмкин. □ 9:32 «У йүзини йепивелип, қаримайду» — яки «У йүзини йепип қаримайду» яки «У йүзини йошуруп қаримайду» ■ 9:32 Зәб. 63:6; 72:11; 93:7 □ 9:37 «Имансиз әлләр болса Пәрвәрдигарниң зиминидин йоқилар» — ибраний тилида «әлләр» мошу йәрдә Худаниң йолини рәт қилидигән ят әлләрни көрситиду. «Пәрвәрдигарниң зимини» — ибраний тилида «униң зимини». Худаниң бу зимини болса, Израилға мирас қилған Қанаан зимини (Пәләстин)дур. ■ 9:37 Зәб. 28:10; 92:1; 144:13; 145:10; Йәр. 10:10; Жиг. 5:19; Дан. 3:33; 6:27; 1Тим. 1:17 □ 10:3 «Һулар һалак қилинса,..» — «Һулар» жамаәтниң яки жәмийәтниң һуллирини көрситиду.

Униң сөзгүр көзлири инсан балилирини күзитип, синайду.□

⁵ Пәрвәрдигар һәққаний адәмни синайду;
Рәзилләргә вә зораванлиққа хуштарларға у ич-ичидин нәпрәтлиниду.

⁶ У рәзилләргә қапқанлар, от вә гуңгутни яғдуриду;
Пижғирим қизиқ шамал уларниң қәдәһидики несивиси болиду.□

⁷ Чүнки Пәрвәрдигар һәққанийдур;
Һәққанийлиқ Униң амриғидур;
Көңли дуруслар Униң дидарини көриду.

11

11-күй .... Рәзил дунядин сақлаш

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, шеминит билән оқулсун дәп, Давут язған күй: —

Қутқузғайсән, Пәрвәрдигар, чүнки ихласмән адәм түгәп кәтти;
Адәмләр арисидин садиқ мөминләр ғайип болди.□ ■

³ Һәр бирси өз йеқинлириға ялған ейтиду;
Хушамәтчи ләвләрдә, аликөңүллүк билән сөзлишиду.

⁴ Пәрвәрдигар барлиқ хушамәтчи ләвләрни,
Һакавурларчә сөзләйдиған тилни кесивәткәй!

⁵ Улар: «Тилимиз билән ғәлибә қилимиз;
Ләвлиримиз болса өзимизниңкидур;
Ким бизгә Рәб болалисун?» — дәйду.

⁶ «Езилгүчи ағизларни басқан зулум вәждидин,
Мискинләрниң аһузарлири вәждидин,
Һазирла орнумдин турай» — дәйду Пәрвәрдигар,
«Мән уларға, улар зариқип күткән азатлиқни йәткүзимән».□

⁷ Пәрвәрдигарниң сөзлири болса сап сөзләрдур;
Улар йәттә қетим саплаштурулған,
Сапал қазанда тавланған күмүчтәктур.■

⁸ Сән Пәрвәрдигар, уларни сақлайсән;
Сән мөминләрни мошу дәвирдин мәңгүгә қоғдайсән;□

⁹ Чүнки рәзил адәмләр һәрйәндә ғадийип жүрүшиду,
Пәскәшлик инсан балилири арисидә алийжанублиқ дәп махталмақта!

12

12-күй .... Қачанғичә, и Пәрвәрдигар?

¹ Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй: —

И Пәрвәрдигар, қачанғичә?

Сән мени мәңгүгә унтумсән?

Қачанғичә дидариңни мәндиң йошурисән?

□ **10:4** «Униң сөзгүр көзлири инсан балилирини күзитип, синайду» — «Униң сөзгүр көзлири» ибраний тилида «униң көз қапақлири». □ **10:6** «Пижғирим қизиқ Шамал уларниң қәдәһидики несивиси болиду» — «уларниң қәдәһидики несивиси» кинайилик, һәжвий гәп. □ **11:1-2** «шеминит билән оқулсун дәп...» — «шеминитш» бәлким, «сәккиз тарлиқ саз» яки «сәккиз нотилиқ күй» дегән мәнидә. ■ **11:1-2** Йәш. 57:1 □ **11:6** «Мән уларға, улар зариқип күткән азатлиқни йәткүзимән» — башқа бир хил тәржимиси: «Уларни «түфи!» дәп мазақ қилғучилардин азат қилимән» ■ **11:7** 2Сам. 22:31; Зәб. 17:31; 18:9; 118:140; Пәнд. 30:5 □ **11:8** «Сән Пәрвәрдигар, уларни сақлайсән» — «улар» 5-айәттә тилға елинған «езилгәнләр» вә «мискинләрни көрситиду».

² Қачангичә һәр күни қайғыруп, қәлбимдә?

Қачангичә дүшминим мәндин шатлинип ғалип жүриду?

³ Маңа қара, маңа жавап бәргин, и Пәрвәрдигар Худайим!

Өлүм уйқиси мени бесип кәлгичә,

Көзүмни йорутқайсән,

⁴ Дүшминимниң: «Мән күчийип униң үстидин ғәлибә қилдим» демәслиги үчүн,
Рәқиплирим сәнтүрүлгәнлигимни көрүп шатланмаслиги үчүн,
көзүмни йорутқайсән!

⁵ Дүшминимниң: «Мән күчийип униң үстидин ғәлибә қилдим» демәслиги үчүн,
Рәқиплирим сәнтүрүлгәнлигимни көрүп шатланмаслиги үчүн,
көзүмни йорутқайсән!

⁶ Мән Пәрвәрдигарға нахша ейтимән;

Чүнки У маңа зор мәриванлиқни көрсәтти

13

13-күй *** Қараңғу дуня

¹ Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй: —

Ахмақ киши көңлидә: «Һеч бир Худа йоқ» — дәйду.

Улар чириклишип,

жиркиничлик қәбиһликни қилишти;

Уларниң ичидә мәриванлиқ қилғучи йоқтур;■

² Пәрвәрдигар әршәтә туруп, адәм балилирини күзитип:

«Бу инсанларниң арисидә инсапни чүшинидиған бирәрси бармиду?

Худани издәйдиғанлар бармиду?

³ Һәммә адәм йолдин чиқти,

Һәммә адәм чириклишип кәтти,

Мәриванлиқ қилғучи йоқ, һәтта бириму йоқтур.

⁴ Нанни йегәндәк Мениң хәлқимни жутувалған бу қәбиһлик қилғучилар һеч немини билмәмду?» — дәйду.

Улар Пәрвәрдигарға һеч бир илтижа қилмайду.

⁵ Мана уларни ғайәт зор қорқунуч бәсти;

Чүнки Худа һәққанийларниң дәвридидур.

⁶ «Силәр езилгәнләрниң көңлигә пүккән үмүтини йоқ қилмақчи болисиләр;

Бирақ Пәрвәрдигар униң башпанәһидур!»□

⁷ Аһ, Израилниң нижатлиғи Зиондин чиқип кәлгән болса еди!

Пәрвәрдигар Өз хәлқини асарәттин чиқирип,

Азатлиққа ериштүргән чағда,

Яқуп шатлиниду,

Израил хошаллиниду!□

■ **13:1** Зәб. 9:25; 52:1-4; Рим. 3:10 □ **13:6** «Бирақ Пәрвәрдигар униң башпанәһидур!» — яки «Чүнки Пәрвәрдигар униң башпанәһидур!». Бизниңчә «бирақ» тоғра келиду — демәк, Худа Өз хәлқиниң бозәк қилинғиниға қарап, уларни қоғлашқа һәрикәт қилиду. Башқа бир хил тәржимиси: «Гәрчә Пәрвәрдигар униң башпанәһи болса!» □ **13:7** «Израил хошаллиниду!» — «Израил» тоғрилиқ — оқурмәнләр Тәвраттики «Яритилиш» дегән қисимни оқуған болса, есидә болидуки, Худа һәзрити Яқупниң исмини «Израил»ға өзгәрткән. Йәһудий хәлқи (Израиллар) Яқупниң әвлатлиридин ибарәт. Шуңа Тәвраттики башқа йәрләрдә яки Зәбурда «Яқуп» яки «Израил» адәттә Йәһудийләр, йәни Израил хәлқини көрситиду. Әгәр текст һәзрити Яқуп (Израил)ниң өзини көрсәткән болса, изаһат беримиз.

14

14-күй *** Ким Худа алдида туралайду?

¹ Давут язган күй: —

Пәрвәрдигар, ким чедириңда туралайду?
Ким пак-муқәддәс тегиңда маканлишиду?

² Кимки тамамән дуруслуқта маңса,
Һәққанийлиқни жүргүзсә,
Көңлидә һәқиқәтти сөзлисә;■

³ Тили билән гәп тошумиса,
Өз йеқиниға яманлиқ қилмиса,
Хошнисиниң әйивини колап ачмиса,

⁴ Пәс адәмни көзгә илмиса,
Пәрвәрдигардин әйминидиғанларни һөрмәтлисә,
Өзигә зиянлиқ болған тәғдирдиму ичкән қәсимини өзгәртмисә,

⁵ Пулни хәқләргә өсүмгә бәрмисә,
Бигуналарниң зийиниға пара алмиса;
Кимки мошуларни қилса,
Мәңгүгә тәврәнмәс.

15

15-күй *** Ахирәткичә Худаға бағлиған чәксиз үмүт

¹ Давут язган «Миқтам» күйи:

Мени сақлиғин, и Тәңри,
Чүнки мән Саңа тайинимән.□

² Мениң женим Пәрвәрдигарға: «Сән мениң Рәббимдурсән;
Сәндин башқа мениң бәхит-саадитим йоқтур» — деди.□ ■

³ Йәр йүзидики муқәддәс бәндилириң болса,
Улар алийжанаблардур,

Улар мениң һәммә хошаллиғимдур.

⁴ Ким башқа илаһни издәшкә алдириса,
Уларниң дәрдлири көпийип кетиду.

Ғәйрий илаһларға атап һәдийә қанлирини төкмәймән,
Уларниң намлирини тилимғиму алмаймән.

⁵ Пәрвәрдигар болса мениң мирасим һәм қәдәһимдики несивәмдур;
Чәк ташлинип еришкән несивәмни өзүң сақлайсән;□ ■

⁶ Несивәмни бәлгүлигән сизиқлар маңа гөзәл йәрләрни бекиткәндур;
Бәрһәқ, мениң гөзәл мирасим бардур!□

⁷ Маңа несихәт бәргән Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуримән;

■ **14:2** Зәб. 23:4; Йәш. 33:15 □ **15:1** «Давут язган «Миқтам» күй» — «Миқтам» бәзи алимларниң пәрзичә «үнсиз дуа» яки «йошурун гөһәр» дегән мәнидә. □ **15:2** «Сәндин башқа мениң бәхит-саадитим йоқтур» — башқа бир хил тәржимиси — «Мениң яхшилиғим (һәргиз) сениңкигә йәтмәйду». ■ **15:2** Аюп 22:2; 35:7; Рим. 11:35 □ **15:5** «Пәрвәрдигар болса мениң мирасим һәм қәдәһимдики несивәмдур» — Худаниң «Өз хәлқиниң мираси» болғанлиғи тоғрилиқ «Яр.» 15:1, «Чөл.» 18:20, «Зәб.» 72:26ни вә изаһатлирини көрүң. «Чәк ташлинип еришкән несивәмни өзүң сақлайсән» — Исраиллар Йәшуа пәйғәмбәрниң йетәкчилиги билән Қанаан (Пәләстин) зиминини егилигән вақтида, һәр қабелиниң, һәр аилиниң тәәллүғи чәк ташлаш билән бекитилгән («Йә.» 18-19-бап). Муса пәйғәмбәргә тапшурулған қанун бойичә, бу тәәллүқат болса мәңгүгә мошу аилә әвлатлириға мирас қалдурулиду. ■ **15:5** Жиф. 3:24 □ **15:6** «Несивәмни бәлгүлигән сизиқлар маңа гөзәл йәрләрни бекиткәндур» — жуқуриқи 5-әйәттики чәк бәлгүлигән жай сизиқлар билән бекитилгән. Давут бәлким мошу сөзләрни көчмә мәнидә ишлитип: «Һаятим вә турмошумни һәр жәһәттин Худа яхши бекиткән» — демәкчи болса керәк.

Һәтта кечиләрдимү вижданим маңа үгитиду.□

⁸ Мән Пәрвәрдигарни һәрдайим көз алдимдин кәткүзмәймән;

У оң йенимда болғачқа,

Мән һәргиз тәврәнмәймән.■

⁹ Шуңа мениң қәлбим шатланди,

Мениң роһум техиму көтирилиду,

Мениң теним аман-есәнликтә туриду;□

¹⁰ Чүнки женимни тәһтисарада қалдурмайсән,

Шундақла Сениң Муқәддәс Болғучиңни чириштин сақлайсән.□ ■

¹¹ Сән маңа һаят йолини көрситисән;

Һозуруңда толуп ташқан шат-хурамлиқ бардур;

Оң қолуңда мәңгүлүк бәһрә-ләззәтләрму бардур.

16

16-күй .... Тәкәбурларниң бесимидин қутқузғайсән!

¹ Давутниң дуаси: —

Һәққаний тәләпни аңла, и Пәрвәрдигар, мениң нидайимға көңүл қойғин;

Мениң дуайимға қулақ салғин,

У ялғанчи ләвләрдин чиққан әмәс.

² Һозуруңдин һөкүмүм чиқирилғай!

Көзүң немә дурус экәнлигини пәриқ әткәй!

³ Сән мениң қәлбимни синиғансән,

Сән кечидиму маңа йеқинлишип күзәттиң;

Сән мени тавлап көзүңдин кәчүрдиңсән,

Мениңдин һеч бир сәһвәнлик тапалмидиң;

Көңлүмдә: Ағзим итаәтсизлик қилмисун! — дәп нийәт қилдим.

⁴ Адәм балилириниң һаяттики ишлирида,

Ләвлириңдин чиққан сөzlәр билән зораванларниң йоллиридин өзүмни нери қилдим.

⁵ Мениң қәдәмлирим йоллириңдин чиқмиған,

Путлирим тейилип кәтмигән.

⁶ Мән Саңа илтижа қилдим,

Чүнки тиләклиримни ижабәт қилисән, и Тәңрим;

Маңа қулақ салғин,

Сөзлиримни аңлиғин.

⁷ И, Өзүңгә таянғанларни қарши чиққучилардин оң қолуң билән Қутқузғучи,

Карамәтлириңни көрситип, өзгәрмәс муһәббитиңни аян қилғайсән!□

⁸ Мени көз қаричуқуңдәк сақлиғайсән;

Қанатлириң сайисидә мени йошурғайсән;

⁹ Мени булимақчи болған рәзил адәмләрдин,

□ **15:7** «Һәтта кечиләрдимү вижданим маңа үгитиду» — «вижданим» ибраний тилида «бәрәклирим» дегән сөз билән билдүрүлиду. ■ **15:8** Рос. 2:25 □ **15:9** «Мениң роһум техиму көтирилиду» — «роһум» ибраний тилида «шан-шәригим» дегән сөз билән ипадилиниду. □ **15:10** «Чүнки женимни тәһтисарада қалдурмайсән» — Тәврат вә Инжил бойичә, «дозақ» яки «жәһәннәм» пәқәтла ахирәт күнидин кейин башлиниду. Униңдин илгири, өлүп кәткән адәмләрниң роһи бир орунға, йәни «тәһтисара»ға бариду. Мәсиһ Әйса кресткә миқланғандин кейин, «тәһтисара»да чоң бир өзгириш йүз бәрди. Бу йәрдә биз у тоғрилиқ тохталмаймиз. Бирақ мошу әйәттә, Давут пәйғәмбәр «Мәсиһ» (Қутқузғучи)ниң гөрдә турмай тирилдүрүлидиғанлиғини алдин-ала ейтқан. «Тәбирләр»нимү көрүң. «Сениң Муқәддәс Болғучиң» — Муқәддәс Китапта, «муқәддәс» «улуқ» әмәс, бәлки «мутләк пак», «Худаға хас», «пүтүнләй Худаға аталған» дегән мәнини билдүриду. «Муқәддәс Болғучиң» чоқум Мәсиһни көрситиду. «Сениң Муқәддәс Болғучиңни чириштин сақлайсән» — ибраний тилида «Сениң Муқәддәс Болғучиңни чиришни көргүзмәйсән». Демәк, гөргә қоюлған болсиму, тени чиримайду (тез тирилдүрүлиду). ■ **15:10** Рос. 2:31; 13:35 □ **16:7** «өзгәрмәс муһәббитиңни аян қилғайсән!» — «өзгәрмәс муһәббитиң» әслидә көплүк шәклидә «өзгәрмәс муһәббитиңлар».

Мени қоршивалған әшәддий күшәндилимдин йошурғин;

¹⁰ Уларниң бағрини май қаплап, қетип кәткән;

Уларниң еғизлири тәкәббурларчә сөзләйду;□

¹¹ Улар йолимизни торивелип,

Бизни йәргә урушқа көзини алайтип, □

¹² Олжиға ач көзлүк билән тикилгән ширдәк,

Йошурун жайларда марап жүридиған яш ширдәктур.

¹³ Орнуңдин турғайсән, и Пәрвәрдигар,

Униң йолини тосуп, йәр билән йәксән қилғайсән,

Женимни рәзил адәмдин қутқузғин, қиличиң билән;

¹⁴ Мени Өз қолуң билән кишиләрдин,

Йәни мошу дәвирдики кишиләрдин қутқузғин;

Уларниң несивиси болса мошу дунядиладур;

Сән уларниң қарнини немәтлириң билән толдурисән;

Уларниң көңли пәрзәнтлири билән қанди,

Балилириға байлиқлирини қалдуриду.

¹⁵ Мән болсам, һәққанийлиқта йүзүңгә қариғучи болимән;

Ойғангинимда, Сениң дидариндин сөйүнимән!□

17

17-күй ••• Аләмчә қутқузуш

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Пәрвәрдигарниң қули Давут язған күй; Пәрвәрдигар уни барлиқ дүшмәнлиридин һәм Саул падишаниң қолидин қутқузған күни, у Пәрвәрдигарға муну күйниң сөзлирини ейтти: —

Аһ, Пәрвәрдигарим, мениң күч-қудритим,

Мән сени сөйимән!

³ Пәрвәрдигар мениң хада теғим, мениң қорғиним, мениң нижаткаримдур!

Мениң Тәңрим, мениң қорам тешим, мән Униңдин һимайә тапимән;

У мениң қалқиним, мениң қутқузғучи мүңгүзүм, мениң еғиз мунаримдур!□

⁴ Мәдһийиләргә лайиқ Пәрвәрдигарға нида қилимән,

Шунда дүшмәнлиримдин қутқузулимән;

⁵ Өлүмниң асарәтлири мени қоршивалди,

Ихлассизларниң ямрап кетиши мени қорқитивәтти;□

⁶ Тәһтисараниң танилири мени чирмивалди,

Өлүм сиртмақлири алдимға кәлди.

⁷ Қийналғинимда мән Пәрвәрдигарға нида қилдим,

Худайимға пәрәд көтәрдим;

У ибадәтханисидин авазимни аңлиди,

Мениң пәрәдим Униң һозуриға кәлди,

Униң қулиқиға кирди.

⁸ Шу чағ йәр-зимин тәврәп, силкинип кәтти,

Тағларниң һуллири дәһшәтлик тәврәнди, силкинип кәтти;

□ **16:10** «Уларниң бағрини май қаплап, қетип кәткән...» — бу ибарә уларниң интайин тәкәббурлуғи, башқиларға һеч көңүл бөлмәйдиганлиғи, уларни көзгә илмайдиғанлиғини көрситиду. □ **16:11** «Бизни йәргә урушқа көзини алайтип,...» — яки «Мени йәргә урушқа көзини алайтип,...». □ **16:15** «...Ойғангинимда, Сениң дидариндин сөйүнимән!» — «ойғангинимда» өлүмдин ойғинип, тирилгәндә, демәк. □ **17:3** «мениң қутқузғучи мүңгүзүм» — ибрания тилида «нижатлиғимниң мүңгүзи». □ **17:5** «Ихлассизларниң ямрап кетиши мени қорқитивәтти» — ибрания тилида «Ихлассизларниң қиян-ташқинлири мени қорқитивәтти».

Чүнки У гәзәпләнди.□

9 Униң димиғидин ис өрләп туратти,
Ағзидин чиққан от һәммисини жутувәтти;
Униңдин көмүр чоғлири чиқти;□

10 У асманларни тазим қилдуруп чүшти,
Пути асти тум қараңғулук еди.

11 Бир керубни минип пәрваз қилди,
Шамалниң қанатлирида ғуюлдап учуп кәлди.□

12 У қараңғулукни өзиниң йошурунидиған жайи қилди,
Суларниң қараңғусини,
Асманларниң қоюқ булутлирини,
Өз әтрапида чедири қилди.

13 Униң алдидики йоруклуқтин,
Қоюқ булутлар, мөлдүр, отлуқ чоғлар чиқип өтти;

14 Пәрвәрдигар асманда гүлдүрлиди;
Һәммидин Алий Болғучи авазини яңратти,
Мөлдүр вә отлуқ чоғлар билән.

15 Бәрһәк, У оқлирини етип, *дүшмәнлиримни тарқитивәтти*;
Чақмақларни чақтуруп, уларни қийқас-чуқанға салди;□

16 Шуниң билән деңизларниң тәкти көрүнүп қалди,
Аләмниң һуллири ашкариланди,
Тәнбиһиң билән,
Димиғиндин чиққан нәпәсниң зәрбиси билән, и Пәрвәрдигар.

17 У жуқуридин қолини узитип, мени тутти;
Мени улук сулардин тартип алди.

18 У мени күчлүк дүшминимдин,
Һәм маңа өчмәнлик қилғучилардин қутқузди;
Чүнки улар мәндин күчлүк еди.

19 Күлпәткә учриған күнүмдә, улар маңа қарши һужумға өтти;
Бирақ Пәрвәрдигар мениң таянчим еди.

20 У мени кәңри-азатә бир жайға елип чиқарди;
У мени қутқузди, чүнки У мәндин хурсән болди.

21 Пәрвәрдигар һәққанийлиғимға қарап маңа илтипат көрсәтти;
Қолумниң һалаллиғини У маңа қайтурди;

22 Чүнки Пәрвәрдигарниң йоллирини тутуп кәлдим;
Рәзиллик қилип Худайимдин айрилип кәтмидим;

23 Чүнки Униң барлиқ һөкүмлири алдимдидур;
Мән Униң бәлгүлимилирини өзүмдин нери қилмидим;

24 Мән Униң билән ғубарсиз жүрдүм,
Өзүмни гунадин нери қилдим;

25 Шуниң үчүн Пәрвәрдигар һәққанийлиғимға қарап,
Көз алдидики қолумниң һалаллиғиға қарап, қилғанлиримни қайтурди.□

□ **17:8** «...Тағларниң һуллири дәһшәтлик тәврәнди, силкинип кәтти; чүнки У гәзәпләнди...» — бу күйдики сөzlәр тәдрижий һалда Давутниң өзиниң әһвалидин айрилип, Давутниң болғуси әвлади Мәсиһниң һаятиға өтиду. Күйдә Мәсиһниң һаяти, жапа-мушәккәт тартидиғанлиғи, ахирида униң шан-шәрәпкә еришидиғанлиғи вә пүткүл аләмгә падиша болидиғанлиғи көрситилиду. Демәк, бу күйниң өзи улук бир бешарәттур. □ **17:9** «Униңдин көмүр чоғлири чиқти» — яки «Униңдин көмүр чоғлири туташтурулди». □ **17:11** «Бир керубни минип пәрваз қилди» — «керуб» интайин күчлүк бир хил қанатлиқ пәриштә. «Тәбирләр»ни көрүң. □ **17:15** «У оқлирини етип, дүшмәнлиримни тарқитивәтти» — ибраний тилида «У оқлирини етип, уларни тарқитивәтти». 17-айәтни көрүң.

□ **17:25** «Пәрвәрдигар һәққанийлиғимға қарап, көз алдидики қолумниң һалаллиғиға қарап, қилғанлиримни қайтурди» — шүбһисизки, мошу 19-24-айәтләрдә Мәсиһниң пак-ғубарсизлиғи, гунасизлиғи бешарәт қилиниду. Давут өзи тоғрилиқ бу сөzlәрни һәрғиз дейәлмәйтти. Мәсилән, 25-күй, 7-айәт вә 51-күйни көрүң.

26 Вападар-меһриванларға Өзүңни вападар-меһриван көрситисән;
 Ғубарсизларға Өзүңни ғубарсиз көрситисән;
 27 Сап диллиқларға Өзүңни сап диллиқ көрситисән;
 Тәтүрләргә Өзүңни тәтүр көрситисән;
 28 Чүнки ажиз мөмин хәлиқни қутқузғучи Өзүңдурсән;
 Бирақ тәкәббур көзләрни шәрмәндә қилисән;
 29 Чириғимни жулалиқ қилған Сәндурсән;
 Пәрвәрдиғар Худайим мени басқан қараңғулукни нурландуриду;
 30 Чүнки Сән арқилиқ дүшмән қошуни арисидин жүгүрүп өттүм;
 Сән Худайим арқилиқ мән сепилдин атлап өттүм. □
 31 Тәңрим — Униң йоли мукәммәлдур;
 Пәрвәрдиғарниң сөзи синап испатланғандур;
 У Өзигә таянғанларниң һәммисигә қалқандур.
 32 Чүнки Пәрвәрдиғардин башқа йәнә ким илаһтур?
 Бизниң Худайимиздин башқа кимму қорам таштур?
 33 Йәни белимни күч-қувәт билән ориғучи Тәңри,
 Йолумни түптүз, мукәммәл қилғучи Тәңриду;
 34 У мениң путлиримни кейикниңкидәк учқур қилиду,
 Шунини билән мени егиз жайлиримда турғузиду;
 35 Қоллиримни уруш қилишқа үгитиду,
 Шуңлашқа биләклирим мис каманни керәләйду;
 36 Сән маңа нижатлиғиң болған қалқанни ата қилдиң,
 Нениң оң қолуң мени йөлиди;
 Сениң мулайим кәмтәрлигиң мени улук қилди.
 37 Сән қәдәмлирим астидики жайни кәң қилдиң,
 Мениң путлирим тейилип кәтмиди.
 38 Мән дүшмәнлиримни қоғлап йәттим;
 Улар һалак болмиғичә һеч янмидим.
 39 Қайтидин орнидин туралмас қилип уларни янживәттим,
 Улар путлирим астида жиқилди.
 40 Сән жәң қилишқа күч билән белимни бағлидиң;
 Сән маңа һужум қилғанларни путум астида егилдүрдүң;
 41 Дүшмәнлиримни көз алдимда арқисиға яндуруп қачқуздуң,
 Шунини билән маңа өчмәнләрни йоқаттим.
 42 Улар пәрәд көтәрди, бирақ қутқузидиған һеч ким йоқ еди;
 Һәтта Пәрвәрдиғарға нида қилди, Уму уларға жавап бәрмиди.
 43 Мән уларға соққа берип, шамал учурған топидәк қиливәттим;
 Кочидики патқақтәк, уларни төкүвәттим.
 44 Сән мени хәлиқниң низалиридин қутқузғансән;
 Сән мени әлләрниң беши қилғансән;
 Маңа ят болған бир хәлиқ хизмитимдә болмақта. □
 45 Сөзүмни аңлапла улар маңа итаәт қилиду;
 Ят әлдикиләр маңа бичариләрчә тәслим болиду;
 46 Ят әлдикиләр чүшкүнлишип кетиду;
 Улар өз истиһкамлиридин титригән һалда чиқип келиду;
 47 Пәрвәрдиғар һаяттур!
 Мениң Қорам Тешим мубарәкләнсун!
 Нижатлиғим болған Худа һәммидин алийдур, дәп мәдһийиләнсун!

□ **17:30** «Сән арқилиқ дүшмән қошуни арисидин жүгүрүп өттүм» — «жүгүрүп өттүм» дегән сөзләр «бөсүп өттүм» дегән мәнини өз ичигә алиду. □ **17:44** «Сән мени хәлиқниң низалиридин қутқузғансән» — шүбһисизки, мошу бешарәттә ейтилған «хәлиқ» Давут падишаниң өз қовми болған Йәһудий хәлқини көрситиду.

48 У, мән үчүн толук қисас алғучи Тәңри,
Хәлиқләрни маңа бойсундурған Худадур;
49 У мени дүшмәнлиримдин қутқузған;
Бәрһәқ, Сән мени маңа һужум қилғанлардин жуқури көтәрдиң;
Зораван адәмдин Сән мени қутулдурдуң.
50 Шуниң үчүн мән әлләр арасида Саңа рәхмәт ейтимән, и Пәрвәрдигар;
Намиңни улуклап күйләрни ейтимән;
51 Пәрвәрдигар Өзи тиклигән падишаға зор нусрәтләрни беғишлайду;
Өзи мәсиһ қилғиниға,
Йәни Давутқа һәм униң нәслигә мәңгүгә өзгәрмәс муһәббитини көрситиду. □

18

18-күй .... Аләм һәм Тәврат Худаниң шәривидур!

1-2 Давут язған күй: —

Әршләр Тәңриниң улуклуғини жакалайду,
Асман гүмбизи Униң қоли ясиғанлирини намайән қилиду;
3 Уларниң сөзлири күн-күнләр дәриядәк еқиватиду;
Кечә-кечиләп улар билимни аян қиливатиду. □
4 Тилсиз һәм авазсиз болсиму, уларниң садаси аләмгә аңланмақта. □
5 Уларниң өлчәм таниси йәр йүзидә тартилмақта;
Уларниң сөзлири аләмниң четигичә йәтмәктә.
Уларниң ичидә Худа қуяш үчүн чедир тиккән, □ ■
6 Қуяш һужрасидин тойға чиққан жигиттәк чиқиду,
Бәйгигә чүшидиған палвандәк шатлиниду; ■
7 Асманларниң бир четидин өрләйду,
Жаһанниң у четигичә чөргиләйду,
Униң һараритидин һеч қандақ мәхлуқат йошуруналмайду.
8 Пәрвәрдигарниң тәврат-қануни мукәммәлдур,
У инсан вужудини йеңилайду;
Пәрвәрдигар бәргән һөкүм-гувалар муқим-ишәшлик,
У наданларни дана қилиду. □ ■
9 Пәрвәрдигарниң көрсәтмилири дурус,
У қәлбни шатландуриду;
Пәрвәрдигарниң пәрманлири йоруқлуқтур,
У көзләрни нурландуриду. □
10 Пәрвәрдигардин әйминиш пак иштур, у мәңгү давамлишиду;

□ **17:51** «Өзи мәсиһ қилғиниға, йәни Давутқа һәм униң нәслигә...» — «Мәсиһ қилғини» йәни «Мәсиһ» тоғрилиқ 2-күйдик изаһатларни көрүң. □ **18:3** «Уларниң сөзлири күн-күнләр дәриядәк еқиватиду» — «улар» әршләр вә асман гүмбизини көрситиду. «Уларниң сөзлири күн-күнләр дәриядәк еқиватиду; кечә-кечиләп улар билимни аян қиливатиду» — айәтниң башқа бир хил тәржимиси «Күн башқа бир күнгә гәплирини төкиду, кечә башқа бир кечигә сөз қилмақта». □ **18:4** «Тилсиз һәм авазсиз болсиму, уларниң садаси аләмгә аңланмақта» — башқа бир хил тәржимиси «Аләмдә һәр қандақ бир тил уларниң садасини аңлап чүшинәләйду». □ **18:5** «Уларниң өлчәм таниси йәр йүзидә тартилмақта» — бу «өлчәм таниси» бәлким инсанниң тәсәввур-ойлирини өлчигүчи болуши мүмкин. ■ **18:5** Рим. 10:18 ■ **18:6** Топ. 1:5 □ **18:8** «Пәрвәрдигарниң тәврат-қануни мукәммәлдур» — «Тәврат-қанун» тоғрулуқ; «Тәврат» (торат) ибраний тили болуп, мошу йәрдә «қанун, тәлим, йолйоруқ» дегән мәнидә ишлитилиду. «Тәврат қануни» дегән ибарә адәттә Муса пәйғәмбәр арқилиқ кәлтүрүлгән Тәвраттики «Яритилиш», «Мисирдин чиқиш», «Лавийлар» «Чөл-Баявандики сәпәр» һәм «Қанун шәрһи» дегән алдинқи бәш қисимниң қанун-пәрманлиқ мәзмунини көрситиду. ■ **18:8** 2Сам. 22:31; Зәб. 17:31 □ **18:9** «Пәрвәрдигарниң пәрманлири йоруқлуқтур» — яки «Пәрвәрдигарниң пәрманлири рошәндур» яки «Пәрвәрдигарниң пәрманлири пактур».

Пәрвәрдигарниң һөкүмлири һәқтур,
Һәр бири тамамән һәққанийәттур.

¹¹ Улар алтундин, бәрһәк көп сап алтундин қиммәтликтур;
Һәсәлдин, һәсәл жәвһиридин шериндур;■

¹² Улар билән қулуң ойғитилиду;

Инсан уларға рияйә қилишта чиң турса чоң мукапат бардур.

¹³ Ким өз хаталиқлирини билип йетәлисун?

Мени билип-билмәй қилған гуналимдин сақит қилғайсән;

¹⁴ Өз қул-чақариңни башбаштақ гуналардин тартқайсән;

Бу гуналарни маңа ғожайин қилдурмиғайсән;

Шуниң билән мән қусурсиз болиман,

Ғир гунадин халий болғайман.

¹⁵ И Пәрвәрдигар, мениң Қорам Тешим вә һәмжәмәт-Нижатқарим,

Ағзимдики сөзләр, қәлбимдики ойлинишлар нәзириңдә мәқбул болғай!□

19

19-күй ••• Исраил хәлқи Худа Мәсиһ қилған падишаниң ғәлибиси үчүн дуа қилиду

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй: —

Күлпәтлик күндә Пәрвәрдигар саңа ижабәт қилғай!

Яқупниң Худасиниң нами сени егиздә аман сақлиғай!□

³ У Өз муқәддәс жайидин саңа мәдәт әвәткәй,

Сиондин саңа күч-қувәт бәргәй;

⁴ Барлиқ «ашлиқ һәдийә»лириңни яд қилғай,

Көйдүрмә қурбанлиғиңни қобул қилғай!

Селаһ!

⁵ Көңлүңдики тәшналикларни саңа ата қилғай,

Көңлүңгә пүккән барлиқ арзулириңни әмәлгә ашурғай.

⁶ Бизләр ғәлибәңни тәбрикләп тәнтәнә қилимиз,

Худайимизниң намида туғлиримизни тикләймиз;

Пәрвәрдигар барлиқ тәләплириңни әмәлгә ашурғай!

⁷ Назир билдимки, Пәрвәрдигар Өзи мәсиһ қилғинини қутқузиду;

Муқәддәс әршлиридин униңға қудрәтлик қутқузғучи қолини узартип жавап бериду.□

⁸ Бәзиләр жәң һарвулириға,

Бәзиләр атларға тайиниду;

Бирақ биз болсақ Пәрвәрдигар Худайимизниң намини яд етимиз;

■ **18:11** Зәб. 118:72,103,127; Пәнд. 8:11 □ **18:15** «И Пәрвәрдигар, мениң Қорам Тешим вә һәмжәмәт-Нижатқарим» — «Һәмжәмәт-Нижатқар» яки «Һәмжәмәт-қутқузғучи» тоғрилиқ: — Ибрания тилида «гоел» дегән бу сөзниң алаһидә мәнаси бар. Бириси кәмбәғәл болуп, өзини қуллуққа сетивәткән болса яки башқа қийин әһвалға учрап мал-мүлүгини сатқан болса, Муса пәйғәмбәр тапшурувалған қанунға асасән, мошу кишиниң өзиниң йеқин уруқ-туққанлири, һәмжәмәтлири бу кишини һөрлүккә чиқирип қутқузуш һоқуқи бар еди. Демәк, «Һәмжәмәт-қутқузғучи» өз қериндишини һәр қилмақчи болса, уни қутқузалайтти. һоқуқни ишлитиш «Һәмжәмәт-қутқузғучи»ниң өз ихтиярлиғи билән болатти, әлвәттә. Бириси өз уруқ-туққаниға «Һәмжәмәт-қутқузғучи» болуп уни қутқузмақчи болса, һеч ким уни тосалмайтти. Шуңа пәйғәмбәрләр Худаниң қутқузғучи екәнлигини баян қилиш үчүн пат-пат дәл мошу сөзни ишлитиду. Демәк, Худа Өз бәндисигә яки хәлқигә «Һәмжәмәт»лик қилип, уларниң «гоел»и, йәни «Һәмжәмәт-қутқузғучи»си болиду. Униң Өз хәлқини қутқузуши Өз ихтиярлиғи билән, әлвәттә! □ **19:1-2** «Яқупниң Худасиниң нами сени егиздә аман сақлиғай!» — «Яқупниң Худаси» дегән мошу ибаридә «Яқуп» һәм һәзрити Яқупниң өзини һәмдә униңдин чиққан Исраил хәлқиниму көрситиду. □ **19:7** «Пәрвәрдигар Өзи мәсиһ қилғини» — йәни Исраилниң падишаси; мошу йәрдә Давутни көрситиду. Бирақ шүбһисизки, бу күй бир бешарәт болуп, кәлгүсидики Қутқузғучи-Мәсиһниму көрситиду. 2-күйдик изаһатларни вә «Тәбирләр»ниму көрүң.

⁹ Улар тизи пүклинип жиқилди;
 Бирақ биз болсақ, қәддимизни руслап тик туримиз.
¹⁰ И Пәрвәрдигар, падишаға ғәлибә бәргәйсән;
 Нида қилғинимизда бизгә ижабәт қилғайсән!□

20

20-күй ••• Худа тиклигән падиша тоғрилиқ бир күй

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй: —

Падиша қудритиңдин шатлиниду, и Пәрвәрдигар;
 Ғәлибә-нижатлиғиңдин у нәқәдәр хурсән болиду!

³ Сән униң көңүл тилигини униңға ата қилдиң,
 Ләвлриниң тәливини рәт қилған әмәссән.

Селәһ!

⁴ Чүнки Сән есил бәрикәтләр билән уни қарши алдиң;
 Униң бешиға сап алтун таж кийдүрдүң.

⁵ У Сәндин өмүр тилисә, Сән униңға бәрдиң,
 Йәни узун күнләрни, таки әбәдил-әбәткичә бәрдиң.

⁶ У Сениң бәргән ғәлибә-нижатлиғиңдин зор шәрәп кучти;
 Сән униңға иззәт-һәйвәт һәм шану-шәвкәт қондурдуң.

⁷ Сән униң өзини мәңгүлүк бәрикәтләр қилдиң;
 Дидариңниң шатлиғи билән уни зор хурсән қилдиң;□

⁸ Чүнки падиша Пәрвәрдигарға тайиниду;
 Һәммидин Алий Болғучиниң өзгәрмәс муһәббити билән у һеч тәврәнмәйду.

⁹ Сениң қолуң барлиқ дүшмәнлириңни тепип, ашкарә қилиду;
 Оң қолуң Саңа өчмәнлик қилғанларни тепип ашкарә қилиду;□

¹⁰ Сениң дидариң көрүнгән күндә, уларни ялқунлуқ хумданға салғандәк көйдүрисән;
 Пәрвәрдигар дәрғәзәп билән уларни жутуветиду;
 От уларни көйдүрүп түгитиду.

¹¹ Уларниң тухумини жаһандин,
 Нәсиллирини кишилиқ дуниядин қуритисән;

¹² Чүнки улар Саңа яманлиқ қилишқа урунди;
 Улар рәзил бир нәйрәңни ойлап чиққини билән,
 Амма ғәлибә қилалмиди.

¹³ Чүнки Сән уларни кәйнигә бурулушқа мәжбур қилдиң;
 Сән уларниң йүзигә қарап оқяйиңни чәнләйсән.

¹⁴ И Пәрвәрдигар, Өз күчүң билән улуқлуғуңни намайән қилғайсән;
 Шуниң билән биз нахша ейтип қудритиңни мәдһийиләймиз.

□ **19:10** «И Пәрвәрдигар, падишаға ғәлибә бәргәйсән; нида қилғинимизда бизгә ижабәт қилғайсән!» — башқа бир хил тәржимиси: — «И Пәрвәрдигар, ғәлибә ериштүргәйсән! Биз нида қилған күндә Падиша бизгә жавап бәргәй!»

□ **20:7** «Сән униң өзини мәңгүлүк бәрикәтләр қилдиң» — бу сөз бәлким Давутниң әвлади болған, кәлгүсидики Қутқузғучи-Мәсиһниң Худаниң Ибраһимға бәргән әң улуқ вәдисини әмәлгә ашуридиғанлиғини көрситиши мүмкин. Шу вәдә: «Сән өзүң башқиларға бәхит-бәрикәт болисән ... Сән арқилиқ йәр йүзидики барлиқ аилә вә қәбиләләргә бәхит-бәрикәт ата қилиниду» дейлиду («Яр.» 12:1-3дә хатириләнгән). Башқа бир хил тәржимиси: «Сән униңға мәңгүлүк бәрикәтләрни бекиттиң». □ **20:9** «Сениң қолуң барлиқ дүшмәнлириңни тепип, ... Оң қолуң Саңа өчмәнлик қилғанларни тепип ашкарә қилиду...» — 8-айәттин башлап, бешәрәтлик сөzlәр беваситә падишаға ейтилған болса керәк. Рошәнки, бу айәтләр падиша Давутниң әвлади болған, кәлгүсидики Қутқузғучи-Мәсиһни көрситиду.

21

21-күй .... Әң егир азап-оқубәттә қилған дуа .... Бешарәтлик күй .... 1-айәттики изаһатни көрүң
 1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Айжәләт-хашшаһар» (таң сәһәрдә кәлгән мәдәт) дегән аһаңда оқулсун дәп, Давут язған күй: —

«Аһ Илаһим, Илаһим, немишкә мәндин ваз кәчтиң?

Сән немишкә мени қутқузуштин шунчә жирақсән?

Немишкә қаттиқ пәрәдлимдин шунчә жирақ турисән, □ ■

³ Худайим, күндүздә нида қилдим, лекин Сән һеч җавап қилмайсән;

Кечидиму мән шундақ пәрәд қилиштин арам алалмаймән. □ ■

⁴ Бирақ и Исраилниң мәдһийилирини өз маканиң қилғучи,

Сән дегән пак-муқәддәстурсән!

⁵ Ата-бовилиримиз сени таянчи қилған,

Улар саңа таянған, сән уларни қутқузған.

⁶ Улар Саңа нида қилишлири билән қутулған;

Саңа тайиниш билән уларниң үмүти һеч йәрдә қалған әмәс. ■

⁷ Бирақ мән болсам адәм әмәс, бир қурутмән,

Инсан тәрипидин төһмәт билән рәсвайиаләм қилинғанмән,

Халайиқ тәрипидин кәмситилгәнмән. □ ■

⁸ Мени көргәнләрниң һәммиси мазақ қилип күлиду,

Башлирини силкишип ағзилирини пүрүштүрүп: ■

⁹ «У Пәрвәрдигарға өзини тапшурған әмәсму?!

Әнди Пәрвәрдигар уни қутқузсун!

Пәрвәрдигар униңдин хурсән болса әгәр,

Уни қутулдурсун!» — дейишиду. ■

¹⁰ Бирақ мени апамниң қосиғидин чиқарғучи өзүндурсән;

Һәтта әмчәтики вақтимдиму мени өзүңгә таяндурғансән;

¹¹ Туғулғинимдин тартипла, мән өзүмни қойнуңға ташлиғанмән;

Анамниң балиятқусидики вақтимдила, Сән мениң Тәңрим болуп кәлгәнсән.

¹² Мәндин жирақлашма;

Чүнки риязәт мени қистап кәлди;

Маңа ярдәмдә болғучи йоқтур.

¹³ Нурғун буқилар мени қоршивалди;

Башанниң күчлүк буқилири мени оривалди; □

¹⁴ Улар адәмни титма қилғучи һәкирәватқан ширдәк,

Ағзилирни чоң ечип маңа тикилип туриду.

¹⁵ Мән төкүлгән судәк болдум,

Һәммә сүйәклирим изидин чиқип кәтти;

□ **21:1-2 «Изаһат»** — Давут пәйғәмбәр һаятида нурғун азап-оқубәтләрни тартқан болсиму, лекин у бу күйдә ейтилған шунчивала егир азап-оқубәтләрни тартқан әмәс. Шуңа шүбһисизки, Давут өзидин кейинки бирисиниң тартидигән азаплирини көрсәткән болса керәк. Оқурмәнләр бу азапларниң кимгә қаритилғанлиғи тоғрилиқ өзлири хуласигә кәлсун. «**«айжәләт-хашшаһар» (таң сәһәрдә кәлгән мәдәт)**» — бәзи алимлар: «Таң сәһәрдәки чиши жәрән» дәп тәрҗимә қилиду. Бу бәлким күйниң темисиниң һәм униң аһаңиниң нами болса керәк. ■ **21:1-2** Мат. 27:46; Мар. 15:34 □ **21:3 «Кечидиму мән шундақ пәрәд қилиштин арам алалмаймән»** — яки «кечидиму мән пәрәд қилсам, бирақ арам тапмаймән» ■ **21:3** Мат. 27:45 ■ **21:6** Зәб. 24:2-3; 30:1-3; Йәш. 49:23; Рим. 9:33 □ **21:7 «мән болсам адәм әмәс, бир қурутмән»** — ибраний тилида «курут» «коккус иликус» (қизил қурут) дегән қурутни көрситиду. Бу хил қурутниң чишиси тухумлиғанда өзини дәрәққә чаплаштуруп, салған тухумлирини өз бәдини билән қоғдайду. Шундақ қилип у өлгичә чаплашқан йәрдин мидирлимай туриду. Өлүши билән униңдин қип-қизил бир суюқлуқ чиқип, һәммә этрапини қизил қилиду. Адәмләр бу қизил суюқлуқни бояқ үчүн ишлитиду. Бу ишлар Мәсиһ Әйсаниң кресткә миқлинишиға бешарәт болмаду? ■ **21:7** Йәш. 41:14 ■ **21:8** Мат. 27:39 ■ **21:9** Мат. 27:43 □ **21:13 «Башанниң күчлүк буқилири мени оривалди»** — Пәләстинниң Башан районидики буқилар йоған, күчлүк еди. Бу йәрдә яман адәмләр һәм уларниң кәйнидә турған яман җин-роһларни көрсәтсә керәк.

Жүригим момдәк ерип кәтти,

Ич-бағримда зәиплишип ерип кәтти.

¹⁶ Қағжирап кәткән сапал парчисидәк мағдурум қалмиди,
Тилим таңлийимға чаплишип кәтти,
Сән *Пәрвәрдигар* мени өлүмниң топа-чаңлириға қойғансән. ■

¹⁷ Ғалжир иштлар маңа олашти,
Бир топ рәзилләр мени қистап келип,
Мениң қолум вә путумни санжип тәшти. ■

¹⁸ Сүйәклиримниң һәммисини саналаймән,
Устиханлирим маңа тикилип қарап турғандәк қилиду.

¹⁹ Улар кийимлиримни өз арасида үләштүрүватиду,
Көңлигимгә еришиш үчүн чәк ташлишиватиду. □ ■

²⁰ Бирақ, и *Пәрвәрдигар*, мәндин жирақлашма!
И Күч-Қудритим болғучим, ярдәмгә тез кәлгәйсән!

²¹ Женимни қиличтин қутқузғин,
Мениң ялғуз женимни иштниң чаңгилидин қутулдурғин. □

²² Мени ширниң ағзидин қутқузғин;
Шундақ, Сән илтижалиримни ижабәт қилип явайи калиларниң мүңгүзлиридин қутқузғансән! □

²³ Мән Сениң намиңни қериндашлиримға елан қилимән;
Чоң жамаәт ичидә туруп Саңа болған мәдһийилиримни жакалаймән; ■

²⁴ *Пәрвәрдигар*дин әймәнгүчиләр, Уни мәдһийиләңлар!
Яқупниң барлиқ нәсиллири, Униңға шан-шәрәп кәлтүрүңлар!
Исраилниң пүтүн әвлатлири, Униңдин әйминиңлар. □

²⁵ Чүнки У езилгүчиниң әшу харлинишлирини нәзиридин сақит қилған әмәс,
Яки Униңдин һеч йиргәнгән әмәс;
Униңдин Өз висалини һеч йошурған әмәс;
Бәлки У илтижа қилип авазини көтәргинидә,
Униңға қулақ селип аңлиған.

²⁶ Чоң жамаәт ичидә маңа оқулған мәдһийиләр Өзүңдиндур,
Худадин әймәнгүчиләрниң алдида ичкән қәсәмлиримни ишқа ашуримән; □ ■

²⁷ Ажиз мөминләр қосиғи тойғичә тамақлиниду;
*Пәрвәрдигар*ни издигәнләр Уни мәдһийәләйду;
Силәрниң қәлбиңлар мәңгү яшнайду! □ ■

²⁸ Зиминниң әң четидикиләрму бу ишни қәлбидә тутуп, товва қилип *Пәрвәрдигар*ниң алдиға келиду;
Әл-милләтләрниң барлиқ жәмәтлири алдиңда ибадәт қилиду; ■

²⁹ Чүнки падишалиқ *Пәрвәрдигар*ғила тәвәдур;
У әл-милләтләр арасида һөкүм сүргүчидур.

■ **21:16** Юһ. 19:28 ■ **21:17** Мат. 27:35; Мар. 15:24; Луқа 23:33; Юһ. 19:23,37; 20:25 □ **21:19** «Көңлигимгә еришиш үчүн чәк ташлишиватиду» — яки «Чапимға еришиш үчүн чәк ташлишиватиду». ■ **21:19** Луқа 23:34; Юһ. 19:24 □ **21:21** «Мениң ялғуз женим» — яки «Мениң кичик женим» яки «Мениң қиммәтлик женим». Сөзлигүчи еғир ялғузлуқ һес қиливатқан болса керәк. □ **21:22** «...илтижалиримни ижабәт қилип явайи калиларниң мүңгүзлиридин қутқузғансән!» — «явайи кала» һазир нәсли қуруған. Улар әсли интайин күчлүк, адәттики калидин икки һәссә чоң еди. Мошу йәрдә «явайи калилар» әшәддий рәзил адәмләргә яки жин-шәйтанларға символ болиду. ■ **21:23** Ибр. 2:12 □ **21:24** «Яқупниң барлиқ нәсиллири» — Исраил хәлқи, әлвәттә. «Исраилниң әвлатлири» — Худа Яқупниң исмини «Исраил»ға өзгәрткән, шуниң билән у «Исраил қовминиң әждати» болған. □ **21:26** «Чоң жамаәт ичидә маңа оқулған мәдһийиләр Өзүңдиндур» — башқа икки хил тәржимиси «Чоң жамаәттә мениң мәдһийилиримниң темиси Сәндин чиққандур...» яки «Чоң жамаәттә мениң Саңа мәдһийиләрни оқушқа муйәссәр болғанлиғим Сәндин чиққандур...». ■ **21:26** Зәб. 17:50; 34:18; 51:11; 110:1 □ **21:27** «Ажиз мөминләр қосиғи тойғичә тамақлиниду» — «тамақлиниду» дегән бу сөз мошу йәрдә һейт қурбанлиқлиридин яки «тәшәккүр қурбанлиқлири» («рәхмәт қурбалиқлири»)дин тамақлинишни көрситиши мүмкин. ■ **21:27** Қан. 4:29; Зәб. 68:33; 149:4; Йәш. 25:6; Зәф. 2:2; Юһ. 11:26 ■ **21:28** Зәб. 2:8; 71:10-11; 85:9

³⁰ Жаһандики байларму Униң алдидин йәп-ичип, ибадәт қилиду;
Тупраққа кирәй дәп қалғанларму, һәтта өз женини сақлалмайдиғанларму Униңға сәждә қилиду;□

³¹ Кәлгүсидики бир әвлат Униң хизмитидә болиду;
Бу әвлат Рәб үчүн Өз пәрзәнтлири һесаплиниду.■

³² Кейин улар келип, шу чағда туғулидиған бир қовмға Униң һәққанийлиғини жакалап шуни елан қилидуки,
«У буни әмәлгә ашурди!»■

22

22-күй .... Пәрвәрдигар мени баққучи падичимдур! .... 1-айәттики изаһатни көрүң

¹ Давут язған күй: —

Пәрвәрдигар мени баққучи Падичимдур,
Муһтаж әмәсмән һеч нәрсигә;□ ■

² У мени юмран чөпләрдә ятқузуп дәм алдурар;
Тинич ақидиған суларни бойлитип бақиду;

³ У вужудумни йеңилайду;
У һәққанийлиқ йолида Өз нами үчүн йетәкләйду;□

⁴ һәтта мән өлүм сайиси болған жилғидин өтсәмму,
Һеч яманлиқтин қорқмаймән;
Чүнки Сән мән билән биллидурсән;

Сениң һасаң һәм тайиғиң маңа тәсәллидур.■

⁵ Мени хар қилғучиларниң көз алдида маңа кәң дәстихан салисән;
Мениң бешимни май билән мәсиһ қилисән;
Қәдәһим ташиду;

⁶ Бәрһәқ, барлиқ күнлиримдә яхшилиқ вә өзгәрмәс шәпқәт маңа әгишип һәмраһ болиду;
Мәңгүдин-мәңгүгә Пәрвәрдигарниң дәрғаһида яшаймән!□

23

23-күй .... Пәрвәрдигарниң гәлибиси

¹ Давут язған күй: —

Пәрвәрдигарға мәнсүптур, жаһан вә униңға толған һәммә мәвжудатлар;

□ **21:30** «Жаһандики байларму ...» — ибраний тилида «Жаһандики семизләрму...» — көчмә мәнаси «байлар» болуши мүмкин. «тупраққа кирәй дәп қалғанларму, һәтта өз женини сақлалмайдиғанларму Униңға сәждә қилиду» — демәк, һәм байлар һәм мискинләр (күйдә бешарәт берилгән ишлар түпәйлидин) Худаға ибадәт қилиду. ■ **21:31** Йәш. 53:8,10; Йәш. 8:18; Зәб. 88:30; Мат. 1:1; Юһ 12:24; Рим. 5:18, 19; 1Пет. 2:9 ■ **21:32** Зәб. 51:11; 101:19; Луқа 24:46, 47; Рим. 3:22-25 □ **22:1** «Бу улук күй тоғрилиқ изаһат» — Пәләстиндики қойлар билән падичиниң мунасивити наһайити йеқин. У улар билән кечә-күндүз биллә болиду, уларға исим қойиду. Йеңи яйлаққа көчкәндә, падичи қойларниң бешида меңип, уларни чақирип йетәкләйду; уларниң беши тикәнликтә ярилинип қалса, падичи май билән сүрүп «мәсиһ қилиду»; бәзи падичилар һәтта амрақ қойлириға алаһидә қәдәһтин шарап ичуриду. ■ **22:1** Йәш. 40:11; Йәр. 23:4; Әз. 34:23; Юһ. 10:11; 1Пет. 2:25; Вәһ. 7:17 □ **22:3** «У вужудумни йеңилайду» — «йеңилайду» ибраний тилида бу сөз «товига қайтуриду» яки «товва қилдуриду» дегән мәнини өз ичигә алиду. ■ **22:4** Зәб. 3:7; 117:6 □ **22:6** «барлиқ күнлиримдә яхшилиқ вә өзгәрмәс шәпқәт маңа әгишип һәмраһ болиду» — яки «барлиқ күнлиримдә маңа әгишип һәмраһ болған өзгәрмәс шәпқәт немидигән яхши!». «мәңгүдин-мәңгүгә Пәрвәрдигарниң дәрғаһида яшаймән!» — «Пәрвәрдигарниң дәрғаһи» ибраний тилида «Пәрвәрдигарниң өйидә». Давут бу күйни язғанда Йерусалимдики муқәддәс ибадәтхана теһи мәвжүт әмәс еди.

Униңға тәәллуктур йәр йүзи вә униңда туриватқанларму; ■
 2 Чүнки жаһанниң улини чоңкур деңизлар үстигә орунлаштуруп,
 Йәрни сулар үстигә орнатқан Удур.
 3 Пәрвәрдигарниң теҗиға ким чиқалайду?
 Униң муқәддәс жайиға ким кирип туралайду? ■
 4 — Қоллири гунадин пакиз, дили сап,
 Қуруқ нәрсиләргә тәлмүрүп қаримиған,
 Ялған қасәм қилмиған киши кирәләйду. □
 5 Бундақ киши болса Пәрвәрдигардин бөхитни,
 Өз ниҗатлиғи болғучи Худадин һәққанийлиқни тапшурувалиду вә уни көтирип жүриду; □
 6 Бу дәвир Уни издигүчи дәвирдур,
 Йәни Сениң дидариңни издигүчиләр, и Якупниң Худаси!
 Селәһ! □
 7 И қовуқлар, бешиңларни көтириңлар!
 Кәң ечилиңлар!
 И мәңгүлүк ишикләр, көтирилиңлар!
 Шуниң билән шан-шәрәп егиси Падиша кириду! □
 8 Шан-шәрәп егиси Падиша дегән ким?
 У Пәрвәрдигардур, у күчлүк вә қудрәтликтур!
 Пәрвәрдигар, жәң мәйданида қудрәтликтур!
 9 И қовуқлар, бешиңларни көтириңлар!
 Кәң ечилиңлар!
 И мәңгүлүк ишикләр, бешиңларни көтириңлар!
 Шуниң билән шан-шәрәп егиси Падиша кириду!
 10 Шан-шәрәп егиси Падиша дегән ким?
 Самавий қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар болса, шан-шәрәп егиси Падишаһтур!
 Селәһ!

24

24-күй .... Йетәкләш вә башпанәһ болуш һәққидә дуа .... 1-айәттики изаһатни көрүң

¹ Давут язған күй.

Пәрвәрдигар, женим Саңа тәлмүрүп қарайду; □
 2 Саңа тайинимән, и Худайим;
 Мени йәргә қаритип хиҗаләттә қалдурмиғайсән;
 Вә яки дүшмәнлиримни үстүмдин ғалип қилип шатландурмиғайсән; ■
 3 Бәрһәқ, Сени күткүчиләрдин һеч қайсиси шәрмәндә болмас;
 Бирақ һеч бир сәвәпсиз хаинлиқ қилғучилар шәрмәндә болиду. ■
 4 Мени Сениң излириңни билидиған қилғайсән, и Пәрвәрдигар;
 Йоллириңни маңа үгитип қойғайсән. ■

■ **23:1** Мис. 19:5; Қан. 10:14; Аюп 41:3; Зәб. 49:12; 1Кор. 10:26,28 ■ **23:3** Зәб. 14:1; Йәш. 33:14,15 □ **23:4** «Қуруқ нәрсиләргә тәлмүрүп қаримиған» — «қуруқ нәрсиләр» бутларни көрситиду. □ **23:5** «... тапшурувалиду вә уни көтириду» — бу икки пейл ибраний тилида бирла пейл билән ипадилиниду. □ **23:6** «...Йәни Сениң дидариңни издигүчиләр, и Якупниң Худаси!» — йәнә бир хил тәрҗимиси «Йәни Сениң дидариңни издигүчиләр болған Якуптин ибарәттур». □ **23:7** «И қовуқлар, бешиңларни көтириңлар! Кәң ечилиңлар! И мәңгүлүк ишикләр, көтирилиңлар!» — қедимки заманларда қовуқлар ечилғанда жуқуридин көтириләтти. □ **24:1** «25-күй тоғрилиқ изаһат» — 25-күй «елипбә тәртивилик» бир күй. Күйдә 22 айәт болуп, ибраний тилида алаһидә шәкилгә егә. Ибраний йезиғида 22 һәрип бар. Күйдики 22 айәттиң һәр бири ибраний елипбә тәртивигә асасән йеңи һәрип билән башлиниду (мәсилән, уйғур тилида һәрипләр а-, ә-, б- тәртивидә башланғанға охшаш). Биз бундақ күйләрни «елипбә тәртивилик күй» дәп атаймиз. ■ **24:2** Зәб. 21:5-6; 30:1-3; 33:6 ■ **24:3** Йәш. 28:16; Рим. 10:11 ■ **24:4** Зәб. 26:11; 85:11; 118:33

- 5 Мени һәқиқитиңдә маңдуруп, маңа үгәткәйсән;
 Чүнки өзүң мениң нижатлиғим болған Худайимдурсән;
 Мән күн бойи Саңа қарап тәлмүримән;
- 6 Өз рәһимдиллиқлириңни, өзгәрмәс меһририңни ядиңға кәлтүргәйсән, и Пәрвәрдигар!
 Чүнки улар әзәлдин тартип бар болуп кәлгәндур;■
- 7 Мениң яшлиғимдики гуналимни,
 Шундақла итаәтсизликлимни есиңгә кәлтүрмигәйсән;
 Өзгәрмәс муһәббетиң, меһриванлиғиң билән, мени есиңгә кәлтүргәйсән, и Пәрвәрдигар;
- 8 Пәрвәрдигар меһриван вә дурустур;
 Шуңа У гунакарларни дурус йолға салиду.
- 9 Мөминләрни яхши-яманни пәриқ етишкә У йетәкләйду;
 Мөминләргә Өз йолини үгитиду.
- 10 Униң әһдиси вә һөкүм-гувалирини тутқанларниң һәммисигә нисбәтән,
 Пәрвәрдигарниң барлиқ йоллири өзгәрмәс муһәббәт вә һәқиқәттур.
- 11 Өз намиң үчүн, и Пәрвәрдигар,
 Қәбиһлиғим интайин еғир болсиму,
 Сән уни кәчүривәткәнсән.
- 12 Кимки Пәрвәрдигардин әймәнсә,
 Худа Өзи таллиған йолда униңға һәқиқәтни үгитиду;
- 13 Униң жени азатә-яхшилиқта яшайду,
 Униң нәсли йәр йүзигә мирас болиду.
- 14 Пәрвәрдигар Өзидин әйминидиғанлар билән сирдаштур;
 У уларға Өз әһдисини көрситип бериду.
- 15 Мениң көзлирим һемишә Пәрвәрдигарға тикилип қарайду;
 Чүнки У путлимни тордин чиқариветиду.
- 16 Маңа қарап меһри-шәпқәт көрсәткәйсән;
 Чүнки мән ғерибанә, дәрмәндурмән.
- 17 Көңлүмниң азарлири көпийип кәтти;
 Мени басқан қисмақлардин чиқарғайсән.
- 18 Дәрдлиримни, азаплиримни нәзириңгә алғин,
 Барлиқ гуналимни кәчүргәйсән!
- 19 Мениң дүшмәнлиримни нәзириңгә алғин,
 Чүнки улар көптур;
 Улар маңа чоңқур өчмәнлик билән нәпрәтлиниду.
- 20 Женимни сақлиғайсән, мени қутқузғайсән;
 Мени шәрмәндиликтә қалдурмиғайсән;
 Чүнки мән Сени башпанәһим қилдим.
- 21 Көңүл саплиғи вә дуруслуқ мени қоғдиғай;
 Чүнки мән Саңа үмүт бағлап күтүватимән.□
- 22 И Худа, Израилни барлиқ күлпәтлиридин қутқузуп һөрлүккә чиқарғайсән!

25

25-күй ••• Барлиқ рәзилликтин жирақлишишқа интилиш

1 Давут язған күй: —

Мән үчүн һөкүм чиқарғайсән, и Пәрвәрдигар;
 Чүнки мән өз дуруслуғумда туруп маңдим;
 Мән Пәрвәрдигарға тайинип кәлгәнмән;

■ 24:6 Зәб. 102:17; 105:1; 106:1; 116:2; 135; Йәр. 33:11 □ 24:21 «Чүнки мән Саңа үмүт бағлап күтүватимән» — яки «Чүнки саңа тәлмүрүп қараймән».

Мән тейилип кәтмәймән. □ ■

² Мени синап баққайсән, и Пәрвәрдигар, мени тәкшүрүп баққин;
Вижданимни, қалбимни тавлиғайсән; □

³ Чүнки өзгәрмәс муһәббетиңни көз алдимда тутқанмән;
Мән һәқиқитиңни өзүмгә йетәкчи қилип маңдиммән.

⁴ Мән ялғанчилар билән һәмдәстихан олтармидим;
Сахтипәзләргә һәмраһ болушқа кирмәймән. ■

⁵ Яманлиқ қилғучилар жамаитидин жиркинимән;
Рәзилләр биләнму олтармаймән.

⁶ Қоллиримни гунаһизлиқта жуйимән;
Шунда, қурбанғаһиңни айлинип жүрәләймән.

⁷ Вә һәм тәшәккүрләрни аңлитимән;
Барлиқ карамәтлириңни жакалаймән.

⁸ И Пәрвәрдигар, маканиң болған өйни,
Шан-шәривиң турған жайни сөйүп кәлдим;

⁹ Женимни гунакарлар билән,
Һаятимни қанхорлар билән биллә елип кәтмигәйсән;

¹⁰ Уларниң қолида сүйқәстләр бардур,
Оң қоли париләргә толди.

¹¹ Мән болсам, дуруслуғумда меңип жүриверимән;
Мени һөрлүккә чиқирип қутқузғайсән,
Маңа меһри-шәпқәт көрсәткәйсән. □

¹² Путум болса түптүз жайда туриду;
Жамаәтләр арисада туруп Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийиләр қайтуримән.

26

26-күй .... Худани күткин!

¹ Давут язған күй: —

Пәрвәрдигар мениң нурум вә нижатлиғимдур;
Мән йәнә кимдин қорқай?

Пәрвәрдигар һаятимниң қорғинидур;
Мән кимниң алдида титрәй? ■

² Яманлиқ қилғучилар «Униң әтлирини йәйли» дәп маңа һужум қилғанда,
Рәкиплирим, дүшмәнлирим маңа йеқинлашқанда,
Путлишип, жиқилди улар.

³ Зор қошун барғаһ қуруп мени қоршавға алсиму,
Қалбимдә һеч қорқунуч йоқ;
Маңа уруш қозғисиму, йәнила хатиржәм туриверимән.

⁴ Пәрвәрдигардин бирла нәрсини тиләп кәлдим;
Мән шуниңға интилимәктимәнки: —
Өмүр бойи Пәрвәрдигарниң өйидә болсам,
Пәрвәрдигарниң гезәллигигә қарап жүрсәм,

□ **25:1** «Мән Пәрвәрдигарға тайинип кәлгәнмән; мән тейилип кәтмәймән» — йәнә бир хил тәржимиси «Мән һеч тәврәнмәс Пәрвәрдигарға тайинип кәлдим». ■ **25:1** Зәб. 7:9 □ **25:2** «вижданим» — яки «нийәтлирим». Бу сөз ибраний тилида «бәрәкләр» дегән билән ипадилиниду. ■ **25:4** Аюп 31:5; Зәб. 1:1 □ **25:11** «Мени һөрлүккә чиқирип қутқузғайсән» — МОШУ «һөрлүккә чиқириш» гунаниң асаритидин қутқузушни көрситиду. ■ **26:1** Йәш. 10:17; 60:19,20; Мик. 7:8; Луқа 1:79; Юһ. 1:4; 8:12; Вәһ. 21:23

Униң ибадәтханисида туруп, йетәклишигә муйәссәр болсам, дәймән. □

⁵ Бешимға күн чүшкәндә, У мени сайивини астиға алиду;

Мени чедириниң ичидә аман сақлап йошурувалиду.

У мени уюлташ үстигә муқим турғузиду.

⁶ Шуңа һазир әтрапимдики дүшмәнлирим алдида бешим жуқури көтирилиду.

Униң муқәддәс чедирида тәнтәнә қилип қурбанлиқлар сунимән;

Нахша-күйләр ейтимән, мунажатларни ейтимән Пәрвәрдигарға!

⁷ Нида қилғинимда авазимни аңлиғайсән, и Пәрвәрдигар;

Маңа меһри-шәпқәт көрситип, ижабәт қилғайсән.

⁸ Өз көңлүм: «Униң дидарини издәңлар!» дәйду;

Дидариңни, и Пәрвәрдигар, өзүм издәймән.

⁹ Мәндин Өзүңни қачурмиғайсән!

Гәзәпләнгәндә қулуңни нери қоғлимиғайсән;

Сән мениңдин ярдимиңни айымай кәлдиң;

Сән мәндин айрилмиғайсән, мени ташливәтмиғайсән, и Ниһаткарим Худа! □

¹⁰ Ата-анам мени ташливәтсиму,

Пәрвәрдигар мени қучиғиға алиду. □

¹¹ Маңа Өз йолуңни үгәткәйсән, и Пәрвәрдигар;

Күшәндилирим *пайлап жүрмәктә*,

Мени түз йолға башлиғайсән. ■

¹² Мени рәқиплиримниң мәйлигә тапшурмиғайсән,

Чүнки маңа қара чаплашмақчи болған ялғанчилар хелә көптур,

Уларниң нәпәслириму зораванлиқтур.

¹³ Аһ, Пәрвәрдигарниң меһриванлиғини тирикләрниң зиминидә көрүшкә көзүм йәтмигән болса...!

¹⁴ Пәрвәрдигарни тәлмүрүп күтकिन!

Жигәрлик бол, қәлбиң мәртәнә болсун!

Шундақ қил, Пәрвәрдигарни тәлмүрүп күтकिन! ■

27

27-күй *** Пәрвәрдигарға тайиниш

¹ Давут язған күй: —

И Пәрвәрдигар, Саңа нида қилимән;

И мениң Қорам Тешим, маңа сүкүт қилмиғайсән;

Чүнки Сән жим-жит турувалисаң,

Мән чоңқур һаңға чүшидиғанларға охшашла болиман. ■

² Саңа пәрәд көтәргинимдә,

Сениң муқәддәс каламханаңға қолумни көтәргинимдә,

□ **26:4** «... Өмүр бойи Пәрвәрдигарниң өйидә болсам, ... Униң ибадәтханисида туруп, йетәклишигә муйәссәр болсам» — Давут пәйғәмбәрниң заманида «Худаниң өйи», йәни «муқәддәс ибадәтхана» теһи селинмиған еди (оғли Сулайман кейин ясиди). Ибадәтхана Муса пәйғәмбәр арқилиқ ясалған «муқәддәс чедир» еди. Шуниң билән Давутниң «муқәддәс ибадәтхана» дегини бәлким роһий жәһәттин, йәни Худаниң Өз һозур-дәрғаһини көрситиду, дәп чүшинишимиз керәк. □ **26:9** «Мәндин Өзүңни қачурмиғайсән!» — ибраний тилида «Йүзүңни мәндин йошурмиғайсән!».

□ **26:10** «Ата-анам мени ташливәтсиму,...» — Давут Саул падиша тәрипидин қоғланған. Саул уни «жйнайәтчи» дәп һесаплиған чағлирида, Давут ата-аниси тәрипидин бир мәзгил чәткә қеқилған болуши мүмкин еди. Кейин улар униң билән биллә болди. Тәврат «1Сам.» 21-, -22-бапни көрүң. ■ **26:11** Зәб. 24:4-5, 9, 12; 85:11; Зәб. 118.

■ **26:14** Йәш. 25:9; 33:2; һаб. 2:3 ■ **27:1** Зәб. 29:4; 34:22; 142:7

Мениң илтиҗалиримниң садасини аңлиғайсән!□

³ Мени рэзилләр вә қәбиһлик қилғучилар билән биллә ташливәтмигәйсән;
Улар ағзида йеқинлири билән достанә сөзләшсиму,
Көңлидә өчмәнлик бардур.■

⁴ Уларниң қилмишлириға қарап,
Ишлириниң яманлиғиға қарап иш тутқайсән;
Қолиниң қилғанлири бойичә өзлиригә яндурғайсән;
Тегишлик җазани өзлиригә қайтурғайсән.

⁵ Чүнки улар нә Пәрвәрдигарниң қилғанлирини,
Нә қоллириниң ишлигәнлирини һеч нәзиригә алмайду,
Пәрвәрдигар уларни ғулитип, қайтидин баш кәтәргүзмәйду.

⁶ Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун;
Чүнки У мениң илтиҗалиримниң садасини аңлиған.

⁷ Пәрвәрдигар мениң күчүм, мениң қалқинимдур;
Мениң көңлүм униңға ишәнди,
Шуниң билән ярдәм таптим;
Шуңа көңлүм зор шатлиниду,
Өз күйүм билән мән Уни мәдһийиләймән.

⁸ Пәрвәрдигар Өз хәлқиниң күчидур,
Шундақла мәсиһ қилғиниға қутқузғучи қорғандур.□

⁹ Өз хәлқиңни қутқузғайсән,
Мирасиңни бәрикәтлик қилғайсән;
Уларни падичидәк беқип озукландурғайсән,
Мәңгүгә уларни кәтирип жүргәйсән.□

28

28-күй ••• Пәрвәрдигарниң һәйвиси

¹ Давут язған күй: —

Пәрвәрдигарға бәргәйсиләр, и Қудрәтлик Болғучиниң пәрзәнтилири,
Пәрвәрдигарға шану-шәвкәт, күч бәргәйсиләр!□ ■

² Пәрвәрдигарға Өз намиға лайиқ шану-шәвкәт бәргәйсиләр;
Пәрвәрдигарға пак-муқәддәсликниң гөзәллигидә сәждә қилиңлар!

³ Пәрвәрдигарниң садаси чоңқур сулар үстидә һөкүм сүриду;
Шан-шәрәп егиси болған Тәңри гүлдүрмамиларни яңритиду;
Пәрвәрдигар бүйүк деңизлар үстидә һөкүм сүриду.■

⁴ Пәрвәрдигарниң садаси күчлүктур;
Пәрвәрдигарниң садаси һәйвәткә толғандур;

⁵ Пәрвәрдигарниң садаси кедир дәрәқлирини сундуриветиду;

□ **27:2** «Сениң муқәддәс каламханаңға қолумни көтәргинимдә» — «каламхана» муқәддәс чедирдики «әң муқәддәс җай»ни көрситиду. Немишкә мошу йәрдә «әң муқәддәс җай» «каламхана» дейилиду? Сәвәви, «әң муқәддәс җай» ичидә «әһдә сандуғи» ятиду, «әһдә сандуғи» ичидә Худа Исраил билән түгән әһдинамә (Худаниң сөз-калами) сақлақлиқ еди.

■ **27:3** Зәб. 11:1-3; Йәр. 9:7 □ **27:8** «Пәрвәрдигар ... мәсиһ қилғиниға қутқузғучи қорғандур» — Худаниң «мәсиһ қилғини»: — (1) Худа Исраиллар үстигә тиклигән падиша; (2) ахирда у дуняға әвәтидиған Қутқузғучи-Мәсиһни көрситиду. «Мәсиһ» тоғрилиқ 2-күйдик изаһатларни һәм «Тәбирләрни» көрүң. □ **27:9** «Өз хәлқиңни қутқузғайсән, мирасиңни бәрикәтлик қилғайсән;...» — Худаниң Өз хәлқи дәл Өзиниң мираси экәнлиги Муқәддәс Китапта көп йәрләрдә тилға елиниду. □ **28:1** «Пәрвәрдигарға бәргәйсиләр,... Пәрвәрдигарға шану-шәвкәт, күч бәргәйсиләр!» — бу сирлиқ сөзниң мәнәси немә? Мәнәси чоқум шуки, Худаниң хәлқи униңға ишинип таянғачқа, шундақла мәдһийә оқуғачқа, Худа уларниң һаятида Өз күч-қудритини (шундақла Өз шан-шәривини) көрситишигә шараит бериду. ■ **28:1** Зәб. 95:7, 8 ■ **28:3** Мис. 9:23

Бәрһәқ, Пәрвәрдиғар Ливандики кедирларни сундуриветиду.

⁶ У уларни мозай ойнақлаватқандәк ойнақлитиду;

Явайи калиниң балиси ойнақлаватқандәк, У Ливан вә Сирион теғини ойнақлитиду. □

⁷ Пәрвәрдиғарниң садаси чақмақларниң ялқунлирини шахлитиветиду; □

⁸ Пәрвәрдиғарниң садаси чөл-жәзирини зил-зилигә салиду;

Пәрвәрдиғар Қәдәштики чөл-жәзирини зил-зилигә салиду; □

⁹ Пәрвәрдиғарниң садаси дуб дәрәқлирини һәрян толғитиду,
Орманлиқларни ялаңчлайду;

Униң муқәддәс ибадәтханисида болған һәммиси «шану-шәвкәт!» дәп тәнтәнә қилиду. □

¹⁰ Пәрвәрдиғар топан үстигә һөкүмранлиқ қилип олтириду;

Бәрһәқ, Пәрвәрдиғар мәңгүгә падиша болуп һөкүм сүрүп олтириду. □

¹¹ Пәрвәрдиғар Өз хәлқигә қудрәтни бәхш етиду;

Өз хәлқини аман-хатиржәмлик билән бәрикәтләйду.

29

29-күй ••• Пәрвәрдиғарниң Давутниң керилип кәткәнлигини жазалап, андин сақайтиши

¹⁻² Муқәддәс ибадәтханини Худаға аташни тәбрикләп, Давут язған күй: —

Мән Сени алий дәп улуклаймән, и Пәрвәрдиғар,

Чүнки Сән мени пәстин жуқури көтәрдиң,

Дүшмәнлиримни үстүмдин хошалландурмидиң.

³ И Пәрвәрдиғар Худайим, мән Саңа налә көтәрдим,

Сән мени сақайттиң.

⁴ И Пәрвәрдиғар, Сән тәһтисарадин женимни елип чиқтиң,

Һаңға чүшидиғанлар арисидин маңа һаят берип сақлидиң.

⁵ Пәрвәрдиғарға күй ейтиңлар, и Униң ихласмән бәндилири,

Униң пак-муқәддәслигини яд етип тәшәккүр ейтиңлар. ■

⁶ Чүнки Униң ғәзиви дәқиқидә өтүп кетиду,

Шапаити болса өмүрвайәт болиду;

Жиға-зерә кечичә қонуп қалсиму,

Хошаллиқ таң сәһәр билән тәң келиду.

⁷ Мән болсам өз раһәт-парағитимдә: «Мәңгүгә тәврәнмәй муқим туримән» — дедим.

⁸ Пәрвәрдиғар, шапаитиң билән, мениң теғимни мустәһкәм турғузған едиң;

Амма Сән дидариңни қачуруп йошурдуң;

Мән алақзадә болуп кәттим;

⁹ Мән Саңа налә-пәряд көтәрдим, и Пәрвәрдиғар;

Мән Сән Рәбкә илтижа қилдим: —

¹⁰ — Мениң қеним төкүлүп, һаңға кирсәм немә пайдиси бардур?

Топа-чаң Сени мәдһийиләмду? У һәқиқитиңни жақалаламду? □

¹¹ Аңлиғайсән, и Пәрвәрдиғар, маңа шәпқәт көрсәткәйсән;

□ **28:6** «Сирион теғи» — Ливанниң әң егиз тағ чоққиси, йәнә бир нами «Һәрмон». □ **28:7** «Пәрвәрдиғарниң садаси чақмақларниң ялқунлирини шахлитиветиду» — башқа бир хил тәржимиси «Пәрвәрдиғарниң садаси от ялқунлирини житиветиду». Бирақ алди-кәйнидики сөзләргә қариганда, чақмақларни көрситиши мүмкин. □ **28:8**

«Пәрвәрдиғар Қәдәштики чөл-жәзирини зил-зилигә салиду» — «Ливан тағлири» (6-айәт) — Қанаан (Пәләстин)ниң шимал тәрипи, «Қәдәштики чөл-жәзирә» униң жәнубий тәрипи. □ **28:9** «Пәрвәрдиғарниң садаси дуб дәрәқлирини һәрян толғитиду» — башқа бир хил тәржимиси «Пәрвәрдиғарниң садаси маралларға оғлақларни туғдурғузиду».

□ **28:10** «Пәрвәрдиғар топан үстигә һөкүмранлиқ қилип олтириду» — «топан» бәлким Нуһ пәйғәмбәр дәвридики топанни көрситиду, бу йәрдә көчмә мәнидә болуп, дуниядики қалаймиқанчилиқниму көрситиду. ■ **29:5** Зәб. 96:12

□ **29:10** «Мениң қеним төкүлүп, һаңға кирсәм немә пайдиси бардур?» — Давутниң кесили (2- һәм 3-айәтни көрүң) бәлким бир яридин болғанму, яки өзиниң қанаш кесили бармиди?

И Пәрвәрдигар, маңа ярдәмдә болғайсән!

¹² Сән матәм қайғусини уссул ойнашларға айландурдуң;

Һазилиқ бөз кийимимни салдуриветип,

Маңа хошаллиқни бәлвағ қилип бағлидиң;

¹³ Шуңа мениң роһум сүкүт қилмай,

Саңа күйләр оқусун!

И Пәрвәрдигар, мениң Худайим, Саңа әбәдил-әбәткичә тәшәккүрләрни ейтимән! □

30

30-күй ••• Бесим астида

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй: —

Сән Пәрвәрдигарни, мән башпанаһ қилдим;

Мени һеч қачан йәргә қаритип қоймиғайсән;

Өз һәққанийлиғиң билән мени азат қилип қутқузғайсән; ■

³ Маңа қулақ салғайсән, мени тезрәк қутқузвалғайсән;

Маңа қорам таш,

Өзүмни қоғдайдиған қорғанлиқ қәлгә болғайсән.

⁴ Чүнки Сән мениң уюлтешим, мениң қорғинимдурсән;

Шуңа Өз намиң үчүн мени йетәклигәйсән, мени башлиғайсән.

⁵ Маңа йошурун селинған қапқантин қәдәмлиримни тартқайсән;

Чүнки Сән мениң башпанаһимдурсән.

⁶ Мән роһумни қолуңға тапшурдум;

Сән маңа нижәтлик қилип һөрлүккә чиқарғансән, и Пәрвәрдигар, һәқ Тәңри. ■

⁷ Ялған илаһларға чоқунидиғанлардин жиркинип кәлдим;

Мән болсам Пәрвәрдигарға етиқат қилимән.

⁸ Өзгәрмәс муһәббетиң билән хошал болуп шатлинимән;

Чүнки мениң харлиғимни көрдүңсән;

Жәнимниң азап-оқубәтлиридин хәвәр таптиң.

⁹ Мени дүшмәнлиримниң қолиға чүшүрмидиң,

Бәлки путлиримни кәңри жайға турғуздуң.

¹⁰ И Пәрвәрдигар, маңа рәһим-шәпқәт көрсәткәйсән,

Чүнки бешимға күлпәт чүшти;

Дәрд-әләмдин көзүм түгүшәй дәп қалди,

Жәним, вужудумму шундақ. □

¹¹ һаятим қайғу-һәсрәт билән,

Жиллирим гәм-ғуссә билән управатиду.

Гунайим түпәйлидин мағдурум кетәй дәп қалди,

Устиханлирим сизип кәтти.

¹² Мән рәқиплиримниң иза-аһанитигә қалдим,

Йеқинлирим алдида техиму шундақ;

Тонушлиримғиму бир вәһимә болдум;

Кочида мени көргәнләрму мәндин дәжип қачиду. ■

¹³ һәммәйлән мени өлгән адәмдәк, көңлидин чиқирип ташлашти;

Пучуқ чинидәк болуп қалдим.

¹⁴ Чүнки нурғунларниң төһмәтлирини аңлидим,

□ **29:13** «шуңа мениң роһум сүкүт қилмай,...» — «роһум» бу йәрдә ибраний тилида «шәһивим» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **30:1-2** Зәб. 21:5-6; 24:2, 3; 70:1, 2; Йәш. 49:23 ■ **30:6** Луқа 23:46 □ **30:10** «...Жәним, вужудумму шундақ» — яки «Жәним, ичимму шундақ». ■ **30:12** Аюп 19:13; Зәб. 37:12

Вәһимә тәрәп-тәрәпләрдә туриду;
 Улар маңа һужум қилишқа мәслиһәтлививатиду,
 Женимни елишқа қәст қилишиватиду.
 15 Бирақ мән Саңа тайинимән, и Пәрвәрдигар;
 «Сән мениң Худайим!» — дедим.
 16 Мениң күнлирим Сениң қолуңдидур;
 Мени дүшмәнлиримниң қолидин һәм маңа зиянкәшлик қилғучилардин қутқузғайсән.
 17 Қулуңға дидариңниң жилвисини чүшүргәйсән;
 Өзгәрмәс муһәббетиң билән маңа нижатлиқ ата қилғайсән.
 18 И Пәрвәрдигар, мени йәргә қаритип қоймиғайсән;
 Чүнки мән Саңа илтиҗа қилдим;
 Рәзилләр йәргә қарап қалсун;
 Уларниң тәһтисарада зувани тутулсун;
 19 Ялған ләвләр зувандин қалсун!
 Улар һәққанийларни халиғанчә мазақ қилип тәкәббурлуқ билән сөзлимактә!
 20 Өзүңни башпанаһ қилғанлар үчүн инсан балилириниң көз алдида көрсәткән
 илтипатлириң,
 Йәни Өзүңдин қорқидиғанлар үчүн, сақлиған илтипат-немәтлириң һәқәдәр молдур! ■
 21 Сән уларни инсанларниң сүйкәстлиридин Өз һозуруңдики йошурун далда җайға алисән;
 Сән уларни тил-аһанәтләрдин сайивиниңдә йошуруп қойисән.
 22 Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийиләр йоллансун!
 Чүнки У өзгәрмәс муһәббитини зулмәтлик бир шәһәрдә әҗайип нимайән қилди! □
 23 Чүнки мән дәккә-дүккидә һодуқуп: —
 Сени, мени көзидин чиқирип қойдимекин, дәп қорққан едим;
 Һалбуки, мән налә көтирип йелинғинимда, пәрәдимға қулақ салдиң.
 24 Пәрвәрдигарни сөйүңлар, и Униң барлиқ мөмин бәндилири!
 Пәрвәрдигар Өзигә садиқларни қоғдайду,
 һәм тәкәббурлуқ билән иш қилғучиларниң қилмишлирини өз бешиға һәссиләп қайтуриду!
 25 И Пәрвәрдигарни тәлмүрүп күткәнләр,
 Җигәрлик бол, қәлбиң мәртанә қилинсун! ■

31

31-күй *** Гунани етирап қилип, Худадин кәчүрүм сорап; *** Худа җававән бешарәт бериду

1 Давут язған «Масқил»: —

Итаәтсизликлири кәчүрүм қилинған,
 Гуналири йепилған киши бәхитликтур! □ ■
 2 Пәрвәрдигар рәзилликлири билән һесаплашмайдиган,
 Роһида һеч қандақ һейлилик йоқ киши бәхитликтур!
 3 Мән гунайимни иқрар қилмай, сүкүттә турувалған едим,
 Күн бойи аһу-пиған ичидә,
 Сүйәклирим чирип кәтти;
 4 Чүнки мени басқан қолуң маңа кечә-күндүз еғир болди;
 Яздики қурғақчиликтәк илигим қағҗирап кәтти.

■ 30:20 Йәш. 64:3; 1Кор. 2:9 □ 30:22 «Чүнки У өзгәрмәс муһәббитини зулмәтлик бир шәһәрдә әҗайип нимайән қилди!» — әйәтниң башқа бир нәччә хил тәрҗимилири бар, мәсилән «зулмәтлик бир шәһәрдә» дегәнниң бир нәччә тәрҗимилири бар. Бизниңчә Давут Саул падишаниң зиянкәшлигидин қачқанда, ят жутларда мусапир болған вақитлирини әсләватиду. Мәсилән, «1Сам.» 21-, 27-бапни көрүң. ■ 30:25 Зәб. 26:14 □ 31:1 «Давут язған «Масқил»» — «Масқил» дегән сөзниң мәнаси бизгә намәлум; бәзи алимлар уни «тәрбийилик» билдүриду, дәп қарайду; йәни бәзиләр уни «маһирлиқ билән ейтилсун» дегәнни билдүриду, дәп қарайду. ■ 31:1 Рим. 4:6, 7

Селәһ!□

⁵ Әнди гунайимни Сениң алдиңда етирап қилдим,
Қәбиһлигимни Сәндин йошурирвәрмәйдиған болдум;
Мән: «Пәрвәрдигарға асийлиқлиримни етирап қилимән» — дедим,
Шуниң билән Сән мениң рәзил гунайимни кәчүрүм қилдиң.

Селәһ!■

⁶ Шуңа Сени тапалайдиған пәйттә,
Һәр бир ихласмән Саңа дуа билән илтижа қилсун!
Чоң топанлар өрләп, тешип кәткәндә,
Сулар шу кишигә һәргиз йеқинлашмайду.□

⁷ Сән мениң далда жайимдурсән;
Сән мени зулумдин сақлайсән;
Этрапимни нижатлиқ нахшилири билән қаплайсән!

Селәһ.■

⁸ — «Мән сән меңишқа тегишлик йолда сени йетәкләймән һәм тәрбийләймән;
Мениң көзүм үстүндә болуши билән саңа несихәт қилимән.□

⁹ Әқли йоқ болған ат яки ешәктәк болма;
Уларни чәкләшкә тизгинләйдиған жүгән болмиса,
Улар һәргиз саңа йеқин кәлмәйду».■

¹⁰ Рәзилләргә чүшүдиған қайғу-һәсрәтләр көптур,
Бирақ меһри-шәпқәтләр Пәрвәрдигарға таянған кишини чөридәйду;

¹¹ И һәққанийлар, Пәрвәрдигар билән шатлинип хурсән болуңлар;
Көңли дуруслар, хошаллиқтин тәнтәнә қилиңлар!

32

32-күй ••• Пәрвәрдигарниң меһриванлиги жаһанға толған

¹ Әй һәққанийлар, Пәрвәрдигар үчүн тәнтәнә қилиңлар!
Мәдһийиләш дуруслар үчүн гөзәл иштур.■

² Раваб билән Пәрвәрдигарни мәдһийиләңлар;
Онтарға тәңкәш болуп, униңға күйләрни ейтиңлар.□

³ Униңға атап йеңи бир мунажат-нахшини ейтиңлар;
Маһирлиқ билән челип, авазинларни жуқури яңритиңлар.■

⁴ Чүнки Пәрвәрдигарниң сөзи бәрһәқтур;
Униң барлиқ ишлири вәдилиригә садақәтликтур.

⁵ У һәққанийәт һәм адаләтни яхши көргүчидур;
Йәр-зимин Пәрвәрдигарниң меһриванлиги билән толғандур. ■

⁶ Пәрвәрдигарниң сөзи билән асманлар яритилған,

□ **31:4** «Селәһ!» — мәнаси ениқ әмәс. Зәбурдики һәр бир күй нахша қилип ейтилған вақитта, «Селәһ» бәлким пәдидики бирдәм тохташни (пауз) көрситип, «тохта, ойлан» дегән мәнидә ишлитилиши мүмкин. ■ **31:5** Зәб. 37:19; 50:5; Пәнд. 28:13; 1Юһа. 1:9 □ **31:6** «Шуңа сени тапалайдиған пәйттә, һәр бир ихласмән Саңа дуа билән илтижа қилсун!» — «шуңа» дегән мошу муһим сөз Худаниң кәчүрүмини издигән адәмгә үмүт бериши керәк (5-айәтни көрүң). «Чоң топанлар өрләп тешип кәткәндә, сулар шу кишигә йеқинлашмайду» — мошу сөzlәр оқурмәнләргә Нуһ пәйғәмбәрниң дәвридики топанни әслитиду. Топан келиштин бурун Худани издигәнләр үчүн «Худани тапалайдиған пәйт» болиду; лекин топан бесип кәлгәндин кейин Худани издәйдиған һеч қандақ пурсәт қалмайду. ■ **31:7** Зәб. 26:5; 30:21

□ **31:8** «Мениң көзүм үстүндә болуши билән...» — (1) Худа Өзини сөйгәнләрни һәрдайим көзидә тутиду; (2) қедимдә падишалар хизмәтчилиригә пәкәт көз ишарити биләнла йол көрситәтти. ■ **31:9** Пәнд. 26:3; Яқ. 3:3 ■ **32:1** Зәб. 91:1-2; 134:3; 146:1 □ **32:2** «Раваб билән Пәрвәрдигарни мәдһийиләңлар» — «раваб» бу айәттә һәм Зәбурдики башқа айәтләрдә ишлитилгәндә, «раваб» дегән сөз равабқа охшап кетидиған бир сазни көрситиду. «Онтарға тәңкәш болуп, униңға күйләрни ейтиңлар» — «онтар» он тарлиқ чилтардәк бир саз. ■ **32:3** Зәб. 39:4; 95:1; 97:1; 143:9; Йәш. 42:10; Вәһ. 5:9; 14:3 ■ **32:5** Зәб. 44:8; 118:64; Ибр. 1:9

Униң ағзидики нәпәс билән уларниң барлиқ қошунлиримуяритилғандур;□ ■

7 У деңиздики суларни бир йәргә жиғип догилайду;

У океанларни амбарлар ичидә сақлап туриду;□

8 Пүткүл йәр йүзидикиләр Пәрвәрдигардин әймәнсун;

Дуниядики пүтүн жан егилири Униңдин қорқуп, һөрмәтлисун;

9 Чүнки Униң бир сөзи биләнла иш пүттүрүлгән еди;

Униң бир әмри биләнла дегәнлири бәрпа қилинған еди.

10 Пәрвәрдигар әлләрниң планини тосиветиду;

У қовмларниң хияллирини бекар қиливетиду.■

11 Пәрвәрдигарниң несихәти мәңгүгә туриду;

Қәлбидики ойлири дәвирдин-дәвиргә ишқа ашурулиду.■

12 «Пәрвәрдигар бизниң Худайимиздур» дәйдиған қовм бәхитликтур!

Йәни Өз мираси болушқа таллиған хәлиқ бәхитликтур!■

13 Пәрвәрдигар әрштин йәргә нәзәр салиду,

У пүткүл инсанларни көрүп туриду.

14 Туралғусидин йәр йүзидикиләрниң һәммисигә қарайду;

15 У уларниң һәр бириниң қәлблирини Ясиғучидур;

Уларниң барлиқ ишлирини дәңсәп чиққучидур.

16 Падиша болса қошунлириниң көплүги билән ғалип болалмайду;

Палван өзиниң зор күчи билән өзини қутқузалмайду;

17 Толпарға тайинип хәвп-хәтәрдин қутқузулуш бәһудиликтур,

У зор күчи билән һеч кимни қутқузалмайду;

18-19 Мана, уларниң женини өлүмдин қутқузуш үчүн,

Қәһәтчиликтә уларни һаят сақлаш үчүн,

Пәрвәрдигарниң көзи Өзидин әйминидиғанларниң үстидә туриду,

Өзиниң өзгәрмәс муһәббитигә үмүт бағлиғанларниң үстидә туриду.■

20 Бизниң женимиз Пәрвәрдигарға тәлмүриду;

Бизниң ярдәмчимиз,

Бизниң қалқинимиз У болиду.

21 Шуңа Униң билән қәлбимиз шатлинип кетиду;

Чүнки Униң муқәддәс намиға тайинип ишәндуқ.

22 И Пәрвәрдигар, биз Саңила үмүт бағлиғинимиздәк,

Сениң өзгәрмәс муһәббитиңму үстимиздә болғай!

33

33-күй ••• Худаниң меһриванлиғига мәдһийә ••• «елипбә тәртивилик» күй ••• 1-айәттики изаһатни көрүң.

1-2 Давут язған күй: —

(Давут Абимәләк падишаниң алдида жүрүш-турушини башқичә қиливалғанда, Абимәләк уни һайдивәткән вақитта язған)

□ | Мән һәр қандақ вақитларда Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуримән;

□ 32:6 «уларниң (асманларниң) барлиқ қошунлири» — бир тәрәптин қуяш, ай, ютузларни көрсәтсә, йәнә бир тәрәптин барлиқ пәриштиләрни көрситиду. ■ 32:6 Яр. 1:6, 7 □ 32:7 «У деңиздики суларни бир йәргә жиғип догилайду» — башқа бир хил тәржимиси: «У деңиздики суларни күпләргә жиғиду». «У океанларни амбарлар ичидә сақлап туриду» — бу айәттиң мәнәси сирлиқ болғини билән, Худаниң суларни толуқ идарә қилидиғанлиғини көрсәткәнлиғидин һеч қандақ шүбһә йоқ. ■ 32:10 Йәш. 19:3 ■ 32:11 Пәнд. 19:21; 21:30; Йәш. 46:10 ■ 32:12 Зәб. 64:4; 143:15 ■ 32:18-19 Аюп 36:7; Зәб. 33:16; 1Пет. 3:12

Уни мэдһийиләш ағзимдин чүшмәйду. □ ■

3 | □ | Қалбим Пәрвәрдигарни иптихарлинип мэдһийәләйду,
Мөминләр буни аңлап шатлиқта болиду.

4 | □ | Мән билән биллә Пәрвәрдигарни улуклаңлар,
Бирликтә Униң намиға мэдһийиләр яңритайли.

5 | □ | Пәрвәрдигарни издидим,
У мениң дуайимни ижабәт қилди,
Мени басқан барлиқ вәһимә-қорқунучлиримдин қутқузди.

6 | □ | Мөминләр Униңға тәлмүрүп нурланди;
| □ | Йүзлири йәргә қаритилмиди.

7 | □ | Мән пеқир-бечарә Униңға нида қилди,
Пәрвәрдигар аңлап, мени һәммә аваричиликләрдин қутқузди.

8 | □ | Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Униңдин әйминидиғанларни қоғдап әтрапиға чедирини
тикиду,
Уларни қутқузиду. □

9 | □ | Пәрвәрдигарниң мөһриванлиғини тетип, билгин,
Униңға ишинип таянған адәм немидегән бәхитлиқтур!

10 | □ | И Униң муқәддәс бәндилири, Пәрвәрдигардин әйминиңлар!
Чүнки Униңдин әйминидиғанларниң һеч нәрсиси кам болмас.

11 | □ | Күчлүк асланлар озуқсиз қелип ач қалсиму,
Амма Пәрвәрдигарни издигүчиләрниң һеч бир яхши нәрсиси кам болмас. ■

12 | □ | Келиңлар балилирим, маңа қулақ селиңлар;
Мән силәргә Пәрвәрдигардин әйминишни үгитип қояй.

13 | □ | һаятни әтиварлайдиған киши ким?
Кимниң узун вә яхши күнләрни көргүси бар? ■

14 | □ | Ундақта тилиңни яманлиқтин тартип жүр,
Ләвлириң мәккарлиқтин нери болсун;

15 | □ | Яманлиқтин айрилип жирақ болуп, гөзәл әмәлләрни қилип жүр;
Аман-хатиржәмликни издәп, уни қоғлап жүр. □

16 | □ | Пәрвәрдигарниң көзи һәққанийларниң үстидә туриду,
Униң қулиқи уларниң илтижәлириға очуқ туриду; ■

17 | □ | Пәрвәрдигарниң чирайи рәзиллик қилғучиларға қарши чиқар,
Уларниң һәр қандақ нам-хатирилирини йәр йүзидин елип ташлар;

18 | □ | һәққанийлар илтижә қилиду,
Пәрвәрдигар аңлайду, уларни барлиқ азап-мушәққәтлиридин қутқузиду;

19 | □ | Пәрвәрдигар көңли сунуқларға йеқиндур,
Роһи езилгәнләрни қутқузиду. □ ■

20 | □ | һәққанийлар дуч кәлгән аваричиликләр көптур;

□ **33:1-2** «**Җ** аләф, ибраний тилидики биринчи һәрип» — бу күй «елипбә тәртивилик» күй. һәр бир әйәт алдида ибраний һәрипләр көрситилиду (10-күйгә берилгән, «елипбә тәртивилик күй» тоғрилиқ изаһатниму көрүң). «**Мән һәр қандақ вақитларда Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтурумән**» — «тәшәккүр-мәдһийә қайтуруш» дегән сөз ибраний тилида «(Худаға) рәхмәт ейтиш», «уни улуклаш» дегән мәнидә келиду, униң йәнә «Худани хурсән қилиш» дегән мәнасиму бар. «Тәшәккүр-мәдһийә қайтуруш» дегәнниң ибраний тилидики шәкли әрәб тилидики «мубарәкләш» дегән сөзгә охшап кетиду; демәк, Худаға ««барәк» (барикәт) йәткүзүш». ■ **33:1-2** 1Сам. 21:13 □ **33:8** ««Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» **ЯКИ** «Пәрвәрдигарниң Әлчиси»» — Тәврат дәвридә интайин алаһидә бир шәхс еди. «Тәбирләр»ни көрүң. «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» бәзи ишларда Худаниң орнида көрүнәтти (мәсилән, «Яр.» 16:7-14, 18-бапни, «Тәбирләр»ниму көрүң). ■ **33:11** Аюп 4:11 ■ **33:13** 1Пет. 3:10 □ **33:15** «Аман-хатиржәмликни издәп...» — яки «һәммәйлән билән енақ өтүшкә тиришип,...». ■ **33:16** Аюп 36:7; зәб. 32:18; 1Пет. 3:12 □ **33:19** «Пәрвәрдигар көңли сунуқларға йеқиндур, роһи езилгәнләрни қутқузиду» — бу әйәттики «көңли сунуқлар» һәмдә «роһи езилгәнләр», шүһисизки, товва қилғанларни көрситиду. ■ **33:19** 2Тим. 3:11

Бирақ Пәрвәрдигар уларни буларниң һәммисидин қутқузиду.■

21 |□| У һаққанийниң сүйәклирини сақ қалдуриду,
Улардин бирисиму сунуп кәтмәйду.■

22 |□| Яманлиқниң өзи рәзилләрни өлтүриду;
Һаққанийларға нәпрәтлинидиғанлар гунада қалиду.

23 |□| Пәрвәрдигар Өз қуллириниң жанлирини бәдәл төләп һөрлүккә чиқириду;
Униңға таянғанлардин һеч кимгә гуна бекитилмәйду.□

34

34-күй ... Зиянкәшлик һәм аһанәттә қалғанда қилған дуа

¹ Давут язған күй: —

И Пәрвәрдигар, мән билән елишқанлар билән елишқайсән;
Маңа жәң қилғанларға жәң қилғайсән!

² Қолуңға сипар вә қалқан алғин;
Маңа ярдәмгә орнуңдин турғайсән;

³ Нәйзини суғуруп, мени қоғлаватқанларниң йолини тосқайсән;
Мениң женимға: «Мән сениң нижатлиғиңдурмән!» — дегәйсән!

⁴ Мениң һаятимға чаң салмақчи болғанлар йәргә қаритилип шәрмәндә болғай;
Маңа қәст әйлигәнләр кәйнигә яндурулуп рәсва болғай.■

⁵ Улар гоя шамалда учқан самандәк тозуп кәткәй;
Пәрвәрдигарниң Пәриштиси уларни тарқитивәткәй! ■

⁶ Уларниң йоли қараңғу вә тейилғақ болғай,
Пәрвәрдигарниң Пәриштиси уларни қоғливаткәй!

⁷ Чүнки улар маңа орунсиз ора-қапқан тәйярлиди;
Женимни сәвәпсиз елишқа улар уни қолиди.

⁸ Һалакәт туйдурмастин уларниң бешиға чүшкәй,
Өзи йошурун қурған торға өзи чүшкәй,
Һалакәткә жиқилғай.

⁹ У чағда женим Пәрвәрдигардин сөйүниду,
Униң нижатлиқ-қутқузушидин шатлиниду!

¹⁰ Мениң һәммә устиханлирим: — «И Пәрвәрдигар, кимму Саңа тәңдаш келәлисун?» — дәйду,
— «Сән езилгән мөминләрни күчлүкләрниң чаңгилидин,
Езилгәнләр һәм йоқсулларни уларни булиғучилардин тартивелип қутқузисән».

¹¹ Явуз, ялған гувачилар қопуп,
Хәвири болмиған гуналар билән үстүмдин шикайәт қилмақта.

¹² Улар мениң яхшилиғимға яманлиқ қилип,
Мени панасиз житим қилип қойған еди!

¹³ Лекин мән болсам, улар кесәл болғанда,
Бөзни йөгәп кийивалдим;
Уларни дәп роза тутуп, өзүмни төвән қилдим;
Әнди дуайим болса һазир бағримға йенип кәлди!□

■ 33:20 2Тим. 3:12 ■ 33:21 Юһ. 19:36 □ 33:23 «Пәрвәрдигар Өз қуллириниң жанлирини бәдәл төләп һөрлүккә чиқириду» — бу йәрдә ишләткән пеил («бәдәл төләп һөрлүккә чиқириду») адәттә қулларни (мәлум баһада) қуллуқтин азат қилиш, һәр қилишни билдүриду. ■ 34:4 Зәб. 39:15; 69:3-4 ■ 34:5 Аюп 21:18; Зәб. 1:4; Йәш. 29:5; һош. 13:3 □ 34:13 «... улар кесәл болғанда, бөзни йөгәп кийивалдим» — «бөз кийим»ни кийивелиш (һаза тутқандәк) өзи яки башқилар үчүн қаттиқ дуа қилишниң бир хил ипадиси еди. «... дуайим болса һазир бағримға йенип кәлди!» — бу ибариниң мәнаси бәлким: — (1) Худа жавап бәрмигән болсиму (кесәл адәм сақаймиди), бирақ дуа қилғучини бәрикәтлиди; яки (2) дәрвәқә кесәл адәм сақайди, бирақ қеришқандәк дуа қилғучиға зиянкәшлик қилди. Бизниңчә 2-имканийәт тоғриду.

14 Мән бу ишлардин дост яки қериндишимниң бешиға чүшкән ишқа охшаш мэйүслинип жүрдүм,

Мән өз анисиға һаза тутқандәк, бешимни селип жүрдүм.

15 Бирақ мән путлишип кәткинимдә,

Улар хошал болушуп кәткән еди,

Бир йәргә жәм болди;

Дәрвәкә жәм болушуп мошу зораванлар маңа қарши чиқишти,

Бирақ хәвирим йоқ еди.

Улар мени парә-парә қилиш үчүн тохтимай зәрбә беришти.

16 Худди бир чишләм пошкал үстидә чақчақ вә талаш қилған худасизлардәк,

Улар маңа чишлирини ғучурлитип хирис қилишти. □

17 И Рәб, қачанғичә пәрва қилмайсән?

Жәнимни уларниң һалакитидин қутқузғайсән,

Мениң бирдин-бир һаятимни мошу житқуч ширларниң ағзидин тартивалғайсән!

18 Зор жамаәт арисидә мән Саңа тәшәккүр ейтимән;

Нурғунлиған хәлиқ арисидә Сени мәдһийиләймән. ■

19 Ялған сәвәп билән маңа рәқип болғанларни үстүмдин шатландурмиғайсән;

Мәндин сәвәпсиз нәпрәтләнгәнләрни өз ара көз қисиштурмиғайсән! ■

20 Улар достанә сөз қилмайду,

Зиминдики течлиқпәрвәрләргә питнә-иғва тоқумақта.

21 Улар маңа қарап еғизини йоған ечип:

«Вай-вай! Күткүнимизни өз көзимиз билән көрүвалдуқ!» — дейишиду.

22 И Пәрвәрдигар, Сән буларни көрүп чиқтиң, сүкүт қилмиғайсән;

И Рәб, мәндин Өзүңни жирақлаштурмиғайсән;

23 Қозғалғайсән,

Мән үчүн һөкүм чиқиришқа ойғанғайсән,

И мениң Худайим — Рәббим!

24 Мениң ишим үстидә өз һәққанийлиғиң бойичә һөкүм чиқарғайсән, и Пәрвәрдигар Худайим;

Уларни мениң оңушсизлигимдин шатландурмиғайсән!

25 Улар көңлидә: «Ваһ! Ваһ! Әжәб убдан болди!» — дейишмисун;

Яки: «Уни жутувәттүқ!» — дейишмисун.

26 Мениң зийинимдин хошал болғанлар йәргә қаритилип шәрмәндә болғай;

Мениңдин өзлирини үстүн тутқучиларниң кийим-кечиги хижаләт вә номуссузлуқ болсун!

27 Мениң һәққанийлиғимдин сөйүнгәнләр тәнтәнә қилип шатлансун!

Улар һемишә: «Өз қулиниң аман-есәнлигигә сөйүнгән Пәрвәрдигар улуклансун!» — дегәй. □

28 Шу чағда мениң тилим күн бойи һәққанийлиғиң тоғрилиқ сөзләйду, мәдһийиләрни яңритиду.

35

35-күй ••• Гунакар инсан вә Худаниң меһриванлиғи

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Пәрвәрдигарниң қули Давут язған күй:

□ **34:16** «Худди бир чишләм пошкал үстидә чақчақ вә талаш қилған худасизлардәк,...» — башқа бир хил тәржимиси: — «Худди бир чишләм пошкал үстидә чақчақ вә худди әзвәйләп мазақ қилғучи әхлақсизлардәк,...». ■ **34:18** Зәб. 39:11,12; 110:1 ■ **34:19** Юһ. 15:25 □ **34:27** «Мениң һәққанийлиғимдин сөйүнгәнләр тәнтәнә қилип шатлансун! Улар һемишә: «Өз қулиниң аман-есәнлигигә сөйүнгән Пәрвәрдигар улуклансун!» — дегәй» — Давут пәйғәмбәр мошу әйттә бәлким өзидин кейин келидиған, өз әждати болған Қутқузғучи-Мәсһ тоғрилиқ бешарәт бериду.

Рәзил адәмниң асийлиғи мениң қалбимдә бир бешарәтни пәйда қилиду: — «Униң нәзиридә Худадин қорқидиған иш йоқтур!» □

³ Чүнки у өз-өзини махтайдуки,

У өз-өзигә: — «Мәндә гуна тепилмас, қилғиним жиркиничлик иш әмәстур!» — дәйду. □

⁴ Ағзидики сөzlәр қәбиһлик вә һейлигәрликтур;

Пәзиләтлик иш қилиш параситидин у алибурун мәһрумдур.

⁵ У орнида ятқандиму гунани көзләйду;

У дурус болмиған йолға меңишни ирадә қилиду;

Яманлиқтин һеч нәпрәтләнмәйду.

⁶ И Пәрвәрдигар, өзгәрмәс муһәббितिң әршләргә тақишиду;

Һәқиқәт-садиқлиғиң булутларға йетиду! ■

⁷ Һәққанийлиғиң бүйүк тағлардәк,

Һөкүмлириң тилсиматлиқ чоңқур деңизлардәктур.

И Пәрвәрдигар, Сән адәмләр вә һайванларни сақлиғучидурсән;

⁸ Сениң өзгәрмәс муһәббितिң нәқәдәр қиммәтликтур, и Худа!

Шуңа инсан балилири қанатлириң сайисидә панаһлиниду.

⁹ Улар өйүндики мол дәстихандин тойғичә бәһримән болиду;

Сән уларға һозур-һалавәтлириңниң дәриясидин ичкүзисән.

¹⁰ Чүнки Сәндила бардур һаятлик булиқи;

Нуруңда болуп нурни көримиз.

¹¹ Аһ, Өзүңни тонуп, билгәнләргә муһәббितिңни,

Көңли дурусларғиму һәққанийлиғиңни көрситишни давамлаштурғайсән.

¹² Тәкәбурларниң путиниң маңа һужум қилишиға йол қоймиғайсән;

Рәзилләрниң қоли мени орнумдин қоғливәтмисун;

¹³ Мана, яманлиқ қилғучилар жиқилди!

Фулитиветилди, орнидин қайта туралмайду!

36

36-күй .... Яхшилар билән яманларниң тәғдири .... «елипбә тәртиплик» күй

¹ Давут язған күй: —

|□| Яманлиқ қилғучилар түпәйлидин өзүңни көйдүрмә,
Накәсләргә һәсәт қилма. ■

² Чүнки улар от-чөпләрдәк тезла үзүп ташлиниду,
Юмран өсүмлүкләргә охшаш тозуп кетиду.

³ |□| Пәрвәрдигарға таян, тиришип яхшилиқ қил,

Зиминда мақанлишип яшап, Униң вапа-һәқиқитини озук билип һозурлан. □

⁴ «Пәрвәрдигарни хурсәнлигим» дәп билгин,

У арзу-тиләклириңгә йәткүзиду.

⁵ |□| Йолуңни Пәрвәрдигарға аманәт қил;

Униңға таян, У чоқум тилиғиңни ижабәт қилиду. ■

⁶ |□| У һәққанийлиғиңни нурдәк,

Адалитиңни чүштики қуяштәк чақнитиду.

□ **35:1-2** «Пәрвәрдигарниң қули Давут язған күй»: — «Пәрвәрдигарниң қулиниң, Давутниң күйи». □ **35:3** «У өз-өзигә: — «Мәндә гуна тепилмас, қилғиним жиркиничлик иш әмәстур!» — дәйду» — бәлким у өзини алдимақчи болуп: «Мениң гунайим анчә еғир әмәс», демәкчи. Толуқ айтниң йәнә бир хил тәржимиси: «Униң гунайиниң жиркиничлиғи ашқариланған болсиму, у йәнилә өз өзини махтайду». ■ **35:6** Зәб. 56:11; 107:5 ■ **36:1** Пәнд. 23:17; 24:1 □ **36:3** «Униң вапа-һәқиқитини озук билип һозурлан» — башқа бир хил тәржимиси: «вапалиқ-садиқлиққа интилгин». ■ **36:5** Зәб. 21:10-11; 54:23; Пәнд. 16:3; Мат. 6:25; Луқа 12:22; 1Пет. 5:7

7 |□| Пәрвәрдигарниң алдида тинич болуп, Уни сәвирчанлиқ билән күт;
 һарамдин ронақ тапқан адәм түпәйлидин,
 Яман нийәтлири ишқа ашидиған киши түпәйлидин өзүңни көйдүрмә.

8 |□| Аччиғиңдин ян, ғәзәптин қайт,
 Өзүңни көйдүрмә;

У пәқәт сени яманлиққа елип бариду.

9 Чүнки яманлиқ қилғучилар зиминдин үзүп ташлиниду;
 Пәрвәрдигарға тәлмүрүп күткәнләр болса,
 Зиминға егидарчилик қилиду.

10 |□| : Көзни жумуп ачқучила, рәзил адәм һалак болиду;
 Униң маканиға сәпселип қарисаң, у йоқ болиду.

11 Бирақ мулайим-мөминләр зиминға мираслиқ қилиду,
 Вә чәксиз арамбәхшликтин һозурлиниду.■

12 |□| Рәзил адәм һәққанийға қәст қилиду;
 Униңға чишлирини ғучурлитип хирис қилиду;

13 Лекин Рәб униңға қарап күлиду;
 Чүнки Рәб униң бешиға келидиған күнни көриду.

14 |□| Юғашлар вә йоқсулларни жиқитиш үчүн,
 Йоли дурусларни қирип ташлаш үчүн,
 Рәзилләр қиличини ғилипидин суғуруп елип,
 Оқясиниң киричини тартип тәйярлиди.

15 Лекин қиличи болса өз жүригигә санжилиду,
 Оқялири сундуруветилиду.

16 |□| һәққанийлардики «аз»,
 Көплигән яманларниң байлиқлиридин әвзәлдур.

17 Чүнки рәзилләрниң биләклири сундурулиду;
 Лекин Пәрвәрдигар һәққанийларни йөләйду;

18 |□| Пәрвәрдигар көңли дурусларниң күнлирини билиду;
 Уларниң мираси мәңгүгә болиду.

19 Улар егир күнләрдә йәргә қарап қалмайду;
 Қәһәтчиликтиму улар тоқ жүриду.

20 |□| Бирақ рәзилләр һалак болиду;
 Пәрвәрдигар билән қаршилашқучилар чимәнзардики гүл-гиядәк тозуп кетиду;
 Улар түгәйду;

Ис-түтүндәк тарқилип түгәйду.□

21 |□| Рәзил адәм өтнә елип қайтурмайду;
 Амма һәққаний адәм меһриванлиқ билән өтнә бериду;

22 Чүнки Пәрвәрдигар рәхмәт қилғанлар зиминға егә болиду,
 Бирақ униң ләнитигә учриғанлар үзүп ташлиниду;

23 |□| Мәртанә адәмниң қәдәмлири Пәрвәрдигар тәрипидиндур;
 Рәб униң йолидин хурсән болиду. □

24 У тейилип кәтсиму, жиқилип чүшмәйду;
 Чүнки Пәрвәрдигар униң қолини тутуп йөләп туриду.

25 |□| Мән яш едим, һазир қерип қалдим;
 Лекин һәққанийларниң ташливетилгәнлигини,
 Яки пәрзәнтлириниң нан тилигәнлигини әсла көргән әмәсмән;

26 У күн бойи мәрт-меһриван болуп өтнә бериду;
 Униң әвлатлириму хәлиққә бәрикәт йәткүзиду.

■ 36:11 Мат. 5:5 □ 36:20 «Улар түгәйду; ис-түтүндәк тарқилип түгәйду» — башқа бир хил тәржимиси:
 «Улар түгәйду; қозиларниң йеғидәк көйүп кетиду». □ 36:23 «Рәб униң йолидин хурсән болиду» — яки: «У (мәрданә
 киши) униң (йәни, Рәбниң) йолидин хурсән болиду».

- 27 |□| Яманлиқни ташлаңлар, яхшилиқ қилиңлар,
Мәңгү яшайсиләр!
- 28 Чүнки Пәрвәрдигар адаләтни сөйиду,
У Өз мөмин бәндилирини ташлимайду;
Улар мәңгүгә сақлиниду;
|□| Лекин рәзилләрниң әвлатлири үзүп ташлиниду.
- 29 һәққанийлар йәр-жаһанға егә болиду,
Әбәдил-әбәткичә униңда мақан тутуп яшайду.
- 30 |□| һәққаний адәмниң ағзи даналиқ жакалайду;
Униң тили адил һөкүмләрни сөзләйду;
- 31 Қәлбидә Худаниң муқәддәс қануни туриду;
Униң қәдәмлири тейилип кәтмәс. □ ■
- 32 |□| Рәзилләр һәққаний адәмни пайлап жүриду;
Улар уни өлтүргидәк пәйтни издәп жүриду.
- 33 Лекин Пәрвәрдигар уни дүшмәнниң чаңгилиға чүшүрмәйду;
Яки һөкүмдә уни гунаға пүтмәйду.
- 34 |□| Пәрвәрдигарни тәлмүрүп күт,
Униң йолини чиң тутқин;
У сениң мәртивәңни кәтирип, зиминға егә қилиду,
Рәзилләр һалак қилинғанда,
Сән буни көрисән.
- 35 |□| Мән рәзил адәмниң зомигәрлик қиливатқинини көрдүм,
У худди айниған барақсан япйешил дәрәқтәк ронақ тапқан. □
- 36 Бирақ у өтүп кәтти,
Мана, у йоқ болди;
Мән уни издисәмму, у тепилмайду.
- 37 |□| Мукәммәл адәмгә нәзәр сал,
Дурус инсанға қара!
Чүнки бундақ адәмниң ахир көридиғини арамбәхш хатиржәмлик болиду.
- 38 Итаәтсизләр болса бирликтә һалак болишиду;
Уларниң келәчки үзүлиду;
- 39 |□| Бирақ һәққанийларниң нижатлиғи Пәрвәрдигардиндур;
У еғир күнләрдә уларниң күчлүк панаһидур.
- 40 Пәрвәрдигар ярдәм қилип уларни сақлайду;
У уларни рәзилләрдин сақлап қутқузиду;
Чүнки улар Уни башпанәһи қилиду.

37

37-күй ••• Еғирчиликта қалған кишиниң илтижә дуаси

1-2 Давут язған күй: —

(Әслимә үчүн)

И Пәрвәрдигар, гәзивиңдә тәнбиһ бәрмигәйсән,
Қәһриңдә мени жазалимифәйсән! ■

3 Чүнки оқлириң мени зәхимләндүрүп санжиди,

□ 36:31 «Қәлбидә Худаниң муқәддәс қануни туриду» — ибраний тилида «Қәлбидә Худасиниң муқәддәс қануни туриду». ■ 36:31 Зәб. 39:9; Йәш. 51:7 □ 36:35 «Мән рәзил адәмниң зомигәрлик қиливатқинини көрдүм, у худди айниған барақсан япйешил дәрәқтәк ронақ тапқан» — демәк, рәзил адәм зомигәрлик йоли билән сиртидин қариғанда чирайлиқ чоң бир дәрәқтәк барақсан болиду. ■ 37:1-2 Зәб. 6:1-2

Қолуң үстүмдин қаттиқ басты.

⁴ Қаттиқ ғәзивің түпәйлидин әттиримдә һеч сақлиқ йоқ,
Гунайим түпәйлидин устиханлиримда арам йоқтур.

⁵ Чүнки гуналим боюмдин ташти;

Улар көтирәлмигүсиз еғир жүктәк мени бесивалди.

⁶ Ахмақлиғимдин жараһәттирим сесип, шәлвәрәп кәтти.

⁷ Азаптин бәллирим толиму пүкүлүп кәтти,
Күн бойи ғәмгә петип жүримән!

⁸ Чатирақлирим отқа толди,
Әттиримниң сақ йери йоқтур.

⁹ Мән толиму һалсирап, езилип кәттим;

Қәлбимдики азап-қайғу түпәйлидин һөкирәймән.

¹⁰ Рәб, барлиқ арзум көз алдиңдидур;

Уһ тартишлирим Сәндин йошурун әмәс;

¹¹ Жүригим жиғилдап, һалимдин кәттим;

Кәзлиримниң нури өчти.

¹² Яр-бурадәрлиримму мени урған ваба түпәйлидин, өзлирини мәндин тартти;
Йеқинлиримму мәндин жирақ қачти.

¹³ Женимни алмақчи болғанлар қапқан қуриду;

Маңа зиянни қәстлигәнләр зәһирини чачмақта;

Улар күн бойи һейлә-микирләрни ойлимақта.

¹⁴ Лекин мән гас адәмдәк аңлимаймән,

Гача адәмдәк ағзимни ачмаймән;

¹⁵ Бәрһәқ, мән аңлалмайдиған гаслардәк болуп қалдим;
Ағзимда қилидиған рәддийә-тәнбиһ йоқ.

¹⁶ Чүнки үмүтүмни Сән Пәрвәрдиғарға бағлидим;

Рәб Худайим, Сән илтижайимға ижабәт қилисән.

¹⁷ Чүнки мән: — «Улар мениң үстүмгә чиқип махтанмиғай;

Болмиса, путлирим тейилип кәткәндә, улар шатлиниду» — дедим мән.

¹⁸ Чүнки мән дәлдәңшип, түгишәй дәп қалдим,

Азавим көз алдимдин кәтмәйду.

¹⁹ Чүнки мән өз яманлиғимни иқрар қилимән;

Гунайим үстидә қайғуримән. ■

²⁰ Лекин дүшмәнлирим жушқун һәм күчлүктур;

Қара чаплап, маңа нәпрәтләнгәнләрниң сани нурғундур.

²¹ Вапаға жапа қилидиғанлар болса, мән билән қаршилишиду;

Чүнки мән яхшилиқни көзләп, интилимән.

²² И Пәрвәрдиғар, мәндин ваз кәчмигәйсән!

И Худайим, мәндин жирақлашмиғайсән!

²³ И Рәб, мениң ниҗатлиғим,

Маңа чапсан ярдәм қилғайсән!

38

38-күй .... Худаниң тәрбийисини чүшинип йетиш

1-2 Нәғмичиләрниң беши Йәдугунға тапшурулған, Давут язған күй: —

«Тилим гуна қилмисун дәп,
Йоллиримға диққәт қилимән;

Рәзилләр көз алдимда болса, мән ағзимға бир көшәк салимән» — дегән едим.□

³ Мән сүкүт қилип, зуван сүрмидим,
Һәтта яхшилиқ тоғрисидали сөзләрниму ағзимдин чиқармидим;
Бирақ дил азавим техиму қозғалди.□

⁴ Көңлүмдә зәрдәм қайниди,
Ойланғансери от болуп янди;
Андин тилим ихтиясиз сөзләп кәтти.

⁵ И Пәрвәрдигар, өз әҗилимни,
Күнлиримниң қанчилик экәнлигини маңа аян қилғин;
Аҗиз инсан балиси экәнлигимни маңа билдүргин.

⁶ Мана, Сән күнлиримни пәқәт нәччә ғеричла қилдиң,
Сениң алдиңда өмрүм йоқ һесавидидур.
Бәрһәқ, барлиқ инсанлар тик турсиму, пәқәт бир тиниқла, халас.
Селаһ. ■

⁷ Бәрһәқ, һәр бир инсанниң һаяти худди бир көләңгидур,
Уларниң алдирап-салдирашлири беһудә аваричилиқтур;
Улар байлиқларни топлайду, лекин кейин бу байлиқларни кимниң қолиға
жуғлинидиғанлиғини билмәйду.

⁸ И Рәб, әнди мән немини күтимән?
Мениң үмүтүм саңила бағлиқтур.

⁹ Мени барлиқ асийлиқлиримдин қутқузғайсән,
Мени һамақәтләрниң мәсқирисигә қалдурмиғайсән.

¹⁰ Сүкүт қилип зуван сүрмидим;
Чүнки мана, мошу җазани Өзүң жүргүзгәнсән.

¹¹ Мени салған вабайиңни мәндин нери қилғайсән;
Чүнки қолуңниң зәрбиси билән түгишәй дәп қалдим.

¹² Сән тәнбиһлириң билән кишини өз яманлиғи үчүн тәрбийилигиниңдә,
Сән худди нәрсиләргә күйә қурути чүшкәндәк, униң иззәт-ғурурини йоқ қиливетисән;
Бәрһәқ, һәр бир адәм бир тиниқла, халас. Селаһ.

¹³ И Пәрвәрдигар, дуайимни аңлиғайсән,
Пәрядимға қулақ салғайсән!

Көз яшлиримға сүкүт қилмиғайсән!
Чүнки мән пүткүл ата-бовилиримдәк,
Сениң алдиңда яқа жутлуқ, мусапирмән, халас!■

¹⁴ Маңа тиккән көзүңни мәндин нери қилғайсәнки,
Мән барса кәлмәс җайға кәткичә,
Мени бир аз болсиму раһәттин бәһримән қилғайсән.

39

39-күй ••• Бешарәт — Давутниң әвлади болған Қутқузғучи-Мәсиһ, Давут арқилиқ келиду

1-2 Давут язған күй: —

Пәрвәрдигарға тәлмүрүп, күттүм, күттүм;
У маңа егилип пәрядимни аңлиди.

³ У мени һалакәт орикидин,

□ **38:1-2** «Йәдун» — Давут пәйғәмбәр «мәдһийә Хори»ниң йетәкчиси дәп бекиткән кишини көрситиду («1Тар.» 16:41ни көрүң).«Нәғмичиләрниң беши Йәдунға тапшурулған» — башқа бир хил тәржимиси: «Нәғмичиләрниң йетәкчисигә тапшурулуп, «Йәдун» (мәдһийәләш дегән мәнидә) аһаңида оқулсун дәп...». □ **38:3** «Һәтта яхшилиқ тоғрисидали сөзләрниму ағзимдин чиқармидим» — башқа бир хил тәржимиси: «Һәр қандақ пәйдисиз сөздин қалдим». ■ **38:6** Зәб. 61:10-11; 143:4 ■ **38:13** Лав. 25:23; 1Тар. 29:15; Зәб. 118:19; Ибр. 11:13; 1Пет. 2:11

Шундақла патқақ лайдин тартивалди,
Путлиримни уюлташ үстигә турғузуп,
Кәдәмлиримни мустәһкәм қилди.

⁴ У ағзимға йеңи нахша-мунажатни,
Йәни Худайимизни мәдһийиләшләрни салди;
Нурғун хәлиқ буни көрүп, қорқиду,
Һәм Пәрвәрдигарға тайиниду.

⁵ Тәкәбурлардин ярдәм издимәйдиган,
Ялғанчиликқа езип кәтмәйдиган,
Бәлки Пәрвәрдигарни өз таянчиси қилған киши бәхитлиқтур!

⁶ И Пәрвәрдигар Худайим,
Сениң биз үчүн қилған карамәтлириң вә ой-нийәтлириңни барғансери көпәйтип, сан-
санақсиз қилғансән,

Кимму уларни бир-бирләп һесаплап Өзүңгә рәхмәт қайтуруп болалисун!

Уларни сөزلәп баштин-ахир баян қилай десәм,

Уларни санап түгитиш мүмкин әмәс. □

⁷ Нә қурбанлиқ, нә аш һәдийәләр Сениң тәләп-арзуюң әмәс,
Бирақ Сән маңа сәзгүр қулақларни ата қилдиң;

Нә көйдүрмә қурбанлиқ, нә гуна қурбанлиғини тәләп қилмидиң; □ ■

⁸ Шуңа жавап бәрдимки —

«Мана мән кәлдим!» — дедим.

Орам язма дәстурда мән тоғрилиқ пүтүлгән: — □

⁹ «Худайим, Сениң көңлүндики ирадәң мениң хурсәнлигимдур;

Сениң Тәврат қанунуң қәлбимгә пүтүклүктур». ■

¹⁰ Бүйүк жамаәт арисидә туруп мән һәққанийлиқни жақалидим;

Мана буларни өзүмдә қилчә елип қалғум йоқтур,

И Пәрвәрдигар, Өзүң билисән. ■

¹¹ Һәққанийлиғиңни қәлбимдә йошуруп жүрмидим;

Вападарлиғиңни вә нижатлиғиңни жақалидим;

Өзгәрмәс муһәббетиң вә һәқиқитиңни бүйүк жамаәткә һеч йошурмастин баян қилдим.

¹² И Пәрвәрдигар, мәриванлиқлириңни мәндин айимиғайсән;

Өзгәрмәс муһәббетиң вә һәқиқитиң һәрдайим мени сақлиғай!

¹³ Чүнки сансиз күлпәтләр мени оивалди;

Қәбиһлиқлирим мени бесивелип, көрәлмәйдиган болдум;

Улар бешимдики чечимдин көп,

Жасаритим түгишип кәтти.

¹⁴ Мени қутқузушни тоғра тапқайсән, и Пәрвәрдигар!

И Пәрвәрдигар, тез келип, маңа ярдәм қилғайсән!

¹⁵ Мениң һаятимға чаң салмақчи болғанлар бирақла йәргә қаритилип рәсва қилинсун;

Мениң зийинимдин хурсән болғанлар кәйнигә яндурулуп шәрмәндә болғай. ■

¹⁶ Мени: — «Ваһ! Ваһ!» дәп мәсқирә қилғанлар өз шәрмәндилигидин алақзадә болуп кәтсун!

¹⁷ Бирақ Сени издигүчиләрниң һәммиси Сәндә шатлинип хошал болғай!

□ **39:6** «Кимму уларни бир-бирләп һесаплап өзүңгә рәхмәт қайтуруп болалисун!» — башқа бир хил тәржимиси: «Кимму Саңа тәңдаш болуп сени тосалисун?!». □ **39:7** «...Сән маңа сәзгүр қулақларни ата қилдиң» — башқа

бир хил тәржимиси болуши мүмкин: «сән мениң қулақлиримни санжидиң». Муса пәйғәмбәр арқилиқ чүшүрүлгән муқәддәс қанун бойичә, бир қулниң өз ғоҗайиниға мәңгү хизмәттә болғуси болса, буни бәлгүләш үчүн ғоҗайин униң қулиқиға бигиз санжиду («Мис.» 21-бапни көрүң). Бу хил тәржимә тоғра болса, бу Мәсиһниң Худаға мәңгүлүк садиқлиғини билдүридиған сөздур. «Нә қурбанлиқ, нә аш һәдийәләр... нә көйдүрмә қурбанлиқ, нә гуна қурбанлиғини тәләп қилмидиң» — «Лав.» 1-7-бапта тәләп қилинған бәш хил асасий қурбанлиқларниң һәммиси мошу 6-айәттә тилға елиниду. ■ **39:7** Лав. 2:1; 3:1; 4:13; Ибр. 10:5-12 □ **39:8** «Орам язма дәстурда мән тоғрилиқ пүтүлгән» — «орам язма дәстур» Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән муқәддәс қанунни көрситиду. ■ **39:9** Зәб. 36:31; Йәш. 51:7 ■ **39:10**

Зәб. 34:18; 110:1 ■ **39:15** Зәб. 34:4,26; 69:3; 70:13

Ниҗатлиғиңни сөйгәнләр һемишә: «Пәрвәрдигар улуклансун» дейишкәй!

¹⁸ Мән езилгән һәм йоқсул болсамму,
Бирақ Рәб йәнила мени яд етиду;
Сән мениң Ярдәмчим, мениң азат қилғучим;
И Худайим, кечикмәй кәлгәйсән!

40

40-күй ••• Ағриқниң дуаси

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй: —

Ғериб-ажизларға ғәмхорлуқ қилған киши нәқәдәр бәхитлик-һә!

Еғир күнләрдә Пәрвәрдигар униңға панаһ болиду. □

³ Пәрвәрдигар уни қоғдап, уни аман сақлайду;

У зиминда туруп бәхитияр яшайду;

Сән уни дүшмәнлириниң ихтияриға чүшүрмәйсән!

⁴ Орун тутуп зәиплишип ятқинида, Пәрвәрдигар униңға дарман болиду;

Сән униң ятқан орун-көрпилирини раслап түзәштүрүп турисән. □

⁵ Мән илтижа қилип: — «И Пәрвәрдигар, маңа меһриванлиқ көрсәткәйсән,

Женимға шипалиқ бәргәйсән;

Чүнки мән алдинда гуна қилдим» — дедим. □

⁶ Дүшмәнлирим мән тоғрилиқ: —

«У қачанму өлүп, нами-нәсли қуруп кетәр?» — дәп маңа яманлиқ тиләйду.

⁷ Бириси мени көргили кәлгән болса,

У алдамчи сөзләрни қилиду;

Улар кәйнимдин көңлидә шумлуқ топлап,

Андин сиртларға чиқип шу ишларни тарқитип по атиду;

⁸ Маңа өч болғанларниң һәммиси маңа қарита өз ара кусурлишиду,

Улар маңа зиянкәшлик қәстидә болиду.

⁹ Улар: «Униң бешиға жин-шәйтандин бир кесәл чаплашти;

Әнди у орун тутуп йетип қалди;

У қайтидин туралмайду» — дейишиду.

¹⁰ Һәтта сирдишим дәп ишәнгән қәдинас достум,

Мән билән һәмдәстихан болуп тузумни йегәнму маңа пут атти. □ ■

¹¹ Бирақ Сән Пәрвәрдигар, маңа рәһим қилғайсән;

Дүшмәнлиримдин интиқам елишқа,

Мени турғузғайсән;

¹² Дүшминимниң үстүмдин ғәлибә қилип шатланмиғинидин,

Сени мәндин сөйүниду, дәп билимән.

¹³ Бирақ маңа кәлсәк, дурус болғанлиғимдин, сән мени йөләйсән;

Сән мени мәңгү Өз һозурунда қәд көтириткүзүп турғузисән.

¹⁴ Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға әбәдил-әбәткичә тәшәккүр-мәдһийә қайтурулғай!

Амин! Амин!

□ **40:1-2** «Ғериб-ажизларға — ибраний тилида: Ғериб-ажизларға □ **40:4** «Сән униң ятқан орун-көрпилирини раслап түзәштүрүп турисән» — башқа бир хил тәржимиси: «Сән уни ятқан орнидин турғузуп әслигә кәлтүрисән».

□ **40:5** «Чүнки мән алдинда гуна қилдим» — ибраний тилида: «Чүнки мән алдинда гунакар болдум» дегән тәржимиси болиду. □ **40:10** «Мән билән һәмдәстихан болуп тузумни йегән...» — ибраний тилида «Мән билән һәмдәстихан болуп ненимни йегән...».

■ **40:10** Юһ. 13:18

41

Иккинчи Бөлүм .... 41-күй .... Худага тәшна болган мусапирниң дуаси

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дөп, Коранниң оғуллири үчүн йезилған «Масқил»: —

Кейик ериқлардики суға тәшна болғандәк,
Женим саңа тәшнадур, и Худа.□

³ Мениң женим Худаға, һаят Тәңригә интизардур;
Аһ, мән қачанму Худаниң һозурида көрүнүшкә мүйәссәр болиман?■

⁴ Мениң кечә-күндүз йегиним көз яшлирим болуп кәлгән;
Хәқләр күн бойи мәндин: «Худайиң қәйәрдә?» дөп сорайду.■

⁵ Өткән күнләрни әсләп,
Женимниң дәрдлирини төкүватимән
(Мән көпчилик билән кетиветип,
Худаниң өйигә тәнтәнә қилип меңип,
Хошаллиқта һәмдусана оқуп, нахша ейтип,
һейтни тәбриклигән топ-топ қошундәк, жамаәт билән биллә бараттим!).

⁶ — И женим, Сән тенимдә немишкә бундақ қайғурисән?
Немишкә ичимдә бундақ мәйүслинип кәттиң?

Худаға үмүт бағла;
Чүнки Униң қамалидин чиққан нижатлиқтин,
Мән Уни йәнила улуклайман, — Мениң Худайимни!■

⁷ Женим ичимдә мәйүслинип кәтти;
Шуңа мән Сени сегинимән;
Һәтта мусапирлиқта Йордан дәрияси бойидики вадиларда,
Һәрмон тағлирида, Мизар теғидиму Сени сегинимән.

⁸ Сениң шарқиратмилириңниң авазлириға,
Чоңқур һаң билән чоңқур һаң маслишип һөкиримәктә.
Сениң һәммә долқунлириң һәм қайнам-ташқинлириң мени фәриқ қилди.

⁹ Күндүзи Пәрвәрдиғар өзгәрмәс муһәббитини маңа буйруйду,
Кечилири Униң нахшиси,
Вә һәм һаятим болған Тәңригә қилған дуа маңа һәмраһ болиду.

¹⁰ Мән Қорам Тешим болған Худаға: —
«Мени немишкә унтуп қалдиң?
Мән немишкә дүшмәнниң зулумиға учрап,
Һемишә азап чекип жүрүватимән?» — дәймән.■

¹¹ Сүйәклиримни әзгәндәк рәқиплирим мени мәсқирә қилип әйипләйду;
Улар күн бойи мәндин: «Худайиң қәйәрдә?» — дөп соримақта.

¹² И женим, тенимдә немишкә бундақ қайғурисән?
Немишкә ичимдә бундақ мәйүслинип кәттиң?
Худаға үмүт бағла;
Чүнки мән Уни йәнила мәдһийиләймән,
Йәни чирайимға саламәтлик, нижатлиқ ата қилғучи Худайимни мәдһийиләймән!
У мениң Худайимдур!

□ **41:1-2** «Коранниң оғуллири үчүн йезилған «Масқил»» — «Коран» Муса вә һарун пәйғәмбәргә қарши исян көтәргән киши. Бирақ көрүнүп туридуки, униң әвлатлири Худаниң йолида маңатти. Улар бәлким «каһин» (қурбанлиқ қилғучи) болуп, муқәддәс ибадәтханида ибадәт хизмитидә Зәбурдики йеқимлиқ мәдһийә нахшилирини ейтиш билән шуғуланған. Бу күйдин қариғанда, язғучи Исраилниң шималий падишалиғидики Ливан дегән хилвәт тағлиқ райониға сүргүн қилинған. «Масқил» — «Масқил»ниң мәнаси бизгә намәлум; бәзи алимлар уни «тәрбийилик» дегәнни билдүриду, дөп қарайду; йәни бәзиләр уни «маһирлиқ билән етилсун» дегәнни билдүриду, дөп қарайду. ■ **41:3** Зәб. 62:1-3 ■ **41:4** Зәб. 79:6 ■ **41:6** Зәб. 42:5 ■ **41:10** Зәб. 34:11-17; 37:7; 42:2

42

42-күй .... Сәргәрданниң дуаси .... 1-айәттики изаһатни көрүң

- 1 И Пәрвәрдигар, мән тоғрилиқ һөкүм чиқарғайсән,
Дөвайимни әқидисиз бир хәлиқ алдида соригайсән;
Мени һейлигәр һәм қәбиһ адәмдин қутулдурғайсән. □
- 2 Чүнки Сән панаһғаһим болған Худадурсән;
Немишкә мени ташлавәткәнсән?
Немишкә дүшмәнниң зулумиға учрап,
Һемишә азап чекип жүриватимән?» — дәймән. ■
- 3 Өз һәқиқитиң вә нуруңни әвәткин,
Улар мени йетәклигәй!
Мени муқәддәс теғиңға,
Маканиңға елип кәлгәй! □
- 4 Шуниң билән мән Худаниң қурбанғаһи алдиға барай,
Йәни мениң чәксиз хушлуғум болған Тәңриниң йениға барай;
Бәрһәқ, чилтар челип Сени мәдһийиләймән, и Худа, мениң Худайим!
- 5 И женим, сән немишкә бундақ қайғурисән?
Немишкә ичимдә бундақ беарам болуп кетисән?
Худаға үмүт бағла!
Чүнки мән Уни йәнила мәдһийиләймән,
Йәни чирайимға саламәтлик, нижатлик ата қилғучи Худайимни мәдһийиләймән! □ ■

43

43-күй .... Мәғлубийәттин кейинки мунажәт

- 1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Коранниң оғуллири үчүн йезилған «Масқил»: —

- И Худа, өз қулақлиримиз билән аңлидуқ,
Атилиримиз бизгә баян қилип,
Өз күнлиридә, йәни қедимки заманларда Сениң қилған зор ишлириңни уқтурған еди;
3 Сән ата-бовилиримизниң алдида Өз қолуң билән ят әлләрни қоғливетип,
Уларниң зиминиға ата-бовилиримизни орунлаштурдуң;
Ят қовмларға апәт чүшүрүп, уларни тарқитивәттиң. □ ■
- 4 Бәрһәқ, бовилиримиз зиминни өз қиличи билән алғини йоқ,
Өз билиги билән өзлирини қутқузғиниму йоқ;
Бу бәлки Сениң оң қолуң, Сениң билигиң вә жамалиңниң нуриниң қилғинидур;
Чүнки Сән улардин хурсәнлик таптиң.
- 5 Сән Өзүң мениң падишасимдурсән, и Худа,
Сән Якуп үчүн ғәлибиләр буйруғучидурсән. □
- 6 Сән арқилиқ биз рәқиплиримизни һайдиветимиз;
Намиң билән өзимизгә қарши турғанларни чәйләймиз;
- 7 Чүнки өз оқайимға таянмаймән,

□ 42:1 «Изаһат» — көп алимлар 42- һәм 43-күй әслидә бир күй еди, дәп қарайду. ■ 42:2 Зәб. 34:11-17; 37:7; 41:11 □ 42:3 «Маканиңға елип кәлгәй!» — ибраний тилида «Маканлириңға елип кәлгәй!». □ 42:5 «Чүнки мән Уни йәнила мәдһийиләймән, йәни чирайимға саламәтлик, нижатлик ата қилғучи Худайимни мәдһийиләймән!» — башқа бир хил тәржимиси: «Чүнки Униң жамалидин чиққан нижатлик билән, мән Уни йәнила улуклаймән, мениң Худайим!». ■ 42:5 Зәб. 41:6,12 □ 43:3 «Ят қовмларға апәт чүшүрүп, уларни (демәк, ят әлләрни) тарқитивәттиң» — башқа бир хил тәржимиси: «Ят қовмларға апәт чүшүрдүң, бирақ уларни (демәк, өз хәлқиңни) ронақ тапқуздуң». ■ 43:3 Мис. 15:17; Зәб. 79:9-10 □ 43:5 «Сән Якуп үчүн ғәлибиләр буйруғучидурсән» — бу йәрдә «Якуп» Исраил хәлқини көрситиду, әлвәттә.

Ҷиличимму мени қутқузалмайду.

⁸ Чүнки Сән бизни рәқиплиримиздин қутқуздуң,
Бизгә өч болғанларни йәргә қараттиң.

⁹ Худани күн бойи иптихарлинип махтаимиз;
Намиңни әбәдил-әбәткичә мәдһийиләймиз.

Селәһ!

¹⁰ Бирақ Сән *һазир* бизни ташлаветип аһанәткә қалдурдуң;
Қошунлиримиз билән жәңгә биллә чиқмайсән. ■

¹¹ Сән рәқиплиримиз алдида бизни чекиндүрдүң;
Бизни өчмәнләргә халиғанчә талан-тараж қилдурдуң.

¹² Союшқа тапшурулған қойлардәк, бизни уларға тапшурдуң,
Әлләр арасиға бизни тарқитивәттиң.

¹³ Сән Өз хәлқиңни бекарға сетивәттиң,
Униң қиммитидин Өзүң һеч бейип кәтмидиң;

¹⁴ Сән бизни хошна әлләрниң мәсқирисигә қалдурғансән;
Әтрапимиздикиләргә аһанәт, заңлиқ объекти қилдиңсән. ■

¹⁵ Сән бизни әлләр арасида сөз-чөчәккә қойдуңсән,
Ят қовмлар бизгә баш чайқишип қарашмақта.

¹⁶⁻¹⁷ Мәсқирә һәм күпүрлүк ейтқучиларниң авази түпәйлидин,
Дүшмәнләр вә өч алғучилар түпәйлидин,

Күн бойи уятим алдимдин кәтмәйду,
Йүзүмниң номуси мени чирмивалди.

¹⁸ Мана буларниң һәммиси бешимизға чүшти;
Бирақ биз Сени унтумидуқ,

Яки әһдәңгә һеч асийлиқ қилмидуқ;

¹⁹ Қәлбимиз һеч янмиди, Саңа садақәтсизлик қилмидуқ,
Қәдәмлиримиз йолундин һеч езип кәтмиди.

²⁰ Бирақ Сән бизни чилбәриләр маканида әздиң,
Бизгә өлүм сайисини чаплаштурдуң.

²¹ Әгәр биз Худайимизниң намини унтуған болсақ,
Яки ят бир илаһқа қол кәтәргән болсақ,

²² Худа Сән чоқум буни сүрүштә қилмас едиңму,
Қәлбтики сирларни билип туридиған турсаң?

²³ Бирақ Сән түпәйли биз күн бойи қирилмақтимиз;
Боғузлинишни күтүп турған қойлар кәби һесапланмақтимиз. ■

²⁴ Ойған, и рәб! Немишкә ухлап ятисән?

Орнуңдин тур, бизни мәңгүгә ташлаветмигәйсән!

²⁵ Немишкә йүзүңни биздин йошурисән?

Немишкә күлпәтлиримизгә, учриған зулумлиримизға писәнт қилмайсән?

²⁶ Қариғина, женимиз тупрақта беғирлап жүриду;
Тенимиз йәргә чаплашти;

²⁷ Орнуңдин туруп бизгә ярдәмдә болғайсән!

Өзүңниң өзгәрмәс муһәббитиң сәвәвидин,
Бизләрни һөрлүккә чиқарғайсән!

44

44-күй ••• Падишаһниң той мунажјити ••• 1-айәттики изаһатни көрүң

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Нилупәрләр» дегән аһаңда оқулсун дәп, Корәһниң оғуллириға тапшурулған, «сөйүмлүк яр үчүн» дегән «Масқил» мунажат-нахша: —

Кәлбимдин гезәл иш тоғрисида сөзләр урғуп чиқмақта;

Падишаға беғишлиған мунажитимни ейтимән;

Тилим гоя маһир шаирниң қәлиמידур;□

³ Инсан балилири ичидә сән әң гезәлдурсән;

Ләвлириң шапаәт билән толдурулғандур;

Шуңа Худа саңа мәңгүгә рәхмәт қилди.

⁴ И бүйүк болғучи,

Қиличиңни асқин йениңға,

Һәйвитиң вә шану-шәвкитиң билән!

⁵ һәқиқәт, кәмтәрлик һәм адаләтни алға сүрүшкә атланғиниңда,

Шану-шәвкәт ичидә ғәлибә билән алға бас!

Шуниң билән оң қолуң өзүңгә карамәт қорқунучлуқ ишларни көрситиду!■

⁶ Сениң оқлириң өткүрдур,

Улар падишаниң дүшмәнлириниң жүригигә санж依лиду;

Пүтүн әлләр айиғиңға жиқитилиду.

⁷ Сениң тәхтиң, и Худа, әбәдил-әбәтликтур;

Падишаһлиғиңдики Шаһанә һасаң, адаләтниң һасисидур.□ ■

⁸ Сән һәққанийликни сөйүп, рәзилликкә нәпрәтлинип кәлгәнсән;

Шуңа Худа, йәни сениң Худайиң, сени һәмраһлириңдин үстүн қилип шатлиқ мейи билән мәсиһ қилди.□

⁹ Сениң кийимлириңдин мурмәкки, муәтгәр вә дарчин һиди келиду;

Пил чиши сарайлиридики сазәндиһәрниң тарлиқ сазлири сени хурсән қилиду. ■

¹⁰ Падишаһларниң мәликилири һөрмәтлик кенизәклириңниң қатаридидур;

Ханишиң Офирдики сап алтун *зибу-зинәтләр*ни тақап оң қолуңда туриду;□

¹¹ «Аңлиғин, и қизим, көргин, сөзлиримгә қулақ салғин;

Өз қәбиләң вә ата жәмәтиңни унтуп қал!

¹² Шуниң билән падиша гезәл жәмәлиңға мәптун болиду;

У сениң ғожаң, сән униңға сәждә қил».

¹³ Тур шәһириниң қизи *алдиңда* соға билән һазир болиду;

Халайиқ арасидики байлар сениң шапаитиңни күтиду;□ ■

¹⁴ Шаһанә қизниң ички дуняси пүтүнләй парлақтур,

Униң кийимлириму зәр билән кәштиленгән;□

¹⁵ У кәштилик кийимләр билән падишаниң һозуриға кәлтүрүлиду;

Кәйнидин униңға қолдаш кенизәкләрму биллә йениңға елип келиниду;□

¹⁶ Улар хушал-хурам, шатлиқ ичидә башлап келиниду;

Улар бирликтә падишаниң ордисиға киришиду.

¹⁷ «Ата-бовилириңниң орниға оғуллириң чиқиду;

□ **44:1-2** «изаһат» — гәрчә бу күй Сулайманниң той күнини тәбрикләшкә йезилған болсиму, униңдики сөзләр бешарәт болуп, аләмниң падишаси болидиған Мәсиһниму алдин-ала көрситиду. «падишаға беғишлиған мунажитимни ейтимән» — ибраний тилида «падишаға беғишлиған әсиримни ейтимән». ■ **44:5** Зәк. 9:9 □ **44:7** «Сениң тәхтиң, и Худа, әбәдил-әбәтликтур» — Инжилдики «ибранийларға» дегән қисимда (1-бапта) көрсәткәндәк, бу сөзләр (шундақла кейинки 7-айәткичә) бешарәтлик сүпәттә падишаниң өзигә (йәни Мәсиһкә) ейтилиду («Ибр.» 1:8-9). ■ **44:7** Ибр. 1:8 □ **44:8** «Шуңа Худа ... сени ... шатлиқ мейи билән мәсиһ қилди» — «мәсиһ қилиш» тоғрилиқ 2-күйдик изаһатларни һәм «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **44:9** Йәш. 61:1-2; Рос. 10:38 □ **44:10** «Һөрмәтлик кенизәклириңниң қатаридидур» — яки «мөһтәррәм меһманлириңниң қатаридидур». □ **44:13** «Тур шәһириниң қизи» — Тур шәһиридики пухраларни көрситиши мүмкин. ■ **44:13** Зәб. 71:10-11 □ **44:14** «Шаһанә қизниң ички дуняси пүтүнләй парлақтур» — башқа бир хил тәржимиси: «Падишаһниң қизи ички һужрида шәрәпликтур». □ **44:15** «Кәйнидин униңға қолдаш кенизәкләрму биллә йениңға елип келиниду» — «йениңға» той қиливатқан падишаниң йенини көрсәтсә керәк.

Сән уларни пүткүл жаһанға һаким қилисэн.□

¹⁸ Мән сениң намиңни әвлатдин-әвлатқа яд әткүзимән;
Шуңлашқа барлиқ қовмлар сени әбәдил-әбәткичә мәдһийиләйду».

45

45-күй *** Худа башпанәһтур

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Пак қызлар үчүн» дегән аһанда оқулсун дәп, Корәһниң оғуллири үчүн йезилған күй: —

Худа панәһгаһимиз вә қудритимиздур;

Күлпәтләр чүшкән һаман һазир болидиған бир ярдәмчидур. □

³⁻⁴ Шуңа йәр-зимин өңтүрүлүп, тағлар гүмүрүлүп деңиз тәглиригә чүшүп кәтсиму,

Униң долқунлири шавқунлинип қайнам болсиму,

Өркәшлири билән тағлар силкинип кәтсиму,

Қорқмаймиз.

Селаһ.

⁵ Худаниң шәһирини — Йәни һәммидин Алий Болғучи маканлашқан муқәддәс жайни,

Хурсән қилидиған еқинлири шахлиған бир дәрия бардур.

⁶ Худа униң оттурисидидур;

У йәр һәргиз тәвримәйду;

Худа таң етиш биләнла униңға ярдәмгә келиду.

⁷ Барлиқ әлләр қайнап, падишалиқлар титрәп кәтти;

У авазини қоювәткән һаман,

Йәр ерип кетиду.

⁸ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар биз билән биллә;

Яқупниң Худаси егиз қорғинимиздур!

Селаһ!

⁹ Келиңлар, Пәрвәрдигарниң қилғанлирини көрүңлар!

У йәр йүзидә қилған карамәт вәйранчиликларни көрүңлар!□

¹⁰ У, жаһанниң у четигичә болған урушларни тохтитиду;

У оқяларни сундуриду,

Нәйзиләрни оштуветиду,

Жәң һарвулирини отта көйдүриветиду.

¹¹ У: «Тохташ, мениң Худа екәнлигимни билип қоюш!

Мән пүткүл әлләр арисидә улуклинимән;

Мән йәр йүзидә “бүйүк” дәп қарилимән» — дәйду.

¹² Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар биз билән биллә,

Яқупниң Худаси бизниң егиз қорғинимиздур!

46

46-күй *** Худа мәңгү гәлибә қилғучидур

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Корәһниң оғуллири үчүн йезилған күй:
—

□ **44:17** «Ата-бовилириңниң орниға оғуллириң чиқиду; сән уларни пүткүл жаһанға һаким қилисэн...» — бу сөzlәр (16- һәм 17-айәт) падишаға беваситә ейтилиду. □ **45:1-2** «Пак қызлар үчүн» — ибраний тилида «Аламот» дейилиду. Башқа бир хил мәнаси: «Аяларниң жуқури авазлиқ күйи үчүн йезилған» дегән болуши мүмкин.

□ **45:9** «... У (Пәрвәрдигар) йәр йүзидә қилған карамәт вәйранчиликларни көрүңлар» — Пәрвәрдигарниң «вәйранчилик»лириниң интайин ижабий нәтижиси бар — 9-айәтни көрүң.

Барлиқ қовмлар, Худани алқишлаңлар!
 Униңға жуқури авазиңлар билән хошаллиқ тәнтәнисини яңритиңлар!
 3 Чүнки һәммидин Алий Болғучи, Пәрвәрдигар, дәһшәтлик вә һәйвәтликтур,
 Пүткүл жаһанни сориғучи бүйүк Падишадур. □
 4 У бизгә хәлиқләрни бойсундуруп,
 Бизни әл-милләтләр үстигә һаким қилиду. □
 5 У биз үчүн мирасимизни таллап,
 Йәни Өзи сөйгән Яқупниң пәхри болған зиминни бекитип бәрди.
 Селаһ!
 6 Худа тәнтәнә садаси ичидә,
 Пәрвәрдигар сүнай садаси ичидә жуқуриға көтирилди;
 7 Худаға нахша-күй ейтиңлар, нахша-күй ейтиңлар!
 Падишасимизға нахша-күй ейтиңлар, нахша-күй ейтиңлар!
 8 Худа пүткүл жаһанниң падишасидур;
 Зәһниңлар билән униңға нахша-күй ейтиңлар!
 9 Худа әлләр үстидә һөкүм сүриду;
 У Өзиниң пак-муқәддәслигиниң тәхтидә олтириду.
 10 Әл-жутларниң каттилири жәм болуп,
 Ибраһимниң Худасиниң хәлқигә қошулди;
 Чүнки жаһандики барлиқ қалқанлар Худаға тәвәдур;
 У нәқәдәр алийдур! □

47

47-күй ••••• Зион — Худаниң шәһири

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Коранниң оғуллири үчүн йезилған күй:
 —

Улуқдур Пәрвәрдигар,
 Худайимизниң шәһиридә, Униң муқәддәслиги турған тағда,
 У зор мәдһийәләргә лайиқтур!
 3 Егизлигиниң көркәм, Зион теғи,
 Пүткүл жаһанниң хурсәнлигидур;
 Шималий тәрәплири гөзәлдур,
 Бүйүк падишаниң шәһиридур! □ ■
 4 Худа қорғанлирида туриду,
 Бу йәрдә У егиз панаһғаһ дәп тонулиду;
 5 Мана, падишалар жиғилди,
 Улар шәһәрни бесип өтүп, жәм болди.
 6 Шәһәрни көрүпла улар алақзадә болди;
 Дәккә-дүккигә чүшүп бәдәр қечишти.
 7 У йәрдә уларни титрәк баста,
 Толғақ йегән аялдәк улар азапланди;

□ **46:3** «...Пәрвәрдигар, дәһшәтлик вә һәйвәтликтур» — ибраний тилида «дәһшәтлик» һәм «һәйвәтлик» бир сөз биләнла ипадилиниду. □ **46:4** «... Бизни әл-милләтләр үстигә һаким қилиду» — ибраний тилида: — «...Әл-милләтләрни путимиз астида қилиду». □ **46:10** «...жаһандики барлиқ қалқанлар Худаға тәвәдур» — «қалқанлар» бәлким дуниядики барлиқ қурал-ярақларни көрситиду. Башқа бир хил тәржимиси: — «падишалар». □ **47:3** «Шималий тәрәплири гөзәлдур» — йәнә бир хил тәржимиси «Зафон теғи чоққилиридәк гөзәлдур». Кона бутпәрәслик ривайәтлири бойичә, «Зафон теғи» дуниядики әң егиз, әң муқәддәс, әң улуқ жай еди. Мүмкинчилиги барки, күй муәллипи мошу йәрдә Зионни униңға охшитиду. ■ **47:3** Мат. 5:35

8 Сән Таршиштики кемиләрни шәриқ шамили билән вәйран қиливәттиң.□

9 Қулиқимиз аңлиғанни,

Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң шәһиридә,

Худайимизниң шәһиридә,

Биз һазир өз көзимиз билән шундақ көрдуқ;

Худа мәңгүгә уни мустәһкәм қилиду.

Селәһ.

10 Биз сениң муқәддәс ибадәтханаң ичидә туруп, и Худа,

Өзгәрмәс муһәббитиңни сегиндуқ.

11 Намиңға лайиқтур,

Жаһанниң чәт-чәтлиригичә йәткүзүлгән мәдһийилириң, и Худа;

Сениң оң қолуң һәққанийлиқ билән толған.

12 Сениң адил һөкүмлириңдин,

Сион теғи шатланғай!

Йәһуда қизлири хошал болғай!□

13 Сион теғини айлинип меңип,

Этрапида сәйли қилиңлар;

Униң мунарлирини санап беқиңлар;

14 Кейинки әвлатқа уни баян қилиш үчүн,

Сепил-истиһкамлирини көңүл қоюп күзитиңлар,

Қорғанлирини көздин кәчүрүңлар.

15 Чүнки бу Худа әбәдил-әбәт бизниң Худайимиздур;

У өмүрвайәт бизниң йетәкчимиз болиду!

48

48-күй .... Пүтүн инсанға берилгән несиһәт-агаһландуруш

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Корәһниң оғуллири үчүн йезилған күй:

—

И барлиқ хәлиқләр, көңүл қоюп аңлаңлар!

Йәр йүзидә туруватқанлар, қулақ селиңлар!

3 Мәйли аддий пухра, я есилзадиләр,

Я бай, я гадайлар болсун, һәммиңлар аңлаңлар!

4 Ағзим даналиқни сөзләйду,

Дилим әқилгә уйғун ишларни ойлап чиқиду.□

5 Қулиқим һекмәтлик тәмсилни зән қоюп аңлайду,

Чилтар челип сирлиқ сөзни ечип беримән.■

6 Еғир күнләрдә, мени қилтаққа чүшүрмәкчи болғанларниң қәбиһликлири этрапимда болсиму,

Мән немишкә қорқидикәнмән?

7 Улар байлиқлириға тайиниду,

Мал-мүлүклириниң зорлуғи билән чоңчилик қилиду;

8-10 Инсан мәңгүгә яшап,

Гөр-һаңни көрмәслиги үчүн,

һеч ким өз бурадәриниң һаятини пул билән қайтурувалалмайду;

□ **47:8** «Таршиштики кемиләр» — бу әйәт бәлким бир бешарәттур. Дуниядики барлиқ падишалар жәм болуп Йерусалимға һужум қилмақчи. Уларға Таршиштики кемиләрму (кона заманларда әң күчлүк кемиләр) ярдәм бериду. Бирақ Худа Өз шәһирини қоғдап уларни һалак қилиду. □ **47:12** «Йәһуда қизлири хошал болғай!» — «Йәһуда қизлири» бу йәрдә Йәһуданиң шәһәр-йезилирини көрситиду. □ **48:4** «Ағзим даналиқни сөзләйду» — ибраний тилида «Ағзим даналиқларни сөзләйду». ■ **48:5** Зәб. 77:2; Мат. 13:35

Вә яки Худаға униң женини қутулдурғидәк бани берәлмәйду;
(Чүнки униң жениниң баһаси интайин қиммәт,
Вә бу баһа бойичә болғанда, мәңгүгә қәриз тапшуруши керәктур)□

11 Һәммигә аянки, данишмән адәмләрму өлиду;

Һәммә адәм билән тәң, надан вә һамақәтләр биллә һалак болиду,
Шундақла улар мал-дуниясини өзгиләргә қалдуруп кетиду.

12 Уларниң көңлидики ой-пикирләр шундақки:

«Өй-имаритимиз мәңгүгә,

Макан-туралғулиримиз дәвирдин-дәвиргичә болиду»;

Улар өз йәрлиригә исимлирини нам қилип қойиду.□

13 Бирақ инсан өзиниң нам-иззитидә туривәрмәйду,

У һалак болған һайванлардәк кетиду.

14 Уларниң мошу йоли дәл уларниң наданлиғидур;

Лекин уларниң кәйнидин дунияға кәлгәнләр, йәнила уларниң ейтқан сөзлиригә апирын оқуйду.

Селаһ.

15 Улар қойлардәк тәһтисараға ятқузулиду;

Өлүм уларни өз озуғи қилиду;

Әтиси сәһәрдә дуруслар уларниң үстидин һөкүм жүргүзиду;

Уларниң гөзәллиги чиритилишқа тапшурулиду;

Тәһтисара болса уларниң һәйвәтлик маканидур!□

16 Бирақ Худа женимни тәһтисараниң илкидин қутқузиду;

Чүнки У мени қобул қилиду.

Селаһ.

17 Бириси бейип кетип,

Аилә-жәмәтиниң абройи өсүп кәтсиму,

Қорқма;

18 Чүнки у өлгәндә һеч нәрсисини елип кетәлмәйду;

Униң шөһрити униң билән биллә гәргә чүшмәйду.

19 Гәрчә у өмүр бойи өзини бәхитлик чағлиған болсиму,

(Бәрһәк, кишиләр ронақ тапқиниңда, әлвәттә сени һаман махтайду)

20 Ахири берип, у йәнила ата-бовилириниң йениға кетиду;

Улар мәңгүгә йоруклуқни көрәлмәйду.

21 Инсан иззәт-абройда болуп, лекин йорутулмиса,

Һалак болидиған һайванларға охшаш болиду, халас.

49

49-күй ••• Самавий Сотчи сүкүтини бузуп сөзләйду: — ••• «Һәқиқий ибадәт» дегән немә?

¹ Асаф язған күй: —

Қадир Худа, йәни Пәрвәрдиғар еғиз ечип,

□ **48:8-10** «Вә бу баһа бойичә болғанда, мәңгүгә қәриз тапшуруши керәктур» — йәнә бир хил тәржимиси: «Вә мошу баһа болса, уни әбәдий төләлмәйду». □ **48:12** «Уларниң көңлидики ой-пикирләр шундақки: «Өй-имаритимиз мәңгүгә...»; Улар өз йәрлиригә исимлирини нам қилип қойиду» — толук әйәтниң йәнә бир хил тәржимиси «Улар йәрлиригә өз исимлирини нам қилип қойғини билән, уларниң шу йәрлири дәвирдин-дәвиргичә уларниң ятидиған жайи, йәни уларниң қәбирлири болиду, халас». □ **48:15** «Әтиси сәһәрдә дуруслар уларниң үстидин һөкүм жүргүзиду» — «әтиси сәһәр» бу йәрдә, шүбһисизки, қиямәт күни, йәни өлүмдин тирилиш күнини көрситиду. «Улар қойлардәк тәһтисараға ятқузулиду... Тәһтисара болса уларниң һәйвәтлик маканидур!» — толук әйәтниң башқа бир нәччә хил тәржимиләр учриши мүмкин.

Күнчиқиштин күнпетишқичә йәр йүзидикиләргә муражіәт қилди. □ ■

² Гезәлликниң жәвһири болған Зион теғидин,
Худа жулалиди.

³ Худайимиз келиду, У һәргизму сүкүт ичидә турмайду;
Униң алдида йәвәткүчи от келиду;
Униң әтрапида зор боран-чапқун қайнайду. □

⁴ Өз хәлқини сорақ қилиш үчүн,
У жуқуридин асманларни,
Йәрниму гувалиққа чақириду: —

⁵ «Мениң мөмин бәндилиримни,
Йәни Мән билән қурбанлиқ арқилиқ әһдә түзгүчиләрни һозурумға чақирип жиғиңлар!»

⁶ Асманлар униң һәққанийлиғини елан қилиду,
Чүнки Худа Өзи сорақ қилғучидур!
Селаһ.

⁷ «Аңлаңлар, и хәлқим, Мән сөз қилай;
И Исраил, Мән саңа һәқиқәтни ейтип қояйки,
Мәнки Худа, сениң Худайиңдурмән.

⁸ һазир әйиплигиним сениң қурбанлиқлириң сәвәвидин,
Яки һемишә алдимда сунулидиган көйдүрмә қурбанлиқлириң сәвәвидин әмәс; □

⁹ Мән сениң еғилиңдин һеч бир өкүзни,
Қотанлириңдин һеч бир текини алмақчи әмәсмән.

¹⁰ Чүнки орманлиқлардики барлиқ һайванатлар Маңа мәнсуптур,
Миңлиған тағдики мал-варанларму Мениңкидур;

¹¹ Тағлардики пүтүн учар-қанатларни билимән,
Даладики барлиқ жаниварлар Мениңкидур.

¹² Қарним ачсиму саңа ейтмаймән;
Чүнки аләм вә униңға толған һәммә нәрсиләр Мениңкидур. ■

¹³ Әжәба, Мән өкүзниң гөшини йәмдимән?
Текиниң қенини ичәмдимән?

¹⁴ Қурбанлиқ сүпитидә Худаға тәшәккүрләрни ейт;
Һәммидин Алий Болғучиға қилған вәдәңгә вапа қил. ■

¹⁵ Бешиңға күн чүшкәндә Маңа муражіәт қил;
Мән сени қутулдурумән,
Сән болсаң Мени улүклиғайсән».

¹⁶ Лекин рәзилләргә Худа шундақ дәйду: —
«Мениң әмирлиримни баян қилишқа немә һәққиң бар?
Әһдәмни тилға алғидәк сән ким едиң?

¹⁷ Сән Мениң тәлимлиримдин йиргәндиң,
Сөзлиримни рәт қилдиң әмәсму? □

□ **49:1** «Асаф язған күй» — «Асаф» Давут падишаниң дәвридә муқәддәс ибадәтханида Худани мәдһийәләш хизмитидә нәғмичиләрниң беши еди. У бәлким муқәддәс ибадәтханидики «Худани мәдһийәләш мәдриси»ниң асасчиси болуши мүмкин. Зәбурдики «Асаф язған күй» дейилгән күйләрниң бәзилирини Асаф өзи язған, бәзилирини, шүбһисизки, башқилар униң һөрмитигә униң нами билән язған. ■ **49:1** 1Тес. 4:14-17 □ **49:3** «... Униң әтрапида зор боран-чапқун қайнайду» — бәзи алимлар бу жүмлидики «Униң» «Худаниң» әмәс, бәлки «отниң» көрситиду, дәп қарайду. □ **49:8** «Һазир әйиплигиним сениң қурбанлиқлириң сәвәвидин... әмәс» — мошу йәрдә «қурбанлиқ» ибраний тилида «зебаһ». Бу хил қурбанлиқ Худаға алаһидә рәхмәт ейтиш мәхситидә, Худа билән әһдә қилғанда яки Худаға мәхсус қәсәм ичкәндә қилинидиган қурбанлиқ. Униңдин қурбанлиқ сунғучи вә каһин йейишкә болатти. «... көйдүрмә қурбанлиқлириң сәвәвидин әмәс» — «көйдүрмә қурбанлиқ» ибраний тилида «олаһ». Бу хил қурбанлиқ Худаға болған сапИбадәтни билдүрүш йолида, қурбанлиқниң һәммиси көйдүрүләтти; демәк, нә қурбанлиқ қилғучи каһин, нә қурбанлиқ сунғучи адәм униң кичикинә бир парчә гөшиниму йемәйтти («Лав.» 1-бапни көрүң). ■ **49:12** Мис. 19:5; Қан. 10:14; Аюп 41:3; Зәб. 23:1; 1Кор. 10:26,28 ■ **49:14** Қан. 23:22; Аюп 22:27; Зәб. 75:12; Топ. 5:3, 4, 5 □ **49:17** «... Сөзлиримни рәт қилдиң әмәсму?» — ибраний тилида: «Сөзлиримни арқаңға ташливәттиң әмәсму?».

18 Оғрини көрсәң, сән уныңдин зоқ алдың,
Зинахорлар билән шерик болдуң;

19 Ағзыңдин яман гәп чүшмәйду;
Тилиң ялғанчиликни тоқуйду.

20 Өз қериндишиңниң яман гепини қилип олтирисән,
Анаңниң оғлиға төһмәт қилисән.

21 Сән бу ишларни қилғиниңда, Мән үн чиқармидим;
Дәрвәқә, сән Мени өзүңгә охшаш дәп ойлидың;
Лекин Мән сени әйипләп,
Бу ишларни көз алдиңда әйни бойичә саңа көрситимән.

22 — И, Тәңрини унтуғанлар, буни көңүл қоюп аңлаңлар!
Болмиса, силәрни парә-парә қиливетимән;
Һеч ким силәрни қутқузалмайду.

23 Бирақ қурбанлиқ сүпитидә рәхмәт ейтқанларниң һәр қайсиси Маңа шәрәп кәлтүриду;
Шундақ қилип, уныңға Өз нижатлиғимни көрситишимгә йол тәйярлиған болиду. □

50

50-күй *** Егир гуна үчүн кәчүрүм тиләш дуаси

1-3 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп окулсун дәп, Давут язған күй. Бу күй Натан пәйғәмбәр уның йениға келип, уни Бат-Шеба билән болған зинахорлуғи тоғрилиқ әйиплигәндин кейин йезилған: —

Өзгәрмәс муһәббетиң билән, и Худа, маңа меһри-шәпқәт көрсәткәйсән!

Рәһимдиллиқлириңниң көплүги билән асийлиқлиримни өчүрүвәткәйсән! □ ■

4 Мени қәбийһлигимдин йилтизимғичә ювәткәйсән,
Гунайимдин мени тазилиғайсән.

5 Чүнки мән асийлиқлиримни тонуп иқрар қилдим;
Гунайим һемишә көз алдимда туриду.

6 Сениң алдиңда, пәқәт Сениң алдиңдила гуна өткүзүп,
Нәзириңдә рәзил болған ишни садир қилдим;
Шу вәждиң, Сән мени әйипләп сөзлисән, адиллиғиң испатлиниду;
Мени сорақ қилғиниңда, Өзүңниң паклиғи испатлиниду.

7 Мана, мән туғулғинимдила, яманлиқта едим,
Анамниң қарнида пәйда болғинимдила мән гунада болдум.

8 Бәрһәқ, Сән адәмләрниң чин қәлбидин сәмимийлик тәләп қилисән;
Ичимдики йошурун жайлиримда Сән маңа даналиқни билдүрисән.

9 Мени гуналиримдин зофа билән тазилиғайсән,
Һәм мән пак болиман;
Мени пакпакиз жуйғайсән, мән қардинму ақ болиман. □ ■

10 Маңа шат-хурам авазларни аңлатқайсән;
Шуниң билән Сән әзгән устиханлирим йәнә шатлиниду.

11 Гуналиримдин чирайиңни йошуруп,
Яманлиқлиримни өчүривәткәйсән.

□ 49:23 «... Шундақ қилип, уныңға Өз нижатлиғимни көрситишимгә йол тәйярлиған болиду» — ибраний тилида: «Шундақ қилип, уныңға Худаниң нижатлиғини көрситишимгә йол тәйярлиған болиду». Бизниңчә сөзлигүчи Мәсиһдур (22-айәтниму көрүң). □ 50:1-3 «Бу күй Натан пәйғәмбәр уның йениға келип, уни Бат-Шеба билән болған зинахорлуғи тоғрилиқ әйиплигәндин кейин йезилған» — бу ишлар Тәврат, «2Сам.» 11-12-бапта хатириләнгән. ■ 50:1-3 2Сам. 11:4; 12:1 □ 50:9 «Мени гуналиримдин зофа билән тазилиғайсән» — «зофа» (йәни лепәкгүл) тоғрилиқ: бәзи «гунани жуйғучи қурбанлиқ (гуна қурбанлиғи)»ларда қурбанлиқниң қенини яки уның билән мунасивәтлик пакизлаш сүйини гунакар адәмниң тенигә сепиш үчүн зофа ишлитиләтти. ■ 50:9 Лав. 14:4, 6; Чөл. 19:6,18

- 12 Мәндә пак қалб яратқайсән, и Худа;
Вужумдики садиқ роһумни йеңилиғайсән.
- 13 Мени һозуруңдин чиқиригәтмигәйсән;
Мениңдин Муқәддәс Роһуңни қайтурувалмиғайсән.
- 14 Аһ, нижатлиғиңдики шатлиқни маңа йеңибаштин һес қилдурғайсән;
Итаәтмән роһ арқилиқ мени йөлигәйсән. □
- 15 Буниң билән мән итаәтсизләргә йоллириңни үгитәй,
Вә гунакарлар йениңға қайтиду.
- 16 Қан төкүш гунайидин мени қутулдурғайсән,
И Худа, маңа нижатлиқ бәргүчи Худа,
Шуниң билән тилим һәққанийлиғиңни яңритип күйләйду.
- 17 И Рәббим, ләвлиримни ачқайсән,
Ағзим мәдһийилириңни баян қилиду.
- 18 Чүнки Сән қурбанлиқни хуш көрмәйсән;
Болмиса сунар едим;
Көйдүрмә қурбанлиқлардинму хурсәнлик тапмайсән.
- 19 Худа қобул қилидиған қурбанлиқлар сунуқ бир роһтур;
Сунуқ вә езилгән қалбни Сән кәмситмәйсән, и Худа;
- 20 Шапаитиң билән Зионға меһриванлиқни көрсәткәйсән;
Йерусалимниң сепиллирини йеңибаштин бена қилғайсән!
- 21 У чағда Сән һәққанийлиқтин болған қурбанлиқлардин, көйдүрмә қурбанлиқлардин,
Пүтүнләй көйдүрүлгән көйдүрмә қурбанлиқлардин хурсәнлик таписән;
У чағда адәмләр қурбанғаиңға буқа-өкүзләрни тәқдим қилишиду.

51

51-күй .... Худаниң һөкүми вә шәпқити

- 1-3 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп окулсун дәп, Давут язған «Масқил»; Едомлуқ Доәг Саул падишаниң йениға берип: «Давут Ахимәләкниң өйигә кирди» дәп айғақчилик қилғандин кейин йезилған: —
И ночи батур,
Немә үчүн рәзиллигиңдин махтинисән?
Тәңриниң өзгәрмәс муһәббити мәңгүлүктур. □ ■
- 4 Өткүр устира кәби,
Тилиң зәһәр чачмақчи,
У ялғанчилик тоқуватиду.
- 5 Сән яхшилиқниң орнида яманлиқни,
Һәқ сөзләшниң орнида ялғанчиликни яхши көрисән;
- 6 һаман адәмни набут қилидиған сөзләрни яхши көрисән, и алдамчи тил! □
- 7 Бәрһәқ, Тәңри охшашла сени мәңгүгә йоқитиду;
У сени тутувалиду, йәни өз чедириңдин тартип чиқиду;

□ **50:14** «Итаәтмән Роһ арқилиқ мени йөлигәйсән» — «Итаәтмән роһ» Худаниң Муқәддәс Роһи униң роһида итаәтмәнликни һасил қилиду, шуниң билән униң роһи «итаәтмән бир роһ» болиду. □ **51:1-3** «Едомлуқ Доәг Саул падишаниң йениға берип: «Давут Ахимәләкниң өйигә кирди» дәп айғақчилик қилғандин кейин йезилған» — Шу чағда Саул падиша Давут пәйғәмбәрни өлтүрмәкчи еди. Давут пәйғәмбәр қечип, Абимәләк дегән бир каһин (йәни Худаниң ибадәтханисидики хизмәтчиси)ниң өйи алдиға келип ярдәм сориди. Абимәләк ярдәм бәрди. Кейин Саул падиша Абимәләк вә униң аилисидикиләрни пүтүнләй дегидәк қиривәтти (Тәврат «1Сам.» 21-, 22-бап). «...Немә үчүн рәзиллигиңдин махтинисән? Тәңриниң өзгәрмәс муһәббити мәңгүлүктур» — башқа хил тәржимилири: — (1) «... Немишкә күн бойи махтинисән, Тәңри алдида жиркинчилик болдуңсән»; (2) «... Немишкә мөмин бәндиләргә йәткүзгән зияндин махтинисән? Күн бойи тилиң һалакәтни ойдайдур». ■ **51:1-3** 1Сам. 22:9-23 □ **51:6** «һаман адәмни набут қилидиған сөзләр» — ибраний тилида «һаман адәмни жутуветидиған сөзләр».

Тирикларның зиминидин сени йилтизиндин қомуруп ташлайду.

Селәһ.

⁸ Һәққанийлар буни көрүп қорқушиду,

Вә уни мәсқирә қилип күлүп: —

⁹ «Қараңлар, Худани өз йөләнчиси қилмиған адәм,

Пәқәт өз байлиқлириниң көплүгигә таянған адәм;

У ач көзлүги билән күчләнди» — дәйду.

¹⁰ Мән болсам Худаниң өйидә өскән барақсан зәйтун дәрәқтәкмән,

Мән Худаниң өзгәрмәс муһәббитигә мәңгүгә тайинимән. □

¹¹ Мән Саңа әбәдил-әбәт тәшәккүр ейтимән;

Чүнки Сән бу ишларни қилдиңсән;

Мөмин бәндилириң алдида намиңға тәлмүрүп күтимән;

Мошундақ қилиш әладур. □

52

52-күй ••• Қараңғу дуния

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Махалат аһаңида Давут язған «Масқил»:

Ахмақ киши көңлидә: «Һеч бир Худа йоқ» — дәйду.

Улар чириклишип,

Нәпрәтлик қәбиһ ишларни қилишти;

Уларниң ичидә меһриванлиқ қилғучи йоқтур. □ ■

³ Худа әрштә туруп, инсан балилирини күзитип:

«Бу инсанларниң арисидә, инсапни чүшинидиған бирәрси бармиду?

Худани издәйдиғанлар бармиду? ■

⁴ Һәммә адәм йолдин чиқти,

Һәммә адәм чириклишип кәтти,

Меһриванлиқ қилғучи йоқтур, һәтта бириму.

⁵ Нәнни йегәндәк Мениң хәлқимни жутувалған,

Қәбиһлик қилғучиларниң билими йоқмиду?» — дәйду.

Улар Пәрвәрдиғарға һеч бир илтижа қилмайду.

⁶ Қорққидәк һеч иш болмисиму,

Мана уларни ғайәт зор қорқунуч басти;

Чүнки Худа сени қоршавға алғанларниң устиханлирини парчилап чечивәтти;

Сән уларни хижиллиққа қойдуң;

Чүнки Худа уларни нәзиридин сақит қилди.

⁷ Аһ, Израилниң нижатлиғи Зиондин чиқип кәлгән болса еди!

Худа Өз хәлқини асаритидин чиқирип, азатлиққа ериштүргән чағда,

Яқуп шатлиниду,

Исраил хошал болиду!

53

53-күй ••• Сатқунлуққа учриғанда қилған дуа

□ **51:10** «Мән болсам Худаниң өйидә өскән барақсан зәйтун дәрәқтәкмән» — «зәйтун дәриғи» әң узун өмүрлүк дәрәқләрдин бири. □ **51:11** «Мөмин бәндилириң алдида намиңға тәлмүрүп күтимән; мошундақ қилиш әладур» — башқа бир хил тәржимиси «Мөмин бәндиләр алдида намиңни тәлмүрүп күтимән; чүнки намиң әвзәлдур». □ **52:1-2** «Махалат аһаңида Давут язған «Масқил»» — «махалат»ниң мәнаси бизгә намәлум. ■ **52:1-2** Зәб. 9:25; 13:1; Рим. 3:12 ■ **52:3** Рим. 3:11

1-3 Нәғмичиләрнің бешиға тапшурулуп, тарлиқ сазлар билән оқулсун дәп, Давут язған «Масқил» (Зиф шәһиридикиләр Саул падишаниң йениға берип: «Давут бизниң мошу жутимизға мөкүвалған, сили билмәмдила?» дәп айғақчилик қилғандин кейин йезилған):

И Худа, Өз намиң билән мени қутқузғайсән;
Зор қудритиң билән дәвайимни соригайсән. □ ■

⁴И Худа, дуайимни аңлиғайсән;
Ағзимдики сөзләргә қулақ салғайсән.

⁵Чүнки ят адәмләр маңа һужум қилишқа орнидин турди;
Зомигәрләр мениң женимни овлимақта;
Улар Худани нәзиригә һеч илмайду.

Селаһ.□

⁶Қара, Худа маңа ярдәм қилғучидур;
Рәб женимни йөләйдиганлар арисидидур.
Селаһ.

⁷У дүшмәнлиримниң яманлиғини өзигә қайтуриду;
И Худа, Өз һәқиқитиң билән уларни үзүп ташлиғайсән.

⁸Мән Саңа халис қурбанлиқлар сунимән;
Намиңни мәдһийәләймән, и Пәрвәрдигар;
Шундақ қилиш әладур.□

⁹Чүнки У мени барлиқ бала-қазалардин қутқузди;
Дүшмәнлиримниң мәғлубийитини өз көзум билән көрдүм.

54

54-күй ••• Сатқунлуққа учриғанниң дәрд-әләмлирини төкүш дуаси

1-2 Нәғмичиләрнің бешиға тапшурулуп, тарлиқ сазлар билән оқулсун дәп, Давут язған «Масқил»: —

И Худа, дуайимни аңлиғайсән;
Тилигимдин өзүңни қачурмиғайсән,

³Маңа қулақ селип, жавап бәргәйсән;
Мән дад-пәрәд ичидә кезип,
Аһ-зар чекип жүримән;

⁴Сәвәви дүшмәнниң тәһдитлири, рәзилләрниң зулумлири;
Улар бешимға аваричиликләрни төкиду;
Улар гәзәплинип маңа адавәт сақлайду.

⁵Ичимдә жүригим толғинип кәтти;
Өлүм вәһшәтлири вужудумни қаплиди.

⁶Қорқунуч вә титрәк бешимға чүшти,
Дәһшәт мени чөмкүвалди.

⁷Мән: — «Кәптәрдәк қанитим болсичу кашки,
Учуп берип арамгаһ тапар едим» — дедим.

⁸— «Жирақ жайларға қечип,
Чөл-баяванларда маканлишар едим;
Селаһ.

□ **53:1-3** «Зиф шәһиридикиләр Саул падишаниң йениға берип: «Давут бизниң мошу жутимизға мөкүвалған, сили билмәмдила?» дәп айғақчилик қилғандин кейин йезилған» — бу вақиәләр «1Сам.» 23:14-29-айәтләрдә баян қилиниду. ■ **53:1-3** 1Сам. 23:19-28; 26:1 □ **53:5** «Ят адәмләр ... орнидин турди» — яки «Тәкәббур адәмләр ... орнидин турди». □ **53:8** «Мән Саңа халис қурбанлиқлар сунимән» — «халис қурбанлиқлар»: Муса пәйғәмбәр түзгән низам бойичә, «халис қурбанлиқ» Худаниң көрсәткән мәлум илтипати яки шәпқити үчүн рәхмәтләрни билдүридиған бир хил қурбанлиқ.

9 Боран-чапкунлардин,

Қара куюндин қечип, панаһгаһға алдирар едим!».

10 Уларни жутувәткәйсән, и Рәб;

Тиллирини бөлүвәткәйсән;

Чүнки шәһәр ичидә зораванлиқ һәм жеделхорлуқни көрдүм.

11 Улар кечә-күндүз сепилләр үстидә ғадийип жүрмәктә;

Шәһәр ичини қабәһәт вә шумлуқ қаплиди.

12 Һарам арзу-һәвәсләр униң ичидә туриду,

Сахтилиқ вә һейлә-микирлик, кочилардин кәтмәйду.

13 Әгәр дүшмән мени мәсқирә қилған болса, униңға сәвир қилаттим;

Бирақ мени кәмситип, өзини махтиған адәм маңа өчмәнләрдин әмәс еди;

Әгәр шундақ болған болса, униңдин өзүмни қачураттим;

14 Лекин буни қилған сән екәнлигиңни — Мениң бурадирим, сирдишим, әзиз достум болуп чиқишиңни ойлимаптимән!

15 Халайиққа қетилип, Худаниң өйигә иккимиз биллә маңған едуқ,

Өз ара шерин параңларда болған едуқ;□

16 Мошундақ *сатқунларни* өлүм туюқсиз чөчитивәтсун!

Улар тәһтисараға тирик чүшкәй!

Чүнки уларниң мақанлирида, уларниң арисидә рәзиллик турмақта.

17 Лекин мән болсам, Худаға нида қилимән;

Пәрвәрдигар мени қутқузиду.

18 Әтигини, ахшими вә чүштә,

Дәрдимни төкүп пәрәд көтиримән;

У жәзмән садаимға қулақ салиду.

19 У маңа қарши қилинған жәңдин мени аман қилиду;

Гәрчә көп адәмләр мени қоршавға алған болсиму.

20 Тәңри — әзәлдин тәхттә олтирип кәлгүчи!

У наләмни аңлап уларни бир тәрәп қилиду;

(Селәһ)

Чүнки уларда һеч өзгиришләр болмиди;

Улар Худадин һеч қорқмайду.

21 *Һелиқи бурадирим* өзи билән дост болғанларға мушт көтәрди;

Өз әһдисини бузуп ташлиди.

22 Ағзи сериқ майдинму юмшақ,

Бирақ көңли жәндур униң;

Униң сөзлири яғдинму силиқ,

Әмәлийәттә суғуруп алған қиличлардур.

23 Жүкүңни Пәрвәрдигарға ташлап қой,

У сени йөләйду;

У һәққанийларни һәргиз тәврәтмәйду.□

24 Бирақ, сән Худа әшу рәзилләрни һалакәт һаңиға чүшүрисән;

Қанхорлар вә һейлигәрләр өмриниң йериминиму көрмәйду;

Бирақ мән болсам, саңа тайинимән.

□ 54:15 «Халайиққа қетилип, Худаниң өйигә иккимиз биллә маңған едуқ, өз ара шерин параңларда болған едуқ» — Давут өзигә уштумтут хаинлиқ қилған киши билән болған илгәрки достлуқ мунасивитини есигә кәлтүриду. □ 54:23 «Жүкүңни Пәрвәрдигарға ташлап қой» — «жүкүң» ибраний тилида «аманәт қилинғиниң» яки «саңа тапшурулған».

55

55-күй **** Зиянкәшликкә учригучиниң дуаси

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Хилвәттики дуб дәрәқлиридики пахтәк» дегән аһаңда оқулсун дәп, Давут язған «Миқтам» күй (Филистийләр Гат шәһиридә уни әсиргә алғанда йезилған): —

И Худа, маңа шәпқәт көрсәткәйсән,

Чүнки инсанларниң нәпси йоғинап мени қоғлимақта;

Күн бойи улар мән билән жәң қилип мени басмақта;■

³ Мени көзлигән рәқиплиримниң нәпси йоғинап күн бойи мени қоғлимақта;

Маңа һәйвә қилип жәң қилғучилар интайин көптур!

⁴ Мән қорққан күнүмдә,

Мән Саңа тайинимән.

⁵ Мән сөз-каламани улук дәп мәдһийәләйдигән Худаға,

Худағила тайинимән;

Мән қорқмаймән;

Наһайити бир әт егиси мени немә қилалисун?

⁶ Улар күн бойи сөзлиримни бурмилайду,

Уларниң барлиқ ойи маңа зиянкәшлик қилиштур;

⁷ Улар топ болуп адәмни қәстилишип, йошуруниду;

Пейимгә чүшүп, жәнимни елишни күтиду.

⁸ Гуна билән гунани йепип қачса боламду?

Ғәзивиң билән әлләрни йәргә урғайсән, и Худа!

⁹ Мениң сәрсанлиқлиримни өзүң санап кәлгән;

Көздин аққан яшлиримни тулумуңға топлап сақлиғайсән;

Булар дәптириндә пүтүклүк әмәсму?

¹⁰ Шуниң билән мән Саңа нида қилған күндә,

Дүшмәнлирим чекиниду;

Мән шуни билдимки — Худа мән тәрәптидур!

¹¹ Худани — Униң сөз-каламани улуклаймән!

Пәрвәрдигарни — Униң сөз-каламани улуклаймән!

¹² Худанила таянчим қилдим —

Мән қорқмаймән, наһайити шу бир инсан мени немә қилалисун?■

¹³ Саңа қилған вәдилиримгә вапа қилимән, и Худа;

Саңа тәшәккүр қурбанлиқлирини сунимән.

¹⁴ Чүнки Сән жәнимни өлүмдин қутулдурғансән;

Сән путлиримни путлишиштин сақлимамсән?

Шуниң билән мән Худаниң һозурида, тирикләр туридигән йоруқлуқта маңимән.

56

56-күй **** Егир күнләрдики этиқат

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «һалак қилмиғайсән» дегән аһаңда оқулсун дәп, Давут язған «Миқтам» күйи, (у Саул падишадин қечип, өңкүрдә йошурунудалған чағда йезилған): —

И Худа, маңа шәпқәт көрсәткәйсән,

Маңа шәпқәт көрсәткәйсән,

Чүнки жәним Сени панаһим қилди.

■ 55:1-2 1Сам. 21:12,13,14 ■ 55:12 Зәб. 117:6

Мошу балаю-апәт өтүп кәткичә, қанатлириң сайисидә панаһ тапимән. □ ■

³ Худаға, йәни һәммидин Алий Болғучиға,
Өзүм үчүн һәммини орунлайдиған Тәңригә нида қилимән;

⁴ У әрштин ярдәм әвәтип мени қутқузиду;
Маңа қарап нәпси йоғинап, мени қоғлаватқанларни У рәсва қилиду;
Селаһ;

Худа Өз меһри-шәпқити вә һәқиқитини әвәтиду!

⁵ Женим ширлар арисидә қалди;
Мән нәпәси ялқун кәби болғанлар арисидә ятимән!

Адәм балилири —
Уларниң чишлири нәйзә-оқлардур,
Уларниң тили — өткүр қиличтур!

⁶ И Худа, әршләрдин жуқури улукланғайсән,
Шан-шәривиң йәр йүзини қаплиғай! ■

⁷ Улар қәдәмлиримгә тор қурди;
Женим егилип кәтти;
Улар мениң йолумға орақ колиған еди,
Лекин өзлири ичигә чүшүп кәтти. ■

⁸ Ирадәм чиң, и Худа, ирадәм чиң;
Мән мәдһийә нахшиларни ейтип,
Бәрһәқ Сени күйләймән! ■

⁹ Ойған, и роһум!

И нәғмә-сазлирим, ойған!

Мән сәһәр қуяшиниму ойғитимән! □

¹⁰ Мән хәлиқ-милләтләр арисидә сени улуклаймән, и Рәб;
Әлләр арисидә Сени күйләймән! ■

¹¹ Чүнки өзгәрмәс муһәббитиң әршләргә йәткидәк улукдур;
Һәқиқитиң булутларға тақашти. ■

¹² И Худа, әршләрдин жуқури улукланғайсән,
Шан-шәривиң йәр йүзини қаплиғай!

57

57-күй ••• Залим һөкүмранларни Худа жазаляғай!

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «һалак қилмиғайсән» дегән аһаңда оқулсун дәп,
Давут язған «Миқтам» күйи: —

И қудрәт егилири, силәр һәқиқәтән адаләтни сөzlәватамсиләр?

И инсан балилири, адил һөкүм чиқирамсиләр? □

³ Яқ, силәр көңлүңләрдә яманлиқ тәйярлайсиләр;

Йәр йүзидә өз қолуңлар билән қилидиған зораванлиқни өлчәватисиләр.

⁴ Рәзилләр анисиниң қосиғидила езип кетиду;

□ **56:1-2** «Давут язған «Миқтам» күйи» — «Миқтам» 16-күйдик изаһатни көрүң. «У Саул падишадин қечип, өңкүрдә йошурунувалған чағда йезилған» — бу вақиәләр «1Сам.» 24-бапта баян қилиниду. ■ **56:1-2** 1Сам. 22:1; 24:4 ■ **56:6** Зәб. 107:6 ■ **56:7** Зәб. 7:16-17; 9:17 ■ **56:8** Зәб. 107:1-6 □ **56:9** «Ойған, и роһум!» — бу әйәттики «роһум» ибраний тилидики «шан-шәривим» дегән сөзниң тәржимиси. «Нәғмә-сазлирим!» ибраний тилида «лира (равабдәк бир саз) вә чилтар»ни билдүриду. ■ **56:10** Зәб. 17:50; 21:23; 107:4 ■ **56:11** Зәб. 35:6-7; 107:5 □ **57:1-2** «Силәр һәқиқәтән адаләтни сөzlәватамсиләр?» — башқа бир хил тәржимиси: «Адаләт зувансиз болуп қалдиму? Немишкә сөзлимайсиләр?». Буниңға охшап кетидиған башқа бир нәччә тәржимиләр бар. Бәлким сүргүн болған Давутниң көздә тутқини (әсли өзини һөрмәтләйдигән) ордидики әмәлдарларниң униң дәвасини Саул падиша алдида сөзлимигини.

Улар туғулупла йолдин адишип, ялған сөзләйду.

⁵ Уларниң зәһири иланниң зәһириду;

Улар өз қулиқини пүтүк қилған гас кобра иландәк, ■

⁶ Мәйли иланчилар шунчә чирайлиқ сәһирлисиму,
У нәй авазифа қәтғий қулақ салмайду. □

⁷ И Худа, уларниң ағзидики чишлирини сундурувәткәйсән!

Мошу яш ширларниң тоңкай чишлирини чеқивәткәйсән, и Пәрвәрдигар!

⁸ Улар еқип кәткән сулардәк өтүп кәткәй;

Улар оқларни чәнләп атқанда,

Оқлири учсиз болуп кәткәй!

⁹ Қулудә йол маңғанда изи йоқилип кәткәндәк,

Улар йоқап кәтсун;

Аялниң чүшүп кәткән һамилисидәк,

Улар күн көрмисун!

¹⁰ Қазан янтақларниң иссиғини сәзгичә,

(Мәйли улар юмран пети, яки от туташқан болсун)

У уларни тозутиветиду. □

¹¹ Һәққаний адәм Худаниң интиқамини көргәндә хошал болиду;

Өз излирини рәзилләрниң қенида жуйиду.

¹² Шуңа адәмләр: «Дәрвәқә, һәққанийлар үчүн инғам барду;

Дәрвәқә йәр йүзидә һөкүм жүргүзгүчи бир Худа барду» — дәйду.

58

58-күй

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «һалак қилмиғайсән» дегән аһаңда оқулсун дәп, Давут язған «Миқтам» күйи; (бу күй Саул падиша Давутниң өйини көзләшкә пайлақчиларни әвәтип, уни өлтүрүвәтмәкчи болған чағда йезилған): —

И Худайим, дүшмәнлиримниң чаңгилидин қутқузғайсән;

Маңа қарши турғанлардин мени егиздә аман сақлиғайсән. □ ■

³ Мени яманлиқ қилғучилар чаңгилидин қутқузвалғайсән,

Қанхор адәмләрдин мени қутқузғайсән.

⁴ Чүнки мана, улар женимни елиш үчүн пайлимақта,

Зораванлар маңа қарши топ болушуп қәстләшмәктә;

Бу қилғини мәндрә болған бирәр асийлиқ үчүн әмәс,

Яки гунайим үчүн әмәс, и Пәрвәрдигар;

⁵ Мәндрә һеч сәһвәнлик болмисиму, улар жүгүрүп маңа қарши сәп салиду;

Мениң ярдимимгә келишкә ойған,

Һалимни нәзириңгә алғайсән.

⁶ И Пәрвәрдигар, самавий қошунларниң Сәрдарини болған Худа, Израилниң Худаси,

Барлиқ әл-жутларни сотлап-жазалашқа орнуңдин турғайсән;

Қәстләшни нийәт қилғучиларниң һеч қайсисиға рәһим қилмиғайсән.

Селаһ.

⁷ Улар кечиси қайтип келип, ғалжир иштәк ғаж-ғуж қилип,

■ 57:5 Зәб. 139:3 □ 57:6 «Мәйли иланчилар шунчә чирайлиқ сәһирлисиму» — «иланчи»: челип иланларни ойнитидиган киши. □ 57:10 «Қазан янтақларниң иссиғини сәзгичә, (мәйли улар юмран пети, яки от туташқан болсун) у уларни тозутиветиду» — толук әйәтниң бир нәччә хил тәржимилири бар; уларниң һәммисиниң умумий мәнәси бу тәржимигә охшап кетиду. □ 58:1-2 «Бу күй Саул падиша Давутниң өйини көзләшкә пайлақчиларни әвәтип, уни өлтүрүвәтмәкчи болған чағда йезилған» — Бу вақиә «1Сам.» 19-бапта баян қилиниду.

■ 58:1-2 1Сам. 19:12

Шәһәрни айлинип лағайлап жүрмәктә. □

⁸ Ҡара, уларниң ағзидин еқиватқан шөлгәйлирини!
Ләвлиридин қиличлар чиқип туриду;

Улар: «Ким аңлалайду?» — дәйду. ■

⁹ Лекин Сән Пәрвәрдигар уларни мәсқирә қилисэн;
Барлиқ әлләрни мазақ қилисэн! ■

¹⁰ И мениң күчүм Болғучи!

Мән Саңа тәлмүрүп қарап жүримән;
Чүнки Худа мениң жуқури панаһаһимдур.

¹¹ Маңа өзгәрмәс муһәббитини көрсәткүчи Худа мениң алдимда маңиду;
Худа маңа дүшмәнләрниң мәғлубийитини көрситиду.

¹² Бирақ, и Худа, буларни қәтл қилмай турғай;
Болмиса мениң хәлқим Сени унтуйду.

Өз күчүң билән уларни сәрсан қилғайсэн,
Уларниң бешини еғирлаштурғайсэн;
И Рәб, бизниң қалқинимиз!

¹³ Уларниң ағзиниң бузуклуғи түпәйлидин,
Ләвлириниң сөзлири түпәйлидин,
Улардин чиқиватқан қарғашлар һәм алдамчиликлар түпәйлидин,
Улар өз тәкәббурлуғи ичидә қапқанқа чүшкәй!

¹⁴ Ғәзивиң билән бу ишларға хатимә бәргәйсән,
Хатимә бәргәйсән!

Шуниң билән улар йоқ болиду;

Шуниң билән йәр йүзниниң чәт-чәтлиригичә Худаниң һәқиқәтән Яқупқа һөкүмдарлиқ қилидиғанлиғи аян болғай!

Селаһ. □

¹⁵ Дәрвәкә, улар һазирғичә кечиси қайтип келип, ғалҗир иштәк ғаж-ғуж қилип,
Шәһәрни айлинип лағайлап жүриду.

¹⁶ Ишлардәк улар озук издәп һәр йәрдә қатрайду;
Қарни тоймиғичә һувлап жүрмәктә;

¹⁷ Лекин мән болсам қудритиңни күйләймән,
Бәрһәк, сәһәрләрдә өзгәрмәс муһәббитиңни нахша қилип яңритимән;
Чүнки Сән мән үчүн жуқури қорған,
Еғир күнлиримдә панаһаһ болуп кәлгәнсэн.

¹⁸ И мениң күчүм Болғучи, Саңа күйләрни ейтимән;
Чүнки Худа мениң жуқури қорғинимдур,
Маңа өзгәрмәс муһәббәт көрсәткүчи Худайимдур.

59

59-күй ••• Мәғлубийәттин кейинки дуа

1-3 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Гувалик нилупәри» дегән аһаңда оқулсун дәп, Давут язған «Миқтам» күйи: —

□ **58:7** «Улар («қәстләшни нийәт қилғучилар») кечиси қайтип келип, ғалҗир иштәк ғаж-ғуж қилип, шәһәрни айлинип лағайлап жүрмәктә» — кона Қанаан (Пәләстин) шәһәрлиридә ов издигән ишлар бәлким күндүздә кишиләрниң жай-һойлилириға киришкә петиалмайтти, пәқәт адәмләр ухлиғанда кириду. Давут халайиқ сөйгән адәм болғачқа, уни өлтүрмәкчи болған кишиләр бәлким күндүздә қол селишкә петиалмайтти, пәқәт кечидә униң өйигә бесип кириду. ■ **58:8** Зәб. 9:32; 54:22; 56:5; 93:7 ■ **58:9** Зәб. 2:4 □ **58:14** «Шуниң билән йәр йүзниниң чәт-чәтлиригичә Худаниң һәқиқәтән Яқупқа һөкүмдарлиқ қилидиғанлиғи аян болғай!» — башқа бир хил тәржимиси: «Шуниң билән уларға Худаниң һәқиқәтән Яқупқа һәм йәрниң чәт-чәтлиригичә һөкүмдарлиқ қилидиғанлиғи аян болғай!».

(Давут Арам-Наһараим вә Арам-Зобаһдики Сурийәликләр билән жәң қилғанда, униң сәрдары болған Йоаб жәңгә қайта берип, «Шор вадиси»да Едомдикиләрдин он икки миң әскәрни қиличлиған чағда йезилған)

И Худа, Сән бизни чәткә қақтиң;
Бизни парә-парә қиливәттиң,

Сән биздин рәнжидиң;

Әнди бизни йениңға қайтурғин! □ ■

⁴ Сән зиминни тәврителип йеривәткән едиң;

Әнди униң бөсүклирини сақайтқайсән;

Чүнки у дәлдәңшип кәтти!

⁵ Сән Өз хәлқиңгә күлпәт-харлиқларни көргүздүң;

Сән бизгә алақзадиликниң шарабини ичкүздүң.

⁶ Сән Өзүңдин әйминидиғанларға туғ тикләп бәргәнсән;

У һәқиқәтни аян қилишқа көтирилиду.

(Селәһ). □

⁷ Өз сөйгәнлириң нижатлиқ тепиши үчүн,

Оң қолуң билән қутқузғайсән,

Дуайимни ижабәт қилғайсән. ■

⁸ Худа Өз пак-муқәддәслигидә шундақ дегән: —

«Мән тәнтәнә қилимән,

Мән Шәкәм диярини бөлүп беримән,

Суккот вадисини тәқсим қилишқа өлчәймән. □

⁹ Гилеад Маңа мәнсуптур,

Манассәһму Маңа мәнсуптур;

Әфраим болса бешимдики дубулғамдур,

Йәһуда Мениң әмир-пәрман чиқарғучимдур; □

¹⁰ Моаб Мениң жуюнуш жавурумдур;

Едомға чоруғумни ташлаймән;

Филистийә, Мениң сәвәвимдин тәнтәнә қилиңлар!» □

¹¹ Ким Мени бу мустәһкәм шәһәргә башлап кирәлисун? Ким Мени Едомға елип баралисун?

¹² И Худа, Сән бизни растинла чәткә қақтиңму?

Қошунлиримиз билән биллә жәңгә чиқмамсән?

¹³ Бизни зулумлардин қутулушқа ярдәмләшкәйсән,

Чүнки инсанниң ярдими бекардур!

¹⁴ Худа арқилиқ биз чоқум батурлуқ көрситимиз;

□ **59:1-3** «Давут Арам-Наһараим вә Арам-Зобаһдики Сурийәликләр билән жәң қилғанда, униң сәрдары болған Йоаб жәңгә қайта берип, «Шор вадиси»да Едомдикиләрдин он икки миң әскәрни қиличлиған чағда йезилған» — бу вақиә Тәврат, «2Сам.» 8-бапта баян қилиниду. ■ **59:1-3** 2Сам. 8:3, 13; 1Тар. 18:3, 12; Зәб. 43:210-11; 73:1; 107:12; 143:10 □ **59:6** «Сән Өзүңдин әйминидиғанларға туғ тикләп бәргәнсән; у һәқиқәтни аян қилишқа көтирилиду» — толуқ әйәтниң бир нәччә хил тәржимилири бар. Айәттики ибрания тилини чүшиниш тәс. ■ **59:7** Зәб. 107:7-14 □ **59:8** «Худа Өз пак-муқәддәслигидә шундақ дегән...» — яки «Худа Өз муқәддәс жайида шундақ дегән...» «Мән Шәкәм диярини бөлүп беримән, Суккот вадисини (тәқсим қилишқа) өлчәймән» — Худаниң мошу сөзлири бәлким Йәшуа пәйғәмбәр арқилиқ, Қанаан (Пәләстин) зиминини Исраилларға бөлүп-бөлүп тәқсим қилғанлиғини көрситиду. □ **59:9** «Әфраим болса бешимдики дубулғамдур» — ибрания тилида «Әфраим болса бешимдики қоғдигучидур». «Йәһуда Мениң әмир-пәрман чиқарғучимдур» — башқа бир хил тәржимиси «Йәһуда Мениң шаһанә һасамдур». □ **59:10** «Моаб Мениң жуюнуш жавурум» — бәлким Моабниң Худа вә Униң хәлқи үчүн мәйнәт хизмәт қилидиғанлиғини билдүриду. «Едомға чоруғумни ташлаймән» — аяқ кийимни мәлум йәр үстигә ташлаш әшу йәргә егә болғанлиқни билдүрүши мүмкин; яки болмиса, Едомниң өз егисиниң аяқлирини елип жиғиштуридиған күлдәк экәнлиғини көрситишиму мүмкин. «Филистийә, Мениң сәвәвимдин тәнтәнә қилиңлар!» — Давут падишаниң дәвридә Филистийә Давутқа, шундақла Худаниң Өзигә бойсунуп, бәхитлик һаятқа егә болған («2Сам.» 1:8ни, шундақла «Яр.» 12:1-3ни мей көрүң).

Бизгә зулум қилғучиларни чәйлигүчи дәл У Өзидур!

60

60-күй *** «Мәндин жуқури Қорам Таш»

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, тарлиқ сазлар билән оқулсун дәп Давут язған күй: —

И Худа, пәрядимни аңлиғайсән;
Дуайимға қулақ салғайсән!

3 Йәрниң чәт-чәтлиридә туруп,
Жүригим зәиплишип кәткәндә,
Мән Саңа муражіят қилимән: —

Сән мени өзүмдин жуқури Қорам Ташқа йетәкләйсән! □

4 Чүнки Сән маңа панаһғаһ,
Дүшминим алдида мустәһкәм мунар болуп кәлгәнсән.

5 Мән чедириңни мәңгүлүк туралғум қилимән;
Қанатлириң сайисидә панаһ тапимән.

Селаһ.

6 Чүнки Сән, и Худа, қәсәмлиримни аңлидиң;
Өзүңдин әйминидиғанларға тәвә мирасни маңиму бәрдиңсән. □

7 Падишаһниң күнлиригә күн қошуп узартисән;
Униң жилири дәвирдин-дәвиргичә болиду. □

8 У Худаниң алдида мәңгү һөкүм сүриду;
Уни аман сақлашқа муһәббәт вә һәқиқәтни бекитип тәминлигәйсән;

9 Шуниниң билән алдида ичкән қәсәмлиримгә һәр күни әмәл қилимән;
Мән намиңни мәңгү күйләймән!

61

61-күй *** Худани тәлмүрүп күтүш

1-2 Нәғмичиләрниң беши Йәдутунға тапшурулған, Давут язған күй: —

Женим Худағила қарап сүкүттә күтиду;
Мениң нижатлиғим униңдиндур. □

3 Пәқәт Ула мениң қорам тешим вә мениң нижатлиғим,
Мениң жуқури қорғинимдур;
Мән унчилик тәвренип кәтмәймән. □

4 Силәр қачанғичә шу ажіз бир инсанға һужум қилисиләр?
Һәммиңлар қиңғийип қалған тамни,
Ирғаңлап қалған қашани ғулатқандәк, уни ғулатмақчисиләр?

□ **60:3** «Мән өзүмдиндин жуқури Қорам Таш» — Худани көрситиду, әлвәттә. «Мәндин жуқури» дегән ибарә бәлким Давутниң гәрчә падиша болсиму, «Өзүмни наһайити үстүн, қабиләтлик адәм һесаплимаймән, һәрдаим Худадин йол соришим керәк» дегәндәк, һәммимизни кичик пейлиқ болушқа, үндәйду. □ **60:6** «Өзүңдин әйминидиғанларға тәвә мирас...» — ибраний тилида «Намиңдин әйминидиғанларға тәвә мирас...». □ **60:7** «Падишаһниң күнлиригә күн қошуп узартисән; униң жилири дәвирдин-дәвиргичә болиду» — Давут өзи Израилға падиша болуп қириқ жил һөкүм сүргән. Шүбһисизки, у бу йәрдә өз әвлади болидиған Қутқузғучи-Мәсиһ тоғрилиқ бешарәт бериду.

□ **61:1-2** «Нәғмичиләрниң беши Йәдутунға тапшурулған, Давут язған күй» — «Йәдутун»: Давут пәйғәмбәр «мәдһийә хори»ниң йетәкчиси дәп бекиткән, Йәдутун исимлиқ бир кишини көрситиду («1Тар.» 16:41ни көрүң). Йәнә бир хил тәржимиси: «Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Йәдутун» (мәдһийиләш дегән мәнидә) аһаңида оқулсун дәп Давут язған күй: —...». □ **61:3** «Мән унчилик тәвренип кәтмәймән» — яки башқа бир хил тәржимиси «Зор еғирчиликтиму тәврәнмәймән».

⁵ Уни шөһрәт-һәйвителин чүшүрүветиштин башқа, уларниң һеч мәслиһәти йоқтур;
Ялғанчиликлардин хурсән улар;

Ағзида бәхит тилигини билән,
Улар ичидә ләнәт оқуйду.

Селаһ.

⁶ И женим, Худағила қарап сүкүттә күткин;
Чүнки мениң үмүтүм Униңдиндур.

⁷ Пәқәт У мениң қорам тешим һәм мениң нижатлиғим,
Мениң жуқури қорғинимдур;
Мән тәвренип кәтмәймән.

⁸ Нижатлиғим һәм шан-шөһритим Худаға бағлиқтур;
Мениң күчүм болған қорам таш, мениң панаһағим Худадидаур.

⁹ И халайиқ, Униңға һәрдайим тайиниңлар!

Униң алдида ич-бағриңларни төкүңлар;
Худа бизниң панаһағимиздур!

Селаһ.

¹⁰ Аддий бәндиһәр пәқәт бир тиниқ,
Есилзадиләрму бир алдам сөз халас;
Таразиға селинса уларниң қилчә салмиқи йоқ,
Бир тиниқтинму йениқтур.

¹¹ Зомигәрликкә таянмаңлар;
Булаңчиликтин хам хиял қилмаңлар,
Байлиқлар көпәйсиму, буларға көңлүңларни қоймаңлар;

¹² Худа бир қетим ейтқанки,
Мундақ дегинини икки қетим аңлидимки: —
«Күч-қудрәт Худаға мәнсуптур».

¹³ һәм и Рәб, Саңа өзгәрмәс муһәббәтму мәнсуптур;
Чүнки Сән һәр бир кишигә өз әмилигә яриша қайтурисән. ■

62

62-күй ••• Худаға интизар болуш

1-2 Давут язған күй (у Йәһудадика чөл-баяванда болған чағда йезилған): —

И Худа, Сән мениң илаһимдурсән,
Тәшналик билән Сени издидим!
Мән қурғақ, чаңқақ, сусиз зиминда туруп,
Женим Саңа интизар, әтлирим тәлмүрүп интиларки — ■

³ Муқәддәс жайиңда Саңа көз тикип қариғинимдәк,
Мән йәнә зор қудритиң вә улуклуғуңни көрсәм!

⁴ Өзгәрмәс муһәббитиң һаяттинму әзиздур;
Ләвлирим Сени мәдһийиләйду;

⁵ Шу сәвәптин тирик болсамла, Саңа тәшәккүр-мәдһийә оқуймән,
Сениң намиңда қоллиримни кәтиримән.

⁶ Женим назу-немәтләрдин һәм майлиқ гөшләрдин қанаәтләнгәндәк қанаәтләнди;
Ағзим ечилип хуш ләвлирим Саңа мәдһийиләрни яңритиду; □

⁷ Орнумда йетип Сени әслигинимдә,
Түн кечиләрдә Сени сеғинип ойлинимән.

■ **61:13** Аюп 34:11; Пәнд. 24:12; Йәр. 32:19; әз. 7:27; 33:20; Мат. 16:27; Рим. 2:6; 2Кор. 5:10; Әф. 6:8; Кол. 3:25; 1Пет. 1:17; Вәһ. 22:12 ■ **62:1-2** 1Сам. 22:5; 23:14,15 □ **62:6** «Женим назу-немәтләрдин һәм майлиқ гөшләрдин қанаәтләнгәндәк қанаәтләнди» — Йәһудийлар үчүн майлиқ гөш интайин есил тамақ һесаплиниду.

- 8 Чүнки Сән маңа ярдәмдә болуп кәлгәнсэн;
Сениң қанитиң сайисидә шат-хурамлиқта нахшиларни яңритимән.
9 Мениң женим Саңа чиң чаплишип маңиду,
Сениң оң қолуң мени йөлимәктә.
10 Бирақ женимни йоқитишқа издәватқанлар йәр тәктилиригә чүшүп кетиду.
11 Уларниң қени қилич тиғида төкүлиду,
Улар чилбөриләргә йәм болиду.
12 Лекин падиша Худадин шатлиниду;
Униң нами билән қәсәм қилғанларниң һәммиси роһлинип шатлиниду;
Чүнки ялған сөзлигүчиләрниң зувани тувақлиниду.

63

63-күй *** Аманлиқ тиләш дуаси

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй: —

- И Худа, аһлиримни көтәргәндә, мени аңлиғайсән!
Һаятимни дүшмәнниң вәһшилигидин қуғдиғайсән!
3 Қара нийәтләрниң йошурун сүйқәстлиридин,
Яманлиқ әйлигүчи қарға-қузғунлардин аман қилғайсән.
4-5 Улар тиллирини қиличтәк өткүр билиди;
Мукәммәл адәмни йошурун жайдин етиш үчүн,
Улар оқини бәтлигәндәк зәһәрлик сөзини тәйярлиди.
Улар қилчә әймәнмәй туюқсиз оқ чиқириду.
6 Улар бәтнийәттә бир-бирини риғбәтләндүрүп,
Йошурун қапқан қурушни мәслиһәтлишип,
«Бизни ким көрәләйтти?» — дейишмәктә.
7 Улар қәбиһликкә интилип: —
«Биз издинип, әтраплиқ бир тәдбир тепип чиқтуқ!» — дәйду;
Инсанниң ич-бағри вә қәлби дәрвәқә чоңқур вә билип болмас бир нәрсидур!
8 Лекин Худа уларға оқ атиду;
Улар туюқсиз зәхимлиниду.
9 Улар өз тили билән путлишиду;
Уларни көргәнләрниң һәммиси өзини нери тартиду. □
10 Һәммә адәмни қорқунуч басиду;
Улар Худаниң ишлирини баян қилиду,
Бәрһәқ, улар униң қилғанлирини ойлинип савақ алиду.
11 Һәққаныйлар Пәрвәрдигарда хошал болуп,
Униңға тайиниду;
Көңли дурус адәмләр роһлинип шатлиниду.

64

64-күй *** Мәдһийә вә тәшәккүр

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй-нахша: —

Зионда, мәдһийә сүкүт ичидә Сени күтиду, и Худа;

□ 63:9 «Уларни көргәнләрниң һәммиси өзини нери тартиду» — башқа бир хил тәржимиси «уларни көргәнләрниң һәммиси бешини силкйиду».

Саңа қилған вәдә әмәлгә ашурулиду.□

³ И, дуа Аңлиғучи, Сениң алдиңға барлиқ әт егилири келиду.

⁴ Гуналиқ ишлар, асийлиқлиримиз,
Кәлкүн басқандәк мәндиң ғалип келиду;
Лекин Сән уларни йепип кәчүрүм қилисән;□

⁵ Сән таллап Өзүңгә йеқинлаштурған киши немидегән бәхитлик!
У һойлилириңда маканлишиду;

Бизләр Сениң маканиңниң, йәни муқәддәс ибадәтханаңниң бәрикитидин қанаәт тапимиз;

⁶ Сән һәққанийлиқни намайән қилидиған карамәт вә дәһшәт ишлар билән бизгә жавап,
И нижатлиғимиз болған Худа,

Пүткүл йәр-деңизларниң чәт-чәтлиридикиләргичә таянчи Болғучи!

⁷ Белиң қудрәт билән бағланған болуп,
Күчүң билән тағларни бәрпа қилғансән;

⁸ Деңизларниң өркәшлигән шавқунлирини,
Долқунларниң шавқунлирини,
Һәмдә әлләрниң чуқанлирини тинжитқучисән!

⁹ Жаһанниң чәт-чәтлиридә туруватқанлар карамәтлириңдин қорқиду;
Сән күнчиқиштикиләрни, күнпетиштикиләрни шатландурисән;

¹⁰ Йәр йүзиниң *гемини йәп* йоқлап келип, уни суғирисән,
Уни толиму мунбәтләштүрисән.

Худаниң дәрия-ериқлири суға толғандур;

Шундақ қилип суларни тәйярлап,
Кишиләрни ашлиқ билән тәминләйсән.

¹¹ Терилғу етизларниң чөнәклирини суға қандурисән,

Қирлирини тарашлайсән,
Тупрақни мол йеғинлар билән юмшитисән;

Униңда үнгәнләрни бәрикәтләйсән.

¹² Сән немәтлириңни жилниң һосулиға таж қилип қошуп берисән;

Қәдәмлириңдин баяшатлиқ һәрянға тамиду;

¹³ Даладики яйлақларғиму тамиду;

Тағ-даванлар шат-хорамлиқни өзлиригә бәлвағ қилиду;

¹⁴ Көкләмләр қой падилири билән кийингән,

Жилғилар майсиларға қаплиниду;

Улар хошаллиқ билән тәнтәнә қилиду,

Бәрһәқ, улар нахшиларни яңритишиду!

65

65-күй ••• Ибадәткә түрткә болидиған гувалиқ

¹ Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, тарлиқ сазлар билән оқулсун дәп, күй-нахша: —

Пүткүл жаһан, хошаллиқ билән Худаға тәнтәнә қилиңлар!

² Униң наминиң улуклуғини нахша қилип жакалаңлар,

Униң мәдһийилирини шәрәплик қилиңлар!

³ Худаға: «Сениң қилғанлириң нәқәдәр қорқунучлуқтур!

Қудритиң зор болғач,

Дүшмәнлириң алдиңда зәиплишип тәслим болиду;

□ **64:1-2** «Зионда, мәдһийә сүкүт ичидә Сени күтиду, и Худа» — башқа бир хил тәржимиси «Зионда, Сениң алдиңда, сүкүт болиду, мәдһийиму болиду». □ **64:4** «Лекин сән уларни (йәни гуналиқ ишлар, асийлиқлиримизни) йепип кәчүрүм қилисән» — ибраний тилида «уларни йепип кафарәт қилисән». «Кафарәт» дегән иш тоғрилиқ «Мис.»

29:33 вә изаһати, шундақла «Тәбирләр»ниму көрүң.

⁴ Барлиқ йәр йүзидикиләр Саңа сәждә қилип,
Сени күйләп, нахша ейтишиду;
Улар намиңни күйләп нахша қилип ейтиду» — дәңлар!

Селәһ!

⁵ Келиңлар, Худаниң қилғанлирини көрүңлар;
Инсан балилири алдида қилған карамәтлири қорқунучлуқтур.

⁶ У деңизни қуруқлуққа айландурди;
Әждәтлимиз дәриядинму пиядә өтти;
Биз у йәрдә униңдин хурсән болдуқ. ■

⁷ У қудрити билән мәңгү һөкүм сүриду;
Униң көзлири әлләрни күзитип туриду;
Асийлиқ қилғучилар мәғрурланмисун!

Селәһ!■

⁸ И қовмлар, Худайимизға тәшәккүр-мәдһийә ейтиңлар;
Униңға болған мәдһийә-һәмдусаналарни яңритиңлар!

⁹ У җенимизни һаятлиқ ичигә тиккән,
Путлиримизни тейилдурушларға йол қоймайду.

¹⁰ Чүнки Сән, и Худа, бизни синидиң;
Күмүчни отта тавлиғандәк бизни тавлидиң.

¹¹ Сән бизни торға чүшүрдуң;
Белимизгә еғир жүкни жүклидиң.

¹² Хәқләрни бешимизға миндүрдүң;
Биз от вә кәлкүнни бесип өттүң;
Сән ахир бизни кәңричилиқкә чиқардиң.

¹³ Мән көйдүрмә қурбанлиқларни елип өйүңгә кирәй;
Саңа қилған қәсәмлимизгә әмәл қилимән;

¹⁴ Бәрһәқ, бешимға күн чүшкәндә ләвлирим чиқарған,
Еғизим ейтқан вәдилиримни әмәлгә ашурумән.

¹⁵ Мән Саңа бордақ малларни көйдүрмә қурбанлиқ қилип сунимән,
Қочқарларниң йеғини хуш пуритип көйдүримән;
Өкүз вә өшкиләрни әкилип сунимән.

Селәһ!

¹⁶ Худадин әймингүчи һәммиңлар, келиңлар, қулақ селиңлар!
Униң мән үчүн қилған карамәтлирини баян қилимән;

¹⁷ Ағзим ечип униңға пәрәд көтәрдим,
Униң улуклуғини җакалиған мәдһийиләр тилимда болди.

¹⁸ Көңлүмдә гунани көзләп жүргән болсам,
Рәб дуайимни аңлимиған болатти.

¹⁹ Бирақ Худа аңлиди;
У дуайимға қулақ салди.

²⁰ Худаға тәшәккүр-мәдһийә яғдурулсун!
У мениң дуайимни яндурмиди,
Һәм мәндин өзгәрмәс муһәббитини елип кәтмиди!

66

66-күй •••• Дуняя үчүн ниҗатлиқ бардур!

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, тарлиқ сазлар билән челинсун, дәп йезилған күй-нахша: —

Худа бизгә меһри-шәпқәт көрситип, бизни бәрикәтләп,
Өз җамалиниң нурины үстимизгә чачқай!

Селаһ!■

³Шундақ қилғанда йолуң пүткүл җаһанда,
Қутулдуруш-ниҗатлиғиң барлиқ әлләр арисидә аян болиду.

⁴Барлиқ қовмлар Сени мәдһийилигәй, и Худа;
Барлиқ қовмлар Сени мәдһийилигәй!

⁵Җими қовмлар хошаллиқ билән тәнтәнә қилип күйлигәй,
Чүнки Сән хәлиқ-милләтләргә адиллиқ билән һөкүм чиқирисән,
Йәр йүзидики таипиләрни, Сән йетәкләйсән;
Селаһ.

⁶Барлиқ қовмлар Сени мәдһийилигәй, и Худа;
Барлиқ қовмлар Сени мәдһийилигәй!

⁷Вә йәр-зимин көклирини үндүриду;
Худа, бизниң Худайимиз, бизни бәрикәтләйду;

⁸Худа бизни бәрикәтләйду;
Шуниң билән йәр йүзидикиләр чәт-яқиларғичә униндин әйминишиду!

67

67-күй ••• Ғәлибә мунаҗити

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй-нахша: —

Худа орнидин турди, дүшмәнлирини тирипирән қиливетиду!
Униңға өчмәнләр Униң алдидин бәдәр қачиду! ■

³Ис-түтәк учурулғандәк, уларни учуруп йоқитисән,
Мом отта еритилгәндәк,
Рәзилләр Худаниң алдида һалак болиду.

⁴Бирақ һәққанийлар хошаллиниду,
Улар Худа алдида роһлинип,
Тәнтәнә қилип шатлиниду.

⁵Худаға күйләр ейтиңлар,
Униң намини нахша қилип яңритиңлар;
Чөл-баяванларға Мингүчигә бир йолни көтирип ясаңлар;
Униң нами «Яһ»дур;
Униң алдида шатлиниңлар.□

⁶Житимларға ата болғучи,
Тул хотунларниң дәвасини соригучи,
Өз муқәддәс маканида турған Худадур.

⁷Худа ғерибларни өй-очақлиқ қилиду;
У мәһбусларни аватлиққа чиқириду;
Лекин асийларни қағҗирақ йәрдә қалдуриду.

⁸И Худа, Өз хәлқиңниң алдида маңғиниңда,
Чөл-баявандин өтүп сәпәр қилғиниңда,
— (Селаһ) —

⁹Худаниң һозури алдида,
Йәни Израилниң Худасиниң һозури алдида,
Йәр-җаһан тәвренип,
Асманларму йеғин яғдурди;

■ 66:1-2 Чөл. 6:25; Зәб. 4:7 ■ 67:1-2 Чөл. 10:35 □ 67:5 «Чөл-баяванларға Мингүчи» — яки «Булуларға Мингүчи...». Қайси мәнаси тоғра болсун Худаниң өзини көрситиду. 7-айәтни көрүң.

Аву Синай теҗиму тәвренип кәтти.■

10 Сән, и Худа, Өз мирасиң болған зимин-халиқ үстигә хасийәтлик бир ямғур яғдурдуң;
Улар һалсизланғанда уларни күчләндүрдүң.

11 Сениң баққан падаң у йәргә маканлашти;
Меһриванлиғиң билән мөминләр үчүн тәйярлик қилдиң, и Худа!□

12 Рәб әмир қилди;

Уни жакалиғучи қиз-аяллар немидегән зор бир қошундур!

13 «Падишаһлар һәм қошунлири бәдәр қечишти, бәдәр қечишти!» — дейишти;

Өйдә олтарған қиз-аяллар болса олжыларни бөлишивалиду;

14 Силәр қой баққанда падилар арисидә ятқан болсаңларму,
Зиминиңлар әнди қанатлириға күмүч сәпкән,

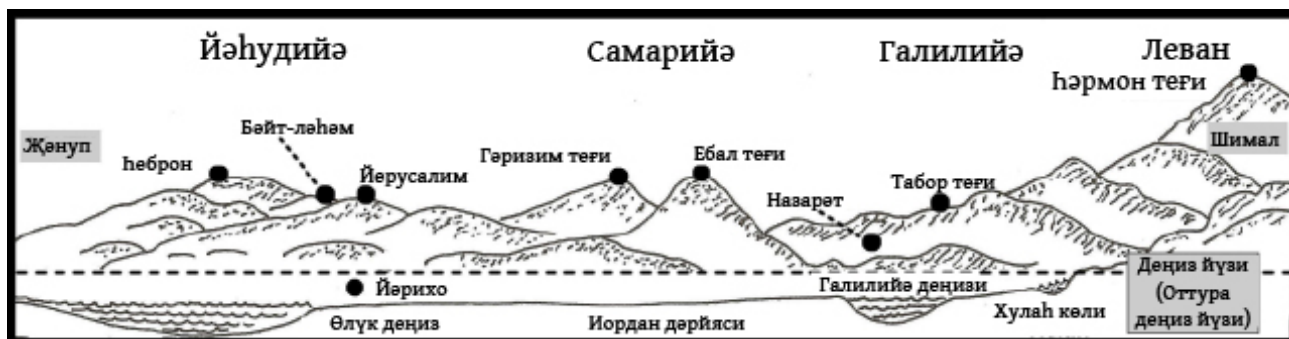
Пәйлири пақирақ алтун билән безәлгән пахтәктәк болиду;□

15 һәммигә Қадир Худа падишаларни зиминда тирипирән қиливәткәндә,

Йәр Залмон теҗидики қардәк ақирип кәтти.

16 Башан теҗи қудрәтлик бир тағ,

Башан теҗи егиз чоққилири көп бир тағдур;□

Исраилийәниң тағ-жилғилири

17 Әй егиз чоққилиқ тағлар,

Немә үчүн Худа Өз макани қилишни халиған таққа һәсәт билән қарайсиләр?

Дәрвәқә, Пәрвәрдиғар шу тағда мәңгү туриду! □ ■

18 Худаниң жәң һарвулири түмән-түмән,
Миллион-миллиондур;

Рәб улар арисидә туриду;

Синай теҗидики муқәддәс жайда туриду.□ ■

19 Сән жуқуриға көтирилдуң,

Инсанларни тутқун қилғучиларни Өзүң әсир қилип елип кәттиң;

Яһ Худа уларниң арисидә туруши үчүн,

Һәтта асийлиқ қилғанлар арисидә туруши үчүнму,

■ 67:9 Мис. 19 □ 67:11 «Сениң баққан падаң» — Исраил хәлқини көрситиду, әлвәттә. □ 67:14 «Силәр қой баққанда падилар арисидә ятқан болсаңларму, зиминиңлар әнди қанатлириға күмүч сәпкән, пәйлири пақирақ алтун билән безәлгән пахтәктәк болиду» — бу әйәтни ибраний тилида чүшиниш тәс, һәр хил тәржимилири бар. Мәнәси бәлким, Исраил хәлқи әслидә кәмбәғәл әһвалда яшиған болсиму (қой баққучи болуп), Худа Пәләстин зиминиңиң һәммә йеригә көп олжани (алтун-күмүч қатарлиқлар) чечип, уларни бейитти (14-әйәтни көрүң). □ 67:16 «Башан теҗи қудрәтлик бир тағ, Башан теҗи егиз чоққилири көп бир тағдур» — башқа тәржимилири: «Худаниң теҗи Башан теҗидәктур — көп чоққилиқ бир тағдәк, Башан теҗидәктур» яки «Башан теҗи Худаниң теҗидур, Башан теҗи егиз чоққилири көп бир тағдур». □ 67:17 «Худа Өз макани қилишни халиған (таллиған) тағ» — Йерусалимдики Зион теҗи. ■ 67:17 Зәб. 86:1-3; 131:13 □ 67:18 «Рәб... Синай теҗидики муқәддәс жайда туриду» — буниң мәнәси бәлким: «Худа Синай теҗида қандақ қилған болса, У Йерусалимдики (Зион теҗидики) муқәддәс ибадәтханисидә туруп шундақ қилишни давамлаштуриду — демәк, сүрлүк, шан-шәрәплик һаләттә болуп, пәйғәмбәрләр арқилиқ калам-вәһийлирини аян қилишни давамлаштуриду» дегәндәк. ■ 67:18 Қан. 33:2

Сән инсан арисида туруп илтипатларни қобул қилдиң. □ ■

²⁰ Рәб мәдһийиләнсун;

Чүнки У һәр күни жүклиримизни көтәрмәктә;

Йәни нижатлиғимиз болған Тәңри!

Селәһ. □

²¹ Бизниң Тәңримиз бирдин-бир нижаткар Тәңридур;

Рәбгә, йәни Пәрвәрдигарғила, өлүмгә бағлиқ ишлар тәвәдур. □

²² Бәрһәқ, Худа Өз дүшмәнлириниң бешини яриду,

Өз гуналирида давамлиқ кетиверидиғанларниң чачлиқ каллисини У чақиду. □

²³ Рәб мундақ деди: «Өз халқимни Башан дияридинму,

Деңизларниң чоңқур жайлиридинму қайтуруп келимән; □ ■

²⁴ Шундақ қилип сән халқимниң пути қанға,

Йәни дүшмәнлириңниң қениға милиниду,

Иштлириңниң тили буниңдинму несивисини ялайду».

²⁵ Улар Сениң маңғанлириңни көрди, и Худа;

Йәни мениң Илаһим, мениң Падишасимниң муқәддәс жайиға кирип маңғанлирини көрди; □

²⁶ Алдиңда мунажатчилар, кәйниңдә чалғучилар маңди,

Оттурисида дапчи қизлар бар еди:

²⁷ «Жамаәтләрдә Худа Рәбгә тәшәккүр-мәдһийә ейтиңлар,

— И Израил булақлиридин чиққанлар!» — дейишти.

²⁸ У йәрдә уларниң башламчиси болған кичик Бинямин қәбилиси маңиду;

Йәһуда әмирлири, зор бир топ адәмләр,

Зәбулунниң әмирлири, Нафталиниң әмирлириму бар.

²⁹ Сениң Худайиң күчүңни буйруп бекиткән;

Өзүң биз үчүн қилғиниңни мустәһкәмлигәйсән, и Худа!

³⁰ Йерусалимдики муқәддәс ибадәтханаң вәжидин,

Падишаһлар Саңа атап һәдийәләрни елип келиду; ■

³¹ Аһ, хелиқи қошушлуқтики йиртқуч жаниварни,

Күчлүкләрниң топини,

Таипиләрдики топақларниму әйиплигәйсән;

Андин уларниң һәр бири күмүч тәңгиләрни әкилип Саңа тиз пүкүшиду;

Урушхумар хәлиқләрни тирипирән қиливәткәйсән! □

³² Мотивәр әлчиләр Мисирдин келиду,

□ **67:19** «Сән жуқуриға көтирилдуң, инсанларни тутқун қилғучиларни өзүң әсир қилип елип кәттиң; Яһ Худа уларниң арисида туруши үчүн, һәтта асийлиқ қилғанлар арисида туруши үчүнму, Сән инсан арисида туруп илтипатларни қобул қилдиң» — бу муһим һәм сирлиқ әйәткә Инжилда, «Әф.» 4-бапта тәбир берилиду; Қутқузғучи-Мәсиһ инсан арисида өзи инсан болуп, инсанларни тутқун қилғучилар (йәни гуна, өлүм вә жин-шәйтанлардин ибарәт) үстидин ғәлибә қилип, асманларға көтирилип, инсанларни қутқузуш һәм уларни (ишәнгән инсаларни) Худаниң йеңи бир «муқәддәс ибадәтхана»си қилиш үчүн әрштики атисидин илтипатларни қобул қилиду. ■ **67:19** Әф. 4:8; Чөл. 17:21; Йә. 9:23; Әзра 8:20 □ **67:20** «...У һәр күни жүклиримизни көтәрмәктә» — башқа бир хил тәржимиси «... У һәр күни үстимизгә яхшилиқларни жүкләйду». □ **67:21** «Рәбгә, йәни Пәрвәрдигарғила, өлүмгә бағлиқ ишлар тәвәдур» — яки башқа бир хил тәржимиси «Рәбдә, йәни Пәрвәрдигардила, өлүмдин қутулуш йоллириму бар».

□ **67:22** «Өз гуналирида давамлиқ кетиверидиғанларниң чачлиқ каллисини У (Худа) чақиду» — «чачлиқ калла»: бәзи хәлиқләр: «Башта чач көп болса, күч көп болиду» дегән хурапий көзқарашни қобул қилған болса керәк. □ **67:23** «Өз халқимни Башан дияридинму, деңизларниң чоңқур жайлиридинму қайтуруп келимән» — «Өз халқимни» ибраний тилида «уларни» дәп елинған. Биз «уларни» дегән сөзни «Өз халқимни» дәп тәржимә қилдуқ. Бәзи алимләр «улар»ни Израилниң дүшмәнлири дәп қарайду (улар Худа шу дүшмәнләрни Израил улардин қисас алсун дәп қайтурған, дәп қарайду).

■ **67:23** Мис. 14:29; Чөл. 21:33 □ **67:25** «Улар Сениң маңғанлириңни көрди, и Худа... Падишасимниң муқәддәс жайиға кирип маңғанлирини көрди» — бу әйәттики «улар» Худаниң дүшмәнлирини көрситиши болса керәк. Худаниң «муқәддәс жайиға кирип маңғанлири» дегәнни чүшиниш үчүн «Мис.» 40:16-38 вә «1Пад.» 8:1-11ни көрүң. ■ **67:30** 1Пад. 10:10, 24, 25; 2Тар. 32:23; Зәб. 71:10; 75:12-13 □ **67:31** «қошушлуқтики житқуч жанивар» — бәлким

Мисирни Нил дәриясидики тимсаһқа охшатиду.

Ефиопийә болса Худаға қарап қоллирини тездин кетириду.

³³ И йәр йүзидики әл-жутлар, Худани нахша билән мәдһийиләңлар;

Рәбни мәдһийиләп күйләрни ейтиңлар!

(Селәһ)

³⁴ Асманларниң үстигә,

Кедимдин бар болған асманларниң үстигә Мингүчи тоғрилик күй ейтиңлар!

Мана, У авазини аңлитиду,

Униң авазини күчлүктур!

³⁵ Худани күчлүк дәп билип жакалаңлар,

Униң һәйвиси Израил үстидә,

Униң күчи булутларда туриду;

³⁶ И Худа, муқәддәс жайлириндин сүрлүк көрүнисән!

Израилниң бирдин-бир Тәңриси!

Хәлиқкә күч-қудрәт бәргүчи болса, Удур!

Худаға тәшәккүр-мәдһийә оқулсун!

68

68-күй ••• Зор дәрә-әләм вә азаплардин кейинки гәлибә

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Нилупәрләр» дегән аһаңда оқулсун дәп, Давут язған күй: —

Мени қутқузғайсән, и Худа!

Сулар женимдин өтти;

³ Турғидәк жай йоқ чоңқур патқақлиққа чөкүп кәттим;

Суниң чоңқур йеригә чүшүп кәттим,

Кәлкүн мени гәриқ қилди.

⁴ Пәрядлиримдин һалимдин кәттим;

Галлирим қуруп кәтти;

Худайимға тәлмүрүп, көзүмдин кетәй дәп қалдим;

⁵ Сәвәпсиз маңа өч болғанлар чачлиримдинму көптур;

Мени йоқатмақчи болғанлар,

Қара чаплап мән билән дүшмәнлишидиғанлар күчлүктур;

Шу чағда өзүм булимиған нәрсини қайтуримән. □

⁶ И Худа, мениң наданлиғим өзүңгә аян;

Мениң қәбиһликлирим Сәндин йошурун әмәстур.

⁷ Мениң сәвәвимдин, и Рәб, самавий қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар,

Өзүңгә умид баглап күткәнләр йәргә қарап қалмиғай;

И Израилниң Худаси, Өзүңни издигүчиләр мениң сәвәвимдин шәрмәндә болмиғай;

⁸ Чүнки Сени дәп мән рәсвачилиққа учридим;

Шәрмәндилик йүзүмгә чапланди.

⁹ Мән өз қериндашлиримға ят,

Анамниң балилириға яқа жутлуқ болдум.

¹⁰ Чүнки мени муқәддәс өйүңгә болған отлуқ муһәббәт чулғувалған еди;

□ **68:5** «Сәвәпсиз маңа өч болғанлар чачлиримдинму көптур; мени йоқатмақчи болғанлар, қара чаплап мән билән дүшмәнлишидиғанлар күчлүктур; шу чағда өзүм булимиған нәрсини қайтуримән» — толук бешарәттики бу сирлиқ сөз Мәсиһ кресткә миқланған вақитта әмәлгә ашурулди. «Шу чағда» Мәсиһ Иблис инсанлардин буливалған аманлиқни, инсанларниң Худа билән болған енақлиғини инсанларға нијатлиқ йолида қайтуруп елип бәрди. Бу күйдики бешарәтләрниң һәммиси Мәсиһ вә униң жәккән азаплирини вә азаплири арқилиқ қазанған гәлибисини көрситиду.

Саңа һақарәт қилғанларның һақарәтлимү мениң үстүмгә чүшти; □ ■

11 Мән жиғлидим, женим роза тутти,
Буму маңа әйип дәп қаралди.

12 Мән бөзни кийимим қилип кийсәм,
Шуның билән уларның сөз-чөчикигә қалдим. □

13 Шәһәр қовуқида олтарғанларның тәнә гепигә қалдим,
Мәйхорларның нахшисиниң темиси болдум.

14 Бирақ мән шәпқитиңни көрсәткән вақтиңда дуайимни саңа нишанлидим, и Пәрвәрдигар;
И Худа, өзгәрмәс муһәббитиңниң зорлуғидин,
Нижатлиқ ишәшидә маңа жавап бәргәйсән; □

15 Мени патқақлиқтин қутқузвалғайсән,
Мени чөктүрмигәйсән;

Маңа өчмән болғанлардин,
Суның чоңқур йеридин қутулдурғайсән;

16 Кәлкүн сулириға мени ғәриқ қилдурмиғайсән;
Дениз тәглиригимү мени жутқузмиғайсән;

Теги йоқ һаңның мени һап етип ағзини жумувелишиға йол қоймиғайсән!

17 Дуайимни ижабәт қилғайсән, и Пәрвәрдигар,
Чүнки өзгәрмәс муһәббитиң яхшидур;

Мол рәһимдиллиғиң билән маңа йүзләнгәйсән;

18 Жамилиңни қулуңдин йошурмиғайсән;
Чүнки бешимға күн чүшти;

Тездин маңа жавап бәргәйсән.

19 Женимға йеқинлашқайсән,
Уныңға һәмжәмәт-қутқузғучи болғайсән;

Дүшмәнлирим алдида мени һөрлүккә чиқарғайсән;

20 Өзүң мениң рәсвалиқта һәм һөрмәтсизликтә қалғинимни,
Қандақ һақарәтләнгинимни билисән;

Рәқиплиримниң һәммиси Өзүңгә аяндур.

21 һақарәт қәлбимни парә қилди;
Мән қайғуға чөмүп кәттим;

Азғинә һесдашлиққа тәлмүргән болсамму, йоқ болди;
Тәсәлли бәргүчиләрнимү издидим, лекин бирисинимү учриталмидим.

22 Бәрһәқ, улар озуғумға өт сүйи,
Уссузлуғумға сиркини бәрди. ■

23 Уларның дәстихини өзлиригә қилтақ,
Уларның һалавити қапқан болғай. ■

24 Көзлири торлишип көрмәйдиған болуп кәткәй;
Бәл-путлирини титрәккә салғайсән; ■

25 Қәһриңни уларның үстигә чүшүргәйсән,
Ғәзивиңниң отлири уларға туташқай;

26 Уларның мақани харабә болғай,
Чедирлири чөлдәрәп қалғай; ■

27 Чүнки улар Сән урғанға техиму зиянкәшлик қилмақта;
Сән зәхимләндүргәнләрның азавиға гәп билән азап қошмақта.

28 Уларның гунайиға гуна қошқайсән,

□ **68:10** «Мени муқәддәс өйүңгә болған отлуқ муһәббәт чулғуwalған еди» — «Юһ.» 2:17ни көрүң. ■ **68:10** Юһ. 2:17; Рим. 15:3 □ **68:12** «Мән бөзни кийимим қилип кийсәм..» — «бөз кийим»ни кийивелиш (һаза тутқандәк) өзи яки башқилар үчүн қаттиқ дуа қилишның бир хил ипадиси. □ **68:14** «Нижатлиқ ишәшидә маңа жавап бәргәйсән» — ибраний тилида «Нижатлиғиң ишәшидә маңа жавап бәргәйсән». ■ **68:22** Мат. 27:34,48; Мар. 15:23; Юһ. 19:28,29 ■ **68:23** Рим. 11:9 ■ **68:24** Йәш. 6:9; 29:10; 44:18; Рим. 11:10 ■ **68:26** Рос. 1:20

Һәққанийлиғиңниң несивисигә уларни ериштүрмигәйсән.

²⁹ Улар һаятлик дәптиридин өчүрүлгәй;

Һәққанийларниң қатарига пүтүлмигәй.

³⁰ Бирақ мән болсам бир езилгән дәрдемән;

Ниһатлиғиң, и Худа, мени жуқуриға көтирип қутқузғай;

³¹ Мән мунажат оқуп Худаниң намини мәдһийиләймән;

Тәшәккүрләр билән уни улуклаймән;

³² Бу болса Пәрвәрдигарни хурсән қилиш үчүн,

Өкүз тәқдим қилғандин әвзәлдур;

Мүңгүз-туяқлири сақ топақ бәргәндинму артуқтур.

³³ Юғаш мөминләр буни көрүп хошал болиду;

Худани издигәнләр —

Қәлбиңлар йеңилиниду.

³⁴ Чүнки Пәрвәрдигар йоқсулларниң илтижасини аңлайду,

Өзигә тәвә әсир қилинғанларни у кәмситмәйду;

³⁵ Асман-зимин Уни мәдһийилисун!

Деңиз-океанлар һәм уларда жүргүчи барлиқ жаниварлар Уни мәдһийилигәй!

³⁶ Чүнки Худа Зионни қутқузиду;

Йәһуданиң шәһәрлирини қайта бена қилиду;

Улар әшу йәрдә олтирақлишип, егилик тикләйду.

³⁷ Униң қуллириниң нәсиллири униңға мирас болиду,

Униң намини сөйгәнләр у йәрләрдә маканлишиду.

69

69-күй .... «Пәрвәрдигар, тез кәлгәйсән!»

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «әслитиш үчүн» оқулсун дәп, Давут язған күй: —

Пәрвәрдигар, мени қутқузушқа алдириғайсән!

Пәрвәрдигар, тез келип маңа ярдәм қилғайсән! ■

³ Мениң женимни издәватқанлар йәргә қаритилип рәсва қилинсун;

Мениң зийинимдин хурсән болғанлар кәйнигә яндурулуп шәрмәндә болғай. ■

⁴ Мени: — «Ваһ! Ваһ!» дәп мәқирә қилғанлар өз шәрмәндилигидин кәйнигә янғай!

⁵ Бирақ Сени издигүчиләрниң һәммиси Сәндә шатлинип хошал болғай!

Ниһатлиғиңни сөйгәнләр һемишә: «Худа улуклансун» дейишкәй.

⁶ Бирақ мән езилгәнмән, һәм йоқсулмән;

Йенимға тездин кәл, и Худа!

Сән мениң ярдәмчим, мениң азат қилғучим;

И Пәрвәрдигар, кечикмәй кәлгәйсән!

70

70-күй .... Қериганда ейтқан дуа

¹ Сәндин, Пәрвәрдигардин панаһ тапимән;

Мени һәргиз йәргә қаратмиғайсән. ■

² Өз һәққанийлиғиңда мени қутулдурғайсән;

Маңа қулақ салғайсән,

Мени қутқузғайсән!

- 3 Маңа өзүм дайим панаһлинидиган туралғу қорам таш болғайсән;
Сән мени кутқузушқа буйруқ чүшүргәйсән;
Чүнки Сән егиз тешим, қорғинимдурсән.
- 4 Худайим, мени рәзилләрниң қолидин,
Һәққанийәтсиз, рәһимсиз адәмдин азат қилғайсән;
- 5 Чүнки Сән мениң үмүтүмдурсән, и Рәб Пәрвәрдигар,
Яшлиғимдин тартипла мениң таянчимдурсән;
- 6 Баляятқудики вақиттин башлап мән Саңа тайинип кәлдим,
Өзүң мени анамниң қарнидин чиқарғучисән;
Мәдһийәмниң темиси болса һәрдайим Сән тоғрилиқтур. □
- 7 Мән нурғунларға ғәйрий яки карамәт саналдим;
Чүнки Сән мениң мустәһкәм панаһғаһимдурсән. □
- 8 Ағзим күн бойи мәдһийилириң һәм шан-шәрипиңгә толиду;
- 9 Әнди қеригинимда мени ташлимиғайсән;
Мағдурум кәткинидә, мәндин ваз кәчмиғәйсән.
- 10 Чүнки дүшмәнлирим маңа қарши сөзлишиду;
Женимни елишқа көзләватқанлар қәстлишип: —
- 11 «Худа униңдин ваз кәчти;
Уни қоғлап тутувелиңлар,
Чүнки қутулдурудиганлар йоқтур» — дейишиду.
- 12 И Худа, мәндин жирақлашмиғайсән;
И Худайим, маңа ярдәмгә тез кәлгәйсән!
- 13 Женимға күшәндә болғанлар шәрмәндә болуп йоқитилисун;
Зийинимға интилгәнләр рәсвалиқ һәм шәрмәндичилик билән қаплансун; ■
- 14 Бирақ мән болсам, изчил үмүттә болиман,
Сени техиму мәдһийиләймән.
- 15 Һәққанийлиғиң, ниһатлиғиң ағзимда күн бойи баян қилиниду;
Булар сан-санақсиздур, билгинимдин көп артуқтур.
- 16 Мән Рәб Пәрвәрдигарниң бүйүк ишлирини жақалиған һалда келиман;
Сениң һәққанийлиғиңни яд етип жақалаймән —
Пәқәт Сениңкинила! □
- 17 И Худа, Сән яшлиғимдин тартип маңа үгитип кәлгәнсән;
Бүгүнгә қәдәр Сениң қилған карамәт ишлириңни жақалап келиватимән.
- 18 Әнди һазир мән қерип, ақ чачлиқ болғинимда, и Худа,
Мән бу дәвиргә күчлүк билиғиңни *жақалиғичә*,
Келәр әвлатниң һәммисигә қудритиңни аян қилғичә,
Мени ташливәтмиғәйсән!
- 19 И улук карамәт ишларни қилған Худа,
Һәққанийлиғиң пәләккә тақашти;
Саңа кимму охшаш болалисун!
- 20 Сән маңа көп һәм еғир күлпәтләрни көрсәткән экәнсән,
Мени қайтидин йеңилайсән, йәр тәғлиридин қайтуруп елип чиқисән;
- 21 Сән мениң иззәт-һөрмитимни техиму жуқури қилип,
Һәр тәрәптин маңа тәсәлли берисән.
- 22 Мән Сени раваб челип мәдһийиләймән,
Сениң һәқиқитиңни мәдһийиләймән, и Худайим;

□ **70:6** «Өзүң мени анамниң қарнидин чиқарғучисән» — башқа бир хил тәржимиси: — «Анамниң қарнидила мени асридиң». □ **70:7** «Мән нурғунларға ғәйрий яки карамәт саналдим; чүнки Сән мениң мустәһкәм панаһғаһимдурсән» — демәк, Давутниң тарихи нурғун адәмләргә Худаниң вәдисиә туридиганлиғини испатлиған вә Худаға тайинишқа риғбәт болған. ■ **70:13** Зәб. 34:4, 26; 39:15-16; 69:3-4 □ **70:16** «Мән Рәб Пәрвәрдигарниң бүйүк ишлирини жақалиған һалда келиман» — башқа бир хил тәржимиси: «Мән Рәб Пәрвәрдигарниң зор қудрити билән алға маңимән».

Чилтар челип Сени күйләймән, и Сән, Израилниң Муқәддиси! □

²³ Саңа күйләр ейтқинимда, ләвлирим тәнтәнә қилиду,
Өзүң һөрлүккә чиқарған җенимму шундақ роһлинип ейтиду;

²⁴ Тилим күн бойи һәққанийлиғиң тоғрисида сөзләйду;
Чүнки маңа яманлиқ қилмақчи болғанлар йәргә қаритилип рәсва қилиниду.

71

71-күй ••• Тәхткә олтиридиған падишаниң оғли тоғрилиқ дуа-тиләвәт һәм бешарәт ••• 1-айәттики изаһатни көрүң

¹ Сулайман үчүн: —

И Худа, падишаға һөкүмлириңни тапшурғайсән;
Падишаһниң оғлиға Өз һәққанийлиғиңни бәргәйсән. □

² Шундақ болғанда у Өз хәлқиң үчүн һәққанийлиқ билән,
Саңа тәвә езилгән мөминләр үчүн адиллиқ билән һөкүм чиқариду;

³ Тағлар хәлиқкә теч-аманлиқ елип келиду,
Едирлиқларму һәққанийлиқ билән шундақ қилиду.

⁴ Падиша хәлиқ арисидики езилгәнләргә адил һөкүмләрни чиқариду;
У намратларниң балилирини қутқузиду,
Залимларни битчит қилиду.

⁵ Шундақ болғанда күн вә ай йоқ болуп кәтмисила,
Әвлаттин-әвлатқа хәлиқ Сәндин әйминиду. □ ■

⁶ У болса гоә йеңидин орған отлаққа яққан ямғурдәк,
Йәр суғиридиған һөл-йеғинлардәк чүшиду. ■

⁷ Униң күнлиридә һәққанийлар ронақ тапиду;
Ай йоқ болғичә теч-аманлиқ тешип туриду.

⁸ У деңиздин-деңизларғичә,
Әфрат дәриясини йәр йүзиниң чәтлиригичә һөкүм сүриду. □

⁹ Чөл-баяванда яшаватқанлар униң алдида баш қойиду;
Униң дүшмәнлири топиларни ялайду.

¹⁰ Таршишниң вә аралларниң падишалири униңға һәдийәләр тәқдим қилиду,
Шеба вә Себаниң падишалириму соғатлар суниду. □

¹¹ Дәрвәкә, барлиқ падишалар униң алдида сәждә қилиду;
Пүткүл әлләр униң хизмитидә болиду;

¹² Чүнки у пәрәд көтәргән йоқсулларни,
Панаһсиз езилгәнләрни қутулдуриду; ■

¹³ У йоқсул-ажизларға ичини ағритиду,
Йоқсулларниң җенини қутқузиду;

¹⁴ Уларниң җенини зулум-зомигәрликтин һөрлүккә чиқариду,
Уларниң қени униң нәзиридә қиммәтликтур.

¹⁵ *Падишаһ* яшисун!

□ **70:22** «Мән Сени раваб челип мәдһийиләймән» — «раваб» мошу йәрдә равабқа интайин ошап кетидиған бир хил саз.

□ **71:1** «И Худа, падишаға һөкүмлириңни тапшурғайсән; падишаниң оғлиға Өз һәққанийлиғиңни бәргәйсән» — шүбһисизки, бу улук бешарәтниң толук мәнәси Сулайманниң өзини әмәс, бәлки униң әвлади болған Мәсиһни көрситиду. «Сулайман үчүн» — башқа бир хил тәржимиси «Сулайманниңки» яки «Сулайманға тәвә». □ **71:5** «Сәндин әйминиду» — демәк, Худадин әйминиду. ■ **71:5** Зәб. 88:37,38 ■ **71:6** 2Сам. 23:4 □ **71:8** «Әфрат дәрияси» — ибраний тилида пәкәт «Дәрия» дейилиду. Шүбһиси йоқки, бу ибарә Әфрат дәриясини көрситиду. □ **71:10** «Таршиш.. араллар... Шеба...Себа...» — «Таршиш»ниң дәл қайси җай экәнлиги һазир ениқ әмәс, Испанийә, шималий Африқа яки Әнглийәни билдүрүши мүмкин. Лекин шүбһә йоқки, мошу әйәттики «Таршиш» һәм «араллар» деңиздики әң чәт йәрләрни билдүриду. «Шеба һәм Себа» — һазирқи Әрәбистанда. ■ **71:12** Аюп 29:12

Шебаниң алтунлиридин униңға сунулиду;
 Униң үчүн дуа тохтавсиз қилиниду;
 Униңға күн бойи бәхит тилиниду;
 16 Йәр йүзидики һосул мол болиду,
 Һәтта тағ чоққилиридимү шундақ болиду.
 Миғ-миғ чүшкән мевиләр Ливандики орманлардәк тәврениду;
 Шәһәрдикиләр болса даладики от-йешилликтәк гүллиниду;
 17 Униң нами мәңгүгә өчмәйду,
 Униң нами қуяш йоқалғичә туриду;
 Адәмләр униң билән өзлиригә бәхит тиләйду,
 Барлиқ әлләр уни бәхитлик дәп атишиду.
 18 Израилниң Худаси, Пәрвәрдиғар Худаға тәшәккүр-мәдһийә болғай!
 Карамәт ишларни Яратқучи ялғуз Удур!
 19 Униң шәрәплик намиға мәңгүгә тәшәккүр-мәдһийә оқулсун!
 Униң шан-шөһрити пүткүл дунияни қаплиғай! Амин! Вә амин!

20 Йәссәниң оғли Давутниң дуалири шуниң билән тамам болди. □

72

Үчинчи бөлүм ••• 72-күй ••• Хаталашқинини тонуп йетиш

1 Асаф язған күй: —

Дәрвәқә Худа Израилға,
 Қәлби сап болғанларға мөһривандур;
 2 Лекин өзүм болсам, путлишип жиқилип чүшүшкә тасла қалдим;
 Аяқлирим тейилип кәткили қил қалди;
 3 Чүнки рәзилләрниң ронақ тапқанлиғини көрүп,
 һакавурларға һәсәт қилдим;■
 4 Чүнки улар өлүмидә азаплар тартмайду,
 Әксичә тени мәзмут вә сағлам туриду.□
 5 Улар инсанға хас жапани көрмәйду,
 Яки хәқләрдәк балаю-апәткә учримайду.
 6 Шуңа мәғрурлуқ маржандәк уларға есилиду,
 Зорлуқ-зомигәрлик тондәк уларға чаплишиду.
 7 Улар сәмрип кәткәнлигидин көзлири томпийип чиқти;
 Уларниң қәлбидики хияләтләр һәддидин ешип кетиду.
 8 Башқиларни мәсқирә қилип зәһәрлик сөзләйду;
 Һалини үстүн қилип дивинип, доқ қилиду.
 9 Улар ағзини пәләккә қойиду,
 Уларниң тиллири йәр йүзини кезип жүриду.
 10 Шуңа Худаниң хәлқи мошуларға майил болуп,
 Уларниң дегәнлирини су ичкәндәк ахириғичә ичип: —
 11 «Тәңри қандақ биләләйтти?»,
 «Һәммидин Алий Болғучида билим барму?» — дәйду.
 12 Мана булар рәзилләрдур;
 Улар бу дунияда раһәт-парағәтни көриду,

□ 71:20 «Давутниң дуалири шуниң билән тамам болди» — бу күй Давут пәйғәмбәрниң әң ахирқи дуаси болди. Бирақ «Зәбур»ниң кейинки бөлүмлиридә биз униң башқа дуа-күйлирини учритимиз. ■ 72:3 Аюп 21:7-15; Зәб. 36:1; Йәр. 12:1, 2 □ 72:4 «Чүнки улар өлүмидә азаплар тартмайду, әксичә тени мәзмут вә сағлам туриду» — башқа бир хил тәржимиси: «Чүнки уларда тартқан азаплар йоқ, улар тени мәзмут вә сағламдур».

Байлықларни топлайду.

13 «Аһ, һәқиқәтән бекардин-бекар көңлүмни пакландуруптимән,
Гунасиҙ туруп қолумни артуқчә жуюп кәптимән;

14 Бекарға күн бойи жапа чекиптимән;

Шундимү һәр сәһәрдә *вижданниң* әйивигә учрап кәлдим!».

15 Бирақ мән: — «Бундақ десәм,

Бу дәвирдики пәрзәнтлириңгә асийлиқ қилған болмамдимән?» — дедим.□

16 Уларни калламдин өткүзәй десәм,

Көзүмгә шундақ еғир көрүнди.

17 Тәңриниң муқәддәс жайлириға киргичә шундақ ойлидим;

Киргәндила *яманларниң* ақивитини чүшәндим.

18 Дәрвәкә Сән уларни тейилғақ йәрләргә орунлаштурисән,

Уларни жиқитип парә-парә қиливетисән.

19 Улар көзни жумуп ачқучила шунчә паракәндә болиду,

Дәһшәтләр уларни бесип йоқитиду!

20 Сән и Рәб, чүштин ойғанғандәк ойғинип,

Орнуңдин туруп уларниң сияқини көзгә илмайсән.

21 Жүрәклирим қайнап,

Ичлирим санжилғандәк болған чағда,

22 Өзүмни һеч немә билмәйдиған бир һамақәт,

Алдиңда бир һайван екәнлигимни билип йәттим.

23 Һалбуки, мән һемишә Сән билән биллә;

Сән мени оң қолумдин тутуп йөлидиң;

24 Өз несихәтиң билән мени йетәкләйсән,

Шан-шәрипниңи намайән қилғандин кейин,

Ахирида Сән мени өзүңгә қобул қилисән.

25 Эрштә Сәндин башқа мениң кимим бар?

Йәр йүзидә болса Сәндин башқа һеч кимгә интизар әмәсмән.

26 Әтлирим һәм қәлбим зәиплишиду,

Лекин Худа қәлбимдики қорам таш һәм мәңгүлүк несивәмдур!

27 Чүнки мана, Сәндин жирақ турғанлар һалак болиду;

Вапасизлиқ қилған паһишә аялдәк Сәндин ваз кәчкәнләрниң һәр бирини йоқитисән.

28 Бирақ мән үчүн, Худаға йеқинлишиш әвзәлдур!

Униң барлиқ қилған ишлирини жакаләш үчүн,

Рәб Пәрвәрдиғарни таянчим қилдим.□

73

73-күй **** *Тажавузчиликқа учриған чағдики азаплиқ дуа*

1 Асаф язған «Масқил»: —

И Худа, Сән немишкә мәңгүгә бизни ташливәттиң?

Немишкә ғәзивиңни түтүн чиқарғандәк Өз яйлиғиңдики қойлириңға чиқирисән?□

2 Өзүң рәнә төләп азат қилған жамаитиңни,

□ **72:15** «Бундақ десәм, бу дәвирдики пәрзәнтлириңгә асийлиқ қилған болмамдимән?» — Асаф Худадин ағринип, гуманлирини шундақ опочуқ ейтишниң ақивитини ойлаватиду. Өзиниң бундақ дейиши етиқати ақизларға нисбәтән «асийлиқ» һәм уларни етиқатида путлаштуридиған иш, дәп қарайду. □ **72:28** «Униң барлиқ қилған ишлирини жакаләш үчүн,...» — ибраний тилида: «Сениң униң барлиқ қилған ишлирини жакаләш үчүн,...». □ **73:1**

«И Худа, Сән немишкә мәңгүгә бизни ташливәттиң? Немишкә ғәзивиңни түтүн чиқарғандәк Өз яйлиғиңдики қойлириңға чиқирисән?» — бу күй бәлким Бабил падишаси Небоқаднисар миладийәдин илгәрки 597-жили Йерусалимни, жүмлидин муқәддәс ибадәтханини вәйран қилип, көп Исраилларни әсиргә елип Бабилға сүргүн қилғандин кейин йезилған.

Йәни Өз мирасиң болушқа қедимдә уларға һәмжәмәт болуп қутқузған қәбилини,
Өзүң мақан қилған Зион теғини ядиңға кәлтүргәйсән!

³ Қәдәмлириңни мошу мәңгүлүк хараплиқларға қаратқайсән,

Дүшмәнләр муқәддәс жайиңда гумран қилған барлиқ нәрсиләргә қаригәйсән;

⁴ Рәқиблириң жамаәтгаһиңниң оттурисида һәр-пәр қилиду;

Мөҗизатлар сақланған орунға улар өз туғлирини тикти. □

⁵ Һәр бири өзлирини көрситишип, палта ойнитип орман кәскүчидәк,

⁶ Улар һазир муқәддәс жайиңдики нәқишләрни ала қоймай, палта-болқилар билән чеқивәтти;

⁷ Улар муқәддәс жайиңға от қойди;

Өз намиңдики мақанни булғап, йәр билән тәң қиливәтти. ■

⁸ Улар көңлидә: «Биз буларниң һәммисини йоқитайли» дәп,

Тәңриниң зимиңдики жамаәтгаһлириниң һәр бирини көйдүрүвәтти. □

⁹ Бизгә әсләтмә болған мөҗизатларни һеч көрәлмәймиз;

Пәйғәмбәрләрму кәлмәскә кәтти;

Аримиздиму бу ишларниң қачанғичә болидиғанлиғини билидиған бириси йоқтур. □

¹⁰ Қачанғичә, и Худа, рәқибиң Сени мәсқирә қилиду?

Дүшмән намиңни мәңгүгә һақарәтләмду?

¹¹ Сән қолуңни, йәни оң қолуңни немишкә тартивалисән?

Қолуңни қойнуңдин елип, уларни йоқатқайсән!

¹² Бирақ Худа қедимдин падишасим болуп кәлгән,

Йәр йүзиниң оттурисида қутқузушларни елип барғучи Удур. □

¹³ Сән деңиз сүйини күчүң билән бөлдуң,

Сулардики әждиһаларниң башлирини ярдиң. ■

¹⁴ Деңиздики левиатанниң башлирини чеқип,

Униң гөшини озук қилип чөлдики явайиларға бөлүп бәрдиң. □

¹⁵ Йәрни йерип булақларни, ериқларни аққуздуң,

Сән тохтимай еқиватқан дәрияларни қурутүвәттиң. □ ■

¹⁶ Күн Сениң, түнму Сениңқидур;

Ай билән қуяшни орунлаштурдуң. ■

¹⁷ Йәр йүзиниң чегаралирини бәлгүлидиң;

Яз билән қишни — Сән шәкилләндүрдүң.

□ **73:4** «мөҗизатлар сақланған орунға улар (дүшмәнләр) өз туғлирини тикти» — Худаниң ибадәханидики «муқәддәс жайи»да Исраил хәлқиниң тарихидики бир нәччә «мөҗизатлар» сақлинип кәлгән еди. Мәсилән, Муса пәйғәмбәр дәвридики ««манна»ға толған алтун қача», «Һарунниң бихлиған һасиси» қатарлиқлар. Буларни вәйран қилип, дүшмәнләр әшу йәрдә өз туғлирини тикти. Ибраһий тилида «туғ» вә «қарамәт» дегән сөзләр бирла сөз билән ипадилиниду. ■ **73:7** 2Пад. 25:9 □ **73:8** «Улар көңлидә: «Биз буларниң һәммисини йоқитайли» дәп, Тәңриниң зимиңдики жамаәтгаһлириниң һәр бирини көйдүрүвәтти» — Худаниң пәқәт бирла (Сулайман қурған) ибадәтханиси бар еди. Бирақ униңдин илгириму Худаға ибадәт қилидиған жайлар мәвжүт еди — мәсилән: «Шилоһ» дегән жайда «муқәддәс чедир» бар еди («Йә.» 18:1). Худаниң намини йоқитиш үчүн дүшмәнләр буларниң һәммисини көйдүрүвәтти. □ **73:9** «Пәйғәмбәрләрму кәлмәскә кәтти» — Бабил падишаси Небоқаднисар Даниял һәм Эзақиял пәйғәмбәрләрни сүргүн қилип Бабилға балдур елип кәткән еди. Йәрәмия пәйғәмбәр болса бир түркүм лүкчәкләр тәрипидин Мисирға елип кетилгән еди. □ **73:12** «Йәр йүзиниң оттурисида қутқузушларни елип барғучи Удур» — «йәр йүзиниң оттуриси» бәлким «оттура шәриқ»ни көрситиши мүмкин. ■ **73:13** Мис. 14:21-31 □ **73:14** «Деңиздики левиатанниң башлирини чеқип,...» — «левиатан» деңиз чоңқур тәктидә яшайдиған қорқунучлуқ әждиһаға охшап кетидиған һайван. Төвәндики изаһатни, «Тәбирләр»ниму көрүң. «...Униң гөшини озук қилип чөлдики явайиларға бөлүп бәрдиң» — «әждиһалар» (13-айәт) һәм «левиатан» — шүбһисизки, бу йәрдә жин-шәйтанларниң күч-қудрәтлирини көрситиду. Худа Исраилни Мисирдин азат қилғанда, у мошу қудрәтләр үстидин гәлибә қилди. Мошу әйәт бойичә «левиатан»ниң беши көп болиду. Инжил «Вәһий» қисмида униң беши йәттә экәнлиги көрситилиду. Тәврат «Аюп» 41-бап, 1-айәттики, «Йәш.» 27:1-айәттики изаһатлиримизни һәм Инжилдики «Вәһий» 12- һәм 13-бапларни көрүң. □ **73:15** «Йәрни йерип булақларни, ериқларни аққуздуң, Сән тохтимай еқиватқан дәрияларни қурутүвәттиң» — мошу вақиәләрниң тәпсилатлирини чүшиниш үчүн, Тәвраттики «Мисирдин чиқиш» һәм «Йәшуа» дегән қисимларни көрүң. ■ **73:15** Мис. 17:5, 6; Чөл. 20:11; Йә. 3:13; Зәб. 104:41; Йәш. 48:21 ■ **73:16** Яр. 1:14-19

- 18 Шуни есиңдә тутқайсән, и Пәрвәрдигар: —
Бир дүшмән Сени мәсқирә қилди,
һамақәт бир хәлиқ намиңни һақарәтлиди.
- 19 Пахтиқиңни житқуч һайванларға тутуп бәрмигәйсән;
Езилгән мөминлириңниң һаятини мәңгү унтумиғайсән.
- 20 Өз әһдәңгә қаригәйсән,
Чүнки зиминдики қараңғу булуң-пучқақлар зорлуқ-зумбулуқниң туралғулири билән толди.
- 21 Езилгүчиләрни номус билән яндурмиғайсән;
Езилгәнләр, йоқсуллар намиңни мәдһийилигәй.
- 22 Орнуңдин турғин, и Худа,
Өз дәвайиңни соригәйсән;
Һамақәт кишиниң Өзүңни күн бойи мәсқирә қиливатқинини есиңдә тутқайсән.
- 23 Дүшмәнлириңниң чуқанлирини унтумиғайсән;
Саңа қарши қозғалғанларниң давраңлири тохтимай көтирилмәктә.

74

74-күй *** Адил сорақчи Худа

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға «һалак қилмиғайсән» дегән аһаңда оқулсун дәп тапшурулған,
Асафниң күй-нахшиси: —

- Саңа тәшәккүр ейтимиз, и Худа, тәшәккүр ейтимиз!
Чүнки намиң бизгә йеқиндур;
Буни, қилған карамәтлириң испатлап жакалайду.
- 3 Мәнки Пәрвәрдигар: — «Мән бекиткән вақитни ихтияримға алғинимда,
Адаләт билән сорақ қилимән;
- 4 Йәр һәм йәрниң үстидә туруватқанлар тәвринип турсиму,
Униң түврүклирини турғузғучи Өзүмдурмән» — деди.
Селаһ.
- 5 Махтанғанларға: — «Махтанмаңлар»,
Һәм рәзилләргә «Мүңгүзүңни көтәрмә» — дедим; □
- 6 «Мүңгүзүңни жуқури көтәрмә;
Бойнуңни қаттиқ қилип ғадийип сөзлима!»
- 7 Чүнки көтирилиш шәриқтин яки ғәриптин әмәс,
Яки жәнуптинму кәлмәйду; □
- 8 Чүнки Худа сотчидур;
У бирисини көтириду, бирисини чүшүриду.
- 9 Чүнки Пәрвәрдигарниң қолида бир қәдәһ туриду;
Униңдики шарап көпүклишиватиду;
У әбжәш шарап билән толди;
Худа униңдин төкиду;
Дәрвәқә йәр йүзидики барлиқ рәзилләр униң дуғини қоймай ичиветиду;
- 10 Мән болсам, мәңгүгә гувалиқ беримән: —
Яқупниң Худасиға күйләрни ейтимән.
- 11 «Мән рәзилләрниң мүңгүзлириниң һәммисини кесип ташлаймән;
Бирақ һәққанийларниң мүңгүзлири көтирилиду!» □

□ **74:5** «Мүңгүзүңни жуқури көтәрмә» — Тәвратта, «мүңгүз»ләр көп һалларда адәмләрниң аброй-шөһрити яки күч-қудритини билдүриду. Бу адәмниң бешидин өскән мүңгүз әмәс, әлвәттә! □ **74:7** «... жәнуптин әмәс» — яки «(жәнуптики) чөл-баявандин әмәс». □ **74:11** «Мән рәзилләрниң мүңгүзлириниң һәммисини кесип ташлаймән; бирақ һәққанийларниң мүңгүзлири көтирилиду!» — сөзлигүчи (мошу 10-айәттә) Худаниң Өзи яки Давут падишаниң әвлади болған Мәсһ болса керәк.

75

75-күй *** Пәрвәрдигар элләрдин һесап алиду

1-2 Нәғмичиләрнің бешиға, тарлиқ сазларда челинсун дәп тапшурулған, Асафның күй-нахшиси: —

Йәһудада Худа тонулғандур;
Униң нами Исраилда улукдур.

3 Униң панаһий жайи Салемда,
Сион тегида Униң макани бар. □

4 У йәрдә У отлуқ оқларни,
Қалқан, қилич һәм жәң қураллирини чеқип ташлиди.
Селаһ.

5 Өзүң ов-олжа тағлиридин нәқәдәр шәрәплик, нәқәдәр әласән! □

6 Батурлар буланди;
Улар узун уйқиға кәтти;
Палванларның һеч қайсиси өз қолини көтирәлмиди.

7 Сениң әйиплишиң билән, и Яқупның Худаси,
Жәң һарвуси һәм атлар өлүктәк ухлитилди.

8 Сәндин, Сәндин қорқуш керәктур;
Ғәзәпләнгиниңдә ким алдиңда туралисун?

9-10 Йәр йүзидики барлиқ мулайим мөминләрни қутқузуш үчүн,
Сән Худа сорақ қилишқа орнуңдин турған вақтиңда,
Асмандин һөкүмни чиқирип аңлатқуздун;
Йәр болса вәһимигә чүшүп, сүкүт қилди.
Селаһ.

11 Чүнки инсанларның қәһри Саңа шөһрәт кәлтүриду;
Уларның қалған қәһри Саңа бәлвағ болиду. □

12 Пәрвәрдигар Худайиңларға қәсәм қилип, әмәл қилиңлар;
Униң әтрапидики жуттикиләр қорқуши керәк болғучиға һәдийәләр сунсун;

13 У әмирләрниңму роһини сундуриду;
У йәр йүзидики падишаларға дәһшәтликтур.

76

76-күй *** Дәрдмән дәрдени төкүп тәсәлли тапиду

1-2 Нәғмичиләрның беши Йәдутунға тапшурулған, Асаф язған күй: —

Авазим Худаға көтирилди, мән пәрәд қилимән;
Авазим Худаға көтирилди, У маңа қулақ салиду. □

3 Бешимға күн чүшкәндә, мән Рәбни издидим;
Кечичә қолумни дуаға көтирип, бош қоймидим;
Жәним тәсәллини халимай рәт қилди.

□ **75:3** «Униң панаһий жайи Салемда» — ибраний тилида: «Униң угиси Салемда». Бу сөз бәлким Худани ширға ошитиду. Тәвраттики «Һошия» дегән қисимда Худа «Йәһуданиң шири» дәп атилиду. «Салем» — «Йерусалим»ның қисқартип ейтилиши. □ **75:5** «ов-олжа тағлири» — бәлким топ-топ догиланған ов-олжиларни көрситиду. □ **75:11** «Инсанларның қәһри Саңа шөһрәт кәлтүриду; уларның қалған қәһри Саңа бәлвағ болиду» — бу сирлиқ сөз бәлким (1) Худа инсанның барлиқ асийлиқ-қаршилишилирини ахирида Өзиниң шөһритигә һәм муддиалириға айландуриду; (2) инсанларның Өз қәһри өзигә кәлтүргән күлпәтләр йеник болуп қалған болса, «қалған қәһр»ни Худа Өзи толуклап жазалирини еғирлаштуриду. □ **76:1-2** «Нәғмичиләрның беши Йәдутунға тапшурулған, Асаф язған күй...» — «Йәдутун» Давут пәйғәмбәр «мәдһийә хори»ның беши дәп бекиткән, Йәдутун исимлиқ бир кишини көрситиду («1Тар.» 16:41ни көрүң). Йәнә бир хил тәржимиси: «Нәғмичиләрның бешиға тапшурулған, «Йәдутун» (мәдһийиләш дегән мәнидә) аһаңда окулсун дәп, Асаф язған күй...».

⁴ Мән Худани әсләп сеғиндим, аһ-зар қилдим;
Сеғинип ойлинип, роһум паракәндә болди.

Селаһ.

⁵ Сән мениң көзүмни жумдурмидиң;
Чоңқур ғәшлик илкидә болғанлиғимдин сөzlәлмәйттим.

⁶ Мән: «Кона замандики күнләрни,
Қедимки жилларни хиял қилимән;

⁷ Кечиләрдә ейтқан нахшамни әсләймән;
Көңлүмдә чоңқур хиял сүримән» — дедим;

Роһум интилип издимәктә еди;

⁸ — «Рәб мәңгүгә ташливетәмду?

У қайтидин илтипат көрсәтмәмду?

⁹ Униң өзгәрмәс муһәббити әнди мәңгүгә түгәп кәттиму?

Униң вәдиси әвлаттин-әвлатқичә инавәтсиз боламду?

¹⁰ Тәңри меһри-шәпқитини көрситишни үнтудиму?

У ғәзәплинип Өз рәһимдиллиғини тохтитивәттиму?».

Селаһ.

¹¹⁻¹² Андин мән мундақ дедим: — «Бундақ десәм болмайду, бу *етиқатимниң* аҗизлиғи әмәсму!

Һәммидин Алий Болғучиниң оң қолиниң жилирини,

Йәни Яһниң қилғанлирини — яд етимән;

Қедимдин буянқи карамәтлириңни әсләймән.

¹³ Сениң барлиқ ишлигәнлириң үстидә сеғинип ойлинимән;

Сениң қилғанлириң үстидә истиқамәт қилимән;

¹⁴ И Худа, йолуң болса пак-муқәддәсликтидур;

Худадәк улук бир илаһ бармидур?

¹⁵ Мөҗизиләр Яратқучи Илаһдурсән;

Әл-милләтләр ара Сән күчүңни намайән қилдиң.

¹⁶ Өз билиғиң билән Өз хәлқиңни,

Йәни Яқуп вә Йүсүпниң пәрзәнтлирини һөрлүккә чиқарғансән;

Селаһ. □ ■

¹⁷ Сулар Сени көрди, и Худа, сулар Сени көрди;

Титрәк уларни басти,

Деңиз тәглири патипарақ болди. □

¹⁸ Қара булутлар суларни төкүвәтти;

Асманлар зор садасини аңлатти;

Бәрһәк, Сениң оқлириң тәрәп-тәрәпкә етилди. ■

¹⁹ Гүлдүрмамаңниң авази қара қуянда еди,

Чақмақлар жаһанни йорутти;

Йәр йүзи алақзадә болуп тәврәнди. ■

²⁰ Сениң йолуң океан-деңизларда,

Қәдәмлириң чоңқур сулардидур,

Аяқ излириңни тапқили болмайду.

²¹ Сән қой падисини баққандәк,

Муса вә һарунниң қоли билән Өз хәлқиңни йетәклидиң». ■

□ **76:16** «Өз билиғиң билән... Яқуп вә Йүсүпниң пәрзәнтлирини һөрлүккә чиқарғансән» — ибраний тилидики пеилниң (гаал) мошу йәрдә: «Яқуп вә Йүсүпниң пәрзәнтлиригә һәмжәмәт болуп, һөрлүккә чиқарғансән» дегән толук мәнини билдүриду. «Гаал» вә «гоел» тоғрилиқ «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **76:16** Мис. 15:11 □ **76:17** «Сулар Сени көрди, и Худа, сулар Сени көрди; титрәк уларни басти, деңиз тәглири патипарақ болди» — Асаф һазир «Мисирдин чиқиш»тики ишларни әсләйду. «Сулар» бу йәрдә Исраиллар мөҗизә билән өткән «Қизил деңиз»ни, андин Иордан дәриясини көрситиду. ■ **76:18** Мис. 14:21 ■ **76:19** Мис. 14:24 ■ **76:21** Зәб. 77:53; 79:3; һаб. 3:15; Мар. 6:48; Юһ. 6:19

77

77-күй *** Тарихниң тепишмақлири *** 1-айәттики изаһатни көрүң

¹ Асаф язған «Масқил»: —

И Мениң хәлқим, тәлимимни аңлаңлар,
Ағзимдики сөзләргә қулақ селиңлар. □

² Мән ағзимни бир тәмсил билән ачимән,
Қедимки тепишмақларни елан қилимән. □ ■

³ Биз буларни аңлиған, билгән,
Ата-бовилиримиз уларни бизгә ейтип бәргән.

⁴ Биз буларни уларниң әвлатлиридин йошурмаймиз,
Келидиған дәвиргә Пәрвәрдигарниң мәдһийилирини,
Униң күч-қудритини,

Униң қилған карамәт ишлирини баян қилимиз.

⁵ Чүнки У Якупта бир агаһ-гувани бекиткән,

Исраилда бир қанунни орнатқан;

У ата-бовилиримизға буларни өз пәрзәнтлиригә үгитишни буйруған; ■

⁶ Шундақ қилип келәр дәвир,

Йәни туғулидиған балиларму буларни билсун,

Уларму орнидин туруп өз балилириға буларни үгәтсун;

⁷ Пәрзәнтлири үмүтини Худаға бағлисун,

Тәңриниң қилғанлирини унтумисун,

Бәлки Униң әмирлиригә кирсун;

⁸ Улар ата-бовилириға охшимисун дәп,

Йәни жаһил һәм асий бир дәвир,

Өз қәлбини дурус қилмиған,

Роһи Тәңригә вапалиқта турмиған бир дәвиргә охшимисун дәп, У шундақ буйругандур. ■

⁹ Мана Әфраимниң әвлатлири,

Қуралланған оқячилар болсиму,

Жәң күнидә сәптин янди.

¹⁰ Улар Худаниң әһдисини тутмиди,

Бәлки Униң Тәврат-қанунида меңишни рәт қилди.

¹¹ Улар Униң қилғанлирини,

Өзлиригә көрсәткән карамәтлирини унтуди.

¹² У Мисирниң зиминида, Зоанниң даласида,

Уларниң ата-бовилириниң көз алдида мөжизиләрни көрсәткән еди;

¹³ У деңизни бөлүветип,

Уларни оттурисидин өткүзгән;

Суларни дога-дога қилип тиклиди. ■

¹⁴ У күндүздә булут билән,

Кечидә от нури билән уларни йетәклиди. ■

¹⁵ Чөл-баяванда ташларни йеривәтти,

Чоңқур сурлардин урғуп чиққандәк ичимликни мол қилди; ■

¹⁶ У хада таштин өстәң-еқинларни һасил қилди,

Сунни дәриялардәк аққузди.

¹⁷ Бирақ улар йәнә Униң алдида гуна қиливәрди,

Чөлдә һәммидин Алий Болғучиға асийлиқ қилди.

□ **77:1** «И Мениң хәлқим, тәлимимни аңлаңлар... қедимки тепишмақларни елан қилимән (2-айәт)» — оқурмәнләр бу күй көрсәткән вақиәләрни Тәвраттики «Мисирдин чиқиш», «Чөл-баявандики сәпәр», «Батур һакимлар» һәм «Самуил (1)», «Самуил (2)» дегән қисимлардин тапалайду. □ **77:2** «... қедимки тепишмақларни елан қилимән» — «тепишмақлар» тоғрилиқ 1-айәттики ишаһатни көрүң. ■ **77:2** Зәб. 48:5; Мат. 13:35 ■ **77:5** Қан. 4:9; 6:7 ■ **77:8** Мис. 32:9; 33:3, 5; 34:9; Қан. 9:6, 13; 31:27 ■ **77:13** Мис. 14:21 ■ **77:14** Мис. 13:21; Зәб. 104:39 ■ **77:15** Мис. 17:6; Чөл. 20:11; Зәб. 104:41; 1Кор. 10:4

- 18 Улар көңлидә Тәңрини синиди,
Нәпсини қандурушқа йемәкликни тәләп қилди.
- 19 Улар Худани һақарәтләп: — «Тәңри чөл-дәшттә дәстихан салаламду?»■
- 20 Мана У қорам ташни урувиди,
Сулар урғуп,
Еқинлар булақтәк тешип чиқти;
Әнди У бизгә нанму берәләмду?
Өз хәлқини гөш билән тәминләләмду?» — дейишти.□ ■
- 21 Шуниң билән Пәрвәрдигар аңлап, гәзәпләнди;
Яқупқа от туташти,
Исраилға аччиғи көтирилди; ■
- 22 Чүнки улар Худаға ишәнмиди,
Униң нижатлиғиға улар таянмиди,
- 23 У әрштин булутларни буйруп,
Асман дәрвазилирини ачқан еди;
- 24 У улар үстигә «манна»ни яғдуруп,
Уларға әрштики ашлиқни бәргән еди;□ ■
- 25 Шуниң билән инсанлар күч егилириниң ненини йегән еди;
У уларға қанғичә озукни әвәткән еди. □ ■
- 26 Әнди У асманда шәриқ шамили чиқирип,
Күчи билән жәнуп шамилиниму елип кәлди; ■
- 27 У гөшни чаң-тозандәк улар үстигә чүшүрди,
Деңизлар саһилидики қумлардәк учар-қанатларни яғдурди.
- 28 У буларни уларниң барғаһиниң оттурисиға,
Чедирлириниң әтрапиға чүшүрди.
- 29 Улар болушичә йәп тоюшти,
Чүнки уларниң нәпси тартқинини Худа уларға кәлтүргән еди.
- 30 Лекин улар нәпси тартқинидин техи зерикмәйла,
Гөшни еғизлирида техи чайнаватқинидила,
- 31 Худаниң гәзиви уларға қарита қозғалди;
У улардин әң қамәтликлирини қиривәтти,
Исраилниң сәрхил яшлирини йәргә урувәтти.■
- 32 Мана, шундақ болсиму,
Улар йәнила давамлиқ гуна қиливәрди,
Униң мәжизилиригә техичила ишәнмиди;
- 33 Шуңа У уларниң күнлирини беһудиликтә,
Жиллирини дәккә-дүккилик ичидә түгәткүзди.
- 34 У уларни өлтүргили турғанда,
Андин улар Уни издиди;
Улар йолидин йенип, интилип Тәңрини издиди;
- 35 Улар Худаниң уларниң уюлтеши екәнлигини,
Һәммидин Алий Болғучи Тәңриниң уларниң һәмжәмәт-қутқузғучиси екәнлигини есигә кәлтүрди.
- 36 Бирақ улар ағзи билән Униңға хушамәт қилди,
Тили билән Униңға ялған сөз қилди;
- 37 Чүнки уларниң көңли Униңға садиқ болмиди,

■ 77:19 Чөл. 11:1, 4 □ 77:20 «Улар... (йәни хәлик) мана У қорам ташни урувиди, сулар урғуп, еқинлар булақтәк тешип чиқти; әнди у бизгә нанму берәләмду?» — дейишти» — бу вақиә Тәврат, «Чөл.» 11-бапта баян қилинған.

■ 77:20 Мис. 17:6; Чөл. 20:11 ■ 77:21 Чөл. 11 □ 77:24 «У улар үстигә «манна»ни яғдуруп, уларға әрштики ашлиқни бәргән еди» — «манна» асмандин чүшидиған бир хил аш еди. «Мис.» 16-бапни көрүң. ■ 77:24 Мис. 16:14

□ 77:25 «... Инсанлар күч егилириниң ненини йегән еди» — «күч егилири» шүбһисизки, пәриштиләрни көрситиду.

■ 77:25 Юһ. 6:31; 1Кор. 10:3 ■ 77:26 Чөл. 11:31 ■ 77:31 Чөл. 11:33; 1Кор. 10:5

Улар Униң әһдисини чиң тутмиди.

38 Бирақ У йәнила рәһимдил еди;

Қәбиһлигини кәчүрүп, уларни йоқатмиди;

У қайта-қайта Өз ғәзивидин янди,

У қәһрини қозғиғини билән һәммини төкмиди.

39 У уларниң пәқәт әт егилири,

Кәтсә қайтип кәлмәс бир нәпәс екәнлигини яд әтти.

40 Улар чөл-дәшттә шунчә көп қетим Униң аччиғини кәлтүрди.

Шунчә көп қетим баяванда көңлигә азар бәрди!

41 Бәрһәқ, улар қайтидин йолдин чәтнәп Тәңрини синиди,

Исраилдики Муқәддәс Болғучиниң жүригини зедә қилди.

42-43 Улар Униң қолини аслимиди;

Уларни зомигәрниң чаңгилидин һөрлүккә қутқузған күнини,

Қандақ қилип Мисирда карамәтләрни яритип,

Зоан даласида мөҗизиләрни көрсәткинини есидин чиқарди.

44 У Мисирлиқларниң дәриялирини, еқинлирини қанға айландуруп,

Уларни ичәлмәс қилип қойди; ■

45 Уларниң арисиға нәштәрлик чивинларни топ-топи билән әвәтти,

Һалак қилар пақиларни маңдурди; ■

46 Уларниң зираәтлирини кепинәк қурутлириға тутуп берип,

Мәһсулатлирини чекәткиләргә бәрди; ■

47 Үзүм таллирини мөлдүр билән урдуруп,

Әнжирлирини қирав билән үшшүтивәтти. ■

48 У калилирини мөлдүргә соқтуруп,

Маллирини чақмақ отлирида көйдүривәтти.

49 У уларға ғәзивиниң дәһшәтлигини —

Қәһрини, аччиғини һәм еғир күлпәтләрни,

Балаю-апәт елип келидиған бир түркүм пәриштиләрниму чүшүрди.

50 У Өз ғәзиви үчүн бир йолни түзләп қойди;

Уларниң женини өлүмдин айимай,

Бәлки һаятини вабаға тапшурди; ■

51 У Мисирда барлиқ тунҗа туғулған балиларни,

Һамниң чедирлирида уларниң ғурури болған тунҗа оғул балилирини қиривәтти. ■

52 У падичидәк Өз хәлқини Мисирдин сәпәргә атландуруп,

Чөл-баявандин уларни қой падисидәк башлап маңди;

53 Уларни аман-есән йетәклигәчкә,

Улар қорқунучтин халий болуп маңди;

Дүшмәнлирини болса, деңиз жутуп кәтти. ■

54 У уларни Өз муқәддәс зимининиң чегарасиға,

Оң қоли егиливалған бу тағлиққа елип кәлди.

55 У әлләрни уларниң алдидин қоғливетип,

Зимин үстигә тана тартқузуп өлчәп, уларға тәқсим қилди;

Исраил қәбилилирини уларниң чедирлириға олтирақлаштурди. ■

56 Бирақ улар Худани, һәммидин Алий Болғучини синап аччиқландурди,

Униң тапшурған гува-агаһлирини тутмиди;

57 Бәлки ата-бовлиридәк йолдин тейип асийлиқ қилди,

Хаин оқядәк қейип кәтти.

58 Улар егизликтә қурған ибадәтгаһлар билән Униң ғәзивини қозғиди,

Ойма бутлири билән Униң жүригини өртиди. ■

■ 77:44 Мис. 7:20 ■ 77:45 Мис. 8:2,20 ■ 77:46 Мис. 10:13 ■ 77:47 Мис. 9:23 ■ 77:50 Мис. 9:6

■ 77:51 Мис. 12:29; зәб. 104:36 ■ 77:53 Мис. 14:27,28; 15:10 ■ 77:55 Йә. 13:7; зәб. 135:21,22 ■ 77:58 Қан. 32:16,21

59 Худа уларни аңлап ғәзәпләнди,
Исраилдин интайин йиргәнди.
60 У Шилоһдики маканини,
Йәни У инсан арисидә турған чедирни ташлап кәтти, □
61 Өзиниң қудрәт бәлгүсини булап кетишкә,
Шан-шәривини ишғалийәтчиләрниң қолиға бәрди; □ ■
62 Өз хәлқини қиличқа тапшурди,
Өзиниң мираси болғанлардин интайин ғәзәпләнди.
63 От уларниң жигитлирини ялмиди,
Қизлири той нахшилирида махталмайтти.
64 Уларниң каһинлири қилич астида жиқилди,
Лекин тул хотунлири һаза тутмиди. □ ■
65 Андин Рәб бириси уйқидин ойғандәк ойғанди,
Шараптин жасарәтләнгән палвандәк товлиди.
66 У рәқиплирини уруп чекиндүрүп,
Уларни түгимәс рәсваға қалдурди. □ ■
67 Йүсүпниң чедирини шаллап, рәт қилди;
Әфраим қәбилисини таллимиди; □
68 Бәлки Йәһуда қәбилисини,
Яхши көргән Зион теғини таллиди.
69 Шу йәрдә муқәддәс жайини тағ чоққилиридәк,
Йәр-зиминни әбәдий орнатқандәк мәзмут бена қилди;
70 У Өз қули Давутни таллап,
Уни қой қотанлиридин чақиривалди; ■
71 Қозилирини емитидиған сағлиқларни әгишип беқиштин айрип,
Уни Өз хәлқи Яқупни, мираси болған Исраилни беқишкә чиқарди. ■
72 Давут уларни қәлбидики дуруслуғи билән бақти,
Қолиниң әпчиллиги билән уларни йетәклиди.

78

78-күй .... Жутни басқан балаю-апәттин кәтирилгән налә-зар

1 Асаф язған күй: —

И Худа, әлләр Өз мирасиңға бөсүп кирди;
Улар Сениң муқәддәс ибадәтханаңни булғиди;

□ 77:60 «У (Рәб) Шилоһдики маканини, Йәни У инсан арисидә турған чедирни ташлап кәтти» — 60-66-айәтләрдәки вақиәләр «1Сам.» 1-6-бапта баян қилинған. □ 77:61 «Өзиниң қудрәт бәлгүсини булап кетишкә, шан-шәривини ишғалийәтчиләрниң қолиға бәрди» — бу әйәттә Худаниң «қудрәт бәлгүси» вә «шан-шәриви» Униң әһдә сандуғини көрситиду. ■ 77:61 1Сам. 4:10,11 □ 77:64 «Уларниң каһинлири қилич астида жиқилди» — «каһин» ибадәтханида қурбанлиқ қилиш хизмитидә болған мәхсус хадим. ■ 77:64 1Сам. 4:11,18,19 □ 77:66 «У рәқиплирини уруп чекиндүрүп...» — бу жүмлә ибраний тилида икки бислиқ. Иккинчи мәнаси «У рәқиплириниң касисига уруп...». Тәврат, «1Сам.» 5-бапта, Худа бутпәрәс Филистийәликләргә ваба чүшүрүп, уларни бувасирлар билән қийниди. ■ 77:66 1Сам. 5:6; 6:4 □ 77:67 «Рәб... Йүсүпниң чедирини шаллап, рәт қилди; Әфраим қәбилисини таллимиди...» — 67-72-айәтләрдә, Худаниң Давут пәйғәмбәрни Өз хәлқиниң падишаси болушқа, Зион (Йерусалим)ни Өз муқәддәс ибадәтханисиниң қурулуш жайи болушқа таллаш жәрјанини баян қилиниду. һәзрити Давут болса Йүсүп яки Әфраим қәбилиридин әмәс, бәлки Йәһуда қәбилисидин еди. ■ 77:70 1Сам. 16:11; 2Сам. 7:8 ■ 77:71 2Сам. 5:2; 1Тар. 11:2

Йерусалимни дога-дога харабиләргә айландурди. □

² Улар қуллириңниң жәсәтлирини асмандики учар-қанатларға йәм қилип, Мөмин бәндилириңниң әтлирини даладики һайванатларға ташлап бәрди.

³ Улар хәлқиңниң қанлирини Йерусалим әтрапида судәк аққузди, Жәсәтлирини көмгили бирәр адәмму қалдурмиди.

⁴ Хошнилиримиз алдида рәсваға қалдуқ, Әтрапимиздикиләргә мәсқирә вә мазақ объекти болдуқ. ■

⁵ Қачанғичә, и Пәрвәрдигар?

Сән мәңгүгә фәзәплинәмсэн?

Сениң жүригиң от болуп өртиниверәмду? □ ■

⁶ Қәһриңни Сени тонумиған әлләр үстигә, Намиңни билмигән падишалиқлар үстигә төккәйсән! ■

⁷ Чүнки улар Якупни ялмап, Униң маканини харабиликкә айландурувәтти.

⁸ Ата-бовилиримизниң қәбиһликлирини бизгә һесаплимиғайсэн; Рәһимдиллиқлириң бизниң йенимизға чапсан кәлгәй!

Чүнки биз интайин пәс әһвалға чүшүрүлдуқ. ■

⁹ Өз намиңниң шөһрити үчүн бизгә ярдәм қилғайсэн, и нижатлиғимизниң Худаси, Намиң үчүн бизни қутқузғайсэн, гуналиримизни кафарәт қилип кәчүргәйсән;

¹⁰ Әлләр немишкә: «Уларниң Худаси қәйәрдә?» дәп мазақ қилишиду?

Қуллириң төккән қан қәрзиниң һесаби әлләр арисиди, көз алдимизда қилинсун.

¹¹ Әсирләрниң аһ-зарлири алдиңға кәлгәй;

Билигиңниң улуқлуғи билән, өлүмгә буйрулғанларни сақлиғайсэн.

¹² И Рәб, ят хошнилиримизниң Саңа қилған зор һақаритини йәттә һәссә қошуп өзлиригә, Йәни уларниң ичи-бағриға қайтурғайсэн;

¹³ Шундақ қилип, Сениң хәлқиң — Өзүң баққан қойлириң болған бизләр, Саңа мәңгүгә тәшәккүрләр ейтимиз,

Әвлаттин әвлатқичә Сениң мәдһийилириңни аян қилимиз.

79

79-күй .... Худа йолида жутниң гүллиниши үчүн дуа .... 1-әйәттики изаһатни көрүң

1-2 «Нилупәрләр» дегән аһаңда; бир гувалик; Асаф язған күй: —

Қулақ салғайсэн, и Израилниң падичиси,

Йүсүпни қой падисидәк беқип йетәклигүчи;

И керублар оттурисида Олтарғучи,

Нурланғайсэн! □

³ Әфраим, Бинямин, Манассәһләрниң алдида қудритиңни қозғиғайсэн,

□ **78:1** «И Худа, әлләр Өз мирасиңға бөсүп кирди; улар Сениң муқәддәс ибадәтханаңни булғиди; Йерусалимни дога-дога харабиләргә айландурди» — бу күй Бабил падишаси Небоқаднисар миладийәдин илгәрки 597-жили Йерусалимни, жүмлидин муқәддәс ибадәтханини вәйран қилип, нурғун Израилларни әсиргә елип Бабилға елип кәткәндиң кейин йезилған болса керәк. ■ **78:4** Зәб. 43:15; 79:7 □ **78:5** «Сениң жүригиң от болуп өртиниверәмду?» — ибраний тилида «Сениң һәситиң от болуп өртиниверәмду?» ». ■ **78:5** Зәб. 88:47 ■ **78:6** Йәр. 10:25 ■ **78:8** Йәш. 64:8 □ **79:1-2** «Қулақ салғайсэн, и Израилниң падичиси, Йүсүпни қой падисидәк беқип йетәклигүчи; и керублар оттурисида Олтарғучи, нурланғайсэн!» — бу күй бәлким Израилниң жәнубий тәрипидә (жәнубий падишалиғида, йәни «Йәһуда»да) миладийәдин илгәрки 734-722 жилларда йезилған; шу вақитларда Асурийә империйәси Израил шималий падишалиғиға бөсүп кирип, булаңчилик қилип, уларниң көп адәмлирини әсиргә алди. Жәнубий падишалиқтики бир қисим кишиләр әпсуслинип, шималидики қериндишлири үчүн дуа қилиду. «керублар оттурисида Олтарғучи» — Худаниң муқәддәс ибадәтханисидики «әң муқәддәс жай»да әһдә сандуғиниң икки йенида алтундин ясалған бирдин «керуб», йәни күчлүк пәриштиниң сеймаси туриду. Худа әслидә Өз һозуриниң бу икки керуб оттурисида болушиға вәдә қилған.

Бизләрни қутқузғили кәлгәйсән!

⁴ И Худа, бизни Өз йениңға қайтурғайсән!

Жамалиңниң нурины чачқайсән, шунда биз қутқузулимиз! ■

⁵ И Пәрвәрдигар, самавий қошунларниң Сәрдари болған Худа,
Хәлқиңниң дуалириға болған ғәзивиң қачанғичә ялқунлап туриду?

⁶ Сән көз яшлирини уларға озук орнида қилдиң,
Көз яшлирини қача-қачилап уларға ичкүздүң.

⁷ Бизни хошнилиримизға талашқа қойдуң;
Дүшмәнлиримиз бизни мәсқирә қилишиду. □ ■

⁸ И самавий қошунларниң Сәрдари болған Худа,
Бизни Өз йениңға қайтурғайсән!

Жамалиңниң нурины чачқайсән, шунда биз қутқузулимиз!

⁹ Сән Мисирдин бир түп үзүм көчитини елип кәлдиң;
Ят әлләрни һайдиветип, орниға уни тиктиң. ■

¹⁰ Униң алдида йәрни кәң ачтиң;
У чоңқур йилтиз тартип, пүтүн зиминға йейилди.

¹¹ Униң сайиси тағларни қаплиди;
Ғоллири қудрәтлик кедир дәрәқлиридәк өсти; □

¹² У шахлирини деңизғичә,
Пиләклирини *Әфрат* дәрияси бойлириғичә узартти.

¹³ Сән немишкә униң қашалирини бузуп,
Мевисини өтүп кетиватқанларниң үзүп елишиға йол қойдуң?

¹⁴ Мана орманлиқтики явайи тоңғузлар уни йериватиду,
Даладики һайванатлар униңдин озуклиниду.

¹⁵ И самавий қошунларниң Сәрдари болған Худа, Сәндин өтүнимизки,
Йенимизға қайтқайсән!

Әрштин һалимизға нәзәр салғайсән,
Келип бу үзүм телидин хәвәр алғайсән! □

¹⁶ Йәни оң қолуң тиккән бу йилтиздин,
Өзүң үчүн мәзмут йетиштүргән бу оғлуңдин хәвәр алғайсән!

¹⁷ Мана у отта көйдүрүлди,
Кесиветилди;
Йүзүндики тәнбиһий қаришиңни көрүп улар һалак болмақта;

¹⁸ Қолуңни оң қолуңдики адәмгә,
Йәни Өзүң үчүн мәзмут йетиштүргән Инсан оғлиға қондурғайсән; □ ■

¹⁹ Шундақ қилғанда биз Сәндин һәргиз чекинмәймиз;
Бизни йеңилиғайсән, шунда биз намиңни чақирип Саңа илтижа қилимиз.

²⁰ И Пәрвәрдигар, самавий қошунларниң Сәрдари болған Худа,
Бизни Өз йениңға қайтурғайсән!

Жамалиңниң нурины чачқайсән, шунда биз қутқузулимиз!

■ **79:4** Зәб. 4:8; 30:17; 661:-3; Дан. 9:17 □ **79:7** «Бизни хошнилиримизға талашқа қойдуң» — бәзи кона көчүрмиләрдә: — «Сән бизни хошнимизға мазақ объекти қилдиң» дегән сөzlәр тепилиду. ■ **79:7** Зәб. 43:14-15; 78:4 ■ **79:9** Йәш. 5; Йәр. 2:21; Әз. 15; 17:3-10; Юһ. 15:1 □ **79:11** «қудрәтлик кедир дәрәқлиридәк..» — яки «Тәңриниң кедир дәрәқлиридәк...». □ **79:15** «... Келип бу үзүм телидин хәвәр алғайсән» — ибраний тилида: — «...бу үзүм телини йоқлиғайсән» дегән билән ипадилиниду. □ **79:18** «оң қолуңдики адәм... йәни Өзүң үчүн мәзмут йетиштүргән Инсан оғли..» — «оң қолуңдики адәм», «Өзүң үчүн мәзмут йетиштүргән Инсан оғли» шүбһисизки Мәсиһ тоғрилиқ алдин-ала ейтилған бешарәтлик сөз. ■ **79:18** Зәб. 109:1; Дан. 7:13, 14; Мат. 16:27; Ибр. 1:3; 8:1; 10:12; 12:1; 1Пет. 3:22

80

80-күй *** Һейт-байрамда Худаниң гува-хитабини Израилга эслитиш

1-2 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп «Гиттиф»та челинсун дәп, Асаф язған күй: —

Күч-қуввитимиз болған Худаға күй ейтип яңритиңлар,
Яқупниң Худасиға шатлинип тәнтәнә қилиңлар! □

3 Нахшини яңритип, дапни елип,
Йеқимлиқ чилтар һәм равабни челиңлар!

4 Йеңи айда, бәлгүләнгән вақитта,
Байрам-һейт күнимиздә нағра-сүнай челиңлар!

5 Чүнки бу Израил үчүн бекитилгән бәлгүлимә,
Яқупниң Худасиниң бир пәрманидур.

6 У Мисир зиминида жүрүш қилғанлирида,
(Шу йәрдә биз чүшәнмәйдиған бир тилни аңлап жүрәттүк)
У буни Йүсүпкә гува қилип бәрди;□

7 — «Униң мүрисини жүктин сақит қилдим,
Униң қоли севәт көтириштин азат болди;

8 Қистақчиликта нида қилдиң,
Мән сени азат қилдим;
Гүлдүрмама чиққан мәхпий жайдин саңа жавап бәрдим;
«Мәрибаһ» сулири бойида сени синидим».

Селаһ.□

9 — «Тиңша, хәлқим, Мән сени гувалар билән агаһландурмән;
И Израил, Маңа қулақ салсаң еди!

10 Араңда ят илаһ болмисун,
Ят әлдики илаһқа баш әгмигин!

11 Сени Мисирдин елип чиққан Пәрвәрдигар Худайиңдурмән;
Ағзиңни йоған ач, Мән уни толдуримән.

12 — Бирақ хәлқим садаимға қулақ салмиди,
Израилниң Маңа бағланғуси йоқ еди;

13 Шуңа Мән уларни өз тәрсалиғиға қоювәттим;
Улар өз мәслиһәтлири билән меңиверәтти.

14 — Аһ, Мениң хәлқим Маңа қулақ салса еди!
Израил Мениң йоллиримда жүрсә еди!

15 Уларниң дүшмәнлирини тезла егилдүрәр едим,
Қолумни рәқиплиригә бурап, уларни басар едим.

16 Пәрвәрдигарға нәпрәтләнгүчиләр Униң алдида зәиплишип бойсунар еди;
Уларниң шу ахирити мәңгүгә болатти;

17 Саңа аш-буғдайниң әң есилини йегүзәр едим,
Бәрһәқ, қорам таштин һәсәл аққузуп сени қандурар едим».□

□ **80:1-2** «Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп «Гиттиф»та челинсун дәп, Асаф язған күй» — ««Гиттиф»»ниң мүмкинчилиги бар бир мәнәси: «Гат шәһириниң сази». □ **80:6** «Шу йәрдә биз чүшәнмәйдиған бир тилни аңлап жүрәттүк» — ибраний тилида «Шу йәрдә мән чүшәнмәйдиған бир тилни жүрәттим» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу бәлким Худа өз хәлқигә вакалитән сөзлишини, улар билән биргә болушини көрситиши мүмкин. «У буни Йүсүпкә гува қилип бәрди» — «буни» бәлким 3-әйттә тилға елинған һейтларни, шундақла шу һейтларни сазлар билән жакалашни көрсәтсә керәк. □ **80:8** «... «Мәрибаһ» сулири бойида сени синидим» — «Мәрибаһ» («елишиш», «жедәл») дегән мәнидә. «Мәрибаһ» икки жайниң исми; шу йәрләрдә болған вақиәләрниң биринчиси Тәврат «Мис.» 17-бапта, иккинчиси «Чөл.» 20-бапта хатириләнгән. □ **80:17** «Саңа аш-буғдайниң әң есилини йегүзәр едим» — «У Саңа аш-буғдайниң әң есилини йегүзәр еди».

81

81-күй *** Худаниң алий соти

¹ Асаф язған күй: —

Худа Өз илаһий мәҗлисидә туруп риясәтчилик қилиду,
У илаһлар арисидә һөкүм чиқириду;□

² — Қачанғичә силәр наһәқ һөкүм чиқирисиләр,
Қачанғичә рәзилләргә йүз-хатирә қилисиләр?
Селаһ.

³ Гадайлар вә житим-йесирларниң дәвасини сораңлар,
Езилгәнләр һәм һаҗәтмәнләргә адаләтни көрситиңлар;□

⁴ Мискинләр һәм намратларни қутқузуңлар,
Уларни рәзилләрниң чаңгилидин азат қилиңлар!■

⁵ Улар буларни билмәй вә чүшәнмәй зулмәттә кезип жүрмәктә,
Шуңа йәрниң һуллири тәврәнмәктә.

⁶ Мән ейттим: — «Силәр илаһларсиләр,
Һәммиңлар һәммидин Алий Болғучиниң оғуллири силәр;

⁷ Шундақ болсиму силәр инсанға охшаш өлисиләр,
Һәр қандақ әмир-бәккә охшашла жиқилисиләр».□

⁸ — Турғин, и Худа, йәр-йүзини сорақ қилғайсән!
Чүнки Сән барлиқ әлләргә варис болғучисән!□ ■

82

82-күй *** Дүшмәнләрниң сүйқәстлири һәққидә дуа

¹⁻² Асафниң күй-нахшиси: —

И Худа, үн чиқармай турувалма,
Жим турувалма, сүкүт қилип турувалма, и Тәңрим!

³ Чүнки мана, Сениң дүшмәнлириң давраң қилмақта,
Саңа өчмәнләр баш кетәрмәктә.

⁴ Улар қувлуқ билән Сениң хәлқиңгә сүйқәст қилиду,
Сениң һимайә қилип қәдирлигәнлириң билән қаршилишишни мәслиһәтлишиду.

⁵ Улар: — «Жүрүңлар, уларни милләт қатаридин йоқ қилайли!
Исраилниң нами иккинчи тилға елинмисун!» — демәктә.

⁶ Улар һәмнәпәс, һәмдил мәслиһәтләшти;
Улар Саңа қарши иттипақ түзди.

⁷ Мана, Едом вә Исмаилларниң чедирлири,
Моаб һәм һағрийлар;

⁸ Гәбал, Аммон, вә Амаләк;

□ **81:1** «Худа Өз илаһий мәҗлисидә туруп риясәтчилик қилиду, У илаһлар арисидә һөкүм чиқириду» — бизниңчә, бу мәҗлискә қатнашқан «илаһлар»ниң Худаниң хәлқиңгә сотчи болған яки Өз хәлқи арисидә һоқуқ-мәсьулийити бар адәмләр экәнлиги төвәндики әйәтләрдин көрүлиду. Мәлум жәһәтләрдин, улар Худадәк адәмләр үстидин һөкүм чиқириду; шуниң үчүн улар бу мәсьулийәтниң еғирлиғини урдан чүшиниши керәк. «у илаһлар арисидә һөкүм чиқириду» — башқа шәрһчиләр болса «илаһлар» дегәнни йәр йүзидики падиша-һоқуқдарларни көрситиду, дәп қарайду. Музу шәрһчиләр 6-әйәттики «силәр илаһлар» дегәнни кинайилик сөз дәп қарайду; чүнки шу дәвирдики падишалардин көп қисми өзлирини «Худа» дәп қарайтти, хәлқидин өзигә ибадәт қилишини тәләп қилатти. Лекин Рәббимизниң «Юһ.» 10:33-36дә әйтқан шәрһи бойичә, бу сөzlәр кинайилик сөз әмәс; шуңа жуқуриқи чүшәндүрүшимиз тоғра, дәп қараймиз. □ **81:3** «...житим-йесирларниң дәваси» — ибраний тилида «... атисизларниң дәваси». ■ **81:4** Пәнд. 24:11 □ **81:7** «Шундақ болсиму силәр инсанға охшаш өлисиләр, һәр қандақ әмир-бәккә охшашла жиқилисиләр» — 1-әйәт вә униңдики изаһатни көрүң. □ **81:8** «Сән барлиқ әлләргә варис қилисән» — бу сөз бәлким Мәсиһкә әйтилиши мүмкин. ■ **81:8** Зәб. 2:8; Ибр. 1:2

Филистийә һәмдә Тур аһалилири,

⁹ Асурийәму уларға қошулди;

Улар Лут оғуллириға яр-йөләк болуп кәлгән.

Селаһ.□

¹⁰ Сән Кишон дәрисясида Мидиянийларға,

Сисераға вә Ябинға қандақ тақабил турған болсаң,

Уларғиму шундақ қилғайсән;

¹¹ Булар Ән-Дор йезисида қирилған еди,

Йәр үчүн тизәк-оғутқа айланған еди.

¹² Уларниң әмирлирини Орәб вә Зеәбкә,

Уларниң даһийлирини Зәбаһ һәм Залмуннаға охшаш қилғайсән;□

¹³ Чүнки улар: «Худаниң чимән-яйлақлирини өзимизгә мүлүк қиливалайли!» — дәп ейтқан.

¹⁴ И Худайим, уларни домилинидиған қамғақтәк,

Шамалда учурулған саман кәби сорувәткәйсән.

¹⁵ От орманлиққа туташқанға охшаш,

Ялқун тағларни көйдүргәнгә охшаш,

¹⁶ Сән йәнә уларни бориниң билән қоғлиғайсән,

Қара қуюниң билән вәһимигә салғайсән;

¹⁷ Уларниң Сениң намиңни издиши үчүн,

Уларниң йүзлирини шәрм-һая билән чөмдүргәйсән, и Пәрвәрдигар!

¹⁸ Улар номустин әбәдий шәрмәндә болсун,

Жаһанға рәсва болуп йоқитилсун.

¹⁹ Улар билсунки,

Намиң Пәрвәрдигар болған Сәнла пүткүл жаһандики Әң Алий Болғучидурсән.

83

83-күй *** Пәрвәрдигарниң һозурини сегиниш

¹⁻² Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Гиттиф»та челинсун дәп, Корәһниң оғуллири үчүн йезилған күй: —

Маканлириң нәқәдәр әзиздур,

Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар!□

³ Женим Пәрвәрдигарниң һойлилириға тәшна болуп,

Сеғинип һәтта һалидин кетиду,

Дилим вә әтлирим һаят Тәңригә тәлмүрүп нида қилиду;■

⁴ Мана, һәтта мубарәк қучқачму бир маканни тапқан,

Қарлиғачму өзигә һәм бала туғидиған уга ясаидиған жайни тапқан,

— Йәни Сениң қурбанғаһлириндин,

И самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар,

— Мениң Падишасим, мениң Худайим!

⁵ Сениң өйүндә туруватқанлар бәхитлиқтур!

Улар үзлүксиз Сени мәдһийиләйду.

Селаһ.

⁶ Қүч-қудрити Сәндин болған киши бәхитлиқтур —

□ **82:9** «Улар Лут оғуллириға яр-йөләк болуп кәлгән» — «Лутниң оғуллири» Моаб вә Аммон дегән хәлиқләр болуп шәкилләнгән. □ **82:12** «Уларниң әмирлирини Орәб вә Зеәбкә, Уларниң даһийлирини Зәбаһ һәм Залмуннаға охшаш қилғайсән» — Сисера, Ябин, (9-айәт) Орәб, Зеәб, Зәбаһ һәм Залмуннаға четишлиқ вақиәләрни билиш үчүн «Батур һакимлар» 7-, 8-бапларни көрүң. □ **83:1-2** «Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Гиттиф»та челинсун дәп» —

«Гиттиф»ниң мүмкинчилиги бар бир мәнәси: «Гат шәһириниң сази». ■ **83:3** Зәб. 41:1-3; 62:1-3

Қалбидә көтирилмә йоллар болғанлар;□

⁷Жиға вадисидин өткәндә,

Улар уни булақликқа айландурар;

Бәрһәк, күз ямғурлири уни бәрикәтләргә толдуриду.□

⁸Улар күчигә-күч улап меңивериду;

Һәр бири Зионға йетип келип, Худаниң һозурида һазир болиду.

⁹И самавий қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, дуайимни аңлиғайсән;

И Якупниң Худаси, қулақ салғайсән!

Селаһ.

¹⁰Қара, и қалқинимиз болған Худа,

Өзүң мәсиһ қилғиниңниң йүзигә илтипат билән қаригин!□

¹¹Чүнки Сениң һойлилириңда өткән бир күн

Башқа йәрдә өткән миң күндин әладур;

Рәзилләрниң чедирлиридә яшиғандин көрә,

Худайимниң өйиниң босуғисида турғиним яхшидур.□

¹²Пәрвәрдигар Худа қуяш вә қалқандур,

Пәрвәрдигар шапаәт вә шан-шөһрәт бәхш етиду;

Дурус маңғанлардин У һәр қандақ илтипатни һеч айимайду;

¹³Самавий қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар,

Бәхитликтур Саңа таянған инсан!■

84

84-күй ••• Израилниң үзүл-кесил товва қилиши үчүн меһри-шәпқәт тәләп қилиши

¹⁻²Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Корәһниң оғуллири үчүн йезилған күй:

—

Сән Өз зиминиңға илтипат көрситип,

Якупни сүргүнлүктин қайтурған едиң, и Пәрвәрдигар.

³Хәлқиңниң қәбиһлигини кәчүрүм қилип,

Барлиқ гуналирини япқан едиң.

Селаһ.

⁴Сән пүтүн қәһриңни ичиңгә қайтурувелип,

Ғәзивиңниң әшәддийлигиниң янған едиңсән.

⁵Әнди бизни Өз йениңға қайтурғайсән, и ниҗатлиғимиз болған Худа!

Бизгә болған аччиғиңға һай бәргәйсән!□

⁶Сән бизгә әбәдий ғәзәплинәмсән?

Әвлаттин-әвлатқичә ғәзивиңни созамсән?

⁷Хәлқиң Өзүңдин шатлиниши үчүн,

□ **83:6** «...қалбидә көтирилмә йоллар болғанлар» — «көтирилмә йоллар» — көтирип ясалған, Йерусалимға тавап қилидиған йолучилар маңидиған йоллар болса керәк. □ **83:7** «Жиға вадисидин өткәндә» — «Жиға вадиси» яки «бака вадиси». Ибраний тилида «бака» биринчидин «жиға»ни билдүриду, иккинчидин бир хил үжмә дәригини билдүриду, йәнә «жиглайдиған дәрәк» — кесилгән болса дәрәк сүйи жиғлиғандәк чиқиду. Давут пәйғәмбәр икки қетим бир «Бака вадиси»

(йәни «Рәфайим жиғлиғиси»)да ғәлибә қилди һәм ашу йәрдә униң үч жан-дости җенини тәвәккүл қилип униңға су елип кәлди («2Сам.» 5-, 23-бапта). «күз ямғурлири уни бәрикәтләргә толдуриду» — Қанаанда (Пәләстиндә) күз ямғурлири йәрни һайдаш, һәм уруқ селишқа тәйяр қилиду. □ **83:10** «Өзүң мәсиһ қилғиниңниң йүзигә илтипат билән қаригин!» — «мәсиһ қилғини», 2-күйдик изаһатларни, шундақла «Тәбирләр»ниму көрүң. □ **83:11** «Худайимниң өйиниң босуғисида турғиним яхшидур» — йәнә бир хил тәржимиси: «Худайимниң өйидә ишикбақар болғиним яхшидур».

■ **83:13** Зәб. 2:12; 33:9 □ **84:5** «Әнди бизни Өз йениңға қайтурғайсән, и ниҗатлиғимиз болған Худа! Бизгә болған аччиғиңға һай бәргәйсән!» — Худаниң Израилға рәһимдиллиқ көрситиватқинини көрүп (3-айәтни көрүң), мошу күйниң муәллипи Худадин Израилни үзүл-кесил товва қилдурғайсән, уларни Өз йениңға, шундақла Өз жутига қайтурғайсән, дәп дуа қилишни башлайду.

Бизни қайтидин йеңилимамсән?■

⁸ Бизгә өзгәрмәс муһәббитиңни көрсәткәйсән, и Пәрвәрдигар,
Бизгә нижатлиғиңни ата қилғайсән!

⁹ Тәңри Пәрвәрдигарниң немиләрни дәйдиғанлиғиға қулақ салай;
Чүнки У Өз хәлқиғә, Өз мөмин бәндилиригә аман-хатиржәмликни сөзләйду;
Улар йәнә һамақәтликкә қайтмисун!

¹⁰ Зиминимизда шан-шөһрәтниң туруши үчүн,
Дәрһәқиқәт, Униңдин әйминидиғанларға Униң нижатлиғи йеқиндур;

¹¹ Өзгәрмәс муһәббәт вә һәқиқәт өз ара көрүшти;
Һәққанийәт вә аман-хатиржәмлик бир-бирини сөйүшти;□ ■

¹² Һәқиқәт йәрдин үнүп чиқмақта,
Һәққанийәт әршләрдин қарайду.

¹³ Пәрвәрдигар бәрикәт бериду,
Зиминимиз һосулини бериду;■

¹⁴ Һәққанийәт Униң алдида маңиду,
Униң қәдәмлиригә йол һазирлайду!□

85

85-күй .... Ялғузлуқта, қийналған күндә шапаәт тиләш

¹ Давутниң дуаси:

Қулиқиңни мән тәрәпкә тутқин, и Пәрвәрдигар, маңа жавап бәргәйсән;
Чүнки мән езилгән вә һәжәтмәндурмән.

² Женимни сақлиғайсән,
Чүнки мән Саңа мөминдурмән;
И Сән Худайим, Саңа таянған қулуңни қутқузғайсән;

³ Маңа меһри-шәпқәт көрсәткәйсән, и Рәб,
Чүнки мән күн бойи Саңа нида қилимән.

⁴ Қулуңниң женини шат қилғин,
Чүнки женим Саңа тәлмүрүп қарайду;

⁵ Чүнки Сән Рәб, меһриван, кәчүрүмчан Сән!
Өзәңгә илтижа қилғанларниң һәммисигә зор меһир-муһәббәт көрсәткүчидурсән!

⁶ Мениң дуайимға қулақ салғин, и Пәрвәрдигар,
Йелинишлиримниң садасини аңлиғайсән;

⁷ Бешимға күн чүшкәндә,
Мән Саңа илтижа қилимән,
Чүнки Сән маңа жавап берисән.■

⁸ Илаһлар арисидә Сениң тәндишиң йоқтур, и Рәб;
Қилған ишлириңниңму тәндиши йоқтур.□ ■

⁹ Сән яратқан барлиқ әлләр келип сениң алдиңда сәждә қилиду, и Рәб,
Намиңни улуклайду.

¹⁰ Чүнки Сән наһайити бүйүксән,
Мөжизиләрни Яратқучидурсән;

■ **84:7** Зәб. 70:20; 79:19; 137:7 □ **84:11** «Өзгәрмәс муһәббәт вә һәқиқәт өз ара көрүшти; һәққанийәт вә аман-хатиржәмлик бир-бирини сөйүшти» — бу сирлиқ сөзләр шүбһисизки, Мәсиһниң өзини қурбанлиқ қилғинида, әмәлгә ашурулди. ■ **84:11** Ибр. 7:2 ■ **84:13** Зәб. 66:7 □ **84:14** «Һәққанийәт Униң алдида маңиду, униң қәдәмлиригә йол һазирлайду!» — йәнә бир хил тәржимиси: «Һәққанийәт Униң алдида маңиду, һәм өзини Униң қәдәмлиригә орнитиду». ■ **85:7** Зәб. 17:7; 49:15; 54:17-18 □ **85:8** «Илаһлар арисидә Сениң тәндишиң йоқтур, и Рәб...» — бу әйәт «илаһлар»ниң һәқиқий мәвжүт экәнлигини етирап қилмайду, әлвәттә. ■ **85:8** Қан. 3:24; Зәб. 135:4

Сән Худадурсән, ялғуз Сәнла.

11 Өз йолуңни маңа үгәткәйсән, и Пәрвәрдигар,
Вә Сениң һәқиқитиңдә жүримән;
Намиңға һөрмәт-әймиништә болушум үчүн, қәлбимни пүтүн қилғайсән.■

12 Я Рәббим Худа, пүтүн қәлбим билән Сени мәдһийиләймән,
Әбәдил-әбәт намиңни улуклаймән.

13 Чүнки маңа болған меһир-муһәббетиң зордур,
Сән тәһтисараниң тәглиридин җенимни қутқузисән;

14 И Худа, тәкәббурлар маңа қарши кәтирилди,
Әшәддийләрниң җамаити җенимни издимәктә,
Улар Сени нәзиригә алмәйду!■

15 Амма Сән, Рәб, рәһимдил вә шәпқәтлик Илаһсән,
Асанлиқчә аччиқланмайсән,
Меһир-муһәббәт һәм һәқиқәт-садиқлиғиң тешип туриду.■

16 Мән тәрәпкә бурулуп, шәпқәт көрсәткәйсән;
Өз қулуңға күчүңни бәргәйсән,
Дедигиңниң оғлини қутқузғайсән!

17 Маңа өчмәнләрниң уни көрүп хиҗил болуши үчүн,
Илтипатиңни көрситидиған бир аламәтни маңа көрсәткин;
Чүнки Сән Пәрвәрдигар, маңа ярдәм қилдиң,
Маңа тәсәлли берип кәлгәнсән.

86

86-күй *** *Сионниң улуклуғи*

1 Корәһниң оғуллири үчүн йезилған күй-нахша: —
Униң ули болса муқәддәс тағлардидур.□

2 Пәрвәрдигар Сионниң дәрвазилирини сөйиду,
Яқупниң барлиқ мақан-җайлиридинму әвзәл көриду;

3 Сениң шәривиңгә улук ишлар ейтилмақта, и Худаниң шәһири!
Селаһ.

4 «Мени тонуп билгәнләр арисидә Раһаб билән Бабилни тилға алимән;
Мана Филистийә, Тур билән Ефиопийә;
Мана бу адәм шу йәрдә туғулған» — дәймән.□

5 Бәрһәқ, Сион тоғрилиқ шундақ ейтилиду: —
«Бу адәм, паланчи-покунчи униңда туғулған,
Һәммидин Алий Болғучиниң Өзи уни мустәһкәмләйду».

6 Хәлиқ-қовмларни хатирилигинидә Пәрвәрдигар: —
«Бу киши бу йәрдә туғулған» — дәп алаһидә хатиригә йезип қойиду.
Селаһ.□

7 Нахшичилар, уссулчилар шуни тәң ейтиду: —
«Мениң барлиқ булақ-мәнбәлирим сениңдидур!»□

■ 85:11 Зәб. 24:4-5; 26:11; 118:33 ■ 85:14 Зәб. 53:5-7 ■ 85:15 Мис. 34:6; Чөл. 14:18; Нәһ. 9:17; Зәб. 102:8; 144:8; Йо. 2:13 □ 86:1 «Униң ули болса муқәддәс тағлардидур» — «Униң ули» — Худаниң ули, демәк. □ 86:4 «... арисидә Раһаб билән Бабилни тилға алимән» — «Раһаб» бу йәрдә Мисирни билдүриду (мәнисе: «тәкәббур». «Йәш.» 30:7ни көрүң). ««Мени тонуп билгәнләр арисидә Раһаб билән Бабилни тилға алимән... мана бу адәм шу йәрдә туғулған» — дәймән» — сөзлигүчи Худа Өзи болса керәк. □ 86:6 ««Бу киши бу йәрдә туғулған» — дәп алаһидә хатиригә йезип қойиду» — бу сирлиқ сөз Худаниң Йәһудий болмиған («ят әллик») Өзигә етиқат қилғучиларни етиқати арқилиқ «Өзүмгә тәвә адәм, Өзүмниң аиләмдики адәм» дәп һесаплап, уларға илтипат қилип: «Йерусалимда туғулған» дәп һесаплайдиганлиғини көрситиду. □ 86:7 «Мениң барлиқ булақ-мәнбәлирим сениңдидур!» — «сениңда» бәлким Сионда дегән мәнидә. Бәзи алимлар мәнасини «Худа Өзидә» дәп қарайду.

87

87-күй **** Тум қараңғулуқ

1-2 Коранниң оғуллири үчүн йезилған күй-нахша: —

Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Махалат-леанот» аһаңида оқулсун дәп, Әзралиқ һеман язған «Масқил»: —

И Пәрвәрдигар, нижатлиғим болған Худа,
Кечә-күндүз Саңа налә қилип кәлдим. □

³ Дуайим Сениң алдиңға кирип ижабәт болсун;
Нидайимға қулақ салғайсән;

⁴ Чүнки дәрдрәдин женим тойған,
Һаятим тәһтисараға йеқинлашқан,

⁵ һаңға чүшүватқанлар қатарида һесаплинимән;
Күч-мадари қуруған адәмдәк болуп қалдим.

⁶ Өлүкләр арасиға ташланғанмән,
Қирилип қәбирдә ятқанлардәк;
Сән уларни йәнә әслимәйсән,
Улар қолуңдин үзүп елинип жирақ қилинған. □

⁷ Сән мени һаңниң әң тегигә,
Зулмәтлик жайларға, деңизниң чоңқур йәрлиригә чөмдүрдүң.

⁸ Қәһриң үстүмгә еғир жүктәк басты,
Барлиқ долқунлириң билән мени қийнидиң.

⁹ Мәндин дост-бурадәрлиримни жирақлаштурдуң;
Уларни мәндин йиргәндүрдүң;
Мән қамалғанмән, һеч чиқалмаймән.

¹⁰ Көзлирим азап-оқубәттин хирәләшти;
Һәр күни Саңа нида қилимән, и Пәрвәрдигар,
Қоллиримни Саңа көтирип кәлдим.

¹¹ Өлүкләргә мәҗизә көрситәрсәнму?
Мәрһумлар орнидин туруп Саңа тәшәккүр ейтарму?

¹² Өзгәрмәс муһәббитиң қәбирдә баян қилинарму?
Һалакәт диярида садиқлиқ-һәқиқитиң махтиларму?

¹³ Карамәтлириң зүлмәттә тонуларму?
Һәққанийлиғиң «унтулуш зимини»дә билинәрму?

¹⁴ Бирақ мән болсам, Пәрвәрдигар, Саңа пәрәд көтиримән,
Таң сәһәрдә дуайим алдиңға кириду.

¹⁵ И Пәрвәрдигар, немигә женимни ташливәттиң?
Немигә җамалиңни мәндин йошурдуң?

¹⁶ Яшлиғимдин тартип мән езилгән, бемардурмән;
Вәһшәтлириңни көрүверип һеч һалим қалмиди.

¹⁷ Қәһриң үстүмдин өтти;
Вәһимилириң мени набут қилди.

¹⁸ Улар күн бойи ташқин сулиридәк мени оравалди,
Тамамән мени чөмдүрди.

¹⁹ Җан достлиримни, ағинилиримни мениңдин жирақлаштурдуң,
Мениң әзиз достум болса қараңғулуқтур! □

□ **87:1-2** «Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Махалат-леанот» аһаңида оқулсун дәп...» — «Махалат-леанот»ниң мәнаси намәлум; бәзи алимлар «ажизлиқтики дәрдрәләр» яки «харлиқтин чиққан кесәл» дәп тәрҗимә қилиду. □ **87:6** «Улар қолуңдин үзүп елинип жирақ қилинған» — мәнаси, бәлким: «Худаниң инсанларға дайим көрситидиған көйүмидин айрилиған» дегәндәк. □ **87:19** «Мениң әзиз достум болса қараңғулуқтур!» — башқа бир хил тәрҗимиси «Яр-бурадәрлирим қараңғулуққа көмүлүп қалди».

88

88-күй .... Худаниң Давут үчүн бекиткән мәңгүлүк әһдисү — немишкә мәғлубийәт һәм мунқәризлиқ болиду?

1-2 Эзраһлиқ Етан язған «Масқил»: —

Пәрвәрдигарниң өзгәрмәс муһәббитини әбәдий күйләймән,
Ағзимда дәвирдин-дәвиргичә һәқиқәт-садақитиңни аян қилимән. □

3 Чүнки мән: өзгәрмәс муһәббәт мәңгүгә тиклинип маңиду,
Сән һәқиқәт-садақитиңни әршиәлада мустәһкәмләватисән — дәп билдим;

4 Сән дедиңки: —

«Мән талливалғиним билән әһдә түзгәнмән;
Кулум Давутқа қәсәм қилдим: —

5 Сениң әвладиңни мәңгү давам қилдуримән,
Тәхтиңни әвлаттин-әвлатқа қуруп чиқимән».

Селаһ.

6 Һәм асманларму Сениң мәҗизилириңни тәбрикләйду, и Пәрвәрдигар,
Муқәддәсләрниң җамаитидә улар һәқиқәт-садақитиңни мәдһийиләйду; □ ■

7 Чүнки асманларда Пәрвәрдигарниң тәндиши барму?

Қудрәт Егисиниң оғуллири арасида Пәрвәрдигарға охшайдиған ким бар?

8 Тәңриниң һәйвиси муқәддәсләрниң мәҗлисидикиләрни қаттиқ титритиду,
Униң әтрапидикиләрниң һәммиси үчүн У қорқунучлуқтур.

9 И Пәрвәрдигар, самавий қошунларниң Сәрдари болған Худа,

Қудрәтлик Яһ,

Саңа охшайдиған ким бар?

Әтрапинда һәқиқәт-садақитиң туруқлуқтур.

10 Деңизниң мәғрурлуғи үстидин һөкүм сүрисән,
Долқунлири өркәшлигәндә, сән уларни тиничландурисән;

11 Раһабни өлгидәк янҗидиңсән,

Күчлүк билигиң билән дүшмәнлириңни тирипирән қилип тарқитивәттиң. □

12 Асманлар сениңки, йәрму Сениңкидур,

Җаһан һәм униңға толған һәммини бәрпа қилдиң. ■

13 Шимал вә җәнупни, уларни яратқансән,

Табор вә һәрмон чоққилири намиңни яңритип күйләр.

14 Қудрәтлик биләк сениңкидур;

Күчлүқтур Сениң қолуң, оң қолуң һәм көтириклүқтур.

15 Тәхтиңниң ули һәққанийлиқ һәм адаләттур,

Муһәббәт һәм һәқиқәт-садақәт дайим дидариң алдида маңиду. ■

16 Тәнтәнә садасини билгән хәлиқ бәхитлиқтур;

Улар Сениң җамалиңниң нурида маңиду, и Пәрвәрдигар! □

17 Улар намиңда күн бойи шат болар,

Һәққанийлиғиңда улар көтирилди.

18 Чүнки уларниң күчиниң шан-шәриви өзүңдурсән,

Сениң илтпатиң билән мүңгүзимиз көтирилиду. □

□ **88:1-2** «Эзраһлиқ Етан язған «Масқил»: — ...» — әгәр бу «Етан» Давут падишаниң дәвридә яшиған («1Пад.» 4:31-айәттики «Етан») болса, бу күй бешарәт болуши керәк. Ундақ болмиса Давутниң ханидани тәхттин мәһрум болғандин кейин (Бабилда сүргүн болғандин кейин) башқа бир Етан язған. □ **88:6** «Муқәддәсләрниң җамаитидә улар һәқиқәт-садақитиңни мәдһийиләйду» — «муқәддәсләр» һәм 6-айәттики «қудрәт егисиниң оғуллири» пәриштиләрни көрсәтсә керәк. ■ **88:6** Зәб. 18:1-3 □ **88:11** «Раһабни өлгидәк янҗидиңсән» — «Раһаб» һәм деңиз әҗдиһаси (җин-шәйтанларниң бир ипадиси) һәм Мисирниң бир ләқими еди. Мәнәси «мәғрур»дур («Йәш.» 30:7ни көрүң). ■ **88:12**

Зәб. 23:1, 2 ■ **88:15** Зәб. 84:14; 96:2 □ **88:16** «Тәнтәнә садаси» — яки «Ғаливийәттиң вақириши», яки «Һейтлик тәнтәниләр». □ **88:18** «Сениң илтпатиң билән мүңгүзимиз көтирилиду» — «мүңгүз» мәлум әлниң яки адәмниң шан-шәривини, күч-қудритини билдүриду.

19 Чүнки Пәрвәрдигар бизниң қалқинимиз,
Исраилдики Муқәддәс Болғучи Шаһимиздур. □

20 Сән бурун Өз мөмин бәндәңгә ғайипанә аламәттә көрүнүп сөз қилип шуни дегән едиңсән:

—
«Мән бир әзимәт үстигә ярдимимни қондурдум,
Әл арисидин мән талливалған бирисини көтәрдим; □

21 Қулум Давутни таптим,
Муқәддәс мейим билән Мән уни мәсиһ қилип тиклидим. ■

22 Қолум униңға яр болушқа бекитилгән,
Билигим уни күчләндүриду.

23 Дүшмән униңдин һеч алван-селиқ алмайду,
Пәскәш адәм уни қистимайду; ■

24 Бәлки Мән рәқиплирини униң алдида янжыймән,
Уни өч көргәнләрни йәр билән йәксан қилимән;

25 Өз һәқиқәт-садақитим һәм меһир-муһәббитим униңға яр болар,
Һәм Мениң намим билән униң муңгүзи көтирилиду.

26 Мән униң қолини деңиз үстидә,
Оң қолини дәрриялар үстидә қойимән.

27 У Мени чақирип дәйдуки: —
«Сән мениң Атам, мениң Тәңрим,
Нижатлигим болған қорам тешимдурсән!» ■

28 Мән йәнә уни Мениң тунжа оғлум дәп,
Дуния падишалиридин әң жуқуриси қилимән. ■

29 Мениң муһәббитимни униң үчүн әбәдий қалдуримән,
Мениң әһдәм униң билән мәһкәм туриду;

30 Мән униң нәслини әбәдийләштүримән,
Униң тәхтини асманниң күнлиридәк давам қилдуримән.

31 Мабада оғуллири Тәврат-қанунумдин чиқип,
Һөкүмлирим бойичә жүрмисә, ■

32 Бәлгүлимилиримни бузса,
Әмирлиримгә итаәт қилмиса,

33 — У вақитта итаәтсизлигини таяқ билән,
Гунайини яра-жараһәт билән җазалаймән.

34 Лекин муһәббитимни униңдин үзүп қоймаймән,
Һәқиқәт-садақитимгә хиянәт қилмаймән;

35 Мән түзгән әһдәмни әсла бузмаймән,
Ләвлиримдин чиққанлирини һеч өзгәртмәймән.

36 Мән бир қетим пак-муқәддәслигимгә қәсәм ичтим —
Давутқа қәти ялған сөзлимәймән: — ■

37 «Униң әвлади әбәдий давамлишар;
Униң тәхти көз алдимдики қуяш кәби турар; ■

38 У ай кәби мәңгүлүк мустәһкәмлинәр,
Асмандики турғун гувачидәк мәзмут турар».
Селәһ. □

□ **88:19** «Чүнки Пәрвәрдигар бизниң қалқинимиз, Исраилдики Муқәддәс Болғучи Шаһимиздур» — башқа бир хил тәржимиси: «Чүнки қалқинимиз Пәрвәрдигардин, Шаһимиз Исраилдики Муқәддәс Болғучидиндур». □ **88:20** «Сән бурун Өз мөмин бәндәңгә ғайипанә аламәттә көрүнүп сөз қилип шуни дегән едиңсән...» — бу тоғрилиқ «2Сам.» 7:8-17ни көрүң. ■ **88:21** 1Сам. 16:1,13 ■ **88:23** 2Сам. 7:10 ■ **88:27** 2Сам. 7:14; Ибр. 1:4, 5 ■ **88:28** Зәб. 2:7; 71:11; Кол. 1:15-18 ■ **88:31** 2Сам. 7:14 ■ **88:36** Ибр. 6:13,17,18 ■ **88:37** Мат. 27:45 □ **88:38** «У ай кәби мәңгүлүк мустәһкәмлинәр, асмандики турғун гувачидәк мәзмут турар» — «асмандики турғун гувачи» йәнә айни көрситишиму мүмкин.

- 39 Бирақ Сән буларни чәткә җеҗип, тенип кәттиң;
Сән мәсиһ қилған падишаға қаттиқ ғәзәпләндиң.■
- 40 Қулуң билән түзгән әһдидин ваз кәчтиң,
Униң тажини йәргә ташлап дағ тәккүздүң.
- 41 Униң барлиқ там-пасиллирини жиқитип,
Қәлғәлирини харабиликкә айландурдуң.■
- 42 Йолдин өтүватқанларниң һәммиси уни булимақта,
У барлиқ хошнилири алдида рәсва болди.■
- 43 Уни әзгәнләрниң оң қолини жуқури кәтәрдиң,
Пүткүл дүшмәнлирини хошал қилдиң.
- 44 Бәрһәқ, Сән униң қиличиниң бисини қайриваттиң,
Җәңдә уни тик турғузмидиң.
- 45 Униң жулалиқини йоқитип,
Униң тәхтини йәргә өрүваттиңсән.■
- 46 Яшлиқ күнлирини Сән қисқарттиң,
Уни хиҗаләткә чөмдүрдүң.
Селаһ.
- 47 Қачанғичә, и Пәрвәрдигар?
Өзүңни әбәдий йошуриверәмсән?
Қәһриң от кәби мәңгү янарму?
- 48 Маңа нисбәтән, өмүрниң қис экәнлигини әстә тутқин!
Немишқиму барлиқ инсан балилирини беһудиликкә яратқансән?
- 49 Қени, қайси адәм яшап өлүмни көрмәйдикән?
У җенини тәһтисараниң чаңгилидин қутқузаламдикән?
Селаһ.■
- 50 Сән һәқиқәт-садақитиңдә Давутқа қәсәм ичкән,
Авалқи меһир-муһәббәтләр қәйәрдә қалди, я Рәббим?■
- 51 Қуллириң учраватқан мәсқириләрни яд әткәйсән, и Рәб —
Мән ичимдә пүткүл күчлүк әлләрниң мазақлирини көтирип жүримән —
- 52 Дүшмәнлириңниң Өзүң мәсиһ қилғанниң қәдәмлирини қанчилик мәсқирилигинини,
И Пәрвәрдигар, яд әткәйсән!
- 53 Пәрвәрдигарға мәңгүгә тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун!
Амин! Амин!

89

Төртинчи бөлүм ••• 89-күй ••• һаятни қәдирләйдиган даналиқ

- 1 Худаниң адими болған Мусаниң дуаси: —
Я Рәббим,
Сән барлиқ дәвирдә бизгә мақан болуп келиватисән;
- 2 Тағлар вужудқа кәлмәстин бурун,
Сән йәр вә аләмни шәкилләндүрмәстин бурун,
Әзәлдин әбәткичә Тәңридурсән.
- 3 Сән инсанни тупраққа айландуруп: —
«Һәй, инсан балилири, қайтиңлар!» — дәйсән.
- 4 Мана, Сениң нәзириңдә миң жил —
Өтүп кәткән түнүгүнки бир күн,
Түндики бир җесәктур, халас.
- 5 Сән адәмләрни су ташқинидәк елип кетисән,

■ 88:39 Зәб. 21:1-2; Мат. 27:46; Йәш. 53:3-6, 10 ■ 88:41 Зәб. 70:13-14 ■ 88:42 Зәб. 79:13-14 ■ 88:45 Йәш. 53:7-8 ■ 88:49 Зәб. 48:7-13, 16 ■ 88:50 2Сам. 7:15

Улар өтүп кәткән бир уйқидәк,
 Таң сәһәрдә үнүп чиққан от-чөпкә охшайду —
 6 Этигәндә улар көкирип үниду,
 Кечиси болса кесилип, солишип кетәр.
 7 Чүнки биз ғәзивиң билән йоқаймиз,
 Қәһриң билән дәккә-дүккидә қалимиз.
 8 Сән қәбиһликлиримизни көз алдиңға,
 Йошурун қилмишлиримизни жамалиңниң нури алдиға қойдуң.
 9 Барлиқ күнлиримиз дәрғәзивиң астида өтүп кетиду,
 Жиллиримизни бир уһ тартиш биләнла түгитимиз.
 10 Өмримизниң жилири йәтмиш жил,
 Мағдуримиз бар болса сәксән жил;
 Бирақ уларниң пәхри жапа вә беһудиликтур;
 һаят тезлик билән үзәр,
 Мана, биз учуп кәттуқ.
 11 Саңа болған һөрмәт-әйминишниң аз-көплүгигә қарап һесаплинидиған,
 Аччиғиңниң шиддитини ким билсун?
 12 Шуңа көңлимизни даналиққа қоюшимиз үчүн,
 Күнлиримизни санашни бизгә үгәткәйсән!
 13 Йенимизға қайтқайсән, и Пәрвәрдигар, Сени қачанғичә...?!
 Қуллириңға рәһим қилғайсән!
 14 Бизни әтигәндә өзгәрмәс муһәббетиң билән қандурғайсән;
 Ундақта барлиқ күнлиримиздә күйләрни яңритип шатлинимиз.
 15 Сән бизни жапаға чөмгән күнләргә асасән,
 Қүлпәтни көргән жиллиримизға асасән йәнә хурсән қилгин!
 16 Улуқ ишлириң қуллириңға көрүнгәй,
 Шану-шәвкитиң уларниң оғуллириғиму ашкарә болғай!
 17 Пәрвәрдигар Худайимизниң шерин мәрһәмити үстимиздә болғай,
 Қолимизниң ишлирини үстимизгә бәрикәтлик қилғайсән,
 Бәрһәқ, қолимизниң ишлирини бәрикәтлик қилғайсән!

90

90-күй ••• Худаниң һәр хил яманлиқтин, жин-шәйтанлардин қоғдиши

1 Әң Алий Болғучиниң мәхпий жайида турғучи,
 һәммигә қадирниң сайисидә арамхуда яшайду.
 2 Мән Пәрвәрдигарни: —
 «Мениң башпанаһим, Мениң қорғиним;
 Мениң Худайим, Униңға тайинимән» — дәймән.
 3 Бәрһәқ, У қилтақчиниң тозиқидин сени қутулдуриду,
 Шум ваба-қазадин һәм халас етиду. ■
 4 У пәйлири билән сени япиду;
 Қанатлири астида панаһ таписән;
 Униң һәқиқити саңа қалқан һәм истиһкамдур. ■
 5 Сән нә кечидики вәһимидин,
 Нә күндүзи учуватқан оқтин, ■
 6 Нә қараңғулуқта кәзгүчи вабадин,
 Нә чүш вақтида вәйранчилик қилғучи һалакәттин қорқмайсән.

- 7 Сениң йениңда миңи жиқилип,
Оң йеқиңда он миңи ғулап чүшсиму,
Лекин бала-қаза саңа йеқинлашмайду.
- 8 Сән пәқәт көзлириң билән беқип,
Пасиқларға берилгән жазани көрисән.
- 9 Пәрвәрдигарни панәһим дәп билгиниң үчүн,
Һәммидин Алий Болғучини макан қилғиниң үчүн,
- 10 Бешиңға һеч палакәт чүшмәйду,
Һеч ваба чедириңға йеқинлашмайду.
- 11 У Өз пәриштилиригә сениң һәққиңдә әмир қилиду,
Шуниң билән улар пүткүл йоллириңда сени сақлайду. ■
- 12 Айиғиң ташқа урулуп кәтмәслиги үчүн,
Улар сени қоллирида кәтирип жүриду. ■
- 13 Шир вә кобра илан үстидин бесип өтисән,
Аслан вә әждиһани дәссәп-чәйләйсән. ■
- 14 «У Маңа муһәббитини бағлиғанлиғи үчүн,
Мән уни қутулдурумән;
У намимни тән алғини үчүн жуқурида сақлаймән.
- 15 У Маңа нида қилиду, Мән униңға жавап беримән;
Еғир күн уни басқанда униң билән биллә болимән;
Мән уни халас қилип, иззәт-һөрмәткә сазавәр қилимән.
- 16 Узақ өмүр билән уни қандурумән,
Һәм нижатлиғимни униңға көрситимән».

91

91-күй ••• Мәдһийә

1-2 Шабат күни үчүн бир күй-нахша: —

- Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиш,
Намиңни күйләш әладур, и Һәммидин Алий Болғучи! □
- 3 Өзгәрмәс муһәббितिңни сәһәрдә,
Кечиләрдә болса, һәқиқәт-садақитиңни жақалаш,
4 Он тарлиқ саз вә равабни челип,
Чилтар билән муңлуқ аһаңда челиш әладур!
- 5 Чүнки Сән Пәрвәрдигар, Өз қилғиниң арқилиқ мени хурсән қилдиң,
Қоллириңниң қилғанлири билән мән роһлинип нахша ейтимән.
- 6 Пәрвәрдигар, қилған ишлириң немидегән улукдур!
Ойлириң наһайити чоңқурдур!
- 7 Беғәм киши буни билмәс,
Һамақәт буни чүшәнмәс, ■
- 8 Рәзилләр от-чөптәк айниғанда,
Қәбиһлик қилғучиларниң һәммиси гүлләнгәндә,
Мәңгү һалак болуп кетидиғанлар шулардур! □
- 9 Лекин Сән, и Пәрвәрдигар, әбәдил-әбәт үстүн турисән.
- 10 Чүнки мана дүшмәнлириң, и Пәрвәрдигар,
Мана дүшмәнлириң йоқилиду;

■ 90:11 Зәб. 33:8; Мат. 4:6; Луқа 4:10 ■ 90:12 Луқа 4:11 ■ 90:13 Аюп 5:22,23 □ 91:1-2 «Шабат күни үчүн бир күй-нахша...» — «шабат күни» — шәнбә күни, йәни Худа Йәһудий халқигә бекиткән арам елиш күни. ■ 91:7 Зәб. 93:8; Пәнд. 12:1 □ 91:8 «Мәңгү һалак болуп кетидиғанлар шулардур!» — яки «Бу уларниң һалак болуши үчүн болиду!».

Барлиқ қәбиһлик қилғучилар тирипирән қиливетилиду!

11 Мүңгүзүмни явайи буқиниңкидәк көтирисән;

Бешим йеңи май сүркәп, мәсиһ қилиниду.

12 Мени қәст қилғанларниң мәғлубийитини өз көзум көриду;

Маңа қаршилишишқа қозғалған рәзиллик қилғучиларниң тән бәргәнлигиниму қулиқим аңлайду.

13 һәққаний адәм хорма дәриғи кәби гүлләп-яшнайду;

У Ливандики кедр дәриғидәк өсиду.■

14 Пәрвәрдигарниң өйигә тикилгәнләр,

Худайимизниң һойлилирида гүллиниду;

15 Улар қериғандиму йәнә мевә бериду,

Сулуқ һәм йешил улар;

16 Шуниң билән улар Пәрвәрдигар дурустур, дәп испатлайду;

У мениң қорам тешимдур,

Униңда һеч һаһәқлик йоқтур!

92

92-күй ••• Пәрвәрдигар қудрәтлик һөкүмрандур

1 Пәрвәрдигар һөкүм сүриду!

У һәйвәтни кийим қилип кийгән;

Пәрвәрдигар кийингән,

У белини қудрәт билән бағлиған;

Бәрһәқ, шуңа дуния мәзмут қилинған,

У тәврәнмәс әсла.

2 Сениң тәhtiң қедимдила бәрпа қилинған;

Сән әзәлдин бар болғучисән!

3 Кәлкүн-ташқинлар өз садасини көтәрди, и Пәрвәрдигар,

Кәлкүн-ташқинлар өз садасини көтәрди!

Кәлкүн-ташқинлар урғучи долқунлирини жуқури көтәрди!

4 Көп суларниң шавқунлиридин,

Деңиз-океандики қудрәтлик долқунлардин,

Устүн турған Пәрвәрдигар қудрәтликтур!□

5 Сениң ағаһ-гувалиқлириң немидегән ишәшликтур!

Күнләр йоқ болғичә, и Пәрвәрдигар,

Өйүңгә пак-муқәддәслик әбәдил-әбәт равадур.

93

93-күй ••• Интиқам алғучи Худа адил сотлисун!

1 И итиқамлар алғучи Тәңри, Пәрвәрдигар!

И интиқамлар алғучи Тәңри, парлиғайсән!

2 Көтирилгин, Өзүңни көтәргин, и жаһанни Сорақ Қилғучи,

Мәғрурларға жазасини бәргин!

3 Қачанғичә рәзилләр, и Пәрвәрдигар,

Қачанғичә рәзилләр тәнтәнә қилип жүривериду?

4 Қачанғичә һакавурларчә сөзләп валақшийду,

Қәбиһлик қилғучиларниң һәммиси йоған гәп қилип жүриду?

■ 91:13 һәк. 9:15; һош. 14:6 □ 92:4 «Деңиз-океандики қудрәтлик долқунлар» — «долқунлар» ибраний тилида «чеқивәткүчиләр».

- 5 Улар хэлқиңни езиду, и Пәрвәрдигар,
Сениң мирасиңға жәбир-жапа салмақта.
- 6 Тул аял вә ғерип-мусапирларни қирип,
Йетим-йесирләрни өлтүрүп: —
- 7 «Яһ көрмәйду»,
«Яқупниң Худаси көңүл бөлмәйду», — дәйду.■
- 8 Силәр көңүл қоюңлар, и әлниң һамақәтлири!
Ахмақлар, қачан дана болисиләр?■
- 9 Қулақни тиклигүчиниң Өзи аңлимамду?
Көзни Ясиғучиниң Өзи көрмәмду?■
- 10 Әлләрни тәрбийилигүчи,
Инсанға әқил-билим үгәткүчиниң Өзи адәмни әйиплимәмду?
- 11 Пәрвәрдигар инсанниң ой-хияллириниң тутами йоқлуғини билиду.■
- 12 Сән тәрбийилигән адәм бәхитлиқтур, и Яһ,
Йәни Сән Тәврат-қанунундин әқил үгитидиған киши бәхитлиқтур!
- 13 Шундақ қилип, таки пасиқлар үчүн орәк коланғичә —
Сән уни яман күнләрдин хатиржәм сақлайсән.
- 14 Чүнки Пәрвәрдигар Өз хэлқини тәрк әтмәйду,
Яки Өз мирасидин ваз кәчмәйду.■
- 15 Чүнки һөкүм-пәрман һоқуқи һаман адаләткә қайтиду,
Барлиқ дили дуруслар болса, униң кәйнидин маңиду.□
- 16 Мән үчүн яманлар билән қаршилишишқа ким орнидин туриду?
Мән үчүн қәбиһлик қилғучилар билән қаршилишишишқа ким мәйданға чиқиду?
- 17 Әгәр Пәрвәрдигар маңа ярдәмдә болмиған болса,
Женим балдур чиқип сүкүт диярида ятар еди.□
- 18 Айиғим путлишай дегинидә,
Өзгәрмәс муһәббетиң, и Пәрвәрдигар, мени йөлиди.
- 19 Ичимдики көплигән ғәм-әндишиләр арисидә,
Сениң тәсәллириң женимни сөйүндүрди.
- 20 Инсапсизлиқни қанунға айландуридиған,
Ач көз олтарған бир тәхт,
Сән билән алақидә боламду?
- 21 Улар һәққанийларниң жениға һужум қилишқа жиғилиду,
Бигуна қанни төкидиған һөкүмләрни чиқармақта.
- 22 Бирақ Пәрвәрдигар мениң егиз қорғиним болиду;
Һә, мениң Худайим панаһ Қорам Тешимдур.
- 23 У уларниң қәбиһлигини өз бешиға салиду,
Уларниң өз явузлуқлири билән уларни үзүп ташлайду,
Бәрһәқ, Пәрвәрдигар Худайимиз уларни үзүп ташлар.

94

94-күй ••• һәқиқий ибадәт қилиш үчүн аңлаш керәк

1 Келиңлар, Пәрвәрдигарни яңритип күйләйли,

■ 93:7 Зәб. 9:32,34; 58:8 ■ 93:8 Зәб. 91:7; Пәнд. 12:1 ■ 93:9 Мис. 4:11 ■ 93:11 1Кор. 3:20 ■ 93:14 1Сам. 12:22; Рим. 11:1, 2 □ 93:15 «Чүнки һөкүм-пәрман һоқуқи һаман адаләткә қайтиду, барлиқ дили дуруслар болса, униң кәйнидин маңиду» — демәк, адил падиша-әмирләр йәнә һоқуқ тутиду, яки һазир һоқуқ тутуватқан падиша товва қилиду; андин дурус адәмләр уларни қоллайду. □ 93:17 «сүкүт дияри» — өлүмни көрситиду.

Нижатлиғимиз болған Қорам Тешимизға тәнтәнә қилайли!

² Тәшәккүрләр билән униң алдиға келәйли,

Униңға күйләр билән тәнтәнә қилайли!

³ Чүнки Пәрвәрдигар — бүйүк бир илаһтур,
Пүткүл илаһлар үстидики бүйүк бир Падишадур.□

⁴ Йәрниң тәглири Униң қолидидур,
Тағларниң чоққилириму Униңкидур.

⁵ Деңиз Униңки, У уни яратқан;
Қуруқлуқни Униң қолири шәкилләндүрди.

⁶ Келиңлар, Униңға баш уруп сәждә қилайли,
Пәрвәрдигар Яратқучимиз алдида тиз пүкәйли!

⁷ Чүнки У бизниң Худайимиздур,
Биз болсақ Униң яйлиғидики хәлиқ,
Униң қоли бақидиған қойлармиз.

Бүгүн, әгәр Униң авазини аңлисаңлар,■

⁸ Әйни чағларда Мәрибаһда болғандәк, чөл-баявандики Массаһда болған күндәк,
Жүригиңларни жаһил қилмаңлар!□ ■

⁹ Мана шу йәрдә ата-бовилириңлар Мени синиди, испатлиди һәм қилғинимни көрди.■

¹⁰ Мән қириқ жил шу дәвирдин бизар болуп: —
«Булар көңлидә адашқан бир хәлиқтур,
Мениң йоллиримни һеч билип йәтмигән» — дедим.■

¹¹ Шуңа Мән фәзәплинип қәсәм ичип: —
«Улар һәргиз Мениң арамгаһимға кирмәйду» — дедим.□

95

95-күй *** Аләм Егиси келиду!

¹ Пәрвәрдигарға атап йеңи нахша ейтиңлар!

Пүткүл йәр йүзи, Пәрвәрдигарни күйләңлар!■

² Пәрвәрдигарға нахша ейтиңлар, намиға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар,
Нижатлиғини һәр күни елан қилиңлар!

³ Униң шан-шөһритини әлләр арисидә,
Униң мөжизилирини барлиқ хәлиқләр арисидә жакалаңлар!

⁴ Чүнки Пәрвәрдигар улук, зор мәдһийәләргә лайиқтур!
У барлиқ илаһлардин үстүн, Униңдин қорқуш керәктур;□

⁵ Чүнки барлиқ хәлиқләрниң илаһлири — Бутлар халас,
Бирақ Пәрвәрдигар асман-пәләкни яратқандур.□

⁶ Шану-шәвкәт вә һәйвәт Униң алдида,

□ **94:3** «... Пәрвәрдигар — бүйүк бир илаһтур, пүткүл илаһлар үстидики бүйүк бир падишадур» — бу әйәттики «илаһлар»: (1) таипилар чоқунидиған бутларни (әмәлийәттә уларниң кәйнидә турған жин-шәйтанларни — «Зәб.» 95:4-5, «1Кор.» 8:4-6 вә 10:19-21ни көрүң) яки (2) Худаниң сөзигә мәсәул болған Исраил һакимлирини көрситиши мүмкин. ■ **94:7** Зәб. 99:3; Ибр. 3:7 □ **94:8** «Әйни чағларда Мәрибаһда болғандәк, чөл-баявандики Массаһда болған күндәк, жүригиңларни жаһил қилмаңлар!» — «Мәрибаһ» вә «Массаһ» дегән жайларда Исраиллар Худадин йүз өрүп, Муса пәйғәмбәргә қарши исян-асийлиқ көтәргән. Бу вақиәләр «Мис.» 17-бап, «Чөл.» 20-бапта хатириләнгән. ■ **94:8** Мис. 17:7; Чөл. 20:1,3,13; Қан. 6:16 ■ **94:9** Ибр. 3:9 ■ **94:10** Ибр. 3:17 □ **94:11** «Улар һәргиз Мениң арамгаһимға кирмәйду» — «Мениң арамгаһим» (1) Худа Исраилларға вәдә бәргән Қанаан (Пәләстин) зиминини көрситиду. Мисирдин чиқип чөл-баявандә қириқ жил сәрсан болуп жүргән шу дәвирдә Исраиллар итаәтсизлик қилип у зиминға кирмигән. (2) «Арамгаһ» пәкәт зиминнила әмәс, бәлки йәнә Худаниң панаһи, йетәкчилиги һәм шәпқити астида яшашни өз ичигә алиду (Инжил, «Ибранияларға», 4-бапниму көрүң). ■ **95:1** 1Тар. 16:23-33 □ **95:4** «Униңдин қорқуш керәктур» — яки «У дәһшәтлик-қорқунучлуқтур». □ **95:5** «...барлиқ хәлиқләрниң илаһлири — бутлар халас» — «бутлар» ибрания тилида «әрзимәсләр».

Муқәддәс җайида қудрәт вә гөзәллик көрүниду.

⁷ Пәрвәрдигарға *тәғлуғини* бәргәйсиләр, и әл-қәбилиләр,
Пәрвәрдигарға шан-шөһрәт вә қудрәтни бәргәйсиләр![□]

⁸ Пәрвәрдигарға Өз намиға лайиқ шан-шөһрәтни бәргәйсиләр;
Соға-салам елип һойлилириға кириңлар!

⁹ Пәрвәрдигарға пак-муқәддәсликниң гөзәллигидә сәждә қилиңлар;
Пүткүл йәр-йүзи, Униң алдида титрәңлар![□] ■

¹⁰ Әлләр арисида елан қилиңлар: —

«Пәрвәрдигар һөкүм сүриду!

Шуңа мана, дуния мәзмут қилинған, у тәврәнмәс әсла.

У адиллиқ билән хәлиқләр үстидә һөкүм чиқириду.

¹¹ Асманлар шатлансун, йәр-җаһан хуш болсун,

Деңиз-океан вә униңға толған һәммә чуқан селип жуш урсун!

¹² ¹³ Далалар һәм улардики һәммә яйрисун!

У чағда ормандики пүткүл дәрәқләр Пәрвәрдигар алдида яңритип нахша ейтиду;

Чүнки мана, У келиду!

У җаһанни сорақ қилишқа келиду;

У аләмни адиллиқ билән,

Хәлиқләрни Өз һәқиқәт-садақитидә сорақ қилиду. ■

96

96-күй ••• Пәрвәрдигарниң сәлтәнити келиду!

¹ Пәрвәрдигар һөкүм сүриду!

Йәр-зимин хуш болсун,

Көплигән араллар шатлансун! ■

² Булутлар вә қараңғулуқ Униң әтрапидидур,

Һәққанийәт вә адаләт тәхтиниң улидур;

³ Униң алдида от ялқуни жүриду,

Әтраптики дүшмәнлирини көйдүрүп ташлайду;

⁴ Униң чақмақлири җаһанни йорутти,

Йәр буни көрүп титрәп кәтти; ■

⁵ Пәрвәрдигарниң алдида,

Пүткүл зиминниң егисиниң алдида,

Тағлар момдәк ерип кетиду.

⁶ Асманлар Униң һәққанийитини җакалайду,

Барлиқ хәлиқләр Униң шан-шәривини көриду. ■

⁷ Ойма һәйкәлләргә чоқунғанлар,

Бутлар билән махтинип жүргүчиләрниң һәммиси уятта қалиду.

Барлиқ илаһлар, Униңға сәждә қилиңлар![□]

⁸ Сениң һөкүмлириң сәвәвидин, и Пәрвәрдигар,

Сион аңлап шатланди,

□ **95:7** «Пәрвәрдигарға шан-шөһрәт вә қудрәтни бәргәйсиләр!» — мошу сөzlәр бәлким шуни билдүридуки, Худаға Өзигә лайиқ шан-шәрәп кәлтүрсәк, бу қилғинимиз униңға биз арқилиқ Өз күч-қудритини техиму көрситиш имканийитини яритиду. □ **95:9** «... пак-муқәддәсликниң гөзәллигидә сәждә қилиңлар» — яки «... пак-муқәддәс егинләрни кийип сәждә қилиңлар». ■ **95:9** Зәб. 28:2 ■ **95:12** Зәб. 97:7-8; Вәһ. 19:11 ■ **96:1** Зәб. 92:1; 95:10

■ **96:4** Зәб. 76:17-19; Вәһ. 4:5 ■ **96:6** Зәб. 18:1-2; 49:6 □ **96:7** «Ойма һәйкәлләргә чоқунғанлар, бутлар билән махтинип жүргүчиләр...» — «бутлар» ибраний тилида «әрзимәсләр». «барлиқ илаһлар, униңға сәждә қилиңлар!» — «илаһлар» бу йәрдә, шундақла 86-, 95-, 96- вә 97-күйдә көрситилгәндәк, пәриштиләрни, яки болмиса бутларниң кәйнидики җин-шәйтанларни көрситиду. 94:3 вә изаһатини көрүң.

Йәһуда қизлири хуш болди.

⁹ Чүнки Сән Пәрвәрдигар пүткүл йәр йүзи үстидики әң алийсидурсән;
Сән барлиқ илаһлардин нәқәдәр жуқуридурсән!

¹⁰ Пәрвәрдигарни сөйгәнләр, яманлиқтин нәпрәтлиниңлар!

У мөмин бәндилириниң женидин хәвәр алиду,

Рәзилләрниң чаңгилидин халас қилиду. ■

¹¹ һәққанийлар үчүн нур,

Дили дуруслар үчүн шатлиқ терилғандур;

¹² Пәрвәрдигардин шатлиниңлар, и һәққанийлар,

Униң пак-муқәддәслигини яд етип тәшәккүр ейтиңлар!

97

97-күй ••• Пәрвәрдигар пүткүл дуняға һөкүмранлиқ қилишқа келиду!

¹ Давут язған күй: —

Пәрвәрдигарға атап йеңи нахша ейтиңлар;

Чүнки У карамәт мөҗизиләрни яратти;

Униң оң қоли һәм муқәддәс билиги

Өзигә зәпәр-ниҗат кәлтүрди.

² Пәрвәрдигар Өз ниҗатлиғини аян қилди;

Һәққанийитини әлләрниң көз алдида ашкарә көрсәтти.

³ У Исраил җәмәтигә болған меһир-муһәббитини һәм һәқиқәт-садақитини есигә алди,

Зиминниң чәт-яқилириму Худайимизниң ниҗатлиғини көрди.

⁴ Пәрвәрдигарға авазиңларни көтириңлар, пүткүл йәр йүзи;

Тәнтәнә қилип авазиңларни көтириңлар, нахша ейтиңлар!

⁵ Пәрвәрдигарға чилтар челип нахша ейтиңлар,

Чилтар билән, күйниң садаси билән!

⁶ Канай һәм сүнай авазлири билән,

Падиша болған Пәрвәрдигар алдида тәнтәнә қилиңлар;

⁷ Деңиз-океан һәм униңға толған һәммә жуш уруп,

Җаһан һәм униңда яшаватқанлар шавқунлисун!

⁸ Кәлкүн-ташқинлар чавак чалсун;

Пәрвәрдигар алдида тағлар қошулуп тәнтәнә қилип нахша ейтсун;

⁹ Чүнки мана, У йәрни сорақ қилишқа келиду;

У аләмни адиллиқ билән,

Хәлиқләрни Өз һәқиқәт-садақитидә сорақ қилиду.

98

98-күй ••• Муқәддәс Худаға мәдһийә

¹ Пәрвәрдигар һөкүм сүриду!

Хәлиқләр титрисун!

У керублар оттурисида олтириду;

Йәр-җаһан зил-зилигә кәлсун!

² Пәрвәрдигар Зионда бүйүктур,

У барлиқ хәлиқләр үстидә туридиған алийдур.

³ Улар улук вә сүрлүк намиңни мәдһийиләйду;

У пак-муқәддәстур!

⁴ Падишаһниң қудрити адаләткә бегишланғандур;
Өзүң дуруслуқни мәһкәм орнатқансән;
Сән Якуп арисидә адаләт вә һәққанийәт жүргүзгән.

⁵ Пәрвәрдигар Худайимизни улуклаңлар!
Тәхтипәри алдида егилип сәждә қилиңлар —
У муқәддәстур!

⁶ Униң каһинлири арисидә Муса вә һарун бар еди,
Намини чақирғанлар ичидә Самуилму һазир еди;
Улар Пәрвәрдигарға илтижа қилип, чақирди,
У уларға жавап бәрди.

⁷ Худа булут түврүгидә уларға сөзлиди;
Улар У тапшурған агаһ-гувалиқларға һәм низам-бәлгүлимигә әмәл қилишатти.

⁸ И Пәрвәрдигар Худайимиз, Сән уларға жавап бәрдиң;
Яман қилмишлириға яриша жаза бәргән болсаңму,
Сән уларни кәчүргүчи Илаһ едиң.

⁹ Пәрвәрдигар Худайимизни улуклаңлар!
Униң муқәддәс тегида егилип сәждә қилиңлар!
Чүнки Пәрвәрдигар Худайимиз муқәддәстур!

99

99-күй ••• Пүткүл йәр йүзи Пәрвәрдигарға мәдһийә яңритиңлар!

¹ Тәшәккүр ейтиш үчүн йезилған күй: —

И пүткүл йәр-жаһан, Пәрвәрдигарға авазиңларни көтириңлар!

² Хошаллиқ билән Пәрвәрдигарниң хизмитидә болуңлар,
Һозуриға тәнтәнә-нахшилар билән йеқинлишиңлар!

³ Билип қоюңларки, Пәрвәрдигар һәқ Худадур;
Бизни яратқан Униң Өзидур, биз әмәс!
Биз униң хәлқидурмиз,

Өз яйлиғида баққан қойлиридурмиз. □ ■

⁴ Дәрвазилириға тәшәккүр ейтишлар билән,
Һойлилириға мәдһийәләр билән кириңлар;
Уни мәдһийиләп, намиға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар!

⁵ Чүнки Пәрвәрдигар меһривандур;
Униң меһир-муһәббити әбәдил-әбәткичә,
Униң һәқиқәт-садақити әвлаттин-әвлатқичидур!

100

100-күй ••• Адил падиша болушқа бәл бағлаш

¹ Давут язған күй: —

Мән өзгәрмәс муһәббәт һәм адаләт тоғрилиқ нахша ейтимән,
Сени, и Пәрвәрдигар, нахшилар билән күйләймән.

² Мән мукәммәл йолда еһтият билән иш көримән;
Сән қачанму йенимға келисән!?

□ **99:3** «Бизни яратқан Униң Өзидур, биз әмәс!» — йәнә бир хил тәржимиси: «У бизни яратқан, биз Униңидурмиз». ■ **99:3** Зәб. 94:6-7; әз. 34:30, 31

Өз өй-ордамда сап көңүл билән жүримән.

³ Һеч пасиқ нәрсини көз алдимға кәлтүрмәймән,
Йолдин чәтнигәнләрниң қилмишлириға нәпрәтлимән;
Бундақлар маңа һеч йеписмас әсла.

⁴ Әгир көңүл мениңдин жирақ кетиду,
Һеч рәзилликни тонуғум йоқтур.

⁵ Кимки өз йеқининиң кәйнидин төһмәт қилған болса,
Мән уни йоқитимән;
Нәзири үстүн, дили тәкәббур адәмни мән сиғдурмаймән;

⁶ Көзлирим зиминдики мөминләрдидур,
Улар ордамда мән билән биллә турсун!

Ким мукәммәл йолда маңса, у мениң хизмитимдә болиду.

⁷ Алдамчилик жүргүзгәнләрниң өй-ордамда орни болмайду,
Ялған сөзлигәнләр көз алдимда турмайду.

⁸ Пәрвәрдигарниң шәһиридин яманлик қилғучиларни үзүп ташлаш үчүн,
Һәр сәһәрдә зиминдики барлиқ рәзил адәмләрни йоқитимән. □

101

101-күй

1-2 Езилгәнниң дуаси: У һалидин кәткәндә, дад-пәрядини Пәрвәрдигар алдиға төккәндә: —

Дуайимни аңлиғайсән, и Пәрвәрдигар;
Пәрядим алдиңға йетип кирсун!

³ Йүзүңни мәндин қачурмиғайсән;
Қисилған күнүмдә маңа қулақ салғайсән;
Мән нида қилған күндә, маңа тез жавап бәргин!

⁴ Мана, күнлирим ис-түтәктәк түгәп кетиду,
Устиханлирим отун-чоғларға охшаш көйди! ■

⁵ Жүригим зәхмә йәп чөпләр хазан болғандәк қуруп кәтти,
Һәтта ненимни йейишни унтудум.

⁶ Мән аһу-зар тартқанлиғимдин,
Әтлирим сүңәклиримгә чаплишип қалди.

⁷ Чөл-баявандики сақийқуштәк,
Вәйранчиликта қонуп жүргән һувқушқа охшаймән.

⁸ Ухлимай сәгәк туруп күзәттимән;
Өгүздә ялғуз қалған қушқач кәбимән.

⁹ Дүшмәнлирим күн бойи мени мәсқирә қилмақта,
Мени һақарәтлигәнләр исмимни ләнәт орнида ишләтмәктә.

¹⁰⁻¹¹ Қәһриң һәм аччиғиң түпәйлидин,
Күлни нан дәп йәватимән,

Ичимлигимни көз йешим билән арилаштуримән;
Чүнки Сән мени кәтирип, андин йәргә урдуң.

¹² Күнлирим қуяш узартқан көләңгидәк йоқулай дәп қалди,
Өзүм болсам чөпләр хазан болғандәк қуруп кәттим. □

□ **100:8** «Һәр сәһәрдә зиминдики барлиқ рәзил адәмләрни йоқитимән» — демәк, Давут һәр әтигәндә хәлиқниң дәвалирини сорап сот ачатти. Бу иш мукәммәл болмиған болсиму, кәлгүсидә Давутниң әвлади Қутқузғучи-Мәсиһниң бундақ ишни мукәммәл қилидиғанлиғиға ишинимиз. Давутниң шундақ адил сорақ қилиши Мәсиһниң кәлгүсидики сорақ қилишиға бешарәт болиду. ■ **101:4** Зәб. 36:20 □ **101:12** «Күнлирим қуяш узартқан көләңгидәк йоқулай дәп қалди» — «қуяш узартқан көләңгидәк» — қуяш патқанда, көләңгиләр узирап, андин туюқсиз ғайип болиду.

- 13 Лекин Сән, Пәрвәрдигар, әбәдий турисән,
Сениң нам-шөһритиң дәвирдин-дәвиргичидур.
- 14 Сән орнуңдин турисән,
Зионға рәһим қилисән;
Чүнки униңға шәпқәт көрситиш вақти кәлди,
Һә, вақит-саити йетип кәлди!
- 15 Чүнки қуллириң униң ташлиридиң хурсәнлик тапиду,
Һәм туприғиғиму ичини ағритиду;
- 16 Әлләр Пәрвәрдигарниң намидин,
Йәр йүзидики шаһлар шан-шәривиңдин әйминиду.
- 17 Мана, Пәрвәрдигар Зионни қайтидин қурғанда,
У Өз шан-шәривидә көрүниду!
- 18 У ғәриб-мискинниң дуасиға етивар бериду;
Уларниң дуасини һәрғиз кәмситмәйду.
- 19 Булар кәлгүси бир әвлат үчүн хатирилиниду;
Шуниң билән кәлгүсидә яритилидиған бир хәлиқ Яһни мәдһийәләйду;□
- 20-21 Чүнки У әсирләрниң аһ-зарлирини аңлай дәп,
Өлүмгә буйрулғанларни азат қилай дәп,
Егиздики муқәддәс жайидин еңишип нәзәр салди,
Әршләрдин Пәрвәрдигар йәргә қариди;
- 22-23 Шундақ қилип, улар Пәрвәрдигарниң хизмитидә болайли дегәндә,
Йәни әл-мәмликәтләр жәм жиғилған вақтида —
Пәрвәрдигарниң нами Зионда,
Униң шәрәплири Йерусалимда жақалиниду!
- 24 Бирақ У мени йолда мағдурсизландуруп,
Күнлиримни қисқартти.
- 25 Мән: «Тәңрим, өмрүмниң йеримида мени елип кәтмә!» — дедим.
— «Сениң жилириң дәвирдин дәвиргичидур,□
- 26 Сән йәрни әлмисақтинла бәрпа қилғансән,
Асманларни һәм қоллириң ясиғандур;
- 27 Улар йоқ болуп кетиду,
Бирақ Сән давамлиқ туриверисән;
Уларниң һәммиси кийимдәк конирап кетиду;
Уларни кона тон кәби алмаштурсаң,
Шунда улар кийим-кечәк йәңгүшләнгәндәк йәңгүшлиниду.
- 28 Бирақ Сән өзгәрмигүчидурсән,
Жиллириңниң тамами йоқтур.
- 29 Қуллириңниң балилириму туривериду,
Уларниң әвлади һозуриңда мәзмут яшайду!».

□ **101:19** «Булар кәлгүси бир әвлат үчүн хатирилиниду; шуниң билән кәлгүсидә яритилидиған бир хәлиқ Яһни мәдһийәләйду» — «Зәб.» 21:31-32ни, «Йәш.» 53:10ни көрүң. □ **101:25** «Сениң жилириң дәвирдин дәвиргичидур...» — 24-28-айәтләрдики сөзләрни («Сениң жилириң...» дегән сөзләрдин башлап) Худаниң қулиниң Худаға ейтқини әмәс, бәлки Худаниң Өз қулиниң илтиҗасиға бәргән жавави дәп қараймиз. Айәтләрниң бағлиниш жәһәтлиридин шундақ қаридуқ. Кона грекчә тәрҗимисидики (LXXдики) қарашму шундақ. Шуңа бу сөзләр Давутниң әвлади болған Мәсикә ейтилған, дәп қараймиз. Инҗил, «Ибр.» 1-бапниму көрүң. Миладийәдин илгирики 3-әсирдә, Грек империясидә тарилип кәткән көп Йәһудийлар ибраний тилини билмәйтти. Улар Тәвратни оқуялмағачқа, Шу чағда уларни дәп, Тәвратниң бир Грекчә тәрҗимиси ишләнгән. Бу тәрҗимә «Сәптуагинт» дейилиду (қисқичә LXX).

102

102-күй *** «Худаниң меһриванлиғига тәшәккүр ейтиш»

¹ Давут язған күй: —

Пәрвәрдигарға тәшәккүр қайтур, и женим;
И пүтүн вужудум, Униң муқәддәс намиға тәшәккүр қайтур!

² Пәрвәрдигарға тәшәккүр қайтур, и женим,
Унтума униң барлиқ меһримбанлиқ-бәрикәтлирини;

³ У пүткүл қәбиһлиқлириңни кәчүриду,
Барлиқ кесәллириңгә дава қилиду;

⁴ Һаятиңни һаңдин һөрлүккә қутқузиду,
Бешиңға меһир-муһәббәт һәм рәһимдиллиқларни таж қилип кийгүзиду.

⁵ Көңлүңни назу-немәтләр билән қандуриду;
Яшлиғиң бүркүтниңкидәк йеңилиниду. □

⁶ Пәрвәрдигар барлиқ езилгәнләр үчүн һәққанийлиқ һәм адаләтни жүргүзиду;

⁷ У Өз йоллирини Мусаға,
Қилғанлирини Исраилларға намайән қилған.

⁸ Пәрвәрдигар рәһимдил вә шәпқәтликтур,
У асанлиқчә аччиқланмайду,

Униң меһир-муһәббети тешип туриду. ■

⁹ У узунғичә әйипләвәрмәйду,
Яки та мәңгүгә ғәзивидә туривәрмәйду. ■

¹⁰ У бизгә гуналиримизға қарита муамилидә болған әмәс,
Бизгә қәбиһлиқлиримизгә қарита тегишлигини яндурған әмәс.

¹¹ Асман йәрдин қанчилик егиз болса,
Униңдин қорқидиғанларға болған муһәббитиму шунчилик зордүр.

¹² Шәриқ ғәриптин қанчилик жирақта болса,
Биздики асийлиқларниму шунчә жирақлаштурди.

¹³ Ата балилириға қандақ көйүнгән болса,
Пәрвәрдигарму Өзидин қорқидиғанларға шундақ меһривандур.

¹⁴ Чүнки У Өзи бизниң жисмимизни билиду,
Тупрақтин екәнлигимизни У есигә алиду.

¹⁵ Инсан болса — униң күнлири от-чөпкә охшайду,
Даладики гүлдәк үнүп чиқип чечәкләйду; ■

¹⁶ Униң үстидин шамал учуп өтиду,
У йоқ болиду, әслий маканиму уни қайта тонумайду.

¹⁷⁻¹⁸ Лекин Өзидин қорқидиғанларға,
Өз әһдисигә вапа қилғанларға,
Кәрсәтмилирини орунлаш үчүн уларни есидә тутқанларға,
Пәрвәрдигарниң меһир-муһәббети әзәлдин әбәткичә,
Һәққанийити әвлаттин әвлатлиригичидур. ■

¹⁹ Пәрвәрдигар тәхтини әрштә қурған,
Униң сәлтәнити һәмминиң үстидин һөкүм сүриду;

²⁰ И сөзигә қулақ салғучи,
Каламини ижра қилғучи, қудрити зор болған Униң пәриштилири,
Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар!

²¹ И силәр, Униң барлиқ қошунлири,

□ **102:5** «Көңлүңни назу-немәтләр билән қандуриду» — башқа бир нәччә хил тәржимилири арисидә «Жиллириңни назу-немәтләр билән қандуриду» дейилиду. ■ **102:8** Мис. 34:6; Чөл. 14:18; Қан. 5:10; Нәһ. 9:17; Зәб. 85:15; 144:8; Йәр. 32:18 ■ **102:9** Йәш. 57:16; Йәш. 3:5 ■ **102:15** Аюп 14:1, 2; Зәб. 89:5-7; Яқ. 1:10, 11; 1Пет. 1:24 ■ **102:17-18** Қан. 7:9

Ирадисини ада қилғучи хизмәткарлири,
Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар!■

22 И, Униң барлиқ ясиғанлири,

Һөкүмранлиғи астидики барлиқ жайларда Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар!
И мениң женим, Пәрвәрдигарға тәшәккүр қайтур!

103

103-күй ••• Худаниң яратқанлиғидин һозурлиниш

1 Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтур, и женим!

И Пәрвәрдигар Худайим, интайин улуксән;
Шану-шәвкәт вә һәйвәт билән кийингәнсән;

2 Либас билән пүркәнгәндәк йоруқлуққа пүркәнгәнсән,
Асманларни чедир пәрдиси кәби яйғансән.■

3 У жуқуриқи равақлириниң лимлирини суларға орнатқан,
Бурутларни жәң һарвуси қилип,
Шамал қанатлири үстидә маңиду;■

4 У пәриштилирини шамаллар,
Хизмәткарлирини от ялқуни қилиду.■

5 Йәрни У һуллири үстигә орнатқан;
У әсла тәвренип кәтмәйду.■

6 Либас билән оралғандәк, уни чоңқур деңизлар билән ориғансән,
Сулар тағлар чоққилири үстидә турди.□

7 Сениң тәнбиһиң билән сулар бәдәр қачти,
Гүлдүрмамаңниң садасидин улар тездин янди;

8 Тағлар өрләп чиқти,
Вадиалар чүшүп кәтти,
Сулар Сән бекиткән жайға чүшүп кәтти.□

9 Улар тешип, йәрни йәнә қаплимисун дәп,
Сән уларға чәклимә қойғансән.

10 Тәңри вадиаларда булақларни ечип урғутиду,
Сулири тағлар арасида ақиду.

11 Даладики һәр бир жаниварға уссулуқ бериду,
Явайи ешәкләр уссузлуқини қандуриду.

12 Көктики қушлар уларниң бойида қониду,
Дәрәқ шахлири арасида сайрайду.

13 У жуқуридики равақлиридин тағларни суғириду;
Йәр Сениң ясиғанлириңниң мевилиридин қандурулиду!

14 У маллар үчүн от-чөпләрни,
Инсанлар үчүн көктатларни өстүриду,
Шундақла нанни йәрдин чиқириду;

15 Адәмниң көңлини хуш қилидиған шарапни,
Инсан йүзини пақиритидиған майни чиқириду;
Инсанниң жүригигә нан билән қувәт бериду;

■ 102:21 Яр. 32:1; 1Пад. 22:19; әф. 3:10; Кол. 1:16 ■ 103:2 Яр. 1:6; Аюп 26:7 ■ 103:3 Зәб. 17:11-12; Йәш. 19:1; Вәһ. 14:14 ■ 103:4 Ибр. 1:7 ■ 103:5 Аюп 26:7; 38:4, 5, 6; Зәб. 23:1-2; 77:69 □ 103:6 «Либас билән оралғандәк, уни чоңқур деңизлар билән ориғансән, сулар тағлар чоққилири үстидә турди» — бу әйәт бәлким Нух пәйғәмбәр дәривидики топанни көрситиду (9-әйәтни көрүң). Бәзи алимлар уни яритилиш жәрянидики үчинчи күнини көрситиду, дәп қарайду. □ 103:8 «Тағлар өрләп чиқти, вадиалар чүшүп кәтти, сулар Сән бекиткән жайға чүшүп кәтти» — башқа бир хил тәржимиси «Улар (сулар) тағларға чиқип, вадилардин чүшүп, сән бекиткән жайға еқип кәтти».

- 16 Пәрвәрдигарниң дәрәқлири,
Йәни Өзи тиккән Ливан кедир дәрәқлири су ичип қанаәтлиниду.
- 17 Әнә ашулар арасиға қушлар уга ясайду,
Ләйләк болса, арча дәрәқлирини макан қилиду.
- 18 Егиз чоққилар тағ өшкилириниң,
Тик ярлар суғурларниң панаһи болиду.□
- 19 Пәсилләрни бекитмәк үчүн У айна яратти,
Қуяш болса петишини билиду.
- 20 Сән қараңғулуқ чүшүрисән, түн болиду;
Ормандики жаниварларниң һәммиси униңда шипир-шипир кезип жүриду.
- 21 Асланлар олжа издәп һөкирәйду,
Тәңридин озук-түлүк соришиду;■
- 22 Қуяш чиқипла, улар чекиниду,
Қайтип кирип угилирида ятиду.
- 23 Инсан болса өз ишиға чиқиду,
Та кәчкичә мейнәттә болиду.
- 24 И Пәрвәрдигар, ясиған һәр хил нәрсилириң нәқәдәр көптур!
Һәммисини һекмәт билән яратқансән,
Йәр йүзи ижат-байлиқлириң билән толди.
- 25 Әнә бүйүк бепаян деңиз туриду!
Униңда сан-санақсиз ғуж-ғуж жаниварлар,
Чоң вә кичик һайванлар бар.
- 26 Шу йәрдә кемиләр қатнайду,
Униңда ойнақлисун дәп сән ясиған левиатанму бар;□
- 27 Вақтида озук-түлүк бәргин дәп,
Буларниң һәммиси Саңа қарайду.■
- 28 Уларға бәргиниңдә, теривалиду,
Қолуңни ачқиниңдила, улар назу-немәтләргә тойиду.
- 29 Йүзүңни йошурсаң, улар дәккә-дүккигә чүшиду,
Роһлирини алсаң, улар жан үзүп,
Йәнә тупраққа қайтиду.■
- 30 Роһуңни әвәткиниңдә, улар яритилиду,
Йәр-йүзи йеңи бир дәвир билән алмишиду.
- 31 Пәрвәрдигарниң шан-шөһрити әбәдийдур,
Пәрвәрдигар Өз яратқанлиридин хурсән болиду.
- 32 У йәргә баққинида, йәр титрәйду,
Тағларға тәккинидә, улар түтүн чиқириду.
- 33 һаятла болидикәнмән, Пәрвәрдигарға нахша ейтимән;
Вужудум болсила Худайимни күйләймән.■
- 34 У сүргән ой-хияллиримдин сөйүнсә!
Пәрвәрдигарда хошаллинимән!
- 35 Гунакарлар йәр йүзидин түгитилиду,
Рәзилләр йоқ болиду.
И женим, Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтур!
Һәмдусана!□

□ **103:18** «Тик ярлар суғурларниң панаһи болиду» — «суғурлар» (яки «сичқанлар») кичик бир һайван. ■ **103:21** Аюп 38:39,40; Йәш. 31:4 □ **103:26** «Униңда ойнақлисун дәп сән ясиған левиатанму бар» — «левиатан» — 74:14-айәттики һәм «Аюп» 41:1-айәттики изаһатларни көрүң. ■ **103:27** Зәб. 144:15 ■ **103:29** Зәб. 29:8 ■ **103:33** Зәб. 62:5; 145:2 □ **103:35** «Һәмдусана!» — бу йәрдә (шундақла Зәбурниң башқа йәрлиридә) «Һәмдусана» ибраний тилидики «һаллелуяһ», йәни «Яһни мәдһийиләңлар» дегән сөзни билдүриду.

104

104-күй *** Худа Исраил халқиға көрсәткән мәҗизә һәм шапаәтләрниң тарихи

- ¹ Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар,
Униң намини чақирип илтиҗа қилиңлар,
Униң қилғанлирини хәлиқләр арасида аян қилиңлар! □ ■
- ² Униңға нахшилар ейтип, Уни күйләңлар;
Униң пүткүл карамәт мәҗизилири үстидә сегинип ойлиниңлар.
- ³ Муқәддәс намидин пәхирлинип даңлаңлар,
Пәрвәрдигарни издигүчиләрниң көңли шатлансун! ■
- ⁴ Пәрвәрдигарни һәмдә Униң күчини издәңлар,
Дидар-һозурини тохтимай издәңлар.
- ⁵ Униң яратқан мәҗизилирини,
Карамәт-аламәтлирини һәм ағзидин чиққан һөкүмлирини әстә тутуңлар,
- ⁶ И Униң қули Ибраһим нәсли,
Өзи таллиғанлири, Яқупниң оғуллири!
- ⁷ У, Пәрвәрдигар — Худайимиз,
Униң һөкүмлири пүткүл йәр йүзидидур.
- ⁸ Өзи түзгән әһдисини әбәдий ядида тутиду —
— Бу Униң миң әвлатқичә вәдишләшкән сөзидур, —
- ⁹ Йәни Ибраһим билән түзгән әһдиси,
Ишаққа ичкән қәсимидур.
- ¹⁰ У буни Яқупқиму низам дәп жәзмләштүрди,
Исраилға әбәдий әһдә қилип берип: — □ ■
- ¹¹ «Саңа Қанаан зиминини беримән,
Уни мирасиң болған несивәң қилимән», — деди, ■
- ¹² — Гәрчә шу чағда уларниң сани аз,
Етиварға елинмиған, шу йәрдики мусапирлар болсиму. ■
- ¹³ Улар у жутгин бу жутқа,
Бу әлдин у қәбилигә кезип жүрди;
- ¹⁴ У һеч кимниң уларни езишигә йол қоймиди,
Уларни дәп падишаларғиму тәнбиһ берип: — ■
- ¹⁵ Мән мәсиһ қилғанлиримға тәгмә,
Пәйғәмбәрлиримгә яман иш қилма! — деди. □
- ¹⁶ У әшу жутқа ачарчиликни буйрудиди,
Тирәк болған аш-нанни қурутувәтти. □
- ¹⁷ У улардин бурун бир адәмни әвәткән еди,
Йүсүп кул қилип сетилған еди. □ ■
- ¹⁸ Униң путлири зәнжирдә ағриди,
Униң жени төмүргә кирип қисилди;
- ¹⁹ Шундақла та өзигә ейтилған вәһий әмәлгә ашурулғичә,

□ **104:1** «Униң (Пәрвәрдигарниң) қилғанлирини хәлиқләр арасида аян қилиңлар!» — бу улук күйдә «Яр.» 12-41 баблар, «Мис.» 1-24 баблардики тарих көздә тутулиду. ■ **104:1** 1Тар. 16:8-22 ■ **104:3** Зәб. 33:3-4 □ **104:10** «У буни Яқупқиму низам дәп жәзмләштүрди...» — бу йәрдә «Яқуп» Яқупниң өзини (Исраил халқи әмәс) көрситиду. ■ **104:10** Яр. 28:13; 35:11; 1Тар. 16:17 ■ **104:11** Яр. 13:15; 15:18 ■ **104:12** 1Тар. 16:19 ■ **104:14** Яр. 35:5 □ **104:15** «Мән мәсиһ қилғанлиримға тәгмә, пәйғәмбәрлиримгә яман иш қилма!» — мәсилән, «Яр.» 20:3-7. □ **104:16** «У... тирәк болған аш-нанни қурутувәтти» — сөзмүсөз тәржимә қилғанда «У пүтүн нан (нанни көтиридиған) һасисини сундуриватти». Мүмкинчилиги барки, қедимки заманларда Йәһудий халқи өз нанлирини бир һасида (зихта тизилғандәк) көтирип маңатти. Һәрһалда умумий мәнәси тәржимә қилғинимиздәк болса керәк. □ **104:17** «У улардин бурун бир адәмни әвәткән еди» — Худа Йүсүпни әвәтти. Әмәлийәттә Йүсүпниң ака-укилириниң өзини Мисирлиқларға кул болушқа сетиветиши дәл Худаниң плани еди; шуңа «Худа Йүсүпни әвәтти» дегили болиду. ■ **104:17** Яр. 37:28,36; 45:5

Пәрвәрдигарниң сөз-калами уни синап тавлиди;
 20 Пирәвн адәмлирини әвәтип уни бошатқузди,
 Қовмларниң һөкүмдари уни һөрлүккә чиқарди.
 21 Уни өз ордисиға ғождар қилип қойди,
 Пүтүн мал-мүлкигә башлиқ қилип тайинлап, ■
 22 Өз вәзирлирини униң ихтиярида болуп тәрбийилинишкә,
 Ақсақаллириға даналиқ үгитишкә тапшурди.
 23 Шунинң билән Исраил Мисирға кәлди,
 Яқуплар һамниң зиминида мусапир болуп яшиди. □
 24 Пәрвәрдигар Өз хәлқини көп нәсиллик қилип,
 Әзгүчилиридин күчлүк қилди. ■
 25 У Мисирлиқларниң қәлбидә Өз хәлқигә нәпрәт һасил қилди,
 Уларни Өз қуллириға һейлә-микирлик болушқа майил қилди. ■
 26 У Өз қули болған Мусани,
 Өзиниң таллиғини һарунни йоллиди. ■
 27 Улар Мисирда илаһий аламәтләрни аян қилип,
 һам зиминида униң мөжизилирини орнатти. ■
 28 Пәрвәрдигар қараңғулукни әвәтип,
 Зиминни зулмәткә қаплитивәтти;
 Мисирлиқлар Униң әмригә қарши турған әмәсмү? □
 29 У уларниң сулирини қанға айландурди,
 Белиқлирини қурутивәтти.
 30 Уларниң йәрлирини миж-миж пақилар басти,
 Шаһ-әмирлириниң һужрилириғиму улар толуп кәтти.
 31 У бир сөз биләнла, ғуж-ғуж чивинлар бесип кәлди;
 һәммә булуң-пучқақларда ғиң-ғиң учар чүмүлиләр.
 32 У ямғурниң орниға мөлдүр яғдуруп,
 Бу зиминға ялқунлуқ от чүшүрди.
 33 У үзүм таллирини, әнжур дәрәқлирини урди,
 Зиминдики дәрәқләрни сундурувәтти.
 34 У бир сөз қилиши биләнла, чекәткиләр кәлди,
 Сансиз жутқур һашарәтләр мижилдап,
 35 Зиминида бар болған гияларни жутувәтти,
 Етизларниң барлиқ һосуллирини йәп түгәтти.
 36 Ахирда зиминидики барлиқ тунжа туғулғанларни,
 Уларниң ғурури болған биринчи оғул балилирини қиривәтти. ■
 37 Өз хәлқини болса, алтун-күмүчләрни көтәргүзүп чиқарди,
 Қәбилилиридә бирисиму жиқилип чүшүп қалғини йоқ.
 38 Уларниң чиққиниға Мисир хошал болди,
 Чүнки уларниң вәһимиси Мисирлиқларға чүшти. ■
 39 У уларға булутни сайивән болушқа,
 Отни түндә нур болушқа бәрди.
 40 Улар сориди, У бөдиниләрни чиқарди,
 Уларни самавий нан билән қандурди.
 41 У ташни ярди, сулар булдуқлап чиқти;

■ 104:21 Яр. 41:40 □ 104:23 «Шунинң билән Исраил Мисирға кәлди, Яқуплар һамниң зиминида мусапир болуп яшиди» — бу әйәттә «Исраил» һәм «Яқуплар» һәзрити Яқуп вә униң аилисидикилирини (шу чағда 70чә адәм) көрситиду.
 ■ 104:24 Мис. 1:7, 9 ■ 104:25 Мис. 1:9,10,12 ■ 104:26 Мис. 3:10; 4:12 ■ 104:27 Мис. 7:9 □ 104:28
 «Пәрвәрдигар қараңғулукни әвәтип, зиминни зулмәткә қаплитивәтти; Мисирлиқлар Униң әмригә қарши турған әмәсмү?» — башқа бир хил тәржимиси: «Пәрвәрдигар қараңғулукни әвәтип, қараңғулуклар болса Униң буйруғиға қаршилиқ көрсәтмиди». ■ 104:36 Зәб.77:51 ■ 104:38 Мис. 12:33

Ҙақаслиқта дәриядәк ақти.

⁴² Чүнки У бәргән муқәддәс сөзини,

Өз қули Ибраһимни әстә тутти. ■

⁴³ У хәлқини шат-хурамлиқ билән,

Өз таллиғинини шатиянә тәнтәниләр билән азадлиққа чиқарди. ■

⁴⁴ У уларға әлләрниң зиминлирини берип,

Уларни хәлиқләрниң әжир-меһнәтлиригә муйәссәр қилди,

⁴⁵ Бу, уларниң Униң бәлгүлимилирини тутуп,

Ҙанунлириға итаәт қилиши үчүн еди!

Һәмдусана! ■

105

105-күй .... Худаниң вападарлиғи вә сәвир-тақити; инсанниң вапасизлиғи

¹ Һәмдусана!

Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар!

Чүнки У меһривандур, әбәдийдур Униң меһир-муһәббети. □ ■

² Пәрвәрдигарниң қудрәтлик қилғанлирини ким сөзләп берәләйду?

Униң бар шан-шөһритини ким жакалап берәләйду?

³ Бәхитлиқтур адаләтни тутқан,

Дайим һәққанийлиқни жүргүзгән киши!

⁴ Хәлқиңгә болған һиммитиң билән мени әслигәйсән, и Пәрвәрдигар;

Нијатлиғиң билән йенимға келип хәвәр алғин! □

⁵ Шуниң билән, Сән таллиғанлириңниң бәрикитини көрәй,

Өз елиңниң шатлиғи билән шат болай,

Өз мирасиң болған хәлқиң билән пәхирлинип, яйрап жүрәй!

⁶ Биз ата-бовилиримиз қатаридә гуна өткүздуқ,

Қәбиһлик қилдуқ, яманлиқ әйлидуқ. ■

⁷ Мисирда турған ата-бовилиримиз мөҗизилириңни нәзирагә алмай,

Көп меһриванлиқлириңни есигә алмиди;

Бәлки деңиздә, Қизил Деңиз бойидә исян көтәрди. ■

⁸ Бирақ У қудритимни намайән қилай дәп,

Өз нами үчүн уларни қутқузди. ■

⁹ Униң Қизил Деңизға тәнбиһ бериши билән,

У қупқуруқ болди;

Худди қағҗирақ чөллүктин йетәкләп маңғандәк,

У уларни деңиз тәғлиридин қуруқ өткүзди. ■

¹⁰ Уларни өч көргәнләрниң қолидин һөрлүккә чиқарди,

Уларға һәмжәмәт болуп дүшмән чаңгилидин қутқузди.

¹¹ Явларни сулар басти,

Уларниң һеч бирси сақ қалмиди. ■

¹² Шундила улар Униң сөзлиригә ишәш қилди;

Улар Уни күйлиди. ■

■ **104:42** Яр. 15:14 ■ **104:43** Мис. 14:8; Чөл. 33:3 ■ **104:45** Мис. 19:4, 5, 6; Ҙан. 4:1, 40; 6:21, 22, 23, 24, 25

□ **105:1** «Пәрвәрдигар... меһривандур, әбәдийдур Униң меһир-муһәббети...» — бу күйдә Тәвраттики «Мис.» 1-24-баплар, «Чөл.» 11-17, 20-баплар, «Йәшуа», «Батур һакимлар» һәм «Падишаһлар» дегән қисимлардики тарих көздә туғулиду. ■ **105:1** 1Тар. 16:34-36; Зәб. 106:1; 117:1; 135:1 □ **105:4** «Нијатлиғиң билән йенимға келип хәвәр алғин!» — ибраний тилидә: «Нијатлиғиң билән мени йоқлиғайсән» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ **105:6** Лав.

26:40; Йәр. 3:25; Дан. 9:5 ■ **105:7** Мис. 14:11,12 ■ **105:8** Мис. 9:16 ■ **105:9** Мис. 14:21,22,29 ■ **105:11**

Мис. 14:27; 15:5 ■ **105:12** Мис. 14:31; 15:1

- 13 Улар Униң қилғанлирини шунчә тез унтуди,
Несиһәтини күтмиди;
- 14 Бәлки далада ач көзлүккә баладәк берилди,
Чөл-баяванда Тәңрини синиди.■
- 15 Шуңа У соригинини уларға бәрди,
Бирақ жүдәткүчи бир кесәлни жанлириға тәккүзди.■
- 16 Улар барғанда Мусаға һәсәт қилди,
Худаниң муқәддәс бәндиси һарунниму көрәлмиди.■
- 17 Йәр ечилип Датанни жутувәтти,
Абирамни адәмлири билән қапсивалди.■
- 18 Әгәшкүчилири арисидә от йеқилди;
Ялқун рәзилләрни көйдүривәтти.■
- 19 Улар һорәб теғида мозай бутни ясиди,
Куйма һәйкәлгә сәждә қилип,■
- 20 Өзлириниң пәхир-шөһрити болғучиниң орниға,
От-чөп йәйдиған өкүзниң сүритини алмаштурди.
- 21 Мисирда улук ишларни көрсәткән Нижатқари Тәңрини улар унтуди.
- 22 Дәрвәқә, һам диярида мөҗизиләр яратқан,
Қизил Деңиз бойида қорқунучлуқ ишларни көрсәткән Худани унтуди.
- 23 У уларни һалак қилимән дегән еди —
Өз таллиғини Муса қәһрини яндуруш үчүн Униң алдида аричи болуп тик турмиған болса,
— Дәрвәқә шундақ қилған болар еди.■
- 24 Улар йәнә гөзәл зиминни кәмситип рәт қилди,
Униң вәдисиғә ишәнмиди;■
- 25 Бәлки чедирлирида қақшап жүрүп,
Пәрвәрдиғарниң авазиға қулақ салмиди.
- 26 Шуңа У уларға қәсәм қилип қол көтирип: —
Силәрни чөлдә жиқитип түгәштүримән —■
- 27 Әвлатлириңларниму әлләр арисидә жиқитип түгәштүрүп,
Яқа жутлар ара тарқитиветимән» — деди.■
- 28 Улар Баал-Пеор бутқа өзини етип чоқунуп,
Өлүкләргә атиған қурбанлиқларни йеди.□ ■
- 29 Улар қилмишлири билән Униң аччиғини кәлтүрди,
Улар арисидә ваба қозғалди;
- 30 Финиһас турди-дә, һөкүм жүргүзди,
Шуниң билән ваба тосулди;
- 31 Бу иш Финиһасқа һәққанийәт дәп һесапланди,
Униң нәслигиму әвладидин әвладиғичә, әбәдий шундақ һесапланди.
- 32 Улар йәнә Пәрвәрдиғарни мерибан сулири бойида гәзәпкә кәлтүрди,
Уларниң сәвәвидин Мусағиму зәрәр йәтти;■
- 33 Чүнки улар униң роһини териктүрди,
Униң ләвлири бехәстиликтә гәп қилип салди.□
- 34 Улар Пәрвәрдиғарниң әмригә хилаплиқ қилип,

■ 105:14 Мис. 16:3; Чөл. 11:4,6,33; Зәб. 77:18; 1Кор. 10:6 ■ 105:15 Чөл. 11:20, 33; Зәб. 77:29-31; Йәш. 10:16
 ■ 105:16 Чөл. 16 ■ 105:17 Чөл. 16:31,32,33; Қан. 11:6 ■ 105:18 Чөл. 16:35,46 ■ 105:19 Мис. 32:4 ■ 105:23
 Мис. 32:11,32; Қан. 9:13,14; 10:10 ■ 105:24 Чөл. 14:1, 2 ■ 105:26 Чөл. 14:28 ■ 105:27 Зәб. 43:11-15; әз.
 20:23 □ 105:28 «Улар Баал-Пеор бутқа өзини етип чоқунуп, өлүкләргә атиған қурбанлиқларни йеди» — «өлүкләргә
 қурбанлиқ қилиш», «яғ пуритиш» қатарлиқ һәр қандақ паалийәтләр Тәвратта қәтғий мәнһий қилинған. ■ 105:28 Чөл.
 25:3; 31:16; Вәһ. 2:14 ■ 105:32 Чөл. 20:12; Зәб. 94:8 □ 105:33 «Чүнки улар униң роһини териктүрди» —
 бәзи тәржимиләрдә «униң роһи» Мусаниң роһи әмәс, бәлки Худаниң Роһи дәп чүшәндүрүлиду. «... Улар униң роһини
 териктүрди, униң ләвлири бехәстиликтә гәп қилип салди» — «Чөл.» 20:7-13ни көрүң.

Шу йәрдики қовмларни йоқатмиди;
 35 Бәлки ят әлләр билән арилишип,
 Уларниң қилиқлирини үгәнди;■
 36 Уларниң бутлириға чоқунди,
 Булар өзлиригә бир қапқан болуп чиқти;
 37 Чүнки улар өз оғул-қизлирини союп, жинларға қурбанлиққа беғишлиди.■
 38 Шундақ қилип улар бегуна қанни,
 Йәни Қанаандики бутларға атап қурбанлиқ қилип, өз оғул-қизлириниң қенини төкти;
 Зимини қанға булғинип кәтти.■
 39 Улар өз қилмишлири билән булғанди;
 Қилиқлири билән паһишә аялдәк бузулди.
 40 Шуңа Пәрвәрдигар Өз хәлқидин қаттиқ гәзәпләнди,
 У Өз мирасидин йиргәнди;
 41 Уларни ят әлләрниң қолиға бәрди,
 Уларға өчмәнләр улар үстидин һөкүмранлиқ қилди.
 42 Дүшмәнлири уларни әзди,
 Улар яв қоли астида егилип пүкүлди.
 43 Көп қетим *Пәрвәрдигар* уларни қутқузди;
 Бирақ улар болса, өз хаһишлири билән Униңға асийлиқ қилди,
 Улар өз қәбиһлиги билән пәс һалға чүшти.
 44 Шундақтиму У уларниң налә-пәрядини аңлиғанда,
 Уларниң жәбир-жапалириға етивар бәрди;
 45 һәм улар билән түзгән әһдисини әслиди,
 Зор меһри-шәпқити билән, гәзивидин янди,□
 46 У уларни сүргүн қилғанларниң қәлбидә рәһим ойғатти.
 47 Бизни қутқузғайсән, и Пәрвәрдигар Худайимиз!
 Муқәддәс намиңға тәшәккүр ейтишқа,
 Тәнтәнә қилип Сени мәдһийиләшкә,
 Бизни әлләр арисидин йениңға жигивалғайсән!■
 48 Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигарға,
 Әзәлдин та әбәткичә тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун!
 Пүткүл хәлиқ «Амин» десун!
 һәмдусана! ■

106

Бәшинчи Бөлүм .... 106-күй .... Худаниң барлиқ инсанларға көрсәткән меһриванлиги үчүн тәшәккүр ейтиңлар!

¹ Аһ, Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар!
 Чүнки У меһривандур, әбәдийдур Униң меһир-муһәббити!■
² Пәрвәрдигар яв қолидин қутқузғанлар,
 У һәмжәмәт болуп қутқузған хәлқи буни давамлиқ баян қилсун —
³ Йәни У шәриқ билән гәриптин, шимал билән жәнуптин,
 һәр қайси жутлардин жигивелинғанлар буни ейтсун!□

■ **105:35** һак. 2:2; 3:5, 6 ■ **105:37** Лав. 18:21; Қан. 12:31; 2Пад. 16:3; 17:17; 21:6; 2Тар. 28:3; 33:6 ■ **105:38** Чөл. 35:33 □ **105:45** «Зор меһри-шәпқити билән,...» — ибраний тилида: «Зор меһри-шәпқәтлири билән...». ■ **105:47** 1Тар. 16:35 ■ **105:48** 1Тар. 16:36 ■ **106:1** Зәб. 106:1; 117:1; 135:1 □ **106:3** «... У... шимал билән жәнуптин... жигивелинғанлар буни ейтсун!» — бәзи кона көчүрмиләрдә «жәнуптин» дегәнниң орнида «деңиздин» дейилиду; йәни «У... шимал билән деңиздин... жигивелинғанлар буни ейтсун!» дейилиду (ибраний тилида икки сөзниң пәрқи чоң әмәс, йәни «ями» билән «Ямин»).

- 4 Улар чөл-баяванни кезип пинһан йолда адашти,
Адәм маканлашқан һеч бир шәһәрни тапалмастин.
- 5 Ач һәмдә уссуз болуп,
Жени чиқай дәп қалди.
- 6 Андин Пәрвәрдигарға пәрәд қилди,
У уларни мушәққәтлиридин азат қилди.
- 7 Маканлашқидәк шәһәргә йәткичә,
У уларни түз йолда башлиди.
- 8 Улар Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтсун!
Униң өзгәрмәс муһәббита үчүн,
Инсан балилириға көрсәткән мөҗизилири үчүн!
- 9 Чүнки У чаңқиған көңүлни қандурди,
Ач қалған жанни есил немәтләр билән толдурди.
- 10 Зүлмәттә, өлүм көләңгисидә яшиғанлар,
Төмүр кишән селинип, азап чәккәнләрни болса,
- 11 (Чүнки улар Тәңриниң әмирлиригә қаршилиқ қилди,
Һәммидин Алий Болғучиниң несихәтини кәмситти)
- 12 — У уларни жапа-мушәққәт тартқузуп кәмтәр қилди,
Улар путлишип жиқилди, уларға ярдәмгә бирисиму йоқ еди.
- 13 Андин Пәрвәрдигарға йелинип пәрәд қилди,
У уларни мушәққәтлиридин азат қилди.
- 14 Уларни зулмәт һәм өлүм сайисидин чиқирип,
Уларниң зәнҗир-асарәтлирини сундуруп ташлиди.
- 15 Улар Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтсун!
Униң өзгәрмәс муһәббита үчүн,
Инсан балилириға көрсәткән мөҗизилири үчүн!
- 16 Мана У мис дәрвазиларни парә-парә қилип,
Төмүр тақақларни кесип ташлиди.
- 17 Һамақәтләр өз итаәтсизлик йоллиридин,
Қәбиһликлиридин азапларға учрайду;
- 18 Көңлидә һәр хил озуқ-түлүктин бизар болуп,
Өлүм дәрвазилириға йеқинлишиду.
- 19 Андин Пәрвәрдигарға йелинип пәрәд қилиду,
У уларни мушәққәтлиридин азат қилиду.
- 20 У сөз-каламани әвәтип, уларни сақайтиду,
Уларни заваллиқлиридин қутқузиду.
- 21 Улар Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтсун!
Униң өзгәрмәс муһәббита үчүн,
Адәм балилириға көрсәткән мөҗизилири үчүн!
- 22 Қурбанлиқ сүпитидә тәшәккүрләр ейтсун,
Униң қилғанлирини тәнтәнилиқ нахшилар билән баян қилсун! □ ■
- 23 Кемиләрдә деңизға чүшүп қатниғучилар,
Улуқ суларда тирикчилик қилғучилар, ■
- 24 Булар Пәрвәрдигарниң ишлириға гувачидур,
Чоңқур океанда көрсәткән карамәтләрни көргүчидур.
- 25 Чүнки У бир сөз биләнла шиддәтлик шамални чиқирип,
Долқунлирини өркәшлитиду;
- 26 Кемичиләр асман-пәләк өрләйду,
Суларниң тәһтилиригә чүшиду,

□ **106:22** «Қурбанлиқ сүпитидә тәшәккүрләр ейтсун,...» — яки «Тәшәккүр қурбанлиқлири атисун,...». «Тәшәккүр қурбанлиғи» Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бекиткән алтә хил қурбанлиқлардин бири. ■ **106:22** Лав. 7:12; Зәб. 49:14 ■ **106:23** Вәһ. 18:17

Дәһшәттин уларниң жени ерип кетиду.

27 Улар мәс адәмдәк әләң-сәләң ирғаңлайду,
Һәр қандақ әқил-чариси түгәйду;

28 Андин Пәрвәрдигарға йелинип пәрәд қилиду,
У уларни мушәққәтлиридин азат қилиду.

29 У боранни тиничлитиду,
Су долқунлириму жим болиду.

30 Шуниң билән улар течлиғидин шатлиниду;
У уларни тәшна болған арамғаһиға йетәкләп бариду.

31 Улар Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтсун!

Униң өзгәрмәс муһәббети үчүн,
Инсан балилириға көрсәткән мөжизилири үчүн!

32 Улар хәлиқниң жамаитидиму Уни улуклисун,
Ақсақаллар мәжлисидә Уни мәдһийилисун.

33 У дәрияларни чөлгә,
Булақларни қақаслиққа айландуриду.

34 Аһалисиниң яманлиғи түпәйлидин,
Һосуллуқ йәрни шорлуқ қилиду.

35 У йәнә чөл-баяванни көлгә,
Чаңқақ йәрни булақларға айландуриду;■

36 Ачларни шу йәргә жайлаштуруп,
Улар олтирақлашқан бир шәһәрни бәрпа қилиду;

37 Улар етизларни һайдап-терип, үзүмзарларни бәрпа қилиду;
Булар һосул-мәһсулатни мол бериду.

38 У уларға бәрикәт бериду,
Шуниң билән уларниң сани хеләла ешип бариду,
У уларниң мал-варанлирини һеч азайтмайду.

39 Улар йәнә жәбир-зулум, бала-қаза һәм дәрәд-әләмгә йолуғуп,
Сани азийип, пүкүлиду.

40 У есилзадиләр үстигә кәмситишлирини төкиду,
Йолсиз дәшт-сәһрада уларни сәргәрдан қилиду;

41 Лекин мискин адәмни жәбир-зулумдин жуқури көтирип сақлайду,
Униң аилә-тавабатини қой падисидәк көп қилиду.■

42 Буни көңли дуруслар көрүп шатлиниду;
Пасиқларниң ағзи етилиду.■

43 Қимки дана болса, буларни байқисун,
Пәрвәрдигарниң меһри-шәпқәтлирини чүшәнсун!

107

107-күй ••• Худаниң гәлибисигә болған тәшна-тилавәт

1-2 Давутниң күй-нахшиси: —

Ирадәм чиң, и Худа, ирадәм чиң;
Мән мәдһийә нахшилирини ейтип,
Бәрһәқ, Сени күйләймән, пүтүн роһум билән!□

■ 106:35 Йәш. 41:18 ■ 106:41 1Сам. 2:8; Зәб. 112:7, 8 ■ 106:42 Аюп 5:16; 22:19 □ 107:1-2 «Давутниң күй-нахшиси: —....» — оқурмәнләр көрәләйдуки, бу күйниң айтлири 57-күйдик 7-11-айәтләр, 60-күйдик 5-12-айәтләрә охшап кетиду. Шуңа бу айәтләрниң изаһатлири мошу күйгиму тәвә, әлвәтгә. «... Сени күйләймән, пүтүн роһум билән!» — «роһум» мошу йәрдә ибраний тилидик «мениң шәривим»ниң тәржимиси.

- ³ И нәғмә-сазлирим, ойған!
Мән сәһәр қуяшиниму ойғитимән!
- ⁴ Хәлиқ-милләтләр арисидә Сени улуклаймән, и Пәрвәрдигар;
Әлләр арисидә Сени күйләймән!
- ⁵ Чүнки өзгәрмәс муһәббитиң әршләргә йәткидәк улуктур;
Һәқиқитиң булутларға тақашти. ■
- ⁶ И Худа, шан-шөһритиң әршләрдин жуқури улукланғай,
Шан-шәривиң йәр йүзини қаплиғай!
- ⁷ Өз сөйгәнлириңниң нижатлиқ тепиши үчүн,
Оң қолуң билән қутқузғайсән,
Дуайимни ижабәт қилғайсән.
- ⁸ Худа Өз пак-муқәддәслигидә шундақ дегән: —
«Мән тәнтәнә қилимән,
Мән Шәкәм диярини бөлүп беримән,
Суккот вадисини тәқсим қилишқа өлчәймән.
- ⁹ Гилеад Маңа мәнсуптур,
Манассәһму Маңа мәнсуптур;
Әфраим болса бешимдики дубулғамдур,
Йәһуда Мениң әмир-пәрман чиқарғучимдур;□
- ¹⁰ Моаб Мениң жуюнуш жавурумдур;
Едомға чоруғумни ташлаймән;
Мән Филистийә үстидин тәнтәнә қилимән!»□
- ¹¹ Ким Мени бу мустәһкәм шәһәргә башлап кирәлисун?
Ким Мени Едомға елип баралисун?
- ¹² И Худа, Сән бизни растинла чәткә қақтиңму?
Қошунлиримиз билән биллә жәңгә чиқмамсән? ■
- ¹³ Бизни зулумлардин қутулушқа ярдәмләшкәйсән,
Чүнки инсанниң ярдими бекардур!
- ¹⁴ Худа арқилиқ биз чоқум батурлуқ көрситимиз;
Бизгә зулум қилғучиларни чәйлигүчи дәл У Өзидур!

108

108-күй ••• Интиқам үчүн оқулған дуа

- ¹ Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп окулсун дәп, Давут язған күй: —

И мәдһийәмниң Егиси Худайим, жим турма!

² Мана рәзилләрниң ағзи, мәккарларниң ағзи көз алдимда йоған ечилди;

Улар ялғанчи тил билән маңа қарши сөзлиди.

³ Нәпрәтлик сөзләр билән мени чулғап,

Улар бекардин-бекар маңа зәрбә бәрмәктә.■

⁴ Муһәббитим үчүн улар маңа қарши шикайәтчи болди,

■ **107:5** Зәб. 35:6; 56:11 □ **107:9** «Әфраим болса бешимдики дубулғамдур» — ибраний тилида «әфраим болса бешимдики қоғдиғучидур». «Йәһуда Мениң әмир-пәрман чиқарғучимдур» — башқа бир хил тәржимиси «Йәһуда Мениң шаһанә һаса мдур». □ **107:10** «Моаб Мениң жуюнуш жавурум» — бәлким Моабниң Худа вә Униң хәлқи үчүн мәйнәт хизмәт қилидиғанлиғини билдүриду. «Едомға чоруғумни ташлаймән» — аяқ кийимни мәлум йәр үстигә ташлаш әшу йәргә егә болғанлиқни билдүрүши мүмкин; яки болмиса, Едомниң өз Егисиниң аяқлирини елип жиғиштуридиған күлдәк экәнлиғини көрситишимү мүмкин. «Филистийә, Мениң сәвәвимдин тәнтәнә қилиңлар!» — Давут падишаниң дәвридә Филистийә Давутқа, шундақла Худаниң өзигә бойсунуп, бәхитлик һаятқа егә болған («2Сам.» 8:1ни, шундақа «Яр.» 12:1-3нимй көрүң). ■ **107:12** Зәб. 59:1-5 ■ **108:3** Зәб. 68:5

Мән болсам — дуаға берилдим.

⁵ Яхшилиғим үчүн яманлиқ,
Сөйгүм үчүн нәпрәт қайтурди.

⁶ Һәр бириниң үстидә рәзил бир адәм тайинлиғайсән,
Униң оң йенида бир дэвагәр турсун.■

⁷ У сорақ қилинғанда әйипдар болуп чиқсун,
Дуаси гуна дәп һесаплансун.■

⁸ Күнлири қисқа болсун,
Мәнсивини башқиси егилисун.

⁹ Балилири йетим қалсун,
Хотуни тул болсун.

¹⁰ Оғуллири сәргәрдан тиләмчи болсун,
Турған харабиликлиридин нан издәп.

¹¹ Жазанихор униң егилиги үстигә тор ташлисун,
Меһнәт әжрини ятлар булап-талисун.

¹² Униңға меһриванлиқ көрситидиған бириси болмисун,
Житим қалған балилириға илтипат қилғучи болмисун.

¹³ Униң нәсли қурутулсун;
Келәр әвладида намлири өчүрүлсун.

¹⁴ Ата-бовилириниң қәбиһлигиниң әйиплири Пәрвәрдигарниң ядида қалсун,
Анисиниң гунайи өчүрүлмисун.

¹⁵ Буларниң әйиплири дайим Пәрвәрдигарниң көз алдида болсун,
Шуниң билән У уларниң нам-әмилини йәр йүзидин өчүрүп ташлайду.■

¹⁶ Чүнки *рәзил киши* меһриванлиқ көрситишни һеч есигә кәлтүрмиди,
Бәлки езилгән, йоқсул һәм дили сунуқларни өлтүрмәккә қоғлап кәлди.

¹⁷ У ләнәт оқушқа амрақ еди,
Шуңа ләнәт униң бешиға келиду;
Бәхит тиләшкә райи йоқ еди,
Шуңа бәхит униңдин жирақ болиду.

¹⁸ У ләнәтләрни өзигә кийим қилип кийгән;
Шуңа булар аққан судәк униң ич-бағриға,
Майдәк, сүйәклиригә кириду;

¹⁹ Булар униңға йепинған тонидәк,
Һәрдайим бағланған бәлвәғидәк чаплансун.

²⁰ Булар болса мени әйиплигүчиләргә Пәрвәрдигарниң бекиткән мукапати болсун!
Мениң яман гепимни қилғанларниң инъами болсун!

²¹ Бирақ Сән, Пәрвәрдигар Рәббим,
Өз намиң үчүн мениң тәрипимдә бир иш қилғайсән,
Меһир-муһәббитиң әла болғачқа,
Мени қутқузғайсән;

²² Чүнки мән езилгән һәм һажәтмәндурмән,
Қәлбим хәстә болди.

²³ Мән қуяш узартқан көләңгидәк йоқилай дәп қалдим,
Чекәткә қеқиветилгәндәк чәткә қеқиветилдим.

²⁴ Роза тутқинимдин тизлирим кетиду,
Әтлирим сизип кетиду.

²⁵ Шуңлашқа мән улар алдида рәсва болдум;
Улар маңа қарашқанда, бешини силкишмәктә.

²⁶ Маңа ярдәмләшкәйсән, и Пәрвәрдигар Худайим,
Өзгәрмәс муһәббитиң бойичә мени қутқузғайсән;

27 Шуниң билән улар буниң Сениң қолуңдики иш экәнлигини,
Буни қилғучиниң Сән Пәрвәрдиғар экәнлигини билсун.

28 Улар ләнәт оқувәрсун, Сән бәхит ата қилғайсән;
Улар һужум қилишқа турғанда, хижаләттә қалсун,
Бирақ қулуң шатлансун!

29 Мени әйиплиғүчиләр хижаләт билән кийинсун,
Улар өз шәрмәндилигини өзлиригә тон қилип йепинсун.

30 Ағзимда Пәрвәрдиғарға зор тәшәккүр-мәдһийә қайтүримән;
Бәрһәқ, көпчилик арисидә туруп Уни мәдһийиләймән;

31 Чүнки һажәтмәнниң женини гунаға бекитмәкчи болғанлардин қутқузуш үчүн,
Пәрвәрдиғар униң оң йенида туриду.

109

109-күй ••• Кәлгүсидики аләмниң Падишаси — Давутниң әвлади Мәсиһ

¹ Давут язған күй: —

Пәрвәрдиғар мениң Рәббимгә: —
«Мән сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилғичә,
Оң йенимда олтарғин» — деди. □

² Пәрвәрдиғар қудритиңни көрситидиған шаһанә һасаңни Зиондин узитиду;
Дүшмәнлириң арисидә һөкүм сүргин! □

³ Күчүңни көрситидиған күндә,
Өз хәлқиң халис қурбанлиқ кәби пида болиду;

Муқәддәс һәйвитиңдә,
Шу яшлиқ дәвриңдикидәк,
Саңа һазирму шәбнәмләр сәһәрниң балиятқусидин йеңи чиққандәк чүшиду; □

⁴ Пәрвәрдиғар шундақ қәсәм ичти,
Һәм буниңдин янмайду: —

«Сән әбәдил-әбәткичә Мәлкизәдәкниң типидики бир каһиндурсән». □ ■

⁵ Оң тәрипиндә болған Рәб ғәзивини көрсәткән күндә падишаларни уруп парә-парә қиливетиду;

⁶ У әлләр арисидә сотлайду;
Жай-жайларни жәсәтләр билән толдуриду;

Кәң зиминниң бешини яриду; ■

⁷ У йолда ериқтин су ичиду;

□ **109:1** «Мән сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилғичә» — «тәхтипәр» падиша тәхткә олтарғанда пути туридиған жай. □ **109:2** «Пәрвәрдиғар қудритиңни көрситидиған шаһанә һасаңни Зиондин узитиду» — бу сөзниң мәнәси бәлким: Худа йәр йүзидә өз сәлтәнитини қурғанда, тиклигән падиша Мәсиһниң күч-қудрити һәм һоқуқи Йерусалимдин чиқип һәр йәргә йетип бариду. □ **109:3** «Өз хәлқиң халис қурбанлиқ кәби пида болиду» — «халис қурбанлиқ», 54-күй, 6-айәттики изаһатни көрүң. «Муқәддәс һәйвитиңдә, шу яшлиқ дәвриңдикидәк, саңа һазирму шәбнәмләр сәһәрниң балиятқусидин йеңи чиққандәк чүшиду» — деханларға мәлум болғинидәк, шәбнәм адәттә пәқәт япйешил отяшлар вә дәрәқләрниң үстигә чүшиду. Қуруқ-қақшал болуп қалған дәрәқләргә чүшмәйду. Көчмә мәнәси, Мәсиһ мәңгүгә япйешил дәрәқтәк яш туривериду. □ **109:4** «Сән әбәдил-әбәткичә Мәлкизәдәкниң типидики бир каһиндурсән» — Мәлкизәдәк дегән адәм һәзрити Ибраһимға каһин (Худаға вәкил болуп қурбанлиқни қобул қилғучи) болған һәм Ибраһим алған олжидин ондин бирини алған («Яр.» 14-бап). Демәк, у Ибраһимдин улук еди, шуңлашқа Ибраһимниң әвлатлиридин болған каһинлардинму улук еди. «Яр.» 14-бапта дейилгиничә, бу сирлиқ адәмниң ата-аниси йоқ еди. Инжил «Ибраһийларға», 8- һәм 10-бапни көрүң. «Мәлкизәдәк»ниң мәнәси: «Һәққанийлиқниң падишаси» «Аманлиқ падишаси». Ундақта бу йәрдә «Сән әбәдил-әбәткичә Мәлкизәдәкниң типидики бир каһиндурсән» дәп бекитилиши аләмдә униң әң алий каһин дәп бекитилгәнлигини көрситиду. ■ **109:4** Ибр. 5:6; 6:20; 7:17 ■ **109:6** Вәһ. 14:14-20; 16:14-16; 20:8-10

У шуңа кишиниң бешили йөлигүчи болиду.□

110

110-күй *** Худаниң улуклуғини сегиниш *** 1-айәттики изаһатни көрүң

¹ Һәмдусана!

Көңли дурусларниң мәшрипидә,

Һәм җамаәттә туруп,

Пәрвәрдигарға пүтүн қәлбим билән тәшәккүр ейтимән.□

² Пәрвәрдигарниң ясиғанлири улукдур;

Булардин хурсән болғанлар издинип уларни сүрүштүрмәктә.

³ Униң әжри шәрәп вә һәйвәттүр,

Униң һәққанийлиғи мәңгүгә туриду.

⁴ У Өз мәҗизилирини яд әткүзиду;

Пәрвәрдигар муһәббәтлик һәм рәһимдиллиқтур.

⁵ У Өзидин әйминидиғанларни аш билән тәминләйду;

Өз әһдисини һемишә яд етиду.

⁶ У әмәллиридики қудритини Өз хәлқиғә көрситип,

Башқа әлләрниң мирас-зиминини уларға тәқдим қилди.

⁷ Униң қоли қилғанлири һәқиқәт-садақәт вә адиллиқтур;

Униң барлиқ көрсәтмилири ишәшлиқтур.

⁸ Булар әбәдил-әбәткичә инавәтликтур;

Һәқиқәттә һәм дуруслуқта чиқирилғандур.

⁹ У Өз хәлқиғә ниҗатлиқ әвәтти;

Өз әһдисини әмир қилип мәңгүгә бекитти;

Муқәддәс һәм сүрлүктүр Униң нами.

¹⁰ Пәрвәрдигардин қорқуш даналиқниң башлинишидур;

Униң һөкүмлирини тутқанларниң һәммиси йорутулған адәмләрдур;

Униң мәдһийиси мәңгү туриду.

111

111-күй *** Худадин әйминидиған киши *** 1-айәттики изаһатни көрүң

¹ Һәмдусана!

Пәрвәрдигардин әйминидиған,

Униң әмирлирини зор хурсәнлик дәп билидиған адәм бәхитликтур!□ ■

² Униң нәсли зиминда туруп күч-қудрәтлик болиду;

Дурусларниң дәври бәхитлик болиду.

³ Униң өйидә дөләт һәм байлиқлар болиду;

Һәққанийлиғи мәңгүгә туриду.

⁴ Қараңғулуқта турған дурус адәмгә нур пәйда болиду;

□ **109:7** «У йолда ериқтин су ичиду; у шуңа кишиниң бешили йөлигүчи болиду» — бу сирлиқ гәп бәлким Мәсиһниң кичик пеил экәнлигини, һәмдә өзиниңму кичик пеил мөминләргә тасәлли беридиғанлиғини көрситиду.

«У шуңа кишиниң бешили йөлигүчи болиду» — башқа бир хил тәржимиси: «Шуңа у (өз) бешили көтириду». □ **110:1**

«Һәмдусана! Көңли дурусларниң мәшрипидә, һәм җамаәттә туруп...» — бу күй «елипбә тәртивилик» күй. Бирақ ибраний тилини тәржимә қилиш җәрәянида жүмлә тәртиплирини өзгәртиш керәклиги түпәйлидин, «елипбәлик» нусхини көрситәлмидуқ. □ **111:1** «Һәмдусана! Пәрвәрдигардин әйминидиған, Униң әмирлирини зор хурсәнлик дәп билидиған адәм бәхитликтур!...» — бу күй «елипбә тәртивилик» күй. Бирақ ибраний тилини тәржимә қилиш җәрәянида

жүмлә тәртиплирини өзгәртиш керәклиги түпәйлидин, «елипбә тәртивилик» нусхини көрситәлмидуқ. ■ **111:1** Зәб.

1:1, 2

У шәпқәтлик, рәһимдил һәм һәққанийдур.
⁵ Хәйрһаһ, өтнә берип туридиған адәмниң бәхити болиду;
 У өз ишлирини адиллиқ билән жүргүзиду. □
⁶ Бәрһәқ, у әбәдий тәвритилмәйду;
 һәққаний адәм мәңгүгә әслиниду.
⁷ У шум хәвәрдин қорқмайду;
 Униң көңли тоқ һалда, Пәрвәрдигарға таянған.
⁸ Дили мәһкәм қилинған, у қорқмайду;
 Ахирида у рәқиплириниң мәғлубийитини көриду.
⁹ У өзиниңкини мәртләрчә тарқатқан,
 Йоқсулларға бериду;
 Униң һәққанийлиғи мәңгүгә туриду;
 Униң мүңгүзи иззәт-шөһрәт билән көтирилиду.
¹⁰ Рәзил адәм буни көрүп чидимайду,
 Чишлирини ғужурлитиду, у ерип кетиду;
 Рәзилләрниң арзу-һәвиси йоқитилиду.

112

112-күй *** Худа шәпқитини көрситиш үчүн Өзини төвән тутиду

¹ һәмдусана!
 Мәдһийиләңлар, и Пәрвәрдигарниң қуллири,
 Пәрвәрдигарниң намини мәдһийиләңлар!
² һазирдин башлап, әбәдил-әбәткичә,
 Пәрвәрдигарниң намиға тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун! ■
³ Күн чиқардин күн патарға,
 Пәрвәрдигарниң нами мәдһийилинишкә лайиқтур! ■
⁴ Пәрвәрдигар әлләрдин жуқури көтирилди;
 Шан-шәриви әршләрдин жуқуриду.
⁵ Кимму Пәрвәрдигар Худайимизға тәң болалисун —
 Өз макани жуқурида болсиму,
⁶ Асманларға һәм йәргә қараш үчүн,
 Өзини төвән қилғучиға?
⁷ Намрат кишини У топа-чаңдин көтириду;
 Қиғлиқтин йоқсулни жуқурилитиду; ■
⁸ Уни есилзадиләр қатарыға,
 Йәни Өз хәлқиниң есилзадилири арисыға олтарғузиду;
⁹ У туғмас аялни өйгә орунлаштуруп,
 Уни оғуларниң хошал аниси қилиду.
 һәмдусана!

113

113-күй *** Худаниң Исраил хәлқиниң Мисирдин чиқишида уларға намайән қилған улуклуғи

¹ Исраил Мисирдин,
 Яқуп жәмәти ят тиллиқ әлләрдин чиққанда, ■

□ **111:5** «У өз ишлирини адиллиқ билән жүргүзиду» — башқа икки хил тәржимиси бар: — «У өз адиллиғи билән өз ишлирини жүрүштүриду» яки «Дәвада болса һөкүм униң тәрипидә болиду». Мүмкинчилиги барки, язғучи бу үч мәниниң һәммисини көздә тутқан. ■ **112:2** Дан. 2:20 ■ **112:3** Мал. 1:11 ■ **112:7** 1Сам. 2:8; зәб. 106:41 ■ **113:1** Мис. 13:3

2 Шу чағда Йәһуда Худаниң муқәддәс җайи,
 Израил униң сәлтинити болди,
 3 Деңиз буни көрүп бәдәр қачти,
 Иордан дәрияси кәйнигә янди;
 4 Тағлар қочқарлардәк,
 Деңләр қозилардәк ойнақлиди.
 5 Әй деңиз, сән немә болдуң, қачқили?
 Иордан дәрияси, йолуңдин янғили?
 6 Тағлар қочқарлардәк,
 Деңләр қозилардәк ойнақлиғили?
 7 И йәр йүзи, Рәбниң җамалидин,
 Яқупниң Худасиниң җамалидин тәврән;
 8 У қорам ташни көлчәккә,
 Чақмақ тешини мол булақ сулириға айландуриду. □ ■

113-күй — давами ••• Бутларға чоқунғанлар һәм Худаға ибадәт қилғанлар

9 Бизгә әмәс, и Пәрвәрдигар, бизгә әмәс —
 Өзгәрмәс муһәббитиң үчүн, һәқиқәт-садақитиң үчүн,
 Өз намиңға шан-шәрәп кәлтүргәйсән.
 10 Әлләр немишкә «Уларниң Худаси кәйәрдә?» дәп мазақ қилишиду?
 11 Бирақ Худайимиз болса әршләрдидур;
 Немини халиса, У шуни қилғандур.
 12 Уларниң бутлири болса пәқәт күмүч-алтундин ибарәт,
 Инсанниң қоллири ясиғинидур, халас.
 13 Уларниң ағзи бар, бирақ сөзләлмәйду;
 Көзлири бар, көрмәйду; ■
 14 Қулақлири бар, аңлимайду,
 Бурни бар, пуралмайду;
 15 Қоллири бар, силалмайду;
 Путлири бар, маңалмайду;
 Канийидин һеч бир сада чиқармайду.
 16 Уларни ясиғанлар уларға охшаштур,
 Уларға таянғанларму шундақтур.
 17 И Израил, Пәрвәрдигарға тайиниңлар;
 У силәргә ярдәм қилғучиңлар һәм қалқиниңлардур.
 18 И һарун җәмәти, Пәрвәрдигарға тайиниңлар;
 У силәргә ярдәм қилғучи һәм силәрниң қалқиниңлардур. □
 19 Пәрдәрдигардин әйминидиғанлар, Пәрвәрдигарға тайиниңлар;
 У силәргә ярдәм қилғучи һәм қалқиниңлардур.
 20 Пәрвәрдигар бизни әсләп кәлди;
 У бәхит ата қилиду;
 У Израил җәмәтигә бәхит ата қилиду;
 У һарун җәмәтигә бәхит ата қилиду;
 21 Пәрвәрдигардин әйминидиғанларға,
 Чоңлири һәм кичиклиригиму бәхит ата қилиду.
 22 Пәрвәрдигар силәргә қошлап бериду,

□ **113:8** «У қорам ташни көлчәккә, чақмақ тешини мол булақ сулириға айландуриду» — «чақмақ теши» ташлар ичидә әң қаттиқ таш һесаплиниду. «Қан.» 8:15ни көрүң. ■ **113:8** Мис. 17:6; Чөл. 20:11 ■ **113:13** Қан. 4:28; Йәр. 10:3, 4, 5, 9-16 □ **113:18** «У силәргә ярдәм қилғучи һәм силәрниң қалқиниңлардур» — ибраний тилида «У уларға ярдәм қилғучи һәм уларниң қалқиниңлардур» дейилиду. 10-11-айәтләрдимү шундақ.

Силәргә һәм пәрзәнтлириңларға;

²³ Силәргә Пәрвәрдигар тәрипидин бәхит ата қилинған,
Асман-зиминни Яратқучидин бәрикәтләнгән!

²⁴ Асманлар болса Пәрвәрдигарниң асманлиридур;
Бирақ зиминни болса инсан балилириға тапшурғандур.

²⁵ Өлүкләр Яһни мәдһийиләлмәйду,
Сүкүт дияриға чүшүп кәткәнләрму шундақ;

²⁶ Бирақ бизләр һазирдин башлап Яһқа әбәдил-әбәткичә тәшәккүр-мәдһийә қайтуримиз!
Һәмдусана!

114

114-күй .... Худаниң илтипатиға гувалиқ бериш

¹ Мән Пәрвәрдигарни сөйимән,
Чүнки У мениң авазимни, йелинишлиримни аңлиған.

² Чүнки У қулиқини маңа салди,
Шуңа мән барлиқ күнлиримдә Униңға илтижа қилип чақиримән.

³ Өлүм асарәтлири мени чирмивалди;
Тәһтисараниң дәрдлири мени тутувалди;
Мән пешкәлликкә йолуқтум, әләм тарттим;■

⁴ Шуниң билән мән Пәрвәрдигарниң намиға тохтимамай нида қилдим: —
«Сәндин өтүнимән, и Пәрвәрдигар,
Жәнимни қутулдурғайсән!

⁵ Шәпқәтликтур Пәрвәрдигар, һәққанийдур;
Худайимиз рәһимдилдур.

⁶ Пәрвәрдигар наданни сақлайду;
Мән харап әһвалға чүшүрүлдүм, У мени қутқузди.

⁷ һәй женим, қайтидин хатиржәм бол;
Чүнки Пәрвәрдигар сехийлик, меһриванлиқ көрсәтти;■

⁸ Чүнки Сән женимни өлүмдин, көзлиримни яшлардин,
Аяқлиримни путлишиштин қутқузғансән.

⁹ Мән Пәрвәрдигар алдида тирикләрниң зиминида маңимән: —

115

115-күй .... Худаниң илтипатиға гувалиқ бериш — давами .... Ибраний тилида 114-күй давами

¹ Ишәнгиним үчүн мундақ сөз қилғанмән: —
«Мән қаттиқ хар қилинғанмән».□ ■

² Жиддийләшкинимдин: — «адәмләрниң һәммиси ялғанчи!» — Дегәнмән.■

³ Маңа көрсәткән барлиқ яхшилиқлирини мән немә билән Пәрвәрдигарға қайтуримән?

⁴ — Нижатлиқ қәдәһини қолумға алимән,
Вә Пәрвәрдигарниң намини чақирип илтижа қилимән;

⁵ Мән қилған қәсәмлиримни Пәрвәрдигар алдида ада қилимән;
Бәрһәқ, Униң барлиқ хәлқи алдида уларни ада қилимән.

⁶ Пәрвәрдигарниң нәзиридә,
Өз мөмин бәндилириниң өлүми қиммәтлик иштур!

■ **114:3** 2Сам. 22:5, 6 ■ **114:7** Зәб. 12:5-6 □ **115:1** «Ишәнгиним үчүн сөз қилғанмән» — (яки «Ишәндим, шуңа сөз қилдим...») — буниң мәнаси, бәлким, мениң Худаға дәрдимни төкүшүм һәргиз бекарға кәтмәйду, демәкчи («2Кор.» 4:13ниму көрүң). ■ **115:1** 2Кор. 4:13 ■ **115:2** Рим. 3:4

7 Аһ Пәрвәрдигар, мән бәрһәқ Сениң қулуңдурмән;
 Мән Сениң қулуңдурмән, дедигиңниң оғли экәнмән;
 Сән мениң асарәтлиримни йәшкәнсән;
 8 Мән Саңа тәшәккүр қурбанлиқлирини сунимән,
 Пәрвәрдигарниң намини чақирип илтижа қилимән;□
 9 Мән қилған қәсәмлиримни Пәрвәрдигар алдида ада қилимән;
 Бәрһәқ, Униң барлиқ хәлқи алдида уларни ада қилимән;
 10 Пәрвәрдигарниң өйиниң һойлилирида,
 Сениң оттуруңда туруп, и Йерусалим,
 Қәсәмлиримни ада қилимән!
 һәмдусана!

116

116-күй .... Худаниң пүткүл дуняға болған муһәббети

1 Пәрвәрдигарни мәдһийиләңлар, барлиқ әлләр;
 һәммә хәлиқләр, Уни махтаңлар!■
 2 Чүнки бизгә бағлиған өзгәрмәс муһәббети ғәлибиликтур;
 һәм Пәрвәрдигарниң һәқиқәт-садақити мәңгүлүктур!
 һәмдусана!

117

117-күй .... «Пәрвәрдигарниң намида кәлгүчигә мубарәк болсун!»

1 Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар, чүнки У меһривандур;
 Униң меһир-муһәббети мәңгүдур!
 2 Исраил: «Униң меһир-муһәббети мәңгүдур» — десун!
 3 һарун жәмәти: «Униң меһир-муһәббети мәңгүдур» — десун!
 4 Пәрвәрдигардин қорқидиғанлар: «Униң меһир-муһәббети мәңгүдур» — десун!
 5 Қистақта қелип Яһға нида қилдим;
 Яһ жавап берип, мени кәңри-азатиликтә турғузди.
 6 Пәрвәрдигар мән тәрәптидур, мән қорқмаймән;
 Инсан мени немә қилалисун?■
 7 Пәрвәрдигар маңа ярдәм қилғучилар арисидә болуп, мениң тәрипимдидур;
 Өчмәнлиримниң мәғлубийитини көримән.
 8 Пәрвәрдигарни башпанаһим қилиш,
 Инсанға тайиништин әвзәлдур;■
 9 Пәрвәрдигарни башпанаһим қилиш,
 Әмирләргә тайиништин әвзәлдур.
 10 Барлиқ әлләр мени қоршивалди;
 Бирақ Пәрвәрдигарниң нами билән уларни һалак қилимән;□ ■
 11 Улар мени қоршивалди; бәрһәқ, қоршивалди;
 Бирақ Пәрвәрдигарниң нами билән мән уларни һалак қилимән;
 12 Улар һәриләрдәк мени қоршивалди;

□ **115:8** «Мән Саңа тәшәккүр қурбанлиқлирини сунимән» — «тәшәккүр қурбанлиғи» Муса пәйғәмбәр арқилиқ бекитилгән йәнә бир хил қурбанлиқ («Лав.» 7-бапни көрүң). ■ **116:1** Рим. 15:11 ■ **117:6** Рим. 8:31 ■ **117:8** Зәб. 61:10, 11; 145:3; Йәр. 17:5, 7 □ **117:10** «Барлиқ әлләр мени қоршивалди; бирақ Пәрвәрдигарниң нами билән уларни һалак қилимән;...» — бу күйдики 10-29-айәтләр кимни көрсәткәнлигини оқурмәнләр Инжил, «Матта», «Маркус» һәм «Луқа» қисмилиридики ахирқи нәччә баблардин көрәләйду. ■ **117:10** Зәб. 17:44, 48, 49; Иәш. 11:1-10; Рим. 15:12

Улар йеқилған янтақ отидәк тезла өчүрүлиду;
Чүнки Пәрвәрдигарниң нами билән мән уларни һалак қилимән.

13 Сән дүшмән мени зәрб билән иттәрдиң,
Жиқилғили тас қалдим;

Бирақ Пәрвәрдигар маңа ярдәмдә болди.

14 Күчүм вә нахшам болса Яһдур;

У мениң нижатлиғим болди!

15 Һәққанийларниң чедирлирида шатлиқ вә нижатлиқниң тәнтәнилири яңритилмақта;
Пәрвәрдигарниң оң қоли зәпәр қучмақта!

16 Пәрвәрдигарниң оң қоли егиз кәтирилгән!

Пәрвәрдигарниң оң қоли зәпәр қучмақта! ■

17 Мән өлмәймән, бәлки яшаймән,
Яһниң қилғанлирини жакалаймән.

18 Пәрвәрдигар маңа қаттиқ тәрбийә бәргән болсиму,
Бирақ У мени өлүмгә тапшурмиди.

19 Һәққанийәт дәрвазилирини маңа ечип бериңлар;
Мән киримән, Яһни мәдһийиләймән. ■

20 Бу Пәрвәрдигарниң дәрвазисидур;
Һәққанийлар буниңдин кириду!

21 Мән саңа тәшәккүр ейтимән;
Чүнки Сән маңа жавап қайтурдуң,

Һәм мениң нижатлиғим болдуң.

22 Тамчилар ташливәткән таш болса,

Бужәк теши болуп тикләнди. □ ■

23 Бу иш Пәрвәрдигардиндур,

Бу көзимиз алдида карамәт болди. ■

24 Бу Пәрвәрдигар яратқан күндур;

Биз униңда шатлинип хурсән болиимиз.

25 Қутқузғайсән, и Пәрвәрдигар, Сәндин өтүнимән;

Сәндин өтүнимән, бизни яшнатқайсән! □ ■

26 Пәрвәрдигарниң намида Кәлгүчигә мубарәк болсун!

Биз Пәрвәрдигарниң өйидә туруп саңа «Мубарәк!» дәп товлидуқ.

27 Пәрвәрдигар Тәңридур;

У үстимизгә нур бәргән;

Һейтлиқ қурбанлиқни танилар билән бағлаңлар,

— Қурбангаһниң мүңгүзлиригә илип бағлаңлар. □

28 Сән мениң Илаһимдурсән,

Мән Саңа тәшәккүр ейтимән;

Мениң Худайим, мән Сени улуклаймән.

29 Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар;

Чүнки У меһривандур;

Униң меһир-муһәббити мәңгүдур!

■ 117:16 Луқа 1:51 ■ 117:19 Йәш. 26:2 □ 117:22 «Тамчилар ташливәткән таш болса, бужәк теши болуп тикләнди» — «Мат.» 20:42ни көрүң. ■ 117:22 Йәш. 8:14; 28:16; Мат. 21:42; Мар. 12:10; Луқа 20:17; Рос. 4:11; Рим. 9:33; әф. 2:20; 1Пет. 2:4, 7 ■ 117:23 Йәш. 29:14 □ 117:25 «Қутқузғайсән, и Пәрвәрдигар!» — ибраний тилида «һошанна!» дегән сөз. «Мат.», 21:9ни көрүң. ■ 117:25 Мат. 21:9, 15; Мар. 11:9, 10; Юһ. 12:13 □ 117:27 «Һейтлиқ қурбанлиқни танилар билән бағлаңлар, — қурбангаһниң мүңгүзлиригә илип бағлаңлар» — муқәддәс ибадәтханидики қурбангаһниң төрт бүржикиниң һәр биригә бир «мүңгүз» (илмәк) бекитилгән. «Муқәддәс чедир»ни көрситидиган схемиларни көрүң.

118

118-күй *** Худаниң сөз-калами гәһәрду! *** «Елипбә тәртивилик» күй — 1-айәттики изаһатни көрүң

1 |□| (Аләф) Йолда мукәммәл болғанлар,

Пәрвәрдигар Тәврат-қанунда маңидиғанлар бәхитликтур! □ ■

2 Униң агаһ-гувалирини тутқанлар,

Уни чин қәлби билән издигәнләр,

3 һеч бир һәқсизлиқни қилмиғанлар бәхитликтур!

Улар униң йоллирида маңиду.

4 Көрсәтмилириңгә әстайидил әмәл қилишимиз үчүн,

Өзүң уларни бекиткәнсән.

5 Аһ, йоллиримниң йөнилиши бәлгүлимилириңгә әмәл қилишқа бекитилгәй!

6 Шуниң билән барлиқ әмир-пәрманлириңни әтиварлисам,

Мән йәргә қарап қалмаймән.

7 Сениң һәққаний һөкүмлириңни үгинип,

Дурус көңүлдин Саңа тәшәккүр ейтимән.

8 Мән бәлгүлимилириңни чоқум тутимән;

Мени пүтүнләй ташливәтмигәйсән!

9 |□| (Бәт) Яш бир жигит қандақ қилип өз йолини пак туталайду?

Сениң сөз-каламиңни аңлап әмәл қилиш биләнла.

10 Пүтүн қәлбим билән мән Сени издидим;

Мени әмирлириңдин адаштурмиғайсән;

11 Гуна қилип Саңа қарши чиқмаслиғим үчүн,

Сөзүңни көңлүмгә мәһкәм пүкүвалдим.

12 Мубарәкдурсән Пәрвәрдигар,

Маңа Өз бәлгүлимилириңни үгәткәйсән.

13 Ләвлирим билән мән баян қилимән,

Ағзиндики барлиқ һөкүмлириңни.

14 Түрлүк байлиқлардин шатланғандәк,

Агаһ-гувалиқлириңға әгәшкән йолда шатландим.

15 Мән көрсәтмилириң үстидә сеғинип ойлинимән;

Излириңға қарап ойлинимән.

16 Бәлгүлимилириңни хурсәнлик дәп билимән;

Сөз-каламиңни унтумаймән.

17 |□| (Гимәл) Қулуңға меһриванлиқни көрсәткәйсән, шуниң билән мән яшаймән,

Каламиңға бойсунимән. ■

18 Тәврат-қанунуңдин карамәт сирларни көрүшүм үчүн,

Көзлиримни ачқайсән!

19 Мән бу дуняда мусапирмән;

Әмирлириңни мәңдин йошурмиғайсән. ■

20 Һөкүмлириңгә һәр қачан интизар болуп,

Жүригим езиллип кетәй дәп қалди.

21 Сән ләнәткә буйрулған тәкәббурларға тәнбиһ берисән,

□ **118:1** «**А** (Аләф) Йолда мукәммәл болғанлар, Пәрвәрдигар Тәврат-қанунда маңидиғанлар бәхитликтур!» — бу 119-күй «елипбә тәртивилик» күй. һәр сәккиз айәт бир гуруппа болиду. һәр бир гуруппидики сәккиз айәт охшаш һәрп билән башлиниду, һәр бир гуруппа (жәмий 22 гуруппа) ибраний тилиниң елипбәлик тәртиви бойичә йеңи бир һәрип билән башлиниду. «Пәрвәрдигар Тәврат-қанунда маңидиғанлар бәхитликтур!» — «Тәврат» (torah) дегән сөз ибраний тили болуп, әслидә «йолйорук», «тәрбийә» дегән мәнидә, бу йәрдә: «қанун», «тәлим», «Худа бәргән барлиқ китаплар» дегән умумий мәнидә ишлитилиду. Адәттә Муса пәйғәмбәр арқилиқ кәлтүрүлгән Тәвраттики «Яритилиш» «Мисирдин чиқиш» «Лавийлиқлар» «Чөл-баявандики сәпәр» һәм «Қанун шәрһи» дегән алдинки бәш қисимни көрситиду. ■ **118:1** Зәб. 1:1

■ **118:17** Зәб. 102:2; 114:7 ■ **118:19** Яр. 47:9; 1Тар. 29:15; Зәб. 38:13; Ибр. 11:13

Улар әмирлириңдин адишип кетиду.

22 Мәндин аһанәт һәм мәсқирини жиһраққа кәткүзгәйсән;

Чүнки агаһ-гувалиқлириңни тутимән.

23 Әмирләр олтирип яман гепимни қилишмақта;

Сениң қулуң болса бәлгүлимилириң үстидә сеғинип ойлайду.

24 Сениң агаһ-гувалиқлириң мениң хурсәнлигим,

Мениң мәслиһәтчилиримдур. ■

25 |□| (Даләт) Мениң җеним тупраққа йешишқан;

Сөз-каламиң бойичә мени йеңиландурғайсән.

26 Өз йоллиримни алдиңда очуқ баян қилдим,

Сән маңа җавап бәрдиң;

Маңа бәлгүлимилириңни үгәткәйсән. ■

27 Мени көрсәтмилириңниң йолини чүшинидиған қилғайсән,

Андиң мән карамәтлириң үстидә сеғинип ойлинимән.

28 Җеним қайғу билән ерип кетиду;

Сөз-каламиң бойичә мени күчләндүргәйсән.

29 Мәндин алдамчи йолни нери қилғайсән;

Шәпқәт қилип маңа Тәврат-қанунуңни беғишлиғайсән;

30 Мән һәқиқәт-садақәт йолини талливалдим;

Һөкүмлириңни алдимда қойдум.

31 Агаһ-гувалириңни чиң тутимән;

Пәрвәрдиғар, мени уятқа қалдурмиғайсән.

32 Сән мениң қәлбимни кәң-азатә қилишиң билән,

Әмирлириң йолиға әгишип жүгүримән.

33 |□| (Хе) И Пәрвәрдиғар, бәлгүлимилириңниң йолини маңа аян қилғайсән;

Мән уни ахирғичә тутимән.

34 Мени йорутқайсән, мән Тәврат-қанунуңни тутимән,

Шундақла пүтүн қәлбим билән униңға әмәл қилимән.

35 Мени әмирлириңниң йолида маңидиған қилғайсән;

Чүнки уларни хурсәнлик дәп билимән.

36 Мениң қәлбимни шәхсий мәнпәәткә әмәс,

Бәлки агаһ-гувалиқлириңға майил қилғайсән.

37 Көзлиримни сахтини көрүштин яндурғайсән;

Мени йолуңда җанландурғайсән;

38 Сән қулуңға болған вәдәңни әмәлгә ашурғайсән;

Шуниң билән хәқләр Сәндин әйминиду. □

39 Мән қорққан шәрмәндилиқни нери кәткүзгәйсән;

Чүнки Сениң һөкүмлириң әладур.

40 Мана, мән көрсәтмилириңгә тәшна болуп кәлдим;

Өз һәққанийитиңдә мени җанландурғайсән;

41 |□| : (Вав) Вә меһир-муһәббәтлириң йенимға кәлсун, и Пәрвәрдиғар;

Вәдәң бойичә ниҗатлиғиң йенимға кәлсун; □

42 Шунда мән дә мени мәсқирә қилғучиға бәргидәк җавап болиду;

Чүнки сөзүңгә тайинимән.

43 Вә ағзимдин һәқиқәтниң сөзини елип ташлимиғайсән;

Чүнки һөкүмлириңгә үмүт бағлидим;

■ 118:24 Зәб. 42:3; 111:1; 118:35, 47, 77, 174; ■ 118:26 Зәб. 24:4; 26:11; 85:11 □ 118:38 «Сән қулуңға болған вәдәңни әмәлгә ашурғайсән; Шуниң билән хәқләр Сәндин әйминиду» — башқа бир нәччә тәрҗимилири бар, җүмлидин: «Сениң әйминишиңгә берилгән қулуң үчүн вәдәңни әмәлгә ашурғайсән». □ 118:41 « ʾ: (Вав) Вә меһир-муһәббәтлириң йенимға кәлсун, и Пәрвәрдиғар....» — мошу сәккиз айәт (41-48-айәт) һәммиси ибраний тилида: «вав» билән башлиниду; уйғур тилидики «вә» мошу «вав»дин (әрәб тилиниң вәстиси билән) кәлгән.

- 44 Шунда мән Сениң Тәврат-қанунуңни һәр қачан тутимән,
Бәрһәк, әбәдил-әбәткичә тутимән;
- 45 Шунда мән азатиликтә маңимән;
Чүнки көрсәтмилириңни издидим.
- 46 Шунда мән падишалар алдида агаһ-гувалиқлириң тоғрилиқ сөзләймән,
Бу ишларда мән йәргә қарап қалмаймән.
- 47 Вә әмирлириңни хурсәнлик дәп билимән,
Чүнки уларни сөйүп кәлдим;
- 48 Мән сөйүп кәлгән әмирлириңгә қоллиримни созуп интилимән,
Вә бәлгүлимилириң үстидә сеғинип ойлинимән. □
- 49 |□| (Заин) Сән қулуңға бәргән сөзүңни,
Йәни маңа үмүт беғишлиған каламиңни әслигәйсән.
- 50 У болса дәрдимгә болған тәсәллидур;
Чүнки сөз-вәдәң мени жанландурди.
- 51 Тәкәббурлар әшәддий һақарәтлигини билән,
Лекин Тәврат-қанунуңдин һеч чәтнимидим.
- 52 Қедимдә бекитилгән һөкүмлириңни ядимға кәлтүрдүм, и Пәрвәрдигар,
Шундақ қилип өзүмгә тәсәлли бәрдим.
- 53 Тәврат-қанунуңни ташливәткән рәзилләр вәҗидин,
Отлуқ ғәзәп мәндрә қайнап ташти.
- 54 Мусапир болуп турған җайимда,
Көрсәтмилириң мениң нахшилирим болди.
- 55 Кечидә, и Пәрвәрдигар, намиңни әсләп жүрдүм,
Тәврат-қанунуңни тутуп кәлдим. ■
- 56 Мән буниңға несип болдум,
Чүнки мән көрсәтмилириңкә итаәт қилип кәлдим.
- 57 |□| (Хәт) Өзүң мениң несивәмдурсән, и Пәрвәрдигар;
«Сениң сөз-каламиңни тутай» — дедим. □
- 58 Мән пүтүн қәлбим билән дидариңға интилип йелиндим;
Вәдәң бойичә маңа шапаәт көрсәткәйсән. □
- 59 Мән йоллириң үстидә ойландим,
Аяқлиримни агаһ-гувалиқлириңға қаритип буридим.
- 60 Мән алдиридим, һеч кечикмидим,
Сениң әмирлириңгә әмәл қилишқа.
- 61 Рәзилләрниң асарәтлири мени чирмивалғини билән,
Мән Тәврат-қанунуңни һеч унтумидим.
- 62 Һәққаний һөкүмлириң үчүн,
Түн кечидә тәшәккүр ейтқили қопимән.
- 63 Мән Сәндин қорқидиғанларниң,
Көрсәтмилириңгә әгәшкәнләрниң һәммисиниң үлпитидурмән.
- 64 Җаһан, и Пәрвәрдигар, Сениң өзгәрмәс муһәббетиң билән толди;
Маңа бәлгүлимилириңни үгәткәйсән.
- 65 |□| (Тәт) Сөз-каламиң бойичә, и Пәрвәрдигар,
Өз қулуңға мәриванлиқни көрситип кәлгәнсән.
- 66 Маңа убдан пәриқ етишни вә билимни үгәткәйсән;
Чүнки мән әмирлириңгә ишәндим.

□ **118:48** «мән сөйүп кәлгән әмирлириңгә қоллиримни созуп интилимән» — яки «мән сөйүп кәлгән әмирлириңгә қоллиримни созуп кәтиримән». ■ **118:55** Зәб. 15:7; 41:9 □ **118:57** «Өзүң мениң несивәмдурсән, и Пәрвәрдигар; «Сениң сөз-каламиңни тутай» — дедим» — башқа бир хил тәрҗимиси: — «Мениң несивәм, и Пәрвәрдигар, Сениң сөз-каламиңни туғуштин ибарәттур, — дедим». □ **118:58** «Мән пүтүн қәлбим билән дидариңға интилип йелиндим» — яки «Мән пүтүн қәлбим билән илтипатиңға интилип йелиндим».

- 67 Мән азапқа учраштин бурун йолдин азған,
Бирақ һазир сөзүңни тутимән.
- 68 Сән меһривандурсән, меһриванлиқ қилисән,
Маңа бәлгүлимилириңни үгәткәйсән.
- 69 Тәкәббурлар маңа қара чаплашти;
Бирақ көрсәтмилириңгә пүтүн қәлбим билән итаәт қилимән.
- 70 Уларниң қәлби туймас болуп кәтти;
Бирақ мән болсам Тәврат-қанунуңни хурсәнлик дәп билимән. □
- 71 Азапқа учриғиним яхши болди,
Шуниң билән бәлгүлимилириңни үгәндим.
- 72 Мән үчүн ағзиңдики қанун-тәлим,
Миңлиған алтун-күмүч тәңгидин әвзәлдур. ■
- 73 |□| (Йод) Сениң қоллириң мени ясиған, мени мустәһкәмлиди;
Мени йорутқайсән, әмирлириңни үгинимән. ■
- 74 Сәндиң әйминидиғанлар мени көрүп шатлиниду;
Чүнки мән сөз-каламиңға үмүт бағлап кәлдим.
- 75 И Пәрвәрдиғар, Сениң һөкүмлириңниң һәққаний экәнлигини,
Вападарлиғиңдин мени азапқа салғиниңни билимән. □
- 76 Аһ, қулуңға бәргән вәдәң бойичә,
Өзгәрмәс муһәббитиң тәсәллийим болсун.
- 77 Мениң яшишим үчүн,
Рәһимдиллиқлириң йенимға кәлсун;
Чүнки Тәврат-қанунуң мениң хурсәнлигимдур.
- 78 Тәкәббурлар хижаләттә қалсун;
Чүнки улар маңа ялғанчилик билән тәтүрлүк қилған;
Мән болсам, көрсәтмилириң үстидә сеғинип ойлинимән.
- 79 Сәндиң әйминидиғанлар мән тәрәпкә бурулуп кәлсун;
Ағаһ-гувалиқлириңни билгәнләрму шундақ болсун.
- 80 Көңлүм бәлгүлимилириңдә мукәммәл болсун;
Шуниң билән йәргә қарап қалмаймән.
- 81 |□| (Каф) Женим нижатлиғиңға тәлмүрүп һалидин кетәй дәватиду;
Мән сөз-каламиңға үмүт бағлидим.
- 82 Көзүм сөз-вәдәңгә тәлмүрүп түгишәй деди,
«Сән қачанму маңа тәсәлли берәрсән» — дәп.
- 83 Чүнки мән ислинип қуруп кәткән тулумдәк болдум,
Бирақ бәлгүлимилириңни унтумаймән.
- 84 Қулуңниң күнлири қанчә болиду?
Маңа зиянкәшлик қилғанларни қачан жазалайсән?
- 85 Тәкәббурлар маңа ориларни колиған;
Бу ишлар Тәвратиңға мухалиптур;
- 86 Сениң барлиқ әмирлириң ишәшликтур;
Улар йолсизлиқ билән мени қистимақта;
Маңа ярдәм қилғайсән!
- 87 Улар мени йәр йүзидин йоқатқили қил қалди;
Бирақ мән болсам, көрсәтмилириңдин ваз кәчмидим.
- 88 Өзгәрмәс муһәббитиң бойичә мени жанландурғайсән,
Вә ағзиңдики ағаһ-гувалиқлириңни тутимән.

□ 118:70 «Уларниң қәлби туймас болуп кәтти» — дегән сөз ибраний тилида «Уларниң қәлби майлиқ болуп кәтти» дәп елинған. ■ 118:72 Зәб. 18:11 ■ 118:73 Аюп 10:9; Зәб. 138:13-16 □ 118:75 «Сениң һөкүмлириңниң һәққаний экәнлигини ... билимән» — ибраний тилида «Сениң һөкүмлириңниң һәққанийлиқтур ... дәп билимән».

- 89 |□| (Ламәд) Мәңгүгә, и Пәрвәрдигар,
Сөз-каламиң әршләрдә бекитилгәндур.
- 90 Сениң садақитиң дәвирдин-дәвиргичидур;
Сән йәр-зиминни муқим бекиткәнсән, у мәвжүт болуп туриду.■
- 91 Сениң һөкүм-қанунийәтлириң билән булар бүгүнки күндиму туриду;
Чүнки барлиқ мәвжүдатлар Сениң хизмитиндидур.□
- 92 Сениң Тәврат-қанунуң хурсәнлигим болмиған болса,
Азавимда йоқап кетәр едим.
- 93 Мән Сениң көрсәтмилириңни һәргиз унтумаймән;
Чүнки мошулар арқилиқ маңа һаятлиқ бәрдиң;
- 94 Мән Сениңкидурмән, мени қутқузғайсән;
Чүнки мән көрсәтмилириңни издәп кәлдим.
- 95 Рәзилләр мени һалак қилишни күтмәктә;
Бирақ мән ағаһ-гувалириңни көңлүмдә тутуп ойлаймән.
- 96 Мән һәммә мукәммәллиқниң чеки бар дәп билип йәттим;
Бирақ Сениң әмир-каламиң чәксиз кәңдур!
- 97 |□| (Мәм) Аһ, мениң Тәврат-қанунуңа болған муһәббитим нәқәдәр чоңқурдур!
Күн бойи у мениң сеғинип ойлайдиғинимдур.
- 98 Әмирлириң һәрдайим мән билән биллә турғачқа,
Мени дүшмәнлиримдин дана қилиду;
- 99 Барлиқ устазлиримдин көп йорутулғанмән,
Чүнки ағаһ-гувалириң сеғинишимдур.
- 100 Мән қерилардин көпрәк чүшинимән,
Чүнки көрсәтмилириңгә итаәт қилип кәлдим.
- 101 Сөз-каламиңға әмәл қилишим үчүн,
Аяқлиримни һәммә яман йолдин тарттим.□
- 102 һөкүмлириңдин һеч чиқмидим;
Чүнки маңа үгәткән Сән өзүңдурсән.
- 103 Сөзлириң тилимға шунчә шерин тетийду!
Ағзимда һәсәлдин татлиқтур!■
- 104 Көрсәтмилириңдин мән йорутулдум;
Шуңа барлиқ сахта йолни өч көримән.
- 105 |□| (Нун) Сөз-каламиң айиғим алдидики чирақ,
Йолумға нурдур.
- 106 Қәсәм ичтим, әмәл қилимәнки,
Мән һәққаный һөкүмлириңни тутимән.■
- 107 Зор азап-оқубәтләрни чәктим, и Пәрвәрдигар;
Сөз-каламиң бойичә мени жанландурғайсән.
- 108 Қобул қилғайсән, и Пәрвәрдигар, ағзимдики халис қурбанлиқларни,
Маңа һөкүмлириңни үгәткәйсән.□
- 109 Жәнимни алиқинимда дайим елип жүримән,
Бирақ Тәврат-қанунуңни пәқәт унтумаймән.
- 110 Рәзилләр мән үчүн қилтақ қурди;
Бирақ көрсәтмилириңдин адашмидим.
- 111 Ағаһ-гувалиқлириңни мирас қилип мәңгүгә қобул қилдим;
Чүнки улар көңлүмниң шатлиғидур.

■ 118:90 Топ. 1:4 □ 118:91 «Сениң һөкүм-қанунийәтлириң билән булар бүгүнки күндиму туриду» — «булар» болса 89-айәттә тилға елинған Худаниң сөз-калами вә 90-айәттә тилға елинған йәр-зимин болса керәк. □ 118:101 «Аяқлиримни һәммә яман йолдин тарттим» — «тарттим» — ибраний тилида «бағлидим» яки «чүшәклидим». ■ 118:103 Зәб. 18:11; Пәнд. 8:11 ■ 118:106 Нәһ. 10:30 □ 118:108 «Ағзимдики халис қурбанлиқлар» — «халис қурбанлиқ» Муса пәйғәмбәр алаһидә бәлгүлигән бир хил қурбанлиқ еди. Бирақ бу йәрдә бу ибарә пәқәт көчмә мәнидә ишлитилгән.

- 112 Мән көңлүмни бәлгүлимилириңгә мәңгүгә *әмәл қилишқа*,
Йәни ахирғичә әмәл қилишқа майил қилдим.
- 113 |□| (Самәқ) Ала көңүлләрни өч көрүп кәлдим;
Сөйгиним болса, Тәврат-қанунуңдур.□
- 114 Сән мениң далда жайим, мениң қалқанымдурсән;
Сөз-каламиңға үмүт бағлидим.
- 115 Мән Худайимниң әмирлиригә әмәл қилишим үчүн,
Мәндин нери болуңлар, и рәзиллик қилғучилар!
- 116 Яшишим үчүн,
Вәдәң бойичә мени йөлигәйсән;
Үмүтүмниң алдида мени йәргә қаратмиғайсән.
- 117 Мени қоллап қувәтлигәйсән, шунда мән аман-есән жүримән;
Вә бәлгүлимилириңни һәрдайим қәдирләймән.
- 118 Бәлгүлимилириңдин азғанларниң һәммисини нәзириңдин сақит қилдиң;
Чүнки уларниң алдамчилиғи қуруқтур.
- 119 Сән йәр йүзидики барлиқ рәзилләрни дашқалдәк шаллап тазилайсән;
Шуңа мән ағаһ-гувалиқлириңни сөйимән.
- 120 Әтлирим Сениңдин болған әймиништин титрәйду;
Һөкүмлириңдин қорқуп жүримән.
- 121 |□| (Айин) Мән дурус һөкүмләрни вә адаләтни жүргүздүм;
Мени әзгүчиләргә ташлап қоймиғайсән;
- 122 Өз қулуң үчүн яхшилиққа капаләт болғайсән;
Тәкәббурларға мени әзгүзмигәйсән.
- 123 Көзүм нижатлиғиңға тәшна болуп,
Һәм һәққанийитиң тоғрилиқ вәдәңгә тәлмүрүп түгишәй дәп қалди;
124 Өзгәрмәс мүнәббитиң билән қулуңға муамилә қилғайсән;
Бәлгүлимилириңни маңа үгәткәйсән.
- 125 Мән Сениң қулуңдурмән;
Ағаһ-гувалиқлириңни билип йетишим үчүн мени йорутқайсән.
- 126 Пәрвәрдигар һәрикәткә келиш вақти кәлди!
Чүнки улар Тәврат-қанунуңни бекар қиливетиду.
- 127 Шу сәвәптин әмирлириңни алтундин артуқ сөйимән,
Сап алтундин артуқ сөйимән;
- 128 Шуңа һәммә ишларни башқуридиған барлиқ көрсәтмилириңни тоғра дәп билимән;
Барлиқ сахта йолни өч керимән.
- 129 |□| (Пе) Ағаһ-гувалиқлириң карамәттур;
Шуңа женим уларға әгишиду.
- 130 Сөзлириңниң йешими нур елип келиду;
Наданларниму йорутиду.■
- 131 Ағзимни ечип һасирап кәттим,
Чүнки әмирлириңгә тәшна болуп кәлдим.
- 132 Намиңни сөйгәнләргә болған адитиң бойичә,
Жамалиңни мән тәрәпкә қаритип шәпқәт көрсәткәйсән.
- 133 Қәдәмлиримни сөзүң билән тоғрилиғайсән;
Үстүмгә һеч қәбиһликни һөкүм сүргүзмигәйсән.
- 134 Мени инсанниң зулумидин қутулдурғайсән,
Шуниң билән Сениң көрсәтмилириңгә итаәт қилимән.
- 135 Жамалиңниң нурини қулуңниң үстигә чачтурғайсән;
Маңа бәлгүлимилириңни үгәткәйсән.■

- 136 Көзлиримдин яш ериқлири ақиду,
Чүнки инсанлар Тәврат-қанунуңға бойсунмайду.
- 137 |□| (Тсадә) һәққанийдурсән, и Пәрвәрдигар;
Һөкүмлириң тоғридур.
- 138 Сән агаһ-гувалиқлириңни һәққанийлиқта буйруған;
Улар толиму ишәшликтур!
- 139 Отлуқ муһәббитим өзүмни йоқитиду,
Чүнки мени хар қилғучилар сөзлириңгә писәнт қилмайду.
- 140 Сөзүң толук синап испатланғандур;
Шуңа қулуң уни сөйиду.■
- 141 Мән териктәктурмән, кәмситилгәнмән,
Бирақ көрсәтмилириңни унтумаймән.
- 142 Сениң һәққанийтиң әбәдий бир һәққанийәттур,
Тәврат-қанунуң һәқиқәттур.
- 143 Пешкәллик вә азап маңа чирмишивалди;
Бирақ әмирлириң мениң хурсәнликлиримдур.
- 144 Сениң агаһ-гувалиқлириңниң һәққанийлиғи әбәдийдур;
Яшиғин дәп, мени йорутқайсән.
- 145 |□| (Коф) Мән пүтүн қәлбим билән Саңа нида қилдим, и Пәрвәрдигар;
Маңа жавап бәргәйсән;
Мән бәлгүлимилириңни тутимән.
- 146 Мән Саңа нида қилимән;
Мени қутқузғайсән; агаһ-гувалиқлириңға әгишимән.
- 147 Мән таң атмай орнумдин туруп пәрәяд көтиримән;
Сөз-каламиңға үмүт бағлидим.■
- 148 Вәдилириң үстидә сеғинип ойлиниш үчүн,
Түндики жесәкләр алмашмай туруп көзүм ечилиду.■
- 149 Өзгәрмәс муһәббитиң бойичә авазимни аңлиғайсән;
И Пәрвәрдигар, һөкүмлириң бойичә мени жанландурғайсән.
- 150 Қәбиһ нийәткә әгәшкәнләр маңа йеқинлашти,
Улар Тәврат-қанунуңдин жирақтур.
- 151 И Пәрвәрдигар, Сән маңа йеқин турисән;
Барлиқ әмирлириң һәқиқәттур.
- 152 Узундин бери агаһ-гувалиқлириңдин үгәндимки,
Уларни мәңгүгә инавәтлик қилғансән.
- 153 |□| (Рәш) Мениң хар болғинимни көргәйсән, мени қутулдурғайсән;
Чүнки Тәврат-қанунуңни унтумидим.
- 154 Мениң дәвайимни соригайсән, һәмжәмәт болуп мени қутқузғайсән;
Вәдәң бойичә мени жанландурғайсән.
- 155 Нижатлиқ рәзилләрдин жирақтур;
Чүнки улар бәлгүлимилириңни издимәйду.
- 156 Рәһимдиллиқлириң көптур, и Пәрвәрдигар;
Һөкүмлириң бойичә мени жанландурғайсән.
- 157 Маңа зиянкәшлик қилғучилар һәм мени хар қилғучилар көптур;
Бирақ агаһ-гувалиқлириңдин һеч чәтнимидим.
- 158 Мән асийлиқ қилғучиларға қарап йиргәндим,
Чүнки улар сөзүңни тутмайду.□
- 159 Сениң көрсәтмилириңни шунчә сөйгәнлигимни көргәйсән;

■ 118:140 2Сам. 22:31; Зәб. 11:7; 17:31; Пәнд. 30:5 ■ 118:147 Зәб. 5:4; 87:14; 129:6 ■ 118:148 Зәб. 57:8; 63:1, 6
□ 118:158 «Мән асийлиқ қилғучиларға қарап йиргәндим» — яки «Мән асийлиқ қилғучиларға қарап азапландим».

Өзгәрмәс муһәббитің бойичә мени жанландурғайсән, и Пәрвәрдигар.

160 Сөз-каламиңни мужәссәмлигәндә андин һәқиқәт болур;

Сениң һәр бир адил һөкүмүң әбәдийдур. □

161 |□| (Шийн) Әмирләр бекардин-бекар маңа зиянкәшлик қилиду;

Бирақ жүригим каламиң алдидила титрәйду.

162 Бириси зор олжа тапқандәк,

Вәдәңдин хошаллинимән.

163 Сахтилиқтин нәпрәтлинип жиркинимән;

Сөйгиним Тәврат-қанунуңдур.

164 һәққаний һөкүмлириң түпәйлидин,

Күндә йәттә қетим Сени мәдһийиләймән.

165 Тәвратиңни сөйгәнләрниң зор хатиржәмлиги бар;

Һеч нәрсә уларни путлалмас.

166 Мән ниҗатлиғиңға үмүт бағлап күттүм, и Пәрвәрдигар,

Әмирлириңгә әмәл қилип.

167 Женим ағаһ-гувалиқлириңға әгишиду,

Уларни интайин сөйимән.

168 Барлиқ йоллирим алдиңда болғач,

Көрсәтмилириң һәм ағаһ-гувалиқлириңға әгишимән.

169 |□| (Тав) Мениң пәрјадим алдиңға йеқин кәлсун, и Пәрвәрдигар;

Каламиң бойичә мени йорутқайсән.

170 Йелинишим алдиңға кәлсун;

Вәдәң бойичә мени қутулдурғайсән.

171 Маңа бәлгүлимилириңни үгитишиң үчүн,

Ләвлиримдин мәдһийиләр урғуп чиқиду.

172 Тилим сөзүңни күйләп нахша ейтиду,

Чүнки әмирлириңниң һәммиси һәққанийдур.

173 Қолуң маңа ярдәмгә тәйяр болсун;

Чүнки мән көрсәтмилириңни талливалдим.

174 Мән ниҗатлиғиңға тәлмүрүп тәшна болуп кәлдим, и Пәрвәрдигар;

Сениң Тәвратиң мениң хурсәнлигимдур.

175 Женим яшисун, у Сени мәдһийиләйду,

Сениң һөкүмлириң маңа ярдәм қилсун.

176 Мән йолдин адашқан қойдәк тәмтирәп қалдим;

Қулуңни издигәйсән;

Чүнки әмирлириңни унтуп қалғиним йоқ. ■

119

119-күй ••• Урушқақ хәлиқ арисидә

1 «Жуқириға чиқиш нахшиси»

Бешимға күн чүшкәндә мән Пәрвәрдигарға нида қилдим;

□ **118:160** «Сөз-каламиңни мужәссәмлигәндә андин һәқиқәт болур» — бу наһайити муһим бир жүмлә. Толуқ, әтраплиқ һәқиқәтни пәқәт Муқәддәс Китаптики бир әйәттинла билгили болмайду, бәлки көп әйәтләрниң жиғиндисиде арқилиқла («мужәссәмлигәндә») андин «толуқ һәқиқәт» яки «һәр тәрәплик һәқиқәт» чиқиду. ■ **118:176** Йәш. 53:6; Луқа 15:4-7

У маңа жавап бәрди.□

² И Пәрвәрдигар, женимни ялған сөзләйдиган ләвләрдин, Алдамчи тилдин қутулдурғайсән.■

³ Саңа немә берилиду, Саңа немә қошулуши керәк, Әй алдамчи тил?

⁴ — Палван атқан өткүр оқлар, Арча чоғлири саңа тәгсун!■

⁵ Мәшәк диярида мусапир болуп яшиғинимға, Кедар чедирлири арисидә турғинимға һалимға вай!□

⁶ Мән течлиққа өчләр арисидә узундин буян туруватимән;

⁷ Мән течлиқпәрвәрмән; Бирақ гәп қилсам, улар урушимизла, дәйду.

120

120-күй ••• Рәб һимайә қилғучимдур

¹ «Жуқириға чиқиш нахшиси»

Көзлиримни тағлар тәрәпкә көтирип қараймән; Мениң ярдимим қәйәрдин келур?

² Мениң ярдимим Пәрвәрдигардиндур; Асман-зиминни Яратқучидиндур.

³ У путуңни һеч тейилдурмайду; Сени сақлиғучи һеч үгдимәйду!

⁴ Мана, қара, Израилни сақлиғучи һәм үгдимәйду, һәм ухлимайду!

⁵ Пәрвәрдигар сениң сақлиғучиндур; Пәрвәрдигар оң йениңдики сайивәндур.

⁶ Қуяш күндүздә, ай кечидә саңа зәрәр йәткүзмәйду;

⁷ Пәрвәрдигар барлиқ яманлиқтин сени сақлайду; У жениңни сақлайду;

⁸ Пәрвәрдигар чиқишиңни, киришиңни, Буниңдин кейин әбәдил-әбәткичә сақлайду.

121

121-күй ••• Йерусалимниң бәхитидин хошал болуш

¹ «Жуқириға чиқиш нахшиси»

Улар маңа: «Пәрвәрдигарниң өйигә чиқайли» — дегинидә, Шатландим.

□ **119:1** «Жуқириға чиқиш нахшиси» — бундақ мавзулуқ күйдин жәмий 15и бар. Буниң мәнаси тоғрилиқ алимларниң үч хил пикри бар: (1) Йерусалимдики иккинчи ибадәтхана ичидә һойлиға чиқидиган 15 пәләмпәй бар еди; һейт вақитлирида һәр бир пәләмпәйдә тохтап бир күй ейтилған. (2) Йерусалимға таваб қилиш һейтиға бармақчи (ибраний тилида бу «чиқмақчи» дегән сөз билән ипадилиниду) болған йолучилар бу нахшиларни ейтқан; (3) бу 15 күй Израиллар Бабил империйәсидики сүргүнлүктин қутулуп чиқип, Йерусалимға қайтип кәлгәнлиги (ибраний тилида «чиққанлиги»)ни тәбрикләйдиган нахшилар еди. Бизниңчә үч пикирниң һәммиси тоғра болуши мүмкин. ■ **119:2** 1Сам. 24:10; 26:19 ■ **119:4** Зәб. 10:2; 58:8 □ **119:5** «Мәшәк диярида .... Кедар чедирлири арисидә...» — «Мәшәк» — Израил зиминидин әң чәт жай дәп һесапланған (бәлким һазирқи мусква яки Түркийә); Кедардикиләр болса Израилниң Әрәб хошнилири һәм рәқиблири еди. Бу йәрдә улар бәлким Худани етирап қилмайдиган һәр хил әлләрни билдүриду.

- 2 Путьлиримиз дәрвазилириң ичидә турушқа несип болди, и Йерусалим!
 3 И Йерусалим, сән жипсилаштурулуп рәтлик селинған бир шәһәрдурсән;
 4 Қәбилеләр у йәргә чиқиду,
 Яһниң қәбилелири чиқиду;
 Израилға берилгән көрсәтмә бойичә,
 Пәрвәрдигарниң намиға тәшәккүр ейтиш үчүн чиқиду. □
 5 Чүнки у йәрдә һөкүм чиқиришқа тәхтләр селинди,
 Давутниң жәмәтидикиләргә тәхтләр селинди.
 6 Йерусалимниң аман-хатиржәмлигини издәп дуа қилиңлар;
 Сени сөйгәнләр ронақ тапиду. □
 7 Истиһкамлириң ичидә аман-хатиржәмлик болсун,
 Ордилириң ичидә ават-арамлик болсун!
 8 Қериндашлирим һәм яр-бурадәрлирим үчүн,
 Мән: «Аман-хатиржәмлик ичиндә болсун» — дәймән.
 9 Пәрвәрдигар Худайимизниң өйи үчүн,
 Сениң ронақ тепишиңға интилимән!

122

122-күй ••• Зор харлиқ астида

- 1 «Жуқириға чиқиш нахшиси»

- И әршләрдә Турғучисән,
 Саңа бешимни көтирип қараймән; □ ■
 2 Мана, қуллириңниң көзи өз ғоҗайининиң қоллириға қандақ қариған болса,
 Дедәкләрниң көзи өз саһибәсиниң қоллириға қандақ қариған болса,
 Бизниң көзимиз Пәрвәрдигар Худайимизға шундақ қарайду.
 Та бизгә шәпқәт көрсәткичә қарайду.
 3 Бизгә шәпқәт көргүзгәйсән, и Пәрвәрдигар,
 Бизгә шәпқәт көргүзгәйсән;
 Чүнки биз йәткичә хорлуқ тартқанмиз.
 4 Женимиз ғоҗамларниң мазақлирини,
 һаваурларниң хорлуқлирини йәткичә тартқандур.

123

123-күй ••• Қутулуш үчүн рәхмәтләр

- 1 «Жуқириға чиқиш нахшиси»

- Әгәр биз тәрәптә турғини Пәрвәрдигар болмиған болса,
 — Аһ, Израил шундақ десун —
 2 Биз тәрәптә турғини Пәрвәрдигар болмиған болса,
 Кишиләр бизгә һужумға қозғалғанда,
 3 Уларниң ғәзиви бизгә туташқанда,

□ **121:4** «Қәбилеләр.. . Израилға берилгән көрсәтмә бойичә... чиқиду» — бу йолйоруқ-көрсәтмә Муса пәйғәмбәр арқилиқ берилгән еди. һейт күнлиридә (йилда үч қетим) Израил қәбилелириниң әркәклири (қиз-аяллар ихтиярән) Йерусалимға чиқип ибадәт қилиши керәк еди. □ **121:6** «Йерусалимниң аман-хатиржәмлигини издәп дуа қилиңлар» — ибраний тилида: «Йерушалом»ниң «шалом»и үчүн дуа қилиңлар. «Шалом» «теч-аманлиқ», «Йерушалом» болса «Теч-аманлиқ шәһәр» дегән мәнидә (ибраний тилида «шалом», әрәб тилида «салам»). □ **122:1** «Саңа бешимни көтирип қараймән» — ибраний тилида: «Саңа көзлиримни көтирип қараймән». ■ **122:1** Зәб. 113:11

— Шу чағда улар бизни тирик жутуветәтти;
⁴ Шу чағда сулар бизни ғәриқ қиливетәтти;
 Кәлкүн бешимиздин өтәтти;
⁵ Давалғуған сулар бешимиздин өтәтти!
⁶ Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә болғай!
 Уларниң чишлириға ов болушқа бизни қоюп бәрмиди.
⁷ Женимиз тутқучиларниң басмиқидин қечип чиққан қуштәк қачти;
 Басмақ сундурулуп, биз қачтуқ! ■
⁸ Еришкән ярдимимиз Пәрвәрдигарниң намидидур,
 Асман-зимин Яратқучиниң намидидур! ■

124

124-күй ••• Худаниң зор һимайиси

¹ «Жуқириға чиқиш нахшиси»

Пәрвәрдигарға таянғанлар Зион теғидәктур;
 Уни тәврәткили болмайду,
 У мәңгүлүк туриду.
² Йерусалим! Тағлар униң әтрапини оруған,
 һәм Пәрвәрдигар һазирдин та әбәткичә Өз хәлқиниң әтрапини орайду.
³ Чүнки рәзилләрниң һоқуқ һасиси һәққанийларниң несивисини башқурмайду;
 Болмиса һәққанийларму қоллирини қәбийһликкә узартиши мүмкин.
⁴ Пәрвәрдигар, мәриванларға мәриванлиқ қилғайсән;
 Көңли дурусларғиму шундақ болсун.
⁵ Бирақ әгир йолларға бурулуп кәткәнләрни болса,
 Пәрвәрдигар уларни қәбийһлик қилғучилар билән тәң шаллайду.
 Исраилға аман-хатиржәмлик болғай!

125

125-күй ••• Сүргүн болуштин азат болуш

¹ «Жуқириға чиқиш нахшиси»

Пәрвәрдигар Зиондин сүргүн болғанларни қайтуруп кәлгәндә,
 Биз чүш көргәндәкла болдуқ; □
² Ағзимиз күлкигә,
 Тилимиз шатлинишқа толди;
 Шу тапта әлләр арасида улар: —
 «Пәрвәрдигар уларға зор ишларни қилип бәрди» — дейишти. ■
³ Пәрвәрдигар дәрвәқә биз үчүн зор ишларни қилди,
 Биз булардин шатлинимиз.
⁴ Жәнуптики куруқ ериқлар шар-шар суларға айландурулғандәк,

■ 123:7 Пәнд. 6:5 ■ 123:8 Зәб. 120:2 □ 125:1 «Пәрвәрдигар Зиондин сүргүн болғанларни қайтуруп кәлгәндә...» — башқа бир хил тәржимиси: «Пәрвәрдигар Зионниң әһвалини әслигә қайтурғанда...». ■ 125:2 Аюп 8:21

Биз тутқунларниму өз әркимизгә қайтурғайсән, и Пәрвәрдигар;[□]

⁵ Көз яшлирини еқитип териғанлар шатлиқ билән оар;

⁶ Жиғлап жүрүп чачидиған уруқни көтәргән киши,
Бәрһәқ, шатлиқ-тәнтәнә билән ориған бағлирини көтирип қайтип келиду.

126

126-күй ••• Худа бәргән несивәни һеч ким тартивалалмайду

¹ «Жуқириға чиқиш нахшиси»; Сулайман язған күй: —

Пәрвәрдигар Өзи өй салмиса,
Салғучилар бекардин-бекар униңға әжир сиңдүриду;
Пәрвәрдигар шәһәрни сақлимиса,
Күзәтчиләр бекардин-бекар ойғақ туриду.

² Силәрниң сәһәрдә орнуңлардин қопушуңлар,
Кәч болғанда йетишиңлар,
Жапа-мушәққәтни нандәк йегиниңлар бекардин-бекардур;
Чүнки У Өз сөйгинигә уйқини бериду.[□]

³ Мана, балилар Пәрвәрдигардин болған мирастур,
Балиятқуниң мевиси Униң мукапатидур;

⁴ Яшлиқта тапқан балилар,
Батурниң қолидики оқлардәк болиду.

⁵ Оқдени мошулар билән толған адәм бәхитликтур;
Шәһәр дәрвазисида туруп дүшмәнләр билән сөзлишиватқинида,
Улар йәргә қарап қалмайду.[□]

127

127-күй ••• Худадин әйминидиған кишиниң бәхитлиги

¹ «Жуқириға чиқиш нахшиси»

Пәрвәрдигардин қорқидиғанлар,
Униң йоллирида маңидиғанларниң һәр бири бәхитликтур!

² Чүнки сән өз қолуңниң әжрини йәйсән;

Бәхитлик болисән, ронақ таписән;
³ Аялиң болса өйүң ичидә мевилик үзүм телидәк болиду;
Балилириң дәстиханиңни чөридәп, зәйтун дәрәқлиридәк тизилип олтириду;

⁴ Мана, Пәрвәрдигардин қорқидиған киши шундақ бәхитни көриду.

⁵ Пәрвәрдигар саңа Зион теғидин бәхит ата қилғай;
Сән өмрүң бойичә Йерусалимниң аватлиғини көргәйсән;

[□] **125:4** «Жәнуптики қуруқ ериқлар шар-шар суларға айландурулғандәк...» — қаттиқ ямғур яғғандин кейин, Пәләстинниң жәнуп тәрипидики сүйи йоқ ериқ-дәриялар йерим саат ичидила күчлүк һәм хәтәрлик давалғуған дәрияларға айландурулиду. «Биз тутқунларниму өз әркимизгә қайтурғайсән, и Пәрвәрдигар» — бу иккинчи «тутқунлуқ» немини билдүриду? Бабил империйәсигә сүргүн болған Йәһудийлар азат болуп Пәләстингә қайтип кәлгәндин кейин, йәнә бәк егир мушәққәтләр һәм зиянкәшликкә учриди («Нәһәмия» һәм «Әзра» қисимлирини көрүң). «Тутқунлуқ» бәлким көчмә мәнидә болуп, у егир әһвални көрситиду. [□] **126:2** «Жапа-мушәққәтни нандәк йегиниңлар бекардин-бекардур» — башқа бир хил тәржимиси: «Жапа-мушәққәт билән тапқан нанни йегиниңлар бекардин-бекардур». «Чүнки У Өз сөйгинигә уйқини бериду» — башқа бир хил тәржимиси: «Чүнки У Өз сөйгинигә ухлиған вақтида бериду». [□] **126:5** «Шәһәр дәрвазисида туруп дүшмәнләр билән сөзлишиватқинида» — «шәһәр дәрвазиси» халайиқ жиғин ачидиған, жәм болидиған жай еди.

⁶ Пәрзэнтлириңниң пәрзэнтлирини көргәйсән;
Исраилға арам-течилик болғай!

128

128-күй ••• Узун давам қилған жапа-мушәққәтти әсләш

¹ «Жуқириға чиқиш нахшиси»

«Яшлиғимдин тартип улар көп қетим мени хар қилип кәлди» —
— Аһ, Исраил һазир буни десун —

² «Улар яшлиғимдин тартип көп қетим мени хар қилип кәлди,
Бирақ үстүмдин ғәлибә қилған әмәс.

³ Қош һайдиғучилар дүмбәмдә һайдиған,
Чөнәклирини интайин узун тартқан».

⁴ Пәрвәрдигар һәққанийдур;
У рәзилләрниң асарәтлирини сундурувәтти;

⁵ Улар шәрмәндә болуп арқисиға яндурулсун,
Зиондин нәпрәтлинидиғанларниң һәммиси!

⁶ Улар өгүздә үнүп чиққан чөптәк болсун;
Үзүлмәй турупла солишип кетидиған;■

⁷ От-чөп ориғучиға униңдин бир тутамму чиқмайду;
Бағ бағлиғучиға бир қучақму чиқмайду;

⁸ Өтүп кетиватқанларму: «Пәрвәрдигарниң бәрикити үстүңларда болғай;
Пәрвәрдигарниң нами билән силәргә бәхит тиләймиз!» — дегән саламни һеч бәрмәйду.□

129

129-күй ••• Азаплиқ пәрәд

¹ «Жуқириға чиқиш нахшиси»

Чоңқур йәрләрдин Саңа пәрәд көтиримән, и Пәрвәрдигар;

² И Рәб, авазимни аңлиғайсән;
Қулақлириңни йелиниш садаимға салғайсән;

³ Әгәр Сән Яһ, қәбиһликләрни сүрүштүрүп санисаң,
Әнди Рәб, ким тик туралайду?■

⁴ Бирақ Сәндә мәғпирәт-кәчүрүм бардур;
Шуңа Сәндин әйминишкә болиду.■

⁵ Пәрвәрдигарни күтүватимән;
Жәним күтүватиду;

Униң сөзигә үмүт бағлидим.■

⁶ Түн жесәкчилириниң сәһәргә болған тәшнасидин артуқ,
Бәрһәк, түн жесәкчилириниң сәһәргә болған тәшнасидин артуқ,
Жәним Рәбкә тәшна болуп күтмәктә.■

⁷ И Исраил, Пәрвәрдигарға үмүт бағлаңлар;
Чүнки Пәрвәрдигарда өзгәрмәс муһәббәт бардур;

■ **128:6** Аюп 8:12; 40:10 □ **128:8** «Өтүп кетиватқанларму: «Пәрвәрдигарниң бәрикити үстүңларда болғай;
Пәрвәрдигарниң нами билән силәргә бәхит тиләймиз!» — дегән саламни һеч бәрмәйду.» — демәк, мошу күйдик
4- һәм 5-айәттиң мәнәси: Рәзил кишиләрдин һеч һосул болмайду, улардин һеч яхшилиқ яки бәхит-хошаллиқ кәлмәйду яки
уларниң бешиға чүшмәйду. ■ **129:3** Зәб. 142:2 ■ **129:4** 2Сам. 24:14 ■ **129:5** Зәб. 26:14; 39:2; 61:1-2; һаб. 2:3
■ **129:6** Зәб. 5:4; 118:147; 122:1, 2

Униңда зор нижатлиқларму бар;

⁸ У Исраилни барлиқ қәбиһликлиридин бәдәл төләп қутқузиду.

130

130-күй *** Кәмтәрликкә интилиш

¹ «Жуқириға чиқиш нахшиси»; Давут язған күй: —

И Пәрвәрдигар, көңлүм тәкәббур әмәс,
Нәзиримму үстүн әмәс;

Мән чоң ишлар биләнму,

Яки чамим йәтмәйдиган карамәт ишлар биләнму мәшғул болмаймән;■

² Бәрһәк, анисиниң қучиғида ятқан әмчәктин айрилған балидәк,

Өз жәнимни бесивелип тиничландурдум;

Көңлүм ичимдә әмчәктин айрилған балидәктур.

³ Исраил Пәрвәрдигарға үмүт бағлисун;

назирдин башлап, әбәдил-әбәткичә!

131

131-күй *** Худаниң әһдә сандуғи вә Худаниң Давутқа болған вәдиси *** 1-әйттики изаһатни көрүң

¹ «Жуқириға чиқиш нахшиси»

И Пәрвәрдигар, Давут үчүн у тартқан барлиқ жәбир-жапаларни яд әткәйсән;□

² У Пәрвәрдигарға қандақ қәсәм ичкән,
Яқуптики қудрәт Егисигә қандақ вәдә қилған: —

³⁻⁵ «Пәрвәрдигарға турар жайни,
Яқупниң қудрәтлик Егисигә маканни тапмиғичә,
Өйүмдики һужриға кирмәймән,

Кариваттики көрпәмгә чиқмаймән,
Көзүмгә уйқини,

Қапақлиримға үгдәшни бәрмәймән».■

⁶ Мана, биз униң хәвирини Әфратаһда аңлидуқ;

Уни орманлиқ етизлардин таптуқ;□

⁷ Униң турар жайлириға берип кирәйли,

Униң тәхтипәри алдида сәждә қилайли;

⁸ Орнуңдин тургин, и Пәрвәрдигар,

Сән қудритиңниң ипадиси әһдә сандуғуң билән,

Өз арамғаһиңға киргин!

■ **130:1** 2Тар. 32:25; Зәб. 100:4-5; Пәнд. 6:17; 16:5 □ **131:1** «И Пәрвәрдигар, Давут үчүн у тартқан жәбир-жапаларни яд әткәйсән;...» — бу күй биринчидин, Давутниң Пәрвәрдигар үчүн ибадәтхана қурушқа ичкән қәсимини билдүриду һәм шу чағдики Худаниң Давутқа жавап берип қилған вәдисини («2Сам.» 7-бап) әслитиду; иккинчидин, Давутниң кейин Худаниң әһдә сандуғини Кириат-Йеарим (йәни Әфратаһ, өз жути болған Бәйт-Ләһәмгә йеқин) дегән жайдин әкилип, тәнтәнилик һалда Йерусалимға киргүзгәнлигиниму әслитиду. Бу күй бәлким Давутниң бир әвлади (Сулайман яки униңдин кейинки бириси) падиша болғанда қилған дуаси болуши мүмкин. «Давут ... тартқан барлиқ жәбир-жапалар» — мошу йәрдә бәлким Давутниң Худа үчүн муқәддәс бир өйни ясашқа болған әжирини көрситиши мүмкин. ■ **131:3-5** 1Тар. 15:1 □ **131:6** «...биз униң хәвирини Әфратаһда аңлидуқ» — «униң хәвири» бәлким биринчидин Худаниң әһдә сандуғини көрситиду; иккинчидин бешарәтлик һалда Мәсиһниң Бәйт-Ләһәмдә туғулушини көрситиши мүмкин. «Уни орманлиқ етизлардин таптуқ» — яки «Уни Ярниң етизлиридин таптуқ». «Яр» «Кириат-Йеарим» болуши мүмкин («1Сам.» 7:1ни көрүң).

⁹ Каһинлириң һәққанийлиқ билән кийиндүрүлсун,
Мөмин бәндилириң тәнтәнилик авазни яңратсун!

¹⁰ Қулуң Давут үчүн,
Өзүң мәсиһ қилғиниңниң йүзини яндурмиғайсән;□

¹¹ Пәрвәрдигар Өз һәқиқити билән Давутқа шу қәсәмни қилди,
У униңдин һеч янмайду: —

У: — «Өз пуштиңдин чиққан мевидин бирисини тәхтиңдә олтарғузимән;■

¹² Пәрзәнтлириң Мениң әһдәмни,
Һәм Мән уларға үгитидиған агаһ-гувалиримни тутса,
Уларниң пәрзәнтлири мәңгүгә тәхтиңдә олтириду» — дегән.

¹³ Чүнки Пәрвәрдигар Зионни таллиған;
У Өз макани үчүн уни халиған.

¹⁴ Мана У: — «Бу мәңгүгә болидиған арамғаһимдур;
Мошу йәрдә туримән;
Чүнки Мән уни халаймән.■

¹⁵ Мән униң рискени интайин зор бәрикәтләймән;
Униң йоқсуллирини нан билән қандуримән;

¹⁶ Униң каһинлириға нижатлиқни кийгүзимән,
Униң мөмин бәндилири шатлиқтин тәнтәнилик авазни яңритиду.■

¹⁷ Мән бу йәрдә Давутниң мүңгүзини бихландуримән;
Өзүмниң мәсиһ қилғиним үчүн йоруқ бир чирақ бекиткәнмән;■

¹⁸ Униң дүшмәнлиригә шәрмәндиликни кийгүзимән;
Амма униң кийгән таҗи бешида ронақ тапиду» — деди.

132

132-күй ••• Бирликниң бәхити

¹ «Жуқириға чиқиш нахшиси»; Давут язған күй: —

Қара, мана, қериндашлар бирликтә туруш немидегән яхши, немидегән шериндур!

² У һарунниң бешиға төкүлүп, сақилидин аққан аву қиммәтлик майдәк,
У һарунниң сақилидин еқип,
Кийим-кечәкниң яқисиға чүшкән қиммәтлик майға охшайду;□

³ У йәнә һәрмон теғидики шәбнәмниң Зион тағлириға чүшүшигә охшайду;
Чүнки шу йәрдә Пәрвәрдигар бәрикәтни —
Йәни мәңгүлүк һаятни буйруған!□

133

133-күй ••• Ибадәт

□ **131:10** «Қулуң Давут үчүн, Өзүң мәсиһ қилғиниңниң йүзини яндурмиғайсән» — бәлким Давутниң падиша болидиған әвлади үчүн қилған дуаси. Худаниң «мәсиһ қилғини» тоғрилиқ жуқуриқи 2-күй вә изаһатларни, шундақла «Тәбирләр»ниму көрүң. ■ **131:11** 2Сам. 7:12; 1Пад. 8:25; 2Тар. 6:16; Луқа 1:69 ■ **131:14** Зәб. 67:17; 131:8 ■ **131:16** 2Тар. 6:41 ■ **131:17** Луқа 1:69 □ **132:2** «У һарунниң бешиға төкүлүп, сақилидин аққан аву қиммәтлик майдәк, у һарунниң сақилидин еқип, кийим-кечәкниң яқисиға чүшкән қиммәтлик майға охшайду» — һәзрити һарунни баш каһин қилип тикләш үчүн, у алаһидә пурақлиқ мәхсус май билән «мәсиһ қилинған». Тәврат, «Мис.», 30:22-38-айәтләрни көрүң. □ **132:3** «У йәнә һәрмон теғидики шәбнәмниң Зион тағлириға чүшүшигә охшайду....» — «Һәрмон теғи» Пәләстиндики әң егиз тағ болуп, әтрапида һәр күни чүшкән шәбнәм интайин мол болуп, һәммә җаниварни җанландуриду. У Зион тағлиридин 300 километр жирақ. Зион теғиға чүшидиған шәбнәм азду; мол шәбнәм Зионға чүшсә, у зор вә әҗайип бәрикәт болатти, әлвәттә.

1 «Жуқириға чиқиш нахшиси»

Мана, Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар,
И, кечичә Пәрвәрдигарниң өйидә туридиган,
Пәрвәрдигарниң барлиқ куллири!

2 Муқәддәс жайда туруп қоллириңларни көтирип Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар!

3 Асман-зиминни Яратқучи Пәрвәрдигар силәрни Зиондин бәрикәтлигәй! □

134

134-күй ••• Худаниң қилған улук әмәллири үчүн ибадәт

1 Һәмдусана! Пәрвәрдигарниң намини мәдһийиләңлар,
Уни мәдһийиләңлар, Пәрвәрдигарниң куллири!

2 Уни мәдһийиләңлар, Пәрвәрдигарниң өйидә турғанлар,
Худайимизниң һойлилирида турғанлар!

3 Яһни мәдһийиләңлар, чүнки Пәрвәрдигар меһривандур;
Униң намиға күй ейтиңлар;

Чүнки мошундақ қилиш шериндур;

4 Чүнки Яһ Яқупни Өзиниңки болушқа,
Исраилни Өз мираси болушқа талливалди. ■

5 Чүнки өзүм билимәнки, Пәрвәрдигар улукдур;
Рәббимиз барлиқ илаһлардин үстүндур. □

6 Пәрвәрдигар немә ишни мувапиқ көргән болса,
У асманларда,
Зиминда,

Деңизларда һәм униң барлиқ тәглиридимү шуни қилғандур.

7 У йәр чәтлиридин булут-туманларни өрлтидү;
Ямғурларға чақмақларни һәмраһ қилидү;
Шамални Өз фәзнилиридин чиқириду. ■

8 У Мисирдики тунжа оғуларни һалак қилди,
Инсанларниң болсун, һайванларниң болсун һәммини уруп һалак қилди. ■

9 У аламәтләрни, мөҗизиләрни араңларға әвәтти, и Мисир;
Пирәвн вә униң һәммә куллири үстигә әвәтти. ■

10 У улук әлләрни урувәтти,
Қудрәтлик падишаларни өлтүрүвәтти; ■

11 Аморийларниң падишаси Сиһонни,
Башанниң падишаси Огни,
Қанаандики барлиқ падишалиқларни урувәтти.

12 Уларниң зиминини мирас қилип,
Өз хәлқи Исраилға мирас болушқа тәқдим қилди. ■

13 Сениң намиң, Пәрвәрдигар, мәңгүгә,
Шөһрәт-хатирәң дәвирдин-дәвиргичидур. ■

14 Чүнки Пәрвәрдигар Өз хәлқиниң дәвасини сорайду;
Өз куллириға рәһим қилиду. ■

□ **133:3** «...Пәрвәрдигар силәрни Зиондин бәрикәтлигәй!» — ибраний тилида «тәшәккүр-мәдһийә қайтуруш» (1-айәт) һәм «бәрикәтләш» дегәнләр бирла сөз («барак») билән ипадилиниду. ■ **134:4** Мис. 19:5; Қан. 7:6; Тит. 2:14; 1Пет. 2:9 □ **134:5** «Пәрвәрдигар... барлиқ илаһлардин үстүндур» — бу айәт «илаһлар»ниң һәқиқий мәвжүт экәнлигини етирап қилмайду, әлвәттә. 95:3 вә изаһатини көрүң. ■ **134:7** Йәр. 10:13; 51:16 ■ **134:8** Мис. 12:12,29; зәб. 77:51 ■ **134:9** Мис. 7,8,9,10,14 ■ **134:10** Йә. 12 ■ **134:12** Зәб. 77:55 ■ **134:13** Мис. 3:15, зәб. 101:13 ■ **134:14** Қан. 32:36, зәб. 89:13

- 15 Әлләрнің бутлири болса пәқәтла күмүч-алтундин ибарәттур,
Уларни инсанниң қоллири ясиғандур, халас.■
- 16 Уларниң ағзи бар, бирақ сөзлимайдур;
Көзлири бар, бирақ көрмәйдур;
- 17 Қулақлири бар, бирақ аңлимайдур,
Ағзида һеч нәпәс йоқтур.
- 18 Уларни ясиғанлар уларға охшап қалиду,
Уларға таянғанларму шундақтур.
- 19 Исраил жәмәти, Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар;
Һарун жәмәти, Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар;
- 20 Лавий жәмәти, Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар;
Пәрвәрдигардин қорқидиғанлар, Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар!
- 21 Йерусалимда маканлашқан Пәрвәрдигарға Зиондин тәшәккүр-мәдһийә ейтилсун!
Һәмдусана!

135

135-күй ••• Пәрвәрдигарниң муһәббигә тәшәккүр ейтиңлар!

- 1 Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар, У меһривандур;
Чүнки Униң муһәббигә мәңгүлүктур;
- 2 Илаһларниң илаһиға тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббигә мәңгүлүктур;□
- 3 Рәбләрниң Рәббигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббигә мәңгүлүктур;
- 4 Зор карамәтләрни бирдин-бир Жүргүзгучигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббигә мәңгүлүктур;
- 5 Әқил-парасәт арқилиқ асманларни Ясиғучиға тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббигә мәңгүлүктур;■
- 6 Зиминни сулар үстидә созуп Турғузгучиға тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббигә мәңгүлүктур;■
- 7 Улуқ нур жисимлирини Ясиғучиға тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббигә мәңгүлүктур;■
- 8 Күндүзни башқурдиған қуяшни Ясиғучиға тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббигә мәңгүлүктур;■
- 9 Кечини башқурдиған ай һәм юлтузларни Ясиғучиға тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббигә мәңгүлүктур;
- 10 Уларниң тунҗилирини уруп, Мисирға зәрб бәргүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббигә мәңгүлүктур;■
- 11 Исраилни улар арисидин чиқарғучиға тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббигә мәңгүлүктур;■
- 12 Күчлүк қол һәм узатқан биләк билән уларни Чиқарғучиға тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббигә мәңгүлүктур;■
- 13 Қизил деңизни бөләк-бөләк Бөлгүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббигә мәңгүлүктур;■
- 14 Һәм Исраилни униң оттурисидин Өткүзгүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббигә мәңгүлүктур;

■ 134:15 Зәб. 113:12 □ 135:2 «Илаһларниң илаһиға тәшәккүр ейтиңлар» — «илаһлар» тоғрилиқ 95:3 вә изаһатини көрүң. ■ 135:5 Яр. 1:1 ■ 135:6 Зәб. 23:1-2 ■ 135:7 Яр. 1:14 ■ 135:8 Яр. 1:16 ■ 135:10 Мис. 12:29; Зәб. 77:43,51 ■ 135:11 Мис. 12:31,51; 13:3,17 ■ 135:12 Мис. 6:6 ■ 135:13 Мис. 14:21,22; Зәб. 77:13

15 Қизил деңизда Пирәвнни қошунлири билән сүпүрүп ташлиғучиға тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур;■

16 Өз халқини чөл-баявандин Йетәклигүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур;■

17 Бүйүк падишаларни Урувәткүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур;■

18 Һәм мәшһур падишаларни Өлтүргүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур;

19 Жүмлидин Аморийларниң падишаси Сиһонни Өлтүргүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур;

20 — Һәм Башан падишаси Огни Өлтүргүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур;■

21 Уларниң зиминини мирас үчүн Бәргүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур;■

22 Буни бәндиси Исраилға мирас қилип бәргүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур;

23 Һалимиз харап әһвалда, бизләрни Әслигүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур;

24 Бизни әзгәнләрдин қутулдурғучиға тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур;

25 Барлиқ әт егилиригә озук Бәргүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур;

26 Әршләрдики Тәңригә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур!

136

136-күй ••• Бабилда сүргүн болушниң дәрә-әлими

1 Бабилдики дәрия-ериқлар бойида биз олтардуқ;
Сионни әслигинимиздә, бәрһәқ жиға көтәрдуқ;

2 Чилтаримизни арисидики сөгәтләргә есип қойдуқ.

3 Чүнки бизни сүргүн қилғанлар биздин нахша тәләп қилди;

Бизни зарлатқучилар биздин тамашә тәләп қилип: —
«Һәй, Сион нахшилиридин бирни бизгә ейтқина» — дейишти.■

4 Яқа жутта туруп Пәрвәрдигарниң нахшисини қандақму ейтайли?

5 Әй Йерусалим, мән сени унтусам,

Оң қолум маһаритини унтусун!□

6 Сени әслимисәм,

— Йерусалимни әң чоң хурсәнлигимдин әвзәл көрмисәм —

Тилим таңлайимға чаплишип қалсун!

7 И Пәрвәрдигар, Едом балилиридин һесап алғанда, Йерусалимниң бешиға чүшкән күнини
ядиңға кәлтүргәйсән;

Чүнки улар: «Уни йәр билән йәксан қилиңлар,
Улиғичә йәр билән йәксан қилиңлар!» дейишти.■

8 И булиниш алдида турған Бабил қизи,

Бизгә қилған қилмишлириңни өзүңгә қайтурғучи бәхитликтур!■

■ 135:15 Мис. 14:24 ■ 135:16 Мис. 15,16,17,19; зәб. 77:52 ■ 135:17 Чөл. 21:24,25,34,35; Йә. 12:1; зәб. 134:10,11 ■ 135:20 Қан. 3:1-7 ■ 135:21 Йә. 12:6 ■ 136:3 Зәб. 78:1 □ 136:5 «Оң қолум маһаритини унтусун!» — яки «Оң қолумни унтуған болсам!». ■ 136:7 Йәр. 49:7; әз. 25:12 ■ 136:8 Йәр. 50:15,29; Вәһ. 18:6

⁹ Бовақлириңни елип ташқа атқучи киши бәхитликтур!

137

137-күй ••• Шәпқәткә рәхмәтләр

¹ Давут язған күй: —

Пүтүн қалбим билән Саңа тәшәккүр ейтимән;
Барлиқ илаһлар алдида Сени күйләймән. □

² Пак-муқәддәслигиңниң ибадәтханисиға қарап баш уримән,
Өзгәрмәс муһәббитиң һәм һәқиқәт-садақитиң үчүн намиңни тәбрикләймән;
Чүнки Сән пүтүн нам-шөһритиңдинму бәкрәк, вәдәндә туридигиңниңни улуқ қилғансән. □

³ Саңа нида қилған күнидә, маңа жавап бәргәнсән;
Жәнимға күч киргүзүп, мени риғбәтләндүргәнсән.

⁴ Ағзиндики сөзләрни аңлиғанда, и Пәрвәрдигар,
Жаһандики барлиқ шаһлар Сени мәдһийиләйду;

⁵ Улар Пәрвәрдигарниң йоллирида жүрүп нахша ейтиду,
Чүнки улуқдур Пәрвәрдигарниң шан-шәриви.

⁶ Чүнки Пәрвәрдигар алийдур;
Бирақ У һали бошларға нәзәр салиду;
Тәкәббуларни болса У жирақтин тонуп йетиду. ■

⁷ Зулмәт-мушәққәтләр арисидә маңған болсамму,
Сән мени жанландурисән;
Дүшмәнлиримниң фәзивини тосушқа қолуңни узартисән,
Оң қолуң мени қутқузиду.

⁸ Пәрвәрдигар маңа тәвә ишларни пүткүзиду;
Меһир-муһәббитиң, и Пәрвәрдигар, мәңгүлүктур;
Өз қоллириң ясиғанни ташлап кәтмигәйсән!

138

138-күй ••• Худа қалбни Билгүчидур

¹ Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй: —

И Пәрвәрдигар, Сән мени тәкшүрүп чиқтиң,
Һәм мени билип йәттиң;

² Өзүң олтарғинимни, турғинимниму билисән;
Жирақта туруқлуқ көңлүмдикини билисән.

³ Басқан қәдәмлиримни, ятқанлиримни өткәмәңдин өткүздуң;
Барлиқ йоллирим Саңа аяндур.

⁴ Бәрһәк, тилимға бир сөз келә-кәлмәстинла, и Пәрвәрдигар,
Мана Сән буни әйни бойичә билмәй қалмайсән.

⁵ Сән мени алди-кәйнимдин орап турисән,
Қолуңни мениң үстүмгә қондурғансән.

⁶ Бундақ билим маңа шунчилик тилсимат билиниду!
Шундақ жүксәкки, мән уни билип йетәлмәйдикәнмән.

□ **137:1** «Барлиқ илаһлар алдида Сени күйләймән» — «илаһлар» тоғрилиқ 95:3 вә изаһатини көрүң. □ **137:2** «Чүнки Сән пүтүн нам-шөһритиңдинму бәкрәк, вәдәндә туридигиңниңни улуқ қилғансән» — башқа бир хил тәржимиси: «чүнки сән өз нам-шөһритиң һәм вәдәни һәммидин үстүн қилдиң». Лекин бизниңчә мәнаси шуки, Худаға нисбәтән өз вәдисидә туруш һәтта нам-шөһритидин жуқури туриду. ■ **137:6** Зәб. 112:4-7

7 Роһуңдин нери болушқа нәләргиму баралайттим?
 Һозуруңдин өзүмни қачуруп нәләргә баралайттим?
 8 Асманларға чиқсам, мана Сән әшу йәрдә;
 Тәһтисарада орун салсамму, мана Сән шу йәрдә; ■
 9 Сәһәрниң қанатлирини елип учуп,
 Деңизниң әң чәт йәрлиридә турсам,
 10 Һәтта әшу жайда қолуң мени йетәкләйду,
 Оң қолуң мени йөләйду.
 11 Мән: «Қараңғулуқ мени япса,
 Әтрапимдики йоруқлуқ чоқум кечә болиду» — десәм,
 12 Қараңғулуқму Сәндин йошуруналмайду,
 Кечиму Саңа күндүздәк айдиңдур,
 Қараңғулуқму Саңа йоруқтәктур.
 13 Бәрһәк, Сән мениң ичлиримни ясиғансән;
 Анамниң қосиғида мени тоқуғансән; □
 14 Мән Сени мәдһийиләймән,
 Чүнки мән сүрлүк вә карамәт ясалғанмән;
 Сениң қилғанлириң карамәт тилсиматтур;
 Буни женим убдан билиду.
 15 Мән йошурун жайда ясалғинимда,
 Йәр тәглиридә әпчиллик билән тоқулуп шәкилләндүрүлгинимдә,
 Устиханлирим Сәндин йошурун әмәс еди. ■
 16 Әзалирим теһи апиридә болмиған күнләрдә,
 Улар ясиливатқан күнләрдә,
 Көзүң теһи шәкилләнмигән жисмимни көрүп йәткән еди;
 Уларниң һәммиси аллибурун дәптириңдә йезилған еди. □
 17 Аһ Тәңрим, ойлириң маңа нәқәдәр қиммәтликтур!
 Уларниң жиғиндисе шунчә зордур!
 18 Уларни санай десәм, улар деңиздики қумлардинму көптур;
 Уйқидин көзүмни ачсам, мән йәнила Сән билән биллидурмән! □
 19 Аһ, Сән рәзилләрни өлтүрүвәтсән едиң, и Худа!
 Қанхор кишиләр, мәндин жирақ болуш!
 20 Чүнки улар Сениң тоғрилиқ һейлилик билән сөзләйду;
 Сениң шәһәрлириң улар тәрипидин аздурулди. □
 21 Саңа өчмән болғанларға, и Пәрвәрдиғар, мәнму өчқу?
 Саңа қарши чиққанларға мәнму жиркинимәнғу?
 22 Уларға чиш-тирниқимғичә өчтурмән;
 Уларни өз дүшмәнлирим дәп һесаплаймән.
 23 Мени күзитип тәкшүргәйсән, и Тәңрим!
 Мениң қәлбимни билип йәткәйсән!
 Мени синап, ғәмлик ойлиримни билгәйсән; ■
 24 Мәндә Өзүңгә азар бәргидәк йолниң бар-йоқлуғини көргәйсән;
 Вә мени мәңгүлүк йолуңда йетәклигәйсән!

■ 138:8 Аюп 26:6; Ам. 9:2, 3, 4; Ибр. 4:13 □ 138:13 «Бәрһәк, Сән мениң ичлиримни ясиғансән» — яки «Чүнки Сән мениң ичлиримни ясиғансән». «Ичлирим» болса ибраний тилида «бәрәклирим» дегән сөз билән ипадилиниду (бәзи вақитларда бәрәкләр вижданни билдүриду). Башқа бир хил тәржимиси: «Бәрһәк, Сән мениң ичлиримгә егидурсән». ■ 138:15 Аюп 10:8,10; Топ. 11:5 □ 138:16 «Уларниң һәммиси аллибурун дәптириңдә йезилған еди» — йәнә бир хил тәржимиси: «Улар йоқ болған вақитта, маңа бекитилгән күнлиримниң һәммиси дәптириңдә йезилған». □ 138:18 «Уйқидин көзүмни ачсам, мән йәнила Сән билән биллидурмән!» — «уйқидин көзүмни ачсам» бу йәрдә бәлким тирилиш күнини пуритиду. □ 138:20 «Сениң шәһәрлириң улар тәрипидин аздурулди» — башқа бир хил тәржимиси: «сениң дүшмәнлириң намиңни бекар ишлитиду». ■ 138:23 Аюп 31:6; Зәб. 16:3; 25:2

139

139-күй *** Аһанәтчиләр һәм зомигәрләр арисидә

¹ Нәғмичиләрның бешиға тапшурулуп окулсун дәп, Давут язған күй: —

Рәзил адәмдин, и Пәрвәрдигар, мени азат қилғайсән;
Зораван кишидин мени сақлиғайсән.

² Улар көңлидә яманлиқларни ойлимақта;
Улар һәр күни жәм болушуп уруш чиқармақчи.

³ Тилини иланниңкидәк иштиқ қилиду;
Кобра иланниң зәһири ләвлири астида туриду;
Селаһ. ■

⁴ Рәзил адәмниң қоллиридин мени аман қилиғайсән, и Пәрвәрдигар;
Путлиримни путлашни қәстләйдиған зораван кишидин сақлиғайсән.

⁵ Тәкәббурлар мән үчүн қилтақ, таниларни йошуруп тәйярлиди;
Йол бойида тор яйди,
Мән үчүн қапқанларни салди;

Селаһ. ■

⁶ Мән Пәрвәрдигарға: «Сән мениң Тәңримдурсән» — дедим;
Йелинишлирим садасиға кулақ салғайсән, и Пәрвәрдигар;

⁷ Пәрвәрдигар Рәб нижатлиғимниң күчидур;
Сән жәң күнидә бешимни йеппи қоғдиғансән.

⁸ Рәзил адәмниң үмүтини ижабәт қилмиғайсән, и Пәрвәрдигар;
Уларниң һейлирини аққузмиғайсән;
Болмиса өзлирини чоң тутувалиду.

Селаһ.

⁹ Мени қоршивалғанларниң болса,
Ләвлиридин чиққан шумлуқ уларниң өз бешиға чүшсун; □

¹⁰ Үстигә чоғлар яғдурулсун;
Улар отқа,

Қайтидин чиқалмиғидәк һаңларға ташливетилсун;

¹¹ Тили чеқимчи адәмниң йәр йүзидә орни болмисун;
Балаю-апәт зораванларни түгәшкичә овлайду;

¹² Мән билимәнки, Пәрвәрдигар езилгәнләрниң дөвасини сорайду,
Йоқсулниң һәққини елип бериду;

¹³ Бәрһәқ, һәққанийлар намиңға тәшәккүр ейтиду;
Көңли дуруслар һозурунда яшайду.

140

140-күй *** Рәзиллик билән мурәссә қилғили болмайду

¹ Давут язған күй: —

Пәрвәрдигар, мән Саңа нида қилдим;

Йенимға тездин кәлгәйсән;

Саңа нида қилгинимда авазимни аңлиғайсән.

² Дуайимни аңлиғиниңда, Саңа сунулған хушбуйдәк йеқимлиқ болсун,

■ 139:3 Зәб. 57:5-6; Рим. 3:13 ■ 139:5 Йәр. 18:22 □ 139:9 «Мени қоршивалғанларниң болса, ләвлиридин чиққан шумлуқ уларниң өз бешиға чүшсун» — башқа бир хил тәржимиси: «Мени қоршиғанларниң башламчилириға болса, өз ләвлиридин чиққан шумлуқ өзлиригә чүшсун».

Қолумниң көтирилиши сунулған кәчлик қурбанлиқтәк қобул болсун. □ ■
 3 Ағзим алдида күзәтчи турғузғайсән, и Пәрвәрдигар;
 Ләвлирим дәрвазисини сақлиғайсән;
 4 Көңлүмни һеч қандақ яман ишқа,
 Қәбиһлик қилғучиларға шерик болуп, рәзиллик қилишқа майил қилмиғайсән.
 Мени уларниң немәтлиридин һеч йегүзмиғайсән!
 5 һәққаний адәм мени урсун —
 Бу маңа мәриванлиқтур;
 Маңа тәнбиһ бәрсун —
 Бу болса, бешим рәт қилмайдиган, қуулған есил майдәк болиду.
 Чүнки мениң дуайим йәнила шуларниң рәзилликлиригә қарши болиду. □
 6 Уларниң һакимлири тик ярлардин ташливетилгәндә,
 Хәлиқ мениң сөзлиримни аңлайду;
 Чүнки бу сөzlәр шериндур. □
 7 Бириси отун ярғанда йәргә чечилған йериндилардәк,
 Мана, устиханлиримиз тәһтисара ишиги алдида чечиветилди; □ ■
 8 Бәрһәқ, көзлирим Саңила тикилип қарайду, Пәрвәрдигар Рәббим;
 Саңа тайинимән;
 Жәнимни харап қилип ташливетмиғайсән.
 9 Уларниң маңа салған қилтиғидин,
 Қәбиһлик қилғучиларниң қапқанлиридин мени сақлиғайсән;
 10 Рәзилләр өзиниң торлириға жиқилсун,
 Мән болсам — өтүп кетимән.

141

141-күй *** Яр-йөләксизликтики дуа

1 Давут ғарда йошурунуп турған вақитта язған «Масқил»: —

Мән Пәрвәрдигарға авазимни аңлитип налә-пәрәд көтиримән;
 Пәрвәрдигарға авазим билән йелинимән; □
 2 Униң алдида дад-зарлиримни төкимән;
 Униңға аваричилигимни ейтимән.
 3 Роһум ичимдә түгишәй дәп қалғанда,
 Шу чағда басқан йолумни билгәнсән;
 Мән маңған йолда улар маңа қилтақ салди. ■
 4 Оң йенимға қарап баққайсән;
 Этрапимда мени тонуйдиган адәм йоқтур;
 Панаһғаһ йоқап кәтти;
 һеч адәм жәнимға көйүнмәйду.

□ **140:2** «Қолумниң көтирилиши сунулған кәчлик қурбанлиқтәк қобул болсун» — яки «Қолумниң көтирилиши сунулған кәчлик ашлиқ һәдийәдәк қобул болсун» — ибадәтханида каһинлар кәчлик қурбанлиқ яки һәдийә сунуштин авал, қоли билән шу қурбанлиқ-һәдийәләрни Худа алдида көтирәтти. ■ **140:2** Мис. 29:30; Ваһ. 5:8; 8:3 □ **140:5** «Чүнки мениң дуайим йәнила шуларниң рәзилликлиригә қарши болиду» — башқа бир хил тәржимиси: «Чүнки мениң дуайим уларға (рәзилләргә) күлпәт чүшкәндә улар үчүн давамлишивериду» (ибраний тилида «яманлиқ» һәм «күлпәт» бир сөз билән ипадилиниду). □ **140:6** «Хәлиқ мениң сөзлиримни аңлайду; чүнки бу сөzlәр шериндур» — «шерин» бәлким мошу йәрдә «жайида, орунлуқ» дегән мәнидә. □ **140:7** «Бириси отун ярғанда йәргә чечилған йериндилардәк, мана, устиханлиримиз тәһтисара ишиги алдида чечиветилди» — әйәтниң бир нәччә тәржимилири бар. Ибраний тилидики нусхисида, мошу сөз интайин ихчам болуп, чүшиниш тәс. ■ **140:7** Әз. 37:1,11,12 □ **141:1** «Давут ғарда йошурунуп турған вақитта язған «Масқил»: —...» — Давут пәйғәмбәр Саул падишадин қечип, икки қетим ғарда йошурунған вақтидики вақиәләр «Тәврат, «1Сам.» -22- һәм 24-бапта йезлиған. ■ **141:3** Зәб. 76:4

⁵ Мән Саңа пәряд кәтәрдим, и Пәрвәрдигар;
Саңа: «Сән мениң Башпанаһимсән,
Тирикләрниң зиминида болған Несивәмдурсән» — дедим.■

⁶ Мениң пәрядимға қулақ салғайсән;
Чүнки мән интайин харап әһвалға чүшүрүлдүм;
Мени қоғлиғучилиримдин қутулдурғайсән;
Чүнки улар мәндин күчлүктур.■

⁷ Сениң намиңни тәбриклишим үчүн,
Женимни түрмидин чиқарғайсән;
Һәққанийлар әтрапимда олишиду;
Чүнки Сән маңа зор меһриванлиқ көрситисән.

142

142-күй ••• Роһум түғишәй дәп қалди!

¹ Давут язған күй: —

Пәрвәрдигар, дуайимни аңлиғайсән;
Йелинишлиримға қулақ салғайсән;
Һәқиқәт-садақитиңдә һәм һәққанийитиңдә маңа жавап бәргәйсән.

² Өз қулуңни сораққа тартишқа турмиғайсән;
Чүнки нәзириңдә тирикләрниң һеч бири һәққаний испатланмайду.■

³ Чүнки дүшмән женимға зиянкәшлик қилмақта,
У һаятимни дәпсәндә қилди;

Мени худди өлгили узун болғанлардәк,
Қараңғу жайларда турушқа мәжбур қилиду.

⁴ Шуңа роһум ичимдә түғишәй дәп қалди;
Ичимдә қәлбим сунди.

⁵ Мән қедимки күнләрни әсләймән;
Сениң барлиқ қилғанлириң үстидә сегинип ойлинимән;
Қоллириң ишлигәнлирини хиялимдин өткүзимән.■

⁶ Қоллиримни Саңа қарап созуп интилимән;
Женим чаңқиған зиминдәк Саңа тәшнадур.
Селаһ.

⁷ Маңа тездин жавап бәргәйсән, и Пәрвәрдигар;
Роһум һалидин кетиду;
Дидариңни мәндин йошурмиғайсән;
Болмиса мән һаңға чүшидиғанлардәк болимән.

⁸ Меһир-муһәббитиңни таң сәһәрдә аңлатқайсән;
Чүнки таянғиним Сән;
Меңишим керәк болған йолни маңа билдүргәйсән;
Чүнки женим Саңа тәлмүрүп қарайду;■

⁹ Мени қутулдурғайсән, и Пәрвәрдигар, дүшмәнлиримдин;
Башпанаһ издәп Сениң йениңға қачимән.

¹⁰ Өз ирадәңгә әмәл қилишимқа мени үгәткәйсән;
Чүнки Сән мениң Худайимдурсән;

Сениң меһриван Роһуң мени түптүз зиминда йетәклигәй;□

¹¹ Өз нам-шөһритиң үчүн мени жанландурғайсән, и Пәрвәрдигар;

■ 141:5 Зәб. 15:5 ■ 141:6 Зәб. 40:3; 78:8; 115:6 ■ 142:2 Рим. 3, 4; Гал. 3, 4 ■ 142:5 Зәб. 76:6-13 ■ 142:8
Зәб. 24:1 □ 142:10 «...мени түптүз зиминда йетәклигәй» — яки «...мени түз көңүлләрниң зиминида йетәклигәй»,
«...мени диянәтлик зиминда йетәклигәй».

Өз һәққаныйитиндә җенимни аваричиликтин азат қилғайсән.
 12 Һәм меһри-шәпқитиндә дүшмәнлиримни үзүп ташливәткәйсән;
 Җенимни хар қилғанларниң һәммисини һалак қилғайсән;
 Чүнки мән Сениң қулуңдурмән. ■

143

143-күй ••• Падишаһниң ниҗатлиғи — хәлиқниң бәхити

¹ Давут язған күй: —

Қоллиримға җәң қилишни,
 Бармақлиримға урушни үгитидиған,
 Мениң Қорам Тешим Пәрвәрдиғарға тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун! ■
² Мениң өзгәрмәс шәпқитим вә мениң қорғиним,
 Мениң егиз мунарым вә ниҗаткарим,
 Мениң қалқиним вә таянғиним, мән Униңдин һимайә тапимән;
 У Өз хәлқимни қол астимда бойсундурғучидур! ■
³ И Пәрвәрдиғар, Сән униңдин хәвәр алидикәнсән, адәм дегән зади немә?
 Униң тоғрилиқ ойлайдикәнсән, инсан балиси дегән немә? ■
⁴ Адәм болса бир нәпәстурла, халас;
 Униң күнлири өтүп кетиватқан бир көләңгидур, халас. ■
⁵ И Пәрвәрдиғар, асманларни егилдүрүп чүшкәйсән;
 Тағларға тегип улардин ис-түтәк чиқарғайсән; ■
⁶ Чақмақларни чаққузуп уларни тарқитивәткәйсән;
 Оқлириңни етип уларни қийқас-сүрәнгә салғайсән; ■
⁷ Жуқиридин қоллириңни узитип,
 Мени азат қилғайсән;
 Мени улук сулардин,
 Яқа жуттикиләрниң чаңгилидин чиқарғайсән.
⁸ Уларниң ағзи қуруқ гәп сөзләйду,
 Оң қоли алдамчи қолдур. □
⁹ И Худа, мән Саңа атап йеңи нахша ейтимән;
 Онтарға тәңкәш болуп Саңа күйләрни ейтимән. □
¹⁰ Сән падишаларға ниҗатлиқ-ғәлибә беғишлайсән;
 Қулуң Давутни әҗәллик қиличтин қутулдурисән.
¹¹ Мени қутулдурғайсән, ят жуттикиләрниң қолидин азат қилғайсән;
 Уларниң ағзи қуруқ гәп сөзләйду,
 Оң қоли алдамчи қолдур.
¹² Шундақ қилип оғуллиримиз яшлиғида пухта йетилгән көчәтләргә охшайду,
 Қизлиримиз ордичә нәқишләнгән түврүкләрдәк болиду;
¹³ Ашлиқ амбарлиримиз толдурулуп,
 Түрлүк-түрлүк озуклар билән тәминләйдиған,
 Қойлиримиз отлақлиримизда миңлап, түмәнләп қозилайдиған;
¹⁴ Калилиримиз боғаз болидиған;
 Һеч ким бесип кирмәйдиған, Һеч ким җәңгә чиқмайдиған;

■ **142:12** Зәб. 85:14-16; 115:16 ■ **143:1** 2Сам. 22:35; Зәб. 17:35 ■ **143:2** 2Сам. 22:48; Зәб. 17:48-49 ■ **143:3** Аюп 7:17; Зәб. 8:5; 30:8; Ибр. 2:6 ■ **143:4** Аюп 8:9; 14:2, 3; Зәб. 39:6-7; 61:10; 101:12; Яқ. 4:14 ■ **143:5** Зәб. 18:8-10; 103:32 ■ **143:6** 1Сам. 7:10; 2Сам. 22:8; Зәб. 17:14-15 □ **143:8** «Оң қоли алдамчи қолдур» — бәлким қәсәм қилғанда қолини ялғандин көтәргән яки башқилар билән келишкәндә ялғандин қоллашқан.
 □ **143:9** «Онтарға тәңкәш болуп саңа күйләрни ейтимән» — «онтар» он тарлиқ чилтардәк бир саз.

Кочилиримизда һеч җедәл-ғовға болмайдиган; □
 15 Әһвали шундақ болған хәлиқ немидегән бәхитликтур!
 Худаси Пәрвәрдигар болған хәлиқ бәхитликтур!

144

144-күй *** Худаниң қилған улуқ әмәллирини кейинки әвлатқа баян қилиш *** «Елипбә тәртивилик» күй

1 Мәдһийә: Давут язған күй: —

□ | Мән Сени мәдһийиләп улуқлаймән, Худайим, и Падишаһ;

Намиңға әбәдил-әбәткичә тәшәккүр-мәдһийә қайтуримән.

2 □ | һәр күни Саңа тәшәккүр-мәдһийә қайтуримән,

Намиңға әбәдил-әбәткичә тәшәккүр-мәдһийә қайтуримән!

3 □ | Улуқдур Пәрвәрдигар, зор мәдһийиләргә лайиқтур!

Униң улуқлуғини сүрүштүрүп болғили болмас; ■

4 □ | Бир дәвир йеңи бир дәвиргә Сениң қилғанлириңни махтайду;

Улар қудрәтлик қилғанлириңни жакалайду; ■

5 □ | Мән һәйвитиңниң шәрәплик жулалиқини,

Вә карамәт мөҗизилириңни сеғинип сөзләймән;

6 □ | : Шуниң билән улар қорқунучлуқ ишлириңниң қудритини баян қилиду;

Мәнму улуқ әмәллириңни жакалаймән!

7 □ | Улар зор меһриванлиғиңни әсләп, уни мубарәкләп тарқитиду,

Һәққанлийлиғиң тоғрилиқ жуқури авазда күйләйду. ■

8 □ | Пәрвәрдигар меһри-шәпқәтлик һәм рәһимдилдур;

Асан ғәзәпләнмәйду, У зор меһир-муһәббәтликтур; ■

9 □ | Пәрвәрдигар һәммигә меһривандур;

Униң рәһимдиллиқлири барчә яратқанлириниң үстидидур;

10 □ | Сениң барлиқ ясиғанлириң Сени мәдһийиләйду, и Пәрвәрдигар,

Сениң мөмин бәндилириң Саңа тәшәккүр-мәдһийә қайтуриду.

11 □ | Улар падишалиғиңниң шәривидин хәвәр йәткүзиду,

Күч-қудритиңни сөзләйду;

12 □ | Шундақ қилип инсан балилириға қудрәтлик ишлириң,

Падишаһлиғиңниң шәрәплик һәйвиси аян қилиниду.

13 □ | Сениң падишалиғиң әбәдий падишалиқтур,

Сәлтәниәтиң әвлаттин-әвлатқичидур. □

14 □ | Пәрвәрдигар жиқилай дегәнләрниң һәммисини йөләйду,

Егилип қалғанларниң һәммисини турғузиду.

15 □ | Һәммәйләнниң көзлири Саңа тикилип күтиду;

Уларға өз вақтида рисқини тәқсим қилип берисән; ■

16 □ | Қолуңни ечишиң биләнла,

Барлиқ жан егилириниң арзусини қандурисән.

17 □ | Пәрвәрдигар барлиқ йоллирида һәққанийдур,

Ясиғанлириниң һәммисигә муһәббәтликтур.

□ **143:14** «Калилиримиз боғаз болидиган...» — башқа бир хил тәржимиси: «Улақлиримиз еғир жүкләрни көтиридиған...». ■ **144:3** Аюп 5:9; Зәб. 47:1-2; 95:4; 150:2 ■ **144:4** Қан. 4:9; 6:7 ■ **144:7** Зәб. 118:171-172 ■ **144:8** Мис. 34:6, 7; Чөл. 14:18; Зәб. 85:15; 102:8 □ **144:13** «изаһат» — йеқинда бәзи кона көчүрүлмиләрдин 13- вә 14-айәтиң арилиғида: — « Пәрвәрдигар вәдисида чиң туриду; барлиқ яратқанлириға меһривандур» дегән мәзмун болған йәнә бир нухиси тепилған (ибраний тилида «Нун» билән башлиниду). ■ **144:15** Зәб. 103:27

18 |□| Пәрвәрдигар Өзигә нида қилғанларниң һәммисигә йеқиндур,
 Өзигә һәқиқәттә нида қилғанларниң һәммисигә йеқиндур;
 19 |□| У Өзидин әйминидиғанларниң арзусини әмәлгә ашуриду;
 Уларниң пәрядини аңлап уларни қутқузиду.
 20 |□| Пәрвәрдигар Өзини сөйгәнләрниң һәммисидин хәвәр алиду;
 Рәзилләрниң һәммисини йоқитиду.
 21 |□| Ағзим Пәрвәрдигарниң мәдһийисини ейтиду;
 Барлиқ әт егилири әбәдил-әбәт униң муқәддәс намиға тәшәккүр-мәдһийә қайтурғай!

145

145-күй ••• Худа мәдһийиләнсун!

1 һәмдусана!
 И женим, Пәрвәрдигарни мәдһийилә!
 2 Мән һаят болсамла, Пәрвәрдигарни мәдһийиләймән;
 Вужудум бар болсила Худайимға күй ейтимән.
 3 Есилзадиләргиму,
 Инсан балисиғиму таянмаңлар,
 Уларда һеч мәдәт-нижәтлик йоқтур.■
 4 Мана, униң нәпәси кетиду,
 У өз туприғиға қайтип кетиду;
 Шу күндила арзу-нийәтлири йоқап кетиду.□
 5 Яқупниң Тәңриси мәдәтқари болған адәм,
 Пәрвәрдигар Худасини өз үмүти қилған адәм бәхитлиқтур!
 6 У асманларни, зиминни,
 Деңизни һәм униңда бар мәвжудатларни яратқандур;
 У һәқиқәт-садақәттә мәңгү туриду;
 7 Езилгүчиләр үчүн У һөкүм сүриду;
 Ач қалғанларға нан бериду.
 Пәрвәрдигар мәһбусларни азат қилиду;
 8 Пәрвәрдигар корларниң көзлирини ачиду;
 Пәрвәрдигар егилеп қалғанларни турғузиду;
 Пәрвәрдигар һәққанийларни сөйиду.■
 9 Пәрвәрдигар мусапирлардин хәвәр алиду;
 Житим-йесирләрни, тул хотунни йөләйду;
 Бирақ рәзилләрниң йолини әгир-бүгри қилиду.
 10 Пәрвәрдигар мәңгүгә һөкүм сүриду;
 И Зион, сениң Худайиң дәвирдин-дәвиргичә һөкүм сүриду!
 һәмдусана!■

146

146-күй ••• һәммигә Қадир Худаға һәмдусаналар ейтилсун!

1 һәмдусана! Яһни мәдһийиләңлар!
 Бәрһәқ, бундақ қилиш шериндур;
 Худайимизни күйләңлар!

■ 145:3 Зәб. 117:8, 9 □ 145:4 «У өз туприғиға қайтип кетиду» — ибраний тилида: «адәм» һәм «тупрақ, топа» бир сөздур. ■ 145:8 Зәб. 144:14; 146:3; Мат. 9:30; Луқа 13:13; Юһ. 9:7,32 ■ 145:10 Мис. 15:18; Зәб. 144:13

Мәдһийә оқуш инсанға яришиду.■

² Пәрвәрдигар Йерусалимни бена қилмақта;
Исраилниң сүргүн қилинғанлирини У жиғип келиду;□

³ У көңли сунуқларни давалайду;

Уларниң ярилирини таңиду.■

⁴ У юлтузларниң санини санайду;

Уларниң һәммисигә бир-бирләп исим қойиду.□ ■

⁵ Улуқдур Рәббимиз, зор қудрәтликтур;

Униң чүшиниши чәксиздур.

⁶ Пәрвәрдигар мулайим мөминләрни йөләп көтириду;

Рәзилләрни йәргичә төвән қилиду.

⁷ Пәрвәрдигарға тәшәккүрләр билән нахша ейтиңлар;

Күйләрни чилтарға тәңшәп ейтиңлар!

⁸ У асманни булутлар билән қаплитиду,

Зиминға ямғурни бекитиду,

Тағларда от-чөпләрни өстүриду;■

⁹ Малларға озук,

Тағ қарғисиниң жүҗилири зарлиғанда, уларға озук бериду;

¹⁰ Ат күчидин У зоқ алмайду;

Адәмниң чәбдәс путлирини хурсәнлик дәп билмәйду;

¹¹ Пәрвәрдигар бәлки Өзидин әйминидиғанларни,

Өзиниң өзгәрмәс муһәббитигә үмүт бағлиғанларни хурсәнлик дәп билиду.

147

147-күй ... һәммигә Қадир Худаға һәмдусаналар ейтилсун! — Ибраний тилида 146-күйниң давами

¹ Пәрвәрдигарни махтаңлар, и Йерусалим;

Худайиңни мәдһийилә, и Зион.

² Чүнки У дәрвазилириңниң тақақлирини мәһкәм қилиду;

Сениңдә туруватқан пәрзәнтлириңгә бәхит-бәрикәт бәрди.

³ У чәт-чегаралириңда арам-течлик жүргүзиду,

Сени буғдайниң есили билән қанаәтләндүриду.

⁴ У Өз әмир-бешарәтлирини йәр йүзигә әвәтиду;

Униң сөз-калами интайин тез жүгүриду.■

⁵ У ақ қарни жуңдәк бериду,

Қиравни күлләрдәк тарқитиду.

⁶ Униң музини нан увақлиридәк қилип парчиливетиду;

Униң соғуғи алдида ким туралисун?

⁷ У сөзини әвәтип, уларни еритиду;

Униң шамилени чиқирип, суларни аққузиду.

⁸ У Өз сөз-каламими Яқупқа,

Бәлгүлимилирини һәм һөкүмлирини Исраилға аян қилиду;

⁹ У башқа һеч бир әлгә мундақ муамилә қилмиғандур;

Униң һөкүмлирини болса, улар билип баққан әмәс.

■ **146:1** Зәб. 32:1; 92:1-3; 134:3 □ **146:2** «Пәрвәрдигар Йерусалимни бена қилмақта; Исраилниң сүргүн қилинғанлирини У жиғип келиду» — бу әйәткә қариғанда, мошу күй Исраил Бабилға сүргүн болғанлиғидин қайтип кәлгәндин кейин йезилған. ■ **146:3** Мис. 15:26; Аюп 5:18 □ **146:4** «У... уларниң һәммисигә бир-бирләп исим қойиду» — башқа бир хил тәржимиси: «У... уларни (юлтузларни) исмилирини чақирип опуққа чиқириду». ■ **146:4** Йәш. 40:26 ■ **146:8** Аюп 38:26, 27; зәб. 103:13-14; һош. 2:23, 24 ■ **147:4** Зәб. 32:9

Һәмдусана!■

148

148-күй .... Пүткүл аләм, Пәрвәрдигарни улуклаңлар!

¹ Һәмдусана!

Пәрвәрдигарни асманлардин мәдһийиләңлар;
Жуқири җайларда Уни мәдһийиләңлар;■

² Уни мәдһийиләңлар, барлиқ пәриштилири;
Уни мәдһийиләңлар, барлиқ қошунлири!

³ Уни мәдһийиләңлар, и қуяш һәм ай,
Уни мәдһийиләңлар, һәммә парлақ юлтузлар;

⁴ Уни мәдһийиләңлар, асманларниң асманлири,
Асмандин жуқури җайлашқан сулар!

⁵ Булар Пәрвәрдигарниң намини мәдһийилисун;
Чүнки У буйруған һаман, улар яратилғандур;■

⁶ У уларни әбәдил-әбәткичә турғузди;
Улар үчүн вақти өтмәйдиған бәлгүлимини буйруған.■

⁷ Пәрвәрдигарни зиминдин мәдһийиләңлар,
Деңиздики барлиқ әҗдиһалар, деңизниң барлиқ тәглири;

⁸ От, мөлдүз, қар, туман,
Униң сөзигә әмәл қилидиған җудунлуқ шамал;

⁹ Тағлар һәм барлиқ дөңләр,
Мевилик дәрәқләр, барлиқ кедир дәрәқлири,

¹⁰ Явайи һайванлар, барлиқ мал-варанлар,
Өмилигүчиләр һәм учар-қанатлар;

¹¹ Җаһан падишалири вә барлиқ қовмлар,
Әмирләр һәм йәр йүзидики барлиқ һаким-сотчилар;

¹² Һәм жигитләр һәм қизлар,
Бовайлар вә яшлар, —

¹³ Һәммиси Пәрвәрдигарниң намини мәдһийилисун;
Чүнки пәқәтла Униң нами алийдур;

Униң һәйвити йәр һәм асмандин үстүн туриду.■

¹⁴ Һәм У Өз хәлқиниң мүңгүзини,
Йәни барлиқ муқәддәс бәндилириниң мәдһийисини егиз көтәргүзгән;
Улар Исраил балилири,
Өзигә йеқин бир хәлиқтур!
Һәмдусана!□ ■

149

149-күй .... Қиямәт күнидики гәлибә үчүн мәдһийиләңлар!

¹ Һәмдусана!

Пәрвәрдигарға атап йеңи бир нахшини оқуңлар;

■ **147:9** Рос. 14:16 ■ **148:1** Лука 2:14; Вәһ. 5:13 ■ **148:5** Яр. 1:6-31; зәб. 32:6, 9 ■ **148:6** Аюп 14:5,13; 26:10; 38:33; зәб. 103:5; 118:91; Йәр. 31:35; 33:25 ■ **148:13** Пәнд. 18:10; Йәш. 12:4 □ **148:14** «Өз хәлқиниң мүңгүзини, йәни барлиқ муқәддәс бәндилириниң мәдһийиси...» — Тәвратта «мүңгүз» адәттә адәмниң нам-шөһрити яки һоқуқини билдүриду. Бу әйәттә у Исраилниң Худаға болған мәдһийилирини билдүриду. Бу әйәттики «көтириш» адәмниң қоли билән көтириш әмәс, бәлки Худа уларниң мәдһийә авазлирини көтиришини билдүриду. ■ **148:14** Зәб. 131:17

Мөмин бәндиләрнің жамаитидә Униң мәдһийисини ейтиңлар!

² Исраил өз Яратқучисидин шатлансун;

Сион оғуллири өз Падишасидин хуш болғай!■

³ Улар Униң намини уссул билән мәдһийилисун;

Униңға күйләрни дап һәм чилтарға тәңшәп ейтсун!■

⁴ Чүнки Пәрвәрдигар Өз хәлқидин сөйүнәр;

У мулайим мөминләрни нижатлиқ билән безәйду;

⁵ Униң мөмин бәндилири шан-шәрәптә роһлинип шат болғай,

Орунлирида йетип шат авазини яңратқай!□

⁶ Ағзида Тәңригә жүксәк мәдһийилири болсун,

Қоллирида қош бислиқ қилич тутулсун;■

⁷ Шунин билән улар әлләр үстидин қисас,

Хәлиқләргә жаза бежа жүргүзиду;

⁸ Әлләрнің падишалирини зәнжирләр билән,

Ақсүйәклирини төмүр кишәнлири билән бағлайду;■

⁹ Уларның үстигә пүтүлгән һөкүмни бежа кәлтүриду —

Униң барлиқ мөмин бәндилири мошу шәрәпкә несип болиду!

Һәмдусана!■

150

150-күй ••• Ахирида — нәқәт һәмдусана!

¹ Һәмдусана!

Тәңрини Униң муқәддәс жайида мәдһийиләңлар;

Қудрити парлап туридиған әршләрдә Уни мәдһийиләңлар;■

² Уни қудрәтлик ишлири үчүн мәдһийиләңлар;

Ғайәт улуклуғи үчүн Уни мәдһийиләңлар;

³ Уни бурға садаси билән мәдһийиләңлар;

Уни раваб һәм чилтар билән мәдһийиләңлар;

⁴ Уни дап һәм уссул билән мәдһийиләңлар;

Уни тарлиқ сазлар һәм нәй билән мәдһийиләңлар;

⁵ Уни җараңлиқ чаңлар һәм яңрақ чаңлар билән мәдһийиләңлар;

⁶ Барлиқ нәпәс егилири Яһни мәдһийилисун!

Һәмдусана!

■ **149:2** Зәб. 99:3 ■ **149:3** Зәб. 80:1-5 □ **149:5** «Орунлирида йетип шат авазини яңратқай!» — «орунлирида йетиш» бәлким: — (1) Йәһудийларның өрп-адәтлири бойичә, зияпәтләрдә мейманлар үчүн көрпиләр селинип, мейманлар йеничилап йетип дәстихандин алиду; шуңа мошу йәрдә хошаллиқ зияпәтләрни көрситиду; (2) мөмин бәндиләр шунчә хошал болуп, хошаллиғидин ухлалмайду; (3) өзлириниң аман-есән йетип-қопушлири үчүн шатлиниши керәк. ■ **149:6** 2Тес. 2:8; Ибр. 4:12; Вәһ. 1:16 ■ **149:8** Мат. 18:18 ■ **149:9** Қан. 4:6 ■ **150:1** Йәш. 6:3

Пәнд-несиһәтләр

Пәнд-несиһәтләрниң қәдир-қиммити

¹ Исраил падишаси Давутниң оғли Сулайманниң пәнд-несиһәтлири: —■

² Бу пәнд-несиһәтләр саңа әқил-парасәт, әдәп-әхлақни үгитип, сени ибрәтлик сөзләрни чүшинидиған қилиду; ³ саңа даналиқ, һәққанийлиқ, пәм-парасәт вә дуруслуқниң йолйоруқ-тәрбийисини қобул қилдуриду. ⁴ Бу пәнд-несиһәтләр наданларни зерәк қилип, яшларни билимлиқ вә сәзгүр қилиду; ⁵ буларға кулақ селиши билән даналар билимини ашуриду, йорутулған кишиләр техиму дана мәслиһәткә еришиду, □ ⁶ шундақла пәнд-несиһәтләр һәм тәмсилләрниң мәнәсини, данишмәнләрниң һекмәтлири һәм тилсим сөзлирини чүшинидиған қилиниду.

Яшларға несиһәт

⁷ Пәрвәрдиғардин қорқуш билимниң башлинишиду; □

Ахмақлар даналиқни вә тәрбийини көзгә илмайду. ■

⁸ И оғлум, атаңниң тәрбийисигә кулақ сал, анаңниң сөз-несиһәтидин айрилма; ⁹ чүнки улар сениң бешиңға тақалған гүл чәмбирәк, бойнуңға есилған марқан болиду.

¹⁰ И оғлум, яманлар сени азурса, уларға әгәшмигин.

¹¹ Әгәр улар: — Жүр, қапқан қуруп адәм өлтүрәйли;

Йошурунивелип, бирәр бегуна кәлгәндә урайли! □

¹² Тәһтисарадәк уларни жутуветәйли,

Сақ болсиму, һаңға чүшкәнләрдәк уларни жиқитайли; □

¹³ Улардин хилму-хил қиммәтлик мал-дунияға егә болуп, Өйлиримизни олжа билән толдурумиз.

¹⁴ Биз билән шерик бол,

Һәмәнимиз бир болсун, десә, —

¹⁵ И оғлум, уларға йолдаш болма,

Өзүңни уларниң изидин нери қил! □

¹⁶ Чүнки уларниң путлири рәзилликкә жүгүриду,

Қолини қан қилиш үчүн алдирайду. ■

¹⁷ Һәр қандақ учарқанат туюп қалғанда қапқан қоюш бекар аваричилиқтур;

¹⁸ Лекин булар дәл өз қенини төкүш үчүн сақлайду;

Өз жанлириға замин болушни күтиду.

¹⁹ Нәпси йоғинап кәткән һәр бир адәмниң йоллириниң ақивити мана шундақ;

Һарам мал-дуния өз егилириниң женини алиду. ■

Даналиқ садаси

²⁰ Бүйүк даналиқ кочида очуқ-ашкарә хитап қилмақта,

Чоң мәйданларда садасини аңлатмақта. □

²¹ Коча доқмушлирида адәмләрни чақирмақта,

■ **1:1** 1Пад. 4:32; Вәһ. 3:9 □ **1:5** «йорутулған киши» — ибараний тилида «ишларни, мәсиләләрни, башқа адәмни убдан чүшинидиған киши» дегән мәнидә. ■ **1:7** Аюп 28:28; Зәб. 110:10; Пәнд. 9:10; Топ. 12:13 □ **1:11** «...қапқан қуруп адәм өлтүрәйли» — ибраний тилида «...қапқан қуруп қан төкәйли». □ **1:12** «Тәһтисара» — өлгүчиләрниң роһлири қиямәт күнини күтидиған жай (ибраний тилида «шеол» дегән сөз). □ **1:15** «Өзүңни уларниң изидин нери қил!» — ибраний тилида «Путуңни уларниң йолидин нери қил!». ■ **1:16** Йәш. 59:7; Рим. 3:15 ■ **1:19** Аюп 8:13 □ **1:20** «даналиқ» — «Пәнд-несиһәтләр»дә «даналиқ» пәзиләтлик бир аялниң сүпитидә көрүниду. Бу «пәзиләтлик аял» 5:1-14, 6:20-35, 7:6-27, 9:13-18дә баян қилинған «паһишә аял» билән селиштурулуши «пәнд-несиһәтләр»ниң муһим бир темисидур.

Шәһәр дәрвазилирида сөзлирини жакалимақта: —

22 И саддилар, қачанғичә мошундақ наданлиққа берилисиләр?

Мәсқирә қилғучилар қачанғичә мәсқириликтин һозур алсун?

Ахмақлар қачанғичә билимдин нәпрәтләнсун?!□

23 Тәнбиһлиримгә кулақ селип маңған йолуңлардин янған болсаңлар еди!

Роһумни силәргә төкүп берәттим,

Сөзлиримни силәргә билдүргән болаттим.

24 Лекин чақирсам, аңлимидиңлар;

Қолумни узартсам, һеч қайсиңлар қаримидиңлар.■

25 Несиһәтлиримниң һәммисигә пәрва қилмидиңлар,

Тәнбиһимни аңлашни қилчә халимидиңлар.

26 Шуңа, бешиңларға балаю-қаза кәлгәндә күлимән,

Вәһимә силәргә йетиши билән мәсқирә қилимән.

27 Һалакәт елип кәлгән вәһимә үстүңләргә чүшкәндә,

Вәйранчилик силәргә қуюнтаздәк кәлгәндә,

Силәр еғир қайғуға вә азапқа муптила болғиниңларда —■

28 У чағда мошу кишиләр мәндин өтүнүп чақириду,

Мән пәрва қилмаймән,

Мени тәлмүрүп издисиму, тапалмайду.

29 Улар билимгә нәпрәтләнгинидин,

Пәрвәрдигардин әйминишни таллимиғинидин,

30 Мениң нәсиһитимни қилчә қобул қилғуси йоқлуғидин,

Тәнбиһимгиму пәрва қилмиғиниңлардин,

31 Улар өз бешини йәйду,

Өз қәстлиридин толук азап тартиду;

32 Чүнки саддиларниң йолдин чиқиши өз жениға замин болиду;

Ахмақлар раһәтлик турмушидин өзлирини һалак қилиду.

33 Лекин маңа кулақ салғанлар аман-есән яшайду,

Балаю-қазалардин, фәм-әндишләрдин халий болуп, хатиржәм туриду.

2

Даналиқниң мевиси

1 И оғлум, әгәр сөзлиримни қобул қилсаң,

Несиһәтлиримни қәлбиңгә пүксәң,

2 Әгәрдә даналиққа кулақ салсаң,

Йоруқлуққа еришишкә көңүл бәрсәң,

3 Әгәр әқил-парасәткә тәшна болуп илтижа қилсаң,

Йоруқлуққа еришиш үчүн жуқури авазда йелинсаң,

4 Әгәр күмүчкә интилгәндәк интилсәң,

Йошурун гөһәрни издигәндәк издисәң,■

5 Ундақта Пәрвәрдигардин һәқиқий қорқушни билидиған болисән,

Вә саңа Худани тонуш несип болиду.

6 Чүнки Пәрвәрдигар даналиқ бәргүчидур;

□ **1:22** «саддилар» — «Пәнд-несиһәтләр»дә «саддилар» (яки «наданлар») дегәнниң «үгәнмигәнләр», «саватқа еришигәнләр» дегән башқа хил тәржимилириму бар. «Ахмақлар қачанғичә билимдин нәпрәтләнсун?!» — оқурмәнләр шуниңға диққәт қилған болуши мүмкин, «даналиқ» мошу йәрдә «наданлар»ға («саддилар»ға) беваситә сөз қилсиму, лекин «ахмақлар»гә вә «мәсқирә қилғучилар»ға беваситә сөзлимайду. Чүнки рәзил йолларни тутқачқа, уларға һеч қандақ беваситә несиһәт тәсир қилмайду (8:4, 9:4, 7-8ниму көрүң). ■ **1:24** Йәш. 65:12; 66:4; Йәр. 13:10 ■ **1:27** Аюп 27:9; 35:12; Йәш. 1:15; Йәр. 11:11; 14:12; Әз. 8:18; Мик. 3:4 ■ **2:4** Мат. 13:44

Униң ағзидин билим билән йоруқлуқ чиқиду.■

7 У дурус яшаватқанлар үчүн мол һекмәт тәйярлап қойғандур,
У вижданлиқ адәмләр үчүн қалқандур.

8 У адиллиқ қилғучиларниң йоллирини асрайду,
Ихласмән бәндилириниң йолини қоғдайду.

9 У чағда һәққанийлиқ, адиллиқ вә дуруслуқни,
Шундақла һәр қандақ гезәл йолни чүшинидиған болисэн.

10 Даналиқ қәлбиңгә кириши биләнла,
Билим көңлүңгә йеқиши биләнла,

11 Пәм-парасәт сени қоғдайду,
Йоруқлуқ сени сақлайду.

12 Улар сени яман йолдин,
Тили зәһәр адәмләрдин қутқузиду;

13 Йәни тоғра йолдин чәтнигәнләрдин,
Қараңғу йолларда маңидиғанлардин,

14 Рәзиллиқ қилишни һозур көридиғанлардин,
Яманлиқниң зиянлирини хошаллиқ дәп билидиғанлардин,

15 Йәни әгир йолларда маңидиғанлардин,
Қиңғир йолда маңидиғанлардин қутқузиду.

16 Даналиқ сени бузуқ аялдин,

Йәни ширин сөzlәр билән аздурмақчи болған намәһрәм аяллардин қутқузиду.■

17 Бундақ аяллар яш вақтида тәккән жорисини ташлап,
Худа алдидики никаһ қәсимини унтуған вапасизлардиндур.

18 Униң өйигә баридиған йол өлүмгә апиридиған йолдур,
Униң маңидиған йоллири адәмни әрваһлар маканиға башлайду.

19 Униң қешиға барғанларниң бириму қайтип кәлгини йоқ,
Улардин бириму һаятлиқ йоллириға еришкини йоқ.

20 Шуларни чүшәнсәң яхшиларниң йолида маңисән,
Һәққанийларниң йоллирини тутисән.

21 Чүнки дурус адәм зиминда яшап қалалайду,
Мукәммәл киши бу йәрдә маканлишалайду.■

22 Лекин рәзилләр зиминдин үзүп ташлиниду,
Вапасизлар униңдин жулуветилиду.■

3

Яшларға сәмимий агаһландуруш

1 И оғлум, тәлимимни унтума,
Дегәнлиримни һемишә көңлүңдә чиң тут.□

2 Чүнки у саңа бәрикәтлик күнләр, узун өмүр вә хатиржәмлик қошуп бериду.□ ■

3 Мәһриван вә һәқ-сәмимий болуштин ваз кәчмә,
Буларни бойнуңға есивал,
Қәлбиңгә пүтивал.□ ■

■ 2:6 1Пад. 3:9,12; Яқ. 1:5 ■ 2:16 Пәнд. 5:3; 6:24; 7:5 ■ 2:21 Зәб. 36:29 ■ 2:22 Аюп 18:17; Зәб. 103:35 □ 3:1 «чиң тут» — дегән сөз ибраний тилида: «қоғда, мудәпиә қил» дегән мәниниму билдүриду. □ 3:2 «бәрикәтлик күнләр» — ибраний тилида «күнләрниң узунлуғи». ■ 3:2 Қан. 8:1; 30:20 □ 3:3 «қәлбиңгә пүтивал» — ибраний тилида «қәлбиңдики тахтайға пүтүвал» (Муса пәйғәмбәргә тапшурулған муқәддәс қанун икки таш тахтайға пүтүлгән еди). ■ 3:3 Мис. 13:9; Қан. 6:8

4 Шундақ қилғанда Худа вә бәндиләрниң нәзиридә илтипатқа лайиқ болисән, данишмән һесаплинисән. □

5 Өз әқлиңгә таянмай, Пәрвәрдигарға чин қәлбиң билән таянғин;

6 Қандақла иш қилсаң, Пәрвәрдигарни тонушқа интил;
У саңа тоғра йолларни көрситиду. □ ■

7 Өзүңни әқиллиқ санима;

Пәрвәрдигардин әйминип, яманлиқтин жирақ бол. ■

8 Шундақ қилғиниңда, бу ишлар дәрдиңгә дәрман,
Устиханлириңға илик болиду. □

9 Пәрвәрдигарниң һермитини қилип мал-дунияйиңдин һәдийәләрни сунғин,
Етизиңдин тунжа чиққан мәһсулатлириңдин Униңға атиғин; ■

10 Шундақ қилғиниңда, амбарлириң ашлиққа толуп ташиду,
Шарап көлчәклириңдә йеңи шарап ешип-тешип туриду. ■

11 И оғлум, Пәрвәрдигарниң тәрбийисигә бепәрвалиқ қилма,
Униң тәнбиһидин бәзмә. ■

12 Чүнки, ата әзиз көргән оғлиға тәнбиһ-тәрбийә бәргәндәк,
Пәрвәрдигар кимни сөйгән болса униңға тәнбиһ-тәрбийә бериду. ■

13 Даналиққа муйәссәр болған киши,
Йоруклуққа егә болған киши немидегән бәхитлик-һә!

14 Чүнки даналиқниң пайдиси күмүчниң пайдисидин көптур,
Қиммити сап алтунниңкидинму зиядидур. ■

15 У ләәл-якутлардин қиммәтликтур,
Интизар болған һәр қандақ нәрсәдин һеч бириму униңға тәң кәлмәстур. ■

16 Даналиқниң оң қолида узун өмүр,
Сол қолида байлиқ вә шөһрәт бардур.

17 Униң йоллири саңа хуш пурақ туюлур,
Униң барлиқ тәриқилири сени арам тапқузур.

18 У өзини тапқан адәмгә «һаятлик дәриғи» дур,
Уни чиң тутқан киши немидегән бәхитлик! □

19 Пәрвәрдигар даналиқ билән йәр-зиминни бәрпа қилди,
Һекмәт билән асманни орнатти.

20 Униң билими билән йәрниң чоңқур қатламлири йерилди,
Һәмдә булутлардин шәбнәм чүшти. □ ■

21 И оғлум! Даналиқ билән билимни көзүңдин чиқарма,
Пишқан һекмәт вә пәм-парасәтни чиң тут.

22 Шуниң билән улар жениңға жан қошиду,
Бойнуңға есилған есил маржандәк саңа гөзәллиқ қошиду.

23 Шу чағда йолуңда аман-есән маңалайсән,
Йолда путлашмайсән. ■

24 Ятқанда һеч немидин қорқмайсән,
Йетишиң биләнла татлиқ ухлайсән. ■

□ **3:4** «илтипатқа лайиқ болисән» — мошу йәрдә ибраний тилида «илтипат» дегән сөз икки бислиқ болуп, иккинчи мәнәси «гөзәллиқ»тур. □ **3:6** «Қандақла иш қилсаң,...» — ибраний тилида «Барлиқ йоллириңда...».

■ **3:6** 1Тар. 28:9 ■ **3:7** Рим. 12:16 □ **3:8** «дәрдиңгә дәрман... болиду» — ибраний тилида «киндигиңгә саламәтлик... болиду». ■ **3:9** Мис. 23:19; 34:26; Қан. 26:2-11; Мал. 3:10; Луқа 14:13 ■ **3:10** Қан. 28:8 ■ **3:11**

Аюп 5:17; Ибр. 12:5 ■ **3:12** Вәһ. 3:19 ■ **3:14** Аюп 28:15; Зәб. 18:11; Пәнд. 8:11,19; 16:16 ■ **3:15** Пәнд. 8:11

□ **3:18** «һаятлик дәриғи» — шүбһисизки, «Ерән бағчиси»дики Адәм атимиз вә һава анимизниң бәһримән болушиға тәйярланған «һаятлик дәриғи»ни көрситиду (Тәврат, «Яр.» 2:9). □ **3:20** «йәрниң чоңқур қатламлири йерилди» —

бәлким Нүһ пәйғәмбәрниң вақтидики «чоң топан» билән мунасивәтлик бәзи ишларни көрситиши мүмкин («Яр.» 7:11) ■ **3:20** Яр. 1:9,10 ■ **3:23** Зәб. 36:23-24; 90:9-12 ■ **3:24** Лав. 6:19; Аюп 11:19; Зәб. 3:6; 4:9; 90:5, 6

25 Бешиңға дәһшәтлик вәһимә чүшкәндә қорқмиғин,
Рәзилләрниң вәйранчилиғидин гәм қилмиғин! □ ■

26 Чүнки Пәрвәрдигар сениң таянчиңдур,
У путуңни қапқанлардин нери қилиду.

27 Пәкәт қолуңдин кәлсила, һажәтмәнләрдин яхшилиқни айимиғин.

28 Қолум-хошнилириң сениңдин өтнә сорап кирсә, «Қайтип кетип, әтә кәлгин, әтә берәй» — демигин.

29 Хошнаңға зиянкәшлик нийитидә болма,
Чүнки у саңа ишинип йениңда хатиржәм яшайду.

30 Бириси саңа зиян йәткүзмигән болса,
Униң билән сәвәпсиз мажиралашма. □

31 Зулумхор кишигә һәсәт қилма,
Униң йол-тәдбирлиридин һеч немини таллима. ■

32 Чүнки қиңғир йолларни маңидиғанлар Пәрвәрдигарниң нәзиридә жиркинчиликтур,
Лекин Униң сирдаш достлуғи дурус яшаватқан адәмгә тәәллүқтур. ■

33 Пәрвәрдигарниң ләнити рәзиллик қилғучиниң өйидидур,
Лекин У һәққаний адәмниң өйигә бәхит ата қилур. ■

34 Бәрһәқ, мәсқирә қилғучиларни У мәсқирә қилиду,
Лекин кичик пеил кишиләргә шәпқәт көрситиду. ■

35 Даналар шәһрәткә варислиқ қилиду,
Лекин һамақәтләр рәсва қилиниду. □

4

Хикмәт вә даналиқниң пайдиси

1 И оғуллар, атаңларниң несиһәтлирини аңлаңлар,
Көңүл қойсаңлар,
Йоруқлуққа еришисиләр.

2 Чүнки силәргә үгитидиғанлирим яхши билимдур,
Көрсәтмилиримдин ваз кәчмәңлар.

3 Чүнки мәнму атамниң юмран балиси едим,
Анамниң арзулуқ ялғуз оғли едим, ■

4 Атам маңа үгитип мундақ деди:
— Сөзлиримни есиңдә тут;

Көрсәтмилиримгә риайә қил,
Шуниң билән яшнайсән. ■

5 Даналиқни алғин, әқил тап,
Ейтқан сөзлиримни унтума, улардин чиқма.

6 Даналиқтин ваз кәчмә, у сени сақлайду;
Уни сөйгин, у сени қоғдайду.

7 Даналиқ һәммә ишниң бешидур;
Шуңа даналиқни алғин;
Барлиғиңни сәрп қилип болсаңму, әқил тапқин. ■

8 Даналиқни әзизлигин, у сени көтириду,

□ 3:25 «Рәзилләрниң вәйранчилиғидин гәм қилмиғин!» — яки «Рәзилләрниң бешиға чүшкән вәйранчиликтин гәм қилмиғин!». ■ 3:25 Аюп 5:21 □ 3:30 «сәвәпсиз мажиралашма» — яки «сәвәпсиз дәвалашма». ■ 3:31 Зәб. 36:1; 72:3; Пәнд. 23:17 ■ 3:32 Аюп 29:4; зәб. 24:9,12,14 ■ 3:33 Лав. 26:14-45; Қан. 28:15-68; Мал. 2:2 ■ 3:34 Яқ. 4:6; 1Пет. 5:5 □ 3:35 «Лекин һамақәтләр рәсва қилиниду» — яки «Лекин У (Худа) һамақәтләрни номуска қалдуриду» (ибраний тилида кинайә ишлитип, ахирқи сөз «көтирилиду» болиду). ■ 4:3 1Тар. 29:1 ■ 4:4 1Тар. 28:9 ■ 4:7 Пәнд. 23:23

Уни чиң кучағлиғанда, сени һәрмәткә сазавәр қилиду.

⁹ Бешиңға тақалған гүл чәмбирәктәк саңа гөзәллик елип келиду,
Саңа шөһрәтлик таж инъам қилиду.■

¹⁰ И оғлум, қулақ салғин, сөзлиримни қобул қилғин,
Шунда өмрүңниң жилири көп болиду.

¹¹ Мән саңа даналиқ йолини үгитәй,
Сени дуруслуқ йоллириға башлай.

¹² Маңғиниңда қәдәмлириң чәкләнмәйду,
Жүгүрсәң жиқилип чүшмәйсән.■

¹³ Алған тәрбийәңни чиң тут,
Қолуңдин кәткүзмигин;

Убдан сақлиғин уни,
Чүнки у сениң һаятиндур.

¹⁴ Яман адәмләр маңған йолға кирмә,
Рәзилләрниң изини басма.■

¹⁵ Уларниң йолидин өзүңни қачур,

Йолиға йеқин йолима;
Униңдин яндап өтүп кәт,
Нери кәткин.

¹⁶ Чүнки яманлар бирәр рәзиллик қилмиғичә ухлалмас,
Бирәрсини жиқитмиғичә уйқиси кәлмәс.

¹⁷ Яманлиқ уларниң озуғидур,
Зораванлиқ уларниң шарабидур.

¹⁸ Лекин һәққаныйларниң йоли гоә таң нуридур,
Күн чүш болғичә барғансери йоруйду.

¹⁹ Яманларниң йоли зулмәт кечидәк қап қараңғу,
Улар жиқилип, немигә путлишип кәткинини билмәйду.

²⁰ И оғлум, сөзлиримни көңүл қоюб аңла,
Гәплиримгә қулақ сал.

²¹ Уларни көзүңдә тутқин,
Жүригиңниң қетида қәдирләп сақлиғин.

²² Чүнки сөзлирим тапқанлар үчүн һаяттур,
Уларниң пүтүн тенигә саламәтликтур.■

²³ Қәлбиңни «һәммидин әзиз» дәп сап тут,
Чүнки барлиқ һаят ишлири қәлбтин башлиниду.

²⁴ Ағзиңни әгир гәптин жирақ тарт,
Ләвлириң езитқулуқтин нери болсун.

²⁵ Көзүңни алдиңға түз тиккин,
Нәзириңни алдиңға тоғра ташла;

²⁶ Маңидиған йолуңни убдан ойланғин,
Шундақ қилсаң ишлириң пухта болиду.

²⁷ Оңға, солға қаймиғин;
Қәдәмлириңни яманлиқ йолидин нери тарт.■

5

Бузуқчилик-панишиивазлиқниң ақивити балаю-апәттур, садиқлиқниң нәтижәси бәхит-саадәттур

¹ И оғлум, даналиғимға көңүл қойғин,
Идраклик сөзлиримгә кулақ салғин.

² Шундақ қилғиниңда ишқа сәзгүрлүк билән қарайдиған болисән,
Ләвлириң пәм-парасәттин айрилмайду.

³ Чүнки бузуқ хотунниң ағзидин һәсәл тамиду,
Ләвлири зәйтун йеғидин силиқтур;■

⁴ Лекин униң ақивити кәкридәк аччиқ,
Икки бислиқ қиличтәк өткүр.

⁵ Униң қәдәмлири өлүм гирдавиға елип бариду,
Тутқан йоли гөргә башлайду.□ ■

⁶ Һаятлиқ йолини қилчә билгүм йоқ дәп,
Басқан қәдәмлири турақсиз болиду,
Нәгә баридиғанлиғини һеч билмәйду.

⁷ Шуңа, и оғуллирим, сөзлиримни көңүл қоюп аңлаңлар,
Мениң дегәнлиримдин чиқмаңлар.

⁸ Ундақ хотундин жирақ қач!
Ишиги алдигиму йеқин йолима!

⁹ Болмиса, иззәт-абруюңни башқиларға тутқузуп қойисән,
Яшлиқ жилириңни рәһимсизләрниң қолиға тапшурисән!■

¹⁰ Ят адәмләр байлиқлириң билән өзини толдуриду,
Жапалиқ әжирлириңниң мевиси яқа жутлуқниң өйигә өтүп кетиду;

¹¹ Әжлиңдә налә-пәряд кәтәргиниңдә,
Әзайи-бәдиниң йәм болғанда,

¹² Шу чағда сән: — «Аһ, несиһәтләрдин неманчә нәпрәтләнгәндимән!
Көңлүмдә тәнбиһләрни неманчә кәмситкәндимән!

¹³ Немишкә устазлиримниң сөзини аңлимиғандимән?
Маңа тәрбийә бәргәнләргә кулақ салмиғандимән?

¹⁴ Жәмийәттиму, жамаәт алдидиму һәр хил номусқа қалғандәк болдум!» — дәп қалисән.□

¹⁵ Өзүңниң көлчигиңдики суни ичкин,
Өз булиқиндин еқиватқан судин һозурлан.□

¹⁶ Булақлириң урғуп һәр йәргә тарқилип кәтсә боламду?
Ериқлириңдики сулар кочиларда еқип жүрсә боламду?

¹⁷ Булар саңила хас болсун,
Ят кишиләргә тәгмисун!□

¹⁸ Булиқиң бәхит-бәрикәтлик болғай!
Яшлиғиңда алған хотунуң билән һозурлан.□

¹⁹ У чиши кейиктәк чирайлиқ! Жәрәндәк сөйүмлүк!
Униң бағридин һемишә қанаәттә болғайсән,

■ 5:3 Пәнд. 2:16; 6:24 □ 5:5 «гөр» — ибраний тилида «шеол», йәни «тәһтисара» дейилиду, у өлүкләрниң роһлири қиямәт күнини күтидиған йәр. ■ 5:5 Пәнд. 7:27 ■ 5:9 Пәнд. 6:34,35 □ 5:14 «Һәр хил номусқа қалғандәк болдум!» — яки «пүтүнләй завалиққа чүшкәндәкмән!». □ 5:15 «Өзүңниң көлчигиңдики су..., өз булиқиндин еқиватқан судин һозурлан» — шүбһисизки, өзиниң аялиниң муһәббитини көрситиду. □ 5:17 «Булақлириң урғуп һәр йәргә тарқилип кәтсә боламду? ... Булар саңила хас болсун, ят кишиләргә тәгмисун!» — 16-17-айәтләр шүбһисизки, көчмә мәнидә. Бизниңчә көчмә мәнаси: «Ишқи муһәббәтлириңни ят аялға бәрмә, пәқәт өз жораңғила беғишла; болмиса интайин номус иш болиду, рәстә-кочиларда рәсва болисән» дегәндәк болса керәк. Бәзи алимлар мошу айәттики «сулар» балиларни көрситиду, дәп қарап, мундақ тәржимә қилиду: — «Булақлириң урғуп һәр йәргә тарқилип кәтсун, ериқлириңдики сулар кочиларда еқип жүрсун (демәк, «пәрзәнтлириң урғуған булақлардәк һәр йәргә тарқалсун!»); пәқәтла саңила хас болсун, ят аялдин болған болмисун!». □ 5:18 «Булиқиң бәхит-бәрикәтлик болғай!» — «булиқиң» мошу айәттә «өз аялиң»ни көрситиду. Айәттиң иккинчи қисмини көрүң.

Униң қайнақ муһәббидин дайим хошаллиққа патқайсән. □

²⁰ И оғлум, немишкә ят аялға шәйда болисән?

Немишкә ят хотунниң қойниға өзүңни атисән?

²¹ Чүнки инсанниң һәммә қилғанлири Пәрвәрдигарниң көз алдида ашкариду,
У униң һәммә маңған йоллирини таразиға селип туриду. ■

²² Яман адәмниң өз қәбиһликлири өзини қапқанқа чүшүриду,
У өз гунайи билән сиртмаққа елиниду.

²³ У йолйоруқтин мәһрум болғанлиғидин женидин айрилиду,
Чекидин ашқан һамақәтлиги түпәйлидин йолдин езип кетиду.

6

Йәнә бир нәччә несиһәт

¹ И оғлум, әгәр достуңға борун болған болсаң,
Ят кишиниң қәрзини төләшкә қол беришип вәдә бәргән болсаң, □

² Әгәр өз сөзүңдин илинған болсаң,
Өз вәдәң билән бағлинип қалсаң,

³ У йеқиниңниң қолиға чүшкәнлигиң үчүн,
Амал қилип өзүңни униңдин қутқуз —

Дәрһал йеқиниңниң йениға берип, өзүңни кәмтәр тутуп *шу иштин* халий қилишини өтүнүп сора.

⁴ Жәрән шикарчиниң қолидин қутулушқа тиришқандәк,
Қуш овчиниң қолидин чиқишқа тиришқандәк,
Қутулмиғичә ухлап ятма,
Һәтта үгдәп арамму алма. ■

Чүмүлә

⁶ И һорун, чөмүлиниң йениға берип униңдин үгән,
Униң тирикчилик йоллириға қарап дана бол.

⁷ Уларниң башлиғи, әмәлдари, һөкүмдари йоқ болсиму,

⁸ Лекин улар язда жилиниң еһтияжи үчүн аш топливалиду,
Һосул пәслидә озук тәйярливалиду.

⁹ И һорун, қачанғичә ухлап ятисән?

Қачан орнуңдин турисән? ■

¹⁰ Сән: — Бирдәм көз жумувалай, бирдәм ухливалай,
Бирдәм қолумни қоштуруп йетивалай, — дәйсән.

¹¹ Лекин ухлап ятқанда, мискинлик қарақчидәк келип сени басиду,
Йоқсуллуқ худди қураллиқ булаңчидәк һужумға өтиду.

¹² Әрзимәс, пәйли бузуқ адәм һәммила йәрдә ялған ейтип, пәсликни сөзләйду. □

¹³ У көз қисип,
Путлири билән ишарә қилип,
Бармақлири билән көрситиду;

¹⁴ Көңлидә алдамчиликла ятиду,
У дайим рәзилликниң койида болиду,
Һәммила йәрдә жедел-мажира терийду.

□ **5:19** «Униң бағридин...» — ибраний тилида «Униң әмчәклиридин...». ■ **5:21** 2Тар. 16:9; Аюп 31:4; 34:21; Пәнд. 15:3; Йәр. 16:17; 32:19 □ **6:1** «борун» — кепил болған киши. ■ **6:4** Зәб. 131:4-5; Пәнд. 20:13 ■ **6:9** Пәнд. 13:4; 20:4; 24:33,34 □ **6:12** «Әрзимәс» — ибраний тилида «Белиалниң оғли» дейилиду. «Белиал»ниң мәнәси «әрзимәс» дегәнлик болуп, бәлким Иблисни көрситиду.

15 Шуңа униңға бекитилгән балаю-қаза уни туюқсиз басиду,
У бирақла давалиғусиз янжилиду.

16 Пәрвәрдиғар нәпрәтлинидиған алтә нәрсә бар,
Бәрһәқ, йәттә нәрсә Униңға жиркиничликтур.

17 Улар болса,
Тәкәббурлуқ билән қарайдиған көз,
Ялған сөзләйдиған тил,
Бигуналарниң қенини төкүзидиған қол,■

18 Сүйқәст ойлайдиған көңүл,
Яманлиқ қилишқа тез жүгүрәйдиған путлар,■

19 Ялған сөзләйдиған сахта гувачи,
Бурадәр-қериндашлири арисиға бөлгүнчилик салғучи кишидур.

Зинахорлуқтин өзүңни тарт

20 И оғлум, атаңниң әмригә әмәл қил;
Анаңниң көрсәтмисидин чиқма.■

21 Уларниң сөзини қәлбиңгә теңип,
Уларни бойнуңға маржандәк қилип есивал.■

22 Йолға чиққиниңда улар сени йетәкләйду,
Ухлиғиниңда улар сени сақлайду,
Уйқидин ойғанғиниңда улар сени хәвәрләндүриду.■

23 Чүнки Худаниң пәрмани йоруқ чирақ,
Униң муқәддәс қануни нурдур;
Тәрбийәниң тәнбиһлири болса һаятлиқ йолидур.■

24 Улар сени бузуқ хотундин сақлиғучи,
Ят хотунниң шерин сөзлиридин жирақ қилғучидур.■

25 Униң гузәллигигә көңлүңни бағлимиғин,
Униң қаш-көз ойнитиши сени әсиргә алмисун.

26 Чүнки бузуқ аяллар түпәйлидин адәмләр бир парчә нанғиму зар болиду,
Ят адәмниң зинахор аяли болса кишиниң қиммәтлик женини өзигә ов қиливалиду.

27 Отни қойнуңға салсаң,
Өз кийимиңни көйдүрмәмсән?

28 Чоғниң үстидә дәссәп маңсаң путуңни көйдүрмәмсән?

29 Башқиларниң аяли билән бир орунда ятидиған киши шундақ болиду;
Ким униңға тегип кәтсә ақивитидин қутулалмайду.

30 Ач қалғанда қосиғини тойғузуш үчүн оғрилиқ қилған кишини башқилар кәмситмәйду;

31 Шундақ туруқлуқ у тутулуп қалса,
Егисигә йәттени төләшкә тоғра келиду;
У өз өйидики һәммә нәрсисини тапшуриду.■

32 Һалбуки, башқиларниң хотуни билән зина қилғучи униңдинму *бәттәр* болуп, толиму
ғәпләтликтур;

Ундақ қилғучи өз-өзини һалак қилиду.

33 У зәхмәт йәйду, шәрмәндә болиду,
Униң рәсваси һеч өчүрүлмәйду.

34 Чүнки күнләш оти әрни дәрғәзәпкә кәлтүриду,
Интиқам алған күнидә у һеч рәһим қилмайду.

35 Төләм пули берәй десәңму у қобул қилмайду,
Һәр қанчә соға-салам бәрсәңму уни бесиқтурғили болмайду.

7

- 1 И оғлум, сөзлиримгә әмәл қил,
Тапшуруқлиримни жүригиндә сақла.
2 Тапшуруқлиримға әмәл қилсаң, яшнайсән;
Тәлимлиримни көз қаричуқуңни асриғандәк асра. ■
3 Уларни бармақлириңға теңип қой,
Қәлб тахтаңға йезивал. ■
4 Даналиқни, сән һәдә-сиңлим, дегин,
Пәм-парасәтни «туққиним» дәп чақир.
5 Шундақ қилсаң, улар сени ят хотундин жирақлаштуриду,
Ағзидин силиқ сөз чиқидиған йочун аялдин нери қилиду. ■

Бузуқ хотун

- 6 Бир қетим өйниң деризә көзнәклиридин ташқириға қаригинимда,
7 Бир нәччә яш, садда жигитләрни көрдүм,
Уларниң ичидин бир әқилсизни көрүп қалдим,
8 У коча бойлап бузуқ хотун турушлуқ доқмуштин өтүп,
Андин униң өйи тәрәпкә қарап маңди.
9 Кәчқурун қараңғу чүшкәндә,
Зулмәт кечә, ай қараңғусида ишики алдидин өтти.
10 Мана, өйдин бир хотун чиқип уни күтүвалди;
Кийими паһишә аялларниңкидәк болуп,
Нийити һейлә-микир еди.
11 Ағзи бишәм-һаясиз, наһайити жаһил бир хотун,
У өйидә турмайду, ■
12 Бирдә мәһәллидә, бирдә мәйданларда,
У кочилардики һәр доқмушта пайлап жүриду.
13 Һелиқи яш жигитни тартип, уни сөйүп,
Номуссизларчә униңға: —
14 «Өйүмдә «енақлиқ қурбанлиғи» гөши бар,
Мән бүгүн Худаға қәсәм қилған қурбанлиқни қилдим, □
15 Шуңа мән сизни чақирғили чиқтим,
Дидариңизға тәлпүнүп издидим.
Әнди сизни тепивалдим!
16 Карвитимға Мисирниң кәштилик, йоллуқ либас япқучлирини яптим.
17 Орун-көрпилиримгә хуш пурақ мурмәкки, муәттәр вә қовзақ дарчинларни чачтим. ■
18 Келиң, таң атқичә муһәббәтлишәйли, ойнап һозурлинайли,
Көңлимиз қанғичә өз ара әйш-ишрәт қилайли,
19 Ерим өйдә йоқ, жирақ сәпәргә чиқип кәтти.
20 У бир һәмян пул елип кәтти,
Ай толғичә у өйгә кәлмәйду» — деди.
21 Аял көп шерин сөзлири билән раса қизиқтурди,
Чирайлиқ гәплири билән уни әсир қиливалди. ■
22-23 Союшқа елип маңған өкүздәк,
Һамақәт киши кишән билән жазаға маңғандәк,

■ 7:2 Лав. 18:5; Пәнд. 4:4 ■ 7:3 Қан. 6:8; 11:18 ■ 7:5 Пәнд. 5:3 ■ 7:11 Пәнд. 9:13 □ 7:14 «енақлиқ қурбанлиғи» — Муса пәйғәмбәргә тапшурулған муқәддәс қанун бекиткән бир хил қурбанлиқ, униң әһмийити; (1) Худа билән болған енақлиққа еришиш үчүн; (2) Худаға алаһидә рәхмәт ейтиш үчүн; (3) Худаға дуа билән қилған қәсимини ипадиләш үчүн. Қурбанлиққа кала, қой яки өшкиму болиду. Бу хил қурбанлиқниң алаһидилиги, қурбанлиқ сунғучи киши уни қурбанлиқ қилғандин кейин, гөшидин елип йейәләйду. Мошу йәрдә бу аял: «Мән Худа алдида пак» демәкчи болиду. Бу пүтүнләй сахтипәзлик, әлвәттә. ■ 7:17 Күй. 4:14. ■ 7:21 Пәнд. 1:17

Қилтаққа чүшкән қуштәк,
Жигит униң кәйнидин маңди.
Жигирини оқ тешип өтмигучә,
У бу ишниң һаятиға замин болидиғанлиғини һеч билмәйду.

²⁴ И оғуллимни, сөзлиримни көңүл қоюп аңлаңлар,
Дегәнлимгә қулақ селиңлар,

²⁵ Қалбиңларни бундақ хотунниң йолиға кәткүзмәңлар,
Униң алдам халтисиға чүшүп кәтмәңлар.

²⁶ Бундақ аял нурғун кишиләрни жиқитип яриландурған,
Униң боғузлиған адәмлири толиму көптүр,

²⁷ Униң өйи болса тәһтисараниң кириш еғизидур,
Адәмни «һалакәт меһманханиси»ға чүшүрүш йолидур. □ ■

8

«Даналиқ» хитап қилиду

¹ Қулақ сал, даналиқ чақириватмамду?

Йоруқлуқ сада чиқириватмамду? ■

² Йолларниң еғиз жайлиридин,
Доқмушлардин у орун алиду,

³ Шәһәргә киридиған қовуқларниң йенида,
Һәр қандақ дәрваза еғизлирида у муражіәт қилмақта: —

⁴ «И мөтивәрләр, силәргә муражіәт қилимән,
Һәй, адәм балилири, садани силәр үчүн қилимән,

⁵ Гөдәк болғанлар, зерәкликни үгинивелиңлар,
Ахмақ болғанлар, йоруқлуққа еришиңлар! □

⁶ Маңа қулақ селиңлар,
Чүнки гөзәл нәрсиләрни дәп беримән,
Ағзимни ечип, дурус ишларни силәргә йәткүзимән.

⁷ Ейтқанлирим һәқиқәттүр,
Ағзим рәзилликтин нәпрәтлиниду; □

⁸ Сөзлиримниң һәммиси һәқ,
Уларда һеч қандақ һейлигәрлик яки әгитмилик йоқтүр.

⁹ Уларниң һәммиси чүшәнгәнләр үчүн ениқ,
Билим алғанлар үчүн дурус-тоғридур.

¹⁰ Күмүчкә еришкәндин көрә, несиһәтлимни қобул қилиңлар,
Сап алтунни елиштин көрә билимни елиңлар.

¹¹ Чүнки даналиқ ләәл-яқутлардин әвзәл,
Һәр қандақ әтиварлиқ нәрсәңму униңға тәң кәлмәстүр. ■

¹² Мән болсам даналиқмән,
Зерәклик билән биллә туримән,
Истиқамәттин келип чиққан билимни аян қилимән. □

□ **7:27 «тәһтисара»** — ибраний тилида «шеол», өлүкләрниң роһлири қиямәт күнини күтидиған йәр. ■ **7:27**
Пәнд. 2:18; 5:5 ■ **8:1** Пәнд. 1:20,21 □ **8:5 «Гөдәк болғанлар, ... ахмақ болғанлар, йоруқлуққа еришиңлар!»** — оқурмәнләр шуниңға диққәт қилған болуши мүмкин, «даналиқ» «наданлар»ға (яки «гөдәкләр» янки «саддилар»ға) беваситә сөз қилиду, пәқәт **бәзидә** «ахмақлар»гә беваситә сөз қилиду, лекин «мәсқирә қилғучилар»ға һәрғиз беваситә сөзлимайдү. Чүнки «мәсқирә қилғучилар» рәзил йолларни тутқини үчүн уларға һеч қандақ несиһәт тәсир қилмайду (1:22, 9:4, 7-8ниму көрүң). □ **8:7 «Ейтқанлирим һәқиқәттүр»** — ибраний тилида «Таңлайим һәқиқәтти сеғинип сөзләйдү». ■ **8:11** Аюп 28:15; Зәб. 18:11; Пәнд. 3:14,15; 16:16 □ **8:12 «...билимни аян қилимән»** — яки «...билимни тепип беримән».

- 13 Пәрвәрдигардин әйминиш — Яманлиққа нәпрәтлиниш демәктур;
Тәкәббурлуқ, мәғрурлуқ, яман йол һәм шум еғизни өч көримән.
- 14 Мәндә убдан мәслиһәтләр, пишқан һекмәт бар;
Мән дегән йоруқлуқ, қудрәт мәндидур.
- 15 Падишаһлар мән арқилиқ һөкүм сүриду,
Мәнсиз һакимлар адил һөкүм чиқармас.
- 16 Мән арқилиқла әмирләр идарә қилиду,
Алийжанаблар, йәр йүзидики барлиқ сорақчилар *тоғра* һөкүм қилиду.
- 17 Кимки мени сөйсә, мәнму уни сөйимән,
Мени тәлмүрүп издигәнләр мени тапалайду;
- 18 Мәндә байлиқ, шөһрәт,
Һәтта кониримас, көчмәс дөләт вә һәққаныйәтму бар. ■
- 19 Мәндин чиққан мевә алтундин,
Һәтта сап алтундин қиммәтликтур,
Мәндин алидигән дарамәт сап күмүчтинму үстүндур. ■
- 20 Мән һәққаныйәт йолиға маңимән;
Адаләт йолиниң оттурисида жүримәнки,
- 21 Мени сөйгәнләрни әмәлий нәрсиләргә мирас қилдуримән;
Уларниң ғәзнилирини толдуримән.
- 22-23 Пәрвәрдигар ишлирини башлишидила,
Қедимдә ясиғанлиридин бурунла,
Мән униңға тәвәдурмән. Әзәлдин тартипла — муқәддәмдә,
Йәр-зимин яритилмастила,
Мән тикләнгәнмән. □ ■
- 24 Чоңқур һаңлар, деңиз-океанлар апиридә болуштин авал,
Мән мәйданға чиқирилғанмән;
Мол су урғуп туридигән булақлар болмастинла,
- 25-26 Еғиз тағлар өз орунлириға қоюлмастинла, төпиликләр шәкилләнмәстинла,
Пәрвәрдигар бепаян зимин, кәң далаларни,
Аләмниң әслийдики топа-чаңлириниму техи яратмастинла,
Мән мәйданға чиқирилғанмән.
- 27-29 У асманларни бена қиливатқинида,
Деңиз йүзигә упуқ сизифини сизиватқинида,
Әрштә булутларни орунлаштуруп,
Чоңқур деңиздики булақ-мәнбәләрни мустәһкәмләватқинида,
Деңиз сулирини бекиткән даиридин ешип кәтмисун дәп пәрман чүшүриватқинида,
Бепаян зиминниң һуллирини қуруватқинида,
Мән у йәрдә едим; ■
- 30 Шу чағда гоя уста бир һүнәрвәндәк Униң йенида турған едим,
Мән һәрдайим Униң алдида шатлинаттим, мән Униң күндилик дилғарами едим; ■
- 31 Мән Униң алимидин, йәр-зиминидин шатлинип,
Дуниядики инсанлардин хурсәнлик тепип жүрәттим,
- 32 Шуңа и балилар, әнди маңа қулақ селиңлар;
Чүнки йоллиримни чиң тутқанлар нәқәдәр бәхит тапар! ■
- 33 Алған несиһәткә әмәл қилип,
Дана болғин, уни рәт қилма.
- 34 Сөзүмгә қулақ селип,
Һәркүни дәрвазилирим алдидин кәтмәй,

■ 8:18 Пәнд. 3:16 ■ 8:19 Пәнд. 3:14 □ 8:22-23 «Пәрвәрдигар ишлирини башлишидила...» — ибраний тилида «Пәрвәрдигар йолини башлишидила...». «...Мән тикләнгәнмән» — башқа бир хил тәржимиси «...Мән мәсиһ қилиндим». ■ 8:22-23 Юһ. 1:1 ■ 8:27-29 Аюп 26:10; Яр. 7:11; Яр. 1:9, 10; Аюп 38:10, 11; Зәб. 103:6-9. ■ 8:30 Юһ. 5:17 ■ 8:32 Зәб. 118:1, 2; 127:1; Лука 11:28

Ишиклирим алдида мени күтидиған киши нәқәдәр бәхитликтур!

³⁵ Кимки мени тапса һаятни тапиду,

Пәрвәрдигарниң шәпқитигә несип болиду. ■

³⁶ Лекин маңа гуна қилған һәр ким өз жениға зиян кәлтүриду,
Мени яман көргәнләр өлүмни дост тутқан болиду. □

9

Даналиқниң сөзиниң давами, бузуқ хотунниң сөзлири

¹ Даналиқ өзигә бир өй селип,
Униң йәттә түврүгини орнатти.

² У маллирини союп,
Есил шараплирини арилаштуруп тәйярлап,
Зияпәт дәстихинини яйди;

³ Дедәклирини *мешман чақиришқа* әвәтти,
Өзи шәһәрниң әң егиз жайлирида туруп: ■

⁴ «И саддилар, бу йәргә келиңлар, — дәп чақириватиду;
Наданларға:

⁵ Қени, нанлиримдин егиз тегип,
Мән арилаштуруп тәйярлиған шараплардин ичиңлар;

⁶ Наданлар қатаридин чиқип, һаятқа еришиңлар,
Йоруқлуқ йолида меңиңлар», — дәватиду.

⁷ һакавурларға тәнбиһ бәргүчи аһанәткә учрайду,
Қәбиһләрни әйиплигүчи өзигә дағ кәлтүриду.

⁸ һакавурларни әйиплимә, чүнки у саңа өч болуп қалиду;
һалбуки, дана кишини әйиплисәң, у сени сөйиду. ■

⁹ Дана адәмгә дәвәт қилсаң, әқли техиму толук болиду;
һәққаний адәмгә дурус йол көрсәтсәң,
Билими техиму ашиду.

¹⁰ Пәрвәрдигардин әйминиш даналиқниң башлинишидур,
Муқәддәс болғучини тонуш йоруқлуқтур. ■

¹¹ Мән даналиқ сәндә болсам, күнлириңни узартимән,
Өмрүңниң жилири көпийәр. ■

¹² Сәндә даналиқ болса, пайдини көридиған өзүңсән,
Даналиқни мазақ қилсаң зиян тартидиғанму өзүңсән.

¹³ Надан хотун ағзи бисәрәмжан, әқилсиздур,
һеч немә билмәстур. ■

¹⁴ У ишик алдида олтирип,
Шәһәрниң әң егиз жайлирида орун елип,

¹⁵ Удул өтүп кетиватқанларға:

¹⁶ «Кимки садда болса, бу йәргә кәлсун!» — дәватиду,
Вә әқилсизләрни:

■ 8:35 Пәнд. 12:2 □ 8:36 «Кимки мени тапса һаятни тапиду, Пәрвәрдигарниң шәпқитигә несип болиду.... Мени яман көргәнләр өлүмни дост тутқан болиду» — бу 8-бап һәмдә 9:1-12тики чоң тема «Даналиқ»тур. Бу баблардики хәвәрдин қариганда, әмәлийәттә «Даналиқ» бир шәхстур. Инжилда бу Шәхсниң Худа билән биллә мәңгүлүк турғучи Мәсиһ еқанлиги аян қилиниду (мәсилән «Юх.» 1:1-4, 18, «1Сор.» 1:24, 30, «Фил.» 2:5-11, «Кол.» 1:15-18, «Ибр.» 1:1-12, «1Юх.» 1:1-2, «Вәх.» 22:12-13 қатарлиқларни көрүң). ■ 9:3 Пәнд. 8:2 ■ 9:8 Мат. 7:6 ■ 9:10 Аюп 28:28; Зәб. 110:10; Пәнд. 1:7 ■ 9:11 Пәнд. 10:27 ■ 9:13 Пәнд. 7:11

17 «Оғриликчә ичкән су татлиқ болиду,

Оғрилап йегән нан тәмлик болиду!» — дәп чарқиватиду.■

18 Лекин чақирилғучи өлүкләрниң униң өйидә ятқанлиғидин бехәвәрду,

Униң бурунқи меһманлириниң аллиқачан тәһтисараниң тәғлиригә чүшүп кәткәнлигини у сәзмәс.□ ■

10

Падиша Сулайманниң һекмәтлик сөзлири

1 Падиша Сулайманниң пәнд-несиһәтлири: —

Дана оғул атисини шат қилар;

Әқилсиз оғул анисини қайғу-һәсрәткә салар.■

2 һарам байлиқларниң һеч пайдиси болмас;

Һәққанийәт инсанни өлүмдин қутулдуар.■

3 Пәрвәрдиғар һәққаний адәмниң женини ач қоймас;

Лекин у қәбийһләрниң нәпсини боғуп қояр.

4 һорунлуқ кишини гадай қилар;

Ишчанлиқ болса баяшат қилар.□ ■

5 Язда һосулни жиғивалғучи — дана оғулду;

Лекин орма вақтида ухлап ятқучи — хижаләткә қалдуридиған оғулду.

6 Бәрикәт һәққаний адәмниң бешиға чүшәр;

Амма зораванлиқ яманларниң ағзиға уар.□

7 һәққаний адәмниң ядиқари мубарәтур;

Яманларниң нами болса, сесиқ қалар.

8 Дана адәм йолйоруқ-несиһәтләрни қобул қилар;

Кот-кот, надан киши өз айиғи билән путлишар.■

9 Губарсиз жүргән кишиниң жүрүш-туруши турақлиқтур,

Йоллирини әгир қилғанниң кири ахири ашкарилиниду.

10 Көз ишаритини қилип жүридиғанлар адәмни дағда қалдуар;

Кот-кот, надан киши өз айиғи билән путлишар.

11 һәққаний адәмниң ағзи һаятлиқ булиқидур,

Амма зораванлиқ яманниң ағзиға уар.□ ■

12 Өчмәнлик жедел қозғар;

Меһир-муһәббәт һәммә гуналарни япар.■

13 Әқил-идрақлик адәмниң ағзидин даналиқ тепилар;

Әқилсизниң дүмбисигә палақ тегәр.■

14 Дана адәмләр билимләрни зиядә топлар;

Лекин ахмақниң ағзи уни һалакәткә йеқинлаштуар.

15 Мал-дуниялири гоя мәзмут шәһәрдәк байниң капалитидур;

Мискинни һалақ қилидиған иш дәл униң намратлиғидур.

16 һәққанийларниң әжирлири жанға жан қошар,

Қәбийһләрниң һосули гунанила көпәйтиштур.□

■ 9:17 Пәнд. 20:17 □ 9:18 «тәһтисараниң тәғлири» — «тәһтисара» (ибраний тилида «шеол») өлүкләрниң роһлири қиямәт күнини күтидиған йәр. ■ 9:18 Пәнд. 2:18 ■ 10:1 Пәнд. 15:20 ■ 10:2 Пәнд. 11:4 □ 10:4 «Һорунлуқ» — ибраний тилида: «қол бошлуғи». «Ишчанлиқ» — ибраний тилида: «әстайидиллиқниң қоли». ■ 10:4 Пәнд.

12:24 □ 10:6 «Амма зораванлиқ яманларниң ағзиға уар» — башқа бир хил тәржимиси: «Амма яманларниң ағзи зораванлиқни йошуар». ■ 10:8 Пәнд. 10:10 □ 10:11 «Һаятлиқ булиқи» — бәлким «Ерән бағчиси»дики «Һаятлиқ беридиған дәрәк»кә охшитилғандур. «Амма зораванлиқ яманниң ағзиға уар» — яки «Амма яманниң ағзи зораванлиқни йошуар». ■ 10:11 Пәнд. 10:6; 13:14 ■ 10:12 1Кор. 13:7; 1Пет. 4:8 ■ 10:13 Пәнд. 20:30

□ 10:16 «...гунанила көпәйтиштур» — яки «...гунайини бекитәр».

- 17 Несиһәтни аңлап уни сақлиғучи һаятлик йолиға маңар;
Тәнбиһләрни рәт қилған киши йолдин азғанлардур.
- 18 Адавәт сақлиған киши ялған сөзлимәй қалмас;
Төһмәт чаплиғанлар ахмақтур. □
- 19 Гәп көп болуп кәтсә, гунадин халий болмас,
Лекин ағзиға егә болған әқиллиқтур.
- 20 Һәққаний адәмниң сөзи худди сап күмүч;
Яманниң ойлири толиму әрзимәстур. □
- 21 Һәққаний адәмниң сөзлири нурғун кишини қувәтләр;
Ахмақлар әқли кәмлигидин өләр.
- 22 Пәрвәрдигарниң ата қилған бәрикити адәмни дөләтмән қилар;
У бәрикитигә һеч бир жапа-мушәққәт қошмас.
- 23 Ахмақ қәбиһликни тамашә дәп биләр;
Амма даналиқ йорутулған кишиниң хурсәнлигидур. □ ■
- 24 Яман киши немидин қорқса шуниңға учрар;
Һәққаний адәмниң арзуси әмәлгә ашурулар.
- 25 Яман адәм қуюндәк өтүп йоқар;
Лекин һәққаний адәм мәңгүлүк һулдәктур.
- 26 Адәм аччиқ су жутувалғандәк,
Көзигә ис-түтәк кирип кәткәндәк,
Һорун адәмни ишқа әвәткәнму шундақ болар. □
- 27 Пәрвәрдигардин әйминиш өмүрни узун қилар,
Яманниң өмри қисқартилар. ■
- 28 Һәққаний адәмниң үмүти хурсәнлик елип келәр;
Лекин рәзилниң күткини йоққа чиқар. ■
- 29 Пәрвәрдигарниң йоли дурус яшаватқанларға башпанәһдур;
Қәбиһлик қилғучиларға болса һалакәттур. ■
- 30 Һәққанийларниң орни мустәһкәмдур;
Яманлар зиминда узун турмас.
- 31 Һәққаний адәмниң ағзидин даналиқ чиқар;
Лекин шумлуқ тил кесип ташлинар.
- 32 Һәққаний адәмниң сөзи кишигә мок хушяқар;
Яман адәмниң ағзидин шумлуқ чиқар.

11

- 1 Ялған тараза Пәрвәрдигарға жиркиничлиқтур;
Адил жиң теши Уни хурсән қилар. ■
- 2 Тәкәббурлуқ билән биргә шәрмәндичилик әгишип келәр;
Лекин даналиқ кичик пеилларға һәмраһ болар. ■
- 3 Тоғриларниң сәмимийлиги өзини йетәкләр;
Лекин каззапларниң әгирлиги өзини вәйран қилар. ■
- 4 Худаниң гәзәп күнидә мал-дунияниң пайдиси болмас;
Лекин һәққанийәт адәмни өлүмдин қутқузар. ■

□ **10:18** «Адавәт сақлиған киши ялған сөзлимәй қалмас» — ибраний тилида: «Адавәт сақлиғучиниң ләвлири ялған болиду». □ **10:20** «Һәққаний адәмниң сөзи» — ибраний тилида: «Һәққаний адәмниң тили». «Яманниң ойлири» — ибраний тилида: «яманниң көңли». □ **10:23** «йорутулған» — ибараний тилида «ишни, башқа адәмни убдан чүшинидиған» дегән мәнидә. ■ **10:23** Пәнд. 14:9 □ **10:26** «Адәм аччиқ су жутувалғандәк...» — ибраний тилида: «Аччиқ су чишларға тәккәндәк...». ■ **10:27** Пәнд. 9:11 ■ **10:28** Аюп 8:13,14; 11:20; Зәб. 111:10 ■ **10:29** Пәнд. 13:6 ■ **11:1** Лав. 19:36; Қан. 25:13; Пәнд. 16:11; 20:10,23 ■ **11:2** Пәнд. 15:33; 16:18; 18:12 ■ **11:3** Пәнд. 13:6 ■ **11:4** Пәнд. 10:2; Әз. 7:19; Зәф. 1:18

- 5 Камил адәмниң һәққанийлиғи өзини түз йолға башлар;
Яман адәм өз яманлиғидин жиқилар.
- 6 Дурус адәмләрниң һәққанийлиғи өзлирини қутқузар;
Лекин каззаплар өз һейлә-һәйриңидин тутулар.
- 7 Рәзил адәм өлсә, униң үмүти йоққа чиқар;
Гунакарниң үмүти ахири қуруқ қалар.□
- 8 Һәққаний адәм қийинчиликтин халий қилинар;
Рәзил адәм униң орниға тутулар.■
- 9 Мунапиқлар өз ағзи билән йеқинини бузар;
Лекин һәққанийлар билими билән қутқузулар.
- 10 Һәққаний адәм ронақ тапса, шәһәр хуш болар;
Рәзил адәм һалак болса, хәлиқ тәнтәнә қилар.
- 11 Тоғриларниң бәрикәт тиләшлири билән шәһәр гүллинәр;
Лекин рәзилләрниң тили билән вәйран болар.
- 12 Өз йеқинини сөкидиған киши — әқилсиздур;
Амма йорутулған адәм ағзини жиғар.
- 13 Гәп тошуғучи мәхпийәтләрни ашқарилар;
Садик адәм аманәткә хиянәт қилмас.
- 14 Йойорук кам болса, әл-жут жиқилар;
Улуқ бир мәслиһәтчи болса, әл нижат тапар.□ ■
- 15 Ятқа борун болған киши зиян тартмай қалмас;
Қол беришип кепил болушни яман көргән кишиниң қулиқи тинич болар.□
- 16 Шапаәтлик аял иззәт-һөрмәтни қолдин бәрмәс;
Зораванлар байлиқни қолдин бәрмәс.
- 17 Рәһимдил өз-өзигә бәхит яритар;
Рәһимсиз өз тенини ағритар.
- 18 Яман адәмләрниң алған иш һәққи уларни алдар, бәрикәтсиз болар;
Амма һәққанийәт териғучи адәм әмәлий инъам алар.□
- 19 Һәққанийәт адәмгә һаятлик тапқузар;
Яманлиқни көзләп жүридиған киши өлүмгә йүз тутар.
- 20 Нийити бузуқ киши Пәрвәрдиғарға жиркеничликтур;
Амма йоли диянәтлик кишиләр униң хурсәнлигидур.
- 21 Қол тутушуп бирләшсиму, яманлар жазаға тартилмай қалмас;
Лекин һәққанийларниң нәсли нижат тапар.□ ■
- 22 Чирайлиқ амма тетиқсиз хотун,
Чошқиниң тумшуғиға алтун һалқа салғандәктур.
- 23 Һәққанийларниң арзуси пәқәт яхши мевә елип келәр;
Яманларниң күткини ғәзәп-һәпрәттур.
- 24 Бирәв мәртләрчә тарқатсиму, гүллинәр;
Йәнә бирәв беришкә тегишлигини айисиму, пәқәт намратлишар.
- 25 Мәрт адәм әтлинәр;
Башқиларни суғарғучи өзиму суғирилар.■
- 26 Ашлиқни сатмай бесивалған киши әлниң ләнитигә учрайду;
Лекин ашлиқни сетип бәргүчигә бәрикәт тилинәр.
- 27 Яхшилиқни издәп интилгән адәм шапаәт тапар;

□ **11:7** «Гунакарниң үмүти...» — башқа бир хил тәржимиси, «Күчлүкләрниң үмүти...». ■ **11:8** Зәб. 33:20; Пәнд. 21:18 □ **11:14** «Йойорук кам болса...» — башқа бир хил тәржимиси, «Көп мәслиһәтчиләр болса,...». «...нижат тапар» — яки «...бехәтәр турар». ■ **11:14** 1Пад. 12:1-20 □ **11:15** «Ятқа борун болған киши зиян тартмай қалмас» — 6:1 вә изаһатни көрүң. □ **11:18** «Яман адәмләрниң алған иш һәққи уларни алдар, бәрикәтсиз болар» — ибраний тилида «яман адәмниң иш һәққи ялған болар». □ **11:21** «Қол тутушуп бирләшсиму,...» — башқа бир хил тәржимиси: — «шүбһисизки,...». ■ **11:21** Пәнд. 16:5 ■ **11:25** Зәб. 111:9; 2Кор. 9:9

Яманлиқни издигән адәм өзи яманлиқ көрәр.■

28 Өз мал-дуниясиға таянғучи жиқилар;

Һәққаний киши йопурмақтәк көкирәр.■

29 Өз өйигә азарчилик салған киши шамалға мирас болар;

Әқилсиз адәм ақиланиниң қули болуп қалар.

30 Һәққанийниң беридиған мевиси «һаятлиқ дәриғи» дур;

Дана киши көңүлләрни һаятлиққа майил қилар.□

31 Қараңлар, һәққаний адәм бу дунияда сәһвәнлиги үчүн бәдәл төлигән йәрдә,

Рәзилләр билән гунакарларниң ақивити қандақ болар?□ ■

12

1 Кимки тәрбийини қәдирлисә, билимниму сөйгүчидур;

Лекин тәнбиһкә нәпрәтләнгән надан-һамақәттур.

2 Яхши нийәтлик адәм Пәрвәрдигарниң илтипатиға еришәр;

Амма Пәрвәрдигар һейлә-микирлик адәмниң гунайини бекитәр.

3 Адәмләр яманлиқ қилип аманлиқ тапалмас;

Лекин һәққанийларниң йилтизи тәврәнмәс.■

4 Пәзиләтлик аял ериниң тажидур;

Амма уни уятқа салғучи хотун униң устихинини чиритәр.■

5 Һәққаний адәмниң ой-пикри дурус һөкүм чиқарар;

Яманларниң несиһәтлири мәккарлиқтур.□

6 Яманларниң сөзлири қан төкидиған қилтақтур;

Лекин дурусниң сөзи адәмни қилтақтин қутулдуарар.■

7 Яманлар ағдурулуп, йоқилар;

Лекин һәққанийларниң өйи мәзмут турар.□ ■

8 Адәм өз зериклиги билән махташқа сазавәр болар;

Әгир нийәтлик киши көзгә илинмас.

9 Пеқир туруп хизмәтқари бар киши,

Өзини чоң тутуп ач жүргән кишидин яхшидур.■

10 Һәққаний адәм өз улиғиниму асарар;

Амма рәзил адәмниң болса һәтта рәһимдиллиғиму залимлиқтур.■

11 Тиришип терикчилик қилған деханниң қосиғи тоқ болар;

Амма хам хиялларға берилгән кишиниң әқли йоқтур.■

12 Яман адәм яманлиқ қилтиғини көзләп олтирар;

Амма һәққаний адәмниң йилтизи мевә берип турар.

13 Яман адәм өз ағзиниң гунайидин тутулар;

Һәққаний адәм мушәққәт-қийинчиликтин қутулар.□ ■

14 Адәм өз ағзиниң мевисидин қанаәт тапар;

■ 11:27 Зәб. 7:17; 9:15,16, 23; 56:7 ■ 11:28 Зәб. 1:3, 4; 91:13-15 □ 11:30 «һаятлиқ дәриғи» — мошу йәрдә «һаятлиқ дәриғи» дегәнлик, «Ерән бағчиси» дики Адәм атимиз вә һава анимизниң бәһримән болушиға тәйярланған дәрәқни көрситиду (З:18-айәтни көрүң). «... һаятлиққа майил қилар» — әйни тексттә «һаятлиқ» дегән сөз йоқ. Лекин һәққанийлик йолида Худаниң мөмин бәндилири адәмләрниң көңлини өзи үчүн алмайду, бәлки уларни Худаниң йолиға жәлип қилиду; шуңа толук мәнаси: «Ким дана болса кишиләрниң көңлини нижәт йолиға башлайду» дәп қараймиз. Мошу айәтни «Луқа» 5:10 билән селиштүргили болиду. □ 11:31 «Қараңлар, һәққаний адәм ...бәдәл төлигән йәрдә, рәзилләр билән гунакарларниң ақивити қандақ болар?» — бу айәт Инжил, «1Пет.» 4:18дә нәқил кәлтүрүлиду. ■ 11:31 1Пет. 4:17,18 ■ 12:3 Пәнд. 10:25 ■ 12:4 1Кор. 11:7 □ 12:5 «... ой-пикри дурус һөкүм чиқарар» — яки: «...ой-пикри дурустур». ■ 12:6 Пәнд. 1:11,18; 11:9 □ 12:7 «Яманлар ағдурулуп, йоқилар» — башқа бир хил тәжмисис: «Яманлар ағдурулғанда, йоқилар». ■ 12:7 Зәб. 36:36-40; Пәнд. 11:21 ■ 12:9 Пәнд. 13:7 ■ 12:10 Қан. 25:4 ■ 12:11 Пәнд. 28:19 □ 12:13 «Яман адәм өз ағзиниң гунайидин тутулар» — яки «Еғиздики итаәтсизликтин рәзил қапқан чиқар». ■ 12:13 Пәнд. 10:14; 18:7

Өз қоли билән қилғанлиридин униңға яндурулар.■

15 Ахмақ өз йолини тоғра дәп биләр;
Амма дәвәткә қулақ салған киши ақиланидур.■

16 Ахмақниң аччиғи кәлсә, тезла билинәр;
Зерәк киши һақарәткә сәвир қилар, сәтчиликни ашқарилимас.□

17 һәқиқәтни ейтқан кишидин адаләт билинәр;
Ялған гувалиқ қилғучидин алдамчилик билинәр.■

18 Бәзлиләрниң йениклик билән ейтқан гепи адәмгә санжилған қиличқа охшар;
Бирақ ақиланиниң тили дәрәкә дәрмандур.■

19 Растчил мәңгү турғузулиду;
Ләвзи ялған болса бирдәмликтур.□

20 Яманлиқниң койида жүргүчиниң көңлидә һейлә сақланғандур;
Аманлиқни дәвәт қилғучилар хошаллиққа чөмәр.

21 һәққаний адәмниң бешиға һеч күлпәт чүшмәс;
Қәбиһләр балаю-қазаға чөмүләр.

22 Ялған сөзләйдигәнниң ләвлири Пәрвәрдиғарға жиркиничликтур;
Лекин ләвзидә турғанларға У апирын еитар.

23 Пәмлик адәм билимини йошурар;
Бирақ ахмақ наданлиғини жакалар.■

24 Тиришчан қол һоқуқ тутар;
Һорун қол алванға тутулар.■

25 Көңүлниң ғәм-әндишиси кишини мүкчәйтәр;
Лекин меһриванә бир сөз кишини роһландурар.■

26 һәққаний киши өз дости билән биргә йол издәр;
Бирақ яманларниң йоли өзлирини адаштурар.□

27 Һорун өзи тутқан овни пиширип йейәлмәс;
Бирақ әтиварлиқ байлиқлар тиришчанға мәнсуптур.□

28 һәққанийлиқниң йолида һаят тепилар;
Шу йолда өлүм көрүнмәстур.

13

1 Дана оғул атисиниң тәрбийисигә көңүл қояр;
Мәсқирә қилғучи тәнбиһкә қулақ салмас.

2 Адәм дурус еғизиниң мевисидин һозурлинар;
Тузкорлар зораванлиққа һәвәс қилип зораванлиққа учрар.■

3 Сөздә еһтиятчан киши женини сақлап қалар;
Ағзи иштик һалакәткә учрар.

4 Һорунниң арзу-тилиги бар, лекин еришәлмәс;
Лекин тиришчан әтлинәр.

5 һәққаний адәм ялғанчиликтин жиркинәр;
Қәбиһ болса сесип, шәрмәндә болар.

6 Йоли дурусни һәққанийәт қоғдар;

■ 12:14 Пәнд. 13:2 ■ 12:15 Пәнд. 3:7 □ 12:16 «...һақарәткә сәвир қилар, сәтчиликни ашқарилимас» — ибраний тилида бу икки ибарә «икки бислиқ» бир сөз биләнла ипадиләнгән. ■ 12:17 Пәнд. 14:5 ■ 12:18 Зәб. 56:5; 58:8; Пәнд. 16:27 □ 12:19 «растчил» — ибраний тилида «һәқиқәтниң леви». «ләвзи ялған болса бирдәмликтур.» — ибраний тилида «ялғанчи тил болса бирдәмликтур». ■ 12:23 Пәнд. 13:16; 15:2 ■ 12:24 Пәнд. 10:4 ■ 12:25 Пәнд. 15:13 □ 12:26 «һәққаний киши өз дости билән биргә йол издәр» — башқа хил тәржимилири: «һәққаний киши өз достиниң көңлидикини тәкшүрәр», «һәққаний киши дост тутушта сәгәк болар» яки «һәққаний киши өз достига йол көрситәр». □ 12:27 «Бирақ әтиварлиқ байлиқлар тиришчанға мәнсуптур» — башқа бир хил тәржимиси: «Бирақ тиришчан киши өз тәәлуқатини әтиварлайду». ■ 13:2 Пәнд. 12:14

Лекин гунакарни рәзиллик жиқитар.■

⁷ Бәзиләр өзини бай көрсәткени билән әмәлийәттә қуруқ сәләттур;
Бәзиләр өзини йоқсул көрсәткени билән зор байлиқлири бардур.■

⁸ Өз байлиғи гөрүгә тутулған байниң жениға ара турар;
Бирақ йоқсуллар һеч вәһимини аңлимас.

⁹ һәққаний адәмниң нури шатлинип парлар;
Бирақ яман адәмниң чириғи өчүрүләр.■

¹⁰ Кибирликтин пәқәт жедәл-мажирала чиқар;
Даналиқ болса несиһәтни аңлиғанлар билән биллидур.

¹¹ Ишлимәй тапқан һарам байлиқ бәрикәтсиздур;
Тәр төкүп һалал тапқан гүллинер.■

¹² Тәлмүргинигә күтүп еришәлмәслик көңүлни сунуқ қилар,
Лекин тәшналиктә еришкини «һаятлиқ дәриғи»дур.□ ■

¹³ Худаниң калам-сөзигә писәнт қилмиған адәм гунаниң төлимигә қәриздар болар;
Лекин пәрманни қәдирлигән адәм яхшилиқ көрәр.

¹⁴ Ақиланиниң тәлими һаятлиқ бәргүчи булақтур,
У сени өлүм қапқанлиридин қутулдуар.■

¹⁵ Ақиланилик адәмни илтипатқа ериштүрәр;
Бирақ тузкорларниң йоли әгир-бүгри, жапалиқ болар.

¹⁶ Пәм-парасәтлик адәм билими билән иш көрәр;
Һамақәт өз наданлиғини ашкарилар.■

¹⁷ Рәзил алақичи бала-қазаға учрар;
Садиқ әлчи болса дәрдекә дәрмандур.

¹⁸ Тәрбийәни рәт қилған адәм намратлишип уятқа қалар;
Амма тәнбийһни қобул қилған һөрмәткә еришәр.

¹⁹ Әмәлгә ашқан арзу кишигә шерин туюлар;
Лекин ахмақлар яманлиқни ташлашни яман көрәр.

²⁰ Ақиланиләр билән биллә жүргән Дан. болар;
Бирақ ахмақларға һәмраһ болған налә-пәрядта қалар.□

²¹ Балайиқаза гунакарларниң кәйнидин бесип маңар;
Лекин һәққанийлар яхшилиқниң әжрини тапар.

²² Яхши адәм пәрзәнтлириниң пәрзәнтлиригә мирас қалдуар;
Гунакарларниң жиққан мал-дуниялири һәққанийлар үчүн топлинар.■

²³ Йоқсулниң ташландуқ йери мол һосул берәр,
Лекин адаләтсизликтин у вәйран болар.■

²⁴ Таяқни айиған киши оғлини яхши көрмәс;
Балини сөйгән киши уни әстайидил тәрбийиләп жазалар.■

²⁵ һәққаний адәм көңли қанаәт тапқичә озук йәр;
Яманниң қосиғи ач қалар.

14

¹ һәр бир дана аял өз аилисини ават қилар;
Ахмақ аял аилисини өз қоли билән вәйран қилар.□

² Дуруслуқ йолида маңидиған киши Пәрвәрдиғардин қорқар;

■ **13:6** Пәнд. 10:29; 11:3, 5, 6 ■ **13:7** Пәнд. 12:9 ■ **13:9** Аюп 18:5, 6; 21:17; Пәнд. 4:18 ■ **13:11** Пәнд. 10:2; 20:21 □ **13:12** «һаятлиқ дәриғи» — «Ерән бағчиси»дики, Адәм атимиз вә һава анимизниң бәһриман болушиға тәйярланған дәрәкни көрситиду (3:18ни көрүң). ■ **13:12** Пәнд. 13:19 ■ **13:14** Пәнд. 10:11; 14:27 ■ **13:16** Пәнд. 12:23; 15:2 □ **13:20** «...налә-пәрядта қалар» — яки «...зиян тартар». ■ **13:22** Аюп 15:29; 27:17 ■ **13:23** Пәнд. 12:11; 18:9 ■ **13:24** Пәнд. 23:13 □ **14:1** «... өз аилисини ават қилар» — ибраний тилида «... өз аилисини қуар».

Қиңғир йолда маңған киши Худани көзгә илмас.■

³ Ахмақниң тәкәббур ағзи өзигә таяқ болар;
Ақиланиниң ләвлири өзини қоғдар.

⁴ Улақ болмиса, еғил пак-пакиз турар;
Бирақ өкүзниң күчи болғандила саңа ашлиқ толар.□

⁵ Ишәшлик гувачи ялған ейтмас;
Сахта гувачи ялған гәпни нәпәстәк тинар.■

⁶ һакавурлар даналиқ издәп тапалмас;
Бирақ йорутулған адәмгә билим елиш асанға чүшәр.□

⁷ Бирәвниң ағзида билим йоқлуғини билип йәткәндә,
Униңдин өзүңни нери тарт.

⁸ Әқил-парасәтлик кишиниң даналиғи өз йолини ойлиништидур;
Ахмақларниң әқилсизлиги болса өзлириниң алдинишидур.

⁹ Ахмақлар болса «итаәтсизлик қурбанлиғи»ни көзгә илмайду,
Һәққанийлар арисидә болса илтипат тепилар.□

¹⁰ Көңүлдики дәрдни пәқәт өзила көтирәләр;
Көңүлдики хушлуққиму башқилар шерик болалмас.

¹¹ Яманниң өйи өрүлүп чүшәр;
Һәққаний адәмниң чедири гүллинип кетәр.

¹² Адәм балисиға тоғридәк көрүнидиған бир йол бар,
Лекин ақивити һалакәткә баридиған йоллардур.■

¹³ Оюн-күлкә болса қәлбтики фәм-қайғуни япар,
Хошаллиқ өтүп кәткәндә, фәм-қайғу йәнила қалар.■

¹⁴ Тоғра йолдин бурулуп янған адәм һаман өз йолидин тояр;
Яхши адәм өз ишидин қанаәтлинәр.■

¹⁵ Саддилар һәммә гәпкә ишинип кетәр;
Лекин пәм-парасәтлик киши һәр бир қәдәмни авайлап басар.

¹⁶ Дана адәм еһтиягчан болуп аваричиликтин нери кетәр;
Ахмақ һакавурлуқ қилип, өзигә ишинип алдиға маңар.□

¹⁷ Териккәк ахмақлиқ қилар;
Нәйрәңваз адәм нәпрәткә учрар.

¹⁸ Саддилар ахмақлиққа варислиқ қилар;
Пәм-парасәтликләр билимни өз тажи қилар.

¹⁹ Яманлар яхшиларниң алдида егиләр;
Қәбиһләр һәққанийниң дәрвазилири алдида баш урар.

²⁰ Намрат киши һәтта өз йеқиниғиму яман көрүнәр.
Байниң дости болса көптур.■

²¹ Йеқинини пәс көргән гунакардур;
Лекин мискинләргә рәһим қилған бәрикәт тапар.

²² Яманлиқ ойлиғанлар йолдин адашқанлардин әмәсму?
Бирақ яхшилиқ ойлиғанлар рәһим-шәпқәт, һәқиқәт-садиқлиққа муйәссәр болар.■

²³ Һәммә мейнәттин пайда чиқар;
Бирақ қуруқ параңлар адәмни муһтажлиқта қалдуар.

■ 14:2 Аюп 12:4 □ 14:4 «Улақ болмиса, еғил пак-пакиз турар...» — еғилниң сесиклиғи түпәйлидин еғилдики улақларни чиқириветиш толиму ахмақанлиқ, әлвәттә. ■ 14:5 Мис. 23:1; Пәнд. 12:17

□ 14:6 «Һакавурлар» — яки «Мәсқирә қилғучилар». □ 14:9 «Итаәтсизлик қурбанлиғи» — Муса пәйғәмбәргә тапшурулған «муқәддәс қанун»ға асасән, бириси башқиларға гуна қилип зиян йәткүзгән болса, Худадин кәчүрүм елиш үчүн авал тартқучиға шу гунайини етирап қилип, аз дегәндә икки һәссә төләм берип, андин итаәтсизлиги үчүн қилинидиған қурбанлиқни («итаәтсизлик қурбанлиғи»ни) ибадәтханида Худаға атап бериши керәк еди. Башқа бир хил тәржимиси «Ахмақлар итаәтсизлиғигә нисбәтән йениклик билән күлүп қойиду». ■ 14:12 Пәнд. 16:25 ■ 14:13 Пәнд. 5:4 ■ 14:14 Пәнд. 1:31 □ 14:16 «аваричиликтин» — яки «яманлиқтин». ■ 14:20 Пәнд. 19:4, 7

■ 14:22 Луқа 6:38

- 24 Ақиланиләр үчүн байлиқлар бир таждур;
Ахмақларниң наданлиғидин пәқәт йәнә шу наданлиқла чиқар.
- 25 Һәққаний гувалиқ бәргүчи кишиләрниң һаятини қутқузар;
Ялған-явидақ сөзләйдиған гувачи ялған гәпни нәпәстәк тинар.
- 26 Пәрвәрдигардин қорқидиғанниң күчлүк йөләнчүки бар,
Униң балилириму һимайигә егә болар.
- 27 Пәрвәрдигардин қорқуш һаятниң булиқидур;
У кишини әжәллик қапқанлардин қутқузар. □ ■
- 28 Падишаһниң шан-шәриви пухрасиниң көплигидиндур;
Пухрасиниң кәмлиги әмирниң һалакитидур.
- 29 Еғир-бесиқ киши интайин ақил кишидур;
Чечилғақ ахмақлиқни улуқлар.
- 30 Хатиржәм көңүл тәнниң сақлиғидур;
Һәсрәт чекиш болса сүйәкләрни чиритар.
- 31 Мискинни бозәк қилғучи — Пәрвәрдигарға һақарәт қилғучидур;
Һәжәтмәнләргә шапаәт қилиш Уни һөрмәтлигәнлиқтур. ■
- 32 Яман өз яманлиғи ичидә жиқитилар;
Һәққаний адәм һәтта сәқратта ятқандиму хатиржәм болар. □
- 33 Йорутулған кишиниң көңлидә даналиқ ятар;
Бирақ ахмақниң көңлидикиси ашқарә болмай қалмас. ■
- 34 Һәққанийәт һәр қайси әлни жуқури көтирәр;
Гуна һәр қандақ милләтни номусқа қалдуар.
- 35 Падишаһниң илтипати әқиллиқ хизмәткарниң бешиға чүшәр;
Бирақ униң гәзиви номуста қалдурғучи уятсиз хизмәткариниң бешиға чүшәр. □

15

- 1 Мулайим жавап гәзәпни басар;
Қопал сөз аччиқни қозғар. ■
- 2 Ақиланиләрниң тили билимни жары қилар;
Ахмақниң ағзи қуруқ гәп төкәр. ■
- 3 Пәрвәрдигарниң көзи һәр йәрдә жүрәр;
Яхши-яманларни көрүп турар. □ ■
- 4 Шипа йәткүзгүчи тил худди бир «һаятлик дәриғи» дур;
Тили әгирлик кишиниң роһини сундуар. □ ■
- 5 Ахмақ атисиниң тәрбийисигә писәнт қилмас;
Лекин атисиниң тәнбиһигә қулақ салған зерәк болар.
- 6 Һәққанийниң өйидә гөһәрләр көптур;
Бирақ яманниң тапавити өзигә аваричилик тапар.
- 7 Дананиң ләвлири билим тарқитар;
Ахмақниң көңлидин һеч билим чиқмас.
- 8 Яманларниң қурбанлиғи Пәрвәрдигарға жиркинчиликтур;

□ 14:27 «һаятниң булиқи» — 13:14ниму көрүң. ■ 14:27 Пәнд. 10:11; 13:14 ■ 14:31 Пәнд. 14:21; 17:5
□ 14:32 «Яман өз яманлиғи ичидә жиқитилар; һәққаний адәм ... хатиржәм болар» — толук әйәтниң башқа бир хил тәржимиси: «Күлпәт кәлгәндә, яман адәм һайдиветилиду; бирақ һәққаний адәм сәқратта ятқандиму панаһлиқ болар». ■ 14:33 Пәнд. 10:14; 12:23; 13:16 □ 14:35 «Номуста қалдурғучи уятсиз хизмәткар...» — ибраний тилида «номуста қалдурғучи» вә «уятсиз» дегән икки ибарә бирла икки бислиқ сөз билән билдүрүлиду. ■ 15:1 Пәнд. 25:15 ■ 15:2 Пәнд. 12:23; 13:16; 15:28 □ 15:3 «Яхши-яманлар...» — ибраний тилида «яман-яхшилар» дегәнлик билән билдүрүлиду. ■ 15:3 Аюп 34:21; Пәнд. 5:21; Йәр. 16:17; 32:19 □ 15:4 «Шипа йәткүзгүчи тил» — яки «мәһриван тил». «һаятлик дәриғи» — 3:18-әйәттики изаһатни көрүң. ■ 15:4 Пәнд. 12:18; 13:14

Дурусларниң дуаси Униң хурсәнлигидур.■

9 Яманларниң йоли Пәрвәрдигарға жиркиничликтур;
Лекин һәққанийәтни интилип издигүчини У яхши көрәр.

10 Тоғра йолдин чиққанлар азаплиқ тәрбийини көрәр;
Тәнбиһгә өч болғучи өләр.

11 Тәһтисара вә һалакәт Пәрвәрдигарниң көз алдида очуқ турған йәрдә,
Инсан көңлидики ой-пикирни қандақму Униңдин йошуралисун?!□ ■

12 һакавур тәнбиһ бәргүчини яқтурмас;
У ақиланиләрдин несиһәт елишқа бармас.□

13 Көңүл шат болса, хуш чирай болар;
Дәрд-әләм тартса, роһи сунар.■

14 Йорутулған көңүл билимни издәр;
Әқилсизниң ағзи наданлиқни озук қилар.

15 Езилгәнләрниң һәммә күнлири тәстә өтәр;
Бирақ шат көңүл һәр күнини һейттәк өткүзәр.

16 Зор байлиқ билән беарамлиқ тапқандин,
Азға шүкүр қилип, Пәрвәрдигардин әймәнгән әвзәл.■

17 Нәпрәт ичидә йегән бордақ гөштә қилинған катта зияпәттин,
Меһир-муһәббәт ичидә йегән көктәт әвзәл.■

18 Териккәк киши жедел чиқирар;
Еғир-бесиқ талаш-тартишларни тиничландурар.■

19 Һорунниң йоли тикәнлик қашадур,
Дурус адәмниң йоли көтирилгән йолдәк дағдамдур.

20 Дана оғул атисини шат қилар;
Әқилсиз адәм анисини кәмситәр.■

21 Әқли йоқ киши ахмақлиғи билән хуштур;
Йорутулған киши йолини тоғрилап маңар.■

22 Мәслиһәтсиз иш қилғанда нишанлар әмәлгә ашмас;
Мәслиһәтчи көп болғанда муддиалар әмәлгә ашурулар.■

23 Кишигә жайида бәргән жававидин хуш болар,
Дәл вақтида қилған сөз нәқәдәр яхшидур!

24 һаятлиқ йоли әқиллиқ кишини жуқуриға башлайдуки,
Уни чоңқур тәһтисарадин қутқузар.□

25 Пәрвәрдигар тәкәббурниң өйини жулуветәр;
Бирақ У тул хотунларға пасилларни турғузар.■

26 Яманларниң ой-пикри Пәрвәрдигарға жиркиничликтур;
Бирақ сап дилниң сөзлири сөйүмлүктур.□ ■

27 Ач көз киши өз аилисигә аваричилик кәлтүрәр;
Пара елишқа нәпрәтләнгән киши күн көрәр.■

28 һәққаний адәм қандақ жавап бериштә қайта-қайта ойлинар;
Яман адәмниң ағзидин шумлуқ төкүләр.

29 Пәрвәрдигар яман адәмдин жирақтур;
Бирақ У һәққанийниң дуасини аңлар.■

30 Хуш көзләр көңүлни шатландурар;

■ 15:8 Пәнд. 21:27; Йәш. 1:11; Йәр. 6:20; Ам. 5:21 □ 15:11 «Тәһтисара» — өлгәнләрниң роһлири баридиған жайни көрситиду. ■ 15:11 2Тар. 6:30; Зәб. 7:10; 43:21-22; Йәр. 17:9,10; Юһ. 2:24, 25; 21:17; Рос. 1:24 □ 15:12 «Һакавур» — яки «мәсқирә қилғучи». ■ 15:13 Пәнд. 17:22; 18:14 ■ 15:16 Зәб. 37:16; Пәнд. 16:8 ■ 15:17 Пәнд. 17:1 ■ 15:18 Пәнд. 28:25; 29:22 ■ 15:20 Пәнд. 10:1 ■ 15:21 Пәнд. 10:23; 14:9 ■ 15:22 Пәнд. 11:14 □ 15:24 «тәһтисара» — өлгәнләрниң роһлири барған жайни көрситиду. ■ 15:25 Пәнд. 2:21,22; 12:7; 14:11 □ 15:26 «ой-пикри» — яки «планлири». ■ 15:26 Пәнд. 6:18 ■ 15:27 Пәнд. 1:19 ■ 15:29 Зәб. 9:38; 33:16-20; 144:18, 19

Хуш хәвәр устиханларға гөш-май қондурар.■

³¹Һаятликқа елип баридиған тәнбиһкә қулақ салған киши даналарниң қатаридин орун алар.

³²Тәрбийәни рәт қилған өз җенини хар қилар;

Тәнбиһгә қулақ салған йорутулар.

³³Пәрвәрдигардин қорқуш адәмгә даналиқ үгитәр;

Авал кәмтәрлик болса, андин шөһрәт келәр.■

16

¹Көңүлдики нийәтләр инсанға тәвәдур;

Бирақ тилниң җавави Пәрвәрдигарниң илкидидур.■

²Инсан өзиниң һәммә қилған ишини пак дәп биләр;

Лекин қәлбдики нийәтләрни Пәрвәрдигар таразиға селип тартип көрәр.□ ■

³Нийәт қилған ишлириңни Пәрвәрдигарға тапшурғин,

Шундақ қилғанда планлириң пишип чиқар.■

⁴Пәрвәрдигар барлиқ мәвжудийәтниң һәр бирини мәлум мәхсәт билән апиридә қилған;
Һәтта яманларниму балаю-апәт күни үчүн яратқандур.■

⁵Тәкәбурлуққа толған көңүлләрниң һәр бири Пәрвәрдигарға жиркинчиликтур;

Қол тутушуп бирләшсиму, җазасиз қалмас.□ ■

⁶Муһәббәт-шәпқәт вә һәқиқәт билән гуналар кафарәт қилинип йепилар;

Пәрвәрдигардин әйминиш адәмләрни яманлиқтин халий қилар.□

⁷Адәмниң ишлири Пәрвәрдигарни хурсән қилса,

У һәтта дүшмәнлириниму униң билән енақлаштулар.

⁸Һалал алған аз,

Һарам алған көптин әвзәлдур.■

⁹Инсан көңлидә өз йолини тохтитар;

Амма қәдәмлирини тоғрилайдиған Пәрвәрдигардур.

¹⁰Һәтта падишаниң ләвлиригә қаритип әпсун оқулсиму,

Униң ағзи тоғра һөкүмдин чәтнимәс.□

¹¹Адил тараза-мизанлар Пәрвәрдигарға хастур;

Тараза ташлириниң һәммисини У ясиғандур.■

¹²Падиша рәзиллик қилса жиркинчиликтур,

Чүнки тәхт һәққанийәт биләнла мәһкәм турар.

¹³Һәққаний сөзлигән ләвләр падишаларниң хурсәнлигидур;

Улар дурус сөзлигүчиләрни яхши көрәр.

¹⁴Падишаһниң қәһри гоя өлүмниң әлчисидур;

Бирақ дана киши униң ғәзивини тиничландурар.■

¹⁵Падишаһниң чирайиниң нури кишигә җан киргүзәр;

■ **15:30** Пәнд. 25:25 ■ **15:33** Пәнд. 1:7; 9:10; 18:12 ■ **16:1** Пәнд. 16:1; 19:21; 20:24; Йәр. 10:23 □ **16:2** «қәлбдики нийәтләр» — ибраний тилида «(адәмләрниң) роһлири» дейлиду. ■ **16:2** Пәнд. 21:2 ■ **16:3** Зәб. 36:5; 54:23; Мат. 6:25; Луқа 12:22; 1Пет. 5:7 ■ **16:4** Аюп 21:30 □ **16:5** «қол тутушуп бирләшсиму,...» — башқа бир хил тәрҗимиси: «шубһисизки,...». ■ **16:5** Пәнд. 6:17; 8:13; 11:21 □ **16:6** «...гуналар кафарәт қилинип йепилар» — Тәврат дәвридә, гуналар қурбанлиқлар арқилиқ «йепилип кәчүрүм қилинди» (йәни, «кафарәт қилинди»). Инҗил дәвригә кәлгәндила, гуналар «елип ташланди» (мәсилән, «Юһ.» 1:29). ■ **16:8** Зәб. 36:16; Пәнд. 15:16 □ **16:10** «Һәтта падишаниң ләвлиригә қаритип әпсун оқулсиму, униң ағзи тоғра һөкүмдин чәтнимәс» — йәнә икки хил тәрҗимиси бар: (1) «Падишаһниң ләвлиридә Пәрвәрдигарниң вәһийи болса, униң ағзи тоғра һөкүмдин чәтнимәс»; (2) «Падишаһниң ләвлири вәһийгә қарап сөزلәйду; униң ағзи тоғра һөкүмдин чәтнимәслиги керәк». ■ **16:11** Лав. 19:36; Қан. 25:13-16; Пәнд. 11:1; 20:10, 23 ■ **16:14** Пәнд. 19:12; 20:2

Униң шәпқити вақтида яққан «кейинки ямғур»дур. □ ■
 16 Даналиқ елиш алтун елиштин нәқәдәр әвзәлдур;
 Йорутулушни таллаш күмүчни таллаштин шунчә үстүндур! ■
 17 Дурус адәмниң егиз көтирилгән йоли яманлиқтин айрилиштур;
 Өз йолиға еһтият қилған киши женини сақлап қалар.
 18 Мәғрурлуқ һалак болуштин авал келәр,
 Тәкәббурлуқ жиқилиштин авал келәр. ■
 19 Кәмтәр болуп мискинләр билән барди-кәлдидә болуш,
 Тәкәббурлар билән һарам мал бөлүшкәндин әвзәлдур.
 20 Кимки ишни пәм-парасәт билән қилса пайда тапар;
 Пәрвәрдигарға таянған болса, бәхит-саадәт көрәр. □ ■
 21 Көңли дана киши сәгәк атилар;
 Йеқимлиқ сөзләр адәмләрниң билимини ашулар.
 22 Пәм-парасәт өзигә егә болғанларға һаятлиқниң булиқидур;
 Әқилсизләргә тәлим бәрмәкниң өзи әқилсизлиқтур. ■
 23 Ақиланә кишиниң қәлби ағзидин әқил чиқирар;
 Униң ләвзигә билимини зиядә қилар.
 24 Йеқимлиқ сөзләр гоә һәсәлдур;
 Көңүлләрни хуш қилип тәнгә давадур.
 25 Адәм балисиға тоғридәк көрүнидигән бир йол бар,
 Лекин ақивити һалакәткә баридигән йоллардур. ■
 26 Ишлигүчиниң иштиһи уни ишқа салар;
 Униң қарни униңға һайдакчилик қилар. □
 27 Муттәһәм киши яман гәпни колап жүрәр;
 Униң ләвлири лавулдап турған отқа охшар. □ ■
 28 Әгир адәм жедел-мажира туғдурғучидур;
 Ғәйвәтчи йеқин достларни айриветәр. ■
 29 Зораван киши йеқин адимини аздулар;
 Уни яман йолға башлап кирәр. □
 30 Көзини жумувалған киши яман нийәтни ойлар;
 Левини чишлигән киши яманлиққа тәйярдур. □ ■
 31 һәққанийәт йолида ақарған чач,
 Адәмниң шөһрәт тажидур. □
 32 Асан аччиқлимайдигән киши палвандин әвзәлдур;
 Өзини тутувалған шәһәр алғандинму үстүндур. □
 33 Чәк етәккә ташланғини билән,
 Лекин нәтижиси пүтүнләй Пәрвәрдигардиндур.

□ **16:15** «Униң (падишаниң) шәпқити вақтида яққан «кейинки ямғур»дур» — ибраний тилида: «Униң (падишаниң) шәпқити «кейинки ямғурлар»ни әпкәлгән булуттур». «Кейинки ямғурлар» Исраилда 3-айда йегип, әтиязлиқ зираәтләрни пишириштәк һалқилиқ рольни ойнайду. Шуңа һәр бир дехан «кейинки ямғур»ға тәшнадур, улар уни бәк қәдирләйду. ■ **16:15** Пәнд. 19:12 ■ **16:16** Аюп 28:15; Зәб. 18:11; 118:72; Пәнд. 3:14,15; 8:11,19 ■ **16:18** Пәнд. 11:2; 17:19 □ **16:20** «Кимки ишни пәм-парасәт билән қилса пайда тапар» — яки «несиһәт сөзигә көңүл қойған пайда тапар». ■ **16:20** Зәб. 2:12; 33:9-10; 124:1; Йәш. 30:18; Йәр. 17:7 ■ **16:22** Пәнд. 13:14 ■ **16:25** Пәнд. 14:12 □ **16:26** «Униң қарни униңға һайдакчилик қилар» — ибраний тилида «Униң ағзи униңға һайдакчилик қилар». □ **16:27** «Муттәһәм киши» — ибраний тилида «Белиалниң оғли» дейилиду. «Белиал»ниң мәнаси «әрзимәс» дегәнлик болуп, бәлким Иблисни көрситиду. ■ **16:27** Пәнд. 12:18 ■ **16:28** Пәнд. 15:18; 26:21; 29:22 □ **16:29** «Уни яман йолға башлап кирәр» — ибраний тилида «Уни яхши әмәс бир йолға башлап кирәр». □ **16:30** «Көзини жумувалған киши» — яки «көз қисқучи киши», «көзини чимилдатқучи адәм». ■ **16:30** Пәнд. 6:13,14 □ **16:31** «Һәққанийәт йолида ақарған чач, адәмниң шөһрәт тажидур» — әйәтниң башқа бир хил тәржимиси: «Ақ чач болса адәмниң шөһрәт тажидур; у һәққанийәт йолида пәйда болиду». □ **16:32** «Өзини тутувалған» — ибраний тилида: «Өз роһини идәрә қилидигән» дегән сөзләр билән ипадилиниду.

17

- 1 Курбанлиқ гөшлиригә толған җедәллиқ өйдин,
Бир чишләм қуруқ нан йәп, көңүл течлиқта болған әвзәл. □ ■
- 2 Хизмәткар чевәр болса, ғожисиниң номушта қойғучи оғлини башқуар;
Кәлгүсидә у ғожиниң оғли қатаридә туруп униң мирасни тәқсим қилар.
- 3 Сапал қазан күмүчни тавлар, чанақ алтунни тавлар,
Бирақ адәмниң қәлбини Пәрвәрдигар синар. ■
- 4 Қәбиһ киши яман сөзләргә ишинәр;
Ялғанчи питничиләрниң сөзигә қулақ салар.
- 5 Мискинләрни мәсқирә қилғучи, өзини Яратқучини һақарәтлигүчидур;
Башқиларниң бәхитсизлигидин хошал болған киши җазасиз қалмас. ■
- 6 Қериларниң нәврилири уларниң таҗидур;
Пәрзәнтләрниң пәхри уларниң атилиридур.
- 7 Ахмақ яришиқ гәп қилса униңға ярашмас;
Мөтивәр ялған сөзлисә униңға техиму ярашмас.
- 8 Пара — уни бәргүчиниң нәзиридә есил бир гөһәрдур;
Гоя уни нәгила ишләтсә мувәппәқийәткә еришидиғандәк. □
- 9 Башқиларниң хаталиқини йопутуп кәчүргән киши меһир-муһәббәтни көзләр;
Кона хаманни соригән киши йеқин достларни дүшмән қилар.
- 10 Ақиланигә сиңгән бир еғиз тәнбиһ,
Ахмаққа урулған йүз дәрридин үнүмлүктур.
- 11 Яманлар пәқәт асийлиқни көзләр;
Уни җазалашқа рәһимсиз бир әлчи әвәтиләр.
- 12 Әхмиқанә иш қиливатқан надан кишигә учрап қалғандин көрә,
Балилиридин айрилған ейиққа йолуғуп қалған яхши.
- 13 Кимки яхшилиққа яманлиқ қилса,
Ишигидин балайиқаза нери кәтмәс. ■
- 14 Җедәлниң башлиниши тосмини су елип кәткәнгә охшайду;
Шуңа җедәл партлаштин авал талаш-тартиштин қол үзгин. ■
- 15 Яманни ақлиған,
Һәққанийға қара чаплиған,
Охшашла Пәрвәрдигарға жиркиничлиқтур. ■
- 16 Ахмақниң көңли даналиқни әтиварлимиса,
Қандақму униң қолида даналиқни сетивалғидәк пули болсун? □
- 17 һәқиқий дост һәрдайим саңа муһәббәт көрситәр,
Һәқиқий қериндаш яман күнүң үчүн ярдәмгә дунияға кәлгәндур.
- 18 Әқилсиз киши қол берип,
Йеқини үчүн кепил болиду.
- 19 Җедәлгә амрақ гунаға амрақтур;
Босуғини еғиз қилған һалакәтни издәр. □ ■
- 20 Нийити бузулған яхшилиқ көрмәс;
Тилида һәқ-наһәқни астин-үстүн қилғучи балаға йолуқар.
- 21 Бала ахмақ болса, ата гәм-қайғуға патар;

□ 17:1 «Курбанлиқ гөшлири» — ибранийлар ибадәтханида Худаға атап сойған бәзи курбанлиқ гөшлириниң көп қисмини өйигә әкилип йейишкә болатти. ■ 17:1 Пәнд. 15:17 ■ 17:3 Пәнд. 27:21; Йәр. 17:10 ■ 17:5 Пәнд. 14:31 □ 17:8 «Пара — ...гоя уни нәгила ишләтсә мувәппәқийәткә еришидиғандәк» — бу әйәт һәжвий, кинайилиқ сөз болуп, умумий амма әпсулинарлиқ бир әһвални көрситиду; әлвәттә, у бу ишни тәриплимәйду. Башқа бир хил тәржимиси: «У буни нәгила ишләтсә мувәппәқийәткә еришимән, дәйду». ■ 17:13 Қан. 32:35; Пәнд. 20:22; 24:29; Рим. 12:17; 1Тес. 5:15; 1Пет. 3:9 ■ 17:14 Пәнд. 20:3 ■ 17:15 Мис. 23:7; Пәнд. 24:24; Йәш. 5:23 □ 17:16 «Ахмақниң көңли даналиқни әтиварлимиса,...» — ибраний тилида «Әқмәқниң һеч көңли йоқ турса,...» □ 17:19 «Босуғини еғиз қилған (киши)» — ибраний тилида «Дәрвазисини еғиз қилған (киши)». Бундақ адәм бәлким өзиниң бай екәнлигини көз-көз қилмақчи болиду. ■ 17:19 Пәнд. 16:18

Һамақәтнің атиси хушаллиқ көрмәс.

22 Шат көңүл шипалиқ доридәк тәнгә давадур;

Сунуқ роһ-дил адәмнің илигини қурутар. ■

23 Чирик адәм йәң ичидә парини қобул қилар;

У адаләтнің йолини бурмилар. □

24 Даналиқ йорутулған кишиниң көз алдида турар;

Бирақ әқилсизниң көзи хиялкәшлик қилип қутупта жүрәр. ■

25 Галваң бала атини азапға салар;

Уни туққучиниңму дәрди болар. ■

26 Һәққанийларға жәриманә қоюшқа қәтһий болмас;

Әмирләрни адаләтни қоллиғини үчүн думбалашқа болмас. □

27 Билими бар киши кам сөзлүк болар;

Йорутулған адәм қалтис еғир-бесиқ болар. □

28 Һәтта ахмақму аз сөзлисә дана һесаплинар;

Тилини тизгинлигән киши данишмән санилар.

18

1 Көпчиликтин айрилип ялғуз жүргән киши һаман өз нәпсигә чоғ тартар;

Һәр қандақ чин һекмәткә һаман жан-жәһли билән қарши чиқар.

2 Ахмақ йорутулушқа қизиқмас;

Қизиқидиғини пәқәт өз ойлиғанлирини көрситишла, халас.

3 Яман киши кәлсә, нәпрәтму пәйда болар;

Номуссиз иш иза-аһанәттин айрилмас. □

4 Адәмнің сөзлири чоңқур суларға охшар;

Даналиқ булиқи ериқ сүйидәк өркәшләп ақар.

5 Яманға ян бесишқа,

Сорақта һәққанийға увал қилишқа қәтһий болмас. □ ■

6 Ахмақниң ләвлири уни жеделгә башлар;

Униң ағзи «Мени думбала» дәп тәклип қилар.

7 Ахмақниң ағзи өз бешиға һалакәттур;

Униң ләвлири өз жениға қапқандур. ■

8 Ғәйвәтхорниң сөзлири һәр хил назу-немәтләрдәк,

Кишиниң қәлбигә чоңқур сиңдүрүләр. □ ■

9 Ишида һорун болған кишиму,

Бузғунчи билән үлпәтдаш болиду. □

10 Пәрвәрдигарниң нами мәзмут мунарду;

Һәққанийлар униң ичигә жүгүрүп кирип жуқурида аман болар. ■

11 Бай адәм мал-дуниясини «мустәһкәм шәһирим» дәп биләр;

Нәзиридә өзини сақлайдиған егиз сепилдәк турар. ■

12 Битчит болуштин авал, көңүлгә тәкәббурлуқ келәр;

■ 17:22 Пәнд. 15:13 □ 17:23 «Чирик адәм йәң ичидә парини қобул қилар» — ибраний тилида «Чирик адәм бағрида парини қобул қилар...» яки «Чирик адәм бағирдин парини алар...». ■ 17:24 Топ. 2:14; 8:1 ■ 17:25 Пәнд. 10:1; 15:20; 19:13 □ 17:26 «жәриманә қоюш» — «жәриманә қоюш»ниң «жазалаш» дегән умумий мәнәсиму болуши мүмкин. «Һәққанийларға жәриманә қоюшқа қәтһий болмас» — ибраний тилида «Һәққанийларға жәриманә қоюшқа яхши әмәс». □ 17:27 «қалтис еғир-бесиқ болар» — ибраний тилида «салқин роһи бар» дегәнни билдүриду. □ 18:3 «нәпрәтму пәйда болар» — яки «пәсликму пәйда болар». □ 18:5 «қәтһий болмас» — ибраний тилида «яхши әмәс». ■ 18:5 Лав. 19:15; Қан. 1:17; 16:19; Пәнд. 24:23 ■ 18:7 Пәнд. 10:14; 12:13; 13:3 □ 18:8 «Кишиниң қәлбигә...» — ибраний тилида «Қосиғиниң ички йәрлиригә...». ■ 18:8 Пәнд. 26:22 □ 18:9 «Кишиму ...» — ...му — демәк, һорун адәм ғәйвәтхорға охшаш бузғунчидур. ■ 18:10 Һак.9:51; 2Сам. 22:51; 3әб. 17:1-4; 60:4-5; Пәнд. 29:25 ■ 18:11 Пәнд. 10:15

Авал кәмтәрлик болса, андин шөһрәт келәр.■

13 Сөзни аңлимай туруп, алдирап жавап бәргән,
Ахмақлиғини көрситип өзини хиҗаләттә қалдуруп.

14 Тәндики ағриқ азавиға адәмниң өз роһи бәрдашлиқ бәргүзәр;
Бирақ роһи сунған болса уни ким көтирәр?

15 Йорутулғанниң қәлби билимгә еришмәктә,
Ақиланиниң қулақлири билимни издимәктә.

16 Соғат өз егисигә ишиқни дағдам ечип берәр;
Уни чоң әрбаблар алдиға йәткүзәр.

17 Дәва қилғанда, авал сөзлигүчиниң сөзлири орунлуқ көрүнәр;
Лекин қарши тәрәп соал қоюп ишни сүрүштүрәр.■

18 Чәк ташлаш җедәлләрни түгитәр;

Ғоҗиларниң арисидики ишниму һәл қилар.

19 Рәнҗигән қериндашниң көңлини елиш мустәһкәм шәһәрни елиштинму тәс;
Җедәл-маҗира қорғанниң тақақ-балдақлириға охшаштур.

20 Адәм дурус сөзлигәнлигидин қосиғи тоқ болар;
Өз көңлидин чиққан сөзлиридин мол һосул алар.□ ■

21 һаят-мамат тилниң илкидидур;

Кимки униң тәсирини әтиварлиса униң мевисидин йәр.□ ■

22 Хотунни таллап алған киши яхшилиқ тапиду,
У Пәрвәрдигарниң мәрһимитигә еришкән болиду.■

23 Мискинләр пәс авазда йелинип сөзләр;
Бай болса қопаллиқ билән жавап берәр.

24 Достни көп тутқан киши харап болар;

Лекин қериндаштинму йеқин бағланған бир дост бардур.■

19

1 Пәзиләтлик йолда маңған кәмбәғәл,
Һейлигәр сөзлүк ахмақтин яхшидур.■

2 Йәнә, ғәйрити бар киши билимсиз болса болмас;
Алдираңғу йолдин чиқар.□

3 Кишиниң ахмақлиғи өз йолини астин-үстин қиливетәр;
Шундақ туруқлуқ у көңлидә Пәрвәрдигардин рәнҗип ағринар.■

4 Байлиқ достни көп қилар;
Мискинләр бар достидинму айрилип қалар.■

5 Ялған гувалиқ қилған җазаланмай қалмас;
Ялған ейтқучиму җазадин қутулалмас.□ ■

6 Тола адәм сехийдин илтипат көзләр;
Соғат берип турғучиға һәммә киши досттур.□

7 Намратлашқандин қериндашлириму зерикәр;
Униң достлири техиму жирақ қачар;

■ 18:12 Пәнд. 11:2; 15:33; 16:18 ■ 18:17 Пәнд. 25:8 □ 18:20 «Адәм дурус сөзлигәнлигидин .. мол һосул алар» — әйт ибраний тилида «Ағзиниң мевисидин адәмниң қосиғи тоқ болар; ләвлириниң һосулидин қанаәтлинәр» дегән сөзләр билән билдүрүлиду. ■ 18:20 Пәнд. 12:14; 13:2 □ 18:21 «Кимки униң тәсирини әтиварлиса униң мевисидин йәр» — яки «Кимки өз сөзлиригә амрақ болса, шу униң мевисини йәр». ■ 18:21 Пәнд. 21:23; Яқ. 3:2 ■ 18:22 Пәнд. 19:14 ■ 18:24 Пәнд. 17:17 ■ 19:1 Пәнд. 28:6 □ 19:2 «болмас» — ибраний тилида «яхши әмәс». «Алдираңғу йолдин чиқар» — ибраний тилида «Аяқлирини алдиратқучи киши хата қәдәм басар». ■ 19:3 Яқ. 1:13,14,15 ■ 19:4 Пәнд. 14:20 □ 19:5 «Ялған ейтқучи...» — ибраний тилида «Ялған (сөз) пүвлигүчи...» ■ 19:5 Қан. 19:19; Пәнд. 21:28 □ 19:6 «Тола адәм сехийдин илтипат көзләр...» — яки «Тола адәм әмирдин илтипат көзләр...».

Ялвуруп қоғлисиму, улар тепилмас. ■

⁸ Пәм-парасәткә еришкүчи өзигә көйүнәр;

Нурни сақлиған кишиниң бәхити болар.

⁹ Ялған гувалиқ қилған җазаланмай қалмас;

Ялған ейткүчиму һалак болар. □

¹⁰ һәшәмәтлик турмуш ахмаққа ярашмас;

Кулниң әмәлдарлар үстидин һөкүм сүрүши техиму қамлашмас. ■

¹¹ Данишмәнлик егисини асанлиқчә аччиқланмайдиған қилар;

Хаталиқни йопутуп кәчүрүш униң шәһритидур.

¹² Падишаһниң ғәзиви ширниң һувлишиға охшаш дәһшәтлик болар;

Униң шәпқити юмран от-чөпкә чүшкән шәбнәмдәк шериндур. ■

¹³ Ахмақ оғул атиси үчүн балайиқазадур;

Урушқақ хотунниң зарлашлири тохтимай темип чүшкән тамчә-тамчә йегинға охшаштур. ■

¹⁴ Өй билән мал-мүлүк ата-бовилардин мирастур;

Бирақ пәм-парасәтлик хотун Пәрвәрдигарниң илтипатидиндур. ■

¹⁵ һорунлуқ кишини ғәпләт уйқиға ғәриқ қилар;

Бекар тәләп ачарчиликниң дәрдини тартар. ■

¹⁶ Пәрвәрдигарниң әмригә әмәл қилған киши өз җенини сақлар;

Өз йоллиридин һези болмиған киши өләр. □ ■

¹⁷ Кәмбәғәлләргә рәһимдиллиқ қилған,

Пәрвәрдигарға қәриз бәргән билән баравәрдур;

Униң шәпқитини Пәрвәрдигар қайтурар.

¹⁸ Пәрзәнтиниң тәрбийини қобул қилишиға үмүтвар болуп,

Уни җазалап тәрбийә берип турғин;

Лекин уни өлгичә хар болсун дегүчи болма. □ ■

¹⁹ Қәһрлик киши җаза тартар;

Уни қутқузмақчи болсаң, қайта-қайта қутқузушуң керәк.

²⁰ Несиһәтни аңлиғин, тәрбийәни қобул қилғин,

Ундақ қилғанда кейинки күнлириндә дана болисән.

²¹ Кишиниң көңлидә нурғун нийәтләр бар;

Ахирида пәқәт Пәрвәрдигарниң далаләт-һидаитидин чиққан иш ақар. ■

²² Кишиниң йеқимлиғи униң меһир-муһәббитидиндур;

Мискин болуш ялғанчиликтин яхшидур.

²³ Пәрвәрдигардин әйминиш кишини һаятқа ериштүрәр;

У киши хатирҗәм, тоқ яшап, балайиқазә чүшүрүлүшидин халий болар. ■

²⁴ һорун қолини сунуп қачиға тикқини билән,

Ғизани ағзиға селишқиму һорунлуқ қилар. ■

²⁵ һакавурға қилинған таяқ җазаси саддиға қилинған ибрәттур;

Йорутулған кишигә берилгән тәнбиһ,

Униң билимини техиму зиядә қилар. ■

²⁶ Атисиниң мелини булиған,

Анисини өйидин һайдап чиқарған,

Рәсвалиқ, иза-аһанәт қалдурғучи оғулдур.

²⁷ И оғул, несиһәткә қулиқиңни юпурувалсаң,

■ 19:7 Пәнд. 14:20 □ 19:9 «Ялған ейткүчи...» — ибраний тилида «Ялған (сөз) пүвлигүчи...». ■ 19:10

Пәнд. 30:22 ■ 19:12 Пәнд. 16:14,15; 20:2 ■ 19:13 Пәнд. 10:1; 15:20; 17:25; 21:19; 27:15 ■ 19:14 Пәнд.

18:22 ■ 19:15 Пәнд. 6:9; 10:4; 20:13 □ 19:16 «Өз йоллиридин һези болмиған киши өләр» — яки «Униң (демәк,

Пәрвәрдигарниң) йоллирини кәмситкән киши өләр». ■ 19:16 Пәнд. 3:21,22; Луқа 11:28 □ 19:18 «Лекин уни өлгичә

хар болсун дегүчи болма» — башқа бир хил тәржимиси: «...бирақ униң жиға-зерәлириға қулақ салма». ■ 19:18

Пәнд. 13:24; 23:13; әф. 6:4 ■ 19:21 Аюп 23:13; зәб. 32:11; 113:11; Йәш. 46:10 ■ 19:23 Зәб. 33:10-11 ■ 19:24

Пәнд. 26:15 ■ 19:25 Пәнд. 21:11

Әқилниң тәлимлиридин жирақлашқиниңдур. □
 28 Пәскәш гувачи адаләтни мазақ қилғучидур;
 Яман адәмниң ағзи рәзилликни жутар. □
 29 һакавурлар үчүн җазалар тәйярдур,
 Ахмақларниң дүмбисигә уридиған қамча тәйярдур. □

20

1 Шарап кишини рәсва қилар,
 һарақ кишини ғалҗирлаштуар;
 Кимки униңға берилип езип кәтсә, әқилсиздур.
 2 Падишаһниң ғәзиви ширниң һәкиришигә охшаш қорқунучлуқтур;
 Униң аччиғини кәлтүргән, өз жениға җаза чүшүрәр. □ ■
 3 Өзини маҗирадин нери қилиш кишиниң иззитидур;
 Бирақ һәр бир ахмақ өзини басалмас. ■
 4 һорун адәм қишта йәр һайдимәс;
 Жиғим вақтида йоқлуқта қелип ашлиқ тиләр. □
 5 Кишиниң көңлидики ой-нийәтлири чоңқур суға охшаштур;
 Йорутулған адәм уларни тартип алалайду. □ ■
 6 Өзини садиқ дәйдиғанлар көптур;
 Бирақ ишәшлик бир адәмни ким тапалисун?
 7 һәққаний адәм диянәтлик йолда маңар;
 Униң пәрзәнтлиригә бәхит-бәрикәт қалдурулар!
 8 Падиша адаләт тәхтидә олтарғанда,
 һәммә яманлиқни көзи билән қоғлайду. ■
 9 Ким өзини гунадин тазиландим,
 Вижданим пакланди, дейәләйду? ■
 10 Икки хил тараза теши,
 Икки хил күрә ишлитиш,
 Охшашла Пәрвәрдигарға жиркиничлиқтур. ■
 11 һәтта бала өз хислити билән билинәр;
 Униң қилғанлириниң пақ, дурус яки әмәслиги һәрикәтлиридин көрүнүп турар.
 12 Көридиған көзни, аңлайдиған қулақни,
 һәр иккисини Пәрвәрдигар яратти. ■
 13 Уйқиға амрақ болма, намратлиққа учрайсән;

□ 19:27 «И оғул, ... әқилниң тәлимлиридин жирақлашқиниңдур» — башқа бир хил тәржимиси: «И оғлум, әқилниң тәлимлиридин жирақлаштуридиған сөзләрни аңлаштин өзүңни тарт!». □ 19:28 «Пәскәш гувачи» — ибраний тилида: «Белиалниң (Иблисниң) гувачиси». □ 19:29 «һакавурлар» — яки «Мәсқирә қилғучилар». □ 20:2 «... өз жениға җаза чүшүрәр» — ибраний тилида: «... өз жениға гуна қилған болиду». ■ 20:2 Пәнд. 16:14; 19:12 ■ 20:3 Пәнд. 17:14 □ 20:4 «һорун адәм қишта йәр һайдимәс» — Пәләстиндә бир жил алтә пәсилгә белиниду. Он биринчи, он иккинчи ай «қиш пәсли» һесаплиниду. «Қиш» пәсли йәр һайдилидиған пәсил, чүнки бу пәсилдә ямғур йегип тупрақ юмшақ болиду. □ 20:5 «Кишиниң көңлидики ой-нийәтлири ... йорутулған адәм уларни тартип алалайду» — бу пәнд-несиһәткә қарита алимларда төвәндикидәк бир қанчә хил чүшәнчә бар: (1) һәр адәмниң көңлидә чоңқур ой-нийәтләр бардур; йорутулған киши бу ой-нийәтләрни (яхши болсун яман болсун) әқли билән чүшинип йетәләйду. (2) йорутулған киши данишмән һәм аз сөзләйдиған кишиләрдин уларниң яхши ой-пикирлирини, яхши несиһәтлирини алалайду. (3) йорутулған киши яман нийәтлик кишиләрниң ағзидин уларниң нийәтлирини биләләйду. (4) бәзи алимлар бу әйәтни «һәр бир кишиниң көңлидә Худадин кәлгән далаләт (йолйорук, һидайәт) бардур; у чоңқур қудуқтики суға охшайду; ...» дәп чүшинип, униң мәнәсини: «Худадин кәлгән шу «далаләт» һәр бир адәмниң көңлидә болған болиду, йорутулған киши бу далаләтти җакалап башқиларни йоруталайду» дәп чүшөндүриду. Бизниңчә биринчи хил чүшәнчини тоғра дәп қараймиз. ■ 20:5 Пәнд. 18:4 ■ 20:8 Пәнд. 20:26 ■ 20:9 1Пад. 8:46; Аюп 14:4; Зәб. 50:7-9; Топ. 7:20; 1Юһа. 1:8 ■ 20:10 Қан. 25:13; Пәнд. 11:1; 20:23 ■ 20:12 Мис. 4:11; Зәб. 93:9

Көзүңни ечип ойғақ бол, нениң мол болар.■

14 Херидар мал алғанда: «Начар экән, начар экән!» дәп қақшайду;
Елип кәткәндин кейин «Есил нәрсә, әрзан алдим» дәп махтиниду.

15 Алтун бар, ләәл-яқутларму көптүр;

Бирақ билимни беғишлиған ләвләр немидегән қиммәтлик гөһәрдүр!■

16 Ятқа кепил болған кишидин қәризгә тонини тутуп алғин;

Ят хотунға капаләт бәргән кишидин капаләт пули ал.■

17 Алдап еришкән тамақ татлиқтур;

Кейин, униң йегини шеғил болар.■

18 Планлар мәслиһәт билән бекитиләр;

Пишқан көрсәтмә билән жәң қилғин.

19 Гәп тошуғучи сирларни ашкарилар;

Шуңа валақтәккүр билән арилашма.■

20 Кимки ата-анисини һақарәт қилса,

Униң чириғи зулмәт қараңғусида өчәр!■

21 Тез еришкән мирас һаман бәрикәтлик болмас.■

22 Яманлиққа яманлиқ қайтурай демә;

Пәрвәрдигарға тайинип күт, У дәрдингә йетәр.■

23 Икки хил тараза теши Пәрвәрдигарға жиркинчиликтур;

Сахта өлчәм қәтһий яримас.□ ■

24 Инсанниң һаятлик қәдәмлирини Пәрвәрдигар бәлгүләйду;

Ундақта инсан өз мусаписини нәдин билсун?■

25 Бир нәрсисини йениклик билән «Худаға аталған!» дәп вәдә бериш,

Қәсәмләрдин кейин иккилинип қайта ойлиниш,

Өз женини қилтаққа чүшүргәнгә баравәр.

26 Дана падиша яманларни топанни соруғандәк соруветиду,

Һаман тәпкәндәк тулуқ билән янживетәр.

27 Адәмниң роһ-виждани — Пәрвәрдигарниң чириғидур,

У қәлбниң һәр бир тәғлирини тәкшүрүп пәриқ етәр.

28 Меһри-шәпқәт вә һәқиқәт падишани сақлайду;

У меһри-шәпқәт биләнла өз тәхтини мустәһкәмләйду.

29 Яш жигитләрниң қавуллуғи уларниң пәхриду;

Қериларниң иззити ақ чачлириду.■

30 Тәрбийә ярилири яманлиқни тазилап чиқарар,

Таяқ излири ич-бағирни таза қилар.■

21

1 Падишаһниң көңли ериқлардики судәк Пәрвәрдигарниң қолидидур;

Пәрвәрдигар қәйәргә тоғрилиса, шу тәрәпкә маңиду.

2 Инсан өзиниң һәммә қилған ишини тоғра дәп биләр;

Лекин Пәрвәрдигар қәлбдики нийәтләрни таразиға селип тартип көрәр.□ ■

3 Пәрвәрдигарниң нәзиридә,

Һәққанийлиқ билән адаләт жүргүзүш қурбанлиқ қилиштин әвзәлдүр.■

■ 20:13 Пәнд. 19:15 ■ 20:15 Пәнд. 3:14,15 ■ 20:16 Пәнд. 11:15; 27:13 ■ 20:17 Пәнд. 9:17 ■ 20:19 Пәнд. 11:13 ■ 20:20 Мис. 21:17; Лав. 20:9; Қан. 27:16; Мат. 15:4 ■ 20:21 Пәнд. 13:11; 28:20 ■ 20:22 Қан. 32:35; Пәнд. 17:13; 24:29; Рим. 12:17; 1Тес. 5:15; 1Пет. 3:9 □ 20:23 «Қәтһий яримас» — ибраний тилида «яхши әмәс». ■ 20:23 Пәнд. 20:10 ■ 20:24 Аюп 31:4; Зәб. 36:23; 138:1-3; Йәр. 10:23 ■ 20:29 Пәнд. 16:31 ■ 20:30 Пәнд. 10:13 □ 21:2 «Қәлбдики нийәтләр» — ибраний тилида «қәлбләр» дейилиду. ■ 21:2 Пәнд. 16:2 ■ 21:3 1Сам. 15:22; Зәб. 49:8-14; Йәш. 1:11, 16; һош. 6:6

4 Тәкәббур көзләр, мәғрур қәлб, яманларниң чириғи — һәммиси гунадур. □

5 Әстайидил кишиләрниң ойлири уларни пәқәт баяшатлиққа йетәкләр;
Чечилаңғуларниң ойлири болса, уларни пәқәт йоқсузлуққила йетәкләр. ■

6 Яғлима тил билән еришкән байлиқлар,
Өлүмни издәп жүргәнләр қоғлап жүргән бир түтүнла, халас. ■

7 Яманларниң залимлиғи өзлирини чирмивалар;
Чүнки улар адаләт йолида меңишни рәт қилған.

8 Жинайәткар маңидиған йол наһайити әгирдур;
Сап дил адәмниң һәрикити түптүздур.

9 Соқушқақ хотун билән азатә өйдә биллә турғандин көрә,
Өгүзниң бир булуңида яғуз йетип қопқан яхши. □ ■

10 Яман кишиниң көңли яманлиққила һерисмәндур;
У йеқиниғиму шапаәт көрсәтмәс.

11 һакавурниң жазаға тартилиши, билимсизгә ибрәт болар;
Дана киши қобул қилған несиһәтләрдин техиму көп билим алар. □ ■

12 һәққаний Болғучи яманниң өйини көзләр;
У һаман яманларни яманлиққа қоюп жиқитар. □

13 Мискинләрниң налисига қулиқини йопутуп кари болмиғучи,
Ахири өзи пәрәд көтирәр,
Бирақ һеч ким пәрва қилмас.

14 Йошурун соғат гәзәпни басар;
Йәң ичидә берилгән пара қәһр-гәзәпни пәсәйтәр. □ ■

15 Адаләтни бежа кәлтүрүш һәққанийларниң хошаллиғидур,
Бирақ яманлиқ қилғучиларға вәһимидур.

16 һекмәт йолидин езип кәткән киши,
Әрваһларниң жамаити ичидикиләрдин болуп қалар. □

17 Тамашәға берилгән киши намрат қалар;
Яғ чайнашқа, шарап ичишкә амрақ бейимас.

18 Яман адәм һәққаний адәм үчүн гөрү пулиниң орнида қалар;
Езилгән дурусларниң орниға ипластар қалар. ■

19 Соқушқақ вә териккәк аял билән ортақ турғандин,
Чөл-баяванда яғуз яшиған яхшидур. ■

20 Ақиланиниң өйидә байлиқ бар, зәйтун май бар;
Бирақ ахмақлар тапқинини уттурлуқ бузуп-чачар.

21 һәққанийәт, меһриванлиқни издигүчи адәм,
һаят, һәққанийәт вә иззәт-һөрмәткә еришәр.

22 Дана киши күчлүкләр шәһириниң сепилиға ямишар,
Уларниң таянчи болған қорғинини ғулитар.

23 Өз тилиға, ағзиға егә болған киши,
Женини аваричиликләрдин сақлап қалар. ■

24 Чоңчилик қилғанлар,
«һакавур», «һали чоң», «мазақчи» атилар.

□ **21:4** «яманларниң чириғи» — мошу йәрдә «чирақ» бәлким адәмниң роһини, йәни адәмниң әң чоңқур йерини көрситиду (20:27-айәтни көрүң). Башқа бир хил тәржимиси «яманларниң һосули». ■ **21:5** Пәнд. 10:4; 13:4 ■ **21:6** Пәнд. 10:2, 4; 13:11 □ **21:9** «Соқушқақ хотун билән азатә өйдә биллә турғандин көрә,...» — яки «Соқушқақ хотун билән азатә өйдә олтарғандин көрә,...». ■ **21:9** Пәнд. 21:19; 25:24; 27:15 □ **21:11** «һакавурниң...» — яки «Мәсқирә қилғучиниң...». ■ **21:11** Пәнд. 19:25 □ **21:12** «һәққаний болғучи» — демисәкму «һәққаний Болғучи» Худа Өзидур. □ **21:14** «йәң ичидә» — ибраний тилида «бағир ичидә». «Йошурун соғат гәзәпни басар... қәһр-гәзәпни пәсәйтәр» — демисәкму, бу хил пәнд-несиһәт бундақ ишларни тәриплимәйду, пәқәт умумий әһвални тәсвирләйду, халас. ■ **21:14** Пәнд. 17:8; 18:16 □ **21:16** «Әрваһлар» — өлүкләрниң роһлирини көрситиду. ■ **21:18** Пәнд. 11:8 ■ **21:19** Пәнд. 21:9; 25:24 ■ **21:23** Пәнд. 18:21

- 25 һорун киши өз нәпсидин һалак болар,
Чүнки униң қоли ишқа бармас;
26 Нәпси яман болуп у күн бойи тама қилип жүрәр;
Бирақ һәққаний адәм һеч немини айимай сәдиқә қилар. ■
27 Яман адәмниң қурбанлиғи Пәрвәрдигарға жиркиничликтур;
Рәзил гәрәздә әпкелингән болса техиму шундақтур! ■
28 Ялған гувалиқ қилғучи һалак болар;
Әйни әһвални аңлап сөзлигән кишиниң сөзи әбәткичә ақар. ■
29 Яман адәм йүзини қелин қилар;
Дурус киши йолини ойлап пухта басар.
30 Пәрвәрдигарға қарши туралайдиған һеч қандақ даналиқ, әқил-парасәт яки тәдбир йоқтур.
31 Атлар жәң күни үчүн тәйяр қилинған болсиму,
Бирақ ғәлибә-нижәт пәқәт Пәрвәрдигардиндур. ■

22

- 1 Яхши нам зор байлиққа егә болуштин әвзәл;
Қәдир-қиммәт алтун-күмүчтин үстүндур. ■
2 Гадай билән бай бир зиминда яшар;
Һәр иккисини яратқан Пәрвәрдигардур. □ ■
3 Зәрәк киши балайиқазани алдин көрүп қачар;
Саддилар алдиға берип зиян тартар. ■
4 Өзини төвән тутуп, Пәрвәрдигардин әйминишниң бәрикити — баяшатлиқ, иззәт-һөрмәт вә һаяттур.
5 Һейлигәрләрниң йолида тикәнләр, қапқанлар ятар;
Өз йолиға һези болған киши улардин жирақ болар. □
6 Балиға кичигидә мүжәзигә қарап дурус тәрбийә бәрсәң,
Чоң болғанда у шу йолдин чиқмас. □
7 Байлар мискинләрни башқурур;
Қәриздар қәриз егисиниң қулидур.
8 Наһәқлиқ уруғини чачқанниң алидиған һосули балаю-апәттур;
Униң ғәзәп-һәйвиси чүшәр. □ ■
9 Сехий адәм бәрикәт тапар;
Чүнки у мискинләргә өз ненидин бөлүп бәргүчидур. □ ■
10 һакавурни қоғливатсәң, жедәл-мажира бесилар;
Келишмәсликләр вә шәрмәндичиликләр түгәр.
11 Пак нийәтни қәдирләйдиған кишиниң сөзлири гөзәлдур;
Шуңа падиша униң билән дост болар. ■
12 Пәрвәрдигарниң көзи илим-һәқиқәтни сақлар;

■ 21:26 Зәб. 36:26 ■ 21:27 Пәнд. 15:8; Йәш. 1:13; Йәр. 6:20; Ам. 5:21 ■ 21:28 Пәнд. 19:5, 9 ■ 21:31 Зәб. 19:8; 32:16-17 ■ 22:1 Топ. 7:1 □ 22:2 «Гадай билән бай бир зиминда яшар» — ибраний тилида: «Гадай билән бай бир-биригә йолуқар». ■ 22:2 Пәнд. 29:13 ■ 22:3 Пәнд. 27:12 □ 22:5 «Өз йолиға һези болған киши» — ибраний тилида «Өз женини сақлайдиған киши». □ 22:6 «Балиға кичигидә мүжәзигә қарап дурус тәрбийә бәрсәң, ... йолдин чиқмас» — бизниңчә бу пәнд һәр бир балиниң алаһидилиги, хаслиғи бар, шуңа балиға өз мүжәзигә, маһийитигә қарап тәрбийә бериш керәк, дегәнни көрситиду. Башқа бир хил тәржимиси: «Балиға кичигидә һәққаний йолда меңишни үгәтсәң, ... йолдин чиқмас». Бәзи шәрһчиләр әйәти «кинайилик сөз» дәп чүшунип: «Балиға кичикидә өзи халиқан (шәхсийәтчи) жол бойичә тәрбийә беривәр! Манда чоң болғанда у шу жолдин чиқмас!» дәр тәржимә қилиду (демәк, балини әркиләтмә!). □ 22:8 «Униң ғәзәп-һәйвиси» — ибраний тилида «Ғәзивини йәткүзидиған һасиси» дейлиду. ■ 22:8 Аюп 4:8; һош. 10:13 □ 22:9 «Сехий адәм» — ибраний тилида «сехи көзлүк киши». ■ 22:9 2Кор. 9:6 ■ 22:11 Зәб. 100:6

У ипласларниң сөзлирини ечип ташлап бекар қилар. □

13 Һорун адәм: «Ташқарида бир шир туриду, Кочиға чиқсам өлтүрүлимән!» — дәйду. ■

14 Зинахор аялниң ағзи чоңқур бир оридур; Пәрвәрдигар нарази болған киши униңға чүшүп кетәр. ■

15 Наданлиқ сәбий балиларниң қәлбигә бағлағлиқтур; Бирақ тәрбийә тайиғи буни униңдин жирақ қилар. ■

16 Мискинләрни езиш билән бай болған, Вә байларға соғат сунидиған киши, Ахири пәқәт йоқсуллуқта қалар. ■

Оттуз һекмәтлик сөз

17 Қулақ сал, саңа ақиланиләрниң сөзлирини үгитәй; Көңүл қоюп билимимни үгәнгин.

18 Уларни қәлбиңдә чиң тутсаң, Улар саңа шерин болар, Ләвлириңдә сәп болуп тәйяр туриду.

19 Чин қәлбиң билән Пәрвәрдигарға тайинишиң үчүн, Бүгүн бу һекмәтлик сөзләрни башқа бирисигә әмәс, Бәлки саңа йәткүздүм.

20 Униңдин мана оттузни яздим, Буниң ичидә несиһәтләр һәм билим бар. □

21 Булар билән һәқиқәтниң сөзлириниң дәрвәкә һәқиқәт экәнлигини биләләйсән, Вә шундақ қилип сени әвәткүчиләргә һәқиқәтниң сөзлири билән жавап қайтуралайсән.

22 Йоқсулдин булап алма, у кәмбәғәл турса, Ажиз мөминләрни сорақ орнида бозәк қилма. □ ■

23 Чүнки Пәрвәрдигар уларниң дәвасини көтирәр, Улардин булап алғанлардин булап алар. ■

24 Мүжәзи иштик адәм билән дост болма, Қәһрлик адәм билән арилашма,

25 Болмиса, униң яман йолини үгинип қелип, қилтаққа чүшисән.

26 Башқиларға кепил болуп қол бәргүчиләрдин болма, Қәриزلәрни төләшкә капаләт бәргүчиләрдин болма; ■

27 Сениң қайтуралиғидәк нәрсәң болған болса, Улар орун-көрпилириңни бекардин-бекар астиңдин елип кәтмигән болатти! ■

28 Ата-бовилириң пасилни бәлгүләп бәргән кона чегара ташлирини йөткимә. ■

29 Ишни әстайидил вә чаққан бежиридиған кишини көргәнмидиң? У пәс адәмләрниң хизмитидә болмас;

□ **22:12** «Пәрвәрдигарниң көзи илим-һәқиқәтни сақлар» — Пәрвәрдигар һәр бир дәвирдә, һәр бир йәрдә өзини көрситидиған испат-һәқиқәтни сақлайду, һәм шундақла шу испат-һәқиқәтни қадирләйдиған, шуларға гува беридиған кишиләрни сақлайду («Рим.» 1:19-20ни көрүң); У йәнә барлиқ инсанларға калам-шериф (Таврат, Зәбур, Инжил) бәргүчидур. ■ **22:13** Пәнд. 26:13 ■ **22:14** Пәнд. 2:16; 5:3; 7:5; 23:27 ■ **22:15** Пәнд. 13:24; 19:18; 23:14; 29:15,17 ■ **22:16** Пәнд. 14:31; 17:5 □ **22:20** «Униңдин мана оттузни яздим» — бу «оттуз сөз» 22:22-24:22дә тепилиду. Башқа бир хил тәржимиси: «Униңдин мана әла сөзләрни яздим». □ **22:22** «сорақ орни» — ибраний тилида «шәһәр дәрвазиси» — йәни сот қилидиған йәрни көрситиду. ■ **22:22** Мис. 23:6; Аюп 31:13; Зәб. 81:3, 4; Зәк. 7:10 ■ **22:23** Мис. 22:22, 23; Зәб. 9:38-39 ■ **22:26** Пәнд. 6:1; 11:15 ■ **22:27** Пәнд. 20:16 ■ **22:28** Қан. 19:14; 27:17; Пәнд. 23:10

Падишаһларниң алдида турар.□

23

¹ Катта әрбаб билән һәмдәстихан болсаң,
Алдиңдики ким экәнлигини урдан ойлан.

² Иштиһиң яман болса,
Гелиңға пичақ тәңләп турғандәк өзүңни тарт.□

³ Униң назу-немәтлирини тама қилма,
Улар адәм алдайдиған тамақлардур.

⁴ Бай болиман дәп өзүңни упратма;
Өзүңниң зехниңни бу ишқа қаратма.□

⁵ *Байлиқларға көз тикишиң биләнла, улар йоқ болиду;*
Пул-мал дәрвәкә өзигә қанат ясап,
Худди бүркүттәк асманға учуп кетәр.

⁶ Ач көзниң ненини йемә,
Униң есил назу-немәтлирини тама қилма;

⁷ Чүнки униң көңли қандақ болғандәк, өзиму шундақ.
У ағзида: — Қени, алсила, ичсилә! — десиму,
Бирақ көңлидә сени ойлиғини йоқ.

⁸ Йегән бир жутум таамниму қусуветисән,
Униңға қилған чирайлиқ сөзлириңму бекарға кәткән болиду.

⁹ Ахмаққа йол көрситип салма,
Чүнки у әқил сөзлириңни көзгә илмас.■

¹⁰ Қедимдә бекиткән йәрниң пасил ташлирини йөткимә,
Житимларниң етизлириғиму аяқ басма;■

¹¹ Чүнки уларниң һәмжәмәт-Қутқузғучиси интайин күчлүктур;
У Өзи улар үчүн үстүңдин дәва қилар.□

¹² Несиһәткә көңүл қой,
Илим-билимләргә қулақ сал.

¹³ Балаңға тәрбийә бериштин еринмә;
Әгәр таяқ билән урсаң, у өлүп кәтмәйду;■

¹⁴ Сән уни таяқ билән урсаң,
Бәлким уни тәһтисарадин қутқузивалисән.□

¹⁵ И оғлум, дана болсаң,
Мениң қәлбим қанчә хуш болар еди!

¹⁶ Ағзиңда орунлуқ сөзләр болса, ич-ичимдин шатлинимән.□

□ **22:29** «Әстайидил вә чаққан» — ибраний тилида бирла сөз («маһир») билән ипадилиниду. □ **23:2** «Өзүңни тарт» — ибраний тилида «гелиңға пичақ тәңләп тур» дегән сөз билән ипадилиниду. □ **23:4** «Өзүңниң зехниңни бу ишқа қаратма» — башқа бир хил тәржимиси: «Өз әқлиңдин чекинип өзүңни тарт». 3:5-айәтни көрүң. ■ **23:9** Пәнд. 9:8; Мат. 7:6 ■ **23:10** Пәнд. 22:28 □ **23:11** «Һәмжәмәт-Қутқузғучи» — кона Израилда «Һәмжәмәт-қутқузғучи» («гоел»)ниң қилидиған йәнә бир иши өзиниң жәмәтидики увал қилинғанлар үчүн адаләтни жүргүзүш еди. Униң уруқ-туққанлиридин бириси қатиллиқ қәстигә учриған болса, «Һәмжәмәт-қутқузғучи»ниң қатилни өлтүрүш һоқуқи һәм вәзиписи бар еди. Мошу айәттики «Һәмжәмәт-қутқузғучи» болса Худа Өзидур, әлвәттә. ■ **23:13** Пәнд. 13:24; 19:18; 22:15; 29:15,17 □ **23:14** «тәһтисара» — өлгәнләрниң роһлири баридиған жайни көрситиду. □ **23:16** «ич-ичимдин шатлинимән» — ибраний тилида «бәрәклирим шатлиниду».

17 Гуна садир қилғучиларға рәшк қилма,
Һәрдайим Пәрвәрдигардин әймиништә турғин;■

18 Шундақ қилғиниңда жәзмән көридиған яхши күнүң болиду,
Арзу-үмүтүң бекарға кәтмәс.■

19 И оғлум, сөзүмгә қулақ селип дана бол,
Қәлбиңни Худаниң йолиға башлиғин.

20 Мәйхорларға арилашма,
Нәпси яман гөшхорлар билән барди-кәлди қилма;■

21 Чүнки һарақкәш билән нәпси яман ахирида йоқсуллуқта қалар,
Ғәпләт уйқисига патқанларға жәндә кийимни кийгүзәр.

22 Сени тапқан атаңниң сөзини аңла,
Анаң қериғанда униңға һөрмәтсизлик қилма.■

23 Һәқиқәтни сетивал,
Уни һәргиз сетивәтмә.
Даналиқ, тәрбийә вә йорутулушниму ал.■

24 Һәққаний балиниң атиси чоң хошаллиқ тапар;
Дана оғулни тапқан атиси униңдин хурсән болар.■

25 Ата-анаңни сөйүндүрүп,
Сени туққан анаңни хуш қил.

26 И оғлум, қәлбиңни маңа тапшур;
Көзлириңму һаятлиқ йоллиримға тикилсун!

27 Чүнки паһишә аял чоңқур оридур,
Бузуқ ят аял тар зиндандур;■

28 Улар қарақчидәк мөкүвелип,
Инсанийәт арисидики вапасизларни көпәйтәр.

29 Кимдә азап бар? Кимдә дәрд-әләм? Ким жедәл ичидә қалар? Ким налә-пәряд көтирәр?
Ким сәвәпсиз ярилинар? Кимниң көзи қизирип кетәр?

30 Дәл шарап үстидә узун олтарған,
Әбжәш шараптин тетишқа алдириған мәйхорлар!■

31 Шарапниң әжайип қизиллиғиға, униң жамдики жулалиғиға,
Кишиниң гелидин шундақ силиқ өткәнлигигә мәптун болуп қалма!

32 Ахирида у зәһәрлик иландәк чеқивалиду,
Оқ иландәк нәштирини санжийду.

33 Көз алдиңда ғәлитә мәнзириләр көрүниду,
Ағзиңдин қалаймиқан сөзләр чиқиду. □

34 Худди деңиз-океанларда ләйләп қалғандәк,
Йәлкәнлик кеминиң мома яғичи үстидә ятқандәк болисэн.

35 Сән чоқум: — Бириси мени урди, лекин мән яриланмидим!
Бириси мени таяқ билән урди, бирақ ағриғини сәзмидим!» — дәйсән.
Бирақ сән йәнә: «Һошумға кәлсәмла, мән йәнила шарапни издәймән! — дәйсән.

■ 23:17 Зәб. 36:1; 72:3; Пәнд. 24:1 ■ 23:18 Пәнд. 24:14 ■ 23:20 Йәш. 5:22; Луқа 21:34; Рим. 13:13; әф. 5:18
■ 23:22 Пәнд. 1:8 ■ 23:23 Пәнд. 4:7 ■ 23:24 Пәнд. 10:1; 15:20 ■ 23:27 Пәнд. 22:14 ■ 23:30 Йәш. 5:11,22 □ 23:33 «ғәлитә мәнзириләр көрүниду» — яки «ғәлитә аяллар көрүниду».

24

- ¹ Яманларға рәшк қилма,
Улар билән барди-кәлди қилишни арзу қилма;■
- ² Чүнки уларниң көңли зораванлиқнила ойлар;
Уларниң ағзи азар йәткүзүшни сөзләр.■
- ³ Аилә болса даналиқ асасида бәрпа қилинар;
Чүшиниш билән мустәһкәмлинәр.
- ⁴ Билим билән өйниң ханилири һәр хил қиммәтлик, есил гөһәрләргә толдурулар.
- ⁵ Дана адәм зор күчкә егидур;
Билими бар адәм қудритини ашулар.■
- ⁶ Пухта несиһәтләр билән жәң қилғин;
Ғәлибә болса Бирдин-бир Улуқ Мәслиһәтчи билән болар.□ ■
- ⁷ Даналиқ әқилсиз адәмгә нисбәтән толиму егиз, чүшиниксиздур;
Чоңлар шәһәр дәрвазиси алдиға жиғилғанда у зуван ачалмас.■
- ⁸ Әскиликни нийәтлигән адәм «сүйқәстчи» атилар.
- ⁹ Ахмақлиқтин болған нийәт гунадур;
Һакавур киши адәмләргә жиркинчиликтур.
- ¹⁰ Бешиңға егир күн чүшкәндә жасарәтсиз болсаң,
Күчсиз һесаплинисән.
- ¹¹ Сәвәпсиз өлүмгә тартилғанларни қутқузғин;
Боғузлиниш хәвпидә турғанлардин ярдәм қолуңни тартма;■
- ¹² Әгәр сән: «Бу иштин хәвиримиз йоқтур» десәң,
Һәр адәмниң көңлини таразиға Салғучи буни көрмәсму?
Жениңни һаят Сақлиғучи уни билмәсму?
У һәр бир инсан балсиниң өз қилғанлири бойичә уларниң өзигә яндурмасму?■
- ¹³ И оғлум, һәсәл тапсаң истимал қил, у яхшидур.
Һәрә көнигини алған һәсәл болса татлиқ тетийду;
- ¹⁴ Даналиқ билән тонушсаң, уму көңлүңгә шуниңдәк болар;
Уни тапқиниңда жәзмән яхши көридиған күнүң болиду,
Арзу-үмүтүң бекарға кәтмәс.■
- ¹⁵ И рәзил адәм, һәққанийниң өйигә йошурун һужум қилишни күтмә,
Униң туралғусини булиғучи болма!
- ¹⁶ Чүнки һәққаний йәттә қетим жиқилип чүшәр,
Бирақ ахири йәнә орнидин турар.
Лекин рәзил киши күлпәт ичигә путлишип чүшәр.■
- ¹⁷ Рәқибниң жиқилип кәтсә хуш болуп кәтмә,
Дүшминиң путлишип чүшсә шатланма;■
- ¹⁸ Пәрвәрдигар буни көргәндә,

■ 24:1 Зәб. 36:1; Пәнд. 3:31; 23:17 ■ 24:2 Зәб. 9:28 ■ 24:5 Пәнд. 21:22 □ 24:6 «Ғәлибә болса Бирдин-бир Улуқ Мәслиһәтчи билән болар» — «Бирдин-бир Улуқ Мәслиһәтчи» бизниңчә Худа Өзини көрситиши керәк. Башқа бир хил тәржимиси: «Мәслиһәтчиләр көп болса, ғәлибә болиду». ■ 24:6 Пәнд. 11:14; 15:22; 20:18 ■ 24:7 Пәнд. 14:6 ■ 24:11 Зәб. 81:3-4 ■ 24:12 Аюп 34:11; Зәб. 61:13; Йәр. 32:19; Рим. 2:6; Вәһ. 22:12 ■ 24:14 Зәб. 18:12; 118:103; Пәнд. 23:18 ■ 24:16 Аюп 5:19; Зәб. 33:20; Ам. 5:2; 8:14 ■ 24:17 Аюп 31:29; Пәнд. 17:5

Бу қилиғиңни яхши көрмәй,
Бәлким ғәзивини рәқибиңгә чүшүрмәслиги мүмкин.

¹⁹ Яманлар *раваж тапса*, беарам болуп кәтмә;
Рәзилләргә рәшк қилма. ■

²⁰ Чүнки яманларниң келәчики йоқтур,
Униң чириғиму өчүрүләр. ■

²¹ И оғлум, Пәрвәрдигардин қорққин, падишаниму һөрмәт қил.
Қутратқучилар билән арилашма.

²² Бундақ кишиләргә келидиған балаю-апәт уштумтут болар,
Пәрвәрдигар билән падишаниң уларни қандақ йоқитидиғанлиғини биләмсән? □

Башқа әқлийә сөزلәр

²³ Буларму ақиланиләрниң сөзлиридур: —

Сот қилғанда бир тәрәпкә ян бесиш қәтғий болмас. □ ■

²⁴ Жинайәтчиғә: «Әйипсиз сән» дәп һөкүм чиқарған кишигә,
Хәлиқләр ләнәт ейтар;
Әл-жутлар униңдин нәпрәтлинәр. ■

²⁵ Бирақ улар жинайәтчиниң гунайини ечип ташлиған кишидин хурсән болар,
Улар униңға бәхит-саадәт тилишәр.

²⁶ Дурус жавап бәргүчи,
Гояки кишиниң ләвлиригә сөйгүчидур. □

²⁷ Авал сиртта ишлириңниң йолини һазирлап,
Етиз-ериқлириңни тәйярла,
Андин өйүңни салғин.

²⁸ Йеқиниңға қарши асассиз гувалиқ қилма;
Ағзиңдин һеч ялғанчилик чиқарма.

²⁹ «У маңа қандақ қилған болса, мәнму униңға шундақ қилимән,
Униң маңа қилғинини өзигә яндурумән», дегүчи болма. ■

³⁰ Мән һорунниң етизлиғидин өттим,
Әқилсизниң үзүмзарлиғи йенидин маңдим,

³¹ Мана, һәр йеридин тикәнләр өсүп чиққан,
Хохилар йәр йүзини бесип кәткән,
Қоруқ теми өрүлүп кәткән!

³² Уларни көргәч, убдан ойландим;
Көргинимдин савақ алдим: —

³³ Сән: «Йәнә бирдәм көзүмни жумувалай,
Йәнә бирдәм ухливалай,

Йәнә бирдәм пут-қолумни алмап йетивалай» — десәң, ■

³⁴ Намратлиқ булаңчидәк сени бесип келәр,

■ **24:19** Зәб. 36:1; 72:3; Пәнд. 3:31; 23:17; 24:1 ■ **24:20** Аюп 18:5, 6; Пәнд. 13:9; 20:20 □ **24:22** «Пәрвәрдигар билән падишаниң...» — ибраний тилида: «Улар иккисиниң...». □ **24:23** «қәтғий болмас» — ибраний тилида «яхши әмәс». ■ **24:23** Мис. 23:3, 6; Лав. 19:15; Қан. 1:17; 16:19; Пәнд. 18:5; 28:21; Юһ. 7:24; Яқ. 2:1 ■ **24:24** Пәнд. 17:15; Йәш. 5:23 □ **24:26** «Дурус жавап бәргүчи, гояки кишиниң ләвлиригә сөйгүчидур» — әйәтниң башқа бир хил тәржимиси «Улар дурус жавап бәргән кишиниң ләвлиригә сөйүп қояр». ■ **24:29** Рим. 12:17,19 ■ **24:33** Пәнд. 6:10,11

нажәтмәнлик қалқанлиқ әскәрдәк саңа һужум қилар.

25

Сулайманниң пәнд-несиһәтлириниң давами

¹ Төвәндә баян қилинидиғанлириму Сулайманниң пәнд-несиһәтлири; буларни Йәһуданиң падишаси һәзәкияниң ордисидикиләр көчүрүп хатирилигән: —

² Пәрвәрдигарниң улуқлуғи — Өзиниң қилған ишини ашкаримиғинида;
Падишаһларниң улуқлуғи — бир ишниң сирини йешәлигинидә. ■

³ Эршниң егизлигини,
Зиминниң чоңқурлуғини,
Вә падишаларниң көңлидикини мөлчәрләп билгили болмас.

⁴ Авал күмүчниң поқи айрилип тавланса,
Андин зәргәр нәпис бир қача ясап чиқар.

⁵ Авал падишаниң алдидики рәзил хизмәткарлири қоғливетилсә,
Андин униң тәхти адаләт үстигә қурулар. ■

⁶ Падишаһниң алдида өзүңни һәмминиң алди қилип көрсәтмә,
Униң алдидики әрбабларниң орнида турувалма;

⁷ Орнуңни өзүңдин жуқури жанабқа берип, униң алдида пәгаһқа чүшүрүлгиниңдин көрә,
Өзгиләрниң сени төргә тәклип қилғини яхшидур. □ ■

⁸ Алдирап дәваға бармиғин,
Мабада берип, йеқиниң үстүн чиқип сени ләт қилса, қандақ қилисән? ■

⁹ Йеқиниң билән муназириләшсән,
Башқиларниң сирини ачма.

¹⁰ Болмиса, буни билгүчиләр сени әйипләйду,
Сесиқ намдин қутулалмайсән.

¹¹ Вақти-жайида қилинған сөз,
Күмүч рамкиларға тизилған алтун алмилардур.

¹² Қулаққа алтун һалқа, нәпис алтундин ясалған зиннәт буюми ярашқандәк,
Ақиланиниң агаһландуруши көңүл қойғанниң қулиқиға яришар.

¹³ Худди орма вақтидики томузда ичкән қар сүйидәк,
Ишәшлик әлчи өзини әвәткүчиләргә шундақ болар;
У ғоҗайинлириниң көкси-қарнини яшартар. □ ■

¹⁴ Ямғури йоқ булут-шамал,
Ялған соғатни вәдә қилип махтанғучиға охшаштур.

¹⁵ Узунғичә сәвир-тақәт қилинса, һөкүмдарму қайил қилинар,
Жумшақ тил сүйәкләрдинму өтәр. ■

¹⁶ Сән һәсәл тепивалдиңму?
Уни пәқәт тойғучила йә,
Көп йесәң яндуруветисән.

■ 25:2 Рим. 11:33 ■ 25:5 Пәнд. 20:8, 28 □ 25:7 «Орнуңни өзүңдин жуқури жанабқа...» — ибраний тилида «Өз көзүң көргән жанабқа...». ■ 25:7 Луқа 14:7-11 ■ 25:8 Пәнд. 18:17 □ 25:13 «Худди орма вақтидики томузда ичкән қар сүйидәк» — ибраний тилида: «Худди орма вақтидики қарниң салқинидәк» дейилиду. ■ 25:13 Пәнд. 13:17 ■ 25:15 Пәнд. 15:1; 16:14

17 Хошнаңниң босуғисиға аз дәссә,
Улар сәндин тоюп, өч болуп қалмисун.

18 Ялған гувалиқ билән йеқиниға қара чаплиғучи,
Худди гүрзә, қилич вә өткүр оққа охшаштур.■

19 Сунуқ чиш билән чайнаш,
Токур пут билән меңиш,
Күлпәт күнидә вапасиз кишигә үмүт бағлиғандәктур.

20 Қиш күнидә кишиләрниң кийимини салдуруветиш,
Яки суда үстигә аччиқ су қуюш,
Қайғулуқ кишиниң алдида нахша ейтқандәктур.□ ■

21 Дүшминиңниң қосиғи ач болса,
Нан бәр;
Уссиған болса су бәр; □ ■

22 Шундақ қилсаң, бешиға көмүр чоғини топлап салған болисэн,
Вә Пәрвәрдигар бу ишни саңа яндуриду.□

23 Шимал тәрәптин чиққан шамал қаттиқ ямғур елип кәлгәндәк,
Чеқимчи шум чирайни кәлтүрәр.

24 Соқушқақ хотун билән азадә өйдә биллә турғандин көрә,
Өгүзниң бир булуңида ялғуз йетип-қопқан яхши.□ ■

25 Уссап кәткән кишигә муздәк су берилгәндәк,
Жирав жуттин кәлгән хуш хәвәрму әнә шундақ болар.

26 Петикдилип сүйи лейип кәткән булақ,
Сүйи булғиветилгән қудуқ,
Рәзилләргә йол қойған һәққаний адәмгә охшаштур.

27 һәсәлни һәддидин зиядә йейиш яхши болмас;
Бирақ улуклуқни издәшниң өзи улук иштур.□

28 Өзини туталмайдиған киши,
Вәйран болған, сепилсиз қалған шәһәргә охшайду.□ ■

26

1 Язда қар йеғиш,
Орма вақтида ямғур йеғиш қамлашмиғандәк,
Иззәт-һөрмәт ахмаққа лайиқ әмәстур.

2 Ләйләп учуп жүргән қучқачтәк,

■ 25:18 Зәб. 10:2; 56:5; 58:8; 119:4; Пәнд. 12:18 □ 25:20 «(хам) суда үстигә аччиқ су қуюш» — суда үстигә аччиқ су қуюлса, интайин аччиқ бир һид чиқиду, шуңа мәнәси: — «яриға туз сәпкәндәк» дегәндәк. ■ 25:20 Рим. 12:15 □ 25:21 «Дүшминиң...» — ибраний тилида «Саңа өч болғанниң...». ■ 25:21 Мис. 23:4, 5; Рим. 12:20 □ 25:22 «(дүшмәнниң) бешиға көмүр чоғини топлап салған болисэн» — буниң мәнәси: «уни қаттиқ уялдурисән». Бу ибарә Мисирдики кона бир адәтни көрситиду. Кишиләр товва қилғанлиғини билдүрүш үчүн бешида бир сивәт чоғни көтирип маңиду. Шуңа «Униң бешиға көмүр чоғини топлап салисән» дегини, униң товва қилишиға ярдәм берәләйсән» «вижданини ойғитисән» дегәнликтур. □ 25:24 «Соқушқақ хотун билән азатә өйдә биллә турғандин көрә,...» — яки «Соқушқақ хотун билән азатә өйдә олтарғандин көрә,...». ■ 25:24 Пәнд. 21:9,19 □ 25:27 «Бирақ улуклуқни издәшниң өзи улук иштур» — бизниңчә бу әйттики «улуклуқ» Худаниң улуклуғини көрситиду. Ибраний тилида «улук» билән «еғир» бир сөз болғачқа, бу әйттиң башқа бир хил тәржимиси бар: «Еғир ишларни ойлинип сүрүштүрүшниң өзи еғир иштур». Йәнә башқа бир нәччә хил тәржимилири бар, жүмлидин «Өз улуклуғини издәш улук иш әмәс». □ 25:28 «Өзини туталмайдиған киши» — «өзини туталмайдиған» дегән сөз ибраний тилида «өз роһини идәрә қилалмайдиған» дәп ипадилиниду. ■ 25:28 Пәнд. 16:32

Учқан қарлиғач йәргә қонмиғандәк,
Сәвәпсиз қарғиш кишигә зиян кәлтүрәлмәс.

³ Атқа қамча, ешәккә нохта лазим болғинидәк,
Ахмақниң дүмбисигә таяқ лайиқтур.■

⁴ Ахмақниң әхмиқанә гепи бойичә униңға жавап бәрмигин,
Жавап бәрсәң өзүң униңға охшап қелишиң мүмкин.

⁵ Ахмақниң әхмиқанә гепи бойичә униңға жавап бәргин,
Жавап бәрмисәң у өзиниң ахмақлиғини әқиллиқ дәп чағлар.

⁶ Өз путини кесивәткәндәк,
Өз бешиға зулмәт тилигәндәк,
Ахмақтин хәвәр йоллашму шундақ бир иштур.□

⁷ Тоқурниң карға кәлмигән путлиридәк,
Ахмақниң ағзиға селинған пәнд-несиһәтму бекар болур.

⁸ Салғиға ташни бағлап атқандәк,
Ахмаққа һөрмәт билдүрүшму әхмиқанә иштур.□

⁹ Ахмақниң ағзиға селинған пәнд-несиһәт,
Мәсниң қолиға санжылған тикәндәктур.

¹⁰ Өз йеқинлирини қарисиға зәхимләндүргән оқячидәк,
Ахмақни яки удул кәлгән адәмни яллап ишләткән ғоҗайинму охшашла
зәхимләндүргүчидур.□

¹¹ Ишт айлинип келип өз қусуғини ялиғандәк,
Ахмақ ахмақлиғини қайтилар.■

¹² Өзини дана чағлап мәмнун болған кишини көрдүңму?
Униңға үмүт бағлимақтин ахмаққа үмүт бағлимақ әвзәлдур.■

¹³ Һорун адәм: — «Ташқирида дәһшәтлик бир шир туриду,
Кочида бир шир жүриду!» — дәп өйдин чиқмас.■

¹⁴ Өз мужуқида ечилип-йепилип турған ишиккә охшаш,
Һорун кариватта йетип у яқ-бу яққа өрүлмәктә.

¹⁵ Һорун қолини сунуп қачиға тиққини билән,
Ғизани ағзиға селиштинму еринәр.■

¹⁶ Һорун өзини пәм билән жавап бәргүчи йәттә кишидинму дана санар.

¹⁷ Кочида келиветип, өзигә мунасивәтсиз маҗираға арилашқан киши,
Иштниң қулиқини тутуп созғанға охшаш хәтәргә дучар болар.

¹⁸ Өз йеқинлирини алдап «Пәқәт чақчақ қилип қойдум!» дәйдиған киши,
Отқашларни, оқларни, һәр хил әжәллик қуралларни атқан тәлвигә охшайду.

²⁰ Отун болмиса от өчәр;
Ғәйвәт болмиса, жедел бесилар.■

²¹ Чоғлар үстигә чачқан көмүрдәк,
От үстигә қойған отундәк, жеделчи жеделни улғайтар.■

²² Ғәйвәтхорниң сөзлири һәр хил назу-немәтләрдәк,
Кишиниң қәлбигә чоңқур сиңдүрүләр.□ ■

²³ Ялқунлуқ ләвләр рәзил көңүлләргә қошулғанда,
Сапал қачиға күмүч һәл бәргәнгә охшаштур.

²⁴ Адавәт сақлайдиған адәм өчини гәплири билән япсиму,

■ 26:3 Зәб. 31:8, 9,10; Пәнд. 10:13 □ 26:6 «Өз бешиға зулмәт тилигәндәк» — ибраний тилида «худди зиян ичкәндәк». □ 26:8 «Салғиға ташни бағлап атқандәк,...» — таш салғиға бағлап қоюлса, уни салғидин чиқарғили болмайду, әлвәттә. □ 26:10 «Өз йеқинлирини қарисиға зәхимләндүргән оқячидәк, ахмақни яки удул кәлгән адәмни яллап ишләткән ғоҗайинму охшашла зәхимләндүргүчидур» — бу пәнд-несиһәтниң башқа бир нәччә хил тәржимилири бар. ■ 26:11 2Пет. 2:22 ■ 26:12 Пәнд. 29:20 ■ 26:13 Пәнд. 22:13 ■ 26:15 Пәнд. 19:24 ■ 26:20 Пәнд. 22:10 ■ 26:21 Пәнд. 15:18; 29:22 □ 26:22 «Кишиниң қәлбигә чоңқур сиңдүрүләр» — ибраний тилида «кишиниң қосигиниң ички йәрлиригә сиңдүрүләр». ■ 26:22 Пәнд. 18:8

Көңлидә қат-қат сүйқәст сақлайду.

²⁵ Униң сөзи чирайлиқ болсиму, ишинип кәтмигин;

Қәлбидә йәттә қат ипласлиқ бардур.

²⁶ У өчмәнлигини чирайлиқ гәп билән япсиму,
Лекин рәзиллиги жамаәтниң алдида ашкарилинар.

²⁷ Кишигә ора колиған өзи чүшәр;

Ташни домилатқан кишини таш думилап қайтип келип уни янжар. ■

²⁸ Сахта тил өзи зиянкәшлик қилған кишиләргә нәпрәтлинәр;

Хушамәт қилғучи еғиз адәмни һалакәткә иштирәр.

27

¹ Әтики күнүң тоғрилиқ махтанма,

Чүнки бир күни немә болидигиниңниму билмәйсән. ■

² Сени башқилар махтисун, өз ағзиң мундақ қилмисун,
Ят адәм сени махтисун, өз ләвлириң ундақ қилмисун.

³ Таш еғир, қум хелә жиң басар,
Бирақ ахмақ кәлтүридиған хапичилиқ иккисидин техиму еғирдур.

⁴ Ғәзәп рәһимсиздур,

Қәһр болса кәлкүндәк адәмни еқитип кетәр,
Бирақ ким һәсәтхорлуқ алдида тақабил туралисун?

⁵ Ашкарә әйипләш йошурун муһәббәттин әладур.

⁶ Достниң қолидин йегән зәхимләр садиқлиқтин болиду;

Бирақ дүшмәнниң сөйүшлири һейлигәрлиқтур. □

⁷ Тоқ киши һәсәл көнигидинму бизардур,
Ач кишигә һәр қандақ аччиқ нәрсиму татлиқ билинәр. □

⁸ Жут маканидин айрилған киши,
Угисидин айрилип жүргән қушқа охшар.

⁹ Әтир вә хушбуй көңүлни ачар,
Жан көйәр достниң сәмимий мәслиһәти кишини риғбәтләндүрәр.
Жан көйәр достниң сәмимий, хушхуй мәслиһәти кишини хуш қилур.

¹⁰ Өз достуңни, атаңниң достиниму унтума;
Бешиңға күн чүшкәндә қериндишиңниң өйигә кирип йелинма;
Йеқиндики дост, жирақтики қериндаштин әла. ■

¹¹ И оғлум, дана бол, көңлүмни хуш қил,
Шундақ қилғиниңда мени мәсқирә қилидиғанларға жавап берәләймән.

¹² Зерәк киши балайиқазани алдин көрүп қачар;
Саддилар алдиға берип зиян тартар. ■

¹³ Ятқа кепил болған кишидин қәризгә тонини тутуп алғин;
Ят хотунға капаләт бәргән кишидин капаләт пули ал. ■

¹⁴ Қақ сәһәрдә туруп, жуқури авазда достиға бәхит тилигәнлик,
Өзини қарғаш һесаплинар.

¹⁵ Ямғурлуқ күндики тохтимай чүшкән тамчә-тамчә йеғин,
Вә соқушқақ хотун бир-биригә охшаштур. ■

¹⁶ Уни тизгәнләш боранни тосқанға,
Яки яғни оң қол билән чаңгаллиғанға охшаштур.

■ 26:27 Зәб. 7:16-17; 9:16, 23; 56:7; Топ. 10:8 ■ 27:1 Яқ. 4:13, 14 □ 27:6 «Достниң қолидин йегән зәхимләр садиқлиқтин болиду» — яки «Достниң қолидин йегән зәхимләр адәмни һәқиқәткә йәткүзәр». □ 27:7 «Тоқ киши һәсәл көнигидинму бизардур» — яки «тоқ киши һәсәл көнигини дәссиветиду». ■ 27:10 Пәнд. 17:17; 18:24 ■ 27:12 Пәнд. 22:3 ■ 27:13 Пәнд. 6:1, 2; 11:15; 17:18; 20:16 ■ 27:15 Пәнд. 19:13

- 17 Төмүрни төмүргә билисә өткүрләшкәндәк,
Достларму бир-бирини өткүрләштүрәр.
- 18 Әнжир көчитини пәрвиш қилғучи униңдин әнжир йәйду;
Ғожайинини асрап күткән қул иззәт тапиду.
- 19 Суда адәмниң йүзи әкс әткәндәк,
Инсанниң қәлбиниң қандақлиғи өз йенидики киши арқилиқ билинәр. □
- 20 Тәһтисара вә һалакәт һәргиз тоймиғандәк,
Адәмниң ач көзлири қанаәт тапмас. □ ■
- 21 Сапал қазан күмүчни, чанақ алтунни тавлар,
Адәм болса махталғанда синилар.
- 22 Ахмақни буғдай билән биргә сәндәлдә талқан қилип соқсаңму,
Ахмақлиғи йәнила униңда турар.
- 23 Падилириңниң әһвалини убдан билип тур,
Мал-варанлириңдин яхши хәвәр ал;
- 24 Чүнки байлиқниң мәңгү капалити болмас,
Таҗ-тәхтму дәвирдин-дәвиргичә турамду?
- 25 Қуруған чөпләр орулғандин кейин,
Юмран чөпләр өсүп чиққанда,
Тағ бағридинму явайи чөпләр жиғилғанда,
- 26 Шу чағда қозиларниң жуңлири қирқилип кийимиң болар;
Өшкиләрни сатқан пулға бир етиз келәр, ■
- 27 һәмдә өшкиләрниң сүтлири сениң һәм аилидикилириңниң озуклуғини,
Дедәклириңниң қосиғини тәминләшкиму йетәр.

28

- 1 Яманлар һеч ким қоғлимисиму қачар;
Бирақ һәққанийлар шир жүрәк батур келәр. ■
- 2 Жутта гуналар көпәйсә, униң әмирлири көп алмишар,
Лекин уни соригучи йорутулған вә билимлик болса, жут аман-муқим узун турар.
- 3 Мискинләргә зулум селиватқан бир кәмбәғәл,
Худди *зираәтләр*ни ятқузуп денини қоймайдиган қара ямғурға охшайду.
- 4 Тәврат қанунидин ваз кәчкәнләр яманларни яхши дәп махтар;
Бирақ қанунни тутқучилар уларға қарши күрәш қилар.
- 5 Рәзилләр адаләтни чүшәнмәс;
Бирақ Пәрвәрдиғарни издигүчиләр һәммә ишни чүшинәр.
- 6 Пәзиләтлик йолда маңған мискин киши,
Сахта, икки йүзлимә бай адәмдин яхшидур. ■
- 7 Тәврат-қануниға итаәт қилған жигит әқиллиқ оғулдур;
Бирақ нан қепиларға һәмраһ болғучи атисини номусқа қалдуар. ■
- 8 Жазанихорлуқ қилип жуқури өсүм арқилиқ байлиқлар тапқан киши,
Ахирида буларни мискинләргә хәйрихәһлиқ қилғучиниң қолиға өткүзүш үчүн топлиғандур. ■
- 9 Кимки Тәврат-қанунини аңлимаймән дәп қулиқини йопурса,
Һәтта дуалириму ләнитти болуп қалар.

□ **27:19** «Инсанниң қәлбиниң қандақлиғи өз йенидики киши арқилиқ билинәр» — башқа бир хил тәржимиси: «Инсанниң қәлбиниң қандақлиғи өз йенидики кишиниң қәлбигә мәлум болар (әкс етәр)». □ **27:20** «Тәһтисара» — өлгәнләрниң роһлири барған җай. «Һалакәт» — бәлким «һалак қилғучи» дегән яман бир пәриштидур. «Вәһ.» 9:11ни көрүң. ■ **27:20** Топ. 1:8 ■ **27:26** 1Тим. 6:8 ■ **28:1** Лав. 26:36; Қан. 28:28; Йәш. 57:21 ■ **28:6** Пәнд. 19:1 ■ **28:7** Пәнд. 29:3 ■ **28:8** Лав. 25:35-37

- 10 Кимки дурусларни яман йолға азурса,
 Өзи колиған орасиға өзи чүшәр;
 Бирақ пак-диянәтлик адәм яхшилиққа мирасхор болар.■
- 11 Бай дәрвәкә өзини дана санар;
 Бирақ йорутулған мискин уни һаман көрүп йетәр.
- 12 һәққанийлар ғаливийәтлик болса,
 Жаһанни тәнтәнә қаплар;
 Бирақ яманлар мәртивигә чиқса, халайиқ өзлирини қачулар.■
- 13 Өз гуналарини йошурған киши ронақ тапмас;
 Бирақ уларни тонуп иқрар қилип, улардин ваз кәчкән киши рәһим-шәпқәткә еришәр.■
- 14 Пәрвәрдигардин һәрдайим қорқуп жүргән киши шунчә бәхитлиқтур!
 Бирақ көңлини таш қилған балаю-апәткә қалар.□
- 15 һөкирәп турған шир,
 Яки овни издәп кезиватқан ейиқ қандақ болса,
 Йоқсул пухраларниң үстидики рәзил һакимму шундақтур.
- 16 Йорутулмиған әмир һаман зор бир залим болуп чиқар,
 Бирақ һарам байлиқларға нәпрәтләнсә, тәхтидә узун олтирар.
- 17 Қан төккән киши қәриз билән һаңға қарап жүгүрәр;
 Уни һеч ким тосмисун!□
- 18 Сәмимий, диянәтлик йолда маңған қутулар;
 Икки йолда маңған сахта киши уларниң биридә һаман жиқилип чүшәр.
- 19 Өз йеригә тиришип ишлигән деханниң нени йетип ашар;
 Бирақ бекар жүрүп хам хиялларни қоғлиған кишиниң йоқсуллуғи мол болар!
- 20 Растчил кишиниң бәхити көпийәр;
 Бирақ бай болушқа алдириған киши жазадин қечип қутулалмас.■
- 21 Биригә ян бесиш қәтғий болмас;
 Чүнки бәзиләр һәтта бир бурда нан үчүнму гуна өткүзәр.□ ■
- 22 Нәпси тоймас киши байлиқларни көзләп алдирайду,
 У намратлиқниң өз бешиға чүшидиғинидин бехәвәрдур.□
- 23 Башқиларниң хаталиқини очуқ әйиплигән киши,
 һаман хушамәт қилғучиға қариганда көпрәк илтипат тапар.
- 24 Ата-анисиниң тәәлуқатини оғрилап, «Бу һеч қандақ гуна әмәс» дегән киши,
 һалак қилғучиниң шеригидур.
- 25 Нәпси тоймиғур киши жедел-мажира терийду;
 Бирақ Пәрвәрдигарға таянған киши әтлинәр.□ ■
- 26 Өзиниң көңлигә ишәнгән киши ахмақтур;
 Бирақ даналиқ билән маңған нижат тапар.
- 27 Намратларға хәйрхаһлиқ қилидиған киши муһтажлиқ тартмас;
 Лекин һажәтмәнни көрсиму көрмәскә салған киши көплигән қарғишқа учрар.■
- 28 Яманлар мәртивигә чиқса, халайиқ өзлирини қачулар;
 Лекин улар завал тапса, һәққанийлар раваж тапар.■

■ 28:10 Пәнд. 26:27 ■ 28:12 Пәнд. 11:10,11 ■ 28:13 Зәб. 31:3,5; 1Юһа. 1:9,10 □ 28:14 «Пәрвәрдигардин һәрдайим қорқуп жүргән киши шунчә бәхитлиқтур» — әйни тексттә «Пәрвәрдигар» дегән сөз тепилмайду. Шуңа башқа бир хил тәржимиси: «Гуна қилиштин һәрдайим қорқуп жүргән киши». □ 28:17 «Уни һеч ким тосмисун!» — башқа бир хил тәржимиси: «Һеч ким униңға һимайә болмисун!». Тәврат қануни бойичә адәмни тәсадибий өлтүргән киши «панаһлиқ шәһәр»ләргә қачса болатти. Амма гунаи бар кишиләр һаман шу шәһәрләрдин һимайә алалмайтти («Чөл.» 6:34-35ни көрүң). ■ 28:20 Пәнд. 13:11; 20:21; 23:4 □ 28:21 «қәтғий болмас» — ибраний тилида «яхши әмәс». ■ 28:21 Пәнд. 18:5; 24:23 □ 28:22 «Нәпси тоймас киши» — ибраний тилида «көзи яман киши». □ 28:25 «Нәпси тоймиғур киши» — яки «һали чоң киши». ■ 28:25 Пәнд. 13:10; 15:18; 29:22 ■ 28:27 Қан. 15:7,8,10; Пәнд. 19:17; 22:9 ■ 28:28 Пәнд. 28:12

29

¹ Ҙайта-Ҙайта әйиплинип туруп йәнә бойни Ҙаттиқлиқ Ҙилған киши,
Туоқсиздин давалиғусиз янҘилар.

² һәққанийлар гүлләнсә, пухралири шатлинар,
Ҙәбиһләр һоқуқ тутса пухра налә-пәрјад кәтирәр.■

³ Даналиқни сөйгән оғул атисини хуш қилар;
Бирақ паһишиләргә һәмраһ болған униң мал-мүлкини бузуп-чачар.■

⁴ Падиша адаләт билән жутини тинич қилар;
Бирақ баҘ-селиқ салған болса, уни вәйран қилар.□

⁵ Өз йеқиниға хушамәт қилған киши,
Униң путлириға тор тәйярлап қойғандур.

⁶ Рәзил адәмниң гунайи өзигә қапқан ясап қуар;
Бирақ һәққаний киши нахшилар билән шатлинар.

⁷ һәққаний киши мискинниң дәвасиға көңүл бөлүр;
Бирақ яманлар болса бу ишни чүшәнмәс.■

⁸ һакавур кишиләр шәһәрни қутритип давалғутар;
Бирақ ақиланиләр аччиқ фәзәпләрни яндурар.

⁹ Дана киши ахмақ билән дәвалашса,
Ахмақ һүрпийиду яки күлиду, нәтиҘисини һаман течлиқ болмас.

¹⁰ Қанхорлар пак-диянәтликләргә нәпрәтлинәр;
Дурусларниң Ҙенини болса, улар қәстләр.□

¹¹ Ахмақ һәрдаим ичидики һәммини ашкарә қилар;
Бирақ дана өзини бесивалар.■

¹² һөкүмдар ялған сөзләргә қулақ салса,
Униң барлиқ хизмәткарлири яман үгәнмәй қалмас.

¹³ Гадай билән уни әзгүчи киши бир зиминда яшар;
Һәр иккисиниң көзини нурландурғучи Пәрвәрдигардур.□ ■

¹⁴ Йоқсулларни диянәт билән соригән падишаниң болса,
Тәхти мәңгүгә мәһкәм турар.■

¹⁵ Таяқ билән тәнбиһ-несиһәт балиларға даналиқ йәткүзәр;
Бирақ өз мәйлигә қоюп берилгән бала анисини хиҘаләткә қалдурар.■

¹⁶ Яманлар гүллинип кәтсә, наһәқлик көпийәр;
Лекин һәққанийлар уларниң жиқилғинини көрәр.■

¹⁷ Оғлуңни тәрбәлисәң, у сени арам тапқузар;
У көңлүңни сөйүндүрәр.■

¹⁸ Пәрвәрдигарниң вәһийси болмиған әлниң пухралири йолдин чиқип башпанаһсиз қалар;
Лекин Тәврат-қануниға әмәл қилидиған киши бәхитлиқтур.□

¹⁹ Қулни сөз биләнла түзәткили болмас;
У сөзүңни чүшәнгән болсиму, етивар қилмас.

²⁰ Ағзини басалмайдиған кишини көргәнму?
Униңдин үмүт күткәндин, ахмақтин үмүт күтүш әвзәлдур.■

²¹ Кимки өз қулини кичигидин тартип өз мәйлигә қоюп бәрсә,
Күнләрниң биридә униң бешиға чиқар.□

■ 29:2 Пәнд. 11:10; 28:12,28 ■ 29:3 Пәнд. 10:1; 15:20; 28:7; Луқа 15:13 □ 29:4 «Бирақ баҘ-селиқ салған болса,...» — яки «бирақ парихор болса,..». ■ 29:7 Аюп 29:16 □ 29:10 «Дурусларниң Ҙенини болса, улар қәстләр» — башқа бир хил тәржимиси: «бирақ дуруслар уларниң Ҙенидин хәвәр алар». ■ 29:11 Пәнд. 14:33 □ 29:13 «Гадай билән уни әзгүчи киши бир зиминда яшар» — ибраний тилида: «гадай билән уни әзгүчи киши бир-биригә йолуқар». ■ 29:13 Пәнд. 22:2 ■ 29:14 Пәнд. 20:28; 25:5 ■ 29:15 Пәнд. 10:1; 13:24; 17:21,25; 22:15; 23:13 ■ 29:16 Зәб. 36:36; 57:11-12; 90:8 ■ 29:17 Пәнд. 13:24; 22:15; 23:13,14 □ 29:18 «Йолдин чиқип башпанаһсиз қалар» — бу ибарә ибраний тилида икки бислиқ бир сөз биләнла ипадиләнгән. ■ 29:20 Пәнд. 26:12 □ 29:21 «Күнләрниң биридә униң бешиға чиқар» — башқа бир хил тәржимиси «Ахирда у (қул) өзигә пәрзәнттәк болуп чиқар».

- 22 Териккәк киши җедәл-маҗира қозғап турар;
Асан аччиқлинидиған кишиниң гуналири көптур. ■
- 23 Мәғрурлуқ кишини пәс қилар,
Бирақ кәмтәрлик кишини һөрмәткә ериштүрәр. ■
- 24 Оғри билән шерик болған киши өз җениға дүшмәндур;
У сорақчиниң *зува беришкә* ағаһландурушини аңлисиму, лекин раст гәп қилишқа петиһалмас. □ ■
- 25 Инсан балисидин қорқуш адәмни қапқанқа чүшүриду;
Бирақ кимки Пәрвәрдиғарға таянған болса, у бехәтәр көтириләр. □
- 26 Көп кишиләр һөкүмдардин илтипат издәп жүрәр;
Бирақ адәмниң һәқ-рисқи пәқәт Пәрвәрдиғарниңла қолидидур. ■
- 27 Наһәқләр һәққанийларға жиркиничликтур;
Дурус йолда маңған кишиләр яманларға жиркиничликтур.

30

Агурниң пәнд-несиһәтлири

- 1 Төвәндикиләр Якәһниң оғли Агурға вәһий билән кәлгән сөзләрдур:
Бу адәм Итийәлгә, йәни Итийәл билән Укалға мундақ сөзләрни дегән: — □
- 2 Мән дәрвәқә инсанлар арисидики әң надини, һайванға охшаштурмән;
Мәндә инсан әқли йоқ.
- 3 Даналиқни һеч үгәнмидим;
Әң Пак-Муқәддәс Болғучи һәққидиму саватим йоқтур.
- 4 Ким әршкә көтирилгән, яки әрштин чүшкән?
Ким шамални қоллирида тутқан?
Ким суларни Өз тониға йөгәп қойған?
Ким йәр-зиминниң чегаралирини бәлгүлигән?
Униң исми немә? Униң Оғлиниң исми немә? Биләмсән-йоқ? ■
- 5 Тәңриниң һәр бир сөзи синилип испатлинип кәлгәндур;
У Өзигә таянғанларниң һәммисини қоғдайдиған қалқандур. ■
- 6 Униң сөзлиригә һеч нәрсә қошма;
Ундақ қилсаң, У сени әйипләйду,
Сениң ялғанчилиғиң ашқарилиниду. ■
- 7 И *Худайим*, Сәндин икки нәрсини тиләймән;
Мән өлгичә буларни мәндин айимиғайсән: —
- 8 Сахтилиқ вә ялғанчилиқни мәндин жирақ қилғайсән;
Мени гадайму қилмай, байму қилмай, бәлки еһтияжимға лайиқла рисқ бәргәйсән.
- 9 Чүнки зиядә тоюп кәтсәм, Сәндин йенип: «Пәрвәрдиғар дегән ким?» — дәп қелишим мүмкин.
Яки гадай болуп қалсам, оғрилиқ қилип, Сән Худайимниң намиға дағ кәлтүрүшим мүмкин.
- 10 Гоҗайининиң алдида униң қули үстидин шикайәт қилма,
Болмиса у сени қарғап ләнәт қилиду, әйипқар болисән.

■ 29:22 Пәнд. 15:18; 26:21 ■ 29:23 Аюп 22:29; Пәнд. 15:33; 18:12; Йәш. 66:2; Мат. 23:12; Лука 14:11; 18:14; Яқ. 4:6,10; 1Пет. 5:5 □ 29:24 «...раст гәп қилишқа петиһалмас» — «Лав.» 5:1ни көрүң. ■ 29:24 Лав. 5:1 □ 29:25 «бехәтәр көтириләр» — ибраний тилида бир сөз биләнла ипадилиниду. ■ 29:26 Пәнд. 19:6 □ 30:1 «вәһий билән кәлгән сөзләр» — ибраний тилида «жүкләнгән сөзләр» дәп ипадилиниду. Демәк, Пәрвәрдиғарниң Агурниң дил-роһиға жүклигән сөзлири. «Бу адәм» — Якәһниң оғли Агур. ■ 30:4 Аюп 38:4; Зәб. 103:3; Йәш. 40:12 ■ 30:5 Зәб. 11:7-8; 17:31-32; 19:8-9; 118:140, 2Тим. 2:16 ■ 30:6 Қан. 4:2; 12:32; Вәһ. 22:18

- 11 Өз атисини қарғайдиған,
Өз анисиға бәхит тилимәйдиған бир дәвир бар,
- 12 Өзини пак чағлайдиған, әмәлийәттә мәйнәтчилигиниң һеч жуулмиған бир дәвир бар,
- 13 Бир дәвир бар — аһ, кибирлигиниң нәзири немидегән үстүн,
Һакавурлуғидин һали немидегән чоң! □ ■
- 14 Униң аҗизлар вә йоқсулларни ялмап жутуветидиған чишлири қиличтәк,
Езиқ чишлири пичақтәк болған бир дәвир бар! ■
- 15 Зүлүкниң икки қизи бар, улар һәрдаим: «Бәргин, бәргин» дәп товлишар.
Һәргиз тоюнмайдиған үч нәрсә бар, һәргиз қанаәтләнмәйдиған төрт нәрсә бар, улар болсиму: — □
- 16 Һәр, туғмас хотунниң қарни,
Суға тоюнмиған қурғақ Йәр.
Вә һәргиз «болди, тойдум» демәйдиған оттин ибарәт. □
- 17 Атисини мәсқирә қилидиған,
Анисини кәмситидиған көзни болса,
Қарға-қузғунлар чоқулар,
Бүркүтниң балилириму уни йәр.
- 18 Мән үчүн интайин тилсимат үч нәрсә бар;
Шундақ, мән чүшинәлмәйдиған төрт иш бар: —
- 19 Бүркүтниң асмандики учуш йоли,
Иланниң ташта беғирлап маңидиған йоли,
Кеминиң деңиздики йоли вә жигитниң қизға ашиқ болуштики йолидур.
- 20 Зинахор хотунниң йолиму шундақтур;
У бир немини йәп болуп ағзини сүртивәткән кишидәк: «Мән һеч қандақ яманлиқни қилмидим!» — дәйду. □
- 21 Йәр-зимин үч нәрсә астида беарам болар;
У көтирәлмәйдиған төрт иш бар: —
- 22 Падиша болған қул,
Тамаққа тойған һамақәт,
- 23 Нәпрәткә патқан, әргә тәккән хотун,
Өз ханиминиң орнини басқан дедәк. □
- 24 Йәр йүзидә тени кичик, лекин интайин әқиллиқ төрт хил жанивар бар: —
- 25 Чөмүлиләр күчлүк хәлиқ болмисиму, бирақ язда озук тәйярливелишни билиду; ■
- 26 Суғурлар өзи аҗиз бир қовм болсиму, хада ташларниң арисига уга салиду;
- 27 Чекәткиләрниң падишаси болмисиму, лекин қатар тизилип рәтлик маңиду;
- 28 Кәсләнчүкни қол билән тутувалғили болиду,
Лекин хан ордилирида яшайду.
- 29 Қәдәмлири һәйвәтлик үч жанивар бар,
Кишигә зоқ берип маңидиған төрт нәрсә бар: —

□ 30:13 «Һакавурлуғидин һали немидегән чоң!» — ибраний тилида «Уларниң қапақлири неманчә көтирилгән!».

■ 30:13 Пәнд. 6:17 ■ 30:14 Пәнд. 12:18 □ 30:15 «зүлүк» — су ичидә яшайдиған қанхор бир хил паразиттур. □ 30:16 «Һәр» — мошу йәрдә «гәр» ибраний тилида «шеол», йәни «тәһтисара», өлүкләрниң роһлири қиямәт күнини күтидиған йәрни көрситиду. □ 30:20 «Мән һеч қандақ яманлиқни қилмидим!» — зинахор хотунниң йолиниң әҗайиплиғи болса өзиниң опочуқ гунайини һеч тонумайдиғанлиғидин ибарәт.

□ 30:23 «Нәпрәткә патқан» — яки «нәпрәтлик», «нәпрәтләнгән». ■ 30:25 Пәнд. 6:8

30 Һайванатлар ичидә әң күчлүк, һеч немидин қорқмас шир,

31 Зилва бәйгә ити,

Текә,

Вә пухралири қоллайдиған падишадур. □ ■

32 Әгәр сән ахмақлиқ қилип өзүңни бәк жуқури орунға қоювалған болсаң,

Вә яки тәлвә бир ойда болған болсаң,

Қолуң билән ағзиңни юм! □ ■

33 Кала сүти қочулса сериқ май чиқар;

Бириниң бурни миҗилса, қан чиқар;

Адавәт қозғап интиқам ойлиса җедәл-маҗира чиқар. □

31

Падишаға несиһәт

1 Төвәндикилә, падиша Ләмуәлгә униң аниси арқилиқ вәһий билән кәлгән сөzlәрдур; аниси бу сөzlәрни униңға үгәткән: □

2 И оғлум, и мениң амриғим, қәсәмләр билән тилигән арзулуғум, мән саңа немә дәй? □

3 Күч-қуввितिңни аял-хотунлар тәрипигә сәрп қилмиғин;

Яки падишаларниму вәйран қилидиған ишларға берилгүчи болма! □ ■

4 И Ләмуәл, шарап ичиш падишаларға лайиқ әмәс,

Әмирләргиму һараққа хумар болуш ярашмас.

5 Болмиса улар шарап ичип, муқәддәс бәлгүлимиләрни унтуп,

Бозәк бәндиләрниң һәққини астин-үстүн қиливетиши мүмкин.

6 Күчлүк һарақ өлгүси кәлгәнләргә, һәсрәткә чөмгәнләргә берилсун!

7 Улар шарапни ичип, мискинлигини унтуп,

Қайтидин дәрәд-әлимини есигә кәлтүрмисун! □

8 Өзлири үчүн гәп қилалмайдиғанларға ағзиңни ачқин,

Һалак болай дегәнләрниң дәвасидә гәп қил.

9 Сүкүт қилма, улар үчүн лилла һөкүм қил,

Езилгәнләрниң вә мискинләрниң дәрдигә дәрман бол. ■

Пәзиләтлик аял

10 | □ | Пәзиләтлик аялни ким тапалайду?

□ **30:31** «зилва бәйгә ити» — яки «бәйгә ети» — ибраний тилида бу сөз бәк аз учрайду. «пухралири қоллайдиған падишадур» — башқа икки хил тәржимиси: «Ағдурулмас вә өрүлмәс падишадур» яки «Өз қошунини башлиған падишадур».

■ **30:31** Аюп 39:19-28 □ **30:32** «Қолуң билән ағзиңни юм!» — бәлким ибраний тилида «болди, бәс!» дегән мәнини бериш мүмкин. ■ **30:32** Аюп 21:5 □ **30:33** «Кала сүти қочулса ... бириниң бурни миҗилса... адавәт қозғап интиқам ойлиса ...» — бу жүмлидики «қочулса» «миҗилса» вә «қозғап ... ойлиса» ибраний тилида охшаш бир пейл билән ипадиләнгән. □ **31:1** «Падиша Ләмуәл» — бәзи алимлар «Ләмуәл»ни Сулайманниң аниси Бат-Шеба униңға қойған ләқәм, дәп қарайду. Исраил үстидин һөкүм сүргүчиләр арасида «Ләмуәл» исимлиқ бир падиша бизгә намәлум. «Ләмуәл» дегәнниң мәнаси: «Худа үчүн». «вәһий билән кәлгән сөzlәр» — әгәр бу бап Агурниң (30:1) сөзиниң давами болса, ундақта «вәһий билән кәлгән сөzlәр» Пәрвәрдигарниң Агурниң «дил-роһиға жүклигән сөзлири»ни ң давамини көрситиду. □ **31:2** «И мениң амриғим» — ибраний тилида «И балиятқумниң балиси!». «қәсәмләр билән тилигән арзулуғум!» — ибраний тилида «И қәсәмлиримниң балиси!». □ **31:3** «аял-хотунлар тәрипигә» — демәк, җинсий һәвәсләргә. ■ **31:3** Қан. 17:17 □ **31:7** «Улар шарапни ичип, ... қайтидин дәрәд-әлимини есигә кәлтүрмисун!» — бу сөzlәр кинайилик, һәҗвий болғини билән, мскинләрниң шарап ичиш сәвәвигиму һесдашлиқ билдүриду. Лекин әйәт уларниң шундақ қилидиғанлигини һәргиз тәстиқлиған әмәс. Көздә тутулғини һөкүмдарларниң егир мәсьулийитидин ибарәттур. ■ **31:9** Лав. 19:15; Қан. 1:16

Униң қиммити ләәл-яқутлардинму зор ешип чүшиду. □ ■

11 |□| Ериниң көңли униңға тайинип хатиржәм туриду,
У болғачқа ериниң алған олжиси кам әмәстур!

12 |□| У өмүр бойи еригә вападар болуп яхшилиқ қилиду,
Уни зиянға учратмайду.

13 |□| У қой жуңи вә кәндир тепип,
Өз қоли билән жан дәп әжир қилиду.

14 |□| У сода кемилиригә охшаш,
Аилини беқиштики озуқ-түлүкләрни жирақ жайлардин тошуйду.

15 |□| Таң йорумапта у орнидин туриду,
Аилисидикиләргә йемәклик тәйярлайду,
Хизмәткар-дедәкләргә несивисини тәқсим қилиду. □

16 |□| У бир парча етизни өзи көрүп алиду;
Қоли билән жиққан дарамәттин у бир үзүмзар бена қилиду.

17 |□| Ишқа қарап у белини күч билән бағлар,
Биләклирини күчләндүрәр;

18 |□| Өз ишиниң пайдилиқлиғиға көзи йетәр,
Кечичә чиреғини өчүрмәй иш қилар.

19 |□| У қоллири билән чақни чөрәр,
Бармақлири жип урчуқини тутар.

20 |□| Ажизларға ярдәм қолини узитар;
Һажәтмәнләргә қоллирини созар.

21 |□| Қар яққанда у аилиси тоғрилиқ әндишә қилмайду,
Өйидикиләрниң һәммисигә қизил кийимләр кийдүрүлгән.

22 |□| Кариват япкучлирини өзи тоқуйду;
Өзиниң кийим-кечәклири канап вә сөсүн рәхттиндур.

23 |□| Ериниң шәһәр дәрвазилирида абройи бар;
Шу йәрдә у жуттики ақсақаллар қатаридин орун алиду. □

24 |□| У нәпис канаптин кийим-кечәк тикип уни сатиду;
Бәлвағларни тикип содигәрләрни тәминләйду.

25 |□| Кийими күч-қудрәт вә иззәт-һөрмәттур;
У келәчәккә үмүт билән күлүп қарайду.

26 |□| Ағзини ачсила, дана сөз қилиду,
Тилида меһриванә несиһәтләр бар.

27 |□| Аилисидики ишлардин дайим хәвәр алиду,
Бекарға нан йемәйду.

28 |□| Пәрзәнтлири орнидин туруп униңға бәхит-бәрикәт тиләйду;
Ериму мубарәкләп уни махтап: —

29 |□| «Пәзиләт билән яшиған аяллар көптур,
Бирақ сән уларниң һәммисидинму ешип чүшисән» — дәйду.

30 |□| Гөзәллик сәһри алдамчидур,
Һөсн-жамалму пәқәт бир көпүк, халас,
Пәқәт Пәрвәрдигардин қорқидиған аялла махтилиду!

31 |□| У өз меһнитиниң мевилиридин бәһримән болсун!

□ **31:10** «пәзиләтлик аялни ким тапалайду?...» — кейинки 22 айәт шеир болуп, ибраний тилида алаһидә шәкилгә егә. Ибраний йезиғида 22 һәрип бар. Бу 22 айәтниң һәр бири ибраний елипбә тәртивигә асасән башлиниду (мәсилән, уйғур тили болса, а-, ә-, б- қатарлиқ һәрипләр билән башланғанға охшаш). ■ **31:10** Пәнд. 12:4 □ **31:15** «... несивисини тәқсим қилиду» — яки «... ишни тәқсим қилиду». □ **31:23** «Ериниң шәһәр дәрвазилирида абройи бар» — қона өрп-адәтләр бойичә, жуттики ақсақаллар шәһәр дәрвазида жиғин ечип сот қилатти.

Әҗирлири уни дәрвазиларда һөрмәт-шөһрәткә ериштүрсун!□

□ **31:31** «Әҗирлири уни дәрвазиларда һөрмәт-шөһрәткә ериштүрсун!» — жуқуриқи изаһатта дейилгәндәк, шөһәр дәрвазилири ақсақаллар олтиридиған орун болуп, жәмийәтниц әң жуқури дәриҗисини билдүриду.

Һекмәт топлиғучи

«Һәммә иш бимәниликтур!»

- ¹ Йерусалимда падиша болған, Давутниң оғли «Һекмәт топлиғучи»ниң сөзлири: —□
² «Бимәнилик үстигә бимәнилик!» — дәйду «Һекмәт топлиғучи» — «Бимәнилик үстигә бимәнилик! Һәммә иш бимәниликтур!»□ ■
³ Куяш астида тартқан жапалиридин инсан немә пайдиға еришәр?□ ■
⁴ Бир дәвир өтиду, йәнә бир дәвир келиду;
 Бирақ йәр-зимин мәңгүгә давам қилиду;■
⁵ Күн чиқиду, күн патиду;
 Вә чиқидиған жайға қарап йәнә алдирап маңиду.
⁶ Шамал жәнупқа қарап соқиду;
 Андин бурулуп шималға қарап соқиду;
 У айлинип-айлинип,
 Һәрдайим өз айланма йолиға қайтиду.
⁷ Барлиқ дәриялар деңизға қарап ақиду, бирақ деңиз толмайду;
 Дәриялар қайси жайға аққан болса,
 Улар йәнә шу йәргә қайтиду.■
⁸ Барлиқ ишлар жапаға толғандур;
 Уни ейтип түгәткүчи адәм йоқтур;
 Көз көрүштин,
 Қулақ аңлаштин һәргиз тоймайду.
⁹ Болған ишлар йәнә болидиған ишлардур;
 Қилған ишлар йәнә қилиниду;
 Куяш астида һеч қандақ йеңилик йоқтур.■
¹⁰ «Мана, бу йеңи иш» дегили болидиған иш барму?
 У бәрибир биздин бурунқи дәвирләрдә аллиқачан болуп өткән ишлардур.
¹¹ Бурунқи ишлар һазир һеч әсләнмәйду;
 Вә кәлгүсидә болидиған ишларму улардин кейин яшайдиғанларниң есигә һеч кәлмәйду.□

Сулайманниң тәжрибиси

- ¹² Мәнки һекмәт топлиғучи Йерусалимда Исраилға падиша болғанмән; ¹³ Мән даналиқ билән асманлар астида барлиқ қилинған ишларни қетирқинип издәшкә көңүл қойдум — Хуласәм шуки, Худа инсан балилириниң өз-өзини бәнд қилип упритиш үчүн, уларға бу еғир жапани тәқдим қилған! ¹⁴ Мән куяш астидики барлиқ қилинған ишларни көрүп чиқтим, — Мана, һәммиси бимәнилик вә шамални қоғлиғандәк иштин ибарәттур.

□ **1:1** «Һекмәт топлиғучи» — язғучи өзиниң Сулайман экәнлигини көрситиду. Бу нуқта 16-айәт, 2:7-айәт қатарлиқларда испатлиниду. Китапниң нами әслий ибраний тилида «Қоһәләт» дейлиду, униң мәнаси: «топлиғучи» «рәтлиғүчи» дегән мәнидә болуп, биз уни «Һекмәт топлиғучи» (демәк, «ой-пикирләрни рәтлиғүчи») дәп тәржимә қилдуқ. Бәзиләр уни йәнә «Тәлим бәргүчи», «Вәз ейткүчи» дәпму тәржимә қилиду. □ **1:2** «Бимәнилик үстигә бимәнилик!» — ибраний тилида «бимәниликләрниң бимәнилиги!». Бу худди «Күйләрниң күй» «әң гәзәл күй» дейилгәнгә охшаштур, «бимәниликләрниң бимәнилиги» бәлким «һаятлиқ аләмдә «әң бимәнилик иштур!»» дегәнни билдүрүши мүмкин. ■ **1:2** Зәб. 61:10; 143:4 □ **1:3** «Куяш астида» — бу «Һекмәт топлиғучи»дики ачқучлуқ сөздур. Язғучиниң баянлириниң көпинчиси «асмандин (Худадин) кәлгән вәһий» билән әмәс, бәлки «куяш астида» яки «аптап асти»дики көзқараш билән ейтилған. У қәстән шундақ көз-қарашни сөзләйду. «Кириш сөз» вә «қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **1:3** Топ. 2:22; 3:9 ■ **1:4** Зәб. 103:5 ■ **1:7** Аюп 38:8, 9, 10; Зәб. 103:8-10 ■ **1:9** Топ. 3:15 □ **1:11** «... кәлгүсидә болидиған ишларму улардин кейин яшайдиғанларниң есигә һеч кәлмәйду» — демәк, йеңи дәвирдә «йеңи» дейилгән бир иш чиққан болса, шу иш әмәлийәттә бурунқи дәвирдәрдә мәвжүт болған иштур. һазирқи дәвирдикиләр бурунқи дәвирләрни билмәйду яки унтуған, бу ишни «йеңи!» дәйду.

15 Әгирни түз қилғили болмас;

Кәмни толук дәп саниғили болмас.□

16 Мән өз көңлүмдә ойлинип: «Мана, мән улуқлинип, мәндин илгири Йерусалим үстигә барлиқ һөкүм сүргәнләрдин көп даналиққа ериштим; мениң көңлүм нурғун даналиқ вә билимгә еришти» — дедим.

17 Шуниң билән даналиқни билишкә, шуниңдәк тәлвилик вә әхмиқаниликни билип йетишкә көңүл қойдум; мошу ишниму шамал қоғлиғандәк иш дәп билип йәттим. 18 Чүнки даналиқниң көп болуши билән азап-оқубәтму көп болиду; билимини көпәйткүчиниң дәрә-әлимиму көпийду.

2

Тамашины тетип беқиш

1 Мән көңлүмдә: «Кени, мән өзүмгә тамашиның тәмینی тетиғузуп бақимән; көңлүм ечилсун!» — дедим. Бирақ мана, буму бимәниликтур.□ ■ 2 Мән күлкә-чақчаққа «Тәлвилик!» вә тамашиға «Униң зади немә пайдиси?» — дедим. 3 Көңлүмдә өз бәдинимни шарап билән қандақ роһландурғили болидиғанлиғини (даналиқ билән өзүмни йетәклигән һалда) билишкә берилип издәндим, шуниңдәк «санақлиқ күнлиридә инсан балилириға яхшилиқ йәткүзидиған немә пайдилиқ ишлар бар?» дегән түгүнни йәшсәм дәп әхмиқаниликни қандақ тутуп йетишим керәклиғини интилип издидим.□

4 Мән улуқ қурулушларға кириштим; өзүм үчүн өйләрни салдим; өзүм үчүн үзүмзарларни тиктим; 5 Өзүм үчүн шаһанә бағ-бағчиларни ясидим; уларда һәр хил мевә беридиған дәрәқләрни тиктим; 6 Өзүм үчүн ормандики барақсан дәрәқләрни убдан суғириш үчүн, көлчәкләрни ясап чиқтим; 7 Қулларға вә дедәкләргә егә болдум; өйүмдә улардин туғулғанларму мениңки еди; Йерусалимда мәндин илгири болғанларниң һәммисиниңкидин көп мал-варанлар, қой вә кала падилирим бар болди. 8 Өз-өзүмгә алтун-күмүчләрни, падишаларниң һәм һәр қайси өлкиләрниң һәр хил әтиварлиқ алаһидә гөһәрлирини жиғдим; қиз-жигит нахшичиларға һәмдә адәм балилириниң дилкөйәрлиригә, йәни көплигән гөзәл кенизәкләргә егә болдум.□

9 Улуқ болдум, Йерусалимда мәндин илгири болғанларниң һәммисидин зиядә ронақ таптим; шундақ болғини билән даналиғим мәндин кәтмиди. □ 10 Көзлиримгә немә яққан болса, мән шуни униңдин айимидим; өз көңлүмгә һеч қандақ хошаллиқни яқ демидим; чүнки көңлүм барлиқ әжримдин шатланди; мана, булар өз әжримдин болған несивәм еди. 11 Андин өз қолум ясиғанлириниң һәммисигә, шундақла сиңдүргән әжримниң нәтижисигә қарисам, мана, һәммиси бимәнилик вә шамални қоғлиғандәк иш еди; булар қуяш астидики һеч пайдиси йоқ ишлардур.

12 Андин зәһнимни жиғип уни даналиққа, тәлвилик вә әхмиқаниликкә қарашқа қойдум; чүнки падишадин кейин туридиған адәм немә қилалайду? — қилсиму аллиқачан қилинған ишлардин ибарәт болиду, халас! ■ 13 Шуниң билән нур қараңғулуқтин әвзәл болғандәк, даналиқниң беғәрәзликтин әвзәллиғини көрүп йәттим.

□ 1:15 «... толук дәп саниғили болмас» — демәк, тәминлиғили болмас. □ 2:1 «көңлүм ечилсун» — бу ибариниң башқа бир хил тәржимиси: «яхшиму-яхши әмәсму, көрүп бақай». ■ 2:1 Луқа 12:19 □ 2:3 «Даналиқ билән өзүмни йетәклигән һалда» — мошу ибариниң мәнәси: «Бу ишларниң һәммисидә у һәрдайим өз-өзигә диққәт қилип, қилған ишларниң раст әһмийити бар-йоқлуғини тәкшүрәтти» дегәнлик болуши мүмкин. «әхмиқаниликни ... тутуп йетиш» — Сулайманниң «әхмиқанилик»ни «тутуп йетиш»и болса һаятниң әһмийитини, адәмгә «яхшилиқ йәткүзидиған ... пайдилиқ ишлар»ни тепишқа тосалғу болидиған бирәр сир барму-йоқму?» дегән мәсилини тәкшүрүш үчүн еди. □ 2:8 «алтун-күмүчләр» — ибраний тилида: «күмүч-алтунләр». □ 2:9 «...шундақ болғини билән даналиғим мәндин кәтмиди» — 3-айәтгә дейилигәндәк, у йәнила бу қилған ишларниң раст әһмийити бар-йоқлуғиға диққәт қилип, тәкшүрүп жүрәтти. ■ 2:12 Топ. 1:17; 7:23

14 Дана кишиниң көзлири бешидидур, ахмақ болса қараңғулуқта маңиду; бирақ уларға охшаш бирла ишниң болидиғанлиғини чүшинип йәттим. □ 15 Көңлүмдә: «Ахмақкә болидиған иш маңиму охшаш болиду; әнди мениң шундақ дана болушумниң зади немә пайдиси?!» — дедим. Андин мән көңлүмдә: «Бу ишму охшашла бимәниликтур!» — дедим. 16 Чүнки мәңгүгә дана киши ахмақкә нисбәтән һеч артуқ әсләнмәйду; чүнки кәлгүсидики күнләрдә һәммә иш аллиқачан унтулуп кетиду; әнди дана киши қандақ өлиду? — Ахмақ киши билән биллә! 17 Шуңа мән һаятқа өч болдум; чүнки қуяш астида қилинған ишлар маңа еғир келәтти; һәммиси бимәнилик вә шамални қоғлиғандәк иш еди. 18 Шуниңдәк мән қуяш астидики барлиқ әжримгә өч болдум; чүнки буни мәндин кейин кәлгән кишигә қалдурмаслиққа амалим йоқ еди. 19 Униң дана яки ахмақ экәнлигини ким билиду? У бәрибир мән жапалиқ билән сиңдүргән һәмдә даналиқ билән ада қилған қуяш астидики барлиқ әжрим үстигә һөкүм сүриду. Буму бимәниликтур. 20 Андин мән райимдин яндим, көңлүм қуяш астидики жапа тартқан барлиқ әжримдин үмүтсизлинип кәтти. 21 Чүнки әжрини даналиқ, билим вә әп билән қилған бир адәм бар; бирақ у әжрини униңға һеч ишлимигән башқа бирисиниң несивиси болушқа қалдуруши керәк. Буму бимәнилик вә интайин аччиқ күлпәттур. 22 Чүнки инсан қуяш астида өзини упритип, өзиниң барлиқ әмгигидин вә көңлиниң интилишлиридин немигә егә болиду? ■ 23 Чүнки униң барлиқ күнлири азаплиқтур, униң әжри ғәшлиқтур; һәтта кечидә униң көңли һеч арам тапмайду. Буму бимәниликтур. 24 Инсан үчүн шуниңдин башқа яхши иш йоқки, у йейиши, ичиши, өз женини өз әжридин һозур алдурушидин ибарәттур; буни Худаниң қолидиндур, дәп көрүп йәттим. ■ 25 Чүнки униңсиз ким йейәлисун яки бесип ишлийәлисун? □ 26 Чүнки у өз нәзиригә яқидиған адәмгә даналиқ, билим вә шатлиқни ата қилиду; бирақ гунакар адәмгә у мал-мүлүк жиғип-топлашқа жапалиқ әмгәкни бериду, шуниңдәк у жиғип-топлиғинини Худаниң нәзиридә яхши болғанға тапшуридиған қилиду. Буму бимәнилик вә шамални қоғлиғандәк иштин ибарәттур. ■

3

Һаят пәсиллири

1 Һәр бир ишниң мувапиқ пәсли бар, асманлар астидики һәммә арзуниң өз вақтиму бар; □
 2 Туғулушниң бир вақти бар, өлүшниңму бир вақти бар;
 Тикиш вақти бар, тикилгәнни сөкүш вақти бар;
 3 Өлтүрүш вақти бар, сақайтиш вақти бар;
 Бузуш вақти бар, қуруш вақти бар;
 4 Жиғлаш вақти бар, күлүш вақти бар;
 Матәм тутуш вақти бар, уссул ойнаш вақти бар;
 5 Ташларни чөриветиш вақти бар, ташларни жиғип-топлаш вақти бар;
 Қучағлаш вақти бар, қучағлаштин өзини тартиш вақти бар; ■
 6 Издәш вақти бар, йоқалди дәп ваз кечиш вақтиму бар;
 7 Житиш вақти бар, тикиш вақти бар;
 Сүкүт қелиш вақти бар, сөз қилиш вақти бар;
 8 Сөйүш вақти бар, нәпрәтлиниш вақти бар;
 Уруш вақти бар, течлиқ вақти бар.

□ 2:14 «...уларға охшаш бирла ишниң болидиғанлиғи» — бу «бирла иш» өлүмни демәкчи. ■ 2:22 Топ. 1:3; 3:9
 ■ 2:24 Топ. 3:12, 22; 5:18; 8:15 □ 2:25 «Чүнки униңсиз ким йейәлисун яки бесип ишлийәлисун?» — башқа икки хил тәржимиси: «Униңсиз ким йейәлисун яки һозур алалисун?» яки «Мениңдин (Сулаймандин) башқа ким йейәлисун, яки бесип ишлийәлисун?». ■ 2:26 Аюп 27:16, 17; Пәнд. 28:8; Топ. 3:13 □ 3:1 «Һәр бир ишниң мувапиқ пәсли бар, ... һәммә арзуниң өз вақтиму бар» — оқурмәнләр ишларниң «өз пәсли» яки «өз вақти» дегәнниң «Худа бекиткән вақит»ни яки болмиса пәкәт «мувапиқ, тоғра кәлгән вақит»ни көрситидиғанлиғини пәриқ етиши керәк. ■ 3:5 1Кор. 7:5

Инсан Худа бекиткән вақит-пәсилләрни билмәйду

⁹ Ишлигән өз ишлигинидин немә пайда алиду? ■ ¹⁰ Мән Худа инсан балилириға жүклигән, ишләп жапа тартиш керәк болған ишни көргәнмән. ¹¹ У һәр бир ишниң вақти кәлгәндә гөзәл болидиғанлиғини бекиткән; у йәнә мәңгүлүкни инсанларниң көңлигә салған; шуңа, инсан Худаниң өз һаятиға баштин ахирғичә немини бекиткәнлиғини билип йәтмәстур. □

¹² Инсанларға һаятида шатлиниш вә яхшилиқ қилиштин башқа әвзәл иш йоқ экән дәп билип йәттим. ¹³ Шундақла йәнә, һәр бир кишиниң йеиш-ичиши, өзиниң барлиқ әжридин һозур елиши, мана бу Худаниң соғисидур.

¹⁴ Худаниң қилғанлириниң һәммиси болса, мәңгүлүк болиду, дәп билимән; униңға һеч нәрсини қошушқа вә униңдин һеч нәрсини еливетишкә болмайду; Худаниң уларни қилғанлириниң сәвәви инсанни Өзидин әйминдүрүштур. ¹⁵ һазир болғанлири өткәндиму болғандур; кәлгүсидә болидиған иш аллиқачан болғандур; Худа өткән ишларни сорайду. □

Адаләтсиз ишлар

¹⁶ Мән қуяш астида йәнә шу ишни көрдүмки — сорақ орнида, шу йәрдә һелиһәм рәзиллик туриду; һәққанийлиқ туруш керәк болған жайда, мана рәзиллик туриду! ¹⁷ Мән көңлүмдә: «Худа һәққаний һәм рәзил адәмни сораққа тартиду; чүнки һәр бир арзу-мәхсәт вә һәр бир ишниң өз вақти бар» — дедим.

¹⁸ Мән көңлүмдә: — Бундақ болуши инсан балилириниң сәвәвидиндур; Худа уларни синимақчи, бу ишлар улар өзлириниң пәкәт һайванларға охшаш экәнлиғини көрүши үчүн болған, дәп ойлидим. ¹⁹ Чүнки инсан балилириниң бешиға келидиғини һайванларғиму келиду, уларниң көридиғини охшаш болиду. Улардин алдинқиси қандақ өлгән болса, кейинқисиму шундақ өлиду, уларда охшашла бирла нәпәс бардур. Инсанниң һайванлардин һеч артуқчилиғи йоқ; чүнки һәммә иш бимәниликтур. ²⁰ Уларниң һәммиси бир жайға бариду; һәммиси топа-чаңдин чиққан, һәммиси топа-чаңға қайтиду. ■ ²¹ Ким адәм балилириниң роһини билиду? У жуқуриға чиқамду, буни ким билиду? һайванларниң роһи, у йәр тегигә чүшәмду, ким билиду?

²² Шуниң билән мән инсанниң өз әжридин һозурлинишидин артуқ иш йоқтур, дәп көрдүм; чүнки мана, бу униң несивисидур; чүнки уни өзидин кейин болидиған ишларни көрүшкә ким елип келиду?

4

Жәбир-зулумға қараш

¹ Андин мән қайтидин зеһнимни жиғип қуяш астида дайим болувақан барлиқ зорлуқ-зумбулуқни көрдүм; мана, езилгәнләрниң көз яшлири! Уларға һеч тәсәлли бәргүчи йоқ еди; уларни әзгәнләрниң күчлүк йөләнчүки бар еди, бирақ езилгәнләргә һеч тәсәлли бәргүчи йоқ еди. □ ² Шуңа мән аллиқачан өлүп кәткән өлгүчиләрни теһи һаят болған тирикләрдин үстүн дәп тәриплидим; ³ шундақла бу икки хил кишиләрдин бәхитлиги теһи апиридә болмиған кишидур; чүнки у қуяш астида қилинған яманлиқларни һеч көрүп бақмиған.

■ **3:9** Топ. 1:3 □ **3:11** «У һәр бир ишниң вақти кәлгәндә гөзәл болидиғанлиғини бекиткән...» — бу әйәт интайин муһим. Худа инсанларға, көңлидә һаятиниң мәңгүлүк әһмийитини сезишни ата қилған. Бирақ өз гуналири түпәйлидин, инсанлар буниң әһмийитиниң зади немә экәнлиғини, Худаниң өзлири үчүн бекиткән планиниң вақти-саатлирини билип йәтмәйду. «Қошумчә сөз»имиздә униң үстидә тохтилимиз. □ **3:15** «Худа өткән ишларни сорайду» — «сорайду» дегәнниң ибраний тилидики башқа мәнәси «издәйду». «Өткән ишларни сорайду» дегәнниң мәнәси: «Худа өткән ишларни сүрүштүрүп адәмләрдин һесап алиду» дегәнлик болса керәк. Башқа бир хил тәржимиси: «Худа өткән ишларни йәнә болғузиду». ■ **3:20** Яр. 3:19 □ **4:1** «Уларни әзгәнләрниң күчлүк йөләнчүки бар еди» — башқа бир хил тәржимиси: «Уларни әзгүчиләр тәрәптә күч бар еди».

Рәқибликниң бимәнилиги

4 Андин мән барлиқ әжир вә барлиқ хизмәтниң утуқлиридин шуни көрүп йәттимки, у инсанниң йеқинини көрәлмәслигидин болиду. Буму бимәнилик вә Шамални қоғлиғандәк иштур.

5 Ахмақ қол қоштуруп, өз гөшини йәйду.■

6 Жапа чекип шамални қоғлап очумини тошқузимән дегәндин, чаңгилини тошқузуп хатиржәмликтә болуш әладур.□

Ачкөзлүкниң түрткисидә ишләш

7 Мән йәнә зәһнимни жиғип, қуяш астидики бир бимәниликни көрдүм; 8 бириси ялғуз, тикәндәк болсиму, шундақла нә оғли нә ака-укиси болмисиму — бирақ униң жапасиниң ахири болмайду, униң көзи байлиқларға тоймайду. У: «Мән бундақ жапалиқ ишләп, женимдин зади кимгә яхшилиқ қалдуримән?» — дегәнни соримайду. Буму бимәнилик вә еғир жападин ибарәттүр.□

Һәмраһлиқ

9 Икки бирдин яхшидур; чүнки икки болса әмгигидин яхши инъам алиду. 10 Жиқилип кәтсә, бириси һәмраһини йөләп кетириду; бирақ ялғуз һаләттә жиқилип кәтсә, йөлигидәк башқа бириси йоқ болса, бу кишиниң һалиға вай!

11 Йәнә, иккиси биллә ятса, бир-бирини иллитиду; лекин бириси ялғуз ятса қандақ иллитилсун? 12 Йәнә, бирәв ялғуз бир адәмни йеңивалған болса, иккиси униңға тақабил туралайду; шуниңдәк үч қат арғамча асан үзүлмәс.

Инавәтниң беһудилиги

13 Кәмбәғәл амма ақил жигит йәнә несихәтниң әтиварини қилмайдиған қери ахмақ падишадин яхшидур; 14 Чүнки гәрчә у бу падишаниң падишалиғида кәмбәғәл болуп туғулған болсиму, у зиндандин тәхткә олтиришқа чиқти.□

15 Мән қуяш астидики барлиқ тирикләрниң әшу иккинчини, йәни падишаниң орнини басқучини, шу жигитни қоғлайдиғанлиғини көрдүм. 16 Барлиқ хәлиқ, йәни уларниң алдида турған барлиқ пухралар санақсиз болсиму, бирақ улардин кейинкиләр жигиттинму рази болмайду; буму бимәнилик вә шамални қоғлиғандәк иштур.□

Несихәт — башқиларға ихласмән көрүнүшкә тиришиштин һези бол

■ 4:5 Пәнд. 6:10; 24:33 □ 4:6 «Жапа чекип Шамални қоғлап очумини тошқузимән дегәндин, чаңгилини тошқузуп хатиржәмликтә болуш әладур» — 4-әйәттә мәнпәәт-аброй издәшниң бимәнилиги көрситилиду; 5-әйәттә «Һеч немә қилмаймән, пайдиси йоқ» дегән һорунлуқ позитсийини әйипләйду: 6-әйәттә бу икки йолниң оттуридики дурус йолни көрситилиду. □ 4:8 «Бириси ялғуз, тикәндәк болсиму, ...» — ибраний тилида «Бириси ялғуз, иккинчиси (иккинчи адәм) йоқ болған һалда болсиму,...». «У: «Мән бундақ жапалиқ ишләп, женимдин зади кимгә яхшилиқ қалдуримән?» — дегәнни соримайду» — бәзи башқа тәржимиләрдә: «У: «Мән зади ким үчүн жапалиқ ишләп, өз женимдин яхшилиқни қалдуримән?» — дәп өкүниду» дәп оқулиду. □ 4:14 «Гәрчә у бу падишаниң падишалиғида кәмбәғәл болуп туғулған болсиму,...» — бу әйәтниң қайси гәвдилиқ әһвални көрсәткәнлиги һазир бизгә ениқ әмәс. □ 4:16 «...йәни уларниң алдида турған барлиқ пухралар» — «улар» дегән ким? Бәлким биринчи «қери» падиша вә униңдин кейин тәхткә олтарған жигитни көрситиши мүмкин. «барлиқ пухралар санақсиз болсиму, бирақ улардин кейинкиләр жигиттинму рази болмайду» — Сулайман мәлум бир мисал тоғрилиқ сөзләватиду. Бу «қери падиша» Саул падишаға, «яш жигит» Давут падишаға охшитилиду; бирақ дәл уларниң өзини көрсәтмәйду (Давут зинданда ятмиған). Гәпниң поскаллиси шуки, жутниң пикири таянчисиздур; иккинчи падиша пәқәт бир мәзгилла қарши елинди, бирақ хәлиқ тезла униңдин йүз өрүп, униң төһписини унтуп, уни қоллимиди. Бу бир бимәнилик!

17 Худаниң өйигә барғанда, авайлап жүргин; ахмақларчә қурбанлиқларни сунуш үчүн әмәс, бәлки аңлап бойсунуш үчүн йеқинлашқин; чүнки ахмақлар рәзиллик қиливатқини билмәйду. □

5

1 Ағзиңни йениклик билән ачма; көңлүң Худа алдида бир немини ейтишқа алдирмисун; чүнки Худа әршләрдә, сән йәр йүзидидурсән; шуңа сөзлириң аз болсун. ² Чүнки иш көп болса чүшму көп болғандәк, гәп көп болса, ахмақниң гепи болуп қалиду. □

3 Худаға қәсәм ичсәң, уни ада қилишни кечиктүрмә; чүнки У ахмақлардин һозур алмайду; шуңа қәсимниңни ада қилғин. ■ ⁴ Қәсәм ичип ада қилмиғандин көрә, қәсәм ичмәслигиң түзүктур. ■ ⁵ Ағзиң тениңни гунаниң ихтияриға қоювәтмисун; пәриштә алдида: «Хата сөзләп салдим» демә; немишкә Худа гепиңдин гәзәплинип қоллириң ясиғанни һалак қилиду? □

⁶ Чүнки чүш көп болса бимәниликмү көп болиду; гәп көп болсиму охшаштур; шуңа, Худадин қорққин! ■

Нәпәси яман мәнсәпдарлар

7 Сән намратларниң езилгәнлигини яки йәрлик мәнсәпдарларниң һәқ-адаләтни зораванларчә қайрип қойғанлигини көрсәң, бу ишлардин һәйран қалма; чүнки мәнсәпдардин жуқури йәнә бириси көзлимәктә; вә улардинму жуқурисиму бардур. □

⁸ Бирақ немила болмисун йәр-тупрақ һәммә адәмгә пайдилиқтур; һәтта падишаниң өзиму йәр-тупраққа тайиниду. □

Пул

⁹ Күмүчкә амрақ күмүчкә қанмас, байлиқларға амрақ өз киримигә қанмас; буму бимәнилиқтур. ¹⁰ Мал-мүлүк көпәйсә, уларни йегүчиләрму көпийиду; мал егисигә уларни көзләп, улардин һозур елиштин башқа немә пайдиси болсун?

¹¹ Аз йесун, көп йесун, әмгәкчиниң уйқиси татлиқтур; бирақ байниң тоқлуғи уни ухлатмас. □

Байлиқларға бағлиқ йәнә бир бимәнилик

¹² Мән қуяш астида зор бир күлпәтни көрдүм — у болсиму, егиси өзигә зиян йәткүзидиған байлиқларни топлаштур; ¹³ шуниңдәк, униң байлиқлири балау-апәт түпәйлидин йоқилишидин ибарәттур. Ундақ адәмниң бир оғли болса, оғлиниң қолиға қалдурғидәк һеч

□ **4:17** «...ахмақларчә қурбанлиқларни сунуш үчүн әмәс, бәлки аңлап бойсунуш үчүн йеқинлашқин» — бу несихәтниң мәнаси қурбанлиқлар яхши әмәс, дегәнлик әмәс, әлвәттә; пәқәт қурбанлиқни ахмақларчә, бемәна сунмаслиқ керәк, дегәнлиқтур. □ **5:2** «... гәп көп болса, ахмақниң гепи болуп қалиду» — бу сөзләрдә көздә тутулғини бәлким ахмақларниң бәһудә қәсәм ичидиғанлиғи болуши мүмкин. ■ **5:3** Чөл. 30:3; Қан. 23:20 ■ **5:4** Қан. 23:20, 21 □ **5:5** «пәриштә алдида» — қайси пәриштә? «Пәрвәрдигарниң пәриштиси» болуши керәк. Ибрания тилида «әлчи» вә «пәриштә» дегәнләр бир сөз биләнла ипадилиниду. Каһин һәм пәриштә Худаниң «әлчи»сидур («Мал.» 2:7ни көрүң). ■ **5:6** Пәнд. 10:19 □ **5:7** «Сән намратларниң езилгәнлигини ... көрсәң, бу ишлардин һәйран қалма;» — Сулайман падиша өзи адил падиша болғини билән, униң төвәндики қатламму-қатлам йәрлик мәнсәпдарларниң чириклишишини тизгинлиәлиши чәклиқтур. □ **5:8** «Бирақ немила болмисун йәр-тупрақ һәммә адәмгә пайдилиқтур; һәтта падишаниң өзиму йәр-тупраққа тайиниду» — ибрания тилида бу әйәтни чүшиниш тәс. Бизниңчә Сулайман адәмниң диққитини һөкүмәтниң чириклишип кәткәнлигигә әмәс, бәлки әң муһимиға, йәни Худаниң яхшилиғи (тупрақтики зираәтләр арқилиқ болған яхшилиғи)ға қаратмақчи. Башқа бир хил тәржимиси: «Бирақ умумән қилип ейтқанда, өзи терикчилик қилидиған падиша зиминға пайдилиқтур». Бу тәржиминиң мәнаси: «Зиминни башқуридиған бириси болса (болупму падиша өзи терикчиликни чүшәнсә), бу бәрибир һөкүмәтсизлиқтин, қалаймиқанчилиқтин, һакимийәтсизлиқтин яхши» дегәндәк. Оқурмәнләр башқа тәржимиләрниму учритиши мүмкин. □ **5:11** «...бирақ байниң тоқлуғи уни ухлатмас» — «байниң тоқлуғи» бәлким икки бислиқ сөз болуп: (1) униң байлиғидин әнсирәшлири; (2) зиядә көп тамақ йәп, һәзим болмаслиғини көрситиши мүмкин.

немиси йоқ болиду. ¹⁴ У аписиниң қосиғидин ялаңач чиқип, кәткәндиму ялаңач пети кетиду; у өзиниң жапалиқ әмгигидин қолиға алғидәк һеч немини епкәтәлмәйду. ■ ¹⁵ Мана буму еғир әләмлик иш; чүнки у қандақ кәлгән болса, йәнә шундақ кетиду; әнди униң шамалға еришиш үчүн әмгәк қилғининиң немә пайдиси? ¹⁶ Униң барлиқ күнлиридә йәп-ичкини қараңғулуқта болуп, ғәшлиги, кесәллиги вә хапилиғи көп болиду.

Әмгәкниң мевисидин һозур елиш

¹⁷ Мана неминиң ярамлиқ вә гезәл екәнлигини көрдүм — у болсиму, инсанниң Худа униңға тәқдим қилған өмриниң һәр бир күнлиридә йейиш, ичиш вә қуяш астидики барлиқ мейнитидин һозур елиштур; чүнки бу униң несивисидур. ■ ¹⁸ Худа һәр бирсини байлиқларға, мал-дунияға егә болушқа, шуниңдәк улардин йейишкә, өз рискини қобул қилишқа, өз әмгигидин һозур елишқа муйәссәр қилған болса — мана булар Худаниң соғитидур. ¹⁹ Чүнки у өмридики тез өтидигән күнлири үстидә көп ойланмайду; чүнки Худа уни көңлиниң шатлиғи билән бәнд қилиду.

6

Һәммә адәм һаятниң ләззитини теталмайду

¹ Қуяш астида бир яман ишни көрдүм; у иш адәмләр арасида көп көрүлиду —

² Худа бирисигә байлиқлар, мал-дуния вә иззәт-һөрмәт тәқсим қилди, шуниң билән униң өз көңли халиқинидин һеч нәрсиси кам болмиди; бирақ Худа униңға булардин һозур елишқа муйәссәр қилмиди, бәлки ят бир адәм улардин һозур алиду; мана бу бимәнилик вә еғир азаптур.

³ Бириси йүз бала көрүп көп жил яшиши мүмкин; бирақ униң жил-күнлири шунчилик көп болсиму, униң жени бәхитни көрмисә, һәтта гөрни көрмигән болсиму, туғулуп чачрап кәткән бовақ униңдин әвзәлдур дәймән. □ ⁴ Чүнки чачриған бала бимәнилик билән келиду, қараңғулуқта кетиду, қараңғулуқ униң исмини қаплайду; ⁵ У күнниму көрмигән, билмигән; бирақ һеч болмиғанда у биринчисигә нисбәтән арам тапқандур. ■

⁶ Бәрһәк, һелиқи киши һәтта икки һәссә миң жил яшиған болсиму, бирақ бәхитни көрмисә, әһвали охшаштур — һәр бир киши охшаш бир жайға бариду әмәсму?

Жавапсиз соаллар

⁷ Адәмниң тартқан барлиқ жапаси өз ағзи үчүндур; бирақ униң иштиһаси һәргиз қанмайду.

⁸ Шундақта дана кишиниң ахмақтин немә артуқчилиғи болсун? Намрат киши башқилар алдида қандақ меңишни билгән болсиму, униң немә пайдиси болсун? ⁹ Көзниң көрүши арзу-һәвәсниң уян-буян жүрүшидин әвзәлдур. Бундақ қилишму бимәнилик вә шамални қоғлиғандәк иштур. ¹⁰ Өтүп кәткән ишларниң болса аллиқачан нами бекитилип аталған; инсанниң немә екәнлигиму аян болған; шуңа инсанниң өзидин қудрәтлик болғучи билән қаршилишишиға болмайду. □

¹¹ Чүнки гәп қанчә көп болса, бимәнилик шунчә көп болиду; буниң инсанға немә пайдиси?

□ ¹² Чүнки инсанниң өмридә, йәни униң сайидәк тезлә өтидигән мәнәсиз өмридики барлиқ

■ **5:14** Зәб. 48:18-21 ■ **5:17** Топ. 2:10, 24; 3:12, 22; 9:7; 11:9 □ **6:3** «һәтта гөрни көрмигән болсиму,...» — демәк, у өлмәйду. Башқа бир хил тәржимиси: «вә яки дәпнә қилинмиған болса,...». ■ **6:5** Аюп 3:16; Зәб. 57:8-9

□ **6:10** «Өтүп кәткән ишларниң ... аллиқачан нами бекитилип аталған» — мәнәси һәр бир иш алдин-ала Худа тәрипидин бекитилгән болса керәк. «Инсанниң немә екәнлигиму аян болған» — башқа бир хил тәржимиси: «Инсанниң немә екәнлигиму билингән (демәк, Худа тәрипидин)» (шуңа униң билән қаршилишиш бехудиликтур). Бирақ әйәтти инсанниң ағиз бәндә екәнлигини тәкитләйду, дәп қараймиз. □ **6:11** «Чүнки гәп қанчә көп болса,...» — мошу йәрдә «гәп» инсанниң Худа билән қаршилишидиған гәплирини көрсәтсә керәк. Башқа бир хил тәржимиси: «чүнки бехудиликни көпәйтидиған ишлар көптур...»

күнлиридә униңға неминиң пайдилиқ екәнлигини ким билсун? Чүнки инсанға у кәткәндин кейин қуяш астида немә ишниң болидиғанлигини ким дәп берәлисун?■

7

Йәнә бир қанчә һекмәт вә пакитлар — пакитларға йүзлиниш керәк!

- 1 Яхши нам-аброй қиммәтлик тутиядин әвзәл; адәмниң өлүш күни туғулуш күнидин әвзәлдур.■
- 2 Матәм тутуш өйигә бериш зияпәт-той өйигә бериштин әвзәл; чүнки әшу йәрдә инсанниң ақивити аян қилиниду; тирик болғанлар буни көңлигә пүкүши керәк.■
- 3 Ғәшлик күлкидин әвзәлдур; чүнки чирайниң пәришанлиғи билән қәлб яхшилиниду.
- 4 Дана кишиниң қәлби матәм тутуш өйидә, бирақ ахмақниң қәлби тамашиниң өйидидур.
- 5 Ахмақларниң нахшисини аңлиғандин көрә, дана кишиниң тәнбиһини аңлиғин; ■
- 6 Чүнки ахмақниң күлкиси қазан астидики янтақларниң параслишидәк, халас; буму бимәнилиқтур.□ ■

Инсанниң қолидин келидигини чәкликтур

- 7 Жәбир-зулум дана адәмни наданға айландуриду, Пара болса қәлбни һалак қилиду.□
- 8 Ишниң айиғи бешидин әвзәл; Сәвир-тақәтлик роһ тәкәббур роһтин әвзәлдур.
- 9 Роһуңда хапа болушқа алдирима; Чүнки хапилиқ ахмақларниң бағрида қонуп ятиду.
- 10 «Немишкә бурунқи күнләр һазирқи күнләрдин әвзәл?» — демә; чүнки сениң бундақ сориғиниң даналиқтин әмәс.

Даналиқниң әвзәллиги

- 11 Даналиқ мирасқа охшаш яхши иш, қуяш нури көргүчиләргә пайдилиқтур. 12 Чүнки даналиқ пул панаһ болғандәк, панаһ болиду; бирақ даналиқниң әвзәллиги шуки, у өз егилирини һаятқа ериштүриду.
- 13 Худаниң қилғанлирини ойлап көр; чүнки У әгир қилғанни ким түз қилалисун?
- 14 Ават күнидә һозур ал; вә яман күнидиму шуни ойлап көр: — Худа уларниң бирини, шундақла йәнә бириниму тәң яратқандур; шуниң билән инсан өзи кәткәндин кейин болидиған ишларни билип йетәлмәйду.

«Қуяш астидики» даналиқ

- 15 Мән буниң һәммисини бемәна күнлиримдә көрүп йәттим; һәққаний бир адәмниң өз һәққанийлиғи билән йоқилип кәткәнлигини көрдүм, шуниңдәк рәзил бир адәмниң өз рәзиллиги билән өмрини узаратқанлигини көрдүм. 16 Өзүңни дәп һәддидин зиядә һәққаний болма; вә өзүңни дәп һәддидин зиядә дана болма; сән өз-өзүңни алақзадә қилмақчимусән?

■ 6:12 Топ. 8:7; Зәб. 143:4; Яқ. 4:13, 14 ■ 7:1 Пәнд. 22:1 ■ 7:2 Юһ. 11:31 ■ 7:5 Пәнд. 13:18; 15:31, 32 □ 7:6 «қазан астидики янтақларниң параслишидәк...» — янтақниң көйгән чағдики авазни күчлүк, бирақ тәпти интайин қисқа. ■ 7:6 Зәб. 57:10 □ 7:7 «Жәбир-зулум дана адәмни наданға айландуриду,...» — жәбир-зулум жүргүзгән дана киши өзини ақ-қарини пәриқ етәлмәйдиған надан қилиду. Башқа бир хил тәржимиси: «Жәбир-зулум жүргүзгүчи дана кишини сараң қилиду, пара болса уни тәлвә қилиду».

□ 17 Өзүңни дәп һәддидин зиядә рәзил болма, яки ахмақ болма; өз әжилиң тошмай туруп өлмәкчимусән? □ 18 Шуңа, бу агаһни чиң тут, шуниңдин у агаһниму қолуңдин бәрмигиниң яхши; чүнки Худадин қорқидиған киши һәр иккиси билән утуқлуқ болиду.□

Адәмләр гунакар болғачқа, даналиқ наһайити зөрүрдур

19 Даналиқ дана кишини бир шәһәрни башқуридиған он һөкүмрандин зиядә күчлүк қилиду.

20 Бәрһәк, йәр йүзидә дайим мөһриванлиқ жүргүзидиған, гуна садир қилмайдиған һәққаний адәм йоқтур.■

21 Йәнә, һәқләрниң һәммила гәп-сөзлиригә анчә диққәт қилип кәтмә; болмиса, өз хизмәтқариңниң саңа ләнәт оқуғанлиғини аңлап қелишиң мүмкин. 22 Чүнки көңлүңдә, өзүңниңму шуниңға охшаш башқиларға көп қетим ләнәт қилғанлиғиңни убдан билисән.

Инсанниң даналиқниң чәкликлиги

23 Буларниң һәммисини даналиқ билән синап бақтим; мән: «Дана болиман» десәмму, амма у мәндин жирақ еди. 24 Барлиқ йүз бәргән ишлар болса әқлимиздин жирақ, шуниңдәк интайин сирлиқтур; ким уни издәп билип йетәлисун?□

25 Мән чин көңлүмдин даналиқ вә әқлий билимни билишкә, сүрүштүрүшкә вә издәшкә, шундақла рәзилликниң ахмақлиғини, ахмақлиқниң тәлвилик экәнлиғини билип йетишкә зәһнимни жиғдим. ■ 26 Шуниң билән көңли тор вә қилтақ, қоллири асарәт болған аялниң өлүмдин аччиқ экәнлиғини байқидим; Худани хурсән қилидиған киши униңдин өзини қачуриду, бирақ гунакар адәм униңға тутулуп қалиду.■

27 Бу байқиғанлиримға қара, — дәйду һекмәт топлиғучи — пакитларни бир-биригә бағлап селиштуруп, әқил издидим; 28 мениң қәлбим уни йәнила издимәктә, бирақ техи тапалмидим! — Миң киши арисидә бир дурус әркәкни таптим — бирақ шу миң киши арисидин бирму дурус аялни тапалмидим. □ 29 Мана көргин, мениң байқиғанлирим пәқәт мошу бирла — Худа адәмни әсли дурус яратқан; бирақ адәмләр болса нурғунлиған һейләмикирләрни издәйду.

□ 7:16 «Өзүңни дәп һәддидин зиядә һәққаний болма; вә өзүңни дәп һәддидин зиядә дана болма;...» — Сулайманниң мошу гепидин һеч ким: «Һәққанийлиқниң «артуқ», «Һәддидин зиядә» дәйдиған дәрижиси болиду» дәп ойлимиса керәк. Һәққанийлиқ дегән һәққанийлиқтур. Бу йәрдә гәп һәжвийлик, кинайилик билән ейтилған. һалқилиқ сөз «өзүңни дәп» — демәк, һәққаний болмақчи болған бу кишиниң мәхсити Худани тонуш әмәс, пәқәт Худаниң бәриkitигила еришиш дегәндин ибарәт, халас; 15-айәттә дейилгән әһвалға қариганда, һәққаний вә дана адәмләрму пешкәлликкә учриши мүмкин. Ундақ әһвалда улар агаһландурулмиса, «Немишкә бу күлпәтләр бешимға чүшти» дәп «алақзадә болуп кетиши» мүмкин. Башқа бир хил тәржимиси вә чүшәнчиси: «Өзүңни һәддидин зиядә һәққаний көрсәтмә; вә өзүңни һәддидин зиядә дана көрсәтмә. Өз-өзүңни һалақ қилмақчимусән?». Йәнә башқа бир нәччә хил чүшәнчисиму бар. □ 7:17 «Өзүңни дәп һәддидин зиядә рәзил болма, яки ахмақ болма;...» — һеч ким Сулайманниң бу гепиниң мәнәсини: «Рәзилликниң «нормал» яки «әқилгә сиғиду» дәйдиған дәрижиси бар» дәп ойлимиса керәк. Бу гәп бәлким алиқачан рәзиллишип кәткән адәмләргә қаритип кинайилик билән ейтилған болуши мүмкин. 15-айәттики: «Рәзиллик пайдилиқ болуши мүмкин, рәзиллигимни көпәйтмән» дегәнгә қарита, Сулайман бу агаһни қошуп ейтиду. Рәзил адәмләр бәрибир өлиду; бирақ рәзил адәмләр бундақ кинайилик гәпни қобул қилса, һеч болмиғанда шу йол билән уларниң бешиға чүшидиған жаза техиму көпийип кәтмәйду. Йәнә башқа бир нәччә хил чүшәнчисиму бар. □ 7:18 «...Һәр иккиси билән утуқлуқ болиду» — демәк, Худадин қорқидиған адәм Сулайманниң жуқуриқи 16-17-айәттики икки агаһландуруши билән аздуруштин қутулиду. Йәнә башқа бир нәччә хил чүшәнчисиму бар. ■ 7:20 1Пад. 8:46, 47; 2Тар. 6:36; Пәнд. 20:9; 1Юһа. 1:8 □ 7:24 «интайин сирлиқ» — ибраний тилида «чоңқур, чоңқур» дәп ипадилиниду. ■ 7:25 Топ. 1:17; 2:12 ■ 7:26 Пәнд. 5:3; 6:24-35; 7:6-27; 22:14 □ 7:28 «Миң киши арисидә бир дурус әркәкни таптим — бирақ шу миң киши арисидин бирму дурус аялни тапалмидим» — бу баян бизгә Сулайманниң өзиниң кейинки һаятиниң қандақ болидиғанлиғи тоғрилиқ хәвәр билән тәминләйду. Униң қиз-аяллар тоғрилиқ болған хәвири нәдин кәлгән? У қандақту «миң аял» билән тонушқанму? Тәвраттики «Падишаһлар» қисмидин билимизки, униң нурғунлиған аял-кенизәклири бар еди вә уларниң тәсири билән ахирида Худаниң йолидин жирақлишип, бутпәрәсликкә алдинип кәткән еди.

8

Бир нәччә несихәтләр

¹ Ким дана кишигә тәң келәләйду? Ким ишларни чүшәндүрүшни билиду? Кишиниң даналиғи чирайини нурлуқ қилиду, йүзиниң сүрини йорутиду.

² Падишаһниң пәрманиға кулақ селишиңни дәвәт қилимән; болупму Худа алдида ичкән қәсәм түпәйлидин шундақ қилғин. □ ³ Униң алдидин чиқип кетишкә алдирима; яман бир дәвани қоллашта чиң турма; чүнки падиша немини халиса шуни қилиду. □ ⁴ Чүнки падишаниң сөзи һоқуқтур; ким униңға: «Өзлири немә қилила?» — дейәлисун? ⁵ Ким падишаниң пәрманини тутқан болса һеч яманлиқни көрмәйду; дана кишиниң көңли һәм пәйтни һәм йолни пәмләләйду.■

⁶⁻⁷ Чүнки һәр бир иш-арзуниң пәйти вә йоли бар; инсан кейинки ишларни билмигәчкә, униң дәрә-әлими өзини қаттиқ басиду. Ким униңға қандақ болидиғанлиғини ейтәлисун?■

⁸ һеч ким өз роһиға егә болалмас, йәни һеч кимниң өз роһини өзидә қалдуруш һоқуқи йоқтур; һеч кимниң өлүш күнини өз қолида тутуш һоқуқи йоқтур; шу жәңдин қечишқә рухсәт йоқтур; рәзиллик рәзилликкә берилгүчиләрни қутқузмас.■

Бәзи бәһудә башқа ишлар

⁹ Буларниң һәммисини көрүп чиқтим, шундақла қуяш астида қилинған һәр бир ишқә, адәмниң адәм үстигә һоқуқ тутқанлиғи билән уларға зиян йәткүзидиған мошу вақитқә көңүл қойдум.□

¹⁰ Шуниндәк рәзилләрниң дәпнә қилинғанлиғини көрдүм; улар әслидә муқәддәс жайға кирип-чиқип жүрәтти; улар муқәддәс жайдин чиқипла, рәзил ишларни қилған шу шәһәр ичидә махтилиду теһи! Буму бимәниликтур!□

¹¹ Рәзиллик үстидин һөкүм тездин бежә кәлтүрүлмигәчкә, шуңа инсан балилириниң көңли рәзилликни жүргүзүшкә пүтүнләй берилип кетиду.

¹² Гунакар йүз қетим рәзиллик қилип, күнлирини узартсиму, Худадин қорқидиғанларниң әһвали улардин яхши болиду дәп билимән; чүнки улар униң алдида қорқиду. □ ■

¹³ Бирақ рәзилләрниң әһвали яхши болмайду, униң күнлири сайидәк тезла өтүп, күнлири узартирмайду, чүнки у Худа алдида қорқмайду.□

¹⁴ Йәр йүзидә жүргүзүлгән бир бимәнилик бар; бешиға рәзилләрниң қилғини бойичә күн чүшидиған һәққаний адәмләр бар; бешиға һәққаний адәмләрниң қилғини бойичә яхшилиқ чүшидиған рәзил адәмләрму бар. Мән бу ишниму бимәнилик дедим. ¹⁵ Шуңа мән тамашини тәриплидим; чүнки инсан үчүн қуяш астида йейиш, ичиш вә һозур елиштин яхси иш йоқтур; шундақ қилип униң әмгигидин болған мевә Худа тәқдим қилған қуяш астидики өмриниң барлиқ күнлиридә өзигә һәмраһ болиду.■

□ **8:2** «болупму Худа алдида ичкән қәсәм түпәйлидин шундақ қилғин» — бу қәсәм падишаниң Худа алдида ичкән қәсими (адил, бетәрәп болуш үчүн) болса керәк; бәзи алимлар, қәсәм пухраларниңки (падишаға садиқ болуш үчүн), дәп қарайду. ■ **8:2** Пәнд. 24:21 □ **8:3** «Униң падишаниң алдидин чиқип кетишкә алдирима» — бу сөз бәлким падишаға қарши чиқиш, яки униңдин рази болмаслиқ тоғрилик бир ағаһландуруш болуши мүмкин. «яман бир дәвани қоллашта чиң турма» — башқа бир хил тәржимиси: «(падишаниң) иши саңа еғир кәлсиму ада қилишни кечиктүрмә». ■ **8:5** Рим. 13:3 ■ **8:6-7** Топ. 6:12 ■ **8:8** Аюп 14:5; Зәб. 38:6-7 □ **8:9** «Буларниң һәммисини көрүп чиқтим,... уларға зиян йәткүзидиған мошу вақитқә көңүл қойдум» — бу әйәтниң башқа бир нәччә хил тәржимиси: «Буларниң һәммисини көрүп чиқтим, шундақла қуяш астида қилинған һәр бир ишқә көңүл қойдум; адәмниң адәм үстигә һоқуқ тутушиниң өзигә зиян йәткүзидиған вақти бар» яки «Буларниң һәммисини көрүп чиқтим, шундақла қуяш астида қилинған һәр бир ишқә көңүл қойдум; адәмниң адәм үстигә һоқуқ тутушиниң уларға (башқа адәмләргә) зиян йәткүзидиған вақти бар». □ **8:10** «...шу шәһәр ичидә махтилиду» — бәзи қедимки көчүрүлмилиридә: «махтилиду» дегәнниң орнида «унтулиду» дегән сөз тепилиду. Биз алған нусха алди-кәйни сөзләргә бағлиққу дәймиз.

□ **8:12** «Гунакар ... күнлирини узартсиму» — бәзи гунакар мәлум жәһәттин ейтқанда, пули яки башқа амалиға тайинип, «күнлирини узартиду». Бу әһвал вақитлик, әлвәттә. ■ **8:12** Зәб. 36:7-12, 18-20; Пәнд. 1:33; Йәш. 3:10

□ **8:13** «...униң күнлири сайидәк тезла өтүп, күнлири узартирмайду» — йәнә бир хил тәржимиси: «...у күнләрни сайини узартқандәк узартирмайду». ■ **8:15** Топ. 2:24; 3:12, 22; 5:18; 9:7

16-17 Көңлүмни даналиқни вә йәр йүзидә қилинған ишларни билип йетиш үчүн қойғанда, шундақла Худа қилған барлиқ ишларни көргинимдә шуни байқидим: — Инсан һәтта кечә-күндүз көзлиригә уйқини көрсәтмисиму, қуяш астидики барлиқ ишни билип йетәлмәйду; у уни чүшинишкә қанчә интилсә, у шунчә билип йетәлмәйду. Һәтта дана киши «Буни билип йәттим» десиму, әмәлийәттә у уни билип йәтмәйду. □

9

Худа бизгә достму, дүшмәнму? — өлүмгә йүзлиниш

1 Мән шуларниң һәммисини ениқлаш үчүн көңүл қойдум; шуни байқидимки, мәйли һәққаний киши яки дана киши болсун, шундақла уларниң барлиқ қилғанлири Худаниң қолидидур, дәп байқидим; инсан өзигә муһәббәт яки нәпрәтниң келидиғанлиғини һеч билмәйду. Униң алдида һәр қандақ иш болуши мүмкин. □ ² һәммә адәмгә охшаш ишлар охшаш пети келиду; һәққаний вә рәзил кишигә, меһриван кишигә, пак вә напак, қурбанлиқ қилғучи вә қурбанлиқ қилмиғучиғиму охшаш қисмәт болиду; яхши адәмгә қандақ болса, гунакарға шундақ болиду; қәсәм ичкүчигә вә қәсәм ичиштин қорққучиғиму охшаш болиду. ■

³ Мана һәммигә охшашла бу ишниң келидиғанлиғи қуяш астидики ишлар арисидә күлпәтлик иштур; униң үстигә, инсан балилириниң көңүллири яманлиққа толған, пүтүн һаятида көңлидә тәлвилиқ туриду; андин улар өлгәнләргә қошулиду.

⁴ Чүнки тирикләргә қошулған киши үчүн болса үмүт бар; чүнки, тирик ишт өлгән ширдин әла. ⁵ Тирикләр болса өзлириниң өлидиғанлиғини билиду; бирақ өлгәнләр болса һеч немини билмәйду; уларниң һеч инъами йәнә болмайду; улар һәтта адәмниң есидин кәтирилип кетиду, қайта кәлмәйду. ⁶ Уларниң муһәббети, нәприти вә һәсәтхорлуғиму алиқачан йоқалған; қуяш астида қилинған ишларниң һечқайсисидин уларниң мәңгүгә қайта несивиси йоқтур.

Өлүмгә йүзләнгәндә қилгили болидиған әмәлий ишлар

⁷ Барғин, нениңни хошаллиқ билән йәп, шарабиңни хушхуйлуқ билән ичкин; чүнки Худа алиқачан мундақ қилишиңдин рази болған. ⁸ Кийим-кечәклириң һәрдайим аппақ болсун, хушбуй май бешиңдин кәтмисун. □

⁹ Худа саңа қуяш астида тәқсим қилған бемәна өмрүңниң барлиқ күнлиридә, йәни бимәниликтә өткүзгән барлиқ күнлириңдә, сөйүмлүк аялиң билән биллә һаяттин һозур алғин; чүнки бу сениң һаятиңдики несивәң вә қуяш астидики барлиқ тартқан жапайиңниң әжриду. ¹⁰ Қолуң тутқанни барлиқ күчүң билән қилғин; чүнки сән баридиған тәһтисарада һеч хизмәт, мәхсәт-план, билим яки һекмәт болмайду.

Даналиқ вә тәсадибийлиқ

¹¹ Мән зеһнимни жиғип, қуяш астида көрдумки, мусабиқидә ғәлибә йәлтапанға болмас, я жәңдә ғәлибә палванға болмас, я нан дана кишигә кәлмәс, я байлиқлар йорутулғанларға кәлмәс, я илтипат билимликләргә болмас — чүнки пәйт вә тәсадибийлиқ уларниң һәммисигә келиду. ¹² Бәрһәқ, инсанму өз вақти-саитини билмәйду; белиқлар рәһимсиз торға елинғандәк, қушлар тапан-қапқанқа илинғандәк, буларға охшаш инсан балилири яман бир күндә қапқанқа илиниду, қапқан бешиға чүшиду.

□ **8:16-17** «көңлүмни даналиқни вә йәр йүзидә қилинған ишларни билип йетиш үчүн қойғанда... әмәлийәттә у уни билип йәтмәйду» — оқурмәнләр бу икки әйәтниң бир нәччә башқа хил тәржимилирини учритиши мүмкин. □ **9:1** «...инсан өзигә муһәббәт яки нәпрәтниң келидиғанлиғини һеч билмәйду» — демәк, «Худа уни сөйиду яки униңа нәпрәтлиниду? һеч инсан билмәйду». Бәзи алимлар: «инсан өзидә (болупму еғир күнләр бешиға чүшкәндә) неминиң болидиғанлиғи, яки муһәббәт яки нәпрәтниң болидиғанлиғини билмәйду» дәп шәрһ бериду. ■ **9:2** Зәб. 72:12-14 □ **9:8** «Кийим-кечәклириң һәрдайим аппақ болсун» — демәк, кийим-кечәклириң һәрдайим пакиз болсун.

Даналиқниң әтиварланмаслиғи

- 13 Мән йәнә қуяш астида даналиқниң бу мисалини көрдүм, у мени чоңқур тәсирләндүрди;
 14 Кичик бир шәһәр бар еди; униңға қарши бүйүк бир падиша чиқип, уни қоршап, униңға һужум қилидиған йоған потәйләрни қурди. 15 Бирақ шәһәрдин намрат бир дана киши тепилип қалди; у уни өз даналиғи билән қутулдурди; бирақ кейин, һеч ким бу намрат кишини есигә кәлтүрмиди. □
 16 Шунинң билән мән: «Даналиқ күч-қудрәттин әвзәл» — дедим; бирақ шу намрат кишиниң даналиғи кейин көзгә илинмайду, униң сөзлири аңланмайду. ■

Даналиқ, ахмақлиқ, гуна, тәлвилиқ

- 17 Дана кишиниң жим-житлиқта ейтқан сөзлири ахмақлар үстидин һоқуқ сүргүчиниң вақирашлиридин ениқ аңлинар.
 18 Даналиқ уруш қураллиридин әвзәлдур; бирақ бир гунакар зор яхшилиқни һалақ қилиду.

10*Әқил беридиган бәзи һекмәтләр*

- 1 Худди өлүк чивинләр әттарниң әтирини сеситиветидигәндәк, азраққинә ахмақлиқ таразида даналиқ вә иззәт-һөрмәттинму еғир тохтаиду.
 2 Даналиқниң көңли оңға майил, ахмақниңқи солға. □
 3 Ахмақ киши һәтта йолда меңиватқандиму, униң әкли кам болғачқа, у ахмақ екәнлигини һәммигә аян қилиду.
 4 Һөкүмдарниң саңа аччиғи кәлсә, орнуңдин истепа бәрмә; чүнки тинич-сәвричанлиқ хата-сәһвәнлиқтин болған зор хапилиқни тиничлитиду.
 5 Қуяш астида яман бир ишни көрдүмки, у һөкүмдардин чиққан бир хата иштур — 6 ахмақлар жуқури мәнсәптә, шунинң билән тәң байлар пәс орунда олтириду; □ 7 мән қулларниң атқа мингәнлигини, әмирләрниң қуллардәк пиядә маңғанлиғини көрдүм. □

Турмушта учрайдиған хәтәрләргә даналиқ керәк

- 8 Орини қолиған киши униңға жиқилиши мүмкин; тамни бузған кишини илан чеқиши мүмкин; □ ■ 9 ташларни йөткигән киши таш тәрипидин ярилиниши мүмкин; отун яридиған киши хәвпкә учрайду.
 10 Палта гал болса, бириси тиғини билимисә, палтини күчәп чепишқа тоғра келиду; бирақ даналиқ адәмни утуқ-мувәппәқийәткә ериштүриду.
 11 Илан ойнитилмай туруп, иланчини чақса, иланчиға немә пайда? □

Данишмәнләр вә ахмақларниң иш-сөзлири

- 12 Дана кишиниң сөзлири шәпқәтлиқтур; бирақ ахмақниң ләвлири өзини жутиду.
 13 Сөзлириниң беши ахмақлиқ, айиғи рәзил тәлвилиқтур; 14 амма ахмақ йәнила гәпни көпәйтиду. Бирақ һеч ким кәлгүсини билмәйду; униңдин кейинки ишларни ким униңға ейталисун?

□ 9:15 «...дана киши тепилип қалди; у уни өз даналиғи билән қутулдурди; ... кейин, һеч ким бу намрат кишини есигә кәлтүрмиди» — Елиша пәйғәмбәр билән Йәрәмия пәйғәмбәр буниңға убдан мисал болиду («2Пад.» 6-8-баплар, «Йәр.» 27:12ни көрүң. ■ 9:16 Пәнд. 21:22; 24:5; Топ. 7:19 □ 10:2 «Даналиқниң көңли оңға майил» — қурални тутуп, өзини қоғдаш тәрипидур. □ 10:6 «ахмақлар» — ибраний тилида «ахмақлиқ» дәп елинған. □ 10:7 «мән қулларниң атқа мингәнлигини... көрдүм» — Пәләстиндә кона заманларда атқа миниш пәқәт абройлуқ кишиләргила мәнсуп еди. □ 10:8 «тамни бузған киши...» — яки «читни бузған киши...». ■ 10:8 Пәнд. 26:27 □ 10:11 «иланчи» — нәй челип иланни ойнатқучи адәм. «иланчини чақса,..» — яки «хәқни чақса...».

15 Ахмақлар жапаси билән өзлирини упритиду; чүнки улар һәтта шәһәргә баридиған йолниму билмәйду.

Ахмақ һөкүмдарларниң чатақлири

16 И зимин, падишасиң бала болса, әмирлириң сәһәрдә зияпәт өткүзсә, һалиңға вай!■

17 И зимин, падишасиң мәтивәрниң оғли болса вә әмирлириң кәйп үчүн әмәс, бәлки өзини қувәтләш үчүн мувапиқ вақтида зияпәт өткүзсә, бу сениң бәхитиң!□

Йәнә һекмәтләр

18 Һорунлуқтин өйниң торуси ғулай дәп қалиду; қолларниң бошлуғидин өйдин ямғур өтиду.

19 Зияпәт күлкә үчүн тәйярлинар, шарап һаятни хуш қилар; лекин пул һәммә ишни һәл қилар!

20 Падишаға ләнәт қилма, һәтта оюңдиму тиллима; һоқраңдиму байларни тиллима; чүнки асмандики бир қуш авазиңни таритиду, бир қанат егиси бу ишни аян қилиду.■

11

Бир нәччә әмәлий несихәт

1 Нанлириңни суларға әвәт; көп күнләрдин кейин уни қайтидин таписән.□

2 Бир үлүшни йәттә кишигә, сәккизигиму бәргин; чүнки йәр йүзидә немә яманлиқ болидиғанлиғини билмәйсән.□ ■

3 Булутлар ямғурға толған болса, өзлирини зимин үстигә бошитиду; дәрәқ шимал тәрәпкә өрүлсә, яки жәнуп тәрәпкә өрүлсә, қайси тәрәпкә чүшкән болса, шу йәрдә қалиду.

4 Шамални күзитидиғанлар терикчилик қилмайду; булутларға қарайдиғанлар орма ормайду.

5 Сән шамалниң йолини билмигиниңдәк яки бойида барниң һамилисиниң устиханлириниң балиятқуда қандақ өсидиғанлиғини билмигиниңдәк, сән һәммини ясиғучи Худаниң қилғинини билмәйсән.□ ■

6 Сәһәрдә уруғуңни териғин, кәчтиму қолуңни иштин қалдурма; чүнки немә ишниң, у яки бу ишниң пайдилиқ болидиғанлиғини вә яки һәр иккисиниң охшашла яхши болидиғанлиғини билмәйсән.

Һаят күнлирини әтиварлаш керәк, ихласмән болуши керәк!

7 Нур шерин болиду, аптапни көрүшму һозурлуқ иштур. 8 Шуңа бириси көп жил яшиған болса, буларниң һәммисидин һозур алсун. һалбуки, у йәнә қараңғулуқ күнлирини есидә тутсун, чүнки улар көп болиду; кәлгүсидики ишларниң һәммиси бимәниликтур!

■ **10:16** Йәш. 3:3, 4; һош. 13:11; Ам. 6:4 □ **10:17** «...өзини қувәтләш үчүн мувапиқ вақтида зияпәт өткүзсә,...» — яки, «...өзини тутуп мувапиқ вақтида зияпәт өткүзсә,...». «...вә әмирлириң кәйп үчүн әмәс... зияпәт өткүзсә, бу сениң бәхитиң!» — башқа бир хил тәржимиси: «...вә әмирлириң мәс болуш үчүн әмәс, бәлки салмақлиқ билән өз вақтида зияпәт өткүзсә, бу сениң бәхитиң!». ■ **10:20** Мис. 22:28 □ **11:1** «Нанлириңни суларға әвәт... уни қайтидин таписән» — бу әйәт бәлким деңиз содисини көрситиши мүмкин; тәвәккүлчилик қанчә чоң болса, пайдисиму шунчә көп болиду; гәпниң йәнә һәр хил көчмә мәнилири болуши мүмкин. Башқа бир хил тәржимиси: «Нениңни сулар (деңизлар) үстигә ташла». □ **11:2** «Бир үлүшни йәттә кишигә, сәккизигиму бәргин; чүнки йәр йүзидә немә яманлиқ болидиғанлиғини билмәйсән» — бәзи алимлар, бу әйәтму сода-тижарәтни көрситиду, дәп қарайду. Шуниндәк униң бир нәччә көчмә мәнилириму болса керәк. ■ **11:2** 2Кор. 9:10 □ **11:5** «шамалниң йоли...» — ибраний тилида «шамал» вә «роһ» бир сөз болуп, Сулайман мошу әйәттә һамилиниң балиятқуда апиридә болидиғанлиғи, өсидиғанлиғиниң һәммиси Худаниң Роһи арқилиқ болидиғанлиғини пуритип көрситиду (Инжіл, «Юһ.» 3:1-8ниму көрүң). ■ **11:5** Юһ. 3:8

⁹ Яшлиғиңдин һозур ал, и жигит; яшлиғиң күнлиридә көңлүң өзүңгә хошаллиқни йәткүзгәй; көңлүң халиқини бойичә вә көзлириң көргини бойичә жүргин; бирақ шуни билгинки, буларниң һәммиси үчүн Худа сени сораққа тартиду. ¹⁰ Әнди көңлүңдин ғәшлиқни елип ташла, тениңдин яманлиқни нери қил; чүнки балилиқ вә яшлиқму бимәнилиқтур.

12

Сөзниң давами

¹ Әнди яман күнләр бешиңға чүшмигичә, шундақла сән: «Булардин һеч һозурум йоқтур» дегән жиллар йеқинлашмиғичә яшлиғиңда Яратқучиңни есиңдә чиң тут; ² қуяш, йоруқлуқ, ай вә юлтузлар қараңғулишип, ямғурдин кейин булутлар қайтип кәлмигичә уни есиңдә тутқин. □ ³ Шу күни «өйниң күзәтчилири» титрәп кетиду; палванлар егилиду, әзгүчиләр азлиғидин тохтап қалиду, деризиләрдин сиртқа қарап турғучилар ғувалишип кетиду; □ ⁴ кочиға қарайдиған ишикләр етилиду; түгмәнниң авазини пәсийду, кишиләр қушларниң авазини аңлисила чөчүп кетиду, «нахшичи қизлар»ниң сайрашлири сус аңлиниду; □ ⁵ кишиләр егиздин қорқиду, кочиларда вәһимиләр бар дәп қорқуп жүриду; бадам дәриғи чичәкләйду; чекәткә адәмгә жүк болиду, шиндир мевиси солишиду; чүнки инсан мәңгүлүк маканиға кетиду вә шуниң билән тәң, матәм тутқучилар кочида айлинип жүриду; □ ⁶ күмүч тана үзүлгичә, алтун чинә чеқилғичә, аптува булақ йенида парә-парә болғичә, қудуқтики чақ кардин чиққичә, □ ⁷ топа-чаң әсли тупраққа қайтқичә, роһ өзини бәргән Худаға қайтқичә — Уни есиңдә тутқин! ■

⁸ Бимәнилиқ үстигә бимәнилиқ!» — дәйду һекмәт топлиғучи — «Бимәнилиқ үстигә бимәнилиқ! һәммә иш бимәнилиқтур!» ■

Хуласә

⁹ Шуниңдәк, һекмәт топлиғучи дана болупла қалмастин, у йәнә хәлиқкә билим үгитәтти; у ойлинип, көп пәнд-несиһәтләрни таразиға селип, рәтләп чиқти. ■ ¹⁰ һекмәт топлиғучи йеқимлиқ сөзләрни тепишқа интилгән; ушбу йезилғини болса дурус, һәқиқәт сөзлиридин ибарәттур. ¹¹ Дана кишиниң сөзлири зихқа охшайду, уларниң жиғиндисини чиң бекитилгән миқтәктур. Улар Бирла Падичи тәрипидин берилгәндур. ¹² Униң үстигә, и оғлум, булардин сирт һәр қандақ йезилғанлардин пәхәс бол; чүнки көп китапларниң йезилишиниң айиғи йоқ, шуниңдәк көп үгиниш тәнни упритиду. □

Ахирқи дәмәт

□ **12:2** «ямғурдин кейин булутлар қайтип кәлмигичә» — яки «ямғурдин кейин булутлар йоқимиғичә». □ **12:3** «өйниң күзәтчилири» — адәмниң қапақлирини, «палванлар» — Адәмниң мөрилерини, «әзгүчиләр» — Чишларни, «деризиләрдин қаригучилар» — Көзләрни көрситиши мүмкин. Кейинки әйәтләрдик бир қатар охшатишларму қерилиқни көрситиду. □ **12:4** «нахшичи қизлар» — қушларни көрситиш еһтималлиғи бар. □ **12:5** «чекәткә адәмгә жүк болиду» — яки «чекәткә өзини сәрәп маңиду». «шиндир мевиси» — муһәббәтни қозғайдиған мевә еди. Униң «солишип кәткәнлиғи» бәлким жинсий муһәббәтниң сулашқанлиғини көрситиши мүмкин. □ **12:6** «қудуқтики чақ» — қудуқтин су чиқиридиған чақни көрсәтсә керәк. «Күмүч тана (риштә)», «алтун чинә», «аптовва» вә «чақ»ларниң тәнниң қайси әза-функцийилирини көрситидиғанлиғи буниңда ениқ дейилмигән; бирақ умумий мәнәси ениқтур — бәдәнниң һәр бир гөзәллик-қабилити завалға йүзлиниду. ■ **12:7** Яр. 2:7; 3:19; Чөл. 16:22 ■ **12:8** Зәб. 61:10; 134:4; Топ. 1:2 ■ **12:9** 1Пад. 5:26 □ **12:12** «...и оғлум, булардин сирт һәр қандақ йезилғанлардин пәхәс бол» — башқа бир хил тәржимиси: «... и оғлум, булардин ағаһ-савақ алғин». Бирақ бизниңчә бу әйәттә Сулайман «Бирла Падичи (демәк, Худадин) тәрипидин берилгән» барлиқ муқәддәс язмиларни көрситиду.

13 Биз пүтүн ишқа диққәт қилайли; Худадин қорққин вә униң әмир-пәрманлириға әмәл қилғин; чүнки бу инсанниң толук мәжбурийитидур; □ ■ 14 чүнки адәм қилған һәр бир иш, жүмлидин барлиқ мәхпий ишлар, яхши болсун, яман болсун, Худа уларниң соригини қилиду.■

□ **12:13** «Биз пүтүн ишқа диққәт қилайли» — яки «Биз пүтүн ишни аңлидуқ». «бу инсанниң толук мәжбурийитидур» — ибраний тилида: «бу инсанниң барлиғидур» дейилиду. Буниң толук мәнаси бәлким: «Худадин қорқуп, униң әмир-пәрманлириға әмәл қил» — бу Худаниң инсанда болған мәхситидур, дегәндәк болуши мүмкин.
■ **12:13** Қан. 6:2; 10:12; Пәнд. 3:7 ■ **12:14** 1Кор. 4:5; 2Кор. 5:10

Күйләрнің күйи

¹ «Күйләрнің күйи» — Сулайманниң күйи. □ ■

Биринчи қисим — Мухәббатниң башлиниши ••• {1:2-5:1} ••• Биринчи хатирә — той күни үстидә болған ойлар {1:2-2:7} ••• Биринчи ойлиниш — Шуламит Сулайманниң ордисида — той зияпитигә тәйярлиниш {1:2-1:8} ••• Шуламит Сулайманға сөз қилиду

^{1b} «У отлуқ ағзи билән мени сөйсун;
Чүнки сениң муһәббетиң шараптин шериндур. □

² Хушпурақтур сениң әтирлириң;
Қуюлған пурақлиқ май сениң намиңдур;
Шуңлашқа қизлар сени сөйиду.
Көңлүмни өзүңгә мәһлия қилғайсән —
Биз саңа әгишип жүгүрәйли!
— Падиша мени өз һужрилириға әкиргәй!» □

Йерусалим қизлири Сулайманға сөз қилиду

³ «Биз сәндин хошал болуп шатлинимиз;
Сениң муһәббәтлириңни шараптин артуқ әсләп тәрипләймиз». □

Шуламит «Йерусалим қизлири»ға жавап қилиду

⁴ «Улар сени дуруслуқ билән сөйиду».
— «Қара тәнлик болғиним билән чирайлиқмән, и Йерусалим қизлири!

Бәрһәқ, Кедарлиқларниң чедирлиридәк,
Сулайманниң пәрдилиридәк қаримән. □

⁵ Маңа тикилип қаримаңлар,
Чүнки қаридурмән,
Чүнки аптап мени көйдүрди;
Анамниң оғуллири мәндин рәнжігән;
Шуңа улар мени үзүмзарларни баққучи қилди;
Шуңа өз үзүмзаримни бақалмиғанмән». □

□ **1:1 «шәрһ»** — бу мавзу «күй-нахшилар арисидики әң есил күй-нахша» дегән мәнидә. Сулайман жәмий 1005 күй-нахша язған («1Пад.» 4:32). ■ **1:1** 1Пад. 4:32 □ **1:1b «У отлуқ ағзи билән мени сөйсун»** — ибраний тилида «у ағзидики сөйүшлири билән сөйсун!». **«чүнки сениң муһәббетиң шараптин шериндур»** — «муһәббетиң» ибраний тилида көплүк шәклидә болуп (муһәббәтлириң) муһәббәтлишишиң ипадә-һәрикәтлирини көрситиду. 2-4-әйәттиң шәрһи: Мошу йәрдә Шуламит тойниң биринчи зияпити үчүн тәйярлиниду. Никаһ мурасими аллиқачан өткүзүлгән: 2-әйәттә қизиқ йери шуки, Шуламит баянини пәқәт «у» билән башлайду — ким екәнлигини демәйду! Чүнки сөйгүчи кишигә нисбәтән һәрдайим пәқәт бирдин-бир «у» бар! □ **1:2 «Биз саңа әгишип жүгүрәйли!»** — бу сөзләрни Шуламитниңки, бирақ «Йерусалим қизлири»ни өзи билән бирләштүрүп, «биз саңа әгишип жүгүрәйли!» ейтиду. □ **1:3 «Биз сәндин хошал болуп шатлинимиз; сениң муһәббәтлириңни шараптин артуқ әсләп тәрипләймиз»** — бәзи алимлар бу сөзләрни «Шуламит»қа ейтиду, дәп қарайду. Қандақла болмисун Йерусалим қизлири Шуламитқа қолдаш болуп у вә Сулайман үчүн хошал болуватиду. □ **1:4 «Улар сени дуруслуқ билән сөйиду»** — бу әйәттә Шуламит сөз қилиду. Авалқи гәпни у Сулайманға ейтиду. «Улар» — мошу йәрдә Йерусалим қизлирини көрситиду. □ **1:5 «5-6-әйәт шәрһи»** — Йерусалим қизлириниң Сулайманни тәриплиши Шуламитқа өзиниң «қара тәнлик» екәнлигини әслитиду. Униң акилири униңдин бир яки бир қанчә қетим рәнжіп уни үзүмзарларда ишләшкә әвәткән. Үзүмзарларда сайә аз болғачқа у «қара тәнлик» болуп қалған. Ибраний тилида «мәндин рәнжиди» вә «мени көйдүрди» дегән ибариләр охшаш. «өз үзүмзаримни бақалмиғанмән» — бу бәлким көчмә мәнидә болуп: «Мән һәрдайим далада болғачқа, өзүмни асраш, өзүмниң гәзәллигимни сақлаш-бездәш, пәрдазлаш вақтим йоқ еди» дегәнликтур. Кедарлиқлар чарвичи хәлиқ еди, һәрдайим чедирларда туратти. Уларниң чедирлири қап қара болса керәк. Бирақ «Сулайманниң пәрдилири» болса қара яки тоқ рәнлик болғини билән, бирақ шүбһисизки, уларниң үстидә чирайлиқ гүл-нүсқилири бар еди.

Шуламит Сулайманға сөз қилиду

6 «Һәй, женим сөйгиним, дегинә,
Падаңни қәйәрдә бақисән?

Уни күн қиямида қәйәрдә арам алғузисән?

Һәмраһлириңниң падилири йенида чүмпәрдилик аяллардәк жүрүшүмниң немә һажити?» □

Сулайман Шуламитниң соалиға жавап бериду

7 «И қиз-аяллар арисидики әң гүзили, әгәр сән буни билмисән,

Падамниң басқан излирини бесип меңип,

Падичиниң чедири йенида өз оғлақлириңни озукландурғин». □

Иккинчи ойлиниш — той зияпитидики дәстихан үстидә болған ойлар ••• Сулайман Шуламитқа сөз қилиду

8 «И сөйүмлүгүм, мән сени Пирәвнниң жәң һарвулириға қетилған бир байталға охшаттим;

9 Сениң мәңизлириң тизилған мунчақлар билән,

Бойнуң маржанлар билән гөзәлдур.

10 Биз саңа күмүч көзләр қуюлған,

Алтундин зибу-зиннәтләрни ясап беримиз». □

Шуламит Сулайманға сөз қилиду

11 «Падиша той дәстиханида олтарғинида, сумбул мәлһимим пурақ чачиду; □

12 Мениң сөйүмлүгүм, у маңа бир монәк мурмәккидур,

У көкслирим арисидә қонуп қалиду; □

□ **1:6 «7-айәт шәрһи»** — Шуламит һазир уларниң авалқи муһәббәтләшкән күнлирини әслитиду. Шу чағларда Сулайман падиша әл-жутларниң һәқиқий әһвалини егиләш үчүн падичи қияпитидә Шуламитниң жути, йәни Галилийәгә кәлгән болса керәк. Шуңа Шуламит Сулайманни аддий бир падичи экән дәп ойлиған. Шуламит униңға көйүп уни издигәндә, у падилар көп болған йәрләрдә (Сулайманниң «Һәмраһлири» болған башқа падичилар бар йәрләрдә) айланип жүргән. Униң аилисини, шундақла өзини изаға қоймаслиқ үчүн, Шуламит өзи бир нәччә қозини елип (8-айәт), падичиниң қияпитидә өз чирайини көрсәтмәслик үчүн чүмпәрдә тартивалған. Бирақ шундақ ниқаплиниш билән униң қияпити паһишә аялниңкигә охшап қалған (той қиливатқан қизлар чүмпәрдә артқандәк, паһишә аяллар шу чағда чүмпәрдә артатти. Улар шу турқида әрләргә: «Мән бүгүн кечә сән билән той қилғидәкмән» дәп ипадиләйтти вә һәмдә өзиниң ким экәнлигини йошуралайтти, әлвәттә). Әгәр у «сөйгән падичи» өз падисиниң нәдә экәнлигини ейтқан болса, бундақ аваричилик яки сәтликниң һажити йоқ болатти, әлвәттә. «Күн қиямда» падиси һеч көчмәй, муқим бир жайда мидиримай йетиши мүмкин. **«...Йенида чүмпәрдилик аяллардәк жүрүшүмни немә һажити?»** — башқа бир хил тәржимиси: «Немишкә тенәп кәткән бирисидәк чөргиләп жүрәй?» □ **1:7 «И қиз-аяллар арисидики әң гүзили, әгәр сән буни билмисән,...»** — бәзи алимлар, бу жавапни «Йерусалимниң қизлири» бәргән, дәп қарайду. **«Падичиниң чедири йенида өз оғлақлириңни озукландурғин»** — яки «Падичиларниң чедирлири йенида өз оғлақлириңни озукландурғин». 8-айәтниң шәрһи: Бу айәтни шәрһләш тәс. Бизниңчә мәнәси бәлким төвәндикидәк болиду. Сулайман падишаниң жававиниң көчмә мәнәси бар. Падишаниң «мениң падам»и қойлар әмәс, бәлки пүткүл Йәһудий хәлқи, «падамниң излири» болса пүтүн Исраилниң һейт-байрам вақитлирида Йерусалимға чиққан излиридур, демәкчи. Шуңа жавапниң көчмә мәнәси: «Сән маңа тегәй десән, әнди өз жутуңни ташлап, ят жутта, ят әһвалда, йәни пайтәхт Йерусалимда (Сулайманниң «чедири»да, йәни униң ордисидә, демәк) турушқа рази болушуң керәк» дегәнликтур. «Өз оғлақлириңни озукландурғин» дегән сөз, бәлким «Маңа тәгсән, сениңму «башқиларни беқиш» мәсәулийитиң болиду» дегәнликтур. □ **1:10 «(9-11-айәт) шәрһи»** — қедимки заманларда, оттура шәриқтики мәмликәтләрдә атлар интайин қәдрилинип, «улақ» орнида ишлитилипла қалмастин, бәлки адәмниң һәмраһи дәп қаралған; Сулайман өзи атларға бәк амрақ еди. Мисирниң атлири болса әң есил еди; Пирәвнниң атлири Мисирниң әң есил ети болуп, чирайлиқ жабулатти, әлвәттә. Шуниндәк айәтниң йәнә бир нусқиси бар; Мисирдики жәң һарвулирини тартқан атлар адәттә байталлар әмәс, айғирлар еди; шуңа Сулайман бу охшатиши билән, бәлким өзиниң Шуламит билән биллә болғинидин һаяжанланғанлигини көрситиду. □ **1:11 «сумбул мәлһимим пурақ чачиду»** — «сумбул» оттура шәриқтики һаһайити хушпурақлиқ бир хил өсүмлүк. □ **1:12 «Мениң сөйүмлүгүм, у маңа бир монәк мурмәккидур»** — «мурмәкки» бир хил әтир. Аяллар уни кичиккинә бир монәк қилип бағлап бойниға есип қойса, у пүтүн күн хуш пурақ чечип туриду.

13 Мениң сөйүмлүгүм маңа Ән-Гәдидики үзүмзарларда өскән бир ғунчә хенә гүлидәктур».□

Үчинчи ойлиниш — той һужрисидә болған ойлар {1:15-2:7} .... Сулайман Шуламитқа сөз қилиду

14 «Мана, сән гөзәл, амриғим!
Мана, сән шундақ гөзәл!
Көзлириң пахтәкләрниңкидәктур!»□

Шуламит Сулайманға сөз қилиду

15 «Мана, сән гөзәл, сөйүмлүгүм;
Бәрһәқ, йеқимлиқ экәнсән;
Бизниң орун-көрпимиз йешилдур;
16 Өйимиздики лимлар кедир дәриғидин,
Василиримиз арчилардиндур.

2

Давами

1 Мән болсам Шарун отлиғидики зәпиран, халас;
Жилғиларда өскән бир нилупәр, халас!»□

Сулайман Шуламитқа жавап бериду

2 «Тикән-жиғанлар арисидики нилупәрдәк,
Мана инсан қизлири арисидә мениң амриғим шундақтур!»□

Шуламит Сулайман тоғрилиқ сөз қилиду

3 «Ормандики дәрәқләр арисидә өскән алма дәриғидәк,
Оғул балилар арисидидур мениң амриғим.
Униң сайиси астида дилим аләмчә сөйүнүп олтардим;
Униң мевиси маңа шерин тетиди;■
4 У мени шарапханиға елип кирди;
Униң үстүмдә көтәргән туғи муһәббәттур.□
5 Мени кишмиш пошкаллар билән қувәтләңлар;
Алмилар билән мени йеңиландуруңлар;

□ **1:13** «... Ән-гәдидики үзүмзарларда өскән бир ғунчә хенә гүлидәктур» — Қанаанда (Пәләстиндә) «Ән-Гәди»ниң үзүмзарлири әң есилдур. □ **1:14** «(15-айәт) шәрһи» — «Көзлириң пахтәкләрдәк гөзәл» — яки «көзлириң пахтәкләрниңкидәк гөзәл»; яки «пахтәкләрниң гөзәл тәбиити әкс әткәндәк» яки «пахтәкләрниң қанатлири жәвлан қилғандәк Шуламитниң көзлири ойнап туратти», дегән мәниләрни билдүрүш мүмкинчилиги бар. Оттура шәриқтә қизлар бүгүнгә қадәр йүз қисмидин сирт бәдининиң башқа жайлирини дегидәк кийим-кечәк билән оривалидиғанлиғи үчүн, қиз-жигитләр бир-бири билән сөзләшкәндә қизниң көзлири интайин муһим роль ойнайду, әлвәттә. Изаһат: — мошу айәттә вә төвәндә, «амриғим» дегән сөз ибраний тилида достлуқ дегән укумни өз ичигә алиду. Шуламит Сулайманни вә Сулайман Шуламитни бу сөз билән өз ара «дост» дәп атайду. Достлуқ һәқиқий муһәббәттиң муһим бир қисми; «қошумчә сөз»имиздә буниң үстидә тохтилимиз. □ **2:1** «(1:16-2:1-айәт) шәрһи» — өй-һоҗра баян қилинған сөзләргә қариганда, Сулайман Шуламит үчүн өз жутини әслитидиған алаһидә бир өйни яки һужрини ясиған (Шуламит Галилийәлик болуп, униң жутидә кедир, арча вә қаригай дәрәқлири көп еди). Башқа бәзи алимлар бу айәтләрни, Сулайман билән Шуламитниң орманлар арисидә муһәббәтләшкинини көрситиду, дәп қарайду. Бирақ Йерусалим әтрапида мундақ кедир, арча орманлири йоқ еди. Ахирда Шуламит өзини «бәк аддий» дәп һес қилип, өзини отлақта болидиған кичик һәм «аддий» икки гүлгә охшитиду.

□ **2:2** «(2-айәт) шәрһи» — Сулайман Шуламитниң охшитишини тилға елип, әсичә баян қилиду. Униңға нисбәтән зәпиран яки нилупәр «аддий» болсиму, интайин чирайлиқ еди: — «Маңа нисбәтән сениң тәңдишиң йоқ, башқа қизларни сән билән (тикәнләр вә нилупәр оттурисидикидәк) һеч қандақ селиштүрғичилиги йоқтур». ■ **2:3** Күй. 8:5

□ **2:4** «Униң үстүмдә көтәргән туғи муһәббәттур» — башқа бир хил тәржимиси: «У маңа муһәббәт билән қариди».

Чүнки муһаббәттин зәиплишип кәттим;□

⁶ Униң сол қоли бешим астида,
Униң оң қоли мени силаватиду.

⁷ И Йерусалим қизлири,
Жәрәнләр вә даладики маралларниң һөрмити билән,
Силәргә тапилаймәнки,
Муһаббәтниң вақит-саити болмиғичә,
Уни ойғатмаңлар, қозғимаңлар!»□

Иккинчи хатирә: Муһаббәтлишип жүргән күнләр үстидики ойлар {2:8—3:5} .... Төртинчи ойлиниш — Сулайманниң әтиязда Шуламитни йоқлап кәлгини тоғрилиқ ойлар {2:8—2:9} .... Шуламит Сулайман тоғрилиқ сөзләйду

⁸ «Сөйүмлүгүмниң авази!

Мана, у келиватиду!
Тағлардин сәкрәп,
Едирлардин ойнақлап келиватиду!

⁹ Мениң сөйүмлүгүм жәрән яки яш буғидәктур;
Мана, у бизниң өйниң теминиң кәйнидә туриду;
У деризиләрдин қарайду,
У пәнжирә-пәнжириләрдин марап бақиду».

Сулайман Шуламитқа сөз қилиду

¹⁰ «Мениң сөйүмлүгүм маңа сөз қилип мундақ деди: —
«Орнуңдин тур, амриғим, мениң гүзилим, мән билән кәткин;

¹¹ Чүнки мана, қиш өтүп кәтти,
Ямғур йеғип түгиди, у кетип қалди;

¹² Йәр йүзидә гүлләр көрүнди;
Нахшилар сайраш вақти кәлди,
Зиминимизда пахтәкниң садаси аңланмақта;

¹³ Әнжир дәриғи қишлиқ әнжирлирини пишармақта,
Үзүм таллири чечәкләп өз пуриғини чачмақта;

Орнуңдин тур, мениң амриғим, мениң гүзилим, мән билән кәткин!

¹⁴ Аһ мениң пахтиким, Қорам таш йериқи ичидә,
Қия далдисидә,
Маңа авазиңни аңлатқайсән,

□ **2:5** «Мени кишмиш пошкаллар билән қувәтләңлар; алмилар билән мени йеңиландуруңлар» — қедимки заманларда кишмиш пошкаллар вә алмилар жинсий муһаббәтни күчәйтиш рольға егә, дәп қарилатти. □ **2:7** «Муһаббәтниң вақит-саити болмиғичә, уни ойғатмаңлар, қозғимаңлар!» — башқа бир хил тәржимиси: «вақит-саити болмиғичә, сөйүмлүгүмни ойғатмаңлар, қозғимаңлар! **«(3-7-айәт) шәрһи»**

— 3-айәттә Шуламит Сулайманниң тәриплиригә инкас қайтуруп, уни «»гә охшитиду. Алма дәриғи әсли Пәләстин зиминида өсмәйду, пәкәт башқа жутлардин елип келинип бәзи йәрләрдә алаһидә тикилгән. Шуңа алма дәриғи наһайити әтиварлиқ еди, көргәнлә адәмни интайин хуш қиливетәтти. Бәзи алимлар «униң сайиси астида дилим аләмчә сөйүнүп олтардим, униң мевиси маңа шерин тетиди» дегини Шуламитниң Сулайман билән болған жинсий муһаббәтлишини көрситиду, дәп қарайду. Башқилар буни муһаббәтниң һәр тәрипини көрситиду, дәп қарайду. Немила болмисун алма муһаббәтниң симболи; «кишмиш пошкаллар» дегини болса, жинсий муһаббәтни қозғайдиған йемәклик һесаплинатти. 7-айәт (муһаббәтниң вақит-саити тоғрисидә) үстидә үч муһим пикир бар: (1) муһаббәтниң өз тәбиий жәрәни болиду, башқилар уни балдур қозғимақчи болса зиян йәткүзиду; (2) (әр-хотунлуқ мунасивәттә) өз жорисидә қизгин муһаббәтни қозғиғандин кейин униңға дәхли қилишқа болмайду; (3) жинсий муһаббәткә қанаәт қилишниң имканийити болмиса, ундақта уни қозғашқа кәтгәй болмайду. Бу «имканийәт» (а) пәкәт никаһ қилинған әһвалдаБолуши (ә) икки тәрәпкә мувапиқ вақит болуши керәк, әлвәттә. Бизниңчә әйәт бәлким бу үч мәниниң һәммисини өз ичигә алиду. □ **2:9 «(8-9-айәт) шәрһи»** — мошу әйәтләрдә (8-9) Шуламит бәлким Сулайманниң көңли өзигә чүшкән, өзини «жәрән, буға»ниң сүритидә қоғлиған күнләрни әсләйду. Сулайман Шуламитни йоқлиғили, униң билән әтиязлиқ мәнзириниң һозурлинишқа һәмраһ болушқа тәклип қилғили кәлди (төвәндики 10-17-айәтләрни көрүң). Жәрәнләр, буғиларму кона заманларда муһаббәтниң символлири еди.

Чүнки авазиң шерин, жамалиң йеқимлиқтур!»□

Шуламит Сулайманға сөз қилиду

15 «Түлкіләрни тутувалайли,
Йәни үзүмзарларни бузғучи кичик түлкіләрни тутувалайли;
Чүнки үзүмзарлиримиз чечәклимәктә».□

Шуламит Йерусалим қизлириға сөз қилиду

16 «Сөйүмлүгүм мениңкидур, мән униңкидурмән;
У нилупәрләр арисидә падисини беқиватиду».□

Шуламит Сулайманға сөз қилиду

17 «Таң атқичә,
Көләнғиләр қечип йоқиғичә,
Маңа қарап бурулуп кәлгин, и сөйүмлүгүм,
нижранлиқ тағлири үстидин сәкрәп келидиған жәрән яки буғидәк болғин!»□

3

Бәшинчи ойлиниш — Шуламит қайта-қайта көргән «айрилиш» тоғрилиқ бир чүш {3:1-3:5}

1 «Орун-көрпәмдә йетип, кечә-кечиләрдә,
Жәнимниң сөйгинини издәп тәлмүрүп яттим;
Издидим, бирақ тапалмайттим;■
2 Мән һазир туруп, шәһәрни айлинай;
Кочиларда, мәйданларда,
Жәнимниң сөйгинини издәймән» — дедим;
Издидим, бирақ тапалмайттим;
3 Шәһәрни чарлиғучи жесәкчиләр маңа учриди, мән улардин: —

□ **2:14 «(12-14-айәт) шәрһи»** — Сулайман Галилийәдики ишлирини қоюп қоюп, Шуламитни йәнә йоқлап берип, уни әтиязлиқ мәнзирини биллә һозурлинишқа тәклип қилиду. Йеңила өтүп кәткән қиш болса уларниң муһәббитини қилчә совутмиди. 12-айәт үстидә; «сайраш вақти кәлди» дегән ибарә икки бислиқ болуп, иккинчи мәнәси: «чаташ вақти кәлди». Бу икки бислиқлиғи бәлким қәстән ишлитилгән. 13-айәт үстидә; пахтәкләр инсанға нисбәтән интайин мулайим куш дәп һесаплиниду, бирақ «тартинчақ» болиду. Сулайман Шуламитниң көңүл сөзлирини аңлимақчи болуп, униң әһвалини «Қорам таш йериқи ичидә турған пахтәк»кә охшитиду. У Сулайманниң муһәббити ичидә мутләк бехәтәр; у һәргиз сөзлирини рәнжимәйду. Униң жавави төвәндә көрүлиду (15-айәт). □ **2:15 «(15-айәт) шәрһи»** — түлкіләр үзүмзарларда төшүкләрни у йәр, бу йәрләрдә қолап, ов издәп тал йилтизлириға көп зиян йәткүзиду. Бирақ бу йәрдики «үзүмзар», шүбһисизки, өзлириниң муһәббитини көрситиду. У уларниң муһәббитигә бәзи тосалғу яки дәһли болған ишларни байқап, дәрһал бу ишларни (мәйли «кичик» болсиму) бир тәрәп қилайли дәп өтүниду. Улар шу чағда теһи әр-хотуб болмисиму, бундақ тосалғуларни бир тәрәп қилиш балдурлуқ қилмайтти. Уларниң муһәббитигә тосалғу болған һаһайити чоң бир иш Сулайманниң өз хизмити вә еғир мәсзулийити болған болуши мүмкин. Шуламит «өзүм Сулайманни бу хизмитини хатиржәмлик билән орундашқа толуқ қоюветишим керәк» дәп чүшиниду. «немишкә сән шунчә көп вақит ишләйсән, сән маңа вақтини аңратмайсән, сән мени сөймәйсән» дегәндәк позитсийә көп әр-хотунларниң муһәббитини бузуп кәлмәктә. Шуңа төвәндики 16-айәттә, биз Сулайманниң өз хизмитини хатиржәмлик билән қиливатқанлиғини көримиз. Шуламит уни: «иш билән алдираш болғиниң билән, сән йәнила мени сөйсән!» дегәндәк толуқ ишәш билән Сулайманни өз ишиға қоювәткән охшайду. □ **2:16 «(16-айәт) шәрһи»** — Шуламит Йерусалим қизлириға, өзиниң Сулайманниң муһәббити ичидә «қорам таш йериқи ичидә турған пахтәк»тәк толиму бехәтәр еканлиғи тоғрилиқ гувалиқ бериду. Сулайман өзиниң «пада беқиш» ишлири билән хатиржәм шуғуллиниду. □ **2:17 «(17-айәт) шәрһи»** — жуқуриқи айәттә биз «муһәббәтниң ишәши»ни көрдүк, һазир «муһәббәтниң жиддий тәливи»ни көримиз — худди «тезрак ишиңни түгитип йенимға қайтип кәл!» дегәндәк. Изаһат: «нижранлиқ тағлири үстидин...» яки ««Бетәр» тағлири үстидин...». «Бетәр тағлири» дегән тағлар бизгә намәлум; шуңа тәржимимиздикидәк «айриветиш» дегән мәнидә болуши мүмкин. ■ **3:1 Топ. 5:3**

«Женимнің сөйгинини көрдүңларму?» — дәп соридим.

4 — Улардин айрилипла женимнің сөйгинини таптим;
Уни анамның өйигә,
Өз қосигида мени һамилдар болғанниң һужрисига елип кирмигичә,
Уни тутувелип қәтгий қоюп бәрмәйттим».□

Шуламит Йерусалим қизлирига сөз қилиду

5 «И Йерусалим қизлири,
Жәрәнләр вә даладики маралларниң һөрмити билән,
Силәргә тапилаймәнки,
Муһәббәтнің вақит-саити болмигичә,
Уни ойғатмаңлар, қозғимаңлар».□

Үчинчи хатирә: Эр-аял болуп бирлишиш үстидики ойлинишлар {3:6-5:1} ••• Алтинчи ойлиниш — Тойға сәпәр {3:6-3:11} ••• Йерусалим қизлири сөз қилиду

6 «Бу зади ким, чөл-баявандин келиватқан?
Ис-түтәк түврүклиридәк,
Мүрмәкки һәм мәстики билән пуритилған,
Әтирпурушның һәр хил ипар-әнбәрлири билән пуритилған?»□

Шуламит қизларга жавап бериду

7 «Мана, униң тәхтиравани,
У Сулайманниң өзиниңдур;
Әтрапида атмиш палван жүриду,
Улар Исраилдики батурлардиндур.
8 Уларниң һәммиси өз қиличи тутуқлуқ,
Жәң қилишқа тәрбийиләнгәнләрдур;
Түнләрдики вәсвәсиләргә тәйяр туруп,
Һәммиси өз қиличини янпишиға асиду».□

Шуламит сөзлирини давам қилиду — Сулайманниң той кечисигә тәйярлиған каривити

9 «Сулайман падиша өзи үчүн алаһидә бир шаһанә сайивәнлик кариват ясиған;
Ливандики яғачлардин ясиған.

□ **3:4 «(1-4-айәт) шәрһи»** — бизниңчә 1-4-айәтләр Шуламит Сулаймандин айрилған вақитта қайта-қайта («кечә-кечиләрдә») көргән бир чүшни билдүриду (қишта болуши мүмкин). Бу көзқараш тоғра болса мошу айәтләрдин биз «муһәббәтнің азаплири»ни көримиз. Сулаймандин айрилиш Шуламит үчүн азаплиқ иш болуп, бу чүшни қозғап чиқарди. Бирақ бу чүш йәнила Худадин кәлгән охшайду, чүнки төвәндики 6-11-айәтләрдә, Сулайманниң уни тойға елип кетишкә кәлгәнлиги билән әмәлгә ашурулиду. Бу чүштин йәнә шуни биләләймизки, Шуламит Галилийәдә туруватқан мәзгилдә, Сулайман өзидин вақитлиқ (қишта) айрилған вақитта, чоңқур ойлиниду вә Йерусалимда учрайдиған барлиқ синақларға йүзлинишкә тәйяр туриду. У Сулайманға ятлиқ болушқа тәйяр еди. Шүбһисизки, у Сулайман билән той қилип, Йерусалимда турғанда уни: «У пәкәт «паһишә аял»дәк Сулайманниң байлиқлири үчүн униңға ятлиқ болған, халас, дегүчиләрму аз болмайду. Чүштә көрүлгән «жесәкчиләр» шундақ гуманда болған кишиләргә вәкил болуши мүмкин. Лекин чүштә у уларниң өзигә болған гуманлириға писәнт қилмай, йәнила Сулайманни издәйду. 3- вә 4-айәттә Шуламитниң чүшидә тартқан дәрди көрүниду: худди у: «Яримни тапай дәп шәһәрни айнай» дегинидәк, лекин нәтижиси әксичә болуп, униңға «шәһәрни айланидиған» күзәтчиләр учрап қалиду (ибраний тилида «тапти»). Бәлким чүшидә улар Шуламиттин: «Немишкә бу қиз түн кечидә айланиду? Паһишә аял охшайду» дәп гуманланған болуши мүмкин (бундақ иш иккинчи қетим чүшидә йәнә көрүниду — 5-бап, 2-7-айәтләрдә). □ **3:5 «(5-айәт) шәрһи»** — Шуламит муһәббәтнің дәрдини тетип баққандин кейин, «муһәббәтнің вақит-саити»нің муһимлиғини техиму билип йәтти. □ **3:6 «(6-айәт) шәрһи»** — бу айәт Сулайманниң Шуламитни жути Галилийәдин тойға елип келишини, йәни Сулайман униңға әвәткән тәхтираванға олтирип, Йерусалимға сәпәр қилғанлиғини көрсәтсә керәк (7-айәтни көрүң). □ **3:8 «(7-8-айәт) шәрһи»** — Сулайман Шуламитни Йерусалимға, йәни тойға бехәтәр елип келиш үчүн, шу атмиш ләшкириниң муһапизәтчилигидә тәхтираван билән кәлгән.

10 Униң түврүклири күмүчтин,
Йөләнчүки алтундин,
Селинчиси болса сөсүн рэхттин;
Ичи муһаббәт билән безәлгән,
Йерусалим қизлири тәрипидин.

11 Чиқиңлар, и Сион қизлири,
Сулайман падишаға қарап беқиңлар,
Той болған күнидә,
Көңли хошал болған күнидә,
аниси униңға тажни кийгүзгән қияпәттә униңға қарап беқиңлар!»□

4

Йәттинчи ойлиниш — той кечиси ••• Сулайман Шуламитқа сөз қилип уни махтайдү

1 «Мана, сән гөзәл, сөйүмлүгүм!

Мана, сән гөзәл!

Чүмпәрдәң кәйнидә көзлириң пахтәкләрдәк экән,

Чачлириң Гилеад теги бағрида ятқан бир топ өшкиләрдәктур.□

2 Чишлириң йеңила жуюлуштин чиққан қирқилған бир топ қойлардәк;

Уларниң һәммиси кош гезәк туққанлардин,

Улар арисидә һеч бири кам әмәстур.□

3 Ләвлириң пәрәң тал жиптәк,

Гәплириң йеқимлиқтур;

Чүмбилиң кәйнидә чекилириң парчә анардур.

4 Бойнуң болса,

Қуралхана болушқа тәйярлиған Давутниң мунаридәктур,

Униң үстигә миң қалқан есиқлиқтур;

Уларниң һәммиси палванларниң сипарлиридур.□

5 Икки көксүң худди икки маралдур,

Нилупәр арисидә озуклиниватқан жәрәнниң кош гезәклиридәктур;

6 Таң атқичә,

Көләңгиләр қечип йоқиғичә,

Мән өзүмни мурмәккә теғиға,

Мәстики дөңигә елип кетимән.□

7 Сән пүтүнләй гөзәл, и сөйүмлүгүм,

□ **3:11 «(9-11-айәт) шәрһи»** — Йәһудийларниң тойлири уйғурланиң тойиға охшап кетиду. Асасән 5 басқучи бар: — (1) тохтам — адәттә жигитниң әлчиси вә қизниң ата-анилири билән тохтам түзиду. Сулайман өз-өзигә әлчи болуп Шуламитниң акилири билән тохтам қилған охшайду (4-ойлинишни көрүң). (2) тойға сәпәр. Жигит өзи қизни тойға апиришқа келиду. (3) никаһ мурасими (6- вә -12-ойлинишни көрүң) (4) той зияпити (бәзи вақитларда бир һәптигә созулиду) (1- вә 2-ойлинишни көрүң) (5) той кечиси (3- вә 7-ойлинишни көрүң) Бәзи алимлар, бу «кариват»ни Сулайманни көтиридиған «тәхтираван» яки «шаһанә һарву» дәп қарайду. Бирақ бизниңчә бу тәхтираван жуқурида баян қилинған ибраний тилидики 9-айәттики «аппирийон» дегән, сайивәнлик кариватни көрсәтсә керәк. □ **4:1 «Чүмпәрдәң кәйнидә көзлириң пахтәкләрдәк экән»** — той қилидиған күнидә қиз чүмпәрдә артиду. □ **4:2 «Улар арисидә һеч бири кам әмәстур»** — яки «улар арисидә һеч бири туғмастур». □ **4:4 «Қуралхана болушқа тәйярлиған Давутниң мунаридәктур»** — башқа бир хил тәржимиси: «Пәләмпәйлик қилинған Давутниң мунаридәктур». **«изаһат»** — кона заманларда «вәтәндин айрилған ләшкәрләр» мәлум шәһәргә яки мәмликәткә қайил болғанда, шу шәһәргә болған садиқлиғини билдүрүш үчүн қалқанлирини шәһәрниң сепилида яки мунарлирида есип қоятти («Әз.» 27:11ни көрүң). Шуңа Сулайманниң бу сөзлири: «Сениң гөзәллиғиң шундаққи, миң ләшкәрниң қайиллиғиға, садиқлиғиға еришкидәктур» дегән мәнидә. Йәнә келип бәлким Шуламитниң бойниға көплигән маржанлар есиқлиқ болуши мүмкин. «Сипар» кичик қалқандур. □ **4:6 «Таң атқичә, көләңгиләр қечип йоқиғичә, мән өзүмни мурмәккә теғиға, мәстики дөңигә елип кетимән»** — Сулайман бәлким пүтүн кечи Шуламитниң толук бәдинидин һозурланмақчи.

Сәндә һеч дағ йоқтур».

Сулайманниң тәкливи

8 «Ливандин мән билән кәлгин, и жәрәм,
Мән билән Ливандин кәлгин —
Аманәһ чоққисидин қара,
Сенир һәм һәрмон чоққилиридин,
Йәни ширлар угилиридин,
Илпизларниң тағлиридин қара!» □ ■

Сулайманниң сөзиниң давами

9 «Сән көңлүмни аламәт сөйүндүрдүң, и сиңлим, и жәрәм,
Көзүңниң бир ләп қилип қариши билән,
Бойнуңдики маржанның бир тал һалқиси билән,
Көңлүмни сөйүндүрдүң.

10 Сениң муһәббитиң немидегән гөзәл,
И сиңлим, и жәрәм!

Сениң муһәббәтлириң шараптин шунчә шерин!
Сениң әтирлириңниң пуриғи һәр қандақ тетитқудин пәйзидур!» □

11 Ләвлириң, и жәрәм, һәрә көнигидәк темитиду,
Тилиң астида бал вә сүт бар;

Кийим-кечәклириңниң пуриғи Ливанниң пуриғидур; □

12 Сән печәтләнгән бир бағдурсән, и сиңлим, и жәрәм!
Етиклик бир булақ, йепиқлик бир фонтандурсән. □

13 Шахлириң болса бир анарлик «Ерән бағчиси» дур;
Униңда қиммәтлик мевиләр,
Хенә сумбул өсүмлүклири билән, □

14 Сумбуллар вә ипарлар,
Каламус вә қовзақдарчин,
Һәр хил мәстики дәрәқлири,
Мурмәккә, муәттәр билән һәммә есил тетитқулар бар. □

15 Бағларда бир фонтан сән,
Һаятлик сулирини беридиған, Ливандин ақидиған бир булақсән.» □

□ **4:8 «(8-айәт) шәрһи»** — бәзи алимлар, бу сөзләр жинсий муһәббәтнің жуқури пәллисини ипадиләйду, дәп қарайду. Буниң мүмкинчилиги бар болғини билән, биз йәнә бу сөзләрни Сулайманниң сөйүмлүги билән биллә өз падишалиғиниң көң зимини вә һайвигәтгә һәрмон теги (Пәләстиндики әң егиз тағ)ниң әң егиз чоққилиридин нәзәр селишқә болған арзусини ипадилегән, дәп қараймиз. Сулайманниң бу тәкливи явайи һайванларниң шу йәрләрни макан қилғанлиғи түпәйлидин хәтәрлик иш болиду, әлвәттә! ■ **4:8 Йһ. 17:24; әф. 1:15-23** □ **4:10 «Сениң муһәббитиң немидегән гөзәл, и сиңлим, и жәрәм!»** — Сулайман Шуламитни «сиңлим» дәп чақириду (12-айәттиму): — (1) қедимки замандики бәзи шеирларда ашиқ-мәшуқлар бир-бирини «ака, сиңлим» дәп чақиратти; (2) оттура шәриқтики бәзи жәмиийәтләрдә мөтивәр кишиләр өз әмригә алмақчи болған қизға жәмиийәтнің жуқури тәбиқисидин орун алғузүш үчүн яки никаһини техиму «капаләтлик» қилиш үчүн уни авал «сиңлим» дәп «беқивалатти». □ **4:11 «Кийим-кечәклириңниң пуриғи Ливанниң пуриғидур»** — «Ливанниң пуриғи» орманлиқларниң хуш пуриғи, әлвәттә. □ **4:12 «Сән печәтләнгән бир бағдурсән, и сиңлим, и жәрәм! Етиклик бир булақ, йепиқлик бир фонтандурсән»** — Сулайманниң Шуламитни махтиши шуки, Шуламит өзини һеч қандақ башқа адәмгә бәрмәй, пәқәт болғуси әр үчүн пак сақлап кәлди. □ **4:13 «Униңда қиммәтлик мевиләр, хенә сумбул өсүмлүклири билән,...»** — әтирләр тоғрилиқ: «сумбул» бир хил хушпурақлик өсүмлүк. □ **4:14 «Сумбуллар вә ипарлар, каламус вә қовзақдарчин, ... мурмәккә, муәттәр билән...»** — әтирләр тоғрилиқ: «каламус» бир хил қомушқә охшайдиған өсүмлүктин чиқиду. «мурмәккә» вә «қовзақдарчин» адәттә мәлум дәрәқләрниң қовзиқидин елиниду. «Муәттәр» бир хил өсүмлүкниң йопурмақлиридин елиниду. □ **4:15 «Ливандин ақидиған бир булақсән»** — яки «Ливандин ақидиған бир қудуқсән». **«(9-15-айәт) шәрһи»** — 11-15-айәтләрдә Сулайман сөйүмлүгини чирайлиқ бағчиға, һәтта «Ерән бағчиси» («Беһиш»)ниң өзигә охшитиду. У йәнә Шуламитниң пүтүн бәдинидин һозурланмақчи экәнлигини билдүриду.

16 «Ойған, шималдики шамал;
Кәлгин, и жәнуптики шамал!
Мениң беғим үстидин учуп өткәй;
Шуниң билән тетитқулири сиртқа пурақ чачиду!
Сөйүмлүгүм өз беғиға кирсун!
Өзиниң қиммәтлик мевилирини йесун!»□

5

Шуламит Сулайманға жавап бериду

1 «Мән өз беғимға кирдим,
Мениң сиңлим, мениң жәрәм;
Мурмәккәмни тетитқулирим билән жиғдим,
Һәрә көнигимни һәсилим билән йедим;
Шарабимни сүтлирим билән ичтим».

«Достлирим, йәңлар!
Ичиңлар, көңлүңләр халиғанчә ичиңлар, и ашиқ-мәшүқлар!»□

Иккинчи қисим {5:2-8:14} ... Әр-аяллық муһәббәттики яхшилинишлар — муһәббәтнің йеңи упадилери ... Төртинчи хатирә — Муһәббәтни рәт қилиш тоғрисидики бир чүш — у тоғрилиқ ойлинишлар {5:2-6:9} ... Сәккизинчи ойлиниш — Шуламитни басқан қорқунучлуқ чүш {5:2-6:3} ... Шуламит сөз қилиду — уни қара басиду

2 «Мән ухлавататтим, бирақ көңлүм ойғақ еди: —

— Сөйүмлүгүмнің авази!
Мана, у ишикни қеқиватиду: —
— «Маңа ечип бәр, и сиңлим, и амриғим;
Мениң пахтиким, мениң ғубарсизим;
Чүнки бешим шәбнәм билән,
Чачлирим кечидики нәмлик билән һөл-һөл болуп кәтти!»■

3 «Мән төшәк кийимлиримни селивәткән,
Қандақму уни йәнә кийивалай?
Мән путлиримни жуйдум,
Қандақму уларни йәнә булғай?»

4 Сөйүмлүгүм қолини ишик төшүгидин тиқти;
Мениң ич-бағрилирим униңға тәлмүрүп кәтти;

5 Сөйүмлүгүмгә ечишқа қоптум;
Қоллиримдин мурмәкки,
Бармақлиримдин суюқ мурмәкки темиди,
Тақақниң тутқучлири үстигә темиди;

□ **4:16 «(16-айәт) шәрһи»** — Шуламит Сулайманниң дегинидәк өзини униңға толук бәрмәкчи болуп, муһәббәтлишишкә тәклип қилиду. «Шимал шамили» болса салқин, адәмни йеңиландуриду; «жәнуп шамили» болса адәмни иллитип раһәт бериду. (Пәләстин үчүн «шәриқ шамили» қорқунучлуқ, һәммә нәрсини қурутиветиду). □ **5:1 «Мән өз беғимға кирдим, ... мурмәккәмни тетитқулирим билән жиғдим, һәрә көнигимни һәсилим билән йедим; шарабимни сүтлирим билән ичтим»** — Сулайман Шуламитниң тәкливини қобул қилип униң билән толук муһәббәтлишиду. «Достлирим, йәңлар! Ичиңлар, көңлүңләр халиғанчә ичиңлар, и ашиқ-мәшүқлар!» — бу сөзләрни бәлким Йерусалим қизлирниңкидур. Улар (яки той қолдашлири) ашиқ-мәшүқларниң муһәббәттин һозурлинишлирини толук қоллайду. Уларниң (Йерусалим қизлириниң) қоллиши билән Худаниң һәр бир әр-аялниң оттурисидики муһәббитини, жүмлидин жинсий муһәббитини тәстиклайдиғанлиғи көрситилиду; чүнки у өзи бу ишларни яратқан. ■ **5:2** Топ. 5:3

⁶ Сөйүмлүгүмгә ачтим;

Бирақ сөйүмлүгүм бурулуп, кетип қалған еди.

У сөз қилғанда роһум чиқип кәткән еди;

Уни издидим, бирақ тапалмидим;

Уни чақирдим, бирақ у жавап бәрмиди;□

⁷ Шәһәрни айлинидиған жесәкчиләр мени учритип мени урди, мени яриландурди;

Сепиллардики күзәтчиләр чүмпәрдәмни мәндин тартивалди.

⁸ И Йерусалим қизлири, сөйүмлүгүмни тапсаңлар,

Униңға немә дәйсиләр?

Униңға, сөйгиниң: «Мән муһәббәттин зәиплишип кәттим! — деди, дәңлар».□

Йерусалим қизлири Шуламитқа сөз қилиду

⁹ «Сениң сөйүмлүгүңниң башқа бир сөйүмлүктин қандақ артуқ йери бар,

И, аяллар арисидики әң гүзили?

Сениң сөйүмлүгүңниң башқа бир сөйүмлүктин қандақ артуқ йери бар? —

Сән бизгә шундақ тапилиғанғу?».

{ Шуламит жавап бериду }

¹⁰ «Мениң сөйүмлүгүм аппақ вә пақирақ, жүрәклик әзимәт,

Он миң арисидә туғдәк көрүнәрликтур;□

¹¹ Униң беши сап алтундиндур,

Будур чачлири атниң яйлидәк,

Тағ қарғисидәк қара.

¹² Униң көзлири еқинлар бойидики пахтәкләрдәк,

Сүт билән жуылған,

Яришиқида қоюлған;□

¹³ Униң мәңизлири бир тәштәк пурақлиқ өсүмлүктәктур;

Айниған йеқимлиқ гүллүктәк;

Униң ләвлири нилупәр,

Улар суюқ мурмәккени темитиду;□

¹⁴ Униң қоллири алтун турубилар,

Ичигә берил яқутлар қуюлған.

Қосиғи нәқишлик пил чишлиридин ясалған,

Көк яқутлар билән безәлгән.

□ **5:6** «У сөз қилғанда роһум чиқип кәткән еди» — башқа бир хил тәржимиси: «У бурулуп кәткәндә роһум чиқип кәткән еди». □ **5:8** «(2-8-айәт) шәрһи» — Шуламит қара басқан бу чүшни көргәндә Сулайман билән аллиқачан той қилған болса керәк. Униң чүшидә болған инкаси вә тәқәззасини 2:17дә вә 4:1-3дә хатириләнгән биринчи чүшидики позитсийәси билән селиштурғанда түптин охшимайду. Бәлким чүш Шуламитниң һаятиниң әмәлий әһвалини, йәни униң Сулайман билән әмәлий муһәббитини әкс әттүргән; чүштә көрүнгән бәзи ишлар, шүбһисизки, Сулайманниң муһәббитиниң, болупму жинсий муһәббәт жәһәттә Шуламитқа болған тәләплирини көрситиду. У сөйгининиң муһәббитигә яки муһәббитиниң тәләплиригә анчә сәзгүр болмайдиган болуп қалған охшайду. Бу сәзгүрһисизлик уларниң муһәббитигә интайин хәтәрлик еди; Шуламитниң чүшидә Сулайман кетиду. Шуниң билән Шуламит чүш көрүш билән муһәббәттиң қиммәтлигини билип йетип, ишларни яхшилайду. Йәнә муһим бир иш диққәтимизгә әрзийдуки, чүштә вә әмәлий турмушта, Сулайман (әркәк болғини билән, падиша болғини билән, пәйғәмбәр болғини биләнму) һеч қачан Шуламитни «муһәббәт»кә зорлимайтти, бәлки Шуламитниң өзи билән муһәббәтлишишини тәләп қилатти. 7-айәттә: Чүшидики жесәкчиләр уни паһишә аял дәп қариғачқа, униңға шундақ муамилә қилип, чүмпәрдини униңдин тартивалиду. □ **5:10** «Мениң сөйүмлүгүм аппақ вә пақирақ, жүрәклик әзимәт,...» — башқа бир хил тәржимиси: «Сөйүмлүгүмниң йүзиниң ақ йери аппақ, қизил йери қип-қизил...». □ **5:12** «Яришиқида қоюлған» — яки «яқутлардәк безәшкә бекитилгән». □ **5:13** «Униң мәңизлири бир тәштәк пурақлиқ өсүмлүктәктур; айниған йеқимлиқ гүллүктәк; униң ләвлири нилупәр, улар суюқ мурмәккени темитиду» — айәттиң ибраний тилини чүшиниш сәл тәс, башқа тәржимилири учриши мүмкин. Немила болмисун тетитқу вә хушпурақлиқ өсүмлүк бағлири оттура шәриқтә интайин аз еди, қиммәтлик еди.

15 Униң путлири мәрмәр түврүкләр,
Алтун үстигә тикләнгән.
Униң салапити Ливанниңкидәк,
Кедир дәрәклиридәк көркәм-һәйвәтликтур.

16 Униң ағзи бәкму шериндур;
Бәрһәк, у пүтүнләй гезәлдур;
Бу мениң сөйүмлүгүм, —
Бәрһәк, бу мениң амриғим,
И Йерусалим қизлири!»□

6

Йерусалим қизлири сөзләйду

1 «Сениң сөйүмлүгүң нәгә кәткәнду,
Қиз-аяллар арисидә әң гезәл болғучи?
Сениң сөйүмлүгүң қәйәргә бурулуп кәтти?
Биз сән билән биллә уни издәйли!»□

Шуламит уларға жавап бериду

2 «Мениң сөйүмлүгүм өз беғиға чүшти,
Тетитқу отяшлиқларға чүшти.
Бағларда озуклинишқа,
Нилупәрләрни жиғишқа чүшти.
3 Мән мениң сөйүмлүгүмниңкидурмән,
Вә сөйүмлүгүм мениңкидур;
У өз падисини нилупәрләр арисидә бақиду»□

Тоққузинчи ойлиниш — Сулайманниң Шуламитқа қайтип келиши — Шуламитни қайта махтиши {6:4-6:9} ... Сулайман Шуламитқа сөз қилиду

4 «Сән гезәл, и сөйүмлүгүм, Тирзаһ шәһиридәк гезәл;
Йерусалимдәк йеқимлиқ,
Туғларни көтәргән бир қошундәк һәйвәтликтурсән;□
5 Аһ, көзлириңни мәндин кәткүзгин!
Чүнки улар мениң үстүмдин ғалип келиватиду;
Чачлириң Гилеад теги бағрида ятқан бир топ өшкиләрдәктур.
6 Чишлириң йеңила жуюлуштин чиққан қирқилған бир топ қойлардәк;
Уларниң һәммиси кош гезәк туққанлардиндур;
Улар арисидә һеч бири кам әмәстур;□

□ **5:16** «Униң ағзи бәкму шериндур» — бу бәлким гәп-сөзлириниң татлиқлиғини көрситиду. «(9-16-айәт) шәрһи» — Шуламит һазир башқиларниң алдида сөйгинини махташтин һеч тартинмайду. У һазир «қорам ташта йошурунған пахтәк»тин көп дадил болуп кәтти! □ **6:1** «Сениң сөйүмлүгүң нәгә кәткәнду, қиз-аяллар арисидә әң гезәл болғучи? ... биз сән билән биллә уни издәйли!» — Йерусалим қизлириниң 5:9-айәттики мазақ вә гуманлири пүтүнләй йоқиди. □ **6:3** «(2-3-айәт) шәрһи» — адәттә бу муһәббәт шеиридә «бағ» Шуламитниң бәдинини яки уларниң муһәббитиниң өзини көрситиду. Мошу йәрдә «бағ» Сулайман Шуламитқа муһәббитини көрсәтмәктә, униң бәдинидин йәнә һозурланмақта, дәп қараймиз. Шуламитниң Сулайманниң өзигә бағлиған муһәббитигә ишәши камил: 2:16дә у: «сөйүмлүгүм мениңкидур, мән униңкидурмән» дәйду; һазир униңға нисбәтән сөйгининиң өзигә әмәс, бәлки өзиниң униңға тәвә болғанлиғи әң муһим иштур. «У өз падисини нилупәрләр арисидә бақиду» — башқа бир хил тәржимиси: «у нилупәр арисидә озуклиниду». Бирақ немила болмисун буниң көчмә мәнаси тәржимимизниңкидәк болиду — демәк, Сулайман Шуламитниң бәдинидин һозурланмақта. □ **6:4** «Сән гезәл, и сөйүмлүгүм, Тирзаһ шәһиридәк гезәл» — Тирзаһ шәһири интайин гезәл еди. Сулайманниң дәвридин кейин у Исраилниң шималий падишалиғиниң вақитлиқ пайтәхти болди («1Пад.» 15-бап). □ **6:6** «Улар арисидә һеч бири кам әмәстур» — яки «улар арисидә һеч бири туғмастур».

⁷ Чүмбилиң кәйнидә чекилириң парчә анардур.

⁸ Атмиш ханиш, сәксән кенизәкму бар;

Қизлар санақсиз; □ ■

⁹ Бирақ мениң пахтиким, ғубарсизим болса бирдин-бирдур;

Анисидин туғулғанлар ичидә тәңдашсиз болғучи,

Өзини туққучиниң таллиғинидур.

Қизлар уни көрүп, уни бәхитлик дәп аташти,

Ханишлар вә кенизәкләрму көрүп уни махташти». □

Бәшинчи хатирә — Йезида дәм елиш — Галилийгә қайтиш {6:10-8:14} ... Онинчи ойлиниш - «Маһанаим», йәни «икки баргаһ» уссули {6:10-7:10} ... {Йерусалим қизлири сөз қилиду}

¹⁰ «Таң сәһәр жаһанға қаригандәк,

Айдәк гөзәл, айдиңдәк рошән,

Иллиқ қуяштәк йоруқ,

Туғларни көтәргән қошунлардәк һәйвәтлик болғучи кимдур?» □

Шуламит Йерусалим қизлиригә сөз қилиду

¹¹ «Меғизлар беғиға чүштүм,

Жилғидики гүл-гияларни көрүшкә,

Үзүм телиниң бихлиған-бихлимиғанлиғини көрүшкә,

Анарларниң чечәклигән-чечәклимигәнлиғини көрүшкә;

¹² Бирақ билә-билмәй,

Женим мени көтирип,

Есил хәлқимниң жәң һарвулири үстигә қойған экән». □

7

Йерусалим қизлири йәнә Шуламитни махтап сөз қилиду

¹ «Қайтқин, қайтқин, и Шуламит —

Қайтқин, қайтқин, бизниң саңа қаригумиз бардур!»

«Силәр Шуламитниң немисигә қаригуңлар бар?»

□ **6:8** «Атмиш ханиш, сәксән кенизәкму бар; қизлар санақсиз» — «ханиш»лар толук аял дәрижесидә, «кенизәкләр» һәрәмдики «кичик хотун» дәрижесидә, «қизлар» кәлгүсидики кенизәкләр еди. Буларниң санлиригә қариганда Сулайман падишалығиниң дәслипидила Шуламитни өз әмригә алған еди. Кейин униң 700 аяли, 300 кенизиги болған («1Пад.» 11-бапни көрүң). Биз бу иш үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **6:8** 1Пад. 11:3 □ **6:9** «(4-9-айәт) шәрһи» — Сулайманниң бу қетимқи Шуламитни махтаған бәзи сөзлири той кечисидикигә охшаш болғини билән, йеңидин қошулған махташлири техиму күчлүк. У йәнә Шуламитни қәдирләйду, техиму махтайду. Сулайманниң униңға бағлиған муһәббити униң «өлчәмгә йәткәнлиги»гә асасланған әмәс. □ **6:10** «(10-айәт) шәрһи» — Шуламит һазир Сулайманниң муһәббитиниң тәсиридә ишәшкә толған, күчлүк зат болуп чиқти. «Таң сәһәр жаһанға қаригандәк» — башқа бир хил тәржимиси: «Таң сәһәрдәк нурлуқ көрүнгән,...» □ **6:12** «(11-12-айәт) шәрһи» — Шуламит йәнә кәмтәрлик билән бундақ махташларға жавап бериду; у бирдинла ханиш болған болсиму, униң өз хәлқигә бағлиған һөрмити бурунқидәкла чоңқурдур («мениң есил хәлқим», дәйду). У туюқсиз сәһралик қиз Салаһийитидин ханишлиқ орниға чиққанда һеч адәтлинәлмигән. Әксичә, у шу әтигәндила «жилғидики гүл-гияларни көрүшкә, меғизлар беғиға чүшкән» еди, чүнки булар бәлким униңға өз жути Галилийәни әслитиду. 12-айәтни ибраний тилида чүшиниш бәк тәс, башқа көп тәржимилири учриши мүмкин. Униң мәнәси бизниңчә қандақла болмисун униң туюқсиз жуқури орунға көтирилиши билән бағлиқтур.

«Икки баргаһ» уссулға чүшкән вақтидидек униңға қараймиз!»□

Сулайман Шуламитқа сөз қилиду *** Шуламит Сулайман үчүн «икки баргаһ» уссулини ойнайду

² «И шаһзадиниң қизи,

Кәшлириңдә сениң қәдәмлириң немидегән гөзәл!

Толғиған ямпашлириң гөһәрләрдек,

Чевәр һүнәрвән қолиниң һүнириду.□

³ Киндигиң жумулақ бир қәдәһтур;

Униң әбжәш шараби кам әмәс;

Қосиғиң буғдай догисидур,

Этрапиға нилупәрләр олишиду.□

⁴ Икки көксүң икки маралдәк, жәрәнниң қошкезидур;

⁵ Бойнуң пил чишлиридин ясалған мунарду;

Кәшлириң Бат-Раббим қовуқи бойидики һәшбон кәлчәклиридек,

Бурнуң Дәмәшққә қарайдигән Ливан мунаридектур;

⁶ Үстүңдә бешиң Кармәл теғидәк туриду;

Бешиңдики өрүмә чачлириң сөсүн рәңликтур,

Падиша бүдүр чачлириңниң мәһбусидур.□

⁷ И сөйгиним, һозурлар үчүн шунчә гөзәл, шунчә йеқимлиқтурсән!

⁸ Сениң боюң палма дәриғидәк,

Көксүң үзүм ғунчилиридектур.□

⁹ Мән: — «Палма дәриғи үстигә чиқимән,

Шахлирини тутуп ямишимән;

Көксилериң дәрвәқә үзүм тал ғунчилиридек,

Бурнуңниң пуриғи алмилардәк, таңлайлириңниң тәми әң есил шарапдәктур...».□

Шуламит сөз қилип, Сулайманниң гепини давамлаштуриду

10

«...мениң сөйүмлүгүмниң гелидин силиқ өтүп,

Ләвләр, чишлардин тейилип чүшсун...!»□

11 Мән мениң сөйүмлүгүмниңкидурмән,

□ **7:1** «Силәр Шуламитниң немисигә қаригуңлар бар?» — бу сөзләрни Шуламит ейтиду. «Икки баргаһ» уссулға чүшкән вақтидидек униңға қараймиз!» — бу сөзләрни Йерусалим қизлири ейтиду. «Икки баргаһ» — Ибрания тилида «Маһанаим» дегән йәрни көрситиши мүмкин. «Икки баргаһ» уссул бәлким муһәббәтти ипадиләйдигән бир уссул еди. Изаһат: — Қиз мошу йәрдә «Шуламит» (шуламлик қиз) дәп атилиду. У бәлким Галилийәдики «Шунәм» дегән шәһәрдин кәлгән. «Шунәм» кейин «шуләм» дәп аталған. «Шуламит» яки «шуламлик» дегәнниң башқа бир мәнаси «Сулайман ханим»; йәни бир мәнаси «камил болғучи». Мошу йәрдә у йәнә махташларға кәмтәрлик билән жавап бериду. □ **7:2** «Кәшлириңдә сениң қәдәмлириң немидегән гөзәл!» — яки «кәшлириңдә сениң путлириң немидегән гөзәл!». □ **7:3** «Киндигиң жумулақ бир қәдәһтур» — бәзи алимлар «киндигиң» дегән сөз жинсий йолини, яки тәнниң төвән қисмини көрситиду, дәп қарайду. Ундақ болса Шуламит Сулайман алдида ялаңач болуп уссул ойнайду. «...униң әбжәш шараби кам әмәс;...» — «әбжәш шарап» Пәләстиндә адәмни әң мәс қилидигән шарап һесаплинатти. □ **7:6** «Падиша бүдүр чачлириңниң мәһбусидур» — улук Сулайман падиша йезидики бир қизға «әсир болди!» Муһәббәттиң күчи зорду! □ **7:8** «Сениң боюң палма дәриғидәк, көксүң үзүм ғунчилиридектур» — «палма дәриғи»ниң өзи үнүмлүк, һосуллуқ дәрәк һесаплиниду. Шуламит егиз бойлуқ вә зилва, «һосуллуқ» дәп қаралған охшайду. □ **7:9** «Палма дәриғи үстигә чиқимән, шахлирини тутуп ямишимән; көксилериң дәрвәқә үзүм тал ғунчилиридек...» — палма дәриғиниң хормилерини үзүш яки гүллирини чаңлаштүрүп мевилик қилиш үчүн униңға ямишип чиқиши керәк. Сулайман бу охшатишта бәлким иккилә мәнасини көчмә мәнидә ишлитиду. һазир Шуламит билән жинсий мунасивәт өткүзүшкә башлайду. «...бурнуңниң пуриғи алмилардәк, таңлайлириңниң тәми әң есил шарапдәктур...» — «алмилар» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси «өрүкләр». □ **7:10** «...мениң сөйүмлүгүмниң гелидин силиқ өтүп, ләвләр, чишлардин тейилип чүшсун...!» — ибрания тилида чүшиниш бәк тәс, башқа көп тәржимилери учриши мүмкин. Лекин умумий мәнаси ениқки, Шуламит Сулайманниң «муһәббәтлишәйли» дегән тәливиғә инкас қайтуруп, толук қобул қилиду.

Униң тәқаззаси маңа қаритилиду».[□]

Он биринчи ойлиниш — Шуламитниң өз жутини йоқлашқа болған арзуси .... {7:11-8:4} ....
Шуламит сөз қилиду

¹² «И сөйүмлүгүм, келәйли,
Етизларға чиқайли;

Йезиларда түнәп келәйли,[□]

¹³ Үзүмзарлыққа чиқишқа балдур орундин турайли,

Үзүм таллириниң бихлиған-бихлимиғанлиғини,

Чечәкләрниң ечилған-ечилмиғанлиғини,

Анарларниң бәрқ урған-урмиғанлиғини көрәйли;

Әшу йәрдә муһәббәтлимимни саңа беғишлаймән.

¹⁴ Муһәббәтгүлләр әшу йәрдә өз пуриғини пуритиду;

Ишиклиримиз үстидә һәр хил есил мевә-чивиләр бардур,

Йеңи һәм кониму бардур;

Сән үчүн уларни топлап тәйярлидим, и сөйүмлүгүм!»[□]

8

Давами — Шуламит сөзини давамлаштуриду

¹ «Аһ, апамниң көксини шориған инимдәк болсаң еди!

Сени талада учритар болсам, сөйәттим,

Вә һеч ким мени кәмситмәйтти.[□]

² Мән сени йетәкләйттим,

Апаңниң өйигә елип кирәттим;

Сән маңа тәлим берәттиң;

Мән саңа тетитқу шарабидин ичкүзәттим;

Анарлиримниң шәрбитидин ичкүзәттим.[□]

³ Униң сол қоли бешим астида болатти,

Униң оң қоли мени силайтти!».

⁴ «Силәргә тапилаймәнки, и Йерусалим қизлири —

«Униң вақит-саити болмиғичә,

Силәр муһәббәтни ойғатмаңлар, қозғимаңлар!»[□]

[□] **7:11 «(1-10-айәт) шәрһи»** — 9-10-айәттә Шуламит Сулайманниң «муһәббәтлишәйли» дегән тәливиғә инкас қайтуруп, толук қобул қилиду. [□] **7:12 «И сөйүмлүгүм, келәйли, етизларға чиқайли; йезиларда түнәп келәйли,...»** — Шуламитниң өз жутини йәнә көргүси, шу йәрдә Сулайман билән далада муһәббәтләшкүси бар еди. 12-13-айәтниму көрүң.

[□] **7:14 «Муһәббәтгүлләр әшу йәрдә өз пуриғини пуритиду»** — «муһәббәтгүл» дегән гүл жинсий муһәббәтни қозғайдиған бир хил гүл. «ишиклиримиз үстидә һәр хил есил мевә-чивиләр бардур, ...сән үчүн уларни топлап тәйярлидим, и сөйүмлүгүм!» — Қанаанда (Пәләстиндә) хәлиқләр «ишик үсти» дики бир жаза үстидә һәр хил мевә-чевиләрни сақлайду. [□] **8:1 «Аһ, апамниң көксини шориған инимдәк болсаң еди! Сени талада учритар болсам, сөйәттим, вә һеч ким мени кәмситмәйтти»** — Пәләстиндә ача-укиниң өз ара амрақлиғини очуқ ипадилиши, сөйүши нормал әһвал. Ашиқ-мәшүқларниң шундақ қилиши әйиплик дәп қаралғачқа, Шуламит «Сулайманни инимдәк болсиди!» дәп тиләйду.

[□] **8:2 «Сән маңа тәлим берәттиң»** — Шуламит Сулайманниң даналиғидин ортақлашмақчи. Йерусалимдики ордида турғанда Сулайман алдираш болғачқа мошундақ пурсәт аз болатти. Аписиниң өйидә болса дәхлиләр аз болиду. Әрниң аялиға билим, даналиқни ашуруш пурситини яритиш мәсьюлийити бар. «Сән маңа тәлим берәттиң» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: «Шу йәрдә апам маңа үгәткән». **«Мән саңа тетитқу шарабидин ичкүзәттим; анарлиримниң шәрбитидин ичкүзәттим»** — бәлким Шуламитниң аписи инисини емиткәндәк (1-айәт), Сулайманға әмчәк салғуси барлиғини билдүриду. [□] **8:4 «...силәр муһәббәтни ойғатмаңлар, қозғимаңлар!»** — яки «...уни балдур ойғатқиниңлар, қозғигиниңларниң немиси?!».

Он иккинчи ойлиниш — Йезиларға, йәни Галилийгә болған сәпәр {8:5-8:7} *** Шуламитниң жутидики қызлар авал сөзләйду — уни тонумай қалиду

⁵ «Даладин чиқиватқан бу зади ким? Өз сөйүмлүгигә йөлинип?»

«Мән алма дәриғи астида сени ойғатқан едим;
Әшу йәрдә апаң толғақ йәп сени дунияға чиқарған еди;
Әшу йәрдә сени туққучи толғақ йәп сени чиқарған еди».

Шуламит Сулайманға сөз қилиду

⁶ «Мени көңлүңгә мөһүрдәк,
Билигиңгә мөһүрдәк басқайсән;
Чүнки муһәббәт өлүмдәк күчлүктур;
Муһәббәтниң қизғиниши тәһтисарадәк рәһимсиз;
Униңдин чиққан от учқунлири,
— Яһниң дәһшәтлик бир ялқунидур!»

⁷ Көп сулар муһәббәтни өчүрәлмәйду;
Кәлкүнләр уни ғәриқ қилалмайду;
Бириси: «Өй-тәәллүқатлиримниң һәммисини берип муһәббәткә еришимән» десә,
Ундақта у адәм кишиниң нәзиридин пүтүнләй чүшүп кетиду».

Он үчинчи ойлиниш — Шуламитниң жутига, өйигә қайитип келиши. Шуламит кичик сиңлиси тоғрилиқ икки акисига сөз қилиду {8:8-8:14}. *** Шуламит икки акисига сөз қилиду

⁸ «Бизниң кичик сиңлимиз бардур,
Бирақ униң көкси йоқтур;
Сиңлимизға әлчиләр кәлгән күнидә биз униң үчүн немә қилимиз?»

Икки акиси жавап бериду

⁹ «Әгәр у сепил болса,
Биз униңға күмүч мунар салимиз;
Әгәр у ишик болса,
Биз уни кедир тахтайлар билән қаплаймиз».

□ **8:5 Даладин чиқиватқан бу зади ким? Өз сөйүмлүгигә йөлинип?»** — Шуламит әслий тойға барған йол билән қайтип келиду. Улар Йерусалимдин йериха шәһиридики йол билән чиқип Иордан дәрияси жиһисини бойлап чөл-баявандин өтүп Шунәмгә қайтиду. Чөл-баяванниң иссиғи билән у Сулайманға йөлинип маңиду. У шунчә өзгәргәнки, жуттикиләр уни тонумай қалиду. Шуңа бу сөзләр Шуламитниң жутидики қызларниң дегини болса керәк. «Мән алма дәриғи астида сени ойғатқан едим; әшу йәрдә апаң толғақ йәп сени дунияға чиқарған еди; әшу йәрдә сени туққучи толғақ йәп сени чиқарған еди» — бу сөзләрни Сулайман Шуламитқа ейтиду. Сулайман бәлким биринчи қетим (падичиниң қияпитидә) дәл мошу алма дәриғи астида Шуламитни ухлаватқан петидә учратқанлиғини әсләйду. Шу алма дәриғи дәл Шуламитниң аписи уни туққан жай еди. «Мән алма дәриғи астида сени ойғатқан едим» — Мошу «ойғитиш» һәм уйқидин ойғитишниму, муһәббәткә ойғитишниму көрсәтсә керәк. Сулайман билән Шуламит Шуламитниң һаяти башланған дәл шу жайда («алма дәриғи астида») өз ара төвәндики әһдә (6-айәт) билән бағлишиду. □ **8:6 «Мени көңлүңгә мөһүрдәк, билигиңгә мөһүрдәк басқайсән...»** — шәрһи: Падиша өз мөһүридин һеч қачан айрилмайду. Мөһүри болса адәттә алтун-гөһәрдин ясалған болуп, интайин қиммәтлик нәрсә еди. һәр бир нәрсә үстигә мөһүр басқанниң мәнаси «бу мениңки» дегән болиду, әлвәттә. Шуламит өзиниң Сулаймандин һәргиз айрилмаслиғини халайду, өзини аләмгә: «мән Сулайманникидурмән» дөп испатлимақчи болиду. «муһәббәт... Яһниң дәһшәтлик бир ялқунидур!» — «Яһ» — «Яһвәһ», йәни Пәрвәрдигарниң наминиң қисқа шәкли. ■ **8:7** 1Кор. 13:8 □ **8:8 «(8-айәт) шәрһи»** — Шуламит кичик сиңлиси үчүн әнсирәйду. У ятлик болғичә қандақ қилип уни пак сақлаш керәк? Мошу соал тоғрилиқ ойлиғанда бәлким өзиниң яшлиқ вақитлирини әсләйду. □ **8:9 «(9-айәт) шәрһи»** — мошу айәттә Шуламитниң икки акиси униң соалиға (8-айәт) жавап бериду. Уларниң сиңлиси өзини асрайдиған, номус қилидиған қиз болса («сепил болса»), ундақта акилири уни мукапатлайду. Бирақ әгәр у номусни сақлимайдиған, хәтәрлик йолға чиқмақчи болса («ишик болса»), акилири уни пәвқульгаддә қоғдайду.

Шуламит сөз қилиду

10 «Өзүм бир сепилдурмән,
 һәм мениң көксиларим мунарлардәктур;
 Шуңа мән униң көз алдида хатиржәмлик тапқан бирисидәк болдум».[□]

Шуламит сөзини давам қилиду

11 «Сулайманниң Баал-Һамонда үзүмзари бар еди,
 Үзүмзарини бағвәнләргә ижаригә бәрди;
 Уларниң һәммиси мевиси үчүн миң тәңгә апирип бериши керәк еди;
 12 Өзүмниң үзүмзарим мана мениң алдимда туриду;
 Униң миң тәңгиси саңа болсун, и Сулайман,
 Шуниңдәк икки йүз тәңгә мевисини баққучиларға болсун».[□]

Сулайман Шуламитқа сөз қилиду

13 «Һәй бағларда турғучи,
 һәмраһлар авазини аңлиғуси бар;
 Маңиму уни аңлатқузғайсән».[□]

Шуламит Сулайманға сөз қилиду

14 «И сөйүмлүгүм, тез болә,
 Жәрән яки яш буғидәк бол,
 Тетитқулар тағлири үстидә жүгүрүп!»[□]

[□] **8:10 «10-айәт шәрһи»** — Шуламит дәрвәкә «сепил» еди — башқиларниң езитқулуқлириға толук чидиғучилиғи бар еди, у пүтүнләй номуси билән өткән еди. Өзини пак сақлиғачқа у Сулайманниң әһдисини қобул қилишқа толиму тәйяр еди. У һазир бәлким икки акиси әсли өзигә жүргүзгән қаттиқ муамилиниң зөрүрлүгини көрүп йетиши мүмкин еди. У сайисиз үзүмзарда ишлигәндә «езиқтурулушниң еһтимали» аз еди; сайиси болған мевилик дәрәқлири арисидә ишлигән болса, яман нийәтлик адәм тәрипиниң езиқтурулуш еһтимали бар болатти. [□] **8:12 «11-12-айәт шәрһи»** — 11-12-айәт: бу айәтләрдә Шуламит өзиниң Сулайманға толук мәнсуп екәнлигини тәкитләйду. У өзини Сулайманға беғишлиған бир үзүмзарға охшитиду. Сулайманниң барлиқ үзүмзарлирини баққучилар өзигә тегишлик инһамға еришиду, әлвәттә. Шуниңға охшаш Шуламит һазир Сулаймандин икки акиси үчүн тегишлик инһам беришини сорайду. Чүнки улар уни номусчан қилип той қилғичә униңдин хәвәр елип кәлгән еди. 12-айәт: «Өзүмниң үзүмзарим мана мениң алдимда туриду» дегән сөзләр Шуламитниң өз шәксини Сулайманға беғишлигини пүтүнләй ихтиярән, пүтүнләй әркинлик билән болди, дәп ипадиләйду һәм тәкитләйду. Әркинлик мана муһәббәтниң айрилмас бир қисмидур. [□] **8:13 «13-айәт шәрһи»** — Шуламитниң кона достлири (һәмраһлар) бәлким униңдин наһша ейтишни тәләп қилиду. Сулайманниңму аңлиғуси келиду. Шуламит наһша ейтип сиртқа чиқип, Сулайманни төвәндикидәк чақириду. [□] **8:14 «Тетитқулар тағлири үстидә жүгүрүп!»** — яки «Йетитқу өсүмлүк тағлири үстидә жүгүрүп!».

Йәшәя

Худаниң Исраилға болған «дәва»си һәм чақириқи

¹ Уззия, Йотам, Аһаз вә һәзәкиялар Йәһудаға падиша болған вақитларда, Йерусалим вә Йәһуда тоғрисида, Амосниң оғли Йәшәя көргән ғайипанә вәһий-аламәтләр: —

² «И асманлар, аңлаңлар!

И йәр-зимин, кулақ сал!

Чүнки Пәрвәрдигар сөз ейтти: —

«Мән балиларни беқип чоң қилдим,

Бирақ улар Маңа асийлиқ қилди. □ ■

³ Кала болса егисини тонуйду,

Ешәкму ғоҗайининиң оқуриға маңидиган йолни билиду,

Бирақ Исраил билмәйду,

Өз хәлқим һеч йорутулған әмәс.

⁴ Аһ, гунакар «ят әл»,

Қәбийһликни топлап өзигә жүклигән хәлиқ,

Рәзилләрниң бир нәсли,

Ниҗис болуп кәткән балилар!

Улар Пәрвәрдигардин жирақлишип,

«Исраилдики Муқәддәс Болғучи»ни көзигә илмиди,

Улар кәйнигә янди. □ ■

⁵ Немишкә йәнә думбаланғуңлар келиду?

Немишкә асийлиқ қиливерисиләр?

Пүтүн башлириңлар ағрип,

Жүригиңлар пүтүнләй зәиплишип кәтти. ■

⁶ Бешиңлардин айиғиңларғичә сақ йериңлар қалмиди,

Пәқәт яра-жараһәт, ишшиқ вә йириң билән толди,

Улар тазиланмиған, теңилмиған яки уларға һеч мәлһәм сүрүлмигән. □

⁷ Вәтиниңлар чөлләшти;

Шәһәрлириңлар көйүп вәйранә болди;

Йәр-зиминиңларни болса, ятлар көз алдиңлардила жутувеливатиду;

У ятлар тәрипидин дәпсәндә қилинип чөллишип кәтти. ■

⁸ Әнди үзүмзарға селинған чәллидәк,

Тәрхәмәкликкә селинған кәпидәк,

Муһасиригә чүшкән шәһәрдәк,

Зионниң қизи зәип қалдурулди. □

⁹ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар бизгә азғинә «қалдисиди»ни қалдурмиған болса,

□ **1:2** «И асманлар, аңлаңлар!» — Муқәддәс Китап бойичә үч асман бар. «Тәбирләр»ни көрүң. «Чүнки Пәрвәрдигар сөз ейтти...» — мошу китапта елинған «Пәрвәрдигар» болса, ибраний тилидики «Яһвәһ» дегәнниң тәржимисидур. «Яһвәһ» Худаниң йәнә бир исми болуп, «Мәңгүлүк Болғучи», «Өзүм Бардурмән», «Әһдисидә мәңгү Турғучи Худа» дегәнни билдүриду. Тәбирләрниму көрүң. ■ **1:2** Қан. 32:1 □ **1:4** «Аһ, гунакар «ят әл»...» — бу һәжвий, кинайилик гәп. Худаға нисбәтән Исраил бутпәрәс бир «ят әл» болуп кәткән еди. «Исраилдики Муқәддәс Болғучи» — Худаниң йәнә бир исмидур. Бу исим бәлким, «Өзиниң Исраил хәлқигә бирдин-бир пак-муқәддәс болғучи экәнлигини көрсәткән Худа вә Исраил арисидә пак-муқәддәс турғучи Худа» дегән мәнидә. Йәшәя пәйғәмбәр Худани тилға алғанда, бу исимни көп ишлитиду. ■ **1:4** Зәб. 77:8; Йәш. 57:3 ■ **1:5** 2Тар. 28:22; Йәр. 2:30 □ **1:6** «уларға һеч мәлһәм сүрүлмигән» — яки «уларға һеч зәйтун мейи сүрүлмигән». ■ **1:7** Қан. 28:51,52; Йәш. 5:5 □ **1:8** «үзүмзарға селинған чәллидәк, тәрхәмәкликкә селинған кәпидәк...» — Йерусалимниң әһвалини тәсвирләйду; у һаһайити қил үстидә турғанлигини, интайин муқимсиз әһвалда қалдурулғанлигини билдүрсә керәк. «Зион» — яки «Зион теги» болса Йерусалим шәһири, шуниндәк муқәддәс ибадәтхана җайлашқан тағдур.

Биз Содом шәһиригә охшап қалаттуқ,

Гоморра шәһириниң һалиға чүшүп қалаттуқ. □ ■

¹⁰ И Содомниң һөкүмранлири, Пәрвәрдигарниң сөзини аңлап қоюңлар,
«И Гоморраниң хәлқи, Худайимизниң қанун-нәсиһитигә кулақ селиңлар!» □

¹¹ Силәр зади немә дәп Маңа атап нурғунлиған қурбанлиқларни сунисиләр?» — дәйду Пәрвәрдигар.

— «Мән көйдүрмә қочқар қурбанлиғиңлардин,
Бордақ малниң яғлиридин тоюп кәттим,

Буқилар, пақланлар, текиләрниң қанлиридин һеч хурсән әмәсмән. □ ■

¹² Силәр Мениң алдимға кирип кәлгиниңларда,
Силәрдин һойла-айванлиримни шундақ дәссәп-чәйләшни ким тәләп қилған? □

¹³ Беһудә «ашлиқ һәдийә»ләрни елип келишни болди қилиңлар,
Хушбуй болса Маңа жиркиничлик болуп қалди.

«Йеңи ай» һейтлири вә «шабат күн»лиригә,
Жамаәт ибадәт сорунлириға чақирилишларға —

Қисқиси, қәбиһликтә өткүзүлгән дағдуғилиқ жиғилишларға чидигичилигим қалмиди. □

¹⁴ «Йеңи ай» һейтиңлардин, бекитилгән һейт-байримиңлардин қәлбим нәпрәтлиниду;
Улар маңа жүк болуп қалди;

Уларни кәтирип жүрүштин чарчап кәттим.

¹⁵ Қолуңларни кәтирип дуаға яйғиниңларда,
Көзүмни силәрдин елип қачимән;

Бәрһәк, көпләп дуаларни қилғиниңларда, аңлимаймән;

Чүнки қоллириңлар қанға боялди. ■

¹⁶ Өзүңларни жуюп, паклиниңлар;
Қилмишлириңларниң рәзиллигини көз алдимдин һери қилиңлар,
Рәзилликни қилиштин қолуңларни үзүңлар; ■

¹⁷ Яхшилиқ қилишни үгиниңлар;
Адиллиқни издәңлар,

Зомигәрләргә тәнбиһ бериңлар,

Житим-йесирләрни һаһәқлиқтин халас қилиңлар,

Тул хотунларниң дәвасини сораңлар. □

¹⁸ Әнди келиңлар, биз муназирә қилишайли, дәйду Пәрвәрдигар,
Силәрниң гунайиңлар қип-қизил болсиму,

□ **1:9 «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар»** — «Йәшәя» китабида көп ишлитилидиған Худаниң бир нами. **«Пәрвәрдигар бизгә азғинә «қалдиси»ни қалдурмиған болса...»** — «қалди» (Худаниң «қалдиси») «Йәшәя» дегән китапта көп көрүлидиған тема яки мавзудур. Израил хәлқиниң көп қисми Худадин жирақлишип кәткән болсиму, Худаниң меһри-шәпқити билән уларниң арасида һаман өзигә садиқ бир «қалди» болиду. **«Содом шәһәригә охшап қалаттуқ, Гоморраниң һалиға чүшүп қалаттуқ»** — кона заманларда, (Ибраһим пәйғәмбәрниң дәвридә) бу икки шәһәр Худаниң нәзиридә һаһайити рәзил болуп, У асмандин от-ғунгутни яғдуруп уларни пүтүнләй вәйран қилған. Икки шәһәрниң бүгүнгә қәдәр һеч қандақ излири қалмиди («Яр.» 19-бапни көрүң). Йәшәяниң демәкчи болғини, Худа Өзигә садиқ бир «қалдиси» қалдурмиған болса, Израилму бу икки шәһәргә охшаш рәзиллик билән толуп, охшашла пүтүнләй вәйран болуп йәр йүзидин йоқилип кәткән болатти. ■ **1:9** Яр. 19:24; Йәш. 17:6; 24:6; 30:17; Рим. 9:29 □ **1:10 «И Содомниң һөкүмранлири,... И Гоморраниң хәлқи, ...»** — мошу йәрдә, Йәшәя пәйғәмбәр өз хәлқини Содом һәм Гоморрадикиләргә беваситә охшитиду. □ **1:11 «көйдүрмә қурбанлиқ»** — мошу хил қурбанлиқ Худаға атап толук көйдүрүләтти. ■ **1:11** Зәб. 49:8-14; Пәнд. 15:8; 21:27; Йәш. 66:3; Йәр. 6:20; Ам. 5:22 □ **1:12 «дәссәп-чәйләшни ким тәләп қилған?»** — «дәссәп-чәйләш» дегән сөз мошу йәрдә бәлким хәлиқ елип киргән нурғунлиған қурбанлиқ маллириниң ибадәтханиниң һойлилирини дәссигәнлигини көрситиду. Башқа бир хил тәржимиси «дәпсәндә қилиш». □ **1:13 «ашлиқ һәдийә»ләр** — «ашлиқ һәдийә» адәттә «көйдүрмә қурбанлиқлар» һәм ға қошулатти. **«хушбуй болса маңа жиркиничлик болуп қалди»** — Муса пәйғәмбәргә тапшурулған қанунға асасән, һәр күни муқәддәс ибадәтханида хушбуй йеқиш керәк еди. **«шабат күни»** — болса шәнбә күни болуп, Израиллар үчүн «муқәддәс күн»дур, бу һеч қандақ иш-әмгәк қилмай Худаға сөгинидиған, ибадәт қилидиған күн еди. Йәһудийлар бу күнни «шабат күни», йәни «(хизмәттин) дәм елиш күни» дәйду. Йәнә 56-бап, 2-айәтни көрүң. ■ **1:15** Пәнд. 1:28 ■ **1:16** Зәб. 33:14-15; 36:27; Ам. 5:15; Рим. 12:9 □ **1:17 «Зомигәрләргә тәнбиһ бериңлар»** — башқа бир хил тәржимиси, «Езилгүчиләргә яр-йәләк болуңлар».

Йәнила қардәк ақириду;
 Улар қизил қуруттәк тоқ қизил болсиму,
 Жуңдәк аппақ болиду. □ ■
 19 Әгәр итаәтмән болуп, аңлисаңлар,
 Зиминдики есил мәһсулаттин бәһримән болисиләр;
 20 Бирақ рәт қилип йүз өрисәңлар,
 Қилич билән ужуктурулисиләр»
 — Чүнки Пәрвәрдигар Өз ағзи билән шундақ дегән.

21 Садиқ шәһәр қандақму паһишә болуп қалди!?
 Әслидә у адаләт билән толған еди,
 һәққанийлиқ уни макан қилған еди,
 Бирақ һазир қатиллар униңда туруватиду. □
 22 Күмүчүң болса дашқалға айлинип қалди,
 Шарабиңға су арилишип қалди; ■
 23 Әмирлириң асийлиқ қилғучилар,
 Оғриларға үлпәт болди;
 Уларниң һәр бири париға амрақ болуп,
 Соға-саламларни көзләп жүрмәктә;
 Улар житим-йесирләр үчүн адаләт издимәйду;
 Тул хотунларниң дәваси уларниң алдиға йәтмәйду. □ ■
 24 Шуңа — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар —
 Йәни Израилдики қудрәт Егиси ейтиду: —
 Мән күшәндилиримни *жазалап* пухадин чиқимән,
 Дүшмәнлиримдин қисас алимән; □
 25 Қолумни үстүңгә тәккүзүп,
 Сени тавлап, сәндики дашқални тәлтөкүс тазилаймән,
 Сәндики барлиқ арилашмиларни елип ташлаймән. ■
 26 һөкүмран-сорақчилириңларни авалқидәк,
 Мәслиһәтчилириңларни дәсләптикидәк һалға кәлтүримән.
 Кейин сән «Һәққанийлиқниң Макани», «Садиқ Шәһәр» — дәп атилисэн.
 27 Әнди Зион адиллиқ билән,
 Вә униңға қайтип кәлгәнләр һәққанийлиқ билән қутқузулуп һәр қилиниду. □
 28 Бирақ асийлар вә гунакарлар бирдәк ужуктурулиду,
 Пәрвәрдигардин йүз өригүчиләр болса һалак болиду. ■
 29 Шу чағда силәр тәшна болған дуб дәрәқлиридин номус қилисиләр,
 Таллиған бағлардин хиҷил болисиләр. □
 30 Чүнки өзүңлар худди йопурмақлири қуруп кәткән дуб дәриғидәк,

□ **1:18** «Силәрниң гунайиңлар қип-қизил болсиму» — бу «қизил қурут» Йәһудийлар бу қурутни бояқ ясап үчүн ишләткән. ■ **1:18** Зәб. 50:9-12 □ **1:21** «Садиқ шәһәр қандақму паһишә болуп қалди!?» — Йәшәя пәйғәмбәр Йерусалим шәһирини әслидә Худаға садиқ бир аялға охшаш шәһәр еди, бирақ һазир бир паһишә аялға айланди дәп охшитиду. ■ **1:22** Әз. 22:18,19; һош. 4:18 □ **1:23** «Соға-саламларни көзләп жүрмәктә...» — ибраний тилида «Соға-саламларни қоғлап жүрмәктә...». ■ **1:23** Йәр. 5:28; Зәк. 7:10 □ **1:24** «Израилдики қудрәт Егиси...» — Худаниң йәнә бир наמידур. Бу нам бәлким, «Израил хәлқигә Өзиниң күч-қудритини көрсәткүчи Худа, Израилда турған һаһайити қудрәтлик, қадир Худа» дегән мәнидә. Йәшәя пәйғәмбәр Худани тилға алғанда, бу намни көп ишлитиду. ■ **1:25** Йәр. 6:29; Мал. 3:3 □ **1:27** «униңға (Зионға) қайтип кәлгәнләр» — мошу йәрдә «қайтип келиш» бәлким икки ишни өз ичигә алиду. Биринчиси, кәлгүсидә «товва қилип, Худаниң йениға қайтидиганлар»; иккинчиси, «жирақ жуттики қуллуқтин, сүргүн болушидин (йәни Худаниң жазалик тәрбийисидин) чиқип Зионға қайтип кәлгәнләр». «қутқузулуп һәр қилиниш» — ибраний тилида пәкәт бир сөз билән ипадилиниду. Бу сөз һәм «бәдәл төләп, қуллуқтин қутқузулуп һәр қилиш» ниму өз ичигә алиду. ■ **1:28** Аюп 31:3; Зәб. 1:6; 5:6; 72:27; 91:10; 103:35 □ **1:29** «дуб дәрәқлири ... бағлар...» — мошу «дуб дәрәқлири» вә «бағлар» шүбһисизки, шу дәвирдики бутпәрәсликкә алаһидә аталған жайларни көрситиду. Билишимизчә мошу хил бутпәрәслик жинсий әхлақсизлиқ биләнму мунасивәтлик еди.

Сусиз қуруқ бир бағдәк болисиләр.
³¹ Шу күни күчи барлар отқа шам пилиги,
 Уларниң әжри болса, учқун болиду;
 Булар һәр иккиси тәңла көйүп кетиду,
 Уларни өчүрүшкә һеч ким чиқмайду. □

2

Ахирқи заманлардики Йерусалим

¹ Булар Амосниң оғли Йәшәя Йерусалим вә Йәһуда тоғрисида көргән каламдур: —
² Ахир заманларда, Пәрвәрдигарниң өйи жайлашқан тағ тағларниң беши болуп бекитилиду,
 һәммә дөң-егизлктин үстүн қилип көтирилиду;
 Барлиқ әлләр униңға қарап еқип келишиду. □ ■
³ Нурғун хәлиқ-милләтләр чиқип бир-биригә: —
 «Келиңлар, биз Пәрвәрдигарниң теғиға,
 Яқупниң Худасиниң өйигә чиққайли;
 У Өз йоллиридин бизгә үгитиду,
 Биз Униң тәриқилириде маңимиз» — дейишиду.
 — Чүнки қанун-йолйоруқ Зиондин,
 Пәрвәрдигарниң сөз-калами Йерусалимдин чиқидиған болиду. ■
⁴ У әлләр арисидә һөкүм чиқириду,
 Нурғун хәлиқләрниң һәқ-һаһәқлиригә кесим қилиду;
 Буниң билән улар қиличлирини сапан чишлири,
 Нәйзилирини оғақ қилип соқушиду;
 Бир әл йәнә бир әлгә қилич көтәрмәйду,
 Улар һәм йәнә урушни үгәнмәйду. ■
⁵ — «И Яқуп жәмәтидикиләр,
 Келиңлар, Пәрвәрдигарниң нурида маңайли!».

Һазирқи Йерусалим

⁶ — Сән Өз хәлқиң болған Яқуп жәмәтини ташлап қойдуң;
 Чүнки улар шәриқтики хурапатлар билән толдурулди;
 Улар Филистийләрдәк пал салиду;
 Улар чәт әлликләр билән қол тутушиду; □
⁷ Зимини болса алтун-күмүчкә толуп кәтти;
 Байлиқлири түгимәс;
 Йәр-зимини атларғиму толуп кәтти,
 Жәң һарвулири һәм түгимәс; □
⁸ Зимини бутлар биләнму лиқ болуп кәтти;
 Улар өз қоллири билән ясиғанлириға,

□ **1:31** «отқа шам пилиги» — яки «отқа тәрмәч». □ **2:2** **Ахир заманларда** — ибраний тилида «Күнләрниң ахирида». «Пәрвәрдигарниң өйи» — Пәрвәрдигарниң ибадәтханисини көрситиду. «Барлиқ әлләр униңға қарап еқип келишиду» — Тәврат һәм Зәбурдики «әлләр» дегән сөз адәттә Исраилдин башқа барлиқ хәлиқләрни, йәни «Йәһудий әмәсләр»ни көрситиду. Шуңа бәзидә «ят әлләр» дәп тәржимә қилимиз. «Йәшәя» дегән китапта «әлләр», «таипиләр», «ят әлләр» яки «хәлиқ-милләтләр» дейилсә, һәрдаим мошу мәнини билдүриду. ■ **2:2** Мик. 4:1 ■ **2:3** Зәб. 109:2 ■ **2:4** Ио. 3:10; Мик. 4:3 □ **2:6** «Улар (Исраиллар) Филистийләрдәк пал салиду» — мошу йәрдә Йәшәя кинайилик сөз ишлитип, өз хәлқиниң хурапийлиқни һәр тәрәптин, йәни шәриқтин һәм ғәриптин (Филистийләрдин) қобул қилғанлиғини көрситиду. □ **2:7** «алтун-күмүчкә толуп кәтти... байлиқлири түгимәс... йәр-зимини атларғиму толуп кәтти, жәң һарвулири һәм түгимәс» — мошу 6-8-айәттә, Йәшәя уларниң Муса пәйғәмбәргә тапшурулған қанун — Тәвраттики «Қанун шәрһи» 17-18-баплар көздә тутулиду. Мошу ишлар Тәвраттики шу пәрманларға хилап.

Бармақлири билән шәкилләндүргәнлиригә сәждә қилишиду.

⁹ Шуниң билән пухралар егилдүрүлиду,
Мөтивәрләрму төвән қилиниду;

Сән уларниң қәддини руслимайсән һәм һеч кәчүрүм қилмайсән. □

«Пәрвәрдигарниң күни»

¹⁰ Әнди Пәрвәрдигарниң вәһшитидин,
Һәйвисиниң шан-шәривидин өзүңни қачур,
Хада ташлар ичигә киривал,
Топа-чаңлар ичигә мөкүвал!

¹¹ Чүнки адәмниң тәкәббур көзлири йәргә қаритилиду,

Инсанларниң һакавурлуғи пәс қилиниду;

Шу күнидә ялғуз Пәрвәрдигарла үстүн дәп мәдһийилиниду. ■

¹² Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң шундақ бир күни тәйяр туриду: —

Шу күни һәр бир тәкәббур вә мәмәданларниң үстигә,

Өзини жуқури саниғанларниң үстигә чүшиду

(Шуниң билән уларниң һәммиси пәс қилиниду!), ■

¹³ Шуниңдәк Ливанниң егиз, пәләккә йетидиған барлиқ кедир дәрәқлириниң үстигә,

Башандики барлиқ дуб дәрәқлириниң үстигә,

¹⁴ Егиз тағларниң һәммисигә,

Жуқури көтирилгән барлиқ дөңләрниң үстигә,

¹⁵ һәр бир һәйвәтлик мунарниң үстигә,

һәр бир мустәһкәм сепилниң үстигә,

¹⁶ Таршиштики һәр бир сода кемисиниң үстигә,

Шундақла барлиқ гөзәл кемә гәвдисиниң үстигә шу күни чүшүшкә тәйяр туриду. □

¹⁷ Адәмләрниң көрәңлиги төвән қилинип чүшүрүлүп,

Инсанларниң тәкәббурлиғи пәс қилиниду,

Шу күнидә ялғуз Пәрвәрдигарла үстүн дәп мәдһийилиниду.

¹⁸ Бутлар болса һәммиси көздин йоқилиду. □

¹⁹ Пәрвәрдигар йәрни дәһшәтлик силкиндүрүшкә орнидин туридиған чағда,

Улар өзлирини Униң вәһшитидин, Униң һәйвисиниң шан-шәривидин қачуруп,

Хада таш ғарлириниң ичигә,

Йәр йүзидики өңкүрләргә киривалиду;

²⁰ Шу күнидә кишиләр өзигә чоқунушқа ясиған күмүч бутлири вә алтун бутлирини қариғу чашқанларға вә шәпәрәңләргә ташлап бериду;

²¹ Пәрвәрдигар йәрни дәһшәтлик силкиндүрүшкә орнидин туридиған чағда,

Улар өзлирини Униң вәһшитидин, Униң һәйвисиниң шан-шәривидин қачуруп,

Хада таш чаклириниң ичигә,

Ярларниң йериқлириға киривалиду;

²² Үмүтүңларни нәпәси димиғидила туридиған инсандин үзүңлар,

Чүнки инсан зади немә еди?!

□ **2:9** «... пухралар егилдүрүлиду... төвән қилиниду» — бу пейлниң иккиси икки бислиқ сөз болуп, уларниң бутларға баш уридиғанлиғини һәмдә кәлгүсидә улар шүбһисизки охшашла Худаниң гәзиви алдида йәргә жиқилидиғанлиғини билдүриду. «... қәддини руслимайсән һәм һеч кәчүрүм қилмайсән» — мошу икки ибарә ибраний тилида икки бислиқ бирла сөз билән ипадилниду. ■ **2:11** Йәш. 5:15 ■ **2:12** Йо. 2:10, 31; 3:15; Йәш. 13:10; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29; Рос. 2:20; Вәһ. 6:12-13 □ **2:16** «Таршиштики һәр бир сода кемисиниң үстигә,...» — қедимки заманларда деңиз содиси билән даңқи чиққан «Таршиш» дәйдиған үч жут бар еди. Бириси шималий Африкида, бириси Испанийәдә, йәнә бириси Әнглийәдә болуши мүмкин еди. Таршиштики кемиләр барлиқ башқа әлләрниң кемилеридин чоғ вә һәйвәтлик еди. «Шундақла барлиқ гөзәл кемә гәвдисиниң үстигә...» — йәнә бир хил тәржимиси: — «Шундақла һәр бир гөзәл рәсим-һәйкәлләрниң үстигә...» □ **2:18** «Бутлар» — ибраний тилида: — «Әрзимәсләр...»

3

Йәһуда-Йерусалимниң қәбиһлигиғә чүшидиган җаза

- 1 Чүнки, қара! Самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар,
Йерусалим вә Йәһудаға қувәт вә йөләнчүк болған барлиқ нәрсиләрни йоқ қилиду,
— Йәни қувәт болған пүткүл аш-нан,
Йөләнчүк болған һәммә су, □
- 2 Палван вә ләшкәр,
Сотчи вә пәйғәмбәр,
Палчи вә ақсақал,
- 3 Әллик беши, мөтивәр вә мәслиһәтчи,
Һүнәрвән устилар вә җаду қилғучиларни йоқ қилиду.
- 4 — «Уларниң орниға яшларни әмәлдар қилимән,
Бәтхуй балилар уларниң үстидин идарә қилиду.
- 5 Пухралар бир-бирини езиду,
Һәр бири хошниси тәрипидин езилиду;
Балилар қериларға,
Муттәһәмләр мөтивәрләргә әдәпсизлик қилиду;
- 6-7 Шу күни бириси ата җәмәтидики қериндишини тутувелип, униңға: —
«Сизниң кийим-кечигиңиз бар; бизгә йетәкчи болуң, бу харабиләр қолиңиз астида болсун»,
— дәйду;
У җававән қолини көтирип қасәм ичип: «Дәрдиңларға дәрман болалмаймән;
Өйүмдиму я аш-нан я кийим-кечәк йоқ;
Мени хәлиқкә йетәкчи қилмаңлар!» — дәйду.
- 8 Чүнки Йерусалим путлишиду-чүшкүнлишиду,
Йәһуда болса жиқилиду;
Сәвәви, уларниң тили вә илләтлири Пәрвәрдигарға қарши чиқип,
Шәрәп Егисиниң көзлири алдида исянкарлиқ қилди. □
- 9 Уларниң чирайи өзлиригә қарши гувалиқ бериду;
Улар Содом шәһиридәк гунайини һеч йошурмай,
Очуқ-ашкарә җакалайду.
Уларниң җениға вай! Улар яманлиқни өз бешиға чүшүргән!
- 10 Һәққанийларға ейтқинки,
Улар аман-есәнликтә туриду,
Улар өз әмлириниң мевисини йәйду;
- 11 Рәзилләргә вай! Бешиға яманлиқ чүшиду,
Чүнки өз қоли билән қилғанлири өзигә яниду.
- 12 Мениң хәлқимдә болса, балилар уларни хар қилиду,
Аяллар уларни идарә қилиду;
И хәлқим! Силәрни йетәкләватқанлар силәрни аздуриду,
Улар маңидиған йоллириңларни йоқ қилиду. □
- 13 Пәрвәрдигар Өз дәвасини сорашқа орун алиду,
Хәлиқ-милләтләр үстидин һөкүм чиқиришқа өрә туриду;
- 14 Пәрвәрдигар Өз хәлқиниң ақсақаллири вә әмирлири билән дәвалишип, уларға: —
Үзүмзарни йәп түгәткәнләр силәр өзүңлар,
Аҗиз мөминләрдин алған олҗа өйүңларда ятиду, дәйду.
- 15 — Силәрниң хәлқимни ашундақ езип,

□ **3:1** «қувәт» вә «йөләнчүк» — бу икки сөз ибраний тилида адәттә «таяқ» яки «һаса»ни билдүриду. Мүмкинчилиги барки, қедимки заманларда Йәһудий хәлқи өз нанлирини бир һасида (зихта тизилғандәк) көтирип маңатти. Ундақ болса бу сөzlәр икки бислиқ болуп, һәм мошу «таяқлар» һәм «қувәт-йөләнчүк»ләрни тәң көрситиду. □ **3:8** «...Йерусалим путлишиду-чүшкүнлишиду...» — яки «...Йерусалим харап қилиниду». □ **3:12** «балилар уларни хар қилиду, аяллар уларни идарә қилиду» — мошу йәрдә, Йәшәя бәлким уларниң падишасиниң балилиқ қилидиғанлиғи, өз аяллири вә кенәзәклири тәрипидин контроль қилинидиғанлиғини көрсәтмәкчи.

Ажиз мөминләрнің йүзлиригә дәссәп зади немә қилғиниңлар? — дәйду самави қошунларның Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар.

Йерусалимдики «мода қоғлишидиган» тәкәббур қиз-аялларға чүшидиган жаза

16 Пәрвәрдигар йәнә мундақ деди: —

«Зион қиз-аяллири тәкәббурлуқ қилип,
Қаш-кирпиклирини сүзүп,
Көзлирини ойнитип, наз қилип тайтаңлишип,
Путлирини жылдирлитип меңип жүришиду;

17 Шуңа Рәб Зион қиз-аяллириниң баш чоққилирини таз қилиду,
Пәрвәрдигар уларниң уят йәрлирини ечиветиду». □

18 Әшу күни Рәб уларни гөзәллигидин мәһрум қилиду;
— Уларниң ошуқ жылдирақлирини,

Баш жийәклирини, ай шәкиллик маржанлирини,

19 һалқилирини, биләйүзүклирини, чүмпәрдә-чачванлирини, □

19b Ромаллирини, ошуқ зәнжирлирини, потилирини, әтирданлирини, тилтумарлирини,

20 үзүклирини, бурун һалқилирини,

21 һейтлик тонлирини, йопуқлирини, пүркәнжилирини, һәмянлирини,

22 әйнәклирини, аппақ ич көйнәклирини, сәллилирини вә тор пәрдилириниң һәммисини елип ташлайду.

23 Әнди шундақ болидуки,

Әтир пуриғиниң орниға бәтбуйлуқ;

Потиниң орнида арғамча,

Чирайлиқ ясиған чачлириниң орнида таз беши,

Келишкән тонниң орнида бөз рәхтләр,

Гөзәллигиниң орнида дағмал тамғиси болиду.

24 Сениң жигитлириң қиличлинип,

Батурлириң жәңдә жиқилиду.

25 Зионниң қовуқлири зар кәтирип матәм тутиду;

У ялаңачланған һалда йәргә олтирип қалиду.

4

Давами

1 Шу күни йәттә аял бир әрни тутувелип, униңдин: — «Биз өз ненимизни йәймиз, өз кийим-кечәклиримизни кийимиз; пәқәт бизни рәсвалиқтин халас қилиш үчүн, бизни намиңизға тәвә қилишиңизни өтүнимиз!» — дәйду. □

2 Шу күни «Пәрвәрдигарниң шехи» униң гөзәллиги һәм шәривини көрсәткүчи болиду,
Зимин бәргән мевә болса,

Кечип қутулған Исраилдикиләргә шөһрәт вә гөзәллик кәлтүриду. □

3 һәм шундақ иш болидуки,

Зионда қалғанлар, Йерусалимда тохтитилғанлар,

Йәни Йерусалимда һаят дәп тизимланғанларниң һәммиси пак-муқәддәс дәп атилиду. □

□ **3:17** «Пәрвәрдигар уларниң уят йәрлирини ечиветиду» — яки «Пәрвәрдигар уларниң чекисини пахшәк қилиду».

□ **3:19** «чачван» — бир хил чүмпәрдә, ниқап. □ **4:1** «бизни намиңизға тәвә қилишиңиз» — шу дәвирдә, той қилғандин кейин, аял ериниң исми билән чақирилидиган адәт бар еди. □ **4:2** «Пәрвәрдигарниң шехи» — чоқум Пәрвәрдигарниң Өзидин чиққан бир затни көрситиду. Әнди униң ким екәнлиги төвәндә ениқлиниду.

«Пәрвәрдигарниң шехи» униң гөзәллиги һәм шәривини көрсәткүчи болиду» — ибраний тилида ««Пәрвәрдигарниң шехи» гөзәллик вә шан-шәрәп үчүн болиду». □ **4:3** «...Йерусалимда һаят дәп тизимланғанларниң һәммиси пак-муқәддәс дәп атилиду» — ахирқи заманда Йәһудийларниң «қалди»си ениқ көрүниду.

⁴ Шу чағда Рәб адаләт жүргүзгүчи роһ һәм көйдүргүчи роһ билән,
 Зион қизлириниң пасиқлиғини жуяп,
 Йерусалимниң қан дағлирини тазилайду.

⁵ Шу чағда Пәрвәрдигар күндүздә Зион теғидики һәр бир өй,
 Шундақла барлиқ ибадәт сорунларниң үстигә ис-түтәк вә булут,
 Кәчтә болса от ялқуниниң жуласини яритиду;
 Чүнки шан-шәрәпниң үстидә сайивән бар болиду. □

⁶ Шу күни, күндүздә томуз иссиққа сайә қилидиған,
 Хәтәрдин панаһлинидиған, боран-ямғурларға далда болидиған бир сайивәнлик кәпә болиду».

5

Үзүмзар нахшиси

¹ Мән өз сөйгән яримға,
 Мениң сөйүмлүгүм үчүн өз үзүмзари тоғрилиқ бир күй ейтип берәй;
 Сөйүмлүгүмниң мунбәт бир дөң үстидә үзүмзари бар еди; □

² У һәммә йерини колап ташларни елип ташлиди,
 Әң есил үзүм тели тикти;
 У үзүмзар оттурисиға күзитиш мунари салди,
 Үзүмзар ичидиму шарап көлчиги қазди,
 Андин үзүмдин яхши һосул күтти;
 Бирақ буниң орниға, үзүмзар аччиқ үзүмләрнила бәрди. □

³ Қени, и Йерусалимдикиләр вә Йәһуданиң адәмлири,
 Мән билән үзүмзаримниң оттурисидин һөкүм чиқириңлар!

⁴ Мениң үзүмзаримда қилғидәк йәнә немә ишим қалди?
 Яхши үзүмләрни күтकिनимдә,
 Немишкә пәқәт аччиқ үзүмнила чиқирип бәрди? ■

⁵ Әнди һазир Өз үзүмзаримни немә қилидиғинимни силәргә ейтип берәй: —
 Униң читлақлирини елип ташлаймән, у жутуветилиду;
 Униң тамлирини чеқип ғулитимән, у чәйлиниду. □ ■

⁶ Мән уни чөллүккә айлантуримән;
 һеч ким уни чатап-путап, пәрвиш қилмайду;
 Жифанлар вә тикәнләр униңда өсүп чиқиду;
 Булутларға униң үстигә һеч ямғур яғдурмаңлар дәп буйруймән.

⁷ Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң үзүмзари — Исраил жәмәти,
 Униң хошаллиғи болған өсүмлүк болса — Йәһудадикиләрдур;
 У адаләт мевисини күткән,
 Бирақ мана әнди зулум көрди;
 һәққанийлиқни күткән,
 Бирақ мана әнди налә-пәрәд болди! □ ■

⁸ Хәқләргә һеч орун қалдурмай өйни-өйгә, етизни-етизға улиғанларға вай!
 Өзүңларни ялғуз зиминда қалдурмақчимусиләр? ■

□ **4:5** «шан-шәрәпниң үстидә сайивән бар болиду» — демәк, Пәрвәрдигарниң Өзиниң шан-шәриви Йерусалимда туриду. □ **5:1** «Мән өз сөйгән яримға... бир күй ейтип берәй» — пәйғәмбәрниң ейтқан «яр»и болса Худадур. «мунбәт бир дөң үстидә...» — ибраний тилида «бир мүңгүз, зәйтун мәйлик оғул үстидә...» □ **5:2** «...үзүмзар аччиқ үзүмләрнила бәрди» — мошу йәрдә «аччиқ» ибраний тилидики «сесик»ни билдүриду. ■ **5:4** Йәр. 2:5; Мик. 6:3, 8 □ **5:5** «Униң читлақлирини елип ташлаймән, у жутуветилиду» — башқа бир хил тәржимиси: — «Униң читлақлирини елип ташлаймән, у көйдүрүлиду». ■ **5:5** Зәб. 79:13-14 □ **5:7** «мана әнди налә-пәрәд болди!» — мошу әйәттә вәһий-хәвәрни тәкитләш үчүн ибраний тилида аһандаш сөzlәр ишлитилиду: «адаләт» — «мишпат», «зулум» — «мишпақ»; «һәққанийлиқ» — «тсәдәқаһ», «налә-пәрәд» — «зәдәқаһ». Йәшәя пәйғәмбәр һәрдайим мошундақ сөз оюни қилиду. ■ **5:7** Зәб. 79:9-10 ■ **5:8** Мик. 2:2

9 Самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар мениң қулиқимға мундақ деди: — «Көплигән өйләр,

Дәрвәкә һәйвәтлик, һәшәмәтлик өйләр адәмзәтсиз, харап болиду.

10 Бәрһәк, қириқ молуқ үзүмзәр пәкәт алтә күп шарап бериду,

Оттуз күрә дан болса пәкәт үч күрә һосул бериду. □

11 Мәй ичишкә алдирап таң атқанда орнидин турғанларға,

Қараңғу чүшишигә қаримай, шараптин кәйп болғичә бесип олтарғанларға вай! ■

12 Уларның зияпәтлиридә чилтар вә лира, тәмбур вә нәй, шарапму бар;

Бирақ улар Пәрвәрдигарның қилғанлириға вә қол ишлириға һеч етивар қилмайду. □

13 Шу сәвәптин өз хәлқим билимдин хәвәрсиз болғанлиғи түпәйлидин сүргүн болуп кетиду;

Есилзадилири ечирқишип,

Пухрәлири уссузлуқтин қуруп кетиду. ■

14 Шуңа тәһтисара нәпсини йоғинитип,

Ағзини һаң ачиду;

Уларның шөһрәтлири, топ-топ адәмлири, қиқас-сүрән кәтәргүчилири вә нәғмә ойниғучилири бирақла ичигә чүшүп кетиду. □

15 Пухралар егилдүрүлиду,

Мөтивәрләрму төвән қилиниду,

Тәкәбурларның көзлири йәргә қаритилиду;

16 Бирақ самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар адаләт жүргүзгинидә үстүн дәп мәдһийилиниду,

Пак-муқәддәс болғучи Тәңри һәққанийлиғидин пак-муқәддәс дәп билиниду.

17 Шу чағда қозилар өз яйлақлирида турғандәк отлайду,

Мусапирларму байларның вәйранә өйлиридә озуклиниду. □ ■

18 Қәбиһликни алдамчиликниң жиплири билән,

Гунани һарву арғамчиси билән тартқанларға вай! □

19 Йәни: «Худа алдирисун!

Ишлирини Өзи иштикрәк ада қилсун,

Шуниң билән биз уни көрәләймиз!

«Исраилдики Муқәддәс Болғучи»ның нийәт қилғини йеқинлишип ишқа ашурулғай,

Биз уни биливалайли!» — дегәнләргә вай! □

20 Яманни яхши, яхшини яман дегүчиләргә,

Қараңғулуқни нурниң, нурни қараңғулуқниң орниға қойғучиларға,

Аччиқни татлиқниң, татлиқни аччиқниң орниға қойғучиларға вай!

21 Өзлирини дана дәп чағлиғанларға,

Өз нәзиридә өзлирини әқиллиқ дәп қариганларға вай! ■

22 Шарап ичишкә батур болғанларға,

Һарақни әбжәш қилишта қәһриман болғанларға, □

23 Йәни пара үчүн рәзилләрни ақлап,

□ 5:10 «Бәрһәк, қириқ молуқ үзүмзәр пәкәт алтә күп шарап бериду» — мошу әйәттики «қириқ молуқ йәр» ибраний тилида «он қош калилиқ йәр» дегәнлик болуп, он қош кала бир күн ичидә ағдуралайдиған йәр. «алтә күп» — ибраний тилида «бир бат», бәлким 27 литргә тоғра келиду. «оттуз күрә» — бир «күрә» бир кор, йәни 20 литр. «30 күрә» болса ибраний тилида «бир хомир» (300 литр), «3 күрә» ибраний тилида «бир әфәһ» (30 литр). ■ 5:11 Пәнд. 23:29,30

□ 5:12 «лира» — бир хил тарлиқ саз. «Пәрвәрдигарның қилғанлири...» — бу ибарә бәлким бепаян аләмнің яритилиши вә әжайиплиқлирини, «қол ишлири» болса бәлким униң Исраилларға көрсәткән нижатлиқ мөжизилирини көздә тутиду. ■ 5:13 Ам. 6:7 □ 5:14 «тәһтисара» — ибраний тилида «шеол» дегән йәр, «йәр астидики сарай» (йәни, «тәкт сарай»), өлгәнләрниң роһлири баридиған, қиямәт күнини күтидиған жайни көрситиду. □ 5:17

«қозилар... отлайду,... мусапирлар... озуклиниду» — демәк, зимин бош, куруқ болуп кәткәчкә, қойлар һәм ят адәмләр әркинлик билән һәтта байларның өйлиридин озуклуқ тапиду. ■ 5:17 Йәш. 14:30 □ 5:18 «Гунани һарву арғамчиси билән тартқанларға вай!» — демәк, улар гуналирини һәтта өз тенидә кәтирәлмәйду, қәбиһликлири интайин көп һәм опучқур. □ 5:19 «Исраилдики Муқәддәс Болғучи» — 1:4дики изаһатни көрүң. ■ 5:21 Пәнд. 3:7; Рим. 12:16

□ 5:22 «Һарақни әбжәш қилишта қәһриман болғанлар...» — мошулар кинайилик сөз, әлвәттә.

Шуниң билән һәққанийларниң адалитини рәт қилғучиларға вай! ■

24 Шуңа, от ялқунлири саманларни жутувәткәндәк,
Ялқунларда мәңгәнләр солишип йоқалғандәк,
Уларниң йилтизлири чирип кетиду,
Гүл-чечәклири чаң-тозаңдәк тозуп кетиду;
Чүнки улар самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң йолйоруқ-қанунини чәткә қаққан,
Исраилдики Муқәддәс Болғучиниң сөз-каламини көзгә илмиған еди. ■

25 Шуңа Пәрвәрдигарниң ғәзиви Өз хәлқиғә қарап қайнайду,
У уларға қарап қолини кәтирип, уларни уруп жиқитиду.
Тағлар тәвренип кетиду;
Өлүкләр әхләтләрдәк кочилар оттурисида дога-дога болиду.
Мошундақ ишлар болсиму,
Униң ғәзиви йәнила янмайду,
Созған қоли йәнила қайтурулмай туриду. ■

26 У жирақтики әлләрни чақирип туғни кәтириду,
У йәр йүзиниң чәт яқисидин бир әлни үшқиритип чақириду;
Мана улар тездин алдирап келиду!

27 Улардин һеч бири чарчап кәтмәйду,
Путлишипму кәтмәйду.
Һеч бири үгдимәйду, ухлимайду,
Бағлиған бәлвағлиридин һеч бири бошимайду,
Чоруклириниң боқучлиридин һеч бири үзүлмәйду;

28 Уларниң оқлири иштик,
Барлиқ оқялириниң киричлири тартилип тәйяр туриду,
Атлириниң туяқлири чақмақ тешидәк болиду,
Жәң һарвулириниң чақлири қоюнтаздәк айлиниду;

29 Уларниң һөкирәшлири ширниңкидәк болиду,
Улар асланлардәк һөкиришиду,
Дәрвәкә, улар овға еришкәндә ғаж-ғуж қилип һөрпийишиду;
Овни қутқузғидәк һеч ким болмай,
Улар уни елип кетиду.

30 Шу күни улар деңизлар һөркүригәндәк овға һөкиришиду;
Әгәр бирәрси йәр-зиминға қаригидәк болса,
Пәқәт қараңғулук, дәрд-әләмнила көриду!
Һәр қандақ нур булут-туман тәрипидин ғувалишиду. □ ■

6

Худаниң Йәшәяни пәйғәмбәр қилип чақириши

1 Уззия падиша аләмдин өткән жили мән Рәбни көрдүм;
У интайин жуқури кәтирилгән бир тәхттә олтиратти;
Униң тони муқәддәс ибадәтханиға бир кәлгән еди. ■

2 Униң үстидә сарафлар пәрваз қилип туратти;
Һәр бириниң алтә тал қанити бар еди;
Икки қанити билән у йүзини япатти,
Икки қанити билән у путини япатти,

■ 5:23 Пәнд. 17:15; 24:24 ■ 5:24 Мис. 15:7; Йәш. 9:18 ■ 5:25 Йәш. 9:11, 16, 20; 10:4, 6 □ 5:30
«...улар деңизлар һөркүригәндәк овға һөкиришиду» — ибраний тилида «...улар деңизлар һөркүригәндәк униңға һөкиришиду». Уларниң овлайдиғини болса Исраилдур. ■ 5:30 Йәш. 8:22 ■ 6:1 2Пад. 15:7

Вә икки қанити билән у пәрваз қилип туратти. □ ■

³ Улардин бири башқа бирисигә: — «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, муқәддәс, муқәддәс, муқәддәстур!

Барлиқ йәр йүзи униң шан-шәриғигә толған!» — дәп товлавататти. □ ■

⁴ Товлиғучиниң авазидин дәрвазиниң кешәклири тәвренип кәтти,

Өй ис-түтәк билән қапланди.

⁵ Шуниң билән мән: — «Өзүмгә вай! Мән түгәштим! Чүнки мән ләвлири напак адәммән һәм напак ләвлик хәлиқ билән арилишип туруп, өз көзүм билән Падишаға, йәни самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарға қаридим!» — дедим. □

⁶ Шуниң билән сарафлардин бири қолида қурбангаһтин бир чоғни лахшигирға қисип елип, йенимға учуп кәлди; ⁷ у уни ағзимға тәккүзүп: — «Мана, бу ләвлириңгә тәгди; сениң қәбиһлиғиң елип ташланди, гунайиң кафарәт билән кәчүрүм қилинди» — деди. □ ■

⁸ Андин мән Рәбниң: — «Мән кимни әвәтимән? Ким Бизгә вәкил болуп бариду?» дегән авазини аңлидим.

Шуниң билән мән: — «Мана мән! Мени әвәткәйсән» — дедим.

⁹ Вә У: «Барғин; мошу хәлиқкә мундақ дәп ейтқин: — «Силәр аңлашни аңлайсиләр, бирақ чүшәнмәйсиләр;

Көрүшни көрүсиләр, бирақ билип йәтмәйсиләр. ■

¹⁰ Мошу хәлиқниң жүригини таш қилғин;

Уларниң қулақлирини еғир,

Көзлирини кор қилғин;

Болмиса, улар көзлири билән көрәләйдиған,

Қулиқи билән аңлалайдиған,

Көңли билән чүшинәләйдиған қилинип,

Йолидин яндурулуп сақайтилған болатти». □ ■

¹¹ Андин мән: — «Рәб, бу әһвал қачанғичә давамлишиду?» — дәп соривидим,

У жававән: — «Та шәһәрләр харап қилинип аһалисиз,

Өйләр адәмзатсиз,

Зимин пүтүнләй чөлгә айлинип болғичә, □

¹² Пәрвәрдигар адәмлирини жирақларға йөткәп,

Зиминдики ташливетилгән йәрләр көп болғичә болиду» — деди.

¹³ «Һалбуки, зиминда адәмләрниң ондин бири қалиду;

Улар зиминға қайтип келип йәнә жутуветилиду,

Кесилгән бир дуб яки арар дәриғиниң көтигидәк болиду;

Көтәк болса «муқәддәс нәсил» болур. □

□ **6:2 «Сарафлар»** — ибраний тилидики сөз болуп, «көйгүчиләр» «көйиватқанлар» дегәнни билдүриду. Ибраний тилидики мошу көплүк исим болса «үч яки үчтин көп»ни билдүриду. Шүбһисизки, улар бир хил пәриштиду. Улар аз дегәндә үч болиду, бирақ зади қанчиси барлиғини билмәймиз. ■ **6:2 Вәһ. 4:8** □ **6:3 «...муқәддәс, муқәддәс, муқәддәстур»** — ибраний тилида бир сүпәт икки қетим тәкраланса, интайин жуқури дәриғидә болғанлиқни билдүриду. Пүткүл Муқәддәс Китапта мәлум бир сүпәтниң үч қетим тәкрарлиниши пәқәт мошу йәрдила тепилиду; Худаниң пак-муқәддәслиғи, шүбһисизки, «мукәммәл, инсан тәссәвур қилғусиз дәрижә»дә болғанлиғини билдуриду. ■ **6:3 Вәһ. 4:8** □ **6:5 «Мән түгәштим!»** — ибраний тилида бир сөз биләнла ипадилиниду вә «мән парчә-парчә қилиндим!» һәм «мән сүкүттә турғузудум» дегәнниму ипадиләйду. □ **6:7 «... гунайиң кафарәт билән кәчүрүм қилинди»** — «кафарәт» тоғрилиқ «Мис.» 25:17 вә изаһати, шундақла «Тәбирләр»ниму көрүң. ■ **6:7 Йәр. 1:9; Дан. 10:16** ■ **6:9 Мат. 13:14; Мар. 4:12; Луқа 8:10; Юһ. 12:40; Рос. 28:26; Рим. 11:8** □ **6:10 «Мошу хәлиқниң жүригини таш қилғин»** — «жүриги таш» дегән сөз, ибраний тилида «жүриги майлиқ» дәп елинған. «Көзлирини кор қилғин; болмиса, улар көзлири билән көрәләйдиған, ... йолидин яндурулуп сақайтилған болатти» — мошу қорқунучлуқ сөзләргә қариғанда, Йәшәя мәзкур китаптики бешарәтләрни йәткүзгәндин кейин униң нәтижиси шундақ ечинишлиқ болидуки, Израилларниң көпинчиси өз гуналарида техиму чиң туруп, һалак болуш йолини таллайдиған болиду. ■ **6:10 Йәр. 5:21** □ **6:11 «Зимин пүтүнләй чөлгә айлинип болғичә,...»** — «зимин» Израил туруватқан зиминни көрситиду.

□ **6:13 «муқәддәс нәсил»** — Худаға садиқ болған, жуқурида дейилгән «қалди», йәни Худаниң мөмин бәндилирини, Худаға садиқ болғанларни көрситиду.

7

Давут җәмәтигә селинган тәһдид; ... Кутқузуучи-Мәсһиһниң туғулуши тоғрилиқ бешарәт

¹ Йәһуда падишаси Аһаз (Уззияниң нәвриси, Йотамниң оғли) тәхткә олтарған күнлиридә, мундақ иш болди: —

Сурийәниң падишаси Рәзин вә Исраил падишаси Рәмәлияниң оғли Пикаһ Йерусалимға қарши җәң қилди, лекин үстүнлүккә еришәлмиди. □ ■

² Давутниң җәмәтигә: —

«Сурийә Әфраим билән иттипақлишип бирләшмә қошун қурди» — дегән хәвәр кәлди.

Шуниң билән падиша җәмәтидикиләрниң көңли вә хәлқиниң көңли орманлар шамалда силкинип кәткәндәк силкинип кәтти. □

³ Андин Пәрвәрдигар Йәшәяға мундақ деди: — «Сән вә оғлуң Шеар-Жашуб чиқип, кир жуйғучиларниң етизиниң бойидики йолға, жуқури кәлчәк нориниң бешиға берип, әшу йәрдә Аһаз билән көрүшкин. □ ⁴ Сән униңға: — «Сән еһтият билән көңлүңни тоқ тут! Бу икки көймәс отқашниң көтигидин, йәни Рәзин һәм Сурийәниң вә Рәмәлияниң оғлиниң дәшти-ғәзәплиридин қорқма, жүрәкзәди болуп кәтмә! ⁵ Чүнки Сурийә, Әфраим вә Рәмәлияниң оғли сени қәстләп: —

⁶ «Биз Йәһудаға бесип кирип, паракәндичилик туғдуруп, өзимиз үчүн талан-тараж қилип, униңға бир падишани, йәни Табәәлниң оғлини тикләйли!» дегән еди. □

⁷ Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Бу сөз ақмайду, һеч әмәлгә ашмайду;

⁸ Чүнки Сурийәниң беши Дәмәшқ шәһири вә Дәмәшқ шәһириниң беши Рәзиндур, халас; Вә атмиш бәш жил ичидә Әфраим шундақ битчит болидуки, уларни «бир хәлиқ» дегили болмайду;

⁹ Вә Әфраимниң беши Самарийә шәһиридур,

Самарийә шәһириниң беши Рәмәлияниң оғлидур, халас;

Силәр буларға ишәнмисәңлар, мустәһкәмләнемәйсиләр» — дегин. □

¹⁰ Пәрвәрдигар йәнә Аһазға сөз қилип: —

¹¹ «Өзүң үчүн бешарәт сора; мәйли йәрниң тегидә яки пәләкниң қәридә болсун сора вәр» — деди. □

□ **7:1 «Исраил падишаси Рәмәлия...»** — «Йәшәя» китапниң пәкәт мошу йеридила вә 9:1-21-айәтләрдә, «Исраил» Исраилниң шималий қисим падишалигини көрситиду. Сулайман аләмдин өтүши билән Исраил иккигә бөлүнүп, жәнубий қисим «Йәһуда» (асасән, Йәһуда вә Бинямин қәбилисидикиләр), шималий қисим «Исраил» яки бәзидә «Әфраим» (Әфраим қәбилисидикиләр вә башқа тоққуз қәбилидикиләрдин тәркиб тапқан) дәп аталған еди. Китапта башқа һәр йәрләрдә, «Исраил» он икки қәбилилик пүтүн Йәһудий хәлқини көрситиду. ■ **7:1** 2Пад. 16:5; 2Тар. 28:5 □ **7:2 «Әфраим»** — мошу йәрдә шималий падишалиқтики «Исраил»ниң көп санлиқ қәбилиси. Мошу йәрдә «Әфраим» башқа тоққуз қәбилини өз ичигә алиду. «...иттипақлишип, бирләшмә қошун қурди» — мошу ибарә ибраний тилида бир сөз биләнла ипадилиниду. □ **7:3 «оғлуң Шеар-Жашуб»** — «Шеар-Жашуб» «бир қалди қайтип келиду» дегән мәнидә. Йәшәяниң бу оғлини биллә елип чиқишиниң сәвәвини чүшиниш үчүн, 16-айәт вә изаһатини көрүң. «Сән ... жуқури кәлчәк нориниң бешиға берип,...» — шүбһисизки, Аһаз әшу йәрдә туруп, мошу қошунлар чоқум келип бизни муһасиригә алиду, шуңа су мәсилисини һәл қилишим ләзим дегән ойда еди. □ **7:6 «өзимиз үчүн талан-тараж қилип...»** — ибраний тилида «өзимиз үчүн униңға бәсүп кирип,...». □ **7:9 «Әфраимниң беши Самарийә шәһиридур»** — Самарийә шәһири Әфраимниң пайтәхти. «Дәмәшқ шәһириниң беши Рәзиндур, халас,... Самарийә шәһириниң беши Рәмәлияниң оғлидур, халас; силәр буларға ишәнмисәңлар, мустәһкәмләнемәйсиләр» — һазирқи тәтқиқатқа асаһланғанда, Сурийә билән Исраил иттипақиниң асасий мәхсити Асурийә империйәсиниң таҗавузиниң алдини елиштин ибарәт еди. Бу икки дәләт Йәһудани иттипаққа қошулушқа мәҗбурлимақчи болди. Аһаз падиша буни рәт қилди, чүнки у өзи Асурийәләр билән йошурун һалда бир «сулһ» түзмәкчи болған яки түзгән. Мана бу униң Йәшәяниң сөзини рәт қилғанлиғиниң, йәни Худадин бешарәт соримаслиғиниң сәвәвидур. Бу әйәттики ахирқи жүмлә: «...ишәнмисәңлар, мустәһкәмләнемәйсиләр» дегән сөзләр ибраний тилда аһаңдаш сөз билән ипадиләнгән: — «има та-амину, кима та-амину». «Силәр» дегән сөзгә қариганда, бу сөзләр пәкәт Аһазға эмәс, бәлки Давутниң пүткүл җәмәтидикиләргә әйтилған болса керәк. □ **7:11 «йәрниң теги»** — мошу йәрдә «йәрниң теги» «шеол»ни, йәни «тәһтисара»ни, өлгәнләрниң роһлири баридиған, қиямәт күнини күтидиған җайни көрситиши мүмкин.

12 Бирақ Аһаз җававән: «Мән һәм соримаймән һәм Пәрвәрдигарни синақта қоймаймән» — деди. □

13 Андин Йәшәя: — Энди и Давут җәмәтидикилә, аңлап қоюңлар, адәмләрниң сәвир-тақитини қоймиғиниңларни аз дөп, силәр Худайимниң сәвир-тақитиниму қоймиғиливатамсиләр? 14 Шуңа Рәб Өзи силәргә бир бешарәт бериду: —

Мана, пак қиз һамилдар болуп бир оғул туғиду; у униң исмини «Иммануел» дөп атайду. □ ■

15 Яхшилиқни таллап, яманлиқни рәт қилишни билгичә у пишлақ вә бал йәйду. □ 16 Чүнки бу яш бала яхшилиқни таллап, яманлиқни рәт қилишни билгичә, сән нәпрәтлинидиған бу икки падишаниң йәр-зиминлири ташлинип қалиду. □ 17 Чүнки Пәрвәрдигар сениң вә атаңниң җәмәтигә Әфраим Йәһудадин айрилған күндин буян болуп бақмиған қаттиқ күнләрни чүшүриду. У күнләр болса Асурийәниң падишасидин ибарәттур!

18 Шу күни Пәрвәрдигар Мисирниң пинһан ериқлиридики пашиларни вә Асурийәдики һәриләрни үшқиртип чақириду; 19 уларниң һәммиси келип һәр бир хилвәт җилғиларға, ташларниң һәр бир арачлириға, һәммә янтақларға вә һәммә яйлақларға ғужжидә қонушиду. □

20 Әшу күни, Рәб Әфрат дәриясиниң нерисидин иҗаригә алған бир устира билән, йәни Асурийә падишаси билән чач чүшүриду; мошу устира башниң чечини, путниң түклирини вә сақалниму чүшүрүп ғирдайду; □ 21 шу күнләрдә бир киши яш бир сийир вә икки қой бақиду, 22 уларниң шунчә көп сүт бәргинидин у сериқ май йәйду; дәрвәқә, зиминда қалғанларниң һәммиси сериқ май вә бал йәйду. □

23 Вә шундақ болидуки, һәр тели бир күмүч тәңгигә ярайдиған, миң тели бар үзүмзарлиқ болған һәр бир җай җиғанлиққа вә тиккәнликкә айлинип кетиду; ■ 24 Әшу йәргә адәмләр пәқәт оқя көтирип келиду, чүнки пүткүл зимин җиғанлиққа вә тикәнликкә айлинип кетиду.

□ 25 Илгири кәтмән чепилған һәр бир тағлиқ җилғиларға болса, — улар у йәрләргә җиғанлардин вә тикәнләрдин қорқуп бармайду;

Бу йәрләр пәқәт калиларни отлитидиған,

Қойлар дәссәп-чәйләйдиған җайлар болуп қалиду, халас.

□ 7:12 «Мән һәм соримаймән һәм Пәрвәрдигарни синақта қоймаймән» — «Худани синаш» гунадур; бирақ мошу йәрдики «бешарәт сораш» Худаниң Өзиниң тәкливи болуп, гуна һесапланмайду. □ 7:14 «Шуңа Рәб Өзи силәргә бир бешарәт бериду...» — мошу бешарәт болса, уларға ишинишигә ярдәм бериш үчүн әмәс, бәлки Худаниң уларға болған наразилиғини көрситиш үчүн берилиду. «Иммануел» — «Худа биз билән биллә» дегән мәнидә. ■ 7:14 Мат. 1:23; Лука 1:31 □ 7:15 «Яхшилиқни таллап, яманлиқни рәт қилишни билгичә...» — яки «яхшилиқни таллап, яманлиқни рәт қилишни билиши үчүн». «пишлақ вә бал йәйду» — бу тамақлар зиминниң начар әһвалға чүшкәнлигини билдүриду. Адәм аз болғачқа, терилғу йәрләрму аз болиду. Адәмләр пәқәт мал беқиш билән шуғуллинип, терилғу йәрләр явайи һайвнатлар, һәрә қатарлиқларға ташлинип қалиду (21-23-айәтләрни көрүң). Иммануел кәмбәғәл шараитларда туғулиду һәм бәлким чоң болгичә шу ғөригил йемәклигини җаңгалдин терип йәйду, демәкчи. □ 7:16 «Чүнки бу яш бала яхшилиқни таллап, яманлиқни рәт қилишни билгичә...» — мошу айәттики «бу яш бала» икки бислиқ сөз болуп, бәлким Иммануелниң өзи һәм Йәшәяниң оғли «Шеар-Җашуб»ниму көрситиши мүмкин. Демәк, «Шеар-Җашуб» чоң болгичә, Сурийә һәм Исраил (шималий падишалиқ) ташландуқ болуп туриду. Бешарәттин үч җилдин кейин Сурийә зимини вә он үч җилдин кейин Исраил зимини Асурийә падишаси тәрипидин бесивелиниду. Униң таҗавузчилиғи Йәһуданиң зиминигичә йетип берип, уни булап-талайду, бирақ уни егиләлмәйду. Кейинки бабларни, болупму 36-37-бапни көрүң. «Иммануел» дегән балиниң туғулуши һәққидики бешарәт Аһазға әмәс, «Давут җәмәтигә» чүшиду, дейилиду. Қариганда, «Иммануел» Давутниң җәмәти ичидики бир «пак қиз»дин туғулиду. Мошу балиниң ким экәнлигини билиш үчүн, Инҗилдики «Матта» 1-, 2-бапни, «Лука» 1-, 2-бапни көрүң. □ 7:19 «Уларниң һәммиси келип һәр бир хилвәт җилғиларға, ...һәммә яйлақларға ғужжидә қонушиду» — демәк, адәмләр йошурунмақчи болған һәр бир җай бехәтәр болмайду, дүшмән тәрипидин ишғал қилиниду. Мошу айәттә ибраний тилида аһаңдаш сөз ишлитилгән болғачқа, бир топ һашарәтниң «ғуң-ғуң» қилип аваз чиқарғиниға охшитилған. □ 7:20 «Мошу устира ... путниң түклирини вә сақалниму чүшүрүп ғирдайду» — «путниң түклири» мошу йәрдә пүтүн бәдәндики түкләрни көрситидиған сөз болуп, сәл силиқлаштуруп ипадилигән. Демәк, Асурийә падишаси Исраилларниң һәммисини булап кетиду, уларни бәлким ялаңач қалдуриду. □ 7:22 «...у сериқ май йәйду; дәрвәқә, зиминда қалғанларниң һәммиси сериқ май вә бал йәйду» — демәк, адәмләр шунчә аз, терилғу йәр йоқ дейәрлик, зираәтләрниң орнида явайи от-чөп көп болғачқа, озуклуқ асасән пәқәт сүт һәм бал болиду. ■ 7:23 Лав. 26:22 □ 7:24 «Әшу йәргә адәмләр пәқәт оқя көтирип келиду...» — демәк, бундақ үзүмзар явайи һайванлар туридиған җайға айлиниду. Шуңа адәмләр у йәргә баридиған болса, өзини қоғдаш яки ов қилиш үчүн қуралларни көтәргән һаләттила бариду.

8

Асурийәнің тажавуз қилиши тоғрисидалики йәнә бир бешарәт

¹ Пәрвәрдиғар маңа: —

«Чоң бир тахтаини қолуңға елип, ениқ һәрипләр билән: — «Махар-Шалал-Хаш-Баз» дәп язғин» — деди. □

² Мән шундақ қилип өзүмгә «ишәшлик гувачилар» сүпитидә мошуни хатириләшкә каһин болған Урия вә Йәрәбәқияның оғли Зәкәрияни чақиривалдим. □ ³ Андин мән аял пәйғәмбәр билән биллә яттим. Шундақ қилип у һамилдар болуп, бир оғул туғди. Шуниниң билән Пәрвәрдиғар маңа: — «Униң исмини «Махар-Шалал-Хаш-Баз» дәп атиғин; □ ⁴ чүнки бала «Дада, апа» дәп чақирисни билгичә, Дәмәшқ байлиқлири вә Самарийәдики олжа Асурийә падишаси тәрипидин булап елип кетилиду» — деди.

⁵ Пәрвәрдиғар йәнә маңа сөз қилип мундақ деди: —

⁶ «Мошу хәлиқ Шилоаһ өстиңидики ләрзан еқиватқан суларни рәт қилип, Уларниң орнида Рәзин вә Рәмәлияның оғлидин хурсән болғачқа,

⁷ Шуңа мана, Рәб уларниң үстигә долқунлап ақидиған, әлвәк Әфрат дәриясиниң сулирини, — Йәни Асурийәнің падишасини толук һәйвә-шәһрити билән елип келиду;

У дәриядәк барлиқ ериқ-өстәңлиридин тешип кетиду, һәммә қирғақлирини бөсүп ташлайду;

⁸ У таки Йәһудағичә шиддәт билән тешип, һәтта бойниғичә келиду;

У қанатлирини яйғанда пүткүл зиминиңға сайә болуп чүшиду, и Иммануел! □

⁹ — Ғәзәплинивериңлар, и әлләр, бирақ сундурулисиләр!

Жаһанниң барлиқ чәт жайлири қулақ селиңлар!

Жәң үчүн белиңларни бағлавериңлар, сундурулисиләр!

Жәң үчүн белиңларни бағлавериңлар, сундурулисиләр! □

¹⁰ Планиңларни түзивериңлар, у бекарға кетиду;

Мәслиһәтиңларни қиливериңлар, уму ақмайду;

Сәвәви — Иммануел!». □

□ **8:1 «Махар-Шалал-Хаш-Баз»** — «Олжиға алдира! Овға чапсан бол!» дегән мәнидә. Сөзләрниң мәнасини чүшиниш үчүн, 3- һәм 4-айәтни көрүң. □ **8:2 «каһин болған Урия»** — «каһин» дегән, муқәддәс ибадәтханада пухралар үчүн мәхсус қурбанлиқни көйдүргүчи киши. **«каһин болған Урия вә Йәрәбәқияның оғли Зәкәрия»** — әмәлийәттә болса, Урия дегән киши Йәшәя пәйғәмбәргә қарши болуп чиқиши мүмкин («2Пад.» 16:10-16ни көрүң). Шундақ болғанлиғи үчүн улар техиму «ишәшлик гувалиқ» сүпитидә болуши керәк еди. □ **8:3 «.. Мән аял пәйғәмбәр билән биллә яттим»** — «аял пәйғәмбәр» Йәшәяның аялини көрситиду. Бирақ немишкә «аял пәйғәмбәр» дәп атилиду? Яки у өзи пәйғәмбәр болди вә яки униң мошу оғлини туққанлиғиниң өзи Худаниң сөзиниң әмәлгә ашурулуши болди. □ **8:8 «...У қанатлирини яйғанда пүткүл зиминиңға сайә болуп чүшиду, и Иммануел!»** — 6-8-айәт тоғрилиқ чүшәнчимиз мундақ: Йәһудадикиләр Асурийә империйәсидин қорққили турди. «Шилоаһ» болса, Йерусалимдин өтидиған ләрзан сүпсүзүк бир өстәң еди. Худа бу өстәңни өзиниң хатиржәмлиги, Израилға бәрмәкчи болған аман-течлиғиға охшитиду. Әфрат дәрияси болса, Асурийә империйәсидики чоң дәриядур. Шилоаһ өстиңиниң сиртқи көрүнүши һәйвәтлик әмәс, әлвәттә, бирақ мошу ләрзан ақидиған өстәң Худаниң һимайисини билдүриду. Инсанларниң маһийити болса һәйвәтлик нәрсигә үмүт бағлашқа майилдур; Йәһуда хәлқи болса ишәшини Худаниң һимайисигә бағлиған әмәс, бәлки улар: «Сурийә билән (шималий) Израилниң иттипақини Асурийә империйәсигә бир тосалғу» дәп хатиржәм вә хошал еди. Худа уларниң иман-ишәшини хата қойғанлиғини уларға көрситиш үчүн, Асурийә падишаси силәргә «Бойнуңларға йәткичә» тажаввуз қилиду, дәйду. «боюнға йәткичә» — Асурийә падишаси кәлгәндә, Йәһуданиң һәммә йәрлирини ишғал қилип, 46 шәһәрни қолиға алди; пәкәт пәйтәхти Йерусалим шәһирини егиләлмәй, уни муһасиригә алди. Ахирда у Худаниң бевәситә жазәсигә учрап Асурийәгә қайтти (36-37 бабни көрүң). 10-айәт бойичә, Израилниң зимини болса «Иммануел»ниң зиминидур; демәк, «Иммануел» Израилниң Падишаси, Гоҗайинидур. □ **8:9 «Ғәзәплиниңлар, и әлләр...!»** — йәнә бир хил тәрҗимиси: — «Жәм болуп һужум қилиңлар, и әлләр...!». Мошу әйткә қариганда, бешарәт мошу йәрдә пәкәт Асурийәнің һужумини әмәс, бәлки ахирқи заманда жими хәлиқ-милләтнің Израилға қилидиған һужумини көрситиду. □ **8:10 «Мәслиһәтиңларни қиливериңлар»** — ибраний тилида «бир сөз қилишиңлар». **«Сәвәви — Иммануел!»** — оқурмәнләрниң есидә болуши керәкки, «Иммануел» пак қиздин туғулған (7-баптики) бешарәтлик бала, исми «Худа биз билән биллә» дегән мәнидә.

Худаниң Йәшәягә йолйоруқ бериши

- 11 Чүнки Пәрвәрдигар күчлүк қолини маңа тәккүзүп,
Мениң бу хәлиқниң йолида маңмаслиғимға йолйоруқ берип, мундақ сөз қилди: —
12 «Мошу кишиләр көп ишларда «сүйқәст бар» десә, силәр болсаңлар «сүйқәст бар» дәп жүрмәңлар;
Уларниң қорққинидин силәр қорқмаңлар,
Яки һеч вәһимигә чүшмәңлар;□
13 Пәқәт самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарнила һәммидин үстүн дәп билиңлар;
У силәрниң Қорқидиганиңлар болсун,
Силәрниң вәһимәңлар болсун!□
14 У бир муқәддәс панаһгаһ болиду,
Һәмдә Исраилдики икки жәмәт үчүн путликашаң таш, адәмни жиқитидиған қорам таш,
Йерусалимдикиләр үчүнму қилтақ вә тапанқапқан болиду;□ ■
15 Улардин көпләр Униңға путлишип, жиқилип, янжилип, қилтаққа чүшүп, әсиргә елиниду».

Йәшәяниң өзигә әгәшкәнләргә гәп қилиши

- 16 — «Бу гуванамини йөгәп, Тәврат қанунини мениң мухлислирим арисидә печәтләп қойгин.
□
17 Мән болсам, йүзини Яқуп жәмәтидин йошуруватқан Пәрвәрдигарни күтимән;
Вә мән Уни тәлмүрүп сақлаймән.□
18 Қараңлар, маңа вә Пәрвәрдигар маңа бәргән балиларға,
Биз Сион теғини Өз макани қилған самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
Исраилда намайән қилған бешарәт вә карамәтләрниң сүпитидурмиз».□ ■
19 — Башқилар силәргә: — «Биз вичир-вичир, гудуң-гудуң қилидиған «әрвахларни чақирғучи»лар вә даханлардин йол сорайли» — десә, силәр жавап берип: — «Бир хәлиқниң өз Худасини издәп йол сориши керәк әмәсмү? Тирикләрниң өлүкләрдин йол сориши тоғриму?!» — дәңлар.■
20 — Тәврат қануни вә гуванамә асас қилинсун! Мошуларни асас қилип сөз қилмиса, уларға таң нури чүшмәйду! 21 Әксичә, улар қисилған, ач һалда зиминни кезип жүришиду; ач қалған

□ **8:12** «Мошу кишиләр көп ишларда «сүйқәст бар» десә...» — мошу йәрдә «сүйқәст»ниң мәнаси (бизниң қаршимизчә): — Хәлиқ һәр хил питнә-иғваларға кулақ селип: «Әтирапимиздики башқа дөләтләр яки өз ичимиздики хаинлар сүйқәст қиливатиду» дәп қорқуп жүрәтти; мошу гәпләргә Йәшәя вә униңға әгәшкән ихласмән Йәһудийлар һеч кулақ салмаслиғи керәк еди. □ **8:13** «Пәқәт... Пәрвәрдигарнила һәммидин үстүн дәп билиңлар» — яки «пәқәт... Пәрвәрдигарнила муқәддәс дәп билиңлар». □ **8:14** «У бир муқәддәс панаһгаһ болиду» — мошу әйәттики «У» бәлким «Иммануел»ни, шундақла униң қандақ екәнлигини көрситиду. У «муқәддәс панаһгаһ» яки «муқәддәс ибадәтгаһ»ға охшаш, инсанларниң Худаға йеқинлишиш йолини тәминләп бериду. «адәмни жиқитидиған қорам таш» — бу ибариниң йәнә бир мәнаси «(адәмләр) яман көридиған қорам таш». ■ **8:14** Йәш. 28:16; Луқа 2:34; Рим. 9:33; 1Пет. 2:7 ■ **8:15** Мат. 21:44; Луқа 20:18 □ **8:16** «Бу гуванамини йөгәп... қойгин» — Худа мошу йәрдә Йәшәя арқилиқ өзигә әгәшкән мухлислириға йолйоруқ бериду. Йәшәя язған һәм сөзлигән гувалиқларни, Мусаға берилгән қанун вә башқа пәйғәмбәрләргә берилгән Тәвраттики қисимларни биллә қошуп, бехәтәр сақлап қоюш керәк, дегән мәнидә. Шундақ қилғанда, биринчидин, һәр қандақ қалаймиқан вәзийәтләр астида, улар мошу китаплар арқилиқ немә қилиш керәклигини убдан биләләйду. Иккинчидин, улар Йәшәя пәйғәмбәргә берилгән бешарәтләрни печәтлигән болса, у дунядин кәткәндин кейин, гувалиқлар алдин-ала ейтқан нурғун ишлар йүз бәргәндә, Исраил хәлқи мошу гувалиқлар (бешарәтләр)ни топ-тоғра екән, дәп билиду, шуниңдәк буларда һеч қандақ ойдурмилиқ йоқ, Йәшәя һәқиқий пәйғәмбәр екән, дәпму етирап қилиду. □ **8:17** «...йүзини Исраил жәмәтидин йошуридиған Пәрвәрдигар» — Худа Өз хәлқи болған Исраилға, гуналири түпәйлидин, һеч мөжизини көрсәтмәй, уларни дүшмәнлиридин қоғдимайду. һалбуки, Йәшәя вә униң гепигә киргән Худаниң мөмин бәндилири үмүтсизләнмәй, Йәшәяға охшаш «Пәрвәрдигарға тәлмүрүп Уни сақлимақта» еди. □ **8:18** «Қараңлар, маңа вә Пәрвәрдигар маңа бәргән балиларға, биз ... намайән қилған бешарәт вә карамәтләрниң сүпитидурмиз» — мошу сөзләрни қилғучи болса Йәшәя пәйғәмбәрниң өзи; бирақ «Иммануел»му у арқилиқ бешарәтлик сөз қиливатиду («Ибр.» 2:13ни көрүң). ■ **8:18** Ибр. 2:13 ■ **8:19** Қан. 18:11

чағда, улар ғәзәплинип асманға қарап, падишасини һәм Худасини қарғап тиллайду; ²² улар йәргә қариса, мана, жапа-мушәққәт, қараңғу-зулмәт, һәсрәт-надамәт вә паракәндичилик туриду;

Улар қап-қараңғулуққа һайдиветилиду. □ ■

Һәммә мәсилини һәл қилғучи бир балиниң туғулуши — хуш хәвәр

^{22b} Бирақ, һәсрәт-надамәткә қалғанларға зулмәт боливәрмәйду;

У өткән заманларда Зәбулун зиминини вә Нафтали зиминини хар қилдурған;

Бирақ кәлгүсидә У мошу йәрни, йәни «ят әлләрниң макани» Галилийәгә, жүмлидин «деңиз йоли» бойидики жайлар вә Иордан дәриясиниң қарши қирғақлириға шан-шөһрәт кәлтүриду;

□ ■

9

¹ Қараңғулуқта меңип жүргән кишиләр зор бир нурни көрди;

Өлүм сайисиниң жутида турғучиларға болса,

Дәл уларниң үстигә нур парлиди. □ ■

² — Сән әлни авуттуң,

Уларниң шатлиғини зиядә қилдиң;

Хәлиқләр һосул вақтида шатланғандәк,

Жәң олжисини үләштүргән вақитта хошаллиққа чөмгәндәк,

Улар алдиңда шатлинип кетиду. □

³ Чүнки Мидиянниң үстидин ғәлибә қилған күнгә охшаш,

Сән униңға селинған боюнтуруқни,

Мүрисигә чүшкән әпкәшни,

Уларни әзгүчиниң тайиғини сундуруп ташливәттиң. □ ■

⁴ Чүнки ләшкәрләрниң урушта кийгән һәр бир өтүклири,

Қанға миләнгән һәр бир тонлири болса пәқәтлә от үчүн йеқилғу болиду. □

⁵ Чүнки биз үчүн бир бала туғулди;

Бизгә бир оғул ата қилинди;

□ **8:22** «улар йәргә қариса, мана, жапа-мушәққәт ... вә паракәндичилик туриду» — Израиллар асмандики ярдәмни рәт қилғандин кейин, йәр-йүзидин һеч үмүт болмайла қалмай, һәммиси зулмәт болиду. ■ **8:22**

Йәш. 5:30 □ **8:22b** «һәсрәт-надамәткә қалған» — мошу ибарә, ибраний тилида «аялчә род»тики исим болуп, матәм тутуватқан аялға тәсәлли бәргәндәк Худа Нафталилар вә Зәбулунларға тәсәлли беридиғанлиғини билдүриду. «**ят әлләрниң макани**» **Галилийә**» — Асурийә империйәси тажавуз қилғандин кейин, Нафтали, Зәбулун вә башқа Израил қәбилириниң көп қисимлири асиргә чүшүп елип кетилди. Бир қисим кәмбәғәл, намрат, қабилыйәтсиз кишиләр қалдурулди. Асурийә падишаси башқа милләт-хәлиқләрни елип келип шу йәргә, болупму Галилийәгә олтирақлаштурди. Мошу кишиләр қепқалған намрат Израиллар билән арилишип жүрүп, өз-ара ассимилиятсийә қилинғачқа, Галилийә Йәһудийлар тәрипидин «ят әлләр» (Йәһудий әмәсләр)ниң макани Галилийә» дәп кәмситилип аталған. Бешарәткә асасән, нур дәл шу йәрдә пәйда болиду. Бешарәтниң әмәлгә ашурулуши тоғрисидики тәпсилатларни Инжил «Мат.» 4:15-айәттин көрүң. «**деңиз йоли**» — «Галилийә деңизи»ниң ғәрбий йәрлири. ■ **8:22b** Мат. 4:15 □ **9:1** «**Қараңғулуқта меңип жүргән кишиләр зор бир нурни көрди... дәл уларниң үстигә нур парлиди**» — мошу айәтләрдики

«нур» шүбһисизки, Мәсиһ-кутқузғучидур (6-7-айәтни көрүң). Биз мошу бешарәтләрниң әмәлгә ашқанлиғини Инжилдин көримиз. Мәсиһ Әйса дәл 1-айәттики төрт жайда улүк хизмитини, йәни хуш хәвәрни тарқитиш, мөжизиләрни яритишни башлиди. У хизмәт қилған үч йерим жил вақитниң йеримидин көпрәкени мошу жайларда өткүзгән. Бу бешарәттики пейиларниң һәммиси «өткән заман» шәкидә ипадиләнгән. Бу хил шәкилдики бешарәт «Йәшәя»да көп учрайду, у кәлгүсидики ишларниң жәзмәнликини билдүриду. ■ **9:1** Мат. 4:15,16; әф. 5:14 □ **9:2** «**Сән әлни авуттуң, уларниң шатлиғини зиядә қилдиң...**» — мошу йәрдә пәйғәмбәрләрниң язмилиридики көп башқа бешарәтләргә охшаш, кәлгүсидики, теһи йүз бәрмигән ишлар өтүп болған ишлардәк тилға елиниду. □ **9:3** «**Мидиян үстидин ғәлибә қилған күн**» — тәхминән 500 жил илгири Израил Мидиянниларниң асаритидин Худаниң карамәтлири билән қутулған.

■ **9:3** һак. 7:22; йәш. 10:26 □ **9:4** «**Чүнки ләшкәрләрниң урушта кийгән һәр бир өтүклири... пәқәтлә от үчүн йеқилғу болиду**» — Худа уларға шундақ бәрикәтләрни беридуки, мошу ғәлибә болғандин кейин (улар әмәс, бәлки Пәрвәрдиғар улар үчүн қилған ғәлибә) улар шу ләшкәрләрниң қанға миләнгән кийим-кечәклири керәк болмайду, уларни пәқәт йеқилғу үчүн ишләткили болиду, дәп қарайду.

Һөкүмранлиқ болса униң зиммисигә қоюлиду;

Униң нами: — «Карамәт Мәслиһәтчи, Қудрәтлик Тәңри, Мәңгүлүк Ата, аман-хатиржәмлик Егиси Шаһзадә» дәп атилиду. □ ■

⁶ У Давутниң тәхтигә олтарғанда вә падишалиғиға һөкүмранлиқ қилғанда, Шу чағдин башлап та әбәдил-әбәткичә,

Уни адаләт һәм һәққанийлиқ билән тикләйду, шундақла мәзмут сақлайду,

Униңдин келидиған һөкүмранлиқ вә аман-хатиржәмликниң ешиши пүтмәс-түгимәс болиду. Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң отлуқ муһәббити мошуларни ада қилиду. □ ■

Пәрвәрдигарниң Исраилға, йәни «шималий падишалиқ»қа болған гәзиви

⁷ Рәб Яқуп жәмәтигә бир сөз әвәтти,

У пат арида Исраилға чүшиду, □

⁸ Барлиқ хәлиқ, йәни Әфраим вә Самарийәдикиләр шу сөзниң тоғрилиғини билгән болсиму, Лекин көңлидә тәкәбурлишип йоғанлиқ қилип, улар: —

⁹ — «Хишлар чүшүп кәтти,

Бирақ уларниң орниға ойулған ташлар билән қайта ясаймиз;

Ерән дәрәқлири кесилип болди,

Бирақ уларниң орнида кедир дәрәқлирини ишлитимиз» — дейишиду; □

¹⁰ Шуңа Пәрвәрдигар Рәзинниң күшәндилирини Исраилға қарши күчләндүрди, Яқупниң дүшмәнлирини қозғиди. □

¹¹ Шәриқтин Сурийәликләр, ғәрәбтә Филистийләр,

Улар ағзини һаңдәк ечип Исраилни жутувалиду.

Ишлар шундақ дейилгәндәк болсиму,

Униң гәзиви йәнила янмайду,

Созған қоли йәнила қайтурулмамай туриду. ■

□ **9:5** «Биз үчүн бир бала туғулди; бизгә бир оғул ата қилинди» — бу бешарәт гәрчә кәлгүсидики ишларни көрсәткән болсиму, униңдики пеилларниң һәммиси «өткән заман» шәклидә ипадиләнгән. Жуқириқи 2-әйттики изаһатни көрүң. «аман-хатиржәмлик Егиси Шаһзадә» — яки «аман-хатиржәмлик Бәргүчи Шаһзадә». ■ **9:5** Йәш. 11:2; 22:22; Луқа 2:10,11; Юһ. 4:10 □ **9:6** «У Давутниң тәхтигә олтарғанда вә падишалиғиға һөкүмранлиқ қилғанда... Униңдин келидиған һөкүмранлиқ вә аман-хатиржәмликниң ешиши пүтмәс-түгимәс болиду...» — мошу икки әйәт (6-7-әйәт) жуқириқи «Имануел»ниң ким экәнлигини техиму ениқ көрситиду. У тоғрисидики хәвәрни тәқрарлисақ: — (а) У Исраил үчүн Қутқуғучидур. Бу бабтики 1-6-әйттики ғәлибә вә бәхит бу бала сәвәвидин вужудқа келиду. (ә) У пак қиздин туғулиду (7-бап, 14-әйәт). (б) У бәлким кәмбәғәл вә дүшмәнниң һөкүмранлиғи астидики әһвалда туғулиду (7-бап, 15- вә 17-әйәт). (п) У Давутниң жәмәтидин болуп, Давутниң тәхтигә олтириду. Худа Давутқа вәдә бәргәнки, униң бир әвлади Исраилға вә ахирида пүткүл дуняға Падиша болиду. (Зәбур, 17-күй, 21-күй, 71-күйләрни көрүң) (т) Бу балида Худаниң тәбиити болиду (6-әйәт). У «Қудрәтлик Тәңри» дәп атилиду. Ибраһий тилида «карамәт» дегән сүпәт, пәқәт Худа вә Худаниң қилғанлири тоғрилиқла ишлитилиду. (ж) Бу бала ахирда пүтүн аләмгә аман-хатиржәмликни йәткүзиду. «Униңдин келидиған һөкүмранлиқ вә аман-хатиржәмликниң ешиши пүтмәс-түгимәс болиду». Булардин сирт мошу әйәтләрдә нурғун савақ-хәвәрләр бар, мошу йәрдә сәһипә чәклик болғанлиғи үчүн һазирчә тохталмаймиз. Бу балиниң ким экәнлиги пәқәт Инжілдики баянлардила ениқ көрситилиду. У пак қиз Мәрийәмдин туғулған Мәсиһ Әйсаниң дәл өзи болуп, униң башқа бири болушиниң қәтһий мүмкинчилиги йоқтур. ■ **9:6** 2Пад. 19:31; Йәш. 37:32 □ **9:7** «Рәб ... бир сөз әвәтти, ... Исраилға чүшиду» — «Исраил» мошу әйәтләрдә (8-21дә) шималий падишалиқни көрситиду. «Чүшиду» дегән сөз мошу йәрдә Худаниң бир жазасиниң кәлгәнлигини көрсәтсә керәк. □ **9:9** «Хишлар чүшүп кәтти, бирақ уларниң орниға ойулған ташлар билән қайта ясаймиз...» — демәк, «Пәрвәрдигарниң тәрбийә жазаси болған зиянни тартқан болсақму, биз йәнила униң тәрбийә жазасиға писәнт қилмай, өз күчимизгә тайинип техиму яши турмушни бәрпа қилимиз» (ташлар хишлардин, кедир дәрәқлири ерән дәрәқлиридин яхши, әлвәттә). Йәробоам ИИ падиша болған вақтида, Худа (шималий) Исраилда чоң бир йәр тәврәшни пәйда қилған; «Хишлар чүшүп кәтти,... ерән дәрәқлири кесилип болди,...» дегән сөzlәр бәлким шу йәр тәврәш билән мунасивәтлик. □ **9:10** «Пәрвәрдигар Рәзинниң күшәндилирини Исраилға қарши күчләндүрди...» — 7-баптики мәзмунға қариганда, Сурийәниң падишаси Рәзин Исраил билән иттипақдаш еди. Мошу сөзгә қариганда униң Исраил билән иттипақи кейин мәвжүт болуп туралмайду. Башқиларниң Исраилға қарши чиқиши билән уму Исраилға қарши қозғилиду. ■ **9:11** Йәш. 5:25; 10:4

12 Бирақ хәлиқ өзлирини Урғучиниң йениға техи йенип кәлмиди,
Улар самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарни издимәйватиду.

13 Шуңа Пәрвәрдигар бир күн ичидә Исраилниң беши вә қуйруғини,
Палма шехи вә қомушини кесип ташлайду;

14 Мойсипит вә мөһтәрәмләр болса баштур;
Ялғанчилик үгитидиған пәйғәмбәр — қуйруқтур.

15 Чүнки мошу хәлиқниң йетәкчилири уларни аздуриду,
Йетәкләнгүчиләр болса жутувелинип йоқилиду.

16 Шуңа Рәб уларниң жигитлиридин хурсәнлик тапмайду,
Житим-йесирлири вә тул хотунлириға рәһим қилмайду;
Чүнки һәр бири иплас вә рәзиллик қилғучи,
Һәммә еғиздин чиққини пасиқлиқтур.

Һәммиси шундақ болсиму,
Униң ғәзиви йәнила янмайду,
Созған қоли йәнила қайтурулмай туриду. ■

17 Чүнки рәзиллик оттәк көйиду,
У жиған вә тикәнләрни жутувалиду;
У орманниң барақсан жайлири арисидә тутишиду,
Улар ис-түтәклик түврүк болуп пурқирап жуқуриға өрләйду; ■

18 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң дәрғәзиви билән зимин көйдүрүп
ташлиниду,

Хәлиқ болса отниң йеқилғуси болиду, халас;
Һеч ким өз қериндишини аяп рәһим қилмайду. □

19 Бириси оң тәрәптә гөш кесип йәп, тоймайду,
Сол тәрәптин ялмап йәпму, қанаәтләнмәйду;
Һәр ким өз билигини йәйду;

20 Мәнассәһ Әфраимни, Әфраим болса мәнассәһни йәйду;
Униң үстигә иккисиму Йәһудаға қарши туриду.
Һәммиси шундақ болсиму,
Униң ғәзиви йәнила янмайду,
Созған қоли йәнила қайтурулмай туриду. □

10

Пәрвәрдигарниң Йәһудаға болған ғәзиви

1 Қәбиһлик қанунлирини түзгүчиләргә,
Азаплиқ пәрман-һөкүмләрни язғучиларға вай!

2 Тул хотунларни олжимиз қилайли,
Житим-йесирларни булап-талайли дәп,
Улар мискинләргә адаләтни бәрмәй,
Хәлқимдики аҗиз-бечариләрдин һоқуқни булап кетиду.

3 Һесап алидиған күнидә,
Йәни жирақтин қәлгән туюқсиз балаю-апәт күнидә,
Немә қилисиләр?

Кимдин башпанаһлиқ издәп жүрисиләр?

■ 9:16 Йәш. 10:6 ■ 9:17 Йәш. 5:24; 24:6 □ 9:18 «...Һеч ким өз қериндишини аяп рәһим қилмайду» — Йәробоам (ИИ) Исраилға падиша болғандин кейинки 28 жил ичидә, көп кишиләр тәхтни талишип урушти. Жәмий 6 Падиша тәхткә олтарған, ички уруш-жәдәлләр көп болған еди. □ 9:20 «мәнассәһ Әфраимни, Әфраим болса мәнассәһни йәйду...» — Әфраим вә Манассәһ болса Исраил падишалығидики икки әң чоң қәбилә. Жуқириқи изаһатта көрситилгинидәк уларниң арисидә уруш-жәдәлләр көп еди. Ундақ ишлар Йәшәя дегинидәк, «өз билигини өзи йәйдиған» иштур.

Байлиқ-шөһритиңларни нәгә аманәт қойисиләр?□

⁴ Уларға әсирләр арасида зәңзийип олтириштин,
Яки өлтүрүлгәнләр арасида жиқилиштин башқа һеч немә қалмиди!
Һәммиси шундақ болсиму,
Униң ғәзиви йәнила янмайду,
Созған қоли йәнила қайтурулмай туриду.

Пәрвәрдигарниң Асурийә падишаси Сәннахерибқа қарита бир сөзи

⁵ Қолиға ғәзивимниң тоқмиқи тутқузулған,
Өзүмниң дәрғәзивимниң тайиғи болған Асурийәликкә вай!□ ■

⁶ Мән уни худасиз бир «ят әл»гә,
Дәрғәзивим қаритилған хәлқимгә зәрбә беришкә әвәтимән;
Униңға олжа тутувелишқа,
Ғәниймәтни булашқа,
Хәлқимни кочилардики лай-патқақларни дәссигәндәк дәссәшкә буйруймән.□

⁷ Бирақ Асурийәликниң көздә тутқини мошу әмәс,
У шундақ һеч ойлиған әмәс.

Униң ойлиғини вәйран қилиш,
Көп дөләтләрни йоқитиштин ибарәттүр.□

⁸ У: — «Мениң сәрдарлиримниңму һәммиси падишаларға баравәр әмәсму?»□

⁹ Кално шәһири Каркемиш шәһиригә,
Хамат шәһири Арпад шәһиригә,
Самарийә шәһири Дәмәшқ шәһиригә охшаш әмәсму?□

¹⁰ Мәбудлири Самарийәниң вә Йерусалимниңкидин улуқ болғини билән,
Мениң қолум мошу мәбудқа тәвә болған падишалиқларға егә болушқа йәткидәк турса,

¹¹ Самарийә вә униң мәбудлирини қандақ қилған болсам, Йерусалим вә униң мәбудлирини
охшашла шундақ қилмамдимән?» — дәйду.

¹² Бирақ Рәб Зион теғи вә Йерусалимда пүткүл жаза ишини пүткүзүп болғандин кейин, У: —
«Мән Асурийә падишасиниң көңлидики башбаштақлиқниң ақивитини униңға чүшүримән,
Униң көзлиридики кибирлик нәзәрлирини жазалаймән» дәйду.

¹³ Чүнки у: — «Бу ишларни өз қолумниң күчи билән,
Өз даналиғим билән мән қилғанмән;
Чүнки мән әқиллиқтурмән;
Мән әлләрниң пасиллирини йоқаттим,
Уларниң ғәзлирини буливалдим,

□ **10:3** «Һесап алидиған күни» — сөзмүсөз тәржимә қилинса, «Худа йоқлап келидиған күни» дегәнлик болиду.

□ **10:5** «Қолиға ғәзивимниң тоқмиқи тутқузулған,...» — ибраний тилида «(Уларниң) қолидики тоқмақ Мениң ғәзивим болған,...». ■ **10:5** Йәш. 36:1; Йәр. 25:9; Әз. 21:14 □ **10:6** «Униңға олжа тутувелишқа,

ғәниймәтни булашқа ...буйруймән» — Йәшәяниң иккинчи оғлиниң исми (Маһар-Шалал-Хаш-Баз)ниң мәнәсини мошу әйтәттин чүшинивалғили болиду: «Олжигә алдира! Ғәниймәткә чапсан бол!». Бу сөzlәр йәнә 2-әйтәтте тепилиду; Худа Йәһудадикиләрниң гуналирини Асурийә падишаси Сәннахериб арқилиқ уларниң бешиға чүшүриду. □ **10:7** «Бирақ

Асурийәликниң көздә тутқини мошу әмәс, у шундақ һеч ойлиған әмәс...» — демәк, Худаниң мәхсити Асурийә падишаси арқилиқ Исраил вә Йәһудани жазалаш еди. Бирақ Асурийә падишаси мошу иштин һеч хәвәрсиз болуп, пәқәт өз шәхсий мәнпәәт-һоқуқлирини, байлиқ-шөһритини ашуруш койида еди. Мошу әйтәт бизгә, һәммигә Қадир һәтта рәһимсиз вә худасиз шәхсләр, әлләр вә империйәләр арқилиқму Өз мәхсәт-муддиалирини әмәлгә ашуриду, дәп үгитиду. □ **10:8**

«Мениң сәрдарлиримниңму һәммиси падишаларға баравәр әмәсму?» — башқа бир хил тәржимиси: «Мениң сәрдарлиримниңму һәммиси авал падишалар болған әмәсму?» □ **10:9** «Кално шәһири Каркемиш шәһиригә, Хамат шәһири Арпад шәһиригә, Самарийә шәһири Дәмәшқ шәһиригә охшаш әмәсму?» — демәк, мән Кално, Хамат вә

Дәмәшқни асанла қолға кәлтүрдүм. Буниңдин башқа шәһәрләрниму шуниңға охшашла асанла бойсундурумән. һәр бир жүп шәһәрниң иккинчиси биринчисиниң жәнуп тәрипидә болуп, уни Асурийәниң падишаси кейинрәк қолиға алған. Кално — миладийәдин илгәрки 738-жили; Каршемиш 717-жили; Хамат 738-жили; Арпад 740-жили; Самарийә 721-720-жили; Дәмәшқ 732-жили елинған.

Тәхткә олтарғанларни батур кәби чүшүрүп ташлидиммән;

14 Мән қолумни бир қуш угисиға узатқандәк әлләрниң байлиқлириға узаттим, Бириси ташливетилгән тухумларни тәргәндәк мән пүткүл дунияни жиққанмән; Улардин һеч бириму қанатлирини палақлатмиди, Тумшуғини ачмиди,

Яки чук-чук қилип аваз чиқармиди» — дәйду.

15 Палта өзини ишләткүчисигә лап атса боламду?

Һәрә һәридигүчигә почиқ қилса боламду?

Шундақ иш экән, худди таяқ өзини көтәргүчисини ойниталиса болидиғандәк,

Худди һаса яғач әмәс болғучини көтәргәндәк болатти әмәсму?!□

16 Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдиғар шу Асурийәлкниң палванлири арасиға оруқлитиш кесилини әвәтиду,

Униң шан-шәривиниң астида лавулдап ялқунлайдиған бир отни яқиду.□ ■

17 «Исраилниң Нури»ниң Өзи от,

Униңдики Муқәддәс Болғучи ялқун болиду,

У бир күн ичидә униң жиғанлири вә тикәнлирини көйдүрүп, жутувалиду.

18 һәм униң орманзарлиқ вә бағ-етизлириниң шан-шәривини, жан вә тенини көйдүрүп күл қиливетиду;

Улар бәәйни жүдәп кетиватқан кесәл адәмдәк болуп қалиду.

19 Буниң билән орманзарлиқтики дәрәкләрниң қеп қалғини шунчә аз болидуки, Кичик бала уларни санап хатириләләйду.□

20 Шу күни шундақ болидуки, Исраилниң қалди хәлқи, йәни Яқупниң жәмәтидин қечип қайтқанлар өзлирини урғучиға иккинчи таянмайду; бәлки улар һәқиқәтән Пәрвәрдиғар, йәни «Исраилдики Муқәддәс Болғучи»ға тайиниду.□

21 Бәрһәк, бир «қалди» қайтип келиду,

Йәни Яқупниң «қалдиси» қудрәтлик Тәңриниң йениға қайтип келиду.□

22 И Исраил, хәлқиң деңиздики қумдәк көп болғини билән,

Пәқәт бир қалдиси қайтиду;

Чүнки һәққанийлиқ билән жүргүзүлгән, бир һалакәтниң тешип үстүңларға чүшүши бекитилгәндур;■

23 Чүнки бир һалакәтни — бекитилгән бир һалакәтни самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар пүткүл йәр йүзидә әмәлгә ашуриду.□ ■

24 Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

« — И Зион тегида турған хәлқим,

Асурийәдин қорқма!

У сени таяқ билән уридиған,

Вә Мисирлиқлардәк саңа қарап һасисини көтиридиған болсиму,□

□ **10:15 «яғач әмәс болғучи»** — һасини ишләткән адәмни көрситиду. □ **10:16 «Асурийәлкниң палванлири»** — «палван» ибраний тилида «семиз» дегән сөз билән ипадилиниду; «семизларға оруқлуқ әвәтимән». Бу бешарәтниң әмәлгә ешишини 36-, 37-баптин көрүң. ■ **10:16 Йәш. 24:6** □ **10:19 «орманзарлиқтики дәрәкләр»** — бәлким Асурийәдики дәрәкләрниму, адәмләрниму көрситиду. □ **10:20 «өзлирини урғучи»** — бу Асурийәни яки Асурийә падишаси Сәннахәрибни көрситиду. □ **10:21 «Бәрһәк, бир қалдиси қайтип келиду»** — Йәшәяниң биринчи оғлиниң исми (Шеар-Жашуб)дур. «Қайтип келиш» — шүбһисизки, һәм товва қилиш һәм өз жут-вәтинигә қайтишниму билдүриду. Мошу әйәтләр һәм Исраилдики «шималий падишалиқ»ни һәм ахирқи замандики Исраилниму көрситиши мүмкин. ■ **10:22 Рим. 9:27,28** □ **10:23 «пүткүл йәр йүзидә»** — яки Пәләстиндики (Қанаандики) зиминни яки пүткүл йәр йүзини көрситиду. ■ **10:23 Йәш. 28:22** □ **10:24 «Вә Мисирлиқлардәк саңа қарап һасисини көтиридиған болсиму,...»** — ибраний тилида «У һасисини Мисирдики тәбиқидә саңа қарап көтәргәндәк болсиму,...». «Мисирлиқлардәк... һасисини көтиридиған» — Исраилниң Мисирда болған тарихини көрситиши мүмкин. «Һаса көтириш» — бәлким жәң қилишни жақалаштур. Қедимки заманда, Исраиллар Мисирдин чиққан вақтида, Мисирниң падишаси Пирәвн уларни һалақ қилмақчи болуп, қошунини әвәтип қоғлиған. Бирақ уларниң һәммиси ахирда өзи һалақ болған. Асурийәләр Мисирлиқларға охшашла һалақ болиду, демәк. «Мис.» 1-15-бапларни көрүң.

25 Пәқәт азғина вақит өтүши биләнла,
Силәргә қаратқан мошу дәрғәзивим түгәп,
Ғәзивимни уларға һалакәт чүшсун дәп қаритимән.

26 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар болса, уларға қамча билән һужум қозғайду;

Уларниң һали «Орәбниң қорам теши»да болған Мидиян қирғинчилиғидәк һаләттә болиду;
У һасисини деңизға қаритип,
Уни Мисирлиқларниң үстигә көтәргәндәк көтириду; □ ■

27 Андин шу күнидә шундақ болидуки,
Униң жүки мүрәңдин,
Боюнтуруғи бойнуңдин елип ташлиниду;
Майлириң сәвәвидин,
Боюнтуруқ сундуруп йоқитилиду. □

Йәшәяниң Асурийәниң жәң жүрүшини алдин-ала ғәтип баян қилиши

28 Мана, улар Аятқа йетип, Мигрондин өткән,
Миқмашта жүк-тақлирини қоюп қойиду;

29 Улар босуға-давандин өткән,
Гебада қонуп қалиду;
Рамаһ титрәп кетиду;
Саулниң жути Гибеаһдикиләр болса қечип кәткән;

30 И Галлимниң қизи, пәрядиңни көтәр!
Һәй Лаиш, аңлап қой!
И бечарә Анатот!

31 Мадмәнаһ болса қачти;
Гебимдикиләр бәдәр қачти;

32 Шу күн өтмигичә улар Ноб дөңидә тохтап қалиду;
Әшу йәрдә у Зион қизиниң теғиға,
Йәни Йерусалимдики дөңгә қарап муштини ойнитиду. □

Асурийә йоқилиду, «Иммануел» туғулиду

33 Мана, самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар чоң шахларни шиддәт билән кесиветиду;

Шуниң билән егиз өскәнләр кесип жиқитилиду;
Һали үстүнләр пәсләштүрүлиду.

□ **10:26** «Уларниң һали «Орәбниң қорам теши»да болған Мидиян қирғинчилиғидәк һаләттә болиду» — «Һак.» 7-бапни көрүң. Мидиянлар Исраилға һужум қилип, Худаниң мөжизилири билән мәғлуп болди. Мидиянларниң сәрдари Орәб қачқан болсиму өлтүрүлди. Асурийә падишаси Сәннахериб қачқини билән өз жутида өз оғуллири тәрипидин өлтүрүлди (37-бапни көрүң). «Уни Мисирлиқларниң үстигә көтәргәндәк көтириду» — ибраний тилида «У Мисирдики тәбиқидә һасисини көтириду» (4-айәттики ибарә охшаштур). Лекин «һасини көтәргүчи» мошу йәрдә Пәрвәрдигар болиду; У «уни (һасисини) Мисирлиқларниң үстигә көтәргән»дә, Мисирлиқлар деңизда ғәриқ болуп һалак болди («Мис.» 14-бапни көрүң. ■ **10:26** Мис. 14 □ **10:27** «майлириң сәвәвидин» — Исраил падишалири «муқәддәс май» билән, йәни «мәсиһ қилиниши» билән падиша қилинған. Мошу «май» Худа Исраил падишалириға бәргән вәдилирини билдүрүши мүмкин. Башқа бир хил тәржимиси: «Сениң сәмирәп кәткиниң үчүн, боюнтуруқ сундурулуп йоқитилиду». □ **10:32** «Шу күн өтмигичә улар Ноб дөңидә тохтап қалиду; әшу йәрдә у ... Йерусалимдики дөңгә қарап муштини ойнитиду» — мошу 28-32-айәтләрдә, Йәшәя Асурийә қошуниниң Йерусалимға қаритидиган жүрүшини алдин ала бешәрәт берип баян қилиду. Аят болса Йерусалимдин 50 километр, Мигрон 22 километр, Миқмаш 11 километр жирақта; Миқмаш даванидин өтүп, Гебаға келиду. Геба Йерусалимдин 10 километр, «Саулниң жути Гибеаһ» 5 километр, Галлим 4.5 километр, Лаиш 4 километр, Анатот 3 километр, Мадмәнаһ 1:5 километр, Гебим 800 метр, Ноб теги болса пәқәт Йерусалимдики сепилдин 200 метр жирақлиқта. Қошун «Гебада қонуп қалиду» — әслидә Миқмашта қонушқа (бехәтәр болуш үчүн) тоғра келәтти, бирақ улар өзлиригә толиму ишәш қилип бихудлуқ билән алға бесип жүрүш қилиду. Бу ишларниң һәммиси дегәндикидәк йүз бәрди.

34 У төмүр қураллар билән орманлиқниң Барақсан йәрлирини кесип қақаслиқ қиливетиду; Ливан болса улук бириси тәрипидин жиқитилиду. □

11

Давами

1 Вә бир тал нота Йәссәниң дәриғиниң көтигидин үнүп чиқиду; Униң йилтизидин үнүп чиққан бир шах көп мевә бериду. □ ■

2 Вә Пәрвәрдигарниң Роһи,

Йәни даналиқниң вә йорутушниң Роһи,

Несиһәт вә күч-қудрәтниң Роһи,

Билим вә Пәрвәрдигардин әйминишниң Роһи униң үстигә чүшүп туриду; □ ■

3 Униң хурсәнлиги болса Пәрвәрдигардин әйминиш ибарәт болиду;

У көзи билән көргинигә асасән һөкүм чиқармайду,

Яки кулиқи билән аңлиғиниға асасән кесим қилмайду.

4 У намратларға һәққанийлиқ билән һөкүм чиқириду,

Йәр йүзидики мискин-мөминләр үчүн адаләт билән кесим қилиду.

У жаһанни ағзидики закон тайиғи билән уриду,

Рәзилләрни ләвлиридин чиққан нәпәси билән өлтүриду.

5 Униң бәлвәғи һәққанийлиқ,

Чатрақлиғи болса садиқлиқ болиду. □

6 Бөрә болса қоза билән биллә туриду,

Илпиз оғлақ билән биллә,

Мозай, аслан вә бордақ кала билән биллә ятиду;

Уларни йетилигүчи кичик бир бала болиду. ■

7 Кала ейиқ билән биллә озуклиниду,

Уларниң балилири биллә йетишиду,

Шир болса калидәк саман йәйду.

8 Әммәйдиған бала кобра иланниң төшүгигә йеқин ойнайду,

Әмчәктин айрилған бала қолини зәһәрлик иланниң овисиға тиқиду;

9 Мениң муқәддәс теғимниң һәммә йеридә һеч зиянкәшлик болмайду;

Һеч бузғунчилик болмайду;

Чүнки худди сулар деңизни қаплиғандәк,

Пүткүл жаһан Пәрвәрдигарни билиш-тонуш билән қаплиниду.

10 Шу күнидә «Йәссәниң Йилтизи» һәр қайси әл-милләтләр үчүн туғ сүпитидә көтирилип туриду;

□ **10:34** «Ливан» — Ливандики Кедар дәрәқлири оттура шәриқ бойичә әң егиз, һәйвәтлик вә әң барақсан өсиду; мошу әйәттә «Ливан» Асурийәниң һәйвәтлик күч-қудритини, шундақла уларниң һакавурлиғини көрситиду. Башқа йәрләрдә болса, у һаман һакавур кишиләрни билдүриду. «Улуқ бириси тәрипидин» — 37-бап, 36-әйәтни көрүң.

□ **11:1** «Бир тал нота Йәссәниң дәриғиниң көтигидин үнүп чиқиду» — Йәссә болса Давут падишаниң атиси. Ибраниялар Қутқузғучи-Мәсиһниң Давутниң әвладидин болидиғанлиғини ениқ биләтти. Бирақ мошу йәрдә Қутқузғучи-Мәсиһ һәм Давутниң әвлади һәм «Йәссәниң Йилтизи»му (11:10ни көрүң) баян қилиниду! Бу иш пәқәт Инжілдила чүшәндүрүлгән (мәсилән, «Луқа» 20:41-44). Мошу әйәтләрдә йәнә, Мәсиһ «Йәссәниң дәриғиниң көтигидин» чиқиду, дейилиду. Шуңа Мәсиһ Давут падишаниң ханданлиғи һәйвәтлик мәзгилидә әмәс, бәлки мискин мәзгилидә туғулиду, дегән бешарәт берилиду. ■ **11:1** Йәш. 4:2; Рос. 13:22,23 □ **11:2** «Йорутуш Роһи» — адәмгә чүшиниш қабилитини ата қилидиған Роһтур. ■ **11:2** Йәш. 9:5 □ **11:5** «Униң бәлвәғи һәққанийлиқ, чатрақлиғи болса садиқлиқ болиду» — ибрания тилида «униң бәрәқлиригә бағланғучи» дейилгән. Ибрания тилида бәрәкләр адәмниң чоққур ой-пикрилири вә вижданини билдүриду. «Чатрақлиқ» — адәмниң чатриқиға йөгәп кийилидиған ички кийим. «чатрақлиғи болса садиқлиқ болиду» — демәк, ич кийимләр бәдәнгә чаплашқинидәк, һәққанийлиқ вә садиқлиқ униңдин һеч айрилмайду, униңға интайин йеқин болиду. ■ **11:6** Йәш. 65:25; һош. 2:20

Барлиқ әлләр Уни издәп келип жиғилиду;

Вә У арамгаһқа таллиған жай шан-шәрәпкә толиду.■

11 Шу күни Рәб иккинчи қетим Өз хәлқиниң сақланған қалдисини қайтуруш үчүн, йәни Асурийә, Мисир, Патрос, Куш, Елам, Шинар, Хамат вә деңиздики жирақ араллардин қайтуруш үчүн Өз қолини йәнә узартиду.□

12 У әлләрни чақириш үчүн бир туғ көтириду; шундақ қилип У йәр йүзиниң чәт-чәтлиридин Израилниң ғериблирини жәм қилип, Йәһудадин тарқилип кәткәнләрни жиғиду.

13 Шуниниң билән Әфраимға болған һәсәтхорлуқ йоқайду,

Йәһудани харлиғанларму үзүп ташлиниду;

Әфраим Йәһудаға һәсәт қилмайду,

Йәһуда болса Әфраимни хорлимайду.□

14 Бирақ улар ғәрип тәрәптә Филистийләрниң мүрисигә учуп чүшиду;

Улар бирликтә шәриқтики хәлиқләрдин олжа алиду;

Улар Едом вә Моаб үстигә қоллирини узартиду;

Аммонийларму уларға беқиниду.

15 Пәрвәрдигар Мисирдики деңизниң «тили»ни йоқ қилиду;

У күчлүк пижғирин шамал билән Әфрат дәриясиниң үстигә қолини беғирлитип учуриду,

Уни адәм айиғи қуруқ һалда меңип өткидәк йәттә ериқ қилип уриду;□

16 Шуниниң билән Өз хәлқиниң қалдисини үчүн,

Мисирдин чиққан күнидә Израил үчүн тәйярлиған йолға охшаш,

Асурийәдә қалғанлар үчүн әшу йәрдин келидиған бир көтирилгән егиз йол болиду. ■

12

Израилниң ахирқи замандики бир нахшиси

1 — Вә шу күни сән: —

— И Пәрвәрдигар, мән Сени мәдһийиләймән;

Сән маңа ғәзәпләнгиниң билән,

Ғәзивниң мәндин йәткилип кәтти,

Вә сән маңа тәсәлли бәрдиң.

2 Мана, Тәңри мениң нижәтимдур;

Мән Униңға тайинимән, қорқмаймән,

Яһ Пәрвәрдигар мениң күчүм вә нахшамдур;

У йәнә мениң нижәтим болди, — дәйсән.□

3 — Шатлиқ билән силәр нижәтлик қудуқлиридин су тартисиләр.■

4 Шу күнидә силәр: —

«Пәрвәрдигарға рәхмәт ейтиңлар,

■ **11:10** Рим. 15:12 □ **11:11** «Рәб иккинчи қетим Өз хәлқиниң сақланған қалдисини қайтуруш үчүн...» — «иккинчи қетим» — биринчи қетимқи болса бәлким Бабилда (миладийәдин илгәрки 540-жили) болиду. Бирақ Йәшәя мошу йәрдә ахирқи заманларда болидиған бир «қайтиш» тоғрисида сөзләйду. Бәзи алимлар «биринчи қетимқи» қайтишму дунияниң һәр қайси жайлирида болуши керәк, шуңа Йәшәя икки «чоң қайтиш» тоғрилиқ бешарәт қилиду, дәп қарайду. «Рәб ... қалдисини ... Асурийә, Мисир, Патрос, Куш, Елам, Шинар, Хамат вә деңиздики жирақ араллардин қайтуруш үчүн Өз қолини йәнә узартиду» — Асурийә вә Мисир әшу дәвирдики әң күчлүк дәләтләр еди; Патрос вә Куш Мисирниң жәнубий тәрипидә (һазирқи Ефиопийә), Елам вә Шинар шәриқ тәрипидә (Асурийәдин жирақ), Хамат Ирақниң шимал тәрипидә еди. Деңиздики аралларға Оттура Деңизниң ғәрби арқилиқ өткили болиду. Демәк, мәйли күчлүк, мәйли әжиз дәләтләр болсун, ахирқи заманда Худа Өз хәлқини һәр тәрәптин чақирип жиғиду. □ **11:13** «Әфраим» — Әфраим Израилниң «шималий падишалиғи»ға, Йәһуда «жәнубий падишалиғи»ға вәкилик қилиду. □ **11:15** «Мисирдики деңизниң «тили... Әфрат дәрияси...» — мошу йәрләрниң қәйәрдә экәнлигини билиш үчүн хәритини көрүң.

■ **11:16** Мис. 14:29 □ **12:2** «Яһ Пәрвәрдигар мениң күчүм вә нахшамдур...» — Муқәддәс Китапниң мошу тәржимисидә биз Худаниң «Яһвәһ» яки «Жәховәһ» дегән намини адәттә «Пәрвәрдигар» дәп тәржимә қилдуқ. «Яһ» болса «Яһвәһ» дегән бу наминиң қисқартилған шәклидур. ■ **12:3** Юһ. 7:37,38

Униң намини чақирип нида қилиңлар;
Униң әмәллирини хәлиқләр арисидә аян қилиңлар,
Униң наминиң зор аброй тапқанлиғини жакалаңлар.■

⁵ Пәрвәрдигарға күйләр ейтиңлар,
Чүнки У улук ишларни қилған;
Мана бу пүткүл жаһанға аян қилинсун!

⁶ Зиондикиләр, тәнтәнә қилип жар селиңлар;
Чүнки араңларда турған Исраилдики Муқәддәс Болғучи бүйүктур!» — дәйсиләр.

13

Бабилниң вәйран қилиниши

¹ Амосниң оғли Йәшәя көргән, шундақла униңға жүкләнгән Бабил тоғрисидики вәһий: —□

² Бабил ақсүнәклириниң қовуқлардин өтүп кириши үчүн,
Қақас тағ үстидә туғ көтириңлар,
Уларни жуқури авазда чақириңлар,
Қолуңларни пулаңлитип ишарәт қилиңлар.□

³ Мән болсам, мәхсус таллиғанлиримға буйруқ чүшүргәнмән,
Өз палванлиримни, йәни тәкәббурлуқтин яйрап кәткән адәмлиримни фәзивимни бежа кәлтүрүшкә чақирдим.□

⁴ Аңлаңлар, бүйүк бир әлниң адәмлиридәк топ-топ адәмләрниң тағларда яңратқан қийқас-сүрәнлирини,

Һәммә әл-жутлар вә падишалиқлар *жәңгә* жиғилип долқунлатқан қайнам-ташқинлиқни!
Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар қошунларни *жәңгә* жиғиду.

⁵ Улар, йәни Пәрвәрдигар вә Өз фәзивиниң қураллири,
Жирав жуттин, һәтта асманларниң қәридинму пүткүл жаһанни һалак қилишқа кәлгән.□

⁶ Пәрәд чекип һувлаңлар!
Чүнки Пәрвәрдигарниң күни йеқинлашти;
У һәммигә қадирдин келидиған һалакәттәк келиду.■

⁷ Буниңдин һәр бир қол бошишип кетиду,
Һәммә адәмниң жүриги ерип кетиду.

⁸ Улар вәһимигә чүшиду;
Азап-оқубәт вә қайғу-һәсрәт уларни қаплайду,
Толғиғи тутқан аялдәк улар толғинип кетиду,
Улар бир-биригә вәһимә ичидә тикилип қаришиду;
Йүзлири болса ялкүндәк қизирип кетиду.□

⁹ Мана Пәрвәрдигарниң күни келиду,

■ **12:4** Юһ. 17:1,4,6,26 □ **13:1** «жүкләнгән вәһий» — ибраний тилида «масса» дегән бир сөз биләнла ипадилиниду. У «адәмни қорқунучқа салидиған вәһий» һәм «пәйғәмбәрниң зиммисигә жүкләнгән бир вәзипә» дегән икки мәнини өз ичигә алған болуши мүмкин. Мошу бабтики бешарәтләр бәлким «ахирқи замандики Бабил»ни көрситиши мүмкин. Бирақ 17-22-айәтләр қедимки дуниядики Бабилниң Парс империйәси тәрипидин вәйран қилинишида асасән әмәлгә ашурулған. □ **13:2** «Қақас тағ үстидә туғ көтириңлар...» — тағ қақас-қуруқ болса, туғ ениқ көрүниду. Туғниң өзи жәңгә чақиридиған ишарәттур. □ **13:3** «мәхсус таллиғанлирим» — дегән сөз ибраний тилида «муқәддәслирим» дегән сөз билән ипадилиниду. «Муқәддәс» адәттә «пак, Худаға мәнсуп» дегән мәнидә. Бирақ мошу йәрде бәлким «Худа Өзиниң мәхсус мәхсити үчүн (мәйли өзлири билсун, билмисун) айрим қилғанлар» дегән мәнидә. Айәтниң иккинчи қисмида охшашла, мошу дуниядики тәкәббур адәмләрни Худа Өз мәхситини бежа кәлтүрүш үчүн, жұмлидин уларниң бир-бирини йоқитиш, шундақла пүткүл рәзил дунияни һалак қилиши үчүн ишлитидиғанлиғини билдүриду (11-айәтнимү көрүң). □ **13:5** «жирав жуттин... кәлгән» — демәк, Пәләстиндин жирав кәлгән. Мошу «дуниядики әң ахирқи уруш», Пәләстиндә вә Пәләстин әтрапидики тағлар үстидә йүз беридиғанлиғи көрүниду. Худа қураллирини «асманниң қәридинму» чақириду — бу жәңләргә пәришиләрму қатнишидиған охшайду. ■ **13:6** Йо. 2:10, 31; 3:15; Йәш. 2:12-22; 24:23; Ам 8:9; Мат. 24:29; Рос. 2:20; Вәһ. 6:12-13 □ **13:8** «йүзлири... ялкүндәк қизирип кетиду» — бәлким шәрмәндә болғанлиғидин болған.

Шу күн җими йәр-җаһанни вәйран қилишқа,
Рәһимсиз болуп, ғәзәп вә қәһр билән толғандур;
У гунакарларни җаһандин йоқитиду.

10 Чүнки асмандики юлтузлар һәм юлтуз түркүмлири нурины бәрмәйду;
Қуяш болса чиқипла қараңғулишиду,
Айму һеч йорумайду. ■

11 Мән дунияни рәзиллиги үчүн,
Қәбиһләрни гуналири үчүн җазалаймән;
Һакавурларниң тәкәббурлуғини түгәл йоқитимән;
Зораванларниң кибиририни пәс қилимән.

12 Мән инсанларни сап алтундин аз қилимән,
Адәмни һәтта Офирдики алтундин аз қилимән. □

13 Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң ғәзивидә,
Униң қайниған қәһрлик күнидә,
Мән Худа асманларни тәвритимән,
Йәр болса өз орнидин йөткилиду;

14 Шуңа овланған бир җәрәндәк,
Һеч ким жиғмайдиган бир падидәк,
Һәр бирси өз әл-җамаитини издәп кәтмәкчи болиду,
Һәр бири өз жут-маканиға қачмақчи болиду;

15 Қечип тутулғанларниң һәммиси санҗип өлтүрүлиду;
Әсиргә чүшкәнләрму қиличлиниду.

16 Уларниң балилириму көз алдида парә-парә қилиниду;
Уларниң өйлири булаң-талаң қилиниду,
Аяллириму аяқ асти қилиниду.

17 Мана, Мән уларға қарши турушқа Медиалиқларни қозғаймән,
Улар күмүчләргә һеч қаримайду,
Алтундин болса улар зоқ алмайду. □

18 Уларниң оқялири жигитләрни өтмә-төшүк қиливетиду,
Улар балиятқуниң мевисигә һеч рәһим қилмайду,
Көзлири балиларни һеч айимайду. □

19 Падишаһлиқларниң гәһири,
Калдийләрниң пәхирлинидиган гөзәллиги болған Бабил болса,
Худаниң Содом вә Гоморра шәһәрлирини өрүвәткинигә охшаш болиду. □ ■

20 У йәрдә һеч ким һәргиз турмайду,
Дәвирдин-дәвиргичә у адәмзатсиз қалиду.
Әрәбләр болса шу йәрдә чедир тикмәйду,
Малчилар падилирини шу йәрдә ятқузмайду. ■

21 Бирақ чөл-баявандики җаниварлар шу йәрдә қониду,
Уларниң харап өйлиригә һувлайдиган мәхлуқлар толиду,
Һувқушлар шу йәрдә маканлишиду,
«Өшкә җин»лар сәкрәп ойнақлишиду. □

■ **13:10** Әз. 32:7; Йо. 2:31; 3:15; Мат. 24:29; Мар. 13:24; Лука 21:25 □ **13:12** «Офирдики алтун» — Офир районидаки алтун интайин аз учрайдиған, сүпәтлик алтун дөп қарилатти. □ **13:17** «Мана, Мән уларға қарши турушқа Медиалиқларни қозғаймән...» — бешәрәтнің темиси Бабиллиқларға йенип келиду. Жуқириқи әйәтләр (2-16), шүбһисизки, пәқәт Бабилнила әмәс, бәлки ахирқи замандики «Пәрвәрдигарниң күни»дики пүтүн дунияни көрситиду. Медиалиқлар «...күмүчләр ... алтунлар»ға қизиқмайду — демәк, уларни һужум қилиштин тохтитиш үчүн пул бериш қар қилмайду. □ **13:18** «балиятқуниң мевиси» — қосақтики төрәлмини яки кичик бовақни көрситиду. □ **13:19** «Содом вә Гоморра» — қедимки замандики икки рәзил шәһәр. Худа уларни от билән вәйран қилған. «Яр.» 19-бапни көрүң. ■ **13:19** Яр. 19:25; Йәш. 1:9; Йәр. 49:18; 50:40 ■ **13:20** Йәр. 50:39 □ **13:21** «Һувлайдиган мәхлуқлар» — яки «Һувқуш-мөшүкяпилақлар». «өшкә җинлар» — мошу җинлар бәлким өшкә шәклидә болуши мүмкин.

22 Явайи иштлар қалғә-қорғанларда,
Чилбөриләр униң һәшәмәтлик ордилирида һувлишиду,
Бәрһәқ, униң вақти тошушқа аз қалди,
Униң күнлири узунға бармайду.

14

Бабилниң жиқилиши билән Исраил Худаниң рәһимини көриду. Бабилниң падишасиниң тәһтисараға чүшүши

1 Чүнки Пәрвәрдигар Якупқа рәһимдиллик көрситиду,

Йәнә Исраилни таллайду;

У уларни өз жут-зиминида маканлаштуриду.

Шуниң билән ят адәмләр улар билән бирлишип,

Якуп жәмәтигә қошулиду. □ 2 Һәр қайси әл-милләтләр уларни елип өз жутиға апириду;

Исраил жәмәти болса Пәрвәрдигарниң зиминида уларға қул вә дедәк сүпитидә егидарчилик қилиду;

Улар өзлирини тутқун қилғанларни тутиду;

Өзлирини әзгәнләрниң үстидин идарә қилиду.

3 Вә шундақ болидуки,

Пәрвәрдигар силәргә азаптин, сарасимидин вә әсир болуп мәжбурланған мушәққәтлик қуллуқтин арамлик бәргән күнидә, ■

4 Силәр Бабил падишаси тоғрисида мундақ мақал-тәмсилни ейтисиләр: —

«Қара, бу жазанихор қандақ һалак болди,

Талан-тараж қилип алтун топлиғучи қандақ йоқалди!

5 Пәрвәрдигар рәзилләрниң һасисини,

Һақимларниң закон тайиғини,

6 Йәни хәлиқ-милләтләрни аччиғи билән үзлүксиз урғанни,

Әлләргә гәзәп қилип тизгинсиз зиянкәшлик қилғанни сундурувәтти.

7 Пүткүл йәр йүзи арам тепип тиничлиниду;

Улар нахша ейтип тәнтәнә қилиду.

8 Қариғайлар болса һалиңдин шатлиниду,

Ливандики кедирларму: — «Сән гөрүңдә ятқузулғандин кейин,

Һеч бир кәскүчи бизни қорқатмайду!» — дәйду. □

9 Сән чүшүшүң билән тәһтисарадикиләр сени қарши елишқа сарасимә болуп кетиду;

Сән үчүн өлүкләрниң роһлири,

Жаһандики жимики «өшкә жинлар» қозғилиду;

Әлләрниң һәммә падишалири тәхтлиридин турғузулиду;

10 Уларниң һәммиси саңа қарап мундақ дәйду: —

«Сениң һалиңму бизләрниңкидәк бошап кәттиму?

Бизгә охшаш болуп қалдиңмусән?!» □

11 Сениң шану-һәйвитиң чилтарилириңниң авазлири билән биллә тәһтисараға чүшүрүлүп түгиди;

□ **14:1** «Пәрвәрдигар Якупқа рәһимдиллик көрситиду, Йәнә Исраилни таллайду ...» — оқурмәнләр Тәвраттики «Яритилиш» дегән қисимни оқуған болса есидә бар болидуки, Худа һәзрити Якупниң исмини «Исраил»ға өзгәрткән. Йәһудий хәлқи (Исраиллар) Якупниң әвлатлиридин ибарәт. Шуңа «Йәшәя» китабида, «Якуп» яки «Исраил» адәттә Йәһудийлар, йәни Исраил хәлқини көрситиду. Әгәр текст һәзрити Якуп (Исраил)ниң өзини көрсәткән болса, изаһат беримиз. ■ **14:3** Қан. 28:48 □ **14:8** «қариғайлар» вә «кедирлар» — шүбһисизки, һәр хил падишалар яки падишалиқларни көрситиду. Кедир дәриғи болса йоған, интайин чирайлиқ дәрәк болуп, улук падишаларни яки падишалиқларни билдүриду. □ **14:10** «Уларниң һәммиси (өлүкләрниң роһлири) саңа қарап мундақ дәйду: — «Сениң һалиңму бизләрниңкидәк бошап кәттиму?» — Худаға етиқат қилмиған, тәһтисарада ятқан өлүкләрниң роһлириниң әһвали мошу йәрдә аян қилиниду. Улар бу аләмдикиләргә һеч қандақ ярдәм берәлмәйду; чүнки уларниң һали аллиқачан «бошап кәткән» болиду.

Астиңда чивин қурути мижилдап кетиду,
Үстүңни сазаңлар қаплап кетиду.

12 И Чолпан, Сәһәр балиси,

Сән қандақ қилип асмандин жиқилип чүшкәнсән!
И техи өткәндила әлләрни йәргә жиқитқучи,
Сән йәр йүзигә ташливетилдиң! □

13 Сән әслидә көңлүңдә: — «Мән асманларға чиқимән,
Тәхтимни Худаниң юлтузлиридин үстүн қилимән;
Мән жамаәтниң тегида,
Йәни шимал тәрәпләрдиму олтиримән; □ ■

14 Мән булутларниң егиз жайлиридин жуқуриға өрләймән;
Һәммидин Алий билән тәң болимән!» — дедиң. □

15 Һалбуки сән тәһтисараға,

Чоңқур һаңниң тегилиригә чүшүрүлдуң».

16 Сени көргәнләр саңа йеқиндин синчилап қарап: —

«Жаһанни зил-зилигә кәлтүргән, падишалиқларни титрәткән адәм мошумиду?

17 Йәр йүзини чөл-баяван қилип,

Униңдики шәһәрләрни ғулатқан,

Тутқан әсирләрни өз жутиға һеч қоюп бәрмигән мошумиду?» — дейишиду.

18 Мана әлләрниң шаһлири бириму қалмай «шан-шәрәп»тә, қараңғулуқтики өз өйидә йетишиду, □

19 Бирақ сән кәмситилгән *чиригән* бир шах кәби,

Өлтүрүлгәнләрниң догиси астида,

Қилич билән санжилған, һаңниң тәһтигә чүшидиғанларға охшаш,

Аяқ астида дәссәп-чәйләнгән өлүктәк,

Өз гөрүңдин мәһрум болуп ташливетилдиң. □

20 Сән ашу падишалар билән биргә дәпнә қилинмайсән,

Чүнки өз жутуңни вәйран қилғансән,

Өз хәлқиңни өлтүрүвәткәнсән;

Рәзиллик қилғучиларниң нәсли һәргиз йәнә тилға елинмайду. ■

21 Ата-бовилириниң қәбиһликлири түпәйлидин,

Униң оғуллирини қәтл қилишқа тәйяр қилиңлар;

Шундақ қилғанда, улар орнидин туруп йәр-жаһанни ишғал қилмайду,

Йәр йүзини шәһәргә тошқузувәтәлмәйду. □ ■

22 Чүнки Мән уларға қарши чиқимән,

— дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар,

— Мән Бабилдин униң намини вә униң қалдуқлирини, нәсил-пәрзәнтлирини үзүп ташлаймән, — дәйду Пәрвәрдигар, ■

□ **14:12** «И Чолпан, Сәһәр балиси, сән қандақ қилип асмандин жиқилип чүшкәнсән!» — мошу әйәтләрдики бешәрәтләрдә, көрүнгән мәнзирә Бабил падишасидин дәжжал вә дәжжалниң кәйнидики күч-йөләнчүки болған Шәйтанға йәткилиду. Дәжжал бәлким кәлгүсидә Бабилниң падишасиму болиду. Шәйтанниң әслидә чирайлиқ, күчлүк, парлақ бир пәриштә, йәнә «Чолпан» болғанлиғи көрүниду. Мошу әйәтләрдиму юлтузлар вә пәриштиләрниң бир-бири билән мунасивәтлик болғанлиғи көрүниду. «Сән йәр йүзигә ташливетилдиң!» — ибраний тилида «сән йәр йүзигә кесиветилдиң». □ **14:13** «жамаәтниң тегида»... «шимал тәрәпләрдә» — бәлким пәриштиләрниң самави жамаитини яки Исраилниң жамаитини билдүриду — демәк, Шәйтан Худаға мәнсуп болған жамаәтниң тегишлик ибадитини өзигә қаритивелишқа қизиқиду. ■ **14:13** Зәб. 47:3 □ **14:14** «юлтузлар... булутлар...» — 13-вә 14-әйәттики «юлтузлар» вә «булутлар» бәлким пәриштиләр, асмандики самави қошунларни көрситиду. □ **14:18** «қараңғулуқтики өз өйи» — һәм йәр йүзидики мазари һәм тәхтисарада ятқан жайниму көрситиду. □ **14:19** «һаңниң тәһтигә...» — ибраний тилида «һаңниң ташлириға». ■ **14:20** Аюп 18:19; Зәб. 20:11; 37:28; 109:13 □ **14:21** «улар орнидин туруп йәр-жаһанни ишғал қилмайду, йәр йүзини шәһәргә тошқузувәтәлмәйду» — мошу сөзләр тунжа «Бабил» шәһири, йәни «Бабил мунари» жайлашқан шәһәр билән мунасивәтлик. Уларниң мәхсити өзлириниң намини чоң көрситип, өз шәһирини пүткүл йәз-зиминни башқуридиған қилиштин ибарәт еди («Яр.» 11-бапни көрүң). ■ **14:21** Мис. 20:5; Мат. 23:25 ■ **14:22** Аюп 18:19; Зәб. 20:11; 36:28

23 — Вә уни һувқушниң маканиға, сазлиқларға айландуримән;

Һалакәт сүпүргиси билән уни сүпүрүп ташлаймән,

— дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар. □ ■

24 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ қәсәм ичкәнки,

— Мән қандақ ойлисам, шундақ болиду;

Қандақ мәхсәтни көңлүмгә пүксәм, шу тиклиниду,

25 Мәхситим Өз зиминимда Асурийәликни қийма-чийма қилиштин ибарәт;

Өз тағлиримда уни дәссәп-чәйләймән;

У салған боюнтуруқ хәлқимниң бойнидин,

У артқан жүк мүрисидин елип ташлиниду. □

26 Мана бу пүткүл йәр йүзи тоғрилиқ ирадә қилинған мәхсәттур,

Мана бу барлиқ әлләрниң үстигә узартилған қолдур.

27 Пәрвәрдигар мундақ мәхсәтни пүккән экән,

Ким уни тосалисун?

Униң қоли узартилған экән, ким уни яндуралисун? ■

Филистийә тоғрилиқ бир сөз

28 Аһаз падиша өлгән жилида мундақ вәһий жүкләнди: — ■

29 И Филистийә, һәммиңлар,

«Бизни урған таяқ сунди» дәп шатланмаңлар;

Чүнки иланниң йилтизидин зәһәрлик бир илан чиқиду,

Униң нәсли болса дәһшәтлик учар илан болиду. □

30 Шуниң билән йоқсулларниң тунжа балилири озуклиниду,

Мөминләр болса теч-аманлиқта ятиду;

Бирақ Мән йилтизиңни ачарчилик билән йоқитимән

Қалған қисмиңму у тәрәптин өлтүрүлиду. □

31 Шуңа и қовуқ, налә көтәргин,

И шәһәр, пәрәд чәккин!

И Филистийә, сән болсаң ерип кәткәнсән!

Чүнки шимал тәрәптин ис-түтәклик бир түврүк өрләйду;

Униң жиғилған қошунлирида һеч ким сәпсиз қалмайду. □

32 Әнди бу әлниң әлчилиригә қандақ жавап бериш керәк? —

«Зионни тиклигүчи Пәрвәрдигардур;

Униң хәлқи ичидики езилгүчиләр униңдин башпанаһ тапиду» — дегин!» □

□ **14:23** «һувқуш» — башқичә тәржимиси болуши мүмкин; у чоқум хилвәт жайларда туридиган бир жанивар.

■ **14:23** Йәш. 34:11; Зәф. 2:14 □ **14:25** «Өз зиминимда ... Өз тағлиримда...» — Худаниң «Өз зимини», «Өз тағлири» болса Израилниң зимини Пәләстиндур. ■ **14:27** 2Тар. 20:6; Аюп 9:12; Пәнд. 21:30; Дан. 4:32 ■ **14:28**

2Пад. 16:20 □ **14:29** «иланниң йилтизидин зәһәрлик бир илан чиқиду, униң нәсли болса дәһшәтлик учар илан болиду» — Аһаз өлгәндә, Филистийләрниң бәш шәһәр иттипақдиши Асурийәгә қарши Йәһуда билән бир иттипақни бәрпа қилмақчи болиду. Шуңа улар Йәһуданиң йеңи падишаси һәзәкияға әлчиләрни әвәткән. Бешарәт шу чағда берилгән (32-айәтни көрүң). Йәшәя пәйғәмбәр мошу бешарәттә, иттипақлишишни рәт қилиш, пәкәт Пәрвәрдигарғила тайиниш керәк, демәкчи (йәнә 32-айәтни көрүң). «Таяқ», йәни «илан» бәлким Аһазниң өзи болуши мүмкин. Филистийә Израилниң зиминидин бир қисмини ишғал қилған еди. Аһаз падиша бәлким улар билән әшу зимин үстидин урушқан болуши мүмкин (Тәвраттики «2Тар.» 28-бапни көрүң). Униң оғли һәзәкия болса Филистийәгә тақабил туруп Израилниң зиминини қайтурувалиду (Тәвраттики «2Пад.» 18-бапни көрүң). Шуңа һәзәкия бәлким бешарәттики «зәһәрлик илан» болуши мүмкин. «Дәһшәтлик учар илан» болса, әң хәтәрлик илан болуп, кәлгүсидә Израилни барлиқ дүшмәнлиридин толуқ кутқузидиган Мәсиһни көрситиду. □ **14:30** «Қалған қисмиңму у тәрәптин өлтүрүлиду» — демәк, охшашла ачарчиликтин өлтүрүлиду. □ **14:31** «ис-түтәклик бир түврүк өрләйду» — бәлким дүшмән қошунлири пуркиритидиган чаң-тозаңларни көрситиши мүмкин. Мошу айәттиң ибраний тилидикисини чүшиниш тәс. □ **14:32** «бу әлниң әлчилири» — Филистийләрниң әлчилири болса керәк.

15

Моаб тоғрилиқ бир бешарәт

- ¹ Моаб тоғрисида жүкләнгән вәһий;
 Һалакәтлик бир кәчтила, Моабтики Ар шәһири вәйран қилиниду;
 Һалакәтлик бир кәчтила, Моабтики Кир шәһири йоқ қилиниду;■
- ² Жиға-зерәлар кәтириш үчүн,
 Мана у бутханисиға, Дибонға, шундақла *барлиқ* егизликлиригә чиқти;
 Моаб Небо вә Мәдәба шәһәрлири үчүн пәрәд кәтириду;
 Һәммә башлар тақир көрүниду,
 Жимики сақаллар кесилип чүшүрүлди.□ ■
- ³ Кочиларда улар бөз кийиду;
 Өгүзлиридә, мәйданлирида, һәр бир адәм көз яшлирини яғдуруп пәрәд кәтириду.
- ⁴ Һәшбонға, Елеалаһ шәһәрлиригә жиға олишиду,
 Авазлири Яһаз шәһиригиму йетип бариду.
 Шуңа Моабниң әскәрлириму нида қилиду;
 Униң вужуд-бағрини титрәк басиду.
- ⁵ Мениң қәлбимму Моаб үчүн жиға-зерә кәтириду;
 Уларниң қачқунлири Зоарға һәм Әглат-Шели-Шижаға бәдәр қачиду;
 Мана улар топлишип, жиғлиған пети Луһитқа чиқидиған даван йоли билән жуқуриға маңиду,
 Һоронаимға чүшидиған йолда туруп һалакәттин налә-зар кәтириду.
- ⁶ Чүнки Нимримдики сулар қуруп кетиду,
 От-чөпләр солишип,
 Гүл-гия түгәп кетиду;
 Һеч яп-йешиллик қалмайду.□
- ⁷ Шуңа улар байлиқлири, тапқан-тәргинини жиғип «Тәрәк вадиси»дин өтмәкчи болиду;
- ⁸ Уларниң кәтәргән жиғиси Моабниң чегарасиға,
 Аһу-зарлири әглаимға,
 Пиғанлири Бәәр-елимға йетиду.
- ⁹ Димонниң сулири қанға толуп кетиду,
 Чүнки Димонниң үстигә техиму көп балаю-апәтти топлаймән;
 Чүнки Моабниң қачқунлири һәм зиминида қалғанлириниңму үстигә бир ширни әвәтимән.□

16

Давами

- ¹ «Әнди *ғәллә-парақ* қозисини Села райондин елип,
 Чөл-баявандин өтүп зиминларниң һөкүмраниға,

■ **15:1** Йәр. 48:1; Әз. 25:9; Ам. 2:1 □ **15:2** «Мана у бутханисиға, Дибонға... чиқти» — башқа бир хил тәржимиси: — «Мана у Баҗит, Дибон дегән җайларға, ... чиқти». Мошу айттә Йәшәя Моабийларниң бутханилирида вә бутқа чоқунидиған «егизлик»лиридә дуа қилишлириниң бекар болидиғанлигини көрситиду. **«Һәммә башлар тақир көрүниду, жимики сақаллар кесилип чүшүрүлди»** — чач чүшүрүш вә сақал жулуш қаттиқ һәсрәт, пушайман қилишни яки матәм тутушниму билдүрәтти. ■ **15:2** Йәр. 48:37; Әз. 7:18 □ **15:6** «Уларниң қачқунлири Зоарға һәм әглат-шели-шижаға бәдәр қачиду (5-айәт) ...чүнки Нимримдики сулар қуруп кетиду...» — билишимизчә 5- вә 6-айәттики шәһәрләр (Зоар, Нимрим қатарлиқлар) Моабниң җәнубий тәрипидә. Ар, кир, Небо, Мәдәба болса шималий тәрипидә. Қариганда болидиған һужум шимал тәрәптин кәлгәкә, улар җәнубий тәрәпкә қачиду. Асурийә Моабға икки қетим һужум қилди, миладийәдин илгәрки 715- вә -711-жилида. □ **15:9** «Димон» — бәлким «Дибон» (1-айәт) билән охшаш болуши мүмкин, йәрликләр Дибонни бәлким «Димон» дәп атиши мүмкин. **«шир»** — кәлгүсидә Моабқа таҗавуз қилидиған (1) Асурийә падишасини яки (2) Бабил падишасини көрситиду.

Йәни Зион қизиниң тегиға әвәткин!» □

² Угисидин чувулуп патипарақ болуп кәткән қушлардәк,
Моаб қизлири Арнон дәриясиниң кечиклиридә алақзадә жүриду. □

Моаб бәглириниң бир-биригә сөзлиши

³ «Парасәт билән һөкүм қилиңлар!»

⁴ «И Зион қизи, сайиңизни чүшүрүп чүштики йоруклуқни түн қараңғусидәк қилиң,
Шу ғерибларни йошуруп қойғайсиз;
Қоғланғанларни ашқарилап қоймиғайсиз!
Мениң Моабдики мусапирлиримни өзиңиз билән биллә турғузғайсиз,
Улар үчүн вәйран қилғучиниң алдида башпанаһ болғайсиз!» □

Худаниң Моаб бәглиригә бәргән вәдисе

⁵ «Өтүнүшүңлар тоғра, чүнки әзгүчи йоқилиду,

һалакәт йоқ болиду,

Әзгүчиләрниң һәммиси зиминдин йоқилиду.

Өзгәрмәс меһри-шәпқәт билән бир тәхт тиклиниду;

«Давутниң чедири» ичидики шу тәхт үстидә бириси олтириду.

У болса, һәқиқәтән адаләт жүргүзидиған, шундақла адаләтни издәйдиған,

Һәққанийлиқни илгири сүридиған болиду. □ ■

⁶ — Биз Моабниң һакавурлуғи тоғрисида аңлидуқ (у интайин һакавур!),

Йәни униң һакавурлуғи, тәкәббурлуғи, ночилиқ қилидиғанлиғи тоғрисида аңлидуқ;

Бирақ униң чоң гәплири бекар болиду! ■

⁷ Шуңа Моаб Моаб үчүн зар жиғлайду;

Уларниң һәммиси зар-зар жиғлайду;

Қайғу-һәсрәткә чөмүп Кир-Һарәсәтниң «кишмиш пошкаллири» үчүн зар-зар жиғлаңлар! □

⁸ һәшбон районидики етизлар,

Сибмаһдики үзүм таллириму йигләп кетиду;

□ **16:1** «ғәллә-парақ қозиси» — Моабдикиләр Давут падишаниң вақтидин башлап Исраилға беқинип кәлгән, шундақла уларниң һемайсигә егә болуп кәлгән. Улар беқинғанлиғини билдүрүш үчүн һәр жили қозиларни әвәткән. Кейин улар беқинишни рәт қилған (Тәвраттики «2пад.» 3-бапни көрүң). Шуңа бешарәтниң мәнәси, уларға: — «Силәр Йәһудаға йәнә беқинишиңлар керәк; «қоза»ни әвәтишиңлар билән Исраилниң башпанаһлиғиға егә болисиләр» дегән бир несинәт, яки болмиса өз-өзлиригә дегән бир сөзүму болуши мүмкин. Әмәлийәттә (5- һәм 6-айәткә қариганда) улар ахирда тәкәббурлуқтин шундақ қилмиған. «Села» болса қойлири көп бир район еди. □ **16:2** «Моаб қизлири Арнон дәриясиниң кечиклиридә алақзадә жүриду» — Арнон дәрияси Моаб билән Исраилниң ортақ чегариси еди. Моаб қизлири башпанаһ издәп Исраилға өтмәкчи. Хәритини көрүң. □ **16:4** «И Зион қизи, ... қоғланғанларни ашқарилап қоймиғайсиз!» — бу сөзләр чоқум Моаб бәглириниң Зиондин башпанаһлиқ соришини көрситиду. «...Мениң Моабдики мусапирлиримни өзиңиз билән биллә турғузғайсиз, ... башпанаһ болғайсиз!» — мошу сөзләр (йәнә 3- вә 4- айәттиң биринчи йерими) бәлким Моабниң әлчилириниң (Йәшәя пәйғәмбәр бешарити билән алдин-ала ейтқан) сөзлириду. Улар қоғланғанлар үчүн Исраилдин башпанаһлиқ сораиду. 4-айәттиң иккинчи йерими вә 5-айәт бәлким Худаниң (Йәшәя пәйғәмбәр арқилиқ) бәргән жавави. Демәк, Исраил Қутқузғучи-Мәсиһ арқилиқ Моаб үчүн башпанаһ болиду (бирақ Моаб тәкәббурлуғидин Худаниң илтипатини рәт қилиду — төвәндики 5-14-айәтләрни көрүң). □ **16:5** «Өтүнүшүңлар тоғра, чүнки әзгүчи йоқилиду, һалакәт йоқ болиду, әзгүчиләрниң һәммиси зиминдин йоқилиду» — бу сөзләр, шүбһисизки, Худаниң Моаб бәглиригә бәргән вәдисидур. «Өтүнүшүңлар тоғра» дегән сөз ибраний текстидә йоқ. Бирақ бизниңчә «чүнки» дегән сөз мошуларниң мәнәсини ичигә алиду. Худа Моабниң өзидин башпанаһлиқни өтүнүшини қарши алидидиғанлиғини Йәшәя пәйғәмбәр арқилиқ билдүриду. Әпсуски, улар тәкәббурлуқтин рәт қилиду. (6-14-айәтләрни көрүң). «Давутниң чедири» — кәлгүси Исраилға вә аләмгә болидиған Мәсиһ-Падиша чоқум Давутниң жәмәтидин болиду. «Давутниң чедири» әслидә Йерусалимда тикилип муһим бир ибадәт орнини («2Сам.» 6:18), яки Давутниң өз өйини көрсәтсә керәк. ■ **16:5** Йәш. 9:6; Дан. 7:14, 27; Мик. 4:7; Луқа 1:33 ■ **16:6** Йәр. 48:29, 30 □ **16:7** «Кир-Һарәсәт» — 12-айәттә «Кир-Һарәс»му дәп атилиду. «кишмиш пошкаллири» — «һош.» 3:1ни көрүң. Башқа бир хил тәржимиси: — «һуллири».

Әлләрниң әмирлири униң сәрхил өсүмлүклирини бузуп чәйләйду;

Улар әслидә Язәргичә йетип, чөл-далаларни кәзгән еди;

Пеләклири созулуп, «Өлүк Деңиз»ниң нерисиға йәтти. □ ■

⁹ Шуңа Мән Язәрниң зар-жиғиси билән биллә Сибмаһниң үзүм тели үчүн жиғлаймән;

И һәшбон, Елеалаһ, Өз көз яшлирим билән силәрни суғиримән!

Чүнки язлиқ мевилириңгә, һосулуң үстигә тәнтәнә бир сада яңритилиду. □ ■

¹⁰ Хошаллиқ мевилик бағлардин мәһрум қилинип,

Шатлиқму йоқ қилиниду;

Үзүмзарлиқларда нә нахша авазлири аңланмайду,

Нә тәнтәнә қилинмайду;

Дәссигүчиләр үзүм көлчәклирини чәйлимәйду.

Чүнки Мән үзүм көлчәклиридики хошал вақирашларни тохтаттим. □

¹¹ Шуңа ич-бағрилирим Моаб үчүн чалған чилтардәк ағрип муңлуқ яңрайду,

Ичим Кир-Һәрәсдикиләр үчүнму шундақ;

¹² Шундақ болидуки, Моаб өзини упритип дуа қилғили өзиниң «жуқури орни»ға чиқип кәлгәндә,

Яки дуа қилғили «муқәддәс өйи»гә киргәндә,

У мувәппәқийәткә еришәлмәйду. ■

¹³ Мана мошу сөзләрни Пәрвәрдигар Моаб тоғрилиқ бурун ейтқан.

¹⁴ Бирақ һазир Пәрвәрдигар шундақ дәйду: —

«Үч жил ичидә мәдикар һесаплиғандәк,

Моабниң көплигән қошун-аһалиси болғини билән,

Униң пәхирләнгән шөһрити йәксан болиду;

Уларниң қалдуқлири болса интайин аз вә һалсиз болиду». □

17

Дәмәшқ вә Әфраим тоғрилиқ бир бешарәт

¹ Дәмәшқ тоғрилиқ жүкләнгән вәһий: —

Мана, Дәмәшқ шәһәр болуп турувәрмәй, наһайити бир дога харабилиққа айландурулиду.

² Ароәрдики шәһәрләр адәмзатсиз болуп,

Қой падилириға қалдурулиду,

Улар теч-аман ятиду,

Уларни қорқутқидәк һеч бир адәмму көрүнмәйду.

³ Әфраимда болса, қорғанлиқ шәһәрләр йоқилиду,

Дәмәшқниң шаһанә һоқуқи,

Сурийәниң қалдуқлири йоқилиду;

Улар «Исраилниң шөһрити»дәк йоқ болиду.

□ **16:8** «Язәр» — Моабниң шималий чегарасиниң нерисидирақ, шәриқ тәрипи «чөл-далалар», ғәрип тәрипи «(Өлүк) Деңиз». Демәк, Моаб хилвәт жай болғини билән хелә жирақларға тәсири болған бир мәмликәткә айланған. ■ **16:8**

Йәр. 48:32, 33 □ **16:9** «Шуңа Мән Язәрниң зар-жиғиси билән биллә Сибмаһниң үзүм тели үчүн жиғлаймән» — 10-айәттики сөзлигүчи Худа болған екән («Мән ..тохтитимән...»), 9-айәттики сөзлигүчиму шүбһисизки Худаниң Өзидур. Бу адәмни һәйран қалдуриду. Худа Язәрдикиләрни жазалайду; шуниң билән улар Сибмаһдики йоқап кәткән үзүмзарлар үчүн жиғлайду. Худа уларни жазалаши билән тәң Өзимү қайғуриду. «Һосулуң үстигә тәнтәнә бир сада яңритилиду» — адәттә һосул алғанда хошаллиқтин вақирашлар болиду, әлвәттә. Бирақ мошу йәрдә, дүшмининиң ғәлибисидин кейинки тәнтәнә вақирашлар көрситилиду. Башқа бир хил тәржимиси: «... һосулуңға болған тәнтәнә садаси яңраштин тохтиди».

■ **16:9** Йәр. 48:32 □ **16:10** «Дәссигүчиләр» — үзүм шараби чиқириш үчүн үзүмләрни көлчәккә қоюп дөссәйдиған адәмләр. ■ **16:12** Қан. 32:37, 38, 39 □ **16:14** «мәдикар һесаплиғандәк...» — мәдикар ишлигән вақитни интайин тоғрилиқ билән һесаплайду, әлвәттә — демәк, мошу «үч жил», кәмму әмәс, артуқму әмәс дәл үч жилни билдүриду.

— дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.□

⁴ Шу күни шундақ болидуки, Якупниң шөһрити суслишип, Тенидики семиз әтләр сизип кетиду.

⁵ Уларниң һали болса ормичи буғдай орғандин кейин,

Йәни билиги билән жиғип орғандин кейин,

Һәтта Рәфайим жилғисида адәмләр башақларни тәргәндин кейинки һаләткә охшаш, қалғини йоқ дейәрлик болиду;□

⁶ Һалбуки, йәнә азрақ тәргидәк башақ,

Зәйтун дәриғи силкинғәндин кейин,

Әң учида икки-үч тал мевә,

Көп мевилигән шахлирида төрт-бәш тал мевә қалдурулиду,

— дәйду Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигар.

⁷ — Шу күни инсан болса Яратқучисиға нәзирини тикиду,

Көзи Исраилдики Муқәддәс Болғучида болиду.

⁸ Улар өз қурбанғаһлириға, йәни өз қоли билән ясиғанлириға,

Яки бармақлири билән шәкилләндүргәнлиригә һеч қаримайду,

Нә «Ашәраһ»ларға нә «күн түврүклири»гә һеч үмүт бағлимайду.□

⁹ Шу күнидә униң қорғанлиқ шәһәрлири,

Әслидики Исраилларниң алдида чатқаллиққа вә тақир тағларға айландурулған харабә шәһәрләрдәк,

Һәммиси вәйран болуп кетиду. □

¹⁰ Чүнки нижәтиң болған Худани унтуп қалдиң,

Күчүң болған «Қорам Таш Болғучи»ни әслимидиң;

Шуңа сән «сәрхил» өсүмлүкләрни тикип қойғиниң билән,

Вә яқа жуттики үзүм таллирини тиккиниң билән,□

¹¹ Уларни тиккән күнила яшартқиниң билән,

Тиккән әтисила уларни чечәкләтқиниң билән,

Һосулиға еришкән күнидә, у пәкәт бир патман давалиғусиз қайғу-һәсрәт болиду, халас!□

¹² Һәй! Көп хәлиқләрниң чуқан-сүрәнлири!

Улар деңиз-океанларни урғутуп долқунлардәк шавқунларни көтириду,

□ **17:3** «Улар «Исраилниң шөһрити»дәк йоқ болиду» — сөзмүсөз тәржимә қилғанда, «Улар Исраилниң шөһритидәк болиду». Ойлаймизки, мошу сөз кинайилик гәп болуп: — «шөһрити йоқ» дегәнлик (4-айәтни көрүң). Бәзи алимлар, кәлгүсидә Исраилниң шөһрити әслигә кәлтүрүлиду, шуңа Дәмәшқниңму шөһрити болиду, дәп қарайду. □ **17:5**

«Уларниң һали болса ормичи буғдай орғандин кейин, йәни билиги билән жиғип орғандин кейин, ... қалғини йоқ дейәрлик болиду» — демәк, ормичи әгәр билигини ишлитип орса, наһайити аз башақлар қелип қалиду; Рәфайим (Рәфайийларниң) жилғиси Йерусалимниң жәнуп тәрипидә, у йәргә кәмбәғәлләр берип ормичилар қалдурулған буғдайни терәтти; әлвәттә тәргәндин кейин қалған буғдай «йоқ дейәрлик» болиду; Худаниң жазаси билән Әфраимниң адәмлири, шөһрити, һәммиси охшашла «йоқ дейәрлик» болиду. Мошу балаю-апәтләр Асурийә империйәсиниң бир нәччә қетимлиқ тажавузлири билән уларниң бешиға кәлди. Ахирида Асурийә Әфраимдики көп аһалини сүргүн қилди (миләдийәдин илгәрки 722-жили). □ **17:8** «Улар өз қурбанғаһлириға... нә «Ашәраһ»ларға нә «күн түврүклири»гә һеч үмүт бағлимайду» — мошу әйәттики қурбанғаһлар вә «күн түврүклири», шүбһисизки, бутларға чоқунушта ишлитидигән нәрсиләр. «Ашәраһлар» дегән бутлар бәлким бутпәрәсликкә бегишланған дәрәқликләр еди. Дәрәқләр бәлким «аял мәбуд» шәклидә оюлған яки нәқишләнгән болса керәк. Адәмләрниң хияллирида, мошу мәбуд «зиминни мунбәтлик қилармиш» вә «аялларни туғумчан қилармиш». Буларға чоқунуш адәтлириниң һәр хил жинсий әхлақсизлиқ билән мунасивити бар еди.

Шу сөзләргә қариганда аз бир қисим Әфраимдикиләр Худағила үмүт-ишәш бағлайду. Бешарәтниң бир қетимлиқ әмәлгә ашурулушини «2Тар.» 30-31-баптин, 34:9-айәттинму көргили болиду. □ **17:9** «әслидики Исраилларниң алдида чатқаллиққа вә тақир тағларға айландурулған харабә шәһәрләрдәк...» — мошу кона «харабә шәһәрләр», Йәшуа пәйғәмбәрниң йетәкчилигидә, Исраиллар Худаға тайинип зиминни ишғал қилғанда вәйран қилинған еди. Шу харабә кона шәһәрләр уларға Худаға тайиниш керәклигини әслитиши керәк еди. □ **17:10** «Шуңа сән «сәрхил» өсүмлүкләрни тикип қойғиниң билән, вә яқа жуттики үзүм таллирини тиккиниң билән,...» — мошу әйәттики «өсүмлүкләр» хурапийлиқ билән тикилгән, адәмни бай қилидигән яки раваж тапқузидигән «сәһрий өсүмлүкләр»миш. □ **17:11** «Һосулиға еришкән күнидә, у пәкәт бир патман давалиғусиз қайғу-һәсрәт болиду, халас!» — пүткүл әйәтниң башқа бир нәччә хил тәржимиси болуши мүмкин.

Аһ, әлләрниң қайнам-ташқинлири!

Долқунланған күчлүк сулардәк улар қайнам-ташқинларни көтириду.

¹³ Әлләр улуқ суларниң қайнам-ташқинлиридәк долқунлинип кетиду;

Бирақ У уларниң дәккисини бериши биләнла, улар жираққа бәдәр кечип кетиду.

Улар тағдики от-чөпләрниң топа-топанлири шамалда жирақларға учуруветилгәндәк,

Қара қуюн алдида чаң-тозаңлар қуюн болғандәк һайдиветилиду!■

¹⁴ Кәчтә — вәһимә!

Таң сәһәрдә — йоқ бирақ!

Мана бизни булап кәткәнләрниң несивиси,

Биздин олжа-ғәниймәт еливалғанларниң ақивитидур!

18

Йәшәяниң Ефиопийидин кәлгән әлчиләргә бәргән бешарити

¹⁻² Аһ, Ефиопийә дәриялириниң бойлиридики қанатларниң вижилдиған авазлири билән қапланған йәр-зимин! —

Сән қомуш кемиләр үстидә әлчиләрни деңиздин өткүзүп әвәтисән;

— И йәл тапан хәвәрчиләр,

Егиз бойлуқ һәм силиқ терилик бир әлгә,

Жирақ-йеқинларға қорқунуч болидиған бир милләткә,

Зимини дәриялар тәрипидин бөлүнгән,

Күчлүк, тажавузчи бир әлгә қайтип бериңлар!□

³ Жаһанда туруватқанларниң һәммиси,

Жимики йәр йүзидикиләр!

Тағларда бир туғ көтирилгәндила,

Көрүңлар!

Канай челинғәндила,

Аңлаңлар!□

⁴ Чүнки Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: —

Мән течлиқта туримән,

Нур үстидә ялилдап турған иссиқтәк,

Иссиқ һосул мәзгилидики шәбнәмлик булуттәк,

Өз туралғумда күзитимән;□

⁵ Чүнки һосул елиш алдида,

Үзүм чечәклигәндин кейин,

■ **17:13** Аюп 21:18; зәб. 1:4; 34:5; 83:14-16; һош. 13:3 □ **18:1-2** «Аһ, Ефиопийә дәриялириниң бойлиридики қанатларниң вижилдиған авазлири билән қапланған йәр-зимин!» — миладийәдин илгәрки 715-жили, Ефиопийәниң падишаси Пианқи Мисирни ишғал қилип йеңи бир сулалени (Мисирдики 25-сулалә) бәрпа қилғандин кейин, Асурийә империйәсигә қарши бир иттипақни шәкилләндүрүш үмүтидә, оттура шәриқтики барлиқ дөләтләргә әлчиләрни әвәтти. Мошу бабта Йәшәя әлчиләрниң алдиға келип, уларни қайтурмақчи болуп, жуқуриқи хәвәрни йәткүзиди. «И йәл тапан хәвәрчиләр, егиз бойлуқ һәм силиқ терилик бир әлгә, ...зимини дәриялар тәрипидин бөлүнгән, күчлүк, тажавузчи бир әлгә қайтип бериңлар!» — Йәшәя пәйғәмбәр әлчиләрни өз дөлитигә (Ефиопийиликләр егиз бойлуқ, силиқ терилик, әшәддий бир хәлиқ еди) қайтишни дәвәт қилиду. У улар арқилиқ йәнә, кәлгүсидә пүткүл дуния Пәрвәрдигарға бойсуниду, дәп жақалимақчи. Шуниң билән тәң, у Йерусалимдикиләргә мошу иттипақниң пайдисизлигини, Пәрвәрдигарға таянмиса һәммә ишлириниң қуруқ болидиғанлигини дәвәтиду, әлвәттә. □ **18:3** ... «туғ» ... «канай» — буларниң немини билдүридиғанлигини билиш үчүн, 11-бап һәм 27-бапни көрүң. «Туғ» һәм қутулуш бәлгүси һәм дуниядики әң ахирқи уруш билән мунасивәтлик. канай Худаниң өз қовмини өзигә қақиршиққа ишлитилиду. □ **18:4** «Мән течлиқта туримән, нур үстидә ялилдап турған иссиқтәк, иссиқ һосул мәзгилидики шәбнәмлик булуттәк, өз туралғумда күзитимән» — иссиқ һәм шәбнәм гаһида көрүнмигини билән, уларниң һосулға болған тәсири наһайити күчлүктур. Худаму охшашла дайим «тинич» һәм көрүнмәйду; у һеч немини демигәндәк яки қилмиғандәк туриду. Бу дуниядики нурғун ишлар худасиз қилинғандәк болғини билән (демәк, Худаниң күч-қудрити шу ишларға керәк әмәстәк турғини билән), Худа һаман өз хәлқи билән биллә болиду, һәммә ишларниң арқисидә туриду һәм бәлгүләнгән вақитта қолини созиду (5- һәм 6-айәтни көрүң).

Чечәкләр үзүм болғанда,

У путиғучи пичақлар билән бихларни кесип,
Һәм шахлирини кесип ташлайду. □

⁶ Улар жиғиштурулуп тағдики алғур қушларға,

Йәр йүзидики һайванларға қалдурулиду.

Алғур қушлар улардин озуклинип язни өткүзиду,

Йәр йүзидики һайванлар улар билән қишни өткүзиду. □

⁷ Шу күнидә самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарға бир соғат елип келиниду;

Йәни егиз бойлуқ һәм силиқ терилик бир милләттин,

Жиһрақ-йеқинларға қорқунуч болидиған бир әлдин,

Зимини дәриялар тәрипидин бөлүнгән,

Күчлүк, тажавузчи бир милләттин берилиду;

Самави қошунларниң Сәрдари Пәрвәрдигарниң нами болған жайға,

Йәни Зион теғиға елип келиниду. □

19

Мисир җазалинип, тәрбийә берилип сақайтилиду вә Худаға ибадәт қилиду

¹ Мисир тоғрилиқ жүкләнгән вәһий: —

Мана, Пәрвәрдигар тез учидиған булут үстигә минип,

Мисирға йетип келиду;

Мисирдики бутлар униң алдида тәвренип кетиду,

Мисирниң жүриги болса ичидин ерип кетиду.

² — «Вә Мән Мисирлиқларни бир-биригә қарши қутритимән;

Уларниң һәммиси өз қериндашлириға қарши туришиду,

Өз хошнилири биләнму соқишиду;

Шәһәр билән шәһәр,

Падишаһлиқ билән падишалиқ бир-биригә қарши уришиду;

³ Вә Мисирниң роһи өз ичидин йоқап кетиду;

Мән уларни мәслиһәтсиз қалдурумән;

Шуңа улар бутларни вә әрваһларни,

Әрваһларни чақирғучиларни һәм палчиларни издәп мәслиһәт сорайду;

⁴ Мән Мисирлиқларни рәһимсиз бир һөкүмранниң қолиға тапшурумән;

Әшәддий бир падиша уларниң үстидин һөкүмранлиқ қилиду» — дәп җакалайду самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар; □

⁵ Һәм сулар «деңиз»дин йоқайду,

Дәрияси қағжирап пүтүнләй қуруп кетиду; □

□ **18:5** «Һосул елиш алдида, ... чечәкләр үзүм болғанда, У путиғучи пичақлар билән бихларни кесип, һәм шахлирини кесип ташлайду» — демәк, мошу дунядики һөкүмдарлар «Һосул, йәни дунядики барлиқ әл-жутлар бизниңки» дегәндә, Худа туюқсиз һәммисини уларниң қолидин елип ташлап уларни йәргә қаритип қойиду. □ **18:6**

«... Алғур қушлар улардин озуклинип язни өткүзиду, йәр йүзидики һайванлар улар билән қишни өткүзиду» — бу иш вақитлиқ әмәс, бәлки Худаниң мошу дунядики һөкүмдарлардин һоқуқни тартивелип, уларниң уруш-җедәллирини ахирлаштуруп, дунядики һайванларға түгимәс арамлиқ беридиғанлиғини билдүриду. □ **18:7** «Шу күнидә ...

Пәрвәрдигарға бир соғат елип келиниду... Пәрвәрдигарниң нами болған жайға, йәни Зион теғиға елип келиниду» — демәк, Ефиопийәликләр Худани тонуйду һәм Худаға қилған ибадити қобул қилиниду. Шүбһисизки, улар мошу йәрдә өзила әмәс, бәлки дунядики барлиқ милләтләргә вәкил болуп, Пәрвәрдигарға беқиниду. □ **19:4** «мән Мисирлиқларни рәһимсиз бир һөкүмранниң қолиға тапшурумән...» — мошу бешарәтни бәлким авал Ефиопийәлик Пианқи

(миладийәдин илгәрки 715-жили), Асурийәлик Саргон (20-бапни көрүң), Асурийәлик Сәннахериб вә яки кейинки Парс падишалири Камбис (миладийәдин илгәрки 525-жили), андин Атаксәрксис (ИИИ) «Оқус» қатарлиқлар (миладийәдин илгәрки 343-жили) тәрипидин әмәлгә ашурулған еди. □ **19:5** «сулар «деңиз»дин йоқайду» — мошу йәрдә «деңиз»

Нил дәриясини көрситиду.

6 Дәрияларни сесиқчилик қаплайду,
Мисирниң өстәң-қаналлири қағжирап түгәйду;
Қошушлар һәм йекәнләр солишиду;

7 Нил дәрияси бойидики йәрләр,
Нил дәриясиниң қуюлуш ағзидики йәрләр гиясиз қалиду,
Нил дәрияси бойидики зираәтләрниң һәммиси қуруп, тозуп, йоқилиду.

8 Белиқчилар болса зар қақшайду;
Нил дәриясиға қармақ ташлиғучиларниң һәммиси налә көтириду;
Суларниң үстигә тор йағучиларниң беши саңгилап кетиду.

9 Зиғирчилар һәм либас тоқуғучилар хижаләтчиликтә қалиду,

10 Жәмийәтниң «түврүк»лири парә-парә болуп,
Мәдикарларниң көңлиму йерим болиду.

11 Толиму ахмақ Зоан шәһириниң әмәлдарлири!
Пирәвнниң әң дана мәслиһәтчилиридин әхмиқанә мәслиһәтләр чиқиду!
Силәр қандақму Пирәвнгә: —

«Мән болсам даналарниң әвлади,
Қедимки падишаларниң нәслидурмән!» — дәватқансиләр техи?□

12 Мисир, сениң данишмәнлириң һазир қени?

Улар данишмән болса, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң Мисир тоғрилиқ немиләрни көңлигә пүккәнлигини саңа аян қилсун!

13 Зоан шәһириниң әмәлдарлири наданлашти,
Мәмфис шәһириниң әмәлдарлири алдинип кәтти;
Мисир қәбилилириниң «бүжәк таш»лири болса уларни езиқтуруп қойди.□

14 Пәрвәрдигар уларниң арасиға бир қаймуқтурғучи роһни арилаштуриветти;
Шуңа бириси мәс болуп өз қусуғида тейилип әләң-сәләң болғандәк,
Улар Мисирдикиләрни һәр бир ишида әләң-сәләң қиливетти.

15 Шуниң билән Мисирға,
Баш, қуйруқ, палма шехи яки қошушлар қилалиғидәк һеч қандақ амал қалмайду. □ ■

16 Шу күни Мисирдикиләр қиз-аялларға охшап қалиду,
Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар қолини уларниң үстигә тәңлиши билән титрәп қорқиду,

17 һәмдә Йәһуда зимини болса Мисирға вәһимә болуп қалиду;
Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигарниң бекиткән ирадиси түпәйлидин,

Йәни Униң өзлиригә қаритилған ирадиси түпәйлидин,
Кимгә Йәһуданиң геппи қилинсила шу чөчүйду.

18 Шу күни Қанаанниң тили сөзләйдигән,
Вә самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарға беқинип садиқлиқ қәсими қилидигән Мисирниң бәш шәһири болиду;

Улардин бири «һалак шәһири» дәп атилиду.□ ■

19 Шу күни Мисирниң зимини оттурисида Пәрвәрдигарға аталған бир қурбанғаһ,
Һәм чегарасида Пәрвәрдигарға аталған бир түврүк болиду.

20 Булар болса самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарға һәм бәлгү һәм шаһит болиду;

□ **19:11** «Пирәвн» — Мисир падишалариниң дәвир-дәвиргичә ишләткән унвани. «Мән болсам... қедимки падишаларниң нәслидурмән!» — Мисирниң өрп-адәтлири бойичә, падишаниң мәслиһәтчилириниң һәммиси жуқури тәбиқилик яки падиша жәмәтидин болуши керәк еди. □ **19:13** «Мәмфис» — яки «Ноф». «Мисир қәбилилириниң «бүжәк таш»лири» — бәлким Мисир жәмийитидики мөтивәрләрду.

□ **19:15** «Баш, қуйруқ, палма шехи, қошуш» — бәлким Мисир жәмийитидики һәр хил тәбиқидики адәмләрни билдүриду. ■ **19:15** Йәш. 9:13

□ **19:18** «Қанаанниң тили» — «Қанаан» Пәләстин, йәни Израилниң зимини, һазирқи «Израилийә»ни көрситиду. Шуңа улар ибраний тилини сезлишиду. ■ **19:18** Қан. 10:20; Йәр. 12:16

Чүнки эзгүчиләр түпәйлидин улар Пәрвәрдигарға налә көтәргән болиду;
 У уларни әркинликкә чиқиридиған бир қутқузғучи һәм қоғдигучини әвәтиду. □
 21 Пәрвәрдигар Мисирлиқларға тонутулуп аян қилиниду;
 Шу күни Мисир Пәрвәрдигарни тонуйду;
 Улар униңға қурбанлиқ ашлиқ һәдийәлири билән ибадәт қилиду;
 Улар Пәрвәрдигарға қәсәм ичиду вә униңға әмәл қилиду. ■
 22 Пәрвәрдигар Мисирни уриду;
 У уларни уриду һәм сақайтиду;
 Шуниң билән улар Пәрвәрдигарниң йениға қайтиду,
 У уларниң дуа-тилавитини қобул қилип уларни сақайтиду.
 23 Шу күни Мисирдин Асурийәгә маңидиған, егиз көтирилгән түз йол ечилиду;
 Асурийәликләр Мисирға кириду,
 Мисирлиқлар Асурийәгә кириду;
 Мисир Асурийә билән биллә Худаниң хизмәт-ибадитидә болиду. □
 24 Шу күни Израил Мисир вә Асурийә билән бир болуп,
 Үчиси, йәр йүзидикиләргә бәхит йәткүзгүчиләр болиду.
 25 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар уларға бәхит ата қилип: —
 «Хәлқим болған Мисирға,
 Өз қолумниң ижади болған Асурийәгә
 Вә Өз мирасим болған Израилға бәхит яр болсун!» — дәйду. □

20

Мисир тоғрилиқ йәнә бир бешарәт

1 Асурийәниң сәрдари болған «Тартан» Ашдод шәһиригә келип муһасирә қилған жили Асурийә падишаси Саргон уни әвәткән (у Ашдодқа қарши жәнә қилип уни ишғал қилди): — □
 2 — Шу чағда Пәрвәрдигар Амосниң оғли Йәшәя арқилиқ сөз қилған еди.
 У униңға: —
 «Чатриқиңдин бөз ич тамбилиңни селивәт, путундики кәшиңни селивәт» — дегән еди;

□ **19:20** «Булар .. Пәрвәрдигарға һәм бәлгү һәм шаһит болиду; чүнки эзгүчиләр түпәйлидин улар Пәрвәрдигарға налә көтәргән болиду; у уларни әркинликкә чиқиридиған бир қутқузғучи һәм қоғдигучини әвәтиду...» — (18-22-айәтләр) — Мошу айәтләрдә бешарәт бәлким ахирқи заманда әмәлгә ашурулиду. Бәзи алимлар бешарәтләр миладийәдин илгәрки 4-1-әсирләрдә «қисмән әмәлгә ашурулған» дәп қарайду. Шу заманларда Мисир нурғун Йәһудий мусапирларни қобул қилип, уларға Мисирниң чегарисиға йеқин жайда йеңи бир ибадәтханини курушқа йол қойди вә һәтта уни курушқа ярдәм бәрди. Миладийәдин кейин Мисирдики мәсиһий жамаәтләрму наһайити көп болған. ■ **19:21** Мал. 1:11 □ **19:23** «Шу күни Мисирдин Асурийәгә маңидиған, егиз көтирилгән түз йол ечилиду...» — мошу йол хелиһәм мөвжүт. Бирақ Израил һәм Мисир вә Сурийәләр оттурисидики мунасивәт яхши болмиғачқа, йол узундин буян етиклик һаләттә турмақта. □ **19:25** «Хәлқим болған Мисирға, Өз қолумниң ижади болған Асурийәгә вә Өз мирасим болған Израилға бәхит яр болсун!» — пикримизчә мошу бешарәтниң (1-25-айәтләрниң) ахирқи қисми («шу күни Мисирдикиләр қиз-аялларға охшап қалиду...» йәни 16-айәттин башлап) теһи әмәлгә ашурулмиған. Йәшәяниң дәвридикиләр үчүн, бу бешарәт уларниң Мисирға қошулушқа болмайдиганлиғини билдүргән; бундақ қилиш Пәрвәрдигарға ишәнмәсликкә баравәр. Бешарәттә, улар Мисирға әмәс, бәлки Мисир өзлиригә беқинди болиду, дейилиду. Ахирда Худа Мисирлиқларни Израиллар қорқидиған Асурийәликләр билән биллә Өзигә, шундақла Израилға беқиндуриду. □ **20:1** «Асурийәниң сәрдари болған «Тартан» Ашдод шәһиригә келип муһасирә қилған жили» — миладийәдин илгәрки 715-жили Филистийләрниң бир пайтәхти болған Ашдод Мисирниң қутритиши билән Асурийә империйәсидики асарәтләрни бузуп исян көтәрди. Икки жил ичидә улар йәнә мәглуп болди. Мисир тохтимай уларни қутритип, қураллиқ ярдәм беришни вәдә қилип, әлчиләрни Моабқа, Едом һәм Йәһудаға әвәтти, Асурийә империйәсигә қарши бир иттипақни оттураға чиқармақчи болди. Бирақ миладийәдин илгәрки 711-жили Асурийә империйәси Ашдод шәһирини ишғал қилди. Мисир уларға һеч ярдәм қилмиди. Худа Йәшәя арқилиқ Израилға худасиз, таянчисиз Мисирға тайинишниң тоғра әмәслиғини һәм мундақ қилишниң бәһудә иш экәнлиғини көрситиду.

У шундақ қилди; ялаңач вә ялаң аяғ меңип жүрди. □

³ Вә Пәрвәрдигар ахирида мундақ деди: —

«Мениң қулум Йәшәя Мисир вә Ефиопийә тоғрилиқ хәвәр беридиған бешарәт һәм карамәт сүпитидә болуш үчүн ялаңач һәм ялаң аяғ үч жил меңип жүргәндәк, ⁴ Охшашла Мисирлиқ әсирләр вә Ефиопийәлик сүргүнләр яш болсун, қери болсун, ялаңач һәм ялаң аяғ, касиси очуқ һалда Асурийә падишаси тәрипидин Мисирни шәрмәндиликтә қалдуруп, ялап епкетилиду.

□ ⁵ Улар болса қорқушуп, өз таянчиси болған Ефиопийәдин вә пәхри болған Мисирдин үмүтсизлинип кетиду. ⁶ Шуниң билән бу деңиз бойидикиләр: —

«Мана бу Асурийә падишасиниң вәсвәсидин қорқуп башпанаһлиқ издәп барған таянчимизғу, бизләр әнди қандақму қутулалаймиз?» — дейишиду». □

21

Бабил тоғрисида йәнә бир бешарәт

¹ «Деңизниң чөл-баявини» тоғрисида жүкләнгән бир вәһий: —

«Жәнуп тәрәптә қоюнтазлар өтүп кетиватқандәк,

Дәһшәтлик зиминдин бир немиләр келиватиду!». □

Йәшәяниң сөз қилиши

² — Азаплиқ бир вәһий-көрүнүш маңа аян қилинди;

Хаин хаинлиқ қиливатиду,

Булаңчи булаңчилик қиливатиду.

«И Елам, орнуңдин тур, чиқ!

Медиа, муһасирә қилип қоршивал!»

□ **20:2** «Шу чағда Пәрвәрдигар Амосниң оғли Йәшәя арқилиқ сөз қилған еди..» — мошу 20-баптики бешарәт наһайити қисқа вақит ичидә әмәлгә ашурулған. Бешарәтниң әмәлгә ашурулишини көргән кишиләр жуқуриқи 19-баптики ахирқи заманларни көрситидиған (Асурийә вә Мисир тоғрилиқ) бешарәтниң ахирида муқәррәр әмәлгә ашурулидиғанлиғидин һеч гуман қилмаслиғи керәк. «Пәрвәрдигар ... униңға: — «Чатриқиндин бөз ич тамбилиңни селивәт...» дегән еди. У шундақ қилди; ялаңач вә ялаң аяғ меңип жүрди» — буниндин көрүшкә болидуки, Йәшәя адәттә бөз кийим кийип жүридиған болуши мүмкин. Йәшәяниң һәқиқәтән «қипялаңач» яки пәқәт «калтә иштанлиқ» екәнлигигә бир немә дейиш тәс. □

□ **20:4** «Мисирлиқ әсирләр вә ефиопийәлик сүргүнләр яш болсун, қери болсун... касиси очуқ һалда Асурийә падишаси тәрипидин ... ялап епкетилиду» — шу бешарәт бәлким 701-жили, йәни Асурийә билән Мисир соқушқан Әлтәкәһ дегән йәрдә болған жәңдә әмәлгә ашурулған. Асурийә Мисирдики һәм Ефиопийәдики нурғун әсирләрни епкәткән. □ **20:6** «бу деңиз бойидикилири — Филистийәликләр һәм Йәһудалиқларни көрситиду.

□ **21:1** «Деңизниң чөл-баявини» — Бабилни көрситиду (9-айәтни көрүң). «Деңиз» болса, мошу йәрдә Бабил шәһири жайлашқан, наһайити кәң Әфрат дәрјасини кәситиду. Әнди немишкә «деңизниң чөл-баявини» дейилиду? Йәшәя бәлким Бабилни кинайилиқ гәп билән мазақ қилиду; Бабил катта, бүйүк шәһәр болғини билән, һәқиқәт жәһитидин яки мәңгүлүк роһий байлиқлар жәһитидин ейтқанда наһайити бир чөл-баяван, халас.

Униң сәвәвидин көтирилгән һәммә налә-пәрядларни түгитивәттим.□

³ — Шуңа ич-бағрим ағриқ-азап билән толди,
Толғиғи тутқан аялның азаплиридәк,
Көргәнлиримдин толғинип кәттим,
Аңлиғинимдин паракәндә болдум.□

⁴ Шуңа көңлүм паракәндә болуп һасирап кәттим,
Мени дәһшәт қорқунуч басти;

У мән зоқ алидиған кечини сарасимә болидиған кечигә айландурди.□ ■

⁵ Улар дәстихан вә гиләм-көрпиләрниму салиду;
Улар йейишиду, ичишиду;

«Һәй есилзадиләр, орнуңлардин туруп қалқанни майлаңлар!»□

⁶ Чүнки Рәб маңа: —

«Барғин, көргәнлирини әйни бойичә ейтидиған бир күзәтчини тәхләп қойғин» — дегән еди.□

⁷ — «У жәң һарвулирини, жүп-жүп атлиқ әскәрләрни,

Жәң һарвулирини ешәкләр билән,

Жәң һарвулирини төгиләр билән көргәндә,

У диққәт билән, наһайити диққәт билән күзәтсун!»□

⁸ У жававән ширдәк товлиди: —

«Рәб, мән күзәт мунарида үзлүксиз күн бойи туримән,

□ **21:2** «Хаин хаинлиқ қиливатиду... булаңчилик қиливатиду» — шүбһисизки, Бабилның үзлүксиз қиливатқан қилмишлирини көрситиду. «И Елам, орнуңдин тур, чиқ! Медиа, муһасирә қилип қоршивал!» — икки имканийәт бар. Мошу бешарәт яки миладийәдин илгәрки 689-жили Асурийә императори Сәннахерибның Бабилға бесип кирип вәйран қилғанлиғини яки миладийәдин илгәрки 539-жили Парслар вә Медиалар Қорәш императориниң башчилиғида бесип киргәнлиғини көрситиду. Әгәр биринчи шәрһ тоғра болса, у чағда «Елам орнуңдин тур, чиқ! Медиа, муһасирә қилип қоршивал!» дегән сөзләрни Бабил падишаси Меродақ-Баладан өз иттипақдашлири Елам вә Медиаға ейтқан, бу сөзләр «Асурийәгә һужум қил!» дегән мәнидә болған болиду. У чағда Асурийәниң императори Сәннахериб мәғлуп болған. Кейин у қайтидин һужум қилип Бабилни ишғал қилди. Шу чағда у Бабилни пүтүнләй вәйран қилип, уларниң һәммә бутлириниму чекип парә-парә қилди. Иккинчи шәрһ тоғра болса, мошу сөзләр Қорәш өзиниң қошунлириға дегән гәп болиду (Бабилға һужум қил!). Бизниңчә болса бешарәт Қорәшниңки мошу һужумини көрситиду; бирақ икки қетимлиқ ишғал қилишниң һәммисидә охшашла Йәшәяниң көрсәткән көрсәтмиси, йәни «Бабилға ишәнмәңлар һәм таянмаңлар!» дегини тәкитлиниду. «Униң сәвәвидин көтирилгән һәммә налә-пәрядларни түгитивәттим» — бу әлвәттә Худаниң сөзи болуши керәк. Демәк, Бабилның хаинлиғи, тажавузчилик қилип олжа алғанлиғи, адилсизлиғи, рәһимсизлиғи қатарлиқлар түпәйлидин халайиқ қаттиқ налә-пәрядларни көтәргән еди; Худа уларниң налә-пәрядлириға Ххатимә бериду; чүнки У Бабилның өзини түгәштүргән еди. □ **21:3** «Шуңа ич-бағрим ағриқ-азап билән толди, ... аңлиғинимдин паракәндә болдум» — бу сөзләр әлвәттә пәйғәмбәрниң өзиниңки болуши керәк. Башқа бир хил тәржимиси «Мән азаптин толғинип қаралмидим; паракәндичиликтин һеч немини аңлалмидим». Бир жәһәттин Йәшәя пәйғәмбәр мошу көрүнүштә мәлум бир шәһәрниң Худа тәрипидин жазалинишини көриду, шундақла бәк азаплиниду. Бирақ башқа бир жәһәттин вә башқа бир дәриждә, Бабил шәһири пүткүл дуняға вәкил болса, у Худаниң қиямәт күнидә гунаниң өзини қандақ дәһшәтлик жазалишини көриду, шундақла интайин азаплиниду. Шүбһисизки, мошу бешарәттин елишимиз керәк болған савақ дәл мошудур. □ **21:4** «Мән зоқ алидиған кечә» — буни чүшиниш тәс; бәлким Худа Йәшәяға шу көрүнүшни көргүзгән кечидә у аяли билән биллә муһәббәтләшмәкчи болдимекин. ■ **21:4** Аюп 7:3 □ **21:5** «Улар дәстихан вә гиләм-көрпиләрниму салиду» — башқа бир хил тәржимиси «Дәстихан селиңлар, бир күзәтчи қоюңлар». «қалқан майлаңлар!» — бир хил уруш тәйярлиғи. Қалқан майланса қилич-һәйзиләр униңдин тейилип кетәтти. Шуңа Йәшәя мошу әйтәтә бәлким, Бабилиқлар зияпәттә олтарғинида, дүшмәнниң қошунлири йолға чиқип жүрүш қиливатқанлиғини көрситиду; шуңа зияпәтниң орниға, уруш тәйярлиғи қилишқа тоғра келәтти, дәп бешарәт бериду. Кейинки (6-10) әйтәтләрниму көрүң, Бабилиқларниң зияпәткә қатнишишқа интайин амрақлиғиниң даңқи чиққан еди. Миладийәдин илгәрки 539-жили, Бабил ордисидикиләр катта зияпәттә бихуд олтарған бир кечидә, Бабил шәһири Медиалиқлар тәрипидин ишғал қилинди (Тәвраттики «Даниял» 5-бапни көрүң).- □ **21:6** «әйни бойичә ейтидиған бир күзәтчи» — демәк, ишәшлик адәм. Бабилиқлар бихудлишип олтарғанлиғи түпәйлидин, Худа бәлким Йәшәяға кинайә қилип, улар үчүн бир күзәтчини бәлгүләп қоюш керәк, демәкчи. Бу «хиялий күзәтчи»ниң хәвәрлири 7-9-әйтәтләрдә хатирлиниду. □ **21:7** «У жәң һарвулирини, жүп-жүп атлиқ әскәрләрни,... көргәндә,...» — башқа бир хил тәржимиси: — «Бир қошун атлиқ әскәр жүп-жүп атлар билән,... көргәндә,...». «жәң һарвулирини төгиләр билән көргәндә,...» — Парс императори Қорәш жәң қилғанда төгиләрни дүшмән қошунлири ичигә һайдиветип, қалаймиқанчилик чиқиратти. У биринчи болуп ашундақ тактикин ишләткән.

Һәр кечидә күзәттә туримән; □ ■

⁹ — Вә мана, у жәң һарвулири жүп-жүп атлиқ әскәрләр билән келиватиду!»

Вә йәнә жавап берип шундақ дегән: —

Бабил болса жиқилди, жиқилип чүшти,

Вә У уларниң илаһлириниң һәр бир ойма мәбудлирини йәргә ташлап парә-парә қиливәтти!» □ ■

Худа йәнә Өзигә садиқ болғанларға тәсәлли бериду

¹⁰ — И Мениң тепилгән данлирим,

Мениң хаминимдики буғдайлирим,

Исраилниң Худаси, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигардин аңлиғанни силәргә ейтип бәрдим! □

Едом тоғрилиқ бир бешарәт

¹¹ «Думаһ» тоғрилиқ жүкләнгән вәһий;

Бириси Сеирдин келип мәндин: —

«И күзәтчи, кечиниң қанчилиги өтти? И күзәтчи, кечиниң қанчилиги өтти?» — дәп сорайду. □

¹² Күзәтчи жававән мундақ дәйду: —

«Сәһәр келиду, кечиму келиду;

Йәнә сориғиң болса, йәнә келип сора;

Йолуңдин қайтип маңа йеқин кәл!» □

Әрәбийә тоғрилиқ бир бешарәт

¹³ Әрәбийәниң кечиси тоғрилиқ жүкләнгән вәһий: —

□ **21:8** «Рәб, мән күзәт мунарида үзлүксиз күн бойи туримән, һәр кечидә күзәттә туримән» — бу сөзгә қариғанда, Бабилниң вәйран қилинишини үмүт қилидиғанлар узунрақ вақит күтүши керәк болиду. «Рәб» дегәнниң башқа хил тәржимиси: «И ғоҗам,...» ■ **21:8** һаб. 2:1 □ **21:9** «— Вә мана, у жәң һарвулири жүп-жүп атлиқ әскәрләр билән келиватиду!» — жуқуриқи изаһатни көрүң. Бәлким мошу йәрдә дүшмән қошунни ғәлибә билән қайтип берип, Бабилниң мәғлуп болуп йоқитилғанлиғи тоғрисида хәвәр йәткүзиду. «... У уларниң илаһлириниң һәр бир ойма мәбудлирини ... парә-парә қиливәтти!» — «У» бәлким Худаниң Өзи. ■ **21:9** Йәр. 25:12; 51:8; Вәһ. 14:8; 18:2 □ **21:10** «И Мениң тепилгән данлирим, Мениң хаминимдики буғдайлирим,...» — мошу икки ибарә Исраилниң Худаға садиқ болған, шундақла пәс орунда туридиған «қалдиси»ни көрситиду. Худаниң жаза-тәрбийилири ичидә жапа тартиш билән улар тавлинип, «сап буғдай»дәк болған. □ **21:11** «Думаһ» — болса ибраний тилида «сүкүт» дегән мәнидә. Уму Едомниң кичик бир йезиси. Бирақ мошу йәрдә Йәшәя йәнә «Едом» дегән исимни сөз оқни қилип тәтүрисицә «Думаһ» дәп атиған. Демәк, кәлгүсидә Едом көп иссиқ-соғақлар билән наһайити «сүкүт»лүк бир жай болуп қалиду. «Сеир» — Едомниң йәнә бир исми. «и күзәтчи, кечиниң қанчилиги өтти? И күзәтчи, кечиниң қанчилиги өтти?» — күзәтчи (яки жесәкчи)ниң вәзипилири биринчидин дүшмәнниң һужумлиридин хәвәр берип һәммә адәмни ойғитиш; иккинчидин тактакчилик қилип кечиниң қайси вақит болғанлиғини халайиққа уқтуруш еди. Күзәтчи мошу йәрдә шүбһисизки, Йәшәя пәйғәмбәрниң өзидур. Униңму мошу икки вәзиписи бар еди — халайиқни Худаниң жазасидин ағаһландуруш һәм шу жазаға қанчә узун болуп кәткәнлиги һәм униң қанчилик давамлишидиғанлиғи тоғрилиқ хәвәр йәткүзүш еди. Мошу йәрдә бәлким Едомдин чиққан бир әлчи келип Йәшәядин Едомни қаплап турған, қараңғу «кечә»дәк болған балау-апәтләр қачан түгәйду? — дәп сорайду. □ **21:12** «Күзәтчи жававән мундақ дәйду: ...» — жавапниң үч қисми бар: — (1) «сәһәр келиду». Демәк, мошу қараңғулуқ түгәйду — бирақ қачан түгәйдиғанлиғини демәйду. (2) «кечиму келиду» — Едомға, дуняға нур келиду (мәсилән 7:18, 18:2ни көрүң). Бирақ йәнә бир кечә келиду, у техиму қараңғу болуп, бәлким қиямәт күнлиридә болиду (мәсилән, 10:5, 13:10ни көрүң). Йәшәя мошу тоғрилиқ ағаһландуриду. (3) «сориғиң болса, ... маңа йеқин кәл!». Едом (жүмлидин бәлким башқа Йәһудий әмәсләр) мошу ишларни ениқлимақчи болған болса, әркинлик билән Худаниң йениға келишкә, Худадин беваситә яки пәйғәмбәрлиридин сорашқа тәклип қилиниду. Пәқәт өз йоллиридин товва қилип йенип кәсила, Худа уларни қобул қилиду.

«И Деданлиқларниң қарванлири, силәр Әрәбийәдики жаңгалда қонуп қалисиләр;□

14 Уссап кәткәнләргә су апирип бериңлар!

И Темадикиләр, нанлириңларни елип қачқанларни күтүвелиңлар!□

15 Чүнки улар қиличлардин,
Ғилаптин елинған қиличтин,
Керилгән оқядин,
Урушниң азавидин қачиду.

16 Чүнки Рәб маңа шундақ дегән: —

Бир жил ичидә мәдикар һесаплиғандәк,
Андин Кедарниң бар шәриви йоқилиду,□

17 Оқячиларниң қалдуқлири,

Йәни Кедарниң палван-батур болған оғуллири аз қалиду;

Чүнки Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси шундақ сөз қилған». □

22

Йерусалим тоғрилиқ бир бешарәт

1 Аламәт көрүнүш берилгән жилға тоғрисида жүкләнгән вәһий: —

Силәр һәммиңлар өгүзләрниң үстигә чиқивалғиниңлар зади немә қилғиниңлар?□

2 Силәр хошаллиқ дәбдәбисини көтиридиған,
Вараң-чуруңға толған жут,
Шатлинидиған шәһәр;

Силәрдин өлтүрүлгәнләр қилич билән чепилған әмәс,
Яки жәңләрдә өлгән әмәс;

3 Әмирлириңларниң һәммиси бирақла қечишти;

Улар оқясиз әсир болди;

Жираққа қачқан болсиму,

Силәрдин тепивелинғанларниң һәммиси бирликтә әсир болди.

□ **21:13 «Әрәбийәниң кечиси тоғрилиқ»** — ибраний тилида «Әрәбийә тоғрилиқ» һәм «кечидә» дегән икки мәнилик болған бир сөздур. Иккинчи мәнаси «кечидә» болған болуп, бәлким «Әрәбләрниң қараңғулук вақти»ни көрситиду. Әмәлийәттә (Әрәбләрниң тарихи анчә хатириләнмигән болғачқа) дәл қайси жилни көрсәткәнлигини һазирчә ениқ дәп берәлмәймиз. Миладийәдин илгәрки 715-жили Саргон ИИ Темадики қәбиләләр вә пүткүл «Әрәбийә йерим арили»ға қарши уруш қилған. Миладийәдин илгәрки 703-жили Әрәбләр Бабилдики Меродақ-Баладан билән иттипақ түзгән вә Асурийәлик Сәннахериб тәрипидин мәғлуп қилинип, қаттиқ зиян тартқан. Бешарәт бу чағларниң бирини көрсәтсә керәк. **«...жаңгалда қонуп қалисиләр»** — демәк, чоң йолдин жирақ, мәлум бир дүшмәнниң қорқунучидин пинһан жайда қонуш керәк. Деданлиқлар болса Әрәбләрниң бир қәбилиси. Тема уларниң бир қарвансарай шәһири. Дедан, Тема вә 16-айәттики Кедарниң қәйәрлигини билиш үчүн хәритиләрни көрүң. □ **21:14 «... Су апирип бериңлар! И Темадикиләр, нанлириңларни елип қачқанларни күтүвелиңлар!»** — Худа Йәшәя арқилиқ Әрәбләргә өз қериндашлириға ярдәм бериш керәклигини уқтуриду. Демәк, Әрәбләр пат йеқинда көп аваричиликкә йолуғиду (15-айәтни көрүң).

□ **21:16 «Бир жил ичидә мәдикар һесаплиғандәк,..»** — 16-бап, 14-айәттики изаһатни көрүң. Мәдикар ишлигән вақитни интайин тоғрилиқ билән һесаплайду, әлвәттә. □ **21:17 «Оқячиларниң қалдуқлири, йәни Кедарниң палван-батур болған оғуллири аз қалиду»** — Кедар болса Әрәбистандики чөллүкниң шимал тәрипидә яшиған бир қәбилә. Мошу бешарәтниң кәң мәнаси, шүбһисизки, Худаға ишәнмигәнләр өз-ара бир-биригә ярдәм беришкән болсиму, худасиз болғанлиғи үчүн бу ярдәм мәңгү давамлашмайду. Ахирғичә үзлүксиз келидиған, чеки йоқ мәдәтти болса пәқәт Пәрвәрдигардинла тапқили болиду. □ **22:1 «Аламәт көрүнүш берилгән жилға»** — интайин сирлиқ бир ибарә.

Шүбһисизки, у Йерусалимға қаритилиду (10-айәтни вә төвәндикиләрниму көрүң). Йерусалим Сион тегиниң үстидә болсиму, тағлар билән оралған болуп, жилғиға жайлашқан дәп һесаплиғили болиду. Бирақ бу ибарә немини билдүриду? Йәшәя вә башқа пәйғәмбәрләр әлвәттә Йерусалимда нурғун «ғайипанә аламәтләр» яки «аламәт көрүнүшләр»ни көргән. Шуңа мәзкур ибарә нурғун «ғайипанә аламәтләр» вә бешарәтләрниң темиси болған, Худа сөйгән Йерусалимни көрситиду; йәнә келип, «жилға» төвән болуп, «хар болуш» яки «кичик пеиллик»ни билдүриду; Худа бешарәтләр вәһий қилса, уларни пәқәт кичик пеилларғила йәткүзиду. Бирақ -2-14-айәтләр бойичә, Йерусалимдикиләр Худаниң ағаһлириға кичик пеил болмай, әксичә ерән қилмай тәкәббурлишип кәткән.

⁴ Шуңа мән: —

«Нәзириңларни мениңдин елиңлар;
Мени қаттиқ жиғлашқа қоюңлар;

Хәлқимниң булинип кетиши тоғрилиқ маңа тәсәлли беришкә алдирап өзүңларни упратмаңлар» — дедим. □ ■

⁵ Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигардин «Аламәт көрүнүш берилгән жилға»ниң бешиға бир күн чүшиду,

У болса аваричилик болидиған,
Аяқ асти қилинип петиқдилидиған,
Адәмләр қаймуқтауридиған,
Сепил соқулуп чеқилидиған,

Тағларға қарап ялвуруп чирқирайдиған бир күни болиду.

⁶ Елам жәң һарвулири вә адәмлири билән, атлиқ әскәрлири билән оқданни кәтирип келиду,
Кир болса қалқанни ечип тәйяр қилиду. □

⁷ Вә шундақ болидуки,

Әң гөзәл жилғилириң жәң һарвулири билән толуп кетиду,
Атлиқ әскәрләр дәрвазаң алдида сәп тартип туриду.

⁸ Улар Йәһуданиң үстидики қалқанни елип ташлайду;
Бирақ сән Зион шу күнидә «Орман сарайи»дики қуралларға үмүт бағлиғансән; □

⁹ Силәр Давутниң шәһириниң бөсүлгән жайлириниң көп экәнлигини көрүп,
Пәстики көлчәк сулирини бир йәргә жиғип су амбири қилдиңлар;

¹⁰ Йерусалимдики өйләрни санап, улардин бәзилирини бузуп сепилни мустәһкәмләш үчүн ишләттиңлар,

¹¹ Шундақла кона көлчәктики суларни икки сепил оттурисиға жиғип амбар қилдиңлар;
Бирақ мошуларни Яратқучиға һеч қаримидиңлар,

Бурундин бурун буларни Шәкилләндүрүп Бекиткүчигә һеч үмүт бағлимидиңлар! □

¹² Шу күни самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар силәрни жиғлап матәм тутушқа,

Чачни чүшүрүп пайнәкбаш болушқа,
Бөз кийим кийишкә муражиәт қилди. □

¹³ Бирақ буларниң орнида, мана хошаллиқ вә шатлиқ,

Калиларни союш, қойларни боғузлаш,
Гөшләрни йейиш, шарапларни ичиш,

«Йәйли, ичәйли, чүнки әтә дуниядин кетимиз» — дейишләр болди! ■

¹⁴ Самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар тәрипидин қулиқимға аян қилиндики,

«Бәрһәқ, мошу гуна силәр өлмигичә кәчүрүлмәйду» — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар. □

□ **22:4** «Хәлқимниң булинип...» — ибрания тилида «хәлқимниң қизиниң булинип...». «Хәлқимниң булинип кетиши тоғрилиқ маңа тәсәлли беришкә алдирап өзүңларни упратмаңлар» — бу сөzlәр бәлким пәйғәмбәрниң өзиниңкиду; бирақ, шүбһисизки, Худа улар арқилиқ Өзиниң көңлини билдүрүватиду. ■ **22:4** Йәр. 8:23

□ **22:6** «Елам» — Бабилниң хошниси, бешарәттики вақитларда улар билән иттипақдаш болған («Кир»ниң нәдә экәнлигини билмәймиз). Бу бешарәт бәлким Йәшәяға кәлгүсидә Бабил иттипақдашлири билән Йерусалимға қаттиқ һужум қилидиғанлигини уқтуриду. □ **22:8** «Орман сарайи» — «Орман сарайи»ни Сулайман падиша қурған, шу йәрдә көп савут-қураллар сақланған еди («1Пад.» 7-бапни вә 10:14-17-айәтни көрүң). □ **22:11** «...суларни икки сепил оттурисиға жиғип амбар қилдиңлар; бирақ ... бурундин бурун буларни Шәкилләндүрүп Бекиткүчигә һеч үмүт бағлимидиңлар»

— 8-12-айәтләргә қариганда, Йерусалимдикиләр дүшмән қошуниниң муһасирисигә тақабил туруш тәдбирлири (мәсилән, савутларни, қалқанларни тәйярлаш, сепилни мустәһкәмләш, йеңи су амбирини қуруш қатарлиқлар)ни қолланғанлигини тәбрикләшмәктә еди, бәлким буниң үчүн мәхсус бир күнни айриған болуши мүмкин (12-айәтни көрүң — «шу күни...»). Йәшәя пәйғәмбәр уларни «тәдбирләргә» таянмай, «мошуларни Яратқучи» Худағила тайиниш керәк дәп дәвәт қилсиму, улар қәтғий аңлимайду. □ **22:12** «жиғлап матәм тутуш..., чачни чүшүрүп пайнәкбаш болуш..., бөз кийим кийиш...» — буларниң һәммиси товва қилишниң ипадилири еди. ■ **22:13** Йәш. 56:12; 1Кор. 15:32 □ **22:14** «мошу гуна силәр өлмигичә кәчүрүлмәйду» — ибрания тилида «силәр өлмигичә мошу гуна үчүн кафарәт қилинмайду».

Орди́дики ғоҗидар Шәбнаға бәргән агаһландуруш

15 Самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар мана шундақ дәйду: — «Барғин, мошу ғоҗидар,

Ордини башқуридиған мошу Шәбнаниң йениға киргин, униңға: —□

16 Саңа мошу йәрдә немә бар?

Яки мошу йәрдә кимиң бар?

Бириси егизликкә өзи үчүн бир гөр қазғандәк,

Өзи қорам таштин бир қоналғуни йонуғандәк,

Өзүң үчүн бир гөр колидиңму?

17 Мана һәй палван, Пәрвәрдигар сени өз чаңгилиға елип, чиң сиқимдап,

18 Андин помдақтәк сени бепаян, жирақ бир зиминға ташливетиду.

Сән әшу йәрдә өлисән,

Һәм әшу йәрдә һәйвәтлик жәң һарвулириңму қалиду,

И ғоҗаңниң жәмәтигә шәрмәндилик кәлтүргүчи!□

19 Мән сени мәнсивиңдин еливетимән,

Шуниң билән сени орнуңдин чүшүриветимән.

Бешарәтниң давами — Елиаким, ишәшлик адәм

20 Шу күниму шундақ болидуки,

Мән һилқияниң оғли Өз қулум болған Елиакимни чақиримән;■

21 Сениң тонуңни кийдүримән,

Сениң потаң билән униң белини чиң қилимән;

Һөкүмранлиғиңни униң қолиға тапшуримән;

Шуниң билән у Йерусалимдикиләргә вә Йәһуда жәмәтигә ата болиду.

22 Давут жәмәтиниң ачқучини мән униң мүрисидә қойимән;

У ачса, һеч ким етәлмәйду,

Әтсә, һеч ким ачалмайду.■

23 Мән уни муқим бир жайға қозуқ қилип бекитимән;

У болса атисиниң жәмәти үчүн шәрәплик һоқуқ-тәхт болиду;

24 Хәлиқ униң үстигә атисиниң жәмәтиниң барлиқ шәһрәтлирини жүкләйду;

Йәни барлиқ уруқ-нәсиллирини,

Барлиқ кичик қача-қучиларни,

Пиялә-жамлардин тартип барлиқ күп-едишларғичә асиду.

25 Шу күнидә — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар: — муқим жайға

бекитилгән қозуқ болса, егилип кетиду вә кесип ташлиниду;

Униң үстигә есилған жүкләр үзүп ташлиниду»,

— Чүнки Пәрвәрдигар шундақ дегән еди. □

23

Турниң ақивити — вәйранчилиги түпәйлидин оқулған мәрсийә

1 Тур тоғрилиқ жүкләнгән вәһий: —

□ **22:15** «... мошу ғоҗидар, ордини башқуридиған мошу Шәбнаниң йениға киргин...» — мошу әйәттики «ғоҗидар» (яки «ғәзнич») «аялчә род» билән кәлгән болуп, бәлким Шәбнаниң хелә бир хушамәтчи, кетәрмичи экәнлигини көрситиши мүмкин. □ **22:18** «ғоҗаң» — Исраил падишаси һәзәкияни көрситиду. «2Пад.» 18-бапни көрүң.

■ **22:20** 2Пад. 18:18,26,37 ■ **22:22** Вәһ. 3:7 □ **22:25** «Муқим жайға бекитилгән қозуқ болса,...» — бәзи шәрһчиләр мошу сөzlәр Елиакимни көрситиду, дәп қарайду — демәк, «у ишәшлик адәм болғини билән, бәрибир жиқилип кетиду; пәқәт Худағила таянғили болиду». Бирақ мошу иш охшашла «шу күнидә» болиду, дейилиду. Пикримизчә Йәшәя йәнә Шәбнаниму көрситиду; у әслидә «муқим жайға бекитилгән» бир қозуқ, йәни орди́дики ишларни башқурғучи еди. У бир күн ичидә һоқуқидин қалдурулуп, Елиаким, йәни Худа ейтқан «Мениң қулум», униң орнини басиду.

— И Таршиштики кемиләр, аһ-зар көтириңлар!

Чүнки у харап қилинди,
Шу йәрдә өй йоқ, портму йоқ.

Сепрус арилидин бу хәвәр кемидикиләргә аян қилиниду. □ ■

² Зидондики содигәрләр деңиздин өтүп силәрни тәминләп кәлди, и аралдикиләр,
Әнди шүк болуңлар! □

³ Шиһордики бепаян сулар үстидин йөткигән данлар,
Йәни Нил дәриясиниң һосули Турниң дарамити болған еди;
У әлләрниң базири болған еди!

⁴ И Зидон, хижаләт бол,
Чүнки деңиз — йәни Турға қорған болған деңиз дәйдуки: —
«Мәндә һеч толғақ болмиди, һеч туғмидим,
Жигитләрни яки қизларни һеч бақмиғандәкмән!» □

⁵ Мошу хәвәр Мисирға йәткәндә,
Уларму бу хәвәр худди турға кәлгәндәк қаттиқ азаплиниду.

⁶ — Силәр деңиздин өтүп Таршишқа кетиңлар!

И деңиз бойидикиләр, аһ-зар көтириңлар! □

⁷ Силәрниң қедим әйямдин бар болған,
Шат-хурамлиққа толған шәһириңлар мошуму?!
Мана уларниң путлири өзлирини мусапир қилишқа жирақларға көтирип бариду! □

⁸ Тажларни илтипат қилғучи болған,
Содигәрлири әмирләр болған,
Дәллаллири жаһанда абройлуқлар һесапланған турниң бу тәғдирини ким бекиткән?

⁹ — Буларни бекиткүчи самави қошунларниң Сәрдари Пәрвәрдигардур!
Мәхсити болса шан-шәһрәттин келип чиққан жими тәкәбурлуқни рәсва қилиш,
Жаһандики жимики йүз-абройлуқларни пәсләштүрүштин ибарәт!

¹⁰ Таршишниң қизи, Нил дәриясидәк өз зиминиңда әркин-азатә яйра!

Чүнки Турдин кәлгән тизгин һазир йоқ. □

¹¹ Чүнки Пәрвәрдигар қолини деңиз үстигә узитип,
Дөләтләрни тәвритиду.

У Қанаан тоғрилиқ әмир қилған,
Униңдики қәлғә-қорғанларни йоқутулсун дәп пәрман чүшүргән. □

¹² Вә: —

«И басқунчиликқа учриған Зидон қизи,

□ **23:1** «Тур тоғрилиқ жүкләнгән вәһий: — И Таршиштики кемиләр, аһ-зар көтириңлар! ...» — Тур болса (хәритини көрүң) деңиз бойидики қедимки замандики бир «сингапор»ға охшайдиған бир шәһәр еди. Тур шәһири иккигә бөлүниду. Бири, кичик арал, униң үстигә интайин мустәһкәм бир қәлғә селинған. Иккинчиси удулдики деңиз бойидики интайин пухта сепиллиқ шәһәр. Тур асасән деңиз арқилиқ сода қилатти; униң кемилери вә униңға беқинди болған «үч Таршиш»тики (2:16дики изаһатни көрүң) кемиләр оттура деңиздики содини пүтүнләй дегидәк өз илкигә еливалған болуп, интайин бейип кәткән. Таварларни оттура деңиздики әлләрдин импорт қилип, Пәләстингә сатқан; Пәләстиндики мәһсулатларниму сетивелип деңиз арқилиқ экспорт қилған. Бейиғандин кейин, Тур интайин тәкәбурлишип кәткән еди. Деңиз бойиға жайлашқанлиғи үчүн уни ишғал қилиш мүмкин әмәс еди. «Сепрус арилидин...» — яки «Киттийларниң зиминидин...».

■ **23:1** Йәр. 47:4; Әз. 26; 27; 28; Зәк. 9:3, 4 □ **23:2** «Зидон» — болса турға йеқин район болуп, Тур билән мунасивити зич болған. Хәритиләрни көрүң. «и аралдикиләр,...» — Турдики аралда турғанлар. □ **23:4** «Мәндә һеч толғақ болмиди, һеч туғмидим, жигитләрни яки қизларни һеч бақмиғандәкмән!» — демәк, Турниң яшлири йоқап кәтти. Уларниң «аниси», йәни деңиз: «балиларни һеч туғмиғандәкмән» — дәйду. Уларниң йоқитилиши сәвәви теһи көрситилмиди. □ **23:6** «Силәр деңиздин өтүп Таршишқа кетиңлар!» — демәк, Турдикиләр қечиши керәк. □ **23:7**

«...путлири уларни өзлирини мусапир қилишқа жирақларға көтириду» — кемә билән әмәс, уларниң әсиргә чүшүп пиядә маңғанлиғини тәкитләйду. □ **23:10** «Таршишниң қизи, Нил дәриясидәк өз зиминиңда әркин-азатә яйра! Чүнки Турдин кәлгән тизгин һазир йоқ» — бу кинайилиқ, һәжвий гәп. Таршиш турға беқинди болғандин кейин, у һазир «әркин» болиду. Бирақ униң иқтисадиқ йөләнчүкиму йоқ болиду. □ **23:11** «У Қанаан тоғрилиқ әмир қилған...» — Тур шәһири әслидә Қанаан зиминида, дәп һесаплиғили болиду.

Сән иккинчи һеч тәнтәнә қилмайсән,
Орнуңдин туруп, Сепрус арилиға өтүп кәткин,
Һәтта шу йәрдә сән һеч арам тапмайсән» — деди.□

13 Қараңлар, Бабил-калдийләрниң зиминини!

Бу йәрниң хәлқи болуп бақмиғандәк қилиду;

Асурийә уни чөл-баяван җаниварлири үчүн мақан қилған;

Потәйләрни ясап, уларниң сарай-ордилирини вәйран қилип, харабиликкә айландурувәткән.□

14 И Таршиштики кемиләр, аһ-зар көтириңлар!

Чүнки қорғиниңлар харап қилинди.□

15 Вә шу күни болидуки,

Падишаһниң күнләрни һесаплиғинидәк,

Тур йәтмиш жил унтулиду.

Йәтмиш жил өткәндин кейин,

Турниң әһвали паһишә аялниң нахшисидәк болиду;□

16 Чилтарни елип, шәһәрни айлинип жүр,

И унтулған паһишә аял!

Өзүңгә йәнә хәқниң диққитини тартай десәң,

Йеқимлиқ бир пәдә челип, көпрәк нахшиларни ейт!

17 Әнди шундақ болидуки,

Йәтмиш жилниң өтүши билән,

Пәрвәрдигар Турни йоқлайду;

Шуниң билән у йәнә өзини иҗаригә берип,

Йәр йүзидики һәммә падишалиқлар билән йәнә бузукчилик қилиду;

18 Шуниң билән униң маллири вә өзини сетип, тапқан пули болса Пәрвәрдигарға атилип муқәддәс болиду;

У гәзнигә селинмайду яки топланмайду,

Чүнки униң мошу содиси болса Пәрвәрдигарниң алдида турғанлар үчүн айрим қилиниду;

У уларға қанғичә йәп-ичишкә, шундақла уларниң есил кийим-кечәклири үчүн ишлитилиду.

□ **23:12** «И басқунчиликқа учриған Зидон қизи...» — Зидон Асурийә тәрипидин бастурулиду, униң қизлири, шүбһисизки, басқунчиликқа учрайду. Төвәндики 13-айәттики изаһатни көрүң. □ **23:13** «Қараңлар, Бабил-калдийләрниң зиминини! Бу йәрниң хәлқи болуп бақмиғандәк қилиду; Асурийә уни чөл-баяван җаниварлири үчүн мақан қилған...» — миладийәдин илгәрки 745-жили Асурийә падишаси Тиглат-Пиләсәр «Пүткүл дуняға егә болмақчи болуп», кәң көләмдә жәң қилишқа башлиди. У 738-жили өзиниң һәрбий қоманданини Турни идарә қилишқа орунлаштурған. Тур исян көтирип, Асурийәниң кейинки падишаси Шалманәзәрниң муһасирисигә қарши жәң қилди, ахирда Асурийәликләр Турни ташлап кәтти. Миладийәдин илгәрки 8-әсирниң ахирида у йәнә Асурийә билән уруш қилди. Шу чағда Тур Мисир билән иттипақ түзүш мәхситидә сөһбәт өткүзгән. Миладийәдин илгәрки 701-жили Асурийә падишаси Сәннахериб қаттиқ һужум қилип, Турниң «Йөләнчүки» Зидон вә әтраптики районларда көп вәйранчилик қилған, Турниң содисини асасән үзүп қойған. Мошу әйәтләрдә шу иш тоғрилиқ ағаһландуруш берилсә керәк. Әйәтләрдә: Асурийәликләр Бабил-калдийәни вәйран қилғанлиғиға, чирайлиқ беналарни «чөл-баяван җаниварлири үчүн мақан қилғанлиғи»ға қараңлар, мошу ишлардин савақ елиңлар дейлиду. Бу бәлким «Силәргиму мошуниңға охшаш ишлар йүз бериду» дегәнликтин бешәрәт болса керәк. Мошу ағаһландурушниң ахирқи нәтиҗиси миладийәдин илгәрки 332-жили «бүйүк Искәндәр» тәрипидин чиқарилған. Искәндәр пүтүн сепиллиқ шәһәрни, жүмлидин аралдики қорғанларниму йәр билән йәксән қиливәткән. □ **23:14** «Таршиш» — 2-бап, 16-айәттики изаһатни көрүң. □ **23:15** «Тур йәтмиш жил унтулиду» — «йәтмиш жил» мошу мәзгил бәлким Асурийә падишаси Сәннахерибниң миладийәдин илгәрки 701-жилидики вәйранчилиғидин башлиниду, миладийәдин илгәрки 630-жилидики Асурийәниң күч-қудритиниң завал тепиши, шундақла Турниң содисиниң йәнә базар тепиши билән ахирлишиду. Йәшәя әшу чағдики турни қери паһишә аялға, херидарларни чақиреш үчүн чилтар челип нахша ейтқанға охшитиду. Паһишә аялға охшаш, у пулни дәп һәр қандақ ишни қилишқа тәйяр еди.

□

24

Ахирқи заманлар ••• Дунияниң гуна арқилиқ булғиниши

¹ Мана, Пәрвәрдигар йәр йүзини бәрбат, вәйран қилип,
Уни астин-үстин қиливетип,
Униңда туруватқанларни тәрәп-тәрәпкә тарқитиду;

² Шу вақитта шундақ болидуки,

Хәлиқләр қандақ болса, каһин шундақ болиду;

Қул қандақ болса, ғоҗайини шундақ болиду;

Дедәк қандақ болса, аял ғоҗайини шундақ болиду;

Сетивалғучи қандақ болса, сетивәткүчи шундақ болиду;

Өтнә алғучи қандақ болса, өтнә бәргүчи шундақ болиду;

Өсүм алғучи қандақ болса, өсүм бәргүчи шундақ болиду. □ ■

³ Йәр йүзи пүтүнләй бәрбат қилиниду,

Пүтүнләй булаң-талаң қилиниду;

Чүнки Пәрвәрдигар мошу сөзни қилди.

⁴ Йәр йүзи матәм тутиду, у зәиплишиду,

Жаһан һалсизлинип зәиплишиду,

Йәр йүзидики бәг-төриләрму һалидин кетиду.

⁵ Йәр-зимин өзидә туруватқанлар тәрипидин булғиниду;

Чүнки улар көрсәтмә-қанундин чәтлигән;

Тәбиәтниң қанунийәт-тәртивини өзгәртивәткән,

Мәңгүлүк әһдиниму йоққа чиқиривәткән. □

⁶ Шуңа ләнәт йәр йүзини жутувалиду,

Униңда туруватқанлар «гунайи бар» дәп һесаплиниду,

Шуңа йәр йүзидикиләр жутувелиниду,

Инсанлар аз қалиду. ■

Балаю-апәт тәпсилатлири

⁷ Йеңи шарап түгәй дәп қалди,

Үзүм таллири болса солишип кетиду;

Кәйпликтин көңли хуш адәмләрму уһ тартишиду;

⁸ Дапларниң шох садалири тохтайду,

Көңүл ечиватқанларниң вараң-чуруңлириму түгәйду,

□ **23:18** «Шуниң билән униң маллири вә өзини сетип, тапқан пули болса Пәрвәрдигарға атилип муқәддәс болиду...

у уларға қанғичә йәп-ичишкә, шундақла уларниң есил кийим-кечәклири үчүн ишлитилиду» — мошу ахирқи айәт Тур үчүн үмүт көрситиду, улар кәлгүсидә мал-мүлүккә әмәс, бәлки Пәрвәрдигарға беқиниди болиду. Бешарәтниң әмәлгә ашурулуши ахирқи заманда болуши мүмкин. Бирақ Исраил Бабилдин қайтқинида (миладийәдин илгәрки 540-жили), йеңи муқәддәс ибадәтхана қурулғанда, Тур униң үчүн халис материял тәминлигәнлиги бәлким бешарәтниң бир «қисмән» әмәлгә ашурулушидур (Тәвраттики «Әзра» 3-бап). □ **24:2** «каһин» — муқәддәс ибадәтханида хәлиқләргә вәкил болған қурбанлиқ қилғучи. «Сетивалғучи қандақ болса, сетивәткүчи шундақ болиду...

өсүм алғучи қандақ болса, өсүм бәргүчи шундақ болиду» — демәк, жәмийәтниң һәр бир тәбиқидикилири охшашла Худаниң ғәзивигә учрайду. ■ **24:2** Әз. 7:12, 13 □ **24:5** «Чүнки улар көрсәтмә-қанундин чәтлигән; тәбиәтниң қанунийәт-тәртивини өзгәртивәткән...» — қайси көрсәтмә-қанунларни бузған? Пәқәт Муса пәйғәмбәргә берилгинила әмәс, йәнә Нуһ пәйғәмбәргә көрситилгән қанун вә әһдини көрсәтсә керәк. «Яр.» 9-бапни көрүң. Нуһ пәйғәмбәргә һәм Муса пәйғәмбәргә тапшурулған мошу икки әһдигә асасән қатиллиқ қәтһий мәһбий қилинған. Униң үстигә Нуһқа тапшурулған әһдә бойичә, Худа һава райини һәм йәр йүзидики тәбиәтниң қанунийәтлирини бекиткән; бирақ инсанларниң қилмишлери һава райини бузуп ташлиған, шундақла бүгүнму бузмақта, шуниңдәк инсанлар нурғун тәбиәт қанунийәтлирини өзгәртмәкчи болған вә болиду. Мәсилән, аилидики әр-хотунлуқ жинсий мунасивәтләрни бузуп,

бәччивазлиқни нормал иш дәп билиш қатарлиқлар. ■ **24:6** Йәш. 9:18; 10:16

Чилтарниң шатлиқ муңлириму тохтайду.■
 9 Шарап ичкәнләрниңму нахшиси йоқайду;
 һарақ ичкәнләргә һарақ аччиқ туюлиду.■
 10 Тәртипсиз, мәнасиҙ шәһәр бузулиду;
 һеч ким кирмисун дәп һәммә өйләр етилиду;□
 11 Кочиларда шарап үчүн налә-пәряд көтирилиду;
 Бар шат-хурамлиқ түтәккә айлиниду;
 Йәр-зиминдики шатлиқ йоқайду.□
 12 Шәһәрдә пәқәт вәйранчиликла қалиду,
 Дәрваза болса чеқилған,
 һәммиси — харап болиду! □

Инсанниң «қалдиси»

13 Чүнки хәлиқ-милләтләрниң арасида,
 Йәр-жаһанниң оттурисида шундақ болидуки,
 Зәйтун дәриғини қаққандин кейин қеп қалған зәйтунлардәк,
 Үзүм һосулини жиғивалғандин кейин тәргидәк бир нәччила үзүм қалғандәк, бир қалдиси
 қалдурулиду.□ ■
 14 Қалдилар болса авазлирини жуқури көтириду;
 Пәрвәрдигарниң һәйвасигә қарап тәнтәнә қилиду;
 Улар деңиз тәрәптин сүрән салиду.□
 15 Шуңа Пәрвәрдигарни шәриқтиму,
 Израилниң Худаси Пәрвәрдигарниң намини ғәриптики жирақ араллардимү улуқлаңлар;
 16 Жаһанниң чәт-чәтлиридин биз нахшиларни аңлидуқ: —
 «Һәққаний Болғучиға шан-шәрәп болсун!»

Бирақ мән шундақ дедим: —
 «Аһ, мениң ядаңғулуғум! Мениң ядаңғулуғум! һалимға вай!
 Чүнки хаинлар хаинлиқ қиливатиду;

■ 24:8 Йәр. 7:34; 16:9; 25:10; Әз. 26:13; һош. 2:13 ■ 24:9 Йәш. 16:1 □ 24:10 «Тәртипсиз, мәнасиҙ шәһәр» — Йәшәя қайси шәһәр екәнлигини демәйду. 13-бапта Бабил шәһири пүтүн худасиз дуняни көрсәткәндәк (мәсилән, 13-бап, 5- вә 9-айәтни көрүң) мошу айәтләр охшашла пүткүл худасиз дуняни билдүриду. Шүбһисизки, Йәшәя оқурмәнләргә йәнә, Бабил (Бабилон) шәһириниң биринчи қетим қурулғанлиғини көрсәтмәкчи (Тәврат, «Яр.» 11-бапни көрүң). Шәһәрләр болса инсанийәтниң бар күч-қудрити, қабилийти вә әқил-параситиниң жәвһири болиду. Бирақ мошулар ихлассиз, Худаға таянмиған һалда қилинған болса, һәммиси қуруқ гәп болиду, халас. Шуниң билән мошу намсиз шәһәр худасиз дуняни билдүриду. Шәһәр мәнасиҙ, униңки турмуши мәнасиҙ, худасиз яшаш мәнасиҙ. Башқа пәйғәмбәрләрниң сөзлиригә асасән (мәсилән, Даниял) кәлгүсидә пүткүл дуня бир шәһәр, бир мустәбит һөкүмдар астида болиду. Мошу шәһәр бәлким «йеңи бир Бабил» болуши керәк. 1985-жили ирақтики Садам һүсәйн қедимки Бабил шәһирини қайтидин қурушни нийәт қилғини билән у узун өтмәй женидин айрилди. «Һеч ким кирмисун дәп һәммә өйләр етилиду» — башқа бир хил тәржимиси «Һәммә өйниң ишиги тосулуп қелип, һеч ким кирәлмәйду». □ 24:11 «Кочиларда шарап үчүн налә-пәряд көтирилиду; бар шат-хурамлиқ түтәккә айлиниду...» — ғәлитә иш шуки, шарап хәқләргә һеч тәсәлли берәлмисимү, улар йәнила уни издәйду. Мана бу инсанниң тәбиитидур! □ 24:12 «Дәрваза болса чеқилған, һәммиси — харап болиду» — дәрваза һеч қандақ мудәпиә ролы қалмайду. □ 24:13 «Йәр-жаһанниң оттурисида» — Израилни көрситиду. ■ 24:13 Йәш. 17:6 □ 24:14 «Қалдилар болса авазлирини жуқури көтириду» — жуқуридики 6-айәттә «инсанлар аз қалиду» дейлиду. Мошу айәттики «қалдилар» болса дәл шу кишиләрни көрситиду. Улар балау-апәт ичидә товва қилип Худани издигәнләрдур. Бу Худаға садиқ болған «қалди хәлиқ» «Йәшәя» вә Тәвраттики көп башқа китапларда тилға елиниду.

Бәрһәқ, хаинлар номуссизларчә хаинлиқ қиливатиду!□

17 И йәр йүзидә туруватқан инсанлар!

Вәһимә, ора вә қапқан бешиңға чүшиду;■

18 Вә шундақ болидуки,

Вәһимә садасидин қачқанлар ориға чүшиду,

Оридин чиққан болса қапқанқа тутулиду.

Чүнки асмандики деризиләр ечилиду,

Йәр һуллири тәврәп кетиду.□ ■

19 Йәр мутләқ дәзлинип кетиду,

Йәр пүтүнләй парә-парә болуп кетиду,

Йәр дәһшәтлик тәврениду.

20 Йәр мәс адәмдәк иләң-силәң маңиду;

Худди лапастәк ирғаңшип қалиду.

Чүнки униңдики асийлиқ гунайи өзини қаттиқ басиду,

У жиқилип, иккинчи туралмайду.■

21 Шу күнидә шундақ болидуки,

Пәрвәрдиғар жуқурида турған қошунларни жуқурида,

Вә йәр йүзидики падишаларни йәр йүзидә жағалайду.□

22 Улар орәккә жиғилидиған бир топ әсирләрдәк жиғивелиниду,

Гундиханиға солап қоюлиду.

Нурғун күнләрдин кейин улар жағалиниду.□

23 Ай уятлиқта қалиду;

Күнму хижил болуп көрүнмәйду;

Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар Сион теғида, йәни Йерусалимда сәлтәнитини жүргүзиду;

Униң шан-шәриви Өз ақсақаллири алдида парлайду! ■

25

Худани мәдһийиләйдиған, ахирқи замандики нахша

1 Пәрвәрдиғар, Сән мениң Худайим;

Мән Сени үстүн дәп мәдһийиләймән,

Мән Сениң намиңни мубарәкләймән,

Чүнки Сән карамәт ишларни,

Садиклиқ вә һәқиқәт ичидә қедимдин буян қәлбиңгә пүккәнлириңни бежа кәлтүргәнсән.

2 Чүнки Сән шәһәрни харабилиқ,

□ **24:16** «Бирақ мән шундақ дедим: — «Аһ, мениң ядаңғулуғум! Мениң ядаңғулуғум! һалимға вай! ... Бәрһәқ, хаинлар номуссизларчә хаинлиқ қиливатиду!» — бу сөzlәр пәйғәмбәрниң Худаниң ахир заманлар тоғрисидә униңға аян қилған вәһийлиригә болған инкасини — һәм хошаллиқ һәм хошаллиқ ичидә болған қайғусини, йәни дуняниң гунакарларниң ақивитигә қарап қайғуғанлиғини билдүриду. «...хаинлар хаинлиқ қиливатиду ... хаинлар номуссизларчә хаинлиқ қиливатиду!» — мошу тәқрарлаш, бәлким, ахирда һәр адәм Худа тәрипидин қутқузулмаған болса, наһайити қаттиқ гунаға чөмүп кетиду, дегәнни билдүриду. Уларға гуна бекитилгәндәк қилиду (Инжіл, «Вәһ.» 11:22ни көрүң). Йәшәя гунаниң жағасини көрүпә йәнә наһайити азаплиниду. ■ **24:17** Йәр. 48:43 □ **24:18** «Вәһимә.. ора.. қапқан..» — бу үч сөзниң аһаңи ибраний тилида наһайити охшишип кетидиған сөzlәр. ■ **24:18** Йәр. 48:44; Ам. 5:19 ■ **24:20** Аюп 27:18; Йәш. 1:8; 19:14 □ **24:21** «...жуқурида турған қошунлар» — бәлким Шәйтанның жинлардин тәркиб тапқан, төвән асманларда жүридиған қошунлирини көрситиду. □ **24:22** «Нурғун күнләрдин кейин улар жағалиниду» — ибраний тилида «нурғун күнләрдин кейин улар йоқлиниду». Худа мәлум хәлиқни «йоқлиса», бу йоқлашның нәтижиси уларни (а) бәрикәтләш үчүн яки (ә) жағалаш үчүн болиду. Бу сирлиқ бешарәтни Инжіл «Вәһий» қисмидин көпрәк чүшинимиз. Қутқузғучи-Мәсиһ бу дуняға қайтип кәлгәндә, бар жин-шәйтанлар (үстүндики қошунлар...)ни һаңға ташлайду. Улар йәнә бир миң жилдин кейин йәр йүзидикиләрни синаш үчүн вақитлиқ қоюветилиду. «Вәһий» 19-20-бапларни көрүң. ■ **24:23** Йәш. 13:10; Әз. 32:7; Йо. 2:31; 3:15

Қалғә-қорғанлиқ жутни харап,
Ятларниң ордисини шәһәр болалмас қилғансән,
У иккинчи һәрғиз қурулмайду.■

³ Шуңа һелиқи күчлүк хәлиқ Сени улуқлайду,
Әшәддий әлләрниң һелиқи шәһири Сәндин қорқиду;

⁴⁻⁵ Чүнки Сән мискинләргә қорған,
Йоқсулларниң дәрди-һажитигә қорған,
Боранға далда,

Иссиққа сайә болғансән;
Чүнки әшәддийләрниң зәрбә долқуни тамға урулған борандәк,
Қағжирақ йәрни басқан иссиқ һавадәк болди.

Бирақ иссиқ һава булут сайиси билән тосулғандәк,
Сән ятларниң чуқан-сүрәнлирини пәсәйтисән;
Әшәддийләрниң фәлибә нахшиси пәс қилиниду.

⁶ Вә мошу тағда самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар барлиқ қовмлар үчүн зияпәт қилиду —

Майлиқ йемәкликләр,
Сүздүрүлгән кона шараплар,
Жилиги тоқ майлиқ йемәкликләр,
Сүздүрүлгән, яхши сақланған кона шараплардин болған зияпәт болиду;□

⁷ Вә У мошу тағда һәммә қовмларни япидиған чүмпәрдини,
Барлиқ әлләрни япидиған япқучни йоқитиду;

⁸ У өлүмни мәңгүгә жутуп йоқитиду!
Рәб Пәрвәрдигар һәр бир йүздики яшларни сүртиветиду;
Пүткүл йәр-зимин алдида Өз хәлқиниң шәрмәндилигини елип ташлайду;
Чүнки Пәрвәрдигар шундақ ейтқан.■

⁹ Вә шу күнидә дейилидуки: —
«Мана, Худайимиз мошу, биз Униңға тәлмүрүп кәлгән,
У бизни қутқузиду;
Мана, мошу Пәрвәрдигардур, биз Униңға тәлмүрүп кәлгән,
Биз шатлинип Униң нижат-қутулдурушидин хурсән болиимиз».

¹⁰ Чүнки мошу таққа Пәрвәрдигарниң қоли қонуп туриду;
Вә саман азгалда тезәк билән чәйләнгәндәк, Моаб Униң путлири астида чәйлиниду;□

¹¹ Моаб әшу тезәклик азгалдин үзүп чиқиш үчүн қолини кериду,
Бирақ униң қоли чевәр болғини билән, Рәб униң тәкәбурлуғини пәс қилиду.□ ■

¹² У сепиллириңниң егиз мудапиәлик қорғанлирини ғулитип,
Йәр билән йәксан қилип,
Топа-чаңға айландуриду.

26

Икки шәһәр — йеңи Йерусалим вә «дунияниң шәһири»

¹ Шу күнидә Йәһуданиң зиминида муну нахша ейтилиду: —
«Мустәһкәм бир шәһиримиз бар;
У нижатлиқни униңға сепил вә тирәкләр қилип бекитип қойиду.□ ■

■ **25:2** Йәш. 21:9; 23:13; Вәһ. 14:8; 18:2 □ **25:6** «Жилиги тоқ майлиқ йемәкликләр» — Йәһудийлар үчүн, шундақла барлиқ қедимки хәликләр үчүн майлиқ вә иликлик йемәкликләр әң есил тамақ еди. ■ **25:8** 1Кор. 15:54

□ **25:10** «Мошу таққа Пәрвәрдигарниң қоли қонуп туриду» — демәк, Худа шундақ қилип, бәхит вә арам ата қилип, Өзини тонутиду. □ **25:11** «Рәб униң тәкәбурлуғини пәс қилиду» — ибраний тилида «У униң тәкәбурлуғини пәс қилиду».

■ **25:11** Йәш. 16:6 □ **26:1** «У нижатлиқни униңға сепил вә тирәкләр қилип бекитип қойиду» — «У» — Рәб Пәрвәрдигарни көрситиду, әлвәттә. ■ **26:1** Зәб. 46:5-6; 124:1; Пәнд. 18:10

² Вападарлиқта чиң турған һәққаний әлнің кириши үчүн,
Дәрвазиларни ечип бериңлар!

³ Ким өзиниң әқидә, ой-хияли Саңа бағлиған болса,
Сән уни мултәқ хатиржәмликтә сақлайсән;
Чүнки у Саңа ишәш-етиқат бағлиғандур.

⁴ Мәңгүгә Пәрвәрдигарға тайиниңлар;
Чүнки Яһ Пәрвәрдигар һәқиқәтән әбәдил-әбәтлик бир қорам таштур. □

⁵ Чүнки У жуқурида турғанларни пәскә чүшүриду;
Әшу алий шәһәрни, У пәс қилиду;
Уни йәргә чүшүрүп,
Топа-чаңға айландуриду. □

⁶ У пут билән чәйлиниду;
У мөминләрниң путлири,
Мискинләрниң қәдәмлири билән чәйлиниду!

⁷ һәққанийниң йоли болса түздур;
И Әң Түз Йоллуқ Болғучи,
Сән һәққаний адәм үчүн униң йолини оң қилисән.

⁸ И Пәрвәрдигар, биз дәрһәқиқәт Сениң һөкүмлириңниң йолида меңип, Сени күтүп кәлдуқ;
Жәнимизниң тәшналығы шудурки, намиң вә шәһритиң ашсун!

⁹ Вужудум билән кечиләрдә Саңа тәшна болдуммән;
Бәрһәқ, таң сәһәрләрдиму роһум билән ич-ичимдин Сени издидим;
Чүнки һөкүмлириң йәр йүзидә көрүнгән болса,
Йәр йүзидикиләр һәққанийлиқни үгиниду. □

¹⁰ Рәзил адәмгә рәһим көрситилсиму,
У йәнила һәққанийлиқни үгәнмәйду;
Һәтта дуруслуқ турған зиминдиму у йәнила адилсизлиқ қиливериду,
Пәрвәрдигарниң шану-шәвкитини көрмәйду. □

¹¹ И Пәрвәрдигар, қолуң көтирилди,
Бирақ улар көрмәйду.
Һалбуки, Өз хәлқиңгә болған отлуқ муһәббितिңни улар көриду һәм хијил болиду;
Күшәндилириң үчүн тәйярланған от уларни бәрһәқ жутуветиду.

¹² И Пәрвәрдигар, Сән бизгә хатиржәмлик несип қилисән;
Чүнки бизниң әмәллиримизниң һәммисини өзүң вужуқа чиқарғансән. □

¹³ Дәрвәқә, и Пәрвәрдигар Худайимиз, илгири Сәндин башқа «рәбләр» үстимиздин
һөкүмранлиқ қилған;
Әндиликтә пәқәт Саңа тайинипла намиңни әсләп тилға алимиз. □

¹⁴ Улар болса өлди, қайтидин яшимайду;
Әрваһ болуп кәтти, қайта тирилмәйду;
Чүнки Сән уларни жазалап йоқаттиң,

□ **26:4** «Яһ» — болса «Яһвәһ»ниң қисқартылған шәкли (1:1-изаһатни көрүң). □ **26:5** «жуқурида турғанлар» — бәлким 25-бап, 11-айәттики «жуқурида турған қошунлар»ға охшаш, жин-шәйтанларни көрситиши мүмкин. «Әшу алий шәһәр» — бәлким дуниядики худасизлиққа вәкиллик қилидиған Бабил, йәни жуқуриқи баблардики «мәнисиз шәһәр» болуши мүмкин. □ **26:9** «һөкүмлириң йәр йүзидә көрүнгән болса» — бу сөзниң икки хил мәнәси бар: — биринчиси «адил қанунлириң дунияда (хәлқиңниң яхши қилғанлығы арқилиқ) аян қилинса...». Иккинчи мәнәси «тәрбийилик жаза һөкүмлириң дунияда пәйда болса...». Иккила мәнәси, болупму иккинчи мәнәси тоғра болса керәк (10-айәтни көрүң). □ **26:10** «Һәтта дуруслуқ турған зиминдиму у (рәзил адәм) йәнила адилсизлиқ қиливериду» — адиллиқни бежа кәлтүрүш адилсиз муһит астида тәс, әлвәттә. Әтраптикиләр адил болса, өзиниң адил болмиқи асанрақ болиду. Бирақ рәзилләр йәнила адилсизлиқ қилиду. □ **26:12** «Чүнки бизниң әмәллиримизниң һәммисини өзүң вужуқа чиқарғансән» — яки «чүнки һәммә әмәллиримизни әмәлийләштүргүчи өзүңдурсән». □ **26:13** «Әндиликтә пәқәт Саңа тайинипла намиңни әсләп тилға алимиз» — Худаниң «қалдисии», йәни Худаға садиқ болғанлар, «пәқәт Сениң меһри-шәпқитиң арқилиқла садиқ болдуқ» дегәндәк етирап қилиду.

Уларни адәмләрниң есидиму қилчә қалдурмидиң. □
 15 Сән әлни улғайтқансән, и Пәрвәрдигар;
 Әлни улғайтқансән,
 Өзүңгә шан-шәрәп кәлтүргәнсән;
 Зиминниң чегаралирини һәртәрәпкә узартқансән. □

Исраил қандақ йол билән азат қилинған?

16 И Пәрвәрдигар, улар дәрә-әләм ичидә қалғанда, Сени издиди;
 Тәрбийилик жазалишиң уларниң бешиға чүшкәндә,
 Улар аһ уруп, пичирлап бир дуани қилди: —
 17 «Бошиниш алдида турған, толғиғи тутуп, ағриқтин вақирған бир һамилдар аялдәк,
 Биз Сениң алдиңда шундақ болдуқ, и Пәрвәрдигар. ■
 18 Биз икки қат болуп,
 Толғаққа чүштуқ,
 Бирақ пәқәт йәлла чиқардуқ;
 Йәр йүзидикиләр үчүн һеч нижат-қутқузушни йәткүзмидуқ;
 Дуниядики адәмләр һеч туғулмиди». □

Худаниң Исраилниң дуасига болған жавави

19 «Саңа тәвә өлгән адәмләр яшайду;
 Мениң жәситимниң тирилиши билән тәң уларму тирилиду.
 И топа-чаңда ятқанлар, ойғинип нахша яңритиңлар!
 Шәбнимниң таң сәһәрниң шәбнимидәктур;
 Йәр-зимин өзидә өлгәнләрни туғуп бериду. □
 20 И хәлқим, келиңлар,
 Өйүңларға кирип, кәйниңлардин ишикләрни етип қоюңлар;
 Мениң дәрғәзивим өткичә, өзүңни бир дәмлик йошурувал. ■
 21 Чүнки қара,
 Пәрвәрдигар Өз жайидин чиқип,
 Йәр йүзидикиләрниң гунайини өзлиригә қайтурмақчи;
 Йәр болса үстигә төкүлгән қанларни ашкарилайду,
 Өзидә өлтүрүлгәнләрни һаман йепивәрмәйду.

27

Шәйтанның жазалиниши ••• Исраиллар жигилип Худага мевә бериду

1 Шу күнидә Пәрвәрдигар Өзиниң дәһшәтлик, бүйүк вә күчлүк шәмшири билән учқур илан левиатанни,

□ **26:14** «Улар болса өлди» — мошу йәрдә «улар» 13-айәттики «башқа рәбләр», йәр йүзидики падишалар яки Исраил чоқунған бутларниң кәйнидә турған жин-шәйтанлар болса керәк. □ **26:15** «Сән әлни... зиминниң ... һәртәрәпкә узартқансән» — башқа бир хил тәржимиси: — «Сән... әслидә уларни (әлни, йәни Исраилни) жаһанның әң четигә сүргүн қилғансән». ■ **26:17** Юһ. 16:21 □ **26:18** «Дуниядики адәмләр һеч туғулмиди» — башқа бир хил тәржимиси «дунияда турғанлар һеч жиқилмиди» (демәк, урушта биздә һеч гәлибә болмиди). Бирақ бизниңчә жуқуриқи тәржимиси тоғра. Шуниң билән мошу әйәт Худаниң Исраил тоғрилиқ болған чоңқур мәхсити үстидә тохтилиду, дәп қараймиз. У Исраил арқилиқ дунядикиләргә нижат-қутқузуш хәвирини йәткүзүп, уларни йәңи һаятқа, йәни мәңгүлүк һаятқа ериштүрүп, қайтидин туғдурмақчи. Лекин Исраил Худаниң шу мәхситигә қурал болушқа лайиқәтсиз болуп қалди. Шуңа Худа Өзи (19-20-айәтләр вә төвәндики бабларға асасән) шу ишни қилиду, дәйду. □ **26:19** «Саңа тәвә өлгән адәмләр» — бу сөзни аңлаватқан «қалди»ларниң өзи сөйгән мәрһумларни көрситиши мүмкин. «Мениң жәситимниң тирилиши билән тәң улар тирилиду» — бәзидә ибраний тилида бирлик сан көплүк санни билдүриду; бирақ мошу әйәт Қутқузғучи-Мәсиһниң тирилиши билән башқиларму тирилиду, дегән бешарәтлик мәнидә болушиму мүмкин (Инжил, «Мат.» 27:52ни, «Рим.» 6:3-11ни көрүң). ■ **26:20** 2Кор. 4:17

Йәни толғанғучи илан левиатанни җазалайду;
 У йәнә деңизда турған әждиһани өлтүриду. □ ■
 2 Шу күни сап шарап беридиған бир үзүмзар болиду!
 У тоғрилиқ нахша ейтиңлар! □
 3 Өзүм Пәрвәрдигар уни сақлаймән;
 Мән һәр дәқиқә уни суғиримән;
 Бириси униңға зиян йәткүзмисун дәп кечә-күндүз сақлаймән.
 4 Ғәзәп Мәндә қалмиди;
 Аһ, Маңа қарши җәң қилидиған тикәнләр яки җиғанлар болсаиди!
 Ундақ болса Мән уларға қарши жүрүш қилаттим,
 Уларни жиғиштуруп көйдүрүветәттим! □
 5 Болмиса у Мени башпанаһлиқ қилип тутсун;
 У Мән билән бирликтә хатирҗәмликтә болсун,
 Дәрһәқиқәт, у Мән билән бирликтә хатирҗәмликтә болсун! □
 6 Кәлгүси күнләрдә, Яқуп йилтиз тартиду;
 Израил бихлинип, чечәкләйду,
 Улар пүткүл йәр йүзини мевә-чевә билән қаплайду. □ ■

Пәрвәрдигарниң Өз халқиғә болған муамилиси

7 Пәрвәрдигар Израилни урғанларни урғанчилиқ Израилни уруп баққанму?
 У қирғанлардәк Израил қирилип баққанму? □
 8 Сән уларни әйиплигәндә өлчәмдин төвән җазалап уларни паливәткәнсән;
 Шәриқ шамили чиққан күнидә У Униң зәрблик шамили билән уларни қоғливәткән. □ ■
 9 Әнди шу йол билән Яқупниң қәбиһлиги кәчүрүм қилинидуки, —
 Униң гунайиниң елип ташланғанлиғиниң пишқан мевиси шу болидуки: —
 У қурбанғаһтики һәммә ташларни кукум-талқан қилиду,

□ **27:1** «Пәрвәрдигар ... Шәмшири билән учқур илан левиатанни, йәни толғанғучи илан левиатанни җазалайду; у йәнә деңизда турған әждиһани өлтүриду» — левиатан чоңқур деңиз астида яшайдиған қорқунучлуқ әждиһаға охшап кетидиған һайван. Бәзи алимлар уни тимсаһ дәйду, бирақ биз униңға ишәнмәймиз (Тәвраттики «Аюп» левиатан тоғрисидаки 41-баптики изаһатлиримиз вә «қошумчә сөзимиз»ни көрүң). «Җазалаш» дегән сөздин, бир хил яман роһниң күчиниң левиатанниң кәйнидә туруши билән, левиатанни рәзиликниң бир вәкили болиду дәп чүшинимиз. Инҗил «Вәһий» 12-, 13- һәм 20-бапқа асасән чүшинимизки, левиатан Шәйтанның өзи һәм өзиниң ахирқи замандики вәкили болған дәҗғални билдүриду. **«учқур илан»** — левиатан Шәйтанның асмандики ипадиси, «толғанғучи илан» йәр йүзидики ипадиси, «әждиһа» деңиздики ипадисидур. ■ **27:1** Вәһ. 12:9 □ **27:2** «сап шарап беридиған бир үзүмзар» — яки «бәк йеқимлиқ бир үзүмзар». □ **27:4** «Ғәзәп Мәндә қалмиди» — бәлким Израилға қаритилған ғәзәпни көрситиду. «Аһ, Маңа қарши җәң қилидиған тикәнләр яки җиғанлар болсаиди!... уларни жиғиштуруп көйдүрүветәттим!» — Худаниң Өз үзүмзари болған Израилға (5-бапни йәнә көрүң) шунчә хурсәнлиги вә қизғинлиги барки, У «уларға болған қоғдаш муһәббитимни көрситиш пурсити болсун үчүн, бир тал тикәнла пәйда болсаиди!» дәп тилигәндәк қилиду. □ **27:5** «Болмиса у Мени башпанаһлиқ қилип тутсун; у Мән билән бирликтә хатирҗәмликтә болсун!...» — Худа һәтта Өзигә қарши турған бир тикәнгиму товва қилиш, хатирҗәмликкә келиш пурситини йәткүзиду! Буни икки қетим дейиш, буни тәкитләштин ибарәт. □ **27:6** «Улар (Израил) пүткүл йәр йүзини мевә-чевә билән қаплайду» — мошу сөз Бабил шәһириниң «йәр йүзини шәһәрләр билән қаплайли» (14:21) дегән мәхсити билән пүтүнләй охшимайду. Шу чағда болса Худаниң Өз үзүмзари болған Израилдин күткән үмүти (5-бапта хатириләнгәндәк) көп җәһәтләрдин әмәлгә ашурулиду. ■ **27:6** Зәб. 71:16 □ **27:7** «Пәрвәрдигар Израилни урғанларни урғанчилиқ Израилни уруп баққанму? У қирғанлардәк Израил қирилип баққанму?» — ибраний тилида интайин қисқартилип ипадилиниду: «У Израилни урғанларни урған дәриҗидә уни уруп баққанму? У (Худа) қирғанлардәк, у (Израил) қирилип баққанму?». Башқа бир хил тәржимиси: «Пәрвәрдигар Израилни башқилар урған дәриҗидә уруп баққанму? Яки Израил әлләр тәрипидин қирилгәндәк Пәрвәрдигар тәрипидин қирилип баққанму?». □ **27:8** «Сән уларни әйиплигәндә өлчәмдин төвән җазалап уларни паливәткәнсән; шәриқ шамили чиққан күнидә У Униң зәрблик шамили билән уларни қоғливәткән» — демәк, 7-айәттә дейилгинидәк, Худа Израилни тәрбийиләп җазалиғанда «өлчәмдин төвән» җазалиған; шәриқ шамили зәрбилиқ болғини билән дайимлиқ әмәс, пәқәт туруп-туруп соқуп туриду. Башқа бир нәччә хил тәржимилири учриши мүмкин. ■ **27:8** Йәр. 30:11; 46:28

«Ашәраһ»ларни вә «күн түврүклири»ни задила турғузмайду. □

10 Чүнки мустәһкәмләнгән шәһәр ғериб болуп қалиду,
Адәмзатсиз макан һәм ташливетилгән баявандәк болиду;
Шу йәрдә мозай озуклиниду,
Шу йәрдә йетип, униң шахлирини йәйду. □

11 Униң шахлири солишиш билән үзүлиду;
Аяллар келип уларни отун қилип көйдүриветиду.

Чүнки бу бир йорутулмиған хәлиқ;
Шуңа уларни Яратқучи уларға рәһим қилмайду;
Уларни Шәкилләндүргүчи уларға шәпқәт көрсәтмәйду.

12 Вә шу күни шундақ болидуки,
Пәрвәрдигар Әфрат дәриясиниң еқимлиридин тартип Мисир вадисиғичә һәр йәрни силкийду,

Вә силәр бир-бирләп терип жиғивелинисиләр,
И Израил балилири! □ ■

13 Вә шу күни шундақ болидуки,
Бүйүк канай челиниду;
Шуниң билән Асурийә зиминида түгишәй дәп қалғанлар,
Вә Мисир зиминида мусапир болғанлар келиду;
Улар Йерусалимда муқәддәс тағ үстидә Пәрвәрдигарға ибадәт қилиду. □

28

Әфраим, йәни «шималий падишалиқ» тоғрилиқ бир бешарәт ••• Бирдин-бир һул немә?

1 Әфраимдики мәйхорларниң бешидики тәкәббурлуқ билән тақивалған гүллүк таҗиға вай!
Мунбәт жилғиниң бешиға тақивалған,

Йәни уларниң солишип қалған «пәхри» болған гүлигә вай!
И шарапниң әсири болғанлар! □

2 Мана, Рәб бир күч вә қудрәт егисини һазирлиди;
У болса, мөлдүрлүк жудун һәм вәйран қилғучи борандәк,
Дәһшәт билән ташқан кәлкүн сулиридәк,
Әшәддийләрчә таҗни йәргә уриду.

3 Әфраимдики мәйхорларниң бешидики тәкәббурлуқ билән тақивалған гүллүк таҗи аяқ астида чәйлиниду;

□ **27:9** «Яқупниң қәбиһлиги кәчүрүм қилиниду» — ибраний тилида «Яқупниң қәбиһлиги йепилиду» яки «Яқупниң қәбиһлиги кафарәт қилиниду». «қурбанғаһтики һәммә ташлар...» — мошу әйәттики «қурбанғаһ» бәлким бутларға чоқунушта ишлитилидиған нәрсә. «Ашәраһ» — «Ашәраһ» бутлири вә хушбуйғаһлар болса, 17-бап, 8-әйәттики изаһатни көрүң. □ **27:10** «мустәһкәмләнгән шәһәр» — мошу «мустәһкәмләнгән шәһәр» болса, авал Бабилни көрсәтсә керәк; бирақ 10:24-әйәттики изаһатта дегинимиздәк, Бабилниң өзи кәлгүси «пүткүл худасиз дуния»ни билдүриду.

□ **27:12** «Әфрат дәриясиниң еқимлиридин тартип Мисир вадисиғичә» — мошу ибарә Израилниң барлиқ зиминини көрситиш үчүн пат-пат ишлитилиду. Хәритиләрни көрүң. ■ **27:12** Йәш. 17:5 □ **27:13** «Шу күни шундақ болидуки, бүйүк канай челиниду» — Худаниң хәлқини чақиридиған, ахирқи замандики мошу «бүйүк канай» Муқәддәс Китапта башқа көп йәрләрдә тилға елиниду. Йәшәя өзи 18-бапта у тоғрисида тохтилиду. Мошу йәрдә, Худаниң мөһри-шәпқитиниң барлиқ инсанлар үчүн ортақлиғи, Йәһудий әмәсләр (Асурийә зиминида түгишәй дәп қалғанлар... Мисир зиминида мусапир болғанлар) Худаға таянған Йәһудийлар билән биллә Униң падишалиғиға мирасхор болидиғанлиғи ениқ көрүниду. □ **28:1** «Әфраимдики мәйхорларниң бешидики тәкәббурлуқ билән тақивалған гүллүк таҗиға вай!...» — Әфраимниң бәглири һарақ ичишкә бәк амрақ еди. Уларниң өрп-адитигә асасән,

абройлуқ адәмләр олтиришларда гүл таҗ тақайтти. Йәшәя пәйғәмбәр, уларниң «пәхри» болған гүли, йәни уларниң «шан-шәриви» солишип кетип йоқай дәп қалди, дәйду. Ач адәм көрүплә йәвалидиған бир тал әнжирдәк улар йоқап кетиши мүмкин. Һазир болса, тәкәббурлуқ қилидиған яки әйш-ишрәт қилидиған вақит әмәс, бәлки товва қилип пәрәд кетириш керәк, дегәнликтур. «Мунбәт жилға» — шималий падишалиқ (Израил)ниң пайтәхти болған Самарийә жайлашқан жилғини көрсәтсә керәк.

⁴ Вә мунбәт җилғиниң бешида тақивалған,
Уларниң «пәхри» болған солишип қалған гүли болса,
Балдур пишқан әнжирдәк болиду;
Уни көргән киши көрүпла,
Қолиға елип кап етип жутувалиду.

⁵ Шу күнидә, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Өз хәлқиниң қалдисиди үчүн шәрәплик бир таж,
Шундақла көркәм бир чәмбирәк болиду.

⁶ У йәнә һөкүм чиқиришқа олтарғанларға тоғра һөкүм чиқарғучи Роһ,
Вә дәрвазида җәңни чекиндүргүчигә күч болиду. □

Йерусалимдики әмирләрниң әһвали ••• Ким Худаниң сөзини чүшинәләйду?

⁷ Бирақ буларму шарап арқилиқ хаталашти,
һарақ билән езиқип кәтти: —
һәм каһин һәм пәйғәмбәр һарақ арқилиқ езиқип кәтти;
Улар шарап тәрипидин жутувелинған;
Улар һарақ түпәйлидин әләң-сәләң болуп езиқип кәтти;
Улар алдин көрүштин адашти,
һөкүм қилишта езиқишти; □ ■

⁸ Чүнки һәммә дәстихан бош орун қалмай қусуқ вә ниҗасәт билән толди. □

Әмирләр Йәшәяни мазақ қилиду

⁹ «У кимгә билим өгәтмәкчиду?
У зади кимни мошу хәвәрни чүшинидиған қилмақчиду?» □

Йәшәя җавап бериду

¹⁰ Еғизландурулғанларға әмәсму?! Әмчәктин айрилған бовақларға әмәсму?! Чүнки хәвәр болса вәзмүвәз, вәзмүвәздур,
Қурмуқур, қурмуқурдур,
Бу йәрдә азрақ,

□ **28:6** «У йәнә һөкүм чиқиришқа олтарғанларға тоғра һөкүм чиқарғучи Роһ, вә дәрвазида җәңни чекиндүргүчигә күч болиду» — мөтивәрләр хәлиқ үчүн һөкүм чиқириш, сот қилиш үчүн шәһәр дәрвазилирида олтиратти. Башқа бир хил тәржимиси: — «Дүшмәнни дәрвазисигичә чекиндүргүчигә күч болиду» — демәк, һужум қилидиғанларға күч болиду. □ **28:7** «каһин» — муқәддәс ибадәтханида хәлиқләргә вәкил болуп қурбанлиқ қилғучи. ■ **28:7** Йәш. 5:11 □ **28:8** «Һәммә дәстихан бош орун қалмай қусуқ вә ниҗасәт билән толди» — мүмкинчилиги барки, Йәшәя орда билән болған мунасивити билән Йерусалимдики әрбабларниң олтиришиға қатнишалайду. Төвәндики әйәтләргә қариганда, олтиришниң сәвәви, Мисир билән Асурийәгә қарши туруш иттипақи тоғрисидики келишим түзгәнликни тәбрикләштин ибарәт еди. Йәшәя һәрдайим мундақ иттипақни түзмәсликни тәшәббус қилип, уларниң мазақлириға учриған. □ **28:9** «У кимгә билим өгәтмәкчиду? У зади кимни мошу хәвәрни чүшинидиған қилмақчиду?» — мошу сөzlәр, бәлким, зияпәттә олтарғанлар Йәшәяни мазақ қилидиған сөз болуши мүмкин. Шүбһисизки, улар «Пәқәт Худағила тайинишимиз керәк» дегән хәвәрни интайин аддий, сәбий балиниң көзқариши, халас, дәп қарайтти.

Шу йәрдә азрақ болиду...□

11 Чүнки дудуқлайдиган ләвләр вә ят бир тил билән У мошу хәлиқкә сөз қилиду.□ ■

12 У уларға: —

«Мана, арам мошу йәрдә,
Һали йоқларни арам алдуруңлар;

Йеңилиниш мошудур» — дегән,

Бирақ улар һеч немини аңлашни халимиған.□

13 Шуңа Пәрвәрдигарниң сөзи уларға: —

«Вәзмүвәз, вәзмүвәздур,
Қурмуқур, қурмуқурдур.

Мошу йәргә азрақ,

Шу йәргә азрақ болиду;

Шуниң билән улар алдиға кетиветип,

Путлишип, оңда чүшиду,

Сундурулуп,

Қапқанқа чүшүп тутулуп қалиду.□ ■

14 — Шуңа һәй силәр мазақ қилғучилар, Йерусалимда турған мошу хәлиқни идарә қилғучилар,

Пәрвәрдигарниң сөзини аңлап қоюңлар!

15 Чүнки силәр: — «Биз өлүм билән әһдә түздуқ,

Тәһтисара билән биллә бир келишим бекиттуқ;

Қамча ташқиндәк өтүп кәткәндә,

У бизгә тәгмәйду;

Чүнки ялғанчиликни башпанаһимиз қилдуқ,

Ялған сөзләр астида мөкүнүвалдуқ» — дедиңлар,□

16 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Мана, Зионда һул болуш үчүн бир Таш,

Синақтин өткүзүлгән бир таш,

□ **28:10** «Еғизландурулғанларға әмәсму?! Әмчәктин айрилған бовақларға әмәсму?!» — мошу сөзләр, бәлким, Йәшәяниң жавабиниң башлиниши. Йәшәя уларниң «мошу көзқаришиң бәк аддий екән» дегән мазақ гәплирини өзлиригә қайтуруп: «Пәкәт аддий адәмләр, сәбий балидәк кичик пеил кишиләрла мошуларни чүшинәләйду, шундақла Худаниң сөзини қобул қилалайду. Тәкәббур, өзини әқиллик чағлайдиганлар һәрғиз чүшинәлмәйду», дәйду. **«Чүнки хәвәр болса вәзмүвәз, вәзмүвәздур, қурмуқур, қурмуқурдур, бу йәрдә азрақ, шу йәрдә азрақ болиду...»** — мошу сөзниң үч муһим нуқтиси бар: — (1) Йәшәя мошу йәрдә китавидики бешарәтләрни толуқ чүшинишкә толиму муһим бир ачқучни бериду. Бешарәтләр бир-бирләп, бириси бу һәқиқәтни тәкитлисә, бириси у һәқиқәтни тәкитләйду, һәммә бешарәт арқилиқ бизгә қандақ қилип Худаға пүтүнләй, әтраплиқ ишинип тайинишни үгитиду. (2) «вәзмүвәз, ... қурмуқур...» ибраний тилида «сав, сав,.... кав, кав, ...» дегәндәк кичик балиниң тәләппузида ейтилиду. Шуниң билән у Худаниң сөзини қобул қилиш үчүн кичик балиға охшаш кичик пеиллик болуши керәк дәп тәкитләйду. (3) бала сөзлигәндәк «сав, сав,.... кав, кав, ...» дегән сөзләр йәнә келип ят бир тилдәк болуп, 11-айәтни тонуштуриду. Төвәндики изаһатниму көрүң. □ **28:11** «Чүнки дудуқлайдиган ләвләр вә ят бир тил билән У мошу хәлиқкә сөз қилиду» — демәк, Йерусалим вә Йәһудалиқлар ят бир дөләт тәрипидин бастурулуп, ят жутқа йәткилиду. Улар Худаниң аддий сөзлирини «балиларчә гәп» дәп мазақ қилип рәт қилиду, нәтижидә мошундақ авазлар уларда ямрап кетиду. ■ **28:11** 1Кор. 14:21 □ **28:12** «Мана, арам мошу йәрдә, һали йоқларни арам алдуруңлар; йеңилиниш мошудур» — бу сөзләр Йәшәя йәткүзгән хәвәрниң жәвһириду. Худаға тайиниш — арамлиқтур! «Дудуқлайдиган ләвләр вә ят бир тил билән У (Пәрвәрдигар) мошу хәлиқкә сөз қилиду... бирақ улар һеч немини аңлашни халимиған» — мәзкур бешарәт (11-13) тоғрилиқму «1Кор.» 14:21-22 вә униңға бағлиқ «қошумчә сөз»ниму көрүң. □ **28:13** «Шуниң билән улар алдиға кетиветип, путлишип, оңда чүшиду, ...қапқанқа чүшүп тутулуп қалиду» — өзи таллиған йоли билән алға басқини билән, нәтижиси һалакәттур, халас. ■ **28:13** 2Кор. 2:16 □ **28:15** «Биз өлүм билән әһдә түздуқ, тәһтисара билән биллә бир келишим бекиттуқ... ялған сөзләр астида мөкүнүвалдуқ» — һәр қандақ киши мошундақ сөзләрни ағзи билән демәйду, әлвәттә. Бирақ Йәшәя пәйғәмбәр мошу сөзләрни уларниң ағзига селип, уларниң түзгән әһдисиниң һәқиқий әһмийитини аян қилиду. Шу чағдики әһдә болса Мисир билән болған еди, бирақ Йәшәя бешарәттә шуни беваситә демәйду. Буниң сәвәви бәлким Мисирдики бу әһдә кәлгүсидә адәмни техиму алдайдиган, ахирқи замандики бир әһдини көрситиду. Мошу әһдини Исраил Шәйтанның вәкили дәжғал билән түзиду. «Дан.» 9:27, Инжіл «Вәһ.» 11:2, 13:5ни көрүң.

Қиммәтлик бир бүжәк теши,
 Ишәшлик һәм муқим һул тешини салғучи Мән болиман.
 Униңға ишинип таянған киши һеч һодуқмайду, алдиримайду. □ ■
 17 Вә Мән адаләтни өлчәм таниси қилиман,
 һәққанийлиқни болса тик өлчигүч жип қилиман;
 Мөлдүр башпанаһи болған ялғанчилиқни сүпүрүп ташлайду,
 Вә кәлкүн мөкүвалған жайини тешип әпкетиду. □
 18 Шуниң билән өлүм билән түзгән әһдәңлар бекар қиливетилиду;
 Силәрниң тәһтисара билән бекиткән келишимиңлар ақмайду;
 Қамча ташқиндәк өтүп кәткәндә,
 Силәр униң билән чәйливетилисиләр.
 19 У өтүп кетиши биләнла силәрни тутиду;
 һәм сәһәр-сәһәрләрдә,
 һәм кечә-күндүзләрдиму у өтүп туриду,
 Бу хәвәрни пәқәт аңлап чүшинишниң өзила вәһимигә чүшүш болиду.
 20 Чүнки кариват созулуп йетишқә қисқилиқ қилиду,
 Йотқан болса адәм түгүлүп ятсиму тарлиқ қилиду. □
 21 Чүнки Пәрвәрдигар Өз ишини,
 Йәни Өзиниң ғәйрий әмилини жүргүзүш үчүн,
 Өзигә ят болған ишни вужудқә чиқириш үчүн,
 Пәразим теғида турғинидәк орнидин туриду,
 У Гибеон жилғисидә ғәзәпләнгинидәк ғәзәплиниду; □
 22 Шуңа мазақ қилғучилар болмаңлар;
 Болмиса, кишәнлириңлар чиң болиду;
 Чүнки мән самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигардин бир һалакәт тоғрисидә,
 Йәни пүткүл йәр йүзигә қәтһийлик билән бекиткән бир һалакәт тоғрисидики хәвәрни
 аңлиғанман.

Әқиллиқ деханниң териш-жигиши тоғрисидә бир тәмсил

23 — Қулақ селиңлар, авазимни аңлаңлар;
 Тиңшаңлар, сөзлиримни аңлаңлар.
 24 Йәр һайдиғучи дехан териш үчүн йәрни күн бойи һайдамду?
 У пүтүн күн йәрни ағдуруп,
 Чалмиларни еземду?
 25 У йәрниң йүзини тәкшилигәндин кейин,
 Қаракөз бәдиянни ташлап,
 Зирини чечип,
 Буғдайни тапларда селип,
 Арпини теришқә бекитилгән жайға,
 Қара буғдайни етиз қирлириға теримамду?
 26 Чүнки униң Худаси уни тоғра һөкүм қилишқә несиһәт қилиду,
 У униңға үгитиду.

□ **28:16** «Синақтин өткүзүлгән бир таш» — сөзмүсөз тәржимә қилғанда, «Синақ теши». Бу ибарә башқиларни синайдиган һәм өзи синақтин өткән бир таш, дегән икки мәнини өз ичигә алса керәк. ■ **28:16** Зәб. 117:22; Мат. 21:42; Рос. 4:11; Рим. 9:33; 10:11; Әф. 2:20; 1Пет. 2:6, 7, 8 □ **28:17** «адаләтни өлчәм таниси қилиман» — яки «тоғра һөкүм қилишни өлчәм таниси қилиман» (26-айәтниму көрүң). □ **28:20** «Чүнки кариват созулуп йетишқә қисқилиқ қилиду, йотқан болса адәм түгүлүп ятсиму тарлиқ қилиду» — бу кинайилик гәп. Улар Худаниң арамлигини рәт қилиду, өзиниң арам алмақчи болған йоли болса өзигә һеч арам бәрмәйду. □ **28:21** «Пәразим теғи» вә «Гибеон жилғиси» — бу икки жайда йүз бәргән ишларни чүшиниш үчүн, Тәвраттики «2Сам.» 5:17-20, 22-айәт қатарлиқларни көрүң. Худа әшу йәрләрдә Давут падишаниң тәхтини мустәһкәмләш үчүн Филистийләр үстидин икки қетим чоң ғәлибә қилған еди. Биһақ Йәшәя қобул қилған вәһийгә асасән, адәмни жазалаштики мошундақ ишларниң өзи Худаниң муһәббәтлик тәбиитигә пүтүнләй ғәйрий, түптин ят келидиган, Өзи нәпрәтлинидиган иш екәнлиги аян қилиниду.

27 Бәрһәң, қаракөз бәдиян чишлиқ тирна билән тепилмәйду;

Тулуқ зирә үстидә һайдалмәйду;

Бәлки қаракөз бәдиян болса қамча билән соқулиду,

Зирә болса төмүр-таяқ билән урулуп дан ажритилиду.

28 Ун тартишқа данни езиш керәк, амма дехан уни мәңгүгә тепевәрмәйду;

У һарву чақлири яки ат туяқлири билән уни мәңгүгә тепевәрмәйду;

29 Мошу ишму самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигардин келиду;

У несинәт бериштә карамәт,

Даналиқта улукдур. □ ■

29

Йерусалимға чүшидиган «тәрбийилик җазалаш»

1 Ариәлгә, Давут өз макани қилған Ариәлгә вай!

Йәнә бир жил жилларға қошулсун,

Һейт-байрамлар йәнә айлинип кәлсун; □

2 Бирақ Мән дәрд-әләмни Ариәлгә кәлтүримән;

Дад-пәрядлар көтирилип аңлиниду;

У Маңа һәқиқәтән бир «Ариәл» болиду.

3 Чүнки Мән сени қапсап чедирлар тиктүрүп,

Сени қамал қилип муһасирә истиһкамлирини салимән,

Потәйлири билән сени қоршивалимән. □ ■

4 Шуниң билән пәс қилинисән,

Сән йәр тегидин сөзләйдиған,

Гәплириң пәстин, йәни топа-чаңдин келидиған,

Авазин әрваһларни чақирғучиниңкидәк йәр тегидин чиқиду,

Сөзлириң топа-чаңдин шивирлап чиққандәк болиду; ■

□ **28:29** «Мошу ишму самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигардин келиду; у несинәт бериштә карамәт, даналиқта улукдур» — 23-29-айәтләрниң әсли текстлиридики бәзи сөзләр наһайити аз учриғачқа, башқа бир нәччә хил тәржимилири учрши мүмкин. Бирақ үч иш ениқ туриду: — (1) Йәр һайдаш һәм данни соқуп ажритишму көрүнүштә йәргә яки данға қарита «қаттиқ қоллуқ муамилә» қилишқа охшайду; мошу ишлар бәлким Худаниң бизгә ишлитидиған тәрбийә тәдбирлирини билдүруши мүмкин. (2) һәммимиз әқиллиқ дехандин үгинәйлиги, у мәхсәтлик һалда һәммә ишни қилиду. У һәргиз йәр һайдаш яки дан соқуп ажритиштин ибарәт икки ишни зоқлиниш үчүн қилмайду; у ахирқи нишанға қарап, һәр қайси уруқларниң һосулини көзләйду. Худаму охшашла һәммимизгә охшимаидиған тәрбийилик усул қоллинип, биздин һосул чиқармақчи. Униң бәзидә муамилиси «қопал» яки қаттиқ көрүнсиму, у бәрибир һәр қандақ данниң үнүп чиқишиға керәк болған шараитни убдан билиду, һәр биримиздин айрим-айрим һалда һосул чиқириш усулини билиду. (3) Мәлум бир һосул үчүн һайдап-териш яки дан ажритиш усули мувапик болғини билән, әқиллиқ дехан мошу усулни чәктин ашурувәтмәй ишлитиду. Худа охшашла һәммимизни кичик пеил, муһәббәтлик кишиләрдин қилиш үчүн дәл қандақ һәм қанчилик дәриҗидики муамилини ишлитиш керәклигини билиду. ■ **28:29** Йәр. 32:19 □ **29:1** «Ариәл» — Йерусалимни көрситиду, у «Худаниң қурбанлиқ суписиниң беши» дегәнлик, йәни қурбанғаһқа от салидиған орун. Мошу исим, Худаға ибадәт қилидиған жай һәм Худаниң отиға учрайдиған жай экәнлигини билдүриду. Бәлким шу бабтики мәнәси шуки, Йерусалим Пәрвәрдигарға ибадәт қилидиған орун әмәс, бәлки итаәтсизлик түпәйлидин униң отлуқ ғәзивигә учрайдиған орун болуп қалди, дегәнлик. «Йәнә бир жил жилларға қошулсун» — мәнәси бәлким, «бир жилдин кейин» — демәк (2-8-айәткә асасән), Асурийә бир жилдин кейин Йерусалимни муһасирәгә алиду. Ундақ болса, бешарәт миладийәдин илгәрки 702-жили берилгән. Толуқ айәтниң башқа бир хил тәржимиси: — «Жиллар көпрәк өтсун, һейт-байрамлар йәнилә өткүзүлсун» қатарлиқ. Икки хил тәржимиси охшашла, вақитму яки һейт-байрамлардики диний паалийәтләрму силәрни күтқүзмайду, дегән мәнини билдүриду. □ **29:3** «Мән сени қапсап чедирлар тиктүрүп... потәйлири билән сени қоршивалимән» — бешарәт Асурийәниң һужумини көрсәткән әмәс, бәлки «барлиқ әлләрниң нурғунлиған қошунлири»ниң бир һужумини көрситиду (7-айәт); шуңа у Асурийәниң тажавузидин кейин берилгән болса керәк. Униң үстигә, Худа «Ариәл»ни (һәр қетим ниҗатини рәт қилиши түпәйлидин) Бабилдин андин Римлиқлардин (миладийәдин кейинки 70-йил) күтқүзгән әмәс. Шуңа бешарәт ахирқи замандики көп әл-жутларниң (7-айәт) Йерусалимға, шундақла Исраилға қилидиған һужумини көздә тутиду. ■ **29:3** Йәр. 6:3; әз. 17:17 ■ **29:4** Йәш. 8:19

5 Шу чагда дүшмәнлириңниң топи худди юмшақ топа-чаңлардәк,
Явузларниң топи шамал учуруп ташлайдиған топандәк тозуп кетиду.
Бу иш бирдинла, туюқсиз болиду!■

6 Энди самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар сениң йениңға келиду;
Гүлдүрмама, йәр тәврәш, күчлүк шавқун, қуюнтаз, боран вә жутувалғучи от ялқунлар билән сәндин һесап алиду.□

7 Шундақ қилип Ариәлгә қарши жәң қилидиған,
Йәни униңға вә қәлгә-қорғанлиқ мудапийәләргә жәң қиливатқан барлиқ әлләрниң нурғунлиған қошунлири кечиси көргән чүштики көрүнүштәк йоқап кетиду.

8 Ач қалған бириси чүш көргәндә,
Чүшидә бир немә йәйду;
Бирақ ойғанса, мана қосиғи қуруқ туриду;
Чаңқиған бириси чүш көргәндә,
Чүшидә су ичиду;
Бирақ ойғанса, мана у һалидин кетиду,
У йәнила уссузлуққа тәшна болиду;
Мана Зион теғиға қарши жәң қиливатқан әлләрниң нурғунлиған қошунлири дәл шундақ болиду. □

Роһий қариғулуқ, роһий гәпләт, Пәрвәрдигарниң дора-дәрмани

9 Энди арисалди боливерип,
Қаймуқуп кетиңлар!
Өзүңларни қариғу қилип, қариғу болуңлар!
Улар мәс болди, бирақ шараптин әмәс!

Улар иләңлишип қалди, бирақ һарақтин әмәс!□
10 Чүнки Пәрвәрдигар силәргә гәпләт уйқиси басқучи бир роһни төкүп,
Көзүңларни етивәтти;

У пәйғәмбәрләр вә баш-көзүңлар болған алдин көргүчиләрниму чүмкивәтти.□ ■
11 Мошу көргән пүткүл вәһий болса, силәр үчүн печәтливәтилгән бир йөгимә китапдәк болуп қалди;

Хәқ китапни саватлиқ бирисигә берип: —
«Оқуп беришиңизни өтүнимән» — десә, у: —
«Оқуялмаймән, чүнки печити бар екән» — дәйду.

12 Китап саватсиз бирисигә берилип: —
«Оқуп беришиңизни өтүнимән» — дейилсә, у: —

■ 29:5 Аюп 21:18; Зәб. 1:4; 34:5; Йәш. 17:13; 30:13 □ 29:6 «...сәндин һесап алиду» — ибраний тилида «...сени йоқлайду». □ 29:8 «... ойғанса, мана у һалидин кетиду, у йәнила уссузлуққа тәшна болиду; мана Зион теғиға қарши жәң қиливатқан әлләрниң нурғунлиған қошунлири дәл шундақ болиду» — демәк, бу чүшни көргән киши башқа әлләрниң қошунлирини көрситиду. Чүшидә көргән «тамақ-су» барлиқ әлләр жутувалмақчи болған Йерусалимни көрситиду. Әлләр «Йерусалим бизниңки» дәп хам хиял қилип, туюқсиз һәммидин айрилип, мәғлуп болиду. □ 29:9 «Энди арисалди боливерип, қаймуқуп кетиңлар!...» — бу әйәт интайин муһим. Йәшәя Асурийә яки башқа бесип киргән тажавузчилардин қутулушни аллибурун алдин-ала ейтқан (36-37-бапларни көрүң). Энди мошу қутулушларни көргәнләр йәнила Худаға ишәнмәй «тәсадибийлиқтин болған» яки «Мисир билән болған иттипақтин болған» десә қандақ болиду? Әгәр улар шу чагда «арисалди» болса, һеч қарарға теһи кәлмисә, улар һәр қандақ бир ишта баш қатуридиған болиду. Йәшәя уларниң шундақ кәжлиқ қилидиғанлиғини алдин билгән (Худаниң ағаһини 6:10-әйәттә көрүң). Шуңа у кинайә қилип, уларни шундақ қилишқа дәвәт қилиду. □ 29:10 «Пәрвәрдигар силәргә гәпләт уйқиси басқучи бир роһни төкүп... алдин көргүчиләрниму чүмкивәтти» — жуқуриқи изаһатта ейтқинимиздәк, улар Пәрвәрдигарниң карамәтлирини йәнила етирап қилмиғандин кейин, Худа уларни теһиму өз кәжлиғида бекитип қойиду. Шундақ қилғини билән У уларни теһи ташливәтмигән; У уларға әң ахирқи бир пурсәтни яритип бериду. Бу пурсәт 14-әйәттә алдин-ала ейтилиду. ■ 29:10 Рим. 11:8

«Мән саватсиз» — дәйду. □

13 Вә Рәб мундақ дәйду: —

«Мошу хәлиқ ағзи билән Маңа йеқинлашқанда,

Тили билән Мени һөрмәтлигәндә,

Бирақ қәлби болса Мәндин жирақ турғачқа,

Мәндин болған қорқуши болса, пәқәт инсан балисиниң пәтивалиридинла болиду, халас; □ ■

14 Шуңа мана, Мән мошу хәлиқ арисидә йәнә бир карамәт көрситимән;

Карамәт бир ишни карамәт билән қилимән;

Шуниң билән уларниң данишмәнлириниң даналиғи йоқилиду;

Уларниң ақиллириниң әқиллири йошурунвалған болиду». □ ■

Чоң өзгиришләр

15 Өзиниң пүккән нийәтлирини Пәрвәрдигардин йошуруш үчүн астин йәргә киривалған, Өз ишлирини қараңғулуқта қилидиған,

Вә «Бизни ким көриду» вә «Ким бизни билгән» дегәнләргә вай! ■

16 Аһ, силәрниң тәтүрлүгүңлар!

Сапалчини сеғиз лайға охшатқили боламду?

Шундақла иш өзини Ишлигүчигә: «У мени ишлимигән»,

Яки шәкилләндүрүлгән өзини Шәкилләндүргүчигә: «Униң әқли йоқ» десә боламду?! ■

17 Чүнки қисқа вақит ичидила, Ливан мевилик бағға айландурулмамду?

Мевилик бағ болса орман һесапланмамду? □

18 Шу күнидә гаслар шу йөгимә китапниң сөзлирини аңлайдиған,

Қаригулар зулмәт һәм қараңғулуқтин чиқип көзлири көридиған болиду; ■

19 Мөминләр болса Пәрвәрдигардин техиму хурсән болиду;

Инсанлар арисидики мискинләр Исраилдики Муқәддәс Болғучидин шатлиниду.

20 Рәһимсиз болғучи йоқайду,

Мазақ қилғучи ғайип болиду;

Қәбиһлик пурситини күтидиғанларниң һәммиси һалак қилиниду;

21 Мана мошундақ адәмләр адәмни бир сөз үчүнла жинайәтчи қилиду,

Дәрвазида туруп рәзилликкә тәнбиһ бәргүчи үчүн қапқан тәйярлап қойиду,

Һәққаний адәмниң дөвасини сәвәпсиз бекар қиливетиду. □ ■

□ 29:12 «Китап саватсиз бирисигә берилип... у: — «Мән саватсиз» — дәйду» — саватлиқ киши болса «китап печәтләнгән» (печәтни бузушқа өзүмни аварә қилмаймән) дегән банини көрситиду. Саватсиз киши болса әлвәттә оқуялмайду; бирақ у саватлиқ кишидинму оқуп беришни соримайду. Демәк, нурғун адәмләр бу икки хил кишиләргә охшаш Худаниң бәргән вәһийсигә пәрвайим пәләк дәп жүривериду. □ 29:13 «Мошу хәлиқ ағзи билән Маңа йеқинлашқанда... қәлби болса Мәндин жирақ турғачқа, Мәндин болған қорқуши болса, пәқәт инсан балисиниң пәтивалиридинла болиду, халас» — «Мат.» 15:7-9, «Мар.» 7:6-7ни көрүң. ■ 29:13 Мат. 15:8; Мар. 7:6 □ 29:14 «Шуңа мана, Мән мошу хәлиқ арисидә йәнә бир карамәт көрситимән; карамәт бир ишни карамәт билән қилимән» — Худа уларға сәвир-тақәт билән йәнә бир пурсәт бәрмәкчи. Бу пурсәтниң немә екәнлиги ениқ тилға елинмиған. Бирақ бу йәрдә дейилгән сөзләргә қариганда бу карамәтниң «Асурийәдин қутулуш» дегән мөжизидин бир нәччә һәссә жуқурилиғи, әжайиплиғи, карамәтлиғи вә тилсиматлиғи бар болуши мүмкин. Биз йәнә шундақ дәп қараймизки, Йәшәя пәйғәмбәр мошу ишни китабиниң қалған қисмида бизгә ейтип бериду; оқурмәнләрниң өзи уни оқуп чүшинәләйду. «Шуниң билән уларниң данишмәнлириниң даналиғи йоқилиду; уларниң ақиллириниң әқиллири йошурунвалған болиду» — Худаниң ишлигән мошу карамитиниң нәтижиси дуниядики «данишмәнлик»ни өз-өзидин хијил қилиду. «1Кор.» 1:19ни көрүң. ««Ақилларниң әқиллири» йошурунвалиду» — демәк, уларниң әқли һеч әсқатмайду һәм башқилар алдида көрүнүшкә хијил болиду. ■ 29:14 Йәр. 49:7; Об. 8; Мат. 11:25; 1Кор. 1:19 ■ 29:15 Зәб. 93:7 ■ 29:16 Йәш. 45:9 □ 29:17 «Ливан мевилик бағға айландурулмамду? Мевилик бағ болса орман һесапланмамду?» — Ливан кона заманлардин тартип орманлири билән даңқи чиққан район болуп кәлгән. Мошу орман билән униң «мевилик бағ»лириниң рольлири алмаштурулған болса, ундақта жуқури орунда турғанлар яки тәкәбурлар пәс (бирақ йәнила яхши вә мевә беридиған) орунға бекитилиду вә кәмтәрләр болса жуқури орунға қоюлиду, демәкчи. Қандақла болмисун, нурғун кишиләрниң орунлирида алмишиш йүз бериду. ■ 29:18 Мат. 11:5 □ 29:21 «(Улар) дәрвазида туруп рәзилликкә тәнбиһ бәргүчи үчүн қапқан тәйярлап қойиду» — шәһәр дәрвасиси сот қилидиған жай еди. ■ 29:21 Ам. 5:10

22 Шуңа Ибраһим үчүн бәдәл төләп күткүзгән Пәрвәрдигар Яқупниң жәмәти тоғрилиқ мундақ дәйду: —

«Һазир болса Яқуп хижилликқа қалмайду, һазир болса у тит-тит болуп чирайи татирип кәтмәйду;□

23 Чүнки Яқуп қолумниң ишлигән әмили болған, өз арасида турған әвлатлирини көргән вақтида,

Улар намимни муқәддәс дәп улуқлайдиган, Яқупниң Муқәддәс Болғучисини пак-муқәддәс дәп билидиган, Израилниң Худасидин қорқидиган болиду.□

24 Роһи езип кәткәнләр йорутулидиган, Қақшап жүргәнләр несинәт-билим қобул қилидиган болиду.

30

Мисир билән иттипақлишиш — Худаға таянмаслиқтур

1 «Асий оғуларниң әһвалиға вай!» — дәйду Пәрвәрдигар,

— «Улар планларни түзмәкчи, бирақ Мәндин алмайду;

Улар мудәпиә тосуқини бәрпа қилиду,

Бирақ у Мениң Роһум әмәс;

Шундақ қилип улар гунайи үстигә гуна қошувалиду.

2 Улар Мәндин һеч соримайла Мисирға йол алди;

Пирәвнниң қанити астидин панаһ издәп,

Мисирниң сайисигә ишинип тайиниду йәнә!

3 Чүнки Пирәвнниң қанити болса силәрни йәргә ташлап ләт қилиду.

Мисирниң сайисигә ишинип тайиниш силәргә баш қетимчилик болиду.

4 Пирәвнниң әмирлири Зоан шәһиридә болсиму,

Униң әлчилири һанәс шәһиригә һәрдайим келип турсиму, □

5 Авам һәммиси өзигә пайдиси болмайдиган,

Һеч ярдими вә пайдиси тәгмәйдиган,

Бәлки ләт қилип йәргә ташлайдиган,

Һәтта рәсва қилидиган бир хәлиқтин номус қилидиган болиду. ■

Жүк артилип Мисирға меңшиқә тәйярланған бечарә улақлар!

6 Нәгәвдики улақлар тоғрисида жүкләнгән вәһий: —

Улар жапалиқ, дәрә-әләмлиқ зиминдин өтиду;

□ 29:22 Шуңа Ибраһим үчүн бәдәл төләп күткүзгән Пәрвәрдигар Яқупниң жәмәти тоғрилиқ мундақ дәйду: — «Һазир болса Яқуп хижилликқа қалмайду, һазир болса у тит-тит болуп чирайи татирип кәтмәйду» — демәк: — (1) «Яқуп өз пәрзәнтлири (жәмәти) тоғрисида хижил болмайду». Яқуп һаят вақтида өзиниң он икки оғлиниң қилмишлиридин наһайити хижил болуп жүрәтти («Яр.» 34-бапни көрүң). Андин Яқуп кейинки дәвирдә пәрзәнтлириниң қилғанлирини көргән болса, техиму хижил болған болатти! Бирақ «Һазир болса» (кәлгүсидә) адил, һәққаний, сап диллик «Йеңидин туғулған», йеңи бир пәрзәнти, йеңи бир Израил вужудқа келиду; Яқуп (тирилгән вақтида) улардин һеч хижил болмайду, әлвәттә. (2) «Униң чирайи татирип кәтмәйду» — Өз оғуллириниң бир-биригә һәсәтхор болғанлиғи түпәйлидин Яқуп көп жапа тартқан. У Йүсүпни «өлтүрүлгән» дәп узун жиллар матәм тутқан, андин әң яхши көридигән Биняминни «Йоқап кәтти» дәп әнсирәп өләй дәп қалған. Бирақ өз пәрзәнтлири тоғрисида әнсирәшниң һажити йоқ — чүнки «Һазир болса» һәр бири Худаниң башпанаһида аман-есән мәңгү туриду, шундақла бир-бири билән енақ өтүшиду. □ 29:23 «Яқуп қолумниң ишлигән әмили болған, өз арасида турған әвлатлирини көргән вақтида...» — мошу 22-24-айәттә һәм Яқупниң өзини (Израилни) һәм униң әвлатлирини (Израилларни) көрситиду. Яқупниң өзи уларни көрүш үчүн өлүмдин тирилиши керәк, әлвәттә. □ 30:4 «Пирәвнниң әмирлири Зоан шәһиридә болсиму, униң әлчилири һанәс шәһиригә һәрдайим келип турсиму,...» — шу чағларда Мисир йеңи бир падиша, йәни Пирәвн Шабакониң қол астида күчлүк, иттипақлашқан бир дөләткә айланған еди. Зоан вә һанәсниң Мисирниң икки тәрипидә болуши дөләтниң күчлүк бирлигини тәкитләйду. ■ 30:5 Йәр. 2:36

Шу йәрдин чиши ширлар вә әркәк ширлар,
 Чар илан вә вәһший учар иланму чиқиду;
 Улар байлиқлирини ешәкләрниң дүмбисигә,
 Гөһәрлирини төгә локкилириға жүкләп,
 Өзлиригә һеч пайда йәткүзмәйдиган бир хәлиқниң йениға көтирип бариду. □
 7 Мисир!? Уларниң ярдими бекар һәм қуруқтур!
 Шуңа Мән уни: «Һеч немини қилип бәрмәйдиган Раһаб» дәп атиғанмән. □

Ишәнмәсликниң ақивити

8 — Әнди бу сөзниң кәлгүси заманлар үчүн,
 Гувалиқ сүпитидә әбәдил-әбәткә турувериши үчүн,
 һазир берип буни һәм таш тахтиға һәм йөгимә китапқа йезип қойгин. □
 9 Чүнки булар болса асий бир хәлиқ,
 Наәһли оғулар,
 Пәрвәрдигарниң Тәврат-тәрбийисини аңлашни халимайдиган оғулардур. □
 10 Улар алдин көргүчиләргә: — «Вәһийни көрмәңлар!»,
 Вә пәйғәмбәрләргә: «Бизгә тоғра бешарәтләрни көрсәтмәңлар;
 Бизгә адәмни азатә қилидиган, ялған бешарәтләрни көрситиңлар; □
 11 Сәнләр дурус йолдин чиқиш,
 Тоғра тәриқидин айрилиш!
 Исраилдики Муқәддәс Болғучини алдимиздин йоқ қилиш!» — дәйду. □
 12 — Әнди Исраилдики Муқәддәс Болғучи мундақ дәйду: —
 «Чүнки силәр мошу хәвәрни чәткә қеқип,
 Зулумни йөләнчүк қилип, бурмиланған йолға таянғиниңлар түпәйлидин,
 13 Шуңа мошу қәбиһлик силәргә егиз тамниң бир йериқидәк болиду,
 Там пултийип қалғанда, у бирақла уни чеқиветиду; ■
 14 Худди сапал чинә һеч аймай чеқиветилгәндәк У уни чеқиветиду;
 Униңдин һәтта очақтин чоғ алғидәк,
 Бактин су усқидәк бирәр парчисиму қалмайду». □ ■

□ **30:6** «Нәгәвдики улақлар тоғрисида жүкләнгән вәһий» — Нәгәв болса Йәһуданиң жәнуби қисми болуп, пүтүнләй дәһшәтлик чөл-баяван. Мисирға маңидиган бир йол Нәгәвдин өтиду. «...йүкләнгән вәһий» — мошу бешарәтниң темиси билән Йәшәя чақчақ қилиду. «Вәһий»ниң ибраний тилида «жүк» дегән йәнә бир мәнәси бар. Шуниң билән темини йәнә «Нәгәвдики улақларниң жүки» — дейишкә болиду. Улақлар әлчиләрниң өзини һәм нурғун мал-мүлүк, һәдийиләрни көтирип Мисирға баридиган жапалиқ йолда меңип һерип кетиду. Лекин Мисир билән болидиган «иттипақ» һеч немигә әрзимигәчкә, уларниң йоли бекарға кетиду. Йәшәя бечарә улақларға һесдашлиқ билдүргини билән әлчиләргә һеч қандақ һесдашлиқ билдүрмәйду! «Улар жапалиқ, дәрд-әләмлиқ зиминдин өтиду...» — қизиқ йери шуки, Мисирға адәттә маңидиган йол Нәгәвдин әмәс, бәлки Филистийәдин өтиду. Нәгәвдин маңидиган йол наһайити жапалиқтур. Немишкә мошу йол билән маңидикин? һөкүмранлар мәхсәт-планлирини Филистийәдин яки өз хәлқидин мәхпий сақлаш үчүн болса керәк. Қизиқ иш шуки, Исраил Муса пәйғәмбәр арқилиқ Мисирдин қутқузулуп чиқип, дәл шу йол билән Қанаанға (Пәләстингә) кәлгән. Йәшәя кинайилик билән улардин, силәр Мисирдин қутқузулғандин кейин йәнә әшу йәргә «кәлгән изиңлар билән қайтип» ярдәм сорашқа раст барамсиләр? — дәп соримақчи. □ **30:7** «Мән уни: «Һеч немини қилип бәрмәйдиган Раһаб» дәп атиғанмән» — «Раһаб» Мисирниң башқа бир исми, мәнәси «һакавурлуқ», «һали үстүнлүк». □ **30:8** «...һазир берип буни һәм таш тахтиға һәм йөгимә китапқа йезип қойгин» — «буни» бизниң қаришимизчә, жуқуриқи 6-7-айәттики бешарәтни көрситиду. Бәзи алимлар «буни» 8-14-айәтләрниң мәзмуни дәп қарайду. □ **30:9** «Пәрвәрдигарниң Тәврат-тәрбийиси» — «Тәврат» болса «тәрбийә», «несиһәт», «йолйоруқ» дегән мәнидә. □ **30:10** «алдин көргүчиләр» — адәттә Худаниң сөзини ғайипанә көрүнүшләр арқилиқ билип чүшинидиган һәм уларни башқиларға чүшәндүрүп беридиган пәйғәмбәрләрдур. □ **30:11** «Сәнләр дурус йолдин чиқиш, тоғра тәриқидин айрилиш! Исраилдики Муқәддәс Болғучини алдимиздин йоқ қилиш!» — мошу сөzlәр уларниң демәкчи болған асаслиқ сөзлири, яки аллиқачан дегән сөzlәрниң түп мәнәсидур. ■ **30:13** Йәш. 29:5 □ **30:14** «Худди сапал чинә һеч аймай чеқиветилгәндәк у уни (тамни) чеқиветиду» — там чаққучини Худаниң Өзи дәп қараймиз. Тамда пәйда болған йериқ болса Исраилниң қәбиһлигидур (13-айәтниму көрүң). Адәмниң гунаи өзини ичидин (йериқ тамни вәйран қилғандәк) вәйран қилиду; униң үстигә, Худаниң жазалиши униңға чүшүш билән у техиму түгишиду. ■ **30:14** Йәр. 19:11

15 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар, Израилдики Муқәддәс Болғучи мундақ дәйду: — «Йенимға товва билән қайтип келип арам таписиләр, қутқузулисиләр; Хатиржәмликтә һәм аман-есәнликтә күч алисиләр!», — Бирақ силәр рәт қилғансиләр. □

16 Силәр: — «Яқ, биз атларға минип қачимиз» — дедиңлар, Шуңа силәр раст қачисиләр!
Вә «Биз чапқур улақларға минип кетимиз» — дедиңлар;
— Шуңа силәрни қоғлиғучиларму чапқур болиду.

17 Миңиңлар бириниң вәһимисидин қачисиләр;
Бәшиниң вәһимисидә һәммиңлар қачисиләр;
Қечип, тағ үстидики йеганә байрақ хадисидәк,
Дөң үстидики туғдәк қалисиләр. □ ■

Худаниң күткән үмүти ••• Униң ахирқи планлири — парлақ келәчәк

18 Вә шуңа силәргә мөһри-шәпқәт көрситимән дәп, Пәрвәрдигар күтиду;
Шуңа У силәргә рәһим қилимән дәп орнидин қозғилиду;
Чүнки Пәрвәрдигар һөкүм-һәқиқәт чиқарғучи Худадур;
Уни күткәнләрниң һәммиси бәхитликтур! □ ■

19 Чүнки халайиқ йәнила Зионда, йәни Йерусалимда туриду;
Шу чағда силәр йәнә һеч жиғлимайсиләр;
Көтәргән наләндә У Өзини саңа интайин шәпқәтлик көрситиду;
У наләңни аңлисила, жавап бериду.

20 Рәб силәргә нан үчүн мүшкүллүкни,
Су үчүн азап-оқубәтни бәрсиму,
Шу чағда сениң Устазиң йәнә йошурунивәрмәйду,
Бәлки көзүң Устазиңни көриду; □

21 Силәр оң тәрәпкә бурулсаңлар,
Яки сол тәрәпкә бурулсаңлар,
Қулиқиң кәйниңдин: —

«Йол мана мошу, униңда меңиңлар!» дегән бир авазни аңлайсән.

22 Шу чағда силәр оюлған мәбудлириңларға берилгән күмүч һәлгә,
Қуйма мәбудлириңларға берилгән алтун һәлгиму дағ тәккүзисиләр;
Силәр уларни адәт латисини ташлиғандәк ташливетип: —
«Нери тур» — дәйсиләр.

23 У сән терийдиган уруғуң үчүн ямғур әвәтиду;

□ **30:15** «Йенимға товва билән қайтип келип арам таписиләр, қутқузулисиләр; хатиржәмликтә һәм аман-есәнликтә күч алисиләр!» — мошу сөз Йәшәя пәйғәмбәрниң бешарәтлириниң жәвһири. □ **30:17** «Миңиңлар бириниң вәһимисидин қачисиләр; бәшиниң вәһимисидә һәммиңлар қачисиләр» — Муса пәйғәмбәр Тәвраттики «Лав.» 26:8-айәттә Худаниң мундақ вәдисини хатирилигән: «(Маңа таянған болсаңлар) бәшиңлар йүз (адәм)ни, йүзүңлар бир түмәнни қоғливетисиләр». Әндики әһвал буниң әксичә. «Тағ үстидики байрақ... дөң үстидики... туғ» — (1) демәк, қалған адәмләр наһайити аз. (2) мошу икки нәрсә (байрақ вә туғ) адәттә уруш қилғанда ишлитилиду; уруштики бир тәрәп мәглуп болса мошу нәрсиләр ташлинип қалиду; ғәлибә қилса улар елип кетилиду; шуңа улар мошу йәрдә мәғлүбийәтниму билдүриду. ■ **30:17** Йәш. 17:6; 24:6,13 □ **30:18** «Вә шуңа силәргә мөһри-шәпқәт көрситимән дәп, Пәрвәрдигар күтиду; шуңа У силәргә рәһим қилимән дәп орнидин қозғилиду... Уни күткәнләрниң һәммиси бәхитликтур!» — мошу әйәт бәлким китапниң адәмни әң һәйран қалдуридиған йәрлиридин бириду. Немишкә Израилниң кажлиғи, Худаниң қаттиқ жазалиши тәсвирләнгәндин кейин әйәт «шуңа» билән башлиниду? Худаниң Израилни қаттиқ жазалиқини билән у әң ахирда уларға наһайити көп рәһимдиллиқ көрсәтмәкчи. Жуқириқи жазалар бәлким Израилниң «қалдисе»ни Худаниң нижатини қобул қилишқа тәйярлайду. «Шуңа» Худа буни сәвир-тақәт билән күтиду. ■ **30:18** Зәб. 2:12; 33:9; Пәнд. 16:20; Йәр. 17:7 □ **30:20** «сениң Устазиң» — мошу йәрдә бу сөз яки (көплүк шәклидә) «устазириң» яки (бирлик шәклидә) «устазиң» мәнәсидә ишлитилгән. Алди-кәйнидики сөзләргә қариганда, «устаз» болса керәк. «Өзини йошурған» «Устазиң»ниң ким екәнлигини чүшиниш үчүн мошу әйәтни 8-бап, 17-айәт билән селиштуруң.

Йәрдин чиқидиган ашлиқ-мәһсулат һәм күч-қувәтлик һәм мол болиду;
Шу күни маллириң кәң-азатә яйлақларда яйлайду;

²⁴ Йәр һайдиган кала вә ешәкләр болса,
Гүжәк вә ара билән соруған, тузланған һәләп йәйду.

²⁵ Чоң қирғинчилик болған күни,
Йәни мунарлар өрүлгән күни,
Һәр бир улук тағда вә һәр бир егиз дөңдә болса,
Әһнарлар вә ериқлар болиду.□

²⁶ Пәрвәрдигар Өз хәлқиниң жарәһитини таңидиган,
Уларниң қамча ярисини сақайтқан шу күнидә,
Ай шолиси қуяш нуридәк болиду,
Қуяш нури болса йәттә һәссә күчлүк болиду,
Йәни йәттә күндики нурға баравәр болиду. □

Асурийә һужум қилмайду — ••• Уларниң үстигә чүшидиган жаза

²⁷ Мана, Пәрвәрдигарниң нами жирақтин келиду,
Униң қәһри ялқунлинип,
Қоюқ ис-түтәклири кәтирилиду;
Ләвлири фәзәпкә толуп,
Тили жутувалғучи янғин оттәк болиду.

²⁸ Униң нәпәси худди тешип боюнға йетидиган кәлкүндәк болиду,
Шуниң билән У әлләрни бимәнилиқни йоқатқучи фәлвир билән тасқайду,
Шундақла хәлиқ-милләтләрниң ағзиға уларни аздуридиган жүгән салиду.□ ■

²⁹ Муқәддәс бир һейт өткүзүлгән кечидикидәк, көңлүңлардин нахша урғуп чиқиду,
Исраилға уюлташ болған Пәрвәрдигарниң теғиға нәй наваси билән чиққан бирисиниң
хошаллиғидәк, көңлүңлар хошал болиду.

³⁰ Пәрвәрдигар һәйвәтлик авазини яңритиду;
У қайниған қәһри, жутувалғучи ялқунлуқ от, гүлдүрмамилиқ ямғур, боран-шавқун,
мөлдүрләр билән Өз билигини созуп көрситиду.

³¹ Чүнки Пәрвәрдигарниң авазини билән Асурийә янжілиду,
— Башқиларни уруш тайиғи болған Асурийә янжілиду!□

³² Вә Пәрвәрдигар тәйярлиған калтәк билән һәр қетим уни урғанда,
Буниңға даплар һәм чилтарлар тәңкәш қилиниду;
У қолини ойнитип зәрб қилип униң билән күрәш қилиду.

³³ Чүнки Тофәт қедимдин тартип тәйяр турған еди;
Бәрһәк, падиша үчүн тәйярланған;
Пәрвәрдигар уни чоңқур һәм кәң қилған;

□ **30:25** «Чоң қирғинчилик болған күни, йәни мунарлар өрүлгән күни...» — қайси қирғинчиликниң болғанлиғи, қайси мунарларниң өрүлгәнлиги мошу йәрдә дейилмиди. Қандақла болмисун, мошу ишлар жисманий һәм роһий дүшмәнләрниң йоқитилишини билдүриду; мошу ишлар ахирқи заманларда йүз бериши мүмкин. «әнһар» — кичик ериқ. □ **30:26** «Өз хәлқиниң жарәһити» — яки «Өз хәлқиниң сунған йерини». □ **30:28** «Униң нәпәси худди тешип боюнға йетидиган кәлкүндәк болиду» — жуқуриқи 8-бап, 8-айәт билән селиштуруң. Асурийә Исраилға қандақ қилған болса, Пәрвәрдигарму уларға (асурийләргә) шундақ қилиду. «бимәнилиқ бимәнилиқни йоқатқучи фәлвир» — «бимәнилиқ» бәлким бутларға ишинип-тайинишни көрситиду. «У (Пәрвәрдигар) .... шундақла хәлиқ-милләтләрниң ағзиға уларни аздуридиган жүгән салиду» — Асурийә падишаси Сәннахериб тутувалған әсирлириниң ағзиға жүгән селип, уларни ашундақ рәһимсиз йол билән елип маңатти. Мошу йәрдә Асурийәдин башқа әлләрниң тилға елиниши, бешарәтниң һәм шу чағдики Асурийәни һәм ахирқи замандики «ахирқи уруш»ни көрситидиганлиғини чүшәндүрсә керәк. Ундақ болса Асурийә падишаси йәнә ахирқи замандики дәжжалға вәкиллик қилиду яки «бешарәтлик рәсим» болиду. ■ **30:28** Йәш. 8:8 □ **30:31** «Пәрвәрдигарниң авазини билән Асурийә янжілиду, — башқиларни уруш тайиғи болған Асурийә янжілиду!» — Асурийәниң Худаниң тайиғи екәнлиги 10:5-айәттә көрситилгән. «Башқиларни уруш тайиғи (болған Асурийә) янжілиду!» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: — «У (Пәрвәрдигар) уни (Асурийәни) таяқ билән уриду».

Отунлири көп ялқунлуқ бир гүлхан бар,
Пәрвәрдигарниң нәпәси болса гуңгут еқимидәк уни туташтуруиду. □

31

Мисир билән иттипақлашмаңлар! ••• Худа Өзи Асурийәни жиқитиду

¹ — Ярдәм издәп Мисирға барғанларниң һалиға вай!

Улар атларға тайинип,

Көп болғанлиғидин жәң һарвулириға,

Интайин күчлүк болғанлиғидин атлиқ әскәрләргә ишинип кәтти!

Бирақ Исраилдики Муқәддәс Болғучиға қаримайду,

Пәрвәрдигарни издимәйду. ■

² Бирақ Уму данадур!

У күлпәт елип келиду,

Дегәнлирини қайтурувалмайду;

У бузуқларниң жәмәтигә,

Шундақла қәбиһлик қилғучиларға ярдәмдә болғанларға қарши орнидин қозғилиду. □

³ Мисирлиқлар Тәңри әмәс, адәмләр халас;

Уларниң атлири болса роһтин әмәс, әттин халас;

Пәрвәрдигар болса қолини узартиду,

Ярдәм бәргүчи болса путлишиду;

Ярдәм берилгүчи болса жиқилиду;

Улар һәммиси бирақла йоқилиду.

⁴ Чүнки Пәрвәрдигар маңа мундақ дегән: —

«Овни тутувалған шир яки асланни бир тәрәп қилишқа топ-топ падичилар чақирилғанда,

Шир яки аслан уларниң авазлиридин һеч қорқмай,

Шавқунлиридин һеч һодуқмай,

Бәлки овни астиға бесивелип ғар-ғур талиқинидәк,

Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарму охшашла Зион теги вә егизликлири үчүн чүшүп жәң қилиду. □

⁵ Үстидә пәрваз қилидиган қушлардәк самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Өз

қанити астиға Йерусалимни алиду;

Қанити астиға елип, Зионни қутқузиду;

□ **30:33 «Тофәт»** — Йерусалим сиртидики, әхләт көйдүридиган бир жилға. У йәнә «Ге-Хинном» — «һалакәт қилғиси» дәп атилип дозақниң күчлүк бир симболи болиду (әрәбчә «жәһәннәм» дегән сөз дәл бу «Ге-Хинном»дин кәлгән). **«Бәрһәк, падиша үчүн тәйярланған; Пәрвәрдигар уни чоңқур һәм кәң қилған, отунлири көп ялқунлуқ бир гүлхан бар...»** — демәк, Асурийә падишаси Йәһудаға қарши жүрүш қилғанда, өзи үчүн тәйярланған «жәсәтни көйдүрүш» гулханиға қарап меңивататти. ■ **31:1** Зәб. 19:8; 32:16-17; Пәнд. 21:31; Йәр. 17:5 □ **31:2 «Бирақ Уму данадур!»** — «Уму» дегән сөз кинайилик, һәжвий гәп: «Сән Исраил бәк әкиллик, шундақ әмәсму? Лекин Уму (Худаму) даналиқғу!» дегәндәк. Исраилниң һеч даналиғи йоқ еди. □ **31:4 «топ-топ падичилар»** — бу ибарә Мисирни көрсәтсә, һаһайити кинайилик гәп болиду; чүнки Мисирлиқлар қой вә падичиларға өч еди («Яр.» 46:34ни көрүң). Бәлким мошу тәмсилиниң авалқи йерими, Худа Исраилни (ширдәк, Асурийә арқилиқ) жазалимақчи болса, Мисирлиқларни ярдәм беришкә чақиреш бәһудиликтур. Иккинчи йерими болса, Худа ахирда Өзи (қуштәк Өз қанити астиға елип — 31-айәт) Исраилни Асурийәдин қутқузиду, дегән мәнидә. **«шавқунлиридин һеч һодуқмай,...»** — яки «уларниң алдида йолни бошатмайдиған,...». **«У (Пәрвәрдигар) Зион теги ... үчүн чүшүп жәң қилиду»** — Пәрвәрдигар кимгә қарши чиқип жәң қилиду? Жуқириқи әйәткә қариганда, у авал ширдәк (Асурийә арқилиқ) Өз олжиси қилмақчи болған Йерусалимни қолиға елиш үчүн күрәш қилип, андин «овға ярдәмчи сүпитидә» «уни ширдин қутқузимиз» дегән Мисир билән жәң қилиду. һеч болмиғанда, Йерусалим Худаниң (Асурийәликләр арқилиқ болған) тәрбийә жазасидин өзини қутқузалмайду. Бирақ 5-айәттә, Худа ахирида уларни Асурийәниң бесип киришидин қутқузиду, дәйду.

Униң «өтүп кетиши» билән Зион нижатлиққа еришиду. □ ■

Худаниң товва қилишқа чақириши

⁶ Силәр дәһшәтлик асийлиқ қилған Егәңларниң йениға товва қилип қайтиңлар, И Израил балилири!

⁷ Чүнки шу күнидә инсанлар һәр бири өзи үчүн өз қоли билән ясиған күмүч бутларни вә алтун бутларни: — «Гунадур!» дәп ташливетиду. ■

⁸ «Шу чағда Асурийә қилич билән жиқилиду, Бирақ батурниң қиличи билән әмәс; Бир қилич уни жутувалиду, бирақ қилич адәттики адәмниңки болмайду; У женини елип қиличтин қачмақчи болиду, Арисидики жигитлири алванға селиниду. □

⁹ Вәһимидин униң «һул теши» йоқайду; Униң сәрдарлири жәң туғидин алақзадилишиду» — дәп жакалайду Зионда оти көйиватқан, Йерусалимда хумдени ялқунлаватқан Пәрвәрдигар. □ ■

32

Йеңи падиша вә униң йеңи жәмийити

¹ Мана, һәққанийлиқ билән һөкүмранлиқ қилғучи бир падиша чиқиду; Әмирләр болса тоғра һөкүм чиқирип идарә қилиду. ■

² һәм шамалға далда болғидәк, Боранға панан болғидәк, Қағжирақ жайға ериқ-сулардәк, Чаңқап кәткән зиминға қорам ташниң сайисидәк болған бир адәм чиқиду. □

³ Шуниң билән көргүчиләрниң көзлири һеч торлашмайду, Аңлайдиганларниң қулиқи ениқ тиңшайду; ■

⁴ Бәңбашниң көңли билимни тонуп йетиду, Кекәчниң тили тез һәм ениқ сөзләйду.

⁵ Пәсәндиләр әнди пәзиләтлик дәп аталмайду, Пиқсиқ ипласлар әнди мәрт дәп аталмайду,

⁶ Чүнки пәсәндә адәм пәсликни сөзләйду, Униң көңли бузуқчилик тәйярлайду, Ипласлиқ қилишқа, Пәрвәрдигарға дағ кәлтүрүшкә, Ачларниң қосиғини ач қалдурушқа, Чаңқиғанларниң ичимлигини йоқитиветишкә нийәтлиниду.

⁷ Бәрһәқ, иплас адәмниң тәдбирлири қәбиһтур; У қәстләрни пәмләп олтириду, Мөминләрни ялған гәп билән,

□ **31:5** «Униң (Пәрвәрдигарниң) «өтүп кетиши» билән Зион нижатлиққа еришиду» — Худа Муса пәйғәмбәр дәвридә Израилни Мисирдин қутқузғанда, Израилларниң өйлиридин «өтүп кетиш»и билән уларни жазалямай, уларни қутқузған. Тәпсилатлири үчүн «Мис.» 12:23 вә «Зәб.» 77:49ни көрүң — У Өзи әвәткән «һалак қилғучи пәриштә» Израилларниң өйлиригә йетип кәлгәндә Өзи уларниң өйлириниң ишигиниң алдиға «өтүп туруш»и билән һалак қилғучи пәриштиниң йолини тосуп, муһапизәт қилип уларни сақ қалдурған. «Өтүп кетиш» дегән сөз Израилни мошу иш тоғрилиқ әскәрткән болса керәк. «Мис.» 12:13, 23-айәт вә изаһатлирини көрүң. ■ **31:5** Қан. 32:11 ■ **31:7** Йәш. 2:20 □ **31:8** «Асурийә қилич билән жиқилиду, бирақ батурниң қиличи билән әмәс; ... қилич адәттики адәмниңки болмайду» — демәк, қилич инсан тәрипидин әмәс, бәлки Худа тәрипидин ишлитилиду (36-, 37-бапни көрүң). □ **31:9** «Вәһимидин униң «һул теши» йоқайду...» — «һул теши» уларниң падишаси болуши керәк. ■ **31:9** 2Пад. 19:36,37 ■ **32:1** Зәб. 44:5-8; Зәк. 9:9 □ **32:2** «чаңқап кәткән зимин» — яки «чарчап кәткән зимин». ■ **32:3** Йәш. 29:18; 30:21

Йоқсулның дәвәсида гәп қилип уни вәйран қилишни пәмләп олтириду.□

⁸ Пәзиләтлик адәмнің қилған нийәтлири бәрһәқ пәзиләтликтур;
У пәзиләттә муқим туриду.

Мәңгүлүк бәхитни яки балаю-апәтти — һазир таллаш керәк!

⁹ Орнуңлардин туруп, и хатиржәм аяллар, авазимни аңлаңлар!
И әндишисиз қизлар, сөзлиримгә кулақ селиңлар!

¹⁰ Бир жил өтә-өтмәйла, и беғәм аяллар,
Паракәндә қилинисиләр!

Чүнки үзүм һосули бекарға кетиду,
Мевә жиғиш йоқ болиду.

¹¹ И хатиржәм аяллар, титрәңлар!
И әндишисиз қизлар, патипарақ болуңлар!

Кийимиңларни селиветиңлар, өзүңларни ялаң қилиңлар, чатриқиңларға бөз бағлаңлар!□

¹² Гөзәл етиз-бағлар үчүн,
Мевилик үзүм таллири үчүн мәйдәңларға уруп һәсрәт чекиңлар!

¹³ Устидә тикән-янтақлар өсидиған өз хәлқимнің зимини үчүн,
Шат-хурам өйләр, вараң-чуруң қилип ойнайдиған бу шәһәр үчүн қайғуруңлар!

¹⁴ Чүнки орда ташлиниду,
Адәмләр билән лиқ толған шәһәр адәмзатсиз болиду,
Истиһкам вә күзәт мунарлири узун заманғичә пәқәтла явайи ешәкләр зоқ алидиған,
Қой падилири озуклинидиған боз йәрләр болиду.

¹⁵ Таки Роһ бизгә жуқуридин төкүлгичә,
Далалар мевилик бағ-етизлар болғичә,
Мевилик бағ-етизлар орманзар дәп һесапланғичә шу пети болиду.□ ■

¹⁶ Шу чағда адаләт далани,
Һәққанийлик мевилик бағ-етизларни макан қилиду.

¹⁷ Һәққанийликтин чиқидиғини хатиржәмлик болиду,
Хатиржәмликнің нәтижиси болса мәңгүгә болидиған арам-течлик вә аман-есәнлик болиду.

¹⁸ Шунің билән мениң хәлқим хатиржәм маканларда,
Ишәшлик туралғуларда вә тинич арамғаһларда туриду. ■

Жаза чүшүрүлгәндин кейинки бәхит-бәрикәт

¹⁹ Орман кесилип жиқитилғанда мөлдүр яғсиму,
Шәһәр пүтүнләй йәр билән йәксан қиливетилсиму,

²⁰ Су бойида уруқ теригучилар,
Кала вә ешәкләрни кәң далаға қоюветидиғанлар бәхитликтур! □

□ **32:7** «Йоқсулның дәвәсида гәп қилип уни вәйран қилишни пәмләп олтириду» — башқа бир хил тәржимиси: — «лилла-адил дәва қилған йоқсулни йоқитиш үчүн пәмләп олтириду». □ **32:11** «Кийимиңларни селиветиңлар, өзүңларни ялаң қилиңлар, чатриқиңларға бөз бағлаңлар!» — булар болса әсиргә чүшүп қалғанларның мәжбурий қилидиған ишлири. □ **32:15** «Роһ бизгә жуқуридин төкүлгичә,.....» — мошу йәрдә «Роһ» Худаниң Роһини билдүриду. Тексттә «кимнің роһи» экәнлиги дейилмигән әһвалда «Роһ» дегән сөз айрим көрүлсә, ундақта шүбһисизки Худаниң Роһини көрситиду. «Далалар мевилик бағ-етизлар болғичә, мевилик бағ-етизлар орманзар дәп һесапланғичә...» — демәк, йәр йүзидики боз йәрләр мунбәт болиду вә һазир мунбәт йәрләрму техиму шундақ болиду. ■ **32:15** Йәш. 29:17; Йо. 2:28, 29; Юһ. 7:37, 38; Рос. 2:17, 18 ■ **32:18** Йәр. 33:16 □ **32:20** «Орман кесилип жиқитилғанда мөлдүр яғсиму, шәһәр пүтүнләй йәр билән йәксан қиливетилсиму, су бойида уруқ теригучилар, кала вә ешәкләрни кәң далаға қоюветидиғанлар бәхитликтур!» — (19-20) демисәкму, бу наһайити сирлик бир сөздур. Бәлким бизни ахирқи заманлардики икки әһвал тоғрисида әслитиду. «Орман жиқилиду» — төкәбурлар пәс қилиниду (10-бап, 18- вә 33-34-айәтни көрүң). «Шәһәр» бәлким жуқуриқи (24-баптики) «тәртипсиз шәһәр» болуп, Худа тәрипидин вәйран қилиниду. Бирақ кичик пейиллик турмушни таллиғанлар, мәсилән өз кала-ешәклиригә яхши муамилә қилғанлар бәхит-бәрикәт тапиду.

33

Нижат Зионға келиду

¹ И өзүң булаң-талаң қилинмиған, башқиларни булаң-талаң қилғучи,
Башқилар саңа асийлиқ қилмиған,
Өзүң асийлиқ қилғучи,

Сениң халиңға вай!

Сән булаң-талаңни болди қилишиң билән,

Өзүң булаң-талаң қилинисән;

Сән асийлиқни болди қилишиң билән,

Өзүң асийлиққа учрайсән; □

² И Пәрвәрдигар, бизгә меһри-шәпқәт көрсәткәйсән;

Биз Сени үмүт билән күтүп кәлдуқ;

Өтүнимизки, Сән һәр сәһәр *Исраилға* күчлүк биләк-қол,

Қийинчилик пәйтлиридә нижатимиз болғайсән.

³ Топ-топ адәмләрниң ғовға-чуқанлиридин хәлиқләр бәдәр қачиду;

Сән Худа қәддиңни тик қилишиң билән әлләр питирап кетиду; □

⁴ Чекәткә личинкилири от-көкләрни жиғип йәвалғандәк,

Силәргә бекитип берилгән олжа жиғивелиниду;

Чекәткиләр уян-буян жүгүргәндәк адәмләр олжа үстидә уян-буян жүгүрүшиду. □

⁵ Пәрвәрдигар үстүн туриду,

Бәрһәк, Униң туралғуси жуқуридидур;

У Зионға адаләт вә һәққанийлиқ толдурди;

⁶ У болса күнлириңларниң теч-аманлиғи, нижатлиқ, даналиқ вә билимниң байлиқлири болиду;

Пәрвәрдигардин қорқуш Униң үчүн гөһәрдур. □

Исраилдики һазирқи әһвал

⁷ Мана, уларниң палванлири сиртта туруп налә-пәрәд көтириду;

Сүлһ-әһдә түзгән әлчиләр қаттиқ жиғлишиду; □

⁸ Йоллар адәмсиз қалди;

Өткүнчи йолчилар йоқ болди;

□ **33:1** «И өзүң булаң-талаң қилинмиған, башқиларни булаң-талаң қилғучи, башқилар саңа асийлиқ қилмиған, өзүң асийлиқ қилғучи, сениң халиңға вай!...» — мошу әйәт Асурийә падишаси Сәннахерибни көрситиду. Исраил падишаси һәзәкия әлчиләрни әвәтип Сәннахериб билән «сүлһ» әһдисини түздүргән («2Пад.», 18:13-18-әйәтни көрүң); илгәрки Аһаз падишаниңму Асурийә билән түзгән «течиқ» әһдиси бар еди («2Пад.» 16-бапни көрүң). Сәннахериб миладийәдин илгәрки 701-жили, икки әһдини бузуп Исраил (Йәһуда)ниң пүтүн зиминини бесивелип, пәйтәхти Йерусалимға тәһдигә салди. Униң шундақ «асийлиқ» ишлири хелә көп еди. Бәлким, мошу бешәрәттики «асийлиқ қилғучи», «әһдини бузудигән» дегән сөзләр ахирқи замандики дәжғалниму көрситиши мүмкин. □ **33:3** «Топ-топ адәмләрниң ғовға-чуқанлиридин хәлиқләр бәдәр қачиду; сән ... қәддиңни тик қилишиң билән әлләр питирап кетиду» — бу, бәлким, Пәрвәрдигарниң Исраилниң 2-әйәттики дуасиға бәргән җавави болуши мүмкин. «Топ-топ адәмләрниң ғовға-чуқанлири...» бәлким Ефиопийә падишаси Тирһакаһниң қошунлириниң җәң жүрүшини көрситиду («2Пад.» 19:9-әйәтни көрүң). Сәннахериб «Тирһакаһ келиду» дегән хәвәрни аңлап чекинди. Ахирқи заманларда мошу вақиәгә охшайдигән йәнә бир вақиә болиду («Дан.» 11:44-әйәтни көрүң). □ **33:4** «Силәргә бекитип берилгән олжа жиғивелиниду» — бизниңчә «силәр» Исраилларни көрситиду (6-әйәтни көрүң). Асурийәликләр олҗини уларға ташлап қачиду (36-, 37-бапни көрүң). Башқа тәрҗиманлар «силәр» дегән Исраилдин башқа әлләрни көрситиду, дәп шәрһиләйду. □ **33:6** «Пәрвәрдигардин қорқуш униң үчүн гөһәрдур» — башқа бир хил тәрҗимиси: — «Пәрвәрдигардин қорқуш Униң адәмләргә беридигән гөһири». □ **33:7** «Мана, уларниң палванлири ... налә-пәрәд көтириду; сүлһ-әһдә түзгән әлчиләр қаттиқ жиғлишиду» — бизниңчә бу әйәт әйни чағдики әһвални көрситиду. 8-әйәттики изаһатни көрүң. «палванлар ...налә-пәрәд көтириду... Әлчиләр жиғлишиду» — 1-әйәттики изаһатта дейилгәндәк, Асурийә падишаси Сәннахериб «сүлһ-әһдә»гә асийлиқ қилип, Исраилни ишғал қилған; әһвал 7-9-әйәтләрдә тәсвиригәндәк болған. Шу чағда һәзәкия билән у Сәннахерибқа әвәткән әлчиләр әшу сүлһ-әһдиниң бир тийингиму әрзимигәнлигини көрүп, қаттиқ пушайман қилған болса керәк.

У әһдини бузуп ташлиди;
 Шәһәрләрни көзигә илмайду,
 Адәмләрни һеч әтиварлимайду. □
 9 Зимин матәм тутиду, зәиплишиду;
 Ливан хижаләттин солишиду;
 Шарон чөл-баяванға айланди;
 Башан вә Кармәл болса қирип ташланди. □

Худа орнидин туруп қутқузиду

10 Мана һазир орнумдин туримән,
 — дәйду Пәрвәрдигар,
 — һазир Өзүмни үстүн көрситимән,
 һазир қәддимни көтиримән.
 11 — Силәрниң боюңларда қуруқ от-чөпла бар,
 Пахал туғисиләр;
 Өз нәпаслириңлар от болуп өзүңларни жутуветиду;
 12 Әлләр болса һак көйдүрүлгәндәк көйдүрилиду;
 Орулған жиған-тикәнләрдәк отта көйдүрүветилиду.
 13 — И жирақтикиләр, Мениң қилғанлиримни аңлаңлар;
 Йеқиндикиләр, Мениң күч-қудритимни тонуп йетиңлар. □
 14 Зиондики гунакарлар қорқиду;
 Вәһимә ипласларни бесивалиду.
 Улар: «Аримиздики ким мәңгүлүк жутқур От билән биллә туриду?
 Ким әбәдил-әбәт ялқунлар билән бир маканда болиду?» — дәйду.

Соалға җавап

15 — «Һәққанийлиқ йолида маңидиған,
 Дурус-лилла гәп қилидиған,
 Залимлиқтин кәлгән һарам пайдиға нәпрәтлинидиған,
 Париларни сунғучиларни қолини пулаңшитип рәт қилидиған,
 Қанниң гепи болсила қулиқини йопуруп аңлимайдиған,
 Пәслик-рәзилликкә қарашни рәт қилип, көзини қачуридиған;» □ ■
 16 У жуқурини макан қилиду;
 Қорам ташлар униң қорғини болуп,
 Жуқири униң башпанәһи болиду;
 Өз риски униңға берилиду,
 Униң сүйи капаләтлик болиду».
 17 — «Көзлириң Падишаһни гәзәллигидә көриду;

□ **33:8** «У әһдини бузуп ташлиди» — «у» бәлким асийлиқ қилғучи (Асурийәлик) Сәннахерибни вә шуниң билән биргә ахирқи замандики дәҗҗалниму көздә тутуши мүмкин. □ **33:9** «Ливан... Шарон... Башан... Кармәл...» — чирайлиқ орманзарлиқ район. Шарон мунбәт яйлақ. Башан дәл-дәрәқлири көп, чарвичилиқтин бейиған район. Кармәл йәрлири интайин мунбәт, мевә-чевә, көктатлар көп чиқидиған, көп яйлақлири бар район еди. Хәритиләрни көрүң. □ **33:13** «И жирақтикиләр, Мениң қилғанлиримни аңлаңлар; йеқиндикиләр, Мениң күч-қудритимни тонуп йетиңлар» — мошу бешарәт 10-айәттин башлап ахирқи заманларға өткән болуши мүмкин. □ **33:15** «Һәққанийлиқ йолида маңидиған, дурус-лилла гәп қилидиған...» — бу сөzlәр 14-айәттики «Аримиздики ким мәңгүлүк жутқур от билән биллә туриду? Ким әбәдил-әбәт ялқунлар билән бир маканда болиду?» дегән соалға болған җавапниң бешидур. «париларни сунғучиларни қолини пулаңшитип рәт қилидиған» — башқа бир хил тәрҗимиси: «парилар тутқузуп қоюлмисун дәп қоллири титрәп кетидиған». «Пәслик-рәзилликкә қарашни рәт қилип, көзини қачуридиған» — мәнәси бәлким: «рәзилликни күзитишни қәтҗий рәт қилидиған». ■ **33:15** Зәб. 14:1-2; 23:3-4

Көзлириң узунға созулған зиминға нәзәр салиду.□

18 Көңлүң вәһимә тоғрисида чоңқур ойға патиду;

Ройхәтчи бәг қени?

Олжени өлчәйдиған таразичи бәг қени?

Истиһкам-мунарларни саниғучи бәг қени?□

19 Қайтидин әшәддий хәлиқни көрмәйсән,

— Сән аңқиралмайдиған, боғузида сөзләйдиған,

Дудуқлап гәп қилидиған, гепини чүшинәлмәйдиған бир хәлиқни иккинчи көрмәйсән.□

20 Ибадәт һейтлиримиз өткүзүлидиған шәһәр Зионға қара;

Сениң көзүң Йерусалимниң теч-аман макан болғанлиғини,

Қозуқлири һәргиз жулунмайдиған,

Танилири һәргиз үзүлмәйдиған,

Иккинчи йөткәлмәйдиған чедир болғанлиғини көриду;■

21 Шу йәрдә Пәрвәрдигарниң шан-шәриви бизгә көрүниду,

— У Өзи дәриялар, кәң өстәңләр еқип туридиған бир жай болиду;

Палақлар билән һайдалған һеч қандақ кемә у жайда қатнимайду,

Вә яки һеч һәйвәтлик кемә у жайдин өтмәйду;□

22 Чүнки Пәрвәрдигар бизниң нижәтқар-һакимимиз,

Пәрвәрдигар бизгә қанун Бәргүчидур,

Пәрвәрдигар — бизниң Падишасимиз,

У бизни қутқузиду!

23 Сениң тана-арғамчилириң бошиған болсиму,

Исраил йәлкән хадисиниң турумини мустәһкәм қилалмисиму,

Йәлкәнни йейип чиқиралмисиму,

У чағда зор бир олжа үләштүрүлиду;

Һәтта ақсақ-токурларму олжени алиду.□

24 Шу чағда шу йәрдә турғучи: «Мән кесәл» демәйду;

Шу жайни макан қилған хәлиқниң гуналири кәчүрүм қилиниду. □

□ **33:17** «Көзлириң Падишаһни гөзәллигидә көриду» — мошу йәрдә падишаниң ким екәнлиги теһи дәп берилмиди. У жуқуриқи 9-бап, 6-айәт, 11-бап, 1-9-айәт вә 32-бап, 1-айәттә тилға елинған падишаға охшаш адәм болуши керәк. «көзлириң Падишаһни гөзәллигидә көриду» — «гөзәллигидә» дегәнлик, падишаниң бәлким башқа әһвалдиму көрүнүши мүмкин. «узунға созулған зимин» — бәлким кәң-азатилик, һеч вәһимә көрүнмәйдиған зимин дегән мәнидә. □ **33:18** «Ройхәтчи бәг қени? Олжени өлчәйдиған таразичи бәг қени? Истиһкам-мунарларни саниғучи бәг қени?» — мошу бәгләр, шүбһисизки, Исраилни аяқ асти қилған дүшмәнниң ишғалийәтчи қошунлириниң бәглири; бирақ уларниң рольлири анчә ениқ әмәс. Биринчиси, бәлким, асирләрниң тизимлиғини тәйярлиған; иккинчиси олжени хатирливалған; үчинчиси шәһәрдики пачақлаш керәк болған истиһкамларни хатирливалған. □ **33:19** «Сән аңқиралмайдиған, боғузида сөзләйдиған, ... гепини чүшинәлмәйдиған бир хәлиқни иккинчи көрмәйсән» — бу айәт, шүбһисизки, зимининиң ятлар тәрипидин ишғал қилғанлиғини яки улар тәрипидин хәлиқниң сүргүн қилинғанлиғини, шундақла чәтәл тилида сөзләйдиған муһит ичидә өткүзгән турмушни көрситиду. ■ **33:20** Зәб. 45:6; 124:1, 2 □ **33:21** «Шу йәрдә Пәрвәрдигарниң шан-шәриви бизгә көрүниду, — У Өзи дәриялар, кәң өстәңләр еқип туридиған бир жай болиду; палақлар билән һайдалған һеч қандақ кемә у жайда қатнимайду, вә яки һеч һәйвәтлик кемә у жайдин өтмәйду» — бу сирлиқ гәпниң мәнаси, пәризимизчә: «Пәрвәрдигар зиминимизни бәрикәтлик қилғандин кейин һеч қандақ нәрсини башқа әлләрдин киргүзүшниң һажити йоқ, шуңлашқа биз кемә елип кәлгән һеч қандақ маһсулатларға муһтаж әмәсмиз; Пәрвәрдигар Өзи бизгә һәммини тәминлигүчидур» дегәндәк болуши мүмкин. □ **33:23** «Сениң тана-арғамчилириң бошиған болсиму, Исраил йәлкән хадисиниң турумини мустәһкәм қилалмисиму, ... у чағда зор бир олжа үләштүрүлиду; һәтта ақсақ-токурларму олжени алиду» — йәнә бир сирлиқ гәп! Пәризимизчә, бу бир охшатиш болуп, Исраилни бир чоң кемигә охшатқан; кемә болса бәк конирап кәткән, маңалмайдиған һалға келип қалған болса керәк. һалбуки, бу Худаниң тәқдим қилмақчи болған бәрикитигә һеч қандақ тосалғу болмиған; олжа һаман қолға елиниду, һәтта «ақсақ-токур» вә ақиз адәмләрму бәхит-бәрикәткә еришиду. Бәзи алимлар кемә тоғрисидики сөзләрни Исраилниң дүшмәнлиригә қаритилған, дәп қарайду. □ **33:24** «Шу жайни макан қилған хәлиқниң гуналири кәчүрүм қилиниду» — сөзмүсөз тәржимә қилғанда: — «Шу жайни макан қилған хәлиқ гунаидин кәтириветилиду»

34

Пәрвәрдигарниң күни ••• Едомниң җазалинишлири

- 1 Йеқин келиңлар, и әлләр, аңлаңлар!
И қовм-хәлиқләр, қулақ селиңлар!
Йәр-зимин вә униңдики барлиқ мәвжудатлар,
Җими аләм вә униң ичидин чиққан һәммә мәвжудатлар,
Тиңшаңлар!
- 2 Чүнки Пәрвәрдигарниң барлиқ әлләргә қарита ғәзиви бар,
Униң дәрғәзиви уларниң барлиқ қошунлириға қарши туриду;
У уларни һалакәткә пүтүп қойған,
Уларни қирғинчиликқа тапшурувәткән;
- 3 Улардин өлтүрүлгәнләр сиртқа ташливетилиду,
Җәсәтлиридин сесикчилик пурайду,
Тағлар уларниң қени билән еритилиду;
- 4 Асманлардики җимики җисим-қошунлар чирип йоқ болиду,
Асманлар йөгимә китапдәк түрүлиду;
Үзүм телиниң йопурмақлири хазан болуп, солишип чүшкәндәк,
Йигләп кәткән әнҗир шехидин чүшкәндәк,
Уларниң җимики җисим-қошунлири жиқилиду;■
- 5 Чүнки шәмширим асманларда қан билән суғурулди;
Қараңлар, шәмширим Мениң һалакәт ләнитимгә учриған хәлиққә,
Йәни Едом үстигә җазалаш үчүн чүшиду;□
- 6 Пәрвәрдигарниң бир шәмшири бар;
У қанға боялди;
У яғлиқ нәрсиләрниң йеғи билән,
Өчкә-қозиларниң қени билән,
Қочқар бөригиниң йеғи билән озукландурулған;
Чүнки Пәрвәрдигарниң Бозраһ шәһиридә бир қурбанлиғи,
Едомда зор бир қирғинчилиғи бар.□ ■
- 7 Мошу қирғинчиликлар билән явайи калилар,
Топақлар вә күчлүк буқиларму жиқилиду.
Уларниң зимини қанға чөмүлиду,
Топа-чаңлири яғ билән майлишип кетиду.□
- 8 Чүнки Пәрвәрдигарниң қисас алидиған бир күни,
Сион дәвасидики һесап алидиған жили бар.□
- 9 Едомдики еқинлар қаримайға,
Униң топилири гуңгутқа айландурулиду;

■ **34:4** Вәһ. 6:13, 14 □ **34:5** «... Шәмширим асманларда қан билән суғурулди; қараңлар, шәмширим Мениң һалакәт ләнитимгә учриған хәлиққә, йәни Едом үстигә җазалаш үчүн чүшиду;» — бу әйткә қариғанда, Худаниң ахирқи замандики җазалашлири асманда башлинип, кейин йәр йүзигә чүшиду. 1-8-әйтләргә қариғанда, шу чағда нурғун әл-жутлар Едомда жиғилип Исраилға һужум қилмақчи болиду; бирақ Худа уларни йоқитиду. Едом дегән жутниң өзи Исраилға көп жил қилған рәһимсиз зиянкәшлиги түпәйлидин Худаниң ләнитигә учрайду. □ **34:6** «У (Пәрвәрдигарниң шәмшири) яғлиқ нәрсиләрниң йеғи билән, өчкә-қозиларниң қени билән, қочқар бөригиниң йеғи билән озукландурулған» — мошулар (өчкә-қозиларниң қени... бәрәк йеғи қатарлиқлар)ниң һәммиси қурбанлиқларниң муһим бөләклири болиду. «Пәрвәрдигарниң Бозраһ шәһиридә бир қурбанлиғи... бар» — Бозраһ шәһири Едомниң пайтәхти (һазир «Петра» дейилиду). Хәритиләрни көрүң. ■ **34:6** Йәш. 63:1, 2 □ **34:7** «күчлүк буқилар» — ибраний тилида «күчлүкләр» дейилиду. «Явайи калилар», «топақлар», «күчлүк буқилар» мошу йәрдә «күчлүк, һоқуқлүк бәгләр»ниму көрсәтсә керәк. □ **34:8** «Сион дәваси» — МОШУ «дәва»ниң узун жиллиқ тарихи бар. Көп кишиләр «Немишкә Худа Исраилға алаһидә муамилә қилиду?» дәп қақшап, Йәһудийларға зиянкәшлик қилип кәлгән. Йәһудийларниң өзлири Худаға көп қетим асийлиқ қилғини билән қандақла болмисун, Худаниң Ибраһимға бәргән вәдисигә асасән У уларни «Өз хәлқим» дәп қарайду. Бу Худаниң таллишиду; башқилар Униң билән Исраил тоғрилиқ дәвалашмақчи болса өзи яман ақивәтни көриду. Гитлер гәвдилик бир мисалиду.

Зимини болса көйүватқан қаримай болиду.

¹⁰ Униң оти кечә-күндүз өчүрүлмәйду;

Ис-түтәклири мәңгүгә өрләйду;

У дәвирдин-дәвиргичә харабиликтә туриду;

Һеч ким иккинчи у йәргә аяқ басмайду.■

¹¹ Чөл һувқуши вә чирқириғучи һувқушлар уни егиливалиду;

Чоң һувқуш вә қарға-қузғунлар шу йәрдә угилайду;

Худа униңға «тәртипсизлик-бимәниликни өлчәйдиған тана»ни,

Вә «қуп-қуруқлуқни өлчәйдиған тик өлчигүч»ни тартиду.□ ■

¹² Бириси келип Едомниң есилзадилирини падишалиғини идарә қилишқа чақирса,

Улардин һеч ким болмайду;

Униң әмирлири йоқ қиливетилгән болиду.□

¹³ Ордилирида тикәнләр,

Қәлғә-қорғанлирида чаққақ-жиғанлар өсүп чиқиду;

У чилбөриләрниң макани,

«һувқушларниң ордиси» болиду.

¹⁴ Шу йәрдә чөл-баявандики жаниварлар, явайи иштлар жәм болиду;

Һәр бир «өшкә жин» өз қериндишиға товлайду;

Түн мәхлуқлири шу йәрдә маканлишиду,

Уни өзигә арамғаһ қилип туриду.□

¹⁵ «Оқ илан» шу йәрдә угилайду,

Униң сайисидә тухумлайду,

Балилирини жиғип бақиду.

Қорултаз-тапқушлар һәр бири өз жүпи билән шу йәрдә топлиниду;□

¹⁶ Пәрвәрдигарниң йөгимә китавидин издәп оқуп баққин;

Улардин һеч бири чүшүп қалмайду;

Һеч қайсисиниң өз жориси кам болмайду;

Чүнки Өзиниң ағзи уларға буйруған;

Униң Өз Роһи уларни топлиған.□

¹⁷ Чүнки Пәрвәрдигар Өзи улар үчүн чәк ташлап,

Өз қоли билән зиминға тана тартип уларға тәқсим қилип бәргән;

Улар униңға мәңгүгә егидарлиқ қилиду,

Дәвирдин-дәвиргичә шу йәрни макан қилиду.

35

■ **34:10** Вәһ. 14:11; 19:3 □ **34:11** «Чөл һувқуши ... чирқириғучи һувқушлар ...чоң һувқуш..» — мошу айәттики қуш-һайванларниң немә экәнлигини топ-тоғра дейиш тәс. ■ **34:11** Йәш. 13:21,22; Зәф. 2:14; Вәһ. 18:2 □ **34:12** «Бириси келип Едомниң есилзадилирини падишалиғини идарә қилишқа чақирса, улардин һеч ким болмайду...» — буниң башқа тәржимилири бар, бирақ асасий мәнәси: — «Едомдики падишалиқни башқуруш үчүн адәм йоқ»тур. Едомда һеч ким, һәтта әң жуқури тәбиқидикиләрму қалмайду. □ **34:14** «Түн мәхлуқлири шу йәрдә маканлишиду» — яки: «Түн (кечә) алвастиси шу йәрдә маканлишиду». □ **34:15** «Оқ илан» — буниңму қайси һайван экәнлиги ениқ әмәс. □ **34:16** «Пәрвәрдигарниң йөгимә китаби» — жуқурида Йәшәя Худаниң пәрмани билән өзи язған материялларни жиғип Тәврат-қанунлири билән сақлитип қойған (8-бапни көрүң). Кейин у йәнә «йөгимә китап»ни тилға алди (29-бапни көрүң). «Пәрвәрдигарниң йөгимә китаби» бәлким Йәшәяниң өзи язған материяллири вә Муса, Йәшуа, Самуил, Давут қатарлиқ пәйғәмбәрләр хаतिриливалған барлиқ материялларни көрситиду. Мошу материяллар «Муқәддәс Китап»ниң башлинишлири болуши керәк; «Пәрвәрдигарниң китаби»да һеч нәрсә кам әмәс, бизгә керәк болған һәммә тәпсилатлар бар, униңда һәтта қуш-һайванларниң хәвириму бар, дегәнлиқтур. Худаниң қуш-һайванларға тәпсилиий һалда мирас қилған тәқсимати хаतिриләнгән йәрдә, Өзиниң мөмин бәндилири үчүн беғишлимақчи болған мираслар Муқәддәс Китапта техиму ениқ хаतिриләклик болмамду? «Муқәддәс Китап»тин издәп оқуп беқиң!» «Өзиниң ағзи уларға буйруған» — Худаниң ағзи буйруған, әлвәттә.

Худаниң чөл-баяванни гүлләндүрүши, *** шундақла Өз мәмин-бәндилири үчүн ачқан йоли

1 — Дала һәм қағжирап кәткән җайлар улар үчүн хошал болиду;

Чөл-баяван шатлинип зәпирандәк чечәкләйду;□

2 У бәрқ уруп чечәкләйду,

Шатлиққа шатлиқ қошулуп тәнтәнә қилиду;

Ливанниң шан-шәриви,

Кармәл вә Шарондики гөзәллик вә сүр униңға берилиду;

Улар Пәрвәрдигарниң шан-шәривини,

Худайимизниң гөзәллиги вә һәйвитини көриду.□

3 Аҗиз қолларни күчләндүрүңлар,

Егилип маңидиған тизларни чиңитиңлар,■

4 Жүриги аққанларға: — «Чиң туруңлар! Қорқмаңлар!

Мана, Худайиңларға қарап беқиңлар;

Қисас келиду — Худаниң һесап елиш күни келиду!

У Өзи келиду, силәрни қутқузиду!» — дәң!

5 Андин қаригуниң көзи ечилиду,

Гасниң қулақлири очуқ қилиниду,■

6 Андин ақсақ-токурлар кейиктәк ойнақлап сәкрәйду;

Гачиниң тили нахша ейтиду;

Чүнки далада сулар,

Чөл-баяванларда дәрия-еқинлар урғуп ташиду;■

7 Пижғирин чөл-жәзирә көлчәккә,

Чаңқиған йәрләр булақларға айлиниду;

Чилбәриләрниң макани — улар ятқан җай,

Қомуш вә йекәнләр өсүп, чимәнликкә айлиниду.

8 Шу йәрдә егиз көтирилгән бир йол,

Түптүз бир йол болиду;

У «пак-муқәддәсликниң йоли» дәп атилиду;

Напаклар униңдин өтүшкә болмайду,

Шу йол мәхсус шулар үчүн бекитилип ясалғанки, —

Һәтта наданларму униңда езип кәтмәйду;□

9 Шу йәрдә шир болмайду,

Униң үстигә һеч житқуч һайван чиқмайду;

(Улар шу йәрдә һеч тепилмайду)

— Ниҗат арқилиқ һөрлүккә чиққанлар шу йәрдә маңиду!□

10 Пәрвәрдигарниң бәдәл төләп қутқузғанлири қайтип келиду,

Күйләрни ейтип Зионға йетип келиду;

Уларниң башлириға мәңгүлүк шат-хурамлиқ қониду;

Улар хошаллиқ вә шатлиққа чөмгән болиду;

□ **35:1** «Дала ... улар үчүн хошал болиду» — Йәшәя дәсләптә «улар»ниң ким экәнлигини демәйду. Билиш үчүн бешарәтни ахиригиҗә (9-айәткичә) оқуш керәк! (бу сөzlәр «Рим.» 8:19-22 билән мунасивәтлик). □ **35:2** «Ливанниң шан-шәриви, Кармәл вә Шарондики гөзәллик вә сүр...» — Ливан, Кармәл вә Шаронларниң алаһидиликлири жуқурида, 33-бап, 9-айәттики изаһатта тәсвирлиниду. «улар Пәрвәрдигарниң шан-шәривини... көриду» — «улар» — 1-айәттики изаһатқа қараң. ■ **35:3** Ибр. 12:12 ■ **35:5** Мат. 9:27; 11:5; 12:22; 20:30; 21:14; Юһ. 9:6 ■ **35:6** Мат. 9:32; 11:5; 15:30; 21:14; Юһ. 5:8, 9; 7:38, 39; Рос. 3:2; 8:7; 14:8 □ **35:8** «Шу йәрдә егиз көтирилгән бир йол, түптүз бир йол болиду» — йолниң нәгә баридиғанлиғини демәйду; билиш үчүн 10-айәткичә оқуш керәк. □ **35:9** «Ниҗат арқилиқ һөрлүккә чиққанлар» — болса ибраний тилида бирла сөз («гаал») билән ипадилиниду. Мошу сөзни толуқ чүшиниш үчүн 41:14-айәттиң изаһатини көрүң.

Қайғу-һәсрәт һәм уһ-надамәтләр бәдәр қачиду. □ ■

36

Кризис — Асурийә падишасиниң бесип кириши

¹ Һәзәкияниң он төртинчи жили шундақ болдики, Асурийә падишаси Сәннахериб Йәһуданиң барлиқ қәлғә-қорғанлиқ шәһәрлиригә һужум қилип чиқип, уларни ишғал қилди. ■ ² Андин Асурийә падишаси «Раб-Шакәһ» дегән сәрдарни чоң бир қошун билән Лақиш шәһиридин Йерусалимға әвәтти. У Кир жуйғучиларниң етизиниң бойидики йолда, жуқури көлчәкниң нориниң бешиға келип турди. □

Асурийә империйәси - миладийәдин илгирил 650-жили

□ **35:10** «Пәрвәрдигарниң бәдәл төләп қутқузғанлири қайтип келиду... қайғу-һәсрәт һәм уһ-надамәтләр бәдәр қачиду» — бешарәттики вақиәләр Исраилниң Муса пәйғәмбәр арқилиқ қутқузулғанлиғиға охшайду; шундақла бу ишларни йеңи бир «Мисирдин чиқиш» дегили болиду. Оқурмәнләргә Тәвраттики «Мисирдин чиқиш» дегән қисимни оқуса, шу чағдики вақиәләрни мошулар билән тәпсилиий һалда селиштуруш наһайити әһмиётлик болиду. Мошу «чиқиш-қутқузуш» болса «Мисирдин чиқиш»тин нәччә һәссә улук, нәччә һәссә шәрәплик болиду. Кейин көримизки, Худа қутқузған хәлиқ пәқәт Мисирдин әмәс, бәлки пүткүл дуниядин чиқип қутқузулиду. Улар қорқунучлуқ дәшт-баявандин өтүшиниң орнида, өзлирини қарши алидиған, чимәнбаққа айлантурулған зиминдин өтиду; йол һәммә адәм үчүн түз, оңушлуқ, раван һәм хәтәрсиз болиду. ■ **35:10** Вәһ. 21:4 ■ **36:1** 2Пад. 18:13; 2Тар. 32:1 □ **36:2** «Раб-Шакәһ» — бәлким Асурийәниң падишасиниң баш мәслиһәтчисиниң адәттики унвани болуши мүмкин. «Кир жуйғучиларниң етизиниң бойидики йолда, жуқури көлчәкниң нориниң беши» — мошу жай әслидә дәл Йәшәя Аһаз падиша билән көрүшүп, Асурийәниң тажавузи тоғрилиқ ағаһландурған жай (7-бапни көрүң).

³ Шуниң билән һилқияниң оғли, ордини башқуридиған Елиаким, ординиң диванбеги болған Шәбна вә Асафниң оғли, орда мирзибеги болған Йоаһлар униң йениға кәлди ⁴⁻⁵ вә Раб-Шакәһ уларға мундақ деди: —

Силәр һәзәкияға: — «Улуқ падиша, йәни Асурийә падишаси саңа мундақ деди, дәнлар: — «Сениң мошу ишәнгән таянчиң зади немити?»

Сән: (у пәкәт гәпла, халас!) —

«Уруш қилиш тәдбир-мәслиһитимиз һәм күчимиз бар» — дәйсән; сән зади кимгә тайинип маңа қарши өктә қописән? □ ⁶ Мана, сән йериқи бар әшу қомуш һаса, йәни Мисирға тайинисән! Бириси униңға йөләнсә, униң қолиға санҗип кириду; мана Мисир падишаси Пирәвнгә таянғанларниң һәммиси шундақ болиду!■

⁷ Әгәр сән маңа: «Биз Худайимиз болған Пәрвәрдигарға тайинимиз» — десән, һәзәкия өзи Йәһудадикиләргә вә Йерусалимдикиләргә: «Силәр пәкәт Йерусалимдики мошу ибадәтгаһ алдидила Пәрвәрдигарға ибадәт қилишиңлар керәк» дәп, шу Пәрвәрдигарға аталған «жуқури җайлар»ни һәм қурбангаһларни йоқ қиливәттиғү? Улар әшу Пәрвәрдигарниң жуқури җайлири әмәсмиди?□

⁸ Әнди ғоҗам Асурийә падишаси билән бир тохтама кәл: — «Әгәр сәндә атқа минәлигидәк әскәрлириң болса, мән саңа икки миң атни бекарға берәй!» □ ⁹ Сәндә ундақлар болмиса, ғоҗамниң әмәлдарлириниң әң кичиги болған бир ләшкәр бешини қандақму чекиндүрәләйсиләр?! Сән җәң һарвулири вә атларни елиш үчүн Мисирға тайинисән теһи!

¹⁰ Мән әнди мошу зиминни һалак қилиш үчүн Пәрвәрдигарсиз кәлдимму? Пәрвәрдигар дәрвәкә маңа: «Мошу зиминни һалак қилишқа чиққин!» — деди!»»

¹¹ Елиаким, Шәбна вә Йоаһ Раб-Шакәһгә: —

«Пеқирлириға арабий тилида сөзлисилә; биз буни чүшинимиз. Бизгә ибраний тилида сөзлимисилә, гәплири сепилда турғанларниң қулиқиға кирмисун!» — деди.□

¹² Бирақ Раб-Шакәһ: —

«Ғоҗам мени мошу гәпни ғоҗаңларға вә силәргила ейтишқа әвәткәнму? Мошу гәпни силәр билән бирликтә сепилда олтарғанларға дейишкә әвәткән әмәсму? Чүнки улар силәр билән бирликтә өз поқини йегүчи һәм өз сүйдүгини ичкүчи болиду!» — деди.□ ■

¹³ Андин Раб-Шакәһ ибраний тилида жуқури аваз билән: — «Улуқ падиша, йәни Асурийә падишасиниң сөзлирини аңлап қоюңлар!» — дәп вақириди.

¹⁴ «Падиша мундақ дәйду: —

«Һәзәкия силәрни алдап қоймисун! Чүнки у силәрни қутқузалмайду.

¹⁵ Униң силәрни: — «Пәрвәрдигар бизни җәзмән қутқузиду; мошу шәһәр Асурийә падишасиниң қолиға чүшүп кәтмәйду» дәп Пәрвәрдигарға таяндурушиға йол қоймаңлар!».

¹⁶ һәзәкияға қулақ салмаңлар; чүнки Асурийә падишаси мундақ дәйду: —

«Мән билән сүлһилишип, мән тәрәпкә өтүңлар; шундақ қилсаңлар һәр бириңлар өзүңларниң

□ **36:4-5** «Сән: (у пәкәт гәпла, халас!) — «Уруш қилиш тәдбир-мәслиһитимиз һәм күчимиз бар» — дәйсән; сән зади кимгә тайинип маңа қарши өктә қописән?» — мошу гепигә қариганда, Асурийәдикиләрниң Йәшәяниң «Пәкәт Пәрвәрдигарға тайинимиз керәк» дегән бешәрәтлиридин хәвири бар еди. ■ **36:6** Әз. 29:6, 7 □ **36:7** «Һәзәкия ...: «Силәр пәкәт Йерусалимдики мошу ибадәтгаһ алдидила Пәрвәрдигарға ибадәт қилишиңлар керәк» дәп, шу Пәрвәрдигарға аталған «жуқури җайлар»ни һәм қурбангаһларни йоқ қиливәттиғү? Улар әшу Пәрвәрдигарниң жуқури җайлири әмәсмиди?» — Муса пәйғәмбәргә вәһий қилинған қанунға асасән, Исраиллар пәкәт Йерусалимдики ибадәтханидики қурбангаһтила қурбанлиқ қилишқа болатти. Әслидә һәзәкия мошу пәрманға асасән: (1) бутпәрәслик қилидиған қурбангаһларни һәм (2) хата йол билән «Пәрвәрдигарға атап» қурулған, ибадәт қилишқа беғишланған «жуқури җайлар»ни йоқатқан. Раб-Шакәһ шу гәп билән уни аңлиғучи Исраилларни қаймуқтурмақчи еди, әлвәттә. □ **36:8** «Әгәр сәндә атқа минәлигидәк әскәрлириң болса, мән саңа икки миң атни бекарға берәй!» — бу кинайилик гәп, әлвәттә. Адәттики чағларда Йәһудада атлар наһайити аз еди. Уруш вақтида техиму азлап кетәтти. Атлиқ әскәрләр әмәс, һәтта аддий әскәрләрму наһайити аз еди. □ **36:11** «Пеқирлириға арабий тилида сөзлисилә» — һазирки Сурийәниң кона исми «Арам» еди. Кона заманда «Сурийә тили» «арабий тили» дейиләтти. Асурийәму арабий тилини ишлитәтти. □ **36:12** «... Улар силәр билән бирликтә өз поқини йегүчи һәм өз сүйдүгини ичкүчи болиду!» — шәһәр муһасиригә чүшүп, ачарчилик вә уссузлуқта қалғанда адәмләр дәрвәкә мошундақ қилиши мүмкин. ■ **36:12** 2Пад. 18:27

үзүм бариңидин һәм өзүңларниң әнжир дәриғидин мевә йәйсиләр, һәр бириңлар өз су көлчигиңлардин су ичисиләр; ¹⁷ та мән келип силәрни буғдайлиқ һәм шараплиқ бир зиминға, нени бар һәм үзүмзарлири бар бир зиминға, — зиминиңларға охшаш бир зиминға апирип қойғичә йәп-ичивериңлар![□]

¹⁸ һәзәкияниң силәргә: — «Пәрвәрдигар бизни қутқузиду» дәп ишәндүрүшигә йол қоймаңлар! Әл-жутларниң илаһ-бутлириниң бири өз зиминини Асурийә падишасиниң қолидин қутқузғанму? ¹⁹ Хамат вә Арпад дегән жутларниң илаһ-бутлири қени? Сәфарваим шәһириниң илаһ-бутлири қени? Улар Самарийәни мениң қолумдин қутқузғанму?! ²⁰ Мошу әл-жутларниң илаһ-бутлиридин өз зиминини қутқузған зади ким бар? Шундақ экән, Пәрвәрдигар Йерусалимни мениң қолумдин қутқузаламду?»».

²¹ Аңлиғучилар сүкүт қилип униңға җававән һеч қандақ бир сөз қилмиди; чүнки падишаниң буйруғи шуки: —

«Униңға җавап бәрмәңлар».

²² Андин һилқияниң оғли, ордини башқуридиған Елиаким, орда диванбеги Шәбна вә Асафниң оғли, орда мирзибеги Йоаһлар кийим-кечәклирини житишип, һәзәкияниң йениға келип, Раб-Шакәһниң гәплирини униңға уқтурди.

37

Һәзәкияниң дуа қилиши — Пәрвәрдигарниң җавави
2Пад. 19

¹ Шундақ болдики, һәзәкия буни аңлиғанда, кийим-кечәклирини житип, өзини бөз билән қаплап Пәрвәрдигарниң өйигә кирди. [□] ² У һилқияниң оғли, ордини башқуридиған Елиаким, орда диванбеги Шәбна вә каһинларниң ақсақаллирини бөз йепинчақлиған пети Амосниң оғли Йәшәя пәйғәмбәргә әвәтти. ³ Улар униңға: —

«Һәзәкия мундақ дәйду: —

«Балилар туғулай дәп қалғанда аниниң туққидәк һали қалмиғандәк, мошу күн күлпәт чүшидиған, рәсва вә мазақ қилинидиған бир күндур. ⁴ Өз ғожиси болған Асурийә падишаси тирик Худани мазақ қилишқа әвәткән Раб-Шакәһниң гәплирини Пәрвәрдигар Худайиң нәзиригә елип тиңшиса, буларни аңлиған Пәрвәрдигар Худайиң шу гәпләр үчүн униң дәккисини берәрмекин? Шуңа кеп қалған қалдилар үчүн авазини көтирип, бир дуайиңни бәрсәң»» — деди.

⁵ Шу гәпләр билән һәзәкияниң хизмәткарлири Йәшәяниң алдиға кәлди. ⁶ Йәшәя уларға: —

«Ғоҗайиниңларға: — «Пәрвәрдигар мундақ деди: —

«Асурийә падишасиниң чапармәнлириниң сән аңлиған әшу маңа күпүрлүк қилғучи гәплиридин қорқма; [□] ⁷ Мана, Мән униңға бир роһни киргүзимән; шуниң билән у иғвани аңлап, өз жутиға қайтиду. У өз зиминида турғанда уни қилич билән өлтүргүзимән» — дәңлар» — деди.

⁸ Раб-Шакәһ кәлгән йоли билән қайтип маңғанда, Асурийә падишасиниң Лақиш шәһиридин чекингәнлигини аңлап, униң йениға кәлди; Асурийә падишаси Либнаһ шәһиригә қарши

[□] **36:17** «мән келип силәрни буғдайлиқ һәм шараплиқ бир зиминға, — зиминиңларға охшаш бир зиминға апирип қойғичә йәп-ичивериңлар!» — мошу гәпләр чирайлиқ болғини билән мәнәси ениққи: — «Мениң әсирлирим, қуллирим болисиләр!» дегәнлик. Жуқирида ейтқинимиздәк, Асурийә падишаси учиға чиққан һейлигәр алдамчи еди.

[□] **37:1** «Пәрвәрдигарниң өйи» — Униң (Сулайман падиша қурған) ибадәтханиси. [□] **37:6** «Ғоҗайиниңларға: — «Пәрвәрдигар мундақ деди: — «Асурийә падишасиниң чапармәнлириниң сән аңлиған әшу маңа күпүрлүк қилғучи гәплиридин қорқма...» — Йәшәяниң мошу җавап сөзлирини (6-7-айәтләрни) диққәт билән оқусиңиз, у һәзәкияниң тәливи бойичә дуа қилмай, бәлки беваситә хәвәрчиләргә җавап бәрди. Чүнки у алибурун хәлиқкә вә һәзәкия Асурийә тоғрилиқ нурғун бешарәтләрни қилған. Худа мошу пәйт-әһвал тоғрилиқ Исраилға уқтурған еди (мәсилән, 10-бап, 5-21-айәтләрни, 14-бап, 24-25-айәтләрни көрүң). Бирақ һәзәкия вә ордисидикиләр мошуларни вә униңдин башқа көргән карамәт мөҗизиләрни (кейинки 38-бапниму көрүң) пүтүнләй унтуп қалғандәк қилатти.

жәң қиливатқан еди. ⁹ Андин падиша: «Ефиопийә падишаси Тирһакаһ сизгә қарши жәң қилмақчи болуп йолға чиқти» дегән хәвәрни аңлиди. Шу хәвәрни аңлиғанда у йәнә һәзәкияға әлчиләрни мундақ хәт билән әвәтти: —□

¹⁰ «Силәр Йәһуда падишаси һәзәкияға мундақ дәңлар: —

«Сән тайинидиған Худайиңниң саңа: «Йерусалим Асурийә падишасиниң қолиға тапшурулмайдү» дегинигә алданма; ¹¹ Мана, сән Асурийә падишалириниң һәммә әл-жутларни немә қилғанлирини, уларни илаһ-бутлириға атап һалак қилғанлиғини аңлиғансән; әнди өзүң қандақму қутқузулисән? □ ¹² Ата-бовилирим һалак қилған әлләрни болса, уларниң илаһ-бутлири қутқузғанму? Гозан, һаран, Рәзәф шәһиридикиләрничү? Телассарда турған Едәнләрничү? ¹³ Хамат падишаси, Арпад падишаси, Сәфарваим, Хена һәм Ивваһ шәһәрлириниң падишалири қени?»»□

¹⁴ һәзәкия хәтни әкәлгүчиләрниң қолидин елип оқуп чиқти. Андин у Пәрвәрдиғарниң өйигә кирип, Пәрвәрдиғарниң алдиға хәтни йейип қойди. ¹⁵ һәзәкия Пәрвәрдиғарға дуа қилип мундақ деди: —

¹⁶ «И керублар оттурисида турған, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар, Израилниң Худаси: —

Сән Өзүңдурсән, жаһандики барлиқ әл-жутларниң үстидики Худа пәқәт Өзүңдурсән; асман-зиминни Яратқучисән. □ ¹⁷ И Пәрвәрдиғар, қулиқиңни төвән қилип аңлиғайсән; көзүңни ачқайсән, и Пәрвәрдиғар, көргәйсән; Сәннахерибниң адәм әвәтип мәңгү һаят Худани һақарәтләп ейтқан һәммә гәплирини аңлиғайсән! ¹⁸ И Пәрвәрдиғар, Асурийә падишалири һәқиқәтән һәммә жутларни вә шуларға беқинди болған жутларниму харабә қилип, □

¹⁹ Уларниң илаһ-бутлирини отқа ташливәткән; чүнки уларниң илаһлири илаһ әмәс, бәлки инсан қоли билән ясалғанлар, яғач вә таш, халас; шуңа Асурийәликләр уларни һалак қилди.

²⁰ Әнди, и Пәрвәрдиғар Худайимиз, жаһандики барлиқ әл-жутларға Сениң, пәқәт Сениңла Пәрвәрдиғар экәнлиғиңни билдүрүш үчүн, бизни униң қолидин қутқузғайсән!».

²¹ Шуниң билән Амосниң оғли Йәшәя һәзәкияға сөз әвәтип мундақ деди: —

— Израилниң Худаси Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

«Сән Маңа Сәннахериб тоғрилиқ дуа қилишиң билән,

²² Пәрвәрдиғарниң униңға қарита дегән сөзи шудурки: —

«Пак қиз, йәни Зионниң қизи сени кәмситиду,

Сени мазақ қилип күлиду;

Йерусалимниң қизи кәйниңгә қарап бешини чайқайду;

²³ Сән кимни мазақ қилип күпүрлүк қилдиң?

Сән кимгә қарши авазиңни көтирип,

Нәзириңни үстүн қилдиң?

□ **37:9** «Ефиопийә падишаси Тирһакаһ сизгә қарши жәң қилмақчи болуп йолға чиқти» — бу иш әмәлийәт әмәс, һәмдә шу чағда мүмкин болмиған еди. Бирақ Худа Өзи әвәткүзгән «алдамчи роһ»ниң тәсири билән уни ишәндүргән.

□ **37:11** «уларни илаһ-бутлириға атап һалак қилғанлиғи аңлиғансән» — «илаһ-бутлириға атап һалак қилиш» дегән сөз, ибраний тилида пәқәт бир сөз биләнла, йәни «һарам» қилиш» яки «һәрәм» қилиш» биләнла ипадилиниду. □ **37:13**

«Гозан, һаран, Рәзәф шәһири.. Телассар... Хамат.., Арпад ..., Сәфарваим, Хена һәм Ивваһ...» — (12-13-айәтләрдә көрситилгән) мошу шәһәрләрниң бәзилериниң нәдә экәнлиғини хәритидин көргили болиду, бәзилири бизгә бүгүнгә қәдәр намәлум. □ **37:16** «И керублар оттурисида турған... Пәрвәрдиғар» — муқәддәс ибадәтханидики әң ичкири

өй, йәни «әң муқәддәс жай» дегән өйдә, Худаниң «рәһим көрситидиған орун-тәхти» («кафарәт тәхти») («рәһимгаһ») бар еди. Мошу орунда Худа Израилниң алаһидә қурбанлиқлириниң қанлирини қобул қилатти. Орунниң икки тәрипиниң һәр биридә алтундин ясалған, тәхткә қаритилған бирдин «керуб» бар еди. Мусаниң дәвридин Әзакиәл пәйғәмбәр дәвригичә Худаниң парлақ шан-шәриви сирлиқ һалда «кафарәт тәхти»ниң үстидә, йәни «керублар оттурисида» туратти. Керублар болса интайин күчлүк бир хил пәриштиләр болуп, Худаниң чиқарған һөкүм-жазалирини бежириду. «Керублар оттурисида турған» дегини, «Сән бизгә йеқинлашқан һәм бизгә рәһим көрсәтмәкчи болған Худасән» дегәнлиқтур. □ **37:18** «шуларға беқинди болған жутлар..» — ибраний тилида сөзмусөз тәржимә қилғанда «беқинди» дегән сөз йоқ. Башқа бир

хил тәржимиси «шуларға айт». Биз шәрһләш үчүн «беқинди» қоштуқ.

Исраилдики Муқәддәс Болғучиға қарши!□

24 Қуллириң арқилиқ сән Рәбни мазақ қилип: —
«Мән нурғунлиған жән һарвулирим билән тағ чоққилириға,
Ливан тағ бағирлириға йетип кәлдимки,
Униң егиз кедир дәрәқлирини, есил қаригайлирини кесиветимән;
Мән униң әң жуқури егизлигигә ямишип чиқип,
Униң әң бүк-барақсан орманзарлиғиға кирип житимән.□

25 Өзүм қудуқ колап су ичтим;

Путумниң учидила мән Мисирниң барлиқ дәрия-өстәңлирини қурутувәттим — дедиң.□

26 — Сән шуни аңлап бақмиғанмидиң?

Узундин буян Мән шуни бекиткәнмәнки,
Қедимдин тартип шәкилләндүргәнмәнки,
Һазир уни әмәлгә ашурдумки,
Мана, сән қәлғә-қорғанлиқ шәһәрләрни харабиләргә айландурдуң;

27 Шуниң билән у йәрдә туруватқанлар күчсизлинип,

Йәргә қаритип қоюлди, шәрмәндә қилинди;

Улар етиздики оттәк,

Юмран көк чөпләрдәк,

Өгүздики от-чөпләр өсмәй қуруп кәткәндәк болди.□

28 Бирақ сениң олтарғиниңни, орнуңдин турғиниңни, чиқип-киргиниңни вә Маңа қарши ғалжирлишип кәткиниңни билимән;

29 Маңа қарши ғалжирлишип кәткәнлигиңниң, һакавурлишип кәткәнлигиңниң қулиқимға йәткини түпәйлидин,

Мән қармиғимни бурниңдин өткүзимән,

Жүгинимни ағзиңға салимән,

Өзүң кәлгән йол билән сени қайтуримән.□

30 И һәзәкия, шу иш саңа аламәт бешарәт болидуки, —

Мошу жили өзлүгидин өскән,

Иккинчи жили шулардин чиққанларму рискиңлар болиду;

Үчинчи жили болса терийсиләр, орисиләр, үзүм көчәтлирини тикисиләр;

Улардин чиққан мевиләрни йәйсиләр.□

□ **37:23** «күпүрлүк» — ким өзини Худаниң орнида қоюп, «һәммә ишни қилалаймән» десә, күпүрлүк қилған болиду, шундақла һаман бир күни жиқитилиду. □ **37:24** «Униң әң бүк-барақсан орманзарлиғи» — бу әйәттики

«бүк-барақсан» дегән сөз ибраний тилида «Кармәл» дегән сөз билән ипадилиниду. Кармәл болса Исраилниң әң мунбәт вә чирайлиқ жайи еди. Шуниң билән падишаниң «униң «Кармәл» орманзарлиғиға киримән» дегини «униң (Ливанниң) әң чирайлиқ жайиға (һеч тосалғусиз) баримән» дегәндәк по атидиган мәнини ипадиләйтти; чүнки Ливанда «Кармәл» дегән жай йоқ. □ **37:25** «...путумниң учидила мән Мисирниң барлиқ дәрия-өстәңлирини қурутувәттим»

— жуқуриқ 24-әйәттә падиша әзиниң тәс ишларни қилалайдиганлиғини, мәсилән, Ливан районидики әң жуқури тағларға чиқалайдиганлиғини (көчмә мәнәси, бәлким алийжанап, күчлүк падишалардин үстүнлүккә еришидиганлиғини көрситиду), әң есил нәрсиләргә еришидиганлиғини тәсвирләйду. Мошу 25-әйәттики «путум... қурутувәттим» дегини, деханниң пути биләнла топини иштирип ериқни тосуп, суни қурутивәткинидәк, «Мән халисамла һаһайити асанла һәр қандақ ишни қилалаймән, һәтта Нил дәриясиниму қурутивәтәләймән» дегән мәнмәнликни билдүрмәкчи. □ **37:27** «өгүздики от-чөпләр...» — бу ибариниң башқа хил тәржимилирини учритиш мүмкин. □ **37:29** «Мән қармиғимни бурниңдин өткүзимән, жүгинимни ағзиңға салимән...» — Асурийә падишалари мошундақ рәһимсиз йол билән әсирләрни ялап маңатти. □ **37:30** «И һәзәкия, шу иш саңа аламәт бешарәт болидуки,

— мошу жили өзлүгидин өскән, иккинчи жили шулардин чиққанларму рискиңлар болиду; үчинчи жили болса терийсиләр, орисиләр, үзүм көчәтлирини тикисиләр; улардин чиққан мевиләрни йәйсиләр» — мошу мөжизә ишәш-етиқатни күчәйтиш үчүн һәм хәлиқни қутқузуш үчүн берилгән. Уруш вақтида териқчилик қилиш мүмкин әмәс; Асурийә қошуни кәткәндин кейинки жилидиму, бәлким қошунидин қалған қисимлири йәнила паракәндичилик қилиши мүмкин еди. Шуңа мөжизә үчинчи жилғичә созулиду. «Үзүм көчәтлирини тикисиләр... мевисини йәйсиләр» дегән вәдә, течлиқ мәзгилниң узун болидиганлиғини көрситиду (үзүм таллирини өстүрүшкә узун вақит кетиду, әлвәттә). Кишиләрниң Асурийә қошулириниң туюқсиз чекинишини «тәсадилийлиқтин» демәслиги үчүн, бу иккинчи мөжизә берилди. Шундақтиму, Тәвраттики «Падишаһлар» дегән қисимға қариганда, хәлиқләр йәнила икки мөжизини тезла унтуп Худаға вапасизлиқ қиливәрди.

- 31 Йәһуда жәмәтидики қутулған қалдиси болса йәнә төвәнгә қарап йилтиз тартиду, Жуқириға қарап мевә бериду;
- 32 Чүнки Йерусалимдин бир қалдиси, Сион теғидин қечип қутулғанлар чиқиду; Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң отлуқ муһәббети мошуни ада қилиду.
- 33 Шуңа Пәрвәрдигар Асурийә падишаси тоғрилиқ мундақ дәйду: — У нә мошу шәһәргә йетип кәлмәйду, Нә униңға бир тал оқму атмайду; Нә қалқанни көтирип алдиға кәлмәйду, Нә униңға қарита қашаларниму ясимайду.
- 34 У қайси йол билән кәлгән болса, Шу йол билән қайтиду вә мошу шәһәргә кәлмәйду, — дәйду Пәрвәрдигар.
- 35 — Чүнки Өзүм үчүн вә Мениң қулум Давут үчүн бу шәһәрни әтрапидики сепилдәк қоғдап қутқузимән». ■
- 36 Шуниң билән Пәрвәрдигарниң Пәриштиси чиқип, Асурийәликләрниң барғаһида бир йүз сәксән бәш миң әскәрни урди. Мана, кишиләр әтигәндә орнидин турғанда, уларниң һәммисиниң өлгәнлигини көрди! □ ■ 37 Шуңа Асурийә падишаси Сәннахериб чекинип, йолға чиқип, Нинәвә шәһиригә қайтип турди. 38 Шундақ болдики, у өз бути Нисроқниң бутханисида униңға чоқунуватқанда, оғуллири Адраммәләк һәм Шарезәр уни қиличлап өлтүрүвәтти; андин улар Арарат дегән жутқа қечип кәтти. Униң оғли Есарһаддон униң орнида падиша болди. □

38

«Йәшәя»ниң иккинчи қисми ••• һәзәкияниң еғир кесилгә гириттар болуши вә дуаси

- 1 Шу күнләрдә һәзәкия әжәл кәлтүргүчи бир кесәлгә муптила болди. Амосниң оғли Йәшәя пәйғәмбәр униң қешиға берип, униңға: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
— Өйүң тоғрилиқ вәсийәт қилгин; чүнки әжәл кәлди, яшимайсән, — деди. □
- 2 һәзәкия йүзини там тәрәпкә қилип Пәрвәрдигарға дуа қилип:
- 3 — И Пәрвәрдигар, Сениң алдиңда һәқиқәт вә пак дил билән меңип жүргәнлигимни, нәзириң алдиңда дурус болған ишларни қилғанлиғимни әсләп қойғайсән, — деди. Вә һәзәкия жиғлап еқип кәтти.
- 4 Андин Пәрвәрдигарниң сөзи Йәшәяға йетип мундақ дейилди: —
- 5 Берип һәзәкияға мундақ дегин: — Пәрвәрдигар, атаң Давутниң Худаси мундақ дәйду: —
«Дуайиңни аңлидим, көз яшлириңни көрдүм; мана, күнлириңгә йәнә он бәш жил қошимән; □ 6 Шуниң билән Мән сени вә бу шәһәрни Асурийә падишасиниң қолидин қутқузимән; Мән сепил болуп бу шәһәрни қоғдаймән.
- 7 Шуниң билән Пәрвәрдигарниң Өзи ейтқан ишини жәзмән қилидиғанлиғини саңа испатлаш үчүн Пәрвәрдигардин мундақ бешәрәтлик аламәт болидуки, 8 Мана, Мән қуяшниң Аһаз падиша қурған пәләмпәй үстигә чүшкән сайисини он қәдәм кәйнигә яндуримән».

■ 37:35 2Пад. 20:6 □ 37:36 «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» — Тәврат дәвридә интайин алаһидә шәхс еди. Бәзи ишларда У Худаниң орнида көрүнәтти (мәсилән, «Яр.» 18-бапни көрүң). ■ 37:36 2Пад. 19:35 □ 37:38 «У өз бути Нисроқниң бутханисида униңға чоқунуватқанда, оғуллири Адраммәләк һәм Шарезәр уни қиличлап өлтүрүвәтти» — мошу вақиә, Сәннахериб Исраилдин чекиништин 20 жил кейин (миләдийәдин илгәрки 681-жили) болди. □ 38:1 «Шу күнләрдә һәзәкия әжәл кәлтүргүчи бир кесәлгә муптила болди» — бу сөzlәр билән «Йәшәя» дегән китапниң «иккинчи қисми» башлиниду. Кириш сөзимизни көрүң. □ 38:5 «атаң Давут» — һәзәкия Давут пәйғәмбәрниң он үчинчи әвлади еди.

Шуниң билән қуяшниң чүшкән сайиси он басқуч кәйнигә янди. □ ■

Һәзәкияниң өз кесили тоғрилиқ хатирилири

⁹ Йәһуда падишаси Һәзәкия кесәл болуп, андин кесилидин әслигә кәлгәндин кейин мундақ хатириләрни язди:

¹⁰ — «Мән: «Өмрүмниң оттурисида тәһтисараниң дәрвазилириға бериватимән, Қалған жилиримдин мәһрум болдум» — дедим.

¹¹ Мән: — «Тирикләрниң зиминида туруп Худайим Яһни, Яһни көрәлмәйдиған, Шундақла «Һәммә нәрсә йоқ болған» жайда турғанлар билән биллә туруп, инсанниму көрәлмәйдиған болдум» — дедим. □

¹² Мениң туралғум чарвичиниң чедиридәк өзүмдин йөткилип кәтти; Мән бапқар өз тоқуғинини түрүвәткинидәк һаятимни түривәттим; У мени тоқуш дәстиғаһидин кесивәтти;

Таң билән кәч арилиғида Сән Худа женимни алисән;

¹³ Таң атқичә мән күтүп, өзүмни тиничландуруп жүримән, Бирақ У ширға охшаш һәммә сүйәклиримни сундурғандәк қилиду;

Таң билән кәч арилиғида Сән Худа женимни алисән.

¹⁴ Мән қарлиғач яки турнидәк вичирлап жүримән;

Пахтәктәк аһ-уһ уримән;

Көзлирим жуқуриға қараш билән аҗизлишип кетиду;

И рәб, мени зулум басти!

Женимға кепил болғин! ■

¹⁵ Немә десәм болар? Чүнки У маңа сөз қилди вә Өзи мошу ишни қилди!

Женим тартқан азап түпәйлидин мән бар жилиримда қәдәмлиримни санап бесип авайлап маңимән.

¹⁶ И Рәб, адәмләр мошундақ савақлар билән яшиши керәк;

Роһум мошу савақлардин һаятини тапиду;

Сән мени әслимгә кәлтүрүп, мени һаят қилдиң!

¹⁷ Мана, өзүмниң бәхит-течилиғим үчүн азап үстигә азап тарттим;

Маңа болған сөйгүң түпәйлидин женимни һалакәт һәнидин чиқардиңсән;

Сән һәммә гуналиримни кәйниңгә чөрүвәттиңсән.

¹⁸ Чүнки тәһтисара Саңа рәхмәт ейталмайду;

Өлүм Сени мәдһийиләлмәйду;

Һаңға чүшиватқанлар Сениң һәқиқәт-вапалиғиңға үмүт бағлалмайду.

¹⁹ Өзүм бүгүн қилғинимдәк Саңа рәхмәт ейтидиғанлар тирикләр, тирикләрдур;

Ата болғучи оғуллириға һәқиқәт-вапалиғиңни билдүриду.

²⁰ Пәрвәрдиғар мени қутқузушқа нийәт бағлиғандур;

□ **38:8** «...Шуниң билән қуяшниң чүшкән сайиси он басқуч кәйнигә янди» — Меродақ-Баладан (39:1) Асурийә падишаси Сәннахериб тәрипидин миладийәдин илгәрки 702-жили ғулитилди. Мошу ишму шу жила болған болуши керәк. Демәк, мошу икки вақиә (Һәзәкияниң кесәлдин сақайтилиши вә униң ишәшисини ригбәтләндүрүшкә берилгән қарама-кәриш) Асурийәниң падишаси таҗавузчилиқ қилиштин илгири, бәлким миладийәдин илгәрки 703- яки 702-жили йүз бәргән (39-баптики изаһатларни көрүң). ■ **38:8** 2Пад. 20:7-9 □ **38:11** «Яһни, Яһни көрәлмәйдиған» — «Яһ» дегән «Яһвәһ» дегәнниң қисқа шәкли, демәк Пәрвәрдиғарниң наминиң бир хил қисқартилип ейтилиши. «Яһни, Яһни көрәлмәйдиған, шундақла «Һәммә нәрсә йоқ болған» жайда турғанлар билән биллә туруп, инсанниму көрәлмәйдиған болдум» — дедим» — Һәзәкия: — «Тәһтисарада болғанда, Худани яки адәмни көрмәслиги мүмкин» демәкчи әмәс; тәһтләйдиған иш тирик туруп көрүш пурситидин мәһрум болуштур. Тәһтисараниң әһвалиниң қандақ экәнлиғидин биз 14-бапта азрақ мәлумат алалаймиз. ■ **38:14** Йәш. 59:11

Биз болсақ, қалған өмримиздә һәр күни Пәрвәрдигарниң өйидә саз челип мәдһийә нахшлиримни ейтимиз!».

²¹ (Йәшәя болса: — «Әнжір пошкили тәйярлап, ярисига чаплаңлар, у әслигә келиду», дегән еди ■ ²² вә һәзәкия: — «Мениң Пәрвәрдигарниң өйигә чиқидиғанлиғимни испатлайдиған қандақ бешәрәтлик аламәт берилиду?» дәп сориған еди).

39

Бабил падишасидин кәлгән әлчиләр ••• Чоң бир хаталиқ

¹ Шу пәйттә Баладанниң оғли Бабил падишаси Меродақ-Баладан һәзәкияниң кесәл болуп йетип қалғанлиғини һәм әслигә кәлгәнлиғини аңлиғачқа, һәзәкияға хәтләрни һәдийә билән әвәтти.

² һәзәкия әлчиләрни хошаллиқ билән күтүп, униң ғәзнә-амбарлирида сақланған нәрсилерини көрсәтти; йәни күмүчни, алтунни, дора-дәрманларни, сәрхил майларни, савут-қуралларни сақлайдиған өйниң һәммисини вә байлиқлириниң барлиғини көрсәтти; униң ордиси вә яки пүткүл падишалиғи ичидики нәрсиләрдин һәзәкия уларға көрсәтмигән бириму қалмиди. ³ Андин Йәшәя пәйғәмбәр һәзәкияниң алдиға берип, униңдин: — «Мошу кишиләр немә деди? Улар сени йоқлашқа нәдин кәлгән?» — дәп сориди. һәзәкия: — «Улар жирақ бир жуттин, йәни Бабилдин кәлгән», деди.

⁴ Йәшәя йәнә: — «Улар орданда немини көрди?» дәп сориди.

һәзәкия: — «Ордамда бар нәрсиләрни улар көрди; байлиқлиримниң арасидин уларға көрсәтмигән бириму қалмиди» — деди.

⁵ Йәшәя һәзәкияға мундақ деди: —

Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң сөзини аңлап қойғин: —

⁶ — Мана шундақ күнләр келидуки, орданда бар нәрсиләр вә бүгүнгә қәдәр ата-бовилириң топлап, сақлап қойған һәммә нәрсә Бабилға елип кетилиду; һеч нәрсә қалмайду — дәйду Пәрвәрдигар, ⁷ — һәмдә *Бабиллиқлар* оғуллириңни, йәни өзүңдин болған әвлатлириңни елип кетиду; шуниң билән улар Бабил падишасиниң ордисида ағват болиду.

□ **38:20** «Биз болсақ, қалған өмримиздә һәр күни Пәрвәрдигарниң өйидә саз челип мәдһийә нахшлиримни ейтимиз!» — Худани мәдһийәләйдиған бу яхши сөzlәрни қилғини билән, һәзәкия өз көзи билән көргән икки карамәт ишни (өзиниң сақайтилиши вә 7-айәттики мөжизини) есидә чиң сақлиған әмәс. Жуқириқи бабларда дегәндәк, Асурийә қошунлири бесип киргәндә, у Худаниң 6-айәттә хатириләнгән вәдисини унтуп, һодукуп кәтти. Төвәндики 39-баптики вақиәдиму у «Қәдәмлиримни санап маңимән» дегән өз вәдисини унтуйду. ■ **38:21** 2Пад. 20:7 □ **39:1** «Шу пәйттә Баладанниң оғли Бабил падишаси Меродақ-Баладан һәзәкияниң кесәл болуп йетип қалғанлиғини ... аңлиғачқа, һәзәкияға хәтләрни һәдийә билән әвәтти» — Меродақ-Баладан Асурийә падишаси Сәннахериб тәрипидин миладийәдин илгәрки 702-жили ғулитилди. Мошу ишму шу жилда болған болуши керәк. Демәк, 38-, 39-бапта тәсвирләнгән ишлар 36- вә 37-бапта тәсвирләнгән ишлардин **илгири** йүз бәргән. Әнди немишкә улардин кейин хатириләнгән? Билимизки, «Йәшәя» (дегән китап)ниң 40-66-баплиридики хәвәр-бешәрәтләр, умумий жәһәттин ейтқанда, кейинки «Бабил империйәсигә әсир болуп чүшкәнләр»гә, йәни сүргүн болған Исраилларға, йәни уларниң «қалдиси» болған әвлатлириға қаритилиду. Ундақта 39-бап мошу әһвални тонуштуруш рольини ойнайду. □ **39:7** «...һәмдә Бабиллиқлар оғуллириңни, йәни өзүңдин болған әвлатлириңни елип кетиду; шуниң билән улар Бабил падишасиниң ордисида ағват болиду» — көрүнүштә аддий көрүнгән мошу вақиә үчүн немишкә мошу қаттиқ жазалиқ сөз (6-7-айәтләр) чиқиду? Пикримизчә, үч сәвәби бар: — (1) һәзәкия Худаға: «қәдәмлиримни санап маңимән» дегән вәдини бәргән еди, лекин бу қетим Худадан һеч соримай шундақ қилған; (2) Әлчиләрниң кәлгәнлиғидин у бәлким: «һазир мән «жаһанға даңқи чиққан адәммән», «кичик дөләтимизниң жаһанда орни бар» дәп тәкәббурлишип кәткән болуши мүмкин. (3) Нушулардин сирт, билишимизчә Меродақ-Баладан Асурийә империйәсигә қарши бир иттипақни бәрпа қилмақчи. У «тәкәллуп көрситидиған» мошу пурсәттин пайдилинип, һәзәкияни иттипаққа қатнишишқа тәклип қилған. Өзини өлүмдин қутқузғанлиғини, қуяшниң нуриниң «кәйнигә янғанлиғи»дәк интайин карамәт мөжизини көргән, Худаниң «Мән силәрни Асурийәдин қутқузимән» дегән вәдисини аңлиған һәзәкия қандақму худасиз бир әл-жут билән иттипақлашмақчи болғанду? «Ағват» — пичиветилгән адәм, 56-бап, 4-айәттики изаһатни көрүң.

⁸ Шуниң билән һәзәкия өз-өзигә: «Өз күнлиримдә болса аман-течлик, Худаниң һәқиқәт-вапалиғи болидикәнғу» дәп, Йәшәяға: — «Сиз ейтқан Пәрвәрдигарниң мошу сөзи яхши экән» — деди. □

40

Исраилға берилгән тәсәлли; ••• Дунияға елип келингән үмүт-тәсәлли

¹ Хәлқимгә тәсәлли бериңлар, тәсәлли бериңлар, дәпла жүриду Худайиңлар;

² Йерусалимниң қәлбигә сөз қилип униңға жакалаңларки,

Униң жәбир-жапалиқ вақти ахирлашти,

Униң қәбиһлиги кәчүрүм қилинди;

Чүнки у Пәрвәрдигарниң қолидин барлиқ гунализиниң орниға икки һәссиләп мөһри-шәпқитини алди. □

³ Аңлаңлар, далада бирисиниң товлиған авазини!

«Пәрвәрдигарниң йолини тәйярлаңлар,

Чөл-баяванда Худайимиз үчүн бир йолни көтирип түптүз қилиңлар!» □ ■

⁴ Барлиқ жилғилар көтирилиду,

Барлиқ тағ-дөңләр пәс қилиниду;

Әгир-тоқайлар түзлиниду,

Оңғул-доңғул йәрләр тәкшилиниду.

⁵ Пәрвәрдигарниң шан-шәриви көрүниду,

Вә барлиқ тән егилири уни тәң көриду;

Чүнки Пәрвәрдигарниң Өз ағзи шундақ сөз қилған!» ■

⁶ — Аңлаңлар, бир аваз «жакала» дәйду;

Жакалиғучи болса мундақ сорап: — «Мән немини жакалаймән?» — деди.

□ **39:8** «...«Сиз ейтқан Пәрвәрдигарниң мошу сөзи яхши экән» — мошу әйәттә, һәзәкияниң өз-өзигә дегәнлири башқиларға, һәтта өз жәмәтигә болған бир хил бегәм, көйүмсиз позитсийәни билдүриду. Йәшәя дегән бешәрәт әмәлийәттә йүз жилдин кейин әмәлгә ашурулған; вақитниң созулуши болса бәлким Йәһуданиң кейинки бир падишаси (Йосия)ниң қаттиқ товва қилиши түпәйлидин болди. □ **40:2** «Йерусалимниң қәлбигә сөз қилип униңға жакалаңларки,....»

— мәзкур хәвәрни кимниң жакалиши керәклиги ейтилмиди. Бәлким мошу сөз Худаниң барлиқ пәйғәмбәрлиригә қаритилиду. Кириш сөзимиздә дейилгинидәк, китапниң қалған қисимлири (40-66-баплар) Йәшәяниң өмридин кейинки бир дәвирдики Исраиллар, йәни паланди болидиған бир дәвиргә яки дәвирләргә қаритилиду; сүргүн қилғучи Бабил империйәси болғини билән, көрүп туримизки, «Йәшәя»ниң биринчи қисмидикидәк, иккинчи қисмдики бәзи бешәрәтләрму ахирқи заманларни көрситиду. «**Барлиқ гунализиниң орниға икки һәссиләп мөһри-шәпқитини алди**» — ибраний тилида «гунализини үчүн иккә һәссиләп алди» дейилиду. Шәрһчиләрниң «икки һәссиләп» дегән мошу ибарә үстидә бир-биригә охшап кетидиған үч хил көзқариши бар: — (1) Исраил гунализини үчүн икки һәссә жаза алди. Исраил Худаниң «тунжа оғли» болуп, башқа әл-милләт билән селиштүрғанда, икки һәссә бәрикәт алиду. У «тунжа оғли» болуп, йәнә башқа әл-милләтләр билән селиштүрғанда қобул қилған вәһий-хәвириму көп. Шуңа буларни башқа әлләргә йәткүзүш мәсәулийитиму көп; гунайи бар болса башқа әл-милләтләр билән селиштүрғанда «икки һәссә» артуқ жазабиниши керәк. Бирақ бу бешәрәткә қариганда, уларниң жазабиниши мәзгили ахирлашти. (2) «Икки һәссиләп»ниң мәнәси «дәл гунайиға мас келидиған жаза» дегәнликтур. (3) Худа Исраилға зор мөһри-шәпқәт көрситип, йәни гунайиниң орниға «икки һәссиләп» мөһри-шәпқәтни йәткүзиду. Бизниң пиқримиз әйни шундақ (61-бап, 7-айәтни көрүң). Ундақта «икки һәссиләп» болса һәм кәчүрүм қилиниш һәм Худаниң Роһини, йәни һаятни қобул қилиштин ибарәттүр (мәсилән, 43-бап, 25-айәттин 44-бап, 5-айәткичә, һәм 61-бап, 7-айәтниму көрүң). Мундақ зор мөһри-шәпқәтниң келип-чиқиш сирлири 53-бапта ашқарилиниду. Мошу үч хил көзқарашниң қайсисиниң тоғра болушидин қәтһийнәзәр, умумий мәнәси шуки, Худа уларни кәчүрүм қилмақчи һәм уларға мөһриванлиғини көрсәтмәкчи. □ **40:3** «Аңлаңлар, далада бирисиниң товлиған авазини! «Пәрвәрдигарниң йолини тәйярлаңлар, чөл-баяванда Худайимиз үчүн бир йолни көтирип түптүз қилиңлар!» — мошу намсиз затниң авазини ейтқан йол жуқуриқи 35-баптики йол әмәс; әшу йол Зионға қайтқанлар үчүн тәйярланған. Мошу йолни болса, Худаниң Өзиниң келишини қарши елиш үчүн (сөйүмлүк бир падиша қарши елинғандәк) адәмләр тәйярлиши керәк. Намсиз затниң авазиниң бир ипадисини көрүш үчүн Инжил, «Луқа» 3-бап 1-6-айәтни, «Юһ.» 1:23ни көрүң. Шу йәрләрдә «намсиз зат»ниң дәл чүмүлдүргүчи Йәһя пәйғәмбәрниң өзи экәнлиги көрситилиду. ■ **40:3** Мат. 3:3; Мар. 1:3; Луқа 3:4; Юһ. 1:23 ■ **40:5** Юһ. 1:14

җавап болса: — «Барлиқ тән егилири от-чөптур, халас;
Вә уларниң барлиқ вапалиғи даладики гүлгә охшаш;■

7 От-чөп солишиду, гүл хазан болиду,
Чүнки Пәрвәрдигарниң Роһи үстигә пүвләйду;
Бәрһәқ, барлиқ хәлиқму от-чөптур!□

8 От-чөп солишиду, гүл хазан болиду;
Бирақ Худайимизниң калам-сөзи мәңгүгә туриду!»□ ■

9 — И Зионға хуш хәвәр елип кәлгүчи, жуқури бир таққа чиққин;
Йерусалимға хуш хәвәрни елип кәлгүчи,
Авазиңни күчәп кәтәргин!
Уни кәтәргин, қорқмиғин!

Йәһуданиң шәһәрлиригә: — «Мана, Худайиңларға қараңлар» дегин!

10 Мана, Рәб Пәрвәрдигар күч-қудритидә келиватиду,
Униң билиги Өзи үчүн һоқуқ жүргүзиду;
Мана, Униң алған мукапати Өзи билән биллә,
Униң Өзиниң инъами Өзигә һәмраһ болиду.□ ■

11 Қойчидәк У Өз падисини бақиду;
У қозиларни биләк-қолиға жиғиду, уларни қучағлап маңиду,
Емиткүчиләрни У мулайимлиқ билән йетәкләйду. ■

Исраилниң тәңдашсиз Худаси

12 Ким дәрия-океанларниң сулирини очумида өлчәп бәлгүлигән,
Асманларни ғеричлап бекиткән,
Жаһанниң топа-чаңлирини мисқаллап салған,
Тағларни таразида таразилап,
Дөңләрни жиңда тартип орнатқан?

13 Ким Пәрвәрдигарниң Роһиға йолйоруқ бәргән?
Ким Униңға мәслиһәтчи болуп үгәткән?■

14 У ким билән мәслиһәтләшкән,
Ким Уни әқиллиқ қилип тәрбийәлигән?
Униңға һөкүм-һәқиқәт чиқириш йолида ким йетәклигән,
Яки Униңға билим үгәткән,
Яки Униңға йорутулуш йолини ким көрсәткән?

15 Мана, Униң алдида әл-жутлар Униңға нисбәтән чөләктә қалған бир тамча судәк,
Таразида қалған топа-чаңдәк һесаплиниду;
Мана, У аралларни зәрричә нәрсидәк қолиға алиду;

16 Пүткүл Ливан болса қурбангаһ отиға,
Униң һайванлири болса бир көйдүрмә қурбанлиққа йәтмәйду.□

17 Әл-жутлар униң алдида һеч нәрсә әмәстур;

■ 40:6 Аюп 14:2; Зәб. 89:5, 6; 101:12; 102:15; Яқ. 1:10; 1Пет. 1:24 □ 40:7 «Бәрһәқ, барлиқ хәлиқму от-чөптур» — мошу йәрдә «хәлиқ» Исраил хәлқини көрситиду. □ 40:8 «От-чөп солишиду, гүл хазан болиду; бирақ Худайимизниң калам-сөзи мәңгүгә туриду!» — шәрһимиз бойичә, 3-5-айәттики аваз чүмүлдүргүчи Йәһя пәйғәмбәрниңки, 6-айәттики биринчи намсиз затниң авазни Худаниңки; иккинчи намсиз затниң сәл үмүтсизлән һаләттә соал соригән авазни йәһя Йәһя пәйғәмбәрниңки. Башқилар иккинчи авазни Йәшәяниңки яки намсиз бир пәйғәмбәрниңки, дөп қарайду. Иккинчи авазниң дегән гәплири 7-айәтни өз ичигә алиду. Худа униңға 8-айәттә «үмүтсизләнмә» дегән мәнидә җавап бериду һәм 9-айәттә сөзини давамлаштуруп, Исраилға зор үмүт йәткүзиду. ■ 40:8 1Пет. 1:25 □ 40:10 «Пәрвәрдигарниң билиги» — толуқ мәнәси кейинки бабларда, болупму 53:1дә ашкарилиниду. У болса «Пәрвәрдигарниң һәққаний қули»ниң башқа бир намидур. ■ 40:10 Йәш. 62:11 ■ 40:11 Йәш. 49:10; Әз. 34:23, 24; Мик. 7:14; Юһ. 10:11 ■ 40:13 Рим. 11:34; 1Кор. 2:16 □ 40:16 «Пүткүл Ливан болса қурбангаһ отиға, униң һайванлири болса бир көйдүрмә қурбанлиққа йәтмәйду» — Ливан орманлиқ көп район. Демәк, Худаға һәқиқий лайиқ ибадәт қилиш үчүн Ливандики барлиқ дәрәкләр қурбангаһқа керәк болидиған отқа йетишмәйду; униңдики барлиқ кала-қойларму қурбанлиқ болушқа йетишмәйду.

Униңға нисбәтән улар йоқниң арилиғида,
 Қуруқ-мәнисиз дәп һесаплиниду.■

18 Әнди силәр Тәңрини кимгә охшатмақчисиләр?

Уни немигә охшитип селиштурисиләр?■

19 *Бир бутқиму?! Уни һүнәрвән қелипқа қуюп ясайду;*

Зәргәр униңға алтун һәл бериду,

Униңға күмүч зәнжирләрни соқуп ясайду.

20 Йоқсулларниң беғишлиғидәк ундақ һәдийилири болмиса, чиримәйдиған бир дәрәқни таллайду;

У лиңшип қалмиғидәк бир бутни оюп ясашқа уста бир һүнәрвән издәп чақириду.

21 Силәр билмәмсиләр? Силәр аңлап бақмиғанмусиләр? Силәргә әзәлдин ейтилмиғанмиду?

Йәр-зимин апиридә болғандин тартип чүшәнмәйватамсиләр?

22 У йәр-зиминниң чәмбирикиниң үстидә олтириду,

Униңда туруватқанлар униң алдида чақчиқирлардәк туриду;

У асманларни пәрдиәк тартиду,

Уларни худди макан қилидиған чедирдәк яйиду;□ ■

23 У әмирләрни йоққа чиқириду;

Жаһандики сотчи-бәгләрни артуқчә қилиду.■

24 Улар тикилдимү? Улар терилдимү? Уларниң ғоли йилтиз тарттимү?

— Бирақ У үстигила пүвләп, улар солишип кетиду,

Қуюн уларни топандәк елип ташлайду.

25 Әнди Мени кимгә охшатмақчисиләр?

Маңа ким тәндаш болалисун?» — дәйду Муқәддәс Болғучи.

26 Көзлириңларни жуқуриға кәтирип, қараңлар!

Мошу мәвжудатларни ким яратқанду?

Уларни ким түркүм-түркүм қошунлар қилип тәртиплик әпчиқиду?

У һәммисини нами билән бир-бирләп чақириду;

Униң күчиниң улуклуғи, қудритиниң зорлуғи билән,

Улардин бириму кам қалмайду.

27 — Немишкә шуни дәверисән, и Яқуп?

Немишкә мундақ сөзләверисән, и Исраил: —

«Мениң йолум Пәрвәрдигардин йошурундур,

Худайим мениң дәвайимға ерән қилмай өтивериду!»?

28 Силәр билмигәнмусиләр? Аңлап бақмиғанмусиләр?

Пәрвәрдигар — Әбәдил-әбәтлик Худа,

Жаһанниң қәрилирини Яратқучидур!

У я һалсизланмайду, я чарчимайду;

Униң ой-билиминиң тегигә һәргиз йәткили болмайду.■

29 У һалидин кәткәнләргә қудрәт бериду;

Мағдурсизларға У бәрдашлиқни һәссиләп көпәйтиду.

30 Һәтта жигитләр һалидин кетип чарчап кәтсиму,

Батурлар болса путлишип жиқилсиму,

31 Бирақ Пәрвәрдигарға тәлмүрүп күткәнләрниң күчи йеңилиниду;

Улар бүркүтләрдәк қанат керип өрләйду;

Улар жүгүрүп, чарчимайду;

Йолда меңип, һалидин кәтмәйду!

■ 40:17 Дан. 4:32 ■ 40:18 Йәш. 46:5; Рос. 17:29 □ 40:22 «чақчиқир» — кичик бир хил чекәткә. ■ 40:22 Аюп 9:8; Зәб. 103:2; Йәш. 44:24 ■ 40:23 Аюп 12:21; Зәб. 106:40 ■ 40:28 Зәб. 146:5

41

Худаниң әл-милләтләргә бәргән тәкливи

1 — «И араллар, сүкүт қилип Мениң алдимға келиңлар;
Хәлиқләрму күчини йеңилисун!
Улар йеқин кәлсун, сөз қилсун;
Тоғра һөкүм қилиш үчүн өз ара йеқинлишайли!»

Әлләрниң мәсилиси — бутпәрәсликтур ••• Худа Өзини испатлаш үчүн бәргән бир бешарәт

2 «Ким шәриқтики бирисини ойғитип,
Уни һәққанийлиқ билән Өз хизмитигә чақирди?
У әлләрни униң қолиға тапшуриду,
Уни падишалар үстидин һөкүмранлиқ қилдуриду;
Уларни униң қиличиға тапшуруп топа-чаңға айландуриду,
Уларни униң оқјаси алдида шамал учурған пахал-топандәк қилиду. □

3 У уларни қоғливетип,
Путини йәргә тәккүзмәй дегидәк маңиду, аман-есәнлик ичидә өтивериду; □

4 Әлмисақтин тартип дәвирләрни «Барлиққа кәл» дәп чақирип,
Буларни бекитип ада қилған ким?
Мән Пәрвәрдиғар Авал Болғучидурмән,
Ахири болғанлар биләнму биллә Болғучидурмән;
Мән дегән «У»дурмән. □ ■

5 Араллар шу ишларни көрүп қорқишиду;
Жаһанниң чәт-четидикиләр титрәп кетиду;
Улар бир-биригә йеқинлишип, алдиға келиду;

6 Уларниң һәр бири өз хошнисига ярдәм қилип,
Өз қериндишиға: «Жүрәклик бол!» — дәйду.

7 Шунини билән нәққашчи зәргәрни ригбәтләндүриду,
Метални япилақлап болқа ойнатқучи сәндәлни базған билән соққучини ригбәтләндүрүп:
«Кәпшәрлигини яхши!» дәйду;
Шунини билән уни лиңшип қалмисун дәп бутниң путини миқлар билән бекитиду. □

Худаниң Исраилға илһам бериши

8 Бирақ сән, и қулум Исраил,
И Өзүм таллиған Яқуп,
Ибраһим Мениң достумниң әвлади: —■

□ **41:2** «...уни һәққанийлиқ билән Өз хизмитигә чақирди?» — сөзмүсөз тәржимә қилғанда: — «Һәққанийлиқниң Өзи, (йәни Худа) бу кишини өз пути алдиға чақирди?». □ **41:3** «У уларни қоғливетип, путини йәргә тәккүзмәй дегидәк маңиду, аман-есәнлик ичидә өтивериду» — Йәшәя пәйғәмбәр бешарәт қилған мошу намсиз тажәвузчинини исми кейинрәк чиқиду. Мошу йәрдә көримизки, (1) У қилидиған урушлар бәк оңушлуқ болиду; (2) Униң һәрбий жүрүш сүрити интайин тез болиду; (3) Униң қилидиған урушлири башқа әлләрни һодуқтуруп патипарақ қиливетиду. Башқа бир хил тәржимиси: «У аман-есәнлик ичидә, меңип бақмиған йол билән келиду». □ **41:4** «Барлиққа кәл» — яки «Йенимға кәл». «Әлмисақтин тартип дәвирләрни «Барлиққа кәл» дәп чақирип, буларни бекитип ада қилған ким?» — буниң мәнаси бәлким шуки, Худа алдин-ала (пәйғәмбәр арқилиқ) ейтқан ишлар йүз бәргинидә, әлләр бешарәтләрниң тоғра чиқидиғанлигини көриду. Шундақ қилип, улар Худаниң уларни гуналирини ташлап, Өзигә йеқин келип кәчүрүмигә еришишигә чақиридиғанлигини көрүп йетиду. «ахири болғанлар» — дунияда әң ахири һатат болған инсанларни көрсәтсә керәк. «Мән дегән «У»дурмән» — мошу йәрдә «У» Худаниң өзини көрситиду, әлвәттә. ■ **41:4** Йәш. 43:10; 44:6; 48:12; Вәһ. 1:17; 22:13 □ **41:7** «Шунини билән нәққашчи зәргәрни ригбәтләндүриду, метални япилақлап болқа ойнатқучи сәндәлни базған билән соққучини ригбәтләндүрүп...» — әлләр Худа бешарәт қилған тажәвузчинини келидиғанлигини билип қорқиду (5-айәт). Бирақ бешарәтниниң әмәлгә ашқанлигини көрүши билән, бутпәрәслигини ташлап Худаниң алдиға келишиниң орнида, улар йәнила өзлирини қоғдаш үчүн (тумар сүпитидә) бутларни ясатмақчи болиду. ■ **41:8** Қан. 7:6; 10:15; 14:2; 2Тар. 20:7; Зәб. 134:4; Йәш. 43:1; 44:1; Яқ. 2:23

9 Мән жаһанниң қәридин елип кәлгән,
Йәрниң әң чәтлиридин чақирғиним сән екәнсән;
Мән саңа «Сән мениң қулумдурсән,
Мән сени таллиған,
Сени һәрғиз чәткә қақмаймән» — дегән едим.□

10 — Қорқма; чүнки Мән сән билән биллидурмән;
Уян-буян қарап һодуқмаңлар;
Чүнки Мән сениң Худайиңдурмән;
Мән сени күчәйтимән,
Бәрһәқ, Мән саңа ярдәмдә болиман!

Бәрһәқ, Мән Өзүмниң һәққанийлиғимни билдүргүчи оң қолум билән сени йөләймән.

11 Мана, саңа қарап ғалжирлишип кәткәнләрниң һәммиси хижил болуп шәрмәндә болиду;
Саңа шикайәт қилғучилар йоқ дейәрлик болиду, һалак болиду.■

12 Сән уларни издисән, һеч тапалмайсән;

Сән билән дөвалашқучилар —

Саңа қарши уруш қилғучилар йоқ дейәрлик, һеч болуп бақмиғандәк туриду.

13 Чүнки Мән Пәрвәрдигар Худайиң оң қолуңни тутуп туруп, саңа: —
«Қорқма, Мән саңа ярдәмдә болиман!» дәймән.

14 Қорқма, сән қурут болған Яқуп,
Исраилниң балилири!

Мән саңа ярдәмдә болиман!» — дәйду Пәрвәрдигар, йәни сениң һәмжәмәт-Қутқузғучиң,
Исраилдики Муқәддәс Болғучи.□

15 Мана, Мән сени көп һәм өткүр чишлиқ йеңи бир дан айриғучи тирна қилимән;
Сән тағларни янчип, уларни парә-парә қиливетисән,
Дөңләрниму көкүм-талқанға айландуруветисән.■

16 Сән уларни соруйсән,
Шамал уларни учуруп кетиду,
Қуюн уларни тарқитиветиду;

Вә сән Пәрвәрдигар билән шатлинисән,

Исраилдики Муқәддәс Болғучини иптихарлинип мәдһийәләйсән.

17 Бозәкләр вә йоқсуллар су издәйду, лекин су йоқ;

Уларниң тили уссузлуқтин қағжирап кетиду;

Мән Пәрвәрдигар уларни аңлаймән;

Мән Исраилниң Худаси улардин ваз кәчмәймән.■

18 Мән қақас егизликләрдә дәрияларни,

Жилғилар ичидә булақларни ачимән;

Далани көлчәккә айландуримән,

Татираң йәрдин суларни урғутуп су билән қаплап беримән.■

19 Далада кедир, акатсийә, хадас вә зәйтун дәрәқлирини өстүрүп беримән;

□ **41:9** «Мән жаһанниң қәридин елип кәлгән, йәрниң әң чәтлиридин чақирғиним сән екәнсән» — оқурмәнләр шуни есигә кәлтүрсунки, Худа Ибраһимни жирақ жуттин Қанаанға (Пәләстингә) чақирған еди; кейин Ибраһимниң әвлатлири болған Исраилни Муса пәйғәмбәр арқилиқ Мисирдин қутқузған еди. «Сени һәрғиз чәткә қақмаймән» — йәнә бир хил тәржимиси: — «Сени чәткә қақмиғанмән». ■ **41:11** Мис. 23:22; Йәш. 60:12; Зәк. 12:3 □ **41:14** «Һәмжәмәт-Қутқузғучи» — ибраний тилида «гоел» дегән мошу сөзниң алаһидә мәнаси бар. Бириси кәмбәғәл болуп, өзини қуллуққа сетивәткән болса яки башқа қийин әһвалға учрап мал-мүлүгини сатқан болса, Муса пәйғәмбәр қобул қилған муқәддәс қанунға асасән, мошу кишиниң йеқин уруқ-туққанлири, һәмжәмәтлириниң уни һөрлүккә чиқирип қутқузуш һоқуқи бар еди. Демәк, «Һәмжәмәт-қутқузғучи»ниң («гоел») сетивалғучи адәмгә пул берипла, өз қериндишини һөр қилип қутқузуш һоқуқи бар дегәнликтур. һоқуқни ишлитиш һәмжәмәтниң өз ихтиярлиғи билән болатти, әлвәттә. У ишләтмәкчи болса, һеч ким уни тосалмайтти. Йәшәя Худаниң қутқузғучи экәнлигини баян қилиш үчүн дәл мошу сөзни ишлитиду. Демәк, Худа Исраилға «Һәмжәмәт»лик қилип, уларниң «гоел»и, йәни «Һәмжәмәт-Қутқузғучиси» болиду. У Өз ихтиярийлиғи билән уларни қутқузиду. ■ **41:15** Йәш. 17:13; 29:5 ■ **41:17** Мат. 5:6 ■ **41:18** Зәб. 106:35; Йәш. 35:7; 44:3

Чөл-баяванда арча, қаригаһ вә боксус дәрәқлирини биргә тикимән;□
 20 Шундақ қилип улар буларни көрүп, билип, ойлинип: —
 «Пәрвәрдигарниң қоли мошуларни қилған,
 Исраилдики Муқәддәс Болғучи уни яратқан!» дәп тәң чүшинишиду.

Худаниң бутпәрәсләрни қутқузуш тоғрисидики йәнә бир сөзи

21 — Муһакимилириңларни оттуриға қоюңлар, дәйду Пәрвәрдигар;
 — Күчлүк сәвәплириңларни чиқириңлар, дәйду Якупниң Падишаси.

22 — Бутлириңлар елип кирилсун,

Бизгә немиләрниң йүз беридиғанлиғини ейтсун;
 Илгәрки ишларни, уларниң үжүр-бүжүрлиригичә көз алдимизда көрсәтсун,
 Шундақла булардин чиқидиған нәтижиләрни бизгә билдүрүш үчүн ейтип бәрсун;
 — Яки болмиса, кәлгүсидики ишларни аңлап биләйли;

23 Силәрниң илаһлиқ экәнлигиңларни билишимиз үчүн,
 Кейинки йүз беридиған ишларни бизгә баян қилиңлар;
 Қандақла болмисун, Бизни һаң-таң қилип уни тәң көридиған қилиш үчүн,
 Бирәр яхши иш яки яман бир ишни қилиңлар!□

24 Мана, силәр йоқниң арилиғида,
 Ишлигиниңларму йоқ иштур;
 Силәрни таллиғучи бир ләнитидур.

Бешарәт тәқрарлиниду; Худа барлиқ әл-жүтларға «Мениң қулумни тонуңлар» дәп тонуштуриду

25 Бирисини шимал тәрәптин қозғидим, у келиду;
 У күнчиқиштин Мениң намимни жакалап келиду;

У бириси һак лайни дәссигәндәк, сапалчи лай чәйлигәндәк әмәлдарларниң үстигә һужум қилиду;□

26 Бизгә уқтуруш үчүн, ким муқәддәмдин буян бунни ейтқан?

Яки Бизни «У һәқиқәттур» дегүзүп бу иштин бурун уни алдин-ала ейтқан?

Яқ, һеч ким ейтмайду;

Бәрһәқ, һеч ким баян қилмайду;

Сөзүңларни аңлалиғучи бәрһәқ йоқтур!

27 Мән дәсләптә Зионға: — «Мошу ишларға көз тикип туруңлар! Көз тикип туруңлар!» дедим,
 Йерусалимға хуш хәвәрни йәткүзгүчини әвәтип бәрдим.

28 Мән қарисам, шулар арисида һеч ким йоқ —

Мәслиһәт бәрғидәк һеч ким йоқ,

Шулардин сорисам, жавап бәрғидәк һеч кимму йоқ.□

Давами

29 Қараңлар, улар һәммиси қуруқ;

Уларниң ясиғанлири йоқ иштур,

□ **41:19** «Далада кедир, акатсийә, хадас вә зәйтун дәрәқлирини өстүрүп беримән; ... арча, қаригаһ вә боксус дәрәқлирини биргә тикимән» — мошу дәрәқләр (зәйтун дәриғидин сирт) мевә үчүн әмәс, сайә бериш үчүн берилиду; бир қанчә хил дәрәқ бир хил муһит астида тәң өсүши мүмкин әмәс. Қариганда бу бешарәт ахирқи заманларни көрситиду; шу чағда Худа Исраилни йеңи бир «Мисирдин чиқиш» (әмәлийәттә, «жаһанниң чәт-чәтлиридин чиқириш») йоли билән қутқузиду. □ **41:23** «Бирәр яхши иш яки яман бир иш қилиңлар!» — мошу ибарә «һәр қандақ бирәр ишни қилиңлар!» дегәнни билдүриду. Бутлар яхши болсун, яман болсун һеч қандақ иш қилалмайду, әлвәттә. □ **41:25** «Бирисини шимал тәрәптин қозғидим, у келиду; у күнчиқиштин Мениң намимни жакалап келиду» — тажавузчи теһи намсиз, бирақ һазир у тоғрилиқ йәнә бир пакит бар; у шәриқтин һәмдә шимал тәрәптинму келиду. Башқа бир хил тәржимиси: «Мениң намимни чақирип нида қилип келиду». □ **41:28** «шулар арисида һеч ким йоқ» — «шулар» шүбһисизки, бутпәрәс әлләрни көрситиду.

Қуйма мәбудлири қуруқ шамалдәк мәнасиздур.

42

¹ Қараңлар, мана Мән йөләйдиған Өз қулумға!

Женимниң хошаллиғи болған Мениң таллиғиним;

Мән Өз Роһумни униң вужудифа қондуримән,

Шуниң билән у әлләргә һөкүм-һәқиқәтни йәткүзүп бериду. □ ■

² У нә вақирап-жақиримайду, нә чуқан көтәрмәйду нә авазини кочиларда аңлатмайду. □

³ Таки у ғәлибә билән тоғра һөкүмләрни чиқарғичә,

Янжилған қомушни сундурмайду,

Түтәп өчәй дәп қалған пиликни өчүрмәйду; □

⁴ һөкүм-һәқиқәтни йәр йүзидә тиклимигичә,

У һалсизланмайду, көңли янмайду;

Аралларму униң пәрман-қанунини тәлмүрүп кутиду. □

⁵ Асманларни яритип уларни кәргән,

Йәр-зиминни һәм униңдин чиққанларни яйған,

Униңда туруватқан хәлиқкә нәпәс,

Униң үстидә меңиватқанларға роһ бәргүчи Тәңри Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

⁶ Мәнки Пәрвәрдигар сени һәққанийлиқ билән шуниңға чақирғанмәнки,

— Сениң қолуңни тутимән,

Сени қоғдап сақлаймән,

Һәм сени хәлиқкә әһдә сүпитидә,

Әлләргә бир нур қилип беримән; □

⁷ Қариғу көзләрни ечишқа,

Зиндандин мәһбусларни,

Түрмидә қараңғулуқ ичидә олтарғанларни қутқузушқа сени әвәтимән. □

□ **42:1** «Өз қулум, йәни Пәрвәрдигарниң қули» — шүбһисизки, Худаниң «ят әлләр»гә беғишлиған, уларни бутпәрәсликтин қутқузидиған жававидур. Мошу әйәттики «Қараңлар, мана...» дегәнни, 41-бап 29-әйәттики «Жавап бәргидәк һеч ким йоқ» қатарлиқлар билән селиштурушимиз керәк. Қариғанда, Худа таллиған мошу мулайим, муһәббәтлик киши әл-жутларға Худаниң сөзини елип келиду. «У әлләргә һөкүм-һәқиқәт йәткүзүп бериду» — «һөкүм-һәқиқәт» (ибраний тилида «мишпат») елип бериш дегәнлик болуп, үч мәнини өз ичигә алиду: — (1) жуқуриқи 41-баптики (Худа бутлар билән муһакимә қилған) «сот»тики «һөкүм-һәқиқәт», йәни «Худа дегән тирик һәм бирдур, бутлар йоқтин болған нәрсә» дегән һәқиқәтти елип келиштин ибарәт. һәқиқәтсизләр һәқиқәткә еришиду; (2) Худаниң «һәққаний қул»и Худаниң адил қанун-пәрманлириниң хәвирини йәткүзүп, чүшәндүрүп бериду; (3) хаталиқни түзитиш, увал болғанларға адаләтти жүргүзиду. ■ **42:1** Йәш. 11:2; Мат. 3:17; 17:5; Юһ. 3:34; әф. 1:6 □ **42:2** «У нә вақирап-жақиримайду, нә чуқан көтәрмәйду нә авазини кочиларда аңлатмайду» — буниң мәнаси, бәлким «У давран салмайду», «У өз-өзини елан қилмайду». □ **42:3** «тоғра һөкүмләр» — яки «һөкүм-һәқиқәт» тоғрилиқ 42:1дики изаһатни көрүң. □ **42:4** «У һалсизланмайду, көңли янмайду...» — «һалсизланмайду» вә «көңли янмайду» дегән сөзләр ибраний тилида 3-әйәттики «түтәп өчәй дәп қалған» һәм «янжилған» дегәнләр билән йилтиздаштур. «аралларму униң пәрман-қанунини тәлмүрүп кутиду» — һазир (Йәшәя китавидики мошу йәргичә) «Пәрвәрдигарниң қули» тоғрилиқ шундақ хәвиримиз бар: — (1) Худа уни пәвқулғаддә яхши көриду, униңдин зор хошаллиқ алиду. (2) Худаниң Роһи униң үстигә келип туриду. (3) У талаш-тартиш қилмайдиған, кәмтәр, кичик пеиллиқ адәм болиду. (4) У интайин мулайим адәм болуп, һәтта «үмүт йоқ» болғидәк «янжилған қомуш» яки «түтәп өчәй дәп қалған пилик»киму мөһри-шәпкәт көрситиду. (5) У дунияға кәлгәндә, Худаниң һәқиқәтлирини, тоғра һөкүмлирини пүтүн дунияға йәткүзмигичә һәргиз йолдин янмайду. (6) Пүтүн дуния, һәтта әң чәт жайлардикиләр униңға үмүт бағлап, униң сөз-һөкүмлиригә тәшна болиду. □ **42:6** «Һәм сени хәлиқкә әһдә сүпитидә, әлләргә бир нур қилип беримән» — «хәлиқ» Тәвратта адәттә Исраилни көрситиду, «әлләр» «Исраилдин башқа хәлиқләр»ни, «Йәһудий әмәсләр»ни көрситиду. □ **42:7** «Қариғу көзләрни ечишқа, зиндандин мәһбусларни, түрмидә қараңғулуқ ичидә олтарғанларни қутқузушқа сени әвәтимән» — бу әйәтләрдин «Пәрвәрдигарниң қули» тоғрисида шуларниму көрүмизки: — (7) У Худаниң зор ярдимигә егә болиду; (8) ундақ қилғанда униң өзи бир «әһдә» болиду һәм өзи «нур» болиду. (9) Бу әһдиниң мәзмуни болса (5-әйәт Худаниң дуниядики барлиқ хәлиқләрниң ғемидә болғанлиғини көрсәткәндәк) хәлиқләрниң көзлирини ечип уларни әркинликкә чиқириштин ибарәт болиду. (10) Худа уни (Мәсиһни) әһдә сүпитидә жаһандики барлиқ хәлиқкә һәдийә қилғандәк «бериду».

8 Мән Пәрвәрдигардурмән; Мениң намым шудур;
Шан-шәригимни башқа бирисигә,
Маңа тәвә болған мәдһийини ойма мәбудларға бәрмәймән. ■

9 Мана, алдинқи ишлар болса әмәлгә ашурулған;
Силәргә йеңи ишларни жакалаймән;
Улар теһи йүз бәрмигичә,
Мән уларни силәргә баян қилимән. □

10 — Пәрвәрдигарға йеңи нахша ейтиңлар,
И деңизда жүргәнләр һәм униң ичидики һәммә мәвжудатлар,
Араллар һәм уларда турғанларму,
Жаһанниң чәт-чәтлиридин Уни мәдһийиләңлар! □ ■

11 Дала һәм униңдики шәһәрләр,
Кедар қәбилисидикиләр турған кәнтләр авазини көтәрсун,
Селадикиләр жуқури авазда нахша ейтсун,
Тағларниң чоққилиридин тәнтәнә қилсун! □

12 Улар Пәрвәрдигарни улуклисун,
Униң мәдһийилири араллардимү жакалансун.

13 Пәрвәрдигар палвандәк чиқиду,
Батур ләшкәрдәк отлуқ муһәббитини қозғайду;
У вақирайду, бәрһәк ширдәк һәкирәйду;
Дүшмәнлири үстигә зор күч-қудритини көрситиду.

14 — «Мән әбәдил-әбәт сүкүттә туруп кәлдим;
Жим туруп өзүмни бесивелип кәлдим;
Бирақ һазир толғиғи тутқан аялдәк инчиқлап товлаймән;
Һәм һасираймән һәм иңраймән!» □

15 Мән тағларни һәм дөңләрни чөлдәритимән,
Уларниң һәммә йешилликлирини қурутиветимән;
Дәрияларни аралларға айландуруветимән;
Көлчәкләрнимү қағжиритимән.

16 Қариғуларни өзи билмигән бир йол билән апирип қойимән,
Уларни улар билмигән йолларда йетәкләймән;
Уларниң алдида қараңғулуқни нур,
Әгир-тоқай йәрләрни түптүз қилимән.
Мән мошу ишларни қилмай қалмаймән,

■ 42:8 Йәш. 48:11 □ 42:9 «Мана, алдинқи ишлар болса әмәлгә ашурулған; силәргә йеңи ишларни жакалаймән...» — «алдинқи ишлар» бәлким 41-бап, 1-4-айәттики, «тажавузчи»ниң ишлирини көрситиши мүмкин. «Йеңи ишлар» болса Пәрвәрдигарниң һәққаний қули тоғрилиқтур. «Тажавузчи» вә «Пәрвәрдигарниң қули»ни селиштурсақ, тажавузчи вәйранчилик қилиду, әл-жутлар униңдин қорқуп патипарақ болуп кетиду, бутпәрәслик техиму күчийиду; «Пәрвәрдигарниң қули» болса һәқләргә рәһим қилиду, адәмни сақайтиду, әл-жутларни, йәни «ят әлләр»ни Худаға қаритип униң нуриға йетәкләйду. □ 42:10 «деңизда жүргәнләр» — ибраний тилида «деңизға чүшкәнләр» — «Зәб.» 106:23ни көрүң. ■ 42:10 Зәб. 32:3 □ 42:11 «Кедар қәбилисидикиләр... Селадикиләр...» — «Кедар қәбилиси» әрәбләрниң бир қәбилиси еди. «Села» болса Едомниң бир шәһири (Села қорам таш үстигә селинған — мәнәси «қорам таш»). Жуқириқи 34-бапта дейилгәндәк, Едом Худаниң сөзигә қарши турғини билән, Едомдин Худаға товва қилип һәқиқий ибадәт қилидиғанлар болиду. □ 42:14 «Мән әбәдил-әбәт сүкүттә туруп кәлдим; жим туруп өзүмни бесивелип кәлдим; бирақ һазир толғиғи тутқан аялдәк инчиқлап товлаймән; һәм һасираймән һәм иңраймән!» — «Йеңи ишлар» йәни Униң «һәққаний қули»ниң дуняға келиши, шундақла нурғун адәмләрни гуналириниң асарәтлиридин қутқузушни өз ичигә алиду. Худа бу «Йеңи ишлар»ни әмәлгә ашуруш үчүн, һамилдар аялниң толғиғи тутқандәк болиду (10-17-айәтләр толуқ бир бөлүмдур). Демисәкму, мошу «Йеңи ишлар» Худаға нисбәтән пүткүл аләмдин муһимдәк туриду; чүнки У асман-зиминни бир сөз биләнла яратқан; бирақ мошу ишларни У тәшналиқ билән узун, йәни әбәдил-әбәт күтүп кәлгән һәм уларни туғдуруш үчүн еғир жапа һәм азап тартқандәк қилиду. Мошу интайин сирлиқ иштур! «Һәм һасираймән һәм иңраймән» — икки ишниң тәң қилинидиғанлиғини билдүриду.

Улардин һеч ваз кәчмәймән. □

17 Ойма мәбудларға таянғанлар,
Қуйма мәбудларға: «Силәр илаһлиримиздур» дегәнләр болса,
Улар йолдин яндурулмамай қалмайду,
Қаттиқ шәрмәндә қилиниду. ■

18 — «Аңлаңлар, и гаслар!

Қариғулар, көрүш үчүн қараңлар!

19 Мениң қулумдин башқа йәнә ким қариғу?
Мениң әвәткән «әлчим»дин башқа йәнә ким гас?
Ким Мән билән әһдиләшкәндәк шунчә қариғуду?
Ким Пәрвәрдигарниң қулидәк шунчә қариғуду? □

20 Сән нурғун ишларни көргиниң билән,
Бирақ нәзириңгә һеч алмайсән;
Униң қулиқи ечилғини билән,
У аңлимайду. ■

21 Пәрвәрдигар Өз һәққанийлиғи үчүн лайиқ көрдик,
Тәврат-қанунини улук һәм шан-шәрәплик дәп көрсәтти. □

22 Бирақ шулар болса олжа елинған һәм булаң-талаң қилинған бир хәлиқтур;
Уларниң һәммиси ора-қапқантә тутулған,
Гүндиханиларда қамиллип ғайип болиду;
Улар ғәниймәт болиду,
Һеч ким қутқузмайду;
Улар олжа болиду,
Һеч ким: «Қайтуруп бериш!» демәйду. □

23 Бирақ араңларда ким буниңға қулақ салсун?
Ким буларни аңлап кәлгүси заманларға көңүл қойсун? □

24 Әнди ким Яқупни олжа қилған?
Ким Исраилни булаңчиларға тапшуруп бәргән?
Буни қилғини болса, биз гуна қилип кәмситкән Пәрвәрдигар әмәсму?
Чүнки улар Униң йоллирида меңишни халимайтти;
Яки Униң қануниға итаәт қилмайтти.

25 Шуңа У улар үстигә ғәзәп-қәһрини,

□ **42:16** «Қариғуларни өзи билмигән бир йол билән апирип қойимән... Мән мошу ишларни қилмай қалмаймән, Улардин һеч ваз кәчмәймән» — 15- вә 16-айәткә қариғанда, «йеңи ишлар» дуняға кәлгәндә, бәзи кишләр үчүн азаплик болиду; йәр-зимин астин-үстүн болуп кетиду; шуниң билән тәң Худа башқа бир нәччә «қариғулар» (бәлким, гунайини, жүмлидин бутпәрәсликни тонуп йетидиғанлар) үчүн муһтажлирини тәминләйдиған мәхсус шараитларни яритип бериду.

■ **42:17** Зәб. 96:7; Йәш. 1:29; 44:11; 45:16 □ **42:19** «мән билән әһдиләшкәндәк» — яки «Мән билән енақ қилинғандәк». «...Ким Мән билән әһдиләшкәндәк шунчә қариғуду? Ким Пәрвәрдигарниң қулидәк шунчә қариғуду?» — бир соал туғулидуки, мошу айәттә дейилгән «Мениң қулум» жуқуриқи «хошаллиғим болған қулум»му яки башқисиму? Тезлә көримизки, у әмәс, бәлки Исраилниң өзи болиду (мәсилән, 22-айәтни көрүң). Худа 18-айәттә, Өзи тәрипидин сақайтилған (16-айәт), әсли бутпәрәс «қариғу» болған әл-жутларни («ят әлләрни») өзиниң «қариғу» хәлқини, йәни Исраилни нәзиригә елишқа чақириду. Демәк, Исраил тәрипидин кәмситилип «қариғу» дәп һесапланғанлар көрәләйдиған болиду, бирақ (пәйғәмбәрләр арқилиқ) Худаниң нурини қобул қилған Исраиллар болса, асийлиқ қилип қариғу болуп қалди.

■ **42:20** Рим. 2:2-11 □ **42:21** «Пәрвәрдигар Өз һәққанийлиғи үчүн лайиқ көрдик, Тәврат-қанунини улук һәм шан-шәрәплик дәп көрсәтти» — Худа Исраилға Муса пәйғәмбәр арқилиқ муқәддәс қанун-пәрманни бәргән. Шуңа улар бутпәрәсликкә толған дуня арисидә бирдин-бир Худаға ибадәт қилидиған хәлиқ болуп, зор имтиязға еришкән еди. Худаниң мәксити, улар арқилиқ «Мениң қулум» һәм «үлгә» сүпитидә, мошу нурини пүткүл дуняға йәткүзмәкчи. Бирақ Исраиллар Униң шу мәкситини һеч әтиварлимай, көп жәһәттин Униңдин йүз өригән. □ **42:22** «Бирақ шулар болса олжа елинған һәм булаң-талаң қилинған бир хәлиқтур... улар олжа болиду, һеч ким: «Қайтуруп бериш!» демәйду» — әгәр Исраил Худаниң сөзигә киргән болса, нурғун әлләр уларға беқинди болатти. Бирақ Униң сөзигә кирмигәндин кейин, әһвали дәл униң әкси болди. □ **42:23** «Бирақ араңларда ким буниңға қулақ салсун? Ким ... көңүл қойсун?» — мошу гәпкә қариғанда, һәтта Худаниң тәрбийилик жазаси бешиға чүшкәндин кейинму аңлиғучи қулиқи, көридиған көзлири барлар йәнила аз болса керәк.

Урушниң зораванлиғини төкүп чүшүрди;
Булар униң әтрапиға от туташтурди;
Бирақ у тонуп йәтмиди;
Булар уни көйдүрди, бирақ у һеч савақ алмиди.

43

Давами

¹ Бирақ һазир и Яқуп, сени Яратқучи Пәрвәрдиғар,
И Исраил, сени Шәкилләндүргүчи мундақ дәйду: —
«Қорқма; чүнки Мән саңа һәмжәмәт болуп сени қутқузған;
Сени Өз намим билән атиғанмән;
Сән Мениңкидурсән!

² Сән сулардин өткиниңдә, Мән сән билән биллә болиман;
Дәриялардин өткиниңдә, улар сени ғәриқ қилмайду;
Сән отта меңип жүргиниңдә, сән көймәйсән;
Ялқунлар үстүңдә от алмайду. □ ■

³ Чүнки Мән болсам Худайиң Пәрвәрдиғар, Исраилдики Муқәддәс Болғучи,
Қутқузғучиңдурмән;
Сени қутулдуруш үчүн Мисирни бәдәл қилип бәрдим,
Орнуңға Ефиопийә һәм Себани алмаштурдум. □

⁴ Сән нәзиримдә қиммәтлик болғачқа,
Мән саңа иззәт-һөрмәт кәлтүргән һәм сени сөйгән;
Шуңа Мән йәнә орнуңға адәмләрни,
Жәниңға хәлиқләрни тутуп беримән;

⁵ Қорқма, чүнки Мән сән билән билләдурмән;
Мән нәслиңни шәриқтин,
Сени ғәриптин жиғип әпкелимән; ■

⁶ Мән шималға: — «Тапшур уларни!»
Вә жәнупқа: — «Уларни тутуп қалма!
Оғуллимни жирақтин, қизлиримни жаһанниң чәт-чәтлиридин әпкелип бәр;

⁷ Мениң намим билән аталған һәр бирсини,
Мән Өз шан-шәривим үчүн яратқан һәр бирсини әпкелип бәр!» — дәймән,
«Мән уни шәкилләндүрдүм, Мән уни апиридә қилдим!»».

«Сотта» — Худа вә бутлар оттурисида һөкүм чиқириңлар!

⁸ У «көзи бар» қариғу хәлиқни,
Йәни «қулиқи бар» гасларни алдиға елип кәлди. □

⁹ — «Барлиқ әлләр жиғилсун,
Хәлиқләр жәм болсун!
Улардин кимму мундақ ишларни жакалиялисун?
Йәни ким мошундақ «илгәрки ишлар»ни алдинала бизгә аңлитип баққан?

□ **43:2** «сулардин... дәриялардин.. отта меңип жүргиниңдә...» — жуқуриқи 42-бап, 25-айәттә Исраилға тәрбийә берилгән от тилға елинди. Бирақ мошу сөзләргә қариганда, Худа уларға әшәддий қаттиқ тәрбийә (мәсилән, уларни сулардин вә отлардин өткүзүп) бәргини билән, У һаман уларни қутқузиду. ■ **43:2** Зәб. 65:12 □ **43:3** «Сени қутулдуруш үчүн Мисирни бәдәл қилип бәрдим, орнуңға Ефиопийә һәм Себани алмаштурдум» — мошу сөзләр бәлким Худаниң Муса пәйғәмбәр арқилиқ Исраилни Мисирдин қутқузғанлиғини көрситиду. Мисир падишаси Пирәвн қаттиқ қарши чиқиши билән униң пүткүл жути (жүмлидин Мисирниң жәнубий тәрипидики жутлар Ефиопийә, Себаму) зор зиян тартқан. ■ **43:5** Йәш. 44:2; Йәр. 30:10; 46:27 □ **43:8** «... «көзи бар» қариғу... «қулиқи бар» гаслар» — шүбһисизки Исраилни көрситиду. һәйран қаларлиқ иш шуки, Худа уларни Өзигә гувалиқ қилишқа алдиға кәлтүргән.

Бар болса, өзлирини испатлашқа гувачилирини алдиға кәлтүрсун;
Болмиса, улар бу ишларни аңлиғандин кейин: — «Бу болса һәқиқәт!» дәп етирап қилсун!□

10 Силәр халқим Мениң гувачилирим,
Һәм Мән таллиған қулум мән үчүн гувачидур,
Шундақ экән, силәр Мени тонуп,
Маңа ишинип,
Һәм чүшинип йәткәйсиләрки: —

«Мән дегән «У»дурмән,
Мәндин илгири һеч илаһ шәкилләнмигән,
Һәм Мәндин кейинму һеч шәкилләнмәйду;□ ■

11 Мән, Мән Пәрвәрдигардурмән;
Мәндин башқа Қутқузғучи йоқтур».

12 — Араңларда «ят илаһ» болмиған вақитта,
Мән мәхситимни жакалиған,
Мән қутқузған һәм шу ишларниң даңқини чиқарғанмән;
Шуңа силәр Мениң Тәңри экәнлигимгә гувачисиләр, — дәйду Пәрвәрдигар.□

13 «Бәрһәқ, әзәлдин буян Мән дегән «У»дурмән,
Мениң қолумдин һеч ким һеч кимни қутқузалмайду;
Мән иш қилсам, ким тосалисун?■

Худа Израилни Бабилдин қутқузиду

14 һәмжәмәт-Қутқузғучиңлар болған Пәрвәрдигар, Израилдики Муқәддәс Болғучи мундақ дәйду: —

Силәрни дәп Мән Бабилни жазалатқузуп,
Уларниң һәммисини, жүмлидин калдийләрни,
Қачқун сүпитидә өзлири хошаллиқ билән пәхирләнгән кемиләргә олтиришқа чүшүриветимән.□

15 Мән болсам Пәрвәрдигар, силәргә Муқәддәс Болғучи, Израилни Яратқучи, силәрниң Падишасиңлардурмән.

16 Деңиздин йолни чиқарғучи,
Давалғуған сулардин йол ачқучи Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

17 (У жәң һарвусини вә атни, қошун-күчләрни чиқарғучидур: —
Улар бирақла жиқилиду, туралмайду;
Улар өчүп қалған, чирақ пилигидәк өчүрүлгән)□

□ **43:9** «Барлиқ әлләр жиғилсун, хәлиқләр жәм болсун! Улардин кимму мундақ ишларни жакалиялисун?...» — мошу әйәттики «(ят) әлләр» һәм «хәлиқләр» болса, шүбһисизки, Израилдин сирт барлиқ хәлиқләрни, йәни «Йәһудий әмәсләр»ни көрситиду. «Йәшәя» дегән китапта «әлләр» яки «хәлиқ-милләтләр» дейилсә, һәрдайим мошу мәнәсини билдүриду. Мошу йәрдә барлиқ әл-жутлар (Израилдин сирт) бутпәрәсликкә чөкүп кәтти. Худа улардин: «Араңлардин: — «Бизниң чоқунған бутимиз Сениң «Израилни Мисирдин қутқузуп чиқариш»иңға охшаш улук бир ишни қилған?» дегүчиләр бармиду? — бар болса гувачилиқ қилсун» — дегәндәк сорайду. Әлвәттә, Худаниң соалиға жавап бәргүчи йоқ. □ **43:10** «Силәр халқим Мениң гувачилирим, һәм мән таллиған қулум мән үчүн гувачидур,...» — башқа бир хил тәржимиси: «Силәр халқим Мениң гувачилирим, шундақла Мениң таллиған қулумсиләрки,...». ■ **43:10** Йәш. 41:4; 44:8; 45:21; һош. 13:4 □ **43:12** «Шуңа силәр Мениң Тәңри экәнлигимгә гувачисиләр...» — демәк, Худа: «Силәрни Мисирдин қутқузимән» — дегән; У шундақ қилған; андин мошу ишларни дунияға аян қилған. Худа Израилни мошу ишлирида Өзигә гувачи болушқа чақирған болсиму, бу әйәткә қариганда, улар Униңға һеч гувалиқ бәрмигән. ■ **43:13** Йәш. 14:27 □ **43:14** «Уларниң һәммисини, жүмлидин калдийләрни, қачқун сүпитидә өзлири хошаллиқ билән пәхирләнгән кемиләргә олтиришқа чүшүриветимән» — миладийәдин илгәрки 539-жили Бабил шәһири Парслиқлар тәрипидин ишғал қилинған. Шу чағда уларниң қачқунлири кемилери билән Әфрат дәрияси йоли арқилиқ қачмақчи болған болуши мүмкин. □ **43:17** «Деңиздин йолни чиқарғучи ... Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — (у жәң һарвусини вә атни, қошун-күчләрни чиқарғучидур: — улар бирақла жиқилиду, туралмайду...)» — (16-17-айәтләр) Муса пәйғәмбәр яшиған дәвридә, Мисирниң қошунлири Израилларни «деңизда ечилған йол»да қоғлап, деңиздин өтмәкчи болуп, 16-17-айәтләрдә тилға елинған вақиәләр билән вәйран қилинған. Шу йол билән Худа Израилни қутқузған. Тәврат, «Мисирдин чиқиш», 14-бапни көрүң.

18 — Мошу өткән ишларни әслимәңлар,
 Қедимки ишлар тоғрилиқму ойланмаңлар;
 19 Чүнки мана Мән йеңи бир ишни қилимән;
 У һазирла барлиққа келиду;
 Силәр уни көрмәй қаламсиләр?!
 Мән һәтта далалардиму йол ачимән,
 Чөл-баяванда дәрияларни барлиққа кәлтүримән!■
 20 Даладики һайванлар, чилбөриләр һәм һувқушлар Мени улуқлайду;
 Чүнки Мән Өз хәлқим, йәни Өз таллиғинимға ичимлик тәминләшкә,
 Далаларда суларни,
 Чөл-баяванларда дәрияларни чиқирип беримән.
 21 Мән мошу хәлиқни Өзүм үчүн шәкилләндүргәнмән;
 Улар Маңа болған мәдһийиләрни ейтип аян қилиду. □ ■

Исраилниң мәнасиҙ қурбанлиқлири *** Худаниң Исраилға көрсәтмәкчи болған мөһри-шәһкити

22 Бирақ, и Яқуп, сән намимни чақирғиниң билән Өзүмни издимидиң,
 И Исраил, әксичә сән Мәндин көңлүң йенип һарсиндиң;□
 23 Сән елип кәлгән «көйдүрмә қурбанлиқ» қойлириңни Маңа қилған әмәс,
 «Енақ қурбанлиқ»лириң билән Мени һөрмәтлигән әмәссән;
 Мән «ашлиқ һәдийә»ни қилиш билән сени «қуллуқ»қа қоймақчи әмәсмән,
 Хушбуй йеқип сени һарсиндурмақчи болған әмәсмән!□
 24 Сән пулни хәжләп Маңа һеч егир елип кәлмигәнсән,
 Сән «Енақ қурбанлиқ»лириңниң йеғи билән Мени рази қилип қанаәтләндүргән әмәссән;
 Әксичә сән гуналириң билән Мени қуллуққа қоймақчи болғансән,
 Итаәтсизлигиң билән Мени һарсиндурдуң.□
 25 Мән, Мән Өзүм үчүнла сениң асийлиқлириңни өчүривәткүчимән,
 Мән сениң гуналириңни есимгә кәлтүрмәймән.■
 26 Әнди өтмүшүң тоғрилиқ Мени әслитип қойғин,
 Муназирә қилишайли,

■ **43:19** Вәһ. 21:5 □ **43:21** «...Мән мошу хәлиқни Өзүм үчүн шәкилләндүргәнмән; улар Маңа болған мәдһийиләрни ейтип аян қилиду» — мошу 14-21-айәтләргә қариганда, Исраил Бабил империйәсигә әсир болуп сүргүн болғандин кейин қайтидин азат қилиниду. Шу чағда Худа уларниң йолини әжайип тәйярлап бериду вә һәм йолда муһтаж болғанлириниң һәммисини (Мисирдин чиқип азат болған вақитқа охшаш) мөҗизиләр арқилиқ тәминләп бериду. Исраил Бабилдин (миләдийәдин илгәрки 539-жили) азат болған. Шу чағда Бабилниң қачқунлири (14-айәт) кемилири билән Әфрат дәрияси билән қачмақчи болған болуши мүмкин. Бирақ билишимизчә бу иштин башқа, шу чағда бешарәт қилинған мошу қарамәт ишлар йүз бәрмиди. Шунинң үчүн көзқаришимиз шуки, ахирқи заманда Исраилниң иккинчи қетим Бабилдин (шундақла жаһанниң барлиқ чәт-яқилиридин) қечиши муқәррәр болиду; шу чағда Худа улар үчүн 14-21-айәтләрдә бешарәт қилинған қарамәт ишларни қилиду. ■ **43:21** Луқа 1:74,75 □ **43:22** «Бирақ, и Яқуп, сән намимни чақирғиниң билән Өзүмни издимидиң» — дегән ибраний тилида икки бислиқ сөз. Биринчи мәнаси тәрҗимә қилғинимиздәк «Намимни чақирғиниң билән Өзүмни издимидиң» («Өзүмни» дегән сөз наһайити тәкитләнгән). Иккинчи мәнаси, «Сән Мениң намимни һеч чақирмидиң» — демәк, һеч дуа қилмидиң. Бизниңчә биринчиси тоғра, улар көп дуа қилғини билән чин дилдин әмәс еди. 23-24-айәтләрниму көрүң. □ **43:23** «Сән елип кәлгән «көйдүрмә қурбанлиқ» қойлириңни Маңа қилған әмәс...» — жуқуриқи изаһитимиздәк, иккинчи бир хил тәрҗимиси бар: — «Маңа һеч қандақ қурбанлиқлар елип кәлмидиң» дегәндәк асасий мәнидә болиду. Бирақ «Йәшәя» 1-бапқа асасән, улар көптин-көп қурбанлиқлар қилип туратти. Улар шундақ қилғини билән һәммиси бекар. □ **43:24** «Сән пулни хәжләп Маңа һеч егир елип кәлмигәнсән...» — шәрһимизчә, мошу интайин кинайилик гәп. «Пул хәжләп Маңа һеч егир елип кәлмигәнсән» — демәк, елип кәлгән нәрсилириң (көп болсиму) Маңа худди һеч немә елип кәлмигәндәк билиниду; Мән улардин интайин бизармән, дегәнлиқтур. «Мени қуллуққа қоймақчи болғансән» — әгәрдә бириси һеч товва қилмай, чин дилидин дуа қилмай туруп (өткән заманларда) қурбанлиқ қилса, мошундақ иш Худаниң алдида «жадугәрлик»кә баравәр. Демәк, «Мән пәкәт бирәр «диний паалийәт»лик иш қилсамла, Худа чоқум мәндин рази болиду, дуалиримни аңлайду» дегәнлик Худани өзигә қул қилиш билән баравәрду. ■ **43:25** Әз. 36:22-38

Өзүңни ақлиғидәк гепиң болса дәвәргин! □ ■

²⁷ Биринчи атаң гуна қилған;

Сениң шәрһчилириң болса Маңа асийлиқ қилди. □

²⁸ Шуңа Мән ибадәтханамдики йетәклигүчиләрни напак қилимән,

Һәмдә Яқупни һалак ләнитигә учрашқа,

Исраилни рәсвачилиқта қалдурушқа бекиттим. □

44

Давами

¹ Бирақ һазир, и Яқуп Мениң қулум,

И Мениң таллиғиним Исраил, аңла! —■

² Сени ясиған, балиятқудин тартипла сени шәкилләндүргән, саңа ярдәмдә болғучи

Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

«Қорқма, и Мениң қулум Яқуп,

И Мениң таллиғиним «Йәшурун», қорқма! □

³ Чүнки Мән уссап кәткәнниң үстигә суни,

Қағжирақ йәрниң үстигә кәлкүнләрни қуюп беримән;

Нәслиң үстигә Роһумни,

Пәрзәнтлириң үстигә бәриkitимни қуйимән;■

⁴ Улар юмран чөпләр арисидин,

Ериқ-өстәңләр бойидики мәжнун таллардәк өсиду;

⁵ Бириси: «Мән Пәрвәрдиғарға тәвәмән» — дәйду,

Йәнә бириси болса Яқупниң исми билән өзини атайду;

Йәнә башқа бириси қоли билән: «Мән Пәрвәрдиғарға тәвәмән» дәп язиду,

Шундақла Исраилниң исмини өзиниң исмигә яндаш қошиду. □

⁶ Исраилниң падишаси Пәрвәрдиғар,

Йәни Исраилниң һәмжәмәт-қутқузғучиси, самави қошунларниң Сәрдари болған

Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

«Мән болсам Тунжи һәм Ахиридурмән;

Мәндин башқа һеч илаһ йоқтур.■

⁷ Қени, ким Мениң қедимки хәлқимни тикләп бекиткинимдәк бир ишни жакалап, алдин-ала баян қилип, андин уни Мениң алдимға Мәндәк тикләп қоялайду?

□ **43:26** «Муназирә қилишайли, өзүңни ақлиғидәк гепиң болса дәвәргин» — демәк, әгәр сән «Өзүм пак, сениң рәһимдиллиқлириңға керәк әмәсмән» дәп қарисаң, ундақта өзүңни ақлашқа гәп қил! ■ **43:26** Йәш. 1:18 □ **43:27** «Биринчи атаң...» — бәлким Исраилниң әждати Яқуптур. «сениң шәрһчилириң...» — Уларниң «шәрһчилири» болса бәлким төвәндики «муқәддәс ибадәтханидики йетәкчиләр», йәни каһинлар еди. Демәк, улар баштин-ахирғичә, һәтта өзлири тәрипидин «алийжаһнаб» дәп һесапланған роһанийларму гунаға петип кәткән еди. □ **43:28** «Мән ибадәтханидики йетәкчиләрни напак қилимән» — хәлиқ үчүн қурбанлиқ қилғучи болған бу каһинлар өлүккә тәгсила бир һәптә «напак» дәп һесаплинип, қурбанлиқ қилишқа салаһийәтсиз болатти. Шуңа, мошу гәпниң мәнаси бәлким: «Силәр көп өлүкләргә учрайсиләр (демәк, бир балаю-апәт чүшиду), шуниң билән Исраил Мени бизар қилидиған мошу қурбанлиқларни қилалмайдиған болиду». «... Яқупни һалак ләнитигә учрашқа, Исраилни рәсвачилиқта қалдурушқа бекиттим» — қариганда, Исраил үчүн һеч қандақ үмүт қалмиди. Бирақ 44-бап, 1-айәтни көрүң! ■ **44:1** Йәш. 41:8; 43:5; Йәр. 30:10; 46:27 □ **44:2** «Йәшурун» — Худа Исраилға қойған бир «ләкәм». Мәнаси «Мениң дурус болғучим». ■ **44:3** Йәш. 35:7; Йо. 2:28,29; Юһ. 7:38; Рос. 2:18 □ **44:5** «Бириси: «Мән Пәрвәрдиғарға тәвәмән» — дәйду... Йәнә башқа бириси қоли билән: «Мән Пәрвәрдиғарға тәвәмән» дәп язиду...» — һазир Худаниң «сүкүт қилған» гувачилириниң тили чиқип, гәп қилишқа башлайду. Уларниң һәммиси бир-бирләп Худаниң меһир-муһәббитини бешидин өткүзгән болуши мүмкин. ■ **44:6** Йәш. 41:4; 48:12; Вәһ. 1:8,17; 22:13

Җени, ким кейинки ишларни, кәлгүсидә болидиған ишларни алдин-ала баян қилалисун! □

⁸ Қорқмаңлар, сарасимигә чүшүп кәтмәңләр!

Мән илгири мошуларни силәргә аңлитип, алдин баян қилған әмәсмү?

Мошу тоғрилиқ силәр Мениң гувачилиримдурсиләр.

Мәндин башқа илаһ барму? Бәрһәк, башқа Қорам Таш йоқ; һеч биридин хәвирим йоқтур. □ ■

⁹ Оюлған мәбудни шәкилләндүргәнләрниң һәммисиниң әһмийити йоқ;

Уларниң әтиварлиған нәрсилериниң һеч пайдиси йоқтур;

Мошуларға болған «гувачилар» болса, өзлири қаригу, һеч немини билмәс;

Дәрвәкә нәтижиси уларниң өзлиригә шәрмәндиликтур.

¹⁰ Ким бир «илаһ»ни шәкилләндүргән болса,

Һеч пайдиси йоқ бир мәбудни қуйған, халас!

¹¹ Мәбудниң барлиқ һәмраһлири шәрмәндә болиду;

Мәбудни ясиғучилар болса адәмдур, халас;

Уларниң һәммиси жиғилип, орнидин туруп көрсун,

Улар қорқушуп, шәрмәндичиликтә қалиду. □ ■

¹² Мана төмүрчи сайманлирини қолиға елип,

Чоғлар үстидә мошу нәрсини базғанлири билән соқуп шәкилләндүриду;

Андин у күчлүк қоли билән униңға ишләйду;

Бирақ униң қосиғи ечип мағдуридин қалиду;

Су ичмәй у һалсизлинип кетиду. ■

¹³ Яғаччи болса яғач үстигә өлчәш жипини тартиду;

У қәләм билән үстигә әндизә сизиду;

Уни рәндә билән рәндиләйду;

У йәнә пәрка билән сизип жиҗайду;

Ахирда у уни адәмниң гезәллигигә охшитип инсан тәқи-турқини шәкилләндүриду;

Шуниң билән у өйдә турушқа тәйяр қилиниду.

¹⁴ Мана у бир күни өзи үчүн кедир дәрәқлирини кесишкә чиқиду!

(У әслидә арча вә дуб дәрәқлирини елип өзи үчүн орманлиқ арисига тикип чоң қилған еди;

У қаригайму тиккән еди, ямғур уни үндүрди).

¹⁵ Мошу яғачлардин отун елиниду;

Бириси униңдин елип, иссиниду;

Мана, у от йеқип, нан йеқиватиду;

У йәнә униңдин елип бир илаһни ясайду һәм униңға ибадәт қилиду;

Уни оюлған мәбуд қилип униңға баш уриду.

¹⁶ Демәк, йеримини отта көйдүриветиду;

Йерими билән гөш йәйду;

У қавап қилип қанғичә йәйду;

Бәрһәк, у иссинип, өз-өзигә: —

«Аһ, раһәтлинип иссиндимән, отни көрүватимән!» — дәйду.

¹⁷ Бирақ қалғини билән у бир илаһни ясайду;

□ **44:7** «Мениң қедимки хәлқим» — Худаниң хәлқи Израилдур. Худа авал Муса пәйғәмбәргә: «Мән Яқуп жәмәтидикиләрни (йәни Израилни) Мисирдин қутқузимән, андин улар Маңа тәвә бир хәлиқ болиду» — дәп «жақалиған». У ишләтмәкчи болған қутқузуш йолини авал Мусаға уқтуруп «баян қилған»; андин һәммә баянлириға әмәл қилип уларни йеңи бир хәлиқ болушқа «тикләп бекиткән». Буни: «...қедимки хәлқимни тиклигинимдин тартип...» дәп тәржимә қилиш мүмкинчилигиму бар, бирақ бизниңчә жуқуриқи тәржимиси алди-кәйнидики гәпләргә мас келиду. «Җени, ким кейинки ишларни, кәлгүсидә болидиған ишларни алдин-ала баян қилалисун!» — мәбудлар ундақ қилалайдиған болса өзиниң «илаһ» екәнлигини испатлиған болатти, әлвәттә. □ **44:8** «Мән илгири мошуларни силәргә аңлитип...»

—Ибрания тилида «Мән илгири мошуларни саңа аңлитип...». ■ **44:8** Қан. 4:35,39; 32:39; 1Сам. 2:2; Йәш. 45:21

□ **44:11** «Уларниң һәммиси жиғилип, орнидин туруп көрсун, улар қорқушуп, шәрмәндичиликтә қалиду» — Йәшәя пәйғәмбәрниң сезиниң икки мәнәси бар болуши мүмкин: — (а) улар пәкәт мошу мәбудни бирликтә убдан көрүп бақсила, өзлириниң ахмақлигини һес қилип Худадин қорқуп шәрмәндә болиду; (ә) қиямәт күнидә улар орнидин туруп һесавини тапшуруши керәк; шу чағда улар қорқуп шәрмәндә болиду. ■ **44:11** Зәб. 96:7; Йәш. 1:29; 42:17; 45:16

■ **44:12** Йәр. 10:3

Бу униң мәбуди болиду;

У униң алдиға жиқилип ибадәт қилиду;

У униңға дуа қилип: «Мени қутқузғайсән;

Чүнки сән мениң илаһимдурсән» — дәйду.□

18 Бу кишиләр һеч билмәйду, һеч чүшәнмәйду;

Чүнки у уларни көрмисун дәп көзлирини,

Уларни чүшәнмисун дәп көңлини сугақ билән сугивәткән.□

19 Улардин һеч биридә мошуларни көңлигә кәлтүрүп: —

«Яғачниң йеримини мән отта көйдүрдүм,

Йериминиң чоғлири үстидә мән нан яқтим;

Мән қавапму қилип йәвалдим;

Қалғинини бир ләнәтлик нәрсә қиламтим?

Мән бир парчә яғачқа баш урамтим!» — дегудәк һеч билим яки йорутулуш йоқтур.

20 Униң йегини күлләрдур!

Униң көңли езиқтурулған! У өз-өзини азурди!

Шуниң билән у өзиниң женини қутқузалмайду,

Яки: «Мениң оң қолумда бир сахтилиқ бар әмәсму?» — дейәлмәйду.□

21 Мошу ишларни есиңдә тут, и Яқуп,

И Израил, чүнки сән Мениң қулумдурсән;

Мән сени ясап шәкилләндүрдүм;

Сән Мениң қулумдурсән, и Израил,

Сән Мениң есимдин һеч чиқмайсән!

22 Итаәтсизликлириңни булутни өчүрүвәткәндәк,

Гуналириңни туманни өчүрүвәткәндәк өчүрүвәттим;

Мениң йенимға қайтип кәл;

Чүнки Мән сени һәмжәмәтлик қилип һөрлүккә сетивалдим.

23 И асманлар, нахша ейтиңлар, чүнки Пәрвәрдиғар шу ишни қилған!

И йәрниң тегилири, шатлинип, яңраңлар!

И тағлар, орманлар вә улардики һәр бир дәрәкләр,

Яңритип нахшилар ейтиңлар!

Чүнки Пәрвәрдиғар Яқупни һәмжәмәтлик қилип һөрлүккә сетивалди,

У Израил арқилиқ гөзәллигини көрситиду!».

Чоң қутулуш *** Қорәш падишаниң вәзиписи

24 «Сениң һәмжәмәт-Қутқузғучиң болған, сени балиятқуда ясап шәкилләндүргән Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

Мән болсам һәммини Яратқучи,

Асманларни ялғуз кәргәнмән,

Өз-өзүмдинла йәр-зиминни яйған Пәрвәрдиғардурмән;■

25 (У болса ялған пәйғәмбәрләрниң бешарәтлирини бекар қилғучи,

Палчиларни қаймуқтурғучи,

Даналарни йолидин яндурғучи,

Уларниң билимлирини наданлиққа айландурғучи;

□ 44:17 «Бирақ қалғини билән у бир илаһни ясайду; бу униң мәбуди болиду» — әслидә бу киши бутни ясаш койида әмәс еди. Тәсадибийлиқтин яғачтин ешип қалғинини ишлитип бут ясайду. Әң ғәлитә иш шуки, у Йәшәя тәсвирлигәндәк, өзиниң ойлимайла қилған бир нәрсисигә, йәни «тәсадибийлиқтин» болған бир нәрсисигә ишиниду.

□ 44:18 «Бу кишиләр һеч билмәйду, һеч чүшәнмәйду; чүнки у уларни көрмисун дәп көзлирини уларни чүшәнмисун дәп көңлини сугақ билән сугивәткән» — бу айәттики «у» болса, яки Худаниң Өзи яки мошу бутни көрситиду. Бутни көрсәтсә, бутниң кәйнидә бир жин-шәйтан бар демәкчи. Бизниңчә мошу мәнәси еһтималға йеқин. Бәзиләр дәрвәқә «бутпәрәсләр һеч билмәйду, һеч чүшәнмәйду» дәп етирап қилсиму, йәнила тилтумар қатарлиқларни ишлитип Худани һақарәтләйду. □ 44:20 «мениң оң қолумда бир сахтилиқ бар әмәсму?» — «бир сахтилиқ» мәбудиниң өзини көрситиши мүмкин.

■ 44:24 Аюп 9:8; Зәб. 103:2; Йәш. 40:22; 42:5; 45:12

26 Өз кулиниң сөзини әмәлгә ашурғучи,
 Расул-әлчилириниң несихәтлирини мувәппәқийәтлик қилғучи,
 Йерусалимға: «Сән аһалилик болисән»,
 Йәһуда шәһәрлиригә: «Қайтидин қурулисиләр; харабәңларни әслигә кәлтүримән» — дегүчи;□
 27 Чоңқур деңизға: «Қуруқ бол,
 Дәриялириңни қурутимән» — дегүчи;□
 28 һәм Қорәш тоғрисида: «У Мениң қой падичим, у Мениң көңлүмдикигә толук әмәл қилип,
 Йерусалимға: «Қурулисән»,
 һәм ибадәтханиға: «Сениң һулуң селиниду» дәйду» — дегүчидур): —□

45

Давами

1 Пәрвәрдигар Өзи «мәсиһ қилғини»ға,
 Йәни әлләрни униңға беқиндуруш үчүн Өзи оң қолидин тутуп йөлигән Қорәшкә мундақ дәйду: —
 (Бәрһәқ, Мән униң алдида падишаларниң тамбилини йәштүрүп ялаңачлитимән,
 «Қош қанатлиқ дәрвазилар»ни униң алдида ечип беримән,
 Шуниң билән қовуқлар иккинчи етилмәйду) —□
 2 «Мән сениң алдиңда меңип егизликләрни түз қилимән;

□ **44:26** «Өз кулиниң сөзини әмәлгә ашурғучи,...» — «Өз кули» мошу йәрдә бәлким Йәшәя пәйғәмбәрниң өзи; болмиса 42-баптики «Пәрвәрдигарниң һәққаний кули». **Йерусалимға: «Сән аһалилик болисән», Йәһуда шәһәрлиригә: «Қайтидин қурулисиләр; харабәңларни әслигә кәлтүримән» — дегүчи** — Худа мошу гәплиридә, Йәшәя пәйғәмбәр өзиниң кейинки бир дәвир, йәни Йерусалим вә Йәһуда шәһәрлири харабилик болған бир дәвиргә қарап сөз қилиду. Мошу йәрдә Худа Йерусалимға: «Сени қайтидин қурғузимән» дәп вәдә қилиду. Шу йеңи дәвир болса Йәшәядин кейин 170 жил әтрапида болған. □ **44:27** «...Чоңқур деңизға: «Қуруқ бол», «дәриялириңни қурутимән» — дегүчи;...» — мошу сөzlәр Худаниң «Қизил Деңиз»ни һәм кейинрәк Иордан дәриясини қурутуп Исраилни Мисирдин қутқузғанлиғини, шундақла ахирқи заманда болидиған, охшап кетидиған бир вақиәни көрситиду. □ **44:28** «Қорәш тоғрисида:...» — ахирида, Йәшәя пәйғәмбәр жуқуриқи 41-бап, 1-7-айәттә дейилгән «тажавузчи»ниң исминиң «Қорәш» экәнлигини ейтиду. Оқурмәнләргә мәлумки, Қорәш падиша Парс империйәсиниң асасчиси болуп, миладийәдин илгәрки 540-529-жиллирида тәхткә олтарған. У Йәшәяниң дәвирдин тәхминән 150 жил кейин яшиған. «У Мениң көңлүмдикигә толук әмәл қилип, Йерусалимға: «Қурулисән», һәм ибадәтханиға: «Сениң һулуң селиниду» дәйду» — дегүчидур» — мошу бешарәт бойичә Қорәш падиша Бабил империйәси вәйран қилған Йерусалимни, жүмлидин муқәддәс ибадәтханини қайтидин қурушқа пәрман чүшүриду. Қорәш Бабил шәһирини ишғал қилғандин кейин, адәмни интайин һәйран қалдуридиған иши шуки, у Бабилдики барлиқ сүргүн болғанларни өз жутлириға қайтишқа рухсәт бәргән. Адәмни техиму һәйран қалдуридиған шуки, у Исраилларға ибадәтханисидики алтун-күмүч, қача-буюмлирини қайтуруп, һәтта ибадәтханиниң өзини қайтидин қурушқа пул бәргән (миладийәдин илгәрки 536-жили). Тәвраттики «Эзра» 1- һәм 6-бапни көрүң. □ **45:1** «Пәрвәрдигар Өзи «мәсиһ қилғини»ға .... Өзи оң қолидин тутуп йөлигән Қорәшкә мундақ дәйду: —» — «Пәрвәрдигарниң мәсиһ қилғини» (яки «Пәрвәрдигарниң мәсиһлигини») — Худаниң йөлийоруғи билән Исраилға йеңи бир падиша бекитиш үчүн униң бешиға каһин яки пәйғәмбәр тәрипидин зәйтун мейи сүрүлүши керәк еди. Мошу мурасим «мәсиһ қилиниш» дейиләтти; шу чағдин башлап шу падиша «Худаниң мәсиһ қилғини» дәп атилатти. Мошу аталғуни Қорәшкә қарита ишләткәндә Худа Исраилларға: «У Мән силәр үчүн таллап бекиткән падиша болиду» дәйду. Бирақ Йәшәя пәйғәмбәрниң дәвридикиләрдин көп адәм: «Қорәш Йәһудийлардин болмайду; шуңа у кәлгүсидә бизни Бабилдин қутқузуп қоювәтсиму, биз йәнила мәлум бир империйәгә беқинди боливеримиз» дәп, мошу бешарәтни қәтғий қобул қилмайтти. Улар йәнә: «Худаниң Өз вәдиси бойичә **Давут падишаниң** бир әвлади арқилиқ бизни қутқузуши керәк» вә «Худа бизни пүтүнләй мустәқил қилиши керәк» дейиши мүмкин. Худа дәрвәқә уларға шундақ вәдә бәргән еди (мәсилән 7-, 9-, 32-бапларда) бирақ у авал Қорәш арқилиқ Йәһудийларни Бабилдин қутқузмақчи болса, мошу планидин гуманлиниш яки нарази болуш униңға асийлиқ қилғанға баравәр. Төвәндики (9-13-айәт) сегиз лайниң өзини шәкилләндүргүчисигә «Сән мәндиң немә ясайсән?!» дегини дәл мошу кишиләрниң позитсийсидур. «Мән ... «қош қанатлиқ дәрвазилар»ни униң алдида ечип беримән» — қедимки хатириләргә асасланғанда, Бабил шәһириниң даңқи чиққан бир «қош қанатлиқ дәрваза»си бар еди. Бабил жиқитилғанда, бу қош қанатлиқ дәвирәза Қорәшкә ечилди.

Мис дәрвазиларни чеқип ташлаймән,
Төмүр тақақлирини сундуруветимән;

³ Вә саңа қараңғулуқтики гөһәрләрни,
Мәхпий жайларда сақланған йошурун байлиқларни беримән;
Шуниң билән өзүңгә исим қоюп сени чақирғучини,
Йәни Мән Пәрвәрдигарни Исраилниң Худаси дәп билип йетисән. □

⁴ Мән Өз қулум Яқуп,
Йәни Өз таллиғиним Исраил үчүн,
Исмиңни өзүм қойған;
Сән Мени билмиғиниң билән, Мән йәнила саңа исим қойдум.

⁵ Мән болсам Пәрвәрдигар, Мәндин башқа бири йоқ;
Мәндин башқа Худа йоқтур;

Сән Мени тонумиғиниң билән, Мән белиңни бағлап чиңиттимки, ■

⁶ Күнчиқиштин күнпетишқичә болғанларниң һәммиси Мәндин башқа һеч қандақ бириниң
йоқлуғини билип йетиду;

Мән болсам Пәрвәрдигар, башқа бири йоқтур.

⁷ Нурни шәкилләндүргүчи, қараңғулуқни Яратқучидурмән,
Бәхит-хатиржәмликни Ясиғучи, балаю-апәтни Яратқучидурмән;
Мошуларниң һәммисини қилғучи Мән Пәрвәрдигардурмән».

⁸ — «И асманлар, жуқуридин яғдуруп бериңлар,
Булутларму һәққанийлиқ төкүп бәрсун;

Йәр-зимин ечилсун;
Нижат һәм һәққанийлиқ мевә бәрсун;

Зимин иккисини тәң өстүрсун!

Мән, Пәрвәрдигар, буни яратмай қоймаймән». □

*Исраилниң Худаниң Қорәш арқилиқ қилғанлиридин нарази болуп гуманлинишлирига Худаниң
бәргән жавави*

⁹ — «Өз Яратқучисиниң үстидин әрз қилмақчи болғанға вай!
У йәр-зиминдики чинә парчилири арисидики бир парчиси, халас!
Сеғиз лай өзини шәкилләндүргүчи сапалчиға: —

«Сән немә ясаватисән?» десә,
Яки ясиғиниң саңа: «Сениң қолуң йоқ» десә боламду? ■

¹⁰ Өз атисиға: «Сән немә туғдурмақчи?»

Яки бир аялға: — «Сени неминиң толғиғи тутти?» — дәп сориганға вай!

¹¹ Исраилдики Муқәддәс Болғучи, йәни уни Ясиғучи Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Әнди кәлгүси ишлар тоғрилиқ соримақчимусиләр йәнә?

Өз оғуллирим тоғрилиқ, Өз қолумда ишлигиним тоғрилиқ Маңа буйруқ бәрмәкчимусиләр!?

¹² Мән пәқәтла йәр-зиминни ясиған, униңға инсанни Яратқучидурмән, халас!

Өз қолум болса асманларни кәргән;
Уларниң самави қошунлириниму сәпкә салғанмән.

¹³ Мән уни һәққанийлиқ билән турғузған,

□ **45:3** «Мән... саңа қараңғулуқтики гөһәрләрни,... беримән; шуниң билән өзүңгә исим қоюп сени чақирғучини, йәни Мән Пәрвәрдигарни Исраилниң Худаси дәп билип йетисән» — дәрвәқә, Қорәшниң қилған урушлири тосалғуға учримай наһайити раван, адәмләрни һайран қалдуридиған дәрижидә тез болған. Шуниң билән қисқа вақит ичидә У нурғун мал-мүлүкләрни олжа қилип қолға кәлтүргән. Бешарәттә мошу ишлар (Қорәш өзи билмигән һалда) Худаниң йошурун ярдимидә қилиниду, дейилиду. Қорәш өзи тоғрилиқ мошу бешарәтни оқуғандин кейин, Пәрвәрдигарниң һәқиқий Худа, шундақла Исраилниң Худаси экәнлигини билиши керәк еди. ■ **45:5** Қан. 4:35,39; 32:39; Йәш. 44:8 □ **45:8** «И асманлар, жуқуридин яғдуруп бериңлар, булутларму һәққанийлиқ төкүп бәрсун; йәр-зимин ечилсун...» — бу сөзләр бәлким Исраил вә дунияниң (Қорәш қилған ишлириниң түрткисидә) Худаға ишинип, яхши мевә бериш үчүн қилған дуаси болуши керәк. ■ **45:9** Йәр. 18:6; Рим. 9:20

Униң барлиқ йоллирини түз қилдим;
У болса шәһиримни қуриду,
Нә һәқ нә инғам соримай у Маңа тәвә болған әсирләрни қоюп бериду» —
дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар. □ ■

14 Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

«Мисирниң мәһсулатлири, Ефиопийәниң вә егиз бойлуқлар болған Сабийлиқларниң маллири саңа өтиду;

Улар өзлири сениңки болиду,

Саңа әгишип маңиду;

Өзлири кишән-зәнжирләнгән пети сән тәрәпкә өтиду,

Улар саңа баш уруп сәндин илтижа билән өтүнүп: —

«Бәрһәқ, Тәңри сәндә туриду, башқа бири йоқ, башқа һеч қандақ Худа йоқтур» дәп етирап қилиду. □

15 «И Израилниң Худаси, Нижаткар, дәрһәқиқәт Өзини йошурувалғучи бир Тәңридурсән!» □

16 Улар һәммиси истиснасиз хијил болуп, шәрмәндә болиду;

Мәбудни ясиғанлар шәрмәндә болуп, бирликтә кетип қалиду; ■

17 Израил болса Пәрвәрдиғар тәрипидин мәңгүлүк нижат-қутулуш билән қутқузулиду;

Әбәдил-әбәткичә хијил болмайсиләр,

Һеч шәрмәндичиликни көрмәйсиләр. □

18 Чүнки асманларни яратқан, йәр-зиминни шәкилләндүрүп ясиған, уни мәзмут қилған Худа болған Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

(У уни қуруқ-мәнисиз болушқа әмәс, бәлки адәмзатниң туралғуси болушқа яратқан еди)

«Мән болсам Пәрвәрдиғар, башқа бири йоқтур; ■

19 — Мән мәхпий һалда яки зиминдики бирәр қараңғу жайда сөз қилған әмәсмән;

Мән Яқупқа: «Мени издишиңлар бәһудилик» дегән әмәсмән;

Мән Пәрвәрдиғар һәқ сөзләймән,

Түз гәп қилимән; □ ■

20 Жиғилиңлар, келиңлар;

И әлләрдин қачқанлар, жәм болуп Маңа йеқинлишиңлар;

□ **45:13** «Мән уни һәққанийлиқ билән турғузған, униң барлиқ йоллирини түз қилдим» — мошу әйәттики «уни», «униң», «у» болса Қорәш, әлвәттә. Бешарәт униң һеч немини соримайла Бабилда сүргүн болған Йәһудий хәлиқни қоюп беридиғанлиғини алдин-ала ейтиду. ■ **45:13** 2Тар. 36:22; Әзра 1:1; Йәш. 44:28; Ибр. 11:10 □ **45:14** «Мисирниң мәһсулатлири, Ефиопийәниң вә егиз бойлуқлар болған Сабийлиқларниң маллири саңа өтиду; улар ...саңа әгишип маңиду; өзлири кишән-зәнжирләнгән пети сән тәрәпкә өтиду» — жуқуриқи әйәтләргә қариғанда мошу вақиә Қорәшниң иш-паалийәтлириниң ахирқи бир нәтијиси болуши керәк. Ефиопийә вә Сабия әслидә Мисирға беқинған болуп, шүбһисизки, Йәшәя йәнә «Мисирдин чиқиш» дегән вақиәни көздә тутиду. Демәк, Израилни сүргүн қилғанлар өз ихтияри билән Израилға беқинди болмақчи болиду. Бәзи шәрһчиләр, мошу бешарәтни «Йәһудий әмәсләр»ниң Әйса Мәсиһни өз Қутқузғучиси дәп етирап қилиши, шундақла уларниң Израилниң «қалдиси»и болған һәқиқий жамаитигә қошулуши билән әмәлгә ашурулған, дәп қарайду. Йәнә бир көзқараш болса, мошу ишлар ахирқи заманда Йәһудийлар Худаниң қешиға қайтқандин кейин йүз бериду, дәйду. Бизниңчә һәр иккисиниң тоғрилиғи бар. □ **45:15** «И Израилниң Худаси, Нижаткар, дәрһәқиқәт Өзини йошурувалғучи бир Тәңридурсән!» — мошу сөз бәлким Израилларниң Худаниң сирлиқ йоллириға, йәни «Йәһудий әмәсләр»ниң өзлиригә беқинғанлиғиға қарап һәйран қелип дегән гепиду. ■ **45:16** Йәш. 44:11 □ **45:17** «Улар һәммиси истиснасиз хијил болуп, шәрмәндә болиду; мәбудни ясиғанлар шәрмәндә болуп, бирликтә кетип қалиду; Израил болса Пәрвәрдиғар тәрипидин мәңгүлүк нижат-қутулуш билән қутқузулиду....» — мошу сөзләргә (16-17-әйәтләргә) қариғанда, кишиләр кәлгүсидә мулғәк икки хилға, йәни Худаға тайинип итаәт қилидиғанларға вә бутларға баш уридиғанларға бөлүнүп кетиду. ■ **45:18** Йәш. 42:5; 45:5,14 □ **45:19** «Мән Пәрвәрдиғар һәқ сөзләймән» — ибраний тилида «Мән Пәрвәрдиғар һәққанийлиқни сөзләймән». «Мән Яқупқа: «Мени издишиңлар бәһудилик» дегән әмәсмән; Мән Пәрвәрдиғар һәқ сөзләймән, түз гәп қилимән» — мошу әйәт бәлким 15-әйәттики «Өзини йошурувалғучи Худадурсән» дегинигә қарита ейтқан силиқ бир тәнбиһ болуши мүмкин. Чүнки көргинимиздәк, Худа аллибурун (болупму Йәшәя арқилиқ) Өзиниң қутулуш-нижатлиғини «Пәрвәрдиғарниң қули арқилиқ» пүткүл дунияға сунмақчи болғанлиғини көп қетим очуқ-ашқарә ейтқан! ■ **45:19** Қан. 30:11

Өзи ойған бутни көтирип, һеч кутқузалмайдиған бир «илаһ»қа дуа қилип жүридиғанларниң болса һеч билими йоқтур. □ ■

²¹ Энди улар өз гәплирини баян қилиш үчүн йеқин кәлсун;

Мәйли, улар мәслиһәтлишип бақсун!

Ким мошу ишни қедимдинла жакалиған еди?

Ким узундин бери уни баян қилған?

У Мән Пәрвәрдигар әмәсмү?

Дәрвәқә, Мәндин башқа һеч илаһ йоқтур;

Һәм адил Худа һәм Қутқузғучидурмән;

Мәндин башқа бири йоқтур. □ ■

²² И йәр-зиминниң чәт-яқилиридикиләр,

Маңа тәлпүнүп қутқузулуңлар!

Чүнки Мән Тәңридурмән, башқа һеч бири йоқтур;

²³ Мән Өзүм билән қәсәм ичкәнмән,

Мошу сөз һәққанийлиқ билән ағзимдин чиқти, һәргиз қайтмайду: —

«Маңа барлиқ тизлар пүкүлиду,

Барлиқ тиллар Маңа *итаәт ичидә* қәсәм ичиду». ■

²⁴ Шу чағда: «Һәққанийлиқ вә күч болса пәкәт Пәрвәрдигардидур» — дейилиду,

Кишиләр дәл Униңла қешиға келиду;

Ғалжирлишип, униңға ғәзәпләнгәнләрниң һәммиси шәрмәндә болиду. □ ■

²⁵ Исраилниң әвлатлириниң һәммиси Пәрвәрдигар тәрипидин һәққаний қилиниду, Вә улар Уни даңлишиду.

46

Бабилдики бутларниң ақивити — улақлар уларни көтирип кетиду ... Худа болса Өз хәлқини көтириду!

¹ Бәл болса тиз пүкти, Небо еңишиватиду;

Уларниң мәбудлири улақларниң земмисигә, калиларниң зиммисигә чүшти;

Силәр көтәргән нәрсилариңлар әнди улақларға артилған болуп,

Һалсиз улақларға еғир жүк болиду! □

² Улар еңишиду, бирликтә тиз пүкишиду;

Улар мошу жүкни қутқузалмайду,

□ **45:20** «Әлләрдин қачқанлар» — уларниң немишкә яки немидин қачқанлиғи мошу йәрдә дейилмиди. Бирақ 24-айәткә қариғанда, инсанийәт (ахирқи заманда) икки қисимға, йәни Худаға таянғанлар һәм Худаға өч болғанларға бөлүнүп кетиду; шуниң билән Худаға өч болғанлар Худани сөйгәнләргә зиянкәшлик қилиши мүмкин; униңдин сирт Худаға ишәнгәнләр: «Худаниң жазаси худасизларниң бешиға чүшәй дәп қалди» — дәп қарап, уларниң арисидин қечишимиз керәк дәп ойлайдиған болса керәк. ■ **45:20** Йәш. 44:18,19 □ **45:21** «Ким мошу ишни қедимдинла жакалиған еди?» — «мошу иш» шүбһисизки, Худаниң Исраилни қутқузуши билән, У «Йәһудий әмәс»ләргә қутқузулуш пурситини, шундақла Исраил билән биллә бәхитлик болуш имканийитини тәң йәткүзидиғанлиғини көрситиду (22-24-айәт). ■ **45:21** Йәш. 41:22,26,27; 43:9,10; 45:5,14,18 ■ **45:23** Рим. 4:11; Фил. 2:10 □ **45:24** «Шу чағда: «Һәққанийлиқ вә күч болса пәкәт Пәрвәрдигардидур» — дейилиду, ... ғалжирлишип униңға ғәзәпләнгәнләрниң һәммиси шәрмәндә болиду» — йәнә көримизки, дуня икки бөлүмгә айрилидиған охшайду. Бири болса, ғалжирлишип Худаға мутләк қарши туридиғанлар; иккинчиси, Исраил, жүмлидин өзлиригә беқинип, улар билән бир болған, Исраил билән биллә қутқузулған Йәһудий әмәсләр болиду. ■ **45:24** Йәш. 41:11 □ **46:1** «Бәл» — Бабилниң «баш бут», «Небо» униң «оғли» еди. Мошу бешәрәттә Йәшәя пәйғәмбәр Бабил шәһири дүшмәнниң қолиға чүшкәндә, хәқләр бутлирини сақлап қелиш үчүн башқа бир жутқа йөткимәкчи болғанлиғини алдин ала көриду. Шу жәрянда бутларни йәргә қоюш керәк болғачқа, пәйғәмбәр «Бәлниң тиз пүкәнлигини, Небониң еңишиватқанлиғи»ни көрүп мазақ қилиду. «Уларниң мәбудлири улақларниң земмисигә, калиларниң зиммисигә чүшти...» — бутлар улақниң башқурушиға өткәндәк қилиду. «Силәр көтәргән нәрсилариңлар» — Бабилдики диний мурасимларда, пухраларниң бутларни көтирип кочиларни айландуруши керәк еди. Бирақ әслидә Бабиллиқлар һөрмәт билән «көтәргән нәрсиләр» һазир аддий боғчилардәк улақларға артилди.

Бәлки өзлири әсиргә чүшиду.□

³ И Яқупниң жәмәти,
Шундақла Израил жәмәтиниң қалдиси,
Анаңларниң қосиғидики чағдин тартип үстүмгә артилғанлар,
Балиятқудики чағдин тартип кетирилип кәлгәнләр,
— Маңа қулақ селиңлар!□

⁴ Силәр қериғучиму Мән йәнила шундақтурмән,
Чечиңлар ақарғучиму Мән силәрни йүдүп жүримән;
Силәрни ясиған Мәндурмән, силәрни кетиримән;
Силәрни йүдүп қутқузимән.

⁵ Әнди Мени кимгә охшатмақчи,
Яки кимни Маңа тәң қилмақчисиләр?
Уни Маңа охшаш дәп,
Силәр кимни Мән билән селиштурмақчисиләр?■

⁶ Улар болса һәмәнидин алтунни чечип берип,
Күмүчниму таразиға салиду,
Бир зәргәрни ялливалиду,
У бир мәбудни ясап бериду;
Улар жиқилиду, дәрвәқә чоқуниду!

⁷ Улар уни мүрисиғә артиду,
Уни кетирип, өз орниға қойиду;
Андин у әшу йәрдә өрә туриду;
У орнидин қозғилалмайду;
Бириси униңға йелинип тиләйду,
Лекин у жавап бәрмәйду;
У кишини аваричилигидин қутқузмайду.■

⁸ Мошу ишларни есиңларда тутуңлар;
Шундақла өзүңларни һәқиқий әркәкләрдәк көрситиңлар;
И, итаәтсизләр,
Буни есиңларға кәлтүрүңлар;

⁹ Илгәрки ишларни, йәни қедимдин болған ишларни есиңларға кәлтүрүңлар;
Чүнки Мән Тәңридурмән, башқа бири йоқтур;
Мән Худадурмән, Маңа охшашлар йоқтур;■

¹⁰ Мән: «Мениң бекиткиним орунлиниду,
Көңлүмгә барлиқ пүккәнләрни әмәлгә ашурмай қоймаймән» дәп,
Ишниң нәтижисини баштила,
Алдин-ала теһи қилинмиған ишларни аян қилип ейтқучидурмән;■

¹¹ Күнчиқиштин житқуч бир қушни,
Йәни көңлүмгә пүккинимни ада қилғучи бир адәмни жирақ жуттин чақирғучидурмән.
Бәрһәқ, Мән сөз қилған,
Бәрһәқ, Мән уни чоқум әмәлгә ашуримән;
Буни нийәт қилғанмән,
Бәрһәқ, Мән уни вужудқа чиқиримән.□

¹² И һәққанийлиқтин жирақ кәткән жаһиллар,

□ **46:2** «Улар , йәни Бабиллиқлар яки уларниң улақлири еңишиду, бирликтә тиз пүкишиду; улар мошу жүкни қутқузалмайду,...» — демәк, бутлар адәм яки улақларға жүк болған өзлирини қутқузалмайла қалмай, бәлки улақларниму һалсизландуриду. □ **46:3** «И Яқупниң жәмәти, ... анаңларниң қосиғидики чағдин тартип үстүмгә артилғанлар, балиятқудики чағдин тартип кетирилип кәлгәнләр...» — һәқиқий Худа адәмниң кетиришигә муһтаж әмәс, бәлки Өзи Өз хәлқигә гәмхорлуқ қилип уларни кетириду. ■ **46:5** Йәш. 40:18, 25 ■ **46:7** Йәш. 45:20 ■ **46:9** Йәш. 45:5, 14, 18, 21, 22; 48:12 ■ **46:10** Зәб. 32:11; Пәнд. 19:21; 21:30; Ибр. 6:17 □ **46:11** «Күнчиқиштин житқуч бир қушни ...жирақ жуттин чақирғучидурмән...» — «житқуч бир қуш» Қорәшни көрситиду. Униң бир тәрипиниң әшәддийлигини Худа Израилдин йошурмайду.

Маңа қулақ селиңлар: —□

¹³ Мән һәққанийлиғимни йеқин қилимән,
У жирақлашмайду;
Шуниңдәк Мениң нижатим һәм кечикмәйду;
Мән Сионға нижат йәткүзүп,
Исраилға жулалиқ-гөзәллиғимни тикләп беримән». □

47

Исраилни сүргүн қилған Бабил түгәшти!

- ¹ «И Бабилниң пак қизи, келип топа-чаңға олтар;
И калдийләрниң қизи, тәхтсиз болуп йәргә олтар!
Чүнки сән «латапәтлик вә назук» дәп иккинчи аталмайсән. ■
- ² «Түгмән тешини чөрүп, ун тарт әнди,
Чүмпәрдәңни ечип ташла,
Көңлигиңни селивәт,
Пачиғиңни ялаңачла,
Дәриялардин су кечип өт; □
- ³ Уятлиғиң ечилиду;
Бәрһәқ, номусуңға тегилиду;
Мән интиқам алимән,
Һеч кимни аяп қоймаймән. ■
- ⁴ Бизниң һәмжәмәт-Қутқузғучимиз болса,
«Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар» Униң нами;
У Исраилдики Муқәддәс Болғучидур. □
- ⁵ И калдийләрниң қизи, сүкүт қелип жим олтар,
Қараңғулуққа кирип кәт;
Чүнки буниңдин кейин иккинчи «сәлтәнәтләрниң ханиши» дәп аталмайсән. □
- ⁶ Мән Өз хәлқимдин ғәзәпләндим,
Шуңа Өзүмниң мирасимни булғивәттим,
Шуниң билән уларни қолуңға тапшуруп бәрдим;
Сән болсаң уларға һеч қандақ рәһим көрсәтмидиң;
Яшанғанларниң үстиғиму боюнтуруқларни интайин еғир қилип салдиң; □
- ⁷ Шуниң билән сән: —
«Мән мәңгүгә ханиш болимән» дәп,
Мошу ишларни көңлүңдин һеч өткүзмидиң;
Уларниң ақивитини һеч ойлап бақмидиңсән. ■
- ⁸ Әнди һазир, и әндишисиз яшап кәлгүчи,

□ **46:12** «һәққанийлиқтин жирақ кәткән жаһиллар» — Худа жуқурида Йәшәя пәйғәмбәр арқилиқ 41:2-3, 25-, 44:24-45:11дә Исраилларни Бабилдин кәлгүсидики «Қорәш» дегән бир падиша арқилиқ қутқузимән, дәп жақалиқан. «Жаһиллар» болса Худаниң бу «Қорәш план»ини яқтурмайдиган Исраилларни көрсәтсә керәк; уларниң яқтурмайдиганлиғи болса Қорәш Йәһудий әмәс, бәлки Парс болғанлиғи үчүн болиду. □ **46:13** «Мән һәққанийлиғимни йеқин қилимән, у жирақлашмайду; шуниңдәк Мениң нижатим һәм кечикмәйду; Мән Сионға нижат йәткүзүп... беримән» — Худа йәнила меһри-шәпқитини көрситип, һәтта «жаһиллар»ғиму Қорәшниң ишлири арқилиқ нижатқа еришиштики пурсәтни кәлтүримән, дәйду. ■ **47:1** Йәш. 26:5 □ **47:2** «Түгмән тешини чөрүп, ун тарт әнди, чүмпәрдәңни ечип ташла, көйнигиңни селивәт, пачиғиңни ялаңачла, ...» — демисәкму, мошу ишлар әсиргә чүшүштики аламәтләр. һәм Бабиллиқлар, һәм Парслар өз әсирлиригә рәһимсизлик қилип уларни ялаңач меңишқа мәжбурлайтти. ■ **47:3** Йәш. 3:17; Наһ. 3:5 □ **47:4** «Һәмжәмәт-Қутқузғучи» — кона Исраилда «Һәмжәмәт-қутқузғучи» (гоел)ниң йәнә қилидиган бир иши өзиниң увал болған жәмәтидикиләр үчүн адаләтни жүргүзүш еди. Униң уруқ-туққанлиридин бириси қатиллиқ қәстигә учриған болса, «Һәмжәмәт-қутқузғучи»ниң қатилни өлтүрүш һоқуқи һәм вәзиписи бар еди. □ **47:5** «қараңғулуққа кирип кәт» — «қараңғулуқ» бәлким зиндандики қараңғулуқни билдүриду. □ **47:6** «Өзүмниң мирасим» — Худа Өзиниң хәлқини Өзи үчүн мирас дәп һесаплайду. ■ **47:7** Вәһ. 18:7

Өз-өзигә: «Мәнла бардурмән, мәндин башқа һеч ким йоқтур,
Мән һәрғиз тул аялниң жапасини яки балилардин мәнрум болушниң жапасини тартмаймән»
— дегүчи,

И сән әйш-ишрәткә берилгүчисән,

Шуни аңлап қой: —□

⁹ «Дәл мошу икки иш,

— Балилардин мәнрум болуш вә туллуқ —

Бир дәқиқидә, бир күн ичидила бешиңға тәң чүшиду;

Нурғунлиған жадугәрликклириң түпәйлидин,

Бәк көп әпсунлириң үчүн улар толук бешиңға келиду. ■

¹⁰ Чүнки сән өзүңниң рәзиллигиңгә таянғансән,

Сән «Һеч ким мени көрмәйду» — дедиң;

Сениң даналигиң вә билимиң өзүңни езиқтуруп,

Сән көңлүңдә: — «Мәнла бардурмән, мәндин башқа бири йоқтур» — дедиң. □

¹¹ Бирақ балаю-апәт сени бесип келиду;

Сән униң келип чиқишини билмәйсән;

Һалакәт бешиңға чүшиду;

Сән һеч қандақ «Һамий пули» билән уни тосалмайсән;

Сән һеч күтмигән вәйранчилик туюқсиз сени бесип чүшиду.

¹² Әнди қени, яшлиғиңдин тартип өзүңни упритип кәлгән әпсунлириңни,

Шундақла нурғунлиған жадугәрликклириңни һазир оқуп туривәр;

Ким билсун, сән улардин пайда көрүп қаламсән?

Бирәр немини тәвритип қояларсән һәр қачан?!

¹³ Сән алған мәслиһәтклириң билән һалсизлинип кәттиң;

Әнди асманларға қарап тәбир бәргүчиләр,

Юлтузларға қарап палчилик қилгүчиләр,

Йеңи айларни күзитип мунәжжимлик қилип ишларни «алдин-ала ейтқучилар» орнидин тәң туруп бешиңға чүшидиғанлардин сени қутқузсун!

¹⁴ Мана, улар пахалдәк болуп кетиду;

От уларни көйдүриветиду;

Улар өзлирини ялқунниң қолидин қутқузалмайду;

Бирақ уларда адәмни исситқидәк һеч көмүр,

Яки адәм иссинғидәк һеч гүлхан йоқтур! □

¹⁵ Сени аварә қилған,

Яшлиғиңдин тартип сәндә сода қилғанлар саңа мошундақ пайдисиз болиду;

Һәр бири өз йолини издәп кетип қалиду;

□ **47:8** «Әнди һазир, и әндишисиз яшап кәлгүчи, өз-өзигә: «Мәнла бардурмән, мәндин башқа һеч ким йоқтур.. дегүчи, ... Шуни аңлап қой: —» — Худа Өз хәлқигә «тәрбийә жазаси»ни бәрмәкчи болуп, уларни Бабилиниң рәһимсиз қолиға тапшуруши билән, Бабилиқларму өз рәһимсизлиги түпәйлидин жазаға учримай қалмайду. Бабилиниң: «Мәнла бардурмән, мәндин башқа бири йоқтур» дегини, башқиларға пүтүнләй «пәрвайим пәләк» дегәнлик һәм «Мән аләмдә йәккә-йеганә» дегән тәкәббурлуқтур. ■ **47:9** Йәш. 51:19 □ **47:10** «Сениң даналигиң вә билимиң өзүңни езиқтуруп, сән көңлүңдә: — «Мәнла бардурмән, мәндин башқа бири йоқтур» — дедиң» — жуқуриқи (8-әйәттики) «Мәнла бардурмән, мәндин башқа бири йоқтур» дегән, башқиларға «пәрвайим пәләк» дегәнлик. Мошу йәрдә болса «Худағиму пәрвайим пәләк» дегәнлик. □ **47:14** «Мана, улар пахалдәк болуп кетиду; от уларни көйдүриветиду; улар өзлирини ялқунниң қолидин қутқузалмайду; бирақ уларда адәмни исситқидәк һеч көмүр... йоқтур!» — бу сөзниң мәнаси бәлким, һәқиқий Худаниң ғәзиви күчлүк һәм отлуқ; аталмиш «бутларниң ғәзиви»ниң болса, адәмни исситқидәкму оти йоқ; башқа мәнаси бар дейилсә: — Мошу палчилар һеч немигә ярмайдуки, һәтта (Худаниң жазаси билән) көйдүрүлгән вақиттиму адәмни исситқидәк һарарити болмайду.

Сени қутқузғидәк һеч ким йоқтур. □ ■

48

Исраилниң жаһиллиги: — улар Бабилдин қутқузулғини билән, гуналиридин сақит болмайду

- ¹ И Яқупниң жәмәти, «Исраил»ниң исми билән аталғанлар,
«Йәһуда булақлири»дин чиққансиләр,
Пәрвәрдигарниң намини ишлитип қәсәм қилғучисиләр,
Исраилниң Худасини тилға алғучисиләр,
Бирақ булар һәқиқәт һәм һәққанийлиқтин әмәс!
Мунуларни аңлап қоюңлар: —
- ² (Чүнки улар «муқәддәс шәһәр»ниң намини ишлитип өзлиригә исим қилиду,
Теһи Исраилниң Худасиға «тайинар»миш!
Униң нами болса самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигардур!)
³ Мән бурунла «илгәрки ишлар»ни алдин-ала баян қилдим;
Улар Өз ағзимдин чиққан, Мән уларни аңлаттим;
Мән буларни туюқсиз вужудқа чиқирип,
Улар әмәлгә ашурулди;□
- ⁴ Чүнки Мән сениң жаһиллиғиңни, бойнуңниң пәйлириниң төмүр,
Йүзүңниң даптәк экәнлигини билдим;□
- ⁵ Сениң: «Мениң бутум мошуларни қилди»,
Яки «Ойма мәбудум, қуйма мәбудум буларни буйруди» — демәслигиң үчүн,
Шуңа Мән балдур мошуларни саңа баян қилдим;
Иш йүз бәргичә уларни саңа аңлитип турдум.
- ⁶ Сән буларни аңлиғансән;
Әнди уларниң һәммисини көрүп бақ!
Буни раст дәп етирап қилмамсиләр?
Мән баятин «йеңи ишлар»ни, йәни сақлинип йошурунған ишларни баян қилдим,
Сән буларни билгән әмәссән.□
- ⁷ Сениң: «Дәрвәкә, мениң улардин балдур хәвирим бар еди» демәслигиң үчүн,
Улар бурун әмәс, һазирла яритилиду;
Мошу күндин илгири сән уларни аңлап бақмиғансән.
- ⁸ Бәрһәқ, сән қулақ салмидиң,
Бәрһәқ, сән хәвәрму алмидиң,
Бәрһәқ, сениң қулиқиң хелә бурунла ечилмай етиклик қалди;
Чүнки Мән сениң вапасизлиқ қиливеридиғанлиғиңни,
Балиятқудики чеғиндин тартип «асий» дәп атилидиғанлиғиңни билдим.
- ⁹ Өз наһим үчүн фәзивимни кечиктүримән,

□ **47:15** «Сени аварә қилған, яшлиғиндин тартип сәндә сода қилғанлар саңа мошундақ пайдисиз болиду; һәр бири өз йолини издәп кетип қалиду...» — Бабилда пал селиш, сеһиргәрлик қатарлиқ хурапийлиқлар бәлким «әң чоң сода» болуши мүмкин. Бирақ бешарәт бойичә палчилар херидарлиридин мәһрум болуп башқа жутларға йол алмақчи болиду. Археологлар кона Бабил шәһиридин қазған асарәтиқиләр ичидин нурғун «палнамиләр» һәм «рамнамиләр» тепилди. Бирақ булардин һеч қайсисидин «Бабил вәйран болиду» дегән бешарәтни тапқили болмайду; һәммиси «келәчиқиң парлақ» дегәндәк сөзләрдур (әмәлийәттә барлиқ палчилик шундақ әмәсму?!). ■ **47:15** Вәһ. 17:16 □ **48:3** «Илгәрки ишлар» — мошу айәттики «илгәрки ишлар» шүбһисизки, Худаниң «Қорәш плани»дур (46:12дики изаһатни көрүң). Мошунни фәзмәнләштүрүш үчүн Йәшәя «қошумчә сөз»дики 4-мисал (48-бапниң алаһидә шәкли тоғрисида) дегән графини көрүң. Әшу графига қариганда, 48-бап икки қисимға бөлүниду. Биринчи қисимдики «илгәрки ишлар» дәл «Қорәш плани»ға баравәр келиду; 6-айәттики «йеңи ишлар» болса, Пәрвәрдигарниң қулиниң ишлирни көрситиду. Мошу тәһлил қилиниш 42-баптикигә охшаш. □ **48:4** «Йүзүңниң дап экәнлигини...» — сөзмүсөз тәржимә қилғанда «пешанәңниң мистин экәнлигини...». □ **48:6** ««йеңи ишлар»нәни сақлинип йошурунған ишларни баян қилдим,...» — жуқуриқи изаһатта дегинимиздәк, «йеңи ишлар»ни дәл «Пәрвәрдигарниң қули» тоғрилиқ хуш хәвәр дәп билимиз (42-бапниму көрүң).

Шөһритим үчүн сени үзүп ташлимаймән дәп ғәзивимни бесивалдим;■

10 Қара, Мән сени тавлидим,
Бирақ күмүчни тавлиғандәк тавландурмидим;
Мән азап-оқубәтнің хумданида сени талливалдим;□

11 Өз сәвәвимдин, Өз сәвәвимдин Мән мошуни қилимән;
Мениң намимға дағ тәгсә қандақ болиду?
Мән Өзүмнің шан-шөһритимни башқа бирисигә өткүзүп бәрмәймән.■

12 И Яқуп,
И чақирғиним Исраил!
Маңа қулақ салғин;
Мән «У»дурмән;
Мән Тунжидурмән, бәрһәк һәм Ахирқидурмән;■

13 Мениң қолум йәр-зиминнің улини салған,
Оң қолум асманларни кәргән;
Мән уларни чақирсамла, улар жәм болуп орнидин туриду.

14 Һәммиңлар, жәм болуп жиғилиңлар, аңлап қоюңлар;
Бутлар арисидә қайсиси мошундақ ишларни баян қилған?
Пәрвәрдигар яхши көргән киши болса униң көңлидики ишларни Бабилда ада қилиду,
Униң биләк-қоли калдийләрнің үстигә зәрб билән чүшиду;□ ■

15 Мән, Мән сөз қилғанмән;
Дәрһәқиқәт, Мән уни чақирдим;
Мән уни алдиға чиқиривалдим;
Униң йоли мувәппәқийәтлик болиду.

16 — Маңа йеқин келиңлар, мошуни аңлап қоюңлар;
Мән әзәлдин сөзүмни йошурун қилған әмәс;
Сөзүм әмәлгә ашурулғинидиму йәнила шу йәрдә болғанмән;
Һазир болса Рәб Пәрвәрдигар вә Униң Роһи Мени әвәтти!□ ■

17 Һәмжәмәт-нижатқариң Пәрвәрдигар, Исраилдики Муқәддәс Болғучи мундақ дәйду: —
«Өзүңгә пайда болсун дәп саңа Үгәткүчи,
Саңа тегишлик болған йолда сени йетәклигүчи Мән Пәрвәрдигар Худайиндурмән;

18 Сән Мениң пәрманлиримға қулақ салған болсаң еди!

Ундақ болғанда бәхит-хатиржәмлигиң дәриядәк,
Һәққанийлигиң деңиз долқунлиридәк болатти!■

19 Сениң нәслиң болса униң қумлиридәк,
Ич-қарниңдин чиққан пәрзәнтлириң қум данчилиридәк сансиз болатти!

Уларниң исми Мениң алдимда һәргиз өчүрүветилмәйдигән яки йоқитиветилмәйдигән болатти!

20 Бабилдин чиқиңлар, калдийләрдин қечип кетиңлар!
Нахша авазлирини яңритип мошуни жакалаңлар,

■ 48:9 Йәш. 43:21, 25 □ 48:10 «Күмүчни тавлиғандәк тавландурмидим» — демәк, Исраил күмүчниң барлиқ дашқилини айривалғичә тавланғандәк тавланса, бәлким һеч нәрсә қалмайтти! (1-бап, 22-, 25-айәтниму көрүң). «Азап-оқубәтнің хумданида» — бәлким Бабил империйәсиниң уларға қарита қилған зиянкәшликлирини көрситиду.

■ 48:11 Йәш. 42:8 ■ 48:12 Йәш. 41:4; 44:6; Вәһ. 1:17; 22:13 □ 48:14 «Пәрвәрдигар яхши көргән киши» — мошу йәрдә Қорәшни көрситиду. ■ 48:14 Йәш. 41:22,23 □ 48:16 «Маңа йеқин келиңлар, мошуни аңлап қоюңлар; Мән әзәлдин сөзүмни йошурун қилған әмәс; сөзүм әмәлгә ашурулғинидиму йәнила шу йәрдә болғанмән»

— демәк, сөзлигүчи Худаниң «Жақарчиси» һәм Униң йенида һазир туруп Униң сөзини бежа кәлтүргүчидур. Кейинки изаһатниму көрүң. Башқа бир хил тәржимиси: «Әгәр вақит дегән нәрсини бар десәң, мана Мән Өзүмдурмән». «Һазир болса Рәб Пәрвәрдигар вә Униң Роһи Мени әвәтти!» — сөзлигүчи йәнә «Әзәлдин тартип Худа билән биллә болуп, Униң сөзини йәр йүзидикиләргә йәткүзгүчи» болуп, ахирда Худа һәм Худаниң Роһи тәрипидин әвәтилип Өзи мошу дуняға келиду (6-бап, 8-айәтни көрүң). Төвәндики 49-бапта мошу Зат, йәни «Пәрвәрдигарниң қули» тоғрисидики мәзмунларда көпрәк ашқарилиниду. Башқа бир хил тәржимиси: «Һазир болса Рәб Пәрвәрдигар Мени Униң Роһи билән әвәткән!». ■ 48:16 Пәнд. 8:1-5; Зәк. 2:9; 6:15; 10:12; Юһ. 11:42; 17:21 ■ 48:18 Қан. 32:29; Зәб. 80:14-17

Бу хәвәрни аңлитуңлар,
 Жаһанниң чәт-яқилириғичә уни йәткүзүп мундақ дәңлар: —
 «Пәрвәрдигар Өз қули Яқупни һәмжәмәтлик қилип қутқузди!» □ ■
 21 Улар чөл-баяванлардин өткәндә һеч уссап қалмиди;
 У суларни таштин аққузуп бәрди;
 Бәрһәқ, У ташни ярғузди, сулар униңдин урғуп чиқти!» □
 22 «Рәзилләр үчүн» — дәйду Пәрвәрдигар, «бәхит-хатиржәмлик йоқтур». ■

49

Пәрвәрдигарниң қулиниң сөзи — ... Худаниң униң тоғрилиқ бәргән гувалиғи

1 «И араллар, мениң гепимни аңлаңлар,
 Жирақтики әл-жутлар, маңа қулақ селиңлар!
 Баляятқудики чегимдин тартип Пәрвәрдигар мени чақирди;
 Апамниң қосиғидики чегимдин тартип У мениң исмимни тилға алди!» □
 2 У ағзимни өткүр қиличтәк қилди;
 Өз қолиниң сайиси астида мени йошуруп кәлди,
 Мени силиқланған бир оқ қилди;
 У мени оқдениға селип сақлиди, □
 3 Вә маңа: «Сән болсаң өзүңдә Мениң гөзәллик-жулалиғим аян қилинидиған Өз қулум
 Израилдурсән» — деди.» □
 4 Амма мән: —
 «Мениң әжрим бекарға кәтти,
 һеч немигә еришмәй күч-мағдурумни қуруқ сәрп қилдим;
 Шундақтиму баһалинишим болса Пәрвәрдигардиндур,

□ **48:20** «Бабилдин чиқиңлар, калдийләрдin қечип кетиңлар!» — Израил Бабилдин (миладийәдин илгәрки 536-жили) қутулғини билән, әмәлийәттә интайин аз бир қисми қайтип кәлди. Нурғун Йәһудийлар Парс империйәсиниң һөкүмранлиғи астида туруп, өзиниң әшу йәрдики әһвалини яхши дәп қарайтти. Улардин көплигән адәм сода-тижарәт билән шуғулланиш билән бейип кәтти. Улар еришкән параван турмушни ташлап өз жутини қайтидин бәрпа қилиш жапасидин баш тартти. Шуңа улар мошу чақириққа қулақ салмайтти. Адәмләр мошу дуниядики мустәбитлик һөкүмранлиқлардин әмәс, бәлки өз гунайидин, шәхсийәтчилиғидин, **өзидин** «азат қилиниш»и яки «қутқузулуш»и әң муһимдур. Қорәш болса уларниң өз вәтинигә қайтиш йолини ачқан. Бирақ гуналаридин сақит болмиса, һәммиси қуруқ, бекарға кетиду. Бешарәтләр бойичә мошу түгүнни йешиш үчүн, инсанни гунадин қутқузуш үчүн, «Пәрвәрдигарниң қули» әвәтилиду. Униң қилидиған хизмәтлири төвәндики 49-55-баптики бешарәтләрниң темиси болиду. (Мошу бешарәтләр бәлким иккинчи қетим ахирқи заманлардимү әмәлгә ашурулиду, шу чағда Израил «Йеңи Бабил»дин һәм дуниядики чәт-чәтләрдin Зионға қайтиду). ■ **48:20** Йәш. 52:11; Йәр. 50:8; 51:6,45; Вәһ. 18:4 □ **48:21** «Улар чөл-баяванлардин өткәндә һеч уссап қалмиди; У суларни таштин аққузуп бәрди; ...сулар униңдин урғуп чиқти!» — «Мис.» 17-бапни көрүң. Шу чағда Израиллар Худадin нарази болуп қақшап кәтти. Бәлким 22-айәт мошундақ ишларнимү көрситиши мүмкин. ■ **48:22** Йәш. 57:21 □ **49:1** «Апамниң қосиғидики чегимдин тартип У мениң исмимни тилға алди» — башқа бир хил тәржимиси: «Апамниң қосиғидики чегимдин тартип У мениң исмимни әсләтти». □ **49:2** «У ағзимни өткүр қиличтәк қилди ...мени силиқланған бир оқ қилди» — қиличниң тәсири йеқиндикиләргә, оқниң болса жирақтикиләргә болиду. □ **49:3** «Сән болсаң өзүңдә Мениң гөзәллик-жулалиғим аян қилинидиған Өз қулум Израилдурсән» — оқурмәнләрниң есидә болуши керәкки, Худа Яқупқа йеңи бир исим, Израилни («Худа билән биллә болған әмир» яки «Худаниң гәлибичисидур» дегән мәнидә) беғишлиған еди. Шунини билән Худа бовиси Ибраһимға бәргән вәдилерини, жүмлидин әң улуғи: «Сән вә әвладиң дуниядики барлиқ әл-жутларға бәхит йәткүзисән» дегәнни тәкрарлап униңға тапшурған. Бирақ Яқупниң әвлатлири болған Израиллар Худаға гувалиқ бәрмәй мошу вәзипини әмәлгә ашурмай кәлгән. Мошу йәрдә Худа шу вәзипини һәм вәдисини: «Сән болсаң өзүңдә гөзәллик-жулалиғим аян қилинидиған Өз қулум Израилдурсән» дәп, пәвқульәддә «Өз қули»ға тапшурди.

Мениң әжримниму Худайимға тапшурдум» — дедим; □

⁵ Әнди мени Өз қули болушқа,

Яқупни товва қилип униң йениға қайтурушқа мени балиятқуда шәкилләндүргән Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

(Исраил қайтурулуп йениға топланмиған болсиму,

Мән йәнила Пәрвәрдигарниң нәзиридә шан-шәрәпкә егә болдум,

Шуниңдәк Худайим мениң күчүмдур) □

⁶ — У мундақ дәйду: —

«Сениң Яқуп қәбилилирини гунадин қутқузуп турғузушқа,

Һәмдә Исраилдики «сақланған садиқлар»ни бәхиткә қайтурушқа қулум болушуң сән үчүн зәрричилик бир иштур;

Мән техи сени әлләргә нур болушқа,

Йәр йүзиниң чәт-яқилиригичә ниҗатим болушуң үчүн сени атидим». □

⁷ Әнди Исраилниң һәмжәмәт-қутқузғучиси, униңдики Муқәддәс Болғучи Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Адәмләр ич-ичидин нәпрәтлинидиған кишигә,

Йәни көпчилик ләнитий дәп қариган,

Әмәлдарларға қул қилинған кишигә мундақ дәйду: —

«Сөзидә турғучи Пәрвәрдигар,

Йәни сени таллиған Исраилдики Муқәддәс Болғучиниң сәвәвидин,

Падишалар көзлирини ечип көрүп орнидин туриду, әмәлдарларму баш уриду; □

⁸ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Шапаәт көрситилидиған бир пәйттә дуайиңни иҗабәт қилишни бекиткәнмән,

Ниҗат-қутқузулуш йәткүзүлидиған бир күнидә Мән саңа ярдәмдә болушумни бекиткәнмән;

Мән сени қоғдаймән,

Сени хәлқимгә әһдә сүпитидә беримән;

Шундақ қилип сән зиминни әслигә кәлтүрисән,

Хәлқимни харабә болуп кәткән мираслириға варислиқ қилдурисән, ■

⁹ Сән мәһбусларға: «Буяққа келиңлар»,

Қараңғулуқта олтарғанларға: «Нурға чиқиңлар» — дәйсән;

Улар йоллар бойидиму отлап жүриду,

Һәтта һәр бир тақир тағлардин озуклуқ тапиду;

¹⁰ Улар ач қалмайду, уссап кәтмәйду;

Томуз иссиқму, қуяш тәптиму уларни урмайду;

□ **49:4** «Мән: — «Мениң әжрим бекарға кәтти, һеч немигә еришмәй күч-мағдурумни қуруқ сәрп қилдим; шундақтиму баһалинишим болса Пәрвәрдигардиндур, мениң әжримниму Худайимға тапшурдум» — дедим» — мошу бешарәтни чүшиниш үчүн 5-13-айәтләрниму көрүш керәк. Қариғанда Худа Өз қулиға «Өз хәлқимни товва қилиш йолида йенимға қайтуруш» вәзиписини тапшурған болсиму, қул вақит-күчини сәрп қилип һеч қандақ нәтиҗигә еришәлмигәндәк көрүниду; демәк, Исраил, йәни «Яқупниң қәбилилири» һеч товва қилмиған. Оқурмәнләр мошундақ ишларниң һәқиқий йүз бәргән-бәрмигәнлигини Инҗилдин көрәләйду. □ **49:5** «Исраил қайтурулуп йениға топланмиған» — буниң башқа бир хил тәрҗимиси «...йәни Исраилни Өзигә қайтуруп жиғиш үчүн... (мени балиятқуда шәкилләндүргән)....» □ **49:6** «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Сениң Яқуп қәбилилирини гунадин қутқузуп турғузушқа, һәмдә Исраилдики «сақланған садиқлар»ни бәхиткә қайтурушқа қулум болушуң сән үчүн зәрричилик бир иштур...» — Пәрвәрдигарниң қули «Һеч қандақ нәтиҗигә еришимини билән», йәнила үмүтсизләнмәй дуа қиливәрди. Худа униңға: «Пәкәт Өз хәлқим болған Йәһудийларни қайтурупла қалмай, сән бәлки пүткүл дуняға нур вә ниҗат болуп, Қутқузғучи болисән» дегән жавапни бериду. □ **49:7** «Адәмләр ич-ичидин нәпрәтлинидиған кишигә, йәни көпчилик ләнитий дәп қариган... кишигә..» — мошу йәрдә «көпчилик» ибраний тилида «ят әл» дегәнни ипадиләйду. Лекин мошу йәрдә Исраилни көрситиду. Демәк, Исраил Худаға нисбәтән «ят бир әл» дәп қарилиду. «...падишалар көзлирини ечип көрүп орнидин туриду, әмәлдарларму баш уриду» — мошу бешарәт билән жуқуриқи бешарәтни селиштурсақ, адәмни һәйран қалдуриду. Қул дуняға нур вә ниҗат болғини билән у адәмләрниң нәпрәт-кәмситишигә, чәткә қеқишиға һәм хорлуғиға учрайду; бирақ ахирда һәтта дунядики падишаларму «көзлирини ечип көрүп» қулға баш уриду. Амма уларниң «немә көргәнлиги» мошу йәрдә дейилмиди; буни билиш үчүн «Йәшәя»ни давамлиқ оқуш керәк! ■ **49:8** 2Кор. 6:2

Чүнки уларға рәһим Қилғучи уларни йетәкләйду,
У уларға булақларни бойлитип йол башлайду.■

11 Шуниндәк Мән барлиқ тағлиримни йол қилимән,
Мениң йоллирим болса егиз кәтирилиду.□

12 Мана, мошу кишиләр жирақтин келиватиду,
Мана, булар болса шималдин вә ғәриптин келиватиду,
Һәм мошулар Синим зиминидинму келиватиду.□

13 Хошаллиқтин товлаңлар, и асманлар;
И йәр-зимин, шатлан;
Нахшиларни яңритиңлар, и тағлар;
Чүнки Пәрвәрдигар Өз хәлқиғә тәсәлли бәрди,
Өзиниң хар болған пеқир-мөминлиригә рәһим қилиду.

14 Бирақ Зион болса: —
«Пәрвәрдигар мәндин ваз кәчти,
Рәббим мени унтуп кәтти!» — дәйду.

15 Ана өзи емитиватқан бовиқини унтуяламду?
Өз қосиғидин туққан оғлиға рәһим қилмай тураламду?
Һәтта улар унтуған болсиму,
Мән сени унтуялмаймән.

16 Мана, Мән сени Өз алқанлиримға оюп пүткәнмән;
Харабә тамлириң һәрдайим көз алдимдидур.

17 Оғул балилириң қайтишиқа алдириватиду;
Әслидә сени вәйран қилғанлар, харап қилғанлар сениңдин жирақ кетиватиду;

18 Бешиңни егиз кәтирип әтрапиңға қарап бақ!
Уларниң һәммиси жәм болуп қешиңға қайтип келиватиду!
Өз һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Пәрвәрдигар,
Сән уларни өзүңгә зибу-зиннәтләр қилип кийисән;
Тойи болидиған қиздәк сән уларни тақайсән;■

19 Чүнки харабә һәм чөлдәрәп кәткән жайлириң,
Вәйран қилинған зиминиң,
Һазир келип, турмақчи болғанлар түпәйлидин саңа тарчилик қилиду;
Әслидә сени жутувалғанлар жирақлап кәткән болиду.□

20 Сениңдин жуда қилинған балилириң болса саңа: —
«Мошу жай турушумға бәк тарчилик қилиду;
Маңа турғидәк бир жайни бошитип бәрсәң!» — дәйду;

21 Сән көңлүңдә: —
«Мән балилиримдин айрилип қалған,
Ғәриб-мусапир вә сүргүн болуп, уян-буян һайдиветилгән турсам,
Ким мошуларни маңа туғуп бәрди?
Ким уларни беқип чоң қилди?»

■ 49:10 Вәһ. 7:16 □ 49:11 «... Шуниндәк Мән барлиқ тағлиримни йол қилимән, Мениң йоллирим болса егиз кәтирилиду» — шүбһисизки, мошу бешәрәтләр һәм жисманий жәһәтләр һәм роһий жәһәтлиридиму әмәлгә ашурулиду. «Жисманий жәһәттә» кул Исраил хәлқини дунияниң барлиқ чәт-яқилиридин өз жутиға қайтуруп, Якупниң «мираси болған» Пәләстинни гүлләндүрүп уларға қайтидин бегишлайду. Мошу ишлар йәнә төвәндики 14-26-айәтләрдә тәсвирилиду. Худаниң сөзигә асасән бу ишлар «сән үчүн бу әрричилик иштур». Униң кули Шәйтаниң вә гунаниң қараңғу зинданлирида узун ятқан барлиқ мәһбуслар үчүн әркинликкә, Худаниң кәчүрүмигә, йеңи, әһмийәтлик һаятқа, жүмлидин жәннәткә еришиштики пурсәтни яритип бериду. □ 49:12 «Мана, булар болса шималдин вә ғәриптин келиватиду, һәм мошулар Синим зиминидинму келиватиду» — ибраний тилидики «Синим» дегән сөз бәлким қедимки «Чин» мәмлики (қедимки «Чин» һазирқи Жуңго)ни көрситиш мүмкин. Мошу сөз үстидә башқа қарашларму мәвжут. ■ 49:18 Йәш. 60:4 □ 49:19 «... харабә һәм чөлдәрәп кәткән жайлириң... һазир келип, турмақчи болғанлар түпәйлидин саңа тарчилик қилиду» — бу хил мәсилә интайин яхши бир мәсилә, әлвәттә. Аниниң йениға қайтип кәлгән балилири шунчә көпки, жутқа патмайду.

Мана, мән ғәриб-ялғуз қалдурулғанмән;
Энди мошулар зади нәдин кәлгәндур?» — дәйсән.

²² Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
«Мана, Мән әлләргә қолумни кәтирип ишарәт қилимән,
Әл-милләтләргә көрүнидигән бир туғни тикләймән;
Улар оғуллириңни қучиғида елип келишиду;
Улар қизлириңни һапаш қилип келиду.

²³ Падишаһлар болса, «Атақ дадилириң»,
Ханишлар болса иник анилириң болиду;
Улар саңа бешини йәргә тәккүзүп тазим қилип,
Путлириң алдидики чаң-топиниму ялайду;
Шуниң билән сән Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни билип йетисән;
Чүнки Маңа үмүт бағлап күткәнләр һәргиз йәргә қарап қалмайду.

²⁴ Олжини батурлардин еливалғили боламду?
Һәққанийәт җазаси сәвәвидин тутқун қилинған болса қутулдурғили боламду? □ ■

²⁵ Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Һәтта батурлардин әсирләрниму қайтурувалғили,
Әшәддийләрдин олжини қутқузивалғили болиду;
Вә сән билән дәвалашқанлар билән Мәнму дәвалишимән,
Шуниң билән балилириңни қутқузуп азат қилимән. □

²⁶ Сени әзгүчиләрни өз гәши билән өзини озукландуримән;
Улар йеңи шарап ичкәндәк өз қени билән мәс болуп кетиду;
Шундақ қилип барлиқ әт егилири Мән Пәрвәрдигарниң сениң Қутқузғучиң һәм һәмжәмәт-
Нижәтқариң,
Яқуптики қудрәт Егиси экәнлигимни билип йетиду. ■

50

Худаниң чақириқиға ким: «Мана мән» — дәйду?

¹ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Мән қоювәткән анаңларниң талақ хети қени?
Маңа қәриз бәргүчиләрниң қайсисиға силәрни сетивәткәнмән?
Мана, силәр өз гуналириңлар арқилиқ өз-өзүңларни сетивәткәнсиләр;
Силәрниң асийлиқлириңлар түпәйлидин анаңлар қоюветилгән еди. □

² Мән силәрдинму сораймән:
Мән кәлгинимдә, немишкә һеч адәм чиқмиди?
Мән чақирғинимда, немишкә һеч ким «Мана мән» дәп җавап бәрмиди?
Һәрлүккә чиқиришқа қолум қисқилиқ қиламду?

□ **49:24** «Һәққанийәт җазаси сәвәвидин тутқун қилинған болса қутулдурғили боламду?» — буниң мәнаси бәлким Израиллар яки башқа милләтләр «Һәққанийәт җазасиға учриши сәвәвидин тутқун қилинса», ундақта һәққаний болған Худа уларни әркин қилса боламду, боламду? Бу Өзиниң адиллиғиға хилаплиқму? — демәкчи. Төвәндики әйәтни һәм изаһатниму көрүң. ■ **49:24** Мат. 12:29 □ **49:25** «Сән билән дәвалашқанлар билән Мәнму дәвалишимән» — Худаниң бу сөзи бәлким «силәрни әркин қилишимда бириси адиллиғимға дағ чүшүргән болса яки Маңа: «Адилсиз!» дәп әрз қилса, Мән Өзүм егә, буни Өзүм бир тәрәп қилимән» демәкчи. Энди Униң қандақ қилип «бир тәрәп қилиши» 53-бапта ашқарилиниду. ■ **49:26** Вәһ. 16:6 □ **50:1** «Мән қоювәткән анаңларниң талақ хети қени?... Силәрниң асийлиқлириңлар түпәйлидин анаңлар қоюветилгән еди» — Худа Израилға «өз аялим»дәк қарайду. «Қоювәткән анаңларниң талақ хети қени?» — Муса пәйғәмбәр арқилиқ берилгән қанунға асасән, «талақ хәт» болмиса, «ажрашқанлар» қайтидин әпләшсә болиду. Демәк, Израилниң Худаниң йениға қайтиш йоли очуқ көрүниди. «Маңа қәриз бәргүчиләрниң қайсисиға силәрни сетивәткәнмән?» — Худаға қәриз бәргүчи йоқ, әлвәттә. Худа «Өз мәнпәити»ни көзлигән әмәс, бәлки уларниң гуналири түпәйлидин дүшмәнләрниң уларни аяқ асти қилип әсиргә чүшүрүшигә йол қойған (оқурмәнләрниң есидә болсунки, Йәшәя асасән мошу бешарәтләрни өзидин кейинки бир дәвир үчүн сөзләйду).

Кутқузғидәк күчүм йоқмиду?
 Мана, Мән бир әйипләпла деңизни қурутуп,
 Дәрияларни чөлгә айландуруветимән;
 Су болмиғачқа уларниң белиқлири сесип кетиду,
 Уссузлуқтин өлиду; □ ■
³ Асманларни қарилиқ билән кийдүримән,
 Уларниң кийим-кечәклирини қара бөздин қилимән». □

Пәрвәрдигарниң қули йәнә сөзләйду

⁴ «Рәб Пәрвәрдигар мениң жапа чәккәнләрниң көңлини ясашни билишим үчүн маңа тәлим-тәрбийә алғучиларниң тилини тәқдим қилди;
 У мени һәр сәһәр ойғитип туриду,
 Тәрбийиләнгәнләрниң қатаридә мениң қулиқимни ойғитиду. □
⁵ Рәб Пәрвәрдигар қулиқимни ачти;
 Мән болсам итаәтсизлик қилмидим,
 Яки йолидин баш тартмидим. □ ■
⁶ Дүмбәмни савиғучиларға,
 Мәңзлиримни түк юлғучиларға тутуп бәрдим;
 Хорлуқ һәм түкүрүшләрдин йүзүмни қачурмидим;
⁷ Бирақ Рәб Пәрвәрдигар ярдимимдә болиду;
 Шуңа мән йәргә қарап қалмаймән;
 Шуңа мән нийитимни қәтғий қилип йүзүмни алмастәк чиң қилдим;
 Хижиллиққа қалдурулмайдиганлиғимни билимән. □
⁸ Мени Ақлиғучи йенимдидур;
 Ким маңа әрз-шикайәт қилалисун?
 Бар болса бирликтә дәвалишайли;
 Ким мениң үстүмдин әйиплимәкчи болса,
 Алдимға кәлсун! □ ■
⁹ Маңа ярдәмдә болғучи Пәрвәрдигардур;
 Әнди мени әрз қилалайдиған кимкән?
 Уларниң һәммиси бир тал кийимдәк әскирәп кетиду;
 Пәрваниләр уларни жутуветиду».

□ **50:2** «Мән кәлгинимдә, немишкә һеч адәм чиқмиди? Мән чақирғинимдә, немишкә һеч ким «Мана мән» дәп жавап бәрмиди? Һөрлүккә чиқаришқа қолум қисқилиқ қиламду? Кутқузғидәк күчүм йоқмиду?» — мошу сөзләр бәлким жуқуриқи «Пәрвәрдигар мәндин ваз кәчти, Рәб мени унтуп кәтти!» дегән қақшашларға берилгән иккинчи бир жавап. Худа Зионни унтумиди; бирақ У улардин Өз хизмитини қилғидәк адәмни чақирса, Униң хизмитини қилишқа һеч ким чиқмайду. Бириси чиқсила, у арқилиқ кутқузидиған күч-қудритини көрситип берәтти. ■ **50:2** Чөл. 11:23; Йәш. 59:1 □ **50:3** «Асманларни қарилиқ билән кийдүримән, уларниң кийим-кечәклирини қара бөздин қилимән» — Израилниң «Мисирдин чиқиш» дәвридә мошундақ ишлар көп йүз бәргән. «Мисирдин чиқиш»ни көрүң. □ **50:4** «...тәлим-тәрбийә алғучилар... тәрбийиләнгәнләр...» — ибраний тилида «тәлим-тәрбийә алғучилар» вә төвәндики «тәрбийиләнгәнләр» һәм «мухлислар» (8-бап, 16-айәт) бир сөз билән ипадилиниду. «Пәрвәрдигар мени һәр сәһәр ойғитип туриду, тәрбийиләнгәнләрниң қатаридә мениң қулиқимни ойғитиду» — Худаниң сөзини аңлап, униң көңлигә пүккинени әмәлгә ашуруш үчүн Израилдин һеч ким чиқмиди. Худаниң нийитидики ишни қилишқа чиқидигини һәм шундақла шу ишини қилалиғучи пәқәтла Худаниң қули Мәсиһ еди. Пәқәт бир қетимла әмәс, у «Һәр сәһәрдә» Худаниң сөзини аңлап тәрбийини қобул қилиду. □ **50:5** «Рәб Пәрвәрдигар қулиқимни ачти; мән болсам итаәтсизлик қилмидим, яки йолидин баш тартмидим» — қул болса һәр сәһәр Худаниң сөзини вужуди билән берилип аңлайду. Бир күни у Худаниң вәһийси билән, Худаниң көңүлдикирини әмәлгә ашуруш үчүн көп жапа-мушәққәтләрни, адәмләрниң рәзил хорлашлирини тартиш керәк дәп болиду. Шу чағда у баш тартмайду, бәлки мошу ишларни қобул қилишқа қәтғий бәл бағлайду (6-7-айәт). ■ **50:5** Юһ. 14:31; Фил. 2:8; Ибр. 10:5-10 □ **50:7** «Шуңа мән нийитимни қәтғий қилип йүзүмни алмастәк чиң қилдим» — «алмас» ибраний тилидики «чақмақ теши» дегән сөз билән охшаш мәнидә (әң қаттиқ таш). □ **50:8** «Мени Ақлиғучи йенимдидур; ким маңа әрз-шикайәт қилалисун? ... Ким мениң үстүмдин әйиплимәкчи болса, алдимға кәлсун!» — бу айәткә қарифанда, қул сот қилинип қаттиқ төһмәт-шикайәтләргә учрайду. ■ **50:8** Рим. 8:32,33

10 — «Араңларда Пәрвәрдигардин қорқидиған,
Униң қулиниң сөзигә итаәт қилидиған ким бар?
Қараңғулуқта маңидиған, йоруклуғи болмиған киши болса,
Пәрвәрдигарниң намиға ишинип хатиржәмләнсун,
Худасиға йөләнсун!» □

11 Мана, өзлири үчүн от яқидиған,
Этрапиңларни мәшғәлләр билән орайдиған һәммиңлар!
Ҷени, өз отуңларниң нурида,
Өзүңлар яққан мәшғәлләр арисидә меңиңлар;
Бирақ силәр шуни қолумдин алисиләрки: —
«Азап-һәсрәт ичидә ятисиләр!». □

51

Ниҗат-қутулуш силәргә йеқин туриду!

1 «И һәққанийлиққа интилгүчиләр,
Пәрвәрдигарни издигүчиләр,
Маңа қулақ селиңлар: —
Силәрни йонуп чиқарған ташқа,
Силәрни қолап чиқарған орәккә нәзәр селиңлар;
2 Атаңлар Ибраһимға, силәрни туғуп бәргән Сараһқа нәзәр селиңлар;
Чүнки Мән уни ялғуз чеғидә чақирдим,
Униңға бәхит ата қилдим,
Һәм уни авундурдум.
3 Чүнки Пәрвәрдигар Зионға тәсәлли бәрмәй қоймайду;
Униң барлиқ харабә йәрлиригә чоқум тәсәлли бериду;
У чоқум униң жаңгаллирини Ерән бағчисидәк,
Униң чөл-баяванлирини Пәрвәрдигарниң беғидәк қилиду;
Униңдин хошаллиқ һәм шат-хурамлиқ,
Рәхмәтләр һәм нахша авазлири тепилиду.
4 Мениң хәлқим, гепимни аңлаңлар,
Өз елим, маңа қулақ селиңлар;
Чүнки Мәндин бир қанун-тәлим келиду,
Вә Мән һөкүм-һәқиқитимни әл-жутлар үчүн бир нур қилип тикләймән.
5 Мениң һәққанийлиғим силәргә йеқин,
Мениң ниҗатим йолға чиқти;
Мениң биләклирим әл-жутларға һөкүм-һәқиқәтти елип келиду;
Араллар Мени күтүп умид бағлайду,
Улар Мениң билигимгә тайиниду.
6 Бешиңларни көтирип асманларға,
Астиңларда турған йәр-зиминғиму қарап беқиңлар;
Чүнки асманлар ис-түтәктәк ғайип болиду,
Йәр-зимин болса бир тал кийимдәк конирап кетиду;
Униңда туруватқанларму охшашла өлиду;
Бирақ ниҗатим болса әбәдил-әбәтгичидур,

□ **50:10** «Араңларда Пәрвәрдигардин қорқидиған, Униң қулиниң сөзигә итаәт қилидиған ким бар?» — бешәрәт бойичә «Пәрвәрдигардин қорқуш» һәм «Униң қулиниң сөзигә итаәт қилиш»тин ибарәт икки иш әмәлийәттә охшаштур.

□ **50:11** «Мана, өзлири үчүн от яқидиған, этрапиңларни мәшғәлләр билән орайдиған һәммиңлар!... «Азап-һәсрәт ичидә ятисиләр!»» — бу түркүм кишиләр: «Худадин һеч нур кәлмиди һәм кәлмәйду» дәп өз-өзигә йол көрситиш үчүн өзлириниң хиялидики «нур»ни яқиду. Әгәр «нур» Худаниң Өзидин кәлгән болмиса, сахта пәйғәмбәрләрдин, инсанлардики пәлсәпиләрдин яки хәлиқниң өзиниң хиял-тәпәккуридин кәлгәнлириниң һәммисиниң нәтиҗиси охшаш болуп, улар һаман: — «азап-һәсрәт ичидә ятиду».

Мениң һәққанийлиғим һәрғиз янжылмайду.

⁷ И һәққанийлиғимни билгәнләр,
Көңлигә қанун-тәлимимни пүккән хәлиқ,
Маңа қулақ селиңлар;
Инсанларниң һақарәтлиридин қорқмаңлар,
Улардики күпүрлүк вә ғалжирлашлардин патипарақ болуп кәтмәңлар; ■
⁸ Чүнки күйә уларни кийимни йәвалғандәк йәвалиду,
Қурут жуң йәвалғандәк йәвалиду;
Бирақ һәққанийлиғим әбәдил-әбәтгичидур,
Мениң нижәтим дәвирдин-дәвиргичидур. ■

Худаниң вәдилирини аңлиғанларниң бир дуаси

⁹ Ойған, ойған, күчни өзүңгә кийим қилип кийгәйсән, и Пәрвәрдигарниң Билиги!
Кедимки вақитларда,
Өткән заманлардики дәвирләрдә ойғанғиниңдәк ойған!
Раһабни қийма-чийма қилип чепивәткән,
Әждиһани санжип зәхимләндүргән әсли Сән әмәсму? □
¹⁰ Деңизни, дәһшәтлик һаңлардики суларни қурутиветип,
Деңизниң тегилирини Сән һәмжәмәтлик қилип қутқузғанларниң өтүш йоли қилған Өзүң әмәсму? ■
¹¹ Шуңа Пәрвәрдигар бәдәл төләп қутқузғанлар қайтип келиду,
Улар нахшиларни ейтип Зионға йетип келиду;
Уларниң башлириға мәңгүлүк шат-хурамлиқ қониду;
Улар хошаллиқ вә шатлиққа еришиду;
Қайғу-һәсрәт һәм уһ-надамәтләр бәдәр қачиду.
¹² Силәргә тәсәлли бәргүчи Өзүм, Өзүмдурмән;
Өлүш алдида турған бир инсандин,
Тени от-чөпләргә айлинип кетидиған инсан балисидин қорқуп кәткиниң немиси? □ ■
¹³ Асманларни кәргән,
Йәр-зиминниң улини салған Ясиғучиң Пәрвәрдигарни унтуп жүрисән,
Шундақла күн бойи һалакәт жүргүзмәкчи болған залимниң қәһридин тохтавсиз қорқуп жүрисән;

■ **51:7** Зәб. 36:31; 117:6-7; Йәш. 51:12 ■ **51:8** Йәш. 50:9 □ **51:9** «Ойған, ойған, күчни өзүңгә кийим қилип кийгәйсән, и Пәрвәрдигарниң Билиги!... Раһабни қийма-чийма қилип чепивәткән, әждиһани санжип зәхимләндүргән әсли сән әмәсму?» — (1) мошу әйәттә «Пәрвәрдигарниң Билиги»гә қаритилған бир дуа көрситилиду. Мошу дуаға болған биринчи жавап бизниңчә 12-әйәттә хатирилиниду — демәк, Мән һәрдайим сәгәк туримән, саңа тәсәлли һәм күч бәргүчидурмән. Бизниңчә иккинчи жавап 53-бапта ашқарилиниду. (2) «Раһаб» — Мисирниң башқа бир исми, мәнәси «һақавурлуқ»тур. Бабилиқларниң һәм Пәләстинликләрниң әпсанилиригә асасән, Худа дунияни яритип тәртипкә селиш үчүн, авал деңизда турған бәзи яман күчләр үстидин ғәлибә қилиши керәк еди. Мошу күчләрниң бирисиниң исми «Раһаб» еди. Айәткә қариганда мошу кона «әпсаниләрниң мәлум асаси бар; мошу йәрдә Худа Өз хәлқини Мисирдин чиқирип қутқузғанда, деңизни қурутқан, шундақ қилип деңиздики барлиқ «яман күчлирини» асанла идарә қилидиғанлиғини көрсәткән. (3) Бизниңчә мошу йәрдики «әждиһа» 27-бап, 1-әйәттики «левиатан»дур. «Мисирдин чиқиш» вақтида, Худа уни «санжиган», бирақ техи өлтүргән әмәс. «Левиатан» Шәйтаниң бир ипадиси болуп, (27-бапта дейилгәндәк) ахирқи заманларда пүтүнләй бир тәрәп қилиниду. ■ **51:10** Йәш. 43:16 □ **51:12** «Өлүш алдида турған бир инсан» — ибрания тилида «өлүватқан бир инсан» дегән қизиқ сөз билән ипадилиниду. Бизниңчә буниң мәнәси, Худани тонумиғанларниң һаятиму өлгән адәмгә охшаш болиду дегәндин ибарәттур. «Силәргә тәсәлли бәргүчи ... Өзүмдурмән; ... (сениң) тени от-чөпләргә айлинип кетидиған инсан балисидин қорқуп кәткиниң немиси?» — мошу әйәттики «силәр» ибрания тилида «әрәнчә род»та ишлитилгән болуп, бәлким барлиқ хәлиқләрни, «сән» болса «аялчә род» шәкилдә болуп, бәлким «Зион»ниң өзини көрситиши мүмкин. ■ **51:12** Зәб. 117:6-8; Йәш. 51:7

Энди залимниң қәһри қени? □ ■

14 Баш әккән әсир болса тездин бошитилду;

У һаңға чүшмәйду, шуниң билән өлмәйду,

Униң рисқиму түгәп қалмайду. □

15 Мән болсам деңизни қозғап, долқунларни һөкирәткүчи Пәрвәрдигар Худайиндурмән;

«Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар» Мениң наминдур; □

16 Вә асманларни тикләшкә,

Йәр-зиминниң улини селишқә,

Вә Зионға: «Сән Мениң хәлқимдур» дейишкә,

Мән сөзүмни ағзиңға қуйғанмән,

Сән қулумни қолумниң сайиси билән япқанмән. □

17 И Пәрвәрдигарниң қолидики қәһрлик қәдәһни ичивәткән Йерусалим,

Ойған, ойған, орнуңдин тур;

Адәмни вәһимигә салғучи җам-қәдәһни сән ичтиң, бирақла көтиривәттиң; ■

18 Униң туғуп бәргән барлиқ балилири арисидә уни йетәклигидәк һеч ким йоқ,

Униң беқип чоң қилған барлиқ балилиридин униң қолини тутуп йөлигидәк һеч бириму йоқ.

19 Бу икки иш бешиңға чүшти —

(Ким сән үчүн ич ағритип жиғлар?!)

— Булаңчилик һәм вәйранчилик,

Ачарчилик һәм қилич;

Мәнму саңа тәсәлли берәләймәнмекин? □ ■

20 Сениң балилириң һалсизлинип һошидин кәтти,

Торға чүшкән җәрәндәк һәр бир кочиниң доқмушида ятиду;

Улар Пәрвәрдигарниң қәһри билән,

Худайиңниң тәнбиһи билән толдурулди; ■

21 Шуңа һазир буни аңлап қой, и хар болған,

— Мәс болған, бирақ шарап билән әмәс: —

22 Өз хәлқиниң дөвасини жүргүзгүчи Рәббиң Пәрвәрдигар,

Йәни сениң Худайиң мундақ дәйду: —

«Мана, Мән қолуңдин адәмни вәһимигә салидиган җам-қәдәһни,

Йәни қәһримгә толған қәдәһни еливалдим;

Сән иккинчи униңдин һеч ичмәйсән;

23 Мән уни сени харливатқанларниң қолиға тутқузимән;

Улар саңа: «Биз үстүңдин дәссәп өтимиз, егилип тур» деди;

Шуниң билән сән тениңни йәр билән тәң қилип,

Үстүңдин өткүчиләр үчүн өзүңни кочидики йол қилдиң».

□ **51:13** «Асманларни кәргән, йәр-зиминниң улини салған Ясиғучиң Пәрвәрдигарни унтуп жүрисән, шундақла күн бойи һалакәт жүргүзмәкчи болған залимниң қәһридин тохтасиз қорқуп жүрисән...» — мошу әйәттики «сән» ибраний тилида «әрәнчә род»та болуп, бәлким Зиондин сүргүн болғанларни (ят әлләрниң бозәк қилишиға учриғанларни) көрситиши мүмкин; 14-әйәтни көрүң. ■ **51:13** Аюп 9:8; зәб. 103:2; Йәш. 40:22; 42:5; 44:24 □ **51:14** «У һаңға чүшмәйду, шуниң билән өлмәйду» — башқа бир хил тәрҗимиси: «Униң өлүги (җинайәтчидәк) ориға ташливетилмәйду». □ **51:15** ««Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар» Мениң наминдур» — ибраний тилида ««Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар» Униң наминдур». □ **51:16** «Асманларни тикләшкә, йәр-зиминниң улини селишқә, вә Зионға: «Сән Мениң хәлқимдур» дейишкә, Мән сөзүмни ағзиңға қуйғанмән, сән қулумни қолумниң сайиси билән япқанмән» — мошу әйәттики «Сән» болса әсли 9-10-әйәттики «Пәрвәрдигарниң Билиги», йәни «Пәрвәрдигарниң қули»ға ейтилған гәп болуши керәк; шуңа биз «сән қулумни япқанмән» дәп тәрҗимә қилдуқ. Энди 16-әйәткә қариғанда Худаниң униңға тапшурған вәзипилири арисидә, йеңи асман-зиминни бәрпа қилишму болған болиду. ■ **51:17** Йәш. 52:1 □ **51:19** «Мәнму саңа тәсәлли берәләймәнмекин?» — башқа бир хил тәрҗимиси: — «Мәндин башқа һеч ким саңа тәсәлли берәлмәйду». ■ **51:19** Йәш. 47:9 ■ **51:20** Жиғ. 2:11,12

52

1 — Ойған, ойған, и Зион, күчүңни кийивал,

И Йерусалим, муқәддәс шәһәр, гөзәл кийим-кечәклириңни кийивал;

Чүнки бундин башлап сүннәт қилинмиғанлар яки напаклар ичиңгә иккинчи кирмәйду. □

2 Топа-чаңдин чиқип өзүңни силкивәт;

Орнуңдин тур, олтиривал, и Йерусалим;

Өзүңни бойнуңдики зәнжірләрдин бошитивәткин, и тутқун болған Зион қизи! □

3 Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Силәр өзүңларни пулсиз сетивәткәнсиләр;

Пулсиз қайтуруп сетивелинисиләр». □

4 Чүнки мундақ дәйду Рәб Пәрвәрдигар: —

Хәлқим дәсләптә Мисирға мусапир сүпитидә чүшкән экән,

Шундақла йеқинда Асурийә уларни әзгән йәрдә, □ ■

5 (Әнди һазир хәлқим пулсиз елип келингинидә, — дәйду Пәрвәрдигар)

Мениң карим болмамдикән?

Улар үстидин һөкүмранлиқ қилғучилар уларни зар қақшатқан, — дәйду Пәрвәрдигар, —

Шундақла намим болса күн бойи тохтавсиз һақарәтләнгән турса,

Мениң карим болмамдикән?!» □ ■

6 Шуңа Өз хәлқим Мениң намимни билиду;

Шуңа шу күни улар Мениң «У» экәнлигимни, шундақла уларға: «Кер, Мени!» дәйдиғанлигимни билиду.

Пәрвәрдигар Зионға келиду!

7 Тағлар үстидә хуш хәвәр елип кәлгүчиниң аяқлири немидегән гөзәл-һә!

У арам-хатиржәмликни жакалайду,

Бәхитлик хуш хәвәрни елип келиду,

Нижат-қутулушни елан қилиду,

У Зионға: «Худайиң һәммигә һөкүм сүриду!» ■

8 Күзәтчилириңниң авазини аңла!

Улар авазини көтириду,

□ **52:1** «— Ойған, ойған, и Зион, күчүңни кийивал, и Йерусалим, муқәддәс шәһәр, гөзәл кийим-кечәклириңни кийивал» — бу әйткә қариғанда Худаниң фәзиви Зиондин өтти, мөһри-шәпқәтлик күни кәлди. Бирақ қандақ сәвәптин мундақ болғанлигини Худа пәйғәмбәргә теһи аян қилмиған; төвәндә, 52:13-53:12дә сәвәви аян қилиниду. **«гөзәл кийим»** — ибраний тилида ибадәтханида ишләйдиған «қурбанлиқ қилғучи» каһинларниң мәхсус кийим-кечәклирини көрситиду. Демәк, Зиондикиләрниң һәммиси каһинлар болуп, уларниң Худаға йеқинлишип, мәхсус ибадәт қилиш һоқуқи бар болиду. □ **52:2** «Топа-чаңдин чиқип өзүңни силкивәт; орнуңдин тур, олтиривал, и Йерусалим»

— мошу әйтәни 47-бап, 1-әйт билән селиштурсақ, Йерусалимниң әһвали Бабилниңкиниң әксичә болиду. Шу йәрдә «И Бабилниң пак қизи, келип топа-чаңға олтар; и калдийләрниң қизи, тәхтиң йоқ йәргә олтар!» дейилиду. Шу әйткә қариғанда Йерусалимниң олтарған орни бир тәхт болидиғанлиғи еһтималға йеқин. □ **52:3** «пулсиз қайтуруп сетивелинисиләр» — «пулсиз» яки «пул билән әмәс» — демәк, мошу һөрлүкниң бир баһаси бар. Қандақ баһа теһи аян қилинмиған; 52:13-53:12-әйтләргә кәлгәндила зор қиммәтлик баһа аян қилиниду. □ **52:4** «Хәлқим дәсләптә Мисирға мусапир сүпитидә чүшкән экән, шундақла йеқинда Асурийә уларни әзгән йәрдә,...» — мүмкинчилиги барки, Мисирдики Израилларға залим болған Пирәвн әслидә Асурийәлик еди (у «һискос»лардин чиққан). Амма бизниңчә «Асурийәлик» мошу йәрдә Сәннахериб қатарлиқ Асурийә падишалирини көрситиду. ■ **52:4** Яр. 46:6 □ **52:5** «... (әмди һазир хәлқим пулсиз елип келингинидә, — дәйду Пәрвәрдигар) Мениң карим болмамдикән? Улар үстидин һөкүмранлиқ қилғучилар уларни зар қақшатқан, — дәйду Пәрвәрдигар, — шундақла намим болса күн бойи тохтавсиз һақарәтләнгән турса, Мениң карим болмамдикән?!» — 4- вә 5-әйтниң мәнәсини бирләштүрүп ойлаш керәк. Яқупниң жәмәти Израил әслидә Мисир падишасиниң тәкливи билән шу йәргә барған; кейинки дәвирдики Пирәвн Израилға асийлиқ қилип уларни езишкә башлиған. Худа уларни карамәт мөжизиләр билән қутқузған. «Йеқинда» (4-әйт) Асурийә Израилға һужум қилған (бу иш Худаниң тәрбийә жазасини қисмән көрситиши үчүн болған), бирақ Худа йәнила уларни карамәт йол билән қутқузған. «Әнди һазир...» Израиллар (Худаниң жазаси уларниң үстидә ада қилинғандин кейин) интайин адилсиз муамилигә муптила болса, Худа чоқум теһиму карамәт ишларни көрситип уларни қутқузиду, демәкчи. ■ **52:5** Әз.

36:20,23; Рим. 2:24 ■ **52:7** Наһ. 2:1; Рим. 10:15

Нахшиларни яңритип товлайду;

Чүнки Пәрвәрдигар Зионни елип қайтқанда, улар өз көзи билән көриду!□

⁹ И Йерусалимниң харабилири, нахшиларни яңритип тәнтәнә қилиңлар!

Чүнки Пәрвәрдигар Өз хәлқиғә тәсәлли бәргән,

У Йерусалимни һәмжәмәтлик қилип қутқузған!

¹⁰ Пәрвәрдигар әлләрниң һәммисиниң алдида Өз муқәддәс Билигини ечип аян қилған;

Шуниң билән йәр-зиминниң барлиқ чәт-яқилири Худайимизниң нижат-қутулушини көриду.□ ■

¹¹ Чиқип кетиңлар, чиқип кетиңлар;

Һеч напак нәрсигә тәгмәй шу йәрдин чиқип кетиңлар;

Униң оттурисидин чиқип кетиңлар;

Пәрвәрдигарниң муқәддәс қача-қучилирини көтәргүчиләр, өзүңларни пак тутуңлар,□ ■

¹² Чүнки силәр алдириған пети әмәс,

Патипарақ қачқан пети әмәс чиқип кетисиләр;

Чүнки Пәрвәрдигар алдиңларда маңиду,

Исраилниң Худаси арқа муһапизәтчиңлар болиду.

Пәрвәрдигарниң қулиниң қурбанлиги — өлүми, дәннә қилиниши һәм тирилдүрүлүши

¹³ « — Көрүңларки, Мениң кулум даналиқ билән иш көриду,

У аләм алдида көтирилиду, жуқури орунға чиқирилиду, һаһайити алий орунға ериштүрүлиду.□ ■

¹⁴ Лекин нурғун кишиләр сени көрүп, интайин һәйран қелишиду,

— Чүнки униң чирайи башқа һәр қандикиниңкидин көп зәхимләнгән,

Қулниң қияпити шу дәријидә бузуветилгәнки, униңда һәтта адәм сияқиму қалмиған!□ ■

¹⁵ У шу йол билән нурғун әлләрниң үстигә қан чачиду.

Һәтта шаһ-падишаларму униң карамитидин ағзини тутупла қалиду;

Чүнки өзлиригә әзәлдин ейтилмиғанни улар көрәләйду,

Улар әзәлдин аңлап бақмиғанни чүшинәләйду.□ ■

□ **52:8** «... Пәрвәрдигар Зионни елип қайтқанда...» — демәк, Пәрвәрдигар Зионни (Өз хәлқини) әслидики жайиға қайтуруиду. Башқа икки хил тәржимиси: «Пәрвәрдигар Зионни әслигә кәлтүргинидә...», «Пәрвәрдигар Зионға қайтқанда...». Әмәлийәттә булар бир гәп — «Зәк.» 1:16ни көрүң. □ **52:10** «Пәрвәрдигар әлләрниң һәммисиниң алдида Өз муқәддәс Билигини ечип аян қилған» — демәк, Худа карамәт иш қилишқа тәйяр туруш үчүн «йәңни түргән!» «Йәр-зиминниң барлиқ чәт-яқилири Худайимизниң нижат-қутулушини көриду» — мошу йәрдә «көрүш» бәлким көзи билән көрүшни һәм өз бешидин өткүзүшниму билдүриду. ■ **52:10** Зәб. 97:1-2; Луқа 3:6 □ **52:11** «муқәддәс қача-қучилар» — Худаниң ибадәтханисида ишлитилиду. Муса пәйғәмбәргә берилгән қанунға асасән бу қача-қучиларни пәкәт каһинлар вә уларниң һәмжәмәттикилири (пак һаләттә болса) көтәрсә болиду; бирақ 1-айәткә қариганда, Худаниң барлиқ хәлқиниң мошу имтиязи бар. ■ **52:11** 2Кор. 6:17; Вәһ. 18:4 □ **52:13** «— Көрүңларки, Мениң кулум даналиқ билән иш көриду,..» — «Пәрвәрдигарниң қули» тоғрилиқ «кул күйләнгән нахша» дегән атақлиқ төрт шеир бар. Бу «нахшилар» 42:1-9-айәт, 49:1-13-айәт, 50:4-11-айәт һәм 52:13-53:12-айәткичә давам қилиду. «Көрүңларки... Мениң кулум...» дегән сөзләр әң ахирқи «кул күйләнгән нахша»ниң башлинишидур. Мошу әң ахирқи «нахша» илгәрки нахшиларниң сирлирини йешип бериду. ■ **52:13** Йәш. 11:2, 3; Әф. 1:20, 21; Фил. 2:9-11 □ **52:14** «Лекин нурғун кишиләр сени көрүп, интайин һәйран қелишиду» — «сени» шубһисизки «Пәрвәрдигарниң қули»ни көрситиду. ■ **52:14** Йәш. 53:3 □ **52:15** «У шу йол билән нурғун әлләрниң үстигә қан чачиду» — Тәвратта, Муса пәйғәмбәр арқилиқ чүшүрүлгән қанун бойичә, қурбанлиқ қилинған һайванниң қени арқилиқ, кишиләрниң гуналири «йепилатти» яки «жуйилатти». Гаһида, буну ипадиләш үчүн, каһинлар (ибадәтханида һайванларни қурбанлиқ қилғучи мәхсус хадимлар) қурбанлиқниң қенини кишиләрниң үстигә чачатти вә бу арқилиқ кишиләрниң гуналири жуйилатти. Биз тәржимидә чүшинишлик болсун үчүн «қан» дегән сөзни қоштуқ. Булар ибраний тилида бир сөз билән, йәни «чачиду» билән ипадилиниду. Әнди мошу йәрдә зади қандақ қурбанлиқниң қенини «чачиду»? Жавап кейинки айәтләрдә тепилиду. ■ **52:15** Мис. 24:6, 8; Рим. 15:21

53

Давами

¹ Бизниң хәвиримизгә кимму ишәнгән?

Һәм «Пәрвәрдигарниң Билиги» болғучи кимгиму аян қилинған? □ ■

² У болса *Пәрвәрдигарниң* алдида худди юмран майсидәк,
Яки худди қағжирақ тупрақта тартқан бир йилтиздәк өсиду;

Униңда жәзбидарлиқ яки һәйвә йоқ болиду,

Биз уни көргинимиздә, униң бизни жәлб қилғидәк тәқи-турқиму йоқ болиду. □ ■

³ У кишиләр тәрипидин кәмситилиду, улар униңдин жирақлишиду;

У көп дәрә-әләмлик адәм болуп,

Униңға азап-оқубәт яр болиду;

Шуниң билән униңдин йүзләр қачурулиду;

У кәмситилиду, биз уни һеч нәрсигә әрзимәс дәп һесаплиду. □ ■

⁴ Бирақ әмәлийәттә болса,

У бизниң қайғу-һәсритимизни көтәрди,

Азап-оқубәтлимизни өз үстигә алди.

Биз болсақ, бу ишларни у вабаға учриғанлиғидин,

Худа тәрипидин жазалинип урулғанлиғидин,

Шундақла қийин-қистаққа елинғанлиғидин дәп қариду. □ ■

⁵ Лекин у бизниң асийлиқлимиз түпәйлидин яриланди,

Бизниң гуналиримиз үчүн зәхимләнди;

Униң жазалиниш бәдилигә, биз арам-хатиржәмлик таптуқ,

Һәм қамчидин болған ярилири арқилиқ биз шипаму таптуқ. □ ■

⁶ Һәммимиз худди қойлардәк йолдин езип,

Һәр биримиз өзимиз халиған йолға маңған едуқ;

Бирақ Пәрвәрдигар һәммимизниң қәбиһлигини униң үстигә жиғип жүклиди. ■

⁷ У қийнилип, азап чәккән болсиму еғиз ачмиди;

У худди боғузлашқа йетиләп меңилған пақландәк боғузлашқа елип меңилди,

□ **53:1** «Бизниң хәвиримизгә кимму ишәнгән? Һәм «Пәрвәрдигарниң Билиги» болғучи кимгиму аян қилинған?» — мошу әйәттин көрәләймизки: — (1) «Пәрвәрдигарниң Билиги» бир шәхс болиду (2-, 3-әйтниму көрүң). Төвәндики 2-12-әйәтләрғиму қариганда, «Пәрвәрдигарниң Билиги» билән «Пәрвәрдигарниң кули» бир гәп. (2) Пәрвәрдигарниң «аян қилиши» яки вәһийси болмиса, һеч ким уни тоналмайду. ■ **53:1** Мис. 6:6; 15:6; Зәб. 96:1; Йәш. 51:5, 9, 10; Юһ. 12:38; Рим. 10:16 □ **53:2** «У ... худди қағжирақ тупрақта тартқан бир йилтиздәк өсиду; униңда жәзбидарлиқ яки һәйвә йоқ болиду, биз уни көргинимиздә, униң бизни жәлб қилғидәк тәқи-турқиму йоқ болиду» — «Пәрвәрдигарниң кули»ниң туғулуши һәм униң өсүп йетилиши гәрчә мөжизә болсиму, һеч ким униң «Пәрвәрдигарниң Билиги» экәнлигини билмәй, униңға писәнт қилмайду. Әмәлийәттә майса вә йилтизлар қандақму қағжирақ йәрдин үнүп чиқсун?! ■ **53:2** Аюп 8:11 □ **53:3** «У кишиләр тәрипидин кәмситилиду, улар униңдин жирақлишиду,...» — кишиләр: — «Келип чиқиши, турмуши вә турқи жәһәттин мошундақ аддий адәм қандақму «Пәрвәрдигарниң Билиги» болиду?» дәп ойлиши мүмкин. ■ **53:3** Зәб. 21:7-9; Йәш. 49:7; 52:14; Мар. 9:12 □ **53:4** «Бирақ әмәлийәттә болса, у бизниң қайғу-һәсритимизни көтәрди, азап-оқубәтлимизни өз үстигә алди. Биз болсақ, бу ишларни у ...Худа тәрипидин жазалинип урулғанлиғидин, шундақла қийин-қистаққа елинғанлиғидин дәп қариду!» — бу бешарәттә пеиллар көпинчә «өткән заман шәклидә» йезилғанлиғи оқурмәнләр үчүн бир аз ғәлитә түюлуши мүмкин. Бу бешарәтләр болса, кәлгүси, йәни техи йүз бәрмигән ишларни алдин-ала ейтқан болса, немишкә «өткән заман шәклидә» ипадилиниду? Ишинимизки, һәммигә Қадир Худайимиз алдида, кәлгүсидики, йәни техи йүз бәрмигән ишлар худди бурунқи яки бүгүнқи ишларға охшашла рошән һәм ениқ туриду, әлвәттә. Бу бешарәтләрдә, Йәшәя пәйғәмбәр Муқәддәс Роһниң қабилийти билән кәлгүсидики мәлум бир заманда болуп өткинидәкла, бешарәт берилгән ишларни, алибурун йүз берип болған ишларни көргәндәк ениқ көриду. Пеилниң «өткән заман шәкли»ни ишлитишниң әһмийити шуни испатлайдуки, Худаниң нәзиридики «Өзиниң кули»ниң өлүми, әлмисақтин буянқи әң әһмийәтлик, әң муһим вә әң улук иш, шундақла мәңгүлүк бир пакит. ■ **53:4** Мат. 8:17 □ **53:5** «Униң жазалиниш бәдилигә, биз арам-хатиржәмлик таптуқ» — ибраний тилда «бизгә арам-хатиржәмлик йәткүзгүчи жаза униң бешиға чүшти». ■ **53:5** Рим. 4:25; 1Кор. 15:3; 1Пет. 2:24 ■ **53:6** 1Пет. 2:25

Шундаклар жуң қирқиғучилар алдида қой үн-тинсиз ятқандәк, у задила еғиз ачмиди. □ ■

⁸ У қамап қоюлуп, һәк сорақтин мәһрум болуп елип кетилди,

Әнди униң әвладики кимму баян қилалисун?!

Чүнки у тирикларниң зиминидин елип кетилди,

Мениң хәлқимниң асийлиғи үчүн у ваба билән урулди. □ ■

⁹ Кишиләр уни рәзилләр билән ортақ бир гөргә бекиткән болсиму,

Лекин у өлүмидә бир бай билән биллә болди,

Чүнки у һеч қачан зораванлиқ қилип бақмиған,

Униң ағзидин бирәр еғизму һейлә-микирлик сөз тепилмас. □ ■

¹⁰ Бирақ уни езишни лайиқ көргән Пәрвәрдигардур;

У уни азапқа чөмүлдүргүзди.

Гәрчә у өз женини гунани жуйидиған қурбанлиқ қилған болсиму,

Лекин у езиниң уруқ-әвлатлирини чоқум көрүп туриду,

Шундаклар униң көридиған күнлири узартилиду;

Вә Пәрвәрдигарниң көңли сөйүнидиған ишлар униң илкидә болуп, раваж тепип әмәлгә ашурулиду. □ ■

¹¹ У өзи тартқан жапаниң мевисини көрүп мәмнун болиду;

Һәққаний болғучи Мениң қулум өзиниң билимлири билән нурғун кишиләргә һәққанийлиқни йәткүзиду.

Чүнки у уларниң қәбиһликлирини өзигә жүкливалиду. □ ■

¹² Бу ишлири үчүн Мән шу «нурғун кишиләр»ни униңға һәдийә қилип несивиси қилимән,

Шуниң билән у өзи күчлүкләрни гәнимәт сүпитидә үләштүрүп беридиған болиду;

Чүнки у та өлүшкә қәдәр «шарап һәдийә»ни төккәндәк, өз женини тутуп бәрди,

Шундаклар өзиниң асийлиқ қилғучиларниң қатаридә санилишиға йол қойди.

Шуниң билән у нурғун кишиләрниң гунайини өз үстигә алди,

□ **53:7** «У қийнилип, азап чәккән болсиму еғиз ачмиди» — башқа бир хил тәржимиси: «У қийналди, бирақ өзини төвән тутуп ағзини ачмиди». «У худди боғузлашқа йетиләп меңилған пақландәк боғузлашқа елип меңилди, шундаклар жуң қирқиғучилар алдида қой үн-тинсиз ятқандәк, у задила еғиз ачмиди» — мошу пақланлар вә қойлар немә ишниң өз алдида туридиғанлиғини билмәйду, әлвәттә; бирақ кул билиду һәм пүтүн вужуди һәм ихтияри билән өзини Пәрвәрдигарниң халиқини шу дәп уни қобул қилип, өзини пида қилиду. ■ **53:7** Мат. 26:63; 27:12,14; Мар. 14:61; 15:5; Рос. 8:32 □ **53:8** «У қамап қоюлуп, һәк сорақтин мәһрум болуп елип кетилди» — башқа бир-икки хил тәржимиси бар: — «У қамап қоюлуп, сораққа тартилиш билән елип кетилди» яки «У рәһимсизлик билән, һеч сораққа тартилмайла елип кетилди», яки «У хар қилинғанда, у (адил) сот қилиниш һоқуқидин мәһрум болди». «Әнди униң әвладики кимму баян қилалисун?!» — башқа бир хил тәржимиси: «Өзиниң дәвридикиләр болса, (улар арасида) ким (бу ишларға) әтиварлиди».

■ **53:8** Зәб. 21:31; Йәш. 53:10 □ **53:9** «у өлүмидә ...» — ибраний тилида мошу йәрдики «өлүми» дегән сөз, «көплүк шәклидә», «өлүмлири» дәп елинған; бу сөз «қул»ниң өлүминиң дәһшәтлик болғанлиғини, шундаклар униң өлүминиң әһмийитиниң көп тәрәплимлик болғанлиғини көрсәтсә керәк. «У өлүмидә бир бай билән биллә болди» — мошу бешарәтниң әмәлгә ашурулуши, Инжил «Мат.» 27:57-айәттин яки «Юһ.» 19:38-айәттин ениқ тепилиду. ■ **53:9** 1Пет. 2:22; Мат. 27:57-60 □ **53:10** «Гәрчә у өз женини гунани жуйидиған қурбанлиқ қилған болсиму,...» — йәнә бир хил тәржимиси: — «Гәрчә у (Худа) униң женини гунани жуйидиған қурбанлиқ қилған болсиму,...» Мошу әйәттики «гунани жуйидиған қурбанлиқ» (ибраний тилида «ашам» дейилиду), Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән Тәврат 3-қисим, йәни «қурбанлиқнамә» сүпитидә болған «Лавийлар» дегән китапта, мошу хил қурбанлиқ «адәм билән Худа»ни һәмдә «адәм билән адәм»ни енақлаштуридиған, йәни «итаәтсизлик қурбанлиғи» дәп аталған («Лавийлар», 5-бапни көрүң).

«униң көридиған күнлири узартилиду» — Пәрвәрдигарниң кули 8-айәткә асасән пәрзәнтсиз «әвлади йоқ» һалда өлди. Бирақ мошу баянларға асасән у һазир һаят һәмдә униң бир аилиси болиду. Улар ким? Авалқи бабтики 15-айәттә «қан чечилған» нурғун «ят әлләр», йәни төвәндики 11- һәм 12-айәттики өзигә ишәнгән, «Һәққанийлиқ йәткүзүлгән» «нурғун кишиләр» болмай ким болсун? У өлгән болса, мошу иш өлүмдин тирилгәндин кейин болуши керәк; демәк, Пәрвәрдигарниң кули өлүмдин тирилиду. «Пәрвәрдигарниң көңли сөйүнидиған ишлар униң илкидә болуп, ... әмәлгә ашурулиду» — мошу баянға асасән, кул өлүмдин тирилгәндин кейин Худа униң қолиға аләмдики барлиқ ишларни тапшуриду. ■ **53:10** Зәб. 21:31; Йәш. 53:8; Йәш. 8:18; Зәб. 88:27-30; Мат. 1:1; Юһ. 12:24; Рим. 5:18, 19; 1Пет. 2:9 □ **53:11** «Һәққаний болғучи Мениң қулум өзиниң билимлири билән нурғун кишиләргә һәққанийлиқни йәткүзиду» — мошу йәрдики «нурғун кишиләр» униңға ишинидиған мөмин бәндиләр, йәни униң (10-айәттики) «уруқ-әвлади» болиду. «Нурғун кишиләр» дейилғини «Һәммә адәм» дегәнлик әмәс, әлвәттә. ■ **53:11** Ибр.12:2; Рим.5:18, 19

□ **53:11** «Һәққаний болғучи Мениң қулум өзиниң билимлири билән нурғун кишиләргә һәққанийлиқни йәткүзиду» — мошу йәрдики «нурғун кишиләр» униңға ишинидиған мөмин бәндиләр, йәни униң (10-айәттики) «уруқ-әвлади» болиду. «Нурғун кишиләр» дейилғини «Һәммә адәм» дегәнлик әмәс, әлвәттә. ■ **53:11** Ибр.12:2; Рим.5:18, 19

□ **53:11** «Һәққаний болғучи Мениң қулум өзиниң билимлири билән нурғун кишиләргә һәққанийлиқни йәткүзиду» — мошу йәрдики «нурғун кишиләр» униңға ишинидиған мөмин бәндиләр, йәни униң (10-айәттики) «уруқ-әвлади» болиду. «Нурғун кишиләр» дейилғини «Һәммә адәм» дегәнлик әмәс, әлвәттә. ■ **53:11** Ибр.12:2; Рим.5:18, 19

□ **53:11** «Һәққаний болғучи Мениң қулум өзиниң билимлири билән нурғун кишиләргә һәққанийлиқни йәткүзиду» — мошу йәрдики «нурғун кишиләр» униңға ишинидиған мөмин бәндиләр, йәни униң (10-айәттики) «уруқ-әвлади» болиду. «Нурғун кишиләр» дейилғини «Һәммә адәм» дегәнлик әмәс, әлвәттә. ■ **53:11** Ибр.12:2; Рим.5:18, 19

□ **53:11** «Һәққаний болғучи Мениң қулум өзиниң билимлири билән нурғун кишиләргә һәққанийлиқни йәткүзиду» — мошу йәрдики «нурғун кишиләр» униңға ишинидиған мөмин бәндиләр, йәни униң (10-айәттики) «уруқ-әвлади» болиду. «Нурғун кишиләр» дейилғини «Һәммә адәм» дегәнлик әмәс, әлвәттә. ■ **53:11** Ибр.12:2; Рим.5:18, 19

□ **53:11** «Һәққаний болғучи Мениң қулум өзиниң билимлири билән нурғун кишиләргә һәққанийлиқни йәткүзиду» — мошу йәрдики «нурғун кишиләр» униңға ишинидиған мөмин бәндиләр, йәни униң (10-айәттики) «уруқ-әвлади» болиду. «Нурғун кишиләр» дейилғини «Һәммә адәм» дегәнлик әмәс, әлвәттә. ■ **53:11** Ибр.12:2; Рим.5:18, 19

Өзини асийлик қилғучиларниң орниға қоюп улар үчүн дуа қилди». □ ■

54

Пәрвәрдигарниң қулиниң әжириниң биринчи нәтижиси ••• Зионниң Худаниң әтрапиға жиғилип униң билән енақлишиши

¹ — Тәнтәнә қил, и пәрзәнт көрмигән туғмас аял!

Нахшиларни яңрат, шатлинип товла, и толғақ тутуп бақимиған аял!

— Чүнки ғериб аялниң балилири ери бар аялниқидин көптүр! — дәйду Пәрвәрдигар, — □ ■

² Чедириңниң орнини кеңәйтип,

Туралғулириңниң етиклирини улар яйсун;

Күчүңни һеч айимамай чедир танилириңни узартқин,

Қозуқлириңни чиңайтқин; □

³ Чүнки сән оң вә сол тәрәпкә кеңийсән;

Сениң әвладиң башқа әлләрни егиләйду;

Улар ғериб шәһәрләрни аһалилик қилиду.

⁴ Қорқма, чүнки сән һеч хижаләттә болмайсән,

Һеч уятқа қалдурулмайсән,

Чүнки йәргә һеч қаритилип қалмайсән,

Чүнки яшлиғиңдики хижилчанлиқни унтуйсән,

Туллуғуңниң аһанитини һеч есиңгә кәлтүрәлмәйсән.

⁵ Чүнки сени яритип Шәкилләндүргүчиң болса сениң ериң,

Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Униң нами;

Һәмжәмәт-Қутқузғучиң болса Исраилдики Муқәддәс Болғучи,

У барлиқ йәр-зиминниң Худаси дәп атилиду.

⁶ Чүнки Пәрвәрдигар сени чақирди,

— Худди ери өзидин ваз кәчкән, көңли сунуқ бир аялдәк,

Яшлиғида ятлиқ болуп андин ташливетилгән бир аялни чақирғандәк чақирди» — дәйду

сениң Худайиң; □

⁷ Мән бир дәқиқә сәндин айрилип кәттим,

Бирақ зор көйүмчанлиқ билән сени йенимға жиғимән;

⁸ Ғәзивимниң тешиши билән Мән бир дәқиқила йүзүмни сәндин йошуруп қойдум;

□ **53:12** «Бу ишлири үчүн Мән шу «нурғун кишиләр»ни униңға һәдийә қилип несивиси қилимән» — «нурғун кишиләр» өзиниң аилиси (10-айәттки) «уруқ-әвлади», Худа униңға бәргән «роһий пәрзәнтлири», «өзиниң адәмлири»дур.

«Шуниң билән у өзи күчлүкләрни ғәнимәт сүпитидә үләштүрүп беридиған болиду» — мошу «күчлүкләр» бәлким 52-бап, 15-айәттики «шаһ-падишалар» қатарлиқларни көрситиши мүмкин. Демәк, Пәрвәрдигарниң қули «Падишаһларниң Падишаси», Шаһиншаһ болиду. «У та өлүшкә қәдәр «шарап һәдийә»ни төккәндәк, өз женини тутуп бәрди» — Муса пәйғәмбәр арқилиқ Исраилға берилгән «қурбанлиқ түзүми»дә, пүтүнләй Худаға атап көйдүрүлидиған «көйдүрмә қурбанлиқ» үстигә «шарап һәдийә» төкүлиду; бу «қурбанлиқниң толуклимиси» дәп қарилиду. «асийлиқ қилғучиларниң қатаридә саналди» — бәлким икки мәнәси тәң болуши мүмкин; (1) өзини асийларға вәкил қилип улар үчүн жаза тартти; (2) өзи «жһинайәтчи» дәп қаралди (ибраний тилида «асийлиқ қилғучилар» һәм «жһинайәтчиләр» бир сөз). ■ **53:12** Мар. 15:28; Луқа 22:37; 23:34; Рос. 28:18; Кол. 2:15; Мат. 20:28 □ **54:1** «ғериб аялниң балилир» — шүбһисизки,

«Пәрвәрдигарниң қули»ниң уруқ-әвлади» дегәнлик билән баравәрдур. Чүнки мошу балиларни ғериб аял өзи туғмиған. Мошу бабтики барлиқ бәрикәтләр йәнә шүбһисизки, қулниң жапалиқ әжириниң кәлгән нәтижидур. Қулниң «биринчи вәзиписи» «Яқупни Худаға жиғип қайтуруш»тур. Мошу бабтики тема дәл шудур. ■ **54:1** Гал. 4:27 □ **54:2**

«туралғулириңниң етиклирини улар яйсун» — «улар» бәлким қайтип кәлгән «ғериб аялниң балилири» (1-айәт).

□ **54:6** «Худа сени ... худди ери өзидин ваз кәчкән, көңли сунуқ бир аялдәк, яшлиғида ятлиқ болуп андин ташливетилгән бир аялни чақирғандәк чақирди» — дегән сөзләр мошу йәрдә муһим. Исраил: «Худа мени ташлап кәтти» дегән туйғуда болиду. Әмәлийәттә болса Худа адил болғанлиғи үчүн улардин айрилип кәтти; уларниң Худадин йүз өрүши билән Худа улардин «ајришип кәчкән». Бу ишлар 50-бап, 1-3-айәттә тилға елинған. Бирақ мошу йәрдә Худа Өз шәпқитини көрситип бу ишларни тилға алмайду; У пәқәтлә 8-, 9-айәттә: — «Мән (сәндин ғәзәплинип) бир дәқиқә сәндин айрилип кәттим» — дәйду.

Бирақ мәңгүлүк меһир-муһәббитим билән саңа көйүмчанлиқ көрситимән» — дәйду һәмжәмәт-Қутқузғучиң Пәрвәрдигар.

⁹ Мошу ишлар худди Нуһ *пәйғәмбәр* дәвридики топан сулиридәк болиду — Мән Нуһ дәвридики сулар иккинчи йәр йүзини бесип өтмәйду дәп қәсәм ичкинимдәк, — Мән шундақ қәсәм ичкәнмәнки, Сәндин иккинчи ғәзәпләнмәймән, Саңа иккинчи тәнбиһ бәрмәймән. ■

¹⁰ Чүнки тағлар йоқилиду, Дөңләрму йөткилип кетиду, Бирақ меһир-муһәббитим сәндин һәргиз кәтмәйду, Саңа арам-хатиржәмлик бәргән әһдәмму сәндин нери болмайду» — дәйду саңа көйүмчанлиқ қилғучи Пәрвәрдигар.

Йеңи Йерусалимниң парлақ келәчки

¹¹ И хар болған, боранда уян-буян чайқалған, һеч тәсәлли қилинмиған қиз, Мана, Мән ташлириңни рәңдар семонт лай билән қирлаймән, Көк яқутлар билән һулуңни салимән;

¹² Пақирақ мунарлириңни ләәлләрдин, Дәрвазилириңни чақнақ яқутлардин, Барлиқ сепиллириңни жаваһиратлардин қилип ясаймән. □

¹³ Сениң балилириңниң һәммиси Пәрвәрдигар тәрипидин үгитилиду; Балилириңниң арам-хатиржәмлиги зор болиду! ■

¹⁴ Сән һәққанийлиқ билән тиклинисән; Сән зулумдин жирақ, (Чүнки сән һеч қорқмайсән)

Вәһшәттинму жирақ турғучи болисән, Чүнки у саңа һеч йеқинлашмайду.

¹⁵ Мана, бирәрси һаман жиғилип саңа һужум қилса, (Бирақ бу иш Мениң ихтияримда болған әмәс), Кимки жиғилип саңа һужум қилса сениң сәвәвиндин жиқилиду.

¹⁶ Мана, көмүр отини йәлпүтүп, Өзигә мувапиқ бир қурални ясиғучи төмүрчини Мән яратқанмән, һәм хар қилиш үчүн һалак қилғучиниму Мән яратқанмән; □

¹⁷ Саңа қарши ясалған һеч қандақ қурал карға кәлмәйду; Саңа әрз-шикайәт қилғучи һәр бир тилни сән мат қилисән. Мана шулар Пәрвәрдигарниң қуллириниң алидиған мирасидур! Уларниң һәққанийлиги болса мәндиндур! □

■ **54:9** Яр. 9:11 □ **54:12** «Пақирақ мунарлириңни ләәлләрдин, ... барлиқ сепиллириңни жаваһиратлардин қилип ясаймән» — кона дәвирләрдә бәзи шәһәрләрдик сепилда мунарларға аптапниң әкси чүшидиған таш әйнәкләр орнитилип, «қуяшлар» дәп атилатти. Мошу йәрдә биз «пақирақ мунарлар» дәп тәржимә қилдуқ.

■ **54:13** Юһ. 6:45 □ **54:16** «Мана, көмүр отини йәлпүтүп, өзигә мувапиқ бир қурални ясиғучи төмүрчини Мән яратқанмән, һәм хар қилиш үчүн һалак қилғучиниму Мән яратқанмән» — демәк, Мән болмисам мошу қураллар һәм ишләтмәкчи болғучилар болмайтти; уларниң һәммиси Мениң қолумда, Мән билән дост болсаң уларниң вәһимилири немә һесаплинатти? 17-айәтниму көрүң. □ **54:17** «Мана шулар Пәрвәрдигарниң қуллириниң алидиған мирасидур!» — мошу әйәткичә Йәшәя «Пәрвәрдигарниң қули»ни пәкәт бирлик шәклидә тилға алди. Бирақ «Йеңи Йерусалим»да «Пәрвәрдигарниң қуллири» бар — йәни «Пәрвәрдигарниң қули»ниң уруқ-әвлади, у гуналирини кетирип қутқузған «һәққанийлиқ йәткүзгән»лири бар.

Улар һазир бәлким «Пәрвәрдигарниң қули»ға охшаш пәзиләтлик, гезәл муһәббәтлик характерида болуп, шундақла униңға охшаш Худаға толуқ ибадәтлик хизмәт қилиду.

55

Пәрвәрдигарниң қулиниң әжириниң иккинчи нәтижиси ••• Униң дунияға сунған йеңи һаятқа егә болушқа тәкливи

¹ Һой! Барлиқ уссап кәткәнләр,
Суға келиңлар!

Пули йоқлар, келиңлар, аш-нан сетивелип йәңлар;

Мана келиңлар, нә пул нә бәдәл төлимәйла шарап һәм сүт сетивелиңлар; □ ■

² Немишкә һәқиқий аш-нан болмайдиған нәрсигә пул хәжләйсиләр?

Әжириңларни адәмни һеч қанаәтләндүрмәйдиған нәрсиләр үчүн сәрп қилисиләр?

Гепимни көңүл қоюп аңлаңлар, яхшисидин йәңлар,

Көңлүңлар молчиликтин қанаәтлиниду; □

³ Маңа кулақ селиңлар, йенимға келиңлар;

Аңлаңлар, жеңиңлар һаятқа еришиду;

Вә Мән силәр үчүн мәңгүлүк бир әһдә түзүп беримән: —

Шу әһдә — Давутқа вәдә қилинған меһри-шәпқәтләрдур! □ ■

⁴ Мана, Мән уни әл-жутларға гувачи сүпитидә,

Әл-жутларға йетәкчи һәм сәркәрдә сүпитидә тәқдим қилдим — □

⁵ — «Мана, сән өзүңгә ят бир әлни чақирисән,

Сени билмигән бир әл йениңға жүгүрүп келиду;

Сәвәви болса Пәрвәрдигар Худайиң, Израилдики Муқәддәс Болғучиниң Өзидур;

Чүнки У сени улуқлап саңа гөзәллик-жулалиқни яр қилди». □

⁶ — Издәңлар Пәрвәрдигарни, У Өзини тапқузмақчи болған пәйттә;

У йеқин турған вақтида униңға нида қилиңлар!

⁷ Рәзил адәм өз йолини,

Наһәқ адәм өз ой-хияллирини ташлисун,

Пәрвәрдигарниң йениға қайтип кәлсун,

У униңға рәһимдиллиқ көрситиду;

Худайимизниң йениға қайтип кәлсун,

У зор кәчүрүм қилиду.

⁸ Чүнки Мениң ойлиғанлирим силәрниң ойлиғанлириңлар әмәс,

Мениң йоллирим болса силәрниң йоллириңлар әмәстур;

⁹ Чүнки асман йәрдин қанчә жуқури болғинидәк,

Мана Өз йоллирим силәрниң йоллириңлардин,

□ **55:1** «Суға келиңлар!» — ибраний тилида «су» көплүк шәклидә болуп («суларға келиңлар!»), суниң көплүгини билдүриду. «Пули йоқлар, келиңлар, аш-нан сетивелип йәңлар; мана келиңлар, нә пул нә бәдәл төлимәйла шарап һәм сүт сетивелиңлар!» — Худа Йәшәя арқилиқ кочидики сатармәндәк пүтүн дунияға сөз қилиду. Бирақ у һеч қандақ гәп сатмайду, әлвәттә. Әнди Худаниң мошу илтипатиға пул билән еришкили болмиса, униңға қандақ баһада еришкили болиду? Жавап дәл 3-айәттә дейилиду: — у болса пәқәтла адәмниң Худаға кулақ селиштики диққитидин ибарәт. Чүнки 53-бапта көргинимиздәк, Худаниң меһри-шәпқити билән Пәрвәрдигарниң қули барлиқ инсан үчүн қурбан болуп бәдәл төләйду.

■ **55:1** Юһ. 7:37,38 □ **55:2** «Немишкә һәқиқий аш-нан болмайдиған нәрсигә пул хәжләйсиләр? Әжириңларни адәмни һеч қанаәтләндүрмәйдиған нәрсиләр үчүн сәрп қилисиләр?» — оқурмәнләрниң есидә болуш керәкки, 44-бап, 20-айәттә, Худа Өзини тонумиғанлар тоғрилиқ «униң йегини күлләрдур!» дегән еди. «Көңлүңлар молчиликтин қанаәтлиниду» — ибраний тилида «жеңиңлар молчиликтин қанаәтлиниду». □ **55:3** «Мән Давутқа вәдә қилған меһри-шәпқәтләр» — мошу сөзләр «Зәбур» 17-күй һәм 88-күйдин елинған. Худа шу күйләрдә Давут пәйғәмбәргә икки вәдини бәргән: (1) Давутниң бир әвлади униң тәхтидә мәңгү олтириду. (2) мошу әвлади пәқәт Израилғила әмәс, бәлки жаһандики барлиқ әл-жутлар үстидин һөкүмранлиқ қилиду. Төвәндики 4-айәттә мошу киши дәл «Пәрвәрдигарниң қули» экәнлиги ениқ көрүниду; униң шапаити билән мошу бәрикәтләр «нә бәдәл нә пул төлимәйла» вужудқа чиқиду. ■ **55:3**

Рос. 13:34 □ **55:4** «Мана, Мән уни ... йетәкчи һәм сәркәрдә сүпитидә тәқдим қилдим» — бу айәттики «уни» — Мошу йәрдә йәнә «Давутқа вәдә қилинған меһри-шәпқәтләр» болған «Пәрвәрдигарниң қули»ни көрситиду (42:6, 49:6-8ни көрүң). Шуниңдәк 5-айәттики «сән» дегән сөзму шүбһисизки, «Пәрвәрдигарниң қули»ни көрситиду. □ **55:5** «Мана, сән өзүңгә ят бир әлни чақирисән, сени билмигән бир әл йениңға жүгүрүп келиду... Чүнки У сени улуқлап саңа гөзәллик-жулалиқни яр қилди» — мошу айәттә «сән» йәнә «Пәрвәрдигарниң өз қули»ни көрситиду, сөзләр униңға ейтилиду.

Мениң ойлиғанлирим силәрниң ойлиғанлириңлардин шунчә жуқуриду.

¹⁰ Ямғур һәм қар асмандин чүшүп,

Йәр йүзини суғирип уни көкәртип, чечәклитип,

Териғучиға уруқни, йегүчигә аш-нанни тәминлигичә қайтмайдигандәк,

¹¹ Мана Мениң ағзимдин чиққан сөз-каламмим шундақтур;

Өз көңлүмдикини әмәлгә ашурмиғичә,

Уни әвәтиш мәхситимгә толук йәтмигичә,

У Өзүмгә бекардин-бекар қайтмайду. □

¹² Чүнки силәр шат-хурам һалда чиқисиләр;

Арам-хатиржәмликтә йетәклинип чиқисиләр;

Тағлар һәм дөңләр силәрниң алдиңларда нахша яңритиду,

Далалардики барлиқ дәл-дәрәқләр чавак челишип тәнтәнә қилиду; □ ■

¹³ Янтақлиқниң орнида қаригай,

Жиғанлиқниң орнида хадас дәриғи өсиду;

Мошулар болса Пәрвәрдигарға бир нам кәлтүриду,

Мәңгүгә үзүлмәс карамәт болиду. □

56

«Йәшәя» 3-қисми ••• Ахирқи заманларни, тәлтөкүс ниҗатлиқни күтүш ••• Рәбкә тәшна болғанларни риғбәтләндүрүш

¹ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Адаләт һәм һидайәттә чиң туруңлар,

Һәққанийлиқни жүргүзивериңлар;

Чүнки Мениң ниҗатим йеқинлашти,

Һәққанийлиғим аян қилинай дәватиду, □

² Мошуларни қилғучи киши,

Мошуларда чиң турғучи инсан балиси —

Шабат күнини булғимай пак-муқәддәс сақлиғучи,

Қолини һәр қандақ рәзилликтин тартқучи киши немидегән бәхитлиқтур! □

³ Өзини Пәрвәрдигарға бағлиған ят жутлуқ адәм: — «Пәрвәрдигар чоқум мени өз хәлқидин айриветиду!»,

□ **55:11** «Мениң ағзимдин чиққан сөз-каламмим ... уни әвәтиш мәхситимгә толук йәтмигичә, ... Өзүмгә бекардин-бекар қайтмайду.» — мошу сөзләр 6-10-айәтләр билән толук бағлиниду. Худаниң ойлири гунакар инсанниқидин шунчә жуқури болсиму, Худаниң күчлүк сөзи товва қилған адәмни көтирип Өзигә һәмраһлиққа егә қилиду; шунин билән улар Худаниң ойлирини һәм йоллирини чүшинишкә башлап, Худаниң сирлирида униң билән ортақ болуш имтиязиға ериштүрүлиду. □ **55:12** «Чүнки силәр шат-хурам һалда чиқисиләр...» — улар зади нәдин чиқиду?

Ахирқи заманларда, бәлким Худаниң йолида маңғанлар Зионға қарап өз жутлиридин чиқидиғанлиғини көрситиду; бирақ шу арилиқта, һәр бир товва қилмақчи болған адәмниң бир «чиқиши» болуши керәк; өзиниң таллиған йоллиридин, гуналиридин, шәхсийәтчилигидин, тәкәббурлуғидин, барлиқ әнъәнивий көзқарашлиридин Худаниң йеңилиғиға һәм чақириқиға қарап «чиқиши» керәк. Әнди мошу йол жапалиқ һәм «хәтәрлик» болғини билән у бәрибир йәнила жаһан-аләмдики әң шат-хурам һәм әһмийәтлик йолду. ■ **55:12** 1Тар. 16:33 □ **55:13** «Янтақлиқниң орнида қаригай, жиғанлиқниң орнида хадас дәриғи өсиду» — демисәкму, икки хил дәрәқ (қаригай вә хадас) «дайим йешил туридиған» дәрәқләрду. □ **56:1** «Адаләт һәм һидайәт» — (ибраний тилида бирла сөз билән ипадилиниду) — Мошу йәрдә Муса пәйғәмбәргә берилгән муқәддәс қанун-пәрманларниң барлиқ тәләплирини көрситиду. □ **56:2** «Шабат күни» — ибраний тилида һәм «йәттинчи» һәм «тохтитиш» дегән мәнидә. Худа Муса пәйғәмбәр арқилиқ Исраилға «йәттинчи күни»дә, йәнә шәнбә күнидә өз шәхсий иш-хизмитини тохтитип, өзиниң һөрмитидә дәм елишни буйруған.

Әлвәттә, мундақ қилиш һәр қандақ бир милләтниң, болупму Исраиллардәк деханчилик билән шуғуллинидиған милләтниң һәқиқий иман-ишәши бар-йоқлуғини испатлайдиған иштур. Мәйли содигәр яки дехан болсун: — «Шәнбә күнидә ишлисәм алған пайдам бәлким алтидин бир һәссә көп болар» — дәп ойлиши мүмкин.

Яки ағват болған киши: — «Мана, қақшал бир дәрәқмән!» дегүчи болмисун.□

4 Чүнки Пәрвәрдигар: — Мән Өз «шабат күнлирим»ни сақлайдиган, Көңлүмдики ишларни таллиған,

Әһдәмдә чиң туридиган ағватларға мундақ дәймәнки: —

5 Мән уларға Өз өйүмдә,

Йәни Өз тамлирим ичидә орун һәм нам-атақ ата қилимән;

Мошу нам-атақ оғул-қизлири барларниңкидин әвзәлдур;

Мән уларға үзүлмәс, мәңгүлүк намни беримән.□

6 Пәрвәрдигарниң хизмитидә болушқа,

Униң намиға сеғинишқа,

Униң қуллири болушқа Пәрвәрдигарға өзини бағлиған,

Шабат күнини булғимай пак-муқәддәс сақлиған,

Әһдәмни чиң тутқан ят жутлуқниң пәрзәнтлирини болса,

7 Уларниму Өз муқәддәс теғимға елип келимән,

Мениң дуаған болған өйүмдә уларни хошал қилимән;

Уларниң көйдүрмә қурбанлиқлири һәм тәшәккүр қурнанлиқлири Мениң қурбанғаним үстидә қобул қилиниду;

Чүнки Мениң өйүм «Барлиқ әл-жутлар үчүн дуа қилинидиган өй» дәп атилиду.■

8 Израилдин тарқилип кәткән ғерибларни жиғип қайтуридиган Рәб Пәрвәрдигар: —

Мән йәнә униңға башқиларни,

Йәни жиғилип болғанларға башқиларниму қошуп жиғимән! — дәйду.

Израилдики йетәклигүчиләргә болған бир бешарәт

9 — И далалардики барлиқ һайванлар, келип озуқтин елиңлар,

Орманлиқтики барлиқ һайванлар, келиңлар!□

10 Израилниң күзәтчилири һәммиси қариғу;

Улар һеч билмәйду;

Һәммиси қавашни билмәйдиған гача иштлар,

Чүшәкәп ятидиған, уйқиға амрақлар!

11 Мошу иштлар болса нәпси яман, тойғанни билмәйду,

Улар болса халқимни «баққучи»лармиш техи!

Улар йорутулушни һеч билмәйду,

Уларниң һәммиси халиғанчә йол таллап қейип кәткән,

□ **56:3** «Яки ағват болған киши: — «Мана, қақшал бир дәрәқмән!» дегүчи болмисун — «ағват» пичиветилгән адәм. Кона жәмийәтләрдә улар падишаларниң яки байларниң һәрәмханилирида аял-кенизәклирини қоғдаш хизмитини қилатти. Мошу йәрдә ағватлар бәлким барлиқ мәйипләргә, барлиқ орни пәсләргә, барлиқ көзгә илинмайдиған кишиләргә вәкиллиқ қилиши мүмкин. □ **56:5** «мән уларға Өз өйүмдә, йәни Өз тамлирим ичидә орун һәм нам-атақ ата қилимән» — мошу әйәттики «өйүм» болса, Худаниң муқәддәс ибадәтханиси. Әслидә Муса пәйғәмбәргә тапшурулған қанунға асасән, ағватлар вә мәйиплар ибадәтханиға киришкә болмайтти; бирақ «Пәрвәрдигарниң қули» қилған ишлардин кейин киришкә болидиған болған; мошундақ болупла қалмай, Худа уларға «муқим орун»ни бериду, демәк халиса мәңгү туридиган бир жайни бериду. Әслий ибранийчә тексттә «қол вә нам-атақ ата қилимән» дейилгән. Биз уни «орун вә нам-атақ ата қилимән» дәп тәржимә қилдуқ. «Қол» бизниңчә «турушқа һоқуқлуқ орун» дегән мәнидә ишлитилгән болуши мүмкин. Чүнки Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә ағватларниң муқәддәс чедирға яки муқәддәс ибадәтханиға кириш һоқуқи йоқ еди («Қан.» 23:1) «Орун һәм нам-атақ ата қилимән... » башқа бир хил тәржимиси «нам-әмәл абидиси тикләймән,...». «...уларға... нам-атақ ата қилимән... мошу нам-атақ оғул-қизлири барларниңкидин әвзәлдур; Мән уларға үзүлмәс, мәңгүлүк намни беримән» — ағватниң пәрзәнт көрүши мүмкин әмәс, әлвәттә. ■ **56:7** Мат. 21:13; Мар. 11:17; Луқа 19:46 □ **56:9** «И далалардики барлиқ һайванлар, келип озуқтин елиңлар, орманлиқтики барлиқ һайванлар, келиңлар!» — Худа Өзиниң жазалишидин өлгәнләрниң жәсәтлири билән озуқлинишқа һайванларни тәклип қилиду.

Бирисиму қалмай һәр бири өз мәнпәитини көзләп жүргүчиләр!□

¹² Улар: «Ҙени, шарап кәлтүримән,
һарақни қанғичә ичәйли;
Әтиму болса бүгүнкидәк болиду,
Техиму молчилик болиду йәнә!» — дәвериду.

57

Қараңғулуқта берилгән нур

¹ һәққаный адәм аләмдин өтиду,
һеч ким буниңға көңүл бөлмәйду;
Мөһриван адәмләр жиғип елип кетилиду,
Бирақ һеч ким ойлап чүшинәлмәйдуки,
Һәққаный адәмләр яман күнләрни көрмисун дәп жиғип елип кетилиду.■

² У болса арам-хатиржәмлик ичигә кириду;
Йәни өзлириниң дурус йолида маңған һәр бир киши,
Өз орнида йетип арам алиду. □

«Паһишә аял», униң «балилири» һәм товва қилған адәм

³ Бирақ сәнләр, и жадуғәр аялниң балилири,
Зинахор билән паһишә аялниң нәсли;
Буяққа йеқин келиңлар;

⁴ Силәр кимни мазақ қиливатисиләр?
Яки кимгә қарши ағзиңларни калчайтип,
Тилиңларни узун чиқирисиләр?
Силәр болсаңлар асийлиқтин төрәлгән балилар,
Алдамчиликниң нәсли әмәсмусиләр?

⁵ һәр бир чоң дәрәқ астида,
Һәр бир йешил дәрәқ астида шәһванийлиқ билән көйүп кәткүчи,
Кичик балиларни жылғиларға һәм хада ташларниң йериқлириға елип сойғучисиләр!□

⁶ Ериқтики силиқланған ташлар арисидә сениң несивәң бардур;
Шулар, шуларла сениң тәқсиматиңдур;
Шундақ, сән уларға атап «шарап һәдийәси»ни қуюп,
Уларға «ашлиқ һәдийә»ниму сунуп бәрдиңғу;

□ **56:11** «Мошу иштлар болса нәпси яман, тойғанни билмәйду, улар болса хәлқимни «баққучи»лармиш техи!» — «баққучи» яки «күзәтчи» (йетәклигүчи)ниң икки муһим роһи бар: — (1) күзәтчилик; йәни сирттин келидиған хәвп-хәтәр әһвалидин хәлиқни ағаһландуруп тақабил туруш чарисини тешиш; (2) «баққучилиқ»; өз хәлқигә көйүнүп уларниң әһвалини убдан чүшинип хәвәр елиштур. ■ **57:1** Зәб. 11:1-2; Мик. 7:2 □ **57:2** «...дурус йолида маңған һәр бир киши, өз орнида йетип арам алиду» — «өз орнида йетип арам алиду» дегәнниң мәнаси, «орнида сәкратта ятқан» яки «гөрдә ятқан» дегәнлик болса керәк; мәйли қайси мәнидә болсун, асасий мәнаси, улар өлүши биләнла уларниң роһи Худаниң арамиға кириду. □ **57:5** «Һәр бир йешил дәрәқ астида шәһванийлиқ билән көйүп кәткүчи, кичик балиларни жылғиларға һәм хада ташларниң йериқлириға елип сойғучисиләр!» — Қанаанда (Пәләстиндә) бутпәрәслик интайин пәскәшлишип учига чиққан еди: (1) Пәләстинликләр «Баал» дегән мәбудқа «Йәрни мунбәт, аялларни туғумчан қилиду» дәп чоқунған. Мошу бутни «Һәрикәткә кәлтүрүш үчүн» улар дәл-дәрәқләр (болупму дайим йешил туридиған дәрәқләр астида) шу мәбудқа «нәзир қилинған» паһишә аяллар билән жинсий мунасивәт өткүзәтти; (2) улар «өлүмни башқуридиған» «Молоқ» дегән башқа бир мәбудни «мәмнун қилиш» үчүн, өз балилирини отқа ташлайтти яки қиличлайтти. Йәшәяниң мошу йәрдә бу икки ишни тилға елиши, буларниң пажиәлик маһийитини көрсәтмәкчи; улар бир буттин «балиларни сорап», андин уларни йәнә бир бутқа атап сойиду. Бирақ мошу йәрдә бутпәрәслик қилидиғанлар Пәләстиндикиләр әмәс, бәлки «Пәләстинликләрдин бутпәрәсликни үгәнгән» Исраилларниң өзи. Улар әслидә өзлирини Мисирдин қутқузған Худасиға «садиқ, вападар аял»дәк болуши керәк еди; бирақ буниң орнида, улар «паһишә аял» һәм униң балилири болуп кәткән еди.

Энди мошуларға рази болуп Өзүмни бесивалсам боламти?□

7 Сән жуқури, егиз бир тағ үстидә орун-көрпә селип қойдуң,
Сән әшу йәрдимү қурбанлиқларни қилишқа чиқтиң.□

8 Ишикләрниң кәйнигә вә кәйни кешәклиригә «әсләтмилириң»ни бекитип қойдуң,

Чүнки сән Мәндин айрилдиң,
Сән ялаңачлинип орнуңға чиқтиң;

Орун-көрпәнни кеңәйтип херидарлириң билән өзүң үчүн әһдиләштиң;
Уларниң орун-көрписигә көңлүң чүшти,

Сән уларда күч-һоқуқни көрүп қалдиң.□

9 Сән зәйтун мейи һәдийисини елип,
Әтирлириңни үстибешиңгә болушиға чечип,

Падишаһниң алдиға бардиң;

Әлчилириңни жираққа әвәтип,

һәтта тәһтисараға йәткичә өзүңни пәс қилдиң.□

10 Сән бесип маңған барлиқ йоллириңда чарчиғиниң билән,

Йәнә: «Поқ йәптимән, болди бәс!» дәп қоймидиң теһи,

Езип жүрүшкә йәнила күчүңни жиғдиң,

Һеч жақ тоймидиң.

11 Сән зади кимдин жүрәкзадә болуп, қорқуп жүрисән,

Ялған гәп қилип, Мени есиңгә һеч кәлтүрмәй,

Көңлүңдин һеч өткүзмидиң.

Мән узунғичә сүкүттә туруп кәлдим әмәсмү?

Сән йәнила Мәндин һеч қорқуп бақмидиң!□ ■

12 Сениң «һәққанийлиғиң»ни һәм «тәһпилириң»ни баян қилимән: —

Уларниң саңа һеч пайдиси йоқтур!

13 Чирқириғанлириңда сән жиғип топлиған бутлар келип сени қутқузсун!

Бирақ шамал пүв қилип уларниң һәммисини учуруп кетиду,

□ **57:6** «Ериқтики силиқланған ташлар арисидә сениң несивәң бардур» — мошуниң мәнаси бәлким ериқта ятқан ташлар суниң еритиши билән бәзидә тәбиий һалда адәмзатниң шәклигә кәлгән болуп, хәлиқ тәрипидин өз бутлири болушқа таллиниду. Йәшәя мошу йәрдә «силиқланған ташлар» дегән сөзни ишлитип чақчақ қилиду. Бу ибраний тилида «хәләк» дегән бирла сөз билән ипадилиниду вә: «тейилғақ, алдамчи, хәтәрлик», дегән йәнә бир мәниниму билдүриду. «Несивәң» ибраний тилида «халақ» дегән сөз билән ипадилиниду. Муса пәйғәмбәр әслидә Исраилға: «Пәрвәрдиғар силәрниң несивәңлардур» дегән болсиму, улар өзигә тегишлик болған несивиниң («халақ»иниң) орнида бир «хәләк»ни, йәни бир «алдамчи нәрсә»ни таллиған. **«мошуларға рази болуп Өзүмни бесивалсам боламти?»** — демәк, мошу ишлардин өтүп җазалимай қоюшум һәрғиз мүмкин әмәс. □ **57:7** «Сән әшу йәрдимү қурбанлиқларни қилишқа чиқтиң» — улар һеч номус қилмай, очуқ-ашкарә (егиз тағ үстидә) бутпәрәслик қилип туратти. □ **57:8** «Ишикләрниң кәйнигә вә кәйни кешәклиригә «әсләтмилириң»ни бекитип қойдуң» — Муса пәйғәмбәр Исраилларға Худаниң паклиғини әслитиш йолида өй ишигиниң сиртки икки йениға Тәвраттики бир қанчә сөзни оюш яки тахта үстигә пүтүп чаплашни буйруған еди. «Паһишә аял» мошу «әсләтмиләр»ни сиртиға әмәс, ичигә бекиткән. Аял учиға чиққан бир бутпәрәс болғини билән, йәнила «Пәрвәрдиғар бар болса мени җазалайду» дәп әнсирәп (башқилардин йошурун һалда) мошу тахтиларни бекиткән. Бирақ униң мундақ қилғини Худани бутларниң қатарыға қойғиниға баравәр. «Паһишә аял»ға нисбәтән, мошу әсләтмә тахтиларни ишик кәйнидә бекитиш пүтүнләй хурапий бир иш, улар униң үчүн «тилтумар»ға охшашла, халас (Тәвратта тилтумарлар мәңғий қилинған, әлвәттә). **«Сән уларда күч-һоқуқни көрүп қалдиң»** — әслидә «сән уларда бир қолни көрүп қалдиң» дегәнлик. «Бир қол» бәлким «азғинә күч-һоқуқ»ни билдүрүши мүмкин. «паһишә аял» мошуну көрүпла дәрһал «буниңдин пайдиғанмисам болмайду» дәп 9-әйәттики ишларни қилди. □ **57:9** «Сән зәйтун мейи һәдийисини елип,...» — башқа бир хил тәрҗимиси: «өзүңгә (хушпурақ) майни сүртүп...». **«Сән... падишаниң алдиға бардиң; әлчилириңни жираққа әвәтип, һәтта тәһтисараға йәткичә өзүңни пәс қилдиң»** — Йәшәя 1-37-бапларда худасиз дөләтләр билән һеч иттипақлашмаслиқни қайта-қайта дөвәт қилған. Паһишә аял «падиша»ни өзигә мәтпун қилмақчи болуп, дәл «иттипақлашмаслиқ»ниң әксини қилмақчи болған. Энди «паһишә аял» зади қайси «падиша»ниң алдиға барди? Әслидә Исраилниң өз падишаси бар еди. Бирақ Худа Йәшәя арқилик уларға йәнә кинайилик гәп қилип: Силәр худасиз әлниң падишасиниң алдиға берип униңдин ярдәм сорисаңлар, у падиша кәлгүсидә силәрниң падишасиңлар болиду, демәкчи. □ **57:11** «Мән узунғичә сүкүттә туруп кәлдим әмәсмү?» — демәк, Худа узун вақитқичә сәвир-тақәт қилип Исраилни җазалимай кәлди. ■ **57:11** Йәш. 42:14

Бир нәпәсла уларни елип кетиду;
Бирақ Маңа таянғучи зиминға мираслиқ қилиду,
Мениң муқәддәс теғимға егидарчилик қилиду. ■

14 Шу чағда: — «Йолни көтириңлар, көтириңлар, уни тәйярлаңлар,
Хәлқимниң йолини бошитип барлиқ путликашаңларни елип ташлаңлар» дейилиду. □

15 Чүнки нами «Муқәддәс» Болғучи,
Жуқири һәм Алий Болғучи,
Әбәдил-әбәткичә һаят Болғучи мундақ дәйду: —
«Мән жуқири һәмдә муқәддәс жайда,
Һәм шундақла роһи сунуқ һәм кичик пеил адәм билән биллә туримәнки,
Кичик пеил адәмниң роһини йеңилаймән,
Дили сунуқниң көңлини йеңилаймән.

16 Чүнки Мән һәргиз мәңгүгә әрз қилип әйиплимәймән,
Һәм әбәдил-әбәткичә ғәзәпләнмәймән;
Шундақ қилсам инсанниң роһи Мениң алдимда суслишип йоқайду,
Өзүм яратқан нәпәс егилири түгишиду. ■

17 Униң өз нәпәсанийәтлик қәбиһлигидә Мән униңдин ғәзәплинип, уни урғанмән;
Мән униңдин йошурун туруп, униңға ғәзәпләнгәнлигим билән,
У йәнила арқисиға чекингиничә өз йолини меңивәрди;

18-19 Мән униң йоллирини көрүп йәткән тәғдирдимү,
Мән уни сақайтимән;
Мән уни йетәкләймән,
Мән ләвләрниң мевисини яритимән,
Униңға вә униңдики һәсрәт чәккүчиләргә йәнә тәсәлли беримән;
Жиһақ туруватқанға, йеқин туруватқанғиму муһләқ арам-хатиржәмлик болсун!
Вә Мән уни сақайтимән! □

20 Бирақ рәзилләр болса тиничилинишни һеч билмәйдиған,
Долқунлири лай-латқиларни урғутуваған,
Давалғуваған деңиздәктур.

21 Рәзилләргә, — дәйду Худайим — һеч арам-хатиржәмлик болмас. ■

58

Қуруқ диний паалиятләр адәмләрни дозаққа елип бариду; ••• Худаға яқидиған «розини тутуш»

1 — Нида қилип жақалиғин,
Авазиңни қоюп берип болушичә товла,
Авазиңни канайдәк көтәр,
Мениң хәлқимгә уларниң асийлиғини,
Яқупниң жәмәтигә гунализини баян қилғин.

■ 57:13 Зәб. 33:8-11 □ 57:14 «Йолни көтириңлар, көтириңлар, уни тәйярлаңлар, хәлқимниң йолини бошитип барлиқ путликашаңларни елип ташлаңлар» — мошу әйәттики бешарәт бәлким ахирқи замандики «Зионға қайтиш» тоғрилиқ ейтилиду. ■ 57:16 Зәб. 102:8-10; Ибр. 12:9 □ 57:18-19 «Униңға вә униңдики һәсрәт чәккүчиләргә...» — мошу йәрдә «вә» яки «йәни». «... Мән уни сақайтимән; мән уни йетәкләймән, мән ләвләрниң мевисини яритимән, ... жиһақ туруватқанға, йеқин туруватқанғиму муһләқ арам-хатиржәмлик болсун!» — бу 15-18-әйәтләрдәки мошу бешарәт бизниңчә Исраилни көрситиду. Бирақ шундақ болсиму, әмәлийәттә Йәшәя қәстән бизгә кимни көрсәткәнлигини ейтип бәрмәйду. Шунини билән һәр бир гунакар, өз гунаидин товва қилғуси бар һәр бир адәм, мошу сөзләрни дора сүпитидә өз гунаиниң ярилириға яқиду. «Ләвләргә мевә яритимән» дегәнниң мәнаси немә? Худаға нисбәтән ләвләрдәки «Һәқиқий мевә»ниң башлиниши товва қилидиған сөзләр болуши керәк. Адәмниң Худаға товва қилидиған, гуна түпәйлидин қаттиқ пушайминини билдүридиған сөзләримү Худа яратқан, адәмләр товва қилғанда өзлизини Худаниң күчиғиға ташлиши керәк, униң рәһим-шәпқитигә пүтүнләй ишиниши керәк, демәкчи. У бәрибир аҗизларниң Ниһаҗкар-Қутқуғучисидур. «Күчлүк адәмләр» болса бәлким һәргиз гунадин қутқузулмайдү. Чүнки улар Худаға әмәс, бәлки һәрдайим өз-өзигә тайиниду. ■ 57:21 Йәш. 48:22

² Бирақ улар Мени һәр күни издәйдиған,
Һәққанийлиқни жүргүзидиған,
Мениң йоллиримни билишни хошаллиқ дәп билидиған,
Худасиниң һөкүм-пәрманлирини ташливәтмәйдиған бир әлгә охшайду;
Улар Мәндин һәққанийлиқни бекитидиған һөкүм-пәрманларни сорайду;
Улар Худаға йеқинлишишни хурсәнлик дәп билиду.

³ Андин улар: — «Биз роза туттуқ,
Әнди немишкә сән көзүңгә илмидиң?
Биз женимизни қийнидуқ,
Әнди немишкә буниңдин хәвириң йоқ?» — дәп сорайду.
— Қараңлар, роза күни өз көңлүңлардикини қиливерисиләр,
Хизмәтчилириңларни қаттиқ ишлитисиләр;

⁴ Силәрниң роза тутушлириңлар жәңги-жәдәл чиқириш үчүнму?
Қәбиһ қоллириңлар мушт билән адәм урушни мәхсәт қилған охшимамду?
Һазирқи роза тутушлириңларниң мәхсити авазинларни әршләрдә аңлитиш әмәстур!□

⁵ Мән таллиған шу роза тутуш күни —
Адәмләрниң женини қийнайдиған күнму?
Бешини қомуштәк егип,
Астиға бөз вә күлләрни йейиш керәк болған күнму?
Силәр мошундақ ишларни «роза»,
«Пәрвәрдигар қобул қилғидәк бир күн» дәватамсиләр?■

⁶ Мана, Мән таллиған роза мошуки: —
Рәзиллик-зулумниң асарәтлирини бошитиш,
Боюнтуруқниң тасмилирини йешиш,
Езилгәнләрни бошитип һәр қилиш,
Һәр қандақ боюнтуруқни чеқип ташлаш әмәсмиди?□

⁷ Аш-нениңни ачларға үләштүрүшүң,
Һажәтмән мусапирларни һимайә қилип өйүңгә апиришиң,
Ялаңачларни көргиниңдә, уни кийдүрүшүң,
Өзүңни өзүң билән бир жан бир тән болғанлардин қачурмаслиғиңдин ибарәт әмәсму?■

⁸ Шундақ қилғанда нуруң таң сәһәрдәк валлидә ечилиду,
Саламәтлиғиң тездин әслигә келип яшнайсән;
Һәққанийлиғиң алдиңда маңиду,
Арқандики муһапизәтчиң болса Пәрвәрдигарниң шан-шәриви болиду.

⁹ Сән чақирсаң, Пәрвәрдигар жавап бериду;
Нида қилисән, У: «Мана Мән!» дәйду.

Әгәр араңлардин боюнтуруқни,
Тәңләйдиған бармақни,
Һәм төһмәт гәплирини йоқ қилсаң,□

¹⁰ Жениңни ачлар үчүн пида қилсаң,
Езилгәнләрниң һажәтлиридин чиқсаң,
Шу чағда нуруң қараңғулуқта көтирилиду;
Зулмитиң чүштәк болиду;

¹¹ Һәм Пәрвәрдигар сениң дайимлиқ йетәклигүчиң болиду,
Жениңни қурғақчилиқ болған вақтидиму қамдайду,
Устиханлириңни күчәйтиду;
Сән суғирилидиған бир бағ,

□ 58:4 «әршләрдә» — ибраний тилида «жуқурида» ■ 58:5 Зәк. 7:5 □ 58:6 «Һәр қандақ боюнтуруқни чеқип ташлаш әмәсмиди?» — «боюнтуруқ» бәлким инсанларға улақ һайванларниң қатаридә муамилә қилишни билдүриду. Худаниң йойлоруғиниң биринчи басқучи болса, «боюнтуруқниң тасмилирини йешиш»; бирақ һәққанийлиқниң ахирқи мәхсити барлиқ боюнтуруқларни пачақлап ташлаштин ибарәт болуш керәк. ■ 58:7 Әз. 18:7,16; Мат. 25:35 □ 58:9 «Тәңләйдиған бармақ» — һейлигәрлик ишарәтләрни яки әрз-шикайәт қилғанлиғини көрсәтсә керәк.

Сулири урғуп түгимәйдиған, адәмни алдимаидиған бир булақ болисән;□

¹² Сәндин төрәлгәнләр кона харабиләрни қайтидин қуруп чиқиду;

Нурғун дәвирләр қалдурған һулларни қайтидин көтирисән,

Шуниң билән «Бөсүлгән тамларни қайтидин ясиғучи,

Коча-йол вә туралғуларни әслигә кәлтүргүчи» дәп атилисән.

¹³ Әгәр сән шабат күнидә қәдәмлириңни санап маңсаң,

Йәни Мениң муқәддәс күнүмдә өзүнниңки көңлүндикиләрни қилмай,

Шабатни «хошаллиқ»,

Пәрвәрдигарниң муқәддәс күнини «һөрмәтлик күн» дәп билсән,

Һәм Уни һөрмәтләп,

Өз йоллириңда маңмай,

Өз билгиниңни издимәй,

Қуруқ параң салмисаң, □

¹⁴ Ундақта Пәрвәрдигарни көңлүңниң хошаллиғи дәп билисән,

Һәм Мән сени йәр йүзидики жуқури жайларға мингүзүп маңдуримән;

Атаң Яқупниң мираси билән сени озукландуримән —

Чүнки Пәрвәрдигар Өз ағзи билән шундақ сөз қилди. □

59

Худаниң сөзиниң давами — Гунаниң өзини тәһлил қилиш

¹ — Қараңлар, Пәрвәрдигарниң қоли қутқузалмиғидәк күчсиз болуп қалған әмәс;

Яки Униң қулиқи аңлимиғидәк еғир болуп қалған әмәс;■

² Бирақ силәрниң қәбиһлиғиңлар силәрни Худайиңлардин жирақлаштурди,

Гунайиңлар Униң йүзини силәрдин қачуруп Униңға тилиғиңларни аңлатқузмиди. □

³ Чүнки қоллириңлар қан билән,

Бармақлириңлар қәбиһлик билән миләнгән,

Ләвлириңлар ялған гәп ейтқан,

Тилиңлар калдирлап қеришип сөзлигән;

⁴ Һәққанийлиқ тәрәптә сөзлигүчи йоқтур,

Һәқиқәт тәрәптә туридиған һөкүм сориғучи йоқтур;

Улар йоқ бир нәрсигә тайинип, алдамчилик қилмақта,

Уларниң қосиғидикиси зияндаш,

Уларниң туғуватқини қәбиһлик;■

⁵ Улар чар иланниң тухумлирини төрәлдүриду,

Өмчүкниң торини торлайду,

Ким униң тухумлирини йесә өлиду;

□ **58:11** «Адәмни алдимаидиған бир булақ» — чөл-баяванда жүргән йолучилар үчүн булақлар интайин муһим, әлвәттә. Һели бар, һазир йоқ болған булақлар, «адәмни алдаидиған» булақлар дейиләтти; бундақ булақлар йолучиларниң жениға замин болуши мүмкин. □ **58:13** «Һәм Уни һөрмәтләп...» — мошу ибаридә «Уни» яки Пәрвәрдигарниң Өзини яки униң «шабат күни»ни көрситиду. «Өз йоллириңда маңмай, өз билгиниңни издимәй, қуруқ параң салмисаң,...» — Муса пәйғәмбәр арқилиқ Исраилға берилгән «он пәрман»ниң төртинчиси «шабат күнини муқәддәс күни сүпитидә сақлаңлар» дегән. Шабатниң муһим ишлири болса өзиниң һеч қандақ хусусий иш-һизмәтлирини қилмай, Худани сеғиништур.

□ **58:14** «жуқури жайларға мингүзүп маңдуримән» — бу әжайип сирлик гәп болуп, мәнаси (1) орнуң һаһайити үстүн болиду; (2) һаһайити мүшкүл һәм хәтәрлик ишлар саңа асан келиду. Әнди Худа Өзигә итаәт қилғанларни немигә миндүриду? — мошу йәрдә дейилмиди. Бәлким пәриштиләрниң күч-қудрити көрситилиши мүмкин. ■ **59:1** Чөл. 11:23; Йәш. 50:2 □ **59:2** «Қараңлар, Пәрвәрдигарниң қоли қутқузалмиғидәк күчсиз болуп қалған әмәс... бирақ силәрниң қәбиһлиғиңлар силәрни Худайиңлардин жирақлаштурди, гунайиңлар Униң йүзини силәрдин қачуруп Униңға тилиғиңларни аңлатқузмиди» — мошу -1-2-айәтләр болса 58-бап, 3-айәттики соалға берилгән жаваптур.

■ **59:4** Аюп 15:35; зәб. 7:15

Улардин бири чеқилса зәһәрлик илан чиқиду.□

⁶ Уларниң торлири кийим болалмайду;
Өзлири ишлигәнлири билән өзлирини япалмайду;
Ишлигәнлири болса қәбиһ ишлардур;
Уларниң қолида зораванлиқ туриду;□ ■

⁷ Қәдәмлири яманлиқ тәрәпкә жүгүриду,
Гунасиҙ қанни төкүшкә алдирайду,
Уларниң ойлири қәбиһлик тоғрисидаки ойлардур;
Барғанла йәрдә вәйранчилик вә һалакәт тепилиду.■

⁸ Течлиқ-арамлиқ йолини улар һеч тонумайду;
Жүрүшлиридә һеч һәқиқәт-адаләт йоқтур;
Улар йоллирини әгир-тоқай қиливалди;
Ким буларда маңған болса тинич-арамлиқни көрмәйду.

Исраил гунайини иқрар қилиду

⁹ — Шуңа һәқиқәт-адаләт биздин жирақ туриду;
Һәққанийлиқ йетип бизни чүмкигән әмәс;
Нурни күтимиз, бирақ йәнила қараңғулуқ!
Бирла ғил-пал парлиған йоруқлуқниму күтимиз,
Йәнила зулмәттә маңимиз.

¹⁰ Қариғулардәк биз тамни силаштуруп издәймиз,
Көзсиз болғандәк силаштуримиз;
Гугумда турғандәк чүштиму путлишип кетимиз,
Чәт яқиларда өлүкләрдәк жүримиз.□

¹¹ Ейиқлардәк нәрә тартимиз,
Пахтәкләрдәк қаттиқ аһ уримиз;
Биз һөкүм-һәқиқәтни күтүп қараймиз, бирақ у йоқ;
Нижат-қутулушни күтимиз, бирақ у биздин жирақтур;

¹² Чүнки итаәтсизликлиримиз алдиңда көпийип кәтти,
Гуналиримиз бизни әйипләп гувалиқ бериду;
Чүнки итаәтсизликлиримиз һәрдаим биз билән биллидур;
Қәбиһликлиримиз болса, бизгә рошәндур: —

¹³ Чүнки Пәрвәрдигарға итаәтсизлиқ қилмақтимиз, вапасизлиқ қилмақтимиз,
Униңдин йүз өримәктимиз,
Зулумни һәм асийлиқни тәрғип қилмақтимиз,
Ялған сөзләрни ойдуруп, ич-ичимиздин сөзлимақтимиз;

¹⁴ Адаләт-халислиқ болса йолдин йенип кәтти;
Һәққанийлиқ жирақта туриду;
Чүнки һәқиқәт кочида путлишип кетиду;
Дурус-диянәтниңму киргидәк йери йоқтур.

¹⁵ Шунинң билән һәқиқәт йоқай дәп қалди;
Өзүмни яманлиқтин нери қилай дегән адәм хәқниң олжа нишани болуп қалди!

Пәрвәрдигар дуани аңлап ишқа кириду

¹⁶ һәм Пәрвәрдигар көрди;

□ **59:5** «Улардин бири чеқилса зәһәрлик илан чиқиду» — демәк, улардин һеч қандақ яхшилиқ чиқмайду, уларға тақабил туруш интайин тәс; адәм «тухумлар»ни йесә, өлиду; «тухумлар»ни бузса, улардин теһи хәтәрлик бир илан чиқиду.

□ **59:6** «уларниң торлири кийим болалмайду» — мошу әйәт вә 5-әйәткә қариғанда, «торлири» дегәнлик уларниң қәстлири һәм яманлиқлирини диний ниқап билән япидиған усулларни билдүриду. ■ **59:6** Аюп 8:14,15 ■ **59:7** Пәнд. 1:16; Рим. 3:15 □ **59:10** «Чәт яқиларда өлүкләрдәк жүримиз» — башқа бир хил тәржимиси: «күчи барлар арасида өлүкләрдәк жүримиз».

Һөкүм-һәқиқәтнің йоқлуғи Униң нәзиридә интайин яман билинди.

Вә У амал қилғидәк бирму адәмнің йоқлуғини көрди;

Гунакарларға вәкил болуп дуа қилғучи һеч кимнің йоқлуғини көрүп, азаплинип көңли паракәндә болди.

Шуңа Униң Өз Билиги өзигә нижат кәлтүрди;

Униң Өз һәққанийлиғи Өзини қоллап чидамлиқ қилди; □ ■

17 У һәққанийлиқни қалқан-савут қилди,

Бешиға нижатлиқ дубулғисини кийди;

Қисас либасини кийим қилди,

Муһәббәтлик қизғинлиқни тон қилип кийди. ■

18 Адәмләрниң қилғанлири бойичә, у уларға қайтуриду;

Рәқиплиригә қәһр чүшүриду,

Дүшмәнлиригә ишлирини қайтуриду,

Чәт араллардикиләргиму у ишлирини қайтуриду.

19 Шуниң билән улар ғәриптә Пәрвәрдигарниң намидин,

Күнчиқишта Униң шан-шәривидин қорқиду;

Дүшмән кәлкүндәк бесип киргинидә,

Әнди Пәрвәрдигарниң Роһи униңға қарши бир туғни көтирип бериду;

20 Шуниң билән һәмжәмәт-Қутқузғучи Зионға келиду,

У Яқуп жәмәтидикиләр арисидин итаәтсизликтин йенип товва қилғанларға йеқинлишиду, — дәйду Пәрвәрдигар. □ ■

21 Мән болсам, мана, Мениң улар билән болған әһдәм шуки, — дәйду Пәрвәрдигар —

«сениң үстүңгә қонуп турған Мениң Роһум, шундақла Мән сениң ағзиңға қуйған сөз-каламин болса,

Буниңдин башлап әбәдил-әбәткичә өз ағзиңдин, нәслиңниң ағзидин яки нәслиңниң нәслиниң ағзидин һәргиз чүшмәйду! — дәйду Пәрвәрдигар. □

60

Қутқузулған Зионниң парлақ келәчки

1 — Орнуңдин тур, нур чач! Чүнки нуруң йетип кәлди, Пәрвәрдигарниң шан-шәриви үстүңдә көтирилди!

2 Чүнки қараңғулуқ йәр-зиминни,

Қап қара зулмәт әл-жутларни басиду;

Бирақ Пәрвәрдигар үстүңдә көтирилиду,

Униң шан-шәриви сениңдә көрүниду;

3 һәм әлләр нуруң билән,

Падишаһлар сениң көтирилгән йоруклуғуң билән маңиду.

4 Бешиңни көтәр, әтрапиңға қарап бақ;

□ **59:16** «Һәм Пәрвәрдигар көрди; һөкүм-һәқиқәтнің йоқлуғи Униң нәзиридә интайин яман билинди» — Пәрвәрдигар Өз мөмин бәндилириниң дуасини аңлап ишқа киришиду. «шуңа униң өз билиги өзигә нижат кәлтүрди» — оқурмәнләрниң есидә болуши керәкки, «Пәрвәрдигарниң Билиги» Униң дуняға әвәтидигән Қутқузғучи-Мәсиһи, йәни «Пәрвәрдигарниң қули» дур. Демәк, Исраил өзиниң асийлиғи, итаәтсизлигини, өзлириниң гунаға тақабил туралмайдиғанлиғини толуқ иқрар қилип товва қилған вақитта, «һеч қутқузғидәк адәм болмиғанда», Худаниң шан-шәривини әслигә кәлтүрүш үчүн, шундақла амалсиз қалған инсанни қутқузуш үчүн «Пәрвәрдигарниң Билиги» нижатни елип мошу дуняға келиду. Қутқузуш ишлирини у ялғуз ада қилиду; «һеч адәм» униңға ярдәм бәрмәйду. Йәнә 53-бапни көрүң. ■ **59:16** Йәш. 63:5 ■ **59:17** Әф. 6:17; 1Тес. 5:8 □ **59:20** «Шуниң билән һәмжәмәт-Қутқузғучи Зионға келиду, у Яқуп жәмәтидикиләр арисидин итаәтсизликтин йенип товва қилғанларға йеқинлишиду» — «Рим.» 11:26 көрүң. ■ **59:20** Йәш. 10:21,22; Рим. 11:26 □ **59:21** «сениң үстүңгә қонуп турған Мениң Роһум» — әнди мошу әйәттики «сән» дегән ким? Жуқириқи 20-әйәттә «Һәмжәмәт-Қутқузғучи Зионға келиду» дейилгән. «Һәмжәмәт-Қутқузғучи» болса, 16-әйәттики «Пәрвәрдигарниң Билиги», йәни «Пәрвәрдигарниң қули» дур. Шүбһисизки, мошу сөzlәр униңға, йәни Мәсиһгә дейилиду.

Уларниң һәммиси жәм болуп жиғилиду;

Улар йениңға келиду, —

Оғуллириң жирақтин келиду,

Қизлириң янпашларға артилип көтирип келиниду.

⁵ Шу чағда көрисән,

Көзлириң чақнап кетиду,

Жүрәклириң типчәкләп, ич-ичиңгә патмай қалисән;

Чүнки деңиздики байлиқлар сән тәрәпкә бурулуп келиду,

Әлләрниң мал-дуниялири йениңға келиду.■

⁶ Топ-топ болуп кәткән төгиләр,

Һәм Мидиян һәм Әфаһдики тайлақлар сени қаплайду;

Шебадикиләрниң һәммиси келиду;

Улар алтун һәм хушбуй елип келиду,

Пәрвәрдигарниң мәдһийилирини жакалайду.

⁷ Кедарниң барлиқ қой падилири йениңға жиғилиду;

Небайотниң қочқарлири хизмитиңдә болиду;

Улар Мениң қобул қилишимға еришип қурбанғаһимға чиқирилиду;

Шуниң билән гөзәллик-жулалиғимни аян қилидиған өйүмни гөзәлләштүримән.□

⁸ Кәптәрханилириға қайтип кәлгән кәптәрләрдәк,

Учуп келиватқан булуттәк келиватқан кимду?

⁹ Чүнки араллар Мени күтиду;

Шулар арисидин оғуллириңни жирақтин елип келишкә,

Өз алтун-күмүчлирини биллә елип келишкә,

Таршиштики кемиләр биринчи болиду.

Улар Худайиң Пәрвәрдигарниң намиға,

Исраилдики Муқәддәс Болғучиниң йениға келиду;

Чүнки У саңа гөзәллик-жулалиқ кәлтүрди.□

¹⁰ Ят адәмләрниң балилири сепиллириңни қуриду,

Уларниң падишалири хизмитиңдә болиду;

Чүнки фәзивимдә Мән сени урдум;

Бирақ шапаитим билән саңа рәһим-меһриванлиқ көрсәттим.■

¹¹ Дәрвазилириң һәрдайим очуқ туриду;

(Улар кечә-күндүз етилмәйду)

Шундақ қилғанда әлләрниң байлиқлирини саңа елип кәлгили,

Уларниң падишалирини алдиңға йетәкләп кәлгили болиду.

¹² Чүнки саңа хизмәттә болушни рәт қилидиған әл яки падишалиқ болса йоқилиду;

Мошундақ әлләр пүтүнләй бәрбат болиду.

¹³ Мениң муқәддәс жайимни гөзәлләштүрүшкә,

Ливанниң шәриви,

— Арча, қариғай вә боксус дәрәқлириниң һәммиси саңа келиду;

Шундақ қилип айиғим турған йәрни шәрәплик қилимән.□

¹⁴ Сени харлиғанларниң балилири болса алдиңға егилгиничә келиду;

■ 60:5 Зәб. 33:5-10; Вәһ. 21:26 □ 60:7 «...Мидиян һәм Әфаһдики тайлақлар сени қаплайду; Шебадикиләрниң һәммиси келиду; ... Едарниң барлиқ қой падилири йениңға жиғилиду; Небайотниң қочқарлири хизмитиңдә болиду» — 6-7-айәтләрдә дейилгән йәрләрни хәритидин көрүң. Пәләстинни нуқта қилип ейтқанда, «Мидиян» жирақ жәнупта, «Әфаһ» Парс қолтуғиниң шәрқий тәрипидә, «Шеба» Мисирниң жәнубий тәрипидә, «Кедар» һәм «Небайот» шәриқ тәрәптә, йәни Әрәбистандики чөл-баяванниң шималида. Шебадин сирт һәммиси бәлким Әрәб қәбилилири. □ 60:9

«Таршиштики кемиләр биринчи болиду...» — билишимизчә, қедимки заманларда үч «Таршиш» бар еди (һәммиси турниң мустәмлигилири). Мошу айәттики «Таршиш» бәлким Испанийәни (Қанаандин жирақ болған ғәрбий тәрәптә) көрситиду; демәкчи, ахирқи заманда Худаниң йолини тутқанлар жаһандики барлиқ тәрәпләрдин Зионға қарап келиду.

■ 60:10 Йәш. 49:23 □ 60:13 «Ливанниң шәриви, — арча, қариғай вә боксус дәрәқлириниң һәммиси саңа келиду» — Ливан дегән жайдин һәр хил чирайлиқ дәрәқләр чиқатти.

Сени кәмситкәнләрниң һәммиси айиғиңға баш уриду;
Улар сени «Пәрвәрдигарниң шәһири»,
«Исраилдики Муқәддәс Болғучиниң Зиони» дәп атайду.

15 Сән ташливетилгән һәм нәпрәткә учриғанлиғиң үчүн,
Һеч ким зиминиңдин өтмигән;
Әндиликтә Мән сени мәңгүлүк бир шан-шөһрәт,
Әвлат-әвлатларниң бир хурсәнлиги қилимән. ■

16 Әлләрниң сүтини емисән,
Падишаһларниң әмчигидин әмгәндәк *мәһри-шәпқитигә* еришсән;
Шуниң билән сән Мән Пәрвәрдигарни өзүңниң Нижаткариң һәм һәмжәмәт-Қутқузғучиң,
«Яқуптики қудрәт Егиси» дәп билисән. □ ■

17 Мисниң орниға алтунни,
Төмүрниң орниға күмүчни әпкелип алмаштуримән;
Яғачниң орниға мисни,
Ташларниң орниға төмүрни әпкелип алмаштуримән;
Сениң һакимлириңни болса тинич-арамлиқ,
Бәглириңни һәққанийлиқ қилимән.

18 Зиминиңда зораванлиқниң һеч садаси болмайду,
Чегаралириң ичидә вәйранчилик вә һалакәтму йоқ болиду;
Сән сепиллириңни «нижат»,
Дәрвазилириңни «мәдһийә» дәп атайсән.

19 Нә қуяш күндүздә саңа нур болмайду,
Нә айниң жуласи саңа йоруқлуқ бәрмәйду;
Бәлки Пәрвәрдигар сениң мәңгүлүк нуруң болиду,
Сениң Худайиң гөзәл жулалиғиң болиду.

20 Сениң қуяшиң иккинчи патмайду,
Ейиң толунлуғидин янмайду;
Чүнки Пәрвәрдигар сениң мәңгүлүк нуруң болиду,
Һәсрәт-қайғулуқ күнлириңгә хатимә берилиду.

21 Сениң хәлқиңниң һәммиси һәққаний болиду;
Йәр-зиминға мәңгүгә егидарчилик қилиду;
Уларниң Мениң гөзәл жулалиғимни аян қилиши үчүн,
Улар Өз қолум билән тиккән майса,
Өз қолум билән ишлигиним болиду. ■

22 Сәбий бала болса миңға,
Әң кичиги болса улуқ әлгә айлиниду,
Мәнки Пәрвәрдигар буларни өз вақтида тездин әмәлгә ашуриман.

61

Зионниң парлақ келәчики — давами ••• «Пәрвәрдигарниң қули»ниң йәнә бир сөзи

1 «Рәб Пәрвәрдигарниң Роһи мениң вужудумда,
Чүнки Пәрвәрдигар мени аҗиз езилгәнләргә хуш хәвәрләр йәткүзүшкә мәсиһлигән.
У мени сунуқ көңүлләрни ясап сақайтишқа,
Тутқунларға азатлиқни,

■ 60:15 Йәш. 49:19; 54:1, 6, 7 □ 60:16 «Әлләрниң сүтини емисән, падишаларниң әмчигидин әмгәндәк *мәһри-шәпқитигә* еришсән» — демәк, Зион ахирқи заманлардики азап-окубәтләрдin өтүши билән (һәр қандақ кәмситишләр, өчмәнлик, нәпрәт һәм зиянкәшликкә учриғандin кейин) аҗиз бир сәбий балидәк барлиқ «ят әлләр»ниң көйүнүшлири һәм гәмхорлуғи билән чоңқур тәсәлигә егә болиду. «Яқуптики қудрәт Егиси» — мошу йәрдә «Яқуп» һәм Яқупниң өзи һәм униң әвлатлири Исраилни көрситиду. ■ 60:16 Йәш. 43:3 ■ 60:21 Йәш. 29:23; 45:11; Мат. 15:13

Чүшәп қоюлганларға зинданниң ечиветилидиғанлиғини жакалашқа әвәтти; □ ■

² Пәрвәрдигарниң шапаәт көрситидиған жилини,
Һәм Худайимизниң қисаслиқ күнини жакалашқа,
Барлиқ қайғу-һәсрәт чәккәнләргә тәсәлли беришкә мени әвәтти. □

³ Зиондики һәсрәт-қайғу чәккәнләргә,
Күлләрниң орниға гөзәллиқни,
Һәсрәт-қайғуниң орниға сүркилидиған шат-хурамлиқ мейини,
Ғәшлиқ-мәйүслүк роһиниң орниға,
Мәдһийә тонини кийдүрүшкә мени әвәтти;

Шундақ қилип улар «һәққанийлиқниң чоң дәрәқлири»,
«Пәрвәрдигарниң тиккән майсилири» дәп атилиду,
Улар арқилиқ униң гөзәллиқ-жулалиғи аян қилиниду. □

⁴ Улар қедимки харапзарлиқларни қайтидин қуриду,
Әслидә вәйран қилинған жайларни қайтидин тикләйду,
Харабә шәһәрләрни, дәвирдин-дәвиргә вәйранлиқта ятқан жайларни йеңибаштин қуриду; ■

⁵ Яқа жутлуқлар турғузулуп, падилириңни бақиду;
Ятларниң балилири қошчилириңлар, үзүмчилириңлар болиду.

⁶ Бирақ силәр болсаңлар, «Пәрвәрдигарниң каһинлири» дәп атилисиләр;
Силәр тоғраңларда: «Улар Худайимизниң хизмәткарлири» дейилиду;
Озуқлириңлар әлләрниң байлиқлири болиду,
Силәр уларниң шан-шәрәплиригә ортақ болисиләр. □ ■

⁷ Хорлинип, шәрмәндиликтә қалғиниңларниң орниға икки һәссә несивәңләр берилиду;
Рәсва қилинғанлиқниң орниға улар тәқсиматида шатлинип тәнтәнә қилиду;
Шуниң билән улар зиминға икки һәссиләп егидарчилик қилиду;

□ **61:1** «Рәб Пәрвәрдигарниң Роһи мениң вужудмда, чүнки Пәрвәрдигар мени аҗиз езилгәнләргә хуш хәвәрләр йәткүзүшкә мәсиһлигән» — «мәсиһлигән» яки «мәсиһ қилған» — мошу йәрдә биз қайтидин бу ибаригә чүшәнчә беримиз, шундақла «Мәсиһ» тоғрилиқ тохтимиз. Худаниң йолйоруғи билән Исраилға йеңи бир падиша бекитиш үчүн униң бешиға май сүртүлүш керәк еди. Мошу мурасим «Мәсиһ қилиниш» дәп атилип, шу чағдин башлап мошу падиша «Худаниң мәсиһ қилғини» дәп атилатти. Муқәддәс ибадәтханиниң хизмитини қилған «қурбанлиқ қилғучи» каһинларму мошу хизмәткә киришиш үчүн «мәсиһ қилиниши» керәк еди. «Мәсиһ қилиниш» бәзидә пәйғәмбәрләргиму өткүзүләтти. Бирақ мошу әйәттики «мәсиһ қилиш» зәйтун мейи билән әмәс, бәлки Худаниң Өз Муқәддәс Роһи билән өткүзүлиду; инсан тәрипини өткүзүлмәйду, Худаниң Өзи өткүзиду. «Пәрвәрдигарниң қули» тоғрисидики сөзләрни жигинчақлиғанда, у «Падишаһ» (пүткүл аләмниңки), Пәйғәмбәр («сөзүмни ағзиңға қуйимән») һәм «Қутқузғучи Каһин» дур (гунакарлар үчүн өзини қурбанлиқ қилиду, гунакарлар үчүн дуа қилиду). Шу үч вәзипини ада қилиш үчүн у Худаниң Роһи билән «мәсиһ қилиниши» керәк еди. Мошу йәрдин башлап биз «Пәрвәрдигарниң қулини «Мәсиһ» дегән нам билән чақиримиз. Исраилниң 60- һәм 61-бапта көрситилгән бәхитиниң, әлләрниң (Исраил арқилиқ болған) бәхитиниңму һәммиси Мәсиһниң қилған ишидур. ■ **61:1** Лука 4:17,18,19,20 □ **61:2** «Пәрвәрдигарниң шапаәт көрситидиған жили» — «Лав.» 25-бапта көрситилгән «бурға (челиш) жили», йәни «азатлиқ жили», яки «шатлиқ жили» болса «Пәрвәрдигарниң шапаәт көрситидиған жили»ни алдин-ала аян қилған «бешарәтлик бир рәсим» болса керәк. Инҗил, «Лука» 4:18-19ни көрүң. □ **61:3** «Пәрвәрдигар... Зиондики ... күлләрниң орниға гөзәллиқни, һәсрәт-қайғуниң орниға сүркилидиған шат-хурамлиқ мейини, ғәшлиқ-мәйүслүк роһиниң орниға, мәдһийә тонини кийдүрүшкә мени әвәтти» — қайғу-һәсрәт билдүрүш үчүн, адәмләр күлләрдә олтиратти яки уларни пешанисиға сүртәтти. Мәсиһ болса «күлләрниң орниға» хошаллиқни билдүридиған майни адәмниң пешанисиға сүртиду. «мәдһийә тони» — мошу «тон» пүтүн бәдәнни орайдиған чоң бир кийим болуп, бәлким һәммә ғәшлиқ кетип, адәмниң пүткүл вужудида Худаға мәдһийә оқуш пәйда болидиғанлиғини көрситиду. «Шундақ қилип улар «һәққанийлиқниң чоң дәрәқлири», «Пәрвәрдигарниң тиккән майсилири» дәп атилиду» — жуқуридики 1:29-, 57:5-әйәттә, «чоң дәрәқләр» бутпәрәслик қилинидиған жайлар еди. һазир улар Худаға ибадәт қилишни билдүриду. ■ **61:4** Йәш. 58:12 □ **61:6** «Бирақ силәр болсаңлар, «Пәрвәрдигарниң каһинлири» дәп атилисиләр» — оқурмәнләргә мәлумки, «каһин»лар муқәддәс ибадәтханидики хизмәтчиләр болуп, хәликләргә вәкил болуп уларниң һәр хил қурбанлиқлирини Худаға атап отта көйдүргүчи еди. Буниндин сирт, Худаниң һәқиқәт-һөкүмлирини үгитиш вәзиписи бар еди («Мал.» 2:7). Муса пәйғәмбәр дәвридә, Худа «Барлиқ хәлқимни Өзүмгә атап каһинлар қилимән» дегән еди («Мис.» 19:6). Бирақ хәлиқниң көпинчиси итаәтсизлик билән мошу вәдидин мәһрум болди; пәқәт «Лавий» дегән қәбилидикиләр каһинлиқ рольни өтәлигән еди. Бирақ мошу әйәт бизгә аян қилидуки, Худаниң әслидики нишани һаман әмәлгә ашурулиду. «силәр уларниң шан-шәрәплиригә ортақ болисиләр» — яки «Уларниң шан-шәрәблиридин тәнтәнә қилисиләр». ■ **61:6** 1Пет. 2:5, 9; Вәһ. 1:6; 5:10

Мәңгүлүк шат-хурамлик уларниңки болиду. □

⁸ Чүнки Мән Пәрвәрдигар тоғра һөкүм, һәқиқәтни әзизләймән;
Көйдүрмә қурбанлик қилишта һәр қандақ булаңчилик вә алдамчиликқа нәпрәтлимән;
Мән уларға һәқиқәт билән тегишлигини қайтуруп беримән;
Мән улар билән мәңгүлүк бир әһдини түзимән. □

⁹ Шундақ қилип уларниң нәслиниң даңқи әлләр арисида,
Пәрзәнтлириниң даңқи хәлқи-аләм арисида чиқиду;
Уларни көргәнләрниң һәммиси уларни тонуп етирап қилидуки,
«Улар болса Пәрвәрдигар бәхит ата қилған нәсилдур». □

Мәсиһ йәнә сөз қилиду

¹⁰ — «Мән Пәрвәрдигарни зор шат-хурамлик дәп билип шатлимән,
Жәним Худайим түпәйлидин хошаллиниду;
Чүнки той қилидиған жигит өзигә «каһинлик сәллә» кийивалғандәк,
Той қилидиған қиз ләәл-яқутлар билән өзини пәрдазлиғандәк,
У нижатлиқниң кийим-кечигини маңа кийдүрди,
Һәққанийлик тони билән мени пүркәндүрди. □

¹¹ Чүнки зимин өзиниң бихини чиқарғинидәк,
Бағ өзидә терилғанларни үндүргинидәк,
Рәб Пәрвәрдигар охшашла барлик әлләрниң алдида һәққанийлиқни һәм мәдһийини
үндүриду». □

62

Мәсиһниң сөзиниң давами

¹ — «Таки Зионниң һәққанийлиғи жулалинип чақнап чиққичә,
Униң нижати лавулдаватқан мәшғәлдәк чиққичә,
Зион үчүн һеч арам алмаймән,
Йерусалим үчүн һәргиз сүкүт қилмаймән;

² һәм әлләр сениң һәққанийлиғиңни,
Барлик падишалар шан-шәривиңни көриду;

□ **61:7** «Хорлинип, шәрмәндиликтә қалғиниңларниң орниға икки һәссә несивәңләр берилиду» — «икки һәссә несивәңләр» тоғрилиқ йәнә 40-бап, 2-айәтни көрүң. □ **61:8** «көйдүрмә қурбанлик» — мошу хил қурбанлик пүтүн пети Худаға (толуқ ибадәт қилиш үчүн) атап көйдүрүләтти. Адәм (мәйли бәргүчи, мәйли каһин болсун) қурбанлиқниң гөшидин һеч йемәтти. Әгәр мошундақ қурбанлик қилғанда, бириси Худадин бир зәрричини қалдурған болса, бу «булаңчилик»қа баравәр еди. Әнди төвәндә, Худа Өзи инсанийәткә, Өз хәлқиғә мәлум бир нәрсини вәдә қилип бәрмәкчи болса, ундақта у Өзиниң «көйдүрмә қурбанлик» тоғрисидаки муқәддәс қануниға Өзи бойсунғанға охшаш, У бәргән нәрсидә қилчә бир кәмлик һәргиз болмайду; У инсанийәткә вәдә қилғанлиридин һеч нәрсини қалдурмайду. □ **61:9** «Улар болса Пәрвәрдигар бәхит ата қилған нәсилдур» — «Зәб.» 21:31-32ни көрүң. Жуқириқи 59:21-айәттә дейилгән «әһдә»гә асасән, Зионниң нәсли «Мәсиһ»ниң Роһи һәм сөз-каламиға егә болиду. Шүбһисизки, мошу 8- һәм 9-айәттә шу әһдә, шундақла униң нәтижиси йәнә көрситилиду. □ **61:10** «Мән Пәрвәрдигарни зор шат-хурамлик дәп билип шатлимән... У нижатлиқниң кийим-кечигини маңа кийдүрди, һәққанийлик тони билән мени пүркәндүрди» — Мәсиһ Худаниң Зион һәм әл-жутларни қутқузуштики хизмитини ада қилиш үчүн у тәйярлиған кийим-кечәкни қобул қилиду. «Той қилидиған жигит» һәм «той қилидиған қиз» болса, әлвәттә наһайити диққәт билән уларниң мәхсус кийимини кийиду. Мошу кийим пәқәтла мошу мәхсәт биләнлә кийилиду; охшашла Мәсиһ «адәмни қутқузуш үчүн» хошаллиқ билән Худа бәргән мәхсус кийимни кийиду. Мошу кийим униң ким екәнлигини, немә иш қилғили кәлгәнлигини көрситиду; йәни нижат, мутләқ һәққанийлиқтин һәм «каһинлик сәллә» (йәни инсан үчүн дуа қилиштики роль)дин ибарәттур. Дунияда ким мошундақ «кийим» кийивалған пети пәйда болса, һәр бир әқли бар адәм уни Худа әвәткән Мәсиһ дәп тонуп йетиши керәк. □ **61:11** «Чүнки зимин өзиниң бихини чиқарғинидәк,... Рәб Пәрвәрдигар охшашла барлик әлләрниң алдида һәққанийлиқни һәм мәдһийини үндүриду» — мошу иш Мәсиһниң йәнә бир хошаллиғиниң сәвәви — униң қилидиған хизмити чоқум мувәппәқийәтлик болиду; у нижатни инсанийәткә йәткүзүп нурғунлиған кишиләрни гунадин қутқузиду.

Һәм сән Пәрвәрдигар Өз ағзи билән саңа қойидиған йеңи бир исим билән атилисән, ■

³ Шундақла сән Пәрвәрдигарниң қолида турған гөзәл бир таж,
Худайиңниң қолидики шаһанә баш чәмбирики болисән.

⁴ Сән иккинчи: «Ажрашқан, ташливетилгән» дәп аталмайсән,
Зиминиң иккинчи: «Вәйран қилип ташливетилгән» дәп аталмайду;

Бәлки сән: «Мениң хошаллиғим дәл униңда!», дәп атилисән,

Һәм зиминиң: «Никаһланған» дәп атилиду;

Чүнки Пәрвәрдигар сәндин хошаллиқ алиду,

Зиминиң болса ятлиқ болиду. □

⁵ Чүнки жигит қизға бағланғандәк,

Оғуллириң саңа бағлиниду;

Той жигити қиздин шатланғандәк,

Худайиң сениңдин шатлиниду.

⁶ Мән сепиллириңда күзәтчиләрни бекитип қойдум, и Йерусалим,

Улар күндүзму һәм кечисиму арам алмайду;

И Пәрвәрдигарни әсләткүчи болғанлар, сүкүт қилмаңлар! □

⁷ У Йерусалимни тиклигичә,

Уни йәр-жаһанниң оттурисида рәхмәт-мәдһийиләрниң сәвәви қилғичә,

Униңға һеч арам бәрмәңлар!».

⁸ Пәрвәрдигар оң қоли һәм Өз күчи болған билиги билән мундақ қәсәм ичти: —

«Мән зираәтлириңни дүшмәнлириңгә озук болушқа иккинчи бәрмәймән;

Жапа тартип ишлигән йеңи шарапниму ятларниң пәрзәнтлири иккинчи ичмәйду;

⁹ Зираәтләрни оруп жиққанлар өзлирила уни йәп Пәрвәрдигарни мәдһийиләйду;

Үзүмләрни үзгәнләр муқәддәс өйүмниң сәйналирида улардин ичиду».

¹⁰ — Өтүңлар, дәрвазилардин өтүңлар!

Хәлиқниң йолини түз қилип тәйярлаңлар!

Йолни көтириңлар, көтириңлар;

Ташларни елип ташливетиңлар;

Хәлиқ-милләтләр үчүн йол көрситидиған бир туғни көтириңлар. □ ■

¹¹ Мана, Пәрвәрдигар жаһанниң чәт-яқилириға мундақ дәп жакалиди: —

Сион қизига мундақ дәп ейтқин: —

«Қара, сениң нижат-қутулушуң келиватиду!

Қара, Униң Өзи алған мукапити Өзи билән биллә,

Униң Өзиниң инъами Өзигә һәмраһ болиду. □

¹² Вә хәқләр уларни: «Пак-муқәддәс хәлиқ»,

«Пәрвәрдигар һәмжәмәтлик қилип қутқузғанлар» дәйду;

Сән болсаң: «Интилип издәлгән», «һеч ташливетилмигән шәһәр» дәп атилисән. □

■ 62:2 Йәш. 65:15 □ 62:4 «Мениң хошаллиғим дәл униңда!» — ибраний тилида «Хефзибаһ». «Никаһланған» — ибраний тилида «Биюлаһ». □ 62:6 «Мән сепиллириңда күзәтчиләрни бекитип қойдум, и Йерусалим, улар күндүзму һәм кечисиму арам алмайду; и Пәрвәрдигарни әсләткүчи болғанлар, сүкүт қилмаңлар!» — Мәсиһ

МОШУ «күзәтчиләр»ни, йәни «Пәрвәрдигарни әсләткүчиләр»ни өзигә охшаш Сион үчүн тохтимай дуа қилиш хизмитигә бекиткән. Уларниң дуалири Өзиниңкигә охшаш болиду (1-айәтни көрүң). □ 62:10 «Өтүңлар, дәрвазилардин өтүңлар! Хәлиқниң йолини түз қилип тәйярлаңлар! Йолни көтириңлар, көтириңлар; ташларни елип ташливетиңлар» —

Йолни, Израилдики тарқилип кәткән, башқа жутларда сүргүн болғанлар, шундақла Худани издигән мусапирлар билән биллә Сионға кәлмәкчи болғанлар үчүн тәйярлаңлар, демәкчи болса керәк. ■ 62:10 Йәш. 40:3; 57:14 □ 62:11 «Қара, сениң нижат-қутулушуң келиватиду!... Униң Өзиниң инъами Өзигә һәмраһ болиду» — айәтниң иккинчи қисмиға қариганда, муну «нижат-қутулуш» бир шәхс, йәни Мәсиһниң Өзидур; «Униң алған мукапити» һәм «Униң Өзиниң инъами» 10- һәм 12-айәткә қариганда дәл Өзи қутқузған «хәлқим» һәм «хәлиқ-милләтләр»дин ибарәттур. □ 62:12 «Вә хәқләр уларни: «Пак-муқәддәс хәлиқ»... дәйду» — «улар» дәл 10-айәттә дейилгән, Сионға кәлмәкчи болған «хәлиқ» һәм

«хәлиқ-милләтләр»дур. «Сән болсаң: «Интилип издәлгән»,... дәп атилисән» — «сән» Сионниң өзини көрситиду.

63

«Күзәтчиләр» бир адәмниң келиватқанлигини көриду

¹ «Бозраһ шәһиридин чикқан, үстибеши қениқ қизил рәңлик, Кийим-кечәклири қалтис-карамәт, Зор күч билән қол селип меңиватқан, Едомдин мошу йәргә келиватқучи ким?»
«Һәққанийлиқ билән сөзлигүчи Мән, Қутқузушқа күч-қудрәткә Егә Болғучидурмән».

² «Үстибешиңдикиси немишкә қизил, Қандақсигә кийим-кечәклириң шарап көлчигини чәйлигүчиниңкигә охшап қалди?»

³ «Мән ялғуз шарап көлчигини чәйлидим;
Бар әл-жутлардин һеч ким Мән билән биллә болғини йоқ;
Мән уларни ғәзивимдә чәйлидим,
Қәһримдә уларни дәссивәттим;
Уларниң қанлири кийим-кечәклирим үстигә чачриди;
Мениң пүтүн үстибешим боялди».

⁴ Чүнки қәлбимгә қисас күни пүкүлгән еди,
Шундақла Мән һәмжәмәтлиримни қутқузидиған жил кәлди».

⁵ Мән қарисам, ярдәм қилғидәк һеч ким йоқ еди;
Һеч кимниң қоллимайдиғанлигини көрүп азаплинип көңлүм паракәндә болди;
Шуңа Өз билигим Өзүмгә нижат кәлтүрди;
Өз қәһрим болса, Мени қоллап Маңа чидам бәрди».

⁶ Шунини билән әл-жутларни ғәзивимдә дәссивәткәнмән,
Қәһримдә уларни мәс қиливәттим,
Қанлирини йәргә төкүвәттим».

«Худани әсләткүчи күзәтчи» ләрдин бири йәнә дуа қилиду

⁷ «Мән Пәрвәрдигарниң шәпқәтлири тоғрилиқ әслитип сөzlәймән;
Пәрвәрдигарниң мәдһийәгә лайиқ қилғанлири,
Униң рәһимдиллиқлириға асасән,
Униң нурғунлиған шәпқәтлиригә асасән,
Пәрвәрдигарниң бизгә қилған илтипатлири,
Исраил жәмәтигә илтипат қилған зор яхшилиқлири тоғрилиқ әслитип сөzlәймән»;

⁸ У уларни: — «Улар Мениң хәлқим,
Алдамчилик қилмайдиған балилар» дәп,

□ **63:1** «Һәққанийлиқ билән сөзлигүчи Мән, қутқузушқа күч-қудрәткә Егә Болғучидурмән» — әйәтниң алдинқи қисмидики соалға жавап бәргүчи шүбһисизки, 61:10-11-әйәттә «қалтис-карамәт» кийим-кечәк кийивалған», Өзи (62-бапта) күзәтчиләрни бекиткән Мәсиһдур. Бирақ униң кийим-кечәклири башқичә көрүнгәчкә, у жирақтин келиватқан чағда, улар уни тоналмиған. «Бозраһ» шәһири тоғрилиқ йәнә 34-бапни вә изаһатлирини көрүң. □ **63:2** «Үстибешиңдикиси немишкә қизил, қандақсигә кийим-кечәклириң шарап көлчигини чәйлигүчиниңкигә охшап қалди?» — Мәсиһ кийивалған кийим әслидә «нижатниң, һәққанийлиқниң» кийими (бәлким аппақ) болғандин кейин, «Немишкә қизил болуп қалған» — дәп сорайду. ■ **63:2** Вәһ. 19:13 □ **63:3** «Мән уларни ғәзивимдә чәйлидим» — «улар» (нижатни рәт қилған) ят әлләрни көрситиду (6-әйәтни көрүң). □ **63:4** «Мән һәмжәмәтлиримни қутқузидиған жили» — ДЕМӘК, Худаниң нижатини қобул қилған бәндилири мошу дуниядики барлиқ бозәк қилишлардин, барлиқ зиянкәшләрдин азат қилинип әркин болуш вақтидур. Рәзилләрниң жазаланиши билән улар әркин болиду. ■ **63:4** Йәш. 61:2 □ **63:5** «Өз қәһрим болса, Мени қоллап Маңа чидам бәрди» — МОШУ сөzlәргә қариғанда, инсанларни жағалаш Худа һәм Униң Мәсиһи үчүн көңлигә интайин егир келидиған тәс бир иштур. ■ **63:5** Йәш. 59:16 □ **63:6** «Қәһримдә уларни мәс қиливәттим» — бундақ «мәс қилиш»ни чүшиниш үчүн, 51-бап, 17-, 21-22-әйәтләрни йәнә көрүң. Хәлиқләрни мәс қилидиған шарап «Пәрвәрдигарниң қолидики қәһригә толған қәдәһ»тики «шарап»тур.

Уларниң Қутқузғучиси болди.□

⁹ Уларниң барлиқ дәрдлиригә Уму дәрдаш еди;
«Униң йүзидики Пәриштиси» болса уларни қутқузған,
У Өз муһәббити һәм рәһимдиллиғи билән уларни һәмжәмәтлик қилип қутқузған;
Әшу қедимки барлиқ күнләрдә уларни Өзигә артип көтәргән; □ ■

¹⁰ Бирақ улар асийлиқ қилип Униң Муқәддәс Роһиға азар бәрди;
Шуңа улардин йүз өрүп У уларниң дүшминигә айланип,
Уларға қарши жән қилди. □ ■

¹¹ Бирақ У: — «Муса пәйғәмбирим! Мениң хәлқим!» дөп әйни күнләрни әсләп тохтиди.
Әнди Өз *падиси болғанларни* падичилири билән деңиздин чиқиривалғучи қени?
Өзиниң Муқәддәс Роһини уларниң арасиға турғузуп қойғучи қени?□

¹² Униң гөзәл шәрәплик билиги Мусаниң оң қоли арқилиқ уларни йетәклигүчи болди,
Өзи үчүн мәңгүлүк бир намни тикләп,
Улар алдида суларни бөлүвәткүчи,

¹³ Уларни далада әркин кезип жүридиған аттәк,
Һеч путлаштурмай уларни деңизниң чоңқур йәрлиридин өткүзгүчи қени?■

¹⁴ Маллар жилғиға отлашқа чүшкәндәк,
Пәрвәрдигарниң Роһи уларға арам бәрди;
Сән Өзүң гөзәл-шәрәплик бир намға еришиш үчүн,
Сән мошу йоллар билән хәлқиңни йетәклидиң.

¹⁵ Аһ, асманлардин нәзириңни чүшүргин,
Сениң пак-муқәддәслиғиң, гөзәллик-шәривиң турған маканиңдин *һалимизға* қарап бақ!
Қени отлуқ муһәббитиң вә күч-қудритиң!?

Ичиңни ағритишлириң, рәһимдиллиқлириң қени?
Улар маңа кәлгәндә бесилип қалдиму?■

¹⁶ Чүнки гәрчә Ибраһим бизни тонумисиму,
Яки Исраил гәрчә бизни етирап қилмисиму,
Сән һаман бизниң Атимиз;
Сән Пәрвәрдигар бизниң Атимиздурсән;
Әзәлдин тартип «Һәмжәмәт-Қутқузғучимиз» Сениң намиңдур.□

¹⁷ И Пәрвәрдигар, немишкә бизни йоллириңдин аздурғансән?
Немишкә Өзүңдин қорқуштин яндуруп көңлимизни таш қилғансән?!

Қуллириң үчүн, Өз мирасиң болған қәбиләләр үчүн,
Йенимизға йенип кәлгәйсән!

¹⁸ Муқәддәс хәлқиң пәкәт азғинә вақитла *тәвалиғигә* егә болалиған;

□ **63:8** «У уларни: — «Улар Мениң хәлқим, алдамчилик қилмайдиған балилар» дөп, уларниң Қутқузғучиси болди» — мошу әйәтләр Худа Исраилни Мисирдин қутқузуп чиқарған вақитни көрситиду. Шу чағни Исраилниң «туғулуши», йәни «йеңи бир хәлиқ, йеңи бир милләт» болуши дөп һесаплиғили болиду. □ **63:9** «Униң (Пәрвәрдигарниң) йүзидики Пәриштиси» — мошу зат дәл Тәврат-зәбурда көп йәрләрдә «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» дөп атилиду. ■ **63:9** Қан. 7:7, 8, 9 □ **63:10** «бирақ улар асийлиқ қилип униң Муқәддәс Роһиға азар бәрди» — мошу сөзгә қариғанда «Худаниң Муқәддәс Роһи» чоқум Худаниң Өзидин (демәк, ХудаАтидин) айрим бир шәхсдур. ■ **63:10** Чөл. 14:11; Зәб. 77:56-59; 94:9-11 □ **63:11** «Өз *падиси болғанлар*» — Исраил хәлқи. «Өз ... *падичилири*» — шүбһисизки, Муса пәйғәмбәр, акиси һарун һәм һәдиси Мәрийәм, шундақла бәлким Йәшуа пәйғәмбәр еди. ■ **63:13** Зәб. 104:37 ■ **63:15** Қан. 26:15 □ **63:16** «гәрчә Ибраһим бизни тонумисиму, Яки Исраил гәрчә бизни етирап қилмисиму,...» — Ибраһим һәм Исраил (уларниң ата-бовилири) хелә бурунла аләмдин кәткән еди, әлвәттә. Мошу сөзниң мәнаси, навада атимиз Ибраһим яки Исраил (йәни Якуп) мошу аләмдә теһи турған болса, бизниң начар әһвалимизни, әхлақсизлиғимизни, пәзиләтсизлиғимизни көрүпла интайин бизар болуп: «Мошу хәлиқ бизниң әвладимиз болмиса керәк» — дөп бизләрни етирап қилмаслиғи мүмкин, демәкчи.

Дүшмәнлиримиз муқәддәс жайиңни аяқ асти қилди;□ ■
 19 Шуниң билән биз узундин буян Сән идарә қилип бақмиған,
 Сениң намиң билән атилип бақмиған бир хәлиқтәк болуп қалдуқ!

64

Дуаниң давами

- 1 Аһ, Сән асманларни житиветип,
 Йәргә чүшкән болсаң еди!
 Тағлар болса йүзүң алдида ерип кетәтти! Мана мошундақ болғанда тутуруққа от яққандәк,
 От суни қайнатқандәк,
 Сән намиңни дүшмәнлириңгә аян қилған болаттиң,
 Әлләр йүзүңдинла титрәп кетәтти!□
- 2 Сән биз күтмигән дәһшәтлик ишларни қилған вақтинда,
 Сән чүшкән едиң;
 Йүзүңдин тағлар растла ерип кәтти!□
- 3 Сәндин башқа Өзигә тәлмүрүп күткәнләр үчүн ишлигүчи бир Худани,
 Адәмләр әзәлдин аңлап бақмиған,
 Қулаққа йетип бақмиған,
 Көз көрүп бақмиғандур!■
- 4 Сән һәққанийлиқни жүргүзүшни хурсәнлик дәп билгән адәмниң,
 Йәни йоллириңда меңип, Сени сеғинғанларниң һажитидин чиққучи һәмраһдурсән;
 Бирақ мана, Сән гәзәптә болдуң,
 Биз болсақ гунада болдуқ;
 Ундақ ишлар узун боливарди;
 Әнди биз қутқузуламдуқ?
- 5 Әнди биз напак бир нәрсигә охшаш болдуқ,
 Қиливатқан барлиқ «һәққанийәтлиримиз» болса бир әврәт латисиғила охшайду, халас;
 һәммимиз йопурмақтәк хазан болуп кәттуқ,
 Қәбиһликлиримиз шамалдәк бизни учуруп ташливатти.■
- 6 Сениң намиңни чақирип нида қилғучи,
 Илтипатиңни тутушқа қозғалғучи һеч йоқтур;
 Чүнки Сән йүзүңни биздин қачуруп йошурдуң,
 Қәбиһликлиримиздин бизни солаштурғуздун.
- 7 Бирақ һазир, и Пәрвәрдигар, Сән бизниң Атимиздурсән;
 Биз сеғиз лай, Сән бизниң сапалчимиздурсән;
 һәммимиз болсақ қолунда ясалғандурмиз;
- 8 И Пәрвәрдигар, бизгә қаратқан гәзивийәтти зор қилмиғайсән,
 Қәбиһликни мәңгүгичә әсләп жүрмигин;
 Мана, қаригин, һәммимиз Сениң хәлқиндурмиз!■
- 9 Муқәддәс шәһәрлириң жаңгал,

□ **63:18** «Дүшмәнлиримиз муқәддәс жайиңни аяқ асти қилди» — Йәшәяниң өмридә Худаниң муқәддәс ибадәтханиси теһи мәвжүт еди. Шуниң билән пәйғәмбәр бу бешарәттә өзидин кейинки бир дәвирни көздә тутқан болуши керәк. Йерусалимдики шу ибадәтхана миладийәдин илгәрки 586-жили вәйран қилинди. Бешарәт мошу вақиәдин кейинки дәвирниң болидиған һессиятлирини, арзу-хияллирини һәм дуалирини көрсәтсә керәк. ■ **63:18** Зәб. 73:3-8

□ **64:1** «Аһ, Сән асманларни житиветип, йәргә чүшкән болсаң еди! Тағлар болса йүзүң алдида ерип кетәтти!» — башқа бир хил тәржимиси: «Аһ, Сән асманларни житиветип, йәргә чүшсәң едиң! Тағлар болса йүзүң алдида ерип кетәтти!». □ **64:2** «Йүзүңдин тағлар растла ерип кәтти!» — Исраиллар Мисирдин чиққандин кейин, Худа уларға Муса пәйғәмбәр арқилиқ муқәддәс қанун-пәрманлирини бәргән вақтида, Синай тағлири шундақла ерип кәтти. Йәшәя пәйғәмбәр бәлким мошу ишларни көздә тутиду. ■ **64:3** Зәб. 30:20,21; 1Кор. 2:9 ■ **64:5** Зәб. 89:5-8 ■ **64:8** Зәб. 78:8

Зионму жаңгал болуп қалди;

Йерусалим вәйран болди;

¹⁰ Ата-бовимиз Сени мәдһийилигән жай,

Пак-муқәддәслик, гөзәл-парлақлиқ туралғуси болған өйимиз болса от билән көйүп күл болди;

Қәдир-қиммәтлик нәрсилеримизниң һәммиси вәйран қиливетилди. □

¹¹ Мошу ишлар алдида Өзүңни чәткә аламсән, и Пәрвәрдигар?

Сүкүт қилип турамсән?

Бизни болушичә хар қилип уриверәмсән?»

65

Худаниң дуаға бәргән жавави ••• «Йеңи ишлар», йеңи асман-зимин

¹ Өзәлдин Мени издимигәнләргә Мени сораһ йолини ачтим;

Мән Өзүмгә интилимигәнләргә Өзүмни тапқуздум.

Мениң намим билән аталмиған ят бир әлгә Мән: — «Маңа қара, Маңа қара» — дедим.

² Бирақ яман йолда маңидиған,

Өзиниң пикир-хиялиға әгишип маңидиған,

Асийлиқ қилғучи бир хәлиқкә болса Мән күн бойи қолумни узитип интилип кәлдим. □

³ Йәни бағларда қурбанлиқ қилип,

Уларни хишлиқ супилар үстидиму көйдүрүп,

Көз алдимдила зәрдәмгә тегидиған бир хәлиқ; □

⁴ Улар қәбирләр арисидә олтириду,

Мәхпий жайлардимү түнәп олтириду;

Улар чошқа гөшини йәйду,

Қазан-қачилирида һәр қандақ жиркинчилик нәрсиләрниң шорписи бар. □

⁵ Улар: «Өзүң билән бол,

Маңа йеқинлашқучи болма;

Чүнки мән сәндин пакмән» — дәйду;

Мошулар димиғимға киргән ис-түтәк,

Күн бойи өчмәй туридиған оттур!

⁶⁻⁷ Мана, Мениң алдимда пүтүклүк туридуки: —

Мән сүкүт қилип турмаймән — дәйду Пәрвәрдигар —

Бәлки һәм силәрниң қәбиһликлириңларни,

Шундақла тағ чоққилирида исриқ яққан,

Дөңләр үстидиму Мени һақарәтлигән ата-бовилириңларниң қәбиһликлирини бирликтә қайтуримән,

□ **64:10** «...Пак-муқәддәслик, гөзәл-парлақлиқ туралғуси болған өйимиз болса от билән көйүп күл болди» — мошу әйәттики «өйимиз» муқәддәс ибадәтхана, әлвәттә. «Өй» дегән сөзниң ишлитилиши болса, Худаниң әсли уларниң арисидә (ибадәтханисидә) турғанлиғини тәкитләйду. «Қәдир-қиммәтлик нәрсилеримиз»ниң әң есили болса йәнилә ибадәтханидики буюм-жабдуқлар болған еди. Бабиллиқларниң Йерусалимни, жүмлидин муқәддәс ибадәтханини вәйран қилғанлиғи бәлким мошу бешарәттин кейинки 100 жил әтрапида болди (миладийәдин илгәрки 586-жили). Мошу әйәттә, пәйғәмбәр (63:15-19-әйәтләрдикә әһвалға охшаш) өзи әшу дәвирдә турғандәк сөз қилиду; у әшу дәвирдикиләргә вәкил болуп дуа қилиду. □ **65:2** «яман йолда маңидиған...» — ибраний тилида «яқши әмәс йолда маңидиған...».

□ **65:3** «(Улар)... бағларда қурбанлиқ қилип, уларни хишлиқ супилар үстидиму көйдүрүп...» — бағлар пат-пат «Баал» дегән бутқа чоқунидиған жайлар болуп қалатти. Қурбанлиқни болса пәқәт ибадәтханидила қилса болатти; униңдин башқа «қурбанға»ларни пәқәт ташлар яки тупрақ қатарлиқ тәбиий материялардинла ясиғили болатти. «Уларни хишлиқ супилар үстидиму көйдүрүп...» — яки «хушбуйни хишлиқ супилар үстидиму көйдүрүп...».

□ **65:4** «улар қәбирләр арисидә олтириду, мәхпий жайлардимү түнәп олтириду» — мошу кишиләрниң мазарларда, «мәхпий жайлар»да олтирип түнәштики мәхсити, шүбһисизки, «ата-бовилириниң роһлири»ға дуа қилип алақилишиш, шундақла жин-шәйтанлар билән алақилишиш еди. Өлүкләрниң роһлири билән алақә қилишқа урунуш Тәвратта қәтһий мәнһий қилиниду.

— Шуларни өз кучағлириға қайтуримән;
Бәрһәк, Мән илгәрки қилғанлирини өз кучағлириға өлчәп қайтуримән.□

⁸ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Сапақ үзүмниң «сарқинди ширнә»си көрүнгәндә,
Хәқләрниң: «Уни чәйливетип вәйран қилмисун, чүнки униңда бәрикәт туриду» дегинидәк,
Мән Өз қуллимниң сәвәвидинла шундақ қилимәнки,
Уларниң һәммисини вәйран қилмаймән. □

⁹ Шундақ қилип Мән Яқуптин бир нәсилни,
Йәһудадинму тағлиримға бир егидарни чиқиримән;
Шуниң билән Мениң таллиғанлирим зиминға егә болиду,
Мениң қуллим шу йәрдә мақанлишиду.□

¹⁰ Мени издигән хәлқим үчүн,
Шарон болса йәнә қой падилириға қотан,
Ахор болса кала падилириға қоналғу болиду.□

¹¹ Бирақ Пәрвәрдигарни ташлап,
Муқәддәс теғимни унтуғучи,
«Тәләй» дегән бут үчүн дәстихан салғучи,
«Тәғдир» дегән бут үчүнму әбжәш шарапни қуюп қачиларни толдурғучисиләр,□

¹² Мән силәрни қиличқа «тәғдир» қилдим,
Силәрниң һәммиңлар қирғинчиликта баш егисиләр;
Чүнки Мән чақирдим, силәр жавап бәрмидиңлар;
Мән сөз қилдим, силәр қулақ салмидиңлар;
Әксичә нәзиримдә яман болғанни қиливатисиләр,
Мән яқтурмайдигәнни таллиғансиләр.

¹³ Шуңа, Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Мана, Мениң қуллим йәйду,
Силәр ач қалисиләр;
Мана, Мениң қуллим ичиду,
Бирақ силәр уссуз қалисиләр;
Мана, Мениң қуллим шатлиниду,
Силәр шәрмәндиликтә қалисиләр;

¹⁴ Мана, көңлидики шат-хурамлиқтин қуллим нахша ейтиду,
Силәр көңүлдике азаптин зар-зар жиғлайсиләр,

□ **65:6-7** «силәрниң қәбиһликлириңларни, шундақла тағ чоққилирида исриқ яққан, дөңләр үстидиму Мени һақарәтлигән ата-бовилириңларниң қәбиһликлирини бирликтә қайтуримән» — тағларниң чоққилири яки дөңләр пат-пат бутқа чоқунидигән жайлар болуп қалатти. Шуниң билән Муса пәйғәмбәр тағ яки дөңләр үстидә қурбанлиқ қилишниму мәнғий қилған. Айәттә көрситилгән мошу қилмишлири, шүбһисизки, бутпәрәслик еди. **«Бәрһәк, Мән илгәрки қилғанлирини өз кучағлириға өлчәп қайтуримән»** — башқа бир хил тәржимиси: «Бәрһәк, уларниң қилғанлирини өз кучағлириға қайтуруветиш Мениң биринчи ишимдур». □ **65:8** «Сапақ үзүмниң «сарқинди ширнә»си көрүнгәндә, хәқләрниң: «Уни чәйливетип вәйран қилмисун, чүнки униңда бәрикәт туриду» дегинидәк,...» — Қанаанда (Пәләстиндә) үзүмдин «өзи чиққан» ширнә болса интайин әтиварлиниду; сәвәви, униңдин ишлинидигән шарап интайин мезилик болиду. Шуңа мәлум бир сап үзүмдин мошу «сарқинди шарап» чиққанлиғи байқалса, у башқа үзүм сапақлири билән қошуп чәйливетилмәйду, «ширнә чиққичә» айрим қоюлиду. Шуниң билән Худа Өзигә садиқ болған «қалдилар» Исраилда бар болсила, уларни йоқатмайду. Биз жуқуриқи баблардин билимизки, мошу «егидар» нәсил (9-айәт) дәл «Пәрвәрдигарниң қули»ниңқи, йәни Мәсиһниң нәслидур. □ **65:9** «Мән Яқуптин бир нәсилни, Йәһудадинму тағлиримға бир егидарни чиқиримән» — демәк, Худа «қалдиси»дин, өзигә садиқ йеңи бир дәвирни чиқириду, уларни «муқәддәс зимин»ға егә қилиду. □ **65:10** «Шарон болса йәнә қой падилириға қотан, Ахор болса кала падилириға қоналғу болиду» — Шарон болса Пәләстинниң фәрип тәрипидә, әсли интайин мунбәт жай еди. Шу район бәлким Асурийә (һәм кейинки Бабиллиқларниң) булаңчиқлири түпәйлидин қақаслишип кәткән болуши мүмкин. Ахор болса шәрқий тәрәптә болуп анчә мунбәт әмәс еди. Исраиллар Ахорда Худаға қаттиқ асийлиқ қилған еди (Тәвраттики «Йәшуа» 7-бапни көрүң). Бирақ һазир у Худаниң ләнитигә учримай, мунбәт болуп кетиду. Пәләстиндики бу икки жай һәм арилиғидики барлиқ Пәләстин зиминлири фәриптин-шәриққичә пүтүнләй әслигә кәлтүрүлиду, бәлки техиму ават әһвалға кәлтүрүлиду, демәкчи. □ **65:11** «Тәләй» — (ибраний тилида «Гад» дейлиду) Сурийәдики бир бут. **«Тәғдир»** — йәнә бир бут — әсли ибраний тилида «мәний»; буниң мәнаси «тәғдир» «тәқсимат, санилиш» еди.

Роһ-қалб сунуқлуғидин налә-пәрәд кәтирисиләр.

¹⁵ Исмиңларни Мениң таллиғанлиримға ләнәт болушқа қалдурисиләр.

Рәб Пәрвәрдиғар сени өлтүриду,

Һәм униң қуллириға башқа бир исимни қоюп бериду.

¹⁶ Шуниң үчүн кимки өзигә бир бәхитни тилисә,

«Амин» дегүчи Худаниң нами билән әшу бәхитни тиләйду;

Кимки қәсәм ичмәкчи болса,

Әнди «Амин» дегүчи Худаниң нами билән қәсәм ичиду;

Чүнки бурунқи дәрә-әләмләр унтулған болиду,

Чүнки уларни көзүмдин йошурдум.□

¹⁷ Чүнки қараңлар, Мән йеңи асманларни вә йеңи зиминни яритимән;

Илгәрки ишлар һеч әсләнмәйду,

Һәтта әскә кәлмәйду.

¹⁸ Әксичә силәр Мениң яритидиғанлиғимдин хошаллиниңлар;

Мәңгүгә шат-хурамлиқта болуңлар,

Чүнки Мән Йерусалимни шат-хурамлиқ,

Униң хәлқини хошаллиқ бәргүчи қилип яритимән.

¹⁹ Өзүмму Йерусалимдин шат-хурамлиқта болимән,

Шундақла Өз хәлқимдин хошаллинимән;

Униңда нә жиға авази,

Нә налә-пәрәдлар иккинчи аңланмайду;□

²⁰ Униңда йәнә бир нәччә күнлүк чачрап кәткән бовақ болмайду,

Яки вақти тошмай вақитсиз кәткән бовай болмайду;

Йүз яшқа киргән болса «жигит» санилиду,

Шуниңдәк гунакар йүз яшқа кирип өлгән болса «Худаниң ләнитигә учриған» дәп һесаплиниду.□

²¹ Улар өйләрни салиду, уларда туриду;

Улар үзүмзарларни бәрпа қилиду, улардин мевә йәйду;

²² Улар ясиған өйләрдә, башқа бириси турмайду;

Тиқилгән үзүмзарлардин, башқа бириси мевә елип йемәйду;

Чүнки хәлқимниң күнлири дәрәқниң өмридәк болиду;

□ **65:16** «Шуниң үчүн кимки өзигә бир бәхитни тилисә, «амин» дегүчи Худаниң нами билән әшу бәхитни тиләйду»

— Худаниң Өз қуллириға бәргән вәдилирини (8-14-айәттики) әмәлгә ашурғанлиғини көргән хәқләр Худаниң болса «Амин» дегүчи Худа (яки «Амин»ниң Егиси Худа), йәни мөмин бәндилириниң дуалирини аңлайдиған Худа, дәп билиду. «Амин» дегән сөзниң толук мәнаси тоғрилиқ «Тәбирләр», шундақла «2Кор.» 1:20ниму көрүң. **«Кимки қәсәм ичмәкчи болса, әнди «Амин» дегүчи Худаниң нами билән қәсәм ичиду; чүнки бурунқи дәрә-әләмләр унтулған болиду, чүнки уларни көзүмдин йошурдум»** — Худаниң сәлтәнитидә болғанлар бурунқи (болупму өз гуналири түпәйлидин пәйда болған) дәрә-әләмләрни есигә кәлтүрмәйду; чүнки Худа Өзи уларниң гуна-сәһвәнликлирини унтуған болиду. □ **65:19 Өзүмму Йерусалимдин шат-хурамлиқта болимән, шундақла Өз хәлқимдин хошаллинимән; униңда нә жиға авази, нә налә-пәрәдлар иккинчи аңланмайду»** — «йеңи асманлар, йеңи зимин, йеңи Йерусалим» тоғрилиқ азрақ тохтитайли. Инжілдики «Вәһий» дегән қисимға асасән билимизки, Мәсиһ **мошу дуняда** миң жил һөкүмранлиқ қилиду. Шу һөкүмранлиғидики әһвал Йәшәя пәйғәмбәрниң бешаритидәк болиду. У теһи ахирқи «йеңи асманлар, йеңи зимин» әмәс; чүнки мошу әйәтләргә қариганда, өлүм дегән иш (мәйли адәмләр узун өмүрлүк болсиму) теһи мәвжүт; гуна теһи мәвжүт; **ахирқи** «йеңи асманлар, йеңи зимин» мәңгүлүк болиду; уларда өлүмму йоқ, гуна йоқ. Инжілдики «Вәһий» 21-22-бапларни көрүң. Мәсиһ мошу дуняда миң жил һөкүмранлиқ қилидиған «йеңи асманлар, йеңи зимин, йеңи Йерусалим» бизниң мәңгүлүк «йеңи асманлар, йеңи зимин, йеңи Йерусалим»ниң қандақ болидиғанлиғини чүшинишимизгә зор ярдәм бериду; бу иккисиниң охшаш йәрлири көп (мәсилән, қорқунуч, дәрә-әләм йоқитилғанлиғи);

Худа заманларниң әң ахирида миң жилиқ «йеңи асманлар, йеңи зимин, йеңи Йерусалим»ни мәңгүлүк «йеңи асманлар, йеңи зимин, йеңи Йерусалим»ға айландуриду. Мәсиһниң миң жилиқ сәлтәнити тоғрисида «Тәбирләр»ниму көрүң. □ **65:20 «Шуниңдәк гунакар йүз яшқа кирип өлгән болса «Худаниң ләнитигә учриған» дәп һесаплиниду»** — адәмләрниң көпинчиси наһайити чоң яштила өлидиған болғачқа, «йүз яшта өлгән» болса, пәқәтла «наһайити бир жигит» дәп қарилиду; хәқләр униң гуна қилғанлиғини билип қалса, уни «шунчә яш турупла өлгән, чоқум Худаниң ләнитигә учриған болса керәк» дәп қарайду.

Мениң таллиғанлирим өзлири өз қоли билән ясиғанлиридин өз өмридә толук бәһримән болиду. □

²³ Уларниң қилған әмгиги бекарға кәтмәйду;

Яки уларниң балилири туғулғанда келәчки тоғрилиқ вәһимә мәвжүт болмайду;

Чүнки улар Пәрвәрдигар бәхит ата қилған нәсилдур,

Уларниң пәрзәнтлириму шундақ. □

²⁴ Вә шундақ болидуки,

Улар нида қилип чақирмастинла,

Мән ижабәт қилимән;

Улар дуа қилип сөзләватқинидила,

Мән уларни аңлаймән.

²⁵ Бөрә һәм пақлан билән биллә озуклиниду;

Шир болса калидәк саман йәйду;

Иланниң rischi болса топа-чаңла болиду.

Мениң муқәддәс теғимниң һәммә йеридә һеч зиянкәшлик болмайду;

Һеч бузғунчилиқ болмайду, дәйду Пәрвәрдигар. □ ■

66

Худаниң җавави — давами

¹ «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Асманлар Мениң тәхтим,

Зимин болса аяқлиримға тәхтипәримдур,

Әнди Маңа қандақ өй-имарәт ясимақчисиләр?

Маңа қандақ йәр арамғаһ болалайду? □ ■

² Буларниң һәммисини Мениң қолум яратқан, улар шундақ болғачқила барлиққа кәлгән әмәсмиди? — дәйду Пәрвәрдигар, —

Лекин Мән нәзиримини шундақ бир адәмгә салимән:

— Мөмин-кәмтәр, роһи сунуқ,

Сөзлиримни аңлиғанда қорқуп титрәк басидиған бир адәмгә нәзиримини салимән.

³ Кала сойған киши адәмниму өлтүриду,

Қозини қурбанлиқ қилған киши иштниң бойнини сундуруп өлтүриду;

Маңа һәдийә тутқучи чошқа қениниму тутуп бәрмәкчидур;

Дуасини әслитишкә хушбуй яққучи мәбудқиму мәдһийә оқуйду;

Бәрһәқ, улар өзи яқтуридиған йоллирини таллиған,

□ **65:22** «Улар ясиған өйләрдә, башқа бириси турмайду; тикилгән үзүмзарлардин, башқа бириси мевә елип йемәйду» — ибраний тилида «уларниң қурулушлирида башқилар туридиған, уларниң тиккинидин башқилар йәйдиған һаләт болмайду». «дәрәқниң өмри» — әлвәттә интайин узун болиду; дәрәқниң өзи интайин муқим, пухта яшайду; сөзләр мошу җәһәтниму ичигә алса керәк. «...өз қоли билән ясиғанлиридин өз өмридә толук бәһримән болиду» — ибраний тилида «өз қоли билән ясиғанлири өзи упрайду» — демәк, пүтүн өмридә толук ишлитиду. □ **65:23** «Чүнки улар Пәрвәрдигар бәхит ата қилған нәсилдур» — яки «чүнки улар Пәрвәрдигар бәхит ата қилған (зат)ниң нәслидур». Мошу тәржимиси тоғра болса «Пәрвәрдигар бәхит ата қилған (зат)» Мәсиһни көрсәткән болиду, әлвәттә. □ **65:25** «Иланниң rischi болса топа-чаңла болиду» — Ерән бағчисида Худа иланға: «Топа-чаңни йәйсән» дегән ләнәтни чүшүргән еди. Бирақ һазир униң йегәнлири пәкәт топа-чаң болиду; у һеч адәм яки башқа һайванға зиян йәткүзәлмәйду. ■ **65:25**

Йәш. 11:6, 7, 8, 9; Мат. 18:3 □ **66:1** «Зимин болса аяқлиримға тәхтипәримдур» — «тәхтипәр» падиша тәхткә олтарғанда аяқлирини дәссәткән кичик орундуқ. «Әнди Маңа қандақ өй-имарәт ясимақчисиләр? Маңа қандақ йәр арамғаһ болалайду?» — биринчи әйәт бәлким Худаниң 64-бап, 11-әйәттики соалға беридиған асасий җавави. Худа «ибадәтхана»ни анчә муһим дөп қаримисиму, инсанлар Өзигә атап салған ибадәтханини чоқум кәмситиду дегили болмайду (20- һәм 2-әйәткә қариганда, кәлгүсидики «миң жиллиқ сәлтәнити»дә бир «муқәддәс ибадәтхана» болиду; бирақ Худаниң нәзири (2-әйәткә асасән) һеч қандақ өй-имарәттә әмәс, бәлки Өзидин қорқидиған мөмин бәндилиридә туриду. ■ **66:1**

1Пад. 8:27; 2Тар. 6:18; Рос. 7:48,49; 17:24

Көңли жиркиничлик нәрсилеридин хурсән болиду.□

⁴ Шуңа Мәнму уларның күлпәтлерини таллаймән;

Улар дәл қорқидыған вәһимиләрни бешиға чүшүримән;

Чүнки Мән чақирғинимда, улар жавап бәрмиди;

Мән сөз қилғинимда, улар қулақ салмиди;

Әксичә нәзиримдә яман болғанни қилди,

Мән яқтурмайдығанни таллиди».■

⁵ «И Пәрвәрдигарның сөзи алдида қорқуп титрәйдиғанлар,

Уның дегинини аңлаңлар: —

«Силәрни намимға *садиқ болғанлиғиңлар* түпәйлидин чәткә қаққанлар болса,

Йәни силәрдин нәпрәтлинидиған қериндашлириңлар силәргә: —

«Қени Пәрвәрдигарның улуклуғи аян қилинсун,

Шуның билән шатлиғиңларни көрәләйдиған болимит!» — деди;

Бирақ шәрмәндиликтә қалғанлар өзлири болиду.■

⁶ Аңлаңлар! — шәһәрдин кәлгән чуқан-сүрәнләр!

Аңлаңлар! — ибадәтханидин чиққан авазни!

Аңлаңлар! — Пәрвәрдигар Өз дүшмәнлиригә *яманлиқлирини* қайтуруватиду!» □

Исраилның йеңидин туғулуши

⁷ — Толғиғи тутмайла у бошиниду;

Ағриғи тутмайла, оғул бала туғиду!■

⁸ Кимнің мошундақ иш тоғрилиқ хәвири барду?

Ким мошундақ ишларни көрүп баққан?

Зимин бир хәлиқни бир күн ичидила туғидиған иш барму?

Дәқиқә ичидила бир әлнің туғулуши мүмкинму?

Чүнки Зионның әндила толғиғи тутушиға, у оғул балилирини туғди!□

⁹ Бирисини бошиниш һалитигә кәлтүргән болсам, Мән балини чиқарғузмай қаламтим? — дәйду Пәрвәрдигар,

Мән Өзүм туғдурғучи турсам, балиятқуни етиветәмдимән? — дәйду Худайиң.

¹⁰ Йерусалим билән биллә шат-хурамлиқта болуңлар;

Уни сөйгүчиләр, уның үчүн хошаллиниңлар!

Уның үчүн қайғу-һәсрәт чәккәнләр,

Уның билән биллә шатлиқ билән шатлиниңлар!

¹¹ Чүнки силәр уның тәсәлли беридиған әмчәклиридин емип қанаәтлинисиләр;

Чүнки силәр қанғичә ичип чиқисиләр,

Уның шан-шәривиниң зорлуғидин көңлүңлар хурсән болиду».□

¹² Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

□ **66:3** «Кала сойған киши адәмниму өлтүриду, ... дуасини әслитишкә хушбуй яққучи мәбудқиму мәдһийә оқуйду; бәрһәк, улар өзи яқтуридиған йоллирини таллиған, көңли жиркиничлик нәрсилеридин хурсән болиду» — мошу әйәттики кишиләр көрүнүштә Худаға ибадәт қилиду; улар кала-қозини союп қурбанлиқ қилиду, «ашлиқ һәдийә» қилиду, хушбуйниму Худаға атап яқиду; бирақ бундақ қилишлири билән тәң улар қатиллиқ қилиду, хурапий ишларни қилиду (итнің бойнини сундуруш), бутларға чоқунуп һарам қурбанлиқларниму қилиду. ■ **66:4** Пәнд. 1:24; Йәш. 65:12; Йәр. 7:13 ■ **66:5** Йәш. 5:19 □ **66:6** «Аңлаңлар! — шәһәрдин кәлгән чуқан-сүрәнләр! Аңлаңлар! — ибадәтханидин чиққан авазни! Аңлаңлар! — Пәрвәрдигар Өз дүшмәнлиригә *яманлиқлирини* қайтуруватиду!» — бу бешәрәт Йәшәяның кейинки дәвридики Йерусалим, жүмлидин ибадәтханиниң вәйран қилинишини (миләдийәдин илгәрки 586-жили) һәм бәлким ахирқи заманлардики охшап кетидиған бир ишниму көрситиду. ■ **66:7** Вәһ. 12:1-6 □ **66:8** «Кимнің мошундақ иш тоғрилиқ хәвири барду? ... Зимин бир хәлиқни бир күн ичидила туғидиған иш барму? Дәқиқә ичидила бир әлнің туғулуши мүмкинму? Чүнки Зионның әндила толғиғи тутушиға, у оғул балилирини туғди!» — мошу 7- һәм 8-әйәттә ейтилған ишлар бирақла Йерусалимнің вәйран қилинишиниң (6-әйәт) ахирқи заманда «Зион-исраил товва қилип йеңидин туғулуши» әмәлгә ашурулуш, уларның Худаниң алдида һәқиқий «Өз хәлқим» болушиға атлап өтиду. □ **66:11** «уның шан-шәривиниң зорлуғидин көңлүңлар хурсән болиду» — башқа бир хил тәржимиси: — «уның шәрәплик бағир-көксидин көңлүңлар хурсән болиду».

Мән униңға ташқан дәриядәк арам-хатиржәмликни,
 Тешип кәткән еқимдәк әлләрниң шан-шәрәплирини сунуп беримән;
 Силәр емисиләр,
 Силәр янпашқа елинип көтирилисиләр,
 Етәктә әкилитилисиләр.■

13 Худди ана балисиға тәсәлли бәргәндәк,
 Мән шундақ силәргә тәсәлли беримән;
 Силәр Йерусалимда тәсәллигә егә болисиләр.

14 Силәр буларни көргәндә көңлүңлар шатлиниду,
 Сүйәклириңлар юмран от-чөптәк яшнап кетиду;
 Шуниң билән Пәрвәрдигарниң қоли Өз қуллириға аян қилиниду,
 У дүшмәнлиригә қәһрини көрситиду.

15 Чүнки ғәзивини қәһр билән,
 Тәнбиһини от ялқунлири билән чүшүрүши үчүн,
 Мана, Пәрвәрдигар от билән келиду,
 У жәң һарвулири билән қуюндәк келиду.

16 Чүнки от билән һәм қилич билән Пәрвәрдигар барлиқ әт егилирини сорақ қилип
 жазалайду;
 Пәрвәрдигар өлтүргәнләр нурғун болиду.

17 «Бағчилар»ға кириш үчүн пакизлинип,
 Өзлирини айрим тутуп,
 Оттурида турғучиниң гепигә киргәнләр,
 Шундақла чошқа гөшини, жиркиничлик болғанни, жүмлидин чашқанларни йәйдиғанлар
 болса жимиси тәң түгишиду — дәйду Пәрвәрдигар.□

18 Чүнки уларниң қилғанлири һәм ойлиғанлири Мениң алдимдидур;
 Бирақ барлиқ әлләр, һәммә тилда сөзләйдиғанларниң жиғилидиған вақти келиду;
 Шуниң билән улар келип Мениң шан-шәригимни көриду; □

19 Вә Мән уларниң арисидә бир карамәт бәлгүни тикләймән;
 һәм улардин қечип қутулғанларни әлләргә әвәтимән;

Нам-шөһритимни аңлимиған, шан-шәригимни көрүп бақмиған Таршишқа, Ливийәгә,
 оқячиликта даңқи чиққан Лудқа, Тубал, Гретсийәгә һәм жирақ чәтләрдик аралларға уларни
 әвәтимән;

Улар әлләр арисидә Мениң шан-шәригимни жакалайду.□

20 Шуниң билән Исраиллар «ашлиқ һәдийә»ни пакиз қачиларға қоюп Пәрвәрдигарниң өйигә
 елип кәлгәндәк,

Шулар болса, Пәрвәрдигарға атап беғишлиған һәдийә сүпитидә қериндашлириңларниң
 һәммисини әлләрдин елип келиду;

Уларни атларға, жәң һарвулириға, сайивәнлик һарву-зәмбилләргә, қечирларға һәм
 нар төгиләргә миндүрүп муқәддәс теғимға, йәни Йерусалимға елип келиду, — дәйду

■ 66:12 Йәш. 49:22; 60:4 □ 66:17 ««Бағчилар»ға кириш үчүн пакизлинип,...» — бәлким бутпәрәслик һәрикәтлиригә қатнишиш үчүн, мошу «пакизлиниш» ишлирини қилиду. «Оттурида турғучи» — бәлким бутпәрәсликтә йетәкчилик «пир» рольни алғучи. □ 66:18 «Чүнки уларниң қилғанлири һәм ойлиғанлири Мениң алдимдидур» — бу әйәттиң биринчи йеримини тәржимә қилиш тәс. Алимлар пәқәт униң мәнәсини тәржимә қилгинимиздәк пәрәз қилиду. □ 66:19 «улардин қечип қутулғанларни әлләргә әвәтимән» — «улардин» дегәнлик: (1) 16-әйәттә ейтилған жазалиридин («от һәм қилич»тин) яки (2) «ят әлләр арисидин» дегән мәнәсини билдүриду. «Һәм улардин қечип қутулғанларни әлләргә әвәтимән» — башқа бир хил тәржимиси: «Һәм қечип һаят қалғанлардин бәзилерини (ят) әлләргә әвәтимән». «Таршиш»...«Луд»... «Тубал»... — шүбһисизки, мошу жутларниң исимлири пүтүн дуниядики жутларға вәкиллик қилиду. «Таршиш» үчүн 60-бап, 9-әйәттики изаһатни көрүң; «Луд» болса бәлким шималий Африқида; Тубал бәлким һазирдики Русийәни көрситиду (бәлким Русийәниң кона пайтәхти «Тоболск» билән мунасивити бар). Немишкә «Луд» тоғрилиқ «оқячиликта даңқи чиққан» дейилиду? Пәризимизчә, Худа әвәткән әлчиләрниң хизмитиниң хәтәри бар, дәп көрсәтмәкчи.

Пәрвәрдигар.□

21 һәм Мән улардин бәзилирини каһинлар һәм Лавийлар болушқа таллаймән — дәйду Пәрвәрдигар.□

22 Чүнки Мән яритидиған йеңи асманлар һәм йеңи зимин Өзүмниң алдида дайим турғандәк, Сениң нәслиң һәм исмиң туруп сақлиниду.□ ■

23 һәм шундақ болидуки, йеңи айму йеңи айда, Шабат күниму шабат күнидә,

Барлиқ эт егилири Мениң алдимға ибадәт қилғили келиду — дәйду Пәрвәрдигар.□

24 — Шунинң билән улар сиртқа чиқип,

Маңа асийлиқ қилған адәмләрниң жәсәтлиригә қарайду;

Чүнки уларни йәватқан қурутлар өлмәйду;

Уларни көйдүрүватқан от өчмәйду;

Улар барлиқ эт егилиригә жиркинчлик билиниду.

□ **66:20** «Шулар болса, Пәрвәрдигарға атап беғишлиған һәдийә сүпитидә қериндашлириңларниң һәммисини әлләрдин елип келиду» — бизниңчә «шулар» Худаниң хуш хәвирини қобул қилған «ят әлләр»ни көрситиду. Улар хошал болуп, Худаниң шапаитини қайтуруш үчүн, зиянкәшликкә учриған, тарқилип кәткән Йәһудийларниң өз жути Йерусалимға қайтишиға ярдәм қилишимиз керәк дәп һәр хил васитиләр билән сәпәрдә уларға йөләнчүк болиду. □ **66:21** «каһинлар» — «каһинлар»ниң хәлиқкә вәкил болуп уларниң қурбанлиқлирини ибадәтханидики қурбанғаһ үстидә көйдүрүш хизмити бар еди. «Лавийлар» — каһинларниң ярдәмчилири. Демәк, мошу «Йәһудий әмәс»ләр Исраил ичидә интайин имтиязлиқ орунда вә вәзипидә болиду. □ **66:22** «йеңи асманлар һәм йеңи зимин» — бу тема тоғрилиқ 65:17-айәттики изаһатни көрүң ■ **66:22** Йәш. 65:17; 2Пет. 3:13; Вәһ. 21:1 □ **66:23** «шабат күни» — «дәм елиш муқәддәс күни» йәни шәнбә күни. Жуқириқи 56-бап, 2-айәттики изаһатни көрүң. «Барлиқ эт егилири Мениң алдимға ибадәт қилғили келиду» — пүткүл инсанийәт қилған мошу ибадәт ичидә, Йерусалимда өткүзүлгән ибадәт болса бәлким вәкил болғанлар арқилиқ өткүзүлиду. Жәсәтләргә гувачи болғанлар (24-айәт) мошу вәкилләр болуши керәк.

Йәрәмия

Худаниң Йәрәмияни чақириши

¹ Биньямин қәбилиси зиминидики Анатот йезисида туруватқан каһинлардин болған һилқияниң оғли Йәрәмияниң сөзлири *төвәндә хатирилиниду*: —

² Йәһуда падишаси, Амонниң оғли Йосияниң күнлиридә, йәни у тәхткә олтарған он үчинчи жилида *Йәрәмияға* Пәрвәрдигарниң сөзи кәлди; ■ ³ Йәһуда падишаси Йосияниң оғли Йәһоакимниң күнлиридә һәмдә Йәһуда падишаси Йосияниң оғли Зәдәкияниң он биринчи жилиниң ахириғичә, йәни шу жилниң бәшинчи ейида Йерусалимдикиләр сүргүн қилинғичә униңға Пәрвәрдигарниң сөзи йәнә келип турди. ■

⁴ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип:

⁵ — Анаңниң қосиғида сени апиридә қилиштин илгирила Мән сени биләттим; сән балиятқудин чиқиштин бурун сени Өзүмгә атап, әлләргә пәйғәмбәр болушқа тиклидим, — дейилди. ■

⁶ Мән болсам: — Апла, Пәрвәрдигар! Мән гәп қилишни билмәймән; чүнки мән гөдәк балидурмән, дедим. □ ■

⁷ Лекин Пәрвәрдигар маңа: — Өзүңни гөдәк бала, демә; чүнки Мән сени кимгә әвәтсәм, сән шуларға барисән; вә Мән сени немә дә дәп буйрусам, сән шуни дәйсән. ⁸ Улардин қорқма; чүнки сени қутқузуш үчүн Мән сән билән биллидурмән, — деди. ■

⁹ Вә Пәрвәрдигар қолини созуп ағзимға тәккүзди; Пәрвәрдигар маңа: Мана, Өз сөзлиримни ағзиңға қойдум; ■ ¹⁰ Қара, мошу күни Мән сени жулуш, сөкүш, һалак қилиш вә өрүш, қуруш вә терип өстүрүш үчүн әлләр вә падишалиқлар үстигә тиклидим, — деди. ■

Икки аламәт көрүнүш

¹¹ Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип: «Йәрәмия, немини көрүватисән?» — дейилди. Мән: «Бадам дәриғиниң шехини көрүватимән» — дедим.

¹² Пәрвәрдигар маңа: «Көргиниң яхши болди; чүнки Мән сөзүмниң әмәлийлишиши үчүн сөзүмни күзитип туримән» — деди. □

¹³ Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа иккинчи қетим келип: «Немини көрүватисән?» — дейилди. Мән: «Поруқ-поруқ қайнаватқан, ағзи шимал тәрипидин қийсайған бир қазанни көрдүм» — дедим.

¹⁴ Пәрвәрдигар маңа: — Күлпәт шимал тәрәптин келип бу зиминда туруватқанларниң һәммиси үстигә бөсүп келиду — деди. ■

¹⁵ — Чүнки мана, Мән шималий падишалиқларниң барлиқ жәмәтлирини чақиримән, — дәйду Пәрвәрдигар; — улар келиду, падишалар һәр бири өз тәхтини Йерусалим қовуқлири алдиға селип, һәммә сепилларға вә Йәһуданиң барлиқ шәһәрлиригә һужумға тәйярлиниду;

□ ■ ¹⁶ шуниң билән Мән *Йәһудадикиләрниң* барлиқ рәзилликлири үчүн уларниң үстидин

■ **1:2** 2Пад. 21:26; 22:1-23; 2Тар. 34:1-30 ■ **1:3** 2Пад. 23:34; 24:17; 25:8; 2Тар. 36:4, 10-23; Йәр. 52:1-30 ■ **1:5** Гал. 1:15 □ **1:6** «Мән гәп қилишни билмәймән; чүнки мән гөдәк балидурмән» — ибраний тилида: «бала» дегән бу сөз 5-16 яштики балини көрситиду. Китапниң башқа мәлуматлириға қариганда бизниңчә Худаниң сөзи Йәрәмияға кәлгәндә у бәлким тәхминән он алтә яшқа киргән еди. ■ **1:6** Мис. 3; 4; 6:11,29 ■ **1:8** Қан. 31:6, 8; Йә. 1:5; Әз. 3:9 ■ **1:9** Йәш. 6:6, 7; Йәр. 5:14 ■ **1:10** Йәр. 18:7; 2Кор. 10:4, 5 □ **1:12** «Көргиниң яхши болди; чүнки Мән сөзүмниң әмәлийлишиши үчүн сөзүмни күзитип туримән» — бадам дәриғи баһарда биринчи болуп чечәкләп, баһарниң кәлгәнлигини жақалиғучи болғачқа ибраний тилида «күзәтчи» дәп атилиду. ■ **1:14** Йәр. 4:6 □ **1:15** «падишалар һәр бири өз тәхтини Йерусалим қовуқлири алдиға селип,..» — башқа бир хил тәржимиси: «падишалар һәр бири өз тәхтини Йерусалим қовуқлириға селип...» ■ **1:15** Йәр. 5:15; 6:22; 10:22; 52:4, 5

һөкүмләрни жакалаймән; чүнки улар Мәндин ваз кечип, башқа илаһларға хушбуй йеңип, өз қоллири ясиғанлириға чоқунди.

¹⁷ Сән әнди белиңни бағлап орнундин туруп, саңа буйруғанлиримниң һәммисини уларға ейт; улар алдида һодуқуп кәтмигин; болмиса Мән сени улар алдида һодуқтуримән. ¹⁸ Қара, Мән бүгүн сени Йәһуданиң падишалириға, әмирлиригә, каһинлириға һәм пүткүл зимин хәлқигә қарши турғучи мустәһкәм шәһәр, төмүр түврүк вә мис сепиллардәк тиклидим. □ ■

¹⁹ Улар саңа қарши жәң қилиду, лекин сениң үстүңдин ғәлибә қилалмайду — Чүнки Мән сени қутқузуш үчүн сән билән биллидурмән, — дәйду Пәрвәрдигар.

2

Исраилниң Пәрвәрдигарға болған дәсләпки муһәббиту

¹ Әнди Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

² Берип Йерусалимдикиләрниң кулақлириға мундақ жар салғин: — «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән сениң яш вақтиндики вападарлиғиңни, йәни қизниң ашиқиға болған муһәббидәк сениң чөл-баяванда, йәни терилмиған йәрләрдә Маңа әгишип жүргәнлириңни сениң үчүн әсләймән. ³ Шу чағда Исраил хәлқи Пәрвәрдигарға пак, алаһидә аталған, улар униң өз һосулиниң тунжа мевиси дәп қаралған еди; уларни йәвалмақчи болғанларниң һәммиси гунакар дәп һесапланған еди һәм уларниң башлириға балаю-апәт чүшкән еди, — дәйду Пәрвәрдигар.□

Ата-бовилар арисуда вапасизлиқниң пәйда болғанлиги

⁴ Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар, и Яқупниң жәмәти, Исраил жәмәтиниң барлиқ аилә-тавабиатлири: —

⁵ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Ата-бовилириңлар Мәндә зади қандақ адаләтсизликләрни байқапту, улар Мәндин шунчә жирақлишиду? Улар немишкә бемәна бутларға баш уруп, өзлири бемәна болуп кәтти?■

⁶ Улар һеч қачан: «Бизни Мисир зиминидин қутқузуп чиқирип, баявандин, йәни чөл-дәшт вә тик азгаллар билән қапланған жайлардин, қурғақчилик вә өлүм сайиси орап турған йәрләрдин, адәмзат өтмәйдиған һәмдә инсан турмайдиған шу баявандин бизни өткүзгән Пәрвәрдигар қени?» дәп сорап қоюшмаптиғу? ⁷ Мән силәрни мевиси һәм молчилиғидин һозурлиниш үчүн мунбәт бир зиминға елип кәлгәнмән; силәр келип зиминимни булғидиңлар, Мениң мирасимни жиркинчилик бир нәрсигә айландуруп қойдуңлар.□

⁸ Каһинлар: «Пәрвәрдигар қени?» дәп һеч сорап қоймиди; Тәврат-қанун ижрачилири мени һеч тонумиди; хәлиқ падичилири маңа асийлиқ қилди; пәйғәмбәрләр болса Баалниң

□ **1:18** «Мән ... сени... мустәһкәм шәһәр, төмүр түврүк вә мис сепиллардәк тиклидим» — оқурмәнләр шуниңға диққәт қилидуки, Худаниң бу сөзлири «өткән заманда» ейтилған. Бир қарашқа, Йәрәмия пәкәт гәдәк бир яш жигиттәк көрүнсиму, лекин иман-ишәшкә нисбәтән Худаниң сөзи алиқачан ишәнгүчиләргә пакит болған. Иман-ишәштики адәм ишларға Худаниң көзқариши билән қарайду. ■ **1:18** Йәр. 6:27; 15:20 □ **2:3** «Шу чағда Исраил хәлқи Пәрвәрдигарға пак, алаһидә аталған» — «...пак, алаһидә аталған» дегән сөз ибраний тилидики «Пәрвәрдигарға «қодәш»» («Пәрвәрдигарға муқәддәслик») дегән сөз билән ипадилиниду. Оқурмәнләргә бәлким аянки, «муқәддәс»ниң әсли мәнәси дәл «Худаға алаһидә аталған, пак» дегәнликтур. Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә «һосулниң тунжа мевиси»ни болса Худаға атап, Худаниң вәкили болған каһинларға беғишләш керәк еди. Худа мошу йәрдә: «Исраил алаһидә Мениңки еди» дәйду. Йәнә бир тәрәптин ейтқанда Исраил Худаниң «һосулиниң тунжа мевиси» болса, әнди улардин кейин Худаниң йолида маңидиған башқа әлләрдин болғанларму Худаниң йениға келип униңға «һосул болуп» Худаниң Өз хәлқи болушқа келиду. ■ **2:5** Мик. 6:3, 4 □ **2:7** «Мениң мирасим» — бу сөз икки бислиқ болуп, мәнәси: (1) Худа «булар алаһидә Мениңки» дегән Қанаан (Пәләстин) зиминини вә униң үстидики Йәһудий хәлқини көрситиду; (2) «мирас қилип бәргинимни» дегән мәнидә болуп, Худа Исраилға «Силәрниң мирасиңлар болсун» дәп тапшурған зиминни көрситиду. Умумән бу сөз шу зиминни вә шундақла, бәлким, шу зиминдики хәлиқниму көрситиду.

намида бешарәт бәрди, уларниң һәммиси һеч пайдисиз бемәна нәрсиләргә әгишип кәтти. □ ■
 9 Шуңа силәр билән дәвалашмақчимән, балилириңлар һәм балилириңларниң балилири билән дәвалишимән, — дәйду Пәрвәрдигар; 10 — силәр Сипрустики деңиз бойлирига өтүп беқиңлар, Кедарға тәкшүрүшкә адәм әвәтип беқиңлар — мошундақ бир иш зади болуп баққанму-йоқ дәп көрүп беқиңлар — □ 11 Қайси бир әл өз илаһлирини (улар һеч илаһ әмәс, әлвәттә) өзгәрткәнму? Лекин Мениң хәлқим өзлириниң шан-шәриви Болғучисини болса пайдисиз-бемәна бир нәрсигә алмаштурған. ■

12 Буниңға әжәблиниңлар, и асманлар; һаң-таң болуңлар! Сарасимигә чүшүңлар! Чөчүңлар! — дәйду Пәрвәрдигар, ■ 13 — чүнки Мениң хәлқим икки рәзил ишни қилди; улар һаятлиқ су мәнбәси болған Мәндин ваз кәчти; андин өзлири үчүн су азгаллирини, йәни су турмайдиған йериқ су азгаллирини йонуп чиқти. ■

Исраил Худага әмәс, ят илаһларға вә ят әлләргә тайиниду

14 Исраил әсли қулмиди? У ғоҗайинниң өйдә туғулған қулмиди? Немишкә әнди у олҗиға айлинип қалди? 15 Яш ширлар уни олҗа қилип һөкириди; улар авазини қоювәтти; улар Исраил зиминини вәйранә қилди; шәһәрлири көйдүрүлди, адәмзатсиз қалди. □ ■ 16 Униң үстигә һәтта Ноф вә Таһпанәс шәһиридикиләрму чоққаңни йеривәтти. □

17 Бу ишларни өзүң кәлтүрүп чиқарған әмәсму? — Чүнки саңа йол башлаватқинида Пәрвәрдигар Худайиңдин ваз кәчкән едиң.

18 Әнди бүгүнки күндә йәнә Шиһор дәриясиниң сүйини ичиш үчүн Мисирниң йолини басқиниң немиси? Әфрат дәриясиниң сүйини ичиш үчүн Асурийәниң йолини басқиниң немиси? □ ■

19 Өз рәзиллигиң өзүңгә савақ елип келиду, өзүңниң йенимдин чәтнәп кәткиниң өзүңгә тәнбиһ болиду; әнди сениң Пәрвәрдигар Худайиңдин ваз кәчкиниң вә Мениң қорқунучумниң сәндә болмаслиғиниң интайин рәзил һәмдә зәрдапқа толған иш екәнлигини билип қой, — дәйду Рәб, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар. ■

20 Чүнки сән қедимдинла Мән саңа салған боюнтуруқни бузуп, униң риштини үзүп ташливаткәнсән; сән: «Қуллуғуңда болмаймән!» дедиң. Чүнки барлиқ дөң-егизликтә вә барлиқ йешил дәрәқ астида сән паһишә аялдәк керилип ятқансән. □

21 Лекин Мән болсам сени әсли есил сортлуқ үзүм телидин, сәрхил уруқтин тиккән едим; сән Маңа нисбәтән қандақму ят вә явайи бир сесиқ үзүм телиға айлинип қалдиң? □ ■ 22 Чүнки

□ 2:8 «Тәврат-қанун ижрачилири» — Тәвратни хәлиқкә үғитишкә мәсәул болған каһинларни («Йәр.» 18:18, «Қан.» 33:10) яки Тәвратни көчүрүшкә мәсәул болған Лавийларни («Йәр.» 8:8) көрситиду. «хәлиқ падичилири» — (йәни «бақармәнлири» яки «баққучилар») ибраний тилида «қойчилар», «падичилар», «чупанлар» дейилиду. Адәттә бу сөз чопан-қойчиларни көрситиду. Мошу йәрдә «хәлиқ баққучилири» Исраилниң йетәкчилирини көрситиду, әлвәттә. «Баалниң намида бешарәт бәрди» — «Баал» дегән Пәләстиндикиләрниң жиркиничлик бир бути еди. ■ 2:8 Рим. 2:20 □ 2:10 «Сипрус» — Сипрус арили (ибраний тилида «Киттим») болса Пәләстинниң жирақ ғәрбидә; Кедар болса Пәләстинниң жирақ шәрқидә еди — демәк, шәриқтин ғәрипкичә болған йәрләрдимү мошундақ иш болуп бақмиған. ■ 2:11 Зәб. 105:20 ■ 2:12 Қан. 32:1; Йәш. 1:2 ■ 2:13 Күй. 4:15; Йәр. 17:13 □ 2:15 «яш ширлар...һөкириди» — ширлар олҗисини тутқандин кейин андин һөкирәйду. Мошу әйәттики «ширлар» бәлким Асурийә, андин Бабилни көрситиду. ■ 2:15 Йәш. 5:29; Йәр. 4:7 □ 2:16 «...Ноф вә Таһпанәс шәһиридикиләрму чоққаңни йеривәтти» — «Ноф вә Таһпанәс» Мисирдики шәһәрләрдур. Йәһуда көп қетим Мисирдин ярдәм соригән еди. Мисир қошулған болсиму, лекин әксичә Исраилға вапасизлиқ қилип кәлгән еди. Ноф кейин «Мәмфис» дәп аталған. Башқа бир хил тәржимиси: «...Ноф вә Таһпанәс шәһиридикиләрму баш чоққаңни (рәсва қилиш үчүн) ғирдивәтти». □ 2:18 «Шиһор дәриясиниң сүйини ичиш үчүн... Әфрат дәриясиниң сүйини ичиш үчүн...» — «Шиһор (Мисирдики бир дәрия яки вади)ниң сулирини ичиш» һәмдә «Әфрат (Асурийәдики дәрия)ниң... сулирини ичиш» Исраил Мисирдин вә Асурийәдин панаһ издигәнлигини көрситиду. ■ 2:18 Йәш. 31:1 ■ 2:19 Йәш. 3:9; Нош. 5:5 □ 2:20 «барлиқ дөң-егизликтә вә барлиқ йешил дәрәқ астида сән паһишә аялдәк керилип ятқансән» — Исраил мошу йәрләрдә (дөң-егизликтә ... йешил дәрәқ астида...) бутпәрәслик паалийәтлирини өткүзгән. Уларниң мундақ бутпәрәслиги Худаға вапасизлиқ болуп роһий жәһәттә паһишивазлиқ болупла қалмай, улар Пәләстиндикиләрниң бутпәрәслигини дорап уларниң бутлириға «аталған», бутханида турған паһишә аяллар билән ятатти. □ 2:21 «ят вә явайи бир сесиқ үзүм тели» — «ят вә ява» әслий ибраний тилида бир сөз биләнла ипадилиниду. ■ 2:21 Мис. 15:17; Зәб. 43:3; 79:9

сән шулта билән жуонсаңму, көп ақартқуч совун ишлэтсәңму сениң қәбиһлигиң Мениң алдимда техи дағ болуп туриду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.■

²³ Сән қандақму: «Мән һеч булғанған әмәсмән, мән «Бааллар»ға һеч әгәшмидим!» дейәләйсән? Жилғида маңған йолуңни көрүп бақ, қилмишлириңни иқрар қил — сән өз йоллирида уян-буян қатрап жүридиған чаққақ һиңгандурсән! □ ²⁴ Сән чөл-баяванға адәтләнгән, һәвиси қозғалғанда шамални пурап жүридиған бир явайи мада ешәксән! Күйлигәндә ким уни тосалисун? Уни издигән һаңгилар өзлирини һеч упратмайду; шу вақитларда уни издәп тапмақ асандур. □ ²⁵ И Израил, бекар жүгүрүп, путуңни аяқсиз, гелиңни уссулуксиз қилип қойма! Лекин сән буниңға: «Яқ! Хам хиял қилма! Чүнки мән бу ят илаһларни яхши көрүп қалдим, уларниң қәйнидин маңимән!» — дедиң.□

²⁶ Оғри тугулуп қелип хижаләткә қалғандәк, Израил жәмәтиму хижаләткә қалиду — йәни өзлири вә уларниң падишалири, каһинлири вә пәйғәмбәрлири — ²⁷ улар яғач көтигигә: «Атам!» вә ташқа: «Сән мени туғдурдуң!» дәйду; чүнки улар йүзини Маңа қаратмай, әксичә Маңа арқисини қилди; лекин күлпәт бешиға чүшкәндә улар: «Орнуңдин туруп, бизни қутқузғайсән!» дәйду. ²⁸ Әнди өзүңгә ясиған илаһлириң қени!? Күлпәт бешиңға чүшкәндә сени қутқузалайдиған болса, улар орнидин турсун! — Чүнки шәһәрлириң қанчә көп болса бутлириңму шунчә көптүр, и Йәһуда!■

²⁹ Немишкә силәр Мән билән дәваға чүшмәкчисиләр? Силәр һәммиңлар Маңа асийлиқ қилғансиләр, — дәйду Пәрвәрдигар.

³⁰ Балилириңни бекардин бекар уруп қойдум; улар һеч тәрбийини қобул қилмиди. Өз қиличиң житқуч ширдәк пәйғәмбәрлириңни йәвәтти.■

³¹ И бу дәвир кишилири! Пәрвәрдигарниң сөзигә көңүл қоюңлар! Мән Израилға чөл-баяван яки қап қараңғулуқ басқан зимин болуп баққанму? Мениң хәлқим немишкә: «Нәгила барсақ өз әркимиз; әнди йениңға йәнә кәлмәймиз!» — дәйду?■

³² Қиз зибу-зиннәтлирини унтуяламду? Той қилидиған қиз той кийимлирини унтуяламду? Лекин өз хәлқим сан-санақсиз күнлиридә Мени унтуди.■

³³ Сән ишқ издәп баридиған йолларға шунчә маһир болуп кәттиң! Бәрһәк, һәтта әң бузуқ аялларға йоллириңни көрсәттиң. ³⁴ Униң үстигә тонуңниң пәшлиридә гунасиз намратларниң қени бар! Сән уларни темиңни тешип оғрилиққа киргини үчүн өлтүрдиңму?! Ишларниң һәммиси шундақ турсиму, □ ³⁵ сән техи: «Мәндә гуна йоқ; Рәб мәндин рәнживәрмәйду!» дәйсән. Билип қой! Мән үстүңдин һөкүм чиқиримән, чүнки сән: «Мән гуна садир қилмидим!» — дәверисән.

³⁶ Сән немишкә бунчивала уян-буян қатрап ала көңүллүк қилисән? Сән Асурийә тәрипидин йәргә қаритилғандәк Мисир тәрипидинму йәргә қаритилисән. □ ³⁷ Бәрһәк, сән Мисирдин қоллириңни бешиңға алған пети чиқисән; чүнки Пәрвәрдигар сән йөләнчүк қилғанларни чәткә қақти; сән улардин һеч пайда көрмәйсән.□

■ **2:22** Аюп 9:30 □ **2:23** «Жилғида маңған йолуңни көрүп бақ, қилмишлириңни иқрар қил» — «жилғида маңған йолуң...» бәлким көп қисим Йәһудадикиләр Йерусалимға йеқин болған «һинном жилғиси»да өз балилирини бутларға атап «инсан қурбанлиғи» қилғанлиғини көрситиду. Израилни һиңғанға охшатиши бәлким униң һеч қандақ муқим йөлүнүшиниң болмайдиганлиғини тәкитләйду. □ **2:24** «... һәвиси қозғалғанда шамални пурап жүридиған бир явайи мада ешәксән!» — бу охшатиш шүбһисизки, Израилниң бутларға болған бузуқ һәвәслирини, уни бутпәрәсликтин тосушниң мүмкин әмәслигини көрситиду. □ **2:25** «путуңни аяқсизлиқтин... гелиңни уссулуксиз қилип қойма!» — бу сөzlәр бәлким икки бислиқ: — (1) бутларниң йолида жүгүрүп меңиш бәрибир бекар иштур — бутлар адәмләргә ярдәмдә болалмайду; (2) әгәр Израил бутпәрәслиги билән Худаға вапасизлиғини давамлаштурса, улар ахир берип аяқсиз, чаңқап сүргүн болғанлар болиду. «Яқ! Хам хиял қилма!» — ибраний тилида «Яқ! Үмүт йоқ!». ■ **2:28** Йәш. 2:8; Йәр. 11:13 ■ **2:30** Йәш. 1:5; Йәр. 5:3 ■ **2:31** Мат. 23:26-39 ■ **2:32** Йәр. 3:21 □ **2:34** «Сән уларни темиңни тешип оғрилиққа киргини үчүн өлтүрдиңму?!» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә оғри кәчтә өйгә бөсүп киргән болса у уруп өлтүрүлсә өй егиси гунасиз һесаплиниду. □ **2:36** «Сән немишкә бунчивала уян-буян қатрап ала көңүллүк қилисән?» — демәк, Израил һәрдайим Худани әмәс, бәлки ят әлләрни өз йөләнчүки қилмақчи. □ **2:37** «сән Мисирдин қоллириңни бешиңға алған пети чиқисән» — демәк, әсир болған пети.

3

Вапасизлик үстигә вапасизлик

¹ Шундақ дейилидуки, бириси аялини қоювәтсә, аял униңдин ажрашса вә кейин у башқа әргә ятлик болған болса, биринчи ери униң билән қайта яришивалса боламду? Бундақ иш бу зиминни мутләк булғимамду? Лекин сән шунчә көп ашнилириң билән бузуқлуқ қилип туруп йәнә йенимға қайтай дәватамсән техи? □ ■

² Бешиңни көтирип жуқуриға қарап бақ; —

Сән зади нәдә ят илаһлар билән бузуқлуқ өткүзмигәнсән?!

— Сән чөл-баяванда күтүп олтарған әрәбдәк уларни йоллар бойи күтүп олтарғансән; зиминни бузуқлуқлириң вә рәзиллигиң билән булғиғансән. □ ³ Шуниниң үчүн қаттиқ ямғурлар тутуп қелинип саңа берилмиди һәмдә «кейинки ямғурлар» яғмиди. Лекин сәндә техи паһишә аялниң қелин йүзи бар, иза тартишни һеч билгүң йоқтур. □ ⁴ һәтта сән баятин Маңа: «И Атам, яшлиғимдин башлап маңа йетәкчи һәмраһ болуп кәлдиң!» — дәйсән, вә: —

⁵ «У һәрдайим ғәзивини сақламду? У ғәзивини ахирғичә тутамду?» — дәйсән. Мана, сән шундақ дегиниң билән, лекин сән қолуңдин келишичә рәзиллик қилғансән.

⁶ Йосия падишаниң күнлиридә Пәрвәрдиғар маңа: «Вапасиз Исраилниң немә қилғанлиғини көрдүңму? У барлиқ егиз таққа чиқип һәм барлиқ йешил дәрәк астиға кирип шу йәрләрдә паһишидәк бузуқлуқ қилған» — деди. □ ■

⁷ — «Мән: У буларниң һәммисини қилғандин кейин, чоқум йенимға қайтип келиду, — дедим; лекин у қайтип кәлмиди. Униң асий сиңлиси, йәни Йәһуда буни көрди; ⁸ лекин вапасиз Исраилниң барлиқ зина қилғанлири түпәйлидин униңға талақ хетини берип уни қоювәткинимни көрүп, асий сиңлиси Йәһуда қорқмиди, бәлки өзиму берип паһишилиқ қилди. □ ⁹ Шундақ болдики, өз бузуқчилиғини шунчә кичик иш дәп қаригачқа, у һәтта яғач вә таш билән зина қилип зиминни булғивәтти. ¹⁰ Буларниң һәммисигә қаримай Исраилниң асий сиңлиси Йәһуда техи пүтүн көңли билән әмәс, пәқәт сахтилиқ билән йенимға қайтип кәлгәндәк болувалди, — дәйду Пәрвәрдиғар.

¹¹ Пәрвәрдиғар маңа мундақ деди: — «Вапасиз Исраил өзини асий Йәһудадин һәққаний көрсәтти. ¹² Барғин, шималға қарап бу сөзләрни жакалап мундақ дегин: — «Қайтип кәл, и йолдин чиққучи Исраил, — дәйду Пәрвәрдиғар — вә Мән саңа қапиқимни қайта түрмәймән; чүнки Мән рәһимдил, — дәйду Пәрвәрдиғар — Мән ғәзивимни мәңгүгә сақлап турмаймән. □ ■ ¹³ Пәқәт сениң қәбиһлигиңни, — Пәрвәрдиғар Худайиңға асийлик

□ **3:1** «...биринчи ери униң билән қайта яришивалса боламду? Бундақ иш бу зиминни мутләк булғимамду?» — «Қан.» 24:1-4-айәтләрни көрситиши мүмкин. Әгәр пәйғәмбәр мәзкур бешарәттә бу ишни көздә тутқан болса, ундақта бу 3-бапниң умумий мәнәсигә қариганда, Худа мошундақ ишларни (ажришиш андин қайта той қилиш) Йәһудийларға мәнвий қилғини билән, мошу йәрдә Худа «Мениң аялим болған Исраил»ниң өз йенимға қайтип келидиған йоли бар, дегән охшайду (14-22-айәтләрдә, ахирқи заманларда Пәрвәрдиғар мошундақ чәксиз рәһим-шәпқәтни Исраил һәм Йәһудаға көрситиду, дейилиду). «Лекин сән шунчә көп ашнилириң билән бузуқлуқ қилип туруп йәнә йенимға қайтай дәватамсән техи?» — башқа бир хил тәржимиси: «Лекин сән көп ашниләр билән бузуқлуқ қилған болсаңму, йенимға қайтип кәл!». Худа төвәндики 4- вә -22-25-айәтләрдә уларни қайтишқа чақиршишқа мошундақ рәһимлик билән өтүниду, бирақ 3-бапниң умумий мәнәсигә қариганда, Худаниң сөзлирини мошу йәрдә тәржимимиздикидәк «реторик соал» дәп қараймиз. ■ **3:1** Қан. 24:1-4 □ **3:2** «бешиңни көтирип жуқуриға қарап бақ» — Йәһуда һәрдайим «жуқури жайлар»да бутпәрәслик өткөзгән еди. «сән чөл-баяванда күтүп олтарған әрәбдәк...» — «әрәб» мошу йәрдә бәлким йол бойида олтарған паһишә аялни көситиду. Бәзи алимлар бу сөз йолучиларни булаш үчүн марап турған қарақчини көрситиду, дәйду. □ **3:3** «кейинки ямғур» — Қанаанда 3- яки 4-айда яғиду, этиязлиқ зираәтләрни пишириш рольини ойнайду. Бу ямғурлар болмиса һеч һосул болмайду. □ **3:6** «Вапасиз Исраилниң немә қилғанлиғини көрдүңму?» — мошу айәттә «Исраил» шималий падишалиқ, йәни «он қәбилә»ни көрситиду. «Бузуқлуқ» асасән бутпәрәсликни көрситиду; 2:20дики изаһатниму көрүң. ■ **3:6** Йәр. 2:20 □ **3:8** «лекин вапасиз Исраилниң барлиқ зина қилғанлири түпәйлидин униңға талақ хетини берип уни қоювәткинимни көрүп,...» — бәзи кона көчүрмиләрдә мошу йәрдә «лекин вапасиз Исраилниң барлиқ зина қилғанлири түпәйлидин униңға талақ хетини берип уни қоювәткинимни мән көрдүм,...» дейилиду. □ **3:12** «шималға қарап... мундақ дегин» — бу сөзләр бәлким Асурийә тәрипидин 100 жил илгири сүргүн қилинған Исраил (он қәбилиси)ға ейтилиду. ■ **3:12** Зәб. 85:15; 102:8, 9; 144:18

қилғанлиғиңни, уян-буян қатрап жүрүп өзүңни һәр бир йешил дәрәқ астида ят илаһларға беғишлиғанлиғиңни, шуниңдәк авазимға һеч қулақ салмиғанлиғиңни иқрар қилсаңла Мәндин рәһим-шәпқәт көрисән — дәйду Пәрвәрдиғар.

¹⁴ Қайтип келиңлар, и йолдин чиққучи балилар, — дәйду Пәрвәрдиғар — чүнки Мән силәрни һәқиқий сөйгүчидурмән; *силәр шундақ қилсаңларла* Мән силәрдин таллиғанларни, йәни һәр қайси шәһәрдин бирдин, һәр қайси жәмәттин иккидин пухрани Зионға қайтуруп келимән.

□ ¹⁵ Мән силәргә көңлүмдикидәк хәлиқ падичилирини тәқсим қилимән; улар силәрни даналиқ-билим, әқил-парасәт билән беқип озукландуриду. ■

¹⁶ Шундақ болидуки, шу күнләрдә силәр зиминда көпийип, көп пәрзәнтлик болғиниңларда, — дәйду Пәрвәрдиғар, — силәр: «Пәрвәрдиғарниң әһдә сандуғи!» дәп йәнә тилға алмайсиләр; у һеч есиңларға кәлмәйду, уни һеч әслимәйсиләр вә уни һеч сеғинимәйсиләр; силәр башқа бир сандуқму ясимәйсиләр. □ ¹⁷ Шу тапта улар Йерусалимни «Пәрвәрдиғарниң тәхти» дәп атайду; барлиқ әлләр униңға жиғилиду, — йәни Пәрвәрдиғарниң намиға, Йерусалимға жиғилиду; улар қәлбидики рәзил жаһиллиғиға қайтидин һеч әгишип маңмайду. ¹⁸ Шу күнләрдә Йәһуда жәмәти Исраил жәмәти билән бирликтә маңиду; улар шимал зиминидин биллә чиқип Мән ата-бовилириға мирас болушқа тәқдим қилған зиминға келиду.

¹⁹ Мән: «Мән сени балилирим қатириға қоюп, саңа гезәл зиминни, йәни көплигән әлләрниң зиминлири арасидики әң көркәм жайни мирас қилип ата қилишни шунчилик халайттим!» — дедим, вә: «Сән Мени «мениң атам» дәйсән, вә Мәндин йүз өрүмәйсән!» — дедим. □

²⁰ Лекин бәрһәқ, асийлиқ қилған аял өз жәрисидин айрилғандәк, силәр Маңа асийлиқ қилғансиләр, и Исраил жәмәти, — дәйду Пәрвәрдиғар. ²¹ Жуқири жайлардин бир аваз аңлиниду! У болса Исраил жәмәтидикиләрниң жиға-пәрядлири; чүнки улар өз йолини бурмилиған, Пәрвәрдиғар Худасини унтуған.

²² — Қайтип келиңлар, әй йолдин чиққучи балилар; Мән силәрниң йолдин чиқип кетишиңларға шипа болимән.

— «Мана, биз йениңға баримиз; чүнки Сән Пәрвәрдиғар Худайимиздурсән» — дәңлар!

²³ — Бәрһәқ, егизликләрдә һәм тағларда аңлитилған *бутпәрәсликниң қийқас-сүрәнлири* беһудә иштур! Бәрһәқ, Исраилниң қуткузуш-нижати Пәрвәрдиғар Худайимиздинладур. □ ■

²⁴ Лекин яшлиғимиздин тартипла, ата-бовилиримизниң әжрини, йәни уларниң кала-қой падиличини, қиз-оғулличини әшу уят-номус йәп кәткән; □ ²⁵ Нәтижидә биз уят-хижиллиқ ичидә яттуқ, қалаймиқанчилиқ вә алақзадилик бизни қапливалди; чүнки яшлиғимиздин тартип бүгүнки күнгә қәдәр биз вә ата-бовилиримиз һәммимиз Пәрвәрдиғар Худайимиз алдида гуна садир қилип кәлдуқ, Пәрвәрдиғар Худайимизниң авазига һеч қулақ салмидуқ. □

4

1 — «Бу йоллиримдин бурулай!» десән, и Исраил — дәйду Пәрвәрдиғар — Әнди Мениң йенимға бурулуп қайтип кәл! Әгәр бу жиркиничликлириңни көзүмдин нери қилсаң, вә

□ **3:14** «чүнки Мән силәрни һәқиқий сөйгүчидурмән» — ибраний тилида «чүнки Мән силәргә әрдурмән». ■ **3:15** Йәр. 23:4; Әз. 34:23; Әф. 4:11 □ **3:16** «(силәр) уни һеч сеғинимәйсиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «улар уни издәп тавап қилмайду». «силәр башқа бир сандуқму ясимәйсиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «улар қайтидин шундақ қилмайду». Демисәкму «әһдә сандуғи» ибадәтхана түзүминиң мәркизи болғачқа, бу әйәт бәлким ибадәтхана вә униңға бағлиқ түзүмниң (қурбанлиқлар, каһинлар, нурғун қайдә-йосунлар) йеңи бир әһдә билән инавәтсиз қилинидиғанлиғини көрситиду. 31:31-34 вә изаһатларни көрүң. □ **3:19** «Мән сени балилирим қатириға қоюп,.. әң көркәм жайни мирас қилип ата қилишни шунчилик халайттим!» — Пәрвәрдиғар мошу әйәттә Исраилға Өзигә садик болған аялиниң сүпитидә сөзләйду. □ **3:23** «бутпәрәсликниң қийқас-сүрәнлири» — «бутпәрәслик» әйни тексттә йоқ, бирақ бизниңә әйәт буни көрситиду. Бутпәрәсликтә бутлардин «ярдәм сораш» үчүн қийқас-сүрән көтириш керәк еди. ■ **3:23** Зәб. 120:1 □ **3:24** «әшу уят-номус» — мошу ибарә «Баал» дегән интайин жиркиничлик мәбудни көрситиду. 11-бап, 13-әйәтни көрүң. □ **3:25** «қалаймиқанчилиқ вә алақзадилик» — бу сөзләр мошу йәрдә ибраний тилида бирла сөз билән ипадилиниду.

шундаклар йолдин йәнә тенәп кәтмисән, □² — әгәр сән: «Пәрвәрдигарниң һаяти билән!» дөп қәсәм ичкиниңдә, у қәсәм һәқиқәт, адаләт вә һәққанийлиқ билән болса, ундақта ят әлләрму Униң намида өзлиригә бәхит тилишиду вә Уни өзиниң пәхир-шөһрити қилиду. ■

³ Чүнки Пәрвәрдигар Йәһудадикиләр вә Йерусалимдикиләргә мундақ дәйду: — «Боз йериңларни чепип ағдуруңлар; тикәнлик арасиға уруқ чачмаңлар! □ ■⁴ Өзлириңларни Пәрвәрдигарниң йолида сүннәт қилиңлар; қәлбиңларни сүннәт қилиңлар, и Йәһудадикиләр вә Йерусалимда туруватқанлар! — Болмиса, Мениң қәһрим партлап от болуп силәрни көйдүриветиду; қилмишлириңларниң рәзиллиги түпәйлидин уни өчүрәләйдиған һеч ким чиқмайду. □ ■

⁵ — Йәһудада мошуларни елан қилип, Йерусалимда: — «Зимин-зиминда канай челиңлар!» — дөп жакалаңлар;

«Жиғилиңлар! Мустәһкәм шәһәрләргә қечип кирәйли!» — дөп нида қилиңлар! □

⁶ Зионни көрситидиған бир туғни тикләңлар; дәрһал қечинлар, кечигип қалмаңлар! Чүнки Мән күлпәт, йәни зор бир һалакәтни шималдин елип келимән. ⁷ Шир өз чатқаллиғидин чиқти, «әлләрни йоқатқучи» йолға чиқти; у өз жайидин чиқип зиминиңни вәйран қилишқа келиду; шәһәрлириң вәйран қилинип, адәмзатсиз болиду. ■ ⁸ Бу сәвәптин өзлириңларға бөз кийим ораңлар, дад-пәряд көтирип налә қилиңлар! Чүнки Пәрвәрдигарниң қаттиқ ғәзиви биздин янмиди! ■

⁹ Шу күни шундақ болидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — падишаниң жүриги, әмирләрниң жүригиму су болуп кетиду, каһинлар алақзадә болуп, пәйғәмбәрләр тәәжжүплиниду.

¹⁰ — Андин мән: — Аһ, Рәб Пәрвәрдигар! Бәрһәк Сән бу хәлиқни, жүмлидин Йерусалимни: «Силәр аман-тинич болисиләр» дөп алдидиң; әмәлийәттә болса қилич жанға йетип кәлди, дедим. □

¹¹ — Шу чағда бу хәлиқкә вә Йерусалимға мундақ дейилиду: «Чөл-баявандики егизликләрдин чиққан иссиқ бир шамал хәлқимниң қизиниң йолиға қарап чүшиду; лекин у хаман сорушқа яки дан айришқа мувапиқ кәлмәйду! □ ¹² — Буниңдин әшәддий бир шамал Мәндин чиқиду; мана, Мән һазир уларға жаза һөкүмлирини жакалаймән. ¹³ Мана, у топ булутлардәк келиду, униң жәң һарвулири қара қуюндәктур, униң атлири бүркүтләрдин тездур!

□ **4:1** «Мениң йенимға бурулуп қайтип кәл!» — бу ибарә бәлким «сәллимаза товва қил», «иккиләнмә!», «ала көңүллүк болма!» дегән мәнини интайин тәкитләйду. «Әгәр бу жиркиничликлириңни көзүмдин нери қилсаң, вә шундаклар йолдин йәнә тенәп кәтмисән,... » — башқа бир хил тәржимиси: «Әгәр бу жиркиничликлириңни көзүмдин нери қилсаң, әнди сән сәргәрдан болмайсән». ■ **4:2** Яр. 22:18; Йәш. 48:1 □ **4:3** «Боз йериңларни чепип ағдуруңлар; тикәнлик арасиға уруқ чачмаңлар!» — бу сирлик әйәт Йәһудадикиләрни надан деханларға, уларниң һаятлирини ахтарма йәргә охшитиду. «Немишкә һаятимиздин һеч қандақ бәхит, мувәппәқийәт йоқ?» дөп сориса, «Силәр уруқлирини тикәнләр арасиға теригән деханларға охшаш, һеч һосуллуқ болмайсиләр» дөп жавап берилиду, әлвәттә. Деханлар һосул көрүш үчүн боз йәрлирини чепип, тикәнләрни жулуп ташлиши керәк болғиниға охшаш, Йәһудийлар өзлирини қозғап қаттиқ товва қилиши керәк, андин бәхитниң һосулини көриду. ■ **4:3** Һош. 10:12

□ **4:4** «қәлбиңларни сүннәт қилиңлар» — сөзмүсөз тәржимиси: «қәлбиңлардики хәтнилиқни елип ташлаңлар». Демисәкму, Исраиллар әтлиридә сүннәт қилинғини билән уларниң көңүллири товвисиз қаттиқ еди; шуңа пәйғәмбәр: «қәлбиңларни сүннәт қилиңлар» дөп агаһ бериду. ■ **4:4** Қан. 10:16; 30:6; Йәш. 65:5 □ **4:5** ««Жиғилиңлар! Мустәһкәм шәһәрләргә қечип кирәйли!» — дөп нида қилиңлар» — бу сөзләр бәлким башқа пәйғәмбәрләргә, яки «хәлиқ падичилири» болған падиша, һөкүмдарлар вә каһинлар қатарлиқларға ейтилиду (9-әйәтни көрүң). Демәк, улар өз ихлассизлиғи, итаәтсизлиғи түпәйлидин хәлиқкә шундақ жар қилишқа мәжбур қилиниду. ■ **4:7** Йәш. 5:29; Йәр. 2:15; 5:6 ■ **4:8** Йәш. 32:12 □ **4:10** «Силәр аман-тинич болисиләр» — бу әйәттики: «Силәр аман-тинич болисиләр» дегән сөзләр сахта пәйғәмбәрләрниң сөзидур (6:14, 8:11 қатарлиқларни көрүң). □ **4:11** «хәлқимниң қизи» — шундаклар «пак қизим болған хәлқим», «Зион қизи» қатарлиқ ибариләр Худаниң Өз хәлқигә яки башқа хәлиқ (мәсилән, «Мисирниң қизи», (46:11))қә болған мөһри-шәпқитини, уларға бағлиған муһәббитини көрситидиған мәнини өз ичигә алиду.

— «Һалимизға вай! Чүнки биз набут болдуқ!» □

14 — «И Йерусалим, өз қутулушуң үчүн қалбиңни рэзилликтин жуувәт; қачанғичә көңлүңгә беһудә ой-хиялларни пүкүп турисән? ■ 15 Чүнки Дан дияридин, Эфраимдики егизликлардинму азап-күлпәтни елан қилидиган бир аваз аңлитилиду: — 16 Улар: Әлләргә елан қилиңлар, Йерусалимғиму аңлитуңлар: — Мана, қоршавға алғучилар жирақ жуттин келиватиду! Улар Йәһуда шәһәрлиригә қарши жәң чуқанлирини көтиришкә тәйяр! — дәйду. 17 Етизлиқни мудапие қиливатқанлардәк, улар Йерусалимни қоршивалиду; чүнки у Маңа асийлиқ қилған, — дәйду Пәрвәрдигар. 18 Сениң йолуң вә қилмишлириң мошуларни өз бешиңға чүшүрди; бу рэзиллигиңниң ақивитидур; бәрһәк, у азаплиқтур, жүригиңгиму санжийду!».

19 — Мән: «Аһ, ич-бағрим! Ич-бағрим! Толғаққа чүштүм! Аһ, көңлүм азапланди! Жүригим дүпүлдәватиду, сүкүт қилип туралмаймән; чүнки мән канайниң авазини аңлаймән; жәң чуқанлири женимға санжиди.■

20 Апәт үстигә апәт чүшти! Пүткүл зимин вәйран болди; чедирлирим дәқиқидә бәрбат қилинди, пәрдилирим һайт-һуйтниң ичидә житип ташланди! □ 21 Қачанғичә тукқа қарап турушум, жәң авазлирини аңлишим керәк?» — дедим.

22 — «Чүнки Мениң хәлқим надандур; улар Мени һеч тонумиған; улар әқли йоқ балилар, улар һеч йорутулмиған; рэзилликкә нисбәтән улар данадур, амма яхшилиққа нисбәтән улар билимсиздур».

23 — «Мән йәр йүзигә қаридим; мана, у шәкилсиз вә куп-қуруқ болди; асманларғиму қаридим, у нурсиз қалди; □ 24 тағларға қаридим, мана, улар зил-зилигә кәлди, барлиқ дөңләр әшәддий силкинип кәтти. 25 Қарап турувәрдим, вә мана, инсан йоқ еди, асмандики барлиқ учар-қанатларму өзлирини далдига алди. 26 Мән қаридим, мана, бағ-етизлар чөл-баяванға айланди, барлиқ шәһәрләр Пәрвәрдигар алдида, йәни униң қаттиқ ғәзиви алдида вәйран болди. 27 Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Пүткүл зимин вәйран болиду; амма Мән уни пүтүнләй йоқатмаймән. ■ 28 Буниң түпәйлидин пүткүл йәр йүзи матәм тутиду, жуқурида асман қарилиқ билән қаплиниду; чүнки Мән шундақ сөз қилдим, Мән шундақ нийәткә кәлгәнмән; Мән униңдин өкүнмәймән, униңдин һеч янмаймән; 29 атлиқлар вә оқялиқларниң шавқун-сүрәни билән һәр бир шәһәрдикиләр қечип кетиду; улар чатқаллиқларға кирип мөкүвалиду, ташлар үстигә чиқивалиду; барлиқ шәһәрләр ташлинип адәмзатсиз қалиду.

30 — Сән, и һалак болғучи, немә қилмақчисән? Гәрчә сән пәрәң кийимләрни кийгән болсаңму, алтун зибу-зиннәтләрни тақиған болсаңму, көз-қашлириңни осма билән пәрдазлиған болсаңму, өзүңни ясиғиниң бекардур; сениң ашиқлириң сени кәмситиду; улар жениңни издәватиду. □ 31 Чүнки мән толғаққа чүшкән аялниқкидәк бир авазни, тунжа балини тукқандикидәк азапта болған Зион қизиниң авазини аңлаватимән; у қоллирини созуп:

□ 4:13 «Мана, у топ булутлардәк келиду, униң жәң һарвулири қара қуюндәктур, униң атлири бүркүтләрдин тездур!» — «у» кимни көрситидиганлиғи ейтилмайду. Бирақ алди-кәйни сөзләргә қариганда, «у» 7-айәттики «әлләрни йоқатқучи» болған дүшмәнни көрситиду. Бәзи алимлар бу сөзләр шималдин келидиган «Скитлар»ни көрситиду, дәп қарайду. Лекин Скитларниң жәң һарвулири йоқ һәм улар шәһәрләрни «қоршавға алғучи»ларму (16-айәт) әмәс; шуңа биз бу сөзләрни Бабиллиқларни вә бәлким ахирқи замандики дәжқалниң қошунлирини көрситиду, дәп қараймиз. ■ 4:14 Йәш. 1:16 ■ 4:19 Йәш. 21:4; Йәр. 8:23 □ 4:20 «чедирлирим» ... «пәрдилирим»... — Йәрәмия пәйғәмбәр хәлқиниң азаплирини өзиниңки дәп һес қилип, «хәлқимниң чедирлирим» вә «хәлқимниң пәрдилири» демәй, бәлки «чедирлирим» вә «пәрдилирим» тоғрилиқ сөзләйду. □ 4:23 «Мән йәр йүзигә қаридим; мана, у шәкилсиз вә куп-қуруқ болди; асманларғиму қаридим, у нурсиз қалди...» — демисәкму, бу айәттики вә төвәндики айәттики ишлар Йәрәмия пәйғәмбәргә Роһта көрситилгән аламәт көрүнүштур. Бу көрүнүш: (1) Израил зимини Бабиллиқларниң тажавузулуғи астида болидиган вәйранә һалитини; вә (2) шуниң билән бир вақитта ахирқи заманлардики һалитини көрситиду. Бу һаләт Худа жаһанни яратқинида йәр-зиминниң авалқи шәкилсиз, тәртипсиз һалитигә охшайду. ■ 4:27 Йәр. 5:10,18; 30:11; 46:28 □ 4:30 «өзүңни ясиғиниң» — бәлким Йәһуда ят әлләрдин яр-йөләк издигәндә ялақчилик қилғанлиғини көрситиду.

«Һалимға вай! Бу қатиллар түпәйлидин һалимдин кәттим!» дәп һасиримақта. □

5

Йерусалим җазаға лайиқ

¹ Пәрвәрдигар: — Йерусалимниң рәстә-кочилирида уян-буян айлинип жүгүрүңлар, убдан көрүп биливелиңлар; мәйданлиридин издәп көрүңлар; адаләт билән иш көридиған, вәдиси дә турушқа интилидиған бирла адәмни тапсаңлар, шунда мән бу шәһәрни кәчүримән!

² Гәрчә улар: «Пәрвәрдигарниң һаяти билән!» дәп қәсәм ичкән болсиму, улар ялғандин сөзләйду, деди. □

Йәрәмия сөз қилиду

³ — И Пәрвәрдигар, көзүң адаләт-бетәрәпликни издәп жүриду әмәсму? Сән буларни урдуң, лекин улар азапланмайду; Сән уларни набут қилип түгәштүрдүң, лекин улар тәрбийә қобул қилишни рәт қилип кәлди; улар йүзлирини таштин қаттиқ қилди, улар йолидин йенишни рәт қилиду» ■ ⁴ — мән: «Шүбһисизки, бундақ қилғанлар пәкәт намратлар, улар наданлар; чүнки улар Пәрвәрдигарниң йолини, Худасиниң һөкүм-көрсәтмилирини билмәйду» — дедим. ⁵ — «Мән мөтивәрләрниң йениға берип уларға сөзләймән; чүнки улар Пәрвәрдигарниң йолини, Худасиниң һөкүм-көрсәтмилирини билиду». Бирақ уларму боюнтуруқни үзүл-кесил бузуп, риштилирини үзүп ташлиған.

Пәрвәрдигар җавап бериду

⁶ — Шуңа ормандин чиққан бир шир уларни өлтүриду, баявандин чиққан бир бөрә уларни вәйран қилиду; илпиз шәһәрләрғә қарап пайлайду; шәһәрләрдин чиққан һәр бири титма-титма қилиниду; чүнки уларниң асийлиқлири көпийип, вапасизлиқлири көпийиду. □ ■

⁷ Мән зади немигә асасән сени кәчүримән? Сениң балилириң Мәндин ваз кечип, Худа әмәсләрғә қәсәм ичмәктә; Мән һәммә һажәтлиридин чиққан болсамму, лекин улар зинахорлуқ қилип, паһишиләрниң өйигә топ-топ болуп меңиватиду. □ ⁸ Улар сәмригән ишқваз айғирлар, улар һәр бири өз йеқининиң аялиға һәвәс қилип кишнәватиду. ■

⁹ Бу ишлар түпәйлидин уларни җазалимай қоямдим? — дәйду Пәрвәрдигар, — Мениң җеним мошундақ бир әлдин қисас алмай қоямду? ■

¹⁰ Униң үзүм чүнәклиридин өтүп, таллирини вәйран қилиңлар; лекин уларни пүтүнләй набут қилмаңлар; шахлирини қирип ташлаңлар, чүнки улар Пәрвәрдигарға тәвә әмәстур; □ ■

¹¹ чүнки Исраил җәмәти вә Йәһуда җәмәти Маңа мутләқ вапасизлиқ қилди, — дәйду Пәрвәрдигар. ■

□ **4:31** «тунҗа балини туққандикидәк азапта болған Зион қизиниң авазини аңлаватимән» — оқурмәнләрниң есидә барки, «Зион» Йерусалим җайлашқан тағ болуп, «Зион» яки «Зион қизи» дегәнниң өзи Йерусалим яки Исраилни билдүриду. □ **5:2** «...бирла адәмни тапсаңлар, шунда мән бу шәһәрни кәчүримән! (1-айәт)... Гәрчә улар: «Пәрвәрдигарниң һаяти билән!» дәп қәсәм ичкән болсиму, улар ялғандин сөзләйду, деди» — кейин, Йәрәмия бир нәччә шундақ адил, садиқ адәмләр (мәсилән, Баруқ, Аһикам, Әбәд-Мәләк) билән тонушқан. Лекин Пәрвәрдигар униңға бу сөзләрни қилғанда у мошундақларни тапалмиған. ■ **5:3** Йәш. 1:5; 9:12; Йәр. 2:30 □ **5:6** «ормандин чиққан бир шир ... , баявандин чиққан бир бөрә ...; илпиз шәһәрләрғә қарап пайлайду» — бу әйәттики житқуч һайванлар көчмә мәнидә болуп дүшмәнләрни көрситиду, әлвәттә. ■ **5:6** Йәр. 4:7 □ **5:7** «Мән һәммә һажәтлиридин чиққан болсамму, лекин улар зинахорлуқ қилип, паһишиләрниң өйигә топ-топ болуп меңиватиду» — бу әйәт бәлким роһий җәһәттики вапасизлиқни көрситиду. Худа Исраилни «Мениң аялим» дәп атайду (2:10, 3-бапни көрүң).

8-айәт җисманий җәһәттики зинахорлуқниму көрситиду. ■ **5:8** Әз. 22:11 ■ **5:9** Йәр. 5:29; 9:9 □ **5:10** «Униң үзүм чүнәклиридин өтүп, ... шахлирини қирип ташлаңлар, чүнки улар Пәрвәрдигарға тәвә әмәстур» — бу әйәттиң башқа бир хил тәржимиси: «Униң сепиллириға ямишип чиқип вәйранчилик қилиңлар, лекин уларни пүтүнләй набут қиливәтмәңлар; истиһкамлирини елип ташлаңлар, чүнки улар Пәрвәрдигарға тәвә әмәстур». ■ **5:10** Йәр. 4:27 ■ **5:11** Йәр. 3:20

12 Улар: «У һеч немә қилмайду! Бизгә һеч апәт чүшмәйду; нә қилич нә қәһәтчиликни көрмәймиз!» — дәп Пәрвәрдигардин тенип кәтти. 13 Пәйғәмбәрләр болса пәкәт бир шамалдин ибарәт болиду, халас; *Пәрвәрдигарниң сөз-калами* уларда йоқтур; уларниң сөзлири өз бешиға янсун!□

14 Шуңа Пәрвәрдигар, самави қошунларниң Сәрдари болған Худа маңа мундақ дәйду: — Бу хәлиқ мошу сөзни қилғини үчүн, мана, Мән ағзиңға салған сөзлиримни от, бу хәлиқни отун қилимәнки, от уларни көйдүрүп ташлайду.■

15 — Мана, Мән жирақтин бир әлни елип келимән, и Исраил жәмәти, — дәйду Пәрвәрдигар, — У күчлүк бир әл, қедимий бир әл, тилини сән билмәйдиған вә гәплирини сән һеч чүшәнмәйдиған бир әл болиду; ■ 16 уларниң оқдени йоған ечилған бир гөрдур; уларниң һәммиси батур палванлардур. 17 Улар һосулиңни вә нениңни йәп кетиду, оғул-қизлириңни йәп кетиду, кала-қой падилириңни йәп кетиду, үзүм таллириңни вә әнжур дәрәқлириңни йәп кетиду; улар сән таянған мустәһкәм шәһәрлириңни қилич билән вәйран қилиду.■

18 һалбуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — шу күнләрдимү силәрни пүтүнләй түгәштүрмәймән. ■ 19 Шу чағда хәлқиң: «Пәрвәрдигар Худайимиз немишкә мошу ишларниң һәммисини бешимизға чүшүргән?» — дәп сориса, әнди сән Йәрәмия уларға: «Силәр Мәндин йүз өрүп, өз зиминиңларда ят илаһларниң қуллуғида болғиниңлардәк, силәр өз вәтиниңлар болмиған бир зиминда ят болғанларниң қуллуғида болисиләр» — дегин.□ ■

20 — Яқупниң жәмәтидә шуни жакалиғинки вә Йәһуда арисидә шуни елан қилғинки, 21 «Буни аңлаңлар, и надан вә әқли йоқ, көзи туруп көрмәйдиған, қулиқи туруп аңлимайдиған бир хәлиқ: — ■ 22 Мәндин қорқмамсиләр? — дәйду Пәрвәрдигар, — Деңиз сүйи үчүн саһилни мәңгүлүк чәклимә қилип, «Бу йәрдин өтмә» дәп бекиткән Мениң алдимда тәвримәмсиләр? Мана, долқунлири өркәшлигини билән улар саһил үстидин һеч ғәлибә қилмайду; шавқунлиғини билән бу чәктин һәрғиз һалқиң өтәлмәйду.■

23 Лекин бу хәлиқниң жаһил вә асийлиқ көңли бардур; улар йолдин чиқип өз бешимчилик қилип кәтти. 24 Улар көңлидә: «Өз вақтида ямғурларни, йәни авалқи һәм кейинки ямғурларни Бәргүчи, бизгә һосул пәслини бекитип аман-есән Сақлиғучи Пәрвәрдигар Худайимиздин әйминәйли» дегәнни һеч демәйду. □ ■ 25 Силәрниң қәбиһликлириңлар мошу ишларни силәргә несип қилмиған; силәрниң гуналириңлар силәрдин бәрикәтни мәһрум қилған.

26 Чүнки хәлқим арисидә рәзилләр бардур; улар пистирмида ятқан қилтақчилардәк пайлап жүриду; улар қапқан селип, адәмләрни тутувалиду. 27 Тутқан қушларға толған қәпәстәк, уларниң өйлири алдамчиликтин еришкән маллар билән толған; улар шу йол билән бүйүк һәм бай болуп кәтти. 28 Улар сәмрип, пақирап кәтти; бәрһәк, улар рәзил ишларни қилишқа маһир болуп кәтти; улар өз мәнпәәтини көзләп хәқләрниң дәвасини, житим-йесирләрниң дәвасини соримайду; намратларниң һоқуқини қоғдайдиған һөкүмни улар чиқармайду.□ ■

29 Бу ишлар түпәйлидин уларни жазаалимай қоямдим?! — дәйду Пәрвәрдигар, — Мениң женим мошундақ бир әлдин қисас алмай қоямду?□ ■

□ 5:13 «Пәйғәмбәрләр болса пәкәт бир шамалдин ибарәт болиду, халас» — ибраний тилида «роһ» вә «шамал» бир сөз билән ипадилиниду. Шубһисизки, «пәйғәмбәрләр» өзлирини «бизгә Худаниң Роһи толдурулған» дәйду, лекин Худа уларни пәкәт «шамалға толдурулған» дәйду. ■ 5:14 Йәр. 1:9-10 ■ 5:15 Қан. 28:49; Йәр. 1:15; 6:22 ■ 5:17 Лав. 26:16; Қан. 28:31,33 ■ 5:18 Йәр. 4:27 □ 5:19 «ят болғанларниң қуллуғида болисиләр» — «ят болғанлар» бәлким икки бислиқ сөзләр болуп, һәм «ят бутлар» һәм «ят адәмләр»ниму көрситиду. ■ 5:19 Йәр. 16:10 ■ 5:21 Йәш. 6:9 ■ 5:22 Аюп 38:10, 11; Зәб. 32:7-8; 103:9 □ 5:24 «авалқи ямғур»...«кейинки ямғур»... — «авалқи ямғур» адәттә 11-айда йеғип, тупрақни юмшитиду, йәрни һайдап уруқ селишкә тәйярлиниду. «кейинки ямғур» болса Пәләстиндә 3- яки 4-айда яғиду, әтиязлиқ зираәтләрни пишириш рольини ойнайду. Бу ямғурлар болмиса һеч һосул болмайду. «бизгә һосул пәслини бекитип аман-есән сақлиғучи» — ибраний тилида «бизгә һосул пәслидики һәптиләрни сақлиғучи...». ■ 5:24 Қан. 11:14 □ 5:28 «улар өз мәнпәәтини көзләп хәқләрниң дәвасини, житим-йесирләрниң дәвасини соримайду...» — башқа бир хил тәржимиси болса: «улар хәқләрниң дәвасини, һәтта житим-йесирләрниң дәвасини соригини билән һәрғиз уни адил соримайду». ■ 5:28 Қан. 32:15; Йәш. 1:23; Зәк. 7:10 □ 5:29 «жазаалимай қоямдим» — ибраний тилида «йоқлимамдим?!». ■ 5:29 Йәр. 5:9; 9:9

30 Зиминда интайин қорқунучлуқ вә жиркиничлиқ бир иш садир қилинғанки —
 31 Пәйғәмбәрләр ялған-сахта бешарәтләрни бәрмәктә; каһинлар болса өз һоқуқ даирисини кеңәйтип һөкүмранлиқ қилмақта; Мениң хәлқимму бу ишларни яқтуриду. Лекин буларниң ақивитидә қандақ қилисиләр? □ ■

6

Йерусалимниң һалак болуши тоғрилиқ бешарәт

1 Жениңларни қутқузуш үчүн Йерусалим шәһиридин қечинлар, и Бинямин жәмәтидикилә! Тәкоа йезисида канай челиңлар! Бәйт-һаккәрәмдә ис сигналинни көтириңлар! Чүнки балау-апәт, йәни дәһшәтлик һалакәт шимал тәрәптин пәйда болиду. □ ■
 2 Зион қизи, йәни назинин саһибжамални, мән набут қилимән. 3 Йерусалимға қарши чиқиватқан пада баққучиларму өз падилирини епкелиду; улар Йерусалимни қоршавға елип чедирлирини тикиду; уларниң һәммиси өзи егилигән жайда пада бақиду. □
 4 Улар: «Униңға қарши жәңгә тәйярлиниңлар! Туруңлар, чүш вақтидин пайдилинип һужум қилайли!», «Апла! Күн патай дәп қапту, кәчтики сайиләр узираватиду!» — дәйду, андин: □
 5 «Шуңа, кечичә һужум қилип чиқайли, униң мустәһкәм ордилирини йоқитайли!» — дәйду. □
 6 — Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар уларға мундақ дәйду: — Дәрәқләрни кесип, улар билән Йерусалим әтрапида дөң-потәйләрни ясаңлар; чүнки у жазаланмиса болмайдигән шәһәрду; униңда барлиқ ишлар зулум-зомигәрлиқтур. 7 Қудуқ өз сулирини урғутуп чиқарғандәк, уму рәзилликлирини урғутуп чиқармақта; униңдин зулмәт-зораванлиқ вә һалакәт садалири аңланмақта; мениң көз алдимда һемишә ағриқ-кесәлләр һәм яриланғанлар пәйда болмақта. □ 8 И Йерусалим, тәлим-тәрбийә қобул қил; болмиса женим сәндин ваз кечиду, — болмиса, Мән сени харабилиқ, адәмзатсиз бир зимин қиливетимән.
 9 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар маңа мундақ дәйду: — Улар үзүм телини пасандиғучилардәк Исраилниң қалдисини пасандайду; шуңа сән үзүм үзгүчидәк үзүм телидики шахлар үстидин йәнә бир қетим қолуңни өткүзгин! □ ■

□ 5:31 «каһинлар болса өз һоқуқ даирисини кеңәйтип һөкүмранлиқ қилмақта...» — башқа бир хил тәржимиси: «каһинларму уларниң вастиси билән (демәк, пәйғәмбәрләрниң ялған бешарәтлиридин пайдилинип) һөкүмранлиқ қилмақта». Лекин «Йәрәмия» дегән китапта бундақ ишлар йәнә тилға елинмайду, шуңа тәржимимиз бәлким тоғриду. ■ 5:31 Йәр. 14:18; 23:25, 26; Әз. 13:6 □ 6:1 «Жениңларни қутқузуш үчүн Йерусалим шәһиридин қечинлар... дәһшәтлик һалакәт шимал тәрәптин пәйда болиду» — 4-бап, 6-айәтниму көрүп селиштуруң. Шу йәрдә хәлиқкә, «Йерусалимға қечип кириңлар» дейилгән. Бирақ һазир Йерусалимниң өзи һалак болиду. ■ 6:1 Йәр. 1:13,14 □ 6:3 «Йерусалимға қарши чиқиватқан пада баққучиларму өз падилирини епкелиду; улар Йерусалимни қоршавға елип чедирлирини тикиду; .. һәммиси өзи егилигән жайда пада бақиду» — 4-айәткә қариганда бу айәттики «пада баққучилири» вә уларниң «падилири» ят әлләрниң падишалири һәм һөкүмдарлири вә уларниң қошунлирини көрситиду. Бу һәжвий, кинайилиқ гәп болиду; чүнки жуқурида (мәсилән 2:8дә) Йәрәмия Исраилниң баққучи болған падишалирини «өз падилири»ни бақмаслиғи түпәйлидин әйипләйду. Бирақ мошу йәрдә Худани тонумайдигән «ят әл падишалири» өз «падилири» болған хәлқи үчүн йол көрситип уларни бақиду. □ 6:4 «Улар: «Униңға қарши жәңгә тәйярлиниңлар! ...» — дәйду» — «Улар» — Әлләрниң «пада баққучи»лири. □ 6:5 «(Улар): «... Туруңлар, чүш вақтидин пайдилинип һужум қилайли!», «Апла! Күн патай дәп қапту, кәчтики сайиләр узираватиду!» — дәйду (4-айәт), андин: Шуңа, кечичә һужум қилип чиқайли... » — дәйду» — 4- һәм 5-айәттики бешарәт шуни тәкитлимәкчики, дүшмәнләр кәлгәндә бүгүни болмиса әтиси һужум қилиду, Йәһуда үстидин ғәлибә қилмай кәтмәйду; йәнә келип, улар һужумни башлиғанда, Йәһудадикиләр дүшмәнни кечә-күндүз һужум қилип қелиши мүмкин, дәп һеч дәм алалмайду. □ 6:7 «қудуқ өз сулирини урғутуп чиқарғандәк, уму рәзилликлирини урғутуп чиқармақта» — башқа бир хил тәржимиси: «қудуқ еқин сунни сақлиғандәк, у рәзилликлирини сақлимақта». □ 6:9 «Улар үзүм телини пасандиғучилардәк Исраилниң қалдисни пасандайду; шуңа сән үзүм үзгүчидәк үзүм телидики шахлар үстидин йәнә бир қетим қолуңни өткүзгин!» — бу сирлиқ жүмлиниң мәнәси бәлким, Йәрәмия пәйғәмбәр Худаниң сөзлириниң вастиси билән, келидигән дүшмәнләрниң һеч нәрсә қалдурмайдигән булаң-талаңлиридин илгири Исраилниң «қалдиси»дин теһи бәзи кишиләрни қутқузушиму мүмкин, дегәнлик. ■ 6:9 Йәш. 24:13

10 Мән: — Мән һазир кимгә сөз қилип агаһландурай? Улардин аңлиғидәк зади ким бар? Мана, уларниң қулақлири сүннәт қилинмиған, улар һеч аңлалмайду. Мана, Пәрвәрдигарниң сөзи уларға еғир келиду; уларға һеч хушяқмайду, — дедим. □ ■

11 — Қалбим Пәрвәрдигарниң ғәзәп отлири билән толуп ташти; уни ичимгә сиғдуруштин һалсирап кәттим; уни кочидики балилар, жигитләрниң мәшрәп сорунлириға төккәйсән. Эр-аяллар, қерилар һәм яшанғанларму буниндин мустәсна болмисун! □

12 — Уларниң өйлири, етизлири аяллири билән биллә өзгиләргә тапшурулиду; чүнки Мән қолумни зиминдикиләргә созимән, — дәйду Пәрвәрдигар. ■

13 — Чүнки әң кичигидин чоңиғичә уларниң һәммиси ачкөзлүккә берилгән; пәйғәмбәрдин каһинғичә һәммиси охшашла алдамчилик қилиду; ■ 14 улар: «Аман-есәнлик! Аман-есәнлик!» дәп хәлқимниң қизиниң ярисини суслуқ билән қол учида чала теңип қойди. Лекин аман-есәнлик йоқтур! ■ 15 Улар жиркинчилик ишларни садир қилғинидин хижил болдиму? — Яқ, улар һеч хижил болмиди, һәтта қизиришниму улар һеч билмәйду. Шуңа улар жиқилип өлгәнләр ичидә жиқилип өлиду; уларни җазалашқа кәлгинимдә улар путлишип кетиду, — дәйду Пәрвәрдигар. □

16 Шуңа Пәрвәрдигар өз хәлқигә мундақ дәйду: — Силәр төрт һәдә йолда туруватисиләр; шуңа йолуңларни убдан көрүп қоюңлар, қедимки, яхшилиққа елип барған йолларни сорап, уларда меңиңлар; шундақ қилғанда җениңлар убдан арам тапиду. Лекин улар: «Биз шуларда маңмаймиз!» — дәйду. ■

17 Мән: Силәргә «Канайниң агаһ садасиға қулақ селиңлар!» дәйдиған агаһ бәргүчи күзәтчиләрни тиклидим; лекин силәр: «Қулақ салмаймиз» дедиңлар.

18 Шуңа и әлләр, аңлаңлар; гувачилар болуп улар арисидә болидиған ишларни билип қоюңлар! □ 19 Аңла, и йәр-зимин! Қара, Мән бу хәлиқниң бешиға күлпәт, йәни уларниң ой-хияллириниң ақивитини чүшүримән; чүнки улар сөзлиримгә қулақ салмиған; Мениң Тәврат-қанунумни болса, улар чәткә қаққан.

20 — Әнди зади немә мәхсәттә Шебадин чиққан хушбуй, жирақ жуттин елип келингән еғир Маңа сунулиду? Көйдүрмә қурбанлиқлириңлар қобул қиларлиқ әмәс, силәрниң «тәшәккүр қурнанлиқ»лириңлар Мени хурсән қилмайду. ■

21 Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән бу хәлиқ алдиға путликашаңларни салимән; шуниң билән һәм атилар һәм оғуллар биллә путлишиду; хошнилар вә достлар охшашла набут болиду. 22 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Қара, шималий зиминдин бир хәлиқ келиду, йәр йүзиниң әң қарилиридин улук бир әл қозғилиду; ■ 23 улар оқя вә қилич билән қураллиниду; улар залим, һеч рәһим қилмайду; уларниң авазидә деңиз долқунидәк шавқунлайду; улар атларға миниду, җәңгивар адәмләрдәк сәп-сәп болуп туриду; улар саңа қарши җәң қилишқа келиду, и Зион қизи!

24 «Биз улар тоғрилиқ хәвәр аңлидуқ; қолимиз бошишип кәтти; ғәшлик, толғақта қалған аялдәк азап бизни тутти» — дедим. ■

25 «Далаға чиқмаңлар, йоллар билән маңмаңлар, чүнки дүшмәнниң қиличи бар, тәрәп-тәрәпләрни вәһимә басиду. 26 И хәлқимниң қизи, сән өзүңгә бөз кийим кийивал, күлләр ичидә еғинап ят; өзүңниң бир тал оғлуңдин җуда болғандәк қаттиқ жиғлап матәм тут; чүнки

□ 6:10 «Мән: — Мән һазир кимгә сөз қилип агаһландурай?... уларға һеч хушяқмайду, — дедим» — «Мән» (сөзлигүчи) вә «дедим» дегән сөзләр әслидики тексттә йоқ, оқурмәнләргә текстни чүшинишлик болсун дәп киргүзәдуқ. Чүнки бизниңчә ейтилған гәп пәйғәмбәрниң өзиниңки еди. ■ 6:10 Йәр. 7:26 □ 6:11 «Қалбим Пәрвәрдигарниң ғәзәп отлири билән толуп ташти» — шүбһисизки, Йэрәмия пәйғәмбәр өзи тоғрилиқ сөzlәватиду. У Пәрвәрдигарниң хәлқигә қаратқан ғәзивигә өзини бир қилип, Пәрвәрдигардин ғәзивини уларға төкүшни тиләйду. ■ 6:12 Қан. 28:30 ■ 6:13 Йәш. 56:11; Йәр. 8:10 ■ 6:14 Йәр. 8:11; Әз. 13:10 □ 6:15 «җазалашқа кәлгинимдә» — ибраний тилида «йоқлиғинимдә» дейилиду. «Йэрәмия»дики «(йениға) келип... җазалаш» дегән сөз адәттә ибраний тилида «йоқлаш» дегән бирла сөз билән ипадилиниду. ■ 6:16 Мат. 11:29 □ 6:18 «Шуңа и әлләр, аңлаңлар» — «әлләр», Йәһудий әмәс әлләр. «Гувачилар болуп...» башқа бир хил тәрҗимиси: «Әй, җамаәт(чилиқ),...». ■ 6:20 Йәш. 1:11; 66:3; Ам. 5:21; Мик. 6:6-8 ■ 6:22 Йәр. 50:41,42,43 ■ 6:24 Йәр. 4:31; 49:24; 50:43

булаң-талаң қилғучи бизгә қарап туюқсиз келиду». □ ■

²⁷ Пәрвәрдигар маңа: — Мән сени рода синиғучи қилип тиклидим, хәлқим болса худди тәкшүрүлидиған родидәк болиду; сени уларниң йоллирини күзитип синашқа тиклидим, — деди.

²⁸ — Уларниң һәр бири асийниң асийси, улар төһмәт чаплап уян-буян қатрап жүрмәктә; улар мис вә төмүрниң өзидур, һәммиси чирип кәткәндур; □ ■ ²⁹ төмүрчиниң көрүкимү көйүп кәтти, қоғушун болса отта йәм болди; родини еритип тавлаш бекар болди; хәлқим яманлардин халий болмиди. □ ³⁰ Улар «дашқал күмүч» дәп атилиду; чүнки Пәрвәрдигар уларни рәт қилди. ■

7

Беһудә диний мурасимлар

¹ Пәрвәрдигардин Йәрәмияға мундақ бир сөз кәлди: —

² Пәрвәрдигарниң өйидики дәрвазида туруп мошу сөзни жакалап: «Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар, и Пәрвәрдигарға ибадәт қилиш үчүн мошу дәрвазилардин кириватқан барлиқ Йәһудалар!» — дегин. ³ — «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Йоллириңлар һәм қилмишлириңларни түзитиңлар; шундақ болғанда Мән силәрни мошу йәрдә муқим турғузимән. ■ ⁴ «Пәрвәрдигарниң ибадәтханиси, Пәрвәрдигарниң ибадәтханиси, Пәрвәрдигарниң ибадәтханиси дәл мошудур!» дәп алдамчи сөзләргә тайинип кәтмәңлар. □ ⁵ Әгәр силәр һәқиқәтән йоллириң һәм қилмишлириңларни түзәтсәңлар, — әгәр кишиләр вә хошнаңлар арасида адаләт жүргүзсәңлар, ■ ⁶ — әгәр силәр мусапир, житим-йесир һәм тул хотунларни бозәк қилиштин, мошу йәрдә гунасиз қанларни төкүштин, — шундақла өзүңларға зиян йәткүзүп, башқа илаһларға әгишип кетиштин қол үзсәңлар, — ■ ⁷ шундақ қилғиниңларда Мән силәрни мошу йәрдә, йәни Мән ата-бовилириңларға қедимдин тартип мәңгүгичә тәқдим қилған бу зиминда муқим туридиған қилимән.

⁸ Лекин мана, силәр һеч қандақ пайда йәткүзмәйдиған алдамчи сөзләргә тайинип кәткәнсиләр. ⁹ Әнди немә дегүлүк?! Оғрилиқ, қатиллиқ, зинахорлуқ қилип, сахта қәсәм ичип, Баалға исриқ йеқип вә силәр һеч тонумиған ят илаһларға әгишип, □ ¹⁰ андин Мениң намимда аталған мошу өйгә кирип Мениң алдимда туруп: «Биз қутқузулған!» дәмсиләр?! Мошу ләнәтлик ишларда турувериш үчүн қутқузулғанмусиләр?! ¹¹ Мениң намимда аталған мошу өй силәрниң нәзириңларда булаңчиларниң угисиму?! Мана, Мән Өзүм бу ишларни көргәнмән, — дәйду Пәрвәрдигар. ■

□ **6:26** «өзүңгә бөз кийим кийивал...» — бөз кийим кийиш, күлләр ичидә олтириш яки йетиш қаттиқ матәм тутушни яки товва қилишни билдүриду. ■ **6:26** Йәр. 4:8 □ **6:28** «улар мис вә төмүрниң өзидур» — бәлким хәлиқниң таш көңүллүклигини һәм шуниң билән бир вақитта уларниң «чирип кәткәнлиги»ниң мүмкинчилигини көрситиду. Немила болмисун улар тавлиғучи издигән алтун-күмүч әмәс. ■ **6:28** Әз. 22:18 □ **6:29** «төмүрчиниң көрүкимү көйүп кәтти, қоғушун болса отта йәм болди; родини еритип тавлаш бекар болди; хәлқим яманлардин халий болмиди» — бу әйәттики сөзләр Йәрәмия пәйғәмбәрниң Пәрвәрдигар Өзигә тапилиған вәзипини орунлиғандин кейин, Пәрвәрдигарға бәргән жаваби болса керәк (28-әйәтни көрүң). Күмүчни тавлиғанда, тавлиғучи қошқан қоғушун билән күмүчниң дашқили бирлишиду андин қоғушун вә күмүчниң дашқилиниң көйүп түгиши билән күмүч тавлиниду. Лекин Исраил интайин начар күмүчтәк болуп, хәлиқниң «дашқал»и толиму көп болғачқа, тавлаш жәряни бекарға кәтти. «Қоғушун ишлитилип түгәп болди», һәтта «күмүччиниң отни пүвләйдиған көрүки»му көйүп кәтти. ■ **6:30** Йәш. 1:22 ■ **7:3** Йәр. 7:3; 18:11; 26:13 □ **7:4** «Пәрвәрдигарниң ибадәтханиси, Пәрвәрдигарниң ибадәтханиси дәл мошудур!» — шүбһисизки, Исраиллар Худаниң ибадәтханисини бир хил «тилтумар»дәк, «Худа бизгә Өз ибадәтханисини тапшурғандин кейин, немә яманлиқ қилишимиздин қәтһийнәзәр һеч ким бизгә тәғмәйду» — дегәндәк ойлиған еди. ■ **7:5** Йәр. 5:28 ■ **7:6** Йәш. 10:1, 2; 59:7 □ **7:9** «Баалға исриқ йеқип...» — «Баал» дегән интайин жиркинчилик бир хил бут. ■ **7:11** Мат. 21:13; Мар. 11:17; Луқа 19:46

12 Шуңа, Мән әслидә Өз намимда туралғу қилған Шилоһ дегән жайға берип, хәлқим Исраилниң рәзиллиги түпәйлидин уни немә қиливәткәнлигимни көрүп беқиңлар! □ ■

13 Әнди һазир, силәр мошундақ қилмишларни садир қилғиниңлар түпәйлидин, — дәйду Пәрвәрдиғар, — Мән силәргә таң сәһәрдә орнумдин туруп сөз қилип кәлдим, лекин силәр һеч қулақ салмидиңлар; Мән силәрни чақирдим, лекин силәр Маңа жавап бәрмидиңлар — □ ■ 14 әнди Мән Шилоһдики өйни қандақ қилған болсам, силәр таянған, шундақла намим қоюлған бу өйни вә Мән силәргә һәм ата-бовилириңларға тәқдим қилған бу зиминниму шундақ қилимән; □ 15 Мән силәрниң барлиқ қериндашлириңлар, йәни Әфраимниң барлиқ нәслини һайдивәткинимдәк силәрниму көзүмдин жирақ һайдаймән.

16 Әнди сән, Йәрәмия, бу хәлиқ үчүн дуа қилма, улар үчүн нәлә-пәрәд кәтәрмә яки тиләк тилимә, Мениң алдимда туруп уларниң гуналирини һеч тилимә, чүнки Мән саңа қулақ салмаймән. ■ 17 Уларниң Йәһуда шәһәрлиридә вә Йерусалим кочилирида немә қилғанлирини көрүватмамсән? 18 Балилар отун териду, атилар от қалайду, аяллар қәстән Мени рәнжитишкә «Асманниң Ханиши» үчүн пошқалларни селишқа хемирни жуғуриду, шуниңдәк ят илаһларға «шарап һәдийә»ләрни қуйиду. □ ■ 19 Азаплинип гәзәплинидиғини Мәнму? — дәйду Пәрвәрдиғар; — Өз йүзлиригә шәрм чаплап, азаплинидиғини өзлири әмәсму? 20 Шуңа Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Мана, Мениң гәзивим вә қәһрим мошу жайға төкүлиду; инсан үстигә, һайван үстигә, даладики дәрәкләр үстигә, тупрақтики мевиләр үстигә төкүлиду; у һәммини көйдүриду, уни һеч өчүрәлмәйду.

21 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Беривериңлар, көйдүрмә қурбанлиқлириңларни башқа қурбанлиқларға қошуп қоюңлар, барлиқ гөшлирини йәвелиңлар! □ ■ 22 Чүнки Мән уларни Мисир зиминидин қутқузуп чиқарған күнидә ата-бовилириңларға «көйдүрмә қурбанлиқ»лар яки башқа қурбанлиқлар тоғрисида гәп қилмиған вә яки әмир бәрмигән едим; 23 бәлки Мән уларға мундақ әмир қилип: «Авазимға қулақ селиңлар, шундақ қилип Мән силәрниң Худайиңлар болимән, силәр Мениң хәлқим болисиләр; Мән өзүңларға яхшилиқ болсун дәп буйруған барлиқ йолда меңиңлар» — дәп буйруған едим. ■ 24 Лекин улар һеч аңлимиған, Маңа һеч қулақ салмиған, бәлки өз рәзил көңлидики жаһиллиғи билән өз хиял-хаһишлириға әгишип меңивәргән; улар алдиға әмәс, бәлки кәйнигә маңған. □ ■ 25 Ата-бовилириңлар Мисир зиминидин чиққандин тартип бүгүнки күнгә қәдәр Мән қуллим болған пәйғәмбәрләрни йениңларға әвәтип кәлдим; Мән һәр күни таң сәһәрдә орнумдин туруп уларни әвәтип кәлдим. 26 Лекин хәлқим аңлимиған, һеч қулақ салмиған; улар бойнини қаттиқ қилған; рәзилликтә ата-бовилиридин ешип кәткән. ■ 27 Сән бу сөзләрни уларға ейтисән; лекин улар саңа қулақ салмайду; сән уларни товва

□ 7:12 «Мән әслидә Өз намимда туралғу қилған Шилоһ дегән жайға берип, ... уни немә қиливәткәнлигимни көрүп беқиңлар!» — Исраил Қанаанға (Пәләстингә) киргәндин кейин, Муса пәйғәмбәрниң йетәкчилиғидә ясалған «муқәддәс чедир» авал Шилоһ дегән жайға тикләнгән. «1Сам.» 4-бапни көрүң. ■ 7:12 1Сам. 4:11; Зәб. 77:60 □ 7:13 «Мән силәргә таң сәһәрдә орнумдин туруп сөз қилип кәлдим» — Худаниң «таң сәһәрдә орнумдин туруп, ...» дегән сөзлири бәлки Униң иштин хелә авал, әстайидиллиқ билән иш көридиғанлиғини көрситиду; бәзи вақитларда Униң қайта-қайта, изчил һалда мәлум бир ишни көридиғанлиғини көрситиду. ■ 7:13 2Тар. 36:15; Пәнд. 1:24; Йәш. 65:12; 66:4; Йәр. 7:21-28 □ 7:14 «Мән Шилоһдики өйни қандақ қилған болсам, силәр таянған, шундақла намим қоюлған бу өйни вә Мән силәргә һәм ата-бовилириңларға тәқдим қилған бу зиминниму шундақ қилимән» — Худа дүшмәнләрниң вәстиси билән Шилоһ дегән жайдики муқәддәс чедирини Өз шан-шәривидин жуда қилған вә шундақла Исраилни мәғлуп қилған («1Сам.» 4-бап, «Зәб.», 77:40ни көрүң). ■ 7:16 Мис. 32:10; Йәр. 11:14; 14:11 □ 7:18 «Асманниң Ханиши» — демисәкму, «Асманниң Ханиши» бир хил аял бут еди. ■ 7:18 Йәш. 65:11; Йәр. 8:2; 19:13; 44:19; Йәр. 44:19 □ 7:21 «Беривериңлар, көйдүрмә қурбанлиқлириңларни башқа қурбанлиқларға қошуп қоюңлар, барлиқ гөшлирини йәвелиңлар!» — оқурмәнләр бәлким билидуки, «көйдүрмә қурбанлиқ»ларниң барлиқ гөшлири «Худаға пүтүнләй ибадәт сүпитидә аталсун» дәп қурбанған үстидә көйдүрүләтти. Мошу йәрдә Муқәддәс Роһ Йәрәмия арқилиқ: «Қурбанлиқлириңларниң һәммиси әһмиәтсиз, шуңа «көйдүрмә қурбанлиқ»ларниң гөшлирини көйдүрсәңларму, йәсәңларму, Маңа бәрибир» дәп Исраилға һәжвий, кинайилиқ гәп қилиду. ■ 7:21 Йәш. 1:11; Йәр. 6:20; Ам. 5:21 ■ 7:23 Мис. 19:5; Лав. 26:12; Қан. 6:3 □ 7:24 «улар алдиға әмәс, бәлки кәйнигә маңған» — башқа бир хил тәржимиси: «улар Маңа йүз алдини қилмай, бәлки Маңа кәйнини қилған». ■ 7:24 Йәр. 2:27; 3:17; 16:12; 32:33 ■ 7:26 Нәһ. 9:17,29; Йәр. 17:23; 19:15

қилишқа чақирисән, лекин улар жавап бәрмәйду.

28 — Сән уларға: — «Пәрвәрдигар Худасиниң авазини аңлимиған вә һеч түзитишни қобул қилмиған хәлиқ дәл мошу!» — дәйсән. Улардин һәқиқәт-вапалиқ йоқап кәтти; бу уларниң еғизидинму үзүлүп кәтти. ■

Худа йәнә Йәһудаға сөз қилиду

29 Чечини чүшүрүп уни ташливәт; жуқури жайларда бир мәрсийә оқуғин; чүнки Пәрвәрдигар Өз ғәзивини чүшүрмәкчи болған бу дәвирни рәт қилип, униңдин ваз кәчти. ■ **30** Чүнки Йәһудадикиләр көз алдимда рәзиллик қилған, — дәйду Пәрвәрдигар, — улар Мениң намимда аталған өйгә жиркиничлик нәрсиләрни әкирип уни булғиған; **31** вә өз оғул-қизлирини отта қурбанлиқ қилип көйдүрүш үчүн «Һинномниң оғли»ниң жилғисидики Тофәтниң жуқуридики жайларни қурған; бундақ ишни Мән һеч буйрумиғанмән, у оюмға һеч кирип бақмиғандур. □ ■ **32** Шуңа, мана, шундақ күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — «Тофәт» яки «Ибн-Һинномниң жилғиси» әнди һеч тилға елинмайду, бәлки «Қәтл жилғиси» дейилиду; чүнки улар Тофәттә жәсәтләрни йәр қалмиғичә көмиду. **33** Бу хәлиқниң жәсәтлири асмандики учар-қанатларниң вә зиминдики жаниварларниң таами болиду; уларни өлүкләрдин қорқутуп һайдайдиган һеч ким болмайду. ■ **34** Мән Йәһуда шәһәрлиридин һәм Йерусалим шәһәрлиридин оюн-тамашиниң садасини, шат-хурамлиқ садасини вә тойи болуватқан жигит-қизиниң авазини мәһрум қилимән; чүнки зимин вәйранә болиду. ■

8

1 Шу чағда, — дәйду Пәрвәрдигар, — улар Йәһуданиң падишалириниң устиханлирини, уларниң әмирлириниң устиханлирини, каһинларниң устиханлирини, пәйғәмбәрләрниң устиханлирини вә Йерусалимда турғанларниң устиханлирини гөрлиридин елип чиқириду; **2** шундақ қилип улар буларни қуяш, ай вә асманлардики барлиқ жисимлар астида яйиду; чүнки улар буларни сөйгән, буларниң қуллуғида болған, буларға әгәшкән, буларни издигән, буларға чокунған; уларниң жәсәтлири бир йәргә һеч жиғилмайду, һеч көмүлмәйду; улар зимин йүзидә оғут болуп ятиду. ■ **3** Мән булардин қалғанлирини һайдайдиган жайларда, бу рәзил жәмәттин барлиқ тирик қалғанлар һаятниң орниға маматни таллайду, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.

Худадин ваз кечиш һалакәтти издигәнлик билән баравәр

4 Әнди сән уларға мундақ дегин: Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Адәмләр жиқилса қайтидин турмамду? Бириси йолдин чиқип кәтсә қайтип кәлмәмду? **5** Немишкә Йерусалимдики бу хәлиқ һемишә йолдин чиқиш биләнла йенимдин жирақлап кетиду? Улар алдамчиликни чиң тутиду, йенимға қайтип келишни рәт қилиду. **6** Мән көңүл қоюп аңлидим; лекин улар дуруслуқни сөзлимәйду; уларниң рәзилликлиридин: «Мән зади немиләрни қилип қойдум?!» дәп товва қилидиган һеч ким йоқ; ат жәңгә бурулуп етилғандәк һәр бирси өз йолиға бурулуп етилиду. **7** һәтта асмандики ләйләкму өзигә бекитилгән

■ **7:28** Йәр. 5:1-3 ■ **7:29** Аюп 1:20; Йәш. 15:2; Йәр. 16:6 □ **7:31** «Тофәт» — «Тофәт» дегән сөз ибраний тилида «очақ» һәм «куят» дегәнниму билдүриду. У йәнә «түкүрүк» дегән сөзниң аһаңғиму охшап кетиду. Бу йәр «Һинномниң оғли (Ибн-Һинном)ниң жилғиси»ға жайлашқан, Йерусалим шәһириниң жәнубий тәрәпидә еди. Хәлиқ әшу йәрдә әхләтләрни вә напак нәрсиләрни ташлап көйдүрәтти. Шуниң билән у интайин «Һарам», әң булғанған жай дәп һесапланди. «Жуқири жайлар» — Исраил вә Йәһуда узундин бери тағ чоққилири қатарлиқ жайларда һәр хил бутларға чокунуп, һәтта әшу жайларда «инсан қурбанлиқ»ларни қилип кәлгән. Демисәкму, «инсан қурбанлиғи» қилиш Тәвратта қәтғий мәнғий қилинған. «Бундақ бир ишни Мән һеч буйрумиғанмән, һеч оюмға кирип бақмиғандур». ■ **7:31** 2Пад. 23:10; Йәр. 2:23; 19:5, 6 ■ **7:33** Қан. 28:26; Йәр. 34:20 ■ **7:34** Йәш. 24:7; Йәр. 16:9; 25:10; Әз. 26:13; Нош. 2:13 ■ **8:2** Йәр. 7:18; 19:13

вақтиликени билиду; пахтәк, қарлиғач вә турниларму көчүп келидигән вақтиликени есидә тутиду; лекин Мениң хәлқим Мән Пәрвәрдигарниң уларға бекиткәнлиримни һеч билмәйду. ■ 8 Силәр қандақму: «Биз данадурмиз, Пәрвәрдигарниң Тәврат-қануни биздә бардур!» дәйсиләр? Мана, бәрһәк, өлима-көчүргүчиләрниң ялғанчи қәлими уни бурмилиған. □ 9 Данишмәнләр хижил болиду, улар йәргә қарап қалди; мана, улар Пәрвәрдигарниң сөзини чәткә қаққандин кейин, уларда зади немә даналиқ қалиду? 10 Шуңа Мән уларниң аялликени башқиларға, уларниң етизлирини йеңи егилиригә тапшуруп беримән; чүнки әң кичигидин чоңиғичә уларниң һәммиси ачкөзлүккә берилгән; пәйғәмбәрдин каһинғичә һәммиси сахта иш көриду. ■ 11 Улар: «Аман-есәнлик! Аман-есәнлик!» дәп хәлқимниң қизиниң ярисини суслуқ билән қол учида чала теңип қойди. Лекин аман-есәнлик йоқтур! 12 Улар жиркинчилик ишларни садир қилғинидин хижил болдиму? — Яқ, улар һеч хижил болмиди, һәтта қизиришниму улар һеч билмәйду. Шуңа улар жиқилип өлгәнләр ичидә жиқилип өлиду; уларни жазалашқа кәлгинимдә улар путлишип кетиду, — дәйду Пәрвәрдигар. 13 Мән уларниң һосулини елип ташлаймән, — дәйду Пәрвәрдигар; үзүм телида үзүмләр, әнжир дәриғидә әнжирләр һеч қалмиди; йопурмақлири солишип кәтти; Мән уларға немә беғишлиған болсам, әнди шулар улардин өткүзүвелиниду. □ ■

Келидигән һалакәт — Йәрәмия сөз қилиду

14 «Биз немишкә мошу йәрдә бекар олтириверимиз? Жиғилайли, мустәһкәм шәһәрләргә кирип шу йәрләрдә күрәш қилип түгишәйли! Чүнки Пәрвәрдигар Худайимиз бизни түгәштүрүп, бизгә өт сүйини бәрди; чүнки биз Пәрвәрдигар алдида гуна садир қилдуқ. □ ■ 15 Аман-течлиқни үмүт қилип күтүп кәлдуқ, лекин һеч яхшилиқ болмиди; шипа вақтини күттуқ, лекин мана, вәһимә басти! ■ 16 Дүшмән атлириниң хартилдашлири Дан зиминидин тартип аңланмақта; айғирлириниң кишнәшлири пүткүл зиминни қорқитип тәврәтмәктә. Улар зимин вә униңда туруватқан һәммини, шәһәрни вә униңда туруватқанларниң һәммисини йоқитишқа келиду!» □ ■ 17 — Мана, Мән араңларға иланларни, йәни һеч ким сеһирләлмәйдигән зәһәрлик иланларни әвәтимән, улар силәрни чақиду» — дәйду Пәрвәрдигар. □ ■

Пәйғәмбәрниң налә-пәряди

18 Мән: «Мениң дәрд-әлимим давалиғусиз! Жүригим зәйиплишип кәтти!» — дедим. □

Пәрвәрдигарниң мәрсийә сөзлири

19 «Мана, хәлқимниң қизиниң интайин жирақ жуттин көтирилгән пәрядиниң садаси! Улар — «Пәрвәрдигар Зионда әмәсму? Зионниң падишаси у йәрдә турмамду?!» — дәйду».

■ 8:7 Йәр. 5:4, 5 □ 8:8 «өлима-көчүргүчиләрниң ялғанчи қәлими уни бурмилиған» — «өлима-көчүргүчиләр»ниң ролю бәлким Тәврат-қанунни көчүрүш вә униңға шәрһ бериш болуши мүмкин. «Басмиханлар» болмиғачқа Тәвратни көчүрүш интайин муһим хизмәт, әлвәттә. Оқурмәнләр башқа хил тәржимилирини учритиши мүмкин. ■ 8:10 Йәш. 56:11; Йәр. 6:12,13,14,15 □ 8:13 «...Мән уларға немә беғишлиған болсам, әнди шулар улардин өткүзүвелиниду» — оқурмәнләр башқа хил тәржимилирини учритиши мүмкин. ■ 8:13 Йәш. 5:1-7; Мат. 21:19; Луқа 13:6-9 □ 8:14 «Жиғилайли, мустәһкәм шәһәрләргә кирип шу йәрләрдә күрәш қилип түгишәйли» — яки «Жиғилайли, мустәһкәм шәһәрләргә кирип шу йәрләрдә сүкүт қилайли!» ибраний тилида «сүкүт қилиш» вә «түгәшмәк» охшаш бир сөз биләнла ипадилиниду. «Пәрвәрдигар Худайимиз бизни түгәштүрүп,...» — яки «Пәрвәрдигар Худайимиз бизни сүкүт қилдуруп...». Ибраний тилида «сүкүт қилиш» вә «өлүш, түгәш» бирла сөз (дамам) билән ипадилиниду. ■ 8:14 Йәр. 4:5; 9:15; 23:15 ■ 8:15 Йәр. 14:19 □ 8:16 «Дан зимини» — Израил зимининиң шималий четидә еди; демәк, дүшмәнләр аллиқачан шу зиминға йетип болди. ■ 8:16 Йәр. 4:15 □ 8:17 «Мән араңларға иланларни, йәни һеч ким сеһирләлмәйдигән зәһәрлик иланларни әвәтимән, улар силәрни чақиду» — бу иланлар шүбһисизки, көчмә мәнидә болуп дүшмәнләрни көрситиду. ■ 8:17 Зәб. 57:5, 6 □ 8:18 «Мениң дәрд-әлимим давалиғусиз! Жүригим зәйиплишип кәтти!» — бу сөzlәр пәйғәмбәрниң мәрсийәси болуши керәк. «Мениң дәрд-әлимим давалиғусиз!» — башқа бир хил тәржимиси: «И дәрд-әлимимгә тәсәлли бәргучи!».

«Немишкә әнди улар Мени ойма мәбудлири билән, әрзимәс ят нәрсиләр билән ғәзәпләндүриду?!» □

Хәлиқниң болидиган налә-пәряди

20 — «Орма вақти өтүп кәтти, яз түғиди, лекин биз болсақ йәнила қутқузулмидуқ!»

Пәйғәмбәрниң мәрсийәси

21 «Хәлқимниң қизиниң сунуқ яриси түпәйлидин өзүм сунуқмән; матәм тутимән;

Дәккә-дүккә мени бесивалди, —□

22 Гилеадта тутия тепилмамдикән?

У йәрдә теви́п йоқмикән?

Немишкә әнди мениң хәлқимниң қизига дава тепилмайду?!» □ ■

9

Давами

1 Аһ, мениң бешим суниң беши,

Көзүм яшниң булиқи болсииди!

Ундақта хәлқимниң қизи арисидики өлтүрүлгәнләр үчүн кечә-күндүз жиғлайттим! ■

2 Аһ, мән үчүн чөл-баяванда йолучилар чүшкидәк бир туралғу болсииди!

Ундақта хәлқимни ташлап, улардин айрилған болаттим!

Чүнки уларниң һәммиси зинахорлар,

Мунапиқларниң бир жамаитидур!» □ ■

Пәрвәрдигарниң сөзиниң давами

3 — Улар оқячи ләшкәрләр оқяйини егилдүргәндәк тилини ялғанчиликқа егилдүрүшкә тәйярлиған; улар зиминда үстүнлүк қазанған, бирақ бу сәммийлик билән болған әмәс; улар рәзиллик үстигә рәзиллик қилған, Мени һеч тонуп билмигән» — дәйду Пәрвәрдигар. □ ■

4 — һәр бириңлар өз йеқиниңлардин һези болуңлар, қериндашлириңларға һеч таянмаңлар;

□ **8:19** ««Мана, хәлқимниң қизиниң интайин жирақ жуттин көтирилгән пәрядиниң садаси! Улар — «Пәрвәрдигар Зионда әмәсму? Зионниң падишаси у йәрдә турмамду?!» — дәйду» — бу сөzlәр яки Пәрвәрдигарниңки болуши керәк, болмиса пәйғәмбәрниңки болиду. Кейин биз хәлиқниң пәрядини аңлаймиз: — (улар... дәйду). «интайин жирақ жуттин көтирилгән пәрядиниң садаси!» — яки «зиминдики һәр бир булуң-пучқақлиридин чиккан пәрядиниң садаси!». «Немишкә әнди улар Мени ойма мәбудлири билән, әрзимәс ят нәрсиләр билән ғәзәпләндүриду?!» — бу сөzlәр Пәрвәрдигарниң пәйғәмбәргә, шундақла ихлассиз хәлиқкә бәргән жававидур. □ **8:21** «Хәлқимниң қизиниң сунуқ яриси түпәйлидин өзүм сунуқмән; матәм тутимән; дәккә-дүккә мени бесивалди» — оқурмәнләргә қайтидин тәқрарлап уқтуримизки, мавзуларни (мәсилән мошу йәрдә «Пәйғәмбәрниң мәрсийәси») өзимиз һәрмәтлик оқурмәнләргә ярдими болсун дәп қошуп киргүздуқ. Улар муқәддәс текстниң бир қисми әмәс. 8-баптики 21-айәттин 9-баптики 2-айәткичә һәммиси ялғуз Йәрәмия пәрғәмбәрниң мәрсийәсиму, яки буниң ичидә Пәрвәрдигарниң сөзлири барму? Қандақла болмисун, сөzlәр ялғуз пәйғәмбәрниң сөзлири болсун, болмисун, шубһисизки пәйғәмбәрниң қайғу-һәсрәтлик сөзлири охшашла Пәрвәрдигарниңму қайғу-һәсрәтлик сөзлидур. □ **8:22** «Гилеадта тутия тепилмамдикән?» — Гилеад районида һәр хил шипалиқ дорилар һәм уста теви́пларниң даңқи бар еди. Шуңа бу сөз пәйғәмбәрниң: «Жисманий жәһәттә Пәрвәрдигар силәр мениң хәлқимгә шундақ рәһимдиллиқ қилип, әтраплиқ ойлап, шипалиқ дориларни вә даңлиқ теви́пларни тәминлигән йәрдә, Униң роһий жәһәттиму силәрниң һәр хил гунайий кесәллириңларни сақайтишқа дора-амаллири мол әмәсму? — Әнди немишкә силәр Униң йенға кәлмәйсиләр?!» дегәндәк бир соали охшайду. Бу 22-айәт Пәрвәрдигарниң Өзиниң сөзлири болушиму мүмкин. ■ **8:22** Яр. 37:25; Йәр. 46:11; 51:8 ■ **9:1** Йәш. 22:4; Йәр. 4:19 □ **9:2** «уларниң һәммиси зинахорлар,...» — «зинахорлар» бәлким роһий жәһәттин ейтилиду, улар Худаға вапасизлиқ қилип бутларға чоқунуп кәтти. ■ **9:2** Йәр. 5:7, 8 □ **9:3** «улар зиминда үстүнлүк қазанған, бирақ бу сәммийлик билән болған әмәс...» — башқа бир хил тәржимиси: «шу зиминда улар ғәлибә қилған, бирақ бу һәқиқәтни тикләш үчүн әмәс...». ■ **9:3** Йәш. 59:4,13,15; Йәр. 6:7

чүнки һәр бир қериндаш пәкәтла алдиғучи, халас, һәр бир йеқинлиринң болса төһмәтхорлуқта жүрмәктә. ■ 5 Улар һәр бири өз йеқинлириға алдамчилик қилмақта, һеч ким һәқиқәтни сөзлимайдү; улар өз тилини ялған сөzlәшкә үгитиду, улар қәбиһликтә өзлирини упритиду. 6 Улар жәбир-зулум үстигә жәбир-зулум қилмақта, алдамчиликтин йәнә бир алдамчиликқа өтмәктә; улар Мени тонушни рәт қилиду, — дәйду Пәрвәрдигар. □

7 Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән уларни еритип тавлап синаймән; хәлқимниң қизиниң рәзиллигигә Маңа башқа йол қалмидиму? 8 Уларниң тили әжәл оқидур; у алдамчиликни сөzlәйду; һәр бир еғиз сөзидә йеқини билән теч-аманликни сөzlәйду, лекин көңлидә қилтақ тәйярлайду. ■ 9 Бу ишлар түпәйлидин уларни жазалимай қоямдим? — дәйду Пәрвәрдигар, — Мениң женим мошундақ бир әлдин қисас алмай қоямду?■

Келидиган апәт үчүн Йәрәмия мәрсийә оқуйду

10 «Тағлардики яйлақлар үчүн жиға вә налә-пәряд көтиримән, Даладики отлақлар үчүн мәрсийә оқуймән; Чүнки улар көйүп кәттики, һеч ким у йәрдин өтмәйду; Калиларниң һөкирәшлири аңланмайду; һәм асмандики учар-қанатлар һәм һайванатларму қечип, Шу йәрдин кәтти!».

Пәрвәрдигар сөзини давам қилиду

11 — Мән Йерусалимни хараплашқан топ-топ дога, чилбөриләрниң бир туралғуси қилимән; Йәһуда шәһәрлирини адәм турмайдиған дәрижидә вайранә қилимән.■

12 — Ким бу ишларни чүшинишкә данишмән болиду? Ким Пәрвәрдигарниң ағзидин сөз елип буларни чүшәндүрәләйду? Немишкә зимин вәйранә, һеч ким өтмигидәк, көйүп чөл-баявандәк болуп кәтти? 13 Пәрвәрдигар дәйду, — Чүнки улар Мән улар алдиға қойған Тәврат-қанунни ташливәткән, Мениң авазимға қулақ салмиған вә униңда маңмиған, 14 Бәлки өз қәлбидики жаһилликқа әгәшкән, ата-бовилири уларға өгәткәндәк Баалларниң кәйнигә әгишип кәткән,□

15 Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, Израилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән бу хәлиқкә кәкрини йегүзимән, уларға өт сүйини ичкүзимән, ■ 16 уларни улар яки ата-бовилири илгири һеч тонумайдиған әлләр арисига тарқитимән; Мән уларни йоқатқичә уларниң кәйнидин қоғлашқа қилични әвәтимән.■

17 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Көңүл қоюңлар, матәмчи аялларни келишкә чақириңлар, жиғлашқа әң уста болған қиз-аялларни чақирип келишкә адәм әвәтиңлар!□

Йәрәмия Пәрвәрдигарниң сөзлиригә жавап бериду

18 — Бәрһәк, улар тез кәлсун, биз үчүн зор жиға көтәрсунки, бизниң көзлиримиздинму яшлар тарамлап төкүлсун, чанақлиримиздинму яш тамчилири ақсун — 19 чүнки Зиондин жиға

■ 9:4 Йәр. 6:28 □ 9:6 «улар қәбиһликтә өзлирини упритиду (5-айәт)» — 5-айәттиң ахирқи қисми һәм 6-айәттиң баш қисминиң башқа бир хил тәржимиси: «Улар қәбиһлик қилип товвани һеч билмәйду. (6) сән (Йәрәмия) алдамчилик арисидә туруватисән; алдамчилиги түпәйлидин улар Мени тонушни рәт қилиду...». ■ 9:8 Зәб. 11:3-5; 27:3; 119:3-4; Пәнд. 30:14 ■ 9:9 Йәр. 5:9,29 ■ 9:11 Йәр. 10:22 □ 9:14 «(Йәһуда хәлқи) ...ата-бовилири уларға өгәткәндәк Баалларниң кәйнигә әгишип кәткән» — оқурмәнләрниң есидә барки, «Баал»лар интайин жиркиничлик бир хил бутлар еди. ■ 9:15 Йәр. 8:14; 23:15 ■ 9:16 Лав. 26:33 □ 9:17 «көңүл қоюңлар, матәмчи аялларни келишкә чақириңлар, жиғлашқа әң уста болған қиз-аялларни чақирип келишкә адәм әвәтиңлар!» — кона заманларда бәзи бай адәмләр уруқ-туққанлирини дәпнә қилишта мошундақ «жиғлашқа маһир» аялларни «кәйпиятни яритиш» үчүн яллайтти (мәсилән, Инжил, «Мат.» 9:37ни көрүң).

авази аңлинип: — «Биз қанчилик булаң-талаң қилиндуқ! Қанчилик шәрмәндә болдуқ! Улар туралғулиримизни өрүвәтти, биз зиминимизни ташлидуқ!» — дейилиду.

²⁰ Пәрвәрдиғарниң сөзини аңлаңлар, и аяллар,
Униң ағзидики сөзгә қулақ селиңлар;
Қизиңларға жиғлашни үгитиңлар,
Һәр бириңлар йеқиниңларға мәрсийә оқутуңлар;

²¹ Чүнки өлүм болса деризилиримиздин ямишип киргән,
Орда-истийкамлиримизғиму киргән;
У балиларни кочилардин,
Жигитләрни рәстә-мәйданлардин жулуп ташлиған.

²² Йеқинлириңларға уқтуруп: «Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —
Бәрһәқ, жәсәтләр далада тезәктәк жиқилиду;
Улар ормичиниң орғиқиниң астиға жиқилған,
Лекин һеч ким жиғмайдиған башақтәк йәргә чечилиду!» — дөңлар!■

²³ Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

Дана киши даналиғи билән, күчлүк киши күчлүклиги билән, бай байлиқлири билән пәхирлинип махтанмисун; ■ ²⁴ пәхирлинип махтиғучи болса шуниндин, йәни Мени, йәр йүзидә меһир-муһәббәт, адаләт вә һәққанийлиқни жүргүзгүчи Мән Пәрвәрдиғарни тонуп йәткәнлигидин пәхирлинип махтансун; чүнки Мениң хурсәнлигим дәл мошу ишлардиндур, — дәйду Пәрвәрдиғар. ²⁵ Мана, шундақ күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдиғар, — Мән хәтнә қилмиғанларни хәтнә қилинғанлар билән биллә жазалаймән; ²⁶ йәни Мисир, Йәһуда, Едом, Аммонийлар вә Моабийлар, жүмлидин чөл-баяванда туруватқан, чекә чачлирини чүшүрүвәткән әлләрни жазалаймән; чүнки бу әлләрниң һәммиси хәтнисиздур; Исраилниң барлиқ жәмәтиму көңлидә хәтнисиздур.□ ■

10

Бутлар әмәс, Пәрвәрдиғарла ибадәткә лайиқтур

¹ Пәрвәрдиғарниң силәргә ейтқан сөзигә қулақ селиңлар, и Исраил жәмәти: — ² Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Әлләрниң йоллирини үгәнмәңлар; гәрчә әлләр асмандики һадисә-аламәтләрдин қорқуп дәккә-дүккигә чөмгән болсиму, силәр булардин һеч чөчүп кәтмәңлар.

□ ³ Чүнки әлләрниң қайдә-йосунлири бимәнилиқтур; һәммиси орманлиқтин кесилгән дәрәқтин, яғаччиниң искиниси билән оюлған нәрсигә асасланғандур. ■ ⁴ Улар буни алтун-күмүч билән һәлләйду; уни жиқилмисун дәп улар болқа, миқлар билән бекитиду. ■ ⁵ Бундақ бутлар тәрхәмәкликтә туридиған бир қаранчуктур, халас; улар һеч сөзләлмәйду; улар башқилар тәрипидин көтирилиши керәк, чүнки улар маңалмайду. Улардин қорқмаңлар; чүнки улар рәзиллик қилалмайду, уларниң қолидин яхшилиқ қилишму кәлмәйду. ■ ⁶ — Саңа охшайдиған һеч ким йоқ, и Пәрвәрдиғар; Сән улук, күч-қудритиң билән намиң улукдур.

■ **9:22** Йәр. 7:33 ■ **9:23** 1Кор. 1:31; 2Кор. 10:17 □ **9:26** «... Бу әлләрниң һәммиси хәтнисиздур; Исраилниң барлиқ жәмәтиму көңлидә хәтнисиздур» — бу 25- вә 26-айәтләр Йәһуда (Исраил)ға интайин егир келиши керәк еди. Чүнки Пәрвәрдиғар уларни, өзлири кәмиситидиған хәтнә қилинмиған «ят әлләр» қатаридә «хәтнә қилинмиған» дөк һесаплайду. Худаниң көз алдида Йәһуда хәтнисиз, йәни у Ибраһим хәтнә арқилиқ түзгән әһдигә лайиқ әмәс болуп қалди. «Көңли хәтнисиз» — «көңли бу рәзил дуниядики рәзил аззу-һәвәслиридин кесилгән әмәс, Худа вә униң ибадити үчүн рәзилликтин айрилған әмәс» дегән мәнидә. «Әзақиял»ға қошулған «қошумчә сөзимиз»ни вә Инжил, «Рим.» 2-бап, «Фил.» 3:3, «Кол.» 2:11ни көрүң). Йәнә келип хәтнә «көңлидә әмәс» болса, «чекә чачлирини чүшүрүветиш» (бәлким бутпәрәсләрниң матиминиң бир ипадиси)тин һеч қандақ пәрқи яки әһмийити йоқтур. ■ **9:26** Лав. 26:41; Рим. 2:28,29

□ **10:2** «әлләрниң йоллирини үгәнмәңлар; гәрчә әлләр асмандики һадисә-аламәтләрдин қорқуп дәккә-дүккигә чөмгән болсиму, силәр булардин һеч чөчүп кәтмәңлар» — ят әлләр бундақ «асмандики һадисә-аламәтләр»ни хурапийлиқ, йәни мунәжжимлик йолида чүшинәтти, әлвәттә. ■ **10:3** Йәш. 44:14-17 ■ **10:4** Йәш. 41:7 ■ **10:5** Зәб. 113:12-15; Йәш. 41:23; 46:1, 7

■ 7 Ким Сәндин қорқмай туралисун, и барлиқ әлләр үстигә һөкүмран падиша!? Чүнки бу Саңа тегишликтур; чүнки әлләрдики данишмәнләр арисидә вә барлиқ падишалиқлар арисидә Саңа охшаш һеч ким йоқтур. ■ 8 Әлләрниң һәммиси истиснаһиз әкли йоқ, наданлардур; бу әрзимәсләр яғачтур, халас! Улар тәлим берәләмду!? □ ■ 9 Соқуп ялпақланған күмүч Таршиштин елип келиниду; алтунму Уфаздин елип келиниду; андин һүнәрвән вә зәргәрләрниң қоли бу ясиғиниға көк вә сөсүн рәхт билән кийим кийгүзиду — буларниң һәммиси шүбһисизки, данишмән устиларниң әжриду!

10 Лекин Пәрвәрдигар Худаниң Өзи һәқиқәттур; У һаят Худадур, мәңгүлүкниң Падишасидур; Униң ғәзиви алдида йәр-зимин титрәйду; әлләр Униң қәһрини көтирәләмәйду. 11 Уларға мундақ дегин: «Асман билән зиминни яратмиған илаһлар, улар зимин йүзидин вә асман астидин йоқайду!» □

12 Пәрвәрдигар болса йәр-зиминни күч-қудрити билән ясиған, Аләмни даналиғи билән бәрпа қилған, Асманларни әқил-парасити билән яйғучидур. ■

13 У авазини қоювәтсә, асманларда сулар шавқунлайду; У йәр чәтлиридин булут-туманларни өрлитиду; У ямғурларға чақмақларни һәмраһ қилип бекитиду, Вә шамални өз ғәзнилиридин чиқириду. ■

14 Мошу кишиләрниң һәр бири әқилсиз, билимдин мәһрумлардур; Зәргәрләрниң һәр бири өзлири ойған бут тәрипидин шәрмәндигә қалиду; Чүнки униң қуйма һәйкили ялғанчилик, уларда һеч тиниқ йоқтур. ■

15 Улар бимәниләрдур, мазақ объектиду; Жәзалиниш вақти уларниң үстигә кәлгәндә, улар йоқитилиду.

16 Яқупниң Несивиси Болғучи булардәк әмәстур, Чүнки барлиқ мәвжудатни ясиғучи Шудур; Израил болса Униң Өз мираси болған қәбилиду; Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Униң намидур. □ ■

Йәрәмия халқи үчүн мәрсийә оқуп дуа қилиду

17 Зиминдин чиқишқа жүк-тақиңни жиғиштуруп ал, и муһасиригә елинғучи қиз; □ 18 чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мана, Мән бу вақитта зиминдикиләрни елип у йәрдин чөриветимән вә уларниң көңли тонуп йәткичә азар беримән!» ■

Йәрәмия халқигә вәкил сүпитидә сөз қилиду

19 Жараһитим үчүн һалимға вай! Мениң ярам давалиғусиздур! Бирақ әслидә мән: «Бу пәқәт бир кесәллик, халас, униңға чидигидәкмән» — дәптикәнмән. □ 20 Мениң чедирим һалак болди, барлиқ танилирим үзүлди; балилирим мәндин жуда болуп, улар йоқ болди; чедиримни қайтидин созуп тиккидәк, чедир пәрдилирини асқидәк һеч ким қалмиди. 21 Чүнки хәлиқ падичилири әқилсиз болуп, Пәрвәрдигарни издәп йол соримайду;

■ 10:6 Зәб. 85:8,10 ■ 10:7 Вәһ. 15:4 □ 10:8 «Әлләрниң һәммиси истиснаһиз әкли йоқ, наданлардур; бу әрзимәсләр яғачтур, халас! Улар тәлим берәләмду!? » — оқурмәнләр әйәтниң башқа хил тәржимилирини учритиши мүмкин. ■ 10:8 Йәш. 41:29; һаб. 2:18; Зәк. 10:2 □ 10:11 «Уларға мундақ дегин: «Асман билән зиминни яратмиған илаһлар, улар зимин йүзидин вә асман астидин йоқайду!» — бу әйәт ибраний тилида әмәс, бәлки арабий тилида ипадилиниду. Ениқки, Худаниң мәхсити Өз халқиниң бу һәқиқәтни ят әлләргә уларниң өз тилида билдүрүши керәк. ■ 10:12 Яр. 1:1; Аюп 9:8; Зәб. 103:2; Йәш. 40:22; 44:24; 51:13; Йәр. 51:15 ■ 10:13 Зәб. 134:7; Йәр. 51:16 ■ 10:14 Йәр. 51:17,18 □ 10:16 «Яқупниң несивиси» — «Яқуп» мошу йәрдә Яқуп вә униң әвлатлири болған Израилниму көрситиду. «Яқупниң несивиси» Худаниң Өзидур, әлвәттә. ■ 10:16 Зәб. 73:2; Йәр. 51:19 □ 10:17 «муһасиригә елинғучи қиз» — «қиз» мошу йәрдә шүбһисизки, пүтүн хәлиқни билдүриду. ■ 10:18 Йәр. 6:24 □ 10:19 «пәқәт бир кесәллик» — бәлким хәлиқниң бешиға чүшкән күлпәтләр «пәқәт вақтилиқ аварә, халас» дегән һессиятини көрситиду. Сахта пәйғәмбәрләр бундақ һессиятни көп қоллайтти.

шуңа улар данишмәнләрдек иш көрәлмәйду, уларниң барлиқ падисы тарқилип кәтти. □
 22 Аңлаңлар! Бир гәпниң шәписи! Мана, у келиду, шималий зиминдин чиққан зор бир чуқан-сүрән! Йәһуданиң шәһәрлирини бир вәйранә, чилбөриләрниң туралғусиға айландурғучи келиватиду! ■ 23 Билимәнки, и Пәрвәрдигар, инсанниң өз йолини бекитиши өз қолида әмәстур; меңиватқан адәмниң өзидә қәдәмлирини халиғанчә ташлаш қудрити болмастур; ■ 24 Пәрвәрдигар, мени түзигәйсән, лекин гәзивиң билән әмәс, адил һөкүмиң билән түзигәйсән; болмиса Сән мени йоққа баравәр қилисән. ■ 25 Қәһриңни Сени тонумайдиған әлләр һәмдә намиңға нида қилмайдиған жәмәтләр үстигә төккәйсән; чүнки улар Яқупни йәп кәткән; бәрһәк, улар уни жутуп түгәштүрүп, турған жайини мутләк вәйран қилған. ■

11

Хәлиқниң Худаниң әһдисини көзгә илмиғанлиғи

1 Йәрәмияға Пәрвәрдигардин кәлгән сөз мундақ еди: 2 — Бу әһдиниң сөзлиригә қулақ селиңлар; шундақла Йәһуда кишилиригә, Йерусалимда туруватқанларға уларни йәткүзүңлар, □ 3 — сән Йәрәмия уларға мундақ ейтқин: —
 — Пәрвәрдигар, Израилниң Худаси мундақ дәйду: — Бу әһдиниң сөзлиригә ким бойсунмиса у ләнәтгә қалиду; ■ 4 Мән бу әһдини ата-бовилириңларни Мисир зиминидин, йәни төмүр тавлайдиған хумдандин қутқузуп чиқарған күнидә уларға тапилап: «Авазимға қулақ селип, бу сөзләргә, йәни Мән силәргә тапшурған барлиқ әмирләргә әмәл қилиңлар; шундақ қилғиниңларда, силәр Мениң хәлқим болисиләр, Мән силәрниң Худайиңлар болимән; ■ 5 шундақ болғинида Мән ата-бовилириңларға: «Силәргә сүт һәм бал еқип туридиған бир зимин тәқдим қилимән» дәп ичкән қәсәмни әмәлгә ашуримән» — дегән едим. Силәр бүгүнки күндә дәл шу зиминда туруватисиләр!
 Мән болсам жававән «Амин, Пәрвәрдигар!» — дедим. □ ■
 6 Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: — Йәһуданиң шәһәрлиридә, Йерусалимниң кочилирида бу сөзләрни жакала: — Бу әһдиниң барлиқ сөзлиригә қулақ селип әмәлгә ашуруңлар! □
 7 Чүнки Мән ата-бовилириңларға Мисир зиминидин қутқузуп чиқарған күнидин бүгүнки күнгичә «Мениң авазимға қулақ селиңлар!» дәп жекиләп ағаһландуруп келиватимән; Мән таң сәһәрдә орнумдин туруп уларни ағаһландуруп кәлдим. ■ 8 Лекин улар һеч аңлимиған яки қулақ салмиған; уларниң һәр бири рәзил көңүллиридики жаһиллиққа әгишип маңған; шуниң билән Мән бу әһдидики барлиқ сөзләрни уларниң бешиға чүшүрдүм; Мән буларниң һәммисини уларға тапилиғанмән, лекин улар һеч әмәлгә ашурмиған. ■
 9 Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: — Йәһудадикиләр вә Йерусалимда туруватқанларниң арасида бир сүйқәст байқалди; 10 улар сөзлиримни аңлашни рәт қилған ата-бовилириниң қәбиһликлиригә қайтип кәтти; уларниң ибадитидә болайли дәп башқа илаһларға әгишип кәтти. Израил жәмәти һәм Йәһуда жәмәти ата-бовилири билән түзгән әһдәмни бузди.

□ **10:21** «хәлиқ падичилири» — (йәни «пада баққучилири») шүбһисизки, Йәһуданиң падишаси, вәзирлири, каһинлири вә пәйғәмбәрлирини көрситиду. ■ **10:22** Йәр. 1:14; 4:6; 9:11 ■ **10:23** Пәнд. 16:1; 20:24 ■ **10:24** Зәб. 6:1-2; 37:1-2; Йәр. 30:11; 46:28 ■ **10:25** Зәб. 78:6; Йәр. 8:16; 9:16 □ **11:2** «Бу әһдиниң сөзлиригә қулақ селиңлар» — бу бешарәт (11:1-17)ниң асас темиси (жуқуриқи мавзуйимиздәк) — «хәлиқниң Худаниң әһдисини көзгә илмиғанлиғи». Бешарәт бәлким Йосия падиша һөкүм сүргән вақтида ибадәтханидин тепилған «Тәврат-қанунниң бир қисми» билән мунасивәтлик. У Тәвратниң қисми бәлким «Қанун шәрһи» еди, китап Худа Муса пәйғәмбәр арқилиқ Израил билән түзгән әһдини тәқаррайду вә тәкитләйду. «2Пад.» 22-23-бапларни, «2Тар.», 34-35-бапларни көрүң. ■ **11:3** Қан. 27:26; Гал. 3:10 ■ **11:4** Лав. 26:3,12; Қан. 4:20 □ **11:5** «Мән болсам жававән «Амин, Пәрвәрдигар!» — дедим» — оқурмәнләргә аянки, «Амин» дегән сөз «шундақ болсун!» дегән мәнидә. Мошу йәрдә Йәрәмия Пәрвәрдигарниң әһдисигә бойсунмиған барлиқ кишиләрни (3-айәттә) ләнәткә қалдуридиғанлиғиға қошулушни билдүриду. ■ **11:5** Қан. 7:12 □ **11:6** «Бу әһдиниң барлиқ сөзлиригә қулақ селип әмәлгә ашуруңлар!» — бешарәт (11:1-17)ниң асас темиси тоғрисидики 2-айәттики изаһатни көрүң. ■ **11:7** Йәр. 7:13,25 ■ **11:8** Йәр. 3:17; 7:24,26; 9:14

11 Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән уларниң үстигә һеч қутулалмас апәт чүшүримән; улар Маңа пәрәд көтириду, лекин Мән уларни аңлимаймән. ■ 12 Андин Йәһуданиң шәһәрлири вә Йерусалимда туруватқанлар исриқ йеқип чоқунған бутларни издәп уларға пәрәд көтириду; лекин апәт чүшкән вақтида улар буларни һеч қутқузмайду. 13 Чүнки шәһәрлириң қанчә көп болғансери, бутлириң шунчә көп болди, и Йәһуда; Йерусалимниң кочилири қанчә көп болғансери, силәр «жиркиничлик болғучи»ға шунчә қурбангаһларни қурдуңлар, йәни Баалға исриқ йеқиш үчүн қурбангаһларни бәрпа қилдиңлар. ■

14 Әнди сән, и Йәрәмия, бу хәлиқ үчүн дуа қилма, улар үчүн һеч пәрәд яки тилавәт қилма; чүнки апәт бешиға чүшүши билән улар Маңа нида қилған вақтида Мән уларни аңлимаймән. ■

15 — Мениң сөйүмлүк хәлқимниң өйүмдә турушиға немә һәққи? Чүнки көпинчиңлар өзүңларниң рәзил мәхсәтлиригә йетишкә орунисиләр; силәр рәзиллигиңлар әмәлгә ашқанда хурсән болсаңлар, ундақта «муқәддәс гөшләр» мошу асийлигиңларни силәрдин елип ташлаламду? □ 16 Пәрвәрдигар исмиңни «Япйешил, мол мевилик, барақсан зәйтун дәриғи» дәп атиған еди; лекин Пәрвәрдигар дәрәққә шавқунлайдиған зор бир отни салиду вә шахлири йоқ қилиниду. 17 Чүнки сени тиккән самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар саңа қарап күлпәт бекитип жақалиған; сәвәви, Исраил жәмәти вә Йәһуда жәмәти өзиниң мәнпәәтини көзләп рәзиллик қилип, Баалға исриқ йеқип, Мениң ғәзивимни кәлтүрди. ■

Йәрәмияға қилинидиған сүйқәстни Пәрвәрдигар униңға аян қилиду

18 «Пәрвәрдигар маңа хәвәр йәткүзди, шуниң билән мән чүшәндим; У маңа уларниң қилмишлирини аян қилди; 19 мән болсам худди боғузлашқа йетиләп маңған көнүк пақландәк едим; мән әсли уларниң маңа қарап: «Дәрәқни мевиси билән йоқитайли, униң исми қайта әскә һеч кәлтүрүлмисун, уни тирикләр зиминидин үзүп ташлайли» дегән қәстлирини һеч билмәйттим; 20 лекин Сән, и адил һөкүм Чиқарғучи, адәмниң виждан-қәлбини Синигучи, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, Сениң уларниң үстигә чүшүридиған қисасиңни өз көзүм билән көрүшкә несип қилғайсән; чүнки дәвайимни Саңила аян қилип тапшурдум». ■

21 Шуниң билән Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: — «Пәрвәрдигарниң намида бешарәт бәрмә, болмиса жеңиң қолимизда түгишиду» — дәп саңа доқ қилип жүргән Анатоттики адәмләр жеңиңни издәп жүриду. Әнди улар тоғрисидә мундақ сөзүм бар: — 22 — бу ишқа қарап самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ деди: — Мана, Мән уларни жазалаймән; жигитләр қилич билән өлиду, оғул-қизлири болса қәһәтчилик билән өлиду. 23 Улардин һеч бир қалдисидә қалмайду; чүнки Мән улар жазагинидиған жилида, шу Анатоттики адәмләр үстигә апәт чүшүримән.

12

Йәрәмия пәйгәмбәрниң Пәрвәрдигарға дад ейтиши давамлишиду

1 Мән дәвайимни алдиңға елип кәлсәм, адил болуп кәлдиң, и Пәрвәрдигар; лекин Сән билән өз һөкүмлириң тоғрилиқ сөзләшмәкчимән; немишкә рәзилләрниң йоли ронақ тапиду? Асийлиқ қилғучиларниң һәммиси немишкә кәңри-азатиликтә туриду? ■ 2 Сән уларни йәр йүзигә тиккәнсән, уларму йилтиз тартқан; улар өсүп гүллиниду, улар мевиләйду;

■ 11:11 Пәнд. 1:28; Йәш. 1:15; Йәр. 14:12; Әз. 8:18; Мик. 3:4 ■ 11:13 Йәр. 2:28 ■ 11:14 Йәр. 7:16; 14:11 □ 11:15 «муқәддәс гөшләр» — қурбанлиқлардики гөшләр, әлвәттә. Оқурмәнләр әйтәниң башқа көп хил тәржимилирини учритиши мүмкин, лекин умумий мәнәси тәржимимиздикидәк болиду. ■ 11:17 Йәр. 2:21 ■ 11:20 1Сам. 16:7; 1Тар. 28:9; Зәб. 7:10; 25:2; Вәһ. 2:23 ■ 12:1 Аюп 21:7; Зәб. 72:11-13; һаб. 1:3

Сән уларниң ағзига йеқин охшайсән, лекин вижданидин жирақсән; □ ■ 3 лекин Сән, и Пәрвәрдигар, мени билисән; Сән мени көрүп кәлгәнсән, Өзүңгә болған садиқлиғимни синиғансән. Уларни боғузлашқа бекитилгән қойлардәк айрип сөрәп чиққайсән, уларни қәтл күнигә айриғайсән. □ ■ 4 Зимин қачанғичә қағжирайду, етиздики от-чөпләр қачанғичә қурған һаләттә туриду? Зиминда турувақанларниң рәзиллиги түпәйлидин һайванлар һәм учар-қанатлар қачанғичә йоқап түгәйду? Чүнки бу хәлиқ: «Худа ақивитимизни һеч көрмәйду» дәватиду. □ ■

Пәрвәрдигар Йәрәмияға җавап бериду

5 — Сән жүгүргән ләшкәрләр билән бәсләшкәндә, улар сени һалсиратқан болса, әнди сән атлар билән бәсләшсән қандақ болар? Сән пәқәт аман-течлиқта турған зиминдила хатиржәм болуп Маңа ишинисән, әнди Йордан дәрияси бойидики қоюқ чатқаллиқларда қандақ жүрисән? □ 6 Чүнки һәтта өз қериндашлириң, атаңниң җәмәтиму саңа асийлиқ қилған. Уларму сени йоқитиш үчүн авазини қоюп бәргән. Гәрчә улар саңа меһирлик сөзләрни қилған болсиму, уларға ишәнмә!»■

Худа Йәрәмияниң дад көтиришлиригә йәнә бир җавап бериду

7 — Өзүм аиләмдин ваз кечимән, мирасимни ташливетимән, җан-җигиримни дүшмәнлириниң қолиға тапшурумән. 8 Мениң мирасим болған хәлиқ болса Маңа орманлиқтики бир ширгә охшаш болуп қалди; улар Маңа қарши авазини көтәрди; шуңа Мән уларни яман көримән. 9 Мениң мирасим Маңа сар-бүркүт яки чилбөридәк болуп қалди әмәсму? Лекин униң әтрапиға башқа сар-бүркүтләр олашмақта! Бериңлар, уларни йәветишкә барлиқ даладики һайванларни жиғип келиңлар! □ ■ 10 Нурғунлиған хәлиқ падичилири үзүмзаримни һалак қилиду, улар Мениң несивәмни аяқ асти қилиду, улар Мениң йеқимлиқ несивәмни ғериб бир чөл-баяванға айландуриду; □ ■ 11 улар уни ғериб қиливетиду; у Мениң алдимда ғериб һәм қағжирақ туриду; пүткүл зимин ғериб қалиду; амма һеч адәм буниңға көңлини бөлмәйду. 12 Чөл-баявандики барлиқ егизликләр үстигә һалак қилғучилар ғужулдап чиқип келиду; чүнки Пәрвәрдигарниң қиличи зиминниң бир четидин йәнә бир четигичә һәммини жутиду; һеч әт егисиниң тинич-хатиржәмлиги болмайду. 13 Хәлқим буғдайни теригән болсиму, лекин текәнләрни орийду; улар өзлирини упратқини билән, пайда көрмәйду; шуңа начар мәһсулатлириңлар түпәйлидин, Пәрвәрдигарниң қаттиқ ғәзиви түпәйлидин, йәргә қарап қалисиләр.■

□ 12:2 «Сән уларниң ағзига йеқин охшайсән, лекин вижданидин жирақсән» — «виждан» дегән сөз мошу йәрдә ибраний тилида «бәрәкләр» билән ипадилиниду. ■ 12:2 Йәш. 29:13 □ 12:3 «...Уларни боғузлашқа бекитилгән қойлардәк айрип сөрәп чиққайсән, уларни қәтл күнигә айриғайсән» — Йәрәмия өзиниң жутдашлириниң сүйкәстиниң объекти болуп нурғунлиған җапа тартмақта, лекин улар кәң-азатә яшайдиған охшайду. ■ 12:3 Зәб. 16:3; 138:1; Йәр. 11:20 □ 12:4 «Бу хәлиқ: «Худа ақивитимизни һеч көрмәйду» дәватиду?» — ибраний тилидики «Бу хәлиқ: У ақивитимизни һеч көрмәйду» дәватиду?» дейилиду. Бу дегәнлиқтики «У»ни бәзи алимлар Йәрәмияни көрситиду, дәп қарайду. Лекин бизниңчә хәлиқниң: «Худа ақивитимизни һеч көрмәйду» дегән сөзи, Тәврат «Қан.» 32:30дики «Мән (Худа) уларниң ақивитини көримән» дегән сөзниң дәл әксидур, шуңа биз «Худа» дәп тәржимә қилдуқ. ■ 12:4 Йәр. 4:25; 7:20; 9:10 □ 12:5 «Йордан дәрияси бойидики қоюқ чатқаллиқларда қандақ жүрисән?» — бу йәр ширлар яшиған, интайин хәтәрлик җай еди (49:14, 50:44ни көрүң). Худа Йәрәмияға: «Ишлириң техиму қийин, техиму чатақ, техиму мушәққәтлик болиду» дәп ағаһландуриду. ■ 12:6 Пәнд. 26:25 □ 12:9 «далидики һайванлар» — бәлким Исраилни булаң-талаң қилмақчи болған ят әлләрни билдүриду. Бу пәрман («Бериңлар...йиғип келиңлар») бәлким пәриштиләргә ейтилса керәк. ■ 12:9 Йәр. 7:33 □ 12:10 «Нурғунлиған хәлиқ падичилири» — бәлким ят әлләрниң әмир-падишаларини көрситиду. Бирақ Исраилниң өзидики «хәлиқ падичилири» (падишалар, каһинлар, пәйғәмбәрләр)ниң вапасизлиғи билән бу ақивәтни Исраилниң бешиға кәлтүргән, шуңа «нурғунлиған пада баққучилири» уларниму өз ичигә елиши мүмкин. Худа «Мениң үзүмзарим», «Мениң несивәм» дегән ибариләр билән, бәлким Өз хәлқи Исраилни, җүмлидин уларниң зиминини көрситиду. Ибраний тилида бу әйәттин 13-әйәткичә болған пейлләр «өткән заман»да ипадилиниду; пәйғәмбәр буларниң һәммисини «аллиқачан йүзбәргәндәк», җәзмән йүз бериду, дәп билиду. ■ 12:10 Йәр. 6:3 ■ 12:13 Лав. 26:16; Қан. 28:38

14 Мәнки Пәрвәрдигар Өз хәлқим Исраилни варис қилған мирасқа чаңгал салған, зиминимниң һәммә рәзил хошнилири тоғрилиқ мундақ дәймән: — Мана, Мән уларни өз зиминидин жулуп алимән, шуниңдәк Йәһуда жәмәтини улар арисидин жулувалимән; □ ■ 15 лекин шундақ болидуки, уларни жулувалғандин кейин Мән бу йолдин йенип, уларға ичимни ағритимән, уларниң һәр бирини өз мирасиға, һәр бирини өз зиминиға қайтуримән. □ 16 Шундақ қилип, әгәр (улар өткәндә хәлқимгә Баалниң исмиға қәсәм ичишни үгәткәндәк) көңүл қоюп хәлқимниң йоллирини үгәнсә, жүмлидин Мениң намимға қәсәм ичишни үгәнсә, — әнди уларға хәлқим арисидин муқим орун берилип, улар гүлләндүрүлиду. □ 17 Бирақ улар аңлимиса, Мән шу әлни мутләқ жулуп ташлаймән, — дәйду Пәрвәрдигар. ■

13

Чирип кәткән ич тамбалдин алған савақ

1 Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: — Барғин, канап ич тамбални ал, белиңгә бағла; лекин уни суға чилима. 2 Шуңа Пәрвәрдигар маңа дегәндәк мән бир ич тамбални алдим вә белимгә бағлап қойдум.

3 Әнди Пәрвәрдигарниң сөзи иккинчи қетим маңа келип мундақ дейилди: — 4 «Сән пулға алған, белиңгә бағланған ич тамбални елип, орнуңдин тур, Фратқа берип шу йәрдә ташниң йериқиға йошуруп қой». □

5 Шуңа мән бардим вә Пәрвәрдигар маңа буйруғандәк уни Фратқа йошуруп қойдум. 6 Көп күнләр өткәндин кейин, Пәрвәрдигар маңа: «Орнуңдин тур, Фратқа берип, Мән саңа шу йәргә йошурушқа буйруған ич тамбални қолуңға ал» — деди.

7 Шуңа мән Фратқа бардим; мән йошурған йәрдин ич тамбални қолап чиқирип қолумға алдим; мана, ич тамбал сесип чирип кәткән еди, пүтүнләй кийгүсиз болған еди.

8 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

9 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән Йәһуданиң пәхрини вә Йерусалимниң чоң пәхрини мошу һалда йоқитимән; 10 Мениң сөзлиримни аңлашни рәт қилған, көңлидики жаһиллиғида маңидиған, башқа илаһларниң қуллуғида болуп, уларға ибадәт қилишқа интилидиған бу рәзил хәлиқ пүтүнләй кардин чиққан бу ич тамбалға охшаш болиду. 11 Чүнки худди ич тамбал адәмниң чатириқиға чиң бағланғандәк, уларму Маңа йеқин бир хәлиқ болсун, Маңа нам-аброй, мәдһийә вә шан-шәрәп кәлтүрсун дәп, Мән Исраилниң пүткүл жәмәтини вә Йәһуданиң пүткүл жәмәтини Өзүмгә чиң бағландурғанмән — дәйду Пәрвәрдигар, — лекин

□ 12:14 «зиминимниң һәммә рәзил хошнилири» — хошна ят әлләрни көрситиду. ■ 12:14 Қан. 30:3; Йәр. 32:37 □ 12:15 «уларни ...уларниң һәр бирини өз мирасиға, һәр бирини өз зиминиға қайтуримән» — бу Худаниң бу ят әлләрниң һәр биригә ейтқан сөзлири. □ 12:16 «уларға хәлқим арисидин муқим орун берилип, улар гүлләндүрүлиду» — ибраний тилида сөзмүсөз болса «улар хәлқим арисиди қурулиду». Бу сөз көп жәһәтлик болуп, етиқат, әхлақ, даналиқ, иқтисад вә параванлиқ, болупму һәр хил роһий байлиқларни көрситиду. ■ 12:17 Йәш. 60:12 □ 13:4 «...орнуңдин тур, Фратқа берип,...» — башқа бир хил тәржимиси: «...орнуңдин тур, Әфрат (дәрияси)ға берип...». Йәрәмияниң жути Анатотға йеқин «Фрат» дегән кичик бир йеза еди. Әфрат дәрияси болса Пәләстиндин 550 километр жирақ. Әгәр тоғра тәржимиси «Фрат» болса, шүбһисизки, бу йәнила сөз оюни арқилиқ «Әфрат дәрияси»ни, шуниңдәк Әфрат дәриясиниң бойида қурулған Асурийә империйәсини, шундақла кейинки Бабил империйәсини көрситиду. Бу икки империйәниң Исраилға андин кейин Йәһудаға (улар шу йәргә сүргүн болған вақтида) етиқатни булғайдиған тәсири болған. Асурийәниң бутпәрәслигиниң вә Бабилиниң пулпәрәслигиниң етиқатни булғайдиған тәсири бар еди. Ишниң башқа бир хил шәрһи: улар әсли Пәрвәрдигарға «чиң мунасивәттә бағлиниш»и керәк еди. Лекин буниң орниға улар Бабилға бағланмақчи болуп (һәзәкия падишаниң күнлиридә) булғинип кәткән. Лекин бизниңчә бундақ шәрһи Йәрәмияниң дәвригә уйғун кәлмәйтти.

улар һеч қулақ салмиди. □

¹² Уларға мошу сөзни дегин: — Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Һәммә шарап идиши шарап билән толуши керәк». Улар саңа: «Әжәба, һәммә шарап идиши шарап билән толуши керәклигини убдан билмәмдүк?» — дәйду; □ ¹³ Сән уларға мундақ дәйсән: «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, мән бу зиминда барлиқ туруватқанларни, Давутқа вәкил болуп униң тәхтигә олтарған падишаларни, каһинларни вә пәйғәмбәрләрни һәмдә Йерусалимда барлиқ туруватқанларни мәслик-беһошлуқ билән толдурумән. ¹⁴ Мән уларни бир-биригә, йәни ата билән оғуллиними охшашла бир-биригә соқушқа салимән, — дәйду Пәрвәрдигар; — Мән уларға ичимни ағритмаймән, уларни айимаймән, уларға рәһим қилмаймән; уларни набут қилишқа һеч нәрсә мени тосумайду. ¹⁵ Аңлаңлар, қулақ селиңлар, һали чоң болмаңлар; чүнки Пәрвәрдигар сөз қилған. ¹⁶ Әнди У бешиңларға зулмәт чүшүргичә, путуңлар завал чүшкән тағларда путлашқандәк путлашқичә, У силәр издигән нурни өлүм сайисига, қап қараңғулуққа айландурғичә, Пәрвәрдигар Худайиңларға лайиқ шан-шәрәп қайтуруңлар! ■

Йәрәмия өз дәрә-әлимини хәлиқкә билдүриду

¹⁷ Буни аңлимисаңлар, силәрниң һакавурлуғуңлар түпәйлидин женим йошурунчә жиғлайду; аччиқ жиғлап көз яшлирим еқип ташиду; чүнки силәр, и Пәрвәрдигарниң падиси, сүргүн қилинисиләр. ■

Пәрвәрдигарниң сөзи давамлишиду

¹⁸ Падиша вә ханишқа: «Тәхтиңлардин чүшүп йәргә олтириңлар; чүнки көркәм тажлириңлар бешиңлардин чүшүрүлиду» — дегин. □ ¹⁹ Жәнупдики шәһәрләр қоршивелнип тақилиду; уларни ачидиған һеч ким болмайду; пүткүл Йәһуда сүргүн болиду; уларниң һәммиси әсиргә чүшүп сүргүн болиду. □ ²⁰ Бешиңни көтәр, и Зион, шималдин чиққанларға қара; саңа тапшурулған пада, йәни йеқимлиқ падаң нәгә кәткәнду? □ ²¹ Пәрвәрдигар сени башқурушқа достлириңни бекиткинидә сән немә дейәләйттиң? Әсли өзүң уларға башқурушни үгәткән турсаң! Шу тапта толғақ тутқан аялдәк азап-оқубәтләр сени тутмамду? □

²² Сән әгәр көңлүндә: Бу ишлар немишкә бешимға чүшти? — дәп сорисаң, бу ишлар қәбиһлигиң интайин еғир болғанлиғидин болди — көйникиң салдуруп ташланди, йотилириң

□ **13:11** «...худди ич тамбал адәмниң чатириқиға чиң бағланғандәк, уларму Маңа йеқин бир хәлиқ болсун ... дәп, Мән Исраилниң пүткүл жәмәтини вә Йәһуданиң пүткүл жәмәтини Өзүмгә чиң бағландурғанмән» — бу тәмсилниң мәнаси бәлким шуки, Исраил Худаға чиң бағланған болса, һеч булғанмайтти (тәмсилдә пәйғәмбәр өзи Худаға вәкил болиду). Лекин бу зич мунасивәттин айрилса, бәрибир ят әлләр (мәсилән, Асурийә, Бабилдәк) тәрипидин булғиниду. 1-әйттики «суға чилима» дегән сирлиқ буйруқ, бәлким бу зич мунасивәттиң һеч айрилмаслиғи керәклигини тәкитлигән болуши мүмкин. □ **13:12** «Һәммә шарап идиши шарап билән толуши керәк» — бәлким хәлиқ арисидики мақал-тәмсил болуши мүмкин — мәнаси бәлким «Һәммә иш оңушлуқ болиду» яки «көпрәк күткүн болсаң көпрәк алисән» қатарлиқлар. Ибрания тилида «едиш» вә «ахмақ» бир-биригә охшап кетиду. Хәлиқ пәқәтлә өз кәйп-сапсини (шарап буниң симболи болуп) интилип қоғлиғандин кейин Худа уларға: «Мән силәр издигиниңларни өз бешиңларға чүшүримән, силәр бир-бириңларни набут қилисиләр» дәп жавап бәргән охшайду. ■ **13:16** Зәб. 43:21-22 ■ **13:17** Жиг. 1:2,16 □ **13:18** «Падиша вә ханишқа: «Тәхтиңлардин чүшүп йәргә олтириңлар... тажлириңлар бешиңлардин чүшүрүлиду» — дегин» — падиша вә ханиш бәлким Йәһоакин вә анисини көрситиду. Улар миладийәдин илгири 597-жили сүргүн болған («Йәр.» 22:26, 29:2, «2Пад.» 24:14-16ни көрүң). □ **13:19** «Жәнупдики шәһәрләр қоршивелнип тақилиду; уларни ачидиған һеч ким болмайду» — демәк, һеч ким чиқалмайду, һеч ким кирәлмайду.

□ **13:20** «Бешиңни көтәр, и Зион, шималдин чиққанларға қара; саңа тапшурулған пада, йәни йеқимлиқ падаң нәгә кәткәнду?» — бу әйттики пеиллар «аялчә род»та болуп, бу сөzlәр бәлким Йерусалимға, йәни униңда турған «Худаниң хәлқи болған пада баққучилири»ға — падишаға, каһинларға вә «пәйғәмбәрләр»гә ейтилиду. □ **13:21** «Пәрвәрдигар сени башқурушқа достлириңни бекиткинидә сән немә дейәләйттиң? Әсли өзүң уларға башқурушни үгәткән турсаң!» — Исраилниң иттипақдашлири («достлар»и) авал Асурийә, андин Бабилни өз ичигә алған еди. Уларниң һәммиси Исраил билән болған мунасивитидин пайдиланмақчи болған, халас (мәсилән, «Йәшәя» 39-бапни көрүң; Бабилниң әлчилири Йәһуданиң көп мәлуматлирини егилигәндин кейин уларға асийлиқ қилған).

зораванлиқта ашкариланди. □ ■ 23 Ефиопийәлик қара терисини өзгәртәләмду? Яки илпиз чипар тәңгилирини өзгәртәләмду? Ундақ болғанда силәр рәзилликни қилишқа көнгәнләрму яхшилиқни қилалайдиған болисиләр! 24 Энди чөл-баявандики шамал һайдивәткән самандәк Мән силәрни һайдап чачимән.

25 Бу сениң ақивитиң болиду, Мән саңа бекиткән несивәң, — дәйду Пәрвәрдигар; чүнки сән Мени унтуғансән, ялғанчиликқа таянғансән. □ 26 Шуңа Мән көйникиңниң пәшлирини йүзүң үстигә көтирип ташлаймән, номусуң көрүлиду. 27 Аһ, сениң зиналириң, айғирниңкидәк похур кишнәшлириң, егизликләрдә вә етизларда болған бузукчиликлириңниң пәскәшлиги! — Барлиқ жиркинчиликлириңни көрдүм! һалиңға вай, и Йерусалим! Сән пак қилинишни қачанғичә рәт қилмақчисән?! □

14

Қурғақчиликлар үстидә болған мәрсийә

1 Йэрәмияға чүшкән, Пәрвәрдигарниң қурғақчиликлар тоғрилиқ сөзи: —

Йэрәмияниң мәрсийәси вә дуаси

2 Йәһуда матәм тутиду, униң дәрвазилири завалға йүз тутмақта, хәлиқ йәргә чаплишип қарилиқ тутиду; Йерусалимдин налә-пәрәд көтирилмәктә. □ 3 Мөтивәрлири чапармәнлирини су әкилишкә әвәтиду; улар су азгаллириға бариду, лекин һеч су тапалмайду; уларниң күплири қуруқ қайтип келиду; улар йәргә қарап қалиду, сарасимигә чүшиду; улар бешини йепип төвән саңгилитиду. □ 4 Һеч ямғур болмиғачқа йәр йүзи йерилип кәтти; йәр һайдиғучилар йәргә қарап бешини йепип төвән саңгилитиду. 5 Марал болса далада бала қозилайду, андин қозисидин ваз кечиду; чүнки от-чөп йоқ. 6 Явайи ешәкләр егизликләрдә туруп чилбөриләрдәк һасирап кетиду; озуқ издәп көзлири қараңғулишип кетиду, чүнки озуқ йоқ. ■

Йэрәмияниң дуаси

7 — И Пәрвәрдигар, қәбиһликлиримиз бизни әйипләп гувалиқ бәргини билән, Өзүңниң намиң үчүн бир ишни қилғайсән! Чүнки бизниң йолуңдин чиқип кетишимиз интайин көптур; биз Сениң алдиңда гуна садир қилдуқ. 8 И Израилниң Арзуси, күлпәт чүшкәндә уларниң қутқузғучиси Болғучи, Сән немишкә бизгә зиминимиздики мусапирдәк, бир кечила қонмақчи болған бир йолучидәк болисән? 9 Немишкә һеч амалсиз кишидәк, һеч кимни

□ 13:22 «йотилириң зораванлиқта ашкариланди» — ибраний тилида «тапанлириң зораванлиқта яриланди» — вапасиз аял бәлким өз йолдиши тәрипидин шундақ муамилигә учриши мүмкин. ■ 13:22 Йәш. 47:2, 3; Йәр. 5:19; 16:10 □ 13:25 «сән Мени унтуғансән, ялғанчиликқа таянғансән» — «ялғанчилик» мошу йәрдә бәлким бутларни көрситиду. □ 13:27 «Аһ, сениң зиналириң, айғирниңкидәк похур кишнәшлириң, егизликләрдә вә етизларда болған бузукчиликлириңниң пәскәшлиги! ...» — бу әйәт шүбһисизики, бутпәрәсликни көрситиду. У

Худаниң көз алдида жиркинчилик зинахорлуққа охшаштур. Лекин оқурмәнләргә шу бәлким аянки, мундақ бутпәрәслик Худаға вапасизлиқ болуп роһий жәһәттә паһишивазлиқ болупла қалмай, Пәләстиндики бутпәрәсликтә кишиләр бутлириға «аталған», бутханида турған паһишә аялларға пул берип улар билән ятатти. □ 14:2 «Йәһуда матәм тутиду, ... хәлиқ йәргә чаплишип қарилиқ тутиду; Йерусалимдин налә-пәрәд көтирилмәктә» — бизниңчә бу 2-9-әйәтләр «Йэрәмияниң мәрсийәси вә дуаси». Бизниңчә 1-әйәттә тилға елинған «Пәрвәрдигарниң қурғақчиликлар тоғрилиқ сөзи» рәсмиһалда 10-әйәттә башлиниду. Бәзи алимлар 2-6-әйәтләрни Пәрвәрдигарниң (бешарәт беридиған) сөзи, 7-9-әйәтләрни Йэрәмияниң дуаси дәп қарайду. Шүбһисизики, 10-15-әйәтләр андин бәлким 16-18-әйәтләр Пәрвәрдигарниң жавави еди.

□ 14:3 «улар ... сарасимигә чүшиду; улар бешини йепип төвән саңгилитиду» — кона заманларда бешини йепиш қаттиқ пушяман қилиш, қаттиқ азаплинишни билдүрәтти. ■ 14:6 Йәр. 12:4

кутқузалмайдыған бир палванға охшаш болисән? Лекин Сән, и Пәрвәрдигар, аримизда турисән, биз Сениң намиң билән аталғандурмиз; биздин ваз кечип кәтмә!□

Пәрвәрдигарниң сөзи рәсмий башлиниду

10 Пәрвәрдигар мошу хәлиқкә мундақ дәйду: — Улар дәрһәқиқәт мәндиң тезип, кезишкә амрақтур; улар қәдәмлирини яман йолдин һеч тизгинлимәйду; Пәрвәрдигарниң улардин һеч қандақ хурсәнлиги йоқ; әнди һазир уларниң қәбиһлигини есигә кәлтүрүп уларниң гуналярини жазалайду.

Ялған пәйғәмбәрләргә ишинишкә болған жаза

11 Андин Пәрвәрдигар маңа: — Бу хәлиқниң бәхит-бәрикити үчүн дуа қилма — деди. ■

12 — Улар роза тутқанда, пәрядини аңлимаймән; улар көйдүрмә қурбанлиқларни ашлиқ һәдийәләр билән сунғанда, Мән уларни қобул қилмаймән; Мән уларни қилич, қәһәтчилик вә вабалар арқилиқ йоқитимән.■

13 Мән болсам: — Аһ, Рәб Пәрвәрдигар! Мана, пәйғәмбәрләр уларға: «Силәр қилични һеч көрмәйсиләр, қәһәтчиликиму дуч кәлмәйсиләр; чүнки Мән бу йәрдә силәрниң аман-есәнлигиңларға капаләтлик қилимән» дәйду, — дедим.

14 Әнди Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: — Пәйғәмбәрләр Мениң наминда ялған бешарәтләр бериду; Мән уларни әвәтмигәнмән, уларни буйруған әмәсмән, вә уларға гәп қилғиним йоқ. Улар силәргә сахта көрүнүш, палчилик, әрзимәс нәрсиләр тоғрилиқ өз көңлидики хам хиялларни ейтип бешарәт бәрмәктә. □ ■ 15 Шуңа Пәрвәрдигар: — Мениң наминда бешарәт бериватқан, Мән әвәтмигән, йәни: «Қилич вә қәһәтчилик бу зиминға һеч кәлмәйду» дәйдиған пәйғәмбәрләр тоғрилиқ: — бу пәйғәмбәрләр қилич вә қәһәтчилик билән йоқитилиду; 16 улар бешарәт бәргән хәлиқниң болса, қилич вә қәһәтчилик түпәйлидин жәсәтлири Йерусалим кочиляриға ташливетилиду; уларниң өзлирини, аялларини, қиз-оғулларини көмгидәк һеч ким қалмайду; Мән уларниң рәзиллигини өз бешиға төкимән. 17 Сән уларға шу сөзни ейтисән: — «Көзлиримдин кечә-күндүз яш тохтимисун; чүнки мениң пак қизим болған хәлқим яриси бөсүлгәндәк қаттиқ бир зәрб йәп, интайин еғир яриланди», — дәйду.□ ■

Йәрәмия дуасини давам қилиду

18 Мән далаға чиқсам, мана қиличтин өлтүрүлгәнләр; шәһәргә кирсәм, мана қәһәтчиликтин солишип кәткәнләр! Чүнки пәйғәмбәр һәм каһин һәр иккисила билимсиз-надан болуп, улар зиминда өз содиси биләнла болуп кәтти. □ 19 Сән Йәһудадин немишкә ваз кәчтиң? Жениң Зиондин Зериктиму? Сән немишкә бизни шунчә давалиғусиз дәрижидә урған едиң? Биз арам-течлиқни күттүк, лекин һеч қутлуқ күнләр йоқтур; шипалиқ бир вақитни күттүк, лекин мана дәккә-дүккә ичидидурмиз! ■ 20 И Пәрвәрдигар, рәзиллигимизни, ата-бовилиримизниң

□ 14:9 «биз Сениң намиң билән аталғандурмиз» — мәлум бир киши башқа бирисиниң нами билән аталған болса униңға мәнсуп вә униң мәсьулулуғи вә һимайиси астида туриду. «Исраил» (Худа билән болған шаһзадә) вә «Йәһуда» (мәдһийә) дегән исимлар Худаниң икки намини көрсәткән; Худа Өзи Исраилни «Мениң хәлқим» дәп атиған еди. ■ 14:11 Мис. 32:10; Йәр. 7:16; 11:14 ■ 14:12 Пәнд. 1:28; Йәш. 1:15; Йәр. 6:20; 7:21,22; 11:11; Әз. 8:18; Мик. 3:4 □ 14:14 «Улар силәргә сахта көрүнүш, палчилик, әрзимәс нәрсиләр тоғрилиқ өз көңлидики хам хиялларни ейтип бешарәт бәрмәктә» — «әрзимәс нәрсиләр» бәлким бутларни көрситиду. ■ 14:14 Йәр. 23:21; 27:15; 29:8, 9 □ 14:17 «мениң пак қизим болған хәлқим» — «пак қизим болған хәлқим», вә «Зион қизи» «хәлқимниң қизи» қатарлиқ ибариләр Худаниң Өз хәлқиғә яки башқа хәлиқ (мәсилән, «Мисирниң қизи», 46:11)қә болған меһри-шәпқитини, уларға бағлиған муһәббитини көрситидиған мәнини өз ичигә алиду. ■ 14:17 Йәр. 13:17; Жиг. 1:16; 2:18 □ 14:18 «Чүнки пәйғәмбәр һәм каһин һәр иккисила ... зиминда өз содиси биләнла болуп кәтти» — пәйғәмбәрләр вә каһинлар сода билән шуғуланмаслиқ керәк еди, әлвәттә. Мошу әйәтики «содиси» уларниң «Худаниң сөзини бурмилап сатидиғанлиғи»ни көрситиду. Башқа бир хил тәржимиси: «... пәйғәмбәр һәм каһин һәр иккиси һеч билмәйдиған бир зиминға чиқип кәтти». ■ 14:19 Йәр. 8:15

қәбиһлигини тонуп иқрар қилимиз; чүнки Сениң алдиңда гуна садир қилдуқ. ■ 21 Өзүң намиң үчүн Йерусалимни көзүңгә илмай қоймиғайсән; шан-шәрәплик тәхтиң болған жайни рәсва қилмиғайсән; әһдәңни есиңгә кәлтүргәйсән, уни бузмиғайсән! □ 22 Әлләр чоқунидиған «әрзимәсләр» арисидә ямғур яғдурғучи бармиду? Йеғинни асманлар өзлирила берәмду? Буларни әмәлдә көрсәткүчи Сән әмәсму, и Пәрвәрдиғар Худайимиз! Шуңа Сени тәлпүнүп күтимиз; чүнки Сәнла буларни қилғучидурсән.■

15

¹ Пәрвәрдиғар маңа мундақ деди: — «Муса яки Самуил пәйғәмбәрләр алдимда турған болсиму, көңлүм бу хәлиқкә һеч қаримайтти. Уларни көз алдимдин кәткүзүвәт! Улар Мәндин нери чиқип кәтсун! □ ■ ² Әгәр улар сәндин: «Биз нәгә чиқип кетимиз?» деса, сән уларға: «Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Өлүмгә бекитилгәнләр өлүмгә, қиличқа бекитилгәнләр қиличқа, қәһәтчиликкә бекитилгәнләр қәһәтчиликкә, сүргүн болушқа бекитилгәнләр сүргүн болушқа кетиду» — дәйсән. □ ■ ³ Чүнки Мән төрт хил жаза билән уларниң үстигә чүшимән, — дәйду Пәрвәрдиғар, — өлтүрүш үчүн қилич, титма-титма қилиш үчүн иштлар, жутуш вә һалак қилиш үчүн асмандики учар-қанатлар вә йәр-зиминдики һайванатларни жаза болушқа бекиттим; ■ ⁴ Йәһуда падишаси һәзәкияниң оғли Манассәһниң Йерусалимда қилғанлири түпәйлидин Мән уларни йәр йүзидики барлиқ падишалиқлар арисидә вәһимигә салғучи бир объект қилимән. □ ■

⁵ Чүнки ким саңа ичини ағритиду, и Йерусалим? Ким сән үчүн аһ-зар уриду? Ким әһвалиңни сорашқа йолда тохтап йениңгә бариду? ■ ⁶ Сән Мени ташливәткәнсән, — дәйду Пәрвәрдиғар, — сән чекинип кәттиң; Мән үстүңгә қолумни созуп сени набут қилишқа турдум; Мән саңа ичимни ағритиштин һалсирап кәттим. ■ ⁷ Шуңа Мән уларни зиминдики шәһәр қовуқлирида йәлпүгүч билән сориветимән; Мән уларни балилардин жуда қилимән вә хәлқимни набут қилимән; улар өз йоллиридин һеч янмиди. ■ ⁸ Көз алдимда уларниң тул хотунлири деңиз қумлиридин көпийип кетиду; чүш вақтида Мән уларға, йәни жигитләрниң анисиға бир һалак қилғучини елип келимән; Мән уштумтут уларниң бешиға дәрәд вә вәһимә чүшүримән. □ ⁹ Йәттә балини туққан ана солишип тиниқидин қалай дәп қалиду; күпкүндүздә бу аниниң қуяши туюқсиз мәғрипкә патиду; у шәрмәндә болуп хорлуқ-һақарәтләргә учрайду. Улардин қалғанларни болса Мән дүшмәнләр алдида қиличқа тапшуримән, — дәйду Пәрвәрдиғар.■

Йәрәмия дад-пәрәд кәтириду, Пәрвәрдиғар жавап бериду

¹⁰ Аһ, ана, һалимға вай, чүнки сән мени пүткүл зимин билән қаришилишидиған бир адәм, улар билән елишидиған бир адәм сүпитидә туққансән! Мән уларға өсүмгә қәризмә бәрмидим, яки улардин өсүмгә қәризмә алмидим; лекин уларниң һәр бири мени қарғайду!■

■ 14:20 Зәб. 105:6; Дан. 9:8 □ 14:21 «шан-шәрәплик тәхтиң болған жайни рәсва қилмиғайсән» — «шан-шәрәплик тәхтиң» бәлким Йерусалимда турған муқәддәс ибадәтханини көрситиду. ■ 14:22 Зәб. 134:7; 146:8; Йәш. 30:23; Йәр. 5:24; 10:13 □ 15:1 «Пәрвәрдиғар маңа мундақ деди: — «Муса яки Самуил (пәйғәмбәрләр) алдимда турған болсиму,...» — оқурмәнләргә аян болидуки, Муса вә Самуил һәзрәтләр Израил хәлқи үчүн көп қетим гуналирини тиливалған (мәсилән, «Мис.» 32-бап, «1Сам.» 7-бапни көрүң). ■ 15:1 Мис. 32:14; 1Сам. 7:9; Әз. 14:14 □ 15:2 «өлүмгә бекитилгәнләр өлүмгә... кетиду» — мошу йәрдә «өлүм» бәлким ваба арқилиқ болған өлүмни көрситиду. ■ 15:2 Зәк. 11:9 ■ 15:3 Лав. 26:16; Йәр. 7:33 □ 15:4 «Йәһуда падишаси һәзәкияниң оғли Манассәһниң Йерусалимда қилғанлири ...» — «2Пад.» 21-бапни көрүң. ■ 15:4 Қан. 28:25 ■ 15:5 Йәш. 51:19 ■ 15:6 Йәр. 5:7 ■ 15:7 Йәр. 4:11 □ 15:8 «чүш вақтида Мән уларға, йәни жигитләрниң анисиға бир һалак қилғучини елип келимән» — «чүш вақти» бәлким дәм алидиған вақит, һужум қилишқа мувапиқ еди. ■ 15:9 Ам. 8:9 ■ 15:10 Аюп 3; Йәр. 20:14-18

11 Пәрвәрдигар мундақ деди: — Бәрһәк, Мән бәхитиңгә сени азат қилимән; күлпәт вә балаю-апәт болған күнидә Мән саңа дүшмәнни чирайлиқ учраштуримән. □

Хәлиқкә болған сөз

12 Төмүр сунамду? Шималдин чиққан төмүр, яки мис сунамду? □ ■ 13 Бәлки қилған барлиқ гуналириң түпәйлидин, у четиңдин бу четиңгичә Мән байлиқлириң һәм ғәзнилириңни олжа болушқа һәқсиз тапшуримән; □ ■ 14 Мән сени дүшмәнлириң билән биллә сән һеч билмәйдиған бир зиминға өткүзимән; чүнки ғәзивимдә бир от қозғалди, у үстүңгә чүшүп сени көйдүриду. □ ■

Йәрәмия йәнә дад ейтиду

15 И Пәрвәрдигар, Сән һалимни билисән; мени есиңдә тутқайсән, маңа йеқин келип мәндин хәвәр алғайсән вә маңа зиянкәшлик қилғучилардин интиқамимни алғайсән; Сән уларға сәвир-тақәт көрсәткүң болсиму, мени йоқатмиғайсән! Мениң Сени дәп хорлинивақанлиғимни билгәйсән. □ ■ 16 Сөзлириңгә еришип, уларни йәвалдим; сөзлириң һәм мени шатландурғучи вә қәлбимниң хошаллиғи болған; чүнки мән Сениң намиң билән аталғанмән, и Пәрвәрдигар, самави қошунларниң Сәрдари болған Худа! 17 Мән бәзмә қилғучиларниң сорунида ойнап-күлүп олтармидим; Сениң мени тутқан қолуң түпәйлидин ялғуз олтардим; чүнки Сән мени уларниң қилғанлири билән қаттиқ ғәзәпләндүрдүң. ■ 18 Мениң азавим немишкә тохтимайду, мениң ярамниң даваси йоқ, немишкә шипа тапмайду? Сән маңа худди «алдамчи ериқ» вә туюқсиз ғайип болидиған сулардәк болмақчисән? □ ■

Пәрвәрдигарниң Йәрәмияға болған жавави

19 Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Сән һазирқи һалитиңдин йенип йенимға қайтсаң, Мән қайтидин сени алдимдики хизмәттә турушқа яндуруп келимән; сән қиммәтлик сөзләр билән әрзимәс сөзләрни пәриқләндүрәлисән, сән йәнә ағзимдәк болисән; бу хәлиқ сән тәрәпкә қайтип кәлсун, лекин сән уларниң тәрипиғә һәргиз қайтмаслиғиң керәк; 20 Вә Мән сени бу хәлиқкә нисбәтән мистин қопурулған, мустәһкәм бир сепил қилимән; улар саңа һужум қилиду, лекин улар үстүңдин ғәлибә қилалмайду; чүнки Мән сени қутқузушқа, улардин халас қилишқа сән билән биллидурмән, — дәйду Пәрвәрдигар. ■ 21 — Бәрһәк,

□ 15:11 «Бәрһәк, Мән бәхитиңгә сени азат қилимән; күлпәт вә балаю-апәт болған күнидә Мән саңа дүшмәнни чирайлиқ учраштуримән» — бу әйәттики ибраний тилини чүшиниш тәс. һалқилиқ мәсилә шуки, бу сөзләрни Худа Йәрәмияға, яки хәлиқкә ейтқанму? Хәлиқкә болса, тәржимиси бәлким: «Мән саңа (ахирида) яхши болсун дәп сени (зиминиңдин) нери кәткүзимән (демәк, сүргүн қилимән); күлпәт вә балаю-апәт болған күнидә Мән сени дүшмән билән көрүштүримән». Бизниңчә сөзләр Йәрәмияға ейтилған; 40-бап, 1-5-әйәтләрни көрүң. □ 15:12 «Шималдин чиққан төмүр, яки мис сунамду?» — шу дәвирдә «қара деңиз» бойида (шималдин) интайин қаттиқ бир хил төмүр (әмәлийәттә, полат) ишләп чиқириллатти. Әсли текстни чүшиниш тәс. Башқа бир тәржимиси: «(Силәр) төмүр вә мистәк бир хәлиқсиләр, силәр шималдин кәлгән төмүрни сундураламсиләр?». ■ 15:12 Йәр. 6:28 □ 15:13 «Бәлки қилған барлиқ гуналириң түпәйлидин, у четиңдин бу четиңгичә мән байлиқлириң һәм ғәзнилириңни олжа болушқа һәқсиз тапшуримән;» — әйәттиң башқа бир хил тәржимиси: «Бәлки у четиңдин бу четиңгичә қилған барлиқ гуналириң түпәйлидин Мән байлиқлириң һәм ғәзнилириңни олжа болушқа һәқсиз тапшуримән». ■ 15:13 Йәр. 17:3 □ 15:14 «Мән сени дүшмәнлириң билән биллә сән һеч билмәйдиған бир зиминға өткүзимән» — башқа икки хил тәржимиси: «... Мән уларни (байлиқлириңни) дүшмәнлириң билән сән һеч билмәйдиған бир зиминға өткүзүп беримән» яки «Силәрни һеч билмәйдиған бир зиминда дүшмәнлириңниң қуллуғиға өткүзүп беримән». ■ 15:14 Қан. 32:22 □ 15:15 «Маңа йеқин келип мәндин хәвәр алғайсән» — ибраний тилида «мени йоқлиғайсән». «Сән уларға сәвир-тақәт көрсәткүң болсиму, мени йоқатмиғайсән! Мениң Сени дәп хорлинивақанлиғимни билгәйсән» — Йәрәмияниң демәкчи болғини, Худа дүшмәнлиригә сәвир-тақәт қилип, өзини (Йәрәмияни) йәнә әвәтип, өзи арқилиқ уларға товва қилиш пурсити бәрмәкчи болса, ундақта, әксичә, улар товва қилмай, Йәрәмияни өлтүрүветиш хәвп-хәтири бар еди. ■ 15:15 Йәр. 11:20 ■ 15:17 Зәб. 1:1 □ 15:18 «Сән маңа худди «алдамчи ериқ» вә туюқсиз ғайип болидиған сулардәк болмақчисән?» — оттура шәриқтә, чөл-баяванда бәзи ериқлар тосаттин йоқап кәткәчкә, «алдамчи ериқ»лар дәп атилиду. Шуларға ишәнгән, бойлап маңидиған йолучилар бәлким уссузлуқтин өлүп кетиши мүмкин. ■ 15:18 Аюп 6:15-30; Йәр. 30:15 ■ 15:20 Йәр. 1:18

Мән сени рәзилләрнің чаңгилидин қутқузимән; әшәддийләрнің чаңгилидин қутқузидиған нижатқариң болимен.

16

Йәрәмияға той қилмаслиқ, матәм тутмаслиқ вә бәзмиләргә қатнашмаслиқ буйрулиду

¹ Пәрвәрдигарның сөзи маңа келип мундақ дейилди: — ² Сән аял затини әмриңгә алмайсән, шундақла мошу зиминда оғул-қиз пәрзәнт тапмайсән. ³ Чүнки Пәрвәрдигар бу йәрдә туғулған оғул-қизлар, бу зиминда уларни туққан анилар вә уларни туғдурған атилар тоғрисида мундақ дәйду: — ⁴ Улар әләмлиқ кесәлләр билән өлиду; улар үчүн һеч матәм тутулмайду, улар көмүлмәйду; өлүклири тезәктәк тупрақ йүзидә ятиду, улар қилич, қәһәтчилик билән йәп кетилиду; жәсәтлири асмандики учар-қанатлар вә зиминдики һайванатлар үчүн озуқ болиду. ■ ⁵ Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Сән Йәрәмия, һаза болуватқан һеч бир өйгә кирмә, яки өлгәнләр үчүн аһ-зар көтириш яки өкүнүшкә барма; чүнки Мән бу хәлиқтин хатиржәмлигимни, меһир-муһәббитимни вә рәһимдилликлримни елип ташлидим, — дәйду Пәрвәрдигар.

⁶ Улуқлардин тартип пәсләргичә бу зиминда өлиду; улар йәргә көмүлмәйду; һеч ким улар үчүн аһ-зар көтәрмәйду, яки уларни дәп, я әтлирини тилмайду, я чачлирини чүшүрүвәтмәйду; □ ■ ⁷ улар қарилиқ тутқанларни йоқлап, нан уштумайду, өлгәнләр үчүн көңүл соримайду; ата-аниси өлгәнләр үчүн һеч ким тәсәлли қәдәһини сунмайду. ⁸ Сән болсаң әл-жут билән биллә йәп-ичишкә той-бәзмә болған өйгиму кирмә; ⁹ чүнки самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар, Исраилның Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән өз күнлириңларда вә өз көз алдиңларда, бу йәрдин тамашиниң садасини, шат-хурамлиқ садасини вә тойи болуватқан жигит-қизниң авазлирини тохтитимән. ■

Сүргүн болуш, андин зиминға қайтурулуш

¹⁰ Шундақ болидуки, сән бу хәлиқкә бу сөзләрнің һәммисини ейтқиниңда, улар сәндин: «Немишкә Пәрвәрдигар мошундақ зор бир күлпәтни бешимизға чүшүрүшкә бекиткән? Бизниң қәбиһлигимиз зади немә? Пәрвәрдигар Худайимиз алдида зади садир қилған немә гунайимиз барду?» — дәп сорайду. □ ■ ¹¹ Әнди сән уларға мундақ дәйсән: — Чүнки ата-бовилириңлар Мәндин ваз кәчкән, — дәйду Пәрвәрдигар, — һәмдә башқа илаһларға әгишип уларның қуллуғида болған, уларға чоқунған; улар Мәндин ваз кәчкән, Тәврат-қанунумни һеч тутмиған; ¹² силәр болсаңлар, ата-бовилириңлардин техиму бәттәр қилғансиләр; мана, һәр бириңлар өз рәзил көңлидики жаһиллиқның кәйнигә кирип, Маңа һеч қулақ салмиғансиләр; ■ ¹³ Шуңа Мән силәрни бу зиминдин елип, силәр яки ата-бовилириңлар һеч билмәйдиған башқа бир зиминға ташлаймән; силәр шу йәрдә кечә-күндүз башқа илаһларның қуллуғида болисиләр; чүнки Мән силәргә һеч меһирни көрсәтмәймән. ■

¹⁴ Шуңа мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — «Исраилларни Мисир зиминидин қутқузуп чиқарған Пәрвәрдигарның һаяти билән!» дегән қәсәм қайтидин ишлитилмәйду, ■ ¹⁵ бәлки шу күнләрдә «Исраилларни шималий зиминидин вә Өзи уларни һайдиған барлиқ зиминләрдин қутқузуп чиқарған Пәрвәрдигарның һаяти билән!» дәп қәсәм ичилиду. Чүнки Мән уларни ата-бовилириға тәқдим қилған зиминиға қайтуримән. ¹⁶ Һалбуки, мана һазир болса, Мән нурғун белиқчиларни әвәтип уларни тутқузушқа чақиримән, —

■ 16:4 Йәр. 7:33; 9:22; 14:16; 15:2, 3; 25:33; 34:20 □ 16:6 «әтлирини тилиш» вә «чачни чүшүрүш» — булар қаттиқ қайғуни билдүрәтти. «әтлирини кесиш» адити Тәвратта мәнъий қилинған. ■ 16:6 Лав. 19:28; Қан. 14:1 ■ 16:9 Йәш. 24:7, 8; Йәр. 7:34; 25:10; Әз. 26:13 □ 16:10 «Сән бу хәлиқкә бу сөзләрнің һәммисини ейтқиниңда, улар сәндин: «... Пәрвәрдигар Худайимиз алдида зади садир қилған немә гунайимиз барду?» — дәп сорайду» — шүбһисизки, Йәрәмияның уларның той-нәзиралиригә кирмәслиги уларның қизиқишини қозғайтти. ■ 16:10 Йәр. 5:19 ■ 16:12 Йәр. 3:17; 7:26; 9:14; 11:10; 13:10; 17:23 ■ 16:13 Қан. 4:27; 28:64,65 ■ 16:14 Йәр. 23:7, 8

дәйду Пәрвәрдигар; — андин нурғун овчиларни әвәтип уларни қоғлап овлашқа чақиримән; улар уларни һәр бир тағдин, һәр бир егизликтин, қия ташларниң ғар-қисилчақлиридин тепивалиду. □ ¹⁷ Чүнки көзлирим уларниң барлиқ йоллири үстидә туриду; улар алдимда һеч суқуналмиди, уларниң қәбиһлиги көзлиримдин һеч йошурулмиди. ■ ¹⁸ Лекин Мән авал уларниң қәбиһлигини вә гунайини бешиға һәссиләп қайтуримән; чүнки улар зиминимни жиркинничлик нәрсиләрниң өлүклири билән булғиған, Мениң мирасимни ләнәтлик нәрсилери билән толдурған. □ ■

Йәрәмия сөз қистуриду

¹⁹ — И Пәрвәрдигар, Сән мениң күчүм вә қорғинимсән, азап-оқубәт күнидә башпананһимсән. Әлләр болса йәр йүзиниң чәт-чәтлиридин йениңға келиду вә: «Бәрһәқ, ата-бовилиримиз ялғанчилик һәм бимәниликкә мирасхорлуқ қилған; бу нәрсиләрдә һеч пайда йоқтур. □ ²⁰ Инсанлар өз-өзигә худаларни ясаламду?! Лекин ясиғини Худа әмәстур!» — дәйду.

Пәрвәрдигарниң сөзиниң давами

²¹ — Шуңа, мана, Мән бу қетим бу рәзил хәлиқкә шуни убдан билдүримән, — уларға Мениң қолум вә күч-қудритимни убдан билдүримән; шуниң билән улар Мениң намимниң Пәрвәрдигар экәнлигини билиду! □ ■

17

¹ Йәһуданиң гунайи алмас учлуқ төмүр қәләм билән таштахтай кәби жүрәклиригә вә қурбанғаһлиридики мүңгүзләргә оюлған; ■ ² балилириму йешил дәрәқләр бойида тикләнгән, егиз дөңләр үстидә ясиған бутлириниң қурбанғаһлирини вә «Ашәраһ»лирини һәрдайим сеғиниду. □ ■ ³ Мән тағлириңларда вә етизлириңларда, һәм байлиқлириңни һәм ғәзлириңни, — сениң «жуқури жайлар»иңму буниң сиртида әмәс — бу четиңдин у четиңгичә болған гунайиң түпәйлидин олжа болушқа тапшуриимән; □ ■ ⁴ Өзүңниң шори, Мән саңа тәқдим қилған мирасиң қолуңдин кетиду; Мән сән тонумайдиған бир зиминда сени дүшмәнлириңниң қуллуғиға тапшуриимән; чүнки силәр ғәзивимгә от йеқип уни қозғиғансиләр; у мәңгүгә көйиду. ■

Бир нәччә һекмәтлик сөzlәр

⁵ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

— Адәмгә таянған, адәмниң әт-күчини таянчи қилған, қәлби Пәрвәрдигардин чәтнигән адәмниң һалиға ләнәт болсун! ⁶ У чөл-баяванда өскән қара арча чатқилидәк болиду; бәхит-яхшилиқ кәлсиму у буни көрмәйду; у бәлки чөлдике қағжирақ йәрләрдә, адәмзатсиз шорлуқ

□ **16:16** «Мән... нурғун белиқчиларни ... нурғун овчиларни әвәтип...» — «белиқчилар» вә «овчилар» болса дүшмәнләрни көрситиду, әлвәттә. ■ **16:17** Аюп 34:21; Пәнд. 5:21; Йәр. 32:19 □ **16:18** «жиркинничлик нәрсилери... ләнәтлик нәрсилери...» — бутлири қатарлиқларни көрситиду. «жиркинничлик нәрсилериниң өлүклири» — бәлким «Дәрвәқә, әрзимәсләр!» дөп ташливәткән бутлирини яки шу бутларға қурбанлиқ қилған нәрсиләрни көрситиши мүмкин. ■ **16:18** Йәр. 3:2; Әз. 43:7 □ **16:19** «Бәрһәқ, ата-бовилиримиз ялғанчилик һәм бимәниликкә мирасхорлуқ қилған» — «ялғанчилик һәм бимәнилик» йәнә «сахта илаһлар», бутларни көрситиду. □ **16:21** «Шуңа, мана, Мән бу қетим бу рәзил хәлиқкә шуни убдан билдүримән, — уларға Мениң қолум вә күч-қудритимни убдан билдүримән...» — бу жүмлидики әң муһим сөз «шуңа»дур. Әгәр кәлгүсидә «ят әлләр» Худани убдан тонуйдиған болса, ундақта Худаниң Өз хәлқи болған Исраил Худани тонуши керәк әмәсму? ■ **16:21** Йәр. 33:2 ■ **17:1** Йәр. 11:13 □ **17:2** ««Ашәраһ»лар — бәлким бутпәрәсликкә беғишланған дәрәқликләрдур. Дәрәқләр бәлким «аял мәбуд» шәклидә оюлған яки нәқишләнгән болуши мүмкин. ■ **17:2** Йәр. 2:20 □ **17:3** «Мән тағлириңларда вә етизлириңларда, һәм байлиқлириңни һәм ғәзлириңни... тапшуриимән» — башқа бир хил тәржимиси: «Далида турған мениң теғимни болса, һәм байлиқлириңни һәм ғәзлириңни... тапшуриимән». Исраилдики «жуқури жайлар» бутпәрәсликкә айт, жиркинничлик жайларға айландурулған еди. ■ **17:3** Йәр. 15:13 ■ **17:4** Қан. 28:68; Йәр. 15:14; 16:13

бир зиминда туриду. ⁷ Пәрвәрдигарға таянған, Пәрвәрдигарни таянч қилған адәм бәхит-бәрикәтлик болиду! ■ ⁸ У сулар бойида тикләнгән, ериқ бойида кәң йилтиз тартқан дәрәқдәк; пижғирим иссиқтин у қорқмайду; униң йопурмақлири һемишә йешилдур; қурғақчилик жили у солашмайду вә мевә бериштин қалмайду.■

⁹ Қәлб һәммидин алдамчи, униң даваси йоқтур. Кимму уни чүшинәлисун? ¹⁰ Мәнки Пәрвәрдигар инсан қәлбини күзитип тәкшүримән; һәр бирсигә өз йоллири бойичә, қилған әмәллириниң мевиси бойичә тәқсим қилиш үчүн, инсан вижданини синаймән. □ ■ ¹¹ Худди өзи туғмиған тухумларни бесивалған кәкликтәк, һарамдин байлиқларға еришкән кишиму шундақ болиду; күнлириниң йерими өтмәйла еришкинидин айрилиду, у ахирида ахмақ болуп чиқиду.□

¹² Шан-шәрәплик бир тәхт, әзәлдин жуқуриға тикләнгән, дәл бизниң башпанаһимиз болған жайдур; ¹³ и Пәрвәрдигар, Сән Исраилниң үмүтисән! Сәндин ваз кәчкән һәммәйлән йәргә қарап қалиду; Сәндин жирақлашқанлар тупрақта ятқанлар арисидә тизимлиниду; чүнки улар һаятлик сулириниң мәнбәси болған Пәрвәрдигардин ваз кәчкән. ■ ¹⁴ Мени сақайтқин, и Пәрвәрдигар, мән шуниң билән жәзмән сақайтилимән! Мени күтқузғин, шуниң билән жәзмән күтқузулимән! — Чүнки Өзүң мениң мәдһийәмдурсән! □ ¹⁵ Мана, улар маңа: — Пәрвәрдигарниң сөз-бешарити қени?! Қени, у әмәлгә ашурулсун!» — дәйду. ■ ¹⁶ Лекин мән болсам, Саңа әгәшкинимдә «пада баққучи» болуштин һеч қачқан әмәсмән, вә әжәл күнини һеч арзу қилмиғанмән, — Сән билисән! Ағзимдин барлиқ чиққанлар Сениң йүз алдинда болған. □ ¹⁷ Маңа вәһимә болмиғайсән; күлпәтлик күнидә Сән мениң башпанаһимдурсән. ■ ¹⁸ Маңа зиянкәшлик қилғучилар йәргә қарап қалсун, лекин мени йәргә қаратмиғайсән! Улар дәккә-дүккигә чүшсун, лекин мени дәккә-дүккигә чүшүрмиғайсән; уларниң бешиға күлпәт күнини чүшүргәйсән; уларни икки һәссилик һалакәт билән үзүл-кесил пачақлап ташлиғайсән!■

«Шабат» күни — йәни шәмбә күни, йәни дәм елиш күни — рәһим пурсити

¹⁹ Пәрвәрдигар маңа мундақ дегән: — Барғин, Йәһуда падишалири шәһәргә киридиған вә чиқидиған «Хәлиқниң балилири» дегән дәрвазида, һәмдә Йерусалимниң барлиқ дәрвазилирида турғин, уларға мундақ дегин: — □ ²⁰ Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар, и мошу дәрвазилардин киридиған Йәһуданиң падишалири, барлиқ Йәһуда вә Йерусалимда туруватқан халайиқ! ²¹ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Өз жениңларға һези болуңлар! «шабат» күнидә һеч қандақ жүкни көтәрмәңлар, Йерусалимниң дәрвазилиридин һеч нәрсини епқирмәңлар; ■ ²² шабат күнлиридә өйлириңлардин һеч жүкни көтирип елип чиқмаңлар, вә һеч қандақ әмгәк қилмаңлар; бәлки Мән ата-бовилириңларға буйруғинимдәк,

■ **17:7** Зәб. 2:12; 33:9; Пәнд. 16:20; Йәш. 30:18 ■ **17:8** Зәб. 1:3 □ **17:10** «инсан вижданини синаймән» — «виждан» ибраний тилида «бөрәк» дегән билән ипадилиниду. ■ **17:10** 1Сам. 16:7; Зәб. 7:10 □ **17:11** «Худди өзи туғмиған тухумларни бесивалған кәкликтәк...» — башқа бир хил тәржимиси: «Худди тухумларни бесип лекин төрәлдүрмәйдиған бир кәкликтәк...». ■ **17:13** Зәб. 72:27; Йәш. 1:28; Йәр. 2:13; Юһ. 8:8 □ **17:14** «мени күтқузғин, шуниң билән жәзмән күтқузулимән!» — бу әйәттики «күтқузуш» һәргиз Йәрәмияниң өз һаятиниң аман-есән сақлинишини тилишила әмәс. Муһим иш шуки, у бу әйәттики гәп билән 1-11-әйәтләрдики бешарәткә, болупму: «Қәлб һәммидин алдамчи, униң даваси йоқтур» дегәнә болған инкаси. У биринчидин өзиниң, иккинчидин хәлқиниң қәлбиниң гунайиниң толук түгитилиши (сақайтилиши)ни тиләйду. «Даваси йоқ» қәлбни болса пәқәт һәммигә қадир бир Худа сақайталайду. Бу иш дәл «йеңи әһдә»дин ибарәт — 31:31-34ни көрүң. ■ **17:15** Йәш. 5:19; 2Пет. 3:4 □ **17:16** «пада баққучи» — шүбһисизки, пәйғәмбәрниң хәлиқкә болған рольини көрситиду. «Лекин мән болсам, Саңа әгәшкинимдә «пада баққучи» болуштин һеч қачқан әмәсмән» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: «Мән болсам, балаю-апәтни чүшүрүш үчүн Саңа есилмидим!» ■ **17:17** Йәр. 16:19 ■ **17:18** Зәб. 34:4-5; 39:15-16; Йәр. 15:15 □ **17:19** «шабат күни» — бу бешарәт (19-27-әйәт)ниң темиси «шабат күни», йәни шәмбә күни, йәни дәм елиш күни. Худа мошу йәрдә бу күн арқилиқ хәлқигә мөһри-шәпқитини көрсәтмәкчи. ■ **17:21** Нәһ. 13:19

шабат күнини Өзүмгә аталған муқәддәс бир күн дәп қараңлар. □ ■ 23 Лекин улар һеч аңлимиған яки қулақ салмиған, бәлки аңлимаслиққа һәм тәрбийини қобул қилмаслиққа бойнини қаттиқ қилған. ■ 24 Шундақ болидуки, силәр авазимни көңүл қоюп аңлисаңлар, — дәйду Пәрвәрдигар, — йәни шабат күнидә шәһәр дәрвазилиридин һеч жүкни елип кирмисәңлар вә һеч әмгәк қилмаслиқ арқилиқ шабат күнини Маңа пак-муқәддәс бир күн һесаплисаңлар, 25 бу шәһәр дәрвазилиридин Давутниң тәхтигә олтиридиған падишалири вә әмирлири жәң һарвулириға олтирип вә атларға минип кириду; улар, уларниң әмирлири, Йәһудадикиләр вә Йерусалимда туруватқанларму кирип-чиқишиду; бу шәһәр мәңгү ават болиду. ■ 26 Шундақ қилсаңлар, хәлиқләр Йәһуда шәһәрлиридин, Йерусалим әтрапидики йезилардин, Биняминниң зиминидин, *гәриптики* «Шәфәләһ» егизлигидин, жәнуптики *тағлиқтин*, Йәһудадики жәнубий баяванлардин Пәрвәрдигарниң өйигә «көйдүрмә қурбанлиқ»лар, «енақлиқ қурбанлиқлири», «ашлиқ һәдийә»ләр вә хушбуйларни тутуп, *Пәрвәрдигарға болған рәхмәтлирини* ейтишқә киридиған болиду. 27 Лекин силәр Маңа қулақ салмисаңлар, йәни шабат күнини Өзүмгә пак-муқәддәс һесаплимай, шабат күнидә Йерусалимниң дәрвазилиридин жүк көтирип кирсәңлар, әнди Мән дәрвазиларға бир от яқимән, у Йерусалимдики ордиларни йәветиду, уни һеч өчүрәлмәйду.□

18

Сапалчидин алған савақ

1 Бу сөз Пәрвәрдигардин Йәрәмияға келип, мундақ дейилди: —

2 «Орнуңдин тур, сапалчиниң өйигә чүшкин, Мән саңа сөзлиримни аңлитимән».

3 Шуңа мән сапалчиниң өйигә чүштум; вә мана, сапалчи ғалтәк үстидә бир нәрсини ясаватқан еди. 4 У сеғиз лайдин ясаватқан қача туруп-туруп қоли астида бузулатти. Шу чағда сапалчи шу лайдин өзи лайиқ көргән башқа бир қачини ясайтти.

5 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: — 6 «И Израил жәмәти, бу сапалчи қилғандәк Мән саңа қилалмамдим? — дәйду Пәрвәрдигар. — Мана, сеғиз лайниң сапалчиниң қолида болғиниға охшаш, силәр Мениң қолумдисиләр, и Израил жәмәти. ■ 7 Бәзидә Мән мәлум бир әл, мәлум бир мәмликәт тоғрилиқ, йәни униң жулунуши, бузулуши вә һалак қилиниши тоғрилиқ сөزلәймән; ■ 8 шу чағ Мән ағаһландурған шу әл яманлиғидин товва қилип янса, Мән уларға қилмақчи болған яманлиқтин янимән. 9 Мән йәнә бәзидә мәлум бир әл, мәлум бир мәмликәт тоғрилиқ, йәни униң қурулуши вә тикип өстүрүлүши тоғрилиқ сөزلәймән; 10 шу чағ шу әл көз алдимда яманлиқ қилип авазимни аңлимиса, Мән йәнә уларға вәдә қилған, уларни бәрикәтлимәкчи болған яхшилиқтин янимән.

11 Әнди һазир Йәһудадикиләргә вә Йерусалимда туруватқанларға мундақ дегин: — «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән силәргә яманлиқ тәйярлаватимән, силәргә қарши бир план түзиватимән; шуңа һәр бириңлар рәзил йолуңлардин йениңлар, йоллириңларни вә қилмишлириңларни түзитиңлар.■

□ 17:22 «шабат күнлиридә өйлириңлардин һеч жүкни көтирип елип чиқмаңлар, вә һеч қандақ әмгәк қилмаңлар... шабат күнини Өзүмгә аталған муқәддәс бир күн дәп қараңлар» — оқурмәнкәргә аянки, Худа Муса пәйғәмбәр арқилиқ Йәһудийларға, «шабат күни» (шәмбә күни)ни Өзини сеғинишқә, һеч қандақ мейнәт қилмай һәр адәм вә мал-варанниң дәм алидиған күни болсун дәп буйруған. ■ 17:22 Мис. 20:8; 23:12; 31:13; Әз. 20:12 ■ 17:23 Йәр. 11:10; 13:10; 16:12 ■ 17:25 Йәр. 22:4 □ 17:27 «Лекин силәр Маңа қулақ салмисаңлар, йәни шабат күнини Өзүмгә пак-муқәддәс һесаплимай, ... әнди Мән дәрвазиларға бир от яқимән, у Йерусалимдики ордиларни йәветиду...» — бу 19-27-айәтләрниң интайин муһим бир алаһидилиги вә әһмийити бар. Пәрвәрдигар Израилға мейри-шәпқитини билдүрүш үчүн, Өз Тәврат-қануниниң тәләплирини пәқәт бирла пәрманға, йәни «шабат күнини һөрмәтләңлар» дегәнгә жиғинчақлайду; улар пәқәт мошу аддий тәләпкила әмәл қилса, У уларниң пәс әһвалини пүтүнләй өзгәртәләйтти. Шундақ болсиму, улар бәрибир йәнила бу кичик пәрманға әмәл қилалмиған. Адәмләрниң инсаний гуна табиити һәрдайим шундақтур! ■ 18:6 Йәш. 45:9; 64:8; Рим. 9:20 ■ 18:7 Йәр. 1:10 ■ 18:11 2Пад. 17:13; Йәр. 7:3; 25:5; 26:13; 35:15

12 — Лекин улар: «Яқ! Хам хиял қилма! Биз өз планлиримизга әгишиверимиз, өз рәзил көңлимиздики жаһиллиғимиз бойичә қиливеримиз» — дәйду. □ ■

13 Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Әлләр арисидин: «Ким мошундақ ишни аңлап баққан?!» дәп сораңлар. «Пак қиз» Исраил дәһшәтлик жиркинчилик ишни қилған! ■

14 Ливан қарлири айдаладики қиялиқтин йоқап кетәмду? Униң жирақтин чүшкән муздәк сулири қуруп кетәмду? 15 Лекин Мениң хәлқим болса Мени унтуған; улар йоқ бир нәрсиләргә хушбуй яқиду; мана, булар уларни яшаватқан йолидин, йәни қедимдин болған йоллардин путлаштуруп, көтирилип түз қилинмиған бир йолда маңдурған. ■ 16 Шуниң билән уларниң зиминини дәһшәт басидиған һәм дайим кишиләр уш-уш қилидиған объект қилиду; униңдин өтүватқанларниң һәммисини дәһшәт бесип, бешини чайқишиду. □ ■ 17 Мән худди шәриқтин чиққан шамалдәк уларни дүшмән алдида тарқитиветимән; Мән балаю-апәт күнидә уларға йүзүмни әмәс, бәлки арқамни қилимән». □ ■

Йәрәмия өзигә зиянкәшлик қилғучиларниң яманлигини өз бешига чүшүрүшини тиләйду

18 Кишиләр: «Келиңлар, Йәрәмияға қәст қилайли; чүнки я каһинлардин қанун-тәрбийә, я данишмәнләрдин әқил-несиһәт я пәйғәмбәрләрдин сөз-бешарәт кәмлик қилмайду. Келиңлар, тилимизни бир қилип униң үстидин шикайәт қилайли, униң сөзлиридин һеч қайсисиға қулақ салмайли» — дейишти. □ ■

19 — И Пәрвәрдигар, маңа қулақ салғайсән; маңа қаршилишидиғанларниң дәватқанлирини аңлиғайсән. 20 Яхшилиққа яманлиқ қилиш боламду? Чүнки улар женим үчүн ора колиған; мән уларға яхши болсун дәп, ғәзивини улардин яндуруш үчүн Сениң алдиңда дуа қилип турғанлиғимни есиңдә тутқайсән. 21 Шуңа балилириңни қәһәтчиликкә тапшурғайсән, қиличниң бисиға елип бәргәйсән; аялири балилиридин жуда қилинип тул қалсун; әрлири ваба-өлүм билән йоқалсун, жигитләр жәңдә қиличлансун. ■ 22 Уларниң үстигә басмичиларни елип кәлгиниңдә өйлиридин налә-пәрәд аңлансун; чүнки улар мени тутушқа ора колиған, путлирим үчүн қисмақларни йошурун салған. 23 Әнди Сән, и Пәрвәрдигар, уларниң мени қәтл қилишқа болған қәстлириниң һәммисини убдан билисән; уларниң қәбиһликлрини кәчүрмигәйсән, уларниң гуналирини көзүң алдидин юмиғайсән; бәлки улар Сениң алдиңда жиқитилсун; ғәзивин чүшкән күнидә уларни бир тәрәп қилғайсән.

19

Чеқилған козидин алған савақ

1 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Барғин, сапалчидин бир сапал козини алғин; аңдин әлниң ақсақаллиридин вә каһинларниң ақсақаллиридин бир нәччини апирип, 2 «Сапал парчилири» дәрвазисиға йеқин болған «һинномниң оғлиниң жилғиси»ға берип шу йәрдә

□ **18:12** «Яқ! Хам хиял қилма!» — ибраний тилида «Яқ! Үмүт йоқ!». ■ **18:12** Йәр. 2:25 ■ **18:13** Йәр. 2:10 ■ **18:15** Йәр. 2:32; 3:21; 6:16; 13:25 □ **18:16** «... уларниң зиминини дәһшәт басидиған һәм дайим кишиләр уш-уш қилидиған объект қилиду; униңдин өтүватқанларниң һәммисини дәһшәт бесип, бешини чайқишиду» — бу һәрикәтләр (уш-уш қилиш, башни қайқишиш) бәлким һәйран болғанлиғи, яки мазақ қилғанлиғини билдүриду. ■ **18:16** Йәр. 12:11; 19:8; 49:13; 50:13 □ **18:17** «шәриқтин чиққан шамал» — Қанаанда (Пәләстиндә), адәттә һәммини қурутидиған, чаң-топа тарқитидиған дәһшәтлик шамал болиду. ■ **18:17** Йәш. 27:8; 29:6; Йәр. 4:11,12,13; 13:24 □ **18:18** «Келиңлар, Йәрәмияға қәст қилайли; чүнки я каһинлардин қанун-тәрбийә, я данишмәнләрдин әқил-несиһәт я пәйғәмбәрләрдин сөз-бешарәт кәмлик қилмайду» — улар Йәрәмияни қәстләп өлтүрүшкә банә-сәвәп тапмақчи еди. Көрүнәрликки, шу чағдики Тәврат-қанун үгитидиған каһинлар, «данишмәнләр» вә ағалмиш «пәйғәмбәрләр» Йәрәмияниң сөзи тоғрилиқ сүкүт қилатти яки уларға зит сөzlәрни қилатти. Улар: «Биз бәрибир диний адәмләримиз, диний әрбабларниң сөзини аңлаватимиз» дәп Худаниң сөзини рәт қилип Йәрәмияни өлтүрүшни қәстләйтти. ■ **18:18** Йәр. 9:7; Мал. 2:7 ■ **18:21** Зәб. 108:10

Мән саңа ейтидиған сөzlәрни жакалиғин. □ ³ Мундақ дегин: — Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар, и Йәһуданиң падишалири вә Йерусалимдикиләр! Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән мошу йәргә балаю-апәтти чүшүримәнки, кимки уни аңлисила қулақлири зиңилдап кетиду. ■ ⁴ Чүнки бу хәлиқ Мәндин ваз кечип, бу йәрни Маңа «ят» қилған, униңда нә өзлири, нә ата-бовилири, нә Йәһуда падишалири һеч тонумиған башқа илаһларға хушбуй яққан; улар бу йәрни гунасиғларниң қанлири билән толдурған. ■ ⁵ Улар Баалға өз балилирини көйдүрмә қурбанлиқлар сүпитидә көйдүрүш үчүн Баалниң «жуқури жайлар»ини қурған; Мән бундақ бир ишни һеч қачан буйруп бақмиған, һеч ейтмиған, у һәргиз оюмға кирип бақмиған. ⁶ Шуңа мана, шундақ күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — бу йәр кәлгүсидә «Тофәт», яки «һинномниң оғлиниң жылғиси» дәп аталмайду, бәлки «Қәтл жылғиси» дәп атилиду. ■ ⁷ Мән бу йәрдә Йәһуда һәм Йерусалимниң план-тәдбирлирини қуруқ қиливетимән; Мән уларни дүшмәнлириниң қиличи билән, йәни жанлирини издигүчиләрниң қолида жиқитимән; Мән жәсәтлирини асмандики учар-қанатларға вә йәр-зиминдики һайванатларға озуқ болушқа бериветимән. ■ ⁸ Мән бу шәһәрни дәһшәт басидиған һәм кишиләр уш-уш қилидиған объект қилимән; униңдин өтүватқанларниң һәммиси униң барлиқ яра-вабалири түпәйлидин дәһшәт бесип үшқиртиду. ⁹ Мән уларни дүшмәнлириниң һәм жанлирини издигүчиләрниң қаттиқ қистайдиған қоршавиниң бесими астида оғуллириниң гөшини һәм қизлириниң гөшини йәйдиған қилимән, уларниң һәр бири өз йеқининиң гөшини йәйду. ■ ¹⁰ Әнди сән өзүң билән биллә апарған һәмраһлириңниң көз алдида һелиқи козини чеқивәткин; ¹¹ шундақ қилип уларға мундақ дегин: — Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Бириси сапалчиниң козисини қайтидин һеч ясалмиғидәк дәрижидә чеқивәткинидәк Мәнму бу хәлиқ вә бу шәһәрни шундақ чеқиветимән. Улар жәсәтлирини Тофәтгә көмиду, һәтта көмгидәк йәр қалмиғичә. ■ ¹² Мән бу йәрни вә буниңда туруватқанларниму мошундақ қилимән, — дәйду Пәрвәрдигар, — бу шәһәрни Тофәткә охшаш қилимән. □ ¹³ Йерусалимдики өйләр вә Йәһуда падишалириниң өйлири, — йәни уларниң өгүзлиридә туруп асмандики барлиқ юлтуз-сәйяриләргә хушбуй яққан вә Мәндин башқа ят илаһларға «шарап һәдийә»ләрни төккән барлиқ өйлири худди Тофәт дегән жәйдәк булғанған жайлар болиду. ■

¹⁴ Вә Йәрәмия Пәрвәрдигар уни бешарәт беришкә әвәткән Тофәттин қайтип келип, Пәрвәрдигарниң өйиниң һойлисиға кирип туруп барлиқ хәлиқкә мундақ деди: ¹⁵ — Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән бу шәһәр вә униң барлиқ шәһәрлиригә қарап ейтқан балаю-апәттиң һәммисини уларниң бешиға чүшүримән; чүнки улар бойнини қаттиқ қилип Мениң сөзлиримни һеч қачан аңлимиған. ■

20

Йәрәмияниң дәригә бесилип, қамап қоюлуши

□ **19:2** «һинномниң оғлиниң жылғиси» — бәзидә «һинномниң жылғиси» (ибраний тилида «Гә-һинном») дәп атилиду. Көрүнүп туруптики, бәлким сапалчилар шу йәрдә сапал парчилирини ташливетәтти. Кейин, хәлиқ шу йәргә һәр хил әхләтләрни төккәчкә, у йәр «дозақ»ниң бир симболи болуп қалған. Шуниң билән «гә-һинном» дегән сөз «дозақ»ни билдүридиған сөз болуп қалған. Эрәб тили арқилиқ бу сөз «жәһәннәм» шәклидә уйғур тилиға киргән. ■ **19:3** 1Сам. 3:11; 2Пад. 21:12 ■ **19:4** Йәш. 65:11; Йәр. 2:13,17,19; 5:7,19; 7:6; 15:6; 17:13 ■ **19:6** Йәр. 7:32 ■ **19:7** Йәр. 15:3; 16:4 ■ **19:9** Лав. 26:29; Қан. 28:53; Жиг. 4:10 ■ **19:11** Йәр. 7:32 □ **19:12** «Тофәт» — бу йәр тоғрилиқ 7:31ни вә изаһатни көрүң. «Тофәт» дегән сөз ибраний тилида «очақ» һәм «уят» дегәнниму билдүриду. У йәнә «түкүрүк» дегән сөзниң аһаңиғиму охшап кетиду. Бу йәр «һинномниң оғли (Ибн-һинном)ниң жылғиси»ға жайлашқан, Йерусалим шәһириниң жәнубий тәрипидә еди. Хәлиқ әшу йәрдә әхләтләрни вә напак нәрсиләрни ташлап көйдүрәтти. Шуниң билән у интайин «һарам», әң булғанған жәй дәп һесапланди. ■ **19:13** Йәр. 7:18 ■ **19:15** Йәр. 7:26; 17:23

¹ Энди Иммерниң оғли, каһин Пашхур — у Пәрвәрдигарниң өйидә «аманлиқ сақлаш беги»му еди, Йәрәмияниң бу бешарәтләрни бәргәнлигини аңлиди. ² Пашхур Йәрәмия пәйғәмбәрни урғузди вә униң путини Пәрвәрдигарниң өйидики «Биняминниң жуқури дәрвазиси»ниң йенидики тақаққа салди. □ ³ Иккинчи күни, Пашхур Йәрәмияни тақақтин бошатти; Йәрәмия униңға: — Пәрвәрдигар исмиңни Пашхур әмәс, бәлки «Магор-миссабиб» дәп атиди, деди. □ ⁴ — Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән сени өзүңгә вә барлиқ ағинилириңгә вәһимә салғучи объект қилимән; улар дүшмәнлириниң қиличи билән жиқилиду; сән өз көзүң билән бунни көрисән; Мән барлиқ Йәһудани Бабил падишасиниң қолиға тапшурумән; у уларни Бабилға сүргүн қилип елип кетиду һәмдә уларни қилич билән уриду. ⁵ Мән бу шәһәрниң һәммә байлиқлири — барлиқ мәһсулатлири, барлиқ қиммәт нәрсилери вә Йәһуда падишалариниң барлиқ ғәзнилирини дүшмәнлириниң қолиға тапшурумән; улар уларни олжа қилип буливелип Бабилға елип кетиду. ■ ⁶ Сән болсаң, и Пашхур, һәммә өйдикилириң биргә сүргүн болуп кетисиләр; сән Бабилға келисән; сән шу йәрдә дуниядин кетисән, шу йәргә көмүлисән; сән һәм сениң ялған бешарәтлириңгә қулақ салған ағинилириңму шундақ болиду.

Йәрәмия йәнә дәд кәтириду

⁷ И Пәрвәрдигар, Сән мени қайил қилип *пәйғәмбәрликкә* көндүрдүң, мән шундақла көндүрүлдүм; Сән мәндин зор кәлдиң, шундақла ғәлибә қилдиң; мән пүтүн күн тапа-тәниниң объекти болиман; һәммә киши мени мазақ қилиду. □ ⁸ Мән қачанла сөз қилсам, «Зораванлиқ һәм булаңчилик келиду» дәп жақалишим керәк; шуңа Пәрвәрдигарниң сөзи мени пүтүн күн аһанәт вә мәсқириниң объекти қилиду. ■ ⁹ Лекин мән: «Мән уни тилға алмайман, вә яки Униң нами билән иккинчи сөз қилмайман» десәм, Униң сөзи қәлбимдә лавулдап от болуп, сүйәклиримгә қапсалған бир ялқун болиду; ичимгә сиғдурушқа һалим қалмай, ейтмай чидап туралмайман. ¹⁰ Шундақ, қиливеримән, гәрчә мән нурғун кишиләрниң пичирлашқан қәстлирини аңлисамму; тәрәп-тәрәпләрни вәһимә басиду! «Униң үстидин әрз қилиңлар! Униң үстидин әрз қилайли!» дәп, барлиқ үлпәт-һәмраһлирим путлишип кетишимни пайлап жүрмәктә; улар «У бәлким алдинар, шундақ болғанда биз униң үстидин ғәлибә қилимиз, униңдин интиқам алалаймиз» дейишиватиду. □ ¹¹ Лекин Пәрвәрдигар болса қудрәтлик вә дәһшәтлик бир палвандәк мән билән биллидур; шуңа маңа зиянкәшлик қилғучилар путлишип ғәлибә қилалмайду; улар мувәппәқийәт қазанмиғачқа, қаттиқ хијил болуп йәргә қарап қалиду; уларниң бу рәсвачилиғи мәңгүлүк болуп, һәргиз унтулмайду. ■ ¹² Энди Сән, и һәққанийларни синайдиған, инсанниң виждани вә қәлбини көридиған самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, уларниң үстигә болған қисасиңни маңа көргүзгәйсән; чүнки мән дәвайимни алдиңға қойғанман. □ ■

¹³ Пәрвәрдигарни күй ейтип махтаңлар, Уни мәдһийиләңләр; чүнки У намрат кишини рәзиллик қилғучилардин қутқузған. □

□ **20:2** «Пашхур Йәрәмия пәйғәмбәрни ... тақаққа салди» — «тақақ» ибраний тилида «буриғуч» дегән болуп, пәкәт адәмниң путлирини тутупла қалмай, йәнә бәлким бәдинини бурап адәмни қийинайдиған бир хил әсвап еди.

□ **20:3** «Пәрвәрдигар исмиңни Пашхур әмәс, бәлки «Магор-миссабиб» дәп атиди» — «Пашхур»ниң мәнаси бәлким «әркинлик». «Магир-миссабиб» — «тәрәп-тәрәпләрни вәһимә басиду» дегән мәнидә. ■ **20:5** Йәр. 15:13; 17:3 □ **20:7**

«Сән мени ... көндүрдүң...» — «көндүрдүң» дегән бу сөзни шәрһләш сәл тәс. Адәттә у «езитқулуқ қилиш», «алдаш» дегәнни билдүриду. Тәврат, «һош.» 2:14-әйәттә болса у «көңүл елиш»ни билдүриду. Төвәндики әйәтләр (8-13)гә қариганда Худа Йәрәмияни һеч алдимиди — униң пәйғәмбәрлигиниң жапа-мушәққәтлигини алдин-ала униңға көрсәткән (мәсилән, 1-бапта). Шуңа бизниңчә «көндүрүш» тоғра келиду; шундақ дегинимиз билән, Йәрәмия мошу йәрдә бәлким, «маңа дуч кәлгән жапа-мушәққәтләр әсли ойлиғинимдин көп», «Сән мени алдап қойдуң» дегәнни пуритип дадлиған болушиму мүмкин. ■ **20:8** Йәш. 57:4 □ **20:10** «тәрәп-тәрәпләрни вәһимә басиду» — ибраний тилида «магор-миссабиб».

3-әйәттики изаһатни көрүң. ■ **20:11** Йәр. 1:8,19; 15:20; 17:18; 23:40 □ **20:12** «һәққанийларни синайдиған, инсанниң виждани вә қәлбини көридиған...» — «виждан» ибраний тилида «бәрәк» дегән сөз билән ипадилиниду.

■ **20:12** Йәр. 11:20; 12:3; 15:15; 18:19-23 □ **20:13** «У намрат кишини рәзиллик қилғучилардин қутқузған» — «намрат киши» бәлким Йәрәмияниң өзини көрситиду.

Ҙамақтин чиқип йәнә чүшкүнлүккә чүшүш

14 Мениң туғулған күнүмгә ләнәт болсун; апам мени туққан күни мубарәк болмисун! ■
 15 Атамға хәвәр елип: «саңа оғул бала туғулди!» дәп уни аламәт шатландурған адәмгә ләнәт болсун! ■ 16 Бу адәм Пәрвәрдигар рәһим қилмай ғулатқан шәһәрләрдәк болсун; у әтигәндә налә, чүштә алақзадилик чуқанлирини аңлисун — □ ■ 17 чүнки у мени балиятқудин чүшкинимдила өлтүрүвәтмигән; апам мениң гөрүм болсииди, униң қосиғи мән билән тәң һемишә чоң болсииди! 18 Немишкә мән жапа-мушәққәт, азап-оқубәтни көрүшкә, күнлиримни хижаләт-аһанәт ичидә өткүзүшкә балиятқудин чиққандимән?■

21

Пәрвәрдигар Йерусалимни дүшмәнләргә тапшуриду

1 Падиша Зәдәкия Малкияниң оғли Пашхурни һәм Маасеяһниң оғли, каһин Зәфанияни әвәткәндә, Йәрәмияға Пәрвәрдигардин төвәндики муну бир сөз кәлди: — □ 2 (Улар: «Биз үчүн Пәрвәрдигардин ярдәм соригин; чүнки Бабил падишаси Небоқаднәсар бизгә һужум қилиду; Пәрвәрдигар Өзиниң өткәнки карамәт қилған ишлири бойичә, бизгиму охшаш муамилә қилип, уни йенимиздин яндурармекин?» — дәп сориди. 3 Йәрәмия уларға: — Зәдәкияға мундақ дәңлар, — деди)

4 — Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән қоллириңлар тутқан, силәрни қоршивалған Бабил падишаси һәм калдийләргә сепил сиртида жәң қилишқа ишлитидиған, жәң қураллириңларни қайриветимән вә буларни бу шәһәрниң оттурисида жиғивалимән; □ 5 Мән Өзүмму созулған қолум вә күчлүк билигим билән, ғәзивим билән, қәһрим билән вә һәссиләнгән аччиғим билән силәргә жәң қилимән! 6 Мән бу шәһәрдә туруватқанларни, инсан болсун, һайван болсун уримән; улар дәһшәтлик бир ваба билән өлиду. 7 Андин кейин, — дәйду Пәрвәрдигар, — Йәһуда падишаси Зәдәкияни, хизмәткарлирини, хәлиқни, йәни бу шәһәрдә вабадин, қиличтин вә қәһәтчиликтин қелип қалғанлар болса, Мән уларни Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қолиға, уларниң дүшмәнлириниң қолиға вә женини издигүчиләрниң қолиға тапшуриман; Небоқаднәсар уларни қилич тиғи билән уриду; у нә уларни айимайду, нә уларға ичини һеч ағритмайду, нә рәһим қилмайду.

8 Лекин сән бу хәлиқкә мундақ дейишиң керәк: «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән алдиңларда һаят йоли вә мамат йолини салимән; □ 9 ким бу шәһәрдә қалмақчи болса, қилич, қәһәтчилик вә ваба билән өлиду; лекин ким шәһәрдин чиқип, силәрни қоршивалған калдийләргә тәслим болса, у һаят қалиду; униң жени өзигә алған олжидәк болиду. ■ 10 Чүнки Мән бу шәһәргә яхшилиқ үчүн әмәс, бәлки яманлиқ қилиш үчүн йүзүмни қаратқудум, — дәйду Пәрвәрдигар; у Бабил падишасиниң қолиға тапшурулиду, у уни от селип көйдүриветиду.

■ 20:14 Йәр. 15:10 ■ 20:15 Аюп 3:3 □ 20:16 «Атамға хәвәр елип: «Саңа оғул бала туғулди!» дәп уни аламәт шатландурған адәмгә ләнәт болсун! (15-айәт) Бу адәм Пәрвәрдигар рәһим қилмай ғулатқан шәһәрләрдәк болсун...» — пәйғәмбәрниң өзиниң қайғу-һәсрәттин чиққан бу аччиқ сөзлирини шүбһисизки, Худаниң йолйоруғи билән биз үчүн хатирилигини билән, биз: «Худа буларни чоқум әмәлгә ашурған», дәп қаримаймиз. Пәйғәмбәрниң бу сөзлирини хатириләштики мәхсити бизниң пәйғәмбәрниң шунчә қийнилип кәткәнлигини убдан чүшинишимиз үчүндүр. ■ 20:16 Яр. 19 ■ 20:18 Аюп 3:20 □ 21:1 «Малкияниң оғли Пашхур» — демисәкму, бу 20-баптики «Пашхур» әмәс; лекин бу Пашхурму кейинки вақитларда Йәрәмияға зиянкәшлик қилидиған адәм болиду (29:25-27ни көрүң). «Зәфания» болса өзиниң мустәқил көзқариши йоқ болған йәнә бир «жумилақ тавуз»ға охшайду. (29:29дики вақиәни көрүң). У бәлким ахирда Бабилниң «қаравул беги» тәрипидин өлүмгә мәнһүм қилинған «Зәфания»ға охшаш адәм еди (52:24-27ни көрүң). □ 21:4 «калдийләр» — демисәкму, «калдийләр» Бабилиқларни, болупму Бабил ләшкәрлирини көрситиду. □ 21:8 «лекин сән бу хәлиқкә мундақ дейишиң керәк» — «бу хәлиқ» Йерусалимда қамалип қалған хәлиқни көрситиду. ■ 21:9 Йәр. 38:2

Ордицикиләргә тоғрилиқ

11 Вә Йәһуда падишасиниң жәмәти тоғрилиқ Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар: —
 12 И Давутниң жәмәти, Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — һәр әтигәндә адаләт билән һөкүм чиқириңлар, буланған кишини әзгүчиниң қолидин қутқузуңлар; болмиса, қилғанлириңларниң рәзиллиги түпәйлидин, қәһрим партлап, оттәк һәммини көйдүриду; уни өчүрәләйдиған һеч ким болмайду; □ ■ 13 Мана, Мән саңа қаршидурмән, и жилға үстидә, түзләңликтики қияда олтарғучи, йәни «Ким үстимизгә чүшүп һужум қилалисун, ким өйлиримизгә бесип кирәлисун?!» дегүчи, — дәйду Пәрвәрдигар. □ 14 Мән силәрниң қилмишиңларниң мевиси бойичә силәргә йеқинлишип жазалаймән, — дәйду Пәрвәрдигар; вә Мән униң орманлиғида бир от яқимән, у болса униң әтрапидики һәммини көйдүрүп түгитиду. □ ■

22*Падишаға ейтилған бир сөз*

1 Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: «Барғин, Йәһуда падишасиниң ордисиға чүшүп бу сөзни шу йәрдә қилғин: — □ 2 Пәрвәрдигарниң сөзини аңла, и Давутниң тәхтигә олтарғучи, Йәһуда падишаси — Сән, әләмдар-хизмәткарлириң вә мошу дәрвазилардин кирип-чиқидиған хәлқиң, —

3 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Адаләт вә һәққанийлиқ жүргүзүңлар; буланған кишини әзгүчиниң қолидин қутқузуңлар; мусапирларни, житим-йесирләрни вә тул хотунларни һеч харлимаңлар яки бозәк қилмаңлар, гунаһларни бу йәрдә төкмәңлар. ■ 4 Силәр бу әмирләргә һәқиқәтән әмәл қилсаңлар, әнди Давутниң тәхтигә олтарған падишалар, йәни улар, уларниң әмәлдар-хизмәткарлири вә хәлқи жәң һарвулириға олтирип вә атларға минип бу өйниң дәрвазилиридин кирип чиқишиду. □ ■ 5 Бирақ силәр бу сөзләрни аңлимисаңлар, Мән Өз намим билән қәсәм ичкәнки, — дәйду Пәрвәрдигар, — бу орда бир харабә болиду. □

6 Чүнки Пәрвәрдигар Йәһуда падишасиниң өйи тоғрилиқ мундақ дәйду: — Сән Маңа худди Гилеад, Ливанниң чоққисидәк болғиниң билән, бәрһәк Мән сени бир чөл-баяван, адәмләр ваз кәчкән шәһәрләрдәк қилимән. □ 7 Мән һәр бири яхши қуралланған вәйран қилғучиларни саңа қарши әвәтимән; улар «есил кедирлириңни» кесиветип, отқа ташлайду. □ ■ 8 Нурғун

□ **21:12** «И Давутниң жәмәти, ...: — һәр әтигәндә адаләт билән һөкүм чиқириңлар» — қаригәндә, падишаниң сотлири әтигәндә өткүзүләтти. Йәнә келип «һәр әтигәндә» дегән ибарә бәлким «адаләт биринчи иш болсун, һәр күнидә әң муһим иш болсун» дегән көчмә мәнидә ишлитилгән болуши мүмкин. ■ **21:12** Йәр. 22:3 □ **21:13** «жилға үстидә... қияда олтарғучи...» — бизниңчә бу ордида олтарған падиша-әмирләрни көрситиду. Әслидә падиша ордисиниң қурулуши үчүн, Йерусалимдики икки тағ арасидики кичик жилға «түзләңлик» қилип тиндурулған андин униң үстигә орда қурулған. Шундақ қилип Кидрон жилғиси үстидә, — йәни «пәләккә тақашқан» бир интайин бехәтәр жайда — орда көрүнәтти. Демәк, бу сөзләр падиша һәм ордицикиләргә ейтилған болуши керәк. Бәзи тәржиманлар бу әйәт Йерусалим шәһирини көрситиду, дәп қарайду. Падишаһниң ордисиниң алаһидә әһвали вә кәйнидики әйәтләргә қаригәндә, бизниңчә у ордицикиләрниң өзлирини көрситиду. □ **21:14** «Мән униң орманлиғида бир от яқимән» — «орманлиқ» немин көрситиду? Ординиң бир пәһри болған Сулайман падиша бена қилған һәйвәтлик «Ливан орманлиғи өйи» (Ливанниң кедир яғичидин ясалған) еди. 22:6ниму көрүң. ■ **21:14** Йәр. 17:27 □ **22:1** «Барғин, Йәһуда падишасиниң ордисиға чүшүп бу сөзни шу йәрдә қилғин» — бизниңчә, бу сөз бәлким Зәдәкядин илгәрки бир падишаға ейтилған болса керәк, чүнки бу сөз бир хил «қутқузуш» үмүтини елип келәтти; лекин 21-бап, 12-14-әйәтләрдә Зәдәкя пәқәт «жазалаш»ни күтиду (униңға икки хил жаза елип келиниду). ■ **22:3** Йәр. 7:6; 21:12 □ **22:4** «Давутниң тәхтигә олтарған падишалар, йәни улар, уларниң әмәлдар-хизмәткарлири...» — мошу йәрдики «улар» ибраний тилида «у». Мәлум бир заманда Давутниң тәхтигә олтарған падиша пәқәт бир болиду, әлвәттә. ■ **22:4** Йәр. 17:25 □ **22:5** «Мән Өз намим билән қәсәм ичкәнки..» — ибраний тилида «Мән Өзүм билән қәсәм ичкәнки...». □ **22:6** «Сән Маңа худди Гилеад, Ливанниң чоққисидәк...» — Гилеад вә Ливан гәзәл орманлиқлири билән даңқи чиққан жайлардур. Жуқирида ейқинимиздәк, падишаниң ордиси һәр хил яғачлар билән безәлгән еди. □ **22:7** «Мән һәр бири яхши қуралланған вәйран қилғучиларни саңа қарши әвәтимән; улар «есил кедирлириңни» кесиветип, отқа ташлайду» — ордицики чирайлиқ яғач түврүк-ясақлар тоғрилиқ жуқуриқи 6-әйәттики изаһатни көрүң. ■ **22:7** Йәр. 15:6

әлләр бу шәһәрдин өтүп, һәр бири йеқинидин: «Немишкә Пәрвәрдигар бу улук шәһәрни бундақ қилғанду?» дөп сорайду.■

⁹ Вә улар җававән: «Чүнки улар Пәрвәрдигар Худасиниң әһдисидин ваз кечип, башқа илаһларға чоқунуп уларниң қуллуғиға киргән» — дәйду.

1-бешарәт — Йәһоаһаз падишаниң җазаси

¹⁰ Өлгинигә жиғлимаңлар, униң үчүн аһ-зарлимаңлар; бәлки сүргүн болғини үчүн қаттиқ жиғлаңлар, чүнки у өз жутиға һеч қачан қайтип кәлмәйду. □ ¹¹ Чүнки Йәһуда падишаси Йосияниң оғли, йәни атиси Йосияниң орниға тәхтигә олтарған, бу йәрдин сүргүн болған Шаллум тоғрилиқ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: У һәргиз бу йәргә қайтмайду; □ ¹² чүнки у әсир қилинип апирилған жутта өлиду, у бу зиминни иккинчи көрмәйду.□

2-бешарәт — Йәһоаким падишаниң җазаси

¹³ Өйини адилсизлиқ билән, балихана-равақлирини адаләтсизлик билән қурғанниң һалиға вай! У хошнисини бекар ишлитип, әмгигигә һеч қандақ һәк бәрмәйду; □ ■ ¹⁴ у: «Өзүмгә кәңташа бир ордини, азатә равақлар билән қошуп салимән; тамлириға деризиләрни кәң чиқириимән; тамлирини кедир тахтайлар билән безәймән, өйлирини пәрәң сирлаймән» — дәйду. Униң һалиға вай!

¹⁵ Сән кедир яғичидин ясалған тахтайларни чаплап, ата-бовилириң билән бәсләшсәң қандақму падиша болушқа лайиқ болисән? Сениң атаң йәп-ичишкә тәшәккүр ейтип, адаләт вә дурус ишларни жүргүзгән әмәсму? Шуңа у буниң яхшилиғини көргән. □ ¹⁶ У мөминләрниң вә намратларниң дөвасини тоғра соригән; шуңа хәлиқниң әһвали яхши еди. Бундақ иш Мени тонуштин ибарәт әмәсму?» — дәйду Пәрвәрдигар. ¹⁷ — Бирақ көзүң вә көңлүң болса пәкәт өз җазанә-мәнпәәтиңгә еришиш, гунаһларниң қенини төкүш, зорлуқ-зумбулуқ вә булаңчилик қилиш пәйтини көзләп тикилгәндур.

¹⁸ Шуңа Пәрвәрдигар Йәһуда падишаси Йосияниң оғли Йәһоаким тоғрилиқ мундақ дәйду: — Хәлиқ униң өлүмидә: «Аһ, акам! Аһ, сиңлим!» дөп аһ-зарлар кәтәрмәйду; яки униң үчүн:

■ **22:8** Қан. 29:23; 1Пад. 9:8 □ **22:10** «Өлгинигә жиғлимаңлар, униң үчүн аһ-зарлимаңлар; бәлки сүргүн болғини үчүн қаттиқ жиғлаңлар...» — (изаһат: — төвәндики 10-30-айәтләр болса, Йәһуданиң үч падишасиниң җазаси тоғрилиқ бешарәтләрдин ибарәт. Шуңа, бешарәтләр миладийәдин илгири 609-597-жиллар мәзгилидә берилгән; шүбһисизки, Йәрәмияниңму бу йәрдә уларни бир йәрдә баян қилишниң мәхсити, бу әрзимәс падишаларни 23-баптики бешарәттә көрситилгән «һәқиқий баққучи» — йәни Мәсiһ билән селиштуруштин ибарәттур. Падишаһлар («хәлиқни баққучи») әйиплик (22), Йерусалимдикиләр әзлириму әйиплик (20-23), чүнки улар бу падишалар («баққучилар»)ниң әйш-ишрәтлик турмушиға қизиққан, һәшәмәтлик ордисидин пәхирләнгән; улар йәнә бу падишаларниң чоқунған бутлириға чоқунған, шуниндәк уларниң ят әлниң падишалири («сениң ашнилириң») билән болған иттипақлишиширини толук қоллиған. Ундақ иттипақлишиш Пәрвәрдигарға таянмаслиқтин ибарәт еди). (1-бешарәт (10-12) тоғрилиқ изаһат: — миладийәдин илгири 609-жили Йосия падиша Мисир падишаси Пирәвн тәрипидин җәндә өлтүрүлгән. У адаләтлик-диянәтлик падиша болуп, нурғун хәлиқ униң өлүмигә қаттиқ өкүнүшти. Йәһоаһаз тәхтидә үч айла олтарған, андин миладийәдин илгири 609-597-жиллири Пирәвн тәрипидин сүргүн қилинған. Бу бешарәт шу чағда берилиши керәк еди. Шуңа бешарәттики «өлгини» болса Йосияни, «сүргүн болғини» болса Йәһоаһазни көрситиду). □ **22:11** «Шаллум» — Йәһоаһазниң биринчи исми, мәнаси «һесап елиш» болғачқа, Йәрәмия бәлким уни мошу йәрдә қәстән ишлитиду; униңдин һесап елинидиған болиду. □ **22:12** «у әсир қилинип апирилған жутта өлиду, у бу зиминни иккинчи көрмәйду.» — бу бешарәтниң әмәлгә ашурулуши тоғрисида «2Пад.» 34:23ни көрүң. □ **22:13** «Өйини адилсизлиқ билән, балихана-равақлирини адаләтсизлик билән қурғанниң һалиға вай!...» — бу Йәһоакимни көрситиду. Бу бешарәт (13-19, 20-23) Йәһоаким тоғрилиқ бешарәт. «2Пад.» 23:34-24:6диму хаһирләнгән, Пирәвн Йәһоаһазни сүргүн қилғандин кейин укиси Йәһоакимни «қончақ падиша» болушқа тикилгән. У он бир жил тәхткә олтарған, рәзил падиша еди. Йәһудий тарихшунаһ Йосефус Йәһоакимниң өлүми бешарәттәк болғанлиғини хаһирлигән (Йосефусниң «Қедимки ишлар»и, 10-бап, 6:3). ■ **22:13** Лав. 19:13; Қан. 24:14,15; һаб. 2:9 □ **22:15** «Сениң атаң йәп-ичишкә тәшәккүр ейтип, адаләт вә дурус ишларни жүргүзгән әмәсму?» — «атаң» болса дурус падиша Йосия еди. «...йәп-ичишкә тәшәккүр ейтип...» ибраний тилида пәкәт сөзмүсөз болса: «у йегән вә ичкән...» дейилиду.

«Аһ, бегим! Аһ, униң һәйвиси!» дәп аһ-зарлар көтәрмәйду; ■ 19 у ешәкниң дәпнисидәк көмүлиду, жәсити Йерусалим дәрвазилириниң сиртиға чөрүп ташлиниду. □ ■

Йерусалимдикиләргә агаһ берш

20 Ливанға чиқип пәрәд қил, Башанда авазиңни көтәр, Абаримниң чоққилиридинму налә көтәр; чүнки сениң «ашнилириң»ниң һәммиси набут қилинди. □ 21 Мән аман-есән турғиниңда саңа агаһландурдум; лекин сән: «Аңлимаймән!» — дедиң. Яшлиғиңдин тартипла бундақ қилип Мениң авазимға кулақ салмаслиқ дәл сениң йолуң болуп кәлгән. □ ■ 22 Шамал барлиқ «баққучи»лириңға «баққучи» болуп уларни учуруп кетиду, шуниң билән ашнилириң сүргүн болушқа чиқиду; бәрһәқ, сән шу чағда барлиқ рәзиллигиң түпәйлидин хижил болуп рәсва болисән. □ 23 И «Ливан»да турғучи, кедир дәрәқлири үстигә угилиғучи, сән толғақ тутқан аялның азаплиридәк, дәрәд-әләмләр бешиңға чүшкәндә қанчилик иңрап кетәрсән! □

3-бешарәт, 24-30-айәт ... Кония, йәни «Йәһоаким» падиша сүргүн қилинип қайтип кәлмәйду

24 Өз һаятим билән қәсәм ичимәнки, — дәйду Пәрвәрдигар, — сән Йәһоакимниң оғли Кония һәтта оң қолумдики мөһүрлүк үзүк болсаңму, Мән сени шу йәрдин жулуп ташлаймән; □ 25 Мән сени жениңни издигүчиләрниң қолиға вә сән қорққан адәмләрниң қолиға, йәни Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қолиға вә калдийләрниң қолиға тапшурумән. 26 Мән сени һәм сени туққан анаң иккиңларни өзүңлар туғулмиған ят бир жутқа чөриветимән; силәр шу йәрдә өлисиләр. 27 Жениңлар қайтип келишкә шунчә тәшна болған бу зиминға болса, силәр һәрғиз қайтип келәлмәйсиләр. 28 Кония дегән бу киши чеқилған, нәзәргә елинмайдиған сапал козиму? һеч ким қаримайдиған бир қачиму? Әнди немишкә улар, йәни у вә униң нәсли болғанлар чөриветилгән, улар тонумайдиған бир жутқа ташливетилиду? 29 И зимин, зимин, зимин, Пәрвәрдигарниң сөзини аңла! 30 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Бу адәм «пәрзәнтсиз, өз күнидә һеч ғәлибә қилалмиған бир адәм» дәп язғин; чүнки униң нәслидин һеч қандақ адәм ғәлибә қилип, Давутниң тәхтигә олтирип Йәһуда арисидә һөкүм сүрмәйду. □

■ 22:18 Йәр. 16:4, 5, 6 □ 22:19 «у ешәкниң дәпнисидәк көмүлиду, жәсити Йерусалим дәрвазилириниң сиртиға чөрүп ташлиниду» — Йәһудий тарихшунас Йосефусниң дегини бойичә болғанда, Небоқаднәсар униң жәситини Йерусалимниң сепилидин сиртқа ташливаткән еди. ■ 22:19 Йәр. 15:3; 36:30 □ 22:20 «Ливанға чиқип пәрәд қил, Башанда авазиңни көтәр, Абаримниң чоққилиридинму налә көтәр» — бу үч жай (Ливан, Башан, Абарим) һәммиси «жуқури жай»лар еди. Исраилниң еғир бир гунайи болса «жуқури жай»ларға чиқип шу йәрдә бутларға «тавапгаһ» ясап уларға чоқунуштин ибарәт. Лекин уларға «ашнилар» болған бутларниң һәммиси дүшмән тәрипидин бузулиду яки булинип кетиду (22-айәтниму көрүң). «Ашнилар» иккинчи мәнәси бәлким улар иттипақдаш қилмақчи болған «ят әлләр»ниму көрситиду (22-айәтниму көрүң). □ 22:21 «Мән аман-есән турғиниңда саңа агаһландурдум» — бу бәлким Йәрәмиядин илгәрки пәйғәмбәрләрниң сөзлирини көрситиду. ■ 22:21 Йәр. 5:23; 7:23-28; 11:7, 8; 13:10, 11; 16:12; 17:23; 18:12; 19:15 □ 22:22 «баққучилар» — «баққучилар», шүбһисизки, падишалар, аталмиш «пәйғәмбәрләр» вә каһинларни көрситиду. «Ашнилар» болса бәлким улар чоқунған бутларни һәмдә йәнә өзи бутларға чоқунған иттипақдаш қилмақчи болған «ят әлләр»ниму көрситиду (22-айәтниму көрүң). □ 22:23 «қанчилик иңрап кетисән» — яки, «немидегән ечинарлиқ боларсән-һә!» □ 22:24 «Сән Йәһоакимниң оғли Кония һәтта оң қолумдики мөһүрлүк үзүк болсаңму, Мән сени шу йәрдин жулуп ташлаймән...» — бу бешарәт (24-30) Йәһоаким (қисқа исми, Кония) падиша тоғрилиқтур. Йәһоаким миладийәдин илгири 597-жили атиси Йәһоакимниң орнини бесип, үч айла тәхттә олтарған. У рәзил падиша болуп, Бабил падишаси Небоқаднәсар тәрипидин сүргүн қилинған. Бу ишлар «2Пад.» 23:34-24:6дә хатириләнгән). Әмәлийәттә Йәһоаким (Кония, яки Йәконияһ) вә Йәһуданиң барлиқ падишалири Пәрвәрдигарниң һоқуқиниң вәкили болғачқа, уларни униң «мөһүрлүк үзүк»и дегили болатти. Оқурмәнләр бир падишаниң «мөһүрлүк үзүк»иниң өзигә шунчә муһим вә қәдирлик болидиғанлиғини тәсәввур қилалайду; әгәр Худа «мөһүрлүк үзүк»ни ташливаткән болса, ундақта үзүктә интайин жиркинчилик бир иш чоқум пәйда болған болуши керәк еди. □ 22:30 «Бу адәм «пәрзәнтсиз, өз күнидә һеч ғәлибә қилалмиған бир адәм» дәп язғин; чүнки униң нәслидин һеч қандақ адәм ғәлибә қилип, Давутниң тәхтигә олтирип Йәһуда арисидә һөкүм сүрмәйду» — бу 30-айәттики муһим бир бешарәт тоғрилиқ «Қошумчә сөз»имизгә қараң.

23

Ялган баққучилар вә һәқиқий баққучи; сүргүнлүктин қайтип кәлгән бир хәлиқ, йеңи баққучилар

¹ Мениң яйлиғимдики қойларни һалак қилғучи вә тарқитивәткүчи пада баққучиларниң һалиға вай! — дәйду Пәрвәрдигар. □ ■ ² Шуңа Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигар Өз хәлқини шундақ беқиватқан баққучиларға мундақ дәйду: «Силәр Мениң падамни тарқитивәткәнсиләр, уларни һайдивәткәнсиләр вә уларни издимигәнсиләр вә улардин һеч хәвәр алмиғансиләр; мана, Мән силәрниң қилмишлириңларниң рәзиллигини өз бешиңларға чүшүримән, — дәйду Пәрвәрдигар — ³ вә падамниң қалдисини болса, Мән уларни һайдивәткән барлиқ падишалиқлардин жиғимән, уларни өз яйлақлириға қайтуримән; улар көпийип көпийиду. ⁴ Мән уларниң үстигә уларни һәқиқий бақидиған баққучиларни тикләймән; шуниң билән улар иккинчи қорқмайду яки паракәндә болмайду, улардин һеч қайсиси кам болмайду, — дәйду Пәрвәрдигар. ■ ⁵ Мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән Давут үчүн бир «һәққаний Шах»ни өстүрүп тикләймән; у падиша болуп даналиқ билән һөкүм сүрүп, зиминда адаләт вә һәққанийлиқ жүргүзиду. □ ■ ⁶ Униң күнлиридә Йәһуда қутқузулиду, Исраил аман-течлиқта туриду; у шу нами билән атилидуки — «Пәрвәрдигар һәққанийлиғимиз». □ ■ ⁷ Шуңа мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — «Исраилларни Мисир зиминидин қутқузуп чиқарған Пәрвәрдигарниң һаяти билән!» дегән қәсәм қайтидин ишлитилмәйду, ■ ⁸ бәлки шу күнләрдә «Исраилларни шималдики зиминдин вә Өзи уларни һайдиған барлиқ падишалиқлардин қутқузуп чиқарған Пәрвәрдигарниң һаяти билән!» дәп қәсәм ичилиду. Андин улар өз жутида туриду.

Сахта пәйғәмбәрләр тоғрисида

⁹ Пәйғәмбәрләр тоғрилиқ: — Мениң көңлүм ич-бағримда сунуқтур; сүйәклиримниң һәммиси титрәйду; мән мәс болған адәм, шарап тәрипидин йеңилгән адәмгә охшаймән; бундақ болушум Пәрвәрдигар вә Униң пак-муқәддәс сөзлири түпәйлидиндур; □ ¹⁰ чүнки зимин болса зинахорларға толған; уларниң жүгүрүшлири тоғра йолда әмәс; уларниң һоқуқи һәққанийлиқ йолида әмәс. Шуңа Пәрвәрдигарниң ләнитти түпәйлидин зимин қағжирайду; даладики от-чөп солишиду; □ ■ ¹¹ чүнки һәм пәйғәмбәр һәм каһин һарам болди; һәтта Өз өйүмдиму уларниң рәзил қилмишлирини байқидим, — дәйду Пәрвәрдигар. ■

¹² — Шуңа уларниң йоли өзлиригә қараңғулукта маңидиған, тейилғақ йоллардәк болиду; улар бу йолларда путлишип, жиқилиду; чүнки улар җазалинидиған жилида Мән уларниң бешиға яманлиқ чүшүримән, — дәйду Пәрвәрдигар. □ ■ ¹³ Мән авал Самарийәдики пәйғәмбәрләрдә ахмақлиқни көргәнмән; улар Баалниң намида бешарәт берип, хәлқим

□ **23:1** «яйлиғимдики қойлар» — Йәһудий хәлқини көрситиду, әлвәттә. ■ **23:1** Әз. 34:2 ■ **23:4** Әз. 34:11,12 □ **23:5** «Мән Давут үчүн бир «һәққаний Шах»ни өстүрүп тикләймән; у падиша болуп даналиқ билән һөкүм сүрүп, зиминда адаләт вә һәққанийлиқ жүргүзиду» — Йәһоаһаз, Йәһоаким вә Йәһоакинниң өлүши яки сүргүн болуши билән Давутниң җәмәти «кесилгән бир дәрәк»ниң көтигидәк болиду. Лекин Худа Мәсиһ («һәққаний Шах») билән йәнила бу дәрәкни қайтидин көклитиду. «Йәш.» 11:1-6ни вә «Зәк.» 3:8 вә 6:12ни көрүң. ■ **23:5** Йәш. 4:2; 40:11; Йәр. 33:14,15; Дан. 9:24; Луқа 1:32,33 □ **23:6** «Униң күнлиридә Йәһуда қутқузулиду, Исраил аман-течлиқта туриду; у шу нами билән атилидуки — «Пәрвәрдигар һәққанийлиғимиз»» — бу бешарәт: (1) Мәсиһниң Худалиқ табиитини; (2) кәлгүсидә Йәһуда (икки қәбилә)ниң вә Исраил (он қәбилә)ниң қайтидин бир болидиғанлиғини көрситиду. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **23:6** Қан. 33:28 ■ **23:7** Йәр. 16:14,15 □ **23:9** «бундақ болушум Пәрвәрдигар вә Униң пак-муқәддәс сөзлири түпәйлидиндур» — көз алдидики (төвәндә, 10-40-айәтләрдә ейтилған) гуналар, сахтилиқ вә шундақла хәлиқниң (униң Пәрвәрдигарниң һәқиқий сөзлирини уларға йәткүзүши түпәйлидин) өзини рәт қилғанлиғи Йәрәмияниң көңлини паракәндә вә сунуқ қилған. □ **23:10** «зимин болса зинахорларға толған» — бу «зинахорлар»ниң ким екәнлиги төвәндики 11-айәттә аян қилиниду — йәни өз һоқуқини һарам йолда ишлитидиған каһинлар вә сахта пәйғәмбәрләр. Уларниң «зинахорлуғи» бәлким һәм җисманий җәһәттики зинахорлуқ вә Худаға вапасизлиқ қилип бутларға чоқунушниму көрситиду. Пәләстиндики бутпәрәслик һәрдаим бутханидики «паһишә аяллар» билән бағлиқ еди. ■ **23:10** Йәр. 5:7, 8; 9:2 ■ **23:11** Йәр. 6:13; 8:10; 14:18 □ **23:12** «улар җазалинидиған жили» — ибраний тилида «уларни йоқлишим керәк болған жили» дәп ипадилиниду. ■ **23:12** Зәб. 34:6; 72:18; Йәр. 13:16

Исраилни аздурған; ¹⁴ бирақ Йерусалимдики пәйғәмбәрләрдиму жиркиничлик бир ишни көрдүм; улар зинахорлуқ қилиду, ялғанлиқта маңиду, рәзиллик қилғучиларниң қолини күчәйтидуки, нәтижидә һеч қайсиси рәзиллигинин янмайду; уларниң һәммиси Маңа Содомдәк, Йерусалимда туруватқанлар Маңа Гоморрадәк болди. □ ■ ¹⁵ Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар пәйғәмбәрләр тоғрилиқ мундақ дәйду: — Мана, Мән уларни әмән билән озукландуримән, уларға өт сүйини ичкүзимән; чүнки Йерусалимдики пәйғәмбәрләр һарамлиқниң мәнбәси болуп, һарамлиқ улардин пүткүл зиминға тарқилип кәтти.■

¹⁶ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Силәргә бешарәт бериватқан пәйғәмбәрләрниң сөзлиригә қулақ салмаңлар; улар силәрни бимәниликкә йетәкләйду; уларниң сөзлири Пәрвәрдигарниң ағзидин чиққан әмәс, бәлки өз көңлидә тәсәввур қилған бир көрүнүшни сөzlәватиду. ¹⁷ Улар Пәрвәрдигарниң сөзини көзигә илмайдиғанларға: «Силәр аман-течлиқта турисиләр» дәйду вә өз көңлиниң жаһиллиғида маңидиғанларниң һәр биригә: «Һеч қандақ яманлиқ бешинларға чүшмәйду» — дәйду. □ ■ ¹⁸ Бирақ улардин қайси бириси Пәрвәрдигарниң кеңишидә Униң сөз-каламими байқап чүшиниш вә аңлаш үчүн турған? Улардин ким Униң сөзини қулақ селип аңлиған? ¹⁹ Мана, Пәрвәрдигардин чиққан бир боран-чапқун! Униңдин қәһр чиқти; бәрһәк, дәһшәтлик бир қара қуюн чиқип кәлди; у пирқирап рәзилләрниң бешига чүшиду. ■ ²⁰ Униң көңлидики нийәтлирини ада қилип толуқ әмәл қилғичә, Пәрвәрдигарниң ғәзиви янмайду; ахирқи күнләрдә силәр буни убдан чүшинип йетисиләр. ²¹ Мән бу пәйғәмбәрләрни әвәтмигәнмән, лекин улар хәвәрни жар қилишқа қатриған; Мән уларға сөз қилмидим, лекин улар бешарәт бәргән. ■ ²² һалбуки, улар Мениң кеңишимдә турған болса, Мениң хәлқимгә сөзлиримни аңлатқузған болса, әнди хәлқимни рәзил йолидин вә қилмишлириниң рәзиллигинин яндурған болатти.

²³ Мән пәкәт бир йәрдила туридиған Худаму? — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән жирақ-жирақлардики һәржайда туридиған Худа әмәсму? □ ²⁴ Бириси йошурун жайларда мөкүвалса Мән уни көрәлмәдмән? — дәйду Пәрвәрдигар; — асман-зимин Мән билән толдурулған әмәсму? — дәйду Пәрвәрдигар. ■ ²⁵ Мән Мениң намимда ялған бешарәтләр беридиған пәйғәмбәрләрниң: «Бир чүш көрдүм! Бир чүш көрдүм!» дегәнлирини аңлидим; ²⁶ бундақ пәйғәмбәрләр ялған бешарәтләрни бериду, улар өзиниң көңлидики езитқу тәсәввурлиринин пәйғәмбәрләр болушивалған. Әнди улар бундақ ишларни қачанғичә көңлигә пүкиду? ²⁷ Улар һәр бири қачанғичә өз йеқиниға ейтқан чүшлири арқилиқ (худди ата-бовилириниң Баалға чоқунуп намимни унтуғиниға охшаш) хәлқимгә намимни унтулдурушни пәмләйду?■ ²⁸ Чүшни көргән пәйғәмбәр, чүшни ейтип бәрсун; Мениң сөзүмни аңлиған киши бу сөзүмни әстайидиллик билән сөзлисун; пахалниң буғдай билән селиштурғичилик немиси барду? — дәйду Пәрвәрдигар. ²⁹ — Мениң сөзүм худди көйдүргүчи бир от вә ташни чақидиған базған әмәсму? — дәйду Пәрвәрдигар.

□ **23:14** «Йерусалимдики пәйғәмбәрләрдиму жиркиничлик бир ишни көрдүм; улар зинахорлуқ қилиду, ялғанлиқта маңиду, рәзиллик қилғучиларниң қолини күчәйтидуки, нәтижидә һеч қайсиси рәзиллигинин янмайду...» — Самарийәдики пәйғәмбәрләрниң сахта бешарәт («Баалниң намида») бәргәнлиги һеч қандақ әжәблинәрлик иш әмәс; Самарийә (Исраил, йәни «шималий падишалық») бутпәрәс падишалар астида балдурула Худаниң йолидин чиққан еди. Бирақ Йерусалим (Йәһуда)да Худа әвәткән һәқиқий пәйғәмбәрләр көп болғачқа, һәқиқәтни уларға нисбәтән хеләла убдан билиши керәк еди. «Уларниң һәммиси Маңа Содомдәк, Йерусалимда туруватқанлар Маңа Гоморрадәк болди» — оқурмәнләргә мәлумки, Содом вә Гоморра икки интайин рәзил шәһәрләр болуп, Худа улар үстигә от яғдуруп вәйран қиливәткән еди («Яр.» 19-бапни көрүң). ■ **23:14** Йәш. 1:9 ■ **23:15** Йәр. 8:14; 9:15 □ **23:17** «Улар Пәрвәрдигарниң сөзини көзигә илмайдиғанларға: «Силәр аман-течлиқта турисиләр» дәйду вә...» — башқа бир хил тәржимиси: «Улар мени кәмситидиғанларға: «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Силәр аман-течлиқта турисиләр» дәвериду вә...». ■ **23:17** Йәр. 6:14; 8:11; Әз. 13:10; Зәк. 10:2 ■ **23:19** Йәр. 30:23, 24 ■ **23:21** Йәр. 14:14 □ **23:23** «Мән пәкәт бир йәрдила туридиған Худаму?» — ибраний тилида «Мән пәкәт йеқинда туридиған Худаму?». ■ **23:24** Зәб. 138:7-12; Ам. 9:2, 3 ■ **23:27** һак. 3:7; 8:33,34

³⁰ Шуңа мана, Мән пәйғәмбәрләргә қаршидурмән, — дәйду Пәрвәрдигар, — уларниң һәр бири өз йеқинидин «Мениң сөзлирим»ни оғрилап дорамчилик қилиду. ■ ³¹ Мана, Мән пәйғәмбәрләргә қаршидурмән, — дәйду Пәрвәрдигар, — улар өз тиллирини чайнап: «Пәрвәрдигар дәйду...» дәп бешарәт бериду. ³² Мана, ялған чүшләрни бешарәт қилип буларни йәткүзүп, ялғанчилиғи вә башбаштақлиғи билән Мениң хәлқимни аздурғанларға қаршидурмән, — дәйду Пәрвәрдигар; — Мән уларни әвәтмигәнмән, уларни буйруған әмәсмән; улар бу хәлиқкә һеч қандақ пайда йәткүзмәйду, — дәйду Пәрвәрдигар. ■

³³ Әнди яки бу хәлиқ, яки пәйғәмбәр, яки һәһин сәндин: «Пәрвәрдигарниң саңа жүклигән сөзи немә?» дәп сориса, сән уларға: «Қайси жүк?! Мән силәрни Өзүмдин жиһрақ ташлаймән, — дәйду Пәрвәрдигар. □ ³⁴ «Пәрвәрдигарниң жүклигән сөзи» дәйдиған һәр қайси пәйғәмбәр, һәһин яки хәлиқ болса, Мән бу кишини өйидикиләр билән тәң җазалаймән. ³⁵ Әнди силәрниң һәр бириңлар өз йеқинидин вә һәр бириңлар өз қериндишидин мошундақ: «Пәрвәрдигар немә җавап бәрди?» вә «Пәрвәрдигар немә деди?» дәп соришиңлар керәк. ³⁶ Силәр «Пәрвәрдигарниң жүклигән сөзи» дегәнни қайтидин ағзиңларға алмайсиләр; чүнки һәр бириңларниң өз сөзи өзигә жүк болиду; чүнки силәр Худайимиз, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, тирик Худаниң сөзлирини бурмилиғансиләр. □ ³⁷ һәр бириңлар пәйғәмбәрдин мошундақ: «Пәрвәрдигар саңа немә дәп җавап бәрди?» вә «Пәрвәрдигар немә деди?» дәп соришиң керәк. ³⁸ Лекин силәр: «Пәрвәрдигарниң жүклигән сөзи» дәвәрғиниңлар түпәйлидин, мана Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Чүнки силәр: «Пәрвәрдигарниң жүклигән сөзи» дәверисиләр вә Мән силәргә: ««Пәрвәрдигарниң жүклигән сөзи» демәңләр» дәп хәвәр әвәткәнмән, ³⁹ шуңа мана, Мән силәрни пүтүнләй унтуймән, Мән силәрни силәргә вә ата-бовилириңларға тәқдим қилған шәһәр билән тәң йүзүмдин жиһрақ ташлаймән; □ ⁴⁰ Мән үстүңларға мәңгү рәсвачилиқ вә һәрғиз унтулмайдигән мәңгүлүк шәрмәндиликни чүшүримән! ■

24

Яхши әнҗирләр, яман әнҗирләр

¹ Бабил падишаси Небоқаднәсар Йерусалимдин Йәһоакимниң оғли, Йәһуда падишаси Йәқонияһ, Йәһуда әмир-шаһзадилири, һүнәрвәнләр вә төмүрчиләрни әсиргә елип Бабилға сүргүн қилғандин кейин, Пәрвәрдигар маңа Өз ибадәтханиси алдидики икки севәт әнҗирни «мана көр» дәп көрсәткән. ■ ² Бир севәттә дәсләпки пишқан әнҗирдәк интайин яхши әнҗирләр бар еди; иккинчи севәттә йегили болмайдигән, интайин начар әнҗирләр бар еди. ³ Андин Пәрвәрдигар маңа: «Немә көрдүң, Йәрәмия?» — дәп сориди. Мән: «Әнҗирләрни көрдүм; яхшилири болса интайин яхшикән; начарлири йегили болмайдигән, интайин начар экән» — дедим. ⁴ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

⁵ Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән Йәһудадин сүргүн болғанларни, йәни Мениң бу йәрдин калдийләрниң зиминиға әвәткәнлиримни бу яхши әнҗирләрдәк яхши дәп қараймән; ⁶ Мән уларға яхши болсун дәп көзүмни уларға тикимән вә уларни бу зиминиға қайтуримән; Мән уларни ғулитип ташлимаймән, бәлки уларни қуримән;

■ **23:30** Қан. 18:20; Йәр. 14:14,15 ■ **23:32** Зәф. 3:4 □ **23:33** «Пәрвәрдигарниң саңа жүклигән сөзи немә?... Қайси жүк?!...» — оқурмәнләргә аян болидуки, ибраний тилида «жүк» вә «еғир бешарәт» дегәнләр охшаш бир сөз биләнла ипадилиниду. Пәрвәрдигарниң җавави «Силәр өзүңлар Маңа жүк!» дегән мәнида. Хәлиқниң Йәрәмиядин «Пәрвәрдигарниң (саңа) жүклигән сөзи» тоғрилиқ сориши һәжвий, кинайилик гәп еди — бу сөзниң тегидә: «Йәрәмия һәрдайим бизгә еғир сөzlәр, шум хәвәрни йәткүзидү» дегән мәна бар еди. Уларниң қулақлири Пәрвәрдигарниң сөзигә һеч ечилмиған еди. □ **23:36** «Һәр бириңларниң өз сөзи өзигә жүк болиду» — Йәрәмияниң бу дегини бизниңчә мундақ: «Силәрниң ялған сөзлириңлар, жүмлидин сахта пәйғәмбәрләрниң сөзлири силәргә җаза епкелиду; пәйғәмбәрләрниң ялған сөзлирини силәр яхши дәп қобул қилип, шундақла бир-бириңларға қайтилап ейтисиләр; бу ялған бешарәтләр Худаниң һәқиқий «жүклигән сөзи» әмәс, бәлки бешинларға Худаниң еғир җазаси болған «жүк» чүшүридиған сөздур. □ **23:39** «Мән силәрни пүтүнләй унтуймән» — яки «силәрни жиһраққа елип кетимән...» ■ **23:40** Йәр. 20:11 ■ **24:1** 2Пад. 24:15; 2Тар. 36:10

уларни жулуп ташлимаймән, бәлки тикип өстүримән. ⁷ Мән уларға Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни билидиған, Мени тонуйдиған бир қәлбни тәқдим қилимән; шуниң билән улар Мениң хәлқим болиду, Мән уларниң Худаси болимән; чүнки улар пүтүн қәлби билән йенимға қайтиду. ■ ⁸ Лекин начар әнжирләр, йәни йегили болмайдиған, интайин начар әнжирләр қандақ болған болса, — дәйду Пәрвәрдигар, — Бәрһәқ, Мән Йәһуда падишаси Зәдәкияни, әмир-шаһзадилирини вә Йерусалимдикиләрниң қалған қисмини, бу зиминда қалғанларни вә Мисирда туруватқанларни шуниңға охшаш қилимән; ■ ⁹ Мән уларни йәр йүзидики барлиқ падишалиқларға вәһимә салғучи бир объект болушқа, күлпәткә чүшүшкә тапшурумән; мән уларни һайдивәткән барлиқ җайларда уларни рәсвачилиқниң объекти, сөз-чөчәк, тапа-тәниниң объекти вә ләнәт сөзлири болушқа тапшурумән. □ ■ ¹⁰ Мән уларға һәм ата-бовилириға тәқдим қилған зиминдин йоқитилғичә улар арасиға қилич, қәһәтчилик вә вабани әвәтимән.

25

Сөз-каламни аңлимаслиқ түпәйлидин йәтмиш жиллиқ қуллуқта болуш

¹ Йосияниң оғли, Йәһуда падишаси Йәһоакимниң төртинчи жилида (йәни Бабил падишаси Небоқаднәсарниң биринчи жилида) Йәһуданиң барлиқ хәлқи тоғрилиқ Йәрәмияға кәлгән сөз, —

² Бу сөзни Йәрәмия пәйғәмбәр Йәһуданиң барлиқ хәлқи вә Йерусалимда барлиқ туруватқанларға ейтип мундақ деди: —

³ Амонниң оғли, Йәһуда падишаси Йосияниң он үчинчи жилидин башлап бүгүнки күнгичә, бу жигирмә үч жил Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип турған вә мән таң сәһәрдә орнумдин туруп уни силәргә сөزلәп кәлдим, лекин силәр һеч қулақ салмидиңлар; ⁴ вә Пәрвәрдигар силәргә барлиқ хизмәткарлири болған пәйғәмбәрләрни әвәтип кәлгән; У таң сәһәрдә орнидин туруп уларни әвәтип кәлгән; лекин силәр қулақ салмай һеч аңлимидиңлар. ■ ⁵ Улар: «Силәр һәр бириңлар яман йолуңлардин вә қилмишлириңларниң рәзиллигиниң товва қилип янсаңлар, Мән Пәрвәрдигар силәргә вә ата-бовилириңларға қедимдин тартип мәнғүгичә тәқдим қилған зиминда туруверисиләр. ■ ⁶ Башқа илаһларға әгишип уларниң қуллуғида болуп чоқунмаңлар; Мени қоллириңлар ясиғанлар билән ғәзәпләндүрмәңлар; Мән силәргә һеч яманлиқ кәлтүрмәймән» — дәп җакалиған. □ ⁷ Лекин силәр Маңа қулақ салмидиңлар, Мени қоллириңлар ясиғанлар билән ғәзәпләндүрүп өзүңларға зиян кәлтүрдүңлар, — дәйду Пәрвәрдигар.

⁸ Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Силәр Мениң сөзлиримгә қулақ салмиған болғачқа, ⁹ мана, Мән шималдики һәммә җәмәтләрни вә Мениң қулумни, йәни Бабил падишаси Небоқаднәсарни чақиртимән, уларни бу зиминға, униңда барлиқ туруватқанларға һәмдә әтраптики һәммә әлләргә қаршилишишқа елип келимән; Мән *мошу зиминдикиләр вә әтраптики әлләрни* пүтүнләй вәйран қилип, уларни толиму вәһимилик қилимән һәм уш-уш объекти, дайимлиқ бир харабилик қилимән; ■ ¹⁰ Мән улардин тамашиниң садасини, шат-хурамлиқ садасини, тойи болуватқан жигит-қизиниң авазини, түгмән тешиниң садасини вә чирақ нуруни мәһрум қилимән; ■ ¹¹ бу пүткүл зимин

■ **24:7** Қан. 30:6; Йәр. 30:22; 31:33; 32:38,39; әз. 11:19; 36:26,27 ■ **24:8** Йәр. 29:17 □ **24:9** «Мән уларни йәр йүзидики барлиқ падишалиқларға вәһимә салғучи бир объект болушқа, күлпәткә чүшүшкә тапшурумән...» — башқа бир хил тәржимиси: «Мән уларни һәрәқ-һәрәқларға йәр йүзидики барлиқ падишалиқларға һайдилишкә, балаю-апәт чүшүшкә тапшурумән...» ■ **24:9** Қан. 28:25,37; 1Пад. 9:7; 2Тар. 7:20; Йәр. 15:4; 29:18; 34:17; 42:18 ■ **25:4** Йәр. 7:13,25; 11:7,8,10; 13:10,11; 16:12; 17:23; 18:12; 19:15; 22:21 ■ **25:5** 2Пад. 17:13; Йәр. 18:11; 35:15; Юн. 3:8 □ **25:6** «қоллириңлар ясиғанлар...» — мошу сөзләр яки ясиған бутларни яки яман қилмишлирини көрситиду. ■ **25:9** Йәр. 19:8 ■ **25:10** Йәш. 24:7; Йәр. 7:34; 16:9; әз. 26:13

вәйранә вә дәһшәт салғучи объект болиду, вә бу әлләр Бабил падишасиниң йәтмиш жил куллуғида болиду. □

12 Вә шундақ болидуки, йәтмиш жил тошқанда, мән Бабил падишасиниң вә униң елиниң бешиға, шундақла Калдийләрниң зимини үстигә өз қәбийһлигини чүшүрүп, уни мәңгүгә харабилик қилимән. ■ 13 Шуниң билән Мән шу зимин үстигә Мән уни әйиплигән барлиқ сөзлиримни, жүмлидин бу китапта йезилғанларни, йәни Йәрәмияниң барлиқ әлләрни әйиплигән бешәрәтлирини чүшүримән. 14 Чүнки көп әлләр һәм улук падишалар бу падиша һәм қовмлириниму кул қилиду; Мән уларниң қилған ишлири вә қоллири ясиғанлири бойичә уларни жазалаймән. □ ■

Һәм Йәһуда һәм әлләрниң Худаниң ғәзивигә учриши тоғрилиқ бир аламәт көрүнүш

15 Чүнки Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғар маңа аламәт көрүнүштә мундақ деди: — Мениң қолумдики ғәзивимгә толған қәдәһни елип, Мән сени әвәткән барлиқ әлләргә ичкүзгин; □ ■

16 улар ичиду, уян-буян ирғаңлайду вә Мән улар арасиға әвәткән қилич түпәйлидин сараң болиду.

17 Шуңа мән бу қәдәһни Пәрвәрдиғарниң қолидин алдим вә Пәрвәрдиғар мени әвәткән барлиқ әлләргә ичкүздүм, 18 — йәни Йерусалимға, Йәһуданиң шәһәрлиригә, униң падишалириға вә әмир-шаһзадилиригә, йәни уларни бүгүнки күндикидәк бир харабә, вәһимә, уш-уш объекти болушқа һәм ләнәт сөзлири болушқа қәдәһни ичкүздүм; □ 19 Мисир падишаси Пирәвнгә, хизмәтқарлириға, әмир-шаһзадилириға һәм хәлқиғә ичкүздүм; ■ 20 барлиқ шалғут әлләр, уз зиминидики барлиқ падишалар, Филистийләрниң зиминидики барлиқ падишалар, Ашкелондикиләр, Газадикиләр, Экрондикиләргә вә Ашдодниң қалдуқлириға ичкүздүм; □ ■ 21 Едомдикиләр, Моабдикиләр вә Аммонийлар, ■ 22 Турниң барлиқ падишалири һәм Зидонниң барлиқ падишалири, деңиз бойидики барлиқ падишалар, □ ■ 23 Дедандикиләр, Темадикиләр, Буздикиләр вә чекә чачлирини чүшүрүвәткән әлләр, ■ 24 Әрәбийәдики барлиқ падишалар вә чөл-баяванда туруватқан шалғут әлләрниң барлиқ падишалири, ■ 25 Зимридики барлиқ падишалар, Еламдики барлиқ падишалар, Медиалиқларниң барлиқ падишалири, ■ 26 шималдики барлиқ падишаларға, жирақтики болсун, йеқиндики болсун, бир-бирләп ичкүздүм; жаһандики барлиқ падишалиқларға ичкүздүм; уларниң арқидин Шешақниң падишасиму қәдәһни ичиду. □ 27 Андин сән уларға: «Исраилниң Худаси, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Ичиңлар, мәс болуңлар, қусуңлар, Мән араңларға әвәткән қилич түпәйлидин жиқилип қайтидин дәс турмаңлар» — дегин.

□ 25:11 «бу әлләр...» — Йәһуда вә униң әтрапидики барлиқ әлләрни көрситиду (9-айәтни көрүң). «Бабил падишасиниң йәтмиш жил куллуғида болуш» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 25:12 2Тар. 36:22; Әзра 1:1; Йәр. 29:10; Дан. 9:2 □ 25:14 «бу падиша һәм қовмлириниму» — ибраний тилида «уларниму» дейилиду. Бизниңчә бу «Бабил падишаси һәм қовмлири»ни көрситиду. ■ 25:14 Йәр. 27:7 □ 25:15 «Мениң қолумдики ғәзивимгә толған қәдәһни елип, Мән сени әвәткән барлиқ әлләргә ичкүзгин» — бу сөзләрни Худа Йәрәмияға аламәт көрүнүштә ейтқан, дәп қараймиз. ■ 25:15 Йәр. 13:12 □ 25:18 «бүгүнки күндикидәк» — бу ибарә бәлким бешәрәт әмәлгә ашурулғандин кейин қошулған; болмиса, башқа бир мәна: «бүгүнки күнидим бу ишлар болғили турди» болуши мүмкин. ■ 25:19 Йәр. 46 □ 25:20 «барлиқ шалғут әлләр» — бәлким Мисирда турған, Мисирлиқлар билән «арилишип кәткән» башқа милләтләрни көрситиду. ■ 25:20 Йәр. 47:4-7 ■ 25:21 Йәр. 48; 49:1-22 □ 25:22 «деңиз бойидики барлиқ падишалар» — бәлким Тур вә Зидон билән мунасивәтлик болған, уларға беқинған «оттура деңиз» бойидики падишаларни көрситиду. ■ 25:22 Йәр. 47:4 ■ 25:23 Йәр. 9:25; 49:8 ■ 25:24 Йәр. 49:31 ■ 25:25 Йәр. 49:34 □ 25:26 «Шешақниң падишаси» — Бабилниң падишасини көрситиду. Ибраний тили елипбәсидә «Бабил» (Баби́лон) дегән сөз, «Шешақ» дегән сөзниң «тәтүр»иси; йәни, ибраний тилида 2-һәрип «б»ни һәрипләрни ахирини саниғанда, 2-һәрип («ш») билән алмаштурғили болиду. Барлиқ башқа һәрипләрни «тәтүр»иси билән охшаш йолда алмаштурғили болиду. Немишкә Бабил (Баби́лон)ни көрситиш үчүн мошу «шифирлиқ» йол ишлитилиду? Шүбһисизки, шу күнләрдә шу дәвирдики әң күчлүк мәмлүкәтнiң «завалға йүзлиниши»ни көрситиш үчүн бәзидә мошундақ «даритма гәп»ни ишлитиш қолайлиқ еди.

28 Вә шундақ болидуки, улар қолундин елип ичишни рәт қилса, сән уларға: «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Силәр чоқум ичисиләр!» — дегин. 29 Чүнки мана, Мән Өз намим билән аталған шәһәр үстигә апәт чүшүргили турған йәрдә, силәр җазаланмай қаламсиләр? Силәр җазаланмай қалмайсиләр; чүнки Мән йәр йүзидә барлиқ туруватқанларниң үстигә қилични чүшүшкә чақиримән, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар. ■

30 Энди сән Йәрәмия, уларға мошу бешарәтниң сөзлириниң һәммисини җакалиғин: —

Пәрвәрдигар жуқуридин ширдәк һөкирәйду,
Өз муқәддәс туралғусидин У авазини қоюветиду;

У Өзи туруватқан җайи үстигә һөкирәйду;

У үзүм чәйлигүчиләр товлиғандәк йәр йүзидә барлиқ туруватқанларни әйипләп товлайду. ■

31 Садаси йәр йүзиниң чәтлиригичә йетиду;

Чүнки Пәрвәрдигарниң барлиқ әлләр билән дәваси бар;

У әт егилириниң һәммиси үстигә һөкүм чиқириду;

Рәзилләрни болса, уларни қиличқа тапшуриду;

— Пәрвәрдигар шундақ дәйду.

32 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Мана, балаю-апәт әлдин әлгә һәммиси үстигә чиқип тарқилиду;

Йәр йүзиниң чәт-чәтлиридин дәһшәтлик буран-чапқун чиқиду.

33 Пәрвәрдигар өлтүргәнләр йәрниң бир четидин йәнә бир четигичә ятиду; уларға матәм тутулмайду, улар бир йәргә жиғилмайду, һеч көмүлмәйду; улар йәр йүзидә тезәктәк ятиду. □ ■

34 И баққучилар, зарлаңлар, налә көтириңлар!

Топа-чаң ичидә егиниңлар, и пада йетәкчилири!

Чүнки қирғин қилиниш күнлириңлар йетип кәлди,

Мән силәрни тарқитиветимән;

Силәр өрүлгән есил чинидәк парчә-парчә чеқилисиләр. □ ■

35 Пада баққучилириниң башпанәһи,

Пада йетәкчилириниң қачар йоли йоқап кетиду.

36 Баққучиларниң азаплиқ пәряди,

Пада йетәкчилириниң зарлашлири аңлиниду;

Чүнки Пәрвәрдигар уларниң яйлақлирини вәйран қилай дәватиду;

37 Пәрвәрдигарниң дәһшәтлик ғәзиви түпәйлидин,

Течлиқ қотанлири харабә болиду.

38 Пәрвәрдигар Өз угисини ташлап чиққан ширдәктур;

Әзгүчиниң вәһшийлиги түпәйлидин,

Вә Пәрвәрдигарниң дәһшәтлик ғәзиви түпәйлидин,

Уларниң зимини вәйранә болмай қалмайду. □

26

Йәрәмия «сахта пәйгәмбәр» дәп шикайәт қилиниду

1 Йәһуда падишаси Йосияниң оғли Йәһоаким тәхткә олтарған мәзгилниң бешида шу сөз Пәрвәрдигардин келип мундақ дейилди: —

■ 25:29 1Пет. 4:17 ■ 25:30 Йо. 3:16; Ам. 1:2 □ 25:33 «Пәрвәрдигар өлтүргәнләр йәрниң бир четидин йәнә бир четигичә ятиду...» — демисәкму, бу бешарәт Бабил империйәсиниң Парс империйәси тәрипидин битчит қилинишидин ахирқи заманға атлап, шу күнләрдик вақиәләрни көрситиду. ■ 25:33 Йәр. 16:4 □ 25:34 «И баққучилар,... и пада йетәкчилири!...» — демисәкму, «баққучилар» вә «пада йетәкчилири» мошу әйәттә әлләрниң һәр хил йетәкчилирини көрситиду. ■ 25:34 Йәш. 65:12; Йәр. 4:8; 6:26; 9:16; 12:3; 13:14,24; 18:17 □ 25:38 «әзгүчиниң вәһшийлиги» — яки «әзгүчиниң қиличи».

2 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Сән Пәрвәрдигарниң өйиниң һойлисида туруп ибадәт қилиш үчүн Пәрвәрдигарниң өйигә киргән Йәһуданиң барлиқ шәһәрлиридикиләргә Мән саңа буйруған һәр бир сөзләрни жакалиғин; әйнән ейтқин! □ 3 Улар бәлким аңлап қояр, һәр бири өз рәзил йолидин янар; шундақ қилса, Мән қилмишлириниң рәзиллиги түпәйлидин бешиға күлпәт чүшүрмәкчи болған нийитимдин янимән. ■ 4 Сән уларға мундақ дегин: — «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Маңа қулақ салмай, Мән силәрниң алдиңларға қойған Тәвратқанунумда маңмисаңлар, 5 Мән таң сәһәрдә орнумдин туруп әвәткән хизмәткарлирим болған пәйғәмбәрләрниң сөзлирини аңлимисаңлар (силәр уларға һеч қулақ салмай кәлгәнсиләр!), ■ 6 ундақта, Мән Шилоһни қандақ қилған болсам, әнди бу өйниму шуниңға охшаш қилимән, бу шәһәрни йәр йүзидики барлиқ әлләргә ләнәт сөзи қилимән». □ ■

7 Шуниң билән каһинлар, пәйғәмбәрләр вә барлиқ хәлиқ Йәрәмияниң бу сөзлирини Пәрвәрдигарниң өйидә жакалиғанлиғини аңлиди.

8 Шундақ болдики, Йәрәмия барлиқ хәлиқкә Пәрвәрдигар униңға тапилиған бу сөзләрниң һәммисини ейтип бәргәндин кейин, каһинлар вә пәйғәмбәрләр вә барлиқ хәлиқ уни тутувелип: «Сән чоқум өлүшүң керәк! 9 Сән немишкә Пәрвәрдигарниң намида бешарәт берип: «Бу өй Шилоһдәк болиду, бу шәһәр харабә, адәмзатсиз болиду!» — дедиң?» — деди.

Шуниң билән Пәрвәрдигарниң өйидики барлиқ хәлиқ Йәрәмияға доқ қилип уни оривелишти.

10 Йәһуда әмирлири бу ишларни аңлиди; улар падишалиқ ордисидин чиқип Пәрвәрдигарниң өйигә кирди, Пәрвәрдигарниң өйидики «Йеңи дәрваза»да сотқа олтарди. 11 Каһинлар вә пәйғәмбәрләр әмирләргә вә хәлиқкә сөزلәп: «Бу адәм өлүмгә лайиқ, чүнки силәр өз қулақлириңлар билән аңлиғандәк у мошу шәһәрни әйипләп бешарәт бәрди» — деди.

12 Андин Йәрәмия барлиқ әмирләргә вә барлиқ хәлиқкә сөزلәп мундақ деди: — «Пәрвәрдигар мени бу өйни әйипләп, бу шәһәрни әйипләп, силәр аңлиған бу барлиқ сөзләр билән бешарәт беришкә әвәткән. 13 һазир йоллириңларни вә қилмишиңларни түзитиңлар, Пәрвәрдигар Худайиңларниң авазини аңлаңлар! Шундақ болғанда, Пәрвәрдигар силәргә жакалиған күлпәттин яниду. ■ 14 Лекин мән болсам, мана, қоллириңлардимән; маңа көзүңләргә немә яхши вә дурус көрүлсә шундақ қилиңлар; 15 пәқәт шуни билип қоюңларки, мени өлтүрүвәтсәңләр гунасиз қанниң жаңасини өз бешиңларға, бу шәһәргә вә униңда туруватқанларниң бешиға чүшүрисиләр; чүнки дегиним һәк, Пәрвәрдигар һәқиқәтән бу сөзләрниң һәммисини қулақлириңларға дейишкә мени әвәткән».

16 Әмирләр вә барлиқ хәлиқ каһинларға вә пәйғәмбәрләргә: «Бу адәм өлүмгә лайиқ әмәс; чүнки у Пәрвәрдигар Худайимизниң намида бизгә сөзлиди» — деди. 17 Андин зиминдики бәзи ақсақаллар орниндин туруп хәлиқ кеңишигә мундақ деди: —

18 «Морәшәтлик Микаһ Йәһуда падишаси һәзәкияниң күнлиридә барлиқ Йәһуда хәлқиғә бешарәт берип: —

«Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Сион теғи етиздәк ағдурулиду,

Йерусалим дөң-төпиләр болуп қалиду,

«Өй жайлашқан тағ» болса,

□ 26:2 «Сән Пәрвәрдигарниң өйиниң һойлисида туруп ... Йәһуданиң барлиқ шәһәрлиридикиләргә Мән саңа буйруған һәр бир сөзләрни жакалиғин; әйнән ейтқин!» — 26-баптики хатириләр вә бешарәт бәлким 7-баптиму хатириләнгән, ибадәтхана ичидә болған вақиәниң тәқрарлиниши болуши мүмкин. 3-6-айәтләр Йәрәмияниң шу чағда ибадәтханида бәргән бешаритиниң йәкүни. Мошу йәрдики тәқрарлинишниң мәхсити болса, хәлиқниң бешарәткә болған инкасини тәкитләш үчүндур. ■ 26:3 Йәр. 18:8 ■ 26:5 Йәр. 7:13,25; 11:7; 25:3 □ 26:6 «Мән Шилоһни қандақ қилған болсам, әнди бу өйниму шуниңға охшаш қилимән» — Пәрвәрдигарниң ибадәт чедири әсли «Шилоһ» дегән шәһәрдә тикилгән. Исраилниң Худаға болған вапасизлиғи түпәйлидин у вәйран қилинип, Худаниң «әһдә сандуғи» дүшмән тәрипидин у йәрдин булап кетилиши билән Шилоһ «Худаниң шан-шәриви униңдин йоқап кәткән жай» дәп аталған («1Сам.» 4-бапни көрүң). ■ 26:6 1Сам. 4:12; Зәб. 77:60; Йәр. 7:12,14 ■ 26:13 Йәр. 7:3

Орманлиқниң оттурисидики жуқури жайларла болиду, халас» — дегән еди. □ ■

¹⁹ Йәһуда падишаси һәзәкия вә барлиқ Йәһуда хәлқи Микаһни өлүмгә мәһкүм қилғанму? һәзәкия Пәрвәрдигардин қорқуп, Пәрвәрдигардин өтүнгән әмәсму? Вә Пәрвәрдигар уларға қилмақчи болуп жакалиған күлпәттин янған әмәсму? Биз бу йолдин янмисақ өз женимиз үстигә зор бир күлпәтни чүшүргән болмамдимиз?».

²⁰ (Пәрвәрдигарниң намида Йәрәмияниң барлиқ дегәнлиридәк бу шәһәрни вә бу зиминни әйипләп бешарәт бәргән, Кириат-Йеаримлиқ Шәмаяниң оғли Урия исимлиқ йәнә бир адәм бар еди. ²¹ Падиша Йәһоаким вә барлиқ палванлири, барлиқ әмирлири униң сөзлирини аңлиғанда, падиша уни өлтүрүшкә интилгән; лекин Урия буни аңлиғанда қорқуп, Мисирға қачти. ²² Лекин Йәһоаким чапармәнләрни, йәни Акборниң оғли Әлнатан вә башқиларни Мисирға әвәткән; ²³ улар Урияни Мисирдин елип чиқип падиша Йәһоакимниң алдиға апарған; у уни қиличлап, жәситини пухраларниң гөрлүгигә ташливәткән). □ ²⁴ — Һалбуки, шу чағда Шафанниң оғли Аһикам уларниң Йәрәмияни өлүмгә мәһкүм қилип хәлиқниң қолиға тапшурмаслиғи үчүн, уни қоллиди.

27

Йәрәмия хәлиқни Бабилға тәслим болушқа дәвәт қилиду

¹ Йәһуда падишаси Йосияниң оғли Зәдәкияниң тәхткә олтарған дәсләпки мәзгилидә, шу сөз Йәрәмияға Пәрвәрдигардин келип мундақ дейилди: —□

² Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: — Асарәтләр вә боюнтуруқларни ясап өз бойнуңға сал; ■ ³ бу боюнтуруқларни Едомниң падишасиға, Моабниң падишасиға, Аммонийларниң падишасиға, Турниң падишасиға вә Зидонниң падишасиға Йерусалимға, Йәһуда падишасиниң алдиға кәлгән уларниң өз әлчилириниң қоли арқилиқ әвәткин; □ ⁴ һәр бирини өз ғоҗайинлириға шундақ бир хәвәрни йәткүзүшкә буйруғин: —

Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Өз ғоҗайинлириңларға мундақ дәңлар: — ⁵ Мән зимин вә зимин йүзидә туруватқан адәмләр вә һайванларни зор қудритим вә созулған билигим билән яратқанмән; вә ким көзүмгә лайиқ көрүнсә, буларни шуларға тәқдим қилимән. ■ ⁶ һазир Мән бу зиминларниң һәммисини Бабил падишаси, Мениң қулум болған Небоқаднәсарниң қолиға тапшурдум; һәтта даладики һайванларниму униң қуллуғида болушқа тәқдим қилдим.■

□ **26:18** «Морәшәтлик Микаһ» — Микаһ пәйғәмбәрниң жути «Морәшәт» еди («Мик.» 1:1). ««Өй жайлашқан тағ» болса, ..» — Микаһ «муқәддәс өй» яки «ибадәтхана» демәйду — уларниң гуналири түпәйлидин у пәкәт аддий бир «өй» болуп қалған. Бу бешарәт һәзәкия падишани бәлким чоңқур тәсирләндүргән. 100 жилдин кейин бу ақсақаллар бешарәтниң һәзәкияға болған тәсирини тилға елип, падишаси Йәһоакимға тәсир йәткүзмәкчи болуп, бешарәтни нәқил кәлтүриду. ««Өй жайлашқан тағ» болса, орманлиқниң оттурисидики жуқури жайларла болиду» — «Мик.» 3:12. «Жуқири жайлар» дегини кинайилик, һәжвий гәптүр. Чүнки Йәһудадикиләр һәрдайим «жуқури жайлар»да бутханиларни селип шу йәрләрдә бутларға чоқунған. Лекин шу чағларда Йерусалим бутқа чоқунған жәйдәк «һарам» болуп қалиду, һәмдә орманлиқниң кишиләрниң көзигә азпаз челиғидиган бир қисмидин ибарәт болиду, халас! ■ **26:18** Мик. 1:1; 3:12

□ **26:23** «улар Урияни Мисирдин елип чиқип падиша Йәһоакимниң алдиға апарған; у уни қиличлап, жәситини пухраларниң гөрлүгигә ташливәткән» — бу вақиә бәлким Йәрәмияниң сөзлиридин кейин йүз бәргән. Лекин униң тәпсилатлирини мошу йәрдә (20-23-айәттики тирнақ ичигә) киргүзүштики мәхсәт, Йәрәмия учриған хәвп-хәтәрни көрүнәрлик қилип көрситиштигин ибарәт. □ **27:1** «Йәһуда падишаси Йосияниң оғли Зәдәкия...» — бәзи кона көчүрмиләрдә мошу айәттә «Зәдәкия»ниң орнида «Йәһоаким» дейилиду. Шүбһисизки, «Зәдәкия» тоғриду (3-айәтни көрүң). Бу бабтики вақиәләр бәлким Зәдәкияниң төртинчи жилида йүз бәргән. ■ **27:2** Йәр. 28:10 □ **27:3**

«бу боюнтуруқларни Едом..., Моаб.. , Аммонийлар.., Турниң падишасиға вә Зидонниң падишасиға Йерусалимға, Йәһуда падишасиниң алдиға кәлгән уларниң өз әлчилириниң қоли арқилиқ әвәткин» — тарихтин испат барки, бу әлчиләрниң Йерусалимға келиштики мәхсити Зәдәкияни Едом, Моаб, Аммон, Тур вә Зидон падишалариниң Бабил империйәсигә көтәрмәкчи болған исянға иттипақдаш қилиштигин ибарәт. ■ **27:5** Дан. 4:14,22 ■ **27:6** Йәр. 25:9

7 Барлиқ әлләр униң, оғлиниң һәм нәврисиниң қуллуғида болиду; андин өз зимининиң вақти-саити тошқанда, көп әлләр вә улук падишалар униму қуллуққа салиду. 8 Шундақ болидуки, қайси әл яки падишалиқ Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қуллуғида болушни, йәни бойнини Бабил падишасиниң боюнтуруғи астиға қоюшни рәт қилса, Мән шу әлни Небоқаднәсарниң қоли арқилиқ йоқатқузғичә қилич, қәһәтчилик вә ваба билән жазалаймән, — дәйду Пәрвәрдигар. 9 — Силәр болсаңлар, «Бабил падишасиниң қуллуғида һеч болмайсиләр» дегән пәйғәмбәрлириңларға, палчилириңларға, чүш көргүчилириңларға, рәм ачқучилириңларға яки жадугәрлириңларға қулақ салмаңлар; □ 10 чүнки улар силәргә ялғанчилик қилип бешарәт бериду; *гәплиригә кирсәңлар*, силәрни өз жутуңлардин сүргүн қилиду; чүнки Өзүм силәрни жутуңлардин һайдаймән, силәр набут болисиләр. 11 Лекин қайси әл бойнини Бабил падишасиниң боюнтуруғи астиға қоюп қуллуғиға кирсә, шу әлни өз жутида турғузимән, улар униңда терикчилик қилип яшайду.

12 — Мән Йәһуда падишаси Зәдәкияғиму шу сөzlәр бойичә мундақ дедим: «Бойнуңларни Бабил падишасиниң боюнтуруғи астиға қоюп униң вә униң хәлқиниң қуллуғида болсаңлар, һаят қалисиләр. 13 Энди немишкә Пәрвәрдигарниң Бабил падишасиниң қуллуғиға бойсунмиған һәр қайси әлләр тоғрисида дегинидәк, сән вә хәлқиң қилич, қәһәтчилик вә ваба билән өлмәкчи болисиләр? 14 Пәйғәмбәрләрниң: «Бабилниң қуллуғида болмайсиләр» дегән сөзлиригә қулақ салмаңлар; чүнки улар силәргә ялғанчиликтин бешарәт қилиду. ■ 15 Мән уларни әвәткән әмәс, — дәйду Пәрвәрдигар, — лекин улар Мениң намимда ялғандин бешарәт бериду; бу сөzlәрниң ақивити шуки, Мән силәрни жутуңлардин һайдиветимән, шуниндәк набут болисиләр; силәр вә силәргә бешарәт бәргән пәйғәмбәрләр набут болисиләр».

16 Андин Мән каһинларға вә бу барлиқ хәлиқкә мундақ дедим: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Силәргә бешарәт беридиған пәйғәмбәрләрниң: «Мана, Пәрвәрдигарниң өйидики қиммәтлик қача-қучилар пат арида Бабилдин қайтурулиду» дегән сөзлиригә қулақ салмаңлар; чүнки улар силәргә ялғанчиликтин бешарәт қилиду. ■ 17 Уларға қулақ салмаңлар; Бабил падишасиниң қуллуғида болсаңлар, һаят қалисиләр; бу шәһәр немишкә вәйран болсун? 18 Әгәр булар һәқиқәтән пәйғәмбәрләр болса һәм Пәрвәрдигарниң сөзи уларда болса, улар һазир Пәрвәрдигарниң өйидә, Йәһуда падишасиниң ордисида вә Йерусалимниң өзидә қалған қиммәтлик қача-қучилар Бабилға елип кетилмисун дәп самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарға дуа-тилавәт қилсун!

19 Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар икки мис түврүк, мис «деңиз», дас һарвулири вә бу шәһәрдә қалған қиммәтлик қача-қучилар тоғрилиқ мундақ дәйду: — □ 20 (буларни болса Бабил падишаси Небоқаднәсар Йәһоакимниң оғли Йәһуда падишаси Йәконияһни Йәһудадики вә Йерусалимдики барлиқ есилзад-әмирләр билән тәң Йерусалимдин Бабилға сүргүн қилғанда у елип кәтмигән еди) ■ 21 Бәрһәк, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң өйидә, Йәһуда падишасиниң ордисида вә Йерусалимда қалған қиммәтлик қача-қучилар тоғрилиқ самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — 22 уларму Бабилға елип кетилиду; улар Мән улардин қайтидин хәвәр алидиған күнгичә шу йәрдә туриду, — дәйду Пәрвәрдигар: — шу вақит кәлгәндә, Мән уларни елип бу йәргә қайтуруп беримән. □ ■

28

Сахта пәйғәмбәрниң Йәремияға қарши чиқиши

□ 27:9 «чүш көргүчилириңлар» — яки «чүш өрүгүчилириңлар». ■ 27:14 Йәр. 14:14; 23:21; 29:8 ■ 27:16 Йәр. 28:3 □ 27:19 «мис деңиз» — ибадәтханида каһинлар жуюнидиған, мистин ясалған чоң бир кәлчәк дас. «Дас һарвулири» (яки «дас тәгликлири») «деңиз»дин кичикрәк болған дасларни йөткәшкә ишлитидиған чақлиқ тәгликтур. «1Пад.» 7-баһни көрүң. ■ 27:20 2Пад. 24:14,15 □ 27:22 «Мән улардин қайтидин хәвәр алидиған күни» — ибраний тилида «Мән уларни йоқлайдиған күни». ■ 27:22 2Пад. 25:13; 2Тар. 36:18,22; Йәр. 29:10

¹ Шу жылда, Йәһуда падишаси Зәкәрия тәхткә олтарған дәсләпки мәзгилдә, йәни төртинчи жили, бәшинчи айда, Аззурниң оғли, Гибеон шәһиридики һанания пәйғәмбәр, каһинлар вә барлиқ халайиқ алдида Пәрвәрдигарниң өйидә маңа: —

² Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — «Мән Бабил падишасиниң боюнтуруғини сундуриветим! □ ³ Бабил падишаси Небоқаднәсар мошу йәрдин епкәткән, Бабилға апарған, Пәрвәрдигарниң өйидики қача-қучиларниң һәммисини болса, икки жил өтмәйла Мән мошу йәргә қайтуруп епкелимән; ■ ⁴ вә Мән Йәһуда падишаси, Йәһоакимниң оғли Йәкониһни Йәһудадин Бабилға сүргүн қилинғанларниң һәммиси билән тәң мошу йәргә қайтуруп беримән, — дәйду Пәрвәрдигар, — чүнки Мән Бабил падишасиниң боюнтуруғини сундириветимән!» — деди.

⁵ Андин Йәрәмия пәйғәмбәр каһинлар вә Пәрвәрдигарниң өйидә турған барлиқ халайиқ алдида һанания пәйғәмбәргә сөз қилди. ⁶ Йәрәмия пәйғәмбәр мундақ деди: «Амин! Пәрвәрдигар шундақ қилсун! Пәрвәрдигар сениң бешарәт бәргән сөзлириңни әмәлгә ашурсунки, У Өзиниң өйидики қача-қучилар вә Йәһудадин Бабилға сүргүн қилинғанларниң һәммисини мошу йәргә қайтурсун! ⁷ Лекин өз қулиқиңға вә барлиқ хәлиқиңиң қулиқиға селип қоюлидигән мениң бу сөзүмни аңла! ⁸ — Мениң вә сениңдин бурун, қедимдин тартип болған пәйғәмбәрләрму нурғун падишалиқлар вә улук дөләтләр тоғрилиқ, уруш, апәт вә вабалар тоғрилиқ бешарәт берип кәлгән; ⁹ течлиқ-аватлиқ тоғрилиқ бешарәт бәргән пәйғәмбәр болса, шу пәйғәмбәрниң сөзи әмәлгә ашурулғанда, у һәқиқәтән Пәрвәрдигар әвәткән пәйғәмбәр дәп тонулғандур!».

¹⁰ Андин һанания пәйғәмбәр Йәрәмия пәйғәмбәрниң бойнидики боюнтуруқни елип уни сундуриветти. □ ¹¹ һанания хәлиқ алдида сөз қилип: «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән шуниңға охшаш, икки жил өтмәйла Бабил падишаси Небоқаднәсарниң боюнтуруғини барлиқ әлләрниң бойнидин елип сундуриветимән!» — деди. Шуниң билән Йәрәмия пәйғәмбәр чиқип кәтти.

¹² һанания пәйғәмбәр Йәрәмия пәйғәмбәрниң бойнидики боюнтуруқни елип уни сундуриветкәндин бир аз кейин, Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға келип мундақ дейилди: —

¹³ Барғин, һананияға мундақ дегин: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Сән яғачтин ясалған боюнтуруқни сундурғиниң билән, лекин униң орниға төмүрдин болған боюнтуруқни селип қойдуң! ¹⁴ Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мән шуниңға бу барлиқ әлләрниң бойниға төмүрдин ясалған боюнтуруқни салимәнки, улар Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қуллуғида болиду; бәрһәк, улар униң қуллуғида болиду; Мән униңға һәтта даладики һайванларниму тәқдим қилғанмән».■

¹⁵ Андин Йәрәмия пәйғәмбәр һанания пәйғәмбәргә: «Қулақ сал, һанания! Пәрвәрдигар сени әвәткән әмәс! Сән бу хәлиқни ялғанчиликқа ишәндүргәнсән! ¹⁶ Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Мана, Мән сени йәр йүзидин әвәтиветимән! Сән дәл мошу жылда өлисән, чүнки сән адәмләрни Пәрвәрдигарға асийлиқ қилишқа дәвәт қилғансән».□ ■

¹⁷ һанания пәйғәмбәр дәл шу жили йәттинчи айда өлди.

29

Йәрәмия сүргүн қилинғанларға язған хәт

□ **28:2** «Мән Бабил падишасиниң боюнтуруғини сундуриветим!» — шүбһисизки, бу сахта пәйғәмбәрниң сөзи Йәрәмия 27-бапта «Небоқаднәсарниң боюнтуруқини қобул қилишиңлар керәк» вә «Пәрвәрдигарниң өйидә қалған қача-қучиларму епкетилиду» дегән бешарәтни инкар қилиштин ибарәт. ■ **28:3** Йәр. 27:16 □ **28:10** «Йәрәмия пәйғәмбәрниң бойнидики боюнтуруқ» — 27:2ни көрүң. ■ **28:14** Йәр. 27:6 □ **28:16** «сени йәр йүзидин әвәтиветимән» — Худа бу сахта пәйғәмбәрни әслидә «әвәткән әмәс» лекин һазир У уни «өлүмгә әвәтиду»! ■ **28:16** Қан. 13:6; Йәр. 29:32

1 Йәрәмияның Йерусалимдин сүргүн болғанлар арасыдаки һаят қалған ақсақалларға, каһинларға, пәйғәмбәрләргә вә Небоқаднәсар әсир қилип Бабилға елип кәткән барлиқ хәлиқкә Йерусалимдин йоллиған хети: —

2 (хәт падиша Йәконияһ, ханиш, вәзирләр, Йәһуда вә Йерусалимдики шаһзадә-әмирләр вә һүнәрвәнләр Йерусалимдин кәткәндин кейин, ■ 3 Шафанниң оғли Әласаһниң вә һилқияниң оғли Гәмарияниң қоли билән йолланған — Йәһуда падишаси Зәдәкия бу кишиләрни Бабил падишаси Небоқаднәсарниң алдиға йоллиған). Йоллиған хәт мундақ: —

4 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси Йерусалимдин Бабилға сүргүнгә әвәткәнләрниң һәммисигә мундақ дәйду: —

5 Өйләрни қуруңлар, уларда туруңлар; бағларни бәрпа қилиңлар, уларниң мевисини йәңлар; 6 өйлиниңлар, оғул-қизлиқ болуңлар; оғуллириңлар үчүн қизларни елип бериңлар, қизлириңларни әрләргә ятлиқ қилиңлар; уларму оғул-қизлиқ болсун; шу йәрдә көпийиңларки, азийип кәтмәңлар; □ 7 Мән силәрни сүргүнгә әвәткән шәһәрниң тинич-аватлиғини издәңлар, униң үчүн Пәрвәрдигарға дуа қилиңлар; чүнки униң тинич-аватлиғи болса, силәрму тинич-ават болисиләр.

8 Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Араңлардики пәйғәмбәрләр вә силәрниң палчилириңлар силәрни алдап қоймисун; силәр уларға көргүзгән чүшләргә кулақ салмаңлар; □ ■ 9 чүнки улар Мениң наһимда ялғандин бешарәт бериду; Мән уларни әвәткән әмәсмән, — дәйду Пәрвәрдигар.

10 Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Бабилға бекитилгән йәтмиш жил тошқанда, Мән силәрниң йениңларға келип силәргә илтипат көрситимәнки, силәрни мошу жутқа қайтурушум билән силәргә қилған шапаәтлиқ вәдәмни ада қилимән; □ ■ 11 Чүнки Өзүмниң силәр тоғрилиқ планлиримни, апәт елип келидиған әмәс, тинич-аватлиқ елип келидиған, ахирда силәргә үмүтвар келәчәкни ата қилидиған планлиримни убдан билимән, — дәйду Пәрвәрдигар. 12 Шуниң билән иләр Маңа нида қилип, йенимға келип Маңа дуа қилисиләр вә Мән силәрни аңлаймән. ■ 13 Силәр Мени издәйсиләр вә Мени таписиләр, чүнки силәр пүтүн қәлбиңлар билән Маңа интилидиған болисиләр. □ 14 Мән Өзүмни силәргә тапқузимән, — дәйду Пәрвәрдигар — вә Мән силәрни сүргүнлүктин қайтуруп әслигә кәлтүримән, Мән силәрни һайдивәткән барлиқ әлләрдин вә һайдивәткән барлиқ жайлардин жиғимән, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән силәрни елип, әсли сүргүн қилип айриған жутқа қайтуримән.■

15 Силәр: «Пәрвәрдигар бизгә Бабилда пәйғәмбәрләрни тиклиди» десәңлар, □ 16 әнди Пәрвәрдигар Давутниң тәхтигә олтарған падиша вә бу шәһәрдә туруватқан барлиқ хәлиқ, йәни силәр билән биллә сүргүн қилинмиған қериндашлириңлар тоғрилиқ шуни дәйду: —

17 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән уларни азаплайдиған қилич, қәһәтчилик вә ваба әвәтимән; шуниң билән уларни худди сесиған, йегили болмайдиған начар әнжирләрдәк қилимән; ■ 18 уларни қилич, қәһәтчилик вә ваба билән қоғлаймән, уларни йәр йүзидики барлиқ падишалиқларға һайдап апиримән; уларни шу әлләргә вәһимә, ләнәт, дәһшәт, уш-уш қилинидиған вә рәсва қилинидиған объект қилимән. ■ 19 чүнки Мән таң сәһәрдә орнумдин туруп, хизмәткарлирим болған пәйғәмбәрләрни әвәтип сөзлиримни уларға ейтқиним билән, улар кулақ салмиған; силәр

■ 29:2 2Пад. 24:12 □ 29:6 «оғул-қизлиқ болуңлар» — ибраний тилида «оғул-қизларни туғдуруңлар».

□ 29:8 «силәр уларға көргүзгән чүшләргә кулақ салмаңлар» — хелқниң палчиларға «Биз тоғрилиқ бир чүш көрүп бәрсиңиз» дегән тәливи интайин күлжилик, шу чағдики хәлиқ һәқиқәтән шу дәрижидә наһанлишип кәткән болса керәк.

■ 29:8 Йәр. 14:14; 23:31; 27:15 □ 29:10 «Бабилға бекитилгән йәтмиш жил тошқанда, Мән силәрниң йениңларға келип силәргә илтипат көрситимәнки...» — бу «йәтмиш жил» тоғрисида «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 29:10 2Тар. 36:22; Әзра 1:1; Йәр. 25:12; Дан. 9:2 ■ 29:12 Дан. 9 □ 29:13 «Силәр Мени издәйсиләр вә Мени таписиләр, чүнки силәр пүтүн қәлбиңлар билән Маңа интилидиған болисиләр» — яки «Силәр пүтүн қәлбиңлар билән Мени издәйдиған болсаңлар, силәр Мени издәп таписиләр».

■ 29:14 Йәр. 23:3 □ 29:15 ««Пәрвәрдигар бизгә Бабилда пәйғәмбәрләрни тиклиди» десәңлар...» — бу әйәттики «пәйғәмбәрләр» шүбһисизки, ялған үмүтләрни қозғайдиған сахта пәйғәмбәрләрни көрситиду. Мошу бешарәттин көп өтмәй, Даниял һәм Әзакиял дегән һәқиқий пәйғәмбәрләр Бабилда бешарәт қилишқа башлиди. ■ 29:17 Йәр. 24:8,10 ■ 29:18 Қан. 28:25,37; Йәр. 15:4; 24:9,10

сүргүн болғанларму һеч кулақ салмиғансиләр, — дәйду Пәрвәрдигар. ²⁰ Лекин и силәр сүргүн болғанлар, Мән Йерусалимдин Бабилға әвәткәнләр, Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар: — ²¹ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мениң намимда силәргә ялғандин бешарәт беридиған Колаяниң оғли Аһаб тоғрилиқ вә Маасеяһниң оғли Зәдәкия тоғрилиқ мундақ дәйду: — Мана, Мән уларни Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қолиға тапшурумән, у уларни көз алдиңларда өлүмгә мәһкүм қилиду; ²² шуниң билән улар мисал қилинип Бабилда турған Йәһудадикаки барлиқ сүргүн қилинғанларниң ағзида: «Пәрвәрдигар сени Бабил падишаси Небоқаднәсар отта қавап қилған Зәдәкия вә Аһабдәк қилсун!» дегән ләнәт сөзи болиду; ²³ чүнки улар Исраил ичидә ипласлиқ қилған, хошниләрниң аяллири билән зина қилған вә Мениң намимда ялған сөзләрни, Мән уларға һеч тапилмиған сөзләрни қилған; Мән буларни Билгүчи вә гува Болғучидурмән, — дәйду Пәрвәрдигар.

Шемая Бабилдин Йәрәмия тоғрилиқ язған хәт ••• Йәрәмия пәйғәмбәрниң йоллиған жавап хәти ••• Худаниң буниң тоғрилиқ Йәрәмияға ейтқан сөзи

²⁴ «Сән Йәрәмия Нәһәләмлиқ Шемаяға мундақ дегин: —

²⁵ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Чүнки сән өз намиңда Йерусалимдики барлиқ хәлиқкә, каһин болған Маасеяһниң оғли Зәфанияға вә барлиқ каһинларға хәтләр йоллиғиниң түпәйлидин, — ²⁶ (сән Зәфанияға мундақ язған: «Пәрвәрдигар сени каһин Йәһуяданиң орниға каһин тиклигән әмәсму? У сени Пәрвәрдигарниң өйидә шуниңға назарәтчи қилғанки, бешарәт беридиған пәйғәмбәр болувалған һәр бир тәлвини бесиш үчүн пути вә бойниға тақақ селишиң керәк. □ ■ ²⁷ Әнди сән немишкә силәргә өзини пәйғәмбәр қиливалған Анатотлуқ Йәрәмияни әйиплимидиң? ²⁸ Чүнки у һәтта Бабилда туруватқан бизләргиму: «Шу йәрдә болған вақтиңлар узун болиду; шуңа өйләрни селиңлар, уларда туруңлар, бағларни бәрпа қилиңлар, уларниң мевисини йәңлар» дәп хәт йоллиди!») ²⁹ — Зәфания мошу хәтни Йәрәмия пәйғәмбәр алдида оқуди.

³⁰ Андин Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға келип мундақ дейилди: —

³¹ Барлиқ сүргүн болғанларға хәт йоллап мундақ дегин: — Пәрвәрдигар Нәһәләмлиқ Шемая тоғрилиқ мунақ дәйду: Чүнки Мән уни әвәтмигән болсамму, Шемаяниң силәргә бешарәт берип, силәрни ялғанчиликқа ишәндүргәнлиги түпәйлидин, ■ ³² Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Нәһәләмлиқ Шемаяни нәсли билән биллә жазалаймән; мошу хәлиқ арисидә униң һеч қандақ нәсли тепилмайду; у Мән Өз хәлқим үчүн қилмақчи болған яхшилиқни һеч көрмәйду, — дәйду Пәрвәрдигар: — чүнки у адәмләрни Маңа асийлиққа қутратти.■

30

Худаниң хәлқигә тәсәлли, ризбәт вә үмүт бериш үчүн Йәрәмияниң китап йезиши

¹ Пәрвәрдигардин Йәрәмияға кәлгән сөз: —□

² Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән саңа һазир дәйдиған мошу барлиқ сөзлиримни язмиға язғин; □ ³ Чүнки мана, шундақ күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар,

□ **29:26** «У сени ... назарәтчи қилғанки, бешарәт беридиған пәйғәмбәр болувалған һәр бир тәлвини бесиш үчүн пути вә бойниға тақақ селишиң керәк» — оқурмәнләр башқа хил тәржимиләрни учритиши мүмкин. Лекин умумий мәнаси тәржимимизниңкидәк болиду. ■ **29:26** Йәр. 20:1, 2, 3 ■ **29:31** Йәр. 28:15 ■ **29:32** Йәр. 28:16 □ **30:1** «Пәрвәрдигардин Йәрәмияға кәлгән сөз..» — оқурмәнләрниң есидә барки, Пәрвәрдигар Йәрәмияға «Юлуш, сөкүш, һалак қилиш вә өрүш» һәм «қуруш вә терип өстүрүш»ни жақалашқа чақирған (1:10). У «жулуш, сөкүш, һалак қилиш вә өрүш» тоғрилиқ бешарәтләр бәргәндин кейин, һазир униңға «қуруш вә терип өстүрүш» тоғрилиқ бешарәтләр (30-33-баплар) берилиду. □ **30:2** «Мән саңа һазир дәйдиған мошу барлиқ сөзлиримни язмиға язғин» — «мошу барлиқ сөзлирим» бәлким 30-31-бапларда көрүлиду. Сөзләр бәлким чүш арқилиқ Йәрәмияға тапшурулған (31:26ни көрүң). Улар әсли айрим орам китапчә болуши керәк еди.

— Мән хәлқим Исраил һәм Йәһудани сүргүнлүктин қайтуруп әслигә кәлтүримән, уларни ата-бовилиригә тәқдим қилған зимингә қайтуримән, улар униңға егә болиду.

⁴ Пәрвәрдигарниң Исраил тоғрилиқ вә Йәһуда тоғрилиқ дегән сөзлири төвәндикидәк: —

⁵ Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Аңлитилиду алақзадилик һәм қорқунучлуқниң авазы,
Болсун нәдә аман-течлиқ!

⁶ Сораңлар, шуни көрүп беқиңларки, әр бала туғамду? Мән немишкә әнди толғаққа чүшкән аялдәк һәр бир әр кишиниң чатириқини қоли билән тутқанлиғини көримән? Немишкә йүзлири татирип кәткәнду? ■ ⁷ Айһай, шу күни дәһшәтликтур! Униңға һеч қандақ күн охшимаиду; у Яқупниң азап-оқубәт күнидур; лекин у униңдин қутқузулиду. □ ■ ⁸ Шу күнидә әмәлгә ашурулидуки, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — Мән униң боюнтуруғини бойнуңдин елип сундуруветимән, асарәтлириңни бузуп ташлаймән, ят адәмләр уни иккинчи қуллуққа чүшүрмәйду. □ ⁹ Шуниниң орнида улар Пәрвәрдигар Худасиниң һәмдә Мән улар үчүн қайтидин тикләйдиған Давут падишасиниң қуллуғида болиду. □ ■

¹⁰ Әнди сән, и қулум Яқуп, қорқма, — дәйду Пәрвәрдигар; — алақзадә болма, и Исраил; чүнки мана, Мән сени жирақ йәрләрдин, сениң нәслиңни сүргүн болған зиминдин қутқузимән; Яқуп қайтип келиду, арам тепип азатә туриду вә һеч ким уни қорқутмайду.

■ ¹¹ Чүнки Мән сени қутқузуш үчүн сән билән биллидурмән, — дәйду Пәрвәрдигар; — Мән сени тарқитивәткән әлләрниң һәммисини түгәштүрсәмму, лекин сени пүтүнләй түгәштүрмәймән; пәқәт үстүңдин һөкүм чиқирип тәрбийә-савақ беримән; сени җазалимай қоюп қоймаймән. ■

Пәрвәрдигар Йәһуданиң ярисини сақайтиду

¹² Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Сениң зедәң давалиғусиз, сениң яраң болса интайин еғирдур. ■ ¹³ Сениң дәвайиңни сорайдиған һеч ким йоқ, яраңни таңғучи йоқтур, саңа шипалиқ дорилар йоқтур; ¹⁴ сениң барлиқ ашнилириң сени унтуған; улар сениң халиңни һеч соримайду. Чүнки Мән сени дүшмәндәк зәрб билән урғанмән, рәһимсиз бир залимдәк саңа савақ болсун дәп урғанмән; чүнки сениң қәбиһлиғиң һәдди-һесапсиз, гуналириң һәддидин зиядә болған. □ ■ ¹⁵ Немишкә зедәң түпәйлидин, дәрд-әлимиң давалиғусиз болғанлиғи түпәйлидин пәрәд кәтирисән? Қәбиһлиғиңниң һәдди-һесапсиз болғанлиғидин, гуналириң һәддидин зиядә болғанлиғидин, Мән шуларни саңа қилғанмән. ■

¹⁶ Лекин сени жутувалғанларниң һәммиси жутувелиниду; сениң барлиқ күшәндилириң болса сүргүн болиду; сени булиғанларниң һәммиси булаң-талаң қилиниду; сени ов қилғанларниң һәммисини овлинидиған қилимән. ■ ¹⁷ Чүнки Мән саңа теңиқ теңип қойимән вә ярилириңни сақайтимән — дәйду Пәрвәрдигар; — чүнки улар сени: «Ғериб-бечарә, һеч ким халини соримайдиған Зион дәл мошудур» дәп һақарәтлигән.

Пәрвәрдигар Исраил вә Йәһудани әслигә кәлтүриду

¹⁸ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

■ **30:6** Йәр. 4:31; 6:24 □ **30:7** «у Яқупниң азап-оқубәт күнидур» — «Яқуп» мошу йәрдә Яқупниң әвлатлири болған Исраил хәлқини көрситиду, әлвәттә. Бешарәт Бабилдин қайтурулушини көрсәткини билән, «Яқупниң азап-оқубәт күни»ниң толук әмәлгә ашурулуши ахирқи заманда болса керәк. ■ **30:7** Йо. 2:11; Зәф. 1:15 □ **30:8** «Мән униң боюнтуруғини бойнуңдин елип сундуруветимән» — «униң боюнтуруғини» дегини мошу йәрдә авал Небоқаднәсарниң қуллуғини, һәмдә ахирқи замандики Бабил падишаси «дәжжал»ниң қуллуғиниму көрситиду. □ **30:9** «Мән улар үчүн қайтидин тикләйдиған Давут падишаси...» — «Давут падишаси» шүбһисизки, Давутниң өзидин улук болған әвлади Қутқузғучи-Мәсиһни көрситиду. ■ **30:9** Әз. 34:23,24; 37:24; һош. 3:5 ■ **30:10** Йәш. 41:13; 43:5; 44:1; Йәр. 46:28 ■ **30:11** Йәш. 27:8; Йәр. 4:27; 5:10,18; 10:24; 46:28 ■ **30:12** Йәр. 10:19; 15:18 □ **30:14** «сениң барлиқ ашнилириң сени унтуған» — «ашнилириң» мошу йәрдә (1) Исраилға «силәргә иттипақдаш болайли» дегән бутпәрәс әлләрни (2) Йәһудадикиләр чоқуңған һәм таянған бутларни көрситиши мүмкин. ■ **30:14** Йәр. 22:20 ■ **30:15** Йәр. 5:6; 13:17 ■ **30:16** Мис. 23:22; Йәш. 41:11; Йәр. 10:25

Мана, Мән Якупниң чедирлирини сүргүнлүктин қайтуруп әслигә кәлтүримән,
Униң туралғулири үстигә рәһим қилимән;
Шәһәр харабилири һул қилинип қайтидин қурулиду,
Орда-қәлғә өз жайида йәнә адәмзатлиқ болиду.□

¹⁹ Шу жайлардин тәшәккүр күйлири вә шат-хурамлиқ садалири аңлиниду;
Мән уларни көпәйтимәнки, улар әнди азаймайду;
Мән уларниң һөрмитини ашуримән, улар һеч пәс болмайду.■

²⁰ Уларниң балилири қедимдикидәк болиду; уларниң жамаити алдимда мәзмут турғузулиду;

Уларни хорлиғанларниң һәммисини жазалаймән.

²¹ Уларниң беши өзлиридин болиду,

Уларниң һөкүм сүргүчиси өзлири оттурисидин чиқиду;

Мән уни өз йенимға кәлтүримән, шуниң билән у Маңа йеқин келиду;

Чүнки йенимға кәлгүчи *женини* тәвәккүл қилғучи әмәсму? — дәйду Пәрвәрдигар.□

²² — Шуниң билән силәр Мениң хәлқим болисиләр,

Мән силәрниң Худайиңлар болимән.■

²³ Мана, Пәрвәрдигардин чиққан бир боран-чапқун!

Униңдин қәһр чиқти;

Бәрһәк, дәһшәтлик бир қара қуюн чиқип кәлди;

У пирқирап рәзилләрниң бешиға чүшиду.■

²⁴ Көңлидики нийәтлирини ада қилип толук әмәл қилғичә,
Пәрвәрдигарниң қаттиқ ғәзиви янмайду;

Ахирқи күнләрдә силәр буни чүшинип йетисиләр.

31

Давами

¹ Шу вақитта, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән Исраилниң жәмәтлириниң Худаси болимән, улар Мениң хәлқим болиду.

Исраил, йәни «10 қәбилә» әслигә кәлтүрүлүп Йәһудага бағлинип, Худа алдида ибадәт қилиду

² Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Қиличтин аман қалған хәлиқ, йәни Исраил, чөл-баяванда илтипатқа егә болған; Мән келип уларни арам тапқузимән. □ ³ Пәрвәрдигар жирақ жутта бизгә көрүнүп: «Мән сени мәңгү бир муһәббәт билән сөйүп кәлдим; шуңа Мән өзгәрмәс меһриванлиқ билән сени Өзүмгә тартип кәлгәнмән. ⁴ Мән сени қайтидин қуримән, шуниң билән сән қурулисән, и Исраил қизи! Сән қайтидин даплириңни елип шат-хурам қилғанларниң уссуллириға чиқисән. ■ ⁵ Сән қайтидин Самарийәниң тағлири үстигә

□ **30:18** «шәһәр харабилири һул қилинип қайтидин қурулиду» — «шәһәр» Йерусалимни көрситиши керәк. «Шәһәр»ниң башқа бир хил тәржимиси «һәр бир шәһәр...». ■ **30:19** Йәр. 31:4 □ **30:21** «Уларниң беши өзлиридин болиду, уларниң һөкүм сүргүчиси өзлири оттурисидин чиқиду...» — бу әйәт йәнә Давутниң әвлади болған Мәсиһни көрситиду. Әйәт Униң һәм падиша һәм каһин (башқиларға вәкил болуп Худаниң алдиға дуа қилишқа келидиған) болидиғанлиғини аян қилиду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **30:22** Йәр. 24:7; 31:1,33; 32:38 ■ **30:23** Йәр. 23:19, 20; 25:32 □ **31:2** «Қиличтин аман қалған хәлиқ, йәни Исраил, чөл-баяванда илтипатқа егә болған» — «Исраил» мошу йәрдә Асурийә империйәси миладийәдин илгәрки 722-жили өзигә сүргүн қилған он қәбилини көрситиду. «Қиличтин аман қалған хәлиқ» йәнә Бабилға сүргүн болған Йәһудани көрситиду (51:50ни көрүң). «Чөл-баяванда илтипатқа егә болған» дегән сөzlәр, Исраил Мисирдин қутқузулуп чиқип, чөл-баявандин өтүп нурғун карамәт ишларни көргәндәк, мошу сүргүн болған Исраил билән Йәһуда Бабил вә башқа шималий тәрәпләрдин тәң қутқузулуп, чөл-баявандин өтүп Худаниң илтипати билән нурғун карамәт ишларни көриду. ■ **31:4** Йәр. 30:19

үзүмзарлар тикисән; уларни тиккүчиләр өзлири тикип, мевисини өзлири йәйду. □ ■ 6 Чүнки Әфраимниң егизлигидә турған күзәтчиләр: «Туруңлар, Пәрвәрдигар Худайимизга ибадәт қилишқа Зионға чиқайли!» — дәп нида көтиридиған күни келиду. □ ■

7 Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Яқуп үчүн шат-хурамлик билән нахша ейтиңлар,
Әлләрниң беши болғучи үчүн айһай көтириңлар;
Жакалаңлар, мәдһийә оқуп: «И Пәрвәрдигар, Сениң хәлқиңни,
Йәни Исраилниң қалдисини қутқузғайсән!» — дәңлар! □

8 Мана, Мән уларни шималий жутлардин епкелимән,

Йәр йүзиниң чәт-чәтлиридин жиғимән;
Улар арисидә әмалар вә токурлар болиду;
Һамилдар вә туғай дегәнләр биллә болиду;
Улар улук бир жамаәт болуп қайтип келиду. ■

9 Улар жиға-зерәлар көтирип келиду,

Улар дуа-тилавәт қилғанда уларни йетәкләймән;
Мән уларни ериқ-өстәңләр бойида, һеч путлашмайдиган түз йол билән йетәкләймән;
Чүнки Мән Исраилға ата болиман,
Әфраим болса Мениң тунжа оғлумдур. ■

10 Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар, и әлләр,

Деңиз бойидики жирақ жутларға: —
«Исраилни тарқатқучи уни қайтидин жиғиду,
Пада баққучи падисини баққандәк У уларни бақиду;

11 Чүнки Пәрвәрдигар Яқупни бәдәл төләп қутулдурған,

Униңға һәмжәмәт болуп өзидин зор күчлүк болғучиниң чаңгилидин қутқузған!» — дәп жакалаңлар. ■

12 Улар келип Зиондики егизликләрдә шат-хурамликта товлайду,

Пәрвәрдигарниң илтипатидин, йәни йеңи шараптин, зәйтун мейидин, мал-варанниң қозилиридин бәрқ уриду;

Уларниң җени худди мол суғирилған бағдәк болиду,

Улар иккинчи һеч солашмайду. ■

13 Шу чағда қизлар уссулда шатлиниду,

Жигитләр вә мойсипитларму тәң шундақ болиду;

Чүнки Мән уларниң аһ-зарлирини шат-хурамликқа айландуримән;

Мән уларға тәсәлли берип, дәрәд-әлиминиң орниға уларни шатликқа чөмдүримән.

14 Мән каһинларни молчилик билән тойғузимән,

Хәлқим илтипатимға қанаәт қилиду, — дәйду Пәрвәрдигар.

□ 31:5 «Сән қайтидин Самарийәниң тағлири үстигә үзүмзарлар тикисән; уларни тиккүчиләр өзлири тикип, мевисини өзлири йәйду» — үзүмзарни өстүрүш үчүн узун вақит керәк болғачқа, уларниң мәвжүт болғанлиғи шу чағниң аман-течлик күнләр екәнлигини көрситиду. ■ 31:5 Йәш. 65:21 □ 31:6 «Әфраимниң егизлигидә турған күзәтчиләр: ...» — «Әфраим» дегәнлик мошу йәрни «Исраил», йәни «шималий падишалиқ»ни көрситиду

(шималий падишалиқтики он қәбилә бәзи вақитларда қисқичә «Әфраим» дәп аталған). «Исраил» Йәһудадин айрилип чиққан вақтида, Исраилниң падишаси өз пухралирини бурунқидәк Йәһуда билән биллә Йерусалимдики ибадәтханида ибадәт қилса, ундақта өзидин йүз өрүп кетиши яки ялтийиши мүмкин дәп қарап, уларниң Йерусалимға бармаслиғи үчүн өзиниң «ибадәтхана»сини қуруп униңға бутларни салған. Мошу бешарәт, кәлгүсидә мошундақ һәсәтхорлуқ мәвжүт болмайду, Йәһуда вә Әфраимниң Худаниң ибадитидә қәлби бир болиду, дәйду. «күзәтчиләр» — буларниң адәттики бурчи, дүшмәнләрниң йеқин кәлгәнлиги тоғрилиқ ағаһ бериш. Лекин шу күнләр теч-аман болғачқа, уларниң бирдин-бир буржи «йеңи ай»ни байқап, байрам-һейтларниң йетип кәлгәнлигини, шуниндәк Йерусалимға чиқайли, дәп жакалаштин ибарәт болиду. ■ 31:6 Йәш. 2:2, 3; Мик. 4:2 □ 31:7 «Яқуп үчүн шат-хурамлик билән нахша ейтиңлар, әлләрниң беши болғучи үчүн айһай көтириңлар; жакалаңлар, мәдһийә оқуп...дәңлар!» — бу сөzlәр кимләргә ейтилиду? Яқуп «әлләрниң беши» дәп аталғачқа, бу сөzlәр «ят әлләр»гә ейтилиши мүмкин (10-айәтни көрүң); яки болмиса сүргүнлүктин жутқа балдур қайтип келиватқан Йәһудаға, яки қериндашлириға дуа қилишни дәвәт қилип ейтилиду. ■ 31:8 Йәр. 3:18

■ 31:9 Мис. 4:22

■ 31:11 Йәш. 40:10; 49:24,25

■ 31:12 Йәш. 61:11

15 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Рамаһ шәһиридә бир сада,

Аччиқ жиға-зериниң пиғани аңлиниду,

— Бу Раһиләниң өз балилири үчүн көтәргән аһ-зарлири;

Чүнки у балилири болмиғачқа, тәсәллини қобул қилмай пиған көтириду. □ ■

16 Пәрвәрдигар униңға мундақ дәйду: — Жиға-зерәиңни тохтат, көзлириңни яшлардин тарт; чүнки муну тартқан жапайиңдин мевә болиду, — дәйду Пәрвәрдигар; — улар дүшмәнниң зиминидин қайтиду; 17 бәрһәк, келәчкиң үмүтлик болиду, — дәйду Пәрвәрдигар; — вә сениң балилириң йәнә өз чегарисидин кирип келиду.

18 Мән дәрвәкә Әфраимниң өзи тоғрилиқ өкүнүп:

«Сән бизгә шаш топаққа тәрбийә бәргәндәк савақ-тәрбийә бәрдиң;

Әнди бизни товва қилдурғайсән,

Биз шуниң билән товва қилип қайтип келимиз,

Чүнки Сән Пәрвәрдигар Худайимиздурсән; □ ■

19 Чүнки биз товва қилдурулушимиз билән һәқиқәтән товва қилдуқ;

Биз өзимизни тонуп йәткәндин кейин, йотимизни урдуқ;

Биз яшлиғимиздики қилмишниң шәрм-һаяси түпәйлидин номус қилип, хижаләттә қалдуқ!» — дегәнлигини аңлидим. □ ■

20 — Әфраим Маңа нисбәтән жан-жигәр балам әмәсму?

Чүнки Мән уни әйиплигән тәғдирдиму, уни һәрдайим көңлүмдә сегинимән;

Шуңа ич-бағрим униңға ағриватиду;

Мән униңға рәһим қилмисам болмайду, — дәйду Пәрвәрдигар.

21 — Шуңа өзүңгә йол бәлгүлирини бекитип қойғин;

Сән сүргүнгә маңған йолға, шу көтирилгән йолға көңүл қоюп диққәт қилғин;

һазир шу йол билән қайтип кәл, и жан-жигирим Исраил қизи,

Мошу шәһәрлириңгә қарап қайтип кәл!

22 Сән қачанғичә тенәп жүрисән, и йолдин чиққучи қизим?

Чүнки Пәрвәрдигар йәр йүзидә йеңи иш яритиду:

— Аял киши батурниң әтрапида йешишип хәвәр алиду! □

Йәһуда әслигә кәлтүрүлиду

23 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду:

— Мән уларни сүргүнлүктин қайтуруп әслигә кәлтүргинимдә Йәһуданиң зиминида вә шәһәрлиридә хәқләр йәнә Йерусалим тоғрилиқ: «Пәрвәрдигар сени бәхитлиқ қилғай, и һәққанийлиқ турған жай, пак-муқәддәсликниң теғи!» дәйдиған болиду. ■ 24 Шу йәрдә

Йәһуда — шәһәрлиридикиләр, деханлар вә пада баққучи көчмән чарвичилар һәммиси биллә

□ 31:15 «Рамаһ шәһиридә бир сада, аччиқ жиға-зериниң пиғани аңлиниду,..» — «Рамаһ» болса Бәйт-Әл вә Бәйт-Ләһәм арисидики йеза; Яқупниң аяли Раһилә (бала туққинида) шу йәрдә өлүп көмүлгән еди. Раһилә «Исраил»дики он қәбилиниң ичидики икки чоң қәбилиниң әждати болған Әфраим вә Манассәһниң чоң аписи еди; мошу йәрдә у уларниң Исраил зиминидин (сүргүн болуп) әлвида айрилип кәткәнлиги үчүн жиғлап ташлиғанлиғиға символ қилиниду. ■ 31:15

Мат. 2:17,18 □ 31:18 «Мән дәрвәкә Әфраимниң өзи тоғрилиқ өкүнүп: «Сән бизгә шаш топаққа тәрбийә бәргәндәк савақ-тәрбийә бәрдиң; әнди бизни товва қилдурғайсән, ... чүнки Сән Пәрвәрдигар Худайимиздурсән» — ибраний тилида Әфраимниң сөзлириниң һәммиси «мән», «мени» қатарлиқ алмашлар билән ипадилиниду. Чүшинишлик болсун дәп мошу әйтәтә вә 19-әйтәтә Әфраим баян қилинғанда, «мән» дегән сөзни «биз» дәп тәржимә қилдуқ. Ибраний тилида «товва қилиш» вә «қайтип келиш» бир сөз биләнла ипадилиниду. Мошу йәрдә шүбһисизки, һәм хәлиқниң товва қилишини вә өз жутиға қайтип келишиниму көрситиду. ■ 31:18 Жиғ. 5:21 □ 31:19 «биз өзимизни тонуп йәткәндин кейин, йотимизни урдуқ» — «йотини уруш» дегән һәрикәт қаттиқ пушайман, қаттиқ хижаләтти билдүрәтти.

■ 31:19 Қан. 30:2 □ 31:22 «Пәрвәрдигар йәр йүзидә йеңи иш яритиду: — аял киши батурниң әтрапида йешишип хәвәр алиду!» — бу әжайип бешарәт тоғрилиқ «Қошумчә сөз»имизни көрүң. Бизниңчә у Мәсиһниң пак қиз Мәрийәмдин туғулушини өз ичигә алиду. ■ 31:23 Йәр. 50:7

туриду. ²⁵ Чүнки Мән һерип кәткән жан егилириниң һажитидин чиқимән, һәр бир һалидин кәткән жан егилирини йеңиландуримән.

²⁶ — Мән Йәрәмия буни аңлап ойғандим, әтрапқа қаридим, һаһайити татлиқ ухлаптимән. □

Исраил вә Йәһуда қайтидин аһалилик болиду

²⁷ Мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән Исраил жәмәтидә вә Йәһуда жәмәтидә инсан нәслини вә һайванларниң нәслини терип өстүримән. ²⁸ Шундақ болидуки, Мән уларни жулуш, сөкүш, һалак қилиш, ағдуруш үчүн, уларға нәзиримни салғандәк, Мән уларни қуруш вә тикип өстүрүш үчүнму уларға нәзиримни салимән, — дәйду Пәрвәрдигар.

Йеңи әһдә

²⁹ Шу күнләрдә улар йәнә: «Атилар аччиқ-чүчүк үзүмләрни йегән, шуңа балиларниң чиши қериқ сезилиду» дегән мошу мақални һеч ишләтмәйду. □ ■ ³⁰ Чүнки һәр бирси өз гунайи үчүн әлиду; аччиқ-чүчүк үзүмләрни йегәнләрниң болса, өзиниң чиши қериқ сезилиду. □

³¹ Мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән Исраил жәмәти вә Йәһуда жәмәти билән йеңи әһдә түзимән; ■ ³² бу әһдә уларниң ата-бовилири билән түзгән әһдигә охшимайду; шу әһдини Мән ата-бовилирини қолидин тутуп Мисирдин қутқузуп йетәклигинимдә улар билән түзгән едим; гәрчә Мән уларниң йолдиши болған болсамму, Мениң улар билән түзүшкән әһдәмни бузған, — дәйду Пәрвәрдигар. ³³ Чүнки шу күнләрдин кейин, Мениң Исраил жәмәти билән түзидигән әһдәм мана шуки:

— Мән Өз Тәврат-қанунлиримни уларниң ичигә салимән,

һәмдә уларниң қалбигиму язимән.

Мән уларниң Илаһи болиман,

Уларму Мениң хәлқим болиду. □ ■

³⁴ Шундин башлап һеч ким өз йеқиниға яки өз қериндишиға: — «Пәрвәрдигарни тонуғин» дәп үгитип жүрмәйду; чүнки уларниң әң кичигидин чоңиғичә һәммиси Мени тонуп болған болиду; чүнки Мән уларниң қәбиһлигини кәчүримән һәмдә уларниң гунайини һәргиз есигә кәлтүрмәймән, — дәйду Пәрвәрдигар. ■

Йеңи әһдигә каһаләт бериш

³⁵ Қуяшни күндүздә нур болсун дәп бәргән, ай-юлтузларни кечидә нур болсун дәп бәлгүлигән, долқунлирини шарқиритип деңизни қозғайдигән Пәрвәрдигар мундақ дәйду (самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Униң наמידур): — ■

³⁶ — Мошу бәлгүлигәнлирим Мениң алдимдин йоқап кәтсә, — дәйду Пәрвәрдигар, — әнди Исраилниң әвлатлириму Мениң алдимдин бир әл болуштин мәңгүгә қелиши мүмкин. ³⁷ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Жуқирида асманлар мөлчәрләнсә, төвәндә йәр һуллири тәкшүрүлүп билинсә, әнди Мән Исраилниң барлиқ әвлатлириниң қилған һәммә қилмишлири түпәйлидин улардин ваз кечип ташлиғучи болиман, — дәйду Пәрвәрдигар.

□ **31:26** «— Мән Йәрәмия буни аңлап ойғандим, әтрапқа қаридим, һаһайити татлиқ ухлаптимән» — бәзи алимлар бу әйәт кәлгүсидики Исраилниң әһвалини көрситип: «Улар шу чағда: «Биз һазир ойғинип әтрапқа қарисақ, яхши уйқидин бәһримән болдуқ» дәйду» дәп тәржимә қилиду. Бизниңчә бәлким Худаниң сөзи Йәрәмияға чүшидә кәлгәндур.

□ **31:29** «Атилар аччиқ-чүчүк үзүмләрни йегән, шуңа балиларниң чиши қериқ сезилиду» — демәк, ата-бовимиз яман иш қилған, бирақ биз униң яман ақивитини, Худаниң жазасини көримиз. 30-әйәтни көрүң. ■ **31:29** Әз. 18:2, 3

□ **31:30** «аччиқ-чүчүк үзүмләрни йегәнләрниң болса, өзиниң чиши қериқ сезилиду» — бу 30-әйәттики мақал 29-әйәттики мәқулниң әксидур. «Әзакиял пәйғәмбәр» китабида изаһлигинимиз («қошумчә сөз»имиздә, «Әз.» 18:12 тоғрилиқ ейтилған)дәк, ата-бовилириниң гуналири бала-әвлатлириға мәлум бир тәсири бардур, дәп әкс етиду; лекин Худа һазир йеңи әһдини (31-34ни көрүң) улар билән түзмәкчи болидуки, уларниң һәр бириниң Худа билән алаһидә мунасивәт-достлуғи бар болиду, өткәндики ишлар уларға һеч қандақ тәсир йәткүзмәйду. ■ **31:31** Ибр. 8:8 □ **31:33** «шу күнләрдин кейин» — бәлким Худа хәлқини өз жутиға қайтурғандин кейин. ■ **31:33** Йәр. 24:7; 30:22; 31:33

■ **31:34** Йәш. 54:13; Йәр. 33:8; Мик. 7:18; Юһ. 6:45; Рос. 10:43 ■ **31:35** Яр. 1:16; Йәш. 51:15

Йерусалим шәһири кеңәйтилиду

38 Мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — шәһәр мәхсус Маңа атилип «Һананийәлнің мунари»дин «Доқмуш дәрваси»ғичә қайтидин қурулиду; 39 әлчәм таниси қайтидин өлчәш үчүн шу йәрдин «Гарәб дөңи»ғичә, андин Гоатқа бурулуп созулиду; 40 жәсәтләр вә қурбанлиқ күллири ташлинидиган пүткүл жылға, шундақла Кидрон дәриясиғичә һәм шәриқкә қарайдиган «Ат дәрвасиси»нің доқмушиғичә ятқан етизларның һәммиси Пәрвәрдигарға пак-муқәддәс дәп һесаплиниду; шәһәр қайтидин һеч жулуп ташланмайду, һәрғиз қайтидин ағдуруп ташланмайду. □

32*Йәрәмия бир етизни сетивалиду*

1 Йәһуда падишаси Зәдәкияның онинчи жили, Йәрәмияға Пәрвәрдигардин кәлгән сөз төвәндә хатириләнгән (шу жил Небоқаднәсарның он сәккизинчи жили еди; 2 Шу чағда Бабил падишасиниң қошуни Йерусалимни қоршувалған еди; Йәрәмия пәйғәмбәр болса Йәһуда падишасиниң ордисидики қаравулларның һойлисида қамап қоюлған еди. 3-5 Чүнки Йәһуда падишаси Зәдәкия уни әйипләп: «Немишкә сән: «Мана, Мән бу шәһәрни Бабил падишасиниң қолиға тапшурумән; у уни ишғал қилиду; Йәһуда падишаси Зәдәкия калдийләрның қолидин кечип қутулалмайду; чүнки у Бабил падишасиниң қолиға тапшурулмай қалмайду; у униң билән йүз туранә сөзлишиду, өз көзи билән униң көзигә қарайду. У Зәдәкияни Бабилға апириду, у мән униңға йеқинлишип толук бир тәрәп қилғичә шу йәрдә туриду, дәйду Пәрвәрдигар; силәр калдийләр билән қаршилашсаңларму ғәлибә қилалмайсиләр! — дәйду Пәрвәрдигар» — дәп бешарәт берисән?» — дәп уни қамап қойған еди). ■ 6 Йәрәмия: — Пәрвәрдигарның сөзи маңа келип мундақ дейилди — деди: —

7 Мана, тағаң Шаллумниң оғли һанамәәл йениңға келип: «Өзүң үчүн Анатоттики етизимни сетивал; чүнки уни сетивелишкә сениң һәмжәмәтлик һоқуқуң бар» — дәйдиған болиду. □

8 Андин Пәрвәрдигарның дегинидәк тағамниң оғли һанамәәл, қаравулларның һойлисида йенимға келип маңа: «Биняминниң зиминидики мениң Анатоттики етизимни сетивалғайсән; чүнки һәмжәмәт һоқуқи сениңкидур; өзүң үчүн сетивал» — деди; андин мән буниң һәқиқәтән Пәрвәрдигарның сөзи экәнлигини билип йәттим. 9 Шуңа мән тағамниң оғли һанамәәлдин Анатоттики бу етизни сетивалдим; пулни, йәни он йәттә шәкәл күмүчни гиргә селип өлчидим. □ 10 Мән тохтам хетигә имза қоюп, үстигә мөһүрни бесип печәтлдим; буниңға гувачиларни гува бәргүздүм, күмүчни таразиға салдим; 11 тохтам хетини қолумға алдим, — бирисидә сода түзүми вә шәртлири хатиринини печәтләнгән, йәнә бириси печәтләнмигән еди — 12 вә мән тағамниң оғли һанамәәлнің көз алдида, бу сода хетигә имза қойған гувачилар вә қаравулларның һойлисида олтарған Йәһудийларның һәммиси алдида хәтләрни Маасеяһның нәвриси, Нерияның оғли болған Баруққа тапшурдум. 13 Уларның алдида мән Баруққа мундақ тапилап дедим: — 14 Самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилның Худаси мундақ дәйду: — Бу хәтләрни, йәни печәтләнгән вә

□ **31:40** «жәсәтләр вә қурбанлиқ күллири ташлинидиган пүткүл жылға» — МОШУ «жылға» «Һинномның жылғиси» (Гә-Һинном)ни көрситиду (7-бап, 31-32-айәт вә изаһатиниму көрүң). Бу жылғиға әхләтләр һәм һәр хил напак нәрсиләр ташлинатти. Бу интайин напак, паскина жылғиниң кәлгүси заманда (айәтнің иккинчи қисмида ейтилғәндәк) Худаға атап муқәддәс болидиғанлиғи әжайип иш болиду. Демәк, Худаниң шәпқити билән пүткүл шәһәр вә униң һәммиси интайин пак-муқәддәс болиду. Йерусалим шәһириниң һазирқи әтраплири бу айәтләрдә көрситилгән жайларда кеңәйтәлмәктә. «жәсәтләр... ташлинидиган... жылға» .. «Кидрон дәрияси»... «Ат дәрвасиси» — шәһәрның жәнубий тәрипиғә, «Кидрон дәрияси» шәрқий тәрипиғә, «Ат дәрвасиси» болса бәлким шималий тәрипиғә жайлашқан еди. ■ **32:3-5** Йәр. 34:3

□ **32:7** «Һәмжәмәтлик һоқуқи» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, һәр бир Исраиллиққа бир парчә зимин тәқсим қилинған. Әгәр бу зиминни сатмақчи болса, авал өз жәмәтидикиләргә сетивелиш пурсити бериши керәк еди; улар бу «Һәмжәмәт һоқуқи» бойичә уни сетивелишни халмиса, андин башқиларға сетишкә болатти. □ **32:9** «он йәттә шәкәл күмүч» — бир шәкәл 11.4 грам еди; 17 шәкәл 194 грам еди.

печәтләнмигән бу тохтам хәтлирини елип, булар узун вақитқиңә сақлансун дәп сапал идиш ичиңә салғин; ¹⁵ Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Кәлгүсидә бу зиминда һәм өйләр, һәм етизлар, һәм үзүмзарлар қайтидин сетивелиниду.

¹⁶ Мән тохтам хетини Нерияниң оғли болған Баруққа тапшурғандин кейин, Пәрвәрдигарға дуа қилип мундақ дедим: —

¹⁷ «Аһ, Рәб Пәрвәрдигар! Мана, Сән асман-зиминни Өзүңниң зор қудритиң вә созулған билигиң билән ясиғансән; Саңа һеч қандақ иш тәс әмәстур; □ ¹⁸ Сән миңлиған кишиләргә рәһим-шәпқәт көрситисән һәмдә атиларниң қәбиһлигиниң жазасиниму кейин балилириниң қойниға қайтурисән; аһ Сән улук, Қудрәт Егиси Тәңридурсән — Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Сениң намиңдур; ■ ¹⁹ ой-нишанлириңда улук, қилған ишлириңда қудрәтликсән; көзлириң билән инсан балилириниң өз йоллири вә қилғанлириниң мевиси бойиңә һәр биригә *инам* яки *жаза* қайтуруш үчүн, уларниң барлиқ йоллирини көзлигүчидурсән; ■ ²⁰ — Сән бүгүнки күнгиңә Мисир зиминида, Исраил ичидә һәм барлиқ инсанлар арисидә мөҗизилик аламәтләрни һәм карамәтләрни аян қилип кәлгәнсән; шуңлашқа бүгүнгиңә Сениң намиң еғиздин-еғизға тарқилип кәлмәктә. ²¹ Сән мөҗизилик аламәтләр, карамәтләр қудрәтлик қолуң, созулған билигиң вә дәһшәтлик вәһшәт арқилиқ Өз хәлқиң Исраилни Мисир зиминидин чиқарғансән; ■ ²² Сән уларға ата-бовилириға тәқдим қилимән дәп қәсәм қилған, сүт һәм бал еқип туридиған бу зиминни тәқдим қилғансән. ²³ Улар дәрвәқә зиминға кирип униңға егә болған; лекин улар Сениң авазинға қулақ салмиған, Тәврат-қанунунда маңмиған; уларға әмир қилғанларниң һеч қайсисиға әмәл қилмиған; шуңа Сән бу күлпәтләрниң һәммисини уларниң бешиға чүшүргәнсән. ²⁴ Мана, шәһәрни бесип кириш үчүн сепилға селип чиқирилған дөңлүк-потәйләргә қариғайсән! Қилич, қәһәтчилик вә ваба түпәйлидин шәһәр һужум қиливатқан калдийләрниң қолиға тапшурулмамай қалмайду; Сән алдин-ала ейтқиниң һазир әмәлгә ашурулди; мана, Өзүң көрисән. ²⁵ Лекин Сән, и Рәб Пәрвәрдигар, гәрчә шәһәр калдийләрниң қолиға тапшурулидиған болсиму, маңа: «Өзүң үчүн етизни күмүчкә сетивал вә буни гувачиларға көргүзгин!?» — дедиң.»□

²⁶ Андин Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға келип мундақ дейилди: —

²⁷ Мана, Мән Пәрвәрдигар, барлиқ әт егилириниң Худасидурмән; Маңа тәс чүшидиған бирәр иш бармиду? □ ■ ²⁸ Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән бу шәһәрни калдийләрниң қолиға вә Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қолиға тапшуримән; улар уни егиливалиду. ²⁹ Бу шәһәргә һужум қиливатқан калдийләр униңға бесип кирип от қоюп уни көйдүриветиду; улар шәһәрдикиләрниң өйлириниму көйдүриветиду; улар бу өйләрниң өгүзлири үстидә Мени фәзәпләндүрүп Баалға исриқ яққан, ят илаһларға «шарап һәдийә»ләрни қуйған. ■ ³⁰ Чүнки Исраиллар вә Йәһудалар яшлиғидин тартип көз алдимда пәқәт рәзилликла қилип кәлмәктә; Исраиллар пәқәтлә өз қоллири ясиғанлар билән фәзивимни қозғиғандин башқа иш қилмиған, — дәйду Пәрвәрдигар. □ ³¹ Чүнки бу шәһәр қурулған күнидин тартип бүгүнки күнгиңә Мениң фәзивим вә қәһримни шундақ қозғиғучи болуп кәлдики, Мән уни Өз йүзүм алдидин йоқатмисам болмайду. ³² Исраиллар вә Йәһудалар

□ **32:17** «Саңа һеч қандақ иш тәс әмәстур» — ибраний тилида «Саңа һеч қандақ иш карамәт әмәстур». ■ **32:18** Мис. 34:7 ■ **32:19** Аюп 34:21; Пәнд. 5:21; Йәш. 28:29; Йәр. 16:17; 17:10 ■ **32:21** Мис. 6:7; 2Сам. 7:23; 1Тар. 17:21 □ **32:25** «Сән, и Рәб Пәрвәрдигар, гәрчә шәһәр калдийләрниң қолиға тапшурулидиған болсиму, маңа: «Өзүң үчүн етизни күмүчкә сетивал вә буни гувачиларға көргүзгин!?» — дедиң» — мүмкинчилиги барки, гәрчә Пәрвәрдигар Йәрәмия вә башқа пәйғәмбәрләр арқилиқ көп қетим Йәһудға: «Мән силәрни сүргүн қилдүримән» дәп ағаһландурған болсиму, Йәрәмия йәнила: ««ахирқи минутта» Йәһудани Бабилдин қутқузиду» дәп ойлиди. □ **32:27** «Маңа тәс чүшидиған бирәр иш бармиду?» — ибраний тилида «Маңа карамәт чүшидиған бирәр иш бармиду?». ■ **32:27** Чөл. 16:22 ■ **32:29** Йәр. 21:10 □ **32:30** «яшлиғидин тартип...» — бәлким Исраилниң «әл болғинидин тартип», йәни «Мисирдин чиқиштин тартип» дегән мәнидә. Болмиса «етизни ал» дегән сөзниң немә мәнаси бар? Жавап төвәндики әйтләрдә, әлвәттә. «қоллири ясиғанлар» — дегән сөzlәр яки ясиған бутларни яки яман қилмишлирини көрситиду.

— улар вә уларның падишалери, әмирлири каһинлири, пәйғәмбәрлири, Йәһуда адәмлири вә Йерусалимда туруватқанларның мени ғәзәпләндүргән барлиқ рәзиллиги түпәйлидин шәһәрни йоқитимән. ³³ Улар Маңа йүзини қаратқан әмәс, бәлки Маңа арқисини қилип тәтүр қаригән; гәрчә Мән таң сәһәрдә орнумдин туруп уларға үгәткән болсамму, улар аңлимай тәлим-тәрбийини қобул қилишни рәт қилған. ■ ³⁴ Улар Өз намим билән аталған өйдә жиркиничлик бутлирини селип уни булғиған; ³⁵ улар өз оғул-қизлирини оттин өткүзүп «Моләк»кә атап қурбанлиқ қилиш үчүн «һинномның оғлиның жилғиси»дики, Баалға беғишланған «жуқури жайлар»ни қуруп чиққан; Мән уларның бундақ иш қилишини зади буйруп бақмиғанмән; уларның Йәһудани гунаға патқузуп, мошундақ ләнәтлик иш қилсун дегән ой-нийәттә һеч қачан болуп бақмиғанмән. □ ■

³⁶ Силәр мошу шәһәр тоғрилиқ: «Дәрһәқиқәт, у қилич, қәһәтчилик вә ваба арқилиқ Бабил падишасиниң қолиға тапшурулиду!» — дәватисиләр; лекин Пәрвәрдигар — Исраилның Худаси мошу шәһәр тоғрилиқ һазир мундақ дәйду: —

³⁷ Мана Мән, Мән уларни ғәзивим, қәһрим вә зор ачқиғим билән һайдивәткән барлиқ падишалиқлардин жиғимән; Мән уларни қайтидин мошу йәргә епкелимән, уларни аман-течлиқта турғузимән. ■ ³⁸ Улар Мениң хәлқим болиду, Мән уларның Худаси болимән.

■ ³⁹ Мән улар вә улардин кейин болған балилирини барлиқ күнлиридә Мәндин әйминип яхшилиқ көрсун дәп, уларға бир қәлб, бир йолни ата қилимән.

⁴⁰ Мән уларға илтипат қилиштин қолумни иккинчи үзмәслигим үчүн улар билән мәңгүлүк бир әһдә түзимән; уларның қайтидин йенимдин чәтлимәслиги үчүн Мән қәлбигә қорқунучумни салимән. ⁴¹ Мән уларға яхшилиқ ата қилиштин һозур елип шатлинимән вә пүтүн қәлбим, пүтүн жәним билән уларни мошу зиминға тикип турғузимән! ■

⁴² Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән худди бу хәлиқниң бешиға бу дәһшәтлик күлпәтнің һәммисини чүшүргинимдәк, Мән улар тоғрилиқ вәдә қилған барлиқ бәхит-бәрикәтләрни уларның үстигә чүшүримән; ⁴³ Силәр мошу зимин тоғрилиқ: «У вәйранә, адәмзатсиз вә һайванатсиздур; калдийләрның қолиға тапшурулған!» дәйсиләр. Лекин кәлгүсидә уныңда етизлар қайтидин сетивелиниду! ⁴⁴ Биняминның жутида, Йерусалимның әтрапидики йезилирида, Йәһуданиң шәһәрлиридә, *жәнуптики* тағлиқ шәһәрлиридә, фәриптики «Шәфәлаһ» егизлигидики шәһәрләрдә, Йәһуданиң жәнубий баяванлиридикки шәһәрләрдиму кишиләр қайтидин күмүчкә етизларни сетивалиду, тохтап хәтлиригә имза қойиду, мөһүрләп, гувачиларни гуваға һазир қилиду; чүнки Мән уларни сүргүнлүктин қайтуруп әслигә кәлтүримән — дәйду Пәрвәрдигар.

33

Пәрвәрдигар Исраил вә Йәһудани әслигә кәлтүримән, дәп иккинчи қетим вәдә қилиду

¹ Йәрәмия теһи қаравулларның һойлисида қамап қоюлған вақтида, Пәрвәрдигарның сөзи уныңға иккинчи қетим келип мундақ дейилди: —

² Ишни қилғучи Мән Пәрвәрдигар, ишни шәкилләндүргүчи һәм уни бекиткүчи Мәнки Пәрвәрдигар мундақ дәймән — Пәрвәрдигар Мениң намимдур — □ ³ Маңа илтижа қил, Мән саңа жавап қайтуримән, шундақла сән билмәйдиған, бүйүк һәм тилсимат ишларни саңа аян қилимән. ⁴ Чүнки дүшмәнның дөң-потәйлиригә һәм қиличиға тақабил турушқа истиһкамлар қилиш үчүн чеқилған бу шәһәрдики өйләр вә Йәһуда падишалериниң ордилири тоғрилиқ Исраилның Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

⁵ «Калдийләр билән қаршилишимән» дәп шәһәргә киргәнләрның һәммиси, пәқәт Мән ғәзивим вә қәһримдә уривәткәнләрның жәсәтлири билән бу өйләрни толдуруш үчүн

■ 32:33 Йәр. 2:27; 7:13,24,25; 25:3; 26:5; 29:19 □ 32:35 «Моләк» — Аммонийларның чоқунған бути. ■ 32:35 Йәр. 19:5 ■ 32:37 Йәр. 23:3; 29:14; 31:10 ■ 32:38 Йәр. 24:7; 30:22; 31:1,33 ■ 32:41 Йәр. 24:6; Ам. 9:15 □ 33:2 «ишни қилғучи» — немә иш екәнлиги бәлким кейинки 4-26-әйтләрдә тәсвирлиниду.

кәлгәнләр, халас. Чүнки Мән уларниң барлиқ рәзиллиги түпәйлидин йүзүмни бу шәһәрдин өрүп йошурғанмән. □ ⁶ Һалбуки мана, Мән бу шәһәргә шипа қилип дәрдигә дәрман болиман; Мән уларни сақайтимән, уларға чәксиз арамбәхш һәм һәқиқәтти йешип аян қилиман. □ ⁷ Мән Йәһудани һәм Исраилни сүргүндиң қайтуруп әслигә кәлтүримән; уларни авалқидәк қуруп чиқимән. ■ ⁸ Мән уларни Мән билән қаршилишип гунаға петип садир қилған барлиқ қәбиһлигидин пакландуримән, Мениң алдимда гунаға петип, Маңа асийлиқ қилған барлиқ қәбиһликлирини кәчүримән; ■ ⁹ йәр йүзидики барлиқ әлләр Мән уларға йәткүзгән барлиқ илтипатни аңлайду, шуниң билән бу шәһәр кишини шатландуруп, Өзүмгә мәдһийәләрни қозғап, шан-шәрәп кәлтүрүп нам-шәһрәт һасил қилиду; әлләр Мән уларға йәткүзгән барлиқ илтипат вә арамбәхшликтин Мәндин қорқуп титрәйдиған болиду.

¹⁰ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Силәр мошу йәр тоғрилиқ: «У бир харабилиқ, адәмзатсиз вә һайванатсиз болди!» дәйсиләр — дурус. Лекин харабә болған, адәмзатсиз, аһалисиз, һайванатсиз болған Йәһуданиң шәһәрлиридә вә Йерусалим кочирида ¹¹ йәнә тамашиниң садаси, шат-хурамлиқ садаси вә тойи болуватқан жигит-қизниң авази аңлиниду, шундақла Пәрвәрдигарниң өйигә «тәшәккүр қурбанлиқлири»ни апарғанларниң «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар, чүнки Пәрвәрдигар меһривандур, униң муһәббети мәңгүлүктур» дәйдиған авазлири қайтидин аңлиниду; чүнки Мән сүргүн болғанларни қайтуруп зиминдики аватлиқни әслигә кәлтүримән, — дәйду Пәрвәрдигар.■

¹² Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Харабә болған адәмзатсиз вә һайванатсиз болған бу йәрдә вә униң барлиқ шәһәрлиридә қой баққучиларниң өз падилирини ятқузидиған қотанлири қайтидин бар болиду. □ ¹³ Жәнубий тағлиқтики шәһәрләрдә, гәриптики Йәһуданиң «Шәфәләһ» егизлигидики шәһәрләрдә, жәнубий баяванлардики шәһәрләрдә, Биняминниң жутида, Йерусалимниң әтрапидики йезилирида вә Йәһуданиң шәһәрлиридиму қой падилири уларни саниғучиниң қоли астидин қайтидин өтиду, — дәйду Пәрвәрдигар.□

¹⁴ Мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән Исраил жәмәтигә һәм Йәһуда жәмәтигә ейтқан шәпқәтлик вәдәмгә әмәл қилиман.■

¹⁵ Шу күнләр вә у чағда Мән Давут нәслидин «Һәққаний Шах»ни зиминда өстүрүп чиқиримән; У зиминда тоғра һөкүм вә һәққанийлиқ жүргүзидү. □ ■ ¹⁶ Шу күнләрдә Йәһуда қутқузулиду, Йерусалим арамбәхштә туриду; шу чағда Йерусалим: «Пәрвәрдигар һәққанийлиғимиздур» дегән нам билән атилиду.

¹⁷ Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Давутниң Исраил жәмәтиниң тәхтигә олтиришқа лайиқ нәсли үзүлүп қалмайду, ¹⁸ яки Лавийлардин болған каһинлардин, «көйдүрмә қурбанлиқ», «ашлиқ һәдийә» вә башқа қурбанлиқларни Мениң алдимда дайим сунидиған адәм үзүлүп қалмайду.■

□ **33:5** ««Калдийләр билән қаршилишимән» дәп шәһәргә киргәнләр... пәқәт Мән ғәзивим вә қәһримдә уривәткәнләрниң жәсәтлири билән бу өйләрни толдуруш үчүн кәлгәнләр, халас. Уларниң барлиқ рәзиллиги түпәйлидин йүзүмни бу шәһәрдин өрүп йошурғанмән» — оқурмәнләр әйәттики башқа хил тәржимиләрни учритиши мүмкин. Лекин умумий мәнаси тәржимимизниңкидәк болиду. □ **33:6** «Һалбуки мана, Мән бу шәһәргә шипа қилип дәрдигә дәрман болиман; Мән уларни сақайтимән, ...» — шүбһисизки, Худа Йәрәмияға ейтқан «бүйүк һәм тилсимат ишлар» бу әйәттин башлап униңға ечип көрситилиду. ■ **33:7** Йәр. 24:6; 31:4; 32:44 ■ **33:8** Йәр. 31:34 ■ **33:11** Йәр. 7:34 □ **33:12** «Харабә болған адәмзатсиз вә һайванатсиз болған бу йәрдә вә униң барлиқ шәһәрлиридә қой баққучиларниң өз падилирини ятқузидиған қотанлири қайтидин бар болиду» — 4-, 10- вә бу 12-әйәттә, Пәрвәрдигар Йәрәмияға «Сән билип бақмиған һәм бүйүк һәм тилсимат ишларни саңа көрситимән» дегән вәдиси бойичә, кәлгүси заманда карамәт ишларни көрситидиған үч бешәрәт бизгә тонуштурулиду. □ **33:13** «саниғучиниң қоли астидин өтүш» — бәлким қойлар қотанға қайтип киргәндә, улардин һеч қайсисиниң кам қалмаслиғи үчүн тәкшүрүлүштүр. ■ **33:14** Йәр. 29:10 □ **33:15** «...у чағда Мән Давут нәслидин «Һәққаний Шах»ни зиминда өстүрүп чиқиримән...» — оқурмәнләрниң есидә барки, Худа Давут падиша-пәйғәмбәргә: «Қутқузгучи-Мәсиһ» сениң нәслиңдин чиқиду» дәп вәдә бәргән (мәсилән, «2Сам.», 7-бапни, Зәбурдики 17-, 44- вә 71-күйләрни һәм мәзкур китап 23:5ниму көрүң). ■ **33:15** Йәр. 23:5 ■ **33:18** Йәр. 17:26

19 Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға келип мундақ дейилди: —

20 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Силәр Мениң күндүз билән түзгән әһдәмни вә кечә билән түзгән әһдәмни бузуп, күндүз вә кечини өз вақтида кәлмәйдигән қилип қойсаңлар, 21 шу чағда Мениң Кулум Давут билән түзгән әһдәм бузулуп, униңға: «Өз тәхтиңгә һөкүм сүрийдигән бир оғлуң дайим болиду» дегиним әмәлгә ашурулмайдү вә хизмәткарлирим, каһинлар болған Лавийлар билән түзгән әһдәм бузулған болиду. 22 Асманлардики қошунлар болған юлтузларни санап болғили болмиғандәк, деңиздики қумларни өлчәп болғили болмиғандәк, мән кулум Давутниң нәслини вә Өзүмгә хизмәт қилидигән Лавийларни көпәйтимән.

23 Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға келип мундақ дейилди: —

24 Бу хәлиқниң: «Пәрвәрдигар Өзи таллиған бу икки жәмәттин ваз кечип, уларни ташлиди» дегинини байқимидиңму? Шуңа улар Мениң хәлқимни: «Кәлгүсидә һеч бир әл-дөләт болмайдү» дәп көзгә илмайду. □ 25 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мениң күндүз вә кечини бекиткән әһдәм өзгирип кәтсә, яки асман-зиминдики қанунийәтләрни бекитмигән болсам, 26 Мән Яқупниң нәслидин вә Давутниң нәслидин ваз кечип уларни ташлайдигән болиман, шуниңдәк Ибраһим, Исақ вә Яқупниң нәсли үстигә һөкүм сүрүш үчүн Давутниң нәслидин адәм таллимайдигән болиман! Чүнки бәрһәк, Мән уларни сүргүнлүктин қайтуруп уларни әслигә кәлтүримән, уларға рәһимдиллиқ көрситимән.■

34

Пәрвәрдигар Зәдәкияға шум хәвәр йәткүзидү

1 Бабил падишаси Небоқаднәсар, пүтүн қошуни вә һөкүмранлиғиға беқинған барлиқ падишалиқлар вә әлләрниң һәммиси Йерусалимға вә униң әтрапидики барлиқ шәһәрләргә жәң қилған вақтида, Пәрвәрдигардин Йәрәмияға кәлгән сөз: —■

2 Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Зәдәкияниң йениға берип униңға мундақ дегин: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, бу шәһәрни Бабил падишасиниң қолиға тапшурумән, у униңға от қоюп көйдүриветиду. ■ 3 Сән болсаң, униң қолидин қачалмайсан; бәлки сән тутулуп униң қолиға тапшурулисән; сениң көзлириң Бабил падишасиниң көзлиригә қарайду, униң билән йүз туранә сөзлишисән вә сән Бабилға сүргүн болуп кетисән.■

4 Лекин, и Йәһуда падишаси Зәдәкия, Пәрвәрдигарниң сөзини аңла; Пәрвәрдигар сениң туғраңда мундақ дәйду: — Сән қилич билән өлмәйсән; 5 сән аман-течлиқта өлисән; ата-бовилириң болған өзүңдин илгәрки падишалар үчүн матәм тутуп хушбуй яққандәк улар охшашла сән үчүнму хушбуй яқиду; улар сән үчүн: «Аһ, шаһим!» дәп матәм тутиду; чүнки Мән шундақ вәдә қилғанмән, — дәйду Пәрвәрдигар.□

6 Андин Йәрәмия пәйғәмбәр бу сөзләрниң һәммисини Йәһуда падишаси Зәдәкияға Йерусалимда ейтти. 7 Шу чағда Бабил падишасиниң қошуни Йерусалимда вә Йәһудадика қалған шәһәрләрдә, йәни Лақишта вә Азикаһта жәң қиливататти; чүнки Йәһудадика мустанкәм шәһәрләр арасидин пәқәт буларла ишғал болмиған еди.

□ **33:24** «Пәрвәрдигар Өзи таллиған бу икки жәмәттин ваз кечип, уларни ташлиди...» — «икки жәмәт» шүбһисизки, Исраил вә Йәһудани, йәни Худаниң пүтүн хәлқини көрситиду; демәк, пүткүл Исраил хәлқи өзиниң келәчики тоғрилиқ үмүтсизлинип кәткән. Бәзи алимлар «икки жәмәт» «Давут жәмәти һәм Лавий жәмәти»ни көрситиду, дәп қарайду; лекин бизниңчә кейинки «Мениң хәлқимни ... көзгә илмайду» дегән ибарә һәм 25-, 26-айәтләр «Яқупниң нәсли»ни, йәни Худаниң пүтүн хәлқи (Исраил вә Йәһуда)ни көрсәткәчкә, 24-айәтму пүтүн хәлиқни көрситиши керәк. ■ **33:26** Йәр. 31:20 ■ **34:1** 2Пад. 25; Йәр. 52 ■ **34:2** Йәр. 21:10; 32:29 ■ **34:3** Йәр. 32:4 □ **34:5** «Сән үчүн хушбуй яқиду» — ибраний тилида сөзмүсөз болса «сән үчүн көйдүриду» дегәнликтур. Хәқләрниң көйдүргини болса, бизниңчә хушбуй болуши керәк еди. Әмәлийәттә Тәврат һәм Инжілда өлгәнләр үчүн һәр қандақ қурбанлиқ-һәдийә, нәзир-чирағниң һеч қандақ пайдиси йоқ, дәп көрситилиду.

Өз куллирига увал қилғанларға агаһ бериш

8 Падиша Зэдәкия куллиримизга азатлиқ жакалайли дәп Йерусалимдикиләрниң һәммиси билән әһдини кесип түзгәндин кейин, Пәрвәрдигардин төвәндики бу сөз Йәрәмияға кәлди

□ ■ 9 (әһдә бойичә һәр бири өз ибраний куллирини, әр болсун, қиз-аял болсун, қоюветиши керәк еди; һеч қайсиси өз қериндиши болған Йәһудийни куллуқта қалдурмаслиғи керәк еди.

□ 10 Әһдигә қошулған барлиқ әмирләр вә барлиқ хәлиқ шуниңға, йәни һәр қайсимиз өз кули яки дедигини қоюветәйли, уларни куллуқта қалдурувәрмәйли дегән сөзигә бойсунди. Улар бойсунуп уларни қоювәтти. 11 Лекин униңдин кейин улар бу йолдин йенип қоювәткән кул-дедәкләрни өзигә қайтурувалди. Улар буларни қайтидин мәжбурий кул-дедәк қиливалди).□

12 — Шу чағда Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға келип мундақ дейилди: —

13 Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән ата-бовилириңларни Мисирниң зиминидин, йәни «куллуқ өйи»дин чиқарғинимда, улар билән әһдә түзгән едим; 14 шу әһдә бойичә һәр бириңлар йәттинчи жилида силәргә өзини сатқан һәр қайси қериндишиңлар болған ибраний кишилирини қоюветишиңлар керәк; у куллуғунда алтә жил болғандин кейин, сән уни азатлиққа қоюветишиң керәк, дегән едим. Лекин ата-бовилириңлар буни аңлимай һеч кулақ салмиған. ■ 15 Лекин силәр болсаңлар, шу яман йолдин йенип, көз алдимда дурус ишни көрүп, һәр бириңлар өз йеқиниға «азат бол» дәп жакалидиңлар, шуниңдәк Өз намим билән аталған өйдә әһдә түзүдиңлар; 16 лекин силәр йәнә йенип Мениң намимға дағ кәлтүрүп, һәр бириңлар өз райиға қоювәткән кулни һәм ихтияриға қоювәткән дедәкни қайтурувелип қайтидин өзүңларға кул-дедәк болушқа мәжбурлидиңлар.

17 Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Силәр маңа кулақ салмидиңлар, һәр бириңлар өз қериндишиңларға, һәр бириңлар өз йеқиниңларға азат болуңлар дәп һеч жакалимидиңлар; мана, Мән силәргә бир хил азатлиқни — йәни қиличқа, вабаға вә қәһәтчиликкә болған бир азатлиқни жакалаймән; силәрни йәр йүзидики барлиқ падишалиқларға бир вәһшәт басқучи қилимән. ■ 18 Шуниң билән Мән әһдәмни бузған, көз алдимда кесип түзгән әһдиниң сөзлиригә әмәл қилмиған кишиләрни болса, улар өзлири союп икки парчә қилип, оттурисидин өткән һелиқи мозайдәк қилимән; 19 Йәһуданиң әмирлири вә Йерусалимниң әмирлири, ордидики әләмдарлар, каһинлар, шуниңдәк мозайниң икки парчисиниң оттурисидин өткән барлиқ хәлиқни болса, 20 Мән уларни дүшмәнлириниң қолиға, жәнини издигүчиләрниң қолиға тапшурумән; шуниң билән жәсәтлири асмандики учар-қанатларға вә зиминдики һайванларға озук болиду; ■ 21 Йәһуда падишаси Зэдәкия вә униң әмирлириниму дүшмәнлириниң қолиға, жәнини издигүчиләрниң қолиға, шундақла силәргә һужум қилиштин чикинип турған Бабил падишасиниң қошуниниң қолиға тапшурумән. ■

22 Мана, Мән әмир қилимән, — дәйду Пәрвәрдигар, вә улар бу шәһәр алдиға йәнә келиду; улар униңға һужум қилип от қоюп көйдүриветиду; вә Мән Йәһуданиң шәһәрлирини вәйранә, һеч адәмзатсиз қилимән.

□ 34:8 «әһдини кесип түзүш» — кона заманларда икки тәрәп бир-бири билән әһдә түзмәкчи болса, авал кала яки қойни союп, нимтә (икки парчә) қилип парчилайтти; андин икки тәрәп союп икки парчә қилған малниң оттурисидин тәң өтүп бир-биригә қәсәм қилатти. Бу ишниң әһмийити бәлким: «Қайсимиз әһдини бузсақ, Худа уни бу сойған малға охшаш қилсун!» демәкликтур. 18-20-айәтләрни көрүң. ■ 34:8 Мис. 21:2 □ 34:9 «әһдә бойичә һәр бири өз ибраний куллирини, ... қоюветиши керәк еди; һеч қайсиси өз қериндиши болған Йәһудийни куллуқта қалдурмаслиғи керәк еди» — мүмкинчилиги барки, бу әһдә пәқәт бу әмирләргә қолайлиқ болуши үчүн түзүлгән еди. Қәһәтчилик болған вақитта, өз куллириға озук бериш мәсәулийитидин қечип, куллирини кәтқүзивәтәтти. □ 34:11 «Лекин униңдин кейин улар бу йолдин йенип қоювәткән кул-дедәкләрни өзигә қайтурувалди... кул-дедәк қиливалди» — бу вақиә Бабилниң қошуни Йерусалимни қоршивелиштин вақитлиқ ваз кечип Мисир билән жәң қилишқа кәткән вақтида болған болуши мүмкин. Әмирләр вә хәлиқ бәлким хәтәрлик пәйт биздин өтүп кәтти, Худадин қорқиверишимизниң һажити йоқ, дейиши мүмкин еди. 21-22-айәтләрни 35-бап, 5-7-айәтләр билән селиштуруң. ■ 34:14 Мис. 21:2; Қан. 15:12 ■ 34:17 Қан. 28:25; Йәр. 15:4; 24:9,10 ■ 34:20 Йәр. 7:33; 16:4; 19:7 ■ 34:21 Йәр. 37:11

35

Йәһуданиң вапасизлиги, Рәкабийларниң вападарлиги

¹ Йәһуда падишаси Йосияниң оғли Йәһоакимниң күнлиридә, Пәрвәрдигардин Йәрәмияға сөз келип: —□

² «Рәкабниң жәмәтидикиләрниң йениға берип улар билән сөзлишип уларни Пәрвәрдигарниң өйигә апирип, униң кичик өйлириниң биригә тәклип қилип уларниң алдиға шарап тутқин» — дейилди.

³ Шуниң билән мән Хабазинияниң нәвриси, Йәрәмияниң оғли Жаазанияни, униң укилирини вә барлиқ бала-жақилирини, шуниңдәк Рәкабниң пүткүл жәмәтини елип келишкә чиқтим;

⁴ Мән уларни Пәрвәрдигарниң өйигә, Игдалияниң оғли, Худаниң адими болған һананниң оғуллириға тәвәлик өйгә апардим; бу өй әмирләрниң өйиниң йенида, Шаллумниң оғли, ишиқбақар Маасеяһниң өйиниң үстидә еди; ⁵ мән Рәкабниң жәмәтидикиләрниң алдиға шарапқа лик толған пиялиләр вә қәдәһләрни қоюп уларға: «Шарапқа еғиз тегиңлар!» — дедим.

⁶ Улар маңа мундақ деди: «Биз шарапни ичмәймиз; чүнки әждатимиз Рәкабниң оғли Йонадаб бизгә: «Силәр вә оғул-әвлатлириңлар зади шарап ичмәңлар; ⁷ йәнә келип өйләрни құрмаңлар, нә урук теримаңлар, нә үзүмзарларни тикмәңлар, нә булардин һеч қайсисиға зади егә болмаңлар; барлиқ күнлириңларда чедирларда туруңлар; шуниң билән силәр туруватқан зиминда узун күнләрни көрисиләр» — дәп әмир қалдурған.

⁸ Шуниң билән бизниң әждатимиз Рәкабниң оғли Йонадабниң: «Барлиқ күнүңләрдә зади шарап ичмәңлар» дегән авазига қулақ селип, биз вә бизниң аяллиримиз һәм оғул-қизлиримиз униң әмригә толук әмәл қилип кәлгәнмиз; ⁹ биз йәнә турғидәк өйләрни салмиған; биздә һеч үзүмзар, етиз, урук дегәнләр йоқ; ¹⁰ бәлки биз чедирларда туруп кәлдуқ, әждатимиз Йонадабниң бизгә барлиқ әмир қилғанлириға әмәл қилип кәлдуқ.□

¹¹ Лекин Бабил падишаси Небоқаднәсар зиминға бесип киргәндә, шундақ иш болдики, биз: «Барайли, Калдийләрниң қошуни һәм Сурийәниң қошунидин қечип Йерусалим шәһиригә кирәйли» — дедуқ. Мана шу сәвәптин Йерусалимда туруватимиз».

¹² Андин Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға келип мундақ дейилди: —

¹³ «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Барғин, Йәһудадикиләр вә Йерусалимда туруватқанларға мундақ дегин: — Буниңдин тәрбийә алмамсиләр, шуниңдәк Мениң сөзлиримгә қулақ салмамсиләр? — дәйду Пәрвәрдигар. ¹⁴ — Мана, Рәкабниң оғли Йонадабниң оғул-пәрзәнтлиригә «шарап ичмәңлар» дәп тапилиған сөзлиригә әмәл қилинип кәлгән; бүгүнки күнгичә улар һеч шарап ичип бақмиған, чүнки улар атисиниң әмригә итаәт қилған. Лекин Мән таң сәһәрдә орнумдин туруп силәргә сөз қилип кәлгән болсамму, силәр Маңа һеч қулақ салмиғансиләр. ■ ¹⁵ Мән таң сәһәрдә орнумдин туруп қуллирим болған пәйғәмбәрләрни әвәтип: «Һәр бириңлар һазир өз рәзил йолуңлардин йенип, қилмишиңларни түзитиңлар, башқа илаһларға әгишип чоқунмаңлар; шундақ қилсаңлар Мән ата-бовилириңларға тәқдим қилған зиминда туруверисиләр» дәп кәлгәнмән; лекин силәр Маңа қулақ салмай һеч аңлимиғансиләр. ■ ¹⁶ Бәрһәк, Рәкабниң оғли Йонадабниң әвлатлири атисиниң уларға тапилиған әмригә әмәл қилған; лекин бу хәлиқ Маңа һеч қулақ салмиғандур. ¹⁷ Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән Йәһуданиң үстигә һәм Йерусалимниң үстигә Мән алдин-ала ейтқан барлиқ балаю-апәтни чүшүримән; чүнки Мән уларға сөз қилған, лекин улар аңлимиған; Мән уларни чақирған, лекин улар жавап бәрмигән».

□ **35:1** «Йәһоакимниң күнлиридә» — бу вақиә Зәдәкия падиша тәхткә олтарған вақитта, йәни жуқурида ейтилған бешарәтләрдин илгири болған еди, әлвәттә. □ **35:10** «биз чедирларда туруп кәлдуқ, әждатимиз Йонадабниң бизгә барлиқ әмир қилғанлириға әмәл қилип кәлдуқ» — жәмий болуп 250 жилиқ мәзгил ичидә. «Рәкабниң оғли Йонадаб» бәлким «2Пад.» 10:15дә тилға елинған «Рәкабниң оғли Йәһонадаб» болуши мүмкин. ■ **35:14** Йәр. 11:7; 25:3; 26:5; 29:19; 32:33 ■ **35:15** Йәр. 18:11; 25:5

18 Андин Йәрәмия Рәкаб жәмәтигә мундақ деди: — Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Чүнки силәр атаңлар Йонадабниң әмригә итаәт қилип, барлиқ йолйоруқлирини тутуп, силәргә тапилиғанлириниң һәммиси бойичә иш көрүп кәлгәнсиләр, — 19 әнди самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Рәкабниң оғли Йонадабниң нәслидин алдимда хизмәт қилғучи һәргиз үзүлүп қалмайду.□

36

Падиша Йәһоаким бешарәт хатириләнгән орам язмини көйдүриду

1 Йәһуда падишаси Йосияниң оғли Йәһоакимниң төртинчи жили, Йәрәмияға Пәрвәрдигардин төвәндики сөз кәлди: —

2 Өзүңгә орам қәғәз алғин; униңға Йосияниң күнлиридә саңа сөз қилғинимдин тартип бүгүнки күнгичә Мән Исраилни әйиплигән, Йәһудани әйиплигән һәм барлиқ әлләрни әйиплигән, саңа ейтқан сөзләрниң һәммисини язғин. ■ 3 Йәһуданиң жәмәти бәлким Мән бешиға чүшүрмәкчи болған барлиқ балаю-апәтни аңлап, һәр бири өзлириниң рәзил йолидин янармекин; улар шундақ қилса, Мән уларниң қәбиһлигини вә гунайини кәчүрүм қилимән. 4 Шунин билән Йәрәмия Нерияниң оғли Баруқни чақирди; Баруқ Йәрәмияниң ағзидин чиққанлирини аңлап Пәрвәрдигарниң униңға ейтқан сөзлириниң һәммисини бир орам қәғәзгә йезип бәрди. 5 Йәрәмия Баруққа тапилап мундақ деди: — Өзүм қамап қоюлғанмән; Пәрвәрдигарниң өйигә киришимгә рухсәт йоқ; лекин өзүң берип киргин; 6 Пәрвәрдигарниң өйидә роза тутқан бир күнидә, сән ағзимдин чиққанлирини аңлап язған, Пәрвәрдигарниң бу орам язмида хатириләнгән сөзлирини хәлиқниң қулақлириға йәткүзгин; һәммә шәһәрләрдин кәлгән Йәһудадикиләрниң қулиқиғиму йәткүзгин. 7 Улар бәлким Пәрвәрдигар алдиға дуа-тилавитини қилип һәр бири өзлириниң рәзил йолидин янармекин; чүнки Пәрвәрдигарниң бу хәлиқкә ағаһландурған ғәзиви вә қәһри дәһшәтликтур. 8 Нерияниң оғли Баруқ Йәрәмия пәйғәмбәр униңға тапилиғининиң һәммисини ада қилип, Пәрвәрдигарниң өйидә Пәрвәрдигарниң сөзлирини оқуп жақалиди.□

9 Йәһуда падишаси Йосияниң оғли Йәһоаким тәхткә олтарған бәшинчи жили тоққузинчи айда шундақ болдики, барлиқ Йерусалимдикиләр һәмдә Йәһуда шәһәрлиридин чиқип Йерусалимға кәлгән барлиқ хәлиқ үчүн, Пәрвәрдигар алдида бир мәзгил роза тутушимиз керәк дәп елан қилинди. 10 Шу вақит Баруқ Пәрвәрдигарниң өйигә кирип, пүтүкчи Шафанниң оғли Гәмарияниң өйидә туруп, Йәрәмияниң сөзлирини барлиқ хәлиқниң қулиқиға йәткүзүп оқуди; бу өй Пәрвәрдигарниң өйиниң жуқуриқи һойлисидики «Йеңи дәрваза»ға жайлашқан еди. □ 11 Шафанниң нәвриси, Гәмарияниң оғли Микаһ болса язмидин Пәрвәрдигарниң сөзлириниң һәммисигә қулақ салди. 12 Андин у падишаниң ордисиға чүшүп пүтүкчиниң өйигә киривиди, мана, әмирләрниң һәммиси шу йәрдә олтиратти; пүтүкчи Әлишама, Шемаяниң оғли Делая, Акборниң оғли Әлнатан, Шафанниң оғли Гәмария вә һананияниң оғли Зәдәкия қатарлиқ барлиқ әмирләр шу йәрдә олтиратти. 13 Шунин билән Микаһ Баруқниң

□ 35:19 «Рәкабниң оғли Йонадабниң нәслидин алдимда хизмәт қилғучи һәргиз үзүлүп қалмайду» — уларниң Худа алдида немә хизмәт қилидиғанлиғи Муқәддәс Китапта хатириләнгән әмәс; амма Йәһудийларниң кейинки хатирлири бойичә уларниң кейинки ибадәтханида қурбанғаһта от үчүн отун елип бериш хизмити бар еди. Рәкабийлар тоғрилиқ йәнә «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 36:2 Йәш. 8:1; Йәр. 30:2 □ 36:8 «Нерияниң оғли Баруқ Йәрәмия пәйғәмбәр униңға тапилиғининиң һәммисини ада қилип, Пәрвәрдигарниң өйидә Пәрвәрдигарниң сөзлирини оқуп жақалиди» — Баруқниң чоң атиси Маасеяһ Йерусалимниң шәһәр башлиғи болған еди (32:12ни һәм «2Тар.» 34:8ни көрүң). У мошу ишни қилғанда бәлким өзиниң женини вә келәчикини тәвәккүл қилған. Униң Йәрәмияға һәмраһ болушниң интайин жапалиқ вә хәтәрлик экәнлигини чүшиниш үчүн 45-бапни көрүң. □ 36:10 «пүтүкчи Шафан» — Шафан тоғрилиқ «1Пад.» 22-бапни көрүң. «жуқуриқи һойла» — болса «1Пад.» 6:36 һәм 7:12дә «ички һойла» дегән нам билән аталған. «Йеңи дәрваза» «Йәр.» 26:10дә тилға елинған. Шүбһисизки, Баруқ шу йәрдә туруп Йәрәмияниң сөзини оқуйтти, барлиқ хәлиқ аңлайтти.

□ 35:19 «Рәкабниң оғли Йонадабниң нәслидин алдимда хизмәт қилғучи һәргиз үзүлүп қалмайду» — уларниң Худа алдида немә хизмәт қилидиғанлиғи Муқәддәс Китапта хатириләнгән әмәс; амма Йәһудийларниң кейинки хатирлири бойичә уларниң кейинки ибадәтханида қурбанғаһта от үчүн отун елип бериш хизмити бар еди. Рәкабийлар тоғрилиқ йәнә «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 36:2 Йәш. 8:1; Йәр. 30:2 □ 36:8 «Нерияниң оғли Баруқ Йәрәмия пәйғәмбәр униңға тапилиғининиң һәммисини ада қилип, Пәрвәрдигарниң өйидә Пәрвәрдигарниң сөзлирини оқуп жақалиди» — Баруқниң чоң атиси Маасеяһ Йерусалимниң шәһәр башлиғи болған еди (32:12ни һәм «2Тар.» 34:8ни көрүң). У мошу ишни қилғанда бәлким өзиниң женини вә келәчикини тәвәккүл қилған. Униң Йәрәмияға һәмраһ болушниң интайин жапалиқ вә хәтәрлик экәнлигини чүшиниш үчүн 45-бапни көрүң. □ 36:10 «пүтүкчи Шафан» — Шафан тоғрилиқ «1Пад.» 22-бапни көрүң. «жуқуриқи һойла» — болса «1Пад.» 6:36 һәм 7:12дә «ички һойла» дегән нам билән аталған. «Йеңи дәрваза» «Йәр.» 26:10дә тилға елинған. Шүбһисизки, Баруқ шу йәрдә туруп Йәрәмияниң сөзини оқуйтти, барлиқ хәлиқ аңлайтти.

□ 35:19 «Рәкабниң оғли Йонадабниң нәслидин алдимда хизмәт қилғучи һәргиз үзүлүп қалмайду» — уларниң Худа алдида немә хизмәт қилидиғанлиғи Муқәддәс Китапта хатириләнгән әмәс; амма Йәһудийларниң кейинки хатирлири бойичә уларниң кейинки ибадәтханида қурбанғаһта от үчүн отун елип бериш хизмити бар еди. Рәкабийлар тоғрилиқ йәнә «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 36:2 Йәш. 8:1; Йәр. 30:2 □ 36:8 «Нерияниң оғли Баруқ Йәрәмия пәйғәмбәр униңға тапилиғининиң һәммисини ада қилип, Пәрвәрдигарниң өйидә Пәрвәрдигарниң сөзлирини оқуп жақалиди» — Баруқниң чоң атиси Маасеяһ Йерусалимниң шәһәр башлиғи болған еди (32:12ни һәм «2Тар.» 34:8ни көрүң). У мошу ишни қилғанда бәлким өзиниң женини вә келәчикини тәвәккүл қилған. Униң Йәрәмияға һәмраһ болушниң интайин жапалиқ вә хәтәрлик экәнлигини чүшиниш үчүн 45-бапни көрүң. □ 36:10 «пүтүкчи Шафан» — Шафан тоғрилиқ «1Пад.» 22-бапни көрүң. «жуқуриқи һойла» — болса «1Пад.» 6:36 һәм 7:12дә «ички һойла» дегән нам билән аталған. «Йеңи дәрваза» «Йәр.» 26:10дә тилға елинған. Шүбһисизки, Баруқ шу йәрдә туруп Йәрәмияниң сөзини оқуйтти, барлиқ хәлиқ аңлайтти.

сөзлигәнлирини хәлиқниң қулиқига йәткүзүп оқуғанда өзи аңлиған барлиқ сөzlәрни уларға баян қилди. ¹⁴ Шуниң билән барлиқ әмирләр Кушиниң әвриси, Шәләмияниң нәвриси, Нәтанияниң оғли Йәһудийни Баруқниң йениға әвәтип униңға: «Сән хәлиқниң қулиқига йәткүзүп оқуған орам язмини қолуңға елип йенимизға кәл» — деди. Шуниң билән Нерияниң оғли Баруқ орам язмини қолиға елип уларниң йениға кәлди. ¹⁵ Улар униңға: «Олтар, уни қулиқимизға йәткүзүп оқуп бәр» — деди. Баруқ уни уларға аңлитип оқуди.

¹⁶ Шундақ болдики, улар барлиқ сөzlәрни аңлиғанда, алақзадә болуп бир-биригә қаришип: «Бу сөzlәрниң һәммисини падишаға йәткүзмисәк болмайду» — деди. ¹⁷ Андин Баруқтин: «Бизгә дегин әнди, сән бу сөzlәрниң һәммисини қандақ яздиң? Уларни Йәрәмияниң өз ағзидин аңлидиңму?» — дәп сориди.

¹⁸ Баруқ уларға: «У бу сөzlәрниң һәммисини өз ағзи билән маңа ейтти, мән орам қәғәзгә сияһ билән яздим» — деди.

¹⁹ Әмирләр Баруққа: «Барғин, сән вә Йәрәмия мөкүвелиңлар. Қәйәрдә болсаңлар һеч кимгә билдүрмәңлар» — деди. ²⁰ Шуниң билән улар орам язмини пүтүкчи Әлишаманиң өйигә тиқип қоюп, ордиға кирип падишаниң йениға келип, бу барлиқ сөzlәрни униң қулиқига йәткүзди.

²¹ Падиша Йәһудийни язмини елип келишкә әвәтти, у уни Әлишаманиң өйидин епкәлди. Йәһудий уни падишаниң қулиқига вә падишаниң йенида турған барлиқ әмирләрниң қулақлириға йәткүзүп оқуди. ²² Шу чағ тоққузинчи ай болуп, падиша «қишлиқ өй»идә олтиратти; униң алдидики очақта от қалақлиқ еди. ²³ Шундақ болдики, Йәһудий униңдин үч-төрт сәһипини оқуғанда, падиша қәләмтираши билән бу қисмини кесип, язминиң һәммисини бир-бирләп отта көйүп йоқиғичә очақтики отқа ташлиди. □ ²⁴ Лекин бу барлиқ сөzlәрни аңлиған падиша яки хизмәткарлириниң һеч қайсиси қорқмиди, улардин кийим-кечәклирини житқанлар йоқ еди. ²⁵ Униң үстигә Әлнатан, Делая вә Гәмариялар падишадин орам язмини көйдүрмәслигини өтүнгән еди, лекин у уларға қулақ салмиди. ²⁶ Падиша болса шаһзадә Йераһмәл, Азриәлниң оғли Серая вә Абдәәлниң оғли Шәләмияни пүтүкчи Баруқни вә Йәрәмия пәйғәмбәрни қолға елишкә әвәтти; лекин Пәрвәрдигар уларни йошуруп сақлиди.

Иккинчи орам язма

²⁷ Падиша Баруқ Йәрәмияниң ағзидин аңлап язған сөzlәрни хатирилигән орам язмини көйдүрүвәткәндин кейин, Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға келип мундақ дейилди: —

²⁸ Йәнә бир орам қәғәзни елип, униңға Йәһуда падишаси Йәһоаким көйдүрүвәткән биринчи орам язмида хатириләнгән барлиқ сөzlәрни язғин. ²⁹ Вә Йәһуда падишаси Йәһоакимға мундақ дегин: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Сән бу орам язмини көйдүрүвәттиң вә Мениң тоғрилиқ: Сән буниңға: «Бабил падишаси чоқум келип бу зиминни вәйран қилиду, униңдин һәм инсанни һәм һайванни йоқитиду» — дәп йезишкә қандақму петиндиң?» — дедиң. ³⁰ Шуңа Пәрвәрдигар Йәһуда падишаси Йәһоаким тоғрилиқ мундақ дәйду: — Униң нәслидин Давутниң тәхтигә олтиришкә һеч адәм болмайду; униң жәсити сиртқа ташливетилип күндүздә иссиқта, кечидә қиравада очуқ ятиду. ■ ³¹ Мән униң вә нәслиниң бешиға, хизмәткарлириниң бешиға қәбиһлигиниң жазасини чүшүримән; Мән уларниң үстигә, Йерусалимда туруватқанларниң үстигә һәм Йәһуданиң адәмлири үстигә Мән уларға ағаһландурған барлиқ күлпәтләрни чүшүримән; чүнки улар Маңа һеч қулақ салмиған. ³² Шуниң билән Йәрәмия башқа бир орам қәғәзни елип Нерияниң оғли Баруққа бәрди; у Йәрәмияниң ағзиға қарап Йәһуда падишаси Йәһоаким отта көйдүрүвәткән орам язмида

□ **36:23** «қәләмтираш билән кесип» — адәттә бу сайманни диванбеги яки пүтүкчи «орам язмилар»ни ясап тәйярлашкә ишлитәтти. Мошу йәрдә әксичә қиммәтлик бир орам язмини йоқитиш үчүн ишләткән. ■ **36:30** Йәр. 22:19

хатирләнгән һәммә сөzlәрни язди; улар бу сөzlәргә охшайдиған башқа көп сөzlәрниму қошуп язди. □

37

Зәдәкия падиша болған чағдики бәзи вақиәләр — кириш сөз

¹ Бабил падишаси Небоқаднәсар Зәдәкияни Йәһуданиң зиминиға падиша қилди; шуниң билән у Йосияниң оғли Йәһоакимниң оғли Конияниң орниға һөкүм сүриди. □ ² У, яки хизмәтқарлири, яки зиминдики хәлиқ Пәрвәрдигарниң Йәрәмия пәйғәмбәр арқилиқ ейтқан сөзлиригә һеч қулақ салмиди.

Зәдәкия Худадин ярдәм тиләйду

³ Падиша Зәдәкия Шәләмияниң оғли Йәһукални һәм каһин Маасеяһниң оғли Зәфанияни Йәрәмия пәйғәмбәрниң йениға әвәтип униңға: «Пәрвәрдигар Худайимизға биз үчүн дуа қилғайсән» — дегүзди ⁴ (шу чағда Йәрәмия зинданда қамақлиқ әмәс еди; у хәлиқ арисиға чиқип-киришкә әркин еди. ⁵ Пирәвнниң қошуни Мисирдин чиққан еди; Йерусалимни қоршивалған Калдийләр буларниң хәвирини аңлап Йерусалимдин чекинип кәткән еди). □ ■

⁶ Андин Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмия пәйғәмбәргә келип мундақ дейилиди: —

⁷ Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Силәрни маңа илтижа қилдуруп издәшкә әвәткән Йәһуда падишасиға мундақ дәңлар: — Мана, силәргә ярдәм беримиз дәп чиқип кәлгән Пирәвнниң қошуни болса, өз зиминиға, йәни Мисирға қайтип кетиду.

⁸ Андин Калдийләр бу шәһәргә қайтип келип жәң қилип уни ишғал қилиду, уни от қоюп көйдүриветиду. ⁹ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Өз-өзүңларни алдап: «Калдийләр биздин чекинип кәткән» — демәңлар; улар кәткән әмәс! ¹⁰ Чүнки гәрчә силәр өзүңларға жәң қилидиған Калдийләрниң толук қошунини урувәткән болсаңларму вә уларниңкидин пәқәт яриланғанларла қалған болсиму, уларниң һәр бири йәнила өз чедиридин туруп бу шәһәрни от қоюп көйдүрүвәткән болатти.

Йәрәмия қолға елинип әрз қилиниду

¹¹ Пирәвнниң қошуни түпәйлидин Калдийләрниң қошуни Йерусалимдин чекинип турған вақитта, шу вақиә йүз бәрди: —

¹² Йәрәмия Биняминдики зиминға йол елип, шу йәрдики жутдашлири арисидин өз несивисини егиләш үчүн Йерусалимдин чиққанда, ¹³ у «Бинямин дәрвазиси»ға йәткәндә, һананияниң нәвриси, Шәләмияниң оғли күзәт беги Ирия шу йәрдә туратти; у: «Сән Калдийләргә чекинип тәслим болмақчисән!» дәп уни тутувалди. ¹⁴ Йәрәмия: «Ялған! Мән Калдийләр тәрәпкә қечип тәслим болмақчи әмәсмән!» — деди. Лекин у униңға қулақ салмиди; Ирия Йәрәмияни қолға елип уни әмирләр алдиға апарди.

¹⁵ Әмирләр болса Йәрәмиядин фәзәплинип уни урғузуп, уни диванбеги Йонатанниң өйидики қамақханиға солиди; чүнки улар шу өйни зинданға айландурған еди. □ ¹⁶ Йәрәмия зиндандики бир гундиханиға қамилип, шу йәрдә узун күнләр ятқандин кейин, ¹⁷ Зәдәкия

□ **36:32** «у Йәрәмияниң ағзиға қарап Йәһуда падишаси Йәһоаким отта көйдүрүвәткән орам язмида хатирләнгән һәммә сөzlәрни язди» — биринчи «орам язма»ниң мәзмунини бәлким «Йәрәмия»дики 1-20-баплар еди. □ **37:1** «Кония» — «Йәкониәһ»ниң башқа бир атилиши. □ **37:5** «Пирәвнниң қошуни Мисирдин чиққан еди; Йерусалимни қоршивалған калдийләр буларниң хәвирини аңлап Йерусалимдин чекинип кәткән еди» — шу вақиә бәлким миладийәдин илгири 588-жили болған еди; «Пирәвн» Мисирниң падишаси Пирәвн-Хофрани көрситиду (44:30ни көрүң). ■ **37:5** Йәр. 34:21 □ **37:15** «Әмирләр болса Йәрәмиядин фәзәплинип уни урғузуп,...» — мошундақ рәзиллик қилған әмирләр Зәдәкия падишалиғидики әмирләр еди. 36-бапта көрситилгән, Худадин қорққан яхши әмирләр болса, Йәһоаким падишалиғидики әмирләр еди; бу вақиәдин илгирила улар Йәкониәһ падиша билән билә (миладийәдин илгәрки 597-жили) Бабилға сүргүн болған еди.

падиша адәм әвәтип шу йәрдин ордисиға елип кәлди. У шу йәрдә астиртин униңдин: «Пәрвәрдигардин сөз барму?» дәп сориди. Йәрәмия: «Бар; сән Бабил падишасиниң қолиға тапшурулисән» — деди.

¹⁸ Йәрәмия Зәдәкия падишаға илтижа қилип: — «Мән саңа яки хизмәткарлириңға яки бу хәлиқкә немә гуна қилғинимға, бу зинданға қамап қойдуңлар? ¹⁹ Силәргә бешарәт берип: «Бабил падишаси саңа яки бу зиминға жәң қилишқа чиқмайду!» дегән пәйғәмбәрлириңлар қени?» — деди

²⁰ — «Әнди и падиша тәхсир, сөзлиримгә кулақ селишиңни өтүнимән; илтижайим алдиңда ижабәт болсун, дәп өтүнимән; диванбеги Йонатанниң өйигә мени қайтқузмиғайсән; сән ундақ қилсаң, шу йәрдә елимән».

²¹ Зәдәкия падиша пәрман чүшүрүп, Йәрәмияни қаравуларниң һойлисида турғузушни, шуниңдәк шәһәрдики һәммә нан түгәп кәтмисила, униңға һәр күни «Навай кочиси»дин бир нан берилишни тапилиди; шуниң билән Йәрәмия қаравуларниң һойлисида турди. ■

38

Йәрәмия хаин дәп әрз қилинип су азгилиға ташлиниду

¹ Маттанниң оғли Сәфатия, Пашхурниң оғли Гәдалия, Шәмәлияниң оғли Жукал вә Малкияниң оғли Пашхурлар болса Йәрәмияниң хәлиқкә: — ² «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Бу шәһәрдә қелип қалған адәмләр болса қилич, қәһәтчилик вә ваба билән өлиду; лекин кимки чиқип Калдийләргә тәслим болса һаят қалиду; жени өзигә олжидәк қалиду; у һаят қалиду. ■

³ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Бу шәһәр чоқум Бабил падишасиниң қошуниниң қолиға тапшурулиду, у уни ишғал қилиду» — дәватқан сөзлирини аңлиди.

⁴ Әмирләр падишаға: «Силидин өтүнимиз, бу адәм өлүмгә мәнқум қилинсун; чүнки немишкә униң бу шәһәрдә қелип қалған жәңгивар ләшкәрләрниң қоллирини вә хәлиқниң қоллирини ажиз қилишиға йол қоюлсун? Чүнки бу адәм хәлиқниң мәнпәәтини әмәс, бәлки зийинини издәйду» — деди.

⁵ Зәдәкия падиша: «Мана, у силәрниң қоллириңларға тапшурулди; силәрниң йолуңларни тосқидәк мән падиша қанчилик бир адәм едим?» — деди.

⁶ Шуниң билән улар Йәрәмияни тутуп қаравуларниң һойлисидики шаһзадә Малкияниң су азгилиға ташливетти; улар Йәрәмияни арғамчилар билән униңға чүшәрди; азгалда болса су болмай, пәқәт патқақла бар еди; Йәрәмия патқаққа петип кәтти.

Ефиопийәлик ағват Йәрәмияни азгалдин қутқузиду

⁷ Амма падишаниң ордисидики бир ағват Ефиопийәлик Әбәд-Мәләк Йәрәмияниң су азгилиға қамап қоюлғанлиғини аңлиди (шу чағда падиша болса «Бинямин дәрвазиси»да олтиратти).

□ ⁸ Әбәд-Мәләк ордидин чиқип падишаниң йениға берип униңға: ⁹ «И падишаһи'аләм, бу адәмләрниң Йәрәмия пәйғәмбәргә барлиқ қилғини, уни су азгилиға ташливеткини интайин әсәбий рәзиллиқтур; у әшу йәрдә қәһәтчиликтин өлүп қалиду; чүнки шәһәрдә озук-түлүк қалмиди» — деди.

¹⁰ Падиша Ефиопийәлик Әбәд-Мәләккә буйруқ берип: «Мошу йәрдин оттуз адәмни өзүң билән елип берип, Йәрәмия пәйғәмбәрни өлүп кәтмәслиги үчүн су азгилидин елип чиқарғин» — деди. ¹¹ Шуниң билән Әбәд-Мәләк адәмләрни елип уларға йетәкчилик қилип, падишаниң ордисидики гәзниниң астидики өйгә кирип шу йәрдин лата-пута вә жул-жул кийимләрни елип, шуларни танилар билән азгалға, Йәрәмияниң йениға чүшүрүп бәрди. ¹² Ефиопийәлик Әбәд-Мәләк Йәрәмияға: — Бу лата-пута вә жондақ кийимләрни қолтуқлириң һәм танилар арисиға тикип қойғин — деди. Йәрәмия шундақ қилди. ¹³ Шуниң билән улар Йәрәмияни

■ **37:21** Йәр. 32:2 ■ **38:2** Йәр. 21:9 □ **38:7** «бир ағват Ефиопийәлик» — «ағват» дегән бу сөз бәзидә пәқәт «әмәлдар»нила билдүриду.

танилар билән тартип, су азгилидин чиқарди; Йәрәмия йәнила қаравулларниң һойлисида турди.

Зәдәкия астиртин мәслиһәт сорайду, Йәрәмия җавап бериду

14 Падиша Зәдәкия адәм әвәтип Йәрәмия пәйғәмбәрни Пәрвәрдигарниң өйидики үчинчи кириш ишигигә, өз йениға апарғузди. Падиша Йәрәмияға: — Мән сәндин бир ишни соримақчимән; уни мәндин йошурмиғайсән — деди.

15 Йәрәмия Зәдәкияға: «Мән уни саңа аян қилсам, сән мени җәзмән өлүмгә мәнкүм қилмамсән? Мән саңа мәслиһәт бәрсәм, сән аңлимайсән!» — деди.

16 Падиша Зәдәкия Йәрәмияға астиртин қәсәм ичип униңға: «Бизгә җан-тиниқ ата қилған Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм ичимәнки, мән сени өлүмгә мәнкүм қилмаймән, яки сени җениңни издигүчи кишиләрниң қолиға тапшурмаймән» — деди.■

17 Йәрәмия Зәдәкияға: Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Сән ихтиярән Бабил падишасиниң әмирлириниң йениға чиқип тәслим болсаң, җениң һаят қалиду вә бу шәһәр отта көйдүрүветилмәйду; сән вә өйдикилириң һаят қалисиләр. 18 Лекин сән чиқип Бабил падишасиниң әмирлиригә тәслим болмисаң, бу шәһәр калдийләрниң қолиға тапшурулиду, улар униңға от қоюп көйдүрүветиду, сән уларниң қолидин қачалмайсән — деди.

19 Падиша Зәдәкия Йәрәмияға: «Мән Калдийләргә чиқип тәслим болған Йәһудийлардин қорқимән; Калдийләр бәлким мени уларниң қолиға тапшуруши, улар мени қийин-қистақ қилиши мүмкин» — деди.

20 Йәрәмия мундақ деди: — Улар сени тапшурмайду. Сәндин өтүнимәнки, гепимгә кирип Пәрвәрдигарниң авазига итаәт қилғайсән; шундақ қилсаң саңа яхши болиду, җениң һаят қалиду. 21 Лекин сән чиқип тәслим болушни рәт қилсаң, Пәрвәрдигар маңа аян қилған иш мундақ: — 22 мана, Йәһуда падишасиниң ордисида қалған барлиқ қиз-аяллар Бабил падишасиниң әмирлириниң алдига елип кетилиду. Шуниниң билән бу қиз-аяллар саңа тәнә қилип: «Сениң җан достлириң сени езиқтурди; улар сениң үстүңдин гәлибә қилди; әнди һазир путлириң патқаққа питип кәткәндә, улар йүз өрүп саңа арқисини қилди!» — дәйду.

□ 23 Сениң барлиқ аяллириң һәм балилириң калдийләргә елип кетилиду. Сән өзүң уларниң қолидин қачалмайсән; чүнки сән Бабил падишасиниң қоли билән тутувелинисән, шундақла сән бу шәһәрниң отта көйдүрүветилишигә сәвәпчи болисән.

24 Зәдәкия Йәрәмияға мундақ деди: — Сән бу сәһбитимизни башқа һеч кимгә чандурмиғин, шундила сән өлмәйсән. □ 25 Әмирләр мениң сән билән сөzlәшкинимни аңлап йениңға келип сәндин: «Сениң падишаға немә дегәнлириңни, шундақла униң саңа қандақ сөzlәрни қилғанлиғини бизгә ейт; уни биздин йошурма; шундақ қилсаң биз сени өлтүрмәймиз» десә, 26 ундақта сән уларға: «Мән падишаниң алдига: «Мени Йонатанниң өйигә қайтқузмиғайсән, болмиса, мән шу йәрдә өлимән» — дегән илтиҗайимни қойғанмән» — дәйсән.

27 Дәрвәкә әмирләрниң һәммиси Йәрәмияниң йениға келип шуни сориди; у уларға падиша буйруған бу барлиқ сөzlәр бойичә җавап бәрди. Шуниниң билән улар җимип кетип униң йенидин чиқип кәтти; чүнки бу иш һеч кимгә чандурулмиған еди. 28 Шундақ қилип Йерусалим ишғал қилинғичә Йәрәмия қаравулларниң һойлисида турди.

39

Йерусалимниң ишғал қилинши вә кейинки вақиәләр

■ 38:16 Йәш. 57:16 □ 38:22 «сениң җан достлириң сени езиқтурди» — «сениң җан достлириң» падишаниң «мәслиһәтчи»лири һәм «пәйғәмбәрлири»ни көрситиду. Улар падишани «Мисирға иттипақдаш болуп Бабилға исян кәтирәйли» дәп аздуруп балаю-апәтни кәлтүргән еди. □ 38:24 «чандурмиғин ...сән өлмәйсән» — бәлким падиша униңға тәһдигә селиш үчүн әмәс, бәлки «Мисирға иттипақдаш болайли» дегән әмирләр бу сәһбәтниң мәзмунини аңлап қалса Йәрәмияни өлтүрүши мүмкин, демәкчи.

1 Йерусалим ишғал қилинғанда төвәндики ишлар йүз бәрди: — Йәһуда падишаси Зәдәкияның тоққузинчи жили онинчи айда, Бабил падишаси Небоқаднәсар вә барлиқ қошуни Йерусалимға жәң қилишқа келип уни муһасиригә алди; ■ 2 Зәдәкияның он биринчи жили, төртинчи айның тоққузинчи күнидә, улар шәһәр сепилидин бөсүп кирди. 3 Шунинң билән Бабил падишасиниң әмирлириниң һәммиси, йәни Самгарлиқ Нәргал-Шарәзәр, баш ғәзничә Небу-Сарсеқим, баш сәһиргәр Нәргал-шарәзәр вә Бабил падишалигиниң башқа әмәлдарлири кирип «Оттура дәрваза»да олтарди. □

4 Йәһуда падишаси Зәдәкия вә барлиқ жәңгивар ләшкәрләр уларни көрүп қачмақчи болуп, түн кечидә шәһәрдин бәдәр тикиветишти; у падишаниң бағчиси арқилиқ, «икки сепил» арилиғидики дәрвазидин чиқип *Иордан жилгисидики* «Арабаһ түзләңлиги»гә қарап қечишти.

5 Калдийләрниң қошуни уларни қоғлап Йерихо түзләңлигидә Зәдәкияға йетишип уни қолға елип Хамат зиминидики Риблаһ шәһиригә, Бабил падишаси Небоқаднәсарниң алдиға апарди; у шу йәрдә униң үстидин һөкүм чиқарди.

6 Бабил падишаси Риблаһ шәһиридә Зәдәкияның оғуллирини көз алдида өлтүрүвәтти; Бабил падишаси Йәһудадики барлиқ мөтивәрләрниму өлтүрүвәтти. 7 У Зәдәкияның көзлирини оюп, уни Бабилға апириш үчүн мис кишәнләр билән кишәнләп қойди. 8 Калдийләр падишаниң ордисини вә пухраларниң өйлирини от қоюп көйдүрүп Йерусалимниң сепиллирини көмүрүп ташлиди. 9 Шаһанә қаравул беги Небузар-Адан шәһәрдә қелип қалған башқа хәлиқни, өзигә тәслим болуп чиққанларни, йәни қалған хәлиқниң һәммисини қолға елип, Бабилға сүргүн қилди. 10 һалбуки, қаравул беги Небузар-Адан Йәһуда зиминида һеч тәвәлиги болмиған бәзи намратларни қалдурди; шу чағда у уларға үзүмзарлар вә етизларни тәқсимләп бәрди.

11-12 Бабил падишаси Небоқаднәсар Йерәмия тоғрилиқ қаравул беги Небузар-Адан арқилиқ: «Уни тепип униңдин хәвәр ал; униңға һеч зиян йәткүзмә; у немини халиса шуни униңға қилип бәр» — дәп пәрман чүшүргән еди.

13 Шуңа қаравул беги Небузар-Адан, шундақла баш ғәзничә Небушазбан, баш сәһиргәр Нәргал-Шарәзәр вә Бабил падишасиниң башқа баш әмәлдарлириниң һәммиси адәм әвәтип □ 14 Йерәмияни «Қаравулларниң һойлиси»дин елип Шафанниң нәвриси, Аһикамниң оғли Гәдалияниң өз өйигә апириши үчүн униң қолиға тапшурғузди. Лекин Йерәмия пухралар арисидә турди. □

Худаниң садиқ адими Әбәд-Мәләккә болған вәдису

15 Йерәмия «Қаравулларниң һойлиси»да қамап қоюлған вақтида, Пәрвәрдигарниң сөзи униңға келип мундақ дейилгән еди: —

16 Барғин, Ефиопийәлик Әбәд-Мәләккә мундақ дегин: «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән өз сөзлиримни мошу шәһәр үстигә чүшүримән; ават-һалавәт әмәс, бәлки балаю-апәт чүшүримән; шу күни бу ишлар өз көзүң алдида йүз бериду. 17 Лекин шу күни Мән сени қутқузимән, — дәйду Пәрвәрдигар; — Сән қорқидиған адәмләрниң қолиға тапшурулмайсән; 18 чүнки Мән чоқум сени қутқузимән;

■ 39:1 2Пад. 25:1; Йәр. 52:4 □ 39:3 «баш ғәзничә» — ибраний тилидики «Раб-Сарис» дейилиду. Бу сөзниң толук мәнаси бизгә намәлум, «баш ғәзничә» бизниң пәрзимиз. «Оттура дәрваза»да олтарди — кона заманларда шәһәр дәрвазиси әмәлдарлар яки мөтивәрләр сот қилидиған, һөкүм чиқиридиған жай еди. □ 39:13 «баш ғәзничә Небушазбан» — 3-айәттә «Небу-Сарсеқим» исимлиқ йәнә бир «баш ғәзничә» тилға елиниду. □ 39:14 «Шафанниң нәвриси, Аһикамниң оғли Гәдалия» — бу айәттики «Шафан» 36:10-11дә тилға елинған «Шафан» болуши мүмкин. Қариганда, униң аилисидикиләр Йерәмияға яхши муамилә қилип кәлгән. «Йерәмияни ... елип .. Гәдалияниң өз өйигә апириши үчүн ...» — алимларниң бу айәттики «өз өйигә» дегән сөз тоғрисида икки пиқри бар, йәни «өз өйи» (1) Йерәмияниң жуғи, йәнә Анатотни яки (2) Гәдалияниң «өз өйи»ни көрситиду. Гәдалия Небоқаднәсарниң буйруғи билән Пәләстингә валий дәп бекитилгән еди (40:5ни вә «2Пад.» 25:22ни көрүң). Бизниңчә иккинчи пиқир тоғра, чүнки 40:5дә Небузар-Аданниң Йерәмияға «Гәдалияниң йениға қайтқин» дегән сөзини байқаймиз. Мошу вақитта Йерәмия валий өйидә кәң-азатлиқтә турушни әмәс, бәлки намрат хәлиқ арисидә турушни таллиди.

сән қиличланмайсән, бәлки өз жеңиң өзүңгә олжидәк қалиду; чүнки сән Маңа тайинип кәлгәнсән — дәйду Пәрвәрдигар».

40

Йәрәмия иккинчи қетим азат қилинип қоюветилиду

¹ Қаравул беги Небузар-Адан уни Рамаһ шәһиридин қоювәткәндә, Пәрвәрдигар Йәрәмияға сөз қилди. У чағда Небузар-Адан Йерусалим һәм Йәһудадика барлиқ әсирләрни елип Бабилға сүргүн қилмақчи еди; Йәрәмияму уларниң арасида зәнжир билән бағланған һалда елип меңилған еди. □ ² Қаравул беги Йәрәмияни бир чәткә тартип униңға мундақ деди: «Пәрвәрдигар Худайиң мошу йәргә балаю-апәт чүшүримән дәп агаһландурди; ³ Мана, Пәрвәрдигар Өз дегини бойичә шундақ қилип уни кәлтүрди; чүнки силәр Пәрвәрдигар алдида гуна садир қилғансиләр вә униң авазига қулақ салмиғансиләр; шуңа бу иш бешиңларға чүшти. ⁴ Лекин мән қолуңни ишкәлләнгән зәнжирләрдin йешип сени қоюветимән; мән билән биллә Бабилға бериш саңа мувапиқ көрүнсә, қени кәл, мән сәндин хәвәр алимән; амма мән билән биллә Бабилға беришни мувапиқ әмәс дәп қарисаң, керәк йоқ. Мана, пүткүл зимин алдинда туриду; қәйәргә бериш саңа лайиқ, дурус көрүнсә шу йәргә барғин».

⁵ Йәрәмия теһи йенидин маңмай туруп, Небузар-Адан униңға: «Болди, Шафанниң нәвриси, Аһикамниң оғли Гәдалияниң йениға қайт; Бабил падишаси уни Йәһудадика шәһәрләргә һөкүмранлиқ қилишқа бәлгүлигән; хәлиқ арасида униң билән биллә туривәр, яки һәр қандақ башқа йәргә барай десәң шу йәргә барғин» — деди. Шуниң билән қаравул беги униңға озук-түлүк һәмдә бир соғат берип уни қоювәтти. ⁶ Шуниң билән Йәрәмия Мизпаһ шәһиригә, Шафанниң нәвриси, Аһикамниң оғли Гәдалияниң йениға кәлди; у униң билән биллә, пухралар арасида турди.

Мизпаһ шәһири «Йәһуда өлкә»синиң йеңи мәркизи қилиниду

⁷ Далада қалған Йәһуданиң ләшкәр башлиқлири һәм ләшкәрлири Бабил падишасиниң Шафанниң нәвриси, Аһикамниң оғли Гәдалияни зимин үстигә һөкүмранлиқ қилишқа бәлгүлигәнлигини, шуниңдәк униңға Бабилға сүргүн болмиған зиминдики йоқсул әр-аяллар бала-жақилири билән тапшурулғанлигини аңлап қалди; ⁸ шуниң билән бу ләшкәр башлиқлири адәмлири билән Мизпаһ шәһиригә, Гәдалияниң йениға кәлди; башлиқлири болса Нәтанияниң оғли Ишмаил, Кареаһниң оғуллири Йоһанан һәм Йонатан, Танхумәтниң оғли Серая, Нәтофатлиқ Эфайниң оғуллири вә Маакатлиқ бирисиниң оғли Йәзания еди. □ ⁹ Шафанниң нәвриси, Аһикамниң оғли Гәдалия улар вә адәмлиригә: «Калдийләргә беқиништин қорқмаңлар; зиминда олтирақлишип Бабил падишасига беқиниңлар, шундақ қилсаңлар силәргә яхши болиду. ¹⁰ Мән болсам Калдийләр зиминға кәлгәндә силәргә вәкил болуп уларниң алдида туруш үчүн Мизпаһ шәһиридә туримән; силәр болсаңлар, шарап, әнжир-хормилар вә зәйтун мейи мәһсулатлирини елип күп-едишиңларға қоюңлар, өзүңлар тутқан шәһәрләрдә туривериңлар» — дәп қәсәм ичти.

¹¹ Охшашла Моабда, Аммонийлар арасида, Едомда һәм башқа һәр бир жутларда турған Йәһудийларму Бабил падишаси Йәһудада хәлиқниң бир қалдисини қалдурған вә улар үстигә һөкүмранлиқ қилишқа Шафанниң нәвриси, Аһикамниң оғли Гәдалияни бәлгүлигән дәп аңлиди; ¹² шуниң билән барлиқ Йәһудийлар һайдап тарқитиветилгән һәммә жай-жутлардин

□ **40:1** «Қаравул беги Небузар-Адан уни Рамаһ шәһиридин қоювәткәндә, Пәрвәрдигар Йәрәмияға сөз қилди...» — Небузар-Адан аллиқачан Йәрәмия тоғрилиқ «Йерусалимда турувәрсун» дәп пәрман чүшүргән еди (39:11-14ни көрүң). Униң «хәлиқ арасида» турғанлиги түпәйлидин, бәлким тәсадибийлиқтин улар сүргүн қилинғанда улар билән тәң елип кетилгән еди. «Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға кәлди» — 2-5-айәтләргә қариганда, Пәрвәрдигарниң бу сөзи «қапир» болған, Бабиллиқ ләшкәр Небузар-Адан арқилиқ кәлди! □ **40:8** «Маакатлиқ бирисиниң оғли Йәзания» — «Жәзания»ниң башқа шәкли «Язания» — «2Пад.» 25:23ни көрүң.

қайтип, Йәһуда зиминиға, Мизпаһ шәһиригә, Гәдалияниң йениға кәлди. Улар шарап, әнжір-хормиларниң мәһсулатлирини зор кәңричиликтә алди.

Ишмаил Гәдалияни өлтүрүветиду, Мизпаһдики хәлиқни әсиргә алиду

¹³ Кареаһниң оғли Йоһанан вә далада қалған ләшкәрләрниң барлиқ башлиқлири Мизпаһ шәһиригә, Гәдалияниң йениға келип униңға: ¹⁴ «Сән Аммонийлар падишаси Баалис Нәтанияниң оғли Ишмаилни сени өлтүрүшкә әвәткәнлигини билмәмсән?» — дейишти. Лекин Аһикамниң оғли Гәдалия уларниң гепигә ишәнмиди.

¹⁵ Кареаһниң оғли Йоһанан Мизпаһда Гәдалияға астиртин сөз қилип: «Маңа рухсәт қилғайсән, башқилар униңдин хәвәр тапқичә мән берип Нәтанияниң оғли Ишмаилни өлтүрәй; һеч ким буни билмәйду. Униң сени өлтүрүп, шуниң билән әтрапиңға жиғилған Йәһудадикиләрниң һәммиси тарқитиветилип, Йәһуданиң қалдиси йоқитиветилишиниң немә һажити бар? — деди.

¹⁶ Бирақ Гәдалия Кареаһниң оғли Йоһананға: «Сән ундақ қилма; чүнки сән Ишмаил тоғрилиқ ялған ейтиватисән» — деди.

41

¹ Әнди йәттинчи айда шундақ болдики, шаһзадә, шундақла падишаниң баш әмәлдарлиридин бири болған Әлишаманиң нәвриси, Нәтанияниң оғли Ишмаил он адәм елип Мизпаһға, Аһикамниң оғли Гәдалияниң йениға кәлди; улар шу йәрдә, йәни Мизпаһда нан уштуп ғизаланғанда, □ ² Нәтанияниң оғли Ишмаил һәм у епкәлгән он адәм орнидин туруп, Аһикамниң оғли Гәдалияға қилич чапти; уларниң шундақ қилиши Бабил падишаси Йәһуда зимини үстигә һөкүмранлиққа бәлгүлигәнни өлтүрүштин ибарәт еди. ³ Ишмаил Мизпаһда Гәдалияға һәмраһ болған барлиқ Йәһудийлар вә шу йәрдә туруватқан барлиқ Калдий жәңгивар ләшкәрләрни өлтүрүвәтти.

⁴ Шундақ болдики, Гәдалияни өлтүрүвәткәндин кейин, иккинчи күнигичә һеч ким теһи униңдин хәвәр тапмиған еди, ⁵ мана Шәқәм, Шилоһ һәм Самарийәдин сәксән адәм йетип кәлди. Улар сақилини чүшүргән, кийимлирини житқан, әтлирини тилған, Пәрвәрдигарниң өйигә сунушқа қолида һәдийәләрни һәм хушбуйни тутқан һалда кәлгән еди. □ ⁶ Нәтанияниң оғли Ишмаил уларни қарши елишқа маңғиничә жиғлиғанға селип Мизпаһдин чиқти; уларға: «Мәрһәмәт, Аһикамниң оғли Гәдалия билән көрүшүшкә апиримән» — деди.

⁷ Шундақ болдики, улар шәһәр оттурисиға йәткәндә, Нәтанияниң оғли Ишмаил вә униң билән биллә болған адәмләр уларни өлтүрүп жәсәтлирини су азгилиға ташливәтти. ⁸ һалбуки, улар арисидин он адәм Ишмаилға: «Бизни өлтүрүвәтмә, чүнки далада бизниң йошуруп қойған буғдай, арпа, зәйтун мейи вә һәсәл қатарлиқ озук-түлүгимиз бар» — деди. Шуңа у қолини жиғип, бурадәрлири арисидин уларни өлтүрмиди. ⁹ Ишмаил өлтүргән адәмләрниң жәсәтлирини ташливәткән бу азгал болса, интайин чоң еди; уни әсли падиша Аса Исраил падишаси Баашадин қорқуп қолап ясиған еди. Нәтанияниң оғли Ишмаил бу азгални жәсәтләр билән толдурди. □ ¹⁰ Ишмаил Мизпаһта турған хәлиқниң қалдисиниң һәммисини, жүмлидин қаравул беги Небузар-Адан Аһикамниң оғли Гәдалияға тапшурған падишаниң

□ **41:1** «падишаниң баш әмәлдарлири...» — «падиша» чоқум Зәдәкияни көрситиду. ■ **41:1** 2Пад. 25:25 □ **41:5** «Улар сақилини чүшүргән, кийимлирини житқан, әтлирини тилған...» — демисәкму, хәлиқ бундақ һәрикәтләр арқилиқ қаттиқ қайғуни билдүрәтти. Шүбһисизки, мошу йәрдә уларниң қайғуси Худаниң Йәһуда вә Исраил үстигә жаза чүшүргәнлиги түпәйлидин болған. Әмәлийәттә қайғуни билдүрүшкә «әтлирини тилиш» Тәвратта қәтһий мәнһий қилинған. □ **41:9** «Ишмаил өлтүргән адәмләрниң жәсәтлирини ташливәткән бу азгал болса, интайин чоң еди; уни әсли...» — башқа хил тәржимиси: «Шу азгал Ишмаил Гәдалия билән биллә өлтүргән адәмләрниң жәсәтлирини ташлиған йәр болуп, уни әсли...» — әйни ибраний тилидики текстни чүшиниш тәс. «Баашадин қорқуп...» — Аса падиша бәлким азгални Мизпаһ муһасиригә елинғанда су сақлаш үчүн қолиған еди.

қизлири вә Мизпаһда қалған барлиқ кишиләрни әсиргә елип кәтти; Нәтанияниң оғли Ишмаил уларни әсиргә елип Аммонийларниң қешиға өтүшкә йол алди.

Йоһанан хәлиқни Ишмаилниң чаңгилидин қутулдуриду

¹¹ Кареаһниң оғли Йоһанан вә униң қешидики һәммә ләшкәр башлиқлири Нәтанияниң оғли Ишмаил садир қилған барлиқ рәзилликтин хәвәр тапти; ¹² шуниң билән улар барлиқ адәмлирини елип Нәтанияниң оғли Ишмаилға жәң қилишқа чиқти; улар Гибеондики чоң кәл бойида униң билән учрашти. ¹³ Ишмаилниң қолида турған барлиқ хәлиқ Кареаһниң оғли Йоһанан һәм униң һәмраһлири болған барлиқ ләшкәр башлиқлирини көргәндә хошал болди. ¹⁴ Ишмаил Мизпаһдин елип кәткән барлиқ хәлиқ йолдин йенип, Кареаһниң оғли Йоһананниң йениға кәлди. ¹⁵ Лекин Нәтанияниң оғли Ишмаил сәккиз адими билән Йоһанандин қечип, Аммонийлар тәрәпигә өтүп кәтти. ¹⁶ Андин Кареаһниң оғли Йоһанан һәм униң һәмраһлири болған барлиқ ләшкәр башлиқлири Нәтанияниң оғли Ишмаил Аһикамниң оғли Гәдалияни өлтүргәндин кейин Мизпаһдин елип кәткән хәлиқниң қалдисиниң һәммисини өз қешиға алди; у уларни, йәни жәңгивар ләшкәрләр, қиз-аяллар, балилар вә орда әмәлдарлирини Гибеондин елип кәтти. ¹⁷ Улар Калдийиләрдин өзлирини қачуруш үчүн Мисирға қарап йол елип Бәйт-Ләһәмгә йеқин болған Герут-Қимхамда тохтап турди. ¹⁸ Сәвәви болса, улар Калдийләрдин қорқатти; чүнки Бабил падишаси зимин үстигә һөкүмранлиққа бәлгүлигән Аһикамниң оғли Гәдалияни Нәтанияниң оғли Ишмаил өлтүрүвәткән еди.

42

Қалғанлар Пәрвәрдигардин йол сораиду, бирақ униңға қулақ салмайду

¹ Барлиқ ләшкәр башлиқлири, жүмлидин Кареаһниң оғли Йоһанан һәм һошаяниң оғли Йәзания вә әң кичигидин чоңиғичә барлиқ хәлиқ □ ² Йәрәмия пәйғәмбәрниң йениға келип униңдин: «Тәливимизни ижабәт қилғайсән, Пәрвәрдигар Худайиңға хәлиқниң қалдисини болған бизләр үчүн дуа қилғайсәнки (көзүң көргинидәк бурун көп болған бизләр һазир интайин аз қалдуқ), ³ Пәрвәрдигар Худайиң бизгә маңидиған йол, қилидиған ишни көрсәткәй» — дәп илтижа қилди.

⁴ Йәрәмия пәйғәмбәр уларға: «Макул! Мана, мән Пәрвәрдигар Худайиңларға сөзлириңлар бойичә дуа қилимән; шундақ болидуки, Пәрвәрдигар силәргә қандақ жавап бәрсә, мән уни силәргә һеч немисини қалдурмай толуғи билән баян қилимән» — деди.

⁵ Улар Йәрәмияға: «Пәрвәрдигар Худайиң сени әвәтип бизгә йәткүзидиған сөзниң һәммисигә әмәл қилмисақ, Пәрвәрдигар бизгә һәқиқий, гепидә турудиған гувачи болуп әйиплисун!» — деди. ⁶ «Биз сени Пәрвәрдигар Худайимизниң йениға әвәтимиз; жавап яхши болсун яман болсун, униң авазига итаәт қилимиз; биз Худайимизниң авазига итаәт қилғанда, бизгә яхши болиду».

⁷ Шундақ болдики, он күндин кейин, Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға кәлди. ⁸ У Кареаһниң оғли Йоһанан, ләшкәр башлиқлириниң һәммиси вә әң кичигидин чоңиғичә барлиқ хәлиқни чақирип ⁹ уларға мундақ деди: — «Силәр мени тәливиңларни Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң алдиға йәткүзүшкә әвәткәнсиләр. У мундақ деди: —

¹⁰ «Силәр йәнила мошу зиминда туривәрсәңларла, Мән силәрни қуруп чиқимән; силәрни ғулатмаймән; Мән силәрни тикип өстүримән, силәрни юлмаймән; чүнки Мән бешиңларға чүшүргән балаю-апәткә өкүнимән. ■ ¹¹ Силәр қорқидиған Бабил падишасидин қорқмаңлар; униңдин қорқмаңлар, — дәйду Пәрвәрдигар, — чүнки Мән силәрни қутқузуш үчүн, униң қолидин қутулдуруш үчүн силәр билән биллә болимән. ¹² Мән силәргә шундақ

□ **42:1** «Һошаяниң оғли Йәзания» — бу «Йәзания» 40:8дә тилға елинған «Йәзания» болуши мүмкин. ■ **42:6** Йәр. 7:23 ■ **42:10** Йәр. 24:6; 31:4; 33:7

рәһимдиллиқни көрситимәнки, у силәргә рәһим қилиду, шуниң билән силәрни өз зиминиңларға қайтишқа йол қойиду.

¹³ Бирақ силәр Пәрвәрдигар Худайиңларниң авазига қулақ салмай «Бу зиминда қәтһий турмаймиз» — десәңлар ¹⁴ вә: «Яқ. биз Мисир зиминиға барайли; шу йәрдә нә урушни көрмәймиз, нә канай-агаһ сигналини аңлимаймиз, нә нанға зар болмаймиз; шу йәрдә яшаймиз» — десәңлар, ¹⁵ әнди Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар, и Йәһуданиң бу қалдисиди болған силәр: Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худасиди мундақ дәйду: — «Силәр Мисирға кирип, шу йәрдә олтирақлишишқа қәтһий нийәткә кәлгән болсаңлар, ¹⁶ әнди шундақ болидуки, силәр қорқидиған қилич Мисирда силәргә йетишивалиду, силәр қорқидиған қәһәтчилик Мисирда силәргә әгишип қоғлап бариду; шу йәрдә силәр өлисиләр. ¹⁷ Шундақ болидуки, Мисирға кирип шу йәрдә турайли дәп қәтһий нийәт қилған адәмләрниң һәммисиди қилич, қәһәтчилик вә ваба билән өлиду; уларниң һеч қайсиди тирик қалмайду вә яки Мән бешиға чүшүридиған балаю-апәттин қутулалмайду.

¹⁸ Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худасиди мундақ дәйду: — Ғәзивим вә қәһрим Йерусалимдикиләрниң бешиға чүшүрүлгәндәк, силәр Мисирға киргиниңларда, қәһрим бешиңларға чүшүрүлиду; силәр ләнәткә қалидиған вә дәһшәт басидиған объект, ләнәт сөзи һәм рәсвачилиқниң объектиди болисиләр вә силәр бу зиминни қайтидин һеч көрмәйсиләр. ■ ¹⁹ Пәрвәрдигар силәр, йәни Йәһуданиң қалдисиди тоғрилиқ: «Мисирға бармаңлар!» — дегән. — Әнди шуни билип қоюңларки, мән бүгүнки күнидә силәрни агаһландурдум!».

²⁰ — Силәрниң мени Пәрвәрдигар Худайиңларниң йениға әвәткиниңлар «Пәрвәрдигар Худайимизға биз үчүн дуа қилғайсән; Пәрвәрдигар Худайимиз бизгә немә десә, бизгә йәткүзүп бәрсәң биз шуниң һәммисигә әмәл қилимиз» дегүзгиниңлар өзүңларни алдап жеңиңларға замин болуштин ибарәт болди, халас. □ ²¹ Мән бүгүнки күндә силәргә Униң дегинини ейтип бәрдим; лекин силәр Пәрвәрдигар Худайиңларниң авазига вә яки Униң мени силәрниң йениңларға әвәткән һеч қайси ишта Униңға итаәт қилмидиңлар. □ ²² Әнди һазир шуни билип қоюңларки, силәр олтирақлишайли дәп баридиған жайда қилич, қәһәтчилик вә ваба билән өлисиләр».

43

¹ Шундақ болдики, Йэрәмия уларниң Худасиди Пәрвәрдигарниң һәммә сөзлирини барлиқ хәлиқкә ейтип түгәтти (Худасиди Пәрвәрдигар Йэрәмияни уларға бу барлиқ сөzlәрни ейтиш үчүн әвәткән), — ² шуниң билән һошияниң оғли Азария вә Кареаһниң оғли Йоһанан вә шундақла барлиқ һали чоң адәмләр Йэрәмияға мундақ деди: — «Сән ялған ейтиватисән! Худайимиз Пәрвәрдигар сени бизгә: «Силәр Мисирда олтирақлишиш үчүн бармаңлар!» дейишкә әвәткән әмәс; □ ³ бәлки Нерияниң оғли Баруқ чоқум сени бизгә қаршилаштуруп, бизни Калдийләрниң қолиға тапшурушқа күшкүртмәктә; шуниң билән улар бизни өлүмгә мәһкүм қилиду яки бизни Бабилға сүргүн қилиду».

⁴ Шуниң билән Кареаһниң оғли Йоһанан, ләшкәр башлиқлириниң һәммисиди вә барлиқ хәлиқ Пәрвәрдигарниң: «Йәһуда зиминида туруп қелиңлар» дегән авазига қулақ салмиди; ⁵ бәлки Кареаһниң оғли Йоһанан вә барлиқ ләшкәр башлиқлири һайдиветилгән барлиқ әлләрдин

■ **42:18** Йәш. 65:15; Йәр. 7:20; 18:16; 19:8; 24:9; 25:9,18; 26:6; 29:18 □ **42:20** «— Силәрниң мени Пәрвәрдигар Худайиңларниң йениға ... «Пәрвәрдигар Худайимизға...» дегүзгиниңлар өзүңларни алдап жеңиңларға замин болуштин ибарәт болди, халас» — әйәтниң башқа бир хил тәржимисиди «Силәрниң мени Пәрвәрдигар Худайиңларниң йениға: «Пәрвәрдигар Худайимизға ... » дегүзүп әвәткиниңларда өзүңлар жеңиңларни алдап қойғансиләр, халас». □ **42:21** «Мән бүгүнки күндә силәргә Униң дегинини ейтип бәрдим; лекин ... Худайиңларниң авазига вә яки Униң мени силәрниң йениңларға әвәткән һеч қайси ишта Униңға итаәт қилмидиңлар» — шүбһисизки, уларниң көңлидики, йәни: «Худаниң сөзигә һеч итаәт қилмаймиз» дегән позитсийисиди пәйғәмбәргә аян еди. □ **43:2** «Һошяниң оғли Азария» — бу адәм 42:1-дики «Һошяниң оғли Йәзания» дегән адәм билән бир болуши мүмкин.

Йәһуда зиминида олтирақлишишқа қайтип кәлгән Йәһуданиң пүтүн қалдисини, ⁶ йәни әрләр, қиз-аяллар, балилар вә падишаниң қизлирини, жүмлидин қаравул беги Небузар-Адан Аһикамниң оғли Гәдалияға тапшурған һәр бир кишини һәмдә Йәрәмия пәйғәмбәр һәм Нерияниң оғли Баруқни елип, ⁷ Мисир зиминиға кирип кәлди; улар Пәрвәрдигарниң әмригә итаәт қилмиди. Улар Таһпанәс шәһиригә йетип кәлди.

Бешарәт — Небоқаднәсар Мисирға бесип кирип, булаң-талаң қилиду

⁸ Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға Таһпанәстә келип мундақ дейилди: —

⁹ Йәһудийларниң көз алдидила, қолуңға бир нәччә чоң ташларни елип Пирәвнниң Таһпанәстики ордисиниң кириш йолиниң йенидики хишлиқ йолдики сеғиз лайға көмүп йошуруп, ¹⁰ уларға мундақ дегин: — Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән Мениң қулум болған Бабил падишаси Небоқаднәсарни чақирип епкелимән, у мән көмүп йошурған бу ташлар үстигә өз тәхтини салиду; уларниң үстигә шаһанә чедирини йейип тикиду. ■ ¹¹ У келип Мисир зиминида жәң қилиду; өлүмгә бекитилгәнләр өлиду; сүргүн болушқа бекитилгәнләр сүргүн болиду; қиличқа бекитилгәнләр қиличлиниду. □ ■ ¹² Мән Мисирдики бутларниң өйлиригә от яқтурғузимән; у уларни көйдүрүп, бутлирини елип сүргүн қилиду; қой падичиси өз тонини кийгәндәк Небоқаднәсарму Мисир зиминини өзигә кийивалиду; у шу йәрдин аман-есән чиқиду. □ ¹³ У Мисир зиминидики «Қуяш ибадәтханиси»дики түврүкләрни чеқиветиду; у Мисирдики бутлириниң өйлиригә от қоюп көйдүриветиду. □

44

Пәрвәрдигарниң Мисирға қачқан Йәһудийларға бутпәрәслиги түпәйлидин чүшүридиған жазаси

¹ Мисирда турған, йәни Мигдолда, Таһпанәстә, Нофта вә Мисирниң жәнубий тәрипи Патрос зиминида турған барлиқ Йәһудийлар тоғрилиқ бу сөз Йәрәмияға келип мундақ дейилди: — □ ²⁻³ «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мән Йерусалим һәм Йәһудадики һәммә шәһәрләр үстигә чүшүргән барлиқ балаю-апәтни көргәнсиләр; мана, уларниң садир қилған рәзиллиги түпәйлидин бүгүнки күндә улар харабилик болуп, адәмзатсиз қалди; чүнки улар нә өзлири, нә силәр, нә ата-бовилириңлар билмәйдиған ят илаһларға чоқунушқа, хушбуй йеқишқа берип, Мени ғәзәпләндүргән. ⁴ Мән таң сәһәрдә орнумдин туруп қуллим болған пәйғәмбәрләрни силәргә әвәтип: «Мән нәпрәтлинидиған бу жиркинчилик ишни қилғучи болмаңлар!» — дәп агаһландурғанмән. ⁵ Лекин улар итаәт қилмиған, һеч қулақ салмиған; улар рәзиллигини, ят илаһларға хушбуй йеқитин қолини зади үзмигән. ⁶ Шуниниң билән қәһрим һәм ғәзивим уларға төкүлгән, Йәһудадики шәһәрләрдә һәм Йерусалимдики рәстә-кочиларда йеқилған, көйгән; улар бүгүнки күндә вәйранә вә харабилик болуп қалди. ■

■ **43:10** Йәр. 25:9; 27:6 □ **43:11** «У (Небоқаднәсар) келип Мисир зиминида жәң қилиду; өлүмгә бекитилгәнләр өлиду» — бу әйәттики «өлүм» бәлким вабани көрситиду. 15:2ниму көрүң. ■ **43:11** Йәр. 15:2; 3әк. 11:9 □ **43:12** «Қой падичиси өз тонини кийгәндәк Небоқаднәсарму Мисир зиминини өзигә кийивалиду» — башқа бир хил тәржимиси: «У (Небоқаднәсар) қой падичиси өз тонидики питларни тәргәндәк Мисир зиминидин һеч нәрсә қалдурмай һәммини теривалиду». Әйәттики ибраний тили икки бислиқ болғачқа, иккилә тәржимиси бәлким тоғра болушиму мүмкин. Йәнә шуни дейишимиз керәкки, қойлар вә қой падичилири Мисирлиқларға интайин жиркинчилик болған («Яр.» 46:34ни көрүң). Шуниниң билән бешарәт Мисирлиқлар үчүн интайин кинайилик, еғир гәп болуши керәк еди. □ **43:13** «Қуяш ибадәтханиси» — Мисирдики «Хеләополис», йәни «Он» дегән шәһәргә жайлашқан. У һазирқи Қаһирә шәһириниң он километр шәриқ тәрипидә. «У Мисирдики бутлириниң өйлиригә от қоюп көйдүриветиду» — миладийәдин илгәрки 568-жили Небоқаднәсар Мисирға тажавуз қилған; бу вақиәдин илгири башқа бир тажавузлуқниң бар-йоқлуғи тоғрилиқ теһи хәвәримиз йоқ. □ **44:1** «Ноф» — кейин «Мәмфис» дәп аталған. Мигдол, Таһпанәс, Ноф вә Патрос дегән жайлар асасән Мисирниң пүткүл территориясини өз ичигә алған еди. ■ **44:6** Йәр. 7:20; 42:18

7 Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Худа Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Силәр немишкә өз-өзүңларға зор күлпәт кәлтүрмәкчисиләр, өзүңларға һеч қандақ қалди қалдурмай өзүңлардин, йәни Йәһуданиң ичидин әр-аял, бала-бовақларни үзмәкчисиләр!? 8 Немишкә өз қоллириңларниң ясиғини билән, силәр олтирақлашқан Мисир зиминида ят илаһларға хушбуй йеқип Мени фәзәпләндүрисиләр? Шундақ қилип силәр һалак болуп йәр йүзидики барлиқ әлләр арасида ләнәт сөзи вә рәсва қилинидиған бир объект болисиләр. 9 Силәр Йәһуда зиминида һәм Йерусалимниң рәстә-кочилирида садир қилинған рәзилликини, йәни ата-бовилириңларниң рәзиллигини, Йәһуда падишалириниң рәзиллигини вә уларниң аяллириниң рәзиллигини, силәрниң өз рәзиллигиңларни һәм аяллириңларниң рәзиллигини унтуп қалдиңларму? 10 Бүгүнки күнгә қәдәр хәлқиңлар өзини һеч төвән тутмиди, Мәндин һеч қорқмиди, улар Мән силәрниң алдиңларға һәм ата-бовилириңларниң алдиға қойған Тәврат-қанунумда яки бәлгүлимилиримдә һеч маңған әмәс.

11 Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән бешиңларға күлпәт чүшүрүп, барлиқ Йәһудани һалак қилғичә силәргә йүзүмни қаритимән; ■ 12 Мән Мисир зиминиға шу йәрдә олтирақлишайли дәп қәтһий нийәт қилған Йәһуданиң қалдисига қол салимән, уларниң һәммиси Мисир зиминида түгишиду; Мисир зиминида жиқилиду; уларниң әң кичигидин чоңиғичә қилич билән, қәһәтчилик билән өлиду; улар қилич билән вә қәһәтчилик билән өлиду, улар ләнәт оқулидиған вә дәһшәт басқучи объект, ләнәт сөзи һәм рәсва қилинидиған бир объект болиду. ■ 13 Мән Мисир зиминида туруватқанларни Йерусалимни жазалиғандәк қилич билән, қәһәтчилик билән вә ваба билән жазалаймән; 14 шуниң билән Мисир зиминида олтирақлишайли дәп шу йәргә киргән Йәһуданиң қалдисидин Йәһуда зиминиға қайтишқа һеч қайсиси қачалмайду яки һеч ким қалмайду; шу йәргә қайтип олтирақлишишқа интизар болсиму, қачалиған аз бир қисмидин башқилири һеч қайсиси қайтмайду».

15 Андин өз аяллириниң ят илаһларға хушбуй яқидиғанлиғини билгән барлиқ әрләр, вә йенида турған барлиқ аяллар, — зор бир топ адәмләр, йәни Мисирниң *шималий тәрипи вә жәнубий тәрипи* Патростин кәлгән барлиқ хәлиқ Йәрәмияға мундақ жавап бәрди: — □ 16 «Сән Пәрвәрдигарниң намида бизгә ейтқан сөзгә кәлсәк, биз саңа һеч қулақ салмаймиз! 17 Әксичә биз чоқум өз ағзимиздин чиққан барлиқ сөзләргә әмәл қилимиз; өзимиз, ата-бовилиримиз, падишалиримиз вә әмирлиримиз Йәһудадики шәһәрләрдә һәм Йерусалимдики рәстә-кочиларда қилғинидәк бизләр «Асманларниң ханиши»ға хушбуй йеқиверимиз вә униңға «шарап һәдийә»ләрни қуюверимиз; чүнки әйни чағда бизниң ненимиз пүтүн болуп, тоққузимиз тәл, һеч күлпәтни көрмәй өткән. □ ■ 18 Амма «Асманларниң ханиши»ға хушбуй йеқишни вә униңға «шарап һәдийә»ләрни қуюшни тохтатқинимиздин башлап, бизниң һәммә нәрсимиз кам болуп, қилич билән һәм қәһәтчилик билән һалак болуп кәлдуқ. 19 Биз аяллар «Асманларниң ханиши»ға хушбуй яққинимизда вә униңға «шарап һәдийә»ләрни қуйғинимизда, бизниң униңға охшитип пошкалларни етишимизни һәм униңға «шарап һәдийә»ләрни қуюшимизни әрлиримиз қоллимиғанму?».

20 Йәрәмия барлиқ хәлиқкә, һәм әрләр һәм аялларға, мошундақ жавапни бәргәнләрниң һәммисигә мундақ деди: —

21 — «Пәрвәрдигарниң есидә қелип көңлигә тәккән иш дәл силәр, ата-бовилириңлар, падишалириниңлар, әмирлириңлар шундақла зиминдики хәлиқниң Йәһудадики шәһәрләрдә һәм Йерусалимдики рәстә-кочиларда яққан хушбуйи әмәсму? 22 Ахирида Пәрвәрдигар силәрниң қилмишиңларниң рәзиллигигә һәм садир қилған жиркинчилик ишлириңларға чидап туралмиған; шуңа зиминиңлар бүгүнки күндикидәк харабилик, адәмни дәһшәт

■ 44:11 Йәр. 21:10; Ам. 9:4 ■ 44:12 Йәр. 42:15,16,17,22 □ 44:15 «Мисирниң шималий тәрипи вә жәнубий тәрипи Патростин кәлгән барлиқ хәлиқ» — ибраний тилида «Мизраимда, Патроста турған барлиқ хәлиқ». «Мизраим» — Мисирниң шималий тәрипи, «Патрос» — Мисирниң жәнубий тәрипидур. □ 44:17 «Асманниң ханиши» — бир хил аял бут, әлвәттә. ■ 44:17 Йәр. 7:18

басқучи, ләнәт объекти вә адәмзатсиз болған. ²³ Сәвәви, силәр хушбуй яққансиләр, Пәрвәрдигарниң алдида гуна садир қилип, Униң авазифа қулақ салмай, Униң нә Тәврат-қанунида, нә бәлгүлимилириде нә агаһ-гувалиқлирида һеч маңмиғансиләр; шуңа бүгүнки күндикидәк бу балаю-апәт бешиңларға чүшти».

²⁴ Йәрәмия барлиқ хәлиқкә, болупму барлиқ аялларға мундақ деди: — «И Мисирда турған барлиқ Йәһуда Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар! ²⁵ Самави қошунларниң Сәрдарилар болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Силәр аяллар өз ағзиңлар билән: «Биз «Асманларниң ханиши»ға хушбуй йеқиш, униңға «шарап һәдийә»ләрни қуюш үчүн ичкән қәсәмлиримизгә чоқум әмәл қилимиз» дегәнсиләр вә униңға өз қоллириңлар билән әмәл қилғансиләр. Әнди қәсимиңларда чиң туривериңлар! Қәсимиңларға толуқ әмәл қиливериңлар! □ ²⁶ Лекин шундақ болғанда, и Мисирда турған барлиқ Йәһуда Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар! Мана, Мән Өзүмниң улук намим билән қәсәм қилғанмәнки, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мисирниң барлиқ зиминида туруватқан Йәһудалиқ һеч қайси киши Мениң намимни тилға елип: «Рәб Пәрвәрдигарниң һаяти билән!» дәп қайтидин қәсәм ичмәйду. ²⁷ Мана, Мән уларниң үстигә ават-һалавәт әмәс, бәлки балаю-апәт чүшүрүш үчүн уларни көзләватимән; шуңа Мисирда туруватқан Йәһудадикли барлиқ кишиләрниң һәммиси түгигичә қилич вә қәһәтчилик билән һалак болиду. ■ ²⁸ Қиличтин қутулуп қачқанлар болса интайин аз бир топ адәмләр болуп, Мисир зиминидин Йәһуда зиминиға қайтип келиду; шуниң билән Мисир зиминиға олтирақлишайли дәп кәлгән Йәһуданиң қалдиси кимниң сөзиниң, Мениңки яки уларниң инавәтлик болғанлиғини испатлап билип йетиду. ²⁹ Мениң силәрни бу йәрдә жазалайдиғанлиғимға, Мениң сөзлиримниң чоқум силәргә күлпәт кәлтүрмәй қоймайдиғанлиғини билишиңлар үчүн силәргә шу алдин-ала бешарәт болидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, ³⁰ — Мана, Мениң Йәһуда падишаси Зәдәкияни униң дүшмини, женини қоғлап издигән Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қолиға тапшурғинимдәк Мән охшашла Мисир падишаси Пирәвн Хофрани өз дүшмәнлириниң қолиға һәмдә женини издигән кишиләрниң қолиға тапшуримән — дәйду Пәрвәрдигар».□

45

Баруққа берилгән агаһ һәм тәсәлли

¹ Йәһуда падишаси Йәһоакимниң төртинчи жили, Нерияниң оғли Баруқ Йәрәмияниң ағзиға қарап бу сөзләрни орам қәғәзгә язғинида, Йәрәмия пәйғәмбәр униңға бу сөзни ейтқан: —

² «Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар сән Баруқ тоғрилиқ мундақ дәйду: — ³ Сән: «Һалимға вай! Чүнки Пәрвәрдигар қайғумға дәрә-әләм қошуп қойди; мән аһ-зарлар қилиштин чарчидим, задила арам тапалмидим!» — дедиң.

⁴ — Йәрәмия, сән униңға мундақ дегин: —

Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән қуруп чиққанлиримни һазир ғулитимән, Мән тиккәнлиримни, йәни бу пүткүл жаһанни һазир жулуп ташлаймән. □ ⁵ Мән бундақ қилған

□ **44:25** «Силәр аяллар өз ағзиңлар билән...» — башқа бир хил тәржимиси: «Силәр вә аяллириңлар өз ағзиңлар билән...». ««Биз «Асманларниң ханиши»ға хушбуй йеқиш, униңға «шарап һәдийә»ләрни қуюш үчүн ичкән қәсәмлиримизгә чоқум әмәл қилимиз» дегәнсиләр» — мошу айттики һәрикәтниң егиси «аяллар» болсиму, лекин сөзләр «аяллар сийғиси» билән әмәс, бәлки «әрләр сийғиси» шәклидә ипадилиниду. Бу бәлким: «Силәр әркәкләр аяллириңларға бойсунидиған «Саймахунлар болдуңлар» дегәндәк кинайилик, һәжвий гәп болса керәк. ■ **44:27** Йәр.

31:28 □ **44:30** «Мениң Йәһуда падишаси Зәдәкияни униң дүшмини, женини қоғлап издигән Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қолиға тапшурғинимдәк Мән охшашла Мисир падишаси Пирәвн Хофрани өз дүшмәнлириниң қолиға һәмдә женини издигән кишиләрниң қолиға тапшуримән» — Пирәвн Хофра әсли падиша Зәдәкияни Небоқаднәсарға исян кәтиришкә қутратқан еди. У миладийәдин илгәрки 570-жили мәхпий өлтүрүлгән. Шуниң билән бу иш Мисирда турған Йәһудийларға бир агаһ-бешарәт еди. □ **45:4** «бу пүткүл жаһанни...» — яки «бу пүткүл зиминни...». Лекин 5-айәткә қариғанда «жаһанни» тоғриду.

йәрдә сән өзүң үчүн улук ишларни издишиңгә тоғра келәмду? Буларни издимә; чүнки мана, Мән барлиқ эт егилири үстигә балаю-апәт чүшүримән, — дәйду Пәрвәрдигар, — лекин жеңиңни сән баридиған барлиқ йәрләрдә өзүңгә олжа қилип беримән». □ ■

46

46-51-баблар — Әлләр тоғрилиқ бешарәтләр ... «1» Мисир — Мисирниң қошуни Каршемиш шәһиридә мәглуп болиду

¹ Йәрәмия пәйғәмбәргә кәлгән Пәрвәрдигарниң әлләр тоғрилиқ сөзи төвәндә: —

² Мисир тоғрилиқ: Әфрат дәрияси бойидики Каркемиш шәһириниң йенида туруватқан, Пирәвн-Нәқониң қошуни тоғрилиқ (бу қошунни Бабил падишаси Небоқаднәсар Йәһуда падишаси Йәһоакимниң төртинчи жили битчит қилған): — □ ³ «Қалқан-сипарларни елип сәпкә чүшүңлар! Жәңгә чиқишқа тәйярлиниңлар! ⁴ Атларни һарвуларға қетиңлар! Атлириңларға миниңлар! Бешиңларға дубулға селип сәптә туруңлар! Нәйзилириңларни биләп иштиклитиңлар! Савут-қуяқларни кийивелиңлар!» ■

⁵ Лекин Мән немини көримән?! — дәйду Пәрвәрдигар; — Мана, мошу ләшкәрләр дәккә-дүккигә чүшүп чекиниду; батур-палванлири битчит қилинип кәйнигә қаримай бәдәр қачиду! Тәрәп-тәрәпләрни вәһимә басиду! — дәйду Пәрвәрдигар. ⁶ — Энди әң чаққанларму қачалмайду, батур-палванларму аман-есән қутулуп қалмайду; мана, шимал тәрипидә, Әфрат дәрияси бойида улар путлишип жиқилиду!

⁷ Сулири дәриялардәк өзлирини долқунлитип, Нил дәрияси кәлкүн кәби кәтирилгәндәк өзини кәтәргән кимдур!? □ ⁸ Сулири дәриялардәк өзлирини долқунлитип, Нил дәриясидәк өзини кәтәргән дәл Мисир өзидур; у: «Мән өзүмни кәтирип пүткүл йәр йүзини қаплаймән; мән шәһәрләр һәм уларда туруватқанларни йоқитимән!» — дәйду.

⁹ Етилиңлар, и атлар! һә дәп алға бесип чепиңлар, и жәң һарвулири! Қалқан кәтәргән Ефиопийә һәм Ливийәдикиләр, оқялирини егилдүргән Лидийәдикиләр, палван-батурлар жәңгә чиқсун! □ ■ ¹⁰ Лекин бу күн болса самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң күнидур; у қисаслиқ бир күн, йәни Өз явлиридин қисас алидиған күни болиду; Униң қиличи кишиләрни тойғичә жутиду; у қанғичә уларниң қанлирини ичиду; чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигарниң шималий зиминда, Әфрат

□ **45:5** «Мән бундақ қилған йәрдә сән өзүң үчүн улук ишларни издишиңгә тоғра келәмду? Буларни издимә; чүнки мана, мән барлиқ эт егилири үстигә балаю-апәт чүшүримән, ...Лекин жеңиңни сән баридиған барлиқ йәрләрдә өзүңгә олжа қилип беримән» — бу 45-баптики бешарәт падиша Йәһоакимниң тәхткә олтарған вақтида берилгән болса, немишкә мошу йәрдә (Йәрәмия вә Баруқ Мисирда қалған вақитта) «орам язма»ға қошулған? Бәлким униң мошу йәрдә хатирилиниш сәвәви, Йәрәмия вә Баруқ Мисирда, Пәрвәрдигарға асийлиқ қилған вә асийлиқ қилмақчи болған Йәһуданиң шу аз бир қалдисис арасида (жуқуриқи бешарәтләр көрсәткәндәк) техиму егир хәтәрдә қалған; шуңа һазир бу бешарәт Баруққа техиму әһмийәтлик, техиму тәсәлли бериши мүмкин еди. Йәрәмия пәйғәмбәр өзи Мисир зиминида өлгән яки өлтүрүлгән болуши мүмкин. Униң китавиниң қолимизда турғанлиғи үчүн биз шүбһисизики Баруққа қәриздармиз. ■ **45:5** Йәр. 21:9; 38:2; 39:18 □ **46:2** «Мисир тоғрилиқ: Әфрат дәрияси бойидики Каркемиш шәһириниң йенида туруватқан, Пирәвн-Нәқониң қошуни тоғрилиқ (бу қошунни Бабил падишаси Небоқаднәсар Йәһуда падишаси Йәһоакимниң төртинчи жили битчит қилған): — ....» — Мисир тоғрилиқ бу бешарәт Пирәвнниң қошуни битчит қилиништин илгири берилгән, мошу йәрдә кейинки вақитта хатириләнгән, әлвәттә. Оқурмәнләрниң диққитигә әрзийдуки, «Йәһуданиң падишаси Йәһоакимниң төртинчи жили» Йәһуданиң кәлгүси үчүн һәм Йәрәмияниң бешарәтлири үчүн интайин муһим жил болған. Шу жил оттура шәриқтики «күч тәңпундуғи» Бабилниң падишаси Небоқаднәсарға өткән. ■ **46:4** Йәр. 51:11 □ **46:7** «Сулири дәриялардәк өзлирини долқунлитип, Нил дәрияси кәлкүн кәби кәтирилгәндәк өзини кәтәргән кимдур!? » — һәр жил Нил дәриясиға кәлкүндәк улук су келиду. Бу су Мисирниң пүткүл зиминини бесип суғириду, Мисирниң зиминини бақиду, десәкму болиду. □ **46:9** «Ефиопийә».. «Ливийә»... «Лидийә» — «Ефиопийә» ибраний тилида «Куш» дейилиду, «Ливийә» («Либя») ибраний тилида «Пут» дейилиду, «Лидийә» (һазирқи Түркийәдә) ибраний тилида «Луд» дейилиду. Бу йәрләрдики адәмләрниң һәммиси «ялланма ләшкәрләр» еди. ■ **46:9** Йәш. 66:19

дәрияси бойида қилмақчи болған бир қурбанлиғи бар! □ 11 Гилеадқа чиқип тутия издәп тап, и Мисирниң қизи! Лекин сән өзүңгә нурғун дориларни алсаңму бекар; сән үчүн һеч шипалиқ йоқтур! ■ 12 Әлләр хижалитиң тоғрилиқ аңлайду, сениң пәрәдлириң пүткүл йәр йүзигә пур кетиду; палван палванға путлишиду, иккиси тәң мәғлуп болуп жиқилиду!

Небоқаднәсарниң Мисир зиминиға бесип кириши тоғрилиқ бешарәт

13 Пәрвәрдигарниң Бабил падишаси Небоқаднәсарниң Мисир зиминиға тажавуз қилип кириши тоғрилиқ Йәрәмия пәйғәмбәргә ейтқан сөзи: —

14 Мисирда жакала, Мигдолда елан қил, Нофта вә Таһпанәстиму елан қил: Чиң тур, жәңгә бәл бағла; чүнки қилич әтрапиңдикиләрни жутуватиду; □ 15 Сениң батурлириң немишкә сүпүрүп ташлиниду? Улар чиң туралмайду; чүнки Пәрвәрдигар уларни сәптин иштирип жиқитиветиду. 16 У улардин көплирини путлаштуриду; бәрһәқ, улар қачқанда бир-биригә путлишип жиқилиду; шуниң билән улар: «Болә, турайли, зомигәрниң қиличидин қечип өз хәлқимизгә вә ана жутимизға қайтип кетәйли!» — дәйду; □ 17 Шу йәргә қайтқанда улар: «Мисир падишаси Пирәвн пәқәт бир қийқас-сүрән, халас! У пәйтни билмәй өткүзивәтти!» — дәйду. 18 Өз һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Падишаһ, нами самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — тағлар арисидә Табор теғи болғандәк, Кармәл теғи деңиз бойида асманға тақишип турғандәк бириси келиду. □ 19 Әнди сән, и Мисирда туруватқан қиз, сүргүн болушқа лайиқ жүк-тақларни тәйярлап қой; чүнки Ноф харабә болуп көйдүрүлиду, һеч адәмзатсиз болиду.

20 Мисир болса чирайлиқ бир инәктур; лекин уни нишан қилған бир көкүйүн келиватиду, шималдин келиватиду! □ 21 Униң арисидики ялланма ләшкәрләр болса бордақ топақлардәк болиду; уларму арқиға бурулуп, бирликтә қечишиду; улар чиң турувалмайду; чүнки күлпәтлик күн, йәни жазаляниш күни уларниң бешиға чүшкән болиду. □ 22 Мисирниң аваз иланниңкидәк «күш-күш» қилип аңлиниду; чүнки дүшмән қошунлири билән атлинип, отун кәскүчиләрдәк униңға қарши палтиларни кетирип келиду. □ 23 Орманлиғи қоюқлуғидин киргүсиз болсиму, улар уни кесип жиқитиду, — дәйду Пәрвәрдигар, — чүнки кәскүчиләр чекәткә топидин көп, сан-санақсиз болиду. □ 24 Мисирниң қизи хижаләттә қалдурулиду; у шималий әлниң қолиға тапшурулиду.

□ 46:10 «(Пәрвәрдигар) Өз явлиридин қисас алидиған күни» — мүмкинчилиги барки, бешарәттики «қисас», Пәрвәрдигарниң өзигә садиқ болған падиша Йосияни (миладийәдин илгәрки 609-жили) өлтүрүвәткән Пирәвн-Нәко үстидин алған бир қисасни көрситиду («2Пад.» 23:29 вә 33-35ни көрүң). Униң үстигә «Пәрвәрдигарниң күни» адәттә ахирқи замандики қиямәт күнини көрситиду, шуңа бешарәттиң шу күни тоғрилиқ мәлуматлири бар болушиму мүмкин. ■ 46:11 Йәр. 8:22 □ 46:14 «Мисирда ... Мигдол... Ноф ... Таһпанәс...» — бу шәһәрләрниң һәммиси Мисирда, әлвәтгә. «Чиң тур, жәңгә бәл бағла; чүнки қилич әтрапиңдикиләрни жутуватиду» — бешарәт берилгән вақти бәлким миладийәдин илгирки 604-жили болуши мүмкин. Шу чағда Небоқаднәсар Филистийәни ишғал қилип Мисирниң чегарисидә тажавуз қилишқа тәйяр туратти. Миладийәдин илгирки 568-жили Небоқаднәсар Мисирға тажавуз қилған; бу вақиәдин илгири башқа бир тажавузлуқ бар-йоқлуғи тоғрилиқ теһи хәвәримиз йоқ. □ 46:16 «Болә, турайли, зомигәрниң қиличидин қечип өз хәлқимизгә вә ана жутимизға қайтип кетәйли!» — бу сөзләрни бәлким Мисир қошунидики чәтәл «ялланма ләшкәрләр»и ейтиду (21ни көрүң). □ 46:18 «Табор» вә «Кармәл» — тағлири бәк егиз болмисиму, улар әтрапидики йәрләргә қариғанда көккә тақашқандәк көрүниду. Мәнәси Небоқаднәсар қошуни билән бесип киргәндә, улар башқа падишалар вә уларниң қошунлиридин зор дәрижидә күчлүк көрүниду. □ 46:20 «көкүйүн» — мал-варанларни чақидиған бир хил чивин. Бу дәншәтлик көкүйүн «чирайлиқ инәк» болған Мисир вә барлиқ «топақлири»ни (21-айәт) тар мар қилип һайдайду! Мисирлиқлар чоқунған бут «буқа илаһи» (Афис) болғачқа, мошу «инәк» вә «топақлар»ға нисбәтән 20-21-айәтләр интайин кинайилиқ, һәжвий сөзләрдур. □ 46:21 «униң арисидики ялланма ләшкәрләр болса бордақ топақлардәк болиду; уларму арқиға бурулуп, бирликтә қечишиду; улар чиң турувалмайду» — оттура шәриқтики бәзи көкүйүнләр интайин зәһәрлик, вәһший болуп, инәк-топақларни сәвдайи, тәлвә қилип, уян-буян жүгүртүп чечиветиду. «жазаляниш күни» — ибраний тилида «йоқлиниш күни». □ 46:22 «Мисирниң аваз иланниңкидәк «күш-күш» қилип аңлиниду» — мәнәси бәлким Мисир қорқунучтин чекингән амалсиз қалған иландәк, униңға пәқәт «күш-күш» қилип хапалиқини билдүрүштин башқа һеч қандақ амал қилалмайду. □ 46:23 «Орманлиғи қоюқлуғидин киргүсиз болсиму, улар уни кесип жиқитиду» — Мисирда дәрәкләр аз болиду; шуңа бу селиштурма-охшитиш болуши керәк, бәлким «орман» нурғунлиған хәлиқ аһалисини көрситиду.

25 Самави кошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән Но шәһиридики бут Амонни, Пирәвнни, шундақла Мисир вә униң илаһлири билән падишалирини җазалаймән; бәрһәқ, Пирәвн вә униңға таянғанларниң һәммисини җазалаймән; □ 26 Мән уларни уларниң җенини издигүчиләр, йәни Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қолиға һәм хизмәткарлириниң қолиға тапшурумән. Бирақ кейин, Мисир қедимки заманлардәк қайтидин аһалилик болиду — дәйду Пәрвәрдигар.

Исраил үчүн үмүт

27 Лекин сән, и кулум Якуп, қорқма, алақзадә болма, и Исраил; чүнки мана, Мән сени жирақ жуттин, нәслиңни сүргүн болған зиминдин қутқузуп чиқиримән; шуниң билән Якуп қайтип, хатирҗәмлик вә араббәхштә туриду, һеч ким уни қорқутмайду. ■ 28 Қорқма, и кулум Якуп, — дәйду Пәрвәрдигар, — чүнки Мән сән билән биллидурмән; Мән сени тарқитивәткән әлләрниң һәммисини түгәштүрсәмму, лекин сени пүтүнләй түгәштүрмәймән; пәқәт үстүңдин һөкүм чиқирип тәрбийә-савақ беримән; сени җазалимай қоймаймән. ■

47

«2» Филистийә тоғрилиқ бешарәт

1 Пирәвн Газа шәһиригә зәрбә бериштин илгири, Йэрәмия пәйғәмбәргә кәлгән, Пәрвәрдигарниң Филистийләр тоғрисидики сөзи: —□

2 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, шималдин долқунлуқ сулар өрләйду; улар тешип бир кәлкүн болиду; у зимин вә униңда турған һәмминиң үстидин, шәһәр вә униңда туруватқанларниң үстидин ташқин болуп басиду; шуниң билән униң адәмлири налә-пәрәд кәтириду, зиминда барлиқ туруватқанлар *азабтин* налә-зар қилиду; □ 3 толпарлириниң туяқлириниң тарақшишлирини, җәң һарвулириниң тарақлашлирини, чақлириниң гүлдүрләшлирини аңлап, атилар өз балилиридин хәвәр елишқиму қоллири бошап, арқиғиму қаримайду. ■ 4 Чүнки барлиқ Филистийләрни набут қилидиған күн, һәм Тур вә Зидонни уларға ярдәмдә болғидәк барлиқ қалған адәмләрдин мәһрум қилидиған күн йетип кәлди; чүнки Пәрвәрдигар Филистийләрни, йәни Крет арилидин чиқип кәлгәнләрниң қалдуғини набут қилиду. □ ■ 5 Газаниң үсти тақирлиқ болиду; Ашкелон шәһиридикиләр даң қетип қалиду; қачанғичә әтлириңларни тилисиләр, и Филистийә күчлиридин аман қалғанлар?

□ 46:25 «Мана, Мән Но шәһиридики бут Амонни, Пирәвнни, шундақла Мисир вә униң илаһлири билән падишалирини җазалаймән» — Худа «Амон» дегән бут вә «Мисирниң илаһлири»ни қандақ җазалайду? һеч болмиғанда, бу сөз Худаниң мошу бутларниң «нам-аброй»лирини пүтүнләй йоқитишини көрситиду. Бу тема тоғрилиқ «Мисирдин чиқиш»тики «қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ 46:27 Йәш. 41:13; 43:5; 44:1; Йәр. 30:10 ■ 46:28 Йәр. 10:24; 30:11 □ 47:1 «Газа» — Филистийәниң бәш чоң шәһәрлиридин бири. Бешарәт (1-7) берилгән вақит бәлким миладийәдин илгәрки 609-жили еди. Шу чағда Пирәвн-Нәко Мисирдин чиқип Асурийә империйәсигә иттипақдаш болуп Бабилға қарши чиққан. Бу бешарәттики «зәрбә» бәлким Пирәвн шималға қарап жүрүш қилған, Филистийәниң территориясидин өтүп болған вақтида қилинған. □ 47:2 «шималдин долқунлуқ сулар өрләйду; улар тешип бир кәлкүн болиду» — демисәкму, Муқәддәс Китапта «кәлкүн» зиминни бесип киргән зор кошунға охшитилиду. Мошу «сулар» авал Пирәвнниң қошунни болған болуши мүмкин, кәйнидики «кәлкүн» Пирәвнниң қошунини тар мар қилған Бабиллиқлардин ибарәт. «Шәһәр» болса бәлким Йерусалимни көрситиду. Йерусалим Бабил тәрпидин ишғал қилинғанда Филистийәму қаттиқ искәнҗигә елинип таҗавуз қилинған. ■ 47:3 Йәш. 5:28; Йәр. 4:13; 6:23 □ 47:4 «Пәрвәрдигар Филистийләрни, йәни Крет арилидин чиқип кәлгәнләрниң қалдуғини набут қилиду» — Филистийләр әслидә Крет (ибраний тилида «Кафтор») арилидин чиққан еди. Улар турдикиләр һәм Зидондикиләргә «туққан қәбилеләр» (Феникийликләр) болғачқа, Тур вә Зидон аваригә учриған болса, Филистийләр уларға ярдәмгә чиққан болатти. Лекин Филистийләр набут болған болса, «уларға ярдәмдә болғидәк ... адәмлар» болмайтти. ■ 47:4 Йәр. 25:22

□ ■ 6 Апла, и Пәрвәрдигарниң қиличи, сән қачангичә тинмайсән? Өз қиниңға қайтқин, арам елип тиничланғин!
 7 Лекин у қандақму тохтиялисун? Чүнки Пәрвәрдигар униңға пәрман чүшүргән; Ашкелон шәһиригә һәм деңиз бойидикиләргә зәрб қилишқа уни бекиткәндур!

48

«3» Моаб тоғрилиқ бешарәт

1 Моаб тоғрилиқ: Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Небониң ҳалиға вай! Чүнки у харабә қилиниду; Кириатайим хижаләткә қалдурулуп, ишғал қилиниду; жуқури қорған болса хижаләткә қалдурулуп алақзадә болуп кәтти. □ ■ 2 Моаб йәнә һеч махталмайду; һәшбонда кишиләр униңға: «Уни әл қатаридин йоқитайли» дәп сүйқәст қилиду; сәнму, и Мадмән, түгәштүрүлисән; қилич сени қоғлайду. □ 3 һоронаимдин аһ-зарлар көтирилиду: — «Аһ, вәйранчилик, дәһшәтлик патипарақчилик!»
 4 Моаб битчит қилинди! Униң кичиклиридин пәрядлири аңлиниду. 5 Бәрһәқ, Луһитқа чиқидиған даван йолидин тохтимай жиғилар көтирилиду; һоронаимға чүшидиған йолда һалакәттин азаплиқ налә-пәрядлар аңлиниду. ■ 6 Қечиңлар, жениңларни елип жүгүрүңлар! Чөлдики бир чатқал болуңлар! ■ 7 Чүнки сән өз қилғанлириңға вә байлиқлириңға таянғанлиғиң түпәйлидин, сәнму әсиргә чүшисән; бутуң Кемош, униң каһинлири һәм әмирлири билән биллә сүргүн болиду. □ ■ 8 Вәйран қилғучи һәр бир шәһәргә жән қилиду; шәһәрләрдин һеч қайси қечип қутулалмайду; Пәрвәрдигар дегәндәк жиғиму харабә болиду, түзләңликму һалакәткә йүзлиниду. □

9 Далдиға берип қечиш үчүн Моабқа қанатларни бериңлар! Чүнки униң шәһәрлири харабилиқ, адәмзатсиз болиду □ 10 (Пәрвәрдигарниң хизмитини көңүл қоюп қилмиған киши ләнәткә қалсун! Қиличини қан төкүштин қалдурған киши ләнәткә қалсун!). □

11 Моаб яшлиғидин тартип кәң-кушадә яшап арзаңлири үстидә тинған шараптәк әндишисиз болуп кәлгән; у һеч қачан күптин күпкә қуулған әмәс, яки һеч сүргүн болған әмәс; шуңа

□ 47:5 «Газаниң үсти тақирлиқ болиду» — бәзи алимлар буни «Газадикиләр қайғуруп чачлирини чүшүриду» дегән мәнидә дәп қарайду. Бизниңчә биринчи мәнаси шәһәр харабилиқ болуп «тақир йәр» болиду. Бу сөз икки бислиқ болуп иккинчи мәнидимү болуши мүмкин. «Даң қетип қалиду»ниң башқа бир хил тәржимиси: «түгишиду». «Филистийәниң күчлиридин аман қалғанлар» — буниң башқа бир хил тәржимиси: «Филистийә жиғисидә қалғанлар». «қачангичә әтлириңларни тилисиләр» — «әтлирини тилиш» қаттиқ қайғуни билдүрәтти. Бу адәт Тәвратта мәңгий қилинған. ■ 47:5 Қан. 14:1; Йәр. 16:6; 25:20 □ 48:1 «жуқури қорған» — (ибраний тилида «Мисгаб») бәлким бир шәһәрниң исми болуши мүмкин. ■ 48:1 Йәр. 25:21; 27:3 □ 48:2 «...Небониң ҳалиға вай! ... Кириатайим хижаләткә қалдурулуп, ишғал қилиниду (1-айәт); һәшбон ...Мадмән,...» — демисәкму, Небо, Кириатайим, һәшбон, Мадмән вә төвәндики айәтләрдикә һоронаим, Лухит, Ароәр, Бәйт-Гамул, Дибон қатарлиқлар Моабтики шәһәрләрдур. Хәритини көрүң. «Һәшбон» болса Моабниң чегарисига жайлашқан болуп, бешарәт бойичә башқа шәһәрләрдин илгири бәлким дүшмән тәрипидин ишғал қилинип андин дүшмәнниң қошуну үчүн база болиду. «Һәшбон» вә «сүйқәст» («хешаб») ибраний тилида йеқин сөзләрдур. Йәһудий тарихшунас Йосефусниң хатириси бойичә, Моаб Небоқаднәсар падиша тәрипидин миладийәдин илгәрки 582-жили егилинип, нурғун шәһәрлири вәйран қилинған. ■ 48:5 Йәш. 15:5 ■ 48:6 Йәр. 17:6 □ 48:7 «бутуң Кемош, униң каһинлири һәм әмирлири билән биллә сүргүн болиду» — Кемош Моаб чоқунған бут еди. Уларниң униңға өз балилирини қурбанлиқ қилиш адити бар еди («2Пад.» 3:27ни көрүң). ■ 48:7 Йәр. 49:3 □ 48:8 «Пәрвәрдигар дегәндәк жиғиму харабә болиду, түзләңликму һалакәткә йүзлиниду» — «жилға» вә «түзләңлик» Моабниң жәнубий вә шималий қисмини көрситиду. □ 48:9 «Далдиға берип қечиш үчүн Моабқа қанатларни бериңлар!» — бу жүмлидики ибраний тилини чүшиниш тәс. Оқурмәнләр башқа хил тәржимиләрни учритиши мүмкин. □ 48:10 «Пәрвәрдигарниң хизмитини көңүл қоюп қилмиған киши ләнәткә қалсун! Қиличини қан төкүштин қалдурған киши ләнәткә қалсун!» — бу кинайилиқ, һәжвий сөзләр кәлгүсидә Моабқа һужум қилидиған Бабиллиқ ләшкәрләргә ейтилиду.

униң тәми бир хил болуп, пуриғи һеч өзгәрмигән. □ ■ 12 Шуңа, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән униң йениға уларни өз күпинди төкидиған төккүчиләрни әвәтимән; улар униң күплирини қуруқдайду, униң чөгүнлирини чеқиветиду. □ 13 Өткәндә Исраил жәмәти өз таянчиси болған Бәйт-Әл түпәйлидин йәргә қарап қалғандәк Моабму Кемош түпәйлидин йәргә қарап қалиду. □ ■

14 Силәр қандақму: «Биз батур, жәңгивар палванмиз!» — дейәләйсиләр? 15 Моабниң зимини харабә қилиниду; дүшмән уларниң шәһәрлириниң *сепиллириға* чиқиду; униң есил жигитлири қәтл қилинишқа чүшиду, — дәйду падиша, йәни нами самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.

16 — Моабниң һалакити йеқинлашти, униң күлпити бешиға чүшүшкә алдирайду. 17 Униң әтрапидики һәммәйлән униң үчүн аһ-зар көтириңлар; униң нам-шөһритини билгәнләр: «Күчлүк шаһанә һасиси, гөзәл тайиғиму шунчә сундурулдиғу!» — дәнлар. 18 Шан-шөһритиндин чүшүп қағжирап кәткән йәрдә олтар, и Дибонда туруватқан қиз; чүнки Моабни һалак қилғучи саңа жәң қилишқа йетип кәлди; у истиһкам-қорғанлириңни бәрбат қилиду.

19 Йол бойида күзәт қил, и Ароәрдә туруватқан қиз; бәдәр тикиватқан әрдин вә қечиватқан қиздин: «Немә болди?» дәп сора; 20 «Моаб хижаләткә қалди, чүнки у битчит қилинди!» дәп жавап берилиду. Аһ-зар тартип налә-пәрәд көтириңлар; Арнонда: «Моаб һалак қилинди» — дәп жақалаңлар. ■ 21 Жәза һөкүми түзләңлик жайлири үстигә чиқирилди; һолон, Яһаз вә Мәфаат үстигә, 22 Дибон, Небо һәм Бәйт-Диблатаим үстигә, 23 Кириатаим, Бәйт-Гамул һәм Бәйт-Меон үстигә, 24 Кериот, Бозраһ һәм Моабдики жирақ-йеқин барлиқ шәһәрләрниң үстигә чиқирилиду. 25 Моабниң Мүңгүзи кесиветилиду, униң билиги сундурулиду, — дәйду Пәрвәрдигар. □ 26 — Уни мәс қилиңлар, чүнки у Пәрвәрдигарға алдида һакавурлуқ қилған; Моаб өз қусуғида еғинап ятсун, шуниң билән рәсва қилинсун. □ 27 Чүнки сән Моаб Исраилни мазақ қилған әмәсму? У оғрилар қатарида тутувелинғанму, сән уни тилға алсаңла бешиңни чайқайсән?!

28 Шәһәрләрдин чиқип таш-қиялар арисини туралғу қилиңлар, и Моабда туруватқанлар; ғар ағзида угилиған пахтәтәк болуңлар!

29 Биз Моабниң һакавурлуғи (у интайин һакавур!), йәни униң тәкәббурлуғи, һакавурлуғи, көңлидики мәғрур-көрәңлиги тоғрисида аңлидуқ. □ ■ 30 Мән униң ночилиқ қилидиғанлиғини билимән, — дәйду Пәрвәрдигар, — бирақ ночилиғи карға яримайду; униң чоң гәплири бекар болиду. 31 Шуңа Мән Моаб үчүн зар жиғлаймән, Моабниң һәммиси үчүн зар-зар көтиримән;

Кир-Харәсәттикиләр үчүн аһ-пиған аңлиниду.

32 И Сибмаһтики үзүм тели, Мән Язәрниң зар-жиғиси билән тәң сән үчүн жиғлаймән;

□ 48:11 «Моаб яшлиғидин тартип кәң-кушадә яшап арзаңлири үстидә тинған шараптәк әндишисиз болуп кәлгән» — шарап тиниши үчүн узун вақит мидирлитилмай туруши керәк. Тинған «арзаңлар», (дуг, чөкүндә) һаһайити аччиқ бир нәрсә, әлвәттә. Шуңа башқа күпкә қуялмай қалса, тәми қиртиқ, аччиқ болиду, әлвәттә. «У һеч қачан күптин күпкә қуялған әмәс, яки һеч сүргүн болған әмәс; шуңа униң тәми бир хил болуп, пуриғи һеч өзгәрмигән» — бу охшитиш бәлким Моабниң һеч қийинчиликқа учрмай, көрәңлик қилғанлиғи, толиму керилип кәткәнлигини көрситиду.

■ 48:11 Зәф. 1:12 □ 48:12 «Мән униң йениға уларни өз күпинди төкидиған төккүчиләрни әвәтимән» — бу охшитиштики «шарап» Моабтики аһалини, «күплири», «чөгүнлири» униң жут-шәһәрлирини көрситиду. □ 48:13 «Бәйт-Әл» — мошу шәһәр Исраил (шималий падишалық)ниң чоң бутпәрәс мәркизи болуп, улар шу йәрдә «алтун мозай бут»ни қурған («1Пад.» 12-бапни, «Һош.» 10:5 һәм 8:5-6, «Ам.» 7:10-17ни көрүң). ■ 48:13 1Пад. 12:29

■ 48:20 Йәш. 16:7 □ 48:25 «Моабниң мүңгүзи кесиветилиду» — Тәвратта, «мүңгүз»ләр көп һалларда адәмләрниң аброй-шөһрити яки һоқуқини билдүриду. Бу адәмниң бешидин өскән әмәс, әлвәттә! □ 48:26 «Моабни мәс қилиңлар» — жуқурида (25-бапта) Йәрәмия «Пәрвәрдигарниң ғәзивигә толған қәдәһ» тоғрилиқ сөзлигәчкә, бәзи алимлар бу «мәслик» шу қәдәһтин ичиштин болуши керәк, дәп қарайду. Бизниңчә бу бир тәрәптин тоғра, Худаниң ғәзиви бешиға чүшүрүлгәндә дәсләптила әқлини йөқитип алжығанлиғи болиду. Бу әйәттиң тәкитләйдиғини уларниң һамақәтлишип кәткәнлигини ибарәт. □ 48:29 «Биз Моабниң һакавурлуғи ..., йәни униң тәкәббурлуғи, ... көңлидики мәғрур-көрәңлиги тоғрисида аңлидуқ» — бу әйәттики «Биз... аңлидуқ» дегүчи Худаниң Өзидур. Худа Өзи тоғрилиқ «Биз» дәп ишләткәнлиги Тәвраттики башқа йәрләрдику бар; мәсилән «Яр.» 1:26, 3:22, 11:7ни һәм «Йәш.» 6:8ни көрүң. Бәзи алимлар әйәттики «биз»ни Йәрәмия һәм Йәһуда хәлқини көрситиду, дәп қарайду. ■ 48:29 Йәш. 16:6

сениң пеләклириң созулуп, әслидә «Өлүк деңиз»ниң нериға йәткән еди; улар әслидә Язәр шәһиригичиму йәткән еди. Лекин сениң язлик мевилириңгә, үзүм һосулуң үстигә бузғучи бесип келиду. □ ³³ Шуниниң билән шатлик вә хошаллик Моабниң бағ-етизлиридин вә зиминидин мәһрум қилиниду; Мән үзүм көлчәкләрдин шарапни йоқитимән; үзүм чәйлигүчиләрниң тәнтәнә авазлири қайтидин яңримайду; авазлар болса тәнтәнә авазлири әмәс, жәң авазлири болиду. ■ ³⁴ Чүнки налә-пәрядлар һәшбондин көтирилип, Яһазғичә вә Елеалаһғичә йетиду; налә авазлири Зоардин көтирилип, һоронаимғичә вә Әглат-Шелишияғичә йетиду; һәтта Нимримдики суларму қуруп кетиду. □ ■ ³⁵ Мән Моабта «жуқури жайлар»да қурбанлиқ қилғучиларни вә ят илаһларға хушбуй яққучиларни йоқитимән, — дәйду Пәрвәрдигар. □

³⁶ — Шуңа Мениң қәлбим Моаб үчүн нәйдәк муңлуқ мәрсийә көтириду; Мениң қәлбим Кир-һәрәстикеләр үчүнму нәйдәк муңлуқ мәрсийә көтириду; чүнки у егиливалған байлиқ-ғәзиләр йоқап кетиду. ³⁷ һәммә баш тақир қилдурулған, һәммә сақал чүшүрүлгән; һәммә қол титма-титма кесилгән, һәммә чатираққа бөз кийилгән. □ ■ ³⁸ Моабниң барлиқ өй өгүзлири үстидә вә мәйданларда матәм тутуштин башқа иш болмайду; чүнки Мән Моабни һеч кимгә яқмайдиған бир қачидәк чеқип ташлаймән, — дәйду Пәрвәрдигар, ³⁹ — улар пиғандин зарлишиду; Моаб шунчилик парә-парә қиливетилидуки, у хижаләттин көпчиликкә арқисини қилиду; Моаб әтрапидики һәммә тәрипидин рәсва қилинидиған, вәһимә салғучи объект болиду. □

⁴⁰ Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, бириси бүркүттәк қанатлирини керип пәрваз қилип, Моаб үстигә шуңғуп чүшиду. ■ ⁴¹ Шәһәрлири ишғал болиду, истиһкамлар егиливелиниду; шу күни Моабдики палванларниң жүриги толғаққа чүшкән аялниң жүригидәк болиду. □ ⁴² Моаб әл қатаридин йоқитилиду; чүнки у Пәрвәрдигар алдида һакавурлуқ қилған; ⁴³ вәһшәт, ора вә қилтақ бешиңларға чүшүшни күтмәктә, и Моабда туруватқанлар, — дәйду Пәрвәрдигар. ⁴⁴ — вәһшәттин қачқан ориға жиқилиду; оридин чиққан қилтаққа тутулиду; чүнки униң үстигә, йәни Моаб үстигә жазалиниш жилини чүшүримән — дәйду Пәрвәрдигар. □

⁴⁵ Қачқанлар һәшбон сепилиниң далдисидә туруп амалсиз қалиду; чүнки һәшбондин от, һәм мәһрум Сиһон падишаниң зимини оттурисидин бир ялқун партлап чиқиду вә Моабниң

□ **48:32** «И Сибмаһтики үзүм тели, Мән Язәрниң зар-жиғиси билән тәң сән үчүн жиғлаймән...» — 30-әйттики сөзлигүчи Худа болғандин кейин («Мән ..билимән...») шүбһисизки, 31-, 32- һәм 36-әйтләрдики сөзлигүчиму Худаниң Өзидур. Бу адәмни һәйран қалдуриду. Худа Язәрдикиләрни жазалайду; шуниниң билән улар Сибмаһдики йоқигән үзүмзарлар үчүн жиғлайду. Лекин Худа уларни жазалиши билән улар билән тәң қайғуриду. «Өлүк деңиз» — ибраний тилида «Язәр деңизи». «Улар (сениң пеләклириң) әслидә Язәр шәһиригичиму йәткән еди...» — «Язәр» болса Моабниң шималий чегарасиға жирақрақ болуп, шәриқ тәрипи «чөл-далилар», ғәрип тәрипи «деңиз». Демәк, Моаб хилвәт жай болғини билән хелә жирақларға тәсири болған бир мәмликәткә айланған. «Язлиқ мевилири» әнжир, хорма вә үзүмләрни көрситиду. ■ **48:33** Йәш. 16:10 □ **48:34** «...налә-пәрядлар һәшбондин көтирилип, Яһазғичә вә Елеалаһғичә йетиду...» — Елеалаһ һәшбонниң шималий тәрипидин 2 километр жирақ; Яһаз униң жәнубий тәрипидин 2 километр жирақ. Бу үчиси Моабниң шималиға жайлашқан. Зоар, һоронаим вә Әглат-Шелишия Моабниң жәнубиға жайлашқан. Айәтниң умумий мәнаси, «тажавузлуқ башланди» дегән болуп, бу хәвәр Моабниң пүткүл зиминиға пур кетиду. ■ **48:34** Йәш. 15:5, 6 □ **48:35** «жуқури жайлар» — бутпәрәсликкә атап беғишланған жайлар еди. □ **48:37** «Һәммә баш тақир қилдурулған, һәммә сақал чүшүрүлгән; һәммә қол титма-титма кесилгән, һәммә чатираққа бөз кийилгән» — демисәкму, бу һәрикәтләрниң һәммиси қаттиқ матәмни билдүриду. ■ **48:37** Йәш. 15:2, 3; Йәр. 47:5 □ **48:39** «вәһимә салғучи объект» — башқилар Моабниң бешиға чүшкән апәткә қарап «бундақ дәһшәтлик иш өз бешимизғиму чүшәрму?» дәп вәһимигә чүшиду. ■ **48:40** Йәр. 4:13 □ **48:41** «шәһәрлири ишғал болиду» — «шәһәрлири»ниң башқа тәржимиси «Керийот» (шәһәрниң исми). □ **48:44** «жазалиниш жили» — ибраний тилида «йоқлиниши жили».

чекилирини, сокушқақ хәлиқниң баш чоққилирини жутувалиду. □ ■⁴⁶ һалиңға вай, и Моаб! Кемошқа тәвә болған әл набут болди; оғуллириң әсиргә чүшиду, қизлириң сүргүн болиду. ⁴⁷ Лекин, ахирқи заманларда Моабни сүргүнлүгидин қайтуруп әслигә кәлтүримән, — дәйду Пәрвәрдигар.

Моаб үстигә чиқиридиған һөкүм мошу йәргичә.

49

«4» Аммонийлар тоғрилиқ һөкүм

¹ Аммонийлар тоғрилиқ. Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Израилниң пәрзәнтлири йоқмикән? Униң мирасхорлири йоқмиду? Әнди немишкә Милком Гадниң зиминиға варислиқ қилди, Милкомға тәвә болған хәлиқ немишкә Гадниң шәһәрлиридә туриду? □ ■² Шуңа мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — Аммонийларниң Раббаһ шәһиридә жәң садалирини аңлитимән; у харабилиқ дөң болиду; тәвә шәһәрлири от қоюп күйдүрүлиду; Израил қайтидин өзлирини егиливалғанларға егидарчилик қилиду, — дәйду Пәрвәрдигар. ■³ — Зарлаңлар, и һәшбон! Чүнки Аийи шәһири харабә қилинған! Раббаһ қизлири, өзүңларға бөз рәхтни баглап матәм тутуңлар; сепил ичидә уян-буян патипарақ жүгүрүңлар; чүнки Милком вә униң каһинлири, униңға тәвәлик әмирлири сүргүн болиду. □ ■⁴ Немишкә күч-һәйвитиңни даңлайсән? Сениң күчүң екип кетиватиду, и: «Ким маңа йеқинлишишқа петиналисун?» дәп өз байлиқлириңға таянған, асийлиқ қилғучи қиз! ■⁵ Мана, Мән барлиқ әтрапиндикилардин вәһшәт чиқирип үстүңгә чүшүримән, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар, — шуниң билән силәр һәр бириңлар һайдиветилисиләр, алди-кәйбиңгә қаримай қачисиләр; қачқанларни йәнә жиғғучи һеч ким болмайду. ⁶ Лекин кейинки күнләрдә, Аммонийларни сүргүнлүгидин қайтуруп әслигә кәлтүримән, — дәйду Пәрвәрдигар.

«5» Едом тоғрилиқ һөкүм

⁷ Едом тоғрилиқ: Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Израилниң Худаси мундақ дәйду: — Теманда һазир даналиқ тепилмамду? Данишмәнлиридин несиһәт йоқап кәттиму? Уларниң даналиқини дат бесип қалғанму?! □ ■⁸ Бурулуп қечиңлар, пинһан жайлардин туралғу тепип туруңлар, и Деданда туруватқанлар! Чүнки Мән Әсавға

□ **48:45 қачқанлар һәшбон сепилиниң далдисидә туруп Амалсиз қалиду;** чүнки һәшбондин от, һәм (мәһрум) Сиһон падишаниң зимини оттурисидин бир ялқун партлап чиқиду» — Аморийларниң падишаси Сиһон нәччә йүз жил илгири һәшбон шәһирини ишғал қилған, андин кейин Моабниң пүткүл зиминини егиливалған еди («Чөл.» 21:28-29ни көрүң). «от.... Моабниң чекилирини, сокушқақ хәлиқниң баш чоққилирини жутувалиду» — «чекилирини... баш чоққилирини...» бәлким Моабниң һәммисини, жүмлидин «баш болғанларни» өз ичигә елиши мүмкин. Йәрәмияниң бешарити алдин-ала көрсәткән бу һалакәт техиму қедимки йәнә бир бешарәтниң әмәлгә ашурулуши болиду («Чөл.» 24:17ни вә 21:28-29ни көрүң). ■ **48:45** Чөл. 21:28 □ **49:1 «Милком»** — Аммонийлар чоқунған бут еди. Гад болса Израилниң он икки қәбилисиниң бири; уларға әслидә тәқсим қилинған зимин Иордан дәриясиниң шәрқи тәрипидә еди. Йәрәмия бешарәт бәргән вақитта, Гадтикиләр хелә балдур Асурийә империйәси тәрипидин сүргүн болған еди. Кейин әслий хошнилири болған Аммонийлар уларниң зиминини егиливалған еди. Худа уларға: «Бу зиминиң өз хәлқимгә тәқсим қилған едим, улар қайтип келип униңға қайтидин егидарчилик қилиду» дәп ағаһландуриду. ■ **49:1** Ам. 1:13 ■ **49:2** Ам. 1:14 □ **49:3 «сепил ичидә уян-буян патипарақ жүгүрүңлар»** — башқа бир хил тәржимиси: «өзүңлар титма-титма тилинған һалда уян-буян жүгүрүңлар». «Милком» — Аммонийларниң бир бути еди. Башқа исми «Моләк» еди. ■ **49:3** Йәш. 32:12; Йәр. 4:8; 6:26; 48:7 ■ **49:4** Йәр. 21:13; 48:7 □ **49:7 «Едом тоғрилиқ: ...»** — бу бешарәт (7-22)ниң Тәвраттики «Обадия» дегән қисим билән көп ортақ йәрлири бар. Обадияға «қошумчә сөз»имиздә чүшәндүргинимиздәк ишинимизки, Йәрәмия пәйғәмбәр Худаниң йөлийоруғи билән илгәрки пәйғәмбәр Обадияниң бешаритидики көп сөзләрни нәқил кәлтүриду. Икки бешарәтниң бәзи йәрлири охшимигачқа, сөзлиридики пәрикләрни тепип селиштурушуниң көп әһмийити бар. «Теманда һазир даналиқ тепилмамду? Данишмәнлиридин несиһәт йоқап кәттиму? Уларниң даналиқини дат бесип қалғанму?!» — Теман Едомдики чоң шәһәр. Едомдикиләр өз данишмәнлири билән интайин мәғрурлинатти. ■ **49:7** Об. 8

тегишлик балаю-апәтти, йәни уни җазалайдыған күнини бешиға чүшүримән. □ ■ 9 Үзүм үзгүчиләр йениңға кәлсиму, улар азрақ васаңларни қалдуриду эмәсму? Оғрилар кечиләп йениңға кирсиму, улар өзлиригә чушлуқла бузуп, оғрилайду эмәсму? □ ■ 10 Мән Әсавни ялаңачливетимән, у йошурунғидәк җай қалмиғичә далда җайлирини ечип ташлаймән; униң нәсли, қериндашлири һәм хошнилири йоқайду; у өзи йоқ болиду. 11 Лекин житим-йесирлириңни қалдур, Мән уларниң һаятини сақлаймән; тул хотуниңлар Маңа таянсун. 12 Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, *ғәзивимниң қәдәһидин ичишкә тегишлик болмиғанлар чоқум униңдин ичмәй қалмайдыған йәрдә, сән җазаланмай қаламсән? Сән җазаланмай қалмайсән; сән чоқум униңдин ичисән.* □ 13 Чүнки Өз намин билән қәсәм ичкәнмәнки, — дәйду Пәрвәрдигар, — Бозраһ дәһшәт басидыған һәм рәсва қилинидыған бир объект, харабилик вә ләнәт сөзи болиду; униң әтрапидики шәһәрлири дайимлиқ харабилик болиду. □

14 Мән Пәрвәрдигардин шу бир хәвәрни аңлашқа муйәссәр болдум, — вә бир әлчи әлләр арисыға әвәтилгән еди —

У: «Униңға һужум қилишқа жиғилиңлар! Униңға җәң қилишқа орнуңлардин туруңлар!» — дәп хәвәр бериду. □ ■

15 Мана, Мән сени әлләр арисыда кичик, Инсанлар арисыда кәмситилгән қилимән. □

16 Сениң өзгиләргә дәһшәт салидығанлиғиң, Көңлүңдики тәкәббурлуғуң өзүңни алдап қойди; һәй тик қияниң йериқлири ичидә турғучи, Туралғуң егизликниң жуқури тәрипидә болғучи, Гәрчә сән чаңаңни бүркүтниңкидәк жуқури ясисаңму, Мән шу йәрдин сени чүшүриветимән, — дәйду Пәрвәрдигар. □ ■

17 — Вә Едом толиму вәһимилик болиду;

Едомдин етидығанларниң һәммиси униң барлиқ яра-вабалири түпәйлидин вәһимигә чүшүп, уш-уш қилиду. ■

18 Содом, Гоморра вә уларниң әтрапидики шәһәрлири билән биргә өрүветилгәндәк Едомму шундақ болиду, — дәйду Пәрвәрдигар, — һеч ким шу йәрдә турмайду, инсан балилири шу йәрдә олтирақлашмайду. ■ 19 Мана, Иордан дәрйәсидики чавар-чатқаллиқтин чиқип, дайим еқип туридыған шу сулар бойидики яйлақтики *қойларни тарқатқан бир ширдәк Мән Едомдикиләрни бәдәр қачқузимән.* Әнди кимни халисам Мән уни Едомниң үстигә тикләймән; чүнки Маңа ким тәң келәләйду? Ким Мениңдин һесап елишқа

□ 49:8 «пинһан җайлар» — ибраний тилида «чоңқур җайлар» дегән сөз билән ипадилиниду. У бәлким һәр хил ғар-өңкүрләрни өз ичигә алиду. «Мән Әсавға тегишлик балаю-апәтти, йәни уни җазалайдыған күнини бешиға чүшүримән» — Едомниң башқа исми «Әсав» еди. Мошу бешәрәттә «Едом» яки «Әсав» униң әвлатлири болған Едомлуқларни көрситиду, әлвәттә. ■ 49:8 Йәр. 25:23 □ 49:9 «Үзүм үзгүчиләр йениңға кәлсиму, улар азрақ васаңларни қалдуриду эмәсму?» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә үзүм һосулини алғанда үзгүчиләр кәмбәғәлләрниң теривелиши үчүн бир аз васаңларни қалдуруш керәк еди («Лав.» 19:10). Асиядики бәзи дөләтләрдә бу бир адәткә айлинип қалған. ■ 49:9 Об. 5 □ 49:12 «ғәзивимниң қәдәһидин ичишкә тегишлик болмиғанлар» — Йәһуда әмәс, бәлки таҗавузчиларниң өтәр йолиға «тәсадибий» удул келип қалған, Йәһуданиң вә башқа әлләрниң гуналири билән мунавәтсиз болған башқа әлләрни көрситиши мүмкин. □ 49:13 «Өз намин билән қәсәм ичкәнмәнки...» — ибраний тилида «Өзүм билән қәсәм ичкәнмәнки». «Бозраһ ... рәсва қилинидыған бир объект» — «Бозраһ» бәлким Едомдики әң муһим шәһәр болуши мүмкин еди. □ 49:14 «бир әлчи әлләр арисыға әвәтилгән еди» — «әлләр» Израилға ят болған әлләрни көрситиду. «Униңға җәң қилишқа орнуңлардин туруңлар» — «униңға» йәни Едомға. Бәлким бу әлчи дүшмән әлләрниң биридин чиққан болуп, у башқа әлләрни Едомни йоқитишқа чақириду. ■ 49:14 Об. 1 □ 49:15 «Мән сени әлләр арисыда кичик, инсанлар арисыда кәмситилгән қилимән» — «сени» — Худа һазир Едомни «сени» дәп, уларға беваситә сөз қилиду. □ 49:16 «Һәй тик қияниң йериқлири ичидә турғучи, туралғуң егизликниң жуқури тәрипидә болғучи» — демисәкму, Едом пинһанрақ, чиқиш интайин тәс болған тағлиқ районда еди. «Тик қия» («Села») дегән сөз Моабниң «Села» исимлиқ (һазирқи «Петра»), интайин пинһан бир шәһирини көрситишиму мүмкин. ■ 49:16 Йәр. 48:29 ■ 49:17 Йәр. 50:13 ■ 49:18 Яр. 19:25; Йәр. 50:40; Ам. 4:11

Мени чақиралайду? Мениң алдимда туралайдыған пада баққучи барму? □ ■ 20 Шуңа Пәрвәрдиғарниң Едомни җазалаштики мәхситини, шуниндәк Темандикиләрни җазалаш нийитини аңлаңлар: уларниң кичиклириму тартип епкетилиду; бәрһәк, қилмишлири түпәйлидин Пәрвәрдиғар униң яйлиғини вәйранә қилиду. ■ 21 Уларниң жиқилип кәткән садасини аңлап йәр йүзидикиләр тәвренип кетиду; налә-пәрядлири «Қизил деңиз»ғичә аңлиниду. 22 Мана, бириси бүркүттәк қанат йейип пәрваз қилип, Бозраһ үстигә шуңғуп чүшиду. Шу күни Едомдики палванларниң жүриги толғаққа чүшкән аялниң жүригидәк болиду. □ ■

«6» Сурийә пайтәхти Дәмәшқ тоғрилиқ һөкүм

23 Дәмәшқ тоғрилиқ: —

Хамат, Арпад шәһиридикиләр хижаләткә қалдурулиду; чүнки улар шум хәвәр аңлайду; уларниң жүриги су болуп кетиду; давулғуп кәткән деңиздәк улар һеч тиничлиналмайду. □ ■ 24 Дәмәшқ зәипләшти, қечишқа бурулиду; уни вәһимә басиду; азаплар толғаққа чүшкән аялни тутқандәк, азап вә дәрәд-қайғу уни тутиду. ■ 25 Нам-даңқи чиққан жут, Мән һозур алған шәһәр шу дәриҗидә ташливетилгән болиду! 26 Шуңа униң жигитлири кочилирида жиқилиду, жәңгивар палванлар шу күни йоқитилиду, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар; 27 — һәм Мән Дәмәшқниң сепилигә бир от яқимән, у Бән-Һададниң ордилирини жутувалиду. □ ■

«7» Кедар һәм һазор тоғрилиқ һөкүм

28 Бабил падишаси Небоқаднәсар йәңгән Кедар тоғрилиқ һәм һазорниң падишалиқлири туғулуқ сөз: —

Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —

«Орнуңдин тур, Кедарға һужум қилип, шәриқтики адәмләрни булаң-талаң қил!» — дейлиду; □ 29 һужум қилғанлар уларниң чедирлири һәм падилирини елип кетиду; уларниң чедир пәрдилири, барлиқ қача-қуча, төгилирини булап кетиду; хәқ уларға: «Тәрәп-тәрәпләрни вәһимә басиду!» дәп вақирайду. 30 Қечип кетиңлар, бәдәр тикип пинһан жайлардин туралғу тепип туруңлар, и һазордикиләр, — дәйду Пәрвәрдиғар, — чүнки Бабил падишаси Небоқаднәсар силәргә жәң қилишқа қәст қилған, силәргә қарап нийити бузулған. 31 — Орнуңдин тур, сепил-дәрвазиларға егә болмиған арамхуда яшап, теч-аман турған әлгә жәң қилишқа чиқ; улар ялғуз туриду — дәйду Пәрвәрдиғар, □ 32 — уларниң төгилири олжа, топ-топ мал-варанлири ғәниймәт болиду; Мән чекә чачлирини чүшүргәнләрни төрт шамалға тарқитимән, уларниң бешиға һәр әтрапидин күлпәт чүшүримән, — дәйду Пәрвәрдиғар; □ ■ 33 — һазор болса чилбәриләрниң туралғуси, мәңгүгә вәйранә болиду. һеч ким шу йәрдә турмайду, инсан балилири шу йәрдә олтирақлашмайду. ■

□ 49:19 «даим еқиватқан шу сулар» — Иордан дәриясиниң өзи. ■ 49:19 Аюп 41:2; Йәр. 12:5; 50:44

■ 49:20 Йәр. 50:45 □ 49:22 «Бозраһ» — интайин жуқури қия таш үстигә, «бүркүтниң чаңгили»дәк жайлашқан еди. ■ 49:22 Йәр. 48:40,41 □ 49:23 «давулғуп кәткән деңиздәк улар һеч тиничлиналмайду»

— башқа бир хил тәрҗимиси: «давулғуп кәткән деңиздәк уларниң көңүллири һеч арам тапмайду». Хамат һәм Арпад дегән икки шәһәр Небоқаднәсар Мисирға жүрүш қилған чағда (миладийәдин илгәрки 604-жили) бесип өткән жайлар еди. Шүбһисизки, Небоқаднәсар уларғиму һужум қилған еди. Мошу икки шәһәр Дәмәшқниң шималий тәрипидики кичик падишалиқлар еди. ■ 49:23 Йәш. 17:1 ■ 49:24 Йәр. 4:31; 6:24; 30:6 □ 49:27 «Бән-Һадад» — Дәмәшқниң көплигән падишалариниң исми еди. ■ 49:27 Ам. 1:4,14 □ 49:28 «Орнуңдин тур, Кедарға һужум қилип, шәриқтики адәмләрни булаң-талаң қил!» — бу сөз Небоқаднәсарниң қошуниға ейтилиши мүмкин. Кедар вә һазорму чарвичи көчмән хәлиқ болуп, чедирда яшап, сепил-дәрвазилик болмиған, әлвәттә. □ 49:31 «Орнуңдин тур, сепил-дәрвазиларға егә болмиған арамхуда яшап, теч-аман турған әлгә жәң қилишқа чиқ; улар ялғуз туриду» — бу сөзүмү бәлким Небоқаднәсарниң қошуниға ейтилиши мүмкин. Кедар вә һазордикиләр чедирларда туруп, һеч сепил-дәрвазилик болған әмәс. □ 49:32 «чекә чачлирини чүшүргәнләр» — «чекә чачлирини чүшүргүш» Кедардикиләр һәм һазордикиләрниң адити болса керәк еди. ■ 49:32 Йәр. 9:25; 25:23 ■ 49:33 Йәр. 9:10; 10:22

«8» Елам тоғрилиқ һөкүм

34 Йәһуда падишаси Зэдәкия тәхткә олтарған дәсләпки вақитлирида, Йәрәмия пәйғәмбәргә кәлгән Пәрвәрдигарниң сөзи мундақ еди: —

35 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән Еламниң ғоллуқ күчи болған оқясини сундурымән. □ 36 Асманларниң төрт четидин төрт шамални чиқирип Еламниң үстигә чүшүримән; Мән уларни бу төрт шамалға тарқитимән; шуниң билән Еламдин һайдалғанләрниң бармайдиған әл-мәмликәтләр қалмайду. 37 Мән Еламни дүшмәнлири алдида һәм женини издигүчиләрниң алдида дәккә-дүккигә чүшүримән; дәһшәтлик ғәзивимни бешиға төкүп, күлпәтләрни чүшүримән; уларни бәрбат қилғичә Мән қилични уларниң кәйнидин қоғлашқа әвәтимән. 38 Мән Өз тәхтимни Еламда тикләймән, шу йәрдин падишаси вә шаһзадилирини йоқ қилимән, — дәйду Пәрвәрдигар.

39 — Лекин ахирқи заманларда, Мән Еламни сүргүнлүгидин қайтуруп әслигә кәлтүримән, — дәйду Пәрвәрдигар.■

50

«9» Бабил тоғрилиқ һөкүм

1 Пәрвәрдигар Йәрәмия пәйғәмбәр арқилиқ Бабил тоғрилиқ, йәни Калдийләрниң зимини тоғрилиқ ейтқан сөз: —

2 Әлләр арисидә шу хәвәрни елан қилип жакалаңлар, түғ кәтириңлар; жакалаңлар, уни йошурмаңлар! — «Бабил ишғал қилинди; Бәл болса хижаләткә қалдурулди, Мардук патипарақ болуп кәтти; Бабилниң ойма бутлири хижаләткә қалдурулди, жиркиничлик нәрсилери патипарақчиликқа чүшти!» — дәңлар. □ ■ 3 Чүнки шималдин униңға жәң қилмақчи болған бир әл келиду; у униң зиминини вәйран қилиду, һеч ким шу йәрдә турмайду; инсан һәм һайванму кечип кетиду, улар йоқ болиду. 4 Шу күнләрдә, шу чағда, — дәйду Пәрвәрдигар, — Исраил хәлқи келиду, улар һәм Йәһуда хәлқи билән биллә келиду, улар жиғлиған һалда меңип Пәрвәрдигар Худасини издәшкә келиду. 5 Улар Зионниң йолини сорайду, йүзлирини униңға қаритип: «Һәргиз унтулмас мәңгүлүк бир әһдә билән өзимизни Пәрвәрдигарға бағлайли» — дәйду.

6 — Мениң хәлқим азған қойлардур; уларниң баққучилири уларни аздурған, уларни тағларда тенитип жүргән; улар тағдин дөңгә кезип жүрүп, өз арамғаһини унтуғандур. 7 Уларни учратқанларниң һәммиси уларни йәп кәткән, күшәндилири улар тоғрилиқ: «Биздә бу ишларда һеч гуна йоқ, чүнки улар ата-бовилириниң үмүти болған Пәрвәрдигар, йәни һәққанийлиқниң яйлақ-туралғуси болған Пәрвәрдигарниң алдида гуна садир қилған!» — дегән.■

8 И хәлқим, Бабил оттурисидин кечинлар, калдийләрниң зиминини ташлап чиқинлар, падини йетәклигүчи текиләрдәк болуңлар. □ ■ 9 — Чүнки мана, шималий зиминдин Бабилға һуқум қилмақчи болған зор бир топ улук әлләрни қозғаймән; улар өзлирини униңға қарши сәпкә қошиду; шуниң билән Бабил шу йәрдин чиққанлар тәрипидин әсиргә чүшиду. Уларниң оқлириниң һәммиси батур мәргәнләрниңкидәк болиду; уларниң һеч қайсиси жәңдин қуруқ

□ 49:35 «Еламниң ғоллуқ күчи болған оқяси...» — Елам һазирқи Иран зиминида турған бир хәлиқ еди. Еламниң қошуниниң чәнләп атидиған, дәһшәтлик мәргән оқячилири билән даңқи чиққан еди. ■ 49:39

Йәр. 48:47 □ 50:2 «Әлләр арисидә шу хәвәрни елан қилип жакалаңлар...! — «Бабил ишғал қилинди; Бәл болса хижаләткә қалдурулди, Мардук патипарақ болуп кәтти; Бабилниң ойма бутлири хижаләткә қалдурулди, жиркиничлик нәрсилери патипарақчиликқа чүшти» — Бабил шәһириниң ишғал қилиниши Исраилниң биринчи сүргүнидин 70 жил кейин (миладийәдин илгәрки 539-жили) Парс империйәси тәрипидин болған. «Бәл» һәм «Мардук» (яки «Меродак») Бабилдики икки чоң бутниң исми еди. ■ 50:2 Йәш. 46:1; Йәр. 51:44 ■ 50:7 Йәр. 31:23 □ 50:8 «И хәлқим, Бабил оттурисидин кечинлар, ... падини йетәклигүчи текиләрдәк болуңлар» — бу сөзгә қариғанда оттура шәриқтики бәзи падичилар текиләрни қой падилириға «йетәкчи роль»да ишлитиду. Шуңа «падини йетәклигүчи текиләрдәк болуңлар» дегини, «биринчи болуп Бабилдин чиқип, башқиларға үлгә болуңлар» дегән мәнидә. ■ 50:8 Йәш. 48:20; Йәр. 51:6; Вәһ. 18:4

қол кәлмәйду. □ 10 Калдийә болса олжа болиду; олжа алған барлиқ булиғучилар униңдин қанаәтлиниду, — дәйду Пәрвәрдигар; 11 — Чүнки силәр шатланғансиләр, силәр яйрап кәткәнсиләр, и мирасим болған халқимни булаң-талаң қилғучилар! Чүнки силәр чемәндә турған мозайлардәк сәкригәнсиләр, айғирлардәк хошаллиқтин кишнигәнсиләр! 12 Энди ана юртуң зор хижаләткә қалдурулиду; рәсвачилиқ сени туғғучини қаплайду; мана, у әлләрниң дашқили, — бир жаңгал, қағжирақ йәр вә чөл-баяван болуп қалиду. 13 Пәрвәрдигарниң ғәзивитүпәйлидин, униң һеч аһалиси болмайду, бәлки толук ташливетилгән болиду; Бабилдин өтидиғанларниң һәммиси униң барлиқ яра-вабалири түпәйлидин вәһимигә чүшүп уш-уш қилиду.■

14 Бабилға жәң қилиш үчүн униң әтрапида сәпкә тизилицлар, барлиқ оқячилар; униңға етиңлар, оқларни һеч айимаңлар; чүнки у Пәрвәрдигар алдида гуна садир қилған. 15 Униң әтрапида жәң чуқанлирини көтириңлар; у тәслим болуп қол көтириду; мунарлири өрүлиду, сепиллири ғулитилиду; чүнки бу Пәрвәрдигарниң алған қисасидур. Униңдин қисас елиңлар; у башқиларға немә қилған болса униңғиму шуни қилиңлар. ■ 16 Бабилдин уруқ теригучи һәм һосул вақтидики оғақ салғучиларни йоқ қилиңлар; зулумкарниң қиличиниң қорқунучи түпәйлидин буларниң һәр бири өз елигә қайтип, һәр бири өз ана жутиға қачсун!□

17 Исраил тарқитиветилгән қой падисидур; ширлар уларни һайдивәткән; дәсләптә Асурийәниң падишаси уларни йәп кәткән, ахирида бу Бабил падишаси Небоқаднәсар униң устиханлирини езип ғажилиған. 18 Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән Асурийәниң падишасиниң йениға келип, уни жазалиқинимдәк, мән Бабил падишасини һәм зиминини жазалаймән. ■ 19 Мән Исраилни қайтидин өз яйлиғиға қайтуримән, у Кармәл теғида, Башан зиминида озуклиниду, униң жәни Әфраим теғи үстидә һәм Гилеад зиминида қанаәтлиниду. 20 Шу күнләрдә, шу чағда, — дәйду Пәрвәрдигар, — Исраилниң қәбиһлиги издәлсә, һеч тепилмайду; Йәһуданиң гуналири издәлсә, һеч тепилмайду; чүнки Мән қалдурған қалдисини кәчүрүм қилимән.

21 — Мератаимниң зиминиға зәрб билән жәң қилишқа, Пекодта туруватқанларғиму жәң қилишқа чиқиңлар; уларни вәйран қилиңлар, қалдуғиниму һалак қилиңлар, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән немини саңа буйруған болсам шуни ада қилиңлар. □ 22 Жәң садалири Бабил зиминида аңлиниду; у зор һалакәтниң садасидур! 23 Әслидә пүткүл йәр йүзини урған базған шу дәрижидә сундуруп чеқиветилдиғу! Бабил әлләр арасида шунчә бир дәһшәт басқучи болуп чиққантйғу! □ 24 Мән саңа қапқан қурдум; сән, и Бабил, һеч билмәйла униңға тутулдуң; Пәрвәрдигар билән қаршилишишиң түпәйлидин сән тепилип тутулдуң. 25 Пәрвәрдигар қурал амбирини ечип, ғәзивидики қураллирини елип чиқарди; чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар калдийләрниң зиминида қилидиған иши бардур.

26 Униң һәр чәт-чәтлиридин келип униңға һужум қилиңлар, амбарлирини ечиветиңлар; өнчиләрни догилиғәндәк уни харабә-харабә қилип догилап вәйран қилиңлар; униң һеч немисини қалдурмаңлар! □ 27 Униң барлиқ топақлирини өлтүрүветиңлар! Улар союлушқа

□ 50:9 «Уларниң оқлириниң һәммиси батур мәргәнләрниңкидәк болиду; уларниң һеч қайсиси жәңдин қуруқ қол кәлмәйду» — демәк, бәтләнгән һәр бир оқи зайә кәтмәйду. Башқа бир хил тәржимиси: «Оқлириниң һәммиси жәңдин қоли қуруқ (олжисиз) қайтип кәлмәйдиған батур жәңчиләрдәк болиду...». ■ 50:13 Йәр. 49:17 ■ 50:15 Вәһ. 18:6 □ 50:16 «буларниң һәр бири өз елигә қайтип, һәр бири өз ана жутиға қачсун!» — «һәр бири... һәр бири...» бәлки Бабилда «қара әмгәк» қилған чәтәллик әмгәкчиләрни көрситиду. Булар нурғун Йәһудийларни өз ичигә алиду, әлвәттә. ■ 50:18 2Пад. 19:35, 37; Йәш. 37:36, 38 □ 50:21 «Мератаимниң зимини» — «Мератаим» болса Бабил зимининиң жәнубидики бир шәһәр. Исми «икки һәссилик асийлиқ» дегән мәнидә, Бабилниң характерини көрситиш үчүн әтәй мисалға елинған болуши керәк. «Пекод»дикиләр арабийәдики хәлиқ болуп, Бабилға иттипақдаш еди; «Пекод»ниң мәнаси «жаза»дур. Айәттә берилгән буйруқлар йәнила шималдин чиққан қошунларға ейтилиши керәк. □ 50:23 «базған» — башқа көп әлләрни урувәткән Бабилни көрситиду. □ 50:26 «... амбарлирини ечиветиңлар; өнчиләрни догилиғәндәк уни харабә-харабә қилип догилап вәйран қилиңлар; униң һеч немисини қалдурмаңлар!» — башқа бир хил тәржимиси: «... аш-буғдайни сақлиған амбарлирини ечиңлар; уни харабә-харабә қилип догилап ташлап, униң һеч немисини қалдурмаңлар!».

чүшсун! Уларниң халиға вай! Чүнки уларниң күни, йәни җазалиниш вақти йетип кәлди. □
 28 Аңлаңлар! Зионға келип, Пәрвәрдигар Худайимизниң қисасини, йәни ибадәтханиси үчүн алған қисасини җакалайдиган, Бабил зиминидин қачқан панаһ издигүчиләрниң авазини аңлаңлар!

29 Бабилға һужум қилиш үчүн оқачиларни, йәни барлиқ каманни әккүчиләрни чақириңлар; Бабилниң әтрапида барғаһ қуруп қоршивелиңлар; һеч кимни қачқузмаңлар; өз қилмишини өз бешиға чүшүрүңлар; у немиләрни қилған болса, униңғиму шуни қилиңлар; чүнки у Пәрвәрдигарға — Исраилдики Муқәддәс Болғучиға қарши көрәңләп кәткән еди. ■ 30 Шуңа униң жигитлири кочилирида жиқилиду; шу күнидә униң барлиқ җәңчи палванлири йоқитилиду, — дәйду Пәрвәрдигар.■

31 Мана, Мән саңа қаршидурмән, и көрәңләп кәткучи, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — чүнки сениң күнүң, йәни Мән йеңиңға йеқин келип җазалайдиган күн йетип кәлди; 32 көрәңләп кәткучи путлишип жиқилиду, һеч ким уни қайтидин йөләп турғузмайду; бәрһәк, Мән униң шәһәрлиригә от яқимән, у униң әтрапидикиләрниң һәммисини көйдүрүп жутуп кетиду.

33 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Исраиллар Йәһудалар билән биллә езиллип хорлуқни көргән; уларни әсир қилғанлар уларни қаттиқ қамап тутқан еди; уларни қоюветишни рәт қилған. 34 Лекин уларниң һәмжәмәт-Қутқузғучиси күчлүктур; самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар уларниң дәвасини әстайидиллиқ билән сорайду, шуниң билән У уларниң зиминиға арамлиқ бериду, Бабилдикиләргә арамсизлиқ йәткүзиду. 35 Калдийләр үстигә, Бабилда туруватқанлар үстигә һәмдә Бабилниң әмирлири вә данишмәнлири үстигә қилич чүшиду, — дәйду Пәрвәрдигар;

36 қилич палчилар үстигә чүшкәндә, улар һамақәт-ахмақлардәк көрүниду; қилич уларниң палванлири үстигә чүшүп, улар патипарақ болуп кетиду; 37 қилич уларниң атлири үстигә, җәң һарвулири үстигә, уларниң сәплиридә турған барлиқ ят ләшкәрләр үстигә чүшиду, улар аяллардәк болиду; қилич ғәзнилири үстигә чүшиду, улар булаң-талаң қилиниду.

38 Қурғақчилик уларниң сулири үстигә чүшүп, улар қуруп кетиду; буларниң сәвәви зимини ойма бутларға толуп, улар қорқунучлуқ мәбудлар түпәйлидин тәлвишип кәткән. □ 39 Шуңа чөлдики җаниварлар вә чилбөриләр бирликтә шу йәрдә туриду; шу йәрдә һувқушлар маканлишиду; у мәңгүгә адәмзатсиз болиду, дәвирдин-дәвиргә һеч аһалилик болмайду.

40 Худа Содом вә Гоморрани әтрапидики шәһәрлири билән биллә өрүвәткинидәк, һеч ким шу йәрдә турмайду, инсан балилири шу йәрдә олтирақлашмайду, — дәйду Пәрвәрдигар.■

41 — Мана, шималдин бир хәлиқ, улуқ бир әл чиқип келиду; йәр йүзиниң чәт-чәтлиридин нурғун падишалар қозғилиду. ■ 42 Улар оқя һәм нәйзини тутуп қураллиниду; улар вәһший, һеч рәһим көрсәтмәйдиган болиду; атлириға мингәндә уларниң авазлири деңиздәк шавқунлайду; улар җәңгә атлатқан адәмләрдәк сәп-сәп болуп, саңа һужум қилмақчи, и Бабил қизи!

43 Бабил падишаси уларниң хәвирини аңлапла қоллири титрәп бошап кетиду; ғәм-қайғу уни тутиду, толғаққа чүшкән аялдәк азаплар уни бесивалиду. ■ 44 Мана, Иордан дәрияси бойидики чавар-чатқаллиқтин чиқип, дайим еқип туридиган шу сулар бойидики яйлақтики қойларни тарқатқан бир ширдәк Мән Бабилдикиләрни бәдәр қачқузимән. Әнди кимни халисам Мән уни униң үстигә тикләймән; чүнки Маңа ким тәң келәләйду? Ким Мениңдин һесап елишқа Мени чақиралайду? Мениң алдимда туралайдиган пада баққучи барму? □ ■

45 Шуңа Пәрвәрдигарниң Бабилни җазалаштики мәхситини, шуниңдәк калдийләрниң

□ 50:27 «Униң барлиқ топақлирини өлтүрүветиңлар!» — «топақлири» бәлким һәм Бабилниң сәрхил мал-варанлирини көрсәткән һәм шуниң билән бир вақитта униң сәрхил ләшкәрлиригә символ қилинған болуши мүмкин.

■ 50:29 Вәһ. 18:6, 7 ■ 50:30 Йәр. 49:26 □ 50:38 «буларниң сәвәви зимини ойма бутларға толуп, улар қорқунучлуқ мәбудлар түпәйлидин тәлвишип кәткән» — башқа бир хил тәржимиси: «буларниң сәвәви зимини ойма бутларға толған, чүнки улар қорқунучлуқ мәбудлирини даңлап кәткән еди». ■ 50:40 Яр. 19:25; Йәр. 49:18

■ 50:41 Йәр. 6:22,30 ■ 50:43 Йәр. 49:24 □ 50:44 «дайим еқип туридиган шу сулар» — Иордан дәриясиниң сулири өзи. ■ 50:44 Аюп 41:2; Йәр. 49:19,22

зиминини җазалаш нийитини аңлаңлар: Уларниң кичиклириму тартип епкетилиду; бәрһәк, қилмишлири түпәйлидин *Пәрвәрдигар* униң яйлиғини вәйранә қилиду. ■ ⁴⁶ Бабилниң ишғал қилинғанлиғини аңлап йәр йүзи тәвренип кетиду; униң налә-пәрәди барлиқ әлләргичә аңлиниду. ■

51

Бабил тоғрилиқ һөкүм — давами

¹ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән Бабилни соқидиған һәм «Ләб-камай»да туруватқанларни соқидиған битчит қилғучи шамални қозғап чиқиримән; □ ■ ² Мән Бабилға ят адәмләрни әвәтимән; улар уни соруветиду, зиминини йәр билән йәксан қиливетиду; униң бешиға күлпәт чүшкән күнидә улар униңға тәрәп-тәрәптин қаршилишишқа келиду. ■ ³ Униң оқячилириға кирични тартқидәк, орнидин турғучиларға дубулға-савут кийгидәк пурсәт бәрмәңлар; униң жигитлириниң һеч қайсисини аяп қоймаңлар; униң пүткүл қошунини битчит қилиңлар. ⁴ Калдийләрниң зиминида санҗилғанлар, кочилирида қиличланғанлар жиқилсун! ■ ⁵ Чүнки Исраил яки Йәһудаму өз Худаси тәрипидин, йәни самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар тәрипидин ташливетилгән әмәс; чүнки *Бабилниң* зимини Исраилдики Муқәддәс Болғучи алдида садир қилған гуна билән толғандур. ⁶ *Барлиқ әлләр*, Бабил ичидин қечиңлар, өз жениңларни елип бәдәр қечиңлар! Униң қәбиһлиғигә четилип қелип һалак болмаңлар; чүнки бу Пәрвәрдигарниң қисас алидиған вақтидур; У қилмишини өз бешиға қайтуриду. □ ■

⁷ Бабил Пәрвәрдигарниң қолидики пүткүл җаһанни мәс қилғучи алтун қәдәһ болған; әлләр униң шарибидин ичкән; әлләр шуниң билән сараң болуп кәткән. □ ■ ⁸ Бабил туюқсиз жиқилип битчит болиду; униңға аһ-зар көтириңлар! Униң азаплири үчүн тутия елиңлар; у бәлким сақайтилармекин? ■

⁹ — «Биз Бабилни сақайтмақчидуқ, лекин у сақаймиди; униңдин ваз кечип һәммимиз өз жутимизға қайтайли; чүнки униң үстигә чиқирилидиған һөкүм җазаси асманға тақишип, көккә йетиду». □ ■

■ **50:45** Йәр. 49:20 ■ **50:46** Йәр. 49:21 □ **51:1** «Ләб-камай» — Калдийәни бир кинайилик «шифир» арқилиқ көрситиду. Шифирни ипадиләш йоли болса, «Калдийә» дегән сөзниң һәр бир һәрипини ибраний тилиниң елипбә тәртиви бойичә арқидин оқулған һәрип билән алмаштуруштин ибарәт (мәсилән, уйғур тилида болса, «а»ни «й» билән, «ә»ни «и» билән алмаштурғанға охшаш). «Ләб-камай» дегән сөзниң өзи ибраний тилида «тәтүрчилик қилғанларниң қәлби», «асийлиқ қилғанларниң қәлби» дегәнни билдүриду, бу интайин кинайилик гәптур. «Шамал» болса, бәлким 2-айәттә тилға елинған «ят адәмләр»ни көрситиду. ■ **51:1** Йәр. 4:11 ■ **51:2** Йәр. 4:11; 15:7 ■ **51:4** Йәр. 49:26 □ **51:6** «Барлиқ әлләр, Бабил ичидин қечиңлар, өз жениңларни елип бәдәр қечиңлар! ... чүнки бу Пәрвәрдигарниң қисас алидиған вақтидур; У қилмишини өз бешиға қайтуриду» — бәзи алимлар бу сөzlәр «барлиқ әлләр»гә әмәс, бәлки Исраилға ейтилиду, дәп қарайду. 45-айәттә әһвал шундақ болиду, лекин бизниңчә мошу йәрдә Бабилда һәр бир әлләргә ейтилиду. Чүнки 9-айәттә қачқанлар «һәммимиз өз жутимизға қайтайли» дейишиду. ■ **51:6** Йәр. 50:8,15,28; Вәһ. 18:4 □ **51:7** «әлләр .... сараң болуп кәткән» — бәлким Бабилниң гунайиға четилип, шуниңдәк җазасиғиму четилип қелип толиму дәккә-дүккигә чүшиду. ■ **51:7** Вәһ. 18 ■ **51:8** Йәш. 21:9; Йәр. 8:22; Вәһ. 14:8; 18:2 □ **51:9** «Биз Бабилни сақайтмақчидуқ, лекин у сақаймиди; униңдин ваз кечип һәммимиз өз жутимизға қайтайли» — қарифанда бу сөzlәр Бабил арасида турған ят әлләрниң ейтидиған сөзлири. «Униң үстигә чиқирилидиған һөкүм җазаси асманға тақишип, көккә йетиду» дегәнни, Худаниң җазалирини қозғиған, кона замандики Бабил (бәбәл)лиқлар курмақчи болған «асманға тақишидиған» мунар билән селиштуруш пайдилиқ иш болиду. («Яр.» 11:1-9ни көрүң). ■ **51:9** Йәр. 46:11

10 — «Пәрвәрдигар һәққанийлиғимизни барлиққа кәлтүргәндур; келәйли, Зионда Пәрвәрдигар Худайимизниң қилған ишини жакалайли!» □

Пәрвәрдигар Медиа қошунлириға, андин Бабилға сөз қилиду

11 — Оқларни учлаңлар! Қалқанларни тутуңлар! Пәрвәрдигар Медианиң падишалириниң роһини урғутти; чүнки Униң нийити Бабилға қаршидур, уни бәрбат қилиш үчүндур; бу Пәрвәрдигарниң қисасидур, йәни Униң ибадәтханиси үчүн алған қисасидур. ■

12 Бабилниң сепиллириға қаритип жәң туғини көтириңлар; күзәтни техиму чиңрақ қилиңлар, күзәтчиләрни Бабилни чөридитип сәптә турғузуңлар; бөктүрмә қоюңлар; чүнки Пәрвәрдигар Бабилдикиләрниң жазаси тоғрилиқ немиләрни дегән болса, У шуни көңлидә пәмләп, уни ада қилиду.

13 — И әлвәк сулар үстидә турғучи, байлиқлири нурғун болғучи, әжилиң йетип кәлди, жениң өлчинип үзүлүш вақти тошти.

14 Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Өзи билән қәсәм қилип: «Топ-топ чекәткиләрдәк Мән сени адәмләр билән толдуримән; улар сениң үстүңдин ғәлибә тәнтәнилирини көтириду» деди. ■

15 — У болса йәр-зиминни күч-қудрити билән ясап, Аләмни даналиғи билән бәрпа қилип, Асманларни әқил-парасити билән яйғучидур; ■

16 У авазини қоювәтсә, асманларда сулар шавқунлайду; У йәр чәтлиридин булут-туманларни өрлитиду; У ямғурларға чақмақларни һәмраһ қилип бекитиду, Шамални Өз ғәзнилиридин чиқириду. ■

17 Бу бутпәрәсләрниң һәр бири әқилсиз, билимдин мәһрумлардур; һәр бир зәргәр өзи ойған бут тәрипидин шәрмәндигә қалиду; Чүнки униң қуйма һәйкили ялғанчилик, Уларда һеч тиниқ йоқтур.

18 Улар бимәниләрдур, мазақ объектидур; Уларниң үстигә жазалиниш вақти кәлгәндә, улар йоқитилиду.

19 Яқупниң несивиси Болғучи булардәк әмәстур; Чүнки һәммини ясиғучи Шудур;

Исраил болса Униң Өз мираси болған қәбилисидур; Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Униң намидур. □ ■

Пәрвәрдигар Исраилға сөз қилиду

20 Сән Исраил Мениң гәрзәм, Мениң жәң қуралимдурсән; Сениң билән Мән әлләрни битчит қилимән,

□ **51:10** «Пәрвәрдигар һәққанийлиғимизни барлиққа кәлтүргәндур» — бәзи алимлар бу сөзни «Пәрвәрдигар бизни күтқузуп азат қилғандур» дәп тәржимә қилиду. Лекин «тсәдәкаһ» (һәққанийлик) Тәвраттики башқа һеч йәрдә шундақ мәнидә тепилмайду. Бизниңчә бу сөз Исраилниң (һәмминизгә охшаш) өзиниң һеч қандақ һәққанийлиғи болмиғачқа, Худа уларға һәққанийлик елип келиду, дегәнни билдүриду. Бу әйәттики һәққанийлик өзлигин әмәс, бәлки Худадин келиду; «Пәрвәрдигар һәққанийлиғимиздур» — бу Мәсийһ-Кутқузғучиниң, шуниңдәк йеңи Йерусалимниң бир намидур. 23:6ни һәм 33:16ни көрүң. «келәйли, Зионда Пәрвәрдигар Худайимизниң қилған ишини жакалайли!» — 9-әйәттики сөзләрни кәлгүсидә Бабилдин қачидиған ят әлләр ейтиду; 10-әйәттики сөзләрни шүбһисизки, кәлгүсидә Канаан (Пәләстин)ға қайтип келидиған Исраилниң қалдисидә ейтиду. ■ **51:11** Йәр. 46:4; 50:28 ■ **51:14** Ам. 6:8 ■ **51:15** Яр. 1:1; Аюп 9:8; Зәб. 103:2; Йәш. 40:22; 44:24; 51:13; Йәр. 10:12 ■ **51:16** Йәр. 10:13 □ **51:19** «Яқупниң несивиси Болғучи...» — Яқуп мошу йәрдә Яқуп вә униң әвлатлири Исраилниму көрситиду. «Яқупниң несивиси» Худаниң Өзидур, әлвәттә. ■ **51:19** Йәр. 10:16

Сениң билән падишалиқларни тар мар қилимән;□ ■

21 Сениң билән һәм ат һәм ат мингүчини битчит қилимән;
Сениң билән һәм жәң һарвуси һәм һайдиғучисини битчит қилимән;

22 Сениң билән һәм әр һәм аялни битчит қилимән;
Сениң билән һәм қери һәм яшларни битчит қилимән;

Сениң билән һәм жигит һәм қизни битчит қилимән;
23 Сениң билән һәм падичи һәм қой падисини битчит қилимән;
Сениң билән һәм дехан һәм боюнтуруққа қетилған калилирини битчит қилимән;
Сениң билән һәм валийлар һәм һөкүмранларни битчит қилимән.

24 — Мән көз алдиңларда Бабилниң һәм барлиқ калдийләрниң Зионда қилған барлиқ рәзиллигини өз бешиға чүшүрүп яндурумән, — дәйду Пәрвәрдигар.

25 — Мана, Мән сән Бабилға қаршимән, и пүткүл йәр йүзини һалак қилғучи тағ;
Мән қолумни үстүңгә созуп,
Сени тик ярлардин ғулитип,
Домилитип чүшүрүп, сени көйүп түгигән бир янар тағ қилимән, — дәйду Пәрвәрдигар.

26 Шуниң билән улар сәндин бүржәк чиқириш үчүнму таш тапалмайду,
Яки һул үчүнму һечйәрдин таш тапалмайду;
Чүнки сән мәңгүгә бир вәйранә болисан, — дәйду Пәрвәрдигар.

27 — Зиминда жәң туғини көтириңлар,
Әлләр арисидә канай челиңлар;
Бабилға жәң қилишқа әлләрни тәйярлаңлар;
Арарат, минни вә Ашкиназ падишалиқлирини чақирип жиғиңлар;
Униңға һужум қилғучи қошунларға бир сәрдар бекитиңлар;
Атларни топ-топ чекәткә лечинкилиридәк зиминға түркүмләп чиқириңлар;□

28 Униңға жәң қилишқа әлләрни тәйярлаңлар,
— Медиалиқларниң падишалири, валийлири вә барлиқ һөкүмдарлирини, шундақла у һөкүм сүргән зиминларниң барлиқ адәмлирини тәйярлаңлар! 29 Шуниң билән йәр йүзи тәвренип азаплиниду; чүнки Пәрвәрдигарниң Бабилға қарши бағлиған нийәтлири, йәни Бабилниң зиминини һеч адәм турмайдиған чөл-баяван қиливетиш нийити әмәлгә ашмай қалмайду.

30 Бабилдики палванлар уруштин қол үзиду;
Улар қорғанлирида амалсиз олтириду;
Уларниң дәрмани қалмайду,
Улар аяллардәк болуп қалиду;
Униң туралғулириға от қоюлиду;
Дәрваза саласунлири сундурулиду.■

31 Жүгүрүп келиватқан бир чапармән йәнә бир чапармәнгә, бир хәвәрчи йәнә бир хәвәрчигә
Бабил падишасиниң алдидила учришип қелип униңға: —

«Силиниң пүткүл шәһәрлири у чәттин бу чәткичә ишғал қилинди;

32 Дәрия кечиклири егиливелинди,
Қомушлуқлар отта көйдүрүлди,
Палванлири дәккә-дүккигә чүшүшти!»

□ 51:20 «Сән Израил Мениң гөрзәм, Мениң жәң қуралимдурсән; сениң билән Мән әлләрни битчит қилимән, сениң билән падишалиқларни тар мар қилимән...» — әйни тексттә пәқәт «Сән мениң гөрзәм...» дейилиду. Әнди Худаниң бу сөзлири кимгә ейтилиду? Бәзи алимлар (пеилларни «өткән заман»ға өзгәртип) Бабилға ейтилған, дәп қарайду. Башқилар (кәлгүсидә Бабил империйәсини вәйран қилидиған) Парс империйәсигә ейтилиду, дәп қарайду; бирақ бизниңчә улар Израилниң өзигә ейтилиду (24-айәтни көрүң). Башқа пәйғәмбәрләрниң сөзлири бойичиму, ахирқи заманларда Израил хәлқи Худаниң бир жазалаш қурали болиду (мәсилән, «Йәш.» 41:5, «Зәк.» 12:7ни көрүң). ■ 51:20 Йәр. 50:23 □ 51:27 «чекәткә лечинкилири» — ибраний тилида бу сөз бәлким чекәткә лечинкисиниң өсүш жәрјанидики әң зиянлиқ басқучини көрситиши мүмкин. ■ 51:30 Йәр. 50:37

— дөп жакалишиду.□

33 Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду: —

Бабилниң қизи тәкшилинип чиндилидиған вақти болған хамандәк бесилиду;

Бирдәмдила, униң һосули орулидиған вақти йетип болиду!□

34-35 Зионда турғучи қиз: — «Бабил падишаси Небоқаднәсар мени жутуп, мени ғажилап әзгән;

У ичимни бошитилған қачидәк қилип қойған;

У әждиһадәк мени жутуп,

Өзини назу-немәтлирим билән тойғузған,

Мени қуруқдап пак-пакиз қиливәткән.

Маңа, мениң тенимгә қилған зораванлиғи Бабилниң бешиға чүшүрүлсун» — дәйду,

Вә Йерусалим: «Мениң қанлирим Калдийәдә турғучиларниң бешиға төкүлсун» — дәйду.□

36 Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Мана, Мән сениң дәвайиңни сораймән,

Сән үчүн қисас алимән;

Мән униң деңизини қурутимән, булиқини қағжиритимән.□ ■

37 Бабил болса дога-дога харабиләр,

Чилбәриләрниң туралғуси болиду;

Зимини адәмни дәһшәт басидиған һәм дайим уш-уш қилинидиған объект болиду,

Һеч адәм шу йәрдә турмайду.

38 Уларниң һәммиси яш ширлардәк һувлишиду,

Асланлардәк бир-биригә хирис қилишиду;□

39 Уларниң кәйпияти қизип кәткәндә, Мән уларға бир зияпәт тәйярлап қойимәнки, уларни мәс қиливетимән; шуниң билән улар яйрап-яшнап кетиду, — андин мәңгүгә уйқиға ғәриқ болуп, қайтидин һеч ойғанмайду, — дәйду Пәрвәрдигар. □ 40 Боғузлашқа йетилигән қозилардәк вә биллә йетиләнгән қочқарлар һәм текиләрдәк Мән уларни боғузлашқа чүшүримән.

41 Шешақниң ишғал қилинғанлиғиға қара!

Пүткүл йәр йүзиниң пәхриниң тутулғанлиғиға қара!

Бабилниң әлләр арисидә адәмни дәһшәт басидиған объекти болғанлиғиға қара!□ ■

□ 51:32 «Дәрия кечиклири егиливелинди, қомушлуқлар отта көйдүрүлди, палванлири дәккә-дүккигә чүшүшти!» — дөп жакалишиду» — Бабилниң қандақ йол билән ишғал қилинғанлиғиниң тәпсилатлири тоғрилиқ «Қошумчә сөз»имизни көрүң. Парс қошунни Әфрат дәриясиниң еқиш йөнилишини өзгәртиветиду, дәрия қисқа вақит ичидила куруп кетиду. Парслар су йоқ дәриядин меңип шәһәргә кирди. Шуниң билән шәһәр ичидики «дәрия кечиклири» биринчи болуп егиливелинди. Шәһәр әтрапидики «қомушлуқларниң көйдүрүлүши»дин мәхсәт шәһәрдин қачқанларға йошурунғидәк жайлар болмисун үчүн еди. □ 51:33 «униң һосули орулидиған вақти» — бәлким адәмлири вә имарәтлири жикитилидиған, йәни униң жазаалиниш вақтини көрситиду. □ 51:34-35 «Бабил падишаси Небоқаднәсар мени жутуп, мени ғажилап әзгән; ...маңа, мениң тенимгә қилған зораванлиғи Бабилниң бешиға чүшүрүлсун» — дәйду, вә Йерусалим: «Мениң қанлирим Калдийәдә турғучиларниң бешиға төкүлсун» — дәйду — бу 34-35-айәттики сөзлигүчи «Зионда турғучи қиз» бәлким «адәмләштүрүлгән» Йерусалимға вәкил келиду. «маңа, мениң тенимгә қилған зораванлиғи..» — бәлким Йерусалим вә униң хәлқини көрситиду. □ 51:36 «Мана, Мән сениң дәвайиңни сораймән, сән үчүн қисас алимән; Мән униң деңизини қурутимән, булиқини қағжиритимән» — Парс қошунни Бабилдин өтидиған Әфрат дәриясини қурутиду. Улар шу йол билән шәһәрни ишғал қилиду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 51:36 Йәр. 50:38 □ 51:38 «Уларниң һәммиси яш ширлардәк һувлишиду, асланлардәк бир-биригә хирис қилишиду» — Бабиллиқлар һарақкәшлигидин атиқи чиққан еди. Бу әйәт бәлким шуларниң мәс болуп «шир кәйп» болғанлиғини билдүриду. 39-айәтниму көрүң. Бабилниң падишаси Бәлшазар әмир-вәзирилири билән биллә мәс болғанда, шәһири бөсүлүп ишғал қилинған («Дан.» 5-бапни оқуң). □ 51:39 «Уларниң кәйпияти қизип кәткәндә, Мән уларға бир зияпәт тәйярлап қойимәнки, уларни мәс қиливетимән; шуниң билән улар яйрап-яшнап кетиду, — андин мәңгүгә уйқиға ғәриқ болуп, қайтидин һеч ойғанмайду» — бу бешарәтниң әмәлгә ашурулушини йәнә «Дан.» 5-бапта көрүң. □ 51:41 «Шешақниң ишғал қилинғанлиғиға қара» — «Шешақ» Бабилни көрситидиған һәжвий, кинайилик бир исим. 25:26тики изаһатни көрүң. ■ 51:41 Йәш. 13:19; Йәр. 25:26

- 42 Деңиз Бабил үстидин өрләп кәтти;
У нурғунлиған долқунлар билән ғәриқ болди. □
- 43 Униң шәһәрлири адәмни дәһшәт басидиған объект,
Қағжирақ йәр, бир чөл, һеч ким турмайдиған зимин болди;
Һеч қандақ инсан балиси қайтидин шу йәрләрдин өтмәйду.
- 44 Мән Бабилда Бәлни җазалаймән;
Мән униң ағзидин жутувалғинини яндуривалимән;
Әлләр қайтидин униңға қарап еқип келишмәйду;
Бәрһәқ, Бабилниң сепили ғулап кетиду. □
- 45 Униң оттурисидин чиқиңлар, и хәлқим!
Һәр бириңлар Пәрвәрдигарниң қаттиқ ғәзивидин өз жениңларни елип бәдәр қечиңлар!
- 46 Силәр зиминда аңлиниватқан питнә-иғвадин жүригиңларни су қилмаңлар вә қорқмаңлар;
Бу жил бир питнә-иғва, келәр жили йәнә бир питнә-иғва чиқиду;
Зиминда зулум-зораванлиқ партлайду, һөкүмдарлар һөкүмдарларға қарши чиқиду.
- 47 Шуңа мана, шу күнләр келидуки,
Мән Бабилдики ойма мәбудларни җазалаймән;
Шуниң билән униң пүткүл зимини хиҗаләткә қалдурулиду,
Униңда өлтүрүлгәнләр униң ичидә жиқилиду; □
- 48 Шуниң билән асман вә зимин вә уларда бар болғанлар Бабил үстидин шатлиқтин яңрайду;
Чүнки шималдин һалак қилғучилар униңға жәң қилишқа келиду — дәйду Пәрвәрдигар.
- 49 Бабил түпәйлидин пүткүл йәр йүзидики өлтүрүлгәнләр жиқилғандәк,
Бабил Израилда өлтүрүлгәнләр түпәйлидин Бабил жиқилмай қалмайду. □
- 50 Қиличтин қачқанлар, жирақ кетиңлар, һаял болмаңлар;
Чәт йәрләрдин Пәрвәрдигарни сеғиниңлар,
Йерусалимни есиңларға кәлтүрүңлар. □
- 51 «Биз хиҗаләткә қалдуқ, чүнки һақарәткә учридуқ;
Шәрмәндичиликтин йүзимиз төкүлди;
Чүнки ят адәмләр Пәрвәрдигарниң өйидики муқәддәс җайларға бесип кирди!» □
- 52 Шуңа шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар,
— Мән униңдики ойма мәбудларни җазалаймән;
Униң пүткүл зимини бойида ярилинип җан һәлқумида иңришиду.
- 53 Бабил асманларға көтирилгән болсиму,
Униң жуқури истиһкам-қорғини мустәһкәмләнгән болсиму,
Лекин Мениңдин униңға һалак қилғучилар йетип баридиған болди, — дәйду Пәрвәрдигар.
- 54 Бабилдин налә-пәрядниң авазы,
Калдийләрниң зиминидин зор һалакәтниң садасы көтирилиду.
- 55 Чүнки Пәрвәрдигар Бабилни һалак қилмақчи болиду;
У униңдин вараң-чуруңлирини йоқитиду;
Суларниң долқунлири өркәшләватқан сулардәк шарқирайду,

□ 51:42 «деңиз ... долқунлар...» — Тәврат-инҗилда көп вақитларда символ сүпитидә топ-топ қошунларни көрситиду.

□ 51:44 «мән Бабилда Бәлни җазалаймән» — «Бәл» — (яки «Мардук») Бабилниң әң муһим бути. □ 51:47 «...Шуниң билән униң пүткүл зимини хиҗаләткә қалдурулиду, униңда өлтүрүлгәнләр униң ичидә жиқилиду» — демәк, Бабил хәлқи зиминидин һеч қачалмайдиған болиду. □ 51:49 «Бабил түпәйлидин пүткүл йәр йүзидики өлтүрүлгәнләр жиқилғандәк, Бабил Израилда өлтүрүлгәнләр түпәйлидин Бабил жиқилмай қалмайду» — әйәттики әйни ибраний текстни чүшиниш тәс. Оқурмәнләр башқа тәржимиләрни учритиши мүмкин. Лекин умумий мәнәси чоқум тәржимимиздәк болуши керәк. □ 51:50 «Қиличтин қачқанлар, жирақ кетиңлар, һаял болмаңлар; чәт йәрләрдин Пәрвәрдигарни сеғиниңлар, Йерусалимни есиңларға кәлтүрүңлар» — ениқки, бу сөzlәр Бабилда сүргүн болған Израилларға ейтилиду. □ 51:51 «Биз хиҗаләткә қалдуқ, чүнки һақарәткә учридуқ; ...чүнки ят адәмләр Пәрвәрдигарниң өйидики муқәддәс җайларға бесип кирди!» — шүбһисизки, бу сөzlәр Бабилда сүргүн болғанларниң қайғуруп ейтидиғанлири болиду.

Уларниң авази шавқунлап келиду.□

⁵⁶ Чүнки һалак қилғучи униңға, йәни Бабилға жәң қилишқа келиду, Шуниң билән униң палванлири әсиргә чүшиду; Уларниң оқялири сундурулиду; Чүнки Пәрвәрдигар — қисаслар алғучи Тәңриду; У яманлиқни яндурмай қалмайду.

⁵⁷ — Мән униң әмирлири, данишмәнлири, валийлири, һөкүмдарлири вә палванлирини мәс қилимән;

Улар мәңгүгә ухлайду вә қайтидин һеч ойғанмайду — дәйду Падишаһ, — Нами самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.

⁵⁸ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Бабилниң кәң сепиллири йәр билән йәксан қилиниду, Униң егиз дәрвазилири пүтүнләй көйдүрүлиду; Шуниң билән әлләрниң жан тикип тапқан мәннити бәһудә болиду, Әл-жутларниң өзлириниң жапалиқ әжири пәқәт отқа йеқилғу болиду.□

⁵⁹ Йәһуда падишаси Зәдәкия тәхткә олтарған төртинчи жили, Бабилға барғинида Маһсеяһниң нәвриси, Нерияниң оғли Серая Зәдәкияға һәмраһ болуп барған (Серая баш ғождар еди). Йәрәмия пәйғәмбәр униңға сөз тапилиған. □ ⁶⁰ Йәрәмия орам қәғәзгә Бабилниң бешиға чүшидиған барлиқ күлпәтләрни, — йәни Бабил тоғрилиқ пүтүклүк бу барлиқ сөзләрни язған еди; ⁶¹ вә Йәрәмия Сераяға мундақ деди: — Сән Бабилға йетип барғанда, бу сөзләрниң һәммисини оқуп чиқип вә: —

⁶² «Пәрвәрдигар, Сән бу жай тоғрилиқ: — Мән уни йәксан қилимәнки, униңда һеч ким, нә инсан нә һайван турмайдиған, мәңгүгә бир вәйранә болиду — дегәнсән» — дәйсән; ⁶³ шундақ қилип бу язмини оқуп чиққандин кейин, униңға таш теңип, Эфрат дәриясиниң оттурисиға чөрүвәт, ⁶⁴ вә: «Мән униң үстигә чүшүрмәкчи болған күлпәтләр түпәйлидин, Бабил шу ташқа охшашла ғәриқ болуп қайтидин өрлимәйду; улар һалидин кетиду» — дәйсән.

Йәрәмияниң сөзлири мошу йәрдә түғиди.

52

Йерусалимниң бөсүлүп ишғал қилиниши

¹ Зәдәкия Йәһудаға падиша болғанда жигирмә бир йешида еди; у Йерусалимда он бир жил һөкүм сүрди. Униң аниси Либнаһлиқ Йәрәмияниң қизи болуп, исми һамутал еди. ■ ² У падиша Йәһоакимниң қилғинидәк, Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил ишларни қилди. ³ Пәрвәрдигарниң Йерусалимға һәм Йәһудаға қаратқан ғәзиви түпәйлидин, Пәрвәрдигар уларни Өз һозуридин һайдивәткичә болған арилиқта, төвәндики ишлар йүз бәрди. Биринчидин, Зәдәкия Бабил падишасиға исян көтәрди.

⁴ Шундақ болдики, униң сәлтәнитиниң тоққузинчи жили онинчи айниң онинчи күнидә Бабил падишаси Небоқәднәсар пүткүл қошуниға йетәкчилик қилип Йерусалимға һужум қилишқа кәлди; улар уни қоршивелип барғаһ қуруп, униң әтрапида қаша-потәйләрни қурушти. □ ■ ⁵ Шуниң билән шәһәр Зәдәкияниң он биринчи жилиғичә муһасиридә турди.

□ **51:55** «...суларниң долқунлири өркәшләватқан сулардәк шарқирайду, уларниң авази шавқунлап келиду» — «суларниң долқунлири», «уларниң авази» болса бәлким «һалак қилғучилар»ниңқи болиду. Улар «деңиз»ға охшитилған (42-айәт); 56-айәт уларниң һәрикитиниму көрситиду. □ **51:58** «Шуниң билән әлләрниң жан тикип тапқан мәннити бәһудә болиду» — әлләрниң бекар ишлигини, «жапалиқ әжири» бәлким зор шәһәр-империйә болған Бабилни көп мәннәт сундуруп куруп чиққанлигини көрситиду («һаб.» 2:13ни көрүң). □ **51:59** «Нерияниң оғли Серая Зәдәкияға һәмраһ болуп барған (Серая баш ғождар еди),...» — Серая Баруқниң акиси яки укиси еди. 32:12дә униң бовиси «Маасеяһ» дейлиду. ■ **52:1** 2Пад. 24:18 □ **52:4** «...униң (Небоқәднәсарниң) сәлтәнитиниң тоққузинчи жили онинчи айниң онинчи күнидә» — миладийәдин илгири 588-жили, 15-Январ еди. ■ **52:4** 2Пад. 25:1; Йәр. 39:1

⁶ Шу жили төртинчи айның тоққузунчи күни шәһәрдә еғир қәһәтчилик һәммини басқан вә зиминдикиләр үчүнму һеч аш-озуқ қалмиған еди. □ ⁷ Шәһәр сепили бөсүлди; барлиқ жәңгивар ләшкәрләр қачмақчи болуп, түн кечидә шәһәрдин бәдәр тикиветишти. Улар падиша бағчисига йеқин «икки сепил» арилиғидики дәрвазидин кетишти (Калдийләр болса шәһәрнің һәммә тәрипидә бар еди). Улар Йордан *жилгисидики* «Арабаһ түзләңлиги»ни бойлап қечишти. ⁸ Лекин Калдийләрнің қошуни падишани қоғлап Йерихо түзләңлигидә Зәдәкияға йетишти; униң пүтүн қошуни униңдин тарқилип кәткән еди. ⁹ Вә улар падишани тутуп, Хамат зиминидики Риблаһ шәһиригә, Бабил падишасиниң алдиға апарди; у шу йәрдә униң үстидин һөкүм чиқарди. ¹⁰ Бабил падишаси Зәдәкияның оғуллирини униң көз алдида қәтл қилди; у Йәһуданиң барлиқ әмирлириниму Риблаһ шәһиридә қәтл қилди; ¹¹ андин Зәдәкияның көзлирини оювәтти; Бабил падишаси уни мис кишәнләр билән бағлап Бабилға елип келип, өлгичә зинданға қамап қойди.

Муқәддәс ибадәтханиниң харап қилинғанлиги

¹² Бәшинчи айның онинчи күнидә (бу Бабил падишаси Небоқаднәсарның он тоққузунчи жили еди) Бабил падишасиниң хизмитидә болған, пасибан беги Небузар-Адан Йерусалимға йетип кәлди. □ ¹³ У Пәрвәрдигарның өйини, падишаниң ордисини вә шәһәрдики барлиқ өйләрни көйдүривәтти; барлиқ бәһәйвәт имарәтләргә у от қоюп көйдүривәтти. ¹⁴ Вә пасибан беги йетәкчилиғидики Калдийләрның пүткүл қошуни Йерусалимның әтрапидики пүткүл сепилини өрүвәтти.

¹⁵ Пасибан беги Небузар-Адан зиминдики әң намрат кишиләрдин бир қисмини, шәһәрдә қалған башқа кишиләрни, Бабил падишаси тәрәпкә қечип тәслим болғанларни вә қалған һүнәрвәнләрни әсир қилип уларни елип кәтти. □ ¹⁶ Лекин пасибан беги Небузар-Адан зиминдики әң намратларның бир қисмини үзүмзарлиқларни пәрвиш қилишқа вә териқчилик қилишқа қалдурди.

¹⁷ Калдийләр Пәрвәрдигарның өйидики мистин ясалған икки түврүкни, дас тәгликлирини вә Пәрвәрдигарның өйидики мистин ясалған «деңиз»ни чеқип, барлиқ мислирини Бабилға елип кәтти. □ ■ ¹⁸ Улар йәнә *ибадәттә ишлитилидиған* идишлар, гүжәк-бәлгүжәкләр, лахшигирлар, қачилар, пиялә-тәхсиләр һәм мистин ясалған барлиқ әсвапларни елип кәтти;

¹⁹ даслар, хушбуйданлар, қачилар, күлданлар, чирақданлар, пиялиләр вә жам-қәдәһләрни болса, алтундин ясалған болсиму, күмүчтин ясалған болсиму, уларның һәммисини пасибан беги елип кәтти. □ ²⁰ Сулайман падиша Пәрвәрдигарның өйи үчүн мистин ясатқан икки түврүк вә «деңиз», шундақла униң тәгилиги болған он икки буқини у елип кәтти; чүнки бу мис сайманларның еғирлиғини өлчәш мүмкин әмәс еди.

²¹ Икки түврүк болса, һәр бириниң егизлиги он сәккиз гәз, айланмиси он икки гәз келәтти; һәр бириниң ичи кавак болуп, мисниң қелинлиғи төрт бармақ еди. □ ■ ²² Түврүкниң үстидики беши болса мис болуп, егизлиги бәш гәз еди; униң пүтүн айланмиси тор шәклидә һәм анар нухиси билән безәлгән еди, һәммиси мистин еди; иккинчи түврүкму униңға

□ **52:6** «зиминдикиләр үчүнму һеч аш-озуқ қалмиған еди» — башқа бир хил тәржимиси «әтрапидики зиминдикиләр үчүнму һеч аш-озуқ қалмиған еди». Бу тәржимә тоғра болса, «әтрапидики зиминдикиләр» шәһәр әтрапидики зиминдин қечип панаһ издәп шәһәргә киргәнләрни көрситиду. □ **52:12** «Бәшинчи айның онинчи күнидә... (Бабил падишаси Небоқаднәсарның он тоққузунчи жили...)» — миладийәдин илгири 586-жили, 17-Август еди. □ **52:15** «қалған һүнәрвәнләр» — яки «қалған топ-топ адәмләр». □ **52:17** «дас тәгликлири» — булар болса «деңиз»дин кичик болған дасларни кәтиридиған тәгликләрни көрситиду. Бу әйтләрдә тилға елинған жабдуқ-бисатларни көпрәк чүшиниш үчүн «1Пад.» 7:8-51-әйәтни көрүң. ■ **52:17** Йәр. 27:19 □ **52:19** «даслар, хушбуйданлар, қачилар, күлданлар, чирақданлар, пиялиләр вә жам-қәдәһләрни болса, алтундин ясалған болсиму, күмүчтин ясалған болсиму, уларның һәммисини пасибан беги елип кәтти» — бу алтун-күмүч вә мистин ясалған барлиқ қача-қучилар вә барлиқ әсваплар, Йәрәмияның илгәрки бир бешарити бойчә, 54 жилдин кейин Парс императори Қорәшның пәрмани билән Йерусалимға қайтурулди (27:21-22ни көрүң). □ **52:21** «гәз» — (яки «жәйнәк») Тәвраттики бир өлчәмдур, жәйнәктин қолның учигичә болған арилиқтур, тәхминән 45 сантиметр. ■ **52:21** 1Пад. 7:15; 2Пад. 25:17; 2Тар. 3:15

охшаш болуп, уму анар нусхиси билән безәлгән еди. ²³Һәр бир түврүкниң бешиниң янлирида тохсән алтә анар нусхиси бар еди; торда жәмий болуп йүз анар нусхиси бар еди.

²⁴Пасибан беги Небузар-Адан болса баш каһин Серая, орунбасар каһин Зәфания вә ибадәтханидики үч нәпәр ишикбақарниму әсиргә алди. ²⁵У шәһәрдин ләшкәрләрни башқуридиған бир ағват әмәлдарни, шәһәрдин тапқан орда мәслиһәтчилиридин йәттини, йәрлик хәлиқни ләшкәрликкә тизимлиғучи, йәни қошунниң сәрдариниң кативини вә шәһәрдин атмиш нәпәр йәрлик кишини тутти. □ ²⁶Пасибан беги Небузар-Адан буларни Бабил падишасиниң алдиға, Риблаһға елип барди. ²⁷Бабил падишаси Хамат зиминидики Риблаһда бу кишиләрни қиличлап өлтүрүвәтти.

Шу йол билән Йәһуда өз зиминидин сүргүн қилинди.

Йәһуда Бабилға сүргүн қилиниду

²⁸Небоқаднәсар сүргүн қилған кишиләрниң сани мундақ еди: — йәттинчи жили үч миң жигирмә үч Йәһудий; ²⁹Небоқаднәсарниң он сәккизинчи жили у Йерусалимдин сәккиз йүз оттуз икки кишини сүргүн қилди; ³⁰Небоқаднәсарниң жигирмә үчинчи жили пасибан беги Небузар-Адан Йәһудийлардин йәттә йүз қириқ бәш кишини сүргүн қилди; жәмий болуп сүргүн қилинғанларниң сани төрт миң алтә йүз киши еди. □

Йәһоакинниң сүргүн болуши

³¹Шундақ болдики, Йәһуда падишаси Йәһоакин сүргүн болған оттуз йәттинчи жили он иккинчи айниң жигирмә бәшинчи күни шу иш йүз бәрди: Әвил-Меродақ Бабилға падиша болған биринчи жили, у Йәһуда падишаси Йәһоакинниң қәддини көтирип, уни зиндандин чиқарди; ■ ³²у униңға мулайим сөз қилип, униң орнини Бабилда униң билән биргә турған башқа падишаларниң орниндин жуқури қилди; ³³шуниң билән Йәһоакин зиндандики кийимлирини селиветип, өмриниң қалған һәр бир күнидә һәрдайим падиша билән биллә һәмдәстихан болушқа муйәссәр болди. ³⁴Униң несивиси болса, Бабил падишасиниң униңға беғишлиған дайимлиқ илтипати еди; бу илтипат күндилик еди, йәни у униңға таки аләмдин өткичә өмриниң һәр бир күни муйәссәр қилинған.

□ **52:25** «бир ағват әмәлдар...» — яки пәқәт «бир әмәлдар...». □ **52:30** «Небузар-Адан Йәһудийлардин йәттә йүз қириқ бәш кишини сүргүн қилди; жәмий болуп сүргүн қилинғанларниң сани төрт миң алтә йүз киши еди» — бу санлар «2Пад.» 24:14-16дә хатирләнгәнгә охшимаиду. «Йәрәмия»дики санлар бәлким Йерусалимдикиләрни, «2Пад.»дики сан пүтүнләй Йәһудадикиләрни көрситиши мүмкин. Бу санлар аз көрүнсиму, оқурмәнләрниң есидә болуши керәкки, Йәрәмияниң һәм Әзакиялниң бешарәтлири бойичә Йәһудадикиләрниң көпинчиси «қилич, қәһәтчилик вә ваба-кесәл» билән өлгән болса керәк. ■ **52:31** 2Пад. 25:27-30

Йәрәмияның жиға-зарлири

«Йәрәмия пәйгәмбәрның жиға-зарлири» ••• 1-мунаҗат — Йерусалимның қайғу-һәсрити

1 |□| (Аләф) Ah!

Илгири адәмләр билән лиқ толған шәһәр,

һазир шунчә йиганә олтириду!

Әлләр арисидә катта болғучи,

һазир тул хотундәк болди!

Өлкиләр үстидин һөкүм сүргән мәликә,

һашарға тутулди!□

2 |□| (Бәт) У кечичә аччиқ жиға кәтәрмәктә;

Мәңзидә көз яшлири тарамлимақта;

Ашнилири арисидин,

Униңға тәсәлли беридиған һеч бири йоқтур;

Барлиқ достлири униңға сатқунлуқ қилди,

Улар униңға дүшмән болуп кәтти.□ ■

3 |□| (Гимәл) Йәһуда жәбир-жапа һәм еғир куллуқ астида,
Сүргүнлүккә чиқти;

У әлләр арисидә мусапир болди,

һеч арам тапмайду;

Уни қоғлиғучиларның һәммиси,

Униңға йетишивелип, уни тар йолда қистайду;□

4 |□| (Даләт) һеч ким һейтларға кәлмигәнлиги түпәйлидин,

Сионға баридиған йоллар матәм тутмақта.

Барлиқ қовуқлири чөлдәрәп қалди,

Кәһинлири аһ-зар кәтәрмәктә,

Қизлири дәрәд-әләм ичидидур;

Өзи болса,

Қаттиқ азапланмақта.

5 |□| (Хе) Күшәндилири униңға ғоҗайин болди,

Дүшмәнлири ронақ тапмақта;

Чүнки униң көплигән асийлиқлири түпәйлидин,

Пәрвәрдигар уни жәбир-жапаға қойди.

Униң балилири кәлмәскә кәтти,

Күшәндисигә әсир болуп сүргүн болди. □

6 |□| (Вав) Барлиқ һөрмәт-шөһрити Сионның қизидин кәтти;

Әмирлири яйлақни тапалмиған кийикләрдәк болди;

Уларның овчидин өзини қачурғидәк һеч дәрмани қалмиди.□

7 |□| (Заин) Харланған, сәргәрдан болған күнлиридә,

Хәлқи күшәндисиниң қолиға чүшкән,

□ **1:1** «Ah! Илгири адәмләр билән лиқ толған шәһәр, һазир шунчә йиганә олтириду!...» — изаһат: биринчи бабта Йәрәмия Йерусалимни мусибәттә болған аял яки қиз сүпитидә тәсвирләйду, униң дәрдидә қайғуриду. Қаришимизчә, мошу бабтики «у» Йерусалим (Сион)ни көрситиду, шундақла «у» мусибәтлик аял яки қиз сүпитидә көрүниду. Биринчи бабта «мән» — пәйгәмбәр өзини Йерусалимның орниға қоюп, мусибәтлик аял яки қиз сүпитидә Йерусалимның орнида қайғуриду («мән» яки «у» аялчә родта ипадиләнгән). □ **1:2** «Ашнилири» ... «достлири»... — Йерусалимға иттипақдаш болайли дегән ят әлләрни якиЙерусалимдикиләр таянған бутларни көрситиду. ■ **1:2** Зәб. 6:7-8

□ **1:3** «Йәһуда жәбир-жапа һәм еғир куллуқ астида...» — башқа бир хил тәржимиси «Йәһуда жәбир-жапа һәм еғир куллуқтин кейин, ...». □ **1:5** «Дүшмәнлири ронақ тапмақта» — башқа бир хил тәржимиси «Дүшмәнлири уни булаң-талаң қилди». □ **1:6** «Барлиқ һөрмәт-шөһрити Сионның қизидин кәтти» — яки «Барлиқ һөрмәт-шөһрити Сионның қизидин елип кетилди».

Һеч ким ярдәм қолини созмиған чағда,
Йерусалим қедимдә өзигә тәвә болғанлирини,
Қиммәтлик байлиқлирини ядиға кәлтүрмәктә;
Күшәндилири униңға мәсқирилик қарайтти;
Күшәндилири униң набут болғанлиғини мәсқирә қилишти.□

8 |□| (Хәт) Йерусалим әшәддий еғир гуна садир қилған;
Шуниң билән у һарам болди;
Униң ялаңачлиғини көргәчкә,
Уни һөрмәтлигәнләр һазир уни кәмситиду;
Уятта, уһ тартқиничә у кәйнигә бурулди.□ ■

9 |□| (Тәт) Униң өз һәйзлири етәклирини булғивәтти;
У ақивитини һеч ойлимиғандур;
Униң жиқилиши әжайип болди;
Униңға тәсәлли бәргүчи йоқтур;
— «Аһ Пәрвәрдигар, харланғинимға қара!
Чүнки дүшмән һалимдин махтинип кәтти!»■

10 |□| (Йод) Күшәндиси қолини униң қиммәтлик нәрсилери үстигә созди;
Өзиниң муқәддәс жайиға әлләрниң бесип киргәнлиғини көрди;
Сән әсли уларни ибадәт жамаитиңгә «киришкә болмайду» дәп мәнъи қилғанғу!

11 |□| (Каф) Бир чишләм нан издәп,
Униң хәлқиниң һәммиси уһ тартмақта;
Женини сақлап қелиш үчүнла,
Улар қиммәтлик нәрсилерини ашлиққа тегишти.
«Аһ Пәрвәрдигар, қара!
Мән әрзимәс саналдим.»■

12 |□| (Ламәд) Әй өтүп кетиватқанлар,
Бу силәр үчүн һеч иш әмәсму?
Қарап бақ, мениң дәрд-әлимимдәк башқа дәрд-әләм бармиду?
Пәрвәрдигар отлуқ ғәзивини чүшүргән күнидә,
Уни мениң үстүмгә жүклиди.■

13 |□| (Мәм) У жуқуридин от яғдурди, от сүйәклиримдин өтүп көйдүрди.
У уларниң үстидин ғәлибә қилди.
У путлирим үчүн тор-қапқанни қоюп қойди,
Мени кәйнимгә яндурди,
У мени набут қилди,
Күн бойи У мени зәипләштүрди.

14 |□| (Нун) Асийлиқлирим боюнтуруқ болуп бойнумға бағланди;
Қоллири танини чиң чигип чәмбәрчас қиливәтти;
Асийлиқлирим бойнумға артилди;
У дәрманимни мәндин кәткүзди;
Рәб мени мән қаршилиқ көрситәлмәйдиғанларниң қоллириға тапшурди.

15 |□| (Самәқ) Рәб барлиқ батурлиримни оттурумдила йәргә урувәтти;
У мениң хил жигитлиримни езишкә,
Үстүмдин һөкүм чиқиришкә кеңәш чақирди.
Рәб гоя үзүм кәлчигидики үзүмләрни чәйлигәндәк,
Йәһуданиң пак қизини чәйливәтти.□

□ 1:7 «Һеч ким ярдәм қолини созмиған чағ» — Йәһуда һәрдайим башқа әлләр билән иттипақдаш болмақчи болуп кәлгән — лекин һалқилиқ пәйттә «иттипақдашлири» униңға һеч ярдәм қилмиған. □ 1:8 «Шуниң билән у һарам болди» — башқа бир хил тәржимиси «Шуңа у мазақниң объекти болди». ■ 1:8 Йәш. 47:3 ■ 1:9 Қан. 32:29 ■ 1:11 Йәр. 52:6 ■ 1:12 Аюп 19:21; Зәб. 68:20-21; Мат. 26:38-40 □ 1:15 «Рәб барлиқ батурлиримни оттурумдила йәргә урувәтти» — «оттурумдила» болса Йерусалимниң оттурисида.

16 |□| (Айин) Мошулар түпәйлидин тарамлап жиғлимақтимән;
Мениң көзлирим, мениң көзлиримдин су еқиватиду;
Маңа тәсәлли бәргүчи, җенимни әслигә кәлтүргүчи мәндин жирақтур;
Балилиримниң көңли сунуқтур,
Чүнки дүшмән ғәлибә қилди.□ ■
17 |□| (Пе) Сион қолини созмақта,
Лекин униңға тәсәлли бәргүчи йоқ;
Пәрвәрдигар Якуп тоғрилиқ пәрман чүшүрди —
Хошнилири униң күшәндилири болсун!
Йерусалим улар арисидә иплас нәрсә дәп қаралди.□

Йерусалим сөзләйду

18 |□| (Тсадә) Пәрвәрдигар һәққанийдур;
Чүнки мән Униң әмригә хилаплиқ қилдим!
Әй, барлиқ хәлиқләр, аңлаңлар!
Дәрдлиримгә қараңлар!
Пак қизлирим, яш жигитлирим сүргүн болди!
19 |□| (Жоф) Ашнилиримни чақирдим,
Лекин улар мени алдиган еди;
Җан сақлиғидәк озуқ-түлүк издәп жүрүп,
Кәһинлирим һәм ақсақаллирим шәһәрдә нәпәстин қалди.■
20 |□| (Рәш) Қара, и Пәрвәрдигар, чүнки азар чекиватимән!
Һәддидин зиядә асийлиқ қилғиним түпәйлидин,
Ич-бағрим қийниливатиду,
Жүригим өртилип кәтти.
Сиртта қилич анисини балисидин җуда қилди,
Өйлиримдә болса өлүм-ваба һөкүм сүрмәктә!□ ■
21 |□| (Шийн) Хәқләр аһ-зарлиримни аңлиди;
Лекин тәсәлли бәргүчим йоқтур;
Дүшмәнлиримниң һәммиси күлпитимдин хәвәрдар болуп,
Бу қилғиниңдин хошал болди;
Сән җакалиған күнни уларниң бешиға чүшүргәйсән,
Шу чағда уларниң һали мениңкидәк болиду. □
22 |□| (Тав) Уларниң барлиқ рәзиллигини көз алдиңға кәлтүргәйсән,
Барлиқ асийлиқлирим үчүн мени қандақ қилған болсаң,
Уларғиму шундақ қилғайсән;
Чүнки аһ-зарлирим нурғундур,
Қәлбим азаптин зәиплишип кәтти!

2

2-мунаҗат – Йерусалимниң җазалиниши

1 |□| (Аләф) Рәб ғәзәп булути билән Сион қизини шундақ қаплиди!

□ **1:16** «Маңа тәсәлли бәргүчи, җенимға мәдәт бәргүчи» — Худа Өзидур. «Балилиримниң көңли сунуқтур» — оқурмәнләрниң есидә барки, сөзлигүчи һазир Йерусалим, шуңа «мениң балилирим» өзидә туруватқанларни көрситиду, әлвәттә. ■ **1:16** Йәр. 13:17 □ **1:17** «Хошнилири униң күшәндилири болсун!» — башқа бир хил тәрҗимиси: «Униң күшәндилири әтрапиға олашсун!». ■ **1:19** Йәр. 30:14 □ **1:20** «Өйлиримдә болса өлүм-ваба һөкүм сүрмәктә» — ибраний тилида «Ичидә болса өлүм-ваба һөкүм сүрмәктә». ■ **1:20** Йәш. 16:11; Йәр. 48:36 □ **1:21** «Сән җакалиған күн...» — Худа Йәрәмияға вә башқа пәйғәмбәрләргә Исраилни җазалайдиған бир күнни һәм ят әлләрни җазалайдиған бир күнни вәһий қилған еди.

У Исраилниң шәрәп-жуласини асмандин йәргә чөрүвәтти,
 Ғәзиви чүшкән күнидә Өз тәхтипәрини һеч есидә қалдурмиди. □

2 |□| (Бәт) Рәб Якупниң барлиқ туралғулирини жутувәтти, һеч айимиди;
 У қәһри билән Йәһуданиң қизиниң қәлғә-қорғанлириниң һәммисини ғулатти;
 У падишалиқни әмирлири билән номусқа қоюп,
 Йәр билән йәксан қиливәтти. □

3 |□| (Гимәл) У қаттиқ ғәзәптә Исраилниң һәммә мүңгүзлирини кесивәтти;
 Дүшмәнни тосуған оң қолини Униң алдидин тартивалди;
 Лавулдап көйгән өз әтрапини йәп кәткүчи оттәк,
 У Якупни көйдүрүвәтти. □

4 |□| (Даләт) Дүшмәндәк У оқясини кәрди;
 Униң оң қоли етишқа тәйярланған еди;
 Көзигә иссиқ көрүнгәнләрниң һәммисини күшәндиси кәби қирди;
 Зион қизиниң чедири ичидә,
 Қәһрини оттәк яғдурди;

5 |□| (Хе) Рәб дүшмәндәк болди;
 У Исраилни жутувалди,
 Ордиллириниң һәммисини жутувалди;
 Униң қәлғә-қорғанлирини йоқатти,
 Йәһуданиң қизидә матәм вә жиға-зерәларни көпәйтти.

6 |□| (Вав) У Униң кәписини бағчини пачақлатқандәк пачақлатти;
 У ибадәт сорунлирини йоқитивәтти;
 Пәрвәрдигар Зионда һейт-байрамлар һәм шабатларни хәлқиниң есидин чиқириивәтти;
 Ғәзәп оти билән падиша һәм каһинни чәткә қеқивәтти. □

7 |□| (Заин) Рәб қурбанғанини ташлиивәтти,
 Муқәддәс жайидин ваз кәчти;
 У Зиондики ордилларниң сепиллирини дүшмәнниң қолиға тапшурди;
 һәтта Пәрвәрдигарниң өйидә,
 Улар һейт-айәм күнидикидәк тәнтәнә қилишти!

8 |□| (Хәт) Пәрвәрдигар Зион қизиниң сепилини чеқиветишни қарар қилған;
 У униңға һалак өлчәм танисини тартип қойған;
 У қолини чеқиштин һеч үзмиди;
 У һәм истиһкамларни һәм сепилни зарлатти;
 Иккиси тәң һалсирап қайғурмақта. □

9 |□| (Тәт) Униң дәрвазилири йәр тегигә ғәриқ болуп кәтти;
 У униң төмүр-тақақлирини парә-парә қиливәтти.
 Падишаси һәм әмирлири әлләр арисифа паланди;

□ **2:1** «Исраилниң шәрәп-жуласи» ... «(Худаниң) Өз тәхтипәри» — булар Худаниң муқәддәс ибадәтханисини көздә тутуши мүмкин. □ **2:2** «Якупниң барлиқ туралғулири» — «Якуп» мошу әйәтләрдә Якупниң әвлатлирини, йәни Исраилларни көрситиду, әлвәттә. «Йәһуданиң қизиниң қәлғә-қорғанлириниң һәммисини ғулатти» — «қәлғә-қорғанлири» бәлким Йәһуданиң мустәһкәм шәһәрлирини көрситиду. □ **2:3** «У қаттиқ ғәзәптә Исраилниң һәммә мүңгүзлирини кесивәтти» — Тәвратта, «мүңгүз»ләр көп һалларда адәмләрниң аброй-шөһритини билдүриду. Мошу йәрдә Исраилниң пәхри болған абройлуқ мөтивәрлирини яки батур әзимәтлирини көрситиши мүмкин. Мүңгүзләр адәмниң бешидин өскән әмәс! «У Якупни көйдүрүвәтти» — мошу йәрдә «Якуп» Якупниң (Исраилниң) зимини вә шәһәр-йезилирини көрситиду. □ **2:6** «У Униң кәписини бағчини пачақлатқандәк пачақлатти» — «Униң кәписи» мошу йәрдә йәнә муқәддәс ибадәтханини көрситиду; гәрчә ибадәтхана ғайәт зор имарәт болсиму, ибадәтхана Худа алдида пәкәт бир «кәпә», вақитлиқ бир нәрсә, халас. «У ибадәт сорунлирини йоқитивәтти» — яки «у ибадәт сорунини йоқитивәтти». Бу кейинки тәржимә тоғра болса, уму ибадәтханини көрситиду. «Пәрвәрдигар Зионда һейт-байрамлар һәм шабатларни хәлқиниң есидин чиқириивәтти» — «шабатлар», (йәни «шабат күнлири») — «шабат» дәм елиш күни, Худа Исраилға: Силәргә муқәддәс күн болсун дәп бекиткән, шәнбә күнини көрситиду. □ **2:8** «Пәрвәрдигар ... униңға һалак өлчәм танисини тартип қойған» — демәк, һәммигә Қадир Худа Йерусалимниң һалак болушини алиқачан тәпсилиий өлчәп қойған еди.

Тәвраттики тәрбийә-йолйоруқ йоқап кәтти,
Пәйғәмбәрлири Пәрвәрдигардин вәһий-көрүнүсләрни издәп тапалмайду.□

10 |□| (Йод) Зион қизиниң ақсақаллири,

Йәрдә зуван сүрмәй олтармақта;
Улар башлириға топа-чаң чечишти;

Улар белигә бөз йөгивелишти;

Йерусалимниң пак қизлириниң башлири йәргә кирип кәткідәк болди.

11 |□| (Каф) Мениң көзлирим тарамлиған яшлиримдин һалидин кәтти;

Ичи-бағрилирим зәрдапға толди;

Жигирим йәр йүзигә төкүлүп парә-парә болди,

Чүнки хәлқимниң қизи набут қилинди,

Чүнки шәһәр кочилирида нарседиләр һәм бовақлар хошсиз ятмақта.

12 |□| (Ламәд) Улар шәһәр кочилирида яриланғанлардәк һалидин кәткәндә,

Анилириниң қучиғида йетип жан талашқанда,

Анилириға: «Йемәк-ичмәк нәдә?» дәп ялвурүшмақта.□

13 |□| (Мәм) Мән дәрдиңгә гувачи болуп, сени немигә охшитармән?

Сени немигә селиштуармән, и Йерусалим қизи?

Саңа тәсәлли бериштә, немини саңа тәң қилармән, и Зионниң пак қизи?

Чүнки сениң яраң деңиздәк чәксиздур;

Ким сени сақайталисун?□

14 |□| (Нун) Пәйғәмбәрлириңниң сән үчүн көргәнлири бимәнилик һәм ахмақлиқтур;

Улар сениң қәбиһлигиңни һеч ашкарә қилмиди,

Шундақ қилип улар сүргүн болушуңниң алдини алмиди.

Әксичә уларниң сән үчүн көргәнлири ялған бешарәтләр һәм езитқулуқлардур. □

15 |□| (Самәк) Йениңдин өтүватқанларниң һәммиси саңа қарап чаваклишиду;

Улар үшқиртип Йерусалимниң қизиға баш чайқашмақта: —

«Гөзәлликниң жәвһири, пүткүл жаһанниң хурсәнлиги» дәп аталған шәһәр мошумиду?»□

16 |□| (Пе) Барлиқ дүшмәнлириң саңа қарап ағзини йоған ечип мазақ қилмақта,

Уш-уш қилишип, чишлирини гучурлатмақта;

Улар: «Биз уни жутувалдуқ!

Бу бәрһәк биз күткән күндур!

Биз буни өз көзимиз билән көрүшкә муйәссәр болдуқ!» — демәктә.

17 |□| (Айин) Пәрвәрдигар Өз нийәтлирини ишқа ашурди;

□ **2:9** «Униң дәрвазилири йәр тегигә гәриқ болуп кәтти» — кона заманларда шәһәрниң қовуқ-дәрвазилири мөтивәрләр сорақ қилиш, несинәт қилиш, мәслиһәт беришкә олтиридиған жай еди (5:14ни көрүң). **«Тәвраттики тәрбийә-йолйоруқ»** — яки «Тәврат». Ибраний тилида «тәврат» дегән сөз «йолйоруқ», «тәрбийә» дегән мәнидә. **«Пәйғәмбәрлири Пәрвәрдигардин вәһий-көрүнүсләрни издәп тапалмайду»** — «пәйғәмбәрлири» Худаниң пәйғәмбәрлири әмәс, бәлки «Йәһуданиң пәйғәмбәрлири». Бу кинайилик гәп, у «сахта пәйғәмбәрләр»ни көрситиду (14-айәт, «Йәр.» 14:13-18ниму көрүң); Эзакиял пәйғәмбәр вә Йәрәмия пәйғәмбәр алиқачан Йерусалимниң вәйран қилиниши тоғрилиқ алдин-ала тәпсилиий бешарәт бәргән еди. □ **2:12** «Йемәк-ичмәк нәдә?» — ибраний тилида: «Нан-шарап нәдә?». Қурғақчилик түпәйлидин бәлким пәкәт шарапла қалдиму, су йоқмиду? □ **2:13** «Мән дәрдиңгә гувачи болуп, сени немигә охшитармән? Сени немигә селиштуармән, и Йерусалим қизи? Саңа тәсәлли бериштә, немини саңа тәң қилармән, и Зионниң пак қизи?...» — айәттики барлиқ сөзләр бәлким Зионниң дәрәд-әлимини өлчигили болмайдиғанлигини көрситиши мүмкин (ахирида «яраң» тоғрилиқ сөзләйду). **«...сениң яраң деңиздәк чәксиздур»** — ибраний тилида «... сениң бөсүлгән жайиң деңиздәк чәксиздур». □ **2:14** «...сән үчүн көргәнлири ялған бешарәтләр» — «бешарәтләр» ибраний тилида «жүкләр» яки «жүклигән бешарәтләр». Адәттә «жүк» дегән сөз бешарәтниң еғирлигини, вәзинини, муһим сөз экәнлигини көрситиду. Бу йәрдә «жүк», шүбһисизки, һәжвий гәп болуп, мошундақ кишиләрниң «бешарәтлири» кишиләргә һеч илһам яки мәдәт бәрмәй, әксичә, әмәлийәттә, адәмләргә «еғир жүк» артидиғанлиқни көрситиду.«Езитқулуқ»ниң башқа бир хил тәржимиси «чиқиришқа (йәни, сүргүн болушқа) сәвәпчи» дегән болиду. □ **2:15** «Йениңдин өтүватқанларниң һәммиси саңа қарап чаваклишиду» — бу «чаваклишиш» мәсқирә қилишни билдүрсә керәк. Йерусалемни күрситиған «гөзәлликниң жәвһири» «пүткүл жаһанниң хурсәнлиги» дегән ибариләр «Зәб.» 49:2 вә 47:3дин елинған.

Кедимдин тартип Өзиниң бекиткән сөзигә әмәл қилди;
У һеч рәһим қилмай ғулатти;
У дүшмәнни үстүңдин шатландурди;
Күшәндилириңниң мүңгүзини жуқури көтәрди.□

18 |□| (Тсадә) Уларниң көңли Рәбгә нида қилмақта!

И Зион қизиниң сепили!
Яшлириң дәриядәк кечә-күндүз ақсун!
Өзүңгә арам бәрмә;
Яш тамчилириң тарамлаштин арам алмисун!■

19 |□| (Коф) Түн кечидә орнуңдин тур,
Кәчтә жесәк башлиниши билән нида қил!
Көңлүңни Рәбниң алдиға судәк төк;

Нарсидилириңниң һаяти үчүн униңға қоллириңни көтәр!
Улар барлиқ кочилириң доқмушида қәһәтчиликтин һалидин кәтмәктә.

20 |□| (Рәш) Қара, и Пәрвәрдигар, ойлап баққайсән,
Сән кимгә мошундақ муамилә қилип баққан?!

Аяллар өз мевилири — әркә бовақлирини йейишкә боламду?
Кәһин һәм пәйғәмбәрни Рәбниң муқәддәс жайида өлтүрүшкә боламду?!■

21 |□| (Шийн) Яшлар һәм қерилар кочиларда йетишмақта;
Пак қизлирим вә яш жигитлирим қиличлинип жиқилди;
Уларни ғәзивиң чүшкән күнидә қирдиңсән;

Уларни һеч айимай сойдуңсән.

22 |□| (Тав) Сән һейт-байрам күнидә жамаәтни чақирғандәк,
Мени тәрәп-тәрәпләрдин бесишқә вәһимиләрни чақирдиң;
Пәрвәрдигарниң ғәзәп күнидә қачқанлар яки тирик қалғанлар йоқ еди;
Өзүм әркилитип чоң қилғанларни дүшминим йәп кәтти.□

3

3-мунажат — Жаза вә үмүт ••• Азап тартқучи дәрә-әләм төкиду

1 |□| (Аләф) Мән униң ғәзәп тайиғини йәп жәбир-зулум көргән адәмдурмән.□

2 Мени У һайдивәтти,
Нурға әмәс, бәлки қараңғулуққа маңдурди;

3 Бәрһәк, У күн бойи қолини маңа қайта-қайта һужум қилдурди;

4 |□| (Бәт) Этлиримни вә терилиримни қақшал қиливәтти,
Сүйәклиримни сундурувәтти.

5 У маңа муһасирә қурди,
Өт сүйи вә жапа билән мени қапсивалди.

6 У мени өлгили узун болғанлардәк қап қараңғу жайларда турушқа мәжбур қилди.

7 |□| (Гимәл) У мени чиқалмайдиган қилип читлап қоршивалди;
Зәнжиримни еғир қилди.

8 Мән вақирап нида қилсамму,
У дуайимни һеч иштимиди.

□ 2:17 «Кедимдин тартип Өзиниң бекиткән сөзигә әмәл қилди...» — Пәрвәрдигар узундин буян (Муса пәйғәмбәр дәвридин тартип) Исраилға бутпәрәслик вә итаәтсизликниң ақивити тоғрилиқ ағаһландуруп кәлгән еди.

■ 2:18 Йәр. 14:17; Жиг. 1:16 ■ 2:20 Жиг. 4:10 □ 2:22 «Мени тәрәп-тәрәпләрдин бесишқә вәһимиләрни чақирдиң» — «Йәр.» 20:3 вә 10ни көрүң. □ 3:1 «Мән униң ғәзәп тайиғини йәп жәбир-зулум көргән адәмдурмән...» — 3-бапта (1-66) сөзлигүчи бәлким Йәрәмияның өзи; у бәзи йәрләрдә (1) «Йерусалимға вәкил болуп» сөзләйду; (2) (бизниңчә) йәнә бәзи йәрләрдә Муқәддәс Роһ униң арқилиқ Мәсиһниң гунайимиз үчүн тартидиган қурбанлиқ азаплирини алдин-ала көрситиду. «Мән униң ғәзәп тайиғини йәп жәбир-зулум көргән адәмдурмән» — мошу айттиқи «адәм» дегән сөз, адәттә «әркәк», «оғул бала», батур-палванни көрситиду.

- 9 У йоллиримни җипсилашқан таш там билән тосувалди,
 Чиғир йоллиримни әгир-тоқай қиливәтти.
- 10 |□| (Даләт) У маңа пайлап ятқан ейиқтәк,
 Пистирмида ятқан ширдәктур.
- 11 Мени йоллиримдин бурап тетма-титма қилди;
 Мени түгәштүрди.
- 12 У оқясини керип,
 Мени оқиниң қариси қилди.
- 13 |□| (Хе) Оқденидики оқларни бәрәклиримгә санҗитқузди.□
- 14 Мән өз хәлқимгә рәсва объекти,
 Күн бойи уларниң мәсқирә нахшисиниң нишани болдум.
- 15 У маңа зәрдабни тойғичә жутқузуп,
 Кәкрә сүйини тойғичә ичкүзди.
- 16 |□| (Вав) У чишлиримни шеғил ташлар билән чеқивәтти,
 Мени күлләрдә түгүлдүрди;
- 17 Җеним тинич-хатирҗәмликтин жирақлаштурулди;
 Арамбәхшниң немә экәнлигини унтуп кәттим.□
- 18 Мән: «Дәрманым қалмиди, Пәрвәрдигардин үмүтүм қалмиди» — дедим.
- 19 |□| (Заин) Мениң хар қилинғанлиримни, сәргәдан болғанлиримни,
 Әмән вә өт сүйини йәп-ичкинимни есиңгә кәлтүргәйсән!□
- 20 Җеним буларни һәрдайим әсләватиду,
 Йәргә кирип кәткидәк болмақта.
- 21 Лекин шуни көңлүмгә кәлтүрүп әсләймәнки,
 Шуниниң билән үмүт қайтидин яниду, —■
- 22 |□| (Хәт) Мана, Пәрвәрдигарниң өзгәрмәс мәриванлиқлири! Шуңа биз түгәшмидуқ;
 Чүнки Униң рәһимдиллиқлириниң айиғи йоқтур;□ ■
- 23 Улар һәр сәһәрдә йеңилиниду;
 Сениң һәқиқәт-садиқлиғиң толиму молдур!■
- 24 Өз-өзүмгә: «Пәрвәрдигар мениң несивәмдур;
 Шуңа мән Униңға үмүт бағлаймән» — дәймән.■
- 25 |□| (Тәт) Пәрвәрдигар Өзини күткәнләргә,
 Өзини издигән жан егисигә мәривандур;
- 26 Пәрвәрдигарниң ниҗатини күтүш,
 Уни сүкүт ичидә күтүш яхшидур.□
- 27 Адәмниң яш вақтида боюнтуруқни көтириши яхшидур.□
- 28 |□| (Йод) У йеганә болуп сүкүт қилип олтарсун;
 Чүнки Рәб бунни униңға жүклиди.
- 29 Йүзини топа-тупраққа тәккүзсун,

□ 3:13 «Оқденидики оқларни бәрәклиримгә санҗитқузди» — ибраниялар бәрәкни виҗдан яки һессиятниң мәнбәси дәп қарайтти. □ 3:17 «Җеним тинич-хатирҗәмликтин жирақлаштурулди» — башқа бир хил тәрҗимиси: «Җенимни тинич-хатирҗәмликтин жирақлаштурдуңсән». □ 3:19 «Мениң хар қилинғанлиримни, сәргәдан болғанлиримни, әмән вә өт сүйини йәп-ичкинимни есиңгә кәлтүргәйсән!» — башқа бир хил тәрҗимиси: «Мениң хар қилинғанлирим, мениң сәргәдан болғанлиримни әслисәм, әмән йегәндәк вә өт сүйини ичивалғандәк болимән». ■ 3:21 Зәб. 72:17 □ 3:22 «Пәрвәрдигарниң өзгәрмәс мәриванлиқлири! Шуңа биз түгәшмидуқ;...» — башқа бир хил тәрҗимиси: «Пәрвәрдигарниң өзгәрмәс мәриванлиқлири һәрғиз үзүлмәйду;...» ■ 3:22 Йәш. 1:9; һаб. 3:13 ■ 3:23 Зәб. 29:6 ■ 3:24 һаб. 2:3 □ 3:26 «Уни сүкүт ичидә күтүш яхшидур» — «сүкүт ичидә» дегәнлик мошу йәрдә йәнә «сәвир-тақәт билән» дегәнниму билдүриду. □ 3:27 «Адәмниң яш вақтида боюнтуруқни көтириши яхшидур» — бу әйәтниң бәлким икки мәнәси бар: — (1) адәм яш вақтида җапа-мушәқәтти көрүш яхши иштур; (2) Бабилиниң боюнтуруғи жүкләнгәнләр (сүргүн болғанлар) арисидин яшлар ахирида бу боюнтуруқниң (тәхминән 60 жылдин кейин) елип ташлинишини көрәләйду. Шуңа шу чағда «боюнтуруқни көтәргән яшлар»ниң бәхити болиду; уларға нисбәтән «яшлиқта боюнтуруқни көтириш яхши иштур».

- Ентимал, үмүт болуп қалар?□ ■
 30 Мәңзини урғучиға тутуп бәрсун;
 Тил-аһанәтләрни тойғичә ишитсун!
 31 |□| (Каф) Чүнки Рәб әбәдил-әбәд инсандин ваз кәчмәйду;
 32 Азар бәргән болсиму,
 Өзгәрмәс меһриванлиқлириниң моллуғи билән ичини ағритиду;
 33 Чүнки У инсан балилирини хар қилишни яки азаплашни халиған әмәстур.
 34 |□| (Ламәд) Йәр йүзидики барлиқ әсирләрни аяқ астида янжишқа,
 35 һәммидин Алий Болғучиниң алдида адәмни өз һәққидин мәһрум қилишқа,
 36 Инсанға өз дәвасида увал қилишқа, — Рәб буларниң һәммисигә гувачи әмәсму?
 37 |□| (Мәм) Рәб уни буйрумиған болса,
 Ким дегинини әмәлгә ашуралисун?■
 38 Күлпәтләр болсун, бәхит-саадәт болсун, һәммиси һәммидин Алий Болғучиниң ағзидин
 кәлгән әмәсму? ■
 39 Әнди тирик бир инсан немә дәп ағриниду,
 Адәм балиси гуналириниң жазасидин немә дәп вайсайду?□
 40 |□| (Нун) Йоллиримизни тәкшүрүп синап биләйли,
 Пәрвәрдигарниң йениға йәнә қайтайли;
 41 Қоллиримизни көңлимиз билән биллә әрштики Тәңригә кәтирәйли!
 42 Биз итаәтсизлик қилип сәндин йүз өридуқ;
 Сән кәчүрүм қилмидиң.
 43 |□| (Самәқ) Сән өзүңни гәзәп билән қаплап, бизни қоғлидиң;
 Сән өлтүрдүң, һеч рәһим қилмидиң.
 44 Сән Өзүңни булут билән қаплиғансәнки,
 Дуа-тилавәт униңдин һеч өтәлмәс.
 45 Сән бизни хәлиқләр арисида дашқал вә нијасәт қилдиң.
 46 |□| (Пе) Барлиқ дүшмәнлиримиз бизгә қарап ағзини йоған ечип мазақ қилди;
 47 Үстимизгә чүшти алақзадилиқ вә ора-қапқан,
 Вәйранчилик һәм һалакәт.
 48 Хәлқимниң қизи набут болғини үчүн,
 Көзүмдин яшлар өстәң болуп ақмақта.
 49 |□| (Айин) Көзүм яшларни үзүлмәй төкүватиду,
 Улар һеч тохталмайду,
 50 Таки Пәрвәрдигар асманлардин төвәнгә нәзәр селип һалимизгә қаригичә.
 51 Мениң көзүм Роһумға азап йәткүзмәктә,
 Шәһиримниң барлиқ қизлириниң һали түпәйлидин.
 52 |□| (Тсадә) Маңа сәвәпсиз дүшмән болғанлар,
 Мени куштәк һәдәп овлап кәлди.
 53 Улар орида жәнимни үзмәкчи болуп,
 Үстүмгә ташни чәриди.
 54 Сулар бешимдин тешип ақти;
 Мән: «Үзүп ташландим!» — дедим.□
 55 |□| (Коф) Һаңниң түвлиридин намиңни чақирип нида қилдим, и Пәрвәрдигар;

□ 3:29 «Йүзини топа-тупраққа тәккүзсун» — ибраний тилида «ағзини тупраққа бастурсун». Бу һәрикәт қаттиқ дуа-тилавәт қилишни билдүриду. ■ 3:29 Рос. 8:22 ■ 3:37 Зәб. 32:9 ■ 3:38 Йәш. 45:7; Ам. 3:6

□ 3:39 «Әнди тирик бир инсан немә дәп ағриниду, адәм балиси гуналириниң жазасидин немә дәп вайсайду?» — гуналиримизниң тегишлиқ жазаси жисманий һәм роһий өлүм болса, биз тирик чағда шу тегишлиқ жазани теги тартмидуқ. □ 3:54 «Сулар бешимдин тешип ақти; мән: «Үзүп ташландим!» — дедим» — оқурмәнләрниң есидә барки, Йәрәмия пәйғәмбәр «су азгили»ға ташливетилгән. Лекин мошу әйәтләрдә ейтилгән дәрдләр әшу сәргүзәшттин ешип кетиду.

56 Сән авазимни аңлидиң;
 Қутулдурушқа нидайимға қулиқиңни юпурувалмиғин!
 57 Саңа нида қилған күнидә маңа йеқин кәлдиң,
 «Қорқма» — дедиң.
 58 |□| (Рәш) И рәб, женимниң дәвасини өзүң соридиң;
 Сән маңа һәмжәмәт болуп һаятимни қутқуздуң.
 59 И Пәрвәрдигар, маңа болған уваллиқни көрдүңсән;
 Мән үчүн һөкүм чиқарғайсән;
 60 Сән уларниң маңа қилған барлиқ өчмәнликлирини,
 Барлиқ қәстлирини көрдуңсән.
 61 |□| (Шийн) И Пәрвәрдигар, уларниң аһанәтлирини,
 Мени барлиқ қәстлигәнлирини аңлидиңсән,
 62 Маңа қарши турғанларниң шивирлашлирини,
 Уларниң күн бойи кәйнимдин кусур-кусур қилишқанлирини аңлидиңсән.
 63 Олтарғанлирида, турғанлирида уларға қарғайсән!
 Мән уларниң *мәсқирә* нахшиси болдум.
 64 |□| (Тав) Уларниң қоллири қилғанлири бойичә, и Пәрвәрдигар, бешиға жаза яндурғайсән;
 65 Уларниң көңүллирини каж қилғайсән!
 Бу сениң уларға чүшидиған ләнитиң болиду!
 66 Ғәзәп билән уларни қоғлиғайсән,
 Уларни Пәрвәрдигарниң асманлири астидин йоқатқайсән!

4

4-мунажәт — Харабилик ичидә турған Йерусалим

1 |□| (Аләф) Аһ! Алтун шунчә жуласиз болуп кәтти!
 Сап алтун шунчә тутуқ болуп кәтти!
 Муқәддәс өйдики ташлар һәр бир кочиниң бешиға төкүлүп чечилди!□
 2 |□| (Бәт) Зионниң оғуллири шунчә қиммәтлик,
 Сап алтунға тегишкүсиз еди,
 Һазир сапал козилардәк,
 Сапалчиниң қоли ясиғанлиричиликуму *қиммити* йоқ дәп қариливатиду!
 3 |□| (Гимәл) Һәтта чилбөриләр әмчигини тутуп берип балилирини емитиду;
 Лекин мениң хәлқим чөлдики төгиқушларға охшаш рәһимсиз болди.□
 4 |□| (Даләт) Бовақниң тили уссузлуқтин таңлийиға чаплишиватиду;
 Кичик балилар нан тилимәктә,
 Һеч ким уларға уштуп бәрмәйватиду.
 5 |□| (Хе) Назу-немәтләрни йәп көнгәнләр кочиларда сарғийип жүриду;
 Сөсүн кийим кийдүрүлүп чоң қилинғанлар тезәкликни қучағлап йетиватиду.
 6 |□| (Вав) Хәлқимниң қизиниң қәбиһлигигә чүшкән жаза Содомниң гунайиниң жазасидин еғирдур;
 Чүнки Содом бирақла өрүветилгән еди, Һеч адәмниң қоли уни қийнимигән еди.□

□ 4:1 «Муқәддәс өйдики ташлар...» — муқәддәс ибадәтханиниң тәркиби болған йоған оюлған ташларни көрситиду. Бәзи алимлар «ташлар» муқәддәс ибадәтханидики «гәһәр, яқутлар»ни көрситиду, дәп қарайду; лекин бу гәһәрләрни Небоқаднәсар миладийәдин илгәрки 605-жили Бабилға елип кәткән еди. □ 4:3 «...мениң хәлқим чөлдики төгиқушларға охшаш рәһимсиз болди» — төгиқушлар адәттә өз балилирини бақмайду; балилири өз-өзини бақиду. □ 4:6 «Хәлқимниң қизиниң қәбиһлигигә чүшкән жаза Содомниң гунайиниң жазасидин еғирдур; чүнки Содом бирақла өрүветилгән еди, Һеч адәмниң қоли уни қийнимигән еди» — оқурмәнләрниң есидә барки, Худа Содом шәһириниң үстигә от-ғуңгут яғдуруп жазалиған. Шуниң билән униң тартқан жазаси интайин қисқа болған, Йерусалимниңкидәк узунғичә созулған әмәс, йәнә келип у «адәмниң қоли»ниң зораванлиғиға учриған әмәс.

- 7 |□| (Заин) Хәлқимнің «Назарий»лири болса қардин сап, сүттин ақ, тени қизил якутлардин пақирақ еди,
Тәқи-турқи көк якуттәк еди.□
- 8 |□| (Хәт) һазир чирайлири қурумдин қара;
Кочиларда кишиләр тоналмиғидәк болуп қалди;
Бир терә-бир устихан болуп қалди;
У қақшаллишип яғачтәк болуп кәтти. □
- 9 |□| (Тәт) Қиличта өлтүрүлгәнләр қәһәтчиликтә өлгәнләрдин бәхитликтур;
Чүнки улар қақшал болуп кәтмәктә,
Тупрақниң мевилири болмиғачқа жиқитилмақта.
- 10 |□| (Йод) Бағри юмшақ аяллар өз қоллири билән балилирини қайнитип пишарди;
Хәлқимнің қизи набут қилинғинида балилар уларниң гөши болуп қалди.
- 11 |□| (Каф) Пәрвәрдигар қәһрини чүшүрүп пиғандин чиқти,
Отлуқ ғәзивини төкти;
Зионда бир от йеқип,
Униң һуллирини жутувәтти.
- 12 |□| (Ламәд) Йәр йүзидики падишалар вә жаһанда барлиқ туруватқанлар болса,
Нә күшәндә нә дүшмәнниң Йерусалимниң қовуқлиридин бөсүп киридиғанлиғиға ишәнмәйтти.
- 13 |□| (Мәм) һалбуки, пәйғәмбәрлириниң гуналири түпәйлидин,
Каһнлириниң қәбиһликлири түпәйлидин,
Уларниң Зионда һәққанийларниң қанлирини төккәнлиги түпәйлидин,
— Бу иш бешиға чүшти!□
- 14 |□| (Нун) һазир улар қарғулардәк кочиларда тенәп жүрмәктә,
Улар қанға булғанғанки,
Һеч ким кийимлиригә тәккүчи болмайду. □
- 15 |□| (Самәк) Хәқ уларға: «Йоқулуш! Напаклар! Йоқулуш! Йоқулуш, бизгә тәккүчи болушма!» дәп вақирешмақта.
Улар қечип тәрәп-тәрәпкә сәргәрдан болуп кәтти;
Лекин әлләр: «уларниң аримизда турушиға болмайду!» — дәватиду.
- 16 |□| (Пе) Пәрвәрдигар Өзи уларни тарқитивәтти;
У уларни қайта нәзиригә алмайду;
Каһинларниң һөрмити қилинмиди,
Яшанғанларму һеч мөһриванлиқ көрмиди.□
- 17 |□| (Айин) Көзимиз ярдәмни бәһудә күтүп һалидин кәтти;
Дәрвәқә бизни қутқузалмиған бир әлни күтүп күзәт мунарлиримизда туруп кәлдуқ.□ ■
- 18 |□| (Тсадә) Дүшмәнлиримиз изимиздин қоғлап жүрди;
Шуңа кочиларда жүрәлмәйттуқ;

□ 4:7 «Хәлқимнің «Назарий»лири болса қардин сап, сүттин ақ, ... тәқи-турқи көк якуттәк еди» — «Назарий»лар болса мәлум мәзгилдә яки өмүрвайәт өзлирини Худаға алаһидә атап тапшурған кишиләрдур. Улар «Назарий» болған вақитта чаплирини чүшүрмәйтти, һеч қандақ һарақ-шарап ичмәйтти (Тәврат, «Чөл.» 6:1-21ни көрүң). □ 4:8 «Бир терә-бир устихан болуп қалди» — ибраний тилида: «териси устиханлириға чаплишиду». □ 4:13 «Пәйғәмбәрләрниң гуналири»ни әмәс, бәлки «пәйғәмбәрлириниң гуналири» — Исраилда турған бу «пәйғәмбәрләр» Худани әмәс, бәлки хәлиқни рази қилиш үчүн сөз қиливатқан сахта пәйғәмбәрләрни көрситиду. □ 4:14 «Улар қанға булғанғанки, һеч ким кийимлиригә тәккүчи болмайду» — Муса пәйғәмбәргә тапиған қанун бойичә, «өлүк»кә тәккән адәм «булғанған», «напак» һесаплинатти. Өлгән нәрсиләргә яки «напак» адәмләргиму тәккән кишиләр өзлири бир мәзгилгичә «напак» болиду. Мошу каһинлар вә пәйғәмбәрләр шунчә көп адәмләрни өлтүргәнки, кийим-кечәклири һәрдайим «булғанған» болуп, һеч ким уларға тегишкә петиһалмайтти. □ 4:16 «Пәрвәрдигар Өзи уларни тарқитивәтти» — ибраний тилида сөзмүсөз: «Пәрвәрдигарниң йүзи уларни тарқитивәтти» дейлиду. □ 4:17 «...бизни қутқузалмиған бир әл» — Исраил һәрдайим авал Мисир билән, андин Асурийә билән иттипақ түзимәкчи болуп, улардин ярдәм сорайтти (мәсилән, 5:6ни, «Йәр.» 2:18ни көрүң). ■ 4:17 Өз. 29:16

Әжилемиз йеқинлашти, күнлиримиз тошти;

Чүнки әжилемиз кәлди!

19 |□| (Коф) Пейимизгә чүшкәнләр асмандики бүркүтләрдин иштиқ;

Тағлардимү бизни қоғлап жүгүрди,

Баявандимү бизни бөктүрмидә пайлашти.

20 |□| (Рәш) Женимизниң нәпәси болған, Пәрвәрдигарниң Мәсиһ қилғини уларниң ора-қапқанлирида тутулди;

Биз у тоғрисида: «униң сайисидә әлләр арисидә яшаймиз» дәп ойлидуқ!□

21 |□| (Шийн) И уз зиминида турғучи, Едомниң қизи, хошал-хурам яйриғин!

Лекин бу жаза қәдәһи саңиму өтиду;

Сәнму мәс болисән, ялаңачлинисән!□

22 |□| (Тав) Қәбиһлиғиңниң жазасиға Хатимә берилиду, и Зион қизи;

У сени сүргүнлүккә қайта елип кәтмәйду;

Лекин, и Едом қизи, у сениң қәбиһлиғиңни жазалайду;

У гуналириңни ечип ташлайду!

5

5-мунажат — Израилниң рәһим тиләш дуаси

1 Бешимизгә чүшкәнләрни есиңгә кәлтүргәйсән, и Пәрвәрдигар;

Қара, бизниң рәсвачилиқта қалғинимизни нәзириңгә алғайсән!

2 Мирасимиз ятларға,

Өйлиримиз яқа жутлуқларға тапшурулди. □

3 Биз житим-йесирләр, атисизлар болуп қалдуқ;

Анилиримизму тул қалди.

4 Ичидиған сунни сетивелишимиз керәк;

Отунни пәқәт пулға алғили болиду.

5 Бизни қоғлиғучилар тап бастуруп келиватиду;

һалсирап, һеч арам тапалмаймиз.

6 Жән сақлиғидәк бир чишләм нанни дәп,

Мисир һәм Асурийәгә қол берип бойсунғанмиз.

7 Ата-бовилиримиз гуна садир қилип дуниядин кәтти;

Биз болсақ, уларниң қәбиһлиғиниң жазасини кәтиришкә қалдуқ.

8 Үстимиздин һөкүм сүргүчиләр қулардур;

Бизни уларниң қолидин азат қилғучи йоқтур.□

9 Далада қилич түпәйлидин,

Ненимизни тепишқа женимизни тәвәккул қилмақтимиз.

10 Теримиз тонурдәк қизиқ,

Ачлиқ түпәйлидин қизитма бизни басмақта.

□ **4:20 «Пәрвәрдигарниң Мәсиһ қилғини»** — Израилниң падишасини көрситиду. «Мәсиһ қилиш» кона бир өрп-адәткә қаритилған. Тәвраттики бәлгүлимидә, йеңи падиша тиклиниш мурасимида бешиға пурақлиқ яғ қуялатти. Бу «мәсиһ қилиш» (яки «мәсиһләш») дәп аталған. Кейин падиша «мәсиһ қилинған» яки «Пәрвәрдигарниң мәсиһ қилғини» («Пәрвәрдигарниң мәсиһлиғини») дәп аталған. «Мәсиһ қилиш» мурасими Худаниң һоқуқи вә алаһидә ярдими униңға тапшурулғанлиғини көрситиду. Әйса «Мәсиһ»ниң үстигә болса яғ әмәс, бәлки Муқәддәс Роһ қуялған. □ **4:21 «И уз зиминида турғучи, Едомниң қизи, хошал-хурам яйриғин!»** — Едом Израилға өч болуп, һәрдайим Израилниң бешиға күлпәт чүшкәндә хуш болиду.

«Лекин бу жаза қәдәһи саңиму өтиду; сәнму мәс болисән, ялаңачлинисән!» — «қәдәһ» — Худаниң гәзивигә толған «қәдәһ»ни көрситиду (мәсилән, «Йәр.» 25:15-17, 28ни көрүң). Едом уни ичкән күнидә «ялаңач» болуп, дүшмәнниң һужумиға муһапизәтсиз қалиду, шуниндәк булаң-талаңға учрап хижаләткә қалдурулиду.

□ **5:2 «Мирасимиз»** — Израилға тәвә қилинған зиминини көрситиду. Худа уларға уни мирас қилған еди.

□ **5:8 «Үстимиздин һөкүм сүргүчиләр қулардур»** — «қулар» бәлким мустәбит һөкүмдарлиққа чиққан қуларни көрситиду; Тәврат «Пәнд.» 30:21-22ни көрүң.

- 11 Зионда аяллар,
Йәһуда шәһәрлиридә пак қизлар аяқ асти қилинди.
- 12 Әмирләр қолидин дарға есип қоюлди;
Ақсақалларның һөрмити һеч қилинмиди.
- 13 Яш жигитләр ярғунчақта жапа тартмақта,
Оғул балилиримиз отун жүкләрни йүдүп дәлдәңшип маңмақта.
- 14 Ақсақаллар шәһәр дәрвазисида олтармас болди;
Жигитләр нәғмә-навадин қалди.□
- 15 Шат-хурамлиқ көңлимиздин кәтти,
Уссул ойнишимиз матәмгә айланди.
- 16 Бешимиздин таж жиқилди;
Һалимизға вай! Чүнки биз гуна садир қилдуқ!
- 17 Буниң түпәйлидин жүрәклиримиз мужулди;
Булар түпәйлидин көзлиримиз қараңғулашти —
- 18 — Зион теғиға қарап көзлиримиз қараңғулашти,
Чүнки у чөлдәрәп кәтти,
Чилбәрә унинда пайлап жүрмәктә.
- 19 Сән, и Пәрвәрдигар, мәңгүгә һөкүм сүрисән;
Тәхтиң дәвирдин-дәвиргә давамлишиду.
- 20 Сән немишкә бизни дайим унтуйсән?
Немишкә шунчә узунғичә биздин ваз кечисән?
- 21 Бизни йениңға қайтурғайсән, и Пәрвәрдигар!
Шундақ болғанда биз қайталаймиз!
Күнлиримизни қедимкидәк әслигә кәлтүргәйсән,
- 22 — Әгәр сән бизни мутләқ чәткә қақмиған болсаң,
Әгәр биздин чәксиз ғәзәпләнмигән болсаң!

□ 5:14 «Ақсақаллар шәһәр дәрвазисида олтармас болди» — адәт бойичә ақсақаллар шәһәр дәрвазилирида олтирип сот-һөкүм бежа кәлтүрәтти.

Эзакиял

Худаниң аламәт көрүнүшлири — Эзакиялның чақирилиши вә униңға тапшурулган хәвәр

¹ Оттузинчи жили, төртинчи айниң бәшинчи күнидә, мән Кевар дәриясиға сүргүн қилинғанлар арасида турған мазгилдә, мана асманлар ечилип, мән Худаниң аламәт көрүнүшлирини көрдүм. □ ■ ² Төртинчи айниң бәшинчи күни — Йәһоакинниң сүргүн болғанлиғиниң бәшинчи жили еди — ³ Калдийләрниң зиминида, Кевар дәрияси бойида, Бузиниң оғли Эзакиял каһинға Пәрвәрдигарниң сөзи кәлди — шу йәрдә Пәрвәрдигарниң қоли униң вужудифа қонди.

⁴ Мән көрдүм, мана! Шималдин боран-чапқун көтирилди; йоған бир булут вә уни орап турған бир от, униң әтрапида бир йоруклуқ жулалинип туратти; оттурисидин, йәни шу от ичидин, иссиқтин жулаланған пақирақ мистәк бир көрүнүш көрүнди. ⁵ Йәнә униң оттурисидин, төрт һаят мәхлуқ көрүнди; уларниң көрүнүши шундақ едики: — уларда инсанниң қияпити бар еди; □ ⁶ уларниң һәр бириниң төрттин йүзи бар еди; һәр бириниң төрттин қанити бар еди. ■ ⁷ Уларниң түптүз путлири бар еди; тапанлири болса мозайниң туяқлириға охшайтти; улар пақиритилған мистәк парлап туратти.

⁸ Төрт йенида, қанатлири астида инсанниңкидәк бирдин қоли бар еди; төртисиниң һәр бириниң төрттин йүзи вә төрттин қанити бар еди; □ ■ ⁹ уларниң қанатлири бир-биригә туташ еди; улар жүргәндә һечяққа бурулмайтти; улар һәммиси удул алдиға жүрәтти.

¹⁰ Уларниң йүз көрүнүшлири инсанниңкидәк еди; у төртисиниң оң тәрипидә ширниңкидәк йүзи бар еди; төртисиниң сол тәрипидә буқиниңкидәк йүзи бар еди; төртисиниң бүркүтниңкидәк йүзиму бар еди. ■

¹¹ Уларниң йүзлири әнә шундақ еди. Қанатлири жуқурида керилип туратти; һәр бириниң икки қанити икки тәрипидики мәхлуқниң қанитиға тутишатти; йәнә икки қанити өз тенини йеппип туратти. ¹² Уларниң һәр бири удулға қарап маңатти; уларда болған роһ нәгә баримән десә, улар шу йәргә маңатти; улар маңғанда һеч қайси тәрәпкә бурулмайтти. □

¹³ һаят мәхлуқларниң қияпити болса, көйүп ялқунлап турған отниң чоғидәк, мәшғәлләрдәк еди; мошу от уян-буян айлинип мәхлуқлар арасида жүрәтти; от интайин ялқунлуқ еди, оттин чақмақлар чекип туратти; ¹⁴ һаят мәхлуқлар чақмақтәк пал-пул қилип уяқтин-буяққа жүгүрүп туратти. ¹⁵ Мән һаят мәхлуқларға қаридим, мана һаят мәхлуқларниң һәр бириниң йенида йәрдә туридиған, уларниң йүзигә удулланған бирдин чақ туратти; ¹⁶ чақларниң шәкли вә ясилиши берил якутниң көрүнүшидә еди; төртисиниң бир хилла көрүнүши бар еди; уларниң шәкли вә ясилиши болса, чақниң ичидә чақ бардәк еди. □ ■

¹⁷ Мәхлуқлар маңғанда, улар йүзләнгән төрт тәрипиниң һәммисигә удул маңатти; маңғанда улар һеч бурулмайтти. ¹⁸ Чақларниң ултаңлири болса, интайин егиз һәм дәһшәтлик еди; улар төртисиниң ултаңлириниң пүтүн әтрапи көзләр билән толған еди. ■ ¹⁹ һаят мәхлуқлар маңғанда, чақлар уларға яндишип маңатти; һаят мәхлуқлар йәрдин көтирилгәндә, чақларму көтириләтти. ■ ²⁰ Роһ нәгә маң десә, улар шу йәргә маңатти — демәк, уларниң роһи Роһқа

□ **1:1** «Оттузинчи жили» — Эзакиялның өзиниңки 30-жили болса керәк. Эзакиял әсли каһин болуп, оттуз яшқа киргәндә муқәддәс ибадәтханидики толук каһинлиқ орниға (болупму қурбанлиқ қилишқа) чиқиши керәк еди. Бирақ у сүргүн болуп, ундақ несивигә муйәссәр болалмиди. ■ **1:1** Зәб. 136:1 □ **1:5** «уларда инсанниң қияпити бар еди» — бу сөzlәр, еһтимал, мошу мәхлуқларниң ерә турған һалитини көрситиду. Мәхлуқлар сүрәтләнгән алмашлар бәзидә әрәнчә родта, бәзидә аялчә родта көрүлиду. Бәлким уларниң көрүнүши пәйғәмбәргә бир тәрипи әрәнчә қияпәттә, йәнә бир тәрипи аялчә қияпәттә көрүнгән болуши мүмкин. ■ **1:6** Әз. 10:14 □ **1:8** «төртисиниң һәр бириниң төрттин йүзи вә төрттин қанити бар еди» — бәзи алимлар: — «төртисиниң һәр бириниң йенида иккидин инсанниңкидәк қоли бар еди» дәп тәржимә қилиду — демәк, һәр бир мәхлуқниң төрттин әмәс, бәлки иккидин қоли бар еди. ■ **1:8** Әз. 10:8 ■ **1:10** Әз. 10:14; Вәһ. 4:7 □ **1:12** «уларда болған роһ» — бәлким Худаниң Роһидур. □ **1:16** «...чақниң ичидә чақ бардәк еди» — башқа бир хил тәржимиси: «...бир чақ йәнә бир чақ билән гирәләшкән еди». ■ **1:16** Әз. 10:9,10 ■ **1:18** Әз. 10:12 ■ **1:19** Әз. 10:16

эгишип маңатти. Чақлар улар билэн тәң көтириләтти; чүнки мәхлуқларниң роһи чақлирида еди. □ 21 Мәхлуқлар маңғанда, чақларму маңатти; мәхлуқлар тохтиғанда, чақларму тохтайтти; улар йәрдин көтирилгинидә, чақларму уларға қошулуп тәң көтириләтти; чүнки һаят мәхлуқларниң роһи чақларда еди.

22 һаят мәхлуқларниң башлири үстидә бир йоған көз йәткүсиз гүмбәзгә охшайдиған бир нәрсә туратти; у хрустальдәк дәһшәтлик пақирап, уларниң беши үстидә йейилип туратти. □

23 Бу гүмбәздәк нәрсиниң астида уларниң қанатлири керилип, бир-биригә тегишип туратти; һәр бир мәхлуқниң өз тениниң икки йенини япидиған иккидин қанити бар еди. □

24 Улар маңғанда, мән қанатлириниң садасини аңлидим — у улук суларниң шарқирған садасидәк, һәммигә Қадирниң авазидәк — қошунниң жүрүш қиливатқан чағдики сүрән-шавқунлириниң садасидәк еди; улар тохтап турған чағларда, улар қанатлирини төвәнгә чүшүрәтти. 25 Вә уларниң беши үстидики гүмбәздәк нәрсә үстидин бир аваз аңланди. Улар тохтап турған чағларда, улар қанатлирини төвәнгә чүшүрәтти.

26 Уларниң беши үстидики гүмбәздәк нәрсә үстидә, көк якут кәби бир тәхтниң сиймаси туратти; бу тәхт сиймасиниң үстидә, толиму жуқурида, инсан қияпитидә көрүнгән бир зат туратти. 27 Вә мән бу затни белиниң үсти тәрипиниң турқи мистәк парқирған, әтрапини от орап турған қияпәттики бир көрүнүштә көрдүм; вә белиниң асти тәрипиниң турқи, отниң қияпитидә еди, униң әтрапида күчлүк йоруқлуқ туратти. 28 Бу әтрапида турған күчлүк йоруқлуқниң көрүнүши болса, ямғурлуқ күнидики булутта пәйда болған һәсән-һәсәнниң көрүнүшидәк еди. Бу болса Пәрвәрдиғарниң шан-шәривиниң қияпитиниң көрүнүши еди. Буни көрүпла мән дүм жиқилдим; вә мән сөзләватқан бирисиниң авазини аңлидим. □ ■

2

Эзакиялниң вәзиписи

1 Вә У маңа: И инсан оғли, орнуңдин дәс тур, вә Мән саңа сөз қилимән, — деди.

2 У маңа сөз қилғанда, Роһ маңа кирип, мени дәс турғузди; вә мән маңа сөз Қилғучиниң авазини аңлап турдум. □ ■ 3 Вә У маңа: — «И инсан оғли, Мән сени Исраил балилириға, йәни Маңа асийлиқ қилған асий «ят әлләр»гә әвәтимән; бүгүнгә қәдәр һәм улар һәм уларниң ата-бовлири Маңа йүз ерүп асийлиқ қилип кәлмәктә», — деди. □ ■

4 — «Бу балилар болса номуссиз вә көңли қаттиқтур; Мән сени уларға әвәтимән; сән уларға: «Рәб Пәрвәрдиғар шундақ дәйду!» — дегин —

5 шуниң билән улар мәйли қулақ салсун, салмисун (чүнки улар асийлиқ қилидиған бир жәмәт) — өзлири арисидә һәқиқий бир пәйғәмбәрниң турғанлиғини тонуп йетиду. ■

6 Әнди сән, и инсан оғли, гәрчә саңа тикән-жиғанлар һәмраһ болсиму, вә сән чаянларниң арисидә турсаңму, улардин қорқма, вә сөзлиридинму қорқма; шундақ, уларниң сөзлиридин

□ 1:20 «Роһ нәгә маң десә, улар шу йәргә маңатти...» — «Роһ» мошу йәрдә бәлким Худаниң Роһини көрситиду.

□ 1:22 «бир йоған көз йәткүсиз гүмбәз» — бу гүмбәз 26-айәт бойичә Худаниң тәхтиниң улини көрситиду. «у хрустальдәк дәһшәтлик пақирап» — яки «у музсиман дәһшәтлик пақирап...». □ 1:23 «һәр бир мәхлуқниң өз тениниң икки йенини япидиған иккидин қанити бар еди» — башқа бир хил тәржимиси: «һәр бир мәхлуқниң япкучи икки қанити бар еди» — демәк, һәр бириниң тенини япидиған икки қанити бар еди. Бизниң тәржимимиз бойичә, бир йелинишкә учқанда, қанатлиридин иккисини ишлитиду, йәнә бир йелинишкә учқанда, башқи икки қанитини ишлитиду. □ 1:28 «Бу әтрапида турған күчлүк йоруқлуқниң көрүнүши болса, ямғурлуқ күнидики булутта пәйда болған һәсән-һәсәнниң көрүнүшидәк еди» — бу сөзләр, бәлким бу күчлүк нурниң Пәрвәрдиғарниң көрүнүшиниң әтрапида чәмбәрсиман шәкилдә болғанлиғини көрситиду. ■ 1:28 Дан. 10:9 □ 2:2 «У маңа сөз қилғанда, Роһ маңа кирип, мени дәс турғузди» — «Роһ», мошу йәрдә шүбһисизки, Худаниң Роһини көрситиду. ■ 2:2 Әз. 3:24; Дан. 10:10 □ 2:3 «Маңа асийлиқ қилған асий «ят әлләр»» — мошу йәрдә «ят әлләр» кинайилик гәп болуп, шүбһисизки «Исраил» (шималий падишалиқ) вә Йәһуда (жәнубий падишалиқ) дегән икки әлни көситиду. Улар Худаға «ят», улар чәтәлликләрдәк бутқа чокунди. «Исраил» (шималий падишалиқ) 125 жил илгири Асурийә империйәси тәрипидин сүргүн болған еди. Асурийә империйәси ғулиғандин кейин, бәлким сүргүн болған көп Исраиллар Бабилда қелип, сүргүн болған «Йәһуда» дикиләр билән арилишип бир болуп кәткән. ■ 2:3 Йәр. 3:25 ■ 2:5 Әз. 33:33

қорқма, вә зәрдилик қарашлиридин дәккә-дүккигә чүшмә; чүнки улар асий бир жәмәттүр. □ ■ 7 Сән улар тиңшисун, тиңшимисун Мениң сөзлиримни уларға йәткүз; чүнки улар асийлиқ қилғучилардур. 8 Вә сән, и инсан оғли, саңа ейтқан сөзлиримгә қулақ сал; бу асий жәмәттәк тәтүр болмиғин; ағзиңни ечип, Мән саңа бәргинимни йегин».

9 — Мән қарисам, мана маңа созулған бир қол турупту; вә мана, униңда бир орам язма турупту. 10 У көз алдимда уни ечип йейип қойди; униң алди-кәйниниң һәммә йеригә хәт йезилған еди; униңға йезилғанлири мәрсийә, матәм сөзлири вә дәрд-әләмләрдин ибарәт еди. □

3

1 Вә У маңа: — И инсан оғли, еришкиниңни йегин; бу язмини йәп, берип Исраил жәмәтигә сөз қилғин, деди. ■

2 Шуниң билән мән ағзимни ачтим, У маңа язмини йегүзди. 3 У маңа: — И инсан оғли, қосиғиңни тоқ қилип, ичи-бағриңни Мән саңа бәргән бу орам язма билән толдурғин, — деди. Шуниң билән мән йедим, ағзимда у һәсәлдәк татлиқ еди. ■ 4 Вә У маңа мундақ деди: «И инсан оғли, барғин, Исраил жәмәтигә барғин, Мениң сөзлиримни уларға йәткүзгин. ■ 5 Чүнки сән ғәйрий йезиқтики яки тили тәс бир әлгә әмәс, бәлки Исраил жәмәтигә әвәтилдиң; 6 — ғәйрий йезиқтики һәм тили тәс, сөзлирини чүшәнгили болмайдиған көп әлләргә әвәтилмидиң; Мән сени шуларға әтәткән болсам, улар саңа қулақ салатти!

7 Бирақ Исраил жәмәти саңа қулақ салмайду, чүнки уларниң һеч бири Маңа қулақ селишни халимайду; чүнки пүтүн Исраил жәмәтиниң қапиқи тоң вә көңли қаттиқтур. 8 Мана, Мән йүзүңни уларниң йүзлиригә қарши таштәк, вә сениң пешанәңни уларниң пешанилириға қарши таштәк қилдим. ■ 9 Бәрһәк, сениң пешанәңни чақмақ тешидин қаттиқ, һәтта алмастәк қилдим. Улардин қорқма, вә улар түпәйлидин дәккә-дүккигә чүшмә; чүнки улар асий бир жәмәттүр».

10 Вә У маңа: — И инсан оғли, Мениң саңа ейтмақчи болған һәммә сөзлиримни көңлүңгә пүкүп қойғин, уларни көңүл қоюп аңлиғин. 11 Вә һазир барғин, сүргүн болғанларға, йәни өз елиңдикиләргә сөз қил, улар аңлисун, аңлимисун уларға: «Рәб Пәрвәрдиғар шундақ дәйду!» — дегин! — деди. ■

12 Шуниң билән Роһ мени көтәрди, мән арқамдин зор шарқириған бир авазни аңлидим — «Пәрвәрдиғарниң шан-шәриғигә тәшәккүр-мәдһийә өз жайлирида оқулсун!» — □ ■

13 — һаят мәхлуқларниң қанатлириниң бир-биригә тегишкән авазни, вә уларниң йенидики чақларниң авазлири бәһәйвәт шарқирақ бир сада еди. 14 Вә Роһ мени көтирип, жираққа апарди; вә мән қаттиқ азап, роһумдики ғәзәп билән бардим, вә Пәрвәрдиғарниң қоли мениң вужудумда күчлүк еди. □ 15 Шуниң билән мән Тәл-Абиб шәһиридә сүргүн болғанлар, йәни Кевар дәрияси бойида турғанларниң йениға йетип кәлдим; мән улар турған жайда олтардим; уларниң арасида йәттә күн һаң-таң қетип олтардим. ■

16 Мана йәттә күн тошуп, Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

□ 2:6 «гәрчә саңа тикән-жиғанлар һәмраһ болсиму, вә сән чаянларниң арасида турсаңму,...» — «тикән-жиғанлар» вә «чаянлар» дегәнләр шүбһисизки, Исраилларни көрситиду. ■ 2:6 Йәр. 1:8, 17; Әз. 3:9; Луқа 12:4; 1Пет. 3:1 ■ 2:8 Вәһ. 10:9 □ 2:10 «У көз алдимда уни ечип йейип қойди; униң алди-кәйниниң һәммә йеригә хәт йезилған еди» — адәттә, «орам язмилар»да пәкәт ичидила хәт йезиқлиқ болатти. Алимларниң бу орам язминиң «алди-кәйни»гә хәт йезилғанлиғи тоғрилиқ һәр хил пикри бар. Шүбһисизки, униң бир әһмийити шуки, Худаниң сап сөзлиригә һеч кимниң қошумчә сөзләрни йезиш мүмкинчилиғи йоқ еди; бизниңчә, бу иш йәнә Худаниң уларни әйипләйдиған сөзлириниң нурғунлиғини тәкитләйду. ■ 3:1 Йәр. 15:16; 2:8; Вәһ. 10:9 ■ 3:3 Зәб. 18:11-12; 118:103; Вәһ. 10:10 ■ 3:4 Йәр. 1:17 ■ 3:8 Йәр. 1:18; Мик. 3:8 ■ 3:9 Йәр. 1:8,17; 5:3; Әз. 2:6; 1Пет. 3:14 ■ 3:11 Әз. 2:5, 7 □ 3:12 «шуниң билән Роһ мени көтәрди,...» — «Роһ», шүбһисизки, Худаниң Роһи. ■ 3:12 Әз. 8:3 □ 3:14 «мән қаттиқ азап, роһумдики ғәзәп билән бардим,...» — Эзакиялниң дәрд-әлими вә роһиниң аччиқлиғи немә үчүн? Шүбһисизки, у Худаниң сөзини аңлап өз хәлқиниң қаттиқ көңүллүклиғини чүшинип йетип, интайин азапланған вә уларниң Худаға болған вапасизлиғиға қаттиқ ғәзәпләнгән. ■ 3:15 Аюп 2:13

17 «И инсан оғли, Мән сени Израил жәмәти үчүн күзәтчи қилип тиклидим; сән Мениң ағзимдин сөзни аңлап, уларға Мәндин болған агаһни йәткүзгин.■

18 Мән рәзилләргә: «Сән жәмән өлисән» — десәм, бирақ сән уни агаһландурмисаң — йәни бу рәзил адәмни һаятқа еришсун дәп рәзил йолидин яндуруп, уни һаятқа еришсун дәп агаһландурмисаң, шу рәзил адәм өз қәбиһлигидә өлиду; бирақ Мән униң қени үчүн сәндин һесап алимән.□ ■

19 Бирақ сән әшу рәзил адәмни агаһландурсаңму, у рәзиллигидин, йәни өз рәзил йолидин янмиса, у өз қәбиһлигидә өлиду; лекин сән өз жениңни қутқузуп қалисән.

20 Яки болмиса бир һәққаний адәм өз һәққанийлигидин йенип, қәбиһлик қилидиған болса, униң алдиға чомақ салсам, у өлиду; чүнки сән уни агаһландурмидиң, у өз гунайида өлиду, вә у қилған һәққаний ишлар әсләнмәйду; бирақ униң қени үчүн сәндин һесап алимән. ■

21 Вә әгәр сән һәққаний адәмни гуна садир қилма дәп агаһландуруп турсаң, вә у гуна садир қилмиса, у чағда у жәмән һаят қалиду, чүнки у агаһқа көңүл қойди; шуниң билән сән өз жениңни қутқузуп қалисән».□

22 Вә Пәрвәрдиғарниң қоли мениң вужудумда туратти; У маңа: — Орнуңдин тур, түзләңликкә барғин, Мән шу йәрдә сән билән сөзлишимән, — деди.□

23 Шуниң билән мән орнумдин туруп, түзләңликкә чиқтим; вә мана, мән Кевар дәрияси бойида туруп көргән шан-шәрәптәк, Пәрвәрдиғарниң шан-шәриви шу йәрдә туратти; көрүпла мән дүм жиқилдим. ■ 24 Вә Роһ ичимгә кирип мени тик турғузди; У маңа сөз қилип мундақ деди: — «Барғин, өйгә кирип өзүңни бәнд қилғин. ■ 25 Вә сән, и инсан оғли, мана, улар арғамчиларни үстүңгә селип, улар билән сени бағлайду; буниң билән сән талаға чиқалмай, әл-жут ичигә һеч кирәлмәйсән. □ 26 Шундақла уларға тәнбиһ бәргүчи болмаслиғиң үчүн, Мән сени гача қилип, тилиңни таңлийиңға чаплаштуримән; чүнки улар асий бир жәмәттур.

□ ■ 27 Вә Мән сән билән сөзләшкинимдә, ағзиңни ечип, сән уларға: «Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду!» дәйсән; ким аңлаймән десә аңлисун, ким аңлимаймән десә аңлимисун; чүнки улар асий бир жәмәттур.□ ■

4

■ 3:17 Йәш. 62:6; Әз. 33:7; 1Тим. 3:1 □ 3:18 «Шу рәзил адәм өз қәбиһлигидә өлиду» — ибраний тилида бу икки бислик сөз. Биринчи мәнәси: «У өз қәбиһлиги түпәйлидин өлиду». Иккинчи мәнәси: «У өз қәбиһлиги кәчүрүм қилинмиған һалда өлиду» — демәк, у Худаниң достлуғидин айрилған һалда өлиду. Бизниңчә иккинчи имканийәт бәлким тоғриду. Бәрибир һәммимиз өлимиз; бирақ Худадин айрилған һалда өлүш, һәқиқий һәм қорқунучлуқ өлүмдур. ■ 3:18 Әз. 33:8 ■ 3:20 Әз. 18:24; 33:12,13 □ 3:21 «У чағда у жәмән һаят қалиду, чүнки у агаһқа көңүл қойди» — бәзи алимлар, Худаниң бу сөзини пәкәт жисманий жәһәттики «өлүм» вә «һаят» дәп қарайду. Худаниң Муса пәйғәмбәр арқилиқ Израил билән бекиткән әһдиси бойичә, Израиллар униң пәрманлирида жүргән болса, умумән ейтқанда, көп бәхитлик, узун өмүрлүк болиду. Бирақ биз бу сөzlәр бәлким жисманий тәрәптин болуши мүмкин болсиму, униңдинму муһими, роһий тәрәптинму ейтилған, дәп қараймиз. Демәк, сөzlәр мәңгүлүк һаят вә мәңгүлүк өлүмгә қаритилған. Ундақ болмиса һәққаний адәм тоғрилиқ «униң қилған һәққаний ишлири әсләнмәйду» дегән агаһ сөзниң немә қорқунучлуғи болсун?

□ 3:22 «У маңа: — Орнуңдин тур, түзләңликкә барғин, мән шу йәрдә сән билән сөзлишимән, — деди» — Худа Эзакиял билән сөзлишиш үчүн униң бир хилвәт жай («түзләңлик» яки «жилға»)ға чиқишини тәләп қилиду. ■ 3:23 Әз. 1:3 ■ 3:24 Әз. 2:2 □ 3:25 «улар арғамчиларни үстүңгә селип, улар билән сени бағлайду» — «улар» зади ким? Башқа әйәтләргә қариганда Эзакиялни «бағлиғанлар» әл-жуттикиләр әмәс; шуңа биз шундақ қараймизки, бу «улар» пәриштиләрдин ибарәт. Худа пәриштиләр арқилиқ «ғайип арғамчилар» яки «роһий арғамчилар» билән Эзакиял пәйғәмбәрни орнидин туралмайдиған қилиду: 4-бап, 8-әйәтниму көрүң. □ 3:26 «Мән сени гача қилип, тилиңни таңлийиңға чаплаштуримән» — бу «гачилиқ» адәттики гәп-сөзни көрситиду; униң арилиқта бәрибир Худа бәргән бешарәтләрни ейтиш мәсәулийити бар еди. Шуңа Худаниң мошу буйруғи билән Эзакиял хәқләр билән һеч саламлашмайтти, адәттиқидәк гәпләрниму қилалмайтти. Бу гачилиқ бәш жилдин кейин, 24:27-әйәттә түгәйду. ■ 3:26 Әз. 2:5 □ 3:27 «Мән сән билән сөзләшкинимдә, ағзиңни ечип, сән уларға: «Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду!» дәйсән...» — бу икки әйәт (26-27)кә қариганда, Худа Өзи пәйғәмбәрниң «гачилиғи»ни гаһи-гаһи үзиду вә шуниң билән Эзакиял хәлиқкә сөз қилиду. Башқа вақитларда у һеч гәп қилалмайтти. ■ 3:27 Әз. 2:5, 7

Йерусалимниң муһасиригә елиниши

¹ Энди сән, и инсан оғли, бир кесәкни елип өз алдиңға қойғин; униң үстигә бир шәһәрни — йәни Йерусалимни оюп қойғин. □ ² Андин уни муһасиригә елип, униңға потәйләрни куруп, сепилға чиқидиған бир дөңлүк ясап, униң әтрапиға барғаһларни тикип вә сепилни бөскүчи базғанларни тикләп қойғин. ■ ³ Бир төмүр тахтини елип, уни өзүң билән шәһәрниң арасиға тиклә; йүзүңни униңға қаритип тиклә; у муһасиригә елиниду, сән өзүң уни муһасиригә алисән; бу ишниң өзи Исраил жәмәтигә бешарәт болиду.

⁴ Вә сән, сол йениңға янпашлап ятқин; Исраил жәмәтиниң қәбиһлигини өз үстүңгә қой; солға янпашлап қанчә күн ятсаң, сән шунчә күн уларниң қәбиһлигини кәтирисән. □ ⁵ Мән саңа йетиш керәк болған күнләрни уларниң қәбиһлик қилған жиллири бойичә, йәни үч йүз тохсән күн қилип бекиткәнмән; шуниң билән сән Исраил жәмәтиниң қәбиһлигини кәтирисән.■

⁶ Бу күнләр түгигәндин кейин, сән йәнә оң янпашлап йетип, Йәһуда жәмәтиниң қәбиһлигини кәтирисән; саңа қириқ күнни бекиткәнмән, һәр бир күн бир жилни ипадиләйду. □ ⁷ Вә сән йүзүңни Йерусалимниң муһасирисигә қаритип, йеңиңни түргән һалда, уни әйипләп бешарәт берисән; ⁸ вә мана, Мән үстүңгә арғамчиларни салимәнки, сән муһасириниң күнлирини түгәтмигичә уян-буянға һеч өрүлмәйсән.□

⁹ Вә сән өзүңгә буғдай, арпа, почак, қизил маш терик вә қара буғдайларни елип бир идиш ичигә сал; вә буниңдин өзүң үчүн тамақ тәйярлайсән; сән буни янпашлап ятқан күнләрдә, йәни үч йүз тохсән күндә йәйсән; ¹⁰ сән йәйдиған тамақ болса миқдари бойичә һәр күни жигирмә шәкәлдин болуши керәк; сән уни бәлгүләнгән вақитларда йәйсән; □ ¹¹ вә һәр күни суниму норма бойичә, йәни алтидин бир һин ичисән; һәр күндики бәлгүләнгән вақитларда ичисән.□

¹² Сән уни арпа көмичи шәклидә қилип йәйсән; сән уни уларниң көз алдида инсан нижасити үстидә пиширисән.

¹³ Пәрвәрдигар: «Исраиллар Мән уларни һайдап чиқиридиған әлләр арасида туруп шу һарам йолда өз ненини һарам йәйду» — деди.□ ■

¹⁴ Андин мән: «И Пәрвәрдигар! Мән өзүмни һеч қачан булғап қоймидим, вә яшлиғимдин тартип бүгүнгә қәдәр мән өзи өлгәндин, яки житқучлар боғуп қойған нәрсидин һеч йемигәнмән; һеч қандақ жиркиничлик гөшкә ағзим тегип бақмиған!» — дедим.□

¹⁵ Вә У маңа: «Мана, Мән саңа инсанниң нижаситиниң орниға калиниң тезигини бәрдим; сән

□ **4:1** «бир кесәкни елип өз алдиңға қойғин; униң үстигә бир шәһәрни — йәни Йерусалимни оюп қойғин» — кейинки әйәтләргә қариғанда, бу «кесәк» Йерусалим шәһирини ипадиләш үчүн һаһайити чоң кесәк болуш керәк еди.

■ **4:2** 2Пад. 25:1 □ **4:4** «Исраил жәмәтиниң қәбиһлигини өз үстүңгә қой» — мошу әйәттики «Исраил жәмәти» болса, «шималий падишалиқ» (он қәбилә иттипақи)ни көрситиду. 7-әйәттә «Йәһуда» «жәнубий падишалиқ»ни көрситиду.

■ **4:5** Чөл. 14:34 □ **4:6** «Мән саңа йетиш керәк болған күнләрни .. үч йүз тохсән күн қилип бекиткәнмән; шуниң билән сән Исраил жәмәтиниң қәбиһлигини кәтирисән; (5-әйәт)... кейин, сән йәнә оң янпашлап йетип, Йәһуда жәмәтиниң қәбиһлигини кәтирисән; саңа қириқ күнни бекиткәнмән, һәр бир күн бир жилни ипадиләйду» — Исраилниң 390 жиллиқ җазани вә Йәһуданиң 40 жиллиқ җазани көрүши тоғрилиқ қошумчә сөзимизни көрүң.

□ **4:8** «мана, Мән үстүңгә арғамчиларни салимәнки, сән муһасириниң күнлирини түгәтмигичә уян-буянға һеч өрүлмәйсән» — йәнә 3-бап, 25-әйәтни көрүң. Бу «арғамчилар» көрүнгән яки ғайиптин болсун, Эзакиялниң сол янжилип андин оң янжилип йетишиға ярдәм бәрди. Бәлким кәчтә (көрүватқан хәлиқ униң өйидин чиқип кәткәндин кейин) у өз мәйлигә қоюлған. □ **4:10** «жигирмә шәкәл» — йәни йерим қадақ — тәхминән 230 грам. □ **4:11** «алтидин бир һин» — ондин алтә литр әтрапида. «Һәр күндики бәлгүләнгән вақитларда ичисән» — демисәкму, бундақ йемәк-ичмәк ачарчиликқа йүзләнгән әһвалда болиду. □ **4:13** «Исраиллар Мән уларни һайдап чиқиридиған әлләр арасида туруп шу һарам йолда өз ненини һарам йәйду» — Худа Муса пәйғәмбәр арқилиқ Исраилларға чоң-кичик тәрәтләр һәрдайим адәмзат турған җайлардин нери қилиниши керәк дәп буйруған (мәсилән, «Қан» 23:13-14).

Шуңа «инсан нижасити отида» тамақ етиш мошу қанун бойичә болмайтти, әлвәттә. ■ **4:13** һош. 9:3 □ **4:14** «Мән өзүмни һеч қачан булғап қоймидим, ... һеч қандақ жиркиничлик гөшкә ағзим тегип бақмиған!» — Худа Муса пәйғәмбәр арқилиқ Исраилларға бәзи гөшләр (мәсилән, чошқа гөши)ни мәнъий қилған («Лав.» 11-бап, «Қан.» 14-бап). Униң үстигә өзлигидин өлгән, яки житқуч һайванлар тәрипидин өлтүрүлгүн һайванларниң гөшләрниму йейишкә болмайтти («Лав.» 22:8). Эзакиял өзи каһин болғачқа, мошу тәләпләр униң үчүн техиму қаттиқ болған.

нениңни шуниң үстидә пиширисән» — деди. □

¹⁶ Вә У маңа: «И инсан оғли, мана Мән Йерусалимда уларға йөләнчүк болған нанни қурутиветимән; улар нанни таразига селип, уни тәшвиш ичидә йәйду, сун и өлчәм билән алақзидилик ичидә ичиду; □ ■ ¹⁷ Чүнки нан вә су улардин қалиду; улар бир-биригә қаришип дәһшәт басиду, өз қәбиһлигини қуруп кетиду».

5

¹ «Вә сән, и инсан оғли, өзүң өткүр бир қилични ал; уни устира сүпитидә ишлитип, чечиң вә сақилиңға сүртүп қой; андин таразини елип алған чачларни тәң бөлгин. □ ² Муһасирә күнлири түгигәндә, үчтин бирини шәһәр ичидә көйдүргин; йәнә үчтин бирини елип шәһәр әтрапиға чепивәткин; йәнә үчтин бирини шамалға соривәткин; Мән бир қилични суғуруп уларни қоғлаймән.

³ Сән йәнә улардин бир нәччә тални елип тонуңниң пешигә тиқип қойгин; □ ⁴ булардин йәнә нәччә тални елип от ичигә ташлап көйдүривәткин; булардин пүтүн Исраил жәмәтигә от тутишип кетиду».

⁵ Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, бу Йерусалим; Мән уни әлләрниң дәл оттурисиға орунлаштурдум; башқа мәмликетләр униң өп-чөрисидә туриду; □

⁶ Бирақ у Мениң һөкүмлиримгә қаршилишип рәзилликтә әлләрдинму ашурувәтти, бәлгүлимилиримгә қаршилишишта өп-чөрисидики мәмликетләрдинму ашурувәтти; чүнки Мениң һөкүмлиримни улар рәт қилди, Мениң бәлгүлимилирим болса, уларда ақмайду.

⁷ Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Чүнки силәр өп-чөрәңләрдики әлләрдинму бәкрәк башбаштақлиқ қилғанлиғиңлардин, Мениң бәлгүлимилиримдә маңмаслиғиңлардин вә һөкүмлиримни тутмаслиғиңлардин, һәтта өп-чөрәңләрдики әлләрниң һөкүмлиридимү маңмаслиғиңлар түпәйлидин, ■ ⁸ Әнди Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мана, Мән Өзүмки саңа қаршимән, и Йерусалим; сениң араңға әлләрниң көз алидила жазаларни жүргүзимән; ⁹ Вә сениң барлиқ жиркиничликлириң түпәйлидин араңда Өзүм қилип бақмиған һәмдә кәлгүси иккинчи қилмайдиған ишни қилимән.

¹⁰ Шуниң билән атилар өз балилирини йәйдиған болиду, балилар өз атилирини йәйдиған болиду; вә Мән саңа жазаларни жүргүзимән, вә сениң барлиқ қалғанлириңниң һәммисини һәр тәрәптин чиққан шамалға сориветимән. ■

¹¹ Шуңа, Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар — чүнки сән Мениң муқәддәс жайимни өзүңниң барлиқ ләнәтлик нәрсилериң һәм барлиқ жиркиничликлириң

□ **4:15** «Мән саңа инсанниң нижәситиниң орниға калиниң тезигини бәрдим» — алимлар Худаниң мошу сөзлири үстидә икки хил пикирдә болған: (1) Худа Эзакиял пәйғәмбәргә бәргән буйруғини силиклаштуруп, униңға нижәситиниң орнида кала тезигиниң отида (һалал дөп һесапланған) тамақ етишкә рухсәт қилған; (2) Худа пәйғәмбири үчүн мөжизә яритип, униң нижәситини кала тезигигә айландурған; шуниң билән у һалал һалда тамақ йәйдиған болди. Бизниңчә 2-пикир тоғриду. Чүнки шуниң билән уни күзитип жүргән жутдашлар буни билмәй, униң мошу «ашни һарам һалда йегәнлиги»гә қарап наһайити чөчүп кетәтти. Болмиса, пәйғәмбәрниң адәмни ағһландуридиған иш-һәрикәтлириниң әһмийити йоқ болатти. □ **4:16** «Мән Йерусалимда уларға йөләнчүк болған нанни қурутиветимән» — сөзмүсөз тәржимә қилғанда «Мән Йерусалимда «нан болған һаса»ни сундуриветимән». «Йөләнчүк» дегән сөз ибраний тилида адәттә «таяқ» яки «һаса»ни билдүриду. Мүмкинчилиги барки, қедимки заманларда Йәһудий хәлқи өз нанлирини бир таяқта (зихқа тизилғандәк) көтирип маңатти. Һәрһалда умумий мәнәси бизниң тәржимә қилғинимиздәк болиду. ■ **4:16**

Лав. 26:26; Йәш. 3:1; Әв. 5:16; 14:13 □ **5:1** «...уни устира сүпитидә ишлитип, чечиң вә сақилиңға сүртүп қой» — чачларни чүшүрүветишниң өзи матәм тутушни билдүрәтти. □ **5:3** «...тонуңниң пешигә тиқип қойгин» — Исраилларниң тонлириниң пешидә Худаниң әмирлирини әслитидиған чучилар бар еди («Чөл.» 15:38-39ни көрүң). Худа бу әмри билән Эзакиялға: «Кимләр Мениң әмирлирим ичидә жүридиған болса, Мениң сөзлирим уни сақлайду» дегәндәк ейтқан болса керәк. □ **5:5** «Мән уни (Исраили) әлләрниң дәл оттурисиға орунлаштурдум; башқа мәмликетләр униң өп-чөрисидә туриду» — Худаниң бунинда Исраилға болған мәхсити, «ят әлләр» у арқилиқ өзиниң һәқиқий Худа экәнлигини, һәққанийлигини, мөһри-шәпқитини көрсун дегәнликтур. Бирақ Исраил әлләргә шундақ бир үлгә болмиди. Һазир улар «ят әлләр»гә Худаниң жәзасиниң қандақ экәнлигигә бир мисал болиду. ■ **5:7** Лав. 18:24,28 ■ **5:10** Лав. 26:29; Қан. 28:53; 2Пад. 6:29; Жиг. 4:10

билэн булғиғиниң түпәйлидин, бәрһәқ, Мән силәрни қирғин қилимән; көзүм саңа рәһим қилмайду, ичимниму саңа ағритмаймән. □ ■ 12 Шәһәрдикиләрдин үчтин бир қисми ваба кесили билән өлиду һәмдә араңларда болидиған ачарчиликтин бешини йәйду; үчтин бир қисми өп-чөрәңләрдә қиличлиниду; вә Мән үчтин бир қисмини һәр тәрәптин чиққан шамалға сориветимән, андин бир қилични ғилаптин суғуруп уларни қоғлаймән. □ ■

13 Шуниң билән Мениң ғәзивим бесиқиду, Мениң қәһримни уларниң үстигә чүшүрүп қонғузуп, пиғандин чиқимән; Мән Өз қәһримни улар үстигә төкүп түгәткәндин кейин, улар Мән Пәрвәрдигарниң рәзилликкә чидимайдиған отумдин сөз қилғанлиғимни тонуп йетиду. □

14 Вә Мән сениң өп-чөрәңдики әлләр арасида һәмдә өтүп кетиватқанларниң көз алдида сени вәйранә қилимән вә мәсқирә объекти қилимән; 15 сениң үстүңгә ғәзәп һәм қәһр вә қәһрлик әйипләр билән жазаларни жүргүзгинимдә сән өп-чөрәңдики әлләргә хорлуқ вә тапа-тәниниң объекти, бир ибрәт һәм алақзадилик чиқарғучи болисән; чүнки Мән Пәрвәрдигар шундақ сөз қилдим! ■

16 Мән уларға һалакәт елип кәлгүчи, ачарчилик зәһәрлик оқлирини яғдурғинимда, силәрниң үстүңлардики ачарчиликтин күчәйтимән, вә йөләнчүк болған нениңни қурутиветимән.

□ ■ 17 Вә үстүңларға өз балилириңларни өзүңлардин жуда қилидиған ачарчилик һәм житқуч һайванларни әвәтимән; ваба кесиллири вә қан төккүчиләр араңларға ямрап кетиду; үстүңларға қилич чүшүримән; Мәнки Пәрвәрдигар сөз қилдим!». ■

6

Исраил тағлириға қаритилған бешарәт

1 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

2 И инсан оғли, Исраилниң тағлириға йүзүңни қаритип уларни әйипләп мундақ дәп бешарәт бәргин: — ■

3 «Исраилниң тағлири, Рәб Пәрвәрдигарниң сөзини аңлап қоюңлар: Рәб Пәрвәрдигар тағлар вә егизликләргә, вадилар вә жилғиларға мундақ дәйду: — Мана, Мән үстүңларға бир қилични чүшүрүп, «жуқури жай»лириңларни вәйран қилимән. □ 4 Шуниң билән силәрниң қурбанғаһлириңлар вәйранә болиду, «күн түврүк»лириңлар бузулиду; силәрдин өлтүрүлгәнләрни бутлириңларниң алдиға ташлаймән. □ 5 Исраиллардин болған өлүкләрни өз бутлири алдиға ятқузимән; қурбанғаһлириңлар әтрапиға устиханлирини чечиветимән. □

6 Силәр турған барлиқ жайларда шәһәрләр йәр билән йәксан қилиниду, «жуқури жайлар» вәйранә болиду; шуниң билән қурбанғаһлириңлар һалак болиду, бутлириңлар чекилип йоқилиду, «күн түврүк»лириңлар кесилип ғулитилиду, вә һәммә ясиғиниңлар йоқ

□ **5:11** «Мән силәрни қирғин қилимән» — ибраний тилида «Мән сени қирқиветимән» дейилиду. Бу сөз Эзакиялниң символлуқ һәрикәтлири билән бағлиқ (1-айәт). Башқа бир хил тәржимиси: «Көзүм саңа өрүлүп қаримайду». ■ **5:11** Эз. 7:4 □ **5:12** «Шәһәрдикиләрдин үчтин бир қисми ваба кесили билән өлиду һәмдә араңларда болидиған ачарчиликтин бешини йәйду... андин бир қилични ғилаптин суғуруп уларни қоғлаймән» — бу айәт Эзакиялниң (1-4-айәттики) символлуқ һәрикәтлирини чүшәндүрүп бериду. Көрүнүп туруптики, (1-айәттә) Эзакиял шәһәргә салған «от», «ваба кесили һәм ачарчилик»қа вәкилик қилиду. ■ **5:12** Йәр. 15:2 □ **5:13** «рәзилликкә чидимайдиған отум» — ибраний тилида «һәситим» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **5:15** Қан. 28:37 □ **5:16** «... йөләнчүк болған нениңни қурутиветимән» — ибраний тилида «нан болған һасаң»ни сундуриветимән; 4-бап, 16-айәттики изаһатни көрүң. ■ **5:16** Лав. 26:26; 2Пад. 6:25; Йәш. 3:1; Эз. 4:16; 14:13 ■ **5:17** Лав. 26:22 ■ **6:2** Эз. 36:1 □ **6:3** ««жуқури жай»лириңларни вәйран қилимән» — «жуқури жайлар» — Исраил вә Йәһуда узундин бери тағ чоққилири қатарлиқ жайларда һәр хил бутларға чоқунуп, һәтта әшу жайларда «инсан қурбанлиқ»ларни қилип кәлгән (16:21, 20:26-айәт қатарлиқларни көрүң). □ **6:4** ««күн түврүк»лириңлар бузулиду» — «күн түврүклири» яки «куяш бутлири» дегәнниң башқа бир тәржимиси «исриқһаһлар». □ **6:5** «... өлүкләрни өз бутлири алдиға ятқузимән; қурбанғаһлириңлар әтрапиға устиханлирини чечиветимән» — шу чағдики бутпәрәсләр: «қурбанғаһ»лиримиз жәсәтләр яки адәм устиханлириға тегиши билән «булғинип», «һарам» болған, шуңа уни қайтидин ишләткили болмайду, дәп қарайтти

қиливетилиду; □ 7 Вә өлтүрүлгәнләр араңларда жиқилиши билән, силәр Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетисиләр.

8 Бирақ Мән силәрдин бир қалдини қалдуримән; чүнки ят мәмликәтләргә тарқитиветилгиниңларда, силәрдин әлләр арисидә қиличтин қутулуп қалғанлар болиду.

9 Вә силәрдин қиличтин қутулуп қалғанлар сүргүн қилинған мәмликәтләрдә Мәндин янған вапасиз қәблири вә бутлириға паһишивазлардәк һәвәс қилған көзлири билән бағримни парә-парә қилғанлиғини есигә кәлтүриду; шуниң билән улар қилған рәзилликлири һәм жиркиничлик қилмишлири түпәйлидин өз-өзлиридин нәпрәтлиниду. 10 Вә улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду; Мән мошу күлпәтни силәрниң бешиңларға чүшүримән дегәнлигим бекардин-бекар әмәс».

11 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Алиқиниңни-алиқиниңға уруп, путуң билән йәрни тәпкин: «Исраил жәмәтиниң барлиқ қәбиһ, жиркиничлик қилмишлири үчүн вай! Чүнки улар қилич, ачарчилик вә ваба кесили билән жиқилиду» — дегин! □ ■

12 Жирақта турған вабадин өлиду; йеқинда турған қилич билән жиқилиду; һәм тирик қалған, йәни муһасиригә чүшкән киши ачарчиликтин өлиду; шуниң билән мениң уларға болған қәһримни чүшүрүп пиғандин чиқимән. 13 Әнди улардин өлтүрүлгәнләр өз бутлири арисидә, уларниң қурбанғаһлири әтрапида, өз бутлириға хушбуй яққан һәр бир егиз дөң үстидә, тағ чоққилирида, барлиқ йешил дәрәқ вә барақсан дуб астида ятқан чағда, улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду. □ 14 Вә Мән Өз қолумни уларниң үстигә созимән, улар һәр турған жайлирида зиминни Диблаттики чөл-баявандин бәттәр вәйран қиливетимән. Андин улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду». □

7

Хатимә вақти кәлди!

1 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

2 «Сән аңла, и инсан оғли, Рәб Пәрвәрдигар Исраил зиминиға мундақ деди: Хатимә! Зиминниң төрт булуңиға хатимә берилиду! □

3 Саңа һазир хатимә берилиду! Өз ғәзивимни бешиңға чүшүримән, өз йоллириң бойичә үстүңгә һөкүм чиқирип жазалап, өзүңниң барлиқ жиркиничлик ишлириңни өз бешиңға яндуримән. 4 Мениң көзүм саңа рәһим қилмайду һәм ичимниму саңа ағритмаймән; әксичә өз йоллириңни бешиңға яндуримән, өз жиркиничликлириң өз араңда болиду; андин силәр Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетисиләр». ■

5 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Балаю-апәт! Неч болуп бақмиған балаю-апәт келиду! Мана, у кәлди!

6 Хатимә, хатимә! У саңа қарши қозғалди! Мана, у келиватиду!

□ 6:6 «күн түврүклири» — яки «қуяш бутлири» дегәнниң башқа бир тәржимиси «исриқғаһлар». □ 6:11 «... Алиқиниңни-алиқиниңға уруп, путуң билән йәрни тәпкин» — мошу һәрикәтләр мошу йәрдә кишиниң көңлиниң азапланғанлиғини билдүриду, әлвәттә. ■ 6:11 Әз. 21:22 □ 6:13 «йешил дәрәқ вә барақсан дуб астида...» — Исраиллар мошу жайларда өлгүчиләрни дәпнә қилатти (мәсилән, «Яр.» 35:8). Мүмкинчилиги барки, улар кейинрәк мошу жайларни «тавапғаһ»ға айландуруп, шу йәрдә өз ата-бовилириға дуа қилған. Мошундақ қилмишлар Тәвратта қәтғий мәнғий қилинған (мәсилән, «Қан.» 18:11) □ 6:14 «улар һәр турған жайлирида зиминни Диблаттики чөл-баявандин бәттәр вәйран қиливетимән» — башқа бир хил тәржимиси: «улар һәр турған жайлирида зиминни жәнубий чөл-баявандин Риблатқичә (йәни, Исраилниң әң шималий шәһәрлирин бири) вәйран қиливетимән». Ибрания тилида «Диблат» билән «Риблат» йезилиши бир-биригә наһайити охшишип кәткәчкә, көчүргүчи катиплар әслий текстниң «Риблат» дегән сөзини хата көчүргән болушиму мүмкин. □ 7:2 «Хатимә! Зиминниң төрт булуңиға хатимә берилиду!» — илгәрки пәйғәмбәрләр (Йоел, Амос, Йәшәя, Хошия, Микаһ қатарлиқлар) Худаниң мошу жазаси тоғрилиқ бешәрәт бәргән. Әзакиял пәйғәмбәр мошу йәрдә, вақти-саити һазир болиду, дәйду. ■ 7:4 Әз. 5:11; 8:18

7 Һалакәт йениңға кәлди, и зиминда турғучи; вақит-саити тошти, әшу күн йеқинлашти; хошаллиқ вақирашлири әмәс, бәлки давалғулук бир қийқас-сүрән тағларда аңлиниду. □

8 Мән тезла қәһримни үстүңгә төкүп, саңа қаратқан ғәзивим билән пиғандин чиқимән; Мән өз йоллириң бойичә үстүңгә һөкүм чиқирип җазалап, өзүңниң барлиқ жиркиничликлириңни бешиңға қайтуруп чүшүримән. 9 Мениң көзүм саңа рәһим қилмайду һәм ичимниму саңа ағритмаймән; Мән өз йоллириңни бешиңға яндурумән, вә өз жиркиничлик ишлириң өз араңға чүшиду; шуниң билән силәр өзүңларни урғучиниң Мән Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетисиләр.

10 Мана, әшу күн! Мана у кәлди! Һалакәт чиқип жүриватиду! — таяқ бихланди, һакавурлуқ чечәклиди! □ 11 Зораванлиқ йетилип рәзиллик тайиғи болуп чиқти; уларниңкидин һеч нәрсә қалмайду — уларниң адәмләр топидин, дөләт-байлиқлиридин яки һәйвасидин һеч немә қалмайду. □ 12 Вақит-саити кәлди, күни йеқинлашти; алғучи хушал болуп кәтмисун, сатқучи матәм тутмисун; чүнки қаттиқ ғәзәп мошу бир топ кишиләрниң һәммисиниң үстигә чүшиду.

□ 13 Чүнки гәрчә алғучи билән сатқучи тирик қалсиму, сатқучи өзи сетивәткинигә қайтидин егә болмайду; чүнки бу топ кишиләр тоғрилиқ көрүнгән бешарәт инавәтсиз болмайду; улардин һеч қайсиси қәбиһлиги билән өз һаятини сақлалмайду. □

14 Улар канайни челип һәммини тәйярлиди, бирақ һеч ким җәңгә чиқмайду; чүнки Мениң ғәзивим мошу бир топ кишиләрниң һәммисигә қаритилған. 15 Талада қилич, ичидә ваба вә ачарчилик туриду; далада болған кишини қилич, шәһәрдә болған кишини болса, ваба вә ачарчилик уни жутуветиду. 16 Вә улардин қутулуп қелип булардин қачқанлар тағларда жүрүп һәр бири өз қәбиһлиги үчүн җилғидики пахтәкләрдәк буқулдап матәм тутиду.

17 Һәр бириниң қоли дәрмансизлиниду, тизлири сүйдүк билән чилик-чилик һөл болуп кетиду; □ ■ 18 Улар өзигә бөз кийимини бағлайду, вәһшәт уларни басиду; һәр қайсиниң йүзидә хиҗаләт, башлири тақир көрүниду. □ ■ 19 Улар өз күмүчлирини кочиларға ташлайду, уларниң алтунлири булғанған нәрсидәк болиду; уларниң алтун-күмүчлири Пәрвәрдигар ғәзивини көрсәткән күнидә уларни қутқузмайду; улар булардин ачлиғини қандуралмайду, қосиғини толдуралмайду, чүнки бу нәрсиләр уларға адәмләрни путлаштуридиған қәбиһлик болди. □ ■ 20 У Униң гезәл безәкини һәйвә билән тиклиди; бирақ улар униң ичидә

□ **7:7 «әшу күн йеқинлашти...»** — мошу «күн» «Пәрвәрдигарниң күни» йәни «қиямәт күни»ни көрситиду. Эзакиял пәйғәмбәрниң бу бешаритиниң икки қетимлиқ әмәлгә ашурулуши бар: — (1) Бабил империйәси Исраил зиминиңа таҗавуз қилип Йәһудийларни пүтүнләй сүргүн қилиду; (2) кәлгүсидә, Пәрвәрдигарниң күнидә; шу күни дәҗҗалниң қошунлири Исраил зиминиңа таҗавуз қилиду. Бу икки вақиәниң бир-биригә охшайдиған көп йәрлири болиду. □ **7:10 «таяқ бихланди, һакавурлуқ чечәклиди!»** — мошу «таяқ» уларниң зораванлиғини билдүриду — кейинки 10-айәтни көрүң. Униң «бихланғанлиғи» бәлким уни җазалайдиған вақит-саат тошқан, демәкчи. □ **7:11 «зораванлиқ йетилип рәзиллик тайиғи болуп чиқти»** — башқа бир хил тәрҗимиси «зораванлиқ йетилип, рәзилликни җазалайдиған таяқ болуп чиқти» — Бирақ бизниңчә бу «таяқ» 10-айәттики таяққа охшаш болуши керәк. □ **7:12 «алғучи хушал болуп кәтмисун, сатқучи матәм тутмисун; чүнки қаттиқ ғәзәп мошу бир топ кишиләрниң һәммисиниң үстигә чүшиду»** — балаю-апәт чүшкән күнләрдә көп нәрсиләрниң баһаси дәрһал чүшиду. Шу чағда алғучи киши бәлким: «наһайити әрзанға алдим» дәп хушаллиниду, сатқучи киши бәлким «бәк әрзан сетиптимән» дәп көңли йерим болиду. □ **7:13 «Чүнки гәрчә алғучи билән сатқучи тирик қалсиму, сатқучи өзи сетивәткинигә қайтидин егә болмайду»** — әгәр сатқан нәрсә йәр болса, Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән мираслиқ тоғрисициди қанун бойичә, сатқучи уни (мувапиқ баһасида) қайтуруп сетивелиш һоқуқи бар. Әнди сатқан нәрсә йәр болсун болмисун, уни қайтурувелиш вақти болмайду, чүнки һәммә адәм сүргүн болуп епкетелиду. «улардин һеч қайсиси қәбиһлиги билән өз һаятини сақлалмайду» — башқа бир хил тәрҗимиси «уларниң қәбиһлиги түпәйлидин, уларниң һеч қайсиси өз һаятини сақлалмайду». □ **7:17 «Һәр бириниң қоли дәрмансизлиниду, тизлири сүйдүк билән чилик-чилик һөл болуп кетиду»** — демәк, қорқунучтин шундақ болиду. Башқа бир хил тәрҗимиси «Һәр бириниң тизлири судәк аҗиз болуп кетиду». ■ **7:17 Йәш. 13:7; Йәр. 6:24** □ **7:18 «бөз кийими»** — матәм тутуш яки қаттиқ товва қилишни билдүрәтти. «башлири тақир көрүниду» — матәм тутқанда, қаттиқ пушайман қилғанда әр кишиләр чачлирини чүшүрүветәтти. ■ **7:18 Йәш. 15:2, 3; Йәр. 48:37** □ **7:19 «уларниң алтунлири булғанған нәрсидәк болиду»** — «булғанған бәрсә» (яки «иплас нәрсә») мошу йәрдә икки бислиқ сөз болуп, йәнә «жирақ қилинған нәрсә»ниму билдүриду. «бу нәрсиләр уларға адәмләрни путлаштуридиған қәбиһлик болди» — «бу нәрсиләр» бәлким уларниң алтун-күмүч болған байлиқлири вә шундақла улар алтун-күмүчтин ясиған бутлар болса керәк. ■ **7:19 Пәнд. 11:4; Зәф. 1:18**

жиркинчилик мәбудларни һәмдә ләнәтлик нәрсилерини ясиди; шуңа Мән уни улар үчүн паскинчиликқа айландуримән. □ 21 Мән уни олжа сүпитидә ят адәмләрниң қолиға, ғәнимәт қилип йәр йүзидики рәзилләргә тапшуримән; улар буни булғайду. □ 22 Мән йүзүмни улардин өрүймән, вә кишиләр Мениң әзиз җайимни булғайду; зораванлар кирип у йәрни булғайду.

23 Зәнҗирни тәйярлаңлар; чүнки зимин қанлиқ җинайәтләргә, шәһәр зораванлиққа толған.

24 Шуңа Мән әлләр ичидики әң рәзилини кәлтүримән, улар уларниң өйлиригә егә болиду; Мән зомигәрләрниң һакавурлуғини йоқитимән; уларниң «муқәддәс җайлири» булғиниду.

□ 25 Вәһшәт келиватиду! Улар теч-аманлиқни издәйдигән болиду, бирақ һеч тапалмайду.

26 Апәт үстигә апәт, шум хәвәр үстигә шум хәвәр келиду; улар пәйғәмбәрдин бешарәт сорайду, бирақ һаһинлардин Тәвратниң билими, ақсақаллардин, мойсипитләрдin несихәт йоқап кетиду. □ 27 Падиша матәм тутиду, шаһзадә үмүтсизликкә чөмүлиду, зиминдики хәлиқләрниң қоллири титрәп кетиду; Мән уларни өз йоллири бойичә бир тәрәп қилимән, өз һөкүмлири бойичә уларға һөкүм чиқирип җазалаймән; шуниң билән улар Мениң Пәрвәрдиғар экәнлигимни тонуп йетиду.

8

Йерусалимниң җазалири ••• Муқәддәс ибадәтханида болған бутпәрәсликләр

1 Алтинчи жили, алтинчи айниң бәшинчи күнидә шундақ әмәлгә ашурулдиди, мән өз өйүмдә олтарғинимда, Израилниң ақсақаллириму мениң алдимда олтуғинида, Рәб Пәрвәрдиғарниң қоли вужудумға чүшти.□

2 Мән қаридим, мана, отниң қияпитидә бир затниң көрүнүши туратти; белиниң төвини от турқида туратти; белиниң үсти болса жулалиған йоруқлуқ, қизитилған мис пақириғандәк көрүнүш туратти. 3 У қолниң көрүнүшидәк бир шәкилни созуп, бешимдики бир тутам чачни тутти; Роһ мени асман билән зимин оттурисиға кетирип, Худаниң аламәт көрүнүшлиридә Йерусалимға, йәни ибадәтханиниң шималға қарайдиған ички дәрвазисиниң босуғисиға апарди. Әшу йәр «пак-муқәддәсликкә қаршлашқан мәбуд», йәни Худаниң пак-муқәддәс ғәзивини қозғайдиған мәбуд турған җай еди. □ ■ 4 Мана, мән түзләңликтә көргән аламәт көрүнүштәк, Израилниң Худасиниң шан-шәриви шу йәрдә туратти.■

5 У маңа: — И инсан оғли, бешиңни кетирип шимал тәрәпкә қарап бақ, деди. Мән бешимни кетирип шимал тәрәпкә қаридим, мана, қурбанғаһниң дәрвазисиниң шималий тәрипидә, босуғида шу «пак-муқәддәсликкә қаршилашқан мәбуд» туратти. 6 Вә у маңа: — И инсан оғли, уларниң бундақ қилмишлирини — Израил җәмәтиниң Мени муқәддәс җайимдин жирақ

□ 7:20 «У Униң гөзәл Безәкини һәйвә билән тиклиди» — «У» — Худани көрситиду. «Униң гөзәл безәки» — мошу сөз бизниңчә муқәддәс ибадәтханиға қаритилған (бу ибадәтханини Сулайман падиша қурған, әсли интайин гөзәл вә һәйвәтлик еди). Айәтниң башқа бир хил тәржимиси: «Улар өзи гөзәл буюмлиридин пәхирләнгән, бирақ улар булардин жиркинчилик мәбудларни һәмдә жиркинчилик нәрсиләрни ясиди; шуңа мән буларни улар үчүн паскинчиликкә айландуримән». Мошу айәттики «паскинчилик» икки бислиқ сөз болуп, йәнә «жирақ қилинған нәрсә»ниму көрситиду. □ 7:21 «Мән уни олжа сүпитидә ят адәмләрниң қолиға, ғәнимәт қилип йәр йүзидики рәзилләргә тапшуримән» — «уни» муқәддәс ибадәтханини көрситиду. 20-айәттики изаһатта көрситилгән иккинчи тәржимә бойичә, «уни» Израилларниң зибу-зиннәтлирини көрситиду. □ 7:24 «уларниң «муқәддәс җайлири» булғиниду» — мошу йәрдә «муқәддәс җайлири» бәлким һәжвий, кинайилик гәп болуп, Израилларниң бутларға бегишлиған җайлирини көрситиду. □ 7:26 «бирақ һаһинлардин Тәвратниң билими... йоқап кетиду» — «Тәврат»ниң әслий мәнәси «йолйоруқ», «тәрбийә».

□ 8:1 «Израилниң ақсақаллириму мениң алдимда олтуғинида...» — ақсақаллар бәлким пәйғәмбәрдин несихәт сорифили кәлди. Пәйғәмбәр Худадин җавап күткәндә вәһий униңға берилиду. □ 8:3 «Роһ мени асман билән зимин оттурисиға кетирип, ... ибадәтханиниң шималға қарайдиған ички дәрвазисиниң босуғисиға апарди» — «Роһ» мошу йәрдә Худаниң Муқәддәс Роһи. ««пак-муқәддәсликкә қаршлашқан мәбуд», йәни Худаниң пак-муқәддәс ғәзивини қозғайдиған мәбуд» — ибраний тилида ««һәсәткә тәвә мәбуд», йәни (Худаниң) һәситини қозғайдиған мәбуд» дейилиду. ■ 8:3 Дан. 5:5 ■ 8:4 Әз. 3:23

кәткүзидиган, мошу йәрдә қилған интайин жиркиничлик ишлирини көрдүңсән? Бирақ сән техиму жиркиничлик ишларни көрисән, — деди.

⁷ Вә У мени ибадәтхана һойлисиниң кириш еғизига апарди, мән қаридим, мана, тамда бир төшүк туратти. ⁸ У маңа: — И инсан оғли, тамни колап тәшкин, деди. Мән тамни колап тәштим, мана, бир ишик туратти. ⁹ У маңа: — Киргин, уларниң мошу йәрдә қилған рәзил жиркиничлик ишлирини көрүп бақ, деди. ¹⁰ Мән кирип қаридим, мана, әтрапидики тамларға нәқиш қилинған һәр хил өмилигүчи һәм жиркиничлик һайванларни, Исраил жәмәтиниң һәммә бутлирини көрдүм.

¹¹ Вә буларниң алдида Исраил жәмәтиниң йәтмиш ақсақили туратти. Уларниң оттурисида Шафанниң оғли Жаазания туратти; уларниң һәр бири қолида өз хушбуйденини тутуп туратти; хушбуй қуюқ булуттәк өрләп чиқти. ¹² Вә У маңа: — И инсан оғли, Исраил жәмәтидики ақсақалларниң қараңғулуқта, йәни һәр бириниң өз мәбуд нәқиш қилинған һужрисидә немә қилғанлиғини көрдүңму? Чүнки улар: «Пәрвәрдигар бизни көрмәйду; Пәрвәрдигар зиминни ташлап кәтти» — дәйду, — деди. □ ■

¹³ Вә У маңа: — Бирақ сән уларниң техиму жиркиничлик қилмишлирини көрисән, деди. ¹⁴ У мени Пәрвәрдигарниң өйиниң шималий дәрвазисиниң босуғисиға апарди; мана, шу йәрдә «Таммуз үчүн матәм тутуп» жиғлаватқан аяллар олтиратти. □ ¹⁵ Вә У маңа: — И инсан оғли, сән мошуларни көрдүңму? Бирақ сән техиму жиркиничлик ишларни көрисән, — деди.

¹⁶ Вә У мени Пәрвәрдигарниң өйиниң ички һойлисиға апарди. Мана, Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиниң кириш йолида, пешайван вә қурбангаһниң оттурисида, жигирмә бәш адәм, Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиға арқисини қилип шәрикқә қарап қуяшқа чоқунивататти.

□ ¹⁷ Вә У маңа: — И инсан оғли, сән мошуларни көрдүңму? Йәһуда жәмәти өзи мошу йәрдә қилған жиркиничлик қилмишлирини йеник дәп, улар йәнә буниң үстигә зиминни жәбир-зулум билән толдуруп мениң аччиғимни қайта-қайта қозғатса боламду? Вә мана, уларниң йәнә шахни бурниға тутиватқиниға қара! □ ¹⁸ Шуңа Мән қәһр билән уларни бир тәрәп қилимән; Мениң көзүм уларға рәһим қилмайду, ичимниму уларға ағритмаймән; улар қулиқимға жуқури авазда нида қилсиму, уларни аңлимаймән, — деди. ■

9

Йәттә жазани бежә кәлтүргүчиләр

¹ У қулиқимға күчлүк бир авазда товлап: — Йеқин келиңлар, шәһәргә мәсьул болғучилар, һәр бириңлар өз һалакәт қуралиңларни қолуңларға тутуңлар, — деди.

□ **8:12** «Исраил жәмәтидики ақсақалларниң қараңғулуқта, йәни һәр бириниң өз мәбуд нәқиш қилинған һужрисидә немә қилғанлиғини көрдүңму?» — мошу аламәт көрүнүшләрниң һәммиси уларниң өз өйидә («һәр бириниң өз ... һужрисидә») немә қилғанлиғини көрситиду. Шуңа бу көрүнүшни асасән «символ» дәп қараймиз; шундақтиму буниң билән тәң, ибадәтханидики һәқиқий әһвалниму көрситиду. ■ **8:12** Әз. 9:9 □ **8:14** «Таммуз үчүн матәм тутуп жиғлаватқан аяллар» — «Таммуз» — йәни «өсүмлүкләрниң падишаси» дейилгән бир буд. Ривайәтләр бойичә у өлүп, тәһтисараға чүшүп тәһтисараниң падишаси болди. Униң «өлүми» түпәйлидин һәр жили униңға чоқунған аяллар «матәм тутуш»и керәк еди. □ **8:16** «...Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиға арқисини қилип шәрикқә қарап қуяшқа чоқунивататти» — бу бабта ейтилған бәш һәрикәт ичидә бу һәрикәт әң жиркиничлик болди. Чүнки: (1) униң Худаниң ибадәтханисиға арқини қилиши мултәк күпүрлүк бир иш; (2) у ибадәтханиға киргән кишиләрниң алдида очуқ-ашкарә күпүрлүк қилди; (3) у күпүрлүк дәл Худадин рәһим-шәпқәт сорайдиган жайда болди («Йеол» 2:17ни көрүң).

□ **8:17** «уларниң йәнә шахни бурниға тутиватқиниға қара!» — «шахни бурниға тутуш» дегән һәрикәт тоғрисидә үч пикир бар: — (1) қедимки заманларда бәзи бутпәрәс милләтләр өз бутлириға чоқунғанда чечәклигән бир шахни бурниға тутатти. Шуңа бу һәрикәт бутпәрәсликни көрситиду; (2) Йәһудийлар Худаға ибадәт қилғанда охшаш һәрикәт қилип Худаға һөрмәт билдүришәтти; ундақ болғанда, Худа шундақ сахтипәзлик һәм бутпәрәслик билән бағланған ибадәт ипадилирини қәтғий қобул қилмайтти; (3) ундақ һәрикәт пәқәтла Пәрвәрдигарға болған интайин һөрмәтсизликни, йәни күпүрлүкни билдүрәтти. Бизниңчә, бәлким 2-пикир тоғриду. ■ **8:18** Пәнд. 1:28; Йәш. 1:15; Йәр. 11:11; Әз. 5:11; 7:4

² Вә мана, алтә кишиниң ибадәтханиниң шималиға қарайдиган «Жуқири дәрваза» тәрәптин келиватқинини көрдүм. Һәр бириси қолида битчит қилғучи қуралини тутқан; уларниң оттурисида йениға пүтүкчиниң сияһдени есиқлиқ турған, канап кийимләрни кийгән бириси бар еди; вә улар ибадәтханиға кирип, мис қурбангаһниң йенида турди. □ ³ Шу чағда Израилниң Худасиниң шан-шәриви әсли турған керубтин көтирилип өйниң босуғисида турди. Пәрвәрдигар йениға пүтүкчиниң сияһдени есиқлиқ турған, канап кийимләрни кийгән кишини чақирип униңға: —□

⁴ Шәһәрниң оттурисидин, йәни Йерусалимниң оттурисидин өтүп, шәһәр ичидә өткүзүлгән барлиқ жиркиничлик ишлар түпәйлидин аһ-надамәт чәккән кишиләрниң пешанлиригә бир бәлгү салғин, — деди.□

⁵ Вә маңа аңлитип башқа кишиләргә: — Бу кишиниң кәйнидин шәһәрни кезип, адәмләрни қириңлар; көзүңлар рәһим қилмисун, уларға ичиңларни ағритмаңлар! ⁶ Бирниму қоймай һәммини — қерилар, яш жигит-қизлар, бовақ-балилар вә аялларни қоймай өлтүрүветиңлар; пәқәт бәлгү қоюлған кишиләргә йеқинлашмаңлар; бу ишни өз муқәддәс жайимдин башлаңлар, — деди.

Шуңа улар Худаниң өйи алдида турған һелиқи ақсақаллардин башлиған. ⁷ Вә У уларға: — Өйни булғаңлар, һойлилирини өлтүрүлгәнләр билән толдуруңлар; әнди бериңлар! — деди. Шуниң билән улар чиқип шәһәр бойичә адәмләрни қиришқа башлиди.

⁸ Вә шундақ болдики, улар адәмләрни қирғинида, мән ялғуз қалдим; өзүмни йәргә дүм ташлидим вә: — Аһ, Рәб Пәрвәрдигар! Сән Йерусалимға қаритилған қәһриңни төккәндә Израилниң барлиқ қалдисини һалак қиламсән? — дедим.□

⁹ Вә У маңа: — Израил вә Йәһуда жәмәтиниң қәбиһлиги интайин рәзил; чүнки улар: «Пәрвәрдигар зиминни ташлап кәтти; Пәрвәрдигар бизни көрмәйду» — дәйду. ¹⁰ «Мән болсам, Мениң көзүм уларға рәһим қилмайду, ичимниму уларға ағритмаймән; Мән уларниң йолини өз бешиға чүшүримән, — деди.■

¹¹ Вә мана, йениға пүтүкчиниң сияһденини асқан, канап кийимләрни кийгән киши қилған ишни мәлум қилип: «Маңа Сән буйруған ишни орундидим» — деди.

10

Худаниң шан-шәриви ибадәтханисидин чиқип кетиду

¹ Мән қаридим, мана, керубларниң беши үстидики гүмбәз үстидә, көк яқутниң қияпитидәк бир тәхтниң көрүнүши туратти; ² Вә *тәхткә Олтарғучи* канап кийимләрни кийгән кишигә: «Керубларниң астидики чақларниң арасиға кир, қоллириңни керублар арасида көйүватқан чоғларға толдуруп, уларни шәһәр үстигә чечивәт» — деди. Мән қаридим, у шундақ қилишқа башлиди.

□ **9:2** «Һәр бириси қолида битчит қилғучи қуралини тутқан...» — яки «Һәр бириси қолида жәң тоқмиқини тутқан...».

□ **9:3** «Израилниң Худасиниң шан-шәриви әсли турған керубтин көтирилип өйниң босуғисида турди» — «төрт мәхлуқ» болса «керуб»лардин ибарәттүр (10-бапни көрүң). Бирақ мошу йәрдә ейтилған «керублар» бәлким муқәддәс ибадәтханидики «әң муқәддәс жай»да қоюлған икки «алтун керуб» шәклини көрситиду. Худаниң йоруклуқ шан-шәриви шу йәрдә («әң муқәддәс жай»да, қелин бир пәрдә кәйнидә) Сулайман ибадәтханини қурғандин бери туруп кәлгән еди. һазир Эзакиял көридуки, у һәм ибадәтханидин һәм Израилниң өзидин айрилип кетиду. □ **9:4** «... аһ-надамәт чәккән кишиләрниң пешанлиригә бир бәлгү салғин» — бу «бәлгү» (ибраний тилида «тав» дегән һәрип) қедимки заманларда крест яки чапрас (+) шәклидә еди. □ **9:8** «Сән Йерусалимға қаритилған қәһриңни төккәндә Израилниң барлиқ қалдисини һалак қиламсән?» — адәттә «Израилниң қалдисини» дегән ибарә пүтүн хәлиқ арасида, Худаға садиқ болған Йәһудийларни көрситиду. Бирақ Эзакиял мошу йәрдә (Худаниң 9-10-айәттә болған жававиға қариганда) бәлким Йәһудани көрситиду; «шималий падишалиқ», йәнә Израилниң он икки қабилисидин они Асурийә империйәси тәрипидин балдур мунқәриз қилинип сүргүн болди, пәқәт икки қәбилә, йәни «Йәһуда вә Бинямин» (жәнубий падишалиқ) қалди. ■ **9:10**

Эз. 5:11; 7:4; 8:18

³ Бу киши киргәндә керублар өйниң оң тәрипидә туратти; *шан-шәрәплик* булут өйниң ички һойлисини толдурди. □ ⁴ Вә Пәрвәрдигарниң шан-шәриви керуб үстидин чиқип, өйниң босуғисиға кәлгән еди; өй булутқа толди, һойла болса Пәрвәрдигарниң шан-шәривиниң жулалиғиға чөмгән. ⁵ Керубларниң қанатлириниң садаси һәммидин қадирниң сөзлигән чағдики авазидәк болуп, сирттики һойлиға аңлинип туратти.

⁶ Вә шундақ болдики, *Рәб* канап кийимләрни кийгән кишигә: «Чақлар арисидин, йәни керублар арисидин от алғин» — дәп буйруғинида, у кирип бир чақниң йенида турди. ⁷ Вә керублардин бири өз қолини керублар оттурисидики отқа созуп униңдин от елип, канап кийимләрни кийгән кишиниң қоллириға салди; у буни елип чиқип кәтти ⁸ (керубларниң қанатлири астида, адәмниң қоллириниң қияпити көрүнүп туратти).

⁹ Мән қаридим, мана, керубларниң йенида төрт чақ бар еди, бир керубниң йенида бир чақ, йәнә бир керубниң йенида йәнә бир чақ туратти; чақларниң қияпити болса берил яқутниң көрүнүшидә еди. ■ ¹⁰ Уларниң шәкли болса, төртилисиниң охшаш еди, йәни чақ ичидә чақ бардәк көрүнәтти. ¹¹ Керублар маңғанда, улар йүзләнгән төртила тәрәпкә удул қарап маңатти; маңғанда улар һеч бурулмайтти, бәлки беши қайси тәрәпкә қарған болса, улар шу тәрәпкә маңатти; улар маңғанда һеч бурулмайтти. ¹² Уларниң пүтүн тени, дүмбилири, қоллири, қанатлири вә уларниң чақлириму, йәни төртисигә тәвә чақларниң әтрапи кәзләр билән толған еди. ¹³ Чақларни болса: «пирқирайдиған чақлар!» — дәп атиғинини өз қулиқим билән аңлидим. ¹⁴ Һәр бир керубниң төрт йүзи бар еди; биринчиси керубниң йүзи, иккинчиси адәмниң йүзи, үчинчиси ширниң йүзи, төртинчиси бүркүтниң йүзи еди. □

¹⁵ Керублар жуқуриға өрлиди. Булар дәл мән Кевар дәрияси бойида көргән һаят мәхлуқлар еди. ¹⁶ Керублар маңғанда, чақларму уларға яндишип маңатти; керублар йәрдин өрләшкә қанатлирини көтәргинидә, чақларму уларниң йенидин бурулуп кәтмәйтти. ■ ¹⁷ Улар турғанда, чақларму туратти; улар көтирилгәндә, чақларму улар билән көтириләтти; чүнки һаят мәхлуқларниң роһи чақларда еди. ■ ¹⁸ Вә Пәрвәрдигарниң шан-шәриви өйниң босуғиси үстидин чиқип, керублар үстидә турди; ¹⁹ Керублар қанатлирини керип, көз алдимда йәрдин көтирилди; улар өйдин чиққанда, чақларму уларниң йенида еди; улар Пәрвәрдигарниң өйиниң шәрқий дәрвазисида туратти; Исраилниң Худасиниң шан-шәриви уларниң үстидә жуқури туратти.

²⁰ Булар болса дәл мән Кевар дәрияси бойида көргән, Исраил Худасиниң астида турған мәхлуқлар еди; уларниң керублар экәнлигини билдим. ■ ²¹ Уларниң һәр бириниң төрттин йүзи, һәр бириниң төрттин қанити, қанатлири астида инсан қоли сияқидики қоллири бар еди. ■ ²² Уларниң йүзлириниң қияпити болса, улар мән Кевар дәрияси бойида көргән йүзләр еди; уларниң турқи вә йүзлири мән көргәнгә охшаш еди; уларниң һәр бири өз удулиға қарап маңатти.

11

Йетәкчиләрниң жазаалиниши

¹ Роһ мени көтирип, Пәрвәрдигарниң өйиниң шәрқий, йәни шәриқкә қарайдиған дәрвазисиға апарди; вә мана, дәрвазиниң босуғисида жигирмә бәш адәм туратти; мән уларниң оттурисида авамниң ақсақили болған, Аззурниң оғли Жаазания һәм Бәнаяниң оғли Пилатияни көрдүм. ² Вә У маңа: — И инсан оғли, қәбиһликни ойлап чиққучи, мошу шәһәрдә рәзил мәслиһәт бәргүчи адәмләр дәл булардур. ³ Улар: «Өйләрни селиш вақти йеқинлашти

□ **10:3** «шан-шәрәплик булут өйниң ички һойлисини толдурди» — «шан-шәрәплик булут», 1:4ни көрүң. ■ **10:9** Әз. 1:16 □ **10:14** «Һәр бир керубниң төрт йүзи бар еди; биринчиси керубниң йүзи...» — 1:10-айәтгә, «керубниң йүзи»ниң орнида, «буқиниң йүзи» көрүниду. Шуңа мүмкинчилиги барки, «керуб»лар өзи буқиниң қияпитидә көрүниду. ■ **10:16** Әз. 1:19 ■ **10:17** Әз. 1:20 ■ **10:20** Әз. 1:3 ■ **10:21** Әз. 1:6, 8; 10:8, 14

эмәсму? Бу шәһәр болса қазан, биз болсақ, ичидики гөш» — дәйду. □ ⁴ Шуңа уларни әйипләп бешарәт бәргин; — Бешарәт бәргин, и инсан оғли! — деди.

⁵ Шуниң билән Пәрвәрдигарниң Роһи вужудумға урулуп чүшүп, маңа сөз қилған: «Пәрвәрдигар мундақ дәйду» — дегин. «Силәрниң шундақ дегиниңларни, и Израил жәмәти; көңлүңләргә пүккән ой-пикриңларни, Мән билимән. ⁶ Силәр мошу шәһәрдә адәм өлтүрүшни көпәйткәнсиләр; силәр рәстә-кочиларни өлтүрүлгәнләр билән толдурғансиләр».

⁷ Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Силәр өлтүргән кишиләр болса, дәл шу гөштүр, шәһәр болса қазандур; бирақ силәрни болса униңдин тартивалимән. ⁸ Силәр қиличтин қорқуп кәлгәнсиләр, вә Мән үстүңларға бир қилич чүшүримән» — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

⁹ «Шуниң билән Мән силәрни шәһәрдин тартивелип, ят адәмләрниң қолиға тапшурумән, силәрниң үстүңлардин һөкүм чиқирип жазалаймән. ¹⁰ Силәр қиличлинип жиқилисиләр; Израил чегаралирида үстүңларға һөкүм чиқирип жазалаймән; вә силәр Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетисиләр. □ ¹¹ Бу шәһәр силәр үчүн «қазан» болмайду, һәм силәрму униңки «гөш»и болмайсиләр; Мән Израил чегаралирида үстүңлардин һөкүм чиқирип жазалаймән. ¹² Вә силәр Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетисиләр; силәр Мениң бәлгүлимилиримдә жүрмигән, һөкүмлирим бойичә маңмиғансиләр, бәлки өпчөрәңлардики әлләрниң һөкүмлири бойичә маңғансиләр».

¹³ Шундақ болдики, Мән бешарәт бериватқинимда, Бәнаяниң оғли Пилатия жан үзди. Мән дүм жиқилдим: «Аһ, Рәб Пәрвәрдигар! Сән Израилниң қалдисини пүтүнләй йоқатмақчимусән?» — дәп қаттиқ авазда нида қилдим.

Худаниң сүргүн болған Израилларға йеңи вәдиси — йеңи қәлб, йеңи роһ

¹⁴ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

¹⁵ И инсан оғли, Йерусалимда туруватқанларниң: «Пәрвәрдигардин жирақ кетиңлар! Чүнки мошу зимин бизгила мирас қилип тәқдим қилинған!» дегән гепи, сениң қериндашлириң, йәни сениң қериндашлириң болған сүргүнләргә һәм Израилниң пүткүл жәмәтигә қаритип ейтилған. □ ¹⁶ Шуңа уларға мундақ дегин: «Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Гәрчә Мән уларни жирақ йәрләргә, әлләр арисига йөткивәткән һәм мәмликетләр ичигә тарқитивәткән болсамму, улар барған йәрләрдиму Мән Өзүм уларға кичиккинә бир пак-муқәддәс башпанаһ болиман».

¹⁷ Шуңа мундақ дегин: «Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән силәрни әлләрдин жиғимән, тарқитиветилгән мәмликетләрдин силәрни жәм қилимән, андин Израил зиминини силәргә

□ **11:3** «Өйләрни селиш вақти йеқинлашти әмәсму? Бу шәһәр болса қазан, биз болсақ, ичидики гөш» — бешарәт берилгән чағда Йерусалим шәһири муһасиригә чүшкән болса керәк. Бу адәмләр «бизгә чатақ болмайду, биз йәнә нормал турмуш өткүзәләйдиған болдуқ» дегән қарашта болған еди. Уларниң көзқаришидин «шәһәр қазан, биз гөш» дегини, бәлким «от қазандики гөшни көйдүрмәйду, әһвалимиз интайин раһәт-парағәтликтур» дегәнликтур. Эзакиял пәйғәмбәр бу ибарини башқа тәрәптин чүшәндүрүп, уларни ағаһландуруп бешарәт қилиду. «биз гөш» дегән сөзниң бәлким йәнә бир ички мәнаси барки, «биз шәһәрдә қалған, есил гөшмиз (Худа бизни сақлиған), бирақ Эзакиял билән биллә сүргүн болғанлар болса, пәқәт «үчәй-қарин»лардур» дегән һәжвий, кинайилик гәп. (Айәтниң биринчи қисминиң башқа бир хил тәржимиси: «өйләрни селишниң вақти йеқинлашмиди; шәһәр болса...»). □ **11:10** «...Израил чегаралирида үстүңларға һөкүм чиқирип жазалаймән» — Бабил императори Небоқаднәсар Зәдәкияни Израилниң чегарасида (Либнаһ шәһиридә) сот қилди («2Пад.» 25:6-7, 18-21 айәтләрни көрүң). □ **11:15** «Йерусалимда туруватқанларниң: «Пәрвәрдигардин жирақ кетиңлар! Чүнки мошу зимин бизгила мирас қилип тәқдим қилинған!» дегән... — Йерусалимдикиләрниң: «сүргүн қилинғанлар (йәни Йәһудадин хелә бурун Бабилға сүргүн қилинған кишиләр һәмдә 150 жил илгири сүргүн қилинған Израилдики он қәбилә) наһайити гунакар адәмләрдур, шуңа Худа уларни сүргүн қилдурди, биз болсақ пак адәммиз, Худа мошу зиминни бизгә қалдурди» дегән қариши бар еди. Бундақ тәкәбурлуқни Худа жазалайду. «Сениң қериндашлириң, йәни сениң қериндашлириң болған сүргүнләр» дегән текстниң башқа бир хил варианты: «қериндашлириң болған уруқ-туққанлириң». □ **11:16** «пак-муқәддәс башпанаһ» — дегән сөз ибраний тилида «муқәддәс жай» яки «ибадәтхана» дегән сөз. Муқәддәс ибадәтханиниң бир йәрдә қурулуши Худаниң шу йәрдә қоғдиғучи вә башпанаһ болғанлиғини билдүриду. Демәк, улар (бутпәрәс) әлләр арисида болсиму, Худа (улар Уни издигән болса) уларға жисманий һәм роһий жәһәттә башпанаһ болуп, уларни тинич сақлайду вә уларға дурус йолларда меңишқә йәнә ярдәмчи болиду. Башқа бир хил тәржимиси: «...Мән уларға қисқа вақит бир пак-муқәддәс башпанаһ болдум».

қайтуруп тәқдим қилимән. ¹⁸ Шунинң билән улар у йәргә қайтип келиду, улар барлиқ ләнәтлик нәрсиләрни һәм барлиқ жиркиничлик ишлирини у йәрдин йоқ қилиду.

¹⁹ Мән уларға бир қәлбни беримән, ичиңларға йеңи бир роһни салимән; Мән уларниң тенидин таштәк қәлбни елип ташлаймән, уларға меһрлик бир қәлбни беримән. □ ■ ²⁰ Шунинң билән улар Мениң бәлгүлимилиримдә жүриду, Мениң һөкүмлиримни чиң тутуп уларға әмәл қилиду. Улар Мениң хәлқим болиду, Мән уларниң Худаси болимән. ■

²¹ Бирақ көңүллири ләнәтлик нәрсиләргә вә жиркиничлик қилмишлириға беғишланғанлар болса, Мән уларниң йоллирини өз бешиға чүшүримән», — дәйду Рәб Пәрвәрдигар». ■

Худаниң шан-шәриви Йерусалимдин чиқип кетиду

²² Керублар қанатлирини яйди, уларниң чақлири өз йенида туратти; Исраилниң Худасиниң шан-шәриви улар үстидә жуқури туратти; ²³ вә Пәрвәрдигарниң шан-шәриви шәһәрниң оттурисидин чиқип, шәһәрниң шәриқ тәрипидики тағ үстидә тохтиди. □ ²⁴ Шунинң билән Роһ мени көтирип, Худаниң Роһи бәргән бу көрүнүштә мени Калдийәгә, йәни сүргүн болғанларға апарди; шуан мән көргән бу көрүнүш мәндин кәтти. □

²⁵ Шунинң билән мән сүргүн болғанларға Пәрвәрдигар маңа көрсәткән барлиқ ишларни сөزلәп бәрдим.

12

Йерусалим аһалисиниң сүргүн болушиниң сүрәтлиниши

¹ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: — ² И инсан оғли, сән асий бир жәмәт арисидә турисән; уларниң көрүшкә көзи бар амма көрмәйду, аңлашқа қулиқи бар, амма аңлимайду, чүнки улар асий бир жәмәттур. ■ ³ Вә сән, и инсан оғли, сүргүн болғучиниң жүк-тақлирини тәйярлап қойғин; вә күндүздә уларниң көз алдида сүргүн болғучидәк өз жайиңдин башқа жайға барғин. Гәрчә улар асий бир жәмәт болсиму, еһтималлиғи йоқ әмәски, улар чүшинип йетиду. ⁴ Күндүздә уларниң көз алдида сүргүн болушқа тәйярлиған жүк-тақлардәк жүк-тақлириңни елип чиқ; андин кәч кирәй дегәндә уларниң көз алдида сүргүн болидиған кишиләрдәк жайиңдин чиқип кәткин; □ ⁵ тамни колап тешип, жүк-тақлириңни елип чиққин; □ ⁶ уларниң көз алдида буни мүрүңгә елип, гугумда көтирип чиқип кәткин; йәрни көрәлмәслиғиң үчүн йүзүңни япқин; чүнки Мән сени Исраил жәмәтигә бешарәт қилдим. □

⁷ Вә мән буйрулған бойичә шундақ қилдим; күндүздә мән сүргүн болғучи кишидәк жүк-тақлиримни елип чиқтим; вә кәч киргәндә қолум билән тамни колап тешип, йүл-тақлиримни чиқирип, гүгүмдә уларниң көз алдида мүрәмгә елип көтирип маңдим.

⁸ Әтигәндә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилиди: — ⁹ «И инсан оғли, Исраил жәмәти, йәни асий бир жәмәт, сәндин: «Бу немә қилғиниң» дәп соригән әмәсму? ¹⁰ Уларға:

□ **11:19** «уларға меһрлик бир қәлбни беримән» — ибраний тилида сөзмүсөз: «уларға гөшлүк бир қәлбни беримән» дегәнликтур. ■ **11:19** Йәр. 32:39; әз. 36:26 ■ **11:20** Йәр. 24:7; 30:22; 31:1; 32:38 ■ **11:21** Әз. 9:10 □ **11:23** «Пәрвәрдигарниң шан-шәриви ... шәһәрниң шәриқ тәрипидики тағ үстидә тохтиди» — бу тағ «Зәйтун теғи»дур. Эзакиял пәйғәмбәр Пәрвәрдигарниң шан-шәривини шу вақитта йәнә көрмиди. Эзакиялниң һәммә бешарәтлирини умумлаштуруп қариганда, Худаниң шан-шәриви шу чағда тағда узун турмай Исраил зиминидинму мултәк кәтти. Бирақ кейин (43-бапта) у мошу шан-шәрәп йәнә шәриқ тәрипидин келиватқанлиғини көриду. □ **11:24** «Роһ мени көтирип, ... мени Калдийәгә, йәни сүргүн болғанларға апарди» — «Калдийә» Бабил империйәсиниң бир қисми. ■ **12:2** Йәш. 6:9; Йәр. 5:21; әз. 2:3-8; 3:26, 27 □ **12:4** «Күндүздә уларниң көз алдида сүргүн болушқа тәйярлиған жүк-тақлардәк жүк-тақлириңни елип чиқ; андин кәч кирәй дегәндә ... жайиңдин чиқип кәткин;...» — 4-6-айәтләрдәки буйруқ бәлким 3-айәттики буйруқни тәпсилирәк чүшәндүриду. □ **12:5** «Тамни колап тешип, ... чиққин» — «там» бәлким һойлиниң теми. □ **12:6** «...йәрни көрәлмәслиғиң үчүн йүзүңни япқин; чүнки Мән сени Исраил жәмәтигә бешарәт қилдим» — бу бешарәт кейинки айәтләрдә (11-14) чүшәндүрүлиду.

«Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Бу жүкләнгән вәһий Йерусалимдики шаһзадә һәм шу йәрдики барлиқ Исраил жәмәтидикиләр тоғрилиқтур» — дегин. □

11 Уларға: «Мән силәр үчүн бешарәт. Мән қандақ қилған болсам, әнди уларғиму шундақ ишлар қилдурулиду; улар әсир болуп сүргүн болиду» — дегин. 12 Улар арасидики шаһзадә өз жүк-тақлирини гугумдә мүрисидә кәтирип чиқиду; улар тамни колап тешип төшүктин нәрсилерини чиқириду; у өз йүзини йепип зиминни көрәлмәйдиған болиду. ■

13 Шунини билән өз торумни униң үстигә яйимән, у Мениң қилтиғимда тутулиду; Мән уни Калдийләрниң зимини болған Бабилға апирипән, бирақ у у йәрни өз көзи билән көрмәйду; у шу йәрдә өлиду. □ ■ 14 Униңға ярдәмләшкән өп-чәрсидикиләрниң һәммисини һәм барлиқ қошунлирини Мән барлиқ шамалға тарқитиветимән; Мән қилични ғилаптин суғуруп уларни қоғлаймән. ■ 15 Мән уларни әлләр арасиға тарқитивәткинимдә, мәмликәтләр ичигә таратқинимда улар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетиду.

16 Бирақ уларниң ичидики аз бир қисмини, қилич, ачарчилик һәм ваба кесилидин халас қилимән; мәхситим шуки, уларға өзлири баридиған әлләрдә өзлиригә жиркинчилик қилмишлирини етирап қилдуруштин ибарәт; шунини билән улар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетиду. □

17 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

18 «Инсан оғли, өз нениңни титригән һалда йегин, сүйүңни дир-дир қилип әнсиригән һалда ичкин; 19 һәм шу зиминдики кишиләргә мундақ дәп ейтқин: «Рәб Пәрвәрдигар Йерусалимдикиләр вә Исраил зиминидә туруватқанлар тоғрилиқ мундақ дәйду: «Улар өз ненини әнбирәш ичидә йәйду, сүйини дәккә-дүккидә ичиду; чүнки зиминдә туруватқанларниң жәбир-зулуми түпәйлидин, у йәр һәммиси йәксан қилиниду. ■

20 Аһалилик шәһәрләр харабә болуп, зимин вәйранә болиду; шунини билән силәр Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетисиләр».

21 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

22 «И инсан оғли, Исраил зиминидә: «Күнләр узартилиду, һәр бир аламәт көрүнүш бекарға кетиду» дегән мақални ейтқини немиси? □ 23 Әнди уларға: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән бу мақални йоқ қилимән; Исраилда бу мақал иккинчи ишлитилмәйду; сән әксичә уларға: «Күнләр йеқинлашти, һәр бир аламәт көрүнүшниң әмәлгә ашурулушиму йеқинлашти» — дегин. 24 Чүнки Исраил жәмәтидә ялған «аламәт көрүнүш» яки адәмни учурудиған палчиликлар қайта болмайду. 25 Чүнки Мән Пәрвәрдигардурмән; Мән сөз қилимән, һәм қилған сөзүм чоқум әмәлгә ашурулиду, йәнә кечиктүрүлмәйду. Чүнки силәрниң күнлириңларда, и асий жәмәт, Мән сөз қилимән һәм уни әмәлгә ашуримән» — дәйду Рәб Пәрвәрдигар».

26 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

27 «И инсан оғли, мана, Исраил жәмәтидикиләр сениң тоғрилиқ: «У көргән аламәт көрүнүшләр узун күнләрдин кейинки вақитларни көрситиду, у бизгә жирақ кәлгүси тоғрилиқ бешарәт бериду» — дәйду. 28 Шуңа уларға: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду:

□ **12:10** «Йерусалимдики шаһзадә» — Зәдәкия падишадур. Бирақ Эзакиял пәйғәмбәр бәлким уни әрзимәс дәп қаригаҗақа, уни һәрғиз «падиша» демәйду. ■ **12:12** 2Пад. 25:4 □ **12:13** «...у Мениң қилтиғимда тутулиду; Мән уни Калдийләрниң зимини болған Бабилға апирипән, бирақ у у йәрни өз көзи билән көрмәйду; у шу йәрдә өлиду» — бу бешарәт тез әмәлгә ашурулди. Зәдәкия падиша Бабил империйәсиниң Йерусалимни қоршивалған муһасириси астида бөсүлгән сепилдин өтүп қачмақчи еди. Бабил әскәрлири уни тутувелип Небоқаднәсарниң алдиға елип барди, Небоқаднәсар униң көзлирини оювәтти. У Бабилда өлди («Йәр.» 52:11ни, «2Пад.» 25:1-7ни көрүң). Мошу текстләрдә дейилгән «ишик» бәлким тосулған яки бузулған болуши мүмкин, шуңа қечиш үчүн «тамни колаш» керәк еди. ■ **12:13** Әз. 17:20 ■ **12:14** Әз. 5:10,12 □ **12:16** «шунини билән улар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетиду» — мошу жүмлидики «улар» бәлким ят әлләр; улар Исраил жәмәтини басқан балаю-апәтләрни Исраиллардин аңлап, бу ишларни Пәрвәрдигарниң жазаси дәп чүшиниду. ■ **12:19** Әз. 4:16 □ **12:22** «Күнләр узартилиду, һәр бир аламәт көрүнүш бекарға кетиду» — бу мақал бәлким Исраилларниң көп пәйғәмбәрләрниң ағаһландурушлириға болған гуманлирини яки бәлки хәлиқниң пәйғәмбәрләрниң ағаһландурушлириға қулақ салмаслиққа болған банисини ипадиләйду.

«Мениң сөзлиримдин һеч қайсиси йәнә кечиктүрүлмәйду, бәлки қилған сөзүм әмәлгә ашурулиду, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар» — дегин».

13

Сахта пәйғәмбәрләргә болған ағаһ

¹ Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

² «И инсан оғли, сән Исраилниң бешарәт бәргүчи пәйғәмбәрлири, йәни өз тәсәввур билән бешарәт бәргүчиләрни әйипләп бешарәт берип: «Пәрвәрдиғарниң сөзини аңлаңлар!» — дегин.

³ Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Өз роһиға әгишип маңидиған, һеч вәһийни көрмигән һамақәт пәйғәмбәрләрниң һалиға вай! ⁴ И Исраил, сениң пәйғәмбәрлириң худди харабиләр арисидә жүрүватқан түлкиләрдәк болди. ⁵ Силәр бөсүлгән жайларға чиқмиғансиләр, униң Пәрвәрдиғарниң күнидә болидиған жәндә пухта туруши үчүн Исраил жәмәтиниң бузулған темини һеч ясимидиңлар. □

⁶ «Пәрвәрдиғар мундақ дәйду» дегүчиләр болса пәқәт сахта бир көрүнүшни вә ялған пални көргәнләрдин ибарәттур; Пәрвәрдиғар уларни әвәтмигән; бирақ улар өз сөзиниң әмәлгә ашурулушини үмүт қилиду. ⁷ Силәр «Пәрвәрдиғар мундақ дәйду» дегиниңларда, Мән һеч сөз қилмиған турсам, силәр сахта бир «аламәт көрүнүш»ни көргән, ялған пални ейтқан әмәсму?

⁸ Шуңа Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: «Силәр ойдурма сөзлигиниңлар, ялған «аламәт көрүнүш»ләрни көргиниңлар түпәйлидин, әнди мана, Мән силәргә қаршимән, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар, ⁹ — Мениң қолум сахта «аламәт көрүнүш»ни көргән вә ялған пални ейтқан пәйғәмбәрләр билән қаршилишиду; улар өз хәлқимниң кеңишидә олтармайду, улар Исраил жәмәтиниң нәсәбнамисидә хатириләнмәйду; улар Исраилниң зиминиға һеч киргүзүлмәйду; шуниң билән силәр Мениң Рәб Пәрвәрдиғар экәнлигимни тонуп йетисиләр.

¹⁰ Бәрһәқ, улар теч-аманлиқ болмиғандиму «теч-аманлиқ!» дәп жар селип, хәлқимни езиқтурғанлиғи үчүн, бириси непиз ара тамни қопурса, улар келип пәқәт уни һак сугақ билән ақартип қойғанлиғи үчүн — ¹¹ Тамни һак сугақ билән ақартиватқанларға: «Бу там жиқилиду!» дегин! Кәлкүндәк бир ямғур яғиду! И йоған мөлдүрләр, силәр чүшисиләр! Дәһшәтлик бир шамал чиқиду; □ ¹² вә мана, там өрүлүп чүшкәндә, хәқ силәрдин: «Силәр бу тамни сугиған һак сугақ қени!» дәп соримамду?

¹³ Шуңа Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: «Өз қәһрим билән дәһшәтлик бир шамал партлитип чиқиримән; Мениң аччиғимдин кәлкүндәк бир ямғур вә һәммини һалак қилидиған қәһрлик мөлдүрләр яғиду. ¹⁴ Шуниң билән Мән силәр һак сугақ билән ақартқан тамни ғулитип, униң улини ашкарә қилип, уни йәр билән йәксан қилимән; у ғулап чүшкәндә, силәр униң арисидә һалак болисиләр; вә Мениң Пәрвәрдиғар экәнлигимни тонуп йетисиләр.

¹⁵⁻¹⁶ Шундақ қилип Мән қәһримни там һәм уни һак сугақ билән ақартқанларниң үстигә чүшүрүп пиғандин чиқимән; вә: «Там йоқ болди, шундақла уни һак сугақ билән ақартқанлар, йәни Йерусалим тоғрилиқ бешарәт бәргүчи, һеч теч-аманлиқ болмиғандиму у тоғрилиқ теч-аманлиқни көрсәткән «аламәт көрүнүш»ни көргән Исраилниң пәйғәмбәрлириму йоқ болди» — дәймән». □

□ **13:5** «Силәр бөсүлгән жайларға чиқмиғансиләр, униң Пәрвәрдиғарниң күнидә .. Исраил жәмәтиниң бузулған темини һеч ясимидиңлар» — бу гәпму сахта пәйғәмбәрләргә ейтилған: 4-айәт бойичә улар «харабиләр арисидә жүргән түлкиләрдәк» болиду — бәлким Исраил жәмийитиниң бузулған әһвалиға задила қаримай, пәқәт өзлири үчүн кичиккинә бир «уга төшүгини» колаш билән шуғуллиниватиду. □ **13:11** «Тамни һак сугақ билән ақартиватқанларға: «Бу там жиқилиду!» дегин!» — Эзакиял сахта пәйғәмбәрләрни мәсьюлийәтсиз тамчиларға охшатиду.

Непиз бир тамни пухта сугап күчәйтишниң орнида, улар пәқәт чирайлиқ көрүнүш үчүн уни һак билән ақартиду.

□ **13:15-16** «Мән қәһримни там һәм уни һак сугақ билән ақартқанларниң үстигә чүшүрүп пиғандин чиқимән; вә ... дәймән» — мәзкур бешарәттики әң ахирқи айәт бойичә бу «непиз там» Йерусалимни көрситиду, әнди сахта пәйғәмбәрләр униң бузуқ йәрлирини пухта қилмай, пәқәт һәммиси чирайлиқ көрүнсүн дәп уни «сахта бешарәтләр» билән ақартиду.

«Аял пәйгәмбәрләр» тоғрилиқ бешарәт

17 «Әнди сән, и инсан оғли, өз тәсәвври бойичә бешарәт бәргүчи өз хәлқиңниң қизлириға йүзүңни қаритип, уларни әйипләп бешарәт берип мундақ дегин: —

18 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Өз беғишлириниң һәр биригә *сеһирлик* биләйүзүкләрни қадап, жанларни қапқанқа елиш үчүн һәр қандақ егиз-пакар адәмләрниң бешиға пәрәнчини ясиғанларға вай! Әнди силәр өз хәлқимниң жанлирини қапқанқа чүшүрүп, жанлириңларни сақ қалдуримиз дәватамсиләр? □ 19 Нәччә тутам арпа, нәччә чишләм нанни дәп силәр Маңа күпүрлүк қилип, ялған сөзгә кулақ салидиған Мениң хәлқимгә ялғанчилиғиңлар арқилиқ өлмәскә тегишликлирини өлтүрүп, тирик қалмаслиққа тегишликлирини һаят қалдурмақчимусиләр?■

20 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мана, Мән силәрниң қушларни қапқанқа чүшүргәндәк кишиләрни қапқанқа чүшүргүчи *сеһирлик* «теңиқ»лириңларға қаршимән, Мән уларни билигиңлардин житип ташлаймән; шуниң билән силәр қушларни қапқанқа чүшүргәндәк тутқан кишиләрни әркинликкә учуриветимән.

21 Мән силәрниң пәрәнжилириңларниму житип ташливетип, хәлқимни қолуңлардин қутқузимән; улар йәнә қолуңларда олжа болуп турмайду; шуниң билән силәр Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетисиләр.

22 Силәр ялғанчилик билән, Өзүм азар бәрмигән һәққаний адәмләрниң көңлигә азар бәргәнлигиңлар үчүн, шундақла рәзил адәмләрниң һаятини сақлап қутқузушқа уларни рәзил йолидин яндурмай, әксичә уларниң қолини күчәйткениңлар үчүн, 23 силәр қуруқ «аламәт көзүнүш»ләрни иккинчи болуп көрмәйсиләр, яки ялған палчилик қилмайсиләр; Мән Өз хәлқимни қолуңлардин қутқузимән; шуниң билән силәр Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетисиләр».

14

Бутпәрәслик қилидиганларға вай!

1 Израил ақсақаллириниң бәзилири Мениң йенимға келип алдимда олтиришти. ■ 2 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

3 «И инсан оғли, мошу адәмләр өз бутлирини көңлигә тикләп, адәмләрни путлаштуридиған өз қәбиһлигини көз алдиға қойған еди. Әнди уларниң Мени издәп Мәндин йол соришини қобул қиламдимән? 4 Әнди уларға сөз қилип мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Израил жәмәтидики көңлидә өз бутлирини тикләп, адәмләрни путлаштуридиған өз қәбиһлигини көз алдиға қоюп, андин пәйгәмбәр алдиға келидиған һәр бир адәмни болса, Мәнки Пәрвәрдигар униңа бутлириниң көплүги бойичә жавап қайтуримән. 5 Шундақ қилип Мән Израил жәмәтиниң көңлини Өзүмгә егилдуримән; чүнки улар барлиқ бутлири билән Маңа ят болуп кәтти».

6 — Шуңа Израил жәмәтигә мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Товва қилиңлар! Бутлириңлардин йенип *йенимға* қайтип келиңлар! Барлиқ жиркиничлик қилмишиңлардин йүзүңларни өрүңлар! 7 Чүнки Израил жәмәтидики өзлирини Мәндин айрип, өз бутлирини көңлидә тикләп, адәмләрни путлаштуридиған өз қәбиһлигини көз алдиға қоюп, андин Мәндин сораш үчүн пәйгәмбәрниң алдиға келидиған һәр қайси адәм яки шуниңға охшаш Израилда туруватқан һәр қайси мусапирлар болса, Мәнки Пәрвәрдигар Өзүм уларға жавап қайтуримән; 8 Мән мошу кишини бир ағаһ бешарити қилип уни сөз-чөчәккә қалдурушқа йүзүмни униңға қарши қилимән; Мән хәлқимниң арисидин уни үзүп ташлаймән; шуниң билән силәр Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетисиләр. ■

□ 13:18 «Өз беғишлириниң һәр биригә *сеһирлик* биләйүзүкләрни қадап, ... һәр қандақ егиз-пакар адәмләрниң бешиға пәрәнчини ясиғанларға вай!» — аяллар бу «биләйүзүк» вә «пәрәнжә»ләрни қандақ ишләткәнлиги анчә ениқ болмисиму, лекин шүбһисизки, улар арқилиқ *сеһирлик*, жадуғәрлик йолида һәр қандақ адәмләрни дәмиди қилип өз индикигә кәлтүрмәкчи болған; 19-айәт техиму көп тәпсилатларни бизгә тәмнинләйду. ■ 13:19 Мик. 3:5 ■ 14:1 Эз. 20:1 ■ 14:8 Қан. 28:37; эз. 5:15

⁹ Бирақ пәйғәмбәр өзи езиқтурулуп, бир бешарәтлик сөз қилған болса, у чағда Өзүм Пәрвәрдигар шу пәйғәмбәрни езитқуға учратқанмән; Мән униңға қарши қолумни узартип, уни хәлқим арисидин һалак қилимән. □ ■ ¹⁰ Улар қәбиһлигиниң жазасини тартиду; пәйғәмбәргә берилидиған жаза билән соригучиға берилидиған жаза охшаш болиду. ¹¹ Шуниң билән Исраил жәмәти йәнә Мәндин чәтнәп кәтмәйду, яки йәнә асийлиқлири билән өзлирини булғимайду; улар Мениң хәлқим, вә Мән уларниң Худаси болимән» — дәйду Рәб Пәрвәрдигар».

Келиватқан жазани һәтта һәққаний кишиләрму Исраилдин яндурмайду

¹² Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

¹³ «И инсан оғли, мәлум бир зимин Маңа асийлиқ қилип гуна қилғанда, Мән шуниң билән қолумни униңға қарши узартип, уларниң йөләнчүки болған ненини қурутуветип, униң үстигә ачарчиликни әвәтимән һәм инсан вә һайванларни униңдин үзимән; □ ■

¹⁴ әнди у чағда Нух, Даниял вә Аюптин ибарәт үч һәзрәт униңда туруватқан болсиму, улар өз һәққанийлиғи түпәйлидин пәқәт өз жанлиринила сақлиялған болатти — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.□

¹⁵ Әгәр Мән зиминдин житқуч һайванларни өткүзсәм, улар уни балилиридин жуда қилса, һайванлар түпәйлидин униңдин өткүчи һеч бир адәм болмай, у вәйранә болса, ¹⁶ әнди Мән өз һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар — мошу үч һәзрәт униңда туруватқан болсиму, улар нә өз оғуллири нә қизлирини қутқузалмайтти; улар пәқәт өз жанлирини қутқузалайтти, зиминниң өзи вәйранә пети қалатти.

¹⁷ Яки болмиса Мән шу зиминға қилични чүшүрүп, униңдин инсан һәм һайванни үзүвәткән болсам, ¹⁸ әнди һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар — мошу үч һәзрәт униңда туруватқан болсиму, улар нә өз оғуллири нә қизлирини сақлап қутқузалмайтти; улар пәқәт өз жанлирини қутқузалайтти.

¹⁹ Яки болмиса Мән шу зиминға ваба кесилини чүшүрүп, Өз қәһримни қан төктүрүлүши билән үстигә төксәм, униңдин инсан һәм һайванни үзүвәткән болсам, ²⁰ әнди һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар — Нух, Даниял вә Аюптин ибарәт үч һәзрәт униңда туруватқан болсиму, улар нә өз оғлини нә қизини қутқузалмайтти; улар пәқәт һәққанийлиғи билән өз жанлирини қутқузалайтти.

²¹ Әнди Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Әнди шундақ болғандин кейин, инсан һәм һайванни үзүветиш үчүн Йерусалимға төрт жазайимни, йәни қилич, ачарчилик, житқуч һайван вә ваба кесилини чүшүрсәм қандақ болар?

²² Бирақ мана, униңда қелип қалғанлар болиду, йәни оғул-қизлар униңдин чиқирилип қутқузулиду; мана, улар силәрниң йениңларға чиқип, силәр уларниң йоллири һәм қилмишлирини көрүп йетисиләр; шуниң билән силәр Мән Йерусалимға чүшүргән күлпәт, йәни униңға чүшүрүлгән барлиқ ишлар тоғрилиқ тәсәлли алисиләр; ²³ әнди силәр уларниң йоллири һәм қилмишлирини көргиниңларда, улар силәргә тәсәлли епкелиду; силәр Мениң униңда барлиқ қилған ишлиримни бекардин-бекар қилмиғанлиғимни тонуп йетисиләр, —

□ **14:9** «Бирақ пәйғәмбәр өзи езиқтурулуп, бир бешарәтлик сөз қилған болса, у чағда Өзүм Пәрвәрдигар шу пәйғәмбәрни езитқуға учратқанмән;...» — мошу дегини, Пәрвәрдигар адәмләрни езиқтурушни халайду дегәнлик эмәс, әлвәттә. Бирақ Өз адими болған пәйғәмбәр адәмгә хушамәт қилмақчи болса яки өз мәнпәетини көзләп жүридиған болса, әнди шу чағда Худа уни аздуруши, езитқуға учритиши яки яман роһларниң қолиға тапшуруши мүмкин. Шу чағда униң ейтқан сөзиниң һәммиси қуруқ болиду, амма у өзи униңға ишиниду. ■ **14:9** Әз. 13:1, 2, 9 □ **14:13** «йөләнчүки болған нени» — ибраний тилида «нан болған һасиси» дейилиду; 4:16-айәттики изаһатни көрүң. ■ **14:13** Лав. 26:26; Әз. 4:16; 5:16 □ **14:14** «у чағда Нух, Даниял вә Аюптин ибарәт үч һәзрәт униңда туруватқан болсиму,...» — Даниял пәйғәмбәр он үч жил илгири Бабилға сүргүн болуп, андин Небоқаднәсар үчүн баш вәзир қилинған.

дәйду Рәб Пәрвәрдигар».[□]

15

Үзүм тели тоғрилиқ тәмсил

¹ Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

² «И инсан оғли, үзүм тели яғичиниң башқа дәрәқ яғачлиридин немә артуқчилиғи бар, униң шехиниң ормандики дәрәқләр арасида немә алаһидилиғи бар? ³ Униңдин бирәр жабдуқни ясашқа материял алғанниң пайдиси барму? Униңдин чиниләрни асқидәк қозуқни ясиғили боламду? ⁴ Мана, у отқа йеқилғу болғанда, от униң икки учини көйдүргәндә, оттурисиму йерим көйгәндә, әнди уни бирәр ишқа ишләткили боламду? ⁵ Мана, у сақ болғанда, һеч қандақ ишқа ишләткили болмиған йәрдә, әнди от уни көйдүрүп йәп кәткәндә, уни бирәр ишқа ишләткили боламду?

⁶ Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән ормандики дәрәқләр арасидики үзүм телиниң яғичини отқа тапшурғинимдәк, Йерусалимда туруватқанларни отқа тапшуримән. ⁷ Йүзүмни уларға қарши қилип қаритимән; улар бир оттин чиқса, башқа бир от уларни йәветиду. Өз йүзүмни уларға қарши болуп қаратқанда, силәр Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетисиләр. ⁸ Уларниң қилған вапасизлиқлири түпәйлидин мән зиминни вәйранә қилимән» — дәйду Рәб Пәрвәрдигар».[□]

16

Вапасиз Йерусалим

¹ Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

² И инсан оғли, өзиниң жиркиничлик қилмишлирини Йерусалимниң йүзигә селип мундақ дегин: —

³ Рәб Пәрвәрдигар Йерусалимға мундақ дәйду: «Сениң әслий затиң вә туғулушуң Қананийларниң зиминида болған; сениң атаң Аморий, апаң Хиттий қиз еди. [□] ⁴ Сениң туғулушуға кәлсәк, сән туғулған күнүңдә киндигиң кесилмигән, сән суда жуолуп пакиз қилинмиған; һеч ким саңа туз сүркмигән яки сени закилимиған.

⁵ Һеч кимниң көзи мошу ишлар үчүн саңа рәһим қилмиған яки ичини саңа ағритмиған; әксичә сән далаға ташливетилгәнсән, чүнки туғулған күнүңдә кәмситилгәнсән.

⁶ Шу чағда Мән йениңдин өтүп кетиветип, сени өз қениңда еғинап ятқиниңни көргән; вә Мән өз қениңда ятқан һалитиңдә саңа: «Яшиғин!» — дедим. Бәрһәк, сән өз қениңда ятқан һалитиңдә Мән саңа: «Яшиғин!» — дедим.

⁷ Мән сени даладики от-чөпләрдәк айниттим; сән өсүп хелә бой тартип чирайлиқ безилип вайиға йәттин; көксилيريң шәкилләнди, чачлириң үзүн өсти; бирақ сән теһи туғма-ялаңач

[□] **14:23** «әнди силәр уларниң йоллири һәм қилмишлирини көргиниңларда, улар силәргә тәсәлли епкелиду...» — әслидә сүргүн болғанлар Йерусалимға чүшкән балаю-апәтни аңлап бәлким интайин азаплиниши мүмкин еди. Бирақ қаққанлар кәлгәндә, уларниң қияпитини вә қилмишлирини көрүп, улар бу ишниң һәқиқәтән Худаниң адил жазази экәнлигини чүшинип йетип, «бу жаза һәммиси дурус» дәп көңли жайиға чүшүши керәк. [□] **15:8** «... Уларниң қилған вапасизлиқлири түпәйлидин Мән зиминни вәйранә қилимән» — бу бабтики «үзүм тели» дегән тәмсил үстидә «Қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. [□] **16:3** «...сениң атаң Аморий, апаң һиттий қиз еди» — Израилниң әждати Ибраһим вә аяли Сараһ, әлвәттә. Мошу әйтә вә кейинки 1-14-әйтләрниң бәлким үч муһим мәзмуни бар: (1) Ибраһим өзи әсли Қанаандикиләрдәк бутпәрәс адәм еди («Йә.» 24:2) — Худа уни зор меһри-шәпқитидин Өзиниң адими болуши үчүн талливалған; (2) Пәрвәрдигарниң буйруқлириға хилап һалда, Израил Қанаан зиминиға киргәндә уларниң көп огул-қизлири йәрлик (бутпәрәс Қананий, Аморий, һиттий) қиз-жигитләр билән той қилған; (3) Израил Қанаан зиминиға киргәндә Қанаандикиләрниң бутпәрәс яман адәтлирини қобул қилип уларға инатайин охшаш болуп кәткән еди.

едиң. □ ⁸ Мән йәнә йениңдин өтүветип саңа қаридим; мана, ишқ-муһаббәт мәзгилиң йетип кәлди; Мән тонумниң пешини үстүңгә йейип қоюп, ялаңачлиғиңни әттим; Мән саңа қәсәм ичип, сән билән бир әһдә түздүм, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар, вә сән Мениңки болдуң. □ ■ ⁹ Мән сени су билән жуяп, қениңни тениңдин жуяветип, саңа пурақлиқ майни сүрттүм. ¹⁰ Мән саңа кәштилик көйнәкни кийгүзүп, айиғиңға дәлфин терисидин тиккән кәшләрни саптим; сени непис канап билән орап, жипәк билән йепип қойдум. ¹¹ Сени зибу-зиннәтләр билән пәрдазлидим, қоллириңға биләйүзүкләрни, бойнуңға маржанни тақап қойдум; ¹² бурнуңға һалқини, қулақлириңға зириләрни, бешиңға гезәл тажни кийгүздүм. ¹³ Шундақ қилип сән алтун-күмүч билән пәрдазландиң; кийим-кечәклириң непис қапап, жипәк вә кәштилик рәхттин еди. Йегиниң ақ ун, бал һәм зәйтун мейи еди; сән интайин гезәл болуп, ханиш мәртивисигә көтирилдуң. ¹⁴ Гезәллиғиң түпәйлидин әлләрдә даңқиң чиқти; чүнки Мән саңа көркәмлигимни беғишлишим билән гезәллиғиң камаләткә йәтти, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. ¹⁵ — Бирақ сән гезәллиғиңгә тайинип, даңқиңдин пайдилинип паһишә болдуң; сән һәр бир өткүчи кишигә паһишә муһаббәтлириңни төктүң; гезәллиғиң униң болди! ¹⁶ Сән кийим-кечәклириңдин елип өзүң үчүн рәңгарәң безәлгән «жуқури жайлар»ни ясап, андин уларниң үстидә бузуқлуқ қилғансән. Бундақ ишлар йүз берип бақмиған, вә иккинчи йүз бәрмәйду! □ ¹⁷ Сән Мән саңа беғишлиған гезәл зибу-зиннәтлирим вә алтун-күмүчүм билән әркәк мәбудларни ясап улар билән бузуқлуқ қилғансән. □ ¹⁸ Сән өз кәштилик кийимлириңни елип уларға кийгүздүң; Мениң мейим вә Мениң хушбуюмни уларға сунуп беғишлидиң; ¹⁹ Мән өзүңгә бәргән ненимни, Мән саңа озуққа бәргән ақ ан, зәйтун мейи вә бални болса, сән уларниң алдиға хушпурақ һәдийә сүпитидә атап сундуң: ишлар дәл шундақ еди! — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. ²⁰ — Униң үстигә сән Өзүмгә туғуп бәргән қиз-оғуллириңни елип, мәбудларниң озуғи болсун дәп уларни қурбанлиқ қилдиң. Сениң бузуқлуғуң азлиқ қилғандәк, ²¹ сән Мениң балилиримни союп уларни оттин өткүзүп мәбудларға атап қойдуңғу? ■ ²² Сениң барлиқ жиркиничлик қилмишлириң һәм паһишә бузуқлуқлириңда, сән яшлиғиңда туғма-ялаңач болуп өз қениңда еғинап ятқан күнлириңни һеч қачан есиңгә кәлтүрмидиң. ²³ Әнди сениң бу рәзилликлириңдин кейин — (Вай, һалиңға вай! — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар) ²⁴ сән йәнә өзүң үчүн бир пәштақ қуруп, һәр бир мәйданға бир «жуқури жай»ни ясидиң; □ ²⁵ сән һәр бир кочиниң бешида «жуқури жай»иңни салдиң; сән өз гезәллиғиңни жиркиничлик қилип, тениңни һәр бир өткүчигә тутуп, путуңни ечип өзүңни берип паһишә бузуқлуғуңни көпәйттиң. ²⁶ Сән ишқваз әрлиги чоң хошнаң болған Мисирлиқлар билән бузуқлуқ өткүздүң; Мениң аччиғимни қозғап, паһишә бузуқлуғуңни көпәйттиң. ²⁷ Вә мана, Мән Өз қолумни үстүңгә узартип, сениң несивәңни азайтип қойдум. Мән сениңдин нәпрәтлинидиған, бузуқ йолуңдин номус қилип чөчигәнләрниң, йәни Филистийләрниң қизлириниң қолиға тапшурдум. ■ ²⁸ Сән йәнә қанмай йәнә Асурийликләр билән бузуқлуқ өткүздүң; бузуқлуқ өткүзгәндин кейин йәнә қанаәт қилмидиң. ²⁹ Шуңа сән содигәрниң зимини, йәни Калдийә билән болған бузуқлуғуңни көпәйтип, буниңдин йәнә қанаәт қилмидиң. ³⁰ Мошундақ барлиқ ишларни, йәни номуссиз паһишә аялниң ишлирини қилисән, неманчә суюқ сениң қәлбиң! — дәйду

□ **16:7** «сән өсүп хелә бой тартип чирайлиқ безилип вайиға йәттиң» — ахирқи жүмлигә қариганда, «чирайлиқ безилип вайиға йәттиң» дегән сөз көклири вә чачлири толуқ өскәнлигини көрситиши мүмкин. □ **16:8** «Мән тонумниң пешини үстүңгә йейип қоюп, ялаңачлиғиңни әттим» — қедимки заманларда әркәк киши қизниң үстигә кийим-кечигини йепиши шу қизни өз әмригә алмақчи болғанлигини билдүрәтти. «Рут» 3:9-айәт, «Кан.» 22:30-айәтти көрүң. ■ **16:8** Яр. 22:16; 24:7 □ **16:16** «жуқури жайлар» — бутпәрәслик қилидиған жайлар: 6:3-айәттиң изаһатини көрүң. □ **16:17** «алтун-күмүчүм билән әркәк мәбудларни ясап улар билән бузуқлуқ қилғансән» — «бузуқлуқ» болса бутқа чоқунушни инсанниң Худаға болған вапасизлиғиға охшитиду; униң үстигә, Қанаандики бутларға чоқунуштәк «диний мурасимлар» көп вақитларда шәһваний бузуқлуқ, паһишивазлиқ билән бағлиқ еди. ■ **16:21** Йәш. 57:5 □ **16:24** «сән... һәр бир мәйданға бир «жуқури жай»ни ясидиң» — паһишә аяллар бәлким кочиларда жуқури бир жайда туруп «херидарлар»ни чақиратти. Мошу йәрдә «жуқури жай» әнди икки бислиқ болуп, йәнә «бутқа чоқунидиған жайлар»ни көрситиду. ■ **16:27** 2Тар. 28:18

Рәб Пәрвәрдигар, ³¹ Өзүңниң пәштиғиңни һәр кочиниң бешида қуридиған, һәр бир мәйданда «жуқури жай»иңни ясаидиған! Униң үстигә сән паһишә аялдәк әмәс едиң, чүнки сән һәқни нәзириңгә алмайттиң!

³² И вапасиз аял, ериниң орнида ят адәмләргә көңүл беридиған! ³³ Хәқләр паһишә аялға һемишә һәқ бериду; бирақ сән ашнилириңни бузуқлуқ муһәббәтлиридин һозур елишқа һәряндин йениңгә кәлсун дәп уларниң һәммисигә үстәк берип инғам қилисән; ³⁴ бузуқлуқта сән башқа аялларниң әксисән, чүнки һеч ким сениң бузуқ муһәббетиңни издәп кәлмиди; сән үстәк бәрдиң, һеч һәқ саңа берилмиди — сән һәқиқәтән уларниң әксисән!

³⁵ Шуңа, и паһишә аял, Пәрвәрдигарниң сөзини аңла!

³⁶ — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Сениң тәңгилириң төкүлүп, ашнилириң билән болған бузуқлуқлириң билән сениң уят йериң ашкариланғанлиғи түпәйлидин, барлиқ жиркинничлик мәбудлириң түпәйлидин, уларға атап сунған балилириңниң қени түпәйлидин

³⁷ шуңа мана, Мән сениң өзүңгә әйш-ишрәт мәнбәси қилған, барлиқ сөйгән һәм барлиқ нәпрәтләнгән ашнилириңни жиғимән — Мән уларни саңа қарши чиқирип әтирапиндин жиғип, сениң уят йериңни уларға ашкарә қилимән, улар сениң барлиқ уят йериңни көриду.

³⁸ Шуниң билән сени бузуқлуқ қилған һәм қан төккән аялларни жазалиғандәк жазалаймән; Мән қәһр билән, оттәк ғәзивимниң тәливи билән үстүңгә қанлиқ жазани чүшүримән; ³⁹ Вә Мән сени уларниң қолиға тапшуримән; улар сениң пәштақлириңни ғулитиду, сениң «жуқури жай»лириңни чеқип ташлайду; улар кийим-кечигиңни үстүңдин салдуруп ташлап, гезәл зибу-зиннәтлириңни булап-талап, сени туғма-ялаңач қалдуриду. ⁴⁰ Улар саңа қарши бир топ кишиләрни жиғип епкелиду, улар сени чалма-кесәк қилиду һәм сени қиличлири билән чепиветиду. ⁴¹ Улар өйлириңни от билән көйдүриду, көп аялларниң көз алдида үстүңгә жазаларни чүшүриду; шуниң билән Мән сени паһишә аял болуштин қалдуримән; сән йәнә һеч қандақ «муһәббәт һәққи»ни бәрмәйсән. ■

⁴² Шуниң билән Мән саңа қаратқан қәһримни тохтитимән, Мениң муқәддәслигимдин чиққан ғәзәп сәндин кетиду; Мән тиничлинип қайта аччиқланмаймән. □ ⁴³ Сән яшлиқ күнлириңни есиңгә кәлтүрмидиң, әксичә мошу қилмишлириң билән Мени ғәзәпләндүрдүң; шуңа мана, өз йолуңни өз бешиңгә қайтуримән, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — шуниң билән бу бузуқлуқни башқа жиркинничлик қилмишлириң үстигә қошуп иккинчи қилмайсән. □ ■

Йерусалим, Самарийә вә Содом

⁴⁴ Мана, мақалларни ишлитидиғанларниң һәммиси сән тоғрилиқ: «Аниси қандақ болса, қизи шундақ болар» дегән бир мақални тилға алиду. ⁴⁵ Сән өз ери һәм балилиридин нәпрәтләнгән анаңниң қизидурсән; һәм өз әрлири һәм балилиридин нәпрәтләнгән ача-сиңиллириңниң арилиғидикисән; сениң анаң болса һиттий, сениң атаң Аморий еди. □ ⁴⁶ Сениң һәдәң болса сол тәрипиндә турған Самарийә, йәни у вә униң қизлири; сиңлиң болса оң тәрипиндә турған Содом вә униң қизлири.

⁴⁷ Сән нә уларниң йоллиридида маңмиған, нә уларниң жиркинничлик қилмишлири бойичә иш қилмиғансән; Яқ! Бәлки қисқиғинә бир вақит ичидә сән барлиқ йоллириңда улардин

■ **16:41** 2Пад. 25:9; Йәр. 52:13 □ **16:42** «Мениң муқәддәслигимдин чиққан ғәзәп» — Ибрания тилида «Мениң һәситим». □ **16:43** «...бу бузуқлуқни башқа жиркинничлик қилмишлириң үстигә қошуп иккинчи қилмайсән» — башқа бир хил тәржимиси: «...бу бузуқлуқни башқа нәпрәтлик қилмишлириң үстигә қошуп қилдиң әмәсму?»

■ **16:43** Әз. 9:10; 11:21; Лав. 19:29 □ **16:45** «сениң анаң болса һиттий, сениң атаң Аморий еди» — 3-әйттики изаһатта ейтилгәндәк: — Израилниң әждати Ибраһим вә аяли Сараһ, әлвәттә. Мошу әйәт вә кейинки 1-14-әйәтләрниң бәлким үч муһим мәзмуни бар: (1) Ибраһим өзи әсли Қанаандикиләрдәк бутпәрәс адәм еди («Йә.» 24:2) — Худа уни зор меһри-шәпқитидин Өзиниң адими болуши үчүн талливалған; (2) Пәрвәрдигарниң буйруқлириға хилап һалда, Израил Қанаан зиминиға киргәндә уларниң көп оғул-қизлири йәрлик (бутпәрәс Қананий, Аморий, һиттий) қиз-жигитләр билән той қилған; (3) Израил қанан зиминиға киргәндә қанандикиләрниң бутпәрәс яман адәтлирини қобул қилип уларға инатайин охшаш болуп кәткән еди.

бузук болуп кеттиң. □ 48 Өз һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар, — сиңлиң Содом, йәни у яки қизлири сән яки сениң қизлириңниң қилмишлиридәк қилмиди; □ 49 Мана, мошу сиңлиң Содомниң қәбиһлиги — у вә қизлириниң тәкәббулуғи, нанлири мол, әндишисиз азатилик күнлиридә аҗиз-намратларниң қолини һеч күчәйтмигәнлиги еди. □ ■ 50 Улар тәкәббурлишип, Мениң алдимда жиркиничлик ишларни қилди; Мән буни көргинимдә, уларни йоқаттим.■

51 Самарийә болса сениң гуналириңниң йеримидәкму гуна садир қилмиди; һалбуки, сән болсаң жиркиничлик қилмишлириңни уларниңкидин көп көпәйтип қилдиң; шундақ қилип сән жиркиничлик қилмишлириң түпәйлидин ача-сиңлиңни худди һәққанийдәк көрүндүргән едиң. □ 52 Сән әслидә өз ача-сиңлиңниң үстидин һөкүм қилғучи едиң; әнди сәнму, өз шәрмәндилигиңни көтирип жүр! Сениң уларниңкидин техиму нәпрәтлик гуналириң түпәйлидин улар сәндин һәққаний көрүниду; шуңа сәнму ача-сиңлиңни һәққаний көрсәткиниң түпәйлидин хиҗаләткә қелип шәрмәндилигиңни көтирип жүр!□

53 Вә мән уларни сүргүндин, йәни Содом һәм қизлирини сүргүндин, Самарийә һәм қизлирини сүргүндин чиқирип, шундақла уларниң арасиға сүргүн болғанлириңни чиқирип сүргүнлүктин әслигә кәлтүримән; □ 54 шуниң билән уларға тәсәлли бәргиниңдә, сән өз шәрмәндилигиңни көтирисән, сениң барлиқ қилмишлириң түпәйлидин хиҗаләткә қалисән. □ 55 Сениң ача-сиңлиң, Содом һәм қизлири әсли һалиға, Самарийә һәм қизлириму әсли һалиға келиду; сәнму вә сениң қизлириң әслий һалиңларға келисиләр. 56-57 Сениң рәзиллигиң паш қилинмай, тәкәббурлуқта жүргән күнүңдә, сиңлиң Содом ағзинда сөз-чөчәк болған әмәсмиди? Әнди һазир сән өзүң Сурийә қизлири вә униң әтрапидикиләрниң һәммиси һәмдә Филистийә қизлири, йәни сени көзгә илмайдиған әтрапидикиләрниң мазақ объекти болуп қалдиң.□ ■

58 Сән бузуклуғуң, жиркиничлик қилмишлириңниң җазасини көтирисән, дәйду Пәрвәрдиғар. 59 Чүнки Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Өз қилғанлириң, йәни ичкән қәсәмиңни кәмситип, әһдини бузғанлигиң бойичә сени бир тәрәп қилимән; □ 60 һалбуки,

□ 16:47 «Бәлки қисқиғинә бир вақит ичидә сән барлиқ йоллириңда улардин бузук болуп кеттиң» — башқа бир хил тәржимиси: «бәлки уларниң қилмишлирини аз дәп, сән барлиқ йоллириңда улардин бузук болуп кеттиң».

□ 16:48 «сиңлиң Содом, йәни у яки қизлири сән яки сениң қизлириңниң қилмишлиридәк қилмиди» — бәлким оқурмәнләрниң есидә барки, Ибраһимниң дәвридә Содом шәһири әсли бәччивазлиқ гунаи үчүн Худа тәрипидин от билән һалак қилинған. □ 16:49 «Мана, мошу сиңлиң Содомниң қәбиһлиги — у вә қизлириниң тәкәббулуғи, нанлири мол, әндишисиз азатилик күнлиридә аҗиз-намратларниң қолини һеч күчәйтмигәнлиги еди» — бу әйәт Содомниң бәччивазлиғидики асасий гуналирини көрситип, бүгүнки көп бай дөләтләргә яки бай адәмләргә чоңқур ағаһ бериду. ■ 16:49 Яр. 18:20-21; 19; Ам. 5:12 ■ 16:50 Яр. 19:24 □ 16:51 «Самарийә болса сениң гуналириңниң йеримидәкму гуна садир қилмиди..» — «Самарийә» мошу йәрдә «Шималий Падишаһлиқ»ни көрситиду.

У Израилниң он қәбилилик «Шималий Падишаһлиқ»иниң пайтәхти еди. Уларниң бутпәрәслиги түпәйлидин Худа Асурийә империйәсиниң вәстиси билән миладийәдин илгәрки 722-жилда уларни җазалап сүргүн қилди. □ 16:52 «Сән әслидә өз ача-сиңлиңниң үстидин һөкүм қилғучи едиң;...» — башқа бир хил тәржимиси: «Сән ача-сиңлиңниң үстидин яхши бир һөкүм чиқарғучи болуп қалдиң;...» — демәк, «уларни өз қилмишлириңға селиштуруп, уларни адил дәп көрсәттиң». Бирақ 56-әйәт бизниң тәржимимизни қоллайду, дәп қараймиз. □ 16:53 «мән уларни сүргүндин, йәни Содом һәм қизлирини сүргүндин.. чиқирип, ... әслигә кәлтүримән» — Содом шәһири әсли «Өлүк деңиз» бойида еди. «Өлүк деңиз»ниң әтрапидики шәһәрләр миладийәдин илгәрки 537-жилидин башлап қайтидин аһалилик болди. Содом шәһириниң өзиниң әсли дәл қәйәрдә экәнлигини билмәймиз. «... Самарийә һәм қизлирини сүргүндин чиқирип, шундақла уларниң арасиға сүргүн болғанлириңни чиқирип сүргүнлүкдин әслигә кәлтүримән» — бу бешарәт бәлким Парс императори Қорәшниң Бабил империйәси сүргүн қилған хәлиқләрни азат қилишлири билән (миладийәдин илгәрки 539-жили) қисмән башланған; кәлгүсидә толук әмәлгә ашурулиду, дәп ишинимиз: 37-бапта, «Йәһуда» вә «Израил»ниң йеңидин «бир хәлиқ» болидиғанлиги тоғрилиқ йәнә бир бешарәт бар. □ 16:54 «Шуниң билән уларға тәсәлли бәргиниңдә...» — бу тәсәлли болса әлләрниң қалғанлириниң Йәһуда вә Йерусалимға чүшүрүлгән җазани көрүп «биз яманлиқ қилдуқ, бирақ улар биздин техиму яман қилди, техиму еғир җазани көриду» дәп тапқан тәсәллиси болуши керәк. □ 16:56-57 «сиңлиң Содом ағзинда сөз-чөчәк болған әмәсмиди?» — башқа бир хил тәржимиси: «сиңлиң Содомни һәтта тилиңға алмайттиң». ■ 16:56-57 Йәш. 9:10-16 □ 16:59 «Өз қилғанлириң, йәни ичкән қәсәмиңни кәмситип, әһдини бузғанлигиң бойичә...» — «әһдә» шүбһисизки, Худа Муса пәйғәмбәр арқилиқ түзгән әһдә («Мис.» 19-20-бапни көрүң).

Мән сениң билән яшлиқ күнлириңдә түзгән әһдәмни әсләймән, һәм сән билән мәңгүлүк бир әһдә түзимән. ⁶¹ Шуниниң билән сән өзүңдин чоң һәдилириң һәмдә сениңдин кичик сиңиллириңни тапшурувалғиниңда, сән йоллириңни есиңгә кәлтүрүп хижаләткә қалисән; чүнки мошу ача-сиңиллириңни саңа қизлар сүпитидә тапшурумән; бирақ бу ишлар сениңдики әһдә түпәйлидин болмайду. □ ⁶² Мән Өз әһдәмни сән билән түзимән, сән Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни билисән; ⁶³ шуниниң билән сени кәчүрүм қилғинимда, сән қилмишлириңни есиңгә кәлтүрүп хижил болуп, шәрмәндилигиң түпәйлидин қайтидин ағзиңни һеч ачмайсән» — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

17

Икки бүркүт тоғрилиқ тәмсил

¹ Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

² И инсан оғли, бир тепишмақни оттуриға қоюп, Израил жәмәтигә бир тәмсилни сөzlәп берип мундақ дегин: —

³ Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Кәң қанатлиқ, зич рәңгарәң узун пәйлик чоң бир бүркүт Ливанға келип, шу йәрдики егиз кедир дәриғиниң учидики шахни алди; □ ⁴ У әң жуқури юмран бихини үзүвелип, уни содигәрниң зиминиға апирип, тижәрәтчиләрниң шәһиригә тикти. □ ⁵ У йәнә зиминдин башқа уруқни елип бағлиқ бир етизға тикти; уни мол сулар бойида селип, сүгәт телидәк тиклиди.

⁶ У өсүп, кәң йейилип, пәс бойлуқ үзүм тели болуп чиқти; униң шахлири бүркүт тәрәпкә қарап өсти, йилтизлириму униң астиға созулди. Шу йол билән у үзүм тели болуп, шахланди, бихланди. □

⁷ Әнди кәң қанатлиқ, зич пәйлик йәнә бир чоң бүркүт пәйда болди; вә мана, бу үзүм тели «У мени суғарсун» дәп, тикилгән чөнәклиридин йилтизлирини униңға қарап тартти, шахлирини униңға қарап созди; □ ⁸ Мана, у убдан шахлап мевә бәрсун, есил үзүм тели болсун дәп мунбәт етизда, мол сулар бойиға тикилгән еди».

⁹ Әнди Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «У ронақ тапамду? Уни қақшал қиливетиш үчүн бүркүт йилтизлирини жулуп, мевисини кесивәтмәмду? Униң юмран йопурмақлири хазан болиду; шу чағда уни йилтизлиридин жулувелишқа күчлүк бир биләк яки нурғун хәқләрниң һеч кериги болмайду. ¹⁰ Әнди һәтта қайтидин тикилгән болса, ронақ тапамду? Шәриқ шамили униңға тәккәндила таза қағжирап кәтмәмду? У тикилип өскән чөнәклиридә қағжирап кетиду».

Тәмсил чүшәндүрүлиду

¹¹ Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

¹² «Асий жәмәттин: «Мошу ишларниң мәнәсини биләмсиләр?» дәп сорап, уларға мундақ дегин: «Мана, Бабил падишаси Йерусалимға келип, униң падишаси һәм шаһзадилирини елип өзи билән Бабилға қайтуруп апарди.

□ **16:61** «...чүнки мошу ача-сиңиллириңни саңа қизлар сүпитидә тапшурумән; бирақ бу ишлар сениңдики әһдә түпәйлидин болмайду» — ахирқи заманда Израил хәлқи көп әлләргә Худаниң йолини көрситидиған яхши бир үлгә болиду. Бу ишлар Муса пәйғәмбәр арқилиқ «кона әһдә» билән әмәс, бәлки Худаниң улар билән йеңи «мәңгүлүк әһдә»си билән болиду. □ **17:3** «узун пәйлик чоң бир бүркүт Ливанға келип...» — тәмсилдики «Ливан» Йерусалимни көрситиду. □ **17:4** «У (чоң бүркүт) әң жуқури юмран бихини үзүвелип, уни содигәрниң зиминиға апирип, тижәрәтчиләрниң шәһиригә тикти» — тәмсилдики биринчи «чоң бүркүт» — Бабилниң императори Небоқаднәсар еди. У миладийәдин илгәрки 598-жилида Йерусалимға келип, Йәкония (яш падиша)ни, бәзи хан аилисидикиләр вә зиминдики әң уста һүнәрвәнләрни Бабилға апарди. Бу тәмсил 12-21-айәттә чүшәндүрүлиду. □ **17:6**

«У өсүп, кәң йейилип, пәс бойлуқ үзүм тели болуп чиқти» — «үзүм тели» Зәдәкия падишани көрситиду. У әслидә (Худаниң ирадиси бойичә) Бабил императориға бәқинип ронақ тапти. □ **17:7** «Әнди кәң қанатлиқ,... йәнә бир чоң бүркүт пәйда болди» — иккинчи чоң бүркүт шүбһисизки, Мисир падишаси (Псамметикус ИИ).

13 Шу вақитта у падишаниң нәслидин бир кишини елип униң билән әһдә түзүп униңға қәсәм ичкүзди. У йәнә зиминдики есил-мөтивәр болғанларни униң билән елип кәтти; 14 мәхсәт, падишалиқниң төвән әҗиз һаләттә болуп, қәддини руслалмай, пәқәт униң әһдисини тутуши билән җенини жан әткүзүш үчүн еди.

15 Бирақ у Мисир бизгә атлар һәм чоң қошунни тәминлисун дәп әлчилирини шу йәргә әвәтип, униңға асийлиқ қилди. Әнди у ронақ тапамду? Мундақ ишларни қилғучи тирик қаламду? У әһдини бузуп тирик қаламду? □ ■ 16 Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар, — бәрһәқ у өзини падиша қилған падишаниң зиминидә, — йәни униң қәсимини кәмситкән, әһдисини бузған һелиқи падишаниң зиминидә, — униң йәнида, Бабилниң оттурисида өлиду.

17 Болидиған җәндә, улар келип нурғун кишиләрни қириш үчүн сепилға чиқидиған дөңлүкләрни селип, потәйләрни қурғанда, Пирәвн күчлүк қошун һәм нурғунлиған әскәрләрни башлап кәлсиму, униң үчүн һеч немә қилип берәлмәйду. □ ■ 18 У қәсәмни кәмситип, әһдини бузди; мана, у қол елишип сөз бәрди, бирақ у мошу ишларни қилди; шуңа у тирик қечип қутулалмайду».

19 Шуңа Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: «Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, бәрһәқ, у кәмситкән қәсимим һәмдә бузған әһдәмни болса, буларни өз бешиға кийгүзимән. □ 20 Мән Өз торумни үстигә йейип ташлаймән, у Мениң қилтиғимда тутулиду; Мән уни Бабилға апирипмән һәмдә шу йәрдә Маңа қилған мутләқ вапасизлиғи үчүн униң үстигә һөкүм чиқирип җазалаймән. ■ 21 Униң билән биллә барлиқ қачқанлар, барлиқ қошунлири қилич билән жиқилиду; булардин қалғанлар һәр бир шамалға тарқитилиду; шуниң билән силәр Мәнки Пәрвәрдиғарниң сөз қилғанлиғини тонуп йетисиләр».

Кедир дәриғи тоғрилиқ башқа бир тәмсил

22 Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: «Мәнму егиз кедирниң учидин бих елип тикимән; униң япаш шахчилириниң учидин юмран бирисини үзүп, егиз һәйвәтлик тағ үстигә тикимән; 23 Исраил егизлигидики таққа Мән уни тикимән; у убдан шахлап, мевә берип, есил кедир дәриғи болиду; униң астиға һәр қандақ учар-қанатлар қониду; униң шахлириниң сайисида улар қонуп туриду; 24 шуниң билән даладики барлиқ дәрәқләр билидуки, Мәнки Пәрвәрдиғар егиз дәрәқни пәс қилдим, пәс дәрәқни егиз қилдим, йешил дәрәқни қағҗираттим, қақшал дәрәқни көкәртип барақсан қилдим; Мәнки Пәрвәрдиғар мундақ сөз қилдим вә шуни ада қилимән».

18

□ 17:15 «Бирақ у (Зәдәкия) Мисир бизгә атлар һәм чоң қошунни тәминлисун дәп әлчилирини шу йәргә әвәтип, униңға (Небоқаднәсарға) асийлиқ қилди» — бу әйәттә интайин муһим сөз бар. Небоқаднәсар өзи бутпәрәс «капир», еди. Бирақ ениқ туридуки, Худаға ишәнгән, ишәнмигән болсун, Өз хәлқидин бириси башқа бириси билән әһдә яки тохтам қилған болса, Худа мошундақ әһдини Өзиниңки дәп қарайду; һәр қандақ етиқатчи башқа бир етиқатчи билән яки капир билән әһдә түзсә, вә әһдисини бузса, Худаниң Өзигә қарши чиққан болиду. 19-20-айәтни көрүң. ■ 17:15 Йәр. 37:5 □ 17:17 «Болидиған җәндә, улар келип нурғун кишиләрни қириш үчүн сепилға чиқидиған дөңлүкләрни селип,...» — «улар» мошу йәрдә Бабиллиқларни көрситиду. «Пирәвн күчлүк қошун һәм нурғунлиған әскәрләрни башлап кәлсиму, униң үчүн һеч немә қилип берәлмәйду» — дәрвәқә Пирәвнниң ярдими йоққа чиқти («Йәр.» 37-бап, 5-, 21-айәтни вә 32-бап, 1-2-айәтни селиштүрүп көрүң). ■ 17:17 2Пад. 25:1; Йәш. 29:3; Әз. 4:2 □ 17:19 «бәрһәқ, у кәмситкән қәсимим һәмдә бузған әһдәмни болса, буларни өз бешиға кийгүзимән» — йәнә диққәт қилишқа әрзийдуки, Небоқаднәсар Зәдәкияға ичкүзгән қәсәм вә униң билән түзгән әһдини Худа «Мениң қәсимим», «Мениң әһдәм» дәйду. ■ 17:20 Йәр. 4:12; 25:31; Әз. 12:13; 32:3 ■ 17:21 Әз. 5:10, 12; 12:14; 16:40 □ 17:24 «... Мәнки Пәрвәрдиғар егиз дәрәқни пәс қилдим, пәс дәрәқни егиз қилдим, йешил дәрәқни қағҗираттим, қақшал дәрәқни көкәртип барақсан қилдим» — шүбһисизки, бу ахирқи тәмсил Қутқузғучи-Мәсиһ вә Униң сәлтәнитини көрситиду. һәр бир Исраилий киши Мәсиһниң Давут падишаниң нәслидин чиққанлиғини биләтти.

Һәр бир адамның Худа алдида болған жавапкарлығы

¹ Вә Пәрвәрдиғарның сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

² «Исраил зимини тоғрилиқ силәр: «Атилар аччиқ-чүчүк үзүмләрни йесә, балиларның чиши қериқ сезилиду» дегән мошу мақални ишлитидиған кишиләр зади немә демәкчисиләр? □ ■

³ Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар, силәр Исраил ичидә мошу мақални қайтидин ишләтмәйсиләр. ⁴ Мана, барлиқ жанлар Мениңкидур; атиниң жени Мениңкидәк, балиның жениму Мениңкидур; гуна садир қилғучи жан егиси болса, у өлиду.

Үч мисал

⁵ Бириси һәққаний болса, адиллиқ вә адаләт жүргүзидиған болса, ⁶ — у нә тағлар үстидә бутқа аталған таамни йемигән, нә Исраил жәмәтидики бутларға баш көтирип улардин тилимигән, нә хошнисиниң аялини һеч бузмиған, нә ай көргәндә аялға йеқин кәлмигән ■ ⁷ нә һеч биригә зулум-зумбулуқ ишләтмигән, бәлки қәриздардин капаләт алғанни қайтуридиған, булаңчилик қилмиған, өз ненини ач қалғанларға тәқсим қилип бәргән, йелиң-ялаңачқа кийим кийгүзгән; ■ ⁸ пулни өсүмгә бәрмәйдиған, жазанә алмайдиған, бәлки қолини қәбиһликтин тартип, икки адәм арисидә дурус һөкүм чиқиридиған; ■ ⁹ Мениң бәлгүлимилиримдә маңидиған, башқиларға адил муамилә қилиш үчүн һөкүмлиримни тутидиған болса — мана мошу киши һәққаний, у жәзмән һаят болиду, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар.

¹⁰ Әгәрдә өз пушти болған, зораванлиқ қилғучи, қан төккүчи болған, шундақ яманлиқларның бирини өз қериндишиға қилған, һәмдә жуқуриқи яхшилиқның һеч қайсисини қилмиған, бир оғли болса, — йәни тағлар үстидә бутқа аталған таамни йегән, хошнисиниң аялини бузған, □

¹² аҗиз-намратларға зулум-зумбулуқ ишләткән, булаңчилик қилған, қәриздардин капаләт алғанни қайтурмиған, бутларға баш көтирип улардин тилигән, жиркиничлик ишларни қилған, ¹³ пулни өсүмгә бәргән, жазанә алған бир оғли болса — әнди у һаят қаламду? У һаят қалмайду; у мошундақ жиркиничлик қилмишларни қилғини үчүн у жәзмән өлиду; униң өз қени өз беши үстигә чүшиду.

¹⁴ Бирақ мана, мошу кишиму бир оғул тапса, у атисиниң садир қилған барлиқ гуналарини көргән болсиму, һәм көргини билән шундақ қилмиса ¹⁵ — йәни тағлар үстидә бутқа аталған таамни йемигән, Исраил жәмәтидики бутларға баш көтирип улардин тилимигән, хошнисиниң аялини бузмиған, ¹⁶ һеч биригә зулум-зумбулуқ ишләтмигән, қәриздардин капаләт елишни һеч өзигә тутмиған, булаңчилик қилмиған, өз ненини ач қалғанларға тәқсим қилип бәргән, йелиң-ялаңачқа кийим кийгүзгән, □ ¹⁷ өз қолини қәбиһликтин тартидиған, пулни өсүмгә бәрмигән, өсүм-жазанә алмиған, бәлки Мениң һөкүмлиримгә әмәл қилидиған, бәлгүлимилиримдә маңидиған болса — у өз атисиниң қәбиһлиги түпәйлидин өлмәйду, у жәзмән һаят болиду.

¹⁸ Униң атиси болса, зулум-зумбулуқ ишләткән, өз қериндишиға булаңчилик қилған, өз хәлқи арисидә натоғра ишларни қилғанлиғи түпәйлидин, мана у өз қәбиһлиги ичидә өлиду.

¹⁹ Силәр: «Немишкә оғул атисиниң қәбиһлигиниң жазасини көтәрмәйду?» дәп сорайсиләр; бирақ оғул адиллиқ һәм адаләтни жүргүзгән, Мениң барлиқ бәлгүлимилиримни тутуп уларға әмәл қилған; у жәзмән һаят болиду; ■ ²⁰ гуна садир қилғучи жан егиси өлиду. Оғул атисиниң қәбиһлигиниң жазасини көтәрмәйду, вә яки ата оғлиның қәбиһлигиниң

□ **18:2** «Атилар аччиқ-чүчүк үзүмләрни йесә, балиларның чиши қериқ сезилиду» — демәк, ата-бовимиз яман иш қилған, бирақ биз униң яман нәтижилирини, Худаниң жазасини көримиз. Кейинки әйәтләрни көрүң. ■ **18:2** Йәр. 31:29

■ **18:6** Лав. 18:19,20 ; Йәш. 57:7; 65:7 ■ **18:7** Мис. 22:21, 26; Лав. 19:13; 25:14; Қан. 15:7; 24:12; Йәш. 58:7; Мат. 25:3 ■ **18:8** Мис. 22:25; Лав. 25:35, 36 □ **18:10** «шундақ яманлиқларның бирини өз қериндишиға қилған, һәмдә жуқуриқи яхшилиқның һеч қайсисини қилмиған, бир оғли болса» — башқа бир хил тәржимиси: «мошундақ яманлиқларның бирини өз қериндишиға қилған бир оғли бар болса, — (атиси улардин бирини һеч қилмиған болсиму), — » □ **18:16** «һеч биригә зулум-зумбулуқ ишләтмигән, қәриздардин капаләт елишни һеч өзигә тутмиған» —

Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә қәриздардин «капаләт алса» болатти (мәсилән, пулниң орниға кийим-кечәк, қурал-әсвап алса болатти), бирақ қәриздар униңға керәк болғанда, униңға қайтуруп туруши керәк еди («Мис.» 22:26, «Қан.» 24:6-17-әйәтни көрүң). ■ **18:19** Қан. 24:16; 2Пад. 14:6; 2Тар. 25:4

жазасини көтөрмәйду; һәққаний кишиниң һәққанийлиғи өз үстидә туриду, рәзил кишиниң рәзиллиги өз үстидә туриду; ²¹ вә рәзил киши барлиқ садир қилған гуналиридин йенип товва қилип, Мениң барлиқ бәлгүлимилиримни тутуп, адиллиқ һәм адаләтни жүргүзидиған болса, у жәзмән һаят болиду, у өлмәйду. ²² Униң садир қилған барлиқ итаәтсизликлири униң һесавиға әсләнмәйду; у қилған һәққанийлиғи билән һаят болиду.

²³ Мән рәзил адәмниң өлүмидин һозур аламдимән? — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. Әксичә, мәндики һозур униң өз йолидин йенип товва қилғанлиқидин әмәсму? ■

²⁴ һәққаний киши өз һәққанийлиғидин йенип, қәбиһлик қилған, рәзил адәмләрниң жиркинчилик қилмишлири бойчә иш қилған болса, у һаят қаламду? Униң қилған һәққанийлиқлиридин һеч қайсиси әсләнмәйду; өткүзгән асийлиғи, садир қилған гуна ичидә, у өлиду.

²⁵ Амма силәр: «Рәбниң йоли адил әмәс» дәйсиләр; әнди, и Израил жәмәти, аңлаңлар; Мениң йолум адил әмәсму? Силәрниң йоллириңлар адилсизлик әмәсму? ■ ²⁶ һәққаний киши һәққанийлиғидин йенип, қәбиһликни өткүзгән болса, у өлиду; өткүзгән қәбиһлиги билән у өлиду. ²⁷ һәм рәзил адәм өткүзгән рәзиллигидин йенип товва қилип, адиллиқ һәм адаләт жүргүзидиған болса, у өз женини һаят сақлайду. ²⁸ Чүнки у ойлинип, барлиқ өткүзгән итаәтсизликлиридин янди; у жәзмән һаят болиду, у өлмәйду. ²⁹ Лекин Израил жәмәти «Рәбниң йоли адил әмәс» дәйду; и Израил жәмәти, Мениң йоллирим адил әмәсму? Адил болмиғини силәрниң йоллириңлар әмәсму?

³⁰ Шуңа Мән үстүңларға, йәни һәр бириңларни өз йоллириңлар бойчә һөкүм чиқирип жазалаймән, и Израил жәмәти, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. Қайтип йенимға келиңлар, барлиқ итаәтсизликлириңлардин йенип товва қилиңлар; шуниң билән қәбиһлик силәргә қилтақ болмайду. ■ ³¹ Өзүңлардин барлиқ өткүзгән итаәтсизликлириңларни ташливетиңлар, өзүңларға йеңи қәлб вә йеңи роһни тикләңлар; немишкә өлмәкчисиләр, и Израил жәмәти? □ ■ ³² Чүнки өлидиған кишиниң өлүмидин маңа һозур йоқтур, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар; шуңа йолуңлардин йенип товва қилип һаят болуңлар!» □ ■

19

Израил шаһзадилиригә бир мәрсийә

1 — «Әнди сән, Израил шаһзадилиригә бир мәрсийәни ағзиңға елип мундақ дәп оқуғин: —

2 «Ширлар арисидә анаң қандақ бир чиши шир еди!

У яш ширлар арисидә ятқан, у асланлирини беқип қувәтлиди.

3 У асланлиридин бирини чоң қилди, у яш шир болуп чиқти;

У овни тутуп житишни үгәнди;

У адәмләрниму йәветәтти.

4 Әлләр униңдин хәвәр аңлиди;

У уларниң ора тозиқида тутувелинди;

Улар униң бурниға илмәкни селип,

Мисир зиминиға епкәтти. ■

5 Чиш шир өзиниң арминини бекар күткинини,

Үмүтниң йоқалғанлиғини көрүп,

У башқа бир арслинини елип,

Уни беқип яш шир қилди;

6 У ширлар арисидә уян-буян кәзди;

У яш шир болуп,

■ 18:23 Әз. 33:11 ■ 18:25 Әз. 33:17,20 ■ 18:30 Мат. 3:2 □ 18:31 «Өзүңларға йеңи қәлб вә йеңи роһни тикләңлар» — 11:19-айәтни көрүң. Бу «йеңи қәлб», «йеңи роһ» товва қилиш йолида Худадина келиду. ■ 18:31 Йәр. 32:39; Әз. 11:19; 36:26 □ 18:32 «өлидиған кишиниң өлүмидин маңа һозур йоқтур, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар» — «қошумчә сөз»имиздә мошу муһим бап үстидә тохтилимиз. ■ 18:32 Әз. 33:11 ■ 19:4 2Пад. 23:33; Йәр. 22:11

Овни тутуп житишни үгәнди;
У адәмләрниму йәветәтти.

⁷ У уларниң истиһкамлирини бузуп,

Уларниң шәһәрлирини харабә қиливәтти;

Зимин вә униң үстидики һәммиси униң һөкиригән авази билән дәккә-дүккигә чүшти.

⁸ Андин әлләр униң әтрапидики районлардин келип униңға қарши чиқти;

Улар униң үстигә торини йейип ташлиди;

У уларниң ора тозиқида тутувелинди.

⁹ Улар бурниға илмәк селип қәпәскә солиди;

Уни Бабилниң падишасиға апарди;

Улар уни торлириға еливалди;

Шуниң билән униң авази Исраил тағлирида қайтидин аңланмайду. ■

¹⁰ Сениң анаң үзүмзариңда бир үзүм тели еди;

У су бойида тикләнгән еди;

Суларниң моллуғидин,

У интайин мевилик, көп шахлик болди.

¹¹ Униң күчлүк шахлири бар еди,

Һөкүм сүргүчиләрниң шаһанә һасилириға лайиқ еди;

Униң бойи булутлардинму егиз көккә тақашти,

У егизлиги вә шахлириниң нурғунлиги билән көрүнәрлик еди;

¹² Бирақ у қәһр билән жулунди,

У йәргә ташланди,

Шәриқ шамили мевисини қурутивәтти;

Униң күчлүк шахлири сундурулди, қағқирап кәтти;

От уларни жутувалди.

¹³ Һазир у чөл-баяванда,

Чаңқақ, сусиз бир йәрдә тикилди;

¹⁴ Униң шахлириниң бирисидин от чиқип,

Униң бихлири һәм мевисини жутувалди;

Шуниң билән униңда һөкүмдарниң шаһанә һасиси болғидәк күчлүк шехи қалмиди.

Бу сөзләр мәрсийәдур, булар пәқәт мәрсийә үчүнла ишлитилиду». □

20

Исраилниң асийлигиниң тарихи вә Худаниң униң келәчки тоғрилиқ плани ••• Ақсақаллар келип Әзакиялдин йол сорайду

¹ Йәттинчи жили, бәшинчи айниң онинчи күни шундақ болдики, Исраилниң бәзи ақсақаллири Пәрвәрдигарни издәп униңдин сориғили мениң алдимға келип олтарди.

² Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

³ И инсан оғли, Исраилниң ақсақаллириға сөз қилип мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Силәр Мәндин сориғили кәлдиңлар? Өз һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар — Мән силәрниң Мәндин соришиңларға йолға қоймаймән. ⁴ Әнди уларниң үстигә һөкүм чиқирамсән, и адәм балиси, һөкүм чиқирамсән? Уларға атабовилириниң жиркиничлик қилмишлирини аян қилип уларға мундақ дегин: — ■

⁵ Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән Исраилни таллиған күнидә, Яқуп жәмәтиниң нәслигә қол көтирип қәсәм қилип, Мисир зиминида Өзүмни уларға аян қилғинимда, йәни уларға қол көтирип қәсәм қилип уларға: «Мән Пәрвәрдигар сениң Худайиндурмән» дегинимдә ■ ⁶ — шу

■ 19:9 2Тар. 36:6 □ 19:14 «Униң шахлириниң бирисидин от чиқип, униң бихлири һәм мевисини жутувалди...» — бу «шах» («шахлардин бириси») Зәкәрия падиша болуши мүмкин. Униң Худаға ишәнмәслиги һәм ахмақлиги Исраилниң бешиға көп балау-апәтләрни чүшүрди («2Пад.» 24:17тин-17:25-айәткичә көрүң). ■ 20:4 Әз. 22:2; 23:36 ■ 20:5 Мис. 3:8; 4:31; 6:7

күни Мән уларни Мисир зиминидин чиқирип улар үчүн алаһидә издәп тапқан сүт һәм бал екип туридиган, һәммә зимин арисидики әң гезәл зиминниң гүли болған зиминға киргүзүш үчүн, қол көтирип қәсәм қилдим; ⁷ Мән уларға: «Һәр бириңлар өз көзүңлар алдидики нәпрәтлик нәрсиләрни ташливетиңлар, Мисирниң бутлири билән өзүңларни булғимаңлар; Мән Пәрвәрдигар Худайңлардурмән» — дедим.

⁸ Лекин улар Маңа асийлиқ қилип Маңа қулақ селишни халимайтти; һеч қайсиси нә өз көзи алдидики нәпрәтлик нәрсиләрни ташливетиди, нә Мисирниң бутлиридин һеч айрилмиди. Андин Мән қәһримни Мисир зимини ичидә уларға төкүп, уларға қаратқан аччиғимни басимән, дедим — ⁹ һалбуки, намынниң улар турған әлләр арисидә булғанмаслиғи үчүн, Өз намын үчүн һәрикәт қилдим; чүнки Мән бу әлләрниң көз алдида уларни Мисирдин чиқиришим билән Өзүмни аян қилған едим; ¹⁰ шуңа Мән уларни Мисир зиминидин толук чиқирип, чөл-баяванға апардим. □ ■ ¹¹ Вә Мән бәлгүлимилиримни берип, Өз һөкүмлиримни уларға аян қилдим — уларға әмәл қилидиган киши уларниң сәвәвидин һаятқа еришиду. ■

¹² Өзүм һәм улар арисидики бешарәт болсун дәп, Мениң уларни пак-муқәддәс қилидиган Пәрвәрдигар экәнлигимни билиши үчүн «шабат күн»лиримни уларға беғишлидим; □ ■ ¹³ лекин Исраил жәмәти чөл-баяванда Маңа асийлиқ қилди; чүнки улар Мениң бәлгүлимилиримдә маңмиди, Мениң һөкүмлиримни чәткә қақти (әгәр адәмләр бу әмирләргә әмәл қилса, у уларниң сәвәвидин һаятқа еришиду) вә Мениң «шабат күн»лиримни қаттиқ булғиди; Мән уларниң үстигә чөл-баяванда улар һалак қилинғичә қәһримни төкимән дедим — ■ ¹⁴ һалбуки, намынниң әлләр арисидә булғанмаслиғи үчүн, Өз намын үчүн һәрикәт қилдим; чүнки Мән бу әлләрниң көз алдида уларни Мисирдин қутқузуп чиқарғанмән.

¹⁵ Мән йәнә чөл-баяванда уларға сүт һәм бал екип туридиган, һәммә зиминниң гүли болған зиминға киргүзмәймән дәп, қолумни көтирип қәсәм қилимән дедим ¹⁶ (чүнки уларниң қәлби бутлириға әгишип кәткәчкә, Мениң бәлгүлимилиримни чәткә қаққан, Мениң һөкүмлиримдә маңмиған, Мениң «шабат күн»лиримни бузған); — ¹⁷ һалбуки, көзүм уларға рәһим қилип уларни һалак қилмидим яки уларни чөл-баяванда түгәштүрмидим.

¹⁸ Мән чөл-баяванда уларниң балилириға мундақ дедим: «Ата-бовилириңларниң бәлгүмилиридә маңмаңлар, нә уларниң һөкүмлирини тутмаңлар нә бутлири билән өзүңларни булғимаңлар. ¹⁹ Мән Пәрвәрдигар Худайиңлардурмән; Мениң бәлгүлимилиримдә меңип, Мениң һөкүмлиримни тутуп уларға әмәл қилиңлар; ²⁰ Мениң «шабат күн»лиримни пак-муқәддәс дәп әтиварлаңлар; у силәрниң Мениң Пәрвәрдигар Худайиңлар экәнлигимни билишиңлар үчүн Мән вә силәр оттуримиздики бир бешарәттур.

²¹ Лекин балилириму Маңа асийлиқ қилди; улар нә Мениң бәлгүлимилиримдә маңмиған нә Мениң һөкүмлиримни тутмиған (бириси уларға әмәл қилса, у улар билән һаятқа еришиду) улар Мениң «шабат күн»лиримни булғиған; шуңа Мән қәһримни улар үстигә төкүп уларға қаратқан аччиғимни чүшүрүп пиғандин чиқимән, дедим; ²² лекин жазадин қолумни тартип, намынни әлләрниң көз алдида булғанмисун дәп Өз намын үчүн һәрикәт қилдим; Мән бу әлләрниң көз алдида уларни Мисирдин қутқузуп чиқарғанмән.

²³ Чөл-баяванда Мән қолумни көтирип уларға силәрни әлләр арисигә тарқитимән, мәмликәтләр ичигә таритимән дәп қәсәм қилимән, дедим; ²⁴ чүнки улар Мениң һөкүмлиримни ада қилмиған, бәлгүлимилиримни чәткә қаққан, Мениң «шабат күн»лиримни бузған; улар көзлирини ата-бовилириниң бутлириға тикмәктә еди; ²⁵ шуңа Мән уларға яхши болмиған бәлгүлимиләрни, уларни һаятқа елип бармайдиған һөкүмләрни

□ **20:10** «шуңа Мән уларни Мисир зиминидин толук чиқирип, чөл-баяванға апардим» — Исраилниң Худадин гуманлинип, Униңа асийлиқ қилиши Мисирдин чиқиш жәрјанидиму, улар теги Мисир территориясидә болған чағдиму бар еди. Шу чағда Худа пәқәт Өз намын вә вәдиси үчүн бу «чиқириш» қутқузушини толук ада қилип, уларни деңиздин өткүзүп чөлгә апарди. ■ **20:10** Мис. 13:18 ■ **20:11** Лав. 18:5; Қан. 30:15, 16, 19, 20; Рим. 10:5; Гал. 3:12 □ **20:12** «Мениң уларни пак-муқәддәс қилидиган Пәрвәрдигар экәнлигимни билиши үчүн «шабат күн»лиримни уларға беғишлидим» — «шабат күни» шәнбә күни болуп, Худа Йәһудийларға беғишлиған дәм алидиган, Худани сегинидиган күни. ■ **20:12** Мис. 20:8; 31:13-17; 35:2 ■ **20:13** Мис. 16:28

бегишлидим; □ 26 вә уларни өз-өзидин сәскәндүрүп, Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетиши үчүн, Мән уларни өз һәдийәлири арқилиқ булғидим, чүнки улар һәдийә сүпитидә барлиқ тунжа балилирини атап қоятти. □ ■

27 Шуңа, и инсан оғли, Израил жәмәтигә сөз қилип мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Ата-бовилириңлар шу иштиму Маңа күпүрлүк қилғанки, улар Маңа вапасизлиқ қилған; 28 улар Мән Өз қолумни кәтирип: «Мошу зиминни силәргә беримән» дәп қәсәм қилған йәргә киргәндә, улар шу йәрдики удул кәлгән һәр бир жуқури дөң һәм барақсан дәрәкни көрүпла шу жайларда улар қурбанлиқлирини қилип, Мени ачқиқландуридиған һәдийәләрни қилатти; улар шу йәрдимү «хушпурақ һәдийә»лирини пуритип, «шарап һәдийә»лирини төкәтти; □ 29 шуниң билән Мән улардин: «Силәр чиқидиған бу жуқури жай дегән немә?» дәп соридим; шуңа бүгүнгә қәдәр униң исми «Бамаһ»дур. □

30 Шуңа Израил жәмәтигә мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Силәр ата-бовилириңларниң йолида өзлириңларнимү булғимақчимусиләр? Уларниң нәпрәтлик қилмишлиригә әгишип бузуқлуқ қилмақчимусиләр? 31 Әнди силәр һәдийәлириңларни сунуп, өз оғуллириңларни оттин өткүзгәндә, силәр йәнила бүгүнгә қәдәр өзүңларни барлиқ бутлириңлар билән булғаватисиләр; әнди Мән силәрниң Мени издәп соришиңларға йол қоямдимән, и Израил жәмәти?! Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — Мән силәрниң Мени издәп соришиңларға йол қоймаймән! 32 Шуниңдәк силәрниң көңлүңләрдикки «Биз ят әлләрдәк, башқа жутлардики жәмәтләрдәк яғач һәм таш мәбудларға чоқунимиз» дегән коюңлар әмәлгә ашурулмайдү!

33 Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, Мән бәрһәк күчлүк қол, узартқан билигим һәм төкүп яғдурған қәһрим билән үстүңлардин һөкүмранлиқ қилимән. 34 Мән күчлүк қол, узартқан билигим һәм төкүп яғдурулған қәһр билән силәрни әлләрдин чиқирип епкелимән, тарқитилған мәмликәтләрдин силәрни жиғимән; 35 силәрни әлләргә тәвә болған чөл-баяванға киргүзүп, шу йәрдә үстүңлардин йүз туранә һөкүм чиқирип жазалаймән; 36 ата-бовилириңларниң үстидин Мисир зиминидикки чөл-баяванға һөкүм чиқирип жазалғинимдәк, силәрниң үстүңлардин йүз туранә һөкүм чиқирип жазалаймән, дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 37 Мән силәрни һаса астидин өткүзүп, әһдиниң риштисигә бағландуримән. □ 38 Мән араңлардин Маңа вапасизлиқ қилған асийларни шаллап чиқиримән; уларни туруватқан жайлардин чиқиримән, бирақ улар Израил зиминиға кирмәйдү; шуниң билән силәр Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетисиләр.

39 — Әнди силәр болсаңлар, и Израил жәмәти, Рәб Пәрвәрдигар силәргә мундақ дәйду: — Маңа қулақ салмаймиз десәңлар, беривериңлар, һәр бириңлар өз бутлириңларға чоқунивериңлар! Бирақ силәр йәнә һәдийәлириңлар һәм мәбудлириңлар билән Мениң намимни иккинчи булғимайсиләр! □ 40 Чүнки Мениң муқәддәс теғимда, йәни Израилниң егизлигидикки

□ 20:25 ««яхши болмиған бәлгүлимиләр» ... «һаятқа еришмәйдиған һөкүмләр» — 26-айәттики изаһатни көрүң.

□ 20:26 ««яхши болмиған бәлгүлимиләр» ... «һаятқа еришмәйдиған һөкүмләр» (25-айәт)...» — бу икки айәт (26-25) интайин муһим. «Яхши болмиған бәлгүлимиләр», «һаятқа еришмәйдиған һөкүмләр» дегәнләр әмәлийәттә бутпәрәслик диний қайдә-йосунлардин ибарәт. Худа уларниң Өзиниң адәмни һаятқа ериштүридиған әмир-пәрманлирини чәткә қеқип, алдинип, интайин рәзил бутпәрәсликкә бегишлинишиға йол қойған: 31-айәтнимү көрүң. Өз балилирини Худаға (яки бутларға, әлвәттә) атап қурбанлиқ қилиш Тәвратта қәтғий мәнғий қилинған. «Қан.», 12:29-31-айәтни көрүң.

■ 20:26 Әз. 16:21 □ 20:28 «улар шу йәрдики удул кәлгән һәр бир жуқури дөң һәм барақсан дәрәкни көрүпла шу жайларда улар қурбанлиқлирини қилип, Мени ачқиқландуридиған һәдийәләрни қилатти» — Худа Муса пәйғәмбәр арқилиқ «Силәр Мән бекиткән жайда қурбанлиқ қилиңлар» дегән («Қан.» 12-бап). Хәқләрниң өз бешимчилик қилип «жуқури жай»ларда қурбанлиқ қилишлири бәрибир бутпәрәсликкә айленип кетәтти. □ 20:29 «шуңа бүгүнгә қәдәр униң исми «Бамаһ»дур» — «Бамаһ» дегәнниң мәнәси «жуқури жай». Бәлким шу чағда униң башқа бир һәжвий, кинайилик мәнәсимү бар еди; бирақ бүгүн биз уни билмәймиз. □ 20:37 «Мән силәрни һаса астидин өткүзүп, әһдиниң риштисигә бағландуримән» — «һаса астидин өткүзүш» тоғрилиқ «Лав.» 27:32, «Йәр.» 33:13 көрүң. Қойлардин яманлирини шаллап чиқиш үчүн қойчи уларни бир-бирләп өз һасиси астидин өткүзүп тәкшүрәтти.

□ 20:39 «Бирақ силәр йәнә һәдийәлириңлар һәм мәбудлириңлар билән Мениң намимни иккинчи булғимайсиләр!» — башқа бир хил тәржимиси: «Бирақ кейин, һәтта силәр Маңа қулақ салмиған болсаңларму, силәр йәнила һәдийәлириңлар һәм мәбудлириңлар билән Мениң намимни иккинчи булғимайсиләр!».

тагда, — дэйдү Рэб Пэрвэрдигар, — барлиқ Исраил жәмәти, уларниң һәммиси Маңа зиминдә туруп хизмәт қилиду; Мән у йәрдә уларни қобул қилимән вә у йәрдә Мән силәрдин «көтәрмә һәдийә»лириңларни, тунжа һосул болған көктат-мевилириңларни, шундақла барлиқ муқәддәс дәп айрип беғишлиған нәсрилириңларни тәләп қилимән.

⁴¹ Мән силәрни әлләр арасидин чиқирип, мәмликәтләрдин елип жиққинимда, есил хушбуйдәк силәрни қобул қилимән; шуниң билән әлләрниң көз алдида араңларда Өзүмниң пак-муқәддәс экәнлигимни көрситимән. ⁴² Ата-бовилириңларға қолумни кәтирип: «Мошу зиминни силәргә беримән» дәп қәсәм қилған Исраил зиминиңа силәрни киргүзгинимдә, силәр Мениң Пэрвэрдигар экәнлигимни билип йетисиләр. ⁴³ Силәр у йәрдә өз йоллириңларни вә өзүңларни булғиған барлиқ қилмишлириңларни әсләйсиләр; шуниң билән өткүзгән рәзил ишлириңлар түпәйлидин силәр өз-өзүңларни көзгә илмайсиләр, өз-өзүңлардин нәпрәтлинисиләр. ⁴⁴ Мән рәзил йоллириңларға асасән әмәс, яки бузук қилмишлириңларға асасән әмәс, бәлки Өз намим үчүн силәргә шәпқәтлик муамилә қилғандин кейин, и Исраил жәмәти, силәр Мениң Пэрвэрдигар экәнлигимни билип йетисиләр, — дэйдү Рэб Пэрвэрдигар.

От вә қилич арқилиқ болған жаза

⁴⁵ Пэрвэрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

⁴⁶ И инсан оғли, йүзүңни Теман шәһиригә қаритип, жәнуптикиләрни әйипләп, Нәгәв орманлиқ даласини әйипләйдигән бешарәт берип, — □

⁴⁷ Йәни Нәгәв орманлиқ даласиға мундақ дегин: — Пэрвэрдигарниң сөзини аңла; Рэб Пэрвэрдигар мундақ дэйдү: «Мана, Мән саңа бир от яқимән; у сәндики һәммә йешил дәрәқни һәмдә һәммә қақшал дәрәқни йәветиду; ялқунлуқ от һеч өчмәйду, жәнуптин шималғичә пүткүл йәр йүзи униң билән көйүп кетиду; □ ■ ⁴⁸ барлиқ әт егилири Мәнки Пэрвэрдигар уни яққанлиғимни көрүп йетиду; у һеч қачан өчүрүлмәйду!».

⁴⁹ Вә мән: — Аһ, Пэрвэрдигар! Улар мән тоғрилиқ: «У пәқәт тәмсилләрнилә сөzlәватиду» дэйдү! — дедим.

21

«Қилич» һәққидә

¹ Вә Пэрвэрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

² И инсан оғли, йүзүңни Йерусалимға қаритип, «муқәддәс жайлар»ни әйипләп, Исраил зиминини әйипләп бешарәт берип, ³ Йәни Исраил зиминиңа мундақ дегин: — Пэрвэрдигар мундақ дэйдү: «Мана, Мән саңа қаршидурмән; қиличимни ғилаптин суғуруп, сәндин һәм һәққанийлар һәм рәзилләрни үзүп ташлаймән.

⁴ Мән сәндин һәм һәққанийлар һәм рәзилләрни үзүп ташлимақчи болғиним үчүн, қиличим барлиқ әт егилири, йәни жәнуптин шималғичә болған һәммәйлән билән қаршилишишға ғилаптин чиқиду; ⁵ шуниң билән барлиқ әт егилири Мәнки Пэрвэрдигарниң Өз қиличимни ғилаптин суғурғанлиғимни тонуп йетиду; қилич ғилапқа қайтидин йенип кирмәйду.

⁶ Энди уһ тартқин, и инсан оғли, ич-бағриң ечишқидәк дәр-әләм билән уларниң көз алдида уһ-зар қил. ⁷ Вә шундақ болидуки, улар сәндин: «Немишкә уһ тартисән?» дәп сориганда, сән уларға: «Болған шум хәвәр түпәйлидин! Мана, у келиду! Барлиқ жүрәкләр ерип, барлиқ қоллар бошап кетиду, барлиқ роһлар зәйплишип, барлиқ тизлар сүйдүк билән чилик-чилик һөл болуп кетиду; мана у келиватиду! У йетип кәлди! — дэйдү Рэб Пэрвэрдигар» — дегин. □ ■

□ **20:46** «Теман шәһири» — Исраилниң шәрқий жәнубий чегарасиға тутишиду, «Нәгәв» Исраилниң жәнубий тәрипини көрситиду. □ **20:47** «... пүткүл йәр йүзи униң билән көйүп кетиду» — яки «... һәр адәмниң йүзи униң билән көйүп кетиду». ■ **20:47** Луқа 23:31 □ **21:7** «барлиқ тизлар сүйдүк билән чилик-чилик һөл болуп кетиду» — демәк, қорқунучтин шундақ болиду. Башқа бир хил тәржимиси «барлиқ тизлар судәк аҗиз болуп кетиду». ■ **21:7** Йәр. 6:24; 49:23; әз. 4:17; 7:17

⁸ Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

⁹ И инсан оғли, бешарәт берип мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, бир қилич, бир қилич, бисланған, пақиритилған! ¹⁰ У зор қирғинчилик үчүн бисланған, уни ялтирашқа пақиратқан; Өз оғлумниң шаһанә һасиси һәр қандақ аддий таяқни кәмситкәнлиги түпәйлидин, хошал болуп кетишимизгә тоғра келәмду?□

¹¹ У қилични пақиритилишқа, қол билән тутушқа бекиткән;

Қилич биләнған, пақиритилған,

Қәтл қилғучиниң қолиға тутқузушқа тәйярланғандур!

¹² Налә-пәрјад көтирип пиған чәккин, и инсан оғли,

Чүнки қилич Мениң хәлқимгә қарши чиққан;

У Израилниң барлиқ шаһзадилиригә қарши чиққан;

Улар Өз хәлқим билән тәң қиличқа тапшурулған;

Шуңа янпишиңға қаттиқ уруп қойғин!□ ■

¹³ Чүнки синақ кәлди; әнди бу «шаһанә һаса» башқа яғачларни кәмситкени билән, у бәрибир түгишиду әмәсмү?! — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.■

¹⁴ — Әнди сән, и инсан оғли, бешарәт бәргин, чавак чалғин! Қилич икки қетим, үч қетим уруп қирсун! У қирғучи қилич, уларни һәр тәрәптин қоршивалған зор қәтл қилғучи қиличтур!□

¹⁵ Уларниң жүрәклирини ерисун дәп, улардин нурғунлири путлишип кәтсун дәп, Мән уларниң барлиқ дәрвазилириға тәһдит салғучи қилични қаритип қойдум. Вай! У чақмақтәк пақиритилған, у қиришқа суғурулған; □ ■ ¹⁶ и қилич, оң тәрәпкә өткүр бол! Сол тәрәпкә бурулуп чап! Бисиңни қәйәргә қаратқан болса шу йәргә чап! ¹⁷ Мәнки Пәрвәрдигар Өз қолум билән чавак чалимән, Өз қәһримни төкүп пиғандин чиқимән; Мәнки Пәрвәрдигар шундақ сөз қилдим.

Худаниң Бабилниң падишасини Йерусалимға һужум қилишқа қаритип қойидиғанлиги

¹⁸ Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

¹⁹ Сән и инсан оғли, Бабил падишасиниң қиличиниң меңишиға тәйярланған икки йолни бекитип қойғин; иккилиси бир зиминдин чиқидиған болсун; Йерусалим шәһиригә маңидиған йолниң бешида бир йол бәлгүсини тикләп қойғин; ²⁰ йәни қиличниң йетип келиши үчүн Аммонийларниң Раббаһ шәһиригә бир йол һәмдә Йәһудаға, йәни истиһками мәстәһкәм Йерусалим шәһиригә йәнә бир йолни бекитип қойғин; ²¹ чүнки Бабилниң падишаси һәдә йолда, йәни икки йолниң бешида пал ачқузиду; у оқларни силкийду, «көчмә мәбудлар»дин сорайду, жигәрни тәкшүриду.□

²² Әнди сепилни бөскүчи базғанларни тикләшни, қан төкүшкә пәрман қилишни, жәң елан қилип товлашни, дәрвазиларға урулғучи базғанларни тикләшни, сепилға чиқидиған дөңлүкләрни ясашни, потәйләрни қурушни, Йерусалимни муһасиригә елишни көрситидиған пал униң оң қолиға чүшиду; ■ ²³ гәрчә бу пал уларға ялған көрүнгини билән, улар ичкән

□ **21:10** «У зор қирғинчилик үчүн бисланған, ... Өз оғлумниң шаһанә һасиси һәр қандақ аддий таяқни кәмситкәнлиги түпәйлидин, хошал болуп кетишимизгә тоғра келәмду?» — оқурмәнләр көп хил тәржимилири билән учришиши мүмкин. Бу жүмлиниң әйни текстини чүшиниш тәс. «Өз оғлум» мошу йәрдә бәлким Йәһуда яки Йәһуданиң падишаси Зәдәкия болуши мүмкин. Зәдәкия өзини «йеңилмәс» дәп һесаплигини билән, униң Худа мәхсус тәйярлиған қилични «бир тал яғач таяқ»тәк асанла бир тәрәп қилиши һәргиз мүмкин әмәс. □ **21:12** «шуңа янпишиңға қаттиқ уруп қойғин!» — «янашқа уруш» қаттиқ дәрд-әләмниң ипадиси еди. ■ **21:12** Әз. 6:11; 7:27 ■ **21:13** Йәш. 1:5; Йәр. 6:28-30 □ **21:14** «бешарәт бәргин, чавак чалғин!» — «чавак челиш» бәлким пәйғәмбәрниң Худаға вәкил болуп, Худаниң бу ишларни тоғра дегәнлигини ипадилиши еди. □ **21:15** «уларниң жүрәклирини ерисун дәп, ... Мән уларниң барлиқ дәрвазилириға тәһдит салғучи қилични қаритип қойдум. Вай! У чақмақтәк пақиритилған, у қиришқа суғурулған» — оқурмәнләр башқа нәччә хил тәржимилири билән учришиши мүмкин. Ибрания тилида бу әйәттики бәзи сөзниң мәнәсини пәкәт пәрәз қилишқила болиду. ■ **21:15** Әз. 21:32 □ **21:21** «көчмә мәбудлар» — ибрания тилида «тәрафим»; кичик, қол билән көтәргили болған «қолайлиқ бутлар». «жигәрни тәкшүрүш» — кона замандики палчиликниң бир усули еди. Билишимизчә улар бир һайвани союп, андин үчәй-қарни қатарлиқларни тәкшүрүп, көргән аламәтләр бойичә бир қарарға келәтти. ■ **21:22** Әз. 4:2; 17:17

қәсәмләр түпәйлидин, Йәһудадикиләрни чаңгилиға алсун дәп падиша уларниң қәбиһлигини есигә кәлтүриду.□

24 — Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Силәрниң асийлиғиңлар ашкарилинип, барлиқ қилмишлириңларда гуналириңлар көрүнгәчкә, қәбиһлиғиңларни әскә кәлтүргиниңлар түпәйлидин — йәни өзүңлар паш қилинип әскә елинғиниңлар түпәйлидин, силәр қолға елинисиләр. 25 Әнди сән, и Израилниң мунапиқ һәм рәзил шаһзадиси, қәбиһлиғиңниң жазалиниш вақти-саити тошқинида, көридиған күниң келиду!□

26 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Сәллини униңдин еливәт, тажни еливәт; ишлар өз петида туривәрмәйду; пәс турғанни егиз қил, егиз турғанни пәс қил; 27 униң тәхтини өрүвәт, өрүвәт, өрүвәт! Униң һоқуқиниң Егиси кәлмигичә, у йәнә мәвжүт болмайду; Мән уни Униңға тәқдим қилимән.□

Аммон хәлқи тоғрилиқ бешарәт

28 Әнди и инсан оғли, бешарәт берип мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар Аммонийлар вә уларниң мазақлири тоғрисида мундақ дәйду: «Бир қилич, бир қилич қәтл қилишқа суғурулған; у адәмни йәветишкә, чақмақтәк ялтирашқа пақиритилған!» — дегин!□

29 Чүнки палчилар сән қилич тоғрунда қуруқ аламәт көрүнүсләрни көрүп, сән үчүн ялғандин бир пал салиду; рәзилләрниң көридиған күни кәлгәндә, қәбиһликниң жазалиниш вақти-саити тошқанда, булар сени шу қирилған рәзилләрниң боюнлири үстигә қошуп ятқузиду!

30 Бу қилични өз ғилапиға қайтуруп сал!

Мән сениң үстүңгә өзүң яритилған жайда, йәни сән төрүлгән жайда һөкүм чиқирип жазалаймән.

31 Шуниң билән Мән үстүңгә қәһримни төкүп яғдуруп,

Ғәзивимниң оти қилип пүвләймән;

Мән сени қатиллиққа маһир явуз адәмләрниң қолиға тапшуруп беримән;

32 Сән отқа йеқилғу болисән;

Сениң қениң өз зиминиңдә төкүлиду;

Сән қайтидин әсләнмәйсән;

Чүнки Мәнки Пәрвәрдигар сөз қилған.

22

Йерусалим тоғрилиқ үч бешарәт ••• Биринчи: — қанлиқ шәһәр

1 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

2 Әнди сән, и инсан оғли, қанлиқ шәһәр үстигә һөкүм чиқармамсән? һөкүм чиқармамсән? Әнди униң жиркинчилик қилмишлирини йүзигә селип мундақ дегин: —■

□ **21:23** «гәрчә бу пал уларға ялған көрүгини билән, ... Йәһудадикиләрни чаңгилиға алсун дәп падиша уларниң қәбиһлигини есигә кәлтүриду» — пүтүн бу әйәтниң әйни текстни чүшиниш тәс. «Ичкән қәсәмләр» бәлким Зәдәкия Небоқаднәсарға ичкән қәсәмләрни көрситиду. Небоқаднәсарниң мәслиһәтчилири бу пални ялған дәп қаригини билән, Худа Йерусалимни жазалансун (Небоқаднәсарниң чаңгилиға чүшсун) дәп қәтһий бекиткән болғачқа, Небоқаднәсар бәрибир Раббаһ шәһиригә әмәс, бәлки Йерусалимниң асийлиғини есигә кәлтүрүп униңға һужум қилишни қарар қилиду.

□ **21:25** «и Израилниң мунапиқ һәм рәзил шаһзадиси» — «рәзил шаһзадә» Зәдәкия падишани көрситиду. Эзакиял пәйғәмбәр уни «падиша» дегүси кәлмәйду. «қәбиһлиғиңниң жазалиниш вақти-саити тошқинида, көридиған күниң келиду!» — ибраний тилида «қәбиһлиғиңниң жазалиниш вақти-саити тошқинида, көридиған күниң кәлди!» дейилиду. Демәк, көридиған күниң йеқин кәлгәнлигини тәкитиләйду. □ **21:27** «Униң һоқуқиниң егиси кәлмигичә, у йәнә мәвжүт болмайду; Мән уни униңға тәқдим қилимән» — бу әйәтниң мәнәси, Зәдәкиядин кейин, Давут падишаниң әвлади, Израил һәм аләмниң тегишлик падишаси Қутқузғучи-Мәсиһ кәлгичә Израилниң тәхтигә өз хәлқидин болған һеч ким падиша болуп олтармайду. «Яр.» 49:10-тики бешарәтниму көрүң. □ **21:28** «Бир қилич, бир қилич қәтл қилишқа суғурулған; у адәмни йәветишкә, чақмақтәк ялтирашқа пақиритилған!» — Аммонийлар өзлириниң мошу қиличини Израилларни союш үчүн суғурған (кейинки әйәтләтни көрүң). Бирақ ахирида у өзлириниң бешига чүшиду. ■ **22:2** Әз. 20:4; 23:36

³Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: «Өз жаза күниниң келиши үчүн өз ичидә қан төккүчи шәһәр, өзини булғаш үчүн өзигә мәбудларни ясиған шәһәр —

⁴Сән төккән қан түпәйлидин гунакар болдуң, ясиған мәбудлар түпәйлидин өзүңни булғидиң; сән өз жаза күнлириңни йеқинлаштурдуң, жилириңни тоштурдуң; шуңа Мән сени әлләргә рәсва, барлиқ мәмлиқәтләргә мазақниң объекти қилдим. ■ ⁵Саңа йеқиндикиләр һәмдә сәндин жирақтиқиләр сени мазақ қилиду, и қия-чияға толған бәтнамлиқ шәһәр!

⁶Исраилниң шаһзадилири, һәр бириңиң һоқуқидин пайдилинип ичиндә қандақ қан төккәнлигигә қара! ⁷Сениң ичиндә улар ата-анисини көзгә илмиған; араңларда мусапирларға зулум-зумбулуқ қилған, житим-йесирләр һәм тул хотунларға увал қилған;

⁸Мениң пак-муқәддәс нәрсилеримни сән кәмситкән, Мениң «шабат күн»лиримни булғап бузғансән; ⁹сениң ичиндә қанға тәшна төһмәтхор адәмләр болған; улар тағлар үстидә бутпәрәслик ешини йегән; сениң ичиндә улар бузуқлуқ пәсәндилиқ қилған; ■ ¹⁰сәндә өз атисиниң номусиға тәккәнләр бар; ай көргән қиз-аялларни аяқ асти қилғанларму бар.□ ■

¹¹Бириси хошнисиниң аяли билән жиркиничлиқ бузуқлуқ қилған; йәнә бириси өз келинини бузуп шәһванийәт қилған; сәндә болған йәнә бириси өз сиңлисиға, йәнә атисиниң қизиға басқунчилиқ қилған. ■ ¹²Улар қан төкүш үчүн араңда «соғатлар»ни қобул қилған; сән өсүм-жазанә алған; сән өз хошнилириңдин һарамни мәжбурий жулувелип, Мени унтуғансән — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар.

¹³Вә мана, Мән һарамни мәжбурий жулувелишиңға вә сән өз араңда төккән қанларға қарап қолумни-қолумға урдум! □ ■

¹⁴Мән сени бир тәрәп қилидиған күнләрдиму жүригиң йәнила тоқ, қоллириң чиң туриверәмду? Мәнки Пәрвәрдиғар сөз қилдим, Өзүм уни ада қилимән. ■ ¹⁵Мән сени әлләр арисиға тарқитимән, мәмлиқәтләр ичигә таритимән, оттураңда болған пәсәндилигиңгә хатимә беримән. ■ ¹⁶Әнди сән өзүң арқилиқ әлләрниң көз алдида булғинисән, андин Мениң Пәрвәрдиғар экәнлигимни тонуп йетисән.□

Иккинчи бешарәт: — Тавлашниң нәтижиси — һеч немә қалмайду!

¹⁷Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

¹⁸И инсан оғли, Исраил жәмәти Маңа худди дашқал болуп чиқти; уларниң һәммиси хумданда қалған мис, қаләй, төмүр вә қоғушунлардур; улар күмүчниң поқи болуп чиқти.■

¹⁹Шуңа Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — һәмминлар дашқал болуп чиққачқа, мана әнди Мән силәрни Йерусалим оттурисиға жиғимән; ²⁰кишиләр үстигә от пүвләп, уларни еритип тавлаш үчүн күмүч, мис, төмүр, қоғушун вә қаләйни хумдан ичигә жиққандәк, Мән фәзивим вә қәһрим билән силәрни жиғип *шәһәр* ичигә селип силәрни еритимән. ²¹Шундақ, Мән силәрни жиғип, фәзивимниң отини үстүңләргә пүвләймән, силәр униң оттурисида ерип кетисиләр; ²²күмүч хумданда еритилгәндәк, силәр шәһәр оттурисида еритилисиләр; вә силәр Мәнки Пәрвәрдиғарниң Өз қәһримни үстүңләргә төккәнлигимни тонуп йетисиләр.

Үчинчи бешарәт: — Исраилниң пүтүн жәмийити бузулды!

²³Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

■ **22:4** 2Пад. 21:16; Әз. 5:14; 20:30,31 ■ **22:9** Әз. 18:6,11 □ **22:10** «атисиниң номусиға тәккәнләр» — ибраний тилида буниң икки мәнәсиниң мүмкинчилиги бар: (1) өз атисигә басқунчилиқ қилған; (2) атисиниң аяли (өз аниси яки өгәй аниси)ға басқунчилиқ қилған. Бизниңчә мошу йәрдә (2) тоғриду. ■ **22:10** Лав. 18:8,19; Әз. 18:6 ■ **22:11** Лав. 18:15, 20; Йәр. 5:8 □ **22:13** «сән өз араңда төккән қанларға қарап қолумни-қолумға урдум» — «қол-қолға уруш» қаттиқ әпсуслинарлиқ, пиғанни билдүриду. ■ **22:13** Әз. 21:22 ■ **22:14** Әз. 17:24 ■ **22:15** Әз. 12:14, 15

□ **22:16** «Әнди сән өзүң арқилиқ әлләрниң көз алдида булғинисән, андин Мениң Пәрвәрдиғар экәнлигимни тонуп йетисән» — оқурмәнләр башқа хил тәржимиләрни учритиши мүмкин. Айтниң әйни текстини чүшиниш сәл тәс. ■ **22:18** Йәш. 1:22

²⁴ И инсан оғли, шәһәргә мундақ дегин: — Ғәзәп чүшкән күндә сән пакландурулмиған, ямғур чүшмигән бир зиминсән. □ ²⁵ Өз олжисини титма қилидиған, һөкирәйдиған ширдәк уларниң пәйғәмбәрлири униңда сүйқәст ишлитиду; улар жанларни йәветиду; ғәзиләрни, қиммәтлик нәрсилерини буливалиду; улар униң оттурисидики тул хотунларни көпәйтмәктә. ■

²⁶ Униң каһинлири Тәврат-қанунумни бузуп ташлап, пак-муқәддәс нәрсилеримни булғиған; улар пак-муқәддәс билән аддий нәрсиләрни пәриқ қилмайду; улар «шабат күн»лиримгә көзини жумуп жүриду; шуниң билән улар арисидә Маңа бәтнам чаплиниду. ■ ²⁷ Униң ичидики шаһзадиләр худди олжисини титма қилидиған бөриләрдәк; улар қан төкүшиду, жанларни набут қилишиду, һарам мәнпәәтни булишиду. ■ ²⁸ Униң пәйғәмбәрлири уларниң қилмишлерини «һак сугақ» билән ақартқан, «Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду!» дәп сахта көрүнүсләрни көрүвелип, пал селип ялғанчилик йәткүзиду; лекин Пәрвәрдигар уларға сөз қилған әмәс. ■ ²⁹ Зиминдики аддий пухраларму жәбир-зулум қилишип, булаң-талаң қилиду; улар аҗиз-намратларни бозәк қилип, мусапирларға зулум селип увал қилиду. ³⁰ Мән улар арисидин тамни қайтидин яситип беридиған, Мени уларниң зиминини вәйран қилишимдин яндуридиған, униң йериқини әткидәк, Мениң алдимда туридиған аричи бир әзимәтни издәп кәлдим; бирақ һеч бирни тапалмидим. ■ ³¹ Шуңа Мән қәһримни үстигә төкимән; ғәзивимниң оти билән Мән уларни һалак қилимән; Мән уларниң йоллирини өз бешиға қайтуримән, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. ■

23

Оһолаһ һәм Оһолибаһ — икки аял тоғрилиқ болған тәмсил

¹ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

² И инсан оғли, бир анидин туғулған икки аял бар екән; ³ улар Мисир зиминидә паһишилиқ қилған; улар яшлиқта паһишилиқ қилған; шу йәрдә уларниң көксилери мижиқлинип, қизлиқ әмчәк топчилири силанған. ■ ⁴ Уларниң исимлири болса, чоңиниң Оһолаһ, кичигиниң Оһолибаһ еди; улар Мениңки еди; улар оғул-қизларни туққан. Самарийә болса Оһолаһ, Йерусалим Оһолибаһдур. □

⁵ Оһолаһ Мениңки болған тәғдирдиму йәнә бузуклуқ қилған — у ашиқлириға, йәни хошнилири болған Асурийләргә пәс арзу-һәвәсләрдә болған; ⁶ көк кийим кийгән, әмәлдар-һөкүмдарлар, һәммиси келишкән жигитләр, атқа мингән чәвәндазлар еди. ⁷ У өз бузуклуғини уларниң үстигә беғишлиған; уларниң һәммиси Асурийәниң есилзадилири еди; өз арзу-һәвәслирини барлиқ қозғатқанлар билән вә уларниң барлиқ мәбудлири билән у өзини булғиған. □ ⁸ У йәнила Мисирда болған паһишиликлиридин ваз кәчмиди; чүнки униң яшлиғида әшу йәрдикиләр униң билән биллә ятти, қизлиқ көксилерини силап, өз бузуклуқлирини униң үстигә төкти. ⁹ Шуңа Мән уни өз ашнилириниң, йәни униң арзу-һәвәслирини қозғатқан Асурийләрниң қолиға тапшурдум; ■ ¹⁰ улар униң номусини ашкарилап, униң оғул-қизлирини елип кетип, уни қиличлап өлтүрүвәтти; у аяллар арисидә яман атаққа қалди; униң үстигә һөкүм чиқирилип җазаланди.

□ **22:24** «Ғәзәп чүшкән күндә сән пакландурулмиған, ямғур чүшмигән бир зиминсән» — Худаниң ғәзиви түпәйлидин, уларда бәлким бир қурғақчилик болған еди. «Қан.» 28-бапни көрүң. ■ **22:25** Мат. 23:14 ■ **22:26** Лав. 10:10; Әз. 44:23 ■ **22:27** Мик. 3:11; Зәф. 3:3 ■ **22:28** Әз. 13:7, 9, 10; 21:29; 22:12 ■ **22:30** Зәб. 105:23 ■ **22:31** Әз. 9:10; 11:21; 16:43 ■ **23:3** Әз. 20:8 □ **23:4** «Уларниң исимлири болса, чоңиниң Оһолаһ, кичигиниң Оһолибаһ еди; улар Мениңки еди» — демәк, Оһолаһ Израилниң шималий падишалиғини, Оһолибаһ Йәһудани көрситиду. «Оһолаһ» — «униң чедири», «Оһолибаһ» — «мениң чедирим униңдидур» дегән мәниләрдә. □ **23:7** «У өз бузуклуғини уларниң үстигә беғишлиған; уларниң һәммиси Асурийәниң есилзадилири еди» — яки «У өз бузуклуғини уларниң үстигә беғишлиған; уларниң һәммисини Асурийәниң есилзадилиригә беғишлиған». ■ **23:9** 2Пад. 17; 18

Оһолибаһ

11 Униң сиңлиси Оһолибаһ буни көрүп турупму, арзу-һәвәслиридә һәдисидин техиму бузуқ, паһишиликлири һәдисиниңкидин көп болуп кәтти. 12 У өз хошнилири болған Асурийләргә пәс арзу-һәвәсләрни қозғатқан; улар әмәлдар-һөкүмдарлар, һәшәмәтлик савут, формиларни кийгән, атқа мингән чәвәндазлар, уларниң һәммиси келишкән жигитләр еди. ■ 13 Мән униң булғинип кәткәнлигини көрдүм; улар иккилиси бир йоллуқ еди.

14 У униң паһишиликлирини ашурди; чүнки у тамда пәрәң билән сүрәтләнгән адәмләрни, йәни Калдийләрниң рәсимлирини көрди; 15 уларниң бәллири потилар билән оралған, бешиға қуйруқлуқ сәллиләр кийилгән; уларниң һәммиси ләшкәр бешидәк, йәни туғулған жути Калдийәдики Бабиллиқларниң қияпитидә еди. 16 У шуан уларға қарап уларниң шәһваний һәвсини қозғиған, шуниң билән уларни издәп Калдийәгә әлчиләрни әвәткән. □

17 Шуниң билән Бабиллиқлар униңға, йәни униң ашнилиқ орун-көрпилиригә йеқин келип, уни өз зиналири билән булғиған; у өзини улар билән биллә булғиғандин кейин улардин бизар болди. 18 У өз бузуқлуқлирини очуқ қилип, номусини ашкарилиши билән, женим һәдисидин йиргәнгәндәк униңдинму йиргәнди. 19 Бирақ у йәнә өзиниң яшлиқ күнлирини, йәни Мисир зиминида бузуқлуқ паһишилиқ қилған күнлирини есигә кәлтүрүп өз бузуқлуқлирини техиму көпәйтти. 20 Униң әрлиги ешәк мәдәклиридәк, мәнийси атларниңкидәк болған Бабилниң паһишиваз әркәклиригә қарап һәвәслири қозғалди.

21 Сән яшлиғиңдики бузуқлуқлириңға, йәни яшлиғиңда Мисирлиқларниң әмчәклириңни силиғиниға йәнә тәшна болуп тәлмүрдүң.

22 Шуңа, и Оһолибаһ, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар — Мана, Мән жеңиң һазир бизар болған ашнилириңни өзүңгә қарши қозғитимән, уларни сән билән қаршилишишқа һәммә тәрипиңдин елип келимән; 23 Бабиллиқлар, барлиқ Калдийләр, Пекодлар, Шоалар, Коаллар һәмдә Асурийләрниң һәммисини улар билән тәң қозғаймән; уларниң һәммиси келишкән жигитләр, әмәлдар-һөкүмдарлар, улук бәгләр вә жанаблар, һәммиси атқа мингән чәвәндазлардур; 24 улар қурал-ярақлар, жәң һарвулири, жүк һарвулири һәм зор бир топ хәлиқләр билән саңа қарши чиқиду; улар өзлирини һәммә тәрипиңдә сипар-қалқанлар вә дубулғаларни кийип саңа қарши сәпрас болиду; бешиңға чүшидиған тегишлик жазани уларға тапшуримән, улар өз һөкүмлири бойичә жазалайду.

25 Мән муқәддәслигимдин чиққан фәзәпни саңа қаритимән; шуниң билән улар қәһр билән сени бир тәрәп қилиду. Улар сениң бурнуң вә қулақлириңни кесиветиду; сәндин ахирқи қалғанлар қиличлиниду; улар оғул-қизлириңни елип кетиду, сәндин йәнила қалғанлар отта жутуветилиду. □ 26 Улар сәндин кийим-кечәклириңни еливелип, гөзәл зибу-зиннәтлириңни булайду. ■ 27 Шуниң билән Мән сәндә Мисир зиминида башланған бузуқлуқлириңни вә паһишиликлириңни тохтитимән; сән бу ишларға йәнә тәлмүрмәйсән, Мисирни қайта әслимәйсән.

28 — Чүнки Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән сени өзүң нәпрәтләнгәнләрниң қолиға, йәни жеңиң йиргәнгәнләрниң қолиға тапшуримән; ■ 29-30 улар сени өчмәнлик билән бир тәрәп қилип, барлиқ әжирлириңни елип кетип, сени туғма-ялаңач қалдуруп, паһишиликлириңниң номусини ашкарилайду. Сән әлләр билән паһишилиқ қилғанлиғиң, уларниң мәбудлири билән өзүңни булғиғанлиғиң түпәйлидин, сениң бузуқлуқлириң һәм паһишиликлириң буларни бешиңға чүшүрди. ■ 31 Һәдәңниң йолида өзүң маңғансән; шуңа Мән униңдики қәдәһни сениң қолуңғиму тутқуздум.

32 — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Һәдәңниң қәдәһини, чоңқур вә чоң бир қәдәһни сәнму ичисән; сән рәсва болуп мазақ қилинисән, чүнки униң һәжими чоңдур; 33 сән

■ 23:12 2Пад. 16:7 □ 23:16 «У шуан уларға қарап уларниң шәһваний һәвсини қозғиған, шуниң билән уларни издәп Калдийәгә әлчиләрни әвәткән» — бундақ баянлар бәлким Йәһуданиң падишалири Бабилдин ярдәм соригәнлиғини, Бабиллиқлар билән достлашмақчи болғанлиғини, шундақла уларниң бутпәрәслигини қобул қилғанлиғини көрситиду («2Пад.» 20:12-15, 21:1-9-айәтләрни көрүң). □ 23:25 «Мениң муқәддәслигимдин чиққан фәзәп» — ибраний тилида «(Мениң) һәситим». ■ 23:26 Әз. 16:39 ■ 23:28 Әз. 16:37; Әз. 23:17 ■ 23:29-30 Әз. 16:39; Әз. 23:25, 26

дәһшәтлик вә һалакәт қәдәһи, йәни һәдәң Самарийәниң қәдәһи билән мәслик һәм дәр-әләмгә толдурулисән; ³⁴ сән уни ичиветип йәнә ялайсән, һәтта униң парчилириниму ғажиләйсән, андин көксилириңниму жулуп ташлайсән; чүнки Мән шундақ сөз қилдим, дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

³⁵ Шуниң үчүн Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Чүнки сән Мени унтуп арқаңға ташливәткәнлигиң үчүн, шуңа өз бузуқлуғуң һәм паһишиликлириңниң җазасини көтирисән.■

³⁶ Вә Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: — И инсан оғли, сән Оһолаһ вә Оһолибамаһ үстигә һөкүм чиқирамсән? Әнди уларға өз жиркинчилик қилмишлирини аян қилип көрсәткин. ■

³⁷ Чүнки улар бузуқлуқ қилди; қоллири қан болди; улар өз бутлири билән бузуқлуқ қилип, униң үстигә Маңа туққан өз балилирини уларниң озуғи сүпитидә қурбанлиқ қилип өткүзүп беғишлиди. □ ■ ³⁸ Униң үстигә улар Маңа шундақ иш қилғанки, охшаш бир күндә улар Мениң муқәддәс җайимни булғап, «шабат күн»лиримни бузған. ■ ³⁹ Чүнки улар өз балилиримни бутлириға сойған чағда, улар охшаш бир күндә муқәддәс җайимни булғашқа кирди; мана, улар Мениң өйүм оттурисида шундақ қилған.■

⁴⁰ Униң үстигә адәмләрни жирақтин чақирди, уларни елип келишкә әлчи әвәтти; мана, улар кәлди; сән уларни дәп жуюнуп, көз-қашлириңға осма қоюп, өзүңни зибу-зиннәтләр билән пәрдазлидиң; ⁴¹ һәшәмәтлик бир диванда олтардиң, униң алдиға үстигә Мениң хушбуюм һәм зәйтун мейим қоюлған дәстиханни қойдуң; ■ ⁴² ғәмсиз жүргән бир топ кишиләрниң авази униңда аңланди; чүпрәндә адәмләр билән биллә чөл-баявандин Себаийларму елип келинди; улар *һәдә-сиңилниң* қоллириға биләйүзүкләр, бешиға чирайлиқ таҗларни салди. □ ⁴³ Әнди Мән зина-бузуқлуқлар билән упрап қериған паһишә тоғрилиқ: «Улар әнди униң билән бузуқлуқ қиливәрсун; чүнки у һәқиқәтән *паһишә*» — дедим.□

⁴⁴ — Шуниң билән улар паһишә аялға йеқинлашқандәк униңға йеқин берип биллә ятти; улар шундақ қилип Оһолаһ вә Оһолибамаһ бу икки бузуқ аялға йеқинлишип биллә ятти.

⁴⁵ Бирақ һәққаний адәмләр уларни зинахор аялларни вә қан төккүчи аялларни җазалиғанға охшаш, уларниң үстигә һөкүм чиқирип җазалайду; чүнки улар зинахор аяллар, уларниң қоллири қандур. □ ■ ⁴⁶ Чүнки Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Бир топ адәмләрни уларға қарши чиқирип елип келимән, уларни һәрәңгә һайдиветишкә вә булаңчилик қилишқа тапшурумән. ⁴⁷ Бу топ кишиләр уларни ташлар билән чалма-кесәк қилип, қиличлири билән чепип сойиду; улар уларниң оғул-қизлирини өлтүриду, өйлирини от билән көйдүриветиду.■

⁴⁸ Шуниң билән Мән зиминдә бузуқлуққа хатимә беримән; шуниң билән барлиқ аяллар силәрдин савақ елип силәрниң бузуқлуқлириңни доримайду. ⁴⁹ Улар бузуқлуғуңни өз бешиңға қайтуруп чүшүриду, вә силәр мәбудлириңларға четишлиқ болған гуналарни көтирисиләр; силәр Мениң Рәб Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетисиләр.■

24

Дағлишип кәткән қазан

■ **23:35** Йәр. 2:32; 3:21; 13:25; 18:15; әз. 22:12 ■ **23:36** Әз. 20:4; 22:2 □ **23:37** «өз балилирини уларниң озуғи сүпитидә қурбанлиқ қилип өткүзүп беғишлиди» — («оттин» өткүзүш» дегән сөз, бутпәрәслик тоғрилиқ баянлар арасида болса, адәттә инсанларни, болупму балиларни бутларға «қурбанлиқ сүпитидә оттин өткүзүш»ни көрситиду. ■ **23:37** Әз. 16:21; 20:26,31 ■ **23:38** Әз. 22:8 ■ **23:39** 2Пад. 21:4-7; әз. 16:21; әз. 20:13, 16 ■ **23:41** Пәнд. 7:17 □ **23:42** «...Себаийларму елип келинди» — «Себаийлар»ниң башқа бир хил тәржимиси: «һарақкәшләр». □ **23:43** «Улар әнди униң билән бузуқлуқ қиливәрсун — чүнки у һәқиқәтән паһишә» — яки «У һәқиқәтән шундақ болса, улар йәнила һазир униң билән раст бузуқлуқ қиламду?». □ **23:45** «Бирақ һәққаний адәмләр уларни зинахор аялларни ... җазалиғанға охшаш, уларниң үстигә һөкүм чиқирип җазалайду» — бизниңчә бу жүмлидики «һәққаний адәмләр» қаттиқ кинайилик, һәжвий гәп еди. Чүнки у Бабиллиқларни көрситиду (46-47-айәтләрни көрүң). Мәнаси бәлким: «Улар силәр билән селиштурулғанда, һәққаний адәмләр көрүниду». ■ **23:45** Әз. 16:38 ■ **23:47** Әз. 16:41 ■ **23:49** Әз. 16:58.

¹ Тоққузинчи жили, онинчи айниң онинчи күнидә, Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

² И инсан оғли, бу күнни, дәл мошу күнниң числасини йезивалғин; чүнки дәл мошу күндә Бабилниң падишаси Йерусалимни муһасиригә алди.

³ Асий жәмәтниң алдиға бир тәмсилни қоюп мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Қазанни отниң үстигә қоюңлар, от үстигә қоюңлар, униңға су қоюңлар; ■ ⁴ гөш парчилири, һәр бир есил гөш парчилирини, пут вә қолини униңға жиғип селиңлар; есил устиханларниму қошуңлар; ⁵ қой падисидин әң есиллирини елиңлар; устиханларни пиширишқа униң астиға отун топлап қоюңлар; уни қаттиқ қайнителиңлар, униңдики устиханлар убдан қайнисун.

⁶ — Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Қанхор шәһәрниң халиға, йәни дат басқан қазанға, һеч дети кәтмәйдиған қазанға вай! Униңдики һәммини бирдин-бирдин ал; униңға несивә чеки ташланмисун! □ ■ ⁷ Чүнки у төккән қан униң оттурисида туриду; у қанни топа билән көмгили болғидәк йәргә әмәс, бәлки тақир таш үстигә төкти. □ ⁸ Қәһримни қозғаш, интиқам елиш үчүн, у төккән қанниң йепилмаслиғи үчүн тақир таш үстигә қалдурдум.

⁹ Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Қанхор шәһәрниң халиға вай! Мәнму униң отун догисини йоған қилимән! ■ ¹⁰ Отунни догилаңлар, отни йиқип чухчулаңлар, гөш убдан пишсун, дора-дәрмәкләрни қошуңлар, устиханлар көйүп кәтсун! ¹¹ Андин қазанни қизитип, униңдики мисни қип-қизил қилиңлар, ичидики дағ-кирлар еритилип, униң дети чиқириветилиш үчүн уни қуруқ пети чоғлар үстигә қоюңлар!

¹² Униң қилған аваричиликлири Мени упратти;

Лекин униң қелин дети униңдин кәтмиди;

Шуңа униң дети отта туривәрсун!

¹³ Сениң паскиничилиғиңдә бузуқ паһишилиқ бардур; Мән сени пакизлимақчи болдум, лекин сән паскиничилиқтин пакизландурулмаймән дедиң; әнди қәһримни үстүңгә төкүп тохтатмиғичә сән паскиничилиқтин пакизландурулмайсән. ¹⁴ Мәнки Пәрвәрдигар шундақ сөз қилдим; у әмәлгә ашурулиду, Мән уни ада қилимән; Мән нә буниңдин янмаймән, нә һеч саңа ичимни ағритмаймән, нә униңдин өкүнмәймән; улар сениң йоллириң вә қилмишлириң бойичә үстүңгә һөкүм чиқирип жазалайду — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. ■

Әзакиялниң сөйүмлүк аялиниң өлүми

¹⁵ Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

¹⁶ «И инсан оғли, Мән сениң сөйүмлүк көз қаричуқуңни бир уруш билән сәндин елип кетимән; бирақ сән һеч матәм тутма, һеч жиғлима, һеч көз йеши қилма; ¹⁷ сүкүт ичидә уһ-зар тартисән; өлгүчи үчүн һеч һаза тутма; сәлләңни бешиңға орап, кәшлириңни путуңға бағлиғин; йүзүңниң төвинини йепивәтмә, адәмләр епбәргән нандин йемә».

¹⁸ Шуниң билән Мән әтигәндә хәлиқкә сөз қилдим; кәчқурунда аялим өлди. Иккинчи күни әтигәндә мән буйрулғини бойичә иш қилдим. ¹⁹ Әнди халайиқ маңа: «Сениң бу қилған ишлириңниң немини көрсәткәнлигини демәмсән?» деди.

²⁰ Мән уларға мундақ дедим: — Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

²¹ Израил жәмәтигә мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мән Өз муқәддәс жайимни, йәни сән пәхирләнгән күч-таянчиңни, көзүңларни хошал қилғучи, жеңиңлар тәшна болған нәрсини булғай дәватимән; силәрниң кәйниңларда қалған қиз-оғуллар қилич билән йоқилиду. ²² Шу тапта силәр Мән Әзакиял һазир қилғинимдәк қилисиләр; силәр

■ 24:3 Йәр. 1:13 □ 24:6 «Қанхор шәһәрниң халиға, йәни дат басқан қазанға, һеч дети кәтмәйдиған қазанға вай!... униңға несивә чеки ташланмисун!» — қазанниң дети қан рәңгидә болуп, бәлким шәһәрниң қанхорлуғини билдүриду. Айәтниң кейинки қисминиң мәнаси бәлким, қазанниң дат басқан парчилиридәк, шәһәрдикиләрму парчә-парчә тарқилип кетип, һеч қандақ бәхитниң несивисини көрмәйду дегәнлик. «униңдики һәммини бирдин-бирдин ал» — яки «униңдики гөш парчилирини бир-биридин ал». ■ 24:6 Әз. 22:2 □ 24:7 «Чүнки ... у қанни топа билән көмгили болғидәк йәргә әмәс, бәлки тақир таш үстигә төкти» — демәк, өзлири өлтүргән адәмләргә техиму бәһәрмәтлик қилип уларни дәпнә қилмиған; йәнә келип, һеч номус қилмай төккән қанни йошурушниң һажити йоқ дәп жүргән. ■ 24:9 Наһ. 3:1; һаб. 2:12 ■ 24:14 Әз. 5:11; 23:24

йүзүңларниң төвинини япмайсиләр, адәмләр епбәргән нандин йемәйсиләр; ²³ сәлләңлар бешиңларда, кәшиңлар аяқлириңда боливериду; силәр һеч матәм тутмайсиләр яки һеч жиғлимайсиләр; силәр қәбиһликлириңлар ичидә солишип, бир-бириңларға қаришип уһ-зар тартисиләр. □ ■

²⁴ Шундақ қилип Эзакиялниң өзи силәргә бешарәт болиду; у қандақ қилған болса, силәр шундақ қилисиләр; бу иш әмәлгә ашурулғанда, силәр Мениң Рәб Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетисиләр. ■

²⁵ — Вә сән, и инсан оғли, Мән улардин күч-истиһкамини, улар пәхриләнгән гүзәк гөһрини, сөйүмлүк көз қаричуқлирини, жан-жегири болған қиз-оғуллирини улардин мәһрум қилидиған күнидә, ²⁶ — йәни шу күнидә, саңа бу хәвәрни қулиқиңға йәткүзүш үчүн бир қачқун йениңға кәлмәмду? ²⁷ Шу күнидә ағзиң ечилған болиду, сән бу қачқун билән сөзлишисән, йәнә һеч гача болмайсән; шундақ қилип улар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетиду». □

25

Әлләр тоғрилиқ бешарәтләр ••• Биринчи бешарәт — Аммон тоғрилиқ

¹ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

² И инсан оғли, йүзүңни Аммонийларға қаритип, уларни әйипләп бешарәт берип мундақ дегин: —■

³ — Аммонийларға мундақ дегин — Рәб Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар! Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мениң муқәддәс жайим булғанғанда, Исраил зимини вәйран қилинғанда, Йәһуда жәмәти сүргүн қилинғанда сән уларға қарап: «Ваһ! Яхши болди!» дегиниң түпәйлидин, ⁴ әнди мана, Мән сени шәриқтики әлләрниң егидарчилиғиға тапшуриман; улар сениң араңда барған қуруп, араңда чедирлирини тикиду; улар мевилириңни йәп, сүтүңни ичиду. ⁵ Мән Раббаһ шәһирини төгиләр үчүн отлақ, Аммонийларниң йерини қой падилири үчүн арамған қилиман; шуниң билән силәр Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетисиләр.

⁶ — Чүнки Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Чүнки сән Исраил зиминиға қарап чавак челип, путуңни тепчәклитип, қәлбиндики пүтүн өчмәнлик билән хуш болғанлиғиң түпәйлидин, □

⁷ әнди мана, Мән үстүңгә қолумни узартип, сени әлләргә олжа болушқа тапшуриман; Мән сени хәлиқләр ичидин үзимән, мәмликәтләр ичидин йоқитимән; Мән сени һалак қилиман; шуниң билән сән Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетисән. □

Иккинчи бешарәт — Моаб тоғрилиқ

⁸ Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Чүнки Моаб вә Сеирниң: «Йәһуда пәкәт барлиқ башқа әлләр билән охшаш, халас» дегини түпәйлидин, ■ ⁹ шуңа мана, Мән Моабниң йенини — чегарасидики шәһәрләрни, зимининиң пәхри болған Бәйт-Йәшимот, Баал-Меон вә Кириатайим шәһәрлиридин башлап йерип ачимән; ¹⁰ уларни Аммонийларниң зимини билән биллә шәриқтики әлләргә тапшуриман; Мән Аммонийларниң йәнә әлләр арисидә

□ **24:23** «силәр һеч матәм тутмайсиләр яки һеч жиғлимайсиләр; силәр қәбиһликлириңлар ичидә солишип, бир-бириңларға қаришип уһ-зар тартисиләр» — демисәкму, балаю-апәт шундақ еғир болидуки, һеч қандақ көз яшлири яки матәм тутушлар униңға лайиқ кәлмәйду. ■ **24:23** Әз. 4:17 ■ **24:24** Әз. 12:6 □ **24:27** «Шу күнидә ағзиң ечилған болиду, сән бу қачқун билән сөзлишисән, йәнә һеч гача болмайсән» — бу гачилиқ бәш жил илгири башланған. 3:26-әйәтни изаһити билән вә 33:22-әйәтниму көрүң. ■ **25:2** Йәр. 49:1 □ **25:6** «сән Исраил зиминиға қарап чавак челип, путуңни тепчәклитип, қәлбиндики пүтүн өчмәнлик билән хуш болғанлиғиң түпәйлидин... — мошу йәрдә «чавак челиш» вә «путни типчәклитиш» интайин хошал болуп кәткәнлигини билдүриду. □ **25:7** «әнди мана, мән үстүңгә қолумни узартип, сени әлләргә олжа болушқа тапшуриман...» — Бабилиниң падишаси Небоқаднәсар миладийәдин илгәрки 582-жили Раббаһ шәһирини вәйран қиливәтти. Кейин «Набатийлиқ» әрәбләр шәриқ тәрипидин келип Аммон зиминини егиливалди. ■ **25:8** Йәр. 49:1-47

эсләнмәслиги үчүн, уларниң егидарлиғиға тапшуриман; ■ 11 вә Моаб үстигә һөкүм чиқирип җазалаймән; улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду. □

Үчинчи бешарәт — Едомни әйипләш

12 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — чүнки Едом Йәһуда җәмәтидин өч елип яманлиқ қилип, шуниңдәк еғир гунакар болғини түпәйлидин, интиқам алғини түпәйлидин, 13 — әнди Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән Едомға қолумни созимән; шуниң билән уни зиминидин адәмләр һәм һайванлардин мәһрум қилимән; Мән уни Теман шәһиридин тартип вәйран қилимән; улар Дедан шәһиригичә қилич билән жиқилиду. 14 Шуниң билән Мән хәлқим Исраилниң қоли арқилиқ Едом үстидин Өз интиқамимни алимән; улар Мениң аччиғим һәм қәһрим бойичә Едомда иш қилиду; Едомийлар Мениң интиқамимниң немә екәнлигини билип йетиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. □

Төртинчи бешарәт — Филистийәни әйипләш

15 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Филистийләр интиқам нийити билән һәрикәт қилип, кона өчмәнлиги билән Йәһудани йоқитайли дәп ич-ичидин өч алғини түпәйлидин, 16 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән Филистийәниң үстигә қолумни узартимән; Мән Кәрәтийләрни қириветимән, деңиз бойидикиләрниң қалдуқлириниму вәйран қилимән. 17 Мән уларниң үстигә қәһрилиқ тәнбиһләрни чүшүрүп қаттиқ интиқам алимән; уларниң үстидин интиқам алғинимда улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду. □

26

Тур вә Зидонни әйипләш

1 Он биринчи жили, айнаң биринчи күнидә шундақ болдики, Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: — □

2 И инсан оғли, Турниң Йерусалим тоғрилиқ: «Ваһ! Яхши болди! Әлләрниң дәрвазиси болғучи вәйран болди! У маңа қарап қайрилип ечилди; униң вәйран қилиниши билән өзүмни тойғузимән!» дегини түпәйлидин, 3 — Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, и Тур, Мән саңа қаршимән, деңиз долқунларни қозғигандәк, көп әлләрни сән билән қаршилишқа қозғаймән; 4 улар Турниң сепиллирини бәрбат қилип, униң мунарлирини чеқип йоқитиду. Униң үстидики топилирини қирип ташлап, уни тақир таш қилип қойимән. 5 У пәқәт деңиз оттурисидики торлар йейилидиған җай болиду; чүнки Мән шундақ сөз қилдим, дәйду Рәб Пәрвәрдигар; у әлләр үчүн олжа болуп қалиду. 6 Униң қуруқлуқта қалған қизлири қилич билән қирилиду; шуниң билән улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду. □

7 — Чүнки Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән Тур билән қаршилишишқа Бабил падишаси Небоқаднәсар, йәни «падишаларниң падишаси»ни, атлар, җәң һарвулири билән,

■ 25:10 Эз. 21:37 □ 25:11 «Моаб үстигә һөкүм чиқирип җазалаймән; улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду» — Бабилниң падишаси Небоқаднәсар миладийәдин илгәрки 582-жили Моабниң зиминини ишғал қилди. Кейин «Набатийлиқ» әрәбләр шәриқ тәрипидин келип Моаб зиминни егиливалди. □ 25:14 «Мән хәлқим Исраилниң қоли арқилиқ Едом үстидин өз интиқамимни алимән; улар Мениң аччиғим һәм қәһрим бойичә Едомда иш қилиду...» — миладийәдин илгәрки 120-жили Йәһудийларниң йетәкчиси Юанна Хирканус Едомға һужум қилип уларға «товва қилип Пәрвәрдигарға ишиниңлар, яки қиличимда өлүңлар» дегән таллаш йолини бәрди. □ 25:17 «Мән уларниң (Филистийләрниң) үстигә қәһрилиқ тәнбиһләрни чүшүрүп қаттиқ интиқам алимән» — Филистийләр авал Бабилниң падишаси Небоқаднәсар тәрипидин азап көрди; андин Грек империйәси тәрипидин ишғал қилинди; миладийәдин илгәрки 148-146-жилларда улар Йәһудийлар тәрипидин бир мәзгил ишғал қилинди. Уларниң әвлатлири бүгүнки «Паләстинликләр»ниң бир қисми. □ 26:1 «он биринчи жил» — сүргүн болғанлиғиниң 11-жили еди. Балким он биринчи ай болуши мүмкин. □ 26:6 «қуруқлуқта қалған қизлири» — бәлким турға беқинди болған йезиларни көрситиду. 8-айәтниму көрүң. Бу бешарәт тоғрилиқ йәнә «қошумчә сөз»имизни көрүң.

атлиқ чәвәндазлар, қошун вә зор бир топ адәмләр билән шимал тәрипидин чиқирип епкелимән. ⁸ У қуруқлуқта қалған қизлирини қилич билән сойиду, саңа муһасирә потәйлирини қуриду, сепилға чиқидиған дөңлүкни ясайду, саңа қарап қалқанлирини көтириду. ⁹ У сепиллириңға бөскүчи базғанларни қаритип тикләйду, қурал-палтилири билән мунарлириңни чеқип ғултиду. ¹⁰ Униң атлириниң көплүгидин уларниң көтәргән чаң-тописи сени қаплайду; сепиллири бөсүлгән бир шәһәргә бөсүп киргәндәк у сениң қовуқлириңдин киргәндә, сепиллириң атлиқ әскәрләрниң, чақларниң һәм жәң һарвулириниң садаси билән тәвренип кетиду. ¹¹ Атлириниң туяқлири билән у барлиқ рәстә-кочилириңни чәйләйду; у пухралириңни қилич билән қириду, күчлүк түврүклириң йәргә жиқилиду. ■

¹² Улар байлиқлириңни олжа, мал-товарлириңни ғәнимәт қилиду; улар сепиллириңни бузуп ғултип, һәшәмәтлик өйлириңни харабә қилиду; улар сениң ташлириң, яғач-лимлириң вә топа-чаңлириңни деңиз сулири ичигә ташлайду. ¹³ Мән нахшлириңниң садасини түгитимән; чилтарлириңниң авази қайтидин аңланмайду. ■ ¹⁴ Мән сени тақир таш қилимән; сән торлар йейилидиған бир жай болисән, халас; сән қайтидин қурулмайсән; чүнки Мәнки Пәрвәрдиғар шундақ дегәнмән, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. □

¹⁵ Рәб Пәрвәрдиғар Турға мундақ дәйду: — Сән ғулап кәткиниңдә, яриланғанлар аһ-зарлиғинида, оттуруңда қирғин-чапқун қилинғанда, деңизниң чәт яқилири тәвренип кәтмәмду? ¹⁶ Деңиздики шаһзадиләр тәхтлиридин чүшүп, тонлирини бирияққа ташлап, кәштилик кийим-кечәклирини селиветиду; улар өзлирини қорқунуч-титрәк билән пүркәйду; улар йәргә олтирип, һеч тохтавсиз титрәп, саңа қарап сарасимигә чүшиду. ¹⁷ Улар сән үчүн бир мәрсийәни оқуп саңа мундақ дәйду: —

«И аһаләң деңиздикиләрдин болған, даңқи чиққан,
Деңиз үстидин күчлүк һөкүм сүргән,
Өз вәһшәтлириңни барлиқ деңизда туруватқанларға салған шәһәр!
Сән вә сәнда туруватқанлар нәқәдәр һалак болған! ■

¹⁸ һазир сениң ғулап кәткән күнүңдә,
Деңиз бойидикиләр титрәп кетиду;
Деңиздики араллар вә қирғақтикиләр сениң йоқ болуп кәткиниңдин дәккә-дүккигә чүшүп қалди». □

¹⁹ — Чүнки Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —
«Мән сени адәмзатсиз шәһәрләрдәк, харабә шәһәр қилғинимда,
Мән үстүңгә деңиз чоңқурлуқлирини чиқирип сени чөкүргинимдә,
Улуқ сулар сени бесип япқанда,

²⁰ Шу тапта Мән сени һаңға чүшкәнләр билән биллә чүшүримән,
Қедимки замандикиләрниң қатарига чүшүримән;
Сени йәрниң тегилиридә турғузимән;
Сениңдә қайтидин адәмзат болмаслиғи үчүн,
Сени қедимки харабиләр арасиға,
Һаңға чүшкәнләр билән биллә болушқа чүшүримән;
Бирақ тирикләрниң зиминида болса гезәллик тикләп қойимән; □

²¹ Мән сени башқиларға бир ағаһи-вәһшәт қилимән;
Сән қайтидин һеч болмайсән;
Улар сени издәйду, бирақ сән мәңгүгә тепилмайсән»

■ **26:11** Йәш. 5:28; Йәр. 47:3 ■ **26:13** Йәш. 24:7, 8; Йәр. 7:34; 16:9 □ **26:14** «Мән сени тақир таш қилимән; сән торлар йейилидиған бир жай болисән, халас; сән қайтидин қурулмайсән» — бу бешарәт авал Бабилниң императори Небоқаднәсар, андин Грек императори «Бүйүк Искәндәр» тәрәплиридин әмәлгә ашурулди. Турниң һазирқи әһвали дәл мошу әйәттә ейтилғандәктур. Бу ишлар тоғрилиқ йәнә «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **26:17** Вәһ. 18:9-19 □ **26:18** «Һазир сениң ғулап кәткән күнүңдә, деңиз бойидикиләр титрәп кетиду...» — бу бешарәтниң көп жәһәтләрдә әмәлгә ашурулуши тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **26:20** «Бирақ тирикләрниң зиминида болса гезәллик тикләп қойимән» — башқа бир хил тәржимиси: «Сән қайтидин тирикләрниң зиминида һөрмәткә сазавәр орунда болмайсән».

— дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

27

Тур тоғрилик йәнә бир бешарәт — Тур шәһирини чирайлик кемигә охшитиш

- ¹ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —
² Сән, и инсан оғли, Тур тоғрилик бир мәрсийәни ағзиңға елип униңға мундақ дегин: —
³ И деңизларниң кириш ағзида туруқлуқ, деңиз бойлиридики көп әлләр билән содилашқучи, Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
 «И Тур, сән «Мениң гөзәллигим камаләткә йәтти!» дедиң. □ ■
⁴ Сениң чегаралириң болса деңизларниң оттурисида еди; Сени ясиғанлар гөзәллигиңни камаләткә йәткүзди.
⁵ Улар барлиқ тахтайлириңни Сенирдики қарифайлардин ясиған; Саңа мома үчүн улар Ливандин кедир дәриғини епкәлгән;
⁶ Палақлириңни Башандики дуб дәрәқлиридин ясиған; Палубаңни сәмшит дәрәқлиридин ясап, Купрос деңиз бойидики пил чиши билән нәқишлигән. ■
⁷ Йәлкиниң Мисирдин кәлтүрүлгән кәштилик либастин ясалған, у саңа туғ болған; Сайивиниң болса деңиз бойидики Елишаһдики көк вә сөсүн рәхтләрдин еди; □
⁸ Зидондикиләр һәм Арвадтикиләр сениң палақ урғучилириң еди; Сәндә болған данишмәнләр, и Тур, сениң йол башлиғучилириң еди.
⁹ Гәбалдики ақсақаллар вә униң данишмәнлири сәндә болуп, каваклириңни етәтти; Деңиз-океандики барлиқ кемиләр вә уларниң деңизчилири мал алмаштурушқа йениңға келәтти.
¹⁰ Парслар, Лудтикиләр, Ливийәдикиләр қошунға тизимлинип, сениң ләшкәрлириң болған; Улар қалқан-дубулғилирини үстүңгә есип, сени һәйвәтлик қилған; □
¹¹ Арвадтикиләр қошуниң билән һәр тәрипиңдә сепиллириңда туруп күзәттә болған; Гаммадтикиләрму мунарлириңда турған; Улар қалқан-қураллирини әтрапиңға, сепиллириңға есип қойған; Улар гөзәллигиңни камаләткә йәткүзгән;
¹² Таварлириңниң мол болғанлиғидин Таршиш саңа херидар болған; Мәһсулатлириңға улар күмүч, төмүр, қаләй, қоғушун тегишип бәргән. □
¹³ Жаван, Тубал вә Мәшәк сән билән сода қилған; Улар таварлириңға адәмләрниң жанлири, мис қача-қазанларни тегишкән. □
¹⁴ Торгамаһ жәмәтидикиләр мәһсулатлириң үчүн атлар, жәң атлири вә қечирларни тегишип бәргән.
¹⁵ Дедандикиләр сән билән содилашқан; Деңиз бойлиридики көп хәлиқ саңа херидар болған; Улар саңа дәннан, әбнус яғичини төлигән;
¹⁶ Сурийә қол һүнәрлириңниң мол болғанлиғидин саңа херидар болған;

□ **27:3** «И деңизларниң кириш ағзида туруқлуқ...» — ибраний тилида «кириш ағзи» дегән сөз «жүплүк шәклидә», чүнки турниң икки порти бар еди. ■ **27:3** Эз. 28:12 ■ **27:6** Йәш. 2:13 □ **27:7** «Елишаһ» — бәлким Купросни көрситиду. □ **27:10** «Ливийәдикиләр» — «Ливийә» яки «Либя» ибраний тилида «Пут» дегән сөздур. □ **27:12** «Таршиш» — қедимки заманларда деңиз содиси билән даңқи чиққан «Таршиш» дәйдиған үч жут бар болуши мүмкин еди. Биринчиси, шималий Африқида (һазирқи Маракәш әтрапида); иккинчиси Испанийә, үчинчиси Әнглийә еди. Мошу йәрдә бәлким Испанийини көрситиду. □ **27:13** «Жаван» — һазирқи Гретсийәдур. Тубал вә Мәшәк әслидә һазирқи Түркийә зиминида яшиған икки қәбилә еди. Кейин улар Русийә тәрәпкә көчүп кәткән болуши мүмкин. «адәмләрниң жанлири» — қуллар дегәнлик.

Улар мәнсулатлириңға мави якутлар, сөсүн рәхтләрни, кәштиләрни, нәпис канап рәхтләрни, маржанларни, қизил якутларни тегишип бәргән. □

17 Йәһуда вә Исраил зиминидикиләрдинму сән билән содилашқучилар болған; Таварлириңға улар Миннитниң буғдайлири, печиниләр, һәсәл, зәйтун мейи, мәлһәм дориларни тегишип бәргән.

18 Дәмәшқ қол һүнәрлириңниң мол болғанлиғидин, Һәр хил байлиқлириң түпәйлидин саңа херидар болуп саңа Хәлбонниң шараплирини, ақ жуңларни тегишип бәргән.

19 Ведан вә Узалдин чиққан Жавандикиләр мәнсулатлириңға соқулған төмүр, қовзақдарчин, егирни тегишкән еди.

20 Дедан саңа ат тоқумлирини тегишип бәргән;

21 Әрәбистан вә Кедардики барлиқ шаһзадиләр саңа херидар болди;

Саңа пахланлар, қочқарлар вә өшкиләрни тегишип бәргән.

22 Шеба һәм Раамаһдики содигәрләр сән билән тижарәт қилған;

Мәнсулатлириңға улар һәр хил сәрхил тетитқулар, қиммәтлик жаваһиратлар вә алтун алмаштуруп бәргән.

23 Һаран, Каннәһ, Едәндикиләр вә Шеба, Ашур, Хилмадтики содигәрләр сән билән тижарәт қилған; □

24 Улар саңа һәшәмәтлик кийим-кечәк, сөсүн рәхтләр вә кәштиләр, рәңму-рәң гиләмләрни тегишип бәргән;

Буларниң һәммиси түгүнчәклинип тана-арғамчилар билән чиң бағлинип, базариңға кирди.

25 Таршиштики кемиләр таварлириңни көтәргән карванлардәк болған;

Шуниң билән сән деңиз-океанниң бағрида мал билән толдурулуп, интайин еғирлишип кәткәнсән; □

26 Сениң палақ орғучилириң сени улуқ суларға апарди;

Шәриқ шамили сени деңиз-океанниң бағрида парә-парә қиливәтти; ■

27 Сениң мал-мүлүклириң, базарлириң, деңизчилириң вә йол башлиғучилириң, Каваклириңни әткүчиләр, сән билән содилашқан содигәрләр, сәндә болған барлиқ ләшкәрлириң,

Жүмлидин араңда топланған адәмләрниң һәммиси сән өрүлүп кәткән күнүндә өрүлүп деңиз-океанниң қойниға ғәриқ болуп кетиду. ■

28 Йол башлиғучилириңниң аһ-зарлиридин даладикиләр тәврәп кетиду. ■

29 Палақ орғучиларниң һәммиси,

Деңизчилар, деңизда барлиқ йол башлиғучилар өз кемилиридин чүшиду;

Улар қуруқлуқта туриду;

30 Улар саңа қарап авазини аңлитип,

Қаттиқ аһ-зар көтириду;

Улар топа-чаң чиқирип бешиға чачиду;

Улар күлләр ичидә еғинайду.

31 Улар сени дәп чачлирини чүшүрүп өзлирини таз қилип, бөз кийимләргә орайду;

Улар қаттиқ матәм тутуп сән үчүн зор дәрә-әләм ичидә жиғлайду. □ ■

32 Улар аһ-зарлирини көтәргинидә сән үчүн бир мәрсийәни оқуп, сән тоғрилиқ һаза қилип мундақ дәйду:

— «Тур деңиз-океанлар оттурисида, һазир жим-жит қилинған!

Әсли ким униңға тәң келәләйтти?

□ 27:16 «Сурийә қол һүнәрлириңниң мол болғанлиғидин саңа херидар болған...» — бәзи кона көчүрмә нусхиларда «Арам» (Сурийә) эмәс, «Едом» дейилиду: 18-айәттә «Дәмәшқ» (Сурийәниң пайтәхти) тоғрилиқ сөз болғачқа, «Едом» бәлким тоғриду. □ 27:23 «Ашур» — Асурийә. □ 27:25 «еғирлишип кәткән» — ибраний тилида икки бислиқ гәп болуп, униң иккинчи мәнаси «һөрмәт-абройлуқ болған» дегән мәнидә. Шүбһисизки, бу кинайилик гәп еди. ■ 27:26 Әз. 17:1 ■ 27:27 Вәһ. 18:9-19 ■ 27:28 Әз. 26:10, 15 □ 27:31 «бөз кийимләр» — матәм тутуш яки қаттиқ товва қилишни билдүрәтти. ■ 27:31 Йәр. 48:37

- ³³ Мәһсулатлириң деңиз-океанлардин өтүп кәткәндә,
Сән көп хәликләрни қанаәтләндүргән;
Байлиқлириң вә таварлириңниң моллуғи билән йәр йүзидики падишаларни бейитқансән.
- ³⁴ Сән суларниң чоңқур тегидә деңиз-океанлар тәрипидин парә-парә қилинғанда,
Таварлириң һәм араңда болған топ-топ адәмлириңму өрүлүп ғәриқ болуп кәтти.
- ³⁵ Барлиқ деңиз бойидикиләр саңа қарап алақзадә болған;
Уларниң падишалири дәһшәт қорқуп, уларниң йүзлирини сур басқан.
- ³⁶ Хәликләр арисидики содигәрләр саңа қарап «уш-уш» қилди;
Сән өзүң бир вәһшәт едиң, әнди қайтидин болмайсән».

28

Турниң падишасини әйипләйдиган бир бешарәт

- ¹ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —
- ² И инсан оғли, турниң шаһзадисигә мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
«Сениң өзүңни чоң тутуп: «Мән бир илаһтурмән;
Мән Худаниң тәхтигә, йәни деңиз-океанларниң бағрида олтиримән», дегәнсән;
(Бирақ сән инсан, Худа әмәссән!)
Сән өз көңлүңни Худаниң көңли дәп ойлап қалдиң.»
- ³ Мана, сән Даниялдин данасән;
Һеч қандақ сир сәндин йошурун әмәс;
- ⁴ Даналиғиң вә әклиң билән сән байлиқларға егә болдуң,
Алтун-күмүчни ғәзнилириңгә топлап қойдуң;
- ⁵ Тиждарәттә болған зор даналиғиң билән байлиқлириңни авуттуң;
Байлиқлириң түпәйлидин өзүңни чоң туттуң: —
- ⁶ Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Сән өз көңлүңни Худаниң көңли дәп ойлап кәткәнлигиңдин,
⁷ Әнди мана, Мән ят адәмләр,
Йәни әлләрниң дәһшитини үстүңгә епкелимән;
Улар даналиғиңниң парлақлиғини йоқитишқа қиличлирини суғуруп,
Шан-шәривиңни булғайду;
- ⁸ Улар сени һаңға чүшүриду;
Шуниң билән сән деңиз-океанларниң қойнида өлтүрүлгәнләрниң өлүмидә өлисән.
- ⁹ Әнди сени өлтүргүчиниң алдида: «Мән Худа» — дәмсән?
Бирақ сән өзүңни санжип өлтүридиғанниң қоли астида Тәңри әмәс, инсан болуп чиқисән.
- ¹⁰ Сән ят адәмләрниң қолида хәтнә қилинмиғанларға лайиқ болған өлүм билән өлисән;
Чүнки Мән шундақ сөз қилған», — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

Турниң падишаси тоғрилиқ бир мәрсийә

- ¹¹ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —
- ¹² И инсан оғли, Турниң падишаси тоғрилиқ авазиңни көтирип бу мәрсийәни ағзиңға елип
униңға мундақ дегин: —
Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
«Сән, камаләтниң жәвһири болған,

□ **27:36** «содигәрләр саңа қарап «уш-уш» қилди» — «уш-уш қилиш» кона жәмийәттә мәсқирә қилишни билдүриду.
■ **27:36** Әз. 26:21 ■ **28:2** Йәш. 31:3 □ **28:3** «Мана, сән Даниялдин данасән» — шу вақитта Даниял пәйғәмбәр аллиқачан Бабил ордисида бир нәччә жил баш вәзир болған. ■ **28:7** Йәр. 6:23 □ **28:10** «Сән ят адәмләрниң қолида хәтнә қилинмиғанларға лайиқ болған өлүм билән өлисән» — Турдикиләр адәттә «хәтнә қилинмиған»лардиндур. «Әзакиял пәйғәмбәр» дегән китапта, «хәтнә қилинмиған петида өлүш» дегән сөз «Худадин айрилған петида өлүш» дегән мәнини билдүриду. «Қошумчә сөз»имиздә биз «хәтнә» дегән тема үстидә тохтитилимиз.

Даналиққа толған, гөзәлликтә камаләткә йәткән едиң; □ ■

13 Сән Ерәм бағчиси, йәни Худаниң бағчисида болғансән;
Һәр бир қиммәтлик ташлар, йәни қизил якут, сериқ гөһәр вә алмас, берил якут, ақ һеқиқ,
анарташ, көк якут, зумрәт вә көк қашташ саңа йөгәк болған;
Якут көзлириң вә һәққашлириң алтун ичигә ясалған;
Сән яритилған күнүңдә улар тәйярланған еди.

14 Сән болсаң мәсиһләнгән муһапизәтчи керуб едиңсән,

Чүнки Мән сени шундақ бекиткән едим;
Сән Худаниң муқәддәс теғида болғансән;
Сән отлуқ ташлар арасида жүрәттиң; □

15 Сән яритилған күндин бери, сәндә қәбиһлик пәйда болғичә, йоллириңда мукәммәл болуп кәлгән едиң. □

16 Қилған содилириңниң көп болғанлиғидин сән зорлуқ-зумбулуқ билән толуп, гуна садир қилған;

Шуңа Мән сени Худаниң теғидин һарам нәрсә дәп ташливаткәнмән;
Мән сени, и муһапизәтчи керуб, отлуқ ташлар арасидин һайдап йоқатқанмән;

17 Сениң көңлүң гөзәллиғиң билән тәкәббурилишип кәтти;

Парлақлиғиң түпәйлидин сән даналиғиңни булғиғансән;

Мән сени йәргә ташливаттим;

Падишаһлар сени көрүп йетиши үчүн Мән сени улар алдида ятқуздум. □

18 Сениң қәбиһликлириңниң көплүги түпәйлидин,

Қилған содаңниң адилсизлиғи түпәйлидин,

Өз муқәддәс жайлириңни булғиғансән;

Мән өзүңдин бир отни чиқардим,

У сени көйдүрүп йәвәтти;

Шуниң билән саңа қарап турғанларниң һәммисиниң көз алдида,

Мән сени йәрдә қалған күлләргә айландурувәттим.

19 Сени тонуғанларниң һәммиси саңа қарап сарасимидә қалиду;

Сән өзүң бир вәһшәт болуп қалдиң, әнди қайтидин болмайсән».

Зидонни әйипләйдиған бир бешарәт

20 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

21 И инсан оғли, йүзүңни Зидонға қаритип уни әйипләп бешарәт берип мундақ дегин: — □

22 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Мана, Мән саңа қарши, и Зидон;

Өзүм араңда улуқлинимән;

Мән униң үстигә һөкүм чиқирип жазаалиқинимда,

□ **28:12** «Сән, камаләтниң жәвһири болған» — яки «сән, камаләтниң мөһүри болған». ■ **28:12** Әз. 27:3

□ **28:14** «Сән болсаң Мәсиһләнгән муһапизәтчи керуб едиңсән» — «керуб» тоғрилиқ 9:3-айәттики изаһат, «Яр.» 3:24 вә «Тәбирләр» ниму көрүң. «Керуб»лар күчлүк пәриштилердур. «Мәсиһлиниш» яки «мәсиһ қилиниш» — Тәвраттики бәлгүлимидә, йеңи падиша, «баш каһин» һәм бәзи чағларда пәйғәмбәрләрни тикләш үчүн «мәсиһ қилиниш» мурасими өткүзүләтти. Мурасимда бешиға пурақлиқ май куюлатти. Бу «мәсиһләш» дәп аталған. Бирақ мошу йәрдә бир керуб (пәриштә) «мәсиһ қилинған»; Худа Өзи уни алаһидә бир хизмәт қилишқа тәйярлаш үчүн уни мәсиһлигән болса керәк.

□ **28:15** «Сән яритилған күндин бери, сәндә қәбиһлик пәйда болғичә, йоллириңда мукәммәл болуп кәлгән едиң» — оқурмәнләр бәлким һазир көридуки, Эзакиял пәйғәмбәр Тур падишасиға әмәс, бәлким униң кәйнидә турған роһий күчкә сөз қиливатиду. Алдидики 1-10-айәтләр «Турниң шаһзадиси» тоғрилиқ еди; һазир тема «Турниң падишаси»ға өзгәтилиду. Биздә һеч гуман йоқки, у Шәйтанға гәп қиливатиду. Мошу йәрдә Шәйтан тоғрилиқ бир нәччә муһим хәвәрләр бар: — (1) у Худа тәрипидин яритилған. (2) униң Ерәм бағчисида алаһидә муһапизәтчилик қилидиған хизмити бар еди. (3) у әсли интайин чирайлиқ вә күчлүк керуб (пәриштә) еди. (4) у Ерәм бағчисида болған вақитта Худаға қарши чиққан. (5) шу гунаи түпәйлидин у Худаниң һозуридин һайдиветилгән. □ **28:17** «... Мән сени йәргә ташливаттим; падишалар сени көрүп йетиши үчүн Мән сени улар алдида турғуздум» — мошу 17- вә кейинки айәтләрдә, Эзакиял һәм Шәйтанға һәм Тур падишаси (Иттобал ИИ)ға сөз қилиду. Тур падишаси Шәйтанға интайин охшап кәткән. □ **28:21** «Зидон» — Тур шәһириниң әтрапида болуп, униңға қарашлиқ район еди.

Өзүмни униңда пак-муқәддәс экәнлигимни көрсәткинимдә,
Улар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетиду.

²³ Мән уларға вабани әвитип, рәстә-кочилирида қан аққузимән;

Униңға қарши чиққан қиличниң һәр әтрапида болғанлиғидин оттурисида өлтүрүлгәнләр жиқилиду;

Шуниң билән улар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетиду;

²⁴ Улар йәнә Исраил жәмәтини көзгә илмиған әтрапидикиләр арисидә,
Исраил үчүн адәмни санжиғучи жиған яки дәрәд-әләмлик тикән болмайду;
Шуниң билән улар Мениң Рәб Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетиду».

²⁵ Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән улар тарқитилған әлләр арисидин Исраил жәмәтини қайтидин жиққинимдә, уларда әлләрниң көз алдида Өзүмниң пак-муқәддәс экәнлигимни көрсәткинимдә, әнди улар Мән Өз қулум болған Яқупқа тәқдим қилған, өзиниң зиминида олтириду; ²⁶ улар униңда теч-аманлиқ ичидә яшап, өйләрни селип үзүмзарларни тикиду; Мән уларни көзгә илмайдиған әтрапидикиләрниң һәммисиниң үстигә һөкүм чиқирип жазалиқинимдә, улар теч-аманлиқ ичидә туриду; шуниң билән улар Мениң Пәрвәрдигар, уларниң Худаси экәнлигимни билип йетиду».

29

Пирәвн вә Мисирни әйипләйдиған бешәрәт

¹ Онинчи жили, онинчи айнаң он иккинчи күнидә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

² И инсан оғли, йүзүңни Мисир падишаси Пирәвнгә қаритип уни вә Мисирниң барлиқ әһлини әйипләп бешәрәт берип муну сөзләрни дегин: — □

³ Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «И өз-өзигә: «Бу дәрия өзүмниңки, мән уни өзүм үчүн яратқанмән» дегүчи болған, өз дәриялири оттурисида ятқан йоған әждиһа Мисир падишаси Пирәвн, мана, Мән саңа қаршимән!■

⁴ Мән қармақларни еңклириңгә селип, дәриялириңдики белиқларни өз қасирақлириңға чаплаштуруп сени дәриялириң оттурисидин чиқиримән; дәриялириңдики барлиқ белиқлар қасирақлириңға чаплишиду. ⁵ Мән сени, йәни сән вә дәриялириңдики барлиқ белиқларни чөл-баяванға ташлаймән; сән далаға чүшүп жиқилисән. һеч ким сени жиғмайду, дәпнә қилмайду; Мән сени йәр йүзидики һайванлар, асмандики учар-қанатларниң озуғи болушқа тәқдим қилимән. ⁶ Шуниң билән Мисирда барлиқ туруватқанлар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетиду; чүнки улар Исраил жәмәтигә «қомуш һаса» болған. □ ■ ⁷ Улар сени қол билән тутқанда, сән йерилип, уларниң пүткүл мүрилирини тиливәттиң; улар саңа таянғанда, сән сунуп, пүткүл бәллирини миткут қиливәттиң».

⁸ Әнди Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мана, Мән үстүңгә бир қилич чиқирип, сәндики инсан вә һайванларни қириветимән. ⁹ Мисир зимини вәйранә вә харабиләр болуп қалиду; шуниң билән улар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетиду; чүнки Пирәвн: «Нил дәрияси мениңки, мән уни яратқанмән» дегән еди.

¹⁰ Шуңа мана, Мән саңа һәм сениң дәриялириңға қаршимән; Мән Мисир зиминини Мигдолдин Сәһвәнгичә, йәни Ефиопийәниң чегарасиғичә пүтүнләй харабә-вәйранә қиливетимән. □ ¹¹ Қириқ жил ичидә, инсанниң яки һайванниң айиғи уни бесип өтмәйду вә униңда һеч адәм турмайду. ¹² Мән Мисир зиминини вәйран қилинған зиминлар арисидә

■ **28:26** Йәр. 31:5 □ **29:2** «Мисирниң барлиқ әһлини әйипләп бешәрәт берип...» — Мисир икки қисимға, йәни «төвән Мисир» вә «жуқуриқи Мисир»ға бөлүнгән. «Мисирниң барлиқ әһлини...» дегән сөз бу икки қисимға қаритилған.

■ **29:3** Зәб. 73:13,14; Йәш. 27:1; 51:9 □ **29:6** «қомуш һаса» — демәк, таянғили болмайдиған, ишәшсиз ярдәм. 7-айәтни көрүң. ■ **29:6** 2Пад. 18:21; Йәш. 36:6 □ **29:10** «Мисир зиминини Мигдолдин Сәһвәнгичә, йәни Ефиопийәниң чегарасиғичә...» — «Мигдол» бәлким Нил дәриясиниң делтисидә, «Сәһвән» болса һазирқи «Асван» (чоң дамба ясалған) шәһәрни көрситиду.

вәйран қилимән; вә униң шәһәрлири харабә қилинған шәһәрләр арасида қириқ жил вәйран болиду; Мән Мисирлиқларни әлләр арасиға тарқитиветимән, уларни мәмликәтләр арасиға таритимән».[□]

¹³ Бирақ Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Қириқ жилниң ахирида Мән Мисирлиқларни тарқитилған әлләрдин жиғип қайтуримән; ¹⁴ Мән Мисирни сүргүндин әслигә кәлтүрүп, уларни Патрос зиминиға, йәни туғулған зиминға қайтуримән; улар шу йәрдә төвән дәрижилик бир мәмликәт болиду. ¹⁵ У мәмликәтләр арасида әң төвән туриду; у қайтидин өзини башқа әлләр үстигә кәтәрмәйду; Мән уларни пәсәйтимәнки, улар қайтидин башқа әлләр үстидин һөкүм сүрмәйду. ¹⁶ Мисир қайтидин Исраил жәмәтиниң таянчиси болмайду; әксичә улар дайим Исраил үчүн униңдин панаһ издәш гунайиниң әсләтмиси болиду; андин улар Мениң Рәб Пәрвәрдигар екәнлигимни билип йетиду».^{□ ■}

Мисир вә Бабил

¹⁷ Жигирмә йәттинчи жили, биринчи айниң биринчи күнидә шундақ болдики, Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: — [□]

¹⁸ И инсан оғли, Бабил падишаси Небоқаднәсар Турға жәң қилишта қошунини қаттиқ жапалиқ әмгәккә салди; шуниң билән һәр бир баш тақир болуп кәтти, һәр бир мүрә сүркилип йеғир болуп кәтти; бирақ нә у нә қошунни Тур билән қаршилашқан әмгәктә һеч қандақ һәқ алмиди; [□] ¹⁹ шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән Мисир зиминини Бабил падишаси Небоқаднәсарға тәқдим қилимән; у униң байлиқлирини елип, олжисини булап, фәнимитини тутуп елип кетиду; булар униң қошунни үчүн иш һәққи болиду. ²⁰ Мән униңға Турға жәң қилғанниң иш һәққи үчүн Мисир зиминини тәқдим қилдим; чүнки улар Мени дәп әжир қилди, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.[□]

²¹ — Мән шу күндә Исраил жәмәти үчүн бир мүңгүз өстүрүп чиқиримән, вә сән Әзакиялниң ағзиңни улар арасида ачимән; шуниң билән улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни билип йетиду.[□]

30

Мисир тоғрилиқ ейтилған мәрсийә

[□] **29:12** «зиминини вәйран қилинған зиминләр арасида вәйран қилимән» — бу вә униңға охшап кетидиған ибариләр бәлким «дуняя бойичә уни әң вәйранә зимин қилимән» дегән мәнидә. «униң шәһәрлири харабә қилинған шәһәрләр арасида қириқ жил вәйран болиду» — «қириқ жил вәйран болуш»ни көрсәткән бу бешарәт, бәлким биринчи қетим миладийәдин илгәрки 525-487-жилларда, Парс императори «Камбисис»ниң Мисир үстидин рәһимсиз һөкүм сүрүши, шуниңдәк Мисирниң пәс орунға чүшүрүлүши билән әмәлгә ашурулған. Бирақ шу дәвирдә Мисирда «униңда һеч адәм турмайду» дегән (11-айәттики) бешарәт толук әмәлгә ашурулмиди. Шуңа бешарәтниң толук әмәлгә ашурулуши Мәсиһниң дуняяға қайтип келиши билән болиду, дәп ойлаймиз. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. [□] **29:16** «Мисир қайтидин Исраил жәмәтиниң таянчиси болмайду; әксичә улар дайим Исраил үчүн униңдин панаһ издәш гунайиниң әсләтмиси болиду» — Исраиллар һәрдайим Мисирдин панаһ издәп кәлгән, бу Худаға ишәнмәслик гунайи болған. [■] **29:16** Жиғ. 4:17 [□] **29:17** «Жигирмә йәттинчи жили, биринчи айниң биринчи күнидә ... Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди» — оқурмәнләр бәлким шуниңға диққәт қилған болуши мүмкинки, Мисир тоғрилиқ бу бешарәт жуқуриқи бешарәтләрдин 17 жил кейин берилгән. Шүбһисизки, у Мисир тоғрисидаки бешарәтләрни жәм қилип толук болсун дәп мошу йәрдә қошулған. [□] **29:18** «Бабил падишаси Небоқаднәсар Турға жәң қилишта қошунини қаттиқ жапалиқ әмгәккә салди... бирақ нә у нә қошунни Тур билән қаршилашқан әмгәктә һеч қандақ һәқ алмиди» — әмәлийәттә Бабил падишаси Небоқаднәсар Тур шәһирини 13 жил муһасиргә алди! У ахирда Бабилға тәслим болди, бирақ бу сөзгә қариғанда Небоқаднәсар униңдин һеч пайда көрмигән. [□] **29:20** «Мән униңға Турға жәң қилғанниң иш һәққи үчүн Мисир зиминини тәқдим қилдим» — ибраний тилида мошу йәрдә «Турға» дегәнлик «униңға» дейилиду. 18-айәтни көрүң. [□] **29:21** «Мән шу күндә Исраил жәмәти үчүн бир мүңгүз өстүрүп чиқиримән» — Тәвратта, «мүңгүз»ләр көп һалларда адәмләрниң аброй-шәһритини яки һоқуқини билдүриду. Мошу йәрдә Қутқузғучи-Мәсиһни көрситиши мүмкин. «Зәбур» 131-күй, 17-айәтни көрүң. Бу мүңгүзләр адәмниң бешидин өскән әмәс, әлвәттә!

¹ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

² И инсан оғли, бешарәт берип: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Силәр дад-пәрәд селип: «Вай шу күни!» — дәнлар!» — дегин.

³ Чүнки күн йеқинлашти; бәрһәқ, Пәрвәрдигарниң күни, булутлар қапланған күн йеқинлашти; у әлләрниң бешиға чүшидиған күндур. □ ⁴ Шуниң билән бир қилич Мисир үстигә чүшиду; өлтүрүлгәнләр Мисирда жиқилғанда, униң зор байлиқлири булинип кәткәндә, униң һуллири өрүлүп чүшкәндә, Ефиопийәликләр дәрәд-әләм тартиду.

⁵ Ефиопийә, Пут, Луд, барлиқ Әрәбийә, Ливийә вә әһдә қилинған зиминдикиләрму Мисир билән биллә қиличлиниду. □

⁶ Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мисирни қоллайдиғанлар жиқилиду; униң күчидин болған пәхри йәргә чүшиду; Мигдолдин Сәһвәнгиçә болған хәлиқ қиличлиниду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

⁷ — Улар вәйран қилинған зиминлар арасида вәйран қилиниду; униң шәһәрлири харабә қилинған шәһәрләр арасида ятиду. ⁸ Шуниң билән, Мән Мисирға от салғинимда, униң ярдимидә болғанлар сундурулғанда, улар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетиду;

⁹ Шу күни әлчиләр Ефиопийәни қорқитиш үчүн кемиләрдә олтирип мәндин чиқиду; Мисирниң бешиға чүшкән күндәк уларғиму азап-оқубәт чүшиду; мана, у келиватиду!

¹⁰ Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән йәнә Мисирниң топ-топ адәмлирини Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қоли билән түгитимән. □ ¹¹ У вә униң билән кәлгән хәлқи, йәни әлләрниң арасидики әң дәһшәтлиги зиминни һалак қилишқа елип келиниду; улар Мисир билән қаршилишқа қиличларни суғуруп, зиминни өлтүрүлгәнләр билән толдуриду. □ ■

¹² Мән Нил дәриялирини қурутимән, Вә зиминни рәзил адәмләрниң қолиға сетиветимән;

Зимин вә униңда турған һәммини ят адәмләрниң қолида вәйранә қилимән; Мәнки Пәрвәрдигар шундақ сөз қилған».

¹³ Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән Ноф шәһиридин бутларни йоқитимән, ойған мәбудларниму йоқитимән; Мисир зиминидин қайтидин шаһзадә болмас; Мән Мисир зиминини қорқунучқа чүшүримән. □ ¹⁴ Мән Патрос шәһирини вәйранә қилип, Зоан шәһиридә от салимән, Но шәһири үстидин һөкүм чиқирип жазалаймән. □ ¹⁵ Мисирниң истиһками болған Син шәһириниң үстигә қәһримни төкимән; Но шәһириниң топ-топ адәмлирини қириветимән.

¹⁶ Мән Мисирда бир от салимән; Син азаплардин толғинип кетиду; Но шәһири бөсүлиду, Ноф шәһири һәр күни явларға йүзлиниду. ¹⁷ Авән вә Пибәсәт шәһәрлиридики жигитләр қиличлиниду; бу шәһәрләр сүргүн қилиниду. ¹⁸ Мениң шу йәрдә Мисирниң боюнтуруқлирини сундурғинимда, Таһпанәс шәһиридә күн қараңғулишиду; униңда өз күчидин болған пәхри йоқилиду; бир булут уни қаплайду; униң қизлири сүргүн қилиниду.

¹⁹ Мән шундақ қилип Мисир үстидин һөкүм чиқирип жазалаймән; вә шулар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетиду».

Пирәвн тоғрилиқ йәнә бир бешарәт

□ **30:3** «Пәрвәрдигарниң күни» — адәттә ахирқи замандики, һәр әл-милләтни басқан азап-оқубәтлик күнләрни көрситиду. Мошу йәрдә «Пәрвәрдигарниң күни» бәлким һәм йеқин ариға болидиған вә жирақ кәлгүсидә болидиған (ахирқи замандики) ишларниму көрситиду. □ **30:5** «барлиқ Әрәбийә» — яки, «арилишип кәткән топ-топ адәмләр».

«Ливийә» — (яки «Либя») ибраний тилида «Лубийлар». Бәзи көчүрмиләрдә «Кубдикиләр» дейилиду. Адәттә «Пут» Ливийәни көрситиду. «әһдә қилинған зиминдикиләр» — бәлким (Худаниң йолйоруқлириға хилап) Мисирға қечип кәткән йәһудийларни көрситиши мүмкин («Йәр.» 44-бапни көрүң). □ **30:10** «Мән йәнә Мисирниң топ-топ адәмлирини Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қоли билән түгитимән» — мошу айәттики «йәнә» бешарәтниң һәм йеқин арини (Небоқаднәсар арқилиқ) һәм жирақ кәлгүсини (ахирқи заманларни)му көрситидиғанлигини испатлайду. □ **30:11** «У (Небоқаднәсар) ... елип келиниду» — демәк, Небоқаднәсарниң тажавуз қилип келиши Худаниң орунлаштурушидур.

■ **30:11** Әз. 28:7 □ **30:13** «Ноф шәһири» — һазирқи Мәмфис шәһири. □ **30:14** «Но шәһири» — һазирқи Тебес шәһири.

²⁰ Он биринчи жили, биринчи айның йәттинчи күнидә шундақ болдики, Пәрвәрдигарның сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

²¹ И инсан оғли, Мән Мисир падишаси Пирәвннің билигини сундурдум; вә мана, у давалинишқа теңилмиди, яки қилич тутушқа теңиқ билән күчәйтилмиди. □

²² — Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мана, Мән Мисир падишаси Пирәвнгә қаршимән; Мән униң биләклирини, һәм күчлүк болғинини һәм сундурулған билигини үзүветимән; шуниң билән қиличини қолидин чүшүрмән; ²³ Мисирлиқларни әлләргә тарқитиветимән, мәмликәтләр арисифа таритимән. ²⁴ Мән Бабил падишасиниң қолини күчәйтип, қиличимни униң қолиға тутқузимән; Мән Пирәвннің биләклирини сундуримәнки, у Бабил падишаси алдида әжили тошқан яриланған адәмдәк аһ-зарлар билән иңрайду.

²⁵ Мән Бабил падишасиниң биләклирини күчәйтимән, вә Пирәвннің биләклири саңгилап қалиду; Мән Өз қиличимни Бабил падишасиниң қолиға тутқузғинимда, у уни Мисир зимини үстигә созғинида, улар Мениң Пәрвәрдигар экәнлимни тонуп йетиду; ²⁶ вә Мән Мисирлиқларни әлләр арисифа тарқитимән, мәмликәтләр ичигә таритимән; вә улар Мениң Пәрвәрдигар экәнлимни тонуп йетиду».

31

Асурийә қандақ болған болса, Мисир шундақ болиду

¹ Он биринчи жили, үчинчи айның биринчи күнидә шундақ болдики, Пәрвәрдигарның сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

² И инсан оғли, Мисир падишаси Пирәвнгә вә униң топ-топ адәмлиригә мундақ дегин: — Әнди сән бүйүклүгүндә ким сән билән тәң болалайду? □

³ Мана, Асурийәму Ливандики бир кедир дәриғи еди; униң орманлиққа сайә бәргән гөзәл шахлири болуп, у интайин егиз бойлуқ еди; униң учи булутларға тақашқан еди; □ ■ ⁴ Сулар уни йоған қилип, чоңқур булақлар уни егиз қилип өстүргәнди; ериқлири униң түвидин, әтрапидин еқип өтәтти, улар өз өстәңлирини даладики барлиқ дәрәқләрғичә әвәткән еди.

⁵ Шуниң билән, у бихланған вақитта, мол сулар билән егизлиги барлиқ дәрәқләрдин егиз болған, униң шахлири көпәйгән вә шахчилири узун болған; ⁶ асмандики барлиқ учар-қанатлар униң шахлирида угилиған, шахчилири астида даладики барлиқ жаниварлар балилиған; униң сайиси астида барлиқ улук әлләр яшиған. ■

⁷ Шундақ болуп униң шахлири кеңийип, у бүйүклүгидә гөзәлләшкән; чүнки униң йилтизлири мол суларға йәткән. ⁸ Худаниң бағчисидики кедир дәрәқләрму уни тосалмайтти; қаригайлар униң шахлиридәк, чинар дәрәқлири униң шахчилиридәкму кәлмәйтти; Худаниң бағчисидики һеч қандақ дәрәқ гөзәлликтә униңға охшимайтти. ■

⁹ Мән уни шахлириниң көплүги билән гөзәл қилғанмән; Худаниң бағчисида болған барлиқ дәрәқләр, йәни Ерәмдики дәрәқләр униңдин һәсәт қилған еди.

□ **30:21** «...Мән Мисир падишаси Пирәвннің билигини сундурдум; вә мана, у ... қилич тутушқа теңиқ билән күчәйтилмиди» — бу бешарәт бәлким «Йәр.» 37:1-10-айәтләрдә тәсвирләнгән вақиәни көрситиду. Хофна Пирәвннің қошунлири Йерусалимни муһасиригә алған Бабил қошуниға қарши жәңгә чиққанда, мәғлубийәткә учрап Мисирға чекингән.

□ **31:2** «Әнди сән бүйүклүгүндә ким сән билән тәң болалайду?» — Худаниң бу соали «Кимму сән билән тәң туралайду?» дегәнгә охшиғини билән, әмәлийәттә шундақ мәнидә әмәс. 3-14-айәтләрдин қариганда, Худаниң Мисирға ейтқан сөзи «Сән Асурийәдин һеч бүйүк әмәссән, Асурийәгә охшаш йәрниң тегигичә төвән қилинисән» дегәнгә баравәр.

□ **31:3** «Асурийәму Ливандики бир кедир дәриғи еди; униң орманлиққа сайә бәргән гөзәл шахлири болуп, у интайин егиз бойлуқ еди...» — Асурийә империйәси бу бешарәттин 25 жил илгири, йәни миладийәдин илгәрки 612-жили Бабил тәрипидин һалак болған. ■ **31:3** Дан. 4:7 ■ **31:6** Дан. 4:9 ■ **31:8** Яр. 2:8

10 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Чүнки у өзини егиз көтирип, учини булутларға тақаштуруп узартқанлиғи, егизлигиниң көңлиниң тәкәббурлашқанлиғи түпәйлидин, □

11 әнди Мән уни үзүл-кесил бир тәрәп қилишқа уни әлләрниң арисидики мустәбитниң қолиға тапшурдум; Мән уни рәзиллиги түпәйлидин һайдап чәткә қаққан едим. 12 Ят адәмләр, йәни әлләр арисидики әң вәһшиләр уни кесип ташлиди. Шахлири тағлар вә барлиқ жилғаларға жиқилип, униң шахчилири зиминдики барлиқ жираларға сундурулуп ятиду; йәр йүзидики хәлиқләр униң сайисидин чиқип униңдин нери кәтти. ■ 13 Униң жиқилған ғоли үстигә асмандики барлиқ учар-қанатлар қонуп яшайду; даладики барлиқ жаниварлар шахлири үстидә туриду.

14 Буниң мәхсити, сулардин суғирилидиған дәрәқләрниң һеч бири өзини егиз кәтәрмисун, яки учини булутларға тақаштурмисун, яхши суғирилидиған дәрәқләрниң һеч бири ундақ егизликкә көтирилмисун үчүндур; чүнки уларниң һәммиси өлүмгә бекитилгән — йәрниң тегилиригә чүшүшкә бекитилгәнләрниң, өлидиған адәм балилириниң, һаңға чүшидиғанларниң қатаридидур.

15 — Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — У тәһтисараға чүшкән күнидә, Мән униң үчүн бир матәм тутқузғанмән; чоңқур суларни етиветип униң булақ-ериқлирини тосувәткәнмән; шуниң билән униң улуқ сулири тизгинләнгән. Мән Ливанни униң үчүн қарилиқ кийгүздүм; униң үчүн даладики барлиқ дәрәқләр солишип кәтти. 16 Мән уни һаңға чүшидиғанлар билән биллә тәһтисараға ташливәткинимдә, униң жиқилған чағдики садаси билән әлләрни тәвритивәттим; шуниң билән Ерәм бағчисидики барлиқ дәрәқләр, Ливандики сәрхил вә әң есил дәрәқләр, яхши суғирилған һәммә дәрәқләр йәр тегилиридә туруп тәсәлли тапқан.

□ ■ 17 Униң сайисидә турғанлар вә әлләр арисидә уни қоллайдиғанлар униң билән тәң тәһтисараға, қилич билән өлтүрүлгәнләрниң йениға чүшкән. □

18 Қени ейтә, Ерәм бағчисидики дәрәқләрниң қайсиси шан-шәрәп вә гөзәлликтә сән Мисирға тәң келәләйтти? Бирақ сәнму Ерәм бағчисидики дәрәқләр билән тәң йәр тегилиригә чүшүрүлисән; сән хәтнә қилинмиғанлар арисидә, қилич билән өлтүрүлгәнләр билән биллә ятисән; мана бу Пирәвн вә униң топ-топ адәмлириниң һәммисиниң несивисидур, дәйду Рәб Пәрвәрдигар. □ ■

32

Мисирға қилинған мәрсийә

1 Он иккинчи жили, он иккинчи айниң биринчи күнидә шундақ болдики, Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

□ **31:10** «Чүнки у өзини егиз көтирип, учини булутларға тақаштуруп узартқанлиғи, егизлигиниң көңлиниң тәкәббурлашқанлиғи түпәйлидин, ...» — ибраний тилида бу әйәтниң шәкли: «Чүнки сән өзүңни егиз кәтәргәнлигиң түпәйлидин, учини булутларға тақаштуруп узартқанлиғи, егизлигиниң көңлиниң тәкәббурлашқанлиғи түпәйлидин...». Шуңа мүмкинчилиги барки, әйәтниң биринчи жүмлиси (Сән... түпәйлидин..) Мисирға ейтилған. Бирақ жүмлә мошу әйәттә түгимәйду; Мисирни көрсәткән болса пәқәт 18-әйәткә кәлгәндә түгиши керәк. 11-18-әйәтләр йәнила Асурийәгә ейтилған. ■ **31:12** Әз. 28:7; 30:11 □ **31:16** «Мән уни һаңға чүшидиғанлар билән биллә тәһтисараға ташливәткинимдә... .. яхши суғирилған һәммә дәрәқләр йәр тегилиридә туруп тәсәлли тапқан» — демәк, Асурийә империйәсидин илгири ғулиған империйәләр Асурийәниң ғулап кетишигә қарап «Биздин улуқ болған империйәму дәрвәкә ғулиди» дәп тәсәлли тапиду. ■ **31:16** Йәш. 14:9 □ **31:17** «Униң сайисидә турғанлар ... униң билән тәң тәһтисараға, қилич билән өлтүрүлгәнләрниң йениға чүшкән» — «...қилич билән өлтүрүлгәнләрниң йениға чүшкән» дегәнликниң мәнаси бәлким шуки, рәсмий дәпнә қилинмай тәһтисарада пәс дәп қаралған, яки болмиса тәһтисарада әң төвән жайда туридиған. Әһвалниң қандақ болушидин қәтғийнәзәр, Худа Пирәвн, Мисир вә қошунлириниң рәсмий дәпнә қилинмаслиғи арқилиқ, Өзиниң улардин рәнжигәнлигини башқа әлләргә көрситиду. □ **31:18** «Қени ейтә, Ерәм бағчисидики дәрәқләрниң қайсиси шан-шәрәп вә гөзәлликтә сән Мисирға тәң келәләйтти? ...Мана бу Пирәвн вә униң топ-топ адәмлириниң һәммисиниң несивисидур» — бешәрәтниң бу әң ахирқи жүмлиси, йәни 18-әйәт Мисир вә падишаси Пирәвнгә ейтилиду. Илгәрки 2-17-әйәтләрниң һәммиси Асурийә империйәсиниң әһвалини тәсвирләйду; Мисирниң ақивити уларниңкигә охшаш болиду. ■ **31:18** Әз. 28:10

² И инсан оғли, Мисир падишаси Пирэвн үчүн бир мәрсийәни ағзиңға елип униңға мундақ дегин: — Сән өзүңни әлләр арасида бир ширға охшатқансән, бирақ сән деңиз-океанлар арасидики бир әждиһасән, халас; сән палақлишип ериқлириңни ешип таштуруп, сулирини аяқлириң билән чалғитип, дәриялирини лейитип қойдуң. □ ■

³ — Әнди Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Көп әлләрниң топ-топ адәмлири алдида Өз торумни үстүңгә йейип ташлаймән; улар сени торумда тутуп тартишиду. ■ ⁴ Мән сени қуруқлуқта қалдуруп, далаға ташлаймән; асмандики барлиқ учар-қанатларни үстүңгә қондуруп, йәр йүзидики жаниварларни сениңдин тоюндурумән; ⁵ гөшүңни тағлар үстигә қойимән, жылғиларни пүткүл эзайиң билән толдурумән; ⁶ Мән қениңниң еқишлири билән зиминни һәтта тағларғичиму суғиримән; жиралар сән билән тошуп кетиду.

⁷ Нуруңни өчүргинимдә, Мән асманларни тосувемән, юлтузларни қара қилимән; қуяшни булут билән қаплаймән, ай нур бәрмәйду. ■ ⁸ Асманлардики барлиқ парлайдиған нурларни үстүңдә қара қилип, зиминиңгә қараңғулукни қаплаймән, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. □ ⁹ Мән әлләр арасиға, йәни сән тонумиған мәмликәтләр арасиға сениң һалактин қалған адәмлириңни елип кәткинимдә, көп әлләрниң жүригини беарам қилимән; ¹⁰ Мән көп әлләрни сән билән алақзадә қилимән, уларниң падишалири саңа қарап дәһшәтлик қорқишиду; Мән қиличимни уларниң көз алдида ойнатқинимдә, йәни сениң жиқилған күниңдә уларниң һәр бири өз жан қайғусида һәр дәқиқә тәвринуду.

¹¹ — Чүнки Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — «Бабил падишасиниң қиличи үстүңгә чиқиду.

¹² Палванларниң қиличлири билән Мән сениң топ-топ адәмлириңни жиқитимән; уларниң һәммиси әлләр арасидики мустәбитләрду; улар Мисирниң пәхрини йоқитиду, униң топ-топ адәмлири қурутуветилиду. ■

¹³ Мән зор сулар бойидин барлиқ һайванлириниму һалақ қилимән; инсан айиғи қайтидин уларни чалғатмайду, һайванларниң туяқлири қайтидин уларни лейитмайду. □ ¹⁴ Шуниң билән Мән уларниң сулирини тиндурумән; уларниң ериқлирини сүпсүзүк майдәк ақтуримән, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. ¹⁵ — Мән Мисир зиминини вәйранә қилғинимдә, зимин өзиниң барлиғидин мәһрум болғинида, Мән униңдики барлиқ туруватқанларни уруватқинимдә, әнди улар Мениң Пәрвәрдиғар экәнлигимни тонуп йетиду.

¹⁶ — Бу бир мәрсийә; улар уни оқуйду — Әлләрниң қизлири матәм қилип уни оқуйду; мәрсийәни улар Мисир вә униң барлиқ топ-топ адәмлиригә оқуйду, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар.

Пирэвн тәһтисараға чүшиду

¹⁷ Он иккинчи жили, айниң он бәшинчи күнидә йәнә шундақ болдики, Пәрвәрдиғарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —□

¹⁸ И инсан оғли, Мисирниң топ-топ адәмлири үчүн аһ-зар чәккин; шуниңдәк уларни, йәни уни күчлүк әлләрниң қизлири билән биллә төвәнгә, һаңға чүшидиғанларға һәмраһ болушқа йәр тегилиригә чүшүрүп ташливәт; □ ¹⁹ гөзәлликтә сән кимдин артуқ едиң? Әнди чүшүп,

□ **32:2** «Сән өзүңни әлләр арасида бир ширға охшатқансән, бирақ сән деңиз-океанлар арасидики бир әждиһасән, халас» — башқа бир хил тәржимиси: «Сән әлләр арасида бир ширдәк болған едиң, деңиз-океанлар арасида әждиһасән». «Әждиһа» дегән сөз мошу йәрдә йәнә (Нил дәриясида көп тепилидиған) тимсаһниму көрситиши мүмкин.

■ **32:2** Эз. 29:3 ■ **32:3** Эз. 12:13; 17:20 ■ **32:7** Йөш. 13:10; Йө. 2:31, 3:15 □ **32:8** «Асманлардики барлиқ парлайдиған нурларни үстүңдә қара қилип, зиминиңгә қараңғулукни қаплаймән, дәйду Рәб Пәрвәрдиғар» — йәнә тәқрарлаймизки, бу бешарәт бәлким һәм йеқинқи вақит (Бабилниң һужуми арқилиқ)ни һәм ахирқи заманлардики «Пәрвәрдиғарниң күни»ниму көрситиду. Ахирқи заманлардиму әлләрни қорқитидиған «йеңи Бабил» пәйда болуши мүмкин («Вәһ.» 17-18-бапларни көрүң).

■ **32:12** Эз. 28:7; 31:12; 31:2,18; 32:16 □ **32:13** «зор сулар» — Нил дәрияси вә униң делтисини көрситиду. □ **32:17** «Он иккинчи жили, айниң он бәшинчи күнидә...» — бәлким он иккинчи айда, йәни жуқуриқи бешарәттин икки һәптә кейин: 1-айәтни көрүң. □ **32:18** «И инсан оғли, Мисирниң топ-топ адәмлири үчүн аһ-зар чәккин; шуниңдәк уларни, йәни уни күчлүк әлләрниң қизлири билән биллә төвәнгә, һаңға чүшидиғанларға һәмраһ болушқа йәр тегилиригә чүшүрүп ташливәт» — башқа бир хил тәржимиси: «И инсан оғли, Мисирниң топ-топ адәмлири үчүн аһ-зар чәккин, сән вә күчлүк әлләрниң қизлири аһ-зар чекиңлар; шуниңдәк уларни һаңға чүшидиғанларға һәмраһ болушқа йәр тегилиригә ташливәт».

хэтнэ қилинмиған билән биллә ят! ²⁰ Улар қилич билән өлтүрүлгәнләр арасиға жиқилиду; қилич суғурулди; у вә униң топ-топ адәмлириниң һәммиси сөрәп апириветилсун! ²¹ Әнди палванларниң арасидики батур-әзимәтләр тәһтисараниң оттурисида туруп Мисир вә уни қоллиғанларға сөз қилиду: —«Мана, улар чүшти, улар жим ятиду — хэтнә қилинмиғанлар, қилич билән өлтүрүлгәнләр!».

²² — Мана, шу йәрдиур Асурийә вә униң жиғилған қошуни; униң гөрлири өз әтрапидидур; мана уларниң һәммиси өлтүрүлгән, қиличланған. ²³ Уларниң гөрлири чоңқур һаңниң тегидидур; униң жиғилған қошуни өз гөри әтрапида туриду; улар тирикләрниң зиминида адәмләргә вәһшәт салғанлар — буларниң һәммиси өлтүрүлгән, қиличланған.

²⁴ Мана Елам вә униң гөриниң әтрапида турған униң барлиқ топ-топ адәмлири; уларниң һәммиси өлтүрүлгән, қиличланған, улар хэтнә қилинмиған пети йәр тегилиригә чүшкәнләр — йәни тирикләрниң зиминида адәмләргә өз вәһшитини салғанлар! Бирақ һазир улар һаңға чүшкәнләр билән биллә иза-аһанәткә чөмиду.

²⁵ Кишиләр униң үчүн өлтүрүлгәнләр арасида, топ-топ адәмлири арасида бир орун раслиған; хәлқиниң гөрлири униң әтрапидидур; уларниң һәммиси хэтнә қилинмиғанлар, қиличланғанлар; шуңа улар һаңға чүшкәнләр билән биллә иза-аһанәткә қалиду; улар өлтүрүлгәнләр арасиға ятқузулиду — гәрчә тирикләрниң зиминида уларниң вәһшити адәмләргә селинған болсиму!

²⁶ Мана шу йәрдә Мәшәк билән Тубал барлиқ топ-топ адәмлири билән туриду; уларниң гөрлири өз әтрапидидур; уларниң һәммиси хэтнә қилинмиғанлар, қиличланғанлар — гәрчә улар тирик туруватқанларниң зиминида өз вәһшитини адәмләргә салған болсиму!

²⁷ Улар жәң қураллири билән тәһтисараға чүшкән, қиличлири өз беши астиға қоюлған, хэтнә қилинмай туруп жиқилған палванлар арасида ятмайду; уларниң қәбиһликлири өз устиханлири үстидә болиду — гәрчә улар тирикләрниң зиминида батурларғиму вәһшәт салған болсиму!□

²⁸ Сән Пирәвнму хэтнә қилинмиғанлар арасида тар мар болуп, қилич билән өлтүрүлгәнләр арасида ятисән.

²⁹ Мана шу йәрдә Едом, униң падишалири, барлиқ шаһзадилириму; улар күчлүк болсиму, қиличланғанлар билән биллә ятқузулиду; улар хэтнә қилинмиғанлар арасида, һаңға чүшидиғанлар билән биллә ятиду.

³⁰ Мана шималдики шаһзадиләр, һәммиси; мана барлиқ Зидондикиләр, өлтүрүлгәнләр билән биллә чүшкән; гәрчә өз күчи билән вәһшәт салған болсиму, улар һазир хижаләттә қалди; улар хэтнә қилинмиған болуп, қиличланғанлар арасида йетип, һаңға чүшидиғанлар билән биллә хижаләткә қалиду.

³¹ Пирәвн буларни көриду, шуниңдәк өзиниң қиличланған топ-топ адәмлири тоғрилиқ, йәни өзи вә қошуни тоғрилиқ улардин тәсәлли алиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. ³² — Гәрчә Мән униң вәһшитини тирик туруватқанларниң зиминиға салдурған болсамму, бирақ у хэтнә қилинмиғанлар арасиға, қилич билән өлтүрүлгәнләр арасиға ятқузулиду, — йәни Пирәвн вә униң барлиқ топ-топ адәмлири, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

33

Йерусалимниң гулиши ••• Күзәтчиниң вәзиписи

¹ Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

□ **32:27** «улар жәң қураллири билән тәһтисараға чүшкән, ... хэтнә қилинмай туруп жиқилған палванлар арасида ятмайду; уларниң қәбиһликлири өз устиханлири үстидә болиду — гәрчә улар тирикләрниң зиминида батурларғиму вәһшәт салған болсиму!» — демәк, Мәшәк вә Тубал дегән икки қәбилидикиләр (һазирқи Русийәдики «Москва» вә «Тоболск» билән мунасивити бар болуши мүмкин) жәңдә қирилип, батурлардәк дәннә қилинмай, бәлки уларниң қәбиһлигини көрситиш үчүн устиханлири очуқ асман астида ятиду.

² И инсан оғли, әл-жутундикиләргә сөз йәткүзүп уларға мундақ дегин: — Мән қилични мәлум бир зимин үстигә чиқарғинимда, зиминдики хәлиқ өз арисидин бир адәмни тепип уни күзәтчи бекетсә, — ³ у қиличниң зимин үстигә чиққанлиғини көрүп, канай челип хәлиқни агаһландурса, ⁴ кимдиким канай авазини аңлап, агаһни алмиса, қилич келип уни елип кәтсә, әнди униң қени өз беши үстигә болиду. ⁵ У канай авазини аңлап, агаһни алмиған; шуңа униң қени өзигә болиду; у агаһ алған болса, женини қутқузған болатти.

⁶ Бирақ күзәтчи қиличниң келиватқинини көрүп, канай чалмай, хәлиқни агаһландурмиса, әнди қилич келип улар арисидин бирәвни елип кәтсә, ундақта у өз қәбиһлигидә елип кетилиду; бирақ униң қени үчүн Мән күзәтчидин һесап алимән.

⁷ Әнди, и инсан оғли, Мән сени Исраил жәмәти үчүн күзәтчи дәп бекиткәнмән; сән Мениң ағзимдин хәвәр аңлап, уларға Мәндин агаһ йәткүзисән. ■ ⁸ Мән рәзил адәмгә: «И рәзил адәм, сән чоқум өлисән» десәм, вә өзүң бу рәзилни йолидин яндурушқа сөз қилмай уни агаһландурмисаң, у рәзил өз қәбиһлигидә өлиду; бирақ униң қени үчүн сәндин һесап алимән. □ ⁹ Бирақ сән рәзилни йолидин йениш тоғрилиқ агаһландурсаң, у йолидин янмиса, у өз қәбиһлигидә өлиду; бирақ өзүң өз жениңни қутқузуп қалисән.

¹⁰ Әнди сән, и инсан оғли, Исраил жәмәтигә сөз қилип: — Силәр: «Бизниң итаәтсизликлиримиз вә гуналимиз бешимиздидур, биз улар билән зәиплишип кетиватимиз; әнди биз қандақму һаятқа еришимиз?» дәйсиләр. □ ■ ¹¹ Уларға сөзүмни йәткүзүп: «Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар, — Мән рәзил адәмниң өлүмидин һеч хурсәнлигим йоқтур; пәқәт уларни рәзил йолидин йенип һаятқа еришсун дәймән; рәзил йоллириңлардин йениңлар, йениңлар! Немишкә өлгүңлар келиду, и Исраил жәмәти?!» — дегин. ■

¹² Вә сән, и инсан оғли, әл-жутундикиләргә мундақ дегин: — һәққаний адәмниң һәққанийлиғи асийлиқ қилған күнидә уни қутқузмайду; һәм рәзил адәм болса, у өз рәзиллигидин янған күнидә рәзиллигидин жиқилмайду; һәққаний адәм гуна садир қилған күнидә, у әслидики һәққанийлиғи билән һаятта туривәрмәйду. ■

¹³ Мән һәққанийға: «Сән бәрһәқ һаятқа еришсән» дегинимдә, у өз һәққанийлиғиға тайинип қәбиһлик садир қилса, әнди униң һәққаний ишлиридин һеч қайсиси әсләнмәйду; әксичә у өткүзгән қәбиһлиги түпәйлидин өлиду. □

¹⁴ Әнди мән рәзилгә: «Сән чоқум өлисән» десәм, бирақ у гунайидин йенип, көз алдимда адаләт вә һәққанийлиқни жүргүрсә — ¹⁵ Рәзил адәм қәригә капаләткә алған нәрсини қайтуруп бәрсә, — булаңчиликта алғанни қайтуруп бәрсә — қәбиһлик садир қилмай, һаят бәлгүлимилиридә маңса — әнди у бәрһәқ һаятқа егә болиду, у өлмәйду. ¹⁶ Униң садир қилған гуналиридин һеч қайсиси әсләнмәйду; у адаләт вә һәққанийлиқни жүргүргән — у бәрһәқ һаятқа егә болиду.

¹⁷ Бирақ әл-жутундикиләр: «Рәбниң йоли һәммигә баравәр әмәс» дәйду; әмәлийәттә уларниң йоли болса һәммигә баравәр әмәс. ■

¹⁸ һәққаний адәм өз һәққанийлиғидин йенип, қәбиһликни садир қилса, у буниңда өлиду.

¹⁹ Рәзил адәм өз рәзиллигидин йенип, адаләт вә һәққанийлиқ жүргүрсә, бу ишлардин һаятқа егә болиду. ²⁰ Лекин силәр: «Рәбниң йоли һәммигә баравәр әмәс» дәйсиләр; и Исраил

■ **33:7** Әз. 3:1 □ **33:8** «И рәзил адәм, сән чоқум өлисән» — бу агаһ пәқәт жисманий жәһәтнила көрсәтмәйду, дәп қараймиз. һәр бир адәм илгири-кейин (Адәм атимизниң гунайиниң сәвәвидин) өлиду. Мошу йәрдә көрситилгән өлүш Худаниң һозуридин, бәрикәтлиридин айрилиштин ибарәт дәп қараймиз (11-айәтниму көрүң).

□ **33:10** «әнди биз қандақму һаятқа еришимиз?» — яки «әнди қандақ яшаймиз?». Бу айәтләрдә «һәққанийлиқ» (инсанниң һәққанийлиғи) адәмниң өзлигидин чиқмайду, бәлки адәмниң Худаниң Өзигә таянғанлиғиниң бир мевиси, дәп испатлиниду. «һәққаний адәм» «өз һәққанийлиғи»ға таянса (демәк, униң көзлири Худаға әмәс, өзигә болса) түгишиду.

■ **33:10** Әз. 24:23 ■ **33:11** Әз. 18:23, 32 ■ **33:12** Әз. 18:24 □ **33:13** «әксичә у өткүзгән қәбиһлиги түпәйлидин өлиду» — ибраний тилида «әксичә у өткүзгән қәбиһлиги түпәйлидин, униңда өлиду». Бу айәтләрдә «һәққанийлиқ» (инсанниң һәққанийлиғи) адәмниң өзлигидин чиқмайду, бәлки адәмниң Худаниң Өзигә таянғанлиғиниң бир мевиси, дәп испатлиниду. «һәққаний адәм» «өз һәққанийлиғи»ға таянса (демәк, униң көзлири Худаға әмәс, өзигә болса) түгишиду.

■ **33:17** Әз. 18:25, 29; 33:20

жәмәти, Мән һәр қайсиңларға өз йоллириңлар бойичә үстүңләргә һөкүм чиқиримән!□

21 Вә шундақ болдики, сүргүн болған он иккинчи жили, онинчи айниң бәшинчи күнидә, Йерусалимдин қачқан бириси йенимға келип: «Шәһәр бөсүлди!» — деди.□ ■

22 Энди қачқан адәмниң йетип келишиниң алдинқи ахшимида Пәрвәрдигарниң қоли мениң вужудумға қонған еди; шуниң билән У ағзимни ечип қойди; ағзим ечилип, мән йәнә гача болмидим. □

Исраил зиминида қалғанлар тоғрилиқ бешарәт

23 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

24 И инсан оғли, Исраил зиминидики харабә жайларда туруватқанлар: «Ибраһим пәкәт бир адәм турупму бу зиминға мирас болған еди; бирақ биз көп адәммиз; энди зимин бәрибир бизгә тәқдим қилинди» — дәп ейтиватиду.□

25 Шуңа уларға мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Силәр гөшни қан билән йәйсиләр; силәр өз мәбудлириңларни баш кәтирип издәйсиләр; силәр қан төкүватисиләр; энди силәр зиминға мирас боламсиләр? ■ 26 Силәр қиличиңларға тайинисиләр, силәр жиркиничлик ишларни чиқирисиләр, һәр бириңлар өз хошнисиниң аялиға бузуқчилик қилиду. Энди силәр зиминға мирас боламсиләр?».

27 Уларға мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, бәрһәқ, харабә жайларда туруватқанлар қиличилип жиқилиду; далада қалғанни явайи һайванларниң йәветишкә тапшуримән; истиһкамлар вә ғарларда турғанларму ваба кесилидин өлиду. 28 Мән зиминни вәйранә вә чөл-баяван қилимән; униң күчидин болған пәхри йоқилиду; Исраилниң тағлири вәйранә болидуки, улардин өткүчи һеч бир адәм болмайду. □ 29 Уларниң жүргүзгән жиркиничлик қилмишлири түпәйлидин Мән зиминни вәйранә вә чөл-баяван қилғинимда улар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни тонуп йетиду».

Эзикаял пәйгәмбәр һәқиқәтән қарши елиндиму?

30 — Энди сән болсаң, и инсан оғли, әл-жутундикиләр һәрдайим сени ағзиға елип өйлириниң тамлириниң йенида вә дәрвазиларда сөзләп бир-биригә һәм һәр бири өз қериндишиға сән тоғрилиқ: «Қени берип, Пәрвәрдигардин немә сөз баркин, аңлап келәйли!» — дәйду.

31 Улар жамаәт сүпитидә йениңға келип, Мениң хәлқимниң сүпитидә алдинда олтириду; улар сөзлириңни аңлайду, бирақ уларға әмәл қилмайду; улар ағзи билән саңа муһәббәт көрситиду, бирақ көңли һарам мәнпәәткә тартиду; □ ■ 32 мана, сән улар үчүн пәкәт

□ **33:20** «и Исраил жәмәти, Мән һәр қайсиңларға өз йоллириңлар бойичә үстүңләргә һөкүм чиқиримән!» — бу муһим бабтики 1-20-айәтләрниң мәзмунни тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизниму көрүң. 32:1-33:21дики бешарәтләр 29-31-баплардики Мисир тоғрилиқ бешарәтләрдin хелә бурун берилгән. Лекин бешарәтләрниң көпинчиси Мисир тоғрилиқ болғачқа, бурун берилгән бешарәтләрму 29-31-баплардики бешарәтләргә улап баян қилинған. □ **33:21** «сүргүн болған он иккинчи жили, онинчи айниң бәшинчи күни... » — бу вақит шәһәрниң ишғал болғинидин 18 ай кейинки вақит болуши мүмкин. Йерусалимдин Бабилға маңидиған йол адәттә 4 айлиқ болатти («Эзра 7:9ни көрүң»). Текстниң бәзи көчүрмилиридә «он биринчи жил» дейилиду; бирақ бир қисим алимлар «он иккинчи жил» дейиш тоғра дәп қарайду; чүнки йәнә имканийәт барки, Исраил вә Бабил пүтүнләй охшимаидиған календарни ишләткән. Биз бу пикиргә майилмиз. ■ **33:21** 2Пад. 25; Әз. 24:26 □ **33:22** «Энди қачқан адәмниң йетип келишиниң алдинқи ахшимида Пәрвәрдигарниң қоли мениң вужудумға қонған еди; шуниң билән у ағзимни ечип қойди; ағзим ечилип, мән йәнә гача болмидим» — бу гачилиқ тәхминән алтә жил илгири башланған (3:26-айәтни изаһити билән вә 24:32-айәтниму көрүң). □ **33:24** «Ибраһим пәкәт бир адәм турупму бу зиминға мирас болған еди; бирақ биз көп адәммиз; энди зимин бәрибир бизгә тәқдим қилинди» — Бабилдикиләр Қанаанда (Пәләстиндә) турған Йәһудийларниң көпинчисини өлтүргән яки сүргүн қилған еди. Зиминда қалдурулған аз қисим адәмләр (техи һеч товва қилмиған) тәкабурлишип шундақ сөз қилиду. ■ **33:25** Яр. 9:4; Лав. 3:17 □ **33:28** «Мән зиминни вәйранә вә чөл-баяван қилимән» — яки «Мән зиминни вәйранә вә (адәмни қорқутқучи) бир вәһшәт қилимән». □ **33:31** «Улар ағзи билән саңа муһәббәт көрситиду, бирақ көңли һарам мәнпәәткә тартиду» — башқа бир хил тәржимиси: «Әмәлийәттә улар ағзида ейтқан шәхсий арзу-һәвәслиригә әмәл қилиду, көңли һарам мәнпәәткә тартиду». ■ **33:31** Әз. 14:1-3; 20:1-3

йеқимлиқ аваз билән, сазлири убдан тәңшилип ейтилған муһәббәт нахшисисән, халас; улар сөзлириңни аңлайду, бирақ уларға әмәл қилмайду. ³³ Әнди бунің һәммиси әмәлгә ашурулғинида (у бәрһәқ әмәлгә ашурулиду!) улар бир пәйғәмбәрниң уларниң арисиди болғанлиғини тонуп йетиду».

34

Өтмүштики вапасиз падици-баққучилар вә келәчәктә болидиған «Яхши Падици»

¹ Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: — ² И инсан оғли, бешарәт берип Исраилни баққучи падициларни әйипләп мундақ дегин: — Падициларға мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Өзлиринила беқиватқан Исраилниң падицириниң һалиға вай! Падициларниң падисини озукландуруш керәк әмәсмү? ■ ³ Силәр йеғини өзүңлар йәйсиләр, жуңини өзүңлар кийсиләр; бордалған есил мални союзиләр; лекин қойларни бақмайсиләр. ⁴ Ажизларни күчәйтмидиңлар, кесәлләрни сақайтмидиңлар, зәхимләнгәнләрни теңип қоймидиңлар, тарқилип кәткәнләрни қайтуруп әкәлмидиңлар, езип кәткәнләрни издәп бармидиңлар; әксичә силәр зорлуқ-зумбулуқ вә рәһимсизлик билән улар үстидин һөкүм сүрүп кәлгәнсиләр. ■

⁵ Улар падичисиз болуп тарқилип кәтти; улар тарқилип кетип даладики барлиқ һайванларға озук болуп кәтти. ⁶ Мениң қойлирим барлиқ тағлар арисидин, һәр жуқури егизлик үстидә тенәп кәтти; Мениң қойлирим пүткүл йәр йүзигә тарқип кәтти, бирақ уларни тепишқә тиришқучи яки издигүчи йоқ еди.

⁷ Шуңа, и падицилар, Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар: —

⁸ Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — Қойлиримниң падициси болмиғачқә, улар ов болуп қалди, даладики һәр бир һайванға озук болди; чүнки Мениң падицилирим Өз падамни издимәйду, улар пәқәт өзлирини бақиду, Мениң қойлиримни бақмайду. ⁹ — Шуңа, и падицилар, Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар!

¹⁰ Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән падициларға қаршимән; Мән Өз қойлиримниң һесавини улардин алимән, вә уларни падини беқиштин тохтитимән; шуниң билән падицилар өзлириниму бақмайду; вә Мән қойлиримни уларға йәнә озук болмисун үчүн уларниң ағзидин қутулдурумән.

¹¹ Чүнки Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән Өзүм өз қойлиримни издәп уларниң һалини сораймән; ¹² падици өзиниң қойлири арисидә, тарап кәткән қойларни тепип баққандәк, Мәнму қойлиримни издәп бақимән; улар булутлуқ қараңғу күндә тарилип кәткән һәр бир жайлардин Мән уларни қутулдурумән.

¹³ Мән уларни хәлиқләрдин епкелимән, уларни мәмликәтләрдин жиғимән, өз зиминиға апирумән; Мән уларни Исраил тағлири үстидә, ериқ-үстәңләр бойида вә зиминдики барлиқ туралғу жайларда бақимән; ■ ¹⁴ Мән уларни есил чимәнзарда бақимән; Исраил тағлири уларниң ййлиғи болиду; улар шу йәрдә убдан ййлақта ятиду; Исраил тағлири үстидә, мунбәт чимәнзарда озуклиниду. ¹⁵ Мән Өзүм Өз падамни бақимән, уларни ятқузимән, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. ¹⁶ — Мән йолдин тенәп кәткәнләрни издәймән, тарқилип кәткәнләрни қайтурумән; зәхимләнгәнләрни теңип қойимән, ажизларни күчәйтимән; бирақ сәмригәнләр вә күчлүкләрни йоқитимән; падамни адаләт билән бақимән.

□ **33:33** «Әнди бунің һәммиси әмәлгә ашурулғинида ... улар бир пәйғәмбәрниң уларниң арисиди болғанлиғини тонуп йетиду» — шүбһисизки, Йерусалимдин қачқан адәм келип шәһәрниң хәвирини ейтиши билән, хәлиқ Эзакиялни улук пәйғәмбәр дәп билип йәтти. Әпсус, улар Эзакиялниң сөзлирини пәқәт кулақ түвидила аңлап, үзүл-кесил товва қилиған. Шуңа 24-29 айәтгә алдин-ала ейтилған балаю-апәтләрму уларниң бешиға чүшүрүлүши керәк. ■ **34:2** Йәр. 23:1 ■ **34:4** 1Пет. 5:3 ■ **34:13** Әз. 28:25

17 Энди силәргә кәлсәм, и Мениң падам, Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән қой вә қой арисидә, қочқарлар вә текиләр арисидә һөкүм чиқиримән. □ 18 Энди силәрниң яхши чимәнзарни йегиниңлар азлиқ қилип, чимәндики қалған от-чөпләрни аяқлириңлар билән чәйливетишиңлар керәкму? Силәр сүпсүзүк сулардин ичкәндин кейин, қалғинини аяқлириңлар билән лейитиветишиңлар керәкму? 19 Шуңа Мениң қойлиримға силәрниң аяқлириңлар чәйливеткәнни йеиштин, аяқлириңлар дәссәп лейитиветкәнни ичиштин башқа амал йоқ.

20 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар уларға мундақ дәйду: — Мана Мән, Мән Өзүм сәмригән қойлар вә оруқ қойлар арисидә һөкүм чиқиримән. 21 Чүнки силәр мүрә-янпашириңлар билән иштирип, мүңгүзлириңлар билән уларни тәрәп-тәрәпкә тарқитивәткичә үсисиләр, 22 — Мән уларни йәнә ов объекти болмисун дәп Өз падамни қутқузимән; вә Мән қой вә қой арисидә һөкүм чиқиримән. 23 Мән уларниң үстигә бир падичини тикләймән, у уларни бақиду; у болса Мениң қулум Давут; у уларни беқип, уларға падичи болиду; ■ 24 вә Мәнки Пәрвәрдигар уларниң Худаси болимән, Мениң қулум Давут улар арисидә әмир болиду; Мәнки Пәрвәрдигар шундақ сөз қилдим. □ ■ 25 Мән улар билән аман-хатиржәмлик беғишлайдиған әһдини түзүп, житқуч һайванларни зиминдин түгитимән; улар бехәтәр болуп жаңгалда туриду, орманлиқларда қонуп ухлайду. 26 Мән уларни һәм егизлигим әтрапидики жайларни бәрикәтлик қилимән; ямғур-йеғинларни өз пәсидә яғдуримән; булар бәрикәтлик ямғурлар болиду. □

27 Даладики дәрәкләр мевилирини, тупрақ үндүрмилирини бериду; улар өз зиминида бехәтәр туриду; Мән уларниң боюнтуруқ-асарәтлирини сундуруп, уларни қуллуққа тутқанларниң қолидин қутулдурғинимда, улар Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни билип йетиду. 28 Улар йәнә әлләргә ов болмайду, йәр йүзидики һайванлар йәнә уларни йәвәтмәйду; улар бехәтәр туриду, һеч ким уларни қорқатмайду. 29 Мән улар үчүн даңқи чиққан алаһидә бир бостанлиқ жайни тәминләймән; улар қайтидин зиминда ачарчиликта йигләп қалмайду, яки қайтидин әлләрниң мазақ объекти болмайду. ■ 30 Андин улар Мәнки Пәрвәрдигар Худасиниң улар билән биллә болидиғанлиғини вә өзлириниң, йәни Исраил жәмәтиниң Мениң хәлқим болидиғанлиғини билип йетиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 31 — Энди силәр болсаңлар, и Мениң қойлирим, Мениң чимәнзаримдики қойлирим, инсанлардурсиләр, халас; Мән болсам силәрниң Худайиңлардурмән» — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. ■

35

Едом, йәни Сеир тоғрилиқ бешарәт

1 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

2 И инсан оғли, йүзүңни Сеир теғиға қаритип, бешарәт берип уни әйипләп мундақ дегин: — □

□ **34:17** «Энди силәргә кәлсәм, и Мениң падам, ... — Мана, Мән қой вә қой арисидә, қочқарлар вә текиләр арисидә һөкүм чиқиримән» — Эзакиял «падичилар»ни, йәни Исраил падишалири, каһинлири вә пәйғәмбәрлирини әйипләп чиқти. У һазир хәлиқ арисидики аҗиз-намратларни бозәк қилип кәлгән байлар вә мәнсәпдарлар (сәмригән вә күчлүк қойлар)ни әйипләшкә башлайду. ■ **34:23** Йәш. 40:11; 42:1; 50:10; 52:13; 53:11; Йәр. 30:9; Юһ. 10:11

□ **34:24** «Мәнки Пәрвәрдигар уларниң Худаси болимән, Мениң қулум Давут улар арисидә әмир болиду» — 11-айәттә Пәрвәрдигар: «Өзүм қойлиримға падичи болимән» дәп вәдә қилиду. Мошу айәтләрдә у «Кулум Давут»ни уларға падичи болушқа тикләймән, дәйду. Давуттин улуқ, Давутниң оғли болған Мәсиһдә Худаниң бу икки вәдиси тәң әмәлгә ашурулған һәм ашурулиду. «Юһ.» 10-бап, жүмлидин Мәсиһниң «Мән Өзүм яхши падичидурмән» дегән сөзини көрүң. ■ **34:24** Йәш. 55:4 □ **34:26** «Мән уларни һәм егизлигим әтрапидики жайларни бәрикәтлик қилимән» — «егизлигим»

(яки «дөңлүгүм») Зион теғини көрситиду. ■ **34:29** Әз. 36:6-38 ■ **34:31** Юһ. 10:11 □ **35:2** «Йүзүңни Сеир теғиға қаритип, бешарәт берип уни әйипләп мундақ дегин: —» — «Сеир» Едомниң башқа бир исми. Оқурмәнләрниң есидә бәлким барки, Якуп вә Едом ука-ака болуп, улар арисидә өчмәнлик пәйда болған. Гәрчә Едом Якупни кәчүрүм қилған болсиму, униң кейинки әвлатлири болған Едомийлар Якупниң әвлатлири болған Исраилға күчлүк өчмәнлик сақлап кәлгән.

³ Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — «Мана, и Сеир теғи, Мән саңа қаршимән; Мән қолумни үстүңгә узартип, сени бир вәйранә вә чөл-баяван қилимән. ⁴ Мән шәһәрлириңни харабә қиливетимән, вә сән вәйранә болисән; андин сән Мениң Пәрвәрдиғар екәнлигимни тонуп йетисән. ⁵ Чүнки сән мәңгүгә өчмәнлик сақлап кәлгәнсән, Исраилларниң бешиға күлпәт чүшкән күнидә, қәбиһликниң жағалиниш вақти-саити тошқанда, уларни қилич күчигә тапшуруп бәргәнлигиң түпәйлидин, ■ ⁶ Шуңа Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар, — Мән саңа қан төкүлүшни бекиттим; қан сени қоғлайду. Сән қан төкүштин нәпрәтләнмигәнлигиң түпәйлидин, әнди қан сени қоғлап жүриду. ⁷ Мән Сеир теғини вәйранә вә чөл-баяван қилип, униңдин бесип өткүчи һәм униңға қайтқучини үзүп ташлаймән. ⁸ Мән униң тағлирини өлтүрүлгәнлири билән толдуримән; сениң егизликлириңдә, сениң жиғилириңдә, сениң барлиқ жиғилириңдә қилич билән өлтүрүлгәнләр жиқилиду. ⁹ Мән сени мәңгүгә вәйранә қилимән; сениң шәһәрлириң адәмзатсиз болиду; вә силәр Мениң Пәрвәрдиғар екәнлигимни тонуп йетисиләр.

¹⁰ — Чүнки сән: «Бу икки әл, икки мәмликәт Мениңки болиду, биз уларға егә болимиз» дегиниң түпәйлидин — гәрчә Мән Пәрвәрдиғар шу йәрдә болған болсамму —, □ ■ ¹¹ әнди Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар, — Мән сениң нәпритиңдин чиққан аччиғиң бойичә вә һәситиң бойичә саңа муамилә қилимән; Мән үстүңгә һөкүм чиқирип жағалишим билән, Мән улар арасида Өзүмни көрситимән.

¹² Шуниң билән сениң Исраил тағлириға қарап: «Улар вәйран болди, улар бизгә йәм болушқа тәқдим қилинди» дегән барлиқ һақарәтлириңни Мән Пәрвәрдиғарниң аңлиғинимни сәнләр тонуп йетисиләр. ¹³ Униң үстигә ағзиңларда силәр Маңа қарши чиқип өзүңларни чоң көрситип, Маңа күпүрлүк қилған сөзүңләрни көпәйткәнсиләр; Мән уларни аңлидим. ¹⁴ Шуңа Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Пүткүл йәр йүзи шатлинип кәткинидә, Мән сени вәйранә қилимән.

¹⁵ Исраил жәмәтиниң мираси вәйран қилинғанда буниңдин сән шатланғиниңдәк, Мәнму саңа шундақ қилимән; сәнму, и Сеир теғи вә барлиқ Едом — силәрниң барлиғиңлар вәйранә болиду; вә Едомийлар Мениң Пәрвәрдиғар екәнлигимни тонуп йетиду».

36

Худа Өзиниң нами үчүн Исраилни әслигә кәлтүриду

¹ Әнди сән, и инсан оғли, Исраил тағлириға бешарәт берип мундақ дегин: — Исраил тағлири, Пәрвәрдиғарниң сөзини аңлаңлар: —■

² Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Дүшмәнниң силәргә қарап: «Ваһ! Мәңгү жуқури жайлар бизгә тәәллүк болди!» дегини түпәйлидин, ■ ³ шуңа бешарәт берип мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Бәрһәк, чүнки улар силәрни вәйранә қилип, әлләрдин қалғанлириға тәвә қилишқа һәрәндиң силәрни әзгәнлиги түпәйлидин, вә силәр әлләр арасида сөз-чөчәк вә төһмәт объекти болуп қалғанлиғиңлардин, □ ⁴ әнди шуңа, и Исраил тағлири, Рәб Пәрвәрдиғарниң сөзини аңлаңлар: — Рәб Пәрвәрдиғар әлләрдин қалғанлириға олжа һәм мазақ объекти болуп қалған тағлар, егизликләр, жиғалар вә жиғиларға, вәйран болған харабиләр вә ташливетилгән шәһәрләргә мундақ дәйду: —

⁵ Шуңа Рәб Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: — Хошал болушуп қәлбидики пүтүн өчмәнлиги билән Мениң зиминимни өзлиригә тәәллүк болушқа бекитип, уни булаң-талаң қиливалайли

■ 35:5 Әз. 25:15 □ 35:10 «Бу икки әл, икки мәмликәт мениңки болиду» — «икки әл, икки мәмликәт» Йәһуда вә Исраил (шималий падишалиқ)ни көрситиду. ■ 35:10 Зәб. 82:13 ■ 36:1 Әз. 6:2 ■ 36:2 Әз. 35:10 □ 36:3 «Чүнки улар силәрни вәйранә қилип, әлләрдин қалғанлириға тәвә қилишқа һәрәндиң силәрни әзгәнлиги түпәйлидин,...» — мошу әйәттики «улар» вә «(ят) әлләрдин қалғанлар» бәлким (1) «Бабил» вә «башқа әлләр»ни көрситиду; (2) ахирқи замандики «дәжғал вә униңға беқинған әлләр»ни вә улардин «башқа әлләр»ни көрситиду. Бабил Исраилни ишғал қилип булаң-талаң қилғандин кейин асасән уни ташлап кәтти; әтрапидики әлләр қалған хәлиқниң әжизлиғидин пайдиленип уни техиму көпрәк булаң-талаң қилди.

дегән әлләрдин қалғанлириға вә Едомдикиләрниң һәммисигә бәрһәқ, Мән Өз халқимгә болған қизғинлиғимдин чиққан аччиқ отида сөз қилдим: —

⁶ Исраил зимини тоғрилиқ бешарәт берип, тағлар, егизликләр, жирилар вә жилғиларға сөз қилип мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән Өз халқимгә болған қизғинлиғимдин қәһрим билән сөз қилдим — чүнки силәр әлләрниң мазақ-аһанәтлирини йегәнсиләр.■

⁷ — Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән қолумни көтирип шундақ қәсәм ичкәнки, бәрһәқ, әтрапиңлардики әлләр өзиниң мазақ-аһанәтлирини өзи ишитиду. ⁸ Лекин силәр, и Исраил тағлири, шахлинисиләр, халқим Исраилға мевә берисиләр; чүнки улар пат арида қайтип келиду.

⁹ Чүнки мана, Мән силәр тәрипиңлардидурмән; Мән силәргә қараймән, силәр юмшитилисиләр һәм терилисиләр. ¹⁰ Вә Мән үстүңләрдә адәмләрни, йәни Исраилниң пүткүл жәмәтини, уларниң барлиғини көпәйтимән; шәһәрләр аһалилик болиду, харабиләр қайтидин қурулиду. ¹¹ Мән үстүңләрдә адәм һәм һайванларни көпәйтимән, улар көпийип нәсил көриду; Мән өткән заманлардикидәк силәрни олтирақлиқ қилимән; бәрһәқ, һалиңларни әслидикидин әвзәл қилимән; силәр Мениң Пәрвәрдигар экәнлиғимни билип йетисиләр.

¹² Мән үстүңләргә адәмләрни, йәни халқим Исраилни маңдуримән; улар силәргә егидарчилик қилиду, силәр уларниң мираси болисиләр; силәр йәнә уларни балилиридин жуда қилмайсиләр. ¹³ Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Чүнки уларниң силәргә: «Силәр адәмләрни йәйсиләр, өз елиңларни балилардин жуда қилғансиләр!» дегини түпәйлидин, ¹⁴ әнди силәр йәнә адәмләрни йемәйсиләр, өз елиңларни балилиридин йәнә жуда қилмайсиләр, дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

¹⁵ — Мән силәргә йәнә әлләрниң мазақ-аһанәтлирини аңлатқузмаймән; силәр әлләрниң тапәтәнисини йәнә көтәрмәйсиләр, силәр өз елиңларни қайтидин жикитмайсиләр, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

¹⁶ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: —

¹⁷ И инсан оғли, Исраил жәмәти өз зиминида турған чағларда, улар өз йоли һәм қилмишлири билән уни булғиған; Мениң алдимда уларниң йоли ай көргән аялниң напаклиғиға охшаш. ¹⁸ Шуңа зиминға төккән қан үчүн, зиминни мәбудлири билән булғиғанлиғи үчүн, Мән қәһримни улар үстигә төктүм; ¹⁹ Мән уларни әлләр арисиға тарқитивәттим, улар мәмликәтләр ичигә тарилип кәтти; Мән уларниң йоллири һәм қилмишлири бойичә уларниң үстигә һөкүм чиқардим.

²⁰ Улар баридиған һәр қайси әлләргә кәлгәндә, улар тоғрисида: «Булар Пәрвәрдигарниң халқи, бирақ улар Униң зиминидин чиққан!» — дейилгәндә, улар йәнила Мениң пак-муқәддәс намимни булғиған; ■ ²¹ Бирақ Мән Исраил жәмәти барған һәр қайси әлләр арисида булғанған пак-муқәддәс намим үчүн көңүл бөлдүм. ²² Шуңа Исраил жәмәтигә мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән бу ишни силәрни дәп әмәс, и Исраил жәмәти, бәлки силәр барған һәр қайси әлләр арисида силәр булғиған өз пак-муқәддәс намим үчүн қилимән. ²³ Мән әлләр арисида булғанған, Өзүмниң бүйүк намимни пак-муқәддәс дәп көрситимән; намимни дәл силәр улар арисида булғиған; уларниң көз алдида Мән Өзүмни силәрниң араңларда пак-муқәддәс көрсәткинимдә, әлләр Мениң Пәрвәрдигар экәнлиғимни билип йетиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. ²⁴ Мән силәрни әлләр арисидин елип, мәмликәтләр ичидин жиғип, силәрни өз зиминиңларға қайтуримән.

²⁵ — Мән сүпсүзүк сунни үстүңларға чачимән, буниң билән силәр пак болисиләр. Силәрни һәммә паскинилиғиңлардин вә бутлириңлардин паклаймән. ²⁶ Мән силәргә йеңи қәлб беримән, ичиңларға йеңи бир роһ салимән; тениңлардики таш жүрәкни елип ташлап, мейрлик бир қәлбни ата қилимән. □ ■ ²⁷ Мениң Роһумни ичиңларға киргүзүп, силәрни әмир-пәрманлирим бойичә маңғузимән, һөкүмлиримни тутқузимән, шуниң билән уларға

■ 36:6 Әз. 34:29 ■ 36:20 Йәш. 52:5; Рим. 2:24 □ 36:26 «...мейрлик бир қәлбни ата қилимән» — ибарний тилида бу сөз «...гөш жүрәкни ата қилимән» дейилгән. ■ 36:26 Йәр. 32:39; әз. 11:19

эмәл қилисиләр; ²⁸ силәр Мән ата-бовилириңларға тәқдим қилған зиминда яшайсиләр; Мениң қовмим болисиләр, Мән силәрниң Худайиңлар болимән. ²⁹ Мән силәрни барлиқ паскиничиликтин қутқузимән; Мән бугдайни авун болушқа буйруймән; үстүңләргә һеч ачарчиликни қоймаймән; ■ ³⁰ Мән дәрәқләрниң мевисини вә етиздики мәһсулатларни көпәйтимәнки, силәр ачарчилик түпәйлдин әлләр арисидә шәрмәндә болмайсиләр.

³¹ Силәр рәзил йоллириңлар вә начар қилмишлириңларни әсләп, қәбиһликлириңлар вә жиркиничлик қилғанлириңлар үчүн өз-өзүңлардин жиркинисиләр. ■ ³² Силәргә мәлум болсунки, бу ишни қилишим силәр үчүн әмәс, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — өз йоллириңлар үчүн хижил болуп шәрмәндә болуңлар, и Исраил жәмәти.□

³³ — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән қәбиһлигиңлардин паклиған күнидә, Мән шәһәрләрни аһалилик қилимән, харабә қалған жайларму қайтидин қурулиду. ³⁴ Вәйран қилинған зимин өтүп кетиватқан һәр бириниң көз алдида вәйранә көрүнсиму, у қайтидин терилиду. ³⁵ Шуниң билән улар: «Бу вәйран қилинған зимин худди Ерәм бағчисидәк болди; харабә, вәйран қилинған шәһәрләр һазир мустәһкәмләнди, аһалилик болди» — дәйду.■

³⁶ Вә әтрапида қалған әлләр Мәнки Пәрвәрдигарниң бузулған жайларни қурғучи һәм вәйранә қилинған йәрләрни қайтидин теригучи екәнлигимни билип йетиду; Мәнки Пәрвәрдигар сөз қилдим, буниңға әмәл қилимән.■

³⁷ Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән йәнила Исраилниң жәмәтиниң бу ишларни тиләйдиған дуа-тилавәтлиригә ижабәт қилғучи болимән; Мән қой падисидәк уларниң адәмлирини көпәйтимән; ³⁸ Муқәддәс дәп айрилған қурбанлиқ қой падисидәк, бекитилгән һейт-байрамлириға беғишланған қой падиси Йерусалимға толдурулғандәк, харабә болған шәһәрләр қайтидин адәм падилири билән толдурулиду; улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни билип йетиду.

37

Қуруқ сүйәкләргә толған жылға — Исраилниң тирилиши

¹ Пәрвәрдигарниң қоли вужудумға қонди; Пәрвәрдигар мени Роһи билән көтирип чиқип, бир жылғиниң оттурисиға турғузди; у йәр сүйәкләргә толди. □ ² У мени сүйәкләр әтрапидин уяқ-буяққа өткүзди; мана, бу очуқ жылғида сүйәкләр интайин нурғун еди; вә мана, улар интайин қуруп кәткән еди.

³ У мәндин: — И инсан оғли, бу сүйәкләр қайтидин яшнамду? — дәп сориди. Мән: — И Рәб Пәрвәрдигар, сән билисән, — дедим.

⁴ У маңа: И инсан оғли, бу сүйәкләр үстигә бешарәт берип мундақ дегин: «И қуруқ сүйәкләр, Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар! ⁵ Рәб Пәрвәрдигар бу сүйәкләргә мундақ дәйду: — Мана, Мән силәргә бир роһ-нәпәс киргүзимән, вә силәр һаят болисиләр. □ ⁶ Мән үстүңләргә пәй-сиңирләрни салимән, силәрни терә билән япимән, силәргә роһ-нәпәс киргүзимән; вә силәр Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни билип йетисиләр».

⁷ Шуңа мән буйрулғини бойичә бешарәт бәрдим; мән бешарәт беришимгә, бир шавқун көтирилди, мана жалақ-жулақ бир аваз аңланди, сүйәкләр жипсилишип, бир-биригә қошулди.

⁸ Мән көрдүм, мана, пәй-сиңирләр вә әт уларниң үстигә келип уларни қаплиди; бирақ уларда һеч роһ-нәпәс болмиди.

■ 36:29 Эз. 34:29 ■ 36:31 Эз. 6:9; 20:43; 16:61,63 □ 36:32 «бу ишни қилишим силәр үчүн әмәс,...» — демәк, бу ишни Худа Өзи үчүн қилиду. ■ 36:35 Йәш. 51:3; Эз. 28:13 ■ 36:36 Эз. 17:24; 22:14; 37:14 □ 37:1 «Пәрвәрдигар мени Роһи билән көтирип чиқип,..» — ибраний тилида «Пәрвәрдигар мени Роһ билән көтирип чиқип,..». Демәк, Пәрвәрдигар Өз Роһи билән пәйғәмбәрни кәтәрди. □ 37:5 «мән силәргә бир роһ-нәпәс киргүзимән, вә силәр һаят болисиләр» — ибраний тилида «роһ» вә «нәпәс» бир сөз.

⁹ У маңа: — И инсан оғли, роһ-нәпәскә бешарәт берип мундақ дегин: «Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Төрт тәрәптін шамал кәлгәйсиләр, и роһ-нәпәс, вә мошу өлтүрүлгәнләр тирилсун үчүн уларниң үстигә пүвләңләр» — деди. □

¹⁰ Шуңа мән буйрулғандәк бешарәт беривидим, роһ-нәпәс уларға кирди-дә, улар һаят болуп тик турди — бүйүк бир қошунға айланди.

¹¹ Вә У маңа: — И инсан оғли, бу сүйәкләр болса Исраилниң пүтүн жәмәтидур. Мана, улар: «Бизниң сүйәклиримиз қуруп кәтти, үмүтүмиз үзүлди; биз түгәштуқ!» — дәйду.

¹² Шуңа бешарәт берип уларға мундақ дегин: «Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән гөрүңләрни ечип, силәрни гөрүңләрдин чиқиримән, и Мениң хәлқим, силәрни Исраил зиминиға елип киримән; ¹³ Мән гөрүңләрни ачқинимда, силәрни гөрүңләрдин чиқарғинимда, и Мениң хәлқим, силәр Мениң Пәрвәрдигар экәнлигимни билип йетисиләр.

¹⁴ Вә Мән Өз Роһумни силәргә киргүзимән, силәр һаят болисиләр; вә Мән силәрни өз зиминиңларда турғүзимән; силәр Мәнки Пәрвәрдигарни шундақ сөзни қилип, шуни ада қилди, дәп билип йетисиләр».

Икки таяқниң бир болуши тоғрилиқ бешарәт

¹⁵ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

¹⁶ И инсан оғли, бир таяқни елип, униң үстигә «Йәһуда вә униң һәмраһлири болған Исраиллар үчүн» дәп язғин; йәнә бир таяқни елип, униң үстигә «Әфраим вә униң һәмраһлири болған пүтүн Исраил жәмәтидикиләр үчүн» дәп язғин; ¹⁷ вә уларни бир-биригә улап қой; улар қолуңда бир болсун.

¹⁸ Хәлқимдикиләр сәндин: «Бу ишлар билән немини чүшәндүрмәкчи бизгә дәп бәрмәмсән?» дәп сориса, ¹⁹ уларға: «Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мана, Мән Әфраимниң вә униңға һәмраһ болған Исраил қәбилилириниң қоли тутқан Йүсүпниң тайиғини елип, уни Йәһуданиң тайиғиға қошуп улап, уларни бирла таяқ қилимән; улар Мениң қолумда бир таяқ болиду.

²⁰ Сән язған таяқларни уларниң көз алдида қолуңда тутуп уларға шундақ дегин: —

²¹ «Рәб Пәрвәрдигар шундақ дәйду: «Мана, Мән Исраил балилирини барған әлләр арисидин елип, уларни һәряндин жиғип өз зиминиға епкелимән. ²² Мән уларни Исраил тағлириниң үстидә бир әл қилимән; бир падиша уларниң һәммисигә падиша болиду; улар қайтидин икки әл болмайду, яки қайтидин икки падишалиққа һеч бөлүнмәйду. ■ ²³ Улар өзлирини қайтидин уларниң мәбудлири, ләнәтлик ишлири яки асийлиқлириниң һечқайисиси билән һеч булғимайду; Мән уларни гуна өткүзгән олтирақлашқан жайлиридин қутқузуп, уларни пакландуримән; улар Мениң хәлқим болиду, Мән уларниң Худаси болимән. ²⁴ Вә мениң қулум Давут уларға падиша болиду; уларниң һәммисиниң бирла падичиси болиду; улар Мениң һөкүмлиримдә меңип, Мениң бәлгүлимилиримни тутуп уларға әмәл қилиду. ■

²⁵ Улар Мениң қулум Яқупқа тәқдим қилған, ата-бовилириңлар туруп кәлгән зиминда туриду; улар униңда туриду — улар, уларниң балилири, вә балиларниң балилири мәңгү туриду — Мениң қулум Давут уларниң шаһзадиси болиду. □ ²⁶ Мән улар билән аман-хатиржәмлик бегишлайдиған бир әһдә түзимән; бу улар билән мәңгүлүк бир әһдә болиду; Мән уларни жайида маканлаштуруп көпәйтимән; вә Мениң муқәддәс жайимни улар арисига мәңгүгә тикләймән. ■ ²⁷ Мениң туралғу жайим уларда болиду; Мән уларниң Худаси

□ **37:9** «роһ-нәпәскә бешарәт берип мундақ дегин: «Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Төрт тәрәптін шамал кәлгәйсиләр, и роһ-нәпәс,...» — ибраний тилида «роһ» (яки «роһ-нәпәс») вә «шамал» бир сөз. «Төрт тәрәптін шамал кәлгәйсиләр, ...» ибраний тилида «төрт тәрәптики шамалдин кәлгәйсиләр, ...» ■ **37:22** Юһ. 10:16 ■ **37:24** Йәш. 40:11; Йәр. 30:9; Әз. 34:23 □ **37:25** «Мениң қулум Давут уларниң шаһзадиси болиду» — бу сөзниң мәнәсидә икки мүмкинчилик бар: — (1) Худа Давут падишани тирилдүрүп уларға падиша сүпитидә тикләйду. (2) мошу сөzlәр Давутниң әвлади Кутқузғучи-Мәсиһни көрситиду (34-баһни көрүң). Бизниңчә һәр иккиси тоғридур. Шу чағда Худаниң салтәнитни йәр йүзигә кәлгәндә, Давут пәйғәмбәр йәр йүзидә туруп, Исраил вә әләмниң һәқиқий падишаси вә падичиси болған Мәсиһкә вәкил болуп уларниң падишаси болуши мүмкин. ■ **37:26** Зәб. 88:4-5; Әз. 34:25; 2Кор. 6:16

болимән, улар Мениң хәлқим болиду. □ ■ 28 Мениң пак-муқәддәс җайим улар арисидә мәңгүгә тикләнгәндә, әнди әлләр Өзүм Пәрвәрдигарниң Исраилни пак-муқәддәс қилғучи екәнлигимни билип йетиду».

38

Ахирқи заманлар — «Гог»ни әйипләйдигән бешарәт

1 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

2 Инсан оғли, йүзүңни Магог зиминидики Рош, Мәшәк вә Тубалниң әмри Гогқа қаритип уни әйипләп бешарәт берип шундақ дегин: — □ ■

3 Рәб Пәрвәрдигар шундақ дәйду: «Мана, и Гог, — Рош, Мәшәк вә Тубалниң әмри, Мән саңа қаршимән; 4 Мән сени арқиңға яндуруп, еңигиңгә илмәкләрни селип, сән вә пүтүн қошунуңни — атлар вә атлиқ әскәрләрни, һәммиси толук қуралланған, сипар-қалқанларни көтәргән, қилич тутқан топ-топ кишиләрни җәңгә чиқиримән; ■ 5 Парс, Ефиопийә вә Пут, һәммиси қалқан-дубулға билән қураллиниду □ 6 — Гомер вә униң барлиқ топ-топ адәмлири, шималниң әң қәридин кәлгән Торгамаһ җәмәти вә униң барлиқ топ-топ адәмлири, бу көп әлләр саңа һәмраһ болуп биллә болиду. □ 7 Өзүңни тәйярла; сән вә саңа жиғилған барлиқ топ-топ адәмлириң тәйярланған петида бол; сән уларға назарәтчилик қилисән. □

8 Көп күнләрдин кейин сән җәңгә чақирилисән; сән ахирқи жилларда қиличтин қутқузулған, көп әлләрдин жиғилған хәлиқниң зиминиға, йәни узундин бери вәйран қелинип кәлгән Исраил тағлириға һужум қилисән; униң хәлқи әлләрдин жиғилған болуп, уларниң һәммиси аман-есән туривериду; 9 сән, барлиқ топ адәмлириң вә саңа һәмраһ болған нурғун әлләр билән биллә алға бесип, боран-чапқундәк келисән; сән йәр йүзини қаплиған булуттәк болисән». ■

10 — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Шу күни шундақ болидуки, көңлүңгә башқичә хияллар кирип, сән рәзил һейлә-нәйрәңни ойлап чиқисән; 11 сән: «Мән сепилсиз йезакәнтләр җайлашқан зиминға бесип киримән; мән аман-есән туруватқан бир хәлиқкә йеқинлишимән — уларниң һәммиси сепилсиз, тақақсиз вә дәрвазисиз туруватиду», дәйсән, — 12 «Шуниң билән олжиларни елип, булаң-талаң қилимән; қолумни әслидә вәйран болуп әндиликтә мақанлиқ болған җайларға, әлләрдин жиғилған, мал-дунияға егә болған, дунияниң киндигидә яшаватқан хәлиқкә қарши қилимән».

13 Шу тапта Шеба, Дедан, Таршиштики содигәрләр барлиқ яш ширлири билән сәндин: «Сән олжа елишқа кәлдиңму? Сән топ-топ адәмлириңни булаң-талаң қиливелишқа — алтун-күмүчни елип кетишкә, мал-дунияни елип кетишкә, зор бир олжиға еришивелишқа жиғдиңму?» — дәп сорайду. □

14 Шуңа бешарәт бәргин, и инсан оғли, Гогқа шундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар шундақ дәйду: — Мениң хәлқим Исраил аман-есән болидигән күнини, сән билип йәтмәмсән? 15 Сән өз җайиңдин, йәни шималниң әң чәт җайидин чиқисән, сән вә саңа һәмраһ болған нурғун әлләр,

□ 37:27 «Мениң туралғу җайим уларда болиду; Мән уларниң Худаси болимән, улар Мениң хәлқим болиду» — мошу бешарәт 40-48-бапларда тәпсилиий һалда ечилиду. ■ 37:27 Әз. 11:20; 14:11 □ 38:2 «йүзүңни Магог зиминидики Рош, Мәшәк вә Тубалниң әмри Гогқа қаритип...» — башқа бир хил тәржимиси: «йүзүңни Магог зиминидин болған Мәшәк вә Тубалниң каттиваш шаһзадиси болған Гогқа қаритип...». Мәшәк вә Тубал шу дәвирләрдә һазирқи Түркийәдә турған икки қәбилә еди. Уларниң һазирқи Русийәдики «Москва» вә «Тоболск» билән мунасивити бар болуши мүмкин. Бәзи алимлар «Рош»ни һазирқи «Русийә» билән мунасивити бар, дәп қарайду. ■ 38:2 Вәһ. 20:8 ■ 38:4 Әз. 29:4; 39:2 □ 38:5 «Пут» — һазирқи «Ливийә» («Либя»). □ 38:6 «Гомер» — бәзи алимлар «Гомер»ни һазирқи «Германийә» билән мунасивити бар, дәп қарайду. «Торгамаһ»ниң ким екәнлигини бир немә дейиш тәс, бирақ Пәләстин яки Бабилға нисбәтән «шималий әң қәри» болған җай Сибирийәдур. □ 38:7 «сән уларға назарәтчилик қилисән» — башқа бир хил тәржимиси: «сән уларға муһапизәтчи болисән». ■ 38:9 Әз. 30:18 □ 38:13 «Шеба, Дедан, Таршиш...» — «Шеба» вә «Дедан» — Эрәб милләтлири еди. «Таршиш» — чоң бир сода шәһири (жуқуриқи 27:12-айәттики изаһатни көрүң). «Яш ширлири» — буларға охшайдигән, улар билән сода қилидигән әлләр. Айәтниң мәнаси бәлким Гог Исраилға һужум қилғанда уларму әһвалдин пайдиланмақчи болиду.

һәммиси атлиқ болуп, топ-топ адәмләр, чоң қошун болисан. ¹⁶ Сән йәр йүзини қаплиған булуттәк хәлқим Исраилға қарши чиқисән — бу ахирқи заманларда болиду — Мән сени өз зиминимға қаршилишишқа чиқиримән; шундақ қилип Мән сән арқилиқ, и Гог, әлләрниң көз алдида Өзүмниң пак-муқәддәс екәнлигимни көрсәткәндә, улар Мени тонуйду».

¹⁷ — Рәб Пәрвәрдигар шундақ дәйду: «Мән қедимки заманларда қуллим болған Исраилдики пәйғәмбәрләр арқилиқ бешарәт қилған бириси сән әмәсмү? Улар шу күнләрдә, шундақла көп жиллардин бери, Мениң сени хәлқимгә қаршилишишқа чиқиридиғанлиғим тоғрилиқ бешарәт бәргән әмәсмү?» □

¹⁸ Вә шу күни, йәни Гог Исраил зиминиға қарши чиққан күни шундақ болидуки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — ғәзивим билән Мениң қәһрим өрләп чиқиду. ¹⁹ Мениң Өз хәлқимгә болған қизгинлиғимдин, ғәзәп билән шундақ сөз қилғанмәнки, Исраил зиминида зор йәр тәврәш болиду; ■ ²⁰ шуниң билән деңиздики белиқлар, асмандики учар-қанатлар, даладики һайванлар, йәр йүзидики өмилигүчи һайванлар вә йәр йүзидә турған барлиқ инсанлар Мениң йүзүм алдида тәвренип кетиду; тағлар өрүлүп, тик ярлар ғулап кетиду, барлиқ тамлар йәргә өрүлүп чүшиду.

²¹ Мән барлиқ тағлиримда униң билән қаршилишишқа бир қилич чақиримән, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — һәр бирсиниң қиличи өз қериндишигә қарши чиқиду. ²² Мән ваба кесили вә қан төкүш билән униңға һөкүм чиқирип җазалашқа киришимән; Мән униңға, униң қошунлири үстигә, униңға һәмраһ болған нурғун әлләр үстигә дәһшәтлик ямғур, зор мөлдүр ташлири, от вә гүнгүрт яғдуримән; ²³ Мән Өзүмни улүқлап, Өзүмни пак-муқәддәс дәп көрситимән; вә нурғун әлләрниң көз алдида намайән болиман, улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду».

39

Гог вә Магог тоғрилиқ бешарәтниң башқа тәпсилатлири

¹ «Әнди сән, и инсан оғли, Гогни әйипләп бешарәт берип шундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар шундақ дәйду: — Мана, и Гог, — Рош, Мәшәк вә Тубалниң әмри, Мән саңа қаршимән; ² Мән сени арқиңға яндуруп, йеткиләп, сени шималниң әң қәридин чиқиримән, Исраилниң тағлири үстигә таҗавуз қилдуримән; ■ ³ Мән оқяйиңни сол қолуңдин уруп ташлиғузиветимән, оқлириңни оң қолуңдин чүшүриветимән; ⁴ сән Исраил тағлириниң үстигә жиқилисэн; сән вә сениң барлиқ қошунлириң, саңа һәмраһ болған әлләр жиқилисиләр; Мән сени барлиқ житқуч учар-қанатларға гөш, даладики барлиқ һайванларға ов болушқа тәқдим қилдим. ■

⁵ Сән далада жиқилисэн; чүнки Мән шундақ сөз қилдим, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. ⁶ Мән Магог үстигә вә деңиз бойида аман-есән турғанларға от яғдуримән; улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду. ⁷ Мениң пак-муқәддәс наминни хәлқим Исраил арисида тонутимән; пак-муқәддәс наминниң қайтидин булғинишқа қәтъий йол қоймаймән; әлләр Мениң Пәрвәрдигар, Исраилда турған Муқәддәс Болғучиси екәнлигимни билип йетиду.

⁸ Мана, у келиду! Бу ишлар чоқум болиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — бу дәл Мән ейтқан күнидур. ⁹ Исраил шәһәрлиридә туруватқанлар чиқип қуралларни, җүмлидин сипар-қалқанлар, оқялар, тоқмақлар вә нәйзиләрни көйдүрүп от қалайду — улар булар билән йәттә жил от қалайду. ¹⁰ Даладин һеч отун елинмайду, орманлардин һеч яғач кесилмәйду; чүнки улар қуралларни от қалашқа ишлитиду; улар өзлиридин олжа тутқанларни олжа тутиду, өзлирини булаң-талаң қилғанларни булаң-талаң қилиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

¹¹ Вә шу күнидә шундақ болидуки, Исраил зиминидин, йәни деңизниң шәрқий қирғиқидин етидиғанларниң җилғисидин Гогқа бир йәрлик болуши үчүн бир орунни беримән; бу йәрлик

□ **38:17** «Мән қедимки заманларда қуллим болған Исраилдики пәйғәмбәрләр арқилиқ бешарәт қилған бириси сән әмәсмү? Улар шу күнләрдә, шундақла көп жиллардин бери, Мениң сени хәлқимгә қаршилишишқа чиқиридиғанлиғим тоғрилиқ бешарәт бәргән әмәсмү?» — бу әйәт үстидә биз «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз.

■ **38:19** Әз. 36:5, 6 ■ **39:2** Әз. 38:4 ■ **39:4** Әз. 33:27

болса өткүчиләрниң йолини тосиду; улар шу йәрдә Гог вә униң барлиқ топ-топ адәмлирини көмиду; у «Һамон-Гог жилғиси» дәп атилиду. □ 12 Исраил жәмәти зиминини һалал қилиш үчүн, уларни йәттә ай көмиду; 13 зиминдики барлиқ хәлиқ уларни йәрликкә қойиду; шуниң билән Өзүм улукланған мошу күнидә бу иш уларға шәрәп болиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар.

14 Улар бир нәччә адәмни зиминни давамлиқ арилап, тажавузчиларниң зимин йүзидә қалған жәсәтлирини көмүштәк алаһидә ишни қилиш үчүн айрийду; улар шу йәттә ай түгигәндә, андин жәсәтләрни издәш хизмитини башлайду. □ 15 Бу «зиминдин өткүчиләр» айлинип жүриду; әгәр бириси адәмниң устихинини көргән болса, у униң йениға бир бәлгү тикләйду; «издәп көмгүчиләр» уни һамон-Гог жилғисиға дәпнә қилғичә бәлгү туриду 16 (жилғида «һамонаһ» дәп аталған бир шәһәр болиду). Улар шу йол билән зиминни паклайду». □

17 — «Вә сән, и инсан оғли, Рәб Пәрвәрдиғар шундақ дәйду: — һәр қандақ учар-қанатлар, даладики барлиқ һайванларға мундақ дегин: «Жиғилишип келиңлар, Мән силәргә қилмақчи болған қурбанлиғимға, йәни Исраил тағлири үстидә қилинған чоң қурбанлиққа һәряндин жәм болуңлар! Силәр шу йәрдә гөш йәп, қан ичисиләр. 18 Силәр батурларниң гөшини, йәр йүзидики шаһзадиларниң қенини — қочқарларниң, өшкиләрниң, топақларниң қенини ичисиләр — уларниң һәммиси Башандики бордалған маллардур! 19 Силәр Мән силәргә қилмақчи болған қурбанлиғимдин, тойғичә май йәп, тойғичә қан ичисиләр! 20 Силәр дәстихинимда атлар вә жәң һарвусидикиләр, батурлар, барлиқ жәңчи палванлар билән тоюнисиләр» — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. 21 — вә Мән Өз шан-шәригимни әлләр арасиға көрситимән, барлиқ әлләр Мениң жүргүзгән жазалиримни вә уларниң үстигә қойған қолумни көриду. 22 Вә шу күндин тартип Исраил жәмәти Мениң Пәрвәрдиғар, уларниң Худаси экәнлигимни билип йетиду.

23 Әлләр Исраил жәмәтиниң қәбиһлиги, Маңа асийлиқ қилғанлиғи түпәйлидин сүргүн болғанлиғини билип йетиду; мана, Мән йүзүмни улардин йошуруп, уларни дүшмәнлириниң қолиға тапшурдум; уларниң һәммиси қиличлинип жиқилди. 24 Уларниң паскиничилиғи вә асийлиқлири бойичә Мән уларни бир тәрәп қилдим, йүзүмни улардин йошурдум».

Худаниң Исраил үчүн ахирқи мәхсәтлири

25 Шуңа Рәб Пәрвәрдиғар шундақ дәйду: — Мән һазир Яқупни сүргүн болғанлиғидин әслигә қайтуруп, пүткүл Исраил жәмәти үстигә рәһим қилип, Өз пак-муқәддәс намим үчүн отлуқ қизғинлиғимни көрситимән. □ 26-27 Өз зиминида аман-есән турғинида, һеч ким уларни қорқутмайдиған чағ кәлгәндә, Мән уларни әлләрдин қайтуруп, дүшмәнлириниң зиминлиридин жиққинимда, вә көп әлләрниң көз алдида Өзүмниң пак-муқәддәс экәнлигимни көрсәткинимдә, шу чағда улар хијалитини вә Мәндин йүз өрүп қилған асийлиғиниң барлиқ гунайини көтириду; 28 улар Мениң уларни әлләр арасиға сүргүн қилдурғанлиғим түпәйлидин, вә андин улардин һеч қайсисини шу йәрдә қалдурмай өз зиминиға жиққанлиғим түпәйлидин, улар Мениң Пәрвәрдиғар экәнлигимни билип йетиду; 29 вә Мән йүзүмни улардин қайта һеч йошурмаймән; чүнки Мән Исраил жәмәти үстигә Өз Роһумни қуйған болиман, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. ■

40

Йеңи ибадәтханини аян қилидиған аламәт көрүңш ••• Схемиларни көрүң

□ 39:11 «Һамон-Гог» — «Гогниң топ-топ адәмлири» дегәнлик. □ 39:14 «Улар бир нәччә адәмни зиминни давамлиқ арилап, тажавузчиларниң зимин йүзидә қалған жәсәтлирини көмүштәк алаһидә ишни қилиш үчүн айрийду» — бу хизмәтни қилиш үчүн нәччә адәмни алаһидә «айриш» керәк болиду — чүнки жәсәтләргә тегиш адәмни «напак» қилип, ибадәтханиға киришкә лаяқәтсиз қилиду. □ 39:16 «һамонаһ» — «зор бир топ адәмләр» дегәнлик. □ 39:25 «Өз... отлуқ қизғинлиғим» — ибраний тилида «Өз... һәсәтим». ■ 39:29 Ио. 3:1; Рос. 2:17

¹ Бизниң сүргүн болғанлиғимизниң жигирмә бәшинчи жили, жилниң бешида, айниң онинчи күнидә, йәни шәһәр бәсүлгәндин он төрт жил кейин — дәл әшу күнидә Пәрвәрдигарниң қоли мениң вужудумға қонди, вә У мени *шәһәргә* апарди. □ ² Худаниң аламәт көрүнүшлиридә У мени Исраил зиминиға апирип, интайин егиз тағ үстигә орунлаштурди; тағниң жәнубий тәрипидә шәһәрдәк бир қурулуш туратти. □ ³ У мени шу йәргә апарди; мана қолида канап таниси вә өлчәм хадисини тутқан, мисниң көрүнүшидә болған бир киши; у дәрвазида туратти. ⁴ Бу киши маңа: «Инсан оғли, көзлириң билән көрүп, қулиқиң билән аңлап, көңлүңни мән саңа көрситидиған барлиқ ишларға бағлиғин; чүнки буниң саңа көрситилиши үчүн сән мошу йәргә елип келиндиң. Исраил жәмәтигә барлиқ көргиниңни аян қил».

⁵ Вә мана, ибадәтханиниң һәммә тәрипидә там бар еди. У кишиниң қолида алтә гәзлик өлчәм хадиси бар еди; шу чағдики «бир гәз» бир гәз бир алиқанға тоғра келәтти. У тамниң кәңлигини өлчиди, бир «хада» чиқти; егизлиги болса, бир «хада» чиқти. □ ⁶ У шәриққә қарайдиған дәрвазиға келип, униң пәләмпәйлиригә чиқти; униң босуғисиниң кәңлигини өлчиди, у бир хада чиқти. Йәнә бир тәрипиниң кәңлиги бир хада чиқти. ⁷ Дәрвазиниң ичидики һәр бир «оюқ өй»ниң узунлуғи бир хада, кәңлиги бир хада еди; оюқ өйләрниң арилиғи бәш гәз еди; дәрвазиниң ичидики босуға, йәни ичкиригә қарайдиған дәһлизниң алдидики босуғиниң икки тәрипиниң узунлуғи айрим-айрим бир «хада» чиқти; □ ⁸ у дәрвазиниң ичкиригә қарайдиған дәһлизи өлчиди, узунлуғи бир хада чиқти.

⁹ У дәрвазиниң далининиң узунлуғини өлчиди, сәккиз гәз чиқти; униң кешикиниң йенидики тамниң қелинлиғи икки гәз чиқти. Мошу далан ичкиригә қарайтти.

¹⁰ Шәриққә қариган дәрвазиниң ичидә, у тәрипидә үчтин, бу тәрипидә үчтин оюқ өйләр бар еди. Үчилиси охшаш өлчәмдә еди; үч өйниң икки ян теми охшаш қелинлиқта еди. ¹¹ У дәрвазини өлчиди, кәңлиги он гәз чиқти; униң жәмий узунлуғи он үч гәз еди. □ ¹² Бу яндики оюқ өйләрниң алдида бир гәз қелинлиқтики бир тосма там бар еди, вә у яндики оюқ өйләрниң алдида бир гәз қелинлиқта бир тосма там бар еди; һәр яндики оюқ өйләрниң кәңлиги алтә гәз еди.

¹³ У дәрвазиниң жәмий кәңлигини, йәни бу тәрәптики оюқ өйниң өгүзиниң *арқа левидин* у тәрәптики оюқ өйниң өгүзиниң *арқа левигичә* жигирмә бәш гәз чиқти; бу тәрәптики оюқ өйниң ишиги билән у тәрәптики оюқ өйниң ишиги бир-биригә қаришатти. □

¹⁴ У ички һойлиға кириш еғизидики түврүкләрни өлчиди; уларниң егизлиги атмиш гәз

□ **40:1** «Бизниң сүргүн болғанлиғимизниң жигирмә бәшинчи жили... Пәрвәрдигарниң қоли мениң вужудумға қонди, вә у мени шәһәргә апарди» — Әскәртиш: бу 40-44 бабларда тәржимимизниң бәзи йәрлиридә оқурмәнләргә ярдими болсун дәп бәзи әйәтләргә сөз қоштуқ. Улар әслидики текстниң бир қисми болмисиму, улар текстниң мәнәсини тоғра чүшинишимизгә ярдәм бериду. Биз адәттиқидәк бундақ сөзләрни «сус қилдуқ». «**бизниң сүргүн болғанлиғимизниң жигирмә бәшинчи жили, жилниң бешида, айниң онинчи күнидә..**» — бу аламәт көрүнүш биринчи көрүнүштин 19 жил кейин еди. ■ **40:1** Әз. 33:21 □ **40:2** «шәһәрдәк бир қурулуш туратти» — яки «бир шәһәрниң қариси туратти». □ **40:5** «ибадәтхана» — ибраний тилида пәқәт «өй» дейилиду. Мошу йәрдә «ибадәтхана» «муқәддәсхана» (41-бап) вә униң һойлисини өз ичигә алиду. «**у кишиниң қолида алтә гәзлик өлчәм хадиси бар еди**» — Муқәддәс Китапта ишлитилгән «гәз» адәмниң қолиниң жәйнәктин бармақниң учиғичә болған арилиғи (тәхминән 45 сантиметр) еди. «шу чағдики «бир гәз» бир гәз бир алиқанға тоғра келәтти» — шуңа бу бабларда ишлитилгән «гәз» униңдин узун, тәхминән 53 сантиметр һесаплинатти. Дәрвазисиниң қандақ екәнлигини чүшиниш үчүн, товәндики «келичәктики муқәддәс ибадәтхана»ни көрситидиған схемиләрни көрүң. «**У тамниң кәңлигини өлчиди, бир «хада» чиқти; егизлиги болса, бир «хада» чиқти**» — оқурмәнләрниң есидә болсунки, бир «хада» алтә гәз еди. □ **40:7** «оюқ өй» — демәк, алдинқи теми йоқ өй. «Оюқ өй»ләрниң алди каридор (дәһлиз) болатти. □ **40:11** «**У дәрвазини өлчиди**» — мошу йәрдә дәрвазиниң «кириш еғизи»ниң сиртқи тәрипини көрситиду. Дәрвазаниң өзи хелә узун болуп, униң «кириш еғизи», дәһлизи (каридори) вә «далан»и бар еди. Схеминиму көрүң. «**униң жәмий узунлуғи**» — сиртқи там вә пәләмпәйни өз ичигә алса керәк. □ **40:13** «**бу тәрәптики оюқ өйниң ишиги билән у тәрәптики оюқ өйниң ишиги бир-биригә қаришатти**» — бу йәрдики «ишик»ниң немини көрситидиғанлиғини билмәймиз. Бәзи алимлар «бала там» яки «күнгүрә» дәп тәржимә қилиду.

чиқти; дәрваза теми бу хойлиниң түврүклирини орап турған еди. □ 15 Дәрвазиниң түвидин даланниң ички еғизигичә әллик гәз чиқти. 16 Оюқ өйләрниң һәр бириниң удул темида, шундақла оюқ өйләрниң арилиғида, даланниң йенида охшашла роҗәкләр бар еди; мошу роҗәкләр сиртиға қарап тарийип маңған еди; һәр бир арилиқтики там-түврүкләргә палма дәрәқлири нәққишләнгән еди.

Сиртқи хойла — схемини көрүң

17 У мени сиртқи хойлиға апарди; мана, кичик ханилар, вә сиртқи хойлини чөридәп ясалған таш тахтайлиқ супа; супиниң үстигә оттуз кичик хана селинған. 18 Бу таш тахтайлиқ супа хойлидики дәрвазиларға туташқан, униң кәңлиги уларниң узунлуғиға баравәр еди; бу «пәс таш супа» еди. 19 У төвәнки дәрвазиниң ичи тәрипидин ички хойлиниң сиртқи темиғичә болған арилиқни өлчиди; шәриқ вә шимал тәрәпләрниңму йүз гәз чиқти. □

Башқа икки дәрвазиси

20 Андин сиртқи хойлиға киридиған, шималға қарайдиған дәрвазиниң узунлуғи вә кәңлигини өлчиди. 21 Униң бу тәрипидә үчтин оюқ өй, у тәрипидә үчтин оюқ өй бар еди; униң түврүклири, даланлири биринчи дәрвазиниңкигә охшаш еди; униң узунлуғи әллик гәз, кәңлиги жигирмә бәш гәз. 22 Униң деризилири, даланлири, палма дәрәқ нәққишлири шәриқкә қарайдиған дәрвазиниңкигә охшаш еди; кишиләр униң йәттә басқучлуқ пәләмпийи билән чиқатти; униң далини ичкиригә қарайтти. □ 23 Ички хойлида шимал вә шәриқтики дәрвазиларға удул бирдин дәрвазә туратти; у дәрвазидин дәрвазигичә өлчиди, йүз гәз чиқти.

24 У мени жәнуп тәрәпкә апарди; мана, жәнупқиму қарайдиған бир дәрваза бар еди; у униң түврүклири, даланлирини өлчиди, улар башқилириға охшаш еди. 25 Дәрвазиниң вә далининиң әтрапидики деризиләр башқилириға охшаш еди; униң узунлуғи әллик гәз, кәңлиги жигирмә бәш гәз еди. 26 Униңға чиқидиған йәттә басқуч бар еди; униң далини ичкиригә қарайтти; униң түврүклиридә палма дәриғиниң нәқиши бар еди, у тәрәптә бири, бу тәрәптә бири бар еди.

27 Ички хойлиға киридиған, жәнупқа қарайдиған бир дәрваза бар еди; у жәнубий тәрәптә дәрвазидин дәрвазигә өлчиди, йүз гәз чиқти. 28 У мени ички хойлиға жәнубий дәрвазидин әкирди; вә жәнубий дәрвазини өлчиди; униң өлчәмлири башқа дәрвазиләрниңкигә охшаш еди. 29 Униң оюқ өйлири, арилиқ тамлири, далининиң өлчәмлири башқилириниңкигә охшаш еди; униң вә далининиң әтраплирида деризиләр бар еди; униң узунлуғи әллик гәз, кәңлиги жигирмә бәш гәз еди. 30 Әтрапида узунлуғи жигирмә бәш гәз, кәңлиги бәш гәз әтрапида далини бар еди. □ 31 Униң далини болса сиртқи хойлиға қарайтти; униң кириш еғизидики икки ян түврүгидә палма дәрәқләрниң нәқиши бар еди; униң чиқиш йолиниң сәккиз басқучлуқ пәләмпийи бар еди.

32 У мени ички хойлида шәриқ тәрәпкә апарди; у тәрәптики дәрвазини өлчиди; униң өлчәмлири башқилириға охшаш еди. 33 Униң оюқ өйлири, арилиқ тамлири, далининиң өлчәмлири башқилириниңкигә охшаш еди; униң вә далининиң әтраплирида деризиләр бар еди; униң узунлуғи әллик гәз, кәңлиги жигирмә бәш гәз еди. 34 Униң далини болса сиртқи

□ 40:14 «кириш еғизидики түврүкләр» — яки «кириш еғизидики мунарлар». «уларниң (түврүкләрниң) еғизлиги атмиш гәз чиқти; дәрваза теми бу хойлиниң түврүклирини орап турған еди» — бу икки түврүк интайин еғиздур. Бәзи алимлар әйтәни «у дәрвазиниң ички «тосма там»лириға уларниң арилиқ тамлирини қошуп жәмий узунлуғини өлчиди, жәмий болуп атмиш гәз еди» дегән мәнидә чүшиниду. Бирақ (ундақ болса) бу өлчәм икки тәрәптики ички «тосма там»лириниң арилиқлири билән жәмий узунлуғиниң қошулмиси болатти. Мундақ өлчәшниң немә әһмийити болсун?

□ 40:19 «төвәнки дәрвазиниң ичи тәрипидин...» — мүмкинчилиги барки, «төвәнки» мошу йәрдә «жәнубий» дегән мәнидә ишлитилиду. Чүнки төвәндә «шәрқий дәрваза» вә «шималий дәрваза» тилға елиниду, бирақ әйтәтә «жәнубий дәрваза» тилға елинмайду. □ 40:22 «униң деризилири...» — «деризилири» мошу йәрдә униң «роҗәк»лири, яки «роҗәклик деризә»лирини көрситиду (16-әйтәни көрүң). □ 40:30 «әтрапида узунлуғи жигирмә бәш гәз, кәңлиги бәш гәз әтрапида далини бар еди» — әйни текстини чүшиниш тәс.

хойлиға қарайтти; униң кириш еғизиниң у вә бу тәрипидики түврүгидә палма дәрәқләрниң нәқиши бар еди; униң чиқиш йолиниң сәккиз басқучлуқ пәләмпийи бар еди.

³⁵ У мени шималий дәрвазиға апарди, вә уни өлчиди; униң өлчәмлири башқилириға охшаш еди. ³⁶ Униң оюқ өйлири, арилиқ тамлири, даланлири башқилириға охшаш еди; әтрапида деризиләр бар еди. Униң узунлуғи әллик гәз, униң кәңлиги жигирмә бәш гәз еди. ³⁷ Униң далинидики төврүкләр сиртқи хойлиға қарайтти; униң кириш еғизидики икки ян түврүгидә палма дәрәқләрниң нәқиши бар еди; униң чиқиш йолиниң сәккиз басқучлуқ пәләмпийи бар еди. □ ³⁸ Һәр бир дәрваза икки төврүкниң йенида ишиклик кичик өй бар еди; улар шу өйләрдә көйдүрмә қурбанлиқларни жуятти.

³⁹ Дәрвазиниң далинида уянда иккидин ширә, буянда иккидин ширә бар еди; улар ширәләрниң үстидә көйдүрмә қурбанлиқ, гуна қурбанлиғи вә итаәтсизлик қурбанлиқлирини сойиду. ⁴⁰ Шималий дәрвазиниң далининиң кириш еғизидики пәләмпәйниң бир йенида икки ширә бар еди; даланниң кириш еғизиниң йәнә бир йенида икки ширә бар еди. ⁴¹ Шунидәк дәрвазиниң у йенида төрт ширә, бу йенида төрт ширә бар еди — жәмий сәккиз жоza бар еди; улар уларниң үстидә қурбанлиқларни сойиду.

⁴² Йәнә таштин йонуп ясалған, узунлуғи бир йерим гәз, кәңлиги бир йерим гәз, еғизлиги бир гәз келидиған төрт ширә бар еди; уларниң үстигә көйдүрмә қурбанлиқлар вә башқа қурбанлиқларни сойидиған қурал-әсваплар қоюлиду. □ ⁴³ Дәрваза ичидә, тамлири үстигә бир алиқан узунлуқтики жүп илмәклик канарлар бекитилгән. Ширәләр үстигә қурбанлиқ гөшлири қоюлиду. □

Каһинларниң өйлири

⁴⁴ Ички хойла ичидә вә ички дәрвазиниң сиртида мәдһийә нахшичилири үчүн икки кичик өй бар еди; бири шималий дәрвазиниң йенида, жәнупқа йүзләнгән; йәнә бири жәнубий дәрвазиниң йенида, шималға йүзләнгән еди. ⁴⁵ У маңа: «Жәнупқа йүзләнгән өй каһинлар, йәни ибадәтханиға мәсәуллар үчүндур. ⁴⁶ Жәнупқа йүзләнгән өй каһинлар, йәни қурбанғаһ вәзиписигә мәсәуллар үчүндур. Булар болса Задокниң жәмәтиниң оғул пәрзәнтлири; шуларла Лавий жәмәтидиләр арисидин Пәрвәрдигарниң йениға хизмитидә болушқа кирәләйду» — деди. □

⁴⁷ У хойлини өлчиди; узунлуғи йүз гәз, кәңлиги йүз гәз, төрт часилиқ еди; қурбанғаһ болса муқәддәсхана алдида туратти. □

Муқәддәс жайниң далини ••• Схемини көрүң

⁴⁸ У мени муқәддәсханиниң далиниға апарди; у далан еғизиниң икки йенидики тамларниң узунлуғини өлчиди; бир тәрәптикиси бәш гәз, йәнә бир тәрәптикиси бәш гәз чиқти; далан еғизиниң өзи он төрт гәз еди; далан еғизидики тамниң ички тәрипиниң кәңлиги бу тәрипи үч

□ **40:37** «униң далинидики төврүкләр ...» — яки «униң кешәклири ...». □ **40:42** «Йәнә таштин йонуп ясалған, узунлуғи бир йерим гәз, кәңлиги бир йерим гәз, еғизлиги бир гәз келидиған төрт ширә бар еди; уларниң үстигә көйдүрмә қурбанлиқлар вә башқа қурбанлиқларни сойидиған қурал-әсваплар қоюлиду» — башқа бир хил тәржимиси: «Бу төрт ширә ойулған таштин ясалған, узунлуғи бир йерим гәз, кәңлиги бир йерим гәз, еғизлиги бир гәз; уларниң үстигиму көйдүрмә қурбанлиқлар вә башқа қурбанлиқларни сойидиған қурал-әсваплар қойлиду». Бирақ бундақ жозилар қой-калиләрниң жәситини қойғидәк дәрижидә чоң әмәс. □ **40:43** «дәрваза ичидә... канарлар бекитилгән. Ширәләр үстигә қурбанлиқ гөшлири қоюлиду» — бәзи алимлар бу ширәләр пәкәт шималий дәрвазисидила қоюлған, дәп қарайду. Бирақ 38-айәт «дәрвазилар»ни көрситиду. □ **40:46** «шуларла Лавий жәмәтидиләр арисидин Пәрвәрдигарниң йениға хизмитидә болушқа кирәләйду» — Задокларниң шу имтиязға егә болуш сәвәви 44:15дә ейтилиду. □ **40:47** «қурбанғаһ болса муқәддәсхана алдида туратти» — «муқәддәсхана» хойла ичидә туридиған өй; у «муқәддәс жай» вә «әң муқәддәс жай»ни өз ичигә алиду.

гәз, у тәрипи үч гәз еди. □ ⁴⁹ Даланниң кәңлиги жигирмә гәз, узунлуғи он бир гәз еди; униңға чиқидиған пәләмпәй бар еди; түврүгиму бар еди, у йенида бири, бу йенида бири бар еди. □

41

Муқәддәс җай, әң муқәддәс җай ••• Схемиларни көрүң

¹ У мени муқәддәсханидики муқәддәс җайниң алдиға апарди; у җайниң кириш еғизиниң икки тәрипидики ян тамни өлчиди, һәр иккисиниң қелинлиғи алтә гәз чиқти. ² Кириш еғизиниң кәңлиги болса он гәз еди; муқәддәс җайниң кириш еғизидики тоғра тамниң ички тәрипиниң кәңлигини өлчиди, һәр иккиси бәш гәз чиқти; у муқәддәс җайниң узунлуғини өлчиди, қириқ гәз чиқти; униң кәңлиги жигирмә гәз чиқти.

³ У ичкиригә қарап маңди, әң муқәддәс җайға кириш еғизидики тоғра тамниң кәңлиги икки гәз; еғизиниң кәңлиги алтә гәз еди; икки тәрәптики тоғра тамниң узунлуғи болса, йәттә гәз еди. □ ⁴ У муқәддәс җайниң кәйнидики «әң муқәддәс җай»ниң узунлуғини өлчиди, жигирмә гәз чиқти; кәңлигиму жигирмә гәз еди. У маңа: «Бу әң муқәддәс җай» — деди. □

«Муқәддәсхана»ға яндаш кичик ханилар

⁵ У муқәддәсханиниң темини өлчиди, қелинлиғи алтә гәз чиқти; яндики кичик ханиларниң болса, кәңлиги төрт гәз еди; кичик ханилар муқәддәсханини чөридәп селинған еди.

⁶ Йенидики кичик ханилар үч қәвәтлик, бир-биригә үстиләклик еди, һәр қәвәттә оттуздин хана бар еди; кичик ханиларниң лимлири муқәддәсханиниң темиға чиқип қалмаслиғи үчүн, лимлар кичик ханиларниң сиртқи темиға бекитилгән еди. ⁷ Жуқирилиғансери муқәддәсханиниң әтрапидики кичик ханилар кеңийип барған еди; чүнки муқәддәсханиниң әтрапида қурулуш болғанлиқтин бена еғизлигәнсери ханилар кеңәйгән. Шу сәвәптин муқәддәсханиму еғизлигәнсери кеңәйгән. Төвәндики қәвәттин жуқуридики қәвәткичә оттуридики қәвәт арқилиқ чиқидиған пәләмпәй бар еди. □

⁸ Мән муқәддәсханиниң егиз уллуқ суписи барлиғини көрдүм; у һәм йенидики кичик ханиларниң ули еди; униң еғизлиги топтоғра бир «хада» еди, йәни алтә «чоң гәз» еди.

□ ⁹⁻¹⁰ Йенидики ханиларниң сиртқи теминиң қелинлиғи бәш гәз еди. Муқәддәсханиниң йенидики кичик ханилар билән *каһинларниң* һужрилири арилиғидики бош йәрниң кәңлиги жигирмә гәз еди; бу бош йәр муқәддәсханиниң һәммә тәрипидә бар еди. ¹¹ Йенидики кичик ханиларға кириш еғизи болса бош йәргә қарайтти; бир кириш еғизи шималға, йәнә бири жәнупқа қарайтти. Супа үстидики ханиларни чөридигән бош йәрниң кәңлиги бәш гәз еди.

¹² Ғәрипкә җайлашқан, бош йәргә қарайдиған бенаниң узунлуғи йәтмиш гәз еди; бенаниң сиртқи теминиң қелинлиғи бәш гәз; униң кәңлиги тохсән гәз еди. □

□ **40:48** «далан еғизиниң өзи он төрт гәз еди» — бу жүмлә бәзи кона текстләрдә (болупму кона грек тилидики LXX тәржимисидә) тепилиду. Әмәлийәттә баянлириниң толуқ болуши үчүн мошундақ бир жүмлә болуши керәк еди.

□ **40:49** «Даланниң ... узунлуғи он бир гәз еди» — бәзи кона текстләрдә «он икки гәз» дейилиду. □ **41:3** «У ичкиригә қарап маңди, ... кириш еғизидики тоғра тамниң кәңлиги икки гәз...» — Алимларниң бу 1-3-айәттики өлчәмләр тоғрилиқ башқа-башқа чүшинишлири бар. Схемилиримизни көрүң. □ **41:4** «У муқәддәс җайниң кәйнидики «әң муқәддәс җай»ниң узунлуғини өлчиди, ... У маңа: «бу әң муқәддәс җай» — деди» — Эзакиял каһин болуп, «муқәддәс җай»ға кирди. Бирақ «әң муқәддәс җай»ға кирмиди; Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә пәқәт «баш каһин» «әң муқәддәс җай»ға киришкә һоқуқлуқ еди. □ **41:7** «муқәддәсханиниң әтрапида қурулуш болғанлиқтин бена еғизлигәнсери ханилар кеңәйгән» — МОШУ «қурулуш» дегән сөз пүткүл «Муқәддәс Китап»та пәқәт бир қетимла тепилиду, шуңа униң мәнәсини бекитиш тәс. Мүмкинчилиги йәнә барки, у «қаридор» яки «пәләмпәй» дегән мәнидә.

□ **41:8** «униң еғизлиги топтоғра бир «хада» еди, йәни алтә «чоң гәз» еди» — оқурмәнләрниң есидә болидуки, «чоң гәз» «бир гәзгә қошулған бир алиқан» (525 миллиметр етрапида) (40:5ни көрүң). □ **41:12** «бенаниң узунлуғи йәтмиш гәз еди... униң кәңлиги тохсән гәз еди» — бу бенаниң кәңлиги вә узунлуғи «ички кәңлиги» вә «ички узунлуғи»ни көрсәтсә керәк. Схемиизда шундақ қияс қилимиз. Башқа имканийитиму схемиизда көрситилиду. Алимлар бинаниң қайси юлиништә (тоғрисиға, узунисиға) орунлаштурулуши тоғрилиқ икки пикирдә бар.

Ибадәтханиниң йәнә бәзи тәпсилатлири

13 Һелиқи киши муқәддәсханиниң өзини өлчиди; униң узунлуғи йүз гәз еди. Бош йәрниң кәңлиги йүз гәз еди, бенаниң тамлири қошулуп жәмий кәңлиги йүз гәз еди.

14 Муқәддәсханиниң алди тәрипи вә шәриққә жайлашқан һойлисиниң кәңлиги йүз гәз еди.

□ 15-16 У муқәддәсханиниң кәйнидики бош йәргә қарайдиған бенаниң кәңлигини, жүмлидин у вә бу тәрипидики каридорни өлчиди, йүз гәз чиқти. Муқәддәсханиниң «муқәддәс жай»и билән ички «әң муқәддәс жай»и вә сиртқа қарайдиған далини болса, яғач тахтайлар билән безәлгән; униң босуғилири, ичидики үч жайниң әтрапидики рождәклири һәм дәһлизлири болса, босуғисидин тартип һәммә йәр, полдин деризиләргичә яғач тахтайлар билән безәлгән (деризиләр өзи рождәклик еди).

17-18 Даландин ички «әң муқәддәс жай»ғичә болған торус, ички вә сиртқи «муқәддәс жай»ниң тамлириниң һәммә йери керуб вә палма дәрәқлири билән өлчәмлик нәқишләнгән еди. Һәр икки керуб арисидә бир палма дәрәғи нәқишләнгән еди; һәр бир керубниң икки йүзи бар еди. □ 19 Керубниң инсан йүзи бу тәрәптики палма дәрәғи нәқишигә қарайтти; шир йүзи у тәрәптики палма дәрәғи нәқишигә қарайтти; пүткүл муқәддәсханиниң ички һәммә тәрипи шундақ еди; 20 даланниң полдин тартип торусиғичә, шуниңдәк «муқәддәс жай»ниң тамлириға керублар вә палма дәрәқлири нәқиш қилинған.

21 «Муқәддәс жай»ниң ишик кешәклири болса, төрт часилиқ еди; «әң муқәддәс жай» алдидики ишик кешәклириму охшаш еди.

22 «Муқәддәс жай»ниң егизлиги үч гәз, узунлуғи икки гәз болған қурбанғаһи яғачтин ясалған; униң бүжәклири, йүзи вә тамлириниң һәммиси яғачтин ясалған; һелиқи киши маңа: «Бу болса Пәрвәрдигарниң алдида туридиған ширәдур» — деди. □

23 Муқәддәсханиниң «муқәддәс жай» һәм «әң муқәддәс жай»иниң һәр бириниң қош қанатлиқ ишиги бар еди. 24 Һәр бир қанитиниң икки қатлими бар еди; бу икки қатлам қатлинатти; бу тәрәптики қанитиниң икки қатлими бар еди; у тәрәптикисиниңму икки қатлими бар еди. 25 Уларниң үстигә, йәни «муқәддәс жай»ниң ишиклири үстигә, тамларниң үстини нәқишлигәндәк, керублар вә палма дәрәқлири нәқишләнгән еди; сиртқи даланниң алдида яғачтин ясалған бир айван бар еди. 26 Даланниң у вә бу тәрипидә рождәкләр вә палма дәрәқ нәқишлири бар еди. Муқәддәсханиниң йенидики кичик ханилар вә алдидики айванниң шәклиму шундақ еди.

42*Сиртқи вә ички һойла арисига жайлашқан ханиларниң өйлири ••• Схемиларни көрүң*

1 У мени сиртқи һойлиға, шимал тәрипигә апарди; у мени йәнә «бош йәр»гә туташқан, ибадәтханиниң шималий удулиға жайлашқан кичик ханиларға апарди. 2 Ханиларниң жәмий узунлуғи йүз гәз еди; уларниң кириш йоли шималға қарайтти; ханиларниң жәмий кәңлиги әллик гәз еди. 3 Ханилар ички һойлиға тәвә жигирмә гәз кәңликтики «бош йәр»гә қарайтти, шундақла сиртқи һойлиға тәвә «таш тахтайлиқ супа»ниң удулида еди. Үч қәвәтлик ханиларниң каридориниң бир тәрипидики ханилар йәнә бир тәрипидики ханиларниң удулида еди.

□ 41:14 «шәриққә жайлашқан һойлиси» — ибраний тилида «шәриққә жайлашқан бош йәр». □ 41:17-18 «ички вә сиртқи «муқәддәс жай»» — демәк, «муқәддәс жай» вә «әң муқәддәс жай». □ 41:22 ««Муқәддәс жай»ниң егизлиги үч гәз, узунлуғи икки гәз болған қурбанғаһи яғачтин ясалған...» — бу «қурбанғаһ» бәлким қурбанлиқларниң өзи үчүн әмәс, бәлки Пәрвәрдигарниң алдида «муқәддәс нан» қоюлуш үчүн ясилиду; чүнки ахирида «Бу болса Пәрвәрдигарниң алдида туридиған ширәдур» дейилиду.

⁴ Ханиларниң алдида он гәз кәңликтә, йүз гәз узунлуқта бир каридор бар еди. Ханиларниң ишиклири шималға қарайтти; □ ⁵ жуқуридики ханилар төвәндики вә оттурисидики өйләрдин тар еди; чүнки каридорлар көп орунни егиливалған еди. ⁶ Ханилар үч қәвәтлик еди; бирақ һойлиға туташ ханиларниңкидәк түврүклири болмиғачқа, үчинчи қәвәттики ханилар астинқи қәвәттики вә оттуридики ханилардин тар еди. □

⁷ Сирттики ханиларниң йенидики, йәни һойлини ханилардин айрип туридиған сиртқи тамниң узунлуғи әллик гәз еди. ⁸ Сиртқи һойлиға туташқан ханиларниң болса, жәмий узунлуғи әллик гәз еди; мана, муқәддәсханиға қарайдиған тәрипиниң узунлуғи йүз гәз еди.

⁹ Бу ханилар астида, сиртқи һойлидин киридиған, шәриқ тәрәпкә қарайдиған бир кириш йоли бар еди. □

¹⁰ Ибадәтханиниң жәнубий тәрипидә, шәрқий тәрипигә қарайдиған ички һойлидики тамниң кәңлиги билән тәң болған, «бош йәр»гә туташқан, ибадәтханиниң өзигә қарайдиған ханилар бар еди; ¹¹ Уларниң алдидиму бир каридор бар еди; улар шималға қарайдиған ханиларға охшайтти. Уларниң узунлуғи вә кәңлиги, барлиқ чиқиш йоллири, шәкли вә ишиклири охшаш еди. ¹² Жәнупқа қарайдиған бир жүрүш ханиларниң ишиги алдидики каридорниң бешида бир кириш йоли бар еди; бу кириш йолиму шәриқкә қарайдиған тамниң йенида еди.

¹³ Вә у маңа: «*ибадәтханиниң һойлидики «бош йәр»гә туташлиқ бу шималий вә жәнубий жүрүш ханилар болса, муқәддәс ханилардур; Пәрвәрдиғарға йеқинлишалайдиған каһинлар шу йәрләрдә «әң муқәддәс һәдийәләр»ни йәйду. Улар шу йәрләрдә «әң муқәддәс һәдийәләр»ни, йәни ашлиқ һәдийәләрни, гуна қурбанлиқлирини вә итаәтсизлик қурбанлиқлирини қойиду; чүнки шу йәрләр муқәддәстур.* ¹⁴ Каһинлар Худа алдиға киргәндин кейин, улар «муқәддәс жай»дин беваситә сиртқи һойлиға чиқмайду, бәлки шу йәргә хизмәт кийимини селип қойиду, чүнки бу кийимләр муқәддәстур. Улар пәқәт башқа кийимләрни кийип, андин жамаәт турған йәргә чиқиду» — деди. □

¹⁵ У шундақ қилип ибадәтханиниң ички көлимини өлчигәндин кейин, у мени шәриқкә қарайдиған дәрвзидин чиқарди вә әтрапидики тамни өлчиди. ¹⁶ У шәрқий тәрипини өлчәм хадиси билән өлчиди; у бәш йүз хада чиқти. □ ¹⁷ У шималий тәрипини өлчәм хадиси билән өлчиди; у бәш йүз хада чиқти. ¹⁸ У жәнубий тәрипини өлчәм хадиси билән өлчиди; у бәш йүз хада чиқти. ¹⁹ У фәрбий тәрипигә бурулуп, өлчәм хадиси билән өлчиди; у бәш йүз хада чиқти.

²⁰ У төрт тәрипини өлчиди; әтрапида авам билән пак-муқәддәс болған жайларни айрип туридиған, узунлуғи бәш йүз хада, кәңлиги бәш йүз хада там бар еди. □

43

Пәрвәрдиғарниң шан-шәриви Йерусалимға қайтип келиду

□ **42:4** «Ханиларниң алдида он гәз кәңликтә, йүз гәз узунлуқта бир каридор бар еди» — биз мошу йәрдә грек тәржимиси (LXX) вә «Пешитта»ниң текстигә әгишип, «йүз гәз» дәп тәржимә қилимиз. «... Ханиларниң ишиклири шималға қарайтти» — пүтүн әйәттики әйни тексти чүшиниш тәс. Мүмкинчилиги барки, һәр қәвәттә икки каридор бар; шуниң билән һәр бир хана каридорға, йәни «шималға» қарайтти. □ **42:6** «...һойлиға туташ ханиларниңкидәк түврүклири болмиғачқа, үчинчи қәвәттики ханилар астинқи қәвәттики вә оттуридики ханилардин тар еди» — бу жүмлиниң мәнәсини ибариний тилида чүшиниш тәс. Бенадики түврүкләрниң қандақ орунлаштурулғанлиги ениқ эмәс.

□ **42:9** «... сиртқи һойлидин киридиған, шәриқ тәрәпкә қарайдиған бир кириш йоли бар еди» — бу бенадин ички һойлиға киридиған бир йолму болуш керәк (13-, 14-әйәт вә 44:19-әйәтниму көрүң).

□ **42:14** «Каһинлар ... шу йәргә хизмәт кийимини селип қойиду...» — «шу йәр» жуқурида тәсвирләнгән «жүрүш ханилар»ни көрситиш керәк (44:19-әйәтниму көрүң). Ички һойлиниң өзидә кийим-кечәкни алмаштуруш мувапик эмәстур.

□ **42:16** «У шәрқий тәрипини өлчәм хадиси билән өлчиди; у бәш йүз хада чиқти» — ибадәтханидики «сиртқи һойла»ниң узунлуғи вә кәңлиги бәш йүз гәз еди (һесаплашқа асан болсун үчүн схемиларни көрүң). Буниңға қариганда, сиртқи һойла теминиң сиртида йәнә бир чоң тосма там болса керәк. Шундақ болғанда, бу ибадәтхана интайин чоң болған болиду. Тәхминән узунлуғи вә кәңлиги бир километрдин ешиши мүмкин. Грек тәржимиси (LXX)ниң тексттә «бәш йүз гәз» дейилиду. □ **42:20** «У төрт тәрипини өлчиди... узунлуғи бәш йүз (хада), кәңлиги бәш йүз (хада) там бар еди» — 16-әйәттики изаһәтни көрүң.

1 У мени дәрвазиға, йәни шәриққә қарайдиған дәрвазиға апарди; 2 Мана, Исраилниң Худасиниң шан-шәриви шәриқ тәрәптин кәлди; Униң авазии улуқ суларниң шарқиривған садасидәк еди; йәр йүзи униң шан-шәриви билән йорутулди.

3 Мән көргән бу аламәт көрүнүш болса, у шәһәрни һалак қилишқа кәлгән қетимда көргән аламәт көрүнүштәк болди; аламәт көрүнүшләр йәнә мән Кевар дәривияси бойида туруп көргән аламәт көрүнүштәк болди; мән дүм жиқилдим. ■ 4 Пәрвәрдиғарниң шан-шәриви шәриққә қарайдиған дәрваза арқилиқ ибадәтханиға кирди; 5 Роһ мени көтирип, ички һойлиға апарди; мана, Пәрвәрдиғарниң шан-шәриви ибадәтханини толдурди. □ ■

6 һелиқи киши йенимда турғанда, ибадәтханиниң ичидин Бирисиниң сөзлигән авазини аңлидим; 7 У маңа: — И инсан оғли, бу Мениң тәхтим селинған жай, Мән аяқ басидиған, Мән Исраиллар арасида мәңгүгә туридиған жайдур; Исраил жәмәтидикиләр — уларниң өзлири яки падишаллири бузуқлуғи билән яки «жуқури жайлар»да падишаниң жәсәтлири билән Мениң пак-муқәддәс намимни йәнә һеч булғимайду. □ ■ 8 Улар өз босуғисини Мениң босуғимниң йениға, ишик кешикини Мениң ишик кешикимниң йениға салған, улар билән Мени пәқәт бир тамла айрип туратти, улар Мениң пак-муқәддәс намимни жиркеничликлири билән булғиған. Шуңа Мән ғәзивим билән уларни йоқитивәттим.

9 Әнди һазир улар бузуқлуғини, падишаларниң жәсәтлерини Мәндин жирақ қилсун; вә Мән улар арасида мәңгүгә туримән.

10 — Әнди сән, и инсан оғли, Исраил жәмәтиниң өз қәбиһликлиридин хижаләт болуши үчүн бу өйни уларға көрситип бәргин; улар каллисида ибадәтханини өлчәп бақсун. 11 Әгәрдә улар өз қилғанлиридин хижил болса, әнди сән мошу өйниң шәклини, униң селинишини, чиқиш йоллирини, кириш йоллирини вә барлиқ лайиһисини вә барлиқ бәлгүлимилирини, — шундақ, барлиқ шәклини вә барлиқ қанунлирини аян қилип бәргин; уларниң пүткүл шәклини есидә тутуши һәм униң бәлгүлимилиригә әмәл қилиши үчүн, уни уларниң көз алдиға язғин.

12 Ибадәтханиниң қануни шундақ болиду: У турған тағниң чоққисиниң бекитилгән пасилғичә болған даириси «әң муқәддәс» болиду; мана, бу ибадәтханиниң қанунидур.

Ибадәтханида қилидиған ибадәтниң бәлгүлимилири — қурбанғаһ ••• Схемини көрүң

13 Қурбанғаһниң «чоң гәз»дә өлчәнгән өлчәмлири шундақ еди: — бу гәз болса бир гәз қошулған бир алиқан болиду. Қурбанғаһниң әтрапидики улиниң егизлиги бир гәз, кәңлиги бир гәз, әтрапидики гирвики болса бир алиқан еди. Мана бу қурбанғаһниң ули еди. □

14 Униң улидин астинқи тәкчигичә икки гәз, кәңлиги бир гәз еди; бу «кичик тәкчә»дин «чоң тәкчә»гичә төрт гәз, кәңлиги бир гәз еди; 15 қурбанғаһниң от суписиниң егизлиги төрт гәз еди; от суписида төрт мүңгүз чоқчийип чиқип туратти. 16 Қурбанғаһниң от суписиниң узунлуғи он икки гәз, кәңлиги он икки гәз болуп, у төрт часилиқ еди. 17 Жуқури тәкчигичиму төрт часилиқ еди, узунлуғи он төрт гәз, кәңлиги он төрт гәз; әтрапидики гирвики болса йерим гәз еди; астиниң кәңлиги бир гәз еди; униңға чиқидиған пәләмпийи шәриққә қарайтти.

18 У маңа шундақ деди: — И инсан оғли, Рәб Пәрвәрдиғар шундақ дәйду: Бу қурбанғаһ үстигә көйдүрмә қурбанлиқларни сунуш вә үстигә қан сепиш үчүн уни ясиған күнидә, шулар униң бәлгүлимилири болиду: — 19 сән Лавий қәбилисидин болған, йәни Мениң хизмитимдә болуш үчүн Маңа йеқинлишидиған Задок нәслидикиләрдин болған каһинларға гуна қурбанлиғи сүпитидә яш бир топақни берисән; 20 сән униң қенидин азрақ елип

■ 43:3 Эз. 1:4; 8:4 □ 43:5 «Роһ мени көтирип,...» — Худаниң Муқәддәс Роһи, әлвәттә. ■ 43:5 Эз. 3:14, эз. 11:24 □ 43:7 «падишаларниң жәсәтлири билән Мениң пак-муқәддәс намимни йәнә һеч булғимайду» — Исраиллар қедимки заманларда бәлким падишаллирини «жуқури жайлар»да дәпнә қилип шу йәрләрни тавағаһлар қиливалған. Бәзи алимлар «жәсәтлири»ни «абидә ташлири» дәп тәржимә қилиду. ■ 43:7 Йәр. 16:18 □ 43:13 «Мана бу қурбанғаһниң ули еди» — башқа бир хил тәржимиси: «қурбанғаһниң егизлиги төвәндә: —...»

қурбанғаһниң мүңгүзлиригә, чоң тәкчиниң төрт бүжигигә һәм әтрапидики гирвәклири үстигә сүрисән; шуниң билән сән уни пакизлап вә униңға кафарәт қилисән. □

²¹ Сән гуна қурбанлиғи болған топақни елип униң жәситини «муқәддәс жай»ниң сиртида болған, ибадәтханидики алаһидә бекитилгән жайда көйдүрисән; ²² иккинчи күнидә сән гуна қурбанлиғи сүпитидә бежирим бир текини сунисән; улар қурбанғаһни топақ билән пакландурғандәк текә билән уни паклайду.

²³ Сән уни паклиғандин кейин, сән бежирим яш бир топақ, қой падисидин бежирим бир қочқарни сунисән; ²⁴ сән уларни Пәрвәрдигарниң алдиға сунисән; каһинлар уларниң үстигә туз сепиду вә уларни Пәрвәрдигарға атап көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә суниду. ²⁵ Йәттә күн сән һәр күни гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текини сунисән; улар бежирим яш бир топақни, қой падисидин бежирим бир қочқарниму суниду. ²⁶ Улар йәттә күн қурбанғаһ үчүн кафарәт қилип уни паклайду; шуниң билән улар уни пак-муқәддәс дәп айриду.

²⁷ Бу күнләр түгигәндә, сәккизинчи күни вә шу күндин кейин, каһинлар силәрниң көйдүрмә қурбанлиқлириңларни вә енақлиқ қурбанлиқлириңларни қурбанғаһ үстигә суниду; шуниң билән Мән силәрни қобул қилимән, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

44

Каһинлар вә уларниң вәзитилири, имтиязлири

¹ Вә у мени ибадәтханиниң шәриққә қарайдиған дәрвазисиға апарди; у етиклик еди.

² Пәрвәрдигар маңа: — Бу дәрваза етиклик туриду; у ечилмайду, һеч ким униңдин кирмәйду; чүнки Пәрвәрдигар, Израилниң Худаси униңдин киргән; шуңа у етиклик қалиду. ³ Пәқәт шаһзадә, шаһзадилик сүпити билән шу дәрвазиниң *каридорида* олтирип Пәрвәрдигар алдида нан йеишкә болиду; у *дәрвазиниң* далинидин кириду вә шу йолдин чиқиду, — деди. □

⁴ У мени шималий дәрвазидин чиқирип ибадәтханиниң алдиға апарди; мән көрдүм, мана, Пәрвәрдигарниң шан-шәриви Пәрвәрдигарниң өйини толдурди; мән дүм жиқилдим. □

⁵ Пәрвәрдигар маңа шундақ деди: — Инсан оғли, Мениң саңа Пәрвәрдигарниң өйиниң барлиқ бәлгүлимилири һәм қанунлири тоғрилиқ ейтидиғанлиримниң һәммисини көңүл қоюп көзүң билән көр, қулиқниң билән аңла; ибадәтханиниң кириш йоли вә муқәддәс жайниң чиқиш йоллирини көңүл қоюп есиндә тут. ⁶ Андин асийларға, йәни Израил жәмәтигә шундақ дегин: «Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — жиркинчилик қилмишлириңларға болди бәс, и Израил жәмәти! ⁷ Силәр барлиқ жиркинчилик қилмишлириңлардин сирт, Маңа нан, қурбанлиқ мейи вә қенини сунғиниңларда, силәр ят адәмләрни, қәлбидә хәтнә қилинмиған, тенидә хәтнә қилинмиғанларни мениң муқәддәс жайимда, йәни Мениң өйүмдә туруп уни булғашқа киргүздүңлар; улар әһдәмни бузди. ⁸ Силәр Мениң пак-муқәддәс нәрсилеримгә мәсәулийәт билән садиқ болмай, бәлки муқәддәс жайимда өзүңларниң орниға мәсәул болушқа *ят адәмләрни* ишқа қойдуңлар».

⁹ Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Израил арисидә турған ят адәмләрдин, йәни қәлбидә хәтнә қилинмиған, тенидә хәтнә қилинмиған һәр қандақ ят адәмниң Мениң муқәддәс жайимға киришигә болмайду

¹⁰ лекин Израилниң Мәндин езип кетиши билән, Мәндин жирақлишип азған, мәбудлириға интилгән Лавий жәмәтидикиләр өз қәбиһлигиниң жазасини тартиду; □ ¹¹ һалбуки,

□ **43:20** «шуниң билән сән уни пакизлап вә униңға кафарәт қилисән» — «кафарәт қилиш» тоғрилиқ «Лав.» 1:3 вә изаһатни, шундақла «Тәбирләр»ниму көрүң. □ **44:3** «у дәрвазиниң далинидин кириду...» — демәк, шаһзадә шәрқий дәрвазиниң кародориға һойла арқилиқ даландин өтүп кириду. Нан йегәндин кейин у шу йол билән чиқип кетиду. □ **44:4** «Пәрвәрдигарниң өйи» — пүткүл ибадәтханини көрситиду. □ **44:10** «... Израилниң Мәндин езип кетиши билән, Мәндин жирақлишип азған, мәбудлириға интилгән Лавий жәмәтидикиләр өз қәбиһлигиниң жазасини тартиду» — Лавий жәмәтидикиләр, йәни Лавийларниң муқәддәс ибадәтханиниң хизмити үчүн алаһидә мәсәулийити болған. Тәпсилатлири Тәвратниң «Мисирдин чиқиш», «Лавийлар» вә «Чөл-баявандики сәпәр» дегән қисмилардин тепилиду.

улар йәнила муқәддәс орнумда, өй дәрвазилирида назарәтчилик қилидиған вә өй хизмитидә болидиған хизмәткарлар болиду; улар хәлиқ үчүн көйдүрмә вә башқа қурбанлиқларни сойиду; улар хәлиқниң хизмитидә болуп уларниң алдида туриду. □

¹² Амма хәлиқ мәбудлириға чоқунғанда, улар хәлиқниң шу ишлирида, уларниң хизмитидә болғанлиғи, шуниң билән Исраил жәмәтини қәбиһликкә елип баридиған путликашаң болғанлиғи түпәйлидин, шуңа Мән уларға қолумни көтирип қәсәм ичкәнмәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — улар қәбиһлигиниң жазасини тартиду. ¹³ Шуңа улар Мән үчүн каһинлиқ вәзиписини өтәшкә Мениң йенимға йеқин кәлмәйду, яки Мениң муқәддәс нәрсилеримгә, «әң муқәддәс» нәрсилеримгә йеқин кәлмәйду; улар бәлки өз хижәлитини вә жиркиничлик қилмишлириниң жазасини тартиши керәк. ¹⁴ Бирақ Мән уларни өйниң өзиниң мулазимитигә, униң барлиқ хизмитигә вә униңда қилинидиған барлиқ ишларға мәсәул қилимән.

Задок жәмәтидики Худаға садиқ болған каһинлар тоғрисида

¹⁵ Бирақ Исраил Мәндин езип кәткәндә, Өз муқәддәс жайимға қарашқа садиқ каһинлар, йәни Лавийлар болған Задокниң әвладилик — улар хизмитидә болушқа йенимға йеқин келиду; улар қурбанлиқларниң мейини вә қенини сунушқа Мениң алдимда туриду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. ¹⁶ Улар муқәддәс жайимға кириду, Мениң хизмитидә болушқа дәстихинимға йеқин келиду; улар Мениң тапшуруғумға мәсәул болиду.

¹⁷ Вә шундақ болидуки, улар ички һойла дәрвазилиридин киргәндә, канап кийимни кийиши керәк; ички һойла дәрвазилирида яки муқәддәсхана алдида хизмәттә болғанда, уларда һәр қандақ жуңдин болған нәрсә болмайду; ¹⁸ бешиға канаптин тикилгән сәллә, белиниң төвинигә канаптин тамбал кийиду; улар адәмни тәрлитидиған һеч қандақ нәрсини киймәслиги керәк. □ ¹⁹ Улар хәлиқниң алдиға сиртқи һойлиға чиққанда, улар хизмәт кийимлирини селиветип, уларни муқәддәс «кичик ханилар»ға қоюп қойиду; улар хәлиқниң бу кийимлириниң пак-муқәддәслигигә тегип кетип зиянға учримаслиғи үчүн башқа кийимләрни кийиши керәк. □ ²⁰ Улар чачлирини чүшүрүвәтмәслиги, яки чачлирини узун қоювәтмәслиги лазим; улар пәқәт қисқа чач қоюши керәк. ²¹ Ички һойлиға киргәндә һеч қайси каһин шарап ичмәслиги керәк.

²² Улар тул яки ажрашқан аялни өз әмригә алмаслиғи керәк; улар Исраил нәслидин болған пак қизни, яки каһиндин тул қалған аялни елишқа болиду. ■

²³ Улар хәлқимгә пак-муқәддәс билән аддийниң пәрқини үгитиду, уларға һалал билән һарамни қандақ пәриқ етишни көрситиду.

²⁴ Әрз-дәваларда улар һөкүм чиқириш орнида болиду; улар буларниң үстигә өз һөкүмлирим бойичә һөкүм чиқириду; Мән бекиткән барлиқ һейт-байрамлирим тоғрисидики қанун-бәлгүлимилиримни тутиду; улар Мениң «шабат күн»лиримни пак-муқәддәс дәп әтиварлиши керәк.

²⁵ Өзини напак қилмаслиғи үчүн улар өлүкниң йениға һеч бармаслиғи керәк; һалбуки, өлгән атиси, аниси, оғли, қизи, ака-укиси яки ери йоқ ача-сиңлиси үчүн улар өзини напак қилишқа болиду. ²⁶ Өзини пакландурғандин кейин, униңға йәнә йәттә күн санилиши керәк; ²⁷ у муқәддәс жайға киргәндә, йәни муқәддәс жайда хизмәттә болушқа ички һойлиға

□ **44:11** «муқәддәс орнум» — мошу йәрдә «муқәддәс жай» әмәс, бәлки пүткүл ибадәтханини көрсәтсә керәк.

□ **44:18** «улар адәмни тәрлитидиған һеч қандақ нәрсини киймәслиги керәк» — «тәрлитидиған» яки «тәр аққузидиған» кийим каһинлар үчүн болмайду. Оқурмәнләрниң есидә болидуки, Адәм атимиз гуна садир қилғандин кейин, Худа униңға: «Сән пешанәндиң тәр аққузушуң билән нениңни йәйсән» дәп ләнәт қилған еди. Худаниң хизмити Униң илтипати, күч-қудрити билән қилинмиса болмайду; Худаниң нижәтида яки хизмитидә адәмниң өз «тиришчанлиғи», яки инсанийәтниң гунайини әслитидиған «аққузған тәр»иниң һеч орни йоқ. □ **44:19** «Улар хәлиқниң бу кийимлириниң пак-муқәддәслигигә тегип кетип зиянға учримаслиғи үчүн башқа кийимләрни кийиши керәк» — оқурмәнләрниң есидә болидуки, Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә аддий пухраларниң каһинларниң хизмәт кийимлиригә тегеш һоқуқи йоқ еди. Улар тәккүчи болса Худаниң жазасиға учрайтти. Шуңа бу бәлгүлимә пухраларни қоғдаш үчүн еди. Биз «қошумчә сөз»имиздиму йеңи ибадәтханидики каһинлар вә вәзипилири үстидә тохтилимиз. ■ **44:22** Лав. 21:13,14

киргән шу күнидә, у өзи үчүн гуна қурбанлиғини сунуши керәк, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. ²⁸ Бу уларға мирас болиду: — Мән Өзүм уларға мирас болиман; силәр уларға Исраил зиминидин һеч қандақ егиликни тәқсим қилмайсиләр; Мән уларниң егилиги болиман. ■ ²⁹ Улар ашлиқ һәдийә, гуна қурбанлиғи вә итаәтсизлик қурбанлиқлиридин йәйду; Исраилда мәхсус Худаға аталған һәр қандақ нәрсә уларниңки болиду. ³⁰ Тунжи чиққан һәр қандақ мәһсулатларниң есили, барлиқ вә һәр қандақ «көтәрмә һәдийә»ләр каһинлар үчүн болиду. Силәр *арпа-буғдийиңларниң* һосулиниң тунжа хемирини каһинға тәқдим қилишиңлар керәк; шуниң билән бәхит-бәрикәт өйүңләргә ата қилиниду. □ ■ ³¹ Каһинлар өзлүгидин өлгән, яки житқучлар боғуп қойған һеч қандақ һайван яки учар-қанатлардин йейишкә болмайду. ■

45

Зиминдин Пәрвәрдиғарға атап «көтәрмә һәдийә» болған парчә йәр ... 44:30-изаһат, схемини вә хәритини көрүң

¹ Силәр зиминни мирас қилип бөлүш үчүн чәк ташлап тәқсим қилғиниңларда, силәр «көтәрмә һәдийә» сүпитидә зиминдики муқәддәс бир үлүшни Пәрвәрдиғарға атап сунисиләр. Униң узунлуғи жигирмә бәш миң хада, кәңлиги жигирмә миң хада болиду. Бу парчә йәр һәр тәрәптики чигрисиғичә муқәддәс һесаплиниду. □ ² У йәрдин бәш миң хада узунлуқтики, бәш миң хада кәңликтики төрт часилиқ йәр муқәддәс жайға айрилиду; униң әтрапида бош йәр болуш үчүн әллик гәзлик кәңликтики йәр бөлүниду. □ ³ Бу үлүштин сән узунлуғи жигирмә бәш миң хада, кәңлиги он миң хада болған йәрни өлчәп бөлисән; буниң ичи муқәддәс жай, әң муқәддәс жай болиду.

⁴ Бу йәр зиминниң муқәддәс үлүши болиду; у муқәддәс жайниң хизмитидә болған, йәни Пәрвәрдиғарниң хизмитидә болушқа йениға йеқин келидиған каһинлар үчүн болиду; у уларниң өйлири үчүн, шундақла муқәддәс жайниң орунлишиши үчүн муқәддәс орун болиду.

⁵ Униңдин сирт йәнә узунлуғи жигирмә бәш миң гәз, кәңлиги он миң гәз болған йәр, өйниң хизмитидә болидиған Лавийларниң егилиги, йәни өзлири туридиған шәһәрлири үчүн болиду. ⁶ Силәр бу «көтәрмә һәдийә» болған муқәддәс үлүшниң йенидин шәһәр үчүн кәңлиги бәш миң хада, узунлуғи жигирмә бәш миң хада йәрни бөлүп бекитисиләр. Бу пүткүл Исраил жәмәти үчүн болиду. □ ⁷ Шаһзадиниң үлүши болса, бу муқәддәс үлүшниң икки тәрипигә тутишиду, шундақла шәһәргә тәвә жайниң икки тәрипигә тутишиду, йәни фәрбий тәрипи фәрипкә қарайдиған, шәриқ тәрипи шәриқкә қарайдиған икки парчә йәр болиду; бу парчә йәрләрниң жәмий узунлуғи қәбилиләрниң үлүшиниң узунлуғи билән параллел болиду. ⁸ Бу йәр шаһзадиниң Исраил зиминидики егилиги болиду; вә Мениң шаһзадилерим хәлқимни йәнә һеч әзмәйду; зимин Исраил жәмәтигә, қәбилилири бойичә бөлүп тәқсим қилиниду.

⁹ Рәб Пәрвәрдиғар шундақ дәйду: — Болди бәс, и Исраил шаһзадилери! Жәбир-зулум вә булаң-талаңни өзүңлардин нери қилип, тоғра һөкүм чиқирип адаләт жүргүзүңлар; Мениң хәлқимни қайта йеридин һайдивәткүчи болмаңлар, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар. ¹⁰ Силәрдә

■ **44:28** Чөл. 18:20; Қан. 18:1 □ **44:30** ««көтәрмә һәдийә»ләр» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә бәзи қурбанлиқлардин вә Худаға аталған бәзи башқа һәдийәләрдин «көтәрмә һәдийә»ләрни мәхсус каһинлар үчүн айриш керәк еди («Мис.» 25:2-3ни көрүң). ■ **44:30** Мис. 13:2; 22:29,30; Чөл. 18:11 ■ **44:31** Лав. 22:8 □ **45:1** «узунлуғи жигирмә бәш миң хада» — тәхминән 78 километр. Башқа бир хил тәржимиси «узунлуғи жигирмә бәш миң гәз» — (йәни 13 километр) «кәңлиги жигирмә миң хада» — тәхминән 63 километр. Биз мошу йәрдә грек тилидики LXX тәржимисигә әгишимиз. Башқа бир хил тәржимиси «узунлуғи жигирмә миң гәз» — (йәни 10.5 километр). □ **45:2** «У йәрдин бәш миң хада узунлуқтики, бәш миң хада кәңликтики төрт часилиқ йәр муқәддәс жайға айрилиду» — ибраний тилида «У йәрдин бәш миң хада узунлуқта, бәш миң хада кәңликтә төрт часилиқ йәр муқәддәс жайға айрилиду» дейилиду. □ **45:6** «шәһәр үчү» — йәни Йерусалим үчүн. «кәңлиги бәш миң хада, узунлуғи жигирмә бәш миң хада» — яки «кәңлиги бәш миң гәз, узунлуғи жигирмә бәш миң гәз».

тофра мизан, тофра афаһ, тофра «бат» болсун. □ ■ 11 «афаһ» вә «бат» болса бир өлчәм болсун; шуниң билән бат хомирниң ондин биригә, афаһ хомирниң ондин биригә баравәр болсун; хомир болса улар иккиси үчүн өлчәм болсун. □ 12 Бир шәкәл болса жигирмә «гәраһ» болсун. Жигирмә шәкәл, жигирмә бәш шәкәл, он бәш шәкәл қошулуп силәргә «мина» болиду. □ ■

Шаһзадә үчүн «көтәрмә һәдийә»

13 Бу силәрниң шаһзадә үчүн «көтәрмә һәдийә»ңлар болиду; бир «хомир» бугдайдин алтидин бир афаһ бугдай, бир «хомир» арпидин алтидин бир афаһ арпа сунисиләр; 14 зәйтун мейи болса, «бат» билән өлчиниду, һәр бир «кор»дин ондин бир бат сунисиләр (бир «кор» он «бат» яки бир «хомир» болиду, чүнки он бат бир хомир болиду). 15 Исраилниң сүйи мол яйлақлиридин, һәр икки йүз туяқ падиға бирдин пахлан сунисиләр — булар болса, «ашлиқ һәдийә», «көйдүрмә қурбанлиқ», «енақлиқ қурбанлиқ»лар болуп, Исраиллар үчүн кафарәт қилиш үчүн болиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 16 Зиминдики хәлиқниң һәммисиниң Исраилниң шаһзадисигә сунған бу «көтәрмә һәдийә»гә төһписи болиду. 17 Шаһзадиниң вәзиписи болса, һейтләргә, «йеңи ай»ларға, «шабат күн»ләргә, жүмлидин Исраил жәмәтиниң барлиқ «ибадәт сорун»лириға көйдүрмә қурбанлиқлар, ашлиқ һәдийәләр вә шарап һәдийәләрни тәминләштин ибарәт; Исраил жәмәти үчүн кафарәт елип келидиған гуна қурбанлиғи, ашлиқ һәдийә, көйдүрмә қурбанлиқ вә енақлиқ қурбанлиқлирини тәминлигүчи дәл шу болиду.

Һейт-байрамлар тоғрилиқ бәзи бәлгүлимиләр

18 Рәб Пәрвәрдигар шундақ дәйду: — Биринчи айниң биринчи күнидә сән бежирим яш бир топақни алисән, униң билән сән муқәддәс жайни паклайсән. 19 Каһин бу гуна қурбанлиғиниң қенидин елип ибадәтханиниң ишиқ кешәклиригә, қурбанғаһниң жуқури тәкчисидики төрт бүжәккә вә ички һойлиниң дәрвазисиниң кириш йолиниң кешәклиригә сүриду; 20 шуниңдәк йолдин азғанлар яки наданлар үчүн сән шу айниң йәттинчи күнидә охшаш иш қилишиң керәк; шуниң билән сән ибадәтхана үчүн кафарәт қилисән.

21 Биринчи айниң он төртинчи күнидә силәр «өтүп кетиш» һейти, йәттә күнлүк бир һейтни өткүзисиләр; петир нанни йейиш керәк. ■ 22 Шу күни шаһзадә өзи вә зиминдики барлиқ хәлиқ үчүн гуна қурбанлиғи сүпитидә бир топақни суниду. 23 һейтниң йәттә күниниң һәр биридә у Пәрвәрдигарға көйдүрмә қурбанлиқни, йәни йәттә күнниң һәр биридә йәттә топақ вә йәттә қочқарни, һәммисини бежирим һалда суниду; һәр күни гуна қурбанлиғи үчүн бир текини суниду. 24 У һәр бир топаққа бир афаһ ашлиқ һәдийәни, һәр бир қочқарға бир афаһ ашлиқ һәдийәни қошуп суниду; һәр бир афаһ унға у бир хин зәйтун мейини қошуп суниду. □ 25 Йәттинчи айниң он бәшинчи күнидә башланған һейтта, һейтниң йәттә күниниң һәр биридә у мошундақ гуна қурбанлиқлири, көйдүрмә қурбанлиқлар, ашлиқ һәдийәләрни вә зәйтун мейи қатарлиқларни охшаш сунуши керәк. □ ■

□ 45:10 «афаһ» — қуруқ нәрсиләргә өлчәм еди, тәхминән 27 литр еди. «бат» — суюқ нәрсиләргә өлчәм, афаһқа баравәр болуп 27 литр еди. ■ 45:10 Лав. 19:35,36 □ 45:11 «бат хомирниң ондин биригә, афаһ хомирниң ондин биригә баравәр болсун» — «хомир»ниң әслий мәнәси «ешәк көтирәлигидәк жүк» еди — тәхминән 220-300 литр. □ 45:12 «шәкәл» — күмүчниң (яки алтунниң) өлчими болуп, 11,4 грамға баравәр еди. «мина» — (яки «манәһ») бир хил тәңгә, 60 шәкәлгә баравәр еди. Әнди немишкә униң мошу йәрдә «20, 25 вә 15 шәкәл»гә бөлүнүшини анчә билмәймиз. Бәлким мошу бөлүнүши бир хил алдамчиликниң алдини елиш үчүн болуши мүмкин. ■ 45:12 Мис. 30:13; Лав. 27:25; Чөл. 3:47 ■ 45:21 Мис. 12:3; 23:15; Лав. 23:5; Чөл. 9:3; 28:16,17; Қан. 16:1 □ 45:24 «бир хин зәйтун мейини» — «бир хин» бәлким тәхминән 6 литр. □ 45:25 «Йәттинчи айниң он бәшинчи күнидә башланған һейт» — йәни «кәпиләр һейти» яки «кәпә тикиш һейти» ■ 45:25 Лав. 23:33; Чөл. 29:12; Қан. 16:13

46

«Шабат күн»лири вә «йеңи ай»лар

¹ Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Ички һойлиниң шәриққә қарайдиған дәрвазиси алтә «иш күни»дә етиклик болиду; бирақ шабат күнидә у ечилиду; вә «йеңи ай» болған күнлиридә у ечилиду. □ ² Шаһзадә сирттин шу дәрвазиниң далининиң йоли билән кириду, у кириш еғизиниң кешәк теми түвидә туриду; каһинлар болса униң үчүн көйдүрмә қурбанлиғини, енақлиқ қурбанлиқлирини суниду; у дәрвазиниң босуғисида сәждә қилиду андин чиқиду; бирақ дәрваза кәчкичә етилмәйду. ³ Зиминдики хәлиқму шабат күнлиридә вә «йеңи ай»ларда шу дәрвазиниң кириш еғизиниң түвидә туруп Пәрвәрдигар алдида сәждә қилиду.

⁴ Шабат күнидә шаһзадә Пәрвәрдигарға сунған қурбанлиқ болса алтә бежірим пахлан, бир бежірим қочқар болиду. ⁵ Буларға қошулидиған ашлиқ һәдийәләр қочқарға бир әфаһ, пахланларға болса чаминиң йетишичә болиду; һәр бир әфаһ унға у бир хин зәйтун мейини қошуп суниду.

⁶ «Йеңи ай»ниң күнидә у сунған қурбанлиқ яш бир бежірим топақ, алтә пахлан, бир қочқар болиду; уларниң һәммиси бежірим болиду. ⁷ Буларға ашлиқ һәдийәләрни қошуп суниду; топаққа бир әфаһ, қочқарға бир әфаһ, пахланларға чаминиң йетишичә болиду; һәр бир әфаһ унға бир хин зәйтун мейини қошуп суниду. ⁸ Шаһзадә киргәндә, дәрвазиниң далини билән кириду, вә шу йол билән чиқиду.

⁹ Зиминдики хәлиқ һейт күнлиридә бекитилгән «ибадәт сорун»лириға Пәрвәрдигар алдиға киргәндә, сәждә қилишқа шималий дәрвазидин киргән киши жәнубий дәрвазидин чиқиду; жәнубий дәрвазидин киргән киши шималий дәрвазидин чиқиду; у киргән дәрвазидин чиқмайду, бәлки удулиға меңип чиқиду. ¹⁰ Хәлиқ киргәндә шаһзадә улар билән биллә кириду; улар чиққанда, биллә чиқиду.

¹¹ һейт-байрамларда вә «ибадәт сорун»лирида болса, у қошумчә сунған ашлиқ һәдийәләр топаққа бир әфаһ, қочқарға бир әфаһ, пахланларға болса чаминиң йетишичә болиду; һәр бир әфаһ унға у бир хин зәйтун мейини қошуп суниду. ¹² Шаһзадә Пәрвәрдигарға халис көйдүрмә қурбанлиқни яки халис енақлиқ қурбанлиқлирини сунмақчи болса, әнди шәриққә қарайдиған дәрваза униң үчүн ечилиду; шабат күнидә қилғандәк, у өз көйдүрмә қурбанлиғини вә енақлиқ қурбанлиқлирини суниду; у қайтип чиқиду; чиққандин кейин дәрваза етилиду.

¹³ һәр күндә сән Пәрвәрдигарға көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә бир яшлиқ бежірим пахланни сунисән; сән һәр әтигини тәйярлап берисән. ¹⁴ һәр әтигәндә сән униңға қошуп ашлиқ һәдийә, йәни ундин алтидин бир әфаһ вә унни майлашқа зәйтун мейидин үчтин бир һин тәйярлайсән; бу Пәрвәрдигарға әбәдий бәлгүлимә билән бекитилгән ашлиқ һәдийә болиду.

¹⁵ Улар һәр әтигәндә пахланни, униң ашлиқ һәдийәсини зәйтун мейи билән әбәдий көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә суниду.

Мираслар тоғрилиқ бәзи бәлгүлимиләр

¹⁶ Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Шаһзадә өз мирасидин оғуллириниң бирисигә соға қилған болса, әнди у йәнә әшу оғлиниң өз оғул-әждатлири үчүн болиду; мирас йоли бойичә у уларниң егилиги болиду. ¹⁷ Бирақ у өз мирасидин униң хизмәткарлириниң биригә соға бәргән болса, у униңки «халас қилиш жили»ғичә болиду; шу чағда у шаһзадигә қайтурулиду; *шаһзадиниң мираси әсли өз оғуллириғила мәнсуп болиду.* □ ¹⁸ Вә шаһзадә хәлиққә жәбирзулум селип, уларни мирасидин һайдивәтмәйду; у оғуллириға өз егилигиниң мирас тәқсим қилиду; шуниң билән Мениң хәлқим өз егилигиниң тарқитилмайду.

□ **46:1** «шабат күни» — оқурмәнләрниң есидә барки, «шабат күни» шәнбә күни, дәм елиш күнидур. □ **46:17** «халас қилиш жили» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, «халас қилиш жили» яки «бурға челиш жили» һәр 49 жылда бир болиду, әшу жилида һәр адәмниң қәрзи халас қилиниду, башқиларға сетилған мирас-зиминлар өз егиси яки униң әвлатлириға қайтурулиду. («Лав.» 25-бапни көрүң).

Каһинларның қурбанлықлардын алған гөшни пишириши

¹⁹ Андин *һелиқи киши* мени шималға қарайдиган, каһинлар үчүн болған муқәддәс «кичик ханилар»ға дәрвазиниң йенидики кириш йоли билән апарди; мана, униң ғәрип тәрипидә мәхсус бир жай бар еди; ²⁰ у маңа: «Бу каһинлар итаәтсизлик қурбанлықлирини вә гуна қурбанлықлирини қайнитидиган һәм ашлиқ һәдийәләрни пиширидиған жайдур; бу жайни бекитиштики мәхсәт, хәлиқниң бу ашларниң пак-муқәддәслигигә тегип кетип зиянға учримаслиғи үчүн, улар бу ашларни сиртқи һойлиға елип чиқмайду. □ ²¹ У мени сиртқи һойлиға апирип, мени һойлиниң төрт булуңидин өткүзди; мана, һойлиниң һәр бир булуңида кичик һойла бар еди. ²² һойлиниң төрт булуңида, узунлуғи қириқ гәз, кәңлиги оттуз гәз болған тосма тамлиқ һойлилар бар еди; бу төрт һойлиниң өлчәмлири охшаш еди. ²³ Бу төрт һойла ичидә әтрапида таш тахталиқ тәкчә бар еди; тәкчә астида һәммә әтрапида қазан қайнитидиган *от қалайдиған* жайлири бар еди.

²⁴ У маңа: «Булар «гөш қайнитиш өйлири», мошу йәрләрдә өйниң хизмитидә болғанлар хәлиқниң қурбанлықлирини қайнитиду» — деди.□

47*Һаятлық дәрияси*

¹ *Һелиқи киши* мени өйниң дәрвазисигә қайта апарди. Мана, ибадәтханиниң босуғисидин сулар шәриққә қарап еқип чиқивататти; чүнки өйниң алди шәриққә қарайтти. Сулар өйниң астидин, оң тәрипидин, қурбанғаһниң жәнубий тәрипидин еқип чүшәтти. □ ■ ² У мени шималға қарайдиған дәрвазисидин чиқарди; у мени айландуруп шәриққә қарайдиған дәрвазиниң сиртиға апарди; мана, сулар оң тәрипидин еқип туратти.

³ *Һелиқи киши* қолида өлчигүч танини тутуп, шәриққә қарап маңди; у миң гәз өлчиди, андин мени сулардин өткүзди; сулар адәмниң ошуғиға чиқатти.

⁴ У йәнә миң гәз өлчиди; андин мени сулардин өткүзди; сулар адәмниң тизлириға йәтти. У йәнә миң гәз өлчиди; андин мени сулардин өткүзди; сулар адәмниң белигә чиқатти. ⁵ У йәнә миң гәз өлчиди; у мән өтәлмәйдиған дәрия болуп чиқти; чүнки сулар өрләп кәтти; униңда су үзгили болатти, у өткили болмайдиған дәрия болуп чиқти. ⁶ У мәндиң: «Инсан оғли, буни көргәнсән?» дәп сориди; андин мени дәрияниң қирғиқиға қайтуруп апарди.

⁷ Қирғаққа қайттим, мана, дәрияниң қирғиқида, у вә бу қетида, интайин көп дәрәқләр бар еди.■

⁸ У маңа мундақ деди: «Бу сулар жутниң шәрқигә чиқиду; шу йәрдин улар Арабаһ түзләңлигигә чүшүп, андин деңизға кириду. Улар деңизға еқип кириши билән, деңиз сулири сақайтилиду. □ ⁹ Вә шундақ болидуки, бу «жүп дәрия» қайси йәргә еқип кәлсә, шу йәрдики барлиқ су үзидиған жаниварлар яшайду; деңизда нурғун белиқлар болиду; чүнки сулар шу

□ **46:20** «Бу каһинлар итаәтсизлик қурбанлықлирини вә гуна қурбанлықлирини қайнитидиган һәм ашлиқ һәдийәләрни пиширидиған жайдур... хәлиқниң бу ашларниң пак-муқәддәслигигә тегип кетип зиянға учримаслиғи үчүн, улар бу ашларни сиртқи һойлиға елип чиқмайду» — оқурмәнләрниң есидә болидуки, каһинларниң көйдүрмә қурбанлықлардин сирт, һәр хил қурбанлықлардин вә «һәдийә»ләрдин бир үлүшни елип йейиш һоқуқи бар еди. Уларниң рәсмий кирими болмиғачқа, бу үлүшләр уларниң женини бақатти. Хәлиқ қурбанлықлири вә үлүшлирини Худаға атап сунғандин кейин, «муқәддәс» дәп һесаплинип, Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанунда аддий пухраларниң уларни йейиши яки уларға тегиши мәнғий қилинған. Биз «қошумчә сөз»имиздиму бу қурбанлықлар үстидә тохтилимиз.

□ **46:24** «мошу йәрләрдә өйниң хизмитидә болғанлар хәлиқниң қурбанлықлирини қайнитиду» — «қурбанлықларни қайнитиш» тоғрилиқ «Лав.» 7:31-36, 8:31-айәтләрни көрүң. Лавийлар вә каһинларниң хәлиқ апарған «енақлиқ қурбанлиғи»лар, «гуна қурбанлиғи»лар вә «итаәтсизлик қурбанлиғи»лардин парчә гөш елип йейиш һоқуқи бар еди. Бу уларниң қурбанлиқни союп сунушидики «иш һәққи» еди. □ **47:1** «өйниң дәрвазиси» — «өй» мошу йәрдә пүткүл ибадәтханини көрситиду. ■ **47:1** Зәк. 14:8 ■ **47:7** Вәһ. 22:2 □ **47:8** «Арабаһ түзләңлиги» — хәритини көрүң. «Арабаһ» дегән Йордан дәриясиниң жиһлиғи. «деңиз» — «Өлүк деңиз» — бүгүнгә қәдәр у деңиз интайин тузлуқ болғачқа, униңда һеч қандақ жанивар яшмайду. Бирақ бу сулар билән униң сулири ақар су болуп, нурғун белиқ-һайванлар уларда яшайду.

йәргә еқип келиду, вә деңиз сулири сақайтилиду; дәрия нәгә ақса, шу йәрнің һәммиси һаятқа егә болиду. □ ¹⁰ Вә шундақ болидуки, белиқчилар деңиз бойида туриду; Ән-Гәдидин Ән-Әглаимгичә уларның торлири йейилидиған жайлири болиду; деңиз белиқлириниң «Оттура деңиз»дикидәк бәк көп сортлири болиду; ¹¹ бирақ униң зәй-сазлиқлири сақайтилмайду; улар шорлуқ болушқа тапшурулиду.

¹² Дәрия бойида, у вә бу қетида, озук болидиған һәр хил дәрәқләр өсиду. Уларның йопурмақлири солашмайду, улар мевисиз қалмайду; улар һәр айда йеңидин мевиләйду; чүнки уни суғиридиған сулар муқәддәс жайдин чиқиду; уларның мевиси озук, уларның йопурмақлири дора-дәрманлар болиду.■

Зиминни қабилләр үчүн бөлүш

¹³ Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Төвәндә Исраилниң он икки қәбилисигә зимин мирас сүпитидә бөлүнүп тәқсим қилинип чегаралар айрилиду; Йүсүпниң қәбилисигә икки үлүш бөлүниду. □ ¹⁴ Мән қолумни көтирип ата-бовилириңларға қәсәм ичкәндәк, силәр биририңларға баравәрлик билән зиминни мирас болушқа белисиләр; у силәргә мирас болиду. ■

¹⁵ Зиминниң *төрт* тәрипиниң чегараси мундақ: Шималий тәрипи, «Оттура деңиз»дин башлинип Хәтлонниң йолини бойлап, Зәдад шәһириниң кириш еғизигичә болиду; ¹⁶ у Хамат, Беротаһ, Сибраим (Дәмәшқ билән Хаматниң чегарисиниң оттурисида), һавранниң чегарисида болған Хазар-Һаттикон шәһәрлирини өз ичигә алиду; ¹⁷ шуниндәк «Оттура деңиз»дин башланған чегара һазар-Енанғичә созулиду; у Дәмәшқниң чегарисини бойлап, Хаматниң шималий райониниң чегарасиға тутишиду; бу болса шималий тәрипи болиду.

¹⁸ Шәриқ тәрипиниң чегариси, һавран билән Дәмәшқниң оттурисидин башлинип, Гилеад вә Исраил зиминини бөлүп туридиған Иордан дәрияси болиду. Силәр буниңдин «Өлүк деңиз»ғичә мирасларни бөлүп өлчәйсиләр. Бу болса шәриқ тәрипи болиду. □ ¹⁹ Жәнубий тәрипи болса, Тамар шәһиридин Мерибаһ-Қәдәш дәриясиниң еқинлириғичә, андин Мисир вадисидин «Оттура деңиз»ғичә созулиду. Бу жәнубий чегара болиду. ²⁰ Ғәрбий тәрипи болса «Оттура деңиз»ниң өзи, Хамат райониға кириш еғизигичә болиду; бу ғәрбий чегариси болиду.

²¹ Силәр бу зиминни Исраилниң қәбилиси бойичә өз-араңларда үлүшүшүңлар керәк.

²² Шундақ болуш керәкки, силәр өз-араңлар вә араңларда олтирақлашқан, араңларда балилиқ болған мусапирларға уни мирас болушқа чәк ташлап белисиләр; улар силәргә нисбәтән вәтинидә туғулған Исраилларға охшаш болуши керәк. Улар силәр билән тәң чәк ташлап Исраил қәбиллири арисидин мирас алсун.

²³ Мусапир қайси қәбилә арисидә олтирақлашқан болса, силәр шу йәрдин униңға мирас тәқсим қилисиләр, дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

48

Шималий тәрәптики йәттә қәбилә

□ **47:9** «жүп дәрия» — жуқуриқи әйәтләрдә «бир дәрия» тәсвирләнгәндин кейин, немишкә «жүп дәрия» дейилиду? Буниң сирлиқ мәнаси пәқәт Тәвраттики «Зәк.» 14:8-әйәттә йешилиду. Чүнки йәнә бир дәрия ибадәтханидин чиқип ғәрбий тәрәпкиму еқип «Оттура деңиз»ға кириду. «Йо.» 3:18нимй көрүң. ■ **47:12** Вәһ. 22:2 □ **47:13** «Йүсүпниң қәбилисигә икки үлүш бөлүниду» — Лавий қәбилиси зиминға егә болмайду. Йүсүпниң икки оғли, Әфраим вә Манассәһ, икки қәбилә һесаплиниду («Яр.» 48:17-20ни көрүң). ■ **47:14** Яр. 12:7; 17:8; 26:3; 28:13 □ **47:18** «Өлүк деңиз» — ибрания тилида «шәрқий деңиз». «Шәриқ тәрипиниң чегариси, һавран билән Дәмәшқниң оттурисидин башлинип, Гилеад вә Исраил зиминини бөлүп туридиған Иордан дәрияси болиду. Силәр буниңдин «Өлүк деңиз»ғичә мирасларни бөлүп өлчәйсиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «Силәр шәрқий чегарисидин, йәни һавран билән Дәмәшқниң оттурисидин, Гилеад вә Исраил зиминидин вә Иордан дәриясидин «Өлүк деңиз»ғичә мирасларни бөлүп өлчәйсиләр».

¹ Төвәндә қәбиләләр нами бойичә тизимлиниду; шимал тәрипидә Дан қәбилисиниң бир үлүши бар. Униң чегариси Исраил зимининиң шималий чегарисиму болиду; у Хәтлонниң йолини бойлап, Хамат райониға кириш еғизигичә вә һазар-Енан шәһиригичә созулған (һазар-Енан Дәмәшқ чегарисиға яндаш болуп, Дәмәшқниң шималий тәрипидики Хамат шәһириниң йенида). Униң үлүши шәриқтин ғәрипкичә созулғандур. □

² Данниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Ашир қәбилисиниң бир үлүшидур.

³ Аширниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Нафтали қәбилисиниң бир үлүшидур.

⁴ Нафталиниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Манассәһ қәбилисиниң бир үлүшидур.

⁵ Манассәһниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Әфраим қәбилисиниң бир үлүшидур.

⁶ Әфраимниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Рубән қәбилисиниң бир үлүшидур.

⁷ Рубәнниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Йәһуда қәбилисиниң бир үлүшидур.

Оттуридики үлүш

⁸ Йәһуданиң чегарисиға туташқан, шәриқтин ғәрипкичә созулған зимин, силәрниң «көтәрмә һәдийә»ңлар болиду; униң кәңлиги жигирмә бәш миң хада, униң узунлуғи қәбиләләргә тәқсим қилинған үлүштикидәк болиду; муқәддәс жай униң дәл оттурисида болиду.

⁹ Силәр Пәрвәрдигарға алаһидә атиған «көтәрмә һәдийә» болса, узунлуғи жигирмә бәш миң хада, кәңлиги он миң хада болиду. ¹⁰ Бу муқәддәс «көтәрмә һәдийә» каһилар үчүн болиду. Шималий тәрипиниң узунлуғи жигирмә бәш миң хада, ғәрбий тәрипиниң кәңлиги он миң хада, шәрқий тәрипиниң кәңлиги он миң хада, жәнубий тәрипиниң узунлуғи жигирмә бәш миң хада болиду; Пәрвәрдигарниң «муқәддәс жай»и униң дәл оттурисида болиду.

¹¹ Бу йәр Задок әвлатлиридин болған, пак-муқәддәс дәп айрилған каһинлар үчүн болиду. Исраил езип кәткәндә, улар Лавийлар езип кәткәндәк езип кәтмигән, бәлки Мән тапшурған мәсьюлийәткә садиқ болған еди. ¹² Шуниң билән бу алаһидә «көтәрмә һәдийә» болған йәр болса пүтүн «көтәрмә һәдийә» болған зиминниң ичидин болуп, уларға нисбәтән «әң муқәддәс бир нәрсә» дәп билинсун. У Лавийларниң үлүшигә туташқан болиду. □

¹³ Каһинларниң үлүшиниң чегарисиға туташ болған йәр Лавийларниң үлүши болиду. Униң узунлуғи жигирмә бәш миң хада, кәңлиги он миң хада. Пүткүл узунлуғи жигирмә бәш миң хада, кәңлиги он миң хада болиду. ¹⁴ Улар униңдин йәрни һеч сатмайду яки алмаштурмайду. Улар бу зиминниң есилини башқиларға һеч өткүзмәйду; чүнки у Пәрвәрдигарға муқәддәс дәп аталған.

¹⁵ Қалған йәр, кәңлиги бәш миң хада, узунлуғи жигирмә бәш миң хада, адәттики йәр болуп, шәһәр үчүн, йәни өйләр вә ортақ бош йәр үчүн болиду. Шәһәр униң оттурисида болиду.

¹⁶ Шәһәрниң өлчәмлири мундақ болиду; шималий тәрипи төрт миң бәш йүз хада, жәнубий тәрипи төрт миң бәш йүз хада, шәрқий тәрипи төрт миң бәш йүз хада, вә ғәрбий тәрипи төрт миң бәш йүз хада болиду. ¹⁷ Шәһәрниң бош йәрлири болса, шималға қарайдиған тәрипи икки йүз әллик хада кәңликтә, жәнупқа қарайдиған тәрипи икки йүз әллик хада кәңликтә, шәриқкә қарайдиған тәрипи икки йүз әллик хада кәңлигидә, ғәрипкә қарайдиған тәрипи икки йүз әллик хада кәңликтә болиду. ¹⁸ Қалған икки парчә йәр муқәддәс «көтәрмә һәдийә» болған йәргә тутишип униңға параллел болиду. Уларниң узунлуғи шәриқкә қарайдиған тәрипи он

□ **48:1** «Хамат райониға кириш еғизигичә...» — яки «Либо-Хамат шәһиригичә...». □ **48:12** «Шуниң билән бу алаһидә «көтәрмә һәдийә» болған йәр болса пүтүн «көтәрмә һәдийә» болған зиминниң ичидин болуп, уларға нисбәтән «әң муқәддәс бир нәрсә» дәп билинсун. У Лавийларниң үлүшигә туташқан болиду» — Лавийларниң үлүши бу йәрниң шималий тәрипидә болиду; хәритини көрүң.

миң хада, ғәрипкә қарайдиган тәрипи он миң хада; булар муқәддәс «көтәрмә һәдийә» болған йәргә тутишиду; буларниң мәһсулатлири шәһәрниң хизмитидә болғанларни озукландуриду. ¹⁹ Уни терийдиганлар, йәни шәһәрниң хизмитидә болғанлар Исраилниң барлиқ қәбилилири ичидин болиду.

²⁰ Пүткүл «көтәрмә һәдийә» болса узунлуғи жигирмә бәш миң хада, кәңлиги жигирмә бәш миң хада болиду; силәр бу төрт часилиқ муқәддәс «көтәрмә һәдийә»гә шәһәргә тәвә жайларниму қошуп сунисиләр.

²¹ Муқәддәс «көтәрмә һәдийә» билән шәһәрниң егидарчилиғидики йәрниң у вә бу тәрипидики қалған зиминләр шаһзадә үчүн болиду. «Көтәрмә һәдийә»гә яндаш шәриқтин шәриқкә созулған жигирмә бәш миң хада кәңликтики йәр вә ғәриптин ғәрипкә созулған жигирмә бәш миң хада кәңликтики йәр қәбилиләрниң үлүшлиригә параллел болуп, булар шаһзадә үчүндур; муқәддәс «көтәрмә һәдийә», жүмлидин ибадәтханиниң муқәддәс жайи уларниң оттурисида, ²² шуниңдәк Лавийларниң үлүши вә шәһәрниң егилигиму шаһзадиниң тәвәлигиниң оттурисида болиду. Йәһуданиң чегариси вә Биняминниң чегарисиниң оттурисида болған бу зиминлар шаһзадә үчүн болиду.

Жәнубий тәрәптики бәш қәбилә

²³ Қалған қәбилеләрниң үлүшлири болса: — Бинямин қәбилиси үчүн шәриқтин ғәрип тәрәпкә созулған бир үлүши болиду.

²⁴ Биняминниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Шимеон қәбилисиниң бир үлүшидур.

²⁵ Шимеонниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Иссакар қәбилисиниң бир үлүшидур.

²⁶ Иссакарниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Зәбулун қәбилисиниң бир үлүшидур.

²⁷ Зәбулунниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин Гад қәбилисиниң бир үлүшидур.

²⁸ Гадниң ян тәрипи, йәни жәнубий тәрипи, пүткүл зиминниң жәнубий чегариси Тамар шәһиридин Мерибаһ-Қәдәш дәриясиниң еқинлириғичә, андин Мисир вадисини бойлап «Оттура деңиз»ғичә созулиду. ²⁹ Бу силәр Исраилниң қәбилилиригә мирас болушқа чәк ташлап бөлидиган зимин болиду; булар уларниң үлүшлири, — дәйду Рәб Пәрвәрдиғар.

Шәһәрниң дәрвазилири

³⁰ Төвәндә шәһәрниң чиқиш йоллири болиду; униң шималий тәрипиниң кәңлиги төрт йүз әллик хада болиду; ³¹ шәһәрниң қовуқлири Исраилниң қәбилилириниң нами бойичә болиду; шималий тәрипидә үч қовуқ болиду; бири Рубәнниң қовуқи болиду; бири Йәһуданиң қовуқи болиду; бири Лавийниң қовуқи болиду; ³² шәрқий тәрипиниң кәңлиги төрт йүз әллик хада, униңда үч қовуқ болиду; бири Йүсүпниң қовуқи болиду; бири Биняминниң қовуқи болиду; бири Данниң қовуқи болиду. ³³ Жәнубий тәрипиниң өлчими төрт йүз әллик хада, униңда үч қовуқ болиду; бири Шимеонниң қовуқи болиду; бири Иссакарниң қовуқи болиду; бири Зәбулунниң қовуқи болиду. ³⁴ Шәрқий тәрипиниң кәңлиги төрт йүз әллик хада, униңда үч қовуқ болиду; бири Гадниң қовуқи болиду; бири Аширниң қовуқи болиду; бири Нафталиниң қовуқи болиду.

³⁵ Жәмий болуп униң айланмиси он сәккиз миң хада болиду; шу күндин башлап шәһәрниң нами: «Пәрвәрдиғар шу йәрдә» болиду.

Даниял

Даниял вә униң достлири ••• Даниял Небоқаднәсарниң ордисида

¹ Йәһуда падишаси Йәһояким тәхткә олтирип үчинчи жили, Бабил падишаси Небоқаднәсар Йерусалимға һужум қилип уни муһасирә қиливалди. ■ ² Рәб Йәһуданиң падишаси Йәһуякимни, шундақла Худаниң өйидики қача-қучиларниң бир қисмини униң қолиға тапшуруп бәрди. У әсирләрни Шинар зиминиға, өзи чоқунидиған мәбудниң бутханисиға елип барди вә булап кәлгән қача-қучиларни бутханиниң ғәзнисигә қойди. □

³ Падиша Небоқаднәсар баш ағват ғождари Ашпиназға әсиргә чүшкән Исраиллар ичидин хан жәмәтидикиләрдин вә есилзадә жигитләрдин бир нәччидин таллап елип чиқишни буйруди.

□ ■ ⁴ Бу яшлар нуқсансиз, келишкән, данишмән-уқумушлуқ, мол билимлиқ, мутәпәккур, орда хизмитидә болушқа лаяқәтлик, йәнә келип калдийләрниң илим-пәнлирини һәм тилини үгинәләйдигән болуши керәк еди. □ ⁵ Падиша улар тоғрисида улар үч жилғичә һәр күни падиша йәйдигән назу-немәтләр вә шараплар билән озукландурулсун, муddәт тошқанда падишаниң алдида хизмәттә болсун дәп бекитти. ⁶ Талланған Йәһуда қәбилисидики яшлардин Даниял, һанания, Мишаел вә Азариялар бар еди. ⁷ Ағват беши уларға йеңи исимлар, йәни Даниялға Бәлтәшасар, һананияға Шадрак, Мишаелға Мишак, Азарияға Әбәднего дегән исимларни қойди. □

⁸ Даниял падиша бәлгүлигән назу-немәтләр вә шаһанә шараплири билән өзини Худа алдида напак қилмаслиққа бәл бағлиди; шуңа у ағват бешидин өзиниң напак қилинмаслиғиға йол қоюшини илтимас қилди. □ ■ ⁹ Әнди Худа ағват бешини Даниялға илтипат вә шапаәт көрситидиған қилған еди. ¹⁰ Лекин ағват беши Даниялға:

— Мән өз ғоҷам падишадин қорқимән. Силәрниң йемәк-ичмикиңларни у өзи бәлгүлигән; у әгәр силәрни башқа қурдаш жигитләрдәк сағлам чирай әмәс екән дәп қариса, ундақта силәр падишаға мениң калламни алдурғучи болисиләр, — деди.

¹¹ Шуниң билән Даниял келип ағват беши өзигә вә һанания, Мишаел вә Азарияларға тайинлиған ғождардин тәләп қилип: ¹² — Кәминилирини умач, көктат вә су биләнла беқип он күнлүк синақ қилсила.

¹³ Андин бизниң чирайимиз билән падишаниң есил тамигини йегән жигитләрниң чирайини селиштуруп бақсила, андин күзитишлири бойичә кәминилиригә иш көргәйла! — деди. ¹⁴ Ғождар уларниң гепигә кирип, уларни он күн синап көрүшкә мақул болди.

¹⁵ Он күндин кейин қариса, уларниң чирайлири падишаниң назу-немәтлирини йегән

■ **1:1** 2Пад. 24:2, 3; 2Тар. 36:6 □ **1:2** «Худаниң өйи» — муқәддәс ибадәтхана, әлвәтгә. □ **1:3** «баш ағват ғождари Ашпиназ» — «ағват» падиша сарайидики кенизәкләргә қарайдиған, пичилған әр киши. Уларниң башқа вәзипилири бар болуши мүмкин. Мүмкинчилиги йәнә барки, мошу йәрдә «баш ағват ғождари» падишаларниң барлиқ әмәлдарларниң бешини көрситиду. Әгәр мошу тоғра болса «баш әмәлдар» дәп тәржимә қилишқа тоғра келиду. ■ **1:3** Йәш. 39:7 □ **1:4** «йәнә келип калдийләрниң илим-пәнлирини һәм тилини үгинәләйдигән болуши керәк еди» — «Калдий» Бабил империйәсидики муһим бир наһийә еди, шу йәрдикиләр «алийжанап кишиләр» дәп қарилатти. Бабил ордисиниң қайдә-йосунлириға асасән мунәжҗимләр шу тәбиқидики адәмләрдин болуши керәк еди. □ **1:7** «Ағват беши уларға йеңи исимлар, йәни Даниялға Бәлтәшасар, һананияға Шадрак, Мишаелға Мишак, Азарияға Әбәднего дегән исимларни қойди» — бу қойған исимлар, асасән бутпәрәслиқ билән мунасивәтлик болуп, әсли вә йеңи исмилириниң мәнилири төвәндикидәк: — Даниял — «Худа мениң сот қилғучумдур» Бәлтәшасар — «Бәл (бир мәбуд) униң һаятини қоғдисун». һанания — «Пәрвәрдиғар мөһри-шәпқәтликтур» Шадрак — «Аку (бир мәбуд)ниң буйруғи» Мишаел — «Худаға ким охшиялисун?» Мишак — «Аку (бир мәбуд)ға ким охшиялисун?» Азария — «Пәрвәрдиғар Ярдәмчимдур» Әбәднего — «Него (нур чачидиған мәбуд)ниң қули» □ **1:8** «Даниял падиша бәлгүлигән назу-немәтләр вә шаһанә шараплири билән өзини Худа алдида напак қилмаслиққа бәл бағлиди» — Даниял Йәһудий болғачқа, Муса пәйғәмбәргә берилгән «муқәддәс қанун»ға асасән, бәзи гөшләр, мәсилән чошқа, төгә, тошқан гөшини йейишкә болмайтти. Қан чиқармай боғуп өлтүргән болса, йейишкә болмайтти. Униң үстигә, Бабил ордисидикиләр йегән гөшләр вә ичкән шараплар мәбудларға беғишланған болуп, әшу мәбудларни мәдһийиләш үчүн йәп-ичиләтти. ■ **1:8** Лав. 15:1-35; 17:12; Қан. 14:3-21; 1Кор. 8:4, 8-10

жигитләрниңкидинму нурлуқ вә толған көрүнди. ¹⁶ Шуниндин кейин ғождар уларға падиша бәлгүлигән назу-немәтләрни вә ичишкә бәлгүлигән шарапни бәрмәй, уларниң орнида умач, көктатларни беришкә башлиди.

¹⁷ Бу төрт жигитни болса, Худа уларни һәр хил әдәбият вә илим-мәрипәттә данишмән вә уқумушлуқ қилди. Даниялму барлиқ ғайипанә аламәтләр билән чүшләргә тәбир беришкә парасәтлик болди. ¹⁸ Падиша бәлгүлигән муддәт тошқинида, ағват беши жигитләрниң һәммисини Небоқаднәсарниң алдиға елип барди. □ ¹⁹ Падиша улар билән бир-бирләп сөzlәшти; яш жигитләрниң һеч қайсиси Даниял, һанания, Мишаел вә Азарияларға йәтмиди. Шуңа бу төртәйлән падишаниң хизмитидә қалди. ²⁰ Падишаға даналиқ-һекмәт керәк болғанда яки йорутуш керәк болған һәр қандақ мәсилигә жавап издигәндә, уларниң жавави униң сәлтәнитидики барлиқ рәмчи-палчи яки пир-устазлириниңкидин он һәссә тоғра чиқатти. ²¹ Даниял Парс падишаси Қорәш тәхткә олтарған биринчи жылғичә ордида давамлиқ турди. □

2

Небоқаднәсар көргән чүш

¹ Небоқаднәсар тәхткә олтирип иккинчи жили, бир нәччә чүш көрди; униң роһи паракәндә болуп, уйқиси қачти. ² Шуңа падиша рәмчи-палчи, пир-устаз, жадугәр вә калдий мунәжжимләрни чүшлиригә тәбир беришкә чақирисни буйруди. Улар келип падишаниң алдида турди. □ ³ Падиша уларға:

— Мән бир чүш көрдүм, бу чүшниң мәнасини билишкә көңлүм наһайити тит-тит болуватиду, — деди. □

⁴ Андин калдийләр падишаға (арамий тилида): — Алийлири мәңгү яшиғайла! Қени кәминлиригә чүшлирини ейтқайла, биз тәбир беримиз, — деди. □

⁵ Падиша калдийләргә: — Мәндин буйруқ! Силәр авал көргән чүшүмни ейтип андин тәбир беришиңлар керәк. Ундақ қилмисаңлар қийма-чийма қиливетилисиләр, өйүңлар һажәтханиға айландуруветилиду! ■ ⁶ Лекин чүшүмни ейтип, униңға тәбир берәлисәңлар мәндин соғатлар, инғамлар вә алий иззәттин муйәссәр болисиләр. Әнди чүшүмни ейтиңлар, тәбир бериңлар! — деди.

⁷ Улар падишаға йәнә бир қетим:

— Алийлири чүшлирини ейтқайла, андин өзлиригә тәбирини ейтип беримиз, — деди.

⁸ Бу чағда падиша жававән:

— Шүбһисизики, силәр пәрманимдин қайтмайдигинимни билгәчкә, вақитни кәйнигә сүрүватисиләр. ⁹ Лекин чүшүмни ейтип бәрмисәңлар, силәргә пәқәт буйруғумла қалиду. Чүнки силәр вақит әһвални өзгәртиду, дәп билип өз ара тил бириктүрүп, ялғанчилик қилип мени алдимақчи болисиләр. Шуңа чүшүмни ейтсаңлар, андин чүшүмгә һәқиқәтән тәбир берәләйдиғанлиғиңларни шу чағдила билимән, — деди.

¹⁰ Калдийләр падишаға жававән:

— Дуняда алийлириниң соригән ишини ейтип берәләйдиған һеч бир адәм йоқтур. һеч қандақ падиша, униң қандақ улук яки күчлүк болушидин қәтғийнәээр, рәмчи-палчи, пир-устаз яки калдий мунәжжимләргә мундақ тәләпни қойған әмәс. ¹¹ Чүнки алийлириниң

□ **1:18** «Падиша бәлгүлигән муддәт тошқинида...» — йәни үч жил (5-айәтни көрүң). □ **1:21** «Даниял Парс падишаси Қорәш тәхткә олтарған биринчи жылғичә ордида давамлиқ турди» — Парс падишаси Қорәш 66 жилдин кейин Бабил империйәсини истела қилди (миладийәдин илгәрки 539-жили). □ **2:2** «калдий мунәжжимләр» — Калдийә Бабил империйәсидики муһим бир район еди, шу йәрдикиләр «алийжанап кишиләр» дәп қарилатти. Бабил ордиси қайдә-йосунлириға асасән мунәжжимләр шу тәбиқидики адәмләрдин болуши керәк еди. □ **2:3** «көңлүм наһайити тит-тит болуватиду» — ибраний тилида «роһум наһайити тит-тит болуватиду». □ **2:4** «Андин калдийләр падишаға (арамий тилида): — Алийлири мәңгү яшиғайла! ... » — мошу айәттин тартип 8:1кичә айәтләр арамий тилида йезилған. ■ **2:5** Дан. 3:29

сориғанлири һәқиқәтән аламәт мүшкүл, илаһлардин башқа һеч ким уни аян қилалмайду. Лекин илаһларниң макани инсанлар арасида әмәс, — деди.

¹² Падиша қаттиқ ғәзәплинип ачқиқланған һалда, Бабил ордисидики барлиқ данишмәнләрни өлтүрүшни әмир қилди. ¹³ Шуниң билән падишаниң барлиқ данишмәнләрни өлтүрүш тоғрисида буйруғи чүшүрүлди. Шунда хизмәткарлири Даниял вә униң достлириниму өлтүрүш үчүн издиди.

Худаниң Даниялға чүшни вә мәнасини аян қилиши

¹⁴ Шу чағда Даниял Бабилдики данишмәнләрни өлтүрүш әмрини ижра қилғили чиққан падишаниң хусусий муһапизәтчиләр башлиғи Ариоққа ақиланә вә данишмәнләрчә жавап қайтуруп ¹⁵ униңдин: — Падишаһниң чүшүргән пәрмани немә үчүн шунчә жиддий? — дәп сориди. Ариоқ әһвални Даниялға ейтип бәрди. □ ¹⁶ Даниял дәрһал падиша алдиға кирип, падишадин чүшигә тәбир бәргидәк вақит беришни тәләп қилди. □

¹⁷ Андин Даниял өйигә қайтип, әһвални достлири һанания, Мишаел вә Азарияларға ейтип бәрди. ¹⁸ У улардин әрштики Худадин бу чүшниң сирни тоғрилиқ рәһим-шәпқәт илтижа қилип, мән Даниял вә достлирим төртимизниң Бабилдики башқа данишмәнләр билән биллә һалак қилинмаслиғимизни тиләңлар, дәп тәләп қилди. ¹⁹ Андин кечидә Даниялға ғайипанә көрүнүштә шу сирниң йешими вәһий қилинди. Шуниң билән Даниял әрштики Худаға һәмдусаналар оқуп мундақ деди:

²⁰ «Худаниң нами әбәдил-әбәт мәдһийиләнгәй!
Чүнки даналиқ вә күч-қудрәт Униңкидур.

²¹ У вақит, пәсилләрни Өзгәрткүчидур;
У падишаларни жиқитиду,
Вә падишаларни тикләйду;

У даналарға даналиқ, ақиланиларға һекмәт бериду.

²² У чоңқур вә сирлиқ ишларни ашқарилиғучидур,
Қараңғулуққа йошурунған ишларни яхши билгүчидур,
Нур һемишә Униң билән биллидур. ■

²³ И маңа даналиқ вә күч бәргән ата-бовилиримниң Худаси,
Саңа шүкүр вә һәмдусаналар ейтай!
Сән һазирла биз дуа қилған ишни маңа ашқарилидиң,
Падишаһниң соригән ишини бизгә көрситип бәрдиң».

Даниялниң падишаниң чүшигә тәбир бериши

²⁴ Андин Даниял падиша Бабилдики данишмәнләрни өлтүрүшкә тайинлиған Ариоқниң алдиға берип униңға:

— Бабилдики данишмәнләрни өлтүрмигәйла. Мени падишаниң алдиға башлап киргәйла, мән падишаниң чүшигә тәбир берәй, — деди.

²⁵ Ариоқ шуан Даниялни падиша Небоқаднәсарниң алдиға башлап кирип, падишаға: — «Мән Йәһудий әсирләр ичидин алийлириниң чүшигә тәбир берәләйдиған бир кишини таптим» — деди.

²⁶ Падиша Даниял (Бәлтәшасар дәпму атилиду)ға:
«Сән мениң көргән чүшүмни аян қилип, униңға тәбир берәләмсән? — деди.

²⁷ Даниял падишаниң алдида туруп шундақ жавап бәрди:
— И алийлири, сили соригән бу сирни данишмән, пир-устаз, рәмчи-палчи вә мунәжжимлар өзлиригә йешип берәлмәйду. ²⁸ Бирақ әрштә сирларни ашқарилиғучи бир Худа бар. У болса алийлириға ахирқи заманниң күнлиридә немә ишларниң болидиғанлиғини аян қилди.

□ **2:15** «... пәрмани немә үчүн шунчә жиддий» — яки «... пәрмани немә үчүн шунчә қаттиқ?». □ **2:16** «падишадин чүшигә тәбир бәргидәк вақит беришни тәләп қилди» — яки «падишадин чүшигә тәбир бериш үчүн униңға вақит бекитишни тәләп қилди». ■ **2:22** Аюп 32:8

Энди өзлириниң чүшини, йәни алийлири ухлатқанда көргән ғайипанә аламәтләрни ейтип берәй: — □

²⁹ — И алийлири, сили ухлашқа ятқанда кәлгүсидики ишларни ойлап яттила. Сирларни бирдин-бир Ашкарилиғучи өзлиригә йүз беридиған ишларни көрсәтти. ³⁰ Маңа кәлсәк, бу сирниң маңа аян қилинғини мениң башқа жан егилиридин артуқ һекмәткә егә болғанлиғимдин әмәс, бәлки бу чүшниң тәбирини, шундақла шаһ алийлириниң көңүллиридики ойлирини өзлиригә мәлум қилиш үчүндур.

³¹ — Әй алийлири, сили ғайипанә аламәттә өзлириниң алдилирида турған гигант бир һәйкәлни көрдилә. Бу һәйкәл наһайити гәвдилик болуп, зор нур чақнап туридиған һәйвәтлик һәм қорқунучлуқ еди. ³² һәйкәлниң беши есил алтундин, көкриги вә қоллири күмүчтин, бәл вә сағрилири мистин, ³³ Жута-пачиғи төмүрдин, пути төмүр билән лайниң арилашмисидин ясалған. ³⁴ Өзлири уни көрүватқан чағлирида, адәм қоли билән қезилмиған бир таш келип һәйкәлгә урулуп униң төмүр билән лайниң арилашмисидин ясалған путини чеқивәтти. ³⁵ Униңдики төмүр, лай, мис, күмүч, алтунлар шуан парчә-парчә қилинип, шамал уларни бәәйни язлиқ хамандики топиларни учурғандәк, қайта һеч тепилмиғидәк қилип учуриватти. Лекин һелиқи таш йоғинап, пүткүл жаһанни қаплиған ғайәт зор бир таққа айланди.

³⁶ Көргән чүшлири мана шудур. Энди биз өзлиригә бу чүшниң мәнасини йешип беримиз. □ ■

Бабил империйәси

³⁷ Әй алийлири, өзлири пүткүл падишаларниң бир падишаси, әрштики Худа силигә падишалиқ, нопуз, күч вә шөһрәт ата қилди. ³⁸ Инсан балилири, һайванатлар, учар-қанатлар мәйли қәйәрдә турсун, Худа уларни қоллириға тапшуруп силини уларниң һәммисигә һаким

□ **2:28** «алийлири ухлатқанда көргән ғайипанә аламәтләр...» — арабий тилида: «сили кариватта ятқанда каллилирида көргән ғайипанә аламәтләр..» дейилиду. □ **2:36** «Энди биз өзлиригә бу чүшниң мәнасини йешип беримиз» — «биз» дегән бу сөз шүбһисизки, Даниялниң өзигә вә үч достига вакалитән сөз қилғинини билдүриду. ■ **2:36** Дан. 7

қилди. Сили у һәйкәлнің алтун бешидурсила.

Парс империйәси

³⁹ Өзлиридин кейин йәнә бир падишалиқ келиду. Лекин у силинің падишалиқлириға йәтмәйду. Униңдин кейин үчинчи бир падишалиқ, йәни мис падишалиқ келип пүткүл йәр йүзигә һаким болиду.

Гречийә (Юнан) империяси

⁴⁰ Униңдин кейинки төртинчи падишалиқ болса төмүрдәк мустәһкәм болиду. Төмүр барлиқ башқа нәрсиләрни чеқиветип бойсундурғинидәк, шуниңға охшаш бу төмүр падишалиқ өз алдинқи падишаларниң һәммисини езип чеқиветиду.

⁴¹ Өзлири көргәндәк төмүр билән сеғиз лайниң арилашмисидин ясалған пут вә бармақлар бу падишалиқниң бөлүмә болуп кетидиғинини көрситиду. Бирақ бу падишалиқ төмүрдәк күчкә егә болиду, чүнки сили көргәндәк, төмүр билән лай арилашқан. ⁴² Төмүр билән лайниң арилашмисидин ясалған путниң бармақлири у падишалиқниң бир қисминиң күчийидиғанлиғини, бир қисминиң аҗизлишидиғанлиғини көрситиду. ⁴³ Өзлири төмүр билән лайниң арилашқанлиғини көрдилә. Бу у падишалиқниң һөкүмдарлири падишалиқниң пухралири билән иттипақлашмақчи болғанлиғини көрситиду. Лекин төмүр лай билән арилашмиғандәк, бирлишип кетәлмәйду. ⁴⁴ У ахирқи падишалар тәхттә олтарған мәзгилдә, әрштики Худа йимирилмәс бир падишалиқ бәрпа қилиду. Бу падишалиқ һәргиз башқа бир хәлиқкә өтмәйду; әксичә у бу башқа падишалиқларни үзүл-кесил гумран қилип, өзи мәңгү мәзмут туриду. ⁴⁵ Өзлири адәм қоли билән қезилмиған бир ташниң тағдин чиққинини вә униң һәйкәлдики төмүр, мис, лай, күмүч, алтунни чеқивәткәнлиғини көрдилә. Шуңа улук Худа алийлириға кәлгүсидә йүз беридиған ишларни билдүргән. Көргән чүшлири чоқум әмәлгә ашиду, берилгән тәбир мутләк ишәшликтур.

Падишаһниң Даниялга инғам бериши

□ **2:43** «падишалиқниң пухралири билән...» — арабий тилида: «инсанларниң нәсли билән...». □ **2:44** «У ахирқи падишалар» — путниң бармақлириниң падишаларға вәкиллик қилидиғанлиғини көрсәтсә керәк. Бу бап вә 7-бап тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **2:44** Дан. 3:33; 4:31; 6:27; 7:14, 27; Мик. 4:7; Луқа 1:33

□ **2:45** «Өзлири адәм қоли билән қезилмиған бир ташниң тағдин чиққинини вә униң һәйкәлдики төмүр, мис, лай, күмүч, алтунни чеқивәткәнлиғини көрдилә...» — бу баптики бешарәтләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **2:45** Йәш. 8:14; 28:16; Зәб. 117:22; Зәк. 3:9; Мат. 21:42-44; Юһ. 3:31; 8:23

46 Андин падиша Небоқаднэсар өзини йэргэ етип Даниялға сәждә қилди вә униңға һәдийә берип хушпурақ-исриқ селишни әмир қилди. 47 Падиша униңға:

— Дәрвәқә, сениң Худайиң илаһлар ичидә әң улук Илаһ, падишаларниң ғоҗиси вә сирларни ашкарилиғучи экән, чүнки сән бу сирни йәштиң! — деди.

48 Андин падиша Даниялниң мәртивисини жуқури қилип, униңға нурғун есил соғатларни тәқдим қилди. У уни пүткүл Бабил өлкисигә һаким болушқа тайинлиди вә уни Бабилдики данишмән-әқилдарларниң баш ақсақили қилди. 49 Даниялниң падишадин тәләп қилиши билән, падиша Шадрак, Мишак вә Әбднеголарни Бабил өлкисиниң мәмурий ишлирини идәрә қилишқа тайинлиди. Даниял өзи орда хизмитидә қалди. □

3

Небоқаднэсарниң алтун һәйкәлгә чоқунушни әмир қилиши

1 Падиша Небоқаднэсар алтундин егизлиги атмиш гәз, кәңлиги алтә гәз келидиған бир һәйкәл ясап, Бабил өлкисиниң Дура түзләңлигигә орнатти. □ 2 Падиша барлиқ вәзир, валий, һаким, мәслиһәтчи, ғәзнич, сотчи, сорақчиларни шундақла һәр қайси өлkilәрдики башқа әмәлдарларниң һәммисини падиша Небоқаднэсар орнатқан бу алтун һәйкәлни өз илаһиға аташ мурасимиға қатнишишқа пәрман чүшүрди. 3 Шунинң билән вәзирләр, валийлар, һакимлар, мәслиһәтчиләр, ғәзничиләр, сотчилар, сорақчилар, шундақла һәр қайси өлkilәрдики башқа әмәлдарларниң һәммиси аташ мурасимиға жәм болди. Улар һәйкәлниң алдида турди.

4 Жакарчи жуқури аваз билән:

— Әй һәр қайси әл-жут, һәр қайси таипиләрдин кәлгәнләр, һәр хил тилда сөзлишидиған қовмлар, 5 силәр сүнай, нәй, қалун, лира, зилтар, булман вә башқа һәр хил сазларниң авазини аңлиған һаман, йэргә баш уруп падиша Небоқаднэсар орнатқан алтун һәйкәлгә сәждә қилиңлар. □ 6 Кимки баш уруп сәждә қилмиса, шуан дәһшәтлик ялқунлап турған хумданға ташлиниду, — дәп жақалиди.

7 Шуңа, сүнай, нәй, қалун, лира, зилтар, булман вә башқа һәр хил сазларниң авазини аңлиған һаман һәр қайси әл-жут, һәр қайси таипиләрдин кәлгән, һәр хил тилда сөзлишидиған қовм йэргә баш уруп Небоқаднэсар орнатқан алтун һәйкәлгә сәждә қилишти.

Калдийләрниң үч бурадәрниң үстидин әрз қилиши

8 У чағда, бәзи калдийләр алдиға чиқип Йәһудийлар үстидин әрз қилди. 9 Улар падиша Небоқаднэсарға:

— И алийлири, мәңгү яшиғайла! 10 Алийлири сүнай, нәй, қалун, лира, зилтар, булман вә башқа һәр хил сазларниң авазини аңлиған һаман һәммәйлән йэргә баш уруп алтун һәйкәлгә сәждә қилсун, 11 шундақла кимки йэргә баш уруп сәждә қилмиса, у дәһшәтлик ялқунлап турған хумданға ташлансун дәп пәрман қилған едила. 12 Сили Бабил өлкисиниң мәмурий ишлирини башқурушқа тайинлиған бир нәччә Йәһудий, йәни Шадрак, Мишак, Әбднеголар бар; и алийлири, бу адәмләр силигә һөрмәтсизлик қиливатиду. Улар падишаниң илаһлириниң ибадитидә болмиди яки падиша орнатқан алтун һәйкәлгиму сәждә қилмайду, — деди.

13 Шунин аңлап падиша Небоқаднэсар дәрғәзәп болуп, Шадрак, Мишак, Әбднеголарни өз алдиға кәлтүрүшни әмир қилди. Шунинң билән улар бу үчәйләнни падиша алдиға әпкәлди.

14 Небоқаднэсар уларға:

□ 2:49 «Даниял өзи орда хизмитидә қалди» — арабий тилида «Даниял падишаниң дәрвазисида туратти». Кона заманларда шәһәрниң яки ординиң дәрвазиси болса, сорақчилар һөкүм чиқиридиған жай еди. □ 3:1 «егизлиги атмиш гәз, кәңлиги алтә гәз...» — «гәз» (яки «жәйнәк») жәйнәктин қолниң учигичә болған арилиқтур, тәхминән 40-45 сантиметр. □ 3:5 «лира» — лира болса төрт тарлиқ бир хил саз. «булман» — булман болса бир хил пүвлинидиған саз.

— Шадрак, Мишак, Эбэднего, силәр растин мениң илаһлиримниң хизмитидә болмидиңларму һәм мән орнатқан алтун һәйкәлгә сәждә қилмидиңларму? ¹⁵ һазир силәр сүнай, нәй, қалун, лира, зилтар, булман вә башқа һәр хил сазларниң авазини аңлиған һаман, мән ясатқан һәйкәлгә сәждә қилишқа тәйяр турсаңлар, яхши. Лекин сәждә қилмисаңлар, силәр дәрһал дәһшәтлик ялқунлап турған хумданға ташлинисиләр. Шу чағда қандақ илаһ келип силәрни чаңгилимдин қутқузувалидикин, қени?! — деди.

¹⁶ Шадрак, Мишак, Эбәднеголар падишаға жававән:

— И Небоқаднәсар, бу ишта биз өзимизни ақлишимиз һажәтсиз. ¹⁷ Биз сәждә қилип келиватқан Худайимиз бизни дәһшәтлик ялқунлап турған хумдандин қутқузалайду; и алийлири, У чоқум өзлириниң илкидин бизни қутқузиду. ¹⁸ Лекин бизни қутқузмиған тәғдирдиму, алийлиригә мәлум болсунки, биз йәнила илаһлириниң хизмитидә болмаймиз вә сили орнатқан алтун һәйкәлгә сәждә қилмаймиз, — деди.

Үч достниң өлүмгә буйрулуши

¹⁹ Буни аңлиған һаман падиша Небоқаднәсарниң тәри бузулуп, Шадрак, Мишак, Эбәднеголарға қаттиқ гәзәпләнди. Шуниң билән адәмлиригә хумданни адәттикидин йәттә һәссә қаттиқ қизитишни буйруди. ²⁰ У қошунидики әң қавул палванларға Шадрак, Мишак, Эбәднеголарни бағлап, дәһшәтлик ялқунлап турған хумданға ташлашни буйруди. ²¹ Шуниң билән улар тонлири, иштанлири, сәллилири вә башқа либас кийимлири селинмиған һалда бағлинип дәһшәтлик ялқунлап турған хумданға ташланди. ²² Падишаһниң әмриниң қаттиқлиғи билән хумданники от интайин ялқунлап йенип туратти, шуңлашқа хумдандин чиқиватқан ялқун Шадрак, Мишак, Эбәднеголарни кәтәргән әскәрләрни көйдүрүп ташлиди. ²³ Шундақ қилип Шадрак, Мишак, Эбәднего үчәйлән бағлақлиқ һалда дәһшәтлик ялқунлап турған хумданға чүшүп кәтти.

²⁴ Андин Небоқаднәсар чөчүгән һалда орнидин чачрап туруп, мәслиһәтчи вәзирлиридин:

— Биз бағлап от ичигә ташлиғинимиз үч адәм әмәсму? — дәп сориди.

— Улар жававән «Шундақ, и алийлири! — деди.

²⁵ Падиша жававән:

— Мана, мән төрт адәмниң бағлақсиз һалда от ичидә әркин меңип жүрүватқинини көрүватимәнғу, улар қилчә көйгәндәк әмәс; һәмдә төртинчи киши илаһларниң оғлидәк туриду! — деди.

Үчәйләнниң хумдан отидин чиқиши вә өстүрүлүши

²⁶ Шуниң билән Небоқаднәсар дәһшәтлик ялқунлап турған хумданниң ағзиға йеқин келип: — Шадрак, Мишак, Эбәднего! һәммидин Алий Илаһниң қуллири, чиқиңлар, маяққа келиңлар! — дәп товлиди. Шуниң билән Шадрак, Мишак вә Эбәднего оттин чиқти.

²⁷ Барлиқ вәзирләр, валийлар, һакимлар вә падишаниң мәслиһәтчи вәзирлири жиғилип келишип бу үчәйләнгә тикилишип қарашти; уларниң қилчә көйгән йери йоқ еди, чачсақаллириму көймигән, кийим-кечәклириму шу пети еди, үсти-бешидиму ис-түтүнниң пуриғи йоқ еди.

²⁸ Небоқаднәсар мундақ деди:

— Шадрак, Мишак, Эбәднеголарниң Худасиға шүкүр-саналар болғай! У Өз пәриштисини әвәтип, Өзигә таянған қуллирини қутқузивалди. Улар өзлириниң илаһидин башқа һеч қандақ илаһқа хизмәт қилмаслиқ үчүн вә яки баш уруп сәждә қилмаслиқ үчүн, пәқәт өз Худайимизниңла ибадитидә болимиз дәп падишаниң пәрманиға хилаплиқ қилип һаятини тәвәккул қилди. □ ²⁹ Әнди мән шундақ пәрман чүшүримәнки: Қайси әл-жут болсун, қайси таипиләрдин кәлгән болсун, қайси тилда сөзлишидиғанлар болсун, Шадрак, Мишак,

□ **3:28** «... Падишаһниң пәрманиға хилаплиқ қилип һаятини тәвәккул қилди» — арабий тилида «... Падишаһниң пәрманиға хилаплиқ қилип тәнлирини тәвәккул қилди».

Эбәднеголарниң Худасиға қара чаплайдикән, пүтүн тени қийма-чийма қилинсун, өйлири һажәтханиға айландурулсун! Чүнки бундақ қутқузалайдиған башқа илаһ йоқ.■

³⁰ Шуниң билән падиша Шадрак, Мишак, Эбәднего үчәйләнни өстүрүп, Бабил өлкисидә жуқури мәнсәпкә тайинлиди.

Небоқаднәсарниң иккинчи чүши тоғрилиқ язған хети

³¹ «Мәнки падиша Небоқаднәсардин йәр йүзидики һәр бир әл-жутқа, һәр қайси таипиләргә, һәр хил тилларда сөзлишидиған қовмларға аман-есәнлик ешип-тешип турғай!

³² һәммидин Алий Худа маңа көрсәткән аламәтләрни вә карамәтләрни жакалашни лайиқ таптим. ³³ Униң көрсәткән мөжизилик аламәтлири немидегән улуқ! Униң карамәтлири немәдегән қалтис! Униң падишалиғи пүтмәс-түгимәстүр, Униң һакимлиғи дәвирдин-дәвиргичә давамлишиду!■

4

¹ Мәнки Небоқаднәсар өйүмдә бихараман олтарғинимда, ордамда баяшат турмуш көчүриватқинимда, ² мени интайин қорқитивәткән бир чүшни көрдүм, орнумда ятқинимда бешимдики ойлар вә калламдики ғайипанә аламәтләр мени алақзадә қилди.

³ Бабилдики барлиқ данишмәнләрни алдимға чақиришқа пәрман берип, уларниң чүшүмгә тәбир беришини буйрудим. ⁴ Шуниң билән барлиқ рәмчи-палчи, пир-устаз, калдийләр вә мунәжжимлар келишти. Мән чүшүмни ейтип бәрдим, лекин улар маңа тәбирини берәлмиди.

□ ⁵ Лекин ахирда Даниял кирди (униң йәнә бир исми Бәлтәшасар болуп, мениң илаһимниң намиға асасән қоюлған). Муқәддәс илаһларниң роһи униңда экән. Мән чүшүмни ейтип, униңға:

⁶ — Әй палчиларниң башлиғи Бәлтәшасар, муқәддәс илаһларниң роһи сәндә экәнлигини, саңа һеч қандақ сир тәс кәлмәйдиғанлиғини билдим, шуңа мениң көргән чүшүмдики ғайипанә аламәтләрни чүшәндүргәйсән, шундақла униңға тәбир бәргәйсән, — дедим.□

⁷ — Мән орнумда ятқинимда калламда мундақ ғайипанә аламәтләрни көрдүм: Мана, йәр йүзиниң оттурисида бир түп дәрәк бар экән; у толиму егизмиш. ⁸ У барғансери чоң һәм мәзмут өсүп, асманға тақишипту, у дунияниң чәтлиригиму көрүнидикән. ⁹ Униң йопурмақлири чирайлиқ, мевиси интайин мол экән. Униңда пүткүл дунияға йәткидәк озук бар экән. Униң астида даладики һайванлар сайидашидикән, шахлирида асмандики учар-қанатлар мақан қилидикән; мевисидин барлиқ әт егилириму озуклинидикән.

¹⁰ Орнумда йетип, калламда көргән ғайипанә аламәтләрни көрүватимән, мана, асмандин бир күзәтчи муәккәл, йәни муқәддәс бир пәриштә чүшүп, □ ¹¹ мундақ жакалиди:

— «Дәрәқни кесип, шахлирини қирқип, йопурмақлирини вә мевилирини қеқип чүшүрүп чечиветиңлар. Дәрәк түвидики явайи һайванлар униңдин жирақлашсун, униң шахлиридики қушлар тезип кәтсун. ¹² Йәрдә пәқәт көтүгинила йилтизи билән, мис вә төмүр билән чәмбәрләп, юмран от-чөпләр билән биллә далада қалдуруңлар. У асмандики шәбнәмдин чилиқ-чилиқ һөл болуп турсун. Униң несивиси от-чөп йәйдиған явайи һайванлар билән биллә болсун. ¹³ Адәмий әқлидин мәһрум қилинип, униңға явайи һайванларниң әкли берилсун, шундақла шу һаләттә «йәттә вақит» турсун.□ ¹⁴ Дуниядики жан егилири һәммидин Алий Болғучиниң инсанларниң падишалиғиниң һәммисини идарә

■ **3:29** Дан. 2:5 ■ **3:33** Зәб. 92:1, 2; Дан. 6:27 □ **4:4** «берәлмиди» — яки «бәрмиди» □ **4:6** «Әй палчиларниң башлиғи Бәлтәшасар, муқәддәс илаһларниң роһи сәндә экән...» — бу падишаниң көз-қариши. Даниял өзи палчә әмәс, әлвәттә. Палчилик Тәвратта қәтғий мәнғий қилиниду. □ **4:10** «...муқәддәс бир пәриштә чүшти» — арабий тилида «бир муқәддәс болғучи чүшти». □ **4:13** «адәмий әқлидин мәһрум қилинип» — арабий тилида «адәмий көңүлдин мәһрум қилинип». «явайи һайванларниң әкли» — арабий тилида «явайи һайванларниң жүриги». «...шундақла шу һаләттә «йәттә вақит» турсун» — «йәттә вақит» Муқәддәс Китапта дейлигини бойичә, йәттә жилни билдүриду. Амма Бабиллиқларниң календаридики бир жил 360 күн болғачқа, бәлким 2520 күн болуши керәк. Бу тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

қилидиганлиғи, шундақла униң падишалиқ хоқуқини өзи таллиған киши (мәйли у һеч немигә әрзимәс адәм болсиму)гә беридиганлиғини билсун дәп, бу һөкүм қаригучи муәккәлләрниң пәрмани билән, йәни муқәддәс пәриштиләрниң қарар буйруғи билән бәлгүләнгәндур».

15 — Мән падиша Небоқаднәсар мана шундақ чөшни көрдүм. Әй Бәлтәшасар, чүшүмгә тәбир бәргәйсән. Падишаһлиғимдики данишмәнләр ичидә мән үчүн буниңға тәбир берәләйдиған бирму адәм чиқмиди. Лекин сән тәбир берәләйсән, чүнки әң муқәддәс илаһларниң роһи сәндә экән.

16 Шуниң билән Бәлтәшасар дәпму аталған Даниял бир һаза һәйранлиқта алақзадә болди вә чүш тоғрисида ойлап толиму беарам болди.

Падишаһ: — Әй Бәлтәшасар, бу чүш вә униң тәбири сени алақзадә қилмисун, — деди.

Бәлтәшасар жававән:

— И алийлири, бу чүш силидин нәпрәтләнгәнләргә болсун, униң тәбири өзлиригә әмәс, дүшмәнлиригә чүшкәй! □ 17-18 Барғансери өсүп мәзмут болған, егизлиги асманға тақишидиған, пүткүл дунияға көрүнидиған, йопурмақлири чирайлиқ, мевиси интайин мол болған, пүткүл дунияға йәткидәк озук болидиған, сайисида явайи һайванлар туридиған, шахлирида учар қушлар мақан қилидиған дәрәқ болса, йәни сән көргән дәрәқ — дәл өзлириду, и алийлири!

— Чүнки сили чоң вә мәзмут өстила; силиниң һәйвәтлири ешип пәләккә йәтти; һөкүмранлиқлири йәр йүзиниң чәтлиригә йетип барди.

19 — Чүнки сили чоң вә мәзмут өстила; силиниң һәйвәтлири ешип пәләккә йәтти; һөкүмранлиқлири йәр йүзиниң чәтлиригә йетип барди. 20 Алийлири қарап турған вақитлирида асмандин бир қаригучи, йәни бир муқәддәс пәриштә чүшүп: «Бу дәрәқни кесип, харап қилиңлар. Халбуки, йәрдә көтүгинила йилтизи билән қалдурурп, мис вә төмүр билән чәмбәрләп, юмран от-чөпләр билән биллә далада қалдуруңлар. У асмандики шәбнәмдин чилиқ-чилиқ һөл болуп турсун. «Йәттә вақит» бешидин өткичә униң несивиси от-чөп йәйдиған явайи һайванлар билән биллә болсун, — дәпту.

21 — И алийлири, чүшлириниң мәнаси мана шу — Булар болса һәммидин Алий Болғучиниң пәрмани билән ғоҗам падишаниң бешиға чүшидиған ишлар — 22 Өзлири кишиләр арисидин һайдиветилип, явайи һайванлар билән биллә яшайдила, калилардәк от-чөп билән озукландурулидила, далада асмандики шәбнәмдин чилиқ-чилиқ һөл болуп туридила. Таки сили һәммидин Алий Болғучиниң пүткүл инсан падишалиғини идарә қилидиғанлиғини вә Униң хоқуқини Өзи таллиған һәр қандақ кишигә беридиганлиғини билип йәткичә, йәттә вақит башлиридин өтиду. ■ 23 «Дәрәқниң көтигини йилтизи билән йәрдә қалдуруңлар» дәп буйрулған экән, өзлири әршләрниң һәммини идарә қилидиғанлиғини билип йәткәндин кейин падишалиқлири өзлиригә қайтурулиду. 24 Шуңа и алийлири, мениң нәсиһитим силигә лайиқ көрүлгәй, гуналиридин қол үзгәйла, ишта һәққаний болғайла, қәбиһликлиридин тохтап кәмбәғәлләргә рәһимдиллик қилғайла. Шундақ қилғандила бәлким давамлиқ гүлләп яшнимамдила?

25 Бу ишларниң һәммиси падиша Небоқаднәсарниң бешиға чүшти.

26 Он икки айдин кейин, у Бабилдики падишалиқ ордисиниң өгүзидә сәйлә қиливетип:

27 — Қараңлар, мән өз иззитим вә шан-шөһритим намайән қилинсун дәп, шаһанә ордамниң жайлишиши үчүн зор күчүм билән ясиған һәйвәтлик Бабил шәһири мошу әмәсму? — деди.

28 Униң сөзи ағзидин теһи үзүлмәйла, асмандин бир аваз чүшүп:

— Әй падиша Небоқаднәсар, бу сөз саңа кәлди: Падишаһлиқ сәндин елинди. 29 Сән кишиләр арисидин һайдиветилип, явайи һайванлар билән биллә мақан қилисән вә калилардәк от-чөп йәйсән; сән һәммидин Алий Болғучиниң инсан падишалиғини идарә қилидиғанлиғини вә Униң хоқуқини Өзи таллиған һәр қандақ кишигә тутқузидиганлиғини билип йәткичә йәттә вақит бешиңдин өтүп кетиду — дейилди.

□ 4:16 «бир һаза һәйранлиқта алақзадә болди» — арабий тилида «бирәр саат һәйранлиқта алақзадә болди».

■ 4:22 Дан. 5:20,21

³⁰ Бу сөз Небоқаднэсарда шуан әмәлгә ашти. У кишиләр арисидин һайдиветилип, калилардәк от-чөп йәп, тени шәбнәмдин чилиқ-чилиқ һөл болуп кәтти. Униң чачлири бүркүтнiң пәйлиридәк, тирнақлири кушниң тирнақлиридәк өсүп кәтти.

³¹ Әнди шу күнләр тошқанда, мән Небоқаднэсар асманға көз тикип қаривидим, әқил-һошум әслигә кәлди. Мән һәммидин Алий Болғучиға һәмдусана ейтип, Мәңгү һаят Турғучини мәдһийиләп, һөрмәт әйлидим.

Униң һақимлиғи мәңгүлүк һақимлиқтур;

Униң падишалиғи әвлаттин-әвлатқидур.

³² Униң алдида йәр йүзидики барлиқ инсанлар һеч немә һесапланмайду;

Әрштики қошунлар вә зиминдики инсанлар арисиди У немә қилишни халиса шуни қилиду;

Униң қолини ким тосалисун яки Униңдин «Немә қилисэн?» дәп сорашқа жүрәт қилалисун?

³³ Шуанла әқил-һошум әслигә кәлди; падишалиғимниң шан-шәриви, иззитим, падишалиқ һәйвәмму әслигә кәлтүрүлди. Мәслиһәтчи вәзирлирим вә әмир-есилзадилирим мени издәп кәлди. Падишаһлиғим мустәһләмләнди; бурунқидинму зор һәйвигә йеңибаштин егә болдум.

³⁴ Әнди мәнки Небоқаднэсар әрштики Падишаһға һәмдусана оқуймән, Уни техиму улуқлаймән вә Уни иззәтләймән:

— Униң қилғанлири һәқтур,

Униң йоллири тоғриду;

Униң тәкәббурлуқ йолида маңғанларниң һәйвисини чүшүрүш қудрити барду!».

5

Небоқаднэсарниң нәвриси падиша Бәлшазарниң зияпиту

¹ Бир күни падиша Бәлшазар әмир-есилзадиләрдин миң кишини тәклип қилип катта зияпәт берип, уларниң алдида шарап ичип, әйш-ишрәт кәйпини сүрди. □ ² Падиша Бәлшазар шарапни тетип көрүп, өзи, әмир-есилзадилири, өз хотун-кенизәклириң шарапни атиси Небоқаднэсар Йерусалимдики муқәддәс ибадәтханидин олжигә алған алтун-күмүчтин ясалған җам-қачиларда ичишигә шу җам-қачиларни елип чиқишни буйруди.

³ *Нәвкәрләр* дәрһал берип Худаниң Йерусалимдики муқәддәс ибадәтханисидин елип келингән алтун җам-қачиларни елип чиқти; падишаниң өзи, әмир-есилзадилири, униң хотунлири вә кенизәклири уларда шарап ичти. ⁴ Улар шарап ичкәч, алтун, күмүч, мис, төмүр, яғач вә ташлардин ясалған бутларни мәдһийиләшти.

⁵ Дәл шу пәйттә адәм қолиниң бәш бармиғи пәйда болуп, чирақданниң удулидики ординиң там сугиқиға хәт йезишқа башлиди. Падиша хәт язған қолниң көрүнгән қисмини көрүп, □

⁶ чирайи татирип, көңлидә интайин алақзадә болуп кәтти. Пут-қоллири бошишип, путлири титрәп кәтти. □ ⁷ Падиша қаттиқ вақирап, пир-устазлар, калдийләр вә мунәжҗимларни чақаришни буйруди. Бабилдики данишмәнләр кәлгән һаман падиша уларға:

□ **5:1** «падиша Бәлшазар әмир-есилзадиләрдин миң кишини тәклип қилип...» — падиша Бәлшазар Небоқаднэсарниң нәвриси еди. Әмәлийәттә шу күнләрдә у «муавин император» еди; атиси Набонидус император еди, ләкин у адәттә Бабилда турмайтти. «... Уларниң алдида шарап ичип, әйш-ишрәт кәйпини сүрди» — бу бабтики 30-31-айәтләрдин қариганда, шу чағда Парс қошунлири Бабил шәһирини аллиқачан қоршивалған еди. Әнди Бабиллар немишкә зияпәт қилиду? Тарихшунасларниң тәһлили бойичә Бабил шәһири (а) интайин мустәһкәм, сепили егиз шәһәр; (ә) униңда йиргирмә жилиқ озук-түлүк топланған еди. Шуңа падиша өзини толиму бехәтәр, дәп қарайтти. □ **5:5** «... чирақданниң удулидики ординиң там сугиқиға хәт йезишқа башлиди» — қизиқ бир иш шуки, археологлар қазған асарәтиқиләргә асасән, Бабил ордилиридики тамлар үстигә уларниң әң улук ғәлибә-мувәппәқийәтлири сүрәт вә сөzlәр билән хатириләнгән. Падиша зияпәт қилғанда, махтиниш үчүн өзиниң йеқиндин буянқи урушлардики ғәлибисини вә мувәппәқийәтлинини йорутуш үчүн, чирақдан бу рәсимләрниң удулиға қойғузулатти. □ **5:6** «пут-қоллири бошишип,...» — арабий тилида: «бәл-сағрисиниң боғум-үгилири бошишип,...». Бу иш-вақиә «Йәш.» 45:41тики бешәрәтнiң бир әмәлгә ашурулуши. «путлири титрәп кәтти» — арабий тилида: «тизлири бир-бирини қаққили турди».

— Кимки тамдики бу хэтләрни окуп мәнәсини маңа дәп берәлисә, униңға сөсүн рәңлик бир тон кийгүзүлүп, бойниға алтун зәнжир есилип, падишалиқта үчинчи мәртивә берилиду, — деди.□

⁸ Падишаһниң данишмәнлириниң һәммиси ордиға һазир болди; лекин улар нә хэтләрни оқуялмайтти нә падишаға мәнәсини чүшәндүрүп берәлмәйтти. ⁹ Бәлшазар техиму алақзадә болуп, чирайи техиму татирип кәтти. Әмир-есилзадиләрму қандақ қилишни биләлмәй қалди.

¹⁰ Падиша вә әмир-есилзадиләрниң вақирашқан авазини аңлиған ханиш зияпәт залиға кирип, падишаға мундақ деди:

— И алийлири, мәңгү яшиғайла! Алақзадә болуп кәтмигәйла, чирайлири татирап кәтмигәй.

□ ¹¹ Падишаһлиқлирида бир киши бар, униңда муқәддәс илаһларниң роһи бар, атилири тәхттики вақтида, бу кишидә йоруклуқ, даналиқ вә әқил-парасәт, йәни илаһларға хас әқил-парасәт намайән қилинған еди. Атилири Небоқаднәсар, йәни падиша атилири уни пүтүн рәмчи-палчилар, пир-устазлар, калдийләр вә мунәжжимларниң беши қилип тайинлиған. ■

¹² Бу кишидә алаһидә бир роһий хусусийәт, билим, һекмәт, чүшләргә тәбир берәләйдиған, тепишмақларни йешәләйдиған вә түгүн-сирларни ачалайдиған қабилийәт бар еди. Шу кишиниң исми Даниял болуп, падиша униңға Бәлтәшасар дәпму исим қойған. Шуңа бу Даниял чақиртилсун, у чоқум бу хэтләрниң мәнәсини йешип бериду.

Даниялниң тамдики хәтниң мәнәсини чүшәндүрүши

¹³ Шуниң билән Даниял падишаниң алдиға елип келинди, падиша Даниялдин:

— Падиша атам Йәһуда өлкисидин сүргүн қилип кәлгән Йәһудийлар ичидики һелиқи Даниял сәнму? — дәп соривиди, ¹⁴ — Сән тоғрилиқ хәвирим бар, сәндә муқәддәс илаһларниң роһи, шундақла йоруклуқ, даналиқ вә алаһидә әқил-парасәт бар екән дәп аңлидим. ¹⁵ Әнди данишмәнләр вә пир-устазларни тамдики хәтни окуп, мәнәсини маңа чүшәндүрүп бәрсун дәп алдимға чақиртип келинди; лекин бу ишниң сирини һеч қайсиси йешип берәлмиди.

¹⁶ Бирақ сән тоғрилиқ аңлиғанмәнки, сән сирларни чүшәндүрәләйдикәнсән вә түгүнләрни йешәләйдикәнсән. Әгәр бу хәтләрни окуп, мәнәсини чүшәндүрүп берәлисән, саңа сөсүн рәңлик тон кийгүзүлиду, бойнуңға алтун зәнжир есилиду, падишалиқта үчинчи дәрижилик мәртивигә еришисән, — деди.

¹⁷ Даниял падишаға мундақ жавап бәрди:

— Алийлириниң инғамлири өзлиридә қалсун, мукапатлирини башқа кишигә бәргәйла. Әндиликтә мән алийлириға бу хәтни окуп, мәнәсини чүшәндүрүп берәй. ¹⁸ — И алийлири, һәммидин Алий Худа атилири Небоқаднәсарға падишалиқ, улуклуқ, шан-шәрәп вә һәйвәт бәрди. ¹⁹ Униңға берилгән улуклуқтин һәр қайси әл-жут, һәр қайси таипиләр вә һәр хил тилда сөзлишидиған қовмларниң һәммиси униң алдида титрәп қорқуп туратти; у кимни халиса шуни өлтүрәтти, кимни халиса шуни тирик қоятти; кимни халиса шуни мәртивилик қилатти, кимни халиса шуни пәс қилатти. ²⁰ Лекин у көңлидә тәкәббурлишип, роһ-қәлбидә мәғрурлинип мүжәзи тәрсалишип, падишалиқ тәхтидин чүшүрүлүп, иззитидин мәһрум қилинди. ²¹ У кишиләр арисидин һайдиветилип, униңға явайи һайванларниң әқли берилди. У явайи ешәкләр билән биллә маканлишип, калилардәк от-чөп йегүзүлди, тени шәбнәмдин чилик-чилик һөл болуп кәтти, таки у һәммидин Алий Худаниң инсан падишалиғини идарә қилидиғанлиғини вә У падишалиқниң һоқуқини Өзи талиған һәр қандақ кишигә беридиғанлиғини билип йәткичә шу һаләттә болди. ■

²² Әй Бәлшазар, Небоқаднәсарниң оғли туруп өзлири буларниң һәммисидин хәвәрлири болсиму, лекин өзлирини төвән қилмидила. ²³ Әксичә тәкәббурлишип әрштики Рәбгә қарши турдила. Сили Униң муқәддәс ибадәтханисидин олжа алған жам-қачиларни елип келип,

□ **5:7** «униңға сөсүн рәңлик бир тон кийгүзүлүп,...» — қедимки заманларда сөсүн рәң «шаһанә рәң» дәп һесаплинатти. □ **5:10** «...вақирашқан авазини аңлиған ханиш зияпәт залиға кирип,...» — «ханиш» мошу йәрдә Бәлшазарниң аниси яки чоң аниси (Небоқаднәсарниң аяли) болса керәк. ■ **5:11** Дан. 2:47, 48 ■ **5:21** Дан. 4:22

өзлири, эмир-есилзадилири, өз хотунлири вә кенизәклириму уларда шарап ичтиңлар андин көрмәйдиган, аңлимайдиган вә һеч немини чүшәнмәйдиган алтун, күмүч, мис, төмүр, яғач вә ташлардин ясалған бутларни мәдһийилидилә. һалбуки, силиниң нәпәслирини Өз қолида тутқан вә силиниң барлиқ һәрикәтлирини Өз илкидә тутқан Худани улуклимидила. ²⁴ Шуңа, Худа бу қолниң көрүнгән қисмини әвәтип бу хәтләрни яздури.

²⁵ Бу хәтләр: «Мене, мене, тәкәл, упһарсин» дегәндин ибарәт. □

²⁶ Буниң чүшәндүрүлүши: — «Мене» — Худа силиниң падишалиқлириниң һесавини қилип, уни аяқлаштурди.

²⁷ «Тәкәл» — сили таразида тартиливидила, кам чиқтила. ²⁸ «Пәрәс» — падишалиқлири парчилинип, Медиалиқлар билән Парсларға тәвә қилинди. □

²⁹ Шуниң билән Бәлшазар дәрһал нәвкәрлиригә эмир қиливиди, улар Даниялға сөсүн рәңлик тонни кийдүрүп, бойниға алтун зәнжирни есип қойди; у у тоғрилиқ: «Падишаһлиқ ичидә үчинчи дәрижилик мәртивигә егә болсун» дәп жақалиди.

³⁰ Шу кечә калдийләрниң падишаси Бәлшазар өлтүрүлди. ³¹ Падишаһлиқ болса Медиалиқ Дариусниң қолиға өтти. У тәхминән атмиш икки яшта еди. □

6

Даниял ширлар өңкүридә

¹ Падиша Дариус пүтүн падишалиқни идарә қилиш үчүн бир йүз жигирмә вәзирни һәр қайси жутларни башқурушқа тайинлашни мувапиқ көрди. □ ² Буниңдин башқа у бу вәзирләрни назарәт қилип, бу вәзирләрниң һесавини елиш, шундақла падишаниң һоқуқ-мәһпәәти зиянға учримисун дәп Даниял вә башқа икки кишини назарәтчиликкә тайинлиди.

³ Даниялда алаһидә бир роһий хусусийәт бар болғачқа, у башқа назарәтчиләрдин вә вәзирләрдин иқтидарлиқ чиқти. Шуңа падиша уни пүткүл падишалиқни идарә қилишқа тайинлимақчи болди. ⁴ Шуниң билән башқа назарәтчи вә вәзирләр униң падишалиқтики мәмурий ишлиридин сәһвәнлик издиди. Лекин улар әрз қилғидәк һеч қандақ банә-сәвәп яки сәһвәнлик тапалмиди. Чүнки Даниял диянәтлик вә ишәшлик болуп, униңдин қилчә кәмчилик яки сәһвәнлик чиқиралмиған еди. ⁵ Шуңа шу адәмләр өз ара:

— Даниялниң Худасиниң қануниға мунасивәтлик ишлиридин башқа, униңдин әйиплигидәк һеч қандақ банә тапалмаймиз, — дейишти.

⁶ Шуңа улар өз ара тил бириктүрүп падишаниң алдиға кирип:

— Падиша Дариус алийлири мәңгү яшиғайла! ⁷ Алийлириниң падишалиқлиридики барлиқ назарәтчи, валий, вәзир, мәслиһәтчи, һаким вә әмәлдарлар бирликтә мәслиһәтләштур; һәр қандақ киши оттуз күн ичидә һәр қандақ илаһқа һәр қандақ дуа-тилавәт қилишқа вә яки һәр қандақ кишидин бир нәрсә тиләшкә рухсәт болмисун, и алийлири, пәқәт силидинла тилиши рухсәт болсун дегән шаһанә ярлиқниң чүшүрүлүшини лайиқ көрдуқ. Бу пәрман қәтһий

□ **5:25 «Мене»** — «санаш» яки «һесаплаш» дегән сөзи билән, **«тәкәл»** — «таразида тартиш» дегән сөзи билән, **«упһарсин»** — «парчилиниш» дегән сөзи билән аһаңдаш болиду. Арабий тилидин ибраний тилиға тәржимә қилинса «Бир мина, бир шәкәл, йерим мина» дегән болиду. Мина вә шәкәл ибранийларниң пул бирликлири еди. □ **5:28 «пәрәс»** — «упһарсин» дегән сөзниң бирлик шәкли (25-айәттә «упһарсин» көплүк шәкилдә). «Пәрәс» («упһарсин») дегәнлик «Парс» сөзи билән йилтиздаш болуп, бу йәрдә икки бислиқ мәна билдүриду. Униң падишалиғи һәм парчиланған һәм Парсларға мәнсуп болиду, дегәнни билдүриду. □ **5:31 «Падишаһлиқ болса Медиалиқ Дариусниң қолиға өтти»** — арабий тилида «Медиалиқ Дариус падишалиқни қобул қилди». Бабил шәһириниң қандақ ишғал қилинғанлиғи һәққидики қизиқ тема тоғрилиқ «Йәрәмия»дики «қошумчә сөз»имиздә, «Бабил шәһириниң өрүветилиши тоғрилиқ бешарәтләр» дегән баянлиримизни көрүн. □ **6:1 «Падиша Дариус пүтүн падишалиқни идарә қилиш үчүн...»** — мошу «Дариус»ниң ким экәнлиги тоғрилиқ алимлар арасида талаш-тартиш бар. Бәзилири уни парслиқ Қорәш, дәп қарайду. Лекин мошу йәрдә Дариус «Медиалиқ» дейилиду вә 31гә қариғанда, у Қорәшниң қол астида еди («Медиалиқ Дариус падишалиқни қобул қилди» дейилиду). Униң салаһийитини археологлар тәтқиқатлири билән ениқлиши мүмкин.

болсун, кимки бу пәрманға хилаплиқ қилса, у ширлар өңкүригә ташлансун! □ 8 Энди, и алийлири бу пәрманни бекитип чүшүргәйла, униң өзгәртилмәслиги үчүн ярлиқнамигә имза қойғайла; чүнки Медиа вә Парс қануни бойичә, пәрман чиқирилиши биләнла өзгәртишкә болмайду, — деди. ■

9 Шуниң билән Дариус пәрманни бекитип ярлиқнамиға қол қойди. □

10 Даниял бу ярлиқнамигә имза қоюлғанлиғини аңлап, өйигә қайтти. Униң өйиниң өгүзидә бир балихана болуп, деризиси Йерусалимға қарайдиған болуп, очуқ туратти. У адити бойичә деризиниң алдида тизлинип олтирип, һәр күни үч қетим Худаға дуа-тилавәт қилип шүкүр ейтатти. ■

11 Лекин һелиқи адәмләр биллә келип Даниялниң Худаға дуа вә тилавәт қиливатқинини көрди. 12 Андин улар бирликтә падишаниң алдиға берип пәрман тоғрисида гәп ечип:

— И алийлири, өзлири: Оттуз күн ичидә өзлиридин башқа һәр қандақ илаһдин яки һәр қандақ инсандин бирәр немини тилигән һәр қандақ киши ширлар өңкүригә ташлансун, дегән бир пәрманға имза қойған әмәсмү? — дәп сориди.

Падишаһ: — Дәрвәқә шундақ қилдим, Медиа вә Парс қануни бойичә пәрманни өзгәрткили болмайду, — деди.

13 Андин улар падишаға жававән:

— Йәһудадин әсир елип келингән кишиләрдин һелиқи Даниял, и алийлири, силини вә сили имза қойған пәрманни көзгә илмайду, бәлки һәр күндә үч қетим өз дуа-тилавитини қиливатиду, — дейишти.

14 Буни аңлиған падиша өз-өзигә кайип, көңүл қоюп Даниялни қутқушушқа амал тапмақчи болуп, у күн патқичә һәр хил қутқузуш амали үстидә издинип жүрди.

15 Лекин ахирда у кишиләр йәнә өз ара тил бириктүрүп падишаниң алдиға жәм болуп униңға: — И алийлири, өзлиригә мәлумки, Медиалар вә Парсларниң қануни дәл шуки, падишаниң бекиткән һәр қандақ қарари яки пәрманини өзгәртишкә болмайду, — дейишти.

16 Шуниң билән падишаниң әмир қилиши билән Даниял тутуп келинип, ширлар өңкүригә ташланди. Падиша Даниялға:

— Сән үзүлдүрмәй ибадәт қилидиған Худайиң сени қутқузивалиду! — деди.

17 Бир таш елинип, өңкүрниң ағзи униң билән етилди; Даниялниң ишлириға һеч ким арилашмисун дәп уни падиша өз мөһүри вә униң әмир-әмәлдарлириниң мөһүрлири билән мөһүрлиди. 18 Андин падиша ордиға қайтип келип кечини роза тутуп өткүзди; өзиниң тоқал-кенизәклиридин һеч қайсисини өз йениға кәлтүрмиди, у кечичә ухлалмиди. □ 19 Таң етиши биләнла падиша орниндин туруп, алдирап ширлар өңкүригә барди. 20 Падиша өңкүргә йеқинлишип азапланған һалда Даниялни чақирип:

— Әй Даниял, Мәңгү һаят Худаниң қули, сән үзүлмәс ибадәт қилидиған Худайиң сени ширлардин қутқузивалмидиму? — дәп товлиди.

21 Даниял жававән:

— И алийлири, мәңгү яшиғайла! 22 Худайимниң пәриштисини әвәтип ширларниң ағзини жумдуруши билән улар маңа һеч зиян-зәхмәт йәткүзәлмиди; чүнки У мәндин һеч қандақ әйип көрмиди. Алийлириниң алдидиму мән һеч қандақ зиян йәткүзгидәк иш қилмидим, — деди.

23 Буни аңлап падиша интайин хошал болуп, адәмлирини Даниялни өңкүрдин елип чиқишни буйруди. Шуниң билән улар Даниялни өңкүрдин елип чиқти. Униңдин қилчә зедә-зәхмәт

□ 6:7 «Алийлириниң падишалиқлиридикки барлиқ назарәтчи, валий, вәзир, мәслиһәтчи, һаким вә әмәлдарлар...» — уларниң бу баянидикки «барлиқ» дегән сөз ялғанчилик еди; чүнки Даниял униң ичидә әмәс еди, әлвәттә. ■ 6:8

Әст. 1:9; 8:8 □ 6:9 «Шуниң билән Дариус пәрманни бекитип ярлиқнамиға қол қойди» — 9-әйәтницә толуқ мәнәсини бекитиш тәс. Арабий тилида «Шуниң билән Дариус пәрман вә ярлиқнамигә қол қойди» дейилиду. Буниңға қариганда, икки язма ярлиқ болған болса керәк. Парс ордисидики қайдә-низамлардин анчә хәвиримиз болмиғачқа, немә үчүн икки ярлиқ керәк болидиғинини билмәймиз. ■ 6:10 1Пад. 8:44; 3әб. 54:18 □ 6:18 «өзиниң тоқал-кенизәклиридин һеч қайсисини өз йениға кәлтүрмиди» — яки, «у һеч қандақ көңүл ечишларниму қилмиди». «у кечичә ухлалмиди» — арабий тилида «униң уйқиси қачти».

тапалмиди; чүнки у Худасиға таянған еди. ²⁴ Андин падиша буйруқ чүшүрди, *нәвкәрлири* Даниялның үстидин шикайәт қилғанларның һәммисини тутуп, уларни бала-жақилири вә хотунлири билән қошуп ширлар өңкүригә ташливәтти. Улар өңкүр тегигә чүшүп болмайла ширлар етилип келип, уларның устиханлириниму чайнап қийма-чийма қиливәтти.

²⁵ Шу иштин кейин Дариус падиша йәр йүзидә туруватқан һәр қайси әл-жут, һәммә таипиләр, һәр тилда сөзлишидиған қовмларның һәммисигә мундақ пүтүк чүшүрди: — «Һәммиңларға аманлиқ ешип-тешип турғай!

²⁶ Мән ушбу ярлиқни чүшүримәнки, падишалиғимдики һәр бир жуттики пухралар Даниялның Худаси алдида титрәп қорқсун!

— Чүнки У Мәңгү һаят Худадур,

Мәңгү мустәһкәм өзгәрмәстур,

Униң падишалиғи һалак қилинмас,

Униң һакимийити әбәдил-әбәткичә болиду. □ ■

²⁷ У балайиқзадин қоғдайду вә қутқузиду,

У асманлардиму, йәр йүзидиму аламәт-карамәтләрни яритиду,

У Даниялни ширларның чаңгилидин қутқузди».

²⁸ Даниялның болса шу ишлардин кейин Дариус һөкүм сүргән мәзгилдә, шундақла Парс падишаси Қурәш һөкүм сүргән вақитларда ишлири раван жүрүшти.

7

Даниялның ғайипанә аламәтләрни баян қилғанлиги ••• Төрт зор мәхлуқни көрүш

¹ Бәлшазар Бабилға падиша болған биринчи жили Даниял орнида йетип чүшидә бир нәччә ғайипанә аламәтләрни көрди. У чүшидә көргәнлирини мундақ йәкүнләп хатириливалди: —

² Кечидә көргән ғайипанә көрүнүштә мәнки Даниял шуни көрдүмки, асманның төрт тәрипидин шамал чиқип, «Улуқ Деңиз» йүзигә урулмақта еди. □ ³ Деңиздин шәкиллири бир-биригә охшимаидиған төрт зор мәхлуқ чиқти. ■

⁴ Биринчи мәхлуқ ширға охшайтти, лекин бүркүтнің қанити бар еди. Мән униңға қарап турғинимда, қанатлири жулунди; андин у йәрдин көтирилип, икки пути йәргә дәсситилип адәмдәк турғузулуп, униңға инсаний бир қәлб берилди. ■

⁵ Мана йәнә бир мәхлуқ, йәни иккинчиси ейиққа охшайтти. Униң бир тәрипи иккинчи бир тәрипидин егизлитилди. Униң чишлири үч қовурғини чишләп туратти, бир аваз униңға: «Орнуңдин тур, гөшни йейишиңчә йәвал!» — деди.

⁶ Қарап турғинимда, мана йәнә бир мәхлуқ пәйда болди. У илпизға охшайтти, дүмбисидә қушныңкидәк төрт қанити бар еди; униң беши төрт еди. Униңға һакимлиқ һоқуқи берилди.

⁷ Униңдин кейин кечидики ғайипанә көрүнүшләрдә қарап турғинимда, мана төртинчи бир мәхлуқ пәйда болди. У интайин қорқунучлуқ, дәһшәтлик вә әжайип күчлүк еди. У йоған төмүр чишлири билән овни чайнап езип жутуп, қалдуғини путлири билән дәссәп-чәйләйтти. У алдинқи барлиқ мәхлуққа охшимайтти; униң он мүнғүзи бар еди. ⁸ Мән бу мүнғүзләрни күзитиватқинимда, мана мүнғүзләрнің арисидин йәнә бир кичик мүнғүз өсүп чиқти. Бу кичик мүнғүзнің алдида әслидики мүнғүзләрдин үчи жулуветилди. Бу кичик мүнғүзнің адәмніңкидәк көзи вә чоң сөзләйдиған ағзи бар еди.

Мәңгү һаят болғучини көрүш

⁹ Мән қарап турғинимда, у йәргә бир нәччә тәхтнің қоюлғанлиғини көрдүм; уларның биридә, «Әзәлдин Бар Болғучи» орун елип олтирипту. Униң кийимлири қардәк аппақ, чачлири аппақ қоза жуңидәк еди. Униң тәхти от лавулдап турған ялқунлар болуп, лавулдап көйүватқан

□ **6:26** «Униң һакимийити әбәдил-әбәткичә болиду» — арабий тилида «Униң һакимийити ахирғичә болиду».

■ **6:26** Дан. 2:44; 4:3; 7:14, 27; Луқа 1:33 □ **7:2** «Улуқ Деңиз» — «Оттура Деңиз»ни көрсәтсә керәк. ■ **7:3** Дан. 2:37-45 ■ **7:4** Дан. 4:34

от чақлириниң үстидә еди. □ 10 Униң алдидин гоя раван еқип турған дәриядәк от ялқуни лавулдап еқип туратти; Униң хизмитидә турғучилар түмән миңлиған еди, Униң алдида йүз миллионлиған һазир турғучилар бар еди. Сорақ башланғанлиғи жақалинип, дәстурлар ечилди. □ ■ 11 Һелиқи кичик мүнғүзниң йоған гәпләрни қиливатқан авазидин диққитим шуниңға тартилип қарап тураттим. Қарап турғинимда, төртинчи мәхлуқ өлтүрүлүп, униң жәсити һалак қилинип, отқа ташлап көйдүрүлүшкә тапшурулди.

12 Қалған үч мәхлуқ болса, һакимийитидин мәһрум қилинди, лекин уларниң өмри йәнә бир мәзгил узартилди.

13 Кечидики ғайипанә көрүнүсләрдә мана, мән гоя Инсан Оғлиға охшаш бир затниң асмандики булутлар билән кәлгинини көрдүм. У «Әзәлдин Бар Болғучи»ниң йениға берип, униң алдиға һазир қилинди. ■ 14 Һәр әл-жут, һәр таипә, һәр хил тилда сөзлишидиған қовмлар униң хизмитидә болсун дәп, сәлтәнәт, шөһрәт вә падишалиқ һоқуқи униңға берилди. Униң сәлтәнити мәңгү солашмас сәлтәнәттүр, униң падишалиғи мәңгү һалак қилинмас.■

Ғайипанә көрүнүсләрниң тәбири

15 Мәнки Даниялниң вужудум, дил-роһум бәк беарамлиққа чөмди, калламдики ғайипанә аламәтләр мени интайин алақзадә қилди. 16 Мән йеқин турғучилардин бириниң алдиға берип, бу ғайипанә аламәтләрниң һәқиқити тоғрилиқ соридим. У маңа тәбир берип чүшәндүрүп мундақ деди: — □

17 «Бу төрт зор мәхлуқ кәлгүсидә дунияда баш кәтиридиған төрт падишани көрситиду.

18 Лекин һәммидин Алий Болғучиниң муқәддәс бәндилири падишалиқ һоқуқини қобул қилиду, улар униңға мәңгү егидарчилик қилиду, әбәдил-әбәткичә шундақ болиду».□

19 Мән башқа үч мәхлуққа охшимадиған төртинчи мәхлуқ, йәни зор қорқунучлуқ, төмүр чишлиқ, мис тирнақлиқ, овни чайнап езип жутуп, андин қалдуқлирини аяқлири билән дәссәп-чәйләйдиған һелиқи мәхлуқ тоғрисидики һәқиқәтни, 20 шундақла униң бешидики он мүнғүзиниң вә кейин өсүп чиққан кичик мүнғүз тоғрисидики һәқиқәтни техиму ениқ билмәкчи болдум — униң, йәни һелиқи кичигиниң алдида әслидә бар болған башқа үч мүнғүз жулуветилгән, көзлири вә йоған гәп қилидиған ағзи бар болуп, әнә башқа мүнғүзләргә қариганда техиму һәйвәтлик еди. 21 Қарап турғинимда, у кичик мүнғүз Худаниң муқәддәс бәндилири билән жәң қилип улардин үстүнлүккә егә болди; 22 «Әзәлдин Бар Болғучи» кәлгәндә, һөкүм қилиш һоқуқи һәммидин Алий Болғучиниң муқәддәс бәндилиригә берилди. Шуниң билән бекитилгән вақти келип, Худаниң муқәддәс бәндилири падишалиқ һоқуқини өткүзивалди.□

23 Тәбир бәргүчи чүшәндүрүп йәнә мундақ деди: —

«төртинчи мәхлуқ кәлгүси дунияда баш кәтиридиған төртинчи бир падишалиқ болуп, у башқа һәр қандақ падишалиқларға охшимайду. У пүткүл дунияни жутуп, уни аяқ асти қилип, кукум-талқан қилиду.■

24 Он мүнғүз болса, бу падишалиқтин чиқидиған һөкүмранлиқ қилидиған он падишани көрситиду. Кейин йәнә бир падиша мәйданға чиқиду, у илгәрки падишаларға охшимайду; у үч падишани өзигә бойсундуриду. ■ 25 У һәммидин Алий Болғучиға қарши

□ 7:9 «Әзәлдин Бар Болғучи» — әслидә ибраний тилида «Кәдимки күнләрдин тартип Бар Болғучи» — Йәни Худа дегәнликүр, әлвәттә. □ 7:10 «...түмән миңлиған» — арабий тилида: «... миңлиған миңлиған» яки «миңлиған миң» — демәк, бир нәччә миллион. «Униң хизмитидә турғучилар түмән миңлиған еди, униң алдида йүз миллионлиған һазир турғучилар бар еди» — әйәттә көздә тутулған Худаниң хизмәтчилири пәриштиләр, әлвәттә. «Вәһ.» 9:16ни көрүң. ■ 7:10 Вәһ. 5:11; 20:12 ■ 7:13 Дан. 7:27; Зәб.2:6; Нәһ. 1:3; Мат. 24:30; 26:64; 1Тес. 4:17; Вәһ. 1:7 ■ 7:14 Дан. 2:44; Луқа 1:33 □ 7:16 «Йеқин турғучилар» — пәриштиләр болса керәк. □ 7:18 «... муқәддәс бәндилири падишалиқ һоқуқини қобул қилиду» — қизиқ бир йери шуки, «падишалиқ» дегән кимниңки яки қайси падишалиқ ейтилмиған. Немишкә? Жавап чокум шуки, шу чағда пәқәт бирла падишалиқ, йәни Худаниңки болиду. □ 7:22 «Шуниң билән бекитилгән вақти келип, Худаниң муқәддәс бәндилири падишалиқ һоқуқини өткүзивалди» — башқа бир хил тәржимиси: «Шуниң билән бекитилгән вақти келип, һәммидин Алий Болғучиниң муқәддәс бәндилири дәп һөкүм чиқирилди». ■ 7:23 Дан. 2:40-44 ■ 7:24 Дан. 2:40-44

күпүрлүк сөзләрни қилиду һәмдә һәммидин Алий Болғучиниң муқәддәс бәндилирини һалсизландуриду. У календарни, һейт-айәмләрни вә муқәддәс қанунларни өзгәртиветишни қәстләйду. □ ■ 26 Андин Худаниң соти ечилиду, буниң билән униң идарә қилиш һоқуқи тартивелинип, мәңгүлүк үзүл-кесил йоқитилиду.

27 Лекин униң падишалиғиниң һоқуқи, йәни дуниядики һәр қайси падишалиқларниң сәлтәнити вә шөһрити һәммидин Алий Болғучиниң муқәддәс бәндилиригә, йәни Худаниң Өз хәлқигә өткүзүлиду. Униң падишалиғи мәңгү бир падишалиқтур, дуниядики пүтүн һөкүмдарлар Униң хизмитидә болуп униңға итаәт қилиду».

28 Бу иш мана мошу йәргичә болди. Мәнки Даниял, өз ойлирим өзүмни алақзадә қилди, чирайим татирип кәтти. Бирақ бу ишни қәлбимдә пүкүп сақлидим. □

8

Қочқар билән текә һәққидә ғайипанә көрүнүш

1 Падиша Бәлшазар тәхткә олтирип үчинчи жили, мәнки Даниял иккинчи бир ғайипанә аламәтни көрдүм. □ 2 Ғайипанә көрүнүштә, өзүмни Елам өлкисидики Шушан қәлғәсидә көрдүм. Көрүнүштә мән Улай чоң өстиңи бойида едим.

3 Бешимни кәтирип қарисам, икки мүңгүзи бар бир қочқарниң чоң өстәң алдида турғанлиғини көрдүм. Униң мүңгүзи егиз болуп, бир мүңгүз йәнә биридин егиз еди; егизрәк болған мүңгүз йәнә бирисидин кейинрәк өсүп чиққан еди. 4 Мән қочқарниң ғәрип, шимал вә жәнуп тәрәпләргә үсүватқинини көрдүм. Неч қандақ һайван униңға тәң келәлмәйтти вә неч ким неч кимни униң чаңгилидин қутқузалмайтти. У немә қилишни халиса, шуни қилатти, барғансери һәйвәтлик болуп кетивататти.

5 Мән бу тоғрилиқ ойлавататтим, мана, ғәрип тәрәптин бир текә путлири йәргә тәгмигән һалда пүтүн жаһанни кезип жүгүрүп кәлди. Униң икки көзи арисигә көрүнәрлик чоң бир мүңгүз өсүп чиққан еди. 6 У мән дәсләп көргән һелиқи өстәң бойида турған икки мүңгүзлүк қочқарға қарап қәһри билән шиддәтлик етилди. 7 Мән униң қочқарға йеқин келип, ғәзәп билән қочқарни үсүп икки мүңгүзини сундуриватқәнлиғини көрдүм. Қочқарниң қаршилиқ көрсәткидәк мадари қалмиған еди, текә уни йәргә жиқитип, дәссәп-чәйлиди, текиниң чаңгилидин уни қутқузивалидиған адәм чиқмиди.

8 Текә барғансери һәйвәтлик болуп кәтти; лекин у хелә күчийип болғанда, чоң мүңгүзи сунуп чүшүп, әслидики жайидин асмандики төрт шамалға қарап туридиған, көзгә көрүнәрлик төрт мүңгүз өсүп чиқти.

9 Бу төрт мүңгүзниң ичидики биридин йәнә бир мүңгүз өсүп чиқти. У кичик мүңгүз өсүп интайин һәйвәтлик болди, жәнуп, шәриқ тәрәпләргә вә «гәзәл зимин»ға қарап тәсир күчини кеңәйтти. □ 10 У интайин һәйвәтлик болуп, һәтта самавий қошундикиләргә һужум қилғидәк дәрижигә йәтти, самавий қошундикиләрдин вә юлтузлардин бир мунчисини йәргә ташлап, уларниң үстигә дәссиди 11 (у толиму мәғрурлинип, һәтта самавий қошунниң Сәрдари билән тәң болмақчи болуп, ибадәтханида Сәрдарға атап күндилик қурбанлиқ сунушни әмәлдин

□ 7:25 «үч йерим вақит» — тәхминән «үч йерим жил»ни көрситиду. Сәл тоғрирақ десәк, «бир вақит» («Даниял» дегән қисимниң башқа йәрлири билән селиштурғанда) бәлким Бабиллиқларниң ишлитидиған жили, йәни 360 күнлүк вақитни көрситиши мүмкин. Шуңа «үч йерим вақит», 1260 күнни көрситиду. Әслий арабий тил нухсисида, «үч йерим вақит», «бир вақит, икки вақит вә қошумчә йерим вақит» дегән шәкилдә ипадиләнгән. Бабиллиқлар бәзи жилириға қошумчә бир айни «кәбисә ай» дәп қататти; «бир вақит, икки вақит вә қошумчә йерим вақит» дегән ибарә қошумчә айниң болушиниң мүмкинчилиғини йоққа чиқириду. Демәк, «үч йерим вақит» 1290 күн әмәс, бәлки 1260 күн болиду. ■ 7:25 Дан. 9:27; 11:36; Мат. 24:15; Мар. 13:14; Лука 21:20; 2Тес. 2:3-4; Вәһ. 13:1-8 ■ 7:27 Дан. 2:44 □ 7:28 «Бу иш мана мошу йәргичә болди...» — 7-баптики бешарәтләр тоғрисида «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ 8:1 «Падиша Бәлшазар тәхткә олтирип үчинчи жили...» — 8-бап, 1-айәттин башлап китапниң қалған қисминиң һәммиси арабий тилида әмәс, ибраний тилида йезилған. □ 8:9 «гәзәл зимин» — Қанаан зимини (Пәләстин). Ибраний тилида «гәзәлликниң зимини» дейлиду.

қалдурди, һәмдә Сәрдарниң ибадәтханисидики «муқәддәс жай»ни вәйран қиливәтти. □
 12 Асийлиқ түпәйлидин Худаниң хәлқи вә күндилик қурбанлиқ чоң мүңгүзгә тапшурулиду).
 У һәқиқәтти аяқ асти қилиду; униң барлиқ ишлири һаһайити оңушлуқ болди. □

13 Кәйнидин, бир муқәддәс пәриштиниң сөз қилғанлиғини аңлидим, шуниң билән йәнә бир муқәддәс пәриштә сөз қилған пәриштинидин:

— Ғайипанә аламәттә көрүнгән бу вақиәләр, йәни «вәйран қилғучи» асийлиқ, күндилик қурбанлиқниң әмәлдин қалдурулуши, һәмдә муқәддәс ибадәтханисидики «муқәддәс жай»ниң һәм Худаниң хәлқиниң аяқ асти қилиниши қанчилик вақит давамлишиду? — дәп сориганлиғини аңлидим. □ 14 Һелиқи пәриштә маңа жававән:

— Бу ишлар икки миң үч йүз кечә-күндүз давамлишиду. Бу мәзгилдин кейин муқәддәс ибадәтханисидики «муқәддәс жай» пакизлинип әслигә кәлтүрүлиду, — деди. □

Пәриштә Жәбраилниң ғайипанә аламәтти чүшәндүрүши

15 Бу ғайипанә көрүнүшни көргәндин кейин, мәнки Даниял униң мәнәсини ойлаватқинимда, мана, алдимда адәмниң қияпитидә бириси пәйда болуп ерә турди. 16 Улай өстиңиниң оттурисидин:

— Әй Жәбраил, бу адәмгә ғайипанә аламәтти чүшәндүрүп бәр, — дегән бир адәмниң күчлүк авазини аңлидим. ■

17 Жәбраил йенимға кәлди. Кәлгәндә, мән һаһайити қорқуп кетип йәргә жиқилип дүм чүштүм. У маңа:

— Әй инсан оғли, сән шуни чүшинишиң керәкки, бу ғайипанә аламәт ахир заман тоғрисидидур, — деди.

18 У гәп қиливатқанда мән беһош һалда йәрдә дүм ятаттим. Лекин у маңа шундақ бир йеник тегипла мени турғузди вә маңа мундақ деди: —

19 «Мән һазир саңа Худаниң ғәзиви кәлгән мәзгилдә кейинки ишларниң қандақ болидиғанлиғини көрситип берәй. Чүнки бу ғайипанә аламәт заманларниң бекитилгән ахирқи нуқтиси тоғрисидидур. 20 Сән көргән икки мүңгүзлүк қочқар Медиа билән Парс падишалирини көрситиду. 21 Явайи текә болса Гретсийә падишалиғи болуп, көзиниң оттурисидики көзгә көрүнәрлик мүңгүз болса, униң биринчи падишасидур. □

22 У мүңгүз сунуп кәткәндин кейин орнидин өсүп чиққан һелиқи төрт мүңгүз бу әлниң төрт падишалиққа бөлүнидиғанлиғини көрситиду. Бирақ уларниң күчи биринчи падишалиққа йәтмәйду. 23 Бу падишалиқларниң ахирқи мәзгилидә, асийлиқ қилғучиларниң гунайи тошуши билән толиму номуссиз, чигиш мәсилиләрни бир тәрәп қилалайдиған бир падиша мәйданға чиқиду. □ 24 Униң күчи хелә зор болиду, лекин әмәлийәттә бу күч өзлүгидин чиқмайду; у мисли көрүлмигән вәйранчиликни кәлтүрүп чиқириду. Униң ишлири жәзмән оңушлуқ болуп, немини халиса шуни қилалайду. У күчлүкләрни вә Худаниң муқәддәс

□ **8:11 «күндилик қурбанлиқ»** — Худаниң Муса пәйғәмбәр арқилиқ чүшүргән емри билән ибадәтханида һәр күни әтигәндә вә кәчтә бир қоза «көйдүрмә қурбанлиқ» қилиниши керәк. Бу қурбанлиқни болса Израил үчүн әң асаплиқ қурбанлиқ дегили болиду. «Сәрдарниң ибадәтханиси» — бу Пәрвәрдигарниң Иерусалимдики ибадәтханисини көрситиду, әлвәттә. Мошу ибаридин «Самавий қошунниң Сәрдари»ниң «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» икәнлигини көргили болиду. «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» Мәсиһниң дуняға келишидин бурунқи бир салаһитидур. «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» тоғрилиқ изаһатлиримизни көрүң. □ **8:12 «Асийлиқ»** — бизнңчә «асийлиқ» мошу йәрдә бәлким «кичик мүңгүз» (йәнә дәжжал)ниң асийлиқини көрсәтсә керәк (13-айәтни көрүң). Бу сөз йәнә Худаниң Өз хәлқиниң асийлиқини көрситиши мумкин. «Худаниң хәлқи» — ибраний тилида «қошун». □ **8:13 «Ғайипанә аламәттә көрүнгән бу вақиәләр, йәни «вәйран қилғучи» асийлиқ, күндилик қурбанлиқниң әмәлдин қалдурулуши»** — бу ««вәйран қилғучи» асийлиқ» болса дәл «Сәрдарға атап күндилик қоза қурбанлиқ сунушни әмәлдин қалдуруш» (11-айәт) һәмдә униң орниға интайин жиркинчилик бир хил бут селиш. 9-бап, 26-27-айәт, 11баб -36-39-айәтниму көрүң). □ **8:14 «пакизлинип әслигә кәлтүрүлиду»** — ибраний тилида «тоғра қилиниду» яки «һәққаний қилиниду» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **8:16 Дан. 9:21; Луқа 1:26** □ **8:21 «Явайи текә болса Гретсийә падишалиғи болуп, ...»** — ибраний тилида «Явайи текә болса Гретсийә падишаси болуп, ...». □ **8:23 «чигиш мәсилиләрни бир тәрәп қилалайдиған бир падиша...»** — башқа бир хил тәржимиси: «хелә сүйқәстчи бир падиша ...».

мөмин хэлқини йоқитиду. ²⁵ Өз устатлиғи билән униң назарити астида һәр қандақ һейләмикирлик хелә ронақ тапиду. У көңлидә тәкәббурлишип өзини чоң тутиду; башқиларниң өзлирини бехәтәр һес қилған вақтидин пайдилинип туюқсиз зәрб қилип нурғун кишиләрни һалак қилиду; у һәтта очуқтин очуқ «Әмирләрниң Әмри»гә қарши чиқиду. Лекин у ахирда инсанларниң қолисиз һалак қилиниду.

²⁶ Саңа аян қилинған, ахшамдин әтигәнғичә давамлашқан бу ғайипанә аламәт әмәлгә ашмай қалмайду. Лекин сән уни вақтинчә мәхпий тут. Чүнки у көп күнләр кейинки кәлгүси һәққидидур».

²⁷ Мәнки Даниял мағдурумдин қелип, бир нәччә күн ағрип йетип қалдим. Кейин орнумдин туруп йәнила падишаниң ишлирида болдум. Лекин бу ғайипанә аламәт көңлүмни паракәндә қиливәткән еди. Униң мәнәсини йешәләйдигән адәм йоқ еди. □

9

Даниялниң өз хәлқигә дуа қилиши

¹ Медиалиқ Аһашверошниң оғли Дариусниң биринчи жилида (у калдийләрниң зиминиға падиша қилинди) □ ² Йәни тәхткә олтарған биринчи жили мәнки Даниял муқәддәс язмиларни оқушум билән Пәрвәрдигарниң Йәрәмия пәйғәмбәргә йәткүзгән калам-бешарити бойичә, Йерусалимниң харап болидиған жаза мәзгили йәтмиш жил экәнлигини чүшинип йәттим. ■ ³ Шуниниң үчүн мән Рәб Худайимға роза тутуп, бөз рәхткә йөгинип, күл-топида олтирип, униңға йелинип дуа-тилавәт қилиш билән издинишкә бәл бағлидим. ⁴ Мән Пәрвәрдигар Худайимға дуа қилип, гуналимизни иқрар қилип мундақ дедим:

— «Аһ Рәб, и Сени Өз әмирлириңгә итаәт қилғучиларға вәдә-әһдәндә вападар болуп, өзгәрмәс мөһриңни үзлүксиз көрсәткүчи улук, сүрлүк Тәңрим!» ■

⁵ Биз гуна садир қилдуқ, қәбиһлик қилдуқ; рәзиллик билән Сениң әмир-һөкүмлириңдин ваз кечип, Саңа асийлиқ қилдуқ, ■ ⁶ Шундақла Сениң намиң билән падишаларимиз, әмирлимиз, ата-бовилиримиз вә пүткүл зиминдики хәлиқкә сөз-каламиңни йәкүзгән қуллириң болған пәйғәмбәрләргә зади қулақ салмидуқ.

⁷ И Рәб, һәққанийәт Сәндила тепилиду, лекин Саңа асийлиқ вә вапасизлиқ қилғанлиғимиз түпәйлидин, бизгә, йәни Йәһудаларға, Йерусалимдикиләргә вә барлиқ Исраилларға, йеқинда болсун, жирақта болсун, Сән бизләрни сүргүнлүккә һайдивәткән барлиқ жутларда болсун, пәқәт бүгүнкидәк йүзимизни көтирәлмигидәк шәрмәндиликла қалди. ⁸ И Рәб, бизгә, йәни падишаларимизға, әмирлимизгә вә ата-бовилиримизгә йүзимизни көтирәлмигидәк шәрмәндилик қалди; чүнки биз Сениң алдиңда гуна садир қилдуқ.

⁹ И Рәб Худайимиз, биз Саңа асийлиқ қилған болсақму, Сәндин йәнила рәһимдиллик вә мәғпирәт-кәчүрүмләр тепилиду. □ ■ ¹⁰ Биз Сән Пәрвәрдигар Худайимизниң авазига қулақ салмай, қуллириң болған пәйғәмбәрләр арқилиқ алдимизға қойған қанун-һөкүмлириңдә һеч маңмидуқ. ¹¹ Пүткүл Исраил Сениң Тәврат-қанунуңға хилаплиқ қилип, авазинға қулақ салмай Сениңдин йүз өриди. Дәрвәкә, Сениң қулуң Мусаға чүшүрүлгән Тәврат-қанунда пүтүлгән ләнәт һәмдә униң қәсәмјидики жағалар үстимизгә яғдурулди; чүнки биз Сениң алдиңда гуна садир қилдуқ. ■ ¹² Сән Өзүң бизгә вә үстимиздин һөкүмдарлиқ

□ **8:27** «Униң (ғайипанә аламәтниң) мәнәсини йешәләйдигән адәм йоқ еди» — 8-баптики бешарәтләр тоғрисида «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **9:1** «калдийләрниң зимини» — Бабил зиминини көрситиду. «...падиша қилинди» — Бу ибарә бәлким Дариусниң Парс императори Қорәшниң астидики бир падиша экәнлигини көрситиду. У пүткүл Парс үстигә император әмәс еди. ■ **9:2** Йәр. 25:11, 12; 27:7; 29:10 ■ **9:4** Қан. 7:9 ■ **9:5** Зәб. 105:6; Йәш. 64:4, 5, 6

□ **9:9** «И Рәб Худайимиз, биз Саңа асийлиқ қилған болсақму, Сәндин йәнила рәһимдиллик вә мәғпирәт-кәчүрүмләр тепилиду» — яки «Рәб Худайимизда рәһимдиллик вә мәғпирәт-кәчүрүмләр бардур; чүнки биз Униң алдида гуна садир қилдуқ» (демәк, Худа бизгә рәһимдиллик көрсәтмигән болса, биз балдура йоқитилагтуқ). ■ **9:9** Зәб. 129:3-8; Жиг. 3:22 ■ **9:11** Лав. 26:14-45; Қан. 27:15-26; 28:15-68; 29:20; 30:17-20; 31:17, 18; 32:19-25; Жиг. 2:17

қилғучимизға қарита дегәнлириңгә әмәл қилип бизгә зор еғир күлпәтни кәлтүрдүң; чүнки Йерусалимда қилинған ишлар асман астидики һәр қандақ башқа жутта әзәлдин қилинған әмәс! ¹³ Мусаға тапиған Тәврат-қанунида пүтүлгәндәк, бу пүтүн күлпәт бизгә чүшүрүлгән болсиму, и Пәрвәрдигар Худайимиз, лекин биз қәбиһликлиримиздин қол үзүп, һәқиқитиңни чүшинип йетидиған қилғайсән дәп техичә Сәндин илтипатиңни өтүнмидуқ. ¹⁴ Дәрвәкә Сән Пәрвәрдигар шу күлпәтни тәйярлап сақлап, бизниң үстимизгә чүшүрдүң; чүнки Сән Пәрвәрдигар Худайимиз, барлиқ қилған ишлириңда адил болуп кәлдиң; бирақ авазинға қулақ салмидуқ.

¹⁵ Әнди, Өз күчлүк қолуң билән хәлқиңни Мисирдин елип чиқтиң, шуңлашқа бүгүндәк Өзүңгә нам-шөһрәт тиклидиң, и Рәб Худайимиз, — биз гуна садир қилдуқ, биз рәзиллик қилдуқ! ■ ¹⁶ Өтүнимән, и Рәб, пүткүл һәққанийлиғиңға уйғун, Йерусалим шәһириңгә, йәни муқәддәс теғиңға болған қәһр-ғәзивиңни тохтатқайсән! Чүнки бизниң өткүзгән гуналиримиз вә ата-бовилиримизниң қилған қәбиһликлириниң вәжідин, Йерусалим вә хәлқиң барлиқ әтраптиклиримизниң һақарәт объекти болуп қалдуқ. ¹⁷ Әнди и Худайимиз, қулуңниң дуа вә тәләплиригә қулақ салғайсән, Өзүң үчүн вәйран қилинған муқәддәс жайиңни жамалиңни көрситип йорутқайсән. □ ¹⁸ И Худайим, қулақ селип аңлиғайсән! Бизниң вә Сениң намиң билән аталған шәһәрниң бешиға кәлгән күлпәтләргә нәзәр салғайсән! Бизниң Саңа илтижа қилғинимиз өзимизниң қандақтур һәққаний иш қилғанлиғимиздин әмәс, бәлки Сениң зор рәһимдиллиқириңға таянғанлиғимиз сәвибидиндур.

¹⁹ И Рәб, аңлиғайсән! И Рәб, кәчүргәйсән! Қулақ селип аңлап амал қилғайсән! Өзүңниң нам-шөһритиң үчүн әнди тәхир қилмиғайсән! Чүнки Сениң бу шәһириң вә бу хәлқиң Өз намиң асасида аталған еди!» □

Жәбраилниң бешарәт бериши вә чүшәндүрүши

²⁰ Мән дуайимни давамлаштуруп, өзүм вә хәлқим Исраилниң гуналирини иқрар қилип һәмдә Худайимниң муқәддәс теғи үчүн Пәрвәрдигар Худайимға йелинип, ²¹ теги дуа қиливатқинимда, дәсләптә маңа ғайипанә аламәттә көрүнгән Жәбраил дегән зат йенимға келип маңа қолини тәккүзди. Мән шу чағда толиму чарчап кәткән едим. У кәчлик қурбанлиқ сунуш вақти еди. □ ²² Жәбраил маңа әқил берип мундақ деди: —

«И Даниял, мән сени йорутуп, ишларни чоңқур чүшинәләйдиған қилишқа кәлдим.

²³ Сән Худаға илтижа қилишқа башлишиң биләнла, жавап-калам берилди; сән интайин сөйүлгән адәм болғачқа, мән саңа униң жавап-каламими йәткүзгили кәлдим. Әнди бу жавап-калам үстидә пухта ойланғин, ғайипанә көрүнүшни көңүл қоюп чүшәнгин:

²⁴ — «Худа тәрипидин «йәтмиш һәссә «йәттә вақит»» сениң хәлқиң билән муқәддәс шәһириң үстигә бекитилгән. Бу вақитлар итаәтсизликләрни тизгинләш, гуналарни түгитиш, қәбиһлик үчүн кафарәт кәлтүрүш, мәңгүлүк һәққанийлиқни үстүн орунға қоюш, бу ғайипанә аламәт билән пәйғәмбәрләрниң сөз-каламлирини әмәлгә ашуруш һәмдә муқәддәс ибадәтханидики «әң муқәддәс жай» йеңибаштин мәсиһлиниш үчүн бекитилгәндур. □

■ **9:15** Мис. 32:11; зәб. 104:7; 105:47 □ **9:17** «қулақ салғайсән, Өзүң үчүн ... йорутқайсән» — ибраний тилида «Рәбниң сәвәви үчүн ... йорутқайсән». □ **9:19** «Өзүңниң нам-шөһритиң үчүн әнди тәхир қилмиғайсән!»

— ибраний тилида «Өзүңниң сәвәвиң үчүн әнди тәхир қилмиғайсән!». □ **9:21** «...Жәбраил дегән зат йенимға келип маңа қолини тәккүзди. Мән шу чағда толиму чарчап кәткән едим» — буниң йәнә бир хил тәржимиси: — «...Жәбраил дегән зат тезла учуп келип, маңа қол тәккүзди». Әсли текстни чүшиниш бир қәдәр тәс. □ **9:24**

«қәбиһлик үчүн кафарәт кәлтүрүш» — «гуналарни йеип кәчүрүм тәминләш» дегәнликтур. «Лав.» 4-бап вә изаһатни көрүң. «пәйғәмбәрләрниң сөз-каламлири» — мошу йәрдә ибраний тилида «пәйғәмбәрләр» дегән сөз билән ипадилиниду. «муқәддәс ибадәтханидики «әң муқәддәс жай» йеңибаштин мәсиһлиниш» — «мәсиһлиниш» яки «муқәддәс қилиниш», Муса пәйғәмбәргә берилгән муқәддәс қанунға асасән, «муқәддәс пурақлиқ май» сүрүлүш билән қилиниду («Мис.» 26:9-10ни көрүң). Бу уқум ибраний тилида ««мәсиһ» қилиниш» дегән сөз билән ипадилиниду. Буниң башқа бир хил тәржимиси: «Әң Муқәддәс Болғучини мәсиһ қилиш» — демәк, Қутқузғучи-Мәсиһни мәсиһ қилиш. «...«йәтмиш һәссә «йәттә вақит»» сениң хәлқиң билән муқәддәс шәһириң үстигә бекитилгән... ... һәмдә муқәддәс ибадәтханидики «әң муқәддәс жай» йеңибаштин мәсиһлиниш үчүн бекитилгәндур» — бу улук бешарәт вә 25-27-айәтләрдик бешарәтләрниң тәпсилатлири тоғрисида «қошумчә сөз»имизни көрүң.

25 Шуни билишиң вә чүшинишиң керәкки, Йерусалимни йеңибаштин әслигә кәлтүрүп бена қилиш буйруғи жакаланғандин тартип, Мәсиһ дегән әмир мәйданға чиққичә йәттә һәссә «йәттә вақит» қошулған атмиш икки һәссә «йәттә вақит» өтиду. Йерусалим шәһири йеңибаштин бена қилинип, мәйдан-кочилар вә сепил-истийһкам барлиққа кәлтүрүлиду, амма бу бисәрәмжан күнләрдә болиду. □ ■

26 Бу атмиш икки «йәттә вақит» мәзгили өткәндин кейин Мәсиһ үзүп ташлиниду, униңда һеч нәрсә қалмайду. Кәлгүсидә болидиған әмирниң хәлқи бу шәһәр билән муқәддәс ибадәтханини гумран қилиду. Бу ақивәт кәлкүндәк бесип келиду; ахириғичә жәңләр давамлишиду; у йәрдә болидиған вәйранчиликлар бекитилгәндур. □ ■ 27 У әмир Худаниң хәлқиниң көп қисми билән ахирқи бир «йәттә вақит»та бир достлуқ әһдисни такамул қилиду, лекин бу «йәттә вақит»ниң йеримиға кәлгәндә, у ибадәтханидики қурбанлиқ вә ашлиқ һәдийәләрни сунушни әмәлдин қалдуриду. У чағда «вәйран қилғучи жиркиничлик номуссизлик» муқәддәс ибадәтханиниң әң егиз жайиға қоюлиду. Таки балаю-апәт, йәни Худа бекиткән күлпәт вәйран қилғучи кишиниң бешиға яғдурулғичә шу йәрдә туриду. ■

10

Тигрис, йәни «Дижлә» дәрияси бойида көргән ғайипанә көрүнүш

1 Қорәш Парсқа сәлтәнәт қилған үчинчи жили, Даниял (йәнә бир исми Бәлтәшасар болған)ға бир хәвәр вәһий қилинди. У хәвәр ишәшликтур — лекин наһайити қаттиқ жәң жудунлири тоғрисидадур. Даниял бу хәвәрни чүшәнди вә ғайипанә аламәт тоғрисида чүшәнчигә егә болди. □

2 У чағда мәнки Даниял толук үч һәптә аһ-зар көтирип матәм туттум. □ 3 Үч һәптиғичә һеч қандақ назу-немәт йемидим, гөш йемидим, шарап ичмидим вә тенимгә пурақлиқ май сүрмидим. □ 4 Биринчи айниң жигирмә төртинчи күни, мән улук дәрия, йәни Дижлә дәриясиниң бойида туруп, ■ 5 бешимни көтирип көзүмни асманға тиктим, канап кийип, белигә Уфаздики сап алтун кәмәр бағлиған бир адәмни көрдүм. ■ 6 Униң тени сериқ яқуттәк жулаланип, йүзлири чақмақтәк ялтирлап, көзлири йенип турған оттәк чақнайтти; униң пут-қоллири пақирап туридиған мистәк валилдайтти; авази зор бир топ адәмниң авазидәк жараңлайтти.

7 Ғайипанә көрүнүшни ялғуз мәнки Даниялла көрдүм, йенимдикиләр аламәтни көрмигән еди. Амма зор бир вәһимә уларни бесип, интайин титрәп кетишти, мөкүнүвалғидәк йәрни издәп қечип кәти. 8 У йәрдә өзүм ялғуз қелип бу карамәт ғайипанә көрүнүшни көрдүм.

□ 9:25 «... Йерусалимни йеңибаштин әслигә кәлтүрүп бена қилиш буйруғи жакаланғандин тартип, Мәсиһ дегән әмир мәйданға чиққичә йәттә һәссә «йәттә вақит» қошулған атмиш икки һәссә «йәттә вақит» өтиду» — қисқичә: — «бир вақит», жуқирдики тәһлилгә асасән 360 күн болса, «йәттә һәссә йәттә вақит» (49 вақит) вә «атмиш иккиниң йәттә һәссиси», (434 вақит), жәмий болуп «483 вақит», йәни «Йерусалимни қайтидин бена қилиштики пәрман»дин «Қутқузғучи-Мәсиһниң мәйданға чиқиши»ғичә 173880 күн (тәхминән 476 жил) болиду. Тарихий тәтқиқатқа асасән, «Йерусалимни қайтидин бена қилиштики пәрман»ниң чүшүрүлүши миладийәдин илгәрки 445-жили яки 444-жили еди, ундақта «Мәсиһ дегән Әмирниң мәйданға чиқиши» миладийә 32-жили яки 33-жили болуши керәк. Китапхан бу пакитлардин Қутқузғучи-Мәсиһниң ким екәнлигини биләләйду. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. «Йерусалим шәһири йеңибаштин бена қилинип, мәйдан-кочилар вә сепил-истийһкам барлиққа кәлтүрүлиду...» — «сепил-истийһкам» дегән сөз ибраний тилидики «харутс» дегән сөзниң тәржимиси болуши натайин; чоқум бир хил истиһкамни көрситиду. «Кочилар» ичидики, «харутс» бәлким сирттики бир нәрсини көрситиду. ■ 9:25 Нәһ. 2:2-8; Луқа 19:35-44 □ 9:26 «Мәсиһ үзүп ташлиниду» — (яки «Мәсиһ кесиветилиду») — мошу ибарә ибраний тилида адәттә «өлтүрүлиду» дәп ипадиләйду. «униңда һеч нәрсә қалмайду» — яки, «униң (Мәсиһ-қутқузғучиниң) өлтүрүлүши өзи үчүн әмәстур». ■ 9:26 Луқа 19:41-44 ■ 9:27 Йәш. 28:15, 18; Мат. 24:15; Мар. 13:14; Луқа 21:20; 2Тес. 2:3-4 □ 10:1 «лекин наһайити қаттиқ жәң жудунлири тоғрисидадур» — яки «лекин наһайити қаттиқ синашлар тоғрисидадур». □ 10:2 «толук үч һәптә аһ-зар көтирип матәм туттум» — ибраний тилида «толук үч һәптә... матәм қилдим» — бу мәлум бир өлгүчи уруқ-туққини үчүн әмәс, бәлки Исраил хәлқиниң өлүк роһий һалитигә болған матәм, әлвәттә. □ 10:3 «тенимгә пурақлиқ май сүрмидим» — ибраний тилида «өзүмни мәсиһ қилмидим». ■ 10:4 Яр. 2:14 ■ 10:5 Вәһ. 1:13, 14, 15

Қилчә мағдурум қалмиди, чирайим қаттиқ өзгирип өлүк адәмдәк болуп қалдим, пут-қоллиримда бир азму мағдур қалмиди. □ ■

⁹ Лекин униң авазини аңлидим. Униң авазини аңлиған һаман йәргә жиқилип дүм чүштүм, һошумдин кәттим. ¹⁰ Мана, туюқсиз бир қол маңа тәғди, мени шуан йөләп йәргә төрт путлуқ қилип турғузди. ¹¹ Шу зат маңа:

— Әй Даниял, интайин сөйүлгән адәм! Сөзлиримни көңүл қоюп аңлап чүшәнгин, өрә турғин! Чүнки мән сениң йениңға әвәтилдим, — деди. У бу сөзни қилиши билән, мән титригән һалда орнумдин турдум.

¹² Шуниң билән у маңа мундақ деди:

— «Әй Даниял, қорқма; чүнки сән Худайиңниң алдида чүшинишкә еришишкә, өзүңни төвән тутушқа көңүл қойған биринчи күндин буян сениң дуа-тилавитиң ижабәт қилинди; ейтқанлириң үчүн мән йениңға әвәтилдим. □ ¹³ Лекин, «Парс падишалиғиниң әмри» маңа қарши чиқип йолумни жигирмә бир күн тосувалди. Мән Парс падишалириниң йенида өзүм ялғуз қалғачқа, баш әмирләрдин бири Микаил маңа ярдәм қилғили кәлди. □ ¹⁴ Мән саңа ахирқи заманларда хәлқиңниң бешиға келидиған ишларни чүшәндүргили кәлдим. Чүнки бу ғайипанә аламәт көп күнләр кейинки кәлгүси тоғрисидидур».

¹⁵ У маңа бу гәпни қиливатқанда, пәқәтлә йәргә қарғинимчә зуван сүрәлмәй туруп қалдим.

¹⁶ Мана, гоя адәмгә охшайдиған бириси қолини узитип ләвлиримни силап қойвиди, мән ағзимни ечип алдимда турғучиға:

— Тәхсир, бу ғайипанә көрүнүштин ич-ичимдин азаплинимән, мағдурумдин кәттим.

¹⁷ Тәхсиримниң кәминә қуллири қандақму сили тәхсирим билән сөзлишишкә петиналайттим? Чүнки һазирла мағдурум түгәп, нәпәсим үзүлиду, — дедим.

¹⁸ Андин гоя адәмгә охшайдиған бири мени йәнә бир қетим силап, мағдур киргүзди ¹⁹ вә:

— И интайин сөйүлгән адәм, қорқма! Саңа аман-хатиржәмлик болғай. Ғәйрәтлик бол, әнди ғәйрәтлик бол! — деди.

У шу сөзни дейиши биләнла маңа техиму мағдур кирди. Мән:

— Тәхсир йәнә сөз қилғайла, чүнки сили маңа мағдур киргүздила, — дедим.

²⁰ У мундақ деди:

— «Мениң қешиңға немигә кәлгәнлигимни биләмсән? Мән әнди қайтип берип, «Парстиқи әмир» билән жәң қилимән; мән у йәргә барғандин кейин, «Гретсийәдики әмир» мәйданға чиқиду. ²¹ Лекин мән бериштин авал һәқиқәтниң китавида пүтүлгән вәһийләрни мән саңа баян қилимән.

□ **10:8** «чирайим қаттиқ өзгирип ...» — ибраний тилида «шан-шәривим қаттиқ өзгирип ...» яки «чирайлиқлиғим қаттиқ өзгирип ...». ■ **10:8** Дан. 7:28 □ **10:12** «... сән Худайиңниң алдида чүшинишкә еришишкә... көңүл қойған» — бу йәрдики «чүшиниш» немини көрситиду? Йәрамия пәйғәмбәргә йәткүзүлгән «Йерусалимниң харап болидиған жаза мәзгилиниң вақти 70 жил» тошай дегән вақитта Даниял дуа қилишқа башлиди. Даниялниң арзу-истиқи шуки, 70 жилниң тошуши билән, Худаниң сәлтәнитидә дәрһал пәйда болсун дегәнликтин ибарәт еди. Лекин 7-, 8- вә 9-баптиқи ғайипанә аламәтләр униңға, аз дегәндиму йәнә 70 «йәттә вақит»ниң өтүши керәклигини көрсәткән. Шу ишлар униң дегинидәк: «Даниялниң көңлини паракәндә қиливәтти. Униң мәнәсини йешәләйдиған адәм йоқ еди». Шуниң билән у үмүтсизләнмәй, бу узун вақиттиқи «кечиктүрүш»ни чүшиниш үчүн көңүл қойиду. 10-баптиқи ғайипанә аламәттә болса, бу вақитниң йәнила һәм узун һәм жапалиқ экәнлиги көрситилиду. Шуниң билән, бу хәвәрни қобул қилиш үчүн у ғәйрәтлик, мағдурлуқ болуши керәк. □ **10:13** «Парс падишалиғиниң әмри» — бәлким интайин күчлүк бир хил жин болуп, Парс районлирида Шәйтанның планлирини бежа қилғучи болуши мүмкин. «Парс падишалириниң йенида өзүм ялғуз қалғачқа...» — бу сөзләр мошу пәриштиниң вәзиписиниң шу падишаларниң қилмақчи болған яманлиғини тосуш яки болмиса, уларға яхши тәрәпкә йүзлинишкә тәсир йәткүзүштин ибарәт болғанлиғини көрсәтсә керәк. «мән Парс падишалириниң йенида өзүм ялғуз қалғачқа, баш әмирләрдин бири Микаил маңа ярдәм қилғили кәлди» — башқа бир хил тәржимиси: — «лекин баш әмирләрдин бири Микаил маңа ярдәм қилғили кәлди. Мән уни Парс падишалириниң ишлирини бир тәрәп қилишқа қалдурдум». «баш әмирләр» — мошу йәрдә Худаниң жуқури мәртивилик пәриштилирини көрсәтсә керәк («Йәһ.» 9-айәтни көрүң).

Бу ишларда силәрниң әмриңлар Микаилдин башқа, маңа ярдәм беридиган һеч ким йоқ.□

11

¹ Мән Медиалиқ Дариус падиша болған биринчи жилидила, уни мустәһкәмләш һәм күчәйтиш үчүн орнумдин қозғалған едим. ² Әнди мән саңа һәқиқәтти ейтип берәй: —

Буниңдин кейин Парсқа йәнә үч падиша һөкүмранлиққа чиқиду; кейин төртинчи падиша чиқип, башқа падишалардинму көптин көп мал-дунияни топлайду; у мал-дуниялиридин қудрәт тепип, һәммә жутларни Гретсийәгә жәң қилишқа қозғайду.□

³ Униңдин кейин күчлүк бир падиша мәйданға чиқиду. У зор падишалиқни идарә қилип, немини халиса шуни қилиду. □ ⁴ Лекин у һоқуқ жүргүзүватқинида, падишалиғи парчилинип асманниң төрт шамал тәрипигә бөлүнүп кетиду. Униң тәхтигә әвлатлири варислиқ қилалмайду, кейинки падишалиқ у һөкүм сүргән вақтидикидәк күчлүк болмайду; чүнки униң падишалиғи ағдурулуп, башқиларға тәвә болуп кетиду.

⁵ Униңдики сәрдарларниң ичидин бири «жәнубий падиша» болуп күчийиду; лекин йәнә бир сәрдар униңдинму күчлүк болиду вә өзиниң техиму чоң падишалиғини сорайду. □

⁶ Бир нәччә жил өткәндин кейин, *жәнубий падиша шималий падиша билән иттипақ түзиду*; жәнубий падишаниң қизи шу иттипақни мустәһкәмләш үчүн шималий падишаниң йениға бариду. Лекин кейин бу қиз еришкән һоқуқидин мәһрум қилиниду; шималий падиша өзиму һоқуқини қолида туталмай, мәзмут туралмайду. Бу қиз вә уни елип кәлгәнләр, униң балиси һәм шу вақитларда уни қоллиғучиларниң һәммисигә сатқунлуқ қилиниду.□

⁷ Һалбуки, униң *ата жәмәт туққинидин бири* қошунниң һоқуқини қолиға елип *падиша болуп*, шималий падишаниң қорғиниға бесип кирип, уларға қарши һужум қилип чоң ғәлибә қилиду.

□ ⁸ У уларниң илаһ-бутлири, қуйма мәбудлири вә бутханилиридики алтун-күмүчтин ясалған жам-қачиларни Мисирға елип кетиду. У бир нәччә жил шималий падишадин өзини нери қилиду. □ ⁹ Шималий падиша жәнубий падишаниң зиминиға бесип кириду, лекин ахири өз жутиға чекиниду.□

□ **10:21 «Һәқиқәттиң китаби»** — Муқәддәс Китапни көрситиду. Шу чағдики «Һәқиқәттиң китаби» Даниял пәйғәмбәрниң дәвридин илгири барлиқ назил қилинған Тәврат қисимлиридин тәркиб тапқан, әлвәттә. **«силәрниң әмриңлар Микаил»** — бу сөз Микаил баш пәриштиниң Исраилға алайитән мәсәул болғанлиғини аян қилиду. □ **11:2 «Буниңдин кейин Парсқа йәнә үч падиша һөкүмранлиққа чиқиду; кейин төртинчи падиша чиқип...»** — бу 11-баптики бешарәтләр наһайити тәпсилиий көрситилгән. Биз мошу йәрдә тәпсилатлири тоғрилиқ көп изаһат бәрмидук, буларни «Қошумчә сөз»имизгә киргүздук. Китапханларниң өзлири «оттура шәриқ»ниң тарихи тоғрилиқ һәр қандақ китаптин бу бешарәтләрниң қандақ әмәлгә ашурулғанлиғини көрәләйду. Асасән бу алдин-ала ейтилған ишлар миладийәдин илгәрки 530-164-жиллар давамида йүз бәргән. Лекин 36-айәттин башлап, бешарәтләр ахирқи замандики ишларғичә өтиду. □ **11:3 «Униңдин кейин күчлүк бир падиша мәйданға чиқиду»** — бу падиша «бүйүк Искәндәр», Гретсийәниң биринчи императори. □ **11:5 «Униңдики сәрдарлар»** — яки «униңдики әмирлири». **«Униңдики сәрдарларниң ичидин бири «жәнубий падиша» болуп күчийиду»** — бу бешарәттики «жәнубий падиша»лар шүбһисизки, Мисирниң падишаларини көрситиду (8-айәтни көрүң), биринчиси «Питолими сотер» (миладийәдин илгәрки 323-285-жилларда һөкүм сүргән. □ **11:6 «жәнубий падиша шималий падиша билән иттипақ түзиду»** — ибраний тилида пәқәт «улар иттипақ түзиду» дейилиду. Бу бешарәттики «шималий падиша» шүбһисизки тарихта Сурийә дегән районда һөкүм сүргән. Биринчи «шималий падиша» болса Силюқус никатор (Силюқус И) болуп, әслидә Мисир падишаси «Питолими сотер»ниң чоң генерали еди. У миладийәдин илгәрки 312-280-жилларда тәхткә олтарған. **«бу қиз еришкән һоқуқидин мәһрум қилиниду»** — ибраний тилида «бу қиз билигиниң күчидин мәһрум болиду». **«униң балиси һәм ...»** — ибраний тилида «униң туққини...». Бәзи кона көчүрмиләрдә «уни туғдурғучи һәм...» дейилиду. □ **11:7 «униң ата жәмәт туққинидин бири»** — ибраний тилида: — «униң йилтизлиридин бири». **«...падиша болуп»** — ибраний тилида «...униң (йәни жәнубий падишаниң) орниға туруп,...» дәп ипадилиниду. **«...бири, қошунниң һоқуқини қолиға елип падиша болуп,...»** — башқа бир хил тәржимиси «... бири, у болса униң (шималий падишаниң) қошунниңа қарши чиқип,...» □ **11:8 «қуйма мәбудлири»** — яки «әмирлири». **«бутханилиридики алтун-күмүч...»** — яки «уларниңқи алтун-күмүч...». □ **11:9 «жәнубий падишаниң зимини»** — Мисирни көрситиду.

¹⁰ Шималий падишаниң шаһзадилири қозғилип, зор қошун тәшкилләйду. Шаһзадиләрдин бири кәлкүндәк келип жәнупқа бесип кириду. Кейин у йәнә жәң қилип, дүшмән қорғиниғичиму бесип кириду. □ ¹¹ Жәнубий падиша қаттиқ ғәзәптә қошун тартип жәңгә атлинип, шималий падишаға һужум қилиду. Шималий падиша зор бир қошунни жәңгә салиду, лекин униң шу зор қошунни мәғлуп болуп әсиргә елиниду.

¹² Шу зор қошунниң әсиргә елиниши билән жәнубий падиша интайин мәғрурлиниду. У түмәнлигән адәмләрни йоқитиду, бирақ униң ғәлибиси узун давамлашмайду. ¹³ Чүнки шималий падиша жутиға қайтип, бурунқидинму көп вә күчлүк қошун тәшкилләйду. Бекитилгән жиллар тошқандин кейин у зор қудрәтлик қошунни көп тәминатлар билән қошуп башлап келиду. ¹⁴ У чағда нурғун кишиләр жәнубий падишаға қарши туруп униңға қарши қозғилаң көтириду. И Даниял — сениң хәлқиң ичидики зораванлар мошу ғайипанә аламәттики бешарәтни әмәлгә ашурмақчи болуп, йоғанчилик қилиду, лекин улар мәғлуп болиду. ¹⁵ Шималий падиша потәй селип мустәһкәм шәһәрни муһасирә һужуми қилип бесивалиду. Жәнупдики күчләр, һәтта әң хил қошунларму бәрдашлиқ берәлмәйду, уларниң қаршилиқ қилғидәк күчи қалмайду. ¹⁶ Шималдики тажәвузчи болса өзи халиғанчә иш қилиду, униңға һеч ким қаршилиқ қилалмайду. У «гөзәл зимин»ни ишғал қилиду; униң қолида уни вәйран қилғучи күч болиду. □ ¹⁷ Шималий падиша бәл бағлап падишалиғидики барлиқ күчләрни сәпәрвәр қилип Мисирға йол алиду; у Мисир билән әһдә түзиду, өзи әһдидә турғандәк қилиду. Бирақ Мисирниң һакимийитини ағдруруш үчүн у аяллириниң бир қизини Мисир падишасиға бериду. Лекин қизи атиси тәрәптә турмайду, уни қоллимайду. □

¹⁸ Кейин у деңиз бойидики жутларға һужум қилип, нурғун адәмләрни әсиргә алиду. Лекин ят бир сәрдар униң кишиләрни хар қилишлирини чәкләйду вә әксичә, униң бу харлашлирини өзигә яндуриду. □ ¹⁹ У өз жутидики қорғанларға чекинип келиду. Лекин ахирида у путлинип йоқилип кетиду. □ ²⁰ Кейин униң орниға йәнә бир падиша тәхткә олтириду; у падишалиқниң әң шан-шәрәплик жайиға бир залим алваңбегини әвәтиду. Лекин у узун өтмәйла, малиманчиликму болмай, жәңму болмай өлтүрүлиду». □

Пәриштә чүшәндүрүшни давамлаштуриду — әшәддий шималий падиша

²¹ — «Шуниңдин кейин пәс бир адәм униң орниға чиқип шималий падишалиқни алиду; амма падишалиқниң һөрмәт-шөһрити униңға һеч тәвә болмайду, дәп қарилиду; лекин у хәлиқниң асайишлиқ пәйтидин пайдилинип, ялақчилик васитилири билән һакимийәтни тартивалиду.

²² Зиминиға кәлкүндәк бесип киргән күчләрни у һәм кәлкүндәк һужум қилип йоқитиду, шуниңдәк у һәттаки «Худаниң әһдисидә бекитилгән әмир»ниму йоқитиду. □ ²³ Шәртнамә түзүш арқилиқ у башқа жутларни алдайду; адәмлири кичик бир қошун болсиму, лекин униң күчи көпийип-көпийип, қудрәт тапиду.

²⁴ У халайиқниң асайишлиқ пәйтидин пайдилинип, әң бай өлкиләргә тажәвуз қилип кирип, атилири яки атилириниң атилири зади қилип бақмиған ишларни қилиду, йәни у олжини, ғәнимәтләрни вә нурғун байлиқларни қол астидикилиригә үләштүрүп бериду; мәлум бир

□ **11:10** «Кейин у йәнә жәң қилип,...» — яки «У қайтип, андин жәң қилип,...». □ **11:16** «гөзәл зимин» — Қанаан зимини, йәни Пәләстин. «униң қолида уни вәйран қилғучи күч болиду» — ибраний тилида «униң һалакити униң қолида болиду». □ **11:17** «...күчләрни сәпәрвәр қилип Мисирға йол алиду» — «жәнубий падишалиқ»ниң Мисир екәнлиги 8-айәттин көрүниду. «у Мисир билән әһдә түзиду, өзи әһдидә турғандәк қилиду» — башқа бир хил тәржимиси «униң билән бир нәччә дурус адәмләр биллә бариду; у өз бекиткинини әмәлгә ашуриду». «Бирақ Мисирниң һакимийитини ағдруруш үчүн...» — ибраний тилида «Бирақ Мисирниң һакимийитини чиритиш үчүн...». □ **11:18** «нурғун адәмләрни әсиргә алиду» — яки «нурғун жутларни егиләйду». □ **11:19** «У өз жутидики қорғанларға чекинип келиду» — яки «У өз жутидики қорғанларға нишан қилип диққәт қилиду». □ **11:20** «падишалиқниң әң шан-шәрәплик жайи» — бу йәрдә «әң шан-шәрәплик жайи» бәлким муқәддәс ибадәтханини көрситиду. Йәнә бир хил тәржимә қилғанда, «падишалиқниң шан-шәривини безәш үчүн бир зулум салғучини әвәтиду» дегәндәк болиду. □ **11:22** «Худаниң әһдисидә бекитилгән әмир» — мошу йәрдә муқәддәс ибадәтханидики «баш каһин»ни көрситиду. Онияс исимлик киши, баш каһин вә бәк адил киши болуп, Сурийәниң «Антиоқус Епифанис» дегән падишаси тәрипидин миладийәдин илгәрки 172-жили өлтүрүлгән.

мәзгилгичә қорғанларғиму һужум қилиш қәстидә болиду. ²⁵ У өз күчини ишқа селип чоң ғәйрәт билән қозғилип, зор қошунни башлап, жәнубий падишаға һужум қилиду. Жәнубий падишаму наһайити зор қудрәтлик бир қошун билән жәңгә атлиниду. Лекин жәнубий падиша хаинларниң йошурун сүйқәстигә учрап, мувәппәқийәт қазиналмайду. ²⁶ Чүнки униң назу-немәтлирини йегәнләр уни жиқитиду. Униң қошуни һәммә йәргә тарқилиду; нурғунлири өлтүрүлиду. □

²⁷ Кейин, бу икки падиша бир-бирини қәстлишип, яман нийәт билән бир дәстиханда тамақ йейишип, бир-биригә ялған гәп қилишиду; лекин бу ишлар һеч кимгә пайда йәткүзмәйду, чүнки бу ишларниң ахири пәқәт бәлгүләнгән вақиттила болиду. □ ²⁸ *Шималий падиша* нурғун мал-мүлүкләрни елип өз жутиға қайтиду. У көңлидә Худаниң хәлқи билән түзгән муқәддәс әһдигә қарши туриду; шуниң билән у әһдигә қарши һәрикәтләрни қилип, андин өз жутиға қайтиду.

²⁹ Бәлгүләнгән вақитта шималий падиша йәнила жәнупқа тажавуз қилиду; лекин бу қетимқи әһвал илгәркигә вә йәнә келип әң ахирқи қетимқисидики биләнму охшимайду. □

³⁰ Чүнки Киттим арилидин чиққан кемиләр һужум қилип келиду. Шуңа у дәрә-әләм билән чекиниду вә Худаниң Өз хәлқи билән түзгән муқәддәс әһдисигә қарап интайин ғәзәплиниду, униңға қарши халиқинини қилиду; шундақла чекинип янғанда муқәддәс әһдигә асийлиқ қилғучиларни әтиварлайду. □ ³¹ Униң тәрипидә турған бир нәччә күчләр қорған болған муқәддәс ибадәтханини булғайду, «күндилик қурбанлиқ»ни әмәлдин қалдуриду вә «вәйран қилғучи жиркинчилик номуссизлиқ»ни униң орниға қойиду. □ ■ ³² У муқәддәс әһдигә хаинлиқ қилғучиларни хушамәт-һейлигәрлик билән чирикләштүриду; лекин өз Худасини дост тутқучи хәлиқ болса қәйсәрлик билән һәрикәт қилиду. ³³ Хәлиқ ичидики ақиллар нурғун қериндашлириға тәлим йәткүзиду; лекин бир нәччә күнләр уларниң бәзилири қиличта жиқилиду, отта көйдүрүлүп өлтүрүлиду, зинданға чүшиду яки булаң-талаңға учрайду. ³⁴ Жиқилған вақитлирида, Худаниң хәлқи азғинә ярдәмгә егә болиду. Амма нурғун кишләр уларниң қатириға хушамәт-һейлигәрлик билән соқунуп кириду. ³⁵ Бәзи ақиллар жиқилиду. Лекин уларниң жиқилиши өзлириниң синилиши, тавлиниш-тазилиниши, қиямәт күнигичә паклиниши үчүндур. Чүнки ахирәт Худа бәлгүлигән вақиттила келиду. □ ■

³⁶ Шималий падиша өз мәйличә қиливериду; у тәкәббурлишип, өзини һәр қандақ илаһлардинму улуклап үстүн қоюп, һәтта һәммә Илаһларниң Илаһи Болғучиға әжайип күпүрлүк сөз қилиду; таки Худаниң ғәзиви толук төкүлгән күнигичә у давамлиқ зор ронақ тапиду. Чүнки Худаниң бекиткини әмәлгә ашмай қалмайду. ■ ³⁷ Бу падиша ата-бовилири чоқунған илаһларғиму писәнт қилмайду, аялларғиму һеч қандақ һәвәс қилмайду. Әмәлийәттә у һәр қандақ илаһни һөрмәтлимәйду, чүнки у өзини һәр қандақ илаһтин улук дәп қарайду. □ ³⁸ Буларниң орнида у «күчләр илаһи»ни һөрмәтләйду; униң ата-бовилириму әзәлдин чоқунмиған бу илаһни болса у алтун, күмүч, яқут вә башқа қиммәтлик соғатларни тәқдим қилип һөрмәтләйду. ³⁹ У әң мустәһкәм қорғанларни шундақ бир ғәйрий илаһқа тайинип егиләйду. Кимки униң һөкүмранлиғиға беқинса, у шуларға шәрәплик мәнсәп бериду, уларни көпчиликни башқуридиған қилиду вә инғам сүпитидә йәр-зиминни тәқсим

□ **11:26** «униң назу-немәтлирини йегәнләр» — демәк, әң ишәшлик адәмлири. □ **11:27** «бу ишларниң ахири пәқәт бәлгүләнгән вақиттила болиду» — мошу сирлиқ сөzlәр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **11:29** «лекин бу қетимқи әһвал илгәркигә вә йәнә келип әң ахирқи қетимқисидики биләнму охшимайду» — башқа бир хил тәржимиси: — «лекин бу қетимқи ахирқи әһвал илгәркигә охшимайду». Бу бешарәт (тәржимимиз бойичә) тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **11:30** «Киттим арилидин чиққан кемиләр» — «Киттим» һазирқи «Сепрус» дегән оттура деңиздики арал. Бу бешарәт шүбһисизки, миладийәдин илгәрки 168-жили, Рим империйәсиниң кемилири Киттим арилидин чиқип Антиокус Епифанисқа (Мисирға тажавуз қилған вақтида) һужум қилғинини көрситиду. □ **11:31** «қорған болған муқәддәс ибадәтхана...» — яки «муқәддәс ибадәтхана вә қорған...». «күндилик қурбанлиқ» — 8:11дики изаһатни көрүң. ■ **11:31** Дан. 7:25; 9:27; Мат. 24:15; Мар. 13:14; Луқа 21:20; 2Тес. 2:3-4 □ **11:35** «Чүнки ахирәт Худа бәлгүлигән вақиттила келиду» — мошу йәрдә, бешарәт «Антиокус Епифанис»ниң дәвридин, ахир заманға өтиду. ■ **11:35** Дан. 12:10 ■ **11:36** Дан. 7:25; 9:27; Мат. 24:15; Мар. 13:14; Луқа 21:20; 2Тес. 2:3-4; Вәһ. 13:1-8 □ **11:37** «аялларғиму һеч қандақ һәвәс қилмайду» — яки, «у аяллар әтиварлайдиған илаһқиму һөрмәт қилмайду».

қилип бериду.□

⁴⁰ Ахир заман кәлгәндә, жәнубий падиша әскәр чиқирип униңға һужум қилиду. Шималий падиша жәң һарвулири, атлиқ әскәрләр вә нурғун кемиләр билән қуяндәк униңға қайтурма зәрбә бериду. У барлиқ жутларға тажавуз қилип, кәлкүндәк тешип кәң йәр-зиминларни басиду. ⁴¹ У һәтта «гөзәл зимин»ға бесип кириду; нурғун әлләр аздурулуп жиқитилиду. Лекин булар, йәни Едомлар, Моаблар вә Аммонларниң чоңлири униң қолидин қутулуп қалиду. □ ■ ⁴² Шималий падиша барлиқ дөләтләргә қолини созиду, Мисир зиминиму қечип қутулалмайду. ⁴³ У Мисирниң алтун-күмүч байлиқлири вә башқа қиммәт баһалиқ буюмлирини талан-тараж қилиду. Ливийәликләр вә Ефиопийиликләр униңға бойсунуп әгишиду.

⁴⁴ Кейин шәриқ вә шималдин кәлгән шәпиләр уни алақзадә қилиду. У техиму дәрғәзәп болуп нурғун кишини қирғинчилик қилип өлтүримән дәп жәң қозғайду ⁴⁵ Вә деңизларниң оттурисида, көркәм муқәддәс тағ тәрипиғә орда чедирлирини тикиду. Лекин униң әжили шу йәрдә тошиду вә һеч ким уни қутқузмайду».□

12

Қиямәт күни

¹ — «У чағда, қериндашлириңни «қоғдиғучи улук әмир» Микаил мәйданға чиқиду. Бир азаплиқ мәзгил болиду; жут-дөләт барлиққа кәлгәндин буян, шундақ чоң балаю-апәтлик мәзгил болуп бақмиған. Бирақ шу чағда хәлқиң қутқузулиду; уларниң ичидики нами һаятлиқ дәптиригә пүтүлгәнләрниң һәммиси нижатлиққа еришиду. □ ■ ² Тупрақта ятқан өлүкләрдин нурғунлири тирилиду. Улар мәңгүлүк һаяттин бәһримән болиду; қалғанлири номуста һәм мәңгүлүк рәсвачилиққа тирилиду. ■ ³ Ақиллар асмандики гүмбүздәк парлақ жулалиниду; нурғун кишиләрни һәққанийлиқ йолиға башлап киргәнләр юлтузларға охшаш әбәдил-әбәт парлап туриду».■

⁴ У маңа йәнә:

— И Даниял, сән әнди бу сөзләрни тохтат; мәзкур китапниң таки дунияниң ахирқи күнлиригичә шу пети туруши үчүн уни пичәтләп мөһүрливәткин. Нурғун кишиләр уян-буян жүриду вә билим ашиду, — деди.□ ■ ⁵ Мәнки Даниял көрдүмки, мана икки зат, бири дәрияниң бу тәрипидә, йәнә бири дәрияниң у тәрипидә турупту. ⁶ Улардин бири дәрия сүйи үстидә турған ақ канап кийим кийгән заттин:

— Бу карамәт ишлар түгигичә қанчилик вақит кетиду? — дәп сориди.■

⁷ У дәрия сүйи үстидә турған, канап кийим кийгән зат оң вә сол қолини асманға қаритип кәтирип, Мәңгү һаят Болғучиниң нами билән қәсәм қилип:

□ **11:39** «... ғәйрий илаһқа тайинип егиләйду» — яки, «... ғәйрий илаһқа һужум қилиду». Йәнә бир хил тәржимиси: «У әң мустәһкәм қорғанларни егиләп, у бу илаһқа чокунушни бәрпа қилиду». «инғам сүпитидә...» — яки «мәлум бир баһада (сетиветип),...». □ **11:41** «гөзәл зимин» — Қанаанни (Пәләстинни) көрситиду. ■ **11:41** Вәһ. 12:6 □ **11:45** «деңизларниң оттурисида» — демәк, Оттура Деңиз вә Өлүк Деңизниң оттурисида. «көркәм муқәддәс тағ» — Йерусалим селинған «Сион теги»ини көрситиду. Бу айтниң башқа бир хил тәржимиси: «...деңизлар вә муқәддәс тағ арисидә...». □ **12:1** «қериндашлириң» — ибраний тилида «хәлқиңниң балилиди» дегән сөз билән ипадилиниду. «қоғдиғучи улук әмир» — «әмир» мошу йәрдә, шүбһисизки «чоң пәриштә» мәнәсидә. Муқәддәс Китаптики башқа йәрләрдин шу хуласигә келимизки, Микаил дегән пәриштә «баш пәриштә»дур («Йәһ.» 9-айәт, «Вәһ.» 12:7). «Микаил мәйданға чиқиду» — башқа бир хил тәржимиси «Микаил бир тәрәптә туриду». Демәк, Микаил әслидә Исраил хәлқигә муһапизәт бериду. Лекин у һазир бу муһапизәтчи рольини вақитлик бир яққа қойиду. «...уларниң ичидики нами һаятлиқ дәптиригә пүтүлгәнләрниң һәммиси нижатлиққа еришиду» — бу бабтики улук бешарәтләр тоғрилиқму «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **12:1** Мат. 24:21 ■ **12:2** Йәш. 26:19; Мат. 25:46; Юһ. 5:29; Рос. 24:15 ■ **12:3** Пәнд. 4:18; Мат. 13:43 □ **12:4** «сән әнди бу сөзләрни тохтат» — яки, «сән әнди бу сөзләрни йошуруп қой». «Нурғун кишиләр уян-буян жүриду вә билим ашиду» — яки «Нурғун кишиләр тәтқиқ қилип, билим ашурулиду». Бу бешарәт йәнә «Ам.» 8:12 билән мунасивәтлик болуши мүмкин. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **12:4** Вәһ. 5:1-5; 22:10 ■ **12:6** Дан. 10:5

— Бир вақит, икки вақит, қошумчә йерим вақит кетиду. Худаниң муқәддәс хәлқини парчилиғучи хорлуқ ахирлашқанда, бу ишлар түгәйду, — деди. □ ■

⁸ Униң сөзини аңлиған болсамму, мәнасини чүшәнмидим. Шуңа мән:

— Тәхсир, бу ишларниң ақивити қандақ болиду? — дәп соридим.

⁹ У маңа мундақ деди:

— «Әй Даниял, йолуңға маң, чүнки бу сөзләр ахир заманғичә мәхпий тутулуп йепиқлиқ туриду. ■ ¹⁰ Нурғун кишиләр тазилиниду, паклиниду вә тавлиниду. Рәзилләр болса, давамлиқ рәзиллик қиливериду; улардин һеч ким буни чүшинәлмәйду, бирақ ақиллар чүшиниду. ¹¹ Күндилик қурбанлиқ сунушни әмәлдин қалдурған күндин тартип, йәни «вәйран қилғучи жиркиничлик номуссизлиқ» қоюлған вақиттин башлап, бир миң икки йүз тохсән күн өтиду. ¹² Ахирғичә садиқ болуп, бир миң үч йүз оттуз бәш күнни күтүп өткүзгәнләр немидегән бәхитлик-һә!

¹³ Амма сән болсаң, ахирғичә йолуңда меңивәргин. Сән арам таписән, вә күнләрниң ахирида несивәңгә муйәссәр болушқа қайта тирилисән». □

□ **12:7** «Бир вақит, икки вақит, қошумчә йерим вақит кетиду» — мошу йәрдә «бир вақит, икки вақит, қошумчә йерим вақит» дегини, жуқурида 7:25дики изаһатта тәһлил қилғинимиз тоғра болса, тәхминән үч йерим жилни, топ-тоғра 1260-күнни көрситиду. ■ **12:7** Вәһ. 10:5, 6 ■ **12:9** Вәһ. 5:1-5; 22:10 □ **12:13** «күнләрниң ахирида» — Мәсиһниң дунияға қайтип келидиған күни.

Ношия

1-қисим ••• Ношия пәйгәмбәрнің паһишә бир аялни өз әмригә елиши

¹ Пәрвәрдигарның калами — Уззия, Йотам, Аһаз вә һәзәкиялар Йәһудаға, Йоашның оғли Йәробоам Исраилға падиша болған вақитларда, калам Бәериниң оғли Ношияға кәлди; □

² Пәрвәрдигарның Ношия арқилиқ кәлгән сөзиниң башлиниши —

Пәрвәрдигар Ношияға: «Барғин, паһишилиқкә берилгән бир аялни әмриңгә алғин, паһишилиқтин болған балиларни өз қолуңға алғин; чүнки зимин Пәрвәрдигардин ваз кечип паһишилиқкә пүтүнләй берилди» деди. □ ³ Шуниң билән у берип Диблаимниң қизи Гомәрни әмригә алди; аял униңдин һамилдар болуп бир оғул туғди.

⁴ Пәрвәрдигар униңға: «Униң исмини «Йизрәэл» дәп қойғин; чүнки йәнә азғина вақит өткәндә, Мән «Йизрәэл»ниң қениниң интиқамини Йәһуниң жәмәти үстигә қойимән вә Исраил жәмәтиниң падишалиғиға хатимә беримән. □ ⁵ Вә шу күнидә әмәлгә ашурулидуки, Мән Исраилниң оқясини Йизрәэл жылғисидә сундириветимән». □

⁶ Гомәр йәнә һамилдар болуп, қиз туғди. Пәрвәрдигар Ношияға: «Униң исмини «Ло-руһамаһ» дәп қойғин; чүнки Мән Исраил жәмәтигә иккинчи рәһим қилмаймән, уларни қәтһий кәчүрүм қилмаймән; □ ⁷ Бирақ Йәһуда жәмәтигә рәһим қилимән вә уларниң Худаси болған Пәрвәрдигар арқилиқ уларни қутқузимән; уларни оқясиз, қиличсиз, жәңсиз, атларсиз вә атлиқ әскәрсиз қутқузимән» — деди. □

□ **1:1 «Йоашның оғли Йәробоам Исраилға падиша болған вақитларда...»** — «Исраил» бу китапта адәттә Исраилниң «шималий падишалиғи»ни көрситиду. Ношияның бешарәтлириниң көпинчиси «шималий падишалиқ» тоғрилиқтур. Бәзи вақитларда «Исраил» толук он икки қәбилә (жүмлидин Йәһуда)ни ичигә алиду. Мундақ әһвалда биз буни күчимизниң баричә изаһлап қойимиз. Бу китапта Исраилниң Йәробоамдин кейинки падишалири тилға елинмиған. Пәйгәмбәр бәлким уларни тилға алғучилиғи йоқ дәп қариган болуши мүмкин. □ **1:2 «Барғин, паһишилиқкә берилгән бир аялни әмриңгә алғин, паһишилиқтин болған балиларни өз қолуңға алғин»** — балилар теһи туғулмиған еди. Бирақ униң кейин туғулған үч балисидин иккиси Гомәрниң паһишилиғидин болған. □ **1:4 «Униң исмини «Йизрәэл» дәп қойғин»** — «Йизрәэл» «Худа теригән» яки «Худаниң теригини» дегән мәнидә, вә йәнә «Худа тарқитиду» дегән мәнидә. Исраилниң шималий тәрипидики «Йизрәэл» дегән жылғида дәһшәтлик бир қирғинчилик болған. Йәһу исимлиқ бир сәрдар Исраилниң шу вақиттики падишаси Йәһорамни вә ордидикиләрни, жүмлидин рәзил ханиш Йәзәбәлни өлтүрүвәтти. Бу ишлар Худаниң Йәһорам үстигә болған жазаси болғини билән, Йәһу учиға чиққан қанхор адәм болуп, Худа униңға тапшурған жазалиқ вәзиписидин һалқип нурғун гунасиз адәмләрни өлтүрүвәтти. Гәрчә бу иш 100 жил илгири болған болсиму, Исраил униң гуналиқини етирап қилип бақмиған (Тәврат, «Падишаһлар» 9-10-бап). «Йизрәэл» жылғиси Гидеон һаким болған вақтида Исраилниң шанлиқ бир ғәлибисиниң соруни еди («һак.» 6-7-бап), бу жай Йәһуниң вақтида қирғин соруни болған, кәлгүсидә Исраилниң чоң мәғлубийитиниң соруни болиду. □ **1:5 «Мән Исраилниң оқясини Йизрәэл жылғисидә сундириветимән»** — Асурийә империйәси миладийәдин илгәрки 733-жили Исраилниң шималий районлириға бесип кирип, Йизрәэл жылғисини ишғал қилип, барлиқ шималлиқларни, жүмлидин Гилеад вә Галилийәликләрни әсиргә чүшүрүп елип кәтти. Шу вақиәләр билән Исраилниң һәрбий күчи («оқяси») сундуруветилди. □ **1:6 «Гомәр йәнә һамилдар болуп, қиз туғди. Пәрвәрдигар Ношияға: «Униң исмини «Ло-руһамаһ» дәп қойғин»... деди** — «Ло-руһамаһ» «рәһим қилинмиған (қиз)» дегән мәнидә. «Гомәр йәнә һамилдар болуп, қиз туғди». Бу әйәттә 3-әйәттигә охшаш «униңин ... туғди» дегән бир ибарә болмиғачқа «Ло-руһамаһ» Ношияның өз балиси әмәс еди. □ **1:7 «Бирақ Йәһуда жәмәтигә рәһим қилимән вә уларниң Худаси болған Пәрвәрдигар арқилиқ уларни қутқузимән; уларни оқясиз, қиличсиз, жәңсиз, атларсиз вә атлиқ әскәрсиз қутқузимән»** — бу бешарәт бәлким Асурийә империйәсиниң қошуниниң Йәһудаға тажавуз қилидиғанлиғи вә шундақ болсиму Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң вәстиси билән Асурийәни (дәрвәқә һеч жәң болмайла) йоқитидиғанлиғини көрситиду (миладийәдин илгәрки 702-жили). Бу әйәтнің қизик бир йери шуки, Пәрвәрдигар «Пәрвәрдигар арқилиқ» бу ишни қилиду. Демәк «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси»ниң Өзини Худа дейишкә болиду. Башқа йәрдә сәһбәтләшкенимиздәк, ишинимизки «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» дәл Худаниң «Калами» Әйса Мәсиһниң Өзидур («Йәш.» 36-38-бапларни көрүң). Мәзкур бешарәтнің бир нәтижиси бәлким Исраилда турған бәзи ихласмән кишиләр Йәһуда зиминиға өтүп, олтирақлашқан болса керәк.

⁸ Гомәр Ло-руһамаһни әмчәктин айриғандин кейин йәнә һамилдар болуп оғул туғди; ⁹ Рәб: «Униң исмини: «Ло-амми» дәп қойғин; чүнки силәр Мениң хәлқим әмәс вә Мән силәргә Пәрвәрдиғар болмаймән» деди. □

Ношия Исраилниң ахирқи замандики бәхити тоғрилиқ бешарәт бериду

¹⁰ — Бирақ Исраилниң балилириниң сани деңиздики қумдәк болуп, уни өлчигили яки саниғили болмайду; «Силәр мениң хәлқим әмәссиләр» дейилгән жайда шу әмәлгә ашурулидуки, уларға: «Силәр тирик Тәңриниң оғуллири!» — дейилиду. ■ ¹¹ Исраил балилири вә Йәһуда балилири биргә жиғилиду, өзлиригә бирла башни тикләйду вә турған зиминдин чиқиду; чүнки «Йизрәәлниң күни» улукдур! Ака-укилириңларға «Амми! (Мениң хәлқим!)» вә сиңиллириңларға «Руһамаһ! (рәһим қилинған!)» — дәңлар! □ ■

2

Исраилға қилинған тәрбийилик жаза — Худаниң сөзиниң давами

¹⁻² — Анаңларға дәвайимни йәткүзүп, униң билән дәвалишиңлар; чүнки у Мениң аялим әмәс вә Мән униң ери әмәс; у паһишилик турқини чирайидин, зинахорлуқ һаләтлирини көксиниң арисидин яқатсун! □

³ Болмиса, Мән уни қип-ялаңач қилип қойимән, туғулған күнидикидәк анидин туғма қилип қойимән;

Мән уни худди чөл-баяванға охшаш қилимән,

Уни бир қағжирақ йәргә айландуримән,

Уни уссузлуқ билән өлтүримән;

⁴ Униң балилириға рәһим қилмаймән,

Чүнки улар паһишиликләрдин төрәлгән балилардур.

⁵ Чүнки уларниң аниси паһишилик қилған,

Уларни қарнида көтәргүчи номуссизлиқ қилған;

Чүнки у: «Мән маңа нан вә сүйүмни, жуң вә канапимни, зәйтун мейим вә ичимлик-шараплиримни тәминлигүчи ашнилиримға интилип уларни қоғлишимән» — деди. □

⁶ — Шуңа мана, Мән йолуңни тикән-жиғанлиқлар билән читлап қоршивалимән,

Исраилниң әтрапини там билән тосимән, у чиғир йоллирини тапалмайдиған болиду.

⁷ Шуниң билән у ашнилирини қоғлайду, бирақ уларға йетишәлмәйду;

Уларни издәйду, тапалмайду;

Шуңлашқа у: «Мән берип биринчи еримни тепип, униң йениға қайтимән; чүнки әһвалим бүгүнкидин яхши еди» — дәйду.

⁸ — У зираәтләрни, йеңи шарап вә зәйтун мейини тәминлигүчиниң Мән екәнлигимни,

□ **1:9** «Рәб: «Униң исмини: «Ло-амми» дәп қойғин»... деди» — «Ло-амми» «Мениң хәлқим әмәс» дегән мәнидә. Бу исим Гомәрниң балисиниң башқа әрдин болғанлиғини билдүриду, шуниңдәк Худа алдида Исраилниң әһвалини көрситиду. «Мән улар үчүн Пәрвәрдиғар болмаймән» (яки «Мән силәр үчүн болмаймән» яки «Мән силәр үчүн «Әзәлдин Бар Болғучи» болмаймән») дегән ибарә, Худаниң Муса пәйғәмбәргә тапшурған Өз намини, йәни «Яһвәһ» («Мән Өзүмдурмән»)ни көздә тутиду. Демәк, «Мән силәрдин хәвәр алидиған Худайиңлар болмаймән». ■ **1:10** Яр. 32:11; Рим. 9:25, 26 □ **1:11** «турған зимин» — Исраиллар сүргүн қилинған зимин болса керәк. «турған зиминдин чиқиду» — яки «турған зиминда яшиниду». «Йизрәәлниң күни» — бу күнниң немә екәнлиги 2:14-23-айәттә көрүниду. Бу айәт үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **1:11** Йәш. 11:13; Йәр. 3:18; Әз. 37:16, 22; әф. 2:14, 15, 16 □ **2:1-2** «анаңларға дәвайимни йәткүзүп, униң билән дәвалишиңлар; чүнки у мениң аялим әмәс вә мән униң ери әмәс; у паһишилик турқини чирайидин, зинахорлуқ һаләтлирини көксиниң арисидин яқатсун!» — демисәкму бу сөzlәр һәм пәйғәмбәрниң өз балилириға һәмдә Худаниң өз хәлқиғә ейтқанлириду. Төвәндики сөzlәр (14-3) асасән Худаниң Исраилға болған сөзлири — Бирақ бәзилири пәйғәмбәрниң өз әһвалиға мас келиду. □ **2:5** «ичимлик-шараплиримни тәминлигүчи ашнилиримға интилип уларни қоғлишимән» — «ашнилирим» Исраил чоқунған һәр хил бутларни, болупму «Баал»ларни көрситиду. Надан Исраил аш-таам вә нәрсә-керәкләрни Худа әмәс, бәлки бу бутлар тәминләйду, дәп қарайтти.

Өзлири «Баал» бутларни ясашқа ишлэткән күмүч-алтунни көп қилғучиниң Мән экәнлигимни зади билмиди.

⁹ Шуңа Мән қайтип келимән, униңдики зираәтлиримни өз вақтида, Йеңи шараплиримни өз пәлидә елип кетимән, Өзүмдики уларниң ялаңачлиғини йешишқа керәклик жуң-канаплиримни бәрмәй қайтуруп кетимән; □

¹⁰ Һазир Мән униң номуссизлиғини ашнилириниң көз алдида ашкарилаймән, һеч ким уни қолумдин қутқузалмайду. □

¹¹ Шундақ қилип униң тамашәлириға хатимә беримән; Униң һейтлириға! Униң «йеңи ай»лириға! Униң «шабат»лириға! Қисқиси, униң барлиқ «жамаәт ибадәт сорун»лириға хатимә беримән! □

¹² Вә Мән униң үзүм таллирини вә әнжир дәрәқлирини вәйран қилимән; У буларни: «Булар болса ашнилирим маңа бәргән иш һәққилиримдур!» дегән еди; Мән буларни жаңгалға айландуримән, явайи һайванлар уларни йәп кетиду. ■

¹³ Мән униң бешиға «Баал»ларниң күнлирини чүшүримән; Чүнки у шу күнлиридә уларға исриқ салатти, У өзини үзүклири вә зибу-зиннәтлири билән пәрдазлап, Ашнилирини қоғлишип, Мени унтуди — дәйду Пәрвәрдигар. □

Худа ахир берип йәнила Исраилни муһәббити арқилиқ өзиниңқи қилиду — «Йизрәәлниң күни»

¹⁴ Шуңа мана, Мән униң көңлини алимән, Уни далаға елип келимән, көңлигә сөзләймән. □

¹⁵ Шундақ қилип Мән униңға шу йәрдә үзүмзарлирини қайтуримән, «Ақор жилғиси»ни «үмүт ишиги» қилип беримән; Андин у шу йәрдә яшлиқ күнлиридикидәк, Мисир зиминидин чиққан күнидәк күй-нахша ейтиду. □

¹⁶ Вә шу күни әмәлгә ашурулидуки, — дәйду Пәрвәрдигар — «Сән Мени «ерим» дәп чақирисән, Иккинчи Мени «Баал»им демәйсән. □

¹⁷ Чүнки Мән «Баал»ларниң намлирини сениң ағзиндин елип ташлаймән,

□ **2:9** «Шуңа мән қайтип келимән, униңдики зираәтлиримни ... елип кетимән, Өзүмдики ... жуң-канаплиримни бәрмәй қайтуруп кетимән» — Исраиллар Худаниң йениға «қайтиши» керәк. Һазир әксичә Худа уларниң йениға жазалашқа қайтиду. □ **2:10** «Һазир мән униң номуссизлиғини ашнилириниң көз алдида ашкарилаймән» — МОШУ «ашнилири» дегән сөзниң мәнаси Һазир сәл кеңәйтилди. Исраил Худаниң қоғдишиға ишәнмәй, һәр қайси бутпәрәс дөләтләргә тайинип улар билән иттипақдаш болмақчи. Бирақ Худа Өзигә қилған бу вапасизлиқни һәммә адәмниң көзи алдида ашкарилайду. □ **2:11** «Хатимә беримән; униң һейтлириға! Униң «йеңи ай»лириға!...» — «йеңи ай»ниң биринчи күни һейт күни һесаплинатти. «Шабат» күни, йәни шәнбә күни, дәм елиш күни еди. ■ **2:12** Зәб. 79:13-14; Йәш. 5:5 □ **2:13** «мән униң бешиға «Баал»ларниң күнлирини чүшүримән» — демәк, Худа Исраилниң «Баал»ларға чоқунған күнлириниң тегишлик жазасини уларниң бешиға чүшүриду. □ **2:14** «Шуңа мана, мән униң көңлини алимән, уни далаға елип келимән, көңлигә сөзләймән» — «шуңа» дегән бу сөз адәмни толиму һәйран қилиду, әлвәттә. Худаниң шапаити дайим дегидәк шундақ. □ **2:15** «Шундақ қилип Мән униңға шу йәрдә үзүмзарлирини қайтуримән, «Ақор жилғиси»ни «үмүт ишиги» қилип беримән; андин у шу йәрдә яшлиқ күнлиридикидәк, ... күй-нахша ейтиду» — бу әйәттики бәзи сөзләрниң шәрһи: — (1) «Ақор жилғиси» — Әслидә Исраил Пәләстинни ишғал қилиш үчүн жәң қиливатқан күнләрдә, «Ақан» (яки Ахор, мәнаси «аварә») исимлиқ бир киши Худаниң көрсәтмисигә итаәт қилмиғачқа, пүткүл Исраил жәндә мәғлуп болди. Йәшуа пәйғәмбәрниң вастиси билән Ақанниң гунайи ениқланғандин кейин, Исраил Ақанни чалма-кесәк қилип өлтүрүвәтти. Андин Исраил дүшмәндин қутқузулди. «Ақанниң өлүми уларни қутқузған» дегили болиду. Шуңа мәзкур әйәттиң мәнаси, бәлким бириси уларниң гуналирини көтириши билән, улар қутқузулидиған болиду («Йә.» 7-бапни көрүң). (2) «яшлиқ күнлири» — бәлким Исраилниң «йеңи бир әл» туғулғандәк, Мисирдин чиққан вақтини көрситиду. (3) «нахша ейтиду» йәнә «(Маңа) жавап бериду» дегәнниму билдүриду. □ **2:16** «Сән Мени «ерим» дәп чақирисән, иккинчи Мени «Баал»им демәйсән» — «кириш сөз»дә ейтқинимиздәк, «Баал» дегән сөзниң бир мәнаси «егәм» яки «ерим».

Улар бу нами билэн иккинчи һеч қандақ әсләнмәйду. □

18 Шунинң билән Мән улар үчүн даладики һайванлар, асмандики учар-қанатлар вә йәр йүзидики өмүлигүчиләр билән әһдә түзимән; Мән оқя, қилич вә жәңни сундуруп зиминдин елип ташлаймән; халқимни аман-есән ятқузимән. ■

19 Шундақ қилип Мән сени әбәдил-әбәт Өзүмгә бағлаймән; һәққаныйлиқта, меһир-муһәббәттә, рәһим-шәпқәтләрдә сени Өзүмгә бағлаймән; □ 20 Садақәтликтә сени Өзүмгә бағлаймән, шунинң билән сән Пәрвәрдиғарни билип йетисән. □ ■ 21 Вә шу күнидә әмәлгә ашурулидуки, «Мән аңлаймән» — дәйду Пәрвәрдиғар, — «Мән асманларниң тәливини аңлаймән, булар йәр-зиминниң тәливини аңлайду; 22 Йәр-зимин зираәтләрниң, йеңи шарап вә зәйтун мейиниң тәливини аңлайду; вә булар «Йизрәәл»ниң тәливини аңлайду! □ 23 Вә Мән Өзүм үчүн уни зиминда териймән; Мән «Ло-руһамаһ»ға рәһим қилимән; Мән «Ло-амми»ға: «Мениң халқим!» дәймән; вә улар Мени: «Мениң Худайим!» — дәйду. □ ■

3

Ношия өзигә вапасизлиқ қилип өзидин айрилған аялини қайтуруп әкилиду

1 Вә Пәрвәрдиғар маңа: — Йәнә барғин, ашниси тәрипидин сөйүлгән, зинахор бир аялни сөйгин; гәрчә Исраиллар ят илаһлар тәрипиғә еғип кәткән, «кишмиш пошқал»ларни сөйгән болсиму, Мән Пәрвәрдиғар уларға көрсәткән сөйгүмдәк сән уни сөйгин, — деди □ 2 (шуңа мән он бәш күмүч тәңгә, бир хомир бугдай вә йерим хомир арпиға уни өзүмгә қайтурувалдим; □ 3 Мән униңға: «Сән мән үчүн узун күнләр күтисән; сән паһишилиқ қилмайсән, сән башқа әрниңқи болмайсән; мәнму сән үчүн охшашла сени күтимән» — дедим). □ ■

4 — «Чүнки Исраиллар узун күнләр падишасиз, шаһзадисиз, қурбанлиқсиз, «түврүк»сиз,

□ 2:17 «Мән «Баал»ларниң намлирини сениң ағзиндин елип ташлаймән» — ибраний тилида «Мән «Баал»ларниң намлирини униң (йәни, Исраилниң) ағзиндин елип ташлаймән». ■ 2:18 Аюп 5:23; Йәш. 11:6; Әз. 14:21; 34:25

□ 2:19 «Мән сени ... Өзүмгә бағлаймән» — бу сөз адәттә қизни өзигә әмригә елишини билдүриду.

□ 2:20 «Һәққаныйлиқта, меһир-муһәббәттә, рәһим-шәпқәтләрдә... садақәтликтә (сени Өзүмгә бағлаймән)» — дегән сөzlәр Худаниң қилидиғанлирини сүпәтләйду, әлвәттә. Бирақ ишинимизки, бу сөzlәр йәнә кәлгүсидики Исраилниң Худаниң муһәббигә болған инкасиниму билдүриду. Исраил шу күни йәнә вапасиз болмайду. Бу чоң бир өзгириш, чоң бир меҗизидур! ■ 2:20 Йәр. 31:33, 34 □ 2:22 «...булар «Йизрәәл»ниң тәливини аңлайду!» — «Йизрәәл» дегән исим «Исраил» дегән исим билән тәләппуз жәһәттә охшишип кетиду, мошу йәрдә Исраилни көрситиду. Бирақ ношияниң биринчи оғли «Йизрәәл»ниң анисиниң вапасизлиғидин туғулуп (2:4ни көрүң) андин шу сәвәвидин атисидин айрилғинидәк, Исраил «анисиниң вапасизлиғи» билән Худасидин айрилған болуп, һазир Худаси билән әпләштүрүлгән болиду. □ 2:23 «Мән Өзүм үчүн уни зиминда териймән» — есимиздә барки, «Йизрәәл» «Худаниң теригини» дегән мәнидә. Худаниң Исраил (Йизрәәл)ға болған мәхсити, деханниң өзи үчүн уруқни зиминға теригиниға охшаш әмәлгә ашурулиду. Демәк, ахирқи заманда, Исраил характерида, меҗәзидә, қилғанлирида Худаниң көңлидикидәк болиду. Худа шу йол билән Исраилда өзини улуклайду. ■ 2:23 Нош. 2:1; Рим. 9:26; 1Пет. 2:10 □ 3:1 «кишмиш пошқалирини сөйидиған» — бу кинайилиқ гәп. Улар бәлким бу пошқалларни һәр хил бутларға атап йегән болуши мүмкин. Улар бутпәрәслик йолида шу кишмишләрни йегәчкә һәқиқий «диндарлар» болуп қалди — гәрчә Пәрвәрдиғарниң сөйгүсиниң объекти Исраил болған болсиму, лекин Исраилниң сөйүш объекти наһайити бир хил пошқал болған еди, халас.

□ 3:2 «...жигирмә күрә бугдай вә он күрә арпа» — «бир хомир» 300 литр, йәни 20 күрә, «йерим хомир» 150 литр, йәни 10 күрә. «мән ... уни өзүмгә қайтурувалдим» — қариганда Гомәр куллуқ һалитигә чүшүп қалған, базарда (бәлким балилири билән) сетилидиған һалға кәлгән. Ношия үчүн уни сетивелиш сәл қийинрақ көрүниду; униң баһасиға йетиш үчүн пулға қошуп йәнә уни-буниси елип келиш керәк еди. □ 3:3 «Сән мән үчүн узун күнләр күтисән» — демисәкму буниң мәнәси, ношия уни һәр қандақ мунасивәттин айрип яғуз турмушқа қалдуриду. Бирақ у өзи униңдин башқа һеч қандақ бир аялға йеқинлашмай, уни күтиду. ■ 3:3 Қан. 21:11

□ 3:1 «кишмиш пошқалирини сөйидиған» — бу кинайилиқ гәп. Улар бәлким бу пошқалларни һәр хил бутларға атап йегән болуши мүмкин. Улар бутпәрәслик йолида шу кишмишләрни йегәчкә һәқиқий «диндарлар» болуп қалди — гәрчә Пәрвәрдиғарниң сөйгүсиниң объекти Исраил болған болсиму, лекин Исраилниң сөйүш объекти наһайити бир хил пошқал болған еди, халас.

□ 3:2 «...жигирмә күрә бугдай вә он күрә арпа» — «бир хомир» 300 литр, йәни 20 күрә, «йерим хомир» 150 литр, йәни 10 күрә. «мән ... уни өзүмгә қайтурувалдим» — қариганда Гомәр куллуқ һалитигә чүшүп қалған, базарда (бәлким балилири билән) сетилидиған һалға кәлгән. Ношия үчүн уни сетивелиш сәл қийинрақ көрүниду; униң баһасиға йетиш үчүн пулға қошуп йәнә уни-буниси елип келиш керәк еди. □ 3:3 «Сән мән үчүн узун күнләр күтисән» — демисәкму буниң мәнәси, ношия уни һәр қандақ мунасивәттин айрип яғуз турмушқа қалдуриду. Бирақ у өзи униңдин башқа һеч қандақ бир аялға йеқинлашмай, уни күтиду. ■ 3:3 Қан. 21:11

□ 3:3 «Сән мән үчүн узун күнләр күтисән» — демисәкму буниң мәнәси, ношия уни һәр қандақ мунасивәттин айрип яғуз турмушқа қалдуриду. Бирақ у өзи униңдин башқа һеч қандақ бир аялға йеқинлашмай, уни күтиду. ■ 3:3 Қан. 21:11

«эфод»сиз вә һеч өй бутлирисиз күтүп туриду. □ ■⁵ Вә кейинрәк, Исраил балилири қайтип келиду вә Пәрвәрдигар болған Худасини һәм Давут падишасини издәйду; күнләрниң ахирида улар тәвренип әйминип Пәрвәрдигарниң йениға, шундақла Униң меһриванлиғиға қарап келиду». □ ■

4

2-қисим: .... Ношияниң айрим-айрим хәвәрлири — «И Исраил, Мән қандақму силәрни ташлап қойимән?!» .... Йорутулмиған бир хәлиқ

¹ Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар, и Исраил балилири; чүнки Пәрвәрдигарниң зиминда туруватқанлар билән қилидиған дэваси бар; чүнки зиминда һеч һәқиқәт, һеч меһриванлиқ, Худани һеч билиш-тонуш йоқтур; ■ ² Қарғаш-тиллаш, ялғанчилик, қатиллик, оғрилиқ, зинахорлуқ — булар зиминда ямрап кәтти; қан үстигә қан төкүлиду. □ ³ Мана шу сәвәптин зимин матәм тутиду, униңда туруватқанларниң һәммиси жүдәп кетиду; улар даладики һайванлар һәм асмандики учар-қанатлар билән биллә жүдәп кетиду; бәрһәк, деңиздики белиқларму йәп кетилиду.

⁴ Әнди һеч ким дэва қилишмисун, һеч ким әйипләшмисун; чүнки Мениң дэвайим дәл сән билән, и каһин! □ ⁵ Сән күндүздә путлишип жиқилисән; пәйғәмбәрму сән билән кечидә тәң путлишип жиқилиду; вә Мән анаңни һалак қилимән. □

⁶ Мениң хәлқим билимсизликтин һалак қилинди; вә сәнму билимни чәткә қаққан экәнсән, Мәнму сени чәткә қақимәнки, сән Маңа йәнә һеч каһин болмайсән; Худайиңниң қанун-көрсәтмисини унтуғанлиғиң түпәйлидин, Мәнму сениң балилириңни унтуймән. □

⁷ Улар көпәйгәнсери, Маңа қарши көп гуна садир қилди; Мән уларниң шан-шәривини шәрмәндичиликкә айландуруветимән. □

⁸ Улар хәлқимниң гунайини йәйдиған болғачқа,

□ **3:4** «Исраиллар узун күнләр падишасиз, шаһзадисиз, қурбанлиқсиз, «түврүк»сиз, «эфод»сиз вә һеч өй бутлирисиз күтүп туриду» — бу әйәттә тилға елинған бәзи нәрсиләр яки ишлар (падиша, шаһзадә, қурбанлиқ, эфод) әслидә маһийити яхши, бәзиләр пүтүнләй яхши әмәс. Бу бешарәттин қариганда, Худа Исраил үчүн сәлимаза йеңи бир башлинишни бекиткән. «Түврүк» бәлким бутпәрәсликкә аит болған нәрсини көрситиду. «Эфод» — Худа Муса пәйғәмбәргә чүшүргән қанун бойичә, баш каһин кийдиған бир алаһидә калтә чапан болуп, униң ичидики икки таш арқилиқ Худадан йол сориғили болатти. «Тәбирләр»ниму көрүң. ■ **3:4** Нош. 10:3 □ **3:5** «кейинрәк, Исраил балилири қайтип келиду вә Пәрвәрдигар болған Худасини һәм Давут падишасини издәйду» — «Ношия» дегән китапта «Исраил» адәттә «шималий падишалиқ»ни көрситиду. Улар бурунла Худа әсли бекиткән Давутниң ханданлиғиға тәвә падишалиқтин айрилип кәткән еди. Шуңа ахирқи заманларда уларниң «Давутни издиши» үчүн һәр қандақ тәкәббуруқни ташлиши керәк болиду. Униң үстигә бу бешарәт ахирқи заманларда падиша Давутниң оғли Мәсһ Әйсаниң Исраилни күтқүзидиғанлиғиниму көрсәтсә керәк. ■ **3:5** Йәш. 2:2; Йәр. 30:9; Әз. 34:23; 37:22; Мик. 4:1 ■ **4:1** Мик. 6:2 □ **4:2** «қан үстигә қан төкүлиду» — яки өлтүрүш вақиәлири наһайити көп экәнлигини яки (бәзи алимларниң пиқричә) халиғанчә адәмләрни тутувелип уларни бутларға «инсан қурбанлиқ»и қилидиғанлиғини көрситиду. □ **4:4** «Мениң дэвайим дәл сән билән, и каһин!» — башқа бир хил тәржимиси: «Хәлқиң каһин билән дэвалашқандәк болди». Лекин бизниңчә 4-әйәттики сөзләр каһинға қарита етилиду; бизниң тәржимимиз 5-әйәттики сөзләргә интайин мас келиду, дәп қараймиз. Ибраий тилини чүшиниш сәл тәс. □ **4:5** «пәйғәмбәрму сән билән кечидә тәң путлишип жиқилиду» — «пәйғәмбәр» сахта пәйғәмбәрни яки (бутпәрәслик яки ялақчилик қатарлиқ сәвәпләр билән) өз мәнпәитигә сетилип кәткән пәйғәмбәрни көрситиду. □ **4:6** «Мениң хәлқим билимсизликтин һалак қилинди; вә сәнму билимни чәткә қаққан экәнсән, Мәнму сени чәткә қақимән...» — бу әйәттики «билим» шүбһисизки, Худани билиш дегәнликтур. □ **4:7** «Улар көпәйгәнсери... Мән уларниң шан-шәривини шәрмәндичиликкә айландуруветимән» — «улар» каһинларни яки (6-әйәттә ейтилған) «каһинларниң балилири»ни көрситиду. «Мән уларниң шан-шәривини шәрмәндичиликкә айландуруветимән» — «каһин болуш» наһайити шәрәплик иш, әлвәттә. Уларниң шәрәплик вәзипилири хәлиқкә Худаниң қанун-көрсәтмилирини үгитишни өз ичигә алиду. Бирақ буниң орнида улар өзи «Худаниң қанун-көрсәтмилирини унтуған» (6-әйәт).

Уларниң жени халқимниң қәбиһлигигә интизар болиду.□

⁹ Вә халқим қандақ болса, каһинларму шундақ болиду; Мән каһинларниң тутқан йоллирини өз үстигә чүшүримән, өз қилмишлирини бешиға қайтуримән.□ ■

¹⁰ Улар йәйду, бирақ тоймайду,

Улар паһишилиқ қилиду, бирақ һеч көпәймәйду;

Чүнки улар Пәрвәрдигарни тиңшашни ташлап кәтти,□ ■

¹¹ Өзлирини паһишилиқ, шарап вә йеңи шарапқа беғишлиди;

Бу ишлар адәмниң әқил-зеһнини булап кетиду.

¹² Халқим өз тайиғидин йолйоруқ сорайду,

Уларниң һасиси уларға йол көрситәрмиш!

Чүнки паһишилиқниң роһи уларни аздуриду,

Улар Худасиниң һимайиси астидин паһишилиқкә чиқип,□ ■

¹³ Тағ чоққилирида қурбанлиқ қилиду,

Дөң-егизликләрдә, шундақла сайиси яхши болғачқа дуб вә терәк вә қарияғачлар астидиму исриқ салиду;

Шуңа қизлириңлар паһишилиқ, келинлириңларму зинахорлуқ қилиду.□ ■

¹⁴ Мән қизлириңларни паһишилиқлири үчүн,

Яки келинлириңларни зинахорлуқлири үчүн жазалимаймән;

Чүнки атилири өзлириму паһишиләр билән сиртқа чиқиду,

«Бутхана паһишә»лири билән биллә қурбанлиқ қилиду;

Шуниң билән йорутулмиған бир хәлиқ жиқитилиду.□

¹⁵ Сән, и Израил, паһишилиқ қилишиң билән,

Йәһуда гунаға четилип қалмисун!

Нә Гилгалға кәлмәңлар, нә «Бәйт-Авән»гә чиқмаңлар,

Нә «Пәрвәрдигарниң һаяти билән!» дәп қәсәм қилмаңлар.□

□ **4:8** «Улар халқимниң гунайини йәйдиған болғачқа...» — Тәврат дәвридә бириси гуна садир қилған болса, ундақта у «гуна қурбанлиғи»ни (гунайини тиләйдиған қурбанлиқ)ни сунуши керәк еди. Каһинларниң бундақ қурбанлиқларниң гөшидин мәлум бир қисимни йеиш имтиязи бар еди. Шуңа улар һазир: — «Хәлиқ көпрәк гуна қилса, йәйдиғинимизму көп болиду!» дәп ойлиған охшайду. □ **4:9** «Халқим қандақ болса, каһинларму шундақ болиду» — демәк, халқим жазайимни тартқан екән, сән каһинму буниндин халий болмайсән; алаһидә имтиязлириң сени қутқузмайду, әксичә тартидиған жазайиң техиму еғир болиду. ■ **4:9** Йәш. 24:2 □ **4:10** «Улар паһишилиқ қилиду, бирақ һеч көпәймәйду» — бу интайин кинайилик гәп. Демәк, Израил «паһишә болуп» (бутларға чоқунған болуп), көп «паһишивазлар» (бутлар) билән биллә болған болсиму, һеч қандақ пайда көрмигән. Башқа хил тәржимиси: «Улар паһишилиқ қилиду, лекин һеч параванлашмайду». ■ **4:10** Мик. 6:14 □ **4:12** «Халқим өз тайиғидин йолйоруқ сорайду, уларниң һасиси уларға йол көрситәрмиш!» — улар «тайиғи», «һасиси»ни палчилиқ, рәмчилик үчүн ишлитиду. «Чүнки паһишилиқниң роһи уларни аздуриду, улар Худасиниң һимайиси астидин паһишилиқкә чиқип,...» — «кириш сөз»имиздә тилға елинғандәк, «паһишилиқ» бутпәрәслик вә паһишилиқниң өзини өз ичигә алиду. «Баал» қатарлиқларға чоқунуш паалийәтлири һәр хил паһишилиқни өз ичигә алған. Израил Худаға садиқ болған аялдәк әмәс, бәлки вапасиз паһишә аялдәк болған. ■ **4:12** Нош. 5:4 □ **4:13** «...Дөң-егизликләрдә, шундақла сайиси яхши болғачқа дуб вә терәк вә қарияғачлар астидиму исриқ салиду» — улар Худаниң һимайиси астидин чиқип, һаһайити бир дәрәк астида бир буттин һимайә соримақта. «силәрниң қизлириңлар паһишилиқ, келинлириңларму зинахорлуқ қилиду» — «(силәрниң) қизлириңлар... келинлириңларму» — Худа «силәр» дегән сөз билән бәлким йәнә каһинларға сөз қилиду. ■ **4:13** Йәш. 1:29; 57:7; Әз. 20:28 □ **4:14** «Мән қизлириңларни паһишилиқлири үчүн, яки келинлириңларни зинахорлуқлири үчүн жазалимаймән; чүнки (ателири) өзлириму паһишиләр билән сиртқа чиқиду...» — диққәт қилишқа әрзийдуки, Худа бу қиз-келинләрни әйиплимәйду; Худаниң алдида, мәсьулийәт уларниң атилири (бәлким каһинлар)ниң зиммисидидур. □ **4:15** «Сән, и Израил, паһишилиқ қилишиң билән, Йәһуда гунаға четилип қалмисун! Нә Гилгалға кәлмәңлар, нә «Бәйт-Авән»гә чиқмаңлар, нә «Пәрвәрдигарниң һаяти билән!» дәп қәсәм қилмаңлар» — бу сөzlәр бәлким Йәһудаға қаритип ейтилиши мүмкин. «Гилгал» вә «Бәйт-Авән» Израил зиминидики «йерим бутпәрәс» тавапһлар еди. Амос пәйғәмбәр аллиқачан Израил вә Йәһудани бу тавапһларға бармаслиқ, бу йәрләргә четишлиқ гуналарни қилмаслиқ, жүмлидин Пәрвәрдигарниң намини бекар-беһудә ишләтмәслик керәк, дәп ағаһландурған еди («Ам.» 4:4, 5:5, 8:14). Ношия униң ағаһлирини тәқрарлайду. У йәнә Амос пәйғәмбәргә әгишип, Израилларниң «Бәйт-Әл» (Худаниң өйи)дә өткүзгән бутпәрәслигини әйипләп, шу йәрни «Бәйт-Авән» («йоқ бир нәрсә»ниң өйи) дәп атайду.

16 Чүнки тәрса бир қисир инәктәк, Израил тәрсалиқ қилиду; Пәрвәрдигар қандақму пахланни баққандәк, уларни кәң бир яйлақта озуқландурсун? □

17 Әфраим бутларға чаплашти;

Униң билән һеч кимниң кари болмисун! □

18 Уларниң шараби түгиши биләнла,

Улар өзлирини паһишиликкә беғишлайду;

Уларниң есилзадилири номуссизлиққа әсәбийләрчә мәптун болди.

19 Бир шамал-роһ уларни қанатлири ичигә оривалди,

Улар қурбанлиқлири түпәйлидин иза-аһанәткә қалиду. □

5

Әфраимниң әһвали чатақ, Йәһуданиңму әһвали чатақ!

1 Буни аңлаңлар, и каһинлар,

Тиңшаңлар, и Израил жәмәти,

Қулақ селиңлар, и падишаниң жәмәти;

Чүнки бу һөкүм силәргә бекитилгән;

Чүнки силәр Мизпаһ шәһиридә бир қилтақ,

Табор теғида йейилған бир тор болғансиләр. □

2 Асий адәмләрму қирғин-чапқунға чөкүп кәтти;

Бирақ Мән уларниң һәммисини жазаһиғучи болимән. □

3 Әфраимни билимән, Израил мәндин йошурун әмәс;

Чүнки и Әфраим, сән һазир паһишилиқ қилдиң,

Израил булғанғандур. □

4 Уларниң қилмишлири уларни Худасиниң йениға қайтишиға қоймайду;

Чүнки паһишилиқниң роһи улар арисидидур,

Улар Пәрвәрдигарни һеч билмәйду. ■

5 Израилниң тәкәббурлуғи өзигә қарши гувалиқ бәрмәктә;

Израил вә Әфраим өз қәбиһлиги билән жиқилип кетиду;

Йәһудаму улар билән тәң жиқилиду. ■

6 Улар қой падилири вә кала падилирини елип Пәрвәрдигарни издәшкә бариду;

Бирақ улар Уни тапалмайду; чүнки У Өзини тартип улардин жирақлашти. □

7 Улар Пәрвәрдигарға асийлиқ қилди,

Чүнки улар балиларни һарамдин туғдурған;

□ **4:16** «Пәрвәрдигар қандақму пахланни баққандәк, уларни кәң бир яйлақта озуқландурсун?» — башқа бир хил тәржимә: «Әнди Пәрвәрдигар һазир уларни пахланни баққандәк кәң бир яйлақта озуқландуриду!». Бу иккинчи хил тәржимисиниң мәнаси тоғра болса униң мәнаси: «Пәрвәрдигар Израилни уларни сүргүн қилдуриду» дегәнлик болиду.

□ **4:17** «Әфраим бутларға чаплашти; униң билән һеч кимниң кари болмисун!» — «Әфраим» Израил (шималий падишалық)ниң он қәбилисиниң аң чоңи, у бәзидә Израил (йәни, он қәбилә)ниң өзигә вәкил болиду. □ **4:19** «бир шамал-роһ уларни қанатлири ичигә оривалди,...» — ибраний тилида «шамал» вә «роһ» бир сөз. Бу жүмлиниң мәнаси бәлким улар паһишилиқ-бутпәрәслик бир пасиқ роһ (жин) тәрипиниң пүтүнләй аздурулуп кетилди. □ **5:1**

«Силәр Мизпаһ шәһиридә бир қилтақ, Табор теғида йейилған бир тор болғансиләр» — немишкә «Мизпаһ» вә «Табор» дейилиду? Израил әслидә бу жайларда Худаниң көп илтипатлириға вә мәдитигә еришкән. Бу бешәрәттин қариганда, бу икки жай һазир әксичә бутпәрәслик яки бир хил адаләтсизлик жүргүзүлгән жайлар болуп қалди. □ **5:2** «Асий адәмләрму қирғин-чапқунға чөкүп кәтти; ...» — бу айәттики «қирғин-чапқун» дегән сөз бәзи алимларниң пиқричә балиларни қурбанлиқ қилишни өз ичигә алиду. Бундақ ишлар Қанаандики әлләрниң бутпәрәслигида көп көрүләтти. Башқа хил тәржимиләрму бар. □ **5:3** «и Әфраим, сән ... паһишилиқ қилдиң» — Әфраимниң Пәрвәрдигардин ваз кечип бутларға бағлиниши «роһий паһишилиқ»кә баравәрду.

■ **5:4** Нош. 4:12 ■ **5:5** Нош. 7:10 □ **5:6** «қой, кала падилирини елиш» — көп қурбанлиқларни қилишни мәхсити қилиду, әлвәттә.

Энди «йеңи ай» уларни несивилири билән йәп кетиду.□

⁸ Гибеаһта сүнайни,

Рамаһда канайни челиңлар;

Бәйт-авәндә агаһ сигналини аңлтиңлар;

Кәйниңдә! Қара, и Бинямин!□

⁹ Әфраим әйиплинидиған күнидә вәйранә болиду;

Мана, Исраил қәбилилири арасида бекитилгән ишни аян қилдим!

¹⁰ Йәһуданиң әмирлири пасил ташларни йөткигүчигә охшаштур;

Мән улар үстигә гәзивимни судәк төкүветимән.

¹¹ Әфраим хорланған, жазаимда езилгән,

Чүнки у өз бешимчилик қилип «паскинилиқ»ни қоғлап жүрди.□

¹² Шуңа Мән Әфраимға күйә қурути,

Йәһуда жәмәтигә чириткүч болимән.

¹³ Энди Әфраим өзиниң кесилини,

Йәһуда өз ярасини көргәндә,

Әфраим Асурийәликни издәп барди,

«Жедәлхор падиша»ға тәливини йоллиди;

Бирақ у һәм силәрни сақайталмайтти,

Һәм яраңларниму давалалмайтти.□

¹⁴ Чүнки Мән Әфраимға ширдәк,

Йәһуда жәмәтигә асландәк болимән; Мән, йәни Мәнки, уларни титма-титма қиливетип, кетип қалимән;

Уларни елип кетимән, қутқузалайдиған һеч ким чиқмайду;

¹⁵ Мән кетимән, улар гунайини тонуп йетип, йүзүмни издимигичә өз жайимға қайтип туримән;

Бешиға күн чүшкәндә улар Мени интилип издәйду.

6

Исраилниң йүзәки жавави

¹ «Келиңлар, Пәрвәрдигарниң йениға қайтайли;

Чүнки У титма-титма қиливәтти, бирақ сақайтиду;

Урувәтти, бирақ бизни теңип қойиду.

□ **5:7 «йеңи ай»** — һейт яки «йеңи башлиниш» болиду. Шу вақиттин башлап уларниң аман-есәнлиги вә мустәқиллигиға хатимә берилиду, шу вақит кәлгәндә уларға булаң-талаң қилчиларниң йоли ечилиду, демәкчи. Бу вақиәниң тәпсилатиниң қандақ болидиғанлиғини пәқәт пәрәзла қилалаймиз. Төвәндә, 8-15-айәтләрдә алдин-ала ейтилған тажәвузчилик «йеңи ай»да башлинармекин? □ **5:8 «Гибеаһта сүнайни, Рамаһда канайни челиңлар; Бәйт-Авәндә агаһ сигналини аңлтиңлар; кәйниңдә! Қара, и Бинямин!»** — Бинямин он икки қәбилиниң бири, Йәһудаға беқинди болған, «Исраил», йәни «шималий падишалиқ»ниң жәнубий чегарасида. Бу бешарәттә икки имканийәт бар: — (1) Йәһуда өзи Исраилға тажәвуз қилиду, андин Исраил билән Йәһуда бир-бири билән соқушиду; нәтижидә Исраил Асурийәдин ярдәм сорайду (13-айәт) (10-айәттә Йәһуданиң һөкүмранларниң жаһангирлиги, ажизларни бозәк қилип експлитатсийә қилватқанлиғи көрситилиду); (2) бешарәт Асурийә империйәсиниң тажәвуз қилидиғанлиғини көрситиду (миладийәдин илгәрки 733-жили улар Исраилниң шималий қәбилилирини елип кәтти: 722-жили пүткүл Исраилни ишғал қилди: 702-жили Йәһудаға тажәвуз қилди). Биз иккинчи имканийәткә майилмиз. Исраилниң жәнубий чегарисиға туташқан бу шәһәрләр қистаққа елинидиған болса (һужум шималдин кәлгән әһвалда), ундақта Исраилниң қалған жайлири немидегән қийбилидиған болиду! Исраил Асурийәдин ярдәм соригандин кейин (шундақла Асурийәгә пул бәргәндин кейин!), улар тәрипидин вәйран қилинған. □ **5:11 «Әфраим... Өз бешимчилик қилип «паскинилиқ»ни қоғлап жүрди»** — «паскинилиқ» бәлким бир хил бутни көрситиду. □ **5:13 «Әфраим Асурийәликни издәп барди, «жедәлхор падиша»ға тәливини йоллиди»** — Асурийәликләр өз падишасиға бәргән унванни, йәни «Улуқ Падишаһ» дегәнниң имласини ношия қәстән өзгәртип, уни кинайә билән «Жедәлхор Падишаһ» (ибраний тилида «Ярәб падиша») дәп атайду. Әмәлийәттә Асурийә падишалири дәл мошу характерда болған, у башқа әлләр билән соқушушқа һәр қандақ банә-сәвәпләрни чиқарғучи еди.

2 У икки күндин кейин бизни жанландуриду;
 Үчинчи күни У бизни тирилдүриду,
 Биз Униң йүзи алдида һаят яшаймиз!
 3 Вә биз Уни билидиған болимыз!
 Биз Пәрвәрдигарни тонуш һәм билиш үчүн интилип қоғлаймиз!
 Униң бизни қутқузушқа чиқиши таң сәһәрниң болушидәк муқәррәр;
 У йенимызға ямғурдәк, йәр-зиминни суғиридиған «кейинки ямғур»дәк чүшүп келиду!»□

Худаниң дад-пәряди

4 И Әфраим, сени қандақ қилсам болар?
 И Йәһуда, сени қандақ қилсам болар?
 Чүнки яхшилиғиңлар сәһәрдики бир парчә булуттәк,
 Тездин йоқап кетидиған шәбнәмдәктур.
 5 Шуңа Мән пәйғәмбәрләр арқилиқ уларни чепивәткән;
 Ағзимдики сөзләр билән уларни өлтүрүвәткәнмән;
 Мениң һөкүмүм таң нуридәк чиқиду.□
 6 Чүнки Мән қурбанлиқлардин әмәс, бәлки меһир-муһәббәттин,
 Көйдүрмә қурбанлиқлардин көрә, Худани тонуш һәм билиштин хурсәнлик тапимән.□ ■
 7 Бирақ улар Адәм атидәк әһдигә итаәтсизлик қилған;
 Улар мана шу йол билән Маңа асийлиқ қилған.■
 8 Гилеад болса қәбиһлик қилғучиларниң шәһири;
 У қан билән боялған.
 9 Қарақчилар адәмни пайлиғандәк,
 Каһинлар топи Шәкәмгә баридиған йолда қатиллиқ қилмақта;
 Бәрһәк, улар ипласлиқ қилмақта.
 10 Израил жәмәтидә жиркиничлик бир ишни көрдүм;
 Әфраимниң паһишилиги шу йәрдә тепилиду,
 Израил булғанди.
 11 Йәнә саңиму, и Йәһуда, териған *гуналириңниң* һосули бекитилгәндур!

□ **6:3** «У йенимызға ямғурдәк, йәр-зиминни суғиридиған «кейинки ямғур»дәк чүшүп келиду!» — «кейинки ямғур» болса Қанаанда (Пәләстиндә) 3- яки 4-айда яғиду, у әтияэлиқ зираәтләрниң пишишида һалқилиқ рольини ойнайду. Бу ямғурлар болмиса һосул болмайду. «Биз Уни билидиған болимыз!... У ... «кейинки ямғур»дәк чүшүп келиду!» — алимларниң бу үч әйәт (1-3) үстидә үч хил пикири бар: — (1) бу Израилниң ахирқи заманда товва қилидиған дуаси (чүнки Израиллар Ношияниң дәвридә товва қилған әмәс); (2) бу Ношия пәйғәмбәрниң: «Пәрвәрдигарниң йениға қайтайли» дегән дәвити; (3) бу Израилниң шу чағдики йүзәки бир инкаси, халас. Сөзләр чирайлиқ болсиму Худа уни йүзәки дәп қарайду (4-әйәтни көрүң). Шуңа биз үчинчи имканийәткә қайилмиз. Чүнки бу сөзләрдә өз гунайини етирап қилидиған конкрет гәп кәмчил. Әгәр дуада товва қилидиған сөзләр бар болған болса интайин яхши бир дуа болатти; 14-бапта һәқиқий товва қилидиған дуа тепилиду. □ **6:5** «Мән пәйғәмбәрләр арқилиқ уларни чепивәткән...» — Худа пәйғәмбәрлири арқилиқ нурғун қетим Израилға жазасини елип баридиған һөкүмлирини уқтурған еди; демәк, у дәрһал жазалирини әвәтмәйду, бәлки авал пәйғәмбәрлири арқилиқ ағаһландуруп, товва қилиш пурситини бериду; пәқәт товва қилмиса жазасини чүшүриду. Жазалар чүшкәндә Израиллар «чепиветилгән, ...өлтүрүветилгән» еди. Жуқирида (3-әйәттә) Израил сахтипәзлиқ билән «Худаниң бизни қутқузушқа чиқиши ... таң сәһәрниң болушидәк муқәррәр» дегән еди, бирақ һазир Худа: «Мениң һөкүмлим таң нуридәк чиқиду» дәйду. □ **6:6** «Мән қурбанлиқлардин әмәс, бәлки меһир-муһәббәттин, көйдүрмә қурбанлиқлардин көрә, Худани тонуш һәм билиштин хурсәнлик тапимән» — Худа Муса пәйғәмбәр арқилиқ қурбанлиқларни тәләп қилған. Бирақ кейинки көп пәйғәмбәрләр арқилиқ, булар Мениң ахирқи мәхситим әмәс, бәлки: (1) Өз хәлқимниң маңа қаратқан чиң көңлидики ибадәт вә муһәббитини издәймән (шундақ ишлар пәқәт Мәсиһниң ниҷати вә Муқәддәс Роһ арқилиқ әмәлгә ашурулиду, әлвәттә); (2) қурбанлиқлар сунулғанда, әгәр ихласмәнлик вә муһәббәт болмиса, ундақта уларни қилмиғиниңлар түзүк, дәп уқтурған. ■ **6:6** Мат. 9:13; 12:7 ■ **6:7** Нош. 8:1

7

¹ Мән Өз хэлқимниң асаритини бузуп ташлап, азатлиққа ериштүрәй дегәндә,
Мән Исраилни сақайтай дегәндә,
Энди Әфраимниң қәбиһлиги, Самарийәниң рәзиллигиму ашкарилиниду;
Чүнки улар алдамчилик қилиду;
Оғрилар болса бөсүп кириватиду,
Қарақчилар топи сиртта булаңчилик қиливатиду.

² Улар көңлидә Мениң уларниң барлиқ рәзилликлирини есимдә тутқанлиғимни ойлимайду;
Назир уларниң қилмишлири өзлирини қиставатиду;
Бу ишлар көз алдимдидур.

Ордидики сүйқәстләр

³ Улар падишани рәзилликлири билән,
Әмирләрни ялған гәплири билән хурсән қилиду;

⁴ Уларниң һәммиси зинахорлар;
Улар навай от салған тонурдәк;

Навай хемирни жуғуруп, хемир болғичә униң отини йәнә улғайтмайду;□

⁵ Падишасимиз *тәбрикләнгән* күнидә, әмирләр шарапниң кәйпи билән өзлирини зәйпләштүрди;

Падишаһ болса мазақ қилғучилар билән қол елишишқа интилди!□

⁶ Чүнки улар көңлини тонурдәк қизитип сүйқәст пүкүп қойған еди;
Кечичә уларниң ғәзиви чоғлинип туриду;

Сәһәрдила у янған оттәк ялқунлап кетиду.□

⁷ Уларниң һәммиси тонурдәк қизиктур, улар өз сорақчилирини йәп кетиду;

Уларниң барлиқ падишалири жиқилди —

Улардин һеч ким мени нида қилип чақирмайду!□

Худаниң тәрбийисини қобул қилмайдиган бир хәлиқ

⁸ Әфраим ят қовмлар билән арилишип кәтти;

□ **7:4** «Уларниң һәммиси зинахорлар; улар навай от салған тонурдәк...» — «улар» бәлким каһинлар (улар жуқуридики айтләрниң асасий объекти). Әслидә каһинлар «муқәддәс қанун»ни билгини үчүн, падишаниң ордисида муһим рольи болуши керәк еди. Әксичә улар падишани өлтүрүшни қәстләйду. «Улар навай от салған тонурдәк; навай хемирни жуғуруп, хемир болғичә униң отини йәнә улғайтмайду» — навай хемирни болдуруш үчүн сәл иссиқ өтсун дәп тонурниң йениға қойиду, бирақ шу вақитларда тонурниң отини улғайтмайду. □ **7:5** «Падиша болса мазақ қилғучилар билән қол елишишқа интилди!» — «мазақ қилғучилар» йәнә каһинлар (вә сахта пәйғәмбәрләр?) болуши мүмкин. Әслидә падишани қоғдиши керәк болған әмирләр мәс болғанда, падиша өзини қәст қилмақчи болған «мазақ қилғучилар» билән «қол тутушуп», һеч билмәйла хәтәрлик әһвалға чүшиду. □ **7:6** «Кечичә уларниң ғәзиви чоғлинип туриду» — башқа бир хил тәржимиси «уларниң «навийи» болса кечичә ухлайду». «... Улар көңлини тонурдәк қизитип сүйқәст пүкүп қойған еди; ... сәһәрдила у янған оттәк ялқунлап кетиду» — 4-6-айәтләрдики иш бәлким: (1) падиша ордисида мәлум бир тәбрикләш паалийитини орунлаштурди. (2) әмирлири мәс болуп кәтти. (3) падишани қәстлигән каһинлар кечичә пурсәт күтүп жүрди. (4) әтигәндә уларниң падишаға болған нәприти тонурдики ялқунлиған оттәк партлиди вә улар падишани өлтүрүвәтти. □ **7:7** «Улардин һеч ким мени нида қилип чақирмайду!» — «улардин» — бәлким падишалардин. Мәзкур бешәрәтләрниң Исраилниң әң ахирқи падишалиридин қайсисини көрситидигәнлиғиға бир немә демәк тәс. Исраил падишалиғиниң ахирқи жилирида алтә падиша тәхткә олтарған. Алтисидин төрт падиша қәстлинип өлтүрүлгән. Бу вақиәләр Тәврат, «2пад.» 15-17-бапларда баян қилинған. һалқилиқ нуқтилар шуки: (1) каһинлар интайин рәзил; зинахор, қатиллар еди. (2) аз дегәндиму бир падиша улар тәрипидин қәстлинип өлтүрүлгән; (3) әмирләр интайин бихуд адәмләр, падишаниң бехәтәрлигини һеч ойлимайтти; (4) падишаларниң һеч қайсиси Худаға таянмиди (шуңлашқа «жиқилди»). (5) каһинлар көп «сотчилар»ниму қәстләп өлтүрди (7-айәт).

У «өрүлмигән бир қотурмач» дәктур. □ ■

9 Ят адәмләр униң күчини йәп кәтти, бирақ у һеч сәзмәйду;
Бәрһәк, *бешинаң* у йәр-бу йеридә ақ чачлар көрүниду, бирақ у һеч билмәйду; □

10 Шунинң билән Исраилниң тәкәбурлуғи өзигә қарши гува бериду;
Улар Пәрвәрдиғар Худасиниң йениға қайтмайду;

Яки шундақ ишлар *бешиға* чүшкән болсиму, йәнила Уни издимәйду. ■

11 Әфраим һеч әқли йоқ надан бир пахтәктәк;
Мисирға қарап сайрайду, Асурийәни издәп бариду; □

12 Улар барғанда, уларниң үстигә торумни ташлаймән;
Худди асмандики учар-қанатларни торға чүшүргәндәк уларни чүшүримән;
Бу хәвәр уларниң жамаитигә йетиши биләнла, уларни жазалаймән. □

13 Уларға вай! Чүнки улар Мәндин жирақлишип тенип кәтти!

Улар һалак болсун! Чүнки улар Маңа вапасизлиқ қилди!

Мән уларни қутқузуп һөрлүккә чиқирай дегәндә,

Улар Мән тоғрилиқ ялған гәп қилиду!

14 Улар орнида йетип налә қилғанда,
Маңа көңлидә һеч нида қилмиди;
Уларниң жамаәткә жиғилиши пәқәт аш вә йеңи шарап үчүндур, халас;
Улар Мәндин чәтләп кәтти. □

15 Бәрһәк, Мән әсли уларни тәрбийилигәнмән,
Уларниң биләклирини чиниқтуруп күчәйткүзгән едим;
Бирақ улар Маңа қарши яманлиқ қәстләватиду.

16 Улар бурулди — бирақ бурулуши һәммидин Алий Болғучиға қайтиш үчүн әмәс;
Улар алдамчи бир оқяға охшаш.

Уларниң әмирлири өзлириниң ғалжиранә тил-аһанәтлири вәжидин қиличлиниду;
Бу иш Мисир зиминида уларни мәсқиригә қалдуриду. □ ■

8

«Улар шамал терийду, қара қуюнни ориду!»

1 Канайни ағзиңға салгин!

Пәрвәрдиғарниң өйи үстидә бир қорултаз айлинип жүриду!

Чүнки улар Мениң әһдәмни бузған,

□ **7:8 «Әфраим ят қовмлар билән арилишип кәтти»** — «Әфраим»ниң мәзкур китапта Исраилниң орнида яки Исраилға вәкил қилип көп ишлитилишиниң сәвәви, бәлким бу вақитта Исраилниң шималий қәбилилири Асурийә тәрипидин алиқачан елип кетилгән; Әфраим қәбилиси ялғуз қалған еди. У **«өрүлмигән бир қотурмачдәк»тур** — демәк, бир тәрипи көйүк, бир тәрипи пишмиған. Исраил бәлким башқа қовмлар биләр көп арилишип, бир тәрипи бутпәрәсләргә охшаш болуп қалған, «көйүп кәткән»; бирақ улар Худа тәрәптә һеч пишмиған, уларниң Худа билән болған мунасивити йоқ дейәрлик.

■ **7:8 Зәб. 105:35** □ **7:9 «Ят адәмләр униң күчини йәп кәтти»** — «униң күчи» бәлким Исраилниң ирадиси, иман-етиқатини көрситиду. Улар бутпәрәс хәлиқ билән көп арилишип етиқати ажизлашқан. Башқа алимларниң пиқричә, «күч» уларниң әмгигиниң мевисини көрситиду. ■ **7:10 Нош. 5:5** □ **7:11 «Әфраим... Мисирға қарап сайрайду, Асурийәни издәп бариду»** — Исраил толиму тутуруқсиз болуп, Худаниң сөзигә һеч ишәнмәй, бирдәм Мисирдин, бирдәм Асурийәдин ярдәм сорайду. Әмәлийәттә иккила тәрәп Исраилға сатқунлуқ қилиду. □ **7:12 «Бу хәвәр уларниң жамаитигә йетиши биләнла, уларни жазалаймән»** — әйәтниң ахирқи бу қисминиң башқа икки тәржимиси:

«уларниң жамаити аңлиғандәк, уларни жазалаймән» яки «улар топлиниватиду» дәп аңлиғинимдила, уларни жазалаймән». Йәнә башқа тәржимилириму учриши мүмкин. Ибраһий тилини чүшиниш тәс. □ **7:14 «Уларниң жамаәткә жиғилиши пәқәт аш вә йеңи шарап үчүндур, халас»** — демәк, уларниң һейтлири Худа үчүн әмәс, пәқәт өз тамашилири үчүн өткүзүлиду. Башқа бир хил тәржимиси: «Улар аш вә йеңи шарап тиләп (бутлирини ишәндүрүш үчүн) өз әтлирини тилиду».

□ **7:16 «Улар бурулди — бирақ бурулуши һәммидин Алий Болғучиға қайтиш үчүн әмәс; улар алдамчи бир оқяға охшаш»** — «алдамчи оқя» түп-түз атмайду, оқлар һәрдайим бурулуп кетиду, әлвәттә. Әйәтниң биринчи қисминиң башқа хил тәржимилири бар. ■ **7:16 Зәб. 77:57**

Тэврат-қанунумға итаәтсизлик қилған. □ ■

² Улар Маңа: «И Худайим, биз Исраил хәлқи Сени тонуймиз!» дәп вақирайду.

³ Исраил яхшилиқ-мәһриванлиқни ташливәткән;

Шуңа дүшмән уни қоғлайду. □

⁴ Улар өзлири падишаларни тиклигән, бирақ Мән арқилиқ әмәс;

Улар бәзиләрни әмир қилған, бирақ униңдин хәвирим йоқ;

Улар өз жениға замин болуш үчүн,

Өзлиригә бутларни күмүч-алтунлиридин ясиған. □

⁵ И Самарийә, сениң мозийиң сени ташливәтти!

Мениң гәзивим уларға қозғалди;

Улар қачанғичә пакликтин жирақ туриду? □

⁶ Шу нәрсә Исраилдин чиққанғу —

Уни бир һүнәрвән ясиған, халас; у Худа әмәс;

Самарийәниң мозийи дәрвәкә парә-парә чеқиветилиду!

⁷ Чүнки улар шамал териди, шуңа қара қуюнни ориду!

Уларниң шатисида һеч башақлар йоқ, у һеч аш бәрмәйду;

Һәтта аш бәргән болсиму, ят адәмләр уни жутувалған болатти. □

⁸ Исраил жутувелинди;

Улар ят әлләр арасида яримас бир қача болуп қалди;

⁹ Чүнки улар ялғуз жүргән явайи ешәктәк Асурийәни издәп чиқти;

Әфраим «ашна»ларни ялливалди.

¹⁰ Гәрчә улар әлләр арасидин «ялливалған» болсиму,

Әнди Мән уларни жиғип бир тәрәп қилимән;

Улар тезла «Әмирләрниң шаһи»ниң бесими астида толғинип кетиду. □

¹¹ Әфраим «гуна қурбанлиқ»лири үчүн қурбанғаһларни көпәйткени билән,

Булар гуна қозғайдиған қурбанғаһлар болуп қалди. □

¹² Мән униң үчүн Тэврат-қанунумда көп тәрәплимә нәрсиләрни язған болсамму,

Улар ят бир нәрсә дәп һесапланмақта.

¹³ Улар қурбанлиқларға амрақ! Улар Маңа қурбанлиқларни қилип, гөшидин йәйду,

Бирақ Пәрвәрдигар булардин һеч хурсәнлик алмайду;

У уларниң қәбиһлигини һазир есигә кәлтүрүп,

Гуналирини өз бешиға чүшүриду;

Улар Мисирға қайтиду! □

□ **8:1** «Пәрвәрдигарниң өйи үстидә бир қорултаз айлинип жүриду!» — қорултаз пәкәт өлүкләргә яки «өләй дәп қалған» жаниварларға қизикиду, әлвәттә (башқа хил тәржимилиридә «бүркүт» дейилиду). ■ **8:1** Қан. 28:49; нош. 6:7

□ **8:3** «Исраил яхшилиқ-мәһриванлиқни ташливәткән» — бу икки бислиқ сөз; улар өзлири яхшилиқ қилиштин қол үзгән вә шуниң билән тәң, Худаниң яхшилиғидин мәһрум болған. □ **8:4** «Улар өзлири падишаларни тиклигән, бирақ мән арқилиқ әмәс» — «униңдин хәвирим йоқ» — демәк, бу иш Маңа ят болди, Мән уни етирап қилмидим. □ **8:5** «И Самарийә, сениң мозийиң сени ташливәтти!» — бу кинайилик гәп. Исраилдики мозай шәклидики бут уларни қутқузмиған. «Баал» вә уларниң әң чоң тавапғаһи «Бәйт-Әл»дики бутму «мозай шәкли»дә еди (башқа хил тәржилириму бар). □ **8:7** «Улар шамал териди, шуңа қара қуюнни ориду! Уларниң шатисида һеч башақлар йоқ, у һеч аш бәрмәйду; һәтта аш бәргән болсиму, ят адәмләр уни жутувалған болатти» — Исраиллар һәрдайим «Баал»дин яхши һосул тиләтти. Уларниң ойлишичә «Баал»ниң «алаһидилиги» «мол һосул бериш»миш.

□ **8:10** «Улар тезла «әмирләрниң шаһи»ниң бесими астида толғинип кетиду» — «әмирләрниң шаһи» Асурийә падишасиниң мәхсус бир унвани. □ **8:11** «Әфраим «гуна қурбанлиқ»лири үчүн қурбанғаһларни көпәйткени билән, булар гуна қозғайдиған қурбанғаһлар болуп қалди» — «гуна қурбанлиғи»лар тоғрилиқ «Лав.» 4-5-бапларни көрүң.

Мәзкур қурбанғаһларни «Пәрвәрдигарға атап» ясалған еди. Әслидә Худаниң көрсәтмилири бойичә Йерусалимдиндики ибадәтжәниниң қурбанғаһидин башқа, Исраилларниң һеч қандақ қурбанғаһни ясимаслиғи керәк. Дәрвәкә, улар ясалғандин кейин, тезла бутпәрәс тавапғаһларға айлинип қалған еди. □ **8:13** «Улар қурбанлиқларға амрақ! Улар Маңа қурбанлиқларни қилип, гөшидин йәйду,...» — бу әйәтниң һәр хил тәржимилири болғини билән, умумий мәнәси тәржимимизниңкидәк. «Гуналирини өз бешиға чүшүриду; улар Мисирға қайтиду!» — Мисир Исраиллар тунжа қәтимлиқ асирликкә яки қуллуққа чүшкән жай.

14 Чүнки Исраил өз Ясиғучисини унтуп, «ибадәтхана»ларни қуриду;
Йәһуда болса истиһкамлаштурулған шәһәрләрни көпәйткән;
Бирақ Мән уларниң шәһәрлири үстигә от әвәтимән,
От буларниң қәлтә-ордилирини йәп кетиду.

9

Қуруқ хошаллиқ вә һейтлар

1 И Исраил, ят әл-жутлардәк хошал болуп шатлинип кәтмәнлар;
Чүнки сән Худайиңдин чәтнәп паһишилиқкә берилдиң;
Һәр бир хаманда сән паһишә һәққигә амрақ болуп кәттиң.□

2 Хаман вә шарап көлчиги уларни бақалмайду;
Йеңи шарап уни йәргә қаритип қойиду.

3 Улар Пәрвәрдигарниң зиминида туривәрмәйду;
Әфраим бәлки Мисирға қайтиду,
Улар Асурийәдә һарам тамақни йәйду.

4 Улар Пәрвәрдигарға һеч «шарап һәдийә»ләрни қуймайду,
Уларниң қурбанлиқлири униңға һеч хурсәнлик болмайду; уларниң нени матәм
тутқучиларниң ненидәк болиду;
Уни йегән һәр ким «напак» болиду;
Бу нан һәргиз Пәрвәрдигарниң өйигә кирмәйду.□

5 Әнди «жамаәтләрниң ибадәт сорунлири» күнидә,
«Пәрвәрдигарниң һейти» болған күнидә қандақ қиларсиләр?□

6 Чүнки мана, улар һәтта һалакәттин қачқан болсиму, Мисир уларни жиғивелип,
Андин Мемфис шәһири уларни көмүп қойиду.
Уларниң қәдирлик күмүч буюмлирини болса, чаққақлар егиливалиду;

□ **9:1** «И Исраил, ят әл-жутлардәк хошал болуп шатлинип кәтмәнлар; чүнки сән Худайиңдин чәтнәп паһишилиқкә берилдиң; һәр бир хаманда сән паһишә һәққигә амрақ болуп кәттиң» — (бу бабтики хәвәр тоғрилиқ) Исраил бутпәрәслик йолиға киргән болсиму, улар теһи «Һәммә дин охшаш» дәп, бутпәрәслик паалийәтлирини «Пәрвәрдигарниң намида» өткүзүвататти, шундақла шу паалийәтлирини көпләп өткүзүп жүрмәктә еди. Шуниң билән тәң улар йәнила Муса пәйғәмбәргә буйрулған кона һейтларниму сақлап қалған еди, уларға һаһайити көңүл бөләтти; мошундақ һейтларниң болғинидин хошал болушуп, һейт-байрам тәрәплиридә хелә «диндар» болуп кетишти. Ношия пәйғәмбәр мошу бабтики хәвәрни күз байримидә, йәни «кәпиләр һейти» («кәпә тикиш һейти»)да уларға йәткүзгән болса керәк. «Хаман» жилниң әжириниң нәтижисини жиғидиған жай болуп, хошаллиқ болидиған бир сорун, әлвәттә. Бирақ паһишә аяллар (хәқниң пули билән) пат-пат шу сорунларға чиқатти. Исраиллар хаманлиридә бәлким икки жәһәттә паһишилиқ қилатти; (1) мошу аяллар билән; (2) роһий жәһәттә «Баал»ға чоқунуп униңға рәхмәт ейтиш паалийәтлиридә. □ **9:4** «... Уларниң нени матәм тутқучиларниң ненидәк болиду; уни йегән һәр ким «напак» болиду; бу нан һәргиз Пәрвәрдигарниң өйигә кирмәйду» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә адәм болсун, нәрсә болсун жәсәткә тәккән болсила, «напак» дәп һесаплинатти. «Напак» ашни йегән адәмниң өзиму «напак» болатти. Шуңа «матәм тутқан» адәмләрниң һәммиси (бир мәзгилгичә) «напак» дәп һесаплинатти. Әнди Худаниң жазаси билән Исраил ят әл арисидә һәрдайим «Һарам-напаклиқ» билән учрашқачқә, һәрдайим «напак» болиду, шуңа уларниң «Худаниң өйигә» өзлири кириши, шундақла һәр қандақ «аш һәдийә»ни елип кириши қәтғий мәнғий қилинған. □ **9:5** «Әнди «жамаәтләрниң ибадәт сорунлири» күнидә, «Пәрвәрдигарниң һейти» болған күнидә қандақ қиларсиләр?» — бу бутпәрәс хәлиқниң «напак болидиғанлиғи» «Пәрвәрдигарниң һейтлирини тәбрикләмәслиғи», «ибадәт сорунлириға қатнишалмаслиғи» қатарлиқлар уларға егир кәлгәнлиғи бәлким оқурмәнләргә гәлитә туюлиду. Бирақ әслидә дурус болған бу паалийәтләр хурапий ишларға айлинип қалғандин кейин, улар «буларни һәрдайим қилмисақ «яман болиду»» дәп ойлап, қорқуп жүргән болса керәк. Тирик Худадин қорқмай, хурапийлиқ йолиға хилаплиқ қилиштин қорқуш, һәр бир хәлиқкә һаһайити номус кәлтүридиған бир иштур.

Уларниң чедирлирини янтақ-тикәнләр басиду.□

⁷Энди һесаплишиш күнлири кәлди,
Яманлиқ қайтуридиған күнләр кәлди;
Исраил буни билип йәтсун!

Сениң қәбиһлигиңниң көплүги түпәйлидин,
Зор нәпритиң болғини түпәйлидин,
Пәйғәмбәр «ахмақ», роһқа тәвә болғучи «сараң» дәп һесаплиниду.□

⁸Пәйғәмбәр болса Әфраим үстигә Худайим билән биллә турған күзәтчидур;
Бирақ униңға барлиқ йоллирида қилтақлар қоюлған,
Худасиниң өйидиму нәпрәт уни күтмәктә.□

⁹Гибеаһниң күнлиридикидәк улар өзлирини чоңқур булғиған,
У уларниң қәбиһлигини есигә кәлтүриду,
Уларниң гуналирини жазалайду.□

¹⁰ — Чөл-баяванда үзүм учрап қалғандәк, Мән сән Исраилни тапқан;
Энжир дәриғидә тунжа пишқан мевини көргәндәк, ата-бовилириңларни яхши көргәнмән;
Андин улар «Баал-Пеор»ни издәп барди,
Өзлирини ашу номуслуқ нәрсигә беғишлиди,
Улар өзлириниң «сөйгүчиси»гә охшаш жиркиничлик болди.□ ■

¹¹Әфраимниң болса, шан-шәриви қуштәк учуп кетиду
— Худди туғулуш болуп бақмиғандәк,
Һамилә болуп бақмиғандәк,
Бойида апиридә болуш болуп бақмиғандәк!□

¹²Һәтта улар пәрзәнтилирини чоң қилған болсиму,
Мән лекин уларни бирини қалдурмай жүда қилимән;
Бәрһәқ, улардин айрилип кәткинимдин кейин, уларниң һалиға вай!

¹³Мән көргинимдә, Әфраимниң әһвали чимәнзарда тикләнгән бир «Тур шәһири»дәк еди;
Бирақ Әфраим балилирини қәтл қилғучиға чиқирип бериду.□

¹⁴Уларға бәргин, и Пәрвәрдиғар — зади немә бәргиниң түзүк? — Уларға бала чүшүп
кетидиған балиятқу, қуруқ әмчәкләрни бәргин!□ ■

¹⁵Уларниң барлиқ рәзиллигини Гилгалдин тапқили болиду;
Чүнки Мән шу йәрдә улардин нәпрәтләндим;
Уларниң қилмишлириниң рәзиллиги түпәйлидин,

□ **9:6** «Андин Мемфис шәһири уларни көмүп қойиду» — Мемфис шәһири йоған, һәйвәтлик йәр болғанлиғи үчүн даңқи чиққан. «Уларниң қәдирлик күмүч буюмлирини болса, чаққақлар егиливалиду; уларниң чедирлирини янтақ-тикәнләр басиду» — бу әйәттә «қәдирлик күмүч буюмлири» вә «чедирлири» болса күмүч билән һәлләнгән бутлар, шундақла шу бутларға «макан болған» чедирлар көздә тутулуши мүмкин. □ **9:7** «Энди һесаплишиш күнлири кәлди» — «һесаплишиш күнлири» ибраний тилида «йоқлаш күнлири». □ **9:8** «Пәйғәмбәр болса Әфраим үстигә Худайим билән биллә турған күзәтчидур; ... Худасиниң өйидиму нәпрәт уни күтмәктә» — һәқиқий пәйғәмбәрниң дүшмәнлири (каһинлар вә сахта пәйғәнбәрләр болса керәк) һәтта Худаниң ибадәтханисидиму уни қәстлимәкчи болувататти. □ **9:9** «Гибеаһниң күнлиридикидәк улар өзлирини чоңқур булғиған,...» — Гибеаһ шәһиридә бәччивазлиқ һәм қатиллиқ йүз бәргән, Исраилни наһайити шәрмәндичиликтә қалдурған («һак.» 17-19-баплар). □ **9:10** «Андин улар «Баал-Пеор»ни издәп барди» — «Баал- Пеор» дегән бут вә бу бутқа мунасивәтлик номуссисзлиқ «Чөл.» 25-бапта хатириләнгән. Демисәкму, бу ишлар Исраил чөл-баяванда жүргән вақитта йүз бәргән. «Өзлирини ашу номуслуқ нәрсигә беғишлиди, улар өзлириниң «сөйгүчиси»гә охшаш жиркиничлик болди» — демәк, улар өзлири чоқунған жиркиничлик бутқа охшаш болди. Башқа бир хил тәржимиси «...өз сөйгинигә охшаш жиркиничлик болди». ■ **9:10** Чөл. 25:3; Зәб. 105:28 □ **9:11** «Әфраимниң болса, шан-шәриви қуштәк учуп кетиду» — «Әфраимниң шан-шәриви» уларниң пәхри болған әвлат-пәрзәнтини көрситиду. Худа уларни агаһландуридуки, әвлат-пәрзәнтиңлар мәвжүт болуп бақмиғандәк болисиләр (12-әйәтниму көрүң). □ **9:13** «Мән көргинимдә, Әфраимниң әһвали чимәнзарда тикләнгән бир «Тур шәһири»дәк еди» — «Тур» Ливанға жайлашқан күчлүк вә мустәһкәм порт-дөләт еди. Башқа төрт хил тәржимиси бар. Ибраний тилини чүшиниш тәс. □ **9:14** «Уларға бала чүшүп кетидиған балиятқу, қуруқ әмчәкләрни бәргин!» — пәйғәмбәрниң бу дуаси бәлким уларни балиларниң қәтл қилиниши азавини көрмисун, дегәнни билдүриду. ■ **9:14** Лука 23:29

Уларни өйүмдин һайдиветимән;
 Мән уларни йәнә сөймәймән;
 Уларниң әмирлириниң һәммиси тәрсалик қилиду. □ ■
 16 Әфраим әнди уруветилди;
 Уларниң йилтизи қағжирап кәтти, улар һеч мевә бәрмәйду;
 һәтта улар мевә бәрсиму,
 Баляятқусиниң сөйүмлүк мевилирини өлтүрүветимән. □
 17 Мениң Худайим уларни чәткә қақти,
 Чүнки улар униңға қулақ салмиди;
 Улар әлләр арисидә сәрсан болиду.

10

Пәрвәрдигарни издәш вақти кәлди!

1 Исраил барақсан бир үзүм телиду;
 У өзи үчүн мевә чиқириду;
 Мевиси көпәйгәнсери у қурбанғаһларниму көпәйткән;
 Зимининиң есиллиғидин улар «есил» бут түврүклирини ясиди. □ ■
 2 Уларниң көңли ала;
 Уларниң гунакарлиғи һазир ашкарилиниду;
 У уларниң қурбанғаһлирини чеқип ғулитиду,
 Уларниң бут түврүклирини бузуветиду.
 3 Чүнки улар пат арида: «Биздә падиша йоқ, чүнки Пәрвәрдигардин қорқмидук;
 Падишасимиз бар болсиму, у бизгә немә қилип бериду?» — дәйдиған болиду. □ ■
 4 Улар гәпләрни қиливериду, әһдини түзүп қоюп ялғандин қәсәм ичиду;
 Шуңа улар арисидики дәвалишишлар етиздики чөнәкләргә шумбуя үнүп кәткәндәк болиду. □
 5 Самарийәдә туруватқанлар «Бәйт-Авән»ниң мозийи үчүн гәм-әндишигә чүшиду;
 «Бәйт-Авән»дикиләр дәрвәкә униң үстигә матәм тутиду,
 Униң «бутпәрәс каһин»лириму униң үчүн шундақ қилиду;
 Улар «Бәйт-Авән»ниң «шан-шәриви» үчүн азаплиниду,
 Чүнки у сүргүн қилинди! □
 6 Бәрһәк, шу нәрсә «Жедәлхор падиша» үчүн һәдийә қилинип, Асурийәгә кәтирилип
 кетилиду;
 Әфраим иза-аһанәткә қалиду,
 Исраил өз «әқли»дин хижил болиду. □

□ 9:15 «Уларниң барлиқ рәзиллигини Гилгалдин тапқили болиду» — «Гилгал» уларниң иккинчи чоң бутпәрәс тавағаһи еди. ■ 9:15 Йәш. 1:23; һош. 4:15; 12:12 □ 9:16 «Уларниң (Әфраимниң) йилтизи қағжирап кәтти, һәтта улар мевә бәрсиму» — мошу йәрдә балиларни көрситиду. Айәтниң иккинчи қисмини көрүң.
 □ 10:1 «Мевиси көпәйгәнсери у (Исраил) қурбанғаһларниму көпәйткән; зимининиң есиллиғидин улар «есил» бут түврүклирини ясиди» — демисәкму, бу қурбанғаһлар вә түврүкләр бутларға аталған еди. Башқа бир хил тәржимиси: «У (Худа) Исраилниң мевисини көпәйтиши билән, Исраил қурбанғаһлиридики бут түврүкләр көпәйди; У (Худа) Өз зиминиға яхшилиқни көпәйтиши билән, у (Исраил) бутларға аталған түврүкләрни техиму яхши қилди». ■ 10:1 һош. 8:11
 □ 10:3 «... улар пат арида: «Биздә падиша йоқ, чүнки Пәрвәрдигардин қорқмидук; падишасимиз бар болсиму, у бизгә немә қилип бериду?» — дәйдиған болиду» — бу бешарәт Исраилниң сүргүн қилинғандин кейин немә дәйдиғанлиғини көрситиду. ■ 10:3 һош. 3:4 □ 10:4 «Шуңа улар арисидики дәвалишишлар етиздики чөнәкләргә шумбуя үнүп кәткәндәк болиду» — башқа бир хил тәржимиси: «Шуңа уларниң бешиға чүшкән жазалар етиздики чөнәкләргә шумбуя үнүп кәткәндәк болиду». □ 10:5 «Самарийәдә туруватқанлар «Бәйт-Авән»ниң мозийи үчүн гәм-әндишигә чүшиду,... улар «Бәйт-Авән»ниң «шан-шәриви» үчүн азаплиниду» — «Бәйт-Авән»ниң «шан-шәрәп»и, йәни мозай шәклидики бут болса, кинайилик гәп, әлвәттә. Оқурмәнләрниң есидә болидуки, «Бәйт-Авән» дегән сөзниң өзи кинайилик гәптур (мәниси: «Йоқ бир нәрсә»ниң өйи). □ 10:6 «шу нәрсә «Жедәлхор падиша» үчүн һәдийә қилинип» — «Жедәлхор падиша» Асурийә падишасини демәкчи. Жуқириқи 5:13-айәттики изаһатни көрүң.

⁷ Самарийәнің болса, падишаси деңиз долқунлири үстидики хәшәктәк йоқилип кәтти;

⁸ «Авән»дики «жуқури жайлар», йәни «Исраилниң гунайи» битчит қилиниду;

Қурбанғаһлирини тикән-жиғанлар басиду;

Улар тағларға: «Үстимизни йепиңлар!», дөңлүкләргә: «Үстимизгә өрүлүп чүшүңлар!» — дәйду. □ ■

⁹ — И Исраил, Гибеаһниң күнлиридин башлап сән гуна қилип кәлдиң;

Ишлар шу пети туривәрди;

Рәзилликниң балилири үстигә қилинған жәң уларни Гибеаһта бесивәтмидиму? □ ■

¹⁰ Мән халиқинимда уларни жазалаймән;

Улар икки гунайи түпәйлидин әсиргә чүшүшкә тоғра кәлгәндә,

Ят қовмлар уларға һужум қилишқа жиғилиду. □

¹¹ Әфраим болса көндүрүлгән бир инәктур,

У хаман тепишкә амрақ;

Мән униң чирайлиқ гәдинини упраштин аяп кәлдим;

Бирақ һазир униңға боюнтуруқ селип һайдаймән;

Йәһуда йәр һайдисун!

Яқуп өзи үчүн йәрни тирнилиши керәк. □

¹² Өзүңларға һәққанийлиқ билән териңлар,

Меһир-муһәббәт ичидә һосул алисиләр;

Боз йериңларни чанап ечиңлар;

Чүнки Пәрвәрдиғарни издәш вақти кәлди,

— Та У үстүңларға һәққанийлиқни яғдурғичә! ■

¹³ Бирақ силәр рәзилликни ағдурдуңлар,

Қәбиһлик һосулини ордуңлар,

Ялғанчилиқниң мевисини йедиңлар;

Чүнки сән өз йолуңға, йәни батурлириңниң көплүгигә ишинип таяндиң;

¹⁴ Қовмлириң арисидә чуқан-сүрән көтирилиду;

Шалман жәң күнидә Бәйт-Арбәлни бәрбат қилғандәк,

Барлиқ қорғанлириң бәрбат қилиниду;

(шу күни *Бәйт-Арбәлдики* ана-балилар тәңла парә-парә қиливетилмигәнму?) — □

¹⁵ Әнди учиға чиққан рәзиллигиң түпәйлидин,

Охшаш бир күн сениң бешиңға чүшүрүлиду, и Бәйт-Әл!

□ **10:8** ««Авән»дики «жуқури жайлар», йәни «Исраилниң гунайи» битчит қилиниду» — «Авән» («йоқ нәрсә») йәни «Бәйт-Авән». «Жуқури жайлар» — бутпәрәслик қилидиған мәхсус жайлар. «Исраилниң гунайи» — улар чоқунған бутни көрсәтсә керәк. ■ **10:8** Йәш. 2:19; Луқа 23:30; Вәһ. 6:16; 9:6 □ **10:9** «— И Исраил, Гибеаһниң күнлиридин башлап сән гуна қилип кәлдиң; ... рәзилликниң балилири үстигә қилинған жәң уларни Гибеаһта бесивәтмидиму?» — Гибеаһ шәһирида болған рәзил вақиә (бәччивазлиқ һәм қатиллиқ) «һак.» 17-19-бапларда хатирләнгән. Бу әйәткә қариғанда бу гуна шу күнләрдин тартип Исраилдин айрилмиған. Шу вақиә болғандин кейин, Гибеаһдикиләр товва қилмиди, шуниң билән Исраилниң башқа қәбилилири уларға қарши жәң қилип уларни битчит қилған. Бешарәткә қариғанда, бундақ бир жәң йәнә елип берилиши керәк; лекин бу қетим пүткүл Исраилға қарши шундақ бир жәң болиду. ■ **10:9** Нош. 9:9 □ **10:10** «Улар икки гунайи түпәйлидин әсиргә чүшүшкә тоғра кәлгәндә» — «икки гунайи» немә екәнлиги тоғрилиқ алимләрниң һәр хил пәрәзлири бар. Исраилниң икки жай (Бәйт-Әл вә Дан)да чоң бутни ясиғанлиғини көрситиши мүмкин («1Пад.» 12-бап). Бу әйәтниң башқа хил тәржимилири бар. □ **10:11** «Әфраим болса көндүрүлгән бир инәктур, у хаман тепишкә амрақ; Мән униң чирайлиқ гәдинини упраштин аяп кәлдим; бирақ һазир униңға боюнтуруқ селип һайдаймән; Йәһуда йәр һайдисун! Яқуп өзи үчүн йәрни тирнилиши керәк» — дехан өзиниң амрақ иникини (Худа дехан, Исраил инәк) теһи еғир әмгәккә салмиған, пәқәт хаман тепишкә салған (хаман тепиш йеник иш һәм тепилгән данлардин йейәләйдиғанлиғи үчүн инәк униңға амрақ, әлвәттә). Бирақ инәк жайил болуп кәткәчкә (4:16ни көрүң) һазир қаттиқ әмгәк күнлири кәлди: 12-әйәт бойичә, Йәһуда вә Исраил Худа үчүн «Йәр һайдимисә» (товва қилиш жәрянидики жапалиқ йолға кирмисә), улар бәлки Асурийә яки Вабил үчүн қаттиқ әмгәк қилидиған болиду. ■ **10:12** Йәр. 4:3 □ **10:14** «Шалман жәң күнидә бәйт-арбәлни бәрбат қилғандәк,...» — «Шалман» бәлким Асурийә падишаси «Шалманәзәр ИИИ» яки «Шалманәзәр V»ни, «Бәйт-Арбәл» бәлким Галилийәдики «Арбела»ни көрситиши мүмкин. Тарихий тәпсилатлар һазир бизгә намәлум, бирақ Исраилға болған ағаһ наһайити ениқтур.

Таң сәһәрдила Исраилниң падишаси пүтүнләй үзүп ташлиниду.□

11

Исраил, сөйүмлүк балам! Сени қандақму ташлап қойимән?

¹ Исраил бала чеғида, Мән уни сөйдүм,
Шуниң билән оғлумни Мисирдин чиқишқа чақирдим.■

² Бирақ улар халқимни чақиривиди,
Улар дәрһал һозурумдин чиқип кәтти;
Улар «Баал»ларға қурбанлиқ қилишқа башлиди,
Ойма мәбудларға исриқ салди.□

³ Әфраимға меңишни үгәткүчи Өзүм едим,
Униң қолини тутуп вә йөләп —
Бирақ өзини сақайтқучиниң Мән екәнлигимни улар билмиди.

⁴ Мән адимәтчиликниң көйүнүш риштилири билән,
Сөйгүниң тарлири билән уларниң көңлини тартивалдим;
Мән уларға худди еңигидин боюнтуруқни еливәткүчи бирисидәк болғанмән,
Егилип Өзүм уларни озукландурғанмән.

⁵ Улар Мисирға қайтидиған болмамду?
Асурийәлик дәрвәқә уларниң падишаси болидиған әмәсму?
— Чүнки улар йенимға қайтишни рәт қилди!□

⁶ Қилич униң шәһәрлиридә һәрән ойнитилиду;
Дәрвазисидики төмүр балдақларни вәйран қилип йәп кетиду;
Бу өз әқиллириниң касापитидур!

⁷ Бәрһәқ, Мениң халқим Мәндин чәтләп кетишкә мәптун болди;
Улар һәммидин Алий Болғучиға нида қилип чақирсиму,
Лекин һеч ким уларни көтәрмәйду.

⁸ Мән қандақму сени ташлап қойимән, и Әфраим?
Мән қандақму сени дүшмәнғә тапшурумән, и Исраил?!
Қандақму сени Адмаһ шәһиридәк қилимән?!
Сени қандақму Зәбоим шәһиридәк бир тәрәп қилимән?!
Қәлбим ич-бағримда қайнап кетиватиду,
Мениң барлиқ рәһимдиллиғим қозғиливатиду!□ ■

⁹ Ғәзивимниң қәһрини жүргүзмәймән,
Иккинчи йәнә Әфраимни йоқатмаймән;
Чүнки Мән инсан әмәс, Тәңридурмән,

□ **10:15** «Охшаш бир күн сениң бешиңға чүшүрүлиду, и Бәйт-Әл!» — демәк, уларниң «Бәйт-Әл»дә қилған рәзилликлири өз бешиға «Бәйт-Арбәл»дикидәк бир күнни чүшүриду. «Таң сәһәрдила Исраилниң падишаси пүтүнләй үзүп ташлиниду» — «таң сәһәрдила» — демәк, «жәң бешидила» (жәң адәттә сәһәрдә башлинатти); яки болмиса «бәк тезла» дегән мәнидә. ■ **11:1** Мат. 2:15 □ **11:2** «Бирақ улар халқимни чақиривиди, улар дәрһал һозурумдин чиқип кәтти...» — «улар» — бутпәрәсләрни яки Исраил Мисирдин чиққанда учриған «Моаб»дикиләрни вә яки Қанаанға киргәндин кейин учрашқан Қанаандикиләрни көрситиши мүмкин. Айәт үстидики икки башқа көзқараш ипадиләйдиған башқа икки тәржимиси бар: (1) «Улар (пәйғәмбәрләр) уларни чақирғансери, улар (Исраил) өзлирини улардин (пәйғәмбәрләрдин) нери қилди»; (2) «Мән (Худа) уларни чақирғансери, улар өзлирини һозурумдин нери қилди».

Ахирқи тәржимә миладийәдин илгириги 3-әсирдики «Септуагинт» (LXX) грек тәржимисигә әгишиду. □ **11:5** «Улар Мисирға қайтидиған болмамду? Асурийәлик дәрвәқә уларниң падишаси болидиған әмәсму?» — Исраил Мисир вә Асурийәдин ярдәм издәп уларниң йениға «чиқти». Әнди бу айәттә тилға елинған уларниң «чиқиш»и яки «қайтиш»и (1- вә 2-айәтни көрүң) болса қачқун мусапир сүпитидә (Мисирға) яки әсир сүпитидә (Асурийәгә) болиду.

□ **11:8** «Қандақму сени Адмаһ шәһиридәк қилимән?! Сени қандақму Зәбоим шәһиридәк бир тәрәп қилимән?!» — «Адмаһ» вә «Зәбоим» дегән шәһәрләр еғир гуналири түпәйлидин Содом вә Гоморра билән тәң асмандин яққан от-гүнгүрт тәрипидин пүтүнләй һалак болди. ■ **11:8** Яр. 19:24

— Йәни араңда болған пак-муқәддәс Болғучидурмән;
Мән дәрғәзәп билән кәлмәймән.□

¹⁰ Улар Пәрвәрдигарниң кәйнидин маңиду;

У ширдәк һөкирәйду;

У һөкиригәндә, әнди балилири ғәриптин титригән һалда келиду;

¹¹ Улар Мисирдин куштәк,

Асурийә зиминидин пахтәктәк титригән һалда чиқип келиду;

Шуниң билән уларни өз өйлиригә маканлаштуримән, — дәйду Пәрвәрдигар.□

12

Өткән ишларни әсләп савақ елиңлар!

¹ Әфраим Мени ялған гәплири билән көмүветиду;

Йәһудаму Тәңригә, йәни ишәшлик, Пак-Муқәддәс Болғучиға тутуруқсиз болди.

Әфраимниң йегини шамалдур,

У шәриқ шамилини қоғлап жүриду;

У күнләп ялғанчилик, зулум-зорлуқни көпәйтмәктә;

Улар Асурийә билән әһдә түзиду,

Шуниңдәк Мисирға май «соғилири» көтирип апирилиду.□

² Пәрвәрдигарниң Йәһуда биләнму бир дәваси бар;

У Якупни йоллири бойичә жазалайду;

Униң қилмишлирини өз үстигә қайтуриду.

³ У балиятқуда туруп акисини тапинидин тутувалған,

Өз күчи билән Худа билән елишқан;□ ■

⁴ У бәрһәк Пәриштә билән елишип, ғәлибә қилди;

У жиғлиди, Униңға дуа-тилавәт қилди;

Худа уни Бәйт-Әлдә тепивалди,

Вә шу йәрдә бизгә сөз қилди;□ ■

□ **11:9** «... Мән дәрғәзәп билән кәлмәймән» — башқа бир хил тәржимиси: «... Мән шәһәргә (жазалашқа) кирмәймән. □ **11:11** «Улар Мисирдин куштәк, Асурийә зиминидин пахтәктәк титригән һалда чиқип келиду; шуниң билән уларни өз өйлиригә маканлаштуримән» — Израил (әфраим)дикилардин бәзиләр авал Йәһудадан панահ тапқан, андин кейин Йәһуда билән тәң Бабил империйәсигә сүргүн болған. Андин улар билән тәң Қанаанға (Пәләстингә) қайтип кәлгән — ақиқәтлә, «титригән һалда» қайтип кәлгән («2Тар.» 9:1-3, «Әзра» 1-2-бап). □ **12:1** «Йәһудаму Тәңригә, йәни ишәшлик, Пак-Муқәддәс Болғучиға тутуруқсиз болди» — башқа бир хил тәржимиси: «Йәһуда йәнила Худа билән биллә һөкүмдарлиқ қилиду, у Пак-Муқәддәс Болғучиға садиқтур». Бизниңчә 12-бап, 2-айәткә қариғанда бу хил тәржимиси қәтғий мүмкин әмәс. «Әфраимниң йегини шамалдур, у шәриқ шамилини қоғлап жүриду» — демәк, Әфраим гәпи тутуруқсиз, «шамалға баққучи» әл еди. «Шуниңдәк Мисирға май «соғилири» көтирип апирилиду» — бу «май» шүбһисизки, Мисирниң ярдимини елиш үчүн әвәтилгән. □ **12:3** «У балиятқуда туруп акисини тапинидин тутувалған,...» — оқурмәнләрниң есидә барки, «Якуп» дегән исимниң мәнаси әслидә: «У (Худа) тапиниңда болсун» (демәк, у Сән (Худа) билән биллә болсун); бирақ Якуп пәйғәмбәргә шу исимниң қоюлушиниң сәвәви: — (1) у акисиниң тапинини тутқан (туғулғанда); (2) бу исимниң «алдамчи» дегән көчмә мәнаси бар; у кейинки күнләрдә акисини икки қетим «роһий мирас»тин алдап қойған («Яр.» 25-бап). Ахирда у бу алдамчиликтин товва қилип, акисидин әпу соригән («Яр.» 33-бапниму көрүң). ■ **12:3** Яр. 25:26; 35:9,10 □ **12:4** «Худа уни Бәйт-Әлдә тепивалди» — ибраний тилида «У уни Бәйт-Әлдә тепивалди». Шуңа башқа бир хил тәржимиси: «У (Якуп) Уни (Худани) тепивалди». «У бәрһәк Пәриштә билән елишип, ғәлибә қилди; у жиғлиди, Униңға дуа-тилавәт қилди; Худа уни Бәйт-Әлдә тепивалди, вә шу йәрдә бизгә сөз қилди;» — бу тарихий вақиәләрниң әһмийити бәлким: (1) Якуп әсли бир алдамчи; (2) бирақ у етиқат арқилиқ Худаниң Пәриштисидин бәхит-бәрикәткә вә Худаниң илтипатиға еришкән; (3) кейин у башқичә бир адәм, етиқатлиқ, шәпқәтлик болуп чиқти (Израил дәп аталди). (4) Худа әсли бу ишларни «Бәйт-Әл»дә (Якупни чарқирған вақтида) башлиған, Якупқа, шундақла әвлатлириға бәхит ата қилидигән вәдиләрни қилған; (5) шуңа Израил «Бәйт-Әл»ниң һәқиқий әһмийитини әслиши керәк; (6) улар бу ишлардин савақ алсунки, «Худа мениму (Якупқа охшаш) яман алдамчиликтин дурус, етиқатлиқ адәмгә өзгәртәләйду»; (7) «шуңа Худаниң күчигә тайинип Униңға қайтишим керәк». Вақиәләр «Яр.» 25-32-бапларда хатирләнгән. Башқа бир нәччә хил тәржимиләр учриши мүмкин. ■ **12:4** Яр. 28:12, 19; 35:7, 14, 15

5 — Йэни Пэрвэрдигар, самави қошунларниң Сэрдари болған Худа,
— «Пэрвэрдигар» болса Униң хатирэ намидур!□

6 Шуңа сэн, Худайиң арқилиқ, Униң йениға қайт;
Меһриванлиқ вә адаләтни қолуңдин бәрмә,
Худайиңға үмүт бағлап, Уни изчил күткин.

Алдамчи содигәр

7 Мана бу содигәр! Униң қолида алдамчилик таразиси бар;
У бозәк қилишқа амрақтур.□

8 Эфраим: «Мән дәрвәқә бейидим,
Өзүмгә көп байлиқларни топлидим;
Бирақ улар барлиқ әжирлиримдә мәндин һеч гунайий қәбиһликни тапалмайду!» — дәйду.□

9 Бирақ Мисир зиминидин тартип Мән Пэрвэрдигар сениң Худайиң болғанмән,
Мән сени йәнә «кәпиләр һейти»дикидәк чедирларда турғузимән!□ ■

Пәйғәмбәрларниң әһмийити

10 «Мән пәйғәмбәрләргә сөз қилғанмән,
Аламәт көрүнүшләрни көпәйткәнмән,
Шундақла пәйғәмбәрләр арқилиқ тәмсилләрни көрсәткәнмән.

11 Гилеад қәбиһму? Улар бәрһәк пәқәт яримаслардур!

Улар Гилгалда топақларни қурбанлиқ қилиду;
Уларниң қурбанғаһлири дәрвәқә етиз қирлиридики таш догилиридак көптур!□ ■

12 (Яқуп Сурийәгә қечип кәтти,
Шу йәрдә Исраил хотун елиш үчүн ишлигән;
Бәрһәк, хотун елиш үчүн у қойларни баққан еди).■

13 Пэрвэрдигар йәнә пәйғәмбәр арқилиқ Исраилни Мисирдин чиқирип қутқузған,

□ **12:5** «— Йэни Пэрвэрдигар, самави қошунларниң Сэрдари болған Худа, — «Пэрвэрдигар» болса Униң хатирэ намидур!» — оқурмәнләрниң есидә барки, Яқуп өзи билән елишқан Пәриштиниң намини сориган. Шу чағда у намини униңға ейтмиған. Кейин Худа бу намниң «Яһвәһ» (тәржимимиздә, «Пэрвэрдигар» дейилиду) экәнлигини Муса пәйғәмбәргә аян қилип чүшәндүргән (Яһвәһ — «Өзгәрмәс», «Әәлдин Бар Болғучи», «Әһдисигә һәрдайим садиқ Болғучи» дегән мәниләрни өз ичигә алиду). Шуңа бу нам Исраилға үмүт бериши керәк еди. □ **12:7** «Мана бу содигәр!» — «содигәр» ибраний тилида «Қанаан» яки «Қанаанлиқ» дегәнлик болиду. Демәк, Эфраим бир тәрәптин әсли өзи алдидин һайдивәткән бутпәрәс Қанаанлиқларға охшап қалған; йәнә бир тәрәптин у «Яқуп»ниң әслидики «алдамчи» характерида болуп, һеч өзгәртилмигәндур. □ **12:8** «улар... мәндин гунайий қәбиһликни тапалмайду» — «гунайий қәбиһлик» — демәк, мәнә «қәбиһликләр бар, бирақ еғир әмәс, «гуна әмәс»» дегән күлкилик гәп. «Мән анчә яман адәм әмәсмән» дәйдиған позитсийиләр бүгүнгә қәдәр һәммимизгә тонуштур. □ **12:9** «Бирақ Мисир зиминидин тартип мән Пэрвэрдигар сениң Худайиң болғанмән, Мән сени йәнә «кәпиләр һейти»дикидәк чедирларда турғузимән!» — ««кәпиләр һейти»дикидәк» ибраний тилида «һейттики күнләрдикидәк». «Чедирларда туруш» тилға елинғандин кейин шүбһисизки, «кәпиләр һейти»ни көрсәтсә керәк. Исраил «Мисирдин чиқиш»тики муһим савақларни унтуған. «Кәпиләр һейти» («кәпә тикиш һейти»)да Исраил йәттә күн өйдә әмәс, бәлки чедирларда туруши керәк еди. һейттики бу иш уларға әслидики әжиз, кәмбәғәл башлинишини вә «Инсан пәқәт нан биләнла яшимайду, бәлки Худаниң һәр бир сөзигә тайинип яшиши керәк» дегән муһим савақ тоғрилиқ әслитиши керәк еди. ■ **12:9** Йәш. 43:11 □ **12:11** «Гилеад қәбиһму? Улар бәрһәк пәқәт яримаслардур!» — мошу әйәттә «қәбиһ» вә «яримас» дегән сөзләр бир-биригә охшайдайдиған сөзләрдур. «Улар Гилгалда топақларни қурбанлиқ қилиду; уларниң қурбанғаһлири дәрвәқә етиз қирлиридики таш догилиридак көптур!» — Ношия «Гилгал» («дога», «дәстә», дегән мәнидә) дегән йәр нами билән сөз юни қилиду — улар һәқиқәтән исми-жисмиға лайиқтур. һәммә йеридә көплигән қурбанғаһлириниң болуши билән, Гилгал дәрвәқә «етиздики таш догилар»дәк бир жай, халас. Айәтниң башқа хил тәржілириму бар. ■ **12:11** Нош. 4:15; 6:8; 9:15 ■ **12:12** Яр. 28:5; 29:20, 28

Пәйғәмбәр арқилиқ униңдин хәвәрму алған. □

14 Эфраим Худаниң қәһрини интайин қаттиқ қозғиған;
Униң Рәбби у төккән қан қәризни униң гәдинигә артиду,
Шәрмәндилик-аһанәтини өз бешиға қайтуруду.

13

«Мән сени һалак қилимән, и Израил!» — ахирқи агаһландуруш

1 Бурун Эфраим сөз қилғанда, кишиләр һөрмәтләп титрәп кетәтти;

У Израил қәбилилири арасида көтирилгән;

Бирақ у Баал арқилиқ гуна қилип өлди. □

2 Улар һазир гунаниң үстигә гуна садир қилмақта!

Өзлиригә күмүчлиридин қуйма мәбудларни,

Өз әқли ойлап чиққан бутларни ясиди;

Буларниң һәммиси һүнәрвәнниң әжри, халас;

Бу кишиләр тоғрилиқ: «Һәй, инсан қурбанлиғини қилғучилар, мозайларни сөйүп қоюңлар!» дейилиду. □ ■

3 Шуңа улар сәһәрдики бир парчә булуттәк,

Тездин ғайип болидиған таң сәһәрдики шәбнәмдәк,

Хамандин қара қуюнда учқан пахалдәк,

Түңлүктин чиққан ис-түтәктәк тездин йоқап кетиду.

4 Бирақ Мисир зиминидин тартип Мән Пәрвәрдигар сениң Худайиң болғанмән;

Сән Мәндин башқа һеч Илаһни билмәйдиған болисан;

Мәндин башқа қутқузғучи йоқтур. ■

5 Мән чөл-баяванда, қурғақчиликниң зиминида сән билән тонуштум;

6 Улар озуқландурулуп, тоюнған,

Тоюнғандин кейин көңлидә тәкәббурилишип кәткән;

Шуңа улар Мени унтуған. ■

7 Әнди Мән уларға ширдәк болимән;

Илпиздәк уларни йол бойида пайлап күтимән;

8 Күчүклиридин мәһрум болған ейиқтәк Мән уларға учрап,

Жүрәк чависини титиветимән;

Уларни чиши ширдәк нәқ мәйданда йәветимән;

Даладики һайванлар уларни житиветиду.

9 Сениң һалакитиң, и Израил, дәл Маңа қарши чиққанлиғиң,

□ **12:13** «Пәрвәрдигар йәнә пәйғәмбәр арқилиқ Израилни Мисирдин чиқирип қутқузған, пәйғәмбәр арқилиқ униңдин хәвәрму алған» — мошу ишлар (12-14-айәт) испатлайдуки, Эфраим әждати болған Яқупни һәддидин зиядә иззәтлгән. Уларниң тәмәнна қойған «бүйүк әждат»и Яқупниң аилсидикилири (Израил) пәйғәмбәрсиз қалған болса (демәк, уларда Худаниң Роһиниң йетәкчилиги болмиған болса) у чөл-баяванда жүрүватқан һаһайити бир «қачқун» яки һәтта Мисирдин чиқмиған бир «ишләмчи» болатти, халас. У һәргиз улук бир әл болуп чиқмайитти. Бирақ һазирқи Израил (болупму Эфраим қәбилиси) Худа әвәткән пәйғәмбәрләр (Амос, ношия, Йәшәя, Микаһ)ни рәт қилип, Худани интайин ғәзәпләндүриду. Израилниң мәвжудлуғи вә һаятиниң һәр жәһәтлири уларниң Худа билән болған роһий мунасивитигә бағлиқ еди. Израилниң пәйғәмбәрлири бу ишни хәлиқниң көз алдида көрситиду; пәйғәмбәрләрни сәл чағлаш Худаниң Өзини сәл чағлиған билән баравәрдур. Яқуп өзи ахирида пәйғәмбәр болған (Яр. 48-49 бапларни көрүң). □ **13:1** «Бурун Эфраим сөз қилғанда...» — «Эфраим» қәбилиниң әждати болған Эфраимни әмәс, бәлки қәбилиниң авалқи тарихини көрситиду. Муса пәйғәмбәрдин кейин, Израилға йетәкчилиғичи болған Йәшуа пәйғәмбәр Эфраимлиқ еди. □ **13:2** «Бу кишиләр тоғрилиқ: «Һәй, инсан қурбанлиғини қилғучилар, мозайларни сөйүп қоюңлар!» дейилиду» — башқа бир тәржимиси: «У кишиләр тоғрилиқ: «Мана, қурбанлиқ қилғучи адәмләр мозайларни сөйүп қоюватиду!» — дейилиду» — яки башқилар. Бирақ ибраний тилини чүшиниш тәс болғини билән, тилшунасларниң йеқинқи тәтқиқатлири бойичә, бу айәт дәрвәкә «инсан қурбанлиғини көрситиши мүмкин. ■ **13:2** Нош. 8:6 ■ **13:4** 2Сам. 22:32; Зәб. 17:32; Йәш. 43:11; нош. 12:10 ■ **13:6** Қан. 32:15; нош. 8:14

Йәни Ярдәмчиңгә қарши чиққанлиғиңдин ибарәттүр.

¹⁰ Әнди барлиқ шәһәрлириңдә саңа қутқузғучи болидиған падишасиң қени?

Сениң сорақчи-һақимлириң қени?

Сән булар тоғрилиқ: «Маңа падиша вә шаһзадиларни тәқдим қилғайсән!» дәп тилигән әмәсмү? —

¹¹ Мән ғәзивим билән саңа падишани тәқдим қилғанмән, Әнди уни ғәзипим билән елип ташлидим. □ ■

¹² Әфраимниң қәбиһлиги чиң орап-қачиланған;

Униң гунайи жуғлинип сақланған; □

¹³ Толғақ басқан аялниң азаплири униңға чүшиду;

У әқилсиз бир оғулдур;

Чүнки балиятқуниң ағзи ечилғанда, у һазир болмиған! □

¹⁴ Мән бәдәл төләп уларни тәһтисараниң күчидин қутулдурумән;

Уларға һәмжәмәт болуп өлүмдин қутқузимән;

Әй, өлүм, сениң вабалириң қени?!

Әй, тәһтисара, сениң һалакәтлириң қени?!

Мән буниңдин пушайман қилмаймән! □ ■

¹⁵ Әфраим қериндашлири арисидә «мевилиқ» болсиму,

Шәриқтин бир шамал чиқиду,

Йәни Пәрвәрдиғарниң чөл-баявандин чиққан бир шамили келиду;

Әфраимниң булиқи қуруп кетиду, униң су беши қағжирап кетиду;

У шамал ғәзнисидики барлиқ нәпис қача-қучиларни булаң-талаң қилиду. □

14

¹ Самарийәниң өз гунайи өз зиммисигә қоюлиду;

Чүнки у өз Худасиға бойнини қаттиқ қилған;

□ **13:11** «Мән ғәзивим билән саңа падишани тәқдим қилғанмән, әнди уни ғәзипим билән елип ташлидим» — Исраил Қанаан зиминини егиливалғандин тартип, Худа уларға йетәкчилик вә сотчилик қилидиған «батур һақимлар» яки «сотчи-қутқузғучи» дегән ихласмән батурларни айрим-айрим тәминләп бәргән еди. Исраил Худаниң бу «айрим-айрим тәқсимати»дин нарази болуп, Самуил пәйғәмбәрниң дәвридә Худадин падиша («муқим» сулалә түзүми) тикләшни тилигән. Худа Самуил пәйғәмбәр арқилиқ уларниң тәливини: «Маңа ишәнмәсликкә баравәр» дәп наразилигини көрситип, андин ахирида Исраилниң биринчи падишаси Саулни тиклигән («1Сам.» 8-12-баплар) ■ **13:11** 1Сам. 8:5; 15:23; 16:1 □ **13:12** «Әфраимниң қәбиһлиги чиң орап-қачиланған; униң гунайи жуғлинип сақланған» — демәк, униң барлиқ қәбиһлик-гуналири Худаниң жазаалиши үчүн убдан сақланмақта. □ **13:13** «Балиятқуниң ағзи ечилғанда, у һазир болмиған!» — яки «балиятқуниң ағзи ечилғанда, у чиқмайду!». □ **13:14** «тәһтисара» — өлгәнләрниң роһлири баридиған жай. «... Әй, өлүм, сениң вабалириң қени?! Әй, тәһтисара, сениң һалакәтлириң қени?! Мән буниңдин пушайман қилмаймән!» — алимлар бу әйәт үстидә икки хил пикирдә. Бәзиләр мундақ тәржимә қилиду: — «Мән уларни тәһтисараниң күчидин қутулдурамдимән? Мән уларни өлүмдин қутқузамдимән? Әй, өлүм, вабалириңни чиқар! Әй, тәһтисара, һалакәтлириңни чиқар! Мән уларға (Исраилға) һеч рәһим қилмаймән». Бу тәржимә алди-кәйнидики әйәтләргә маслашқан болсиму, биз жуқуриқи тәржимигә қайилмиз. Чүнки: (1) ибраний тилида әйәтниң биринчи жүмлисидә соал жүклимиси йоқ, у аддий бир «баян жүмлә». (2) Худа Ношия пәйғәмбәр арқилиқ бәргән бир нәччә бешәрәтләрдә, Исраилға болған қаттиқ әйивини йәткүзүши билән тәң күтүлмигән йәрдин Исраилға чоң үмүтләрни күрситиду (мәсилән, 1:9-10, 8:11); (3) Инжилда расул Павлус бу әйәтләрни шундақ чүшәндүрүп бериду («1Кор.» 15:55-56, «Вәһ.» 20:13-14ни көрүң); (4) текстниң иккинчи қисминиң тәржимиси: «Мән (Өзүм) саңа һалакәт болимән, и тәһтисара!... саңа ваба болимән, и өлүм! Мән силәргә һеч рәһим қилмаймән» болуш еһтималға бәк йеқин. Йәнә мүмкинчилиги барки, әйәтниң әң ахирқи қисми: «Мән Өзүмни һеч айимаймән!» дегән мәнидә болиду — демәк, Худа Исраилни қутқузуш үчүн һәр қандақ бәдәл төләшкә тәйярдур. ■ **13:14** Йәш. 25:8; 1Кор. 15:55 □ **13:15** «Әфраим қериндашлири арисидә «мевилиқ» болсиму» — «Әфраим» дегән исимниң өзи «мевилиқ» дегән мәнидә. Мошу әйәттики «мевә» пәрзәнтләрни күрситиду (14-әйәтнимү көрүң). «Шәриқтин бир шамал чиқиду» — Қанаанға (Пәләстингә) нисбәтән әң дәһшәтлик шамал шәриқ шамиллидур. Уларни набут қилидиған Асурийә қошунни дәрвәкә шәриқтин келиду. «Ғәзнидики нәпис қача-қучилар» — Әфраимдики «келишкән чокан-қизлар»ни күрситишимү мүмкин (16-әйәтнимү көрүң).

Улар қилич билән жиқилиду,
Бовақлири парә-парә қилип чеқиветилиду,
намилдар аяллири йериветилиду.■

Исраилниң кәлгүсидә товва қилиши, қутқузулуп әслигә кәлтүрүлүши

² И Исраил, Пәрвәрдигар Худайиңниң йениға иккиләнмәй қайтип кәл!
Чүнки өз қәбиһлигиң билән путлишип жиқилғансән.■

³ Өзүңлар билән биллә сөзләрни епкелиңлар,
Пәрвәрдигарниң йениға қайтиңлар;
Униңға: — «Барлиқ қәбиһликни кәчүргәйсән,
Шапаәт билән бизни қобул қилғайсән,
Шуниң билән биз Саңа ләвлиримиздики «буқа қурбанлиқлар»ни тутимиз — дәңлар.□

⁴ — «Асурийә бизни қутқузмайду,
Атларға минмәймиз;
Биз һәргиз өз қолимиз ясиғиниға: — «Худайимиз!» демәймиз;
Чүнки Сәндинла житим-йесирлар рәһим-шәпқәт тапиду».□

⁵ — Мән уларни «арқиға чекинишлири»дин сақайтимән,
Мән уларни чин көңлүмдин халап сөйимән;
Чүнки Мениң гәзивим униңдин янди.

⁶ Мән Исраилға шәбнәмдәк болиман;
У нилупәрдәк бәрқ уриду,
Йилтизлири Ливан кедир дәриғидәк йилтиз тартиду;

⁷ Униң бихлири шахлап йейилиду,
Униң гөзәллиги зәйтун дәриғидәк,
Пуриғи Ливан кедириниңкидәк болиду.

⁸ Хәлиқ қайтип келип, униң сайиси астида олтириду;
Улар зираәтләрдәк яшнайдуду,
Үзүм телидәк чечәкләйдуду;
Ливанниң шараплири ағзида қалғандәк, есидә шерин қалиду. □

⁹ Әфраим: «Мениң бутлар билән йәнә немә карим!» — дәйдиған болиду.
«Мән униңға жавап беримән, униңдин хәвәр алимән!
«Мән япйешил бир қариғайдурмән».
«Сениң мевәң Мәндиндур!»□

¹⁰ Ким дана болуп, бу ишларни чүшинәр? Чечән болуп, буларни биләр?
Чүнки Пәрвәрдигарниң йоллири дурустур,
Һәққанийлар уларда маңиду;
Бирақ итаәтсизләр уларда путлишип жиқилиду.■

■ 14:1 Нош. 10:14 ■ 14:2 Нош. 12:7 □ 14:3 «...«буқа қурбанлиқлар»ни тутимиз — «буқа қурбанлиқлар» Худаға атап бегишлинидиған «көйдүрмә қурбанлиқлар ичидә әң қиммәтлик қурбанлиқ еди. Мошу йәрдә көчмә мәнидә ишләткән, әлвәттә. У «ләвлиримиздики мол ибадәт-мәдһийә»ни көрситиду. Башқа бир хил тәржимиси: «ләвлиримиздики мевини тутимиз». □ 14:4 «Чүнки Сәндинла житим-йесирлар рәһим-шәпқәт тапиду» — бу сөз Ношияниң балилириниң өз дадиси билән болған кәчүрмишини әкс әттүргән болиду. □ 14:8 «Ливанниң шараплири ағзида қалғандәк, есидә шерин қалиду» — ибраний тилида: «Униң әсләтмиси Ливандики шарапниңкидәк болиду». □ 14:9 «Әфраим: «Мениң бутлар билән йәнә немә карим!» — дәйдиған болиду» — башқа бир хил тәржимиси: «У (Худа Әфраимға) «И Әфраим, Мениң бутлар билән немә алақәм болсун!» — дәйду». ■ 14:10 Пәнд. 10:29

Йоел

Чекәткә апити Пәрвәрдигарниң күнигә бешарәт бериду

¹ Пәрвәрдигарниң Петуелниң оғли Йоелға чүшкән сөзи: —

² «И қерилар, аңлаңлар;

Зиминда барлиқ туруватқан һәммәйлән, қулақ селиңлар;

Өз күнлириңларда яки ата-бовилириңларниң күнлиридимү шундақ бир иш болуп баққанму?

³ Балилириңларға шуни ейтип бериңлар,

Балилириңлар өз балилириға ейтсун,

Уларму келәр дәвиргә ейтсун: —

⁴ «Чишлигүчи қурут» қалдурғанни чекәткә йәп болди,

Чекәткә қалдурғанни чекәткә личинкилири йәп болди,

Чекәткә личинкилири қалдурғанни «вәйранчи қурут»лар йәп болди.□

⁵ Әй, һарақкәшләр, ойғинип қаттиқ жиғлаңлар,

Һувлишиңлар, и шарап ичкүчиләр,

Йеңи шарап түпәйлидин —

Чүнки у ағзиндин елип ташланди.

⁶ Чүнки бир хәлиқ, күчлүк, сансизлиған хәлиқ,

Зиминим үстигә бесип кәлди;

Униң чишлири болса ширниң чишлири,

Униңда ширниң һиңгаң чишлири бардур;

⁷ У Мениң үзүм таллиримни вәйранә қиливәтти,

Әнжир дәриғимниң қовзақлирини сийривәтти,

Уларни ялаңачлап, ташливәтти;

Уларниң шахлири ақливетилди.

⁸ Яшлиғидики ери үчүн матәм тутуп бөз кийимләргә оранған нәвжувандәк қаттиқ пиған чекиңлар;

⁹ Пәрвәрдигарниң өйи «ашлиқ һәдийә»дин һәм «шарап һәдийә»ләрдин мәһрум қилинди;

Каһинлар, йәни Пәрвәрдигарниң хизмәтчилири матәм тутиду.□

¹⁰ Етизлар чөлдәрәп кәтти,

Зимин матәм тутиду;

Чүнки зираәтләр ғазан болди,

Йеңи шарап қуруп кәтти,

Зәйтун мейи қағжириди.

¹¹ һәй деханлар, уюлуңлар;

Буғдайлар һәм арпилар үчүн ялвурүңлар, и үзүмчиләр,

Чүнки етизларниң һосуллири қуруп кәтти.

¹² Үзүм тели қағжирап кәтти,

Әнжир дәриғи солишип қалди,

Анар дәриғи, хорма палмиси һәм алма дәриғиму,

Даладидики барлиқ дәрәқләр солишип кәтти;

Бәрһәқ, шатлиқму адәм балилирида солишип кәтти.

¹³ Белиңларни бағлаңлар, пәрәд оқуңлар, и каһинлар;

Һувлаңлар, и қурбанғаһниң хизмәтчилири;

□ **1:4** «Чишлигүчи қурут»лар... «вәйранчи қурут»лар — «чекәткә личинкә» вә «вәйранчи қурут»лар болса бәлким чекәткиниң өсүш жәрәнидидики үч хил шәкли, болмиса үч хил башқа зияндаш һашарәтләр болуши мүмкин. □ **1:9** «ашлиқ һәдийә»дин һәм «шарап һәдийә»ләр... — «ашлиқ һәдийә»ләр һәм «шарап һәдийә»ләр адәттә «көйдүрмә қурбанлиқ»лар һәм «тәшәккүр қурбанлиқ»лириниң үстигә қуялатти. «каһинлар, йәни Пәрвәрдигарниң хизмәтчилири» — «каһин» муқәддәс ибадәтханида пухралар үчүн мәхсус қурбанлиқни көйдүргүчи киши.

Кечичә бөз кийимләрни кийип дүм йетиңлар, и Худаниң хизмәтчилири;
Чүнки Худайиңларниң өйидин «ашлиқ һәдийә» һәм «шарап һәдийә» үзүлүп қалди.□

14 «Роза тутайли» дәп Худаға мәхсус бир мәзгилни айриңлар,
Жамаәткә мәхсус жиғилимиз, дәп жакалаңлар;
Ақсақалларни, зиминда туруватқанларниң һәммисини Пәрвәрдигар Худайиңларниң өйигә жиғип,
Пәрвәрдигарға налә көтириңлар!■

15 «Аһ, шу күн!
Чүнки Пәрвәрдигарниң күни йеқинлашти,
У һәммигә Қадир тәрипидин һалакәт болуп келиду.□ ■

16 Мана, ғиза көз алдимиздин елип ташланди әмәсмү?
Шатлиқ, хошаллиқ Худайимизниң өйидин елип ташланди әмәсмү?□

17 Уруқлар топа-чалмилар астида чирип кәтти,
Амбарлар харабиләшти,
Боғузханилар ғулап чүшти;
Чүнки зираәтләр ғазаң болди.

18 Чарпайлар шундақ һөкиришип кәтти!
Кала падилири патипарақ болди,
Отлақни тапалмиғач;
Қой падилириму өзи «гунайимиз бар» дегәндәк мәйүсләнди;□

19 Аһ, Пәрвәрдигар, нида қилимән Саңа;
Чүнки от ялқунлири жаңгалдики от-чөпләрни йәвәтти,
Ялқун даладики барлиқ дәрәқләрни көйдүрүвәтти.

20 Даладики һайванларму Саңа нида қилиду,
Чүнки ериқ-өстәңләр қуруп кәтти,
От-ялқун жаңгалдики от-чөпләрни йәвәтти.

2

Чекәткиләрниң вәйранчилиги

1 Зион теғида канай челиңлар,
Муқәддәс теғимда агаһ сигналлини аңлитиңлар;
Зиминда турғучи һәммәйлән дир-дир титрисун;
Чүнки Пәрвәрдигарниң күни келиду, у йеқиндидур.□ ■

2 У күн болса қараңғу һәм сүр күн,
Булутлар қапланған һәм қапқараңғу зулмәт күн, — таң сәһәр тағлар үстигә йейилғандәк,
Зор һәм күчлүк бир хәлиқ келиду;
Уларға охшаш болғучилар болуп бақмиған,
Улардин кейинму, дәвирдин-дәвиргә йәнә болмайду.

□ **1:13** «Худайиңларниң өйи» — муқәддәс ибадәтханини көрситиду. ■ **1:14** Йо. 2:12-15 □ **1:15** «У (шу күн) һәммигә Қадир тәрипидин һалакәт болуп келиду» — мошу сөз Йоелға замандаш Йәһудий хәлқиниң көпинчисини чөчитидиған алаһидә гәп. Улар: ««Пәрвәрдигарниң күни» биз Йәһудий хәлқигә нижатни елип келиду, һәр бир башқа милләткә һалакәтни елип келиду» дәп ойләтти. Йоел пәйғәмбәр шу күниниң һәр бир гунакар адәмгә (мәйли Йәһудий болсун, Йәһудий болмисун) һалакәт елип келиду, дәп жакалайду. ■ **1:15** Йәш. . 2:9-22; 13:6 □ **1:16** «Худайимизниң өйи» — муқәддәс ибадәтханини көрситиду, әлвәттә. □ **1:18** «Чарпайлар шундақ һөкиришип кәтти! Кала падилири патипарақ болди, отлақни тапалмиғач; қой падилириму өзи «гунайимиз бар» дегәндәк мәйүсләнди» — һәтта чарвилар, даладики һайванлар Худаға нида көтәрватқанға охшайду (20-айәтниму көрүң). Немишкә әнди Худаниң хәлқи Униңға һеч дуа қилмайду? □ **2:1** «Зион теғида канай челиңлар» — «Зион» яки «Зион теғи» — Йерусалим шәһири, жүмлидин муқәддәс ибадәтхана жайлашқан тағдур. «Зион» бәлким «көрүнәрлик» дегән мәнидә. У дайим Худаниң Өз хәлқигә һимайә болғиниға символ болиду. «канай челиңлар» — ибраний тилида «бурға челиңлар». ■ **2:1** Йо. 1:15; Зәф. 1:14, 15

- ³ Уларниң алдида көйдүргүчи от маңиду,
Уларниң кәйнидә болса бир ялкун көйдүрүп өтиду;
Келиштин бурун зимин «Ерән бағчиси»дәк,
Бирақ уларниң тапини тәккәндин кейин гүл-гиясиз чөл-баяван болиду;
Бәрһәк, улардин һеч немә кечип қутулалмайду.
- ⁴ Уларниң қияпити атқа охшайду,
Атлик ләшкәрдәк чапиду.
- ⁵ Жәң һарвулири гүлдүрлигәндәк сада билән улар тағ чоққилиридин сәкрәп өтиду;
Пахални параслап көйдүргән от авазидәк тараслап маңиду,
Дәбдәбилик сәп түзәп турған күчлүк қошундәк жүриду,
- ⁶ Уларниң алдида әлләр қаттиқ азаплиниду,
Һәммә чирай татирип кетиду.
- ⁷ Улар палванлардәк жүгүриду;
Жәңчиләрдәк сепилдин артилип өтиду;
Һәммиси өз алдиға қарап жүрүш қилиду;
Сәплирини һеч бузмайду.
- ⁸ Һеч қайсиси өз қериндишини қистимайду;
Һәр қайсиси өз йолида маңиду;
Қуралларға етилсиму, яриланмай өтүп маңиду;□
- ⁹ Шәһәрниң һәммә йеригә чепишиду;
Сепил үстидә жүгүрүп жүриду;
Өйләргә ямишип чиқиду;
Деризиләрдин оғридәк кириду.
- ¹⁰ Улар алдида йәр-зиминни титрәк басиду,
Асманлар тәвренип кетиду;
Қуяш һәм ай қараңғулишип кетиду,
Юлтузлар жуласини қайтурувалиду.■
- ¹¹ Пәрвәрдигар Өз қошунни алдида авазини қоюветиду,
Чүнки Униң барғаһи паянсиздур;
Униң сөзини орунлиғучи күчлүктур;
Чүнки Пәрвәрдигарниң күни улук, интайин дәһшәтликтур;
Ким уни көтирәлисун?■
- ¹² Бирақ һәтта һазирму, — дәйду Пәрвәрдигар,
— Чин көңлүңләр билән, розилар билән, жиғилар билән матәм тутуп Мениң йенимға қайтип келиңлар;■
- ¹³ Кийим-кечигиңларни әмәс, бәлки жүрәк-бағриңларни тилип,
Пәрвәрдигар Худайиңларниң йениға қайтип бериңлар;
Чүнки У меһри-шәпқәтлик һәм рәһимдил,
Асан ғәзәпләнмәйду, зор меһир-муһәббәтликтур,
Яманлиқтин янидиған Худадур. □ ■
- ¹⁴ Ким билиду, У җазалаштин йенип, рәһим қилип бирәр бәрикәтни,
Пәрвәрдигар Худайиңларға сунғидәк бирәр «ашлиқ һәдийә» һәм «шарап һәдийә»ни қалдуруп кетәмду теһи?■
- ¹⁵ Зион теғида канай челиңлар,
«Роза тутайли» дәп Худаға мәхсус бир мәзгилни айриңлар,
Жамаәткә мәхсус жиғилимиз, дәп җакалаңлар;□ ■
- ¹⁶ Әлни жиғиңлар, җамаәтни пакландуруңлар,

□ **2:8** «Қуралларға етилсиму, яриланмай өтүп маңиду» — бир нәччә хил тәржимиси болуши мүмкин. Ибрания тилини чүшиниш тәс. ■ **2:10** Йәш. 13:10; Әз. 32:7; Йо. 2:31, 3:15 ■ **2:11** Йәр. 30:7; Ам. 5:18; Зәф. 1:15 ■ **2:12** Йәр. 4:1 □ **2:13** «Кийим-кечигиңларни әмәс, бәлки жүрәк-бағриңларни тилип,...» — кона заманларда қаттиқ қайғу-һәсрәтни билдүрүш үчүн хәқләр кийимлирини житатти. ■ **2:13** Мис. 34:6; Зәб. 85:15; Юн. 4:2 ■ **2:14** Юн. 3:9 □ **2:15** «канай челиңлар» — ибрания тилида «бурға челиңлар». ■ **2:15** Йо. 1:14

Ақсақалларни жәм қилиңлар, балиларни, емиватқанларниму жиғиңлар;
Той қиливатқан жигит өз өйидин,
Ятлик болидиған қиз һужрисидин чиқсун;□

17 Каһинлар, йәни Пәрвәрдигарниң хизмәтчилири айван билән қурбанғаһ оттурисида жиға-зерә көтәрсун,
Улар ейтсунки, «И Пәрвәрдигар, Өз хәлқиңгә ичиңни ағритқайсән,
Өз мирасиңни хорлуқтин сақлап,
Уларни әлләргә сөз-чөчәк болушқа қоймиғайсән;
Әл-жутлар арасида: «Уларниң Худаси қени?» дейилмисун».□ ■

18 Андин Пәрвәрдигар Өз зиминиға отлуқ муһәббитини,
Өз хәлқиғә рәһим-шәпқәтни көрсәтти;

19 Пәрвәрдигар жававән Өз хәлқиғә мундақ деди: —
«Мана, Мән силәргә буғдай, йеңи шарап вә зәйтун мейини әвәтимән,
Силәр булардин қандурулисиләр;
Вә Мән силәрни қайтидин әлләр арасида шәрмәндә қилип қоймаймән;□

20 һәм шималдин кәлгүчини силәрдин жирақ қилип,
Униң алди қисмини шәрқий деңизға,
Кәйни қисмини ғәрбий деңизға қоғливетимән;
Уни чөл бир зиминға һайдиветимән;
Униң сесиқлиғи пурап туриду,
Пасиқ һиди чиқиду;
Чүнки у «чоң ишларни қилғучимән» дәп өзини улук қилмақчи болиду.□

21 Қорқма, и зимин;
Шатлинип хошал бол;
Чүнки Пәрвәрдигар улук ишларни қилған.□

22 И даладики һайванлар, қорқмаңлар;
Чүнки чөллүктики от-чөпләр бәрқ урмақта;
Дәрәқ мевисини бәрмәктә,
Әнжир дәриғи, үзүм тели толук һосул бериду.

23 һәм силәр, Зионниң балилири, шатлинип Пәрвәрдигар Худайиңлардин хурсән болуңлар;
Чүнки У һәққанийлик бойичә силәргә «авалқи ямғурлар»ни бериду;
У силәргә һөл-йеғин бериду,

□ **2:16** «Әлни жиғиңлар, жамаәтни пакландуруңлар» — мошу «пакландуруш» бәлким һәр бир адәмни Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән муқәддәс қанунда бекитилгән һәр бир һарам нәрсидин айриветиш дегәнликтур. «Той қиливатқан жигит өз өйидин, ятлик болидиған қиз һужрисидин чиқсун» — «Қан.» 20:7, 24:5 билән селиштурсақ, вәзийәтницә жиддийлиғи техиму ениқ көрүниду. □ **2:17** «(Ибадәтханидики) айван билән қурбанғаһ оттурисида жиға-зерә көтириңлар» — немишкә әшу жайда шундақ қилиш керәк? Пикримизчә, бу әмир бир нәччә жил илгәрки бир вақиә билән зич мунасивәтлик, йәни Йәһуданиң падишаси Йоаш Зәкәрия дегән каһин-пәйғәмбәрни дәл әшу йәрдә өлтүрүвәткән («2Тар.» 24:21 һәм «Мат.» 23:35ни көрүң). «Өз мирасиңни хорлуқтин сақлап...» — «Пәрвәрдигарниң мираси» мошу йәрдә, шүбһисизки, өз хәлқини көрситиду. ■ **2:17** Зәб. 41:11; 78:10; 114:2 □ **2:19** «Андин Пәрвәрдигар ... рәһим-шәпқитини көрсәтти (18-айәт)... Өз хәлқиғә мундақ деди: ...» — қариғанда хәлиқ Худаниң сөзи бойичә дуа-тилавәт қилған, Худа дәрвәкә уларниң дуасиға һазир жавап бериду. Бәзи алимләр бу сөзләрни: «Андин Пәрвәрдигар ... рәһим-шәпқәтни көрситиду... бәрһәк мундақ дәйду: ...» дәп тәржимә қилиду. □ **2:20** «Һәм шималдин кәлгүчини силәрдин жирақ қилип,...» — «шималдин кәлгүчи» болса бәлким бирла вақитта бизгә икки бешарәтни тәң көрситип бериду. Биринчидин, Йоел пәйғәмбәрниң заманидики, шималдин кәлгән «чөкәткә қошуни»ни көрситиду; иккинчидин, ахирқи замандики, шималдин келидиған, Исраил хәлқиғә һужум қилидиған, Шәйтан қозғайдиған чоң бир қошунниму көрситиду. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. «Униң алди қисмини шәрқий деңизға, кәйни қисмини ғәрбий деңизға...» — «шәрқий деңиз» «Өлүк Деңиз»ни, «Ғәрбий Деңиз» «Оттура Деңиз»ни көрситиду. «Чүнки У (Пәрвәрдигар) «чоң ишларни қилғучимән...» — башқа бир хил тәржимиси «Чүнки У (Пәрвәрдигар) улук ишларни қиливатиду» (21-айәттикидәк). □ **2:21** «Чүнки Пәрвәрдигар улук ишларни қилған» — яки «чүнки Пәрвәрдигар улук ишларни қиливатиду».

Йәни башта болғандәк «авалқи ямғурлар» һәм «кейинки ямғурлар»ни яғдуриду. □

24 Хаманлар буғдайға толған болиду,

Идиш-күпләр йеңи шарап һәм майларға толуп ташиду.

25 Вә Мән силәргә чекәткеләр, чекәткә личинкилири, «вәйранчи қурут»лар, «чишлигүчи қурут»лар,

Йәни Мән араңларға әвәткән улук қошунум йегән жилларни қайтуруп беримән; ■

26 Силәр болушичә йәп, қандурулисиләр,

Шуниңдәк силәргә карамәт ишларни көрсәткән Пәрвәрдигар Худайиңларниң намини мәдһийиләйсиләр;

Шуниң билән Мениң хәлқим һәргиз йәнә хижаләткә қалмайду.

27 Силәр Мениң Исраил ичидә турғанлиғимни,

Шундақла Мәнки Пәрвәрдигар силәрниң Худайиңлар екәнлиғимни,

Мәндин башқа һеч ким болмайдиғанлиғини билисиләр;

Шуниң билән Мениң хәлқим һәргиз йәнә хижаләткә қалмайду.

28 һәм кейин, Мән Өз Роһумни барлиқ әт егилири үстигә қуйимән;

Силәрниң оғул-қизлириңлар бешарәт бериду,

Қерилириңлар аламәт чүшләрни көриду,

Жигитлириңлар ғайипанә аламәт көрүнүшләрни көриду; □ ■

29 Бәрһәк, шу күнләрдә қуллар үстигиму, дедәкләр үстигиму Роһумни қуйимән.

30 Мән асманларда, зиминдә карамәтләрни,

Қан, от, ис-түтәк түврүклирини көрситимән.

31 Пәрвәрдигарниң улук һәм дәһшәтлик күни кәлмигичә,

Қуяш қараңғулуққа,

Ай қанға айландурилиду. ■

32 һәм шундақ әмәлгә ашурулидуки,

Пәрвәрдигарниң намини чақирип нида қилғанларниң һәммиси қутқузулиду;

Чүнки Пәрвәрдигар дегинидәк, Зион теғида һәм Йерусалимда,

Һәмдә Пәрвәрдигар чақирмақчи болған «қалдисилар»лар үчүн қутқузуш-нижәт болиду. □ ■

3

Пәрвәрдигар әлләрниң үстидин һөкүм чиқарилиду

1 Чүнки мана, шу күнләрдә, шу пәйттә,

Мән Йәһуда һәм Йерусалимни асарәттин қутулдуруп, азатлиққа ериштүргинимдә,

2 Мән барлиқ әлләрниму жиғип,

Уларни «Йәһошафат жилғиси»ға чүшүримән;

Шуниң билән уларниң хәлқимни әлләр арасиға тарқитивәткәнлигидин,

Зиминимни бөлүп парчиливеткәнлигидин,

□ **2:23** «Чүнки У һәққанийлиқ бойичә силәргә «авалқи ямғурлар»ни бериду» — башқа бир хил тәржимиси: «Чүнки У силәргә «һәққанийлиқни үгәткүчи»ни әвितिду, һөл-йеғин бериду». Икки тәржимиси бәлким тәң инавәтлик болуши мүмкин; ундақта «һәққанийлиқни үгәткүчи» Қутқузгучи-мәсиһни көрситиши керәк болиду. «У силәргә һөл-йеғин бериду, йәни башта болғандәк «авалқи ямғурлар» һәм «кейинки ямғурлар»ни яғдуриду» — «авалқи ямғурлар» (яки «дәсләпки ямғурлар») Қанаанда 10-айда яғиду вә униң вәстиси билән тупрақ юмшитилип, йәр һайдаш андин уруқ чечиш мүмкин болиду. «Кейинки ямғурлар» Исраилда 3- яки 4-айда йеғип, әтиязлиқ зираәтләрни пишириш рольини ойнайду. Шуңа һәр бир дехан «кейинки ямғур»ға тәшнаду, уни бәк қәдирләйду. ■ **2:25** Йо. 1:4 □ **2:28** «Силәрниң оғул-қизлириңлар бешарәт бериду» — яки «силәрниң оғул-қизлириңлар пәйғәмбәрлик қилиду». ■ **2:28** Йәш. 44:3; Әв. 39:29; Рос. 2:17 ■ **2:31** Йо. 2:10, 31; 3:15; Йәш.13:10; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29; Рос. 2:20; Вәһ. 6:12-13

□ **2:32** «Пәрвәрдигар чақирмақчи болған «қалдисилар...» — яки «Пәрвәрдигар чақириватқан «қалдисилар...». «(Пәрвәрдигарниң) «қалдисилар» — Тәвратта, пәйғәмбәрләрниң язмилирида көп көрүлидиған тема яки мавзудур. Исраил хәлқиниң һәм әлләрниң көп қисми Худадин жирақлишип кәткән болсиму, улар арасида Худаниң мөһри-шәпқити билән, Өзигә садиқ бир «қалдисилар»ниң һаман һәрдайим тепилидиғанлиғи көрситилиду. ■ **2:32** Об. 17; Рим. 10:13

Уларни эшу йәрдә Мениң мирасим, йәни хәлқим Исраил түпәйлидин сораққа тартимән.□

³ Униң үстигә улар Мениң хәлқимни доға тикип чәк ташлиған;

Бир жигитни бир паһишә аялға алмаштурған,
Бир қизни «шарап ичимиз» дәп шарап үчүн алмаштурған.

⁴ Һәй, Тур һәм Зидон, Филистийәниң барлиқ районлири, Мән силәрни немә қилиптимән?
Силәр Мәндин өч алмақчимусиләр?

(Бирақ Мәндин өч алимиз десәңлар, өчни тезла өз бешиңларға қайтуруп беримән!)□

⁵ Күмүчлирим, алтунлиримни буливалғиниңлар түпәйлидин,
Гезәл гөһәрлиримни өз бутханилириңларға апарғиниңлар түпәйлидин,

⁶ Йәһуда балилири һәм Йерусалимниң балилирини өз чегарасидин жирақ қилмақ үчүн
уларни Греklarға сетиветкиниңлар түпәйлидин,

⁷ Мана, Мән уларни силәр сетивәткән жайда орнидин турғузимән,
һәмдә қилғиниңларни өз бешиңларға қайтуримән.

⁸ Оғул-қизлириңларни Йәһуда балилириниң қолиға сетиветимән,
Улар шуларни жирақтики бир әлгә, йәни Шабиялиқларға сетиветиду;
Чүнки Пәрвәрдигар сөз қилған.□

Пәрвәрдигар «Йәһошафат жылғиси»да барлиқ әлләрниң үстигә һөкүмини чиқуриду

⁹ Шуни әлләр арисидә жакалаңларки,
«Жәңгә тәйярлиниңлар,
Палванларни қозғаңлар,
Жәңчиләрниң һәммиси йеқинлашсун,
Жәңгә һазир болсун;

¹⁰ Сапан чишлирини қилич қилип,
Оғақлириңларни нәйзә қилип соқушуңлар;
Ажиз адәмму: «Мән күчлүк» десун;

¹¹ Әтраптики һәммә әлләр, тездин келиңлар,
Һәммиңлар шу йәргә жәм болуңлар!».

«Өзүңниң күчлүклириңни эшу йәргә чүшүргәйсән, аһ Пәрвәрдигар!»□

¹² «Әлләр қозғилип «Йәһошафат жылғиси»ға кәлсун;
Чүнки Мән шу йәрдә олтирип әтраптики һәммә әлләрни сораққа тартимән.

¹³ Оғақни селиңлар,
Чүнки зираәт пишти;
Келиңлар, чүшүп чәйләңлар,
Чүнки шарап көлчәклири лиқ тушуқтур,
Идиш-күпләр толуп ташиду.

Чүнки уларниң рәзиллиги зордур»□ ■

¹⁴ Аһ, нурғун, нурғун кишиләр «Қарар жылғиси»да!
Чүнки Пәрвәрдигарниң күни «Қарар жылғиси»ға йеқинлашти.

¹⁵ Қуяш һәм ай қараңғулишип кетиду,

□ **3:2** «Мән барлиқ әлләрниму жиғип,... шуниң билән уларниң хәлқимни әлләр арисига таркитивәткәнлигиниңдин, ... уларни... хәлқим Исраил түпәйлидин сораққа тартимән» — «әлләр» болса ят әлләр, Йәһудий әмәсләр. «Йәһошафат жылғиси» — «Йәһошафат» — «Яһ» (Пәрвәрдигар) сотлайду» дегән мәнидә. У бәлким Йерусалим шәһириниң шәрқи тәрипидики «Кидрон жылғиси»ни көрситиду (Йерусалим һәм «Зәйтун теги» арисидә). □ **3:4** «Һәй, Тур һәм Зидон,...» — «Тур» болса Ливандики әң чоң порт һәм қудрәтлик шәһәр, Зидон униң әтрапидики район. □ **3:8** «Улар шуларни жирақтики бир әлгә, йәни Шабиялиқларға сетиветиду» — «Шабиялиқлар» «Шеба» дегән райондикиләр болуши мүмкин. □ **3:11** «Өзүңниң күчлүклириңни эшу йәргә чүшүргәйсән, аһ Пәрвәрдигар!» — бу сөzlәр 2:1-11-дики вә «Йәш.» 13:3-5-дики сөzlәргә мунасивәтлик болуши керәк. «Йәш.» 13:3-5-дики изаһатларниму көрүң. □ **3:13** «Оғақни селиңлар, чүнки зираәт пишти; келиңлар, чүшүп чәйләңлар, чүнки шарап көлчәклири лиқ тушуқтур... чүнки уларниң рәзиллиги зордур» — мошу буйруқ бәлким Худаниң «күчлүклири», йәни пәриштиләргә ейтилиду («Вәһ» 14:17-20ни көрүң). ■ **3:13** Вәһ. 14:15

Юлтузлар өз жуласини қайтурувалиду. ■
 16 Пәрвәрдигар Зиондин һөкирәйду,
 Йерусалимдин авазини қоюветиду;
 Асманлар, зиминлар силкиниду;
 Лекин Пәрвәрдигар Өз хәлқигә башпанан,
 Исраил балилириға күч-һимайә болиду.

Пәрвәрдигар Зионни Өз макани қилиду

17 Шуниң билән силәр Мәнки Пәрвәрдигарниң силәрниң Худайиңлар экәнлигимни,
 Өз муқәддәс теғим Зионда туридиғанлиғимни билисиләр;

Йерусалим пак-муқәддәс болиду,
 Униңдин һеч ят адәмләр йәнә өтмәйду. □ ■

18 һәм шу күни әмәлгә ашурулидуки,
 Тағлар йеңи шарапни темитиду,
 Дөң-егизликләрдin сүт ақиду,
 Йәһудадикки барлиқ ериқ-өстәңләрдә лиқ су ақиду;
 Пәрвәрдигарниң өйидин бир булақ чиқиду,
 Шиттим жилғисини суғириду. □ ■

19 Мисир болса бир чөллүк,
 Едом адәмзатсиз бир чөл-баяван болиду,
 Уларниң Йәһуда балилириға қилған зулум-зораванлиғи түпәйлидин,
 Улар буларниң зиминида бегуна қанларни төккәнлиги түпәйлидин.

20 Бирақ Йәһуда мәңгүгә туриду,
 Йерусалим дәвирдин-дәвиргичә қалиду;

21 һәм Мән уларни төккән қанларниң пакландурулмиған гуналиридин пакландуримән;
 Чүнки Пәрвәрдигар Зионда маканлашқандур.

■ 3:15 Йо. 2:10, 3:4, 15; Йәш. 13:10; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29; Рос. 2:20; Вәһ. 6:12-13 □ 3:17 «Униңдин һеч ят адәмләр йәнә өтмәйду» — дегән сөз бәлким: (1) һеч тажавузчи йәнә Йерусалимни бузмайду, вә (2) Йерусалимни булғидәк һеч қандақ бутпәрәс адәм униңдин йәнә өтмәйду, дегән икки мәнини көрситиши мүмкин. ■ 3:17 Вәһ. 21:27 □ 3:18 «...Шиттим жилғисини суғириду» — «Шиттим жилғиси» Йерусалимниң шәрқий тәрипида болуп, сулири Иордан жилғисига чүшиду. ■ 3:18 Ам. 9:13

Амос

Амос пәйгәмбәрнің бешарәтлири

¹ Уззия Йәһудаға, Йоашның оғли Йәробоам Исраилға падиша болған вақитларда, йәр тәврәштин икки жил илгири, Тәкоадики чарвичилар арисидики Амосның Исраил тоғрилиқ ейтқан сөзлири: — □ ■

² У: «Пәрвәрдигар Зион теғидин һөкирәйду, Йерусалимдин авазини қоюветиду; Падичиларның отлақлири матәм тутиду, Кармәл чоққиси ғазаңлишиду» — деди. □ ■

Худаниң Исраилға хошна қовмлар үстидин һөкүми ••• Сурийә һәққидә

³ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Дәмәшқниң үч гунайи, бәрһәк төрт гунайи үчүн, униңға чүшидиған жазани яндурмаймән, Чүнки улар Гилеадтикиләрни төмүр тирнилиқ сөрәмләр билән соққан еди; □

⁴ Шундақла һазаәлниң өйигә бир от әвәтимән, У Бән-Һададның ордилирини жутувалиду. □

⁵ Дәмәшқ дәрвасидики төмүр балдақни сундуриветимән, Авән жилғисида турғучини, Бәйт-Едәндә шаһанә һасисини тутқучини үзүп ташлаймән; Сурийәниң хәлқи әсиргә чүшүп кирға елип кетилиду, — дәйду Пәрвәрдигар. □ ■

Филистийә һәққидә

⁶ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Газа шәһириниң үч гунайи, бәрһәк төрт гунайи үчүн, униңға чүшидиған жазани яндурмаймән, Чүнки улар Едомға тапшуруп беришкә, барлиқ тутқунларни әсир қилип елип кәтти. □ ■

⁷ һәм Мән Газаниң сепилиға от әвәтимән, У униң ордилирини жутувалиду;

⁸ Мән Ашдодта турғучини, Ашкелонда шаһанә һасини тутқучини үзүп ташлаймән, Әкрон шәһиригә қарши қол кәтиримән; Филистийләрниң қалдуғи йоқилиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

Тур шәһири һәққидә

⁹ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Турниң үч гунайи, бәрһәк төрт гунайи үчүн, униңға чүшидиған жазани яндурмаймән,

□ **1:1** «Амосның Исраил тоғрилиқ ейтқан сөзлири» — адәттә бу китапта «Исраил» Исраилның «шималий падишалиги»ни көрситиду. Амос Йәһуданиң Тәкоа йезисидин болғини билән йәткүзидиған бешарәтлириниң көпинчиси «шималий падишалиқ» тоғрилиқтур. ■ **1:1** Зәк. 14:5 □ **1:2** «Пәрвәрдигар Зион теғидин һөкирәйду, Йерусалимдин авазини қоюветиду» — бу бешарәт йәр тәврәшни көрсәтсә керәк. «Кармәл» болса Исраилда һөл-йегин әң көп болидиған жай; у «ғазаңлашқан» болса, башқа жайлар техиму шундақ болатти. ■ **1:2** Йәр. 25:30; Йо. 3:16 □ **1:3** «улар (Сурийәликләр) Гилеадтикиләрни төмүр тирнилиқ сөрәмләр билән соққан еди» — «2Пад.» 10:32-33, 13:3-5-айәттә Гилеадтикиләрниң Сурийә тәрипидин тартқан азап-оқубәтлири хатириләнгән; мошу айәттә тилға елинғини шу бозәк қилинишни көрсәтсә керәк. □ **1:4** «Һазаәл» — Дәмәшқ падишаси болуп, «Бән-Һадад» униң оғли еди. □ **1:5** «Авән жилғисида турғучини» — башқа бир хил тәржимиси: «Рәзиллик жилғисида турғучи» — демәк, йәни Дәмәшқниң падишасини ипадиләйду. «Сурийәниң хәлқи әсиргә чүшүп кирға елип кетилиду» — «Кир» Месопотамийә (һазирқи ирак)дики бир жут. Сурийәликләр әслидә шу жайдин чиққан еди (9:7-айәтни көрүң). ■ **1:5** 2Пад. 16:9; Йәш. 17:1-11; Йәр. 49:23-27 □ **1:6** «Чүнки улар Едомға тапшуруп беришкә, барлиқ тутқунларни әсир қилип елип кәтти» — «тутқунлар» Исраилдин яки Йәһудадин тутқун қилинған бир түркүм кишиләр болса керәк. Қариганда Газаниң (йәни Филистийләрниң) мәхсити Исраиллардин өч елиш еди. ■ **1:6** 2Тар. 21:16, 17; 28:18

Чүнки улар барлиқ тутқунларни Едомға тапшурувәтти,
Шундақла қериндашлиқ әһдисини есигә алмиди.□

¹⁰ һәм Мән Турниң сепилиға от әвәтимән,
От униң ордилирини жутувалиду.

Едом һәққидә

¹¹ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Едомниң үч гунайи, бәрһәк төрт гунайи үчүн, униңға чүшидиған жазани яндурмаймән,
Чүнки у барлиқ рәһим-шәпқәтни ташливетип,
Қилич билән өз қериндишини қоғлиған;

У йирилғидәк гәзәптә болуп,
Дәрғәзиптә болған һалитини һемишә сақлайду;□

¹² һәм Мән Теман шәһиригә от әвәтимән,
От Бозраһниң ордилирини жутувалиду».

Аммонийлар һәққидә

¹³ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Аммонниң үч гунайи, бәрһәк төрт гунайи үчүн, униңға чүшидиған жазани яндурмаймән,
Чүнки улар чегаримизни кеңәйтимиз дәп, Гилеадтики һамилдар аялларниң қосақлирини
йеривәтти.□

¹⁴ һәм Мән Раббаһниң сепилиға от яқимән,
Жәң күнидә қия-чиялар ичидә,
Қара қуюнниң күнидә қаттиқ боран ичидә,
От униң ордилирини жутувалиду;

¹⁵ һәм уларниң падишаси әсиргә чүшиду,
— У әмирлири билән биллә әсиргә чүшиду, — дәйду Пәрвәрдигар.

2

Моаб һәққидә

¹ Пәрвәрдигар мундақ дәйду:

— «Моабниң үч гунайи, бәрһәк төрт гунайи үчүн, униңға чүшидиған жазани яндурмаймән,
Чүнки у Едомниң падишасиниң устиханлирини көйдүрүп һак қиливәтти.

² һәм Мән Моаб үстигә от әвәтимән,
От Кериотниң ордилирини жутувалиду;

Вә Моаб чуқан-сүрәнләр билән, қия-чиялар билән, канай садаси билән өлиду.

³ Вә Мән уларниң һакимини арисидин үзүп ташлаймән,
Униң әмирлирини униң билән биллә өлтүрүветимән, — дәйду Пәрвәрдигар.

Йәһуда һәққидә

⁴ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

□ **1:9** «Чүнки улар барлиқ тутқунларни Едомға тапшурувәтти, шундақла қериндашлиқ әһдисини есигә алмиди» — бу «тутқунлар» бәлким йәнә Исраилдин кәлгән болуши мүмкин. «Әһдә» — Сулайман падиша әсли Турниң падишаси билән әһдә түзгән еди. Бирақ тутқунларниң нәдин келиши, Турниң ким билән әһдә түзгәнлиги анчә муһим әмәс; муһими, Худа уларни вәдисида турмаслиқтәк виждансизлиғи үчүн жазалайду. □ **1:11** «У йирилғидәк гәзәптә болуп,...» — башқа бир хил тәржимиси: «У гәзәп билән һемишә адәмләрни житиветип,...». □ **1:13** «Чүнки у чегаримизни кеңәйтимиз дәп, Гилеадтики һамилдар аялларниң қосақлирини йеривәтти» — улар Гилеадта туруватқан башқиларниму өлтүргән, әлвәттә. Бирақ уларниң бу әжайип рәһимсизлиқниң мәхсити, уларға қайтурма зәрбә бәрғидәк һеч адәм, һәтта бовақларниңму қалмаслиғи үчүн еди. Бабилниң падишаси Небоқаднәсар миладийәдин илгәрки 582-жили Раббаһ шәһирини вәйран қиливәтти.

«Йәһуданиң үч гунайи, бәрһәк төрт гунайи үчүн, униңға чүшидиған жазани яндурмаймән, Чүнки улар Пәрвәрдигарниң Тәврат-қанунини кәмситти, Униңдики бәлгүлимиләргә әмәл қилмиди; Уларниң сахтилиқлири өзлирини адаштуруп қойди; уларниң ата-бовилириму буларға әгишип маңған еди. □
⁵ Һәм Мән Йәһуда үстигә от әвәтимән, От Йерусалимниң ордилирини жутувалиду.

Израил һәққидә

⁶ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Израилниң үч гунайи, бәрһәк төрт гунайи үчүн, уни жазасидин қайтурмаймән, Чүнки улар һәққанийларни күмүчкә сетивәтти, Йоқсул адәмни бир жүп чоруққа сетивәтти;
⁷ Улар намратларниң бешидики чаң-топилирини бош қоювәтмәйду, Ажиз мөминләрниң несивисини қайривалиду; Ата-бала иккиси Мениң муқәддәс намимни булғап, охшаш бир қизниң йениға тәң бариду. □
⁸ Улар қизларни һәммә қурбанғаһниң йениға елип берип, Қәризгә рәнигә қойған кийим-кечәкләр үстидә улар билән ятиду; Улар өз илаһиниң өйидә жәриманә билән алған шарапни ичмәктә. □
⁹ Бирақ Мән Аморийларни уларниң алдидин һалак қилғанмән, Аморийлар кедир дәриғидәк егиз, дуб дәриғидәк күчлүк болған болсиму, Мән үстидин униң мевисини, астидин йилтизлирини һалак қилдим. ■
¹⁰ Һәм Аморийларниң зиминини егилишиңлар үчүн, Силәрни Мисир зиминидин елип чиқип, Қириқ жил чөл-баяванда йетәклидим. □ ■
¹¹ Силәрниң оғуллириңлардин бәзилирини пәйғәмбәр болушқа, Жигитлириңлардин бәзилирини «Назарий» болушқа турғуздум. Шундақ әмәсму, и Израил балилири? — дәйду Пәрвәрдигар. □
¹² Бирақ силәр Назарийларға шарап ичкүздуңлар, Һәм пәйғәмбәрләргә: «пәйғәмбәрлик қилмаңлар» — дәп буйрудуңлар. ■
¹³ Мана, Мән силәрни басимән, Худди лиқ өнчә бесилған һарву йәрни басқандәк, силәрни бесип туримән;
¹⁴ Һәм чапқурларниңму қачар йоли йоқайду, Палван өз күчини ишлитәлмәйду, Зәбәрдәс батур өз женини қутқузалмайду.
¹⁵ Оқяни тутқучи тик туралмайду;

□ **2:4** «Уларниң сахтилиқлири өзлирини адаштуруп қойди» — «сахтилиқлири» кейинки гәпләргә қариганда, уларниң ясиған бутлирини көрситиду. □ **2:7** «Ата-бала иккиси Мениң муқәддәс намимни булғап, охшаш бир қизниң йениға тәң бариду» — бу иш паһишивазлиқ болупла қалмай, йәнә уларниң бутига, йәни «Баал»ға бир хил чоқунуш паалийти һесаплинати. □ **2:8** «Улар қизларни һәммә қурбанғаһниң йениға елип берип, қәризгә рәнигә қойған кийим-кечәкләр үстидә улар билән ятиду; улар өз илаһиниң өйидә жәриманә билән алған шарапни ичмәктә» — бу жүмлидә Амос уларниң, болупму байларниң төрт гунайини көрситиду: — (1) уларниң (бутларға атап бегишлиған) көп қурбанлиқлири бар еди; (2) улар Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән муқәддәс қанунға хилаплиқ қилип, өзлиригә қәриздар болған намратлардин кийим-кечәклирини тартивалиду («Мис.» 22:26, «Қан.» 24:12-17ни көрүң); (3) улар бутханиларни селип, бутларни өзлириниң Худаси дәп етирап қилған; (4) улар һарам йолда хәқтин жәриманә алиду — у гуналар бәлким 6-әйттә ейтилған «үч гунайи, төрт гунайи»ни ениқ толуқлап көрситип бериши мүмкин. ■ **2:9** Чөл. 21:24; Қан. 2:31; Йә. 24:8 □ **2:10** «Силәрни ... қириқ жил ... йетәклидим» — «Мисирдин чиқиш» вә «Чөл-баявандики сәпәр» бойичә улар чөл-баяванда көп қетим Худаға итаәтсизлик, асийлиқму қилған. Худаниң шу күнләрдә уларни ташливәтмигәнлиги униң мөһри-шәпқитигә интайин зор испат бәрди вә бериду. ■ **2:10** Мис. 12:51 □ **2:11** «Назарий» — бу адәмләр алаһидә йол билән (жүмлидин шарап ичмәй, чачлирини чүшүрмәй) вақитлиқ яки өмүрвайәт өзини Худаға атап бегишлиған. Шуңа уларниң жүрүш-турушлири хәкләргә бақий дунияни әслитип туратти («Чөл.» 6-бапни көрүң). ■ **2:12** Ам. 7:12, 13

Йәлтапан қачалмайду,
Атқа мингүчи өз женини қутқузалмайду.

¹⁶ Палванлар арисидики әң жигәрлик батурму шу күнидә ялаңач қечип кетиду, — дәйду Пәрвәрдигар.

3

Һәр бир ишниң сәвәви бардур

¹ Пәрвәрдигар силәрни әйипләп ейтқан бу сөз-каламни аңлаңлар, и Исраил балилири, Йәни Мән Мисир зиминидин елип чиқарған бу пүткүл жәмәт: —

² «Йәр йүзидики барлиқ жәмәтләр арисидин пәқәт силәрни тонуп кәлдим; Шуңа үстүңларға барлиқ қәбиһликлириңларниң жазасини чүшүримән».[□]

Хитан һәм муһакимә

³ Икки киши бир нийәттә болмиса, қандақму биллә маңалисун?

⁴ Олжиси йоқ шир орманда һөкирәмду?

Аслан һеч немини алмиған болса угисида һувламду?[□]

⁵ Қапқанта йәмчүк болмиса қуш йәргә жиқиламду?

Алғидәк нәрсә болмиса, қисмақ йәрдин етилип чиқамду?

⁶ Шәһәрдә агаһ канийи челинса, хәлиқ қорқмамду?

Пәрвәрдигар қилмиған болса, шәһәргә яманлиқ чүшәмду?[■]

⁷ Рәб Пәрвәрдигар Өз қуллири болған пәйғәмбәрләргә авал ашқарилимай туруп, У һеч иш қилмайду.[□]

⁸ Шир һөкиригән турса, ким қорқмайду?

Рәб Пәрвәрдигар сөз қилғанда, ким Униң бешаритини йәткүзмәй туралайду?[□]

Худа Исраилни қоршайдиган дүшмән болуп қалди ••• «У бурулулла уларниң дүшминини болди» {3:9-4:16}

⁹ Ашдодтики қәлғә-ордиларда,

Шундақла Мисирдики қәлғә-ордиларда елан қилип: —

«Самарийә тағлири үстидә жиғилиңлар,

Униң оттурисидики зор қийқас-сүрәнләрни,

[□] **3:2** «Йәр йүзидики барлиқ жәмәтләр арисидин пәқәт силәрни тонуп кәлдим; шуңа үстүңларға барлиқ қәбиһликлириңларниң жазасини чүшүримән» — демәк, Худа инсанларға ата қилған алаһидә имтиязларниң һәр бири өзигә хас алаһидә жавапқарлиғини өзи билән биллә елип келиду. [□] **3:4** «Олжиси йоқ шир орманда һөкирәмду? Аслан һеч немини алмиған болса угисида һувламду?» — ширлар икки әһвалда һөкирәйду. (1) нишан қилған овни қорқитип қозуқтәк қатуруп қоюш үчүн; (2) ов-олжини алғандин кейин башқа житқуч һайванларға: «Бу мениңки, униңға чекилма» дәп агаһландүрүш үчүн. Бизниңчә мошу йәрдә бәлким биринчи мүмкинчиликни билдүриду (8-айәтни көрүң). һеч болмиғанда Исраилға «ахирқи дәқиқә», йәни товва қилишқа әң ахирқи пурсәт кәлди; товва қилмисаңлар Пәрвәрдигар ширдәк силәрни Өз ови қилиду, дегәнлик болса керәк. [■] **3:6** Йәш. 45:7; Жиг. 3:37, 38 [□] **3:7** «Рәб Пәрвәрдигар Өз қуллири болған пәйғәмбәрләргә авал ашқарилимай туруп, У һеч иш қилмайду» — бу әйәт Худаниң қилған барлиқ ишлиридики интайин муһим бир принципни көрситиду. Башқичә ипадилисәк: — «Рәб Пәрвәрдигар қилмақчи болған ишлирида, Өз қуллири болған пәйғәмбәрләргә алди билән бешарәт бәрмәй қалмайду». [□] **3:8** «Шир һөкиригән турса, ким қорқмайду? Рәб Пәрвәрдигар сөз қилғанда, ким Униң бешаритини йәткүзмәй туралайду?» — бу жүмлигә қариганда «шир» техи овни тутмиған охшайду — Товва қилишқа азрақла вақит қалди (4-айәтни қайта көрүң).

Униң ичидики жәбир-зулумларни көрүп беқиңлар» — дөңлар.□

10 — Улар һәқ иш қилишни билмәйду — дәйду Пәрвәрдигар,
— Улар ордилириға зулум-зораванлиқ билән тартивалғанлирини һәм олжіларни жуғлиғучилар!□

11 Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
«Мана бир яв! У зиминни қоршивалди!
У мудапиеңни елип ташлайду,

Қәлгә-ордилириң булаң-талаң қилиниду.

12 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Падичи ширниң ағзидин қойниң икки путини яки қулиқиниң бир парчисини қутқузуп алғандәк,
Самарийидә олтарған Исраилларму шундақ қутқузулиду,
— Шәһәрдә пәқәт кариватниң бир бүжиги,
Дивандики бир парчә Дәмәшқ либасила қалиду!□

13 — Аңлаңлар, Яқупниң жәмәтидә гувалиқ бериңлар,
— дәйду Рәб Пәрвәрдигар, самави қошунларниң Сәрдари болған Худа,□

14 — Мән Исраилниң асийлиқлирини өз бешиға чүшүргән күнидә,
Бәйт-Әл шәһириниң қурбанғаһлириниму жазалаймән;
Қурбанғаһниң бүжәклиридики мүңгүзләр кесиветилип йәргә чүшүрүлиду.□

15 Мән «Қишлиқ Сарай» вә «Язлик Сарай»ни бирақла уруветимән;
Пил чиши өйләрму йоқилип кетиду,
Көплигән өйләр түгишиду, — дәйду Пәрвәрдигар.□

4

Самарийәдики аялларға вә пүткүл аһалигә болған ағаһлар

1 И Башандики инәкләр,
Самарийә тегида туруп, намратларни харлаватқан, мискинләрни езиватқанлар,
Ғожилириға: «Шарапни елип келиңлар, биз ичимиз» дәйдиғанлар,
Бу сөзни аңлаңлар: —□

□ **3:9** «Ашдодтики қәлгә-ордиларда ... елан қилип: — «Самарийә тағлири үстидә жиғилиңлар, униң оттурисидики зор қийқас-сүрәнләрни, униң ичидики жәбир-зулумларни көрүп беқиңлар» — бу сөз бәлким уни аңлиған Самарийәдики һөкүмдарларға һәм байларға бәк еғир кәлгән болуши мүмкин. Худа қандақму Ашдодтики «бутпәрәс, капир» Филистийләрни (һәм Мисирлиқларни) мошу һөкүмдарларниң Өз пухралириға қилған жәбир-зулумлирини көрүшкә, жутниң көтәргән дад-пәрядлирини аңлашқә тәклип қилсун? «Қийқас-сүрәнләр» болса икки бислиқ сөз — (1) жутниң дад-пәрядлирини; (2) қоршивалған дүшмәнләрдин қорқуш түпәйлидин көтирилгән қийқас-сүрәнләрни билдүриду (11-айәтни көрүң). □ **3:10** «Улар ордилириға зулум-зораванлиқ билән тартивалғанлирини һәм олжіларни жуғлиғучилар!» — бу бәлким икки бислиқ сөз болуп: — (1) һөкүмдарлар хәқләрни бозәк қилиш арқилиқ өзлиригә олжа топлиған; (2) улар шундақ қилғанлиғидин, бу буливалған һарам олјиса ахирида өз бешиға дүшмәнләрниң зулумлири, булаңчиликлири болуп чүшиду. □ **3:12** «Самарийидә олтарған Исраилларму шундақ қутқузулиду, — шәһәрдә пәқәт кариватниң бир бүжиги, дивандики бир парчә Дәмәшқ либасила қалиду!» — мошу айәтниң иккинчи қисминиң тәржимилири һәр хил, бирақ умумий мәнәси бир-биригә йеқин келиду. Самарийәдикиләрниң онда йетип әйш-ишрәтлик турмушида ишләткән буюмлиридин һаһайити аз бир қисми қелип қалиду. □ **3:13** «Аңлаңлар, Яқупниң жәмәтидә гувалиқ бериңлар,...» — бу Худаниң һелиқи техичә «бутпәрәс, капир» болған Ашдодтикиләргә қилған сөзи. □ **3:14** «Бәйт-Әл шәһириниң қурбанғаһлириниму жазалаймән; қурбанғаһниң бүжәклиридики мүңгүзләр кесиветилип йәргә чүшүрүлиду» — бешарәттин 150 жил илгири «Йәробоам И», Исраил (шималий падишалық)ниң тунжа падишәси Бәйт-Әл шәһиридә бир кәлисиман бутни ясап, уни «Пәрвәрдигар Худайимиз» дәп атап, униң алдиға бир қурбанлиқ суписини (қурбанғаһ) ясаған. Амосниң сөзигә қариғанда бу қурбанғаһниң йениға хелә көп қурбанғаһлар қошуп селинған. Қурбанғаһниң һәр төрт бүжигигә бир мүңгүз бекитилгән. □ **3:15** «Мән «Қишлиқ Сарай» вә «Язлик Сарай»ни бирақла уруветимән» — «қишлиқ сарай», «язлик сарай» падиша дәм алидиған жайлар болса керәк. «Көплигән өйләр» — қариғанда көплигән адәмләр кәмбәгәл болуп макансиз қалған. Шу вақитларда, байлар көп өйләрни салған. □ **4:1** «Башандики инәкләр» — бу «инәкләр» Самарийәдики байларниң қиз-аяллирини көрситиду. Башан болса семиз, сағлам кәлилири билән даңқи чиққан район.

² Рәб Пәрвәрдигар Өз пак-муқәддәслиги билән қәсәм ичкәнки,
 Мана, бешиңларға шундақ күнләр чүшидуки,
 У силәрни илмәкләр билән,
 Нәслиңларни чаңгақлар билән елип кетиду. □

³ Һәм силәр аяллар һәр бириңлар сепилниң шоралиридин қисилип өтүп,
 Удул меңип тикиветисиләр;
 Вә силәр һармон тәрәпкә чөрүветилисиләр, — дәйду Пәрвәрдигар. □

⁴ Әнди Бәйт-Әлгә келиңлар, асийлиқ қилиңлар!
 Гилгалдиму асийлиқни көпәйтиңлар!

Этигәндә қурбанлиқлириңларни,
 Һәр үчинчи күни силәрниң «ондин бир» үлүш өшрилириңларни елип келиңлар, □ ■

⁵ «Тәшәккүр қурбанлиғи»ни хемиртуруч билән биллә көйдүрүңлар —
 Силәр «халис қурбанлиқлар»иңларни жакалап махтинип жүрүңлар;
 Чүнки бундақ қилишқа амрақсиләр, и Исраиллар! — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. □ ■

⁶ «Мән һәммә шәһәрлириңларда «чишниң пакизлиғи»ни чүшүрдүм,
 һәммә йериңларда силәрни аш-нанға болған һажәтмән қилдим;
 Бирақ силәр йәнила йенимға қайтмидиңлар, — дәйду Пәрвәрдигар; □

⁷ Һосулға үч айла қалған болсиму, силәрдин ямғурни тартивелип бәрмидим;
 Бир шәһәр үстигә ямғур яғдурдум,
 Йәнә бир шәһәргә яғдурмидим;
 Бир парчә йәр үстигә ямғур яғди;

Йәнә бир парчә йәр ямғурсиз қағжирап қалди;

⁸ Шуниң билән икки, үч шәһәрниң пухралири су тиләп башқа бир шәһәргә әләңшип барди,
 Лекин қанмиди;

Бирақ силәр йенимға йәнила қайтмидиңлар, — дәйду Пәрвәрдигар;

⁹ Мән силәрни жудун һәм һал апити билән урдум;

«Ғажилиғучи қурут»лар нурғунлиған беғиңлар, үзүмзарлириңлар, әнжир дәрәқлириңлар
 һәм зәйтүн дәрәқлириңларни йәп кәтти;

Бирақ силәр йенимға йәнила қайтмидиңлар, — дәйду Пәрвәрдигар; □ ■

¹⁰ Мән араңларға Мисирға чүшүрүлгән апәтләрдәк апәтни әвәттим;

Жигитлириңларни қилич билән өлтүргүздүм,

Атлириңларни олжа болушқа қоювәттим;

Мән қарарғаһиңлардин *жәсәтләрниң* сесиқчилиғини пурутувәттим,

Уни димиғиңларғиму киргүздүм,

□ **4:2** «Мана, бешиңларға шундақ күнләр чүшидуки, У силәрни илмәкләр билән, нәслиңларни чаңгақлар билән елип кетиду» — Самарийә хәлқи ахирида Асурийә падишасиға әсиргә чүшиду; Асурийә падишасиниң әсирләрниң калпуклиридин илмәкни өткүзүп уларни йетәкләйдиған рәһимсиз адити бар еди. □ **4:3** «Вә силәр һармон тәрәпкә чөрүветилисиләр» — «һармон» бизгә һазир намәлум бир шәһәр. □ **4:4** «Әнди Бәйт-Әлгә келиңлар, асийлиқ қилиңлар! Гилгалдиму асийлиқни көпәйтиңлар!» — Бейт-Әл вә Гилгал (шундақла шималий тәрәптә «Дан» шәһири, жәнубий тәрәптә Бәэр-Шеба шәһири) хәлиқләр көп зиярәт қилидиған бут тавапғаһи еди. ■ **4:4** Һош. 12:12 □ **4:5**

««Тәшәккүр қурбанлиғи»ни хемиртуруч билән биллә көйдүрүңлар» — қурбанлиқларни хемиртуруч салған нәрсиләр билән биллә сунушқа қәтғий болмайтти («Лав.» 2:11). «Силәр «халис қурбанлиқлар»иңларни жакалап махтинип жүрүңлар; чүнки бундақ қилишқа амрақсиләр, и Исраиллар!» — 4- һәм 5-айәттә ейтилған қурбанлиқлар һәмдә һәр кишиниң киримидин «ондин бири»ни һәр үч жылда Худаға атап беғишлиши, әслидә Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанунда бекитилгән еди. Бирақ Исраиллар һазир буларни өз бутлириға атап беғишлаватиду. Әсли хемиртуруч селип қилинған аш һәдийәләрни қурбанлиқларға қошуп сунуш мәнғий қилинған еди. Бу сөzlәргә қариганда улар мошу паалийәтләрдә өзлирини хелә «тәқвадар» көрсәтмәкчи болуп, «ихтиярий қурбанлиқ»ларни көп қилған охшайду.

■ **4:5** Лав. 2:1, 15; 7:13 □ **4:6**

«Мән һәммә шәһәрлириңларда «чишниң пакизлиғи»ни чүшүрдүм» — демәк уларда йегидәк нәрсә йоқ. □ **4:9** «Мән силәрни жудун һәм һал апити билән урдум» — «һал апити» зираәтләрниң бир хил кесили. ■ **4:9** Қан. 28:22; Йо. 1:4

Бирақ силәр йенимға йәнила қайтмидиңлар, — дәйду Пәрвәрдигар;□

¹¹ Мән араңлардин бәзиләрни Худа Содом вә Гоморра шәһәрлирини өрүвәткинидәк өрүвәттим,

Шуниң билән силәр оттин тартивелинған бир чучула отундәк болуп қалдиңлар;

Бирақ йенимға йәнила қайтмидиңлар, — дәйду Пәрвәрдигар;□ ■

¹² Шуңа Мән саңа шундақ қилишим керәк дәватимән, и Исраил;

Мән буни саңа қилидиғанлиғим түпәйлидин,

Худайиң билән көрүшүшкә тәйярлан, и Исраил!□

¹³ Чүнки мана, тағларни Шәкилләндүргүчи,

Шамални Яратқучи,

Инсанға өзлириниң ой-пикриниң немә экәнлигини Аян Қилғучи,

Таң сәһәрни қараңғулуққа Айландурғучи,

Йәр йүзидики жуқури жайларниң үстидә дәссәп жүргүчи дәл Шудур,

Пәрвәрдигар, самави қошунларниң Сәрдари болған Худа Униң намидур!□ ■

5

Үч тавангаһ тоғрилиқ

¹ И Исраил жәмәти, бу сөзни,

Йәни Мән сән тоғрилиқ оқуйдиған бир мәрсийәни аңлап қой: —

² «Пак қиз Исраил жиқилди;

У қайтидин орнидин турмайду;

У өз туприғиға ташланған,

Уни турғузуп йөлигүчи йоқтур».

³ Чүнки Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Исраилниң миң ләшкәр чиққан бир шәһириниң йүз ләшкирила тирик қалиду;

Йүз ләшкәр чиққан бир шәһириниң Исраил жәмәти үчүн он ләшкирила тирик қалиду;

⁴ Чүнки Пәрвәрдигар Исраил жәмәтигә мундақ дәйду: —

Мени издәңлар, һаятқа еришисиләр;

⁵ Бәйт-Әлни издимәңлар,

Гилгалғиму бармаңлар,

Бәэр-Шебаға сәпәр қилмаңлар;

Чүнки Гилгал әсиргә елинип сүргүн қилинмай қалмайду,

□ **4:10** «Мән араңларға Мисирға чүшүрүлгән апәтләрдәк апәтни әвәттим» — башқа бир хил тәржимиси «Мән (әсли) Мисирға чүшүргән ваба кесилини әвәттим» (демәк, Муса пәйғәмбәр дәвридә Мисирға чүшкән вабаларни бешиңларғиму чүзүрдүм) «атлириңларни олжа болушқа қоювәттим» — башқа бир хил тәржимиси «Уларни (демәк, жигитлириңларни) силәр буливалған атлар билән биллә өлтүргүздүм». □ **4:11** «Мән араңлардин бәзиләрни Худа Содом вә Гоморра шәһәрлирини өрүвәткинидәк өрүвәттим» — «Мән ... бәзиләрни Худа ... өрүвәткинидәк өрүвәттим» — бу йәрдә сөз қиливатқан ким? Бизниңчә мошу бешәрәтни Мәсһи Өзи бәргән болса керәк. ■ **4:11** Яр. 19:24 □ **4:12**

«Худайиң билән көрүшүшкә тәйярлан!» — гәрчә бәлким вақит-пәйти шунчә кечиккини билән, Худа йәнила улар билән көрүшүшкә тәйяр туриду, йәнила (бу һәқиқәтән адәмни һәйран қалдуриду) уларға меһри-шәпкәт көрситишкә тәйяр туриду, дегәнлик болса керәк, дәп қараймиз (Тәвратта адәттә: «Худа билән көрүшүш» дегән мәнидә). Бирақ бәзи алимлар бу жүмлини Худаниң пат арида чүшүридиған жазасини көрситиду, дәп қарайду. □ **4:13** «Инсанға өзлириниң ой-пикриниң немә экәнлигини аян қилғучи» — ибраний тилида «Инсанға униң ой-пикриниң немә экәнлигини...» дейлиду. Шуңа башқа бир хил тәржимиси: «Инсанға өзиниң (Худаниң) ой-пикриниң немә экәнлигини...». Бирақ биз «униң ой-пикри» дегәнлик Худаниң ой-пикирлирини әмәс, бәлки адәмләрниңкини көрситиду, дәп қараймиз. «Таң сәһәрни қараңғулуққа айландурғучи» — яки «Қараңғулуқни таң сәһәр қилғучи». ■ **4:13** Наһ. 1:3

Бәйт-Әл йоққа чиқиду. □ ■

⁶ Пәрвәрдигарни издәңлар, һаятқа еришисиләр;
Болмиса У Йүсүп жәмәти ичидә от кәби партлап, уни йәп кетиду,
Һәм Бәйт-Әлдә отни өчүргидәк адәм тепилмаиду.

⁷ И адаләтни әмәнгә айландурғучи,
Һәққанийлиқни йәргә ташлиғучилар, □

⁸ Силәр Орион юлтуз түркүми вә Қәлб юлтуз топини Яратқучи,
Өлүм көләңгисини таң нуриға Айландурғучи,
Күндүзни қараңғулуқ билән кечигә Айландурғучи,
Деңиздики суларни чақирип, уларни йәр йүзигә Қуйғучини издәңлар;
Пәрвәрдигар Униң намидур. ■

⁹ У батурлар үстигә туюқсиз һалакәтни партлитиду,
Истиһкам үстигә һалакәт чүшүриду.

¹⁰ Шу *Исраиллар* шәһәр дәрвазисидә тәнбиһ беридиғанларға өч,
Дурус сөзләйдиганлардин жиркиниду. □

¹¹ Әнди силәр намратларни езип,
Улардин буғдай «һәдийә»ләрни алдиңлар!
Оюлған ташлардин өйләрни салдиңлар,
Бирақ уларда турмайсиләр;
Силәр гөзәл үзүмзарларни бәрпа қилғансиләр,
Бирақ уларниң шарабини ичәлмәйсиләр. □ ■

¹² Чүнки силәрниң асийлиқлириңларниң қанчилик көплүгини,
Силәрниң гунайиңларниң қанчилик зор экәнлигини урдан билимән;
Улар һәққаний адәмни езиду,
Улар пара йәйду,
Шәһәр дәрвазисидә мискинләрниң һәққини қайривалиду.

¹³ Шуңа бундақ дәвирдә «пәмлик адәм» сүкүт қилиду;
Чүнки у рәзил бир дәвирдур. □

¹⁴ һаят яшаш үчүн яманлиқни әмәс, мәриванлиқ-яхшилиқни издәңлар;
Шундақ болғанда силәр дегиниңлардәк,
Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар һәқиқәтән силәр билән биллә болиду.

¹⁵ Яманлиқтин нәпрәтлиниңлар, мәриванлиқ-яхшилиқни сөйүңлар,
Шәһәр дәрвазисидә адаләтни орнитиңлар;
Шундақ қилғанда Пәрвәрдигар, самави қошунларниң Сәрдари болған Худа бәлким Йүсүпниң
қалдисига шапаәт көрситәр. □ ■

□ **5:5 «Бәйт-Әлни издимәңлар, Гилгалғиму бармаңлар, Бәэр-Шебаға сәпәр қилмаңлар»** — Бәйт-Әл, Гилгал һәм Бәэр-Шеба Исраиллар үчүн үч тавабғанқа айланған еди. Бу үч жайға берип қурбанлиқ қилиш қатарлиқлар «тавап қилиш»тәк «саваблиқ иш» дәп қаралған. Бу үч жай Ибраһим, Исақ, Якуп, Йәшуа қатарлиқ пәйғәмбәрләрниң тарихи билән зич мунасивәтлик болған жайлардур. Тәвратта, бундақ «тавап қилиш» ишлириниң һәммиси хорапийлиқ дәп қарилиду. Амос бу йәрдә сөз оюни қилиду, «Гилгал әсиргә чүшиду» дәйду. Бу ибраний тилида «Гилгал галаһ-галаһ» дегән билән ипадилиниду. «Бәйт-Әл йоққа чиқиду» дегәнниң «Бәйт-Әл «йоқ» (йоққа баравәр болған) бир бутқа охшап қалиду» дегән ички мәнәси бар. ■ **5:5** Ам. 4:4 □ **5:7 «И адаләтни әмәнгә айландурғучи»** — «әмән» дегән ачқиқ бир өсүмлүк болғачқа, мошу йәрдә адәмләргә қайғу-һәсрәтти епкелидиган адаләтсизлиқни билдүриду. ■ **5:8** Аюп 9:9; 38:31; Ам. 9:6 □ **5:10 «Шу Исраиллар шәһәр дәрвазисидә тәнбиһ беридиғанларға өч,...»** — «шәһәр дәрвазиси» шәһәрдики ақсақаллар олтиридиған, әрз-дәваларни аңлайдиған, сорақ қилидиған жай. □ **5:11 «Әнди силәр намратларни езип,...»** — ибраний тилида «Әнди силәр намратларни дәссәп,...». Башқа бир хил тәржимиси «Намратлардин еғир ижарә һәққи елип,...». ■ **5:11** Зәф. 1:13 □ **5:13 ««пәмлик адәм» сүкүт қилиду»** — мошу «пәмлик адәм» бәлким «өз бехәтәрлиги яки мәнпәәтини көзләп жүридиған адәм» дегән мәнидә. Жуқириқи 10-, 12-айәтти көрүң. Буниңға қариғанда, Амос пәйғәмбәрниң «епи йоқ» охшайду, чүнки у опочуқ һалда рәзил һөкүмдарларға, байларға тәнбиһ бәрмәктә. □ **5:15 «...Худа бәлким Йүсүпниң қалдисига шапаәт көрситәр»** — «Йүсүпниң қалдиса» шималий падишалиқ болған «Исраил»дин қалдурулғанларни көрситиду. Йүсүптин төрүлгән Әфраим вә Манассәһдин Исраил ичидики әң чоң қәбиләләр чиққан. ■ **5:15** Зәб. 33:15-16; 96:10; Рим. 12:9

16 Шуңа Пәрвәрдигар, самави қошунларниң Сәрдари болған Худа Рәб мундақ дәйду: —
«Барлиқ кәң рәстә-базарларда аһ-зарлар аңлиниду;
Улар һәммә кочиларда «Вай... вай!...» дәп авазини көтириду;
Улар деханларниму матәм тутушқа,
Аһ-зарлар көтәргүчи «устилар»ни жиғлашқа чақириду.
17 һәм барлиқ үзүмзарлардимү аһ-зарлар көтирилиду;
Чүнки Мән Өзүм араңлардин өтүп кетимән» — дәйду Пәрвәрдигар.□

Пәрвәрдигарниң күни

18 Пәрвәрдигарниң күнигә тәқәззар болған силәргә вай!
Пәрвәрдигарниң күни силәргә қандақ ақивәтләрни кәлтүрәр?
У йоруқлуқ әмәс, бәлки қараңғулуқ елип келиду.□ ■

19 У күни бириси ширдин қечип, ейиққа учрап,
Андин өйигә кирип, қоли билән тамға йөләнгәндә,
Илан уни чаққандәк бир иш болиду!

20 Пәрвәрдигарниң күни йоруқлуқ әмәс, бәлки қараңғулуқла елип келиду әмәсмү?
Униңда пәқәт қараңғулуқла болуп, йоруқлуқ һеч болмайдиғу?!

Бәһүдә һейт-байрамлар

21 һейтлириңларға нәпрәтлинимән, улардин бизар болдум,
Ибадәт сорунлириңларниң пуриғини пуриғум йоқ.■

22 Чүнки силәр Маңа «көйдүрмә қурбанлиқ»лар һәм «аш һәдийә»лириңларни сунуп
атисаңларму,
Мән уларни қобул қилмаймән;

Силәрниң бордақ маллириңлар билән қилған «енақлиқ қурбанлиқлириңлар»ға қаримаймән.

23 Мәндин мунажатлириңларниң садалирини епкетиңлар,
Чилтарлириңларниң күйлирини аңлимаймән;

24 Буниң орнида адаләт худди шарқиратмидәк,
Һәққанийлиқ әбәдий ақидиған еқимдәк долқунлисун!

25 Силәр чөл-баявандики қириқ жылда қилған қурбанлиқ-һәдийиләрни Маңа елип
кәлдиңларму, и Израил жәмәти?!□ ■

26 Бәрһәк, силәр «Суккот» дегән падишасиңлар, һәм «Қиун» дегән бутлириңларни, йәни
«Юлтуз илаһи»ңларни көтирип маңдиңлар!□

27 Әнди Мән силәрни әсир қилип, Дәмәшқтин жирақларға сүргүн қилдурумән,
— дәйду «Самави қошунларниң Сәрдари болған Худа» дегән нам билән аталған Пәрвәрдигар.

□ **5:17** «Мән Өзүм араңлардин өтүп кетимән» — «Мис.» 12:12дә, Пәрвәрдигарниң Израилға «Мән Мисирни кезип
өтимән» дәп Мисирлиқларға өлүм жазасини жүргүзгәнлигигә охшаш, У һазир **Өз хәлқи** арисидин «өтүп кетип», Өз
жазасини елип бариду. □ **5:18** «Пәрвәрдигарниң күнигә тәқәззар болған силәргә вай!» — Амос дәвридикиләп
Тәвраттики «Обадия» һәм «Йоел» пәйғәмбәрләрниң язмилиридин «Пәрвәрдигарниң күни»ни хата чүшинип, бәлким

«Худа һәммә «капир әжнәбий» әлләрни қаттиқ уриду, «Худаниң хәлқи болған бизләр» көтирилимиз» дегән ирқчи, бемәна
көз-қарашта болған еди. Амос бу күн болса, гунадин товва қилмиған һәр бир адәмгә жаза елип келиду, дәйду. ■ **5:18**

Йәр. 30:7; Йо. 2:2; Зәф. 1:15 ■ **5:21** Йәш. 1:11; Йәр. 6:20 □ **5:25** «Силәр чөл-баявандики қириқ жылда қилған
қурбанлиқ-һәдийиләрни маңа елип кәлдиңларму, и Израил жәмәти?!» — Муса пәйғәмбәрниң йетәкчилигидә
чөл-баяванда болған дәвирдә, Израиллар чөл-баяванда қурбанлиқларни қилип кәлгән болсиму, лекин бу әйәттин шуни
биләләймизки, улар бу қурбанлиқларни Худа үчүн атиған әмәс («Маңа елип кәлдиңларму?»); бу ишлар пәқәтла бир «диний
паалийәт» жуйсунида елип берилған, халас. ■ **5:25** Рос. 7:42 □ **5:26** «Бәрһәк, силәр ... «Юлтуз илаһи»ңларни
көтирип маңдиңлар!» — пүткүл әйәттиң тәржимилири көп хил. Бирақ асасий мәнәси охшаш, Израил Муса

пәйғәмбәр дәвридин тартип көңлидики бутпәрәсликни һеч ташлимиған. Әйәттә ейтилған бутлар асасән Месопотамийә,
йәни Бабил районидики бутлардур. Шуңа Худаниң уларға беридиған жазаси (27-әйәт) уларни Бабилға әсир қилдуруп, шу
йәргә сүргүн қилдуруштин ибарәт болиду.

6

Исраилниң һаким-һөкүмдарлирига вай!

¹ И Зионда хатиржәм олтарғанлар һәм Самарийә тегиға тайинип аман-есән яшиғанлар!

И әлләрниң каттисиниң әрбаблири!

Исраил жәмәти силәрни издәп келиду —

— Силәрниң һалиңларға вай! ■

² *Силәр хәлиқкә:* — «Калнәһ шәһиригә берип көрүңлар;

Шу йәрдин «бүйүк Хамат» шәһиригә бериңлар,

Андин Филистийләрниң шәһири Гатқа чүшүп беқиңлар;

Булар силәрниң икки падишалиғиңлардин әвзәлму?

Уларниң чегариси силәрниңкидин кәңму?» — *дәп махтинип сөзләйсиләр.* □

³ И яман күнни кечиктүрмәкчи болғанлар!

Силәр жәбир-зулумниң һөкүмранлиғини орнитип, уни өзүңларға йеқин қилмақчи болисиләр, ■

⁴ Пил чишида нәқишләнгән кариватлар үстидә ятисиләр,

Диванлириңлар үстидә керилип ятисиләр,

Пада топидин пахланларни,

Кала қотанлиридин мозайни таллап йәйсиләр,

⁵ Чилтар аһаңиға тәңкәш қилип ейтисиләр,

Давуттәк өзүңларға сазларни ижад қилисиләр, ■

⁶ Шарапни чиниләп-чиниләп ичисиләр,

Өзүңларға сәрхил майлиқ әтирләрни сүрисиләр,

— Бирақ көңлүңлар Йүсүп жәмәтиниң зиян-зәхмити үчүн һеч азапланмайду! ■

⁷ Шуңа улар тунжа әсиргә чүшкәнләр арисидә әсиргә елиниду;

Керилип ятқанларниң әйш-ишрити ахирлишиду. □ ■

⁸ Рәб Пәрвәрдиғар Өз һаяти билән қәсәм қилғанки,

— дәйду Пәрвәрдиғар, самави қошунларниң Сәрдари болған Худа,

— Мән Яқупниң ғуруридин бизар болдум,

Униң орда-истийһкамлиридин нәпрәтлинимән;

Мән бу шәһәрни, шундақла униңдики һәммини дүшмәнгә тәңла өткүзүп беримән;

⁹ Вә әмәлгә ашурулидуки,

Бир өйдә он адәм болуп қалса, бу онәйләнму өлиду. □

¹⁰ Әгәр мәлум бир өлгүчиниң туққини, йәни өлгүчиниң жәситини көйдүрүшкә мәсәул киши устиханларни көтирип өйдин чиқиветип, өй ичидики йәнә бирисидин:

— «Қешиңда йәнә бириси барму?» дәп сориса, у «Йоқ» дәйду,

■ **6:1** Мис. 19:5; Йәр. 2:3 □ **6:2** «булар силәрниң икки падишалиғиңлардин әвзәлму?» — «икки падишалиқ» — биринчиси шималий падишалиқ — Исраил, пайтәхти Самарийә; иккинчиси жәнубий падишалиқ — Йәһуда, пайтәхти Йерусалим. «Силер хәлиқкә:... махтинип сөзләйсиләр» дегән сөзләр әслидики тексттә йоқ. Бу әйттә айдиңлаштурушқа тегишлик бир мәсилә бар: — әйттики сөзләрни Амос ейтқанму яки Самарийәдики әмирләр Самарийәниң бехәтәрлиги тоғрилиқ махтинип ейтқанму? Бизниңчә Самарийәдики әмирләр ейтқан болуши керәк; чүнки әгәр пәйғәмбәр ағаһландуруш тәризидә соригән болса, соалниң әксичә соригән болатти, — Йәни «Бу шәһәрләр силәрниң икки падишалиғиңлардин ажизму?» дәп соригән болатти. Шуңа бу сөзләрни қоштуқ. Бу үч шәһәрниң һәммиси дүшмәнниң һужумиға дуч келип, андин ғулиған болса керәк — бирақ һазирғичә бу ишлар тоғрилиқ тарихий хатириләр йоқ. ■ **6:3** Әз. 12:27; Ам. 5:18 ■ **6:5** Йәш. 5:12 ■ **6:6** Йәш. 5:11,12 □ **6:7** «Шуңа улар тунжа әсиргә чүшкәнләр арисидә әсиргә елиниду; керилип ятқанларниң әйш-ишрити ахирлишиду» — тарихий мәлуматлардин қаригәнда, Асурийә империйәси мәлум бир жутқа тажәвуз қилғанда, авал шу жуттики мөтивәрләрни әсир қилип епкетиш адити бар еди. ■ **6:7** Йәш. 5:13 □ **6:9** «Бир өйдә он адәм болуп қалса, бу онәйләнму өлиду» — 5:Зни көрүң.

Андин туққини йәнә: «Сүкүт! Пәрвәрдигарниң намини тилға елишимизға болмайду!» — дәйду.□

11 Сәвәви, Пәрвәрдигар буйруқ чүшүриду,
Вә чоң өйни парә-парә қиливетиду,
Кичик өйниму чак-чекидин йерип чеқиветиду.□

12 Атлар таш үстидә чапаламду?
Адәмләр әшу йәрни калилар билән ағдураламду?
Бирақ силәр адаләтни өт сүйигә,
Һәққанийлиқниң мевисини әмәнгә айландурғансиләр —□ ■

13 — Йоқ бир нәрсидин шатлинип кәткәнсиләр,
«Өз күчимизгә тайинип қудрәткә егә болғанмиз» — дегәнсиләр.□ 14 Чүнки мана, и Исраил
жәмәти,
— дәйду Пәрвәрдигар, самави қошунларниң Сәрдари болған Худа,
— Мән силәр билән қаршилишидиган бир әлни турғузимән;
Улар Хамат шәһириниң давинидин Арабаһ еқимиғичә силәрни харлайду.□

7

Амосниң дуалири — Худаниң қарари

1 Рәб Пәрвәрдигар маңа көрсәттики —

Кейинки от-чөп баш тартқан вақтида, мана У чекәткиләрни ясиди (бу падиша өзигә от-чөп орғандин кейинки, иккинчи қетимлиқ от-чөп өскән вақит еди) □ 2 һәм шундақ болдики, чекәткиләр зиминдики от-чөпни қалдурмай йәвәткәндин кейин, мән: —

«И Рәб Пәрвәрдигар, өтүнүп қалай, кәчүргәйсән! Яқуп қандақму чидалайду? У кичик турса!» — дедим.

3 Пәрвәрдигар әнди ундақ қилиштин янди: «Әнди ундақ болмайду» — деди Пәрвәрдигар.

4 Рәб Пәрвәрдигар маңа көрсәтти —

Мана, Рәб Пәрвәрдигар хәлқи билән күрәш қилишқа отни чақирди;
От һәтта чоңқур деңизниму қурутти,
Мирас болған зиминниму йәп кәтти;

5 Әнди мән: —

«И Рәб Пәрвәрдигар, өтүнүп қалай, тохтиғайсән! Яқуп қандақму чидалайду? У кичик турса!» — дедим.

□ 6:10 «мәлум бир өлгүчиниң туққини...» — ибраний тилида «мәлум бир өлгүчиниң тағиси...». «... Жәситини көйдүрүшкә мәсәул киши устиханларни көтирип өйдин чиқиветип, өй ичидики йәнә бирисидин: — «қешиңда йәнә бириси барму?» дәп сориса, у «йоқ» дәйду, андин туққини йәнә: «сүкүт! Пәрвәрдигарниң намини тилға елишимизға болмайду!» — дәйду» — Йәһудий хәлқи адәттә жәсәтләрни көмиду, «жәсәтни көйдүрүш»ни өч көриду. «Жәситини күйдүрүш» дегән иш уларниң бешиға наһайити еғир апәт чүшидиганлиғини көрситиду; шуниң билән уларниң жәсәтләрни көмүшкә қәтәий вақти чиқмайду, демәкчи. Шуңа бу бешарәт Самарийәниң наһайити жидди, бечарә әһвалға чүшидиганлиғини көрситиду. Униң үстигә, жәсәт өйдә узунғичә турған — һазир пәқәт «устиханлар»ла қалған. һаят қалған кишиләр шундақ қорқидуки, улар Пәрвәрдигарниң намини ейтишқиму петиалмайдиған болуп қалиду. Қизиқ бир иш шуки, узундин тартип, болупму Йерусалимниң Әйса Мәсиһниң өлүмидин кейинки вәйран қилинишидин кейин, Йәһудийлар «Яһвәһ» (Пәрвәрдигар) дегән исимни ишлитишкә петиалмайду. □ 6:11 «Пәрвәрдигар... чоң өйни парә-парә қиливетиду, кичик өйниму чак-чекидин йерип чеқиветиду» — һаким-һөкүмдарларниң, әмәлдарларниң гуналири һаман башқиларни өз гуналириға четилдуруп қойиду; шу вәждиң «кичик өйләр»му жазаға учрап кетиду.

□ 6:12 «...адаләтни өт сүйигә, һәққанийлиқни әмәнгә айландурғансиләр» — мошу ибариниң мәнәси 5-бап, 7-айәтнiң мәнәсигә охшаштур. ■ 6:12 Ам. 5:7 □ 6:13 «Йоқ бир нәрсә» — бизниңчә, шүбһисизки, уларниң бутлирини көрситиду. Пүткүл айәтнiң башқа бир хил тәржимиси: ««Ло-дәбар шәһирини елип шатланған едук, Карнаим шәһириниму өз күчимизгә тайинип алдукқу?» — дегәнсиләр».

□ 6:14 «Мән силәр билән қаршилишидиган бир әлни турғузимән» — «бир әл» Асурийә империйәсини көрситиду. □ 7:1 «Рәб Пәрвәрдигар маңа көрсәттики — кейинки от-чөп баш тартқан вақтида, мана у чекәткиләрни ясиди...» — бу ишни (шундақла -4-, 7-вә 8:1-айәттики ишларниму)

Амос бешарәтлик ғайипанә көрүнүштә көргән болса керәк. Чүнки 3-, 6-айәттә Пәрвәрдигар «бундақ иштин» яниду.

⁶ Пәрвәрдигар шундақ қилиштин янди: «Энди ундақ болмайду» — деди Рәб Пәрвәрдигар.

⁷ Энди У маңа мундақ бир ишни көрсәтти —

Вә мана, Рәб тик өлчигүч жип билән қопурулған там түвидә,

Қолида тик өлчигүч жипни тутқиничә туратти; ⁸ вә Пәрвәрдигар мәндин: —

«Амос, немини көрдүң?» дәп сориди.

Мән: «Тик өлчигүч жипни» — дедим.

Рәб: «Мән йәнә Өз хәлқим Исраил оттурисиға тик өлчигүч жипни тикләймән; Мән йәнә уларни жазалимай өтүп кәтмәймән;

⁹ һәм Ишақниң «жуқури жайлири» һалак болиду,

Исраилниң тавапгаһлири вәйран қилиниду;

Йәробоам жәмәтигә қилич билән һужум қилишқа орнумдин туримән» — деди. □

Амосниң бутпәрәсләрниң тавапгаһи болуп қалған Бәйт-Әлниң каһини, йәни «шималий падишалиқ» Исраилниң «баш каһини» Амазия билән болған күриши

¹⁰ Шуниң билән Бәйт-Әлдики каһин Амазия Исраил падишаси Йәробоамға хәвәр йоллап: — «Амос Исраил жәмәти арисидә турупму силигә сүйқәст қилди; зимин униң қилған барлиқ гәплирини көтирәлмәйду. ¹¹ Чүнки Амос: — «Йәробоам қиличта өлиду, Исраил әсиргә елинип өз зиминидин сүргүн болмай қалмайду!» — дәйду» — деди. □

¹² Андин Амазия Амосқа: — һәй алдин көргүчи! Бәс, йоқал, Йәһуда зиминиға қач, әшу йәрдә бешарәт берип, шу йәрдә нан тепип йә! ¹³ Бирақ Бәйт-Әлдә йәнә бешарәт бәрмә; чүнки у падишаниң тавапгаһи, шаһлиқ өйдур, — деди. □

¹⁴ Амос Амазияға жавап берип мундақ деди: —

«Мән әсли пәйғәмбәр әмәс едим, яки пәйғәмбәрниң оғлиму әмәсмән; бәлки мән бир чарвичи, шундақла ерән дәрәқлириниң мевисини тәргүчи едим. ¹⁵ Бирақ пада беқиватқан чегимда Пәрвәрдигар мени Өз илқиғә алди вә маңа: «Барғин, хәлқим Исраилға бешарәт бәр» — деди.

¹⁶ Энди, и Амазия, Пәрвәрдигарниң сөзигә кулақ сал! Сән маңа: «Исраилни әйипләйдиған бешарәтләрни бәрмә, Ишақ жәмәтини әйипләйдиған сөзләрни ейтма», дедиң. ■ ¹⁷ Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

«Сениң аялиң шәһәрдә паһишә болиду, оғул-қизлириң қилич билән қирилиду вә зиминиң өлчәш таниси тартилиши билән парчилиниду; сән напак бир зиминда өлисән; вә Исраил әсиргә елинип өз зиминидин сүргүн болмай қалмайду»».

8

Келидиган жазалар

¹ Рәб Пәрвәрдигар маңа мундақ бир ишни көрсәтти; мана, бир севәт язлик мевә. □ ² Андин У мәндин: Амос, немини көрдүң? — дәп сориди.

Мән: «Бир севәт язлик мевини» — дедим.

□ **7:9** «Ишақниң «жуқури жайлири» һалак болиду» — «жуқури жайлар» тағ чоққилири қатарлиқ жайларда Худаға қурбанлиқ қилиш әлидә Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанунда мәнбий қилинған еди. Шундақтиму, Исраил һәм Йәһудадикиләр хелә бурунла тағ чоққилири үстидә Пәрвәрдигарға қурбанлиқ қилип ибадәт қилишқа башлиған еди. Кейин улар мошу «жуқури жайлар»да бутқа чоқунушқа башлиди. □ **7:11** «Чүнки Амос: — «Йәробоам қиличта өлиду, Исраил әсиргә елинип өз зиминидин сүргүн болмай қалмайду!» — дәйду» — әмәлийәттә Амос: — «Пәрвәрдигар Йәробоамниң жәмәтигә қилич билән һужум қилиду» — дегән еди (9-айәт). □ **7:13** «Бәйт-Әлдә йәнә бешарәт бәрмә; чүнки у падишаниң тавапгаһи» — «падишаниң тавапгаһи» ибраний тилида «падишаниң «муқәддәс жай»и» дейилиду.

■ **7:16** Әз. 21:7 □ **8:1** «Рәб Пәрвәрдигар маңа мундақ бир ишни көрсәтти; мана, бир севәт язлик мевә» — бу ишни (һәм 7-бап, 4-, 7-айәттики ишларниму) Амос бешарәтлик ғайипанә көрүнүштә көргән болуши мүмкин.

Пәрвәрдигар маңа: Энди хэлқим Исраилға завал йәтти; Мән йәнә уларни җазалимай өтүп кәтмәймән, — деди. □

³ — Шу күни ордидаки қизларниң нахшилири қия-чияларға айлиниду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар; — Җәсәтләр көп болиду; улар җай-җайларда сиртқа ташлиниду. Сүкүт! □

⁴ Буни аңлаңлар, һәй мискинләрни өзгүчиләр, Зиминдики аҗиз мөминләрни йоқатмақчи болғанлар — □

⁵ «Ашлиғимизни сатмақчи едук, йеңи ай қачанму ахирлишар, Буғдай йәймисини ачаттуқ, шабат күни қачан түгәр?» — дәйдиғанлар, — Шундақла «әфаһ»ни кичик қилип, «шәкәл»ни чоң елип, Алдамчилик үчүн таразини ялған қилғанлар! □ ■

⁶ — Намратларни күмүчкә, Мискин адәмни бир жүп чоруққа сетивалмақчи болғанлар, Буғдайни сүпүрүндиси билән қошуп сатмақчи болғанлар! ■

⁷ Пәрвәрдигар Якупниң ғурури билән шундақ қәсәм қилдики, — Бәрһәқ, Мән һәргиз уларниң қилғанлиридин һеч бирини унтумаймән! □

⁸ Зимин бу ишлардин тәвренип кәтмәмду?

Вә униңда туруватқанларниң һәммиси матәм тутмамду?

У Нил дәриясидәк өрләп кетиду,

У Мисир дәриясидәк өркәшләп, андин чөкүп кетиду. □

⁹ Шу күни шундақ әмәлгә ашурулидуки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — Қуяшни чүштә патқузимән, Зиминни шу очуқ күндә қараңғулаштуримән.

¹⁰ һейтлириңларни мусибәткә,

Һәммә нахшилириңларни аһ-зарларға айландуриветимән;

Һәммә адәмниң чатриқи үстини бөз рәхт билән ориғузимән,

Һәр бир адәмниң бешида тақирлиқ пәйда қилимән;

Бу матәмни йәккә-йеганә бир оғулниң матимидәк,

Һейтниң ахирини дәр-әләмлик бир күн қиливетимән. □

□ **8:2** «Мән: «бир севәт язлик мевини» — дедим. Пәрвәрдигар маңа: Энди хэлқим Исраилға завал йәтти... — деди» — ибраний тилида «язлик мевә» билән «завал» дегән сөzlәр бир-биригә охшап кетиду. □ **8:3** «Җәсәтләр көп болиду; улар җай-җайларда сиртқа ташлиниду. Сүкүт!» — демәк, шу чағда матәм тутқанда, аваз чиқиришқа болмайду. □ **8:4** «Һәй мискинләрни өзгүчиләр...» — башқа бир хил тәрҗимиси «Һәй, мискинләрни жутувалғучилар...». □ **8:5** «Ашлиғимизни сатмақчи едук, йеңи ай қачанму ахирлишар, буғдай йәймисини ачаттуқ, шабат күни қачан түгәр?» — «йеңи ай» күнидә һәм «шабат күни» (шәнбә күни)дә Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә дәм елиш керәк еди. Энди бу кишиләр ачкөзлүктин дәм елишқиму нарази еди. Шундақ болупла қалмай, улар буғдайни өлчәйдиған күрини кичик, тәңгиләрни жиңлайдиған тараза тешини чоң қилип хәқләрни алдайду (кейинки изаһатни көрүң). ««әфаһ»ни кичик қилип, «шәкәл»ни чоң елип,..» — «әфаһ» һәжим бирлиги, «шәкәл» пулниң яки еғирлиқниң бирлиги еди. Бир «әфаһ» (яки «күрә») 40 литрчә, бир «шәкәл» («мисқал») 14 грам келиду. Бу толук әйәт содигәрләрниң аддий пухраларни өлчәм бирликлиридин пайдилинип, қақати-соқти қиливатқанлигини көрситиду. ■ **8:5** һош. 12:8 ■ **8:6** Ам. 2:6 □ **8:7** «Пәрвәрдигар Якупниң ғурури билән шундақ қәсәм қилдики,...» — бәзи алимлар: ««Якупниң ғурури билән» дегәнни «Якупниң пәхри билән», демәк «Якупниң пәхри болған Худа билән» дәп чүшиниду. Бирақ 6-бап, 8-әйәт бойичә Худа «Якупниң ғурури» яки «Якупниң пәхри»гә өч еди. Адәттә қәсәм ичиштә қәсәм қилғучилар һаһайити муқим, өзгәрмәс бир нәрсә билән қәсәм ичиду; Худаниң «Якупниң ғурури билән» қәсәм ичиши болса интайин кинайилик гәп, «Якупниң ғурури»ниң һеч өзгәрмәс, һаһайити җаһил екәнлигини пуритиду. □ **8:8** «Зимин бу ишлардин тәвренип кәтмәмду? Вә униңда туруватқанларниң һәммиси матәм тутмамду? У Нил дәриясидәк өрләп кетиду, у Мисир дәриясидәк өркәшләп, андин чөкүп кетиду» — мошу әйәттә Амос йәр тәврәш тоғрилиқ бешарәт бериду (1:1ни көрүң). Нил дәрияси һәр жили туюқсиз өрләп кетип, бир мәзгил кәлкүн келип, зиминни бесип кетиду. Қанаан (Пәләстин) зиминиму энди Нил дәриясиға охшаш «өрләп кетиду» (йәр тәврәш билән егиз-пәс болиду). □ **8:10** «Һәммә адәмниң чатриқи үстини бөз рәхт билән ориғузимән» — «бөз рәхт»кә орунивелиш, чачларни чүшүриветиш қаттиқ матәмни яки товва қилишни билдүриду. «Бу матәмни йәккә-йеганә бир оғулниң матимидәк... қиливетимән» — бешарәттә өлгән «йәккә-йеганә оғул» зади кимду? Мәзкур соал Исраил үчүн дәвирдин-дәвиргә башни қатуридиған мәсилә.

Сүргүн болуп, Худаниң сөзидин айрилиш

11 Мана, шундақ күнләр келидуки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, Зиминға қәһәтчиликни әвәтимән, —
— Нанға болған қәһәтчилик әмәс, яки суға болған чаңқашму әмәс, бәлки Пәрвәрдигарниң сөз-каламани аңлашқа болған қәһәтчиликни әвәтимән.

12 Шуниң билән улар деңиздин деңизға, шималдин шәриққә кезип маңиду, Улар Пәрвәрдигарниң сөз-каламани издәп уян-буян жүрүп, уни тапалмайду. □

13 Шу күни гөзәл қизлар һәм жигитләрму уссузлуқтин һалидин кетиду;

14 һәм Самарийәниң гунайиниң нами билән қәсәм ичкәнләр, Йәни «Илаһиңниң тириклиги билән, и Дан», яки «Бәәр-Шебадики илаһий тирик йол билән!» дәп қәсәм ичкәнләр болса —
Улар жиқилиду, орнидин һәргиз қайтидин туралмайду. □ ■

9

Сахтипәзлик үстигә қилинған жәң

1 Мән Рәбниң қурбанғаһниң йенида турғинини көрдүм; У мундақ деди: —
— Түврүкләрниң башлирини уруңлар, босуғилар силкингиçә уруңлар, Уларни ибадәтханидикиләрниң башлириға чүшүрүп, парә-парә қилиңлар!
Мән шу бутпәрәсләрдин әң ахирда қалғанлириниму қилич билән өлтүримән;
Улардин қачай дегәнләр қачалмайду,
Улардин қутулай дегәнләр қутулуп чиқалмайду. □

2 Улар тәһтисара ичигә тешип кирсә, қолум әшу йәрдин уларни тартип чиқариду;
Улар асманға ямишип чиқса, Мән шу йәрдин уларни тартип чүшүримән; □ ■

3 Улар Кармәл чоққисига мөкүвалсиму, Мән уларни издәп шу йәрдин алимән;
Улар деңиз тегидә нәзиримдин йошурунувалған болсиму,
Мән иланни буйруймән, у уларни чақиду; □

4 Дүшмәнлиригә әсиргә чүшкән болсиму,
Мән шу йәрдә қилични буйруймән, у уларни өлтүриду;
Мән яхшилиқни әмәс, бәлки яманлиқни йәткүзүш үчүн көзлиримни уларға тикимән. ■

5 Самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар,
Зиминға тәккүчи болса дәл Униң Өзидур;
У тегиши биләнла, зимин ерип кетиду, униңда туруватқанларниң һәммиси матәм тутиду;

□ **8:12** «кезип маңиду» — яки «сәрсан болуп маңиду» яки «әләңшип маңиду». «Шуниң билән улар деңиздин деңизға, шималдин шәриққә кезип маңиду, улар Пәрвәрдигарниң сөз-каламани ... тапалмайду» — биринчидин, «деңиздин деңизға» дегәнлик бәлким ««оттура деңиз»дин «өлүк деңиз»ға», йәни «ғәриптин шәриққә» дәп билдүриду. Тексттә «жәнупқа» тилға елинмайду. Бәлким бу Израилдикиләрниң һакавурлуғини көрситиду — улар Йәһудадин, яки Йәһудадин кәлгән пәйғәмбәрдин (мәсилән, Амостин) һәқиқәтни издимәйду. Толуқ бешарәт бәлким Йәһудийларниң кейинки дәвирләрдик, болупму һазирқи умумий әһвалини көрсәткән болса керәк — улар Инжилни, йәни «хуш хәвәр»ни қобул қилмиғачқа, өзлири тартқан азап-оқубәтлиригә һеч чүшәнчә тапалмайду. □ **8:14** «Самарийәниң гунайиниң нами билән қәсәм ичкәнләр» — «Самарийәниң гунайи» уларниң бутлиридин бири болса керәк. «Бәәр-шебадики илаһий тирик йол билән!» — ибраний тилида «Бәәр-Шебадики йолниң тириклиги билән» дейлиду. «Данниң илаһи» һәм «Бәәр-Шебадики илаһий тирик йол» — шу икки йәрниң бутлирини көрситиду. «Йол» ибраний тилида «дәрәк» дегән сөз билән ипадилиниду. Уйғур тилидики «тәриқә» вә «тәриқәт» дегән сөзләр әрәб тили арқилиқ мошу сөздин кәлгән. ■ **8:14** Ам. 5:5 □ **9:1** «Мән Рәбниң қурбанғаһниң йенида турғинини көрдүм; У мундақ деди: — Түврүкләрниң башлирини уруңлар, босуғилар силкингиçә уруңлар, уларни ибадәтханидикиләрниң башлириға чүшүрүп, парә-парә қилиңлар!» — бу ишлар, шүбһисизки, Бәйт-Әлдики (бутпәрәслик соруни қилинған, бирақ «Пәрвәрдигарниң нами» билән аталған) ибадәтханида болиду. Мошу буйруқ кимгә берилгәнлиги ениқ дейилмиди; бәлким пәриштиләргә берилгән болуши мүмкин. Ибадәтханиниң бузулуши бәлким йәр тәврәш билән мунасивәтлик (5-айәтни көрүң). □ **9:2** «тәһтисара» — өлгәнләрниң роһлири баридиған жай. ■ **9:2** Зәб. 138:8-12 □ **9:3** «Улар деңиз тегидә нәзиримдин йошурунувалған болсиму, Мән иланни буйруймән, у уларни чақиду» — «Йәш.» 27:1ни көрүң. ■ **9:4** Йәр. 44:11

Зимин Нил дэриясидэк өрлэп кетиду —

Мисирниң дэриясидэк *өркәшлэп*, андин чөкүп кетиду. □

⁶ Равақлирини әршләргә селип, асман гүмбизини йәр йүзигә бекиткүчи Шудур;
Деңиздики суларни чақирип, уларни йәр йүзигә қуйғучи Удур;
Пәрвәрдигар Униң намидур. ■

⁷ Силәр Маңа нисбәтән Ефиопийә балилириға охшаш әмәсму, и Израил балилири?
Мән Израилни Мисирдин елип чиқарған әмәсму?

Филистийләрни Крет арилидин, Сурийәликләрни Кир шәһиридин чиқарған әмәсму? □

⁸ Қараңлар, Рәб Пәрвәрдигарниң көзи «гунакар падишалиқ» үстигә чүшти —
Мән йәр йүзидин уни йоқитимән;

Лекин Мән Яқуп жәмәтини толуқ йоқитивәтмәймән, — дәйду Пәрвәрдигар.

⁹ Чүнки қараңлар, Мән буйруқ чүшүримән,

Шуниң билән худди бириси данни гәлвирдә тасқигандәк, Израил жәмәтини әлләр арисидә тасқаймән,

Бирақ улардин әң кичигиму йәргә чүшүп кәтмәйду. □ ¹⁰ *һалбуки*, хәлқимниң барлиқ гунакарлири, йәни: «Күлпәт бизгә һәргиз йеқинлашмайду, бешимизға чүшмәйду» дегүчиләр қилич тегидә өлиду.

Адамни һайрануһәс қилидиган вәдә — ахирқи заманлар

¹¹ Шу күни Мән Давутниң жиқилған кәписини йеңибаштин тикләймән,

Униң йериқлирини етимән;

Уни харабиликтин оңшап,

Әйни замандики петидәк қуримән. □ ■

¹² Шуниң билән улар Едомниң қалдисига һәмдә намим билән аталған барлиқ әлләргә егидарчилик қилиду, — дәйду буни бежиргүчи Пәрвәрдигар.

¹³ Мана шундақ күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар,

— Йәр һайдиғучи һосул жиққучиға йетишивалиду,

Үзүмләрни чәйлигүчи уруқ чачқучиға йетишивалиду;

Тағлар йеңи шарапни темитип,

□ **9:5** «У тегиши биләнла, зимин ерип кетиду, униңда туруватқанларниң һәммиси матәм тутиду; зимин Нил дэриясидәк өрләп кетиду...» — мошу әйәттә йәр тәврәш тоғрилиқ йәнә бир бешарәт берилиду. ■ **9:6** Зәб. 103:3, 13; Ам. 5:8 □ **9:7** «Силәр Маңа нисбәтән Ефиопийә балилириға охшаш әмәсму, и Израил балилири? Мән Израилни Мисирдин елип чиқарған әмәсму? Филистийләрни Крет арилидин, Сурийәликләрни Кир шәһиридин чиқарған әмәсму?» — «Крет арили» — ибраний тилида «Кафтор». Толуқ әйәтниң мәнаси: — Израиллар «Худа бизни Мисирдин алаһидә чиқарған» дегән ойда болуп, «Немини қилишимиздин қәтһийнәзәр, биз йәнила Худаниң алаһидә хәлқи болимиз, һеч немә бизгә тәгмәйду» дегән хата ойға келип қалған болса керәк. Худа мошу йәрдә, башқа әлләрни («капир» әлләрни) башқа йәрләрдин (жүмлидин Мисирдин жирақ жайлардин), елип чиқардим, дәйду. Шуңа, мәлум бир әл бир йәрдин башқа бир йәргә йәткилип чиққан болсиму, бу иш уларниң қалтислигини испатлимайду. Әлниң жутлирини бекиткүчи болса пәқәт Худа Өзидур. □ **9:9** «Шуниң билән худди бириси данни гәлвирдә тасқигандәк, Израил жәмәтини әлләр арисидә тасқаймән, бирақ улардин әң кичигиму йәргә чүшүп кәтмәйду» — буғдай данлири гәлвирдин өтүп кетиду, ташлар қалиду. Бу әйәтниң мәнаси, шүбһисизки, Худа қиммити бар болған барлиқ буғдай данлирини (һәқиқий етиқатчиларни) жиғип сақлайду (10-әйәтни көрүң). Сүзүлүп қалғанлири (ташлар) ташливетилиду. □ **9:11** «Давутниң жиқилип чүшкән кәписини йеңибаштин тикләймән» — бу бешарәт: (1) Давут пәйғәмбәрдин болған падишалиқ һаһайити аҗиз болуп андин түгишидиганлигини (жиқилидиганлигини) көрситиду (Амос пәйғәмбәрдин 150 жил кейин шундақ болған); (2) ахирқи заманларда Худаниң Давутниң бир әвлади́ни елип тәхткә олтарғузуп, Израилни қайтидин бир падишалиқ қилидиганлигини көрситиду. Бу падишалиқ барлиқ қалған әлләрни башқуриду (12-әйәттә көрситилиду). Бу әлләрниң һәммиси Худаға ибадәт қилиду, униң нами билән атилиду (12-әйәт). «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **9:11** Рос. 15:16

Барлиқ дөң-егизликләр ерип кетиду. □ ■

14 Вә хәлқим Исраилни асарәттин қутулдуруп, азатлиққа ериштүримән;

Улар харап шәһәрләрни қайта қуруп, уларда маканлишиду;

Улар үзүмзарларни тикип, уларниң шарабини ичиду;

Улар бағларни бәрпа қилип, мевисини йәйду. □

15 Мән уларни өз зимини үстигә тикимән,

Улар Мән уларға ата қилған зиминдин һәргиз қайтидин жулуветилмайду — дәйду
Пәрвәрдигар сениң Худайиң. ■

□ **9:13** «Үзүмләрни чәйлигүчи уруқ чачқучиға йетишивалиду» — «үзүмләрни чәйлигүчи» үзүм шараби чиқириш үчүн үзүмләрни көлчәккә қоюп дөссәйдиған адәмләр. **«Йәр һайдигучи һосул жиққучиға йетишивалиду, үзүмләрни чәйлигүчи уруқ чачқучиға йетишивалиду»** — демәк, һосулни жигип болушқа көп вақит кетиду. һосул елиш адәттә Март, Април айлирида башлиниду. Йәр һайдаш адәттә Октябр, Ноябрьда болиду. Бирақ һосулни йегивелиш йәр һайдаш башланған вақитқичә теһи түгимәйду; үзүм чәйләш вақти адәттә Синтәбр ейида болиду. Лекин ахирқи заманда үзүм чәйләш уруқ чечиш вақтигичә, йәни Ноябрь, Декабр айлиригичә давамлишиду. **«Барлиқ дөң-егизликләр ерип кетиду»** — бу ибарә бәлким сүт вә шарап шунчә мол болиду, мевә ширнилири еқип туриду, тағлар вә дөңләр «ерип кетиватқан»дәк көрүниду, дегән мәнидә. Бу әйәт «Йо.» 3:18-әйәттин нәқил кәлтүрүлгән. ■ **9:13** Ио. 3:18 □ **9:14** «Вә хәлқим Исраилни асарәттин қутулдуруп, азатлиққа ериштүримән; улар харап шәһәрләрни қайта қуруп,... улар бағларни бәрпа қилип, мевисини йәйду» — бу улук вәдә 4:9, 5:11, 5:27, 8:2-әйәтләрдә хатириләнгән жазаларни йүздәйүз өзгәртиду. Ахир берип Худа Өз хәлқини гунадин қутқузуп, пакландуриду вә шуниң билән У улар арисидә пүтүнләй улуклиниду. ■ **9:15** Йәр. 32:41

Обадия

Едомниң бәрбат болуши

¹ Обадия көргән аламәт көрүнүш: —

Рәб Пәрвәрдигар Едом тоғрилиқ мундақ дәйду: —

(Биз Пәрвәрдигардин бу хәвәрни аңлашқа муйәссәр болдуқ)

— «Бир әлчи әлләр арасиға әвәтилди;

У: «Орнуңлардин туруңлар, биз униңға қарши жәң қилиш үчүн турайли!» — дәп хәвәр бериду.□

² Мана, Мән сени әлләр арасида кичик қилдим;

Сән *әлләр арасида* қаттиқ кәмситилгән хәлиқ болисән!□

³ Һәй тик қияниң йериклири ичидә турғучи,

Туралғуси жуқури болғучи,

Көңлүңдә: «Ким мени йәргә чүшүрәлисун?!» дегүчи,

Көңлүңдики тәкәбурлуқ өзүңни алдап қойди!□

⁴ Сән бүркүттәк өзүңни жуқури көтәрсәңму,

Чаңғаңни юлтузлар арасиға тизсаңму,

Мән шу йәрдин сени чүшүрүветимән,

— дәйду Пәрвәрдигар.■

⁵ Булаңчилар қешиңға кәлсиму,

Оғрилар кечиләп йениңға кирсиму,

(Һәй, шунчә үзүп ташлинисән!)

Улар өзлиригә чушлуқла оғрилайтти әмәсму?

Үзүм үзгүчиләр йениңға кәлсиму, азрақ васаңларни қалдуриду әмәсму?□ ■

⁶ Бирақ Әсавниң тәәллуқати қандақ ахтурулди!

Униң йошурун байлиқлири қандақ тепип чиқилди!□

⁷ Барлиқ иттипақдашлириң сени чегарайиңғичә һайдиветиду;

Сән билән енақ өткәнләр сени алдап, үстүңдин ғәлибә қилиду;

Нениңни йегәнләр саңа қилтақ қуриду;

Сән дәрвәқә йорутулмиғандурсән!□

⁸ Мән шу күни, — дәйду Пәрвәрдигар,

□ **1:1** «Бир әлчи әлләр арасиға әвәтилди» — «әлләр» (яки «ят әлләр») — Израилға ят болған әлләрни көрситиду. «Орнуңлардин туруңлар, биз униңға қарши жәң қилиш үчүн турайли!» — «униңға» болса, Едомға. Бәлким бу әлчи Едомға дүшмән әлләрниң биридин чиққан болуп, у башқа әлләрни Едомни йоқитишқа чақириду. □ **1:2** «Мән сени әлләр арасида кичик қилдим; сән әлләр арасида қаттиқ кәмситилгән хәлиқ болисән!» — Худа Едомни «сени» дәп, мошу йәрдә униңға беваситә сөз қилиду. □ **1:3** «тик қияниң йериклири ичидә турғучи, туралғуси жуқури болғучи» — демисәкму, Едом пинһанрақ, үстигә чиқиш тәс болған тағлиқ районда турған. ■ **1:4** Йәр. 49:16 □ **1:5** «Һәй, шунчә үзүп ташлинисән!» — тирнақ ичидики сөзләр, бәлким пәйғәмбәрниң һаяжандин Пәрвәрдигарниң сөзини үзүп қоюп дегән гепидур. «Үзүм үзгүчиләр йениңға кәлсиму, азрақ васаңларни қалдуриду әмәсму?» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә үзүм һосулини алғанда үзгүчиләр кәмбәғәлләрниң теривелиши үчүн бир аз васаңларни қалдуруш керәк еди. Бәзи шәрқий дәләтләрдә бу бир адәткә айланип қалған. ■ **1:5** Йәр. 49:9 □ **1:6** «... Әсавниң тәәллуқати қандақ ахтурулди!» — «Әсав» Едомниң башқа бир исми. «... Униң йошурун байлиқлири қандақ тепип чиқилди!...» — 5-6-айәтләр «мәрсийә» (матәм тутуш мунажити) шәклидә. □ **1:7** «... сени... һайдиветиду; ... үстүңдин ғәлибә қилиду; ... саңа қилтақ қуриду...» — 5-7-айәтләрдә ейтилған бешарәтләрдики пеиллар «өткән заман» билән ипадилиниду. Лекин улар кәлгүси ишларни көрситиду (8-айәттә ениқ көрситилиду). Ибраний тилида, бешарәтләрдә пеилларниң «өткән заман»да ишлитиши «бу иш жәзмән йүз бериду» дегәнни тәкитләйду. «... Сән билән енақ өткәнләр сени алдап, үстүңдин ғәлибә қилиду; нениңни йегәнләр саңа қилтақ қуриду» — бу айәт бәлким әрәбләрниң Едомийларни алдам халтисиға чүшүрүп, уларни өз зиминидин һайдиветиши тоғрилиқ бешарәт бериду (вәқә бәлким миладийәдин илгәрки 6-әсирниң ахирида болған). Ибраний тилини чүшиниш тәс. Бешарәт кәлгүсидики ишларни көрсәткини билән, пеиллар «өткән заман»да ипадилиниду. Адәттә ибраний тилида бешарәт «өткән заман»да ипадиләнгән болса, униң жәзмәнлигини тәкитләйду.

— Едомдин данишмәнләрни,
 Эсавдин әқил-парасәтни йоқатмамдимән? □ ■
 9 Шуниң билән палванлириң паракәндә болиду, и Теман,
 Шуниң билән Эсавниң теғидики һәр бир адәм қирғинчиликта қәтл қилиниду. □ ■

Едомниң бәрбат болушиниң сәвәви

10 Укаң Яқупқа қилған зулум-зораванлиғиң түпәйлидин,
 Иза-аһанәт сени қаплайду;
 Сән мәңгүгә үзүп ташлинисән. ■
 11 Сән бир чәттә пәрвасиз қарап турған күни,
 Йәни яқа жуттикиләр бурадириңниң мүлкини булап кәткән күни,
 Таипиләр униң дәрвазилиридин кирип Йерусалим үстигә чәк ташлиған күни,
 Сән уларниң бир әзасиға охшаш болғансән. ■
 12 Бирақ қериндишиңниң апәтлик күнигә пәрвасиз қарап турмаслиғиң керәк еди,
 Йәһуданиң балилириниң һалакәт күнидә хушал болуп кәтмәслиғиң керәк еди;
 Күлпәтлик күнидә ағзиңни йоған қилмаслиғиң керәк еди;
 13 Өз хәлқимни апәт басқан күнидә, уларниң дәрвазисиға кирмәслиғиң керәк еди;
 Уларни апәт басқан күнидә уларниң дәрд-әләмигә ерәнсиз қарап турмаслиғиң керәк еди,
 Апәт басқан күнидә қолуңни мал-мүлкигә созмаслиғиң керәк еди;
 14 Сән шәһәрдин қечип қутулғанларни үзүп ташлаш үчүн һәдә йолда турмаслиғиң керәк еди;
 Күлпәт басқан күнидә униңдин қутулуп қалғанларни дүшмәнгә тапшурмаслиғиң керәк еди.

Пәрвәрдигарниң күни

15 Чүнки Пәрвәрдигарниң күни барлиқ әлләр үстигә чүшүшкә йеқин қалғандур;
 Сениң башқиларға қилғиниңдәк, саңиму шундақ қилиниду;
 Саңа тегишлик жаза өз бешиңға чүшиду; ■
 16 Чүнки сән Өз муқәддәс теғимда гәзивимни ичкиниңдәк,
 Барлиқ әлләрму шундақ тохтавсиз ичиду;
 Бәрһәк, улар ичиду, жутиду,
 Андин улар һеч мәвжүт әмәстәк йоқап кетиду. □

Исраилниң әслигә кәлтүрүлүши

17 Бирақ Зион теғи үстидә панаһ-қутқузулуш болиду,
 Тағ пак-муқәддәс болиду;
 Яқуп жәмәтиниң тәәллуқатлири өзигә тәвә болиду; □
 18 Вә Яқуп жәмәти от, Йүсүп жәмәти ялқун,
 Эсав жәмәти уларға пахал болиду;

□ **1:8** «Мән шу күни... Едомдин данишмәнләрни, Эсавдин әқил-парасәтни йоқатмамдимән?» — «шу күни» бәлким Бабил империйәси уларға тажавуз қилидиған күнини (миләдийәдин илгәрки 587-жили) яки әрәбләр уларни алдап һайдиветидиған күнини, йәнә ахирқи заманда «Пәрвәрдигарниң күни»ни көрситишиму мүмкин. Едом өз данишмәнлири билән даңқи чиққан. Аюп пәйғәмбәрниң үч достидин бири болған «Теманлиқ Елифаз»му Едомлуқ еди. ■ **1:8** Йәш. 29:14; Йәр. 49:7 □ **1:9** «Шуниң билән палванлириң паракәндә болиду, и Теман,...» — «Теман» Едомниң чоң бир шәһири. ■ **1:9** Ам. 2:14, 16 ■ **1:10** Яр. 27:41; Әз. 35:5; Ам. 1:11 ■ **1:11** Зәб. 136:7 ■ **1:15** Әз. 35:15 □ **1:16** «Чүнки сән Өз муқәддәс теғимда гәзивимни ичкиниңдәк» — ибраний тилида «чүнки сән Өз муқәддәс теғимда ичкиниңдәк...» — Чүшәнчимиз бойичә Едомийлар Худаниң қолида униң гәзивини ичкән еди. Башқа бир хил чүшәнчиси, Едомийлар Йәһуда үстидин қилған гәлибисини тәбрикләп, «Худаниң муқәддәс теғи»да шарап ичкән; вә улар (айәтниң иккинчи қисми бойичә) шу гунайи үчүн барлиқ әлләр билән тәң Худаниң гәзивини ичиду. «Барлиқ әлләрму шундақ тохтавсиз ичиду; бәрһәк, улар ичиду, жутиду, андин улар һеч мәвжүт әмәстәк йоқап кетиду» — әлләрниң немини ичиду? Худаниң гәзивини ичиду (мәсилән «Зәб.» 74:8-9, «Йәш.» 49:26, «Йәр.» 25:15-16, «Зәб.» 15:4ниму көрүң). □ **1:17** «Бирақ Зион теғи үстидә панаһ-қутқузулуш болиду» — башқа бир хил тәржимиси: «Бирақ Зион теғида қутулуп қалғанлар болиду».

От вә ялқун Әсав жәмәти ичидә йеқилип, уларни жутуп кетиду;
 Әсав жәмәтидин һеч бирси қалмайду;
 Чүнки Пәрвәрдигар шундақ сөз қилған.

¹⁹ Йәһуданиң жәнубидикиләр Әсавниң теғиға егә болиду;
 Шәфәләһ түзләңлигидикиләр Филистийләрниң зиминиға егә болиду,
 Бәрһәқ, улар Әфраимниң даласи һәм Самарийәниң даласиға егә болиду;
 Бинямин Гилеадқа егә болиду;□

²⁰ Сүргүн болғанлардин қелип қалған Исраиллардин тәркиб тапқан бу қошун
 Қанаандикиләргә тәвә болған зиминға Зарәфатқиңә егә болиду;
 Сәфарадта сүргүндә турған Йерусалимдикиләр болса жәнуптики шәһәрләргә егә болиду.□

²¹ Андин Зион теғи үстигә қутқузғучилар чиқиду,
 Улар Әсав теғи үстидин һөкүм сүриду;

Шуниң билән падишалиқ Пәрвәрдигарға тәвә болиду!□

□ **1:19** «Йәһуданиң жәнубидикиләр» — ибрания тилида «Нәгәвдикиләр». «Нәгәв» — Йәһуданиң жәнубий тәрипидики чоң чөл-баяван. «Йәһуданиң жәнубидикиләр Әсавниң теғиға егә болиду; Шәфәләһ түзләңлигидикиләр Филистийләрниң зиминиға егә болиду, ... Бинямин Гилеадқа егә болиду» — 19-айәттики бешарәтләрниң көп қисми миладийәдин илгәрки 2-әсирдә әмәлгә ашурулиду («Макаббийлар» һәм «Йосефус» дегән кона тарихий китапларда хатирләнгән). Бирақ пикиримизчә, бу бешарәтниң толук әмәлгә ашурулуши ахирқи заманда болиду. □ **1:20** «Сүргүн болғанлардин қелип қалған Исраиллардин тәркиб тапқан бу қошун...» — башқа бир хил тәржимиси: «Қанаанға қайтип кәлгән, сүргүн болған Исраиллар жамаити... ». □ **1:21** «Улар Әсав теғи үстидин һөкүм сүриду» — яки «улар Әсав теғи үстидин һөкүм чиқириду». «Шуниң билән падишалиқ Пәрвәрдигарға тәвә болиду!» — һазир «Әсав теғидикиләр»ниң һеч қайсиси Едомлуқлар әмәс (18-айәтни көрүң). Бу «қутқузғучилар»ниң ким екәнлиги дейилмиди; пикиримизчә, «қутқузғучилар» кона заманларда Исраилни қутқузған пәйғәмбәрләр вә «батур һакимлар» сүпитидә болиду. Улар һазир өлүмдин тирилгән. Исраил Худаниң толук идарә-һөкүми астида болуп, униң әһвали пүтүнләй мукәммәл болиду.

Юнус

Юнус пәйгәмбәрниң Пәрвәрдигар бәргән вәзипидин қечиши

¹ Пәрвәрдигарниң сөзи Амиттайниң оғли Юнусқа йетип келип мундақ дейилди: —

² «Орнуңдин тур, дәрһал Нинәвә дегән ашу бүйүк шәһәргә берип, авазиңни көтирип у йәрдикиләрни агаһландурғин; чүнки уларниң рәзилликлири Мениң көзүмгә қадилип туриду». ■

³ Бирақ Юнус орнидин туруп Пәрвәрдигарниң йүзидин өзини қачуруш үчүн Таршиш дегән жутқа кәтмәкчи болди. Шуңа у Йоппа шәһиригә берип, Таршишқа баридиған кемә тепип, кирасини төләп униңға чүшти вә кемичиләр билән бирликтә Таршишқа берип, Пәрвәрдигарниң йүзидин өзини қачурмақчи болди. □

⁴ Пәрвәрдигар болса зор бир боранни деңизға ташлиди; шуңа деңизда дәһшәтлик қара боран чиқип, кемә парчилинип кәткили тас қалди. ⁵ Кемичиләр болса бәк қорқуп кетип, һәр қайсиси өз илаһлириға хитап қилип дуа қилишти; улар кемини йениклисун дәп униңдики жүк-тақларни деңизға ташливәтти. Бирақ Юнус болса, кеминиң асти қәвитигә чүшүвелип, шу йәрдә өлүктәк ухлаватқан еди.

⁶ Кемә башлиғи униң йениға келип униңға: «Әй, ухлаватқан киши, бу қандақ қилиғиниң? Орнуңдин тур, илаһиңни сеғинип нида қил! Ким билиду, илаһиңниң нәзири чүшүп бизни һалакәттин қутқузуп қаламду техи?» — деди. ⁷ Улар бир-биригә: — Келиңлар, бу күлпәтниң кимниң вәжидин бешимизға чүшкәнлигини бекитиш үчүн чәк ташлайли, — дейишти. Шундақ қилип улар чәк ташлашти; ахирда чәктә Юнус чиқип қалди.

⁸ Улар униңдин: — Қени, ейт, бешимизға чүшкән бу күлпәт кимниң сәвәвидин болуватиду? Сениң тирикчилиғиң немә? Нәдин кәлдиң? Қайси әл, қайси милләттин сән? — дәп сориди.

⁹ У уларға: — Мән болсам ибраний миллитидин, әршләрдикли Худадин, йәни деңизни, йәр-зиминни яратқан Пәрвәрдигардин қорққучимән, деди. □

¹⁰ Бу сөз уларни интайин қорқутивәтти. Улар: «Сән зади немә иш қилған?» — дәп сориди чүнки улар униң Пәрвәрдигарниң йүзидин қачқанлигини билгән еди, чүнки улар буни униң өз ағзидин аңлиған еди.

¹¹ Улар униңдин: — Әнди биз сени қандақ қилсақ деңиз биз үчүн тиничлиниду? — дәп сориди; чүнки деңиз долқуни барғансери әвж елип кетивататти.

¹² У уларға: — Мени көтирип деңизға ташливетиңлар, шу чағда деңиз силәр үчүн тиничлиниду; чүнки билимәнки, бу зор боран мениң сәвәвимдин силәргә чүшти, — деди.

¹³ Бирақ бу адәмләр күчәп палақ уруп қирғаққа йетишкә тиришти; амма йетәлмиди, чүнки деңиз қеришқандәк техиму долқунлап кетивататти. ¹⁴ Улар Пәрвәрдигарға илтижа қилип пәрәд көтирип: — Аһ Пәрвәрдигар, Сәндин өтүнимиз, бу адәмниң женини алғанлиғимизни биздин көрмигәйсән! Бигуна бир адәмниң қенини төкүшниң гунайини үстимизгә қоймиғайсән! Чүнки Сән Пәрвәрдигар Өзүңниң халиқиниңни қилдиң! — дәп нида қилди.

¹⁵ Шуниң билән улар Юнусни көтирип елип деңизға ташливәтти; деңиз долқунлиништин шуан тохтиди. ¹⁶ Шуниң билән бу адәмләр Пәрвәрдигардин қаттиқ қорқти; улар Пәрвәрдигарға атап қурбанлиқ қилип қәсәм ичишти.

■ **1:2** Яр. 10:11,12; Юн. 3:3 □ **1:3** «Таршиш» - қедимки заманларда «Таршиш» дәйдиған үч жут бар еди. Биринчиси, шималий Африқида (һазирқи Маракәш әтрапида); иккинчиси Испанийә, үчинчиси Әнглийә болуши мүмкин еди. Мошу йәрдә қайси Таршиш экәнлигини биз билмәймиз. Бирақ уларниң һәммиси Пәләстиндин интайин жирақ, Нинәвәгә баридиған йолниң әкси йөнилишидә болуп бир нәччә миң километр жирақлиқта еди. «Йоппа» - «Йоппа»ниң һазирқи исми «Хайфа» яки «Жаффа», Исраилийәниң әң муһим портидур. □ **1:9** «Ибраний миллитидин» — йәни йәһудий миллитидин.

2

¹ Бирақ Пәрвәрдигар Юнусни жутувелишқа йоған бир белиқни әвәткән еди. Юнус болса бу белиқниң қарнида үч кечә-күндүз турди. □ ■

Чоң белиқниң қарнида туруп дуа қилиш

² Юнус белиқниң қарнида туруп Пәрвәрдигарға мундақ дуа қилди: —

³ «Мән дәрә-әлимимдин Пәрвәрдигарға пәрәд көтәрдүм,
У маңа ижабәт қилди.

Мән тәһтисараниң тәктидин пәрәд қилдим,
Сән авазимға қулақ салдиң. □ ■

⁴ Чүнки Сән мени деңиз тәктигә, деңиз қарниға ташливеттиң,
Кәлкүн еқинлири мени арисига еливалди,
Сениң барлиқ долқунлириң һәм өркәшлириң үстүмдин өтүп кәтти; ■

⁵ Вә мән: «Мән нәзириңдин ташливетилгәнмән;
Бирақ мән йәнила муқәддәс ибадәтханаңа қарап үмүт билән тәлмүримән» — дедим. □

⁶ Сулар мени жутуп кәткидәк дәрижидә оивалди,
Деңиз тәкти мени қапсивалди,
Деңиз чөплири бешимға чирмишивалди.

⁷ Мән тағларниң тәглиригичә чүшүп кәттим;
Йәр-зимин тегидики тақақлар мени әбәдил-әбәткичә қамап қойди;
Һалбуки, Сән женимни һаң ичидин чиқардиң, и Пәрвәрдигар Худайим.

⁸ Женим ичимдә һалидин кәткәндә Пәрвәрдигарни есимгә кәлтүрдүм,
Дуайим Саңа йетип,
Муқәддәс ибадәтханаңа кирип кәлди.

⁹ Бемәна әрзимәс бутларға чоқунғанлар өзигә несип болған мөһриванлиқтин мөһрум болиду.

¹⁰ Бирақ мән болсам тәшәккүр садаим билән Саңа қурбанлиқ қилимән;
Мән ичкән қәсәмлиримни Сениң алдиңда ада қилимән.
Нижат-қутқузуш Пәрвәрдигардиндур!» ■

¹¹ Пәрвәрдигар белиққа буйруди, белиқ Юнусни қуруқлуққа қәй қилди.

3

Нинәвә шәһиргә берип Худаниң хәвирини йәткүзүш

¹ Пәрвәрдигарниң сөзи иккинчи қетим Юнусқа йетип мундақ дейилди: —

² «Орнуңдин тур, Нинәвә дегән әшу бүйүк шәһәргә берип, Мән саңа тапшурған хәвәрни уларға жакала».

³ Юнус орнидин туруп Пәрвәрдигарниң сөзи бойичә Нинәвә шәһиригә барди. Нинәвә болса һаһайити бүйүк бир шәһәр болуп, шәһәрниң өзила үч күнлүк йол еди. □

⁴ Юнус шәһәр ичигә кирип бир күн маңди, у: —
Қириқ күндин кейин, Нинәвә шәһири вәйран қилиниду! — дәп жақалиди.

□ **2:1 «Йоған бир белиқ»** - «юнус белиғи» бәлким бу иштин қоюлған намдур. Бирақ «юнус белиғи» (инсанларға амрақ болғини билән) адәмни жутқидәк чоңлуқта йоқ. ■ **2:1** Мат. 12:40; 16:4; Луқа 11:30 □ **2:3 «Тәһтисара»** — (ибраний тилида «шеол») «йәр астидики сарай» (йәни, «тәкт сарайи»), өлгәнләрниң роһлири баридиған, қиямәт күнини күтидиған жайни көрситиду. Юнус өзини өлүп, тәһтисараға чүшкәндәк һес қилиду. Йәнә бир мүмкинчилиги барки, у белиқ қарнида һәқиқәтән өлгән, андин Худа уни (белиқниң ағзидин чиққанда) тирилдүргән. ■ **2:3** Зәб. 119:1 ■ **2:4** Зәб. 41:8

□ **2:5 «Бирақ мән ... тәлмүримән»** — башка бир хил тәржимиси: «Мән қандақму муқәддәс ибадәтханаңа үмүт билән тәлмүрәп қараймән?». ■ **2:10** Зәб. 3:9; 49:14,23; 115:8; һош. 14:3; Ибр. 13:15 □ **3:3 «Үч күнлүк йол»** — бәлким шәһәр вә униң әтрапидики жайлардин өтүш үчүн үч күн меңиш керәклигини көрситиду. Қедимки Нинәвә шәһириниң аһалиси икки миллион әтрапида еди. Бәзи алимлар «үч күнлүк йол» дегәнни шәһәрни айлинишқа үч күн кетиду дәп қарайду.

⁵ Нинәвәдикиләр Худаниң сөзигә ишәнди. Улар роза тутулсун дәп елан қилип, мәтивәрләрдин тартип әң кичигигичә уларниң һәммиси бөз кийим кийди. □ ■ ⁶ Бу сөз падишаға йәткәндә, уму тәхтидин туруп, тонини ташлап бөз кийим кийип күллүккә кирип олтарди. □ ⁷ У йәнә әмри арқилиқ пүткүл Нинәвә шәһиригә муналарни жақалиди: — «Падиша һәм ақсүнәкләрниң ярлиғи бойичә, Нинәвә шәһиридики һеч қандақ адәм, ат-улақ, кала, қой падилири һеч нәрсигә еғиз тәғмисун; һеч нәрсини йемисун, суму ичмисун. ⁸ Һәр бир адәм вә һайван бөз кийсун, һәр бири Худаға қаттиқ пәрәд көтәрсун; һәр бири яман йолдин янсун, һәр бири қолини зораванлиқтин үзсун; ⁹ ким билиду, буниң билән Худа қаттиқ ғәзивидин йенип бизни һалак қилмасмекин?».

¹⁰ Шуниң билән Худа уларниң әмәллирини, йәни яман йоллардин янғанлиғини көрүп, уларға қаратқан балайқазани чүшүрүштин йенип, шу балияқазани чүшүрмиди.

4

Пәрвәрдигар Юнус пәйғәмбәргә бәргән тәрбийә-савақ

¹ Амма бу иш Юнусни интайин нарази қилип, уни қаттиқ ғәзәпләндүрди. ² У Пәрвәрдигарға: — «Аһ, Пәрвәрдигар, өз жутумдики чағда Сениң шундақ қилидиғанлиғиңни демигәнмидим? Шуңа мән әслидә Таршишқа қачмақчи болғанмән; чүнки мән билимәнки, Сән меһришәпқәтлик, рәһимдил, асан ғәзәпләнмәйдиған, чоңқур меһриванлиққа толған, кишиләрниң бешиға күлпәт чүшүрүштин янғучи Худадурсән. ■ ³ Әнди Пәрвәрдигар, женимни мәндин елип кәт, өлүм мән үчүн яшаштин әвзәл» — деди.

⁴ Пәрвәрдигар униңдин: — Бундақ аччиқланғиниң тоғриму? — дәп сориди.

⁵ Андин кейин Юнус шәһәрдин чиқип, шәһәрниң шәрқий тәрипиғә берип олтарди. У шу йәрдә өзигә бир чәллә ясап, шәһәрдә зади немә ишлар боларкин дәп униң сайисидә олтарди.

⁶ Пәрвәрдигар Худа Юнусни өз паракәндичилигини қутқузуш үчүн, униң бешиға сайә чүшсун дәп униңға бир кичик дәрәқни өстүрүп тәйярлиди. Юнус кичик дәрәқтин интайин хурсән болди. ⁷ Бирақ иккинчи күни таң атқанда Худа бир қурутни тәйярлап әвәтти. Қурут бу кичик дәрәқни пилигиғә зәрбә қилип уни қурутувәтти. ⁸ Күн қизарғанда, Худа интайин иссиқ бир шәриқ шамилини тәйярлиди; күн тәптини Юнусниң бешиға чүшүрди, уни һалидин кәткүзди. У өзигә өлүм тиләп: — Өлүм мән үчүн яшаштин әвзәл, — деди.

⁹ Бирақ Худа униңдин: — Сениң әшу кичик дәрәқ сәвәвидин шундақ аччиқлинишиң тоғриму? — дәп сориди.

У жавап берип: — һәә, һәтта өлгидәк аччиғим кәлгини тоғриду, — деди. □

¹⁰ Пәрвәрдигар униңға мундақ деди: — «Сән һеч әжриңни сиңдүрмигән һәм өзүң өстүрмигән бу кичик дәрәқкә ичиңни ағриттиң; бирақ у бир кечидила өзи өсүп, бир кечидила қуруп кәтти; ¹¹ Әнди Мениң оң қоли билән сол қолини пәриқ етәлмәйдиған йүз жигирмә миң адәм олтирақлашқан, шундақла нурғун мал-варанлириму болған Нинәвәдәк бундақ бүйүк шәһәрдикиләргә ичимни ағритип рәһим қилишимға тоғра кәлмәмду?».

□ **3:5** «бөз кийим кийиш» — қедимки заманларда адәмниң қаттиқ товва қилишини билдүрәтти. ■ **3:5** Мат. 12:41; Луқа 11:32 □ **3:6** «күллүк» — қедимки заманларда товва қилиш яки қаттиқ қайғуни билдүрүш үчүн адәмләр күл догисида олтиратти. Қедимки шәһәрләрниң сиртида адәттә чоң бир «күл догиси» болатти, Нинәвә шәһиридә мундақ күллүкләр көп болуши мүмкин еди. ■ **3:9** Йо. 2:14 ■ **4:2** Мис. 34:6; Зәб. 85:5; Йо. 2:13 □ **4:9** «һәтта өлгидәк аччиғим кәлгини тоғриду» — башқа бир хил чүшәнчиси: «Бу дуниядин кәткучә аччиқлишим тоғриду». һеч болмиғанда бу ибарә Юнусниң аччиғиниң әң жуқури пәлиғә йәткәнлиғи, униң аччиғиниң буниңдинму артуқ болмайдиганлиғини көрситиду. □ **4:11** «Оң қоли билән сол қолини пәриқ етәлмәйдиған йүз жигирмә миң адәм» - кичик балиларни көрсәтсә керәк.

Микаһ

Бешарәтләр 1-қатар *** Барлиқ әлләр, аңлаңлар! Самарийә вә Йәһуданиң һалиға вай!

¹ Пәрвәрдигарниң сөзи — Йотам, Аһаз вә һәзәкия Йәһудаға падиша болған күнләрдә Морәшәтлик Микаһға кәлгән: —

— У буларни Самарийә вә Йерусалим тоғрисида көргән.

² Аңлаңлар, и хәлиқләр, һәммиңлар!

Қулақ сал, и йәр йүзи вә униңда болған һәммиңлар: —

Рәб Пәрвәрдигар силәрни әйипләп гувалиқ бәрсун,

Рәб муқәддәс ибадәтханисидин силәрни әйипләп гувалиқ бәрсун!■

³ Чүнки мана, Пәрвәрдигар Өз жайидин чиқиду;

У чүшүп, йәр йүзидики жуқури жайларни чәйләйду;□ ■

⁴ Униң астида тағлар ерип кетиду,

Жилғилар йерилиду,

Худди мом отниң алдида еригәндәк,

Сулар тик ярдин төкүлгәндәк болиду.□ ■

⁵ Буниң һәммиси Яқупниң итаәтсизлиги,

Исраил жәмәтидики гуналар түпәйлидин болиду;

Яқупниң итаәтсизлиги нәдин башланған? У Самарийәдин башланған әмәсму?

Йәһудадики «жуқури жайлар»ни ясаһ нәдин башланған? Улар Йерусалимдин башланған әмәсму?□

⁶ Шуңа Мән Самарийәни етиздики таш догисидак,

Үзүм таллири тикишкә лайиқ жай қиливетимән;

Мән униң ташлирини жылғиға домилитип ташлаймән,

Униң һуллирини ялаңачлаймән;□

⁷ Униң барлиқ ойма мәбудлири пара-пара чеқиветилиду;

Униң паһишиликтин еришкән барлиқ һәдийәлири от билән көйдүрүлиду;

Барлиқ бутлирини вәйранә қилимән;

Чүнки у паһишә аялниң һәққи билән буларни жиғип топлиди;

■ **1:2** Қан. 32:1; Йәш. 1:2 □ **1:3** «... У (Пәрвәрдигар) чүшүп, йәр йүзидики жуқури жайларни чәйләйду»

— «кириш сөз»дә ейтқинимиздәк, «Исраил (вә башқа әлләр) үчүн «жуқури жайлар» бутларға, жин-шәйтанларға аталған жайлар еди. ■ **1:3** Қан. 32:13; 33:29; Зәб. 113:11; Йәш. 26:21; Ам. 4:13 □ **1:4** «Чүнки мана, Пәрвәрдигар өз жайидин чиқиду... (3-айәт) У чүшүп, йәр йүзидики жуқури жайларни чәйләйду; Униң астида тағлар ерип кетиду...»

— демисәкму, бу ахирқи замандики «Пәрвәрдигарниң күни»ни көрситиду. ■ **1:4** һак. 5:4; Зәб. 17:8-10; Зәб. 67:3, 9; Зәб. 96:5; Ам. 9:5 □ **1:5** «Яқупниң итаәтсизлиги нәдин башланған? У Самарийәдин башланған әмәсму? Йәһудадики «жуқури жайлар»ни ясаһ нәдин башланған? Улар Йерусалимдин башланған әмәсму?» — Исраил

вә Йәһудада «жуқури жайлар» бутпәрәсликкә аит, жиркиничлик жайларға айландурулған еди. «жуқури жайлар» ясаһ «Йерусалимдин башланған» — Сулайман падишаниң бу ишларда әйиви бар еди («2Пад.» 11:7ни көрүң). □ **1:6** «Шуңа Мән Самарийәни етиздики таш догисидак, үзүм таллири тикишкә лайиқ жай қиливетимән» — башқа бир хил тәржимиси: «Шуңа Мән Самарийәни етиздики таш догисидак, йеңила тикилгән узумзарлиқтәк қиливетимән». «Мән униң ташлирини жылғиға домилитип ташлаймән» — Самарийәдики һәшәмәтлик имарәтләр әжайип һәйвәтлик чоң ташлардин ясалған еди (Омри дегән падишаниң дәвридин башлап). «... домилитип ташлаймән» — ибрания тилида «... төкүп ташлаймән».

Улар йәнә паһишә аялның һәққи болуп қайтип кетиду.□

⁸ Булар үчүн мән аһ-зар көтиримән,

Мән хувлаймән;

Ялиңаяқ, ялаңач дегидәк жүримән;

Мән чилбәриләрдәк хувлаймән;

хувқушлардәк матәм тутуп жүримән.□ ■

⁹ Чүнки униң ярилири давалиғусиздур,

У һәтта Йәһудағичиму йетип,

Хәлқимниң дәрвазисига, йәни Йерусалимғичә ямриди.□

¹⁰ Бу апәтни Гат шәһиридә сөзлимәңлар,

Қәтһий жиғлимаңлар;

Бәйт-лә-Афраһ шәһиридә топа-чаңда еғинаңлар!□ ■

¹¹ И Шафирда туруватқан қиз, ялаңачлиқ вә шәрмәндилик ичидә әсирликкә өт;

Заананда туруватқан қизлар талаға һеч чиққан әмәс;

Бәйт-Езәл аһ-зарлар көтәрмәктә;

«Худа сәндин муқим жайиңни елип кетиду!»□ ■

¹² Маротта туруватқан қиз яхшилиққа тәлмүрүп тит-тит болуватиду;

Бирақ яманлиқ Пәрвәрдигардин Йерусалим дәрвазисига чүшти.□ ■

¹³ Тулпарни жәң һарвусига қат, и Лақишта туруватқан қиз;

(Лақиш болса, Зион қизига гунаниң башланған йери еди!)

□ **1:7** «Чүнки у (Самарийә) паһишә аялның һәққи билән буларни жиғип топлиди; улар йәнә паһишә аялның һәққи болуп қайтип кетиду» — «паһишә аялның һәққи» тоғрилиқ: — «кириш сөз»имиздә ейтилғандәк, Израил вә Йәһуданиң бутпәрәслиги һәр хил шәһванийлик билән арилашқан. Бутханиларға мәхсус «атап беғишлиған» паһишә аяллар билән биллә йетиш бутқа чоқунушниң бир паалийти еди, шуниң билән бутханилар вә уларни башқурғучилар бу арқилиқ бейип көткән еди. «Паһишә аялның һәққи болуп қайтип кетиду» — Израилни ишғал қилғучи Асурийә империйәси вә кейин Бабил империйәси бәлким мошу бутпәрәсликтин еришкән мал-дуниялирини охшаш йолда (өзлириниң бутханилирини селип, бутпәрәслик-паһишивазлиқ арқилиқ бейишқә) ишләткән болуши мүмкин! Башқа бир хил чүшәнчиси: — паһишивазлиқ арқилиқ еришәлгән шу күмүч бутларға һәл беришкә ишләткән; тажавузчилар күмүчни қайтидин еритип, уни тәңгиләргә айландуриду; андин у қайтидин «паһишә аялның һәққи»гә ишлитилиши мүмкин. □ **1:8** «Булар үчүн мән аһ-зар көтиримән, мән хувлаймән ... мән чилбәриләрдәк хувлаймән; хувқушлардәк матәм тутуп жүримән» — Микаһ пәйғәмбәр Самарийәдикиләргә интайин көйүнгини үчүн қаттиқ азапланған. Шуниң билән у уларға кәлгүси апәтни көрситидған «рәсим болуш» үчүн, хәлиқниң бу ишларниң тезла реаллиққа айланидиғанлиғини билип йетиши үчүн, улар алдида ялаңач (бәлким «йерим ялаңач») жүриду. ■ **1:8** Аюп 30:29 □ **1:9** «У һәтта Йәһудағичиму йетип,...» — мошу йәрдә «у» апәт яки «Самарийәниң ярилири»ни көрситиду. «У (апәт) һәтта Йәһудағичиму йетип, ... Йерусалимғичә ямриди» — 10-16-айәтләрдә Микаһ Асурийә империйәсиниң Йәһудани ишғал қилидиғанлиғини алдин-ала ейтиду. Мошу айәтләрдики 11 шәһәрниң һәр бири пәйғәмбәрниң жути «Морәшәт»тин көп дегәндә 9 километр жирақлиқта болуп, «Морәшәт»тә туруп көргили болатти. Микаһ һәр бир шәһәрниң намлириниң мәнәси һәққидә униңға маслашқан сөзләрни қилип, уларниң әһвалини сүпәтлигән. Дәрвәқә һәр бир шәһәр ахирида Асурийә тәрипидин ишғал қилинди. □ **1:10** «Бу апәтни Гат шәһиридә сөзлимәңлар, қәтһий жиғлимаңлар» — «Гат» дегән исимниң мәнәси «жиға»ға йеқин. «Бәйт-лә-Афраһ шәһиридә топа-чаңда еғинаңлар!» — «Бәйт-лә-Афраһ» «топа-чаңлиқ жут» дегән мәнидә. ■ **1:10** 2Сам. 1:20; Йәр. 6:26 □ **1:11** «И Шафирда туруватқан қиз, ялаңачлиқ вә шәрмәндилик ичидә әсирликкә өт» — «Сафир»ниң мәнәси «гәзәллиқ», «йеқимлиқ». «Худа сәндин муқим жайиңни елип кетиду!» — ибраний тилида «У сәндин муқим жайиңни елип кетиду!». «Заананда туруватқан қизлар талаға һеч чиққан әмәс» — «Заанан»ниң тәләппузи «чиқиш» дегән сөзгә йеқин. «Бәйт-Езәл аһ-зарлар көтәрмәктә; Худа сәндин муқим жайиңни елип кетиду!» — «Бәйт-Езәл» дегән «елип кетиш»кә йиқин аһаңда. Айәттики иккинчи қисимниң башқа бир хил тәржимиси: «Заананда туруватқан қизлар Бәйт-Езәлниң аһ-зарлириға чиққан әмәс; сәндин муқим жайиңни елип кетиду». ■ **1:11** Йәш. 47:3 □ **1:12** «Маротта туруватқан қиз яхшилиққа тәлмүрүп тит-тит болуватиду» — «Марот» дегәнниң мәнәси «аччиқ» — улар «яманлиқ»ниң аччиқлиғини тетийду. «...яманлиқ Пәрвәрдигардин Йерусалим дәрвазисига чүшти» — Сәннахериб Йәһудадики нурғун шәһәрлирини муһасиригә алғандин кейин Йерусалимни ишғал қилалмай дәрвазиси алдиға тохтап қалди. Ахирида мәғлуп болди. ■ **1:12** Ам. 3:6

Чүнки сәндә Исраилниң итаәтсизлиги тепилиду. □

¹⁴ Шуңа сән хушлишиш һәдийилирини Морәшәт-Гат шәһиригә берисән;
Ақзибниң дукандарлири Исраил падишалириға ялғанчилик йәткүзиду; □

¹⁵ Мән теги саңа бир «мирасхор» әпкелимән, и Марәшаһ шәһиридә туруватқан қиз;
Исраилниң шан-шәриви Адулламғиму чүшүп келиду. □

¹⁶ Өзүңни тақирбаш қил,
Зоқуң болған балилар үчүн чечиңни чүшүрүвәт;
Қорултаздәк айдиңбашлиғиңни кеңәйт,
Чүнки улар сәндин айрилип сүргүн болушқа кәтти. □

2

Жәбир-зулум үстигә чүшидиган жаза

¹ Орнида йетип қәбиһликни ойдайдиганларға вә яманлиқ әйлигүчиләргә вай!

Пәқәт уларниң қолидин кәлсила, улар таң етиши биләнла уни ада қилиду;

² Уларниң ачкөз көзи етизларға чүшсила, улар зораванлиқ қилип буливалиду;

Өйләргиму қизикипла қалса, буларниму елип кетиду;

Улар батур кишиниму жәмәти билән булайду,

Адәмни өз мираслири билән қошуп чаңгилиға киргүзивалиду. □ ■

³ Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Мана, Мән бу аилигә қарап, боюнлириңлардин чиқиралмайдиган яман бир боюнтурурқни ойлап тәйярливатимән;

Силәр әнди гидийип маңмайсиләр;

Чүнки шу күнләр яман күнләр болиду. ■

⁴ Шу күни улар силәр тоғраңларда тәмсилни тилға елип,

Ечинишлиқ бир зар билән зарлайду: —

«Биз пүтүнләй булаң-талаң қилиндуқ!»;

У хәлқимниң несивисини башқиларға бөлүвәтти;

Уни мәндин шунчә дәһшәтлик мәһрум қилди!

□ **1:13** «Тулпарни жәң һарвусиға қат, и Лақишта туруватқан қиз» — ибраний тилида «Лақиш»ниң тәләппузи «ат»қа йеқин. Лақиш шу райондики әң күчлүк шәһәр; атқа тайинишниң өзи бир гуна. Худа Исраилға «атқа тайиниш»ни қәтәый мәнәый қилған еди («Қан.» 17-бап). Уларниң атларға тайиниши бәлким Йәһудаға сәлбий үлгә болуши мүмкин еди. «Лақиш болса, **Зион қизига гунаниң башланған йери еди!**» — Лақиш шәһири Йәһудада болғини билән биринчи болуп шималий падишалиқниң тунжа бутпәрәс падишаси Йәробоам (И)ниң рәзиллигиниң тәсирни қобул қилған болса керәк. Хәритиләрни көрүң. □ **1:14** «Сән хушлишиш һәдийилирини Морәшәт-Гат шәһиригә берисән» — «Морәшәт-Гат» дегән сөзниң йилтизи «мирасни елиш» яки «мирастин мәһрум болуш» (ибраний тилида «морәш», әрәб тилида «мирас»).

Улар өз «мирас»идин айрилиди, мирасиға «әлвида» дейиши керәк. «Ақзибниң дукандарлири Исраил падишалириға ялғанчилик йәткүзиду» — «Ақзиб»ниң мәнәси «алдамчилик», Йәһуда падишалиғиға жайлашқан. Йәһуда падишалири (шундақла Исраил падишалири) Ақзиб шәһириниң дуканлиридин көп пайда көргән еди («1Тар.» 4:21-23). Дүшмән қошуни Исраил падишалиғиға тажавуз қилғандин кейин, Самарийә падишалири жиддий һажәткә чүшкәндә, Ақзибтикиләр уларға бурунқидәк сода-сетиқ қилип керәклик тәминатларни әвәтәлмәй, уларға «ялғанчи» болуп қалиду. □ **1:15** «Мән теги саңа бир «мирасхор» әпкелимән, и Марәшаһ шәһиридә туруватқан қиз» — ибраний тилида «Марәшаһ» вә «мирасхор» йеқин сөз. «мирасхор» әлвәттә кинайилик гәп, у Асурийә падишаси Сәннахерибни көрситиду. «Исраилниң шан-шәриви Адулламғиму чүшүп келиду» — «Адуллам» әслидә Давут пәйғәмбәр (жигит вақтида) Саул падишадин кечип, киривалған ғар еди. Демәк, Исраил, жүмлидин униң падишаси вә «шан-шәриви» болған бутлар йәнә кечиши керәк. Бирақ бу сөзниң ичидики мәнәсидә йәнә үмүт бар. Давут пәйғәмбәр «Адуллам»да йошурунғандин кейин, жапалиқ күнләрни өткүзүп ахирда Исраилниң шәрәплик падишаси болуп чиққан. Исраил бәлким униңға охшаш жапалиқ күнләрни өткүзгәндин кейин шәрәплик күнләрни йәнә көриду. Мәзкур бешарәт йәнә Мәсиһ («Исраилниң шан-шәриви»)ниң кәлгүсидә Исраилниң гунайи түпәйлидин азапқа чүшүшини көрситишиму мүмкин. □ **1:16** «Өзүңни тақирбаш қил, зоқуң болған балилар үчүн чечиңни чүшүрүвәт; қорултаздәк айдиңбашлиғиңни кеңәйт,...» — чачларни чүшүрүш матәмниң бир хил ипадиси. □ **2:2** «.. батур кишиниму жәмәти» — яки «... батур кишиниму өйи». ■ **2:2** Йәш. 5:8 ■ **2:3**

У етизлиримизни мунапиққа тәқсим қилип бәрди!□

⁵ Шуңа Пәрвәрдигарниң жамаити арисидин,

Силәрдә чәк ташлап зимин үстигә тана тартип несивә бөлгүчидин бирисиму қалмайду.■

Сахта пәйгәмбәрләрниң Худаниң пәйгәмбәрлиридин рәнжиши

⁶ Улар: «бешарәт бәрмәңлар!» — дәп бешарәт бериду!

Әгәр пәйгәмбәрләр бу ишлар тоғрилиқ бешарәт бәрмисә, әнди бу ар-номус биздин һәргиз кәтмәйду!□ ■

⁷ И Яқуп жәмәти,

«Пәрвәрдигарниң Роһи сәвир-тақәтсизму?

Бу ишлар раст Униң қилғанлириму?» — дегили боламду?

Мениң сөзлирим дурус маңғучиға яхшилиқ кәлтүрмәмду? □

⁸ Бирақ түнүгүнла Мениң хәлқим һәтта дүшмәндәк орнидин қозғалди;

Силәр хатиржәмликтә йолдин өтүп кетиватқанларниң тонини ич кийимлири билән салдурувалисиләрки,

Уларни худди уруштин қайтқанлардәк кийимсиз қалдурусиләр.□

⁹ Хәлқим арисидики аялларни өзлириниң иллиқ өйлиридин қоғлайсиләр;

Уларниң яш балилирини силәр Мениң гөзәл гөһиримдин мәңгүгә мәһрум қилисиләр. □

¹⁰ Орнуңлардин туруп нери кетиңлар;

Чүнки һалакәтни,

Йәни азаплиқ бир һалакәтни кәлтүридиған напаклиқ түпәйлидин,

Бу йәр силәргә тәвә арамғаһ болмайду.

¹¹ Әгәр беһудиликтә, ялғанчилиқта жүргән бириси ялған гәп қилип: —

«Мән шарап вә һараққа тайинип силәргә бешарәт беримән» — десә,

Мана, у шу хәлиқкә пәйгәмбәр болуп қалиду!□

Худаниң «Исраилниң қалдисига болған вәдиси

¹² Мән чоқум сени бир пүтүн қилип уюштуримән, и Яқуп;

Мән чоқум Исраилниң қалдисини жиғимән;

Мән уларни Бозраһдики қойлардәк,

Өз яйлиғида жиғилған бир падидак жәм қилимән;

Улар адиминиң көплүгидин вараң-чуруңлуққа толиду.□

□ **2:4** «У (Пәрвәрдигар) етизлиримизни мунапиққа тәқсим қилип бәрди!» — «мунапиқ» бәлким өз әһдисидә һеч турмайдиған Асурийә падишасини көрситиду. ■ **2:5** Қан. 32:8, 9 □ **2:6** «Улар: «бешарәт бәрмәңлар!» — дәп бешарәт бериду! Әгәр пәйгәмбәрләр бу ишлар тоғрилиқ бешарәт бәрмисә, әнди бу ар-номус биздин һәргиз кәтмәйду!» — бу айәттә «бешарәт бериш» дегән пейлиниң йәнә бир тәржимиси: «шал чечиш» (кинайилиқ гәп). Башқа бир нәччә хил тәржимилири; (1) «Бу ишлар тоғрилиқ бешарәт бәрмәслик керәк!» (улар дәйду) «Әнди ар-номус (биздин) һәргиз кәтмәйду!» (Микаһ дәйду); (2) «Дәрвәкә улар (пәйгәмбәрләр) бу ишлар тоғрилиқ бешарәт беришкә тохтайду! Әнди ар-номус биздин кәтмәйду!». ■ **2:6** Йәш. 30:10; Ам. 7:16 □ **2:7** «И Яқуп жәмәти, «Пәрвәрдигарниң Роһи сәвир-тақәтсизму? Бу ишлар раст Униң қилғанлириму?» — дегили боламду?» — демәк, Исраил (шүбүһисизки,

сахта пәйгәмбәрләрниң тәлимлири билән): «Худа бизни сөйиду, биз Худаниң алаһидә хәлқи, У бизгә һәргиз яманлиқни йәткүзмәйду» — дәвериду. Башқа бир хил тәржимиси: «И «Яқуп жәмәти» дәп аталғучи, Пәрвәрдигар сәвир-тақәтсизму? Булар (бу яман ишлар) униң қилғанлириму?».

□ **2:8** «... силәр хатиржәмликтә йолдин өтүп кетиватқанларниң тонини ич кийимлири билән салдурувалисиләрки, уларни худди уруштин қайтқанлардәк кийимсиз қалдурусиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «... худди уруштин қайтиватқанлардин алғандәк силәр уларниң тонини ич кийимлири билән елип булисиләр» (уруштин қайтқанлар болса хатиржәмликтә маңиду, әлвәттә).

□ **2:9** «Мениң гөзәл гөһирим» — (яки «Мениң зибузиннитимдин») — бәлким Қанаан зимининиң өзини көрситиду. □ **2:11** «Мән шарап вә һараққа тайинип силәргә бешарәт беримән...» — башқа бир хил тәржимиси: «Бириси «шарап һәм һарақниң көп болидиғанлиғи тоғрисида бешарәт беримән» десә, у мошу хәлиқкә таза мувапиқ бир пәйгәмбәр болиду».

□ **2:12** «Өз яйлиғида жиғилған бир падидак жәм қилимән; улар адиминиң көплүгидин вараң-чуруңлуққа толиду» — бәзи алимлар «адәмләрниң көплүғи»ни дүшмәнләрниң көплүғи, дәп қарайду. Бирақ бир пада қойлар жәм қилинғинида, бәрибир чоң «вараң-чуруң» көтирилиду.

13 Бир «бөсүп өткүчи» уларниң алдиға чиқип маңиду;
Улар бөсүп чиқип, қовуққа йетип берип, униңдин чиқти;
Улар бөсүп чиқти,
Йәни қовуққа йетип берип, униңдин чиқти;
Уларниң Падишаси уларниң алдида,
Пәрвәрдигар уларниң алдиға өтүп маңиду. □ ■

3

Бешарәтләр 2-қатар ••• Йетәкчиләрниң халиға вай!

1 Мән мундақ дедим: «Аңлаңлар, и Яқупниң һакимлири,
Исраил жәмәтиниң әмирлири!

Адил һөкүмни билиш силәргә хас әмәсмү? □

2-3 И яхшилиқни өч көргүчи,
Яманлиқни яхши көргүчиләр —
Силәр Өз хәлқимдин терисини,
Устиханлиридин гөшини юлидиған,
Уларниң гөшини йәйдиған,
Териси союлғичә үстидин савайдиған,
Устиханлирини чақидиған,
Уларни қазанға тәйярлиғандәк,
Даһ қазандики гөшни тоғриғандәк тоғрайсиләр!

4 Буниңдин кейин улар Пәрвәрдигарға нида қилиду,
Бирақ У уларни аңлимайду;
Уларниң қилмишлиридики һәр түрлүк қәбиһлиги үчүн,
У чағда У йүзини улардин қачуруп йошуриду!».

Сахта пәйғәмбәрләрниң халиға вай!

5 Пәрвәрдигар Өз хәлқини аздурғучи пәйғәмбәрләр тоғрилиқ мундақ дәйду: —
(Улар чишлири билән чишләйду,

«Аман-течиқ!» дәп вақирайду,
Кимәрким уларниң гелини майлимиса,
Шуларға қарши уруш һазирлайду!) □ ■

6 — Шуңа силәрни «аламәт көрүнүш»ни көрмәйдиған бир кечә,
Пал салғили болмайдиған қараңғулуқ басиду;

Пәйғәмбәрләр үчүн қуяш патиду,

Күн улар үстидә қара болиду; ■

7 «Аламәт көрүнүшни көргүчиләр» шәрмәндә болиду,

Палчилар йәргә қаритилиду;

Уларниң һәммиси калпуклирини тосуп жүриду;

□ **2:13** «Бир «бөсүп өткүчи» уларниң алдиға чиқип маңиду; улар бөсүп чиқип, қовуққа йетип берип, униңдин чиқти; улар бөсүп чиқти, ... уларниң падишаси уларниң алдида, Пәрвәрдигар уларниң алдиға өтүп маңиду» — бу улук бешарәт Худаниң Йәһудани Асурийә империйәсидин қутқузидиғанлиғини көрситиду; бизниңчә бешарәт йәнә икки қетим әмәлгә ашурулиду. «Қошумчә сөз»имиздә биз у тоғрилиқ йәнә азрак шәрһләймиз. ■ **2:13** Йәш. 32:4-5; 52:12; һош..1:11; Зәк.12:8; Мат.3:5; 11:11-14; Юһ. 10:2-4 □ **3:1** «Мән мундақ дедим: «Аңлаңлар, и Яқупниң һакимлири, Исраил жәмәтиниң әмирлири! ... » — 1-4-айәттә сөзлигүчи бәлким пәйғәмбәр өзи. «Яқуп» вә «Исраил» мошу йәрдә шүбһисизки, икки падишалиқни тәң көрситиду. Мошу айәткә қариганда, чириклишиш мәмликәтләрниң әң жуқури орунлириға вә сотханилириға сиңип киргән еди; бирақ у падишаси һәзәкияни тилға алмайду; һәзәкия ихласмән адәм болуп, у өзи мошу гуналардин халий болған. □ **3:5** «Кимәрким уларниң гелини майлимиса, ...» — ибраний тилида «кимәрким уларниң ағзиға бир нәрсә салмиса,..». ■ **3:5** Мик. 2:11 ■ **3:6** Йәр. 15:9; Йо. Йо. 2:10, 31; 3:15; Ам. 8:9

Чүнки Худадин һеч жавап кәлмәйду. □

⁸ Бирақ мән бәрһәк Пәрвәрдигарниң Роһидин күчкә толғанмән, Яқупқа өзиниң итаәтсизлигини, Израилға униң гунайини жакалаш үчүн, Тоғра һөкүмләргә һәм қудрәткә толғанмән.

⁹ Буни аңлаңлар, өтүнимән, и Яқуп жәмәтиниң һакимлири, Израил жәмәтиниң әмирлири! Адил һөкүмгә өч болғанлар, Барлиқ адаләтни бурмилайдиғанлар, ■

¹⁰ Зионни қан төкүш билән,

Йерусалимни һәққанийәтсизлик билән қуридиғанлар! □ ■

¹¹ Зионниң һакимлири парилар үчүн һөкүм чиқириду,

Каһинлар «иш һәққи» үчүн тәлим бериду;

«Пәйғәмбәрләр» пул үчүн палчилик қилиду;

Бирақ улар «Пәрвәрдигарға тайинар»миш теһи,

Вә: — «Пәрвәрдигар аримизда әмәсму?

Бизгә һеч яманлиқ чүшмәйду» — дейишиду. □

¹² Шуңа силәрниң вәжәңлардин Зион теғи етиздәк ағдурулиду,

Йерусалим дөң-төпилик болуп қалиду,

«Өй жайлашқан тағ» болса орманлиқниң оттурисидики жуқури жайлардәкла болиду, халас. □ ■

4

Ахирқи заманлардики Йерусалим

¹ Бирақ ахирқи заманда, Пәрвәрдигарниң өйи жайлашқан тағ тағларниң беши болуп бекитилиду,

Һәммә дөң-егизликтин үстүн қилинип кәтирилиду;

Барлиқ хәлиқләр униңға қарап еқип келишиду. □ ■

² Нурғун қовм-милләтләр чиқип бир-биригә: —

«келиңлар, биз Пәрвәрдигарниң теғиға,

□ **3:7** «Уларниң һәммиси калпуклирини тосуп жүриду...» — калпукларни тосуш адәттә хижиллиқни билдүрәтти. Униң үстигә, Муса пәйғәмбәргә берилгән муқәддәс қанун бойичә жуқумлуқ кесәл болған адәмләр өзиниң кәлгәнлигини ағаһландуруш үчүн калпуклирини тосуп «Напак, напак!» дөп вақириши керәк еди. Бу әйәт бу сахта пәйғәмбәрләрниң напак сөзлирини етирап қилиши керәк болидиғанлигини билдүриду. ■ **3:9** Ам. 5:7; 6:12 □ **3:10**

«Зионни қан төкүш билән, Йерусалимни һәққанийәтсизлик билән қуридиғанлар!» — шүбһисизки, Йерусалимда нурғун һәйвәтлик имарәтләр пәйда болған еди. Бирақ һәммиси адаләтсизликкә тайинип ясалған. ■ **3:10** Әз. 22:27; Зәф. 3:3 □ **3:11**

««Пәйғәмбәрләр» пул үчүн палчилик қилиду;...» — Худаниң пәйғәмбәрлири һәрғиз палчилик ишлирини қилмайду, әлвәттә. һәқиқий пәйғәмбәрләрниң хизмәтлири билән «палчилик»ниң оттурисидики чоң пәриқләр тоғрилиқ «Тәбирләр»ни көрүң. □ **3:12**

««Өй жайлашқан тағ» болса орманлиқниң оттурисидики жуқури жайлардәкла болиду, халас» — Микаһ өз дәвридики «муқәддәс өй» яки «ибадәтхана» демәйду — Уларниң гуналири түпәйлидин у пәкәт аддий бир «өй» болуп қалди. Бу әйәттики бешарәт бәлким һәзәкия падишани чоңқур тәсирләндүргән болуши мүмкин. Йүз жилдин кейин ордидики әмирләр бешарәтниң һәзәкияға болған тәсирини тилға елип, өз падишаси Йәһоакимға бешарәтни нәқил кәлтүриду («Зион теғи етиздәк ағдурулиду, Йерусалим дөң-төпилик болуп қалиду»), шуниң билән Йәрәмия пәйғәмбәр өлүм жазасидин қутулуп қалған (Тәврат, «Йәрәмия» 26-бап). «Жуқури жайлар» дегини кинайилик гәптур. Чүнки Йәһудадикиләр һәрдайим «жуқури жайлар»да бутханиларни селип шу йәрдә бутларға чоқунған. Лекин шу чағларда Йерусалим бутқа чоқунған жайдәк «һарам» болуп қалиду, шуниңдәк орманлиқниң кишиләрниң көзигә аз-паз челиғидиған бир қисмидин ибарәт болиду, халас! ■ **3:12** Мик. 3:12 □ **4:1**

«Ахирқи заманда» — ибраний тилида «күнләрниң ахирида». «Барлиқ хәлиқләр униңға Пәрвәрдигарниң өйигә қарап еқип келишиду» — Тәврат һәм Зәбурда «(ят) әлләр» һәм «хәлиқләр» болса адәттә Израилдин башқа барлиқ хәлиқләрни, йәни «Йәһудий әмәсләр»ни көрситиду. «Микаһ» дегән китапта «ят әлләр» яки «хәлиқ-милләтләр» дейилсә, һәрдайим мошу мәнини билдүриду. ■ **4:1** Йәш. 2:2-5

Якупниң Худасиниң өйигә чиқип келәйли;
У өз йоллиридин бизгә үгитиду,
Вә биз униң излирида маңимиз» — дейишиду.
Чүнки қанун-йойлорук Зиондин,

Пәрвәрдигарниң сөз-калами Йерусалимдин чиқидиған болиду.

³ У болса көп хәлиқ-милләтләр арасида һөкүм чиқириду,
У күчлүк әлләр, жирақта турған әлләрниң һәқ-наһәқлиригә кесим қилиду;
Буниң билән улар өз қиличлирини сапан чишлири,
Нәйзилирини оғақ қилип соқушиду;
Бир әл йәнә бир әлгә қилич көтәрмәйду,
Улар һәм йәнә уруш қилишни үгәнмәйду;□

⁴ Бәлки уларниң һәр бири өз үзүм тели вә өз әнжир дәриғи астида олтириду,
Вә һеч ким уларни қорқатмайду;

Чүнки самавий қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Өз ағзи билән шундақ ейтти.□ ■

⁵ Барлиқ хәлиқләр өз «илаһ»иниң намида маңсиму,
Бирақ биз Худайимиз Пәрвәрдигарниң намида әбәдил-әбәткичә маңимиз.

⁶ Шу күнидә, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән мәйип болғучиларни,
һайдиветилгәнләрни вә Өзүм азар бәргәнләрни жиғимән;□ ■

⁷ Вә мәйип болғучини бир «қалди»,
һайдиветилгәнни күчлүк бир әл қилимән;
Шуниң билән Пәрвәрдигар Зион тегида улар үстидин һөкүм сүриду,
Шу күндин башлап мәңгүгичә.□ ■

⁸ Вә сән, и падини күзәткүчи мунар,
— Зион қизиниң егизлиги, *падишалиқ* саңа келиду: —
— Бәрһәқ, саңа әслидики һоқуқ-һөкүмранлиқ келиду;
Падишаһлиқ Йерусалим қизига келиду.□

Шәрәптин илгири болған азан

⁹ Әнди сән һазир немишкә нида қилип налә көтирисән?

Сәндә падиша йоқмиди?

Сениң мушавириңму һалак болғанмиди,

Аялни толғақ тутқандәк азаплар сени тутувалғанмиди?■

¹⁰ Азапқа чүш, толғақ тутқан аялдәк туғушқа толғинип тиришқин, и Зион қизи;

Чүнки сән һазир шәһәрдин чиқисән,

һазир далада турисән,

Сән һәтта Бабилғиму чиқисән.

Сән әшу йәрдә қутқузулисән;

□ **4:3** «... У болса көп хәлиқ-милләтләр арасида һөкүм чиқириду... Улар һәм йәнә уруш қилишни үгәнмәйду» — Йәшәя пәйғәмбәр өз китавида мошу әйәтләрни (1-3ни) нәқил кәлтүриду («Йәш.», 4:2). □ **4:4** «...уларниң һәр бири өз үзүм тели вә өз әнжир дәриғи астида олтириду» — буниң көчмә мәнаси бәлким һәр киши һәр адәм Худаға шүкүр ейтип, ачкөзлүк қилмайду, дегәнлик болуши мүмкин. ■ **4:4** 1Пад. 5:5 □ **4:6** «Мән мәйип болғучиларни, һайдиветилгәнләрни вә Өзүм азар бәргәнләрни жиғимән» — «мәйип болғучи», «һайдиветилгәнләр» вә «Өзүм азар бәргәнләр» дегән сөз аялчә родтики исимлардур; шүбһисизки, бу Израилниң панаһсиз әжиз қиздәк болидиғанлигини көрситиду. «Мәйип болғучи» дегән сөз бәлким һәзрити Якуп Пәләстингә қайтқан чағни, Худаниң униң жаһиллигини бир тәрәп қилип мәйип қилғандин кейинки көрсәткән шәпқитини әскә кәлтүриду («Яр.» 32-бап). ■ **4:6** Қан. 30:3, 4, 5 □ **4:7** «Шу күндин башлап мәңгүгичә» — ибраний тилида «һазирдин башлап мәңгүгичә». ■ **4:7** Дан. 7:14; Зәф. 3:19; Луқа 1:33 □ **4:8** «падини күзәткүчи мунар» — бәлким Йерусалим вә униң әмәлдарлирини көрситиши мүмкин. Чүнки уларниң роһий жәһәттин пүткүл Израил («Худаниң падис»)ниң үстигә күзәтчи, баққучи болуш мәсьюлийити бар еди. «Бәрһәқ, саңа әслидики һоқуқ-һөкүмранлиқ келиду; падишалиқ Йерусалим қизига келиду» — демәк, Израил йәнә падишалиқ болиду, бирақ падиша Худа Өзи (Мәсиһ Униң вәкили болғачқа) болиду (7-әйәт). ■ **4:9** Йәр. 8:19

Әшу йәрдә Пәрвәрдигар саңа һәмжәмәт болуп дүшмәнлириңдин қутқузиду.□

¹¹ Вә һазир нурғун әлләр: — «У аяқ асти қилинип булғансун!

Көзимиз Зионниң изасини көрсүн!» — дөп саңа қарши жәң қилишқа жиғилиду;

¹² Бирақ улар Пәрвәрдигарниң ойлирини билмәйду,

Униң нишанини чүшәнмәйду;

Чүнки өнчиләрни хаманға жиққандәк У уларни жиғип қойди.■

¹³ Орнуңдин туруп хаманни тәп, и Зион қизи,

Чүнки Мән мүңгүзүңни төмүр, туяқлириңни мис қилимән;

Нурғун әлләрни соқуп парә-парә қиливетисән;

Мән уларниң фәнимитини Пәрвәрдигарға,

Уларниң мал-дуниялирини пүткүл йәр-зимин Егисигә беғишлаймән.□ ■

5

Азаплиқ күнләрдә Мәсиһ туғулиду вә Исраилни қутқузиду

¹ Әнди өзүңлар қошун-қошун болуп жиғилиңлар, и қошун қизи;

Чүнки бириси бизни муһасиригә алди;

Улар Исраилниң һаким-сорақчисиниң мәңзигә һаса билән уриду;□

² (Сән, и Бәйт-Ләһәм-Әфратаһ, Йәһудадики миңлиған шәһәр-йезилар арисидә интайин кичик болған болсаңму,

Сәндин Мән үчүн Исраилға һаким Болғучи чиқиду;

Униң һозурумдин чиқишлири қедимдин,

Йәни әзәлдин бар еди)□ ■

³ Шуңа толғақ тутқан аял туғуп болғичә,

У уларни дүшмәнлиригә ташлап қойиду;

□ **4:10** «Азапқа чүш, толғақ тутқан аялдәк туғушқа толғинип тиришқин, и Зион қизи; чүнки сән һазир шәһәрдин чиқисән, һазир далада турисән, сән һәтта Бабилғиму чиқисән» — Исраил Асурийә тәрипидин андин Бабил (андин кейин йәнә Грек вә Рим имерийәси) тәрипидин азап тартиду. Микаһ уларға: Бу азапларни Худадин кәлгән «толғақ азаплири» дөп билгән болсаңлар, әнди һәқиқий падиша вә мушавир (9-айәт) араңлардин туғулуши керәк, дәйду. Дәрвәкә Мәсиһ Әйса улар Рим империйәси тәрипидин азап тартқанда туғулди. ■ **4:12** Йәр. 51:33 □ **4:13** «Орнуңдин туруп хаманни тәп, и Зион қизи, чүнки Мән мүңгүзүңни төмүр, туяқлириңни мис қилимән; нурғун әлләрни соқуп парә-парә қиливетисән...» — 11-13-айәттики ишлар Исраил Бабилдин қутқузулуп (10-айәт) Қанаанға қайтип кәлгәндин кейин йүз бериши керәк. Вәһий миладийәдин илгәрки 3- вә -2-әсирдә «Маккабийлар» дәвридә қисмән әмәлгә ашурулғини билән, толуқ әмәлгә ашурулуш ахирқи заманларда болуш керәк. ■ **4:13** Зәк. 4:14; 6:5 □ **5:1** «Әнди өзүңлар қошун-қошун болуп жиғилиңлар» — башқа бир хил тәржимиси: «Әнди өз-өзүңларни кесип тиләңлар!» (демәк, қаттиқ қайғу-һәсрәтни билдүрүш үчүн). «... Қошун-қошун болуп жиғилиңлар, и қошун қизи» — «қошун қизи» дегән сирлиқ сөз Йерусалимдикиләрни көрситиду; бешарәт әмәлгә ашурулғанда Йерусалимдикиләрниң һәммисиниң әскәр болидиғанлигини билдүрүрүши мүмкин. «Чүнки бириси бизни муһасиригә алди; улар Исраилниң һаким-сорақчисиниң мәңзигә һаса билән уриду» — бу «муһасирә» бәлким икки муһасирини көрситиши мүмкин: (1) Асурийә империйәсиниң Йерусалимға болған муһасириси; шу чағда бириси һәзәкия падишаниң «мәңзигә һаса билән урған»мекин? (2) ахирқи замандики «нурғун әлләр»ниң муһасириси (4:11-13ни көрүң). Бу икки тәһлил тоғра болса айәттиң иккинчи жүмлисидики «у»: (1) Асурийә падишасини вә кейин: (2) ахирқи замандики дәжжални көрситиду. □ **5:2** «Сән, и Бәйт-Ләһәм-Әфратаһ, Йәһудадики миңлиған шәһәр-йезилар арисидә интайин кичик болған болсаңму, сәндин мән үчүн Исраилға һаким Болғучи чиқиду; униң һозурумдин чиқип-киришлири қедимдин, йәни әзәлдин бар еди» — демисәкму, бу Мәсиһ Әйсани көрситиду. У: (1) «Бәйт-Ләһәм» дегән кичик йезидә туғулған; (2) шуниң билән бир вақитта У Худаниң «Калами» болуп, Худа униң вастиси арқилиқ һәммә мөвжудатларни яратқан еди («Юһ.» 1:1-4), Мәсиһ униң йенидин «әзәлдин тартип» Худаниң ирадисини бежа кәлтүрүшкә чиқип-кирип турған еди. ■ **5:2** Мат. 2:6; Юһ. 7:42; Яр.3:8; 7:12; 14:18; 16:7; Мис.3:4; Юһ. 13:3

Шу чагда Униң қериндашлири болған қалдиси Израилларниң йениға қайтип келиду.□

4 У болса Пәрвәрдигарниң күчи билән,
Пәрвәрдигар Худасиниң наминиң һэйвигидә падисини беқишқа орнидин туриду;
Шундақ қилип улар мәзмут туруп қалиду;
Чүнки У шу чагда йәр йүзиниң қәрилиригичә улук дәп билиниду.

5 Вә бу адәм арам-хатиржәмлигимиз болиду;
Асурийәлик зиминимизға бөсүп киргәндә,
Ордилиримизни дәссәп чәйлигәндә,
Биз униңға қарши йәттә хәлиқ падичисини,
Сәккиз қабилыйәтлик йетәкчини чиқиримиз;■

6 Улар Асурийә зиминини қилич билән,
Нимродниң зиминини өткәллиридә харабә қилиду;
Вә Асурийәлик зиминимизға бөсүп киргәндә,
Чегаримиз ичини чәйлигәндә,
У адәм бизни униң қолидин қутқузиду.□

7 Вә Якупниң қалдиси нурғун хәлиқләр арасида Пәрвәрдигардин чүшкән шәбнәмдәк болиду,
Чөп үстигә яққан ямғурлардәк болиду;
Булар инсан үчүн кечикмәйду,
Адәм балилириниң әжрини күтүп турмайду.□

8 Якупниң қалдиси әлләр арасида,
Йәни нурғун хәлиқләр арасида ормандики һайванлар арасидики ширдәк болиду,
Қой падилири арасидики асландәк болиду;
Шир өткәндә уларниң арасидин,
Һеч ким қутқузуп алалмиғидәк чәйләп дәссәйду,
Титма-тит қилип житиветиду.□

9 Қолуң күшәндилириң үстигә көтирилиду,
Барлиқ дүшмәнлириң үзүп ташлиниду.

10 Шу күнидә шундақ болидуки, — дәйду Пәрвәрдигар,
Мән араңлардин барлиқ атлириңни үзүп ташлаймән,
Жәң һарвулириңни һалак қилимән.□ ■

11 Зиминиңдики шәһәрлириңни йоқитимән,

□ **5:3** «У уларни дүшмәнлиригә ташлап қойиду» — яки «уларни ташлап қойиду». «шуңа толғақ тутқан аял туғуп болғичә, У уларни (дүшмәнлиригә) ташлап қойиду» — демәк, бешарәт бойичә «Мәсиһ» туғулғичә Худа Израилни ят әлләрниң һөкүмранлиғи астиға тапшуриду, улар башқа әлләрниң һакимийити астида туриду; шуниндәк улар жапа вә азап тартиду. «Шу чагда Униң (Мәсиһниң) қериндашлири болған қалдиси Израилларниң йениға қайтип келиду» — әйәткә қариганда Мәсиһниң туғулуши Худаға садиқ болған бир «қалдиси», йәни «униң қериндашлири» Пәләстин зиминиға қайтип келиши билән бағлиқ; тарихтин билимизки, Худаниң «қалдиси»ниң «қайтип келиши» Мәсиһ туғулуштин илгири еди (миләдийәдин илгәрки 520-жили). ■ **5:5** Йәш. 9:5 □ **5:6** «Улар Асурийә зиминини қилич билән, Нимродниң зиминини өткәллиридә харабә қилиду» — «Нимрод» болса Бабил шәһириниң асасчиси еди. «Асурийәлик зиминимизға бөсүп киргәндә, чегаримиз ичини чәйлигәндә, у адәм бизни униң қолидин қутқузиду» — ахирқи заманда Мәсиһ Израилни (улар товва қилғандин кейин) барлиқ дүшмәнлиридин қутқузиду. □ **5:7** «Вә Якупниң қалдиси урғун хәлиқләр арасида Пәрвәрдигардин чүшкән шәбнәмдәк болиду, чөп үстигә яққан ямғурлардәк болиду; булар инсан үчүн кечикмәйду, адәм балилириниң әжрини күтүп турмайду» — бу охшатишниң асасий мәнәси: «адәмләрниң һәр қандақ иш-паалийәтлири шәбнәм вә ямғурға һеч қандақ тәсир йәткүзәлмәйду; улар чүшүши үчүн адәмләрниң һәрикитини күтмәйду. Шәбнәм вә ямғур бәрибир пәкәт Худаниң орунлаштуруши билән чүшиду»; кәлгүсидә Худа Өз мөһри-шәпқити билән Якуп жәмәтини дуниядики барлиқ әлләрни (улар һеч иш-паалийәтләрни қилмайла) ойғитидиған вә йеңиладидиған бир бәрикәт қилиду. □ **5:8** «Шир өткәндә уларниң арасидин, һеч ким қутқузуп алалмиғидәк чәйләп дәссәйду, титма-тит қилип житиветиду» — «улар» мошу йәрдә «ормандики һайванлар» вә «қой падилири»ни (демәк, ят әлләрни) көрсәтсә керәк. □ **5:10** «Мән араңлардин барлиқ атлириңни үзүп ташлаймән, жәң һарвулириңни һалак қилимән» — Худаниң Муса пәйғәмбәргә тапшурған пәрманлири бойичә, Израиллар арасидики атлар вә жәң һарвулирини көпәйтишкә болмайду. Худаниң мөхсити шүбһисизки, Өз хәлқиниң атларға, һарвуларға эмәс, бәлки Худа Өзигила тайинишидин ибарәттүр («Қан.»17:16, «Зәб.»19:8, «Йәш.31:1»ниму көрүң). ■ **5:10** Нош. 14:4

Барлиқ истиһкамлириңни ғулитимән. □

¹² Сеһирләрни қолундин үзүп ташлаймән;

Силәрдә палчилар болмайду.

¹³ Мән ойма мәбудлириңни,

«Бут түврүк»лириңларни оттуруңдин үзүп ташлаймән;

Сән өз қолуңниң ясиғиниға иккинчи баш урмайсән.

¹⁴ Араңдин «Ашерәһ»лириңни жулуветимән,

Вә шәһәрлириңни һалак қилимән; □

¹⁵ Вә Маңа қулақ салмиған әлләрниң үстигә аччиқ вә дәрғәзәп билән интиқамни жүргүзимән.

6

Бешарәтләр 3-қатар ••• Худаниң дәваси

¹ Пәрвәрдигарниң немә дәватқинини һазир аңлаңлар: —

«Орнуңдин тур, тағлар алдида дәвайиңни баян қил,

Егизликләргә авазиңни аңлатқин». □

² «И тағлар,

Вә силәр, йәр-зиминниң өзгәрмәс һуллири,

Пәрвәрдигарниң дәвасини аңлаңлар;

Чүнки Пәрвәрдигарниң Өз хәлқи билән бир дәваси бар,

У Израил билән муназилишип әйивини көрсәтмәкчи; ■

³ И хәлқим, Мән саңа зади немә қилдим?

Сени немә ишта бизар қилиптимән?

Мениң хаталиғим тоғрилиқ гувалиқ беришкин!

⁴ Чүнки Мән сени Мисир зиминидин елип чиқардим,

Сени куллуқ маканидин һөрлүккә қутқуздум;

Алдиңда йетәкләшкә Муса, һарун вә Мәрийәмләрни әвәттим. ■

⁵ И хәлқим, Пәрвәрдигарниң һәққанийлиқлирини билип йетишиңлар үчүн,

Моаб падишаси Балакниң қандақ нийитиниң барлиғини,

Беорниң оғли Балаамниң униңға қандақ жавап бәргәнлигини,

Шиттимдин Гилгалғичә немә ишлар болғанлиғини һазир есиңларға кәлтүрүңлар. □ ■

⁶ — Мән әнди немини кәтирип Пәрвәрдигар алдиға келимән?

Немәм билән һәммидин Алий Болғучи Худаниң алдида егилимән?

Униң алдиға көйдүрмә қурбанлиқларни,

Бир жилиқ мозайларни елип келәдмим?

⁷ Пәрвәрдигар миңлиған қочқарлардин,

□ **5:11** «Зиминидики шәһәрлириңни йоқитимән, барлиқ истиһкамлириңни ғулитимән» — Худаниң бу ишта болған мәхсити барлиқ атларни вә жәң һарвулирини йоқитиш мәхситигә охшаш болуши керәк — Израилни пәкәт Өзигила таяндуруштур. □ **5:14** «Араңдин «Ашерәһ»лириңни жулуветимән» — «Ашерәһ»лар бәлким бутпәрәсликкә беғишланған дәрәқликләр еди. Дәрәқләр бут шәклигә оюлған яки нәқишләнгән болуши мүмкин еди. **«вә шәһәрлириңни һалак қилимән»** — «шәһәрлириң»ниң башқа бир тәржимиси: «қанлиқ қурбанғаһлириң».

□ **6:1** «Орнуңдин тур, тағлар алдида дәвайиңни баян қил, егизликләргә авазиңни аңлатқин» — бу сөzlәр Микаһниң өзигә (Израиллар аңлисун дәп) ейтилған. Қедимки тағлар вә дөң-егизликләр мошу дәвада Худаниң ведилиридә турғанлиғиға гувалиқ бериду («Қан.» 4:26, «Йәш.» 1:2ни көрүң). ■ **6:2** һош. 4:1 ■ **6:4** Мис. 12:51; 14:30; 20:2 □ **6:5** «И хәлқим... Моаб падишаси Балакниң қандақ нийитиниң барлиғини, Беорниң оғли Балаамниң униңға қандақ жавап бәргәнлигини, Шиттимдин Гилгалғичә немә ишлар болғанлиғини һазир есиңларға кәлтүрүңлар» — Худа Шиттимдә Израилларниң бутпәрәслигини жазалиған, андин уларни кәчүрүм қилған;

У Гилгалда мәжизә яритип, уларни Иордан дәриясидин өткөзгән. Әнди һазир охшаш ишлар болмамду — улар халисила, бутпәрәсликтин товва қилип, Худаниң нижатини көрүдиған болиду. Тилға елинған вақиәләр «Чөл.» 24-, 25-бап, вә «Йәшуа» 1-5-бапларда хатирләнгән. ■ **6:5** Чөл. 22:5; 23:7; 25; йә. 5

Түмәнлигән зәйтун мейи дәриялиридин һозур аламду?

Итаәтсизлигим үчүн тунжа баламни,

Тенимниң пуштини женимниң гунайиға атамдимән!?□

⁸ И инсан, У саңа немә ишниң яхши экәнлигини көрсәтти,

Бәрһәқ, Пәрвәрдигар сәндин немә тәләп қилғанлигини көрсәтти —

Адаләтни жүргүзүш,

Меһриванлиқни сөйүш,

Сениң Худайиң билән биллә кәмтәрлик билән меңиштин башқа йәнә немә ишиң болсун?■

Дәваниң давами, һөкүм чиқириш

⁹ Пәрвәрдигарниң авазы шәһәргә хитап қилип чақириду;

(Пәм-даналиқ болса намиңға һөрмәт билән қарайду!)

Әнди һөкүм палиқини вә уни Бекиткинини аңлаңлар: —□

¹⁰ Рәзил адәмниң өйидә рәзилликтин алған байлиқлар йәнә бармиду?

Кам өлчәйдиған жиркиничлик өлчәм йәнә бармиду?□

¹¹ Адилсиз тараза билән,

Бир халта сахта тараза ташлири билән пак болаламдим?□ ■

¹² Чүнки шәһәрниң байлири зораванлиқ билән толған,

Униң аһалиси ялған гәп қилиду,

Уларниң ағзидики тили алдамчидур. ■

¹³ Шуңа Мән сени уруп кесәл қилимән,

Гуналириң түпәйлидин сени харабә қилимән.

¹⁴ Йәйсән, бирақ тоюнмайсән,

Оттураңда ач-бошлуқ қалиду,

Сән мүлкүңни елип йөткимәкчи болисән,

Бирақ сақлалмайсән;

Сақлап қалдурғиниң болсиму, уни қиличқа тапшуримен.□ ■

¹⁵ Терийсән, бирақ һосул алмайсән;

Зәйтунларни чәйләйсән, бирақ өзүңни мейини сүртүп мәсиһ қилалмайсән,

Йеңи шарапни чәйләп чиқирисән,

Бирақ шарап ичәлмәйсән.■

¹⁶ Чүнки «Омриниң бәлгүлимилири»ни,

«Аһабниң жәмәтидикиләр қилғанлири»ни тутисән;

Сән уларниң несихәтлиридә маңисән,

Шуниң билән Мән сени харабә,

Сәндә туруватқанларниң һәммиси исқиртиш объекти қилимән;

□ **6:7** «Тенимниң пуштини женимниң гунайиға атамдимән!?» — ибраний тилида «тенимниң мевисини женимниң гунайиға атамдимән!?». ■ **6:8** Қан. 10:12 □ **6:9** «Әнди һөкүм палиқини вә уни бекиткинини аңлаңлар!» — башқа бир хил тәржимиси: «Әнди и қәбилә вә шәһәр жамаити, аңлаңлар!». □ **6:10** «Рәзил адәмниң өйидә рәзилликтин алған байлиқлар йәнә бармиду? Кам өлчәйдиған жиркиничлик өлчәм йәнә бармиду?...» —

10-15-айәтләрдә хатирләнгән Исраилниң қилмишлири жуқуриқи 8-айәттики сөзниң әкси болиду (адаләтни жүргүзүш, меһриванлиқни сөйүш, кәмтәрләрчә Худа билән биллә меңиш). Мошу айәттики «өлчәм» ибраний тилида «әфан» болиду. □ **6:11** «Адилсиз тараза билән, бир халта сахта тараза ташлири билән пак болаламдим?» — башқа бир хил тәржимиси: «Адилсиз таразини, бир халта сахта тараза ташлирини тутуп турған адәмләрни пак һесаплаламдим?».

■ **6:11** һош. 12:8 ■ **6:12** Йәр. 9:7 □ **6:14** «Йәйсән, бирақ тоюнмайсән, оттураңда ач-бошлуқ қалиду» — бәзи алимләр бу ибарә толғақ кесили «дизентерийә»ни көрситиду, дәп қарайду. «Сән мүлкүңни елип йөткимәкчи болисән, бирақ сақлалмайсән; сақлап қалдурғиниң болсиму, уни қиличқа тапшуримен» — башқа бир хил тәржимиси: «сән толғаққа келисән, бирақ балини туғмайсән; туссаңму, балаңни қиличқа тапшуримен». ■ **6:14** һош. 4:10 ■ **6:15**

Қан. 28:38; һаг. 1:6

Сән хэлқимдики шәрмәндичиликни кәтирисән. □ ■

7

Пәйгәмбәрниң азаплинишлири

¹ Мениң һалимға вай! Чүнки мән худди яздики мевиләр жиғилип,
Үзүм һосулидин кейинки васаңдин кейин ач қалған бирисигә охшаймән,
Йегидәк сапақ йоқтур;

Жәним тәшна болған тунжа әнжир йоқтур!

² Ихласмән киши зиминдин йоқап кәтти,
Адәмләр арисидә дурус бирисиму йоқтур;
Уларниң һәммиси қан төкүшкә пайлимақта,
Һәр бири өз қериндишини тор билән овлайду. ■

³ Рәзилликни пухта қилиш үчүн,
Икки қоли униңға тәйярланған;
Әмир «инһам»ни сорайду,
Сорақчиму шуңдақ;
Мөтивәр жанаб болса өз жәниниң нәпсини ашкарә ейтип бериду;
Улар жәм болуп рәзилликни тоқушмақта. □ ■

⁴ Уларниң әң есили худди жиғандәк,
Әң дуруси болса, шохилиқ тосуқтин бәттәрдур.
Әнди күзәтчилириң қорқуп күткән күн,
Йәни Худа саңа йеқинлап жазалайдиған күни йетип кәлди;
Уларниң алақзадә болуп кетидиған вақти һазир кәлди. □

⁵ Үлпитиңгә ишәнмә,
Жан достуңға таянма;
Ағзиңниң ишигини кучиғиңда ятқучидин йепип жүр.

⁶ Чүнки оғул атисиға бәһөрмәтлик қилиду,
Қиз анисиға,
Келин қейн анисиға қарши қозғилиду;
Кишиниң дүшмәнлири өз өйидики адәмлиридин ибарәт болиду. ■

⁷ Бирақ мән болсам, Пәрвәрдигарға қарап үмүт бағлаймән;
Нижәтимни бәргүчи Худани күтимән;
Мениң Худайим маңа қулақ салиду.

Ахирқи заман тоғрилиқ үмүт — Худаниң «қалдисиди» сөз қилиду

⁸ Маңа қарап хуш болуп кәтмә, и дүшминим;
Гәрчә мән жиқилип кәтсәмму, йәнә қопимән;
Қараңғулуқта олтарсам, Пәрвәрдигар маңа йоруклуқ болиду. □

□ **6:16** «Чүнки «Омриниң бәлгүлимилири»ни, «Аһабниң жәмәтидикиләр қилғанлири»ни тутисән» — Омри Израилниң интайин рәзил падишаси болуп, нурғунлиған бутларни ясап, Израилни буларға чоқунушқа буйруған. Аһаб униңдин техиму рәзилликкә өтүп, бутпәрәсликкә паһишивазлиқ, «инсан қурбанлиғи», пухраларни булаң-талаң қилиш вә қатилликни қошқан еди. («1Пад.» 16-22-бапларни көрүң). «Сәндә туруватқанларниң һәммиси исқиртиш объекти қилимән» — мошу йәрдә «исқиртиш» мазақ қилишни билдүриду. ■ **6:16** 1Пад. 16:25, 26, 30-34 ■ **7:2** Зәб. 11:1-3; һош. 4:1 □ **7:3** «Мөтивәр жанаб болса өз жәниниң нәпсини ашкарә ейтип бериду» — «мөтивәр жабаб» бәлким падишани васитилик көрситиду. ■ **7:3** Мик. 2:1; 3:11 □ **7:4** «Уларниң әң есили худди жиғандәк, әң дуруси болса, шохилиқ тосуқтин бәттәрдур» — «әң есили» адаләтни бурмилимайду, пәқәт униңға тосалғу болиду! «Худа саңа йеқинлап жазалайдиған күни...» — ибраний тилида «сениң йоқлинидиған күнүң» дейилиду. ■ **7:6** Әз. 22:7; Мат. 10:21, 35, 36; Луқа 12:53 □ **7:8** «Маңа қарап хуш болуп кәтмә, и дүшминим;...» — мошу йәрдики «дүшминим» һәм 10-айәттики «у» дегәнләр «аялчә род»та кәлгән болғачқа, бешарәт Йерусалимниң Асурийәгә гәп қилғанлигини, яки болмиса ахирқи замандики дүшмини Бабилға гәп қилидиғанлигини көрсәтсә керәк.

⁹ Мән Пәрвәрдигарниң ғәзивигә чидап туримән —
 Чүнки мән Униң алдида гуна садир қилдим —
 У мениң дәвайимни сорап, мән үчүн һөкүм чиқирип жүргүзгичә күтимән;
 У мени йоруклуққа чиқириду;
 Мән Униң һәққанийлиғини көримән. ■

¹⁰ Вә мениң дүшминим буни көриду,
 Шунинң билән маңа: «Пәрвәрдигар Худайиң қени» дегән аялни шәрмәндилик басиду;
 Мениң көзүм униң мәғлубийитини көриду;
 У кочидики патқақтәк дәссәп чәйлиниду. ■

Худаниң җавави

¹¹ — Сениң там-сепиллириң қурулидиған күнидә,
 Шу күнидә саңа бекитилгән пасилиң жирақларға йөткилиду.

¹² Шу күнидә улар йениңға келиду;
 — Асурийәдин, Мисир шәһәрлиридин,
 Мисирдин *Әфрат* дәрисясигичә, деңиздин деңизгичә вә тағдин тағғичә улар йениңға келиду.

¹³ Бирақ йәр йүзи болса өзиниң үстидә туруватқанлар түпәйлидин,
 Йәни уларниң қилмишлириниң мевиси түпәйлидин харабә болиду. ■

Худаниң «қалдисиниң дуаси

¹⁴ — Өз хәлқиңни, йәни орманда, Кармәл оттурисида ялғуз туруватқан Өз мирасиң болған падини,
 Таяқ-һасаң билән озукландурғайсән;
 Қедимки күнләрдикидәк,
 Улар Башан һәм Гилеад чимәнзарлирида қайтидин озуклансун! □ ■

Худаниң җавави

¹⁵ — Сән Мисир зиминидин чиққан күнләрдә болғандәк,
 Мән уларға карамәт ишларни көрситип беримән. ■

¹⁶ Әлләр буни көрүп барлиқ һәйвасидин хижил болиду;
 Қолини ағзи үстигә япиду,
 Қулақлири гас болиду;

¹⁷ Улар иландәк топа-чаңни ялайду;
 Йәр йүзидики өмилигүчиләрдәк өз төшүклиридин титригән пети чиқиду;
 Улар қорқуп Пәрвәрдигар Худайимзиниң йениға келиду,
 Вә сениң түпәйлиңдинму қорқиду. ■

¹⁸ Қәбиһликни кәчүридиған,
 Өз мираси болғанларниң қалдисиниң итаәтсизлигидин өтидиған Тәңридурсән,
 У аччиғини мәңгүгә сақлавәрмәйду,
 Чүнки У меһир-муһәббәтни хошаллиқ дәп билиду.

Ким саңа тәндаш илаһдур? □ ■

¹⁹ — У йәнә бизгә қарап ичини ағритиду;
 Қәбиһликлиримизни У дәссәп чәйләйду;
 Сән уларниң барлиқ гунализини деңиз тәглиригә ташлайсән.

²⁰ — Сән қедимки күнләрдин бери ата-бовилиримизға қәсәм қилған һәқиқәт-садақәтни Яқупқа,

■ **7:9** Зәб. 9:6-8; Зәб. 42:1-2; Йәр. 50:34 ■ **7:10** Зәб. 78:10; 113:10; Йо. 2:17 ■ **7:13** Йәр. 21:14 □ **7:14** «... орманда, Кармәл оттурисида ялғуз туруватқан өз мирасиң болған пада...» — «Кармәл» болса Израилниң әң барақсан, әң есил орманлиқ райони. ■ **7:14** Мик. 5:3 ■ **7:15** Йо. 2:26 ■ **7:17** Зәб. 71:9; Йәш. 49:32 □ **7:18** «Ким Саңа тәндаш Илаһдур?» — «Микаһ» дегән исим, ибраний тилида «ким Худаға тәндаш?» дегән мәнидә. ■ **7:18** Мис. 34:6, 7; Зәб. 102:9

Өзгәрмәс муһәббәтни Ибраһимға йәткүзүп көрситисән.

Наһум

Худаниң Нинәвәниң һалакити тоғрилиқ пәрмани

¹ Нинәвә шәһири тоғрисида жүкләнгән вәһий — Әлкошлуқ Наһум көргән аламәт көрүнүш хатирләнгән китап. □

² Пәрвәрдигар отлуқ муһәббәтлик, интиқам алғучи бир Худадур;

Бәрһәқ, Пәрвәрдигар бир интиқам алғучи,
Дәрғәзәп Егисидур;

Пәрвәрдигар явлиридин интиқам алиду,
Дүшмәнлири үчүн адавәт сақлайду. ■

³ Пәрвәрдигар асанлиқчә аччиқланмайду,
Күч-кудрәттә улукдур,

Гунайи барни һеч ақлимайду;

Пәрвәрдигар — Униң йоли қара қуюнда вә борандидур,
Булутлар Униң аяқлири пурқиратқан чаң-тозаңдур.

⁴ У деңизға тәнбиһ берип уни қуруқ қилиду,
Барлиқ дәрияларни қурутиветиду;

Башан қағжирап кетиду,

Кармәлму һәм шундақ болиду;

Ливандики гүл-гияму қағжирайду. □

⁵ Тағлар униң алдида титрәп кетиду,
Дөңләр ерип кетиду,

Йәр йүзи Униң һозури алдиға көтирилиду,
Жаһан һәм униңда барлиқ яшаватқанларму шундақ болиду. ■

⁶ Ким Униң ғәзиви алдида тик туралисун?
Ким Униң аччиғиниң дәһшитидә қәддини керип туралисун?

Униң дәрғәзиви оттәк төкүлиду,
Униң алдида ташлар йерилиду.

⁷ Пәрвәрдигар меһривандур, күлпәтлик күндә башпанадур;

Өзигә таянғанларни У билиду. ■

⁸ Бирақ ешип ташқан кәлкүн билән шу йәрни пүтүнләй түгәштүриду,
Қараңғулуқ униң дүшмәнлирини қоғлайду. □

⁹ Силәр Пәрвәрдигар билән қаршилишип немә ойлаватисиләр?
У ишлириңларни пүтүнләй түгәштүриду;

Яманлиқ силәрдин иккинчи қетим чиқмайду. □

¹⁰ Улар қамғақтәк бир-биригә чирмишивалған болсиму,

□ **1:1** «Жүкләнгән вәһий» — ибрания тилида «Масса» (асасий мәнаси «жүк») дегән бир сөз биләнла ипадилинип һәм «вәһий» һәм «пәйғәмбәрниң зиммисигә жүкләнгән бир вәзипә» дегән икки мәнини өз ичигә алиду. ■ **1:2** Мис. 20:5

□ **1:4** «Барлиқ дәрияларни қурутиветиду; Башан қағжирап кетиду, Кармәлму һәм шундақ болиду; Ливандики гүл-гияму қағжирайду» — Башан вә Ливанда һөл-йегин көп, бәк мол болиду; уларниң отлақлири интайин мунбәт еди. Кармәл болса Израилда һөл-йегин әң көп болидиған жай; у «қағжирап кәткән» болса, башқа жайлар техиму шундақ болатти. ■ **1:5** Мис. 19:18; Зәб. 17:8-10; 28:4-6; 96:4, 5; 113:4. ■ **1:7** Йо. 3:16 □ **1:8** «Бирақ ешип ташқан кәлкүн билән шу йәрни пүтүнләй түгәштүриду» — «ешип ташқан кәлкүн» пәйғәмбәрләрниң язмилирида адәттә көчмә мәнидә қоллинилип «тажавуз қилғучи қорқунучлуқ қошун»ни көрситиду. Бирақ «Наһум» дегән ушбу қисмида, у һәм әсли мәнасида (кәлкүн) билән қоллинилған һәм «тажавузчи қошун» дегән көчмә мәнидиму қоллинилған. Нинәвә шәһири Тигрис дәриясиниң ешип тешиши һәм Бабил қошунни тәрипидин йәр билән тәң қилинған. «Шу йәр» бәлким Нинәвә шәһирини көрситиду. □ **1:9** «У ишлириңларни пүтүнләй түгәштүриду» — яки «У Өзи қилмақчи болғинини бәрибир ада қилиду». «Яманлиқ силәрдин иккинчи қетим чиқмайду» — кона заманлардики нурғун «вәйран қилинған» шәһәрләр кейин қайта қурулған. Мәсилән, Йерусалим шәһири аз дегәндә бәш қетим қайтидин қурулған. Бирақ Нинәвә шәһири ғүлитиветилгәндин кейин пүтүнләй йоқап кәтти.

Өз һарақлиридин сүзмә болуп кәткән болсиму,
Улар қуруқ пахалдәк пүтүнләй йәп кетилиду. □

11 Сәндин Пәрвәрдиғарға рәзиллик ойлиғучи чиққан еди,
У Иблисниц бир несинәтчисидур. □

12 Пәрвәрдиғар мундақ дәйду: —
«Уларниц тәйярлиқлири толук, сани зор көп болсиму,
Улар охшашла үзүп ташлиниду,
Шундақла кәлмәскә кетиду;
Мән саңа азар қилғиним билән, и хәлқим,
Қайтидин саңа азар қилмаймән. □

13 һазир Мән униң боюнтуруғини бойнуңдин сундуруп еливатимән,
Вә асарәтлириңни бәсүп ташлаймән.

14 Пәрвәрдиғар сән тоғрилиқ пәрман чүшүргәнки,
Сениң намиң қайтидин терилмәйду;
Бутуңниц өйидин Мән ойма һәйкәл, қуйма һәйкәлни йоқитимән;
Мән қәбрәңни тәйярлаватимән,
Чүнки сән пәсәндидурсән. □

15 Мана тағлар үстидә, хуш хәвәрни елип кәлгүчиниң аяқлириға,
Арам-хатиржәмликни жакалиғучиниң аяқлириға қара!
Һейтлириңни тәбриклә, и Йәһуда, ичкән қәсәмлириңни ада қил;
Чүнки у рәзил болғучи зиминиңдин иккинчи өтмәйду;
У пүтүнләй үзүп ташланған болиду. □ ■

2

Нинәвәниң һалак болушиниң тәсвирлири ••• Худа Нинәвәгә қайтидин сөз қилиду

1 Битчит қилидиған бириси көз алдиңғила кәлди;
Әнди истиһкам үстидә күзәт қил,
Йолға қара, белиңни бағла, күчлириңни жиғип техиму күчәйт! □
2 (Чүнки Пәрвәрдиғар Якупниң шан-шәривини әслигә кәлтүрди,

□ **1:10** «Өз һарақлиридин сүзмә болуп кәткән болсиму,...» — пәйғәмбәр мошу йәрдә, Нинәвә шәһиридики һәммә пухра мәс болған вақтида вәйран қилиниду, дәп пуритиду. «Улар қуруқ пахалдәк пүтүнләй йәп кетилиду» — мәнәси бәлким «көйдүрүлиду». Башқа бир нәччә хил тәржимиләр учриши мүмкин. □ **1:11** «У Иблисниц бир несинәтчисидур» — «Иблис» мошу йәрдә ибраний тилида «Белиал» дейилиду. Бу сөз Тәвратта адәттә Шәйтанның өзини көрситиши мүмкин. Башқа тәржимиләрдә «рәзил», «әрзимәс» дегән мәниләрдә келиду. Мүмкинчилиги барки, бу «Иблисниц несинәтчиси» Сәннахерибни көрситиду (Сәннахериб миладийәдин илгәрки 702-жили Йәһудаға қаттиқ һужум қилған. Униң мәғлүбийити һәм өлүми Тәвратта, «Йәшәя» 36-38 бабларда хатирләнгән). Ундақ болғанда, Наһум пәйғәмбәр өзиниң бу бешаритини мәзкур китапни рәсмий топлап пүткүзүштин 50 жил бурун, йәни яш вақтида хатирилигән болиду. □ **1:12** «Уларниц тәйярлиқлири толук, сани зор көп болсиму,... » — «тәйярлиқлири толук, сани зор көп» — бу Асурийәликләрниң өзлирини тәсвирләшкә дайим ишлитидиған ибарә. «Улар охшашла үзүп ташлиниду, шундақла кәлмәскә кетиду» — ибараний тилида «кәлмәскә кетиду» дегән бу сөз бәзидә «тамчилап-тамчилап йоқап кетиду» дегәнни билдүриду. □ **1:14** «Пәрвәрдиғар сән тоғрилиқ пәрман чүшүргәнки, сениң намиң қайтидин терилмәйду; ...» — Худа мошу йәрдә қайтидин Асурийә падишасиға сөз қилиду. «Сениң намиң .. терилмәйду» — бу бәлким икки бислиқ сөз. Биринчидин Асурийә падишасиниң һеч нәсли қалмайду; иккинчидин, уни әслитидиған һеч абидиләр, хатирә ташлар қалмайду (Асурийә падишалири әслидә чоң-чоң абидә ташлириға һаһайити амрақ еди). «Мән қәбрәңни тәйярлаватимән» — башқа бир хил тәржимиси «Мән уни (йәни падишаниң бутханисини) қәбрәң қилип бекитимән». □ **1:15** «Мана тағлар үстидә, хуш хәвәрни елип кәлгүчиниң аяқлириға, арам-хатиржәмликни жакалиғучиниң аяқлириға қара!» — мошу хуш хәвәрниң мәзмуни бәлким Нинәвә шәһири вәйран болуп, Худаниң хәлқиғә хатиржәм күнләр кәлди, дегәнлик. ■ **1:15** Йәш. 52:7; Рим. 10:15 □ **2:1** «Битчит қилидиған бириси көз алдиңғила кәлди» — демәк, бириси сән Нинәвәниң алдиға келип саңа һужум қилиду. «Әнди истиһкам үстидә күзәт қил, йолға қара, белиңни бағла, күчлириңни жиғип техиму күчәйт!» — бу кинайилик, һәжвий гәп — Нинәвәликләр жәңгә шунчә көп тәйярлиқ қилған болсиму, һәммиси бекар болиду.

Уни Исраилниң шан-шәригивгә лайиқ дәриҗидә әслигә кәлтүрди;
Чүнки қуруқдиғучилар уларни қуруқдап қойған еди,
Уларниң үзүм тал шахлирини вәйран қилған еди). □ ■

³ *Битчит қилғучиниң палванлириниң қалқанлири қизил боялди,*
Униң батурлири пәрәндә кийгүзүлди;

Тәйярлиқ күнидә, жәң һарвулири полатниң жуласида ялтирап кетиду,
Нәйзиләр ойнитилиду; □

⁴ *Жәң һарвулири кочиларда гүлдүрлишип чепишиватиду;*
Кәң йолларда бир-биригә соқулиду;

Уларниң қияпити мәшғәлләрдәк болиду,
Улар чақмақлардәк жүгүрүшиду.

⁵ *Сәрдар әмирлиригә әмир чүшүриду;*

Улар жүрүш қилғинида алдиригинидин бир-биригә путлишип маңиду;
Нинәвәниң сепилиға қарап алдирайду,
Башлириға болса «муһасирә қалқини» тәйярлиниду. □

⁶ *«Дәрияларниң дәрвазилири» ечилиду,*
Падишаһниң ордиси ерип кетиду. □

⁷ *Хуззабниң болса уятлири ечилиду —*
Дүшмән тәрипидин ялап епкетилиду,

Дедәклири худди пахтәкләрниң садасидәк ah-uh тартип,
Мәйдилирини уруп кетиду. □

⁸ *Нинәвә апиридә болғандин бери көл сүйидәк тинч болуп кәлди,*
Бирақ улар һазир қечип кетиду...

Әй тохта! Әй тохта!

— Бирақ һеч ким кәйнигә қаримайду. □

⁹ *Күмүчләрни буливелиңлар, алтунларни буливелиңлар;*

□ **2:2 «Пәрвәрдиғар Яқупниң шан-шәригини әслигә кәлтүрди, уни Исраилниң шан-шәригивгә лайиқ дәриҗидә әслигә кәлтүрди»** — оқурмәнләр бәлким есигә кәлтүридуки, Худа Яқуп пәйғәмбәргә йеңи исим қойди, йәни «Исраил» дәп қойди. «Яқуп»ниң мәнаси «алдамчи» яки «башқиниң орнини басқучи», «Исраил»ниң мәнаси «Худа билән биллә болған шаһзадә». Демәк, Худа Яқупниң әгир-тоқай йоллирини өзгәртип, униңға парлақ келәчәк бәргән. Шуниң билән Муқәддәс Китапта, «Яқуп» бәзи вақитларда Исраилниң «кона тәбиити»ни, йәни Худа өч көргән яман илләтлирини көрситиду. **«Чүнки қуруқдиғучилар уларни қуруқдап қойған еди, уларниң үзүм тал шахлирини вәйран қилған еди»** — Асурийә Исраил һәм Йәһудани көп қетим һәр хил усул (булаңчилик, жазанихорлуқ, баҗ-селиқ қатарлиқлар) билән «қуруқдап қойған еди». ■ **2:2** Зәб. 79:13-14; Йәш. 10:12 □ **2:3 «Битчит қилғучиниң палванлириниң қалқанлири қизил боялди»** — «қалқанлири қизил боялди» мүмкинчилиги барки, Асурийә ләшкәрлири жәңгә тәйярғаннида қалқанлирини қизил рәңдә бояп қоятти. □ **2:5 «Сәрдар әмирлиригә әмир чүшүриду»** — «сәрдар» ибраний тилида «у» дейлиду. Бизниңчә дүшмәнләрниң сәрдарины көрситиду (1-айәтни көрүң). Бәзи алимлар «у» Асурийә падишани көрситиду, дәп қарайду. Ундақ болғанда, айәт Асурийәликләрниң жиддий мудәпиә тәйярлиғи қиливатқинини көрситиду. **«Башлириға болса «муһасирә қалқини» тәйярлиниду»** — «муһасирә қалқини» — әскәрләр сепилға һужум қилип өрүмәкчи болғанда, башлирини қоғдаш үчүн баш үстигә чоң бир қалқандәк нәрсини көтирип жүрәтти. Башқа бир хил тәржимиси: «қалқанлиқ потәй». □ **2:6 ««Дәрияларниң дәрвазилири» ечилиду, падишаниң ордиси ерип кетиду»** — «дәрияларниң дәрвазилири» дегәнлик немә мәнаси? Тигрис дәриясиниң тармақ-ериқлири Нинәвә шәһиридин өтәтти. Дәриялар сепилдин өткән җайларда кемиләрни өткүзүш-өткүзмәслик үчүн һәм башқа җайларда су еқимлирини тизгинләш үчүн дәрваза-тақақлар бекитилгән еди. Дәл Нинәвә шәһири муһасирегә елинған чағда дәрия тешип, униң ташқи сепилиниң 3 километрлиқ қисмини еқитип кәткән. Шуниң билән Бабил қошуни бөсүп кирип, андин ички сепилға һужум қилишқа киришти. **«Падишаһниң ордиси ерип кетиду»** — Бәлким падиша һәм ордикиликләрниң жүриги қорқунучтин ерип кәткәнлигини көрситиду. Падиша барлиқ байлиқлирини йоған бир гүлхан қилип, өзи вә кенизәклирини гулханниң үстидә көйдүрүвалди. Бәзи алимлар бу сөзни җисманий тәрәптин: «орда (дәрия еқими билән) еқип кетиду» дәп чүшиниду. □ **2:7 «Хуззабниң болса уятлири ечилиду»** — «Хуззаб» болса бәлким Нинәвә ханишиниң исми (бу исим уларниң бир аял бутиниң исми, йәни «иштар» дегән исим билән мунасивәтлик). Падиша өзини көйдүривалғини билән ханиш өзи тирик қелип рәсва қилинип, дедәклири билән куллуққа әвәтилиду. Бәзи алимларниң башқа бир хил тәржимиси бар — «Мана бу шундақ бекитилгәндур, — униң (Нинәвә шәһириниң) уятлири ечилиду...». □ **2:8 «Нинәвә апиридә болғандин бери көл сүйидәк тинч болуп кәлди, бирақ улар һазир қечип кетиду...»** — башқа бир хил тәржимиси «Нинәвә бир көл сүйидәктур, бирақ һазир сулири йоқап кетиду...».

Чүнки униң шәвкәтлик гәзнисидики қиммәт қача-қучилириниң сани йоқтур.

¹⁰ У куруқдалған, вәйран қилинған, бәрбат болған!

Жүриги ерип кетиду,

Тизлири бир-биригә жалақлап тәгмәктә;

Бәллири толғақ тутқандәк толғиниду,

Барлиқ йүзләр татирип кетиду.■

¹¹ Қени, ширларниң угиси?

Яш ширлар озуклинидиган жай,

Шир, чиши шир, шир арслини һеч кимдин қорқмай жүргән жай қени?□

¹² Шир өз асланлирини қандурушқа овларни титма-титма қилған еди,

Чиши ширлири үчүн овларни боққан еди;

Өңқурлирини ов билән, угилирини олжа билән тошқузған еди.

¹³ Мана, Мән саңа қаршимән, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар;

Мән сениң жәң һарвулириңни ис-түтәккә айландуруп көйдүриветимән;

Қилич яш ширлириңни йәватиду,

Оваңни йәр йүзидин елип ташлаймән;

Әлчилириңниң авазлири қайта һеч аңланмайду.□

3

Нинәвәниң һалак болушидики сәвәпләр

¹ Қанлиқ шәһәргә вай!

У ялғанчилиқ, зулум-зораванлиқ билән толған,

У олжа елиштин һеч қол үзгән әмәс!□

² Аһ, қамчиниң қарсилдашлири!

Чақлириниң дақаңшиватқан,

Атларниң чапчиватқан,

Пиңилдап кетиватқан жәң һарвулириниң садалири!

³ Қара, атлиқ ләшкәрләрниң қаңқишлири,

Қиличларниң валилдашлири,

Нәйзиләрниң палилдашлири,

Өлтүрүлгәнләрниң көплүги,

Өлүкләр дога-дога!

Жәсәтләрниң сани йоқтур;

Улар жәсәтләргә путлишиду.

⁴ — Сеһирләрниң пири у,

— Әлләрни паһишивазлиғи,

Жәмәтләрни сеһирлири билән сетиветиду;

Сән шеринсухән паһишиниң нурғун паһишиликлири түпәйлидин,□

⁵ Мана, Мән саңа қаршилишип чиққанмән, —

— дәйду самавий қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар,

Көңлигиңниң етигини қайрип йүзүңгә йепип, сени ашкарилаймән,

Әлләргә уят йәрлириңни,

■ **2:10** Қан. 1:28; 20:8; йә. 2:11; 5:1; 7:5; йәш. 13:7, 8; 21:3; әз. 21:12. □ **2:11** «Қени, ширларниң угиси? Яш ширлар озуклинидиган жай, шир, чиши шир, шир арслини һеч кимдин қорқмай жүргән жай қени?» — шир Асурийә империйәсиниң симболи еди. □ **2:13** «Мән сениң жәң һарвулириңни ис-түтәккә айландуруп көйдүриветимән» — ибраний тилида «Мән униң жәң һарвулирини ис-түтәккә айландуруп көйдүриветимән». □ **3:1** «Қанлиқ шәһәргә вай!» — «қанлиқ шәһәр» Нинәвә шәһирини көрситиду, әлвәттә; 1-3-айәтләрдә, бөсүп киргән қошунлири, шундақла уларниң қирғинчилиғи тәсвирлиниду. □ **3:4** «Сеһирләрниң пири у» — «у» бу йәрдә Нинәвә шәһирини көрситиду. «у... әлләрни паһишивазлиғи, жәмәтләрни сеһирлири билән сетиветиду; сән шеринсухән паһишиниң нурғун паһишиликлири түпәйлидин,...» — Нинәвәдикиләр рәһимсизлик, зораванлиқтин һәвәс алған болупла қалмай, йәнә көп әлләргә көп жадуғәрлик һәм хурапатлиқ өрп-адәтлирини һәм өзлириниң паскина бутпәрәслигини тарқатқан еди.

Падишаһлиқларға номусуңни көрситимән.

⁶ Үстүңгә ниҗасәтни ташлаймән,
Сени шәрмәндичиликтә қалдузимән,
Сени рәсва қилимән.

⁷ Вә шундақ болидуки,
Сени көргәнләрниң һәммиси сәндин қечип: —
«Нинәвә вәйран қилинди! Униң үчүн ким һаза тутиду?» — дәйду;
Мән саңа тәсәлли бәргүчиләрни нәдин тепип беримән?□

⁸ Сән дәрияларниң оттурисида турған,
Этрапида сулар болған,
Истиһками деңиз болған,
Сепили деңиз болған Но-Амон шәһиридин әвзәлмүсән?

⁹ Ефиопийәму, Мисирму униң күч-қудрити еди,
Уларниң күчи чәксиз еди;
Пут һәм Ливийәликләр униңға ярдәмчи еди;□

¹⁰ Уму елип кетилип, әсирликкә чүшкән;
Барлиқ коча бешида бовақлири чөрүп ташливетилди;
Улар униң мәтивәрлири үчүн чәк ташлиди,
Униң барлиқ әрбаблири зәнжирдә бағланған еди.□

¹¹ Сәнму мәс болисән;
Сән мөкүнүвалисән;
Сән дүшмәндин һимайә издәп жүрисән;□

¹² Сениң барлиқ истиһкамлириң худди тунҗа мевигә киргән әнҗир дәриғиниң әнҗирлиригә охшайду;

Бирла силкисә, улар йегүчиниң ағзиға чүшиду.

¹³ Мана, хәлқиң шәһириңдә қиз-аяллардәк болуп қалди;
Зиминиңниң қовуқлири дүшмәнлириңгә кәң ичилиду;
От төмүр тақақлириңни йәп кетиду.□

¹⁴ Әнди муһасиригә тәйярлиқ қилип су тартип қой!

Қорғанлириңни мустәһкәмлә!

Сеғиз топидин лай етип,

Һак лайни чәйләп қой!

Хумданни раслап қой!

¹⁵ От сени шу йәрдә йәп кетиду;

Қилич сени үзүп ташлайду;

У сени чекәткә личинкисидәк йәватиду;

Әнди өзүңни чекәткә личинкилиридәк көп қил,

□ **3:7** «Мән саңа тәсәлли бәргүчиләрни нәдин тепип беримән?» — Наһум пәйғәмбәр мошу йәрдә сөз ойини қилип өзиниң исми («тәсәлли бәргүчи» дегән мәнидә) үстидә кинайилик, һәжвий гәп қилиду. У өзиниң Йәһуда хәлқигә бешарәтлири билән тәсәлли бәргән еди. Бирақ «Нинәвә шәһири үчүн «Наһум»лар нәдин тепилиду?».

□ **3:9** «Пут һәм Ливийәликләр униңға ярдәмчи еди» — «Пут» дегән жут һазирқи Сомалийә. «Ливийә», йәни «Либя»ниң қедимки исми «Куш».

□ **3:10** «Уму (Но-Амонму, 8-айәтни көрүң) елип кетилип, әсирликкә чүшкән; барлиқ коча бешида бовақлири чөрүп ташливетилди,...» — Мисирдики чоң шәһәр «Но-Амон» интайин мустәһкәм, һәтта Асурийә шәһиридин техиму «йеңилмәс» еди. У Нил (деңиздәк кәң болған) дәриясиниң төрт еқими арасиға җайлашқан болуп, 20000 җәң һарвуси, 100 дәрвазилиқ зор егиз сепили бар, төрт мәмликәт билән иттипақдаш еди. Шуңа у «йеңилмәс бир шәһәр» дәп һесапланған. Бирақ у Асурийә падишаси Ашурбанипал тәрипидин миладийәдин илгәрки 665-жили рәһимсизлик билән битчит қилинди.

□ **3:11** «Сәнму мәс болисән; сән мөкүнүвалисән,...» — «сәнму мәс болисән» — тарихта көп күчлүк шәһәрләр өзидә турғучиларниң бехәстилик қилиши вә өзлиридин мәғрурлинип һарақ ичип мәс болуши билән, дүшмәнләр бөсүп киргән. Но-Амонниң әһвалиму бәлким шундақ болған, Нинәвәниң ақивити җәмән шундақ болиду.

□ **3:13** «хәлқиң шәһириңдә қиз-аяллардәк болуп қалди» — бу икки бислиқ гәп. Биринчидин Нинәвә шәһиридики көп әрләр шу дәвирдики падишаси Сардонополисқа әгишип бәччиваз болуп кәтти. Сардонополис өзи аялчә кийинип жүрәтти. Бу ишлар Худа алдида өзлиригә җаза елип келидиған еғир гуна еди. Иккинчидин, җәңгә кәлгәндә, Асурийә хәлқи қиз-аяллардәк қорқуп кетип қачидиғанлиғини көрситиду.

Чекәткидәк өзүңни зор көп қил!

16 Сән содигәрлириңни асмандики юлтузлардин көп қилдиң;
Мана, чекәткә личинкиси қанат чиқирип, учуп кетиду!□

17 Сениң әрбаблириң чекәткиләрдәк,
Сәрдарлириң миҗир-миҗир чақчиқизлардәк болиду;
Мана улар соғ күнидә читлар ичигә киривелип макан қилиду;
Қуяш чиққанда, улар қечип кетиду,
Барған йерини тапқили болмайду.□

18 Чопанлириң үгдәп қалди, и Асурийәниң падишаси;
Сениң ақсүнәклириң җим ятиду;
Хәлқиң тағлар үстигә тарқилип кәтти,
Һеч ким уларни жиғмайду;□

19 Сениң яраң давасиз,
Сениң зәхмиң еғирдур;
Хәвириңни аңлиғанларниң һәммиси үстүңдин чавак чалиду;
Чүнки тохтасиз рәзиллигиң кимниң бешиға кәлмигәнду?

□ **3:16** «чекәткә личинкиси қанат чиқирип, учуп кетиду!» — «чекәткә личинкиси ... учуп кетиду» дегәнниң мәнаси бәлким Нинәвәниң көп содигәрлири бешиға еғир күн чүшкәндә униңға һеч ярдәм бәрмәй, «бекар тәләп» чекәткидәк қечип кетиду; 17-айәтниму көрүң. □ **3:17** «Сениң әрбаблириң чекәткиләрдәк, сәрдарлириң миҗир-миҗир чақчиқизлардәк болиду; мана улар соғ күнидә читлар ичигә киривелип макан қилиду» — чекәткиләр соғ вақитларда «тоңлап қетип қалиду», һеч мидирлимас болуп қалиду. Асурийәниң әскәрлири охшашла җәңгә киргәндә һеч һәрикәт қилмай, бәлким қорқунучтин «қетип қалиду». Андин улар қечип «учуп кетиду». □ **3:18** «Чопанлириң үгдәп қалди, и Асурийәниң падишаси.... хәлқиң тағлар үстигә тарқилип кәтти, һеч ким уларни жиғмайду...» — «чопанлириң» йәни «хәлиқ падичилириң», «хәлиқ баққучилириң» бәлким мәмликәтниң бехәтәрлигигә мәсәул болғанларни, йәни падишаниң ордисидики вәзир-вузрәлирини көрситиду. һеч ким тарқилип кәткән Асурийә хәлқидин хәвәр елип уларни жиғмайду, бақмайду. «Хәлқиң тағлар үстигә тарқилип кәтти, һеч ким уларни жиғмайду...» — Асурийә хәлқи тарқитилғандин кейин һәргиз қайтидин бир әл-жут болмиған.

Һабаккук

¹ Һабаккук пәйғәмбәр көргән, униңға жүкләнгән вәһий: —

Һабаккукниң дад-пәрядлири

² Аһ Пәрвәрдигар, қачанғичә мән Саңа нида қилимән, Сән аңлимайсән?

Мән Саңа: «Зулум-зораванлиқ!» дәп налә-пәряд кәтиримән,
Бирақ Сән қутқузмайсән.

³ Сән немишкә маңа қәбиһликни көргүзисән,
Немишкә жапа-зулумға қарап турисән?

Чүнки булаңчилик, зулум-зораванлиқ көз алдимдидур;
Жәңги-жедәлләр бар,
Дәвалар көпәймәктә.

⁴ Шуңа қанун паләч болуп қалди,
Адаләт мәйданға һеч чиқмайду;
Чүнки рәзилләр һәққаний адәмни қистимақта;
Шуңа һөкүмләр бурмилинип чиқирилиду.

Худаниң жавави

⁵ Әлләр арисидә болидиған бир ишни көрүп беқиңлар, убдан қараңлар, һәйрануһәс қелиңлар!
Чүнки силәрниң дәвриңларда бир иш қилимәнки,

Бириси силәргә баян қилған тәғдирдиму силәр ишәнмәйттиңлар.■

⁶ Чүнки мана, Мән һелиқи мүжәзи осал һәм алдирақсан әл калдийләрни орнидин турғузимән;

Әсли өзигә тәвә әмәс маканларни егиләш үчүн,
Улар йәр йүзиниң кәңри жайлирини бесип маңиду;□

⁷ Улар өзлириниң дегинини һесап қилиду һәм өзини халиғанчә жуқури тутиду; □

⁸ Уларниң атлири илпизлардин иштик,
Кәчтә овға чиқидиған бөриләрдин әшәддийдур;
Атлиқ ләшкәрләр атлирини мәғруранә чапчитиду;
Атлиқ ләшкәрләр жирақтин келиду,
Улар овға шуңғуған бүркүттәк учуп жүриду.

⁹ Уларниң һәммиси зулум-зораванлиққа келиду;
Уларниң топ-топ адәмлири йүзлирини алдиға бекитип, алға басиду,
Әсирләрни қумдәк көп жиғиду.□

¹⁰ Бәрһәқ, у падишаларни мазақ қилиду,
Әмирләрниму нәзиригә алмайду;
У һәммә истиһкамларни мәсқирә қилиду,
Чүнки у топа-тупрақларни дога-дога қилип, уларни ишғал қилиду.□

■ **1:5** Рос. 13:41 □ **1:6** «Мән һелиқи мүжәзи осал һәм алдирақсан әл калдийләрни орнидин турғузимән,... улар йәр йүзиниң кәңри жайлирини бесип маңиду» — калдийләр пәқәт 20 жил ичидила нәзәрсиз бир әлдин, Бабил шәһирини (кейин калдийләр «Бабиллиқлар» дәп аталған), Нинәвә шәһирини вә Мисирни ишғал қилған қорқунучлуқ бир империйәгә айланди (миладийәдин илгәрки 615-595-жиллар). «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. □ **1:7** «Улар өзлириниң дегинини һесап қилиду һәм өзини халиғанчә жуқури тутиду» — ибраний тилидики тексттин мошу әйәтни чүшиниш сәл тәс. Әсли жүмлини сөзмусөз алсақ «Улардин чиққан һөкүм вә һәйвә өзлигиндур» — йәни Худадин әмәс, дегән мәнини билдүриду. Улар Худадин һеч қорқмай, немини халисам шундақ қилимән, дәйдиғанлар. □ **1:9** «Уларниң топ-топ адәмлири йүзлирини алдиға бекитип, алға басиду,...» — яки «уларниң топ-топ адәмлири «шәриқ шамили»дәк алға басиду,...». Бу жүмлиниң йәнә бир нәччә тәржимилири бар. □ **1:10** «у һәммә истиһкамларни мәсқирә қилиду, чүнки у топа-тупрақларни дога-дога қилип, уларни ишғал қилиду» — демәк, улар сепилниң йениға чоң бир дөң ясап сепилдин артилип бөсүп кириду. Бабиллиқларниң әмгәк күчи көп болғачқа, мошу Аддий усулни көп қолланған.

11 Шундақ қилип у шамалдәк ғуюлдап өтиду,
Һәддидин ешип гунакар болиду;
Униң бу күч-қудрити өзигә илаһ болуп санилиду.□

Пәйгәмбәрниң Худаға болған жавави

12 Сән Әзәлдин Бар Болғучи әмәсму, и Пәрвәрдигар Худайим, мениң Муқәддәс Болғучим?
Биз өлмәймиз, и Пәрвәрдигар;

Сән уни жазайиңни бежа кәлтүрүш үчүн бекиткәнсән;
Сән, и Қорам Таш Болғучи, уни бизгә ибрәт қилип түзитишкә бәлгүлигәнсән.□

13 Сениң көзүң шунчә ғубарсиз едики,
Рәзилликкә қарап турмайтиң;
Әнди немишкә Сән мунапиқлиқ қилғанларға қарап турисән,
Рәзилләр өзидин адил болған кишини жутувалғинида, немишкә сүкүт қилисән?

14 Сән адәмләрни худди деңиздики белиқлардәк,
Худди өзлири үстидә һеч йетәклигүчиси йоқ өмилигүчи һайванларға охшаш қилисән;□

15 Шу калдий киши уларниң һәммисини чаңгикига илиндуриду,

Уларни өз тори билән тутувалиду,
Уларни жиғма ториға жиғиду;
Шуниң билән хошал болуп шатлиниду;□

16 Вә ториға қурбанлиқ суниду,
Жиғма ториға исриқ салиду,
Чүнки шулар арқилиқ униң несивиси мол,
Немәтлири ләззәтлик болди.

17 Әнди у шу тәриқидә торини тохтавсиз бошитивәрсә,
Шу тәриқидә әлләрни һеч рәһим қилмай қиривәрсә боламду?

2

Һабаккукниң қарари

1 «Әнди мән өз күзитимдә туриверимән,
Өзүмни мунар үстидә дәс тикләймән,
Униң маңа немә дәйдиғанлиғини,
Шуниңдәк өзүм бу дад-пәрәдим тоғрилиқ қандақ тегишлик жавап тепишим керәклигини билишни күтүп туримән».□ ■

□ **1:11** «Шундақ қилип у шамалдәк ғуюлдап өтиду, һәддидин ешип гунакар болиду» — башқа бир хил тәржимиси: «шундақ қилиши билән униң роһи өзгирип кетиду; у шу йәрләрдин өтүп, гунакар болиду». □ **1:12** «Сән уни жазайиңни бежа кәлтүрүш үчүн бекиткәнсән» — яки «уни жазайиңға учрашқа бекиткәнсән». □ **1:14** «Сән адәмләрни худди деңиздики белиқлардәк, худди өзлири үстидә һеч йетәклигүчиси йоқ өмилигүчи һайванларға охшаш қилисән» — әслидә Худа инсанни яратқанда, инсан тоғрилиқ «улар деңиздики белиқлар... өмүлигүчи һайванларни... башқурсун» дегән еди. һазир Худа залимларниң инсанларни белиқларниң орниға чүшүрүшигә йол қоюватиду. Бу немә үчүн? □ **1:15** «Шу калдий киши уларниң һәммисини чаңгикига илиндуриду» — Асурийә падишалариниң әсирләрни калпуклиридин илмәк (яки чаңгак) өткүзүп, йетиләп маңидиған рәһимсиз адити бар еди; кейинки империйә (Бабил)ниң падишалари бәлким охшаш адәттә болған болса керәк. □ **2:1** «... қандақ тегишлик жавап тепишим керәклигини билишни...» — ибрания тилида «қандақ тегишлик жавап көрүшни...». «Униң маңа немә дәйдиғанлиғини, шуниңдәк өзүм бу дад-пәрәдим тоғрилиқ қандақ тегишлик жавап тепишим керәклигини билишни күтүп туримән» — башқа бир хил тәржимиси: «Униң маңа немәни ейтидиғанлиғини, һәмдә өзүмниң Униң маңа беридиған тәнбиһкә немә жавап беришим керәклигини билишни күтимән». һеч болмиғанда, у Худаниң тәнбиһини күтиду. һабаккук пәйгәмбәр көңлидә: «Мениң әслидики дад-пәрәдимдә бәлким хаталиқ йери болуши мүмкин» дәйду, бар болса у хаталиқлирини етирап қилишқа тәйяр туриду. Шуңа бизниңчә «жавап» болса (1) дад-пәрәдидики (бар болса) хаталиғиға болған жавапкарлиғини, (2) кейин униң өз оқурмәнлиригә яки өзигә әгәшкән адәмләргә беришкә тегишлик жавапниң қандақ екәнлигини өз ичигә алиду. У буларни чүшиниш үчүн күтүватиду. һабаккук пәйгәмбәрниң Худаға болған «жавави» 3-бапта тепилиду. ■ **2:1** Йәш. 21:8

² Һәм Пәрвәрдиғар җававән маңа мундақ деди: —
«Оқуғанлар жүгүрсун үчүн,
Бу көрүнгән аламәтни йезивал;
Уни тахтайлар үстигә ениқ оюп чиқ;» ■

³ Чүнки бу көрүнгән аламәт кәлгүсидики бекитилгән бир вақит үчүн,
У адәмләргә ахирәтни тәлпүндүриду,
У ялған гәп қилмайду;
Узунғичә кәлмәй қалсиму, уни күткин;
Чүнки у җәзмән йетип келиду, һеч кечикмәйду.□

⁴ Қара, тәкәббурлишип кәткүчини!
Униң қәлби өз ичидә түз әмәс;
Бирақ һәққаний адәм өз етиқат-садиқлиғи билән һаят яшайду.□ ■

⁵ Бәрһәқ, шарап униңға сатқунлуқ қилиду, —
— У тәкәббур адәм, өйдә тиним тапмайду,
Һәвисини тәһтисарадәк йоған қилиду;
У өлүмдәк һеч қачан қанмайду;
Өзигә барлиқ әлләрни жиғиду,
Һәммә хәлиқни өзигә қаритивалиду.□

⁶ Буларниң һәммиси кейин у тоғрилиқ тәмсилни сөзләп,
Кинайилик бир тепишмақни тилға алиду: —
«Өзиниң әмәсни мениң дәп қошувалғучиға вай!
(Бундақ ишлар қачанғичә болиду?!)

Гөрүгә қойған нәрсиләр билән өзини чиндиғучиға вай!»□

⁷ Сәндин җазанә-қәриз алғучилар бирақла қозғалмамду?
Сени титрәткүчиләр бирақла ойғанмамду?
Андин сән уларға олжа болмамсән?□

⁸ Сән нурғун әлләрни булаң-талаң қилғанлиғиң түпәйлидин,
Һәм кишиләрниң қанлири, зимин, шәһәр һәм униңда туруватқан һәммәйләнгә қилған зулум-
зораванлиғиң түпәйлидин,
Сақлинип қалған әлләр сени булаң-талаң қилиду;□

□ **2:2** «Оқуғанлар жүгүрсун үчүн, бу көрүнгән аламәтни йезивал...» — икки мәнәси болуши мүмкин: — (1) оқуған киши кейин бу хәвәрни башқиларға жүгүрүп йәткүзсун; (2) оқуған киши һәртүрлүк қийинчилик астидиму Мениң йолумда жүгүрсун (мәсилән, «Зәб.» 118:32, «Йәш.» 40:30-31, «Гал.» 5:7ни көрүң). Биз иккинчи мәнәгә майилмиз.

■ **2:2** Йәш. 30:8 □ **2:3** «бу көрүнгән аламәт кәлгүсидики бекитилгән бир вақит үчүн...» — «бекитилгән» — демәк, һеч ким (һәтта дуа арқилиқму) уни өзгәртәлмәйду. «У адәмләргә ахирәтни тәлпүндүриду» — сөзмүсөз тәржимиси: «У ахирәткә қарап һасирап нәпәс алиду» (пикримизчә бу ибарә чоңқур тәшналиқни билдүриду). □ **2:4**

«Қара, тәкәббурлишип кәткүчини! Униң қәлби өз ичидә түз әмәс» — һәр қандақ тәкәббур адәм дурус, түз болалмайду. «Бирақ һәққаний адәм етиқат-садиқлиғи билән һаят яшайду» — бу сөз Худаниң җававиниң әң һалқилиқ жүмлиси. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **2:4** Рим. 1:17; Гал. 3:11; Ибр. 10:38 □ **2:5** «Бәрһәқ, шарап униңға сатқунлуқ қилиду» — Бабиллиқлар ахир берип мәйхорлуқтин Парс империйәси тәрипидин набут болди. Тәврат, «Даниял пәйғәмбәр» 5-бап вә «қошумчә сөз»имизни көрүң. «...һәвисини тәһтисарадәк йоған қилиду»

— «тәһтисара» өлгәнләрниң роһлири баридиған җай. Бабиллиқлар һәр жили таҗавузчилик планини түзәйтти. Ахир берип бу таҗавузчилиғи өзиниң мудапписини аҗизлаштуруп, Парс империйәси уларни набут қилди. «У өлүмдәк һеч қачан қанмайду» — «өлүм» һәрдайим инсанларниң җенини алиду, һәрғиз «болди» демәйду. □ **2:6** «гөрүгә қойған нәрсиләр билән өзини чиндиғучиға вай!» — «гөрүгә қойған нәрсиләр» дегән ибарә икки бислиқ болуп, башқа бир мәнәси «бир дога топа» — демәк, улар мошу һарам нәрсиләр билән өзлирини булғиған еди. Бабил империйәси аяқ асти қилған әлләр Һабаккукниң Бабил тоғрисидаки бешарәтирини билип йәткәндин кейин, улар бу әйәттики кинайилик сөзләрни дегән болуши мүмкин. Сөзләр «мәрсийә» (матәм тутуш мунаҗити) шәклидә ейтилиду. □ **2:7** «Сәндин җазанә-қәриз алғучилар бирақла қозғалмамду?» — «сәндин җазанә-қәриз алғучилар» дегән сөз икки бислиқ болуп, йәнә бир мәнәси: «(иландәк) сени чаққучилар». □ **2:8** «... кишиләрниң қанлири, зимин, шәһәр һәм униңда туруватқан һәммәйләнгә қилған зулум-зораванлиғиң түпәйлидин,...» — «.. зимин, шәһәр... » — бу исимләр бирлик шәкилдә (көплүк шәкилдә әмәс) ипадиләнгини һәм у зимин, шәһәрниң нами ейтилмиғанлиғидин қариганда, у ибарә Исраил зимини (Пәләстин) һәм Йерусалимни көрсәтсә керәк.

9 Һалакәт чаңгилидин қутулуш үчүн,
Угамни жуқуриға салай дөп,
Нәпси йоғинап өз жәмәтигә һарам мәнпәәт жиққучиға вай!

10 Нурғун хәлиқләрни вәйран қилип,
Өз жәмәтиңгә аһанәт кәлтүрдүң,
Өз жениңға қарши гуна садир қилдиң.

11 Чүнки тамдин таш нида қилиду,
Яғачлардин лим жавап бериду: —

12 Жутни қан билән,
Шәһәрни қәбиһлик билән қурғучиға вай!»

13 Мана, хәлиқләрниң жан тикип тапқан мәннитиниң пәқәт отқа йеқилғу қилинғанлиғи,
Әл-жутларниң өзлирини бәһүдә һалсиратқанлиғи,
Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигардин әмәсму?

14 Чүнки худди сулар деңизни қаплиғандәк,
Пүтүн йәр йүзи Пәрвәрдигарни билип-тонуш билән қаплиниду. □ ■

15 Өз йеқиниңға һарақни ичкүзгүчигә —
— Униң уят йеригә қаришиң үчүн,
Тулумуңдин қуюп, уни мәс қилғучи саңа вай! □

16 Шан-шәрәпниң орнида шәрмәндичиликкә толисән;
Өзүңму ич,
Хәтнилигиң аян болсун!

Пәрвәрдигарниң оң қолидики қәдәһ сән тәрәпкә бурулиду,
Шан-шәривниң үстини рәсвайипәслик басиду. □

17 Ливанға қилған зулум-зораванлиқ,
Шундақла һайванларни қорқитип уларға йәткүзгән вәйранчилиқму,
Кишиләрниң қанлири, зимин, шәһәр һәм униңда туруватқан һәммәйләнгә қилған зулум-
зораванлиқ түпәйлидин,
Булар сениң мижиқиңни чиқириду. □

18 Ойма мәбудниң немә пайдиси,
Уни униң ясиғучиси оюп чиққан турса?

Қуйма мәбудниңму вә униңға тәвә сахта тәлим бәргүчиниң немә пайдиси —
— Чүнки уни ясиғучи өз ясиғиниға тайиниду,

□ **2:14** «Чүнки худди сулар деңизни қаплиғандәк, пүтүн йәр йүзи Пәрвәрдигарни билип-тонуш билән қаплиниду» — бу баянниң өзи һабаккукниң дәд-пәрядиға болған чоң бир жаваптур. Жаһандики адаләтсизликләр шунчә көп болғинини билән, һеч болмиғанда ахир берип уларниң һәр бири йоқитилиду. Башқа пәйғәмбәрләрниң бешарәтлири бойичә, Бабил шәһири тоғрилиқ ишинимизки, у ахири заманда қайта қурулиду. Әнди «Пәрвәрдигарниң күни»дә, бу әйәттә дейилгәндәк «Пүтүн йәр йүзи Пәрвәрдигарни билип-тонуш билән қаплиниду» вә шуңлашқа Бабил қайта көрүнмәскә йоқитилиду. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **2:14** Чөл. 14:21 □ **2:15** «Өз йеқиниңға һарақни ичкүзгүчигә — униң уят йеригә қаришиң үчүн, тулумуңдин қуюп, уни мәс қилғучи саңа вай!» — һарақкәшләр һәрдаим башқиларни һарақкәшләргә айландурмақчи болиду. Бирақ Бабилниң «башқиларға һарақ ичкүзүш» мәхсити уларға езитқулуқ қилип, өзигә охшаш бәччивазлиқ гунайиға киргүзүп, андин уларни асанла контроль қилиштин ибарәт. □ **2:16** «Өзүңму ич, хәтнилигиң аян болсун!» — «хәтнилигиң аян болсун!» дегән ибарә адәмниң қаттиқ хижәлитини көрсәткинидин башқа, «Сән Худаниң әһдисигә вә сөзигә ят адәмсән» дегән мәниниму пуритип бериду. Башқа бир хил тәржимиси: «Өзүңму (һарақ) ич, пулаңлап жиқил!». □ **2:17** «Ливанға қилған зулум-зораванлиқ, шундақла һайванларни қорқитип уларға йәткүзгән вәйранчилиқму,...» — «Ливан» райони гөзәл орманлири һәм көплигән һәр хил явайи һайванлири билән даңқи чиққан. Бабил империйәси миладийәдин илгәрки 605-жилидики (Сурийәдә йүз бәргән) «Каршемиш жеңи»дин кейиң, (1) Ливандикиләргә вә әтрапидикиләргиму еғир зулум йәткүзгән. (2) униңдин башқа улар қилмақчи болған жәңләрни давам қилиши үчүн һәмдә өз шәһәрлирини қуруш үчүн Ливандин көп дәл-дәрәқләрни кесип епкәтти. (3) улар йәнә көңүл ечиш үчүнлә көп явайи һайванларни рәһимсиз усуллар билән овлиди. Мәзкур әйәттики бу сөз бу үч ишни көздә тутиду. 2- вә 3-иштин рошәнки, инсанийәтниң тәбиий муһитни убдан асрашқа Худа алдида жавапкарлиғи бар. «Кишиләрниң қанлири, зимин, шәһәр һәм униңда туруватқан һәммәйләнгә қилған зулум-зораванлиқ түпәйлидин,...» — «...зимин, шәһәр,... туруватқанлар» — 8-әйәттики ибаригә охшаш, Исраил зимини (Қанаан)ни һәм Йерусалимни көрситиду.

Демәк, зувансиз «йоқ болған нәрсиләр»ни ясайду?

¹⁹ Яғачқа «Ойған!» дегән адәмгә,
Зувансиз ташқа «Турә!» дегәнгә вай!
У вәз ейтамду?

Мана, у алтун-күмүч билән һәлләнди,
Униң ичидә һеч нәпәс йоқтур.□

²⁰ Бирақ Пәрвәрдиғар Өз муқәддәс ибадәтханисидидур!
Пүткүл йәр йүзи Униң алдида сүкүт қилсун!.□

3

Һабаккукниң дуаси

¹ Һабаккук пәйғәмбәрниң дуаси,
«Шиггаон» аһаңида: —□

² «Пәрвәрдиғар, мән хәвириңни аңлидим, әйминип қорқтум.
И Пәрвәрдиғар, жиллар арисидә ишиңни қайтидин жанландурғайсән,
Жиллар арисидә ишиңни тонутқайсән;
Дәргәзәптә болғиниңда рәһимдиллиқни есиңгә кәлтүргәйсән!»□

³ Тәңри Темандин,
Пак-Муқәддәс Болғучи Паран теғидин кәлди;
Селәһ!

Униң шан-шәриви асманларни қаплиди,
Йәр йүзи униң мәдһийилири билән толди;□

⁴ Униң пақирақлиғи таң нуридәк болди,
Қолидин чақмақ чаққандәк икки нур чиқти;
Шу йәрдә униң күч-қудрити йошурунуп туриду. □

⁵ Униң алдидин ваба,
Путлиридин чоғдәк ялқун чиқмақта еди;□

⁶ У туруп йәр йүзини мөлчәрлиди;
У қаривиди, әлләрни дәккә-дүккигә салди;
«мәңгү тағлар» парә-парә қилинди,
«әбәдий дөң-егизликләр» егилдүрүлди,

□ **2:19** «униң ичидә һеч нәпәс йоқтур» — яки «униң ичидә һеч роһ йоқтур». «Яғачқа «Ойған!» дегән адәмгә, зувансиз ташқа «Турә!» дегәнгә вай! ... Униң ичидә һеч нәпәс йоқтур» — бу икки әйәт (18-, 19-) Бабилиқларниң рәзиллигиниң бутпәрәслик билән бағлиқ экәнлигини көрситиду. 1:7дә көрситилгәндәк, өз «худалири»ни өзи ясиғандин кейин, улар тирик Худадин һеч қорқмай, өзигә қолайлиқ «әхлақ-пәзиләт» мизанлирини халиғанчә бекитиду. □ **2:20** «Бирақ Пәрвәрдиғар Өз муқәддәс ибадәтханисидидур!» — мошу йәрдә пәйғәмбәр бәлким Худаниң асмандики муқәддәс ибадәтханисини көрситиду («Зәб.» 7:6, 10:4ниму көрүң). □ **3:1** ««Шиггаон» аһаңида: —» — «Шиггаон» бәлким «долқунлуқ», «отлуқ», «ашиқлиқ билән» дегән мәнидә болуп, бу сөз күйниң ейтилидиған аһаңини билдүриду. □ **3:2** «Пәрвәрдиғар, мән хәвириңни аңлидим,...» — яки «Пәрвәрдиғар, мән Сәндин хәвәрни аңлидим,...». «...жиллар арисидә ишиңни тонутқайсән, дәргәзәптә болғиниңда рәһимдиллиқни есиңгә кәлтүргәйсән!» — «жиллар арисидә» тоғрилиқ: — Һабаккук Худа ахирқи заманда Өз улуклуғини көрситип Исраилни гунадин қутқузиду, дәп билди. Бирақ һазир «ахирқи заман» әмәс; әнди һазир, «жиллар арисидә»му Худа Өз күч-қудритини көрсәткәй! □ **3:3** «Тәңри Темандин, Пак-Муқәддәс Болғучи Паран теғидин кәлди» — «Теман» вә «Паран» Қанаан (Пәләстин) зимининиң шәрқий жәнубида, һазирқи «Иорданийә» зиминиға жайлашқан икки район. Бу йәрдә (йәни Синай теғида) Муса пәйғәмбәр «муқәддәс қанун»ни қобул қилди, андин Исраиллар Худаниң йетәкчилиги билән Пәләстингә қарап йол алди. Бу сөзләргә һәм башқа пәйғәмбәрләрниң язмилириға қариганда, Қутқузғучи Мәсиһ Әйса йәр йүзигә қайтип кәлгәндиму авал шу йәргә чүшүп, андин Исраилни қутқузуш үчүн Қанаанға (Пәләстингә) қарап келиду. «Селәһ!» — «Селәһ» дегән сөз бәлким күй чалған вақтида музикадики бир «пауза»ни көрситиши мүмкин; шуниң билән униң: — «тохта, ойлан!» дегән имаси болуши мүмкин. □ **3:4** «Униң пақирақлиғи таң нуридәк болди» — яки «Униң пақирақлиғи чақмақтәк болди». □ **3:5** «Униң ... путлиридин чоғдәк ялқун чиқмақта еди» — яки, «Униң ... путлиридин пижғирин қизитма чиқмақта еди».

Униң йоллири болса әбәдийдур.□

⁷ Мән Кушан қәбилисиниң чедирлириниң паракәндичиликтә болғанлиғини, Мидиян зиминидики пәрдиләрни титрәк басқанлиғини көрдүм.□

⁸ Пәрвәрдиғар дәрияларға аччиқландимекин?

Сениң ғәзивиң дәрияларға қаритилдимекин?

Қәһриң деңизға қаритилдимекин?

Атлириңға, нижат-қутқузушни епкелидиған жәң һарвулириңға минип кәлгәнғусән!□

⁹ Сениң оқайиң аян қилинди,

Сөзүң бойичә, *Исраил* қәбилилиригә ичкән қәсәмлириң үчүн аян қилинди!

Селаһ!

Сән йәр йүзини дәрия-кәлкүнләр билән айривәттиң.□

¹⁰ Тағлар Сени көрүп, азаплинип толғинип кәтти;

Долқунлап аққан сулар кәлкүндәк өтүп кәтти;

Чоңқур деңиз авазини қоқветип,

Қоллирини жуқуриға өрләтти.

¹¹ Етилған оқлириңниң пақирақ нурины көрүп,

Палилдиған нәйзәңниң йоруқлуғини көрүп,

Қуяш һәм ай өз туралғусида жим турди.

¹² Сән аччиғиңда йәр йүзидин өтүп жүрүш қилдиң;

Әлләрни ғәзивиңдә зираәтни соққандәк соқтуң;

¹³ Өз хәлқиңниң нижат-қутқузулуши үчүн,

Сән Өз Мәсиһиң билән биллә нижат-қутқузуш үчүн чиқтиң;

Улини бойниғичә ечип ташлап,

Рәзилниң жәмәтиниң бешини уруп-янчип, униңдин айривәттиң;

Селаһ!□

¹⁴ Сән униң нәйзилири билән сәрдарлириниң бешиға санжидиң;

Улар дәһшәтлик қара қуюндәк мени тарқитиветишкә чиқти,

Уларниң хошаллиғи аҗиз мөминләрни йошурун жайда ялмап жутуштин ибарәттүр!□

□ **3:6** «У туруп йәр йүзини мөлчәрлиди» — яки «У йәр йүзини силкип қойди». «**«әбәдий дөң-егизликләр» егилдүрүлди**» — яки «**«әбәдий дөң-егизликләр» ғулитилди**». «**«Мәңгү тағлар» парә-парә қилинди, «әбәдий дөң-егизликләр» егилдүрүлди, униң йоллири болса әбәдийдур**» — тағлар һәм дөңләр «әбәдий» турғандәк болсиму, пәкәт тирик Худа Өзи «әбәдийдур». Башқа икки хил тәржимиси: (1) «Униң чиқишлири әбәдтин буян болған» (2) «У қедимки (әбәдий) йолларда маңиду». □ **3:7** «**Мән Кушан қәбилисиниң чедирлири.., Мидиян зиминидики пәрдиләр...**» — «Кушан» вә «Мидиян» дегән икки әл 3-айәттики «Теман» вә «Паран» дегән районларда еди. Улар Исраилниң Қанаанни (Пәләстинни) ишғал қилишиға биринчи қарши чиққан әлләрдин еди («Батур һакимлар» 3- һәм 7-бапларни көрүң). □ **3:8** «**Пәрвәрдиғар дәрияларға аччиқландимекин? Сениң ғәзивиң дәрияларға қаритилдимекин? Қәһриң деңизға қаритилдимекин? Атлириңға, нижат-қутқузушни епкелидиған жәң һарвулириңға минип кәлгәнғусән!**» — Бабил вә Месопотамийидики бутпәрәслик әпсанилири бойичә, деңиз вә дәриялар уларниң күчлүк бутлири яки жин-шәйтанлири туридиған «қорған»лири еди. Бу айәт бойичә Худаниң Өзиниң күч-қудрити һәммә бут вә жин-шәйтанлардин зор үстүн көрситилиду. □ **3:9** «**Сениң оқайиң... сөзүң бойичә, Исраил қәбилилиригә ичкән қәсәмлириң үчүн аян қилинди!**» — башқа икки хил тәржимиси: — «Сениң оқайиң... Сениң сөзүңгә таянған қәбилиләргә ичкән қәсәмлириң бойичә аян қилинди!», яки: «Сән оқайиңни аян қилдиң, нурғун оқларниң елип кетилишини буйрудуң». □ **3:13** «**Сән Өз Мәсиһиң билән биллә нижат-қутқузуш үчүн чиқтиң**» — «Мәсиһиң» яки «Мәсиһ қилғиниң» — Худаниң йолйоруғи бойичә, Исраилға йеңи бир падиша бекитиш үчүн униң бешиға зәйтин мейи сүрүлүш керәк еди. Мошу мурасим «мәсиһ қилиниш» дөп вә шу чағдин башлап мошу падиша «Худаниң мәсиһ қилғини» дөп атилатти. Худа Давут падишаниң бир әвладиңи «мәсиһ қилимән», бу «Қутқузгучи-Мәсиһ» Исраилни һәм барлиқ дуняни гуналиридин қутқузиду, дөп вәдә қилған. Бизниңчә мошу айәттә бу «Қутқузгучи-Мәсиһ» көрситилиду. «**Сән Өз Мәсиһиң билән биллә нижат-қутқузуш үчүн чиқтиң**» — башқа бир хил тәржимиси: «Сән Өз Мәсиһиңни қутқузуш үчүн чиқтиң».

«... Улини бойниғичә ечип ташлап, ...» — яки «уни (шу жәмәтни) улидин өгүзигичә ечип ташлап,...». Бәзи алимлар: «Рәзилниң беши» дегән сөз ахири замандики Худаға қарши чиққан, Шәйтаниң вәкили болған «дәжқал»ни көрситиду, дөп қарайду. Биз қошулимиз. □ **3:14** «**Сән униң нәйзилири билән сәрдарлириниң бешиға санжидиң**» — «униң» — «рәзилниң жәмәтиниң бешиниң...» (13-айәт); бәлким дәжқални көрситиши мүмкин. «**Улар дәһшәтлик қара қуюндәк мени тарқитиветишкә чиқти**» — «мени» — Исраил сөзләйду. Мошу айәттики сөzlәр ахирқи замандики Исраил хәлқиниң ейтқанлири болса керәк.

□ **3:13** «**Сән Өз Мәсиһиң билән биллә нижат-қутқузуш үчүн чиқтиң**» — «Мәсиһиң» яки «Мәсиһ қилғиниң» — Худаниң йолйоруғи бойичә, Исраилға йеңи бир падиша бекитиш үчүн униң бешиға зәйтин мейи сүрүлүш керәк еди. Мошу мурасим «мәсиһ қилиниш» дөп вә шу чағдин башлап мошу падиша «Худаниң мәсиһ қилғини» дөп атилатти. Худа Давут падишаниң бир әвладиңи «мәсиһ қилимән», бу «Қутқузгучи-Мәсиһ» Исраилни һәм барлиқ дуняни гуналиридин қутқузиду, дөп вәдә қилған. Бизниңчә мошу айәттә бу «Қутқузгучи-Мәсиһ» көрситилиду. «**Сән Өз Мәсиһиң билән биллә нижат-қутқузуш үчүн чиқтиң**» — башқа бир хил тәржимиси: «Сән Өз Мәсиһиңни қутқузуш үчүн чиқтиң».

«... Улини бойниғичә ечип ташлап, ...» — яки «уни (шу жәмәтни) улидин өгүзигичә ечип ташлап,...». Бәзи алимлар: «Рәзилниң беши» дегән сөз ахири замандики Худаға қарши чиққан, Шәйтаниң вәкили болған «дәжқал»ни көрситиду, дөп қарайду. Биз қошулимиз. □ **3:14** «**Сән униң нәйзилири билән сәрдарлириниң бешиға санжидиң**» — «униң» — «рәзилниң жәмәтиниң бешиниң...» (13-айәт); бәлким дәжқални көрситиши мүмкин. «**Улар дәһшәтлик қара қуюндәк мени тарқитиветишкә чиқти**» — «мени» — Исраил сөзләйду. Мошу айәттики сөzlәр ахирқи замандики Исраил хәлқиниң ейтқанлири болса керәк.

15 Сән атлириң билән деңиздин,
Йәни дога-дога қилинған улук сулардин өтүп маңдиң!□

16 Мән буларни аңлидим, ичи-бағримни титрәк басти;
Авазни аңлап калпуклирим дир-дир қилди,
Устиханлирим чирип кәткәндәк болди,
Путлиримни титрәк басти;
Чүнки мән күлпәтлик күнидә,
Йәни өз хәлқимгә тажавуз қилғучи бесип киргән күнидиму,
Сәвир-хатиржәмликтә турушум керәк.□

17 Чүнки әнжир дәриғи чечәклимисиму,
Үзүм таллирида мевә болмисиму,
Зәйтун дәриғигә қилған әжир йоққа чиққан болсиму,
Етизлар һеч һосул бәрмигән болсиму,
Қотандин қой падиси үзүлгән болсиму,
Еғилда кала падиси йоқ болсиму,

18 Мән һаман Пәрвәрдигардин шатлинимән,
Маңа ниҗатимни бәргүчи Худайимдин шатлиққа чөмүлимән,□

19 Пәрвәрдигар, Рәб, мениң күч-қудритимдур;
У мениң путлиримни кейикниңкидәк қилиду;
Мени жуқури җайлиримда маңғузиду!

(Бу күй нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, тарлиқ сазлар билән оқулсун).

□ **3:15** «Сән атлириң билән деңиздин, йәни дога-дога қилинған улук сулардин өтүп маңдиң!» — Муса пәйғәмбәр Исраилни Мисирдин чиқирип йетәклигәндә, улар Қизил Деңиздин өткән. Деңиздики сулар уларға йол ечип икки тәрипидә «дога-дога» турған еди. Кәлгүси замандики вақиә бәлким буниңға охшап кетиду. □ **3:16** «Авазни аңлап калпуклирим дир-дир қилди» — Һабаккук «Худаниң авази» дәп очуқ ейтмайду — униңға нисбәтән аңлиғидәк пәқәт бирла аваз бар, халас. □ **3:18** «Маңа ниҗатимни бәргүчи Худайим...» — яки «ниҗатим болғучи Худайим...».

Зәфания

¹ Амонниң оғли Йосия Йәһудаға падиша болған вақитларда, һәзәкияниң чәвриси, Амарияниң әвриси, Гәдалияниң нәвриси, Кушиниң оғли Зәфанияға йәткән Пәрвәрдигарниң сөзи: —

Сораққа тартишниң умумийлиги

² Мән йәр йүзидин һәммини қурутуетимән, — дәйду Пәрвәрдигар;

³ — Инсан һәм һайванни қурутуетимән,

Асмандики учар-қанатлар һәм деңиздики белиқларни,

Барлиқ путликашаңларни рәзил адәмләр билән тәң қурутуетимән,

Инсанийәтни йәр йүзидин үзүп ташлаймән, — дәйду Пәрвәрдигар. ■

Йәһуданиң сораққа тартилиши

⁴ — Шуниң билән Мән Йәһуда үстигә,

Барлиқ Йерусалимдикиләр үстигә қолумни созимән;

Мошу йәрдә «Баал»ниң қалдуғини,

«Қемар»ларниң намини каһинлар билән биллә үзүп ташлаймән; □

⁵ Шундақла өгүздә туруп асмандики жисимларға баш уридиғанларни,

Пәрвәрдигарға баш уруп, шундақла Униң нами билән қәсәм қилип туруп, «Малкам»ниң нами биләнму қәсәм қилидиғанларни, □

⁶ Пәрвәрдигардин тәзгәнләрни,

Пәрвәрдигарни издимәйдиған яки Униңдин йол соримиғанларниму үзүп ташлаймән. ■

⁷ Рәб Пәрвәрдигарниң һозури алдида сүкүт қилиңлар;

Чүнки Пәрвәрдигарниң күни йеқиндур;

Чүнки Пәрвәрдигар қурбанлиқни тәйярлиди,

У меһманларни «таһарәт қилдуруп» һалал қилди; □

⁸ Пәрвәрдигарниң қурбанлиғиниң күнидә шундақ болидуки,

Мән әмирләрни, падишаларниң оғуллирини вә ят әлләрниң кийимлирини кийивалғанларниң һәммисини жазалаймән; □

⁹ Шу күни Мән босуғидин дәссимәй атлайдиғанларни,

■ **1:3** Яр. 6:7 □ **1:4** «Мошу йәрдә «Баал»ниң қалдуғини, «Қемар»ларниң намини каһинлар билән биллә үзүп ташлаймән» — «Баал» Пәләстиндикиләр чоқунидиған бир бут еди. «Баалниң қалдуғи» «Баал» дегән бутқа чоқунғанлардин қелип қалған кишиләр. «Каһинлар» дегән Худаниң муқәддәс ибадәтханисида ишләйдиған мәхсус «қурбанлиқ қилғучилар». «Қемар»лар болса өзлирини бутларға бегишлиған «қурбанлиқ қилғучилар» еди («2Пад.» 23:23, «Һош.» 10:5ни көрүң). Худаға етиқат қилғучи адәмләр болса, «Худа «Қемар»ларни йоқитиши муқәррәр» дәп ойлиса керәк. Бирақ бу ахирқи жүмлидин қариганда «каһинлар» биринчи болуп әйипләнди. Сөзгә қариганда уларму бутпәрәс болуп қалди. Шуңа улар «Қемар»лардин техиму әйиплик, «Қемилар»ға нисбәтән улар һәқиқәтни урдан чүшиниши керәк еди. □ **1:5** ««Малкам»ниң нами биләнму қәсәм қилидиғанлар...» — демисәкму «Малкам» йәнә бир бут. ■ **1:6** Йәш. 1:4; 59:13; Йәр. 15:6 □ **1:7** «Пәрвәрдигар қурбанлиқни тәйярлиди, У меһманларни «таһарәт қилдуруп» һалал қилди» — Тәврат дәвридики қурбанлиқлардин бәзилирини йегили болатти, қурбанлиқлар сунулғанда меһманларни чақириш адәттики иш еди. Бирақ 8-9-айәткә қариганда, меһманларниң өзи бу «қурбанлиқ»ниң бир қисми болиду. Уларни «таһарәт қилдуруп», мошу йәрдә «напак нәрсиләрдин айриветиш, жуюш» яки «Худаға айриветиш» дегәнни билдүриду. Андин улар өзи «қурбанлиқ» болушқа «һалал» болиду. «Меһманлар»ниң көпинчиси болса Худаға қарши чиққанларниң нурғун жәсәтлирини йәйдиған, шундақла әслидә «һарам болған» қушлар вә һайванатлар болиду («Йәш.» 34:6, «Йәр.» 46:10, «Әз.» 39:17-19ниму көрүң). □ **1:8** «Мән әмирләрни, падишаларниң оғуллирини вә ят әлләрниң кийимлирини кийивалғанларниң һәммисини жазалаймән» — оқурмәнләрниң есидә барки, Зәфания «падишаниң оғли» еди. Шуңа у бу ордикиләрниң әһвалини наһайити урдан биләтти. Мошундақ «ят әлләрниң кийимлирини (әжнәбийчә кийимни) кийивелиш» бәлким бутпәрәсликкә яки тәкәбурлуққа мунасивәтлик гуна болса керәк.

Йәни зулум-зораванлиқ һәм алдамчиликқа тайинип, ғоҗайинлириниң өйлирини толдуридиғанларни җазалаймән. □ ■

10 Шу күнидә, — дәйду Пәрвәрдигар,
«Белиқ дәрвазиси»дин «Вайдад»,
«Иккинчи мәһәллә»дин һөкирәшләр,
Дөң-егизликләрдин ғайәт зор «гум-гум» қилип вәйран қилинған авазлар аңлиниду. □

11 «Һөкирәңлар, и «Ойманлиқ мәһәллиси»дикиләр;
Чүнки «содигәр хәлиқ»ниң һәммиси қиличланди,
Күмүч билән чиңдалғанлар қирилди!» □

12 — Вә шу чағда шундақ болидуки,
Мән Йерусалимни чирағлар билән ахтуримән,
Арзаңлири үстидә тинған шараптәк турған әндишисиз адәмләрни,
Йәни көңлидә: «Пәрвәрдигар һеч яхшилиқни қилмайду, яманлиқниму қилмайду»
дегәнләрни җазалаймән. □

13 Әнди байлиқлири олҗа,
Өйлири бәрбат болиду;
Улар өйләрни салғини билән,
Уларда турмайду;
Үзүмзарларни бәрпа қилғини билән,
Уларниң шарабини ичмәйду.

14 Пәрвәрдигарниң улук күни йеқиндур;
Бәрһәқ йеқиндур, интайин тез йетип келиду;
Аңла, Пәрвәрдигарниң күниниң садаси!
Йетип кәлгәндә палванму әләмлиқ вақирайду. ■

15 Шу күни қәһр елип келидиған бир күн,
Күлпәтлик һәм дәрд-әләмлиқ бир күн,
Вәйранчилик һәм бәрбатлиқ чүшидиған бир күн,
Зулмәтлик һәм сүрлүк бир күн,
Булутлар һәм қап-қараңғулуқ билән қапланған бир күн,

16 Истиһкамлашқан шәһәрләргә, сепилниң егиз потәйлиригә һужум қилидиған,
Канай челинидиған, ағаһ сигнали көтирилидиған бир күн болиду. □

17 Мән адәмләр үстигә күлпәтләрни чүшүримән, —
Улар қариғулардәк жүриду;
Чүнки улар Пәрвәрдигарға қарши гуна қилди;
Уларниң қанлири топа-чаңдәк,
Уларниң үчәй-қеринлири поқтәк төкүлиду;

18 Пәрвәрдигарниң қәһри чүшкән күнидә алтун-күмүчлири уларни қутқузалмайду;

□ 1:9 «Шу күни Мән босуғидин дәссимәй атлайдиғанларни, йәни зулум-зораванлиқ һәм алдамчиликқа тайинип, ғоҗайинлириниң өйлирини толдуридиғанларни җазалаймән» — Худа мошу йәрдә пәйғәмбәр арқилиқ хурапийлиқни әйиплигән болса керәк. «Өй босуғисини дәссәмәслик керәк, яман болиду» дегәнлик ениқ бир мисалдур. Улар әслидинла Тәвраттики муқәддәс қанунға хилап болған мошундақ хурапий ушшақ-чүшшәк қайдигә рияйә қилғини билән, зулумни һечвәқәси йоқ дәп қорқмай қиливериду. ■ 1:9 1Сам. 5:4, 5. □ 1:10 ««Белиқ дәрвазиси»дин «вайдад», «Иккинчи мәһәллә»дин һөкирәшләр...» — «Белиқ дәрвазиси» һәм «иккинчи мәһәллә» Йерусалимниң шималий тәрипигә җайлашқан болуп, шәһәрниң башқа үч тәрипи тик яр еди, һужум кәлсә дайим шималий тәрипидин келәтти. □ 1:11 «Чүнки «содигәр хәлиқ»ниң һәммиси қиличланди, ...» — бу бәлким кинайилик гәп. Ибраний тилида «содигәр» вә «Қанаан» дегәнләр охшаш бир сөз билән ипадилиниду. Исраил хәлқи әсли бутпәрәс болған «Қанаан хәлқи»ни Пәләстиндин (Қанаандин) һайдивәткән еди. Бирақ Исраил өзи һазир «Худаниң хәлқи» әмәс, бәлки «содигәр хәлиқ» һәм «бутпәрәс бир хәлиқ» болуп қалған охшайду. Уларниң қилған содисиму Худаниң нәзиридә һарам охшайду.

□ 1:12 «Арзаңлири үстидә тинған шараптәк турған әндишисиз адәмләр...» — «арзаңлири үстидә тинған шарап» шарап тиниши үчүн узун вақит мидирлимай туруши керәк. Тинған «арзаңлар», (дуғ, чөкүндә) һаһайити аччиқ бир нәрсә, әлвәтгә. ■ 1:14 Ио. 2:10, 31; 3:15; Йәш. 2:12-22; 13:10; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29; Рос. 2:20; Вәһ. 6:12-13 □ 1:16 «ағаһ сигнали көтирилидиған бир күн болиду» — яки «җаң вақирашлири көтирилидиған бир күн болиду».

□ 1:12 «Арзаңлири үстидә тинған шараптәк турған әндишисиз адәмләр...» — «арзаңлири үстидә тинған шарап» шарап тиниши үчүн узун вақит мидирлимай туруши керәк. Тинған «арзаңлар», (дуғ, чөкүндә) һаһайити аччиқ бир нәрсә, әлвәтгә. ■ 1:14 Ио. 2:10, 31; 3:15; Йәш. 2:12-22; 13:10; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29; Рос. 2:20; Вәһ. 6:12-13 □ 1:16 «ағаһ сигнали көтирилидиған бир күн болиду» — яки «җаң вақирашлири көтирилидиған бир күн болиду».

Бәлки пүткүл жаһан Униң ғәзәп оти тәрипидин йәветилиду;
Чүнки У барлиқ йәр йүзидикиләрниң үстигә мутләк бир һалакәт, дәһшәтлик бир һалакәт чүшүриду. □ ■

2

¹ Жиғилиңлар, өзүңларни жиғиңлар, и номуссиз «ят әл», □

² Ярлиқ чиққичә,

Күн топандәк тез өтүп кәткичә,

Пәрвәрдигарниң аччиқ ғәзиви үстүңләргә чүшкичә,

Пәрвәрдигарниң ғәзивини елип келидиған күн үстүңләргә чүшкичә,

³ Пәрвәрдигарни издәңлар, и Униң һөкүмлирини ада қилған зиминдики кәмтәрләр;
Һәққанийлиқни издәңлар, кәмтәрликни издәңлар;

Еһтимал силәр Пәрвәрдигарниң ғәзиви болған күнидә панаһ тапқан болисиләр. ■

Әлләрниң сораққа тартилиши

⁴ Чүнки Газа ташланған болиду,

Ашкелон вәйранә болиду;

Улар Ашдодтикиләрни чүш болмайла һайдиветиду;

Әкрон жулуп ташлиниду. □

⁵ Деңиз бойидикиләр, йәни Қерәт елидикиләргә вай!

Пәрвәрдигарниң сөзи саңа қаршидур, и Қанаан, Филистийләрниң зимини!

Аһаләң қалмиғичә Мән сени һалак қилимән. □

⁶ Деңиз бойи падичилар үчүн чимәнзар,

Қой падилири үчүн қотанлар болиду;

⁷ Деңиз бойи Йәһуда жәмәтиниң қалдиси егидарчилиғида болиду;

Әшу йәрдә улар озуклиниду;

Ашкелонниң өйлиридә улар кәч киргәндә ятиду,

Чүнки Пәрвәрдигар Худаси уларниң йениға берип улардин хәвәр елип,

Уларни асарәттин азатлиққа ериштүриду. □

⁸ Мән Моабниң дәшнимини, Аммонийларниң һақарәтлирини аңлидим;

Улар шундақ қилип Мениң хәлқимни мазақ қилип,

Уларниң чегаралирини паймал қилип махтинип кәтти.

⁹ Шуңа Мән Өз һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар, Израилниң Худаси,

Моаб жәзмән худди Содомдәк,

Аммонийлар худди Гоморрадәк болиду —

Йәни чаққақлар вә шорлуқлар қапланған жай, дайим бир чөл-жәзирә болиду;

□ **1:18** «мутләк бир һалакәт, дәһшәтлик бир һалакәт» — яки «мутләк бир һалакәт, чақмақтәк бир һалакәт». ■ **1:18**

Пәнд. 11:4; Әз. 7:19; Зәф. 1:14-16 □ **2:1** «Жиғилиңлар, өзүңларни жиғиңлар, и номуссиз «ят әл»» — «ят әл» мошу

йәрдә Израил хәлқи Худаға нисбәтән бутпәрәс бир ят әлгә охшайду, дегәнлик. Уларниң «жиғилиши» бәлким жамаәттә болуп дуа-тилавәт билән Худани издәш үчүн болса керәк. Ибрания тилидики «жиғилиңлар» дегән бу пейл адәттә пәкәт «пахал жигивелиш»ни көрситиду, бу мошу йәрдә интайин кинайилик гәп болуп, Израил пахалдәк бир хәлиқ, Худаниң отида тезла көйдүрүлүш хәтиридә туриду, дегәнлик (2-айәтни көрүң). ■ **2:3** Зәб. 26:4; 31:5-7 □ **2:4** «Чүнки Газа ташланған болиду, Ашкелон вәйранә болиду; улар Ашдодтикиләрни чүш болмайла һайдиветиду; Әкрон жулуп ташлиниду» —

бу шәһәрләр Филистийәдики бәш чоң шәһәрниң төрти. Уларниң тәртиви шималдин жәнупқа болуп, һужум шималий тәрипидин келидиған охшайду. «Ашдодни чүш болмайла һайдиветиду» дегән жүмлә бәлким һужум әтигәндә башлинип чүш болғичә ғәлибилик тамамлинидиғанлиғини көрситиду. Башқа бир хил чүшәнчиси, һужум чүш вақтида, йәни адәм ухлиған вақитта қилиниду, «Улар Ашдодни чүштә һайдиветиду» дегәнлик. □ **2:5** «деңиз бойидикиләр, йәни Қерәт елидикиләргә вай!» — бу сөзүм Филистийләргә қаритилған. «Қерәтләр» бәлким «Крет»дикиләр дегән мәнидә. Уларниң әсли жути (Оттура Деңиздики) Крет арили еди. □ **2:7** «уларниң йениға берип улардин хәвәр елип,...» — ибрания тилида: «уларни йоқлап...» дегән сөzlәр биләнла ипадилиниду.

Һәм хәлқимниң қалдиси улардин олжа алиду,
Қовмимниң қалғанлири буларға егә болиду.□

¹⁰ Уларниң тәкәббурлуғидин бу иш бешиға келиду,

Чүнки улар самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң хәлқини мазақ қилип махтинип кәтти.

¹¹ Пәрвәрдигар уларға дәһшәтлик болиду;

Чүнки У йәр йүзидики бутларниң һәммисини қурутиветиду;

Шуниң билән әлләр, барлиқ чәт аралдикиләр һәр бири өз жайида Униңға ибадәт қилиду.

¹² И Ефиопийләр, силәрму Мениң қиличим билән өлтүрүлисиләр.□

¹³ У қолини созуп шималға тәккүзүп, Асурийәни һалак қилиду,

Нинәвә шәһирини вәйранә, чөл-баявандәк қәһәтчилик жай қилиду.□

¹⁴ Униң оттурисида чарва падилири,

Шундақла һайванларниң һәр хиллири ятиду;

Чөл һувқуши, чирқириғучи һувқушлар униң түврүк башлирида қониду;

Деризилиридин сайрашлар аңлиниду;

Босуғилирида вәйранилиқ туриду;

Чүнки У буниң кедир яғач нәқишлирини очуқчиликта қалдуриду;

¹⁵ Мана бу әндишисиз яшап кәлгүчи шат-хурам шәһәр,

Көңлидә: «Мәнла бардурмән, мәндин башқа бири йоқтур» дегән шәһәр —

У шунчилик бир вәйранә, һайванларниң бир қоналғуси болуп қалдиғу!

Униңдин өтүватқанларниң һәммиси үшқиртиду,

Қолини силкийду.□

3

Йерусалимниң сораққа тартилиши

¹ Асийлик қилғучи, булғанған, жәбир-зулум йәткүзгүчи шәһәргә вай!

² У авазни аңлимиди, тәрбийини қобул қилмиди;

Пәрвәрдигарға таянмиди, Худасиға йеқинлашмиди.□

³ Униң оттурисида болған әмирлириниң һәммиси һәкирәйдигән ширлар,

Униң сорақчилири болса кәчлиги овлайдигән, әтигини ғажилиғидәк һеч нәрсә қалдурмайдигән бәриләрдур;■

⁴ Униң пәйғәмбәрлири вәзинсиз, асий кишиләр;

Униң каһинлири муқәддәс ибадәтханини булғайдигәнлар,

□ **2:9** «Моаб жәзмән худди Содомдәк, Аммонийлар худди Гоморрадәк болиду...» — оқурмәнләрниң есида болуши мүмкинки, Худа Содом вә Гоморра шәһәрлирини рәзилликлири түпәйлидин асмандин от чүшүрүп вәйран қиливәткән. □ **2:12** «И Ефиопийләр, силәрму мениң қиличим билән өлтүрүлисиләр» — бу бешарәттин тәхминән 80 жилдин кейин «Камбусис ИИ» Ефиопийгә тажавуз қилди (миладийәдин илгәрки 525-жили). Бешарәт бу вақиәни яки болмиса ахирқи замандики бир вақиәни көрситиши керәк.

□ **2:13** «У қолини созуп шималға тәккүзүп, Асурийәни һалак қилиду, Нинәвә шәһирини вәйранә, чөл-баявандәк қәһәтчилик жай қилиду» — бу бешарәтләр (12-15-айәтләр) Зәфанияниң сөзлиридин пәкәт бир нәччә жилдин кийим әмәлгә ашурулған. Миладийәдин илгәрки 612-жили, бүйүк Асурийә империйәси пайтәхти Нинәвә билән биллә пүтүнләй бәрбат қилинди. Ефиопийә башқа жутлардин жирақ болсиму, қаттиқ һужумға учриди (12-айәт). Зәфанияниң бу сөзиниң әмәлгә ашурулғанлиғини көргән кишиләр униң «Пәрвәрдигарниң күни» тоғрилиқ болған бешарәтлири һәм башқа бешарәтлириниму бәрибир ахирида әмәлгә ашурулиду, дәп билгән болди. □ **2:15** «Униңдин өтүватқанларниң һәммиси үшқиртиду, қолини силкийду» — бу һәрикәтләр бәлким һәйран болғанлиқ яки мазақ қилғанлиқни билдүриду. □ **3:2**

«Асийлик қилғучи, булғанған, жәбир-зулум йәткүзгүчи шәһәргә вай! (1-айәт) У авазни аңлимиди, тәрбийини қобул қилмиди» — бу сөзләрни аңлиғучи Йерусалимдикиләр бәлким Зәфания йәнә Асурийәниң гуналарини әйипләватиду, дәп ойлиши мүмкин еди. Бирақ кейинки сөзлиридин аңлиғучилар туюқсиз: «Униң әйиплигини Нинәвә әмәс, бәлки биз Йерусалимдикиләр экәнмиз!» дәп һәйран қалған, шундақла хапа болған болуши мүмкин еди. «Аваз»ниң кимниң экәнлигини Зәфания пәйғәмбәр демәйду; чүнки униңға нисбәтән бу дунияда аңлиғидәк пәкәт бирла аваз бар, йәни Пәрвәрдигарниңкидур. ■ **3:3** Пәнд. 28:15; әз. 22:27

Тәврат-қануниға бузғунчилик қилидиганлар. □ ■

⁵ Һәққаний Пәрвәрдигар униң оттурисидидур;

У һеч һәққанийәтсизлик қилмайду;

Һәр әтигәндә адил һөкүмини аян қилиду;

Һөкүмидә кәмчилик йоқтур;

Бирақ намәрт адәм һеч номусни билмәйду. □ ■

⁶ — Мән әлләрни үзүп ташливәткәнмән,

Уларниң истиһкам потәйлири вәйранидур;

Кочилирини һеч бир адәм өтмигидәк қилип харабә қилғанмән;

Шәһәрлири адәмзатсиз, һеч турғучиси йоқ қилинип һалак болған. □

⁷ Мән: «Пәқәт Мәндин қорқуңлар, тәрбийини қобул қилиңлар» — дедим.

Шундақ болғанда униңға һәммә бекиткәнлирим чүшүрүлмәй, макани һеч ханивәйран болмас.

Бирақ улар балдурла орнидин туруп, һәммә ишлирини һарам қиливәтти. □

Барлиқ әлләрниң сораққа тартилиши

⁸ Шуңа Мени күтүңлар, — дәйду Пәрвәрдигар,

Мән гувалиқ беришкә орнумдин қозғалған күнгичә —

Чүнки Мениң қарарим — әлләрни жиғиш,

Падишаһлиқларни жәм қилиштин ибарәтки,

Уларниң үстигә қәһримни,

Һәммә дәһшәтлик аччиғимни бешиға төкүш үчүндур.

Чүнки йәр йүзиниң һәммиси аччиқ ғәзивимниң оти билән көйдүрүветилиду. □

Исраилниң әслигә кәлтүрүлүши, әлләрниң Худаниң йенига келиши

⁹ Чүнки шу тапта барлиқ әлләрниң Пәрвәрдигариниң намиға нида қилип чақириши үчүн,

Униң хизмитидә бир жан бир тән болуши үчүн,

Мән уларниң тилини сап бир тилға айландуримән,

¹⁰ Чүнки Ефиопийә дәриялириниң нерисидин Мениң дуа-тилавәтчилирим,

Йәни Мән тарқатқанларниң қизи,

Маңа сунулған һәдийәни епкелиду. □

Исраилниң Худаниң Роһида «қайтидин туғулуши»

¹¹ Шу күни сән Маңа асийлиқ қилған барлиқ қилмишлириң түпәйлидин иза тартип қалмайсән;

□ **3:4** «Униң пәйғәмбәрлири вәзинсиз, асий кишиләр; униң каһинлири муқәддәс ибадәтханини булғайдиганлар» — «пәйғәмбәрлири» болса сахта пәйғәмбәрләр, әлвәттә. «Каһинлар» муқәддәс ибадәтханида пухралар үчүн мәхсус қурбанлиқни көйдүргүчи хадимлар. ■ **3:4** Йәр. 23:11, 32; һош. 9:7. □ **3:5** «Һөкүмидә кәмчилик йоқтур» — яки «У (Пәрвәрдигар) һөкүмлирини ада қилмай қалмайду». ■ **3:5** Қан. 32:4 □ **3:6** «Мән әлләрни үзүп ташливәткәнмән, уларниң истиһкам потәйлири вәйранидур .... шәһәрлири адәмзатсиз, һеч турғучиси йоқ қилинип һалак болған» — ят әлләр арисидики бу вақиәләр, шүбһисизки, Исраилға савақ, ағаһ вә мисал болуши керәк еди.

□ **3:7** «Шундақ болғанда униңға һәммә бекиткәнлирим чүшүрүлмәй, макани һеч ханивәйран болмас. Бирақ улар балдурла орнидин туруп, һәммә ишлирини һарам қиливәтти» — башқа бир хил тәржимиси: «Ундақ болғанда униңға берилидиган һәммә жазалири немә болушидин қәтъийнәзәр, униң макани һеч үзүлмәйду». «Бирақ улар балдурла орнидин туруп, һәммә ишлирини һарам қиливәтти» — демәк, тилға елинған «һарам ишлар»ни қилишқа наһайити алдираватқан еди. □ **3:8** «Мән гувалиқ беришкә орнумдин қозғалған күнгичә...» — «гувачилиқ беришкә...» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси «овни елишқа...». □ **3:10** «Ефиопийә дәриялириниң нериси....» — Ефиопийә наһайити чәт жай болуп, товва қилиш пурсити жаһанниң чәтлиригичә болиду, дәп көрситидиган бир мисалдур.

«Мениң дуа-тилавәтчилирим, йәни Мән тарқатқанларниң қизи...» — бәлким тарқилип кәткән, амма товва қилған Исраилларни көрситиду: «Пәрвәрдигарниң күни» шунчә дәһшәтлик болғини билән (8-айәт), 9-10-айәттики бешарәтләр Худаниң меһри-шәпқитигә һәтта шу күнидимү еришиш имканийити барлиғини испатлайду.

Чүнки шу тапта Мән тәкәббурлуғундин хошаллинип кәткәнләрни араңдин елип ташлаймән, Шуниң билән сән муқәддәс теғим түпәйлидин һалиңни иккинчи чоң қилмайсән;□

12 Вә Мән араңда кәмтәр һәм мискин бир хәлиқни қалдурымән, Улар Пәрвәрдигарниң намиға тайиниду.

13 Израилниң қалдиси нә қәбиһлик қилмайду, Нә ялған сөзлимайду, Нә уларниң ағзидин алдамчи тил тепилмайду; Улар бәлки озуклинип, ятиду, Неч ким уларни қорқутмайду.□

Израилниң қайтидин жиғилиши — ахирқи замандики шат-хурамлиқ бир күй

14 Яйрап-яшна, и Зион қизи!

Тәнтәнә қилип вақира, и Израил!

Пүтүн қәлбиң билән хошал болуп шатлан, и Йерусалимниң қизи!■

15 Пәрвәрдигар сени җазалайдиған һөкүмләрни елип ташлиди, Дүшминиңни қайтурувәтти; Израилниң падишаси Пәрвәрдигар араңдидур; Яманлиқни иккинчи көрмәйсән.

16 Шу күни Йерусалимға ейтилидуки, «Қорқма, и Зион!

Қоллириң бошап, саңгилап кәтмисун!

17 Пәрвәрдигар Худайиң араңда,

Қутқузидиған қудрәт Егисидур!

У шатлиқ билән үстүндә шатлиниду;

Өз меһир-муһәббидә арам алиду;

Үстүндә нахшилар ейтип яйрап-яшнаиду.

18 Җәмийәт сорунлиридики номуссиз ибадәт түпәйлидин араңлардин азапланғанларни жиғимән;

Буларниң шәрмәндиликлири уларға еғир келәтти.□

19 Мана, Мән шу тапта сени харлиғанларниң һәммисини бир тәрәп қилимән,

Ақсақ болған қизни қутқузимән;

Талаға һайдиветилгән қизни жиғимән;

Дәл улар хорланған барлиқ зиминларда уларни Өзүмгә мәдһийә кәлтүргүчи, шөһрәт болғучи қилип тикләймән.□

20 Мән шу тапта, йәни силәрни жиққан вақитта, силәрни өйгә епкелимән;

Чүнки Мән көз алдиңларда силәрни асарәттин азатлиққа чиқарғинимда,

Силәрни йәр йүзидики барлиқ әлләр арисидә шөһрәтлик, Өзәмгә мәдһийә кәлтүргүчи қилимән,

— дәйду Пәрвәрдигар.□

□ **3:11** «муқәддәс теғим түпәйлидин» — яки «муқәддәс теғимда» яки «муқәддәс теғим үстидә». □ **3:13**

«Израилниң қалдиси нә қәбиһлик қилмайду» — «Израилниң қалдиси» Тәвраттики пәйғәмбәрләрниң китаплирида көп көрүлидиған тема яки мавзудур. Израил хәлқиниң көп қисми Худадин жирақлишип кәткән болсиму, улар арисидә Худаниң меһри-шәпқити билән, Өзигә садиқ бир «қалди»ниң һаман һәрдайим тепилидиғанлиги көрситилиду. ■ **3:14** Зәк. 9:9

□ **3:18** «Җәмийәт сорунлиридики номуссиз ибадәт түпәйлидин араңлардин азапланғанларни жиғимән; буларниң шәрмәндиликлири уларға еғир келәтти» — әйәттиң бир нәччә тәрҗимилири бар. Бизниңчә мәнаси шуки, ибадәт сорунлирида болған сахтипәзлик, ар-номуссизлиқлар сорунға қатнашқан ихласмәнләрни һаһайити азаплиған, улар буниңға чидимай мошу һейтларға, ибадәт сорунлириға қатнашмай тарқилип кәткән еди. Шуңа Худа: «Мән уларни жиғимән» — дәйду. «Йәш.» 1:13ни көрүң. □ **3:19** «Ақсақ болған қизни қутқузимән; талаға һайдиветилгән қизни жиғимән» — «қиз» мошу йәрдә Израилни көрситиду. «...уларни Өзүмгә мәдһийә кәлтүргүчи, шөһрәт болғучи қилип тикләймән» — яки «...уларни тәрипләш объекти вә нам-шөһрәтлик қилип тикләймән». □ **3:20** «Силәрни...шөһрәтлик, Өзәмгә мәдһийә кәлтүргүчи қилимән» — яки «Силәрни... нам-шөһрәтлик вә тәрипләш объекти қилимән».

Һагай

Биринчи вәһий вә хәлиқниң инкаси

¹ Дариус падишаниң иккинчи жили, алтинчи айниң биринчи күни, Пәрвәрдигарниң сөзи һагай пәйғәмбәр арқилиқ Шеалтиәлниң оғли, Йәһуданиң валийиси Зәруббабәлгә һәм Йәһозадәкниң оғли, баш каһин Йәшуаға кәлди: —□

² Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Бу хәлиқ: «Вақти кәлмиди, Пәрвәрдигарниң өйини қуруш вақти техи кәлмиди» — дәйду.□

³ Вә Пәрвәрдигарниң сөзи һагай пәйғәмбәр арқилиқ келип мундақ дейилди: —

⁴ Бу өй техичила харабә турса, бу силәр тахтайдин безәлгән өйлириңларда яшайдиған вақитму?□

⁵ Мана, Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

— Қиливатқиниңлар үстидә көңүл қоюп ойлиниңлар!

⁶ Териғиниңлар көп, жиғивалидиғиниңлар аз;

Йәйсиләр, бирақ тоймайсиләр;

Ичисиләр, бирақ қанмайсиләр;

Кийисиләр, бирақ һеч қандақ иллимайсиләр;

Иш һәққи алғучи болса,

Худди иш һәққини төшүк һәмьянға салғанға охшаштур.■

⁷ — Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

Қиливатқиниңлар үстидә көңүл қоюп ойлиниңлар!

⁸ Таққа чиқип, яғачни елип келиңлар, өйни қуруңлар; шундақ қилсаңлар Мән униңдин хурсән болиман, шан-шәрәпкә еришимән, — дәйду Пәрвәрдигар.

⁹ — Силәр көпни күттүңлар, мана, еришкиниңлар аз болди; уни өйгә епкәлгиниңларда, Мән уни пүвләп йоқаттим; бу немә үчүн? — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар —

— Чүнки Мениң өйүмниң харабә болғиниға қаримай, өз өйүңларни *селишқа* жүгүрүшүп жүрүватисиләр.

¹⁰ Шуңа үстүңларда асманлар шәбнәмни бәрмәйду, зиминму һосулини бәрмәйду;□ ■

¹¹ Мән зиминға, таққа, зираәтләргә, йеңи шарапларға, зәйтун мейиға, тупрақниң үндүрмилиригә, инсанларға, мал-варанларға вә қоллардики барлиқ әжирләргә қурғақчилиқни чақирдим.□

□ **1:1** «Дариус падишаниң иккинчи жили, алтинчи айниң биринчи күни» — «Дариус падиша», йәни «Дариус Хиспастес» (миладийәдин илгәрки 521-485-жиллар). Бу күн миладийәдин илгәрки 520-жили, 29-август еди. «Алтинчи ай» — муқәддәс Китапта жил, айлар тилға елинғанда, Йәһудийларниң кона календари бойичә һесаплиниду («Тәбирләр»ниму көрүң). «алтинчи айниң биринчи күни» — һәр айниң биринчи күни һейт болатти, Йерусалимда бу сөзни аңлиған кишиләр бәлким аз болмиса керәк. «баш каһин Йәшуа» — «каһин» муқәддәс ибадәтханида пухралар үчүн мәхсус қурбанлиқни көйдүргүчи хадим. □ **1:2** «Бу хәлиқ: «Вақти кәлмиди, Пәрвәрдигарниң өйини қуруш вақти техи кәлмиди» — дәйду» — муқәддәс ибадәтханини қайта қуруш хизмити 15 жил илгири башланған еди, бирақ хәлиқ башқа әлләрниң тәһдигә учрап, қуруш хизмитидин қол тартқан еди («Әзра», 3-5-бапларни көрүң). □ **1:4** «тахтайдин безәлгән өйлириңлар» — «тахтайдин безәлгән» дегән бу сөз Тәвратта пәқәт Сулайман қурған муқәддәс ибадәтханиниң безилиши вә «Йәһоһаз падиша»ниң ордисиниң безилишини тәсвирләш үчүн бир қетим ишлитилгән. Шуниндин көримизки, хәлиқләр бәлким муқәддәс ибадәтханини қурушқа 15 жил илгири тәйярлиған яғачни һазир өз өйлирини безәш үчүн ишләтмәктә. Шуңа уларниң икки гунаи бар еди: (1) Худаниң өйини қурушни кечиктүрүш; (2) Худаниң өйи үчүн тәйярлап қоюлған яғачни өз өйлири үчүн ишлитиш. ■ **1:6** Қан. 28:38; Мик. 6:14, 15. □ **1:10** «Шуңа үстүңларда асманлар шәбнәмни бәрмәйду» — шәбнәм, болупму 8- вә 9-айда пишидиған мевә яки ашлиқни йегиләштин сақлашта муһим роль ойнайду. ■ **1:10** Қан. 28:23 □ **1:11** «Мән зиминға, таққа, зираәтләргә, ... қоллардики барлиқ әжирләргә қурғақчилиқни чақирдим» — «қурғақчилиқ» (ибраний тилида «хорәб») һәм «харабә» дегәнләр бир-биригә охшап кетидиған сөzlәр — Худаниң өйи «харабә» болса, уларға «хорәб» (қурғақчилиқ) болиду.

12 Шуниң билән Шеалтиәлниң оғли Зәруббабәл һәм Йәһозадакниң оғли баш каһин Йәшуа вә хәлиқниң қалдисиниң һәммиси Пәрвәрдигар Худасиниң авазига, шуниңдәк Пәрвәрдигар Худасиниң һагай пәйғәмбәрни әвәтиши билән, униң сөзлиригә қулақ салди; хәлиқ Пәрвәрдигар алдида қорқти.

13 Андин Пәрвәрдигарниң әлчиси һагай Пәрвәрдигарниң хәвирини хәлиқкә йәткүзүп: — «Мән силәр билән биллидурмән» — дәйду Пәрвәрдигар, — деди. 14 Вә Пәрвәрдигар Шеалтиәлниң оғли, Йәһуданиң валийиси Зәруббабәлниң роһини, шундақла Йәһозадакниң оғли, баш каһин Йәшуаниң роһини һәм хәлиқ қалдисиниң һәр бириниң роһини қозғиди; улар самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Худасиниң өйигә келип ишлиди.

15 Бу Дариус падишаниң иккинчи жили, алтинчи айниң жигирмә төртинчи күни еди. □

2

Иккинчи вәһий — риғбәтләндүрүш

1 Йәттинчи айниң жигирмә биринчи күни, Пәрвәрдигарниң сөзи һагай пәйғәмбәр арқилиқ келип мундақ дейилди: □ 2 — «Шеалтиәлниң оғли, Йәһуданиң валийиси Зәруббабәлгә, Йәһозадакниң оғли, баш каһин Йәшуаға һәмдә хәлиқниң қалдисига сөз қилип улардин: —

3 «Араңлардин әйни чағдики шан-шәрәптә болған бу өйни көргәнләрдин ким бар? Силәр һазир униңға қандақ қарайсиләр? Нәзириңларда у һеч немигә әрзимәйду, шундақму?» — дәп сориғин. □ 4 — Бирақ һазир, и Зәруббабәл, жасарәтлик бол, — дәйду Пәрвәрдигар, — Йәһозадакниң оғли, баш каһин Йәшуа, жасарәтлик бол; зиминдики барлиқ хәлиқ, жасарәтлик болуп ишләңлар, — дәйду Пәрвәрдигар.

— чүнки Мән силәр билән биллидурмән, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.

5 — Мисирдин чиққан вақтиңларда силәргә әһдә қилған сөзүм вә Мениң Роһум араңларда туруп кәлди; һәргиз қорқмаңлар.

6 Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

— Йәнә пәқәт азғина вақиттин кейин Мән асманлар, йәр йүзи, деңиз һәм қуруқлуқни тәвритимән; □ ■

7 Мән барлиқ әлләрни тәвритимән; нәтижидә әлләрниң сәрхил әтивар нәрсилири елип келиниду. Мән мошу өйни шан-шәрәпкә толдуримән, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.

□ 1:15 «Бу Дариус падишаниң иккинчи жили, алтинчи айниң жигирмә төртинчи күни еди» — һагай бешарәт берип, хәлиқ Худаниң өйидә иш башлиғичә 23 күн өтті. Бу вақит һосул жиғидиған пәсил болғачқа, иш бәлким һосулни жиғип болғандин кейин башланған. □ 2:1 «Йәттинчи айниң жигирмә биринчи күни» — бу күн «кәпиләр һейти» («кәпә тикиш һейти»)ниң әң ахирқи күни болуп, хәлиқниң көп бир қисми Йерусалимда болған болуш керәк. □ 2:3

««Араңлардин әйни чағдики шан-шәрәптә болған бу өйни көргәнләрдин ким бар? Силәр һазир униңға қандақ қарайсиләр? Нәзириңларда у һеч немигә әрзимәйду, шундақму?» — Сулайман падиша салған һәйвәтлик муқәддәс ибадәтхана (миладийәдин илгәрки 587-жили) Бабил тәрипидин вәйран қилинған. Бу вақиә һагай сөз қилған вақиттин 67 жил илгири болғачқа, әсли ибадәтханиниң шан-шәриви йеңи ибадәтханаға қарайдиған бәзи бовайларниң есидин чиқмиған болуши керәк. «әйни чағдики шан-шәрәптә болған бу өй» вә «униңға қандақ қарайсиләр?» дегән сөзләр испатлайдуки, Худа нәзиридә мәйли Сулайман қурған яки бу вақиттики хәлиқ қурған ибадәтхана болсун, һәр иккисини «бир» дәп һесаплайду. □ 2:6 «... асманлар, йәр йүзи, деңиз һәм қуруқлуқни тәвритимән» — мошундақ сөзләр башқа пәйғәмбәр язмилиридимү тепилиду (мәсилән, «Йәшая» 13-бап, «Йәрәмия» 4- һәм 10-бап, «Йеел» 2-бап, «Наһум» 1-бапта). Шүбһисизки, булар «Пәрвәрдигарниң күни», йәни ахирқи заманни көрситиду. ■ 2:6 Ибр. 12:26,27

8 — Күмүч Мениңки, алтун Мениңки, — дэйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.□

9 — Бу өйниң кейинки шан-шәриви әслидикидин зор болиду, — дэйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — вә Мән мошу йәрдә арамлик-хатиржәмликни ата қилимән, — дэйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар». □ ■

Үчинчи вәһий — Худаниң шәпқити вә бәрикити

10 Дариус падишаниң иккинчи жили, тоққузинчи айнаң жигирмә төртинчи күни, Пәрвәрдигарниң сөзи һагай пәйғәмбәр арқилиқ келип мундақ дейилди: —

11 «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дэйду: — Каһинларға сөз қилип улардин Тәврат-қануни тоғрилиқ: —

12 «Бириси тониниң етигидә «Худаға аталған гөш»ни көтирип кетиватқинида, униң етиги нанға, умачқа, шарапқа, зәйтун майға яки һәр қандақ аш-озуққа мундақла тегип кәтсә, ундақта у нәрсиләр «Худаға аталған» боламду?» — дәп соригин».

Каһинлар жававән: «Яқ» — деди.□

13 Вә һагай: «Бириси жәсәткә тегип «напак» болған болса, у бу аш-озуқниң қайсибиригә тәгсә, ундақта аш-озуқ напак боламду?» — дәп сориди.

Каһинлар жававән: «У напак болиду» — деди.□

14 Андин һагай жававән мундақ деди: —«Пәрвәрдигар: «Әнди бу хәлиқ, бу «ят әл» Мениң алдимдиму шундақтур, уларниң қоллирида ишләнгәнлириниң һәммисиму шундақтур, шуниндәк уларниң шу йәрдә Маңа һәр бир сунғанлириму напактур» — дэйду.□

15 — Әнди һазир көңүл қоюп ойлиниңлар —

□ **2:8** «Күмүч Мениңки, алтун Мениңки, — дэйду ... Пәрвәрдигар» — шу дәвирдә дуниядики көп қисим алтун-күмүч Парс имерийәсиниң қолида еди. Мәзкур бешарәттин азрақла бир мәзгилдин кейин, Парс императори Дариус тәрипидин: «Исраилниң әтрапидики жутлардин императорға елинған бажларниң чоң бир қисмини айрип, бу пулни «Пәрвәрдигарниң өйини чирайлиқ ясаш үчүн ишлитиш керәк...» дегән бир ярлиқ чүшүрүлди («Әзра» 4-6-бапни, шундақла «қошумчә сөз»имизни көрүң). □ **2:9** «Бу өйниң кейинки шан-шәриви әслидикидин зор болиду» — бу бешарәтниң әмәлгә ашурулуши наһайити әжайип болди. Сөз көп болғачқа, шәрһини «қошумчә сөз»имизгә қойдук. ■ **2:9** Мис. 23:20-22; Йәр. 31:31-34; Әз. 36:26-28; Мат. 3: 11-12; 11:10; 24:12-16; Мар. 1:2; Луқа 1:76; 7:27; Йуһ. 2:13-17; Йәш. 40:3; Ибр. 8:6; 12:24 □ **2:12** «бириси тониниң етигидә «Худаға аталған гөш»ни көтирип кетиватқинида, униң етиги .. һәр қандақ аш-озуққа мундақла тегип кәтсә, ундақта у нәрсиләр «Худаға аталған» боламду?» — «Худаға аталған гөш» (яки «муқәддәс гөш») — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, бириси Худаға «гуна қурбанлиғи» («гунани тилидигән қурбанлиқ»), «енақ қурбанлиғи» яки «қурбанлиғи»ни қилғанда, бу қурбанлиқлардин мәлум парчә гөш қурбанлиқ қилмақчи болған кишиниң ярдимидә болған каһинға айрип берилгән. Бу гөш «Худаға аталған гөш» (яки «муқәддәс гөш») дәп аталған, бу гөшни пәқәт каһин вә униң аилисидикиләр йейишкә болиду. □ **2:13** «Бириси жәсәткә тегип «напак» болған болса, у бу аш-озуқниң қайсибиригә тәгсә, ундақта аш-озуқ напак боламду?» — «напак болған» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, бириси жәсәткә яки жәсәт қоюлған жайға тәгсә, яки бәзи хил кесәл кишиләргә тәгсә, «напак» дәп һесапланған. У бир мәзгил (бәзидә бир күн, бәзидә бир һәптә) айрим туруши керәк еди. Айрим турғандин кейин ғусул қилип (пүтүнләй жуюнуп) андин «пак» дәп һесапланған. □ **2:14** «Пәрвәрдигар: «... уларниң қоллирида ишләнгәнлириниң һәммисиму шундақтур (напак, демәк), шуниндәк уларниң шу йәрдә Маңа һәр бир сунғанлириму напактур» — дэйду» — «шу йәрдә» дегән сөз бәлким «напак қоллирида» дегәнни көрситиши мүмкин. «Пәрвәрдигар: «Әнди бу хәлиқ, бу «ят әл» Мениң алдимдиму шундақтур, уларниң қоллирида ишләнгәнлириниң һәммисиму шундақтур, шуниндәк уларниң шу йәрдә Маңа һәр бир сунғанлириму напактур» — дэйду» — бу толук сөз Исраилға наһайити еғир еди. Исраил өзи капир бир «ят әл» болған охшайду. Улардики харәбә болған муқәддәс ибадәтханиниң өзи уларниң «пәрвайим пәләк» дегәндәк бихудлуқ гуналириға гува бериду. Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, гуналар пәқәт «қан төкүлүп қилинған қурбанлиқ»лар арқилиқ «йепилған» болиду. Бирақ муқәддәс ибадәтханиниң өзи харәбә болуп, улар сунған қурбанлиқларни өзлириниң «напак қоллири» түпәйлидин «напак болди» десәк, әнди улар қандақму пак болалайду? «Ким напак нәрсиләрдин пак нәрсини чиқиралайду? — һеч ким!» («Аюп» 14:4). Пәқәт рәһим-шәпқәтлик бир Худа Өзи напак хәлқи үчүн бир иш қилса, андин қутқузулғили болиду. Әнди Худа (15-айәт) уларниң гуналирини кәчүрүм қилип, уларға үмүт бериду. Униң қандақ йол билән уларниң гуналирини кәчүрүм қилғанлиғи ейтилмиди. Бу мәсиләргә болған жавап (йәни Худаниң ахирида адәмләрни гунадин паклаш үчүн немә иш қилғанлиғи) пәқәт Инжілдин тепилиду.

Бүгүндин башлап, мошу вақиттин тартип көрүңлар — таки Пәрвәрдигарниң ибадәтханисидики таш үстигә йәнә бир тал таш қоюлғичә, □ 16 шуниңдин илгәрки күнләрдә, бириси «жигирмә күрә»лик бир дога ашлиқни алғили кәлгәндә, мана пәқәт он күрила чиқти; бириси шарап күпидин әллик комзәк алғили кәлсә, мана пәқәт жигирмә комзәк чиқти. □ 17 Мән қоллириңлар билән ишлигән барлиқ ишлириңларда силәрни жудун, һал вә мөлдүр апәтлири билән уруп кәлдим; бирақ силәр йенимға қайтмидиңлар. □ ■

18 Әнди өтүнимәнки, көңүл қоюп ойлиниңлар — бу күн, йәни тоққузинчи айниң жигирмә төртинчи күнидин башлап, мошу вақиттин тартип, — йәни Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиниң қайта қурулушини башлиған күнидин кейинки ишларға көңүл қоюп ойлиниңлар; 19 данлар амбарға жиғилдиму? Үзүм таллири, әнжир, анар һәм зәйтун дәрәқлири һеч мевә бәрмиди. Бирақ Мән бу күндин башлап силәрни бәрикәтләймән». □

Төртинчи вәһий — Ахирқи заман ••• Зәруббабәл тоғрилиқ

20 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи шу айниң жигирмә төртинчи күни һагайға иккинчи қетим келип мундақ дейилди: —

21 — Йәһудаға валий болған Зәруббабәлгә сөз қилип мундақ дегин: —

— «Мән асманларни, зиминни тәврителишкә тәмшиливатимән; □

22 Падишаһлиқларниң тәхтини өрүветимән, әлләрниң падишалиқлириниң күчини йоқитимән; жәң һарвулири һәм униң үстидә олтарғанларни өрүветимән; атлар вә атлиқ әскәрләр, уларниң һәр бири өз қериндишиниң қиличи билән моллақ атқузулиду. ■

23 Шу күнидә — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар —

Мән сени, йәни Шеалтиәлниң оғли Зәруббабәлни алимән, — дәйду Пәрвәрдигар — андин сени худди мөһүрлүк үзүкүмдәк қилимән; чүнки Мән сени талливалдим, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар». □

□ 2:15 «Ибадәтханисидики таш үстигә йәнә бир тал таш қоюлғичә...» — һагай пәйғәмбәр сөз қилғандин кейин, хәлиқ қайта қурулушниң хизмитини яңливаштин башлиған күнгичә, йәни «иккинчи жили, алтинчи айниң жигирмә төртинчи күни» (27-Сентәбр)гичә дегәнликтур. □ 2:16 «шуниңдин илгәрки күнләрдә, бириси «жигирмә күрә»лик бир дога ашлиқни алғили кәлгәндә...» — «илгәрки» — Ибрания тилидики бу сөз бәзидә «илгәрки», бәзидә «кейинки» дегәнни билдүриду. Қошумчә сөзлиримиздә «илгәрки» дегән тәржимимизниң сәвәвини ейтимиз. □ 2:17

«Мән қоллириңлар билән ишлигән барлиқ ишлириңларда силәрни жудун, һал вә мөлдүр апәтлири билән уруп кәлдим; бирақ силәр йенимға қайтмидиңлар» — һагай пәйғәмбәр мошу йәрдә Тәврат «Ам.» 4:9ни нәқил кәлтүриду. ■ 2:17 һаг. 1:11 □ 2:19 «...данлар амбарға жиғилдиму? Үзүм таллири... һеч мевә бәрмиди. Бирақ Мән бу күндин башлап силәрни бәрикәтләймән» — бу 16-19-айәтләрни қошумчә сөзлиримиздә тәһлил қилимиз. □ 2:21 «Мән асманларни, зиминни тәврителишкә тәмшиливатимән» — бу сөzlәр (вә 22-айәт) 6-7-айәтләрдикигә охшаш, бәлким ахирқи замандики ишларни көрситиду. ■ 2:22 Дан. 2:44-45; Йо. 2:10, 31; 3:15; Йәш. 2:12-22; 13:6-13; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29; Рос. 2:20; Вәһ. 6:12-13. □ 2:23 «Мән сени, йәни Шеалтиәлниң оғли Зәруббабәлни алимән,... андин сени худди мөһүрлүк үзүкүмдәк қилимән; чүнки Мән сени талливалдим» — бу бешарәтнiң әмәлгә ашурулушини «қошумчә сөз»имиздә тилға алимиз.

Зәкәрия

Ата-бовилириңлардәк болмаңлар!

¹ Дариус падишаниң иккинчи жили сәккизинчи айда, Пәрвәрдигарниң сөзи Иддониң нәвриси, Бәрәкияниң оғли Зәкәрия пәйғәмбәргә келип мундақ дейилди: —□

² — «Пәрвәрдигар ата-бовилириңлардин интайин қаттиқ ғәзәпләнди. ³ Шуңа сән уларға: «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар: — «Мениң йенимға қайтип келиңлар, Мән силәрниң йениңларға қайтип келимән» дәйду», — дегин. □

⁴ — Ата-бовилириңлардәк болмаңлар; чүнки илгәрки пәйғәмбәрләр уларға: «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар: — Рәзил йоллириңлардин, рәзил қилмишлириңлардин йенип товва қилиңлар, дегән», — дәп жакалиған. Бирақ улар Маңа кулақ салмиған, бойсунмиған, — дәйду Пәрвәрдигар.■

⁵ — Силәрниң ата-бовилириңлар һазир қени? Пәйғәмбәрләр болса, мәңгү яшамду? □ ⁶ Лекин Мениң пәйғәмбәрләргә буйруған сөзлирим вә бәлгүлимилим, ата-бовилириңларниң бешиғиму чүшкән әмәсмиди?».

Шуниң билән улар йолидин йенип: — Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар йоллиримиз вә қилмишлиримиз бойичә бизни қандақ қилимән десә, шундақ қилди, — дегән.□ ■

Сәккиз аламәт көрүнүш *** Биринчи аламәт көрүнүш — Атлиқ адәм вә үч хил рәңлик атлар

⁷ Дариус падишаниң иккинчи жили, он биринчи ай, йәни «Шебат ейи»ниң жигирмә төртинчи күни, Пәрвәрдигарниң калами Иддониң нәвриси, Бәрәкияниң оғли Зәкәрия пәйғәмбәргә кәлди. У мундақ бешарәтни көрди: —□

⁸ Мән кечидә аламәт көрүнүшләрни көрдүм; мана, торуқ атқа мингән бир адәмни көрдүм; у чоңқур ойманлиқтики хадас дәрәқлири арисидә туратти; униң кәйнидә торуқ, ала-тағил вә ақ атлар бар еди. □ ⁹ Мән униңдин: «Тәхсир, булар немә?» — дәп соридим. Мән билән сөзлишиватқан пәриштә маңа: «Мән саңа буларниң немә екәнлигини көрситимән» — деди.□

□ **1:1** «Дариус падишаниң иккинчи жили сәккизинчи айда...» — «Дариус падиша» йәни «Дариус Хиспастес» (миладийәдин илгәрки 521-485-жили). «сәккизинчи айда...» — китапта ейтилған айлар Йәһудийларниң кона календари бойичә еди. Бу ай миладийәдин илгәрки 520-жили Өктәбргә тоғра келиду. □ **1:3** «Шуңа сән уларға: «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар: — «...» дәйду», — дегин» — әсли шәкли: «Шуңа сән уларға: «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мениң йенимға қайтип келиңлар» — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — «Мән силәрниң йениңларға йенип келимән» — сәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар!».

■ **1:4** Йәш. 31:6; Йәр. 3:12; 18:11; Әз. 18:30; һош. 14:2 □ **1:5** «Пәйғәмбәрләр болса, мәңгү яшамду?» — мәзкур реторик соал бәлким хәлиқниң диққитини пәйғәмбәрләргә мәркәзләштүрүш үчүн әмәс, бәлки уларниң йәткүзгән хәвәрлиригә мәркәзләштүрүш үчүн ейтилған. һәтта пәйғәмбәрләрму дуниядин кетиду, бирақ уларниң сөзлири, йәни Худаниң сөзлири йәнила инавәтлик, шундақла әмәлгә ашурулмақта (6-айәтни көрүң). Бәзи алимлар : «Пәйғәмбәрләр мәңгү яшамду?» дегән соални хәлиқниң Зәкәрия пәйғәмбәрниң сөзигә рәддийә бәрмәкчи болуп имансизлик билән бәргән жававидур, дәп қарайду. □ **1:6** «Шуниң билән улар йолидин йенип: — ... Пәрвәрдигар йоллиримиз вә қилмишлиримиз бойичә бизни қандақ қилимән десә, шундақ қилди, — дегән» — «улар» бәлким нәқ мәйданда Зәкәрияға кулақ селип товва қилған хәлиқ. ■ **1:6** Жиғ. 1:18 □ **1:7** «Дариус падишаниң иккинчи жили, он биринчи ай, йәни «шебат ейи»ниң жигирмә төртинчи күни...» — миладийәдин илгәрки 519-жили, 15-Феврал. □ **1:8** «чоңқур ойманлиқтики хадас дәрәқлири арисидә » — «хадас дәриғи» пакар өсидиған, хуш пурақлиқ, дарчиндәк бир дәрәқ. «ала-тағил» — яки «жәдә рәңлик», «қоңур рәңлик». □ **1:9** «Мән билән сөзлишиватқан пәриштә» — изаһат: «хадас дәрәқлири арисидә турған адәм» (8-, 10-айәттә) болса «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси». «мән билән сөзлишиватқан пәриштә» болса «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» әмәс. Тәвраттики башқа қисимлардин билимизки, «Пәрвәрдигарниң Пәриштиси» Худаниң вәкили болупла қалмай, йәнә Худаниң тәбиитидә болған бир Шәхс; ишинимизки, у Мәсиһ-Қутқузғучи болуп, инсанлар дуниясида туғулуштин илгири, «адәм» қияпитидә дунияда көрүнгән. Кейинки текстләтдин қариганда, «мән билән сөзлишиватқан пәриштә» болса «аддий бир пәриштә» еди (у 2-бап, 3-4-айәттә башқа пәриштә тәрипидин ишқа буйрулған). У бәлким Зәкәрияға аламәт көрүнүштә йолбашчи һәм чүшәндүргүчи рольда болған.

10 Хадас дәрәклири арисидә турған зат җававән: «Булар Пәрвәрдигарниң йәр йүзини уян-буян кезишкә әвәткәнлири» — деди.

11 Бу атлар хадас дәрәклири арисидә турған Пәрвәрдигарниң Пәриштисигә җавап қилип: «Биз йәр йүзидә уян-буян кезип кәлдуқ; мана, пүткүл йәр йүзи типтинч, арамлиқта туруватиду» — деди.

12 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси җававән: «И самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, қачанғичә сән бу йәтмиш жилдин бери ачқиқлинип келиватқан Йерусалим вә Йәһуданиң шәһәрлиригә рәһим қилмайсән?» — деди. □

13 Пәрвәрдигар мән билән сөзлишиватқан пәриштигә йеқимлиқ сөзләр, тәсәлли бәргүчи сөзләр билән җавап бәрди.

14 Шуниң билән мән билән сөзлишиватқан пәриштә маңа мундақ деди: «Сән мундақ җақалиғин: — Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар: «Йерусалим вә Сионға болған отлуқ муһәббитимдин жүригим лавилдап көйиду! 15 Шуниң билән Мән әркин-азатиликтә яшаватқан әлләргә қаттиқ гәзәплинимән; чүнки Мән халқимгә сәлла гәзәплинип қойивидим, улар һәддидин ешип халқимгә зор азар қилди», дәйду. □ 16 Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән Йерусалимға рәһим-шәпқәтләр билән қайтип кәлдим; Мениң өйүм униң ичидә қурулиду» — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — «вә Йерусалим үстигә «өлчәм таниси» йәнә тартилиду». □ ■

17 — Йәнә мундақ җақалиғин: «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Мениң шәһәрлирим йәнә аватлишиду, Пәрвәрдигар йәнә Сионға тәсәлли бериду вә Йерусалимни йәнә талливалиду».

Иккинчи аламәт көрүнүш — «төрт мүңгүз» вә «төрт һүнәрвән»

18 Андин мән бешимни көтәрдим, мана төрт мүңгүзни көрдүм. 19 Мән билән сөзлишиватқан пәриштидин: «Булар немә?» дәп соридим. У маңа: «Бу Йәһуда, Исраил вә Йерусалимни тарқитивәткән мүңгүзләрдур» — деди.

20 Вә Пәрвәрдигар маңа төрт һүнәрвәнни көрсәтти. 21 Мән: «Бу һүнәрвәнләр немә иш қилғили кәлди?» дәп соридим. У: «Мана булар болса Йәһудадикиләрни һеч ким қәддини руслалмиғидәк дәрижидә тарқитивәткән мүңгүзләр; бирақ бу һүнәрвәнләр мүңгүзләрни дәккә-дүккигә чүшүргили, йәни әлләрниң Йәһуданиң зиминини тарқитиветиш үчүн көтәргән мүңгүзлирини йәргә ташливаткили кәлди!» — деди. □

2

Үчинчи аламәт көрүнүш — өлчәм танисини тутқан жигит

1 Андин мән бешимни көтирип, мана қолида өлчәм танисини тутқан бир адәмни көрдүм 2 вә униңдин: «Нәгә барисән?» дәп соридим. У маңа: «Мән Йерусалимни өлчигили, униң кәңлиги вә узунлуғини өлчәп билғили баримән» — деди.

□ **1:12** «...сән бу йәтмиш жилдин бери ачқиқлинип келиватқан Йерусалим вә Йәһуданиң шәһәрлири...» — оқурмәнләрниң есидә бар болуши керәкки, Исраил Худаниң җазаси билән Бабил империйәсидә 70 жил сүргүн болған («Йәр.» 25:11-12, «Дан.» 9:2ни көрүң). □ **1:15** «Шуниң билән мән әркин-азатиликтә яшаватқан әлләргә қаттиқ гәзәплинимән» — Тәврат һәм Зәбурдики «әлләр» дегән сөз адәттә Исраилдин башқа барлиқ хәлиқләрни, йәни «Йәһудий әмәсләр»ни көрситиду. Шуңа бәзидә «ят әлләр» дәп тәрҗимә қилимиз. Тәвратта «әлләр», «таипиләр», «ят әлләр» яки «хәлиқ-милләтләр» дейилсә, һәрдаим мошу мәнини билдүриду. «чүнки мән халқимгә сәлла гәзәплинип қойивидим, улар һәддидин ешип халқимгә зор азар қилди» — Худа Исраилдин (бутпәрәслиги түпәйлидин) гәзәплинип уларға «ят әлләр» арқилиқ азар бәргүзүп җазалап, Бабил империйәсигә 70 жил сүргүн қилдурған. Бирақ «ят әлләр» бу ишта Худаниң җазасиниң даирисидин чиқип толиму рәһимсизлиқ қилған. □ **1:16** ««өлчәм таниси тартилиду» — демәк, өлчәм танисидә шәһәрни өлчәш Йерусалим шәһириниң қайтидин толуқ қурулидиғанлиғидин дерәк бериду. ■ **1:16** Әз. 11:23 □ **1:21** «Мән: «бу (һүнәрвәнләр) немә иш қилғили кәлди?» дәп соридим...» — әнди бу «төрт мүңгүз» вә «төрт һүнәрвән» немини көрситидиғанлиги үстидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ пикирлишимиз.

³ Мана, мән билән сөзлишиватқан пәриштә чиқти; йәнә бир пәриштә униң билән көрүшүшкә чиқти ⁴ вә униңға мундақ деди: — Жүгүр, бу яш жигиткә сөз қил, униңға мундақ дегин: — «Йерусалим өзидә туруватқан адәмләрниң вә малларниң көплүгидин сепилсиз шәһәрләрдәк болиду. □ ⁵ — вә Мән Пәрвәрдигар униң әтрапиға от-ялқун сепили, униң ичидики шан-шәриви болиман. ⁶ — Һой! Һой! Шималий зиминдин қечиңлар, — дәйду Пәрвәрдигар, — чүнки Мән силәрни асмандики төрт тәрәптин чиққан шамалдәк тарқитивәткән, дәйду Пәрвәрдигар».

⁷ «— Һәй! И Бабил қизи билән турғучи Сион, қачқин! □ ⁸ Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Өз шан-шәривини дәп У Мени силәрни булаң-талаң қилған әлләргә әвәтти; чүнки ким силәргә чеқилса, шу Өзиниң көз қаричоқиға чеқилған болиду. □ ■ ⁹ Чүнки мана, Мән Өз қолумни уларниң үстигә силкиймән, улар өзлиригә қул қилинғучиларға олжа болиду; шуниң билән силәр самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң Мени әвәткәнлигини билисиләр.

¹⁰ Нахшиларни яңритип шатлан, и Сион қизи; чүнки мана, келиватимән, араңда маканлишимән, дәйду Пәрвәрдигар, ■ ¹¹ — вә шу күнидә көп әлләр Пәрвәрдигарға бағлиниду, Маңа бир хәлиқ болиду; араңда маканлишимән вә силәр самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң Мени әвәткәнлигини билисиләр; ¹² шуниңдәк Пәрвәрдигар Йәһудани Өзиниң «муқәддәс зимини»да несивиси болушқа мирас қилиду вә йәнә Йерусалимни талливалиду.

¹³ Барлиқ әт егилири Пәрвәрдигар алдида сүкүт қилсун! Чүнки У Өзиниң муқәддәс маканидин қозғалди!»

3

Төртинчи аламәт көрүнүш — ... Йәшуа баш каһинни кийндүрүш

¹ Андин у маңа Пәрвәрдигарниң Пәриштиси алдида туруватқан баш каһин Йәшуани, шуниңдәк Йәшуаниң оң тәрипидә униң билән дүшмәнлишишкә турған Шәйтанны көрсәтти. □

□ **2:4** «Жүгүр, бу яш жигиткә сөз қил, униңға мундақ дегин: — «Йерусалим өзидә туруватқан адәмләрниң вә малларниң көплүгидин сепилсиз шәһәрләрдәк болиду» — демәк, кәлгүси Йерусалим һаһайити чоң бир шәһәр болғачқа, униң аһалиси бәрибир һәр қандақ сепилниң ичигә патмайду; демәк, мошу жигитниң униң «кәңлигини, узунлуғи»ни өлчиши бекар иш болмамду?! □ **2:6** «Мән силәрни асмандики төрт тәрәптин чиққан шамалдәк тарқитивәткән» — «төрт тәрәптин чиққан шамал» ибраний тилида: «асмандики төрт шамал» дейилиду — шәриқ, ғәрип, шимал, жәнуп тәрәпләрдин чиқидиған шамаллар. □ **2:7** «— Һәй! И Бабил қизи билән турғучи Сион, қачқин!» — Бабил империйәси Зәкәрияниң бешаритидин 20 жил илгири вәйран қилинған еди. Шуңа биз мошу сөzlәр вә кейинки алтә айәтни ахирқи заманни көрситиду, дәп қараймиз. Бирақ шу чағдики Йәһуда вә Йерусалим бешарәтләрдин хелә үмүт алалайду, чүнки бешарәтләр Худаниң уларға болған мәңгүлүк мәхсәтлириниң һеч қачан өзгәртилмигәнлигини тәстиқлайду. □ **2:8** «Өз шан-шәривини дәп У Мени силәрни булаң-талаң қилған әлләргә әвәтти» — башқа тәржимилири: «Шан-шәрәп аян қилинғандин кейин, У Мени силәрни булаң-талаң қилған әлләргә әвәтти», яки «Шәрәп-һөрмәткә ериштүрүлгинимдин кейин, У... Мени әвәтти». Қайси тәржимиси тоғра болушидин қәтиийнәзәр, оқурмәнләр диққәт қилидуки, Пәрвәрдигар Өзи «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар»ни әвәтиду (9-айәт, 6-бап, 15-айәт, 10-бап, 12-айәтләрдимү охшаш ишни көрәләймиз). Биз әнди Инжилдин чүшинимизки, Худа дуняға әвәткән Қутқузғучи-Мәсиһниң өзи Худалиқ тәбиитидидур, у Худаниң әзәлдин болғучи мәңгүлүк «Калами»дур. Шүбһисизки, мошу айәттики «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар» болса, «Худаниң Калами», Мәсиһдур (Тәврат, «Йәш.» 48:16нимү көрүң). ■ **2:8** Зәк. 2:9; 6:15; 10:12; Йәш. 48:16; Юһ. 11:42; 17:21 ■ **2:10** Лав. 26:12; Әз. 37:27; 2Кор. 6:16 □ **3:1** «Андин у маңа ... баш каһин Йәшуани, шуниңдәк Йәшуаниң оң тәрипидә униң билән дүшмәнлишишкә турған Шәйтанны көрсәтти» — оқурмәнләр бәлким билидуки, «Йәшуа» (яки «Йәһошуа») Йәһудийлар арисидә көп көрүлидиған исим болуп, мәнаси: «Пәрвәрдигар Қутқузғучи» дегәнлиқтур. «Әйса» дегән исим «Йәшуа»ниң әрәб тилидики ипадилинишиду. «Шәйтан» дегәнниң мәнаси: «дүшмән, күшәндә». Бу айәт ибраний тилида: «Андин у маңа Пәрвәрдигарниң Пәриштиси алдида туруватқан баш каһин Йәшуани, шуниңдәк Йәшуаниң оң тәрипидә Шәйтанның униңға «шәйтан болуш»қа турғанлигини көрсәтти» — дейилиду.

² Пәрвәрдигар Шәйтанға: «Пәрвәрдигар сени әйиплисун, и Шәйтан! Бәрһәк, Йерусалимни талливалған Пәрвәрдигар сени әйиплисун! Бу киши оттин тартивелинған бир чучула отун әмәсмү?» — деди. □ ■

³ Йәшуа болса паскина кийимләрни кийгән һалда Пәриштиниң алдида туратти.

⁴ У Униң алдида туруватқанларға: «Бу паскина кийимни униңдин салдуриветиңлар» — деди вә униңға: «Қара, Мән қәбиһлигиңни сәндин елип кәттим, саңа һейтлиқ кийим кийгүздүм» — деди. □ ■

⁵ Мән: «Улар бешиға пакиз бир сәллини орисун!» — дедим. Шуниң билән улар пакиз бир сәллини униң бешиға орап, униңға кийим кийдүрди; Пәрвәрдигарниң Пәриштиси бир янда туратти. □

⁶ Вә Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Йәшуаға мундақ жекилиди: — ⁷ «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Әгәр йоллиримда маңсаң, тапилиғинимни чиң тутсаң, Мениң өйүмни башқурисән, һойлилимға қарайдиған болисән; саңа йенимда туруватқанларниң арисидә туруш һоқуқини беримән.

⁸ — И баш каһин Йәшуа, сән вә сениң алдида олтарған һәмраһлириң аңлаңлар (чүнки улар бешарәтлиқ адәмләр): — Мана, Мән «Шах» дәп аталған қулумни мәйданға чиқиримән. □ ■

⁹ Мана, Мән Йәшуаниң алдиға қойған ташқа қара! — Бу бир ташниң үстидә йәттә көз бар; мана, Мән униң нәқишлирини Өзүм ойимән, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — вә Мән бу зиминниң қәбиһлигини бир күн ичидила елип ташлаймән. □ ■

¹⁰ Шу күни, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — һәр бириңлар өз йеқиниңларни үзүм тели вә әнжір дәриғи астиға олтиришқа тәклип қилисиләр».

4

Бәшинчи аламәт көрүнүш — алтун чирақдан

¹ Андин мән билән сөзлишиватқан пәриштә қайтип келип мени ойғитивәтти. Мән худди уйқисидин ойғитиветилгән адәмдәк болуп қалдим; ² У мәндин: «Немини көрдүң?» дәп сориди. Мән: «Мана, мән пүтүнләй алтундин ясалған бир чирақданни көрдүм; униң үсти тәрипидә бир қача, йәттә чиреғи вә йәттә чираққа тутишидиған йәттә нәйчә бар экән; □

³ униң йенида икки зәйтун дәриғи бар, бириси оң тәрәптә, бириси сол тәрәптә», дедим.

⁴ Андин жававән мән билән сөзлишиватқан пәриштинин: «И тәхсир, булар немә?» — дәп соридим.

□ **3:2** «Бәрһәк, Йерусалимни талливалған Пәрвәрдигар сени әйиплисун! Бу киши оттин тартивелинған бир чучула отун әмәсмү?» — бу сөз Йәшуани көрситиду, әлвәттә; вә бәлким Йәшуаниң Бабилға сүргүн болуштики синақ-аздурушлиридин қутқузулғанлиғини көрситиду. Бу тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә көрсәткенимиздәк, бу ишта Йәшуа Исраилға вәкил қилиниду. ■ **3:2** Йәһ. 9 □ **3:4** «Униң алдида туруватқанлар» — бизниңчә Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң алдидики пәриштиләрни көрситиду. ■ **3:4** Мик. 7:18 □ **3:5** «Мән: «Улар бешиға пакиз бир сәллини орисун!» — дедим...» — бу сөз бәлким Зәкәрияниң дуаси — демәк, «Йәшуаниң каһинлиқ кийимлири толук болсун!». □ **3:8** «Мана, Мән «Шах» дәп аталған қулум...» — «мана» дегән сөз мошу йәрдә ибраний тилида «чүнки, мана» дейилиду. «чүнки» дегән сөз ишлитилгәндә, әслидә униң кәйнидә бир сәвәп бар болуши керәк. Бу сәвәп жуқуриқи 1-7-айәттә тепилиши мүмкин, бирақ бизгә һазирчә намәлум. «Мениң «Шах» дегән қулум» — 6-бап, 12-13-айәттиму тилға елиниду. ««Шах» дегән қулум» Мәсиһни көрситиду. «Шах», «Йәшуа», «униң алдиға олтарған адәмләр» вә төвәндики айәттики «йәттә көзлүк таш» үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **3:8** Йәш. 4:2; 11:1; Йәр. 23:5; 33:15; Зәк. 6:12 □ **3:9** «Бу бир ташниң үстидә йәттә көз бар; мана, Мән униң нәқишлирини Өзүм ойимән» — «көз» ибраний тилида «булақ» дегән мәниниму көрситиду. Бәзи алимлар шу мәнидә чүшинип мундақ тәржимә қилиду: «Бу бир ташниң үстидә йәттә булақ бар; Мән буларниң ағзилирини ачимән...». 3-бап, -10-айәттә йәттә көз тилға елингачқа, биз әсли «көз» дегән мәнидә болуши керәк, дәп қараймиз. Мүмкинчилиғиму барки, «көз» дегән сөз мошу йәрдә икки мәнини өз ичигә алиду. ■ **3:9** Зәк. 4:10; Вәһ. 5:6; Зәб. 117:22; Йәш. 8:14; 28:16; Мат. 21:42; 1Пет. 2:4; Йәш. 49:16; Юһ. 20:20, 25-27; Зәк. 13:1 □ **4:2** «йәттә чиреғи вә йәттә чираққа тутишидиған йәттә нәйчә бар экән» — яки «йәттә чирақниң һәр бириниң йәттә пилиғи бар экән».

5 Мән билән сөзлишиватқан пәриштә маңа җававән: «Буларниң немә экәнлигини билмәмсән?» — деди. Мән: «Яқ, тәхсир» — дедим.■

6 Андин у маңа җававән мундақ деди: «Мана самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң Зәруббабәлгә қилған сөзи: «Иш күч-қудрәт билән әмәс, иқтидар билән әмәс, бәлки Мениң Роһум арқилиқ пүтиду! — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар. 7 — И бүйүк тағ, сән зади ким? Зәруббабәл алдида сән түзләңлик болисән; у ибадәтханиниң әң үстигә җипсима ташни қойиду, шуниң билән униңға: «Илтипатлиқ болсун! Илтипат униңға!» дегән товлашлар яңрап аңлиниду».□ ■

8 Андин Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: — 9 «Зәруббабәлниң қоли мошу өйниң улини салди вә униң қоллири уни пүттүриду; шуниң билән силәр самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң Мени әвәткәнлигини билисиләр. ■ 10 Ким әнди мошу «кичик ишлар болған күн»ни көзгә илмисун? Чүнки булар шатлиниду, — бәрһәқ, бу «йәттә» шатлиниду, — Зәруббабәлниң қоли тутқан тик өлчәм тешили көргәндә шатлиниду; бу «йәттә» болса Пәрвәрдигарниң пүткүл йәр йүзигә сәпселип қараватқан көзлириду».□ ■

11 Мән җававән пәриштидин: «Чирақданниң оң вә сол тәрипидә турған икки зәйтун дәриғи немә?» дәп соридим; 12 вә иккинчи қетим соални қоюп униңдин: «Уларниң йенидики икки алтун нәйчә арқилиқ өзлигидин «алтун» қуюватқан шу икки зәйтун шехи немә?» дәп соридим.□

13 У мәндин: «Буларниң немә экәнлигини билмәмсән?» дәп сориди. Мән: «Яқ, тәхсир» — дедим.

14 У маңа: «Булар пүткүл йәр-зиминниң Егиси алдида туруватқан «зәйтун мейида мәсиһ қилинған» икки оғул балиду» — деди. □ ■

5

Алтинчи аламәт көрүнүш — «учар орам язма»

■ **4:5** Зәк. 4:14; Әзра 5:1; 6:14; Вәһ. 11:3-4 □ **4:7** «у ибадәтханиниң әң үстигә җипсима ташни қойиду» — «җипсима таш» селиниватқан өйниң (мошу әйәттә ибадәтханиниң) әң ахирқи қоюлған тешитур. «шуниң билән униңға: «Илтипатлиқ болсун! Илтипат униңға!» дегән товлашлар яңрап аңлиниду» — «Илтипатлиқ болсун! Илтипат униңға!» дегән сөзләр бәлким ибадәтханиға, яки «әң үстидики җипсима таш», яки пүтүн қурулуш ишиға ейтилиду. ■ **4:7** Йәш. 40:4 ■ **4:9** Юһ. 2:19-21 □ **4:10** «бәрһәқ, бу «йәттә» шатлиниду...» — бәзи алимлар бу «йәттә»ни чирақданниң йәттә шехини көрситиду, дәп қарайду. Бирақ чирақдан Худадин май қобул қиливатиду, шуңа бизниңчә «бу «йәттә»» жуқуриқи ташниң «йәттә көз»ини көрситиду. Ибадәтханиниң қурулуши адәмләрниң көз-қарашлирида «кичик ишлар» болғини билән, Пәрвәрдигарниң һәммә ишни тәң көридиған көзлириде у интайин әһмиәтлик, шатлинарлиқ бир иштур. һәтта қурулуш җәрәнида, Зәруббабәлниң «тик өлчәш теши»ни тутқанлигини көргәндә, «Пәрвәрдигарниң көзлири» шатлиниду. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **4:10** 2Тар. 16:9; Вәһ. 5:6 □ **4:12** «..өзлигидин «алтун» қуюватқан шу икки зәйтун шехи...» — МОШУ «алтун» бәлким «алтун рәңлик» зәйтун мейи — һәр тәрәплик роһий ригбәт-тәсәллини көрсәтсә керәк. □ **4:14** ««зәйтун мейида мәсиһ қилинған» икки оғул балиду» — ибраний тилида: «зәйтун майлиқ икки оғул бала» дейилиду. Бу әйәттик «икки зәйтун дәриғи» тоғрисида икки көзқараш бар. (1) Икки зәйтун дәриғи Зәруббабәл вә Йәшуа, йәни Давутниң әвлади болған падишаниң орнида турғучи Зәруббабәл вә баш каһин Йәшуа. Оқурмәнләрниң есидә болуши керәкки, Израилниң падишалири вә каһинлири алаһидә бир пурақлиқ зәйтун мейи билән «мәсиһ қилинған», бу май Худаниң Роһиниң мәдитини билдүрәтти. Шуниңдәк падиша вә каһин (башқа тәрәпләрдин) Худаға вәкаләтчи болатти. Бу биринчи көзқараш бойичә бу икки адәмниң Худаниң Роһи арқилиқ йетәкчилик қилиши вә илһам бериши билән, хәлиқ Худаниң нурина дунияға чачидиған «чирақдан» болиду. (2) Бу «мәсиһ қилинған икки оғул бала» дәл Зәкәрия вә һагай пәйғәмбәрләрниң өзи; уларниң ригбәтләндүрүшлири билән пүтүн хәлиқ, жүмлидин Зәруббабәл вә Йәшуа муқәддәс ибадәтханини қурушқа илһамландурулмақта; шуниң билән йәнә «Худаниң нурина дунияға чачидиған «чирақдан» болиду». Бизниңчә бу көзқараш орунлуқ. ■ **4:14** Зәк. 4:3; Әзра 5:1; 6:14; Вәһ. 11:3-4

¹ Андин мән йәнә бешимни кәтирип, мана бир учар орам язмини көрдүм. ² У мәндин: «Немини көрдүң?» дәп сориди. Мән: «Бир учар орам язмини көрдүм; узунлуғи жигирмә гәз, кәңлиги он гәз экән» — дедим.□

³ У маңа: «Бу болса пүтүн зимин үстигә чиқирилған ләнәттур; чүнки һәр бир оғрилиқ қилғучи бу тәрипигә йезилғини бойичә үзүп ташлиниду; вә қәсәм ичкүчиләрниң һәр бири у тәрипигә йезилғини бойичә үзүп ташлиниду».

⁴ — «Мән бу язмини чиқиримән» — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, «вә у оғриниң өйигә һәмдә намим билән ялғандин қәсәм ичкүчиниң өйигә кириду вә шу өйдә қонуп уни яғач-ташлири билән қошупла йәветиду».□

Йәттинчи аламәт көрүнүш — севәттә олтарған аял — «Рәзиллик»

⁵ Андин мән билән сөзлишиватқан пәриштә чиқип маңа: «Әнди бешиңни кәтәргин, неминиң чиқиватқинини көрүп бақ» — деди.

⁶ Мән: «У немә?» — дәп соридим. У маңа: «Бу чиқиватқан «әфаһ» севитидур», вә: «Бу болса шу рәзилләрниң пүтүн зиминдики қияпитидур» — деди. □

⁷ Әфаһ севитиниң ағзидин думилақ бир қоғушун кәтирилди, мана, әфаһ севити ичидә бир аял олтиратти.

⁸ У: «Бу болса, рәзиллик»тур» — дәп, уни әфаһ севити ичигә қайтуруп ташлап, әфаһниң ағзиға еғир қоғушунни ташлап қойди.

⁹ Бешимни кәтирип, мана икки аялниң чиққанлиғини көрдүм; шамал уларниң қанатлирини йәлпүтүп туратти (уларниң ләйләкниңкидәк қанатлири бар еди); улар әфаһни асман билән зиминниң оттурисиға кәтәрди. ¹⁰ Мән билән сөзлишиватқан пәриштидин: «Улар әфаһни нәгә кәтирип маңиду?» — дәп соридим.

¹¹ У маңа: Улар әфаһ үчүн «Шинар зимини»да бир өй селишқә кәтти; өй бәрпа қилинғандин кейин, әфаһ севити шу йәрдә өз туралғусиға қоюлиду, — дәп жавап бәрди.□

6

Сәккизинчи аламәт көрүнүш — атлиқ жәң һарвусири

¹ Андин мана, мән йәнә бешимни кәтирип, икки тағ оттурисидин төрт жәң һарвусиниң чиққанлиғини көрдүм. Тағлар болса мис тағлар еди. ² Биринчи жәң һарвусидики қизил атлар еди; иккинчи жәң һарвусидики қара атлар еди; ³ үчинчи жәң һарвусидики ақ атлар, төртинчи жәң һарвусидики күчлүк чипар атлар еди. ⁴ Мән жававән мән билән сөзлишиватқан пәриштидин: «Тәхсир, булар немә?» — дәп соридим.

⁵ Пәриштә маңа жававән: «Булар пүткүл йәр-зиминниң Егисиниң һозуридин чиққан асманларниң төрт роһи. ⁶ Қара атлар қетилған һарву шималий зиминлар тәрәпкә кириду; ақлар уларниң кәйнидин маңиду; чипарлар болса жәнубий зиминлар тәрәпкә маңиду.

⁷ Андин мошу күчлүк атлар чиқип йәр йүзидә уяқ-буяқ кезишкә алдирайду» — деди.

□ **5:2** «узунлуғи жигирмә гәз, кәңлиги он гәз экән» — ибранийлар ишләткән «гәз» бәлким йерим метр еди. Орам язминиң узунлуғи, кәңлиги Муса пәйғәмбәргә көрситилгән «муқәддәс чедир»ниң узунлуғи вә кәңлиги билән мунасивәтлик («Мис.» 29-бапни көрүң). □ **5:4** «Мән бу язмини чиқиримән... вә у оғриниң өйигә һәмдә намим билән ялғандин қәсәм ичкүчиниң өйигә кириду вә шу өйдә қонуп уни яғач-ташлири билән қошупла йәветиду» — «учар орам язма» тоғрисида «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. □ **5:6** «Бу чиқиватқан «әфаһ» севитидур» — «әфаһ» болса һәжм өлчими, тәхминән 40 литр келиду. Мошу йәрдә һәм өлчәм һәм өлчәйдигән севәтниң өзини көрситиду. «Бу болса шу рәзилләрниң пүтүн зиминдики қияпитидур» — «рәзилләр» ибраний тилида «улар». Жуқирида ейтилған оғри вә ялғанчини көрситиши мүмкин. Ибраний тилида «қияпәт» «көз» дегән сөз билән ипадилиниду. Мәнәси бәлким: Худа өз хәлқигә көзи билән йетәкчилик қилғинидәк («Зәб.» 31:8) Шәйтанму өзигә тәвә болғанларни «әфаһ» (сода-сетиқниң симболи) арқилиқ башқуриду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **5:11** «Шинар зимини» — «Шинар» Бабилийәниң башқә бир исми. «әфаһ севити шу йәрдә өз туралғусиға қоюлиду» — «әфаһда олтарған аял» («рәзиллик») тоғрисида «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз.

У уларға: «Меңиңлар, йәр йүзидә уяқ-буяқ меңиңлар» — деди; улар йәр йүзидә уяқ-буяқ маңди. ⁸ Вә У маңа үнлүк авазда: «Қара, шималий йәр-зиминлар тәрәпкә маңғанлар Мениң Роһумдики аччиқни шималий зимин тәрәптә бесиқтурди» — деди. □

Баш каһин Йәшуаға таж кийдүрүш

⁹ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

¹⁰ Сүргүн болуп кәлгәнләрдин, йәни һәлдай, Тобия вә Йәдаядин соғатларни қобул қилғин; шу күни улар Бабилдин келип чүшкән өйгә, йәни Зәфанияниң оғли Йосияниң өйигә киргин;

¹¹ шундақ, күмүч вә алтунни қобул қилғин, булардин чәмбәрсиман бир тажни тоқуп вә тажни Йәһозаданиң оғли баш каһин Йәшуаниң бешиға кийгүзгин; ¹² вә Йәшуаға: «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Қараңлар, «Шах» дәп аталған инсан! У өз түвидин орнида шахлинип, Пәрвәрдигарниң ибадәтханисини қуриду» — дегин. ■

¹³ «Бәрһәк, Пәрвәрдигарниң ибадәтханисини қурғучи дәл шу болиду; у шу шаһанә шан-шәрәпни зиммисигә елип, өз тәхтигә олтирип һөкүм сүриду; у тәхткә олтиридиған каһин болиду; хатиржәмлик-арамлиқни елип келидиған һәмкарлиқ улар иккиси арисидә болиду. □ ■

¹⁴ Мошу чәмбәрсиман таж Пәрвәрдигарниң ибадәтханисидә Хәләм, Тобия, Йәдаяларға вә Зәфанияниң оғлиниң меһриванлиғиға бир әсләтмә үчүн қоюлиду. □ ¹⁵ Вә жирақта туруватқанлар келип Пәрвәрдигарниң ибадәтханисини қуруш хизмитидә болиду; шуниң билән силәр самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң Мени әвәткәнлигини билисиләр; әгәр Пәрвәрдигарниң авазини көңүл қоюп аңлисаңлар бу иш әмәлгә ашурулиду». ■

7

Роза тутуш тоғрилиқ қоюлған соал вә рәддийәлик жавап

¹ Дариус падишаниң төртинчи жили тоққузинчи ай, йәни «Хисләв»ниң төртинчи күни, Пәрвәрдигарниң сөзи Зәкәрияға кәлди. ² Шу чағда Бәйт-Әл шәһиридикиләр Шерәзәр вә Рәгәм-Мәләкләрни Пәрвәрдигардин илтипат сораşқа әвәткән еди. ³ Бәйт-Әлдикиләр: «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң өйидики каһинлардин, шуниңдәк пәйғәмбәрләрдин: «Һәр биримиз көп жиллардин бери қилғинимиздәк, бәшинчи айда һәр

□ **6:8** «шималий йәр-зиминлар тәрәпкә маңғанлар Мениң Роһумдики аччиқни шималий зимин тәрәптә бесиқтурди» — сәккизинчи көрүнүш үстидә «қошумчи сөз»миздә тохтилимиз. ■ **6:12** Зәк. 3:8; Йәш. 4:2; 11:1; Йәр. 23:5; 33:15 □ **6:13** «у шу шаһанә шан-шәрәпни зиммисигә елип, ... у тәхткә олтиридиған каһин болиду» — Израилда «Лавий» қәбилисидин болған «каһин»лар падиша болушқа қәтһий болмайтти. Мошу йәрдә Йәшуа (Әйса) шүһисизки, кәлгүси заманда келидиған Қутқузғучи-Мәсиһни көрситиду. «Мәсиһ» һәм каһин һәм падиша болуп,

Йәшуа вә Зәруббәл қуруватқан ибадәтханидин техиму улук ибадәтханисини, йәни Муқәддәс Роһтин туғулған кишиләрдин тәркиб тапқан ибадәтханисини қуриду. «Қошумчә сөз»имиз вә «һағай пәйғәмбәр» қисмидики «қошумчә сөз»имизни көрүң. «хатиржәмлик-арамлиқни елип келидиған һәмкарлиқ...» — яки «хатиржәмлик-арамлиқни елип келидиған план ...». «хатиржәмлик-арамлиқни елип келидиған һәмкарлиқ улар иккиси арисидә болиду» — бәзи алимлар «иккиси» дегән сөз «икки һоқуқ» дегән мәнидә, у бәлким Қутқузғучи-Мәсиһниң «каһин» һәм «тәхттә олтарғучи падиша» дегән икки салаһийитини көрситиду, дәп қарайду. Бизниңчә «улар иккиси» болса Пәрвәрдигар һәм униң Мәсиһидур. Дунияниң гуналирини жуйидиған қурбанлиқ болса Худаниң плани болуп, Өз Мәсиһи шу планини әмәлгә ашуруп қурбанлиқ болған; шуңа «хатиржәмлик-арамлиқни елип келидиған һәмкарлиқ» «Улар иккиси» арисидидур. ■ **6:13** Зәб. 109:1, 4; 84:11; Йәш. 9:6; 22:24; Юһ. 2:19-22 □ **6:14** «Хәләм, Тобия, Йәдаялар...» — «Хәләм» 10-айәттә «Хәлдай» дәп атилиду. «Зәфанияниң оғлиниң меһриванлиғиға бир әсләтмә үчүн қоюлиду» — башқа бир хил тәржимиси: «Зәфанияниң оғли «Хән»гә бир әсләтмә үчүн қоюлиду». Бирақ «хән»ниң мәнаси «илтипат, меһриванлиқ» болуп, Муқәддәс Китаптики башқа йәрләрдә исим орнида ишләткәнлиги көрүлмәйду. ■ **6:15** Зәк. 2:8, 9, 10, 12; Йәш. 48:16; Юһ. 11:42; 17:21

биримиз йәнила өзимизни башқилардин айрип, жиға-зерәға олтиришимиз керәкму?» — дөп сораңлар» дөп тапилиған еди. □

⁴ Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

⁵ «Зиминдики барлиқ туруватқан хәлиқкә һәм каһинларға сөз қилип мундақ соригин: — «Силәр мошу йәтмиш жилдин бери бәшинчи ай вә йәттинчи айларда роза тутуп жиға-зерә қилғиниңларда, силәр маңа, һәқиқәтән маңа роза туттуңларму? □ ⁶ Йегиниңлар, ичкиниңлар, бу пәкәт өзүңлар үчүнла йәп-ичкиниңлардин ибарәт болди әмәсму? □ ⁷ Булар Йерусалим вә униң әтрапидики шәһәрлири аһалилик болған, таза аватлашқан чағларда, жәнубий Йәһуда вә төвән түзләңлик аһалилик болған чағларда, Пәрвәрдигар бурунқи пәйғәмбәрләр арқилиқ жакалиған сөzlәр әмәсму?»

⁸ Пәрвәрдигарниң сөзи Зәкәрияға келип мундақ дейилди: —

⁹ «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Һәқиқий адаләтти жүргүзүңлар, бир-бириңларға меһир-муһәббәт вә рәһим-шәпқәт көрситиңлар, ¹⁰ тул хотун вә житим-йесирларни, ят адәмләр вә намратларни бозәк қилмаңлар; һеч ким өз қериндишиға көңлидә яманлиқ ойлимисун. ■ ¹¹ Бирақ ата-бовилириңлар аңлашни рәт қилған, улар жаһиллиқ билән бойнини толғап, аңлимасқа қулақлирини еғир қилған; □ ¹² улар Тәврат қанунини вә самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң Өз Роһи билән бурунқи пәйғәмбәрләр арқилиқ әвәткән сөзлирини аңлимаслиқ үчүн көңлини алмастәк қаттиқ қилған еди; шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигардин интайин қаттиқ ғәзәп чүшкән; ¹³ шундақ болдики, Мән уларни чақирғанда улар аңлашни рәт қилғандәк, улар чақирғанда Мәнму аңлашни рәт қилдим» — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, ■ ¹⁴ — «вә Мән уларни улар тонумайдиған барлиқ әлләр арисига қара қуюн билән тарқитивәттим; уларниң кетиши билән зимин вәйран болған, андин униңдин өткәнләрму, қайтқанларму болған әмәс; чүнки уларниң сәвәвидин иллиқ зимин вәйранә қилинған». □

8

Роза тутуш тоғрилиқ қоюлған соал вә үмүт бәргүчи жавап

¹ Вә самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди:

² «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мениң Зионға бағлиған отлуқ муһәббитим қайнап ташти; Мениң униңға бағлиған отлуқ муһәббитим түпәйлидин униң дүшмәнлиригә ғәзивим қайнап ташти. ■

³ Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән Зионға қайтип кәлдим, Йерусалимниң оттурисида маканлишимән; Йерусалим «Һәқиқәт шәһири» дөп атилиду, самави қошунларниң Сәрдари

□ **7:3** «бәшинчи айда һәр биримиз йәнила өзимизни башқилардин айрип, жиға-зерәға олтиришимиз керәкму?»

— «бәшинчи ай»дики роза тутуш болса әслидики ибадәтханиниң вәйран қилинғанлиғиға һәсрәт билдүрүш үчүн еди. Бабил империйәсиниң қошунлири ибадәтханини бәшинчи айниң 9-күнидә вәйран қилған еди, андин хәлиқни 70 жил сүргүн қилип башқурған. Мошу кишиләр: «Ибадәтхана һазир қайтидин қурулуватқан болғачқа, бу розини тутуверишимиз керәкму?» — дөп ойлиниватқан еди. □ **7:5** «Силәр мошу йәтмиш жилдин бери бәшинчи ай вә йәттинчи айларда роза тутуп жиға-зерә қилғиниңларда...» — «йәттинчи ай»дики роза, валий Гәдәлияниң қаза қилинғанлиғини әсләш мәхситидә тутулған роза болуп, униң вапатаға һәсрәт билдүрүш үчүн еди (Тәврат, «Йәрәмия», 40-41-баплар). Бу Бабил империйәси Пәләстинни ишғал қилған мәзгилдики әң ахирқи пажиәлик вақиә еди. □ **7:6** «Йегиниңлар, ичкиниңлар, бу пәкәт өзүңлар үчүнла йәп-ичкиниңлардин ибарәт болди әмәсму? » — демәк, силәрниң роза тутушунлар йәп-ичишиңларға охшаш, пәкәт өзлириңла үчүндур. Роза тутушниң мәхсити Худани издәш әмәс, бәлки «өз-өзигә ичини ағритиш»тин ибарәт болуши мүмкин. Йәнә бир имканийити, бу әйттики «йемәк» вә «ичмәк» бәлким һейт-байрамларни көрситиду. Худа улардин: «мошу һейт-байрамларни өзүңлар үчүн тәбриклидиңларму, яки мән үчүн тәбриклидиңларму?» — дөп соравагиду. ■ **7:10** Мис. 22:22 □ **7:11** «улар жаһиллиқ билән бойнини толғап» — ибраний тилида «улар мүрисини жаһил қилип...». ■ **7:13** Пәнд. 1:28; Йәш. 1:15; Йәр. 11:11; 14:12 □ **7:14** «уларни... қара қуюн билән тарқитивәттим» — яки «уларни ... қара қуюн билән тарқитиветимән». ■ **8:2** Зәк. 1:14

болған Пәрвәрдигарниң теги «Муқәддәс Тағ» дәп атилиду. ⁴ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Ҷери бовай-момайлар йәнә Йерусалимниң кочилирида олтиридиған болиду; күнлири узун болуп, һәр бири һасисини қолида тутуп олтириду; ⁵ шәһәрниң кочилири ойнаватқан оғул-қиз балилар билән лиқ толиду. ⁶ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Бу иш шу күнләрдә бу хәлиқниң қалдисиниң көзигә әжайип карамәт көрүнидигини билән, у Мениң көзүмгә карамәт көрүнәмду?» — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар. □

⁷ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мана, Мән Өз хәлқимни шәрқий зиминлардин, ғәрбий зиминлардин қутқузимән; ⁸ Мән уларни елип келимән, улар Йерусалимда мақанлишиду; улар Мениң хәлқим, Мән һәқиқәт вә һәққанийлиқта уларниң Худаси болиман».

⁹ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң өйиниң ули селинған күнидә һазир болған пәйғәмбәрләрниң ағзидин мошу күнләрдә баян қилиниватқан муну сөзләрни ишитиватисиләр, муқәддәс ибадәтханиниң қурулушиға қолуңлар күчлүк қилинсун! □

¹⁰ Чүнки шу күнләрдин илгири инсан үчүн иш һәққи йоқ, ат-улақ үчүнму иш һәққи йоқ еди; җәбир-зулум түпәйлидин чиққучи яки киргүчи үчүн аман-есәнлик йоқ еди; чүнки Мән һәр бир адәмни өз йеқиниға дүшмәнләштүрдүм; ¹¹ бирақ Мән бу хәлиқниң қалдисига бурунқи күнләрдикидәк болмайман, дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар; ¹² чүнки уруқ һосуллуқ болиду, үзүм тели мевиләйду, тупрақ үндүрмилирини бериду, асманлар шәбнәмлирини бериду; шуниң билән мән бу хәлиқниң қалдисига мошуларниң һәммисини егә қилдуримән. □ ¹³ Шундақ әмәлгә ашурулидуки, силәр әлләр арисидә ләнәт болуп қалғиниңларниң әксичә, и Йәһуда җәмәти вә Исраил җәмәти, Мән силәрни қутқузимән, силәр уларға бәхит-бәрикәт болисиләр; қорқмаңлар, қоллириңлар күчлүк қилинсун! □

¹⁴ Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Силәрниң ата-бовилириңлар Мениң ғәзивимни қозғиғанда Мениң силәргә яманлиқ йәткүзүш ойида болғиним вә шу җаза йолидин янмиғинимдәк — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — ¹⁵ Мән һазир, мошу күнләрдә йәнә Йерусалим вә Йәһуда җәмәтигә яхшилиқ йәткүзүш ойида болдум; қорқмаңлар. ¹⁶ Мошу ишларға әмәл қилиңлар: — һәр бириңлар өз йеқиниңларға һәқиқәтти сөзләңлар; дәрвазилириңларда һәқиқәткә, аман-течлиққа уйғун һөкүмләрни жүргүзүңлар; □ ■ ¹⁷ һеч ким көңлидә өз йеқиниға яманлиқ ойлимисун; һеч қандақ ялған қәсәмгә шерик болмаңлар; чүнки Мән дәл буларниң һәммисигә нәпрәтлимимән, дәйду Пәрвәрдигар. ■

¹⁸ Вә самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: —

¹⁹ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Төртинчи айдикки роза, бәшинчи айдикки роза, йәттинчи айдикки роза вә онинчи айдикки роза Йәһуда җәмәтигә хошаллиқ вә шат-хурамлиқ, бәхитлик ибадәт сорунлири болиду; шуңа һәқиқәт вә

□ **8:6** «Бу иш шу күнләрдә бу хәлиқниң қалдисиниң көзигә әжайип карамәт көрүнидигини билән, у Мениң көзүмгә карамәт көрүнәмду?» — демәк, адәмләр үчүн әжайип карамәт болған ишлар Худа үчүн адәттики ишлар. □ **8:9** «Пәрвәрдигарниң өйиниң ули селинған күнидә сөзлигән пәйғәмбәрләр» — һағай вә Зәкәрия. Бу әйттә көздә тутулған «Пәрвәрдигарниң өйиниң улиниң селиниши» икки жил бурун («Әзра» 5:1-2) болған болса керәк. □ **8:12** «уруқ һосуллуқ болиду» — яки «уруққа хатирҗәмлик-аманлиқ болиду». □ **8:13** «силәр әлләр арисидә ләнәт болуп қалғиниңлар» — бу сөзниң бәлким үч тәрипи бар. (1) сүргүн болған Йәһудийлар өзлири ләнәткә қалдурулған; (2) улар башқиларға ләнәт болуп уларға бала-қаза кәлтүргән; (3) уларниң нами (Исраил, Йәһудий) ләнәтни билдүргән. Худа мошу үч әвалниң һәр бирини дәл уларниң әксигә айландуриду. «силәр уларға (әлләргә) бәхит-бәрикәт болисиләр» — Худа әслидә Ибраһим пәйғәмбәргә: «Сән вә әвладиң һәр бир әл-милләткә бәхит-бәрикәт болисән» дәп вәдә қилған. Исраил итаәтсизликтин мошу бәрикәтни ләнәткә айландурған. □ **8:16** «дәрвазилириңларда һәқиқәткә, аман-течлиққа уйғун һөкүмләрни жүргүзүңлар» — ақсақаллар шәһәр дәрвазилирида олтирип, сот вә һөкүм қилатти. ■ **8:16** Әф. 4:25 ■ **8:17** Зәк. 5:3, 4; 7:10.

хатиржәмлик-течликни сөйүңлар.□

²⁰ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Нурғун қовмлар вә көп шәһәрләрниң аһалиси йәнә мошу йәргә келиду; ■ ²¹ бир шәһәрдә туруватқанлар башқа бир шәһәргә берип уларға: «Пәрвәрдигардин илтипат тиләшкә, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарни издәшкә тез барайли; мәнму баримән!» — дәйдиған болиду.

²² Көп қовмлар вә күчлүк әлләр Пәрвәрдигардин илтипат тиләшкә, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарни издәшкә Йерусалимға келиду.

²³ Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Шу күнләрдә һәр хил тилда сөзләйдиған әлләрдин он нәпәр адәм чиқип Йәһудий бир адәмниң тониниң етигини тутувелип униңға: «Биз сән билән барайли; чүнки Худани сән билән биллидур, дәп аңлидуқ» — дәйду.□

9

«Бүйүк Искәндәр»ниң тажәвузи тоғрилиқ бешарәтләр

¹ Пәрвәрдигарниң сөзидин жүкләнгән бешарәт — Хадрак зимини вә Дәмәшқ үстигә қониду (чүнки Пәрвәрдигарниң нәзири адәмләр вә Исраилниң барлиқ қәбилилири үстидидур); □

² У буларға чегаридаш болған Хаматқа, Тур вә Зидон үстигиму қониду. Тур толиму «дана» болғачқа, □ ³ өзи үчүн қорған қурған, күмүчни топидәк, сап алтунни кочилардики патқақтәк догилап қойған. ⁴ Мана, Рәб уни мал-дуниясидин айриветиду, униң күчини деңизда йоқ қилиду; у от тәрипидин йәп кетилиду.□

⁵ Ашкелон буни көрүп қорқиду; Газаму көрүп азаплинип толғинип кетиду; Әкронму шундақ, чүнки униң арзу-үмүти тозуп кетиду; падиша Газадин йоқап кетиду, Ашкелон адәмзатсиз қалиду. ⁶ Шуниң билән Ашдодта һарамдин болған бириси туриду; Мән Филистийләрниң мәғрурлуғи вә пәхрини йоқитимән. □ ⁷ Мән ағзидин қанларни, униң һарам йегән жиркинчилик нәрсиләрни чишлири арисидин елип кетимән; андин қелип қалғанлар болса, улар Худайимизға тәвә болуп, Йәһудада йолбашчи болиду; Әкронниң орни Йәбус қәбилисидикиләргә охшаш болиду. □ ⁸ Мән қошун түпәйлидин, йәни өтүп кәткүчи вә қайтип

□ **8:19** «Төртинчи айдики роза, бәшинчи айдики роза, йәттинчи айдики роза вә онинчи айдики роза Йәһуда жәмәтигә хошаллиқ вә шат-хурамлиқ, бәхитлик ибадәт сорунлири болиду» — бу «розилар» тоғрилиқ «қошумчә сөз»ни көрүң. ■ **8:20** Йәш. 2:2; Йәр. 16:19; Мик. 4:1; Зәк. 8:2. □ **8:23** «Шу күнләрдә ... әлләрдин он нәпәр адәм чиқип Йәһудий бир адәмниң тониниң етигини тутувелип униңға: «Биз сән билән барайли; чүнки Худани сән билән биллидур, дәп аңлидуқ» — дәйду» — бу иш Худани издәнгән «ят әлләр»ниң һәрикәтлиригә бир мисал болиду.

□ **9:1** «Хадрак зимини» — кона тарихнамиләр бойичә, «Хадрак» дегән район Дәмәшқ шәһиригә йеқин болған, бирақ дәл қайси жай екәнлигини һазир билмәймиз. «чүнки Пәрвәрдигарниң нәзири адәмләр вә Исраилниң барлиқ қәбилилири үстидидур» — башқа бир хил тәржимиси: «чүнки инсанларниң вә Исраилниң барлиқ қәбилилириниң көзи Пәрвәрдигарға қарайду». □ **9:2** «У, йәни Пәрвәрдигарниң бешарити буларға чегаридаш болған Хаматқа, Тур вә Зидон үстигиму қониду» — «бүйүк Искәндәр» миладийәдин илгәрки 332-жили жәнуп тәрәпкә жүрүш қилип мошу йәрләрни бир-бирләп егиливалған. □ **9:4** «Мана, Рәб уни мал-дуниясидин айриветиду, униң күчини деңизда йоқ қилиду; у от тәрипидин йәп кетилиду» — бу әйәтни «бүйүк Искәндәр» әмәлгә ашурған. Миладийәдин илгири 332-жили у Турни булаң-талаң қилип пүтүнләй вәйран қиливәткән «қошумчә сөз»имизни көрүң. «униң күчини деңизда йоқ қилиду» дегәнликниң башқа бир хил тәржимиси: «У (йәни Рәб) уларниң деңиздики күчини йоқ қилиду» □ **9:6** «Шуниң билән Ашдодта һарамдин болған бириси туриду; Мән Филистийләрниң мәғрурлуғи вә пәхрини йоқитимән» — Искәндәр Турни егиливалғандин кейин Филистийгә қарап жүрүш қилиду. 5- вә 6-әйәттә тилға елинған (Ашкелон, Газа, Әкрон, Ашдод) шәһәрләр Филистийәдики бәш чоң шәһәрниң төрти. Бу жәнләрниң тәпсилатлири үчүн «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **9:7** «Мән ағзидин қанларни, униң һарам йегән жиркинчилик нәрсиләрни чишлири арисидин елип кетимән; андин қелип қалғанлар болса, улар Худайимизға тәвә болуп,...» — «Худайимизға» дегән сөзгә қариганда мошу әйәтләрдики сөзлигүчи Мәсиһниң өзи болуши керәк. «...Әкронниң орни Йәбус қәбилисидикиләргә охшаш болиду» — толуқ әйәтниң мәнәси: (1) Филистийләр әнди бутларға аталған қурбанлиқларниң қениниму, гөшиниму йәмәйдиған болиду. (2) Филистийләр Худаға тәвә болуп Йәһуда арисидә (Йәбус қәбилисидикиләрдәк) һөрмәтлик мәртивигә егә болиду (һазирқи «Пәләситинликләр» Филистийләрниң әвлатлири болуши мүмкин). «Қошумчә сөз»имизниму көрүң.

кәлгүчи түпәйлидин Өз өйүм әтрапида чедиримни тиктүримән; әзгүчи қайтидин униңдин өтмәйду; чүнки Өз көзүм билән күзитимән. □

Сионниң падишаси Мәсиһ келиду!

⁹ Зор шатлан, и Сион қизи!

Тәнтәнәлик нида қил, и Йерусалим қизи!

Қараңлар, падишасиң йениңға келиду;

У һәққаний вә нижатлиқ болиду;

Кәмтәр-мөмин болуп,

Мада ешәккә, йәни ешәк тәхийигә минип келиду; □ ■

¹⁰ Шуниң билән Мән жәң һарвулирини Әфраимдин,

Атларни Йерусалимдин мәһрум қиливетимән;

Жәң оқясиму елип ташлиниду.

У болса әлләргә хатиржәмлик-течлиқни жакалап йәткүзиду;

Униң һөкүмранлиғи деңиздин деңизгичә,

Әфрат дәриясидин йәр йүзиниң чәтлиригичә болиду. □

¹¹ Әнди сени болса, саңа чүшүрүлгән әһдә қени түпәйлидин, Мән араңдики мәһбусларни сусиз орақтин азатлиққа чиқиримән. □ ■

¹² Мустәһкәм жайға қайтип келиңлар, и арзу-үмүтниң мәһбуслири! Бүгүн Мән жакалап ейтимәнки, тартқан жазабириңниң әксини икки һәссиләп саңа қайтуримән. □ ¹³ Чүнки

Өзүм үчүн Йәһудани оқядәк егилдүрдүм, Әфраимни оқ қилип оқяға салдим; Мән оғул балилириңни орнидин турғузимән, и Сион — улар сениң оғул балилириңға қарши жәң қилиду, и Гретсийә! И Сион, Мән сени палванниң қолидики қиличтәк қилимән.

¹⁴ Пәрвәрдигар уларниң үстидә көрүниду; Униң оқи чақмақтәк етилип учиду. Рәб

Пәрвәрдигар канайни чалиду; У жәнуптики дәһшәтлик қара қуюнларни биллә елип жүрүш қилиду. ■ ¹⁵ Самави қошунларниң Сәрдарни болған Пәрвәрдигар улар үчүн мудәпиә болиду;

улар салға ташлирини кукум қилип, дәссәп чәйләйду; улар ичивелип, шарап кәйпини сүргәнләрдәк қийқас-сүрән кәтириду; улар қанға миләнгән қурбанғаһниң бүржәклиридәк,

□ **9:8** «Мән қошун түпәйлидин, йәни өтүп кәткүчи вә қайтип кәлгүчи түпәйлидин Өз өйүм әтрапида чедиримни тиктүримән; әзгүчи қайтидин униңдин өтмәйду; чүнки Өз көзүм билән күзитимән» — «бүйүк Искәндәр» залим болғини билән, Мисирға һужум қилишқа маңғанда («өтүп кәткәндә») яки Мисирни ишғал қилип «қайтип кәлгәндә» (гәрчә Йерусалимдики муқәддәс ибадәтханида нурғунлиған байлиқлар болсиму), Йерусалимға һеч һужум қилмиған. Бу тарихниң әң чоң сирлиридин бириду. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. □ **9:9** «У һәққаний вә нижатлиқ болиду» — башқа тәржимилири: «У нижатни елип келиду», «У қутқузулған болиду» яки «У ғәлибилик болиду». «Қараңлар, падишасиң йениңға келиду... мада ешәккә, йәни ешәк тәхийигә минип келиду» — бу толук бешарәт Әйса Мәсиһни ениқ көрситиду.

Инҗил, «Матта» 21-бап, «Маркус» 11-бап, «Луқа» 19-бап, «Юһанна» 12-бапларни көрүң. ■ **9:9** Зәк. 2:10; Мат. 21:4-5; Юһ.12:12-16 □ **9:10** «Шуниң билән Мән жәң һарвулирини Әфраимдин, ...мәһрум қиливетимән; ... У, йәни

Израилниң падиша Мәсиһ болса әлләргә хатиржәмлик-течлиқни жакалап йәткүзиду; униң һөкүмранлиғи деңиздин деңизгичә, Әфрат дәриясидин йәр йүзиниң чәтлиригичә болиду» — демисәкму, бешарәт Әйса Мәсиһниң дуняға тунчи келишидин (9-айәт) униң қайтип келишигә атлап өтиду. Бешарәтниң қалғини ахирқи заманларни көрситиду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **9:11** «Әнди сени болса, саңа чүшүрүлгән әһдә қени түпәйлидин, Мән араңдики мәһбусларни сусиз орақтин азатлиққа чиқиримән» — бу сирлиқ бешарәтниң һәм роһий һәм жисманий жәһәтлири болуши керәк. Ишинимизки, Әйса Мәсиһниң қени билән түзгән «йәңи әһдә» Йәһудийларни, әлләрниму һәр хил «гуна орики»дин қутқузалайду һәм кәлгүсидиму буниң сәвәвидин Худа Йәһудийларни һәр хил жисманий қийнчиликлардинму қутқузиду. ■ **9:11** Мат. 26:28; Луқа 22:20; Рим. 9:3, 4; Рим. 11:25, 26, 27; 1Кор. 11:25; Ибр. 9:19, 20, 21.

□ **9:12** «Мустәһкәм жайға қайтип келиңлар, и арзу-үмүтниң мәһбуслири!» — «арзу-үмүтниң мәһбуслири» бәлким бу толиму қисқартылған гәп болуши мүмкин, мәнаси: ««Худаниң қалдиси» Худаниң нурғун вәдилири алдида үмүтвар болуши керәк еди. Ләкин уларниң униңға ишәнмәслиғи, шундақла үмүтсизлиниши түпәйлидин гунаниң мәһбуслири болуп қалған.

Уларниң бирдин-бир «мустәһкәм жай»и Худаниң Өзи, әлвәттә. ■ **9:14** Наһ. 2:6

қанға толдурулған қачилардәк болиду. □ 16 Шу күни Пәрвәрдигар болған уларниң Худаси уларни Өзүм баққан падам болған хәлқим дәп билип қутқузиду; чүнки улар таж гөһәрлиридәк Униң зимини үстидә көтирилиду. 17 Шунчә зордур Униң меһриванлиғи, шунчә қалтистур Униң гөзәллиғи! Зираәтләр жигитләрни, йеңи шарап қизларни яшнитиду! □

10

Ахирқи заманлардики вақиәләр — давами

1 Пәрвәрдигардин «кейинки ямғур» пәслидә ямғурни тәләп қилиңлар; Пәрвәрдигар чақмақларни чақтуруп, уларға мол ямғурларни, шуниңдәк һәр биригә етизда от-чөпләрни бериду. □ 2 Чүнки «өй бутлири» бемәна гәпләрни ейтқан, палчилар ялған «аламәт»ләрни көргән, тутуруқсиз чүшләрни сөзлигән; улар қуруқ тәсәлли бериду. Шуңа хәлиқ қой падисидәк тенәп кәтти; улар падичиси болмиғачқа, азар йемәктә. □ ■

3 Мениң ғәзивим падичиларға қозғалди; Мән мошу «текә» йетәкчиләрни җазалаймән; чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Өз падисидин, йәни Йәһуда җәмәтидин хәвәр елишқа кәлди; У җәңдә уларни Өзиниң һәйвәтлик етидәк қилиду. 4 Униңдин йәни Йәһудадин «Бүжәк Теши», униңдин «Қозуқ», униңдин «Җәң Оқяси», униңдин «Һәммигә һөкүмранлиқ Қилғучи» чиқиду. □

5 Шуниң билән улар җәңдә, дүшмәнләрни кочилардики патқақни дәссигәндәк чәйләйдиған палванлардәк болиду; улар җәң қилиду, чүнки Пәрвәрдигар улар билән биллидур; улар атлиқ әскәрләрниму йәргә қаритип қойиду. 6 Мән Йәһуда җәмәтини күчәйтимән, Йүсүпниң җәмәтини қутқузимән; Мән уларни қайтидин олтирақлишишқа қайтуримән; чүнки Мән уларға рәһим-шәпқәтни көрситимән. Улар Мән һеч қачан ташливәтмигәндәк болиду; чүнки Мән уларниң Худаси Пәрвәрдигармән; Мән уларға җавап беримән. 7 Әфраимдикиләр палвандәк болиду, көңүллири шарап кәйпини сүргәнләрдәк хошаллиниду; уларниң балилири бунә көрүп хошаллиниду; уларниң көңли Пәрвәрдигардин шатлиниду.

8 Мән үшқиртип, уларни жиғимән; чүнки Мән уларни бәдәл төләп һөрлүккә чиқиримән; улар илгири көпийип кәткәндәк көпийиду. 9 Мән уларни әлләр арисидә уруқтәк чачимән; андин улар Мени жиһрақ җайларда әсләйду; шуниң билән улар балилири билән һаят қелип, қайтип келиду. □ 10 Мән уларни қайтидин Мисир зиминидин елип келимән, Асурийәдинму чиқирип жиғимән; уларни Гилеад вә Ливан зиминиға елип киргүзимән; йәр-зимин уларни патқузалмай қалиду.

□ 9:15 «... улар (қанға) миләнгән қурбанғаһниң бүржәклиридәк, қанға толдурулған қачилардәк болиду» — бу охшатиш Израилниң җәңгә болидиған зоқ-кәйпиниң шарап ичкән адәмниқидәк болидиғанлиғини яки дүшмәнләрдин төкүлгән қанниң көплүгини билдүриду. Қурбанғаһ үстидики қурбанлиқларниң қанлирини елишқа бир нәччә қачиларни тәйярлаш керәк еди, улар әлвәттә қан билән лиқ толдурулатти вә қурбанғаһниң бүржәклири қанға милинип кетәтти. Толуқ бу бешарәт бәлким (1) Израилниң Гретсийә залимлири үстидин (миладийәдин илгәрки 3- вә 2-әсирдә) болған әҗайип ғәлибилирини вә (2) ахирқи замандики дәҗжалниң қошунлири билән болидиған урушларни көрситиду. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. □ 9:17 «Шунчә зордур Униң меһриванлиғи, шунчә қалтистур Униң гөзәллиғи!» — яки, «Немидегән әзиз! Немидегән гөзәл!». □ 10:1 «Пәрвәрдигардин «кейинки ямғур» пәслидә ямғурни тәләп қилиңлар» — бу дуа жуқуриқи бешарәт билән бағлинишлиқ; зираәтләр вә үзүмләргә ямғур керәк, әлвәттә. «Кейинки ямғур» болса Пәләстиндә 3- яки 4-айда яғиду, әтиязлиқ зираәтләрни пишириш һалқилиқ рольини ойнайду. Бу ямғурлар болмиса һеч һосул болмайду. □ 10:2 «өй бутлири» — (ибраний тилида «тәрафим») пал билән «йол көрситидиған» бир хил бутлар еди. ■ 10:2 Топ. 5:6 □ 10:4 «Униңдин, йәни Йәһудадин «бүжәк теши», униңдин «қозуқ»...» — «йәни Йәһудадин» дегән сөзләрни тәржимә йолида қошуп киргүздүк. Ибраний тилида пәқәт «униңдин» дейилиду. 9-айәттә «Йәһуда җәмәти» көздә тутулған болғачқа, 10-айәтни шундақ тәржимә қилдуқ. Мәсиһ «Йәһудадин» чиқиду, әлвәттә. Башқа бир хил тәржимиси «йәни Худадин». «униңдин ... «бүжәк теши», .. «қозуқ», .. «җәң оқяси», .. «Һәммигә һөкүмранлиқ қилғучи» чиқиду» — бу төрт намниң һәммиси «Мәсиһ-Қутқузғучи»ниң унванлири болиду. Барлиқ пәйғәмбәрләрниң бешарәтлири бойичә «Мәсиһ» чоқум Йәһуданиң әвлади болуши керәк еди. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. «Униңдин» дегәнни бәзи алимлар «Худадин» дегән мәнидә, дәп қарайду. □ 10:9 «Мән уларни әлләр арисидә уруқтәк чачимән; ...» — яки «Мән уларни әлләр арисидә уруқтәк чачидиған болсам,...».

11 Шундақ қилип, У жәбир-жапа деңизидин өтүп, деңиздики долқунларни уриду; Нил дәриясиниң тәглири қуруп кетиду; Асурийәниң мәғрурлуғи вә пәхри пәс қилиниду, Мисирдики шаһанә һасиму йоқилиду. □

12 Мән уларни Пәрвәрдигар арқилиқ күчәйтимән; улар Униң намида маңиду, дәйду Пәрвәрдигар.

11

Худаниң падиси яхши падичисини, йәни Пәрвәрдигарниң Өзини рәт қилиду; улар зулмәткә қалиду

1 И Ливан, от сениң кедир дәрәқлириңни йәп кетиши үчүн, дәрвазилириңни ач! □

2 Вайсаңлар, и қаригайлар, чүнки кедир жиқилди, есил дәрәқләр вәйран қилинди; вайсаңлар, и Башандики дуб дәрәқлири, чүнки барақсан орман жиқитилди! 3 Падичиларниң вайсиған авазини аңла! Чүнки уларниң шәриви болған чимән-яйлақ вәйран қилинди; асланларниң һекиригән авазини аңла! Чүнки Иордан дәриясиниң пәхри болған бүк-барақсанлиги вәйран қилинди.

4 Пәрвәрдигар Худайим мундақ дәйду: — Боғузлашқа бекитилгән падини баққин! 5 Уларни сетивалғанлар уларни боғузливаткәндә һеч гунакар дәп қаралмайду; уларни сетивәткәнләр: «Пәрвәрдигарға шүкри! Чүнки бейип кәттим!» — дәйду; уларниң өз падичилири уларға ичини һеч ағритмайду. 6 Чүнки Мән зиминда туруватқанларға йәнә ичимни һеч ағритмаймән, дәйду Пәрвәрдигар; — вә мана, Мән адәмләрни, һәр бирини өз йеқининиң қолиға вә өз падишасиниң қолиға тапшуримән; мана, булар зиминни харап қилиду, Мән уларни буларниң қолидин һеч қутқузмаймән. □

7 Шуңа мән «боғузлашқа бекитилгән пада»ни беқип турдум, болупму падиниң арисидики мискин мөминләрни бақтим. Мән өзүмгә икки таяқни алдим; биринчисини «шапаәт», иккинчисини «риштә» дәп атидим; шуниң билән мән падини бақтим. □

8 Шуниңдәк Мән бир ай ичидә үч падичини һалак қилдим; Мениң женим бу халиқтин бизар болди вә уларниң жени Мени өч көрди. □

□ **10:11** «У жәбир-жапа деңизидин өтүп, деңиздики долқунларни уриду» — «У» — Худани көрситиду, әлвәттә.

□ **11:1** «И Ливан, от сениң кедир дәрәқлириңни йәп кетиши үчүн, дәрвазилириңни ач!» — бу 1-3-айәт бәлким бир охшатиш; Йәһуданиң йетәкчилири Худаниң хәлқи вә Худа бәргән зиминни өз мәнпәити үчүн ишләткән, һазир бу мәнпәәттин айрилиду. 1-айәт йеңидин қурулған ибадәтханиниң йәнә вәйран қилинишини көрситиши мүмкин. У Ливандики көплигән кедир дәрәқлирини вә башқа есил дәрәқләрни ишлитип селинған (Тәврат, «Әзра», 3:7-айәт). «Қошумчә сөз»имиздә биз бу бабни тәпсилиий шәрһләймиз. □ **11:6** «Мән... һәр бирини өз йеқининиң қолиға вә өз падишасиниң қолиға тапшуримән» — «өз падишаси» алаһидә ибарә болуп, бәлким Худа шу падишани таллимиғанлигини, бәлки Йәһудадикиләр өзлири талливалғанлигини көрситиду. Зәкәрияниң дәвридә Йәһуданиң һеч падишаси йоқ еди (Йәһуда Парс империйәси астида болған). □ **11:7** «Шуңа мән «боғузлашқа бекитилгән пада»ни беқип турдум, болупму падиниң арисидики мискин мөминләрни бақтим» — «пада» Израил хәлқини көрситиду. Падиниң «арисидики мискин мөминләр», Худаға садиқ «қалди»лар еди (11-айәтни көрүң). Зәкәрия падичилиқ вәзиписини уларни дәп зиммисигә алиду. Лекин Худаниң жазаси падиниң көп қисминиң бешиға чүшүш алдида туриду (5-айәт); Худаниң нәзири бәрибир «пада арисидики «мискин мөминләр»» («қалдилар») үстидә болиду. Улар падиниң арисидики аз бир қисмидур. «Мән өзүмгә икки таяқни алдим; биринчисини «шапаәт», иккинчисини «риштә» дәп атидим; шуниң билән мән падини бақтим...» — Зәкәрия бәлким мәзкур ишни, шундақла 8-14-айәттики башқа бәзи ишларни чүшидә яки аламәт көрүнүштә көргән болуши мүмкин; бу ишларниң мәлум бир қисмини у хәлиқ алдида «роль елип» көрсәткән болса керәк. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. □ **11:8** «Шуниңдәк Мән бир ай ичидә үч падичини һалак қилдим...» — «үч падичи» тоғрилиқ бизниңчә икки имканийәт бар. (1) «үч падичи» мәлум адәмләрни әмәс, бәлки Худа Израил үчүн бекиткән үч хил падичини, йәни «пәйгәмбәр», «каһин» вә «падиша»ни билдүриду. Миладийәдин кейинки 70-жили Рим империйәсиниң Йерусалимни вәйран қилиши билән, Израилда бу үч хил «падичи» қалмиди. (2) миладийәдин кейинки 70-жили Рим империйәси Йерусалимни муһасиригә алғанда, Израилниң бир-биригә өч болған үч йетәкчиси (Юһанна, Симон вә Әлиезәр) бар еди. Уларниң бир-бири билән соқушушлири түпәйлидин Йерусалим ахир берип ишғал қилинған, бу үч «падичи» шу һаман «падичилиқтин» қалған. Биз 2-имканийәткә майилмиз. «Қошумчә сөз»имиздә биз йәнә буниң үстидә музакирилишимиз.

⁹ Мән: «Мән силәрни бақмаймән; өләй дәп қалғанлири өлүп кәтсун; һалак болай дәп қалғанлири һалак болсун; тирик қалғанларниң һәммиси бир-бириниң гөшини йесун» — дедим. □

¹⁰ Мән «шапаәт» дегән тайиғимни елип сундуриваттим, шуниңдәк Мениң барлиқ әлләр билән болған әһдәмни сундуруваттим. ¹¹ Әһдә шу күни бекар қиливетилди; шуңа пада арисидики маңа диққәт қилған мискин мөминләр буниң Пәрвәрдигарниң сөзи екәнлигини билип йәтти.

□ ¹² Вә мән уларға: «Мувапиқ көрсәңлар, мениң иш һәққимни бериңлар; болмиса болди қилиңлар» — дедим. Шуңа улар мениң иш һәққимгә оттуз күмүч тәңгини таразиға салди. ■

¹³ Вә Пәрвәрдигар маңа: «Мана бу улар Маңа бекиткән қалтис баһа! Уни сапалчиниң алдиға ташлап бәр!» деди. Шуниң билән мән оттуз күмүч тәңгини елип буларни Пәрвәрдигарниң өйидә, сапалчиниң алдиға чөривәттим. □ ■ ¹⁴ Андин мән Йәһуда билән Исраилниң қериндашлиғини үзүш үчүн, иккинчи тайиғимни, йәни «риштә»ни сундуруваттим.

¹⁵ Андин Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: «Сән әнди йәнә әрзимәс падичиниң қураллирини ал. □ ¹⁶ Чүнки мана, Мән зиминда бир падичини орнидин турғузимәнки, у һалак болай дегәнләрдин хәвәр алмайду, тенәп кәткәнләрни издимәйду, яриланғанларни сақайтмайду, сағламларниму бақмайду; у бәлки сәмригәнләрниң гөшини йәйду, һәтта туяқлирини йирип йәйду. ¹⁷ Падини ташливеткән әрзимәс падичиниң һалиға вай! Қилич униң билиги вә оң көзигә чүшиду; униң билиги пүтүнләй йигиләйду, униң оң көзи пүтүнләй қараңғулишип кетиду. □ ■

12

Йерусалимниң ахирқи қетим муһасирегә чүшүши — Исраиллар өзи өлтүргән Қутқузғучисини көриду

¹ Пәрвәрдигарниң Исраил тоғрилиқ сөзидин жүкләнгән бешарәт: —

Асманларни яйғучи, йәрниң улини салғучи, адәмниң роһини униң ичидә Ясиғучи Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

² Мана, Мән Йерусалимни әтрапидики барлиқ әлләргә кишиләрни дәккә-дүккигә салидиған апқур қилимән; Йерусалимға чүшидиған муһасирә Йәһудағиму чүшиду.

³ Шу күни әмәлгә ашурулидуки, Мән Йерусалимни барлиқ әлләргә еғир жүк болған таш қилимән; ким уни өзигә жүклисә яриланмай қалмайду; йәр йүзидики барлиқ әлләр униңға жәң қилишқа жиғилиду. ⁴ Шу күни Мән һәммә атларни сарасимигә селип, атлиқларни

□ **11:9** «Һалак болай дәп қалғанлири һалак болсун; тирик қалғанларниң һәммиси бир-бириниң гөшини йесун» — дедим» — дәрвәкә, Рим империйәси Йерусалимни муһасирегә алғанда көп адәм ачарчиликтин башқиларни өлтүрүп гөшини йегән. □ **11:11** «... мискин мөминләр буниң Пәрвәрдигарниң сөзи екәнлигини билип йәтти» — бу «мискинларниң билип йетиши»ниң өзиму бәлким «аламәт көрүнүш»ниң бир қисмидур. Демәк, һәммиси пәйғәмбәрниң дәвридин кейин йүз бериду. ■ **11:12** Мат. 26:15; 27:9 □ **11:13** «Пәрвәрдигар маңа: «Мана бу улар Маңа бекиткән қалтис баһа! Уни сапалчиниң алдиға ташлап бәр!» деди» — «қалтис баһа!» — кинайилик, һәжвий гәп, әлвәттә. ■ **11:13** Мат. 27:3-10 □ **11:15** «Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: «Сән әнди йәнә әрзимәс падичиниң қураллирини ал...» — яхши падичиниң қураллири болған икки таяқни сундуруваткәндин кейин, «әрзимәс падичиниң қураллирини ал» дәп буйрулған. □ **11:17** «Падини ташливеткән әрзимәс падичиниң һалиға вай! Қилич униң билиги вә оң көзигә чүшиду; униң билиги пүтүнләй йигиләйду, униң оң көзи пүтүнләй қараңғулишип кетиду» — бу сирлиқ бабниң хәвирини жиғинчақлисақ: (1) Исраил өзиниң мәнпәтпәрәс «падичилири» тәрипидин көп азап тартқан. (2) бирақ бу ишларда уларниң өз мәсъулийити бар. Худа мошу падичилири арқилиқ уларни жазалиған һәм жазалайду. Исраил хәлқи яхши падичини, йәни Худаниң өзини кәмситиду. Улар уни «30 күмүч тәңгә»ниң баһасида көриду. (3) бу пул ибадәтханада ташливетилиду; (4) улар һәқиқий падичиниң беқишини рәт қилиду, шуңа Худа уларни һаһайити рәзил бир падичиниң қолиға тапшуриду; (5) Худа мошу рәзил падичини вә барлиқ мәнпәтпәрәс падичиларниму қаттиқ жазалайду. Оқурмәнләргә аянки, «Өзүм яхши Падицидурмән» дегән Әйсә Мәсһ Йәһуданиң 30 күмүч тәңгә үчүн сатқунлуқ қилиши билән өлтүрүлгән; кейин Йәһудий хәлқи рәзил мәнпәтпәрәс йетәкчиләрниң касапидин йәнә бир қетим (Рим империйәси тәрипидин) дунияниң чәт-чәтлиригичә тарқитиветилгән. Бу ишлар үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз.

■ **11:17** Йәр. 23:1; әз. 34:2; юһ. 10:12

сараң қилип уримән; бирақ Йәһуда жәмәтини көзүмдә тутимән; әлләрдики һәр бир атни болса корлуқ билән уруветимән. ⁵ Шунің билән Йәһуданиң йолбашчилири көңлидә: «Йерусалимда туруватқанлар самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, уларниң Худаси арқилиқ маңа күч болиду» дәйду.

⁶ Шу күни Мән Йәһуданиң йолбашчилирини отунлар арисидики отдандәк, өнчиләр арисидики мәшғәлдәк қилимән; улар әтрапидики барлиқ әлләрни, йәни оң вә сол тәрипидикиләрни йәветиду; Йерусалимдикиләр йәнә өз жайида, йәни Йерусалим шәһиридә туридиған болиду. □ ⁷ Пәрвәрдигар авал Йәһуданиң чедирлирини қутқузиду; сәвәви — Давут жәмәтиниң шан-шәриви һәм Йерусалимда туруватқанларниң шан-шәриви Йәһуданиңкидин улуқланмаслиғи үчүндур. ⁸ Шу күни Пәрвәрдигар Йерусалимда туруватқанларни қоғдайду; уларниң арисидики әләңшип қалғанларму шу күни Давуттәк палван болиду; Давут жәмәти болса Худадәк, йәни уларниң алдидики Пәрвәрдигарниң Пәриштисидәк күчлүк болиду.

⁹ Шу күни әмәлгә ашурулидуки, Йерусалимға жәң қилишқа кәлгән барлиқ әлләрни һалак қилишқа киришимән. ¹⁰ Вә Мән Давут жәмәти вә Йерусалимда туруватқанлар үстигә шапаәт йәткүзгүчи вә шапаәт тилигүчи Роһни қуйимән; шунің билән улар өзлири санжип өлтүргән Маңа йәнә қарайду; бирисиниң тунжа оғли үчүн матәм тутуп жиға-зерә көтәргәндәк улар Униң үчүн жиға-зерә көтириду; йәккә-йеганә оғлидин жуда болғучиниң дәрд-әләм тартқинидәк улар униң үчүн дәрд-әләм тартиду. □ ■ ¹¹ Шу күни Йерусалимда ғайәт зор жиға-зерә көтирилиду, у Мәгиддо жилғисидики «Хадад-Риммон»да көтирилгән жиға-зерәдәк болиду. □ ■ ¹² Зимин жиға-зерә көтириду; һәр бир аилә айрим һалда жиға-зерә көтириду. Давут жәмәти айрим һалда, уларниң аяллири айрим һалда, Натан жәмәти айрим һалда, уларниң аяллири айрим һалда; ¹³ Лавий жәмәти айрим һалда, уларниң аяллири айрим һалда; Шимәй жәмәти айрим һалда, уларниң аяллири айрим һалда; ¹⁴ барлиқ тирик қалған аилеләр, йәни һәр бир аилә айрим-айрим һалда вә уларниң аяллири айрим һалда жиға-зерә көтириду.

13

¹ Шу күни Давут жәмәти һәм Йерусалимда туруватқанлар үчүн гунани вә паскинилиқни жуйидиған бир булақ ечилиду. ■

² Шу күни шундақ болидуки, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — Мән мәбудларниң намлирини зиминдин йоқитимәнки, улар йәнә һеч әсләнмәйду; вә Мән пәйғәмбәрләрни вә паскина роһниму зиминдин чиқирип йөткиветимән. □ ³ Шундақ әмәлгә ашурулидуки, бирәйлән йәнила пәйғәмбәрчилик қилип бешарәт берәй десә, униң өзини туққан ата-аниси униңға: «Сән һаят қалмайсән; чүнки Пәрвәрдигарниң намида ялған гәп қиливатисән» дәйду; андин өзини туққан ата-аниси уни бешарәт бериватқинидила санжип

□ **12:6** «Мән Йәһуданиң йолбашчилирини... өнчиләр арисидики мәшғәлдәк қилимән» — «өнчиләр» — бугдай яки арпа бағламлири. □ **12:10** «улар өзлири санжип өлтүргән Маңа йәнә қарайду» — яки «улар өзлири санжип өлтүргән Маңа тәлмүрүп қарайду». «бирисиниң тунжа оғли үчүн матәм тутуп жиға-зерә көтәргәндәк улар Униң үчүн жиға-зерә көтириду; йәккә-йеганә оғлидин жуда болғучиниң дәрд-әләм тартқинидәк улар униң үчүн дәрд-әләм тартиду» — демисәкму бу бешарәт Исраилниң өз Қутқузғучи-Худасини санжидиғанлиғини яки санжип өлтүридиғанлиғини көрситиду, пүтүн хәлиқ ахирқи заманда Худаниң Роһи арқилиқ буни билип йетип, қаттиқ матәм тутиду. Худа шу чағда уларни қутқузиду, уларниң гунайини жуош йолини ачиду (13-бап). «Қошумчә сөз»имиздә бу тоғрилик йәнә тохтилимиз. ■ **12:10** Әз. 39:29; Йо. 2:12, 13; Юһ. 19:36-37; Вәһ. 1:7 □ **12:11** «... зор жиға-зерә... Мәгиддо жилғисидики «Хадад-Риммон»да көтирилгән жиға-зерәдәк болиду» — «Һадад-Риммон» бәлким «Мегиддо жилғисидики бир жай болуши мүмкин. Шу йәрдә көтирилгән жиға-зерә (матәм тутуши)» бәлким илгәрки интайин ихласмән падиша Йосияниң пажиәлик өлүми түпәйлидин болған («2Пад.» 9-бап, «2Тар.» 35:20-27). ■ **12:11** 2Пад. 23:29; 2Тар. 35:22, 24 ■ **13:1** Лав. 16; 23:26-32; Зәк. 12:10-14; Рим. 11:26 □ **13:2** «Мән пәйғәмбәрләрни вә паскина роһниму зиминдин чиқирип йөткиветимән» — бу пәйғәмбәрләр сахта пәйғәмбәрләр, әлвәтгә. Әмәлийәттә болса Мәсһ-Қутқузғучи дуняға қайтип кәлгәндин кейин пәйғәмбәрләрниң һеч һажити йоқ болиду.

өлтүриду. □ ■ 4 Шу күни шундақ болидуки, пәйғәмбәрләрнің һәр бири өзлири бешарәт бериватқанда көргән көрүнүштин хижил болиду; улар хәқни алдаш үчүн иккинчи чупурлуқ чапанни киймәйду; □ 5 У: «Мән пәйғәмбәр әмәс, мән пәқәт терикчимән; чүнки яшлиғимдин тартип тупрақ билән тирикчилик қиливатимән» — дәйду. □ 6 Әнди бириси униңдин: «Һәй, әнди сениң мәйдәндики бу зәхмәтләр немә?» — десә, у: «Достлиримнің өйидә ярилинип қалдим» — дәп жавап бериду. □

Һәқиқий падициниң азап-оқубәтлири вә нәтижілири тоғрилиқ йәнә бир бешарәт

7 Ойған, и қилич, Мениң падицимға, йәни Мениң шеригим болған адәмгә қарши чиқ, — дәйду самави қошунларның Сәрдари болған Пәрвәрдигар; — Падицини урувәт, қойлар патипарақ болуп тарқитиветилиду; Мән қолумни кичик пеилларның үстигә чүшүрүп турғузимән. □ ■ 8 Зиминда шундақ әмәлгә ашурулидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — үчтин икки қисми қирилип өлиду; бирақ үчтин бир қисми униңда тирик қалиду. 9 Андин Мән үчинчи қисмини отқа киргүзимән, уларни күмүч тавлиғандәк тавлаймән, алтун синалғандәк уларни синаймән; улар Мениң наминни чақирип нида қилиду вә Мән уларға жавап беримән; Мән: «Бу Мениң хәлқим» дәймән; улар: «Пәрвәрдигар мениң Худайим» — дәйду. ■

14

Пәрвәрдигарның күни, Пәрвәрдигарның падишалиги

1 Мана, Пәрвәрдигарға хас күн келиду; у күни араңдин мал-мүлкүң булаң-талаң қилинип бөлүшүвелиниду. ■ 2 Мән барлиқ әлләрни Йерусалимға жәң қилишқа жиғимән; шәһәр ишғал қилиниду, өйләр булаң-талаң қилинип, қиз-аяллар аяқ-асти қилиниду; шәһәрнің йерими әсиргә чүшүп сүргүн қилиниду; тирик қалған хәлиқ шәһәрдин елип кетилмәйду. ■ 3 Андин Пәрвәрдигар чиқип шу әлләр билән урушиду; У Униң жәң қилған күнидикидәк урушиду. □ ■ 4 Униң путлири шу күни Йерусалимның шәрқий тәрипиниң әң алди болған Зәйтун тегида туриду; шуниң билән Зәйтун теги оттуридин шәриқ вә ғәрип тәрәпкә йерилиду; зор йоған бир жылға пәйда болиду; тағның йерими шимал тәрәпкә, йерими жәнуп

□ 13:3 «униң өзини туққан ата-аниси униңға: «Сән һаят қалмайсән; чүнки Пәрвәрдигарның намида ялған гәп қиливатисән» дәйду; андин өзини туққан ата-аниси уни бешарәт бериватқинидила санжип өлтүриду» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә сахта пәйғәмбәрләрни өлтүрүш керәк. Мошу адәмнің ата-аниси Худадин шунчә әйминидуки, өз оғлини нәқ мәйданда өлтүриду. ■ 13:3 Қан. 13:6-11, 18:20 □ 13:4 «улар хәқни алдаш үчүн иккинчи чупурлуқ чапанни киймәйду» — Иляс, Елиша вә Йәһя пәйғәмбәрләр мошундақ интайин аддий кийим кийгән. □ 13:5 «чүнки яшлиғимдин тартип тупрақ билән тирикчилик қиливатимән» — башқа бир хил тәржимиси: «чүнки яшлиғимдин тартип мән адәмнің мәдиқари болуп кәлдим». □ 13:6 «Әнди бириси униңдин: «Һәй, әнди сениң мәйдәндики бу зәхмәтләр немә?» — десә, у: «Достлиримнің өйидә ярилинип қалдим» — дәп жавап бериду» — «мәйдәндики зәхмәтләр» ибраний тили бойичә сөзмүсәз алсақ «икки қолуң оттурисидики зәхмәтләр» болиду. «Бутпәрәс пәйғәмбәрләр» жин-шәйтәнларның диққитини тартиш үчүн пат-пат өз тенини кесивалатти вә ахирқи замандиму шундақ қилиши мүмкин («1Пад.», 18:28-айәттә мисал көрүлиду). Шуниң билән хәлиқ мошундақ зәхмәтләрдин гумәнлиниду, сахта пәйғәмбәр зәхмәтлиридин хижил болуп рошән бир ялған банини көрситиду. □ 13:7 «Мән қолумни кичик пеилларның үстигә чүшүрүп турғузимән» — башқа бир хил тәржимиси: «Мән қолумни кичик пеиллар үстигиму қарши чүшүримән». Бирақ бизниң тәржимимиз 8-айәткә маслишиду; умумий мәнәси Худа Өзигә тәвә кичик пеиллиқларни қоғдайду. ■ 13:7 Қан. 37:42; Йәш. 26:20; Мат. 26:31; Мар. 14:27; Луқа 22:35-38; Юһ. 18:8 ■ 13:9 Зәб. 49:3-5, 15; 90:15; 143:15; Мал. 3:1-4; Юһ. 20:28; 1Пет. 1:6. ■ 14:1 Йо. 2:10, 31; 3:15; Йәш. 2:12-22; 13:6-13; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29; Рос. 2:20; Вәһ. 6:12-13. ■ 14:2 Йәш. 13:16 □ 14:3 «... Пәрвәрдигар чиқип шу әлләр билән урушиду; У Униң жәң қилған күнидикидәк урушиду» — «жәң қилған күнидикидәк» бәлким Пәрвәрдигар Исраилни Мисирдин қутқузған күнини («Мис.» 14-15-бап) яки Йәшуа пәйғәмбәрның дәвридә униң Аморийлар билән қилған жеңдини көрситиду («Йәшуа» 10-бап). ■ 14:3 Йәш. 42:13

тәрәпкә йөткилиду. □ ■ 5 Вә силәр Мениң тағлиримниң дәл мошу жылғиси билән қачисиләр; чүнки тағларниң жылғиси Азәлгичә бариду; силәр Йәһуда падишаси Уззияниң күнлиридә болған йәр тәврәштә қачқиниңлардәк қачисиләр. Андин Пәрвәрдигар Худайим келиду; һәмдә Сән билән барлиқ «муқәддәс болғучилар»му келиду! □ ■ 6 Шу күни шундақ болидуки, нур тохтап қалиду; парлақ юлтузларму қараңғулишип кетиду; 7 Бирақ у Пәрвәрдигарға мәлум болған алаһидә бир күн, я кечә я күндүз болмайду; шундақ әмәлгә ашурулидуки, кәч киргәндә, аләм йорутулиду. □ ■

8 Шу күни шундақ болидуки, һаятлиқ сулири Йерусалимдин еқип чиқиду; уларниң йерими шәрқий деңизға, йерими ғәрбий деңизға қарап ақиду; язда вә қишта шундақ болиду. □ ■

9 Пәрвәрдигар пүткүл йәр йүзи үстидә падиша болиду; шу күни пәқәт бир «Пәрвәрдигар» болиду, йәр йүзидә бирдин-бир Униңла нами болиду. □ 10 Гебадин Йерусалимниң жәнубидики Риммонғичә болған пүтүн зимин «Арабаһ»дәк түзләңликкә айландурулиду; Йерусалим болса «Биньямин дәрвазиси»дин «Биринчи дәрваза»ғичә вә йәнә «Бужәк дәрвазиси»ғичә, «Һананийәлниң мунари»дин падишаниң шарап көлчәклиригичә жуқури көтирилиду, лекин шәһәр йәнила өз жайида шу пети туриду; □ 11 Адәмләр йәнә униңда туриду. «Һалак пәрмани» йәнә һеч чүшүрүлмәйду; Йерусалим хатиржәмликтә туриду. □

12 Вә Пәрвәрдигар Йерусалимға жәң қилған барлиқ әлләрни урушқа ишләткән ваба шундақ болидуки, улар өрә болсила гөшлири чирип кетиду; көзлири чанақлирида чирип кетиду; тиллири ағзида чирип кетиду. □ 13 Шу күни шундақ болидуки, уларниң арисига Пәрвәрдигардин зор бир алақзадилик чүшиду; улар һәр бири өз йеқининиң

□ 14:4 «Униң путлири шу күни Йерусалимниң шәрқий тәрипиниң әң алди болған Зәйтун тегида туриду» — оқурмәнләр Инжілдин шуни билидуки, Әйса Мәсиһ дуниядин айрилип кәткәндә у дәл мошу тағдин көтирилгән, вә шу чағда пәриштиләр расуллириға: «Әйса асманға чиқип кәтти. Бирақ у қандақ көтирилгән болса, кәлгүсидә йәнә дәл силәр көргән пети қайтип келиду» — деди. «шуниң билән Зәйтун теги оттуридин шәриқ вә ғәрип тәрәпкә йерилиду; зор йоған бир жылға пәйда болиду; тағниң йерими шимал тәрәпкә, йерими жәнуп тәрәпкә йөткилиду» — геологлар Зәйтун тегиниң оттурисидики шәриқтин-ғәрипкә созулған бир «йәр шакили үзүлмиси»ни тапқан. У «Пәрвәрдигарниң күни»дә йерилишни күтмәктә. ■ 14:4 Дан. 7:13; Әз. 11:23; Мат. 24:30; Мар. 13:26; Луқа 21:27; 1Тес. 1:10; Вәһ. 1:7.

□ 14:5 «силәр Мениң тағлиримниң дәл мошу жылғиси билән қачисиләр; чүнки тағларниң жылғиси Азәлгичә бариду» — «Азәл»ниң қәйәрдилиги һазирчә бизгә намәлум. һазирқи әһвалда, Йерусалимдин шәриқкә қечиш мүмкин әмәс; «Кидрон жылғиси», шундақла интайин тик болған Зәйтун тегиниң өзи мошундақ «қечиш йоли»ни тосувалиду. «Андин Пәрвәрдигар Худайим келиду; һәмдә Сән билән барлиқ «муқәддәс болғучилар»му келиду!» — «муқәддәс болғучилар» барлиқ керуб-пәриштиләр вә бәлким өлүмдин тирилгән Худаниң муқәддәс бәндилирини көрситиду («1Тес.» 4:13-17ни көрүң). ■ 14:5 Ам. 1:1 □ 14:7 «бирақ у Пәрвәрдигарға мәлум болған алаһидә бир күн, я кечә я күндүз болмайду; шундақ әмәлгә ашурулидуки, кәч киргәндә, аләм йорутулиду» — бәзи алимлар бу нур Мәсиһниң миң жилиқ һөкүмранлиғиниң ахириғичә йетиду, дәп қарайду. Демәк, шу күнләрдә кечидә күндүзгә охшаш йоруклуқ болиду. Худаға нисбәтән бу «миң жил» пәқәт «бир күн»дәк болиду («2Пет.», 3:8, «Вәһ.» 20-бапни көрүң). Биз бу пикиргә қошулимиз. «Қошумчә сөз»дә униң үстидиму тохтилимиз. ■ 14:7 Вәһ. 21:25 □ 14:8

«уларниң, йәни суларниң йерими шәрқий деңизға, йерими ғәрбий деңизға қарап ақиду...» — «шәрқий деңиз» йәни «Өлүк деңиз», «ғәрбий деңиз» йәни «Оттура Деңиз». ■ 14:8 Әз. 47:1-12; Йо. 3:18; Вәһ. 22:1 □ 14:9 «Пәрвәрдигар пүткүл йәр йүзи үстидә падиша болиду; шу күни пәқәт бир «Пәрвәрдигар» болиду...» — демәк, нә Исраиллар нә әлләр һеч қандақ бутни (бурунқидәк халиғанчә) «Пәрвәрдигар» дөвалмайду. □ 14:10 «Йерусалим болса «Биньямин дәрвазиси»дин «Биринчи дәрваза»ғичә вә йәнә «Бужәк дәрвазиси»ғичә, «Һананийәлниң мунари»дин падишаниң шарап көлчәклиригичә жуқури көтирилиду» — «Биньямин дәрвазиси»дин «Биринчи дәрваза»ғичә вә йәнә «Бужәк дәрвазиси»ғичә» дегән арилиқ Йерусалимниң шәрқидин ғәрбиғичә барлиқ жайларни вә «Һананийәлниң мунари»дин «падишаниң шарап көлчәклиригичә» дегән арилиқ униң шималидин жәнубиғичә болған барлиқ жайларни көрситиду. Демәк, пүтүн шәһәрни билдүриду, пүтүн шәһәр көтирилиду. «лекин шәһәр йәнила өз жайида шу пети туриду» — бу әйәт бойичә Йерусалимниң әтрапидики тағлиқ районлар (60 километрчә узунлуқ вә кәңликтә) түзләңликкә айландурулиду. Шундақ дегини билән «шәһәр йәнила өз жайида шу пети туриду». □ 14:11 ««Һалак пәрмани» йәнә һеч чүшүрүлмәйду; Йерусалим хатиржәмликтә туриду» — «Һалак пәрмани» — өткәндә Худа (еғир гуна түпәйлидин) мәлум бир нәрсә, адәм, аилә, шәһәр яки һәтта пүтүн бир хәлиқ тоғрилиқ «Һалак пәрмани» чүшүргән болса, уларниң һәммисини йөқитиш керәк еди. Демәк, Исраилда һазир «Һалак пәрмани» чүшүрүлгидәк гуналар һеч тепилмайду. □ 14:12 «көзлири чанақлирида чирип кетиду» — ибраний тилида «көзи чанақлирида чирип кетиду». «тиллири ағзида чирип кетиду» — ибраний тилида «тили ағзида чирип кетиду».

қолини тутушиду, һәр бириниң қоли йеқининиң қолиға қарши көтирилиду. ¹⁴ Йәһудаму Йерусалимда жәң қилиду; әтрапидики барлиқ әлләрниң мал-мүлүклири жәм қилип жиғилиду — сан-санақсиз алтун-күмүч вә кийим-кечәкләр болиду. ¹⁵ Ат, қечир, төгә, ешәк, шундақла уларниң баргаһлирида болған барлиқ мал-варанлар үстигә чүшкән ваба жуқуриқи вабаға охшаш болиду.

¹⁶ Шундақ әмәлгә ашурулидуки, Йерусалимға жәң қилишқа кәлгән һәммә әлләрдин барлиқ тирик қалғанлар һәр жили Йерусалимға, падишаға, йәни самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарға ибадәт қилишқа вә «кәпиләр һейти»ни тәбрикләшкә чиқиду. ■

¹⁷ Шундақ болидуки, йәр йүзидики қовм-жәмәтләрдин падишаға, йәни самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарға ибадәткә чиқмиғанлар болса, әнди уларниң үстигә ямғур яғмайду.

¹⁸ Мисир жәмәти чиқип һазир болмиса, уларғиму ямғур болмайду; бирақ Пәрвәрдигар «кәпиләр һейти»ни тәбрикләшкә чиқмайдиған барлиқ әлләр үстигә чүшүридиған ваба уларғиму чүшүрүлиду. □ ¹⁹ Бу Мисирниң жазаси, шундақла «кәпиләр һейти»ни тәбрикләшкә чиқмайдиған барлиқ әлләрниң жазаси болиду.

²⁰ Шу күни атларниң қоңғурақлири үстигә «Пәрвәрдигарға атилип пак-муқәддәс болсун!» дәп йезилиду; Пәрвәрдигарниң өйидики барлиқ қача-қучиларму қурбангаһ алдидики қачиларға охшаш һесаплиниду; ²¹ Йерусалимдики вә Йәһудадики барлиқ қача-қучиларму Пәрвәрдигарға атилип пак-муқәддәс болиду; қурбанлиқ қилғучилар келип уларни елип қурбанлиқ гәшлирини пишириду; шу күни самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң өйидә «қанаанлиқ-содигәр» иккинчи болмайду. □ ■

■ **14:16** Йәш. 66:23 □ **14:18** «Мисир жәмәти чиқип һазир болмиса, уларғиму ямғур болмайду; бирақ Пәрвәрдигар «кәпиләр һейти»ни тәбрикләшкә чиқмайдиған барлиқ әлләр үстигә чүшүридиған ваба уларғиму чүшүрүлиду» — Мисирниң терикчилиғи ямғурға анчә таянмайду, бәлки Нил дәриясиға тайиниду; шуңа уларға әскәртилидуки, қошумчә бир «ваба» уларға чүшиду. Бу қандақ ваба дейилмиди. □ **14:21** «... Пәрвәрдигарға атилип пак-муқәддәс болиду» — ибрания тилида «Пәрвәрдигарға қарита пак-муқәддәслик» дейилиду. Бу сөзләр баш кәһинниң бешиға тақалған алтун отуғатқа нәқишләнгән («Мис.» 28:36ни көрүң). «Пәрвәрдигарниң өйидә «қанаанлиқ-содигәр» иккинчи болмайду» — «қанаанлиқ-содигәр» ибрания тилида «қанаанлиқ», Пәләстиндики қедимки бутпәрәс милләтләрни һәм «содигәр» дегән икки мәнини көрситиду. Худаниң муқәддәс ибадәтханисида һеч қандақ бутпәрәс (Худани биринчи орунға қоймиған) киши яки «ибадәтни содиға айландуридиған» мәнпәәтпәрәс болғучи тепилмайду. ■ **14:21** Йәш. 35:8; Йо. 3:17; Вәһ. 21:27; 22:15

Малаки

«Малаки пәйгәмбәр»

¹ Пәрвәрдигардин Малакиға жүкләнгән вәһий, у арқилиқ Исраилға кәлгән: —□

Биринчи муназирә — Худаниң Исраилға болған муһәббети

² — Мән силәрни сөйүп кәлдим — дәйду Пәрвәрдигар, — бирақ силәр: «Сән бизни қандақму сөйүп кәлдиң?» — дәйсиләр.

Әсав Яқупқа ака болған әмәсму? — дәйду Пәрвәрдигар, — бирақ Яқупни сөйдүм, ■ ³ Әсавға нәпрәтләндим; униң тағлирини чөл қилдим, мирасини чөл-баявандики чилбөриләргә тапшуруп бәрдим.□ ⁴ Едом: «Биз вәйран қилиндуқ, бирақ биз харабиләшкән жайларни қайтидин қуруп чиқимиз» — десә, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

— Улар қуриду, бирақ Мән өрүймән; хәлиқләр уларни «Рәзилликниң зимини», «Пәрвәрдигар мәңгүгә ғәзәплинидиған әл» дәп атайду. □ ⁵ Силәрниң көзлириңлар буни көрүп: «Пәрвәрдигар Исраил чегарасиниң сиртида улукланди!» — дәйсиләр.□

Иккинчи муназирә — каһинларниң вапасизлиги

⁶ — Оғул атисини, қул егисини һөрмәтләйду; әнди Мән ата болсам, һөрмитим қени? Егә болсам, Мәндин болған әйминиш қени? — самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар силәргә шундақ дәйду, и Мениң наминни кәмситкән каһинлар!

Бирақ силәр: «Биз немә қилип намиңни кәмситиптуқ?» — дәйсиләр.□

⁷ Силәр қурбанғаним үстигә булғанған озукни сунисиләр; андин силәр: «Биз немә қилип сени булғап қойдуқ?» — дәйсиләр; әмәлийәттә силәр: «Пәрвәрдигарниң дәстихининиң тайини йоқтур» — дәйсиләр.□

⁸ Кор мални қурбанлиққа сунсаңлар, бу қәбиһлик әмәсму? Токур яки кесәл мални қурбанлиққа сунсаңлар, бу қәбиһлик әмәсму? һазир буни сениң валийиңға сунуп бақ; у сәндин хурсән боламду? Саңа йүз-хатирә қиламду? — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.□

□ **1:1 «жүкләнгән вәһий»** — ибраний тилида «масса» дегән бир сөз биләнла ипадилиниду. У «адәмни қорқунучқа салидиған вәһий» һәм «пәйгәмбәрниң зиммисигә жүкләнгән бир вәзипә» дегән икки мәнини өз ичигә алған болуши мүмкин. ■ **1:2 Рим. 9:13** □ **1:3 «Яқупни сөйдүм, Әсавға нәпрәтләндим»** — «паланчини сөйдүм, шакаланчиға нәпрәтләндим» дегәнлик ибраний тилида адәттә «паланчини талливалдим, шакаланчини рәт қилдим» дегән мәнини бир қәдәр тәкитләйдиған ибарә еди. □ **1:4 «Улар, йәни Едомлар қуриду, бирақ Мән өрүймән; хәлиқләр уларни «Рәзилликниң зимини», «Пәрвәрдигар мәңгүгә ғәзәплинидиған әл» дәп атайду** — Едом хәлқи Исраилға һәрдайим өчмәнлик-адавәт сақлап кәлгән еди. Ахирқи заманда уларниң зимини пүтүнләй адәмзатсиз болуп, «от-гүнгүрт көйдүридиған», жинларниң макани болиду (мәсилән, «Обадия»ни, «Йәш.» 34-бапни көрүң). Худа Исраилға: «Мана Едом зимини һәрдайим тажавуз қилинип, шәһәрлири бүгүнгә қәдәр харабиликтә туруватиду, силәрниң әһвалиңлар улардин көп әвзәл, силәрдә ибадәтхана, шәһәрләр вә арам-течлиқ бар, улардин убдан савақ елиңлар!» дегәндәк болса керәк. Едомға тажавуз қилғанлар Бабиллиқлар (миладийәдин илгәрки 587-586-жили) вә Әрәбләрни (550-460-жили) өз ичигә алған.

□ **1:5 «Силәрниң көзлириңлар буни көрүп: «Пәрвәрдигар Исраил чегарасиниң сиртида улукланди!» — дәйсиләр»** — демәк, ят әлләр (әйни чағдики бутпәрәс хәлиқләр) Худаниң кәлгүсидә Едомниң үстидин һөкүм чиқарғанлиғини көрүп, дәрвәқә Униң тирик Худа екәнлиғини етирап қилиду. □ **1:6 «каһин»** — муқәддәс ибадәтханида пухралар үчүн мәхсус қурбанлиқни көйдүргүчи хадим. □ **1:7 «Пәрвәрдигарниң дәстихининиң тайини йоқтур»** — «Пәрвәрдигарниң дәстихини»ни қандақ чүшинимиз? Муқәддәс ибадәтханида Худаға атап беғишланған һәммә қурбанлиқ вә уларға қошулған «ашлиқ һәдийә» вә «шарап һәдийә» қатарлиқларниң һәммиси «Пәрвәрдигарниң дәстихини» дәп аталған. Каһинларниң бу дәстихандики бәзи қурбанлиқлардин бир қисмини йейиш һоқуқ-имтиязи бар еди. □ **1:8 «Кор мални қурбанлиққа сунсаңлар, бу қәбиһлик әмәсму? Токур яки кесәл мални қурбанлиққа сунсаңлар, бу қәбиһлик әмәсму?»** — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, һәр бир қурбанлиқ нуқсансиз болуши керәк еди. Кор, токур, кесәл мал буяқта турсун, һәтта кичиккинә дағ болсиму болмайтти («Лав.» 22-бапни, «Қан.», 15:19-21ни көрүң).

9 — Энди, қени, силәр Тәңридин бизгә шәпқәт көрсәткәйсән дәп өтүнүп беқиңлар; қолуңлардин мошулар кәлгәндин кейин, У силәрдин һәр қандиқиңларни қобул қиламду? — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар.

10 — Араңлардин дәрвазиларни етип қойғидәк бириси чиқмамду? Шундақ болғанда силәр қурбанғанимда бекардин-бекар от қалап жүрмәйттиңлар. Мениң силәрдин һеч хурсәнлигим йоқ, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар, — вә қолуңлардин һеч қандақ «ашлиқ һәдийә»ни қобул қилмаймән. □ ■

Худаниң намини булғаш

11 Күн чиқардин күн патарға Мениң намим әлләр арисидә улук дәп қарилиду; һәр бир жайда намимға хушбуй селинидиған болиду, пак бир «ашлиқ һәдийә» сунулиду; чүнки намим әлләр арисидә улук дәп қарилиду, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар. □

12 Бирақ силәр болсаңлар: «Пәрвәрдиғарниң дәстихини булғанған, униң мевиси, йәни аш-озуғи нәпрәтликтур» — дегиниңларда, силәр уни һарам қилисиләр; 13 вә силәр: «Мана, немидегән аваричилик!» дәйсиләр вә Маңа қарап димиғиңларни қақисиләр, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар, — силәр яриланған, токур һәм кесәл малларни елип келисиләр. Қурбанлиқ-һәдийиләрни шу пети елип келисиләр; Мән буни қолуңлардин қобул қиламдимән? — дәйду Пәрвәрдиғар. □

14 Бәрһәқ, падисида қочқар туруп, Рәбкә қилған қәсимини ада қилиш үчүн булғанған нәрсини қурбанлиқ қилидиған алдамчи ләнәткә қалиду; чүнки Мән улук Падишаһдурмән, намим әлләр арисидә һөрмәтлинидиған болиду, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар. □

2

1 — Энди, һәй каһинлар, бу әмир-пәрман силәргә чүшти: —

2 Силәр аңлимисаңлар, намимға шан-шәрәп кәлтүрүшкә көңүл қоймисаңлар, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдиғар, — Мән араңларға ләнәтни чүшүрүп әвәтимән; силәрниң бәрикәтлириңларғиму ләнәт қилимән. Бәрһәқ, Мән аллиқачан уларға ләнәт оқудум, чүнки силәр шәривимгә көңүл қоймидиңлар. ■ 3 Мана, Мән уруклириңларға тәнбиһ беримән, силәрниң йүзүңләргә поқ, һейтиңлардики поқни сүримән; бириси силәрни шу

□ 1:10 «Араңлардин дәрвазиларни етип қойғидәк бириси чиқмамду?» — бириси ибадәтханиниң дәрвазиларини етивәтсә, каһинлар яки башқилар Худа алдиға мошундақ «напак қурбанлиқлар»ни һеч елип кирәлмәйтти. ■ 1:10 Йәш. 1:11; Йәр. 6:20; Ам. 5:21, 22. □ 1:11 «Күн чиқардин күн патарға Мениң намим әлләр арисидә улук дәп қарилиду; һәр бир жайда намимға хушбуй селинидиған болиду, пак бир «ашлиқ һәдийә» сунулиду» — «хушбуй селинидиған болиду» дегән пеилниң шәкли бәк алаһидә, ят әлләр арисидики бәзиләр Худаға ибадәт қилғанда һәтта «баш каһин»ға охшаш «хушбуй яндуруш» имтиязиға еришиду, дәп пуритиду. «пак бир «ашлиқ һәдийә» сунулиду» — ибраний тилида «пак» дегән бу сөз интайин алаһидә болуп, қурбанлиқ-һәдийиләрниң «пак» (яки бәзидә «нуқсансиз»)лиғини тәсвирләйдиған адәттики сөзләргә қариганда, «техиму пак»лиқни билдүриду. Демәк, әлләр (Йәһудий әмәсләр) арисидики бәзиләр Худаға ибадәт қилғанда «Тәврат дәвирдикиләр»дин техиму яхши, техиму пак бир хил һәдийәни Худаға суналайду... Бу ишлар Инжилда шәрһлиниду (мәсилән, «Рим.» 12:1-2). □ 1:13 «...Маңа қарап димиғиңларни қақисиләр» — ЯКИ «...униңға қарап димиғиңларни қақисиләр» — демәк, Худаниң дәстихиниға. «силәр яриланған... малларни елип келисиләр...» — «яриланған ... маллар» бәлким житқуч һайван тәрипидин яриланған. Бундақ гөшни һәтта адәм йесиму болмайтти (Тәврат, «Мис.» 22:31). Бәзи алимлар бу сөз кала-қойлар «кишиләр тәрипидин булаң-талаңда тутувелинған» дегән мәнидә дәп қарайду. □ 1:14 «...Рәбкә қилған қәсимини ада қилиш үчүн булғанған нәрсини қурбанлиқ қилидиған алдамчи ләнәткә қалиду» — Худадин бир ишни тиләйдиған яки Худаға тәшәккүр ейтмақчи болған Исраиллар бәзидә алаһидә бир қурбанлиқ қилишкә қәсәм ичиду, бирақ «Худаға есил мални сунимән» дәп қәсәм ичкән бу «алдамчи» униң орниға «напак» (қотур, деғи бар) бир мални алмаштуруветиду. ■ 2:2 Лав. 26:14; Қан. 28:15

поқ билән биллә апирип ташлайду. □ ⁴ Шуниң билән силәр Мениң силәргә бу әмирни әвәткәнлигимни билисиләр, мәхсәт, Мениң Лавий билән түзгән әһдәмниң сақлинивериши үчүндур, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.□

⁵ — Мениң униң билән түзгән әһдәм һаятлик һәм арам-хатиржәмлик елип келиду; уни Мәндин қорқсун дәп буларни униңға бәрдим; у Мәндин қорқуп намим алдида титригән еди. ⁶ Ағзидин һәқиқәтниң тәлим-тәрбийиси чүшмигән, ләвлиридин наһәқлик тепилмиған; у арамлик-хатиржәмлик һәм дуруслуқта Мән билән биллә маңған, нурғун кишиләрни қәбиһликтин яндурған. ⁷ Чүнки каһинниң ләвлири илим-билимни сақлиши керәк, хәлиқләр униң ағзидин Тәврат-қанунини издиши лазим; чүнки у самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң әлчисидур.

⁸ — Бирақ силәр йолдин чәтнәп кәттиңлар; силәр нурғун кишиләр үчүн Тәврат-қанунини путликашаңға айландурувәттиңлар; силәр Лавий билән түзүлгән әһдини бузғансиләр — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, ⁹ — шуңа Мән силәрниму пүтүн хәлиқ алдида нәпрәтлик вә пәскәш қилдим, чүнки силәр йоллиримни тутмиған, шундақла Тәврат-қанунини ижра қилғанда бир тәрәпкә ян басқан.

Хәлиқниң вапасизлиги

¹⁰ — Биздә бир ата бар әмәсму? Бизни Яратқучи пәқәт бирла Тәңри әмәсму? Әнди немишкә һәр биримиз өз қериндишимизға вапасизлик қилип, ата-бовилиримиз билән түзгән әһдисини булғаймиз? □

¹¹ Йәһуда вапасизлик қилди, Израилда һәм Йерусалимда жиркиничлик бир иш садир қилинди; чүнки Йәһуда Пәрвәрдигар сөйгән муқәддәс жайини булғап, ят бир илаһниң қизини әмригә алди. □ ¹² Ундақ қилғучи, йәни аздуруғучи болсун, аздурлуғучи болсун, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарға «ашлик һәдийә»ни елип кәлгүчи болсун, Пәрвәрдигар уларни Яқупниң чедирлиридин үзүп ташлайду.

¹³ Силәр шуниңдәк шундақ қилисиләрки, қурбанғаһни көз яшлири, жиға, аһ-зарлар билән қаплайсиләр — чүнки У қурбанлик-һәдийиләргә һеч қаримайдиған болди, униңдин һеч рази болмай қолуңлардин қобул қилмайдиған болди. □ ¹⁴ Бирақ силәр: «немишкә?» дәп сорайсиләр.

— Чүнки Пәрвәрдигар сән вә яшлиғиңда алған аялиң оттурисида гувачи болған еди; сән униңға вапасизлик қилдиң, гәрчә у сениң һәмраһиң вә сән әһдә түзгән аялиң болсиму. ¹⁵ Худа әр-аялни бир қилған әмәсму? Шундақла, буниңға Роһини қалдурған әмәсму? Худа немишкә уларни бир қилди? Чүнки У улардин ихласмән пәрзәнт күткән еди. Әнди һәр бириңлар өз қәлб-роһуңларға диққәт қилиңлар, һеч қайсиси яшлиқта алған аялиға вапасизлик қилмисун!

□ **2:3** «Мана, Мән уруқлириңларға тәнбиһ беримән» — ибраний тилидиму уйғур тилиға охшаш, «уруқ» дегән сөз һәм зираәтләрниң данлири һәм адәм пәрзәнтлирини көрситиду. Бәлким бу йәрдә қәстән икки бислик мәнидә ишлитилгән. «һейтиңлардики поқ» — һейттики нурғун қурбанлик қилинған малларниң поқлирини көрситиду. Қурбанлик қилинған малларниң поқлирини ибадәтханидин елип чиқип сиртта көйдүрүветиш каһинларниң мәсбулийити еди (мәсилән, «Мис.» 29:14, «Лав.» 4:11). □ **2:4** «Мениң Лавий билән түзгән әһдәм» — «Лавий» һәзрити Яқупниң 12 оғлидин бири еди, шуңа Израилниң 12 қәбилисидин бири болған. Муса пәйғәмбәрниң дәвридә Худа каһинлик хизмитини Лавий қәбилисигә тапшурған («Мис.» 32-бап, «Чөл.» 25-бап, «Қан.» 11:8-33-айәтләрни көрүң). □ **2:10** «Биздә бир ата бар әмәсму?» — 10-17-айәтләргә қариганда, «ата» дегән Худани көрситиду. Бирақ бәзи алимлар у «һәзрити Ибраһим»ни көрситиду, дәп қарайду. □ **2:11** «ят бир илаһниң қизини әмригә алди» — «ят (әжнәбий) бир илаһниң қизи» бу йәрдә ейтилғини, чәтәллик бир қиз билән той қилиш әмәс, бәлки бутқа чоқунидиған бир қиз билән той қилиш. □ **2:13** «қурбанғаһни көз яшлири, жиға, аһ-зарлар билән қаплайсиләр» — МОШУ «көз яшлири» Худа хәлиқниң дуа-тилавәтлирини (қурбанлиқлар буларға қошулған болсиму) аңлимиғандин кейин, уларниң көзидин чиққан яш болса керәк. Бәзи алимлар 14-айәткә қариганда көз яшлирини вапасизлиққа учриған аялларниңқи, дәп қарайду (аяллар адәттә қурбанғаһ алдида көрүнсә болмайтти, бирақ уларниң азаплиқ яшлири Худа алдида «қурбанғаһимни қаплиған» дәп һесаплиған). Бу көзқараш орунлуқтәк болғини билән биз биринчи қарашта болимиз.

□ 16 Чүнки Мән талақ қилишқа өчтурмән, дәйду Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар, — шуниндәк өз тониға зомбурлуқ чаплаштурувалғучиға өчмән, — дәйду самави қошунларниң Сәрдариди болған Пәрвәрдигар.
— шуңа қәлб-роһуңларға диққәт қилиңлар, һеч қайсиңлар вапасизлиқ қилмаңлар! □

Әһдә әлчиси келиду - тәйяр болуңлар!

17 — Силәр сөзлириңлар билән Пәрвәрдигарниң сәвир-тақитини қоймидиңлар, андин силәр: «Биз немә қилип Униң сәвир-тақитини қоймаптуқ?» — дәйсиләр. Сәвир-тақитини қоймиғанлиғиңлар болса дәл: «Рәзиллик қилғучи Пәрвәрдигарниң нәзиридә яхшидур, У улардин хурсән болиду»; яки «Адаләтни жүргүзгүчи Худа зади нәдидур?» — дегиниңләрде болмамду!

3

1 — Мана әнди Мән Өз әлчимни әвәтимән, у Мениң алдимда йол тәйярлайду; силәр издигән Рәб, йәни силәр хурсәнлик дәп билгән әһдә Әлчиси Өз ибадәтханисиға туюқсиз кириду; мана, У келиватиду, — дәйду самави қошунларниң Сәрдариди болған Пәрвәрдигар. □ ■

2 — Бирақ Униң кәлгән күнидә ким чидиялисун? У көрүнгәндә ким туралисун? Чүнки У тавлиғучиниң оти, кирчиниң ақартқуч шолтисидәк болиду; ³ У күмүчни тавлиғучи һәм ериғдиғучидәк тавлап олтириду; Лавийниң балилирини саплаштуриду, уларни алтун-күмүчни тавлиғандәк тавлайду; шуниң билән улар Пәрвәрдигарға һәққанийлиқта қилинған қурбанлиқ-һәдийәни суниду. ■

4 Андин Йәһуда һәм Йерусалимниң қурбанлиқ-һәдийилири Пәрвәрдигарға кона заманлардикидәк, илгәрки вақитлардикидәк шерин болиду. ⁵ Мән һесап елишқа силәргә йеқин келимән; Мән сәһиргәләргә, зинахорларға, ялған қәсәм ичкүчиләргә, мәдикарларниң һәққини тутувелип бозәк қилғучиларға, тул хотунлар һәм житим-йесирларни харлиғучиларға, ят адәмләрни өз һәққидин айривәткүчиләргә, шуниндәк Мәндин һеч қорқмиғанларға тездин әйиплиғучи гувачи болимән, — дәйду самави қошунларниң Сәрдариди

□ 2:15 «Худа әр-аялни бир қилған әмәсму? Шундақла, буниңға Роһини қалдурған әмәсму? Худа немишкә уларни бир қилди?» — әйәтниң биринчи қисминиң тәржимилири һәр хил. Улардин бири: «Кимдә Роһтин (йәни, Худаниң Роһидин) азрақ бар болсила, һәргиз ундақ қилмайду». Ибрания тилида бу йәрни чүшиниш тәс. Бәзи алимларму бу әйәтни Ибраһимниң пәрзәнт көрәй дәп, һәжәрни елиши Сараһқа бир хил вапасизлиқ болғанлиғини билдүриду, дәп чүшиниду. Бирақ умумий мәнәси һәммигә аянки, Худа вапасизлиққа вә (гәрчә Тәврат дәвридә Худа Муса пәйғәмбәр арқилиқ талақ беришкә рухсәт бәргән болсиму) талақ беришкә өч (16-әйәтнимү көрүң). □ 2:16 «мән талақ қилишқа өчтурмән, дәйду Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар, — Шуниндәк өз тониға зомбурлуқ чаплаштурувалғучиға өчмән» — кона заманларда бириси өз чапинини яки тонини мәлум бир қизниң үстигә япқан болса, бу һәрикәт бу қизға қоғдиғучи болимән, уни әмримгә алимән, дегәнни билдүрәтти («Рут» 3-бап, «Әз.» 16-бапни көрүң). Бирақ мошундақ әрләр аяллириға қоғдиғучи болмайла қалмастин, уларға һәр хил зулум-зорлуқларни қилатти яки ахирида уларни талақ қилатти; андин кейин (11-әйәт) бутпәрәс қиз билән той қилатти. Башқа бир шил тәржимиси: ««Чүнки у жорисиға өч болуп, уни талақ қилған вә шундақла зораванлиқ билән тонони япқан» дәйду Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар». Бу тәржимә тоғра болса, Тәврат дәвридә Пәрвәрдигарниң: «өчмәнлик талақ беришкә сәвәп болмайду» дегән һөкүмини билдүриду. □ 3:1 «Мана әнди Мән Өз әлчимни әвәтимән» — ибрания тилида «Мана, Мән! Мән Өз әлчимни әвәтимән,...». «силәр издигән Рәб, йәни силәр хурсәнлик дәп билгән әһдә Әлчиси Өз ибадәтханисиға туюқсиз кириду» — бәзиләр «йәни»ни «вә» дәп тәржимә қилип «силәр издигән Рәб вә силәр хурсәнлик дәп билгән әһдә әлчиси өз ибадәтханисиға туюқсиз кириду» дәп тәржимә қилиду. Лекин ундақ тәржимә тоғра болса, демәк иккинчи әлчи Рәб Өзи болмиса, ибадәтханини қандақму униң «Өз ибадәтханиси» дегили болсун? Алимларниң көпинчисиниң пиқричә, шундақла бизниңчә, бу әйәт бойичә икки әлчи келиду; (1) Рәбниң йолини тәйяр қилидиған әлчи («Мениң әлчим») вә (2) униңдин кейинки Рәб Өзи; Рәб йәнә «Әһдә Әлчиси» дәпму атилиду. Бу икки әлчи, шундақла «Әһдә Әлчиси»ниң мәнәси тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. Бу әлчиниң әвәтилиши Худаниң хәлиқләрниң етиқатисиз әрз-дадлириға болған жававидур. Шуңа «силәр издигән» вә «силәр хурсәнлик дәп билгән» дегәнләрни кинайилик гәп дәп чүшинишимиз керәк. ■ 3:1 Мис. 23:20-22; Йәр. 31:31-34; Әз. 36:26-28; Мат. 3: 11-12; 11:10; 24:12-16; Мар. 1:2; Луқа 1:76; 7:27; Йуһ. 2:13-17; Йәш. 40:3; Ибр. 8:6; 12:24 ■ 3:3 Рос. 6:7

болған Пәрвәрдигар. □ ■ 6 Чүнки Мәнки Пәрвәрдигар өзгәрмәстурмән; шуңа силәр, и Яқупниң оғуллири, түгәшмигәнсиләр. □ ■

7 — Ата-бовилириңларниң күнлиридин тартип силәр бәлгүлимилиримдин чәтнәп, уларни һеч тутмиғансиләр. Мениң йенимға қайтип келиңлар, Мән йениңларға қайтимән, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — бирақ силәр: «Биз қандақму қайтип келимиз?» — дәйсиләр. ■ 8 Адәм Худаниңкини булиса боламду? — Бирақ Маңа Мениңкини булап кәлдиңлар. Силәр йәнә: «Биз қандақсигә Саңа булаңчилик қиливатимиз» — дәйсиләр. Силәр «ондин бир» үлүш өшрилириңларни һәм «көтәрмә һәдийәләр»ни сунғиниңларда шундақ қилисиләр! □ 9 Силәр еғир бир ләнәткә қалдиңлар, чүнки Маңа булаңчилик қиливатисиләр — силәр бу пүткүл «ят әл» шундақ қиливатисиләр! □ 10 Әнди өйүмдә ашлиқ болуш үчүн пүткүл «ондин бир» үлүш өшрини амбарға елип келиңлар вә шундақла Мени синап беқиңлар, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Мән асманниң деризилирини чоң ечип силәргә патқузалмиғидәк бир бәрикәтни төкүп беридиғанлиғимни көрүп бақмамсиләр? 11 Шундақ болғандила Мән силәрни дәп йәнә ялмиғучини әйипләймән, у топриқиңлардики мевиләрни вәйран қилмаймән; силәрниң бағетизлириңлардики тал үзүмләр вақитсиз төкүлүп кәтмәйду, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар. □

12 — Шуниң билән барлиқ әлләр силәрни бәхитлик дәп атайду, чүнки йериңлар адәмни һозурландуридиған бир зимин болиду, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.

Халайиқ йәнә қаршилиқ көрситиду

13 — Силәрниң сөзлириңлар Маңа қаттиқ тәғди, дәйду Пәрвәрдигар, — бирақ силәр йәнә: «Биз сән билән қаршилишидиған немә сөз қилдуқ?» — дәйсиләр. ■

14 — Силәр: «Худаниң хизмитидә болуш бәһудилиқтур» һәм: «Униң тапшуруғини чиң тутушимиз вә самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар алдида матәм тутқан кишиләрдәк жүрүшимизниң немә пайдиси?» — дәйсиләр, 15 һәм шунидәк: «Тәкәббурларни бәхитлик дәп атаймиз; рәзиллик қилғучилар ронақ тапиду; улар бәрһәк Худани синайду, бирақ қутулуп кетиду» — дәйсиләр.

16 Пәрвәрдигардин әйминидиғанлар буни аңлап пат-пат бир-бири билән муңдашти; Пәрвәрдигар уни нәзиригә алди, сөзлирини аңлиди. Шуниң билән Пәрвәрдигарниң алдида Униңдин қорқуп, Униң намини сеғинғанлар үчүн әсләтмә болған бир хатирә китап йезилди. □

17 — Бу кишиләр болса Өзүмниң алаһидә гәһәримни жиққан күнидә Мениңки болиду — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар — вә Мән худди адәм өз хизмитидә болған оғлиға ичини ағритқандәк уларға ичимни ағритимән. ■ 18 Силәр қайтип келисиләр вә

□ 3:5 «тездin әйиплигүчи гувачи болиман» — башқа бир хил тәржимиси «маһир әйиплигүчи гувачи болиман».

■ 3:5 Мис. 20:7; 22:22; Қан. 24:17; Ам. 2:7 □ 3:6 «Мәнки Пәрвәрдигар өзгәрмәстурмән» — Худа өзгәрмәс болса, Униң Ибраһим пәйғәмбәргә әвлатлири Исраил тоғрилиқ болған вәдилириму өзгәрмәстур. «шуңа силәр, и Яқуп оғуллириму һеч өзгәрмигән». ■ 3:6 Зәб. 32:11-12; Пәнд. 19:21; Йәш. 14:26, 27; 25:9; 46:10. ■ 3:7 Зәк. 1:3 □ 3:8 «көтәрмә һәдийә» — мошу хил қурбанлиқ бир тәрәптин бәзи қурбанлиқлардин каһинлар үчүн айриветилгән бир қисмини, йәнә бир тәрәптин Худаға атап беғишлиған һәр хил (мәйли муқәддәс қанун бекиткән яки ихтияри билән болған) нәрсиләрни тәсвирләйду. □ 3:9 «Силәр бу пүткүл «ят әл» шундақ қиливатисиләр» — «ят әл» мошу йәрдә Худаниң интайин кинайилик гепи. Хәлиқ Униңға ят болуп, бутпәрәс бир әлгә охшайду. □ 3:11 «мән силәрни дәп йәнә ялмиғучини әйипләймән» — «ялмиғучи» болса һәр хил зиянлиқ һашарәт-һайванларни (мәсилән, чекәткини) көрситиши мүмкин.

■ 3:13 Аюп 21:14, 15. □ 3:16 «Шуниң билән Пәрвәрдигарниң алдида Униңдин қорқуп, Униң намини сеғинғанлар үчүн әсләтмә болған бир хатирә китап йезилди» — бу китапни қәйәрдә, асманда яки зиминда, яки ким язғанлиғи дейилмигән. ■ 3:17 Мис. 19:5; Юһ. 10:29; Йәш. 62:3; Фил. 4:1; 1Тес. 2:19

Һәққанийлар билән рәзилләрни, Худаниң хизмитидә болғанлар билән болмиғанларни пәриқ етәләйсиләр.□

4

Ахирқи заман — Пәрвәрдигарниң күни

1 — Чүнки мана шу күн, хумдандәк көйдүргүчи күн келиду; һәр бир тәкәббурлуқ қилғучи һәм һәр бир рәзиллик қилғучи пахалдәк болиду; шу келидиған күн уларни көйдүриветиду, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — уларға нә йилтиз нә шах қалдурулмайду. ■ 2 Лекин намимдин әйминидиған силәр үчүн, қанатлирида шипа-дәрман елип келидиған, һәққанийлиқни парлитидиған Қуяш орнидин туриду; силәр талаға чиқип бордақ мозайлардәк қийғитип ойнайсиләр; □ 3 силәр рәзилләрни чәйләп дәссиветисиләр; улар Мән тәйярлиған күнидә тапиниңлар астида күл болиду, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.

Ахирқи дәвәт вә бешарәт

4 — Мән һорәб тегида пүткүл Исраил үчүн қулум Мусаға буйруған қанунни, йәни бәлгүлимиләр һәм һөкүмләрни ядиңларда тутуңлар.■

5 — Мана, Пәрвәрдигарниң улук һәм дәһшәтлик күни келиштин авал Мән силәргә Иляс пәйғәмбәрни әвәтимән. ■ 6 У атиларниң көңлини балиларға майил, балиларниң көңлини атиларға майил қилиду; ундақ болмиғанда Мән келип йәр йүзини қарғаш билән уруветимән.

□ **3:18** «Силәр қайтип келисиләр» — ахирқи заманда, Исраилларниң қалдисиниң өз зиминиға қайтип келиши яки өлүмдин тирилишини көрситиду. ■ **4:1** Йо. 2:10, 31; 3:15; Йәш. 2:12-22; 13:6-13; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29; Рос. 2:20; Вәһ. 6:12-13. □ **4:2** «Намимдин әйминидиған силәр үчүн, қанатлирида шипа-дәрман елип келидиған, һәққанийлиқни парлитидиған Қуяш орнидин туриду» — «қанатлири» бәлким «һәққанийлиқни парлитидиған қуяш»ниң нурлирини көрситиду. «һәққанийлиқни парлитидиған Қуяш» — ибраний тилида «һәққанийлиқ қуяши» дейилиду. Мәсиһни көрситиду, әлвәттә. ■ **4:4** Қан. 6:3 ■ **4:5** Мат. 11:14; 17:11, 12, 13; Мар. 9:11, 12, 13; Луқа 1:17; 9:30; Вәһ. 11:3-12.

Матта

«Матта баян қилған хуш хәвәр» ... Әйса Мәсиһниң нәсәбнамиси

¹ Бу Ибраһимниң оғли вә Давутниң оғли болған Әйса Мәсиһниң нәсәбнамә китавидур: —□ ■
² Ибраһимдин Исақ төрәлди, Исақтин Яқуп төрәлди, Яқуп Йәһуда вә униң ака-укилириниң атиси болди; ■³ Йәһудадин Тамар арқилиқ Пәрәз вә Зәраһ төрәлди; Пәрәздин һәзрон төрәлди, һәзрондин Рам төрәлди, □ ■⁴ Рамдин Амминадаб төрәлди, Амминадабдин Наһшон төрәлди, Наһшондин Салмон төрәлди, ⁵ Салмондин Раһаб арқилиқ Боаз төрәлди, Боаздин Рут арқилиқ Обәд төрәлди, Обәдтин Йәссә төрәлди, □ ⁶ Йәссәдин Давут падиша төрәлди. Давуттин Урияниң аяли арқилиқ Сулайман төрәлди, ■ ⁷ Сулаймандин Рәһобоам төрәлди, Рәһобоамдин Абия төрәлди, Абиядин Аса төрәлди, ■ ⁸ Асадин Йәһошафат төрәлди, Йәһошафаттин Йәһорам төрәлди, Йәһорамдин Уззия төрәлди, □ ⁹ Уззиядин Йотам төрәлди, Йотамдин Аһаз төрәлди, Аһаздин һәзәкия төрәлди, ¹⁰ һәзәкиядин Манассәһ төрәлди, Манассәһдин Амон төрәлди, Амондин Йошия төрәлди; ¹¹ Бабилға сүргүн қилинғанда Йошиядин Йәконияһ вә униң ака-укилири төрәлди. □ ■ ¹² Бабилға сүргүн болғандин кейин, Йәконияһдин Шеалтиәл төрәлди, Шеалтиәлдин Зәруббабәл төрәлди, □ ■ ¹³ Зәруббабәлдин Абиһуд төрәлди, Абиһуддин Елиақим төрәлди, Елиақимдин Азор төрәлди, ¹⁴ Азордин Задок төрәлди, Задоктин Ақим төрәлди, Ақимдин Әлиһуд төрәлди, ¹⁵ Әлиһудтин Әлиазар төрәлди, Әлиазардин Маттан төрәлди, Маттандин Яқуп төрәлди, ¹⁶ Яқуптин Мәрийәмниң ери болған Йүсүп төрәлди; Мәрийәм арқилиқ Мәсиһ аталған Әйса туғулди. □
¹⁷ Шундақ болуп, Ибраһимдин Давутқичә болған арилиқта жәмий он төрт әвлат болған; Давуттин Бабилға сүргүн қилинғичә жәмий он төрт әвлат болған; вә Бабилға сүргүн қилиништин Мәсиһ кәлгичә жәмий он төрт әвлат болған.

Әйса Мәсиһниң дуняға келиши

¹⁸ Әйса Мәсиһниң дуняға келиши мундақ болди: — Униң аниси Мәрийәм Йүсүпкә ятлиқ болушқа вәдә қилинған еди; лекин теһи никаһ қилинмайла, униң Муқәддәс Роһтин һамилдар болғанлиғи мәлум болди. □ ■
¹⁹ Лекин униң болауси ери Йүсүп, дурус киши болуп, уни жәмийәт алдида хижаләткә қалдурушни халимай, униңдин астиртин ажришип кетишни нийәт қилди. □
²⁰ Амма у мошу ишларни ойлап жүргинидә, мана Пәрвәрдиғарниң бир пәриштиси униң чүшидә көрүнүп униңға: — Әй Давутниң оғли Йүсүп, аялиң Мәрийәмни өз әмриңгә елиштин

□ **1:1** «Әйса Мәсиһниң нәсәбнамә китаби» — бу сөзләр бәлким биринчидин төвәндики «нәсәбнамә»ни (1-16-айәтни) көрситиду. Иккинчидин улар һәм «Матта» китабиниң бешида вә толук Инжілниң бешида келип «Бу китап Әйса Мәсиһ дәвриниң хатириси», дегән мәнини билдүрүши мүмкин. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **1:1** Луқа 1:31,32
 ■ **1:2** Яр. 21:2; 25:26,35. □ **1:3** «Йәһудадин Тамар арқилиқ Пәрәз вә Зәраһ төрәлди» — Тамар тоғрилиқ «Яр.» 38-бапни көрүң. ■ **1:3** Яр. 38:27, 29; Рут 4:18, 19; 1Тар. 2:5, 9. □ **1:5** «Салмондин Раһаб арқилиқ Боаз төрәлди» — Раһаб тоғрилиқ «Йәшуа» 2-бапни көрүң. «Боаз Рут арқилиқ Обәд төрәлди» — Рут тоғрилиқ Тәвраттики «Рут»ни көрүң. ■ **1:6** Рут 4:22; 1Сам. 16:1; 17:12; 1Тар. 2:15; 12:18. ■ **1:7** 1Пад. 11:43; 1Тар. 3:10. □ **1:8** «Йәһошафаттин Йәһорам төрәлди» — «Йәһорам» грек тилида қисқартылма шәкилдә «Йорам» болиду. □ **1:11** «Бабилға сүргүн қилинғанда...» — сүргүн қилинишниң башлинишинин ахирлишишиғичә он нәччә жил жәрян болған. Исраиллар түркүм-түркүмләргә бөлүнүп сүргүн қилинған. ■ **1:11** 1Тар. 3:16. □ **1:12** «Йәконияһдин Шеалтиәл төрәлди» — бу қизиқ хәвәр үстидә «қошумчә сөз»имизни көрүң. «Шеалтиәл» грек тилида «Салатийәл». ■ **1:12** 1Тар. 3:17; Әзра 3:2. □ **1:16** «Яқуптин Мәрийәмниң ери болған Йүсүп төрәлди» — бизниң пикримишчә «Матта»да Йүсүпниң нәсәбнамиси хатирилиниду. «Луқа»да Мәрийәмниң хатирилиду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **1:18** «лекин теһи никаһ қилинмайла,...» — грек тилида «улар теһи биллә болмайла». ■ **1:18** Луқа 1:27,34. □ **1:19** «Йүсүп... уни жәмийәт алдида хижаләткә қалдурушни халимай, униңдин астиртин ажришип кетишни нийәт қилди» — Ибраһимдин арасида жигит-қиз бир-биригә вәдиләшкән болса қанун алдида алиқачан рәсмий әр-аял дәп һесаплиниду.

қорқма; чүнки уныңда болған һамилә Муқәддәс Роһтин кәлгән. ²¹ У бир оғул туғиду, сән уның исмини Әйса дәп қойғин; чүнки у өз хәлқини гуналиридин қутқузиду» — деди. □ ■

²² Мана буларның һәммиси Пәрвәрдигарның пәйғәмбәр арқилиқ дегәнлириниң әмәлгә ашурулуш үчүн болған, демәк: — □ ²³ «Пак қиз һамилдар болуп бир оғул туғиду; улар уның исмини Иммануел (мәниси «Худа биз билән биллә») дәп атайду». □

²⁴ Йүсүп ойғинип, Пәрвәрдигарның шу пәриштисиниң дегини бойичә қилип, Мәрийәмни әмригә алди. ²⁵ Лекин Мәрийәм бошанғичә у уныңға йеқинлашмиди. Бу Мәрийәмниң тунжисиси еди; Йүсүп уныңға Әйса дәп исим қойди. ■

2

Данишмәнләрниң зиярити

¹ Әйса һерод падиша һөкүм сүргән күнләрдә Йәһудийә өлкисиниң Бәйт-Ләһәм йезисидә дуняға кәлгәндин кейин, мана бәзи данишмәнләр мәшриқтин Йерусалимға йетип келип, пухралардин: □ ■ ² Йәһудийларның йеңидин туғулған падишаси қәйәрдә? Чүнки биз уның юлтузиниң кәтирилгәнлигини көрдүк. Шуңа, уныңға сәждә қилғили кәлдүк, — дейишти. □

³ Буни аңлиған һерод падиша, шуниңдәк пүткүл Йерусалим хәлқиму алақзадиликкә чүшти.

⁴ У пүткүл баш каһинлар вә хәлиқниң Тәврат устазлирини чақирип, улардин «Мәсиһ қәйәрдә туғулуши керәк?» — дәп сориди. □ ⁵ Улар: «Йәһудийәдики Бәйт-Ләһәм йезисидә болуши керәк, — чүнки пәйғәмбәр арқилиқ шундақ пүтүлгән: — □

⁶ «И Йәһудийә зиминидики Бәйт-Ләһәм,
Хәлқниң Йәһудийә йетәкчилириниң арасидә әң кичиги болмайду;
Чүнки сәндин бир йетәкчи чиқиду,
У хәлқим Исраилларның баққучиси болиду» — дейишти. ■

⁷ Буниң билән, һерод данишмәләрни мәхпий чақиртип, юлтузниң қачан пәйда болғанлигини сүрүштүрүп биливалди. ⁸ Андин: «Берип балини сүрүштә қилип тепиңлар. Тапқан һаман қайтип маңа хәвәр қилиңлар, мәнму уның алдиға берип сәждә қилип келәй» — дәп, уларни Бәйт-Ләһәмгә йолға салди.

□ **1:21** «У бир оғул туғиду, сән уның исмини Әйса дәп қойғин; чүнки у өз хәлқини гуналиридин қутқузиду» — «Әйса» грек тилида «Йесус», ибраний тилида «Йәшуа», мәнаси «Қутқузғучи Яһ» яки «Яһ нижақтур». Оқурмәнләрниң есидә болуши керәкки, «Яһ» болса «Яһвәһ» (Пәрвәрдигар)ның қисқартилмисидур. ■ **1:21** Луқа 1:31; Рос. 4:12.

□ **1:22** «Мана буларның һәммиси Пәрвәрдигарның пәйғәмбәр арқилиқ дегәнлириниң әмәлгә ашурулуш үчүн болған...» — Инжилда, Тәвраттики бешарәтләр нәқил кәлтүрүлгинидә, үч хил әһвал көрүлиду; (1) йүз бәргән иш дәл шу бешарәттиң объекти болиду (мәсилән, «Мат.» 1:22, 4:14, 12:17, 21:4); (2) йүз бәргән иш шу бешарәт өз ичигә алған бир вақиә яки иш болиду (мәсилән, 2:23, 13:35); (3) йүз бәргән иш шу бешарәттә көрситилгән ишқа бир мисал болиду (мәсилән, 2:17). Бу темини тәтқиқ қилиш интайин пайдилиқтур. □ **1:23** «Пак қиз һамилдар болуп бир оғул туғиду; улар уның исмини Иммануел (мәниси «Худа биз билән биллә») дәп атайду» — «Йәш.» 7:14 вә «Йәш.» 8:8, 10ни көрүң.

■ **1:25** Луқа 2:21. □ **2:1** «Һерод падиша һөкүм сүргән күнләрдә» — «Һерод падиша» тоғрилиқ «Қошумчә сөз» вә «Тәбирләр»ниму көрүң. «Мана бәзи данишмәнләр мәшриқтин Йерусалимға йетип келип...» — «данишмәнләр»

— Грек тилида «магой» дегән сөз билән ипадилиниду. Әслидә бу сөз мунәжжимләрни яки пир-устазларни көрситәтти; Даниял пәйғәмбәр Бабилда мундақ кишиләргә «пирларның пири» болуп йол көрсәткәндин кейин (Тәврат, «Даниял» дегән қисимни көрүң) «магой»ларның көзқарашлири вә һесаплири асасән хурапат бойичә әмәс, бәлки Тәвраттики бешарәтләр бойичә болған болуши мүмкин. «мәшриқтин Йерусалимға йетип келип...» — Йерусалим қедимки Исраилниң пайтәхти еди. ■ **2:1** Луқа 2:4. □ **2:2** «Чүнки биз уның юлтузиниң кәтирилгәнлигини көрдүк» — «уның юлтузи» — демәк, «уның туғулғанлигинин бешарәт беридигән юлтузи». «биз уның юлтузиниң кәтирилгәнлигини көрдүк» — яки «биз уның юлтузини шәриқтә көрдүк». □ **2:4** «Мәсиһ қәйәрдә туғулуши керәк?» — «Мәсиһ» — пәйғәмбәрләр алдин-ала ейтқан, Худа тәрипидин талланған, һаман бир күни келип һәм нижақ кәлтүридиған һәм кейин мәңгү һөкүмранлиқ қилидиған Қутқузғучи-Падишаһни көрситиду. «Тәбирләр»ниму көрүң. □ **2:5** «пәйғәмбәр арқилиқ шундақ пүтүлгән...» — «пәйғәмбәр» мошу йәрдә Тәвраттики Микаһ пәйғәмбәрни көрситиду («Мик.» 5:2). ■ **2:6** Мик. 5:1, 2; 1Сам. 16:1;

юһ. 7:42.

⁹ Данишмәнләр падишаниң сөзини аңлап йолға чиқти; вә мана, улар шәриқтә көргән һелиқи юлтуз уларниң алдида йол башлап маңди вә бала турған йәргә келип тохтиди. □ ¹⁰ Улар һелиқи юлтузни көргинидин интайин қаттиқ шатлиништи ¹¹ һәм өйгә кирип, балини аниси Мәрийәм билән көрүп, йәргә жиқилип униңға сәждә қилишти. Андин, ғәзнилирини ечип, алтун, мәстики, мурмәкки қатарлиқ соғатларни сунушти. ¹² Уларға чүшидә һеродниң йениға бармаслиқ тоғрисидалики вәһий кәлгәнлиги үчүн, улар башқа йол билән өз жутиға қайтишти.

Мисирға қечши

¹³ Улар йолға кәткәндин кейин, Пәрвәрдигарниң бир пәриштиси Йүсүпниң чүшидә көрүнүп: Орнуңдин тур! Бала вә аниси иккисини елип Мисирға қач. Мән саңа уқтурғичә у йәрдә турғин. Чүнки һерод балини йоқитишқа издәп келиду — деди. ¹⁴ Шунинң билән у орнидин туруп, шу кечила бала вә аниси иккисини елип Мисирға қарап йолға чиқти. ¹⁵ У һерод өлгичә шу йәрдә турди. Шундақ болдики, Пәрвәрдигарниң пәйғәмбәр арқилиқ алдин-ала ейтқан: «Оғлумни Мисирдин Мән чақирдим» дегән сөзи әмәлгә ашурулди. □ ■

Һеродниң оғул бовақларни өлтүрүши

¹⁶ Һерод болса данишмәнләрдин алданғанлиғини билип, қаттиқ ғәзәпләнди. У данишмәнләрдин ениқлиған вақитқа асасән, адәмләрни әвәтип Бәйт-Ләһәм йезиси вә әтрапидики икки яш вә униңдин төвән яштики оғул балиларниң һәммисини өлтүргүзди. □ ¹⁷ Шу чағда Йәрамия пәйғәмбәр арқилиқ ейтилған муну сөз әмәлгә ашурулди: —

¹⁸ «Рамаһ шәһиридә бир сада,
Аччиқ жиға-зериниң пиғани аңлинар,
Бу Раһиләниң балилири үчүн көтәргән аһ-зарлири;
Балилириниң йоқ қиливетилгини түпәйлидин,
Тәсәллини қобул қилмай пиған көтириду». □ ■

Мисирдин қайтип келиш

¹⁹ Энди һерод өлгәндин кейин, Худаниң бир пәриштиси Мисирда турған Йүсүпниң чүшидә көрүнүп униңға: —

²⁰ Орнуңдин тур! Бала вә анисини елип Исраил зиминиға қайт! Чүнки балиниң женини алмақчи болғанлар өлди, — деди. ²¹ Буниң билән Йүсүп орнидин туруп бала вә анисини елип Исраил зиминиға қайтти. ²² У Архелаусниң атиси һерод падишаниң орниға тәхткә олтирип Йәһудийә өлкисигә һөкүмранлиқ қиливатқинидин хәвәр тепип, у йәргә қайтиштин қорқти; вә чүшидә униңға бир вәһий келип, Галилийә зиминиға берип, ²³ Насарәт дәп атилидиған бир йезида олтирақлашти. Шунинң билән пәйғәмбәрләр арқилиқ: «У Насарәтлик дәп атилиду» дейилгини әмәлгә ашурулди. □ ■

□ **2:9** «улар шәриқтә көргән һелиқи юлтуз» — яки «улар у көтәргәндә көргән һелиқи юлтуз». □ **2:15** «Пәрвәрдигарниң пәйғәмбәр арқилиқ алдин-ала ейтқан: «Оғлумни Мисирдин Мән чақирдим» дегән сөзи әмәлгә ашурулди» — Тәврат, «Һош.» 11:1. ■ **2:15** Һош. 11:1. □ **2:16** «Һерод... әтрапидики икки яш вә униңдин төвән яштики оғул балиларниң һәммисини өлтүргүзди» — демәк, у туғулған бала көп дегәндә икки яшқа киргән, дәп һесаплиған еди. □ **2:18** «Рамаһ шәһиридә бир сада, аччиқ жиға-зериниң пиғани аңлинар» — «Рамаһ жути» яки «Рамаһ шәһири» Бәйт-Ләһәмдин жирақ әмәс. «Рамаһ шәһиридә бир сада, аччиқ жиға-зериниң пиғани аңлинар, ... балилириниң йоқ қиливетилгини түпәйлидин, тәсәллини қобул қилмай пиған көтириду» — пүткүл бешарәт «Йәр.» 31:15дә тепилиду. ■ **2:18** Йәр. 31:15 □ **2:23** «У Насарәтлик дәп атилиду» — бу муһим бешарәтлик сөз тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **2:23** Йәш. 11:1; 60:21; Зәк. 6:12.

3

Чөмүлдүргүчи Йәһяниң тәлим бериши

Мар. 1:1-8; Луқа 3:1-9; 15-17; Юһ. 1:19-28

¹ Шу чағларда, чөмүлдүргүчи Йәһя Йәһудийәдики чөл-баяванға келип ² кишиләргә: — Товва қилиңлар! Чүнки әрш падишалиғи йеқинлишип қалди! — дәп жакалашқа башлиди.
³ Чүнки чөмүлдүргүчи Йәһя болса илгири Йәшәя пәйғәмбәр бешаритидә көрсәткән кишиниң дәл өзи болуп: —
«Баяванда товлайдиған бир кишиниң:
Рәбниң йолини тәйярлаңлар,
Униң чиғир йоллирини түптүз қилиңлар! — дегән авази аңлиниду».

⁴ Йәһя пәйғәмбәр төгә жуңидин қилинған кийим кийгән, белигә көн тасма бағлиған еди. Йәйдиғини болса чекәткиләр билән явайи һәрә һәсили еди. ⁵ Әнди Йерусалим шәһири, пүтүн Йәһудийә өлкиси вә пүткүл Иордан дәрия вадисиниң әтрапидики кишиләр униң алдиға келишип, ⁶ гуналирини иқрар қилишти вә униң өзлирини Иордан дәриясида чөмүлдүрүшини қобул қилишти.

⁷ Лекин Пәрсий вә Садуқий мәзһипидикиләрдин көплириниң униң чөмүлдүрүшини қобул қилғили кәлгәнлигини көргинидә у уларға:
— Әй иланларниң балилири! Ким силәрни Худаниң чүшүш алдида турған фәзивидин қечинлар дәп ағаһландурди?!

⁸ Әнди товиға лайиқ мевини кәлтүрүңлар!   ⁹ Вә өз ичиңларда: «Бизниң атимиз болса Ибраһимдур!» дәп хиял қилип жүрмәңлар; чүнки Мән шуни силәргә ейтип қояйки, Худа Ибраһимға мошу ташлардинму пәрзәнтләрни апиридә қилалайду.

¹⁰ Палта аллиқачан дәрәқләрниң йилтизиға тәңләп қоюлди; яхши мевә бәрмәйдиған һәр қайси дәрәқләр кесилип отқа ташлиниду.   ¹¹ Мән дәрвәқә силәрни товва қилишиңлар үчүн суға чөмүлдүримән. Лекин мәндин кейин кәлгүчи зат мәндин қудрәтликтур. Мән һәтта униң кәшини көтиришкиму лайиқ әмәсмән; у силәрни Муқәддәс Роһқа һәм

3:1 «Шу чағларда, чөмүлдүргүчи Йәһя Йәһудийәдики чөл-баяванға келип...» — «Йәһя» ибраний вә грек тиллирида «Юһанна» («Пәрвәрдигарниң шәпқити» дегән мәнидә) билән ипадилиниду. «Йәһя» дегән исим оқурмәнләргә мошу шәклидә тонуш болғанлиғи үчүн уни мошу тәржимидә ишләттуқ («Йәһя» әсли әрәбчә сөз еди). **3:1** Мар. 1:4; Луқа 3:3. **3:2** «... әрш падишалиғи йеқинлишип қалди!» — Инжилда баштин-ахир «әрш падишалиғи» яки «асманниң падишалиғи» дәп тилға елиниду. Грек тилида дайим «асманларниң падишалиғи» дегән шәклидә елиниду.

3:3 «Баяванда товлайдиған бир кишиниң; Рәбниң йолини тәйярлаңлар, униң чиғир йоллирини түптүз қилиңлар!» — дегән авази аңлиниду» — «Йәш.» 40:3. **3:3** Йәш. 40:3; Мар. 1:3; Луқа 3:4; Юһ. 1:23. **3:4** Мар. 1:6. **3:6** «... Йәһяниң өзлирини Иордан дәриясида чөмүлдүрүшини қобул қилишти» — бу йәрдә ейтилған чөмүлдүрүш кишиләрниң: (1) өз гуналириға товва қилғанлиғини; (2) Худаниң падишалиғиниң йеқинлашқанлиғиға вә шундақла (3) Қутқузғучи-Мәсиһниң йеқинлашқанлиғиға иман кәлтүрүшини ипадиләйтти (ахирқи нуқта Инжилдики кейинки мәзмунда испатлиниду). **3:6** Мар. 1:5. **3:7** «Лекин Пәрсий вә Садуқий мәзһипидикиләрдин көплириниң униң чөмүлдүрүшини қобул қилғили кәлгән...» — «Пәрсий» вә «Садуқий» тоғрилиқ: — Йәһудийлар арасидики икки мәзһәпниң кишилири. Тәбирләрдик «Пәрсий» вә «Садуқий»ға қаралсун. «Ким силәрни Худаниң чүшүш алдида турған фәзивидин қечинлар дәп ағаһландурди?!» — бу кинайилиқ, һәжвий гәп, әлвәттә; мәнәси бәлким «Товва қилмай, Худадин келидиған фәзәптин қечип қутулуш үчүн чөмүлдүрүшни қобул қилайли дегиниңлар қандақ гәп?!». **3:7** Мат. 12:34; 23:33; Луқа 3:7. **3:8** «Әнди товиға лайиқ мевини кәлтүрүңлар!» — «товиға лайиқ мевә» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. **3:8** Луқа 3:8. **3:9** «Өз ичиңларда: «Бизниң атимиз болса Ибраһимдур!» дәп хиял қилип жүрмәңлар!» — «Атимиз Ибраһим бардур!» — демәк, «Биз улук Ибраһимниң әвлатлири болған «улуқ Йәһудий миллити», «Биз һеч немә қилмисақму Худа алдида «Униңға хас алаһидә һәлқ» боливеримиз» дегән позитсийини билдүриду. **3:9** Юһ. 8:39. **3:10** «Палта аллиқачан дәрәқләрниң йилтизиға тәңләп қоюлди» — Йәһя пәйғәмбәрниң бу улук сөзи вә 12-әйәттики кейинки бешарити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. Униң шу баяни «Худаниң фәзиви әнди силәргә йетип келиш алдида» дегән асасий мәнини билдүриду. **3:10** Мат. 7:19; Юһ. 15:6.

отқа чөмүлдүриду. ■ ¹² Униң соруғучи күрики қолида туриду; у өз хаминини *топа-самандин* тэлтөкүс тазилайду, сап буғдайни амбарға жиғиду, амма топа-саманни өчмәс отта көйдүрүветиду, — деди.

Әйсаниң чөмүлдүрүлүши

Мар. 1:9-11; Луқа 3:21-22

¹³ Шу вақитта, Әйса Йәһядин чөмүлдүрүлүшни қобул қилиш үчүн Галилийә өлкисидин Иордан дәрияси бойиға, униң йениға кәлди. ■ ¹⁴ Бирақ Йәһя чөмүлдүрүшкә унимаи уни тосуп:

— Әсли чөмүлдүрүлүшни мән сәндин қобул қилишим керәк еди, бирақ сән мениң алдимға кәпсәнғу? — деди.

¹⁵ Лекин Әйса униңға жававән: — һазирчә шуниңға йол қойғин; чүнки һәққанийлиқниң барлиқ *тәләплирини* әмәлгә ашуруш үчүн, шундақ қилишимизға тоғра келиду, — деди.

Шуниң билән, Йәһя униңға йол қойди. ¹⁶ Вә Әйса чөмүлдүрүлүп болупла, судин чиқти; у судин чиқиши билән мана, әршләр униңға ечилип, Худаниң Роһи кәптәр қияпитидә әрштин чүшүп, үстигә қонуватқанлиғини көрди. □ ■ ¹⁷ Вә мана, әрштин бир аваз: — «Бу Мениң сөйүмлүк оғлум, Мән униңдин толук хурсәнмән!» — дәп аңланди. ■

■ **3:11** Мар. 1:7; Луқа 3:16; Юһ. 1:15,26; Рос. 1:5; 11:16; 19:4. ■ **3:13** Мар. 1:9; Луқа 3:21. □ **3:16** «Әйса чөмүлдүрүлүп болупла, судин чиқти...» — немишкә Әйса Йәһяниң чөмүлдүрүшини қобул қилди? «Қошумчә сөз»имиздә бу тоғрилиқ азрақ тохтилимиз. «Худаниң Роһи кәптәр қияпитидә әрштин чүшүп..» — яки «... пахтәк қияпитидә чүшүп...». Грек тилида бу куш «перистерә» дәп атилиду. «Перистерә» грек тилида һәм кәптәрни һәм пахтәкниму көрситиду. ■ **3:16** Йәш. 11:2; 42:1; Юһ. 1:32. ■ **3:17** Йәш. 42:1; Мат. 12:18; 17:5; Мар. 1:11; Луқа 9:35; Кол. 1:13; 2Пет. 1:17.

Қанаан (Палестин) земини — Инжил дәври

Хәритә - Мәсиһниң дәвридә, Қанаан (Исраилийә) земини

4

Әйсаниң чөл-баяванда синилиши

Мар. 1:12-13; Луқа 4:1-13

¹ Андин Әйса Роһниң йетәкчилигидә Иблисниң синақ-аздурушлириға йүзлиниш үчүн чөл-баяванға елип берилди. □ ² У қириқ кечә-күндүз роза тутқандин кейин, униң қосиғи ечип кәткән еди. □ ³ Энди аздурғучи униң йениға келип униңға:

— Әгәр сән растинла Худаниң Оғли болсаң, мошу ташларни нанға айлинишқа буйруғин! — деди. □

⁴ Лекин у жававән: —

Тәвратта: «Инсан пәқәт нан биләнла эмәс, бәлки Худаниң ағзидин чиққан һәр бир сөз биләнму яшайду» дәп пүтүлгән, — деди. □ ■

⁵ Андин Иблис уни муқәддәс шәһәргә елип берип, ибадәтханиниң әң егиз жайиға турғузуп униңға: ⁶ — Худаниң Оғли болсаң, өзүңни пәскә ташлап баққин! Чүнки *Тәвратта:* «Худа Өз пәриштилиригә сениң һәққиңдә әмир қилиду»; вә «путуңниң ташқа урулуп кәтмәслиги үчүн, улар сени қоллирида кәтирип жүриду» дәп пүтүлгән — деди. □ ■

⁷ Әйса униңға: «Тәвратта йәнә, «Пәрвәрдигар Худайиңни синиғучи болма!» дәпму пүтүлгән — деди. □ ■

⁸ Андин, Иблис уни наһайити егиз бир таққа чиқирип, униңға дуниядики барлиқ падишалиқларни шәрәплири билән көрситип:

⁹ Йәргә жиқилип маңа ибадәт қилсаң, буларниң һәммисини саңа бериветимән, — деди.

¹⁰ Андин Әйса униңға: — Йоқал, Шәйтан! Чүнки *Тәвратта:* «Пәрвәрдигар Худайиңгила ибадәт қил, пәқәт Униңла ибадәт-хизмитидә бол!» дәп пүтүлгән, — деди. □ ■

¹¹ Буниң билән Иблис уни ташлап кетип қалди, вә мана, пәриштиләр келип униң хизмитидә болди. □

Әйса тәлим беришни башлайду

Мар. 1:14-15; Луқа 4:14-15

¹² Энди Әйса Йәһяниң тутқун қилинғанлиғини аңлап, Галилийәгә йол алди. ■ ¹³ У Насарәт йезисини ташлап, Зәбулун вә Нафтали районидики *Галилийә* деңизи бойидики Кәпәрнаһум шәһиригә келип орунлашти. □ ¹⁴ Шундақ қилип, Йәшәя пәйғәмбәр арқилиқ ейтилған шу бешарәт әмәлгә ашурулди, демәк: —

¹⁵ «Зәбулун зимини вә Нафтали зимини,

□ **4:1** «... Әйса Роһниң йетәкчилигидә ... чөл-баяванға елип берилди» — «Роһ» мошу йәрдә Муқәддәс Роһни көрситиду.

■ **4:1** Мар. 1:12; Луқа 4:1. □ **4:2** «У қириқ кечә-күндүз роза тутқандин кейин, униң қосиғи ечип кәткән еди» — оқурмәнләргә аян болсунки, муқәддәс язмиларда «роза тутуш» адәттә һеч қандақ озукланмаслиқни көрситиду. Ундақ беваситә дейилмигән болса мошу розилар су ичмәслиқни өз ичигә алмайду. □ **4:3** «Аздурғучи униң йениға келип униңға... деди» — «аздурғучи» Шәйтанни көрситиду, әлвәттә. «Әгәр сән растинла Худаниң Оғли болсаң,...» — грек тилида бу -3- вә 6-айәтләрдики «әгәр» адәттә «әгәр (мундақ) болсаң (вә дәрвәқә шундақ болисән)» дегән мәнини пуритиду.

«Худаниң Оғли» — бу нам һәргизму Худа билән Әйса оттурусидики жисманий жәһәттики ата-балилиқ мунасивәтни эмәс, бәлки роһий жәһәттики мунасивәтни билдүриду. □ **4:4** «Инсан пәқәт нан биләнла эмәс, бәлки Худаниң ағзидин чиққан һәр бир сөз биләнму яшайду» — «Қан.» 8:3. ■ **4:4** Қан. 8:3 □ **4:6** «Худа Өз пәриштилиригә сениң һәққиңдә әмир қилиду»; вә «путуңниң ташқа урулуп кәтмәслиги үчүн, улар сени қоллирида кәтирип жүриду» — «Зәб.» 90:11, 12. Шәйтанниң бу әйәтни ишләткини тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **4:6** Зәб. 90:11,12

□ **4:7** «Пәрвәрдигар Худайиңни синиғучи болма!» — «Қан.» 6:16. ■ **4:7** Қан. 6:16. □ **4:10** «Пәрвәрдигар Худайиңгила ибадәт қил, пәқәт Униңла ибадәт-хизмитидә бол!» — «Қан.» 6:13. ■ **4:10** Қан. 6:13; 10:20.

□ **4:11** «Буниң билән Иблис уни ташлап кетип қалди, вә мана, пәриштиләр келип униң хизмитидә болди» — Рәб Әйса учриған синақлар үстидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **4:12** Мар. 1:14; Луқа 4:14,16,31; Юһ. 4:43. □ **4:13** «У... Нафтали районидики Галилийә деңизи бойидики Кәпәрнаһум шәһиригә келип орунлашти» — «Галилийә деңизи» ақар сулуқ йоған бир кәл.

Иордан дәриясиниң нерикчи тәрипидики «деңиз йоли» бойида, «Ят әлләрниң макани» болған Галилийәдә, □ ■

¹⁶ Қараңғулуқта яшиған хәлиқ парлақ бир нурни көрди;

Йәни өлүм көләңгисиниң жутида олтарғучиларға,
Дәл уларниң үстигә нур чүшти». □ ■

¹⁷ Шу вақиттин башлап, Әйса: «Товва қилиңлар! Чүнки әрш падишалиғи йеқинлишип қалди!» — дәп жар қилишқа башлиди. ■

Әйсаниң мухлис чақиршии
Мар. 1:16-20; Луқа 5:1-11

¹⁸ Бир күни, у Галилийә деңизи бойида кетиветип, икки ака-ука, йәни Петрус дәпму атилған Симон исимлиқ бир кишини вә униң иниси Андириясни көрди. Улар белиқчи болуп, деңизға тор ташлавататти; ■ ¹⁹ у уларға:

— Мениң кәйнимдин меңиңлар — Мән силәрни адәм тутқучи белиқчи қилимән! — деди. □

²⁰ Улар шуан белиқ торлирини ташлап, униңға әгишип маңди.

²¹ У шу йәрдин өтүп, иккинчи бир ака-укини, йәни Зәбәдийниң оғуллири Яқуп вә иниси Юханнани көрди. Бу иккиси кемидә атиси Зәбәдий билән торлирини оңшавататти. У уларниму чақирди. ²² Улар дәрһал кемини атиси билән қалдуруп униңға әгишип маңди.

Әйсаниң Галилийәдә тәлим бериши
Луқа 6:17-19

²³ Вә Әйса Галилийәниң һәммә йерини кезип, уларниң синагоглирида тәлим берип, Худаниң падишалиғиниң хуш хәвирини жакалайтти, хәлиқ арисидә һәр хил кесәлләрни вә әжиз-мәйипларни сақайтти. □ ²⁴ У тоғрилиқ хәвәр пүткүл Сурийә өлкисигә тарқалди; у йәрдики халайиқ һәр хил бемарларни, йәни һәртүрлүк кесәлләр вә ағриқ-силақларни һәмдә жин чаплашқанларни, тутқақлиқ вә паләч кесилигә гириптар болғанларни униң алдиға елип келишти; вә у уларни сақайтти. □ ²⁵ Галилийә, «он шәһәр» райони, Йерусалим, Йәһудийә вә Иордан дәриясиниң у қетидин кәлгән топ-топ адәмләр униңға әгишип маңди.

5

Һәқиқий бәхит-бәрикәт
Луқа 6:20-23

¹ Мошу топ-топ адәмләрни көрүп у бир таққа чиқти; у у йәрдә олтарғинида, мухлислири униң йениға кәлди. ² У ағзини ечип уларға тәлим беришкә башлиди: —

□ **4:15** «Иордан дәриясиниң нерикчи тәрипидики «деңиз йоли» бойида...» — «деңиз йоли» «Галилийә деңизи»ниң ғәрбий йәрлирини көрситиду. ««Ят әлләрниң макани» болған Галилийәдә...» — Асурийә империйәси тажавуз қилғандин кейин, Нафтали, Зәбулун вә башқа Исраил қәбиллириниң көп қисимлири сүргүн қилинди. Бир қисим кәмбәғәл, намрат, қабилыйәтсиз кишиләр қалди. Асурийә падишаси башқа ят милләт-хәлиқләрни елип келип шу йәргә, болупму Галилийәгә олтирақлаштурди. Мошу кишиләр кепқалған намрат Исраиллар билән арилишип жүрүп, өз ара ассимилиятсийә қилинғачқа, Галилийә Йәһудийлар тәрипидин ««ят әлликләр» (Йәһудий әмәсләр)ниң макани Галилийә» дәп кәмситилип аталған. ■ **4:15** Йәш. 8:23; 9:1. □ **4:16** «Қараңғулуқта яшиған хәлиқ парлақ бир нурни көрди; йәни өлүм көләңгисиниң жутида олтарғучиларға, дәл уларниң үстигә нур чүшти» — Тәврат «Йәш.» 9:1-2. Бешарәттә мошу нур дәл шу кәмсилтилгән йәрдикиләргә чечилиду, дейлиду. ■ **4:16** Йәш. 9:1, 2. ■ **4:17** Мар. 1:15. ■ **4:18** Мар. 1:16. □ **4:19** «Мән силәрни адәм тутқучи белиқчи қилимән!» — «адәмни тутқучи» дегән ибаридә «тутуш» зиян йәткүзүш яки улардин пайдилиниш үчүн әмәс, бәлки уларни Шәйтанның илкидин елип қутқузушни көрситиду. □ **4:23** «Әйса... уларниң синагоглирида тәлим берип,...» — «синагоғлар» Йәһудий хәлқиниң ибадәт қилиш, Тәвратни оқуш вә вәз-тәлим аңлашқа жигилидиған аммивий өйлири яки заллири. □ **4:24** «тутқақлиқ... кесилигә гириптар болғанлар» — грек тилида «ай урғанлар» дегән сөз билән ипадилиниду.

³ Мубарәк, роһта намрат болғанлар!

Чүнки әрш падишалиғи уларға тәвәдур. □ ■

⁴ Мубарәк, пиған чәккәнләр!

Чүнки улар тәсәлли тапиду. □ ■

⁵ Мубарәк, мулайим-мөминләр!

Чүнки улар йәр йүзигә мирасхордур. ■

⁶ Мубарәк, һәққанийлиққа ач вә тәшналар!

Чүнки улар толук тоюниду. ■

⁷ Мубарәк, рәһимдиллар!

Чүнки улар рәһим көриду.

⁸ Мубарәк, қәлби пак болғанлар!

Чүнки улар Худани көриду. ■

⁹ Мубарәк, течлиқ тәрәпдарлири!

Чүнки улар Худаниң пәрзәнтлири дәп атилиду. □

¹⁰ Мубарәк, һәққанийлиқ йолида зиянкәшликкә учриғанлар! Чүнки әрш падишалиғи уларға тәвәдур. ■

¹¹ Мубарәк, мән үчүн башқиларниң һақарәт, зиянкәшлик вә һәртүрлүк төһмитигә учрисаңлар; ■ ¹² шат-хурам болуп яйраңлар! Чүнки әршләрдә катта инъам силәр үчүн сақланмақта; чүнки силәрдин илгәрки пәйғәмбәрләргиму улар мошундақ зиянкәшликләрни қилған. ■

*Мухлислар «туз»луқ рольини йоқатмаслиғи керәк
Мар. 9:50; Луқа 14:34-35*

¹³ Силәр йәр йүзидики туздурсиләр. һалбуки, әгәр туз өз тәмینی йоқатса, униңға қайтидин туз тәмینی қандақму киргүзгили болиду? У чағда, у һеч немигә яримас болуп, ташлинип кишиләрниң айиғи астида дәссилиштин башқа һеч ишқа яримайду. □ ■

¹⁴ Силәр дунияниң нуридурсиләр. Тағ үстигә селинған шәһәр йошуруналмайду. ¹⁵ һеч ким чирақни йеқип қоюп, үстигә севәтни көмтүрүп қоймас, бәлки чирақданниң үстигә қойиду; буниң билән, у өй ичидики һәммә адәмләргә йоруқлуқ бериду. □ ■ ¹⁶ Шу тәриқидә, силәр нуруңларни инсанлар алдида шундақ чақнитиңларки, улар яхши әмәллириңларни көрүп, әрштики атаңларни улуқлисун. ■

Тәврат қануни һәққидә

¹⁷ Мени Тәврат қанунини яки пәйғәмбәрләрниң язғанлирини бекар қилғили кәлди, дәп ойлап қалмаңлар. Мән уларни бекар қилғили әмәс, бәлки әмәлгә ашурғили кәлдим. ¹⁸ Чүнки мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, асман-зимин йоқимиғичә, униңда пүтүлгәнләр әмәлгә ашурулмиғичә Тәвраттики «йод» бир һәрип, һәтта бирәр чекитму бекар қилинмайду. □ ■

¹⁹ Шу сәвәптин, Тәврат қануниниң әқидилиригә, һәтта униң әң кичиклиридин бирини бекар

□ **5:3** «роһта намрат болғанлар» — бәлким өзиниң Худаға қәтъий муһтажлиғини тонуп йәткәнләр. Башқа бир хил тәржимиси: «Мубарәк, роһта тиләмчи болғанлар!». Грек тилида «намрат» дегән сөз «тиләмчи» дегән мәнини өз ичигә алиду (мәсилән, «Луқа» 16:20, 22дә). Бу айтләрдә «мубарәк» дегән сөз (Худа тәрипидин) «бәхитлик, бәрикәтлик қилинған» дегән мәнидә ишлитилиду. ■ **5:3** Йәш. 57:15; 66:2; Луқа 6:20. □ **5:4** «пиған чәккәнләр» — бәлким өз гуналири вә Худаға таянмиғанлиғи үчүн пиған чекишни көрситиду. ■ **5:4** Йәш. 61:2; 66:10,13; Луқа 6:21. ■ **5:5** Зәб. 36:11. ■ **5:6** Йәш. 55:1. ■ **5:8** Зәб. 15:1-2; 23:4; Ибр. 12:14. □ **5:9** «течлиқ тәрәпдарлири» — грек тилида: «сулһи қилғучилар». ■ **5:10** 2Кор. 4:10; 2Тим. 2:12; 1Пет. 3:14. ■ **5:11** 1Пет. 4:14. ■ **5:12** Луқа 6:23. □ **5:13** «силәр йәр йүзидики туздурсиләр» — туз — (1) тәм бериду; (2) чирип кетиштин тосиду; (3) зәхим-яриларни сақайтиду. Мухлисларниң бу дунияға болған рольи буниңға охшап кетиши керәк. ■ **5:13** Мар. 9:50; Луқа 14:34. □ **5:15** «һеч ким чирақни йеқип қоюп, үстигә севәтни көмтүрүп қоймас...» — «севәт» грек тилида «өлчигүчи севәт». ■ **5:15** Мар. 4:21; Луқа 8:16; 11:33. ■ **5:16** 1Пет. 2:12. □ **5:18** «униңда, йәни Тәврат қанунидә пүтүлгәнләр әмәлгә ашурулмиғичә Тәвраттики «йод» бир һәрип... бекар қилинмайду» — «йод» болса ибраний тилида: «и» («йод», й) — әң кичик һәрип һесаплиниду. ■ **5:18** Луқа 16:17.

қилип, вә башқиларға шундақ қилишни үгитидиған һәр ким әрш падишалиғида әң кичик һесаплиниду. Амма әксичә, Тәврат қануни әқидилиригә әмәл қилғанлар вә башқиларға шундақ қилишни үгәткүчиләр болса әрш падишалиғида улук һесаплиниду. □ ■ 20 Чүнки мән силәргә шуни ейтип қояйки, һәққанийлиғиңлар Тәврат устазлири вә Пәрисийләрниңқидин ашмиса, әрш падишалиғиға һеч қачан кирәлмәйсиләр.□

Ғәзәплиниш һәққидә

21 Бурунқиларға «Қатиллиқ қилма, қатиллиқ қилған һәр қандақ адәм сораққа тартилиду» дәп буйрулғанлиғини аңлиғансиләр. ■ 22 Бирақ мән өзүм шуни силәргә ейтип қояйки, өз қериндишиға бекардин-бекар аччиқланғанларниң һәр бириму сораққа тартилиду. Өз қериндишини «ахмақ» дәп тиллиған һәр ким алий кеңәшмидә сораққа тартилиду; амма қериндашлирини «тәлвә» дәп һақарәтлигән һәр ким дозақниң отиға лайиқ болиду. □ 23 Шуниң үчүн, сән қурбанғаһ алдиға келип Худаға һәдийә атимақчи болғиниңда, қериндишиңниң сениңдин ағринған йери барлиғи ядиңға кәлсә, 24 һәдийәңни қурбанғаһ алдиға қоюп туруп, авал қериндишиң билән яришивал, андин келип һәдийәңни ата. 25 Әгәр үстүңдин дәва қилмақчи болған бириси болса, униң билән биргә йолда болғиниңда униң билән тездин яришип, дост болғин. Болмиса, у сени сорақчиға, сорақчи болса гундипайға тапшуриду, сән зинданға солитиветилисән. □ ■ 26 Мән саңа шуни бәрһәқ ейтип қояйки, қәрзиңниң әң ахирқи бир тийининиму қоймай төлимигичә, шу йәрдин чиқалмайсән.□

Зинахорлуқ һәққидә

27 Силәр «Зина қилмаңлар» дәп буйрулғанлиғини аңлиғансиләр. ■ 28 Бирақ мән өзүм шуни силәргә ейтип қояйки, бирәр аялға шәһваний нийәт билән қаригән киши көңлидә у аял билән аллиқачан зина қилған болиду. ■ 29 Әгәр әнди оң көзүң сени гунаға азурса, уни оюп ташливәт. Чүнки пүтүн бәдиниңниң дозаққа ташланғинидин көрә, бәдиниңдики бир әзайиң йоқ қилинғини көп әвзәл. ■ 30 Әгәр оң қолуң сени гунаға азурса, уни кесип ташливәт. Чүнки пүтүн бәдиниңниң дозаққа ташланғинидин көрә, бәдиниңдики бир әзайиң йоқ қилинғини көп әвзәл.

Талақ қилиш һәққидә

Мат. 19:9; Мар. 10:11-12; Луқа 16:18

31 Йәнә: — «Кимдиким аялини талақ қилса, униңға талақ хетини бәрсун» дәпму буйрулған. □ ■ 32 Бирақ мән өзүм шуни силәргә ейтип қояйки, кимдиким өз аялиниң бузуклуқ

□ 5:19 «униң әң кичиклиридин бирини бекар қилип...» — яки «униң әң кичиклиридин бирини хилаплиқ қилип...» — Грек тилидики пеил бәлким «бекар қилип» вә «хилаплиқ қилип» дегән икки мәнини өз ичигә алиду. ■ 5:19 Яқ. 2:10.

□ 5:20 «Тәврат устазлири вә Пәрисийләр...» — «Пәрисийләр» Йәһудийларниң диний әнғәнилиридә әң чиң туридиған қаттиқ тәләплик етиқат еқими еди. ■ 5:21 Мис. 20:13; Қан. 5:17. □ 5:22 «Өз қериндишиға бекардин-бекар аччиқланғанлар...» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «бекардин-бекар» дегән сөзләр тепилмайду. «... алий кеңәшмидә сораққа тартилиду» — «алий кеңәшмә» Йәһудийларниң әң жуқури соти болуп, «санһедрин» дәп атилатти. Бәзиләр бу сөз әрштики сотни көрситиду, дәп қарайду; бизму бу пикиргә майилмиз. □ 5:25 «...үстүңдин дәва қилмақчи болған бириси болса, униң билән биргә йолда болғиниңда униң билән тездин яришип, дост болғин» — «униң билән биргә йолда болғиниңда» дегән сөз бәлким сотқа қарап маңған йолда, йәни сотқа чүшүштин бурун болған «яришиш пурсити»ни көрситиду. «Луқа» 12:58ни көрүң. ■ 5:25 Луқа 12:58; әф. 4:26. □ 5:26 «қәрзиңниң әң ахирқи бир тийини» — «бир тийин» грек тилида «бир кодранс». Бу пулниң әң кичик бирлиги, шу дәвирдики бир ишчиниң күнлүк һәққи болған «динариус»ниң 1/64 қисми еди. ■ 5:27 Мис. 20:14; Қан. 5:18. ■ 5:28 Аюп 31:1; Зәб. 118:37. ■ 5:29 Мат. 18:8; Мар. 9:43. □ 5:31 «Кимдиким аялини талақ қилса, униңға талақ хетини бәрсун» — «Қан.» 24:1. ■ 5:31 Чөл. 30:2; Қан. 23:20-22; 24:1.

қилмишидин башқа һәр қандақ ишни банә қилип уни талақ қилса, әнди уни зинаға тутуп бәргән болиду; талақ қилинған аялни әмригә алған кишиму зина қилған болиду. □ ■

Қәсәм қилиш һәққидә

³³ Силәр йәнә бурунқиларға «Қәсимиңдин янма, Пәрвәрдиғарға қилған қәсимиңгә әмәл қил» дәп буйрулғанлиғини аңлиғансиләр. ■ ³⁴ Бирақ мән өзүм шуни силәргә ейтип қояйки, қәтъий қәсәм қилмаңлар; әршни тилға елип қәсәм қилмаңлар, чүнки әрш Худаниң тәхтидур; ■ ³⁵ яки йәрни тилға елип қәсәм қилмаңлар, чүнки йәр йүзи Худаниң тәхтипәридур. Йерусалимни тилға елипму қәсәм қилмаңлар, чүнки у йәр улук падишаниң шәһиридур. ■ ³⁶ Һәтта өз бешиңларни тилға елипму қәсәм қилмаңлар, чүнки силәрниң чечиңларниң бир телиниму ақ яки қара рәңгә өзгәртиш қолуңлардин кәлмәйду. ³⁷ Пәқәт дегиниңлар «Болиду», «болиду», яки «Яқ, яқ, болмайду» болсун. Буниңдин зиядиси рәзил болғучидин келиду. □

Интиқам һәққидә

Луқа 6:29-30

³⁸ Силәр «Көзгә көз, чишқа чиш» дәп буйрулғинини аңлиғансиләр. □ ■ ³⁹ Бирақ мән өзүм шуни силәргә ейтип қояйки, әски билән тәң болмаңлар. Кимдәким оң мәңзиңгә урса, сол мәңзиниму тутуп бәр; ■ ⁴⁰ вә бириси үстүңдин дәва қилип, көйнигиңни алмақчи болса, чапиниңниму бәр. ⁴¹ Бириси саңа йүк-тақини йүдкүзүп миң қәдәм йол жүрүшкә зорлиса, униң билән икки миң қәдәм маң. □ ⁴² Бириси сәндин тилисә, униңға бәр. Бириси сәндин өтнә-йерим қилмақчи болса, униңға бойнуңни толғима. □ ■

Дүшмәнләргә меһир-муһәббәт көрситиш һәққидә

Луқа 6:27-28; 32-36

⁴³ Силәр «Хошнаңни сөйгин, дүшминиңгә нәпрәтлән» дәп ейтилғанни аңлиған. □ ■ ⁴⁴ Бирақ мән өзүм шуни силәргә ейтип қояйки, силәргә дүшмәнлик болғанларға меһир-муһәббәт көрситиңлар, силәрдин нәпрәтләнгәнләргә яхшилиқ қилиңлар, силәргә зиянкәшлик қилғанларға дуа қилиңлар. □ ■ ⁴⁵ Шундақ қилғанда, әрштики Атаңларниң пәрзәнтлиридин болисиләр. Чүнки У қуяшиниң нурини яхшиларғиму вә яманларғиму чүшүриду,

□ **5:32** «Кимдиким өз аялиниң бузуклуқ қилмишидин башқа һәр қандақ ишни банә қилип уни талақ қилса, әнди уни зинаға тутуп бәргән болиду» — аял киши Мәсиһ ейтқан бу әһвалға чүшсә (демәк, ери бузуклуқ қилған болса), ундақта у талақ қилинған болса, башқа бир әргә тәгсә болиду. Шу вақитларда талақ қилинған хотун әрсиз қалса, әһвали наһайити қийин болиду, әлвәттә. ■ **5:32** Мат. 19:7; Мар. 10:4,11; Луқа 16:18; 1Кор. 7:10. ■ **5:33** Мис. 20:7; Лав. 19:12; Қан. 5:11; 23:22 ■ **5:34** Йәш. 66:1; Яқ. 5:12. ■ **5:35** Зәб. 47:3; Йәш. 66:1. □ **5:37** «Буниңдин зиядиси рәзил болғучидин келиду» — «рәзил болғучи» Шәйтанны көзритиду. Башқа бир хил тәржимиси: «рәзилликтин келиду». □ **5:38** «Көзгә көз, чишқа чиш» — уйғур тилидики мақал болса: «Қанға қан, жанға жан». Соттики адаләтлик һөкүмләрни көрситидиған бу сөзләр Тәврат, «Мис.» 21:24, «Лав.» 24:20дә тепилиду. ■ **5:38** Мис. 21:24; Лав. 24:20; Қан. 19:21. ■ **5:39** Пәнд. 24:29; Луқа 6:29; Рим. 12:17; 1Кор. 6:7; 1Тес. 5:15; 1Пет. 3:9. □ **5:41** «Бириси саңа жүк-тақини йүдкүзүп миң қәдәм йол жүрүшкә зорлиса...» — «миң қәдәм» грек тилида: «бир миллион», йәни тәхминән 1.5 километр. «бириси саңа жүк-тақини йүдкүзүп миң қәдәм йол жүрүшкә зорлиса, униң билән икки миң қәдәм маң» — шу вақитларда Рим империйәсидики әскәрләрниң аддий пухраларни өз жүк-тақлирини көтирип беришкә зорлаш һоқуқи бар еди. □ **5:42** «Бириси сәндин тилисә, униңға бәр» — Мәсиһ тилигәнләргә немини бериш, немини бәрмәслик тоғрисида сөз қилмиған; пәқәт көңлимиздә «бериш позитсийиси»ни сақлишимиз керәк. Дәл тилигән нәрсини беришимиз натайин («Рос.» 3:6ни көрүң). ■ **5:42** Қан. 15:8; Луқа 6:35. □ **5:43** «Хошнаңни сөйгин» — «Лав.» 18:18. «дүшминиңгә нәпрәтлән» — иккинчи сөз Тәвраттин әмәс, бәлки Йәһудий устазларниң язмилиридин елинип, уларниң әнъәниви көзқаришини әкс әттүриду. ■ **5:43** Лав. 19:18. □ **5:44** «силәргә зиянкәшлик қилғанларға дуа қилиңлар....» — бәзи кона көчүрмиләрдә толук әйт: «...силәргә дүшмәнлик болғанларға меһир-муһәббәт көрситиңлар, силәрни қарғиғанларға бәхит тиләңлар, силәрдин нәпрәтләнгәнләргә яхшилиқ қилиңлар, силәргә һақарәт вә зиянкәшлик қилғанларға дуа қилиңлар» дейилиду. «Луқа» 6:27-28ниму көрүң. ■ **5:44** Луқа 6:27; 23:34; Рос. 7:60; Рим. 12:20; 1Кор. 4:13; 1Пет. 2:23.

ямғурниму һәққанийларғиму, һәққанийәтсизләргиму яғдуриду. □ 46 Эгәр силәр өзүңларға муһәббәт көрсәткәнләргила меһир-муһәббәт көрсәтсәңлар, буниң қандақму инғамға еришкичилиги болсун? Һәтта бажғирларму шундақ қиливатмамду? □ ■ 47 Эгәр силәр пәкәт қериндашлириңлар биләнла салам-сәһәт қилишсаңлар, буниң немә пәзилити бар? Һәтта ят әлликләрму шундақ қилидиғу! □ 48 Шуңа, әрштики Атаңлар мукәммәл болғинидәк, силәрму мукәммәл болуңлар. □ ■

6

Хәйр-саһавәт һәққидә

1 Һези болуңларки, хәйр-саһавәтлик ишлириңларни башқиларниң алдида көз-көз қилмаңлар. Бундақ қилсаңлар, әрштики Атаңларниң инғамиға еришәлмәйсиләр. □

2 Шуңа хәйр-саһавәт қилғиниңда, давраң салма. Сахтипәзләрла синагогларда вә кочиларда адәмләрниң махтишиға еришиш үчүн шундақ қилиду. Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, улар көзлигән инғамиға еришкән болиду. □ ■ 3 Лекин сән, хәйр-саһавәт қилғиниңда оң қолуңниң немә қиливатқинини сол қолуң билмисун. 4 Шуниң билән хәйр-саһавитиң йошурун болиду вә йошурун ишларни көргүчи Атаң саңа буни қайтуриду. ■

Дуа һәққидә Луқа 11:2-4

5 Дуа қилған вақтиңда, сахтипәзләрдәк болма; чүнки улар башқиларға көз-көз қилиш үчүн синагоглар яки төрт коча еғизидә турувелип дуа қилишқа амрақтур. Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, улар көзлигән инғамиға еришкән болиду.

6 Лекин сән болсаң, дуа қилған вақтиңда, ичкири өйгә кирип, ишикни йепип, йошурун турғучи Атаңға дуа қилиңлар; вә йошурун көргүчи Атаң буни саңа қайтуриду. ■

7 Дуа-тилавәт қилғанда, *бутпәрәс* ят әлликләрдикидәк қуруқ гәпләрни тәқрарлавәрмәңлар. Чүнки улар дегәнлиримиз көп болса Худа тилигинимизни чоқум ижабәт қилиду, дәп ойлайду. ■ 8 Шуңа, силәр уларни доримаңлар. Чүнки Атаңлар силәрниң еһтияжидларни силәр тилимәстин бурунла билиду. 9 Шуниң үчүн, мундақ дуа қилиңлар: —

«И асманларда турғучи Атимиз,
Сениң намиң муқәддәс дәп улуқланғай. ■

10 Падишаһлиғиң кәлгәй,
Ирадәң әрштә ада қилинғандәк йәр йүзидиму ада қилинғай.

11 Бүгүнки ненимизни бүгүн бизгә бәргәйсән.

12 Бизгә қәриздар болғанларни кәчүргинимиздәк,
Сәнму қәризлиримизни кәчүргәйсән. □

13 Бизни аздурулушларға учратқузмиғәйсән,

□ 5:45 «Шундақ қилғанда, әрштики Атаңларниң пәрзәнтлиридин болисиләр» — тәкитләнгән иш бәлки Худаниң һәқиқий характерини башқиларға билдүрүш, Униңға охшаш болуш. □ 5:46 «Һәтта бажғирларму шундақ қиливатмамду?» — бажғирлар интайин инсапсиз, пәскәш адәмләр дәп һесаплинатти. ■ 5:46 Луқа 6:32.

□ 5:47 «Һәтта ят әлликләрму шундақ қилидиғу!» — «ят әлликләр»ниң көпинчиси шу вақитта бутпәрәсләр, капирлар еди, әлвәттә. □ 5:48 «...Атаңлар мукәммәл болғинидәк, силәрму мукәммәл болуңлар» — яки «... Атаңлар мукәммәл болғинидәк, силәр мукәммәл болисиләр». ■ 5:48 Яр. 17:1 □ 6:1 «хәйр-саһавәтлик ишлириңларни башқиларниң алдида көз-көз қилмаңлар» — яки «қилған яхши ишлириңларни башқиларниң алдида көз-көз қилмаңлар». □ 6:2 «Шуңа хәйр-саһавәт қилғиниңда, давраң салма» — грек тилида «шуңа хәйр-саһавәт қилғиниңда, өз алдиңда канай чалғузма». ■ 6:2 Рим. 12:8. ■ 6:4 Луқа 14:14. ■ 6:6 2Пад. 4:33; Рос. 10:4. ■ 6:7 1Пад. 18:28; Йәш. 1:15. ■ 6:9 Луқа 11:2. □ 6:12 «Бизгә қәриздар болғанларни кәчүргинимиздәк, сәнму қәризлиримизни кәчүргәйсән» — бу әйттики «қәриз» чоқум гуналарни өз ичигә алиду. 14-әйтти көрүң.

Бәлки бизни рәзил болғучидин қутулдурғайсән».[□] ■

14 Чүнки силәр башқиларниң гуна-сәһвәнликлирини кәчүрсәңлар, әрштики Атаңларму силәрни кәчүриду. ■ 15 Бирақ башқиларниң гуна-сәһвәнликлирини кәчүрмисәңләр, әрштики Атаңларму гуна-сәһвәнликлириңларни кәчүрмәйду. ■

Роза тутуш һәққидә

16 Роза тутқан вақтиңларда, сахтипәзләрдәк татираңғу қияпәткә киривалмаңлар. Улар роза тутқинини көз-көз қилиш үчүн чирайлирини солғун қияпәттә көрситиду. Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, улар көзлигән инғамиға еришкән болиду. ■ 17 Әнди сән, роза тутқиниңда, чачлириңни майлап, йүзүңни жуяп жүр. 18 Шу чағда, роза тутқиниң инсанларға әмәс, бәлки пәқәт йошурун турғучи Атаңғила көрүниду; вә йошурун көргүчи Атаң уни саңа қайтуриду.

Байлиқ һәққидә

Луқа 12:33-34; 11:34-36; 16:13

19 Йәр йүзидә өзүңларға байлиқларни топлимаңлар. Чүнки бу йәрдә я күйә йәп кетиду, я дат басиду яки оғрилар там тешип оғрилап кетиду. ■ 20 Әксичә, әрштә өзүңларға байлиқлар топлаңлар. У йәрдә күйә йемәйду, дат басмайду, оғриму там тешип оғрилимайду. ■ 21 Чүнки байлиғиң қәйәрдә болса, қәлбиңму шу йәрдә болиду.

22 Тәнниң чириғи көздур. Шуңа әгәр көзүң сап болса, пүтүн вужудуң йорутулиду. □ ■

23 Лекин әгәр көзүң яман болса пүтүн вужудуң қараңғу болиду. Әгәр вужудуңдики «йоруқлуқ» әмәлийәттә қараңғулуқ болса, у қараңғулуқ немидегән қорқунучлуқ-һә! □

24 Неч ким бирла вақитта икки ғоҗайинниң қуллуғида болмайду. Чүнки у яки буни яман көрүп, уни яхши көриду; яки буниңға бағлинип, униңға етиварсиз қарайду. *шуниңға охшаш*, силәрниң һәм Худаниң, һәм мал-дунияниң қуллуғида болушуңлар мүмкин әмәс. □ ■

25 Шуңа мән силәргә шуни ейтип қояйки, һаятиңларға керәклик йемәк-ичмәк яки учаңларға кийидиған кийим-кечәкниң ғемини қилмаңлар. һаятлик озуқтин, тән кийим-кечәктин әзиз әмәсму? ■ 26 Асмандики учар-қанатларға қараңлар! Улар теримайду, ормайду, амбарларға жиғмайду, лекин әрштики Атаңлар уларниму озуқландуриду. Силәр әшу қушлардин көп әзиз әмәсму? ■ 27 Араңларда қайсиңлар ғәм-қайғу билән өмрүңларни бирәр саат узарталайсиләр? □

28 Силәрниң кийим-кечәкниң ғемини қилишиңларниң немә һажити?! Даладики нелупәрләрниң қандақ өсидиғанлиғиға қарап беқиңлар! Улар әмгәкму қилмайду, чақ егирмәйду; □ 29 лекин силәргә шуни ейтип, һәтта Сулайман толуқ шан-шәрәптә турғандиму униң кийиниши нилупәрләрниң бир гүличиликму йоқ еди. □ 30 Әнди Худа

□ **6:13** «..бәлки бизни рәзил болғучидин қутулдурғайсән» — демәк, Шәйтандин қутқузуш. Башқа бир хил тәржимиси: «яманлиқтин», «рәзиликтин». «..бәлки бизни рәзил болғучидин қутулдурғайсән...» — бәзи грекчә нусхиларда бу айтниң ахириға келип: «Чүнки, падишалиқ, һоқуқ вә улуклуқ Саңа мәнсуп, амин» дегән ибариләр қошулған. ■ **6:13** Мат. 13:19. ■ **6:14** Мар. 11:25; Кол. 3:13. ■ **6:15** Мат. 18:35; Яқ. 2:13. ■ **6:16** Йәш. 58:3; Мат. 9:14; Мар. 2:18; Луқа 5:33. ■ **6:19** Пәнд. 23:4; Ибр. 13:5; Яқ. 5:1. ■ **6:20** Луқа 12:33; 1Тим. 6:19. □ **6:22** «әгәр көзүң сап болса...» — грек тилида «сап» дегән сөзниң икки мәнәси бар: (1) «бир, бөлүнмәс, бирләшкән, сақ»; (2) «сехий». Демәк, шундақ болғанда «сап» дегән сөзниң толуқ мәнәси «Көзүң Худағила қариса...» һәмдә «Сән өзүң сехий болсаң...» дегән болиду. ■ **6:22** Луқа 11:34. □ **6:23** «әгәр көзүң яман болса...» — «яман» мошу йәрдә һәм «рәзил» һәм «сақ әмәс, аҗиз, кесәл» дегән икки мәнәни билдүриду. □ **6:24** «силәрниң һәм Худаниң, һәм мал-дунияниң қуллуғида болушуңлар мүмкин әмәс» — «мал-дуния» грек тилида «маммон» дейилиду. ■ **6:24** Луқа 16:13. ■ **6:25** Зәб. 36:5; 54:23; Луқа 12:22; Фил. 4:6; 1Тим. 6:8; 1Пет. 5:7. ■ **6:26** Аюп 38:41; Зәб. 146:9. □ **6:27** «... өмрүңларни бирәр саат узарталайсиләр?» — башқа бир тәржимиси: «...боюңға бирәр ғерич қошаламду?». □ **6:28** «Даладики нелупәрләр ... » — яки «Даладики явайи гүл-гиялар...». □ **6:29** «һәтта Сулайман толуқ шан-шәрәптә турғандиму униң кийиниши нилупәрләрниң бир гүличиликму йоқ еди» — мошу йәрдә «Сулайман» улук падиша, Давут падишаниң огли Сулайманни көрситиду.

даладика бүгүн ечилса, әтиси қуруп очаққа селинидигән әшу гүл-гияларни шунчә безигән йәрдә, силәрни техиму кийиндүрмәсму, әй ишәши аҗизлар! ³¹ Шуңа «немә йәймиз», «немә ичимиз», «немә кийимиз?» дәп ғәм қилмаңлар. ³² Чүнки ят әлдикиләр мана шундақ һәммә нәрсигә интилиду, амма әрштики Атаңлар силәрниң бу һәммә нәрсиләргә муһтаҗлиғиңларни билиду; □ ³³ шундақ экән, һәммидин авал Худаниң падишалиғи вә һәққанийлиғиға интилиңлар. У чағда, буларниң һәммиси силәргә қошулуп несип болиду. ■ ³⁴ Шунинң үчүн, әтиниң ғемини қилмаңлар. Әтиниң ғеми әтигә қалсун. Һәр күнниң дәрдә шу күнгә тушлуқ болиду.

7

Башқиларниң үстидин һөкүм қилмаңлар Луқа 6:37-38; 41-42

¹ Башқиларниң үстидин һөкүм қилип жүрмәңлар. Шундақта Худаниң һөкүмигә учримайсиләр. ■ ² Чүнки силәр башқилар үстидин қандақ баһа билән һөкүм қилсаңлар, Худаму силәрниң үстүңлардин шундақ баһа билән һөкүм чиқириду. Силәр башқиларни қандақ өлчәм билән өлчисәңлар, Худаму силәрни шундақ өлчәм билән өлчәйду. □ ■ ³ Әнди немә үчүн бурадириңниң көзидики қилни көрүп, өз көзүңдики лимни байқалмайсән?! □ ■ ⁴ Сән қандақму бурадириңға: «Қени, көзүңдики қилни еливетәй!» дейәләйсән? Чүнки мана, өзүңниң көзидә лим туриду!? ⁵ Әй сахтипәз! Авал өзүңниң көзидики лимни еливет, андин ениқ көрүп, бурадириңниң көзидики қилни еливетәләйсән. ■

Худаниң сөзини көзигә илмайдиғанлар һәққидә

⁶ Муқәддәс нәрсини иштларға бәрмәңлар, яки үнчә-мәрвайитлириңларни тоңғузларниң алдиға ташлап қоймаңлар. Болмиса, улар буларни путлирида дәссәп, андин бурулуп силәрни талайду. ■

Тиләңлар, издәңлар, чекиңлар Луқа 11:9-13

⁷ Тиләңлар, силәргә ата қилиниду; издәңлар, таписиләр; ишиқни чекиңлар, ечилиду. ■ ⁸ Чүнки һәр бир тилигүчи тилигинигә еришиду; издигүчи издигинини тапиду; ишиқни чәккүчиләргә ишиқ ечилиду. ■ ⁹ Араңларда өз оғли нан тәләп қилса, униңға таш беридиғанлар барму?! ¹⁰ Яки белиқ тәләп қилса, илан беридиғанлар барму? ¹¹ Әнди силәр рәзил турупму өз пәрзәнтлириңларға яхши илтипатларни беришни билгән йәрдә, әрштики Атаңлар Өзидин тилигәнләргә яхши нәрсиләрни техиму илтипат қилмасму? ■ ¹² Шуңа һәр ишта башқиларниң өзүңларға қандақ муамилә қилишини үмүт қилсаңлар, силәрму уларға шундақ муамилә қилиңлар; чүнки Тәврат қануни вә пәйғәмбәрләрниң тәлиматлири мана шудур. ■

□ **6:32** «ят әлдикиләр мана шундақ һәммә нәрсигә интилиду...» — «ят әлдикиләр» Йәһудий әмәс бутпәрәсләр болуп, тирик Худани билмәйтти. Мухлислар Йәһудий болғачқа, Худаниң күч-қудритигә һәмдә Өз хәлқидин хәвәр алидиғанлиғиға ишәши болуши керәк еди. ■ **6:33** 1Пад. 3:13; Зәб. 36:25; 54:23 ■ **7:1** Луқа 6:37; Рим. 2:1; 1Кор. 4:3, 5. □ **7:2** «башқиларниң үстидин һөкүм қилип жүрмәңлар» — бу 1-2-айәтләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **7:2** Мар. 4:24; Луқа 6:38. □ **7:3** «бурадириңниң көзидики қилни көрүп...» — яки «қериндишиңниң көзидики қилни көрүп...». «...өз көзүңдики лимни байқалмайсән?!» — айәтниң толук мәнәси: «Немә үчүн бурадириңниң һәрә кепигидәк кичик сәһвәнлигинила көрүп, өзүңдики лимдәк чоң гунани көрмәйсән» дегәндәк. ■ **7:3** Луқа 6:41, 42. ■ **7:5** Пәнд. 18:17. ■ **7:6** Пәнд. 9:8; 23:9. ■ **7:7** Мат. 21:22; Мар. 11:24; Луқа 11:9; Юһ. 14:13; 16:24; Яқ. 1:5, 6; 1Юһа. 3:22; 5:14. ■ **7:8** Пәнд. 8:17; Йәр. 29:12. ■ **7:11** Яр. 6:5; 8:21. ■ **7:12** Луқа 6:31.

*Худаниң падишалыгыга киридиған дәрваза тар
Луқа 13:24*

13 Тар дәрвазидин кириңлар. Чүнки кишини һалакәткә елип баридиған дәрваза кәң болуп, йоли кәңташа вә дағдамдур, вә униңдин киридиғанлар көптүр. ■ 14 Бирақ һаятлыққа елип баридиған дәрваза тар, йоли қистаң болуп, уни тапалайдиғанларму аз.■

*Икки хил дәрәк
Луқа 6:43-44; 13:25-27*

15 Алдиңларға қой терисигә оринивелип кәлгән, ичи житқуч чилбәридәк болған сахта пәйғәмбәрләрдин һошияр болуңлар. ■ 16 Силәр уларни мевилиридин тонувалалайсиләр. Тикәндин үзүмләр, қамғақтин әнжірләр алғили боламду? 17 Шунуңға охшаш, һәр яхши дәрәк яхши мевә бериду, пор дәрәк начар мевә бериду. ■ 18 Яхши дәрәк начар мевә бәрмәйду, пор дәрәк яхши мевә бәрмәйду. 19 Яхши мевә бәрмәйдиған һәр бир дәрәк кесилип отқа ташлиниду. 20 Шунуңдәк, мошундақ кишиләрни мевилиридин тонувалалайсиләр.

Һәқиқий мухлис

21 Маңа «Рәббим, Рәббим» дегәнләрниң һәммисила әрш падишалыгыга кирәлмәйду, бәлки әрштә турғучи Атамниң ирадисини ада қилғанларла кирәләйду. ■ 22 Шу күнидә нурғун кишиләр маңа: «Рәббим, Рәббим, биз сениң намиң билән вәһий-бешарәтләрни йәткүздук, сениң намиң билән жинларни қоғлидук вә намиң билән нурғун мөжизиләрни көрсәттуқ» дәйду. □ ■ 23 Һалбуки, у чағда мән уларға: «Силәрни әзәлдин тонумаймән. Көзүмдин йоқилиңлар, әй итаәтсизләр!» дәп елан қилимән.■

Икки хил имарәт салған кишиләр

24 Әнди һәр бири бу сөзлиримни аңлап әмәл қилған болса, у өз өйини қорам таш үстигә салған пәм-парасәтлик кишигә охшайду. ■ 25 Ямғур жиғип, кәлкүн келип, боран чиқип соқсиму, у өй өрүлмиди; чүнки униң ули қорам ташниң үстигә селинған. 26 Бирақ сөзлиримни аңлап туруп, әмәл қилмайдиған һәр бири өйини қумниң үстигә қурған ахмақкә охшайду. ■ 27 Ямғур яққанда, кәлкүн кәлгәндә, боран чиққанда шу өй өрүлүп кәтти; униң өрүлүши интайин дәһшәтлик болди! 28 Вә шундақ болдики, Әйса бу сөзлирини ахирлаштурғандин кейин, бу топ-топ халайиқ униң тәлимлиригә һәйрануһәс болушти. 29 Чүнки униң тәлимлири Тәврат устазлириниңкигә охшимайтти, бәлки толиму нопузлуқ еди.■

8

*Әйсаниң мохо кесилини сақайтиши
Мар. 1:40-45; Луқа 5:12-16*

1 У тағдин чүшкәндә, топ-топ кишиләр униңға әгишип маңди. 2 Вә мана, мохо кесили бар болған бир киши униң алдиға келип, бешини йәргә уруп тизлинип:

■ 7:13 Луқа 13:24. ■ 7:14 Рос. 14:22. ■ 7:15 Қан. 13:4; Йәр. 23:16; Мат. 24:4; Рим. 16:17; әф. 5:6; Кол. 2:8; 1Юһа. 4:1. ■ 7:17 Мат. 3:10; 12:33; Мар. 11:13; Луқа 8:8. ■ 7:21 Мат. 25:11; Луқа 6:46; 13:25; Рос. 19:13; Рим. 2:13; Яқ. 1:22. □ 7:22 «Шу күнидә нурғун кишиләр маңа: «Рәббим, Рәббим...» дәйди» — «шу күни» — муқәддәс язмилардики көп йәрләрдә қиямәт күни пәкәт «шу күни» дәп атилиду. ■ 7:22 Йәр. 14:14; 27:15; Луқа 13:26. ■ 7:23 Зәб. 6:9; Мат. 25:12,41; Луқа 13:25,27. ■ 7:24 Йәр. 17:8; Луқа 6:47; Рим. 2:13; Яқ. 1:25. ■ 7:26 Әз. 13:11; Рим. 2:13; Яқ. 1:23. ■ 7:29 Мар. 1:22; 6:2; Луқа 4:32.

— Тәхсир, әгәр халисиңиз, мени кесилимдин пак қилалайсиз! — деди. □ ■ ³ Әйса униңға қолини тәккүзүп туруп:

— Халаймән, пак болғин! — девиди, бу адәмниң мохо кесили шуан пак болуп сақайди. ⁴ Әйса униңға:

— Назир бу ишни һеч кимгә ейтма, бәлки удул берип каһинға өзүңни көрситип, уларда бир гувалиқ болуш үчүн, Муса бу ишта әмир қилған һәдийә-қурбанлиқни сунғин, — деди. □ ■

Әйсаниң римлиқ йүз бешиниң чакирини сақайтиши
Луқа 7:1-10; Юһ. 4:43-54

⁵ У Кәпәрнаһум шәһиригә барғанда, римлиқ бир йүз беши униң алдиға келип, униңдин йелинип: ■

⁶ — Тәхсир, чакирим паләч болуп қелип, бәк азаплинип өйдә ятиду, — деди.

⁷ Мән берип уни сақайтип қояй, — деди Әйса.

⁸ Йүз беши жававән:

— Тәхсир, торусумниң астиға киришиңизгә лайиқ әмәсмән. Пәқәт бир еғизла сөз қилип қойсиңиз, чакирим сақийип кетиду. ■ ⁹ Чүнки мәнму башқа бирисиниң һоқуқи астидики адәммән, мениң қол астимда ләшкәрлирим бар. Биригә бар десәм бариду, биригә кәл десәм, келиду. Кулумға бу ишни қил десәм, у шу ишни қилиду, — деди. □

¹⁰ Әйса бу гәпләрни аңлап, һәйран болди. Өзи биллә кәлгәнләргә:

— Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, бундақ ишәшни һәтта Исраиллар арисидиму тапалмиған едим. ¹¹ Силәргә шуни ейтип қояйки, нурғун кишиләр күнчиқиш вә күнпетиштин келип, әрш падишалиғида Ибраһим, Исһақ вә Якуплар билән бир дәстиханда олтириду. ■

¹² Лекин бу падишалиқниң өз пәрзәнтлири болса, сиртта қараңғулуққа ташлинип, у йәрдә жиға-зерәлар кәтириду, чишлирини ғучурлитиду, — деди. □ ■ ¹³ Андин, Әйса йүз бешиға: — Өйүңгә қайт, ишәнгиниңдәк сән үчүн шундақ қилиниду, деди. һелиқи чакарниң кесили шу пәйттә сақайтилди.

Әйсаниң нурғун кесәлләрни сақайтиши
Мар. 1:29-34; Луқа 4:38-41

¹⁴ Әйса Петрусниң өйигә барғанда, Петрусниң қейинанисиниң қизип орун тутуп йетип қалғинини көрди. ■ ¹⁵ У униң қолини тутивиди, униң қизитмиси янди. Аял дәрһал орнидин туруп, Әйсани күтүшкә башлиди.

¹⁶ Кәч киргәндә, кишиләр жин чаплашқан нурғун адәмләрни униң алдиға елип келишти. У бир еғиз сөз биләнла жинларни һайдивәтти вә барлиқ кесәлләрни сақайтти. ¹⁷ Буниң

□ **8:2** «мохо кесили бар болған бир киши» — мохо кесили бир хил қорқунучлуқ, жуқумлуқ терә кесили болуп, Тәврат қануни бойичә Йәһудийлар бу хил кесәлгә гириптар болғанларни «напак» дәп һесаплап, уларға тәғмәслиги керәк еди («Лав.» 13-14-баплар). «Тәхсир» — грек тилида бу сөз «қуриос» дәп атилиду. У алди-кәйнидики сөзләргә қарап яки «Тәхсир» яки «Рәб»ни билдүриду. Мошу йәрдә мохо кесилигә гириптар адәм Әйсаниң ким екәнлигини теһи аңчә билмигәчкә, «Тәхсир» дәп тәржимә қилишимиз керәк. ■ **8:2** Мар. 1:40; Луқа 5:12. □ **8:4** «удул берип каһинға өзүңни көрситип, уларда бир гувалиқ болуш үчүн, Муса бу ишта әмир қилған һәдийә-қурбанлиқни сунғин» — Тәврат қануни бойичә бириси мохо кесилидин сақайған болса, муқәддәс ибадәтханидики мәсьул каһинниң алдиға берип өзини «сақ, яки сақ әмәс» дәп тәкшүртүп қурбанлиқ қилиши керәк еди; андин қайтидин жәмийәт билән арилишалайтти. («Лав.» 13:9, 14:11-13, «Луқа» 5:14ни көрүң). Демисәкму, Мәсиһ кәлгичә бундақ мурасим бир қетимму өткүзүлүп бақмиған. ■ **8:4** Лав. 13:2; 14:2; Луқа 5:14. ■ **8:5** Луқа 7:1. ■ **8:8** Зәб. 106:20. □ **8:9** «мәнму башқа бирисиниң һоқуқи астидики адәммән...» — «мәнму» дегән сөзгә диққәт қилишимиз керәк. Демәк, йүз беши Рим императориниң һоқуқи астида туруп өз һоқуқи билән әскәрлиригә буйруқ берәләйтти; Әйса аләм егисиниң һоқуқи астида туруп униң һоқуқи билән аләмниң ишлирини буйруйдиган адәм еди. ■ **8:11** Луқа 13:29. □ **8:12** «күнчиқиш вә күнпетиштин кәлгәнләр ...» — (11-айәт) Йәһудий әмәсләрни, йәни ят әликләрни көрситиду. «Падишаһлиқниң өз пәрзәнтлири» болса, әсли Худаниң падишалиғиға мирасхор болуш керәк болған Йәһудийларниң өзлирини көрситиду. ■ **8:12** Мат. 13:42; 21:43; 22:13; 24:51; Луқа 13:28. ■ **8:14** Мар. 1:29; Луқа 4:38.

билән, Йәшәя пәйгәмбәр арқилиқ йәткүзүлгән: «У өзи ағриқ-силақлиримизни көтәрди, кесәллиримизни үстигә алди» дегән сөз әмәлгә ашурулди.■

Әйсага әгишишниң бәдәллири
Луқа 9:57-62

18 Әйса өзини ошивалған топ-топ кишиләрни көрүп, мухлислирига деңизниң у қетиға өтүп кетишни әмир қилди. 19 Шу чағда, Тәврат устазлиридин бири келип, униңға:
— Устаз, сән қәйәргә барсаң, мәнму саңа әгишип шу йәргә баримән, — деди.■

20 Әйса униңға:

— Түлкиләрниң өңкүрлири, асмандики қушларниң угилири бар; бирақ Инсаноғлиниң бешини қойғидәк йериму йоқ, — деди.□

21 Мухлислиридин йәнә бири униңға:

— Рәб, мениң авал берип атамни йәрликкә қоюшумға ижәзәт бәргәйсән, — деди.□

22 Бирақ Әйса униңға:

— Маңа әгәшкин, вә өлүкләр өз өлүклирини йәрликкә қойсун, — деди.□ ■

Әйсаниң боранни тиничлитиши
Мар. 4:35-41; Луқа 8:22-25

23 У кемигә чүшти, мухлислириму чүшүп биллә маңди. ■ 24 Вә мана, деңиз үстидә қаттиқ боран чиқип кәтти; шуниң билән долқунлар кемидин һалқип кемини гәриқ қиливетәй дәп қалди. Лекин у ухлавататти. 25 Мухлислар келип уни ойғитип:

— И устаз, бизни қутулдурғайсән! Биз һалакәт алдида туримиз — деди.

26 — Немишкә қорқисиләр, и ишәши әжизлар! — деди у вә орнидин туруп, боран-чапқунға вә деңизға тәнбиһ беривиди, һәммиси бирдинла тиничланди.■

27 Мухлислар интайин һәйран болуп, бир-биригә:

— Бу зади қандақ адәмду? һәтта боран-чапқунлар вә деңизму униңға бойсунидикән-һә! — дәп кетишти.

Әйсаниң жин чаплашқан икки адәмни азат қилиши
Мар. 5:1-20; Луқа 8:26-39

28 Әйса деңизниң у қетидики Гадаралиқларниң жутиға барғинида, жин чаплашқан икки киши гөрлиридин чиқип униңға алдиға кәлди. Улар шунчә вәһший едики, һеч ким бу йәрдин өтүшкә жүрәт қилалмайтти. □ ■ 29 Уни көргәндә улар:

— И Худаниң Оғли, сениң биз билән немә қариң! Сән вақит-саити кәлмәйла бизни қийниғили кәлдиңму? — дәп товлиди.

30 Шу йәрдин хелә жирақта чоң бир топ тоңғуз падиси отлап жүрәтти. 31 Жинлар әнди униңға:

■ 8:17 Йәш. 53:4; 1Пет. 2:24. ■ 8:19 Луқа 9:57. □ 8:20 «Инсаноғлиниң бешини қойғидәк йериму йоқ»

— Тәвратта «Инсаноғли» дегән ибарә алдин-ала ейтилған, дунияни қутқузушқа келидиған «Мәсиһ»ни көрсәткән еди (мәсилән, «Дан.» 7:13-14). Тәврат-Зәбур бойичә бу әвәтилгүчиниң Худаниң күч-қудрити вә шан-шәриви билән әрштин чүшүп, пүткүл инсанларни мәңгү башқуридиғанлиғи алдин-ала ейтилған. Униңдин муһими, бизниңчә, Әйса Мәсиһниң бу намни өзи һәққидә көп ишлитиши өзиниң толук инсан экәнлигини, инсанийәт билән бир экәнлигини тәкитләш үчүн еди. Чүнки әрш тәрипидин ейтқанда әжайип иш шуки, гәрчә у эәлдин Худаниң Оғли болған болсиму, у һазир йәнә «Инсанниң оғли»му еди. «Тәбирләр»ниму көрүң. □ 8:21 «Рәб, мениң авал берип атамни йәрликкә қоюшумға ижәзәт бәргәйсән» — бу кишиниң атиси бәлким теһи дуниядин кәтмигән еди. Шуниң билән бәзиләр:

«Авал берип атам өлүп уни йәрликкә қойғичә күтүшүмгә йол қойғайсән» дәп тәржимә қилиду. □ 8:22 «Өлүкләр өз өлүклирини йәрликкә қойсун» — «өлүкләр» мошу йәрдә шүбһисизки, гуналиридин қутқузулмағанлиғи түпәйлидин «роһи өлгәнләр»ни көрситиду. ■ 8:22 1Тим. 5:6. ■ 8:23 Мар. 4:35; Луқа 8:22. ■ 8:26 Аюп 26:12; Зәб.

106:29; Йәш. 51:10. □ 8:28 «Гадаралиқлар» — яки «Герасалиқлар» («Луқа» 8:36ни көрүң). «жин чаплашқан икки киши гөрлиридин чиқип униңға алдиға кәлди» — «гөрләрдин» — Қанаанда (Пәләстиндә) көп гөрләр өңкүрләрдин ясилиду. ■ 8:28 Мар. 5:1; Луқа 8:26.

— Әгәр сән бизни қоғливәтмәкчи болсаң, бизни тоңғуз падиси ичигә киргүзүвәткәйсән, — дөп ялвурүшти.

³² У уларға:

— Чиқиңлар! — девиди, жинлар чиқип, тоңғузларниң тенигә киривалди. Мана, пүткүл тоңғуз падиси тик ярдин етилип чүшүп, суларда фәрик болди.

³³ Лекин тоңғуз баққучилар бәдәр қечип, шәһәргә кирип, бу ишниң баш-ахирини, жүмлидин жин чаплашқан кишиләрниң кәчүрмишлирини халайиққа ейтип беришти. ³⁴ Вә мана, пүтүн шәһәрдикиләр Әйса билән көрүшкили чиқти. Улар уни көргәндә, униң өзлириниң шу районидин айрилип кетишини өтүнди.

9

Әйсаниң паләч кесәлни кәчүрүм қилиши вә сақайтиши

Мар. 2:1-12; Луқа 5:17-26

¹ Шуниң билән у кемигә чүшүп деңиздин өтүп, өзи турған шәһәргә қайтип кәлди. □ ■ ² Вә мана, кишиләр зәмбилгә ятқузулған бир паләчни униң алдиға елип кәлди. Әйса уларниң ишәшини көрүп хелиқи паләчкә:

— Оғлум, жүрәклик бол, гуналириң кәчүрүм қилинди, — деди.

³ Андин мана, Тәврат устазлиридин бәзилири көңлидә: «Бу адәм күпүрлүк қиливатиду!» дөп ойлиди. ■

⁴ Уларниң көңлидә немә ойлаватқанлиғини билгән Әйса уларға:

— Немә үчүн көңлүңларда рәзил ойларда болисиләр? ⁵ «Гуналириң кәчүрүм қилинди» дейиш асанму яки «Орнуңдин тур, маң!» дейишму? — деди вә йәнә уларға: — ⁶ Амма һазир силәрниң Инсаноғлиниң йәр йүзидә гуналарни кәчүрүм қилиш һоқуқиға егә экәнлигини билишиңлар үчүн, — у паләч кесәлгә: —

Орнуңдин тур, орун-көрпәнни жиғиштуруп өйүңгә қайт, — деди.

⁷ хелиқи адәм орнидин туруп өйигә қайтти. ⁸ Буни көргән топ-топ адәмләр қорқушуп, инсанларға бундақ һоқуқни бәргән Худани улуклашти.

Әйсаниң Маттани мухлислиққа чақуриши

Мар. 2:13-17; Луқа 5:27-32

⁹ Әйса у йәрдин чиқип алдиға кетиветип, баж жиғидиған орунда олтарған, Матта исимлиқ бир бажғирни көрди. У униңға:

— Маңа әгәшкин! — деди.

Вә Матта орнидин туруп, униңға әгәшти. ■

¹⁰ Вә шундақ болдики, Әйса Маттаниң өйидә мейман болуп дәстиханда олтарғанда, нурғун бажғирлар вә гунакарларму кирип, Әйса вә униң мухлислири билән һәмдәстихан болди. □

¹¹ Буни көргән Пәрсийләр униң мухлислириға:

— Устазиңлар немишкә бажғир вә гунакарлар билән бир дәстиханда йәп-ичип олтириду?! — деди.

¹² Бу гәпни аңлиған Әйса:

— Сағлам адәмләр әмәс, бәлки бемарлар тевиққа муһтаждур. ¹³ Силәр берип муқәддәс язмилирдики: «Издәйдиғиним қурбанлиқлар әмәс, бәлки рәһим-шәпқәт» дейилгән шу сөзниң

□ **9:1** «өзи турған шәһәр» — Кәпәрнаһумни демәкчи. ■ **9:1** Мар. 2:3; Луқа 5:18; Рос. 9:33. ■ **9:3** Зәб. 31:5; Йәш. 43:25. ■ **9:9** Мар. 2:14; Луқа 5:27. □ **9:10** «мейман болуп дәстиханда олтарғанда...» — грек тилида

«мейман болуп дәстиханда ятқанда». Шу чағдиларда кишиләр дәстихан селинған ширә әтрапида янпашлап ятқан һалда физалишатти. «нурғун бажғирлар вә гунакарлар» — «бажғирлар» Исраилниң зиминини ишғал қилған римлиқлар үчүн өз хәлқидин баж жиғип беридиған вә шу сәвәптин нәпрәткә учриған Йәһудийлар. «гунакарлар» — Тәврат-Инжил бойичә һәр бир адәм гунакар, әлвәттә. Лекин мошу әйәттики «гунакарлар» дегән сөз, һали чоң Пәрсийләр вә Тәврат устазлири тәрипидин алаһидә «гунакарлар» дөп аталған бажғирлар, паһишә аяллар, һәтта саватсиз кишиләр қатарлиқларни көздә тутиду.

мәнасини үгиниңлар; чүнки мән һәққанийларни әмәс, бәлки гунакарларни чақирғили кәлдим, деди. □ ■

Йеңи конидин үстүндур
Мар. 2:18-22; Луқа 5:33-39

14 Шу вақитларда, Йәһя пәйгәмбәрниң мухлислири Әйсаниң йениға келип униңға:
— Немишкә биз вә Пәрсийләр пат-пат роза тутимиз, лекин сизниң мухлислириңиз тутмайду? — дәп сорашти. ■

15 Әйса жававән:
— Тойи болуватқан жигит техи тойда һәмдәстихан олтуған чағда, той меһманлири һаза тутуп олтарса қандақ болиду!? Амма шу күнләр келидуки, жигит улардин елип кетилиду, улар шу күндә роза тутиду. □ ■

16 һеч ким кона көйнәккә йеңи рәхттин ямақ салмайду. Ундақ қилса, йеңи ямақ киришип, кийимни тартип житиветиду. Нәтижидә, житиқ техиму йоғинап кетиду. □ 17 Шуниңдәк, һеч ким йеңи шарапни кона тулумларға қачилимайду. Әгәр ундақ қилса, *шарапниң ечиши билән* тулумлар йерилип кетиду-дә, шарапму төкүлүп кетиду һәм тулумларму кардин чиқиду. Шуниң үчүн кишиләр йеңи шарапни йеңи тулумларға қачилайду; шундақ қилғанда, һәр иккилиси сақлинип қалиду. ■

Әйса бир қизни тирилдүриду, бир аялни сақайтиду
Мар. 5:21-43; Луқа 8:40-56

18 У Йәһяниң мухлислириға бу сөзләрни қиливатқан вақтида, мана бир һөкүмдар келип, униң алдиға баш уруп:

— Мениң қизим һазирла өлүп кәтти; амма сиз берип униңға қолиңизни тәккүзүп қойсиңиз, у тирилиду, деди. □ ■

19 Әйса орнидин туруп, мухлислири билән биллә униң кәйнидин маңди.

20 Вә мана, йолда хун тәврәш кесилигә гириптар болғиниға он икки жил болған бир аял Әйсаниң арқисидин келип, униң тониниң пешини силиди. ■ 21 Чүнки у ичидә «Униң тонини силисамла, чоқум сақийип кетимән» дәп ойлиған еди.

22 Амма Әйса кәйнигә бурулуп, уни көрүп:

— Қизим, жүрәклик бол, ишәшиң сени сақайтти! деди. Шуниң билән у аял шу сааттә сақайди. □ ■

□ **9:13** «Силәр берип муқәддәс язмилардики: «...» дейилгән шу сөзниң мәнасини үгиниңлар — «Силәр берип: «палани-палани сөзләр»ни үгиниңлар» дегән сөзләр Йәһудий Тәврат устазлириниң башқиларға йолйорук көрсәткәндә әң яхши көридиған ибарилриниң бири. Мәсиһниң бун ишлитиши чоқум уларни рәнжитти. Худаниң бу бешарити Тәвратта, «Һош.» 6:6дә тепилиду. «...һәққанийларни әмәс, бәлки гунакарларни чақирғили кәлдим» — Мәсиһниң мошу сөзидә «гунакарлар» дегини өзлирини гунакар дәп тонуп йәткәнләрни көздә тутиду, әлвәттә. Чүнки һәммә адәм гунакардур. «һәққанийлар» өзини һәққаний дәп һесаплиғанларни көрситиду. Шуңа Мәсиһ уларни чақиралмайтти. ■ **9:13** Һош. 6:6; Мик. 6:8; Мат. 12:7; Мар. 2:17; Луқа 5:32; 19:10; 1Тим. 1:15. ■ **9:14** Мар. 2:18; Луқа 5:33. □ **9:15** «Той меһманлири» — грек тилида «мәрикә залиниң пәрзәнтлири» дегән ибарә билән ипадилиниду. «Амма шу күнләр келидуки, жигит улардин елип кетилиду, улар шу күндә роза тутиду» — бу сөзләр Әйсаниң өз «меһманлардин елип кетилиши», йәни униң өлүми өзигә әгәшкәнләргә қайғу-һәсрәт елип келидиғанлиғи тоғрилиқ бир бешаритидур. ■ **9:15** 2Кор. 11:2. □ **9:16** «Һеч ким кона көйнәккә йеңи рәхттин ямақ салмайду» — йеңи рәхт киришип кетиду, әлвәттә. ■ **9:17** Мар. 2:22. □ **9:18** «мана бир һөкүмдар келип..» — бу «һөкүмдар» синагогниң чоңи еди («Мар.» 5:22ни көрүң). «Мениң қизим һазирла өлүп кәтти» — башқа бир тәржимиси: «Қизим бу ваққичә өлгән болса керәк,...». ■ **9:18** Мар. 5:22; Луқа 8:41. ■ **9:20** Лав. 15:25; Мар. 5:25; Луқа 8:43. □ **9:22** «Қизим, жүрәклик бол» — Мәсиһниң «жүрәклик бол» дегинигә қариганда, аял бәк қорққан. Немишкә? Униңда хун тәврәш кесили болғанлиғи үчүн, Тәврат қануни бойичә өзи тәккән барлиқ кишиләрни «напак» қилған болиду (йәни, униңға тегип кәткәнләр ибадәтханиға киришкә, қурбанлиқ қилишқа вақитлиқ лаяқәтсиз болатти). Шуниң билән у әтраптики халайиқнила напак қилипла қалмай, бәлки Мәсиһниң өзиниму «напак» қилған болатти. ■ **9:22** Мар. 5:38; Луқа 8:51.

²³ Энди Әйса һелиқи һөкүмдарниң өйигә киргәндә, нәй челиватқан вә һаза тутуп вайсаватқан кишиләр топини көрүп, ²⁴ уларға:

— Чиқип кетиңлар, бу қиз өлмиди, бәлки ухлаватиду, деди.

Шуни аңлап көпчилик уни мәсқирә қилди. ²⁵ Кишиләр чиқириветилгәндин кейин, у қизниң йениға кирип, униң қолини тутивиди, қиз орнидин турди. ²⁶ Бу тоғрисида хәвәр пүтүн жутта пур кәтти.

Кор вә гача кишиләрниң сақайтилиши

²⁷ Әйса у йәрдин чиққанда, икки қариғу униң кәйнидин келип:

— И Давутниң оғли, бизгә рәһим қилғайсиз! — дәп нида қилишти.□

²⁸ У өйгә киргәндин кейин, шу икки қариғу униң алдиға кәлди. Әйса улардин:

— Силәр мениң бу ишқа қадир экәнлигимгә ишинәмсиләр? — дәп сориди.

— И Рәббим, ишинимиз, — дәп жавап бәрди улар.

²⁹ У қолини уларниң көзлиригә тәккүзүп туруп:

— Ишәшиңлар бойичә болсун! девиди, ³⁰ Уларниң көзлири ечилди. Әйса уларға:

Бу ишни һеч кимгә ейтмаңлар! дәп қаттиқ тапилиди. ³¹ Лекин улар у йәрдин чиқипла, униң нам-шөһритини пүткүл жутқа йейивәтти.■

³² Улар чиқип кетиватқанда, кишиләр жин чаплашқан бир гачини униң алдиға елип кәлди.

■ ³³ Униңға чаплашқан жинниң һайдилиши биләнла, һелиқи адәм зуванға кәлди. Халайиқ интайин һәйрануһәс болуп:

— Бундақ иш Израилда зади көрүлүп бақмиған, — дейишти.

³⁴ Лекин Пәрисийләр:

— У жинларни жинларниң әмригә тайинип қоғлайдикән, дейишти.■

Әйсаниң хәлиққә ичини ағритишлири

³⁵ Вә Әйса барлиқ шәһәр вә йеза-қишлақларни кезип, уларниң синагоглирида тәлим берип, әрш падишалиғидики хуш хәвәрни жақалиди вә һәр хил кесәлләрни вә һәр хил мәйип-ажизларни сақайтти. ■ ³⁶ Лекин у топ-топ адәмләрни көрүп уларға ич ағритти, чүнки улар харлинип падицисиз қой падилиридәк панаһсиз еди. ■ ³⁷ Шуниң билән у мухлислириға:

— һосул дәрвәкә көп экән, бирақ һосул елиш үчүн ишләйдиғанлар аз экән. ■ ³⁸ Шуңа һосулниң Егисидин, Өз һосулиңни жигивелишқа ишләмчиләрни жиддий әвәткәйсән, дәп тиләңлар, — деди.■

10

Әйсаниң он икки расулини әвәтиши

Мар. 3:13-19; 6:7-13; Луқа 6:12-16; 9:1-6

¹ У он икки мухлисини йениға чақирип, уларға напак роһларни қоғлаш вә һәр бир кесәлликини һәм һәр бир мәйип-ажизни сақайтиш һоқуқини бәрди.□ ■ ² Он икки расулниң исимлири төвәндикичә: Авал Петрус дәпму атилидиған Симон вә униң иниси Андирияс, андин Зәбәдийниң оғли Якуп вә униң иниси Юһанна, ³ Филип вә Бартоломай, Томас вә бажғир Матта,

■ **9:23** Мар. 5:38; Луқа 8:51. ■ **9:24** Юһ. 11:11. □ **9:27** «И Давутниң оғли, бизгә рәһим қилғайсиз!» — пәйғәмбәрләрниң бешарәтлири бойичә, Қутқузғучи-Мәсиһ «Давутниң әвлади» болуши керәк. Шуңа Йәһудийлар арисидә «Давутниң оғли» дегән бу нам Мәсиһни көрситәтти. ■ **9:30** Мат. 12:16; Луқа 5:14. ■ **9:31** Мар. 7:36.

■ **9:32** Мат. 12:22; Луқа 11:14. ■ **9:34** Мат. 12:24; Мар. 3:22; Луқа 11:15. ■ **9:35** Мар. 6:6; Луқа 13:22.

■ **9:36** Йәр. 23:1; әз. 34:2; Мар. 6:34. ■ **9:37** Луқа 10:2; Юһ. 4:35. ■ **9:38** 2Тес. 3:1. □ **10:1** «напак роһлар» — жинларни көрситиду. ■ **10:1** Мар. 3:13; Луқа 6:13; 9:1.

Алфайның оғли Якуп вә Ләббаус дәпму атилидиған Тадай, □ 4 милләтпәрвәр дәп аталған Симон вә кейин Әйсаға сатқунлуқ қилған Йәһуда Ишқарийот. □

5 Әйса бу он иккисини хәлиқниң арисига мундақ тапилап әвәтти: —

Ят әлликләрниң йоллириға чиқмаңлар, яки Самарийәликләрниң шәһәрлиригиму кирмәңлар, 6 бәлки тенигән қой падилири болған Исраил жәмәтидикиләр арисига бериңлар. ■ 7 Барған йериңларда: «Әрш падишалиғи йеқинлишип қалди!» дәп жакалаңлар. ■

8 Ағриқ-силақларни сақайтиңлар, өлүкләрни тирилдүрүңлар, мохо кесәлирини сақайтиңлар, жинларни һайдиветиңлар. Силәргә шапаәт халис берилгәндур, силәрму халис илтипат қилиңлар. □ ■ 9 Бәлвәғиңларға алтун, күмүч вә мис пулларни бағлап елип жүрмәңлар. ■ 10 Сәпәр үчүн бирла йәктәктин башқа нә хуржун, нә кәш, нә һаса еливалмаңлар. Чүнки хизмәткар өз иш һәққини елишқа һәқлиқтур. □ ■

11 Һәр қайси шәһәр яки йезиға барған вақтиңларда, алди билән шу йәрдә кимниң һөрмәткә лайиқ мөтивәр екәнлигини сораңлар; шундақ кишини тапқанда, у йәрдин кәткичә униң өйидила туруңлар. □ ■ 12 Бирәр өйгә киргиниңларда, уларға салам бериңлар. □ 13 Әгәр у аилидикиләр һөрмәткә лайиқ мөтивәр кишиләр болса, тилигән аманлиғиңлар уларға ижабәт болсун; әгәр улар лайиқ болмиса, тилигән аманлиғиңлар өзүңларға қайтсун. □

14 Силәрни қобул қилмиған, сөзлириңларни аңлимиған кимдәким болса, уларниң өйидин яки шу шәһәрдин кәткиниңларда, айиғиңлардики топини қеқиветиңлар. □ ■ 15 Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, қиямәт күнидә Содом вә Гоморра зиминидикиләрниң һали шу шәһәрдикиләрниңкидин йеник болиду. □ ■

Кәлгүсидики зиянкәшлик

Мар. 9:41; 13:9-13; Луқа 12:2-9; 12:51-53; 14:26,27; 21:12-17

16 Мана, мән силәрни қойларни бериләрниң арисига әвәткәндәк әвәтимән. Шуңа, иландәк сәзгүр, пахтәктәк сап диллиқ болуңлар. □ ■ 17 Инсанлардин пәхәс болуңлар; чүнки улар силәрни тутувелип сот мәһкимилиригә тапшуруп бериду, синагоглирида қамчилайду. □ ■

□ 10:3 «Филип вә Бартоломай,...» — «Бартоломай»ниң башқа бир исми «Натанийәл» болуши мүмкин («Юһ.» 1:45). «Ләббаус дәпму атилидиған Тадай» — Инжилдики бәзи кона көчүримләрдә пәқәт «Тадай» дейилиду. □ 10:4 «милләтпәрвәр дәп аталған Симон» — яки, «Қанаанлиқ Симон». «Йәһудий милләтпәрвәрләр» вәтинини Рим империйәсидин азат қилиш үчүн зораванлиқ билән күрәш қилғучилар еди. ■ 10:6 Рос. 3:26; 13:26,46. ■ 10:7 Луқа 9:2. □ 10:8 «Силәргә шапаәт халис берилгәндур, силәрму халис илтипат қилиңлар» — грек тилида пәқәт: «Силәргә халис берилгәндур, силәрму халис бериңлар» билән ипадилиниду. ■ 10:8 Луқа 10:9; Рос. 8:18,20. ■ 10:9 Мар. 6:8; Луқа 9:3; 22:35. □ 10:10 «хуржун» — яки «тиләмчиниң халтиси». ■ 10:10 Лав. 19:13; Қан. 24:14; 25:4; Луқа 10:7; 1Кор. 9:4,14; 1Тим. 5:18. □ 10:11 «У йәрдин кәткичә униң өйидила туруңлар» — бу әмирдә чоң даналиқ бар. Бу икки сәвәптин ейтилған болуши мүмкин: — (1) кона заманларда көп диний вәз ейткучилар өймуөй йоқлап пул тиләйтти; лекин Әйсаниң мухлислири һеч тиләмчилик қилмаслиғи керәк; (2) улар өйму-өй көчүп жүрсә, хәлиқтә бир-биригә қарап һәртүрлүк һәсәт-гуман пәйда болушиму мүмкин — «Немишкә улар бизниң өйдә қонмайду?» яки «немишкә улар бизниң өйдин көчүп кетиду?» дегәндәк. ■ 10:11 Мар. 6:10; Луқа 9:4; 10:8.

□ 10:12 «Бирәр өйгә киргиниңларда, уларға салам бериңлар» — оқурмәнләргә аянки, «салам» (ибраний тилида «шалом») дегән сөзниң мәнәси «(Саңа) хатиржәмлик-аманлиқ тиләймән». □ 10:13 «Әгәр у аилидикиләр һөрмәткә лайиқ мөтивәр кишиләр болса» — яки «саламға лайиқ болғанлар болса». «әгәр улар лайиқ болмиса, тилигән аманлиғиңлар өзүңларға қайтсун» — мошу кишиләрниң лайиқ екәнлиги вә шундақла уларниң үстигә мухлислар тилигән аманлиқниң чүшүш-чүшмәслиги уларниң мухлисларни қобул қилған-қилмиғанлиғи билән бағлиқ еди. 14-айәтни көрүң. □ 10:14 «уларниң өйидин яки шу шәһәрдин кәткиниңларда, айиғиңлардики топини қеқиветиңлар» — «аяқдики топини қеқиветиш» дегән ишарәт «бизниң силәр билән мунасиветимиз йоқ», дегәнни билдүрүп, Худаниң сөзини рәт қилғанларға қаттиқ ағаһландуруш еди. ■ 10:14 Мар. 6:11; Луқа 9:5; Рос. 13:51; 18:6. □ 10:15 «Содом вә Гоморра» — Ибраһим пәйғәмбәр заманидики икки шәһәр болуп, бу шәһәрләрниң адәмлири охшаш һәмжинислиқ зинахорлуғиға (бәччивазлиққа) қаттиқ берилип гунаға патқанлиқтин, Худа бу шәһәрләрни адәмлири билән қошуп от чүшүрүп йоқатқан. ■ 10:15 Мар. 6:11; Луқа 10:12. □ 10:16 «иландәк сәзгүр... болуңлар» — грек тилида «иландәк ақиланә ... болуңлар». ■ 10:16 Луқа 10:3. □ 10:17 «улар силәрни тутувелип сот мәһкимилиригә тапшуруп бериду» — «сот мәһкимилири» Йәһудийларниң мәһкимилирини вә бәлким башқа хәрһил сорақханиларни көрситиду. ■ 10:17 Мат. 24:9; Луқа 21:12; Юһ. 15:20; 16:2; Вәһ. 2:1.

18 Улар вә шундақла ят әлликләр үчүн бир гувалиқ болушқа, силәр мениң сәвәвимдин әмирләр вә падишалар алдиға елип берилип сораққа тартилисиләр. ■ 19 Лекин улар силәрни сораққа тартқан вақтида, қандақ жавап бериш яки немә жавап бериштин әнсирәп кәтмәңлар. Чүнки шу вақти-саитидә ейтиш тегишлик сөzlәр силәргә тәминлиниду. ■ 20 Чүнки сөзлигүчи өзүңлар әмәс, бәлки Атаңларниң роһи силәр арқилиқ сөzlәйду.

21 Қериндаш қериндишиға, ата балисиға хаинлиқ қилип, өлүмгә тутуп бериду. Балиларму ата-анисиға қарши чиқип, уларни өлүмгә мәһкүм қилдуриду. ■ 22 Шундақла силәр мениң намин түпәйлидин һәммә адәмниң нәпритигә учрайсиләр. Лекин ахирғичә бәрдашлиқ бәргәнләр болса қутқузулиду. ■ 23 Улар силәргә бу шәһәрдә зиянкәшлик қилса, йәнә бир шәһәргә қечип бериңлар. Чүнки мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, Инсаноғли қайтип кәлгичә силәр Исраилниң барлиқ шәһәрлирини арилаш *вәзипиңлар* түгимәйду. ■

24 Мухлис устазидин, қул ғоҗайинидин үстүн турмайду. □ ■ 25 Мухлис устазиға охшаш болса, қул ғоҗайиниға охшаш болса рази болсун. Улар өйниң егисини «Бәәлзибул» дәп тиллиған йәрдә, униң өйидикилирини техиму қаттиқ һақарәтлимәмду? □ ■

26 Шуңа улардин қорқмаңлар; чүнки һеч қандақ йепиқ қоюлған иш ашкариланмай қалмайду, вә һеч қандақ мәһпий иш аян болмай қалмайду. ■

27 Мениң силәргә қараңғуда ейтидиғанлиримни йоруқта ейтивериңлар. Қулиқиңларға пичирлап ейтилғанларни өгүзләрдә жакалаңлар. 28 Тәнни өлтүрсиму, лекин адәмниң жан-роһини өлтүрәлмәйдиғанлардин қорқмаңлар; әксичә, тән вә жан-роһни дозақта һалак қилишқа қади́р болғучидин қорқуңлар. □ ■ 29 Икки қушқачни бир тийингә сетивалғили болидуғу? Лекин улардин бириму Атаңларсиз йәргә чүшмәйду. □ 30 Амма силәр болсаңлар, һәтта һәр бир тал чечиңларму саналғандур. ■ 31 Шуңа, қорқмаңлар. Силәр нурғунлиған қушқачтинму қиммәтликтурсиләр!

32 Шуңа, мени инсанларниң алдида етирап қилғанларниң һәр бирини мәнму әрштики Атамниң алдида етирап қилимән; ■ 33 Бирақ инсанларниң алдида мәндин танғанларниң һәр биридин мәнму әрштики Атам алдида танимән.

Мухлис болғини үчүн зиянкәшликкә учриши мүмкин

34 Мениң дунияға келишимни течлиқ елип келиш үчүндур, дәп ойлап қалмаңлар. Мән течлиқ әмәс, бәлки қилични жүргүрүшкә кәлдим. □ ■ 35 Чүнки мениң келишим «Оғулни атисиға, қизни анисиға, келинни қейинанисиға қарши чиқириш» үчүн болиду. ■ 36 Шуниң билән «Адәмниң дүшмәнлири өз аилисидики кишиләр болиду». □ ■

■ **10:18** Рос. 24:1; 25:4. ■ **10:19** Мар. 13:11; Луқа 12:11; 21:14. ■ **10:21** Мик. 7:2, 5; Луқа 21:16.
 ■ **10:22** Мат. 24:13; Мар. 13:13; Луқа 21:19; Вәһ. 2:10; 3:10. ■ **10:23** Мат. 2:13; 4:12; 12:15; Рос. 8:1; 9:25; 14:6. □ **10:24** «мухлис устазидин, қул ғоҗайинидин үстүн турмайду» — бу сирлиқ сөз бәлким мухлислар Мәсикә толук әгәшсә, униңға охшаш азап-оқубәтни көрүләйду, дегән мәнини өз ичигә алиду. ■ **10:24** Луқа 6:40; Юһ. 13:16; 15:20. □ **10:25** «Улар өйниң егисини «бәәлзибул» дәп тиллиған йәрдә...» — «өйниң егиси» Әйса өзи, әлвәттә. «Бәәлзибул» — жинларниң падишаси Шәйтанның йәнә бир исми. Әйса өзи хәлиқ арисидә «алқишлиқ» болмиса униңға әгәшкәнләрму униңға охшаш һақарәткә учрашқа рази болуши керәк, әлвәттә; һәтта бу ишни «Худа Өз нами үчүн бизгә һақарәткә учрашқа имтияз бәрди» дәп һесаплаш керәк («Фил.» 1:29ни көрүң). ■ **10:25** Мат. 9:34; 12:24; Мар. 3:22; Луқа 11:15; Юһ. 8:48. ■ **10:26** Аюп 12:22; Йәш. 8:12; Йәр. 1:8; Мар. 4:22; Луқа 8:17; 12:2. □ **10:28** «лекин адәмниң жан-роһини өлтүрәлмәйдиғанлардин қорқмаңлар...» — мошу айәттә «роһ-жан» инсанларниң роһий қисмини, йәни ички дуниясини көрситиду. ■ **10:28** Йәр. 1:8; Луқа 12:4. □ **10:29** «Икки қушқачни бир тийингә сетивалғили болидуғу?» — «бир тийин» грек тилида «ассарийон». Шу дәвирдики бир ишчиниң күнлүк һәққи болған «динариус»ниң 1/16 қисми еди. ■ **10:30** 1Сам. 14:45. ■ **10:32** Мар. 8:38; Луқа 9:26; 12:8; 2Тим. 2:12. □ **10:34** «... Мән течлиқ әмәс, бәлки қилични жүргүрүшкә кәлдим» — 5:38-48дә хатириләнгәндәк, Әйсаниң етиқатчиларни урушмаслиққа дәвәт қилидиған тәлимигә асасән, етиқатчилар қолиға қилич елишиға болмайду шуңа мошу айәттики «қилич» (Худаниң сөзлиригә рәнжідиған адәмниң қолида болуп) етиқатчиларға қарши чиққан қилични, яки көчмә мәнидә «жәдәл-мажира»ни көрсәткән болса керәк. ■ **10:34** Луқа 12:51. ■ **10:35** Мик. 7:6. □ **10:36** «Шуниң билән «Адәмниң дүшмәнлири өз аилисидики кишиләр болиду» — мошу сөzlәр Тәврат «Мик.» 7:6дин елинған. ■ **10:36** Зәб. 40:10; 54:13-15; Юһ. 13:18.

³⁷ Ата-анисини мэндинму эзиз көридиғанлар маңа мунасиб эмәстур. Өз оғул-қизини мэндинму эзиз көридиғанларму маңа мунасиб эмәс. ■ ³⁸ Өзиниң крестини көтирип, маңа әгәшмигәнләрму маңа мунасиб эмәс. □ ■ ³⁹ Өз һаятини аяйдиған киши униңдин мәһрум болиду; мән үчүн өз һаятидин мәһрум болған киши униңға еришиду. ■ ⁴⁰ Силәрни қобул қилғанлар мениму қобул қилған болиду; мени қобул қилғанлар болса мени әвәткүчиниму қобул қилған болиду. ■ ⁴¹ Бир пәйғәмбәрни пәйғәмбәрлик салаһийитидә қобул қилған киши пәйғәмбәргә хас болған инғамға еришиду. һәққаний адәмни у һәққаний екән дәп билип қобул қилғанлар һәққаний адәмгә хас болған инғамға еришиду. □ ■ ⁴² Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, мениң бу шакичиклиримдин әң кичиги бирини мениң мухлисим дәп билип униңға һәтта пәқәт бирәр чинә соғ су бәргән кишиму жәзмән өзигә лайиқ инғамдин мәһрум болмайду.■

11

Йәһя пәйғәмбәрниң гуманий соали
Луқа 7:18-35

¹ Әйса он икки мухлисига бу ишларни тапилап болғандин кейин, өзиму шу йәрдики һәр қайси шәһәрләрдә тәлим бериш вә Худаниң каламини жакалаш үчүн у йәрдин кәтти.□

² Зинданға соланған Йәһя пәйғәмбәр Мәсиһниң қилған әмәллирини аңлап, мухлислирини әвәтип, улар арқилиқ Әйсадин:■ ³ «Келиши муқәррәр зат өзүңму, яки башқа бирисини күтүшимиз керәкму?» — дәп сориди.□

⁴ Әйса уларға жавап берип мундақ деди:

— Йәһяниң йениға қайтип берип, өз аңлаватқанлириңларни вә көрүватқанлириңларни баян қилип — ⁵ Корлар көрәләйдиған вә токурлар маңалайдиған болди, мохо кесили болғанлар сақайтилди, гаслар аңлалайдиған болди, өлгәнләрму тирилдүрүлди вә кәмбәғәлләргә хуш хәвәр жакаланди» — дәп ейтиңлар■ ⁶ вә униңға йәнә: «Мәндин гуманланмай путлишип кәтмигән киши болса бәхитликтур!» дәп қоюңлар, — деди.□

⁷ Улар кәткәндә, Әйса топ-топ адәмләргә Йәһя тоғрилиқ сөзләшкә башлиди:

— «Силәр әсли Йәһяни издәп чөлгә барғиниңларда, зади немини көргили бардиңлар? Шамалда йәлпүнүп турған қошушиму?■ ⁸ Яки есил кийингән бир әрбабниму? Мана, есил кийимләрни кийгәнләр хан ордилиридин тепилидуғу! ⁹ Әнди силәр немә көргили бардиңлар? Бир пәйғәмбәрниму? Дурус, амма мән шуни силәргә ейтип қояйки, бу болса пәйғәмбәрдинму үстүн бир болғучидур. ¹⁰ Чүнки муқәддәс язмилирдики: —

■ **10:37** Луқа 14:26. □ **10:38** «Өзиниң крестини көтирип, маңа әгәшмигәнләрму маңа мунасиб эмәс» — римлиқлар тәрипидин өлүм жазаси берилгәнләр миқлинидиған крестни мүрисидә көтирип жаза мәйданиға баратти. Крестлиниш адәмни қийнайдиған, интайин дәһшәтлик вә аһанәтлик өлүм жаза усули болуп, «өзиниң крестини көтириш» дегәнниң көп мәнилири ичидә төвәндикиләрниму оз ичигә алса керәк: (1) Әйса Мәсиһ үчүн азап-оқубәт тартишқа, (2) тил-аһанәт иштишкә, (3) Худаниң ирадисиниң әмәлгә ашурулуши үчүн зөрүр тепилғанда, «өз-өзини өлүм жазасига һөкүм қилғандәк» өзиниң арзу-һәвәслирини рәт қилишқа тәйяр болуш. ■ **10:38** Мат. 16:24; Мар. 8:34; Луқа 9:23; 14:27. ■ **10:39** Мат. 16:25; Мар. 8:35; Луқа 9:24; 17:33; Юһ. 12:25. ■ **10:40** Луқа 10:16; Юһ. 13:20. □ **10:41** «Бир пәйғәмбәрни пәйғәмбәрлик салаһийитидә қобул қилған киши» — демәк, униң пәйғәмбәр экәнлиги, Худаниң сөзини йәткүзгәнлиги сәвәвдин уни қобул қилған кишини көрситиду. ■ **10:41** 1Пад. 17:10; 18:4; 2Пад. 4:8. ■ **10:42** Мат. 25:40; Мар. 9:41; Ибр. 6:10. □ **11:1** «өзимү шу йәрдики һәр қайси шәһәрләрдә тәлим бериш ... үчүн у йәрдин кәтти» — «шу йәр» Галилийәни демәкчи. ■ **11:2** Луқа 7:18. □ **11:3** «Келиши муқәррәр зат өзүңму, яки башқа бирисини күтүшимиз керәкму?» — «Келиши муқәррәр зат» болса Худа вәдә қилған Қутқузғучи-Мәсиһ, әлвәттә. Йәһя өзи Мәсиһниң йолини тәйярлаш үчүн униң алдида әвәтилгән; шуниң билән у: — «Сән биз күткән кишимусән» дәп гуманлинип сорайду. ■ **11:5** Йәш. 29:18; 35:5; 61:1; Луқа 4:18. □ **11:6** «вә (униңға йәнә): «Мәндин гуманланмай путлишип кәтмигән киши болса бәхитликтур!» дәп қоюңлар» — Йәһя пәйғәмбәр зинданда йетип: «Әйса Қутқузғучи-Мәсиһ болса немишкә мени зиндандин қутқузмиған?» — дәп гуманланған болса керәк еди. Йәһяниң бу соали тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **11:7** Луқа 7:24.

«Мана, йүз алдинға әлчимни әвәтимән;
У сениң алдинда йолуңни тәйярлайду»

— дәп пүтүлгән сөз дәл униң тоғрисида пүтүлгәндур. □ ■ 11 Мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, аяллардин туғулғанлар арисада чөмүлдүргүчи Йәһядинму улуғи турғузулғини йоқ; амма әрш падишалиғидики әң кичик болғиниму униңдин улук туриду. 12 Амма чөмүлдүргүчи Йәһя оттуриға чиққан күнләрдин бүгүнки күнгичә, әрш падишалиғиға кириш йоли шиддәт билән ечилди вә кишиләр уни шиддәт билән тутувалиду. □ ■ 13 Чүнки барлиқ пәйғәмбәрләрниң бешарәт бериш хизмити, шундақла Тәвраттики язмилар арқилиқ бешарәт йәткүзүлүш хизмити Йәһя билән ахирлишиду. 14 Вә әгәр шу сөзни қобул қилалисаңлар, «қайтип келиши муқәррәр болған Иляс пәйғәмбәр» болса, Йәһяниң өзидур. □ ■ 15 Аңлиғидәк қулиқи барлар буни аңлисун!

16 Лекин бу дәвирдики кишиләрни зади кимләргә охшитай? Улар худди рәстә-базарларда олтарвелип, бир-биригә: ■ 17 «Биз силәргә сүнай челип бәрсәкму, уссул ойнимидиңлар», «Матәм пәдисигә челип бәрсәкму, жиға-зерә қилмидиңлар» дәп қақшайдиган тутуруқсиз балиларға охшайду. 18 Чүнки Йәһя келип зияпәттә олтармайтти, шарап ичмәйтти. Шуниң билән, улар: «Униңға жин чаплишипту» дейишиду. □ ■ 19 Инсаноғли болса келип һәм йәйду һәм ичиду вә мана, улар: «Таза бир тоймас вә бир мейхор экән. У бажғирлар вә гунакарларниң дости» дейишиду. Лекин даналиқ болса өз пәрзәнтлири арқилиқ дурус дәп тонулиду».□

*Әйсани чәткә қаққан шәһәрләр
Луқа 10:13-15*

20 Андин у өзи көп мөҗизиләрни көрсәткән шәһәрләрдә туруватқанларни товва қилмиғанлиғи үчүн әйипләп, мундақ деди: —■

21 Һалиңларға вай, әй Қоразинлиқлар! Һалиңларға вай, әй Бәйт-Саидалиқлар! Чүнки силәрдә көрситилгән мөҗизиләр Тур вә Зидон шәһәрлиридә көрситилгән болса, у йәрләрдикиләр хелә бурунла бөз кийимигә йөгинип, күлгә милинип товва қилған болатти. □ ■

22 Мән силәргә шуни ейтип қояйки, қиямәт күнидә Тур вә Зидондикиләрниң көридиғини

□ 11:10 «Мана, йүз алдинға әлчимни әвәтимән; у сениң алдинда йолуңни тәйярлайду» — Тәврат, «Мал.» 3:1, «Йәш.» 40:3. ■ 11:10 Мис. 23:20; Мал. 3:1; Мар. 1:2; Луқа 7:27. □ 11:12 «Әрш падишалиғиға кириш йоли шиддәт билән ечилди вә кишиләр уни шиддәт билән тутувалиду» — башқа бир тәржимиси: «Әрш падишалиғи зораванлиққа учрмақта. Зораванлар униңға һужум қилмақта». Бирақ бизниңчә бу әйәтниң мәнаси асасән «Худаниң падишалиғиға кириш асан әмәс; чүнки униңға һәр хил һужумлар қилиниду; лекин һужумға бәрдашлиқ беришкә тәйяр, ирадиси қәтһий адәмләр униңға егә болиду». Йәнә «Луқа» 16:16ни көрүң. Бизниңчә йәнә, 12-14-әйәтләр «Мик.» 2:12-13 билән мунасивәтликтур. «Микаһ»дики «қошумчә сөз»ниму көрүң. ■ 11:12 Луқа 16:16. □ 11:14 «Вә әгәр шу сөзни қобул қилалисаңлар, «қайтип келиши муқәррәр болған Иляс пәйғәмбәр» болса, Йәһяниң өзидур» — Тәвратта, йәни «Мал.» 4:5-6дә, Қутқузғучи-Мәсиһниң мәйданға чиқишидин авал Иляс пәйғәмбәр Мәсиһниң йолини тәйярлаш үчүн қайтип келидиғанлиғи көрситилиду. Йәһудийлар Мәсиһниң келишини күткәчкә, бу бешарәткә асасән Илиясниң авал келишини күтүватқан еди. Йәһя пәйғәмбәр Иляс пәйғәмбәрдәк күч-қудрәт билән кәлгән («Луқа» 1:13-17ни көрүң). Шуңа Мәсиһ Әйса бу бешарәт униң арқилиқ әмәлгә ашқан, дәп ейтиду. Униң үстигә, (Йәһудий хәлқи «авалқи Иляс» болған Йәһяниң хәвирини рәт қилған болғачқа) Мәсиһниң қиямәт күнидә дуняға қайтип келишидин авалму Иляс пәйғәмбәр өзи қайтидин пәйда болиду дәп ишәшимиз бар (йәнә «Мал.» 4:5-6ни вә «Мар.» 9:11-13ниму көрүң). ■ 11:14 Мал. 3:23; Луқа 1:17. ■ 11:16 Луқа 7:31. □ 11:18 «Йәһя келип зияпәттә олтармайтти, шарап ичмәйтти» — грек тилида «Йәһя келип, нә йәмәйду нә ичмәйду». Оқурмәнләрниң есидә барки, Йәһя пәйғәмбәр интайин ғоригил озуклинатти, пат-пат роза тутатти. «Мат.» 3:4ни көрүң. ■ 11:18 Мат. 3:4; Мар. 1:6. □ 11:19 «Лекин даналиқ болса өз пәрзәнтлири арқилиқ дурус дәп тонулиду» — яки «Даналиқ болса өз иш-мевилири арқилиқ дурус дәп тонулиду». Бу қисқа әйәт үстидә вә униңдики көп муһим принциплар тоғрисида «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 11:20 Луқа 10:13. □ 11:21 «Силәрдә көрситилгән мөҗизиләр Тур вә Зидон шәһәрлиридә көрситилгән болса...» — Тур вә Зидон әсли бутпәрәс «ят әлләр»ниң шәһәрлири еди. Мәсилән, «Әзакиял» 26-29-бапни көрүң — икки шәһәр бу бабларда гуналири түпәйлидин әйиплиниду. «Зидон» грек тилида «Сидон» дейилиду. «У йәрләрдикиләр хелә бурунла бөз кийимигә йөгинип, күлгә милинип товва қилған болатти» — «бөзгә (матаға) йөгинип, күлгә милиниш» — кона заманларда қаттиқ пушайман қилиш, гуналарға товва қилишниң бир ипадиси еди. ■ 11:21 2Сам. 13:19; 2Пад. 6:30; 19:1.

силәрниңкидин йеник болиду. ■ 23 Эй әршкә көтирилгән Кәпәрһаһумлуқлар! Силәр тәһтисараға чүшүрүлисиләр. Чүнки араңларда яритилгән мөҗизиләр Содомда яритилгән болса, у шәһәр бүгүнгичә һалак болмиған болатти. □ 24 Амма мән силәргә шуни ейтип қояйки, қиямәт күнидә Содом зиминидикиләрниң көридиғини силәрниңкидинму йеник болиду.■

Әйсаниң хошаллиғи

Луқа 10:21-22

25 Шу вақитларда, Әйса бу ишларға қарап мундақ деди:
— Асман-зимин Егиси и Ата! Сән бу *һақиқәтләрни* данишмән вә әқиллиқлардин йошуруп, сәбий балиларға ашқарилиғанлиғиң үчүн Саңа мәдһийиләр оқуймән! ■ 26 Бәрһәқ, и Ата, нәзириңдә бундақ қилиш рава еди.
27 Һәммә маңа Атамдин тәқдим қилинди; Оғулни Атидин башқа һеч ким тонумайду, вә Атиниму Оғул вә Оғул ашқарилашни лайиқ көргән кишиләрдин башқа һеч ким тонумайду.■
28 Эй жапакәшләр вә еғир жүк жүкләнгән һәммиңлар! Мениң йенимға келиңлар, мән силәргә арамлиқ берәй. 29 Мениң боюнтуруғумни кийип, мәндин үгиниңлар; чүнки мән мөмин вә кәмтәрмән; шундақ қилғанда, көңлүңлар арам тапиду. ■ 30 Чүнки мениң боюнтуруғумда болуш асан, мениң артидиған жүкүм йениктур.■

12

Әйса «Шабат»ниң Егисидур ... «Шабат күни» тоғрилиқ 1-айәттики изаһатни көрүң
Мар. 2:23-28; Луқа 6:1-5

1 Шу чағларда бир шабат күни, Әйса буғдайлиқлардин өтүп кетивататти. Қосиғи ечип кәткән мухлислири башақларни үзүп, йейишкә башлиди.□ ■ 2 Лекин буни көргән Пәрсийләр униңға:

— Қара, мухлислириң шабат күни Тәвратта чәкләнгән ишни қиливатиду, дейишти.□ ■

3 Бирақ у уларға:

— Давут вә униң һәмраһлириниң ач қалғанда немә қилғанлиғини муқәддәс язмилардин оқумиғанмусиләр?□ 4 У Худаниң өйигә кирип, Худаға аталған, шундақла өзи вә һәмраһлириға нисбәтән Тәврат қануни бойичә йейишкә болмайдигән «тәқдим нанлар»ни сорап елип, уларни һәмраһлири билән биллә йегән. Әслидә бу нанларни пәқәт каһинларниң йейишигила болатти.□ ■

■ 11:22 Мат. 10:15. □ 11:23 «Эй әршкә көтирилгән Кәпәрһаһумлуқлар!» — башқа бир хил тәржимиси: «Эй силәр Кәпәрһаһумлуқлар! Асманға чиқмақчимидиңлар?». Лекин бизниңчә «асманға көтирилгән» дегини тоғра болуп, бу сөз Әйса уларниң арасида болғанлиқтин уларға көрситилгән зор имтияз-илтипатни көрситиду. «Содом шәһири» — 10:15ни, «Яр.» 18:16-19:29ни көрүң. ■ 11:24 Мат. 10:15. ■ 11:25 Аюп 5:12; Йәш. 29:14; Луқа 10:21; 1Кор. 1:19; 2:7, 8. ■ 11:27 Мат. 28:18; Луқа 10:22; Юһ. 1:18; 3:35; 6:46. ■ 11:29 Зәб. 44:5; Йәр. 6:16; Зәк. 9:9 ■ 11:30 Юһа. 5:3. □ 12:1 «шабат күни» — шәнбә күни, Тәврат календари бойичә һәптиниң йәттинчи күни болуп, Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә Исраилдики һәр бир инсан вә мал-чарвиларму шу күни һәр қандақ иш-хизмәт қилмай, дәм елиши керәк еди. Тәбирләрниму көрүң. ■ 12:1 Қан. 23:24; Мар. 2:23; Луқа 6:1.

□ 12:2 «мухлислириң шабат күни Тәвратта чәкләнгән ишни қиливатиду» — «чәкләнгән иш» тоғрилиқ — Тәврат қанунида чәкләнгән. Тәврат қануни бойичә дәм елиш күни «хаман тепиш» «хизмәт» дәп қарилип, қанунға хилаплиқ иш дәп һесаплиниши керәк еди, әлвәттә. Пәрсийләр мухлисларниң данларни йейиш үчүн ақлишини «хаман тәпкәнликкә баравәр» дәп қаригән. Әнди башақларни үзүп йейиш зираәтләргә оғақ селиш билән охшашму яки охшаш әмәсму, буниңға оқурмәнләр Мәсийниң жавабини оқуп өзи бир немә десун! «Қошумчә сөз»имиздә мошу вақиә тоғрилиқ изаһатлиримизни көрүң. ■ 12:2 Мис. 20:10. □ 12:3 «Давут вә униң һәмраһлириниң ач қалғанда немә қилғанлиғини муқәддәс язмилардин оқумиғанмусиләр?» — «оқумиғанмусиләр?» дегән сөз Пәрсийләрниң дайим рәқибиларидин сораидиған соал шәкли еди. □ 12:4 «Давут Худаниң өйигә кирип, Худаға аталған, шундақла өзи вә һәмраһлириға нисбәтән Тәврат қануни бойичә йейишкә болмайдигән «тәқдим нанлар»ни сорап елип, уларни һәмраһлири билән биллә йегән» — бу вақиә «1Сам.» 21:1-7дә хатирләнгән. ■ 12:4 Мис. 29:33; Лав. 24:9; 1Сам. 21:6.

⁵ Силэр Тэвраттин шуни окуп бақмиғансиләрки, ибадәтханида ишләйдиған каһинлар шабат күнлири ишләп шабат тәртивини бузсиму, гунаға буйрулмайду. ■ ⁶ Бирақ мән шуни силәргә ейтип қояйки, бу йәрдә ибадәтханидинму улуқ бириси бар. ■ ⁷ Әндиликтә әгәр силәр Худаниң «муқәддәс язмиларда: «Издәйдиғиним қурбанлиқлар әмәс, бәлки рәһим-шәпқәт» дейилгән шу сөзиниң мәнәсини билгән болсаңлар, бегуна кишиләрни гунакар дәп бекитмәйттиңлар. □ ■ ⁸ Чүнки Инсаноғли шабат күниниң Егисидур. ■

Шабат күнидә бемарни сақайтишқа боламду?

Мар. 3:1-6; Луқа 6:6-11

⁹ У у йәрдин айрилип, уларниң синагогиға кирди. □ ■ ¹⁰ Вә мана, у йәрдә бир қоли йегиләп қалған бир адәм бар еди. Улар униң үстидин әрз қилишқа сәвәп тапмақчи болуп униңдин: — Шабат күни кесәл сақайтиш Тэврат қануниға уйғунму? — дәп сориди. ■

¹¹ Лекин у уларға мундақ жавап бәрди:

— Бирәрсиләрниң қойи шабат күни ориға чүшүп кәтсә, уни дәрһал тартип чиқиривалмайдиған адәм бармиду? ■ ¹² Инсан болса қойдин шунчә әтибарлиқтур! Шуңа, шабат күни яхшилиқ қилиш Тэврат қануниға уйғундур. ■ ¹³ Андин у һелиқи кесәлгә: — Қолуңни узат, — деди. У қолини узитиши биләнла қоли иккинчи қолиға охшаш әслигә кәлтүрүлди. □

¹⁴ Бирақ Пәрисийләр ташқирриға чиқип, уни қандақ йоқитиш һәққидә мәслиһәт қилишти. ■

Худа таллиған қул

¹⁵ Амма Әйса буни биливелип у йәрдин айрилди. Топ-топ кишиләр униңға әгишип маңди. У уларниң һәммисини сақайтти; ■ ¹⁶ андин уларға өзиниң салаһитини ашқарилмаслиқни қаттиқ тапиди. ■ ¹⁷ Буниң билән Йәшәя пәйғәмбәр арқилиқ йәткүзүлгән муну сөзләр әмәлгә ашурулди:

¹⁸ — «Қараңлар, мана Мән таллиған Өз қулум!

Мениң сөйүмлүгим, дилимниң сөйүнгини!

Мән Өз Роһумни униң вужудиға қондуримән,

Шуниң билән у әлләргә һөкүм-һәқиқәтни жақалайду. □ ■

¹⁹ У нә талаш-тартиш қилмайду нә чуқан көтәрмәйду,

Кочиларда униң көтәргән авазини һеч аңлиғучи болмайду.

²⁰ Таки у ғәлибә билән тоғра һөкүмләрни чиқарғичә,

Янжилған қомушни сундурмайду,

■ **12:5** Чөл. 28:9. ■ **12:6** 2Тар. 6:18. □ **12:7** «Издәйдиғиним қурбанлиқлар әмәс, бәлки рәһим-шәпқәт» — «һош.» 6:6дин елинған сөз (9:13ниму көрүң). ■ **12:7** Һош. 6:6; Мик. 6:8; Мат. 9:13; 23:23. ■ **12:8** Мар. 2:28; Луқа 6:5. □ **12:9** «У у йәрдин айрилип, уларниң синагогиға кирди» — «улар» болса жуқурида тилға елинған «Пәрисийләр»ни көрсәткән болуши керәк. ■ **12:9** Мар. 3:1; Луқа 6:6. ■ **12:10** Луқа 14:3. ■ **12:11** Мис. 23:4; Қан. 22:4. ■ **12:12** Яр. 1:27. □ **12:13** «У қолини узитиши биләнла қоли иккинчи қолиға охшаш әслигә кәлтүрүлди» — «әслигә кәлтүрүлди» дегән пейлиниң «мәжһул шәкли» болуп, бизгә бу ишни Худа өзи қилған, дегәнни уқтуриду. Әнди улар бу мәжизә «шабат күнидә яритилғанлиғи» үчүн зади кимни әйиплимәкчи? ■ **12:14** Мар. 3:6; Юһ. 5:18; 10:39; 11:53. ■ **12:15** Мат. 10:23. ■ **12:16** Мат. 9:30; Луқа 5:14. □ **12:18** «Шуниң билән у әлләргә һөкүм-һәқиқәтни жақалайду» — «Йәш.» 42-баптили изаһтларниму көрүң. «Әлләр» болса мошу йәрдә «ят әлләр», йәни барлиқ Йәһудий әмәсләрни, жаһандики барлиқ милләтләрни көрситиду. «һөкүм-һәқиқәт» дегәнниң мәнәси тоғрилиқ: — бу сөз ибраний тилида (Тэвраттики әйни бешарәттә) «мишпат» дейилиду, у төрт жәһәтни өз ичигә алиду, йәни Худаниң «һәққаний қули»ниң: — (1) Худаниң бутлар тоғрилиқ һөкүми, йәни «Худа дегән тирик һәм бирдур, бутлар йоқтин болған нәрсә» дегән һәқиқәтни елип келишини (һәқиқәтсизләр һәқиқәткә еришиду). (2) Худаниң адил қанун-пәрманлириниң хавирини йәткүзүп, чүшәндүрүп беришини; (3) һәр хил хата уқумларни вә көзқарашларни түзитип тоғра көзқарашларни йәткүзүшини; (4) адаләтсизликни түзитип, увал болғанларға адаләтни йәткүзүшини көрситиду. ■ **12:18** Йәш. 42:1; Мат. 3:17; 17:5; Мар. 1:11; Кол. 1:13; 2Пет. 1:17.

Түтәп өчәй дәп қалған пиликни өчүрмәйду;□

²¹ Вә әлләр униң намиға үмүт бағлайду».■

Муқәддәс Роһқа күпүрлүк қилиш

Мар. 3:20-30; Луқа 11:14-23; 12:10

²² Шу чағда, униң алдиға жин чаплишивалған кор вә гача бири елип келинди. У уни сақайтти, кор гачини сөзләләйдиған вә көрәләйдиған қилди. ■ ²³ Барлиқ халайиқ һәйран болушуп: — Әжәба, бу Давутниң оғлимиду? — дейишти.■

²⁴ Лекин Пәрсийләр бу сөзни аңлап:

— У пәкәт жинларниң әмри болған Бәәлзибубқа тайинип жинларни қоғливетидикән, дейишти.■

²⁵ Лекин у уларниң немә ойлаватқанлиғини билип уларға мундақ деди:

— Өз ичидин бөлүнүп өз ара соқушқан һәр қандақ падишалиқ вәйран болиду; һәр қандақ шәһәр яки аилә өз ичидин бөлүнүп өз ара соқушса заваллиққа йүз тутиду. ²⁶ Әгәр Шәйтан Шәйтанны қоғлиса, у өз-өзигә қарши чиққан болиду. Ундақта, униң падишалиғи қандақму пут тирәп туралисун? ²⁷ Әгәр мән жинларни Бәәлзибулға тайинип қоғлисам, силәрниң пәрзәнтлириңлар кимгә тайинип жинларни қоғлайду?! Шуңа улар силәр тоғрилиқ һөкүм чиқарсун! □ ²⁸ Лекин мән Худаниң Роһиға тайинип жинларни қоғлиған болсам, ундақта Худаниң падишалиғи дәрвәкә үстүңларға чүшүп намайән болди.

²⁹ Бир киши күчтүңгүр бирисиниң өйигә кирип, униң мал-мүлкини қандақ булап кетәлисун? Пәкәт у шу күчтүңгүрни авал бағлалиса, андин өйини булаң-талаң қилалайду.□

³⁰ Мән тәрәптә турмиғанлар маңа қарши турғучидур. Мән тәрәпкә *адәмләрни* жиғмиғучилар болса тозутувәткүчидур.

³¹ Шуниң үчүн мән силәргә шуни ейтип қояйки, инсанларниң өткүзгән һәртүрлүк гуналири вә қилған күпүрлүклириниң һәммисини кәчүрүшкә болиду. Бирақ Муқәддәс Роһқа күпүрлүк қилиш һеч кәчүрүлмәйду. ■ ³² Инсаноғлиға қарши сөз қилған кимдәким болса кәчүрүмгә еришәләйду; лекин Муқәддәс Роһқа қарши гәп қилғанлар болса бу дуниядиму, у дуниядиму кәчүрүмгә еришәлмәйду.□ ■

Адәмни әмәллиридин тонуш

Луқа 6:43-45

³³ Дәрәқ яхши болса, мевисиму яхши болиду — яки дәрәқ пор болса, мевисиму начар болиду; чүнки һәр қандақ дәрәқ өз мевисидин билиниду.■

□ **12:20** «Таки у ғәлибә билән тоғра һөкүмләрни чиқарғичә...» — «һөкүм-һәқиқәт» дегәнниң мәнаси тоғрилиқ жуқуриқи 19-айәттики изаһатни көрүң. ■ **12:21** Йәш. 42:1-4. ■ **12:22** Мат. 9:32; Луқа 11:14. ■ **12:23** Юһ. 4:29. ■ **12:24** Мат. 9:34; Мар. 3:22; Луқа 11:15. □ **12:27** «Әгәр мән жинларни Бәәлзибулға тайинип қоғлисам, силәрниң пәрзәнтлириңлар кимгә тайинип жинларни қоғлайду?! Шуңа улар силәр тоғрилиқ һөкүм чиқарсун!» — бу сөзниң икки шәрһи бар: — (1) «силәрниң пәрзәнтлириңлар» — бу Пәрсийләрниң өз талип-әгәшкүчилирини көрситиду. Әмәлийәттә болса Пәрсийләр вә әгәшкүчилири жинларни һеч һайдәлмәйтти. Ундақта Шәйтанның падишалиғиға һәқиқий һужум қилғучилар Әйсә вә муритлириму, яки Пәрсийләрму? Пәрсийләрниң Худаниң әмәс, бәлки Шәйтанның тәрипидә турғанлиғи өз әгәшкүчилириниң жинни һайдашкә күчсиз болғанлиғиға испат берәтти. (2) «силәрниң пәрзәнтлириңлар» — бу Әйсаниң әгәшкүчилирини (Исраилларниң пәрзәнтлирини) көрситиду. Пәкәт Әйсала әмәс, уларму жинларни һайдийалайдиған болған; шуңа уларму Әйсаниң Худаниң күчи билән жин-шәйтанларни бир тәрәп қиливатқанлиғиға испат берәтти. Бизниңчә (1)-көзқараш тоғра. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. □ **12:29** «Бир киши күчтүңгүр бирисиниң өйигә кирип, униң мал-мүлкини қандақ булап кетәлисун?...» — бу тәмсилдики «күчтүңгүр адәм» Шәйтанны көрситиду, әлвәттә. Униң өйини булаң-талаң қилғучи Әйсадин башқа һеч ким болмайду. ■ **12:31** Мар. 3:28; Луқа 12:10; 1Юһа. 5:16. □ **12:32** «Муқәддәс Роһқа қарши гәп қилғанлар болса бу дуниядиму, у дуниядиму кәчүрүмгә еришәлмәйду» — «Муқәддәс Роһқа қарши гәп қилиш» яки «Муқәддәс Роһқа күпүрлүк қилиш» дегән гуна тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **12:32** Чөл. 15:30; 1Сам. 2:25; 1Юһа. 5:16. ■ **12:33** Мат. 7:18.

³⁴ Әй иланларның пәрзәнтлири! Силәр рәзил турсаңлар, ағзиңлардин қандақму яхши сөз чиқсун? Чүнки адәмнің қалбидә немә толуп ташқан болса еғиздин шу чиқиду. ■ ³⁵ Яхши адәм өз яхши ғәзнисидин яхши нәрсиләрни чиқириду. Яман адәм яман ғәзнисидин яман нәрсиләрни чиқириду. ³⁶ Мән силәргә шуни ейтип қояйки, инсанлар қилған һәр бир еғиз қуруқ сөзи үчүн сорақ күни һесап бериду. ■ ³⁷ Чүнки өз сөзлириң билән я һәққаний испатлинисән, я сөзлириңлар билән гунакар дәп бекитилисән. ■

Мөҗизилик аламәт көрситиш тәливи

Мар. 8:11-12; Луқа 11:29-32

³⁸ Шу чағда бәзи Тәврат устазлири вә Пәрисийләр униңға җававән:

Устаз, сәндин бир мөҗизилик аламәт көргүмиз бар, — деди. □ ■ ³⁹ Лекин у уларға мундақ җавап бәрди:

— Рәзил һәм зинахор бу дәвир бир «аламәт»нің көрестилишини истәп жүриду. Бирақ бу дәвирдикиләргә «Юнус пәйғәмбәрдә көрүлгән мөҗизилик аламәт»тин башқа һеч қандақ мөҗирилик аламәт көрситилмәйду. ⁴⁰ Чүнки Юнус пәйғәмбәр йоған белиқнің қосиғида үч кечә-күндүз ятқандәк, Инсаноғлиму охшашла үч кечә-күндүз йәрнің бағрида ятиду. ■ ⁴¹ Сорақ күни Нинәвә шәһиридикиләр бу дәвирдикиләр билән тәң қопуп, бу дәвирдикиләрнің гунализини бекитиду. Чүнки улар Юнус пәйғәмбәр җакалиған хәвәрни аңлап, *яманлиғидин товва қилған*; вә мана, мошу йәрдә Юнус пәйғәмбәрдинму улук бириси туриду! □ ■

⁴² Сорақ күни «Җәнуптики аял падиша»му бу дәвирдикиләр билән тәң тирилип, уларның гунализини бекитиду. Чүнки у Сулайманның дана сөзлирини аңлаш үчүн йәр йүзиниң четидин кәлгән; вә мана, һазир мошу йәрдә Сулаймандинму улук бириси туриду. □ ■

Напак роһнің қайтип келиши

Луқа 11:24-26

⁴³ Напак роһ бирәвнің тенидин чиқириветилгәндин кейин, у қурғақ далаларни чөргиләп жүрүп, бирәр арамғанни издәйду, бирақ тапалмайду □ ■ ⁴⁴ вә: «Мән чиққан маканимға қайтай» дәйду. Шунның билән қайтип келип, шу маканиниң йәнила бош турғанлиғини, шундақла пакиз тазиланғанлиғини вә рәтләнгәнлиғини байқайду-дә, ⁴⁵ берип өзидинму бәттәр йәттә җинни башлап келиду; улар кирип биллә туриду. Бунның билән һелиқи адәмнің кейинки һали бурунқидинму техиму яман болиду. Бу рәзил дәвирдикиләрнің һалиму мана шундақ болиду. □ ■

■ **12:34** Зәб. 39:10-11; Мат. 3:7; Луқа 6:45. ■ **12:36** Топ. 12:14; әф. 5:4. ■ **12:37** 2Сам. 1:16; Луқа 19:22.
□ **12:38** «Устаз, сәндин бир мөҗизилик аламәт көргүмиз бар» — Пәрисийләр Әйсадин тәләп қилған «аламәт» болса өзиниң Мәсиһ екәнлиғини испатлайдиған бирәр мөҗизилик аламәт, әлвәттә. ■ **12:38** Мат. 16:1; Мар. 8:11; Луқа 11:29; 1Кор. 1:22. ■ **12:40** Юн. 2:1,11 □ **12:41** «мана, мошу йәрдә Юнус пәйғәмбәр динму улук бириси туриду!» — бу 39-41-айәтләрдә Әйса Юнус пәйғәмбәрнің йоған бир белиқнің ичидә үч күн туруп тирик чиққанлиғини тилға елиш арқилиқ өзиниңму өлүп, үчинчи күни тирилидиғанлиғини алдин-ала ейтқан. Тәврат, «Юнус» 1-2-бапларни вә шу китаптики «Юнус пәйғәмбәрдә көрүлгән мөҗизилик аламәт» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизниму һәм ушбу китаптики «қошумчә сөз»имизни көрүң. «бу дәвирдикиләрнің гунализини бекитиду» — зәмәк, «бутпәрәс Нинәвәликләр Юнус пәйғәмбәрнің тәлимини аңлап, яман йолдин қайтқан. Бирақ бу йәрдә Юнус пәйғәмбәрдинму улук бириси болған Мәсиһ силәрни яман йолдин қайтишқа чақирса, қулақ салмидиңлар». ■ **12:41** Юн. 3:5; Луқа 11:32. □ **12:42** «Җәнуптики аял падиша» — йәни «Шәбаниң аял падишаси». «Шәба» җәнубий Әрәбистан яки Ефиопийәни көрситиду. «1Пад.» 10:1-10ни көрүң. ■ **12:42** 1Пад. 10:1; 2Тар. 9:1; Луқа 11:31. □ **12:43** «напак роһ» — җинни көрситиду. ■ **12:43** Луқа 11:24. □ **12:45** «буниң билән һелиқи адәмнің кейинки һали бурунқидинму техиму яман болиду. Бу рәзил дәвирдикиләрнің һалиму мана шундақ болиду» — бу тәмсил: (1) җин чаплишиштин қутқузулған адәмнің һәқиқий бир хәтирини; (2) Йәһудий хәлиқнің әһвалиниму көрситиду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **12:45** Ибр. 6:4, 5; 10:26; 2Пет. 2:20.

Мениң анам вә инилирим ким?

Мар. 3:31-35; Луқа 8:19-21

⁴⁶ У топлашқан халайиққа давамлик сөзләватқанда, мана, аниси билән инилири келип, униң билән сөзләшмәкчи болуп ташқирида турушти. ■ ⁴⁷ Шуниң билән бирәйлән униңға: — Аниңиз вә инилириңиз сиз билән сөзлишимиз дәп ташқирида туриду, — деди.

⁴⁸ Лекин у жававән шу хәвәрни йәткүзгән кишидин: «Ким мениң анам, ким мениң инилирим?» — дәп сориди. ⁴⁹ Андин у қолини созуп мухлислирини көрситип: — Мана мениң анам, мана мениң инилирим! ⁵⁰ Чүнки ким әрштики Атамниң ирадисини ада қилса, шу мениң ака-иним, ача-сиңлим вә анамдур, — деди. ■

13

Әри падишалиги тоғрисидаки йәттә тәмсил ... «1» Уруқ чачқучи тоғрисидаки тәмсил

Мар. 4:1-9; Луқа 8:4-8

¹ Шу күни Әйса өйдин чиқип, деңиз бойида олтиратти. ■ ² Әтрапиға топ-топ адәмләр олишивалғачқа, у бир кемигә чиқип олтарди. Пүткүл халайиқ болса деңиз бойида турушатти. ■ ³ У уларға тәмсилләр билән нурғун һекмәтләрни ейтип бирип, мундақ деди: — Мана, уруқ чачқучи уруқ чачқили *етизга* чиқипту. ⁴ Уруқ чачқанда уруқлардин бәзилири чиғир йол үстигә чүшүпту, қушлар келип уларни йәп кетипту.

⁵ Бәзилири теши көп, тописи аз йәрләргә чүшүпту. Туприғи чоңқур болмиғачқа, тезла үнүп чиқипту, ⁶ лекин күн чиқиши биләнла аптапта көйүп, йилтизи болмиғачқа куруп кетипту.

⁷ Бәзилири тикәнләрниң арисифа чүшүпту, тикәнләр өсүп майсиларни боғувапту. ⁸ Бәзилири болса яхши тупраққа чүшүпту. Уларниң бәзилири йүз һәссә, бәзилири атмиш һәссә, йәнә бәзилири оттуз һәссә носул берипту. ⁹ Қулиқи барлар бунни аңлисун!

Тәмсилләрниң мәхсити

Мар. 4:10-12; Луқа 8:9-10

¹⁰ Мухлислири келип, униңдин: —

Сән немә үчүн уларға тәмсилләр арқилик тәлим берисән? — дәп сориди. ■

¹¹ У уларға мундақ жавап бәрди:

— Силәр әрш падишалигиниң сирлирини билишкә муйәссәр қилиндиңлар, лекин уларға несип қилинмиди. □ ■ ¹² Чүнки кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду, униңда молчилик болиду; амма кимдә йоқ болса, һәтта униңда бар болғанлириму униңдин мәһрум қилиниду. □ ■

¹³ Уларға тәмсил билән сөзлишимниң сәвәви шуки, улар қарисиму көрмәйду, аңлисиму тиңшимайду һәм һәқиқий чүшәнмәйду. ¹⁴ Буниң билән Йәшәя пәйғәмбәр ейтқан бешарәттики муну сөзләр әмәлгә ашурулди:

— «Силәр аңлашни аңлайсиләр, бирақ чүшәнмәйсиләр;

Қарашни қарайсиләр, бирақ көрмәйсиләр. ■

¹⁵ Чүнки мошу хәлиқниң жүригини май қаплап кәткән,

Улар аңлиғанда қулақлирини еғир қиливалған,

■ **12:46** Мар. 3:31; Луқа 8:20. ■ **12:50** Юһ. 15:14; 2Кор. 5:16; Гал. 5:6; 6:15; Кол. 3:11. ■ **13:1** Мар. 4:1;

Луқа 8:4, 5. ■ **13:2** Луқа 5:3. ■ **13:10** Мар. 4:10; Луқа 8:9. □ **13:11** «әрш падишалигиниң сирлири»

— Инжилда «сирлар» әслидә инсанларға ашқариланмиған, һазир Мәсиһ яки расуллири арқилик аян қилинған ишларни көрситиду. Униң үстигә, Инжилдики бәзи «сирлар» интайин сирлиқ, әлвәттә. ■ **13:11** Мат. 11:25; 2Кор. 3:14.

□ **13:12** «Чүнки кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду...» — «кимдә бар болса...» дегәндә, «бар болса» немини көрситиду? Шүбһисизки, әбәдий әһмийәтлик бирәр нәрсә болса керәк, бу иман-ишәшни өз ичигә чоқум алиду. Биз өзимизгә «әбәдий әһмийәтлик» һәр бир немә болуши үчүн пәқәт Мәсиһдинла тапалаймиз, әлвәттә. ■ **13:12** Мат. 25:29;

Мар. 4:24,25; Луқа 8:18; 19:26. ■ **13:14** Йәш. 6:9-10; Мар. 4:12; Луқа 8:10; Юһ. 12:40; Рос. 28:26; Рим. 11:8.

Улар көзлирини ухлиғандәк жумувалған;
 Ундақ болмисиди, улар көзлири билән көрүп,
 Қулиқи билән аңлап,
 Көңли билән чүшинип,
 Өз йолидин яндурулуши билән,
 Мән уларни сақайтқан болаттим. □ ■

¹⁶ Лекин, көзлириңлар бәхитликтур! Чүнки улар көриду; қулиқиңлар бәхитликтур! Чүнки улар аңлайду. ■ ¹⁷ Мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, бурунқи нурғун пәйғәмбәрләр вә һәққаний адәмләр силәрниң көргиниңларни көрүшкә интизар болған болсиму уларни көрмигән; силәрниң аңлиғиниңларни аңлашқа интизар болған болсиму уларни аңлимиған. ■

Уруқ чачқучи тоғрисидики тәмсилниң чүшәндүрүлүши
Мар. 4:13-20; Луқа 8:11-15

¹⁸ Әнди уруқ чачқучи тоғрисидики тәмсилниң мәнасини аңлаңлар: ■ ¹⁹ Әгәр бири әрш падишалиғиниң сөз-каламни аңлап туруп чүшәнмисә, Шәйтан келип униң көңлигә чечилған сөзни елип кетиду. Бу дәл чиғир йол үстигә чечилған уруқлардур. □ ■ ²⁰ Ташлиқ йәрләргә чечилған уруқлар болса, улар сөз-каламни аңлап, хошаллиқ билән дәрһал қобул қилғанларни көрситиду. □ ²¹ Һалбуки, қалбидә һеч йилтиз болмиғачқа, пәқәт вақитлиқ мәвжүт болуп туриду; сөз-каламниң вәжәдин қийинчилик яки зиянкәшликкә учриғанда, улар шуан йолдин чәтнәп кетиду. ²² Тикәнләрниң арасиға чечилғини шундақ адәмләрни көрсәткәнки, улар сөз-каламни аңлиғини билән, лекин бу дунияниң әндишилири вә байлиқниң езиқтуруши қалбидики сөз-каламни боғуветиду-дә, улар һосулсиз қалиду. ■ ²³ Лекин яхши йәргә чечилған уруқлар болса — сөз-каламни аңлап чүшәнгән адәмләрни көрситиду. Бундақ адәмләр һосул бериду, бириси йүз һәссә, бириси атмиш һәссә, йәнә бириси оттуз һәссә һосул бериду.

«2» Күрмәк, йәни «мәстәк» тоғрисидики тәмсил

²⁴ У уларниң алдида йәнә бир тәмсилни баян қилди: —
 — Әрш падишалиғи худди етизиға яхши уруқни чачқан бир адәмгә охшайду. ²⁵ Амма кишиләр уйқиға чөмгән чағда, дүшмини келип буғдай арасиға күрмәк уруқлирини чечиветип, кетипту. □ ²⁶ Әнди майсилар өсүп, башақ чиқарғанда, күрмәкму ашкарлинишқа башлапту. ²⁷ Ғоҗайинниң чакарлири келип униңға:
 — «Әпәнди, сиз етизиңизға яхши уруқ чачқан әмәсмидиңиз? Күрмәкләр нәдин келип қалди?» дәпту.
²⁸ Ғоҗайин: «Буни бир дүшмән қилған» — дәпту.
 Чакарлар униңдин: «Сиз бизни берип уларни отиветиңлар демәкчиму?» — дәп сорапту.
²⁹ «Яқ,» — дәпту ғоҗайин, «ундақ қилғанда күрмәкләрни юлғанда, буғдайларниму жулуветишиңлар мүмкин. ³⁰ Бу иккиси орма вақтиғичә биллә өссун, орма вақтида, мән ормичиларға: — Алди билән күрмәкләрни айрип жиғип, бағлап көйдүрүшкә қоюңлар, андин буғдайларни жиғип амбиримға әкириңлар, дәймән» — дәпту ғоҗайин. ■

□ **13:15** «мошу хәлиқниң жүригини май қаплап кәткән... ундақ болмисиди, ... көңли билән чүшинип, өз йолидин яндурулуши билән, мән уларни сақайтқан болаттим» — толук бешарәт Тәврат, «Йәш.» 6:9-10дә тепилиду. ■ **13:15** Йәш. 6:9-10 ■ **13:16** Луқа 10:23; Юһ. 20:29; 1Пет. 1:8. ■ **13:17** 1Пет. 1:10. ■ **13:18** Мар. 4:13; Луқа 8:11. □ **13:19** «әгәр бири әрш падишалиғиниң сөз-каламни аңлап туруп чүшәнмисә..» — мошу йәрдә «әрш падишалиғи» грек тилида пәқәт «падишалиқ» билән ипадилиниду. ■ **13:19** Мат. 4:23. □ **13:20** «Ташлиқ йәрләргә чечилған уруқлар болса, улар сөз-каламни аңлап, хошаллиқ билән дәрһал қобул қилғанларни көрситиду» — «сөз-калам» болса Худаниң падишалиғи тоғрилиқ сөз-каламдур. ■ **13:22** Мат. 19:23; Мар. 10:23; Луқа 18:24; 1Тим. 6:9. □ **13:25** «...дүшмини келип буғдай арасиға күрмәк уруқлирини чечиветип, кетипту» — оқурмәнләргә шу аянки, бу тәмсилдики «күрмәк» (яки «мәстәк») авал буғдайға опохшаш шәкилдә өсиду. Пәқәт баш елиши билән пәрик әткили болиду. ■ **13:30** Мат. 3:12.

«3» Қича тоғрисидаки вә «4» Ечитқу тоғрисидаки тәмсилләр
Мар. 4:30-34; Луқа 13:18-21

31 У уларға йәнә бир тәмсилни ейтти:

— Әрш падишалиғи худди бир адәм қолиға елип етизиға чачқан қича уруғиға охшайду. ■

32 Қича уруғи дәрвәқә барлиқ уруқларниң ичидә әң кичик болсиму, у һәр қандақ зираәттин егиз өсүп, дәрәқ болиду, һәтта асмандики қушларму келип униң шахлирида угулайду. □

33 У уларға йәнә бир тәмсилни ейтти:

— Әрш падишалиғи худди бир аял қолиға елип үч җавур унниң арисиға йошуруп, таки пүтүн хемир болғичә сақлиған ечитқуға охшайду. □ ■

34 Әйса бу ишларниң һәммисини тәмсилләр билән көпчиликкә баян қилди. У тәмсилсиз һеч қандақ тәлим бәрмәйтти. ■ 35 Буниң билән пәйғәмбәр арқилиқ алдин-ала ейтилған муну сөзләр әмәлгә ашурулди:

— «Ағзимни тәмсил сөzlәш билән ачимән, Аләм апиридә болғандин бери йошурунуп кәлгән ишларни елан қилимән». □ ■

Күрмәк тоғрисидаки тәмсилниң чүшәндүрүлүши

36 Шуниндин кейин, у көпчиликни йолға селиветип өйгә кирди. Мухлислири йениға келип униңдин:

— Етизлиқтики күрмәк тоғрисидаки тәмсилни бизгә шәрһләп бәрсәң, — дәп өтүнди. □

37 У әнди уларға җавап берип мундақ деди:

— Яхши уруқни чачқан киши Инсаноғлидур. 38 Етизлиқ болса — дуня. Яхши уруқ болса әрш падишалиғиниң пәрзәнтлиридур, лекин күрмәк рәзил болғучиниң пәрзәнтлиридур.

39 Күрмәк чачқан дүшмән — Иблистур. Орма оруш вақти — заман ахиридур. Ормичилар — пәриштиләрдур. ■ 40 Күрмәкләр жулунуп, отта көйдүрүветилгинидәк, заман ахиридиму әнә шундақ болиду. 41 Инсаноғли пәриштилирини әвәтип, улар инсанларни гунаға аздурғучиларниң һәммисини, шундақла барлиқ итаәтсизлик қилғучиларни өз падишалиғидин шаллап чиқип, 42 хумданниң лавулдап турған отиға ташлайду. У йәрдә жиға-зерәлар көтирилиду, чишлирини ғучурлитиду. ■ 43 У чағда һәққанийлар Атисиниң падишалиғида худди қуяштәк жулалиниду.

Аңлиғидәк қулиқи барлар буни аңлисун! ■

«5» Ғәзнә тоғрисидаки вә «6» Қиммәтлик мәрвайит тоғрисидаки тәмсилләр

44 — Әрш падишалиғи худди етизда йошурулған бир ғәзнигә охшайду. Уни тепивалғучи ғәзнини қайтидин йошуруп, ғәзниниң шат-хурамлиғи ичидә бар-йоқини сетиветип, шу етизни сетивалиду. ■

45 Йәнә келип, әрш падишалиғи есил үнчә-мәрвайитларни издигән содигәргә охшайду. □

46 Содигәр наһайити қиммәт баһалиқ бир мәрвайитни тапқанда, қайтип берип бар-йоқини сетиветип, у мәрвайитни сетивалиду.

■ 13:31 Мар. 4:30; Луқа 13:18. □ 13:32 «Қича уруғи дәрвәқә барлиқ уруқларниң ичидә әң кичик болсиму, у һәр қандақ зираәттин егиз өсүп, дәрәқ болиду, ...» — бу йәрдә тилға елинған «қича» оттура шәриқтә өсидигән, яхши өскәндә һәтта үч метрдин ешип кетидигән өсүмлүкни көрситиду. □ 13:33 «Әрш падишалиғи худди бир аял қолиға елип үч җавур унниң арисиға йошуруп, таки пүтүн хемир болғичә сақлиған ечитқуға охшайду» — «үч җавур» (яки «үч күрә») — Грек тилида «үч сатон (сеаһ)». Бир сеаһ 7 килограм. Бу хелә көп ун болуп, йүз адәмниң тамифиға йетәтти. «Яр.» 18:6ни көрүң. ■ 13:33 Луқа 13:20,21. ■ 13:34 Мар. 4:33. □ 13:35 «Буниң билән пәйғәмбәр арқилиқ алдин-ала ейтилған муну сөзләр әмәлгә ашурулди...» — қайси пәйғәмбәр экәнлиги мошу йәрдә ейтилмайду. Әмәлийәтгә у Зәбурдики бир нәччә күйләрниң муәллипи Асаф еди. «Ағзимни тәмсил сөzlәш билән ачимән, аләм апиридә болғандин бери йошурунуп кәлгән ишларни елан қилимән» — «Зәб.» 77:2. ■ 13:35 Зәб. 77:2. □ 13:36 «Шуниндин кейин, у көпчиликни йолға селиветип...» — яки «шуниндин кейин, у көпчиликтин айрилип...». ■ 13:39 Йо. 3:13; Вәһ. 14:15. ■ 13:42 Мат. 8:12; 22:13; 24:51; 25:30; Луқа 13:28. ■ 13:43 Дан. 12:3; 1Кор. 15:42. ■ 13:44 Фил. 3:7. □ 13:45 «есил үнчә-мәрвайитларни издигән содигәр...» — грек тилидики «есил» «гөзәл» дегән мәнәсини өз ичигә алиду.

«7» Тор ташлаш тоғрисидали тәмсил

47 — Йәнә келип, әрш падишалиғи деңизға ташлинип һәр хил белиқларни тутидиған торға охшайду. 48 Тор тошқанда, белиқчилар уни қирғаққа тартип чиқириду. Андин олтирип, яхши белиқларни илғивелип, қачиларға қачилап, әрзимәсләрни ташливетиду. 49 Заман ахирида шундақ болиду. Пәриштиләр чиқип, рәзил кишиләрни һәққаний кишиләр арасидин айриду 50 вә хумданниң лавулдап турған отиға ташлайду. У йәрдә жиға-зерәлар кәтирилиду, чишлирини ғучурлиту.■

51 Әйса улардин:

— Бу ишларниң һәммисини чүшәндиңларму? дәп сориди.

Чүшәндуқ, — дәп жавап бәрди улар.

52 Андин у уларға: — Шуңа, әрш падишалиғиниң тәлимигә муйәссәр болуп мухлис болған һәр бир Тәврат устази худди ғәзнисидин йеңи һәм кона нәрсиләрни елип чиқип тарқатқучи өй ғоҗайиниға охшайду, — деди.

Насарәтликләрниң Әйсани чәткә қеқиши

Мар. 6:1-6; Луқа 4:16-30

53 Әйса бу тәмсилләрни сөзләп болғандин кейин, шундақ болдики, у йәрдин айрилип, ■ 54 өз жутиға кәтти вә өз жутидики синагогта хәлиқкә тәлим беришкә киришти. Буни аңлиған халайиқ интайин һәйран болушуп:

— Бу адәмниң бунчивала даналиғи вә мөҗизә-карамәтлири нәдин кәлгәнду? ■ 55 у пәқәт һелиқи яғаччиниң оғли әмәсму? Униң анисиниң исми Мәрийәм, Яқуп, Йүсүп, Симон вә Йәһудалар униң инилири әмәсму? □ ■ 56 Униң сиңиллириниң һәммиси бизниң аримиздиғу? Шундақ экән, униңдики бу ишларниң һәммиси зади нәдин кәлгәнду? — дейишәтти. 57 Шуниң билән улар униңға һәсәт-бизар билән қариди. Шуңа Әйса уларға мундақ деди:

— һәр қандақ пәйғәмбәр башқа йәрләрдә һөрмәтсиз қалмайду, пәқәт өз жути вә өз өйидә һөрмәткә сазавәр болмайду.■

58 Уларниң иман-ишәсизлигидин у у йәрдә көп мөҗизә көрсәтмиди.

14

Чөмүлдүргүчи Йәһяниң өлтүрүлүши

Мар. 6:14-29; Луқа 9:7-9

1 У чағларда, һерод һаким Әйсаниң нам-шөһритидин хәвәр тепип, □ ■ 2 хизмәтқарлиригә:

— Бу адәм чөмүлдүргүчи Йәһя болиду, у өлүмдин тирилгән болса керәк. Шуниң үчүн мошу алаһидә қудрәтләр униңда күчини көрсәтмәктә, — деди.

3 һеродниң бундақ дейишиниң сәвәви, у өгәй акиси Филипниң аяли һеродийәниң вәҗидин Йәһяни тутқун қилип, зинданға ташлиған еди. □ ■ 4 Чүнки Йәһя һеродқа *тәнбиһ берип*: «Бу

■ 13:50 Мат. 13:42. ■ 13:53 Мар. 6:1; Луқа 4:16. ■ 13:54 Мар. 6:2. □ 13:55 «У пәқәт һелиқи яғаччиниң оғли әмәсму? Униң анисиниң исми Мәрийәм... әмәсму?» — Йәһудийлар арасида адәмләр атисиниң исми билән тонулуши керәк еди. Ялғуз анисиниң исмини тилға елишниң өзи бир хил һақарәт еди. ■ 13:55 Юһ. 6:42.

■ 13:57 Мар. 6:4; Луқа 4:24; Юһ. 4:44. □ 14:1 «Һерод һаким» — «һаким» грек тилида «тетрарқ» дейилиду. Бу сөз «зиминниң төрттин бирини идарә қилғучи» дегәнни билдүриду. Рим империйәси Пәләстинни төрт қисимға бөлгән болуп, һәр бир қисминиң «тетрарқ»и бар еди. һеродниң толуқ исми «Һерод Антипас» болуп, бәзи йәрләрдә «Һерод падиша» яки «Һерод хан» дәп атилиду. У Галилийгә һөкүмранлиқ қилатти. Униң акиси «Һерод Архелаус» еди (2:22). «Һеродлар» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ 14:1 Мар. 6:14; Луқа 9:7. □ 14:3 «Һерод... өгәй акиси Филипниң аяли һеродийәниң вәҗидин Йәһяни тутқун қилип, зинданға ташлиған еди» — Йәһяни тутуш «Һеродийәниң вәҗидин» — һерод бәлким һеродийәниң беваситә тәливидин шундақ қилған болушиму мүмкин. һерод өгәй акиси Филипниң аяли һеродийәни Филиптин тартивелип андин уни аҗришишкә қайил қилип, һеродийә билән өзи той қилған еди. ■ 14:3 Мар. 6:17; Луқа 3:19.

аялни тартивелишиң Тэврат қануниға хилаптур» дәп кәлгән еди. □ ■ ⁵ Һерод шу сәвәптин Йәһяни өлтүрмәкчи болған болсиму, бирақ халайиқтин қорққан еди, чүнки улар Йәһяни пәйғәмбәр, дәп биләтти. ■

⁶ Амма Һеродниң туғулған күни тәбрикләнгәндә, аяли Һеродийәниң қизи оттуриға чиқип уссул ойнап бәрди. Бу Һеродқа бәк яқти; □ ■ ⁷ шуниң үчүн у униңға: — Һәр немә тилисәң шуни саңа берәй, дәп қәсәм қилди. ■ ⁸ Лекин қиз анисиниң күшкүртүши билән:

— Чөмүлдүргүчи Йәһяниң каллисини елип, бир тәхсигә қоюп әкәлсилә, — деди. ⁹ Падиша буниңға һәсрәт чәккән болсиму, қәсәмлири түпәйлидин вә дәстиханда олтарғанлар вәҗидин, каллисини елип келиңлар, дәп буйруди. □ ¹⁰ У адәм әвәтип, зинданда Йәһяниң каллисини алдурди. ¹¹ Шуниң билән каллиси бир тәхсигә қоюлуп, қизниң алдиға елип келинди. Қиз буни анисиниң алдиға апарди. ¹² Йәһяниң мухлислири болса берип, жәсәтни елип дәпнә қилди; андин берип Әйсаға бу ишларни хәвәр қилди.

Әйсаниң бәш миң кишини тойғузуши

Мар. 6:30-44; Луқа 9:10-17; Юһ. 6:1-14

¹³ Әйса бу хәвәрни аңлап, өзи ялғуз пинһан бир жайға кетәй дәп бир кемигә олтирип у йәрдин айрилди. Халайиқ буниң хәвирини тапқанда, әтраптики шәһәрләрдин келишип, униң кәйнидин пиядә маңди. ■ ¹⁴ У қирғаққа чиқип кәткинидә, зор бир топ адәмләрни көрүвиди, уларға ич ағритип, уларниң ағриқлирини сақайтти. ■

¹⁵ Кәч киргәндә, мухлислири униң йениға келип: — Бу чөл бир жай экән, вақитму бир йәргә берип қалди. Халайиқни йолға селивәткән болсаң, андин улар кәнтләргә берип өзлиригә озук сетивалсун, — деди. ■

¹⁶ Лекин Әйса уларға: — Уларниң кетишиниң һажити йоқ, өзүңлар уларға озук бериңлар, — деди.

¹⁷ Лекин мухлислар:

— Биздә бәш нан билән икки данә белиқтин башқа һеч нәрсә йоқ, — дейишти.

¹⁸ У: — Уларни маңа елип келиңлар, деди.

¹⁹ У халайиқни чөплүкниң үстидә олтиришқа буйруғандин кейин, бәш нан билән икки белиқни қолиға елип, асманға қарап Худаға тәшәккүр ейтти. Андин нанларни уштуп мухлислириға бәрди, мухлислири халайиққа үләштүрүп бәрди. ■ ²⁰ Һәммәйлән йәп тоюнди. Мухлислар ешип қалған парчиларни лиқ он икки севәткә теривалди. □ ²¹ Озуқланғанларниң сани аяллар вә балилардин башқа тәхминән бәш миң киши еди.

Су үстидә меңиш

Мар. 6:45-52; Юһ. 6:16-21

²² Арқидила, у мухлислириға: Өзүм бу халайиқни йолға селиветимән, аңгичә силәр кемигә олтирип, деңизниң қарши қирғиқиға өтүп туруңлар, дәп буйруди. ■ ²³ Халайиқни йолға селивәткәндин кейин, у дуа қилиш үчүн өзи хилвәт таққа чиқти. Кәч киргәндиму у йәрдә ялғуз қалди. ■ ²⁴ Бу чағда, кемә қирғақтин хелә көп чақирим жүргән еди, лекин шамал қарши йөнлишитин чиқиватқачқа, кемә долқунлар ичидә чайқилип туратти. □

□ **14:4** «Бу аялни тартивелишиң Тэврат қануниға хилаптур» — «Лав.» 16:18, 20:21дә, бирисиниң ака яки укиси һаят әһвалда, бириниң аялини йәнә бири өз әмригә елишқа болмайду, дәп бәлгүләнгән. ■ **14:4** Лав. 18:16. ■ **14:5** Мат. 21:26. □ **14:6** «аяли Һеродийәниң қизи оттуриға чиқип уссул ойнап бәрди» — «Һеродийәниң қизи» — Һеродийәниң бурунқи еридин болған қизи. ■ **14:6** Яр. 40:20; Мар. 6:21. ■ **14:7** Һәк. 11:30. □ **14:9** «Падиша буниңға һәсрәт чәккән болсиму,...» — Һерод һәким бәзидә «падиша» дейиләтти. ■ **14:13** Мат. 12:15; Мар. 6:31; Луқа 9:10. ■ **14:14** Мат. 9:36; Юһ. 6:5. ■ **14:15** Мар. 6:35; Луқа 9:12. ■ **14:19** 1Сам. 9:13. □ **14:20** «Мухлислар ешип қалған парчиларни лиқ он икки севәткә теривалди» — грек тилида «Улар ешип қалған парчиларни... теривалди». Мухлислар экәнлиги «Мат.» 16:9-10-дә испатлиниду. «лиқ он икки севәткә теривалди» — «севәт» грек тилида «қол севәт» — демәк, бир адәм икки қоллап көтирәләйдиған севәт. ■ **14:22** Мар. 6:45; Юһ. 6:17. ■ **14:23** Мар. 6:46; Юһ. 6:15. □ **14:24** «кемә қирғақтин хелә көп чақирим жүргән еди» — яки «кемә деңиз оттурисида жүргәндиди...».

²⁵ Кечә төртинчә жесәк вақтида, у деңизниң үстидә меңип, мухлислири тәрәпкә кәлди. □

²⁶ Мухлислар униң деңизниң үстидә меңип келиватқанлиғини көрүп, алақзадә болуп: — Алвасти экән! — дәп қорқуп чуқан селишти.

²⁷ Лекин Әйса дәрһал уларға:

— Жүрәклик болуңлар, бу мән, қорқмаңлар! — деди.

²⁸ Петрус буниңға жававән:

— И Рәб, бу сән болсаң, су үстидә меңип йениңға беришимға әмир қилғайсән, — деди.

²⁹ Кәл, — деди у.

Петрус кемидин чүшүп, су үстидә меңип, Әйсаға қарап кетивататти; ³⁰ лекин боранниң қаттиқ чиқиватқанлиғини көрүп қорқуп, суға чөкүшкә башлиди: — Рәб, мени қутқузвалғайсән! — дәп вақириди.

³¹ Әйса дәрһал қолини узитип, уни тутувалди вә униңға:

— Әй ишәши ағиз бәндә, немишкә гуман қилдиң? — деди.

³² Улар кемигә чиққанда, шамал тохтиди. ³³ Кемидә олтарғанлар униң алдиға келип сәждә қилип:

— Бәрһәк, сән Худаниң Оғли экәнсән, — дейишти.

Әйсаниң Гиннисарәттә бемарларни сақайтиши

Мар. 6:53-56

³⁴ Улар деңизниң қарши тәрипигә өткәндә, Гиннисарәт жутида қуруқлуққа чиқти. ■ ³⁵ У йәрдики адәмләр уни тонуп қелип, әтраптики барлиқ жайларға хәвәр әвәтти; шуниң билән кишиләр барлиқ бемарларни униң алдиға елип кәлди; ³⁶ улар униңдин бемарларниң һеч болмиғанда униң тониниң пешигә болсиму қолини тәккүзүвелишиға йол қоюшини өтүнди. Униңға қолини тәккүзгәнләрниң һәммиси сәллимәза сақайди.

15

Әнғәнимиз муһимму яки Худаниң әмри муһимму — инсанни немә напак қилиду?

Мар. 7:1-23

¹ Бу чағда, Тәврат устазлиридин вә Пәрисийләрдин бәзилири Йерусалимдин келип Әйсаниң алдиға берип: ■ ² — Мухлислириң немишкә ата-бовилиримизниң әнғәнилиригә хилаплиқ қилиду? Чүнки улар қоллирини жуймай тамақ йәйдикәнғу, — деди.

³ Лекин у уларға мундақ жавап бәрди:

— Силәрчу, силәр немишкә әнғәнимизни сақлаймиз дәп Худаниң әмригә хилаплиқ қилисиләр? ⁴ Чүнки Худа: «Ата-анаңни һөрмәт қил» вә «Атиси яки анисини һақарәтлигәнләр өлүмгә мәһкүм қилинсун» дәп әмир қилған. □ ■ ⁵ Лекин силәр: — һәр қандақ киши «Атиси яки анисига»: — Мән силәргә ярдәм бәргидәк нәрсиләрни аллиқачан Худаға ативәттим — десила, ⁶ униң ата-анисига һөрмәт-вападарлиқ қилиш мәжбурийити қалмайду, —

□ **14:25** «кечә төртинчә жесәк вақтида...» — бир кечә төрт жесәккә бөлүнәтти; шуңа бу вақит таң атай дегән вақит еди. ■ **14:34** Мар. 6:53. ■ **15:1** Мар. 7:1. □ **15:4** «Ата-анаңни һөрмәт қил» вә «атиси яки анисини һақарәтлигәнләр өлүмгә мәһкүм қилинсун» — бу әмирләр Тәврат «Мис.» 20:12, 17, «Лав.» 20:9 вә «Қан.» 5:16дә хатирлиниду. ■ **15:4** Мис. 20:12; 21:17; Лав. 20:9; Қан. 5:16; Пәнд. 20:20; әф. 6:2.

дәйсиләр. Буниң билән әнъәнәларни дәп, Худаниң әмрини йоққа чиқириветтиңлар. □ ■⁷ Әй сахтипәзләр! Йәшәя пәйғәмбәр бәргән мошу бешарәт топтоғра силәр тоғрилиқ экән: —
⁸ «Мошу хәлиқ ағзида мени һөрмәтлигини билән,
 Бирақ қәлби мәндин жирақ. ■
⁹ Улар маңа беһудә ибадәт қилиду.
 Уларниң үгәткән тәлимлири пәқәт инсанлардин чиққан пәтиваларла, халас». □ ■

Һәқиқий напаклиқ

¹⁰ Андин у халайиқни йениға чақирип, уларға:
 — Кулақ селиңлар һәм шуни чүшиниңларки, ■ ¹¹ Инсанни напак қилидиғини ағзидин киридиғини әмәс, бәлки ағзидин чиқидиғинидур, — деди. ■
¹² Кейин мухлислири униң алдиға келип:
 — Сениң бу сөзүңни Пәрсийләр аңлап, униңдин бизар болуп рәнжигәнлигини билдиңму?
 — деди.
¹³ Лекин у мундақ жавап қайтурди:
 — Әрштики Атам тикмигән һәр қандақ өсүмлүк йилтизидин жулунуп ташлиниду. ■ ¹⁴ Силәр уларға писәнт қилмаңлар; улар корларға йол башлайдиған корлардур. Әгәр кор корға йол башлиса, һәр иккиси ориға чүшүп кетиду. ■
¹⁵ Лекин Петрус униңға:
 — Бая ейтқан тәмсилни бизгә чүшәндүрүп бәргәйсән, — деди. ■
¹⁶ Лекин у: — Силәрму техичә чүшәнчигә еришимидиңлар?! — деди. ¹⁷ Еғизға киргән барлиқ нәрсиләрниң аш қазан арқилик тәрәт болуп чиқип кетидиғанлиғини техи чүшәнмәмсиләр?
¹⁸ Лекин еғиздин чиқидиғини қәлбтин чиқиду, инсанни напак қилидиғиниму шудур.
¹⁹ Чүнки яман ойлар, қатиллик, зинахорлуқ, бузукчилик, оғрилиқ, ялған гувалиқ вә төһмәт қатарлиқлар қәлбтин чиқиду. ■ ²⁰ Инсанни напак қилидиғанлар мана шулардур; жуюлмиған қоллар билән тамақ йейиш инсанни напак қилмайду.

Ят әллик аялниң етиқати

Мар. 7:24-30

²¹ Әйса у йәрдин чиқип, Тур вә Зидон шәһәрлириниң әтрапидики жутларға барди. □ ■
²² Мана, у чәт йәрләрдин кәлгән қананий бир аял униң алдиға келип:
 — И Рәб! Давутниң оғли, һалимға рәһим қилғайсиз! Қизимға жин чаплишивалған экән, қийнилип кетиватиду! — дәп униңға нида қилип зарлиди.
²³ Лекин у у аялға бир еғизму жавап бәрмиди. Мухлислири униң йениға келип:
 — Бу аялни йолға салсаң! Чүнки у кәйнимиздин әгишип ялвуруп нида қиливатиду, — деди.
²⁴ Әнди у жавап берип:

□ **15:6** «униң ата-анисиға һөрмәт-вападарлиқ қилиш мәжбурийити қалмайду, — дәйсиләр. Буниң билән әнъәнәларни дәп, Худаниң әмрини йоққа чиқириветтиңлар» — Мәсиһниң сөзигә қариганда «Худаға атиған тәәллуқатлар» техи атиғучи кишиниң қолида турғанда, улардин пайдилинивәрсә болатти. Шу киши бәлким Тәврат устазлириниң қоллиши билән «дуниядин кәтकिनимдин кейин...» яки «мәлум бир мәзгилдин кейин...» «ибадәтханиға тапшурумән» дәп қәсәм қилған болса керәк. Йәһудийларниң тарихий хатирлиридә шуниңға охшаш көплигән мисаллар тепилду. Пәрийсиләр үгәткән шу һейлә-микир: «Мал-мүлкүңни Худаға аталған («қурбан қилған») қилған болсаң, ата-анандин хәвәр алмисаң болиду» әмәс, бәлки «(шундақ қилған болсаң) хәвәр елишиңға болмайду» дегәндәк. Улар шүбһисизки ахирида бу иштин мәлум бир пайда көриду, әлвәтгә. ■ **15:6** Мар. 7:13; 1Тим. 4:3; 2Тим. 3:2. ■ **15:8** Йәш. 29:13; Әз. 33:31; Мар. 7:6. □ **15:9** «... Улар маңа беһудә ибадәт қилиду. Уларниң үгәткән тәлимлири пәқәт инсанлардин чиққан пәтиваларла, халас» — (8-9-әйтләр) «Йәш.» 29:13. ■ **15:9** Йәш. 29:13; Мар. 7:6, 7; Кол. 2:18, 20, 22. ■ **15:10** Мар. 7:14. ■ **15:11** Рос. 10:15; Рим. 14:17,20; Тит. 1:15. ■ **15:13** Юһ. 15:2. ■ **15:14** Йәш. 42:19; Луқа 6:39. ■ **15:15** Мар. 7:17. ■ **15:19** Яр. 6:5; 8:21; Пәнд. 6:14; Йәр. 17:9. □ **15:21** «Әйса у йәрдин чиқип, Тур вә Зидон шәһәрлириниң әтрапидики жутларға барди» — у йәр «чәт әлликләр» туруватқан район болуп, Мәсиһниң шу йәргә бериштиги мәхсити, өз хәлқидин бир вақит айрилип арам елиштин ибарәт болса керәк. ■ **15:21** Мар. 7:24.

— Мән пәкәт йолдин тенигән қой падилири болған Исраил жәмәтидикиләргә әвәтилгәнмән, — деди. ■

²⁵ Амма һелиқи аял униң алдиға келип сәждә қилип:

— Рәб, маңа ярдәм қилғайсән! — дәп ялвурди.

²⁶ У униңға:

— Балиларниң ненини кичик иштларға ташлап бериш яхши әмәс, — деди. □

²⁷ Лекин һелиқи аял:

— Дурус, и Рәб, бирақ һәтта иштларму ғоҗайининиң дәстихинидин чүшкән уақларни йәйдиғу, — деди.

²⁸ Шуниң билән Әйса униңға:

— Әй ханим, ишәшиң күчлүк экән! Тилигиниңдәк болсун! — деди. У аялниң қизи шуан сақийип кәтти.

Нурғун кесәлләрниң сақайтилиши

²⁹ Әйса у йәрдин чиқип, Галилийә деңизиниң бойидин өтүп, таққа чиқип олтарди. ■ ³⁰ Униң алдиға топ-топ халайиқ жиғилди. Улар токур, қариғу, гача, чолақ вә нурғун башқа хил кесәлләрниму елип келип, униң айиғи алдиға қоюшти; у уларни сақайтти. ■ ³¹ Шуниң билән халайиқ гачиларниң сөзләләйдиған болғанлиғини, чолақларниң сақайғинини, токурларниң маңғанлиғини вә қариғуларниң көридиған болғанлиғини көрүп, һәйран болди вә Исраилниң Худасини улуклиди.

Төрт миң адәмниң тойғузулуши

Мар. 8:1-10

³² Андин Әйса мухлислирини йениға чақирип:

— Бу халайиққа ичим ағрийдү; чүнки улар үч күндин бери йенимда болди, йегидәк бир нәрсисиму қалмиди. Уларни өйлиригә ач қайтурушни халимаймән, йолда һалидин кетиши мүмкин, — деди. ■

³³ Мухлислар униңға:

— Бу чөлдә бунчивала адәмни тойғузғидәк көп нанни нәдин тапимиз? — дейишти.

³⁴ Әйса улардин: Қанчә нениңлар бар? — дәп сориди.

— Йәттә нан билән бир нәччә тал кичик белиқ бар, — дейишти улар.

³⁵ Буниң билән у халайиқни йәрдә олтиришқа буйрудди. ³⁶ Андин, йәттә нан билән белиқларни қолиға елип Худаға тәшәккүр ейтип, уларни уштуп мухлислириға бәрди, мухлислар халайиққа үләштүрди. ■ ³⁷ һәммәйлән тойғичә йеди; андин мухлислар ешип қалған парчиларни жиғип йәттә чоң севәтни тошқузди. ³⁸ Тамақ йегәнләрниң сани балилар вә аяллардин башқа төрт миң киши еди. ³⁹ У халайиқни йолға салғандин кейин, кемигә чүшүп, Магадан жутиниң чәт йәрлиригә барди.

16

Пәрсийләрниң «мәҗзилик аламәт» көрситишни тәләп қилиши

Мар. 8:11-13; Луқа 12:54-56

■ 15:24 Мат. 10:6; Рос. 13:46. □ 15:26 «Балиларниң ненини кичик иштларға ташлап бериш яхши әмәс» — Мәсһ бу йәрдә өзиниң дәсләпки вәзиписини, Йәһудийларға хуш хәвәр йәткүзүш, дәп тәкитләйду. «Кичик иштлар» бәлким һақарәтлик сөз болмай, өйдики арзулуқ пистилирини көрситиду. Бу муһим вақиә тоғрисида «қошумчә сөз»имизни көрүң.
■ 15:29 Мар. 7:31. ■ 15:30 Йәш. 29:18; 35:5; Мат. 11:5; Луқа 7:22. ■ 15:32 Мар. 8:1. ■ 15:36 1Сам. 9:13.

¹ Энди пәрисийләр билән Садуқийлар уни синаш мәхситидә йениға келип, уныңдин бизгә асмандин мөҗизилик бир аламәт көрсәтсәң, дәп тәләп қилишти. □ ■ ² Бирақ Әйса уларға мундақ деди:

— Кәчқурун силәр қизил шәпәкни көргиниңларда, «һава әтә очуқ болиду» дәйсиләр. ■ ³ вә әтигәндә: «Бүгүн боран чиқиду, чүнки асманниң рәңги қизил һәм тутуқ», дәйсиләр. Асман рәңги-ройини пәриқ етәләйсиләр-ю, лекин бу заманда йүз бериватқан аламәтләрни пәриқ етәлмәйсиләр! ⁴ Рәзил һәм зинахор бу дәвир «мөҗизилик бир аламәт»ниң көристилишини истәп жүриду. Бирақ бу дәвирдикиләргә «Юнус пәйғәмбәрдә көрүлгән мөҗизилик аламәт»дин башқа һеч қандақ мөҗизилик аламәт көрситилмәйду.

Андин у уларни ташлап чиқип кәтти. □ ■

«Ечитқу» болған езиқту тәлимдин һошияр болуш

Мар. 8:14-21

⁵ Мухлислири деңизниң у қетиға өткинидә, нан еливелишни унтуған еди. ⁶ Әйса уларға: — һошияр болуңлар, Пәрисийләр билән Садуқийларниң ечитқусидин еһтият қилиңлар, — деди. ■

⁷ Мухлислар өз ара мулаһизилишип:

— Нан әкәлмигәнлигимиз үчүн буни дәватса керәк, — дейишти.

⁸ Әйса уларниң немә дейишиватқанлигини билип мундақ деди:

— Әй ишәши аҗизлар! Немә үчүн нан әкәлмигәнлигиңлар тоғрисида мулаһизә қилисиләр?

⁹ Техичә чүшәнмидиңларму? Бәш нан билән бәш миң кишиниң *тойғузулғанлиги*, қанчә севәт озук жиғивалғанлигиңлар есиңлардин чиқтиму? ■ ¹⁰ Йәттә нан билән төрт миң кишиниң *тойғузулғанлиги*, йәнә қанчә чоң севәт озук жиғивалғанлигиңларму есиңлардин чиқтиму? ■

¹¹ Силәр қандақму мениң силәргә: «Пәрисийләр билән Садуқийларниң ечитқусидин еһтият қилиңлар» дегинимниң нан тоғрилиқ әмәслигини чүшәнмәйсиләр?

¹² Мухлислар шундила униң нандики ечитқудин әмәс, бәлки Пәрисийләр билән Садуқийларниң тәлимидин еһтият қилишни ейтқанлигини чүшинип йәтти.

Петрусниң Әйсани Мәсиһ дәп тонуши

Мар. 8:27-30; Луқа 9:18-21

¹³ Әйса Қәйсәрийә-Филиппи райониға кәлгинидә, у мухлислиридин:

Кишиләр мән Инсаноғлини ким дәп билидикән? — дәп сориди. ■

¹⁴ Мухлислири:

— Бәзиләр сени чөмүлдүргүчи Йәһя, бәзиләр Иляс *пәйғәмбәр* вә йәнә бәзиләр Йәрәмия яки башқа пәйғәмбәрләрдин бири дәп билидикән, — дәп жавап бәрди. ■

¹⁵ У улардин:

— Энди силәрчу? Силәр мени ким дәп билесиләр? — дәп сориди.

¹⁶ Симон Петрус:

□ **16:1** «Пәрисийләр билән Садуқийлар» — «Пәрисийләр» болса Тәврат қануниға қатму-қат түрлүк башқа қайдә-низамларни қошқан қаттиқ тәләпчан диний еқим еди. «Садуқийлар» дегән диний еқиминиң бәзи тәрәплири уларға охшаш болғини билән, лекин улар Тәвраттики пәйғәмбәрләр қисимлирини қобул қилмай, пәкәт Тәвраттики 1-5-қисимларни (йәни Муса пәйғәмбәргә тапшурулған қисимлар)ни қобул қилған. Улар «қиямәт күни», шундақла инсанларниң ахирәттә өлүмдин тирилишини етирап қилмайтти. Адәттә «Пәрисийләр» вә «Садуқийлар» бир-биригә дүшмәнлишип жүрәтти, лекин улар Әйсани бир тәрәп қилиш үчүн бирләшкән еди. «бизгә асмандин мөҗизилик бир аламәт көрсәтсәң» — улар тәләп қилған «мөҗизилик аламәт», Әйсаниң һәқиқий Мәсиһ экәнлигини испатлайдиған бир карамәтни көрситиду, әлвәттә. ■ **16:1** Мат. 12:38; Мар. 8:11; Луқа 11:29; 12:54; Юһ. 6:30. ■ **16:2** Луқа 12:54.

□ **16:4** «Юнус пәйғәмбәрдә көрүлгән мөҗизилик аламәт» — 12:39-40-айәтләргә қаралсун. «Бу заманда йүз бериватқан аламәтләр» тоғрисида «қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **16:4** Юн. 2:1; Мат. 12:39; Луқа 11:29. ■ **16:6** Мар. 8:15; Луқа 12:1. ■ **16:9** Мат. 14:17; Мар. 6:38; Луқа 9:13; Юһ. 6:9. ■ **16:10** Мат. 15:34. ■ **16:13** Мар. 8:27; Луқа 9:18. ■ **16:14** Мат. 14:2.

— Сән Мәсһ, мәңгүлүк һаят Худаниң Оғли экәнсән, — дәп җавап бәрди. □ ■

17 Әйса уныңа:

— Бәхитликсән, и Юнус оғли Симон! Буни саңа аян қилғучи һеч әт-қан егиси әмәс, бәлки әрштики Атамдур. □ ■ 18 Мән саңа шуни ейтайки, сән болсаң Петрусдурсән. Мән җамаитимни бу уюлташ үстигә қуримән. Уның үстидин тәһтисараниң дәрвазилериму ғалип келәлмәйду. □ ■ 19 Әрш падишалиғиниң ачқучлирини саңа тапшуриимән; сән йәр йүзидә немини бағлисаң әрштиму бағланған болиду, сән йәр йүзидә немини қоюп бәрсәң, әрштиму қоюп берилгән болиду, — деди. □ ■

20 Бу сөzlәрни ейтип болуп, у мухлислириға өзиниң Мәсһ экәнлигини һеч кимгә тинмаслиқни тапилиди.

Әйсаниң өлүп тирилдиғанлигини алдин-ала ейтиши
Мар. 8:31-9:1; Луқа 9:22-27

21 Шу вақиттин башлап, Әйса мухлислириға өзиниң Йерусалимға кетиши, ақсақаллар, баш һаһинлар вә Тәврат устазлири тәрипидин көп азап-оқубәт тартиши, өлтүрүлүши муқәррәр болғанлигини, шундақла үчинчи күни тирилдүрүлидиғанлигини аян қилишқа башлиди. ■

22 Шуниң билән Петрус уни бир чәткә тартип, уни әйипләп:

— Я Рәб, саңа рәһим қилинғай! Бешиңға бундақ ишлар қәтһий чүшмәйду! — деди.

23 Лекин у бурулуп Петрусқа қарап:

— Арқамға өт, Шәйтан! Сән маңа путликашаңсән, сениң ойлиғанлириң Худаниң ишлири әмәс, инсанниң ишлириду, — деди. □ ■

24 Андин Әйса мухлислириға мундақ деди:

Кимдәким маңа әгишишни халиса, өзидин ваз кечип, өзиниң крестини көтирип маңа әгәшсун! □ ■ 25 Чүнки өз җенини қутқузмақчи болған киши чоқум җенидин мәһрум болиду, лекин мән үчүн өз җенидин мәһрум болған киши уныңа еришиду. □ ■

26 Чүнки бир адәм пүтүн дуняға егә болуп җенидин мәһрум қалса, буниң немә пайдиси болсун?! У немисини җениға тегишсун?! □ ■ 27 Чүнки Инсаноғли Атисиниң шан-шәриви ичидә пәриштилири билән келиш алдида туриду; вә у һәммә адәмниң өз әмәллиригә тушлуқ җавап қайтуриду. ■

□ **16:16** «... Мәңгүлүк һаят Худаниң оғли» — грек тилида «тирик Худаниң Оғли». «Тирик Худа» дегән ибарә Худани һаят, «өлүк бут әмәс», һәқиқий Худа дәп тәкитләйду. ■ **16:16** Юһ. 6:69. □ **16:17** «... Юнус оғли Симон!» — грек тилида «... Симон бар-ионаһ» («Юнусниң оғли»). Бу Юнус Тәвраттики пәйғәмбәр Юнус әмәс; лекин қизик бир иш шуки, Петрус вә Юнус пәйғәмбәрниң көп ортақ йәрлири бар. ■ **16:17** Мат. 11:25. □ **16:18** «Сән болсаң Петрусдурсән. Мән җамаитимни бу уюлташ үстигә қуримән....» — «Петрус»ниң мәнаси «таш» болуп, у «җамаәтниң ули» әмәс. Җамаәтниң ули болса Әйса ейтқан «уюлташ» болуп, у яки өзини яки өзигә бағланған иман-етиқатини көрситиду.

«1Пет.» 2:4-9ни вә «қошумчә сөз»имизни көрүң. «тәһтисараниң дәрвазилери» — бәлким көчмә мәнидә болуп, «өлүмниң күчи», «жин-шәйтанларниң күчлири»ни көрситиши мүмкин. ■ **16:18** Зәб. 117:22; Йәш. 28:16; 33:20; Юһ. 1:43; 1Кор. 3:11. □ **16:19** «Әрш падишалиғиниң ачқучлирини саңа тапшуриимән; сән йәр йүзидә немини бағлисаң әрштиму бағланған болиду,...» — бу муһим сөз тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **16:19** Мат. 18:18; Юһ. 20:22. ■ **16:21** Мат. 17:22; 20:18; Мар. 8:31; 9:31; 10:33; Луқа 9:22; 18:31; 24:7. □ **16:23** «Арқамға өт, Шәйтан!...» — Мәсһ бу әйәттә «Шәйтан» дегән бу сөзини биринчидин «дүшмән» дегән мәнидә ишлитип, өзиниң дүшмини болуп қалған Петрусқа ейтиду. Иккинчидин, Шәйтан өзи Петрус арқилиқ Әйсаға путликашаң болмақчи еди. ■ **16:23** 2Сам. 19:22. □ **16:24** «кимдәким маңа әгишишни халиса, өзидин ваз кечип, өзиниң крестини көтирип маңа әгәшсун!» — 10:38ни, шундақла униңдики изаһатниму көрүң. ■ **16:24** Мат. 10:38; Мар. 8:34; Луқа 9:23; 14:27. □ **16:25** «Чүнки өз җенини қутқузмақчи болған киши чоқум җенидин мәһрум болиду, лекин мән үчүн өз җенидин мәһрум болған киши уныңа еришиду» — грек тилида «қан» вә «һаят» бирла сөз билән ипадилиниду. «Өз җени» мошу йәрдә пәқәт адәмниң һаятинила әмәс, бәлки барлиқ етиқати болғанларға муйәссәр қилинған мәңгүлүк роһий бәхитни вә мирасини көрситиду. ■ **16:25** Мат. 10:39; Мар. 8:35; Луқа 9:24; 17:33; Юһ. 12:25. □ **16:26** «Чүнки бир адәм пүтүн дуняға егә болуп җенидин мәһрум қалса, буниң немә пайдиси болсун?! У немисини җениға тегишсун?!» — жуқуриқи изаһатта ейтилғәндәк, «өз җени» мошу йәрдә пәқәт адәмниң һаятинила әмәс, бәлки барлиқ етиқатчи болғанларға муйәссәр қилинған мәңгүлүк роһий бәхитни вә мирасини көрситиду, әлвәттә. ■ **16:26** Зәб. 48:7-13; Мар. 8:37; Луқа 9:25. ■ **16:27** Аюп 34:11; Зәб. 61:13; Мат. 24:30; 25:31; 26:64; Рим. 2:6.

28 Мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, бу йәрдә турғанларниң арисидин өлүмниң тәмине тетиштин бурун жәзмән Инсаноғлиниң өз падишалиғи билән кәлгәнлигини көридиғанлар бардур. □ ■

17

Әйсаниң жулалиқта көрүнүши

Мар. 9:2-13; Луқа 9:28-36

1 Вә алтә күндин кейин, Әйса Петрус, Яқуп вә Яқупниң иниси Юһаннани айрип елип, егиз бир таққа чиқти. ■ 2 У йәрдә униң сияқи уларниң көз алдидила өзгирип, йүзи қуяштәк парлиди, кийимлири нурдәк аппақ болуп чақниди. 3 Вә мана, мухлисларға Муса вә Иляс пәйгәмбәрләр униң билән сөзлишиватқан һалда көрүнди. 4 Шуниң билән Петрус Әйсаға:

— И Рәб, бу йәрдә болғинимиз немидегән яхши! Халисаң, бирини саңа, бирини Мусаға, йәнә бирини Илясқа атап бу йәргә үч кәпә ясайли! — деди. □

5 Униң гепи түгимәйла, мана нурлуқ бир булут уларни қапливалди. Мана, булуттин: «Бу Мениң сөйүмлүк Оғлумдур, Мән униңдин хурсәнмән. Униңға қулақ селиңлар!» дегән аваз аңланди. ■

6 Мухлислар буни аңлап өзлирини йәргә ташлап дүм йетип вәһимигә чүшти. 7 Бирақ Әйса келип, уларға қолини тәккүзүп:

Қопуңлар, қорқмаңлар, — деди. 8 Улар бешини көтирип қаривиди, Әйсадин башқа һеч кимни көрмиди.

9 Тағдин чүшүветип, Әйса уларға:

— Инсаноғли өлүмдин тирилдүрүлмигичә, бу аламәт көрүнүшни һеч кимгә ейтмаңлар, — дәп тапилиди. ■

10 Андин мухлислири униңдин:

— Тәврат устазлири немә үчүн: «Иляс пәйгәмбәр Мәсиһ келиштин авал қайтип келиши керәк» дейишиду? — дәп сорашти. ■

11 У уларға жававән:

— Иляс пәйгәмбәр дәрвәкә Мәсиһтин авал келиду, һәммә ишни орниға кәлтүриду. □ 12 Амма мән силәргә шуни ейтип қояйки, иляс аллиқачан кәлди, лекин кишиләр уни тонумиди, бәлки униңға халиғанчә муамилә қилди. Шуниңға охшаш, Инсаноғлиму уларниң қоллирида азап чекиш алдида туриду, — деди. 13 Шу чағда мухлислар униң чөмүлдүргүчи Йәһя тоғрисида сөzlәватқанлиғини чүшәнди.

Жин чаплашқан балиниң азат қилиниши

Мар. 9:14-29; Луқа 9:37-43

14 Улар халайиқниң йениға барғинида, бир киши униң алдиға келип, тизлинип: ■

□ **16:28** «Бу йәрдә турғанларниң арисидин өлүмниң тәмине тетиштин бурун...» — «өлүмниң тәмине тетиш» грек тилида «өлүмни тетиш» дәп ипадилиниду. «бу йәрдә турғанларниң арисидин өлүмниң тәмине тетиштин бурун жәзмән Инсаноғлиниң өз падишалиғи билән кәлгәнлигини көридиғанлар бардур» — бизниңчә 16:28-айәттики сөзниң муһим мәнаси 17-бапта тәсвирләнгән қарамәт ишларни көрситиду. Башқа алимлар у: (1) Әйса өлтүрүлгәндин кейин мухлислириға қайта көрүнүши билән; (2) Муқәддәс Роһниң келиши билән; (3) Мәсиһниң шәриви жамаәттә аян қилиниши билән; (4) Әйсаниң дуняға қайтип келиши билән әмәлгә ашурулди, дәп қарайду. Жуқириқи (1)-, (2)-, (3)-пикир сәл орунлуқ болғини билән, лекин Әйсаниң «бу йәрдә турғанларниң арисидин... көридиғанлар бар» дегинидин қариганда, бәзи расулар бу ишни көриду, шуңа муһим әмәлгә ашурулуши 17-баптики «Әйсаниң жулалиқта көрүнүши» дегән иштур, дәп қараймиз. ■ **16:28** Мар. 9:1; Луқа 9:27. ■ **17:1** Мар. 9:2; Луқа 9:28; 2Пет. 1:17. □ **17:4** «Халисаң, ... бу йәргә үч кәпә ясайли!» — яки «халисаң, ... бу йәргә үч кәпә ясай!» — Бу сөз вә пүтүн вақиә тоғрилиқ йәнә «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **17:5** Қан. 18:19; Йәш. 42:1; Мат. 3:17; Мар. 1:11; 9:7; Луқа 3:22; 9:35; Рос. 3:22; Кол. 1:13; 2Пет. 1:17. ■ **17:9** Мар. 9:9; Луқа 9:36. ■ **17:10** Мал. 3:23; Мат. 11:14; Мар. 9:11. □ **17:11** «Иляс пәйгәмбәр дәрвәкә Мәсиһтин авал келиду, һәммә ишни орниға кәлтүриду» — «Илясниң авал келиши» вә униң «һәммини орниға кәлтүрүши»ни көрсәткән бешарәт вә башқа тәпсилатлири Тәврат, «Мал.» 4:5-6дә хатирилиниду. ■ **17:14** Мар. 9:16; Луқа 9:37.

15 Рәб, оғлумға ичиңни ағритқайсән! Чүнки униң тутқақлиқ кесили бар болғачқа, зор азап чекиватиду; чүнки у дайим отниң яки сунниң ичигә чүшүп кетиду. □ 16 Уни мухлислириңға елип кәлгән едим, сақайталмиди, — деди.

17 Эйса җававән: — Эй етиқатсиз вә тәтүр дәвир, силәр билән қачанғичә турай?! Мән силәргә йәнә қачанғичә сәвир қилай? — Балини алдимға елип келиңлар — деди.

18 Шунниң билән Эйса *җинға* тәнбиһ беривиди, җин балидин чиқип кәтти, балиму шуан сақайди.

19 Кейин, Эйса айрим қалғанда, мухлислар униң йениға келип:

— Биз немә үчүн җинни қоғливетәлмидуқ? — дәп сорашти. ■

20 У уларға: — Ишәшиңлар болмиғанлиғи үчүн. Мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, силәрдә қича уруғидәк зәрричә ишәш болсила, силәр аву таққа: «Бу йәрдин у йәргә көч» десәңлар, көчиду; шундақла силәргә мүмкин болмайдиған һеч иш болмайду. ■ 21 Бирақ, бундақ җинларни дуа қилиш вә роза тутуш билән болмиса һайдиғили болмайду — деди. □

Эйсаниң йәнә өлүши вә тирилиши тоғрилиқ ейтиши
Мар. 9:30-32; Луқа 9:43-45

22 Улар Галилийә өлкисидә айлинип жүргинидә, Эйса уларға:

— Инсаноғли *сатқунлуқтин* инсанларниң қолиға тапшурулиду; ■ 23 улар уни өлтүриду, лекин үчинчи күни у тирилиду, — деди. Буни аңлап мухлислар еғир гәм-қайғуға чөмүп кәтти.

Ибадәтхана беҗи тапшуруш мәсилиси

24 Андин улар Кәпәрнаһум шәһиригә кәлгинидә, *ибадәтхана* «икки драқма» *беҗини* жиққучилар Петрусниң йениға келип:

— Устазиңлар «икки драқма»ни төләмду? — дәп сориди. □

25 Төләйду, — деди Петрус.

Лекин у өйгә киргишигила, техи бир немә демәстила Эйса униңдин:

— Симон, сениңчә бу дуниядики падишалар кимләрдин баж алиду? Өз пәрзәнтлиридинму, яки ятлардинму, — дәп сориди. ■

26 Петрус униңға:

Ятлардин, — девиди, Эйса униңға:

— Ундақта, пәрзәнтләр *баждин* халий болиду. 27 Бирақ *баж жиққучиларға* путликашаң болмаслиғимиз үчүн, деңизға берип қармақни ташла. Тутқан биринчи белиқни елип, ағзини ачсаң, төрт драқмилиқ бир тәңгә пул чиқиду. Уни елип мән вә сән иккимизниң *беҗи* үчүн уларға бәр, — деди. □

□ 17:15 «тутқақлиқ кесили» — грек тилида «ай (шари) тәрипидин урулған» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 17:19 Мар. 9:28. ■ 17:20 Мат. 21:21; Луқа 17:6. □ 17:21 «Бирақ, бундақ җинларни дуа қилиш вә роза тутуш билән болмиса һайдиғили болмайду» — бу айәт бәзи кона көчүрмиләрдә тепилмайду. ■ 17:22 Мат. 16:21; 20:18; Мар. 8:31; 9:31; 10:33; Луқа 9:22,44; 18:31. □ 17:24 «... ибадәтхана «икки драқма» беҗини жиққучилар Петрусниң йениға келип...» — «ибадәтхана беҗи» мошу йәрдә грек тилида «дидрақма» (икки «драқма» пул) дейилиду. «Дидрақма» әсли бир хил тәңгә болуп, Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә Исраилдики һәр әр киши һәр жылда ибадәтханиниң ишлири үчүн «йерим шәкәл» (бир дидрақма) тапшуруш керәк еди. «Мис.» 30:13-16ни көрүң. ■ 17:25 Мат. 22:21; Рим. 13:7. □ 17:27 «Бирақ баж жиққучиларға путликашаң болмаслиғимиз үчүн...» — Эйса вә Петрус иккиси «падишаниң пәрзәнти» болуп, Худаниң ибадәтханисиға баж төләштин халий еди. Лекин баж жиққучилар буни чүшәнмигәчкә, улар төлимисә, бәлким «Бу Эйса тәқвадар әмәс экән, Мәсиһ болалмайду» дәп қелиши, шундақла улар Эйсаға етиқат баглап, ниҗатқа еришиш пурситидин мәһрум болуши мүмкин. «төрт драқмилиқ бир тәңгә пул чиқиду» — «төрт драқма тәңгә» (грек тилида «статер») — 24-айәттики изаһат оқурмәнләрниң ядида болса көрәләйдуки, бу пул Эйса вә Петрусниң баҗни төлиши үчүн дәл керәклик пул еди.

18

Эрш падишалиғида ким әң улук?

Мар. 9:33-37; Луқа 9:46-48

¹ Бу чағда, мухлислар Әйсаниң йениға келип:

Эрш падишалиғида ким әң улук? — дәп сориди. ■

² Әйса йениға кичик бир балини чақирип, уни оттурида турғузуп, мундақ деди:

³ — Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, өз йолуңлардин йенип, кичик балилардәк сәбий болмисаңлар, әрш падишалиғиға һәргиз кирәлмәйсиләр. ■ ⁴ Әнди ким өзини бу кичик балидәк кичик пеил тутса, у әрш падишалиғида әң улук болиду. □ ■ ⁵ Бундақ кичик бир балини мениң намимда қобул қилса, у мени қобул қилған болиду. ■ ⁶ Лекин маңа етиқат қилған бундақ кичикләрдин бирини гунаға путлаштурған һәр қандақ адәмни, у бойниға йоған түгмән теши есилған һалда деңизниң тегигә чөктүрүветилгини әвзәл болатти. ■ ⁷ Инсанни гунаға путлаштуридиған ишлар түпәйлидин бу дуниядикиләрниң һалиға вай! Путлаштуридиған ишлар муқәррәр болиду; лекин шу путлаштурғучи адәмниң һалиға вай! □ ■

⁸ Әгәр әнди қолуң яки путуң сени гунаға путлаштурса, уни кесип ташливәт. Чүнки икки қолуң яки икки путуң бар һалда дозақтики отқа ташланғиниңдин көрә, чолақ яки токур һалда һаятлиққа киргиниң әвзәлдур. ■

⁹ Әгәр көзүң сени гунаға путлаштурса, уни оюп өзүңдин нери ташливәт. Икки көзүң бар һалда дозақтики отқа ташланғиниңдин көрә, бирла көзүң билән болсиму һаятлиққа киргиниң әвзәлдур.

Азған қой тоғрисицидики тәмсил

¹⁰ — Бу сәбий кичикләрниң һеч биригиму сәл қараштин һези болуңлар. Чүнки шуни силәргә ейтайки, уларниң әрштики пәриштилири әрштики Атамниң җамалини һәрдайим көрүп туриду. ■ ¹¹ Чүнки Инсаногли һалакәткә азғанларни қутқузғили кәлди. □ ■

¹² Қандақ қарайсиләр? Бирәвниң йүз туяқ қойи болуп, униңдин бири езип топтин чүшүп қалса, у тохсән тоққуз қойни тағларға қоюп қоюп, һелиқи азған қойини издәйдиғу? ■ ¹³ Вә әгәр уни тепивалса, мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, у қой үчүн болған хошаллиғи азмиған тохсән тоққузиниңкидин зор болиду. ¹⁴ Шуниңға охшаш, бу сәбий кичикләрниң һәр қандикиниң һалакәткә езип қелиши әрштики Атаңларниң ирадиси әмәстур.

Гуна өткүзгән қериндашқа болған муамилә

Луқа 17:3

¹⁵ — Әнди әгәр қериндишиң саңа зиян селип гуна қилса, униң йениға берип иккиңлар халий чағда сәһвәнлигини көрситип қой. Қериндишиң сөзүңни аңлиса, уни езиштин қайтурувалған болисән. ■ ¹⁶ Лекин аңлимиса, йәнә бир-икки гувачини елип, униң йениға барғин. Шундақ қилип, һәммә иш икки-үч гувачиниң сөзи билән қилинсун. □ ■ ¹⁷ Лекин

■ **18:1** Мар. 9:34; Луқа 9:46; 22:24. ■ **18:3** Мат. 19:14; 1Кор. 14:20; 1Пет. 2:2. □ **18:4** «Әнди ким өзини бу кичик балидәк кичик пеил тутса, у әрш падишалиғида әң улук болиду» — «кичик балилар» адәттә чоңчилик қилмайду вә өзини биләрмән қилип көрсәтмәйду вә бәлким һәммидин муһим атисиниң сөзигә шәртсиз ишиниду. ■ **18:4** 1Пет. 5:6. ■ **18:5** Мар. 9:37; Луқа 9:48; Юһ. 13:20. ■ **18:6** Мар. 9:42; Луқа 17:2. □ **18:7** «инсанни гунаға путлаштуридиған ишлар түпәйлидин бу дуниядикиләрниң һалиға вай! Путлаштуридиған ишлар муқәррәр болиду; лекин шу путлаштурғучи адәмниң һалиға вай!» — бу муһим әйәт үстидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **18:7** Мат. 26:24; Рос. 2:23; 4:27,28; 1Кор. 11:19. ■ **18:8** Қан. 13:7; Мат. 5:29,30; Мар. 9:43. ■ **18:10** Зәб. 33:8; Луқа 15:3-7 □ **18:11** «Чүнки Инсаногли һалакәткә азғанларни қутқузғили кәлди» — бу әйәт бәзи кона көчүрмиләрдә тепилмайду. ■ **18:11** Луқа 19:10. ■ **18:12** Луқа 15:3. ■ **18:15** Лав. 19:17; Пәнд. 17:10; Луқа 17:3; Яқ. 5:19. □ **18:16** «Һәммә иш икки-үч гувачиниң сөзи билән қилинсун» — бу сөз «Қан.» 19:15дин нәқил кәлтүрүлгән. ■ **18:16** Чөл. 35:30; Қан. 17:6; 19:15; Юһ. 8:17; 2Кор. 13:1; Ибр. 10:28.

әгәр *қериндишиң* уларниң сөзигиму қулақ салмиса, әһвални жамаәткә йәткүзүп ейтқин. Әгәр у жамаәттикиләргә қулақ салмиса, уни ят әллик яки бажғир қатаридә көрүңлар. □ ■

¹⁸ Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, силәр йәр йүзидә немини бағлисаңлар, әрштиму шу бағланған болиду вә силәр йәр йүзидә немини қоюп бәрсәңлар, әрштиму қоюп берилгән болиду. □ ■

¹⁹ Мән йәнә шуни силәргә бәрһәқ ейтип қояйки, йәр йүзидә араңлардин иккиси өзлири тилигән бир иш тоғрилиқ қәлби бир болуп һәр қандақ нәрсини тиләп дуа қилса, әрштики Атам уларниң тилигини ижабәт қилиду. ²⁰ Чүнки икки яки үчәйлән мениң намым билән қәйәрдә жиғилған болса, мән шу йәрдә уларниң арасида болиман. □ ■

Шәпқәт көргүчи шәпқәтлик болуши керәк

²¹ Андин Петрус униң алдиға келип:

— И Рәб, қериндишимниң маңа зиян селип өткүзгән қанчә қетимлик гунайини кәчүрүшүм керәк? Йәттә қетимму? — деди. ■

²² Әйса униңға мундақ деди:

— Мән саңа шуни ейтип қояйки, йәттә қетим әмәс, йәтмиш һәссә йәттә қетим! □ ■

²³ Әрш падишалиғи чакарлири билән һесап-китап қилмақчи болған бир падишаға охшайду.

²⁴ Һесап-китапни башлиғинида, униңға он миң талант пул қәриздар болған бир чакар кәлтүрүлүпту. □ ²⁵ Чакарниң төлигидәк һеч нәрсиси болмиғачқа, ғожиси чакарниң өзини, хотун бала-жақиси вә бар-йоқини сетип, қәрзини төләшини буйрупту. ■ ²⁶ Шуңа чакар униң алдида йәргә жиқилип баш уруп: «Ғожам, маңа кәңчилик қилғайла, мән пүтүн қәрзимни чоқум төләймән» дәп ялвурупту. ²⁷ Чакарниң ғожиси униңға ич ағритип, уни қоюп берип, қәрзини кәчүрүм қипту.

²⁸ Лекин чакар у йәрдин чиқип, өзигә йүз динар қәриздар болған йәнә бир чакар бурадирини учритипту. Уни тутувелип, бойнини боғуп туруп: «Қәризни төлә!» дәпту. □ ²⁹ Буниң билән бу чакар бурадири йәргә жиқилип униңдин: «Маңа кәңчилик қил, қәризни чоқум қайтуримән» дәп ялвурупту. ³⁰ Лекин у унимапту вә: «Пүтүн қәризни төлимигичә зинданда ятисән» дәп уни зинданға ташлитипту. ³¹ Бундақ ишниң йүз бәргәнлигини көргән башқа чакарлар интайин азаплинип ғожисиниң алдиға берип, әһвални баштин-ахир сөзләп берипту.

³² Буниң билән ғожиси һелиқи чакарни чақиртип: «Әй рәзил чакар! Маңа йелинғанлиғиң үчүн шунчә көп қәрзиңниң һәммисини кәчүрдүм. ³³ Мән саңа ич ағритқинимдәк, сәнму чакар бурадириңгә ич ағритишиңға тоғра кәлмәмду?!» дәпту. ³⁴ Буниң билән ғожиси

□ **18:17** «Әгәр у жамаәттикиләргә қулақ салмиса, уни ят әллик яки бажғир қатаридә көрүңлар» — шу чағда «ят әллик»ләрниң көпинчиси бутпәрәс еди. «Бажғир»лар (Рим империйәси үчүн хәлиқтин баж алидиған Йәһудийлар) болса «Рим империйәгә сетилип кәткән хаинлар» дәп «иплас адәмләр»ниң қатаридә қарилатти. ■ **18:17** 1Кор. 5:9; 2Тес. 3:14.

□ **18:18** «силәр йәр йүзидә немини бағлисаңлар, әрштиму шу бағланған болиду вә силәр йәр йүзидә немини қоюп бәрсәңлар, әрштиму қоюп берилгән болиду» — бу сөз 16:19-айәттигигә охшаш, бирақ әшу йәрдә ялғуз Петрусқа етилған. Биз Әйсаниң мошу сөзлиридә етилған һоқуқ пәқәт расулларғила әмәс, бәлки пүткүл жамаәткә тәвәдур. Әйса тапшурған бу һоқуқ: (1) жамаәттики дуаларда алаһидә тиләш һоқуқини; (2) жамаәт тәртиви бойичә, гуна садир қилип, амма товва қилмиған эзаларни чәкләш, жамаәттин чиқириш яки уларға тәрбийә бериш һоқуқини көрситиду, дәп ишинимиз (17-айәт вә 19-20-айәтни, «1Кор.» 5:1-5, «2Кор.» 2:5-11ни көрүң). ■ **18:18** Мат. 16:19; Юһ. 20:23. □ **18:20** «икки яки үч адәм мениң намым билән қәйәрдә жиғилған болса...» — грек тилида «икки яки үчәйлән адәм мениң намымға қәйәрдә жиғилған болса...». ■ **18:20** Луқа 24:15,36. ■ **18:21** Луқа 17:4. □ **18:22** «йәттә қетим әмәс, йәтмиш һәссә йәттә қетим!» — яки «йәттә қетим әмәс, йәтмиш йәттә қетим». ■ **18:22** Мат. 6:14; Мар. 11:25; Кол. 3:13.

□ **18:24** «он миң талант пул» — бир «талант» алтун яки көмүш тәңгә аз дегәндә бир ишчиниң жилиқ һәққиниң 17 һәссиси болуп, 10000 талант һазир оттура һесап билән бәлким икки миллиард (миң миллион) долларчә болиду. ■ **18:25** Мат. 5:25. □ **18:28** «йүз динар қәриздар» — шу вақитларда «бир динар» бир ишчиниң бир күнлүк һәққи болуп, йүз тәңгә бәлким оттура һесап билән 1300 долларчә болатти.

ғәзәплинип уни пүтүн қәрзини төләп болғичә адәм қийнғучи гундипайларниң қолида турушқа тапшуруп берипту.□

³⁵ Шуниңға охшаш, әгәр һәр бириңлар өз қериндашлириңларни чин дилиңлардин кәчүрмисәңлар, әрштики Атамму силәргә охшаш муамилә қилиду.■

19

Талақ қилиш тоғрисида

Мар. 10:1-12

¹ Шундақ болдики, Әйса бу сөзләрни ейтип болғандин кейин, Галилийә өлкисидин айрилип, Йәһудийә өлкисиниң чәт йәрлиригә, йәни Йордан дәриясиниң у қетидики жутларға барди.■

² Топ-топ адәмләр униңға әгишип кәлгән болуп, у уларни шу йәрдила сақайтти.

³ Әнди бәзи Пәрсийләр униң йениға келип уни қилтаққа чүшүрүш мәхситидә униңдин: — Бир адәмниң һәр қандақ сәвәптин аялини қоюветиши Тәврат қануниға уйғунму? — дәп сориди.■

⁴ Шуниң билән у жававән мундақ деди:

— *Тәвраттин* шуни оқумидиңларму, муқәддәмдә инсанларни Яратқучи уларни «Әр вә аял қилип яратти» вә□ ■ ⁵ «Шу сәвәптин әр киши ата-анисидин айрилиду, аяли билән бирлишип иккиси бир тән болиду».■ ⁶ Шундақ экән, әр-аял әнди икки тән әмәс, бәлки бир тән болиду. Шуниң үчүн, Худа қошқанни инсан айримисун.■

⁷ Пәрсийләр униңдин йәнә:

— Ундақта, Муса *пәйғәмбәр* немә үчүн *Тәврат қанунида* әр киши өз аялиға талақ хетини бәрсила андин уни қоюветишкә болиду, дәп буйруған? — дәп сорашти.□ ■

⁸ У уларға: — Таш жүрәклигиңлардин Муса *пәйғәмбәр* аяллириңларни талақ қилишқа рухсәт қилған; лекин аләмниң башлимида бундақ әмәс еди. ⁹ Әнди шуни силәргә ейтип қояйки, аялини бузуқлуқтин башқа бирәр сәвәп билән талақ қилип, башқа бирини әмригә алған һәр қандақ киши зина қилған болиду.□ ■

¹⁰ Мухлислар униңға:

— Әгәр әр билән аяли оттурисидики әһвал шундақ болса, ундақта өйләнмәслик яхши экән, — деди.□

¹¹ У уларға:

— Бу сөзни һәммила адәм әмәс, пәқәт несип қилинғанларла қобул қилалайду. ■ ¹² Чүнки анисиниң балиятқусидин туғма бәзи ағватлар бар; вә инсан тәрипидин ахта қилинған бәзи ағватларму бар; вә әрш падишалиғи үчүн өзини ағват қилғанларму бар. Бу сөзни қобул қилалайдиғанлар қобул қилсун! — деди.□

□ **18:34** «адәм қийнғучи гундипайлар» — мошу гундипайларниң адәттики вәзиписи жинайәтчиниң жинайитини сүрүштә қилиш үчүн мәбусларни қийнаш еди. ■ **18:35** Мат. 6:14; Мар. 11:26; Яқ. 2:13.

■ **19:1** Мар. 10:1. ■ **19:3** Мар. 10:2. □ **19:4** «шуни оқумидиңларму,...?» — Бу Пәрсийләр әң яхши көридиған ибариләрниң бири. ■ **19:4** Яр. 1:17; 2:24; 5:2 ■ **19:5** Яр. 2:24; 1Кор. 6:16; әф. 5:31. ■ **19:6** 1Кор. 7:10. □ **19:7** «Муса пәйғәмбәр немә үчүн Тәврат қанунида әр киши өз аялиға талақ хетини бәрсила андин уни қоюветишкә болиду» — әмирниң тоғриси «Қан.» 24:1дә тепилиду. ■ **19:7** Қан. 24:1; Йәр. 3:1. □ **19:9**

«Изаһат» — беzi кона кәчүрүлмиләрдә мошу йәрдә «вә талақ қилинған аяли әмригә алған кишиму зина қилған болиду» дегән сөзләр қошулуди. 5:32ни көрүң. ■ **19:9** Мат. 5:32; Мар. 10:11; Луқа 16:18; 1Кор. 7:10. □ **19:10** «ундақта өйләнмәслик яхши экән» — демәк, мухлисларниң ойлишичә, талақ қилиш имканийити болмиса («чиқиш йоли болмиса»), өйлиниш интайин қорқунучлуқ иштур. ■ **19:11** 1Кор. 7:7,17. □ **19:12** «анисиниң балиятқусидин туғма бәзи ағватлар бар» — «туғма ағватлар» бәлким туғма жинсий иқтидари әжизларни, ишқсиз кишиләрни көрситиду; «башқилар тәрипидин ахта қилинған» кона заманларда хан-падишаларниң ордилирида һәрәмни башқуруш хизмити үчүн пичиветилгән адәмләрни көрситиду. «Әршниң падишалиғи үчүн өз-өзини ағват қилғанлар» бәлким Худаниң хизмитидә көпрәк вақит болай дәп өйлиништин ваз кәчкәнләрни көрситиду.

Әйса вә кичик балилар

Мар. 10:13-16; Луқа 18:15-17

¹³ Қолуңни тәккүзүп дуа қилғайсән дәп, бәзиләр кичик балилирини униң алдиға елип кәлди. Бирақ мухлислар елип кәлгәнләрни әйиплиди. ■ ¹⁴ Амма Әйса: — Балилар мениң алдимға кәлтүрүлсун, уларни тосмаңлар. Чүнки әрш падишалиғи дәл мошундақларға тәвәдур, — деди. □ ■ ¹⁵ Вә қоллирини уларға тәккүзгәндин кейин, у у йәрдин айрилди.

Пулдарлар Худаниң падишалиғиға кирәләмду?

Мар. 10:17-31; Луқа 18:18-30

¹⁶ Мана, бир күни бириси униң алдиға келип:

— Устас, мән қандақ яхши ишни қилсам, мәңгүлүк һаятқа еришимән? — дәп сориди. ■

¹⁷ У униңға:

— Немишкә мәндин яхшилиқ тоғрисида сорайсән? «Яхши болғучилар» болса пәқәт бирила бар. Амма һаятлыққа киримән десәң, әмирләргә әмәл қил, — деди.

¹⁸ Қайси әмирләргә дәйсән? — дәп сориди у.

Әйса униңға:

— «Қатиллиқ қилма, зина қилма, оғрилиқ қилма, ялған гувалиқ бәрмә, ■ ¹⁹ ата-анаңға һөрмәт қил вә хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй» — деди. □ ■

²⁰ Яш жигит униңға: — Буларниң һәммисигә әмәл қилип келиватимән. Әнди маңа йәнә немә кәм? — деди.

²¹ Әйса униңға:

— Әгәр мукаммәл болушни халисаң, берип бар-йоқуңни сетип, пулини кәмбәғәлләргә бәргин. Шуниң билән әрштә ғәзнәң болиду. Андин келип маңа әгәшкин, — деди. ■

²² Жигит мошу сөзни аңлап, қайғуға чөмүп у йәрдин кетип қалди. Чүнки униң мал-мүлки һаһайити көп еди. ²³ Әйса мухлислириға:

— Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, байларниң әрш падишалиғиға кириши тәсликтила болиду. ■ ²⁴ Вә йәнә шуни силәргә ейтайки, төгиниң йиңниниң көзидин өтүши бай адәмниң Худаниң падишалиғиға киришидин асандур! — деди.

²⁵ Мухлислар буни аңлап интайин бәк һәйран болушуп:

— Ундақта, ким нижатқа еришәләйду? — дәп сорашти.

²⁶ Амма Әйса уларға қарап:

— Бу иш инсан билән вужудқа чиқиши мүмкин әмәс, лекин Худаға нисбәтән һәммә иш мүмкин болиду, — деди. □ ■

²⁷ Буниң билән Петрус униңға:

— Мана, биз һәммидин ваз кечип саңа әгәштуқ! Биз буниң үчүн немигә еришимиз? — дәп сориди. ■

²⁸ Әйса уларға мундақ деди:

— Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, аләмдики һәммә қайтидин йеңиланғинида, Инсаноғли шанлиқ тәхтидә олтарған вақтида, маңа әгәшкән силәр он икки тәхттә олтирип, Израилларниң он икки қәбилисигә һөкүм чиқирисиләр. ■ ²⁹ Мениң наһим дәп өйләр,

■ **19:13** Мар. 10:13; Луқа 18:15. □ **19:14** «әрш падишалиғи дәл мошундақларға тәвәдур» — яки «әрш падишалиғи дәл мошундақлардин тәркиб тапқандур». ■ **19:14** Мат. 18:3; 1Кор. 14:20; 1Пет. 2:2. ■ **19:16** Мар. 10:17; Луқа 18:18. ■ **19:18** Мис. 20:12; Лав. 19:18; Қан. 5:16-20; Рим. 13:9. □ **19:19** «қатиллиқ қилма, зина қилма, оғрилиқ қилма, ялған гувалиқ бәрмә, ата-анаңға һөрмәт қил вә хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй» — (18-19-айәт) оқурмәнләр шуниңа диққәт қилған болуши мүмкинки, Әйса «он пәрман» ичидики Худаға мунасивәтлик пәрманларни яки «(хошнаңниң нәрсилерини) тама қилма» дегән пәрманни тилға алғини йоқ. ■ **19:19** Лав. 19:17; Мат. 22:39; Мар. 12:31; Гал. 5:14; Яқ. 2:8. ■ **19:21** Мат. 6:19; Луқа 12:33; 16:9; 1Тим. 6:19. ■ **19:23** Пәнд. 11:28; Мар. 10:23; Луқа 18:24. □ **19:26** «Худаға нисбәтән һәммә иш мүмкин болиду» — грек тилида: «Худа билән һәммә иш мүмкин болиду». ■ **19:26** Аюп 42:2; Йәр. 32:17; Зәк. 8:6; Луқа 1:37; 18:27. ■ **19:27** Мат. 4:20; Мар. 10:28; Луқа 5:11; 18:28. ■ **19:28** Луқа 22:30.

ака-ука, ача-сиңил қериндашлири, ата-аниси, аяли, балилири яки йәр-зиминлардин ваз кәчкәнләрниң һәммиси уларға йүз һәссә артуқ еришиду вә мәңгүлүк һаятқа мирас болиду. □ ■ ³⁰ Лекин шу чағда нурғун алдида турғанлар арқиға өтиду, нурғун арқида турғанлар алдиға өтиду. ■

20

Үзүмзарлиқтики ишләмчиләр

¹ — Чүнки әрш падишалиғи бир йәр егисигә охшайду. Егиси үзүмзарлиғида ишләшкә адәмләрни яллаш үчүн таң сәһәрдә сиртқа чиқипту. ² У ишләмчиләр билән күнлүки үчүн бир күмүч динардин беришкә келишип, уларни үзүмзарлиғиға әвәтипту. □

³ Саат тоққузларда у йәнә сиртқа чиқип, базарда бекар турған башқа кишиләрни көрүпту. □

⁴ Уларға: «Силәрму үзүмзарлиғимға бериңлар, һәққиңларға тегишлигини беримән» — дәпту.

⁵ Улар үзүмзарлиққа берипту. Чүштә вә саат үчтиму у йәнә чиқип йәнә шундақ қипту. □

⁶ Лекин кәчқурун саат бәшләрдә чиққанда у йәрдә турған йәнә башқиларни көрүп, улардин: «Немә үчүн бу йәрдә күн бойи бекар турисиләр?» дәп сорапту. □ ⁷ Улар: «Бизни һеч ким яллимиди» дәп жавап қайтурупту. У уларға: «Ундақта, силәрму үзүмзарлиғимға берип ишләңлар» — дәпту.

⁸ Кәч болғанда, үзүмзарлиқ егиси ғождариға: «Ишләмчиләрни чақирип, әң ахирида кәлгәнләрдин башлап әң авал кәлгәнләргичә һәммисиниң иш һәққини бәр» дәпту. ⁹ Авал кәчқурун саат бәштә ишқа кәлгәнләр келип, һәр бири бир күмүч динардин апту. ¹⁰ Әң авал яллап келингәнләрниң нөвити кәлгәндә, улар: Техиму көп иш һәққи алимизғу, дәп ойлишипту; бирақ уларму бир күмүч динардин апту. ¹¹ Улар иш һәққини алғини билән йәр егисидин ағринип: ¹² «Бу ахирда кәлгәнләр пәқәт бир саатла ишлиди, бирақ сиз уларни күн бойи жапалиқ вә қаттиқ иссиқни чәккән бизләр билән баравәр һесаплидиңизғу, дәп ғудуришипту. ¹³ Лекин йәр егиси уларниң биригә жавап қайтуруп: «Бурадәр, саңа наһәқлиқ қилғиним йоқ! Сән билән бир күмүч динарға келишмигәнмидуқ? ¹⁴ һәққиңни елип қайтип кәткин. Бу ахирда кәлгәнгиму саңа охшаш бәргүм бар. ¹⁵ Өзүмниңқини өзүм билгәнчә ишлитиш һоқуқум йоқму? Сехий болғанлиғимға көзүң қизириватамду? ¹⁶ Шундақ қилип «Алдида турғанлар арқиға өтиду, арқида турғанлар алдиға өтиду»; чүнки чақирилғанлар көп, амма талланғанлар аз болиду. □ ■

Әйса өлүп тирилидиғанлигини йәнә алдин-ала ейтиду

Мар. 10:32-34; Луқа 18:31-34

¹⁷ Әйса Йерусалимға чиқиветип, йолда он икки мухлисини бир чәткә тартип, уларға мундақ деди: □ ■

□ **19:29** «Мениң налим дәп өйләр, ака-ука, ... яки йәр-зиминлардин ваз кәчкәнләр..» — грек тилида «мениң налим үчүн өйләр, ака-ука... яки йәр-зиминлардин ваз кәчкәнләр...». ■ **19:29** Қан. 33:9; Аюп 42:12. ■ **19:30** Мар. 10:31; Луқа 13:30. □ **20:2** «У ишләмчиләр билән күнлүки үчүн бир күмүч динардин беришкә келишип...» — «бир күмүч динар» грек тилида «бир динариус». □ **20:3** «Саат тоққузларда» — грекчә «күнниң үчинчи саити» — йәни саат тоққузни көрситиду. Йәһудий хәлқи үчүн «толуқ күн» (24 саат) кәч саат алтидә башлиниду; кәчтә «жәсәк» ишлитилиду; әтигән саат алтидин кәч саат алтигичә «күндүз» дейилиду, күндүз он икки сааткә бөлүниду (мисални Тәврат, «Яр.» 1:5ин көргили болиду). □ **20:5** «Чүштә вә саат үчтиму у йәнә чиқип йәнә шундақ қипту» — «чүштә» — әйни сөз бойичә күнниң «алтинчи саитидә» вә «саат үчтә» күнниң «тоққузинчи саитидә» (чүштин кейин саат үчләрдә) дейилиду. □ **20:6** «кәчқурун саат бәшләрдә» — грекчә «күнниң он биринчи саити әтрапида», йәни чүштин кейин саат бәштә. □ **20:16** «чүнки чақирилғанлар көп, талланғанлар аз болиду» — мошу сөзләр бәзи кона көчүрмиләрдә тепилмайду. ■ **20:16** Мат. 19:30; 22:14; Мар. 10:31; Луқа 13:30. □ **20:17** «Йерусалимға чиқиветип...» — «Йерусалимға бериш» һәрдайим «Йерусалимға чиқиветип...» дәп ипадилиниду. ■ **20:17** Мар. 10:32; Луқа 18:31; 24:7.

18 — Мана биз һазир Йерусалимға чиқип кетиватимиз. Инсаноғли баш каһинлар вә Тәврат устазлириға тапшурулиду. Улар уни өлүмгә мәһкүм қилиду ¹⁹ андин уни мәсқирә қилип, қамчилап вә крестләшкә ят әлликләргә тапшуриду. Лекин у үчинчи күни қайта тирилиду.■

Аниниң тәливи

Мар. 10:35-45

20 Шу чағда, Зәбәдийниң оғуллининиң аниси икки оғлини елип, Әйсаниң алдиға келип униңдин бир ишни тәләп қилмақчи болуп сәждә қилди.□ ■

21 Немә тәливиң бар? — дәп сориди у.

Аял униңға:

— Шуни әмир қилғайсәнки, сениң падишалиғиңда бу икки оғлумдин бири оң йениңда, бири сол йениңда олтарсун, — деди.

22 Әйса уларға жававән: — Силәр немә тәләп қиливатқиниңларни билмәйватисиләр. Мән ичишкә тәмшәлгән қәдәһни ичәләмсиләр?

Ичәләймиз, — дейишти улар.□ ■

23 У уларға:

— Силәр һәқиқәтәнму мениң қәдәһимдин ортақ ичисиләр. Бирақ оң яки сол йенимда олтириш несивиси мениң ихтияримда әмәс, бәлки Атам кимләргә тәйярлиған болса, шуларға несип болиду. ■ 24 Қалған он мухлис буниңдин хәвәр тапқанда, икки қериндишидин хапа болди. 25 Лекин Әйса уларни йениға чақирип, мундақ деди:

— Силәргә мәлумки, әлләрдики һөкүмранлар қол астидикидикиләр үстидин буйруқвазлик қилип һакимийәт жүргүзиду, вә уларниң һоқуқдарлири уларни ғоҗайинларчә идарә қилиду.

□ ■ 26 Бирақ силәрниң араңларда шундақ болмисун; бәлки силәрдин ким үстүн болушни халиса, силәрниң хизмитиңларда болсун; ■ 27 вә ким араңлардикиләрниң алдинқиси болушни халиса, силәрниң қулуңлар болсун. ■ 28 Инсаноғлиму дәрвәқә шу йолда көпчилик хизмитимдә болсун демәй, бәлки көпчиликниң хизмитидә болай вә җенимни пида қилиш бәдилигә нурғун адәмләрни һөрлүккә ериштүрәй дәп кәлди.□ ■

Әйсаниң икки әмани сақайтиши

Мар. 10:46-52; Луқа 18:35-43

29 Улар Йерихо шәһиридин чиққанда, зор бир топ адәмләр униңға әгишип маңди. ■ 30 Вә мана, йол бойида олтарған икки әма Әйсаниң у йәрдин өтүп кетиватқинини аңлап:

— И Рәб, Давутниң оғли, бизгә рәһим қилғайсән, — дәп товлиди.

31 Көпчилик уларни «Үн чиқармаңлар!» дәп әйиплиди. Лекин, улар: — Я Рәб, и Давутниң оғли, бизгә рәһим қилғайсән! — дәп техиму қаттиқ товлиди.

32 Әйса қедимини тохтитип, уларни чақирип:

— Силәр үчүн немә иш қилип беришимни халисиләр? — дәп сориди.

33 Я Рәб, көзлиримиз ечилсун! — дейишти улар.

34 Әйса уларға ич ағритип, қолини уларниң көзлиригә тәккүзивиди, көзлири шуан әслигә келип көридиған болди; улар дәрһал униңға әгишип маңди.

■ 20:19 Мат. 27:2; Луқа 23:1; Юһ. 18:28,31; Рос. 3:23. □ 20:20 «Зәбәдийниң оғуллари» — Әйса чақирған он икки расулдин икки, йәни Юһанна ве Якуп. 4:21 вә 10:2ни көрүң. «бир ишни тәләп қилмақчи болуп сәждә қилди» — яки «бир ишни тәләп қилмақчи болуп тизлинип баш урди». ■ 20:20 Мар. 10:35. □ 20:22 «Мән ичишкә тәмшәлгән қәдәһни ичәләмсиләр?» — бу әйәттики «қәдәһ» дегән сөз, Әйсаниң тартидиған азап-оқубити вә кресттики өлүмини көздә тутиду. ■ 20:22 Луқа 12:49,50; Рим. 8:26. ■ 20:23 Мат. 25:34. □ 20:25 «әлләрдики һөкүмранлар қол астидикидикиләр үстидин буйруқвазлик қилип һакимийәт жүргүзиду» — «әлләр» мошу йәрдә «ят әлләр», «Йәһудий әмәсләр»ни (йәни Худадин қорқмайдиған бутпәрәсләрни) көрситиду. ■ 20:25 Мар. 10:42; Луқа 22:25. ■ 20:26 1Пет. 5:3. ■ 20:27 Мат. 23:11; Мар. 9:35; 10:43. □ 20:28 «... җенимни пида қилиш бәдилигә нурғун адәмләрни һөрлүккә ериштүрәй» — немидин «һөрлүккә» еришиду? — гунадин болған һөрлүк. ■ 20:28 Луқа 22:27; Юһ. 13:14; әф. 1:7; Фил. 2:7; 1Тим. 2:6; 1Пет. 1:19 ■ 20:29 Мар. 10:46; Луқа 18:35.

21

Әйсаниң Йерусалимға тәнтәнилик кириши
Мар. 11:1-11; Луқа 19:28-38; Юһ. 12:12-19

¹ Улар Йерусалимға йеқинлишип, Зәйтун теғиниң етигидики Бәйт-Фаги йезисиға кәлгинидә, Әйса икки мухлисиға мунуларни тапилап алдин әвәтти: ■

² — Силәр удулуңлардики йезиға бериңлар. Барсаңларла, бағлақлиқ бир ешәк вә униң йенидики бир тәхәйни көрисиләр. Уларни йешип алдимға йетиләп келиңлар. ³ Әгәр бириси силәргә бир немә десә, «Рәбниң буларға һажити чүшти» дәңлар, у дәрһал уларни қоюп бериду.

⁴ Бу пүтүн вақиә пәйғәмбәр арқилиқ ейтилған муну сөзләрни әмәлгә ашуруш үчүн болди: —

⁵ «Зион қизиға ейтиңлар:
 — Мана, Падишасиң келиватиду,
 Кәмтәр-мөмин болуп, минип бир ешәккә,
 Боюнтуруқлуқ ешәкниң тәхийигә,
 Келиватиду йениңға сениң». □ ■

⁶ Әнди һелиқи икки мухлис берип Әйсаниң тапилиғинидәк қилди. ⁷ Ешәк билән тәхәйни йетиләп келип, үстигә йепинча-чапанлирини салди вә у үстигә минди. □ ■ ⁸ Әнди топ-топ кишиләр йепинча-чапанлирини йолға паяндаз қилип салди; йәнә бир қисми дәрәк шахлирини кесип йолға яятти. ⁹ Алдида маңған вә кәйнидин әгәшкән топ-топ халайиқ: —

«Давутниң оғлиға һосанна болғай!
 Пәрвәрдиғарниң намида кәлгүчигә мубарәк болсун!
 Әршиәлада тәшәккүр-һосанналар оқулсун!» — дәп вақиришатти. □ ■

¹⁰ У Йерусалимға киргәндә, пүткүл шәһәр ләрзигә кәлди. Кишиләр:
 — Бу зади кимду? — дейишәтти.

¹¹ Халайиқ:
 — Бу Галилийә өлкисидики Насарәтлик пәйғәмбәр Әйса, дәп жавап беришәтти.

Әйсаниң ибадәтханини сода-сетиқтин тазлиши
Мар. 11:15-19; Луқа 19:45-48; Юһ. 2:13-22

¹² Әнди Әйса ибадәтхана һойлилириға кирип, у йәрдә елим-сетим қиливатқанларниң һәммисини һайдап чиқарди. Пул тегишкүчиләрниң ширәлирини вә пахтәк-кәптәр сатқучиларниң орундуқлирини өрүп, □ ■ ¹³ уларға:

■ **21:1** Мар. 11:1; Луқа 19:29. □ **21:5** «Зион қизиға ейтиңлар: — Мана, Падишасиң келиватиду, кәмтәр-мөмин болуп, минип бир ешәккә, боюнтуруқлуқ ешәкниң тәхийигә, келиватиду йениңға сениң» — бешарәт «Зәк.» 9:9дин елинған. «Зион» — Йерусалим жайлашқан тағни көрситиду. ■ **21:5** 1Пад. 1:38-40; Йәш. 62:11; Зәк. 9:9; Юһ. 12:15. □ **21:7** «... үстигә йепинча-чапанлирини салди» — демәк, егири йоқ еди. ■ **21:7** 2Пад. 9:13; Юһ. 12:14. □ **21:9** «Давутниң оғлиға һосанна болғай! Пәрвәрдиғарниң намида кәлгүчигә мубарәк болсун! Әршиәлада тәшәккүр-һосанналар оқулсун!» — бу сөзләр «Зәб.» 117:25-26дики бешарәттин елинған. «Һосанна» дегән сөз «Кутқузғайсән, и Пәрвәрдиғар» дегән мәнидә. Инжил дәвригә кәлгәндә «Худаға тәшәккүр-һәмдусана» дегән мәнидиму болған. «Зәбур» 117-күйидики изаһатларниму көрүң. ■ **21:9** Зәб. 117:25-26 □ **21:12** «Әнди Әйса ибадәтхана һойлилириға кирип...» — ибадәтхана — әйни чағда, Йәһудийларниң нурғун ибадәтханилири (синагоғлар) еди; мошу йәрдә көрситилгән «ибадәтхана» Йәһудийларниң әң көп жиғилип ибадәт қилидигән жайи еди. Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, пәқәт «Худа Өз намини қойған» Йерусалимдики бу мәркизий ибадәтханидила қурбанлиқ қилса тоғра болатти. ■ **21:12** Қан. 14:26; Мар. 11:15; Луқа 19:45; Юһ. 2:14.

— Муқаддас язмиларда Худаниң: «Мениң өйүм дуа-тилавәтхана дәп атилиду» дегән сөзи пүтүлгән; лекин силәр уни булаңчиларниң угисиға айландурувапсиләр! — деди. □ ■

14 Ибадәтхана һойлирида болғанда қариғу вә токурлар униң алдиға кәлди, у уларни сақайтти. 15 Лекин баш каһинлар билән Тәврат устазлири униң яратқан мөҗизилирини көрүп вә балиларниң ибадәтханида: «Давутниң оғлиға һосанна-тәшәккүрләр болғай!» дәп товлиғинини аңлап гәзәпләнди. ■

16 Улар униңға:

— Бу балиларниң немә дәватқанлиғини аңлаватамсән? — дәп сориди.

У уларға: — Аңлаватимән! Силәр муқаддас язмилардин шуни оқуп бақмиғанки, «Өзүңгә кичик балилар вә бовақларниң тиллиридин мәдһийә сөзлирини мукәммәл қилдиң» деди. □ ■

17 Андин у улардин айрилип, шәһәрдин чиқип Бәйт-Ания йезисиға берип, шу йәрдә қонди.

Әнжир дәриғини әйипләш

Мар. 11:12-14; 20-24

18 Энди сәһәрдә, шәһәргә қайтип кетиватқанда, униң қосиғи ачқан еди. ■ 19 У йол бойидики бир түп әнжир дәриғини көрүп, униң йениға барди. Лекин дәрәқтин йопурмақтин башқа һеч нәрсә тапалмай, униңға қарап:

— Һазирдин башлап сәндин мәңгү мевә болмисун! — девиди, әнжир дәриғи шуан қуруп кәтти. □ ■

20 Мухлислар буни көрүп тәәжүплинип:

— Әнжир дәриғи неманчә тезла қуруп кәтти! — деди. □

21 Әйса уларға жавап бәрди:

— Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, әгәр һеч гуман болмай ишәшиңлар бар болса, әнжир дәриғидә болған ишлар болупла қалмай, бәлки силәр һәтта бу таққа: «Бу йәрдин кәтирилип деңизға ташлан!» десәңлар, у шундақ болиду, деди. ■ 22 Дуа қилип немини тилисәңлар, ишәшиңлар болсила, шуларға еришисиләр. ■

Әйсаниң һоқуқиниң сүрүштүрүлүши

Мар. 11:27-33; Луқа 20:1-8

23 У ибадәтхана һойлириға киргәндин кейин, кишиләргә тәлим бериватқанда, баш каһинлар вә ақсақаллар униң алдиға келип:

— Сән қиливатқан бу ишларни қайси һоқуққа тайинип қиливатисән? Саңа бу һоқуқни ким бәргән? — дәп сорашти. ■

24 Әйса уларға жавап берип: — Мән авал силәргә бир соал қояй. Әгәр силәр жавап бәрсәңлар, мәнму бу ишларни қайси һоқуққа тайинип қиливатқанлиғимни ейтимән. 25 Йәһя жүргүзгән чөмүлдүрүш нәдин кәлгән? Әрштинму, яки инсанлардинму? — дәп сориди.

□ **21:13** «Муқаддас язмиларда Худаниң: «Мениң өйүм дуа-тилавәтхана дәп атилиду» дегән сөзи пүтүлгән; лекин силәр уни булаңчиларниң угисиға айландурувапсиләр!» — Тәврат, «Йәш.» 56:7 вә «Йәр.» 7:11ни көрүң. Әйсаниң «булаңчиларниң угиси» дегән сөзи икки бислиқ болуп, бир тәрәптин баш каһинларниң содигәрләргә қурбанлиқларни сетиш һоқуқини сетип бәргәнлиғини көрситиду; иккинчидин, бу каһинларниң хәлиқниң Худаниң һәқиқитини аңлаш пурситини булап, униң орниға өзлириниң мәртивисини жуқури кәтиридиған һәр түрлүк қайдә-йосунларни уларниң бойниға артип қойғанлиғини көрситиду. ■ **21:13** 1Пад. 8:29; Йәш. 56:7; Йәр. 7:11; Луқа 19:46. ■ **21:15** Мар. 11:27.

□ **21:16** «Силәр муқаддас язмилардин шуни оқуп бақмиғанки...» — оқурмәнләрниң есидә барки, «шуни оқуп бақмиғанки,...?» дегән ибарә Пәрсийләр вә Садуқийларниң әң яхши көридиған ибарилириниң бири еди. «Өзүңгә кичик балилар вә бовақларниң тиллиридин мәдһийә сөзлирини мукәммәл қилдиң» — «Зәб.» 8:3. ■ **21:16** Зәб. 8:3

■ **21:18** Мар. 11:12,20. □ **21:19** «У йол бойидики бир түп әнжир дәриғини көрүп, униң йениға барди. Дәрәқтин йопурмақтин башқа һеч нәрсә тапалмай, униңға қарап: — Һазирдин башлап сәндин мәңгү мевә болмисун! — девиди,

әнжир дәриғи шуан қуруп кәтти» — Пәләстиндики әнжир дәрәқлиридә йопурмақ болса, мевиму болуши керәк. Бу карамәт мөҗизә роһий бир һәқиқәтни сүрәтләп бериду, әлвәттә. ■ **21:19** Һош. 9:10 □ **21:20** «Әнжир дәриғи неманчә тезла қуруп кәтти!» — яки «Әнжир дәриғи қандақму бирдинла қуруп кәтти!» ■ **21:21** Мат. 17:20; Луқа 17:6. ■ **21:22** Мат. 7:7; Мар. 11:24; Луқа 11:9; Юһ. 14:13; 16:24; Яқ. 1:5; 1Юһа. 3:22. ■ **21:23** Мис. 2:14; Мар. 11:27; Луқа 20:1; Рос. 4:7; 7:2.

Улар өз ара мулаһизә қилишип:

— Әгәр «Әрштин кәлгән» десәк, у бизгә: «Ундақта, силәр немә үчүн униңға ишәнмидиңлар?» дәйду. □ ²⁶ Әгәр: «Инсанлардин кәлгән» десәк, хәлиқтин қорқимиз, чүнки улар һәммиси Йәһяни пәйғәмбәр дәп билиду — дейишти. ■

²⁷ Буниң билән, улар Әйсаға:

Билмәймиз, — дәп жавап беришти.

— Ундақта, мәнму бу ишларни қайси һоқуққа тайинип қиливатқанлиғимни ейтмаймән, — деди у уларға.

Икки оғул тоғрисидаки тәмсил

²⁸ Әнди бу ишқа қандақ қарайсиләр? Бир адәмниң икки оғли бар экән. У биринчи оғлиниң йениға келип: «Оғлум, бүгүн үзүмзарлиғимға берип ишлигин» дәпту. ²⁹ «Бармаймән» дәпту у, лекин кейин пушайман қилип йәнила берипту. ³⁰ У иккинчи оғлиниң йениға келип униңғиму шундақ дәпту. У: «Хоп әпәндим, барай» дәпту-ю, лекин бармапту. ³¹ Бу иккиләрниң қайсиси атисиниң ирадисини ада қилған болиду?

— Биринчи оғли, — дәп жавап бәрди улар.

Әйса уларға мундақ деди:

— Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, бажғирлар билән паһишиләр Худаниң падишалиғиға силәрдин бурун кирмәктә. □ ³² Чүнки гәрчә Йәһя пәйғәмбәр силәргә һәққанийәт йолини аян қилғили кәлгән болсиму, силәр униңға ишәнмидиңлар; лекин бажғирлар билән паһишиләр униңға ишәнди. Силәр буни көрүп туруп, һәтта кейинки вақитларда йолуңлардин пушайман қилмай униңға ишәнмидиңлар. □ ■

Рәзил бағвәнләр һәққидики тәмсил

Мар. 12:1-12; Луқа 20:9-19

³³ Йәнә бир тәмсилни аңлаңлар: Бир йәр егиси бир үзүмзарлиқ бәрпа қилип, әтрапини читлапту. У униңда бир шарап көлчиги қезипту вә бир күзәт мунари ясапту. Андин у үзүмзарлиқни бағвәнләргә ижаригә берип, өзи яқа жутқа кетипту. ■ ³⁴ Үзүм пәсли йеқинлашқанда, өзигә тегишлик һосулни еливелиш үчүн қуллирини бағвәнләрниң йениға әвәтипту. ³⁵ Лекин бағвәнләр қуллирини тутуп, бирини думбалапту, бирини өлтүрүветипту, йәнә бирини чалма-кесәк қипту. ■ ³⁶ У йәнә бир қетим алдинқидинму көп қуллирини әвәтипту, бирақ бағвәнләр уларғиму охшаш муамилә қипту. ³⁷ Ахирда, у «Оғлумниғу һөрмәт қилар» дәп, оғлини әвәтипту. ³⁸ Лекин бағвәнләр оғулни көрүп, өз ара: «Бу болса мирасхор; келиңлар, уни өлтүрүветип мирасини егиливалайли» дейишипту. ■ ³⁹ Шуниң билән улар уни тутуп үзүмзарлиқниң сиртиға ташлап өлтүрүветипту.

⁴⁰ Әнди үзүмзарлиқниң егиси кәлгәндә, шу бағвәнләрни қандақ қилар?

⁴¹ Улар униңға:

— Бу рәзил адәмләрни вәһшийлик билән йоқитиду. Үзүмзарлиқни болса мевилирини өз вақтида өзигә тапшуридиған башқа бағвәнләргә ижаригә бериду, — дәп жавап беришти.

⁴² Әйса улардин сориди:

□ **21:25** «Йәһя жүргүзгән чөмүлдүрүш нәдин кәлгән? Әрштинму, яки инсанлардинму?» — мошу диний әрбабларниң һәммиси дегидәк Йәһя пәйғәмбәрниң йәткүзгән хәвиригә жававән: «Бизгә товва қилиш керәк әмәс» дегән вә Йәһя «Мениң кәйнимдә келидиған» дәп көрсәткән Мәсиһниң келишигә ишәнмәй, униң чөмүлдүрүшини рәт қилған еди. ■ **21:26** Мат. 14:5; Мар. 6:20. □ **21:31** «бажғирлар билән паһишиләр...»

— «бажғирлар» тоғрисида 18:18дики изаһатни көрүң. «бажғирлар билән паһишиләр Худаниң падишалиғиға силәрдин бурун кирмәктә» — «кирмәктә» дегән сөзгә қариганда, «бажғирлар вә паһишиләр» авал Йәһя пәйғәмбәрниң ағаһ-гувақлиғи арқилиқ товва қилған, андин әйни чағда Мәсиһниң ағаһ-гувақлиғи арқилиқ Худаниң падишалиғиға техиму кириватқан еди.

□ **21:32** «силәргә һәққанийәт йолини аян қилғили кәлгән ...» — яки «силәргә һәққанийәт йолини елип барғили кәлгән». Грек тилида пәкәт: «силәргә һәққанийәт йолида кәлгән...» дейилиду. ■ **21:32** Мат. 3:1. ■ **21:33** Зәб. 79:9-10; Йәш. 5:1-7; Йәр. 2:21; 12:10; Мар. 12:1; Луқа 20:9. ■ **21:35** 2Тар. 24:21. ■ **21:38** Яр. 37:18; Зәб. 2:1, 8;

Мат. 26:3; 27:1; Юһ. 11:53; Ибр. 1:2.

— Муқәддәс язмилардики муну сөзләрни окуп бақмиғанмусиләр?: —
«Тамчилар ташливәткән таш болса,
Бужәк теши болуп тикләнди.
Бу иш Пәрвәрдигардиндур,
Бу көзимиз алдида карамәт бир иштур». □ ■

⁴³ Шу сәвәптин силәргә шуни ейтип қояйки, Худаниң падишалиғи силәрдин тартивелинип, униңға мувапиқ мевиләрни беридиған башқа бир әлгә ата қилиниду. ■ ⁴⁴ Бу «таш»қа жиқилған киши парә-парә болуп кетиду; лекин бу таш һәр кимниң үстигә чүшсә, уни кукум-талқан қиливетиду. □ ■

⁴⁵ Баш каһинлар вә Пәрсийләр униң ейтқан тәмсиллирини аңлап, уларни өзлиригә қаритип ейтқанлиғини чүшәнди. ■ ⁴⁶ Уни тутуш йолини издигән болсиму, лекин халайиқ уни пәйғәмбәр дәп қариғачқа, улардин қорқушти. ■

22

*Той зияпити тоғрисидики тәмсил
Луқа 14:15-24*

¹ Әйса уларға йәнә тәмсилләр билән мундақ деди:

² Эрш падишалиғи худди өз оғли үчүн той зияпитини тәйярлиған бир падишаға охшайду. ■

³ У чакарлирини той зияпитигә тәклип қилинғанларни чақиришқа әвәтипту, лекин улар келишкә унимапту. ⁴ У йәнә башқа чакарлирини әвәтип, уларға тапилап: «Чақирилғанларға: — Мана, мән зияпитимни тәйяр қилдим; мениң топақлирим, бордақ маллирим союлди, һәммә нәрсә тәйяр. Зияпәткә мәрһәмәт қилғай, дәйду, дәп ейтиңлар, — дәпту. ⁵ Бирақ улар тәкливини етиварға алмай, бириси етизлиғиға кәтсә, йәнә бири содисиға кетипту.

⁶ Қалғанлири болса *падишаниң* чакарлирини тутувелип, хорлап өлтүрүветипту. ⁷ Падиша буни аңлап қаттиқ ғәзәплинип, әскәрлирини чиқирип, у қатилларни йоқитип, уларниң шәһиригә от қоюветипту. ⁸ Андин у чакарлириға: «Той зияпити тәйяр болди, лекин чақирилғанлар *меһманлиққа* мунасип кәлмиди. ⁹ Әнди силәр һәдә йолларға берип, удул кәлгән адәмләрниң һәммисини той зияпитигә тәклип қилиңлар» дәпту. ¹⁰ Буниң билән чакарлар йолларға чиқип, яхши болсун, яман болсун, удул кәлгәнлиги адәмләрниң һәммисини жиғип әкәпту. Той соруни меһманлар билән лиқ толупту.

¹¹ Падиша меһманлар билән көрүшкили киргәндә, у йәрдә зияпәт кийими киймигән бир кишини көрүпту. □ ¹² Падиша униңдин: «Бурадәр, зияпәт кийими киймәй, бу йәргә қандақ кирдиң?» дәп сорапту, бирақ у киши жавап берәлмәй қапту. ¹³ Падиша чакарлириға: «Уни пут-қоллиридин бағлап, тешидики қараңғулуққа ачиқип ташлаңлар! У йәрдә жиғазерәлар көтирилиду, чишлирини ғучурлитиду» дәпту. ■ ¹⁴ Чүнки чақирилғанлар көп, лекин талланғанлар азду. ■

□ **21:42** «Тамчилар ташливәткән таш болса, бужәк теши болуп тикләнди» — «бужәк теши» болса һәр қандақ имарәтниң улидики әң муһим уюлташ болуп, һул селинғанда биринчи болуп қоюлидиған таштур. Йәһудий каттивашлар «роһий һаят»ниң бужәк теши болған Мәсиһни ташлишивәтмәкчи еди, вә дәрвәкә ташливәтти. Мәсиһ нақил кәлтүргән сөзләр — «Зәб.» 117:22-23. ■ **21:42** Зәб. 117:22-23; Йәш. 8:14; 28:16; Мар. 12:10; Луқа 20:17; Рос. 4:11; Рим. 9:33; 1Пет. 2:6. ■ **21:43** Мис. 32:10; Йәш. 55:5; Мат. 8:12. □ **21:44** «Бу «таш»қа жиқилған киши парә-парә болуп кетиду; лекин бу таш һәр кимниң үстигә чүшсә, уни кукум-талқан қиливетиду» — «таш» болса Әйса өзи, әлвәттә. 42-әйәтни көрүң. Әйсаниң бу сөзи тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтитилимиз. ■ **21:44** Йәш. 8:15; Дан. 2:34; Зәк. 12:3; Луқа 20:18. ■ **21:45** Луқа 20:19. ■ **21:46** Луқа 7:16; Юһ. 7:40. ■ **22:2** Луқа 14:6; Вәһ. 19:7.

□ **22:11** «Падиша меһманлар билән көрүшкили киргәндә, у йәрдә зияпәт кийими киймигән бир кишини көрүпту» — бу сөзгә қариғанда шу вақитларда катта той зияпәтлиридә саһибхан өзи һәр бир меһманға алаһидә бир зияпәт кийими соғат қилатти. Ундақ кийимни кийишни рәт қилиш саһибханға интайин беһрәмәтлик болатти.

■ **22:13** Мат. 8:12; 13:42; 24:51; 25:30; Луқа 13:28. ■ **22:14** Мат. 20:16.

— Әй сахтипәзләр, мени немишкә синимақчисиләр? ¹⁹ Қени, бажға тапшурулидиган бир тәңгә маңа көрситиңлар, — деди. Улар бир динар пулини әкәлди. ²⁰ У улардин:

— Буниң үстидики сүрәт вә нам-исим кимниң? — дәп сориди.

²¹ Қәйсәрниң, — дәп жавап бәрди улар.

У уларға: — Ундақ болса, Қәйсәрниң һәққини Қәйсәргә, Худаниң һәққини Худаға тапшуруңлар, — деди. □ ■

²² Улар бу сөзни аңлап, һәйран болуп қелишти-дә, униң йенидин кетип қалди.

Тирилишкә мунасивәтлик мәсилә

Мар. 12:18-27; Луқа 20:27-40

²³ Шу күни, «Өлгәнләр тирилмәйду» дәйдиған Садуқийлар униң алдиға келип қистап соал қойди: □ ■

²⁴ — Устаз, Муса пәйгәмбәр Тәвратта: «Бир киши пәрзәнтсиз өлүп кәтсә, униң ака яки иниси тул йәңгисини әмригә елип, қериндиши үчүн нәсил қалдуруши лазим» дәп тапилиған.

□ ■ ²⁵ Бурун аримизда йәттә ака-ука бар еди. Чоңи өйләнгәндин кейин өлүп кәтти. Пәрзәнт көрмигәнликтин, аялини иккинчи қериндишиниң әмригә қалдурди. ²⁶ Бирақ иккинчисидики әһвалму униңкигә охшаш болди, андин бу иш үчинчисидә таки йәттинчи қериндашқичә охшаш давамлашти.

²⁷ Ахирда, у аялму өлүп кәтти. ²⁸ Әнди тирилиш күнидә бу аял йәттә ака-укиниң қайсисиниң аяли болиду? Чүнки уни һәммиси әмригә алған-дә!

²⁹ Әйса уларға мундақ жавап бәрди:

— Силәр нә муқәддәс язмиларни нә Худаниң қудритини билмигәнлигиңлар үчүн азғансиләр.

³⁰ Чүнки өлүмдин тирилгәндә инсанлар өйләнмәйду, әргә тәгмәйду, бәлки Худаниң әрштики пәриштилиригә охшаш болиду.

³¹ Әнди өлүмдин тирилиш мәсилиси һәққидә Худаниң силәргә ейтқан: ³² «Мән Ибраһим, Исақ вә Якупларниң Худасидурмән!» дегән шу сөзини оқумидиңларму? Худа өлүкләрниң әмәс, бәлки тирикләрниң Худасидур!» □ ■

³³ Бу сөзни аңлиған хәлиқ униң тәлимидин һәйрануһәс қелишти. ■

Әң муһим әмир

Мар. 12:28-34; Луқа 10:25-28

³⁴ Пәрсийләр униң Садуқийларниң ағзини тувақлиғанлиғини аңлап, бир йәргә жәм болушти. ■ ³⁵ Уларниң арисидики бир Тәврат-қанун устази уни синаш мәхситидә униңдин: ■

³⁶ — Устаз, Тәврат қанунидики әң муһим әмир қайси? — дәп қистап сориди.

³⁷ У униңға мундақ деди:

— «Пәрвәрдиғар Худайиңни пүтүн қәлбиң, пүтүн жеңиң, пүтүн зеһниң билән сөйгин» □ ■

³⁸ — әң улук, биринчи орунда туридиған әмир мана шу. ³⁹ Униңға охшайдиған иккинчи әмир болса «Хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй». □ ■ ⁴⁰ Пүтүн Тәврат қануни вә пәйгәмбәрләрниң сөзлири бу икки әмиргә есилған һалда маңиду.

□ **22:21** «Қәйсәрниң һәққини Қәйсәргә, Худаниң һәққини Худаға тапшуруңлар» — Қәйсәргә Қәйсәрниң һәққи (униң сүрити чүшүрүлгән нәрсә)ни тапшуруңлар — демәк, баж төләш керәк. Амма қандақ нәрсә үстидә «Худаниң сүрити» бар? Инсан өзи «Худаниң сүрити» болғачқа, биз пүтүнмизни Худаға тапшуришимиз керәктур («Яр.» 1:26-27ни көрүң).

■ **22:21** Мат. 17:25; Рим. 13:7. □ **22:23** ««Өлгәнләр тирилмәйду» дәйдиған Садуқийлар» — «Садуқийлар» тоғрилиқ 16:1дики изаһатни вә шундақла «Тәбирләр»ниму көрүң. ■ **22:23** Мар. 12:18; Луқа 20:27; Рос. 23:8.

□ **22:24** «Бир киши пәрзәнтсиз өлүп кәтсә, униң ака яки иниси тул қалған йәңгисини әмригә елип, қериндиши үчүн нәсил қалдуруши лазим» — «Қан.» 25:5. ■ **22:24** Қан. 25:5-6; Яр. 38:8. □ **22:32** «Мән Ибраһим, Исақ вә Якупларниң Худасидурмән!» — «Мис.» 3:6. ■ **22:32** Мис. 3:6,15. ■ **22:33** Мат. 7:28. ■ **22:34** Мар. 12:28.

■ **22:35** Луқа 10:25. □ **22:37** «Пәрвәрдиғар Худайиңни пүтүн қәлбиң, пүтүн жеңиң, пүтүн зеһниң билән сөйгин» — «Қан.» 6:5. ■ **22:37** Қан. 6:5; 10:12; 30:6; Луқа 10:27. □ **22:39** «Хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй» — «Лав.» 19:18. ■ **22:39** Лав. 19:18; Мар. 12:31; Рим. 13:9; Гал. 5:14; әф. 5:2; 1Тес. 4:9; Яқ. 2:8.

Кутқузуғучи-мәсиһ — Давутниң оғли һәм униң Рәбби

Мар. 12:35-37; Луқа 20:41-44

⁴¹ Пәрисийләр жәм болуп турған вақитта, Әйса улардин: ■

⁴² — Мәсиһ тоғрисида қандақ ойлаватисиләр? У кимниң оғли? — дәп сориди. Давутниң оғли, — дейишти улар.

⁴³ У уларға мундақ деди:

Ундақта, немә үчүн *Забурда* Давут уни Роһта «Рәббим» дәп атап, —□

⁴⁴ «Пәрвәрдигар мениң Рәббимгә ейттики: — «Мән сениң дүшмәнлириңни айиғиң астида дәссәткичә, Оң йенимда олтарғин!» — дәйду?□ ■

⁴⁵ Давут *Мәсиһни* шундақ «Рәббим» дәп атиған турса, әнди у қандақму Давутниң оғли болиду?□

⁴⁶ Вә һеч ким униңға жававән бир еғизму сөз қайтуралмиди; шу күндин етиварән, һеч ким униңдин соал сораşқиму петиңалмиди.

23

Сахтипәзләрниң халиға вай! ... «Йәттә «вай!»»

Мар. 12:38-40; Луқа 11:37-52; 20:45-47

¹ Бу сөзләрдин кейин, Әйса топ-топ халайиққа вә мухлислириға мундақ деди:

² — Тәврат устазлири вә Пәрисийләр Муса пәйғәмбәрниң һөкүм чиқариш орнида олтарған болиду.□ ■ ³ Шуңа, уларниң силәргә ейтқан һәммә сөзлиригә көңүл қоюп, дегәнлирини қилиңлар. Лекин уларниң қилғанлиридәк қилмаңлар; чүнки улар өзлириниң дегинигә өзлири әмәл қилмайду,■ ⁴ Бәлки улар көтирәлмигидәк еғир жүкләрни бағлап адәмләрниң зиммисигә артип қойиду. Амма өзлири бу жүкләрни көтиришкә бирму бармиғини мидирлитишни хушяқмайду.□ ■ ⁵ Улар һәммә әмәллирини инсанларға көз-көз қилиш үчүнла қилиду; чүнки улар «айәт қаплири»ни кәң қилип чигивелип, тонлириниң чучилирини узун саңгилитип қойиду;□ ■ ⁶ улар зияпәтләрдә төрдә, синагогларда алдинқи орунларда олтиришқа,■ ⁷ базарларда кишиләрниң уларға болған узун саламлириға вә өзлирини «Устаз, устаз» дәп аташлириға амрақ келиду.□ ■

■ **22:41** Мар. 12:35; Луқа 20:41. □ **22:43** «Давут уни Роһта «Рәббим» дәп атап...» — «Роһта» — Худаниң Муқәддәс Роһида. □ **22:44** Давут «Пәрвәрдигар Мениң Рәббимгә ейттики: — «Мән сениң дүшмәнлириңни айиғиң астида дәссәткичә, оң йенимда олтарғин!» — дәйду» — «Зәб.» 109:1. ■ **22:44** Зәб. 109:1; Рос. 2:34; 1Кор. 15:25; Ибр. 1:13; 10:13. □ **22:45** «Давут *Мәсиһни* шундақ «Рәббим» дәп атиған турса, әнди у қандақму Давутниң оғли болиду?» — демәк, Кутқузуғучи-Мәсиһ падиша Давутниң әвлади болсиму, лекин падиша Давут Мәсиһни «Рәббим» дегән йәрдә Мәсиһ Давуттин улук болиду, һәм туғулуштин бурунла «Рәб» сүпитидә еди. □ **23:2** «Тәврат устазлири вә Пәрисийләр Муса пәйғәмбәрниң һөкүм чиқариш орнида олтарған болиду» — грек тилида сөзмүсөз: «Тәврат устазлири вә Пәрисийләр Мусаниң орниға бесип олтарған болиду». Демәк, Тәврат қануниға тәбир бериш вә қануниға асасән дәваларда һөкүм чиқариш һоқуқи уларға тапшурулған. Шу тәрәптә хәлиқ уларға бойсунуши керәк еди. ■ **23:2** Нәһ. 8:4 ■ **23:3** Қан. 17:19; Мал. 2:6; Рим. 2:19. □ **23:4** «Улар, йәни Пәрисийләр көтирәлмигидәк еғир жүкләрни бағлап адәмләрниң зиммисигә артип қойиду» — «еғир жүкләр» һәр түрлүк қаттиқ диний қайдә-йосунларни көрситиду. ■ **23:4** Йәш. 10:1; Луқа 11:46; Рос. 15:10. □ **23:5** «Улар «айәт қаплири»ни кәң қилип чигивелип,...» — «айәт қаплири» тәқвадарлиқни билдүрүш үчүн пешанә яки үсти билигикә чигивелинидиған, ичигә Тәвраттин елинған айәтләр йезилған пүтүк селинған кичик қап. Улар бу ишни «Мис.» 13:9, 16 вә «Қан.» 6:8, 11:8гә асасән адәт қилған. «Улар... тонлириниң чучилирини узун саңгилитип қойиду» — Тәврат бойичә әр кишиләр тонлириға мошундақ чучиларни бекитиши керәк (чучилар көк рәңлик болғачқа, Худаниң «көктин чүшүрүлгән» әмирлиригә әсләтмә болсун дегән мәхсәттә бекитилишкә буйрулған — «Чөл.» 15:38-39 вә «Қан.» 22:12ни көрүң). Бирақ пәрийсийләр пәқәт өзлирини тәқвадар көрситиш үчүн шундақ қилатти. ■ **23:5** Чөл. 15:38; Қан. 6:8; 22:12; Мат. 6:5. ■ **23:6** Мар. 12:38,39; Луқа 11:43; 20:46. □ **23:7** «Базарларда кишиләрниң уларға болған узун саламлириға... амрақ келиду» — «узун» дегән сөз грекчә тексттә йоқ; тарих тәтқиқатлириға асасән уларға қилған «саламлар»ни интайин узун вә мурәккәп дәп билимиз. «өзлирини «устаз, устаз» дәп аташлириға амрақ келиду» — мошу йәрдә «Устаз» грек тилида (ибраний тилидиму охшаш) «Рәбби» дегән сөз билән ипадилиду. ■ **23:7** Яқ. 3:1.

8 Бирақ силәр болсаңлар «Устаз» дәп атилишни қобул қилмаңлар; чүнки силәрниң ялғуз бирла устазиңлар бар вә һәммиңлар қериндаштурсиләр. □ 9 Йәр йүзидә һеч қандақ кишини «Атам» демәңлар, чүнки пәқәт бирла Атаңлар, йәни әрштә Турғучи бардур. □ ■ 10 Силәр «муәллим» дәп атилишниму қобул қилмаңлар, чүнки пәқәт бирла муәллим, йәни Мәсиһниң өзи бардур; 11 бәлки араңларда әң мәртивилик болған киши силәрниң хизмитиңларда болиду. ■ 12 Өзини жуқури тутмақчи болғини төвән қилиниду, өзини төвән тутқини жуқури қилиниду. ■

13 Бирақ һалиңларға вай, әй Тәврат устазлири вә Пәрисийләр, сахтипәзләр! Силәр әрш падишалиғиниң ишигини инсанларға тақап келиватисиләр! Я өзүңлар кирмәйсиләр, я киришни истигәнләрниң киришигә йол қоймайсиләр. ■

14 һалиңларға вай, әй Тәврат устазлири вә Пәрисийләр, сахтипәзләр! Силәр тул аялларниң мал-дуниясини йәватисиләр, шундақтиму башқилар алдида тәқвадар көрүнсәк дәп, узундин-узун дуа қилисиләр. Шуңа, силәр техиму еғир жазаға тартилисиләр. □ ■

15 һалиңларға вай, әй Тәврат устазлири вә Пәрисийләр, сахтипәзләр! Силәр бирла адәмни етиқатиңларға киргүзүш үчүн, деңиз вә қуруқлуқни кезип чиқисиләр. Бирақ у киши киргүзүлгәндин кейин, силәр уни өзлириңлардин икки һәссә бәттәр болған дозақниң пәрзәнти қилип йетиштүрүп чиқисиләр. □

16 һалиңларға вай, әй қариғу йолбашчилар! Силәр: «Һәр қандақ киши ибадәтхана билән қәсәм қилса, һеч немиси йоқ, бирақ ибадәтханидики алтунни тилға елип қәсәм қилғанлар қәсимидә турушқа қәриздар болиду» дәйсиләр. 17 Әй ахмақлар, корлар! Алтун улукму яки алтунни муқәддәс қилған ибадәтханиму? 18 Силәр йәнә: «Һәр ким қурбанғаһ билән қәсәм қилса, һеч немиси йоқ, бирақ қурбанғаһ үстидики һәдийәни тилға елип қәсәм қилғанлар қәсимидә турушқа қәриздар болиду» дәйсиләр. 19 Әй корлар! һәдийә улукму яки һәдийини муқәддәс қилған қурбанғаһму? □ 20 Шуңа, қурбанғаһни тилға елип қәсәм қилғучи болса һәм қурбанғаһ билән һәм униң үстидики барлиқ нәрсиләр билән қәсәм қилған болиду. 21 Ибадәтханини тилға елип қәсәм қилғучиму һәм ибадәтханини, һәм «ибадәтханида Турғучи»ни тилға елип қәсәм қилған болиду. ■ 22 Әршни тилға елип қәсәм қилғучи Худаниң тәхти вә тәхттә олтарғучиниң нами билән қәсәм қилған болиду. ■

23 һалиңларға вай, әй Тәврат устазлири вә Пәрисийләр, сахтипәзләр! Чүнки силәр һәтта ялғуз, арпибәдиян вә зириләрниң ондин бир үлүшини өшрә қилип Худаға атайсиләр-ю, бирақ Тәврат қануниниң техиму вәзинлик тәрәплири болған адаләт, рәһимдиллик вә садиқлиқни етиварға һеч алмайсиләр. Авал мошу ишларни орундишиңлар керәк, андин шу ишларниму ада қилмай қоймаслиғиңлар керәк. □ ■ 24 Әй қариғу йолбашчилар! Силәр

□ 23:8 «Бирақ силәр болсаңлар «Устаз» дәп атилишни қобул қилмаңлар» — жуқуриқи изаһатни көрүң.

□ 23:9 «Йәр йүзидә һеч қандақ кишини «Атам» демәңлар» — рошәнки, Мәсиһ бу сөзни роһий жәһәттин ейтқан; бу йәрдә көздә тутулғини адәмләрниң өз жисманий атисини «Ата», «Дада» дегәнлиги әмәс, бәлки мәлум бир адәмни роһий жәһәттин «Атам» дейиши көздә тутулған, әлвәттә. Демисәкму, нурғун «християн жамаәтләр» (мәсилән, «Католиклар» вә «Правуславийлар») өз йетәкчилирини «Ата» дәп атайду; «Папа» вә «Поп» дегән сөзләр әслидә «Дада» дегәнликтур. ■ 23:9 Мал. 1:6. ■ 23:11 Мат. 20:26. ■ 23:12 Аюп 22:29; Пәнд. 29:23; Луқа 14:11; 18:14; Яқ. 4:6,10; 1Пет. 5:5. ■ 23:13 Луқа 11:52. □ 23:14 «Һалиңларға вай, әй Тәврат устазлири вә Пәрисийләр, сахтипәзләр! Силәр тул аялларниң мал-дуниясини йәватисиләр... шуңа, силәр техиму еғир жазаға тартилисиләр» — бәзи кона көчүрмиләрдә бу әйәт тепилмайду. Бу сөзләр «Мар.» 12:40 вә «Луқа» 20:47диму тепилиду. ■ 23:14 Мар. 12:40; Луқа 20:47; 2Тим. 3:6; Тит. 1:11. □ 23:15 «...силәр уни өзлириңлардин икки һәссә бәттәр болған дозақниң пәрзәнти қилип йетиштүрүп чиқисиләр» — «дозақниң пәрзәнти» дозаққа киридиған вә бәлким башқиларни дозаққа баридиған йолға аздуридиған киши болса керәк. □ 23:19 «Әй корлар!» — бәзи кона көчүрүлмиләрдә «Әй әхмәкләр, корлар!» дейилиду. ■ 23:21 1Пад. 8:13; 2Тар. 6:1, 2. ■ 23:22 2Тар. 6:33; Йәш. 66:1; Мат. 5:34; Рос. 7:49. □ 23:23 «Һалиңларға вай, әй Тәврат устазлири вә Пәрисийләр, сахтипәзләр! Чүнки силәр һәтта ялғуз, арпибәдиян вә зириләрниң ондин бир үлүшини өшрә қилип Худаға атайсиләр-ю,...» — оқурмәнләрниң есидә барки, Худа Тәврат қанунида ибадәтханидики ишлар вә каһинларниң кирими үчүн Өз хәлқиниң мәһсулатлиридин «ондин бир үлүши»ни тәләп қилған еди. ■ 23:23 1Сам. 15:22; Нош. 6:6; Мик. 6:8; Мат. 9:13; 12:7; Луқа 11:42.

чинәңләрдик пашини сүзүп еливетисиләр, лекин бирәр төгини пүтүн пети жутуветисиләр! □
 25 Һалиңларға вай, әй Тәврат устазлири вә Пәрисийләр, сахтипәзләр! Силәр чинә-
 қачиларниң тешилила жуяп пақизлиғиниңлар билән уларниң ичи һәртүрлүк һерислик вә
 ишрәтпәрәсликкә толған. ■ 26 Әй қариғу Пәрисий! Авал чинә-қачиниң ичини пакла,
 шундақта тешиму пак болиду! ■

27 Һалиңларға вай, әй Тәврат устазлири вә Пәрисийләр, сахтипәзләр! Силәр ақартип
 қоюлған, сирти чирайлиқ көрүнидиған лекин ичи өлүкләрниң устиханлири вә һәр хил напак
 нәрсиләргә толған қәбирләргә охшайсиләр. ■ 28 Шуниндәк тешиңлардин инсанларниң
 алдида һәққаний адәмләрдәк көрүнисиләр, лекин ичиңлар сахтипәзлик вә итаәтсизлик
 билән толған.

29 Һалиңларға вай, әй Тәврат устазлири вә Пәрисийләр, сахтипәзләр! Чүнки силәр
 пәйғәмбәрләрниң қәбирлирини ясап келиватисиләр, һәққанийларниң мазарлирини безәп
 келиватисиләр ■ 30 вә силәр: «Ата-бовилиримизниң заманида яшиған болсақ едук, уларниң
 пәйғәмбәрләрниң қенини төкүшлиригә шерик болмайттуқ» — дәйсиләр. 31 Шуңа силәр өз
 сөзүңлар билән өзүңларниң пәйғәмбәрләрни өлтүргәнләрниң әвлатлири экәнлигиңларға
 гувалиқ бәрдиңлар. □ ■ 32 Ундақта, ата-бовилириңлар башлиған қилмишлирини
 толуклаңлар! □

33 Әй иланлар! Зәһәрлик иланларниң нәсиллири! Дозақ җазасидин қандақму
 қутулаларсиләр? ■ 34 Шуңа мана, силәргә пәйғәмбәрләр, данишмәнләр вә алимларни
 әвәтип туримән. Силәр уларниң бәзилирини крестләп өлтүрисиләр, бәзилирини
 синагоглириңларда дәрригә басисиләр, шәһәрдин шәһәргә қоғлайсиләр. □ ■ 35 Шундақ
 қилип, һәққаний һабилниң қан қәрзидин тартип таки силәр ибадәтханидики муқәддәс җай
 билән қурбанғаһниң арилиғида өлтүргән Бәрәкияниң оғли Зәкәрияниң қан қәрзигичә,
 һәққанийларниң йәр йүзидә еқитилған барлиқ қан қәризлири бу дәвирниң бешиға
 чүшүрүлиду. □ ■ 36 Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки, шу қилмишларниң җазасиниң
 һәммиси мошу дәвирниң бешиға чүшиду.

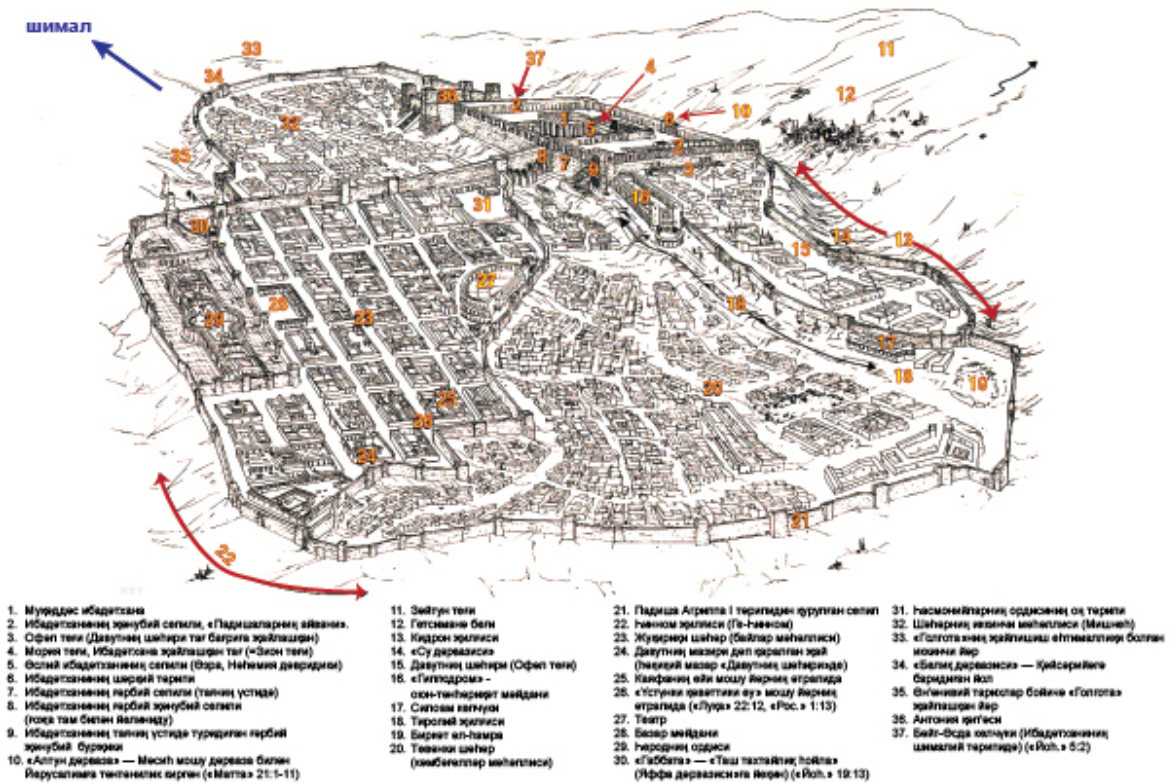
Әйсаниң Йерусалим үчүн налә-пәрәд кәтириши
Луқа 13:34-35

37 Әй Йерусалим, Йерусалим! Пәйғәмбәрләрни өлтүридиған, өзигә әвәтилгән әлчиләрни
 чалма-кесәк қилидиған шәһәр! Мекияң жүҗилирини қанат астиға жиққандәк

□ 23:24 «Силәр чинәңләрдик пашини сүзүп еливетисиләр, лекин бирәр төгини пүтүн пети жутуветисиләр!» — Тәврат қанунидики бәлгүлимиләргә асасән һәм паша һәм төгә гөшиму һарам гөш еди. ■ 23:25 Луқа 11:39. ■ 23:26 Тит. 1:15. ■ 23:27 Рос. 23:3. ■ 23:29 Луқа 11:47. □ 23:31 «Силәр өз сөзүңлар билән өзүңларниң пәйғәмбәрләрни өлтүргәнләрниң әвлатлири экәнлигиңларға гувалиқ бәрдиңлар» — демәк, улар пәйғәмбәрләрни өлтүргәнләрни «ата-бовилиримиз» дәп етирап қилиду. Улар көп башқа әлләрдәк дайим «ата-бовилири»ни махтап, биз уларниң әнъәнилиридә давамлиқ меңишимиз керәк, — дәйтти. Лекин шу ата-бовилириниң әнъәнилири Худаниң һәққаний тәләплиригә зит болуп кәлгән вә шу сәвәптинму пәйғәмбәрләрни өлтүргән. ■ 23:31 Рос. 7:51; 1Тес. 2:15. □ 23:32 «Ундақта, ата-бовилириңлар башлиған қилмишлирини толуклаңлар!» — Мәсиһниң бу кинайилик, һәҗвий гепи: «Силәрниң ата-бовилириңларниң излирини басқиниңлар — (уларниң әнъәниләрни тутуп, Худаниң әмирлирини ташлап) мени өлтүрүп уларниң ишлирини толуклиғиниңлардур!» дегәндәктур. ■ 23:33 Мат. 3:7. □ 23:34 «... силәргә пәйғәмбәрләр, данишмәнләр вә алимларни әвәтип туримән» — «алимлар» дегән бу сөзни адәттә «Тәврат устазлири» дәп тәржимә қилимиз. Лекин Әйса Мәсиһ өз қериндаш Йәһудий хәлқигә әвәтидиған «устазлар»ни пәқәт «Тәврат устази» дегили болмайду, бәлки «Тәврат-Инжил устазлири» болиду. ■ 23:34 Мат. 10:16,17; Луқа 10:3; 11:49; Юһ. 16:2; Рос. 7:52. □ 23:35 «...һәққаний һабилниң қан қәрзидин тартип таки силәр ибадәтханидики муқәддәс җай билән қурбанғаһниң арилиғида өлтүргән Бәрәкияниң оғли Зәкәрияниң қан қәрзигичә...» — һабилниң өлтүрүлүши тоғрилиқ «Яр.» 4:8-11, Зәкәрияниң өлтүрүлүши «2Тар.» 24:20-22ни көрүң. Бу икки вақиә Йәһудийларниң Тәвратни әнъәниви орунлаштуруш тәртиви бойичә Тәвратниң әң бешида вә айиғида хатирилиниду. «2Тар.» 24:20-22 бойичә Зәкәрияниң атисиниң исми «Йәһояда» еди. «Бәрәкия» униң башқа исми болса керәк («Йәһояда» һәм «Бәрәкия» дегән икки исим «Йәһқа (Пәрвәрдигарға) мәдһийә оқулсун» дегән мәнидики мәнидаш сөзләрдур). ■ 23:35 Яр. 4:8; 2Тар. 24:21; Ибр. 11:4.

пэрэнтлириңни қанчә қетим қойнумға алмақчи болдум, лекин силәр унимидиңлар! □ ■
 38 Мана, әнди өйүңлар силәргә харабә болуп қалиду! □ ■ 39 Чүнки мән шуни силәргә ейтип
 қояйки, силәр: «Пәрвәрдигарниң намида кәлгүчигә мубарәк болсун!» демигичә, силәр мени
 қайтидин һеч көрәлмәйсиләр. □ ■

МӘСИҢ ДӘВРИДИКИ ЙЕРУСАЛИМ ШӘҢИРИ

Йерусалим

24

Ибадәтханаһиң вәһран қилинишидин бешарәт; аһирқи заманлардики аламәтләр
 Мар. 13:1-31; Луқа 21:5-33

□ **23:37** «Әй Йерусалим, Йерусалим!...» — Муқәддәс Китапта, адәмниң исмини икки қетим чақирис — униңға болған чоңқур меһир-муһәббәтини вә өзигә толиму әзиз екәнлигини көрситиду. «Мекияң жүҗилирини қанат астиға жиққандәк пәрэнтлириңни қанчә қетим қойнумға алмақчи болдум, лекин силәр унимидиңлар!» — «пәрэнтлириң» — Йерусалимдикиләриңниң өзлирини көрситиду. ■ **23:37** Зәб. 16:8; 91:4; Мат. 21:35,36; Луқа 13:34. □ **23:38** «...өйүңлар силәргә харабә болуп қалиду» — үч бислиқ сөз болуп: (1) Худаниң ибадәтханиси (лекин Мәсиһниң «силәрниң өйүңлар» дегини бойичә бу өй һазир Худаниңки әмәс, пәқәт силәрниңкидур); (2) өзлириниң қору-жайлири; (3) бала-јақилириниң вәһран болидиғанлигини көрситиду. ■ **23:38** Зәб. 68:26; Йәш. 1:7; Йәр. 7:34; Мик. 3:12; Рос. 1:20. □ **23:39** «Пәрвәрдигарниң намида кәлгүчигә мубарәк болсун!» — Мошу ибарә Зәбур 117:26тин елинған болуп, хәлиқниң Мәсиһни қарши алғанлигини көрситиду. Демәк, улар Әһсәһиң Мәсиһ екәнлигигә ишинип етирап қилмиғичә улар уни қайта көрмәйду. Бу сөз шу муһим пакитни көрситидуки, Әһсәһи дунияға қайтип кәлгинидә, Йәһудий хәлқи алиқачан униңға етиқат бағлап етирап қилған болиду. ■ **23:39** Зәб. 117:26.

¹ Әйса ибадәтханидин чиқип, алдиға кетиватқанда, мухлислири йениға келип униң диққитини ибадәтхана беналириға тартмақчи болди.■

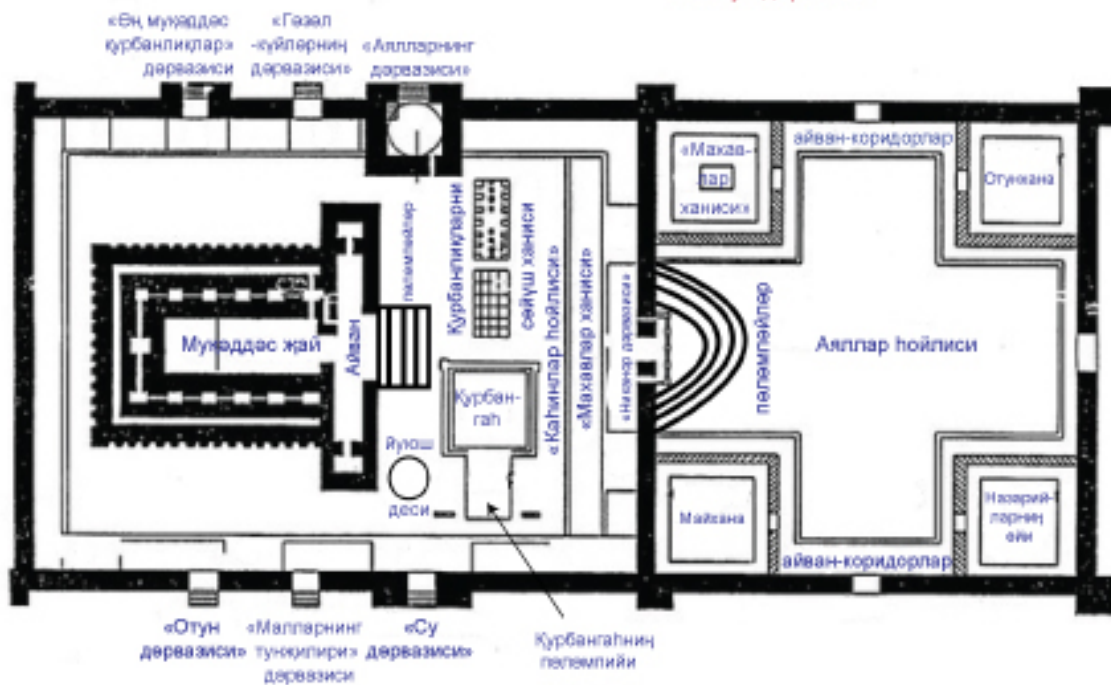
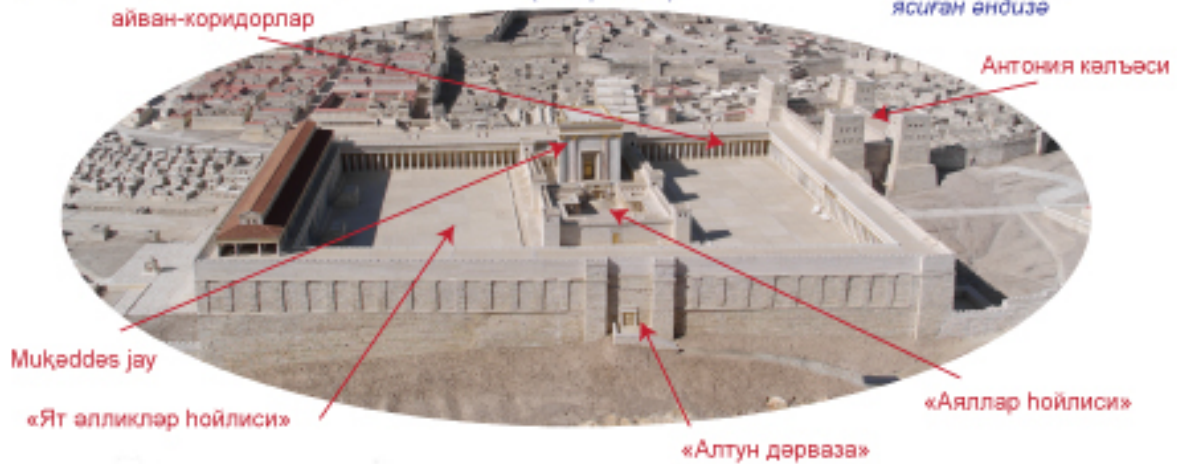
«БҮЙҮК ҺЕРОД» ҚУРҒАН ИБАДӘТХАНА

Ибадәтханының оттурисидики муқәддәсхана (Израилғийә Йерусалимдизи музейси)

Ибадәтханының пүтүни (Һойлири билән)
 Михаел Осминс ясаған әндизә

² У уларга:

— Мана буларниң һәммисини көрүватамсиләр? Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки, бу йәрдә бир тал ташму таш үстидә қалмайду, һәммиси қалдурулмай гумран қилиниду, — деди.■

Кәлгүси тоғрисидики бешәрәтләр

³ У Зәйтун теғида олтарғанда, мухлислири астиғина униң йениға келип:

— Бизгә ейтқинчу, бу дегәнлириң қачан йүз бериду? Сениң қайтип келишиң вә заманниң ахирини көрситидиған қандақ аламәт болиду? — дәп сорашти.■ ⁴ Әйса уларға жававән мундақ деди:

— Һези болуңларки, һеч ким силәрни аздуруп кәтмисун.■ ⁵ Чүнки нурғун кишиләр мениң наммимда келип: «Мәсиһ мән болиман» дәп, көп адәмләрни аздуриду.■ ⁶ Силәр уруш хәвәрлири вә уруш шәпилирини аңлайсиләр, булардин алақзадә болуп кәтмәңлар; чүнки бу ишларниң йүз бериши муқәррәр. Лекин булар ахирәт әмәс. ⁷ Чүнки бир милләт йәнә бир милләт билән урушқа чиқиду, бир падишалиқ йәнә бир падишалиқ билән урушқа чиқиду. Жай-жайларда ачарчилик, вабалар вә йәр тәврәшләр йүз бериду.□ ■ ⁸ Лекин бу ишларниң йүз бериши «туғутниң толғиғиниң башлиниши» болиду, халас.□

⁹ Андин кишиләр силәрни тутуп азап-оқубәткә селип, өлтүриду, мениң наммим вәжидин пүткүл әлләр силәрдин нәпрәтлиниду. ■ ¹⁰ Шуниң билән нурғунлар етиқатидин таниду, бир-бирини тутуп бериду вә бир-биригә өчмәнлик қилиду. □ ¹¹ Нурғун сахта пәйғәмбәрләр майданға чиқип, нурғун кишиләрни аздуриду. ■ ¹² Итаәтсизлик-рәзилликләрниң көпийиши түпәйлидин, нурғун кишиләрдики меһир-муһәббәт совуп кетиду. ■ ¹³ Лекин ахирғичә бәрдашлиқ бәргәнләр қутқузулиду. ■ ¹⁴ Барлиқ әлләргә агаһ-гувалиқ болсун үчүн, Худаниң падишалиғи һәққидики бу хуш хәвәр пүткүл дуняға жақалиниду; андин заман ахири болиду.□

Йерусалимда вәйран қилғучи «жиркиничлик номуссизлиқ» пәйда болиду

¹⁵ Даниял пәйғәмбәр қәйт қилған «вәйран қилғучи жиркиничлик номуссизлиқ»ниң муқәддәс жайда турғинини көргиниңларда (китапхан бу сөзниң мәнәсини чүшәнгәй), □ ■

¹⁶ Йәһудийә өлкисидә туруватқанлар тағларға қачсун; ¹⁷ өгүздә турған киши өйидики нәрсә-керәклирини алғили чүшмәйла қачсун. ¹⁸ Етизлиқта турған кишиму чапинини алғили өйигә янмисун. ¹⁹ У күнләрдә һамилдар аяллар вә бала емитиватқанларниң һалиға вай!

□ ²⁰ Қачидиған вақтиңларниң қиш яки шабат күнигә тоғра келип қалмаслиғи үчүн

■ **24:2** 1Пад. 9:7, 8; Мик. 3:12; Луқа 19:44. ■ **24:3** Мар. 13:1, 3; Луқа 21:7; Рос. 1:6. ■ **24:4** Йәр. 29:8; Әф. 5:6; Кол. 2:18; 2Тес. 2:3; 1Юһа. 4:1. ■ **24:5** Йәр. 14:14; 23:25; Юһ. 5:43. □ **24:7** «бир милләт йәнә бир милләт билән урушқа чиқиду, бир падишалиқ йәнә бир падишалиқ билән урушқа чиқиду» — ибраний тилида (шундақла грек тилида) бу ибарә дуня бойичә кеңәйгән урушларни көрситиши мүмкин («Йәш.» 19:2, «2Тар.» 15:3-6дә бу турақлиқ ибарә тоғрилиқ мисаллар бар.

■ **24:7** Йәш. 19:2. □ **24:8** «Лекин бу ишларниң йүз бериши «туғутниң толғиғиниң башлиниши» болиду, халас» — Әйса Мәсиһ қайси иш «туғулиду», уни беваситә демәйду. Төвәндики сөзлиригә қариганда у «йеңи заман»ниң туғулушини көрситиду, дәп қараймиз. ■ **24:9** Мат. 10:17; Луқа 21:11,12; Юһ. 15:20; 16:2; Вәһ. 2:10. □ **24:10** «нурғунлар етиқаттин таниду» — грек тилида «нурғунлар путлаштурулиду» дейилиду. Шуңа башқа бир хил тәржимиси: «нурғунлар гунаға аздурулиду». ■ **24:11** 2Пет. 2:1. ■ **24:12** 2Тим. 3:1. ■ **24:13** Мат. 10:22; Мар. 13:13; Луқа 21:19; Вәһ. 2:7,10; 3:10. □ **24:14** «Худаниң падишалиғи һәққидики бу хуш хәвәр» — грек тилида «падишалиқниң бу хуш хәвири» дейилиду. □ **24:15** «Даниял пәйғәмбәр қәйт қилған «вәйран қилғучи жиркиничлик номуссизлиқ»» — «вәйран қилғучи жиркиничлик номуссизлиқ» тоғрисидә «Дан.» 9:24-27ни вә у тоғрилиқ изаһатларни көрүң. ■ **24:15** Дан. 9:27; Мар. 13:14; Луқа 21:20; 2Тес. 2:4 □ **24:19** «у күнләрдә һамилдар аяллар вә бала емитиватқанларниң һалиға вай!» — ундақ кишиләргә қечис әпсиз болиду, әлвәттә.

дуа қилиңлар. □ ■ 21 Чүнки у чағда дуния апиридә болғандин мошу чаққичә көрүлүп бақмиған һәм кәлгүсидиму көрүлмәйдиган дәһшәтлик азап-оқубәт болиду. ■ 22 У күнләр азайтилмиса, һеч қандақ әт егиси қутулалмайтти; лекин Худаниң Өз таллиғанлири үчүн у күнләр азайтилиду.

23 Әгәр у чағда бириси силәргә: «Қараңлар, бу йәрдә Мәсиһ бар!» яки «Мәсиһ әнә у йәрдә!» десә, ишәнмәңлар. ■ 24 Чүнки сахта мәсиһләр вә сахта пәйғәмбәрләр мәйданға чиқиду, қалтис мөжизилик аламәтләр вә карамәтләрни көрситиду; шуниң билән әгәр мүмкин болидиган болса, һәтта Худа таллиғанларниму аздурутти. ■ 25 Мана, мән бу ишлар йүз бериштин бурун силәргә уқтуруп қойдум.

26 Шуниң үчүн, бириси силәргә: «Қараңлар, у чөл-баяванда!» десә, у йәргә бармаңлар. «Қараңлар, у ичкиридики өйләрдә!» десә, ишәнмәңлар. ■ 27 Чүнки чақмақ шәриқтин ғәрипкә ялт-юлт қилип қандақ чаққан болса, Инсаноғлиниң келиши шундақ болиду. 28 Чүнки жәсәт қайси йәрдә болса, у йәрдимү қузғунлар топлишиду! □ ■

Инсаноғлиниң қайтип келиши

29 У күнләрдики азап-оқубәтләр өтүп кәткән һаман, қуяш қарийиду, ай йоруклуғини бәрмәйду, юлтузлар асмандин төкүлүп чүшиду, асмандики күчләр ләрзигә келиду. □ ■

30 Андин Инсаноғлиниң аламәти асмандин көрүниду; йәр йүзидики пүткүл қәбиләләр жиғазерә кәтиришиду. Улар Инсаноғлиниң күч-қудрәт вә улуқ шан-шәрәп ичидә асмандики булутлар үстидә келиватқанлиғини көриду. □ ■ 31 У пәриштилирини зор жараңлиқ бир канай садаси билән әвәтиду, улар униң таллиғанлирини дунияниң төрт булуңидин, асманниң бир четидин йәнә бир четигичә һәрйәрдин жиғип бир йәргә жәм қилиду. □ ■

Әнжир дәриғидин савақ елиши

32 Әнжир дәриғидин мундақ тәмсилни биливелиңлар: — Униң шахлири көкирип йопурмақ чиқарғанда, язниң йеқинлап қалғанлиғини билесиләр. ■ 33 Худди шуниңдәк, мән бая дегәнлиримниң һәммисини көргиниңларда, униң йеқинлап қалғанлиғини, һәтта ишик алдида туруватқанлиғини биливелиңлар. □

□ 24:20 «Қачидиган вақтиңларниң қиш яки шабат күнигә тоғра келип қалмаслиғи үчүн дуа қилиңлар» — Йәһудий диний әрбабларниң Тәврат қануниға болған чүшәнчисигә асасән, Йәһудийлар адәттә шабат (дәм елиш) күнидә шәһәр дәрвазиси вә дуқанларни тақиши керәк. Бу күни сәпәр қилиш мәнғий қилинған болғачқа, Қанаанда (Пәләстиндә) турғанларға нисбәтән йемәклик сетивелиш вә башқа йәрләргә қечиш интайин қулайсиз болиду. «Қиш»та Йәһудийдә дәрия-вадиларда су пат-пат тешип турғачқа, қиштимү қечиш интайин тәс болиду. ■ 24:20 Рос. 1:12.

■ 24:21 Дан. 12:1. ■ 24:23 Мар. 13:21; Луқа 21:8. ■ 24:24 Қан. 13:2; 2Тес. 2:11. ■ 24:26 Луқа 17:23.

□ 24:28 «Чүнки жәсәт қайси йәрдә болса, у йәрдимү қузғунлар топлишиду!» — бу сирлик сөзләрниң мәнәси Тәврат, «Аюп» 39:26-30 вә «Йәш.» 34:1-8, 15-17-айәтләр билән мунасивәт болса керәк. Шу айәтләрдә көрситилгәндәк, «Пәрвәрдигарниң күни»дә зор қирғинчилик болиду. ■ 24:28 Аюп 39:30; Луқа 17:37. □ 24:29 «... қуяш қарийиду, ай йоруклуғини бәрмәйду, юлтузлар асмандин төкүлүп чүшиду, асмандики күчләр ләрзигә келиду» — «Йәш.» 13:10, 34:4, «Йо.» 2:10ни көрүң. «Асмандики күчләр» бәлким барлиқ жин-шәйтанларни көрситиду; «ләрзигә келиду» бәлким уларниң күчтин қелишини көрситиду. ■ 24:29 Йәш. 13:10; 34:4; Әз. 32:7; Йо. 2:31; 3:15; Мар. 13:24; Луқа 21:25.

□ 24:30 «Йәр йүзидики пүткүл қәбиләләр жиғазерә кәтиришиду» — «Зәк.» 12:10ни көрүң. «Улар Инсаноғлиниң күч-қудрәт вә улуқ шан-шәрәп ичидә асмандики булутлар үстидә келиватқанлиғини көриду» — «Дан.» 7:13би көрүң.

■ 24:30 Дан. 7:10; Мат. 16:27; 25:31; 26:64; Мар. 13:26; 14:62; Луқа 21:27; Рос. 1:11; 2Тес. 1:10; Вәһ. 1:7. □ 24:31

«Пәриштиләр униң таллиғанлирини дунияниң төрт булуңидин,... һәрйәрдин жиғип бир йәргә жәм қилиду» — «дунияниң төрт булуңидин» грек тилида «төрт шамилдин» билән ипадилиниду. ■ 24:31 1Кор. 15:52; 1Тес. 4:16.

■ 24:32 Мар. 13:28; Луқа 21:29. □ 24:33 «... Униң йеқинлап қалғанлиғини, һәтта ишик алдида туруватқанлиғини биливелиңлар» — бу тексттики «униң» яки Инсаноғлиниң өзини, яки келидиган күнини, яки Худаниң падишалығини көрситиду («Луқа» 21:31ни көрүң).

³⁴ Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, бу аламәтләрниң һәммиси әмәлгә ашурулмайт туруп, бу дәвир өтмәйду. □ ³⁵ Асман-зимин йоқилиду, бирақ мениң сөзлирим һәргиз йоқалмайду.■

³⁶ Лекин шу күни вә вақит-саитиниң хәвирини болса, һеч ким билмәйду — һәтта әрштики пәриштиләрму билмәйду, уни пәқәт Атамла билиду. □ ■ ³⁷ Әнди Нуһ пәйғәмбәрниң күнлиридә қандақ болған болса, Инсаногли қайтип кәлгәндиму шундақ болиду. ■ ³⁸ Чүнки топан келишидин илгәрки күнләрдә, Нуһ кемигә кирип олтарған күнгичә, шу замандики кишиләр йәп-ичип, өйлинип вә ятлиқ болуп кәлгән еди. ■ ³⁹ Топан туюқсиз келип һәммисини фәриқ қилғичә, кишиләр бу ишниң униңдин хәвәрсиз болуп турғанға охшаш, Инсаноглиниң қайтип келишиму шундақ болиду. ⁴⁰ У күни, етизда икки киши турған болиду; улардин бири елип кетилиду, йәнә бири қалдурулиду; ■ ⁴¹ икки аял түгмән бешида туруп ун тартиватқан болиду; улардин бири елип кетилиду, йәнә бири қалдурулиду. ⁴² Шуниң үчүн, һошияр болуңлар, чүнки Рәббидларниң қайтип келидиған вақти-саитини билмәйсиләр. □ ■ ⁴³ Лекин шуни билиңларки, әгәр өй егиси оғриниң кечиси қайси жесәктә келидиғанлиғини билгән болса, сәгәк туруп оғриниң өйни тешип киришигә һәргиз йол қоймайтти. ■ ⁴⁴ Шуниңға охшаш, силәрму тәйяр туруңлар. Чүнки Инсаногли силәр ойлимиған вақит-сааттә қайтип келиду!

Ишәшлик вә ишәсиз чакарлар
Луқа 12:41-48

⁴⁵ Ғоҗайини өз өйидикиләргә мәсәул қилип, уларға озуқ-түлүгини вақти-вақтида тәқсим қилип беришкә тайинлиған ишәшлик вә пәмлик чакар ким болиду? □ ■ ⁴⁶ Ғоҗайин өйигә қайтқанда, чакириниң шундақ қиливатқининиң үстигә кәлсә, бу чакарниң бәхитидур! ⁴⁷ Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, ғоҗайин уни пүтүн егилигини башқурушқа қойиду. ⁴⁸ Лекин мабада шу чакар рәзил болуп көңлидә: «Ғоҗайиним һаял болуп қалиду» дәп ойлап, ⁴⁹ башқа чакар бурадәрлирини бозәк қилишқа вә һарақкәшләргә һәмраһ болуп йәп-ичишкә башлиса, ⁵⁰ шу чакарниң ғоҗайини күтүлмигән бир күни, ойлимиған бир вақитта қайтип келиду ⁵¹ вә уни кесип икки парчә қилип, униң несивисини сахтипәзләр билән охшаш тәғдирдә бекитиду. Шу йәрдә жиға-зерәлар көтирилиду, чишлирини ғучурлитиду.■

25

Он қиз қолдаш тоғрисидаки тәмсил

□ **24:34** «...бу аламәтләрниң һәммиси әмәлгә ашурулмайт туруп, бу дәвир өтмәйду» — әгәр тилға елинған аламәтләр Йерусалимниң вәйран болушиға (миладийә 70-жили) (24-бап 2-айәт) қаритилған болса, ундақта «дәвир» дегән сөз тәбийки (1) Әйсаниң дәвридә яшап өткән адәмләрни көрситиду. Әгәр Мәсиһниң дуняға қайтип келишигә (24:30) қаритилған болса, «дәвир» дегән сөз бәлким (2) пүтүн Йәһудийә хәлқини (3) бу айәтләрдә ейтилған «дәшәтлик азап-оқубәт»тики вақиәләрниң башлиниш дәвридә яшиғанларни көрситиду. Шуңа барлиқ вақиәләр шу дәвир ичидә йүз бериду, дегәнлик болиду. Бизниңчә (3)-шәрһ алди-кәйни айәтләргә әң бап келиду. ■ **24:35** Зәб. 101:26-28; Йәш. 51:6; Мар. 13:31; Ибр. 1:11. □ **24:36** «Лекин шу күни вә вақит-саитиниң хәвирини болса, һеч ким билмәйду — һәтта әрштики пәриштиләрму билмәйду, уни пәқәт атамла билиду» — бәзи кона көчүрмиләрдә «нә оғул билмәйду» дегән сөзләрму тепилиду. ■ **24:36** Мар. 13:32; Рос. 1:7. ■ **24:37** Яр. 6:2; Луқа 17:26; 1Пет. 3:20; 2Пет. 2:5. ■ **24:38** Яр. 7:7. ■ **24:40** Луқа 17:34; 1Тес. 4:17. □ **24:42** «чүнки Рәббидларниң қайтип келидиған вақти-саитини билмәйсиләр» — яки «чүнки Рәббидларниң қайтип келидиған күнни билмәйсиләр». ■ **24:42** Мат. 25:13; Мар. 13:33; Луқа 12:40; 21:36. ■ **24:43** Луқа 12:39; 1Тес. 5:2; 2Пет. 3:10; Вәһ. 3:3; 16:15. □ **24:45** «өз өйидикиләр» — «өйидикиләр» мошу йәрдә ғоҗайинниң өйидики хизмәткарлар вә чакарлирини көрситиду. «Ғоҗайини өз өйидикиләргә мәсәул қилип, уларға озуқ-түлүгини вақти-вақтида тәқсим қилип беришкә тайинлиға ишәшлик вә пәмлик чакар ким болиду?» — бу сөзләр авал расулар, андин Худаниң барлиқ хизмәткарлириға қаритилип ейтилиду, әлвәтгә («Луқа» 12:41-48ниму көрүң). ■ **24:45** Мат. 25:21; Луқа 12:42. ■ **24:51** Мат. 8:12; 13:42; 22:13; 25:30; Луқа 13:28.

¹ У вақитта, эрш падишалиғи худди қоллириға чирақларни елип тойи болған жигитни қарши елишқа чиққан он қиз қолдашқа охшайду. ² Бу қизларниң бәши пәмлик, бәши болса пәмсиз. ³ Пәмсиз қизлар чирақлирини алған болсиму, йениға май еливалмапту. ⁴ Пәмлик қизлар болса чирақлири билән биллә қачилирида майму еливалмапту. ⁵ Жигит кечигип кәлгәчкә, уларниң һәммисини уйқа бесип ухлап қапту.

⁶ Йерим кечидә: «Мана, жигит кәлди, қарши елишқа чиқиңлар!» дегән аваз аңлинипту.

⁷ Буниң билән бу қизларниң һәммиси орнидин туруп чирақлирини пәрләпту. ⁸ Пәмсиз қизлар пәмлик қизларға: «Чирақлиримиз өчүп қалғиливатиду, мейиңлардин бериңларчу» дәпту. ⁹ Бирақ пәмлик қизлар: «Яқ. болмайду! Бәрсәк, бизгиму һәм силәргиму йәтмәслиги мүмкин. Яхшиси, өзүңлар май сатқучиларниң йениға берип сетивелиңлар!» дәпту. ¹⁰ Лекин улар май сетивалғили кетиватқанда, жигит келип қапту, тәйяр болуп болған қизлар униң билән бирликтә той зияпитигә кирипту. Ишик тақипту.

¹¹ Кейин қалған қизлар қайтип келип: «Ғоҗам, ғоҗам, ишикни ечивәткәйла!» дәпту. ¹² Бирақ у: «Силәргә бәрһәк ейтайки, мән силәрни тонумаймән» дәп жавап берипту.

¹³ Шунинң үчүн сәгәк болуңлар, чүнки нә Инсаноғлиниң келидиған күнини нә саитини билмәйсиләр.■

«Талант» тапшурулуши тоғрисидалики тәмсил ... «Талант» тоғрилиқ 15-айәттики изаһатни көрүң

Луқа 19:11-27

¹⁴ Эрш падишалиги худди яқа жутқа чиқмақчи болуп, өз чакарлирини чақирип дуниясини уларға тапшурған адәмгә охшайду. ■ ¹⁵ У адәм һәр бир чакарниң қабилиитигә қарап, бирисигә бәш талант, бирисигә икки талант, йәнә бирисигә бир талант күмүч тәңгә берип, яқа жутқа йол апту. □ ¹⁶ Бәш талант тәңгә алған чакар берип оқәт қилип, йәнә бәш талант тәңгә пайда тепипту. ¹⁷ Шу йолда икки талант тәңгә алғиниму йәнә икки талант тәңгә пайда апту. ¹⁸ Лекин бир талант тәңгә алғини болса берип йәрни колап, ғоҗайини бәргән пулни көмүп йошуруп қоюпту.

¹⁹ Әнди узун вақит өткәндин кейин, бу чакарларниң ғоҗиси қайтип келип, улар билән һесаплишипту. ²⁰ Бәш талант тәңгә алғини йәнә бәш талант тәңгини қошуп елип келип: «Ғоҗам, сили маңа бәш талант тәңгә тапшурғандила. Қарсила, йәнә бәш талант тәңгә пайда алдим» дәпту. ²¹ Ғоҗайини униңға: «Убдан бопту! Яхши вә ишәшлик чакар экәнсән! Мән саңа һавалә қилған кичиккинә ишта ишәшлик болуп чиқтиң, сени көп ишларға қойимән. Кәл, ғоҗайиниңниң хошаллиғиға ортақ бол!» дәпту. ²² Икки талант тәңгә алғиниму келип: «Ғоҗам, сили маңа икки талант тәңгә тапшурғандила. Қарсила, йәнә икки талант тәңгә пайда алдим» дәпту. ²³ Ғоҗайини униңға: «Убдан бопту! Яхши вә ишәшлик чакар экәнсән! Мән саңа һавалә қилған кичиккинә ишта ишәшлик болуп чиқтиң, сени көп ишларға қойимән. Кәл, ғоҗайиниңниң хошаллиғиға ортақ бол!» дәпту.

²⁴ Андин, бир талант тәңгә алғиниму келип: «Ғоҗам, силиниң чиң адәм экәнликлирини биләттим, чүнки өзлири теримиған йәрдин һосулни орувалалайла, һәмдә уруқ чачмиған йәрдинму хаман алила. ²⁵ Шуңа қорқуп, силиниң бәргән бир талант тәңгилирини йәргә көмүп йошуруп қойған едим. Мана пуллирини алсила» дәпту. ²⁶ Ғоҗиси униңға: «Әй, рәзил, һорун чакар! Сән мени теримиған йәрдин орувалидиған, уруқ чачмиған йәрдин хаман алидиған адәм дәп билип, ²⁷ һеч болмиғанда пулумни қазанихорларға аманәт қоюшуң керәк едиғу! Шундақ қилған болсаң мән қайтип кәлгәндә пулумни өсүми билән алған болмамтим?! ²⁸ Шуңа, униң қолидалики талант тәңгини елип, он талант тәңгә бар болғанға

■ **25:13** Мат. 24:42; Мар. 13:33,35. ■ **25:14** Луқа 19:12. □ **25:15** «У адәм һәр бир чакарниң қабилиитигә қарап, бирисигә бәш талант, бирисигә икки талант, йәнә бирисигә бир талант күмүч тәңгә берип,...» — оқурмәнләргә аян болсунки, шу чағларда «талант» бир хил пул бирлиги, қиммәтлик көмүш тәңгә еди. Жуқиридики 18:24далики изаһатниму көрүң. Уйғур тилида «талант» дегән сөз дайим дәл шу тәмсилдин чиққан көчмә мәнасидә ишлитилиду. Шу чағда чакарларға тапшурулған бу пуллар бәлким тәхминән 85000, 34000 вә 17000 долларға тоғра келәтти (2010 һесаплинатқан).

бериңлар! ²⁹ Чүнки кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду, униңда молчилик болиду; амма кимдә йоқ болса, һәтта униңда бар болғанлириму униңдин мәһрум қилиниду. □ ■ ³⁰ Бу ярамсиз чакарни тешидики қараңғулуққа ачиқип ташлаңлар! У йәрдә жиға-зерәлар көтирилиду, чишлирини ғучурлитиду» дәпту.■

Ахирәттики сорақ

³¹ Инсаногли өз шан-шәриви ичидә барлиқ пәриштилири билән биллә кәлгинидә, шәрәплик тәхтидә олтириду. ■ ³² Барлиқ әлләр униң алдиға жиғилиду. Падици қойларни өшкиләрдин айриғинидәк у уларни айрийду; □ ■ ³³ у қойларни оң йениға, өшкиләрни сол йениға айрийду. ³⁴ Андин Падиша оң йенидикиләргә: «Әй Атам бәхит ата қилғанлар, келиңлар! Аләм апиридә болғандин бери силәр үчүн тәйярланған падишалиққа варис болуп егә болуңлар!■

³⁵ Чүнки ач қалғинимда силәр маңа йемәклик бәрдиңлар, уссуз қалғинимда уссулуқ бәрдиңлар, мусапир болуп жүргинимдә өз өйүңләргә алдиңлар, ■ ³⁶ ялаңач қалғинимда кийдүрдүңлар, кесәл болуп қалғинимда һалимдин хәвәр алдиңлар, зинданда ятқинимда йоқлап турдуңлар» — дәйду.□ ■

³⁷ У чағда, һәққаний адәмләр униңға: «И Рәб, биз сени қачан ач көрүп озук бәрдуқ яки уссуз көрүп уссулуқ бәрдуқ? ³⁸ Сени қачан мусапир көрүп өйүмизгә алдуқ яки ялаңач көрүп кийгүздүқ? ³⁹ Сениң қачан кесәл болғиниңни яки зинданда ятқиниңни көрүп йоқлап бардуқ?» дәп сорайду. ⁴⁰ Вә Падиша уларға: «Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтайки, мошу қериндашлиримдин әң кичигидин бирәрсигә шуларни қилғиниңларму, дәл маңа қилған болдуңлар» дәп жавап бериду.■

⁴¹ Андин у сол йенидикиләргә: «Әй ләнитиләр, көзүмдин йоқилиңлар! Шәйтан билән униң пәриштилиригә һазирланған мәңгү өчмәс отқа кириңлар! ■ ⁴² Чүнки ач қалғинимда маңа озук бәрмидиңлар, уссуз қалғинимда уссулуқ бәрмидиңлар; ⁴³ мусапир болуп жүргинимдә өз өйүңләргә алмидиңлар, ялаңач қалғинимда кийдүрмидиңлар, кесәл болғинимда вә зинданда ятқинимда йоқлимидиңлар» дәйду.

⁴⁴ У чағда, улар: «И Рәб, сени қачан ач, уссуз, мусапир, ялаңач, кесәл яки зинданда көрүп туруп хизмитиңдә болмидуқ?» дәйду. ⁴⁵ Андин падиша уларға: «Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтайки, мошулардин әң кичигидин бирәрсигә шундақ қилмиғиниңлар маңиму қилмиған болдуңлар» дәп жавап бериду. ■ ⁴⁶ Буниң билән улар мәңгүлүк жазаға кирип кетиду, лекин һәққанийлар болса мәңгүлүк һаятқа кириду.■

26

Әйсани өлтүрүш сүйқәсти

Мар. 14:1-2; Луқа 22:1-2; Юһ. 11:45-53

¹ Әйса бу сөзләрни қилип болғандин кейин, мухлислириға:

□ **25:29** «Чүнки кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду, униңда молчилик болиду; амма кимдә йоқ болса, һәтта униңда бар болғанлириму униңдин мәһрум қилиниду» — бу әһмийәтлик сөз 13:12диму тепилиду. ■ **25:29** Мат. 13:12; Мар. 4:25; Луқа 8:18; 19:26. ■ **25:30** Мат. 8:12; 13:42; 22:13; 24:51; Луқа 13:28. ■ **25:31** Мат. 16:27; 26:64; Мар. 14:62; Луқа 21:27; Рос. 1:11; 1Тес. 4:16; 2Тес. 1:10; Вәһ. 1:7. □ **25:32** «Барлиқ әлләр униң алдиға жиғилиду» — «әлләр» дегән бу сөз Инжилдики көп йәрләрдә Йәһуди эмәс әлләрни көрситиду. Шуңа бәзидә «ят әлләр» яки «таипиләр» дәп тәржимә қилимиз. ■ **25:32** Әз. 34:17,20; Мат. 13:49. ■ **25:34** Мат. 20:23; Мар. 10:40.

■ **25:35** Йәш. 58:7; Әз. 18:7; Ибр. 13:2. □ **25:36** «кесәл болуп қалғинимда һалимдин хәвәр алдиңлар» — грек тилида «кесәл болуп қалғинимда мени йоқлидиңлар». «зинданда ятқинимда йоқлап турдуңлар» — грек тилида «зинданда ятқинимда йенимға келип турдуңлар». ■ **25:36** Йәш. 58:7; 2Тим. 1:16; Яқ. 2:15,16. ■ **25:40** Пәнд. 19:17; Мат. 10:42; Мар. 9:41; Юһ. 13:20; 2Кор. 9:6. ■ **25:41** Зәб. 6:9; Йәш. 30:33; Мат. 7:23; Луқа 13:25,27; Вәһ. 19:20.

■ **25:45** Пәнд. 14:31; 17:5; Зәк. 2:12. ■ **25:46** Дан. 12:2; Юһ. 5:29.

2 — Силәргә мәлумки, икки күндин кейин «өтүп кетиш һейти» болиду, шу чағда Инсаноғли крестлиниш үчүн тутуп берилиду, — деди. □ ■

3 Баш каһинлар вә ақсақаллар Қаяфа исимлиқ баш каһинниң сарийида жәм болушти. ■ 4 Улар Әйсани қандақ қилип һейлә-һәйрәң билән тутуп өлтүрүш тоғрисида мәслиһәт қилишти.

5 Бирақ улар:

— Бу иш һейт-айәм күнлири қилинмисун. Болмиса, хәлиқ арисидә малиманчилик чиқиши мүмкин, — дейишти.

Худағуй аялниң Әйсаға әтир чечиши

Мар. 14:3-9; Юһ. 12:1-8

6 Әнди Әйса Бәйт-Ания йезисидә, «Симон мохо»ниң өйидә болғинида, □ 7 бир аял униң йениға кирди. У ақ қаштеши шешидә наһайити қиммәтлик әтирни елип кәлгән болуп, Әйса дәстиханда олтарғанда, әтирни униң бешиға қуйди. ■ 8 Лекин мухлислар буни көрүп хапа болушуп:

— Зади немишкә бундақ исрапчилик қилиниду? 9 Чүнки бу әтирни көп пулға сетип, пулини кәмбәғәлләргә сәдиқә қилса болаттиғу! — дейишти.

10 Лекин Әйса уларниң көңлидикини билеп уларға:

— Бу аялниң көңлини немә дәп ағритисиләр? Чүнки у мән үчүн яхши бир ишни қилди.

11 Чүнки кәмбәғәлләр дайим силәрниң араңларда болиду, лекин мениң араңларда болушум силәргә дайим несип боливәрмәйду! ■ 12 Бу аялниң бу әтирни бәдинимгә қуюши мениң дәпнә қилинишимға тәйяр болушум үчүн болди. 13 Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, бу хуш хәвәр пүткүл дуняниң қәйеридә жакаланса, бу аял әслинип, униң қилған бу иши тәриплиниду, — деди.

Йәһуда Әйсаға сатқунлуқ қилишқа вәдә қилиду

14 Бу иштин кейин, он иккиләндиң Йәһуда Ишқарийот исимлиқ бири баш каһинларниң алдиға берип: □ ■

15 — Уни тутуп бәрсәм, маңа немә берисиләр? — деди. Улар униң алдиға оттуз күмүч тәңгә қойди. ■ 16 Йәһуда шуниңдин етиварән уни тутуп беришкә мувапиқ пурсәт издәшкә башлиди.

«Өтүп кетиш һейти»ниң кәчлик тамиги

Мар. 14:21-22; Луқа 22:7-14, 21-23; Юһ. 13:21-30

17 Петир нан һейтиниң биринчи күни, мухлислар Әйсаниң йениға келип:

— Өтүп кетиш һейтиниң тамигини йейишиң үчүн қәйәрдә тәйярлишимизни халайсән? — дәп сориди. □ ■

18 У уларға:

□ **26:2** «шу чағда Инсаноғли крестлиниш үчүн тутуп берилиду» — «крестләш» — крест (чапрас яғач)кә миқлаш арқилиқ өлүм жазаси бериштин ибарәт. Демисиму бу адәмни қаттиқ харлайдиған, интайин дәһшәтлик, Рим империйәси бойчә әң азаплиқ өлүм жазаси еди. ■ **26:2** Мар. 14:1; Луқа 22:1; Юһ. 13:1 ■ **26:3** Зәб. 2:2; Юһ. 11:47; Рос. 4:27. □ **26:6** «Әйса Бәйт-Ания йезисидә, «Симон мохо»ниң өйидә болғинида...» — «Симон мохо» яки «Мохо кесили» дейилидиған Симон». Бу Симон бәлким илгири мохо кесилигә гириптар болған еди. Бизниңчә бу иш билән «Юһ.» 12:1-11да хатирләнгән вақиә бир иштур. ■ **26:7** Мар. 14:3; Луқа 7:37; Юһ. 11:2; 12:3. ■ **26:11** Қан. 15:11; Мар. 14:7; Юһ. 12:8. □ **26:14** «Йәһуда Ишқарийот исимлиқ бири баш каһинларниң алдиға берип...» — шу чағда икки «баш каһин» бар еди — «Аннас» вә униң күйоғли «Қаяфа». ■ **26:14** Мар. 14:10; Луқа 22:4. ■ **26:15** Зәк. 11:12. □ **26:17** «Петир нан һейтиниң биринчи күни...» — «петир нан һейти» йәттә күн болиду, биринчи күни «өтүп кетиш һейти»му тәң болиду. Бу күни, Йәһудийлар қой союп, өйлиридә қой гәши, петир нан йәйду («Мис.» 12-бап, «Лав.» 23:4-8, «Чөл.» 28:16-25ни көрүң). «Өтүп кетиш һейтиниң тамигини йейишиң үчүн қәйәрдә тәйярлишимизни халайсән?» — «өтүп кетиш һейтиниң тамиги»ниң муһим қисми «өтүп кетиш қурбанлиқ қозиси» еди («Мис.» 12:3-11, «Лав.» 23:5, «Чөл.» 28:16, «Қан.» 16:1-7ни көрүң). ■ **26:17** Мис. 12:17; Мар. 14:12; Луқа 22:7.

— Шәһәргә кирип паланчиниң өйигә берип униңға: «Устаз: — Вақит-саитим йеқинлишип қалди, өтүп кетиш һейтини мухлислирим билән бирликтә сениң өйүңдә өткүзәй — дәйду» дәп ейтиңлар, — деди.

¹⁹ Мухлислар Әйсаниң тапилиғинидәк өтүп кетиш һейтиниң тамигини шу йәрдә тәйярлиди.

²⁰ Кәчқурун, у он иккилән билән дәстиханда олтарди. ■ ²¹ Улар ғизалиниватқанда у:

— Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки, араңлардики бирәйлән маңа сатқунлуқ қилиду, — деди. ■

²² Буни аңлап улар интайин қайғуға чөмүп, бир-бирләп униңдин:

— Я Рәб, мән әмәстимән? — дәп сорашқа башлиди.

²³ У жававән: — Қолидики нанни мән билән тәң таваққа төгүргән киши, маңа сатқунлуқ қилғучи шу болиду. ■ ²⁴ Инсаноғли дәрвәкә муқәддәс язмиларда өзи тоғрисида пүтүлгинидәк өлүмгә кетиду; бирақ Инсаноғлиниң тутуп берилишигә васитичи болған адәмниң һалиға вай! У адәм туғулмиған болса яхши болатти! — деди.

²⁵ Униңға сатқунлуқ қилидиған Йәһуда:

— Устаз, мән әмәстимән? — дәп сориди. У униңға:

— Өзүң дедиң жуму, — деди. □

«Рәбниң зияпити»

Мар. 14:22-26; Луқа 22:15-20; 1Кор. 11:23-25

²⁶ Улар ғизалиниватқанда, Әйса бир нанни қолиға елип Худаға тәшәккүр-һәмдусана ейтқандин кейин, уни уштуп, мухлислириға үләштүрүп бәрди вә:

— Елиңлар, йәңлар, бу мениң теним, — деди. □ ■

²⁷ Андин, қолиға жамни елип Худаға тәшәккүр-һәмдусана ейтип, уни мухлислириға тутуп:

— һәммәйлән буниңдин ичиңлар. ²⁸ Бу мениң нурғун адәмләрниң гуналириниң кәчүрүм қилиниши үчүн төкүлидиған, йеңи әһдини түзидиған қенимдур. □ ■ ²⁹ Лекин мән шуни силәргә ейтайки, Атамниң падишалиғида силәр билән бирликтә йеңидин шараптин ичмигичә, үзүм телиниң шәрбитини һәргиз ичмәймән, — деди.

³⁰ Улар мәдһийә күйини ейтқандин кейин талаға чиқип, Зәйтун теғиға қарап кетишти. ■

Мухлисларниң Әйсадин ваз кечиши

Мар. 14:27-31; Луқа 22:31-34; Юһ. 13:36-38

³¹ Андин Әйса уларға:

— Бүгүн кечә силәр һәммиңлар мениң түпәйлимдин тандурулуп путлишисиләр, чүнки муқәддәс язмиларда: —

«Мән падичини уруветимән,

Падидики қойлар патипарақ болуп тарқитиветилиду» дәп пүтүлгән. □ ■ ³² Лекин мән тирилгәндин кейин Галилийгә силәрдин бурун баримән, — деди. ■

³³ Петрус униңға жававән:

■ **26:20** Мар. 14:17; Луқа 22:14; Юһ. 13:21. ■ **26:21** Рос. 1:17. ■ **26:23** Зәб. 40:10; Луқа 22:21; Юһ. 13:18. □ **26:25** «Устаз, мән әмәстимән?» — «устаз» — Ибрания тилида «рабби» дейлиду. «Өзүң дедиң жуму» — мәнаси, «дәл сән» болиду. Йәһуда бу сөзни аңлиғандин кейин дәрһал чиқип баш каһинларниң йениға барған болса керәк. «Маркус», «Луқа», «Юһанна»дики ««өтүп кетиш» һейтиниң кәчлик тамиги» тоғрисидики баянларни көрүң. □ **26:26** «Әйса бир нанни қолиға елип Худаға тәшәккүр-һәмдусана ейтқандин кейин...» — яки «Әйса бир нанни қолиға елип, уни бәрикәтлигәндин кейин,...». ■ **26:26** Мар. 14:22; Луқа 22:19; 1Кор. 11:23. □ **26:28** «Бу мениң нурғун адәмләрниң гуналириниң кәчүрүм қилиниши үчүн төкүлидиған, йеңи әһдини түзидиған қенимдур» — «йеңи әһдә» яки «Худаниң әһдиси» яки «мәңгүлүк әһдә». Тәврат, «Йәр.» 31:31-34, «Әз.» 36:25-27, «Луқа» 22:20ни, «Ибр.» 13:20 вә «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **26:28** Мис. 24:8. ■ **26:30** Мар. 14:26; Луқа 22:39; Юһ. 18:1. □ **26:31** «Мән падичини уруветимән, падидики қойлар патипарақ болуп тарқитиветилиду» — «Зәк.» 13:7. Мошу бешәрәттә сөзлигүчи Худаниң Өзи, әлвәттә. ■ **26:31** Зәк. 13:7; Юһ. 16:32. ■ **26:32** Мар. 14:28; 16:7.

— Һәммәйлән сениң түпәйлиңдин тандурулуп путлашсиму, мән һәргиз путлашмаймән, деди.■

³⁴ Әйса униңға: — Мән саңа бәрһәк шуни ейтип қояйки, бүгүн кечә ғораз чиллаштин бурун, сән мәңдин үч қетим танисән, — деди.■

³⁵ Петрус униңға:

— Сән билән биллә өлүшүм керәк болсиму, сәндин һәргиз танмаймән, — деди. Қалған мухлисларниң һәммисиму шундақ дейишти.

Әйсаниң Гетсиманә бағчисидики дуа-тилавити

Мар. 14:32-42; Луқа 22:39-46

³⁶ Андин Әйса улар билән биллә Гетсиманә дегән йәргә кәлди. У мухлисларға: «Мән у яққа берип дуа-тилавәт қилип кәлгичә, мошу жайда олтирип туруңлар» деди. ■ ³⁷ У Петрусни, шундақла Зәбәдийниң икки оғлини биргә елип маңди вә қаттиқ азаплинип, көңли толиму пәришан болушқа башлиди. □ ³⁸ У уларға:

— Жәним өлидиғандәк бәкму азапланмақта. Силәр бу йәрдә қелип, мән билән бирликтә ойғақ туруңлар, — девиди, ■ ³⁹ Вә сәл нерирақ берип, өзини йәргә етип дүм йетип дуа қилип:

— И Атам, мүмкин болса, бу қәдәһ мәңдин өтүп кәтсун! Лекин бу иш мән халиғандәк әмәс, сән халиғандәк болсун, — деди.□ ■

⁴⁰ У мухлисларниң йениға қайтип кәлгинидә, уларниң ухлап қалғанлиғини көрүп, Петрусқа: — Мән билән биллә бирәр саатму ойғақ туралмидиңларму?! ⁴¹ Езиқтурулуштин сақлиниш үчүн, ойғақ туруп дуа қилиңлар. Роһ пидакар болсиму, лекин кишиниң әтлири ажиздур, — деди.□ ■

⁴² У иккинчи қетим берип, йәнә дуа қилип:

— И Атам, әгәр мән бу қәдәһни ичмисәм у мәңдин кәтмисә, ундақта сениң ирадәң ада қилинсун, — деди. ⁴³ У уларниң йениға қайтип кәлгинидә, йәнә ухлап қалғанлиғини көрди, чүнки уларниң көзлири уйқиға илинған еди.

⁴⁴ Шуниң билән у улардин айрилип үчинчи қетим берип, йәнә шу сөzlәр билән дуа қилди.

⁴⁵ Андин у мухлисларниң йениға келип уларға:

— Силәр техичә ухлаватамсиләр, техичә дәм еливатамсиләр? Мана, вақит-саити йеқинлашти; Инсаноғли гунакарларниң қолиға тапшурулиду. □ ⁴⁶ Қопуңлар, кетәйли; мана, маңа сатқунлуқ қилидиған киши йеқин кәлди! — деди.

Әйсаниң тутқун қилиниши

Мар. 14:43-50; Луқа 22:47-53; Юһ. 18:3-12

⁴⁷ Униң сөзи теһи түгимәйла, он иккиләндиң бири болған Йәһуда кәлди; униң йенида баш каһинлар вә хәлиқ ақсақаллири тәрипидин әвәтилгән, қилич-тоқмақларни көтәргән зор бир топ адәм бар еди. ■ ⁴⁸ Униңға сатқунлуқ қилғучи улар билән аллибурун ишарәтни бекитип: «Мән кимни сөйсәм, у дәл шудур. Силәр уни тутуңлар» дәп келишкән еди. ⁴⁹ У удул Әйсаниң алдиға берип:

— Салам, устаз! — дәп уни сөйүп кәтти.□

■ **26:33** Луқа 22:33. ■ **26:34** Юһ. 13:38. ■ **26:36** Мар. 14:32; Луқа 22:39; Юһ. 18:1. □ **26:37** «Зәбәдийниң икки оғли» — Яқуп вә Юһанна. ■ **26:38** Юһ. 12:27. □ **26:39** «И Атам, мүмкин болса, бу қәдәһ мәңдин өтүп кәтсун! Лекин бу иш мән халиғандәк әмәс, сән халиғандәк болсун» — «бу қәдәһ» униң алдидики азап-оқубәтләрни көрситиду. Тәвратниң көп йәрлиридә «қәдәһ» дәл шу мәнидә ишлитилиду (мәсилән «Зәб.» 74:9, «Йәш.» 51:17, 22, «Йәр.» 25:15дә). ■ **26:39** Мат. 20:22,23; Луқа 22:41; Юһ. 6:38. □ **26:41** «Роһ пидакар болсиму, лекин кишиниң әтлири ажиздур» — «кишиниң әтлири» грек тилида «әт». Инжилда «әт» яки «әт-тән» дайим дегидәк адәмниң өз тени тәрипидин аздурулидиған, гунакар тәбиитини көрситиду. «Римлиқларға»дики «кириш сөз»имизни көрүң. ■ **26:41** Гал. 5:17.

□ **26:45** «Силәр техичә ухлаватамсиләр, техичә дәм еливатамсиләр?» — яки болмиса: «Әнди ухлаверисиләр, дәм еливерисиләр!» (кинайилик гәп) яки пәқәт: «Әнди ухлаңлар, дәм елиңлар!». ■ **26:47** Мар. 14:43; Луқа 22:47; Юһ. 18:3.

□ **26:49** «Салам, устаз!» — «Устаз» ибраний тилида «рабби» дейилиду.

⁵⁰ Әйса уныңға:

— Ағинәм, немә дәп кәлдиң? — деди. Шунинң билән, хелиқи адәмләр йопурулуп келип, Әйсаға қол селип, уни тутқун қилди. □ ⁵¹ Вә мана, Әйсаниң йенидикиләрдин бирәйлән қиличини суғуруп, баш каһинниң чакириға урувиди, униң қулиқини шилип чүшүрүвәтти. ⁵² Әйса уныңға:

— Қиличиңни қиниға сал, қилич көтәргәнләр қилич астида һалак болиду. ⁵³ Яки мени Атисиға нида қилалмайдиған болди, дәп ойлап қалдиңму?! Шундақ қилсамла У маңа шуан он икки қисимдин артуқ пәриштә маңдурмамду? □ ⁵⁴ Бирақ мән ундақ қилсам, муқәддәс язмилирдик бу ишлар муқәррәр болиду дегән бешарәтләр қандақму әмәлгә ашурулсун? — деди.■

⁵⁵ Шу пәйттә Әйса топлашқан адәмләргә қарап:

— Бир қарақчини тутидиғандәк қилич-тоқмақларни көтирип мени тутқили кәпсиләрғу? Мән һәр күни ибадәтхана һойлирида силәр билән биллә олтирип тәлим берәттим, лекин силәр у чағда мени тутмидиңлар. ⁵⁶ Лекин бу пүтүн ишларниң йүз бериши пәйғәмбәрләрниң муқәддәс язмилирида алдин-ала ейтқанлириниң әмәлгә ашурулуши үчүн болди, — деди. Бу чағда, мухлисларниң һәммиси уни ташлап қечип кетишти.■

Алий кеңәшмидә сотлиниш

Мар. 14:53-65; Луқа 22:54-55, 63-71; Юһ. 18:13-14, 19-24

⁵⁷ Әнди Әйсани тутқун қилғанлар уни баш каһин Қаяфаниң алдиға елип беришти. Тәврат устазлири билән ақсақалларму у йәрдә жәм болушқан еди. ■ ⁵⁸ Петрус уныңға таки баш каһинниң сарийиниң *һойлисигичә* жирақтин әгишип келип, ишниң ақиветини көрүш үчүн ичкиригә кирип, қаравулларниң арасида олтарди. ⁵⁹ Баш каһинлар, ақсақаллар вә пүтүн алий кеңәшмә әзалири Әйсани өлүм жазасиға мәнкүм қилиш үчүн, ялған гува-испат издәйтти. □ ■ ⁶⁰ Нурғун ялған гувачилар оттуриға чиққан болсиму, улар булардин һеч қандақ испатқа еришәлмиди. Ахирда, икки ялған гувачи оттуриға чиқип:

⁶¹ — Бу адәм: «Мән Худаниң ибадәтханисини бузуп ташлап, үч күн ичидә қайта қуруп чиқалаймән» дегән, деди.□ ■

⁶² Баш каһин орнидин туруп, уныңға:

— Қени, жавап бәрмәмсән? Булар сениң үстүңдин зади қандақ гувалиқларни бериватиду? — деди. ■ ⁶³ Лекин Әйса сүкүт қилип туривәрди.

Баш каһин уныңға:

— *Мәңгү һаят болғучи Худа билән сениң қәсәм қилишиңни буйруймәнки, бизгә ейт, Худаниң Оғли Мәсиһ сәнму?»* — деди.■

⁶⁴ Әйса мундақ жавап қайтурди:

— Шундақ, сениң дегиниңдәк. Лекин шуниму силәргә ейтайки, буниңдин кейин силәр Инсаноғлиниң Қадир Болғучиниң оң йенида олтиридиғинини вә көктики булутлар үстидә келидиғинини көрисиләр.□ ■

⁶⁵ Шунинң билән баш каһин тонлирини житип ташлап:

□ **26:50** «ағинәм, немә дәп кәлдиң?» — яки «Ағинәм, қилидиғиниңни қил». □ **26:53** «он икки қисимдин артуқ пәриштә» — мошу йәрдә «қисим» дегән сөз адәттә грек тилида бәлким алтә миңчә әскәрни көрситиши мүмкин. ■ **26:54** Зәб. 21:7; 39:7-9; 68:1-5,11; Луқа 24:25. ■ **26:56** Аюп 19:13; Зәб. 87:9□ 19; Зәк. 13:7. ■ **26:57** Мар. 14:53; Луқа 22:54; Юһ. 18:12. □ **26:59** «Алий кеңәшмә» — йәнә сорақ мәжлис, «Санһедрин» дейилиду. ■ **26:59** Мар. 14:55; Рос. 6:13. □ **26:61** «Бу адәм: «Мән Худаниң ибадәтханисини бузуп ташлап, үч күн ичидә қайта қуруп чиқалаймән» дегән» — «Юһ.» 2:19-20ни көрүң. Мәсиһниң толуқ ейтқини бу гувачиниң дегинидәк әмәс. ■ **26:61** Юһ. 2:19. ■ **26:62** Мар. 14:60. ■ **26:63** Йәш. 53:7; Мат. 27:12,14. □ **26:64** «Шундақ, сениң дегиниңдәк» — Мәсиһниң жававиниң грек тилида «Шундақ, лекин әһвал дәл сениң ойлиғиниңдәк әмәс» дегән пуриғи чиқиду. «кейин силәр Инсаноғлиниң Қадир Болғучиниң оң йенида олтиридиғинини вә көктики булутлар үстидә келидиғинини көрисиләр» — Тәврат, «Дан.» 7:13ни көрүң. ■ **26:64** Зәб. 109:1; Дан. 7:13; Мат. 16:27; 24:30; Мар. 14:62; Луқа 22:69; Рос. 1:11; Рим. 14:10; 1Тес. 4:16; Вәһ. 1:7.

— У күпүрлүк қилди! Энди башқа һәр қандақ гувачиниң немә һажити? Мана, өзүңлар бу күпүрлүкни аңлидиңлар! □ ⁶⁶ Буниңға немә дәйсиләр? — деди.

— У өлүм җазасиға лайиқтур! — дәп җавап қайтурушти улар. ■

⁶⁷ Буниң билән улар униң йүзигә түкүрүп, униңға мушт атқили турди. Бәзилири уни качатлап: ■

⁶⁸ — Әй Мәсиһ, пәйғәмбәрчилик қилмамсән, ейтип баққина, сени ким урди? — дейишти. ■

Петрусниң Әйсадин тениши

Мар. 14:66-72; Луқа 22:56-62; Юһ. 18:15-18, 25-27

⁶⁹ Энди Петрус сарайниң ташқириқи һойлисида олтиратти. Бир дедәк униң йениға келип: — Сән Галилийәлик Әйса билән биргә едиңғу, — деди. ■

⁷⁰ Лекин у һәммәйләнниң алдида инкар қилип: — Сениң немә дәватқанлиғиңни чүшәнмидим! — деди.

⁷¹ Андин у даланға чиққанда, уни көргән йәнә бир дедәк у йәрдә турғанларға:

— Бу адәмму Насарәтлик Әйса билән биргә еди, — деди.

⁷² У йәнә инкар қилип: —

Мән у адәмни тонумаймән! — дәп қәсәм ичти.

⁷³ Бир аздин кейин, у йәрдә турғанлар Петрусниң йениға келип униңға:

— Шүбһисизки, сән уларниң бири экәнсән, чүнки тәләппузуң сени паш қилиду, — дейишти. □

⁷⁴ Петрус қаттиқ қарғашлар билән қәсәм қилип:

— У адәмни зади тонумаймән! — дейишигила ғораз чиллиди. ⁷⁵ Петрус Әйсаниң: «Ғораз чиллаштин бурун, сән мәндиң үч қетим танисән!» дегән сөзини есигә алди. У ташқириға чиқип, қаттиқ жиға-зерә көтәрди. ■

27

Йәһуданиң өлүши

Мар. 15:1; Луқа 23:1-2; Юһ. 18:28-32

¹ Таң атқандила, пүтүн баш каһинлар билән хәлиқ ақсақаллири Әйсани өлүмгә мәһкүм қилдуруш үчүн мәслиһәтләшти. ■ ² Улар уни бағлап апирип, валий Понтиус Пилатусқа тапшуруп бәрди. ■

³ Униңға сатқунлуқ қилған Йәһуда униң өлүмгә һөкүм қилинғанлиғини көрүп, бу ишларға пушайман қилди вә баш каһинлар билән ақсақалларға оттуз күмүч тәңгини қайтуруп берип:

⁴ — Мән бегуна бир җанниң қени төкүлүшкә сатқунлуқ қилип гуна өткүздүм, — деди.

Буниңға бизниң немә каримиз? Өз ишиңни бил! — дейишти улар.

⁵ Йәһуда көмүш тәңгиләрни ибадәтханиниң ичигә чөривәтти вә у йәрдин кетип, талаға чиқип, есилип өлүвалди. □ ■

⁶ Баш каһинлар көмүш тәңгиләрни жиғивелип: —

□ **26:65** «Шуниң билән баш каһин тонлирини житип ташлап...» — баш каһин Әйсани «күпүрлүк қилди» дәп қарап, өзиниң буниңға болған чөчүши вә ғәзивини ипадиләш үчүн кийимлирини житқан. Әйсаниң өзиниң Мәсиһ экәнлигини етирап қилиши, униң Худаға хас һоқуқ вә шөһрәт мәндидур, дегәнлигидур. Йәнә шуни ейтимизки, баш каһинниң тонлирини житишниң өзи Тәврат қануниға хилап еди («Лав.» 10:6, 21:10). ■ **26:66** Лав. 24:16. ■ **26:67** Йәш. 50:6. ■ **26:68** Аюп 16:10; Луқа 22:64; Юһ. 19:3. ■ **26:69** Мар. 14:66; Луқа 22:55; Юһ. 18:16,25. □ **26:73** «Шүбһисизки, сән уларниң бири экәнсән, чүнки тәләппузуң сени паш қилиду» — «тәләппузуң сени паш қилиду» — Петрус Галилийә тәләппузи билән сөзләйтти. ■ **26:75** Мат. 26:34; Мар. 14:30; Луқа 22:61; Юһ. 13:38 ■ **27:1** Зәб. 2:2; Мар. 15:1; Луқа 22:66; 23:2; Юһ. 18:28. ■ **27:2** Рос. 3:13. □ **27:5** «Йәһуда... талаға чиқип, есилип өлүвалди» — «талаға чиқип» бәлким шәһәрниң сиртиға беришини көрситиду. ■ **27:5** 2Сам. 17:23; Рос. 1:18.

Бу хун төлүми болған тәңгиләрдур, уларни ибадәтханиниң ғәзнисигә қоюш һарам, — дейишти. □ ⁷ Улар өз ара мәслиһәтлишип, бу пуллар билән яқа жутлуқларға йәрлик болсун дәп, сапалчиниң бир парчә етизлиғини сетивалди. □ ■ ⁸ Шуңа бу йәр һазирғичә «қанлиқ етиз» дәп атилип кәлмәктә.

⁹ Шу иш билән Йәрәмия пәйғәмбәр тәрипидин бурун ейтилған муну бешарәт әмәлгә ашурулди: —

«Исраил хәлқи униң үчүн баһалап бекиткән баһасини, Йәни оттуз күмүч тәңгини улар елишти, ■

¹⁰ Вә Пәрвәрдигар маңа көрсәткәндәк, Сапалчиниң етизини сетивелишқә хәжләшти». □ ■

Әйсаниң валий Пилатусниң алдида сотлиниши
Мар. 15:2-5; Луқа 23:3-5; Юһ. 18:33-38

¹¹ Әнди Әйса валийниң алдиға турғузулди. Валий униңдин:

— Сән Йәһудийларниң падишасиму? — дәп сориди.

Ейтқиниңдәк, — деди Әйса. □ ■

¹² Лекин баш каһинлар вә ақсақаллар униң үстидин әрз-шикайәт қилғанда, у бир еғизму жавап бәрмиди. ¹³ Буниң билән Пилатус униңға:

— Уларниң сениң үстүңдин қилған шунчә көп шикайәтлирини аңлимайватамсән? — деди.

■ ¹⁴ Бирақ у Пилатусқа жававән шикайәтләрниң бирисигиму жавап бәрмиди. Валий буниңға интайин һәйран қалди. ■

¹⁵ Һәр қетимлиқ өтүп кетиш һейтида, валийниң халайиқ тәләп қилған бир мәһбусни уларға қоюп бериш адити бар еди. ■ ¹⁶ Әйни вақитта, римлиқларниң Бараббас исимлиқ атиқи чиққан бир мәһбуси зинданда еди. □ ■ ¹⁷ Халайиқ жәм болғанда, Пилатус улардин:

— Кимни силәргә қоюп беришимни халайсиләр? Бараббасниму яки Мәсиһ дәп аталған Әйсаниму? — дәп сориди □ ¹⁸ (чүнки у баш каһин қатарлиқларниң һәсәтхорлуғи түпәйлидин уни тутуп бәргәнлигини биләтти).

¹⁹ Пилатус «сорақ тәхти»дә олтарғанда, аяли униңға адәм әвәтип: — У һәққаний кишиниң ишиға арилашмиғин. Чүнки түнүгүн кечә униң сәвәвидин чүшүмдә көп азап чәктим, — дәп хәвәр йәткүзди. □

²⁰ Лекин баш каһинлар вә ақсақаллар болса халайиқни мақул қилип, Бараббасни қоюп беришни вә Әйсани йөқитишни тәләп қилдурди. ■

²¹ Валий жававән улардин йәнә:

— Силәргә бу иккисиниң қайсисини қоюп беришимни халайсиләр? — дәп сориди.

Бараббасни, — дейишти улар.

□ **27:6** «Бу хун төлүми болған тәңгиләрдур, уларни ибадәтханиниң ғәзнисигә қоюш һарам» — «һарам» — мошу йәрдә, Тәвратта чәкләнгән, демәк. □ **27:7** «сапалчиниң бир парчә етизлиғини сетивалди» — яки ««сапалчиниң етизлиғи»ни сетивалди» — мүмкинчилиги барки, «сапалчиниң етизлиғи» һәммә адәмгә мәлум болған бир йәрниң исми еди. ■ **27:7** Рос. 1:19. ■ **27:9** Зәк. 11:12. □ **27:10** «Исраил хәлқи униң үчүн баһалап бекиткән баһасини, йәни оттуз күмүч тәңгини улар елишти, вә Пәрвәрдигар маңа әмир қилғандәк, сапалчиниң етизини сетивелишқә хәжләшти» — бу бешарәтлик сөzlәр (9-10 айтләр)ниң көпинчиси «Зәкәрия» 11:12-13дин елинған. Әнди немишкә Матта бу сөzlәрни Йәрәмия пәйғәмбәрниңки дәйду? Биз бу тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. 9-10-айәтләрниң башқа бир хил тәржимиси: «... тәңгини мән алдим, вә улар Пәрвәрдигар маңа әмир қилғандәк, сапалчиниң етизини сетивелишқә хәжләшти». ■ **27:10** Йәр. 32:6-9; Зәк. 11:12, 13 □ **27:11** «Әйса... «Ейтқиниңдәк», деди» — Мәсиһниң «Ейтқиниңдәк» дегән жававиниң грек тилида «Шундақ, лекин әһвал дәл сениң ойлиғиниңдәк әмәс» дегән пуриғи чиқиду. ■ **27:11** Мар. 15:2; Луқа 23:3; Юһ. 18:33. ■ **27:13** Мат. 26:62. ■ **27:14** Йәш. 53:7; Рос. 8:32. ■ **27:15** Мар. 15:6; Луқа 23:17; Юһ. 18:39. □ **27:16** «Бараббас исимлиқ атиқи чиққан бир мәһбус» — бәзи кона көчүрмиләрдә «Әйса Бараббас исимлиқ атиқи чиққан бир мәһбус» дейилиду. ■ **27:16** Мар. 15:7; Луқа 23:19; Юһ. 18:40. □ **27:17** «Бараббасниму яки Мәсиһ дәп аталған Әйсаниму?» — яки «Әйса Бараббасниму яки Мәсиһ дәп аталған Әйсаниму?». □ **27:19** «Чүнки түнүгүн кечә униң сәвәвидин чүшүмдә көп азап чәктим» — яки «чүнки у түнүгүн кечә чүшүмгә кирип, көп азапландим». ■ **27:20** Мар. 15:11; Луқа 23:18; Юһ. 18:40; Рос. 3:14.

22 Пилатус әнди: — Ундақ болса, Мәсиһ дәп аталған Әйсани қандақ бир тәрәп қилай? — деди. Һәммәйлән:

— У крестләнсун! — дейишти.

23 Пилатус:

— Немишкә? У зади немә яманлиқ өткүзүптү? — дәп сориди.

Бирақ улар техиму қаттиқ вақирешип:

У крестләнсун! — дәп турувелишти. 24 Пилатус сөзливеришниң бешүдә екәнлигини, бәлки буниң орниға малиманчилик чиқидиғанлигини көрүп, су елип, көпчиликниң алдида қолини жуйғач:

— Бу һәққаний адәмниң қениға мән жавапкар әмәсмән, буниңға өзүңлар мәсәул болуңлар! — деди.

25 Пүтүн хәлиқ жававән:

— Униң қени бизниң үстимизгә вә балилиримизниң үстигә чүшсун! — дейишти.■

26 Буниң билән Пилатус Бараббасни уларға чиқирип бәрди. Әйсани болса қаттиқ қамчилатқандин кейин, крестләшкә *ләшкәрлиригә* тапшурди.□

Ләшкәрләрниң Әйсани мазақ қилиши

Мар. 15:16-20; Юһ. 19:2-3

27 Андин валийниң ләшкәрлири Әйсани униң ордисиға елип кирип, пүтүн ләшкәрләр топини бу йәргә униң әтрапиға жиғди. □ ■ 28 Улар Әйсани ялаңачлап, учисиға пәрәң рәңлик тон кийдүрүшти. □ 29 Тикәнлик шахчиларни өрүп бир таж ясап, бешиға кийдүрди вә оң қолиға бир қомушни тутқузди. Андин униң алдиға тизлинип: «Яшиғайла, Йәһудийларниң падишаси!» дәп мазақ қилишти. □ 30 Униңға түкүрүшти, қомушни елип униң бешиға урушти.

31 Уни шундақ мазақ қилғандин кейин, тонни салдуруп, учисиға өз кийимлирини кийдүрди вә крестләш үчүн елип меңишти.

Әйсаниң крестлиниши

Мар. 15:21-32; Луқа 23:26-39; Юһ. 19:17-19

32 Улар ташқиреға чиққинида, Курини шәһирилик Симон исимлиқ бир кишини учритип, уни тутуп келип Әйсаниң крестини униңға мәжбурий көтәргүзди. □ ■ 33 Улар Голгота, йәни «Баш сүйәк» дегән йәргә кәлгәндә, ■ 34 Әйсаға ичиш үчүн кәкрә сүйи арилаштурулған аччиқ шарап бәрди; лекин у уни тетип баққандин кейин, ичкили унимиди.□ ■

35 Ләшкәрләр уни крестлигәндин кейин, чәк ташлишип кийимлирини өз ара бөлүшүвалди. ■

36 Андин у йәрдә олтирип униңға күзәтчилик қилди. 37 Улар униң бешиниң жуқури тәрипигә «Бу Әйса, Йәһудийларниң падишасидур» дәп йезилған шикайәтнамә тахтийини бекитти.■

■ 27:25 Рос. 5:28. □ 27:26 «Әйсани болса қаттиқ қамчилатқандин кейин...» — Рим империйәсидә жаза қамчилири бир нәччә тасмилик болуп, һәр бир тасмисиға қоғушун вә устихан парчилири бағланған болиду. Қамчилиған вақтида жазаға тартилғучи ялаңачлинип, йәргә тизландурулуп, икки йенида турған ләшкәр уни қамчилайтти.

□ 27:27 «валийниң ләшкәрлири Әйсани **валийниң** ордисиға елип кирип» — «валийниң ордиси» грек (латин) тилида «прайториум» дейилиду. «пүтүн ләшкәрләр топини бу йәргә униң әтрапиға жиғди» — «ләшкәрләр топи» (грек тилида «коһорт») 500-600 кишидин тәркиб тапқан. ■ 27:27 Мар. 15:16; Юһ. 19:2. □ 27:28 «Улар Әйсани ялаңачлап, учисиға пәрәң рәңлик тон кийдүрүшти» — «пәрәң рәңлик» (яки сөсүн рәңлик) шу чағда шаһанә кийимниң рәңги шундақ еди («Мар.» 15:17, «Юһ.» 19:2ни көрүң). Улар шу «шаһанә тон» арқилиқ Әйсани «падиша боламсән?!» дәп мазақ қилмақчи.

□ 27:29 «Улар... тикәнлик шахчиларни өрүп бир таж ясап, бешиға кийдүрди вә оң қолиға бир қомушни тутқузди» — улар қомушни падишаниң шаһанә һасиси сүпитидә мазақ қилип қолиға тутқузған. □ 27:32 «...Курини шәһирилик Симон исимлиқ бир кишини учритип, уни тутуп келип Әйсаниң крестини униңға мәжбурий көтәргүзди» — «Әйсаниң крести» — Әйса өзини жазалайдиған қурал болған шу крест (чапрас яғач)ни әслидә өзи йүдүп меңиши керәк еди. У шундақ қаттиқ қамчиланғанки, һалсирап, йүдүп маңалмиған болса керәк. ■ 27:32 Мар. 15:21; Луқа 23:26. ■ 27:33 Мар. 15:22; Луқа 23:33; Юһ. 19:17. □ 27:34 «...Әйсаға ичиш үчүн кәкрә сүйи арилаштурулған аччиқ шарап бәрди» — ейтишларға қариғанда, кресткә миқлинидиғанларға ағриқни пәсәйтиш мәхситидә дора арилаштурулған шарап берилидикән. ■ 27:34 Зәб. 68:22 ■ 27:35 Зәб. 21:19; Мар. 15:24; Юһ. 19:23. ■ 27:37

Мар. 15:26; Луқа 23:38; Юһ. 19:19.

38 Әйса билән тәң икки қарақчиму кресткә миқланған болуп, бири оң тәрипидә, йәнә бири сол тәрипидә еди. ■

39 Бу йәрдин өткәнләр башлирини чайқишип, уни һақарәтләп: ■

40 — Қени, сән ибадәтханини бузуп ташлап, үч күн ичидә қайтидин ясап чиқидиған адәм, әнди өзүңни қутқузә! Худаниң Оғли болсаң, кресттин чүшүп баққина! — дейишти. ■

41 Баш каһинларму, Тәврат устазлири вә ақсақаллар билән биргә уни мәсқирә қилип:

42 — Башқиларни қутқузуптикән, өзини қутқузалмайду. У Исраилниң падишасимиш! Әнди кресттин чүшүп бақсунчу, андин униңға етиқат қилимиз. 43 У Худаға таянған! Худа уни әзизлисә, һазир қутқузуп баққай! Чүнки у: «Мән Худаниң Оғли» дегән еди, — дейишти. □

44 Униң билән тәң крестләнгән қарақчиларму уни шундақ һақарәтләшти.

Әйсаниң өлүми

Мар. 15:33-41; Луқа 23:44-49; Юһ. 19:28-30

45 Әнди күнниң алтинчи саитидин тоққузинчи саитигичә пүткүл зиминни қараңғулуқ басти.

□ ■ 46 Тоққузинчи саатләрдә Әйса жуқури авазда: «Ели, ели, ләма савақтани?» йәни «Худайим, Худайим, мени немишкә ташливаттиң?» дәп қаттиқ нида қилди. □ ■

47 У йәрдә турғанларниң бәзилири буни аңлап:

Бу адәм Иляс пәйгәмбәргә муражіәт қиливатиду, — дейишти.

48 Уларниң ичидин бирәйлән дәрһал жүгүрүп берип бир парчә булутни әкелип, уни ачқиқ шарапқа чилап, қомушниң учиға селип униңға ичкүзүп қойди. ■

49 Бирақ башқилар:

— Тохта! Қарап бақайли, Иляс пәйгәмбәр келип уни қутқузуп қалармекин? — дейишти.

50 Әйса жуқури аваз билән йәнә бир вақириди-дә, роһини қоюватти. □ ■

51 Вә мана, шу дәқиқидә ибадәтханиниң ичкири пәрдиси жуқуридин төвәнгә икки парчә бөлүп житилди. Йәр-зимин тәвринип, ташлар йерилип, □ ■ 52-53 Қәбирләр ечилди (У тирилгәндин кейин, өлүмдә ухлаватқан нурғун муқәддәс бәндиләрниң тәнлириму тирилди; улар қәбирләрдин чиқти вә муқәддәс шәһәргә кирип, у йәрдә нурғун кишиләргә көрүнди). □

54 Әнди Әйсани күзәт қиливатқан йүз беши һәм йенидики ләшкәрләр йәрниң тәвришини вә башқа йүз бәргән һадисиләрни көрүп, интайин қорқушуп:

— У һәқиқәтән Худаниң Оғли экән! — дейишти. ■

55 У йәрдә йәнә бу ишларға жирақтин қарап турған нурғун аялларму бар еди. Улар әслидә Әйсаниң хизмитидә болуп, Галилийәдин униңға әгишип кәлгән еди. ■ 56 Уларниң арисидә

■ 27:38 Йәш. 53:12. ■ 27:39 Зәб. 21:9-10; 68:20-21; Мар. 15:29; Луқа 23:35. ■ 27:40 Мат. 26:61; Юһ. 2:19. □ 27:43 «У Худаға таянған! Худа уни әзизлисә, һазир қутқузуп баққай!» — «Зәб.» 21:9ни көрүң. □ 27:45 «күнниң алтинчи саитидин тоққузинчи саитигичә» — һазирқи вақит системи бойичә, «чүш вақти, саат он иккидин саат үчкичә». ■ 27:45 Мар. 15:33; Луқа 23:44. □ 27:46 «тоққузинчи саатләрдә ...» — һазирқи вақит бойичә саат үчләрдә. ««Ели, ели, ләма савақтани?» йәни «Худайим, Худайим, мени немишкә ташливаттиң?»» — (арамиј тилидики сөzlәр) «Зәб.» 21:1ни көрүң. ■ 27:46 Зәб. 21:2-3; Ибр. 5:7. ■ 27:48 Зәб. 68:22; Юһ. 19:29. □ 27:50 «Әйса жуқури аваз билән йәнә бир вақириди-дә, роһини қоюватти» — униң қаттиқ вақириси: «Тамам болди!» дегән болса керәк («Юһ.» 19:30ни көрүң). ■ 27:50 Зәб. 30:6; Луқа 23:46. □ 27:51 «Шу дәқиқидә ибадәтханиниң ичкири пәрдиси жуқуридин төвәнгә икки парчә бөлүп житилди» — бу пәрдә ибадәтханидики әң муқәддәс жайни муқәддәс жайдин айрип туридиған пәрдә болуп, униң житилиши инсанларниң Худаниң алдиға баридиған йолиниң Әйсаниң өлүми билән ечилғанлигини билдүриду (ибадәтханидики «муқәддәс жай»ни сирткии һойлидин айрийдигән йәнә бир «сиртки пәрдә» бар еди, лекин буни көрситиш үчүн адәттә башқа аталғу ишлитилиду). ■ 27:51 2Тар. 3:14; Мар. 15:38; Луқа 23:45. □ 27:52-53 «муқәддәс шәһәр» — Йерусалимни көрситиду. «Қәбирләр ечилди (Әйса тирилгәндин кейин, өлүмдә ухлаватқан нурғун муқәддәс бәндиләрниң тәнлириму тирилди; улар қәбирләрдин чиқти вә муқәддәс шәһәргә кирип, у йәрдә нурғун кишиләргә көрүнди)» — башқа бир хил тәржимиси: — «Қәбирләр ечилди, өлүмдә ухлаватқан нурғун муқәддәс бәндиләрниң тәнлириму тирилди; улар Әйса тирилгәндин кейин қәбирлиридин чиқип, муқәддәс шәһәргә кирип, у йәрдә нурғун кишиләргә көрүнди». Лекин «1Кор.» 15:20гә асасән («Мәсиһ өлүмдә ухлиғанлар ичидин худди тунжа һосулниң мевисидәк, өлүмдин тирилгәндур») тәржимимиз тоғра болса керәк. ■ 27:54 Мар. 15:39; Луқа 23:47. ■ 27:55 Зәб. 37:12; Мар. 15:40; Луқа 8:2; 23:49.

Магдаллиқ Мәрийәм, Яқуп билән Йүсүпниң аниси Мәрийәм, Зәбәдийниң оғуллириниң анисиму бар еди.

Әйсаниң дәпнә қилиниши

Мар. 15:42-47; Луқа 23:50-56; Юһ. 19:38-42

⁵⁷ Кәчқурун, Ариматиялиқ Йүсүп исимлиқ бир бай кәлди. Уму Әйсаниң мухлислиридин еди. ■ ⁵⁸ У Пилатусниң алдиға берип, Әйсаниң жәситини тәләп қилди. Пилатус жәсәтни униңға тапшурушқа әмир қилди. ⁵⁹ Йүсүп жәсәтни елип, пакиз канап рәхт билән орап кепәнлиди ⁶⁰ вә уни өзи үчүн қияда ойдурған йеңи қәбригә қойди. Андин қәбирниң ағзиға йоған бир ташни домилитип қоюп, кетип қалди ■ ⁶¹ (шу чағда Магдаллиқ Мәрийәм билән йәнә бир Мәрийәммү у йәрдә, қәбирниң удулида олтиратти).

Қәбирни муһапизәт қилиш

⁶² Әнди әтиси, йәни «Тәйярлаш күни» өткәндин кейин, баш каһинлар билән Пәрисийләр жәм болушуп Пилатусниң алдиға келип: □

⁶³ — Жанаблири, һелиқи алдамчиниң һаят вақтида: «Мән өлүп үчинчи күни тирилимән» дегини есимиздә бар. ■ ⁶⁴ Шуниниң үчүн, қәбир үчинчи күнигичә мәһкәм қоғдилиши үчүн әмир бәргәйсиз. Ундақ қилинмиса, мухлислири келип жәсәтни оғрилап кетип, андин хәлиқкә: «У өлүмдин тирилди» дейиши мүмкин. Бундақ алдамчилик алдинқисидинму бәттәр болиду, — дейишти.

⁶⁵ Пилатус уларға:

— Бир гуруппа күзәтчи ләшкәрни силәргә тапшурдум. Қәбирни қурбиңларниң йетишичә мәһкәм қоғдаңлар, — деди. ⁶⁶ Шуниниң билән улар күзәтчи ләшкәрләр билән биллә берип, ташни печәтләп, қәбирни муһапизәт астиға қойди.

28

Әйсаниң тирилиши

Мар. 16:1-8; Луқа 24:1-12; Юһ. 20:1-10

¹ Шабат күни өтүп, һәптиниң биринчи күни таң атай дегәндә, Магдаллиқ Мәрийәм билән йәнә бир Мәрийәм қәбирни көрүшкә кәлди. ■ ² Вә мана, йәрләр туюқсиз қаттиқ тәврәп кәтти; чүнки Пәрвәрдиғарниң бир пәриштиси асмандин чүшүп, қәбиргә берип, ташни бир чәткә домилитип, үстидә олтарған еди. ³ Пәриштиниң қияпити чақмақтәк, кийимлири қардәк аппақ еди. ■ ⁴ Күзәтчиләр униңдин шунчә қорқуштики, титришип, өлүктәк қетипла қалди.

⁵ Пәриштә аялларға қарап:

— Қорқмаңлар! Силәрниң крестләнгән Әйсани издәватқиниңларни билимән. ■ ⁶ У бу йәрдә әмәс; у өзи ейтқандәк тирилдүрүлди. Келиңлар, Рәб ятқан жайни көрүңлар; ■ ⁷ андин дәрһал берип униң мухлислириға: «У өлүмдин тирилипту. Вә мана, у силәрдин авал Галилийгә

■ **27:57** Мар. 15:42; Луқа 23:50; Юһ. 19:38. ■ **27:60** Мар. 15:46; Луқа 23:53. □ **27:62** «Әнди әтиси, йәни «тәйярлаш күни» өткәндин кейин, баш каһинлар билән Пәрисийләр жәм болушуп Пилатусниң алдиға келип...» — жуқуриқи изаһатларда көрсәтकिनимиздәк, Йәһудий хәлқи үчүн «күн» әмәлийәттә кәчтә (саат алтидә) башлиниду. «Тәйярлаш күни» — «шабат күни (дәм елиш күни) үчүн тәйярлиқ қилидиған күн»ни көрситиду. Шуниниң билән мошу әйәттики «әтиси» әмәлийәттә шабат күниниң бешини, йәни шу кәч саат алтидин кейинки вақитларни көрситиду. Мошу «каһинлар» Әйсаниң бешарәт сөзлирини тосуш үчүн жиддийлишип, өзлири қәдирләйдиған шабат күнидики «дәм елиш» адитини бузмақта еди. ■ **27:63** Мат. 16:21; 17:23; 20:19; Мар. 8:31; 10:34; Луқа 9:22; 18:33; 24:6. ■ **28:1** Мар. 16:1; Луқа 24:1; Юһ. 20:1. ■ **28:3** Дан. 7:9; Рос. 1:10. ■ **28:5** Мар. 16:6; Луқа 24:4. ■ **28:6** Мат. 16:21; 17:23; 20:19; Мар. 8:31; 9:31; 10:34; Луқа 9:22; 18:33; 24:6.

баридикән, уни шу йәрдә көридикәнсиләр» дәңлар. Мана мән буларни силәргә ейтип бәрдим, — деди. □ ■

8 Шуңа аяллар һәм қорқунуч һәм зор хошаллиқ ичидә қәбирдин дәрһал айрилип, униң мухлислириға хәвәр беришкә жүгүрүшти. ■ 9 Улар мухлислирини хәвәрләндүрүшкә маңғанда, мана Әйса уларниң алдиға чиқип:

— Салам силәргә! — деди. Уларму алдиға берип, униң путиға есилип, униңға сәждә қилди.

□ ■ 10 Андин Әйса уларға:

— Қорқмаңлар! Берип қериндашлиримға: Галилийәгә бериңлар, дәп уқтуруңлар, улар мени шу йәрдә көриду, — деди. □ ■

Күзәтчиләрниң баяни

11 Аяллар техи йолда кетиватқанда, мана күзәтчиләрниң бәзилири шәһәргә кирип, болған вақиәләрниң һәммиси тоғрисида баш каһинларға хәвәр қилди. 12 Баш каһинлар ақсақаллар билән бир йәргә жиғилип мәслиһәтләшкәндин кейин, ләшкәрләргә бәк көп пул берип:

13 — Силәр: «Униң мухлислири кечиси келип, биз ухлаватқанда униң жәситини оғрилап әкетипту» — дәңлар. 14 Әгәр бу хәвәр валийниң қулиқиға йетип қалса, биз уни қайил қилип силәрни аваричиликтин сақлаймиз — деди. □ 15 Шундақ қилип, ләшкәрләр пулни алди вә өзлиригә тапилаңдәк қилди. Шуниниң билән бу гәп бүгүнгичә Йәһудийлар арасида тарқилип кәлмәктә.

Әйсаниң мухлислириға көрүнүши

Мар. 16:14-18; Луқа 24:36-49; Юһ. 20:19-23; Мис. 1:6-8

16 Он бир мухлис Галилийәгә берип, Әйса уларға бекиткән таққа чиқишти. ■ 17 Улар уни көргинидә униңға сәждә қилишти; лекин бәзилири гуманлинип қалди. 18 Әйса уларниң йениға келип, мундақ деди:

— Эрштә вә йәр йүзидә барлиқ һоқуқ маңа берилди. ■ 19 Шуниниң үчүн, берип пүткүл әлләрни өзүмгә мухлис қилип йетиштүрүңлар, шундақла уларни Ата, Оғул вә Муқәддәс Роһниң намиға тәвә қилип чөмүлдүрүп, □ ■ 20 уларға мән силәргә тапилиған барлиқ әмирләргә әмәл қилишни үгитиңлар. Вә мана, мән заман ахиригичә һәр күни силәр билән биллә болиман. ■

□ 28:7 «У өлүмдин тирилипту. Вә мана, у силәрдин авал Галилийәгә баридикән, уни шу йәрдә көридикәнсиләр» дәңлар. Мана мән буларни силәргә ейтип бәрдим» — пәриштә: «Галилийәгә бериңлар» дегән болсиму, мухлислири униңға ишәнмәй һечйәргә бармай Йерусалимда туривәрди. Рәб өзи уларға шундақ әмирни алиқачан бәргән еди («Мат.» 26:23, «Мар.» 14:28ни көрүң). ■ 28:7 Мат. 26:32; Мар. 16:7. ■ 28:8 Мар. 16:8; Юһ. 20:18. □ 28:9 «Салам силәргә!» — ибраний тилида «Шалом әләйкум» дейилиду. ■ 28:9 Мар. 16:9; Юһ. 20:14. □ 28:10 «Берип қериндашлиримға: Галилийәгә бериңлар, дәп уқтуруңлар, улар мени шу йәрдә көриду» — 7-әйәттики изаһатни көрүң. Мәсиһниң өзи қайтидин уларға шундақ хәвәр йәткүзгини билән, улар йәнила бир мәзгил Йерусалимдин чиқмай, Галилийәгә бармайду («Мат.» 26:23, 28:16, «Маркус» 16-бап, «Луқа» 24-бап, «Юһ.» 20-21-бапларни көрүң). ■ 28:10 Рос. 1:3; 13:31; 1Кор. 15:5. □ 28:14 «Әгәр бу хәвәр валийниң қулиқиға йетип қалса, биз уни қайил қилип силәрни аваричиликтин сақлаймиз» — римлиқ муһапизәтчиләр күзәттә туруветип ухлиса, дәрһал өлүм жазасиға мәһкүм болатти. ■ 28:16 Мат. 26:32; Мар. 14:28. ■ 28:18 Зәб. 8:6-7; Мат. 11:27; Луқа 10:22; Юһ. 3:35; 17:2; 1Кор. 15:27; әф. 1:22; Ибр. 2:8. □ 28:19 «уларни Ата, Оғул вә Муқәддәс Роһниң намиға киргүзүп чөмүлдүрүп,...». Буниң мәнаси шүбһисизки, пәкәт «Ата, Оғул вә Муқәддәс Роһниң нами билән»ла әмәс, бәлки суға чөмүлдүрүлүш арқилиқ чөмүлдүрүлгүчиниң Ата, Оғул вә Муқәддәс Роһниң зич мунасивитигиму (кирип) чөмүлүшни көрситиду. ■ 28:19 Мар. 16:15; Юһ. 15:16. ■ 28:20 Юһ. 14:18.

Маркус

«Маркус баян қилған хуш хәвәр» ••• Чөмүлдүргүчи Йәһяниң тәлим бериши
Мат. 3:1-12; Луқа 3:1-9, 15-17; Юһ. 1:19-28

¹ Худаниң оғли Әйса Мәсиһниң хуш хәвириниң башлиниши: □ ² Йәшәя пәйғәмбәрниң язмиһида хатириләнгәндәк: —

«Мана, алдиңда әлчимни әвәтимән.
У сениң йолуңни алдин-ала тәйярлайду.» □ ■

³ Аңлаңлар, далада бирисиниң товлиған авазини!
У: «Пәрвәрдигарниң йолини тәйярлаңлар,

Униң үчүн чиғир йоллирини түптүз қилиңлар!» — дәйду.» □ ■

⁴ Кишиләрни чөмүлдүрүш елип баридиған Йәһя пәйғәмбәр чөл-баяванда пәйда болуп, гуналарға кәчүрүм елип келидиған, товва қилишни билдүридиған суға «чөмүлдүрүш»ни жакалашқа башлиди. □ ■

⁵ Пүтүн Йәһудийә өлкисидикиләр вә пүткүл Йерусалим шәһиридикиләр униң алдиға чиқип, гуналирини иқрар қилиши билән униң тәрипидин Йордан дәриясида чөмүлдүрүлди. ■ ⁶ Йәһя болса төгә жуңидин қилинған кийим кийгән, белигә көн тасма бағлиған еди; йемәклиги чекәткә билән явайи һәрә һәсили еди. ■ ⁷ У мундақ дәп жакалайтти:

— Мәндин қудрәтлик болған бири мәндин кейин келиду. Мән һәтта еңишип кәшлириниң боқучини йешишкиму лайиқ әмәсмән! ■ ⁸ Мән силәрни суғила чөмүлдүримән, лекин у силәрни Муқәддәс Роһқа чөмүлдүриду. ■

Мәсиһниң чөмүлдүрүлүши вә синилиши
Мат. 3:13-17; Луқа 3:21-22

⁹ Шу күнләрдә шундақ болдики, Әйса Галилийә өлкисиниң Насарәт шәһиридин келип, Йәһя тәрипидин Йордан дәриясида чөмүлдүрүлди. ¹⁰ У судин чиққандила, асманларниң йерилип, Роһниң кәптәр қияпитидә чүшүп, өз үстигә қонуватқанлиғини көрди. □ ■ ¹¹ Шуниниң билән асманлардин: «Сән Мениң сөйүмлүк Оғлум, Мән сәндин толуқ хурсәнмән!» дегән бир аваз аңланди. ■

□ **1:1** «Әйса Мәсиһниң хуш хәвири» — өзи елип кәлгән, өзи тоғрилиқ хуш хәвәрду. «хуш хәвириниң башлиниши» — Маркус Әйса Мәсиһ тоғрилиқ бу хуш хәвәрниң өзи Худа әләмни яратқинидәк йеңи бир башлиниш кәлди, дәп көрсәтмәкчи болуши мүмкин («Яр.» 1:1). □ **1:2** «Мана, алдиңда әлчимни әвәтимән. У сениң йолуңни алдин-ала тәйярлайду» — сөзлигүчи Худа Өзи, әлвәттә. Мошу сөзләр авал «Мис.» 23:20 һәм «Мал.» 3:1дә көрүниду. ■ **1:2** Мис. 23:20; Мал. 3:1; Мат. 11:10; Луқа 7:27. □ **1:3** «Аңлаңлар, далада бирисиниң товлиған авазини! У: «Пәрвәрдигарниң йолини тәйярлаңлар, Униң үчүн чиғир йоллирини түптүз қилиңлар!» — «Йәш.» 40:3. ■ **1:3** Йәш. 40:3; Мат. 3:3; Луқа 3:4; Юһ. 1:23. □ **1:4** «Йәһя чөл-баяванда пәйда болуп...» — әрәбчә «Йәһя» дегән исим ибраний тилида вә грек тилида учрайдиған «Юһанна» дегән исимдур; мәнәси, «Пәрвәрдигарниң меһри-шәпқити»дур. ««гуналарға кәчәрүм елип келидиған, товва қилишни билдүридиған «чөмүлдүрүш»» — «чөмүлдүрүш» болса, суға чөмүлдүрүшни көрситиду. Башқичә ейтқанда, «яман йоллириңлардин йенип, товва қилиңлар! Товва қилғанлиғиңларни билдүрүш үчүн суға чөмүлдүрүшни қобул қилиңлар. Шундақ қилғанда, Худа силәрни кәчүрүм қилиду!» — Дегәндәк. ■ **1:4** Мат. 3:1; Луқа 3:3; Юһ. 3:23. ■ **1:5** Мат. 3:5; Луқа 3:7. ■ **1:6** 2Пад. 1:8; Лав. 11:22; Мат. 3:4. ■ **1:7** Мат. 3:11; Луқа 3:16; Юһ. 1:27. ■ **1:8** Йәш. 44:3; Йо. 2:28,29; Мат. 3:11; Рос. 1:5; 2:4; 11:15,16; 19:4. □ **1:10** «Роһниң кәптәр қияпитидә чүшүп, өз үстигә қонуватқанлиғини көрди» — «Роһ» Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһни көрситиду. «кәптәр қияпитидә» — яки «пахтәк қияпитидә». Грек тилида бу куш «перистера» дәп атилиду. «перистера» грек тилида һәм кәптәрни һәм пахтәкниму көрситиду. ■ **1:10** Мат. 3:16; Луқа 3:21; Юһ. 1:32. ■ **1:11** Зәб. 2:7; Йәш. 42:1; Мат. 3:17; 17:5; Мар. 9:7; Луқа 3:22; 9:35; Кол. 1:13; 2Пет. 1:17.

12 Вә Роһ дәрһал уни чөл-баяванға сүйләп чиқарди. □ ■ 13 У чөлдә қириқ күн туруп, Шәйтан тәрипидин синилип туратти. У шу йәрдә явайи һайванлар билән биллә еди; шу күнләрдә пәриштиләр униң хизмитини қилди. □

Әйсаниң төрт белиқчини чақуриши
Мат. 4:12-22; Луқа 4:14-15; 5:1-11

14-15 Әнди Йәһя соланғандин кейин, Әйса Галилийә өлкисигә берип: «Вақит-саити тошти, Худаниң падишалиғи йеқинлашти! Товва қилиңлар, хуш хәвәргә ишиниңлар!» дәп Худаниң падишалиғиниң хуш хәвирини жақалашқа башлиди. □ ■

16 Шу күнләрдә у Галилийә деңизи бойида кетиветип, Симон билән иниси Андриясни көрди. Улар белиқчи болуп, деңизға тор ташлавататти. □ ■ 17 Әйса уларға:

— Мениң кәйнимдин меңиңлар, мән силәрни адәм тутқучи белиқчи қилимән! — деди. □ ■

18 Улар шуан торлирини ташлап, униңға әгишип маңди. ■ 19 У шу йәрдин бир аз өтүп Зәбәдийниң оғли Яқупни иниси Юһанна билән көрди. Бу иккиси кемидә туруп торлирини оңшавататти. ■ 20 У шуан уларниму чақирди. Улар атиси Зәбәдийни мәдикарлар билән биллә кемидә қалдуруп, өзлири униң билән маңди.

Әйсаниң жин чаплашқан адәмни азат қилиши
Луқа 4:31-37

21 Улар КәпәрНаһум шәһиригә кирди. Шабат күни у удул синагогқа кирип, тәлим беришкә башлиди. □ ■ 22 Халайиқ униң тәлимигә һәйрануһәс болушти. Чүнки униң тәлимлири Тәврат устазлириниңкигә охшимайтти, бәлки толиму нопузлуқ еди. ■

23 Синагогта напак роһ чаплашқан бир адәм бар еди. У: □ ■

24 — И Насарәтлик Әйса, биз билән қариң болмисун! Сән бизни йоқатқили кәлдиңму? Мән сениң кимлиғиңни билимән, сән Худаниң Муқәддәс болғучисән! — дәп товлайтти.

25 Лекин Әйса жинға тәнбиһ берип: — Ағзиңни юм, бу адәмдин чиқ! — деди.

26 Напак роһ хелиқи адәмниң тенини тартиштуруп, қаттиқ вақуриғиничә униңдин чиқип кәтти.

27 Халайиқ һәммиси буниңдин интайин һәйран болуп, өз ара ғул-ғула қилишип:

— Бу қандақ иш? Йеңи бир тәлимғу! Чүнки у һоқуқ билән һәтта напак роһларғиму буйруқ қилалайдикән, уларму униң сөзигә бойсунидикән, — дейишти. 28 Буниңдин униң шөһрити шу һаман пүтүн Галилийә өлкисиниң әтрапиға пур кәтти.

Әйсаниң Симонниң өйидә бемарларни сақайтиши
Мат. 8:14-17; Луқа 4:38-41

29 Улар синагогдин чиқипла, Яқуп вә Юһанна билән Симон вә Андриясниң өйигә барди. ■

30 Амма Симонниң қейинаниси қизитма ичидә йетип қалған еди. Улар дәрһал униң әһвалини

□ **1:12** «Вә Роһ дәрһал уни чөл-баяванға сүйләп чиқарди» — «Роһ» — Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһни көрситиду. «...Роһ дәрһал уни чөл-баяванға сүйләп чиқарди» — грек тилида «...Роһ дәрһал уни чөл-баяванға иштирип чиқарди» дейилиду. ■ **1:12** Мат. 4:1; Луқа 4:1. □ **1:13** «У чөлдә қириқ күн туруп, Шәйтан тәрипидин синилип туратти»

— бу әйәткә қариғанда, у чөл-баяванда қириқ күн турғанда, Шәйтанның синақлири тохтимай давамлаштурулған еди. «Матта» вә «Луқа»да хатиреләнгән синақлар бу қириқ күнниң ахирида кәлгән болуп, синақлар әвжигә чиққан еди.

□ **1:14-15** «Худаниң падишалиғиниң хуш хәвири» — яки «Худаниң хуш хәвири». ■ **1:14-15** Мат. 4:12; Луқа 4:14; Юһ. 4:43. □ **1:16** «Улар белиқчи болуп, деңизға тор ташлавататти» — мошу хил тор адәттә кеминиң кәйнидин тартилатти. ■ **1:16** Мат. 4:18. □ **1:17** «мән силәрни адәм тутқучи белиқчи қилимән!» — «адәмни тутқучи» мошу йәрдә «тутуш» зиян йәткүзүш яки улардин пайдилиниш үчүн әмәс, бәлки уларни Шәйтанның илкидин елип күтқүзушни көрситиду. ■ **1:17** Йәр. 16:16; Әз. 47:10. ■ **1:18** Мат. 19:27; Мар. 10:28; Луқа 5:11; 18:28. ■ **1:19** Мат. 4:21. □ **1:21** «У удул синагогқа кирип, тәлим беришкә башлиди» — «синагог»лар — Йәһудийларниң ибабәт қилишқа жиғилидиған жайлири. «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **1:21** Мат. 4:13; Луқа 4:31. ■ **1:22** Мат. 7:28; Луқа 4:32.

□ **1:23** «напак роһ» — жинни көрситиду, әлвәттә. Амма бундақ ибарә жинларниң әйни напаклиғини тәкитләйду. ■ **1:23** Луқа 4:33. ■ **1:29** Мат. 8:14; Луқа 4:38.

Әйсаға ейтти. ³¹ У аялның қешиға берип, қолидин тутуп, йөләп ерә турғузди. Униң қизитмиси дәрһал янди вә у уларни күтүшкә киришти.

³² Кәчқурун күн патқанда, кишиләр барлиқ ағриқларни вә жин чаплашқанларни униң алдиға елип келишти. □ ■ ³³ Пүтүн шәһәрдикиләр ишик алдиға топлашқан еди. ³⁴ Шуниниң билән у һәр түрлүк кесәлләргә гириптар болған нурғун кишиләрни сақайтти вә нурғун жинларни кишиләрдин һайдивәттти. Лекин у жинларниң гәп қилишқа йол қоймиди, чүнки улар униң ким экәнлигини билишәттти.

Дуа қилиш, тәлим береш
Луқа 4:42-44

³⁵ Әтиси әтигән таң техи атмастинла, у орнидин туруп, шәһәрдин чиқип, хилвәт бир жайға берип дуа-тилавәт қилди. ■ ³⁶ Симон билән униң һәмраһлири уни издәп чиқти. ³⁷ Уни тапқанда:

— һәммә адәм сени издишиватиду! — дейишти. ³⁸ У уларға:

— Башқа йәрләргә, әтраптики йезиларғиму сөз-каламни жакалишим үчүн барайли. Чүнки мән дәл мошу иш үчүн келишим, — деди. □ ■ ³⁹ Шундақ қилип, у пүткүл Галилийә өлкисини айланип, синагоглирида сөз-каламни жакалайтти һәмдә жинларни кишиләрдин һайдивәттти.

Әйсаниң мохо кесәлни сақайтиши
Мат. 8:1-4; Луқа 5:12-16

⁴⁰ Мохо кесили бар бир киши униң алдиға келип йелинип, тизлинип туруп:

— Әгәр халисиңиз, мени кесилимдин пак қилалайсиз! — дәп өтүнди. □ ■

⁴¹ Әйса ичи ағриғач қолини созуп униңға тәккүзүп туруп:

— Халаймән, пак қилинғин! — девиди, ⁴² шу сөз биләнла мохо кесили дәрһал бемардин кетип, у пак қилинди. ⁴³ У униңға:

— һазир бу ишни һеч кимгә ейтма, бәлки удул берип мәсәул каһинға өзүңни көрситип, каһинларда гувалиқ болуш үчүн, Муса бу кесәлдин пакланғанларға әмир қилған қурбанлиқларни сунғин, — дәп уни қаттиқ ағаһландуруп йолға салди. □ ■

⁴⁵ Биһақ у адәм чиқип, бу ишни көп йәрләрдә жар селип, кәң йейивәттти. Шуниниң билән Әйса һеч қандақ шәһәргә очуқ-ашкарә кирәлмәй, бәлки шәһәрләр сиртидики хилвәт жайларда турушқа мәжбур болди; халайиқ һәр тәрәптин униң йениға топлишатти.

2

Әйсаниң паләч адәмни сақайтиши
Мат. 9:1-8; Луқа 5:17-26

¹ Бир нәччә күндин кейин у қайтидин Кәпәрнаһумға кирди. У өйдикән, дегән хәвәр тарқиливиди, ■ ² шунчә көп адәм у йәргә жиғилдики, һәтта ишик алдидиму пут дәссигидәк

□ **1:32** «Кәчқурун күн патқанда, кишиләр барлиқ ағриқларни вә жин чаплашқанларни униң алдиға елип келишти» — шу күни «шабат күни» (дәм елиш күни) болуп, хәлиқ бемарларни Әйсаниң алдиға көтирип апириш үчүн кәчқурунғичә күткән еди. Ибраниларға нисбәтән «йеңи бир күн» кәчқурунда башлиниду. ■ **1:32** Мат. 8:16; Луқа 4:40. ■ **1:35** Мат. 14:23; Луқа 4:42. □ **1:38** «Чүнки мән дәл мошу иш үчүн келишим» — грек тилида «чүнки мән дәл мошу иш үчүн чиқишим».

■ **1:38** Йәш. 61:1; Луқа 4:18;43. □ **1:40** «мохо кесили бар бир киши» — «мохо кесили» бир хил қорқунучлуқ терә кесили болуп, йәһудийлар бу хил кесәлгә гириптар болғанларни напак дәп қарап уларға қәтғий йеқинлашмайтти. ■ **1:40** Мат. 8:2; Луқа 5:12. □ **1:43** «Муса бу кесәлдин пакланғанларға әмир қилған қурбанлиқларни сунғин» — Муса пәйғәмбәр Тәврат қанунида шундақ әмирни көрсәткән: — Бир мохо кесили сақайтилған болса, у муқәддәс ибадәтханаға берип, өзениң сақайтилғанлигини каһинға көрситип, андин мохо кесилидин сақайғанлар қилишқа тегишлик қурбанлиқларни сунуши керәк еди. Шүбһисизки, Муса пәйғәмбәрдин башлап Мәсиһ Әйса кәлгичә, бу мурасим һеч өткүзүлүп баққан әмәс еди. «Лав.» 14-бапни көрүң. ■ **1:43** Лав. 13:2; 14:1. ■ **2:1** Мат. 9:1; Луқа 5:17.

йәр қалмиған еди. У уларға сөз-калам йәткүзүвататти. ³ Мана шу әснада, бир нәччә адәм униң алдиға бир паләчни елип кәлди; уни улардин төрти кәтирип әкәлгән еди. ⁴ Адәмниң көплүгидин униңға йеқинлишалмай, улар униң үстидин өгүзни тешип, төшүк ачқандин кейин паләчни зәмбил билән Әйсаниң алдиға чүшүрди. ⁵ Әнди Әйса уларниң ишәшини көрүп паләчкә:

— Балам, гуналариң кәчүрүм қилинди, — деди.

⁶ Лекин у йәрдә олтарған бәзи Тәврат устазлири көңлидә гуманий соалларни қоюп: ⁷ «Бу адәм немә үчүн мундақ дәйду? У күпүрлүк қиливатидиғу! Худадин башқа кимму гуналарни кәчүрүм қилалисун?» дейишти. ⁸

Әйса шуан роһида уларниң көңүллиридә шундақ гуманий соалларни қоюватқанлиғини билип йетип, уларға мундақ деди:

— Силәр көңүлдә немишкә шундақ соалларни қойисиләр? ⁹ Мошу паләчкә: «Гуналариң кәчүрүм қилинди!» дейиш асанму, яки «Орнуңдин тур, зәмбил-көрпәңни жиғиштуруп маң!» дейиш асанму? ¹⁰ Амма һазир силәрниң Инсаноғлиниң йәр йүзидә гуналарни кәчүрүм қилиш һоқуқиға егә экәнлиғини билишиңлар үчүн, — У паләч кесәлгә:

¹¹ — Саңа ейтайки, орнуңдин тур, зәмбил-көрпәңни жиғиштуруп өйүңгә қайт! — деди. ¹² У дәрһал орнидин дәс туруп, зәмбил-көрписини жиғиштурди вә һәммәйләнниң көз алдида өйдин чиқип кәтти. һәммәйлән қаттиқ һәйран қелип Худани улуклишип:

— Мошундақ ишни әзәлдин көрүп бақмиған едук, — дейишти.

Әйсаниң Лавийни мухлислиққа чақуриши — «гунакарлар» билән һәмдәстихан олтириши
Мат. 9:9-13; Луқа 5:27-32

¹³ У йәнә деңиз бойиға қарап маңди. Кишиләр топи униң әтрапиға олишивалди. У уларға тәлим бәрди. ¹⁴

У йолдин өтүп кетиватқанда, баж алидиған орунда олтарған Алфайниң оғли Лавийни көрүп, униңға:

— Маңа әгәшкин, — деди. У орнидин туруп, униңға әгәшти. ¹⁵

Вә шундақ болдики, у Лавийниң өйидә дәстиханда олтарғанда, нурғун бажгирлар вә гунакарлар Әйса вә униң мухлислири билән һәмдәстихан болди. Бундақ кишиләр хелә көп еди, уларму униңға әгәшкән еди. ¹⁶ Әнди Тәврат устазлири вә Пәрсийләр униң гунакарлар вә бажгирлар билән бир дәстиханда олтарғанлиғини көрүп, мухлислириға:

— У немишкә бажгир вә гунакарлар билән бир дәстиханда йәп-ичип олтириду?! — дейишти.

¹⁷ Буни аңлиған Әйса уларға:

— Сағлам адәм әмәс, бәлки бемарлар тевиpqа муһтаждур. Мән һәққанийларни әмәс, бәлки гунакарларни чақирғили кәлдим, — деди. ¹⁸

■ **2:3** Мат. 9:1; Луқа 5:18. □ **2:4** «униң үстидин өгүзни тешип, төшүк ачқандин кейин...» — авал өгүзниң каһишлирини елиши керәк еди. ■ **2:7** Зәб. 31:5; 50:4-6; Йәш. 43:25. ■ **2:13** Мат. 9:9; Луқа 5:27.

□ **2:14** «баж алидиған орунда олтарған Алфайниң оғли Лавий...» — «Лавий»ниң башқа исми «Матта» еди. □ **2:15** «дәстиханда олтарғанда» — грек тилида «дәстиханда ятқанда» билән ипадилиниду. Шу чағларда кишиләр дәстихан селинған ширә әтрапида янпашлап ятқан һалда физалинишатти. «нурғун бажгирлар вә гунакарлар Әйса вә униң мухлислири билән һәмдәстихан болди» — «бажгирлар» Израилниң зиминини ишғал қилған римлиқлар үчүн өз хәлқидин баж жиғип беридиған вә шу сәвәптин нәпрәткә учриған Йәһудийлар. «гунакарлар» — Тәврат-инжил бойичә һәр бир адәм гунакар, әлвәттә. Лекин мошу айттики «гунакарлар» дегән сөз, һали чоң Пәрсийләр вә Тәврат устазлири тәрипидин алаһидә «гунакарлар» дәп аталған бажгирлар, паһишә аяллар, һәтта саватсиз кишиләр қатарлиқларни көздә тутиду. □ **2:16** «Тәврат устазлири вә Пәрсийләр...» — «Пәрсийләр» қаттиқ тәләплик бир диний мезһәптикиләр еди. Улар тоғрилиқ «Тәбирләр»ни көрүң. □ **2:17** «һәққанийларни әмәс, бәлки гунакарларни чақирғили кәлдим» — мошу муһим сөзидә «гунакарлар» дегини, өзлириниң гунакар экәнлиғини тонуп йәткәнләрни көздә тутиду, әлвәттә. Чүнки һәммә адәм гунакардур. «һәққанийлар» Пәрсийләрдек өзини һәққаний дәп һесаплиғанларни көрситиду. Шуңа Мәсиһ шундақ кишиләрни чақиралмайтти. ■ **2:17** Мат. 9:13; 21:31; Луқа 5:32; 19:10; 1Тим. 1:15.

Йеңи конидин әвзәлдур

Мат. 9:14-17; Луқа 5:33-39

¹⁸ Әнди Йәһяниң мухлислири билән Пәрисийләр роза тутувататти. Бәзиләр униң алдиға келип:

— Немишкә Йәһяниң мухлислири вә Пәрисийләрниң мухлислири роза тутиду, лекин сениң мухлислириң тутмайду? — дәп сорашти.■

¹⁹ Әйса җававән мундақ деди:

— Тойи болуватқан жигит техи тойда һәмдәстихан олтарған чағда, меһманлири роза тутуп олтарса қандақ болиду!? Тойи болуватқан жигит тойда болсила, улар һеч қандақ роза туталмайду. □ ■ ²⁰ Амма шу күнләр келидуки, жигит улардин елип кетилиду, улар шу күндә роза тутиду.□

²¹ һеч ким кона көйнәккә йеңи рәхттин ямақ салмайду. Ундақ қилса, йеңи ямақ *киришип*, кона кийимни тартиштуруп житиветиду. Нәтижидә, житиқ техиму йоғинап кетиду. □ ²² һеч ким йеңи шарапни кона тулумларға қачилимайду. Әгәр ундақ қилса, шарапниң *ечиши билән* тулумлар йерилип кетиду-дә, шарапму төкүлүп кетиду һәм тулумларму кардин чиқиду. Шуниң үчүн йеңи шарап йеңи тулумларға қачилиниши керәк.■

Инсаногли «Шабат күниниң Егиси»дур ... 23-айәттики изаһатни көрүң

Мат. 12:1-8; Луқа 6:1-5

²³ Бир шабат күни шундақ болдики, у буғдайлиқлардин өтүп кетивататти. Униң мухлислири йолда меңиватқанда башақларни үзүшкә башлиди. □ ■ ²⁴ Пәрисийләр униңға:

— Қара, улар немишкә шабат күни *Тәвратта* чәкләнгән ишни қилиду? — дейишти.□ ■

²⁵ У уларға:

— *Падишаһ* Давутниң өзи вә һәмраһлири һажәтмән болғанда, йәни ач қалғанда немә қилғанлиғини *муқәддәс язмилардин* оқумиғанмусиләр? □ ■ ²⁶ — Демәк, Абиятар баш каһин болған вақтида, у Худаниң өйигә кирип, Худаға аталған, Тәвратта пәқәт каһинларниң йейишигила болидиған нанларни *сорап* йегән, шундақла һәмраһлириғиму бәргән? — деди.□ ■

²⁷ У уларға йәнә:

— Инсан шабат күни үчүн әмәс, шабат күни инсан үчүн яритилди. ²⁸ Шуниң үчүн, Инсаногли шабат күниниңму Егисидур, — деди.□ ■

■ **2:18** Мат. 9:14; Луқа 5:33. □ **2:19** «*той* меһманлири» — грек тилида «мәрикә залиниң пәрзәнтлири» дегән ибарә билән ипадилиниду. ■ **2:19** Йәш. 62:5; 2Кор. 11:2. □ **2:20** «*жигит меһманлардин елип кетилиду*» — бу сөзләр Әйсаниң өлүми өзигә әгәшкәнләргә қайғу-һәсрәт елип келидиғанлиғини көрситидиған бешарәт. □ **2:21** «*һеч ким кона көйнәккә йеңи рәхттин ямақ салмайду*» — йеңи рәхт киришип кетиду, әлвәттә. ■ **2:22** Мат. 9:17.

□ **2:23** «*Бир шабат күни шундақ болдики, ...*» — «шабат күни» (дәм елиш күни) тоғрилиқ «Тәбирләр»ни көрүң. Бу шәнбә күни, Тәврат календари бойичә һәптениң йәттинчи күни болуп, Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә Исраилдики һәр бир инсан вә мал-чарвиларму шу күни һәр қандақ иш-хизмәт қилмай, дәм елиши керәк еди. ■ **2:23** Қан. 23:24; Мат. 12:1; Луқа 6:1. □ **2:24** «*Тәвратта чәкләнгән иш*» — Тәврат қанунида чәкләнгән, демәкчи. Тәврат қануни бойичә дәм елиш күни «хаман тепиш» «хизмәт» дәп қарилип, қанунға хилаплиқ иш дәп һесаплиниши керәк еди, әлвәттә. Пәрисийләр мухлисларниң данларни йейиш үчүн ақлишини «хаман тәпкәнлик» дәп қаригән. Әнди башақларни үзүп йейиш зираәтләргә оғақ селиш билән охшашму яки охшаш әмәсму, буниңға оқурмәнләр Мәсиһниң җававини окуп өзи бир немә десун! «Матта»дики «қошумчә сөз»имиздә мошу иш тоғрилиқ изаһатлиримизни көрүң. ■ **2:24** Мис. 20:10. □ **2:25** «*Давутниң... ач қалғанда немә қилғанлиғини муқәддәс язмилардин оқумиғанмусиләр?*» — «оқумиғанмусиләр?» дегән сөз Пәрисийләрниң дайим рәқиплиридин сораидиған соал шәкли еди. ■ **2:25** 1Сам. 21:6.

□ **2:26** «*Абиятар баш каһин болған вақтида*» — «1Сам.» 21:1-7 бойичә, Абиятар рәсмий баш каһин болмиған. Лекин Инҗил дәвридики әһвалға охшаш, икки адәм башқа-башқа йәрдә болса иккиси шу рольда болуши мүмкин (Мәсиһ йәр йүзидә хизмәт қилған мәзгилдә Қаяфа исимлиқ һәм Аннас исимлиқ икки адәм охшаш бир вақитта «баш каһин» еди). «*Давут* Худаниң өйигә кирип, Худаға аталған, Тәвратта пәқәт каһинларниң йейишигила болидиған нанларни *сорап* йегән, шундақла һәмраһлириғиму бәргән?» — бу вақиә «1Сам.» 21:1-7дә хатириләнгән. ■ **2:26** Лав. 24:9. □ **2:28** «*Инсаногли*» — Мәсиһниң өзини көрситиду. Бу ибарә тоғрилиқ «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **2:28** Мат. 12:8; Луқа 6:5.

3

Қоли қуруп кәткән бемарниң сақайтилиши

Мат. 12:9-14; Луқа 6:6-11

¹ У йәнә синагогқа кирди. Шу йәрдә бир қоли йигиләп кәткән бир адәм бар еди. ² Пәрсийләр Әйсаниң үстидин әрз қилайли дәп шабат күнидә кесәл сақайтидиган-сақайтмайдиганлиғини пайлап жүрәтти. ³ Әйса қоли йигиләп кәткән адәмгә:

— Орнуңдин туруп, оттуриға чиққин! — деди.

⁴ Андин, синагогдикиләрдин:

— Тәврат қануниға уйғун болғини шабат күни яхшилиқ қилишму, яки яманлиқ қилишму? Жәнни қутқузушму яки һалак қилишму? — дәп сориди. Лекин улар зуван сүрүшмиди.

⁵ У гәзәп билән әтрапиға нәзәр селип уларға көз жүгүртүп, уларниң таш жүрәклигидин қайғурди. Андин у кесәлгә:

— Қолуңни узат, — деди. У қолини узитивиди, қоли әслигә кәлтүрүлди. □ ■

⁶ Әнди Пәрсийләр дәрһал сиртқа чиқип, уни қандақ йоқитиш тоғрисида һерод падишаниң тәрәпдарлири билән мәслиһәт қилишқа башлиди. □ ■

Деңиз бойидики топ-топ адәмләр

⁷⁻⁸ Андин Әйса мухлислири билән биллә у йәрдин айрилип деңиз бойиға кәтти; Галилийә өлкисидин чоң бир топ адәмләр униңға әгишип барди; шундақла униң қилған әмәллирини аңлиған һаман, пүтүн Йәһудийә өлкисидин, Йерусалим шәһиридин, Идумия өлкисидин, Иордан дәриясиниң қарши тәрипидин, Тур вә Зидон шәһәрлириниң әтрапидики жайлардин зор бир топ адәмләрму униң йениға келишти. □ ■ ⁹ У адәмләрниң көплигидин өзини қистап қоймисун дәп мухлислириға кичик бир кеминиң униңға йеқин турушини тапилиди. ¹⁰ Чүнки у нурғун бемарларни сақайтқини түпәйлидин һәр қандақ ваба-кесәлликләргә гириптар болғанларниң һәммиси униңға қолумни бир тәккүзүвалсам дәп қистишип келишкән еди. ¹¹ Напак роһлар чаплишивалғанлар қачанла уни көрсә, униң алдиға жиқилип: «Сән Худаниң Оғлисән!» дәп вақирешатти. ¹² Лекин у напак роһларға өзиниң ким екәнлиғини ашкаримаслиққа қаттиқ тәнбиһ берип ағаһландуратти.

Әйсаниң он икки расулни таллиши

Мат. 10:1-4; Луқа 6:12-16

¹³ У таққа чиқип, өзи халиған кишиләрни йениға чақирди; улар униң йениға келишти. ■

¹⁴ У улардин он иккисини өзи билән биллә болушқа, сөз-каламни жақалашқа, ¹⁵ кесәлләрни сақайтиш вә жинларни һайдаш һоқуқиға егә болушқа таллап бекитти. □ ¹⁶ У бекиткән он икки киши: Симон (у униңға Петрус дәп исим қойған), ¹⁷ Зәбәдийниң оғли Яқуп вә униң иниси

■ **3:1** Мат. 12:9; Луқа 6:6. □ **3:2** «Пәрсийләр Әйсаниң үстидин әрз қилайли дәп шабат күнидә кесәл сақайтидиган-сақайтмайдиганлиғини пайлап жүрәтти» — уларниң қилмақчи болған әрзи болса «У шабат күнидә кесәлни сақайтса, «ишлигән» яки «хизмәт қилған»ға баравәр болиду, шуңа (уларниң чүшинишичә) «Тәврат қануниға хилаплиқ қилған» болиду. □ **3:5** «қоли әслигә кәлтүрүлди» — кәлтүрүлди» дегән пейлиниң «мәҗһул шәкли» бизгә бу ишни Худа Өзи қилған, дегәнни уқтуриду. Әнди улар бу мөҗизини «шабат күнидә яратқанлиғи» үчүн зади кимни әйиплимәкчи? ■ **3:5** 1Пад. 13:6. □ **3:6** «Һерод падишаниң тәрәпдарлири» — һерод падиша вә униң тәрәпдарлири тоғрилиқ «Тәбирләр»ни көрүң. Лекин бизгә әң һәйран қаларлиғи бәлким шуки, Рәббимиз тәлим беришкә башлиғанда, бир-биригә күшәндә болған «Һерод тәрәпдарлири» вә Пәрсийләр һәмкарлишип, Әйсани йоқитишқа мәслиһәтлишиду («Мат.» 22:16ниму көрүң). Мана қараңғулуққа тәвә болған кишиләр һаман биринчи болуп нур билән дүшмәнлишиду («Юһ.» 1:5, 3:19). ■ **3:6** Мат. 12:14; Юһ. 10:39; 11:53. □ **3:7-8** «Идумия өлкиси» — «Идумия» Тәвратта «Едом» дейлиду. ■ **3:7-8** Мат. 4:25; Луқа 6:17. ■ **3:13** Мат. 10:1; Мар. 6:7; Луқа 6:13; 9:1. □ **3:15** «У улардин он иккисини өзи билән биллә болушқа... жинларни һайдаш һоқуқиға егә болушқа таллап бекитти» — (14-15-айәт) бәзи кона көчүрмиләрдә 14-15-айәттә «У улардин он иккисини «расуллар» дәп атап, өзи билән биллә болушқа, сөз-каламни жақалашқа вә жинларни һайдаш һоқуқиға егә болушқа таллап бекитти» дейлиду.

Юханна, (у уларни «Бинни-Рәгаз», йәни «Гүлдүрмама оғуллири» дәпму атиған), □¹⁸ Андрияс, Филип, Бартоломай, Матта, Томас, Алфайниң оғли Якуп, Тадай, милләтпәрвәр дәп аталған Симон □¹⁹ вә униңға сатқунлуқ қилған Йәһуда Ишқарийотлардин ибарәт.

Әйса Шәйтандин күчлүктур

Мат. 12:22-32; Луқа 11:14-23; 12:10

²⁰ У өйгә қайтип кәлгәндин кейин, у йәргә йәнә шунчә нурғун адәмләр топландики, уларниң һәтта ғизаланғидәкму вақти чиқмиди. ■ ²¹ Әйсаниң аилисидикиләр буни аңлап, уни тутуп келишкә беришти. Чүнки улар уни «Әқлини йоқитипту» дегән еди.

²² Йерусалимдин чүшкән Тәврат устазлири болса: «Униңда Бәәлзибуб бар», вә «У пәқәт жинларниң әмригә тайинип жинларни қоғливетидикән», дейишәтти. □ ■

²³ Шуниң үчүн у Тәврат устазлирини йениға чақирип, уларға тәмсилләрни ишлитип мундақ деди:

— Шәйтан Шәйтанны қандақму қоғлисун? ■ ²⁴ Әгәр падишалиқ өз ичидин бөлүнүп өз ара соқушқан болса шу падишалиқ пут тирәп туралмайду; ²⁵ шуниңдәк әгәр бир аилә өз ичидин бөлүнүп өз ара соқушса шу аилә пут тирәп туралмайду. ²⁶ Әгәр Шәйтан өз-өзигә қарши чиқип бөлүнсә, у пут тирәп туралмай, йоқалмай қалмайду.

²⁷ Неч ким күчтүңгүр бирисиниң өйигә кирип, униң мал-мүлкини булап кетәлмәйду — пәқәт у шу күчтүңгүрни авал бағлалиса андин өйини булаң-талаң қилалайду. □ ■

²⁸ Шуни силәргә бәрһәқ ейтип қояйки, инсан балилири өткүзгән түрлүк гуналириниң һәммисини, шундақла улар қилған күпүрлүклириниң һәммисини кәчүрүшкә болиду. □ ■

²⁹ Бирақ кимдиким Муқәддәс Роһқа күпүрлүк қилса, әбәдил-әбәткичә неч кәчүрүлмәйду, бәлки мәңгүлүк бир гунаниң һөкүми астида туриду. □ ■

³⁰ Әйсаниң бу сөзи уларниң «Униңға напак Гоһ чаплишипту» дегини үчүн ейтилған еди.

Әйсаниң аниси вә инилири

Мат. 12:46-50; Луқа 8:19-21

³¹ Шу вақитта униң аниси билән инилири кәлди. Улар сиртида туруп, уни чақирешқа адәм киргүзди. ■ ³² Бир топ халайиқ униң әтрапида олтиратти. Улар:

— Мана, аниңиз, инилириңиз сизни издәп сиртта туриду, — дейишти. □

³³ Әйса уларға жававән:

— Ким мениң анам, ким мениң инилирим? — деди. ³⁴ Андин, у өпчүрисида олтарғанларға қарап мундақ деди:

□ **3:17** «Зәбәдийниң оғли Якуп вә униң иниси...» — яки «Зәбәдийниң оғли Якуп вә униң акиси...». «у уларни «Бинни-Рәгаз», йәни «Гүлдүрмама оғуллири» дәпму атиған» — мошу йәрдә биз бу исимни ибрания тилидики аһаңи бөйичә алдуқ. «Рәгаз» ибрания тилида адәттә «ғәзәп, қәһр»ни билдүриду. Қариганда улар иккилиси әслидә интайин териккәк еди! Грек тилида тәләппуз «Боанәргәс» дәп оқулиду. □ **3:18** «милләтпәрвәр дәп аталған Симон» — яки «Қанаанлиқ Симон». Йәһудий «милләтпәрвәрлири» яки «милләтчилири» вәтинини Рим империйәсидин азат қилиш үчүн зораванлиқ йоли билән күрәш қилғучилар еди. ■ **3:20** Мар. 6:31. □ **3:22** «униңда бәәлзибуб бар» — «бәәлзибуб» яки «бәәлзибул» болса жинларниң әмри болған Шәйтанның башқа бир исмидур. ■ **3:22** Мат. 9:34; 12:24; Луқа 11:15; Юһ. 8:48. ■ **3:23** Мат. 12:25. □ **3:27** «неч ким күчтүңгүр бирисиниң өйигә кирип, униң мал-мүлкини булап кетәлмәйду — пәқәт у шу күчтүңгүрни авал бағлалиса андин өйини булаң-талаң қилалайду» — бу тәмсилдики «күчтүңгүр адәм» Шәйтанны көрситиду, әлвәттә. Униң өйини булаң-талаң қилғучи Әйсадин башқа неч ким болмайду. ■ **3:27** Мат. 12:29; Кол. 2:15. □ **3:28** «улар қилған күпүрлүклириниң һәммиси...» — грек тилида «улар күпүрлүк билән қилған күпүрлүклириниң һәммиси» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу ибарә уларниң күпүрлүклири бәлким интайин еғир болуши мүмкин дегәнни билдүриду. ■ **3:28** 1Сам. 2:25; Мат. 12:31; Луқа 12:10; 1Юһа. 5:16.

□ **3:29** «Муқәддәс Роһқа қарши күпүрлүк қилиш» — яки «Муқәддәс Роһқа қарши гәп қилиш» дегән гуна тоғрилиқ «Матта»дики «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **3:29** 1Юһа. 5:16. ■ **3:31** Мат. 12:46; Луқа 8:19. □ **3:32** «Мана, аниңиз, инилириңиз сизни издәп сиртта туриду» — бәзи кона көчүрмиләрдә «вә сиңиллириңиз» дәп қошуп оқулиду. неч болмиғанда грек тилида «ака-иниләр» дегән сөз бир қериндаш «ача-сиңиллар»ни өз ичигә алатти.

Мана булар мениң анам вә инилим! ³⁵ Чүнки кимки Худаниң ирадисини ада қилса, шу мениң ака-иним, ача-сиңлим вә анамдур.■

4

Уруқ чачқучи тоғрисидики тәмсил
Мат. 13:1-9; Луқа 8:4-8

¹ У йәнә деңиз бойида халиққа тәлим беришкә башлиди. Униң әтрапиға зор бир топ адәмләр олишивалғачқа, у бир кемигә чиқип деңизда олтарди; пүткүл халайиқ болса деңиз қирғиқида турушатти.■ ² У уларға тәмсил билән нурғун ишларни үгәтти. У тәлим берип мундақ деди: ³ — Қулақ селиңлар! Уруқ чачқучи уруқ чачқили *етизға* чиқипту. ⁴ Уруқ чачқанда уруқлардин бәзилири чиғир йол бойиға чүшүпту, қушлар келип уларни йәп кетипту. ⁵ Бәзилири туприғи аз ташлиқ йәргә чүшүпту. Тописи чоңқур болмиғанлиқтин, тезла үнүп чиқипту, ⁶ лекин күн чиқиш биләнла аптапта көйүп, йилтизи болмиғачқа қуруп кетипту. ⁷ Бәзилири тикәнләрниң арасиға чүшүпту, тикәнләр өсүп майсиларни боғувелип, улар һеч һосул бәрмәпту. ⁸ Бәзилири болса, яхши тупраққа чүшүпту. Улар өсүп көпийип чоң болғанда һосул берипту. Уларниң бәзилири оттуз һәссә, бәзилири атмиш һәссә, йәнә бәзилири йүз һәссә һосул берипту.

⁹ — Аңлиғидәк қулиқи барлар буни аңлисун! — деди у.

Тәмсилләрниң мәхсити
Мат. 13:10-17; Луқа 8:9-10

¹⁰ У униң әтрапидикиләр һәм он иккилән билән ялғуз қалғанда, улар униңдин тәмсилләр тоғрилиқ сорашти. □ ■ ¹¹ У уларға мундақ деди:

— Худаниң падишалиғиниң сирини билишкә силәр несип болдуңлар. Лекин сирттикиләргә һәммә иш тәмсилләр билән уқтурулиду; □ ■ ¹² буниң билән: «Улар қарашни қарайду, бирақ көрмәйду;

Аңлашни аңлайду, бирақ чүшәнмәйду;

Шундақ болмисиди, улар йолидин яндурулуши билән,

Кәчүрүм қилинатти» дегән сөз әмәлгә ашурулиду.□ ■

Уруқ чачқучи тоғрисидики тәмсилниң чүшәндүрүлүши
Мат. 13:18-23; Луқа 8:11-15

¹³ Андин у уларға:

— Силәр мошу тәмсилниму чүшәнмидиңларму? Ундақта, қандақму башқа һәр хил тәмсилләрни чүшинәләйсиләр? — деди. ¹⁴ Уруқ чачқучи сөз-калам чачиду. ■ ¹⁵ Устигә сөз-калам чечилған чиғир йол бойи шундақ адәмләрни көрсәткәнки, улар сөз-каламни аңлиған һаман Шәйтан дәрһал келип уларниң қәлбигә чечилған сөз-каламни елип кетиду. ¹⁶ Буниңға охшаш, ташлиқ йәрләргә чечилған уруқлар болса, сөз-каламни аңлиған һаман хошаллиқ билән қобул қилғанларни көрситиду. ¹⁷ Һалбуки, қәлбидә һеч йилтиз болмиғачқа, пәқәт вақитлиқ туриду; сөз-каламниң вәждидин қийинчилик яки зиянкәшликкә учриғанда, улар шуан йолдин чәтнәп кетиду. ¹⁸ Тикәнләрниң арасиға чечилғини шундақ бәзи адәмләрни

■ **3:35** Юһ. 15:14; 2Кор. 5:16,17. ■ **4:1** Мат. 13:1; Луқа 8:4. □ **4:10** «у униң әтрапидикиләр һәм он иккилән билән ялғуз қалғанда, улар униңдин тәмсилләр тоғрилиқ сорашти» — мошу йәрдә «униң әтрапидикиләр» униңға әгәшкәнләр (он иккиләндин сирт)ни көрсәтсә керәк. ■ **4:10** Мат. 13:10; Луқа 8:9. □ **4:11** «Лекин сирттикиләргә һәммә иш тәмсилләр билән уқтурулиду» — «сирттикиләргә» Худаниң падишалиғидин яки униң ниҗатидин сиртта турғанлар, демәк. ■ **4:11** Мат. 11:25; 2Кор. 2:14; 3:14. □ **4:12** «улар қарашни қарайду, бирақ көрмәйду; аңлашни аңлайду, бирақ чүшәнмәйду; шундақ болмисиди, улар йолидин яндурулуши билән, кәчүрүм қилинатти» — бу сөzlәр «Йәш.» 6:9-10дин елиңған. ■ **4:12** Йәш. 6:9-10; Мат. 13:14; Луқа 8:10; Юһ. 12:40; Рос. 28:26; Рим. 11:8. ■ **4:14** Мат. 13:19; Луқа 8:11.

көрсәткәнки, бу адәмләр сөз-каламни аңлиғини билән, ¹⁹ лекин көңлигә бу дунияниң әндишилири, байлиқларниң езиқтуруши вә башқа нәрсиләргә болған һәвәсләр киривелип, сөз-каламни боғуветиду-дә, у һеч һосул чиқармайду. ■ ²⁰ Лекин яхши тупраққа чечилған уруқлар болса — сөз-каламни аңлиши билән уни қобул қилған адәмләрни көрситиду. Бундақ адәмләр һосул бериду, бириси оттуз һәссә, бириси атмиш һәссә, йәнә бириси йүз һәссә һосул бериду.

Севәт астидики чирақ
Луқа 8:16-18

²¹ У уларға йәнә мундақ деди:

— Чирақ севәт яки кариват астиға қоюлуш үчүн кәлтүрүләмду? У чирақданниң үстигә қоюлуш үчүн кәлтүрүлмәмду? □ ■ ²² Чүнки йошурулған һеч қандақ иш ашкариланмай қалмайду, шуниндәк һәр қандақ мәхпий иш йүз бәргәндин кейин аян болмай қалмайду. ■

²³ Аңлиғидәк қулиқи барлар буни аңлисун!

²⁴ Аңлиғанлириңларға көңүл бөлүңлар! Чүнки силәр *башқиларға* қандақ өлчәм билән өлчисәңлар, силәргиму шундақ өлчәм билән өлчәп берилиду, һәтта униңдинму көп қошуп берилиду. □ ■ ²⁵ Чүнки кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду; амма кимдә йоқ болса, һәтта униңда бар болғанлириму униңдин мәһрум қилиниду. □ ■

Үнгән уруқ тоғрисидики тәмсил

²⁶ У йәнә мундақ деди:

— Худаниң падишалиғи йәнә бирисиниң тупраққа уруқ чачқиниға охшайду: ²⁷ у ухлайду, орундин туриду, кечә-күндүзләр өтүверип, уруқ бих уруп өсиду. Лекин чачқучи қандақ йол билән өсидиғанлиғини билмәйду. ²⁸ Тупрақ өзлүгидин һосул бериду; уруқ авал бих уриду, кейин баш чиқириду, ахирда башақлар толук дан тутиду. ²⁹ Дан пишқанда, *чачқучи дәрһал оғақ салиду*, чүнки һосул вақти кәлгән болиду. □

Қича уруғи тоғрисидики тәмсил

Мат. 13:31-32, 34-35; Луқа 13:18-19

³⁰ У йәнә мундақ деди:

— Худаниң падишалиғини немигә охшитимиз? Яки қандақ бир тәмсил билән сүрәтләп берәләймиз? ■ ³¹ У гоя бир тал қича уруғиға охшайду. У йәргә терилғанда, гәрчә йәр йүзидики барлиқ уруқларниң ичидә әң кичиги болсиму, □ ³² терилғандин кейин, һәр қандақ зираәттин егиз өсүп шундақ чоң шахлайдуки, асмандики қушларму униң сайисигә қониду. □

■ **4:19** Мат. 19:23; Мар. 10:23; Луқа 18:24; 1Тим. 6:9. □ **4:21** «*Чирақ севәт яки кариват астиға қоюлуш үчүн кәлтүрүләмду?*» — «севәт» грек тилида «өлчигүчи севәт» дейилиду. ■ **4:21** Мат. 5:15; Луқа 8:16; 11:33.

■ **4:22** Аюп 12:22; Мат. 10:26; Луқа 8:17; 12:2. □ **4:24** «*Силәр башқиларға қандақ өлчәм билән өлчисәңлар*» — бу сөз көп тәрәплимлик болуши керәк; мәсилән: (1) адәм Худаниң сөзигә қанчилик көңүл бөлүп етивар бәрсә, униңға шунчилик әқил бериду; (2) биз башқиларға рәһим-шәпқәт көрсәтсәк, Худаму бизгә рәһим-шәпқәт көрситиду; (3) ((2)-тәрипигә йеқин) биз башқиларни қайси өлчәм билән баһалисақ, Худа бизни баһалиғанда дәл шу өлчәмни ишлитиду; (4) башқиларға қанчилик хәйр-саховәт көрсәтсәк, Худаму кейин бизгә шунчилик илтипатни көрситиду. ■ **4:24** Мат. 7:2; Луқа 6:38. □ **4:25** «*Чүнки кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду; амма кимдә йоқ болса, һәтта униңда бар болғанлириму униңдин мәһрум қилиниду*» — «кимдә бар болса...» — бу «бар болса» немини көрситиду? Шүбһисизки, әбәдий әһмийәтлик бирәр нәрсә болса керәк, бу иман-ишәшни өз ичигә чоқум алиду. Биз өзимизгә «әбәдий әһмийәтлик» һәр немә болуши үчүн уни пәқәт Мәсиһдинла тапалаймиз. ■ **4:25** Мат. 13:12; 25:29; Луқа 8:18; 19:26. □ **4:29** «*чачқучи дәрһал оғақ салиду*» — грек тилида «чачқучи дәрһал оғақ әвәтиду». ■ **4:30** Мат. 13:31; Луқа 13:18.

□ **4:31** «*гәрчә йәр йүзидики барлиқ уруқларниң ичидә әң кичиги болсиму,...*» — яки «гәрчә тупрақ ичидики барлиқ уруқларниң ичидә әң кичиги болсиму,...». □ **4:32** «*...асмандики қушларму униң сайисигә қониду*» — яки «...асмандики қушларму униң сайисигә угулайду». Бу йәрдә тилға елинған қича оттура шәриқтә өсидиған, яхши өскәндә һәтта үч метрдин ешип кетидиған, өсүмлүкни көрситиду.

³³ У шуниңға охшаш халайиқ аңлап чүшинәлигидәк нурғун тәмсилләр билән сөз-каламни йәткүзди. ■ ³⁴ Лекин тәмсил кәлтүрмәй туруп уларға һеч қандақ сөз қилмайтти. Лекин өз мухлислири билән ялғуз қалғинида, уларға һәммини чүшәндүрүп берәтти.

Әйсаниң боранни тиничлитиши
Мат. 8:23-27; Луқа 8:22-25

³⁵ Шу күни кәч киргәндә, у уларға:

— Деңизниң у қетиға өтәйли, — деди. ■ ³⁶ Улар халайиқни йолға селивәткәндин кейин, уни кемидә олтарған пети елип жүрүп кетишти. Улар билән биллә маңған башқа кемиләрму бар еди. □ ³⁷ Вә мана, әшәддий қара қуюн чиқип кәтти; шуниң билән долқунлар кемини уруп, су һалқип кирип, кемигә тошай дәп қалған еди. ³⁸ Лекин у кеминиң аяқ тәрипидә ястукқа баш қоюп уйқиға кәткән еди. Улар уни ойғитип:

— И устаз, һалак болуватқинимизға қариң йоқму? — деди.

³⁹ У орнидин туруп, боранға тәнбиһ берип, деңизға: «Тиничлан! Жим бол!» девиди, боран тохтап, чоңқур бир жим-житлиқ һөкүм сүрди.■

⁴⁰ — Немишкә шунчә қорқисиләр? Силәрдә қандақсигә техичә ишәш болмайду? — деди у уларға.

⁴¹ Уларни интайин зор бир қорқунуч басти, улар бир-биригә:

— Бу адәм зади кимду? һәтта шамал вә деңизму униңға итаәт қилидикән-һә! — дәп кетишти.

5

Көп жинлар чаплашқан «Қошун» исимлиқ адәмниң сақайтилиши
Мат. 8:28-34; Луқа 8:26-39

¹ Улар деңизниң у қетиға, Гадаралиқларниң жутиға йетип барди.□ ■ ² У кемидин чүшүши биләнла, напак роһ чаплашқан бир адәм гөр өңкүрлиридин чиқип, униң алдиға кәлди. ³ У адәм өңкүрләрни макан қилған болуп, уни һеч ким һәтта зәнжирләр биләнму бағлалмайтти.

⁴ Чүнки көп қетим пут-қоллири кишән-зәнжирләр билән бағланған болсиму, у зәнжирләрни үзүветип, кишәнләрни чеқивәткән еди; һеч ким уни бойсундуралмиған еди. ⁵ У кечә-күндүз мазарлиқта вә тағлар арисидә тохтавсиз вақирап-жақирап жүрәтти, өз-өзини ташлар билән кесип яриландуратти.

⁶ Лекин у Әйсани жирақтин көрүп, униң алдиға жүгүрүп берип, сәждә қилди□ ⁷ вә қаттиқ авазда вақирап:

— һәммидин алий Худаниң Оғли Әйса, сениң мениң билән немә қариң! Худа һәққи, сәндин өтүнүп қалай, мени қийнима! — деди□ ⁸ (чүнки Әйса униңға: «һәй напак роһ, униңдин чиқ!» дегән еди).□

⁹ У униңдин:

— Исмиң немә? — дәп сориди.

■ **4:33** Мат. 13:34. ■ **4:35** Мат. 8:23; Луқа 8:22. □ **4:36** «...уни кемидә олтарған пети елип жүрүп кетишти» — Мәсиһ аллиқачан кемидә олтарған еди (1-айәттә). Башқа бир хил тәржимиси: «...уни шу пети кемисигә чүшүрүп, елип жүрүп кетишти» — бу тәржимидә «шу пети» бәлким Мәсиһ «һеч қандақ тәйярлиқсиз (деңиз сәпиригә лайиқ кийим яки йемәк-ичмәк алмиған) һалда» дегәндәк болуши мүмкин. ■ **4:39** Аюп 26:12; Зәб. 106:29; Йәш. 51:10. □ **5:1** «Гадара» — бәзи көчүрмиләрдә «Гераса» яки «Гәргәсә» дәп атилиду. ■ **5:1** Мат. 8:28; Луқа 8:26. □ **5:6** «у Әйсани жирақтин көрүп, униң алдиға жүгүрүп берип, сәждә қилди» — яки «у Әйсани жирақтин көрүп, униң алдиға жүгүрүп берип, йәргә баш қойди». □ **5:7** «сәндин өтүнүп қалай, мени қийнима!» — «мени қийнима!» дегән сөз «баш жин»ниң сөзи болса керәк. Бу адәмгә нурғун жинлар чаплашқан еди. □ **5:8** «Әйса униңға: «... униңдин чиқ!» дегән еди» — грек тилида «Әйса униңға: «... униңдин чиқ!» буйрувататти» дейилиду.

— Исмим «қошун» — чүнки санимиз көп, — дәп жавап бәрди у. □

10 Вә у Әйсадин уларни бу жуттин һайдивәтмигәйсән, дәп көп өтүнүп ялвурди.

11 Тағ бағрида чоң бир топ тоңғуз падиси отлап жүрәтти. 12 Жинлар униңға:

— Бизни мошу тоңғузларға әвәткин, уларниң ичигә кирип кетишкә йол қойғайсән, — дәп ялвурдушти.

13 Әйса дәрһал йол қойди. Шуниң билән напак роһлар чиқип, тоңғузларниң тенигә кириши биләнла, тоңғузлар тик ярдин етилип чүшүп, деңизға фәриқ болди. Улар икки миңға йеқин еди. 14 Тоңғуз баққучилар болса у йәрдин қечип, шәһәр-йезиларда бу ишларни пур қилди. Шу йәрдикиләр немә иш йүз бәргәнлигини көргили чиқишти.

15 Улар Әйсаниң йениға кәлди вә илгири жинлар чаплишивалған һелиқи адәмниң кийимләрни кийип, әс-һоши жайида олтарғинини — йәни «қошун жинлар» чаплашқан шу адәмни көрүп, қорқуп кетишти. 16 Бу вақиәни көргәнләр жинлар чаплашқан адәмдә немә йүз бәргәнлигини вә тоңғузларниң ақивитини хәлиқкә баян қилип бәрди.

17 Буниң билән халайиқ Әйсаға: Жутлиримиздин чиқип кәткәйсән, дәп ялвурдушқа башлиди.

18 У кемигә чиқиватқанда, илгири жинлар чаплашқан һелиқи адәм униңдин: Мәнму сән билән биллә барай, дәп өтүнди. ■

19 Лекин у буниңға унима:

— Өз өйдикилириң вә жутдашлириңниң йениға берип, уларға Пәрвәрдигарниң саңа шунчилик улук ишларни қилип бәргәнлигини, Униң саңа рәһим-шәпқәт көрсәткәнлигини хәвәрләндүргин, — деди. □ 20 У қайтип берип, Әйсаниң өзигә қандақ улук ишларни қилғанлигини «Он шәһәр райони»да жар қилишқа башлиди. Буни аңлиғанларниң һәммиси толиму һәйран қелишти. □

*Униң Яирусниң қизини тирилдүрүши вә хун кесили басқан бир аялни сақайтиши
Мат. 9:18-26; Луқа 8:40-56*

21 Әйса қайтидин кемә билән деңизниң у қетиға өткәндә, зор бир топ халайиқ униң йениға жиғилди; у деңиз бойида туратти. ■ 22-23 Мана, мәлум бир синагогниң чоңи Яирус исимлиқ бир киши кәлди. У уни көрүп айиғиға жиқилип:

— Кичик қизим өләй дәп қалди. Берип униңға қоллириңизни тәккүзүп қойсиңиз, у сақийип яшиғай! — дәп қаттиқ йелинди. ■

24 Әйса униң билән биллә барди. Зор бир топ халайиқму олишип қисташқан һалда кәйнидин меңишти. 25 Хун тәврәш кесилигә гириптар болғиниға он икки жил болған бир аял бар болуп, ■ 26 у нурғун тевипларниң қолида көп азап тартип, бар-йоқини хәжләп түгәткән болсиму, һеч қандақ үнүми болмай, техиму еғирлишип кәткән еди. 27 Бу аял Әйса һәққидики гәпләрни аңлап, халайиқниң оттурисидин қистилип келип, арқа тәрәптин униң тонини силиди. 28 Чүнки у көңлидә: «Униң тонини силисамла сақаймай қалмаймән» дәп ойлиған еди. 29 Хун шуан тохтап, аял кесәл азавидин сақайтилғанлигини өз тенидә сәзди. □ 30 Әйса дәрһал вужудидин қудрәтниң чиққанлигини сезип, халайиқниң ичидә кәйнигә бурулуп:

— Кийимимни силиған ким? — дәп сориди. ■

31 Мухлислири униңға:

— Халайиқниң өзүңни қистап меңиватқанлигини көрүп туруқлуқ, йәнә: «Мени силиған ким?» дәп сорайсәнгу? — дейишти.

□ 5:9 «Исмим «қошун»» — «қошун» латин тилида «легион» дейилиду, адәттә аз дегәндиму алтә миң кишилик армийини көрситиду. «чүнки санимиз көп» — оқурмәнләр мошу йәрдә икки авазниң барлигини байқайду — биринчиси («Исмим «қошун»»), бу бечарә адәмниң өзиниңки, иккинчиси, («чүнки санимиз көп») миңлиған жинларниңки еди. ■ 5:18 Луқа 8:38. □ 5:19 «уларға Пәрвәрдигарниң саңа шунчилик улук ишларни қилип бәргәнлигини... хәвәрләндүргин» — яки «уларға Рәбниң саңа шунчилик улук ишларни қилип бәргәнлигини... хәвәрләндүргин». □ 5:20 «Он шәһәр райони» — грек тилида «Декаполис». ■ 5:21 Луқа 8:40. ■ 5:22-23 Мат. 9:18; Луқа 8:41. ■ 5:25 Лав. 15:25; Мат. 9:20; Луқа 8:43. □ 5:29 «хун шуан тохтап...» — грек тилида «қан еқими шуан тохтап...». ■ 5:30 Луқа 6:19.

³² Бирақ Әйса өзини силиғучини тепиш үчүн техичә әтрапиға қаравататти. □ ³³ Өзидә немә ишниң йүз бәргәнлигини сәзгән аял қорқуп-титригән һалда келип униң алдиға жиқилди вә униңға һәқиқий әһвални пүтүнләй ейтти. ³⁴ У униңға:

— Қизим, ишәшиң сени сақайтти! Тинич-хатиржәмликтә қайт! Кесилиңниң азавидин сақайгин, — деди. □ ■

³⁵ У бу сөзни қиливатқанда, синагогниң чоңиниң өйидин бәзиләр келип униңға: Қизиңиз өлди. Әнди устазни немишкә йәнә аварә қилисиз?! — дейишти. ■

³⁶ Лекин Әйса бу сөzlәрни аңлап дәрһал синагогниң чоңиға:

Қорқмигин! Пәқәт ишәштә бол! — деди. ³⁷ У пәқәт Петрус, Яқуп вә Яқупниң иниси Юһанна билән йолға чиқти; башқа һеч кимниң өзи билән биллә беришиға йол қоймиди. ³⁸ У синагогниң чоңиниң өйи алдиға кәлгәндә, қийқас-чуқанни, халайиқниң қаттиқ налә-пәрәд вә аһ-зар көтәргәнлигини көрүп, ³⁹ өйгә кирип уларға:

— Немишкә қийқас-чуқан вә аһ-зар көтирисиләр? Бала өлмәпту, ухлап қапту, — деди. ■

⁴⁰ Улар уни мәсқирә қилишти; лекин у һәммәйләнни ташқириға чиқириветип, балиниң ата-анисини вә өз һәмраһлирини елип, бала ятқан өйгә кирди. ⁴¹ У балиниң қолини тутуп, униңға: «Талита куми» деди. Бу сөзниң мәнаси «Қизим, саңа ейтимәнки, орнундин тур» дегәнлик еди. ⁴² Қиз дәрһал орнидин туруп маңди (у он икки яшта еди). Улар бу ишқа мутләк һәйран қелишти. ⁴³ У уларға бу ишни һеч кимгә ейтмаслиқни қаттиқ тапилиди, шундақла қизға йегидәк бир немә беришни ейтти.

6

Насарәтликләрниң уни чәткә қеқиши

Мат. 13:53-58; Луқа 4:16-30

¹ У у йәрдин кетип, өз жутиға кәлди. Униң мухлислириму униңға әгишип барди. ■ ² Шабат күни кәлгәндә, у синагогда тәлим беришкә киришти. Тәлимини аңлиғанлардин көп адәм интайин һәйран болушуп:

— Бу адәм буларға нәдин еришкәндү? Униңға мошундақ даналиқ қандақ берилгән? Униң қолида мошундақ мөжизиләр қандақ яритилидиғандү? ³ У һелиқи яғаччи әмәсму, Мәрийәмниң оғли, шундақла Яқуп, Йосә, Йәһуда вә Симонларниң акисиғу? Униң сиңиллириму бу йәрдә аримизда туруватмамду? — дейишти. Шунин билән улар униңға һәсәт-бизарлиқ билән қариди. □ ■ ⁴ Шунин билән Әйса уларға:

— Һәр қандақ пәйғәмбәр башқа йәрләрдә һөрмәтсиз қалмайду, пәқәт өз жути, өз уруқ-туққанлири арисидә вә өз өйидә һөрмәткә сазавәр болмайду, — деди. ■

⁵ Шунин билән қоллирини бир қанчә бемарниң үстигә тәккүзүп, уларни сақайтқандин башқа, шу йәрдә у һеч қандақ мөжизә яриталмиди. ■ ⁶ Вә у уларниң иман-ишәшсизлигини һәйран қалди. ■

Әйсаниң он икки расулни әвәтиши

Мат. 10:1, 5-15; Луқа 9:1-6

□ **5:32** «өзини силиғучини тепиш үчүн...» — грек тилида «силиғучи» аялчә родта болуп, Рәббимизниң өзини тутқан кишиниң аял экәнлигини билгәнлигини көрситиду. □ **5:34** «қизим, ишәшиң сени сақайтти!» — «сақайтти» мошу йәрдә грек тилида «қутқузди» дегән сөз билән ипадилиниду. «Тинич-хатиржәмликтә қайт!» — бу аял немишкә шундақ қорқти (33-әйәтни көрүң)? Униңда хун тәврәш кесили болғанлиғи үчүн, Тәврат қануни бойичә өзи тәккән барлиқ кишиләрни «напак» қилған болиду (мәсилән, уларни ибадәтханиға кириш, қурбанлиқ қилишқа вақитлиқ лаяқәтсиз қилған болатти). Шунин билән у әтраптики халайиқнила напак қилипла қалмай, бәлки Мәсиһниң өзиниму «напак» қилған болатти.

■ **5:34** Мат. 9:22; Мар. 10:52. ■ **5:35** Луқа 8:49. ■ **5:39** Юһ. 11:11. ■ **6:1** Мат. 13:53; Луқа 4:16. □ **6:3** «у һелиқи яғаччи әмәсму, Мәрийәмниң оғли...» — Йәһудийлар арисидә адәмләр атисиниң исми билән тонулуши керәк еди. Ялғуз анисиниң исмини тилға елишниң өзи бир хил һақарәт еди. ■ **6:3** Юһ. 6:42. ■ **6:4** Мат. 13:57; Луқа 4:24; Юһ. 4:44. ■ **6:5** Мат. 13:58. ■ **6:6** Мат. 9:35; Луқа 13:22.

⁷ Андин у этраптики йеза-кэнтләрни айлинип тәлим бәрди.

У он иккиләнни йениға чақирди вә халиқ арусига икки-иккидин эвәтишкә башлиди. У уларға напак роһларни һайдаш һоқуқини бәрди; □ ■ ⁸ вә уларға: — Сәпәрдә йениңларға һасидин башқа нәрсә еливалмаңлар, нә хуржун нә нан еливалмаңлар, бәлваққа пулму салмаңлар, □ ⁹ путуңларға кәшләрни кийиңлар, бирақ икки йәктәк кийивалмаңлар, — дәп тапилиди. □ ■

¹⁰ У йәнә:

— Бир жутқа барғиниңларда, кимниң өйигә қобул қилинип кирсәңлар, у жуттин кәткичә шу өйдила туруңлар. □ ■ ¹¹ Қайси йәрдикиләр силәрни қобул қилмиса, шундақла сөзүңларни аңлимиса, у йәрдин кәткиниңларда, уларға ағаһ-гува болсун үчүн айиғиңлардики топини қеқиветиңлар! — деди. □ ■

¹² Шуниң билән улар йолға чиқип, кишиләрни гуналириға товва қилишқа жар селип үндиди.

¹³ Улар нурғун жинларни һайдиди, нурғун бемарларни зәйтун мейи билән мәсиһ қилип сақайтти. □ ■

Чөмүлдүргүчи Йәһяниң өлүми
Мат. 14:1-12; Луқа 9:7-9

¹⁴ Униң нами мәшһур болғачқа, һерод падиша униң һәққидә аңлап: «Бу адәм чоқум өлүмдин тирилгән Чөмүлдүргүчи Йәһядур. Шуниң үчүн мошу алаһидә қудрәтләр униңда күчини көрситиду» дәйтти. □ ■ ¹⁵ Башқилар: «У Иляс пәйғәмбәр» десә, йәнә бәзиләр: «Бурунқи пәйғәмбәрләрдәк бир пәйғәмбәр болса керәк» дейишәтти.

¹⁶ Бирақ буларни аңлиған һерод:

— Мән каллисини алған Йәһяниң өзи шу — у өлүмдин тирилипту! — деди.

¹⁷⁻¹⁸ Һеродниң бундақ дейишиниң сәвәви, у өгәй акиси Филипниң аяли һеродийәниң вәжидин адәм эвәтип Йәһяни тутуп, зинданға ташлиған еди. Чүнки у шу аял билән никаһланған еди; Йәһя һеродқа тәнбиһ берип: «Ақаңниң аялини тартивелишиң Тәврат қануниға хилап» дәп қайта-қайта дегән еди. □ ■

¹⁹ Шуниң үчүн һеродийә Йәһяға адавәт сақлайтти; уни өлтүрмәкчи болған болсиму, лекин шундақ қилалмайтти. ²⁰ Чүнки һерод Йәһяни диянәтлик вә муқәддәс адәм дәп билип,

□ **6:7** «напак роһлар» — жинларни көрситиду. ■ **6:7** Мат. 10:1; Луқа 6:13; 9:1. □ **6:8** «хуржун» — яки «тиләмчиниң халтиси». □ **6:9** «Әйса уларға: — Сәпәрдә йениңларға һасидин башқа нәрсә еливалмаңлар, нә хуржун нә нан еливалмаңлар, бәлваққа пулму салмаңлар, путуңларға кәшләрни кийиңлар, бирақ икки йәктәк кийивалмаңлар, — дәп тапилиди» — (9-10-айәт) қизикарлиқ йери шуки, «Матта» вә «Луқа»да хатириләнгән баянлар бойичә Рәббимиз уларға һаса еливелиш вә кәш кийишиму мәнһий қилған. Пикримиз теһи муқимлашмиғини билән ойлаймизки, «Матта» билән «Луқа» вә «Маркус»та бәлким икки айрим вақит-әһвал көрситилиду. ■ **6:9** Рос. 12:8. □ **6:10** «кимниң өйгә қобул қилинип кирсәңлар, у жуттин кәткичә шу өйдила туруңлар» — бу әмирдә чоң даналиқ бар. Икки сәвәптин ейтилған болуши мүмкин: — (1) кона заманларда көп диний вәз ейткучилар өйму-өй йоқлап пул тиләйтти; лекин Әйсаниң мухлислири һеч тиләмчилик қилмаслиғи керәк; (2) улар өйму-өй көчүп жүрсә, хәлиқтә һәртүрлүк һасәт-гуман пәйда болушиму мүмкин — «Немишкә улар бизниң өйдә қонмайду?» яки «Немишкә улар бизниң өйдин көчүп кетиду?» дегәндәк. □ **6:11** «у йәрдин кәткиниңларда, уларға ағаһ-гува болсун үчүн айиғиңлардики топини қеқиветиңлар!» — «аяқдики топини қеқиветиш» дегән бу ишарәт «бизниң силәр билән мунасиветимиз йоқ», дегәнни билдүрүп, Худаниң сөзини рәт қилғанларға қаттиқ ағаһландуруш еди. ■ **6:11** Мат. 10:14,15; Луқа 9:5; 10:12; Рос. 13:51; 18:6 □ **6:13** «улар ... Нурғун бемарларни зәйтун мейи билән мәсиһ қилип сақайтти» — «мәсиһ қилиш» мошу йәрдә адәмниң бешиға зәйтун мейини сүрүшни көрситиду. «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **6:13** Яқ. 5:14. □ **6:14** «Униң нами мәшһур болғачқа, һерод падиша униң һәққидә аңлап...» — «Һерод»лар тоғрилик «Тәбирләр»ни көрүң. «...униң һәққидә аңлап: «Бу адәм ... Чөмүлдүргүчи Йәһядур...» дәйтти» — башқа бир хил тәржимиси: «..униң һәққидә аңлап қалди. Бәзиләр: «Бу адәм ... Чөмүлдүргүчи Йәһядур...» — дейишәтти. ■ **6:14** Мат. 14:1; Луқа 9:7. □ **6:17-18** «Чүнки у шу аял билән никаһланған еди; Йәһя һеродқа тәнбиһ берип: «Ақаңниң аялини тартивелишиң Тәврат қануниға хилап» дәп қайта-қайта дегән еди» — һерод өгәй акиси Филипниң аяли һеродийәни Филиптин тартивелип андин уни ажришишқа қайил қилип, һеродийә билән өзи той қилған еди. Йәһяни тутуш «Һеродийәниң вәжидин» — бәлким униң беваситә тәливидин болған болушиму мүмкин. «Ақаңниң аялини тартивелишиң Тәврат қануниға хилап» — Тәвраттики «Лав.» 16:18, 20:21дә, бирисиниң ака яки укуси һаят әһвалда, бириниң аялини йәнә бири өз әмригә елишқа болмайду, дәп бәлгүләнгән. ■ **6:17-18** Мат. 14:3; Луқа 3:19; 9:9; Лав. 18:16; 20:21.

униңдин қорқатти, шуңлашқа уни қоғдайтти; у униң сөзлирини аңлиған чағлирида алақзадә болуп кетәтти, лекин йәнила сөзлирини аңлашқа амрақ еди. □ ■

²¹ Амма *Һеродийә күткән пәйт* ахир йетип кәлди; Һерод туғулған күнидә өз әмәлдарлири, миң бешилири вә Галилийә өлкисидики катта әрбабларни зияпәт билән күтүвалди; ■ ²² һелиқи Һеродийәниң қизи сорунға чүшүп уссул ойнап бәрди. Бу Һерод вә һәмдәстихан болғанларға бәкму ярап кәтти. Падиша қизға: — Мәндин немә тәләп қилсаң, шуни беримән, — деди. □

²³ Андин у қасәм қилип йәнә:

— Мәндин немә тәләп қилсаң, һәтта падишалиғимниң йеримини десәңму шуни беримән, — деди. ■

²⁴ Қиз сиртқа чиқип, анисидин:

— Немә тәләп қилай? — дәп соривиди, аниси: — Чөмүлдүргүчи Йәһяниң каллисини тәләп қил, — деди.

²⁵ Қиз дәрһал падишаниң алдиға алдирап кирип:

— Чөмүлдүргүчи Йәһяниң каллисини һазирла бир тәхсигә қоюп әкилишлирини халаймән, — деди.

²⁶ Падиша буниңға наһайити һәсрәт чәккән болсиму, қасәмлири түпәйлидин вә дәстиханда олтарғанлар вәжидин, униңға бәргән сөзидин янғуси кәлмиди. ²⁷ Шуңа падиша дәрһал бир жаллат әвәтип, униң каллисини елип келишни әмир қилди. Жаллат зинданға берип Йәһяниң каллисини елип, □ ■ ²⁸ уни бир тәхсигә қоюп, қизниң алдиға елип келип униңға бәрди. Қиз уни анисиға тапшурди. ²⁹ Бу ишни аңлиған Йәһяниң мухлислири келип, жәсәтни елип кетип бир қәбиргә қойди.

Әйсаниң бәш миң кишини озукландуруши

Мат. 14:13-21; Луқа 9:10-17; Юһ. 6:1-14

³⁰ Қайтип кәлгән расулар Әйсаниң йениға жиғилди, немә қилғанлири һәм немә тәлим бәргәнлирини униңға мәлум қилишти. ■ ³¹ Келип-кетиватқанлар наһайити көплигидин уларға тамақлинишқиму вақит чиқмиди. Шуңа у уларға:

— Жүрүңлар, мән билән хилвәт бир жайға берип, бирдәм арам елиңлар, — деди. ■ ³² Буниң билән улар кемигә чүшүп, хилвәт бир чөл йәргә қарап маңди. ■ ³³ Бирақ нурғун кишиләр уларниң кетиватқанлиғини байқап, уларни тонувеливиди, әтраптики барлиқ шәһәрләрдин пиядә йолға чиқип, жүгүрүп, улардин бурун у йәргә берип жиғилишти. ³⁴ Әйса кемидин чүшүп, зор бир топ адәмни көрүп, уларниң падичисиз қой падисидәк болғанлиғиға ич ағритти. Шуңа у уларға көп ишларни үгитишкә башлиди. ■

³⁵ Кәч кирип қалғанда, мухлислири униң йениға келип:

— Бу чөл бир жай экән, кәч кирип кәтти. ■ ³⁶ Халайиқни йолға селивәткән болсаң, улар әтраптики кәнт-қишлақларға берип, өзлиригә нан сетивалсун; чүнки уларда йегидәк нәрсә йоқ, — деди.

³⁷ Лекин у уларға жававән:

— Уларға өзүңлар озук бериңлар, — деди.

Мухлислар униңдин:

— Икки йүз күмүч динарға уларға нан әкелип уларни озукландурамдуқ? — дәп сориди. □

□ **6:20** «Һерод Йәһяни диянәтлик вә муқәддәс адәм дәп билип...» — оқурмәнләргә аянки, Тәврат вә Инжилда «муқәддәс» дегәнниң мәнаси «улуқ» әмәс, бәлки «пак», «Худаға аталған» дур. «у униң сөзлирини аңлиған чағлирида алақзадә болуп кетәтти» — бәзи кона көчүрмиләрдә буниң орнида: «у униң сөзлирини аңлап немә қилишни биләлмәй қалатти» яки «у униң сөзлирини аңлап көп ишларни қилатти» дейилиду. ■ **6:20** Мат. 14:5; 21:26. ■ **6:21** Яр. 40:20; Мат. 14:6. □ **6:22** «Һеродийәниң қизи» — бурунқи еридин болған қизи. Бәзи кона көчүрмиләрдә: «... униң қизи Һеродийә» дейилиду. Ундақ тәржимә тоғра болса, Һеродийәниң қизиниң исминиң өзиниң исми билән охшаш болуши әжайип иш әмәс, әлвәттә. ■ **6:23** Һак. 11:30. □ **6:27** «...падиша дәрһал бир жаллат әвәтип...» — яки «...падиша дәрһал бир қаравул әвәтип...». ■ **6:27** Мат. 14:10. ■ **6:30** Луқа 9:10. ■ **6:31** Мар. 3:20. ■ **6:32** Мат. 14:13; Луқа 9:10; Юһ. 6:1. ■ **6:34** Йәр. 23:1; Әз. 34:2; Мат. 9:36; 14:4; Луқа 9:11. ■ **6:35** Мат. 14:15; Луқа 9:12; Юһ. 6:5. □ **6:37** «икки йүз күмүч динар» — бир күмүч динар (грек тилида «динариус») бир ишчиниң бир күнлүк иш һәққи еди («Мат.» 20:2ни көрүң).

38 Әйса уларға: — Қанчә нениңлар бар? Берип қарап беқиңлар, — деди. Улар қарап баққандин кейин:

— Бәши бар экән, йәнә икки белиқму бар экән, — дейишти. ■

39 У уларға кишиләрни топ-топ қилип йешил чимәндә олтарғузушни буйруди. 40 Халайиқ йүздин, әлликтин сәп-сәп болуп олтиришти. □ 41 У бәш нан билән икки белиқни қолиға елип, асманға қарап Худаға тәшәккүр-мәдһийә ейтти, андин нанларни уштуп, көпчиликкә тутуп бериш үчүн мухлислириға берип туратти; икки белиқниму һәммәйләнгә тарқитип бәрди. ■ 42 һәммәйлән йәп тоқонди. 43 Мухлислар ешип қалған нан вә белиқ парчилирини лиқ он икки севәткә теривалди. □ 44 Нанларни йегән әрләрниң санила бәш миңчә еди.

Әйсаниң су үстидә меңиши

Мат. 14:22-33; Юһ. 6:16-21

45 Бу иштин кейинла, у мухлислириға өзүм бу халайиқни йолға селиветимән, аңғичә силәр кемигә олтирип, деңизниң қарши қирғиқидики Бәйт-Саида йезисиға өтүп туруңлар, дәп буйруди. □ ■ 46 Уларни йолға селивәткәндин кейин, у дуа-тилавәт қилиш үчүн таққа чиқти.

■ 47 Кәч киргәндә, кемә деңизниң оттурисиға йәткән еди, у өзи ялғуз қуруқлуқта еди. ■

48 У мухлислириниң палақни күчәп уруватқанлиғини көрди; чүнки шамал тәтүр йөнилиштә чиққан еди. Кечә төртинчи жесәк вақтида, у деңизниң үстидә меңип, мухлислири тәрәпкә кәлди вә уларниң йенидин өтүп кетидиғәндәк қилатти. □ 49 Лекин улар униң деңизниң үстидә меңип келиватқанлиғини көрүп, уни алвасти охшайду, дәп ойлап чуқан селишти.

50 Чүнки уларниң һәммиси уни көрүп сарасимигә чүшти.

Лекин у дәрһал уларға:

— Жүрәклик болуңлар, бу мән, қорқмаңлар! — деди.

51 У кемигә, уларниң йениға чиққандила, шамал тохтиди. Улар буниңдин һошидин кәткидәк дәрижидә қаттиқ һәйран қелишип, немини ойлашни билмәйтти; 52 чүнки улар нан бериш мәжизисини техичә чүшәнмигән еди, уларниң қәлби бихуд һаләттә туратти.

53 Улар деңизниң қарши тәрипиғә өтүп, Гиннисарәт дегән жутта қуруқлуққа чиқип, кемини бағлап қойди. ■ 54 Улар кемидин чүшүши биләнла, халайиқ уни дәрһал тонувелип,

55 әтраптики һәммә жайларға жүгүрүшүп барди вә «У паланчи йәргә чүшүпту» дәп аңлиши биләнла, бемарларни зәмбилгә селип, шу йәргә униң алдига елип беришти.

56 У мәйли йеза, мәйли шәһәр яки қишлақларға барсун, хәлиқ ағриқларни базарларға елип чиқип ятқузатти; улар униңдин ағриқлар һеч болмиғанда сениң йепинчаңниң пешигә болсиму қолини тәккүзүвалсақ дәп өтүнди. Униңға қолини тәккүзгәнләрниң һәммиси сақайди.

7

Инсанни немә напак қилиду?

Мат. 15:1-20

■ 6:38 Мат. 14:17; Луқа 9:13; Юһ. 6:9. □ 6:40 «халайиқ йүздин, әлликтин сәп-сәп болуп олтиришти» — грек тилида «Халайиқ йүздин, әлликтин сәп-сәп болуп йетишти». ■ 6:41 1Сам. 9:13; Юһ. 17:1. □ 6:43 «Мухлислар ...теривалди» — грек тилида «Улар ... теривалди». «Улар»ниң мухлислар экәнлиги «Мат.» 16:9-10дә испатлиниду. «он икки севәт» — грек тилида «он икки қол севәт» — демәк, бир адәм икки қоллап кәтирәләйдиған севәтләр. □ 6:45 «Бәйт-Саида йезисиға өтүп...» — яки «Бәйт-Саида йезисидин өтүп...». ■ 6:45 Мат. 14:22; Юһ. 6:17. ■ 6:46 Мат. 14:23; Луқа 6:12. ■ 6:47 Мат. 14:23; Юһ. 6:16. □ 6:48 «Кечә төртинчи жесәк вақтида, у деңизниң үстидә меңип...» — бир кечә төрт жесәккә бөлүнәтти; шуңа бу вақит таң атай дегән вақит еди. «у ... уларниң йенидин өтүп кетидиғәндәк қилатти» — яки «у ... уларниң йенидин өтүп кәтмәкчи болди». Бу интайин қизиқ иш. Мүмкинчилиги барки, (1) Әйсаниң «өтүп кетиш»и — Мухлисларға Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң Исраилларни Мисирдин қутқузуш үчүн «Уларниң (Исраилларниң) йенидин өтүп кетиш»ини әсләтмәкчи, яки (2) у уларниң өзлиғидин өзини кемигә чиқип һәмраһ болушқа тәклип қилишини халайтти. ■ 6:53 Мат. 14:3.

¹ Бу чагда, Пәрисийләр вә Тәврат устазлиридин бәзилири Йерусалимдин келип униң алдиға жиғилди; ²⁻⁵ шу Пәрисийләр вә Тәврат устазлири униң мухлислиридин бәзилириниң тамақни қолини жуймай, йәни «напак» халда йәватқанлиғини көрүп, униңдин:

— Мухлислириң немишкә ата-бовилиримизниң әнъәнилиригә рияйә қилмай, бәлки жуюлмиған қоллири билән тамақ йәйду? — дәп сорашти (чүнки Пәрисийләр вә пүтүн Йәһудийлар ата-бовилири тәрипидин қалдурулған әнъәнини чиң тутқачқа, авал қоллирини әстайидиллиқ билән юмиса, тамақ йемәйду. Шунидәк базардин қайтип кәлгәндиму, улар қол жуймай бир нәрсә йемәйду. Униңдин башқа, пиялә-қәдәһ, дас-чөгүн вә мис қачилар вә диванларни жуюш тоғрисида тапшурулған нурғунлиған әнъәниләрдимү чиң туриду).[□]

⁶ У уларға жавап берип мундақ деди:

— Йәшәя пәйғәмбәр силәр сахтипәзләр тоғраңларда алдин-ала топтоғра бешарәт бәргән! униң язмисида пүтүлгәндәк: —

«Мошу хәлиқ ағзида Мени һөрмәтлиғини билән,

Бирақ қәлби Мәндин жирақ;»[■]

⁷ Улар Маңа беһудә ибадәт қилиду.

Уларниң үгәткән тәлимлири пәқәт инсанлардин чиққан пәтиваларла, халас». [□] [■]

⁸ Чүнки силәр Худаниң әмрини ташлап қоюп, инсанларниң әнъәнисини чиң тутивалидикәнсиләр — дас-чөгүн, пиялә-қәдәһләрни жуюш вә шуниңға охшап кетидиған нурған башқа ишларни әнъәнә қилип жүрисиләр.[□]

⁹ У уларға йәнә мундақ деди:

— Силәр өзлириңларниң әнъәнисини чиң тутимиз дәп Худаниң әмрини әпчиллик билән бир чәткә қайрип қойдуңлар! ¹⁰ Чүнки Муса пәйғәмбәр: «Ата-анаңни һөрмәт қил» вә «Атиси яки анисини һақарәтлигәнләр өлүмгә мәһкүм қилинсун» дәп әмир қилған. [■] ¹¹ Лекин силәр: — Бириси «Атиси яки анисиға: — Мән силәргә ярдәм бәргидәк нәрсиләрни аллиқачан «қурбан қилип» Худаға ативәттим — десила, [□] ¹² шу кишиниң ата-анисиниң һалидин хәвәр елишға болмайду, дәп үгитисиләр. ¹³ Шундақ қилип, силәр әвлатлириңларға тапшурған әнъәнәләрни дәп Худаниң әмрини йоққа чиқириветтиңлар, вә шуниңға охшаш көп ишларни қилисиләр. [□] [■]

Инсанни немә напак қилиду?

¹⁴ Андин халайиқни йәнә йениға чақирип, уларға:

— һәммиңлар маңа қулақ селиңлар вә шуни чүшиниңларки, [■] ¹⁵ инсанниң сиртидин ичигә киридиған нәрсиләрниң һечқандиқи уни напак қилмайду, бәлки өз ичидин чиқидиған

[■] **7:1** Мат. 15:1. [□] **7:2-5** «әстайидиллиқ билән юмиса...» — башқа бир хил тәржимиси «беғишиғичә юмиса...» яки «мушт билән юмиса...». [■] **7:6** Йәш. 29:13; Әв. 33:31. [□] **7:7** «Мошу хәлиқ ағзида Мени һөрмәтлиғини билән, бирақ қәлби Мәндин жирақ; улар Маңа беһудә ибадәт қилиду; уларниң үгәткән тәлимлири пәқәт инсанлардин чиққан пәтиваларла, халас» — «Йәш.» 29:13. [■] **7:7** Мат. 15:9; Кол. 2:18,20; Тит. 1:14.

[□] **7:8** «чүнки силәр Худаниң әмрини ташлап қоюп, инсанларниң әнъәнисини чиң тутивалидикәнсиләр — дас-чөгүн, пиялә-қәдәһләрни жуюш вә шуниңға охшап кетидиған нурған башқа ишларни әнъәнә қилип жүрисиләр» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «дас-чөгүн, пиялә-қәдәһләрни жуюш вә шуниңға охшап кетидиған нурған башқа ишларни әнъәнә қилип жүрисиләр» дегән сөzlәр тепилмайду. [■] **7:10** Мис. 20:12; 21:17; Лав. 20:9; Қан. 5:16; 27:16; Пәнд. 20:20; Әф. 6:2. [□] **7:11** «Мән силәргә ярдәм бәргидәк нәрсиләрни аллиқачан «қурбан қилип» Худаға ативәттим» — «қурбан» мошу йәрдә беваситә ибариний тилидин елинған болуп, «сәдиқә қилинған» яки «Худаға атап қилинған» дегән мәнини билдүриду. [□] **7:13** «Шундақ қилип, силәр әвлатлириңларға тапшурған әнъәнәләрни дәп Худаниң әмрини йоққа чиқириветтиңлар» — Мәсиһниң сөзигә қариганда «Худаға атиған тәәлуқатлар» теһи атиғучи кишиниң қолида турғанда, улардин пайдилинивәрсә болатти. Шу киши бәлким Тәврат устазлириниң қоллиши билән «дуниядин кәткинимдин кейин...» яки «мәлум бир мәзгилдин кейин...» «ибадәтханиға тапшуримән» дәп қәсәм қилған болса керәк. Йәһудийларниң тарихий хатирлиридә шуниңға охшаш көплигән мисаллар тепилиду. Пәрийсиләр үгәткән шу һейлә-микир: «Мал-мүлкүңни Худаға аталған («қурбан қилған») қилған болсаң, ата-анаңдин хәвәр алмисаң болиду» әмәс, бәлки («шундақ қилған болсаң) хәвәр елишиңға болмайду» дегәндәк. Улар шүбһисизки ахирида бу иштин мәлум бир пайда көриду, әлвәттә. [■] **7:13** Мат. 15:6; 1Тим. 4:3; 2Тим. 3:2. [■] **7:14** Мат. 15:10.

нәрсиләр болса, улар инсанни напак қилиду. ■ 16 Аңлиғидәк қулиқи барлар буни аңлисун! — деди.

17 У халайиқтин айрилип өйгә киргәндә, мухлислири униңдин бу тәмсил һәққидә сориди. ■

18 У уларға:

— Силәрму техичә чүшәнмәй жүрүватамсиләр?! Сирттин инсанниң ичигә киридиған һәр қандақ нәрсиниң уни напак қилалмайдиғанлиғини тонуп йәтмәйватмамсиләр? 19 Сирттин киргән нәрсә инсанниң қәлбигә әмәс, ашқазиниға кириду, андин у йәрдин тәрәт болуп ташлиниду, — деди (у бу гәпни дейиш билән, һәммә йемәкликләрни һалал қиливәтти).

20 У йәнә сөз қилип мундақ деди:

— Инсанниң ичидин чиқидиғинила, инсанни напак қилиду. 21-22 Чүнки шулар — яман нийәтләр, зинахорлуқ, жинсий бузуқлуқлар, қатиллиқ, оғрилиқ, ачкөзлүк, рәзилликләр, алдамчилик, шәһванийлик, һәсәтхорлуқ, тил-аһанәт, тәкәббурлуқ вә һамақәтликләр инсанниң ичидин, йәни униң қәлбидин чиқиду □ ■ 23 — бу рәзил ишларниң һәммиси инсанниң ичидин чиқип, өзини напак қилиду.

Ят әллик бир аялниң етиқати

Мат. 15:21-28

24 У орнидин туруп у йәрдин айрилип, Тур вә Зидон әтрапидики районларға барди вә бир өйгә кирди. Гәрчә у буни һеч ким билмисун дегән болсиму, лекин йошуруп қалалмиди. □ ■

25 Дәрвәқә, напак роһ чаплашқан кичик бир қизниң аниси униң тоғрисидаки хәвәрни аңлиған һаман йетип келип, униң айиғиға жиқилди 26 (аял Юнанлиқ болуп, Сурийә әлқисидики Фәникий миллитидин еди). У униңдин қизидин жинни һайдиветишни өтүнди. □ 27 Лекин Әйса униңға:

— Алди билән балилар қосиғини тойғузсун; чүнки балиларниң ненини кичик иштларға ташлап бериш тоғра әмәс, — деди. □

28 Лекин у буниңға жававән:

— Дурус, и Рәб, бирақ һәтта иштларму үстәл астида туруп балилардин чүшкән нан увақлирини йәйдиғу, — деди.

29 Әйса униңға:

— Сениң мошу сөзүң түпәйлидин йолуңға қайт, жин қизиниңдин чиқип кәтти, — деди.

30 Аял өйигә қайтип кәлгәндә, мана қиз кариватта ятатти, жин униңдин чиқип кәткән еди.

Әйсаниң бир гас-гача адәмни сақайтиши

31 Әйса йәнә Тур вә Зидон шәһириниң әтрапидики районлардин чиқип, «Он шәһәр» райони оттурисидин өтүп, йәнә Галилийә деңизигә кәлди. ■ 32 Халайиқ униң алдиға тили еғир, гас бир адәмни елип келип, униң учисиға қолуңни тәккүзүп қойсаң, дәп өтүнүшти.

■ 33 У у адәмни халайиқтин айрип бир чәткә тартип, бармақлирини униң қулақлириға тикти, түкүрүп, бармигини униң тилиға тәккүзди. □ 34 Андин у асманға қарап уһ тартип

■ 7:15 Рос. 10:15; Рим. 14:17,20; Тит. 1:15. ■ 7:17 Мат. 15:15. □ 7:21-22 «һәсәтхорлуқ» — буниң башқа бир хил тәржимиси: «яман көз». ■ 7:21-22 Яр. 6:5; 8:21; Пәнд. 6:14; Йәр. 17:9. □ 7:24 «у йәрдин айрилип, Тур вә Зидон әтрапидики районларға барди» — у йәр «чәт әлликләр» туруватқан район болуп, Мәсиһниң шу йәргә бериштики мәхсити, өз хәлқидин бир вақит айрилип арам елиштин ибарәт болса керәк. ■ 7:24 Мат. 15:21. □ 7:26 «аял... Фәникий миллитидин еди» — яки «аял... Фәникилик еди» яки «аял... Фәникә районилик еди». У Йәһудий әмәс, әлвәттә. У әслидә бутпәрәс болуши мүмкин. □ 7:27 «Алди билән балилар қосиғини тойғузсун; чүнки балиларниң ненини кичик иштларға ташлап бериш тоғра әмәс» — Мәсиһ Әйса бу йәрдә өзиниң дәсләпки вәзиписини Йәһудийларға хуш хәвәрни йәткүзүш, дәп тәкитләйду. «Кичик иштлар» бәлким һақарәтлик сөз болмай, өйдик арзулуқ пистилирини көрситиду. Мошу аялниң етиқати тоғрисида «Матта»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 7:31 Мат. 15:29. ■ 7:32 Мат. 9:32; Луқа 11:14. □ 7:33 «У... бармақлирини униң қулақлириға тикти, түкүрүп, бармигини униң тилиға тәккүзди» — тәржимимиз бойичә Мәсиһ бәлким өз бармиғи үстигә төкүргән болуши мүмкин, болмиса у йәргә төкүргән болса керәк.

хорсинғандин кейин, у адәмгә: «Әффата» (мәниси «ечил») деди. ³⁵ У адәмниң қулақлири дәрһал ечилип, тилиму ечилип раван гәп қилишқа башлиди. □

³⁶ Әйса уларға буни һеч кимгә ейтмаслиқни тапилиди. Лекин уларға һәр қанчә тапилиған болсиму, бу хәвәрни йәнила шунчә кәң тарқитивәтти. ³⁷ Халайиқ бу ишқа мутләқ һәйран қелишип:

— У һәммә ишларни қалтис қилидикән! һәтта гасларни аңлайдиған, гачиларни сөзләйдиған қилидикән, — дейишти. ■

8

Әйсаниң төрт миң кишини тойдуруши

Мат. 15:32-39

¹ Шу күнләрдә, йәнә зор бир топ халайиқ жиғилған еди. Уларниң йегидәк һеч немиси болмиғачқа, у мухлислирини йениға чақирип: ■

² — Бу халайиққа ичим ағриду. Чүнки улар мениң йенимда турғили үч күн болди, уларда йегидәк һеч нәрсиму қалмиди. ³ Уларни өйлиригә ач қосақ қайтурсам, йолда һалидин кетиши мүмкин. Чүнки бәзилири жирақтин кәлгән экән, — деди.

⁴ Мухлислири буниңға жававән:

— Бундақ хилвәт бир жайда бу кишиләрни тойдурғидәк нанни нәдин тапқили болсун? — дейишти.

⁵ — Қанчә нениңлар бар? — дәп сориди у.

Йәттә, — дейишти улар.

⁶ Буниң билән у хәлиқни йәрдә олтиришқа буйруди. Андин йәттә нанни қолиға алди вә Худаға тәшәккүр-мәдһийә ейтип уштуп, көпчиликкә тутушқа мухлислириға бәрди. Улар халайиққа үләштүрүп бәрди. ⁷ Мухлисларда йәнә бир қанчә кичик белиқму бар еди. У Худаға тәшәккүр ейтип уларни бәрикәтләп, мухлислириға үләштүрүп беришни ейтти. ⁸ Халайиқ тойғичә йеди; улар ешип қалған парчиларни йәттә севәткә теривалди. □ ⁹ Йегәнләр төрт миңчә киши еди. У уларни йолға салди, ¹⁰ андин мухлислири билән биллә дәрһал кемигә чүшүп, Далманута тәрәплиригә барди. ■

Пәрсийләрниң мөжизилик аламәтни көрүшни тәләп қилиши

Мат. 16:1-4

¹¹ Пәрсийләр чиқип, уни синаш мәхситидә униңдин бизгә асмандин бир мөжизилик аламәт көрсәтсәң, дәп тәләп қилишип, униң билән муназириләшкили турди. □ ■ ¹² У ичидә бир улук-кичик тинип:

— Бу дәвир немишкә бир «мөжизилик аламәт»ни истәп жүриду? Шунни силәргә бәрһәк ейтип қояйки, бу дәвиргә һеч қандақ мөжизилик аламәт көрситилмәйду, — деди. □ ■

¹³ Андин улардин айрилип, йәнә кемигә чиқип, деңизниң у четигә өтүп кәтти.

Сахтипәзлик «ечитқу»сидин сақлиниш

Мат. 16:5-12

□ **7:35** «...тилиму ечилип раван гәп қилишқа башлиди» — грек тилида «...тилиниң таниси йешилип, раван гәп қилишқа башлиди» ■ **7:37** Яр. 1:31. ■ **8:1** Мат. 15:32. □ **8:8** «улар ешип қалған парчиларни ... теривалди» — «улар» — мухлислар яки пүткүл халайиқни көрситиду. «Йәттә севәт...» — «севәт» грек тилида бу сөз бәк чоң бир хил севәтни көрситиду. ■ **8:10** Мат. 15:39. □ **8:11** «Пәрсийләр чиқип, уни синаш мәхситидә униңдин бизгә асмандин бир мөжизилик аламәт көрсәтсәң...» — Пәрсийләр тәләп қилған «мөжизилик аламәт» Әйсаниң һәқиқий Мәсиһ экәнлигини испатлайдиған бир карамәтни көрситиду, әлвәттә. ■ **8:11** Мат. 12:38; 16:1; Луқа 11:29; Юһ. 6:30. □ **8:12** «у ичидә бир улук-кичик тинип...» — грек тилида «У роһида бир улук-кичик тинип..». «Роһ» мошу йәрдә униң өзиниң (инсаний) роһини билдүриду. ■ **8:12** Мат. 16:4.

14 Мухлислар нан елип келишни унтуған болуп, кемидә бир тал нандин башқа йәйдиғини йоқ еди. 15 У уларни ағһландуруп:

— Еһтият қилиңлар, Пәрсийләрниң ечитқуси вә һеродниң ечитқусидин һези болуңлар, — деди. □ ■ 16 Мухлислар өз ара мулаһизилишип:

— Униң бундақ дейиши нан әкәлмигәнлигимиздин болса керәк, — дейишти.

17 Әйса уларниң немә дейишиватқанлиғини билип:

— Немишкә нан йоқлуғи тоғрисида мулаһизә қилисиләр? Силәр техичә пәм-парасәт яки чүшәнчигә егә болмидиңларму? Қәлблириңлар техиму бихудлишип кетиватамду? ■

18 Көзүңлар туруп көрмәйватамсиләр? Қулиқиңлар туруп аңлимайватамсиләр? Есиңларда йоқму? 19 Бәш миң кишигә бәш нанни уштуғинимда, парчиларға лиқ толған қанчә кичик севәтни жиғивалдиңлар? — деди.

— Он иккини, — жавап бәрди улар. □ ■

20 — Йәттә нанни төрт миң кишигә уштуғинимда, парчиларға лиқ толған қанчә севәтни жиғивалдиңлар? — деди у.

— Йәттини, — Жавап бәрди улар. ■

21 У уларға:

— Ундақта, қандақсигә силәр теһи чүшәнмәйсиләр? — деди. □

Бәйт-Саидадики бир корниң сақайтилиши

22 Улар Бәйт-Саида йезисиға кәлди; халайиқ бир кор адәмни униң алдиға елип келип, униңға қолуңни тәккүзүп қойсаң, дәп өтүнди. 23 У кор адәмниң қолидин тутуп йезиниң сиртиға йетиләп барди; униң көзлиригә түкүрүп, үстигә қоллирини тәккүзүп:

— Бирәр нәрсә көрүватамсэн? — дәп сориди. ■

24 У бешини көтирип:

— Кишиләрни көрүватимән; улар худди меңип жүрүватқан дәрәқләрдәк көрүнүватиду, — деди.

25 Андин у қайтидин қоллирини у адәмниң көзлиригә тәккүзди. У көзлирини ечивиди, көзлири әслигә келип, һәммә нәрсини ениқ көрди. □ 26 Әйса уни өйигә қайтуруп:

— Йезиғиму кирмә, яки йезидики һеч кимгә бу ишни уқтурма, — дәп тапилиди. □

Петрусниң Әйсани Қутқузғучи-Мәсиһ дәп тоңуши

Мат. 16:13-20; Луқа 9:18-21

27 Әйса мухлислири билән чиқип Қәйсәрийә-Филиппи райониға қарашлиқ кәнт-йезиларға барди. Йолда у мухлислиридин:

— Кишиләр мени ким дәйду? — дәп сориди. ■

28 Улар униңға:

— Бәзиләр сени Чөмүлдүргүчи Йәһя, бәзиләр Иляс пәйғәмбәр вә йәнә бәзиләр илгәрки пәйғәмбәрләрдин бири дәп қарайдикән, — дәп жавап беришти. ■

29 У улардин:

— Әнди силәрчу, силәр мени ким дәп билисиләр? — дәп сориди.

□ 8:15 «Еһтият қилиңлар, Пәрсийләрниң ечитқуси вә һеродниң ечитқусидин һези болуңлар» — «Мат.» 16:1-12ниму көрүң. ■ 8:15 Мат. 16:6; Луқа 12:1. ■ 8:17 Мар. 6:52. □ 8:19 «..қанчә кичик севәт..» — «севәт» грек тилида «қол севәт». ■ 8:19 Мат. 14:17,20; Мар. 6:38; Луқа 9:13; Юһ. 6:9. ■ 8:20 Мат. 15:36,37. □ 8:21 «Ундақта, қандақсигә силәр теһи чүшәнмәйсиләр?» — Мәсиһниң бу соали мухлислири жиғивалған «он икки (кичик) севәт» вә «йәттә (чоң) севәт» билән мунасивәтликтур. Қизиқ бир иш шуки, Маркус өзиниң Инжилдики баянида Мәсиһниң (өлүмдин тирилиштин башқа) жәмий он тоққуз алаһидә мөжизисини хатириләйду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 8:23 Мар. 7:32. □ 8:25 «У көзлирини ечивиди..» — яки «у бешини көтиривиди...» яки «у көзлирини йоған ачти...». □ 8:26 «Йезиғиму кирмә, яки йезидики һеч кимгә бу ишни уқтурма» — Мәсиһ немишкә шундақ тапилиди? Шүбһисизки, Бәйт-Саидадикиләр алиқачан униң көп мөжизилирини көрүп туруп техичә товва қилмиған еди («Мат.» 11:21ни көрүң). ■ 8:27 Мат. 16:13; Луқа 9:18. ■ 8:28 Мат. 14:2.

Петрус жававән: — Сән Мәсһдурсән, — деди. □ ■

³⁰ У уларға өзи тоғрилиқ һеч кимгә тинмаслиқни жиддий тапилиди.

Әйсаниң өлүп тирилидиғанлигини алдин-ала ейтиши

Мат. 16:21-28; Луқа 9:22-27

³¹ Шуниң билән у Инсаноғлиниң нурғун азап-оқубәт тартиши, ақсақаллар, баш каһинлар вә Тәврат устазлири тәрипидин чәткә қеқилиши, өлтүрүлүши вә үч күндин кейин тирилдүрүлүши муқәррәр экәнлигини мухлислириға үгитишкә башлиди. □ ■ ³² У бу ишни очуқ-ашкарә сөзләп бәрди. Буниң билән Петрус уни бир чәткә тартип, уни әйипләшкә башлиди. □ ³³ Лекин у бурулуп мухлислириға қарап, Петрусни әйипләп:

— Арқамға өт, Шәйтан! Сениң ойлиғанлириң Худаниң ишлири әмәс, инсанниң ишлиридур, — деди. □ ■

³⁴ Андин мухлислири билән халайиқниму чақирип мундақ деди:

— Кимдәким маңа әгишишни нийәт қилса, өзидин кечип, өзиниң крестини көтирип маңа әгәшсун! □ ■ ³⁵ Чүнки кимдәким өз женини қутқузай десә, чоқум униңдин мәһрум болиду; лекин кимдәким мән үчүн вә хуш хәвәр үчүн өз женидин мәһрум болса, уни қутқузиду. ■

³⁶ Чүнки бир адәм пүткүл дунияға егә болуп, женидин мәһрум қалса, буниң немә пайдиси болсун?! □ ³⁷ У немисини жениға тегишсун?! ■ ³⁸ Чүнки кимдәким зинахор вә гунакар бу дәвир алдида мәндин вә мениң сөзлиримдин номус қилса, Инсаноғлиму атисиниң шаншәриви ичидә муқәддәс пәриштиләр билән биллә кәлгинидә, униңдин номус қилиду. □ ■

9

Әйсаниң жулалиқта көрүнүши

Мат. 17:1-13; Луқа 9:28-36

¹ У уларға йәнә:

— Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, бу йәрдә турғанларниң арисидин өлүмниң тәмини тетиштин бурун жәзмән Худаниң падишалиғиниң күч-қудрәт билән кәлгәнлигини көридиғанлар бардур. □ ■

□ **8:29** «Сән Мәсһдурсән» — «Мәсһ» дегән сөз тоғрилиқ «Тәбирләр»имизни көрүң. ■ **8:29** Мат. 16:16; Юһ. 6:69.

□ **8:31** «Инсаноғлиниң.... ақсақаллар, баш каһинлар вә Тәврат устазлири тәрипидин чәткә қеқилиши» — шу чағда икки «баш каһин» бар еди — «Аннас» вә униң күйоғли «Қаяфа». ■ **8:31** Мат. 16:21; 17:22; 20:18; Мар. 9:31; 10:33; Луқа 9:22; 18:31; 24:7. □ **8:32** «Буниң билән Петрус уни бир чәткә тартип, уни әйипләшкә башлиди» — Петрусниң әйиплиши шүбһисизки, өзүң улук падиша Мәсһ туруп, бешиңға мошундақ дәһшәтлик ишларни чүшүрмәслиғиң керәк еди, дегәндәк. «Мат.» 16:22ни көрүң. □ **8:33** «Арқамға өт, Шәйтан!» — Әйса бу әйәттә «Шәйтан» дегән бу сөзини биринчидин «дүшмән» дегән мәнидә ишлитип, өзиниң дүшмини болуп қалған Петрусқа ейтиду. Иккинчидин, Шәйтан өзи Петрус арқилиқ Әйсаға путликашаң болмақчи еди. ■ **8:33** 2Сам. 19:22. □ **8:34** «Кимдәким маңа әгишишни нийәт қилса, өзидин кечип, өзиниң крестини көтирип маңа әгәшсун!» — «Мат.» 10:38ни, шундақла униңдики изаһатниму көрүң. ■ **8:34** Мат. 10:38; 16:24; Луқа 9:23; 14:27. ■ **8:35** Мат. 10:39; 16:25; Луқа 9:24; 17:33; Юһ. 12:25.

□ **8:36** «...женидин мәһрум қалса, буниң немә пайдиси болсун?!» — «жан» мошу йәрдә пәқәт һаятни әмәс, бәлки адәмниң салаһийити, роһий дуниясини көрситиду. ■ **8:37** Зәб. 48:7-10 □ **8:38** «зинахор вә гунакар бу дәвир» — «зинахор» бәлким һәм жисманий һәм көчмә (Худаға вапасизлиқ қилғучи, дегән) мәнидиму ишлитилиду. «Инсаноғли» — Мәсһ, әлвәттә. «Тәбирләр»ниму көрүң. ■ **8:38** Мат. 10:32; Луқа 9:26; 12:8; 2Тим. 2:12; 1Юһа. 2:23. □ **9:1** «Бу йәрдә турғанларниң арисидин өлүмниң тәмини тетиштин бурун жәзмән Худаниң падишалиғиниң күч-қудрәт билән кәлгәнлигини көридиғанлар бардур» — бизниңчә 9:1-әйәттики сөзниң муһим мәнаси 9:2-13дә тәсвирләнгән карамәт ишларни көрситиду. Башқа алимлар у: (1) Әйса өлтүрүлгәндин кейин мухлислириға қайта көрүнүши билән; (2) Муқәддәс Роһниң келиши билән; (3) Мәсһниң шәриви жамаәттә аян қилиниши билән; (4) Әйсаниң дунияға қайтип келиши билән әмәлгә ашурулди, дәп қарайду. Жуқириқи (1)-, (2)-, (3)-пикир сәл орунлуқ болғини билән, лекин Әйсаниң «бу йәрдә турғанларниң арисидин... көридиғанлар бар» дегинидин қариганда, бәзи расуллар бу ишни көриду, шуңа муһим әмәлгә ашурулуши 9:2-13дики «Әйсаниң жулалиқта көрүнүши» дегән иштур, дәп қараймиз. ■ **9:1** Мат. 16:28; Луқа 9:27.

Әйсаниң жулалиқта көрүнүши

² Вә алтә күндин кейин, Әйса Петрус, Якуп вә Юханнани айрип елип, егиз бир таққа чиқти. У йәрдә униң сияқи уларниң көз алдидила өзгирип, ■ ³ кийимлири йәр йүзидики һеч бир ақартқучиму ақарталмиғидәк дәрижидә пақирап қардәк аппақ болди. ⁴ Уларниң көз алдида Муса вә Иляс *пәйғәмбәрләр* туюқсиз көрүнди; улар Әйса билән сөзлишиватқан еди. ⁵ Петрус бу ишқа жававән Әйсаға:

— Устаз, бу йәрдә болғинимиз интайин яхши болди! Бирини саңа, бирини Мусаға, йәнә бирини Илясқа атап бу йәргә үч кәпә ясайли! — деди □ ⁶ (чүнки Петрус немә дейишини билмәй қалған еди, чүнки улар қорқунучқа чөмүп кәткән еди).

⁷ Туюқсиз бир парчә булут уларни қапливалди вә булуттин: «Бу Мениң сөйүмлүк Оғлумдур; униңға қулақ селиңлар!» дегән аваз аңланди. ■ ⁸ Улар лаппидә әтрапиға қаришивиди, лекин йәнә һеч кимни көрмиди, өз йенида пәқәт Әйсанила көрди.

⁹ Улар тағдин чүшүватқанда, Әйса уларға, Инсаноғли өлүмдин тирилдүрүлмигичә, көргәнлирини һеч кимгә ейтмаслиқни әмир қилип тапиди. ■ ¹⁰ Улар униң бу сөзини көңлигә пүкүп, «өлүмдин тирилиш» дегәнниң зади немә екәнлиги һәққидә өз ара мулаһизиләшти.

¹¹ Улар униңдин йәнә:

— Тәврат устазлири немә үчүн: «Иляс *пәйғәмбәр Мәсиһ келиштин* авал қайтип келиши керәк» дейишиду? — дәп сорашти. ■

¹² У уларға жававән:

— Иляс *пәйғәмбәр дәрвәкә Мәсиһтин* авал келиду, андин һәммә ишни орниға кәлтүриду; әнди немишкә муқәддәс язмиларда Инсаноғли көп азап-оқубәт чекиду вә хорлиниду, дәп пүтүлгән? □ ■ ¹³ Лекин мән силәргә шуни ейтайки, Иляс *пәйғәмбәр дәрһәқиқәт кәлди вә дәл муқәддәс язмиларда у һәққидә пүтүлгәндәк, кишиләр униңға немини халиса шундақ қилди.* □ ■

Жин чаплашқан балиниң азат қилиниши

Мат. 17:14-20; Луқа 9:37-43

¹⁴ Улар мухлисларниң йениға қайтип барғинида, зор бир топ адәмләрниң уларниң әтрапиға олишивалғанлиғини, бир нәччә Тәврат устазлириниң улар билән муназирә қилишиватқанлиғини көрди. ¹⁵ Уни көргән пүтүн халайиқ интайин һәйран болушти вә жүгүрүп келип униң билән саламлашти. ¹⁶ У улардин:

— Улар билән немә тоғрилиқ муназирә қилишиватисиләр, — дәп сориди. □ ¹⁷ Халайиқтин бирәйлән униңға:

■ **9:2** Мат. 17:1; Луқа 9:28. □ **9:5** «Устаз» — грек тилида (һәм ибраний тилида) «Рабби» дейилиду. «бирини саңа, бирини Мусаға, йәнә бирини Илясқа атап бу йәргә үч кәпә ясайли!» — бу сөз вә пүтүн вақиә тоғрилиқ йәнә «Матта»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **9:7** Қан. 18:19; Йәш. 42:1; Мат. 3:17; 17:5; Мар. 1:11; Луқа 3:22; 9:35; Кол. 1:13; 2Пет. 1:17. ■ **9:9** Мат. 17:9; Луқа 9:36. ■ **9:11** Мал. 4:5; Мат. 11:14; Луқа 1:17. □ **9:12** «Иляс пәйғәмбәр дәрвәкә Мәсиһтин авал келиду, андин һәммә ишни орниға кәлтүриду» — «Илясниң авал келиши» вә униң «һәммини орниға кәлтүрүши»ни көрсәткән бешарәт вә башқа тәпсилатлири Тәврат, «Мал.» 4:5-6дә хатирилиниду. «әнди немишкә муқәддәс язмиларда иИнсаноғли көп азап-оқубәт чекиду вә хорлиниду, дәп пүтүлгән?» — «немишкә...?» — Әгәр улуқ Иляс пәйғәмбәр келип Мәсиһ үчүн йол тәйярлиған болса, зади «немишкә» хәлиқ Мәсиһни қобул қилмайду? Йәһя пәйғәмбәр дәрвәкә «Иляс пәйғәмбәр»ниң роһи вә күчидә кәлгини билән («Луқа» 1:17) у өлтүрүлгән вә Мәсиһму униңға охшаш өлтүрүлиду (13-айәтниму көрүң). ■ **9:12** Зәб. 21:7; Йәш. 53:4; Дан. 9:26; Вәһ. 11:4-7. □ **9:13** «лекин мән силәргә шуни ейтайки, Иляс пәйғәмбәр дәрһәқиқәт кәлди вә дәл муқәддәс язмиларда у һәққидә пүтүлгәндәк, кишиләр униңға немини халиса шундақ қилди» — мошу йәрдә Мәсиһ Йәһя пәйғәмбәрни йәнә Иляс пәйғәмбәргә охшитиду. ■ **9:13** Мал. 4:5,6 □ **9:16** «У улардин: — ... дәп сориди» — «улар» мошу йәрдә (1) мухлисларини; (2) халайиқниң өзлирини (3) Тәврат устазлирини көрситиши мүмкин. Бизниңчә (2) яки (3) тоғра болуши керәк; халайиқтин бири мошу соалға жавап бериду. Бәзи кона көчүрмилирида «улар»ниң орнида «Тәврат устазлири» дейилиду.

— Устаз, мән оғлумни сениң алдиңға елип кәлдим, чүнки униңға гача қилғучи бир роһ чаплишивалған. □ ■ 18 Һәр қетим роһ уни чирмивалса, уни тартиштуруп жиқитиду, шуниң билән балиниң ағзи көпүклишип, чишлири киришип кетиду; қақшал болуп қалиду. Мухлислириңдин жинни һайдивәткәйсиләр дәп тилидим, бирақ улар қилалмиди, — деди. □

19 У жававән: — Әй етиқатсиз дәвир, силәр билән қачанғичә турай?! Мән силәргә йәнә қачанғичә сәвир қилай? — Балини алдимға елип келиңлар — деди.

20 Улар балини униң алдиға елип кәлди. Әйсани көрүш биләнла роһ балиниң пүтүн бәдинини тартиштурувәтти. Бала жиқилип, ағзидин көпүк чиққан пети йәрдә жумилап кәтти. ■

21 У балиниң атисидин:

— Бу иш бешиға кәлгинигә қанчә узун болди? — дәп сориди.

У: — Кичигидин тартип шундақ, 22 жин уни һалак қилиш үчүн көп қетим отқа вә суға ташлиди. Әнди бир амал қилалисаң, бизгә ич ағритип шапаәт қилғайсән! — деди.

23 Әйса униңға: — «Қилалисаң!» дәйсәнғу! Ишәштә болған адәмгә һәммә иш мүмкіндур! — деди. ■

24 Балиниң атиси дәрһал: — Мән ишинимән; ишәшсизлигимгә мәдәт қилғайсән! — деди жиғлап нида қилип. 25 Әнди Әйса көпчиликниң жүгүрүшүп кәлгәнлигини көрүп, һелиқи напак роһқа тәнбиһ берип:

— Әй адәмни гас вә гача қилғучи роһ! Буйруқ қилимәнки, униңдин чиқ, иккинчи киргүчи болма! — деди.

26 Шу һаман жин бир чирқириди-дә, балини дәһшәтлик тартиштуруп, униңдин чиқип кәтти. Бала өлүктәк йетип қалди, халайиқниң көпинчиси «У өлди!» дейишти. 27 Лекин Әйса балини қолидин тутуп йөлиди, бала орнидин турди.

28 Әйса өйгә киргәндин кейин, мухлислири униң билән ялғуз қалғанда униңдин: — Биз немә үчүн жинни һайдиветәлмидуқ? — дәп сорашти. ■

29 У уларға: — Бу хил жин дуа вә розидин башқа йол билән чиқирилмас, — деди. □

Әйсаниң өлүп тирилидиғанлигини йәнә алдин-ала ейтиши

Мат. 17:22-23; Луқа 9:43-45

30 Улар шу йәрдин айрилип, Галилийәдин өтүп кетивататти. Бирақ у буни һеч кимниң билишини халимайтти. ■ 31 Чүнки у мухлислириға:

— Инсаноғли инсанларниң қолиға тапшурулуп, улар уни өлтүриду. Өлтүрүлүп үч күндин кейин у тирилиду, — дегән тәлимни беривататти. 32 Лекин мухлислар бу сөзни чүшәнмиди һәмдә униңдин сорашқиму петиналмиди.

Һәқиқий улук ким?

Мат. 18:1-5; Луқа 9:46-48

33 У КәпәрНаһум шәһиригә кәлди. Өйгә киргәндә у улардин:

— Йолда немә тоғрисида мулаһизиләштиңлар? — дәп сориди. ■ 34 Лекин улар шүк турди, чүнки улар йолда қайсимиз әң улук дәп бир-бири билән мулаһизиләшкән еди.

35 У олтирип, он иккәйләнни йениға чақирип, уларға:

— Ким биринчи болушни истигән болса, шу һәммәйләнниң әң ахирқиси вә һәммәйләнниң хизмәтқари болсун, — деди. ■ 36 Андин у кичик бир балини оттурида турғузди вә уни қучиғиға елип туруп, уларға мундақ деди: ■

□ 9:17 «мән оғлумни сениң алдиңға елип кәлдим» — бу кишиниң «сениң алдиңға» дегини униң Мәсиһ вә мухлислирини «бир адәмдәк» дәп қарайтти, дәп билдүриду. Бир тәрәптин мошу көзқараш тоғриду. ■ 9:17 Мат. 17:14; Луқа 9:37,38. □ 9:18 «уни тартиштуруп жиқитиду» — яки «уни йәргә жиқитиветиду». «қақшал болуп қалиду» — яки «пүтүн эзайи қетип қалиду». ■ 9:20 Мар. 1:26. ■ 9:23 Луқа 17:6. ■ 9:28 Мат. 17:19. □ 9:29 «Бу хил жин дуа вә розидин башқа йол билән чиқирилмас» — бәзи кона көчүрмиләрдә «розидин» дегән сөз тепилмайду.

■ 9:30 Мат. 16:21; 17:22; 20:18; Мар. 8:31; 10:33; Луқа 9:22; 18:31; 24:7. ■ 9:33 Мат. 18:1; Луқа 9:46; 22:24. ■ 9:35 Мат. 20:27; Мар. 10:43. ■ 9:36 Мар. 10:16.

37 — Ким мениң намында мошундақ кичик балини қобул қилса, мени қобул қилған болиду. Ким мени қобул қилса, у мени эмәс, бәлки мени әвәткүчини қобул қилған болиду. □ ■

Қарши турмаслиқниң өзи қоллиғанлиқтур
Луқа 9:49-50

38 Юханна униңға:

— Устаз, сениң намиң билән жинларни һайдаватқан бирисини көрдуқ. Лекин у биз билән биргә саңа әгәшкәнләрдин болмиғачқа, уни тостуқ, — деди. ■

39 Лекин Әйса: — Уни тосмаңлар. Чүнки мениң намын билән бир мөжизә яратқан бириси арқидинла мениң үстүмдин яман гәп қилиши мүмкин эмәс. ■ 40 Чүнки бизгә қарши турмиғанлар бизни қоллиғанлардур. 41 Чүнки мән силәргә шуни бәрһәк ейтип қояйки, Мәсйһкә мәнсуп болғанлиғиңлар үчүн, мениң намында силәргә һәтта бирәр пиялә су бәргән кишиму өз инъамиға еришмәй қалмайду. ■

Гунаниң езитқулуғи
Мат. 18:6-9; Луқа 17:1-2

42 Лекин маңа етиқат қилған бундақ кичикләрдин бирини гунаға путлаштурған һәр қандақ адәмни, у бойниға йоған түгмән теши есилған һалда деңизға ташливетилгини әвзәл болатти. ■

43 Әгәр әнди қолуң сени гунаға путлаштурса, уни кесип ташливет. Чүнки икки қолуң бар һалда дозаққа, йәни өчүрүлмәс отқа киргиниңдин көрә, чолақ һалда һаятлиққа киргиниң әвзәлдур. ■ 44 Чүнки дозақта шуларни йәйдиган қурут-қоңғузлар өлмәйду, ялқунлуқ от өчмәйду. □ ■

45 Әгәр әнди путуң сени гунаға путлаштурса, уни кесип ташливет. Чүнки икки путуң бар һалда дозаққа, йәни өчүрүлмәс отқа ташланғиниңдин көрә, токур һалда һаятлиққа киргиниң әвзәл.

46 Чүнки дозақта шуларни йәйдиган қурут-қоңғузлар өлмәйду, ялқунлуқ от өчмәйду. ■

47 Әгәр көзүң сени гунаға путлаштурса, уни оюп ташливет. Икки көзүң бар һалда отлуқ дозаққа ташланғиниңдин көрә, сиңар көзлүк болуп Худаниң падишалиғиға киргиниң әвзәл. 48 Чүнки дозақта шуларни йәйдиган қурут-қоңғузлар өлмәйду, ялқунлуқ от өчмәйду. ■

49 һәммә адәм от билән тузлиниду вә һәр бир қурбанлиқ туз билән тузлиниду. □ ■

50 Туз яхши нәрсидур. һалбуки, әгәр туз өз тузлуғини йоқатса, униңға қайтидин туз тәмини қандақму киргүзгили болиду? Өзүңларда туз тепилсун вә бир-бириңлар билән енақлиқта

□ 9:37 «Ким мениң намында мошундақ кичик балини қобул қилса...» — яки «ким мениң намында мошундақ кичик балини күтсә...». ■ 9:37 Мат. 18:5; Луқа 9:48; Юһ. 13:20. ■ 9:38 Луқа 9:49. ■ 9:39 1Кор. 12:3. ■ 9:41 Мат. 10:42. ■ 9:42 Мат. 18:6; Луқа 17:2. ■ 9:43 Қан. 13:7; Мат. 5:30; 18:8.

□ 9:44 «Чүнки дозақта шуларни йәйдиган қурут-қоңғузлар өлмәйду, ялқунлуқ от өчмәйду» — бәзи кона көчүрмиләрдә бу 44- вә 46-айәт тепилмайду. ■ 9:44 Йәш. 66:24. ■ 9:46 Йәш. 66:24 ■ 9:48 Йәш. 66:24 □ 9:49 «Һәммә адәм от билән тузлиниду вә һәр бир қурбанлиқ туз билән тузлиниду» — бу сирлиқ жүмлә чоқум «Лав.» 2:13, «Чөл.» 31:23, «Әз.» 43:23, «Йәш.» 34:6 вә 66:20 һәмдә жуқуриқи 42-48 айәтләр билән мунасивәтликтур. Мәнәси бәлким: — (1) гөш-көктатларни туз билән узун сақлиғили болғандәк, Мәсйһгә ишәнмигәнләр дозақниң отида «чиримай, сақлинип» мәңгү жазаһиниду; яки (2) Мәсйһгә әгәшкәнләр мошу дунияда (туз яриға сепилгәндәк) жапа-мушәққәт, азап-оқубәт чекиду; яки (3) мәнәси һәр икки тәрәптикидәк болиду — демәк, һәр бир киши өзиниң Әйса Мәсйһкә болған мунасивитидә мувапиқ жапа-мушәққәт, азап-оқубәт чекиду; етиқатчилар мошу дунияда жапа-мушәққәтләр арқилиқ тавлинип паклиниду, етиқатсизлар дозақта мәңгү азап тартиду. Бизниңчә 3-мәнәси тоғра келиши мүмкин. Рәббимиз бу йәрдә һәм етиқатчиларни һәм етиқатсизларниму көздә тутиду. Бизниңчә пәқәт етиқатчилар Худаға атилидиған қурбанлиқ болалайду, шуңа айәтниң биринчи қисимда һәммә адәм, иккинчи қисимда етиқатчилар («қурбанлиқ» сүпитидә) көздә тутулиду. ■ 9:49 Лав. 2:13.

өтүңлар. □ ■

10

Талақ тоғрисидики тәлим

Мат. 19:1-12

¹ У у йәрдин қозғилип, Йәһудийә өлкиси тәрәплиридин өтүп, Иордан дәриясиниң у қетидики районларғиму барди. Топ-топ адәмләр йәнә униң әтрапиға олишивалған еди. У адити бойичә уларға тәлим беришкә башлиди. ■ ² Бәзи Пәрсийләр униң йениға келип уни қилтаққа чүшүрүш мәхситидә униңдин:

— Бир адәмниң аялини талақ қилиши Тәврат қануниға уйғунму? — дәп сориди. □

³ Лекин у жававән: — Муса пәйғәмбәр силәргә немә дәп буйруған? — деди. ⁴ Улар: — Муса пәйғәмбәр кишиниң аялини бир парчә талақ хети йезипла талақ қилишиға рухсәт қилған, — дейишти. □ ■

⁵ Әйса уларға:

— Таш жүрәклигиңлардин у силәргә бу әмирни пүткән; ⁶ лекин Худа аләм апиридә болғинида инсанларни «Әр вә аял қилип яратти». ■ ⁷ «Шу сәвәптин әр киши ата-анисидин айрилиду, аяли билән бирлишип ■ ⁸ иккилиси бир тән болиду». Шундақ экән, әр-аял әнди икки тән әмәс, бәлки бир тән болиду. □ ■ ⁹ Шуниң үчүн, Худа қошқанни инсан айримисун, — деди. ■

¹⁰ Улар өйгә қайтип келип киргәндә, мухлислири униңдин бу һәқтә сориди. ¹¹ У уларға:

— Аялини талақ қилип, башқа бирини әмригә алған киши аялиға гуна қилип зина қилған болиду. ■ ¹² Ерини қоюветип, башқа әргә тәккән аялму зина қилған болиду, — деди. □

Әйсаниң кичик балиларға бәхит тилиши

Мат. 19:13-15; Луқа 18:15-17

¹³ Қолуңни тәккүзгәйсән дәп, кишиләр кичик балилирини униң алдиға елип келивататти. Бирақ мухлислар елип кәлгәнләрни әйиплиди. ■ ¹⁴ Буни көргән Әйса аччиқлинип, мухлислириға:

Балилар алдимға кәлсун, уларни тосмаңлар. Чүнки Худаниң падишалиғи дәл мошундақларға тәвәдур. □ ■ ¹⁵ Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, Худаниң

□ **9:50** «Туз яхши нәрсидур. һалбуки, әгәр туз өз тузлуғини йоқатса, униңға қайтидин туз тәммини қандақму киргүзгили болиду?» — туз болса (1) тәм бериду; (2) чирип кетиштин тосиду; (3) зәхим-яриларни сақайтиду. Мухлисларниң бу дуняға болған рольи буниңға охшап кетиши керәк. «Өзүңларда туз тепилсун вә бир-бириңлар билән енақлиқта өтүңлар» — бу сирлиқ жүмлиниң мәнаси үчүн «Мат.» 5:13, «Әф.» 4:29, «Кол.» 4:6ни көрүң. Етиқатчилар «тузлуқ» болса өзини пак тутиду, лекин буниңдин һали чоңлиқ қилмайду — бәлки муһәббити, хатиржәмлиги вә хошаллиғи билән гунада тутулғанларни Худаниң йолиға жәлип қилғучилардур. ■ **9:50** Мат. 5:13; Луқа 14:34; Рим. 12:18; Ибр. 12:14. ■ **10:1** Мат. 19:1. □ **10:2** «қилтаққа чүшүрүш мәхситидә» — әслидә Йәһя пәйғәмбәр һерод падишаға «талақ қилсаң болмайду» дәп тәнбиһ берип, униң чишиға тегип өлтүрүлгән еди. Шүбһисизки, Пәрсийләрниң мәхсәтлириниң бири: — Әйсаму «талақ қилишқа болмайду» десә, һерод падиша уни Йәһяға охшаш өлтүрүветәтти. □ **10:4** «Муса пәйғәмбәр кишиниң аялини бир парчә талақ хети йезипла талақ қилишиға рухсәт қилған» — мошу әмирниң тоғриси «Қан.» 24:1дә тепилиду. Йәнә «қоюп бериш» тоғрисидики бир йәкүн үчүн «1Кор.»дики «қошумчә сөз»ниму (7-бап тоғрилиқ) көрүң. ■ **10:4** Қан. 24:1, 3; Йәр. 3:1; Мат. 5:31. ■ **10:6** Яр. 1:27, 2:24, 5:2; Мат. 19:4. ■ **10:7** Яр. 2:24; 1Кор. 6:16; Әф. 5:31. □ **10:8** «шу сәвәптин әр киши ата-анисидин айрилиду, аяли билән бирлишип иккилиси бир тән болиду» — «Яр.» 2:24. ■ **10:8** Яр. 2:24 ■ **10:9** 1Кор. 7:10. ■ **10:11** Мат. 5:32; 19:9; Луқа 16:18; 1Кор. 7:10. □ **10:12** «Аял ... ерини қоюветип...» — Йәһудий жәмийитидә бу интайин аз көрүлидигән әһвал. Лекин Йәһудий әмәсләр арисида дайим йүз берәтти. Шуңа шүбһисизки, Мәсиһниң мошу йәрдә көздә тутқини Йәһудий әмәсләрниму өз ичигә алиду. Йәнә «қоюп бериш» («талақ қилиш») тоғрисидики бир йәкүн үчүн «1Кор.»дики «қошумчә сөз»ниму (7-бап тоғрилиқ) көрүң. ■ **10:13** Мат. 19:13; Луқа 18:15. □ **10:14** «Худаниң падишалиғи дәл мошундақларға тәвәдур» — яки «Худаниң падишалиғи дәл мошундақлардин тәркиб тапқандур». ■ **10:14** Мат. 18:3; 19:14; 1Кор. 14:20; 1Пет. 2:2.

падишалиғини сәбий балидәк қобул қилмиса, униңға һәргиз кирәлмәйду, — деди. ¹⁶ Шуниң билән у балиларни қучиғиға елип, уларға қоллирини тәккүзүп бәхит тилиди. □ ■

Пулдарлар Худаниң падишалиғиға кирәлмәду?

Мат. 19:16-30; Луқа 18:18-30

¹⁷ У йолға чиққанда, бириси униң алдиға жүгүрүп келип, униң алдида тизлинип униңдин: — И яхши устаз, мән қандақ қилсам мәңгүлүк һаятқа мираслиқ қилимән? — дәп сориди. ■

¹⁸ Лекин Әйса униңға:

— Мени немишкә яхши дәйсән? Пәқәт биридин, йәни Худадин башқа һеч ким яхши әмәстур.

¹⁹ Сән Тәвраттики «Зина қилма, қатиллиқ қилма, оғрилиқ қилма, ялған гувалиқ бәрмә, хиянәт қилма, ата-анаңни һөрмәт қил» дегән пәрһиз-пәрзләрни билисән, — деди. □ ■

²⁰ У адәм жававән: — Устаз, буларниң һәммисигә кичигимдин тартип әмәл қилип келиватимән, — деди.

²¹ Әйсаниң униңға қарап муһәббити қозғалди вә униңға:

— Сәндә йәнә бир иш кәм. Берип пүтүн мал-мүлкиңни сетип, пулини йоқсуларға бәргин вә шундақ қилсаң, әрштә ғәзнәң болиду; андин келип крестни көтирип маңа әгәшкин! — деди. □ ■

²² Лекин мошу сөзни аңлап, униң чирайи тутулуп, қайғуға чөмүп у йәрдин кәтти. Чүнки униң мал-дунияси наһайити көп еди.

²³ Андин Әйса чөрисигә сәпселип қарап, мухлислириға:

— Мал-дунияси көпләрниң Худаниң падишалиғиға кириши немидегән тәсликтә болиду-һә! — деди. ■

²⁴ Мухлислар униң сөзлиригә интайин һәйран болушти, лекин Әйса уларға йәнә жававән: — Балилирим, мал-мүлүккә таянғанлар үчүн Худаниң падишалиғиға кириш немидегән тәс-һә! □ ²⁵ Төгиниң йиңниниң көзидин өтүши бай адәмниң Худаниң падишалиғиға киришидин асандур! — деди.

²⁶ Улар буни аңлап интайин бәк һәйран болушуп, бир-биридин:

Ундақта, ким нижатқа еришәләйду? — дәп сорашти. ²⁷ Әйса уларға қарап:

— Бу иш инсан билән вужудқа чиқиши мүмкин әмәс, лекин Худа үчүн мүмкин әмәс болмайду; чүнки Худаға нисбәтән һәммә иш мүмкин болиду, — деди. □ ■

²⁸ Буниң билән Петрус униңға:

— Мана, биз болсақ, һәммини ташлап саңа әгәштуқ!? — дегили турди. ■

²⁹ Әйса униңға жававән мундақ деди:

— Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки, мән үчүн вә хуш хәвәр үчүн өйи, ака-укилири, ача-сиңиллири, атиси, аниси, аяли, балилири яки йәр-зиминлиридин ваз кәчкәнләрниң һәммиси ³⁰ бу заманда буларниң йүз һәссисигә, йәни өй, ака-ука, ача-сиңил, ана, балилар вә йәр-зиминларға (зиянкәшликләр қошулған һалда) муйәссәр болмай қалмайду вә келидиған

□ **10:16** «Шуниң билән у балиларни қучиғиға елип, уларға қоллирини тәккүзүп бәхит тилиди» — бу әйәттики грек тилиға қариғанда, мүмкинчилиги барки, у бир-бирләп қучағлап, балиларға айрим-айрим бәхит тилиди.

■ **10:16** Мат. 19:15; Мар. 9:36. ■ **10:17** Мат. 19:16; Луқа 18:18. □ **10:19** «Зина қилма, қатиллиқ қилма, оғрилиқ қилма, ялған гувалиқ бәрмә, хиянәт қилма, ата-анаңни һөрмәт қил» — мошу әмирләр «Мис.» 20:12-16, «Қан.» 5:16-20 вә 24:14дә тепилиду. ■ **10:19** Мис. 20:12-16; 21:12; Қан. 5:16-20; Қан. 24:14; Рим. 13:9. □ **10:21**

«...Андин келип крестни көтирип маңа әгәшкин!» — бәзи кона көчүрмиләрдә мошу йәрдә «крест көтирип» дегән сөз тепилмайду. «Крест көтириш» дегән укум тоғрисида «Мат.» 10:38дики изаһат вә башқа изаһатларни көрүң. «Әйсаниң униңға қарап муһәббити қозғалди» дегән сөзигә қариғанда, мүмкинчилиги барки, мәңгүлүк һаятни издигән яш бай жигит дәл Маркусниң өзи еди. Бу жигит Маркус болмиса, «Әйсаниң муһәббити» тоғрилиқ қандақму хәвәр тапалайду? ■ **10:21** Мат. 6:19; Луқа 12:33; 1Тим. 6:17. ■ **10:23** Пәнд. 11:28; Мат. 19:23; Луқа 18:24. □ **10:24** «мал-мүлүккә таянғанлар үчүн Худаниң падишалиғиға кириш немидегән тәс-һә!» — бәзи кона көчүрмиләрдә мошу йәрдә «мал-мүлүкләргә таянғанлар үчүн» дегән сөз тепилмайду. □ **10:27** «чүнки Худаға нисбәтән һәммә иш мүмкин болиду» — грек тилида: «чүнки Худа билән һәммә иш мүмкин болиду». ■ **10:27** Аюп 42:2; Йәр. 32:17; Зәк. 8:6;

Луқа 1:37. ■ **10:28** Мат. 4:20; 19:27; Луқа 5:11; 18:28.

замандиму мәңгүлүк һаятқа еришмәй қалмайду. ³¹ Лекин шу чағда нурғун алдида турғанлар арқиға өтиду, нурғун арқида турғанлар алдиға өтиду.■

Әйсаниң өлүп тирилидиғанлигини йәнә алдин-ала ейтиши

Мат. 20:17-19; Луқа 18:31-34

³² Улар Йерусалимға чиқидиған йолда еди, Әйса һәмминиң алдида кетивататти. Мухлислири бәк һайран еди һәмдә униңға әгәшкәнләрму қорқунуч ичидә кетивататти. Әйса он иккәйләнни йәнә өз йениға тартип, уларға өз бешиға чүшидиғанлирини уқтурушқа башлап:□ ■

³³ — Мана биз һазир Йерусалимға чиқип кетиватимиз. Инсаноғли баш каһинлар вә Тәврат устазлириға тапшурулиду. Улар уни өлүмгә мәһкүм қилиду вә ят әлликләргә тапшуриду.

³⁴ Улар болса уни мәсқирә қилип, қамчилап, униң үстигә төкүриду вә уни өлтүриду. Лекин үч күндин кейин у қайта тирилиду, — деди.□

Яқуп билән Юһаннаниң тәливи

Мат. 20:20-28

³⁵ Зәбәдийниң оғуллири Яқуп билән Юһанна униң алдиға келип:

— Устаз, сәндин немә тилисәк орундап бәрсән, дәп өтүнимиз, — дейишти.■

³⁶ У уларға: — Силәргә немә қилип беришимни халайсиләр? — деди.

³⁷ — Сән шан-шәривиндә болғиниңда, биримизни оң йениңда, биримизни сол йениңда олтарғузғайсән, — дейишти улар.

³⁸ Әйса уларға жававән: — Немә тәләп қилғанлиғиңларни билмәйватисиләр. Мән ичидиған қәдәһни ичәләмсиләр? Мән қобул қилидиған чөмүлдүрүшни силәрму қобул қилаламсиләр?□ ■

³⁹ — Қилалаймиз, — дейишти улар.

Әйса уларға:

— Дәрвәқә, мән ичидиған қәдәһимни силәрму ичисиләр вә мән қобул қилидиған чөмүлдүрүлүш билән чөмүлдүрүлисиләр. ⁴⁰ Бирақ оң яки сол йенимда олтиришқа несип болуш мениң илигимдә әмәс; бәлки кимләргә тәйярланған болса, шуларға берилиду, — деди.■

⁴¹ Буниндин хәвәр тапқан қалған он мухлис Яқуп билән Юһаннадин хапа болушқа башлиди. ■

⁴² Лекин Әйса уларни йениға чақирип, мундақ деди:

— Силәргә мәлумки, ят әлләр үстидики һөкүмран дәп һесапланғанлар қол астидики хәлиқ үстидин буйруқвазлиқ қилип һакимийәт жүргүзиду, вә һоқуқдарлири уларни ғоҗайинларчә идарә қилиду. □ ■ ⁴³ Бирақ силәрниң араңларда бундақ иш болмайду; бәлки силәрдин ким мәртивилик болушни халиса, у силәрниң хизмитиңларда болсун; ■ ⁴⁴ вә ким араңларда

■ **10:31** Мат. 19:30; 20:16; Луқа 13:30. □ **10:32** «мухлислири» — Мошу йәрдә грек тилида «улар» билән билдүрүлиду. «Мухлислири бәк һайран еди һәмдә униңға әгәшкәнләрму қорқунуч ичидә кетивататти» — уларниң һайран қелиш яки қорқунучта болушниң сәвәви: (1) у адәттиқидәк улар билән биллә маңмай, бәлки намәлум сәвәптин алдида ялғуз маңатти; (2) у хәтәр йүз бериш мүмкинчилиги болған шу шәһәргә алдирап кетиватиду. ■ **10:32** Мат. 16:21; 17:22; 20:18; Мар. 8:31; 9:31; Луқа 9:22; 18:31; 24:7. □ **10:34** «улар болса уни мәсқирә қилип, қамчилап...» — Рим империйәсидә жаза қамчилири бир нәччә тасмилик болуп, һәр бир тасмиға қоғушун вә устихан парчилири бағланған болиду. Қамчилиған вақтида жазаланғучи ялаңачлинип, йәргә тизландурулуп, икки йенида турған ләшкәр уни қамчилайтти. Жазаланғучи бәзи вақитларда һәтта мошу қамчилаштин өләтти. ■ **10:35** Мат. 20:20. □ **10:38** «Мән ичидиған қәдәһни ичәләмсиләр?» — бу айәттики «қәдәһ» дегән сөз, Әйсаниң тартидиған азап-оқубити вә кресттики өлүмини көздә тутиду. «Мән қобул қилидиған чөмүлдүрүшни силәрму қобул қилаламсиләр?» — Мәсиһ көрсәткән бу «чөмүлдүрүш» шүһисизки, өз өлүмидур. «Әфәсуслуқларға»дики «қошумчә сөз»имиздә язған «чөмүлдүрүш» тоғрилиқ изаһатлиримизни көрүң. ■ **10:38** Мат. 20:22; Луқа 12:49,50. ■ **10:40** Мат. 25:34. ■ **10:41** Мат. 20:24.

□ **10:42** «ят әлләр үстидики һөкүмран дәп һесапланғанлар қол астидики хәлиқ үстидин буйруқвазлиқ қилип һакимийәт жүргүзиду, вә һоқуқдарлири уларни ғоҗайинларчә идарә қилиду» — «ят әлләр» мошу сөз адәттә Йәһудий әмәсләрни көрситиду. Лекин мошу йәрдә етиқатсиз, Худани тонумайдиған дуниядики әлләрни тәкитләйду. ■ **10:42** Мат. 20:25; Луқа 22:25. ■ **10:43** 1Пет. 5:3.

биринчи болушни истисә, у һәммә адәмниң қули болсун. ⁴⁵ Чүнки Инсаноғлиму дәрвәкә шу йолда көпчилик мениң хизмитимдә болсун демәй, бәлки көпчиликниң хизмитидә болай вә жәнимни пида қилиш бәдилигә нурғун адәмләрни һөрлүккә чиқирай дәп кәлди. □ ■

Қариғу Бартимайниң көзиниң сақайтилиши
Мат. 20:29-34; Луқа 18:35-43

⁴⁶ Улар Йерихо шәһиригә кәлди. Әйса мухлислири вә зор бир топ адәмләр билән биллә Йериходин чиққан вақитта, Тимайниң Бартимай исимлиқ қариғу оғли йол бойида олтирип, тиләмчилик қиливататти. □ ■ ⁴⁷ У «Насарәтлик Әйса»ниң у йәрдә экәнлигини аңлап: — И Давутниң оғли Әйса, маңа рәһим қилғайсән! — дәп товлашқа башлиди. □

⁴⁸ Нурғун адәмләр уни «Үн чиқарма» дәп әйиплиди. Лекин у: — И Давутниң оғли, маңа рәһим қилғайсән, — дәп техиму үнлүк товлиди.

⁴⁹ Әйса тохтап:

Уни чақиринлар, — деди. Шуниң билән улар қариғуни чақирип униңға:

— Жүрәклик бол! Орнуңдин тур, у сени чақириватиду! — дейишти. ⁵⁰ У адәм чапинини селип ташлап, орнидин дәс туруп Әйсаниң алдиға кәлди.

⁵¹ Әйса жававән униңдин:

— Сән мени немә қил дәйсән? — дәп сориди.

Қариғу:

— И егәм, қайта көридиған болсамиди! — деди. □

⁵² Әйса униңға:

— Йолуңға қайтсаң болиду, етиқатиң сени сақайтти, — девиди, у шуан көрәләйдиған болди вә йол бойи Әйсаға әгишип маңди. ■

11

Әйсаниң Йерусалимға тәнтәнилик кириши
Мат. 21:1-11; Луқа 19:28-40; Юһ. 12:12-19

¹⁻² Улар Йерусалимға йеқинлишип, Зәйтун тегиниң етигидики Бәйт-Фаги вә Бәйт-Ания йезилириға йеқин кәлгинидә, у икки мухлисиға алдин маңдуруп уларға:

— Силәр удулуңлардики йезиға бериңлар. Йезиға кирипла, адәм балиси минип бақмиған, бағлақлиқ бир тәхәйни көрисиләр. Уни йешип бу йәргә йетиләп келиңлар. □ ■ ³ Эгәр бириси силәрдин: «Немишкә бундақ қилисиләр?» дәп сорап қалса, «Рәбниң буниңға һажити чүшти вә у һелила уни бу йәргә әвәтип бериду» — дәңлар, — дәп тапилиди. □

⁴ Улар кетип һәдә йол үстидики өйниң дәрвазиси сиртида бағлағлиқ турған бир тәхәйни көрди. Улар танини йәшти. □ ⁵ У йәрдә турғанлардин бәзиләр:

□ **10:45** «Инсаноғлиму... жәнимни пида қилиш бәдилигә нурғун адәмләрни һөрлүккә чиқирай дәп кәлди» — немидин «азат қилиш»? — гунадин азат қилиштур. ■ **10:45** Юһ. 13:14; Әф. 1:7; Фил. 2:7; Кол. 1:14; 1Тим. 2:6; Тит. 2:14. □ **10:46** «Тимайниң Бартимай исимлиқ қариғу оғли» — «қариғу» грек тилида «һелиқи қариғу» дейилиду — демәк, Бартимай жамаәтләр ичидә көп адәмләргә тонуш еди. ■ **10:46** Мат. 20:29; Луқа 18:35. □ **10:47** «и Давутниң оғли Әйса...!» — Тәвраттики пәйғәмбәрләрниң бешарәтлик язмилири бойичә Мәсиһ Давут падишаниң әвлатлиридин болуши керәк еди. Шуңа «Давутниң оғли» Мәсиһниң йәнә бир атилиши еди. □ **10:51** «И егәм, қайта көридиған болсамиди!» — «егәм» мошу йәрдә грек тилида интайин чоңқур һөрмәтни ипадиләйдиған «Раббони» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **10:52** Мат. 9:22; Мар. 5:34. □ **11:1-2** «адәм балисиниң **ТЕХИ** минип бақмиған бир тәхәй» — мундақ улаққа хатиржәм миниши адәттә мүмкин әмәс, әлвәттә. ■ **11:1-2** Мат. 21:1; Луқа 19:29.

□ **11:3** «у һелила уни бу йәргә әвәтип бериду» — башқа бир хил тәржимиси «у дәрһал силәргә йетилитип қойиду».

□ **11:4** «Улар кетип һәдә йол үстидики өйниң дәрвазиси сиртида бағлағлиқ турған бир тәхәйни көрди» — адәттә кочилар интайин тар болғачқа, мал-чарвилар кочида бағлап қоюлмайтти. Тәхәйниң «һәдә йол»да бағлағлиқ болуши Худаниң ирадисиниң уларниң уни елип меңшиши оғрилиқчә иш болмисун дегәнлигини испатлайду.

— Тэхэйни йешип немә қилисиләр? — дейишти. ⁶ Мухлислар Әйсаниң буйруғинидәк жавап бәрди, һелиқи кишиләр уларға йол қойди. ⁷ Мухлислар тэхэйни Әйсаниң алдиға йетиләп келип, үстигә өз йепинча-чапанлирини ташлиди; у үстигә минди. ■ ⁸ Энди нурғун кишиләр йепинча-чапанлирини йолға паяндаз қилип салди; башқилири дәрәқләрдин шах-шумбиларни кесип йолға яйди. □ ⁹ Алдида маңған вә кәйнидин әгәшкәнләр:

«Һосанна! Пәрвәрдигарниң намида кәлгүчигә мубарәк болсун! ■ ¹⁰ Атимиз Давутниң келидиған падишалиғиға мубарәк болсун! Әршиәлада тәшәккүр-Һосанналар оқулсун!» — дәп вақирешатти. □

¹¹ У Йерусалимға берип ибадәтхана һойлилириға кирди; вә әтрапидики һәммини көздин кәчүргәндин кейин, вақит бир йәргә берип қалғачқа, он иккәйлән билән биллә йәнә Бәйт-Анияға чиқти. □ ■

Мевисиз әнжир дәриғиниң ләнәткә қелиши

Мат. 21:18-19

¹² Этиси, улар Бәйт-Аниядин чиққанда, униң қосиғи ечип кәткән еди. ■ ¹³ Жирақтики йопурмақлиқ бир түп әнжир дәриғини байқап, униңдин бирәр мевә тапалармәнмекин дәп йениға барди; лекин түвигә кәлгәндә йопурмақтин башқа һеч нәрсә тапалмиди. Чүнки бу әнжир пишидиған пәсил әмәс еди. □ ¹⁴ У дәрәққә сөз қилип:

— Буниңдин кейин мәңгү һеч ким сәндин мевә йемигәй! — деди. Мухлислириму буни аңлиди.

Әйсаниң ибадәтханини тәртипкә селиши

Мат. 21:12-17; Луқа 19:45-48; Юһ. 2:13-22

¹⁵ Улар Йерусалимға кәлди; у ибадәтхана һойлилириға кирип, у йәрдә елим-сетим қиливатқанларни һайдашкә башлиди вә пул тегишкүчиләрниң ширәлирини, пахтәк-кәптәр сатқучиларниң орундуқлирини өрүвәтти; □ ■ ¹⁶ вә һеч кимниң һеч қандақ мал-буюмларни ибадәтхана һойлилиридин көтирип өтүшигә йол қоймиди. ¹⁷ У хәлиққә:

— Муқәддәс язмиларда: «Мениң өйүм барлиқ әлләр үчүн дуа-тилавәтхана дәп атилиду» дәп пүтүлгән әмәсму? Лекин силәр уни булаңчиларниң угисиға айландурувәттиңлар! — дәп

■ **11:7** 2Пад. 9:13; Юһ. 12:14. □ **11:8** «...башқилири дәрәқләрдин шах-шумбиларни кесип йолға яйди» — бәзи кона көчүрмиләрдә «башқилири етизлардин кәскән шах-шумбиларни йолға паяндаз қилип салди» дәп оқулиду. ■ **11:9** Зәб. 117:26. □ **11:10** «Һосанна! Пәрвәрдигарниң намида кәлгүчигә мубарәк болсун! Атимиз Давутниң келидиған падишалиғиға мубарәк болсун! Әршиәлада тәшәккүр-Һосанналар оқулсун!» — бу сөzlәр «Зәб.» 117:25-26дики бешарәттин елинған. «Һосанна» дегән сөз «Кутқузғайсән, и Пәрвәрдигар» дегән мәнидә. Инжил дәвригә кәлгәндә мәнаси «Худаға тәшәккүр-мәдһийә»му болуп қалған еди. «Зәбур» 117-күйидики изаһатларниму көрүң. Оқурмәнләрниң есидә барки, «мубарәк» дегән сөзниң «бәхит-бәрикәт көрсун!» яки «бәхит-бәрикәтлик болсун!» дегән түп мәнаси бар. □ **11:11** «У Йерусалимға берип ибадәтхана һойлилириға кирди» — Йерусалимдики бу чоң ибадәтхана тоғрилиқ «Тәбирләр» вә «Һагай»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **11:11** Мат. 21:12,14; Луқа 19:45; Юһ. 2:14. ■ **11:12** Мат. 21:18. □ **11:13** «Жирақтики йопурмақлиқ бир түп әнжир дәриғини байқап, униңдин бирәр мевә тапалармәнмекин дәп йениға барди» — Қанаан (Пәластин)дики әнжир дәрәқлиридә йопурмақ болса, мевиму болуши керәк. Бу әнжүр дәрихидә көрүнгән карамәт мөжизә роһий бир һәқиқәтни сүрәтләп бериду, әлвәттә. □ **11:15** «У ибадәтхана һойлилириға кирип...» — ибадәтхана тоғрилиқ: әйни чағда, Йәһудийларниң нурғун ибадәтханилири (синагоглар) болуп, бу Йәһудийларниң әң көп жиғилип ибадәт қилидиған жайи еди. Худаниң әмри бойичә, пәқәт Йерусалимдики бу мәркизий ибадәтханидила қурбанлиқ қилса тоғра болатти. «У йәрдә елим-сетим қиливатқанларни һайдашкә башлиди вә пул тегишкүчиләрниң ширәлирини, пахтәк-кәптәр сатқучиларниң орундуқлирини өрүвәтти» — ибадәтхана һойлилирида сетилған һайван вә учар-қанатлар хәлиқниң қурбанлиқ қилиши үчүн еди. Ибадәтханиға сәдиқә бәргүчиләр пулини йәрлик пулға тегишкәндин кейин бериши керәк еди. ■ **11:15** Мал.3:1-5; Мат. 21:12; Луқа 19:45; Юһ. 2:14.

тәлим башлиди. □ ■

18 Баш каһинлар вә Тәврат устазлари буни аңлап, уни йоқитишның чарисини издәшкә башлиди; пүткүл халайық униң тәлимигә тәәжжүплинип қалғачқа, улар униңдин қорқатти. ■

19 Кәчқурун, у мухлислари билән шәһәрның сиртиға чиқип кәтти. □

Әнжир дәриғидин елинидиган ибрәт

20 Әтиси сәһәрдә, улар әнжир дәриғиниң йенидин өтүп кетиветип, дәрәқниң йилтизидин қуруп кәткәнлигини байқашти. □ 21 *Дәрәқни һалитини есигә кәлтүргән Петрус:*

— Устаз, қара, сән қарғиған әнжир дәриғи қуруп кетипту! — деди. □

22 Әйса уларға жававән мундақ деди:

— Худаниң ишәшидә болуңлар. □ 23 Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, кимдәким бу таққа: Бу йәрдин көтирилип деңизға ташлан!» десә вә шундақла қәлбидә һеч гуман қилмай, бәлки ейтқининиң әмәлгә ешишиға ишәш бар болса, у ейтқан иш униң үчүн әмәлгә ашиду.

■ 24 Шу сәвәптин мән силәргә шуни ейтимәнки, дуа билән тилигән һәр бир нәрсә болса, шуниңға ериштим, дәп ишиниңлар. Шунда, тилигиниңлар әмәлгә ашиду. ■

25 Вә орнуңлардин туруп дуа қилғиниңларда, бирәрсигә ғумиңлар болса, уни кәчүрүңлар. Шуниң билән әрштики Атаңларму силәрниң гуналириңларни кәчүрүм қилиду. ■ 26 Лекин силәр башқиларни кәчүрүм қилмисаңлар, әрштики Атаңларму силәрниң гуналириңларни кәчүрүм қилмайду. □ ■

Әйсаниң һоқуқиниң сүрүштүрүлүши

Мат. 21:23-27; Луқа 20:1-8

27 Улар Йерусалимға қайтидин кирди. У ибадәтхана һойлиларида айлинип жүргәндә, баш каһинлар, Тәврат устазлари вә ақсақаллар униң йениға келип: ■

28 — Сән қиливатқан бу ишларни қайси һоқуққа тайинип қиливатисән? Саңа бу ишларни қилиш һоқуқини ким бәргән? — дәп сориди. ■

29 Әйса уларға жававән:

— Мәнму силәрдин бир соал сорай. Силәр униңға жавап бәрсәңлар, мәнму бу ишларни қайси һоқуққа тайинип қиливатқанлиғимни ейтип беримән: 30 — Йәһя жүргүзгән чөмүлдүрүш болса, әрштинму, яки инсанлардинму? Маңа жавап бәрсәңларчу!

31 Улар өз ара мулаһизә қилишип:

□ 11:17 ««Мениң өйүм барлиқ әлләр үчүн дуа-тилавәтхана дәп атилиду»... силәр уни булаңчиларниң угисиға айландурувәттиңлар!» — «Йәш.» 56:7 вә «Йәр.» 7:11ни көрүң. Әйсаниң «булаңчиларниң угиси» дегән сөзи икки бислиқ болуп, бир тәрәптин баш каһинларниң содигәрләргә қурбанлиқларни сетиш һоқуқини сетип бәргәнлигини көрситиду; иккинчидин, бу каһинларниң хәлиқниң Худаниң һәқиқитини аңлаш пурситини булап, униң орниға өзлириниң мәртивисини жуқури көтиридиған һәр түрлүк қайдә-йосунларни уларниң бойниға артип қойғанлигини көрситиду.

■ 11:17 1Пад. 8:29; Йәш. 56:7; Йәр. 7:11; Мат. 21:13; Луқа 19:46. ■ 11:18 Йәш.49:7, Мат.21:46. □ 11:19

«Кәчқурун, у мухлислари билән шәһәрның сиртиға чиқип кәтти» — грек тилида «Кәчқурун, улар шәһәрның сиртиға чиқип кәтти». Башқа бир хил тәржимиси: «Кәчқурунлари, Әйса билән мухлислари шәһәрның сиртиға чиқип кетәтти». Ишлар дәрвәкә һәр күни шундақ болатти. □ 11:20 «дәрәқниң йилтизидин қуруп кәткән...» — бу карамәт мөжизә роһий бир һәқиқәтни сүрәтләп бериду, әлвәттә. □ 11:21 «Устаз» — грек тилида «Рабби». □ 11:22

«Худаниң ишәшидә болуңлар» — грек тилида «Худаниң ишәшигә егә болуңлар». ■ 11:23 Мат. 17:20; 21:21; Луқа 17:6. ■ 11:24 Йәр. 29:12; Мат. 7:7; Луқа 11:9; Юһ. 14:13; 15:7; 16:24; Яқ. 1:5, 6; 1Юһа. 3:22; 5:14. ■ 11:25

Мат. 6:14; Кол. 3:13. □ 11:26 «Лекин силәр башқиларни кәчүрүм қилмисаңлар, әрштики Атаңларму силәрниң гуналириңларни кәчүрүм қилмайду» — бәзи кона көчүрмиләрдә мошу -26-айәт тепилмайду. Немила болмисун, бу айәт һәқиқәттур. «Мат.» 6:15ни көрүң. ■ 11:26 Мат. 18:35. ■ 11:27 Мат. 21:23; Луқа 20:1. ■ 11:28 Мис.

2:14; Рос. 4:7; 7:27.

— Әгәр «Әрштин кәлгән» десәк, у бизгә: «Ундақта, силәр немә үчүн Йәһяға ишәнмидиңлар?» дәйду. □

³² Әгәр: «Инсанлардин кәлгән» десәк,... болмайду! — дейишти (чүнки барлиқ хәлиқ Йәһяни пәйғәмбәр дәп қаригачқа, улар хәлиқтин қорқатти).■

³³ Буниң билән, улар Әйсаға:

— Билмәймиз, — дәп жавап беришти.

— Ундақта, мәнму бу ишларни қайси һоқуққа тайинип қиливатқанлиғимни ейтмаймән, — деди у уларға.

12

Рәзил иҗарикәшләр һәққидики тәмсил

Мат. 21:33-46; Луқа 20:9-19

¹ Андин, у уларға тәмсилләр билән сөzlәшкә башлиди:

— Бир киши бир үзүмзарлиқ бәрпа қилип, әтрапини читлапту; у бир шарап кәлчиги қезипту вә бир күзәт мунарини ясапту. Андин у үзүмзарлиқни бағвәнләргә иҗаригә берип, өзи яқа жутқа кетипту.■ ² Үзүм пәсли кәлгәндә, бағвәнләрдин үзүмзарлиқтики мевиләрдин тегишлигини әкелиш үчүн бир қулини уларниң йениға әвәтипту.

³ Лекин улар уни тутувелип думбалап, қуруқ қол қайтурупту. ⁴ Ғоҗайин йәнә бир қулни уларниң йениға әвәтипту. Уни болса улар чалма-кесәк қилип, баш-көзини йерип, һақарәтләп қайтурупту. ⁵ Ғоҗайин йәнә бирисини әвәтипту. Лекин уни улар өлтүрүпту. У йәнә тола қулларни әвәтипту, лекин улар бәзилерини думбалап, бәзилерини өлтүрүпту.

⁶ Ғоҗайинниң йенида пәқәт униң сөйүмлүк бир оғлила қалғачқа, улар оғлумниғу һөрмәт қилар дәп, у уни әң ахири болуп бағвәнләрниң йениға әвәтипту. ⁷ Лекин шу бағвәнләр өз ара: «Бу болса мирасхор; келиңлар, уни өлтүрүветәйли, шуниң билән мираси бизниңки болиду!» дейишипту.■ ⁸ Шуңа улар уни тутуп өлтүрүп, үзүмзарлиқниң сиртиға ташливетипту.

⁹ Әнди үзүмзарлиқниң ғоҗайини қандақ қилиду? У өзи келип бағвәнләрни өлтүриду вә үзүмзарлиқни башқиларға бериду. ¹⁰ Әнди силәр муқәддәс язмилардин муну әйәтни оқуп бақмиғанмусиләр? —

«Тамчилар ташливеткән таш болса,

Бүжәк теши болуп тикләнди.□ ■

¹¹ Бу иш Пәрвәрдигардиндур,

Көзимиз алдида карамәт бир иштур»□ ■

¹² Улар униң бу тәмсилни өзлиригә қаритип ейтқанлиғини чүшәнди; шуңа улар уни тутуш йолини издәшти; һалбуки, халайиқтин қорқушуп, уни ташлап кетип қалди.

«Қәйсәргә баж тапшурамдуқ?» дегән қилтақ

Мат. 22:15-22; Луқа 20:20-26

□ **11:31** «Улар өз ара мулаһизә қилишип: — Әгәр «Әрштин кәлгән» десәк, у бизгә: «Ундақта, силәр немә үчүн Йәһяға ишәнмидиңлар?» дәйду» — мошу диний әрбабларниң һәммиси әслидә Йәһя пәйғәмбәрниң йәткүзгән хәвиригә жававән: «Бизгә товва қилиш керәк әмәс» дегән вә Йәһя «мениң кәйнимдә келидиған» дәп көрсәткән Мәсиһниң келишигә ишәнмәй, униң чөмүлдүрүшини рәт қилған еди, әлвәттә. ■ **11:32** Мат. 14:5; Мар. 6:20.

■ **12:1** Зәб. 79:9-10; Йәш. 5:1; Йәр. 2:21; 12:10; Мат. 21:33; Луқа 20:9. ■ **12:7** Яр. 37:18; Зәб. 2:8; Мат. 26:3; Юһ. 11:53 □ **12:10** «Тамчилар ташливеткән таш болса, бүжәк теши болуп тикләнди» — «бүжәк теши» болса һәр қандақ имарәтниң улидики әң муһим уюлташ болуп, һул селинғанда биринчи болуп қоюлидиған таштур. Йәһудий каттивашлар «роһий һаят»ниң бүжәк теши болған Мәсиһни ташлишивәтмәкчи еди, вә дәрвәқә ташливетти. ■ **12:10** Зәб. 117:22-23; Йәш. 28:16; Мат. 21:42; Луқа 20:17; Рос. 4:11; Рим. 9:33; 1Пет. 2:6. □ **12:11** «... Бу иш Пәрвәрдигардиндур, көзимиз алдида карамәт бир иштур» — толук бешарәт (10-11) «Зәб.» 117:22-23дә тепилиду. ■ **12:11** Зәб. 117:22,23

13 Шуниндин кейин, улар бир нәччә Пәрсий вә һеродниң тәрәпдарлирини уни өз сөзи билән қилтаққа чүшүрүш мәхситидә униң алдиға әвәтти. □ ■ 14 Улар келип униңға: — Устаз, силини сәммимий адәм, адәмләргә қәтғий йүз-хатирә қилмайду, һеч кимгә ян басмайду, бәлки кишиләргә Худаниң йолини садиқлиқ билән үгитип келиватиду, дәп билимиз. Силичә, Рим императори Қәйсәргә баж-селиқ тапшуруш Тәврат қануниға уйғунму-йоқ? □ 15 Зади баж тапшурамдуқ-тапшурмамдуқ? — дейишти.

Лекин у уларниң сахтипәзлигини билип уларға:

— Немишкә мени синимақчисиләр? Маңа бир «динар» пулни әкелиңлар, мән көрүп бақай, — деди. □

16 Улар пулни елип кәлди, у улардин:

— Буниң үстидики сүрәт вә нам-исим кимниң? — дәп сориди.

— Қәйсәрниң, — дейишти улар.

17 Әйса уларға жававән: — Ундақ болса, Қәйсәрниң һәққини Қәйсәргә, Худаниң һәққини Худаға тапшуруңлар, — деди. Шунин билән улар униңға интайин һәйран қелишти. □ ■

Тирилишкә мунасивәтлик мәсилә

Мат. 22:23-33; Луқа 20:27-40

18 Андин «Өлгәнләр тирилмәйду» дәйдиған Садуқийлар униң алдиға келип қистап соал қойди: □ ■

19 — Устаз, Муса пәйғәмбәр Тәвратта бизгә: «Бир киши өлүп кетип, аяли тул қелип, пәрзәнт көрмигән болса, униң ака яки иниси тул қалған йәңгисини әмригә елип, қериндиши үчүн нәсил қалдуруши лазим» дәп язған. □ ■ 20 Бурун йәттә ака-ука бар еди. Чоңи өйлинип пәрзәнт қалдурмайла өлди. 21 Иккинчи қериндиши йәңгисини әмригә елип, уму пәрзәнт көрмәй өлди. Үчинчисиниң әһвалиму униңкигә охшаш болди. 22 Шу тәриқида йәттиси охшашла уни елип пәрзәнт көрмәй кәтти. Ахирда, у аялму аләмдин өтти. 23 Әнди тирилиш күнидә улар тирилгәндә, бу аял қайсисиниң аяли болиду? Чүнки йәттисиниң һәммиси уни хотунлуққа алған-дә! — дейишти.

24 Әйса уларға мундақ жавап бәрди:

— Силәр нә муқәддәс язмиларни нә Худаниң қудритини билмигәнлигиңлар сәвәвидин мошундақ азған әмәсмусиләр? 25 Чүнки өлүмдин тирилгәндә инсанлар өйләнмәйду, әргә тәгмәйду, бәлки әрштики пәриштиләргә охшаш болиду. ■

□ 12:13 «Һерод падишаниң тәрәпдарлири» — һерод падиша Рим империйәси тәрипидин тайинланған болуп, у Йәһудий болмиғачқа Йәһудийларниң көпинчиси униңға интайин өч еди. Шундақ болғини билән өз мәнпәитини көзләйдиған, уни қоллайдиған «Һерод тәрәпдарлири» бар еди. «Һеродлар» тоғрилиқ «Матта»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 12:13 Мат. 22:15; Луқа 20:20. □ 12:14 «Қәйсәргә баж-селиқ тапшуруш...» — Римниң һәр бир императориға «Қәйсәр» дегән нам-унван бериләтти; мәсилән Қәйсәр Августус, Қәйсәр Юлиус, Қәйсәр Тибеиус қатарлиқлар. «Қәйсәргә баж-селиқ тапшуруш Тәврат қануниға уйғунму-йоқ?» — әйни вақитта, Йәһудийлар римлиқларниң зулми астида яшаватқан еди. Әгәр Әйса: «Рим императориға баж тапшуруш тоғра» десә, бу гәптин азатлиқни истигән Йәһудийлар уни «Мана таза бир ялақчи, хаин экән» дәп тиллишатти. «Баж тапшурмаслиқ керәк» дегән болса, у Рим империйәсигә қарши чиққан болатти; андин улар уни Рим валийисига әрз қилған болатти. Улар мошундақ соалларни сораш арқилиқ Әйсани гепидин тутувелип, римлиқларниң қолиға тапшуруп, униңға зиянкәшлик қилмақчи болушқан. □ 12:15 «Маңа бир «динар» пулни әкелиңлар, мән көрүп бақай» — «динар» яки «динариус» дегән Рим империйәсидики бир хил пул бирлиги болуп, үстигә Қәйсәрниң сүрити бесилған еди, әлвәттә. Бир «динариус» тәхминән бир адәмниң күнлүк һәққи болатти («Мат.» 20:2ни көрүң). □ 12:17 «Қәйсәрниң һәққини Қәйсәргә, Худаниң һәққини Худаға тапшуруңлар» — демәк, «Қәйсәргә Қәйсәрниң һәққи (униң сүрити чүшүрүлгән нәрсә)ни тапшуруңлар» — Қәйсәргә баж төләш керәк. Амма қандақ нәрсә үстидә «Худаниң сүрити» бар? Инсан өзи «Худаниң сүрити» болуп, биз пүтүнимизни Худаға тапшуришимиз керәктур («Яр.» 1:26-27ни көрүң). ■ 12:17 Мат. 17:25; 22:21; Рим. 13:7. □ 12:18 «Садуқийлар» — бу мезһәпдикиләр тоғрилиқ «Мат.» 16:1дики изаһатни вә «Тәбирләр»ни көрүң. ■ 12:18 Мат. 22:23; Луқа 20:27; Рос. 23:8. □ 12:19 «Бир киши өлүп кетип...» — грек тилида «бирсниң акиси яки укиси өлсә,...». «униң ака яки иниси тул қалған йәңгисини әмригә елип, қериндиши үчүн нәсил қалдуруши лазим» — «Қан.» 25:5. ■ 12:19 Яр. 38:8; Қан. 25:5, 6. ■ 12:25 Мат. 22:30; 1Юһа. 3:2.

26 Энди өлгәнләрнің тирилиши мәсилеси һәққидә *Тәвратта*, йәни Мусаға чүшүрүлгән китаптики «тикәнлик» вақиәсидә, Худаниң униңға қандақ ейтқинини, йәни: «Мән Ибраһимниң Худаси, Исақниң Худаси вә Яқупниң Худасидурмән!» дегинини оқумидиңларму? □ ■ 27 У өлүкләрнің Худаси әмәс, бәлки тирикләрнің Худасидур! Шуңа силәр қаттиқ езип кәткәнсиләр! □

Әң муһим әмир

Мат. 22:34-40; Луқа 10:25-28

28 Уларға йеқин кәлгән, муназириләшкәнлирини аңлиған вә Әйсаниң уларға яхши жавап бәргәнлигини көргән бир Тәврат устази униңдин:

— Пүтүн әмирләрнің ичидә әң муһими қайси? — дәп сориди. ■

29 Әйса мундақ жавап бәрди:

— Әң муһим әмир шуки, «Аңлиғин, әй Исраил! Пәрвәрдиғар Худайимиз болған Рәб бирдур. ■

30 Пәрвәрдиғар Худайиңни пүтүн қәлбиң, пүтүн жениң, пүтүн зәһниң вә пүтүн күчүң билән сөйгин». Мана бу әң муһим әмир. 31 Униңға охшайдиған иккинчи әмир болса: — «Хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй». Хечқандақ әмир булардин үстүн турмайду. ■

32 Тәврат устази униңға: — Тоғра ейттиңиз, устаз, һәқиқәт бойичә сөзлидиңиз; чүнки У бирдур, Униңдин башқиси йоқтур; □ 33 инсанниң Уни пүтүн қәлби, пүтүн әқли, пүтүн жени вә пүтүн күчи билән сөйүши һәм хошнисиниму өзини сөйгәндәк сөйүши барлиқ көйдүрмә қурбанлиқлар һәм башқа қурбанлиқ-һәдийәләрдинму артуқтур.

34 Әйса униң ақиланилик билән жавап бәргинини көрүп:

— Сән Худаниң падишалиғидин жирақ әмәссән, — деди.

Шуниңдин кейин, һеч ким униңдин соал сорашқа петиңалмиди. ■

Қутқузғучи-Мәсиһ — Давутниң оғли һәм Рәбби

Мат. 22:41-46; Луқа 20:41-44

35 Ибадәтхана һойлирида тәлим бәргәндә, Әйса буларға жававән мундақ соални оттуриға қойди:

Тәврат устазлириниң Мәсиһни «Давутниң оғли» дегинини қандақ чүшинисиләр? □ ■

36 Чүнки Давут өзи Муқәддәс Роһта мундақ дегәнғу: —

«Пәрвәрдиғар мениң Рәббимгә ейттики: —

«Мән сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилғичә,

Мениң оң йенимда олтарғин!» □ ■

37 Давут Мәсиһни шундақ «Рәббим» дәп атиған турса, әнди Мәсиһ қандақму Давутниң оғли болиду?

У йәрдики топ-топ хәлиқ униң сөзини хурсәнлик билән аңлайтти. □

Әйсаниң Тәврат устазлирини әйиплиши

Мат. 23:1-36; Луқа 20:45-47

□ 12:26 «Мән Ибраһимниң Худаси, Исақниң Худаси вә Яқупниң Худасидурмән!» — «Мис.» 3:6. ■ 12:26 Мис. 3:6,15; Мат. 22:31,32; Рос. 7:32; Ибр. 11:16. □ 12:27 «У өлүкләрнің Худаси әмәс, бәлки тирикләрнің Худасидур!» — Әйсаниң бу сөзи тоғрилиқ «Матта»дики «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 12:28 Мат. 22:34; Луқа 10:25.

■ 12:29 Қан. 4:35; 6:4-5; 10:12; Луқа 10:27. ■ 12:31 Лав. 19:18; Мат. 22:39; Рим. 13:9; Гал. 5:14; Яқ. 2:8.

□ 12:32 «Чүнки у бирдур, униңдин башқиси йоқтур» — «У» Худани көрситиду, әлвәттә. ■ 12:34 Қан. 4:35; 6:4-5; Йәш. 45:21 □ 12:35 «буларға жававән мундақ соални оттуриға қойди» — грек тилида «мундақ жавап бәрди: —». «Давутниң оғли» — мошу йәрдә «Давутниң әвлади»ни көрситиду, әлвәттә. ■ 12:35 Мат. 22:41; Луқа 20:41.

□ 12:36 «Пәрвәрдиғар мениң Рәббимгә ейттики: — «Мән сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилғичә, мениң оң йенимда олтарғин!» — Зәб.» 109:1. ■ 12:36 Зәб. 109:1; Рос. 2:34; 1Кор. 15:25; Ибр. 1:13; 10:13. □ 12:37 «Давут Мәсиһни шундақ «Рәббим» дәп атиған турса, әнди (Мәсиһ) қандақму Давутниң оғли болиду?» — демәк,

Қутқузғучи-Мәсиһ падиша Давутниң әвлади болсиму, лекин падиша Давут Мәсиһни «Рәббим» дегән йәрдә Мәсиһ Давуттин улүк болиду, һәм туғулуштин бурунла «Рәб» сүпитидә еди.

38 У уларға тәлим бәргинидә мундақ деди:

— Тәврат устазлиридин һошияр болуңлар. Улар узун тонларни кийивалған һалда керилип жүрүшкә, базарларда кишиләрниң уларға болған узун саламлириға, □ ■ 39 синагогларда алдинқи орунларда, зияпәтләрдә төрдә олтиришқа амрақ келиду. 40 Улар тул аялларниң барлиқ өй-бесатлирини йәвалиду вә көз-көз қилип ялғандин узундин-узун дуалар қилиду. Уларниң тартидиган җазаси техиму еғир болиду! ■

Тул аялниң сәдиқиси

Луқа 21:1-4

41 У ибадәтханидики сәдиқә сандуғиниң удулида олтирип, униңға пуллирини ташлаватқан халайиққа қарап туратти. Нурғун байлар униңға хелә көп пул ташлашти. □ ■ 42 Намрат бир тул аялму келип, тийинниң төрттин бири қиммитидики икки ләптонни ташлиди. □

43 У мухлислирини йениға чақирип, уларға мундақ деди:

— Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки, бу намрат тул аялниң сәдиқә сандуғиға ташлиғини башқиларниң һәммисиниң ташлиғанлиридин көптүр. ■ 44 Чүнки башқилар өзлириниң ешип ташқанлиридин сәдиқә қилди; лекин бу аял намрат турупму, өзиниң бар-йөқини — тирикчилик қилидиғининиң һәммисини сәдиқә қилип ташлиди.

13

Ибадәтханиниң вәйран қилинишидин бешарәт; ахирқи заманлардики аламәтләр

Мат. 24:1-44; Луқа 21:5-33

1 У ибадәтханидин чиқиватқанда, мухлислиридин бири униңға:

— Устаз, қара, бу немидегән һәйвәтлик ташлар вә имарәтләр-һә! — деди. ■

2 Әйса униңға җававән:

— Сән бу һәйвәтлик имарәтләрни көрдүңму? Бир тал ташму таш үстидә қалмайду, һәммиси қалдурулмаһ гумран қилиниду, — деди. ■

3 У Зәйтун тегида, йәни ибадәтханиниң удулида олтарғанда, Петрус, Яқуп, Юһанна вә Андрияслар униңдин астиғина: ■

4 — Бизгә ейтқинчу, бу ишлар қачан йүз бериду? Бу барлиқ вақиәләрниң йүз беридиғанлиғини көрситидиған немә аламәт болиду? — дәп сорашти. ■

5 Әйса уларға җававән сөз башлап мундақ деди:

— Һези болуңларки, һеч ким силәрни аздуруп кәтмисун. ■ 6 Чүнки нурғун кишиләр мениң намимда келип: «Мана өзүм шудурмән!» дәп, көп адәмләрни аздуриду. □ ■ 7 Силәр уруш хәвәрлири вә уруш шәпилирини аңлиғиниңларда, булардин алақзадә болуп кәтмәңлар; чүнки бу ишларниң йүз бериши муқәррәр. Лекин бу заман ахири йетип кәлгәнлиги әмәс.

8 Чүнки бир милләт йәнә бир милләт билән урушқа чиқиду, бир падишалиқ йәнә бир падишалиқ билән урушқа чиқиду. Җай-җайларда йәр тәврәшләр йүз бериду, ачарчиликлар

□ 12:38 «Тәврат устазлири... базарларда кишиләрниң уларға болған узун саламлириға... амрақ келиду» — «узун» дегән сөз грекчә тексттә йөк; тарих тәтқиқатлириға асасән уларға қилған «саламлар»ни интайин узун вә мураккәп дәп билимиз. ■ 12:38 Мат. 23:5, 6; Луқа 11:43; 20:46. ■ 12:40 Мат. 23:14; Луқа 20:47; 2Тим. 3:6; Тит. 1:11.

□ 12:41 «сәдиқә сандуғи» — грек тилида бу сөз адәттә «ғәзнә»ни көрситиду. Лекин мошу йәрдә ибадәтханидики ғәзнә үчүн сәдиқиләр жиғилидиган җай, бәлким чоң бир сандуқни көрсәтсә керәк. ■ 12:41 2Пад. 12:10; Луқа 21:1.

□ 12:42 «икки ләптон» — «ләптон» дегән бу пул «денариус»ниң 1/128и болуп, бир ишләмчиниң «алтә минут»луқ һәққигә тоғра келәтти. ■ 12:43 2Кор. 8:12. ■ 13:1 Мат. 24:1; Луқа 21:5. ■ 13:2 1Пад. 9:7, 8; Мик. 3:12; Луқа 19:44. ■ 13:3 Мат. 24:3; Луқа 21:7. ■ 13:4 Рос. 1:6. ■ 13:5 Йөр. 29:8; әф. 5:6; 2Тес. 2:2, 3; 1Юһа. 4:1.

□ 13:6 «Мана өзүм шудурмән» — «Мана өзүм Мәсидурмән» дегән мәнини билдүриду. ■ 13:6 Йөр. 14:14; 23:21.

вә қалаймиқанчиликлар болиду. Мана бу ишларниң йүз бериши «туғутниң толғигиниң башлиниши» болиду, халас. □ ■

⁹ Силәр болсаңлар, өзүңларға пәхәс болуңлар; чүнки кишиләр силәрни тутқун қилип сот мәһкимилиригә тапшуруп бериду, синагогларда қамчилинисиләр. Силәр мениң сәвәвимдин әмирләр вә падишалар алдиға елип берилип, улар үчүн бир гувалиқ болсун дәп сораққа тартилисиләр. □ ■ ¹⁰ Лекин булардин авал хуш хәвәр пүткүл әлләргә жақалиниши керәк. □ ¹¹ Әнди улар силәрни апирип сораққа тапшурғанда, немә дейиш һәққидә нә әндишә нә мулаһизә қилмаңлар, бәлки шу вақит-саитидә силәргә қайси гәп берилсә, шуни ейтиңлар; чүнки сөзлигүчи силәр әмәс, Муқәддәс Роһтур. ■ ¹² Қериндаш қериндишиға, ата балисиға хаинлиқ қилип өлүмгә тутуп бериду. Балиларму ата-аниси билән зитлишип, уларни өлүмгә мәһкүм қилдуриду. ■ ¹³ Шундақла силәр мениң намим түпәйлидин һәммә адәмниң нәпритигә учрайсиләр, лекин ахирғичә бәрдашлиқ бәргәнләр қутқузулиду. ■

Йерусалимда вәйран қилғучи «жиркиничлик номуссизлиқ» пәйда болиду; «дәһшәтлик азап-оқубәт»

¹⁴ «Вәйран қилғучи жиркиничлик номуссизлиқ»ниң өзи турушқа тегишлик болмиған йәрдә турғинини көргиниңларда, (китапхан бу сөзниң мәнасини чүшәнгәй) Йәһудийә өлкисидә туруватқанлар тағларға қачсун. □ ■ ¹⁵ Өгүздә турған киши өйигә чүшмәй яки өйидики бирәр немини алғили ичигә кирмәй қачсун. ¹⁶ Етизларда туруватқан киши болса чапинини алғили өйигә янмисун. ¹⁷ У күнләрдә һамилдар аяллар вә бала емитиватқанларниң һалиға вай! □ ¹⁸ Қачидиган вақтиңларниң қишқа тоғра келип қалмаслиғи үчүн дуа қилиңлар. □ ¹⁹ Чүнки у чағда Худа яратқан дунияниң апиридә қилинғандин буян мошу чаққичә көрүлүп бақмиған һәм кәлгүсидиму көрүлмәйдиған зор азап-оқубәт болиду. ■ ²⁰ Әгәр Пәрвәрдигар у күнләрни азайтмиса, һеч қандақ әт егиси қутулалмайду. Лекин У Өз таллиғанлири үчүн у күнләрни азайтиду. □ ²¹ Әгәр у чағда бириси силәргә: «Қараңлар, бу йәрдә Мәсиһ бар!» яки «Қараңлар, у әнә у йәрдә!» десә, ишәнмәңлар. □ ■ ²² Чүнки сахта мәсиһләр вә сахта пәйғәмбәрләр мәйданға чиқиду, мөжизилик аламәтләр вә карамәтләрни көрситиду; шуниң билән әгәр мүмкин болидиған болса, улар һәтта Худа таллиғанларни һәм аздуриду. ■ ²³ Шуниң үчүн, силәр һошияр болуңлар. Мана, мән бу ишларниң һәммисини силәргә алдин-ала уқтуруп қойдум.

□ **13:8** «бир милләт йәнә бир милләт билән урушқа чиқиду, бир падишалиқ йәнә бир падишалиқ билән урушқа чиқиду» — ибраний тилида (шундақла грек тилида) бу ибарә дуния бойичә кеңәйгән урушларни көрситиши мүмкин («Йәш.» 19:2, «2Тар.» 15:3-бдә бу турақлиқ ибарә тоғрилиқ мисаллар бар. «Мана бу ишларниң йүз бериши «туғутниң толғигиниң башлиниши» болиду, халас» — Әйсә Мәсиһ қайси ишниң «туғулиду»ғанлиғини беваситә демәйду. Төвәндики сөзлиригә қариганда, бун иеңи дәвирниң туғулуши дәп қараймиз. ■ **13:8** Йәш. 19:2. □ **13:9** «сот мәһкимилири» — грек тилида «санһедринлар». Йәһудийларниң мәһкимилирини вә бәлким башқа һәр хил сорақханиларни көрситиду. ■ **13:9** Мат. 10:17; 24:9; Луқа 21:12; Юһ. 15:19; 16:2; Вәһ. 2:10. □ **13:10** «булардин авал хуш хәвәр пүткүл әлләргә жақалиниши керәк» — «авал» дегән сөзгә қариганда, хуш хәвәрниң һәр жайға жақалиниши заманиң ахиридин авал, шундақла бәлким 9-айәттә ейтилған наһайити еғир зиянкәшликтин авал болуши мүмкин («Мат.» 24:14ни көрүң). ■ **13:11** Мат. 10:19; Луқа 12:11; 21:4. ■ **13:12** Әз. 38:21; Мик. 7:6. ■ **13:13** Мат. 10:22; 24:13; Луқа 21:19; Вәһ. 2:7,10. □ **13:14** «Вәйран қилғучи жиркиничлик номуссизлиқ» — буниң тоғрисида Тәврат «Дан.» 9:24-27ни вә у тоғрилиқ изаһатларни көрүң. ■ **13:14** Дан. 9:27; Мат. 24:15; Луқа 21:20,21; 2Тес. 2:4 □ **13:17** «у күнләрдә һамилдар аяллар вә бала емитиватқанларниң һалиға вай!» — ундақ кишиләргә қечши әпсиз болиду, әлвәттә. □ **13:18** «Қачидиган вақтиңларниң қишқа тоғра келип қалмаслиғи үчүн дуа қилиңлар» — Йәһудий диний әрбабларниң Тәврат қануниға болған чүшәнчисигә асасән, Йәһудийлар адәттә шабат (дәм елиш) күнидә шәһәр дәрвазиси вә дуқанларни тақиши керәк. Бу күни сәпәр қилиш мәнъий қилинған болғачқа, Пәләстиндә турғанларға нисбәтән йемәклик сетивелиш вә башқа йәрләргә қечши интайин қулайсиз болиду. «Қиш»та Йәһудийдә дәррия-вадиларда су пат-пат тешип турғачқа, қиштиму қечши интайин тәс болиду. ■ **13:19** Мат. 24:21 □ **13:20** «У Өз таллиғанлар үчүн» — грек тилида «У таллиған таллиғанлири үчүн» дегәнлик билән ипадилиниду — Худа Өзиниң таллиғанлириға бағлиған муһәббитини алаһидә тәкитләйду. □ **13:21** ««Қараңлар, бу йәрдә Мәсиһ бар!» яки «қараңлар, у әнә у йәрдә!» десә, ишәнмәңлар» — «у» — Мәсиһни көрситиду. ■ **13:21** Мат. 24:23; Луқа 21:8. ■ **13:22** Қан. 13:2; 2Тес. 2:11.

Инсаноглиниң келиши

24 Энди шу күнләрдә, шу азап-оқубәт өтүп кәткән һаман, қуяш қарийиду, ай йоруклуғини бәрмәйду, ■ 25 юлтузлар асмандин төкүлүп чүшиду, асмандики күчләр ләрзигә келиду. □ ■ 26 Андин кишиләр Инсаноглиниң улуқ күч-қудрәт вә шан-шәрәп билән булутлар ичидә келиватқанлиғини көриду. □ ■ 27 У өз пәриштиликтерини әвәтиду, улар униң таллиғанлирини дунияниң төрт тәрипидин, зиминниң чәтлиридин асманниң чәтлиригичә жиғип жәм қилиду. □

Әнжир дәриғидин савақ елиш

28 — Әнжир дәриғидин мундақ тәмсилни билевелиңлар: — Униң шахлири көкирип йопурмақ чиқарғанда, язниң йеқинлап қалғанлиғини билисиләр. ■ 29 Худди шуниңдәк, мән бая дегәнлиримниң йүз бериватқанлиғини көргиниңларда, униң йеқинлап қалғанлиғини, һәтта ишик алдида туруватқанлиғини билевелиңлар. □

30 Мән силәргә бәрһәқ шуни ейттип қояйки, бу аламәтләрниң һәммиси әмәлгә ашурулмайтуруп, бу дәвир өтмәйду. □ 31 Асман-зимин йоқилиду, бирақ мениң сөзлирим һәрғиз йоқалмайду. ■

Һошияр болуңлар

32 Лекин шу күни яки вақит-саити тоғрилиқ хәвәрни һеч ким билмәйду — һәтта нә әрштики пәриштиләрму билмәйду, нә оғул билмәйду, уни пәқәт Атила билиду. ■ 33 Һошияр болуңлар, сәгәк болуп дуа қилиңлар, чүнки у вақит-саатниң қачан келидиғанлиғини билмәйсиләр. ■

34 Бу худди яқә жутқә чиқмақчи болған адәмниң әһвалиға охшайду. Йолға чиқидиған чағда, у қуллириға өз һоқуқини бәқиттип, һәр биригә өз вәзиписини тапшуриду вә дәрвазивәнниңму сәгәк болушини тапилайду. 35 Шуниңдәк, силәрму сәгәк болуңлар; чүнки өйниң егисиниң қайтип келидиған вақитиниң — кәчқурунму, түн йеримиму, ғораз чиллиған вақитму яки сәһәр вақитму — уни биләлмәйсиләр; 36 у туюқсиз кәлгәндә, силәрниң ухлаватқиниңларниң үстигә чүшмисун! 37 Силәргә ейтқинимни мән һәммәйләнгә ейтимән: Сәгәк туруңлар!

14*Рәһбәрләрниң суйқәст қилиши*

Мат. 26:1-5; Луқа 22:1-2; Юһ. 11:45-53

■ 13:24 Йәш. 13:10; әз. 32:7; Йо. 2:10,31; 3:15; Мат. 24:29; Луқа 21:25; Вәһ. 6:12. □ 13:25 «юлтузлар асмандин төкүлүп чүшиду, асмандики күчләр ләрзигә келиду» — «Йәш.» 13:10, 34:4, «Йо.» 2:10ни көрүң. «Асмандики күчләр» бәлким барлиқ жин-шәйтанларни көрситиду; «ләрзигә келиду» бәлким уларниң күчтин қелишини көрситиду. ■ 13:25 Йәш. 13:10; 34:4. □ 13:26 «Андин кишиләр инсаноглиниң улуқ күч-қудрәт вә шан-шәрәп билән булутлар ичидә келиватқанлиғини көриду» — «Дан.» 7:13ни көрүң. ■ 13:26 Дан. 7:10; Мат. 16:27; 24:30; Мар. 14:62; Луқа 21:27; Рос. 1:11; 1Тес. 4:16; 2Тес. 1:10; Вәһ. 1:7. □ 13:27 «дунияниң төрт тәрипидин» — грек тилида «төрт шамалдин» билән ипадилениду. ■ 13:28 Мат. 24:32; Луқа 21:29. □ 13:29 «мән бая дегәнлиримниң йүз бериватқанлиғини көргиниңларда, униң йеқинлап қалғанлиғини, һәтта ишик алдида туруватқанлиғини билевелиңлар» — бу тексттики «униң (йеқинлап қалғанлиғи)» яки инсаноглиниң өзини, яки келидиған күнини, яки Худаниң падишалиғини көрситиду («Луқа» 21:31). □ 13:30 «бу аламәтләрниң һәммиси әмәлгә ашурулмайтуруп, бу дәвир өтмәйду» — әгәр тилға елинған аламәт Йерусалимниң вәйран болушиға (миладийә 70-жили) (13:2) қаритилған болса, ундақта «дәвир» дегән сөз тәбиййи (1) Әйсаниң дәвридә яшап өткән адәмләрни көрситиду. Әгәр Мәсийниң дунияға қайтип келишигә (13:26) қаритилған болса, «дәвир» дегән сөз бәлким (2) пүтүн Йәһудийә хәлқини (3) бу әйәтләрдә ейтилған «дәһшәтлик азап-оқубәт»тики вақиәләрниң башлиниш дәвридә яшиғанларни көрситиду. Шуңа барлиқ вақиәләр шу дәвир ичидә йүз бериду, дегәнлик болиду. Бизниңчә (3)-шәрһ алди-кәйни әйәтләргә әң бап келиду. ■ 13:31 Зәб. 101:28-28; Йәш. 40:8; 51:6; Ибр. 1:11. ■ 13:32 Мат. 24:36; Рос. 1:7. ■ 13:33 Мат. 24:42; 25:13; Луқа 12:40; 21:36; 1Тес. 5:6.

¹ «Өтүп кетиш» һейти вә «петир нан һейти»ға икки күн қалған еди. Баш каһинлар вә Тәврат устазлири уни һейлә-һәйрәң билән тутуп өлтүрүшниң чарисини издәйтти. □ ² Чүнки улар: — Бу иш һейт-айәм күнлири қилинмисун. Болмиса, хәлиқ арисидә малиманчилик чикиши мүмкин, — дейишәтти.

Ихласмән аялның Әйсани әтирлиши

Мат. 26:6-13; Юһ. 12:1-8

³ Әнди у Бәйт-Ания йезисидә, «Симон мохо»ның өйдә дәстиханда олтарғанда, ақ қаштеши шишидә һаһайити қиммәтлик сап сумбул әтирни кәтирип кәлгән бир аял униң йениға кирди. Аял ақ қаштеши шешини чеқип, әтирни Әйсаниң бешиға қуйди. □ ■

⁴ Лекин бәзиләр буниңға хапа болушуп, бир-биригә:

— Бу әтир немә дәп шундақ исрап қилиниду? ⁵ Чүнки бу әтирни үч йүз динардин артуқ пулға сатқили болатти, пули кәмбәғәлләргә сәдиқә қилинса болмамти! — дейишти. Улар аялға шундақ тапа-тәнә қилғили турди. □

⁶ Лекин Әйса уларға:

— Униң ихтияриға қоюңлар, немә дәп униң көңлини ағритисиләр? У мениң үстүмгә яхши иш қилди. ⁷ Чүнки кәмбәғәлләр дайим араңларда болиду, халиған вақитиңларда уларға хәйр-саһавәт көрситәләйсиләр; лекин мениң араңларда болушум силәргә дайим несип боливармәйду! ■ ⁸ Аял чаминиң йетишичә қилди; у мениң бәдинимниң дәпнә қилинишиға алдин-ала тәйярлик қилип, униңға әтир-май қуюп қойди. □ ⁹ Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки, бу хуш хәвәр пүткүл дунияниң қәйеридә жакаланса, бу аял әслинип, униң қилған бу иши тәриплиниду, — деди.

Йәһуданиң Әйсаға сатқунлуқ қилиши

Мат. 26:14-16; Луқа 22:3-6

¹⁰ Шу вақитта, он иккиләндиң бири болған Йәһуда Ишқарийот уни уларға тутуп бериш мәхситидә баш каһинларниң алдиға барди. ■ ¹¹ Улар буни аңлап хошал болуп кәтти вә униңға пул беришкә вәдә қилишти. Йәһуда уни тутуп беришкә мувапиқ пурсәт издәп жүрәтти.

Өтүп кетиш һейтиниң кәчлик тамиги

Мат. 26:17-25; Луқа 22:7-14, 21-23; Юһ. 13:21-30

¹² Петир нан һейтиниң биринчи күни, йәни өтүп кетиш һейтиниң қурбанлик қозиси союлидигән күни, мухлислар униңдин:

— Өтүп кетиш һейтиниң тамигини йейишиң үчүн бизниң қәйәргә берип тәйярлишимизни халайсән? — дәп сориди. □ ■

¹³ У мухлислиридин иккиләндиң алдин маңғузуп уларға:

□ **14:1** ««Өтүп кетиш» һейти вә «петир нан һейти»ға икки күн қалған еди» — бу икки һейтнің тәпсилатлири үчүн «Мис.» 12-бап, «Лав.» 23-бапни вә «Тәбирләр»ни көрүң. Ибраһий тилида «Песақ», яки «Пасха» һейти дәп атилиду.

■ **14:1** Мат. 26:2; Луқа 22:1; Юһ. 11:55; 13:1. □ **14:3** «Симон мохо» — йәни «Мохо кесили» дейилидигән Симон — Симон бәлким илгири мохо кесилигә гиритпар болған еди. Бизниңчә бу иш вә «Юһ.» 12:1-11дә хатирләнгән вақиә бир иштур. ■ **14:3** Мат. 26:6; Луқа 7:37; Юһ. 11:2; 12:3. □ **14:5** «бу әтирни үч йүз динардин артуқ пулға сатқили болатти» — «динар» яки «динариус» дегән Рим империйәсидики бир хил пул бирлиги болуп, бир «динариус» тәхминән бир адәмниң бир күнлүк һәққи болатти. «Мат.» 20:2ни көрүң. ■ **14:7** Қан. 15:11. □ **14:8** «униңға әтир-май қуюп қойди» — яки «униңға мәсиһ қилди». ■ **14:10** Мат. 26:14; Луқа 22:4. □ **14:12** «петир нан һейтиниң биринчи күни, йәни өтүп кетиш һейтиниң қурбанлик қозиси союлидигән күни» — «петир нан һейти» йәттә күн болиду, биринчи күни «өтүп кетиш» һейтиму тәң болиду. Бу күни, Йәһудийлар өйлиридә қоҙа союп, петир нан билән йәйду. «Өтүп кетиш һейтиниң тамиги» — буниң муһим қисми «өтүп кетиш қурбанлик қозиси» еди («Мис.» 12:3-11, «Лав.» 23:5, «Чөл.» 28:16, «Қан.» 16:1-7ни көрүң).

■ **14:12** Мис. 12:17; Мат. 26:17; Луқа 22:7.

— Шәһәргә кириңлар, у йәрдә козида су көтиривалған бир әр киши силәргә учрайду. Униң кәйнидин меңиңлар. □ 14 У адәм нәгә кирсә шу өйниң егисигә: «Устаз: Мухлислирим билән өтүп кетиш һейтиниң тамиғини йәйдиған меһманхана қәйәрдә?— дәп сораваиду» — дәңлар. 15 У силәрни башлап үстүнки қәвәттики рәтләнгән сәрәмжанлаштурулған чоң бир еғиз өйни көрситиду. Мана шу йәрдә бизгә тәйярлик қилип туруңлар, — деди.

16 Мухлислар йолға чиқип шәһәргә кирип, йолуққан ишларниң һәммиси у ейтқандәк болди. Шу йәрдә улар өтүп кетиш һейтиниң тамиғини тәйярлашти. 17 Кәч киргәндә, у он иккәйлән билән өйгә кәлди. ■ 18 Улар дәстиханда олтирип ғизаланғанда Әйса:

— Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, араңлардики бирәйлән, мән билән биллә ғизалиниватқан бириси маңа сатқунлуқ қилиду, — деди. □ ■

19 Улар бу сөздин қайғуға чөмүп, бир-бирләп униңдин:

— Мән әмәстимән? — дәп сориди. Йәнә бириси: — Мән әмәстимән? — деди.

20 Лекин у уларға:

— Шу киши он иккәйләнниң бири, йәни қолидики нанни мән билән тәң таваққа төгүргүчи болиду. 21 Инсаноғли дәрвәкә өзи тоғрисидә муқәддәс язмиларда пүтүлгәндәк аләмдин кетиду; бирақ Инсаноғлиниң тутуп берилишигә васитичи болған адәмниң һалиға вай! У адәм туғулмиған болса униңға яхси болатти! — деди. □

«Рәбниң зияпити»

Мат. 26:26-30; Луқа 22:15-20; 1Кор. 11:23-25

22 Улар ғизалиниватқанда, Әйса бир нанни қолиға елип тәшәккүр ейтқандин кейин, уни уштуп, мухлислириға үләштүрүп бәрди вә:

— Елиңлар, бу мениң теним, — деди. □ ■

23 Андин у қолиға жамни елип Худаға тәшәккүр ейтқандин кейин, уни мухлислириға сунди. Уларниң һәммиси униңдин ичишти.

24 У уларға: — Бу мениң қеним, нурғун адәмләр үчүн төкүлидиған, йеңи әһдини түзидиған қенимдур. □ 25 Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, Худаниң падишалиғида йеңидин шараптин ичидиған күнгичә, үзүм телиниң шәрбитини һәргиз ичмәймән, — деди.

26 Улар бир мәдһийә күйини ейтқандин кейин талаға чиқип, Зәйтун теғиға қарап кетишти.

Мухлисларниң Әйсани ташлап кетиши

Мат. 26:31-35; Луқа 22:31-34; Юһ. 13:36-38

27 Андин Әйса уларға:

Силәр һәммиңлар тандурулуп путлишисиләр, чүнки муқәддәс язмиларда:

«Мән падичини уруветимән,

Қойлар патипарақ болуп тарқитиветилиду» дәп пүтүлгән. □ ■

□ 14:13 «Шәһәргә кириңлар» — «шәһәр» — Йерусалим шәһиригә, демәк. «у йәрдә козида су көтиривалған бир әр киши силәргә учрайду» — Қанаанда (Пәләстиндә) әр кишиләр бүгүнгә қәдәр адәттә су көтәрмәйду. ■ 14:17 Мат. 26:20; Луқа 22:14. □ 14:18 «дәстиханда олтирип ғизаланғанда...» — грек тилида «дәстиханда йетип ғизаланғанда...».

■ 14:18 Зәб. 40:10; Рос. 1:17. □ 14:21 «... бирақ Инсаноғлиниң тутуп берилишигә васитичи болған адәмниң һалиға вай! У адәм туғулмиған болса униңға яхси болатти!» — Йәһуда бу сөзни аңлиғандин кейин дәрһал чиқип баш каһинларниң йениға барған болса керәк. «Маркус», «Луқа», «Юһанна»дики ««өтүп кетиш» һейтиниң кәчлик тамиғи» тоғрисидики баянларни көрүң. □ 14:22 «Әйса бир нанни қолиға елип тәшәккүр ейтқандин кейин» — яки «Әйса нанни қолиға елип (уни) бәрикәтлигәндин кейин,...».

■ 14:22 Мат. 26:26; Луқа 22:19; 1Кор. 11:23. □ 14:24 «Бу мениң қеним, нурғун адәмләр үчүн төкүлидиған, йеңи әһдини түзидиған қенимдур» — «йеңи әһдә» Тәврат, «Йәр.» 31:31-34, «Луқа» 22:20ни, «Йбр.» 13:20ни көрүң. Бәзи кона кәчүрмиләрдә пәқәт «әһдә» дейилиду. □ 14:27 «Мән падичини уруветимән, қойлар патипарақ болуп тарқитиветилиду» — «Зәк.» 13:7. Мошу бешәрәттә сөзлигүчи Худаниң өзи, әлвәттә. ■ 14:27 Зәк. 13:7; Мат. 26:31; Юһ. 16:32.

28 Лекин мән тирилгәндин кейин Галилийгә силәрдин бурун баримән, — деди. ■ 29 Лекин Петрус униңға:

— һәммәйлән тандурулуп путлашсиму, мән һәргиз путлашмаймән, деди.

30 Әйса униңға: — Мән саңа бәрһәқ шуни ейтип қояйки, бүгүн, йәни бүгүн кечә ғораз икки қетим чиллиғичә, сән мәндин үч қетим танисән, — деди. ■

31 Лекин Петрус техиму қәтғийлик билән униңға:

— Сән билән биллә өлидиған иш керәк болсиму, сәндин һәргиз танмаймән, — деди. Қалған һәммисиму шундақ дейишти. ■

Әйсаниң Гетсиманә бағчисидики дуа-тилавити

Мат. 26:36-46; Луқа 22:39-46

32 Андин улар Гетсиманә дегән бир жайға кәлди. У мухлисларға: — Мән дуа-тилавәт қилип кәлгичә, мошу йәрдә олтирип туруңлар, деди. ■

33 У Петрус, Якуп вә Юханнани биргә елип маңди вә сүр бесип, роһ-қәлбидә толиму пәришан болушқа башлиди. □ 34 У уларға:

— Женим өлидиғандәк бәкму азапланмақта. Силәр бу йәрдә қелип, ойғақ туруңлар, — деди.

■ 35 У сәл нерирақ берип, өзини йәргә етип дүм ятти вә мүмкин болса, у дәқиқиниң өз бешиға чүшмәй өтүп кетиши үчүн дуа қилип: □ ■

36 — И Абба Ата, Саңа һәммә иш мүмкиндр; бу қәдәһни мәндин өткүзүвәткәйсән! Лекин бу иш мән халиғандәк әмәс, сән халиғандәк болсун, — деди. □ ■

37 У үчәйләнниң йениға қайтип кәлгинидә, уларниң ухлап қалғанлиғини көрүп, Петрусқа:

— Әй Симон, ухлаватамсән?! Бир саатму ойғақ туралмидиңму?! ■ 38 Езиқтурулуштин сақлиниш үчүн, ойғақ туруп дуа қилиңлар. Роһ пидакар болсиму, лекин кишиниң әтлири ажиздур, — деди. □ ■

39 Андин у йәнә берип, охшаш сөzlәр билән қайтидин дуа қилди. 40 У уларниң йениға қайтип кәлгинидә, уларниң йәнә ухлап қалғанлиғини көрди, чүнки уларниң көзлири уйқиға илинған еди. Улар униңға немә дейишини билмәй қалди. 41 У үчинчи қетим уларниң йениға қайтип уларға:

— Силәр техичә ухлаватамсиләр, техичә дәм еливатамсиләр? Әнди болди бәс! Вақит-саити кәлди; мана, Инсаноғли гунакарларниң қолиға тапшурулди! □ 42 Қопуңлар, кетәйли; мана, маңа сатқунлуқ қилидиған киши йеқин кәлди! — деди.

Әйсаниң тутқун қилиниши

Мат. 26:47-56; Луқа 22:47-53; Юһ. 18:3-12

43 Вә шу дәқиқидә, униң сөзи техи түгимәйла, мана, он иккәйләндин бири болған Йәһуда кәлди; униң йенида баш каһинлар, Тәврат устазлири вә ақсақаллар тәрипидин әвәтилгән қилич-тоқмақларни көтәргән зор бир топ адәм бар еди. ■ 44 Униңға сатқунлуқ қилғучи улар

■ 14:28 Мат. 26:32; 28:10; Мар. 16:7. ■ 14:30 Мат. 26:34; Луқа 22:34; Юһ. 13:38. ■ 14:31 Юһ. 13:37.

■ 14:32 Мат. 26:36; Луқа 22:39; Юһ. 18:1. □ 14:33 «*Әйса ... роһ-қәлбидә толиму пәришан болушқа башлиди*» — грек тилида «у ... роһта толиму пәришан болушқа башлиди». ■ 14:34 Юһ. 12:27. □ 14:35 «*у дәқиқиниң өз бешиға чүшмәй өтүп кетиши үчүн ...*» — грек тилида «шу саатниң өз бешиға чүшмәй өтүп кетиши үчүн...». ■ 14:35 Луқа 22:41. □ 14:36 «*И Абба Ата, Саңа һәммә иш мүмкиндр*» — ибраний тилида «абба» дегән сөз оғулниң атисига болған йеқинчилиғини билдүриду. Уйғурчидики «сөйүмлүк ата» дегәнгә йеқин келиду. Бу сөз һәм муһәббәт һәм чоңқур һөрмәтниму билдүриду. «*бу қәдәһни мәндин өткүзүвәткәйсән!*» — «бу қәдәһ» униң алдида туридиған азап-оқубәтләрни көрситиду. Тәвратниң көп йәрлиридә «қәдәһ» дәл шу мәнидә ишлитилиду (мәсилән «Зәб.» 74:9, «Йәш.» 51:17, 22, «Йәр.» 25:15дә). ■ 14:36 Юһ. 6:38. ■ 14:37 Мат. 26:40; Луқа 22:45. □ 14:38 «*Роһ пидакар болсиму, лекин кишиниң әтлири ажизду*» — «кишиниң әтлири» грек тилида «әт». Инжилда «әт» яки «әт-тән» дайим дегидәк адәмниң өз тени тәрипидин аздурулидиған, гунакар тәбиитини көрситиду. «Рим.»дики «кириш сөз»имизни көрүң. ■ 14:38 Гал. 5:17.

□ 14:41 «*Силәр техичә ухлаватамсиләр, техичә дәм еливатамсиләр?*» — яки болмиса: «Әнди ухлаватамсиләр, дәм еливатамсиләр!» (демәк, кинайилик гәп) яки пәқәт: «Әнди ухлаңлар, дәм елиңлар!». ■ 14:43 Мат. 26:47; Луқа 22:47; Юһ. 18:3.

билән аллибурун ишарәтни бекитип: «Мән кимни сөйсәм, у дәл шудур. Силәр уни тутуп, ялап елип кетиңлар» дәп келишкән еди. ⁴⁵ У келип удул Әйсаниң алдиға берип:

— Устаз, устаз! — дәп уни сөйүп кәтти. □ ■

⁴⁶ Улар униңға қол селип, уни тутқун қилди. ⁴⁷ Вә униң йенида турғанлардин бирәйлән қиличини суғуруп, баш каһинниң чакириға урувиди, униң қулиқини шилип чүшүрүвәтти.

⁴⁸ Әйса жававән уларға:

— Бир қарақчини тутидиғандәк қилич-тоқмақларни кәтирип мени тутқили кәпсиләрғу?

⁴⁹ Мән һәр күни ибадәтхана һойлилирида силәр билән биллә болуп тәлим берәттим, лекин силәр у чағда мени тутмидиңлар. Лекин бу ишларниң йүз бериши муқәддәс язмиларда алдин пүтүлгәнләрниң әмәлгә ашурулуши үчүн болди, — деди. ■

⁵⁰ Бу чағда, һәммәйлән уни ташлап қечип кетишти. ■ ⁵¹ Пәқәт учисиға канап рәхт йепинчақливалған бир жигит униң кәйнидин әгишип маңди. Яш әскәрләр уни тутувеливиди, ⁵² лекин у канап рәхттин бошинип, ялаңач пети улардин қечип кәтти. □

Алий кеңәшмидә сотлиниш

Мат. 26:57-68; Лука 22:54-55, 63-71; Юһ. 18:13-14, 19-24

⁵³ Әнди улар Әйсани баш каһинниң алдиға елип беришти. Баш каһинлар, барлиқ ақсақаллар билән Тәврат устазлириму у йәргә униң йениға жиғилди. □ ■ ⁵⁴ Петрус униңға таки баш каһинниң сарайидики һойлиниң ичигичә жирақтин әгишип кәлди; у қаравуллар билән биллә отниң нурида отсинип олтарди. ⁵⁵ Баш каһинлар вә пүтүн алий кеңәшмә әзалири Әйсани өлүмгә мәнһүм қилиш үчүн, гува-испат издиди, амма тапалмиди. □ ■ ⁵⁶ Чүнки нурғун кишиләр уни әрз қилип ялған гувачилиқ бәргән болсиму, уларниң гувалиқлири бир-биригә удул кәлмәйтти. ⁵⁷ Бәзи адәмләр орнидин туруп, униң үстидин әрз қилип ялған гувалиқ берип:

⁵⁸ — Биз униң: «Инсан қоли билән ясалған бу ибадәтханини бузуп ташлап, инсан қоли билән ясалмиған башқа бир ибадәтханини үч күн ичидә ясап чиқимән» дегәнлигини аңлидуқ, — деди. □ ■ ⁵⁹ һәтта уларниң бу һәқтики гувалиқлириму бир-биригә мас кәлмиди.

⁶⁰ Андин баш каһин һәммәйләнниң алдида орнидин туруп, Әйсадин:

— Қени, жавап бәрмәмсән? Булар сениң үстүңдин зади қандақ гувалиқларни бериватиду? — дәп сориди. ■ ⁶¹ Лекин Әйса шүк туруп, һеч қандақ жавап бәрмиди. Баш каһин уни қистап йәнә униңдин:

— Сән Мубарәк Болғучиниң Оғли Мәсиһмусән? — дәп сориди. □ ■

⁶² Шундақ, мән өзүм, — деди Әйса, — вә силәр кейин Инсаноғлиниң Қудрәт Егисиниң оң йенида олтиридиғанлиғини вә асмандики булутлар билән келидиғанлиғини көрисиләр. □ ■

⁶³ Шуниң билән баш каһин тонлирини житип ташлап:

□ **14:45** «Устаз, устаз» — «Устаз» ибраний тилида «Рабби» дейилиду. Ибранийлар арисидә адәмниң исмини икки қетим чакириш адәттә инатайин чоңқур һессият, алаһидә амрақлиқни билдүриду. ■ **14:45** 2Сам. 20:9. ■ **14:49** 1Сам. 24:14-15; Зәб. 21:7-8; 68:10; Лука 24:25. ■ **14:50** Аюп 19:13; Зәб. 87:9, 19; Зәк.13:7 □ **14:52** «...учисиға канап рәхт йепинчақливалған бир жигит... лекин у канап рәхттин бошинип, ялаңач пети улардин қечип кәтти» — бир нәччә шәрһчиләр бу «мәлум яш жигит»ни Маркусниң өзи экән, дәп қарайду. Бизму қошулимиз. У мошу йәрдә өзини «мухлис» дәп атаймайду. Бәлким у мошу йәрдә барлиқ кишиләрниң Әйсадин ваз кечип уни ташлиғанлиғини тәкитлимәкчи болиду. □ **14:53** «Баш каһинлар, барлиқ ақсақаллар билән Тәврат устазлириму у йәргә униң йениға жиғилди» — «униң йениға» баш каһин Қаяфаниң йениға, демәк. ■ **14:53** Мат. 26:57; Лука 22:54; Юһ. 18:13,24. □ **14:55** «алий кеңәшмә» — ибраний тилида «Санһедрин») ■ **14:55** Мат. 26:59; Рос. 6:13. □ **14:58** «Инсан қоли билән ясалған бу ибадәтханини бузуп ташлап, инсан қоли билән ясалмиған башқа бир ибадәтханини үч күн ичидә ясап чиқимән» — «Юһ.» 2:19ни көрүң. Улар Мәсиһниң сөзини бурмилиған еди. ■ **14:58** Мар. 15:29; Юһ. 2:19. ■ **14:60** Мат. 26:62. □ **14:61** «Сән Мубарәк Болғучиниң Оғли Мәсиһмусән?» — «Мубарәк Болғучи» — Худа Өзидур. ■ **14:61** Йәш. 53:7; Рос. 8:32. □ **14:62** «силәр кейин Инсаноғлиниң Қудрәт Егисиниң оң йенида олтиридиғанлиғини вә асмандики булутлар билән келидиғанлиғини көрисиләр» — Тәврат, «Дан.» 7:13ни көрүң. ■ **14:62** Дан. 7:13; Мат. 16:27; 24:30; 25:31; Лука 21:27; Рос. 1:11; 1Тес. 4:16; 2Тес. 1:10; Вәһ. 1:7.

— Энди башқа һәр қандақ гувачиниң немә һажити? □ ⁶⁴ Өзүңлар бу күпүрлүкни аңлидиңлар! Энди буниңға немә дәйсиләр? — деди.

Уларниң һәммиси у өлүм җазасиға буйрулсун, дәп һөкүм чиқиришти. ⁶⁵ Андин бәзилири униңға түкүрүшкә башлиди, йәнә униң көзлирини теңип, муштлап: «Җени, пәйғәмбәрчилик қилип бешарәт берә!» дейишти. Қаравулларму уни шапилақ билән качатлиди. □ ■

Петрусниң Әйсаниң тениши

Мат. 26:69-75; Луқа 22:56-62; Юһ. 18:15-18, 25-27

⁶⁶ Петрус сарайниң төвәнки һойлисида турғанда, баш каһинниң дедәклиридин бири келип, ■ ⁶⁷ иссинип олтарған Петрусни көрүп, униңға тикилип қарап:

— Сәнму Насарәтлик Әйса билән биллә едиңғу, — деди.

⁶⁸ Лекин у тенип:

— Сениң немә дәватқанлиғиңни билмидим һәм чүшәнмидим, — деди-дә, ташқириға, дәрвазиниң айваниға чиқип турди. Шу әснада ғораз бир чиллиди.

⁶⁹ Уни йәнә көргән һелиқи дедәк йәнә у йәрдә турғанларға:

— Бу улардин бири, — дегили турди. ■ ⁷⁰ Петрус йәнә инкар қилди.

Бир аздин кейин, у йәрдә турғанлар Петрусқа йәнә:

— Бәрһәк, сән уларниң бирисән. Чүнки сәнму Галилийәлик экәнсәнғу?! — дейишти. □

⁷¹ Лекин у қаттиқ қарғашлар билән қәсәм қилип:

— Силәр дәватқан һелиқи адәмни тонумаймән! — деди.

⁷² Дәл шу чағда ғораз иккинчи қетим чиллиди. Петрус Әйсаниң өзигә: «Ғораз икки қетим чиллиғичә, сән мәндиң үч қетим танисән» дегән сөзини есигә алди; вә буларни ойлап жиғлап кәтти. □ ■

15

Әйсаниң Пилатусниң алдида сотлиниши

Мат. 27:1-2, 11-14; Луқа 23:1-5; Юһ. 18:28-38

¹ Этиси таң етиши биләнла, баш каһинлар ақсақаллар, Тәврат устазлири вә пүткүл алий кеңәшмидикиләр билән мәслиһәтлишип, Әйсани бағлап апирип, валий Пилатусқа тапшуруп бәрди. ■

² Пилатус униңдин:

— Сән Йәһудийларниң падишасиму? — дәп сориди.

У җававән: — Ейтқиниңдәк, — деди. □ ■

³ Баш каһинлар униң үстидин қайта-қайтидин әрз-шикайәтләрни қилишти. ⁴ Пилатус униңдин йәнә:

□ **14:63** «Шуниң билән баш каһин тонлирини житип ташлап...» — баш каһин Әйсани «күпүрлүк қилди» дәп қарап, өзиниң буниңға болған чөчүши вә ғәзивини ипадиләш үчүн кийимлирини житқан. Әйсаниң өзиниң Мәсиһ экәнлигини етирап қилиши, униң Худаға хас һоқуқ вә шөһрәт мәндидур, дегәнлигидур. Йәнә шуни ейтмизки, баш каһинниң тонлирини житишниң өзи Тәврат қануниға хилап еди («Лав.» 10:6, 21:10). □ **14:65** «бәзилири униңға түкүрүшкә башлиди, йәнә униң көзлирини теңип, муштлап: «Җени, пәйғәмбәрчилик қилип бешарәт берә!» — «Мат.» 26:68дә мошу кишиләрниң: «... «Җени бешарәт берә, сени ким урди?» дейишкәнлигиму хатирилиду. «Қаравулларму уни шапилақ билән качатлиди» — яки «Қаравулларму уни арасиға еливелип качатлиди». ■ **14:65** Аюп 16:10; Йәш. 50:6; Юһ. 19:3. ■ **14:66** Мат. 26:58,69; Луқа 22:55; Юһ. 18:16,17. ■ **14:69** Мат. 26:71; Луқа 22:58; Юһ. 18:25.

□ **14:70** «Бәрһәк, сән уларниң бирисән. Чүнки сәнму Галилийәлик экәнсәнғу?!» — уларниң дегәнлири Петрусниң тәләппузиға асасән болса керәк. «Мат.» 26:72-73ни көрүң. □ **14:72** «...вә буларни ойлап жиғлап кәтти» — башқа бир хил тәржимиси: — «... вә көңли бузулуп жиғлап кәтти». ■ **14:72** Мат. 26:34,75; Луқа 22:61; Юһ. 13:38; 18:27. ■ **15:1** Зәб. 2:2; Мат. 27:1; Луқа 22:66; 23:1; Юһ. 18:28; Рос. 3:13. □ **15:2** «У җававән: — Ейтқиниңдәк, — деди» — Әйсаниң «Әйтқиниңдәк» дегән җававиниң грек тилида «Шундақ, лекин әһвал дәл сениң ойлиғиниңдәк әмәс» дегән пуриғи чиқиду. ■ **15:2** Мат. 27:11; Луқа 23:3; Юһ. 18:33.

— Жавап бәрмәмсэн? Қара, улар үстүңдин шунчивала шикайәт қиливатиду!? — дәп сориди. ■
 5 Бирақ Әйса йәнила һеч жавап бәрмиди; Пилатус буниңға интайин һәйран қалди. ■

Әйса вә Бараббас

Мат. 27:15-31; Луқа 23:13-25; Юһ. 18:39-40; 19:1-16

6 Һәр қетимлиқ өтүп кетиш һейтида, халайиқ қайсибир мәһбусни тәләп қилса, валий уни қоюп берәтти. ■ 7 Әйни вақитта, зинданда Бараббас исимлиқ бир мәһбус бар еди. У өзи билән биллә топилаң кәтәргән һәмдә топилаңда қатиллиқ қилған нәччәйлән билән тәң соланған еди. ■ 8 Халайиқ чуқан-сүрән селип валийдин бурун һемишә уларға қилғинидәк йәнә шундақ қилишини тиләшти. □

9 Пилатус уларға:

— Силәр Йәһудийларниң падишасини қоюп беришимни халамсиләр? — деди 10 (чүнки у баш каһинларниң һәсәтхорлуғи түпәйлидин уни тутуп бәргәнлигини биләтти). 11 Лекин баш каһинлар халайиқни: «Буниң орниға, Бараббасни қоюп бәр» дәп тәләп қилишқа күшкүртти. ■

12 Пилатус жававән улардин йәнә:

— Ундақ болса, силәр «Йәһудийларниң падишаси» дәп атиған кишини қандақ бир тәрәп қил дәватисиләр? — деди.

13 — Улар йәнә авазини кәтирип: — Уни крестлигин! — дәп вақирешатти.

14 Пилатус уларға: — Немишкә? У немә рәзиллик өткүзүптү? — деди.

Бирақ улар техиму ғалжирлишип:

— Уни крестлигин! — дәп вақирашти. 15 Шуңа Пилатус, халайиқни рази қилмақчи болуп, Бараббасни уларға чиқирип бәрди. Әйсани болса қамчилатқандин кейин, крестләш үчүн ләшкәрлиригә тапшурди. □ ■

Ләшкәрләрниң Әйсани мәсқирә қилиши

16 Андин ләшкәрләр Әйсани валий ордисидики сәйнаға елип кирип, пүтүн ләшкәрләр топини бу йәргә жәм болушқа чақирди. □ ■ 17 Улар униң учисиға сөсүн рәңлик тон кийдүрүшти, андин улар тикәнлик шахчилардин тоқуған бир тажни бешиға кийгүзди. □ 18 Андин уни мубарәкләп: «Яшиғайла, и Йәһудийларниң падишаси!» дейишти. 19 Андин бешиға қомуш билән һәдәп уруп, униңға қарап түкүрүшти вә униң алдида тиз пүкүп, сәждә қилишти. □

20 Улар уни шундақ мазақ қилғандин кейин, униңдин сөсүн тонни салдуруветип, учисиға өз кийимлирини кийдүрди; андин улар уни крестләш үчүн елип чиқишти.

Униң крестлиниши

Мат. 27:32-44; Луқа 23:26-39; Юһ. 19:17-19

21 Курини шәһиридин болған, Симон исимлиқ бир киши йезидин келип, у йәрдин өтүп кетивататти (бу киши Искәндәр билән Руфусниң атиси еди). Ләшкәрләр уни тутуп келип,

■ 15:4 Мат. 27:13; Юһ. 19:10. ■ 15:5 Йәш. 53:7 ■ 15:6 Мат. 27:15; Луқа 23:17; Юһ. 18:39. ■ 15:7 Мат. 27:16; Луқа 23:19; Юһ. 18:40. □ 15:8 «Халайиқ чуқан-сүрән селип...» — башқа бир хил тәржимиси: «Халайиқ (валийниң) алдиға келип...» ■ 15:11 Мат. 27:20; Луқа 23:18; Юһ. 18:40; Рос. 3:14. □ 15:15 «Әйсани болса қамчилатқандин кейин...» — Рим империйәсидә жаза қамчилири бир нәччә тасмилиқ болуп, һәр бир тасмисиға қоғушун вә устихан парчилири бағланған болиду. Қамчилиған вақтида жазаға тартилгучиЯлаңчлинип, йәргә тизландурулуп, икки йенида турған ләшкәр уни қамчилайтти. ■ 15:15 Мат. 27:26; Юһ. 19:1. □ 15:16 «валий ордисидики сәйна» — грек (латин) тилида «прайториум». «ләшкәрләр топи» — (грек тилида «коһорт») 500-600 кишидин тәркиб тапқан. ■ 15:16 Мат. 27:27; Юһ. 19:2. □ 15:17 «Улар униң учисиға сөсүн рәңлик тон кийдүрүшти» — «сөсүн рәң» шу чағда шаһанә кийимниң рәңги шундақ еди («Мат.» 27:28, «Юһ.» 19:2ни көрүң). Улар шу «шаһанә тон» арқилиқ Әйсани «сән падишаму?!» дәп мазақ қилмақчи. □ 15:19 «андин бешиға қомуш билән һәдәп уруп...» — яки «андин бешиға һасә билән һәдәп уруп...».

Әйсаниң крестини униңға мәжбурий көтәргүзди. □ ■ 22 Улар Әйсани Голгота (тәржимиси, «баш сүйәк») дегән йәргә елип кәлди; ■ 23 андин улар униңға ичиш үчүн мурмәкки арилаштурулған аччиқ шарап бәрди; лекин у уни қобул қилмиди. □

24 Улар уни крестлигәндин кейин, кийимлирини өз ара бөлүшүвелиш үчүн, һәр қайсисиниң үлүшини бекитишкә һәр бир кийимниң үстигә чәк ташлиди. □ ■ 25 Уни крестлигән вақит күнниң үчинчи сайти еди. □ 26 Уни әйиплигән шикайәтнамидә «Йәһудийларниң падишаси» дәп пүтүлгән еди. □ ■

27 Улар униң билән тәң икки қарақчиниму крестлиди, бири оң тәрипидә, йәнә бири сол тәрипидә еди. 28 Шундақ қилип, муқәддәс язмилардики: «У жинайәтчиләрниң қатаридә саналди» дегән сөз әмәлгә ашурулди. □ ■ 29 У йәрдин өткәнләр башлирини чайқишип, уни һақарәтләп:

— Уһуй, сән ибадәтханини бузуп ташлап, үч күн ичидә қайтидин ясап чиқидиған адәм, ■ 30 әнди өзүңни қутқузуп кресттин чүшүп баққина! — дейишти.

31 Баш каһинлар билән Тәврат устазлириму өз ара шундақ мәсқирә қилип:

— У башқиларни қутқузуптикән, өзини қутқузалмайду. 32 Исраилниң падишаси болған Мәсиһ әнди кресттин чүшүп бақсунчу, шуни көрсәкла униңға етиқат қилимиз! — дейишти. Униң билән тәң крестләнгәнләрму уни шундақ һақарәтләшти.

Әйсаниң өлүми

Мат. 27:45-56; Луқа 23:44-49; Юһ. 19:28-30

33 Әнди күнниң алтинчи сайти кәлгәндә, пүткүл зиминни қараңғулуқ қаплиди вә тоққузинчи сайтигичә давам қилди. □ ■ 34 Тоққузинчи сааттә Әйса жуқури аваз билән: «Елои, Елои, лама шавақтани?», мәнәси: — «Худайим, Худайим, мени немишкә ташливәттиң?» дәп қаттиқ нида қилди. □ ■

35 У йәрдә туруватқанларниң бәзилири буни аңлап:

— Мана, у Иляс пәйғәмбәргә нида қиливатиду, — дейишти. 36 Улардин бирәйлән жүгүрүп берип, бир парчә булутни аччиқ шарапқа чилап, қомушниң учиға селип униңға ичкүзүп:

— Тохтап туруңлар! Қарап бақайли, иляс пәйғәмбәр уни чүшүргили келәрмекин? — деди. ■

37 Әйса қаттиқ вақириди-дә, роһини қоювәтти. □ 38 Вә шу әснада ибадәтханиниң ичкири

□ 15:21 «Ләшкәрләр уни тутуп келип, Әйсаниң крестини униңға мәжбурий көтәргүзди» — «Әйсаниң крести» тоғрилиқ: Әйса өзини жазалайдиған қурал болған шу крест (чапрас яғач)ни йүдүп меңиши керәк еди. У шундақ қаттиқ қамчиланғанки, һалсирап йүдүп маңалмиса керәк. ■ 15:21 Мат. 27:32; Луқа 23:26. ■ 15:22 Мат. 27:33; Луқа 23:33; Юһ. 19:17. □ 15:23 «... улар униңға ичиш үчүн мурмәкки арилаштурулған аччиқ шарап бәрди; лекин у уни қобул қилмиди» — кресткә миқлинидиғанларға ағриқни пәсәйтиш мәхситидә дора арилаштурулған шарап берилидикән. Бирақ Әйса рәт қилди. □ 15:24 «Һәр қайсисиниң үлүшини бекитишкә һәр бир кийимниң үстигә чәк ташлиди» — яки «Һәр қайсисиниң үлүшини бекитишкә кимиймлири үчүн чәк ташлиди». ■ 15:24 Зәб. 21:19; Мат. 27:35; Луқа 23:34; Юһ. 19:23. □ 15:25 «Күнниң үчинчи сайти» — һазирқи вақит болса, әтигән саат тоққуз еди. □ 15:26 «Уни әйиплигән шикайәтнамидә «Йәһудийларниң падишаси» дәп пүтүлгән еди» — бу шикайәтнамә униң бешиниң жуқури тәрипигә бекитилгән еди («Мат.» 27:37). ■ 15:26 Мат. 27:37; Луқа 23:38; Юһ. 19:19. □ 15:28 «У жинайәтчиләрниң қатаридә саналди» — «Йәш.» 53:12. ■ 15:28 Йәш. 53:12; Луқа 22:37. ■ 15:29 Зәб. 21:8-9; 68:20-23; 108:25; Мат. 27:39; Луқа 23:35; Юһ. 2:19. □ 15:33 «Күнниң алтинчи сайти кәлгәндә, пүткүл зиминни қараңғулуқ қаплиди вә тоққузинчи сайтигичә давам қилди» — һазирқи вақит системиси бойичә мошу һаләт чүш вақтидин (саат он иккидин) башлап саат үчкичә давам қилди. ■ 15:33 Мат. 27:45; Луқа 23:44. □ 15:34 «Тоққузинчи сааттә» — һазирқи вақит болса саат үчләрдә. «Елои, Елои, лама шавақтани?», мәнәси: — «Худайим, Худайим, мени немишкә ташливәттиң?» — «Зәб.» «21:1-2»ни көрүң. ■ 15:34 Зәб. 21:2-3; Мат. 27:46. ■ 15:36 Зәб. 68:22; Юһ. 19:29. □ 15:37 «Әйса... роһини қоювәтти» — «роһини қоювәтти» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси «Әйса... тиниқини тохтатти».

пәрдиси жуқуридин төвәнгә икки парчә бөлүп житилди. □ ■

³⁹ Әнди униң удулида турған йүз беши униң қандақ нида қилип роһини қоювәткәнлигини көрүп:

— Бу адәм һәқиқәтән Худаниң оғли экән! — деди. ■

⁴⁰ У йәрдә йәнә бу ишларға жирақтин қарап туруватқан бир нәччә аялларму бар еди. Уларниң арисидә Магдаллиқ Мәрийәм, кичик Яқуп билән Йосәниң аниси Мәрийәм вә Саломилар бар еди.

□ ■ ⁴¹ Улар әслидә Әйса Галилийә өлкисидә турған вақитта униңға әгишип, униң хизмитидә болғанлар еди; булардин башқа униң билән Йерусалимға биргә кәлгән йәнә нурғун аялларму униң *әһвалиға* қарап туратти. ■

Әйсаниң дәпнә қилиниши

Мат. 27:57-61; Луқа 23:50-56; Юһ. 19:38-42

⁴² Кәчқурун кирип қалғанда («тәйярлаш күни», йәни шабат күниниң алдинқи күни болғачқа),

□ ■ ⁴³ алий кеңәшминиң толиму мәтивәр әзаси, Ариматиялиқ Йүсүп бар еди. Уму Худаниң падишалиғини күтүватқан болуп, жүрғәт қилип *валий* Пилатусниң алдиға кирип, униңдин Әйсаниң жәситини беришни тәләп қилди. ⁴⁴ Пилатус Әйсаниң аллиқачан өлгәнлигигә һәйран болди; у йүз бешини чақирип, униңдин Әйсаниң өлгинигә хелә вақит болдиму, дәп сориди.

⁴⁵ Йүз бешидин әһвални уққандин кейин, Йүсүпкә жәсәтни бәрди. ⁴⁶ Йүсүп есил канап рәхт сетивелип, жәсәтни *кресттин* чүшүрүп канап рәхттә кепәнлиди вә уни қияда оюлған бир қәбиргә қойди; андин қәбирниң ағзиға бир ташни домилитип қойди. ■

⁴⁷ Вә Магдаллиқ Мәрийәм билән Йосәниң аниси Мәрийәм униң қоюлған йерини көрүвалди.

16

Әйса өлүмдин тирилиду

Мат. 28:1-8; Луқа 24:1-12; Юһ. 20:1-10

¹ Шабат күни өтүши биләнла, Магдаллиқ Мәрийәм, Яқупниң аниси Мәрийәм вә Саломилар берип Әйсаниң жәситигә сүрүш үчүн хушпурақлиқ буюмларни сетивалди. □ ■ ² һәптиниң биринчи күни улар бәк балдур, таң сәһәрдә орнидин туруп, күн чиқиши билән қәбиргә барди. □ ³ Улар өз ара: «Бизгә қәбирниң ағзидики ташни ким домилитишип берәр?» дейишти. ⁴ Лекин улар башлирини көтирип қаривиди, ташниң бир янға домилитиветилгинини көрди — әслидә у таш һаһайити йоған еди. ⁵ Улар қәбиргә киргәндә, оң тәрәптә олтарған, ақ тон кийгән, яш бир адәмни көрди, вә қаттиқ дәккә-дүккигә чүшти. ■

⁶ Лекин у уларға:

⁶ Лекин у уларға:

□ **15:38** «... шу әснада ибадәтханиниң ичкири пәрдиси жуқуридин төвәнгә икки парчә бөлүп житилди» — бу пәрдә ибадәтханидики әң муқәддәс жайни муқәддәс жайдин айрип туридиған пәрдә болуп, униң житилиши инсанларниң Худаниң алдиға баридиған йолиниң Әйсаниң өлүми билән ечилғанлигини билдүриду (ибадәтханидики «муқәддәс жай»ни сирттики һойлидин айрийдигән йәнә бир «сиртқи пәрдә» бар еди, лекин буни көрситиш үчүн адәттә башқа аталғу ишлитилиду). ■ **15:38** 2Тар. 3:14; Мат. 27:51; Луқа 23:45. ■ **15:39** Мат. 27:54; Луқа 23:47. □ **15:40** «Йосәниң аниси Мәрийәм» — «Мат.» 27:56дә «Йүсүпниң аниси Мәрийәм». ■ **15:40** Мат. 27:55; Луқа 23:49. ■ **15:41** Луқа 8:2, 3. □ **15:42** «тәйярлаш күни» — адәттә шабат күниниң алдинқи күнини көрситиду. Шабат күнидә һәр қандақ ишләш (мәсилән отун териш, от йеқиш, хемир жуғуруш қатарлиқлар) мәһбий қилинғачқа, шабат күнидики барлиқ тамақларни андинқи күни, йәни жүмә күнидә тәйярлаш керәк еди. Униң үстигә, қайдә бойичә, өлтүрүлгәнләрниң жәсити шабат күнидә кресттә қалса болмайтти («Қан.» 21:23ни көрүң). ■ **15:42** Мат. 27:57; Луқа 23:50; Юһ. 19:38. ■ **15:46** Мат. 12:40; 26:12; 27:60; Луқа 23:53. □ **16:1** «Шабат күни өтүши биләнла» — шабат күни шәнбә күни кәчтә күн петиши билән башлинатти. «... Әйсаниң жәситигә сүрүш үчүн хушпурақлиқ буюмларни сетивалди» — яки «Әйсаниң жәситигә сүрүш үчүн хушпурақлиқ буюмларни сетивалған еди». Бу ишқа қариганда, аяллар униң өлүмдин тирилидиғанлигини һеч ойлап бақмиған еди! ■ **16:1** Мат. 28:1; Луқа 24:1; Юһ. 20:1. □ **16:2** «һәптиниң биринчи күни» — йәни йәкшәнбә күни. ■ **16:5** Мат. 28:2; Юһ. 20:12.

— Дәккә-дүккигә чүшмәңлар. Силәр крестләнгүчи Насарәтлик Әйсани издәватисиләр. У тирилди, у бу йәрдә эмәс. Мана улар уни қойған жай! ■ 7 Лекин бериңлар, униң мухлислириға вә Петрусқа: «У Галилийәгә силәрдин авал баридикән; у силәргә ейтқинидәк, силәр уни шу йәрдә көридикәнсиләр» дәңлар, — деди. □ ■

8 Улар қәбирдин чиқипла бәдәр қачти. Уларни титрәк бесип һошини йоқитай дегән еди; бәк қорқуп кәткәчкә, һеч кимгә һеч немини ейтмиди. □ ■

Әйсаниң мағдаллиқ Мәрийәмгә көрүнүши

Мат. 28:9-10; Юһ. 20:11-18; Луқа 24:13-35

9 Әйса һәптиниң биринчи күни таң сәһәрдә тирилгәндин кейин, авал Мағдаллиқ Мәрийәмгә көрүнди. У әслидә униңдин йәттә жинни һайдивәткән еди. □ ■ 10 Мәрийәм чиқип, матәм тутуп жиғлишип турған, бурун униң билән биллә болғанларға хәвәр бәрди. 11 Униң тирик экәнлигини вә Мәрийәмгә көрүнгәнлигини аңлиғанда, улар ишәнмиди.

Әйсаниң икки мухлисиға көрүнүши

12 Бу ишлардин кейин, у уларниң ичидики йезиға кетиватқан иккиләнгә башқа сияқта көрүнди. ■ 13 Буларму қалғанларниң йениға қайтип, уларға хәвәр қилған болсиму, лекин улар буларғиму ишәнмиди.

Әйсаниң он бир мухлисиға көрүнүши

Мат. 28:16-20; Луқа 24:36-49; Юһ. 20:19-23; Рос. 1:6-8

14 Андин он бирәйлән дәстиханда олтирип ғизалиниватқанда, у уларға көрүнди вә уларниң етиқатсизлиги вә таш жүрәклиги үчүн уларни тәнбиһ берип әйиплиди; чүнки улар өзиниң тирилгинини көргәнләргә ишәнмигән еди. ■

15 У уларға мундақ деди:

— Пүткүл жаһанға берип, яритилғучиларниң һәр биригә хуш хәвәрни жакалаңлар. ■

16 Етиқат қилип, чөмүлдүрүшни қобул қилғанлар қутқузулиду. Етиқат қилмиғанлар болса гунаға бекитилиду. ■

17 Етиқат қилғанларниң излириға мошундақ мөҗизилик аламәтләр әгишип һәмраһ болиду: — улар Мениң намим билән жинларни һайдиветиду; улар йеңи тилларда сөзләйду, □ ■

18 улар иланларни қоллирида тутиду, һәр қандақ зәһәрлик нәрсини ичсиму, уларға зәрәр йәткүзмәйду; қоллирини бемарларға тәккүзүп қойса, кесәллири сақийип кетиду. □ ■

■ 16:6 Мат. 28:5; Луқа 24:5. □ 16:7 «..бериңлар, униң мухлислириға вә Петрусқа: «У Галилийәгә силәрдин авал баридикән; у силәргә ейтқинидәк, силәр уни шу йәрдә көридикәнсиләр» дәңлар» — Маркус беваситә демигини билән һәммимиз бу сөзлигүчи «яш адәм»ни пәриштә дәп билимиз (5-әйәтни көрүң). ■ 16:7 Мат. 26:32; 28:10; Мар. 14:28; Рос. 1:3; 13:31; 1Кор. 15:5. □ 16:8 «һеч кимгә һеч немини ейтмиди» — мәнәси, бәлким мухлислиридин башқа һеч кимгә ейтмиди (мәсилән, «Мат.» 28:8, 10ни көрүң). ■ 16:8 Мат. 28:8; Луқа 24:9; Юһ. 20:18. □ 16:9 «Әйса һәптиниң биринчи күни таң сәһәрдә тирилгәндин кейин, авал мағдаллиқ Мәрийәмгә көрүнди. У әслидә униңдин йәттә жинни һайдивәткән еди...» — 9-20-әйәтләр икки қедимий көчүрмидин башқа, һәммә көчүрмиләрдин тепилиду. Биз уларниң «Маркус»ниң һәқиқий бир қисми экәнлигигә һеч гуманизм йоқ; бирақ мошу йәрдә сәһипә чәклимисидин толук испат кәлтүрәлмәймиз. Инглизчә билидиған оқурмәнләрниң «Ден Бургон»ниң ««Маркус»ниң ахирқи он икки әйәтлири» дегән китавини Интернеттин тапалайдиғанлиғиға ишинимиз. ■ 16:9 Луқа 8:2; Юһ. 20:14,16. ■ 16:12 Луқа 24:13. ■ 16:14 Луқа 24:36; Юһ. 20:19; 1Кор. 15:5. ■ 16:15 Мат. 28:19; Юһ. 15:16. ■ 16:16 Юһ. 3:18; 12:48. □ 16:17 «йеңи тиллар» — демәк өзи үгәнмигән тиллар. «Рос.» 2:4-11ни, «1Кор.» 12-, 14-бапни вә мунасивәтлик изаһатларни көрүң. ■ 16:17 Луқа 10:17; Рос. 2:4; 5:16; 8:7; 10:46; 16:18; 19:6,12. □ 16:18 «улар иланларни қоллирида тутиду...» — мәсилән, «Рос.» 28:3-6ни көрүң. «Етиқат қилғанларниң излириға мошундақ мөҗизилик аламәтләр әгишип һәмраһ болиду... , ... қоллирини бемарларға тәккүзүп қойса, кесәллири сақийип кетиду» — ениқки, етиқат қилғучилар үчүн «мөҗизилик аламәтләр» Мәсиһкә иман-ишәш кәлтүргәндин кейинла келиду («мошундақ мөҗизилик аламәтләр әгишип һәмраһ болиду» (17-әйәт)). «Аламәтләрни көрсәм, андин ишинимән» дегүчиләр һәрдайим көп, әлвәттә. ■ 16:18 Луқа 10:19; Рос. 28:5, 8.

Әйсаниң асманға көтирилиши
Луқа 24:50-53; Рос. 1:9-11

¹⁹ Шуңа Рәб уларға бу сөзләрни қилип болғандин кейин, асманға көтирилди, Худаниң оң йенида олтарди. □ ■ ²⁰ Мухлислар чиқип, һәр йәргә берип хуш хәвәрни жакалап жүрди. Рәб улар билән тәң ишләп, сөз-каламиға һәмраһ болуп әгәшкән мөҗизилик аламәтләр билән униңға испат бәрди. □ ■

□ **16:19** «Шуңа Рәб уларға бу сөзләрни қилип болғандин кейин, асманға көтирилди, Худаниң оң йенида олтарди» — «шуңа» — Рәб вәдә қилған «мөҗизилик аламәтләр» пәқәт Муқәддәс Роһ арқилиқ болатти; у әршкә көтирилмигән болса, Муқәддәс Роһ келәлмәйтти. **Шуңа** (Өз сөз-каламини испатлайдиган мөҗизилик аламәтләрни мүмкин қилиш үчүн) у әршкә көтирилмисә болмайтти. ■ **16:19** Луқа 24:50,51; Рос. 1:9. □ **16:20** «Рәб улар билән тәң ишләп...» — бәзи кона көчүрмиләрдә «Рәб әйса улар билән тәң ишләп...» дейилиду. ■ **16:20** Рос. 1:2; 14:3; 1Тим. 3:16; Ибр. 2:4.

Луқа

«Луқа баян қилған хуш хәвәр» ••• Муқәддима

¹ Гәрчә нурғун адәмләр аримизда мутләк ишәшлик дәп қаралған ишларни топлап йезишқа киришкән болсиму, ² (худди сөз-каламға баштин-ахир өз көзи билән гувачи болғанлар, шундақла уни сақлап йәткүзгүчиләрниң бизгә аманәт қилған баянлиридәк), ³ мәнму барлиқ ишларни баштин тәпсилий тәкшүрүп ениқлиғандин кейин, и һөрмәтлик Теофилус жанаблири, силигә бу ишларни тәртиви бойичә йезишни лайиқ таптим. ⁴ Буниңдин мәхсәт, сили қобул қилған тәлимләрниң мутләк һәқиқәт экәнлигигә жәзм қилишлири үчүндур.

Йәһя пәйғәмбәрниң туғулушидин бешарәт

⁵ Йәһудийә өлкисигә падиша болған һерод сәлтәнәт қилған күнлиридә, «Абия» каһинлиқ нөвитидин бир каһин бар болуп, исми Зәкәрия еди. Униң аялиму һарунниң әвладидин болуп, исми Елизабит еди. ⁶ Улар иккиси Худаниң алидида һәққаний кишиләр болуп, Пәрвәрдигарниң пүтүн әмир-бәлгүлимилири бойичә әйипсиз маңатти. ⁷ Амма Елизабит туғмас болғачқа, улар пәрзәнт көрмигән еди. Униң үстигә улар иккиси хеләлә яшинип қалған еди.

⁸ У өз түркүмидики каһинлар арасида *ибадәтханида* нөвәтчилик вәзиписини Худа алдида ада қиливатқанда, ⁹ *шу чағдики* каһинлиқ адити бойичә, улар Пәрвәрдигарниң «муқәддәс жай»иға кирип хушбуй селишқа муйәссәр болушқа чәк ташлиғанда шундақ болдики, чәк униңға чиқти. ¹⁰ Әнди у хушбуй селиватқан вақтида, жамаәт ташқирида туруп дуа

□ **1:1** «нурғун адәмләр аримизда мутләк ишәшлик дәп қаралған ишларни топлап йезишқа киришкән болсиму,...» — «аримизда» — демәк Әйса Мәсиһкә әгәшкәнләр арасида. «Аримизда мутләк ишәшлик дәп қаралған ишлар» дегәнликниң башқа бир хил тәржимиси: «Аримизда (толуқ) әмәлгә ашурулған ишлар». Иккилә тәржимиси охшашла Әйса Мәсиһгә мунасивәтлик ишларни көрситиду, әлвәттә. □ **1:2** «сөз-калам» — мошу йәрдә Әйса Мәсиһниң өзини, шундақла униң тапшурған барлиқ тәлимини көрситиду. «сақлап йәткүзгүчиләр» — яки «ғождар» дегәнниң мошу йәрдә алаһидә мәнәси бар. Улар Әйса Мәсиһниң қилған сөзлири вә паалийәтлиригә болған өз гувачилиғини ағзақи тарихларға айландурди, шундақла уни башқиларға ядлитип тапшурди. Мошу «сақлап йәткүзгүчиләр» барлиқ етиқатчиларниң жамаитиниң хизмитидә болуп «калам-сөз»ниң тарихлирини сақлаш үчүн мәсәул болған «аманәтчиләр» еди. Шуниң билән бәзилири бу ағзақи тарихларни йезишқа киришкән еди. Луқа болса бу тарихларни (1) тәкшүрүп ениқлиған (2) андин уларни мутләк ишәшлик дәп испатлиған әһвалда буларни тәртип бойичә хатирилигән еди. □ **1:3** «мәнму барлиқ ишларни баштин тәпсилий тәкшүрүп ениқлиғандин кейин...» — «баштин» дегән бу сөз грек тилида мошу йәрдә икки бислиқ сөз болуп, униң асаслиқ мәнәси: Луқа «баян»ида хатирилигән барлиқ вақиәләрни у пәкәт өз көзи билән көргән гувачиларниң ағзидин аңлап хатирилигән; «баштин» йәнә қошумчә: «жуқуридин», «әрштин» дегәнни билдүриду; демәк, Луқа бу хатирини йезишқа әрштин болған түрткә бар еди. Башқичә ейтқанда, у уни Муқәддәс Роһниң йөлийоруғи вә илһами астида язған. «Теофилус» — Муну кишиниң салаһийити тоғрилиқ Инжилдики «кириш сөз»имизни көрүң. Мәнәси «Худани сөйгүчи». □ **1:5** ««Абия» каһинлиқ нөвитидин бир каһин бар болуп, исми Зәкәрия еди — «Абия» каһинлиқ нөвити» «1Тар.» 24:10дә, каһинларниң жәмәтиниң ибадәтханидики «дигорнилиқ» тизимлигини көрситиду. Каһинларниң (һәммиси һарунниң әвлатлири) жилиқ хизмити 24 нөвәткә бөлүнәтти. «каһинлиқ жәмәти»дикиләрниң һәр биригә ибадәтханида ишләшкә он бәш күн нөвәт келәтти. «Абия» нөвити» бу жигирмә төрт нөвәттин бири еди. Миладийә биринчи әсирдә, каһинларниң санлириға асасән, һәр бир каһин өмридә «муқәддәс жай»да хушбуй селиштин ибарәт имтиязлиқ хизмәткә бирлә қетим муйәссәр болуши мүмкин еди. «Униң аялиму һарунниң әвладидин болуп...» — Муса пәйғәмбәрниң акиси «һарун» биринчи «баш каһин» еди; кейин униң барлиқ әркәк әвлатлири каһинлиқ хизмитидә болушқа муйәссәр еди. ■ **1:5** 1Тар. 24:10. □ **1:6** «Улар иккиси Худаниң алидида һәққаний кишиләр болуп, Пәрвәрдигарниң пүтүн әмир-бәлгүлимилири бойичә әйипсиз маңатти» — уларниң «һәққаний» вә «әйипсиз» дейилгәнлиги уларни «гунасив» дегәнлик әмәс. Тәврат қануни бойичә кишиләр өз гуналирини тонуп йетип, шундақла Тәврат бойичә керәк болған гунани тиләйдиған қурбанлиқларни сунған болса, Худа алдида әйипсиз дәп һесаплинатти. □ **1:7** «... Елизабит туғмас болғачқа, улар пәрзәнт көрмигән еди. Униң үстигә улар иккиси хеләлә яшинип қалған еди» — мошу йәрдин оқурмәнләргә ениққи, Худадин қорқидиған адәм аяли туғмас болсиму, немила болмисун шу сәвәптин аяли билән һәрғиз ажрашмайду. ■ **1:8** 1Тар. 24 ■ **1:9** Мис. 30:7; Лав. 16:17.

қилишивататти. □ 11 Туоқсиз Пәрвәрдигарниң бир пәриштиси униңға хушбуйғаниң оң тәрипидә көрүнди. 12 Уни көргән Зәкәрия һодукуп қорқунучқа чөмүп кәтти. 13 Бирақ пәриштә униңға:

— Әй Зәкәрия, қорқмиғин! Чүнки тилигиң ижабәт қилинди, аялиң Елизабит саңа бир оғул туғуп бериду, сән униң исмини Йәһя қойғин. □ ■ 14 У саңа шат-хурамлиқ елип келиду, униң дуняға келиши билән нурғун кишиләр шатлиниду. ■ 15 Чүнки у Пәрвәрдигарниң нәзиридә улук болиду. У һеч қандақ һарақ-шарап ичмәслиги керәк; һәтта анисиниң қосиғидики вақтидин тартипму Муқәддәс Роһқа толдурулған болиду. ■ 16 У Исраиллардин нурғунлирини Пәрвәрдигар Худасиниң йениға қайтуриду. ■ 17 У Рәбниң алдида Илияс пәйғәмбәргә хас болған роһ вә күч-қудрәттә болуп, атиларниң қәлблирини балиларға майил қилип, итаәтсизләрни һәққанийларниң ақиланилигигә киргүзүп, Рәб үчүн тәйярланған бир хәлиқни һазир қилиш үчүн униң алдида маңиду, — деди. □ ■

18 Зәкәрия болса пәриштидин: Мәнму қерип қалған, аялиму хелә яшинип қалған турса, бу ишни қандақ жәзм қилалаймән? — дәп сориди. ■

19 Пәриштә жававән:

— Мән Худаниң һозурида турғучи Жәбраилмән. Саңа сөз қилишқа, бу хуш хәвәрни саңа йәткүзүшкә мән әвәтилдим. 20 Вақит-саити кәлгәндә чоқум әмәлгә ашурулидиған бу сөзлиримгә ишәнмигәнлигиң түпәйлидин, бу ишлар әмәлгә ашурулған күнигичә мана сән тилиң тутулуп, зуванға келәлмәйсән, — деди. 21 Әнди жамаәт Зәкәрияни күтүп туратти; улар у муқәддәс жайда немә үчүн бунчивала һаял болди, дәп һәйран қалғили турди. 22 У чиққанда уларға гәп қилалмиди; униң уларға қол ишарәтлирини қилишидин, шундақла зуван сүрәлмигәнлигидин улар униң муқәддәс жайда бирәр аламәт көрүнүшни көргәнлигини чүшинип йәтти.

23 Шундақ болдики, униң ибадәтханидики хизмәт муддити тошуши биләнла, у өйигә қайтти.

24 Дәрвәкә, бир нәччә күндин кейин униң аяли Елизабит һамилдар болди; у бәш айғичә тала-түзгә чиқмай: 25 «Әнди Пәрвәрдигар мениң һалимға нәзирини чүшүрүп, мени халайиқ арисидә номусқа қелиштин халас қилип, маңа бу күнләрдә шунчилик шапаәт көрсәтти» — деди. ■

Әйсаниң дуняға келишидин бешарәт

26-27 Елизабит һамилдар болуп алтә ай болғанда, пәриштә Жәбраил Худа тәрипидин Галилийә өлкисидики Насарәт дегән бир шәһәргә, пак бир қизниң қешиға әвәтилди. Қиз болса Давут падишаниң жәмәтидин болған Йүсүп исимлиқ бир кишигә дейишип қоюлған еди; қизниң исми болса Мәрийәм еди. ■

28 Жәбраил униң алдиға кирип униңға:

— Салам саңа, әй шәпқәткә муйәссәр болған қиз! Пәрвәрдигар саңа ярдур! — деди. □

□ 1:10 «Әнди у хушбуй селиватқанда, жамаәт ташқирида туруп дуа қилишивататти» — «муқәддәс жай»ға кирип хушбуй селиш» вәзиписи һәр күни әтигәндә саат тоққузда вә чүштин кейин саат үчтә, икки қетимла ада қилинатти («Мис.» 30:7-8). □ 1:13 «аялиң Елизабит саңа бир оғул туғуп бериду, сән униң исмини Йәһя қойғин» — «Йәһя» ибраний вә грек тиллирида «Юанна» («Пәрвәрдигарниң шәпқити» дегән мәнидә) билән ипадилиниду («Йәһя» әсли әрәбчә сөз еди). «Йәһя» дегән исим оқурмәнләргә мошу шәкилдә тонуш болғанлиги үчүн уни мошу тәржимидә ишләттуқ. ■ 1:13 Луқа 1:60. ■ 1:14 Луқа 1:58. ■ 1:15 Чөл. 6:1-8; һак. 13:4. ■ 1:16 Мал. 3:24; Мат. 11:14. □ 1:17 «итаәтсизләрни һәққанийларниң ақиланилигигә киргүзүп...» — «итаәтсизләр» Худаға итаәт қилмайдиғанлар.«ақиланилигигә» грек тилида «һәққанийларниң ойлириға». «У Рәбниң алдида Илияс пәйғәмбәргә хас болған роһ вә күч-қудрәттә болуп... Рәб үчүн тәйярланған бир хәлиқни һазир қилиш үчүн униң алдида маңиду...» — мошу йәрдә «Рәбниң алдида» грек тилида «униң алдида». Бу сөз Тәвраттики «Йәш.» 40:1-11, «Мал.» 3:1 вә 4:5-6гә асасланған; бу улук бешарәтләр бойичә Рәб Өзи йәр йүзигә кәлмәкчи болиду; бирақ униңдин авал әвәтилгән «алдин жүргүчи»си униң үчүн бир хәлиқни (товига кәлтүрүп) тәйярлиши билән йол тәйярлайду. Бешарәт қилинған бу әлчи Йәһя өзи еди, әлвәттә. ■ 1:17 Мал. 3:23-24; Мат. 3:2; Мар. 9:12. ■ 1:18 Яр. 17:17. ■ 1:25 Яр. 30:23; Йәш. 4:1. ■ 1:26-27 Мат. 1:18. □ 1:28 «Әй шәпқәткә муйәссәр болған қиз!» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «Әй, қиз-аяллар ичидә бәхитликтүрсән!» дегән сөзләрму қошулиду. 42-айәтниму көрүң.

29 У пәриштини көргәндә, униң сөзидин бәк һодуқуп кәтти, көңлидә бундақ салам сөзи зади немини көрситидиғанду, дәп ойлап қалди. 30 Пәриштә униңға:

— Әй Мәрийәм, қорқмиғин. Сән Худа алдида шәпкәт тапқансән. 31 Мана, сән һамилдар болуп бир оғул туғисән, сән униң исмини Әйса дәп қойисән. □ ■ 32 У улук болиду, һәммидин Алий Болғучиниң оғли дәп атилиду; вә Пәрвәрдигар Худа униңға атиси Давутниң тәхтини ата қилиду. □ ■ 33 У Якупниң жәмәти үстигә мәңгү сәлтәнәт қилиду, униң падишалиғи түгимәстур, — деди. □ ■

34 Мәрийәм әнди пәриштинин: — Мән теһи әр кишигә тәғмигән турсам, бу иш қандақму мүмкин болсун? — дәп сориди.

35 Пәриштә униңға жававән: — Муқәддәс Роһ сениң вужудуңға чүшиду вә һәммидин Алий Болғучиниң күч-қудрити саңа сайә болуп йеқинлишиду. Шуңа, сәндин туғулидиған муқәддәс пәрзәнт Худаниң Оғли дәп атилиду. □ 36 Вә мана, туққиниң Елизабитму яшинип қалған болсиму, оғулға һамилдар болди; туғмас дейилгүчиниң қосақ көтәргинигә һазир алтә ай болуп қалди. 37 Чүнки Худа билән һеч қандақ иш мүмкин болмай қалмайду, — деди. ■

38 Мәрийәм: — Мана Пәрвәрдигарниң дедигимән; маңа сөзүң бойичә болсун, — деди. Шуниң билән пәриштә униң йенидин кәтти.

Мәрийәмниң Елизабитни йоқлиши

39 Мәрийәм шу күнләрдә орниниң қопуп алдирап Йәһудийә тағлиқ районидики бир шәһәргә барди. 40 У Зәкәрияниң өйигә кирип, Елизабитқа салам бәрди. 41 Вә шундақ болдики, Елизабит Мәрийәмниң салимини аңлиғандила, қосиғидики бовақ ойнақлап кәтти. Елизабит болса Муқәддәс Роһқа толдурулуп, жуқури аваз билән тәнтәнә қилип мундақ деди:

— Қиз-аяллар ичидә бәхитликтурсән, қосиғиңдики мевиму бәхитликтур! □ 43 Маңа шундақ шәрәп нәдин кәлдикин, Рәббимниң аниси болғучи мени йоқлап кәлди! 44 Чүнки мана, салимиң қулиқимға киргәндила, қосиғимдики бовақ сөйүнүп ойнақлап кәтти. 45 Ишәнгән қиз нәқәдәр бәхитликтур; чүнки униңға Пәрвәрдигар тәрипидин ейтилған сөз жәзмән әмәлгә ашурулиду! □ ■

Мәрийәм бешарәт қилип Худаға мәдһийә оқуйду

46 Мәрийәммү хуш болуп мундақ деди: —

□ **1:31** «сән униң исмини Әйса дәп қойисән» — «Әйса» грек тилида «Йесус», ибраний тилида «Йәшуа», мәнаси «Қутқузғучи Яһ» яки «Яһ нижаттур». Оқурмәнләрниң есидә болуши керәкки, «Яһ» болса «Яһвәһ» (Пәрвәрдигар)ниң қисқартилмисидур. «Мат.» 1:21ниму вә униң изаһитини көрүң. ■ **1:31** Йәш. 7:14. □ **1:32** «Пәрвәрдигар Худа униңға атиси Давутниң тәхтини ата қилиду» — Тәвраттики көп бешарәтләрдә Қутқузғучи-Мәсиһ (1) Давутниң беваситә әвлади болиду; (2) униң тәхтигә варис болуп авал Исраилға, андин пүткүл дуняға падиша болиду, дәп ениқ көрситилиду (мәсилән «Зәбур» 17-күй (болупму 43-айәт), 88:27-38, 131:11.; «Йәш.» 9:6-7, 16:5, «Йәр.» 23:5, «Ам.» 9:11-12, «Дан.» 2:44, 7:13-14, 27, «Мик.» 5:2-4 қатарлиқлар). ■ **1:32** 2Сам. 7:12; Зәб. 131:11; Йәш. 9:6; 54:5. □ **1:33** «Якупниң жәмәти» — пүткүл Исраил хәлқини көрситиду. ■ **1:33** 1Тар. 22:10; Зәб. 44:7; 88:37; Йәр. 23:5; Дан. 7:14,27; Мик. 4:7; Ибр. 1:8. □ **1:35** «сәндин туғулидиған муқәддәс пәрзәнт Худаниң Оғли дәп атилиду» — яки «сәндин туғулидиған пәрзәнт муқәддәс, Худаниң Оғли дәп атилиду». ■ **1:37** Аюп 42:2; Йәр. 32:17; Зәк. 8:6; Мат. 19:26; Луқа 18:27. □ **1:41** «Қиз-аяллар ичидә бәхитликтурсән, қосиғиңдики мевиму бәхитликтур!» — Елизабит Мәрийәмгә ибраний тилида сөзлигән, әлвәттә. Бу әйәттики «бәхитлик» (грек тилида «макариос») дегән сөз ибраний тилида «мубарәк» дегән сөз билән ипадиләнгән болуши керәк. Ибраний тилида «мубарәк»ниң мәнаси: — (1) бәхитлик, (2) Худа тәрипидин бәрикәтләнгән; (3) хәлиқ тәрипидин бәхит тиләнгән вә улукланған. □ **1:45** «Ишәнгән қиз нәқәдәр бәхитликтур; чүнки униңға Пәрвәрдигар тәрипидин ейтилған сөз жәзмән әмәлгә ашурулиду!» — башқа бир хил тәржимиси: «Әнди «Пәрвәрдигардин әвәтилгән сөз жәзмән әмәлгә ашурулиду» дәп ишәнгүчи нәқәдәр бәхитликтур!».

■ **1:45** Луқа 11:28.

«Женим Рәбни улуқлайду, ⁴⁷ роһум Қутқузғучим Худадин шатланди, □
⁴⁸ Чүнки У дедигиниң мискин һалиға нәзәр салди;
 Чүнки мана, шундин башлап барлиқ дәвирләр мени бәхитлик дәп атайду;
⁴⁹ Чүнки Қадир Болғучи мән үчүн улуқ ишларни әмәлгә ашурди;
 Муқәддәстур Униң нами.
⁵⁰ Униң рәһим-шәпқити дәвирдин-дәвиргичә Өзидин қорқидиғанларниң үстидидур, ■
⁵¹ У билиги билән күч-қудритини намайән қилди,
 У тәкәбурларни көңлидики нийәт-хияллири ичидила тар мар қилди. □ ■
⁵² У күчлүк һөкүмдарларни тәхтидин чүшүрди,
 Пеқирларни егиз көтәрди. ■
⁵³ У ачларни нази-немәтләр билән тоюндурди,
 Лекин байларни қуруқ қол қайтурди. ■
⁵⁴⁻⁵⁵ У ата-бовилиримизға ейтқинидәк,
 Йәни Ибраһим һәм униң нәслигә мәңгү вәдә қилгинидәк,
 У Өз рәһим-шәпқитини есидә тутуп,
 Қули Исраилға ярдәмгә кәлди». □ ■

⁵⁶ Мәрийәм Елизабитниң йенида үч айчә туруп, өз өйигә қайтти.

Йәһя пәйғәмбәрниң дуняға келиши

⁵⁷ Елизабитниң туғутиниң ай-күни тошуп, бир оғул туғди. ⁵⁸ Әнди униң қолум-хошнилири вә уруқ-туққанлири Пәрвәрдиғарниң униңға көрсәткән меһри-шәпқитини шунчә улғайтқанлиғини аңлап, униң билән тәң шатланди. ■ ⁵⁹ Вә шундақ болдики, бовақ туғулуп сәккиз күн болғанда, халайиқ балиниң хәтнисини қилғили кәлди. Улар униңға Зәкәрия дәп атисиниң исмини қоймақчи болушти. ■ ⁶⁰ Лекин аниси жававән:
 — Яқ! Исми Йәһя аталсун — деди. ■
⁶¹ Улар униңға: — Бирақ уруқ-жәмәтиңиз ичидә бундақ исимдикиләр йоққу! — дейишти.
⁶² Шуниниң билән улар балиниң атисидин пәрзәнтиңизгә немә исим қоюшни халайсиз, дәп ишарәт билән сорашти.
⁶³ У бир парчә мом тахтаини әкилишни тәләп қилип: «Униң исми Йәһядур» дәп язди. һәммәйлән интайин һәйран қелишти. □ ⁶⁴ Шуан униң ағзи ечилди, униң тили йешилип, зуванға кәлди вә шуниң билән Худаға тәшәккүр-мәдһийә ейтти. ⁶⁵ Уларниң өпчүрисидикиләрниң һәммисини қорқунуч басти; Йәһудийә тағлиқ районлирида бу ишларниң һәммиси әл ағзида пур кәтти. ⁶⁶ Бу ишлардин хәвәр тапқучиларниң һәммиси уларни көңлигә пүкүп: «Бу бала зади қандақ адәм болар?» дейишти. Чүнки Пәрвәрдиғарниң қоли дәрвәқә униңға яр еди.

Зәкәрияниң ниҗат-қутқузулуш һәққидики бешарити

□ **1:47** «роһум ... Худадин шатланди» — әслидә грек тилида «роһум ... Худада шатланди» — (1) Худа түпәйлидин шатланғанлиғини; (2) Худа билән йеқин алақидә болуп шатланғанлиғини көрситиду. Оқурмән 46- вә 47-айәттин инсанниң «жан» вә «роһ» арасида болған мунасивәтни көрәләйду — Худаниң ишлири инсанниң роһида башлиниду вә кейин «жени» да (демәк, инсанниң ойлири вә һессиятлирида) толуклиниду. «Римлиқларға» дики кириш сөзимиздә «роһ» вә «жан» тоғрилиқ көрүң. ■ **1:50** Мис. 20:6. □ **1:51** «У тәкәбурларни көңлидики нийәт-хияллири ичидила тар мар қилди» — башқа бир хил тәржимиси: «У көңлидики ой-хияллирида тәкәбурлишип кәткәнләрни тар мар қилди». ■ **1:51** Зәб. 32:10; Йәш. 51:9; 52:10; 1Пет. 5:5. ■ **1:52** 1Сам. 2:8; Зәб. 112:6. ■ **1:53** Зәб. 34:10-11 □ **1:54-55** «У Өз рәһим-шәпқитини есидә тутуп, ...» — «(Худаниң) Өз рәһим-шәпқити» мошу йәрдә бәлким Тәвраттики «Пәрвәрдиғарниң өзгәрмәс муһәббити» дегән ибариниң мәнәси билән охшаштур. Бу ибарә Худа Исраилниң ата-бовилириға қилған барлиқ шапаәтлик вәдилирини өз ичигә алиду (жуқуриқи сөзни көрүң). «... Қули Исраилға ярдәмгә кәлди» — «Исраил» мошу йәрдә Исраил хәлқини көрситиду. ■ **1:54-55** Йәш. 30:18; 41:9; 54:5; Йәр. 31:2,20; Яр. 17:19; 22:18; Зәб. 131:11. ■ **1:58** Луқа 1:14. ■ **1:59** Яр. 17:12; Лав. 12:3. ■ **1:60** Луқа 1:13. □ **1:63** «Униң исми Йәһядур» — грек тилида вә ивраний тилида «Униң исми Юһаннадур».

67 Шу чағда балиниң атиси Зәкәрия Муқәддәс Роһқа толдурулуп, вәһий-бешарәтни йәткүзүп, мундақ деди: —

68 «Исраилниң Худаси Пәрвәрдиғарға тәшәккүр-мәдһийә оқулсун!

Чүнки У Өз хәлқини йоқлап, улардин хәвәр елип, бәдәл төләп уларни һәр қилди.□

69-71 У қедимдин бери муқәддәс пәйғәмбәрлириниң ағзи арқилиқ вәдә қилғинидәк,

Қули болған Давутниң жәмәти ичидин биз үчүн бир нижат мүнғүзини өстүрүп турғузди;

Бу зат бизни дүшмәнлиримиздин вә бизни өч көридиғанларниң қолидин қутқузғучи нижаттур.□ ■

72-75 У шу йол билән ата-бовилиримизға илтипат әйләп,

Муқәддәс әһдисини әмәлгә ашуруш үчүн,

Йәни атимиз Ибраһимға болған қәсимини есидә тутуп,

Бизни дүшмәнлириниң қолидин азат қилип,

Барлиқ күнлиримиздә һеч кимдин қорқмай, Өз алдида ихласмәнлик вә һәққанийлиқ билән, Хизмәт-ибадитидә болидиған қилди.□ ■

76 Әнди сән, и балам,

Һәммидин Алий Болғучиниң пәйғәмбири дәп атилисән;

Чүнки сән Рәбниң йоллирини тәйярлаш үчүн Униң алдида маңисән.□ ■

77 Вәзипәң униң хәлқиғә гуналариниң кәчүрүм қилиниши арқилиқ болидиған нижатниң хәвирини билдүрүштүр;■

78-79 Чүнки Худайимизниң ичи-бағридин урғуп чиққан шәпқәтләр вәжидин,

Қараңғулуқ вә өлүм көләңгиси ичидә олтарғанларни йорутуш үчүн,

Путлиримизни аманлиқ йолиға башлаш үчүн,

Әрштин таң шәпиқи үстимизгә чүшүп йоқлиди.□ ■

80 Бала болса өсүп, роһта күчләндрүлди. У Исраил жамаитиниң алдида намайән қилинғичә чөлләрдә яшап кәлди.□ ■

□ **1:68 «Худа Өз хәлқини йоқлап, улардин хәвәр елип,...»** — «йоқлап, улардин хәвәр елиш» дегән ибарә грек тилида «йоқлаш» дегән бирла сөз билән ипадилиниду. Тәврат вә Инжилда «Худаниң йоқлиши» униң инсанларға йеқин келип улардин хәвәр елишини өз ичигә алиду. «У Худа бәдәл төләп уларни , йәни Өз хәлқини һәр қилди» — бу сөзләр ейтилған вақит Йәһудий хәлқи Рим империйәсиниң мустәмлиғиси яки уларға беқинди еди. «Һәр болуш» мошу йәрдә роһий әркинликни көрситиду. Рошонки, Худаниң нәзиридә муһим болғини әл-жутниң «мустәқиллиқ»и әмәс, бәлки һәр биримизниң гунайимиздин азат болушидин ибарәттүр. □ **1:69-71 «қедимдин бери..»** — грек тилида «әзәлдин бери..». «Қули болған Давутниң жәмәти ичидин биз үчүн бир нижат мүнғүзини өстүрүп турғузди...» — «мүнғүз» болса мәлум әлниң яки адәмниң шан-шәривини, күч-қудритини билдүриду. Мошу йәрдә бу «мүнғүз» Исраилни (гуналаридин) қутқузуп уларни шан-шәрәплик бир хәлиқ қилиду; сөзниң Давутниң әвлади болған Қутқузғучи-Мәсиһни көрсәткәнлиғидә гуман йоқ. «Бу зат бизни дүшмәнлиримиздин вә бизни өч көридиғанларниң қолидин қутқузғучи нижаттур» — «бу зат» грек тилида «у» дейилип, мошу йәрдә жуқурида тилға елинған «мүнғүз», йәни Қутқузғучи-Мәсиһни көрситиду. ■ **1:69-71** Зәб. 132:17; Зәб. 71:1-14; Йәш. 40:10; Йәр. 23:6; 30:10; Дан. 9:27. □ **1:72-75 «У... муқәддәс әһдисини әмәлгә ашуруш үчүн, йәни атимиз Ибраһимға болған қәсимини есидә тутуп, бизни дүшмәнлириниң қолидин азат қилип, барлиқ күнлиримиздә һеч кимдин қорқмай, Өз алдида ихласмәнлик вә һәққанийлиқ билән, хизмәт-ибадитидә болидиған қилди»** — қайтилаймизки, бу барлиқ ишларда: (1) Худа Ибраһим вә пәйғәмбәрләргә нижат тоғрилиқ көп вәдиләрни қилған; (2) У бу вәдиләргә асасән, уларни әмәлгә ашуруш үчүн Мәсиһини әвәтиду. Һәммә ишлар 69-айәттә тилға елинған «нижат мүнғүзи», йәни Қутқузғучи-Мәсиһ арқилиқла болиду. ■ **1:72-75** Яр. 22:16; Зәб. 104:9; Йәр. 31:33; Ибр. 6:13,17; Ибр. 9:14; 1Пет. 1:15. □ **1:76 «...сән Рәбниң йоллирини тәйярлаш үчүн униң алдида маңисән»** — грек тилида «сән Рәбниң йоллирини тәйярлаш үчүн Униң йүзи алдидамаңисән». ■ **1:76** Луқа 1:17; Мал. 3:23. ■ **1:77** Луқа 3:3. □ **1:78-79 «Худайимизниң ичи-бағридин урғуп чиққан шәпқәтләр вәжидин, қараңғулуқ вә өлүм көләңгиси ичидә олтарғанларни йорутуш үчүн...»** — «Йәш.» 9:1-2, 42:7 49:9-10ни көрүң. «Әрштин таң шәпиқи үстимизгә чүшүп йоқлиди» — «Таң шәпиқи» болса йәнә Қутқузғучи-Мәсиһниң өзини көрситиду, әлвәттә. ■ **1:78-79** Йәш. 9:1; 42:7; 43:8; 49:9; 60:1. □ **1:80 «бала болса өсүп, роһта күчләндрүлди»** — «роһ» мошу йәрдә Йәһяниң өз роһини көрситиду. ■ **1:80** Луқа 2:40.

2

Әйсаниң дуняға келиши

Мат. 1:18-25

¹ Энди шу күнләрде, Рим императори Қәйсәр Авғустустин барлиқ хәлиқтин баж елиш үчүн уларниң ройхети тизимлансун дәп пәрман чүшти. ² Тунжи қетимлиқ бу нопус тизимлаш Кириnius Сурийә өлкисини идарә қилип турған вақтида елип берилған еди. ³ Шунинң билән һәммә адәм нопусқа тизимлиниш үчүн өз жутлириға қайтиш керәк болди.

⁴ Йүсүпму Давут падишаниң жәмәтидин болғачқа, шундақла униң беваситә әвлади болғачқа, Галилийә өлкисидики Насарәт шәһиридин айрилип, Йәһудийә өлкисидики, Давутниң жути Бәйт-Ләһәм дегән шәһәргә кәтти. ⁵ Нопусқа тизимлиниш үчүн лайиқи, болғуси аяли Мәрийәммү биллә барди. Мәрийәм һамилдар болуп, қосиғи хеләла йоғинап қалған еди. ⁶ Вә шундақ болдики, улар Бәйт-Ләһәмде турған вақтида Мәрийәмниң туғутиниң ай-күни тошуп қалди. ⁷ Бирақ сарайда уларға орун болмиғачқа, Мәрийәм шу йәрдә тунжа оғлини туққанда уни закилап, еғилдики оқурға ятқузди.

Пәриштиләрниң падициларға көрүнүши

⁸ Шу йәрниң әтрапидики бәзи падицилар далада туратти; улар кечичә түнәп, падисиға қарайтти. ⁹ Вә мана, Пәрвәрдигарниң бир пәриштиси уларниң алдида туратти; Пәрвәрдигарниң парлақ шәриви уларниң әтрапини йорутувәтти. Улар интайин бәк қорқуп кәтти. ¹⁰ Бирақ пәриштә уларға:

— Қорқмаңлар! Чүнки мана, пүтүн хәлиққә хошаллиқ болидиған бир хуш хәвәрни силәргә елан қилимән. ¹¹ Чүнки бүгүн Давутниң шәһиридә силәр үчүн бир Қутқузғучи туғулди. У — Рәб Мәсиһдур! ¹² Уни тепишиңлар үчүн шу аламәт болидуки, бовақни закиланған һалда бир оқурда ятқан петида таписиләр, — деди.

¹³ Бирдинла, пәриштиниң әтрапида зор бир топ самави қошундикиләр пәйда болуп, Худани мәдһийиләп:

¹⁴ «Әршиәлада Худаға шан-шәрәпләр болғай!

Йәр йүзидә болса у сөйүнидиған бәндилиригә арам-хатиржәмлик болсун!» дейишти.

¹⁵ Пәриштиләр улардин айрилип асманға чиқип кетивиди, падицилар бир-биригә:

— Бәйт-Ләһәмгә йол елип, Пәрвәрдигар бизгә уқтурған, әмәлгә ашурған бу ишни көрүп келәйли, — дейишти.

¹⁶ Шунинң билән улар алдирап шәһәргә берип, Мәрийәм билән Йүсүпни вә оқурда ятқан бовақни издәп тапти. ¹⁷ Падицилар бовақни көргәндин кейин, өзлиригә униң һәққидә ейтилған сөзләрни кәң тарқитивәтти. ¹⁸ Буни аңлиғанларниң һәммиси падициларниң дегәнлиригә интайин һәйран қелишти. ¹⁹ Мәрийәм болса бу ишларниң һәммисини кәңлигә пүкүп, чоңқур ойлинип жүрәтти. ²⁰ Падицилар көргән вә аңлиғанлириниң һәммиси

□ **2:1 «Қәйсәр Авғустус»** — «Қәйсәр» Рим императорлириниң умумий унвани. «Қәйсәр Авғустус» болса Рим империйәси үстидин миладийәдин илгәрки 27-жилидин миладийә 14-жилигичә сәлтәнәт қилди. □ **2:2 «Тунжи қетимлиқ бу нопус тизимлаш Кириnius Сурийә өлкисини идарә қилип турған вақтида елип берилған еди»** — башқа бир хил тәржимиси «Бу ройхәт Кириniusниң Сурийә өлкисигә һөкүмранлиқ қилип турған вақтидики тунжа қетимлиқ нопус тизимлаш еди».

□ **2:4 «Давут падишаниң жәмәтидин болғачқа, шундақла униң беваситә әвлади болғачқа...»** — демәк, Йүсүпниң Давутниң тәхтигә варислиқ қилғидәк әвлатлиридин екәнлигини көрсәтсә керәк. «Давутниң жути Бәйт-Ләһәм дегән шәһәр» — «шәһәр» дейилгини билән Бәйт-Ләһәм интайин кичик бир жут еди; у Йерусалимдин он икки километр жирақлиқта.

■ **2:4** 1Сам. 16; Мик. 5:1; Мат. 1:1; Юһ. 7:42. □ **2:7 «Мәрийәм шу йәрдә тунжа оғлини туққанда ...»** — Әйса Мәсиһ қачан туғулди? «Қошумчә сөз»имиздә бу иш тоғрилиқ тохтилимиз. ■ **2:7** Мат. 1:25. □ **2:12 «бовақни закиланған һалда бир оқурда ятқан петида таписиләр»** — башқа бир хил тәржимиси: «бир оқурда ятқан, закиланған бир бовақни таписиләр».

□ **2:13 «самави қошундикиләр»** — пәриштиләр. ■ **2:13** Дан. 7:10; Вәһ. 5:11. □ **2:14 «Йәр йүзидә болса у сөйүнидиған бәндилиригә арам-хатиржәмлик болсун!»** — башқа бир хил тәржимиси: «Йәр йүзидә инсанларға аманлиқ, шапаәт болсун!»

■ **2:14** Йәш. 57:19; әф. 2:17.

үчүн Худани улуклап, мәдһийә оқушқан пети қайтишти; барлиқ ишлар дәл уларға хәвәрләндүрүлгәндәк болуп чиққан еди.

Йүсүп вә Мәрийәмниң Әйсани Худаға атиши

21 Бовақни хәтнә қилиш вақти, йәни сәккизинчи күни тошқанда, униңға Әйса дәп исим қоюлди. Пәриштә бу исимни у теги анисиниң балиятқусида апиридә болмайла қойған еди. ■

22 Әнди Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә Йүсүп билән Мәрийәмниң паклиниш вақти тошқанда улар балини Пәрвәрдигарға атап тапшуруш үчүн Йерусалимға елип барди □ ■

23 (Пәрвәрдигарниң Тәврат қанунида: «Барлиқ тунжа оғул Пәрвәрдигарға муқәддәс мәнсуپ атилиши керәк» дәп йезилғинидәк) □ ■ 24 вә шундақла Пәрвәрдигарниң Тәврат қанунида дейилгини бойичә, бир жүп пахтәк яки икки кәптәр балисини қурбанлиққа сунуш керәк еди. □ ■

25 Вә мана шу чағларда, Йерусалимда Симеон исимлик бир киши туратти. У һәм һәққаний вә ихласмән адәм болуп, «Исраилға Тәсәлли Бәргүчи»ни интизарлиқ билән күткән еди. Муқәддәс Роһ униң вужудиға яр еди. □ 26 У Муқәддәс Роһтин кәлгән вәһийдин өзиниң Пәрвәрдигарниң Мәсиһини көрмигичә өлүм көрмәйдиғанлиғини билгән еди. 27 У Муқәддәс Роһниң башлиши билән ибадәтханиниң *һойлилириға* кирди; ата-аниси Тәвратта бекитилгән адәтни бежриш үчүн бовақ Әйсани көтирип киргәндә, 28 Симеон бовақни қучиғиға елип, Худаға тәшәккүр-мәдһийә оқуп мундақ деди: —

29 «Әнди, и Егәм, һазир сөзүң бойичә қулуңниң бу аләмдин хатиржәмлик билән кетишигә йол қойғайсән; □ ■

30 Чүнки өз көзүм Сениң нижәтиңни көрди, ■

31 Уни барлиқ хәлиқләр алдида һазирлиғансән; □ ■

32 У әлләргә вәһий болидиған нур,
Вә хәлқиң Исраилниң шан-шәривидур!» □ ■

33 Балиниң ата-аниси бала һәққидә ейтилғанлириға интайин һәйран қелишти. 34 Симеон уларға бәхит тиләп, аписи Мәрийәмгә мундақ деди:

— Мана! Бу бала Исраилдики нурғун кишиләрниң жиқилиши вә нурғун кишиләрниң көтирилиши үчүн тайинланди, шундақла кишиләр қарши чиқип һақарәтләйдиған, Худаниң бешарәтлик аламита болиду. ■ 35 Шуниң билән нурғун кишиләрниң көңлидики фәрәзлири ашқарилиниду — вә бир қиличму сениң көңлүңгә санжилиду! □

■ **2:21** Яр. 17:12; Лав. 12:3; Мат. 1:21; Луқа 1:31; Юһ. 7:22. □ **2:22** «Йүсүп билән Мәрийәмниң паклиниш вақти тошқанда...» — грек тилида «уларниң паклиниш вақти тошқанда...». Мәрийәмниң қириқи тошқанда, өзи вә мәлум әһвалда Йүсүп иккиси Тәврат қануни бойичә «паклиниш»и керәк болатти («Лав.» 12:2-4, «Мис.» 13:2ни көрүң. ■ **2:22** Лав. 12:6. □ **2:23** «Барлиқ тунжа оғул» — грек тилида «барлиқ балиятқуни (тунжи) ачқан бала». ««Барлиқ тунжа оғул Пәрвәрдигарға муқәддәс мәнсуп атилиши керәк» дәп йезилғинидәк...» — бу муқәддәс қанундики әмирләр «Мис.» 22:29, 34:19, «Лав.» 12:1-8, «Чөл.» 3:44-47ни көрүң. ■ **2:23** Мис. 13:2,12; Чөл. 3:13; 8:16,17. □ **2:24** «Пәрвәрдигарниң Тәврат қанунида дейилгини бойичә, бир жүп пахтәк яки икки кәптәр балисини қурбанлиққа сунуш керәк» — Тәврат қануни бойичә, аялниң туғуттин кейин тазилиниши үчүн (намрат болса) мошундақ кәптәр қурбанлиғини (Йерусалимдики) ибадәтханиға апирип, союп сунуш үчүн мәсъял қаһинға тапшуруши керәк еди. ■ **2:24** Лав. 12:8. □ **2:25** «Исраилға Тәсәлли Бәргүчи» — Мәсиһни көрситиду. □ **2:29** «Әнди, и Егәм, һазир сөзүң бойичә қулуңниң бу аләмдин хатиржәмлик билән кетишигә йол қойғайсән...» — Симеон өзиниң өмүрвайәт тәқәзза болғинини (йәни Худа Өз сөзидә туруп, әвәткән Мәсиһини) көргәндин кейин дуниядин кетишкә рази болиду. ■ **2:29** Яр. 46:30. ■ **2:30** Зәб. 97:2-3; Йәш. 52:10. □ **2:31** «Уни барлиқ хәлиқләр алдида һазирлиғансән...» — «У» — Худаниң нижәти, йәни Мәсиһ. ■ **2:31** Рос. 28:28. □ **2:32** «ят әлләр» — мошу йәрдә Йәһудий әмәсләрни көрситиду. Шу чағда ят әлләрниң һәммиси дегидәк һәқиқий Худани тонумай, бутларға чоқунған, әлвәттә. ■ **2:32** Йәш. 42:6; 49:6; Рос. 13:47. ■ **2:34** Йәш. 8:14; Рим. 9:32; 1Пет. 2:8. □ **2:35** «... вә бир қиличму сениң көңлүңгә санжилиду!» — грек тилида «қилич» мошу йәрдә йоған, икки бислик бир хил қилични көрситиду. Мәрийәмниң көңлигә санжиған ишлар оғлиниң Исраил тәрипидин рәт қилинип, азап-оқубәт тартқузулуп өлтүрүлгинидин болған дәр-әләмни көрситиду.

36 Шу йәрдә Ашир қәбилисидин болған Фануилниң қизи Анна исимлиқ хелә яшанған бир аял пәйғәмбәрму бар еди. У қиз вақтида әргә тәккәндин кейин униң билән йәттә жил биллә яшап, □ 37 андин сәксән төрт жил тул турған еди. У ибадәтхана һойлиридин чиқмай, кечә-күндүз роза тутушлар вә дуалар билән Худаға ибадәт қилатти. □ ■ 38 У дәл шу пәйттә йетип келип Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтти, һәмдә Йерусалимда нижат-һөрлүкни күтүватқан барлиқ халайиққа бала тоғрисида сөз қилди.□

39 Йүсүп билән Мәрийәм Тәвратта бекитилгән барлиқ ишларни ада қилғандин кейин, Галилийәгә, өз шәһири Насарәткә қайтти. 40 Бала болса өсүп, дана-ақиланилик билән толуп, роһта күчләндрүрүлди, Худаниң меһри-шәпқитиму униң үстидә еди.□ ■

Яһи Әйса ибадәтханида

41 Униң ата-аниси һәр жили «өтүп кетиш һейти»да Йерусалимға баратти. ■ 42 Әйса он икки яшқа киргән жили, улар уни елип, һейтниң адити бойичә йәнә чиқип барди. 43 һейт күнлирини өткүзгәндин кейин, улар өйигә қарап кетиватқанда, бала Әйса Йерусалимда қалди. Ата-анисиниң бу иштин хәвири йоқ еди, 44 бәлки уни сәпәрдаш-һәмраһлири билән биллә келиватиду, дәп ойлап, бир күн йол жүрди. Андин улар уни уруқ-туққанлари вә дост-бурадәрлири арисидин издәшкә башлиди; 45 издәп тапалмай, улар кәйнигә йенип Йерусалимға берип йәнә издиди.

46 Вә шундақ болдики, үчинчи күни улар уни ибадәтхана һойлисида Тәврат устазлириниң арисиди олтирип, уларниң тәлимлирини аңлаватқан һәм улардин соал сораватқанниң үстидә тапти. □ 47 Униң сөзлирини аңлиғанларниң һәммиси униң чүшәнчисигә вә бәргән жаваплириға интайин һәйран қелишти. ■ 48 Ата-аниси уни көрүп наһайити һәйрануһәс болушти, униң аниси униңға:

— Вай балам! Немишкә бизгә шундақ муамилә қилдиң? Атаң иккимиз паракәндә болуп сени издәп кәлдуқ! — деди.

49 У уларға: — Немишкә мени издидиңлар? Әжәба, мениң Атамниң ишлирида болушум керәклигимни билмәмтиңлар? — деди. □ 50 Лекин улар униң уларға ейтқинини чүшәнмиди.■

51 Андин у улар билән Насарәткә қайтти вә уларниң гепигә изчил бойсунатти. Лекин аниси бу ишларниң һәммисини көңлигә пүкүп қойди. 52 Шундақ қилип, Әйса ақиланилик-даналиқта вә қамәттә йетилип, Худа вә кишиләр алдида барғансери сөйүлмәктә еди.■

3

Йәһя пәйғәмбәрниң тәлим бериши

Мат. 3:1-12; Мар. 1:1-8; Юһ. 1:19-28

□ 2:36 «Ашир қәбилисидин болған Фануилниң қизи Анна исимлиқ хелә яшанған бир аял пәйғәмбәр...» — грек тилида «Анна» ибраний тилида «һаннаһ» дейилгән. □ 2:37 «андин сәксән төрт жил тул турған еди...» — яки «у тул қалған еди. У сәксән төрт яшқа киргән болуп,...». ■ 2:37 1Сам. 1:22. □ 2:38 «нижат-һөрлүкни күтүватқан барлиқ халайиқ» — мошу йәрдә «нижат-һөрлүк» Худаниң бәдәл төләп, гуналардин халас қилған роһий азатлигини көрситиду. □ 2:40 «бала болса өсүп, дана-ақиланилик билән толуп, роһта күчләндрүрүлди» — «роһ» мошу йәрдә Әйсаниң өз (инсаний) роһини көрситиду. ■ 2:40 Луқа 1:80. ■ 2:41 Мис. 23:15,17; Лав. 23:5; Қан. 16:1. □ 2:46 «үчинчи күни улар уни ибадәтхана һойлисида Тәврат устазлириниң арисиди .. тапти» — «үчинчи күни» грек тилида «үч күндин кейин». Буниң мәнәси бәлким Йерусалимдин айрилип өйгә қарап меңишкә бир күн, Йерусалимға қайтишкә бир күн, андин Йерусалимда туруп издәшкә бир күн кәткән еди, дегәндәк болуши мүмкин. ■ 2:47 Мат. 7:28; Мар. 1:22; Луқа 4:22,32; Юһ. 7:15. □ 2:49 «Әжәба, мениң Атамниң ишлирида болушум керәклигимни билмәмтиңлар?» — Йәһудийларниң әнғәниси вә көзқариши бойичә, бала он икки яшқа киргәндә: (1) толук Тәврат қануниға әмәл қилишкә мәс'улийити болиду; (2) атисиниң иш-хизмитигә шерик болиду. Мошу йәрдә башқа бир хил тәржимиси «Атамниң өйидә болушум керәклигим...». ■ 2:50 Луқа 9:45; 18:34. ■ 2:52 1Сам. 2:26; Луқа 1:80.

¹ Рим императори Тибериус Қәйсәрнің сәлтәнитиниң он бәшинчи жили, Понтиус Пилатус Йәһудийә өлкисиниң валийси, һерод хан Галилийә өлкисиниң һакими, һерод ханниң иниси Филип хан Итурийә вә Трахонитис өлкисиниң һакими, Лисаняс хан Абилиний өлкисиниң һакими болғанда,□

□ **3:1** «Рим императори Тибериус Қәйсәрнің сәлтәнитиниң он бәшинчи жили» — бизниң һесаплишимизчә Тибериус Қәйсәр миладийә 13-жили 27-Июн император дәп жақаланған. Шуңа Йәһя пәйғәмбәрниң Исраилға Худаниң падишалиғини, шундақла Мәсиһниң кәлгәнлиғини жар селишқә башлиғанлиғи миладийә 28-жили болса керәк еди. **«Һерод хан Галилийә өлкисиниң һакими, һерод ханниң иниси Филип хан Итурийә вә Трахонитис өлкисиниң һакими, Лисаняс хан Абилиний өлкисиниң һакими болғанда...»** — мошу әйәттә үч қетим ишлитилгән «һаким» дегән сөз грек тилида «тетрарқ» дегән сөз билән ипадилиниду. «тетрарқ» дегәнниң толуқ мәнаси «(зиминниң) төрттин бир қисми үстидики һаким». «тетрарқ» дегән мәртивә «валий»дин төвән еди.

Қанаан (Палестин) земини — Инжил дәври

Хәритә - Мәсиһниң дәвридә, Қанаан (Исраилийә) земини

² Һаннас һәм Қаяфа баш каһинлиқ қиливатқанда, Худаниң сөз-калами чөлдә яшаватқан Зәкәрияниң оғли Йәһяға кәлди. □ ■ ³ У Иордан дәрияси вадисидики барлиқ районларни кезип, кишиләргә гуналарға кәчүрүм елип келидиған, товва қилишни билдүридиған суға «чөмүлдүрүш»ни жакалашни башлиди. □ ■ ⁴ Худди Тәвраттики Йәшәя пәйғәмбәрниң сөзлири хатириләнгән қисимда пүтүлгәндәк:

«Баяванда товлиғучи бир кишиниң:
Рәбниң йолини тәйярлаңлар,
Униң йоллирини түз қилиңлар! — дегән авази аңланди. ■

⁵ Барлиқ жилғилар толдурулиду,
Барлиқ тағ-дөңләр пәслитилиду;
Әгир-тоқай жайлар түзлиниду,
Оңғул-доңғул йәрләр тәкши йоллар қилиниду.

⁶ Шундақ қилип, барлиқ әт егилири Худаниң нижәтини көрәләйдиған болиду! — дәп товлайду». □ ■

⁷ Йәһя әнди алдиға чөмүлдүрүшни қобул қилишқа чиққан топ-топ халайиққа:
— Әй зәһәрлик илан балилири! Ким силәрни Худаниң чүшүш алдида турған ғәзивидин қечиңлар дәп агаһландурди?! □ ■ ⁸ Әнди товиға лайиқ мевиләрни кәлтүрүңлар! Вә өз ичиңларда: «Бизниң атимиз болса Ибраһимдур!» дәп хиял әйлимәңлар; чүнки мән шуни силәргә ейтип қояйки, Худа Ибраһимға мошу ташлардинму пәрзентләрни яритип берәләйду. □ ■ ⁹ Палта алиқачан дәрәқләрниң йилтизига тәңләп қоюлди; яхши мевә бәрмәйдиған һәр қандақ дәрәқләр кесип отқа ташлиниду!» — деди. □ ■

¹⁰ Униң әтрапиға топлашқан кишиләр әнди униңдин:
— Ундақта, биз қандақ қилишимиз керәк? — дәп сориди. ■

¹¹ У жававән: — Икки қур чапини бар киши бирини йоқ кишигә бәрсун, йәйдиғини бар кишиму шундақ қилсун, — деди. ■

¹² Бәзи бажғирларму чөмүлдүрүшни қобул қилғили униң алдиға келип:
— Устаз, биз қандақ қилимиз? — дәп сориди.

¹³ У уларға: — Бәлгүләнгәнди артуқ баж алмаңлар, — деди.

¹⁴ Андин бәзи ләшкәрләрму униңдин:
— Бизчу, қандақ қилишимиз керәк? — дәп сорашти.
У уларға:

□ **3:2** «... һаннас һәм Қаяфа баш каһинлиқ қиливатқанда, Худаниң сөз-калами чөлдә яшаватқан Зәкәрияниң оғли Йәһяға кәлди» — бу 1-2-айәттә Худа чақчақ қиливатқандәк — дунияда шунчә муһтәрәм әрбаблар болғини билән, У Өз сөз-каламими уларниң һеч қайсисиға аманәт қилған әмәс, бәлки чөлдә яшаватқан намәлум бир Йәһудийға тапшурди.

■ **3:2** Рос. 4:6. □ **3:3** «Йәһя пәйғәмбәр... кишиләргә гуналарға кәчүрүм елип келидиған, товва қилишни билдүридиған суға «чөмүлдүрүш»ни жакалашни башлиди» — «кишиләргә гуналарға кәчүрүм елип келидиған, товва қилишни билдүридиған суға «чөмүлдүрүш»: — башқичә ейтқанда, «Гуналиқ йоллириңлардин йенип, товва қилиңлар! Товва қилғанлиғиңларни билдүрүш үчүн чөмүлдүрүшни қобул қилиңлар. Шундақ қилғанда, Худа силәрни кәчүрүм қилиду!» — дегәндәк. ■ **3:3** Мат. 3:1; Мар. 1:4. ■ **3:4** Йәш. 40:3-5; Мат. 3:3; Мар. 1:3; Юһ. 1:23. □ **3:6**

«барлиқ әт егилири Худаниң нижәтини көрәләйдиған болиду!» — «Йәш.» 40:3-5. ■ **3:6** Зәб. 97:2-3; Йәш. 40:3-5; 52:10. □ **3:7** «Әй зәһәрлик илан балилири! Ким силәрни Худаниң чүшүш алдида турған ғәзивидин қечиңлар дәп агаһландурди?!» — бу кинайилик, һәжвий гәп, әлвәттә; мәнаси бәлким «Товва қилмай, чөмүлдүрүшни қобул қилиш бизни Худаниң келидиған ғәзәптин қутқузиду, дегиниңлар қандақ гәп?!» дегәндәк. ■ **3:7** Мат. 3:7; 23:33.

□ **3:8** «Әнди товиға лайиқ мевиләрни кәлтүрүңлар!» — «товиға лайиқ мевиләр» тоғрилиқ «Матта»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. «Бизниң атимиз болса Ибраһимдур!» — демәк, «Биз улук Ибраһимниң әвлатлири болған «улук Йәһудий миллити» болуп, биз һеч немә қилмисақму Худа алдида пак туриверимиз» дегән позитсийини билдүриду. ■ **3:8** Мат. 3:9; Юһ. 8:39; Рос. 13:26. □ **3:9** «Палта алиқачан дәрәқләрниң йилтизига тәңләп қоюлди» — Йәһя пәйғәмбәрниң бу улук сөзи «Худаниң ғәзиви әнди силәргә йетип келиш алдида» дегән асасий мәнини билдүриду.

Бу сөз тоғрилиқ вә 12-айәттики кейинки бешарити тоғрилиқ «Матта»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **3:9** Мат. 3:10; 7:19. ■ **3:10** Рос. 2:37. ■ **3:11** Яқ. 2:13,15; 1Юһа. 3:17.

— Башқиларниң пулини зораванлиқ билән еливалмаңлар, һеч кимгә ялғандин шикайәт қилмаңлар вә иш һәққиңларға рази болуңлар, — деди.□

15 Әнди хәлиқ тәқәззалиқта болуп һәммәйлән көңлидә Йәһя тоғрилиқ «Мәсиһ мошу кишимиду?» дәп оялашти. □ 16 Йәһя һәммәйләнгә җававән: — Мән силәрни дәрвәкә суға чөмүлдүримән. Лекин мәндин қудрәтлик болған бириси келиду; мән һәтта кәшлириниң боқучини йешишкиму лайиқ әмәсмән! У силәрни Муқәддәс Роһқа һәм отқа чөмүлдүриду. ■

17 Униң соруғучи күриқи қолида туриду; у өз хаминини топа-самандин тәлтөкүс тазилайду, сап буғдайни амбарға жиғиду, амма топа-саманни өчмәс отта көйдүрүветиду, — деди.■

18 Әнди шундақ көп башқа несихәтләр билән Йәһя хуш хәвәрни хәлиқкә йәткүзди. 19 Кейин, һаким һерод өгәй акисиниң аяли һеродийәни *тартивалғанлиғи* түпәйлидин вә шуниңдәк униң барлиқ башқа рәзил қилмишлири үчүн Йәһя тәрипидин әйипләнгән, □ ■ 20 һерод бу барлиқ рәзиллигиниң үстигә йәнә шуни қилдики, Йәһяни зинданға ташлиди.

Әйсаниң чөмүлдүрүлүшни қобул қилиши
Мат. 3:13-17; Мар. 1:9-11

21 Шундақ болдики, һәммә хәлиқ Йәһядин чөмүлдүрүшни қобул қилғанда, Әйсаму чөмүлдүрүшни қобул қилди. У дуа қиливатқанда, асманлар йерилип, ■ 22 Муқәддәс Роһ кәптәр сияқида чүшүп униң үстигә қонди. Шуниң билән асмандин: «Сән Мениң сөйүмлүк Оғлум, Мән сәндин толуқ хурсәнмән!» дегән бир аваз аңланди.□ ■

Әйсаниң нәсәбнамиси
Мат. 1:1-17

23 Әйса өз хизмитини башлиғанда, оттузға кирип қалған еди. У (хәқниң нәзиридә) Йүсүпниң оғли еди; Йүсүп Хеләйниң оғли, □ ■ 24 Хеләй Маттатниң оғли, Маттат Лавийниң оғли, Лавий Мәлкийниң оғли, Мәлкий Яннайниң оғли, Яннай Йүсүпниң оғли, 25 Йүсүп Маттатияниң оғли, Маттатия Амосниң оғли, Амос Наһумниң оғли, Наһум һеслиниң оғли, һесли Наггайниң оғли, 26 Наггай Маһатниң оғли, Маһат Маттатияниң оғли, Маттатия Семәйниң оғли, Семәй Йүсүпниң оғли, Йүсүп Юданиң оғли, □ 27 Юда Йоананниң оғли, Йоанан Ресаниң оғли, Реса Зәруббабәлниң оғли, Зәруббабәл Салатийәлниң оғли, Салатийәл Нерийниң оғли, □ 28 Нерий Мәлкийниң оғли, Мәлкий Аддиниң оғли, Адди Қосамниң оғли, Қосам Елмадамниң оғли, Елмадам Ерниң оғли, 29 Ер Йосәниң оғли, Йосә Әлиезәрниң оғли, Әлиезәр Йоримниң оғли, Йорим Маттатниң оғли, Маттат Лавийниң оғли, 30 Лавий Симеонниң оғли, Симеон Йәһуданиң оғли, Йәһуда Йүсүпниң оғли, Йүсүп Йонанниң оғли, Йонан Әлиақимниң оғли, □ 31 Әлиақим Мелеаһниң оғли, Мелеаһ Мәннаниң оғли, Мәнна Маттатаниң оғли, Маттата

□ 3:14 «һеч кимгә ялғандин шикайәт қилмаңлар» — бәлким пул үндүрүвелиш мәхситидә қилинған шикайәтни көрситиши мүмкин. □ 3:15 «хәлиқ тәқәззалиқта болуп...» — демәк, тәқәззалиқ билән Қутқузғучи-Мәсиһни күткинидә. ■ 3:16 Йәш. 44:3; Йо. 2:27,28; Мат. 3:11; Мар. 1:8; Юһ. 1:26; Рос. 1:5; 11:16; 2:4; 11:15; 19:4. ■ 3:17 Мат. 3:12. □ 3:19 «һаким һерод» — «һаким» герк тилида «тетрарк». Бу сөз «төртниң бирини идарә қилғучи» дегәнни билдүриду; һерод Рим империйәсиниң һөкүмранлиғи астида болуп, Пәләстинниң төрттин бир қисмиға (Галилийгә) «падиша» яки «хан» болған. ■ 3:19 Мат. 14:3; Мар. 6:18. ■ 3:21 Мат. 3:13; Мар. 1:9; Юһ. 1:32. □ 3:22 «Муқәддәс Роһ кәптәр сияқида чүшүп униң үстигә қонди» — «кәптәр сияқида» яки «пахтәк сияқида». Грек тилида бу куш «перистера» дәп атилиду. «Перистера» грек тилида һәм кәптәрни һәм пахтәкниму көрситиду. «...шуниң билән асмандин: «Сән Мениң сөйүмлүк Оғлум, Мән сәндин толуқ хурсәнмән!» дегән бир аваз аңланди» — Әйсаниң Йәһя пәйғәмбәр тәрипидин чөмүлдүрүлүши униң зинданға ташлинишидин бурун, әлвәттә. ■ 3:22 Йәш. 42:1; Мат. 17:5; Мар. 9:7; Луқа 9:35; Кол. 1:13; 2Пет. 1:17. □ 3:23 «Әйса өз хизмитини башлиғанда, оттузға кирип қалған еди» — «оттузға кирип қалған еди» грек тилида «оттузчә яшқа киргән еди» — Грекшунас Профессор Рамсайниң дейишичә бу ибарә (1) оттуз яш (жигирмә тоққуз яки оттуз бир яш әмәс); (2) дәл оттуз яшқа киргән күни дегән мәнидә. Каһинлар вә Лавийлар дәл оттуз яшқа киргәндә хизмитини башлайтти («Чөл.» 4:3, «Яр.» 41:46ниму көрүң). ■ 3:23 Мат. 13:55; Юһ. 6:42. □ 3:26 «Йүсүп» — яки «Йосех». «Юда» — «Йәһуда»ниң қисқа шәкли. □ 3:27 «Салатийәл» — «Мат.» 1:12ни көрүң. Тәвратта, мәсилән «Әзра» 3:2дә «Шеалтиәл» дейилиду. □ 3:30 «Йәһуда» — грек тилида мошу йәрдә «Юда» дейилиду.

Натанниң оғли, Натан Давутниң оғли, ³² Давут Йәссәниң оғли, Йәссә Обәдниң оғли, Обәд Боазниң оғли, Боаз Салмонниң оғли, Салмон Наһшонниң оғли, Наһшон Амминадабниң оғли, ³³ Амминадаб Арамниң оғли, Арам һезронниң оғли, һезрон Пәрәзниң оғли, Пәрәз Йәһуданиң оғли, ³⁴ Йәһуда Яқупниң оғли, Яқуп Ишақниң оғли, Ишақ Ибраһимниң оғли, Ибраһим Тәраһниң оғли, Тәраһ Наһорниң оғли, ³⁵ Наһор Серугниң оғли, Серуг Рағуниң оғли, Рағу Пәләгниң оғли, Пәләг Ебәрниң оғли, Ебәр Шелаһниң оғли, ³⁶ Шелаһ Қаинанниң оғли, Қаинан Арпахшадниң оғли, Арпахшад Шәмниң оғли, Шәм Нуһниң оғли, Нуһ Ләмәхниң оғли, ³⁷ Ләмәх Мәтушәлаһниң оғли, Мәтушәлаһ һанохниң оғли, һанох Ярәдниң оғли, Ярәд Маһалалилниң оғли, Маһалалил Қенанниң оғли, ³⁸ Қенан Еношниң оғли, Енош Сетниң оғли, Сет Адәм атиниң оғли, Адәм ата болса, Худаниң оғли еди. □ ■

4

Әйсаниң чөл-баяванда синилиши

Мат. 4:1-11; Мар. 1:12-13

¹ Андин Әйса Муқәддәс Роһқа толуп, Иордан дәриясидин қайтип келип, Роһ тәрипидин чөл-баяванға елип берилди. ² У у йәрдә қириқ күн Иблис тәрипидин синалди. У бу күнләрдә һеч нәрсә йемиди. Күнләр аяқлашқанда, униң қосиғи таза ачқан еди. ■

³ Энди Иблис униңға:

— Сән әгәр Худаниң Оғли болсаң, мошу ташқа: «Нанға айлан!» дәп буйруғин — деди. □

⁴ Әйса униңға жававән:

— *Тәвратта*: «Инсан пәқәт нан биләнла әмәс, бәлки Худаниң һәр бир сөзи биләнму яшайду» дәп йезилған, — деди. □ ■

⁵ Иблис йәнә уни егиз бир таққа башлап чиқип, бир дәқиқә ичидә дуниядики барлиқ дөләтләрни униңға көрсәтти. ⁶ Иблис униңға: — Мән бу һакимийәтниң һәммисини вә униңға тәвә барлиқ шанушәвкәтләрни саңа тәқдим қилимән; чүнки булар маңа тапшурулған, мән уни кимгә беришни халисам, шуниңға беримән. ⁷ Әгәр баш қоюп маңа сәждә қилсаң, буларниң һәммиси сениңки болиду, — деди.

⁸ Әйса униңға жавап берип:

— *Тәвратта*: «Пәрвәрдигар Худайиңгила ибадәт қил, пәқәт Униңла қуллуғида бол!» дәп йезилған, — деди. □ ■

⁹ Андин Иблис уни Йерусалимға елип барди вә уни ибадәтханиниң әң егиз жайиға турғузуп:

□ **3:33** «Арам» — «Рут» 4:20 вә «1Тар.» 2:10дә «Рам». «Һезрон» — грек тилида «Әсром». «Пәрәз» — грек тилида «Парәс». ■ **3:34** Яр. 11:10. □ **3:35** «Серуг» — грек тилида «Серух». «Рағу» — грек тилида «Рағав». Ибранийчә «Рәу». «Пәләг» — грек тилида «Паләг». «Шелаһ» — грек тилида «Салаһ». □ **3:36** «Қаинан» — грек тилида «Қаинам». «Шәм» — грек тилида «Сем». «Ләмәх» — грек тилида «Ламәх». □ **3:38** «...Қенан Еношниң оғли, Енош Сетниң оғли, Сет Адәм -атиниң оғли, Адәм ата болса, Худаниң оғли еди» — бу нәсәбнамә вә «Матта»да хатириләнгән нәсәбнамә үстидә «Матта»дики «қошумчә сөз»имиз һәмдә «Йәрәмия»дики (22:30 тоғрисида) қошумчә сөзимизни көрүң. Бизниңчә Луқа бәргән бу нәсәбнамә Мәсиһниң аниси Мәрйәмниң нәсәбнамәсидур. ■ **3:38** Яр. 5:3. ■ **4:1** Мат. 4:1; Мар. 1:12. ■ **4:2** Мис. 34:28; 1Пад. 19:8. □ **4:3** «Сән әгәр Худаниң Оғли болсаң...» — грек тилида бу 3- вә 9-айәтләрдәки «әгәр» адәттә «әгәр ...болсаң» (әгәр болсаң вә дәрвәқә шундақ болисән) дегән мәнини пуритиду. «Худаниң Оғли» — бу нам һәргизму Худа билән Әйса оттурисидики жисманий жәһәттики ата-балилиқ мунасивәтни әмәс, бәлки роһий жәһәттики мунасивәтни билдүриду, әлвәттә. □ **4:4** «Инсан пәқәт нан биләнла әмәс, бәлки Худаниң һәр бир сөзи биләнму яшайду» — «Қан.» 8:3. «...бәлки Худаниң һәр бир сөзи биләнму яшайду» дегән сөзләр бәзи кона көчүрмиләрдә тепилмайду («Мат.» 4:4ни көрүң). ■ **4:4** Қан. 8:3; Мат. 4:4. □ **4:8** «Пәрвәрдигар Худайиңгила ибадәт қил, пәқәт Униңла қуллуғида бол!» — Тәврат, «Қан.» 6:13. ■ **4:8** Қан. 6:13; 10:20; 1Сам. 7:3.

— Худаниң Оғли болсаң, өзүңни пәскә ташлап баққин! □ 10 Чүнки Тәвратта: «Худа Өз пәриштилиригә сени қоғдаш һәққидә әмир қилиду»; 11 вә, «Путуңниң ташқа урулуп кәтмәслиги үчүн, улар сени қоллирида кәтирип жүриду» дәп йезилған, — деди. □ ■

12 Әйса униңға: — «Тәвратта: «Пәрвәрдигар Худайиңни синигучи болма!» дәпму йезилған, — деди. □ ■

13 Иблис барлиқ синашларни ишлитип чиққандин кейин, уни вақтинчә ташлап кетип қалди.

Әйса Галилийә өлкисидә

Мат. 4:12-17; Мар. 1:14-15

14 Әйса Роһниң күч-қудрити ичидә Галилийә өлкисигә қайтип кәлди. Шунинң билән униң хәвәр-шәһрити әтраптики һәр бир жутларға тарқалди. □ ■ 15 У уларниң синагоглирида тәлим бергили турди вә уларниң улуклашлириға сазавәр болди. □

Насарәттә чәткә қеқилиш

Мат. 13:53-58; Мар. 6:1-6

16 У өзи беқип чоң қилинған жути Насарәткә келип, шабат күни адәттикидәк синагогқа кирди вә шундақла муқәддәс язмиларни оқушқа өрә турди ■ 17 вә Тәвраттики «Йәшәя» дегән қисим униңға тапшурулди. У орам язмини ечип, муну сөзләр йезилған йәрни тепип оқуди:

18-19 — «Пәрвәрдигарниң Роһи мениң вужудумда,

Чүнки У мени йоқсулларға хуш хәвәрләр йәткүзүшкә мәсиһ қилди.

Тутқунларға азатлиқни,

Вә корларға көрүш шипасини жакалашқа,

Езилгәнләрни халас қилишқа,

Пәрвәрдигарниң шапаәт көрситидиған жилини жакалашқа мени әвәтти. □ ■

20 У язмини түрүветип, синагог хизмәтчисигә қайтуруп берип, олтарди. Синагогта олтарғанларниң һәммисиниң көзлири униңға тикилип туратти. □ 21 У көпчиликкә:

— Мана бу әйәт бүгүн қулиқиңларға аңланғинида әмәлгә ашурулмақта, — деди.

22 Һәммиси униң яхши гепини қилишип, униң ағзидин чиқиватқан шапаәтлик сөзлиригә һәйран қелишип:

— Бу Йүсүпниң оғли әмәсму? — дейишти. ■

23 У уларға:

— Шүбһисизки, силәр маңа «Әй тевип, авал өзүңни сақайт!» дегән тәмсилни кәлтүрүп, «Хәвәр тапқинимиздәк, Кәпәрнаһум шәһиридә немә ишлар йүз бәргән болса, мошу йәрдимү, өз жутуңдиму шуларни көрсәтмәмсән?» дәватисиләр, — деди. ■

□ 4:9 «уни ибадәтханиниң әң егиз жайиға турғузуп...» — яки «уни ибадәтханиниң егиз жайиға турғузуп...». «Худаниң Оғли» — бу нам һәргизму Худа билән Әйса оттурисидики жисманий жәһәттики ата-балилиқ мунасивәтни әмәс, бәлки роһий жәһәттики мунасивәтни билдүриду. □ 4:11 «Путуңниң ташқа урулуп кәтмәслиги үчүн, улар сени қоллирида кәтирип жүриду» — «Зәб.» 90:11, 12. Шәйтаниң бу әйәтни ишләткини тоғрилиқ «Матта»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 4:11 Зәб. 90:11,12. □ 4:12 «Пәрвәрдигар Худайиңни синигучи болма!» — «Қан.» 6:16. ■ 4:12 Қан. 6:16. □ 4:14 «Роһниң күч-қудрити ичидә...» — Муқәддәс Роһниң күч-қудритидә, әлвәттә. ■ 4:14 Мат. 4:12; Мар. 1:14; Юһ. 4:43; Рос. 10:37. □ 4:15 «У уларниң синагоглирида тәлим бергили турди» — «синагог»лар тоғрилиқ «тәбирләр»имизни көрүң. ■ 4:16 Нәһ. 8:4, 5; Мат. 13:54; Мар. 6:1; Юһ. 4:43. □ 4:18-19 «У мени йоқсулларға хуш хәвәрләр йәткүзүшкә мәсиһ қилди» — «мәсиһ қилиш» (яки «мәсиһләш») тоғрилиқ «Йәш.» 61:1дики изаһат вә «Тәбирләр»имизни көрүң. Бәзи кона көчүрмиләрдә «У мени сунуқ көңүлләрни ясап сақайтишқа» дегән сөзләр мошу әйәттә қошулиду. «У мени йоқсулларға хуш хәвәрләр йәткүзүшкә мәсиһ қилди. Тутқунларға азатлиқни вә корларға көрүш шипасини жакалашқа, езилгәнләрни халас қилишқа, Пәрвәрдигарниң шапаәт көрситидиған жилини жакалашқа мени әвәтти» — бу сөзләр «Йәш.» 61:1 һәм 58:6дин елинған. ■ 4:18-19 Йәш. 42:7; 61:1, 2; Мат. 11:5. □ 4:20 «У язмини түрүветип, синагог хизмәтчисигә қайтуруп берип, олтарди» — синагогларда тәлим бәргүчиләр авал муқәддәс язмиларни оқушқа туратти, андин тәлим беришкә олтиратти. ■ 4:22 Йәш. 50:4; Мат. 13:54; Мар. 6:2; Луқа 2:47; Юһ. 6:42. ■ 4:23 Мат. 4:13.

24 — Бирақ шуни силәргә бәрһәқ ейтип қояйки, һеч қандақ пәйғәмбәр өз жути тәрипидин қобул қилинған әмәс. ■ 25 Мән силәргә шу һәқиқәтни әслитимәнки, Иляс пәйғәмбәрниң вақтида, асман уда үч жил алтә ай етилип, дәһшәтлик бир қәһәтчилик барлиқ зиминни басқанда, Исраилда нурғун тул аяллар бар еди; 26 бирақ Иляс уларниң һеч қайсисиниң қешиға әмәс, бәлки Зидонниң Зарәфат шәһиридики бир тул аялниң қешиғила әвәтилгән. □ 27 Вә шуниңға охшап, Елиша пәйғәмбәрниң вақтида, Исраилда мохо кесилигә гириптар болғанлар нурғун болсиму, лекин Сурийәлик Наамандин башқа, һеч қайсиси сақайтилған әмәс! — деди. □ ■

28 Синагогдикиләр бу сөзләрни аңлап, һәммиси қаттиқ ғәзәпләнди; 29 орнидин турушуп, уни шәһәрдин һайдап чиқирип, шу шәһәр жайлашқан тағниң левигә әчиқип, тик ярдин ташливәтмәкчи болушти. □ 30 Лекин у уларниң арисидин бемалал өтүп, өз йолиға чиқип кәтти.

Әйсаниң жинни һайдиветиши

Мар. 1:21-28

31 У Галилийә өлкисиниң Кәпәрнаһум дегән бир шәһиригә чүшти, у йәрдә шабат күнлиридә хәлиқкә тәлим берәтти. ■ 32 Улар униң тәлимигә һәйран қелишти, чүнки униң сөзи толиму нопузлуқ еди. ■ 33 Әнди синагогта напак жинниң роһи чаплашқан бир киши болуп, униңдики жин қаттиқ авазда: □ ■

34 — Әй Насарәтлик Әйса, сениң биз билән немә каринң?! Бизни йоқатқили кәлдиңму? Мән сениң кимлигиңни билимән, Худаниң Муқәддәс Болғучисисән! — дәп товлап кәтти.

35 Лекин Әйса жинға тәнбиһ берип:

— Ағзиңни юм! Униңдин чиқ! — девиди, жин һелиқи адәмни халайиқ оттурисида жиқитиветип, униңдин чиқип кәтти. Лекин униңға һеч зәрәр йәткүзмиди.

36 Һәммәйлән буниңдин қаттиқ һәйран болушуп, бир-биригә:

— Бу зади қандақ иш! У дәрвәқә һоқуқ вә қудрәт билән напак роһларға әмир қилсила, улар чиқип кетидикән, — дейишти. □ 37 Шуниң билән униң хәвәр-шөһрити әтраптики һәр бир жутларға тарқалди.

Әйсаниң нурғун кесәлләрни сақайтиши

Мат. 8:14-17; Мар. 1:29-34

38 Әйса синагогтин чиқип, Симонниң өйигә кирди. Лекин Симонниң қейинаниси еғир тәп кесили болуп қалған еди; улар Әйсадин униң һажитидин чиқишини өтүнди. ■ 39 У аялниң бешида туруп, тәпкә тәнбиһ беривиди, тәп шуан униңдин кәтти. У дәрһал орнидин туруп, уларни күтүшкә башлиди.

40 Күн петиши биләнла, кишиләр һәр хил кесәлләргә гириптар болған йеқинлири болсила, уларни униң алдиға елип келишти. У уларға бир-бирләп қолини тәккүзүп, уларни сақайтти.

■ 4:24 Мат. 13:57; Мар. 6:4; Юһ. 4:44. □ 4:26 «Зарәфат» — грек тилида «Сарәпта». «Иляс уларниң һеч қайсисиниң қешиға әмәс, бәлки Зидонниң Зарәфат шәһиридики бир тул аялниң қешиғила әвәтилгән» — бу вақиә «1Пад.» 17:9-24дә хатирләнгән. Иляс пәйғәмбәр Зидон райони (Йәһудий әмәсләрниң зимини)дики шу тул хотунниң өйигә әвәтилип, униң өйдә турған вә ачарчилик ахирлашқичә тул хотун, оғли вә өзи үчүн озуқ-түлүк тәминлигән. Демәк, Худаниң Өз хәлқи — Йәһудийлар арисидә Илиясниң шундақ мөҗизилик ярдимигә еришкидәк ихласмәнлик мәвжүт болмиған еди, әксичә, итаәтсизлик вә асийлиқ очуқ-ашкарә көрүнәтти. □ 4:27 «Елиша пәйғәмбәрниң вақтида, Исраилда мохо кесилигә гириптар болғанлар нурғун болсиму, лекин Сурийәлик Наамандин башқа, һеч қайсиси сақайтилған әмәс!» — Сурийәлик Нааман Йәһудий әмәс еди, әлвәттә. Бу вақиә «2Пад.» 5:1-14дә хатирләнгән. Мәсиһниң уларға «Силәр Худаниң шапаитини вә ниҗатини рәт қилғачқа, У әнди Йәһудий әмәсләргә меһри-шәпқәт көрситиду!» дегәндәк еди. ■ 4:27 2Пад. 5:14. □ 4:29 «уни шәһәрдин һайдап чиқирип...» — грек тилида «уни шәһәрдин ташлап...». ■ 4:31 Мат. 4:13; Мар. 1:21. ■ 4:32 Мат. 7:29; Мар. 1:22. □ 4:33 «напак жинниң роһи» — бу дегәнлик сөз бәлким бу жинниң интайин напак экәнлигини тәкитлимәкчи. ■ 4:33 Мар. 1:23. □ 4:36 «Бу зади қандақ иш!» — яки «Бу зади қандақ тәлим?». ■ 4:38 Мат. 8:14; Мар. 1:29.

□ ■ 41 Кишиләргә чаплашқан нурғун жинлар улардин чиқип: «Сән Худаниң Оғли!» дөп товлап кетәтти. Лекин у уларға тәнбиһ берип, сөз қилишиға йол қоймиди; чүнки улар униң Мәсиһ экәнлигини биләтти.■

42 Күн чиқиши билән, у шәһәрдин чиқип, пинһан бир жайға кәтти. Бирақ топ-топ халайиқ уни издәп жүрәтти; улар уни тапқанда алдиға келип, уни аримизда қалсун дөп кетишидин тосмақчи болушти. ■ 43 Лекин у уларға:

— Худаниң падишалиғиниң хуш хәвирини башқа шәһәр-йезиларғиму йәткүзүшүм керәк; чүнки мән дәл бу ишқа әвәтилгәнмән, — деди.

44 Шуниң билән у Галилийәдики синагогларда тәлим берип жүривәрди.□

5

Әйсаниң тунҗа қетим мухлис чақиршиши
Мат. 4:18-22; Мар. 1:16-20

1 Шундақ болдики, у Гиннисарәт көлиниң бойида турғанда, халайиқ Худаниң сөз-каламини аңлаш үчүн униң әтрапиға олишип қистилишип туратти.■ 2 У көл бойида турған икки кемини көрди. Белиқчилар болса кемидин чүшүп, қирғақта торлирини жуюшувататти.

3 У кемиләрдин биригә, йәни Симонниңкигә чиқип, униңдин кемини қирғақтин сәл жирақлителишни илтимас қилди. Андин у кемидә олтирип топ-топ халайиққа тәлим бәрди.

4 Сөзи түгигәндин кейин, у Симонға:

— Кемини чоңқуррақ йәргә һайдап берип, белиқларни тутушқа торлириңларни селиңлар, — деди.

5 Симон униңға жававән: — Устаз, биз пүтүн кечичә жапа тартип һеч нәрсә туталмидук. Бирақ сениң сөзүң билән торни салсам салай, деди.

6 Улар шундақ қиливиди, нурғун белиқлар торға чүшти; тор сөкүлүшкә башлиди.□ 7 Шуниң билән улар башқа кемидики шериклирини ярдәмгә келишкә ишарәт қилишти. Улар келип, белиқларни икки кемигә лиқ қачиливиди, кемиләр чөкүп кетәй дөп қалди. 8 Симон Петрус бу ишни көрүп, Әйсаниң тизлири алдида жиқилип:

— Мәндин жирақлашқайсән, и Рәб! Чүнки мән гунакармән! — деди. 9 Чүнки бунчә көп белиқ тутулғанлиғидин у вә униңға һәмраһ болғанлирини һәйранлиқ басқан еди. 10 Вә Симонниң шериклири — Зәбәдийниң оғуллири Яқуп билән Юханнаму һәм шундақ һәйран қалди. Әнди Әйса Симонға:

— Қорқмиғин, буниңдин кейин сән адәм тутқучи болисән — деди.□ ■

11 Улар кемиләрни қирғаққа чиқирип, һәммә нәрсини ташлап қоюп, униңға әгишип маңди.■

Әйсаниң мохо кесилини сақайтиши
Мат. 8:1-4; Мар. 1:40-45

12 Шундақ болдики, у шәһәр-йезиларниң биридә болғанда, мана шу йәрдә, пүтүн бәдинини мохо бесип кәткән бир адәм бар еди; у Әйсани көрүпла униң айиғиға өзини етип униңдин:

□ 4:40 «күн петиши биләнла,...» — шабат күни түгигәндә (кәчтә), «иш қилиш» яки «хизмәт қилиш»қа болатти (мәсилән, кесәл адәмни көтириш қатарлиқ). ■ 4:40 Мат. 8:16; Мар. 1:32; 7:32; 8:23,25. ■ 4:41 Мар. 1:34; 3:11. ■ 4:42 Мар. 1:35. □ 4:44 «Галилийәдики синагогларда» — бәзи кона көчүрмиләрдә мошу йәрдә «Йәһудийәдики синагогларда» дейлиду. ■ 5:1 Мат. 13:2; Мар. 4:1. □ 5:6 «Улар шундақ қиливиди, нурғун белиқлар торға чүшти; тор сөкүлүшкә башлиди» — адәттә Галилийә көлисида белиқлар күндүздә чоңқур суға шуңғуп киривалиду, уларни тор билән тартип чиқарғили болмайду. Оқурмәнләр шуни байқиған болуши мүмкинки, Мәсиһ «торлириңларни дегини билән Петрусниң пәкәт бирла торни селишқа ишәши бар еди («Юһ.» 21:11ни вә шу әйәт тоғрилиқ изаһат вә «Юханна»дики «қошумчә сөз»ни көрүң). □ 5:10 «сән адәмләрни тутқучи болисән» — мошу сөз адәмләрни зинданларға яки қуллуққа әмәс, бәлки униң Худаниң қутқузуш йолида адәмләрни Шәйтаниң чаңғилидин вә һалак йолидин тутуп қутқузуш ишлирини көрситиду. ■ 5:10 Йәр. 16:16; Әз. 47:9; Мат. 4:19; Мар. 1:17. ■ 5:11 Мат. 4:20; 19:27; Мар. 10:28; Луқа 18:28.

— Тәхсир, әгәр сән халисаң, мени сақайтип пак қилалайсән! — дәп ялвурди. □ ■

¹³ Әйса қолини созуп униңға тәккүзүп туруп:

— Халаймән, пакланғин! — девиди, бу адәмниң мохо кесили дәрһал униңдин кәтти. ¹⁴ Әйса униңға:

— һазир бу ишни һеч кимгә ейтма, бәлки удул берип каһинға өзүңни көрситип, уларда бир гувалиқ болуш үчүн, Муса бу ишта әмир қилғандәк өзүңниң сақайтилғиниң үчүн бир қурбанлиқни сунғин, — деди. □ ■

¹⁵ Лекин у тоғрисидаки хәвәр техиму тарқилип пур кәтти; шуниң билән топ-топ хәлиқ униң сөзини аңлаш вә өз ағриқ-кесәллирини сақайтиши үчүн униң алдиға жиғилип келәтти.

¹⁶ һалбуки, у пат-пат улардин чекинип чөллүк йәрләргә берип дуа қилатти.

*Әйсаниң адәмниң гуналарни «кәчүрүм қилинди» дейиш һоқуқи
Мат. 9:1-8; Мар. 2:1-12*

¹⁷ Шу күнләрниң биридә шундақ болдики, у тәлим бериватқанда, йенида Пәрсийләр вә Тәврат әһлилири олтиратти. Улар Галилийә, Йәһудийә өлкилириниң һәр қайси йеза-қишлақлири вә Йерусалимдин кәлгән еди. Пәрвәрдигарниң кесәлләрни сақайтиш күч-қудрити униңға яр болди. ¹⁸ Шу пәйттә, мана бир қанчә киши зәмбилгә ятқузулған бир паләчни көтирип кәлди. Улар уни униң алдиға әкиришкә интилишти. □ ■ ¹⁹ Бирақ адәмләрниң толилиғидин кесәлни әкиришкә амал тапалмай, улар өгүзгә елип чиқип, өгүздики каһишларни ечип, кесәлни өйниң ичигә зәмбилдә ятқан һалда халайиқниң оттурисиға, Әйсаниң алдиға чүшүрди. ²⁰ У уларниң ишәшини көрүп паләчкә:

— Бурадәр, гуналириң кәчүрүм қилинди! — деди.

²¹ Тәврат устазлири билән Пәрсийләр көңүллиридә:

— Бундақ күпүрлүк сөзлигән бу адәм кимдур?! Худадин башқа гуналарни кәчүрәләйдиған ким бар? — дәп ойлашти. □ ■

²² Бирақ Әйса уларниң көңлидә әйип издәшлирини билип йетип, жававән:

— Силәр көңлүңларда немишкә әйип издәйсиләр? ²³ «Гуналириң кәчүрүм қилинди!» дейиш асанму яки «Орнуңдин тур, маң!» дейишму? ²⁴ Амма һазир силәрниң Инсаноғлиниң йәр йүзидә гуналарни кәчүрүм қилиш һоқуқиға егә экәнлигини билишиңлар үчүн, — У паләч кесәлгә:

— Саңа ейтәйки, орнуңдин тур, орнуңни жиғиштуруп өйүңгә қайт! — дәп буйруди. □

²⁵ һелиқи адәм дәрһал уларниң алдида орнидин дәс туруп, өзи ятқан зәмбилни елип, Худани улүклиғиничә өйигә қайтти. ²⁶ һәммәйләнни дәһшәтлик һәйранлиқ басти; улар Худани улүклишип, қорқунучқа чөмгән һалда:

— Биз бүгүн тилсимат ишларни көрдүк! — дейишти.

*Әйсаниң Лавийни мухлислиққа чақуриши — «гунакарлар» билән һәмдәстихан олтириши
Мат. 9:9-13; Мар. 2:13-17*

□ **5:12** «Тәхсир...» — яки «И Рәб...». «пүтүн бәдинини мохо бесип кәткән бир адәм....» — «мохо кесили» бир хил қорқунучлүк терә кесили болуп, Йәһудийлар бу хил кесәлгә гириптар болғанларни напак, дәп қарап уларға қәтбий йеқинлашмайтти. Бу кесәл тоғрилиқ йәнә «Лавийлар»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **5:12** Мат. 8:2; Мар. 1:40. □ **5:14** «уларда бир гувалиқ болуш үчүн, Муса бу ишта әмир қилғандәк өзүңниң сақайтилғиниң үчүн бир қурбанлиқни сунғин» — Муса пәйғәмбәр Тәврат қанунида шундақ әмирни көрсәткән: — Бир мохо кесили сақайтилған болса, у муқәддәс ибадәтханиға берип, өзиниң сақайтилғанлиғини каһинға көрситип андин мохо кесилидин сақайғанлар қилишқа тегишлиқ қурбанлиқни сунуши керәк еди. Шүбһисизки, Муса пәйғәмбәрдин башлап Мәсиһ Әйса кәлгичә бу мурасим һеч өткүзүлүп баққан әмәс еди. «Лав.» 14:1-32ни көрүң. ■ **5:14** Лав. 13:2; 14:2; Мат. 8:4.

□ **5:18** «... Улар уни униң алдиға әкиришкә интилишти» — Әйса өйдә олтиратти (19-айәтни көрүң). ■ **5:18** Мат. 9:1; Мар. 2:3; Рос. 9:33. □ **5:21** «Пәрсийләр» — қаттиқ тәләплик бир диний мезһәптикиләр еди. Улар тоғрилиқ «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **5:21** Зәб. 31:5; Йәш. 43:25. □ **5:24** «силәрниң Инсаноғлиниң йәр йүзидә гуналарни кәчүрүм қилиш һоқуқиға егә экәнлигини билишиңлар үчүн» — «Инсаноғли» тоғрилиқ «Мат.» 8:20дики изаһат вә «Тәбирләр»ни көрүң.

27 Бу ишлардин кейин, у йолға чиқип, Лавий исимлиқ бир бажғирни көрди. У баж жиғидиған орунда олтиратти. У униңға:

— Маңа әгәшкин! — деди. □ ■

28 У орнидин туруп, һәммини ташлап, униңға әгәшти.

29 Лавий өйидә униңға катта бир зияпәт бәрди. Улар билән зор бир топ бажғирлар вә башқиларму шу йәрдә һәмдәстихан болған еди. □ ■ 30 Бирақ Пәрсийләр вә уларниң еқимидики Тәврат устазлири ғудуңшуп униң мухлислириға:

— Силәр немишкә бажғир вә гунакарлар билән бир дәстиханда йәп-ичип олтирисиләр?! — дәп ағриништи. □

31 Әйса уларға жававән:

— Сағлам адәмләр әмәс, бәлки кесәл адәмләр тевипқа муһтаждур. 32 Мән һәққанийларни әмәс, бәлки гунакарларни товиға чақирғили кәлдим, — деди. □ ■

Йеңи конидин үстүндур

Мат. 9:14-17; Мар. 2:18-22

33 Андин улар униңдин:

— Немишкә Йәһяниң мухлислири дайим роза тутуп дуа-тилавәт қилиду, Пәрсийләрниң мухлислириму шундақ қилиду, лекин сениң мухлислириң йәп-ичипла жүридиғу! — дәп сорашти. ■

34 У уларға:

— Тойи болуватқан жигит тойда той мейманлири билән һәмдәстихан олтарған чағда уларни роза тутқузаламсиләр? □ ■ 35 Амма шу күнләр келидуки, жигит улардин елип кетилиду, улар шу күнләрдә роза тутиду. □

36 У уларға бир тәмсилму кәлтүрди:

— һеч ким йеңи көйнәктин житип, уни қона көйнәккә ямақ қилмайду. Ундақ қилса, йеңи көйнәкниму житқан болиду, шундақла йеңидин алған ямақму қона көйнәккә мас кәлмәйду. 37 Шундәк, һеч ким йеңи шарапни қона тулумларға қачилимайду. Ундақ қилса, йеңи шарапниң көпүши билән тулумлар йерилиду-дә, шарапму төкүлүп кетиду; тулумларму кардин чиқиду. ■ 38 Шуңа йеңи шарап йеңи тулумларға қачилиниш керәк, шундақта иқкилиси сақлинип қалиду. 39 Униң үстигә, һеч ким қона шараптин кейин йеңисини ичишни халимайду, чүнки у: «Болди, кониси яхши!» дәйду. □

6

Әйса «шабат күни»ниң Егисидур

Мат. 12:1-8; Мар. 2:23-28

□ 5:27 «у йолға чиқип, Лавий исимлиқ бир бажғирни көрди» — «Лавий»ниң башқа исми «Матта» еди. ■ 5:27 Мат. 9:9; Мар. 2:14,15. □ 5:29 «зор бир топ бажғирлар» — «бажғирлар» Исраилниң зиминини ишғал қилған Римлиқлар үчүн өз хәлқидин баж жиғип беридиған вә шу сәвәптин нәпрәткә учриған Йәһудийлар. ■ 5:29 Мат. 9:10; Мар. 2:15; Луқа 15:1. □ 5:30 «Силәр немишкә бажғир вә гунакарлар билән бир дәстиханда йәп-ичип олтирисиләр?!»

— «гунакарлар» — Тәврат-Инжил бойичә һәр бир адәм гунакар, әлвәттә. Лекин мошу әйәттики «гунакарлар» дегән сөз, һали чоң Пәрсийләр вә Тәврат устазлири тәрйипидин алаһидә «гунакарлар» дәп аталған бажғирлар, паһишә аяллар, һәтта саватсиз кишиләр қатарлиқларни көздә тутиду. □ 5:32 «Мән һәққанийларни әмәс, бәлки гунакарларни товиға чақирғили кәлдим» — мошу сөзидә «гунакарлар» дегини, өзлирини гунакар дәп тонуп йәткәнләрни көздә тутиду, әлвәттә. Чүнки һәммә адәм гунакардур. «Һәққанийлар» өзини һәққаний дәп һесаплиғанларни көрситиду. Шуңа Мәсиһ уларни чақиралмайтти вә һазирму чақиралмайду. ■ 5:32 Мат. 9:13; Луқа 19:10; 1Тим. 1:15. ■ 5:33 Мат. 9:14.

□ 5:34 «той мейманлири» — грек тилида «мәрикә залиниң пәрзәнтлири» дегән ибарә билән ипадилиниду. ■ 5:34 Йәш. 62:5; 2Кор. 11:2. □ 5:35 «Амма шу күнләр келидуки, жигит улардин елип кетилиду, улар шу күнләрдә роза тутиду» — бу сөзләр Әйсаниң «улардин (мейманлардин) елип кетилип» өлүми өзигә әгәшкәнләргә қайғу-һәсрәт елип келидиғанлигини көрситидиған бешарәт. ■ 5:37 Мат. 9:17; Мар. 2:22. □ 5:39 «Һеч ким қона шараптин кейин йеңисини ичишни халимайду» — адәттә, қона шарап дәрвәкә йеңи шараптин яхши, әлвәттә.

□ 5:34 Йәш. 62:5; 2Кор. 11:2. □ 5:35 «Амма шу күнләр келидуки, жигит улардин елип кетилип» өлүми өзигә әгәшкәнләргә қайғу-һәсрәт елип келидиғанлигини көрситидиған бешарәт. ■ 5:37 Мат. 9:17; Мар. 2:22. □ 5:39 «Һеч ким қона шараптин кейин йеңисини ичишни халимайду» — адәттә, қона шарап дәрвәкә йеңи шараптин яхши, әлвәттә.

¹ Иккинчи «муһим шабат күни», у бугдайлиқлардин өтүп кетивататти. Униң мухлислири башақларни үзүвелип, алиқинида угулап йәватататти. □ ■ ² Лекин буни көргән бәзи Пәрсийләр уларға:

— Силәр немишкә шабат күни Тәвратта чәкләнгән ишни қилисиләр? — дейишти. □ ■

³ Әйса уларға жававән:

— Силәр һәтта Давут *пәйгәмбәр* вә униң һәмраһлириниң ач қалғанда немә қилғанлиғини муқәддәс язмилардин оқумиғанмусиләр? □ ⁴ Демәк, у Худаниң өйигә кирип, Худаға аталған, Тәвратта каһинлардин башқа һәр қандақ адәмниң йейеши чәкләнгән «тәқдим нанлар»ни сорап елип йегән вә һәмраһлириғиму бәргән — дәп жавап бәрди. □ ⁵ Ахирида у уларға:

— Инсаноғли шабат күниниңму Егисидур, — деди. ■

⁶ Йәнә бир шабат күни шундақ болдики, у синагогқа кирип тәлим беривататти. Синагогта оң қоли йигиләп кәткән бир адәм бар еди. ■ ⁷ Әнди Тәврат устазлири билән Пәрсийләр униң үстидин әрз қилғидәк бирәр ишни издәп тапайли дәп, униң шабат күниму кесәл сақайтидиған-сақайтмайдиганлиғини пайлап жүрүшәтти. □ ⁸ Бирақ Әйса уларниң көңлидикини билип, қоли йигиләп кәткән адәмгә:

— Орнуңдин тур, оттуриға чиққин! — девиди, һелиқи адәм орнидин қопуп шу йәрдә турди.

⁹ Андин Әйса уларға:

— Силәрдин сорап бақайчу, Тәвратқа уйғун болғини шабат күни яхшилиқ қилишму, яки яманлиқ қилишму? Жанни қутқузушму яки жанға замин болушму? — дәп сориди.

¹⁰ Этрапидикиләрниң һәммисигә нәзәр салғандин кейин, у һелиқи адәмгә:

— Қолуңни узат, — деди. У шундақ қилиши биләнла қоли әслигә кәлтүрүлүп иккинчи қолиға охшаш болди. □ ■ ¹¹ Лекин улар фәзәптин һошини йоқитип, Әйсаға қандақ тақабил туруш тоғрисида мәслиһәтлишишкә башлиди. □

Әйсаниң он икки расулни таллиши
Мат. 10:1-4; Мар. 3:13-19

□ **6:1** «Иккинчи «муһим шабат күни» — грек тилида «иккинчи «биринчи шабат күни» дегән сөз билән ипадилиниду. Биз «биринчи»ни «муһим» дәп тәржимә қилдуқ, Сәвәвини төвәндә чүшәндүримиз. «Иккинчи «биринчи шабат күни» дегән бу ибарини чүшәндүрүш тәс. Алимларниң бу тоғрилиқ икки пикри бар: 1-пикир: — Йәһудий хәлқиниң икки хил календари бар еди. Биринчи календар Бабиликларниңкигә охшаш болуп күздә («канай челиш һейти» яки «бурға һейти» билән) башлинатти. Бу календар бойичә, шу жилдики «биринчи шабат» болса «тунжа «биринчи шабат» дәп аталған. Иккинчи календар әтязда башлинатти («Мис.» 12:2ни көрүң). Шу алимларниң пикричә, иккинчи календар бойичә, шу жилдики биринчи шабат «иккинчи «биринчи шабат» дәп атилатти. 2-пикир: — бу «йәттә һәптә һейти»ниң иккинчи һәптисидики шабат күнини көрситиду («Лав.» 23:10-22ни көрүң). Шу алимларниң пикричә, бу һейтниң иккинчи шабат күни «иккинчи «биринчи шабат» дәп атилатти. Мошу пикир бойичә «биринчи» дегән сөз мошу әйәттә асасән «муһим» дегән мәнидә. Бизниңчә бу 2-пикир тоғридур, чүнки «йеңи жил»ниң (әтияздики) «биринчи шабат»ида, йеңи бугдай яки арпа данлирини йейиш чәкләнгән еди, бәлким Худаға аташ керәк еди («Лав.» 23:14-әйәтни йәнә көрүң). Немила болмисун, шу вақит әтиязға тоғра келәтти. ■ **6:1** Қан. 23:24; Мат. 12:1; Мар. 2:23. □ **6:2** «Немишкә шабат күни Тәвратта чәкләнгән ишни қилисиләр?» — «чәкләнгән иш» Тәврат қанунида чәкләнгән, демәкчи. Уларниң шикайәт қилғини мухлисларниң йейиши әмәс («Қан.» 23:25ни көрүң), бәлки шабат күнидә мухлисларниң «һосул алғанлиқ»и еди. «Матта»дики «қошумчә сөз»имиздә мошу вақиә тоғрилиқ изаһатлиримизни көрүң. ■ **6:2** Мис. 20:10. □ **6:3** «Силәр һәтта Давут пәйгәмбәр ... немә қилғанлиғини муқәддәс язмилардин оқумиғанмусиләр?» — «оқумиғанмусиләр?» дегән сөз Пәрсийләрниң дайим рәқиплиридин сораидиған соал шәкли еди. □ **6:4** «Демәк, у Худаниң өйигә кирип, Худаға аталған, Тәвратта каһинлардин башқа һәр қандақ адәмниң йейеши чәкләнгән «тәқдим нанлар»ни сорап елип йегән вә һәмраһлириғиму бәргән» — бу вақиә «1Сам.» 21:1-7дә хатириләнгән. ■ **6:5** Мат. 12:8; Мар. 2:28. ■ **6:6** Мат. 12:9; Мар. 3:1. □ **6:7** «...униң үстидин әрз қилғидәк бирәр ишни издәп тапайли дәп, униң шабат күниму кесәл сақайтидиған-сақайтмайдиганлиғини пайлап жүрүшәтти» — уларниң қилмақчи болған әрзи болса «У шабат күнидә кесәлни сақайтса, «ишлигән» яки «хизмәт қилған»ға баравәр болиду, шуца (уларниң чүшинишичә) «Тәврат қануниға хилаплиқ қилған» болиду. □ **6:10** «У шундақ қилиши биләнла қоли әслигә кәлтүрүлүп иккинчи қолиға охшаш болди» — «әслигә кәлтүрүлүп» дегән пейлиниң мәжһул шәкли бизгә бу ишни Худа өзи қилған, дегәнни уқтуриду. Әнди улар бу мөжзизини «шабат күнидә яратқанлиғи» үчүн зади кимни әйиплимәкчи? ■ **6:10** 1Пад. 13:6. □ **6:11** «улар фәзәптин һошини йоқитип...» — «улар» 7-әйәттә көрситилгән «Тәврат устазлири вә Пәрсийләр».

12 Шу күнләрҙә шундаҡ болдики, у дуа қилишқа таққа чиқти вә у йәрдә Худаға кечичә дуа қилди. 13 Таң атқанда, мухлислирини алдиға чақирип, уларниң ичидин он иккиләни таллап, уларни расул дәп атиди. ■ 14 Улар: Симон (Әйса уни Петрус дәпму атиған) вә униң иниси Андирияс; Яқуп вә Юһанна, Филип вә Бартоломай, 15 Матта вә Томас, Алфайниң оғли Яқуп вә милләтпәрвәр дәп аталған Симон, □ 16 Яқупниң оғли Йәһуда вә кейин униңға сатқунлуқ қилған Йәһуда Ишқарийотлар еди. □

Әйсаниң кесәлләрни сақайтиши вә тәлим бериши

Мат. 4:23-25; 5:1-12

17 Әйса расуллири билән тағдин чүшүп, бир түзләңликтә туратти. Шу йәрдә нурғун мухлислири һәмдә пүткүл Йәһудийә өлкисидин вә Йерусалимдин, Тур вә Зидон шәһәрлиригә қарайдиған деңиз бойидики жутлардин топ-топ кишиләр жиғилишти. Улар униң тәлимлирини аңлаш вә кесәллиригә шипалиқ издәш үчүн кәлгән еди. ■ 18 Напак роһлардин азапланғанларму шипалиқ тепишти. 19 Бу топ-топ адәмләрниң һәммиси қоллирини униңға тәккүзүвелишқа интиләтти; чүнки күч-қудрәт униң вужудидин чиқип уларниң һәммисигә шипалиқ беривататти. ■

Хошаллиқ вә қайғу

20 Шуниң билән у бешини көтирип мухлислиригә қарап мундақ деди:
— «Мубарәк, әй йоқсуллар! Чүнки Худаниң падишалиғи силәрниңкидур. □ ■

21 Мубарәк, әй һазир ач қалғанлар! Чүнки силәр толуқ тоюнисиләр.

Мубарәк, әй жиғлаватқанлар! Чүнки күлидиған болисиләр. ■

22 Кишиләр Инсаноғлиниң вәжидин силәрдин нәпрәтләнсә, силәрни өзлиридин чәткә қақса, силәргә төһмәт-һақарәт қилса, намиңларни рәзил дәп қарғиса, силәргә мубарәк! ■ 23 Шу күни шатлинип тәнтәнә қилип сәкрәңлар. Чүнки мана, әрштә болған инғамиңлар зордур. Чүнки уларниң ата-бовилири бурунқи пәйғәмбәрләргиму охшаш ишларни қилған. ■

24 — Лекин һалиңларға вай, әй байлар!

Чүнки силәр аллиқачан раһәт-парағитиңларға егә болдуңлар! ■

25 Һалиңларға вай, әй қарни тоюнғанлар!

Чүнки силәр ач қалисиләр.

Һалиңларға вай, әй күлүватқанлар!

Чүнки һаза тутуп жиғлайсиләр. ■

26 Һәммәйлән силәрни яхши дегәндә, һалиңларға вай! Чүнки уларниң ата-бовилириму бурунқи сахта пәйғәмбәрләргә шундақ қилған».

Дүшминиңларға меһир-муһәббәт көрситиңлар

Мат. 5:38-48; 7:12

27 — Бирақ маңа қулақ салған силәргә шуни ейтип қояйки, дүшмәнлириңларға меһир-муһәббәт көрситиңлар; силәргә өч болғанларға яхшилиқ қилиңлар. ■ 28 Силәрни қарғиғанларға бәхит тиләңлар; силәргә яман муамилидә болғанларғиму дуа қилиңлар. ■

29 Бириси мәңзиңгә урса, иккинчи мәңзиңниму тутуп бәр; бириси чапиниңни еливалимән

■ **6:13** Мат. 10:1; Мар. 3:13; 6:7; Луқа 9:1. □ **6:15** «милләтпәрвәр» — яки, «Қанаанлиқ». Йәһудий милләтпәрвәрләр вәтинини Рим империйәсидин азат қилиш үчүн зораванлиқ билән күрәш қилғучилар еди. □ **6:16** «Яқупниң оғли» — бу Яқуп 14- вә 15-айәттики «Яқуп»лардин башқиси болса керәк. «Яқупниң оғли» — бәзи кона көчүрүлмиләрдә «Яқупниң иниси» дейилиду. ■ **6:17** Мат. 4:25; Мар. 3:7. ■ **6:19** Мар. 5:30. □ **6:20** «Мубарәк, әй йоқсуллар!»

— «йоқсуллар» бәлким өзиниң Худаға қәтғий муһтажлиғини тонуп йәткәнләр. Бу айәтләрдә «мубарәк» дегән сөз (Худа тәрипидин) «бәхитлиқ, бәрикәтлик қилинған» дегән мәнидә ишлитилиду. ■ **6:20** Мат. 5:2. ■ **6:21** Йәш. 61:3; 65:13; 66:10. ■ **6:22** Мат. 5:11; 1Пет. 2:19; 3:14; 4:14. ■ **6:23** Рос. 5:41; 7:51. ■ **6:24** Ам. 6:1, 8. ■ **6:25** Йәш. 65:13; Яқ. 4:9; 5:1. ■ **6:27** Мис. 23:4; Пәнд. 25:21; Мат. 5:44; Рим. 12:20; 1Кор. 4:12. ■ **6:28** Луқа 23:34; Рос. 7:60.

десә, көйнигиңни му айымай бәргин. ■ 30 Бириси сәндин бир немә тилисә, униңға бәргин. Бириси сениң бирәр нәрсәңни елип кәтсә, уни қайтуруп беришни сорима. □ ■ 31 Башқиларниң өзүңларға қандақ муамилә қилишини үмүт қилсаңлар, силәрму уларға шундақ муамилә қилиңлар. ■ 32 Әгәр силәр өзүңларни яхши көргәнләргила меһир-муһәббәт көрсәтсәңлар, ундақта силәрдә немә шапаәт болсун? Чүнки һәтта гунакарларму өзини яхши көргәнләргә меһир-муһәббәт көрситидиғу. ■ 33 Әгәр силәр өзүңларға яхшилиқ қилғанларғила яхшилиқ қилсаңлар, ундақта силәрдә немә шапаәт болсун? Чүнки һәтта гунакарларму шундақ қилидиғу! ■ 34 Әгәр силәр қәризни «чоқум қайтуруп бериду» дәп ойлиғанларға бәрсәңлар, ундақта силәрдә немә шапаәт болсун? Чүнки һәтта гунакарларму әйнән қайтуруп алимиз дәп башқа гунакарларға қәриз беридиғу! ■ 35 Лекин силәр болсаңлар, дүшминиңларғиму меһир-муһәббәт көрситиңлар, яхшилиқ қилиңлар, башқиларға өтнә бериңлар вә «Улар бизгә бернемә қайтуриду» дәп ойлимаңлар. Шу чағда, инһамиңлар зор болиду вә силәр һәммидин Алий Болғучиниң пәрзәнтлири болисиләр. Чүнки у тузкорларға вә рәзилләргиму меһриванлиқ қилиду. □ ■ 36 Атаңлар меһриван болғинидәк силәрму меһриван болуңлар.

Башқиларниң үстидин һөкүм қилмаңлар

Мат. 7:1-5

37 — Башқиларниң үстидин һөкүм қилип жүрмәңлар. Болмиса, силәр Худаниң һөкүмигә учрайсиләр. Башқиларни гунаға бекитмәңлар вә силәрму гунаға бекитилмәйсиләр. Башқиларни кәчүрүңлар вә силәрму кәчүрүм қилинисиләр. ■ 38 Бериңлар вә силәргиму берилиду — һәтта чоң өлчигүчкә лиқ чиңдап, силкип толдурулуп үстидин тешип чүшкидәк дәрижидә қойнуңларға төкүп берилиду. Силәр башқиларға қандақ өлчәм билән өлчәп бәрсәңлар, силәргиму шундақ өлчәм билән өлчәп берилиду. □ ■

39 Андин у уларға тәмсил ейтип мундақ деди:

— Қариғу қариғуни йетиләп маңаламду? Ундақ қилса, һәр иккиси орақкә чүшүп кәтмәмду?

■ 40 Мухлис устазидин үстүн турмайду; лекин такамуллаштурулғини устазиға охшаш болиду. □ ■

41 Әнди немә үчүн бурадириңниң көзидики қилни көрүп, өз көзүңдики лимни байқалмайсән?! □ ■ 42 Сән қандақму өз көзүңдә турған лимни көрмәй туруп бурадириңға: «Қени, көзүңдики қилни еливетәй!» дейләйсән?! Эй сахтипәз! Авал өзүңниң көзидики лимни еливет, андин ениқ көрүп, бурадириңниң көзидики қилни еливетәләйсән. 43 Чүнки һеч қандақ яхши дәрәқ яман мевә бәрмәйду, һеч қандақ яман дәрәқму яхши мевә бәрмәйду.

■ 44 Һәр қандақ дәрәқни бәргән мевисидин пәриқ әткили болиду. Чүнки тикәндин әнжирни үзгили болмас, янтақтин үзүм үзгили болмас. ■ 45 Яхши адәм қәлбидики яхшилиқ

■ 6:29 1Кор. 6:7. □ 6:30 «Бириси сәндин бир немә тилисә, униңға бәргин» — немини бериш керәклигини Рәббимиз ейтмиди. Бәзи әһвалда тилигүчигә тилигинини бәрсәк униңға пайда әмәс, бәлки зиян йәткүзиду. Мәсилән, һарақкәш адәм пул яки һарақ тилисә буни бәрсәк болмайду; лекин мүмкин болса ярдәм қолимизни узитишимиз керәк. Башқа мисал «Рос.» 3:1-11дә тепилиду, болупму 6-айәтни көрүң. ■ 6:30 Қан. 15:7; Мат. 5:42. ■ 6:31 Мат. 7:12.

■ 6:32 Мат. 5:46. ■ 6:34 Қан. 15:8; Мат. 5:42. □ 6:35 «Һәммидин Алий Болғучиниң пәрзәнтлири болисиләр» — демәк, әмәллириңлар буниңға гувалиқ болиду. ■ 6:35 Мат. 5:45. ■ 6:37 Мат. 7:1; Рим. 2:1; 1Кор. 4:5.

□ 6:38 «силәргиму берилиду — һәтта чоң өлчигүчкә лиқ чиңдап, силкип толдурулуп үстидин тешип чүшкидәк дәрижидә қуйнуңларға төкүп берилиду» — Оттура Шәриқтә бириси бирәвға ашлиқ һәдийә қилмақчи болса (1) ашни халтиға лиқ қачилайду; (2) данлар чиңдилип чүсун дәп халтини силкийду; (3) чиңдалған данларниң үстигә «тешип чүшкидәк дәрижидә» йәнә қачилайду. ■ 6:38 Пәнд. 10:22; 19:17; Мат. 7:2; Мар. 4:24. ■ 6:39 Йәш. 42:19; Мат. 15:14. □ 6:40 «Мухлис устазидин үстүн турмайду; лекин такамуллаштурулғини устазиға охшаш болиду» — бу сирлиқ сөз бәлким мухлислар Мәсикә толук әгәшсә, униңға охшаш азап-оқубәтни көрүши мүмкин, дегән мәнини өз ичигә алиду. ■ 6:40 Мат. 10:24; Юһ. 13:16; 15:20. □ 6:41 «бурадириңниң көзидики қил» — яки «қериндишиңниң көзидики қил». «Әнди немә үчүн бурадириңниң көзидики қилни көрүп, өз көзүңдики лимни байқалмайсән?!» — мәнаси: «Немә үчүн бурадириңниң һәр кепигидәк кичик сәһвәнлигинила көрүп, өзүңдики лимдәк чоң гунани көрмәйсән?» дегәндәк. ■ 6:41 Мат. 7:3. ■ 6:43 Мат. 7:17; 12:33. ■ 6:44 Мат. 7:16.

ғәзнисидин яхшилиқ чиқириду; рәзил адәм қәлбидики рәзиллик ғәзнисидин рәзилликни чиқириду. Чүнки қәлб немигә толдурулған болса, еғиздин шу чиқириду.■

Икки хил имарәт салған кишиләр

Мат. 7:24-27

46 — Силәр немишкә мени «Рәб! Рәб!» дәйсиләр-ю, бирақ силәргә ейтқанлиримға әмәл қилмайсиләр? ■ 47 Әмисә, мениң алдимға келип, сөзлиримни аңлап әмәл қилған һәр кимниң кимгә охшиғанлиғини силәргә көрситип берәй. ■ 48 У худди чоңқур қолап, улини қорам ташниң үстигә селип өй салған кишигә охшайду. Кәлкүн кәлгәндә, су еқими у өйниң үстигә зәрб билән урулғини билән, уни мидир-сидир қилалмиди, чүнки у пухта селинған. 49 Лекин сөзлиримни аңлап туруп, әмәл қилмайдиған киши болса, қуруқ йәрниң үстигә улсиз өй салған кишигә охшайду. Кәлкүн еқими шу өйниң үстигә урулуши билән у өрүлүп кәтти; униң өрүлүши интайин дәһшәтлик болди!

7

Әйсаниң римлиқ йүз бешиниң чакирини сақайтиши

Мат. 8:5-13; Юһ. 4:43-54

1 Әйса көпчиликкә бу сөзләрниң һәммисини қилип болғандин кейин, Кәпәрнаһум шәһиригә қайта кирди. 2 У йәрдә мәлум бир йүз бешиниң әтиварлиқ қули еғир кесәл болуп, сәкратта ятатти. 3 Йүз беши Әйсаниң хәвирини аңлап, бир нәччә Йәһудий ақсақални униң йениға берип, униң келип қулини қутқузуши үчүн өтүнүшкә әвәтти.□ 4 Улар Әйсаниң алдиға кәлгәндә униңға:

— Бу ишни тилигүчи болса, тилигини ижабәт қилишиңизға һәқиқәтән әрзийдиған адәм.

5 Чүнки у бизниң Йәһудий елимизни яхши көриду вә һәтта биз үчүн бир синагогму селип бәрди, — дәп жиддий қияпәттә өтүнүшти.

6 Әйса улар билән биллә барди. Бирақ өйгә аз қалғанда, йүз беши Әйсаниң алдиға бир нәччә достини әвәтип униңға мундақ дегүзди:

— «Тәхсир, өзлирини аварә қилмисила, өзлириниң торусумниң астиға келишлиригә әрзимәймән.□ 7 Шуңа өзүмниму силиниң алдилириға беришкә лайиқ һесаплимидим. Сили пәкәт бир еғиз сөз қилип қойсила, қулум сақийип кетиду. 8 Чүнки мәнму башқа бирисиниң һоқуқи астидики адәммән, қол астимдиму ләшкәрлирим бар. Биригә бар десәм бариду, биригә кәл десәм, келиду; қулумға бу ишни қил десәм, у шу ишни қилиду».□

9 Әйса бу гәпни аңлап йүз бешигә тәәжжүбләнди. У бурулуп кәйнигә әгәшкән халайиққа:

Дәрвәкә, һәтта Исраилдиму бундақ зор ишәшни тапалмиған едим! — деди.

10 Йүз беши әвәткән кишиләр қайтип барғанда, кесәл болған қулниң сәллимаза сақайғанлиғини көрди.□

Тул аялниң оғлини тирилдүрүш

11 Бу иштин кейин у Наин дегән бир шәһәргә барди. Униң мухлислири вә йәнә топ-топ кишиләр униңға әгишип маңди. 12 У шәһәр қовуқиға йеқинлашқанда, мана кишиләр жиназа

■ 6:45 Мат. 12:35. ■ 6:46 Мал. 1:6; Мат. 7:21; 25:11; Луқа 13:25; Рим. 2:13; Яқ. 1:22. ■ 6:47 Мат. 7:24.

□ 7:3 «... Әйсаниң келип қулини қутқузуши үчүн...» — грек тилида «қутқузуш» вә «сақайтиш» бирла сөз билән ипадилиниду. «Йүз беши Әйсаниң хәвирини аңлап, бир нәччә Йәһудий ақсақални униң йениға берип, Әйсаниң келип қулини қутқузуши үчүн өтүнүшкә әвәтти» — йүз беши римлиқ пухра болуп, Йәһудий әмәс еди. 5-айәткә қариганда у римлиқларниң бутпәрәслигини ташлап, Тәврат арқилиқ Худаға етиқат бағлиған адәм еди. □ 7:6 «Тәхсир» — яки «Рәб». □ 7:8 «Чүнки мәнму башқа бирисиниң һоқуқи астидики адәммән» — муһим сөз «мәнму» — демәк, йүз беши Рим императорниң һоқуқи астида туруп өз һоқуқи билән әскәрлиригә буйруқ берәләйтти; Әйса аләм Егисиниң һоқуқи астида туруп, һәммигә Қадирниң һоқуқи билән аләмниң ишлирини буйруйдиған адәм еди. □ 7:10 «Йүз беши әвәткән кишиләр қайтип барғанда, кесәл болған қулниң сәллимаза сақайғанлиғини көрди» — бу вақиә «Мат.» 8:8-13диму хатирлиниду.

көтирип чиқиватқан еди. Өлгүчи анисиниң йәккә-йеганә оғли еди, униң үстигә аниси тул аял еди. Шәһәрдин чоң бир топ адәм аялға һәмраһ болуп чиққан еди. ¹³ Рәб уни көрүп, униңға ичини ағритип:

— Жиглимигин, — деди. ¹⁴ Шуниниң билән у өтүп, тавутқа қолини тәккүзивиди, тавут көтәргәнләр тохтиди. У:

— Жигит, саңа ейтимән, ойған! — деди. □ ■ ¹⁵ Өлгүчи болса руслинип тик олтарди вә гәп қилишқа башлиди. Әйса уни анисиға тапшуруп бәрди.

¹⁶ һәммәйләнни қорқунуч бесип, улар Худани улуқлап:

— «Аримизда улуқ бир пәйғәмбәр турғузулди!» вә «Худа Өз хәлқини йоқлап кәлди!» — дейишти. □ ■

¹⁷ Униң тоғрисидалики бу хәвәр пүтүн Йәһудийә зимини вә әтраптики районларға тарқилип кәтти.

Йәһя пәйғәмбәрниң мухлислириниң Әйса билән көрүшкили келиши

Мат. 11:2-19

¹⁸ Йәһяниң мухлислири әнди бу барлиқ ишларниң хәвирини униңға йәткүзди. Йәһя мухлислиридин иккиләни өзигә чақирип, ■ ¹⁹ Уларни Әйсаниң алдиға әвәтип: «Келиши муқәррәр зат өзүңму, яки башқа бирисини күтүшимиз керәкму?» дәп сорап келишкә әвәтти. □

²⁰ Улар Әйсаниң алдиға берип:

— Чөмүлдүргүчи Йәһя бизни сәндин: «Келиши муқәррәр зат өзүңму, яки башқа бирисини күтүшимиз керәкму?» дәп сорап келишкә йениңға әвәтти — деди.

²¹ Дәл шу вақитта Әйса ағриқ-силақ вә кесәл-ваба басқан вә яман роһлар чаплашқан нурғун кишиләрни сақайтти вә нурғун қарифуларни көридиған қилди. ²² Шуниниң билән у Йәһяниң мухлислирига:

— Силәр қайтип берип, Йәһяға өз аңлиған вә көргәнлириңлар тоғрилиқ хәвәр йәткүзүп — «Корлар көрәләйдиған вә токурлар маңалайдиған болди, мохо кесили болғанлар сақайтилди, гаслар аңлалайдиған болди, өлгәнләрму тирилдүрүлди вә кәмбәғәлләргә хуш хәвәр жақаланди» — дәп ейтиңлар. ■ ²³ Униңға йәнә: «Мәндин гуманланмай путлишип кәтмигән киши болса бәхитликтур!» дәп қоюңлар, — деди. □

²⁴ Йәһяниң әлчилири кәткәндин кейин, у топ-топ адәмләргә Йәһя тоғрилиқ сөз ечип:

— «Силәр бурун Йәһяни издәп чөлгә барғиниңларда, зади немини көргили бардиңлар? Шамалда йәлпүнүп турған қошушниму? ■ ²⁵ Яки есил кийим кийгән бир әрбабниму? Мана, есил кийимләрни кийгән, әйш-ишрәт ичидә яшайдиғанлар падишаларниң ордилиридин тепилидуғу!

²⁶ Әнди силәр немә көргили бардиңлар? Бир пәйғәмбәрниму? Дурус, амма мән шуни силәргә ейтип қояйки, бу болса пәйғәмбәрдинму үстүн бир болғучидур. ²⁷ Чүнки муқәддәс язмилирдики:

— «Мана, йүз алдиңға әлчимни әвәтимән;

□ **7:14** «У өтүп, тавутқа қолини тәккүзивиди» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә жиназиға тегиш кишини йәттә күнгичә «напак» қилатти («Чөл.» 19:11-12ни көрүң). Бирақ өлгинини тирик қилиш һәммә ишни башқичә қилиду! ■ **7:14** Рос. 9:40. □ **7:16** «Худа Өз хәлқини йоқлап кәлди!» — Тәврат вә Инжилда «Худаниң йоқлиши» Униң инсанларға йеқин келип улардин хәвәр елишини өз ичигә алиду. ■ **7:16** Луқа 1:68; 24:19; Юһ. 4:19; 6:14; 9:17. ■ **7:18** Мат. 11:2. □ **7:19** «Келиши муқәррәр зат» — Худа вәдә қилған Қутқузғучи-Мәсиһ, әлвәттә. Йәһя өзи Мәсиһниң йолини тәйярлаш үчүн униң алдида әвәтилгән; шуниниң билән у: — «Сән биз күткән кишимусән» дәп гуманлинип сорайду. «Келиши муқәррәр зат өзүңму, яки башқа бирисини күтүшимиз керәкму?» — Йәһя пәйғәмбәр шу мухлислирини әвәткәндә зинданда еди. Шуниниң билән у бәлким: «Әйса һәқиқәтән Қутқузғучи болса, немишкә у мени мошу зинданда йетишкә йол қойиду?» дәп сориши мүмкин еди. «Матта»дики «қошумчә сөз»дә бу иш («Мат.» 11:2-6) тоғрилиқ изаһатлиримизни көрүң. ■ **7:22** Йәш. 29:18; 35:5; 61:1. □ **7:23** «Мәндин гуманланмай путлишип кәтмигән киши болса бәхитликтур!» — Йәһя пәйғәмбәр зинданда йетип: «Әйса Қутқузғучи-Мәсиһ болса немишкә мени зиндандин қутқузмиған?» — дәп гуманланған болса керәк еди. Йәһяниң бу соали тоғрилиқ «Матта»дики «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **7:24** Мат. 11:7.

У сениң алдиңда йолуңни тәйярлайду» — дәп йезилған сөз мана дәл униң тоғрисида йезилғандур. □ ■ 28 Чүнки мән силәргә шуни ейтип қояйки, аяллардин туғулғанлар арисиди Йәһядинму улуғи йоқ; амма Худаниң падишалиғидики әң кичик болғиниму униңдин улук туриду²⁹ (әнди Йәһяни аңлиған пухралар, һәтта бажғирларму Худаниң йолини тоғра дәп Йәһяниң чөмүлдүрүши билән чөмүлдүрүлгән еди. □ 30 Лекин Пәрисийләр вә Тәвратшунаслар Йәһяниң чөмүлдүрүшини қобул қилмай, Худаниң өзлиригә болған мәхсәт-ирадисиңи чәткә қаққан еди).

31 Лекин бу заманниң кишилирини зади кимләргә охшатай? Улар кимләргә охшайду?

■ 32 Улар худди рәстә-базарларда олтиривелип, бир-биригә: «Биз силәргә сүнай челип бәрсәкму, уссул ойнимидиңлар», «Матәм пәдисигә челип бәрсәкму, жиға-зерә қилмидиңлар» дәп қақшайдиган тутуруқсиз балиларға охшайду. 33 Чүнки Чөмүлдүргүчи Йәһя келип зияпәттә олтармайтти, шарап ичмәйтти. Шуниң билән силәр: «Униңға жин чаплишипту» дейишисиләр. □ ■ 34 Инсаноғли болса келип һәм йәйду һәм ичиду вә мана силәр: «Таза бир тоймас вә мәйхор экән. У бажғирлар вә гунакарларниң достидур» дейишисиләр. 35 Лекин даналиқ болса өзиниң барлиқ пәрзәнтлири арқилиқ дурус дәп тонулиду».

Гунакар аялниң Әйсани әтирлиши

36 Пәрисийләрдин бири униңдин өйүмдә мейман болсиңиз дәп өтүнди. Әнди у Пәрисийниң өйигә кирип дәстиханда олтарди. □ ■ 37 Вә мана, у шәһәрдә бузуқ дәп тонулған бир аял Әйсаниң бу Пәрисийниң өйидә дәстиханда олтарғанлиғини аңлап, ақ қаштешидин ясалған бир қутида мурмәкки елип кәлди. □ 38 У жиғлиған пети униң кәйнидә, путиға йеқин туруп, көз яшлири қилип, путлирини һөл қиливәттә; андин чачлири билән униң путлирини ертип қурутти һәм путлирини тохтимай сөйүп, үстигә әтир сүрди. 39 Әнди уни чақирған Пәрисий бу ишни көрүп, ичидә: «Бу адәм раст пәйғәмбәр болған болса, өзигә тегиватқан бу аялниң ким вә қандақ экәнлигини биләтти. Чүнки у бир бузуқ!» дәп ойлиди.

40 Шуниң билән Әйса униңға жававән:

— Симон, саңа дәйдиған бир гепим бар, — деди.

— Ейтиң, устаз, — деди Симон.

41 — Икки адәм мәлум бир қәриз егисигә қәриздәр экән. Бири бәш йүз күмүч динарға, йәнә бири болса әллик күмүч динарға қәриздәр экән. □ 42 Лекин һәр иккисиниң қәризни қайтурғили һеч нәрсиси болмиғачқа, қәриз егиси мейриванлиқ қилип һәр иккисиниң қәризини кәчүрүм қипту. Сениңчә, уларниң қайсиси уни бәкрәк сөйиду? — дәп сориди Әйса.

43 Симон жававән: — Мениңчә, қәрзи көпрәк кәчүрүм қилинған киши, — деди.

— Тоғра һөкүм қилдиң, — деди Әйса. 44 Андин һелиқи аялға бурулуп, Симонға:

— Бу аялни көрдүңму? Мән өйүңгә киргиним билән, сән путлиримни жуошқа су бәрмигән едиң; лекин у көз йеши билән путлиримни жуйди вә чечи билән ертип қурутти. 45 Сән мени салам берип сөймидиң; лекин у мән киргәндин тартип путлиримни сөйүштин тохтимиди.

□ 7:27 «Мана, йүз алдиңға әлчимни әвәтимән; у сениң алдиңда йолуңни тәйярлайду» — Тәврат, «Мал.» 3:1; «Йәш.» 40:3. ■ 7:27 Мис. 23:20; Мал. 3:1; Мар. 1:2. □ 7:29 «Һәтта бажғирларму Худаниң йолини тоғра дәп Йәһяниң чөмүлдүрүши билән чөмүлдүрүлгән еди» — «Худаниң йолини тоғра дәп» грек тилида «Худани тоғра дәп...» дегән ибарини билдүриду. ■ 7:31 Мат. 11:16. □ 7:33 «Чөмүлдүргүчи Йәһя келип нә нан йемәйду нә ичмәйду». Оқурманларниң есидә барки, Йәһя пәйғәмбәр интайин ғоригил озуклинатти, пат-пат роза тутатти. «Мат.» 3:4ни көрүң. ■ 7:33 Мат. 3:4; Мар. 1:6.

□ 7:35 «даналиқ болса өзиниң барлиқ пәрзәнтлири арқилиқ дурус дәп тонулиду» — яки «даналиқ болса өзиниң барлиқ иш-мевилири арқилиқ дурус дәп тонулиду». Бу қисқа әйәт үстидә вә униңдики көп муһим принциплар тоғрисида «Матта»дики «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. □ 7:36 «... дәстиханда олтарди» — грек тилида «дәстиханда ятти». Йәһудийлар вә Грекләр адәттә дәстиханда янпашлап ятатти. ■ 7:36 Мат. 26:6; Мар. 14:3; Юһ. 11:2; 12:2 □ 7:37 «мурмәкки» — бу хил әтир. У адәттә интайин қиммәт еди (мәсилән, «Мат.» 26:7ни көрүң). □ 7:41 «күмүч динар» — Рим империйәснiң пул бирлиги, тәхминән бир адәмниң бир күнлүк иш һәққи болатти.

46 Сән бешимғиму май сүркимигән едиң; бирақ у мениң путлиримға мурмәккени сүркәп қойди. □ 47 Шуңа шуни саңа ейтип қояйки, униң нурғун гуналири кәчүрүм қилинди. Чүнки мана, униң көрсәткән меһир-муһәббити чоңқур әмәсму? Амма кәчүрүми аз болғанларниң меһир-муһәббәтни көрситишиму аз болиду, — деди. □

48 Андин у аялға:

— Гуналириң кәчүрүм қилинди, — деди. ■

49 Улар билән һәмдәстихан олтарғанлар көңлидә: «Кишиләрниң гуналириниму кәчүрүм қилғучи бу адәм зади кимду?» дейишти. ■

50 Әйса һелиқи аялға:

— Етиқатиң сени қутқузди; аман-хатиржәмлик билән қайтқин! — деди. □

8

Әйсаға әгәшкән аяллар

Мат. 13:1-17; Мар. 4:1-12

1 Кейин, Әйса шу жутларни кезип, шәһәрму-шәһәр, йезиму-йеза Худаниң падишалиғиниң хуш хәвирини елан қилип жақалиди; он иккиләнму униң билән биргә барди. 2 Униң билән биллә барғанлардин йәнә яман роһлардин вә ағриқ-силақлардин сақайтилған бәзи аялларму бар еди; уларниң арисидә өзидин йәттә жин һайдап чиқирилған Мәрийәм (Магдаллиқ дәп аталған), ■ 3 һерод ханниң сарай ғождари Хузаниң аяли Йоанна, Сузанна вә башқа нурғун аялларму бар еди. Булар өз мал-мүлүклири билән у вә униң мухлислириниң һажәтлиридин чиқатти. □

Уруқ чачқучи тоғрисидики тәмсил

4 Чоң бир топ адәмләр жиғилғанда, шундақла һәр қайси шәһәрләрдин кишиләр униң йениға кәлгәндә, у уларға бир тәмсил сөзләп бәрди: ■

5 — «Уруқ чачқучи уруқ чачқили *етиҗа* чиқипту. Уруқ чачқанда, уруқлардин бәзилири чиғир йол үстигә чүшүп, дәссилип кетипту вә асмандики учар-қанатлар келип уларни йәп кетипту.

6 Башқа бәзилири ташлиқ йәргә чүшүпту. Йәрдә нәмлик болмиғачқа, үнүп чиққини билән қуруп кетипту. 7 Башқа бәзилири тикәнләрниң арисигә чүшүпту, тикәнләр майсилар билән тәң өсүп майсиларни боғувапту. 8 Башқа бәзилири болса яхши тупраққа чүшүпту. Үнгәндин кейин, йүз һәссә һосул берипту». Буларни дегәндин кейин у жуқури аваз билән:

— Аңлиғидәк қулиқи барлар буни аңлисун! дәп товлиди.

9 Кейин униң мухлислири униңдин: — Бу тәмсилниң мәнаси немә? — дәп сориди. ■ 10 у уларға мундақ деди:

□ 7:46 «Сән бешимғиму май сүркимигән едиң» — шу дәвирдә кишиләр һәрмәтлик меһманларни қарши елиш үчүн меһманниң бешиға әтирлик майни сүркәп қоятти. □ 7:47 «Чүнки мана, униң көрсәткән меһир-муһәббити чоңқур әмәсму?» — бу аялниң муһәббити Худаниң кәчүрүмигә еришишниң сәвәви әмәс, бәлки униң чоңқур муһәббити униң алиқачан Худаниң кәчүрүмигә еришкәнлиги түпәйлидин болди вә шундақла буниңға испат көрсәтти. ■ 7:48 Мат. 9:2. ■ 7:49 Мат. 9:3. □ 7:50 «Етиқатиң сени қутқузди» — «етиқатиң» мошу йәрдә, шүбһисизки, Әйса бу сөз билән аялниң өзигә бағлиған ишәшини, йәни униң гуналарни кәчүрүм қилалайдиған Мәсиһ екәнлигигә бағлиған ишәшини көрситиду. ■ 8:2 Мат. 27:55,56. □ 8:3 «у вә униң мухлислириниң» — бу ибарә грек тилида бәзи көчүрүлмиләрдә «униң» яки бәзи көчүрүлмиләрдә «уларниң» билән ипадилиниду. «Һерод ханниң сарай ғождари Хузаниң аяли Йоанна, Сузанна вә башқа нурғун аялларму бар еди... униң... һажәтлиридин чиқатти» — «кириш сөз»имиздә дегинимиздәк, Луқа дайим Әйсаниң қиз-аяллар билән болған мунасивитини байқап жүриду. ■ 8:4 Мат. 13:3; Мар. 4:2. ■ 8:9 Мат. 13:10; Мар. 4:10.

— Худаниң падишалиғиниң сирлирини билиш силәргә несип қилинди. Бирақ бу ишлар қалған башқиларға тәмсилләр биләнла ейтилиду. Мәхсити шуки, «Улар қарисиму көрмәйду, аңлисиму чүшәнмәйду».[□] ■

11 Энди тәмсилниң мәнаси мундақ: — Уруқ болса, Худаниң сөз-каламидур. ■ **12** Чиғир йол бойидикиләр болса мошулар: Улар сөз-каламни аңлайду; лекин Иблис келип, уларниң ишинип қутқузулушиниң алдини елиши үчүн уларниң қәлбидики сөзни елип кетиду. **13** Ташлиқ йәргә чүшкән уруқлар сөз-каламни аңлиған һаман хошаллиқ билән қобул қилғанларға тәмсил қилинған. Уларда йилтиз болмиғачқа, пәқәт бир мәһәл ишинип, андин синақ-мүшкүллүк вақти кәлгәндә, *етиқаттин* тейилип кетиду. ■ **14** Тикәнликкә чүшкән уруқлар болса шундақ адәмләрни көрсәткәнки, сөзни аңлиған болсиму, йолға чиққандин кейин бу паний һаяттики әндишиләр, байлиқлар вә һалавәтләрниң езиқтурушлири билән боғулуп, уруқ пишмай һосул бәрмәйду. ■ **15** Лекин яхши тупраққа чечилған уруқлар болса — сөз-каламни аңлап, сәмимий вә яхши қәлби билән уни тутидиғанларни көрситиду; бундақ адәмләр сәвирчанлиқ билән һосул бериду.

Һәммә иш ашқарилиниду

Мар. 4:21-25

16 Һеч ким чирақни йекип қоюп үстигә идишни көмтүрүп қоймас яки кариват астиға турғузмас, бәлки чирақданниң үстигә қойиду; буниң билән өйгә киргәнләр йоруклуқни көриду. ■ **17** Чүнки йошурулған һеч қандақ иш ашқариланмай қалмайду, вә һеч қандақ мәхпий иш аян болмай, йоруклуққа чиқмай қалмайду. ■

18 Шуниң үчүн, аңлишиңларниң қандақ екәнлигигә көңүл қоюңлар! Чүнки кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду; амма кимдә йоқ болса, һәтта бар дәп һасаблиғиниму униңдин мәһрум қилиниду.[□] ■

Әйсаниң һәқиқий аилиси

Мат. 12:46-50; Мар. 3:31-35

19 Энди униң аниси вә инилири униң билән көрүшкили кәлди. Лекин адәм нурғун болғачқа, йениға келәлмигән еди. ■ **20** Шуниң билән бириси униңға:

— Аниңиз вә инилириңиз сиз билән көрүшимиз дәп, сиртта туриду, — деди.

21 Лекин у жававән: — Мениң анам вә ака-ука қериндашлирим болса Худаниң сөзини аңлап, униңға әмәл қилғучилардур, деди.■

Әйсаниң боранни тиничлитиши

Мат. 8:23-27; Мар. 4:35-41

22 Вә шундақ болдики, шу күнләрдин бири, у мухлислири билән бир кемигә чүшүп, уларға: — Көлниң у қетиға барайли, — деди. Шуниң билән улар йолға чиқти. ■ **23** Кемә кетиватқанда у уйқиға кәткән еди. Көлгә туюқсиз қара боран келип, кемигә су тошуп кетип, улар хәвптә қалди. **24** Мухлислар келип уни ойғитип: — Устаз, устаз, түгишидиған болдуқ! — деди.

□ **8:10** «Худаниң падишалиғиниң сирлирини билиш силәргә несип қилинди» — «сирлар» Инҗилда әслидә инсанларға ашқариланмиған, һазир Мәсиһ яки расуллири арқилиқ аян қилинған ишларни көрситиду. Униң үстигә, Инҗилдики бәзи «сирлар» интайин сирлиқ, әлвәттә. «Улар қарисиму көрмәйду, аңлисиму чүшәнмәйду» — бу сөзләр «Йәш.» 6:9дин елинған. ■ **8:10** Зәб. 24:4, 9, 14; 77:1-2; Йәш. 6:9-10; Әз. 12:2; Мат. 11:25; 13:14; Мар. 4:12; Юһ. 12:40; Рос. 28:26; Рим. 11:8; 2Кор. 3:5,14. ■ **8:11** Мат. 13:18; Мар. 4:13. ■ **8:13** Мат. 13:20; Мар. 4:16. ■ **8:14** Мат. 19:23; Мар. 10:23; Луқа 18:24; 1Тим. 6:9. ■ **8:16** Мат. 5:15; Мар. 4:21; Луқа 11:33. ■ **8:17** Аюп 12:22; Мат. 10:26; Мар. 4:22; Луқа 12:2. □ **8:18** «Чүнки кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду» — «кимдә бар болса...» — бу «бар болса» немини көрситиду? Шүбһисизки, әбәдий әһмийәтлик бирәр нәрсә болса керәк, бу иман-ишәшни өз ичигә чоқум алиду. Биз өзимизгә «әбәдий әһмийәтлик» һәр бир немә болуши үчүн пәқәт Мәсиһдинла тапалаймиз, әлвәттә. ■ **8:18** Мат. 13:12; 25:29; Мар. 4:25; Луқа 19:26. ■ **8:19** Мат. 12:46; 13:55; Мар. 3:31. ■ **8:21** Юһ. 15:14; 2Кор. 5:16. ■ **8:22** Мат. 8:23; Мар. 4:35,36.

Лекин у орнидин туруп, боранға вә давалғуған долқунларға тәнбиһ бәрди; һәммиси тохтап, тинич болди. ²⁵ У мухлислириға қарап:

— Ишәшиңлар нәгә кәтти? — деди.

Улар һәм қорқушуп, һәм бәкму һәйран болуп, бир-биригә:

— Бу адәм зади кимду, буйруқ қилса, һәтта шамаллар вә долқунларму униңға бойсунидикән-һә! — дәп кетишти.■

Әйсаниң «қошун» жинлар чаплашқан адәмни азат қилиши

Мат. 8:28-34; Мар. 5:1-20

²⁶ Шуниң билән улар Галилийәниң удулидики Герасалиқларниң жутиға йетип барди. □ ■

²⁷ У қирғаққа чиқиши биләнла, узундин бери жинлар чаплашқан, шәһәрдин кәлгән мәлум адәм униң алдиға кәлди. Бу адәм кийим киймәй, һеч өйдә турмай, гөрләр арисидә яшайтти.

□ ²⁸ Лекин у Әйсани көрүпла вақирап, униң айиғиға жиқилип қаттиқ аваз билән:

— һәммидин Алий Худаниң Оғли Әйса, сениң мән билән немә кариң! Сәндин өтүнмәнки, мени қийнима! — дәп товлап кәтти. ²⁹ Чүнки Әйса напак роһниң униңдин чиқишини буйрувататти (чүнки жин нурғун қетим уни тутувалған еди; у чағларда кишиләр униң пут-қоллирини кишән-зәнжирләр билән бағлап уни қамап қойған болсиму, у зәнжирләрни үзүп қечип чиққан вә жин тәрипидин чөл-баяванларға һайдиветилгән еди).

³⁰ Әйса бу адәмдин:

— Исмиң немә? — дәп соривиди, у: — Исмиң «Қошун», — деди. Чүнки нурғун жинлар униң ичигә кирип чаплишивалған еди. ³¹ Әнди улар Әйсадин өзлирини теги йоқ һаңға кәткүзмәсликни өтүнүп ялвурди.

³² Шу йәрдә тағ бағрида чоң бир топ тоңғуз падиси озуклинивататти. Жинлар Әйсаға ялвуруп, тоңғузларниң тенигә киришкә иҗазәт беришини өтүнди. У уларға иҗазәт бәрди. ³³ Жинлар шу адәмдин чиқип, тоңғузларниң тенигә киривалди; шуниң билән пүткүл тоңғуз падиси тик ярдин етилип чүшүп, кәлгә ғәриқ болди.

³⁴ Тоңғузларни баққучиларму бу вақиәни көрүп у йәрдин қечип, шәһәр-йезиларда бу хәвәрни тарқатти. ³⁵ Халайиқ зади немә иш болғанлиғини көргили чиқти; Әйсаниң алдиға кәлгәндә, шу йәрдә өзидин жинлар чиққан һелиқи адәмниң кийим-кечәкни кийип, әс-һоши жайида һалда Әйсаниң айиғи алдида олтарғинини көрди; улар қорқуп кетишти. ³⁶ Бу вақиәни көргәнләрму жинлар чаплашқан адәмниң қандақ сақайтилғинини көпчиликкә тәсвирләп бәрди. ³⁷ Андин Герасалиқларниң жутидикиләр вә әтрапидики барлиқ кишиләр униң уларниң арисидин кетишини өтүнүшти. Чүнки дәһшәтлик қорқунуч уларни басқан еди. Шуңа у кемигә чүшүп, қайтишқа йол алди. □ ■ ³⁸ Амма жинлар өзидин чиқип кәткән һелиқи адәм униңға, Мән сән билән биллә кетәй, — дәп ялвурди.

Лекин у уни йолға селип:■

³⁹ — Өйүңгә қайтип берип, Худаниң саңа шунчә чоң ишларни қилип бәргәнлигини йәткүзгин, — деди.

У адәм қайтип берип, пүткүл шәһәрни арилап, Әйсаниң өзигә шунчә чоң ишларни қилип бәргәнлигини елан қилди.

Тирилдүрүлгән қиз, сақайтилған аял

Мат. 9:18-26; Мар. 5:21-43

⁴⁰ Әйса қайтип кәлгинидә, шундақ болдики, халайиқ уни хошаллиқ билән қарши елишти; чүнки һәммәйлән униң қайтип келишини күтүп туратти. □ ⁴¹ Вә мана, бир киши, синагогниң

■ 8:25 Аюп 26:12; Зәб. 106:25. □ 8:26 «Герасалиқлар» — «Мат.» 8:28дә улар «Гадаралиқлар»му дәп атилиду.

■ 8:26 Мат. 8:28; Мар. 5:1. □ 8:27 «гөрләр арисидә» — яки «гөрләр ичидә». Пәләстиндә көп гөрләр өңкүрләрдин ясилиду. □ 8:37 «Герасалиқлар» — яки «Гадарийлиқлар» яки «Гергәсэнлиқлар» ■ 8:37 Рос. 16:39. ■ 8:38

Мар. 5:18. □ 8:40 «Әйса қайтип кәлгинидә» — бәлким көлниң удулидики қашқа қайтқанда.

чоңи болған Яирус исимлиқ кишиму Әйсаниң алдиға келип айиғиға өзини етип, униң өйигә беришини өтүнди. ■ 42 Чүнки униң он икки яшлиқ ялғуз қизи сәкратта еди.

Әйса у йәргә барғинида, топ-топ кишиләр униң әтрапиға зич олишип уни қистишатти. 43 Арисида хун тәврәш кесилигә гириптар болғиниға он икки жил болған бир аял бар еди; у бар-йоқини тевицларға хәжләп түгәткән болсиму, һеч қайсисидин шипа тапмиған экән. ■

44 У Әйсаниң арқисидин келип, униң тониниң пешини силивиди, шуан хун тохтиди.

45 Әйса: — Маңа қол тәккүзгән ким? — дәп сориди.

Һәммәйлән инкар қилғанда, Петрусму вә униң билән болғанларму:

— Устаз, халайиқ топ-топ болуп төрт әтрапиңни олишип, сени қистишиватқан йәрдә, сән «Маңа тәккән ким?», дәп сорайсәнғу? — деди.

46 Лекин Әйса:

— Яқ! Бириси маңа тәгди; чүнки вужудумдин қудрәтниң чиқип кетиватқинини сәздим, — деди.

47 һелиқи аял өзиниң йошуруп қалалмайдиғанлиғини билип, титригән һалда униң алдиға жиқилди вә көпчилик алдида өзиниң немә сәвәптин Әйсаға қол тәккүзгәнлиғини, шундақла шуан қандақ сақайғанлиғини ейтти.

48 Әйса униңға: — Жүрәклик бол, қизим, ишәшиң сени сақайтти! Аман-хатиржәмлик билән маңгин! — деди. □

49 У сөз қиливатқанда, синагог чоңиниң өйидин чиққан бирәйлән келип синагог чоңиға:

— Қизиңиз жан үзди. Әнди устазни кайитмиғин, — деди. ■

50 Лекин Әйса буну аңлап униңға:

— Қорқмиғин! Пәқәт ишәштә бол, у сақийип кетиду, — деди.

51 У өйгә барғанда Петрус, Юһанна, Якуп вә қизниң ата-анисидин башқа һеч кимниң өзи билән биллә өйгә киришигә рухсәт қилмиди. 52 У йәрдикиләр хәммиси қизға матәм тутуп жиға-зерә көтиривататти. Лекин у:

— Болди, жиғлимаңлар! Чүнки қиз өлмиди, пәқәт ухлап қапту! — деди. ■

53 Улар болса қизниң аллиқачан жан үзди дәп билгәчкә, уни мәсқирә қилди. 54 Лекин у уларни чиқириветип, қизниң қолидин тартип:

— Балам, орнуңдин тур, — дәп чақирди. 55 Қизниң роһи қайтип келип, у дәрһал орнидин турди. У қизға йегидәк бир немә беришни ейтти. 56 Қизниң ата-аниси интайин һәйран қелишти. Лекин у уларға бу ишни һеч кимгә ейтмаслиқни тапилиди.

9

Әйсаниң он икки расулни әвәтиши

Мат. 10:5-15; Мар. 6:7-13

1 Әйса он иккиләрни чақирип, уларға барлиқ жинларни һайдиветиш вә кесәлләрни сақайтишқа қудрәт вә һоқуқ бәрди. ■ 2 Андин уларни Худаниң падишалиғини жар қилиш вә кесәлләрни сақайтишқа әвәтти. ■ 3 У уларға:

— Силәр сәпәр үчүн һеч нәрсә алмаңлар, нә һаса, нә хуржун, нә нан, нә пул еливалмаңлар; бирәр артуқ йәктәкму еливалмаңлар. □ ■ 4 Вә қайси өйгә қобул қилинип кирсәңлар, у жуттин кәткичә шу өйдә туруңлар. □ 5 Әнди қайси йәрдики кишиләр силәрни қобул қилмиса,

■ 8:41 Мат. 9:18; Мар. 5:22. ■ 8:43 Лав. 15:25; Мат. 9:20; Мар. 5:25. □ 8:48 «Жүрәклик бол, қизим, ишәшиң сени сақайтти!» — бу аял немишкә шундақ қорқти? «Мат.» 9:22дики изаһатни көрүң. ■ 8:49 Мар. 5:35.

■ 8:52 Юһ. 11:11. ■ 9:1 Мат. 10:1; Мар. 3:13; 6:7; Луқа 6:13. ■ 9:2 Мат. 10:7. □ 9:3 «хуржун» — яки «тиләмчиниң халтиси». ■ 9:3 Мат. 10:9; Мар. 6:8; Луқа 22:35. □ 9:4 «у жуттин кәткичә шу өйдә туруңлар» — яки «у жуттин кәткичә шу өйдә чиқип-кирип туруңлар».

Кона заманларда пәйласоплар вә «тәлим бәргүчиләр» өйму-өй жүрүп тиләмчилик қилатти. Амма Мәсһ мухлисри шундақ қилмаслиғи керәк еди. Йәнә 10:7 вә униңдики изаһатниму көрүң.

у шәһәрдин чиққиниңларда уларға агаһ-гува болсун үчүн айиғиңлардики топиниму қеқиветиңлар! — деди. □ ■

⁶ Мухлислар йолға чиқип, йеза-қишлақларни арилап хуш хәвәрни елан қилип, һәммә йәрдә кесәлләрни сақайтти.

⁷ Әнди һерод һаким униң барлиқ қилғанлиридин хәвәр тепип, қаймуқуп қалди. Чүнки бәзиләр: «Мана Йәһя өлүмдин тирилипту!» десә, □ ■ ⁸ йәнә бәзиләр: «Иляс пәйғәмбәр қайта пәйда болди» вә йәнә башқилар: «Қедимки пәйғәмбәрләрдин бири қайтидин тирилипту!» дәйтти.

⁹ һерод: «Мән Йәһяниң каллисини алдурған едим, әнди мән мошу гепини аңлаватқан зат зади кимду?» — деди. Шуниң билән у уни көрүш пурситини издиди.

Бәш миң кишини тойдуруш

Мат. 14:13-21; Мар. 6:30-44; Юһ. 6:1-14

¹⁰ Расуллар болса қайтип келип, өзлириниң қилған ишлириниң һәммисини Әйсаға мәлум қилди. У уларни елип, хупиянә һалда Бәйт-Саида дегән шәһәрдики хилвәт бир йәргә кәлди.

■ ¹¹ Бирақ халайиқ буниңдин хәвәр тепип униңға әгишип кәлди. У уларни қарши елип, уларға Худаниң падишалиғи тоғрисида сөзлиди вә шипаға муһтажларни сақайтти. ¹² Күн олтирай дегәндә, он иккилән униң алдиға келип униңға:

— Халайиқни йолға салсаң, улар әтраптики йеза-қишлақларға вә етизларға берип қонғидәк жайлар вә озук-түлүк тапсун; чүнки мошу йәр чөллүк экән, — деди. ■

¹³ Лекин у уларға:

— Уларға өзүңлар озук бериңлар, — деди.

— Биздә пәқәт бәш нан билән икки белиқтин башқа нәрсә йоқ. Бу барлиқ хәлиқкә озук-түлүк сетивелип келәмдуқ?! — дейишти улар. ■ ¹⁴ Чүнки шу йәрдә жиғилған әрләрниңла сани бәш миңчә еди.

У мухлисларға:

— Халайиқни әллиқтин-әллиқтин бөлүп олтарғузуңлар, — деди. □

¹⁵ Улар униң дегиничә қилип һәммәйләнни олтарғузди. ¹⁶ Әйса бәш нан билән икки белиқни қолиға елип, асманға қарап Худаға тәшәккүр ейтип буларни бәрикәтлиди. Андин уларни уштуп, халайиққа сунуп бериш үчүн мухлислириға бәрди. ■ ¹⁷ һәммәйлән йәп тоюнди. Андин шулардин ешип қалған парчилирини он икки севәткә жиғип қачилиди. □

Петрусниң Әйсани «Мәсиһ» дәп тоңуши

Мат. 16:13-19; Мар. 8:27-29

¹⁸ Вә шундақ болдики, у өзи ялғуз дуа қиливатқанда, мухлислири йенида туратти. У улардин: — Халайиқ мени ким дәйду? — дәп сориди. ■

¹⁹ Улар жававән: — Бәзиләр сени Чөмүлдүргүчи Йәһя, бәзиләр Иляс пәйғәмбәр, вә йәнә бәзиләр қедимки пәйғәмбәрләрдин бири тирилипту дәйду, — деди. ■

²⁰ У улардин:

— Силәрчу? Силәр мени ким дәп билисиләр? — дәп сориди.

Петрус жавап берип: — Сән Худаниң Мәсиһидурсән, — деди. □

□ **9:5** «у шәһәрдин чиққиниңларда уларға агаһ-гува болсун үчүн айиғиңлардики топиниму қеқиветиңлар!» — «аяқдики топини қеқиветиш» дегән ишарәт «бизниң силәр билән мунасиветимиз йоқ» дегәнни билдүрүп, Худаниң сөзини рәт қилғанларға қаттиқ агаһландуруш еди. ■ **9:5** Мат. 10:14; Мар. 6:11; Луқа 10:11; Рос. 13:51; 18:6. □ **9:7** «һерод һаким» — мошу йәрдә «һаким» грек тилидики «тетрарқ»ни билдүриду. 3:1дики изаһатни көрүң. ■ **9:7** Мат. 14:1; Мар. 6:14. ■ **9:10** Мат. 14:13; Мар. 6:30,31,32. ■ **9:12** Мат. 14:15; Мар. 6:35; Юһ. 6:5. ■ **9:13** Мат. 14:16; Мар. 6:37; Юһ. 6:9. □ **9:14** «әрләрниңла сани бәш миңчә» — бала-чақирили һесапланмиған. ■ **9:16** 1Сам. 9:13.

□ **9:17** «севәт» — грек тилида «қол севәт» — демәк, бир адәм икки қоллап көтирәләйдиған севәтләр. ■ **9:18** Мат. 16:13; Мар. 8:27. ■ **9:19** Мат. 14:2. □ **9:20** «сән Худаниң Мәсиһидурсән» — «Мәсиһ» дегән сөз тоғрилиқ «Тәбирләр»имизни көрүң. «Худаниң Мәсиһи» демәк, Худа тайинлап әвәткән Мәсиһ.

21 У уларға қаттиқ жекиләп, бу ишни һеч кимгә тинмаңлар, дәп тапидиди. 22 — Чүнки Инсаноглиниң нурғун азап-оқубәт тартиши, ақсақаллар, баш каһинлар вә Тәврат устазлири тәрипидин чәткә қеқилиши, өлтүрүлүши вә үч күндин кейин тирилдүрүлүши муқәррәр, — деди.■

23 Андин у уларниң һәммисигә мундақ деди:

— Кимдәким маңа әгишишни нийәт қилса, өзидин кечип, һәр күни өзиниң крестини көтирип маңа әгәшсун! □ ■ 24 Чүнки кимдәким өз һаятини қутқузимән дәйдикән, чоқум униңдин мәһрум болиду, лекин мән үчүн өз һаятидин мәһрум болған киши һаятини қутқузиду. ■

25 Чүнки бир адәм пүтүн дунияға егә болуп, өзини һалак қилса яки өзидин мәһрум қалса, буниң немә пайдиси болсун?! 26 Чүнки кимдәким мәндиң вә мениң сөзлиримдин номус қилса, Инсаногли өзиниң шан-шәриви ичидә, униң Атисиниң вә муқәддәс пәриштиләрниң шан-шәриви ичидә қайтип кәлгинидә униңдинму номус қилиду. □ ■ 27 Лекин мән дәһәқиқәт силәргә шуни ейтип қояйки, бу йәрдә турғанларниң арисидин өлүмниң тәмини тетиштин бурун жәзмән Худаниң падишалигини көридиғанлар бардур.■

Әйсаниң жулалиқта көрүнүши

Мат. 17:1-8; Мар. 9:2-8

28 Бу сөзләрдин тәхминән сәккиз күн кейин шундақ болдики, у Петрус, Юһанна вә Яқупни елип, дуа қилиш үчүн бир таққа чиқти. ■ 29 У дуа қиливатқинида, униң йүзиниң қияпити өзгәрди вә кийимлири аппақ болуп чақмақтәк чақниди. 30 Вә мана, икки адәм пәйда болуп униң билән сөзлишишиватқан еди; улар Муса вә Иляс пәйғәмбәрләр еди. 31 Улар парлақ жула ичидә аян болуп, униң билән Йерусалимда ада қилидиған «дуниядин өтүп кетиш»и тоғрисидә сөһбәтләшти.□

32 Әнди Петрус вә униң һәмраһлирини хелә үгидәк басқан еди; лекин уларниң уйқиси толуқ ечилғанда улар униң шан-шәривини вә униң билән биллә турған икки адәмзатни көрди. 33 Вә шундақ болдики, бу иккиси Әйсадин айриливатқанда, Петрус өзиниң немини дәватқанлиғини билмигән һалда Әйсаға:

— Устаз, бу йәрдә болғинимиз интайин яхши болди! Бирини саңа, бирини Мусаға, йәнә бирини Илясқа атап бу йәргә үч кәпә ясайли, — деди.□

34 Лекин у бу гәпләрни қиливатқанда, бир парчә булут пәйда болуп уларни қапливалди; улар булут ичигә кирип қалғинида қорқушуп кәтти. 35 Булуттин туюқсиз бир аваз аңлинип:

— Бу Мениң сөйүмлүк Оғлумдур. Униңға қулақ селиңлар! — деди.□ ■

36 Аваз аңланғандин кейин, қариса, Әйса өзи ялғуз қалған еди. Улар сүкүт қилип қелишти вә шу күнләрдә өзлири көргән ишлардин һеч қайсисини һеч кимгә ейтмиди.

Униң жин чаплашқан балини сақайтиши

Мат. 17:14-18; Мар. 9:14-27

■ 9:22 Мат. 16:21; 17:22; Мар. 8:31; 9:31; 10:33; Луқа 18:31; 24:7. □ 9:23 «Кимдәким маңа әгишишни нийәт қилса, өзидин кечип, һәр күни өзиниң крестини көтирип маңа әгәшсун!» — «Мат.» 10:38ни, шундақла униңдики изаһатниму көрүң. ■ 9:23 Мат. 10:38; 16:24; Мар. 8:34; Луқа 14:27. ■ 9:24 Мат. 10:39; 16:25; Мар. 8:35; Луқа 17:33; Юһ. 12:25. □ 9:26 «Инсаногли өзиниң шан-шәриви ичидә... қайтип кәлгинидә...» — «Инсаногли» Мәсиһниң өзи, әлвәттә. Бу ибарә тоғрилиқ «Мат.» 8:20дики изаһат вә «Тәбирләр»ни көрүң. ■ 9:26 Мат. 10:33; Мар. 8:38; Луқа 12:9; 2Тим. 2:12; 1Юһа. 2:23. ■ 9:27 Мат. 16:28; Мар. 9:1. ■ 9:28 Мат. 17:1; Мар. 9:2. □ 9:31 «... униң билән Йерусалимда ада қилидиған «дуниядин өтүп кетиш»и тоғрисидә сөһбәтләшти» — бу баянда «дуниядин өтүп кетиш» интайин әһмийәтлик сөз, грек тилида «ексодус» дегән билән ипадилиниду. Бу сөз Исраил хәлқиниң «Мисирдин чиқиш»ини билдүргән еди. Демәк, Муса пәйғәмбәр Исраил хәлқини Мисирниң қуллуғидин қутқузғандәк, Әйса Мәсиһ Худаниң хәлқини гунаниң вә Шәйтанниң қуллуғидин (өз қурбанлиғи арқилиқ) қутқузидиған болиду («1Кор.» 10:1-11, изаһатлири вә «қошумчә сөз»имизни көрүң). □ 9:33 «Бирини саңа, бирини Мусаға, йәнә бирини Илясқа атап бу йәргә үч кәпә ясайли» — бу сөз вә пүтүн вақиә тоғрилиқ йәнә «Матта»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ 9:35 «Бу Мениң сөйүмлүк Оғлумдур...» — яки «Бу Мениң Оғлум, Мениң таллиғиним...». ■ 9:35 Қан. 18:19; Йәш. 42:1; Мат. 3:17; 17:5; Мар. 1:11; 9:7; Луқа 3:22; Рос. 3:22; Кол. 1:13; 2Пет. 1:17.

³⁷ Этиси, улар тағдин чүшкән вақтида, зор бир топ кишиләр уни қарши алди. ■ ³⁸ Мана, топниң арисидин бирәйлән вақирап:

— Устаз, өтүнүп қалай, оғлумға ичиңни ағритип қарап қойғайсән! Чүнки у мениң бирла балам еди. ³⁹ Мана, уни дайим бир роһ тутувелип, у өзичила вақирап-жақирап кетидиған болуп қалди; у униң бәдинини тартиштуруп, ағзидин ақ көпүк кәлтүрүветиду. Жин уни дайим дегидәк қийнап, униңға һеч арам бәрмәйду. □ ⁴⁰ Мән мухлислириңиздин роһни һайдиветишни өтүнүвидим, бирақ улар ундақ қилалмиди, — деди.

⁴¹ Әйса жававән: — Әй етиқатсиз вә тәтүр дәвир, силәр билән қачанғичә туруп, силәргә сәвир қилай? — Оғлуңни алдимға елип кәлгин — деди.

⁴² Бала теһи йолда келиватқанда, жин уни жиқитип, пүтүн бәдинини тартиштурди. Әйса напак роһқа тәнбиһ берип, балини сақайтти вә уни атисиға қайтуруп бәрди. □ ⁴³ һәммәйлән Худаниң шәрәплик күч-қудритигә қин-қиниға патмай тәәжжүпләнди. һәммиси Әйсаниң қилғанлириға һәйран қелишип турғанда, у мухлислириға мундақ ейтти:

⁴⁴ — Бу сөзләрни қулақлириңларға убдан сиңдүрүп қоюңлар. Чүнки Инсаноғли пат арида сатқунлуқтин инсанларниң қолиға тапшуруп берилиду, — деди.■

⁴⁵ Бирақ улар бу сөзни чүшинәлмиди. Буниң мәнаси улар чүшинип йәтмисун үчүн улардин йошурулған еди. Улар униңдин бу сөз тоғрилиқ сорашқиму петиңалмиди.□ ■

Худаниң нәзиридә ким әң улук?

Мат. 18:1-5; Мар. 9:33-37

⁴⁶ Әнди мухлислар арисидә улардин кимниң әң улук болидиғанлиғи тоғрилиқ талаш-тартиш пәйда болди. ■ ⁴⁷ Амма Әйса уларниң көңлидики ойларни көрүп йетип, кичик бир балини елип йенида турғузуп, ⁴⁸ уларға:

— Ким мениң наһимда бу кичик балини қобул қилса, мени қобул қилған болиду вә ким мени қобул қилса, мени әвәткүчини қобул қилған болиду. Араңларда өзини әң төвән тутқини болса улук болиду, — деди.■

Қарши турмаслиқниң өзи қоллиғанлиқтур

Мар. 9:38-40

⁴⁹ Юһанна жававән униңға:

— Устаз, сениң наһим билән жинларни һайдаватқан бирисини көрдуқ. Лекин у биз билән биргә саңа әгәшмигәнлиги түпәйлидин, уни тостуқ, — деди.■

⁵⁰ Лекин Әйса униңға: — Уни тосмаңлар. Чүнки ким силәргә қарши турмиса силәрни қоллиғанлардиндур, — деди.■

Әйсани қарши алмиған йеза

⁵¹ Вә шундақ болдики, униң асманға елип кетилидиған күнлириниң тошушиға аз қалғанда, у қәтһийлик билән йүзини Йерусалимға беришқа қаратти. □ ■ ⁵² Шунуң үчүн у алдин әлчиләрни әвәтти. Улар йолға чиқип, униң келишигә тәйярлик қилиш үчүн Самарийә өлкисидики бир йезиға кирди. ⁵³ Бирақ у йүзини Йерусалимға қаратқанлиғи түпәйлидин

■ **9:37** Мат. 17:14; Мар. 9:17. □ **9:39** «мана, уни дайим бир роһ тутувелип, у өзичила вақирап-жақирап кетидиған болуп қалди» — «роһ» шүбһисизки яман роһ, жинни көрситиду. □ **9:42** «жин уни жиқитип,...» — яки «жин уни житип...».

■ **9:44** Мат. 17:22; Мар. 9:31. □ **9:45** «Бунуң мәнаси улар чүшинип йәтмисун үчүн улардин йошурулған еди» — ким тәрипидин йошурулғанлиғи ейтилмайду. Шәйтан тәрипидинму, яки Худа тәрипидинму? Яки пәкәт өз галлиғи тәрипидинму? Бизниңчә Шәйтан бу ишни қилғучи еди; чүнки Мәсиһ өзиниң пүтүн дуня үчүн өлүп пида болушини мухлисларниң чүшинишини халайтти (44-әйәттә). ■ **9:45** Луқа 2:50; 18:34.

■ **9:46** Мат. 18:1; Мар. 9:33; Луқа 22:24. ■ **9:48** Мат. 18:5; 23:11; Мар. 9:37; Луқа 10:16; 14:11; 18:14; Юһ. 13:20.

■ **9:49** Мар. 9:38. ■ **9:50** Мат. 12:30; Луқа 11:23. □ **9:51** «Вә шундақ болдики, униң асманға елип кетилидиған күнлириниң тошушиға аз қалғанда, у қәтһийлик билән йүзини Йерусалимға беришқа қаратти» — бу әйәттә Мәсиһ Әйсаниң «Йерусалимға баридиған сәпәр»и башлиниду; сәпәрниң «ахирқи нуқта»си бәлким 19:48дә тепилиду. ■ **9:51** Мар. 16:19; Рос. 1:2; 1Тим. 3:16.

йезидикиләр Әйсани қобул қилмиди. □ ■ 54 Униң мухлислиридин Яқуп билән Юханна бу ишни көрүп:

— И Рәб, уларни көйдүрүп йоқитиш үчүн Илияс пәйғәмбәрдәк асмандин от йеғишини чиқиришимизни халамсән? — деди.□

55 Лекин у бурулуп уларни әйипләп: «Силәр қандақ роһтин болғанлиғиңларни билмәйдикәнсиләр» — деди. □ 56 Андин улар башқа бир йезиға өтүп кәтти.■

Әйсаға әгишишиниң бәдили

Мат. 8:19-22

57 Вә шундақ болдики, улар йолда кетиватқанда, бириси униңға:

— И Рәб, сән қәйәргә барма, мән саңа әгишип маңимән, — деди.■

58 Әйса униңға:

— Түлкиләрниң өңкүрлири, асмандики қушларниң угилири бар. Бирақ Инсаноғлиниң бешини қойғидәк йериму йоқ, — деди.

59 У йәнә башқа бирисигә:

— Маңа әгәшкин! — деди.

Лекин у:

— Рәб, авал берип атамни йәрликкә қойғили ижазәт бәргәйсән, — деди.□ ■

60 Лекин Әйса униңға — Өлүкләр өз өлүклирини көмсун! Бирақ сән болсаң, берип Худаниң падишалиғини жақалиғин, — деди.□ ■

61 Йәнә бириси:

— Әй Рәб, мән саңа әгишимән, лекин авал өйүмгә берип, өйдикилирим билән хошлишишимға ижазәт бәргәйсән, — деди.

62 — Ким қолида хошниң тутқучини тутуп туруп кәйнигә қариса, у Худаниң падишалиғиға лайиқ әмәстур, — деди. □ ■

10

Әйсаниң йәтмиш мухлисини әвәтиши

□ 9:53 «Бирақ у йүзини Йерусалимға қаратқанлиғи түпәйлидин йезидикиләр Әйсани қобул қилмиди» — Самарийәликләр адәттә адәмләрниң Йерусалимға берип шу йәрдә ибадәт қилишини өч көрәтти; чүнки улар: «Бизниң Самарийәмиздә һәқиқий ибадәтхана бардур» — дәйтти. ■ 9:53 Юһ. 4:9. □ 9:54 «И Рәб, уларни көйдүрүп йоқитиш үчүн Илияс пәйғәмбәрдәк асмандин от йеғишини чиқиришимизни халамсән?» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «Илияс пәйғәмбәрдәк» дегән сөzlәр тепилмайду. □ 9:55 «Лекин у бурулуп уларни әйипләп: «Силәр қандақ роһтин болғанлиғиңларни билмәйдикәнсиләр» — деди» — бәзи кона көчүрмиләрдә пәқәт «Лекин у бурулуп уларни әйиплиди» дейилиду. ■ 9:56 Юһ. 3:17; 12:47. ■ 9:57 Мат. 8:19. □ 9:59 «Рәб, авал берип атамни йәрликкә қойғили ижазәт бәргәйсән» — бу адәмниң сөзидә үч имканийәт бар: (1) униң атиси өлгән еди, бирақ техи йәрликкә қоюлмаған; бизниңчә бу шәриқтә мүмкин әмәс, адәм өлгәндә дәрһал дәпнә қилиш керәк; (2) шу дәвирдә Йәһудийәдә турғанлар арисидә, өлгүчиләрни өлүп бир жилдин кейин, йәнә бир дәпнә мурасимини өткүзидигән өрп-адәт бар еди (Уйғур хәлқи арисидики «жиллиқ нәзир»дәк). Бу киши техи бу мурасимни өткүзмигән; (3) униң атиси тирик. Ундақта мәнәси «атам өлүп уни йәрликкә қойғичә күтүп, андин саңа әгишәйчу!» дегәндәк. ■ 9:59 Мат. 8:21.

□ 9:60 «Өлүкләр өз өлүклирини көмсун! Бирақ сән болсаң, берип Худаниң падишалиғини жақалиғин» — жуқуриқи изаһатни көрүң. Мәйли бу киши атисиниң «жиллиқ дәпнә»сини өткүзмәкчи болсун яки атиси техи тирик болсун, Рәбниң бу жававида «Бу сениң ишиң әмәс; сән өзүң «роһий тирик» адәм болсаңла дегинимдәк қил, роһий һаятни йәткүзидигән Худаниң падишалиғини жақала; сән ейтқан бу иш «роһий өлгәнләр»ниң иши, халас» дегән ички мәнә ениқ көрүниду. ■ 9:60 Мат. 8:22. □ 9:62 «Ким қолида хошниң тутқучини тутуп туруп кәйнигә қариса, у Худаниң падишалиғиға лайиқ әмәсту» — адәм қош һайдиғандә, кәйнигә қариса түз һайдәлмәйду. ■ 9:62 Пәнд. 26:11; Фил. 3:14; Ибр. 6:5; 2Пет. 2:20.

¹ Бу ишлардин кейин, Рәб мухлислардин йәнә йәтмишини тайинлап, өзи бармақчи болған барлиқ шәһәр-йезиларға икки-иккидин өзидин бурун әвәтти. ² У уларға мундақ тапилиди: — Жиғилидиган һосул дәрвәкә көп, лекин һосулни жиққучи ишләмчиләр аз экән. Шуңа һосул Егисидин көпрәк ишләмчиләрни Өз һосулуңни жиғишқа әвәткәйсән, дәп тиләңлар. ³ Меңиңлар! Мән қозиларни бөриләрниң арисига әвәткәндәк силәрни әвәтимән. ⁴ Нәмян, хуржун вә кәшләр алмаңлар; йолда кишиләр билән саламлишишқа *тохтимаңлар*. ⁵ Қайси өйгә кирсәңлар, алди билән: «Мошу өйдикиләргә арамлиқ болғай!» дәңлар. ⁶ У өйдә «арамлиқ егиси» болса, тилигән арамлиғиңлар шу өйгә қониду; әгәр болмиса, у арамлиқ өзүңларға яниду. ⁷ Андин чүшкән өйдә туруп йөткәлмәңләр, шу өйдикиләрниң бәргинини йәп-ичиңлар, чүнки ишләмчи өз иш һәққини елишқа һәқлиқтур. У өйдин бу өйгә йөткилип жүрмәңлар. ⁸ Силәр қайси шәһәргә кирсәңлар, улар силәрни қобул қилса, улар алдиңларға немә қойса шуни йәңлар. ⁹ У йәрдики кесәлләрни сақайтип, уларға: «Худаниң падишалиғи силәргә йеқинлашти!» дәңлар. ¹⁰ Бирақ силәр қайси шәһәргә кирсәңлар, улар силәрни қобул қилмиса, уларниң рәстә-кочилириға чиқип көпчиликкә: ¹¹ «Силәргә агаһ болсун үчүн һәтта шәһириңларниң айиғимизға чаплашқан тописиниму қеқип чүшүрүветимиз! һалбуки, шуни билип қоюңларки, Худаниң падишалиғи силәргә *растинла* йеқинлашти!» — дәңлар. ¹² Мән силәргә ейтип қояйки, шу күни һәтта Содом шәһиридикиләрниң көридиғини бу шәһәрдикиләрниңкидин йеник болиду.

Әйсани рәт қилғанлар
Мат. 11:20-24

□ **10:1** «өзи бармақчи болған барлиқ шәһәр-йезиларға икки-иккидин өзидин бурун әвәтти» — «өзидин бурун» грек тилида «униң йүзидин бурун». Бәзи кона көчүрмиләрдә «йәтмиш иккиси» дейилиду. ⁹⁹ көчүрмиләрдә «йәтмиш» дейилиду. Бу сан Тәвраттики бир нәччә «хасийәтлик санларға» мас келиду; мәсилән, Исраилниң 12 қәбилиси бар еди вә 70 ақсақали бар еди («Чөл.» 11:11ни көрүң). Әстайидил окурмәнләр Тәвраттики башқа йәрләрдин мошу «12+70» дегән икки санның биллә кәлгинини көриду. □ **10:2** «Жиғилидиган һосул дәрвәкә көп, лекин һосулни жиққучи ишләмчиләр аз экән» — «һосул» мошу йәрдә Худаниң падишалиғини қобул қилишқа тәйяр туридиган кишиләрни билдүриду, әлвәттә. Мошундақ адәмләр «ормичиларға», йәни өзлиригә хуш хәвәрни йөткүзгүчиләргә муһтаждур. «һосулниң Егиси» — Худа, әлвәттә. ■ **10:2** Мат. 9:37; Юһ. 4:35; 2Тес. 3:1. ■ **10:3** Мат. 10:16. □ **10:4** «хуржун» — яки «тиләмчининиң халтиси». «йолда кишиләр билән саламлишишқа тохтимаңлар» — әшу дәвирдики Йәһудийлар арисидә саламлишишқа адәттә узун вақит кетәтти. ■ **10:4** 2Пад. 4:29; Мат. 10:9; Мар. 6:8; Луқа 9:3; 22:35. ■ **10:5** Мат. 10:12; Мар. 6:10. □ **10:6** «У өйдә «арамлиқ егиси» болса...» — «арамлиқ егиси» грек тилида «арамлиқниң оғли» дейилиду. Ундақ адәмләр, шүбһисизки, аманлиқпәрвәр болуп, Худадин келидиган аманлиқни сөйиду, шундақла хуш хәвәрни қарши алиду. □ **10:7** «Андин чүшкән өйдә туруп йөткәлмәңләр» — демәк, у өйдин бу өйгә йөткилип жүрмәңлар. «ишләмчи өз иш һәққини елишқа һәқлиқтур» — демәк, хуш хәвәргә еришип, роһий пайда көргән аңлиғучиларниң хуш хәвәрчиләргә жисманий жәһәттин ярдәм бериши тегишлик иштур. «У өйдин бу өйгә йөткилип жүрмәңлар» — бу әмирдә чоң даналиқ бар. Икки сәвәптин ейтилған болуши мүмкин: — (1) кона заманларда көп диний вәз ейткучилар өйму-өй йоқлап пул тиләйтти; лекин Әйсаниң мухлислири һеч тиләмчилик қилмаслиғи керәк; (2) улар өйму-өй көчүп жүрсә, хәлиқтә бир-биригә қарап һәртүрлүк һәсәт-гуман пайда болушиму мүмкин — «Немишкә улар бизниң өйдә қонмайду?» яки «Немишкә улар бизниң өйдин көчүп кетиду?» дегәндәк. ■ **10:7** Лав. 19:13; Қан. 24:14; 25:4; Мат. 10:10; 1Кор. 9:4,14; 10:27; 1Тим. 5:18. □ **10:9** «Худаниң падишалиғи силәргә йеқинлашти!» — мошу сөз грек тилида йәнә «Худаниң падишалиғи үстүңларға чүшти!» дегән мәнини билдүриду. 11-әйәтни вә 11:20ниму көрүң. ■ **10:10** Мат. 10:14; Мар. 6:11; Луқа 9:5. □ **10:11** «Силәргә агаһ болсун үчүн һәтта шәһириңларниң айиғимизға чаплашқан тописиниму қеқип чүшүрүветимиз!» — «аяқдики топини қеқип чүшүрүветиш» — мошу ишарәт «бизниң силәр билән мунасиветимиз йоқ», дегәнни билдүрүп, Худаниң сөзини рәт қилғанларға қаттиқ агаһландуруш еди. «Худаниң падишалиғи силәргә растинла йеқинлашти!» — 9-әйәттики изаһатта ейтилғандәк, бу сөzlәр грек тилида йәнә «Худаниң падишалиғи үстүңларға чүшти!» дегән мәнини билдүрүши мүмкин, вә бәлким мошу йәрдә дәл шу мәнидидур. ■ **10:11** Рос. 13:51; 18:6. □ **10:12** «Шу күни һәтта Содом шәһиридикиләрниң көридиғини бу шәһәрдикиләрниңкидин йеник болиду» — башқа алаһидә вақит көрситилмисә, «шу күни» Муқәддәс Китапта һәрдайим қиямәт күнини, йәни Мәсиһниң қайтип келидиган күнини көрситиду. «Содом шәһири» — Ибраһим пәйғәмбәр заманидики шәһәр болуп, бу шәһәрләрниң адәмлири охшаш жинислиқлар зинахорлуғиға (бәччивазлиққа) қаттиқ берилип гунаға патқанлиқтин, Худа бу шәһәрләрни адәмлири билән қошуп от чүшүрүп йоқатқан.

13 һалиңларға вай, әй қоразинлиқлар! һалиңларға вай, әй Бәйт-Саидалиқлар! Чүнки силәрдә көрситилгән мәҗизиләр Тур вә Зидон шәһәрлиридә көрситилгән болса, у йәрләрдикиләр хелә бурунла бөзгә йөгинип, күлгә милинип товва қилған болатти. □ 14 Қиямәт күнидә Тур вә Зидондикиләрниң көридиғини силәрниңкидин йеник болиду. 15 Әй әршкә көтирилгән Кәпәрһаһумлуқлар! Силәр тәһтисараға чүшүрүлисиләр! □

16 У мухлисһриға йәнә:

— Кимдәким силәрни тиңшиса, мениму тиңшиған болиду; кимдәким силәрни чәткә қақса, мениму чәткә қаққан болиду; ким мени чәткә қаққан болса, мени әвәткүчиниму чәткә қаққан болиду, — деди. ■

Йәтмиш мухлисһниң қайтип келиши

17 Йәтмиш мухлис һошал-һурамлиқ ичидә қайтип келип:

— И Рәб! һәтта жинларму сениң намиң билән бизгә бойсунидикән! — дәп мәлум қилди. □

18 У уларға:

— Мән Шәйтанның асмандин чақмақтәк чүшүп кәткәнлиғини көргәнмән. □ ■ 19 Мана, мән силәргә илан-чаянларни дәссәп янжишқа вә дүшмәнниң барлиқ күч-қудритини бесип ташлашқа һоқуқ бәрдим. һеч қачан һеч қандақ нәрсә силәргә зәрәр йәткүзәлмәйду. □ ■ 20 Лекин силәр роһларниң силәргә бойсунғанлиғи түпәйлидин шатланмаңлар, бәлки намиңларниң әршләрдә пүтүлгәнлиғи түпәйлидин шатлиниңлар, — деди. ■

Әйсаниң хошаллиғи

Мат. 11:25-27; 13:16-17

21 Шу вақитта, Әйса роһта хошаллинип мундақ деди:

«Асман-зимин Егиси и Ата! Сән бу һәқиқәтләрни данишмән вә әқиллиқлардин йошуруп, сәбий балиларға ашқарилиғанлиғиң үчүн сени мәдһийиләймән! Бәрһәк, и Ата, нәзириңдә бундақ қилиш рава еди. □ ■

22 һәммә маңа Атамдин тәқдим қилинди; Оғулниң кимлиғини Атидин башқа һеч ким билмәйду, вә Атиниңму кимлиғини Оғул вә Оғул ашқарилашни лайиқ көргән кишиләрдин башқа һеч ким билмәйду». ■

23 Андин у мухлисһриға бурулуп, уларға астиғина:

Силәр көрүватқан ишларни көргән көзләр нәқәдәр бәхитлиқтур! □ ■ 24 Чүнки мән силәргә шуни ейтип қояйки, нурғун пәйғәмбәрләр вә падишалар силәр көргән ишларни көрүшкә

□ 10:13 «Тур вә Зидон шәһәрлири» — Тур вә Зидон әсли бутпәрәс ят әлләрниң шәһәрлири еди. Мәсилән, «Әз.» 26-29-бапни көрүң. «у йәрләрдикиләр хелә бурунла бөзгә йөгинип, күлгә милинип товва қилған болатти» — «бөзгә йөгинип, күлгә милиниш» кона заманларда қаттиқ пушайман қилиш, гуналарға товва қилишниң бир ипадиси еди.

□ 10:15 «Әй әршкә көтирилгән Кәпәрһаһумлуқлар!» — башқа бир хил тәржимиси: «Әй силәр Кәпәрһаһумлуқлар! Асманға чиқмақчимидиңлар?». Лекин бизниңчә «асманға көтирилгән» дегини тоғра болуп, бу сөз Әйса уларниң арасида болғанлиқтин уларға көрситилгән зор имтияз-илтипатни көрситиду. ■ 10:16 Мат. 10:40; Мар. 9:37; Юһ. 13:20.

□ 10:17 «Һәтта жинларму сениң намиң билән бизгә бойсунидикән!» — улар адәмләрни азат қилип чаплашқан жинларни һайдиған. □ 10:18 «Мән Шәйтанның асмандин чақмақтәк чүшүп кәткәнлиғини көргәнмән» — грек тилида «Мән Шәйтанның асмандин чақмақтәк чүшүп кәткәнлиғини көрүвататтим» — йәтмиш мухлис вәзиписини орундиғанда Әйса уларниң жин-шәйтанларниң үстидин болған ғәлибисини көрүвататти. ■ 10:18 Вәһ. 12:8, 9. □ 10:19 «мән силәргә илан-чаянларни дәссәп янжишқа вә дүшмәнниң барлиқ күч-қудритини бесип ташлашқа һоқуқ бәрдим» — мошу әйәттә «илан-чаянлар» бәлким Шәйтанның күчлири, йәни жин-алвастиларни көрситиду; «дүшмән» болса Шәйтанның өзини көрситиду. ■ 10:19 Мар. 16:18; Рос. 28:5. ■ 10:20 Мис. 32:32; Йәш. 4:3; Дан. 12:1; Фил. 4:3. □ 10:21 «Шу вақитта, Әйса роһта хошаллинип мундақ деди...» — «роһта хошаллинип...» бәлким өз роһида хошалланди. Бәзи алимлар «роһта»ни «Муқәддәс Роһта» дәп чүшиниду. ■ 10:21 Аюп 5:12; Йәш. 29:14; Мат. 11:25; 1Кор. 1:19; 2:7, 8; 2Кор. 3:14. ■ 10:22 Зәб. 8:6-7; Юһ. 1:18; 3:35; 6:44, 45; 17:2; 1Кор. 15:27; Фил. 2:10; Ибр. 2:8. □ 10:23 «Силәр көрүватқан ишларни көргән көзләр нәқәдәр бәхитлиқтур!» — яки «Силәр көрүватқан ишларни көргән көзләр нәқәдәр мубарәқтур». «мубарәк» әслидә «Худа тәрипидин бәрикәтләнғәй» дегән мәнидә. ■ 10:23 Мат. 13:16.

интизар болғини билэн уларни көрмигән; вә силәр аңлаватқан ишларни аңлашқа интизар болғини билэн, уларни аңлап бақмиған, — деди.■

Меһриван Самарийәлик тоғрисидики тәмсил

25 Вә мана, Тәврат устазлиридин бири орнидин туруп Әйсани синимақчи болуп:

— Устаз, мәңгүлүк һаятқа варис болмақ үчүн немә ишни қилишим керәк? — дәп сориди.□

26 У жававән: — Тәврат қанунида немә пүтүлгән? Буниңға өзүң қандақ қарайсән? — деди.□

27 Һелиқи киши жававән:

— «Пәрвәрдиғар Худайиңни пүтүн қалбиң, пүтүн жеңиң, пүтүн күчүң вә пүтүн зейниң билән сөйгин»; вә «Хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй» — деди.□ ■

28 Әйса униңға: — Тоғра жавап бәрдиң. Мана шундақ қилсаң һаят болисән, — деди.□

29 Лекин өзини һәққаний дәп испатлимақчи болуп, Әйсадин йәнә сорап:

— Әнди «Мениң хошнам» кимдур? — деди.□

30 Әйса жававән мундақ деди:

— Бир адәм Йерусалимдин Йерихо шәһиригә чүшүветип, йолда қарақчиларниң қолиға чүшүп қапту. Қарақчилар униң кийим-кечәклирини салдурувелип, уни яриландуруп, чала өлүк һалда ташлап кетипту. 31 Вә шундақ болдики, мәлум бир каһин шу йолдин чүшүветип, һелиқи адәмни көрүп, йолниң у чети билән меңип өтүп кетипту. □ 32 Шуниндәк бир Лавийлиқ роһаний бу йәргә кәлгәндә, йениға келип қарап қоюп, йолниң у чети билән меңип өтүп кетипту. □ 33 Лекин сәпәрдә болған бир Самарийәлик һелиқи адәмниң йениға кәлгәндә, уни көрүпла ич ағритипту □ 34 вә алдиға берип, жараһәтлиригә май вә шарап қуюп, теңип қоюпту. Андин уни өз улиғиқа миндүрүп, бир сарайға елип берип, у йәрдә һалидин хәвәр апту. 35 Этиси йолға чиққанда, икки күмүч динарни елип сарайвәнгә берип: «Униңға қарап қоюң, буниңдин артуқ чиқим болса, қайтишимда сизгә төләймән» дәпту.□

36 Әнди Әйса һелиқи устаздин:

— Сениңчә, бу үч адәм ичидә қайсиси қарақчиларниң қолиға чүшкән һелиқи кишигә һәқиқий хошна болған? — дәп сориди.□

37 — Униңға меһриванлиқ көрсәткән киши, — дәп жавап бәрди у.

Әйса униңға: — Ундақ болса, сән һәм берип шуниңға охшаш қилгин, — деди.

■ 10:24 1Пет. 1:10. □ 10:25 «Устаз, мәңгүлүк һаятқа варис болмақ үчүн немә ишни қилишим керәк?» — грек тилида «немә ишни қилишим керәк?» дегән сөз мәлум бир ишни бирла қетим қилишни билдүриду. □ 10:26 «буниңға өзүң қандақ қарайсән?» — грек тилида «буни қандақ оқуйсән?» □ 10:27 «Пәрвәрдиғар Худайиңни пүтүн қалбиң, пүтүн жеңиң, пүтүн күчүң вә пүтүн зейниң билән сөйгин»; вә «Хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй» — «Қан.» 6:5 вә «Лав.» 19:18. ■ 10:27 Лав. 19:18; Қан. 6:5; 10:12; 30:6; Рим. 13:9; Гал. 5:14; Яқ. 2:8. □ 10:28 «Тоғра жавап бәрдиң. Мана шундақ қилсаң һаят болисән» — «Худани сөйүш» үчүн Уни тонуш керәк; уни тонуш үчүн Оғли билән мунасивәттә болуш керәк (22-айәтни көрүң). □ 10:29 «Лекин өзини һәққаний дәп испатлимақчи болуп,...» — яки «Лекин өзиниң соал соришиниң йоллуқ экәнлигини билдүрүш үчүн...». «Әнди «Мениң хошнам» кимдур?» — Йәһудий өлимилар вә устазларға нисбәтән «бизниң хошнилимиз» пәқәт «Йәһудий қериндашлиримиз» дәп һесаплаш керәк еди. Йәһудий әмәсләр вә Самарийәликләр һәрғиз «хошна» һесапланмайтти. □ 10:31 «мәлум бир каһин шу йолдин чүшүветип, һелиқи адәмни көрүп, йолниң у чети билән меңип өтүп кетипту» — мошу каһин Йәһудий болуши керәк, әлвәттә. Әгәр һелиқи адәм өлгән болса, ундақта каһин униңға тәгсә, «напак һесаплинип» муқәддәс ибадәтханида ишләшкә вақитлиқ налайиқ болатти. Бирақ у «(жуқуридин) чүшиватиду» — демәк, ибадәтханидин башқа йәргә кетиватқан еди. Шунин билән униң: «Мошу өлгәндәк адәмгә тәгсәм болмайду» дегән банини қилиши техиму орунсиз еди. Чүнки у «напак» болуп қалса, ибадәтханиға кириш керәк болған вақитқичә аллиқачан «пақлинип болатти». □ 10:32 «бир Лавийлиқ роһаний» — Лавийлар муқәддәс ибадәтханида каһинларға ярдәмчи болатти вә башқа роһий ишлар, жүмлидин тәлим бериш билән шуғуллинатти. Әгәр һелиқи киши өлгән болса, уму «өлгән адәм»гә тәгсәм «напак болиман», дегәнни банә қилалайтти. □ 10:33 «бир Самарийәлик...» — «Самарийәликләр» Йәһудийлар өч көргән, «капир» дәп һесаплиған хәлиқ еди. □ 10:35 «динар» — грек тилида «денариус» — Икки динар бир ишчиниң икки күнлүк һәққигә йеқин. □ 10:36 «Сениңчә, бу үч адәм ичидә қайсиси қарақчиларниң қолиға чүшкән һелиқи кишигә һәқиқий хошна болған?» — мошу тәмсил бойичә муһим соал «хошнам ким?» әмәс, бәлки «мән дегән ким?». Мәсиһниң тәмсли бойичә, мениң йенимда турған һәр қандақ кишигә (қайси милләттин болушидин қәтһийнәзәр) «хошна болуш»умға тоғра келиду. Демәк, «Мән башқиларға һәқиқий хошнимән?».

Әйсаниң Марта вә Мәрийәмдә мейман болуши

³⁸ Вә шундақ болдики, у мухлислири билән биллә йолда кетиветип, мәлум бир йезиға кирди. У йәрдә Марта исимлиқ бир аял уни өйигә чақирип мейман қилди. □ ³⁹ Мартаниң Мәрийәм исимлиқ бир сиңлиси бар еди. У Әйсаниң айиғи алдида олтирип, униң сөз-каламими тиңшивататти. ⁴⁰ Әнди мейманларни күтүш ишлириниң көплүгидин көңли бөлүнүп кәткән Марта Әйсаниң алдиға келип:

— И Рәб, сиңлимниң мени мейман күткили ялғуз ташлап қойғиниға қарин болмамду? Уни маңа ярдәмлишишкә буйруғин! — деди.

⁴¹ Лекин Әйса униңға жававән:

— Әй Марта, Марта, сән көп ишларниң ғемини йәп аварә болуп жүрүватисән. □ ⁴² Бирақ бирла иш зөрүрдур; вә Мәрийәм шуниңдин өзигә несивә болидиған яхши үлүшни таллиди; бу һәрғиз униңдин тартивелинмайду — деди. □

11*Дуа қилиш тоғрисидаки тәлим**Мат. 6:9-15*

¹ Әнди шундақ болдики, у бир йәрдә дуа қиливататти; дуа аяқлашқанда, мухлислиридин бири униңдин:

— И Рәб, Йәһя өз мухлислириға үгәткинидәк, сәнму бизгә дуа қилишни үгәтсән, — деди.

² У уларға мундақ деди:

— Дуа қилғиниңларда, мундақ дәнлар:

«И Ата,
Сениң намиң муқәддәс дәп улуқланғай.
Сениң падишалиғиң кәлгәй.

³ Һәр күнлүк ненимизни бизгә һәр күни бәргәйсән.

⁴ Бизгә қәриздар болған һәр кимни кәчүргинимиздәк,
Сәнму гуналаримизни кәчүргәйсән.

Бизни аздурулушларға учратқузмиғайсән». □

⁵ У сөзини давам қилип уларға мундақ деди:

— Силәрниң ичиңлардин бириңларниң бир дости болуп, йерим кечидә униң қешиға берип: Әй достум, маңа үч нан өтнә бәргин; ⁶ чүнки маңа сәпәрдин бир достум кәлди вә униң алдиға қойғидәк бир нәрсәм қалмапту, десә, ⁷ у өйиниң ичидә туруп: «Мени аварә қилмиғин, ишиқ тақақлиқ, балилар орунда йенимда ятиду. Саңа елип беришкә қопалмаймән», дейиши мүмкин. □ ⁸ Силәргә шуни ейтимәнки, гәрчә у униң дости болуш сүпити билән беришкә орнидин турмисиму, униң хижил болмай қайта-қайта ялвуруши билән у чоқум орнидин туруп, қанчә лазим болса униңға бериду. □ ⁹ Шуниң үчүн мән силәргә ейтайки, тиләңлар, силәргә ата қилиниду; издәңлар, таписиләр. Ишиқни чекиңлар, ечилиду. ■ ¹⁰ Чүнки һәр бир тилигүчи тилигинигә еришиду; издигүчи издигинини тапиду; ишиқни чәккүчиләргә ишиқ ечилиду. ¹¹ Араңларда ата болғучилар өз оғли нан тәләп қилса, униңға таш беридиғанлар барму?! Яки белиқ тәләп қилса, илан беридиғанлар барму? ■ ¹² Тухум тәләп қилса, чаян

□ **10:38** «у мухлислири билән биллә йолда кетиветип...» — грек тилида «улар йолда кетиветип...». □ **10:41**

«Марта, Марта,...» — Муқәддәс Китапта, бирисиниң бир адәмниң исмини яки бир жайниң намини тәқрар икки қетим чақириси униңға болған чоққур меһир-муһәббитини ипадиләп, униң өзигә эзиз экәнлигини көрситиду. □ **10:42**

«бирақ бирла иш зөрүрдур» — бу немә иш? Мәсийниң бу интайин муһим баяни тоғрисида «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ **11:4** «бизгә қәриздар болған һәр кимни кәчүргинимиздәк...» — бу әйәттики «қәриз»

чоқум гуналарни өз ичигә алиду; әйәтниң иккинчи қисмини көрүң. □ **11:7** «балилар орунда йенимда ятиду» — яки «балилирим һәммимиз йетип қалдуқ». □ **11:8** «униң хижил болмай қайта-қайта ялвуруши билән...» — «хијил болмай қайта-қайта ялвуруши» грек тилида бирла сөз билән ипадилиниду. ■ **11:9** Мат. 7:7; 21:22; Мар. 11:24; Юһ. 14:13; 15:7; 16:24; Яқ. 1:5, 6; 1Юһа. 3:22; 5:14. ■ **11:11** Мат. 7:9.

беридиғанлар барму? ¹³ Энди силәр рэзил туруп өз пэрэнтлириңларға яхши илтипатларни беришни билгән йәрдә, әрштики Ата Өзидин тилигәнләргә Муқәддәс Роһни техиму ата қилмасму?

*Әйса «Бәәлзәбул», йәни Шәйтандин күчлүктур
Мат. 12:22-30; Мар. 3:20-27*

¹⁴ Энди у бир кишидин «адәмни гача қилғучи» жинни һайдивәткәндә, шундақ болдики, жин униңдин чиққанда, гача зуванға кәлди. Халайиқ буниңға интайин һәйран болушти. □ ■

¹⁵ Бирақ улардин бәзилири: «У жинларни жинларниң әмри болған Бәәлзәбулға тайинип һайдиветиду» — деди. □ ■ ¹⁶ Вә башқа бәзиләр уни синаш мәхситидә униңдин бизгә асмандин бир мөжизилик аламәт көрсәтсәң, дәп тәләп қилғили турди. □ ¹⁷ Лекин у уларниң немә ойлаватқанлиғини билип уларға мундақ деди:

— Өз ичидин бөлүнүп өз ара соқушқан һәр қандақ падишалиқ вәйран болиду; вә һәр қандақ аилә өз ичидин бөлүнүп өз ара соқушса заваллиққа йүз тутиду. ■ ¹⁸ Шуниңға охшаш, әгәр Шәйтан өз-өзигә қарши чиққан болса, ундақта, униң падишалиғи қандақму пут тирәп туралисун? Чүнки силәр мени, «Жинларни Бәәлзәбулға тайинип һайдайдикән» дәйсиләр. ¹⁹ Әгәр мән жинларни Бәәлзибулға тайинип қоғлисам, силәрниң пэрэнтлириңлар кимгә тайинип жинларни қоғлайду?! Шуңа улар силәр тоғрилиқ һөкүм чиқарсун! □ ²⁰ Лекин мән Худаниң бармиғи билән жинларни қоғлисам, ундақта Худаниң падишалиғи үстүңларға чүшүп намайән болған болиду. □ ²¹ Толуқ қуралланған күчтүңгүр өз өйини қоғдап турғанда, униң мал-мүлки аман қалиду; ²² лекин униңдин күчтүңгүр бири униң үстигә һужум қилип уни йәңсә, униң таянған қураллирини тартивалиду вә мал-мүлүклирини олжа қилип өзидикиләргә тәқсим қилип бериду. □

²³ Мән тәрәптә турмиғанлар маңа қарши турғучидур. Мән тәрәпкә адәмларни жиғмиғучилар болса тозутовәткүчидур.

²⁴ Напак роһ бирәвниң тенидин чиқириветилиши билән, у қурғақ жайларни чөргиләп жүрүп бирәр арамғанни издәйду; бирақ тапалмиғандин кейин, «мән чиққан маканимға қайтай!» дәйду. □ ■ ²⁵ Шунин билән қайтип келип, шу маканиниң пакиз тазиланғанлиғини вә рәтләнгәнлиғини байқайду-дә, ²⁶ берип өзидинму бәттәр йәттә роһни башлап келиду; улар

□ **11:14** «жин униңдин чиққанда, гача зуванға кәлди. Халайиқ буниңға интайин һәйран болушти» — уларниң һәйран болушиниң бир сәвәви, Йәһудий өлимиларниң пикричә, жинни һайдаш үчүн униң исмини жиндин сораш керәк. Жин чаплашқан адәмниң ағзи арқилиқ исмини ейтса, андин шу исмини ишитип жинни һайдиғили болатти. Энди жин адәмни гача қилип қойған болса, жинниң исмини билиш, шундақла уни һайдаш мүмкин әмәс еди. ■ **11:14** Мат. 9:32; 12:22. □ **11:15** «у жинларни жинларниң әмри болған Бәәлзәбулға тайинип һайдиветиду» — «Бәәлзибул» (яки, «Бәәлзибул») жинларниң падишаси Шәйтанни көрситиду. ■ **11:15** Мат. 9:34; 12:24; Мар. 3:22. □ **11:16** «бизгә асмандин бир мөжизилик аламәт көрсәтсәң...» — улар тәләп қилған «мөжизилик аламәт» Әйсаниң һәқиқий Мәсиһ экәнлиғини испатлайдиған бир қарамәтни көрситиду, әлвәттә. ■ **11:17** Мат. 12:25; Мар. 3:24. □ **11:19** «Әгәр мән жинларни Бәәлзибулға тайинип қоғлисам, силәрниң пэрэнтлириңлар кимгә тайинип жинларни қоғлайду?! Шуңа улар силәр тоғрилиқ һөкүм чиқарсун!» — бу сөзниң икки шәрһи бар: — (1) «силәрниң пэрэнтлириңлар» — Бу Пәрисийләрниң өз талип-әгәшкүчилирини көрситиду. Әмәлийәттә болса Пәрисийләр вә әгәшкүчилири жинларни һеч һайдәлмәйтти. Ундақта Шәйтанниң падишалиғиға һәқиқий һужум қилғучилар Әйса вә муритлириму, яки пәрисийләрму? Пәрисийләрниң Худаниң әмәс, бәлки Шәйтанниң тәрипидә турғанлиғи өз әгәшкүчилириниң жинни һайдашкә күчсиз болғанлиғиға испат берәтти. (2) «силәрниң пэрэнтлириңлар» — Бу Әйсаниң әгәшкүчилирини (Исраилларниң оғуллирини) көрситиду. Пәқәт Әйсала әмәс, уларму жинларни һайдийалайдиған болған; шуңа уларму Әйсаниң Худаниң күчи билән жин-шәйтанларни бир тәрәп қиливатқанлиғиға испат берәтти. Бизниңчә (1)-көзқараш тоғра. «қошумчә сөз»имизниму көрүң. □ **11:20** «мән Худаниң бармиғи билән жинларни қоғлисам...» — «Худаниң бармиғи» Униң күч-қудритини көрситиду, әлвәттә; лекин жинларни бир тәрәп қилиш үчүн Худа пүткүл белиғини әмәс, пәқәт «бармиғи»ни азрақ мидирлитип қойсила купайә. □ **11:22** «Толуқ қуралланған күчтүңгүр өз өйини қоғдап турғанда, униң мал-мүлки аман қалиду... » — (10-айәт) бу тәмсилдики «күчтүңгүр адәм» Шәйтанни көрситиду, әлвәттә. «Униңдин күчтүңгүр бири», йәни униң өйини булаң-талаң қилғучи Әйсадин башқа һеч ким болмайду. □ **11:24** «напак роһ» — жинни көрситиду. ■ **11:24** Мат. 12:43.

кирип биллә туриду. Буниң билән һелиқи адәмниң кейинки һали бурунқидинму техиму яман болиду. □ ■

Һәқиқий бәхит

27 Вә шундақ болдики, у бу гәпләрни қиливатқанда, көпчилик арисидә бир аял авазини көтирип:

— Сени көтәргән қосақ вә емиткән әмчәк бәхитликтур! — деди.

28 Бирақ у жававән: — Бәлки Худаниң сөзини аңлап, Униңға итаәт қилидиғанлар бәхитликтур! — деди. ■

Карамәт көрситиш тәливи

Мат. 12:38-42; Мар. 8:12

29 Шу чағда, топ-тап адәмләр униң әтрапиға олашқанда, у мундақ сөzlәшкә башлиди:

— Бу дәвир дәрвәкә рәзил бир дәвирдур; у меҗизилик бир аламәтниң көрестилишни истәп жүриду. Бирақ буниңға «Юнус пәйғәмбәрдә көрүлгән меҗизилик аламәт»тин башқа һеч қандақ иккинчи бир аламәт көрситилмәйду. □ ■ 30 Чүнки Юнус пәйғәмбәрниң өзи Нинәвә шәһиридикиләргә аламәт-карамәт болғиниға охшаш, Инсаноглиму бу дәвиргә йәнә шундақ болиду.

31 Қиямәт күни «Жәнуптин кәлгән аял падиша»му бу дәвирдикиләр билән тәң тирилип, уларниң гуналарини бекитиду. Чүнки у Сулайманниң дана сөзлирини аңлаш үчүн йәр йүзиниң четидин кәлгән; вә мана, Сулаймандинму улук бириси мошу йәрдә туриду. □ ■

32 Қиямәт күни Нинәвәлигиләр бу дәвирдикиләр билән тәң қопуп, бу дәвирдикиләрниң гуналарини бекитиду. Чүнки Нинәвәликләр Юнус пәйғәмбәр жакалиған хәвәрни аңлап товва қилған; вә мана, Юнус пәйғәмбәрдинму улук бириси мошу йәрдә туриду! □ ■

Худаниң йоруқлуғини кишиләр пүткүл вужуди билән қобул қилиши керәк

Мат. 5:15; 6:22-23

33 һеч ким чирақни йеқип қоюп, уни йошурун җайда қоймас, яки үстигә севәтни көмтүрүп қоймас, бәлки чирақданниң үстигә қойиду; буниң билән өйгә киргәнләр йоруқлуқни көриду. □ ■

□ **11:26** «Напак роһ....берип өзидинму бәтгәр йәтгә роһни башлап келиду; улар кирип биллә туриду. Буниң билән һелиқи адәмниң кейинки һали бурунқидинму техиму яман болиду» — бу тәмсил һәм җин чаплишиштин қутқузулған адәмниң һәқиқий бир хәтирини вә шундақла көчмә мәнидә Йәһудий хәлқиниң әһвалиниму көрситиду. «Матта»дики («Мат.» 12:43-45 тоғрисидә) «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **11:26** Юн. 5:14; Ибр. 6:4, 5; 10:26; 2Пет. 2:20. ■ **11:28** Мат. 7:21; Юн. 6:29; Рим. 2:13. □ **11:29** «... Буниңға «Юнус пәйғәмбәрдә көрүлгән меҗизилик аламәт»тин башқа һеч қандақ иккинчи бир аламәт көрситилмәйду» — «Мат.» 12:39-40-айәтләргә қаралсун («Юнус пәйғәмбәр йоған белиқниң қосигида үч кечә-күндүз ятқандәк, Инсаноглиму охшашла үч кечә-күндүз йәрниң бағрида ятиду»). ■ **11:29** Юн. 2:1,11. □ **11:31** «Жәнуптин кәлгән аял падишаси» — «Шәба падишалигиниң аял падишаси»ни көрситиду («1Пад.» 10:1-10ни көрүң). «Шәба» бәлким җәнубий Әрәбистанни көрситиду. ■ **11:31** 1Пад. 10:1; 2Тар. 9:1; Мат. 12:42. □ **11:32** «Қиямәт күни Нинәвәлигиләр бу дәвирдикиләр билән тәң қопуп, бу дәвирдикиләрниң гуналарини бекитиду. Чүнки Нинәвәликләр Юнус пәйғәмбәр жакалиған хәвәрни аңлап товва қилған; вә мана, Юнус пәйғәмбәрдинму улук бириси мошу йәрдә туриду!» — бу айәтләр (29, 30 вә -32-)дә Әйсә Юнус пәйғәмбәрниң йоған бир белиқниң ичидә үч күн туруп тирик чиққанлиғини тилға елиш арқилиқ өзиниңму өлүп, үчинчи күни тирилидиғанлиғини алдин-ала ейтқан. Тәврат, «Юнус» 1-2-бапларни вә шу китаптики «Юнус пәйғәмбәрниң аламәт-карамәти» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизниму көрүң. «бу дәвирдикиләрниң гуналарини бекитиду» — демәк, «Бутпәрәс Нинәвәликләр Юнус пәйғәмбәрниң тәлимини аңлап, яман йолдин қайтқан. Бирақ, бу йәрдә Юнус пәйғәмбәрдинму улук бириси болған Мәсих силәрни яман йолдин қайтишқа чақирса, кулақ салмидиңлар». ■ **11:32** Юн. 3:5. □ **11:33** «...үстигә севәтни көмтүрүп қоймас» — «севәт» грек тилида «өлчәм севәт». ■ **11:33** Мат. 5:15; Мар. 4:24; Луқа 8:16.

³⁴ Тәнниң чириғи көздур. Шуңа әгәр көзүң сап болса, пүтүн вужудуң йорутулиду. Лекин әгәр көзүң хунүк болса пүтүн вужудуң қараңғу болиду. □ ■ ³⁵ Шунинң үчүн һези болғинки, вужудуңдики «йоруқлуқ» қараңғулуқ болмисун! □ ³⁶ Әнди әгәр барчә вужудуң йоруқ болса вә униң һеч йери қараңғу болмиса, вужудуң худди чирақ парлақ нури билән сени йорутқандәк тамамән айдиң болиду.

Пәрисийләр билән Тәврат устазлириниң сахтипәзлигини әйипләш
Мат. 23:1-36; Мар. 12:38-40; Луқа 20:45-47

³⁷ Әйса сөз қиливатқанда, бир Пәрисий уни өйигә ғизаға тәклип қилди. Шунинң билән у өйгә кирип, дәстиханда олтарди. □ ³⁸ Лекин һелиқи Пәрисий униң тамақтин илгири қол жуймиғинини көрүп, интайин һәйран болди. □ ³⁹ Лекин Рәб униңға:

— Әнди силәр әй Пәрисийләр, чинә-қачиларниң тешилила жуяп пакизлиғиниңлар билән ичиңлар һәртүрлүк һерислик вә рәзилликкә толғандур. ■

⁴⁰ Әй наданлар, тешили Яратқучи ичиниму яратқан әмәсму?! ⁴¹ Әнди өз ич-ичиңлардин хәйрхәһлиқ қилиңлар вә мана, һәммә нәрсә силәргә пакиз болиду. □ ■

⁴² һалиңларға вай, әй Пәрисийләр! Чүнки силәр һәтта ялпуз билән сузапниң вә һәр хил дора-дәрманларниң ондин бирини өшрә қилип Худаға атайсиләр-ю, бирақ адаләт вә Худаниң муһәббитини һеч етиварға алмай кетиверисиләр. Дәрвәқә, авал мошу ишларни орундишиңлар керәк, андин шу ишларниму ада қилмай қоймаслиғиңлар керәк. □ ■

⁴³ һалиңларға вай, әй пәрисийләр! Чүнки силәр синагогларда алдинқи орунларда олтиришқа, базарларда кишиләрниң силәргә болған һөрмәтлик саламлириға амрақсиләр. □ ■ ⁴⁴ Силәргә вай! Чүнки силәр худди кишиләр кетиветип, үстигә дәссәп селипму сәзмәй өтүп кәткән гөрләргә охшайсиләр! — деди. □ ■

□ **11:34** «әгәр көзүң сап болса» — грек тилида «сап» дегән сөзниң икки мәнаси бар: — (1) «бир, бөлүнмәс, бирләшкән, сақ»; (2) «сехий» дегән мәнаси бар. Демәк, шундақ болғанда «сап» дегән сөзниң толук мәнаси «көзүң Худағила қариса...» вә «сән өзүң сехий болсаң...» дегән болиду. «әгәр көзүң хунүк болса,...» — «хунүк» дегән сөз грек тилида һәм «рәзил» һәм «сақ әмәс, ажиз, кесәл» дегән икки мәнини билдүриду. «Тәнниң чириғи көздур. Шуңа әгәр көзүң сап болса, пүтүн вужудуң йорутулиду. Лекин әгәр көзүң хунүк болса пүтүн вужудуң қараңғу болиду» — Тәврат, «Пәнд.» 20:27ни көрүң.

■ **11:34** Мат. 6:22. □ **11:35** «Шуниң үчүн һези болғинки, вужудуңдики «йоруқлуқ» қараңғулуқ болмисун!» — мошу сирлиқ гәп сахтипәзликни көздә тутиду. Чүнки бириси сахтипәзликни қилип: «Мәндә йоруқлуқ (һәқиқәт) бар» дәп турувалса, ахир берип чокум өз-өзини алдайду; андин кейин униңда болған қараңғулуқ адәттики «тунакар» кишиләрдә болған қараңғулуқтин техиму еғир болуп қалиду. У вақитта бу кишиләрдә болған «йоруқлуқ» әмәлийәттә қараңғулуқтур. Мундақ сахтипәзлик адәттә пәқәт мәлум етиқати бар кишиләр яки диндарлар арисидә пәйда болиду. □ **11:37** «...дәстиханда олтарди» — грек тилида «...дәстиханда ятти». Йәһудий хәлқи дәстиханда янпашлап ятатти. □ **11:38** «һелиқи Пәрисий униң тамақтин илгири қол жуймиғинини көрүп, интайин һәйран болди» — Йәһудий хәлқи «тамақтин илгири қол жуяш» пәқәт саламәтликкә пайдилиқ болупла қалмастин, бәлки инсанларға бир хил диний саваб йәткүзиду, дәп қарайтти. Ундақ қилмаслиқ ата-бовилириниң қалдурған қайдә-йосунлириға сәл қарап уларға қилинған бәһөрмәтликкә баравәр еди. Шүбһисизки, Мәсиһ шу чағда қәстән қол жуймай дәстиханда олтарған еди.

■ **11:39** Мат. 23:25; Тит. 1:15. □ **11:41** «өз ич-ичиңлардин хәйрхәһлиқ қилиңлар вә мана, һәммә нәрсә силәргә пакиз болиду» — башқа бир хил тәржимиси: «пиялә ичидикидин сәдиқә бериңлар, вә мана, һәммә нәрсә силәргә пакиз болиду». Лекин бизниңчә мошу йәрдә Мәсиһ инсанниң өз ичини Худаға беғишлаш керәклигиниң һәммидин муһим еканлигини көрситиду. ■ **11:41** Йәш. 58:7; Дан. 4:24; Луқа 12:33. □ **11:42** «силәр Пәрисийләр һәтта ялпуз билән сузапниң вә һәр хил дора-дәрманларниң ондин бирини өшрә қилип Худаға атайсиләр-ю» — оқурмәнләрниң есидә барки, Худа Тәврат қанунида ибадәтханидики ишлар вә һалинларниң кирими үчүн Өз хәлқиниң мәһсулатлиридин «ондин бир үлүши»ни тәләп қилған еди. «бирақ адаләт вә Худаниң муһәббитини һеч етиварға алмай кетиверисиләр» — Әйсаниң «Худаниң муһәббити» дегини һәм Худа инсанларға бағлиған муһәббәт һәм инсанлар Худаға бағлаш керәк болған муһәббәтниму өз ичигә алса керәк. ■ **11:42** 1Сам. 15:22; һош. 6:6; Мик. 6:8; Мат. 9:13; 12:7; 23:23. □ **11:43** «силәр Пәрисийләр... Базарларда кишиләрниң силәргә болған һөрмәтлик саламлириға амрақсиләр» — тарих тәтқиқатлириға асасән, Йәһудийларниң өз «устазлири»ға қилған «саламлар»ни интайин узун вә мураккәп дәп билимиз. ■ **11:43** Мат. 23:6; Мар. 12:38; Луқа 20:46. □ **11:44** «...силәр худди кишиләр кетиветип, үстигә дәссәп селипму сәзмәй өтүп кәткән гөрләргә охшайсиләр!» — Йәһудий моллиларниң Тәврат қануниға шәрһ беришичә «қәбирләргә тегиш» адәмни кәч киргичә «напак» қилатти, жуянуш керәк еди. ■ **11:44** Мат. 23:27.

⁴⁵ Тэврат әһлилиридин бири уныңға:

— Устаз, буларни ейтқиниң бизгиму һақарәт болди! — деди.

⁴⁶ У уныңға мундақ жавап бәрди:

— Силәргиму вай, әй Тэврат әһлилири! Чүнки силәр көтирәлмигидәк еғир жүкләрни адәмләрниң зиммисигә артип қойсиләр-ю, амма өзүңлар бу жүкләрни көтиришкә бирму бармиғиңларни тәккүзмәйсиләр! □ ■ ⁴⁷ Силәргә вай! Чүнки пәйғәмбәрләрниң қәбирлирини ясап келиватисиләр, лекин ата-бовилириңлар уларни өлтүрди. ■ ⁴⁸ Шуниң билән силәр ата-бовилириңлар қилғанлириға рази болғанлиғиңларға гувалиқ берисиләр. Чүнки улар пәйғәмбәрләрни өлтүрди вә силәр уларниң қәбирлирини ясайсиләр. □ ⁴⁹ Бу сәвәптинму Худаниң даналиғи дәйдуки: «Мән уларға пәйғәмбәрләр вә расулларни әвәтимән вә булардин бәзилерини улар өлтүриду вә бәзилерини зиянкәшлик билән қоғливетиду». □ ■ ⁵⁰⁻⁵¹ Шуниң билән дуния апиридә болғандин буянқи барлиқ пәйғәмбәрләрниң төкүлгән қан қәризлири, йәни һабилниң төкүлгән қенидин тартип таки *ибадәтханидики* қурбангаһ билән муқәддәс жай арилиғида қәтл қилинған *каһин* Зәкәрияниң төкүлгән қениғичә барлиқ қан қәриزلәр үчүн мошу дәвирдикиләрдин һесап елиниду. Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки, буларниң һәммиси мошу дәвирдин елинидиған болиду! □ ■

⁵² һалиңларға вай, әй Тэврат әһлилири! Чүнки һекмәт ғәзнисиниң ачқучини елип туруп, өзүңлар униң ичигә кирмидиңлар вә кирәй дегәнләрниму киргүзмидиңлар. ■

⁵³ У шу йәрдин чиққандин кейин, Тэврат устазлири билән Пәрисийләр униң билән қаттиқ қаршилишип, уныңға көп ишларни музакирилишишкә қистиди □ ⁵⁴ вә униң үстидин шикайәт қилишқа сөзидин бирәр әйип тепивелишқа пайлап жүрәтти.

12

Сахтипәзликтин һошияр болуш

Мат. 10:19-20; 10:28-33; 12:32

¹ Шу чағларда, миңлиған кишиләр жиғилип, бир-бирини дәссивәткидәк қиста-қистаң болушуп кәткәндә, у авал мухлислириға сөз қилип мундақ деди:

— Пәрисийләрниң ечитқусидин, йәни сахтипәзлигидин һошияр болуңлар. □ ■ ² Чүнки йошурулған һеч қандақ иш ашкариланмай қалмайду, вә һеч қандақ мәхпий иш аян болмай қалмайду. ■ ³ Шуңа силәрниң қараңғуда ейтқанлириңлар йоруқта аңлиниду; өйниң ичкиридә хупиянә пичирлашқанлириңларму өгүзләрдә жакалиниду. □

□ **11:46** «силәр көтирәлмигидәк еғир жүкләрни адәмләрниң зиммисигә артип қойсиләр-ю,...» — «еғир жүкләр» һәр түрлүк қаттиқ диний қайдә-йосунларни көрситиду. ■ **11:46** Йәш. 10:1; Мат. 23:4; Рос. 15:10. ■ **11:47** Мат. 23:29. □ **11:48** «улар, йәни ата-бовилириңлар пәйғәмбәрләрни өлтүрди вә силәр уларниң қәбирлирини ясайсиләр» — Йәһудий хәлқи дайим «улуқ ата-бовилиримиз» «ата-бовилиримиз қалдурған муқәддәс қайдә-йосунлар» дәйтти. Улар мошу «ата-бовилиримиз қалдурған муқәддәс қайдә-йосунлар»ға чиң есиливалатти, лекин пәйғәмбәрләрниң сөзлиригә көңүл бөлмәйтти, вә уларниң һазир ата-бовилиридәк Худа әвәткән пәйғәмбәрләргә, һәтта Қутқузғучи-Мәсиһгә болған зиянкәшликлири тоғрилиқ һеч ойланмайтти (49-айәтни көрүң). □ **11:49** ««Худаниң даналиғи дәйдуки: «Мән уларға пәйғәмбәрләр вә расулларни әвәтимән вә булардин бәзилерини улар өлтүриду вә бәзилерини зиянкәшлик билән қоғливетиду»» —бу сөzlәр мәлум пәйғәмбәр ейтқан сөз болмиғини билән, у көп бешарәтләрниң жиғинчақлинишиду. ■ **11:49** Мат. 10:16; Луқа 10:3; Юһ. 16:2; Рос. 7:51; Ибр. 11:35. □ **11:50-51** «йәни һабилниң төкүлгән қенидин тартип таки *ибадәтханидики* қурбангаһ билән муқәддәс жай арилиғида қәтл қилинған *каһин* Зәкәрияниң төкүлгән қениғичә барлиқ қан қәриزلәр...» — һабилниң өлтүрүлүши тоғрилиқ «Яр.» 4:8-11ни, Зәкәрияниң өлтүрүлүши тоғрилиқ «2Тар.» 24:20-22ни көрүң. Бу икки вақиә Йәһудийларниң Тэвратни әнғәниви орунлаштуруш тәртиви бойичә Тэвратниң әң бешида вә әң ахириға қоюлиду. ■ **11:50-51** Яр. 4:8; 2Тар. 24:21; Ибр. 11:4.

■ **11:52** Мат. 23:13. □ **11:53** «У шу йәрдин чиққандин кейин...» — яки «У буларни ейтқанда,...». □ **12:1** «Пәрисийләрниң ечитқусидин, йәни сахтипәзлигидин һошияр болуңлар» — «Мат.» 16:1-12ниму көрүң. Муқәддәс язмиларда ечитқу (хемиртуруч) көп йәрләрдә тәкәббурлук вә сахтипәзликкә символ қилиниду. ■ **12:1** Мат. 16:16; Мар. 8:15. ■ **12:2** Аюп 12:22; Мат. 10:26; Мар. 4:22; Луқа 8:17. □ **12:3** «хупиянә пичирлашқанлириңлар» — грек тилида «қулаққа ейтқиниңлар».

□ **11:46** «силәр көтирәлмигидәк еғир жүкләрни адәмләрниң зиммисигә артип қойсиләр-ю,...» — «еғир жүкләр» һәр түрлүк қаттиқ диний қайдә-йосунларни көрситиду. ■ **11:46** Йәш. 10:1; Мат. 23:4; Рос. 15:10. ■ **11:47** Мат. 23:29. □ **11:48** «улар, йәни ата-бовилириңлар пәйғәмбәрләрни өлтүрди вә силәр уларниң қәбирлирини ясайсиләр» — Йәһудий хәлқи дайим «улуқ ата-бовилиримиз» «ата-бовилиримиз қалдурған муқәддәс қайдә-йосунлар» дәйтти. Улар мошу «ата-бовилиримиз қалдурған муқәддәс қайдә-йосунлар»ға чиң есиливалатти, лекин пәйғәмбәрләрниң сөзлиригә көңүл бөлмәйтти, вә уларниң һазир ата-бовилиридәк Худа әвәткән пәйғәмбәрләргә, һәтта Қутқузғучи-Мәсиһгә болған зиянкәшликлири тоғрилиқ һеч ойланмайтти (49-айәтни көрүң). □ **11:49** ««Худаниң даналиғи дәйдуки: «Мән уларға пәйғәмбәрләр вә расулларни әвәтимән вә булардин бәзилерини улар өлтүриду вә бәзилерини зиянкәшлик билән қоғливетиду»» —бу сөzlәр мәлум пәйғәмбәр ейтқан сөз болмиғини билән, у көп бешарәтләрниң жиғинчақлинишиду. ■ **11:49** Мат. 10:16; Луқа 10:3; Юһ. 16:2; Рос. 7:51; Ибр. 11:35. □ **11:50-51** «йәни һабилниң төкүлгән қенидин тартип таки *ибадәтханидики* қурбангаһ билән муқәддәс жай арилиғида қәтл қилинған *каһин* Зәкәрияниң төкүлгән қениғичә барлиқ қан қәриزلәр...» — һабилниң өлтүрүлүши тоғрилиқ «Яр.» 4:8-11ни, Зәкәрияниң өлтүрүлүши тоғрилиқ «2Тар.» 24:20-22ни көрүң. Бу икки вақиә Йәһудийларниң Тэвратни әнғәниви орунлаштуруш тәртиви бойичә Тэвратниң әң бешида вә әң ахириға қоюлиду. ■ **11:50-51** Яр. 4:8; 2Тар. 24:21; Ибр. 11:4.

■ **11:52** Мат. 23:13. □ **11:53** «У шу йәрдин чиққандин кейин...» — яки «У буларни ейтқанда,...». □ **12:1** «Пәрисийләрниң ечитқусидин, йәни сахтипәзлигидин һошияр болуңлар» — «Мат.» 16:1-12ниму көрүң. Муқәддәс язмиларда ечитқу (хемиртуруч) көп йәрләрдә тәкәббурлук вә сахтипәзликкә символ қилиниду. ■ **12:1** Мат. 16:16; Мар. 8:15. ■ **12:2** Аюп 12:22; Мат. 10:26; Мар. 4:22; Луқа 8:17. □ **12:3** «хупиянә пичирлашқанлириңлар» — грек тилида «қулаққа ейтқиниңлар».

4 Мән силәр достлиримға шуни ейтимәнки, тәнни өлтүрүп, башқа һеч иш қилалмайдығанлардин қорқмаңлар.■ 5 Лекин мән силәргә кимдин қорқушунлар керәклигини көрситип қояй: Өлтүргәндин кейин, дозаққа ташлашқа һоқуқлуқ болғучидин қорқуңлар; бәрһәқ силәргә ейтай — Униңдин қорқуңлар!

6 Бәш қушқач икки тийингә сетилидиғу? Лекин уларниң һеч бириму Худа тәрипидин унтулуп қалғини йоқ.□ ■ 7 Лекин һәтта һәр бир тал чечинларму саналғандур. Шундақ экән, қорқмаңлар; силәр нурғунлиған қушқачтин қиммәтликсиләр!■

Әйсани етирап қилиш вә қилмаслиқ

8 — Бирақ мән силәргә шуни ейтип қояйки, ким мени инсанларниң алдида етирап қилса, Инсаноғлиму уни Худаниң пәриштилири алдида етирап қилиду.■ 9 Бирақ инсанларниң алдида мени тонумиған киши, Худаниң пәриштилири алдидиму тонулмайду.■

10 Инсаноғлиға қарши сөз қилған һәр қандақ киши кәчүрүмгә еришәләйду; лекин Муқәддәс Роһқа күпүрлүк қилғучи болса кәчүрүмгә еришәлмәйду.□ ■

11 Лекин кишиләр силәрни синагогларға яки һөкүмдарлар вә әмәлдарларниң алдиға елип берип сораққа тартқанда, «Әрзәғ қандақ жавап бәрсәм?» яки «Немә десәм болар?» дәп әндишә қилмаңлар. ■ 12 Чүнки немә дейиш керәклигини шу вақти-саитидә Муқәддәс Роһ силәргә үгитиду.

Әқилсиз бай һәққидики тәмсил

13 Көпчилик арисидин бириси униңға:

— Устаз, акамға атимиздин қалған мирасни мән билән тәң үлишишкә буйруғайла — деди.

14 Лекин у униңға жававән: — Бурадәр, ким мени силәрниң үстүңларға сотчи яки үләштүргүчи қилди? — деди. □ 15 У көпчиликкә қарап: — Пәхәс болуп өзүңларни һәр хил тамахорлуқтин сақлаңлар. Чүнки инсанниң һаяти униң мал-мүлүклириниң көплүгигә бағлиқ әмәстур, деди.■

16 Андин у уларға мундақ бир тәмсилни ейтип бәрди:

— «Бир байниң йери мол һосул берипту. 17 У көңлидә «Қандақ қилай? Чүнки бунчивала һосулни қойғидәк йерим йоқ» — дәп ойлапту. 18 Андун у: — «Мундақ қилай: — һазирқи амбарлиримни чувуетип, техиму чоңини ясап, барлиқ мәһсулатлирим вә башқа мал-мүлүклиримни шу йәргә жиғип сақлай! 19 Андин өз-өзүмгә: «Әй женим, жиғип сақлиған, көп жил йәткидәк немәтлириң бар, раһәт ичидә йәп-ичип хуш болғин!» дәйдиған болиман» дәп ойлапту.■

20 Лекин Худа униңға:

«Әй ахмақ, бүгүн кечила жениң сәндин тәләп қилип елиниду; ундақта бу топлиғиниң кимгә қалиду?» дәпту.■

21 Худаниң алдида дөләтмән болмай, өзигә фәзнә жиққанниң һали шундақ болар».

Етиқатчилар әндишә қилмаслиғи керәк

Мат. 6:19-21, 25-34

22 Андин у мухлислириға мундақ деди:

■ 12:4 Йәш. 51:7; Йәр. 1:8; Мат. 10:28. □ 12:6 «бәш қушқач икки тийингә сетилидиғу?» — «тийин» грек тилида «ассарийон». «икки тийин» — Шу дәвирдики бир ишчиниң күнлүк һәққи болған «динариус»ниң 1/8 Қисми еди. ■ 12:6 Мат. 10:29. ■ 12:7 1Сам. 14:45; 2Сам. 14:11; 1Пад. 1:52; Луқа 21:18. ■ 12:8 Мат. 10:32. ■ 12:9 Мат. 10:33; Мар. 8:38; Луқа 9:26; 2Тим. 2:12; 1Юһа. 2:23. □ 12:10 «Муқәддәс Роһқа күпүрлүк қилиш» — яки «Муқәддәс Роһқа қарши гәп қилиш» дегән гуна тоғрилиқ «Матта»дики «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 12:10 1Юһа. 5:16.

■ 12:11 Мат. 10:19; Мар. 13:11; Луқа 21:14. □ 12:14 «Бурадәр, ким мени силәрниң үстүңларға сотчи яки үләштүргүчи қилди?» — «Мис.» 2:14ни көрүң. Мәсиһ Муса пәйғәмбәрниң рольини рәт қилди. Бу муһим һәқиқәт үстидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ 12:15 1Тим. 6:7. ■ 12:19 Топ. 11:9; 1Кор. 15:32; Яқ. 5:5. ■ 12:20 Зәб. 38:7; Зәб. 51:9; Топ. 2:18, 19; Йәр. 17:11.

— Шунинң үчүн мән силәргә шуни ейтип қояйки, турмошуңлар тоғрилиқ, немә йәрмиз яки немә кийәрмиз, дәп әндишә қилмаңлар. ■ 23 Чүнки һаятлиқ йемәкликтин, тән кийим-кечәктин әзиздур. 24 Қузғунларға қараңлар! Улар теримайду вә жиғмайду, уларниң амбар, искилатлириму йоқ. Лекин Худа уларниму озукландуриду. Силәр қушлардин қанчилик әзиз-һә! ■ 25 Араңларда қайсиңлар ғәм-қайғу билән өмрүңларни бирәр саат узарталайсиләр? □ ■ 26 Әгәр шунчилик кичиккинә ишму қолуңлардин кәлмисә, немә үчүн қалған ишлар тоғрисида ғәм-әндишә қилисиләр? 27 Нелупәрләрниң қандақ өсидиғанлиғиға қарап беқиңлар! Улар әмгәкму қилмайду, чақму егирмәйду; лекин силәргә шуни ейтип, һәтта Сулайман толук шан-шәрәптә турғандиму униң кийиниши нилупәрләнниң бир гүличилигиму йоқ еди. □ 28 Әй ишәши аҗизлар! Әнди Худа даладики бүгүн ечилса, әтиси қуруп очаққа селинидиған әшу гүл-гияларни шунчә безигән йәрдә, силәрни техиму кийиндүрмәсму?! 29 Шундақ экән, немә йәймиз, немә ичимиз дәп баш қатурмаңлар, һеч немидин әндишә қилмаңлар. □ 30 Чүнки һәр қайси әлдикиләр мана шундақ һәммә нәрсиләргә интилиду. Бирақ Атаңлар силәрниң бу нәрсиләргә муһтаҗлиғиңларни билиду; □ 31 шундақ экән, Униң падишалиғиға интилиңлар вә у чағда, буларниң һәммиси силәргә қошулуп несип болиду. ■ 32 Қорқмаңлар, и кичик пада! Чүнки Атаңлар падишалиқни силәргә ата қилишни хуш көрди. □ 33 Мал-мүлкүңларни сетип, *кәмбәғәлләргә* хәйрхаһлиқ қилиңлар. Өзүңларға упримайдиған һәмян, әршләрдә һәргиз түгәп кәтмәйдиған бир ғәзнә һазирлаңлар; — шу йәрдә оғри йеқин кәлмәйду, күйә йәп йоқап кәтмәйду. ■ 34 Чүнки байлиғиңлар қәйәрдә болса, қәлбиңларму шу йәрдә болиду.

Мәсиһниң келишигә тәйяр болуңлар!

Мат. 24:45-51

35 Силәр белиңларни чиң бағлап, чирақлириңларни яндуруп туруңлар; ■ 36 худди ғоҗайининиң той зияпитидин қайтип келишини күтүп турған чакарлардәк, һәрдайим тәйяр туруңлар. Шунинң билән ғоҗайин келип ишиқни қаққанда, чакарлар дәрһал чиқип ишиқни ачидиған болиду. 37 Ғоҗайин қайтип кәлгәндә, чакарлириниң ойғақ, тәйяр турғанлиғини көрсә, бу чакарларниң бәхитидур! Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, ғоҗайин өзи белини бағлап, уларни дәстиханға олтарғузуп, уларниң алдиға келип шәхсән өзи уларни күтүвалиду! 38 Вә әгәр ғоҗайин иккинчи яки үчинчи җәсәктә кәлсиму, чакарлириниң шундақ ойғақлиғини көрсә, бу уларниң бәхитидур! □ ■ 39 Лекин шуни билип қоюңларки, әгәр өй егиси оғриниң кечидә қайси вақитта келидиғанлиғини билгән болса, у ойғақ туруп оғриниң өйгә тешип киришигә һәргиз йол қоймайтти! □ ■ 40 Шунинң үчүн силәрму һәрдайим тәйяр туруңлар; чүнки Инсаноғли силәр ойлимиған вақит-сааттә қайтип келиду. ■

■ 12:22 Зәб. 54:23; Мат. 6:25; Фил. 4:6; 1Тим. 6:8; 1Пет. 5:7. ■ 12:24 Аюп 38:41; Зәб. 146:9.
□ 12:25 «қайсиңлар ғәм-қайғу билән өмрүңларни бирәр саат узарталайсиләр?» — башқа бир тәрҗимиси: «қайсиңлар ғәм-қайғу билән боюңға бирәр ғерич қошалайсиләр?». ■ 12:25 Мат. 6:27. □ 12:27 «нелупәрләр...» — яки «явайи гүл-гиялар...». «Сулайман» — улук падиша Сулайман. □ 12:29 «...баш қатурмаңлар» — грек тилида «...(йемәкликкә) интилмәңлар». □ 12:30 «Һәр қайси әлдикиләр...» — грек тилида «бу дунядики (ят) әлләрдикиләр». «Ят әлләр» Йәһудий әмәс бутпәрасләр болуп, тирик Худани билмәйтти; мухлислар Йәһудий болғачқа, Худаниң күч-қудрити һәмдә Өз хәлқидин хәвәр алидиғанлиғиға ишәши болуши керәк еди. ■ 12:31 1Тар. 3:13; Зәб. 36:25. □ 12:32 «Атаңлар падишалиқни силәргә ата қилишни хуш көрди» — «падишалиқ» болса Худаниң Өз падишалиғи, әлвәттә. ■ 12:33 Мат. 6:20; 19:21; Луқа 16:9; 1Тим. 6:19. ■ 12:35 Әф. 6:14; 1Пет. 1:13. □ 12:38 «әгәр ғоҗайин иккинчи яки үчинчи җәсәктә кәлсиму, чакарлириниң шундақ ойғақлиғини көрсә, бу уларниң бәхитидур!» — Йәһудийлар кечә вақтини һесаплиғанда үч җәсәк, римлиқлар болса төрт җәсәк дәп һесаплайтти. ■ 12:38 Мат. 24:42. □ 12:39 «әгәр өй егиси оғриниң кечидә қайси вақитта келидиғанлиғини билгән болса, у ойғақ туруп оғриниң өйгә тешип киришигә һәргиз йол қоймайтти!» — муқәддәс язмилардики көп йәрләрдә Пәрвәрдиғарниң күниниң «оғридәк» (күтүлмигән вақитта) келидиғанлиғи тилға елиниду. ■ 12:39 Мат. 24:43; 1Тес. 5:2; 2Пет. 3:10; Вәһ. 3:3; 16:15. ■ 12:40 Мат. 24:44; 25:13; Мар. 13:33; Луқа 21:34; 1Тес. 5:6.

41 Петрус уиндин: — И Рэб, сэн бу тэмсилни бизгила қаритип ейттиңму яки һәммәйләнгә қаритипму? — дәп сориди.

42 Рэб мундақ деди:

— Ғоҗайини өз өйидикиләргә мәсьул қилип, уларға тегишлик болған ашлиқни вақти-вақтида тәқсим қилип беришкә тайинлайдиган ишәшлик вә пәмлик ғоҗидар ким болиду? □ ■

43 Ғоҗайин өйигә қайтқанда, чакириниң шундақ қиливатқининиң үстигә кәлсә, бу чакарниң бәхитидур! 44 Мән силәргә бәрһәк шуни ейтип қояйки, ғоҗайин уни пүтүн егилигини башқурушқа қойиду. 45 Лекин мабада шу чакар көңлидә: «Ғоҗайиним һаял болуп қалиду» дәп, башқа чакарлар вә дедәкләрни бозәк қилишқа вә йәп-ичип, мәс болушқа башлиса, 46 Шу чакарниң ғоҗайини күтүлмигән бир күни, ойлимиған бир вақитта қайтип келиду вә уни кесип икки парчә қилип, униң несивисини етиқатсизлар билән охшаш тәғдирдә бекитиду.

47 Әнди ғоҗайининиң ирадисини билип туруп, тәйярлинип турмиған вә ғоҗайининиң ирадиси бойичә қилмиған чакар болушиға таяқ йәйду. ■ 48 Бирақ ғоҗайининиң ирадисини билмәй туруп, таяқ йейишкә тегишлик ишларни қилған чакар азрак таяқ йәйду. Кимгә көп берилсә, уиндин тәләп қилинидигини көп болиду. Чүнки адәмләр кимгә көп аманәт қойған болса, уиндин тәләп қилидигиниму көп болиду.

Мәсиһниң туташтурмақчи болған оти

Мат. 10:34-36

49 Мән йәр йүзигә от ташлап туташтурушқа кәлдим вә бу отниң тутишишиға нәқәдәр тәқәззамән! 50 Лекин мән алди билән бир чөмүлдүрүш билән чөмүлдүрүлүшүм керәк вә бу чөмүлдүрүлүшүм әмәлгә ашурулғичә интайин қийнилимән! □ ■ 51 Силәр мени йәр йүзигә течлиқ елип кәлдимекин, дәп ойлап қалдиңларму? Яқ, мән шуни силәргә ейтайки, течлиқ әмәс, бөлүнүш елип кәлдим! ■ 52 Чүнки буниңдин кейин, бир өйдики бәш киши бөлүниду; үчи иккисигә қарси вә иккиси үчигә қарши бөлүниду. 53 Ата оғлиға вә оғул атисиға, ана қизиға вә қиз анисиға, қейинана келинигә вә келин қейинанисиға қарши туриду. ■

Худаниң ғәзивидин агаһландуридиган бешарәтлик аламәтләр

Мат. 16:2-3

54 Әйса йәнә топлашқан адәмләргә мундақ деди:

— Силәр күнпетиш тәрәптин булутниң чиққинини көрсәңлар, дәрһал «ямғур яғиду» дәйсиләр, вә дәрвәкә шундақ болиду. 55 Жәнуп тәрәптин шамалниң чиққинини көрсәңлар, «һава иссийду» дәйсиләр вә дәрвәкә шундақ болиду. 56 Әй сахтипәзләр! Силәр йәр билән көкниң рәңгини пәриқ етәләйсиләр-ю, қандақсигә бу заманни пәриқ етәлмәйсиләр?!

57 Әнди немишкә қайси ишларниң дурус екәнлигигә өзүңлар һөкүм қилип бақмайсиләр?! ■ 58 Чүнки дәвагириң билән биргә сотчи алдиға барғиниңда, униң билән йолда кетиватқиниңда, униң билән яришип дост болушқа интилгин; болмиса, у сени сотчиға, сотчи болса гундипайға тапшуриду вә гундипай сени зинданға ташлайду. 59 Мән саңа шуни

□ **12:42** «Ғоҗайини өз өйидикиләргә...» — «өйидикиләр» мошу йәрдә өйдики хизмәткарлар вә чакарлирини көрситиду; мошу йәрдә көчмә мәнәси Худаға тәвәдикиләр, йәни барлиқ ишәнгүчиләр дегәнликтур. «Ғоҗайини өз өйидикиләргә мәсьул қилип, уларға тегишлик болған ашлиқни вақти-вақтида тәқсим қилип беришкә тайинлайдиган ишәшлик вә пәмлик ғоҗидар ким болиду?» — шүбһисизки, Рэб бу тэмсилни һәммидин авал Петрусниң өз-өзигә тәтбиқлишини халиди, андин қалған расулар, андин Худаниң барлиқ хизмәткарлириға қаритип ейтқан. ■ **12:42** Мат. 24:45; 25:21; 1Кор. 4:2. ■ **12:47** Яқ. 4:17. □ **12:50** «мән алди билән бир чөмүлдүрүш билән чөмүлдүрүлүшүм керәк вә бу чөмүлдүрүлүшүм әмәлгә ашурулғичә интайин қийнилимән!» — бу әйәттики «чөмүлдүрүш» шүбһисизки униң өлүмидур. Бу тоғрилиқ «Әфәсуслуқларға»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. Мошу чөмүлдүрүлүштин кейин Муқәддәс Роһниң оти йәр йүзидә тутуштурулиду. «Рос.» 2-бапни көрүң! ■ **12:50** Мат. 20:22; Мар. 10:38; Әф.4:5 ■ **12:51** Мат. 10:34. ■ **12:53** Мик. 7:6 ■ **12:57** Мат. 5:25-26

ейтип қояйки, қарзиңниң әң ахирқи бир тийининиму қоймай төлимигичә, шу йәрдин һәргиз чиқалмайсән. □

13

Товва қилиш яки һалак болуш

¹ Шу чағда, бир нәччә адәм униңға валий Пилатусниң бир қисим Галилийәликләрниң қенини төкүп, уларниң қанлирини улар қиливатқан ибадәтханидики қурбанлиқниң қанлири билән арилаштурғанлиғини мәлум қилди. □

² У уларға жававән мундақ деди:

— Уларниң бу азапларни тартқини үчүн бу Галилийәликләрни башқа Галилийәликләрдин гунайи еғир дәп қарамсиләр? ³ Мән силәргә ейтайки, ундақ әмәс! Бәлки силәр товва қилмисаңлар, һәммиңларму охшаш ақивәттә һалак болисиләр. □ ⁴ Силоам мәһәллисидики мунар өрүлүп чүшүп, он сәккиз кишини бесип өлтүрүп қойған, силәр уларни Йерусалимда туруватқан башқлардин қәбиһ, дәп қарамсиләр? □ ⁵ Мән силәргә ейтайки, ундақ әмәс! Бәлки силәр товва қилмисаңлар, һәммиңларму охшаш ақивәттә һалак болисиләр.

Товва қилмаслиқниң ақивити — мевә бәрмәйдиган дәрәқ

⁶ Андин у бу тәмсилни сөزلәп бәрди:

— Мәлум бир кишиниң үзүмзарлиғида тикилгән бир түп әнжир дәриғи бар экән. У у дәрәқтин мевә издәп кәпту, лекин һеч мевә тапалмапту. ⁷ У бағвәнгә: «Қара, үч жилдин бери бу әнжир дәриғидин мевә издәп келиватимән, бирақ бир талму мевә тапалмидим. Уни кесивәт! У немә дәп йәрни бекардин-бекар егиләп туриду?» дәпту. ⁸ Лекин бағвән: «Ғоҗайин, униңға йәнә бир жил тәғмигәйла. Бу вақит ичидә униң түвидики топиларни бошитип, оғутлап бақай. ⁹ Әгәр келәр жили мевә бәрсә, яхши хоп! Бирақ бәрмисә, кесивәткәйла» дәпту бағвән.

Шабат күни док аялни сақайтиш

¹⁰ Бир шабат күни, у бир синагогта тәлим беривататти. ¹¹ Мана шу йәрдә он сәккиз жилдин бери зәипләштүргүчи бир жин тәрипидин тутулуп, дәмчийип өрә туралмайдиған бир аял бар еди. □ ¹² Әйса уни көргәндә, йениға чақирип:

— Ханым, сән бу зәиплиғиңдин азат болдуң! — деди. ¹³ Андин у қолини униң учисиға қоювиди, аял дәрһал руслинип тик туруп, Худани улуклиди.

□ **12:59** «әң ахирқи бир тийининиму қоймай төлимигичә» — «тийин» грек тилида «ләптон» — пулниң әң кичик бирлиги, шу дәвирдики бир ишчиниң күнлүк һәққи болған «динариус»ниң 1/128 қисми еди. «дәвағириң билән биргә сотчи алдиға барғиниңда, униң билән йолда кетиватқиниңда, униң билән яришип дост болушқа интилгин; .. болмиса... .. әң ахирқи бир тийининиму қоймай төлимигичә, шу йәрдин һәргиз чиқалмайсән» — бу көп әһваллиримизға мас келидиған интайин әмәлий несиһәт, әлвәттә. Униң үстигә мошу йәрдә бәлким тәмсил болуши мүмкин; чүнки Мәсиһниң сөзлирида «Әгәр... болса» дегән сөз йоқ. Демәк, Исраилларниң үстигә әрзи бар еди; бу әрз қилғучи болса бәлким Худа Өзидур. һазир «яраштурулуп дост болуш»ниң товва қилиш пурсити болсиму, һәрһалда вақти чәкликтур. Төвәндики 13-бапниму көрүң. □ **13:1** «... валий Пилатусниң ... уларниң қанлирини улар қиливатқан ибадәтханидики қурбанлиқниң қанлири билән арилаштурғанлиғи» — айәттә «ибадәтхана» дегән сөз йоқ. Бирақ қурбанлиқ қилиш башқа йәрдә болмайтти. «қанлири... қурбанлиқниң қанлири билән арилаштурди» — демәк, Пилатус уларни ибадәтханида ибадәт үстидә өлтүрүвәтти. □ **13:3** «һәммиңлар охшаш ақивәттә һалак болисиләр» — бу сөз бәлким Рим империйәси миладийә 70-жилида Йерусалим вә башқа шәһәрләрни вәйран қилишини вә шуниң билән тәң дозақниму көрситиши мүмкин. 5-айәтниң мәнәсиму шундақ. □ **13:4** «Силоам» — (ибраний тилида «Шилоаһ») Йерусалимдики бир мәһәллә. «Нәһ.» 3:15 вә «Йәш.» 8:6ни көрүң. «силәр уларни Йерусалимда туруватқан башқлардин қәбиһ, дәп қарамсиләр?» — «қәбиһ» мошу йәрдә грек тилида «қәриздар» дәп ипадилиниду. □ **13:11** «... он сәккиз жилдин бери зәипләштүргүчи бир жин тәрипидин тутулуп...» — «жин» — Грек тилида «ροη». «өрә туралмайдиған бир аял бар еди» — «өрә туралмайдиған» грек тилида «бешини кәтирәлмәйдиған».

14 Бирақ синагогниң чоңи Әйсаниң шабат күни кесәл сақайтқинидин ғәзәплинип, көпчиликкә:

— Адәмләр иш қилиш керәк болған алтә күн бар, шу күнләрдә келип сақайтилиңлар; лекин шабат күнидә ундақ қилмаңлар, — деди. □ ■

15 Шуңа Рәб униңға мундақ жавап бәрди:

— Әй сахтипәзләр! Һәр бириңлар шабат күни топақ вә ешигиңларни оқурдин йешип, суғарғили башлимамсиләр?! □ ■ 16 Әнди Шәйтан мана он сәккиз жил боғуп кәлгән, Ибраһимниң бир қизи болған бу аял дәл шабат күнидә бу сиртмақтин бошитилса, бу шабат күниниң яришиқи болмамду?! □

17 У мошу сөзни қилғанда, униңға қарши чиққанлар хижаләткә қалди; бирақ халайиқ униң қиливатқан һәммә әжайип ишлиридин шатлинип яйриди.

Худаниң падишалигини уруқ вә хемиртуручқа охшитидиган тәмсилләр

Мат. 13:31-33; Мар. 4:30-32

18 У сөзини давамлаштуруп мундақ деди:

— Худаниң падишалиғи немигә охшайду? Мән уни немигә охшитай? ■ 19 У гоя бир тал қича уруғиға охшайду; бириси уни елип өз беғида теригән еди; у өсүп йоған дәрәк болди; асмандики учар-қанатлар келип униң шахлирида угулиди. □

20-21 У йәнә: — Худаниң падишалиғини немигә охшитай? У худди ечитқуға охшайду; бир аял уни қолиға елип, үч җавур унниң арасиға йошуруп, таки пүтүн хемир болғичә сақлиди, — деди. □ ■

Һаятниң тар ишиги

Мат. 7:13-14, 21-23

22 Әйса Йерусалимға қарап сәпирини давамлаштуруп, бесип өткән һәр қайси шәһәр-йезиларда тәлим берип маңди. ■ 23 Бир киши униңдин:

— И тәхсир, қутқузулидиганларниң сани азму? — дәп сориди.

Әйса көпчиликкә мундақ жавап бәрди:

24 — Силәр тар ишиктин киришкә күрәш қилиңлар. Чүнки мән силәргә шуни ейтайки, нурғун адәмләр кирәй дәп издәнсиму, амма кирәлмәйду. ■ 25 Өйниң егиси орнидин туруп ишикни тақигәндин кейин, силәр ташқирида туруп ишикни қеқип: «Рәб, бизгә ачқин!» дәп ялвурғили турғиниңларда, у силәргә җававән: «Силәрниң нәлигиңларни билмәймән» — дәйду. ■ 26 Андин силәр: «Биз сениң алдиңда йегән, ичкән, сәнму бизниң кочилиримизда тәлим бәргән» десәңлар, 27 у йәнә җававән: «Силәрниң нәлигиңларни билмәймән, мәндин

□ **13:14** «синагогниң чоңи Әйсаниң шабат күни кесәл сақайтқинидин ғәзәплинип...» — униң ғәзәплинишиниң үч сәвәви бар еди: (1) уларниң қайдә-йосунлири бойичә аял киши синагогниң оттуриға кәлмәслиги керәк еди (улар кәйнидә олтиратти яки туратти); (2) йәнә қайдилари бойичә әр киши аял кишигә һеч тәғмәслиги керәк, һәтта адәттә нәтонуш аял кишигә гәп қилмәслиги керәк еди; (3) Әйса шабат күнидә кесәл сақайтти. ■ **13:14** Мис. 20:9; Қан. 5:13; Әз. 20:12. □ **13:15** «Әй сахтипәзләр! Һәр бириңлар шабат күни топақ вә ешигиңларни оқурдин йешип, суғарғили башлимамсиләр?!» — бунди «ишләш» яки «хизмәт қилиш» дәп һесаплашқа болсиму, инсан бу зувансиз һайванларға мошундақ «инсанпәрвәрлик» көрсәтмисә, толиму рәһимсизлик болатти. Ундақта инсанға рәһим көрситишкә болмамду?! ■ **13:15** Мис. 23:5; Қан. 22:4; Луқа 14:5. □ **13:16** «Ибраһимниң бир қизи болған бу аял» — «Ибраһимниң қизи» дегән ибарә аялниң Ибраһимниң әвлади екәнлигини көрситиду, әлвәттә, шундақла бәлким униңда һәқиқий етиқат болғанлигини көрситиши мүмкин. ■ **13:18** Мат. 13:31; Мар. 4:30. □ **13:19** «У, йәни Худаниң падишалиғи ГОЯ бир тал қича уруғиға охшайду» — «қича уруғи» Асиядики барлиқ уруқлар ичидә әң кичиги. «У өсүп йоған дәрәк болди» — адәттә қича өсүп йетилгәндә 2-3 метрлиқ көчәт болиду. Лекин бу тәмсилдур; Худаниң падишалиғиниң бәзи җәһәтлири адәттин ташқири болиду. Оқурмәнләргә аянки, тәмсилләрдә «қушлар» адәттә жин-шәйтанларни билдүриду (мәсилән, 8:5ни көрүң). □ **13:20-21** «үч җавур ун» — (яки «үч күрә ун») грек тилида «үч сәтон», ибраний тилида «үч сеаһ». Бир «сәтон» 7 килограм еди; бу хелә көп ун болуп, йүз адәмниң тамигиға йетәтти. «Яр.» 18:6ни көрүң. Оқурмәнләргә йәнә аянки, тәмсилләрдә «ечитқу» яки «хемиртуруч» адәттә яман тәсирләр (тәкәббурлуқ, сахтипәзлик)ни билдүриду (мәсилән, 12:1ни көрүң). ■ **13:20-21** Мат. 13:33. ■ **13:22** Мат. 9:35; Мар. 6:6. ■ **13:24** Мат. 7:13. ■ **13:25** Мат. 25:11,12; Луқа 6:46.

нери кетиңлар, әй қәбиһлик қилғучилар!» дәйду. ■ 28 Силәр Ибраһим, Исақ, Яқуп вә барлиқ пәйғәмбәрләрниң Худаниң падишалиғи ичидә экәнлигини, өзүңларниң сиртқа ташливетилгиниңларни көргиниңларда, жиға-зерәлар кетирилиду, чишлар ғучурлайду. ■ 29 У чағда, кишиләр мәшриқ билән мәғрибтин вә шимал билән жәнуптин келишип, Худаниң падишалиғида дәстиханда олтириду. □ ■ 30 Шуниң билән мана, шу чағда алдида турғанлардин арқиға өтидиғанлар, арқида турғанлардин алдиға өтидиғанлар бар болиду. □ ■

Әйсаниң Йерусалимға бағлиған мейир-муһиббити

Мат. 23:37-39

31 Дәл шу вақитта бир нәччә Пәрсийләр Әйсаниң алдиға келип униңға:

— Мошу йәрдин чиқип өзүңни нериға ал. Чүнки һерод сени өлтүрмәкчи, — деди.

32 У уларға:

— Берип шу түлкигә ейтиңлар: Мана мән жинларни һайдиветип, бүгүн вә әтә шипа берәрмән вә үчинчи күни такамуллаштурулимән, дәңлар. □ 33 һалбуки, бүгүн вә әтә вә өгүнлүккә меңип жүрүшүм керәктур; чүнки һеч пәйғәмбәрниң өлтүрүлүши Йерусалимдин башқа һеч қандақ жайда мүмкин болмас. □

34 Әй Йерусалим, Йерусалим! Пәйғәмбәрләрни өлтүридиған вә саңа әвәтилгәнләрни чалма-кесәк қилидиған шәһәр! Мән қанчә қетимлап мекиян өз жүжилирини қанат астиға алғандәк сениң балилириңни қойнумға алмақчи болдум, лекин силәр халимидиңлар. □ ■

35 Мана өйүңлар ташлинип вәйранә болуп қалиду; вә мән силәргә шуни ейтип қояйки, силәр «Пәрвәрдиғанниң нами билән кәлгүчигә мубарәк болғай!» демигичә, мени йәнә

■ 13:27 Зәб. 6:9; Мат. 7:23; 25:12,41. ■ 13:28 Мат. 8:11, 12; 13:42; 24:51. □ 13:29 «кишиләр мәшриқ билән мәғрибтин вә шимал билән жәнуптин келишип, Худаниң падишалиғида дәстиханда олтириду» — «мәшриқ билән мәғрибтин вә шимал билән жәнуптин» кәлгәнләр Йәһудий әмәсләрни көрситиду. «Олтириду» башқа изаһатларда көрситилгәндәк грек тилида «ятиду» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 13:29 Йәш. 2:2; Мал. 1:11; Мат. 8:11.

□ 13:30 «алдида турғанлардин арқиға өтидиғанлар, арқида турғанлардин алдиға өтидиғанлар бар болиду» — грек тилида «ахирқилардин биринчиси болидиғанлар бар болиду, биринчиләрдин ахирқиси болидиғанлар бар болиду» дәп ипадилиниду. Бу әжайип һәқиқәтниң көп жәһәтлири бар; бирақ рошәнки, шу күнидә Худа әсли чақирған Йәһудийлар Худаниң падишалиғида хижаләткә қалдурулиду вә әсли бутпәрәс болған Йәһудий әмәсләр униңда иззәткә еришиду.

■ 13:30 Мат. 19:30; 20:16; Мар. 10:31. □ 13:32 «үчинчи күни такамуллаштурулимән» — башқа бир хил тәржимиси:

«үчинчи күни нишанимға житимән» яки «үчинчи күни ишлиримни тамам қилимән». Лекин ишинимизки, тәржимимиз грек тилиға садиқтур. Төвәндики изаһатни көрүң. «Берип шу түлкигә ейтиңлар: Мана мән жинларни һайдиветип, бүгүн вә әтә шипа берәрмән вә үчинчи күни такамуллаштурулимән, дәңлар» — бу сирлиқ гәпниң мәнаси бәлким: «Маңа қалған қисқа вақит ичидә Худа маңа бекиткән плани бойичә сәндин қорқмай ишләверимән. Қисқа вақит ичидә мән Худадан тапшурувалған вәзипәмни тамам қилимән вә шундақла өзүм «такамуллаштурулимән» дегәндәк болуши мүмкин. Униң үстигә, Мәсиһниң «такамуллаштурулимән» дегән сирлиқ сөзи, шүбһисизки, көп жәһәтликтур. «Ибр.» 2:10дә охшаш һәқиқәт тепилиду вә «ибранийларға»дики «қошумчә сөз»имиздә бу тоғрилиқ азрақ тохтилимиз.

□ 13:33 «һалбуки, бүгүн вә әтә вә өгүнлүккә меңип жүрүшүм керәктур» — Әйса бу сөзни қилғанда теһи Галилийә өлкисидә еди. һеродниң Йерусалим билән алақиси йоқ еди, Галилийәни идарә қилатти. Шуңа бу 32-айәттики сөзниң давами: «Мәнки Мәсиһ Йерусалимға беришим керәк, лекин ундақ қилишим һеродтин қечиш үчүн әмәс, бәлки Худаниң плани болғанлиғи үчүн» дегәндәк мәнидә. «чүнки һеч пәйғәмбәрниң өлтүрүлүши Йерусалимдин башқа һеч қандақ жайда мүмкин болма.» — бу кинайилик, һәжвий гәп. Бу «капир» һерод хан Галилийәни башқурғини билән Мәсиһкә хәтири болмайду, лекин «Худаниң гәзәл шәһири»дә туруватқанлар ахир берип Әйсани өлтүриду. Бу жүмлидики «мүмкин болмас» дегәнниң башқа хил тәржимиси: «әқил йәтмәс».

□ 13:34 «Әй Йерусалим, Йерусалим!» — Муқәддәс Китапта, бирисиниң бир адәмниң исмини яки бир жайниң намини тәқрар икки қетим чақирши униңға болған чоңқур мейир-муһаббитини ипадиләп, униң өзигә әзиз экәнлигини көрситиду. «Мән қанчә қетимлап мекиян өз жүжилирини қанат астиға алғандәк сениң балилириңни қойнумға алмақчи болдум» — «сениң балилириң» Йерусалимда туруватқан Йәһудий хәлиқни көрситиду, әлвәттә. ■ 13:34 Зәб. 16:8; 91:4; Мат. 23:37.

көрәлмәйсиләр. □ ■

14

Шабат күнидә кесәл сақайтиш

¹ Вә шундақ болдики, бир шабат күни у Пәрсийләрдин болған бир һөкүмдарниң өйигә ғизаға барди; әнди улар уни пайлап жүрүвататти. ² Вә мана, у йәрдә сулуқ ишшиқ кесилигә гириптар болған бир адәм бар еди. ³ Әйса Тәврат әһлилири вә Пәрсийләрдин:

— Шабат күни кесәл сақайтиш Тәврат қануниға уйғунму-йоқ? — дәп сориди.

⁴ Бирақ улар лам-жим демиди. У һелиқи кесәлгә қолини тәккүзүп, сақайтип йолға салди.

⁵ Андин у улардин йәнә:

— Араңлардин бириңларниң мабада шабат күнидә ешиги я калиси қудуққа чүшүп кәтсә, уни дәрһал тартип чиқармайдиған зади ким бар? — дәп сориди. □ ■

⁶ Вә улар униң бу сөзлиригә һеч жавап берәлмиди.

Худа кимни жуқури қилиду?

⁷ Әйса чақирилған мейманларниң өзлиригә төрдин орунларни қандақ таллиғинини көрүп, уларға мундақ бир тәмсилни ейтип бәрди:

⁸ — Бириси сени той зияпитигә тәклип қилса, төрдә олтармиғин. Болмиса, сәндин һөрмәтликрәк бириси тәклип қилинған болса, ⁹ У чағда сени вә уни чақирған саһибхана келип саңа: «Бу кишигә орун бәргәйсиз» дәп қалса, сән хижаләттә қелип пәғаһға чүшүп қалисән. □ ¹⁰ Лекин сән чақирилғанда, берип пәғаһда олтарғин. Шунинң билән сени чақирған саһибхана келип: «Әй достум, жуқуриға чиқиң» дейиши мүмкин вә шунинң билән сениң билән дәстиханда олтарғанларниң һәммисиниң алдида саңа иззәт болиду. ■ ¹¹ Чүнки һәр ким өзини үстүн тутса төвән қилиниду вә кимдәким өзини төвән тутса үстүн қилиниду. ■

Һәқиқий меймандостлуқниң йоли

¹² У өзини мейманға чақирған саһибханиға мундақ деди:

— Мейманни тамаққа яки зияпәткә чақирғиниңда, дост-бурадәр, қериндаш, уруқ-туққан яки бай қолум-хошнилириңни чақирмиғин. Чүнки уларму сени мейманға чақирип, мәрһәмितिңни қайтуруши мүмкин. ■ ¹³ Шунинң үчүн зияпәт берәй десәң, ғериб-ғурва, мәйип-накар, ақсақ-чолақ, кор-әмаларни чақирғин ¹⁴ вә бәхит-бәрикәт көрисән; чүнки у кишиләрниң яхшилиғиңни қайтурушниң амали йоқтур. Шунинң билән һәққанийларниң қайта тирилгән күнидә қилғиниң өзүңгә қайтурулиду.

□ **13:35** «Мана өйүңлар ташлинип вәйранә болуп қалиду» — «силәрниң өйүңлар» мошу бешарәттә: (1) муқәддәс ибадәтхана (у кинайилик билән «Худаниң өйи» демәйду): (2) пүткүл Исраил жәмәтини көрситиду. Чүнки римлиқлар миладийә 70-жилида келип, уларниң муқәддәс ибадәтханисини вәйран қилиду вә Йәһудий хәлқини дунияниң һәр бир булуң-пушқақлириға тарқитиветиду. «Пәрвәрдиғарниң нами билән кәлгүчигә мубарәк болғай!» — бу болса Йәһудий хәлқиниң Мәсиһни қарши елишида дейишигә тегишлик сөзләрдур. Мәсиһ Йерусалимға киргәндә гәрчә мәлум бир қисим кишиләр шундақ сөзни қилғини билән («Луқа» 19:28-48ни, болупму 38-айәтни көрүң), (1) уларниң ундақ дегәнлири сап етиқаттин болмиған; (2) пүтүн хәлиқ ундақ дегини йоқ, бәлки ишәнмигән. Шунинң билән Әйса Мәсиһниң мошу дунияға қайта келиши, шундақла Йәһудий хәлқиниң уни қайта көрүши үчүн пүткүл хәлиқ авал уни «Мәсиһ-қутқузғучимиз», йәни «Пәрвәрдиғарниң нами билән кәлгүчи» дәп етирап қилиши керәктур (бу бешарәт «Рим.» 11:25-27, «Зәк.» 12:7-14 вә башқа йәрләрдә тепилиду). ■ **13:35** Зәб. 68:26; 117:26; Йәш. 1:7; Йәр. 7:34; Мик. 3:12; Мат. 23:38; Рос. 1:20.

□ **14:5** «араңлардин бириңларниң мабада шабат күнидә ешиги я калиси қудуққа чүшүп кәтсә...» — бәзи кона көчүрмиләрдә «ешиги» әмәс, бәлки «балиси» дәп оқулиду. ■ **14:5** Мис. 23:5; Қан. 22:4; Луқа 13:15. □ **14:9** «... пәғаһға чүшүп қалисән» — грек тилида «... ахирқи орунға чүшүп қалисән». ■ **14:10** Пәнд. 25:6, 7. ■ **14:11** Аюп 22:29; Пәнд. 29:23; Мат. 23:12; Луқа 1:51; 18:14; Яқ. 4:6,10; 1Пет. 5:5. ■ **14:12** Нәһ. 8:10; Пәнд. 3:28.

*Катта зияпәт тоғрисидики тәмсил**Мат. 22:1-10*

15 Униң билән һәмдәстихан олтарғанлардин бири бу сөзләрни аңлап, униңға:

— Худаниң падишалиғида ғизаланғучилар немидегән бәхитлик-һә! — деди. □

16 Бирақ у униңға җававән мундақ деди:

— Бир киши катта зияпәткә тутуш қилип, нурғун мейманларни чақирип қоюпту. ■

17 Дәстихан селинған шу сааттә, чакирини әвәтип, чақирилған мейманларға: «Мәрһәмәт, һәммә нәрсә тәйяр болди!» дәп ейтипту. 18 Бирақ, мейманларниң һәммиси бармаслиққа бир-бирләп өзрә-банә көрсәткили турупту. Биринчиси униңға: «Мән һелила бир парчә йәр сетивалған едим, берип көрүп кәлмисәм болмайду. Мени әпу қилғайла, баралмаймән» дәпту. □ 19 Йәнә бири: «Мән бәш қошлуқ өкүз сетивалдим, һазир берип уларни синап көрүшүм керәк. Мени әпу қилғайла, баралмаймән» дәпту. □ 20 Йәнә бириси: «Мән йеңи өйләнгән, шуңа баралмаймән» дәпту.

21 Чакар қайтип келип, бу ишларни ғоҗайиниға мәлум қипту. Ғоҗайин ғәзәпләнгән һалда чакириға: «Дәрһал шәһәрниң чоң-кичик кочилириға кирип, ғериб-ғурва, мәйип-накар, ақсақ-чолақ вә кор-әмаларни мошу йәргә жиғип кәл» дәпту. 22 Андин чакар қайтип келип: «Ғоҗайин, әмир бәргиниңдәк ада қилинди, вә йәнә бош орун бар!» дәпту. 23 Шуниң билән ғоҗайин чакарға: — «Өйүм мейманларға толуш үчүн йезилардики чоң-кичик йолларни, мәһәллиләрни арилап, удул кәлгән адимиңни зорлап елип кәлгин! □ 24 Чүнки мән силәргә шуни ейтайки, башта чақирилған адәмләрниң һеч қайсиси дәстихинимдин тетимайду», дәпту.

*Мухлис болуш шәртлири**Мат. 10:37-38*

25 Әнди топ-топ адәмләр униңға һәмраһ болуп кетивататти. У бурулуп уларға қарап мундақ деди:

26 — Маңа әгәшкәнләр маңа болған сөйүшлиридин өз атиси вә аниси, аяли вә балилири, ака-укилири вә ача-сиңиллири, һәтта өз җениниму яман көрмисә маңа мухлис болалмас.

□ ■ 27 Кимдәким өзиниң крестини йүдүп маңа әгәшмисә у маңа мухлис болалмас.

□ ■ 28 Араңлардин бириси мунар салмақчи болса, алди билән олтирип бу қурулушни пүткүзгидәк хираҗәт өзүмдә барму-йок дәп һесап қилмасму? 29-30 Ундақ қилмиғанда, һулни селип пүткүзәлмисә, көргәнләрниң һәммиси мазақ қилип: «Бу адәм бенани башлап қоюп пүткүзәлмиди» — демәй қалмайду.

31 Яки бир падиша йәнә бир падиша билән җәң қилғили чиқса алди билән олтирип: — Мениң үстүмгә келидиған жигирмә миң кишилик қошун егисигә мән он миң әскирим билән тақабил

□ 14:15 «Худаниң падишалиғида ғизаланғучилар...» — грек тилида «Худаниң падишалиғида нан йегүчиләр...».

■ 14:16 Йәш. 25:6; Мат. 22:2; Вәһ. 19:7, 9. □ 14:18 «Мән һелила бир парчә йәр сетивалған едим, берип көрүп кәлмисәм болмайду. Мени әпу қилғайла, баралмаймән» — ким йәрни авал яхши көрмәй сетивалсун?

□ 14:19 «Һазир берип уларни синап көрүшүм керәк» — яки «Һазир берип көздин кәчүрүп келишим керәк». «Бәш қошлуқ өкүз» — грек тилида: «бәш боюнтуруқ өкүз». Демәк, боюнтуруққа қетилғанда бир-биригә мас келидиған бәш жүп өкүз. Әнди ким өкүзни авал көрмәй сетивалсун? □ 14:23 «Йезилардики чоң-кичик йолларни, мәһәллиләрни арилап,...» — мошу йәрдә грек тилида «Йезилардики йоллардин вә читлиқлардин өтүңлар,...» дегән сөз билән ипадилиниду. Демәк, мейманларни һәр булуң-пучқақтин әкилиш керәк. □ 14:26 «маңа әгәшкәнләр ... өз атиси вә аниси, аяли вә балилири, ака-укилири вә ача-сиңиллири, һәтта өз җениниму яман көрмисә маңа мухлис болалмас»

— мошу йәрдә «яман көрүш» дегәнликниң мәнәси, шүбһисизки, өз адәмлиригә болған муһәббәт Худаға бағлиған муһәббәт алдида «яман көрүш»тәк көрүниду. Мисал, «Яр.» 29:30-31ни көрүң. ■ 14:26 Қан. 13:7; 33:9; Мат. 10:37. □ 14:27 «Кимдәким өзиниң крестини йүдүп маңа әгәшмисә у маңа мухлис болалмас» — римлиқлар тәрипидин өлүм җазаси берилгәнләр миқлинидиған крестни мүрисидә көтирип җаза мәйданиға баратти. «крестлиниш» адәмни қийнайдиған, интайин дәһшәтлик вә аһанәтлик өлүм җаза усули болуп, «өзиниң крестини көтириш» дегәнниң мәнилири төвәндикиләрниму өз ичигә елиши мүмкин: (1) Әйса Мәсиһ үчүн азап-оқубәт тартишқа, (2) тил-аһанәт иштишкә, (3) Худаниң ирадисиниң әмәлгә ашурулуши үчүн зөрүр тепилғанда, «өз-өзини өлүм җазасиға һөкүм қилғандәк» өзиниң арзу-һәвәслирини рәт қилишқа тәйяр болуш. ■ 14:27 Мат. 10:38; 16:24; Мар. 8:34; Луқа 9:23.

туралармәнму? дәп мөлчәрләп көрмәмду?! □ ³² Әгәр у «Соқушалмаймән» дәп ойлиса, дүшмән техи жирақтики чағда әлчи әвәтип, сулһ шәртлирини сорайду. ³³ Шуниңға охшаш, силәрдин кимдәким көңлидә өзиниң бар-йөқи билән хошлашмиса, маңа мухлис болалмас. □

³⁴ Туз яхши нәрсидур; һалбуки, туз өз тәммини йөқатса, униңға қайтидин туз тәммини қандақму киргүзгили болиду? □ ■ ³⁵ У тупраққа ишлитишкә яки оғутқа арилаштурушқиму яримай, талаға ташлиниду. Аңлиғидәк қулиқи барлар буни аңлисун! □

15

Йоқалған қой вә яхши падици тоғрисидики тәмсил

Мат. 18:12-14

¹ Әнди бажғирлар вә башқа гунакарларниң һәммиси униң сөзини аңлашқа униң әтрапиға олашмақта еди. ■ ² Лекин Пәрсийләр билән Тәврат устазлири ғудуңшуп:

— Бу адәм гунакарларни қарши алиду вә улар билән һәмдәстихан олтириду! — дейишти.

³ Шуңа у уларға муну тәмсилни сөзләп бәрди: □

⁴ — Әгәр араңларда бирәйләнниң йүз туяқ қойи болуп, улардин бири жүтүп кәтсә, тохсән тоққузини чөлдә қоюп қоюп жүтүп кәткинини тапқичә издимәсму? ⁵ Уни тепивалғанда, шатланған һалда мүрисигә артиду; ⁶ андин өйигә елип келип, яр-бурадәрлири билән қолум-хошнилирини чақирип, уларға: «Мән жүткән қоюмни тепивалдим, мениң билән тәң шатлиниңлар!» дәйду. ⁷ Мән силәргә шуни ейтайки, шуниңға охшаш, товва қиливатқан бир гунакар үчүн әрштә зор хурсәнлик болиду; бу хурсәнлик товиға муһтаж болмиған тохсән тоққуз һәққаний кишидин болған хурсәнликтин көп артуқтур. ■

Йиттиргән тәңгә тоғрисидики тәмсил

⁸ — Яки бир аялниң он күмүч динари болуп, бир динарни йөқитип қойса, чирақни йеқип, таки уни тапқичә өйни сүпүрүп, зән қоюп издимәсму? □ ⁹ Уни тапқанда яр-бурадәр, қолум-қошнлирини чақирип, уларға: «Мениң билән тәң шатлиниңлар, чүнки мән йөқитип қойған динаримни тепивалдим» — дәйду. ¹⁰ Мән силәргә шуни ейтайки, шуниңға охшаш товва қиливатқан бир гунакар үчүн Худаниң пәриштилириниң арисидә хурсәнлик болиду. □

Мәһри-шәпқәтлик ата тоғрисидики тәмсил

¹¹ У сөзини давам қилип мундақ деди:

— Мәлум бир адәмниң икки оғли бар экән. ¹² Кичик оғли атисиға: «Әй ата, мал-мүлүктин тегишлик үлүшүмни һазирла маңа бәргин» дәп ейтипту. Вә у өз мал-мүлүклирини иккисигә

□ **14:31** «... мөлчәрләп көрмәмду?!» — башқа бир хил тәржимиси: «... мәслиһәт қилмамду?». □ **14:33** «Шуниңға охшаш, силәрдин кимдәким көңлидә өзиниң бар-йөқи билән хошлашмиса, маңа мухлис болалмас.» — бу күчлүк сөз тоғрисидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ **14:34** «Туз яхши нәрсидур; һалбуки, туз өз тәммини йөқатса, униңға қайтидин туз тәммини қандақму киргүзгили болиду?» — туз болса (1) тәм бериду; (2) чирип кетиштин тосиду; (3) зәхим-яриларни сақайтиду. Мухлисларниң бу дуняға болған ролю буниңға охшап кетиши керәк. ■ **14:34** Мат. 5:13; Мар. 9:50. □ **14:35** «У туз тупраққа ишлитишкә яки оғутқа арилаштурушқиму яримай, талаға ташлиниду» — мошу йәрдики «туз» дегән тема үстидә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **15:1** Мат. 9:10; Мар. 2:15; Луқа 5:29. □ **15:3** «шуңа у уларға муну тәмсилни сөзләп бәрди...» — «мошу тәмсил»: — бир тәмсил, демәк. 15-бапта үч тәмсилдәк көрүнсиму, әмәлийәттә үч тәмсил пәкәт бирла мәнини ипадиләйду. Шуңа уларни «бирла тәмсил» дәп қараймиз. ■ **15:7** Луқа 5:32. □ **15:8** «бир аялниң он күмүч динари болуп...» — «күмүч динар» болса грек тилидә «драқма». «драқма» бир динарға баравәр болған пул бирлиги. □ **15:10** «товва қиливатқан ...» — товва қилиш әмәлийәттә (мәйли наһайити қисқа болсун) бир жәрян, әлвәттә. «Худаниң пәриштилириниң арисидә» — грек тилидә «Худаниң пәриштилириниң алдида». Бу ибаридин пуритилидуки, Худа Өзи «тәңгисини тапқан аял»дәк хурсән болиду вә пәриштиләрму униң хурсәнлигидин тәң бәһримән болиду.

тәқсим қилип берипту. □ 13 Узун өтмәйла, кичик оғли бар-йөқини жиғиштуруп, жирақ бир жутқа сәпәр қипту. У у йәрдә әйш-ишрәтлик ичидә турмуш кәчүрүп мал-дуниясини бузуп-чечипту. □ 14 Дәл у бар-йөқини сәрп қилип түгәткән вақтида, у жутта қаттиқ ачарчилик болуп, у хеләла қисилчиликта қапту. 15 Шунинң билән у берип, шу жутниң бир пухрасиға мәдикар болуп яллинипту; у уни етизлиғиға чошқа беқишқа әвәтипту. □ 16 У һәтта қосигини чошқиларниң йеми болған почақ шакили билән тойғузушқа тәқәзза бопту; лекин һеч ким униңға һеч нәрсә бәрмәпту.

17 Ахир берип у һошини тепип: «Атамниң шунчә көп мәдикарлириниң алдидин йемәк-ичмәк ешип-тешип туриду; лекин мән болсам бу йәрдә ачлиқтин өләй дәп қалдим! 18 Орнумдин туруп, атамниң алдиға берип униңға: Әй ата, мән әршниң алдидиму вә сениң алдиндиму гуна қилдим. 19 Әнди сениң оғлуң атилишқа лайиқ әмәсмән. Мени мәдикарлириң сүпитидә қобул қилғайсән! — дәймән» дәп ойлапту. 20 Шунинң билән орнидин туруп атисиниң алдиға қайтип меңипту. Лекин атиси жирақтинла уни көрүп униңға ичи ағритип, алдиға жүгүрүп чиқип, униң бойниға есилип уни сөйүп кетипту. □ ■ 21 Оғли: «Ата, мән әршниң алдидиму, сениң алдиндиму гуна қилдим. Әнди сениң оғлуң атилишқа лайиқ әмәсмән» — дәпту. 22 Бирақ атиси чакарлириға: «Дәрһал әң есил тонни әкелип униңға кийдүрүңлар, қолиға үзүк селиңлар, путлириға аяқ кийдүрүңлар; 23 вә бордақ топақни әкелип союңлар; андин убдан йәп, равурус тәбрикләйли! 24 Чүнки мениң бу оғлум өлгән еди, тирилди, жүтүп кәткән еди, тепилди!» — дәпту. Андин улар тәбрикләшкили башлапту.

25 Әнди чоң оғли етизға кәткән екән. У қайтип келиветип өйгә йеқин кәлгәндә нәғмә-нава билән уссулниң авазини аңлапту. 26 У чакарлардин бирини чақирип, униңдин немә иш болуватқинини сорапту.

27 Чакар униңға: Укаң кәлди вә атаң уни сақ-саламәт тепивалғанлиғи үчүн бордақ топақни сойди» дәпту. 28 Лекин чоң оғли хапа болуп, өйгә киргили унимапту. Вә атиси чиқип униң өйгә киришини өтүнүпту. 29 Амма у атисиға жавап берип: «Қара! Мән шунчә жилдин бери қулдәк хизмитиңдә болдум, әсла һеч бир әмриңдин чиқип бақмидим. Бирақ сән маңа әл-ағинилирим билән хуш қилғили һеч қачан бирәр оғлақму бәрмидиң! 30 Лекин сениң мал-мүлүклириңни паһишиләргә хәжләп түгәткән бу оғлуң қайтип кәлгәндә, сән униң үчүн бордақ топақни союпсән» — дәпту. □ 31 Бирақ атиси йәнә униңға: «Әй оғлум, сән һәрдайим мениң йенимдисән вә мениң барлиғим сениңкидур. 32 Әнди тәбрикләп шатлинишқа лайиқтур; чүнки бу сениң укаң өлгән еди, тирилди, йөқилип кәткән еди, тепилди» — дәпту. □

16

Алдамчи гождар тоғрисидики тәмсил — дуниядики байлиқни қандақ ишлитиш керәк?

□ 15:12 «Әй ата, мал-мүлүктин тегишлик үлүшүмни һазирла маңа бәргин» — демисәкму, бундақ тәләп еғир һөрмәтсизлик болиду. «Қәшумчә сөз»имизниму көрүң. «у өз мал-мүлүклирини иккисигә тәқсим қилип берипту» — «өз мал-мүлүклири» грек илида «униң һаятини» яки «униң тирикчилигини». Тәврат қануни бойичә тунжа оғлиға тәқсим қилинған мирас кәнжисиниңкидин икки һәссә көп болиду. □ 15:13 «Узун өтмәйла, кичик оғли бар-йөқини жиғиштуруп, жирақ бир жутқа сәпәр қипту» — «узун өтмәйла» (грек тилида «көп күн өтмәйла») — кәнжи оғул тәливи түпәйлидин жәмийәт алдида интайин нәпрәтлик болатти. □ 15:15 «...шу жутниң бир пухрасиға мәдикар болуп яллинипту» — грек тилида ««.. шу жутниң бир пухрасиға қатнишипту» билән ипадилиниду. «у уни етизлиғиға чошқа беқишқа әвәтипту» — демисәкму, бу чошқиларниң егиси Йәһудий әмәс; бундақ хизмәт Йәһудий жигиткә нисбәтән интайин жиркиничлик болатти. □ 15:20 «Атиси жирақтинла уни көрүп униңға ичи ағритип, алдиға жүгүрүп чиқип...» — демисәкму, бу атиниң жәмийәт алдида жүгүрүши, вә шундақла бунни аз дәп оғлини қарши елишқа жүгүрүши «мотивәр кишиниң салапитигә мувапик әмәс» дәп қарилатти. «Қәшумчә сөз»имизниму көрүң. ■ 15:20 Рос. 2:39; әф. 2:12,17. □ 15:30 «сениң мал-мүлүклириңни паһишиләргә хәжләп түгәткән» — грек тилида «сениң мал-мүлүклириңни паһишиләргә хәжләп йәвәткән». □ 15:32 «Әнди тәбрикләп шатлинишқа лайиқтур; чүнки бу сениң укаң өлгән еди, тирилди, йөқилип кәткән еди, тепилди» — 15-баптики үч қисимлиқ тәмсилниң мол тәлими үстидә «қәшумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз.

¹ У мухлислириға йәнә мундақ деди:

— Бир байниң бир ғождари бар экән. Бириси байға: «Бу ғождариңиз мал-мүлкиңизни бузуп чачти» дәп шикайәт қипту. ² У ғождарни чақирип, униңға: «Мениң сениң тоғраңда аңлиғанлирим зади қандақ гәп? Ғождарлиғиңдики һесап-китапни ениқ тапшур; чүнки мундин кейин сән ғождар болмайсән» — дәпту. ³ Ғождар әнди өз ичидә: «Немә қилай? Чүнки ғожайиним мени ғождарлиқтин мәһрум қилиду. Кәтмән чапай десәм унчилик мағдур йоқ, тиләмчилик қилай десәм номус қилимән. ⁴ һә, таптим! Ғождарлиқтин қалғинимда кишиләрниң мени өйлиригә қарши елиши үчүн, немә қилишимни әнди билдим» дәп ⁵ өз ғожайиниға қәриздар болғанларни бирдин-бирдин чақирип келип, биринчисидин: «Ғожайинимға қанчилик қәрзиңиз бар?» дәп сорапту. ⁶ Вә қәриздар: «Йүз туң зәйтун мейи» дәп жавап берипту. Ғождар униңға: «Мана, һесапат дәптириңизни елип, бу йәрдә олтирип әллик туңға өзгәртиветиң!» дәпту.□

⁷ Андин у йәнә биригә: «Сизчу, қанчилик қәриз болдиңиз?» дәп сорапту. У: «Йүз күрә буғдай» дәп жавап берипту. Ғождар униңға: «Һесапат дәптириңизни елип сәксән күригә өзгәртиветиң!» дәпту.□

⁸ Шуниң билән униң ғожайини сәмимийәтсиз ғождарниң бу иштики пәмликлиги үчүн униңға қайил болуп махтапту. Чүнки бу дунияниң пәрзәнтлири өз дәвридә нурниң пәрзәнтлиридин пәмликтур.□ ⁹ Вә мән силәргә шуни ейтип қояйки, «Наһәқ дунияға тәвә мал-дуния» арқилиқ өзүңларға дост тутуңлар; шундақ қилсаңлар, мал-дуния карға кәлмәйдиған болған күнидә шу достлар силәрни әбәдий маканларға қарши алиду.□ ■

¹⁰ Кимки кичиккинә ишта садиқ болса, чоң иштимү садиқ болиду; вә кимки кичиккинә ишта сәмимийәтсиз болса, чоң иштимү сәмимийәтсиз болиду. □ ¹¹ Шуңа әгәр «наһәқ дунияға тәвә болған мал-дуния»да садиқ болмисаңлар, ким силәргә һәқиқий байлиқларни тапшурсун? □ ¹² Вә башқиларниң нәрсилеридә садиқ болмисаңлар ким силәргә өзүңларниң нәрсисини бәрсун?□

¹³ һеч ким икки ғожайинға тәң хизмәт қилалмайду. Чүнки у яки буни яман көрүп, уни яхши көриду; яки буниңға өзини пүтүнләй беғишлап, униңға етиварсиз қарайду. *Шуниңға охшаиш,*

□ **16:6** «Йүз туң зәйтун мейи» — мошу йәрдә бир «туң» (грек тилида «бат») 30 литр еди. Демәк, бу зәйтун мейи 3000 литр болуп шу чағдики аддий ишчиниң үч жилиқ һәққи (1000 динар) болатти. **«Ғождар униңға: «Мана, һесапат дәптириңизни елип, бу йәрдә олтирип әллик туңға өзгәртиветиң!» дәпту.»** — ғождар немә қилди? Бәлким төрт мүмкинчилиги бар: — (1) у қәриздарниң һалиға қарап қәриз миқдарини кемәйтивәтти; (2) у өсүмини йоққа чиқиривәтти; (3) у өзиниң шеринканиси («комиссион»)ни һесаптин чиқиривәтти; (4) буларниң һәммисини қилди. Рәббимиз ғождарни «сәмимийәтсиз» дәп атайду 8-айәт). Лекин униң бу «сәмимийәтсизлиги» ғождарлиғидики бурунқи ишларни көрситәмду? Яки һазирқи һәрикәтлериниму? Бизниңчә, униң қилғинини чоқум қәризиң миқдарини өзгәртишни өз ичигә алған, дәп қараймиз. □ **16:7** «Йүз күрә буғдай» — мошу йәрдә бир күрә (ибраний тилида «кор») 390 литрни билдүриду. Демәк, бу чоң қәриз еди — бәлким 30 тонна буғдай, Аддий ишчиниң он жилиқ һәққи (3000 динар) болатти. □ **16:8** «бу дунияниң пәрзәнтлири өз дәвридә нурниң пәрзәнтлиридин пәмликтур» — «бу дунияниң пәрзәнтлири» Худани тонумайдиған етиқатсиз адәмләрни көрситиду; «нурниң пәрзәнтлири» Худаниң нурини қобул қилған, шундақла «нурда яшаватқан» «Худаниң Роһидин туғулған» роһий пәрзәнтлерини көрситиду. Бу тәмсил тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ **16:9** ««Наһәқ дунияға тәвә мал-дуния» арқилиқ өзүңларға дост тутуңлар» — «наһәқ дунияға тәвә мал-дуния» грек тилида «наһәқ маммон». Немишкә «наһәқ» дәйду? Бизниңчә (1) шәхсий, йәни хусусий мал-дуния, жүмлидин пулниң мәвжүт болғанлиғи Адәм атимизниң садир қилған гунайиниң бир нәтижисидур; (2) адәмдики көпинчи мал-дуния, байлиқлар болса, Худадин қорқмайдиған гунакарларниң қолидидур. Биз йәнилә «қошумчә сөз»имиздә бу қизик сөз үстидә азрақ тохтилимиз. **«шундақ қилсаңлар, мал-дуния карға кәлмәйдиған болған күнидә** шу достлар силәрни әбәдий маканларға қарши алиду» — демәк, өз байлиғиңлар билән ярдәмгә муһтаж болғанларға ярдәм бериңлар; шу йол билән улар силәргә дост болиду вә паний дуниядин кәткиниңларда улар бақий дунияда силәрни қарши елишкә күтидиған болиду. ■ **16:9** Мат. 6:19; 19:21; 1Тим. 6:19. □ **16:10** «Кимки кичиккинә ишта сәмимийәтсиз болса, чоң иштимү сәмимийәтсиз болиду» — яки «Кимки кичиккинә ишта ишәшсиз болса, чоң иштимү ишәшсиз болиду». □ **16:11** ««Наһәқ дунияға тәвә болған мал-дуния»да садиқ болмисаңлар, ким силәргә һәқиқий байлиқларни тапшурсун?» — демәк, бу аләмдики мал-дуния болса Худа алдида «кичиккинә бир иш» (10-айәтни күрүң), халас. □ **16:12** «Вә башқиларниң нәрсилеридә садиқ болмисаңлар ким силәргә өзүңларниң нәрсисини бәрсун?» — бу жүмлә тоғрилиқму «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз.

силәрниңму бирла вақитта һәм Худаниң, һәм мал-дунияниң қуллуғида болушуңлар мүмкин эмәс.■

14 Энди Пәрсийләр (улар пулға амрақ еди) буларниң һәммисини аңлап Әйсани мәсқирә қилишти. □ ■ 15 Вә у уларға мундақ деди: — «Силәр өзүңларни адәмләрниң алдида һәққаний қилип көрсәткүчидурсиләр; лекин Худа қәлбиңларни билиду. Чүнки адәмләрниң арисидә қәдирлинидиғини Худаниң нәзиридә жиркинчиликтур.■

16 Тәврат қануни вә пәйғәмбәрләрниң язмилири чөмүлдүргүчи Йәһяғичә һидайәт болуп кәлди; шу вақиттин башлап Худаниң падишалиғиниң хуш хәвири жақалинип келиватиду; падишалиққа кирмәкчи болғанларниң һәр бири униңға бөсүп киривелиши керәктур. □ ■ 17

Лекин асман билән зиминниң йоқ қиливетилиши Тәвратниң бир чекити бекар қилиништин асандур.□ ■

18 — һәр ким өз аялини талақ қилип башқа бирини алса зина қилған болиду вә кимки өз еридин талақ қилинғанни алса зина қилған болиду». ■

Бай билән тиләмчи Лазарус

19 — Бурун бир бай адәм бар еди; у сөсүн рәңлик тон вә канап кийимләрни кийип, һәр күни әйш-ишрәт ичидә тәнтәнә қилатти. 20 Вә пүтүн әзайини чақа-жаһарәт бесип кәткән Лазарус исимлиқ бир йоқсул бар еди; у байниң дәрвазисиниң алдиға һәркүни ятқузуп қоюлатти.

21 Униң дәстихинидин чүшүп қалған парчи-пуратлардин қосиғини тойғузғушқа тәшна еди. һалбуки, иштлар келип униң ярилирини ялайтти.□

22 Энди шундақ болдики, йоқсул өлди вә пәриштиләр уни Ибраһимниң қучиғиға апарди. Бай һәм өлүп дәпнә қилинди; 23 вә тәһтисарада қаттиқ қийнилип, бешини көтирип, жирақтин Ибраһимни вә униң қучиғидики Лазарусни көрүп: 24 «Әй ата Ибраһим, маңа рәһим қилғайсән! Лазарусни әвәткәйсән, у бармиғиниң учини суға чилап, тилимға темитип совутқай. Чүнки мән бу от ялқунида қаттиқ азаплиниватимән!» дәп вақирап ялвурди.

25 Лекин Ибраһим мундақ деди: «Әй оғлум, һаят вақтиңда һалавәтни йәткичә көргиниңни вә Лазарусниң дәрд-бала тартқинини ядиңға кәлтүргин. һазир у тәсәлли тапти, амма сән азап тартиватисән. ■ 26 Вә булардин башқа, биз билән силәрниң арилиғимизда йоған бир һаң бекитилгәндурки, бу йәрдин силәр тәрәпкә өтәйли дегәнләр өтәләмәс вә андин биз тәрәпкә өтимиз дегәнләр өтәләмәс».

27 Энди бай йәнә: «Ундақта, и ата, сәндин Лазарусни атамниң өйигә әвәтишиңни өтүнимән.

28 Чүнки мениң бәш ака-укам бар; уларниң бу азап-оқубәтлик йәргә кәлмәслиги үчүн Лазарус уларни қаттиқ ағаһландуруп қойсун» — деди.

■ 16:13 Мат. 6:24. □ 16:14 «Энди Пәрсийләр ... буларниң һәммисини аңлап Әйсани мәсқирә қилишти» — немишкә Пәрсийләр Әйсани мәсқирә қилишти? Шүбһисизки, уларниң көзқаришичә, Худани хурсән қилған, шундақла Худа бәрикәтлигән адәмниң жәзмән көп байлиғи болиду, дәп ойлайтти. Шуниң билән Мәсиһ уларға төвәндики (16:19-31-айәттики) тарихни ейтип бериду. ■ 16:14 Мат. 23:14. ■ 16:15 1Сам. 16:7; Зәб. 7:10.

□ 16:16 «падишалиққа кирмәкчи болғанларниң һәр бири униңға бөсүп киривелиши керәктур» — башқа бир хил тәржимиси: «һәр бир кишигә униңға киришкә қәтғий дәвәт қилинмақта». Бизниңчә бу 16-17-айәтләр, шундақла «Мат.» 11:12-14-айәтләр вә «Мик.» 2:12-13-айәтләр билән мунасивәтликтур. «Микаһ»дики «қошумчә сөз»ниму көрүң. ■ 16:16 Мат. 11:12,13. □ 16:17 «Лекин асман билән зиминниң йоқ қиливетилиши Тәвратниң бир чекити бекар қилиништин асандур» — сөзмүсөз болса «лекин асман билән йәрниң йоқалмиқи Тәвраттин бир чекитниң чүшмикидин асандур».

«Чекит» ибраний тилидики әң кичик тиниш бәлгү (.). Тәврат вә пәйғәмбәрләрниң язмилири «Чөмүлдүргүчи Йәһяғичә»ла Исраилға йетәкчи болған билән һазирму йәнила «инавәтсиз» эмәс. Тәвраттики барлиқ бешарәтләр әмәлгә ашурулиду; униң үстигә, Тәвраттики барлиқ «һәққаний тәләпләр» Инжилдики хуш хәвәрни қобул қилғучиларниң һәммиси үчүн йәнила сөйүнидиған хушлуқтур. Төвәндики 18-айәттики тәләп, мәсилән, Тәвраттики беваситә тәләп болмисиму, Тәвратта хатириләнгән принциплар мошу һәқиқәтни көрситиду (мәсилән, «Мар.» 10:1-12ни көрүң). ■ 16:17 Зәб. 101:22-28; Йәш. 40:8; 51:6; Мат. 5:18. ■ 16:18 Мат. 5:32; 19:9; Мар. 10:11; 1Кор. 7:10.

□ 16:21 «һалбуки, иштлар келип униң ярилирини ялайтти» — Лазарус һеч немә йемиғини билән, лекин иштлар униңдин азрақ йәм алатти. Уларниң Лазарусқа тегиши билән у «напак» дәп һесаплинатти. ■ 16:25 Аюп 21:13.

²⁹ Бирақ Ибраһим жавап берип уныңға: «Уларда Муса вә башқа пәйғәмбәрләрның *агаһ-гувалиғи* бар; улар шуларни аңлисун» — деди.■

³⁰ Лекин у: «Яқ, и Ибраһим ата, әгәр өлгәнләрдин бири тирилип уларның алдиға барса, улар товва қилиду» — деди.

³¹ Амма Ибраһим уныңға: «Әгәр улар Муса вә башқа пәйғәмбәрләрның *гувалиқини* аңлимиса, һәтта өлгәнләрдин бириси тирилсиму, улар йәнила ишинишни рәт қилиду» — деди.□

17

Гуна, кәчүрүм, етиқат вә хизмәт тоғрисида

Мат. 18:6-7, 21-22; Мар. 9:42

¹ У мухлислириға мундақ деди:

— Инсанни путлаштуридиған ишлар болмай қалмайду; лекин шу путлаштуруш васитичиси болған адәмнің һалиға вай!□ ■ ² Бундақ адәмнің бу кичик балилардин бирини *гунаға* путлаштурған болса, бойниға түгмән теши есилған һалда деңизға ташливетилгини әвзәл болатти.□

³ Өзүңларға агаһ болуңлар! Әгәр қериндишиң гуна қилған болса, уныңға тәнбиһ-несиһәт қилгин. У товва қилса уни әпу қилгин.■ ⁴ Мабада у бир күн ичидә саңа йәттә мәртивә гуна қилса вә йәттә мәртивә йениңға келип: Товва қилдим, десә, уни йәнила әпу қилгин. ■

⁵ Шунинң билән расулар Рәбгә: Ишәш-етиқатимизни ашурғин, — дейишти.□

⁶ Вә Рәб уларға мундақ деди:

— Силәрдә қича уруғидәк зәрричә ишәш болса еди, силәр аву үжмә дәриғигә: «Йилтизиндин қомурулуп, деңизға көчүп тикил!» десәңлар, у сөзүңларни аңлап көчәтти.■

Һәқиқий қулның вәзиписи

⁷ Лекин араңлардин кимнің йәр һайдайдиган яки мал бақидиган бир қули болса вә у етизлиқтин қайтип кәлгәндә, уныңға: «Тезрәк келип дәстиханда олтарғин», дәйдиганлар барму? ⁸ У бәлки уныңға: «Мениң тамигимни тәйяр қил, мән йәп-ичип болғичә белиңни бағлап мени күткин, андин өзүң йәп-ичкин, демәсму? ⁹ Кул әмир қилинғинидәк қилғини үчүн ғожайин уныңға рәхмәт ейтамду? Мениңчә, ейтмайду. ¹⁰ Шунинңға охшаш, силәрму өзүңларға әмир қилинғанниң һәммисини ада қилғиниңлардин кейин: Биз әрзимәс қуллармиз; биз пәқәт тегишлик буржимизни ада қилдуқ, халас», дәйдиган болисиләр.

Әйсаниң он мохо кесилини сақайтиши

¹¹ Вә шундақ болдики, у Йерусалимға чиқип кетиватқанда, Самарийә билән Галилийәнің оттурисидин өтүп, ¹² бир кәнткә киргинидә мохо кесилигә гириптар болған он адәм уныңға учрап, жирақта тохтап, □ ¹³ авазлирини көтирип: Әй Әйса, устаз, бизгә рәһим қилғайсән, дәп

■ **16:29** Йәш. 8:20; 34:16; Юһ. 5:39; Рос. 17:11. □ **16:31** «Әгәр улар Муса вә башқа пәйғәмбәрләрның *гувалиқини* аңлимиса, һәтта өлгәнләрдин бириси тирилсиму, улар йәнила ишинишни рәт қилиду» — бу сөз һәм биз оқурмәнләргә келиду, әлвәттә. Бу сөздин кейин Мәсиһ башқа бир Лазарусни өлүмдин тирилдүрди («Юһ.» 11-бап). һәммидин муһими өзи өлүмдин тирилгән болсиму, уныңға ишинидиган қанчә адәм чиқти? □ **17:1** «Инсанни путлаштуридиған ишлар болмай қалмайду; лекин шу путлаштуруш васитичиси болған адәмнің һалиға вай!» — бу муһим айәт үстидә «Матта»дики «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **17:1** Мат. 18:7; Мар. 9:42. □ **17:2** «бундақ адәмнің бу кичик балилардин бирини *гунаға* путлаштурған болса...» — «бу кичик балилардин бири» (грек тилида «бу кичикләрдин бири») — демәк, өз әтрапидики өзигә етиқат қилған аддий халайиқни көрситиду. ■ **17:3** Лав. 19:17; Пәнд. 17:10; Мат. 18:15; Яқ. 5:19. ■ **17:4** Мат. 18:21. □ **17:5** «Шунинң билән расулар Рәбгә: Ишәш-етиқатимизни ашурғин, — дейишти» — бурадирини һәр күндә йәттә қетим охшаш гуна үчүн кәчүрүм қилиш күчлүк болған етиқатни тәләп қилиду, әлвәттә! ■ **17:6** Мат. 17:20; 21:21; Мар. 11:23. □ **17:12** «бир кәнткә киргинидә мохо кесилигә гириптар болған он адәм уныңға учрап, жирақта тохтап...» — НЕМИШКӘ «жирақта тохтап...»? Мохо кесилигә гириптар болғанлар Тәврат қануни бойичә адәмләргә йеқинлишишқа болмайтти («Лав.» 13:45-46, «Чөл.» 5:2-3ни көрүң).

өтүнди. ¹⁴ Уларни көргәндә у уларға: Берип өзүңларни каһинларға көрситиңлар, деди. Вә шундақ болдики, улар йолда кетиватқанда, моходин пакланди. □ ■

¹⁵ Улардин бирәйлән өзиниң сақайғинини көргәндә жуқури аваз билән Худани улуқлап, кәйнигә бурулуп, қайтти. ¹⁶ У келип Әйсаниң айиғиға жиқилип дүм йетип тәшәккүр ейтти. У Самарийәлик еди. □ ¹⁷ Әйса бу ишқа қарап: Пак қилинғанлар он киши әмәсмиди? Қалған тоққузәйлән қени? ¹⁸ Бу ят әллик мусапирдин башқа, Худаға һәмдусана оқуғили һеч ким қайтип кәлмәптиғу?! — деди. □ ¹⁹ Андин у хелиқи адәмгә: — «Орнундин тур, йолуңға маңғин! Етиқатиң сени сақайтти!» — деди. □

Худаниң падишалиғиниң намайән болуши

Мат. 24:23-28, 37-41

²⁰ Бир күни Пәрсийләр униңдин: «Худаниң падишалиғи қачан келиду?» дәп сориганда у уларға жавап берип мундақ деди: — Худаниң падишалиғиниң келишини көз билән көргили болмас; □ ²¹ кишиләр: «Қараңлар, у мана бу йәрдә!» яки «У йәрдә!» дейәлмәйду. Чүнки мана, Худаниң падишалиғи араңлардидур. □ ■

Инсаноғлиниң қайтип келиши

²² Кейин у мухлислириға йәнә мундақ деди: — «Шундақ күнләр келидуки, силәр Инсаноғлиниң күнлиридин бирәр күнини болсиму көрүшкә тәшна болисиләр, лекин көрәлмәйсиләр. □ ²³ Шу чағда кишиләр силәргә: «Мана у бу йәрдә!» вә яки «Мана у у йәрдә!» дәйду; силәр нә бармаңлар нә уларниң кәйнидин жүгүрмәңлар. □ ■ ²⁴ Чүнки гоя асманниң бир четидин чақмақ чеқип йәнә бир четигичә йорутидиғандәк, Инсаноғлиниң өз күнидә һәм шундақ болиду. □ ²⁵ Лекин у авал көп азап-оқубәтләрни тартиши бу дәвирдикиләр тәрипидин чәткә қеқилиши муқәррәрдур. □ ■

²⁶ Вә Нүһ пәйғәмбәрниң күнлиридә қандақ болған болса, Инсаноғлиниң күнлиридә һәм шундақ болиду. ■ ²⁷ Таки Нүһ кемигә кирип олтарған күнгичә, кишиләр йәп-ичип, өйлинип вә ятлиқ болуп келиватқан еди; андин топан келип һәммисини һалак қилди. ²⁸ һәм йәнә, Лутниң

□ **17:14** «...өзүңларни каһинларға көрситиңлар» — Тәврат қануни бойичә бириси мохо кесилидин сақайған болса, муқәддәс ибадәтханидики мәсәул каһинниң алдиға берип өзини «сақ, яки сақ әмәс» дәп тәкшүртүп курбанлиқ қилиши керәк еди; андин қайтидин жәмийәт билән арилишалайтти («Лав.» 13:19, 14:1-11, «Луқа» 5:14ни көрүң). Демисәкму, Мәсиһ кәлгичә бундақ мурасим бир қетимму өткүзүлүп бақмиған. ■ **17:14** Лав. 13:2; 14:2; Мат. 8:4; Луқа 5:14. □ **17:16** «У келип Әйсаниң айиғиға жиқилип дүм йетип тәшәккүр ейтти. У Самарийәлик еди» — Йәһудийлар Самарийәликләрни «йерим капир» дәп яман көрәтти. □ **17:18** «Бу ят әллик мусапирдин башқа, Худаға һәмдусана оқуғили һеч ким қайтип кәлмәптиғу?!» — демәк, Худаниң хәлқи болған Йәһудийлардин һеч ким рәхмәт ейтишкә қайтмиди. □ **17:19** «Етиқатиң сени сақайтти!» — биз шуни байқаймизки, (1) у (башқа тоққузәйгә охшаш) Мәсиһниң сөзигә кирип йолға чиққан еди; бу өз ишәшини ипадилигән һәрикәттур; (2) гәрчә кесәлни сақайткучи Мәсиһниң өзи болғини билән, у дайим адәмләрниң өзигә бағлиған етиқатини (бар болса) махтап уларни шу йол билән ригбәтләндүрәтти — «сениң етиқатиң сени сақайтти!». □ **17:20** «Худаниң падишалиғиниң келишини көз билән көргили болмас» — мәнәси, бәлким, униң йәр йүзидә намайән болуши көз билән көргили болидиған аламәтләр билән болмайду. Мәсиһ дуняға қайтип кәлгәндә падишалиқ һәммә адәмгә рошән болиду (24-айәтни көрүң); лекин шу вақитқичә «көз билән көргили болмас» — пәкәт етиқат униң қәйәрдә экәнлигини көрәләйду. «қошумчә сөз»имиздә бу тема үстидә азрақ тохтимиз. □ **17:21** «Мана, Худаниң падишалиғи араңлардидур» — «араңлардидур» дегәнниң башқа бир тәржимиси «ичиңлардидур» яки «дилиңлардидур». Лекин бизниңчә Мәсиһ пулпәрәс, тәкәббур Пәрсийләргә «Худаниң падишалиғи силәрдә» дәп һәргиз демәйтти. Бу тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтимиз. ■ **17:21** Мат. 24:23; Мар. 13:21; Луқа 21:7, 8. □ **17:22** «Инсаноғлиниң күнлиридин бирәр күни» — демәк, Инсаноғли (Мәсиһ) дуняға қайтип келип һөкүм сүридиған күнләрниң бири. □ **17:23** «Шу чағда кишиләр силәргә: «Мана у бу йәрдә!» вә яки «Мана у у йәрдә!» дәйду» — «у» мошу йәрдә Мәсиһниң өзи, әлвәттә. ■ **17:23** Мат. 24:23; Мар. 13:21. □ **17:24** «гоя асманниң бир четидин чақмақ чеқип йәнә бир четигичә йорутидиғандәк» — яки «гоя чақмақ чеқип асманниң бир четидин йәнә бир четигичә йорутидиғандәк». □ **17:25** «Инсаноғли авал көп азап-оқубәтләрни тартиши бу дәвирдикиләр тәрипидин чәткә қеқилиши муқәррәрдур» — бу дәвир болса өз хәлқиниң шу дәври. ■ **17:25** Мат. 16:21; 17:22; 20:18; Мар. 8:31; 9:31; 10:33; Луқа 9:22; 18:31; 24:6, 7 ■ **17:26** Яр. 6:2; 7:7; Мат. 24:37,38; 1Пет. 3:20.

күнлиридә қандақ болған болса шундақ болиду — кишиләр йәп-ичип, сода-сетиқ қилип, териқчилик қилатти вә өйләрни салатти. □ ²⁹ Лекин Лут Содом шәһиридин чикқан күни, асмандин от билән гуңгут йеғип, бу шәһәрдикиләрниң һәммисини һалак қилди. ■ ³⁰ Энди Инсаноғли ашкарә болидиған күндә әнә шундақ болиду.

³¹ Шу күни, һәр ким өгүздә туруп, нәрсә-керәклири өйидә болсиму, алғили чүшмисун; вә шуниңға охшаш кимки етизлиқта болса өйигә һеч янмисун. □ ³² Лутниң аялини ядиңларға кәлтүрүңлар! □ ■ ³³ Кимки өз һаятини қутқузмақчи болса, униңдин мәһрум болиду, лекин өз һаятидин мәһрум болған киши униңға еришиду. ■

³⁴ Силәргә шуни ейтайки, у кечидә икки адәм бир орунда ятиду; улардин бири елип кетилиду, йәнә бири қалдурулиду. ■ ³⁵⁻³⁶ Икки аял ярғунчақ бешида туруп ун тартиватқан болиду; улардин бири елип кетилиду, йәнә бири қалдурулиду. □

³⁷ Вә улар униңға жававән: Эй Рәб, бу ишлар қәйәрдә йүз бериду? — дәп сориди. У уларға: Жәсәт қайси йәрдә болса, қузғунлар шу йәргә топлишиду! □ ■

18

Худа Өз бәндилириниң дуалирини аңлап дәрдигә йетиду

¹ Вә у уларға, бошашмай, һәрдайим дуа қилип туруш керәклиги тоғрисида бир тәмсил кәлтүрүп мундақ деди: ■

² — «Мәлум шәһәрдә бир сотчи бар экән. У Худадинму қорқмайдиқән, адәмләргиму пәрва қилмайдиқән. ³ Шу шәһәрдә бир тул аял бар экән вә у дайим сотчиниң алдиға келип: «Әйипкардин һәққимни елип бәргин» дәп тәләп қилидиқән.

⁴ У хелә вақитқичә уни рәт қипту; бирақ кейин көңлидә: Худадинму қорқмаймән, адәмләргиму пәрва қилмаймән, ⁵ лекин бу тул хотун мени аварә қилип кетиватиду, униң маңа чаплишивелип мени һалимдин кәткүзүвәтмәслиги үчүн һәрһалда униң дөвайини сорап қояй!» — дәп ойлапту.»

⁶ Рәб: Қараңлар, адаләтсиз бу сотчиниң немә дегәнлиригә! ⁷ У шундақ қилған йәрдә, Худа Өзигә кечә-күндүз нида қиливатқан таллиған бәндилиригә қандақ қилар? Гәрчә Худа Өз бәндилиригә һәмдәрд болуш билән биргә *рэзилликкә* узунғичә сәвир-тақәт қилсиму, ахирида

□ **17:28 «Инсаноғлиниң күнлиридә ...** Лутниң күнлиридә қандақ болған болса шундақ болиду» — «Лут» — Ибраһим пәйғәмбәрниң жийәни. Бу вақиәләр тоғрисида «Яр.» 18-19-бапларни көрүң. ■ **17:29** Яр. 19:24; Қан. 29:22; Йәш. 13:19; Йәр. 50:40; һош. 11:8; Ам. 4:11; Йәһ. 7. □ **17:31 «Шу күни, һәр ким өгүздә туруп, нәрсә-керәклири өйидә болсиму, алғили чүшмисун»** — бүгүнгә қәдәр Қанаан (Пәләстин)дики өйләрниң өгүзиниң сиртки пәләмпейи бар, өйигә чүшмәй қачқили болиду. «вә шуниңға охшаш кимки етизлиқта болса өйигә һеч янмисун» — демәк, шу күнидә Худаниң жазаси шунчә тез келидуки, етиқати бар һәр бири кәйнигә һеч қаримайла, бәдәр кечиши керәк болиду. ³²-айәтни көрүң. □ **17:32 «Лутниң аялини ядиңларға кәлтүрүңлар!»** — оқурмәнләрниң есидә барки, Худа Содом шәһирини жазалиған күнидә, Лут вә аилисидикиләр қачқанда, униң аяли өткәнки раһәтлик турмушини вә мал-мүлкини ташлашқа көзи қиймай кәйнигә қаригән еди, туз түврүккә айленип қалған. ■ **17:32** Яр. 19:15-17, 26. ■ **17:33** Мат. 10:39; 16:25; Мар. 8:35; Луқа 9:24; Юһ. 12:25. ■ **17:34** Мат. 24:40,41; 1Тес. 4:17. □ **17:35-36 «Икки аял ярғунчақ бешида туруп ун тартиватқан болиду; улардин бири елип кетилиду, йәнә бири қалдурулиду»** — пикримизчә «елип кетилидиғанлар» һәққанийлардур; етиқатсизлар «қалдурулиду». Мәсилән, «Мат.» 24:31, «1Тес.» 4:1-11ни көрүң. Нуһ пәйғәмбәр вә аилисидикиләр вә шуниңдәк Лутниң аилисидикиләр Худаниң жазаси алдидин «елип кетилип» қутулған, бирақ қалдурулғанлар асмандин чүшүрүлгән жазаға учриған. Бәзи кона көчүрмиләрдики «етизда икки киши болиду; улардин бири елип кетилиду, йәнә бири қалдурулиду» дегән сөзму мошу йәрдә тепилиду. «Мат.» 24:40ни көрүң. □ **17:37 «жәсәт қайси йәрдә болса, қузғунлар шу йәргә топлишиду!»** — бу сирлик сөзниң мәнәси бәлким: Кузғунларниң топлиниши жәсәтниң шу йәрдә экәнлигини көрсәткәндәк, бу аламәтләр мән тилға алған ишларниң тез арида йүз беришиниң муқәррәр экәнлигини көрситиду» дегәнлик болуши мүмкин. Әйсаниң бу сөзи йәнә Тәврат, «Аюп» 39:26-30 вә «Йәш.» 34:1-8, 15-17 қатарлиқ айәтләрдә көрситилгән, «Пәрвәрдигарниң күни»дә болған зор қирғинчилик биләнму мунасивәтлик болуши керәк. ■ **17:37** Аюп 39:30; Мат. 24:28. ■ **18:1** Рим. 12:12; Әф. 6:18; Кол. 4:2; 1Тес. 5:17.

бәндилериниң дәрдигә йәтмәсмү? □ ■ 8 Мән силәргә ейтайки: У уларниң дәрдигә йетип һаһайити тезла һәққини елип бериду! Лекин Инсаногли кәлгәндә йәр йүзидә иман-ишәш тапаламду? — деди. □

Пәрсий билән бажгир

9 У өзлирини һәққаний дәп қарап, башқиларни көзигә илмайдиған бәзиләргә қаритип, мундақ бир тәмсилни ейтти:

10 — Икки адәм дуа қилғили ибадәтханиға берипту. Бири Пәрсий, йәнә бири бажгир экән.

11 Пәрсий өрә туруп өз-өзигә мундақ дуа қипту: — «Әй Худа, мениң башқа адәмләрдәк булаңчи, адаләтсиз, зинахор вә һәтта бу бажгирдәк болмиғиним үчүн саңа шүкүр! ■ 12 һәр һәптидә икки қетим роза тутимән вә тапқанлиримниң ондин бир үлүшини сәдиқә қилимән».

13 Бирақ һелиқи бажгир жирақта туруп бешини көтирип асманға қарашқиму петиналмай мәйдисигә уруп туруп: «Әй Худа, мән мошу гунакарға рәһим қилғайсән!» — дәпту. □

14 Мән силәргә шуни ейтайки, бу иккиләндиң Пәрсий әмәс, бәлки бажгир кәчүрүмгә еришип өйигә қайтипту. Чүнки һәр ким өзини үстүн тутса төвән қилинар, лекин кимки өзини төвән тутса үстүн көтириләр. □ ■

Әйсаниң кичик балиларға бәхит тилиши

Мат. 19:13-15; Мар. 10:13-16

15 Әнди қолини тәккүзсун дәп, кишиләр кичик балилериниму униң алдиға елип келәтти. Лекин бунни көргән мухлислар уларни әйиплиди. ■ 16 Амма Әйса балиларни йениға чақирип: Кичик балиларни алдимға кәлгили қоюңлар, уларни тосушмаңлар. Чүнки Худаниң падишалиғи дәл мошундақлардин тәркиб тапқандур. ■ 17 Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки: Кимки Худаниң падишалиғини сәбий балидәк қобул қилмиса, униңға һәргиз кирәлмәйду, — деди.

Байларниң Худаниң падишалиғиға кириши тәс

Мат. 19:16-30; Мар. 10:17-31

18 Мәлум бир һөкүмдар Әйсадин: И яхши устаз, мәңгүлүк һаятқа варис болмақ үчүн немә ишни қилишим керәк, — дәп сориди. □ ■

□ **18:7** «Гәрчә Худа өз бәндилеригә һәмдәрд болуш билән биргә рәзилликкә узунғичә сәвир-тақәт қилсиму, ахирида бәндилериниң дәрдигә йәтмәсмү?» — «дәрдигә йәтмәс» грек тилида мошу йәрдә йәнә «һәққини бәрмәс» яки «адаләтни жүргүзмәс»ниму билдүриду. «Гәрчә Худа өз бәндилеригә һәмдәрд болуш билән биргә рәзилликкә узунғичә сәвир-тақәт қилсиму, ахирида бәндилериниң дәрдигә йәтмәсмү?» — шәрһимизчә, бу жүмлидики «рәзиллик» мошу пүткүл дуниядики рәзилликни көрситиду; Худа өз бәндилеригә барлиқ тартқан азап-оқубәтләрдә һәмдәрд болиду вә улар билән тәң (улардин артуқрақ, әлвәттә!) мошу дуниядики рәзилликкә сәвир-тақәт қилиду. Худаниң рәзилликкә көрсәткән вә көрситидиған сәвир-тақитиниң пәқәт қиямәт күнигичә болидиғанлиғи һәмһимизгә аян. Бу тема үстидә «Кол.» 1:24, «Фил.» 3:10, «Әф.» 3:13ни вә бу язмилардики «қошумчә сөз»имизни көрүң. Бу ибариниң башқа хил тәржимилиридин «уларға қилидиған шапаитини бәк кечиктүрәрму?» дегәнләр бар. ■ **18:7** Вәһ. 6:10. □ **18:8** «Лекин Инсаногли кәлгәндә йәр йүзидә иман-ишәш тапаламду?» — демәк, Худа инсанларни дуа қилишқа илһамландуруп, Өзиниң дуаларға ижабәт қилишқа тәйяр туридиғанлиғи тоғрисида шунчә көп вәдә қилған йәрдә, немишкә иман-ишәш аз болиду? Лекин дәрвәқә аз болуши мүмкин. ■ **18:11** Йәш. 1:15; 58:2; Вәһ. 3:17,18. □ **18:13** «Әй Худа, мән мошу гунакарға рәһим қилғайсән!» — «мошу гунакар» грек тилида «дунияда бирдин-бир гунакар» дегән мәнини пуритиду. □ **18:14** «...бажгир кәчүрүмгә еришип өйигә қайтипту» — «кәчүрүмгә еришип» грек тилида «һәққаний қилинип» дейилиду. ■ **18:14** Аюп 22:29; Пәнд. 29:23; Мат. 23:12; Луқа 14:11; Яқ. 4:6,10; 1Пет. 5:5. ■ **18:15** Мат. 19:13; Мар. 10:13. ■ **18:16** Мат. 18:3; 19:14; 1Кор. 14:20; 1Пет. 2:2. □ **18:18** «Мәлум бир һөкүмдар» — «һөкүмдар» — Рим һөкүмити тәрипидин бекитилгән Йәһудий «һаким». «мәңгүлүк һаятқа варис болмақ үчүн немә ишни қилишим керәк?» — грек тилида «немә ишни қилишим керәк?» дегән сөз мәлум бир ишни бирла қетим қилишни билдүриду. ■ **18:18** Мат. 19:16; Мар. 10:17.

19 Лекин Әйса: Мени немә үчүн яхши дәйсән? Яхши болгучи пәкәт бирла, йәни Худадур.
20 Әмирләрни билисән: — «Зина қилма, қатиллиқ қилма, оғрилиқ қилма, ялған гувалиқ бәрмә, атаңни вә анаңни һөрмәт қил» — деди.■

21 — Буларниң һәммисигә кичигимдин тартип әмәл қилип келиватимән, — деди у.

22 Әйса буни аңлап униңға: — Сәндә йәнә бир иш кәм. Пүткүл мал-мүлкиңни сетип, пулини йоқсулларға үләштүрүп бәргин вә шундақ қилсаң, әрштә ғәзнәң болиду; андин келип маңа әгәшкин! — деди.■

23 Амма у бу гәпни аңлап толиму қайғуға чөмүп кәтти; чүнки у наһайити бай еди. 24 Толиму қайғуға чөмүп кәткәнлигини көргән Әйса: — Мал-дунияси көпләрниң Худаниң падишалиғиға кириши немидегән тәс-һә! ■ 25 Төгиниң йиңниниң көзидин өтүши бай адәмниң Худаниң падишалиғиға киришидин асандур! — деди.

26 Буни аңлиғанлар: — Ундақ болса, ким нижатқа еришәлисун? — дейишти.

27 Амма у жававән: — Инсанларға мүмкин болмиған ишлар Худаға мүмкиндур — деди. ■

28 Әнди Петрус: — Мана, биз бар-йоқимизни ташлап саңа әгәштуқ!? — деди.■

29 У уларға: — Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтайки, Худаниң падишалиғи үчүн өй-вақ я ата-аниси я қериндашлири я аяли я балилиридин ваз кәчкәнләрниң һәр бири ■ 30 бу заманда буларға көп һәссиләп муйәссәр болиду вә келидиған замандиму мәңгүлүк һаятқа еришмәй қалмайду. — деди.■

Әйсаниң өз өлүмини йәнә бир қетим алдин-ала ейтиши

Мат. 20:17-19; Мар. 10:32-34

31 Андин у он иккәйләнни өз йениға елип уларға мундақ деди: — Мана, биз һазир Йерусалимға чиқиватимиз вә пәйғәмбәрләрниң Инсаноғли тоғрисида пүткәнлириниң һәммиси шу йәрдә әмәлгә ашурулиду. ■ 32 Чүнки у ят әлләрниң қолиға тапшурулиду вә улар уни мәсқирә қилип, харлайду, униң үстигә түкүриду; □ ■ 33 улар уни қамчилиғандин кейин өлтүрүветиду; вә у үчинчи күни қайта тирилиду, — деди.

34 Бирақ улар бу сөзләрдин һеч немини чүшәнмиди. Бу сөзниң мәнаси улардин йошурулған болуп, униң немә ейтқинини биләлмәй қалди.□

Әйсаниң қариғу тиләмчини сақайтиши

Мат. 20:29-34; Мар. 10:46-52

35 Вә шундақ иш болдики, у Йерихо шәһиригә йеқинлашқанда, бир кор киши йолниң бойида олтирип тиләмчилик қиливататти. □ ■ 36 У көпчиликниң өтүп кетиватқанлиғини аңлап: — Немә иш болғанду? — дәп сориди. 37 Хәқ униңға:

— Насарәтлик Әйса бу йәрдин өтүп кетиватиду, — дәп хәвәр бәрди.

38 — И Давутниң оғли Әйса, маңа рәһим қилғайсән! — дәп вақирап кәтти у.□

■ 18:20 Мис. 20:12-16; Қан. 5:17-20; Рим. 13:9; Әф. 6:2; Кол. 3:20. ■ 18:22 Мат. 6:19; 19:21; 1Тим. 6:19. ■ 18:24 Пәнд. 11:28; Мат. 19:23; Мар. 10:23. ■ 18:27 Аюп 42:2; Йәр. 32:17; Зәк. 8:6; Луқа 1:37. ■ 18:28 Мат. 4:20; 19:27; Мар. 10:28; Луқа 5:11. ■ 18:29 Қан. 33:9. ■ 18:30 Аюп 42:12. ■ 18:31 Зәб. 21; Йәш. 53:7; Мат. 16:21; 17:22; 20:17; Мар. 8:31; 9:31; 10:32; Луқа 9:22; 24:7. □ 18:32 «Инсаноғли ят әлләрниң қолиға тапшурулиду» — «тапшурулиду» дегәнниң «сатқунлуқ қилиниду» дегән иккинчи мәнасиму бар. ■ 18:32 Мат. 27:2; Луқа 23:1; Юһ. 18:28; Рос. 3:13. □ 18:34 «Бу сөзниң мәнаси улардин йошурулған болуп...» — кимниң тәрипиниң йошурулғанлиқ ейтилмайду. Шәйтән тәрипиниңму, яки Худа тәрипиниңму? Яки пәкәт өз галлиғи тәрипиниңму? Бу қетим сөзниң мәзмунини илгәрки қетимдики сөзлиригә охшаш еди (9:45). Бизниңчә йошурғучи Шәйтән, лекин Худа Шәйтәнниң алдишиға йол қоюши билән, уларниң чүшәнмәслиғи арқилиқ өз шан-шәривини техиму рошән қилмақчи болди. «Қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ 18:35 «Йерихо шәһиригә йеқинлашқанда» — Матта бу вақиәни баян қилғанда («Мат.» 20:29) «Йериходин чиққанда» дәйди. Әмәлийәттә шу вақитта икки «Йерихо шәһири» бар еди, худди Қәшқәрдики «Йеңи шәһәр» вә «қона шәһәр»ләрдәк. ■ 18:35 Мат. 20:29; Мар. 10:46. □ 18:38 «И Давутниң оғли Әйса,...» — «Давутниң оғли» Мәсиһни көрситиду (пәйғәмбәрләрниң бешарәтлири бойичә Мәсиһ падиша Давутниң әвлади болатти).

39 Вә Әйсаниң алдида меңиватқанлар уни: — Шүк олтар! дөп әйипләшти. Бирақ у: — И Давутниң оғли, маңа рәһим қилғайсән! — дөп техиму қаттиқ вақириди.

40 Әйса қедимини тохтитип, уни алдиға башлап келишни буйруди. Қариғу униңға йеқин кәлгәндә у униңдин: 41 — Сән мени немә қилип бәр, дәйсән? — дөп сориди.

— И Рәббим, қайта көридиған болсамиди! — деди у.

42 Әйса униңға: — Көридиған болғин! Етиқатиң сени сақайтти, — деди.

43 Вә униң көзи шуан ечилди; у Әйсаға әгишип, йол бойи Худани улуклап маңди. Вә барлиқ халайиқму буни көрүп Худаға мәдһийә оқуди.

19

Әйса билән Закай

1 У Йерихо шәһиригә кирип униңдин өтүп кетивататти. 2 Мана шу йәрдә Закай исимлиқ бир киши бар еди. У «баш бажғир» болуп, интайин бай еди. 3 У Әйсаниң қандақ адәм экәнлигини көрүшкә пурсәт издәвататти, лекин бойи пакар болғачқа, хәлиқниң толилиғидин уни көрәлмәйтти. 4 Шуңа у алди тәрәпкә жүгүрүп берип, уни көрүш үчүн бир түп үжмә дәриғигә ямишип чиқти; чүнки Әйса у йол билән өтәтти. 5 Вә Әйса у йәргә кәлгәндә жуқуриға қарап уни көрүп униңға: — Закай, чапсан чүшкин! Чүнки мән бүгүн сениң өйүңдә қонушум керәк, — деди.

6 У алдирап чүшүп, хошаллиқ билән уни өйдә меһман қилди. 7 Бу ишни көргән халайиқниң һәммиси: У гунакар кишиниңкидә қонғили кирип кәтти! — дөп ғотулдишип кәтти. 8

Лекин Закай орнидин туруп Рәбгә: — И Рәббим, мана, мүлкүмниң йеримини йоқсулларға беримән; әгәр бирәвни ялғандин шикайәт қилип униңдин бир немә үндүрүвалған болсам биригә төртни қайтуримән, — деди.

9 Буниң билән Әйса униңға қарап: — Бүгүн нижат бу өйгә кирди. Чүнки бу киши һәм Ибраһимниң оғлидур! 10 Чүнки Инсаноғли езип кәткәнләрни издәп қутқузғили кәлди, — деди. ■

Садақәтлик болушниң лазимлиғи

Мат. 25:14-30

11 Халайиқ бу сөзләрни тиңшаватқанда у йәнә сөз қилип бир тәмсилни қошуп ейтти. Чүнки у Йерусалимға йеқинлашқан еди вә улар: «Худаниң падишалиғи дәрһал намайән болидиғу!?» — дөп ойлашқан еди. 12 Шуңа у мундақ деди: Бир ақсүнәк падишалиқ тәхтигә еришип келиш үчүн жирақ бир жутқа қарап йолға чиқипту. 13 Авал у өзиниң он қулини чақирип, уларға он тиллани үләштүрүп берип: «Мән қайтип кәлгичә буниң билән оқәт қилиңлар» — дөптү. □

□ 19:2 «шу йәрдә Закай исимлиқ бир киши бар еди» — ибраний тилидики «Закай» грек тилида «Закеус» дөп тәләппуз қилиниду. □ 19:7 «Бу ишни көргән халайиқниң һәммиси: У гунакар кишиниңкидә қонғили кирип кәтти! — дөп ғотулдишип кәтти» — халайиқниң нарази болуп һәйран қалғанлиғи әжәблинәрлик әмәс. Чүнки бажғирларниң һәммиси дегидәк алдамчи, «баш бажғир» техиму шундақ болуши керәк еди. □ 19:9 «Бүгүн нижат бу өйгә кирди» — «Йәш.» 46:13; 51:5, 6; 56:1ни көрүң. «Чүнки бу киши һәм Ибраһимниң оғлидур!» — «Ибраһимниң бир оғлидур» мошу йәрдә дегән мәнаси, у етиқат йолида Ибраһимға «пәрзәнт болған», роһий жәһәттә Ибраһимни үлгә қилип һәқиқий һаятқа еришкән. ■ 19:9 Луқа 13:16. ■ 19:10 Мат. 10:6; 15:24; 18:11; Рос. 13:46. □ 19:11 «халайиқ»: «Худаниң падишалиғи дәрһал намайән болидиғу!?» — дөп ойлашқан еди — халайиқ (1) Әйсаниң яратқан көп мөҗизилирини көрүп кәлгән еди; (2) Йәһудий рәһбәрләр вә чоңлириниң Әйсаға қарши чиққанлиғини биләтти; (3) шуңа улар: У Йерусалимға йетип барғанда чоқум бу роһий дүшмәнләрни, шундақла «вәтәнимизни ишғал қилған Рим империйәсидики рәзил кабирлар»ни йоқитип, Худаниң падишалиғини бәрпа қилиду, дөп ойлиши мүмкин еди. ■ 19:12 Мат. 25:14; Мар. 13:34. □ 19:13 «... У өзиниң он қулини чақирип, уларға он тиллани үләштүрүп берип...» — «тилла» грек тилида «мина». Бу пул бир ишчиниң үч-төрт айлиқ һәққигә баравәр еди.

14 Бирақ өз жут пухралири униңға өч болғачқа, кәйнидин әлчиләрни әвәтип: «Бу кишиниң үстимизгә падиша болушини халимаймиз!» дәпту. □

15 Вә у падишалиқ мәнсивигә еришип қайтип кәлгәндә шундақ болдики, һәр бириниң тижарәт билән қанчә пайда тапқинини билмәкчи болуп, пулини тапшурған һелиқи қуллирини өз алдиға чақиртипту. 16 Вә авалқиси келип: «И ғоҗам, сили бәргән тилла он тилла пайда қилди» дәпту. 17 «Ярайсән, әй яхши қул! Сән кичиккинә ишта ишәшлик чиққанлиғиң үчүн он шәһәргә һаким болғин» — дәпту ғоҗайин униңға. 18 Иккинчиси келип: «И ғоҗам, сили бәргән тилла бәш тилла пайда қилди» дәпту. 19 Ғоҗайин униңға һәм: «Сән һәм бәш шәһәргә һаким болғин» дәпту.

20 Лекин йәнә бириси келип: «И ғоҗам, мана сили бәргән тилла! Бунни яғлиққа чигип бир жайда қоюп сақлидим. 21 Чүнки сили қаттиқ адәм экәнла, сили аманәт қилмиғанлиридин пайда үндүрүп, өзлири теримиғанлиридин һосул жиғила. Шунниң үчүн силидин қорқтум» дәпту. □

22 Амма ғоҗайини униңға: «Әй әски қул, саңа өз ағзиндин чиққан сөзлириң бойичә һөкүм қилай. Сән мениң аманәт қилмай үндүрүвалидиған, теримай туруп жиғивалидиған қаттиқ адәм экәнлигимни билип туруп, ■ 23 немә үчүн мениң пулумни ғәзничиләргә аманәт қоймидиң? Мән қайтип кәлгәндә, уни өсүми билән алмасмидим?» — дәпту. 24 Андин у йенидикиләргә: «Униңдики тиллани елип он тилла тапқан қулға бериңлар!» дәп буйрупту.

25 Улар униңға: «И ғоҗа, униң он тилласи турса!» — дәптикән, 26 ғоҗайин йәнә мундақ дәпту: «— Чүнки мән силәргә шуни ейтайки, кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду; амма кимдә йоқ болса, һәтта униңда бар болғанлириму униңдин мәһрум қилиниду. □ ■

27 Әнди үстигә падиша болуп һөкүм сүрүшүмни халимиған дүшмәнлиримни болса, уларни кәлтүрүп, мениң алдимда қәтл қилиңлар».

Әйсаниң тәнтәнә билән Йерусалимға кириши

Мат. 21:1-11; Мар. 11:1-11; Юһ. 12:12-19

28 У бу ишларни ейтқандин кейин, Йерусалимға чиқишқа алдиға қарап маңди. □ 29 Вә шундақ болдики, у Зәйтун теғиниң етигидики Бәйт-Фаги вә Бәйт-Ания йезилириға йеқин кәлгинидә, икки мухлисиға муналарни тапилап алдин әвәтти: ■

30 — Силәр удулуңлардики йезиға бериңлар. У йәргә кирипла һеч адәм балиси минип бақмиған, бағлақлиқ бир тәхәйни көрисиләр. Уни йешип бу йәргә йетиләп келиңлар. □

31 Әгәр бириси силәрдин: «Немишкә бунни йешисиләр?» дәп сорап қалса, силәр униңға: «Рәбниң буниңға һажити чүшти» — дәңлар.

32 Шунниң билән әвәтилгәнләр беривиди, иш дәл у уларға ейтқандәк болди. 33 Улар тәхәйни йешиватқанда, униң егилири улардин: — Тәхәйни немишкә йешисиләр? — дәп сориди.

34 Улар: — Рәбниң униңға һажити чүшти, — деди.

35 Улар уни Әйсаниң алдиға йетиләп кәлди; вә йепинча-чапанлирини тәхәйниң үстигә селип, Әйсани йөләп үстигә миндүрди. ■ 36 У кетип барғинида, хәлиқләр йепинча-чапанлирини

□ **19:14** «бирақ өз жут пухралири униңға өч болғачқа, кәйнидин әлчиләрни әвәтип: «бу кишиниң үстимизгә падиша болушини халимаймиз!» дәпту» — бу тәмсилдики падиша «бүйүк һерод»қа охшап кетиду; «бүйүк һерод» миладийәдин илгәрки 40-жилида Йәһудийәниң падишалиғиға егә болуш үчүн Римға барди; лекин Исраиллар униңға қарши чиққачқа, пәкәт 37-жилида падиша болди. Униңдин кейинки «һерод Арқелаус»ниң тарихиму униңға охшишип кетиду.

□ **19:21** «сили аманәт қилмиғанлиридин пайда үндүрүп,...» — «аманәт қилиш» мошу йәрдә грек тилида адәттә пулни банкиға салғанлиқни көрситиду. Башқа бир хил тәржимиси: «сили салмиғанлирини жиғип елип,...». ■ **19:22** 2Сам. 1:16; Мат. 12:37. □ **19:26** «кимдә бар болса, униңға техиму көп берилиду...» — «бу әһмийәтлик сөз «Мат.» 13:12, 25:29 вә «Мар.» 4:25диму тепилиду. Бу «бар болса» немини көрситиду? Шүбһисизки, әбәдий әһмийәтлик бирәр нәрсә болса керәк, бу чоқум иман-ишәшни өз ичигә алиду. Биз өзимизгә «әбәдий әһмийәтлик» һәр бир немә болуши үчүн пәкәт Мәсиһдинла тапалаймиз, әлвәттә. ■ **19:26** Мат. 13:12; 25:29; Мар. 4:25; Луқа 8:18. □ **19:28** «у... алдиға қарап маңди» —яки «мухлислар алдида маңди» яки «топниң алдида маңди». ■ **19:29** Мат. 21:1; Мар. 11:1. □ **19:30**

«...һеч адәм балиси минип бақмиған, бағлақлиқ бир тәхәйни көрисиләр» — «һеч адәм балиси минип бақмиған бир тәхәй»гә аварисиз миниш адәттә мүмкин әмәс, әлвәттә. ■ **19:35** Юһ. 12:14.

йолға паяндаз қилип салди. ³⁷⁻³⁸ Вә у Зәйтун теғидин чүшүш йолиға йеқинлашқинида, пүткүл мухлислар жамаити шатлинип, өз көзи билән көргән қудрәтлик мөжизиләр үчүн авазини көтирип: «Пәрвәрдигарниң намида кәлгән падиша мубарәктур! Асманларда тинич-енақлиқ тикләнгәй, әршиәлада шан-шәрәп аян болғай!» дәп товлишип Худаға мәдһийә оқушқа башлиди. □ ■

³⁹ Лекин топниң ичидә бәзи Пәрисийләр униңға: — Әй устаз, мухлислириңға *мошу гәплири* үчүн тәнбиһ бәр! — дейишти.

⁴⁰ Бирақ у уларға жававән: — Силәргә шуни ейтайки, булар жим турған болса, һәтта бу ташларму чуқан селишқан болатти, — деди. ■

Әйсаниң Йерусалим үчүн қайғуруп жиғлиши

⁴¹ Энди у шәһәргә йеқинлишип уни көрүп, униң үчүн жиғлап мундақ деди:

⁴² — *И Йерусалим!* Сән бүгүн, бу күнүндә, теч-аманлиғиң үчүн немә керәк болғинини билсән еди! Кашки, бу ишлар һазир көзлириңдин йошурундур. ⁴³ Чүнки шундақ күнләр бешинға келидуки, дүшмәнлириң әтрапиңни қаша-истийһкам билән қоршап сени қамап төрт тәрәптин қистайду. ⁴⁴ Улар сени вә сепилиңниң ичиндики балилириңни йәр билән йәксән қилип, һәтта ташни ташниң үстидиму қалдурмайду; чүнки Худаниң сени йоқлиған пәйтини билип йәтмидиң. □ ■

Әйсаниң ибадәтханини тазилиши

Мат. 21:12-17; Мар. 11:15-19; Юһ. 2:13-22

⁴⁵ Вә у ибадәтхана һойлилириға кирип, у йәрдә елим-сетим қиливатқанларни һайдап чиқирип, ⁴⁶ уларға: — Муқәддәс язмиларда: «Мениң өйүм дуа-тилавәтхана болиду» дәп пүтүлгән болсиму, лекин силәр уни «булаңчиларниң угиси» қиливалдиңлар! — деди. □ ■

⁴⁷ Шу вақитларда у һәр күни ибадәтханида тәлим берәтти. Баш каһинлар, Тәврат устазлири вә жут чоңлири уни йоқитишқа амал издиди. ■ ⁴⁸ Лекин улар қандақ қол селишни билмәйтти, чүнки барлиқ хәлиқ униң сөзини тиңшаш үчүн униңға қаттиқ йеписқан еди.

20

Асмандики һоқуқ

Мат. 21:23-27; Мар. 11:27-33

¹ Вә шу күнләрдин бир күни у ибадәтханиниң һойлилирида хәлиқкә тәлим берип хуш хәвәрни елан қиливатқанда, баш каһинлар вә Тәврат устазлири билән ақсақаллар униң

□ **19:37-38** «Пәрвәрдигарниң намида кәлгән падиша мубарәктур!» — «Зәб.» 117:38. Асманларда тинич-енақлиқ тикләнгәй, әршиәлада шан-шәрәп аян болғай! — мошу сөzlәрни «Луқа» 2:14дики сөzlәр билән селиштурушқа болиду. «Асманларда тинич-енақлиқ болғай» дегән сөз интайин сирлиқ гәптур: пикримизчә, бу сөзниң мәнаси бәлким: — (1) Худаниң инсанлар билән яраштурулғанлиғидин чиққан енақлиқ әрштә билиниду («Әф.» 2:1-6. 14ни көрүң); (2) Мәсиһниң өлүми билән Шәйтанның әршкә чиқип, Худаниң намини һақарәтләп, униң үстидин ялған әрз-шикайәт қилиш йоли мутләқ түгитилиду (мәсилән, «Аюп» 1:6-12, 2:1-6, «Ибр.» 9:23ни көрүң). «пүткүл мухлислар жамаити шатлинип... Асманларда тинич-енақлиқ тикләнгәй, әршиәлада шан-шәрәп аян болғай!» дәп товлишип Худаға мәдһийә оқушқа башлиди» — улар жакалайдиган иш — биз әгәшкән бу Насарәтлик Әйса дәл Худа әвәткән Мәсиһ-Кутқузғучи, Йәһудийларниң, шундақла пүткүн жаһанниң Падишасидур. Шунини билән бу күни, Худаниң Өз хәлқи болған Йәһудийларға очуқ һалда: «У, мана Мән силәргә әвәткән Кутқузғучиңлар вә Падишасиңлардур — уни қобул қиламсиләр?» дәп етиқат қилиш пурситини бәргән күн дейишкә болиду. ■ **19:37-38** Зәб. 117:26; Луқа 2:14; Әф. 2:14. ■ **19:40** һаб. 2:11. □ **19:44** «Худаниң сени йоқлиған пәйги» — ДЕМӘК, Худа йеқин келип шапаәт көрсәткән пәйт. Мошу әйәтләрдә Мәсиһ римлиқларниң миладийә 70-жили Йерусалимни қоршивелип ишғал қилидиганлиғини алдин-ала ейтип бешарәт бериду. ■ **19:44** 1Пад. 9:7, 8; Мик. 3:12; Мат. 24:1, 2; Мар. 13:2; Луқа 21:6. □ **19:46** «Мениң өйүм дуа-тилавәтхана болиду» дәп пүтүлгән болсиму, лекин силәр уни «булаңчиларниң угиси» — «Йәш.» 56:7, «Йәр.» 7:11ни көрүң. ■ **19:46** 1Пад. 8:29; Йәш. 56:7; Йәр. 7:11; Мат. 21:13; Мар. 11:17. ■ **19:47** Мар. 11:18; Юһ. 7:19; 8:37.

алдиға келип униңдин: ■ ² — Бизгә ейтқин: Сән қиливатқан бу ишларни қайси һоқуққа асасән қиливатисән? Саңа бу һоқуқни ким бәргән? — дәп сориди.

³ У уларға жавап берип: — Мәнму силәрдин бир ишни сорай; силәр маңа ейтип бериңларчу,

⁴ — Йәһя жүргүзгән чөмүлдүрүш әрштинму, яки инсанлардинму? — дәп сориди.

⁵ Улар өз ара мулаһизә қилишип:

— Әгәр «Әрштин кәлгән» десәк, у бизгә: «Ундақта, силәр немә үчүн Йәһяға ишәнмидиңлар?»

дәйду. □ ⁶ Әгәр: «Инсанлардин кәлгән» десәк, бу барлиқ халайиқ бизни чалма-кесәк қилип өлтүриду. Чүнки улар Йәһяниң пәйғәмбәр экәнлигигә ишәндүрүлгән, — дейишти.

⁷ Вә улар: — Униң һоқуқиниң қәйәрдин кәлгәнлигини билмәймиз, — дәп жавап беришти.

⁸ Әйса уларға: — Ундақта, мәнму бу ишларни қайси һоқуққа асасән қиливатқанлиғимни ейтмаймән, — деди.

Рәзил ижарикәшләр һәққидики тәмсил

Мат. 21:33-46; Мар. 12:1-12

⁹ У халайиққа муну тәмсилни сөzlәшкә башлиди: — «Бир киши бир үзүмзарлиқ бәрпа қилип, уни бағвәнләргә ижаригә берип, өзи яқа жутқа берип у йәрдә узун вақит турупту. ■

¹⁰ Үзүмләрни жиғидиған мәзгил кәлгәндә бағвәнләрниң үзүмзарлиқтики мевидин униңға беришкә қуллиридин бирини улариниң йениға әвәтипту. Лекин бағвәнләр уни уруп-думбалап қуруқ қол яндуруветипту.

¹¹ У йәнә башқа бир қулни әвәтипту. Лекин улар униму думбалап, харлап, йәнә қуруқ қол қайтуруветипту. ¹² У йәнә үчинчисини әвәтипту; улар униму уруп яриландуруп,

талаға һайдап чиқириветипту. ¹³ Ахирда үзүмзарлиқниң ғожайини: «Қандақ қилсам болар? Сөйүмлүк оғлумни әвәтәй; улар уни көрсә, һеч болмиғанда униң һөрмитини қилар?» дәпту.

¹⁴ Бирақ бағвәнләр униң оғлини көрүп бир-бири билән мәслиһәтлишип: «Бу болса мирасхор; келиңлар, уни жайливетәйли, андин мирас бизниңки болиду» дейишипту. ■ ¹⁵ Шуниң билән улар уни үзүмзарлиқниң сиртиға ачиқип өлтүрүветипту. Әнди бундақ әһвалда үзүмзарлиқниң ғожайини уларни қандақ қилиду? □ ¹⁶ У келип у бағвәнләрни йоқитип үзүмзарлиқни башқиларға тапшуриду».

Халайиқ буни аңлап: — Бундақ ишлар һәргиз болмисун! — дейишти. □

¹⁷ Лекин у уларға көзлирини тикип мундақ деди:

— Ундақ болса, муқәддәс язмиларда «Тамчилар ташливәткән таш болса,

Бүжәк теши болуп тикләнди» дәп йезилған сөз зади немини көрситиду? □ ■

¹⁸ Бу «таш»қа жиқилған киши парә-парә болуп кетиду; лекин бу таш һәр кимниң үстигә чүшсә, уни кукум-талқан қиливетиду. □ ■

■ **20:1** Мат. 21:23; Мар. 11:27; Рос. 4:7; 7:27. □ **20:5** «Әгәр «Әрштин кәлгән» десәк, у бизгә: «Ундақта, силәр немә үчүн Йәһяға ишәнмидиңлар?» — мошу диний әрбабларниң һәммиси Йәһя пәйғәмбәрниң йәткүзгән хәвиригә жававән: «Бизгә товва қилиш керәк әмәс» дегән вә Йәһя «мениң кәйнимдә келидиған» дәп көрсәткән Мәсиһниң келишигә ишәнмәй, униң чөмүлдүрүшини рәт қилған еди, әлвәттә. ■ **20:9** Зәб. 79:9-10; Йәш. 5:1; Йәр. 2:21; 12:10; Мат. 21:33; Мар. 12:1. ■ **20:14** Яр. 37:18; Зәб. 2:1, 8; Мат. 26:3; 27:1; Юһ. 11:53; Ибр. 1:2.

□ **20:15** «Шуниң билән улар уни үзүмзарлиқниң сиртиға ачиқип өлтүрүветипту» — бу Мәсиһниң Йерусалимниң сиртиға елип чиқилип кресткә миқлинидиғанлиғиға бир бешарәт. □ **20:16** «**Үзүмзарлиқниң ғожайини** келип у бағвәнләрни йоқитип үзүмзарлиқни башқиларға тапшуриду» — бу сөзү бешарәт, әлвәттә. □ **20:17** «Тамчилар ташливәткән таш болса, бүжәк теши болуп тикләнди» — «Зәб.» 117:22. «Бүжәк теши» болса һәр қандақ имарәтниң улидики әң муһим уюлташ болуп, һул селинғанда биринчи болуп қоюлидиған таштур. Йәһудий каттивашлар һаятиниң бүжәк теши болған Мәсиһни ташливәтмәкчи еди, вә дәрвәқә ташливәтти. ■ **20:17** Зәб. 117:22; Йәш. 8:14; 28:16; Мат. 21:42; Мар. 12:10; Рос. 4:11; Рим. 9:33; 1Пет. 2:4, 7. □ **20:18** «Бу «таш»қа жиқилған киши парә-парә болуп кетиду; лекин бу таш һәр кимниң үстигә чүшсә, уни кукум-талқан қиливетиду» — «таш» болса Мәсиһ өзи, әлвәттә. 17-айәтни көрүң. Әйсаниң бу сөзи тоғрилиқ «Матта»ға берилигән «қошумчә сөз»имиздики ««Зәб.» 117:22 тоғрилиқ» мәзмунни көрүң. ■ **20:18** Йәш. 8:15; Дан. 2:34; Зәк. 12:3.

«Баж тапшурамдуқ?» дегән қилтақ

Мат. 22:15-22; Мар. 12:13-17

¹⁹ Баш каһинлар вә Тәврат устазлари униң бу тәмсили өзлиригә қаритип ейтқанлығыни билип шу һаман униңға қол селиш йолини издиди; лекин улар халайиқтин қорқушти.

²⁰ Шуңа улар униң кәйнидин марап, уни Рим валийисиниң һөкүмранлығыда сораққа тартишқа тапшуруш үчүн бир нәччә адәмләрни сетивелип, соқунуп киришкә әвәтти. Улар сәмимий қияпәткә киривелип, униң сөзидин йочуқ издәп жүрәтти. □ ■ ²¹ Улар униңға мундақ соал қойди: — Әй устаз, силени дурус сөз қилидиған вә дурус тәлим беридиған, һеч қандақ адәмниң йүз-хатирисини қәтъий қилмайдиған, бәлки Худаниң йолини садиқлиқ билән үгитип келиватқан адәм дәп билимиз. ²² Рим императори Қәйсәргә баж-селиқ тапшуруш Тәврат қануниға уйғунму-йоқ?» □

²³ Амма у уларниң һейлисини көрүп йетип уларға: — Немишкә мени синимақчисиләр? □

²⁴ Маңа бир күмүч динар көрситиңлар. Буниң үстидики сүрәт вә нам-исим кимниң? — деди. Улар униңға: Қәйсәрниңки, — деди. □

²⁵ Вә у уларға: — Ундақ болса, Қәйсәрниң һәққини Қәйсәргә, Худаниң һәққини Худаға тапшуруңлар, — деди. □ ■ ²⁶ Улар халайиқниң алдида униң сөзлиридин уни тутувалғидәк һеч қандақ йочуқ тапалмиди. Улар униң бу жававиға һәйрануһәс болуп, зувани тутулди.

Тирилишкә мунасивәтлик мәсилә

Мат. 22:23-33; Мар. 12:18-27

²⁷ Вә «өлгәнләр тирилмәйду» дәп инкар қилидиған Садуқийларниң бәзилири униң алдиға келип соал қоюп мундақ деди: □ ■

²⁸ — Устаз, Муса пәйғәмбәр Тәвратта бизгә: «Аяли бар, амма пәрзәнт көрмигән киши өлүп кәтсә, өлгүчиниң ака яки иниси тул қалған йәңгисини әмригә елип, қериндиши үчүн нәсил қалдуруши керәк» — дәп язған. □ ■

²⁹ Әнди йәттә ака-ука бар еди. Чоңи өйләнгәндин кейин пәрзәнт көрмәй аләмдин өтти.

³⁰ Иккинчи қериндиши аялини әмригә елип, пәрзәнт көрмәй аләмдин өтти. □ ³¹ Андин үчинчиси уни алди; шундақ қилип, йәттиси уни әмригә елип пәрзәнт көрмәй өлди.

³² Һәммисидин кейин аялму өлди.

³³ Әнди тирилиш күнидә бу аял уларниң қайсисиниңки болар? Чүнки йәттиси уни хотунлуққа алған-дә?!

□ **20:20** «улар сәмимий қияпәткә киривелип,...» — «сәмимий» грек тилида «һәққаний» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **20:20** Мат. 22:16; Мар. 12:13. □ **20:22** «Рим императори Қәйсәр...» — Римниң һәр бир императориға «Қәйсәр» дегән нам-унван берәләтти; мәсилән Қәйсәр Августус, Қәйсәр Юлиус, Қәйсәр Тиберийус қатарлиқлар.

«Рим императори Қәйсәргә баж-селиқ тапшуруш Тәврат қануниға уйғунму-йоқ?» — әйни вақитта, Йәһудийлар римлиқларниң зулми астида яшаватқан еди. Әгәр Әйса: «Рим императориға баж тапшуруш тоғра» десә, бу гәптин азатлиқни истигән кишиләр уни «Мана таза бир ялақчи, хаин экән» дәп тиллишатти. «Баж тапшурмаслиқ керәк» дегән болса, у Рим империйәсигә қарши чиққан болатти; андин улар уни Рим валийисига әрз қилған болатти. Улар мошундақ соалларни сораш арқилиқ Әйсани гепидин тутувелип, римлиқларниң қолиға тапшуруп, униңға зиянкәшлик қилмақчи болушқан. □ **20:23** «Немишкә мени синимақчисиләр?» — мошу сөzlәр бәзи кона көчүрмиләрдә тепилмайду. □ **20:24** «Маңа бир күмүч динар көрситиңлар» — «бир күмүч динар» грек тилида «бир динарийус», Рим империйәсиниң пул бирлиги. Мошундақ пулниң йүзидә «адәмниң сүрити» көрситилгән болғачқа, Йәһудий моллилар мундақ пулни «муқәддәс ибадәтхана»ға елип киришини мәнъий қилған еди. Бир динар тәхминән бир адәмниң күнлүк иш һәққи болатти. □ **20:25** «Қәйсәрниң һәққини Қәйсәргә, Худаниң һәққини Худаға тапшуруңлар» — Қәйсәргә Қәйсәрниң һәққи (униң сүрити болған нәрсә)ни тапшуруңлар — демәк, баж төләш керәк. Амма қандақ нәрсә үстидә «Худаниң сүрити» бар? Инсан өзи «Худаниң сүрити» болуп, биз пүтүнмизни Худаға тапшуришимиз керәктур («Яр.» 1:26-27ни көрүң).

■ **20:25** Мат. 17:25; 22:21; Рим. 13:7. □ **20:27** «Садуқийлар» — бу диний мәнһәп тоғрилиқ «Мат.» 16:1дики изаһатни вә «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **20:27** Мат. 22:23; Мар. 12:18; Рос. 23:8. □ **20:28** «Аяли бар, амма пәрзәнт көрмигән киши өлүп кәтсә, өлгүчиниң ака яки иниси тул қалған йәңгисини әмригә елип, қериндиши үчүн нәсил қалдуруши керәк» — «Қан.» 25:5. ■ **20:28** Қан. 25:5-6. □ **20:30** «Иккинчи қериндиши аялини әмригә елип, пәрзәнт көрмәй аләмдин өтти» — бәзи кона көчүрмиләрдә «аялини әмригә елип, пәрзәнт көрмәй аләмдин өтти» дегән сөз тепилмай, пәқәт «Иккинчи...» дейилиду.

³⁴ Әйса уларға мундақ жавап бәрди:

— Бу аләмнің пәрзәнтлири өйлиниду, ятлиқ болиду. □ ³⁵ Лекин у аләмдин несивә болушқа, шундақла өлүкләрдин тирилишкә лайиқ саналғанлар өйләнмәйду, ятлиқ болмайду. □

³⁶ Чүнки улар йәнә өлмәйду, пәриштиләргә охшаш болиду; «өлүмдин тирилиштин туғулған пәрзәнтләр» болғачқа, улар Худаниң оғуллириду. ■

³⁷ Әнди өлгәнләрнің тирилдүрүлүшини һәтта Муса *пәйғәмбәр* өзиму аян қилған; чүнки *Тәвраттики* «тикәнлик» дегән вақиәнің хатирисидә у Пәрвәрдигарни: «Ибраһимнің Худаси, Ишақның Худаси вә Якупның Худаси» дәп баян қилған. □ ■ ³⁸ У өлүкләрнің Худаси әмәс, бәлки тирикләрнің Худасидур; чүнки уныңа нисбәтән һәммәйлән тириктур! □

³⁹ Шунның билән Тәврат устазлиридин бир қанчиси баһа берип: — Устаз, яхши ейттиң, — деди.

⁴⁰ Чүнки улардин һеч ким йәнә уныңдин соал сорашқа жүрәт қилалмиди.

Қутқузуучи-Мәсиһ — Давутның оғли һәм Рәбби
Мат. 22:41-46; Мар. 12:35-37

⁴¹ Әнди у уларға соал қойди: — Кишиләр Мәсиһни қандақсигә Давутның оғли дәйду? ■

⁴²⁻⁴³ Чүнки Давут өзи Зәбурда: Пәрвәрдигар мениң Рәббимгә ейттики: —

«Мән сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилғичә,

Мениң оң йенимда олтарғин!» — дегәнғу? □ ■

⁴⁴ Амма Давут уни «Рәббим» дәп чақирған йәрдә, ундақта у қандақму уның оғли болиду?

Әйсаниң Тәврат устазлирини әйиплиши
Мат. 23:1-36; Мар. 12:38-40; Луқа 11:37-54

⁴⁵ Вә барлиқ халайиқ қулақ селип аңлаватқанда, у мухлислириға мундақ деди: —

⁴⁶ — Тәврат устазлиридин һошияр болуңлар. Улар узун тонларни кийивалған һалда ғадийип жүрүшкә, базарларда кишиләрнің уларға болған саламлириға, синагогларда алдинқи орунларда, зияпәтләрдиму төрдә олтиришкә амрақ келиду. □ ■ ⁴⁷ Улар тул аялларның барлиқ өй-бесатлирини йәвалиду вә көз-көз қилип ялғандин узундин-узун дуалар қилиду. Уларның тартидигән җазаси техиму еғир болиду! ■

21

Тул аялның сәдиқиси һәммисиниңкидин көп
Мар. 12:41-44

□ **20:34** «бу аләмнің пәрзәнтлири...» — грек тилида «бу заманның оғуллири...». □ **20:35** «... өлүкләрдин тирилишкә лайиқ саналғанлар...» — «өлгәнләрдин тирилиш» дегәнлик қизиқ ибарә болуп, һәммә адәм охшаш вақитта тирилмәйдиғанлығыни көрситиду. Биринчи тирилиш һәққанийларның, иккинчи тирилиш етиқатсизларның болиду. Бу һәқиқәт «Вәһий» 20-бапта көрүниду. ■ **20:36** 1Юһа. 3:2. □ **20:37** «Ибраһимнің Худаси, Ишақның Худаси вә Якупның Худаси» — «Мис.» 3:6ни көрүң. ■ **20:37** Мис. 3:6; Рос. 7:32; Ибр. 11:16. □ **20:38** «чүнки уныңа нисбәтән һәммәйлән тириктур!» — бәзи алимлар «буларның һәммиси» (Ибраһим, Ишақ, Якупларның һәммиси, демәкчи) уныңа нисбәтән тириктур!» дәп тәржимә қилиду. Бизниңчә «һәммәйлән» һәр адәмнің роһиниң Худа алдида тирик экәнлиги көрситиду. «чүнки уныңа нисбәтән һәммәйлән тириктур!» — Әйсаниң «тирилиш» тоғрилиқ бу сөзлири «Мат.» 22:32диму тепилиду. «Матта»дики «қошумчә сөз»имиздә улар тоғрилиқ азрақ шәрһ беримиз. ■ **20:41** Мат. 22:42; Мар. 12:35. □ **20:42-43** «Мән сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилғичә, мениң оң йенимда олтарғин!» — «Зәб.» 109:1. ■ **20:42-43** Зәб. 109:1; Рос. 2:34; 1Кор. 15:25; Ибр. 1:13; 10:13. □ **20:46** «...базарларда кишиләрнің уларға болған саламлириға, ... амрақ келиду» — тарих тәтқиқатлириға асасән Йәһудийларның өз устазлириға қилған «салам»лирини интайин узун вә мураккәп дәп билимиз. ■ **20:46** Мат. 23:5, 6; Мар. 12:38, 39; Луқа 11:43. ■ **20:47** Мат. 23:14; Мар. 12:40; 2Тим. 3:6; Тит. 1:11.

1 У бешини көтирип қаривиди, байларның өз сәдиқилирини *ибадәтханидики* сәдиқә сандуғиға ташлиғинини көрди. □ ■ 2 У йәнә сандуққа икки тийинни ташлаватқан бир намрат тул аялниму көрди. □ 3 Шуның билән у: — Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки, бу намрат тул аялның ташлиғини һәммәйләнниңкидин көптүр. ■ 4 Чүнки уларның һәммиси өзлириниң ашқанлиридин сәдиқә қилип, Худаға атиған садиғиләргә қошуп ташлиди; лекин бу аял намратлиғиға қаримай, өзиниң тирикчилик қилидиғининиң һәммисини сәдиқә қилип ташлиди.

Кәлгүси тоғрисидики бешәрәт
Мат. 24:1-14; Мар. 13:1-13

5 Вә бәзиләр ибадәтханиниң нәпис ташлар вә Худаға сунулған һәдийәләр билән қандақ безәлгәнлиги тоғрисидә сөзлишивататти. У: ■

6 — Силәр көрүватқан бу барлиқ нәрсиләргә нисбәтән, шу күнләр келидуки, һәтта бир тал ташму таш үстидә қалдурулмай, һәммиси гумран қилиниду, — деди. ■

7 Улар униңдин:

— Устаз, бу дегәнлириң қачан йүз бериду? Бу ишларның йүз беридиғанлиғини аян қилидиған қандақ аламәт болиду? — дәп сориди.

8 У мундақ деди:

— Аздурулуп кетиштин һези болуңлар. Чүнки тола кишиләр мениң намимни сетип: «Мана өзүм шудурмән!» вә «Әшу вақит йеқинлашти!» дәйду. Шуңа уларның кәйнигә кирмәңлар. □ ■ 9 Силәр уруш вә топилаңларның хәвирини аңлиған вақтиңлардиму вәһимигә чүшмәңлар; чүнки бу ишларның авал йүз бериши муқәррәр. Лекин булар, заман ахири йетип кәлди, дегәнлик әмәс.

10 Андин у йәнә мундақ деди:

— Бир милләт йәнә бир милләт билән урушқа чиқиду, бир падишалиқ йәнә бир падишалиқ билән урушқа чиқиду. □ ■ 11 Жай-жайларда шиддәтлик йәр тәврәшләр, ачарчиликлар вә вабалар болиду, *йәр йүзидә* вәһшәтләр вә асманда һәйвәтлик аламәтләр көрүниду. □ 12 Бирақ бу һәр бир вақиәләр йүз бериштин илгири, кишиләр силәргә қол селип тутқун қилиду вә силәргә зиянкәшлик қилип, силәрни синагоғларның сорақлириға тапшуриду, зинданларға ташлайду; улар мениң намим түпәйлидин силәрни падиша вә һөкүмдарларның алдиға елип бариду, ■ 13 вә буның билән уларның алдида гувалиқ бериш пурситиңлар чиқиду. □ 14 Уның үчүн әрзгә қандақ жавап бериш тоғрисидә алдин-ала һеч ойланмаслиққа қәлбиңларда қәтһий нийәт қилиңлар. ■ 15 Чүнки мән силәргә барлиқ дүшмәнлириңлар рәддийә вә рәт қилалмиғидәк пасаһәтлик тил вә данишмәнлик ата қилимән. ■ 16 һәтта ата-ана, ака-ука, уруқ-туққан вә яр-бурадәрлириңларму силәргә хаинлиқ қилип тутуп бериду вә улар

□ 21:1 «У... байларның өз сәдиқилирини ибадәтханидики сәдиқә сандуғиға ташлиғинини көрди» — «сәдиқә сандуғи» дегән сөз адәттә грек тилида «ғәзнә»ни көрситиду. Лекин мошу йәрдә ибадәтханидики ғәзнә үчүн сәдиқиләр жиғилидиған жай, бәлким чоң бир сандуқни көрсәтсә керәк. ■ 21:1 2Пад. 12:10; Мар. 12:41. □ 21:2 «У йәнә сандуққа икки тийинни ташлаватқан бир намрат тул аялниму көрди» — бу «тийин» (грек тилида «ләптон») «денариус»ниң 1/128и болуп, бир ишләмчиниң бир күнлүк иш һәққи ичидә «алтә минут»луқ пулиға баравәр. ■ 21:3 2Кор. 8:12. ■ 21:5 Мат. 24:1; Мар. 13:1. ■ 21:6 1Пад. 9:7; Мик. 3:12; Луқа 19:44. □ 21:8 «Мана өзүм шудурмән» — «Мана өзүм Мәсиһдурмән» дегән мәнини билдүриду. «Әшу вақит» — қиямәт күнини көрситиду. ■ 21:8 Йәр. 29:8; Мат. 24:4; әф. 5:6; Кол. 2:18; 2Тес. 2:2; 1Юһа. 4:1. □ 21:10 «Бир милләт йәнә бир милләт билән урушқа чиқиду, бир падишалиқ йәнә бир падишалиқ билән урушқа чиқиду» — ибраний тилида (шундақла грек тилида) бу ибарә дуняя бойичә кеңәйгән урушларни көрситиши мүмкин («Йәш.» 19:2, «2Тар.» 15:3-6дә бу турақлиқ ибарә тоғрилиқ мисаллар бар. ■ 21:10 Йәш. 19:2. □ 21:11 «Йәр йүзидә вәһшәтләр вә асманда һәйвәтлик аламәтләр көрүниду» — грек тилидики әйни тексттә «йәр йүзидә» дегән сөз йоқ. Бирақ бизниңчә һелиқи «һәйвәтлик аламәтләр» асманда болидиғанлиги тәкитләнгәндин кейин, «вәһшәтләр» болса чоқум «йәр йүзидә» болуши керәк. 25-айәтнму көрүң. ■ 21:12 Мат. 10:17; 24:9; Мар. 13:9; Юһ. 16:2; Рос. 4:3; 5:18; 12:4; 16:24; Вәһ. 2:10. □ 21:13 «... буның билән уларның алдида гувалиқ бериш пурситиңлар чиқиду» — «гувалиқ бериш» мошу йәрдә хуш хәвәр йәткүзүш, Худаниң нижәти Рәб Әйсә Мәсиһ арқилиқ дуняяға кәлди, дәп жақалаштин ибарәт. ■ 21:14 Мат. 10:19; Мар. 13:11. ■ 21:15 Мис. 4:12; Йәш. 54:17; Мат. 10:19; Рос. 6:10.

араңлардики бэзилириңларни өлтүриду. □ ■ 17 Силәр мениң намим түпәйлидин һәммә адәмниң нәпритигә учрайсиләр. ■ 18 Һалбуки, бешиңлардики бир тал чачму һалак болмайду! ■ 19 Сәвир-чидамлиқ болғиниңларда, жеңиңларға егә болалайсиләр. □

Йерусалимниң вәйран қилинишидин бешарәт

Мат. 24:15-21; Мар. 13:14-19

20 — Лекин Йерусалимниң дүшмән қошунлири тәрипидин қоршивелинғанлиғини көргиниңларда, униң вәйран болуш вақти йеқинлишип қапту, дәп билиңлар. ■ 21 У чағда Йәһудийә өлкисидә туруватқанлар тағларға қачсун, шәһәр ичидә туруватқанлар униңдин чиқип кәтсун, йезиларда туруватқанлар шәһәргә кирмисун. 22 Чүнки шу чағ «интиқам жазасини тартидиган күнләр» дур; шуниң билән муқәддәс язмиларда барлиқ пүтүлгәнләр әмәлгә ашурулиду. □ ■

23 Әнди шу күнләрдә һамилдар аяллар вә бала емитидиганларниң һалиға вай! Чүнки бу зиминда еғир қисчилик болиду вә әрштики фәзәп бу хәлиқниң бешиға чүшиду; □ 24 Улар қиличниң бисидә жиқитилиду вә тутқун қилинип, барлиқ әлләргә елип кетилиду; «ят әлләрниң вақти» тошқичә, Йерусалим ят әлләрниң аяқ астида қалиду. □ ■

Мәсиһниң келидиганлиғи һәққидә

Мат. 24:29-31; Мар. 13:24-27

25 — Қуяш, ай, юлтузлардимү аламәтләр болиду; йәр йүзидики әлләр арисидә деңиз-океанларниң гүлдүрлишидин вә долқунларниң давалғушлиридин паракәндичилик болиду. ■ 26 Адәмләр қорқуп, йәр йүзигә келидиган апәтләрни вәһимә ичидә күтүп әс-һошини йоқитиду; чүнки асмандики күчләр ләрзигә келиду. □ 27 Андин кишиләр Инсаноғлиниң күч-қудрәт вә улуқ шан-шәрәп билән бир булут ичидә келиватқанлиғини көриду. ■

28 Лекин бу аламәтләр көрүнүшкә башлиғанда, қәддиңларни руслап бешиңларни көтириңлар, чүнки бу силәрни азат қилиштики нижәт йеқинлашти, дегәнлиқтур. ■

Әнжир дәриғидин савақ елиш

Мат. 24:32-35; Мар. 13:28-31

□ 21:16 «хаинлиқ қилип тутуп бериду» — бу бирла сөз билән ипадилиниду. ■ 21:16 Мик. 7:6; Рос. 7:59; 12:2. ■ 21:17 Мат. 10:22; Мар. 13:13. ■ 21:18 1Сам. 14:45; 2Сам. 14:11; 1Пад. 1:52; Мат. 10:30.

□ 21:19 «Сәвир-чидамлиқ болғиниңларда, жеңиңларға егә болалайсиләр» — бу әйәттә «жан» яки жисманий һаят яки адәмниң өз вужудини, шундақла роһий һаятини көрситиду. Бизниңчә мошу йәрдә инсанниң роһий һаятидики әмәлий жәһәтләрни көрситиду. Бирисидә роһий һаят бар болса, ундақта у өзини туталайдиған, түрлүк роһий һужумларға тақабил туралайдиған болиду — мәсилән, өзидә бар болған әнсирәшләр, қорқунучлар, шәһваний һәвәсләр қатарлиқларни Мәсиһгә бойсундуралайду (мәсилән, «2Кор.» 10:5, «1Тес.» 4:4ни көрүң). ■ 21:20 Дан. 9:27; Мат. 24:15; Мар. 13:14.

□ 21:22 «интиқам жазасини тартидиган күнләр» — «интиқам жазаси» грек тилида бу сөз һәм «интиқам» һәм «толуқ, мултәқ һөкүм чиқариш» дәп ипадилиниду. «Мат.» 23:35ни көрүң. Бу «интиқам» яки «һөкүм чиқарилиш»ни Худа Өзиниң хәлқи Йәһудийлар үстигә жүргүзиду. Бу, мошу йәрдә (12-24-әйәт) Йерусалим шәһириниң миладийә 70-жили муһасиригә елиниши вә вәйран қилинишини көрситиған бешарәттур. Кейинки әйәтләр ахир заманни көрситиду. ■ 21:22 Дан. 9:26,27; Мат. 24:15; Мар. 13:14. □ 21:23 «бу зиминда еғир қисчилик болиду...» — яки «йәр йүзидә еғир қисчилик болиду». □ 21:24 «Улар ... тутқун қилинип, барлиқ әлләргә елип кетилиду; «ят әлләрниң вақти» тошқичә, Йерусалим ят әлләрниң аяқ астида қалиду» — «әлләр» мошу йәрдә Йәһудий әмәсләрни көрситиду. «Ят әлләрниң вақти» — Грек тилида «ят әлләрниң вақитлири». «Ят әлләрниң вақти тошқичә» дегән ибарә Йәһудий хәлқи ахир заманда қайтидин Йерусалимда туридиғанлиғини вә Йерусалимни идарә қилидиғанлиғини көрситиду. Бу ибарә вә шундақла бу бабтики башқа бешарәтләр үстигә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ 21:24 Рим. 11:25. ■ 21:25 Йәш. 13:10; Әз. 32:7; Йо. 3:4; 3:15; Мат. 24:29; Мар. 13:24; Вәһ. 6:12. □ 21:26 «асмандики күчләр ләрзигә келиду» — «асмандики күчләр» бәлким асмандики жисимлар (қуяш, ай, юлтуз қатарлиқлар)ни вә һәм асманда Худаниң пәриштилири билән жәң қиливатқан жин-шәйтанларнимү көрситиши мүмкин. ■ 21:27 Дан. 7:10; Мат. 16:27; 24:30; 25:31; 26:64; Мар. 13:26; 14:62; Рос. 1:11; 2Тес. 1:10; Вәһ. 1:7. ■ 21:28 Рим. 8:23.

29 У уларға мундақ бир тәмсилни сөзләп бәрди:

— Әнжир дәриғи вә башқа барлиқ дәрәкләргә қараңлар. ■ 30 Уларниң йеңидин бихланғанда уларға қарап, өзүңлар язниң йетип келишигә аз қалғанлиғини билисиләр. 31 Шуниндәк, бая дейилгән аламәтләрниң йүз бериватқанлиғини көргиниңларда, Худаниң падишалиғиниң йеқин қалғалнлиғини билиңлар. 32 Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки, бу аламәтләрниң һәммиси әмәлгә ашурулмайтуруп, бу дәвир өтмәйду. □ 33 Асман-зимин йоқилиду, бирақ мениң сөзлирим һәргиз йоқалмайду. □ ■

Һошияр болуңлар

34 — Лекин өзүңларға агаһ болуңларки, көңүллириңлар әйш-ишрәт, мәйхорлуқ вә тирикчиликниң гәм-әндишилири билән бихудлашмисун, шу күни үстүңларға туюқсиз чүшмисун. □ ■ 35 Чүнки у гоя қапқантәк барлиқ йәр йүзидә һәр бир туруватқанларниң бешиға чүшиду. ■ 36 Шуңа һәр қандақ вақитларда һошияр болуңлар, йүз бериш алдида туруватқан бу ишлардин өзүңларни қачуруп Инсаноғли алдида һазир болуп турушқа лайиқ һесаплиниш үчүн һәрдайим дуа қилиңлар, — деди. □ ■

37 Әнди у күндүзлири ибадәтханида тәлим берәтти, ахшамлири шәһәрдин чиқип, кечини Зәйтун теги дәп аталған тағда өткүзәтти. ■ 38 Вә барлиқ хәлиқ униң тәлимини аңлиғили таң сәһәрдә ибадәтханиға кирип, униң йениға келәтти.

22

Рәбни өлтүрүш сүйқәсти

Мат. 26:1-5, 14-16; Мар. 14:1-2, 10-11; Юһ. 11:45-53

1 Әнди петир нан һейти («өтүп кетиш һейти» дәпму атилиду) йеқинлишип қалған еди. ■ 2 Баш каһинлар вә Тәврат устазлири уни өлүмгә мәһкүм қилишқа амал издәп жүрәтти; чүнки улар хәлиқтин қорқатти. □ ■

3 Шу пәйтгә он иккиләндиң бири болған, Ишқарийот дәп аталған Йәһуданиң көңлигә Шәйтан кирди. ■ 4 У берип баш каһинлар вә ибадәтхана пасибан бәглири билән Әйсани қандақ қилип уларға тутуп бериш үстидә мәслиһәтләшти. 5 Улар интайин хуш болуп, Йәһудаға пул беришкә келишти. 6 Йәһуда мақул болуп, уни халайиқтин айрим қалғанда уларға тутуп беришкә мувапиқ пурсәт издәшкә киришти.

■ 21:29 Мат. 24:32; Мар. 13:28. □ 21:32 «бу аламәтләрниң һәммиси әмәлгә ашурулмайтуруп, бу дәвир өтмәйду» — әгәр тилға елинған аламәт Йерусалимниң вәйран болушиға (миладийә 70-жили) (20-24-айәт) қаритилған болса, ундақта «бу дәвир» дегән сөз тәбиййи (1) Әйсаниң дәвридә яшап өткән адәмләрни көрситиду. (2) әгәр Мәсиһниң дуняға қайтип келишигә (27-айәт) қаритилған болса, «дәвир» дегән сөз бәлким пүтүн Йәһудийә хәлқини көрситиду; (3) бу айәтләрдә ейтилған вақиәләрниң башлиниш дәвридә яшиғанларни көрситиду. Шуңа барлиқ вақиәләр шу дәвир ичидә йүз бериду, дегәнлик болиду. Бизниңчә (3)-шәрһ алди-кәйни айәтләргә әң бап келиду. □ 21:33 «Асман-зимин йоқилиду, бирақ мениң сөзлирим һәргиз йоқалмайду» — грек тили «асман-зимин өтиду, бирақ мениң сөзлирим һәргиз өтмәйду». ■ 21:33 Зәб. 101:22-28; Йәш. 51:6; Мат. 24:35; Ибр. 1:11. □ 21:34 «шу күни үстүңларға туюқсиз чүшмисун» — «шу күн» Муқәддәс Китапта дайим дегидәк Мәсиһ дуняға қайтип келидиған, инсанлардин һесап алидиған күнни көрситиду. ■ 21:34 Рим. 13:13; 1Тес. 5:6; 1Пет. 4:7. ■ 21:35 1Тес. 5:2; 2Пет. 3:10; Вәһ. 3:3; 16:15. □ 21:36 «йүз бериш алдида туруватқан бу ишлардин өзүңларни қачуруп» — яки «йүз бериш алдида туруватқан бу ишлардин қутулуп...». Әнди етқадчилар бу дәһшәтлик вақиәләрдин өтүп кетәмду, яки авал елип кетиләмду? Бу муһим мәсилә. Оқурмәнләр мошу айәтниң алди-кәйнидики сөз-айәтләргә қарап өзлири бир хуләсигә келәләйду. Биз башқа йәрләрдиму бу тема үстидә тохталған («Тесалоникалиқларға (2)» дики «қошумчә сөз»имиздә). «Һазир болуп лайиқ һесаплиниш үчүн...» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «күчләндүрүлүшүңлар үчүн...» дейилиду. ■ 21:36 Мат. 24:42; 25:13; Мар. 13:33; Луқа 12:40; 1Тес. 5:6. ■ 21:37 Юһ. 8:2. ■ 22:1 Мис. 12:15; Мат. 26:2; Мар. 14:1. □ 22:2 «...чүнки улар хәлиқниң гәзивидин қорқатти» — каһинлар вә Тәврат устазлириниң хәлиқтин қорқушиниң сәвәви, хәлиқниң Мәсиһни қоллайдиғанлиғидин; шуңа улар уни беваситә өлтүрәлмәй, бәлки амал қилип римлиқлар алдида Әйсаға әрз қилиш арқилиқ уларниң вәстиси билән уни өлүмгә мәһкүм қилмақчи. ■ 22:2 Зәб. 2:2; Юһ. 11:47; Рос. 4:27.

■ 22:3 Мат. 26:14; Мар. 14:10; Юһ. 13:27.

Өтүп кетиш һейтиниң кәчлик зияпити
 Мат. 26:17-25; Мар. 14:12-21; Юһ. 13:21-30

7 Энди петир нан һейтиниң биринчи күни йетип кәлгән еди. Шу күни «өтүп кетиш һейти»ға атап қурбанлиқ қоза союлатти. □ ■ 8 Шуниң билән Әйса Петрус билән Юһаннаға:

— Берип бизгә өтүп кетиш һейтиниң қозисини биргә йегили тәйярлаңлар, — дәп уларни әвәтти.

9 — Қәйәрдә тәйярлишимизни халайсән? — дәп сориди улар. 10 У уларға мундақ деди:

— Шәһәргә кирсәңлар, мана у йәрдә козида су көтиривалған бир әр киши силәргә учрайду. Униң кәйнидин меңип у киргән өйгә кириңлар. □ 11 Вә өй егисигә: «Устаз: — Мухлислирим билән өтүп кетиш һейтиниң тамигини йәйдиған меһманхана өй қәйәрдә? — дәп сораватиду» дәңлар. 12 У силәрни башлап үстүнки қәвәттики рәтләнгән сәрәмжанлаштурулған чоң бир еғиз өйни көрситиду. Мана шу йәрдә тәйярлиқ қилип туруңлар.

13 Шуниң билән иккиси беривиди, һәммә ишлар униң ейтқинидәк болуп чиқти. Улар шу йәрдә өтүп кетиш һейтиниң тамигини тәйярлашти. 14 Энди вақти-саити кәлгәндә, Әйса дәстиханда олтарди; он икки расул униң билән биллә олтиришти. ■ 15 Андин у уларға:

— Мән азап чекиштин илгири, силәр билән өтүп кетиш һейтиниң бу тамигиға һәмдәстиханда болушқа толиму интизар болуп кәлгән едим. □ 16 Чүнки силәргә ейтайки, бу һейт зияпитиниң әһмийити Худаниң падишалиғида әмәлгә ашурулмиғичә, мән буниңдин қайта йемәймән, — деди. □

17 Андин у бир җамни қолиға елип, тәшәккүр ейтти вә мухлислириға:

— Буни елип араңларда тәқсим қилип ичиңлар. 18 Чүнки шуни ейтайки, мундин кейин Худаниң падишалиғи кәлмиғичә, һәргиз үзүм шәрбитидин қәтғий ичмәймән, — деди. □

«Рәбниң зияпити»

19 Андин у бир тал нанни қолиға елип, Худаға тәшәккүр ейтти вә уни уштуп, уларға үләштүрүп берип: — Бу мениң силәр үчүн пида болидиған тенимдур. Мени әсләп туруш үчүн буниңдин йәңлар, — деди. □ ■

20 У шуниңдәк тамақтин кейинки җамни қолиға елип мундақ деди:

— Бу җамдики шарап мениң силәр үчүн төкүлидиған қенимда болған йеңи әһдидур. □

21 Лекин мана, мени тутуп бәргүчиниң қоли мениң билән бир дәстихандидур. ■ 22 Вә Инсаноғли дәрвәкә өзи тоғрисида бекитилгәндәк аламдин кетиду; бирақ Инсаноғлиниң тутуп берилишигә васитичи болған адәмниң һалиға вай! ■

23 Андин мухлислар бир-биридин:

□ 22:7 «Энди петир нан һейтиниң биринчи күни йетип кәлгән еди» — «петир нан һейти» йәттә күн өткүзүләтти. Тунҗи күни «өтүп кетиш байрими» (ибраний тилида «пасха» һейти) еди. Бу күни, Йәһудийлар қойларни ибадәтханаға апирип союп, андин өйдә петир нан билән йәйтти («Мис.» 12:1-20, «Лав.» 23:4-8ни көрүң). ■ 22:7 Мат. 26:17; Мар. 14:12,13. □ 22:10 «мана у йәрдә козида су көтиривалған бир әр киши силәргә учрайду» — Қанаанда (Пәләстиндә) әр кишиләр бүгүнгә қәдәр адәттә су көтәрмәйду. ■ 22:14 Мат. 26:20; Мар. 14:17. □ 22:15 «толиму интизарлиқ болуп кәлгән едим» — грек тилида «интизарлиқ билән интизар қилдим». □ 22:16 «бу һейт зияпитиниң әһмийити Худаниң падишалиғида әмәлгә ашурулмиғичә, мән буниңдин қайта йемәймән» — Тәвраттики барлиқ һейтларниң һәр бириниң өзи бир бешарәттур, һәммиси Мәсиһниң падишалиғида толук әмәлгә ашурулиду. «Лавийлар» 23-бап вә «Лавийлар»дики «қошумчә сөз»имизниму көрүң. □ 22:18 «...үзүм шәрбитидин қәтғий ичмәймән» — грек тилида «... үзүм телиниң мевисиниң шәрбитидин қәтғий ичмәймән». □ 22:19 «Мени әсләп туруш үчүн буниңдин йәңлар» — грек тилида «мени әсләп туруш үчүн бундақ қилиңлар». ■ 22:19 Мат. 26:26; Мар. 14:22; 1Кор. 11:23,24. □ 22:20 «тамақтин кейинки җам» — «өтүп кетиш һейт»тики зияпәт дайим бекитилгән алаһидә бир тәртип бойичә өткүзилиду. «Тамақтин кейинки җам» «үчинчи җам» болиду. «Бу җамдики шарап мениң силәр үчүн төкүлидиған қенимда болған йеңи әһдидур» — Мәсиһ ейтқан бу «йеңи әһдә» Йәрәмия вә башқа пәйғәмбәрләр арқилиқ Тәвратта вәдә қилинған аҗайп «йеңи әһдә»дур («Йәр.» 31:31-34 һәм «Әз.» 36:25-27ни, шундақла Йәрәмиядики «қошумчә сөз»имизниму көрүң). Бу йеңи әһдә «Мәсиһниң қенидидур» дегәнниң интайин чоңқур мәнәси бардур, мошу әһдә Мәсиһниң пүтүн вужуд-һаятиға пүтүлгәнлигини, шундақла әһдини пүткүл инсанийәткә йәткүзүшкә болған қәтғий нийитини көрситиду. ■ 22:21 Мат. 26:23; Мар. 14:18; Юһ. 13:21. ■ 22:22 Зәб. 40:10; Юһ. 13:18; Рос. 1:6.

— Аримизда зади ким мошундақ ишни қилиши мүмкин? — дәп муназиригә чүшүп кетишти.

Мухлисларниң мәртивә һәққидә муназирилишиши

24 Энди уларниң арасида қайсимиз әң улуқ санилишимиз керәк дегән талаш-тартыш пәйда болди. 25 У уларға мундақ деди:

— Әлләрдики падишалар қол астидики хәлиқ үстидин буйруқвазлик қилип идарә қилиду, уларниң үстидики һоқуқдарлири «хәлиқпәрвәр» дәп атилиду. □ ■ 26 Бирақ силәр шундақ болмаңлар; бәлки араңлардики әң мәртивилиги өзини әң кичигидәк һесаплисун вә йетәкчи болғанлар *һәммәйләнгә* хизмәткардәк болсун. ■ 27 Ким мәртивилиқ, дәстиханда олтарғанму яки дәстихандики күткүчиму? Дәстиханда олтарғини әмәсму? Бирақ мән болсам араңларда хизмитиңларда болғучи күткүчидәктурмән. ■

28 Силәр болсаңлар, бешимға синақлар кәлгәндә баштин-ахир мән билән биллә һәмраһ болғансиләр. 29 Вә худди Атам маңа падишалиқ һоқуқи бекиткәндәк, мән силәргиму шундақ бекитимән. ■ 30 Шуниң билән силәр мениң падишалиғимда мән билән бир дәстиханда йәп-ичисиләр вә тәхтләрдә олтирип, Исраилниң он икки қәбилиси үстидин һөкүм чиқирисиләр. □ ■

Әйсаниң Петрусниң өзидин танидигәнлигини алдин-ала ейтиши

Мат. 26:31-35; Мар. 14:27-31; Юһ. 13:36-38

31 Рәб йәнә Петрусқа:

— «Әй Симон, Симон! Мана, Шәйтан һәммиңларни худди буғдай тасқигәндәк тасқап синашни тилигән. □ ■ 32 Лекин етиқатниң йоқимисун дәп саңа дуа қилдим. Энди сән товва қилип түз йолға қайтқандин кейин, қериндашлириңни мустәһкәмлигин» — деди.

33 — И Рәб, — деди Петрус, — Мән сән билән биллә зинданға ташлинип, биллә өлүмгә беришқа тәйярмән!

34 У униңға: — И Петрус, саңа ейтайки, бүгүн ғораз чиллиғичә, сән «Уни тонумаймән» дәп мәндин үч қетим танисән, деди. □ ■

Униң мухлислирини алаһидә агаһландуруши

35 Андин, у улардин:

— Силәрни һәмянсиз, хуржунсиз вә кәшсиз *сәпәргә* әвәткинимдә силәрниң бирәр нәрсәңлар кам болуп қалғанму? — дәп сориди. Улар: — Яқ, деди. □ ■

36 Шуниң билән у уларға: — Лекин һазир һәр кимниң һәмяни болса, уни алсун; шундақ һәм хуржуни болса, уни алсун вә бир кимниң қиличи болмиса, чапинини сетип бирдин қилич

□ 22:25 «Әлләрдики падишалар қол астидики хәлиқ үстидин буйруқвазлик қилип идарә қилиду, уларниң үстидики һоқуқдарлири «хәлиқпәрвәр» дәп атилиду» — шу чағда вә дунияниң пүткүл тарихида «хәлиқпәрвәр» дәп аталғанлар әмәлийәттә «исми бар, жисми йоқ»лардәк «хәлиқпәрвәр»ниң әкси болиду, әлвәттә. Мәсиһниң бу ишни көрсәткәнлиги, етиқатчилар һәтта мошундақ абройниму издимәслиги керәк, һәр қандақ «абройпәрәслик» қилиштин толиму жирақлишиши керәк, дегәнлиқтур, дәп ойлаймиз. ■ 22:25 Мат. 20:25; Мар. 10:42. ■ 22:26 Луқа 9:48; 1Пет. 5:3. ■ 22:27 Мат. 20:28; Юһ. 13:14; Фил. 2:7. ■ 22:29 Луқа 12:32. □ 22:30 «Исраилниң он икки қәбилиси үстидин һөкүм чиқирисиләр» — яки «Исраилниң он икки қәбилиси үстидин һөкүмранлиқ қилисиләр». ■ 22:30 Мат. 19:28; Вәһ. 3:21. □ 22:31 «Әй Симон, Симон!» — Муқәддәс Китапта, бирисиниң бир адәмниң исмини яки бир жайниң намини тәқрар икки қетим чақириси униңға болған чоққур меһир-муһәббитини ипадиләп, униң өзигә әзиз экәнлигини көрситиду. «Шәйтан һәммиңларни худди буғдай тасқигәндәк тасқап синашни тилигән» — «тилигән» дегән бу сөз Худа Шәйтанның тәливи бойичә мошундақ қилишиға йол қойғанлигини көрситиду. ■ 22:31 1Пет. 5:8.

□ 22:34 «бүгүн ғораз чиллиғичә, сән «Уни тонумаймән» дәп мәндин үч қетим танисән» — «бүгүн» — оқурмәнләрниң есидә барки, Йәһудийлар үчүн «бу күн» «кечә» билән башлиниду. Мәсиһ бу сөзләрни кечидә ейтиду. Шуниң билән у ейтқан вақиәләр әшу кечидә, таң атмайла йүз бериду. Грек тилида униң сөзлири инкар шәклидә ипадилениду: «Сән бүгүн «уни тонумаймән» дәп үч қетим мәндин танмай туруп ғораз чиллимайду». ■ 22:34 Мат. 26:34; Мар. 14:30; Юһ. 13:38.

□ 22:35 «Силәрни һәмянсиз, хуржунсиз вә кәшсиз сәпәргә әвәткинимдә силәрниң бирәр нәрсәңлар кам болуп қалғанму?» — 9:3 вә 10:3-4ни көрүң. ■ 22:35 Мат. 10:9; Мар. 6:8; Луқа 9:3.

алсун. □ ³⁷ Чүнки мән силәргә шуни ейтайки, муқаддәс язмиларда: «У жинайәтчиләр қатаридә санилиду» дәп пүтүлгән сөз мәнәдә чоқум әмәлгә ашурулиду. Чүнки мениң тоғрамдики барлиқ ишлар толук әмәлгә ашмай қалмайду — деди. □ ■

³⁸ — И Рәб, қаригин, бу йәрдә икки қилич бар экән, деди улар.
— Болди, йетиду! — деди у уларға. □

Әйсаниң Зәйтун тегида дуа қилиши
Мат. 26:36-46; Мар. 14:32-42

³⁹ Андин у чиқип, адити бойичә Зәйтун тегиға йол алди; униң мухлислири униңға әгишип барди. ■ ⁴⁰ У йәргә йетип барғанда у уларға:

— Аздурулмаслиғиңлар үчүн дуа қилиңлар, — деди.

⁴¹ Андин, улардин бир таш етимичә нерирақ берип, тизлинип туруп: ■

⁴² — И Ата, халисаң, бу қәдәһни мәндин елип кәткәйсән. Лекин мениң әмәс, бәлки Сениң ирадәң ада қилинсун — дәп дуа қилди; □ ⁴³ вә асмандин бир пәриштә униңға көрүнүп уни қувәтләндүрди. ⁴⁴ У қаттиқ азапта толғинип техиму ихласлиқ билән дуа қиливәрди. Буниң билән униң тәрлири йәргә төкүлгән қан тамчилиридәк чүшүшкә башлиди. ■ ⁴⁵ Андин дуасини түгитип, орнидин туруп, мухлислириниң йениға кәлди. Уларниң гәмгә чөкүп һалсизлинип үгдәп қалғанлиғини көрүвиди, уларға:

⁴⁶ — Ухлап қалғиниңлар немиси? Аздурулуштин сақлиниш үчүн қоуп дуа қилиңлар, — деди.

Әйсаниң тутқун қилиниши
Мат. 26:47-56; Мар. 14:43-50; Юһ. 18:3-11

⁴⁷ Униң сөзи теги аяқлашмастинла, бир топ адәмләр пәйда болди. Уларни башлап кәлгүчи он иккәйләндин бири болған Йәһуда дегән киши еди; у Әйсаға салам берип сөйгили қешиға барди. ■

⁴⁸ Әйса униңға:

— Әй Йәһуда, бир сөйүш билән Инсаноғлини тутуп берәрсәнму? — деди.

⁴⁹ Вә Әйсаниң әтрапидикиләр немә иш йүз беридиғанлиғини билип йетип: — И Рәб, қилич билән урайлиму? — деди. ⁵⁰ Вә улардин бири қиличини кәтирип, баш каһинниң чакириға уруп, оң қулиқини шиливәтти. □ ■ ⁵¹ Бирақ Әйса буниңға жававән: — Болди, тохта! — деди; у қолини узитип қулиқиға тәккүзүп, уни сақайтти.

⁵² Әйса өзини тутқили кәлгән баш каһинлар, пасибан бәглири вә ақсақалларға қарап:

□ **22:36** «лекин һазир һәр кимниң һәмјани болса, уни алсун; шундақ һәм хуржуни болса, уни алсун вә бир кимниң қиличи болмиса, чапинини сетип бирдин қилич алсун» — бу сирлиқ амма муһим сөз тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ **22:37** «У жинайәтчиләр қатаридә санилиду» — яки «У асийлиқ қилғучилар қатаридә санилиду». Бу бешарәт «Йәш.» 53:12дә тепилиду. «мениң тоғрамдики барлиқ ишлар толук әмәлгә ашмай қалмайду» — «мениң тоғрамдики барлиқ ишлар» болса пәқәт Тәвраттики Мәсиһни алдин-ала очуқ ейтқан бешарәтләр болупла қалмай, бәлки Тәвратта Мәсиһни көрситидиған барлиқ буйрулған қурбанлиқлар, әмирләр, бәлгүлимиләр һәмдә Тәвратта хагириләнгән барлиқ тарихий «бешарәтлик вақиәләр»ни өз ичигә алиду. ■ **22:37** Йәш. 53:12; Мар. 15:28.

□ **22:38** «И Рәб, қаригин, бу йәрдә икки қилич бар экән» — мошу хил «қилич» қисқа болуп, йәнә «пичақ» һесапланғили болиду. «Болди, йетиду! — деди Әйса уларға» — мошу әйт үстидә 37-әйәт билән «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **22:39** Мат. 26:36; Мар. 14:32; Юһ. 8:1; 18:1. ■ **22:41** Мат. 26:39; Мар. 14:35. □ **22:42** «бу қәдәһни мәндин елип кәткәйсән» — «бу қәдәһ» униң алдида туридиған азап-оқубәтләрни көрситиду. Тәвратта «қәдәһ» дәл шу мәнидә болуп, «Зәб.» 74:9, «Йәш.» 51:17, 22, «Йәр.» 25:15 вә башқа көп йәрләрдә Худаниң гәзивини билдүриду. Шуңа Мәсиһ мошу йәрдә һәммимизниң гуналирини кәтирип, Худаниң гәзивини ичишкә тәйяр туриду. ■ **22:44** Юһ. 12:27; Ибр. 5:7. ■ **22:47** Мат. 26:47; Мар. 14:43; Юһ. 18:3. □ **22:50** «...улардин бири қиличини кәтирип, баш каһинниң чакириға уруп, оң қулиқини шиливәтти» — бу намәлум мухлис Петрус еди («Юһ.» 18:10, «Мат.» 26:51, «Мар.» 14:71). ■ **22:50** Мат. 26:51; Мар. 14:47.

— Бир қарақчини тутидигандәк қилич-тоқмақларни көтирип кәпсиләрғу? ■ 53 Муқәддәс ибадәтханида һәр күни силәр билән биллә едим, силәр қол салмидинлар. һазир бу силәргә тәвә болған вақит-сааттур вә қараңғулуқниң һөкүм сүрүшидур — деди.□

Әйсаниң үстидин шикайәт қилиниши вә Петрусниң Әйсадин тениши
Мат. 26:57-58, 69-75; Мар. 14:53-54, 66-72; Юһ. 18:12-18, 25-27

54 Улар Әйсани тутувелип, баш каһинниң өйигә елип келишти. Петрус жирақтин әгишип маңди. ■ 55 Әнди улар һойлиниң оттурисида от йеқип чөрисидә иссинип олтарғанда, Петрус уларниң арасиға кирип олтарди. ■ 56 Андин отниң нурида униң олтарғинини көргән бир дедәк униңға тикилип қарап туруп: — Бу адәмму Әйса билән биллә еди, — деди.

57 Лекин у тенип: — Әй хотуң, уни тонумаймән! — деди.

58 Андин узун өтмәй, йәнә бирәйлән уни көрүп: — Сәнму улардин екәнсән, — деди. Лекин Петрус: — Әй бурадәр, ундақ әмәсмән! — деди.

59 Андин бир саатчә өткәндә башқа бирәйлән: — Дәрһәқиқәт, бу һәм униң билән биллә еди; чүнки уму Галилийәликтур, — дәп чиң турувалди.□

60 Лекин Петрус:

— һәй бурадәр, немә дөватқиниңни билмәймән! — деди. Вә униң сөзи аяқлашмастинла, ғораз чиллиди. 61 Әнди Рәб кәйнигә бурулуп, Петрусқа тикилип қарап қойди. Шунинң билән Петрус Рәбниң сөзини, йәни: «Бүгүн ғораз чиллаштин илгири сән мәндин үч қетим танисән» дегәнлигини ядиға кәлтүрди. ■ 62 Вә у ташқириға чиқип қаттиқ жиғлап кәтти.

Әйсаниң алий кеңәшмидә сотлиниши
Мат. 26:67-68; Мар. 14:65

63 Әнди Әйсани тутуп туруватқанлар уни мәсқирә қилишқа вә савап-думбилашқа башлиди; ■ 64 униң көзлирини теңип униңдин: — Сени урған кимду? Қени, бешарәт бәргин! — дәп сорашти 65 вә униңға буниңдин башқа йәнә нурғун һақарәтләрни яғдурди.

66 Таң атқанда, хәлиқ ақсақаллири, йәни баш каһинлар вә Тәврат устазлири жиғилишти. Улар уни өз кеңәшмисигә елип берип ■ 67 униңдин: —

Ейтә, сән Мәсиһму? — дәп сорашти.

У уларға жававән:

— Силәргә ейтсамму, қәтһий ишәнмәйсиләр. 68 Силәрдин бирәр соал сорисам, һеч жавап бәрмәйсиләр. 69 Лекин бу вақиттин башлап Инсаноғли һәммигә Қадирниң оң йенида олтириду, — деди.□ ■

70 — Ундақта, сән Худаниң Оғли екәнсән-дә? — дейишти улар.

У: — Дегиниңлардәк мән шудурмән! — дәп жавап бәрди.□

71 Шунинң билән улар:

■ 22:52 Мат. 26:55; Мар. 14:48. □ 22:53 «һазир бу силәргә тәвә болған вақит-сааттур вә қараңғулуқниң һөкүм сүрүшидур» — «қараңғулуқниң һөкүм сүрүшидур» — демәк, шу чағда Худа Шәйтаниң күч-қудритини, униң Өзигә вә Мәсиһигә болған нәпритини баш каһинлар вә башқа һөкүмдарлардин ибарәт шу рәзил адәмләр арқилиқ намайән қилишиға йол қойған еди. «1Кор.» 2:8»ни көрүң. ■ 22:54 Мат. 26:57; Мар. 14:53; Юһ. 18:12,24. ■ 22:55 Мат. 26:69; Мар. 14:54,66; Юһ. 18:16,25. □ 22:59 «Дәрһәқиқәт, бу һәм униң билән биллә еди; чүнки уму Галилийәликтур» — мошу киши Петрусниң Галилийәлик екәнлигини бәлким униң тәләппузи яки болмиса йәрлик кийим-кечигидин билип йәткән болса керәк. ■ 22:61 Мат. 26:34,75; Мар. 14:72; Юһ. 13:38; 18:27. ■ 22:63 Аюп 16:10; Йәш. 50:6; Мат. 26:67; Мар. 14:6; Юһ. 19:3. ■ 22:66 Зәб. 2:2; Мат. 27:1; Мар. 15:1; Юһ. 18:28. □ 22:69 «Һәммигә Қадирниң оң йенида...» — грек тилида «Худаниң қудритиниң оң тәрипидә». «Зәб.», 109:1ни көрүң. Зәбурдики бу бешарәтлик сөzlәр Мәсиһни көрситиду, әлвәттә. Улар өзлири Әйсани соглаватимиз, дәп ойлатти, лекин әмәлийәттә у Инсаноғли болуп ахир берип уларниң сотчиси болиду. ■ 22:69 Дан. 7:9; Мат. 16:27; 24:30; 25:31; 26:64; Мар. 14:62; Рос. 1:11; 1Тес. 1:10; Вәһ. 1:7. □ 22:70 «Дегиниңлардәк мән шудурмән!» — «дегиниңлардәк» грек тилида бу сөзниң «Шундақ, лекин әмәлийәт дәл силәрниң ойлиғиниңлардәк әмәс» дегән пуриғи чиқиду.

— Энди башқа гувачилиқниң бизгә немә һажити? Чүнки өзимиз униң өз ағзидин чиққинини аңлидуқ! — дейишти. □

23

Әйсаниң валий Пилатусниң алдида сотлиниши
Мат. 27:1-2, 11-14; Мар. 15:1-5; Юһ. 18:28-38

¹ Андин кеңәшмидикиларниң һәммиси орнидин турушуп, уни валий Пилатусниң алдиға елип беришти. ■ ² У йәрдә улар униң үстидин шикайәт қилип:

— Өзини Мәсиһ, йәни падиша дәп ативелип, хәлқимизни аздуруп вә қутритип, Қәйсәргә баж-селиқ тапшурушни тосқан бу адәмни байқап уни туттуқ, — дейишти. □ ■

³ Пилатус униңдин: — Сән Йәһудийларниң падишасимусән? — дәп сориди.

У: — Ейтқиниңдәк, — дәп жавап бәрди. □ ■

⁴ Андин Пилатус баш каһинлар билән көпчиликкә:

— Бу адәмдин бирәр шикайәт қилғидәк ишни тапалмидим, — деди.

⁵ Лекин улар техиму қәтғий һалда:

— У Галилийәдин тартип таки бу йәргичә, пүткүл Йәһудийәдиму тәлим бериш билән хәлиқни қутритиду.

Әйса һерод ханниң алдида

⁶ Пилатус «Галилийә» дегән сөзни аңлап:

— Бу киши Галилийәликму? — дәп сориди ⁷ вә униң һерод ханниң идарә қилған өлкидин кәлгәнлигидин хәвәр тепип, уни һеродқа йоллап бәрди (у күнләрдә һеродму Йерусалимда еди). ■

⁸ һерод Әйсани көргәндә интайин хошал болди. Чүнки у узундин бери униңға даир көп ишларни аңлап, униңдин бир мөжизә көрүш үмүтидә болуп, уни көрүш пурситини издәвататти. ■ ⁹ У Әйсадин көп соалларни сориди, лекин у һеродқа бир еғизму жавап бәрмиди.

¹⁰ Баш каһинлар вә Тәврат устазлари йеқин туруп униң үстидин һә дәп әрз-шикайәт қиливататти. ¹¹ һерод хан вә униң ләшкәрлири уни харлап мәсқирә қилишип, униңға шаһанә тон-кийим кийдүрүп, уни йәнә Пилатусниң алдиға қайтуруп йоллиди.

¹² Мана шу күндин башлап, Пилатус билән һерод дост болуп қалди; чүнки илгири улар арисидә адавәт болған еди. ■

Әйсаниң өлүмгә һөкүм қилиниши
Мат. 27:15-26; Мар. 15:6-15; Юһ. 18:39-40; 19:1-16

□ **22:71** «Энди башқа гувачилиқниң бизгә немә һажити? Чүнки өзимиз униң өз ағзидин чиққинини аңлидуқ!» — уларниң Мәсиһгә қаратқан әрз-шикайити: — «Худаниң Оғлимән» дегиниң «күпүрлүк қилғиниң», дегәндин ибарәт еди. Муса пайғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә һәқиқий «күпүрлүк қилғучи» өлүмгә мәһкүм болуши керәк. Шуңа Мәсиһ өзи ейтқәндин кейин уларға «башқа гувалиқ» керәк болмиди! һалбуки, Йәһудий хәлқи өзлириниң әмәс, бәлки Рим империйәсиниң қануни астида турғачқа, Әйсани өлүмгә мәһкүм қилиш үчүн Рим һакимийити алдида башқа бирәр әрз-шикайәтни тепиши керәк. Бу төвәндики бабта (23:2) көрүниду. ■ **23:1** Мат. 27:2; Мар. 15:1; Юһ. 18:28. □ **23:2** «Қәйсәр» — Рим императори. «...хәлқимизни аздуруп вә қутритип, Қәйсәргә баж-селиқ тапшурушни тосқан бу адәмни байқап уни туттуқ» — «(у) Қәйсәргә баж-селиқ тапшурушни тосқан» дегән шикайәт ялған, әлвәттә. 20:20-26ни көрүң. Шикайәт «сиясий жәһәттики» болуп, үч қисимни өз ичигә алиду: (1) у хәлиқни қутритиватиду, «аммивий тәртип»ни бузди; (2) хәлиқниң баж-селиқ беришигә йол қоймиди; (3) өзини падиша дәп елан қилди (демәк, Рим императориға қарши чиққан). ■ **23:2** Мат. 17:25; 22:21; Мар. 12:17; Луқа 20:25; Рос. 17:7; Рим. 13:7. □ **23:3** «Пилатус униңдин: — Сән Йәһудийларниң падишасимусән? — дәп сориди. У: — Ейтқиниңдәк, — дәп жавап бәрди» — «Ейтқиниңдәк» грек тилида бу сөзниң «Шундақ, лекин әмәлийәт дәл сениң ойлиғиниңдәк әмәс» дегән пуриғи чиқиду. ■ **23:3** Мат. 27:11; Мар. 15:2; Юһ. 18:33. ■ **23:7** Луқа 3:1. ■ **23:8** Луқа 9:7. ■ **23:12** Рос. 4:27.

13 Валий Пилатус баш каһинларни, Йәһудий һөкүмдарларни вә халайиқни жиғип, ■ 14 уларға: — Силәр бу адәмниң үстидин «Хәлиқни аздуриду вә қутритиду» дәп шикайәт қилип уни алдимға тартип кәлдиңлар. Мана, мән силәрниң алдиңларда уни сорақ қилғиним билән, униңдин силәр шикайәт қилған жинайәтләрдин бириниму тапалмидим. 15 һеродму тапмиди; чүнки мән силәрни униң алдиға әвәттим. Мана, униңда өлүмгә лайиқ һеч қандақ жинайәт йоқ экән. □ 16 Шуңа мән уни җазалап, андин қоюп беримән, — деди □ 17 (униң һәр қетимлиқ өтүп кетиш һейтида, Йәһудий мәһбуслардин бирини уларға қоюп бериш мәҗбурийити бар еди). ■ 18 Лекин көпчилик тәңла чуқан селишип: — Буни йоқитиң! Бизгә Бараббасни қоюп бериң! — дейишти ■ 19 (Бараббас болса шәһәрдә топилаң көтәргәнлиги вә қатиллиқ қилғанлиги үчүн зинданға ташланған мәһбус еди). 20 Шуниң билән Пилатус Әйсани қоюп беришни халап, көпчиликкә йәнә сөз қилғили турди. 21 Лекин улар җававән йәнә чуқан селишип: — Крестлигин, уни крестлигин! — дәп вақирашти. 22 Пилатус үчинчи қетим уларға: — Немишкә? У зади немә яманлиқ қилған? Мән униңдин өлүмгә лайиқ һеч жинайәт тапалмидим. Шуниң үчүн мән уни җазалап, қоюп беримән, — деди. □ 23 Бирақ улар йәнила һә дәп чуқан селишип: «У крестләнсун!» дәп тәләп қилип чиң турувалди. Уларниң һәмдә баш каһинларниң чуқанлири ахир күчлүк кәлди. 24 Пилатус уларниң тәливи бойичә ада қилинсун дәп һөкүм чиқарди. ■ 25 Вә уларниң тилигинини, йәни топилаң көтириш вә қатиллиқ үчүн зинданға ташланғанни қоюп берип, Әйсани уларниң хаһишиға тапшуруп бәрди.

Әйсаниң крестлиниши

Мат. 27:32-44; Мар. 15:21-32; Юһ. 19:17-19

26 Вә улар уни елип кетиватқанда, йолда Курини шәһирилик Симон исимлиқ бир киши сәһрадин келивататти; улар уни тутувелип, крестни униңға көтәргүзүп, Әйсаниң кәйнидин маңдурди. □ 27 Әйсаниң кәйнидә зор бир топ хәлиқ, шундақла униңға ечинип жиға-зерә көтиришиватқан аялларму әгишип келивататти. 28 Лекин Әйса кәйнигә бурулуп уларға: — Әй Йерусалимниң қизлири! Мән үчүн жиғлимаңлар, бәлки өзүңлар вә балилириңлар үчүн жиғлаңлар! 29 Чүнки силәргә шундақ еғир күнләр келидуки, кишиләр: «Туғмаслар, бала көтәрмигән қосақлар вә емитмигән әмчәкләр бәхитликтур!» — дейишиду. 30 Шу чағда кишиләр тағларға: «Үстимизгә өрүл!», дөңлүкләргә: «үстимизни яп!» дәп нида қилишиду. □ ■ 31 Чүнки адәмләр япйешил дәрәққә шундақ ишларни қилған йәрдә, куруп кәткән дәрәққә немә ишлар болар?! — деди. □ ■

■ 23:13 Мат. 27:23; Мар. 15:14; Юһ. 18:38; 19:4. □ 23:15 «Һеродму тапмиди» — яки «Һерод уни (бизгә) қайтуруветипту». □ 23:16 «Шуңа мән уни җазалап, андин қоюп беримән» — бу «җазалаш» бәлким қамчилаш болатти. Бу сөзләр оқурмәнләргә ғәлитә туюлиши мүмкин. Бирәвдә жинайәт болмиса, немишкә уни җазалайду? Мундақ адаләтсизлик Рим империйәси түзүмидә бәк көп еди. Улар делони сүрүштә қилғандиму адәмни қамчилайтти («Рос.» 22:24ни көрүң). Лекин мошу йәрдә Пилатусниң Әйсани мундақ «қамчилаймән» дейишиниң мәхсити пәкәт Йәһудий чоңларни бир аз рази қилиштин ибарәт еди, халас. ■ 23:17 Мат. 27:15; Мар. 15:6; Юһ. 18:39. ■ 23:18 Рос. 3:14. □ 23:22 «шуниң үчүн мән уни җазалап, қоюп беримән» — 16-айәттики изаһатни көрүң. ■ 23:24 Мат. 27:26; Мар. 15:15; Юһ. 19:16. □ 23:26 «Вә улар уни елип кетиватқанда, йолда Курини шәһирилик Симон исимлиқ бир киши сәһрадин келивататти; улар уни тутувелип, крестни униңға көтәргүзүп, Әйсаниң кәйнидин маңдурди» — башқа Инжил баянлиридин билимизки, буниң сәвәви Әйсаниң һалсирап кәткәнлигинин еди «Мат.» 27:32, «Мар.» 15:21 вә изаһатларни көрүң. □ 23:30 «Шу чағда кишиләр тағларға: «Үстимизгә өрүл!», дөңлүкләргә: «үстимизни яп!» дәп нида қилишиду» — Худаниң ғәзиви шунчә дәһшәтлик болидуки, кишиләр униңдин қечиш үчүн һәр қанчә қорқунучлиқ амал-чарә болсиму, халайду. «Һош.» 10:8 вә «Вәһий» 6:16ни көрүң. ■ 23:30 Йәш. 2:19; һош. 10:8; Вәһ. 6:16; 9:6. □ 23:31 «Чүнки адәмләр япйешил дәрәққә шундақ ишларни қилған йәрдә, куруп кәткән дәрәққә немә ишлар болар?!» — бу сирлиқ бешарәт бәлким: «Мән гунаси, мөһриван болуп Худаниң җаза қураллири болған чәтәлликләрниң қолида шунчә көп азап тартқан йәрдә, кәлгүсидә силәрдәк гунаға патқанларни улар қандақ җазалар?» дегәндәк. ■ 23:31 Йәр. 25:29; 1Пет. 4:17.

³² Икки жинайәтчиму өлүмгә мәһкүм қилинғили униң билән тәң елип келингән еди. ■ ³³ Вә улар «баш сүйәк» дәп аталған жайға кәлгәндә, у йәрдә уни вә йәнә икки жинайәтчини, бирини униң оң йенида вә йәнә бирини сол йенида кресткә тартти. □ ■ ³⁴ Әйса:

— И Ата, уларни кәчүргин, чүнки улар өзиниң немә қиливатқанлиғини билмәйду, — деди.

Ләшкәрләр чәк ташлап, униң кийимлирини бөлүшүвалди. ■ ³⁵ Халайиқ қарап туратти, Йәһудий һөкүмдарларму йенида туруп униңға димиғини қеқип мәсқирә қилип: Башқиларни қутқузуптикән! Әгәр у растин Худаниң Мәсиһи, Униң талливалғини болса, өзини қутқузуп бақсун! — дейишти.

³⁶ Ләшкәрләрму уни мәсқирә қилишип, йениға берип униңға сиркә тәңләп:

³⁷ — Әгәр сән Йәһудийларниң Падишаси болсаң, өзүңни қутқузуп бақ! — дейишти.

³⁸ Униң үстидики *тахтайға* грекчә, латинчә вә ибранийчә һәрипләр билән: «Бу киши Йәһудийларниң Падишасидур» дәп йезип қоюлған еди. □ ■

³⁹ Униң билән биллә кресткә тартилған икки жинайәтчиниң бири уни һақарәтләп: — Сән Мәсиһ әмәсмидиң? Әнди өзүңниму, бизниму қутқузә! — деди.

⁴⁰ Бирақ йәнә бири униң гепигә тәнбиһ берип: Сән өзүң охшаш һөкүмниң тегидә туруп Худадин қорқмамсән? ⁴¹ Бизниң жазалинишимиз һәқлиқ, чүнки өз қилмишлиримизниң тегишлик жазасини тарттуқ; лекин бу киши һеч қандақ натоғра иш қилмиғанғу! — дәп жавап бәрди. ⁴² Андин, у Әйсаға:

— И Рәб, падишалиғиң билән кәлгиниңдә, мени яд қилғин, — деди.

⁴³ Әйса униңға: — Бәрһәк, мән саңа ейтайки, бүгүн сән мән билән биллә жәннәттә болисән, — деди. □

Әйсаниң өлүми

Мат. 27:45-56; Мар. 15:33-41; Юһ. 19:28-30

⁴⁴ һазир алтинчи саат болуп, пүтүн зиминни тоққузинчи сааткичә қараңғулуқ басти. □ ■

⁴⁵ Қуяш нурины бәрмиди вә ибадәтханиниң пәрдиси тосаттин оттурисидин житилип икки парчә болуп кәтти. □ ■ ⁴⁶ Әйса қаттиқ аваз билән нида қилғандин кейин: — И Ата! Роһумни қолуңға тапшурдум, — деди-дә, тиниқи тохтап, жан үзди. □ ■

⁴⁷ У йәрдә турған йүз беши йүз бәргән ишларни көрүп: — Бу адәм һәқиқәтән дурус адәм экән! — дәп Худани улүқлиди. ■

⁴⁸ Вә бу мәнзирини көрүшкә жиғилған барлиқ хәлиқ йүз бәргән ишларни көрүп көкрәклиригә уруп өйлиригә қайтишти. ⁴⁹ Вә уни тонуйдиған барлиқ кишиләр вә Галилийәдин униңға әгишип кәлгән аяллар жирақта туруп, бу вақиәләргә қарап турди.

■ **23:32** Юһ. 19:18. □ **23:33** «баш сүйәк» дәп аталған жай — «баш сүйәк» грек тилида «Калварий», ибраний тилида «Голгота». ■ **23:33** Мат. 27:33,38; Мар. 15:22; Юһ. 19:18. ■ **23:34** Зәб. 21:19; Мат. 27:35; Мар. 15:24; Юһ. 19:23; Рос. 7:60; 1Кор. 4:12. □ **23:38** «Униң үстидики тахтайға грекчә, латинчә вә ибранийчә һәрипләр билән: «Бу киши Йәһудийларниң Падишасидур» дәп йезип қоюлған еди» — римлиқлар бу сөзләрни Әйсани мәсқирә қилиш үчүн язған, әлвәттә. Шүбһисизки, Пилатус бу арқилиқ Йәһудийларниму мәсқирә қилмақчи яки әйиплимәкчи болған; бирақ Худа болса бу арқилиқ һәқиқий әһвални көрсәткән («Юһ.» 19:19-22ни, «Зәб.» 75:11ни көрүң).

■ **23:38** Мат. 27:37; Мар. 15:26; Юһ. 19:19. □ **23:43** «Бәрһәк, мән саңа ейтайки, бүгүн сән мән билән биллә жәннәттә болисән» — Рәбниң: «сән «бүгүн» мән билән биллә жәннәттә болисән» дегән мошу сөзи бәзиләрниң: «Әйса өлгәндин кейин дозаққа чүшкән» дегән бидъәт тәлиминиң толиму хата экәнлигини көрситиду. Биз «қошумчә сөз»имиздә бу тоғрилиқ азрақ тохтилимиз. □ **23:44** «алтинчи саат... тоққузинчи саат» — «алтинчи саат» чүш болуп, «тоққузинчи саат» чүштин кейин саат үч. Йәһудийлар вақитни әтигән саат алтидин башлап һесаплайтти (мәсилән, уларда «биринчи саат» биздә саат йәттә болатти). ■ **23:44** Мат. 27:45; Мар. 15:33. □ **23:45** «ибадәтханиниң пәрдиси тосаттин оттурисидин житилип икки парчә болуп кәтти» — «Мат.» 27:51дики изаһатни көрүң. ■ **23:45** Мат. 27:51; Мар. 15:38. □ **23:46** «Әйса... тиниқи тохтап, жан үзди» — яки «Әйса... роһини чиқарди». Грек тилида «роһ» вә «тиниқ» бир сөз билән ипадилиниду. «Зәб.» 30:6ни көрүң. Мошу әйәттики биринчи «қаттиқ аваз билән нида қилиш»и бәлким «Юһ.» 19:30дә хатирләнгән. ■ **23:46** Зәб. 30:6; Мат. 27:50; Мар. 15:37; Юһ. 19:30; Рос. 7:59. ■ **23:47** Мат. 27:54; Мар. 15:39.

Әйсаниң дәпнә қилиниши

Мат. 27:57-61; Мар. 15:42-47; Юһ. 19:38-42

50-51 Вә мана шу йәрдә кеңәшмидикиләрдин Йүсүп исимлиқ бири бар еди. У өзи ақкөңүл вә адил адәм болуп, уларниң мәслиһәтигә вә қилғиниға қошулмиған еди. Өзи Йәһудийә өлкисидики Ариматия дегән бир шәһәрдин болуп, Худаниң падишалиғини тәлмүрүп күтәтти. ■ 52 У өзи Пилатусниң алдиға берип Әйсаниң жәситини беришни тәләп қилди; ■ 53 Вә уни кресттин чүшүрүп канап билән кепәнләп, қорам таштин оюп ясалған, һеч ким қоюлмиған бир қәбиргә дәпнә қилди. ■ 54 Бу «тәйярлиқ күни» болуп, шабат күни йеқинлишип қалған еди. □ 55 Вә униң билән Галилийәдин кәлгән аяллар Йүсүпкә әгишип, қәбирни вә униң жәсәтиниң қандақ қоюлғинини көрди. ■ 56 Андин йенип берип әтирләр вә хуш пурақлиқ буюмларни тәйяр қилди вә Тәвраттики әмир бойичә шабат күни арам елишти. □

24

Әйсаниң тирилиши

Мат. 28:1-10; Мар. 16:1-8; Юһ. 20:1-10

1 Әнди һәптиниң биринчи күнидә таң юрай дәп қалғанда, аяллар өзлири тәйярлиған әтирләрни елип, қәбиргә кәлди. □ ■ 2 Улар қәбирниң ағзидики ташниң домилитиветилгәнлигини көрди; ■ 3 вә қәбиргә кирип қаривиди, Рәб Әйсаниң жәсити йоқ туратти. ■ 4 Вә шундақ болдики, улар буниңдин патипарақ болуп турғанда, мана, нур чақнап туридиған кийимләрни кийгән икки зат уларниң йенида туюқсиз пәйда болди. □ 5 Аяллар қаттиқ вәһимгә чүшүп, йүзлирини йәргә йеқишти. Икки зат уларға: — Немә үчүн тирик болғучини өлгәнләрниң арасидин издәйсиләр? ■ 6-7 У бу йәрдә әмәс, бәлки у тирилди! У теги Галилийәдә турған вақтида, униң силәргә немини ейтқинини, йәни: «Инсаноғлиниң гунакар адәмләрниң қолиға тапшурулуп, крестлинип, үчинчи күни қайта тирилиши муқәррәрду» дегәнлирини әсләп беқиңлар! — деди. ■

8 Вә улар униң дәл шундақ дегинини есигә елишти; ■ 9 вә қәбирдин қайтип, бу ишларниң һәммисини он бирәйләнгә, шундақла қалған мухлисларниң һәммисигә йәткүзди. ■ 10 Расулларға бу ишларни йәткүзгүчиләр болса Магдаллиқ Мәрийәм, Йоанна вә Яқупниң аниси Мәрийәм һәмдә улар билән биллә болған башқа аяллар еди. ■ 11 Лекин аялларниң бу ейтқанлири уларға әпсанидәк билинди, улар уларниң сөзлиригә ишәнмиди. ■ 12 Бирақ Петрус орнидин туруп, қәбиргә жүгүрүп барди. У еңишип қәбир ичигә қаривиди, ялғуз канап кепәнликниң тилим-тилим парчилирини көрүп, йүз бәргән ишларға тәәжжүплинип өйгә қайтип кәтти. ■

■ 23:50-51 Мат. 27:57; Мар. 15:43; Юһ. 19:38. ■ 23:53 Мат. 12:40; 26:12; 27:59; Мар. 15:46; Йәш.53:9 □ 23:54 «Бу «тәйярлиқ күни» болуп, шабат күни йеқинлишип қалған еди» — «тәйярлиқ күни» шабат күни (дәм елиш күни, шәнбә күни)ниң һарпа күниду. Дәм елиш күнидә кишиләрниң «иш қилмаслиқ»и үчүн һарпа күнидә тамақ етилиши вә башқа керәклик хизмәтләрни алдин-ала қиливелиши керәк еди — шуңа алдинқи күни «тәйярлиқ күни» дәп атилатти. Тәврат календари бойичә «петир нан һейти»ниңму биринчи күни («Нисан», йәни 1-айниң -15-күни) «шабат күни» дәп һесаплиниши керәк еди («Лав.» 23:6-7). Шуңа униң һарпа күниму «тәйярлиқ күни» дәп атилатти. Бу «Нисан» айниң 14-күни еди. Шабат күни Йәһудийлар арасида һәптиниң барлиқ күнлиригә охшашла кәчқурун башлиниду. ■ 23:55 Луқа 8:2. □ 23:56 «аяллар әтирләр вә хуш пурақлиқ буюмларни тәйяр қилди» — «буюмлар» — яки «мәлһәмләр». Бу буюмларниң ишлитилишиниң мәхсити жәсәтниң үстигә чечип униң чирип кетишини астилитиштин ибарәт еди. □ 24:1 «һәптиниң биринчи күни» — яки «шабаттин кейинки күн», йәни йәкшәнбә. Башқа бир хил тәржимиси ««һәптиләр»ниң биринчи күни». «Петир нан һейти»дин «орма һейти»ғичә 7 һәптә, йәни 49 күн санилиши керәк. Бу вақит «һәптиләр» дәп атилиду, «орма һейти» бәзидә «һәптиләр һейти» дәпму атилиду. ■ 24:1 Мат. 28:1; Мар. 16:1; Юһ. 20:1. □ 24:4 «нур чақнап туридиған кийимләрни кийгән икки зат» — «икки зат» грек тилида «икки әр киши». Булар пәриштиләр болса керәк. ■ 24:6-7 Мат. 16:21; 17:22; 20:18; Мар. 8:31; 9:31; 10:33; Луқа 9:22; 18:31. ■ 24:8 Юһ. 2:22. ■ 24:9 Мат. 28:8; Мар. 16:10. ■ 24:12 Юһ. 20:3, 6.

Емаюс йезисига баридиган йолда меңиватқан сирлиқ мусапир
Мар. 16:12-13

¹³ Вә мана, шу күндә улардин иккилән Йерусалимдин он бир чақирим жирақлиқтики Емаюс дегән кәнткә кетип баратти. □ ¹⁴ Улар йүз бәргән барлиқ ишлар тоғрисида сөзлишип кетивататти. ¹⁵ Вә шундақ болдики, улар сөзлишип-мулаһизилишип кетиватқанда, мана Әйса өзи уларға йеқинлишип келип, улар билән биллә маңди; ¹⁶ лекин уларниң көзлири уни тонуштин тутулди.

¹⁷ У улардин: — Кетиветип немә ишлар тоғрилиқ муназирә қилишиватисиләр? — дәп сориди. Улар қайғулуқ қияпәттә тохтап, ¹⁸ улардин Клийопас исимлиқ бири жавап берип: — Йерусалимда турупму, мошу күнләрдә шу йәрдә йүз бәргән вақиәләрдин бирдин-бир хәвәр тапмиған мусапир сән охшимамсән?! — деди.

¹⁹ Вә у улардин: — Немә вақиәләр болди? — дәп сориди. «Насарәтлик Әйсаға мунасивәтлик вақиәләр!» — деди улар, — «У өзи Худаниң алдидиму, барлиқ хәлиқниң алдидиму әмәлдә вә сөздә қудрәтлик бир пәйғәмбәр болуп, ²⁰ баш каһинлар вә һөкүмдарлиримиз уни өлүм һөкүмигә тапшуруп, крестләтти. ²¹ Биз әслидә уни Исраилға һәмжәмәт болуп азат қилидиған зат экән, дәп үмүт қилған едуқ. Лекин ишлар шундақ болди, һазир бу вақиәләр йүз бәргинигә үчинчи күн болди; □ ²² йәнә келип, аримиздики бир нәччә аял һәм бизни һаң-таң қалдурувәтти. Чүнки улар бүгүн таң сәһәрдә қәбиргә бериптикән, ²³ униң жәситини тапалмай қайтип келип: «Бизгә бир нәччә пәриштә ғайипанә көрүнүштә аян болуп, «У тирик!» деди» дәп ейтипту. ²⁴ Буниң билән аримиздин бир нәччәйлән қәбиргә берип, әһвалниң дәл аялларниң ейтқинидәк экәнлигини байқапту. Лекин уни уларму көрмәпту».

²⁵ Әйса уларға:

— Әй наданлар, пәйғәмбәрләрниң ейтқанлириниң һәммисигә ишинишкә қәлби галлар!

²⁶ Мәсиһниң өзигә хас шан-шәрививигә кириштин бурун, мошу жапа-мушәққәтләрни бешидин өткүзүши муқәррәр әмәсмиди? — деди.■

²⁷ Андин пүтүн Тәврат-Зәбурдин, Муса вә башқа барлиқ пәйғәмбәрләрниң язмилиридин башлап у өзи һәққидә алдин пүтүлгәнлирини уларға шәрһ берип чүшәндүрди.■

²⁸ Улар баридиған кәнткә йеқинлашқанда, у жирақрақ бир йәргә баридиғандәк туратти.

²⁹ Лекин улар уни тутувелип:

— Кәч кирип қалди, һелила күн олтириду. Биз билән биллә қонуп қалғин, — дәп өтүнди. Шуниң билән у улар билән қонғили өйгә кирди. ■ ³⁰ Вә шундақ болдики, у улар билән дәстиханда олтарғанда, нанни қолиға елип, Худаға тәшәккүр ейтти, андин нанни уштуп уларға тутти. □ ³¹ Уларниң көзлири шуан ечилип, уни тонуди; шуниң билән у уларниң алдидин ғайип болди. ³² Улар бир-биригә:

— У йолда биз билән параңлишип, бизгә муқәддәс язмиларға шәрһ бәргәндә, жүрәк-бағримиз гоя оттәк янмидиму?! — дейишти.

³³⁻³⁴ Вә улар шу һаман туруп Йерусалимға қайтип кәлди. Улар иккиси он бирәйлән билән уларниң һәмраһлириниң бир йәргә жиғилип турғининиң үстигила чүшти, улар: «Рәб растин тирилипту. У Симонға көрүнүпту!» дейишивататти. □ ³⁵ Шуниң билән улар иккиләнму

□ **24:13** «он бир чақирим» — грек тилида «атмиш стадион» — бир стадион тәхминән 185 метр келиду. ■ **24:13** Мар. 16:12. ■ **24:15** Мат. 18:20; Луқа 24:36. ■ **24:19** Луқа 7:16; Юһ. 4:19; 6:14. □ **24:21** «Биз әслидә уни Исраилға һәмжәмәт болуп азат қилидиған зат экән, дәп үмүт қилған едуқ» — «һәмжәмәт-азат қилғучи» яки «һәмжәмәт-қутқузғучи» тоғрилиқ «Аюп» 19:25 вә изаһат, шундақла «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **24:21** Рос. 1:6. ■ **24:22** Мат. 28:8; Мар. 16:10; Юһ. 20:18. ■ **24:26** Йәш. 50:6; 53:5; Фил. 2:7; Ибр. 12:2; 1Пет. 1:11. ■ **24:27** Яр. 3:15; 22:18; 26:4; 49:10; Қан. 18:15; зәб. 131:11; Йәш. 7:14; 9:5; 40:10; Йәр. 23:5; 33:14; әз. 34:23; 37:24-25; Дан. 9:24; Мик. 7:20. ■ **24:29** Яр. 19:3; Рос. 16:15; Ибр. 13:2. □ **24:30** «у улар билән дәстиханда олтарғанда, нанни қолиға елип, Худаға тәшәккүр ейтти, андин нанни уштуп уларға тутти» — «нан уштуш» адәттә буни меһман әмәс, бәлки саһибхана қилиши керәк еди. □ **24:33-34** «улар шу һаман туруп Йерусалимға қайтип кәлди» — грек тилида «улар шу сааттила туруп Йерусалимға қайтип кәлди».

йолда йүз бәргән ишларни вә у нанни уштуватқанда униң өзлиригә қандақ тонулгинини көпчиликкә сөзләп бәрди.

Әйсаниң мухлислирига йәнә көрүнүши

Мат. 28:16-20; Мар. 16:14-18; Юһ. 20:19-23; Рос. 1:6-8

³⁶ Вә улар бу ишлар үстидә сөзлишиватқанда, *Әйса* өзи тосаттин уларниң оттурисида пәйда болуп:

— Силәргә аман-хатиржәмлик болғай! — деди. □ ■

³⁷ Улар бирәр роһни учраттуқму немә, дөп хиял қилип, алақзадә болушуп вәһимигә чүшти.

³⁸ У уларға:

— Немигә шунчә алақзадә болуп кәттиңлар? Немишкә қәлбиңларда шәк-гуман чиқип туриду? ³⁹ Қоллиримға вә путлиримға қарап беқиңлар! Мениң өзүм экәнлигимни билиңлар! Мени тутуп көрүңлар, роһниң әт билән сүйиги йоқ, лекин мәндә барлигини көрисиләр, — деди.

⁴⁰ Вә шундақ дегәч уларға пут-қолини көрсәтти. ⁴¹ Улар хушлуқтин көзлиригә ишәнгүси кәлмәй һәйрануһәс турғинида у улардин:

— Силәрниң бу йәрдә йегидәк нәрсәңлар барму? — дөп сориди. ■ ⁴² Улар бир парчә белиқ кавиви вә бир парчә һәсәл көнигини униңға сунувиди, ⁴³ у елип уларниң алдида йеди.

⁴⁴ Андин у уларға:

— Мана бу мән силәр билән болған вақтимда силәргә ейтқан: «Муса хатирилигән Тәврат қануни, пәйғәмбәрләрниң язмилири вә Зәбурда мениң тоғрамда пүтүлгәнниң һәммиси чоқум әмәлгә ашурулмаи қалмайду» дегән сөзлирим әмәсму? — деди. ■

⁴⁵ Шуниң билән у муқәддәс язмиларни чүшиниши үчүн уларниң зеһинлирини ачти ⁴⁶ вә уларға мундақ деди:

— *Муқәддәс язмиларда* шундақ алдин пүтүлгәнки вә шу иш Мәсиһниң өзигә тоғра кәлдик, у азап чекип, үчинчи күнидә өлгәнләр арисидин тирилиду, ■ ⁴⁷ андин униң нами билән «Товва қилиңлар, гуналарниң кәчүрүмигә муйәссәр болуңлар» дегән хәвәр Йерусалимдин башлап барлиқ әлләргә жақалиниду. ■ ⁴⁸ Силәр әнди бу ишларға гувачидурсиләр. ⁴⁹ Вә мана, мән Атамниң вәдә қилгинини вужудуңларға әвәтимән. Лекин силәр жуқуридин чүшидиған күч-қудрәт билән кийгүзүлгичә, шәһәрдә күтүп туруңлар». □ ■

Әйсаниң асманға кәтирилиши

Мар. 16:19-20; Рос. 1:9-11

⁵⁰ Вә у уларни Бәйт-Ания йезисиғичә башлап барди вә қоллирини кәтирип уларни бәрикәтлиди. ■ ⁵¹ Вә шундақ болдики, уларни бәрикәтлигәндә у улардин айрилип асманға кәтирилди. ■ ⁵² Улар униңға сәждә қилишти вә зор хошал-хурамлиқ ичидә Йерусалимға қайтип келип, ⁵³ һәрдайим ибадәтханида туруп Худаға шүкүр-сана оқушуп турди. □

□ **24:36** «Силәргә аман-хатиржәмлик болғай!» — ибраний тилида «шалом әләйкум», әрәб тилида «әссаламуәләйкум» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **24:36** Мар. 16:14; Юһ. 20:19; 1Кор. 15:5. ■ **24:41** Юһ. 21:10. ■ **24:44** Мат. 16:21; 17:22; 20:18; Мар. 8:31; 9:31; 10:33; Луқа 9:22; 18:31; 24:6. ■ **24:46** Зәб. 15:10; 12:7. 23; Рос. 17:3. ■ **24:47** Рос. 13:38; 1Юһа. 2:12. □ **24:49** «мән Атамниң вәдә қилгинини вужудуңларға әвәтимән» — «Атамниң вәдә қилгини» Өзиниң Муқәддәс Роһи. Худа уларни «қудрәт билән кийгүзиду». «Лекин силәр жуқуридин чүшидиған күч-қудрәт билән кийгүзүлгичә, шәһәрдә күтүп туруңлар» — «шәһәр» — Йерусалим. ■ **24:49** Юһ. 14:26; 15:26; 16:7; Рос. 1:4. ■ **24:50** Рос. 1:12. ■ **24:51** Мар. 16:19 Рос. 1:9. □ **24:53** «...вә шундақ болдики, у уларни бәрикәтлигәндә у улардин айрилип асманға кәтирилди... улар һәрдайим ибадәтханида туруп Худаға шүкүр-сана оқушуп турди» — бу 36-53-айәтләргә қариганда, бу Мәсиһниң мухлислирига ахирқи көрүнүши еди. Бирақ униң тирилишини баян қилидиған башқа хатириләр билән селиштүрғанда, бу биринчи йәкшәнбидики көрүнүштин кейин Әйса йәнә бир нәччә қетим мухлислирига аян болди. Луқаниң бу хатириси Әйсаниң мухлисларға биринчи күнидики көрүнишлиридин бирақла қириқинчи күнидики көрүнүшигә атлап өткән болса керәк (45-айәттә яки 50-айәттә «атлап өтиду»). Шуңа Инжилдики «төрт баян»да һеч қандақ зит йәрләр йоқ, дөп қараймиз. «Луқа»ниң давами «Расулларниң паалийәтлири»дур, әлвәттә.

Юханна

«Йуһанна баян қилған хуш хәвәр» ••• Әйса Мәсһһниң әйни салаһһийити — «Худаниң Калами»дур

¹ Муқәддәмдә «Калам» бар еди; Калам Худа билән биллә еди һәм Калам Худа еди. □ ² У муқәддәмдә Худа билән биллә еди. ■ ³ У арқилиқ барлиқ мәвжудатлар яритилди вә барлиқ яритилғанларниң һеч бири униңсиз яритилған әмәс. □ ■ ⁴ Униңда һаятлиқ бар еди вә шу һаятлиқ инсанларға нур елип кәлди. □ ■ ⁵ Вә нур қараңғулуқта парлайду вә қараңғулуқ болса нурни һеч бесип чүшәлигән әмәс. □ ■

⁶ Бир адәм Худадин кәлди. Униң исми Йәһя еди. □ ■ ⁷ У гувалиқ бериш үчүн, йәни һәммә инсан өзи арқилиқ ишәндүрүлсун, дәп нурға гувачи болушқа кәлгән еди. ⁸ Йәһяниң өзи шу нур әмәс, бәлки пәкәт шу нурға гувалиқ беришкә кәлгән еди.

⁹ Һәқиқий нур, йәни пүткүл инсанни йорутқучи нур дуняға келиватқан еди. □ ■ ¹⁰ У дуняда болған вә дуня у арқилиқ барлиққа кәлтүрүлгән болсиму, лекин дуня уни тонумиди. ■

¹¹ У өзиниңкиләргә кәлгән болсиму, бирақ уни өз хәлқи қобул қилмиди. □ ¹² Шундақтиму, у өзини қобул қилғанлар, йәни өз намиға етиқат қилғанларниң һәммисигә Худаниң пәрзәнти болуш һоқуқини ата қилди. ■ ¹³ Уни қобул қилған мошулар я қандин, я әтләрдin, я инсан

□ **1:1** «Муқәддәмдә» — башқа бир ипадилиниши «Һәммидин бурун» («аләм яритилиштин бурунла») Калам (аллиқачан) бар еди. «Калам» — «сөз», шундақла «Худаниң сөзи» дегән мәнидә болуп, Әйсаниң бир намидур; көрситидигән мәнаси интайин чоңқурдур. «қошумчә сөз»имизни көрүң. «Калам Худа билән биллә еди...» — Мошу йәрдики «билән биллә» дегән грек тилида йәнә «интайин йеқин мунасивәттә», «(Худаға) қарап уни сөйидигән» дегән мәниниму пуритиду. «Һәм Калам Худа еди» — бу муһим баян каламниң Худалиқ тәбиитини көрситиду. ■ **1:1** Пәнд. 8:22; Кол. 1:17; 1Юһа. 1:1, 2. ■ **1:2** Юһ. 17:5. □ **1:3** «У арқилиқ барлиқ мәвжудатлар яритилди вә барлиқ яритилғанларниң һеч бири униңсиз яритилған әмәс» — бу йәрдә көздә тутулғини Калам өзи һеч яритилған әмәс, бәлки әзәлдин Худа билән биллә мәвжүт экәнлигидур. «Яритилған» грек тилида, мошу йәрдә «барлиққа кәлтүрүлгән» «вужудқа кәлтүрүлгән» дегән сөз билән ипадилиниду. Шуниндәк башқа хил ипадилиниши: — «Һәммә нәрсә униң вәстиси билән болди вә болған нәрсиләрдин һеч бири униңсиз болмиди». ■ **1:3** Яр. 1:3; Зәб. 32:6; Әф. 3:9; Кол. 1:16; Ибр. 1:2. □ **1:4** «шу һаятлиқ инсанларға нур елип кәлди» — яки «шу һаятлиқ инсанларниң нури еди». ■ **1:4** Юһ. 5:26; 8:12; 9:5; 12:46; 1Юһа. 1:5; 2:8-11; 5:11. □ **1:5** «қараңғулуқ болса нурни һеч бесип чүшәлигән әмәс» — мошу сөз икки бислиқ сөз болуп, йәни «қараңғулуқ болса нурни һеч чүшәнгән әмәс» яки «қараңғулуқ болса нурни қобул қилған әмәс» дегәнниму билдүриду. ■ **1:5** Юһ. 3:19. □ **1:6** «Бир адәм Худадин кәлди» — грек тилида «Бир адәм Худадин әвәтилди». «Униң исми Йәһя еди» — Йәһя пәйғәмбәрни көрситиду. «Йәһя» дегән исим грек тилида һәм ибраний тилида «Юханна» — «Пәрвәрдигарниң меһри-шәпқити» дегән мәнини билдүриду. ■ **1:6** Мал. 3:1; Мат. 3:1; Мар. 1:2, 4; Луқа 3:3; 7:27; Юһ. 1:33. □ **1:9** «Һәқиқий нур, йәни пүткүл инсанни йорутқучи нур дуняға келиватқан еди» — «келиватқан еди» дегәнни қандақ йол билән чүшәнгили болиду? Бизниңчә, бу бир жәрәяни көрситиду — йәни бәлким авал Мәрийәмниң балиятқусиға пәйда болуп, туғулуп андин Йәһя пәйғәмбәрниң өзигә болған гувалиғи билән өзиниң хизмитикә кириш жәрәяни арқилиқ «келивататти». Башқа бир хил тәржимиси «Бу болса дуняға келидигән һәр бир инсанни йорутидигән һәқиқий нурдур». ■ **1:9** Юһ. 8:12; 9:5; 12:46. ■ **1:10** Ибр. 1:2; 11:3. □ **1:11** «У өзиниңкиләргә кәлгән болсиму, бирақ уни өз хәлқи қобул қилмиди» — «өзиниңкиләргә» дегәнлик аләм вә униңда бар болған нәрсиләрниң һәммисини көрситиду. һәммиси Мәсһһниңкидур, чүнки Худа аләмниң һәммисини у арқилиқ яратқан еди, шундақла униң башқурушиға тапшурған еди. «өз хәлқи» — Израил хәлқи, йәни Йәһудий хәлқи, грек тилида «өзидикиләргә» билән ипадилиниду. ■ **1:12** Йәш. 56:5; Рим. 8:15; Гал. 3:26; 2Пет. 1:4; 1Юһа. 3:1.

ирадисидин эмәс, бәлки Худадин төрәлгән болиду. □

14 Калам инсан болди һәм аримизда маканлашти вә биз униң шан-шәригә қаридук; у шан-шәрәп болса, Атиниң йенидин кәлгән, мөһри-шәпқәт вә һәқиқәткә толған бирдин-бир йеганә Оғлиниңкидур. □ ■ 15 (Йәһя униңға гувалиқ берип: — Мана, мән силәргә: «Мәндин кейин кәлгүчи мәндин үстүндур, чүнки у мән дунияға келиштин бурунла болған еди» дегиним дәл мошу кишидур! — дәп жар қилди) □ ■ 16 Чүнки һәммимиз униңдики толуп ташқанлардин илтипат үстигә илтипат алдуқ. □ ■

17 Чүнки Тәврат қануни Муса пәйғәмбәр арқилиқ йәткүзүлгән еди; лекин мөһри-шәпқәт вә һәқиқәт Әйсә Мәсиһ арқилиқ йәткүзүлди. □ ■ 18 Худани һеч ким көрүп баққан эмәс; бирақ Атиниң қучиғида турғучи, йәни бирдин-бир Оғул Уни аян қилди. □ ■

Йәһя пәйғәмбәрниң гувалиғи

Мат. 3:1-12; Мар. 1:2-8; Луқа 3:15-17

19 Йерусалимдики Йәһудийлар Йәһядин «Сән кимсән?» дәп сүрүштә қилишқа каһинлар билән Лавийларни униң йениға әвәткәндә, униң уларға жававән бәргән гувалиғи мундақ еди: □ ■

20 У етирап қилип, һеч иккиләнемәй: — «Мән Мәсиһ эмәсмән» — дәп ениқ етирап қилди. □ ■

21 Улар униңдин:

— Ундақта өзүң ким болисән? Иляс пәйғәмбәрмусән? — дәп сориди.

□ **1:13** «Уни қобул қилған мошулар я қандин, я әтләрдин, я инсан ирадисидин эмәс, бәлки Худадин төрәлгән болиду» — (1) «қандин ... төрәлгән эмәс» (грек тилида «қанлардин эмәс») — демәк, мәлум бир милләттин болғанлиғидин эмәс. Мәсилән, бәзи адәмләр: «Мән Худа алаһидә таллиған хәлиқ болған Йәһудийлардин (яки «каһин аилиси» қатарлиқлардин) болғачқа Худаниң пәрзәнтимән» дәп хата ойлайду («Рос.» 17:26ни көрүң). (2) «әтләрдин ... төрәлгән эмәс» — бизниңчә бу ибарә инсанниң өз тиришиш-тирмишишлирини көрситиду. Мәсилән көп адәмләр: «Мән Худаниң Муса пәйғәмбәргә чүшүргән қануниға әмәл қилишқа тиришип, Худаниң пәрзәнти болиман» дәп хата ойлайду. «римлиқларға»дики «кириш сөз»имиздики «әтләр» тоғрилиқ изаһатимизни көрүң. (3) «инсанниң (грек тилида «әркәк инсан»ниң) хаһишидин ... төрәлгән эмәс» — демәк, һәр қандақ бир инсан (мәйли пәйғәмбәр, мәйли каһин мәйли жамаәттики бирәр әрбаб болушидин қәтъийнәзәр), башқа бир инсанни Худаниң пәрзәнти қилалмайду. Униңдин башқа, һеч ким «өз ирадиси билән» өзини Худаниң пәрзәнти қилалмайду. (4) «Худадин төрилиш», йәни «қайта туғулуш» тоғрилиқ 3:1-22-айәтни көрүң. □ **1:14** «Калам инсан болди» — «инсан» мошу йәрдә «әт егиси» яки «тән» билән ипадилиниду. «Калам инсан болди һәм аримизда маканлашти» — грек тилида «Калам тән (әт) болди вә аримизда чедир тикти». «Чедир» дегән сөз мошу йәрдә шүбһисизки, Әйсаниң инсанларниң арасида һазир болуши Муса пәйғәмбәрниң дәвридә Худа Әзиниң «муқәддәс чедир»ида туруп, өз хәлқи арасида һазир болғиниға охшаш екәнлигини көрситиду. «биз униң шан-шәригә қаридук; у шан-шәрәп болса, Атиниң йенидин кәлгән, мөһри-шәпқәт вә һәқиқәткә толған бирдин-бир йеганә оғлиниңкидур» — «Ата» мошу йәрдә ХудаАтини көрситиду, әлвәттә. ■ **1:14** Йәш. 7:14; Мат. 1:16; 17:2; Луқа 1:31; 2:7; Кол. 1:19; 2:9; 2Пет. 1:17. □ **1:15** «Мәндин кейин кәлгүчи мәндин үстүндур, чүнки у мән дунияға келиштин бурунла болғанид» — демисәкму, Йәһя пәйғәмбәр Әйсә Мәсиһдин алтә ай бурун туғулған («Луқа» 1:26-45ни көрүң); лекин Мәсиһ «униң болғинидин илгири болған». ■ **1:15** Мат. 3:11; Мар. 1:7; Луқа 3:16; Юһ. 1:26,30. □ **1:16** «Һәммимиз униңдики толуп ташқанлиридин илтипат үстигә илтипат алдуқ» — мәнаси бәлким «униңдики толуп ташқан мөһри-шәпқәт вә һәқиқәттин илтипат үстигә илтипат алдуқ» дегәнликтур. 17-айәтни көрүң. «Илтипат үстигә илтипат» дегән ибарә Мусаниң «Мис.» 33:3дә ейтқан сөзидин елинған. ■ **1:16** Кол. 2:10. □ **1:17** «мөһри-шәпқәт вә һәқиқәт Әйсә Мәсиһ арқилиқ йәткүзүлди» — «Мәсиһ» болса пәйғәмбәрләрниң алдин-ала ейтишичә, Худа тәрипидин әвәтилгән, һаман бир күни келип мәңгү һөкүмранлиқ қилидиған Падишаһни вә Қутқузғучи-Нижаткарни көрситиду. «Тәбирләр»ни көрүңлар. ■ **1:17** Мис. 20:1. □ **1:18** «Атиниң қучиғида турғучи, йәни бирдин-бир Оғул Уни аян қилди» — бәзи кона көчүрмиләрдә «Атиниң қучиғида турғучи, йәни Өзи бирдин-бир Худа болғучи Уни аян қилди» дейилиду. Бу икки вариантниң әмәлийәттә чоң пәрқи йоқ (1:1-4ни көрүң. «Худаниң Оғли»да немила болмисун худалиқ тәбиити бардур. ■ **1:18** Мис. 33:20; Қан. 4:12; Мат. 11:27; Юһ. 6:46; 1Тим. 6:16; 1Юһа. 4:12. □ **1:19** «Йерусалимдики Йәһудийлар» — бәлким Йәһудийларниң ақсақаллири вә мөтивәрлири көрситиду. «Сән кимсән?» — бу соалниң «Сән өзүң тоғрилиқ немә дәйсән? Пәйғәмбәрмусән яки Худа әвәтидиған Мәсиһ-қутқузғучимусән» дегәндәк ички мәнаси бар еди. Лекин улар униң бәргән жававиға ишинишкә тәйяр эмәс еди. Мәсилән, «Мат.» 21:25-27ни көрүң. «каһинлар билән Лавийлар» — «каһинлар» ибадәтханида қурбанлиқ хизмитини қилғучилар еди; «Лавийлар» («Лавий» қәбилисидин болғанлар) каһинларға Ярдәмчи рольда еди. «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **1:19** Юһ. 5:33. □ **1:20** «У етирап қилип, һеч иккиләнемәй... дәп ениқ етирап қилди» — «һеч иккиләнемәй» грек тилида «инкар қилмай» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **1:20** Юһ. 3:28; Рос. 13:25.

— Яқ, мән у эмәсмән, — деди у.

— Әмисә, сән хелиқи пәйғәмбәрмусән? — дәп сориди улар.

У йәнә: — Яқ! — деди. □

²² Шуңа улар униңдин:

— Ундақта, сән зади ким болисән? Бизни әвәткәнләргә жавап беришимиз үчүн, *бизгә ейтқин*, өзүң тоғрилиқ немә дәйсән? — дәп сориди.

²³ Йәһя мундақ жавап бәрди:

— Йәшәя пәйғәмбәр бурун ейтқандәк, чөлдә «Рәбниң йолини түз қилиңлар» дәп товлайдиған аваздурмән! □ ■

²⁴⁻²⁵ Энди Йерусалимдин әвәтилгәнләр Пәрисийләрдин еди. Улар йәнә Йәһядин:

— Сән я Мәсиһ, я Иляс яки хелиқи пәйғәмбәр болмисаң, немә дәп кишиләрни суға чөмүлдүрисән? — дәп сориди. □ ■

²⁶ Йәһя уларға мундақ дәп жавап бәрди:

— Мән кишиләрни суғила чөмүлдүримән, лекин араңларда турғучи силәр тонумиған бириси бар; ■ ²⁷ у мәндин кейин кәлгүчи болуп, мән һәтта униң кәшиниң боқучини йешишкиму лайиқ эмәсмән!

²⁸ Бу ишлар Иордан дәриясиниң шәрқий қетидики Бәйт-Ания йезисида, йәни Йәһя пәйғәмбәр кишиләрни суға чөмүлдүрүватқан йәрдә йүз бәргән еди.

Худаниң қозиси

²⁹ Этиси, Йәһя Әйсаниң өзигә қарап келиватқанлиғини көрүп мундақ деди:

— Мана, пүткүл дунияниң гуналарини елип ташлайдиған Худаниң қозиси! □ ■ ³⁰ Мана, мән *силәргә*: «Мәндин кейин кәлгүчи бириси бар, у мәндин үстүндур, чүнки у мән дунияда болуштин бурунла болған еди» дегиним дәл мошу кишидур! □ ³¹ Мән бурун уни билмисәмму, лекин уни Исраилға аян болсун дәп, кишиләрни суға чөмүлдүргили кәлдим.

³² Йәһя йәнә гувалиқ берип мундақ деди:

— Мән Роһниң пахтәк һалитидә асмандин чүшүп, униң үстигә қонғанлиғини көрдүм. □ ■

³³ Мән әслидә уни билмигән едим; лекин мени кишиләрни суға чөмүлдүрүшкә Әвәткүчи маңа: «Сән Роһниң чүшүп, кимниң үстигә қонғанлиғини көрсәң, у кишиләрни Муқәддәс

□ **1:21 «сән хелиқи пәйғәмбәрмусән?»** — бу соал Муса пәйғәмбәр алдин-ала ейтқан, өзиниң орнини басидиған, шундақла өзидин жуқури турған пәйғәмбәрни көрситиду («Қан.» 18:15-22). Әмәлийәттә болса, Мусаниң «шу пәйғәмбәр» тоғрилиқ бешарити Мәсиһниң өзидә әмәлгә ашурулди. □ **1:23 «Йәшәя пәйғәмбәр бурун ейтқандәк, чөлдә «Рәбниң йолини түз қилиңлар» дәп товлайдиған аваздурмән!»** — Йәшәя өз китавидики 40:3-айәттә баян қилған «Пәрвәрдиғарниң йоли» яки «Рәбниң йоли» болса, Қутқузғучи-Мәсиһниң йолини көрситиду. Демәк, Йәһяниң хизмити Рәб Әйса үчүн товва қилидиған хәлиқни тәйярлаштин ибарәт еди. У һәтта кәмтәрлик билән өзи тоғрилиқ «Мән пәйғәмбәр» демәйду, «Мән наһайити бир авазмән, халас» дәйду. ■ **1:23 Йәш.** 40:3; **Мат.** 3:3; **Мар.** 1:3; **Луқа** 3:4. □ **1:24-25 «Йерусалимдин әвәтилгәнләр Пәрисийләрдин еди»** — «Пәрисийләр» Йәһудий диниға тәвә болған, Тәврат түзүмлиригә қаттиқ риайә қилишқа тиришидиған мәнһәптики кишиләр. **«немә дәп кишиләрни суға чөмүлдүрисән?»** — Йәһудий хәлқиниң арасидики «Раббилар» (устазлар) хелә бурун мундақ бир адәт бекиткәнки, әгәр башқа милләтләр («ят әлләр»)дин болғанлар «Тәврат-Зебур етиқати»ни қобул қилай десә, авал хәтнә қилиниши, андин бир хил «суға чөмүлдүрүш» қобул қилиши керәк еди. Лекин һазир «суға чөмүлдүрүш» қобул қилиши керәк болғанлар бутпәрәс «ят әлләр» әмәс, бәлки өзлири қобул қилиши керәк! Йәһя пәйғәмбәр жүргүзгән «суға чөмүлдүрүш» кишиләрниң өз гуналарига болған иқрар-товисини, шундақла Қутқузғучи-Мәсиһниң келишигә болған етиқатини ипадиләш йоли еди (мәсилән, «Мат.» 3:2-12ни көрүң). ■ **1:24-25 Қан.** 18:18. ■ **1:26 Мат.** 3:11; **Мар.** 1:7; **Луқа** 3:16; **Рос.** 1:5; 11:16; 19:4. □ **1:29 «пүткүл дунияниң гуналарини елип ташлайдиған...»** — грек тилида «пүткүл дунияниң гунаини елип ташлайдиған...». **«пүткүл дунияниң гуналарини елип ташлайдиған Худаниң қозиси!»** — Тәвраттики қурбанлиқлар Мәсиһ билән ахирлишиду, чүнки у әң ахирқи «қурбанлиқ қоза»дур. Бу тоғрилиқ «Яр.» 22:7-8, «Мис.» 12:1-3, «Йәш.» 53:7 вә Тәвраттики башқа йәрдә бешарәт берилгән. ■ **1:29 Йәш.** 53:5, 7; **Юһ.** 1:36. □ **1:30 «Мәндин кейин кәлгүчи бириси бар, у мәндин үстүндур, чүнки у мән дунияда болуштин бурунла болған еди»** — демисәкму, Йәһя пәйғәмбәр Әйса Мәсиһдин алтә ай бурун туғулған («Луқа» 1:26-45ни көрүң); лекин Мәсиһ «униң болғинидин илгири болған». □ **1:32 «Мән Роһниң пахтәк һалитидә асмандин чүшүп, униң үстигә қонғанлиғини көрдүм»** — «Роһ» — Худаниң Муқәддәс Роһи. ■ **1:32 Мат.** 3:16; **Мар.** 1:10; **Луқа** 3:22.

Роһқа чөмүлдүргүчи болиду!» дегән еди. □ ³⁴ Мән дәрвәкә шу ишни көрдүм, шуңа униң һәқиқәтән Худаниң Оғли екәнлигигә гувалиқ бәрдим! □

Әйсаниң дәсләпки мухлислири

³⁵ Әтиси, Йәһя икки мухлиси билән йәнә шу йәрдә туратти. ³⁶ У у йәрдин меңип кетиватқан Әйсани көрүп:

— Қараңлар! Худаниң қозиси! — деди. ■ ³⁷ Униң бу сөзини аңлиған икки мухлис Әйсаниң кәйнидин меңишти. ³⁸ Әйса кәйнигә бурулуп, уларниң әгишип келиватқинини көрүп улардин:

— Немә издәйсиләр? — дәп сориди.

Улар:

— Рабби (бу ибранийчә сөз болуп, «устаз» дегән мәнидә), қәйәрдә турисән? — деди.

³⁹ — Берип көрүңлар, — деди у. Шунин билән, улар берип униң қәйәрдә туридигәнлигини көрди вә у күни униң билән биллә турди (бу вақит шу күнниң онинчи саити еди). □

⁴⁰ Йәһя пәйғәмбәрниң жуқуриқи сөзини аңлап, Әйсаниң кәйнидин маңған иккиләниң бири Симон Петрусниң иниси Андрияс еди. ⁴¹ Андрияс авал өз акиси Симонни тепип, униңға:

— Биз «Мәсиһ»ни таптуқ! — деди («Мәсиһ» ибранийчә сөз болуп, грек тилида «Мәсиһләнгән Қутқазғучи» дәп тәржимә қилиниду) □ ⁴² вә акисини Әйсаниң алдиға елип барди. Әйса униңға қарап:

Сән Юнусниң оғли Симон; буниңдин кейин «Кифас» дәп атилисән, — деди (мәниси «таш»тур). □ ■

Филип вә Натанийәлниң чақиртилиши

⁴³ Әтиси, Әйса Галилийә өлкисигә йол алмақчи еди. У Филипни тепип, униңға:

— Маңа әгишип маң! — деди ⁴⁴ (Филип Бәйт-Саидалиқ болуп, Андрияс билән Петрусниң жутдиши еди). ■ ⁴⁵ Филип Натанийәлни тепип, униңға:

— Муса пәйғәмбәр Тәвратта вә башқа пәйғәмбәрләрму язмилирида бешарәт қилип язған затни таптуқ. У болса Йүсүпниң оғли Насарәтлик Әйса экән! — деди. □ ■

⁴⁶ Бирақ Натанийәл:

— Насарәт дегән жайдин яхши бир немә чиқамду?! — деди.

Келип көрүп бақ! — деди Филип.

⁴⁷ Әйса Натанийәлниң өзиниң алдиға келиватқанлигини көрүп, у тоғрилиқ:

— Мана, ичидә қилчә һейлә-микриси йоқ һәқиқий бир Исраиллиқ! — деди.

□ **1:33 мени кишиләрни суға чөмүлдүрүшкә Әвәткүчи** — «Йәһяни суға чөмүлдүрүшкә Әвәткүчи» — Худадур. «Сән Роһниң чүшүп, кимниң үстигә қонғанлигини көрсән,...» — «Роһ» — Худаниң Муқәддәс Роһи. «Сән Роһниң чүшүп, кимниң үстигә қонғанлигини көрсән, у кишиләрни Муқәддәс Роһқа чөмүлдүргүчи болиду!» — Йәһяниң мошу гувалиғи Мәсиһни көрстиду; чүнки Мәсиһ Муқәддәс Роһини төкүши билән нижат елип келидигән «йеңи әһдә»ни түзгүчидур («Йәр.» 31:31-34, «Әз.» 36:25-27, «Йәш.» 32:15-20 вә башқилар). □ **1:34 «Худаниң Оғли»** — бу нам һәргизму Худа билән Әйса оттурисидики жисманий жәһәттики ата-балилиқ мунасивәтни әмәс, бәлки роһий жәһәттики мунасивәтни билдүриду. «Тәбирләр»ниму көрүң. «Худаниң Оғли» бәзи кона көчүрүлмиләрдә «Худаниң таллигини» дейлиду. ■ **1:36 Йәш.** 53:7; Юһ. 1:29; Рос. 8:32 □ **1:39 «онинчи саат»** — Юанна баянида «Рим вақти»ни ишлитиду (буниңға испат бар). Шуңа бу вақит әтигән саат он болса керәк. □ **1:41 ««Мәсиһ» ибранийчә сөз болуп, грек тилида «христос» дәп тәржимә қилиниду** — «Мәсиһләнгән Қутқазғучи» дәрвәкә грек тилида «мәсиһ қилинған», «май сүрүлгән» дегән мәнидә. Кейин, дунияви етиқатчи жамаәтниң бәзлири Әйсани «Әйса Мәсиһ», башқа бәзлири (грек тилидики тәләппузға әгишип) «Йәйсус Мәсиһләнгән Қутқазғучи» дәйду. Йәһудий етиқатичлар: «Йәшуа Мешияһ» дәйду. □ **1:42 «Сән Юнусниң оғли Симон»** — «Юнус» грек тилида «Йонаһ». Бәзи кона көчүрмиләрдә «Юанна» шәклидә көрүлиду. «кейин «Кифас» дәп атилисән» — «Кифас» ибранийчә сөз болуп, грек тилида «Петрус» дәп тәржимә қилиниду; лекин «Кифас» ибраний тилида һәр түрлүк ташни билдүриду, «Петрос» грек тилида һәр хил кичик ташни билдүриду. ■ **1:42 Мат.** 16:18. ■ **1:44 Юһ.** 12:21. □ **1:45 «Филип Натанийәлни тепип,...»** — «Натанийәл» Инжілдики башқа баянларда «Бартоломай» (Толмайниң оғли) дәп елиниду. ■ **1:45 Яр.** 3:15; 22:18; 26:4; 49:10; Қан. 18:18; 2Сам. 7:12; Йәш. 4:2; 7:14; 9:5; 40:10, 11; 53:1-12; Йәр. 23:5; 33:14; Әз. 34:23; Дан. 9:24; Зәк. 6:12; 9:9.

48 Натанийәл: — Мени қәйеримдин билдиң? — дәп сориди.

Әйса уныңға жавап берип: — Филип сени чақирештин авал, сениң әнжір дәриғиниң түвидә олтарғанлығыңни көргән едим, — деди.

49 Натанийәл жававән: — Устаз, сән Худаниң Оғли, Исраилниң Падишасисән! — деди. □

50 Әйса уныңға жававән:

— Сени әнжір дәриғиниң түвидә көргәнлигимни ейтқанлиғим үчүн ишиниватамсән? Буниңдинму чоң ишларни көрисән! — деди 51 вә йәнә:

— Бәрһәқ, бәрһәқ силәргә ейтип қояйки, силәр асманлар ечилип, Худаниң пәриштилининиң Инсаноглиниң үстидин чиқип-чүшүп жүридиғанлығыни көрисиләр! — деди. □ ■

2

Кана йезисидики той зияпити

1 Үчинчи күни, Галилийәдики Кана йезисида бир той болди. Әйсаниң аниси Мәрийәм у йәрдә еди 2 һәм Әйса вә униң мухлислириму тойға тәклип қилинған еди.

3 Тойда шарап түгәп қалғанда, Әйсаниң аниси уныңға:

— Уларниң шараплири түгәп қапту, — деди. □

4 Әйса уныңға: — Ханым, мениң сән билән немә карим? Мениң вақти-саитим техи кәлмиди, — деди. □

5 Аниси чакарларға:

— У силәргә немә қил десә, шуни қилиңлар, — деди.

6 Әнди шу йәрдә Йәһудийларниң таһарәт адити бойичә ишлитилидиған, һәр биригә икки-үч туңдин су сиғидиған алтә таш күп қоюлған еди. □

7 Әйса чакарларға:

— Күпләргә су толдуруңлар, — деди.

Улар күпләрни ағзигичә толдурушти. 8 Андин у уларға йәнә:

— Әнди буниңдин усуп той башқурғучиға бериңлар, — деди.

Улар уни апирип бәрди.

□ **1:49 «Устаз»** — грек тилида «рабби». □ **1:51 «Инсаногли»** — Муқәддәс язмиларда (Тәвратта) «Инсаногли» дегән ибарә алдин-ала ейтилған, дунияни кутқузузқа келидиған «Мәсиһ»ни көрсәткән еди (мәсилән, «Дан.» 7:13-14). Тәврат-Зәбур бойичә, бу Әвәтилгүчиниң Худаниң күч-қудрити вә шан-шәриви билән әрштин чүшүп, пүткүл инсанларни мәңгү башқурдиғанлығы алдин-ала ейтилған. Униңдин муһими, бизниңчә, Әйса Мәсиһниң бу намни өзи һәққидә көп ишлитиши өзиниң толук инсан экәнлигини, инсанийәт билән бир экәнлигини тәкитләш үчүн еди. Чүнки әрш тәрипидин ейтқанда әжайип иш шуки, гәрчә у әәлдин «Худаниң Оғли» болған болсиму, у һазир йәнә «инсанниң оғли»му еди. «Тәбирләр»ни көрүң. **«силәр асманлар ечилип, Худаниң пәриштилининиң Инсаноглиниң үстидин чиқип-чүшүп жүридиғанлығыни көрисиләр!»** — мошу йәрдә бизниңчә Мәсиһ «Яр.» 28:12ни көздә тутиду. һәзрити Яқуп аламәтлик бир чүшни көргән. Чүштә у йәр үстидә туруп асманға йетидиған бир пәләмпәйни көргән, пәриштиләр униң үстидин «чиқип-чүшүп туратти». Демәк, Әйса Мәсиһ өзи дәл шу «асманға йетидиған пәләмпәй»дур. ■ **1:51 Яр. 28:12.** □ **2:3 «Уларниң шараплири түгәп қапту»** — мошундақ иш той егисини чоңқур хижаләткә қоюпла қалмай, гаһи әһвалларда қиз тәрәптикиләр жигит тәрәптикиләрниң үстидин дәва қилиши мүмкин еди. □ **2:4 «Ханым, мениң сән билән немә карим?»** — Мәсиһниң бу сөзи бизни һәйран қалдуруши мүмкин. Немишкә Әйса өз анисиға шундақ гәп қилиду? Мәрийәм өз оғлиниң Мәсиһ экәнлигини биләтти. Лекин у бәлким: «Бу мениң оғлум, мән униң аниси, чоқум мениң тәлививини орунлиши керәк» дәп ойлиши мүмкин еди. Лекин Худаниң падишалиғи ичидә бизниң Худаниң мәлум адими билән болған бирәр «жисманий мунасивәт»ниң һеч қандақ инавити йоқтур; пәқәт Худаниң Мәсиһдә болған меһри-шәпқитигә иман-ишәш бағлисақ, андин униңдин бирәр нәрсә тәләп қилишқа болиду. Мәрийәмниң хапа болмаслиғи вә 5-айәттики иманлиқ сөзләрни ейтиши униң бу муһим нуқтини урдан чүшинип йәткәнлигини испатлайду. **«Мениң вақти-саитим техи кәлмиди»** — «мениң вақти-саитим» дегән ибарә адәттә Мәсиһниң өлүми, тирилиши вә асманға көтирилишини көрситиду. Көздә тутулғини Әйсаниң бу ишлар арқилиқ «улуқландурулуши»дур — 12:23, 27, 28, 31ни көрүң. Шуна мошу йәрдә бәлким «мән ашкарә қилинидиған вақит техи кәлмиди» дегәндәк мәнидә болуши мүмкин. «Юһ.» 4:21, 23, 5:25, 28, 29, 7:30, 8:20, 12:23, 27, 28, 31, 13:31, 16:26, 17:1ни көрүң. □ **2:6 «икки-үч туң»** — грек тилида «икки-үч «метрет»». һәр бир күпкә 100-80 литр су сиғиду, жәмий 720-480 литр су бар еди.

9 Той башқурғучи шарапқа айландурулған судин тетип көргәндә (у уның қәйәрдин кәлтүрүлгәнлигини билмиди, амма буни су тошуған чакарлар биләтти) той башқурғучи тойи болуватқан жигитни чақирип, ¹⁰ уныңға:

— һәр бир *той қилғучи* яхши шарапни тойның бешида қуйиду, андин меһманлар қанғичә ичкәндин кейин, начирина қуйиду. Әжәба, сән яхши шарапни мошу чаққичә сақлапсән! — деди.

¹¹ Бу болса, Әйса көрсәткән мәҗизилик аламәтләрның дәсләпкиси болуп, Галилийәның Кана йезисида көрситилгән еди. Буның билән у өзиниң шан-шәривини аян қилди, вә уның мухлислири уныңға етиқат қилди. □ ¹² Бу иштин кейин у, аниси, инилири вә мухлислири билән Кәпәрнаһум шәһиригә чүшүп, у йәрдә бир нәччә күн турди.

Сода-сетиқ қилғучиларның ибадәтханидин қоглиниши

Мат. 21:12-13; Мар. 11:15-17; Луқа 19:45-46

¹³ Йәһудийларның «өтүп кетиш һейти»ға йеқин қалғанда, Әйса Йерусалимға барди. □ ¹⁴ У ибадәтхана *һойлирида* кала, қой вә кәптәр-пахтәк сатқучиларни һәм у йәрдә олтарған пул тегишкүчиләрни көрди. □ ■ ¹⁵ У танидин қамча ясап, уларның һәммисини қой-калилири билән қошуп ибадәтханидин һайдап чиқарди. Пул тегишкүчиләрның пуллирини чечип, ширәлирини өрүвәтти ¹⁶ вә пахтәк-кәптәр сатқучиларға:

— Бу нәрсиләрни бу йәрдин елип кетиш! Атамның өйини сода-сетиқ өйи қилишивалма! — деди. □

¹⁷ Буни көргән мухлислири *Зәбурда* мундақ пүтүлгинини есигә елишти:

«Сениң муқәддәс өйүңгә болған отлуқ муһәббитим өзүмни чулғивалди!» □ ■

¹⁸ Шуның билән Йәһудийлар у ишларға инкас билдүрүп уныңдин:

— Бундақ ишларни қилған екәнсән, қени, бизгә немә мәҗизилик аламәтни көрситип берисән?! — дәп сориди. ■

¹⁹ Әйса уларға жавап берип:

— Ушбу ибадәтханини чувувәтсәңлар, мән үч күн ичидә уни яңливаштин қуруп чиқимән, — деди. □ ■

²⁰ Шуның билән бу Йәһудийлар йәнә уныңға:

— Бу ибадәтханини ясаватқили һазирғичә қириқ алтә жил болған турса, сән уни қандақсигә үч күндила қуруп чиқалайсән?! — деди. ²¹ һалбуки, уның «ибадәтхана» дегини уның

□ **2:11** «Бу болса, Әйса көрсәткән мәҗизилик аламәтләрның дәсләпкиси болуп,...» — «Юһанна»да алаһидә хатирләнгән «мәҗизилик аламәт» яки «мәҗизилик бәлгү»ләр жәмий йәттә болуп, һәр бири Әйса Мәсиһның һәқиқий салаһийитидин бир тәрипини көрситидигән мәҗизидур. «Буның билән у өзиниң шан-шәривини аян қилди, вә уның мухлислири уныңға етиқат қилди» — «уның мухлислири уныңға етиқат қилди» дейилгини билән, кейинки нурғун ишлар мухлисларның бу етиқатиниң муқим әмәс, бәлки интайин назук екәнлигини испатлайду, әлвәттә. □ **2:13** «өтүп кетиш һейти» — («пасха» һейти) — бу Йәһудийларның Муса пәйғәмбәрның йетәклиши арқилиқ өзлириниң Мисирдики куллуқ һаятидин қутулған күнини хатирләш һейти болуп, әйни вақитта Йәһудий әрләрның һәммиси Йерусалимға берип, ибадәтханида қурбанлиқлирини союп, һейтни шу йәрдә өткүзүши керәк еди. «Мис.» 12-бапни көрүң. □ **2:14** «ибадәтхана» — пәқәт Йерусалимдики муқәддәс ибадәтханини көрситиду. Бу ибадәтханини Сулайман падиша биринчи болуп миладийәдин илгәрки 950-жили қурған еди; андин Йәһудийлар Парс империйәси тәрипидин сүргүн болушидин қайтип кәлгәндә, йәни миладийәдин илгәрки 520-жили қайта қурған еди. Бу ибадәтханини һерод падиша бурунқидинму һәйвәтлик қилип қуруп чиққан еди. Худаниң әмри бойичә, пәқәт Йерусалимдики бу ибадәтханидила қурбанлиқ қилишқа болатти. «кала, қой вә кәптәр-пахтәк» — буларни қурбанлиқлар үчүн сататти. ■ **2:14** Мат. 21:12; Мар. 11:15; Луқа 19:45. □ **2:16** «Атамның өйини сода-сетиқ өйи қилишивалма!» — «Зәк.» 14:20-21ни көрүң. □ **2:17** «сениң муқәддәс өйүңгә болған отлуқ муһәббитим өзүмни чулғивалди!» — «Зәб.» 68:10ни көрүң. ■ **2:17** Зәб. 68:10 ■ **2:18** Мат. 12:38; 16:1; Мар. 8:11; Луқа 11:29; Юһ. 6:30. □ **2:19** «Ушбу ибадәтханини чувувәтсәңлар, мән үч күн ичидә уни яңливаштин қуруп чиқимән» — Әйса ейтқан бу аламәт у кейин ейтқан «Юнус пәйғәмбәрдә көрүлгән аламәт-карамәт»кә охшаш болуп, өзиниң өлүми вә тирилишини көрситиду (мәсилән, «Мат.» 12:39ни көрүң). ■ **2:19** Мат. 26:61; 27:40; Мар. 14:58; 15:29.

өз тенини көрсөткөн еди. ²² Шуңа, у өлүмдин тирилгэндин кейин, мухлислири униң бу дегинини есиге алди вэ шундақла муқэддэс язмилардики бу һәктики бешарәткә һәмдә Әйсаниң ейтқан сөзигә ишәнди.■

²³ Өтүп кетиш һейтида, нурғун кишиләр униң Йерусалимда көрсөткән мәҗизилик аламәтләрни көргән болуп, униң намиға етиқат қилишти. ²⁴ Лекин Әйса пүткүл инсанларниң қалбиниң қандақ экәнлигини билгәчкә, өзини уларға тапшурмайтти. □ ²⁵ Инсан тоғрилиқ һеч кимниң униңға гувалиқ беришиниң һажити йоқ еди; чүнки у инсанларниң қалбидә немә бар экәнлигини өзи биләтти.■

3

Қайтидин төрилиш

¹ Йәһудийлар кеңшмисиниң Пәрисийләрдин болған Никодим исимлиқ бир йолбашчиси бар еди. ² Бу адәм бир кечиси Әйсаниң алдиға келип:

— Устаз, сениң Худадин кәлгән тәлим бәргүчи экәнлигиңни билимиз. Чүнки Худа униң билән биллә болмиса, һеч кимниң сән көрсөткән бу мәҗизилик аламәтләрни көрситиши қәтғий мүмкин әмәс, — деди. □ ■

³ Әйса униңға жававән:

— Бәрһәқ, бәрһәқ, мән саңа шуни ейтип қояйки, һеч ким жуқуридин туғулмиғичә, Худаниң падишалиғини көрәлмәс! — деди. □

⁴ Никодим:

— Адәм қеригинида қандақму қайтидин туғулсун? Анисиниң қосиғиға қайта кирип туғулуши мүмкинму?! — дәп сориди.

⁵ Әйса мундақ жавап бәрди:

— Бәрһәқ, бәрһәқ, мән саңа шуни ейтип қояйки, һәм судин, һәм Роһтин туғулмиғичә, һеч ким Худаниң падишалиғиға кирәлмәс!■ ⁶ Эттин туғулған болса әттур; роһтин туғулған болса роһтур.■ ⁷ Саңа: «Жуқуридин туғулушунлар керәк» дегинимгә һәйран қалма.

⁸ Шамал халиған тәрәпкә соқиду, сән униң авазини аңлайсән, лекин қәйәрдин келип, қәйәргә баридиғинини билмәйсән. Роһтин туғулған һәр бириму шундақтур.□

⁹ Никодим йәнә жававән Әйсаға:

— Бу ишлар қандақму мүмкин болар? — деди.

¹⁰ Әйса униңға жававән мундақ деди:

— «Сән Исраилниң өлимаси туруп, буниму билмәмсән? □ ¹¹ Бәрһәқ, бәрһәқ, мән саңа шуни ейтип қояйки, биз билгинимизни ейтимиз вә көргинимизгә гувалиқ беримиз, лекин силәр бизниң гувалиғимизни қобул қилмайсиләр. □ ■ ¹² Силәргә зиминдики ишларни ейтсам

■ **2:22** Лука 24:8. □ **2:24** «Лекин Әйса пүткүл инсанларниң қалбиниң қандақ экәнлигини билгәчкә, өзини уларға тапшурмайтти» — бу баяндин «хуш хәвәр»дики ахирқи мәхсәтни көргили болиду. Әйса Мәсиһ инсанларға бәхит-бәрикәт әмәс, бәлки өзини ата қилишни яки «тапшуруш»ни халайду. Лекин инсан өзи түптин өзгәртилмисә, теги кона гунайий тәбиәттә болса, «өзини тапшуруш» қәтғий мүмкин болмайтти. һәр бир инсан роһта «қайта туғулуши» керәк — бу 3-бапниң чоң темисидур. ■ **2:25** 1Сам. 16:7; 1Тар. 28:9; Зәб. 7:10; 102:14; Йәр. 11:20; 17:10; 20:12; Юһ. 6:64. □ **3:2**

«Устаз» — Ибраний тилида «Рабби», «устаз» дегән мәнидә. ■ **3:2** Юһ. 7:50; 9:16, 33; 19:39; Рос. 10:38. □ **3:3** «Һеч ким жуқуридин туғулмиғичә, Худаниң падишалиғини көрәлмәс!» — «жуқуридин» дегән сөз грек тилида йәнә «қайтидин» дегәнниму билдүриду вә шүбһисизки, мошу йәрдә бу икки мәнини өз ичигә алиду. ■ **3:5** Тит. 3:5.

■ **3:6** Рим. 8:5. □ **3:8** «Шамал халиған тәрәпкә соқиду, сән униң авазини аңлайсән, лекин қәйәрдин келип, қәйәргә баридиғинини билмәйсән. Роһтин туғулған һәр бириму шундақтур» — грек тилида «шамал» вә «роһ» бирла сөз билән ипадилииду. Әйсаниң бу әйәттики күчлүк сөзлирини «қошумчә сөз»имиздә бир-бирләп шәрһләймиз. □ **3:10**

«Сән Исраилниң өлимаси» — бу сөз бәлким Никодимниң Исраил ичидә сәвийиси әң жуқури Тәврат устази экәнлигини көрситиши мүмкин. □ **3:11** «биз билгинимизни ейтимиз вә көргинимизгә гувалиқ беримиз, лекин силәр бизниң гувалиғимизни қобул қилмайсиләр» — немишкә Әйса Никодимға шунчә еғир тәнбиһ бериду? Униң бу баянидин икки муһим соал чиқиду: «биз» ким?, «силәр» ким? Булар тоғрисида «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **3:11** Юһ. 3:32; 7:16; 8:28; 12:49; 14:24.

ишәнмигән йәрдә, әрштики ишларни ейтсам қандақму ишинисиләр? ¹³ Өзи әрштә болуп, әрштин чүшкүчидин, йәни Инсаноғлидин башқа һеч ким әршкә чиқмиди. □ ■ ¹⁴ Муса чөлдә туч иланни көтәргәндәк, Инсаноғлиму охшашла шундақ егиз көтирилиши керәк. □ ■ ¹⁵ Шундақ болғанда, униңға етиқат қилғанларниң һәммиси һалак болмай, мәңгүлүк һаятқа еришәләйду». □ ■

¹⁶ Чүнки Худа дуниядики инсанларни шу қәдәр сөйидуки, Өзиниң бирдин-бир йеганә Оғлини пида болушқа бәрди. Мәхсити, униңға етиқат қилған һәр бириниң һалак болмай, мәңгүлүк һаятқа еришиши үчүндур. □ ■ ¹⁷ Худа Оғлини дуниядики инсанларни гунаға бекитиш үчүн әмәс, бәлки уларниң у арқилиқ қутқузулуши үчүн дунияға әвәтти. ■ ¹⁸ Кимки униңға етиқат қилғучи болса, гунаға бекитилмәйду; лекин етиқат қилмиғучи болса аллиқачан гунаға бекитилгәндур; чүнки у Худаниң йәккә-йеганә Оғлиниң намиға етиқат қилмиған. ■ ¹⁹ Вә гунаға бекитиш сәвәви мана шуки, нур дунияға кәлгән болсиму, инсанлар нурни әмәс, бәлки қараңғулукни яхши көрди; чүнки уларниң әмәллири рәзил еди. ■ ²⁰ Чүнки рәзиллик қилғучи һәр бири нурни яман көрүп вә өзиниң қилған-әткәнлириниң ашкарә қилинмаслиғи үчүн нурға кәлмәйду; ²¹ лекин һәқиқәтни жүргүзгүчи болса, әмәллирини Худаға тайинип қилғанлиғи аян болсун дәп, нурға келиду. □ ■

Йәһя пәйгәмбәр йәнә гувалиқ бериду

²² Бу ишлардин кейин, Әйса мухлислири билән Йәһудийә зиминиға барди; у у йәрдә улар билән биллә туруп, кишиләрни чөмүлдүрди. ■ ²³ Шу чағда Йәһя пәйгәмбәрму Салим йезисиниң йенидики Айнон дегән йәрдә кишиләрни чөмүлдүрүвататти. Чүнки у йәрниң сүйи мол еди. Кишиләр униң алдиға келишип, чөмүлдүрүшни қобул қилишатти ■ ²⁴ (чүнки шу чағда Йәһя техи зинданға ташланмиған еди). ■

²⁵ шу вақитларда Йәһяниң мухлислири бир Йәһудий киши билән таһарәт қаидилири тоғрисида бәс-муназирә қилишип қалди. ²⁶ Андин мухлислар Йәһяниң йениға келип:

— Устаз, Иордан дәриясиниң у қетида сән билән биргә болған, өзүң *тәрипләп* гувалиқ бәргән һелиқи киши мана һазир өзи кишиләрни чөмүлдүрүватиду, вә һәммә адәм униң йениға

□ **3:13** «Өзи әрштә болуп, әрштин чүшкүчидин, йәни Инсаноғлидин башқа һеч ким әршкә чиқмиди» — бәзи кона көчүрмиләрдә «өзи әрштә болуп» дегән сөз тепилмайду. ■ **3:13** Юһ. 6:62; әф. 4:9. □ **3:14** «Муса чөлдә туч иланни көтәргәндәк, Инсаноғлиму охшашла шундақ егиз көтирилиши керәк» — оқурмәнләр тилға елинған бу вақиәниң тәпсилатлирини «Чөл.» 21:4-9дә тапалайду. Исраиллар гуна садир қилғанда, Худа уларға тәрбийә бериш үчүн арасиға иланларни әвәткән. Иланлар нурғун адәмләрни чаққан, Муса Худаниң йөлийоруғи билән тучтин бир илан ясап, уни һасиға бекитип, һасини егиз көтирип Исраилниң барғаһини айлинип маңған. Иланларниң әһиридин өләй дәп қалғанлар әгәр иман билән шу туч иланға қариса сақайған. Бу вақиә Әйсаниң кресттә көтүрүлүшигә бешарәт болиду. Гунаһидин өләй дегәнләр Әйсаға иман билән қариса (Әйса биз үчүн гунаһниң өзи қилинған, 2Кор. 5:21) гунаһтин сақайтилиду — демәк, мәңгүлүк һаятқа еришиду. ■ **3:14** Чөл. 21:9; 2Пад. 18:4; Юһ. 8:28; 12:32. □ **3:15** «шундақ болғанда, униңға етиқат қилғанларниң һәммиси һалак болмай, мәңгүлүк һаятқа еришәләйду» — Бу кимниң сөзи? Мәсиһниң сөзлири бәлким 15-әйәттә тохтайду. 16-21-әйәтләрни расул Юанна Муқәддәс Роһниң түрткә-йөлийоруғи билән язған, дәп ишинимиз. ■ **3:15** Юһ. 3:15. □ **3:16** «шу қәдәр сөйидуки,...» — грек тилида йәнә «шу йол билән сөйидуки,...» дегән мәниниму билдүриду. ■ **3:16** Юһ. 3:36; Луқа 19:10; Рим. 5:8; 8:31; 1Юһа. 4:9; 5:10. ■ **3:17** Луқа 9:56; Юһ. 9:39; 12:47; 1Юһа. 4:14. ■ **3:18** Юһ. 5:24; 6:40,47; 20:31. ■ **3:19** Юһ. 1:5. □ **3:21** «Худаға тайинип қилғанлиғи» — грек тилида «Худада қилғанлиғи» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **3:21** Әф. 5:8,13. ■ **3:22** Юһ. 4:1. ■ **3:23** Мат. 3:6; Мар. 1:5; Луқа 3:7. ■ **3:24** Мат. 14:3.

кетишиватиду, — деди. □ ■

²⁷ Йәһя мундақ жавап бәрди:

— Әгәр уныңа әрштин ата қилинмиған болса, инсан һеч нәрсигә егә болалмайду.

²⁸ Мениң силәргә: «Мән Мәсиһ әмәс, пәкәт уның алдида әвәтилгәнмән» дегинимгә өзүңлар гувачисиләр. ■ ²⁹ Келинчәкни әмригә алғучи жигиттур; қолдиши жигитниң авазини күтиду; қолдаш уның авазини аңлап, қәлбидә толиму хурсән болиду. Шунуңға охшаш, мәндиму хурсәнлик толуп ташиду. □ ³⁰ Уның жүксилиши, мениң әжизлишишим муқәррәрдур. □

³¹ Үстүндиң кәлгүчи һәммидин үстүндур. Зиминдин кәлгүчи зиминға тәвә болуп зиминдики ишларни сөзләйду. Әрштин кәлгүчи һәммидин үстүндур; ■ ³² өзиниң *әриштә* көргән вә аңлиғанлири болса, у булар тоғрилиқ гувалиқ бериду; бирақ һеч ким уның гувалиқини қобул қилмайду. ■ ³³ *һалбуки*, кимки уның гувалиқини қобул қилған болса, Худаниң һәк экәнлигигиму мөһүрини басқан болиду. □ ■ ³⁴ Чүнки Худа әвәткини Худаниң сөзлирини сөзләйду; чүнки Худа Роһни уныңа өлчәм билән кәмләп бәрмәс. □ ■ ³⁵ Ата Оғулни сөйиду вә һәммә ишларни уның қолиға тапшурғандур. □ ■ ³⁶ Оғулға етиқат қилғучи мәңгүлүк һаятқа егидур. Лекин Оғулға итаәт қилмиғучи һаятни һеч көрмәйду, бәлки Худаниң ғәзиви шундақларниң үстидә туриду. ■

4

Әйса билән Самарийәлик аял

¹ Әнди Пәрсийләрниң «Әйсаниң мухлис қилип чөмүлдүргәнлири Йәһяниңкидин көп экән» дегән хәвәрни аңлиғинини Рәб уққандин кейин ■ ² (әмәлийәттә Әйса өзи әмәс, мухлислири чөмүлдүрәтти) ³ у Йәһудийә өлкисидин чиқип йәнә Галилийәгә кәтти. ⁴ Әнди у йол үстидә

□ **3:26** «Устаз» — Грек тилида «рабби». «... өзүң тәрипләп гувалиқ бәргән һелиқи киши мана һазир өзи кишиләрни чөмүлдүрүватиду, вә һәммә адәм уның йениға кетишиватиду» — немишкә Йәһяниң мухлислири шу Йәһудий киши билән бәс-муназирә қилип (25-айәт) бу соални туғдурған? Йәһя болса Тәврат дәвридики әң ахирқи, шундақла әң улук пәйғәмбәр һесаплиниду. Йәһя шу салаһийитидә Тәврат («кона әһдә»)тики таһарәт ишлирини техичә сақлап кәлгән еди. Лекин Мәсиһ «ички тазилиқ»ни тәкитләйдигән тәлими билән «йеңи әһдә»ни тонуштуруватқан еди. Шунуң билән шу бәс-муназиридә Йәһяниң тәлимлири вә Әйсаниң тәлимлири оттурисидики пәриқләр түгиши мүмкин еди. Йәһяниң мухлислириниң «хәлиқ «Сәндин ваз кечип, бу «йеңи адәм»ниң қешиға бариду» дейишниң мәхсити Йәһяниң инавәт-абройини қоғдаш еди, әлвәттә. Лекин Йәһяниң (27-31-айәттики) жавави «Бундақ ойлап кетишниң һажити йоқ, әксичә хошал болушимиз лазим» еди. ■ **3:26** Мат. 3:11; Мар. 1:7; Луқа 3:16; Юһ. 1:15, 26, 34. ■ **3:28** Мал. 3:1; Мат. 11:10; Мар. 1:2; Луқа 1:17; 7:27; Юһ. 1:20, 21, 23. □ **3:29** «Келинчәкни әмригә алғучи жигиттур; қолдиши жигитниң авазини күтиду; қолдаш уның авазини аңлап, қәлбидә толиму хурсән болиду. Шунуңға охшаш, мәндиму хурсәнлик толуп ташиду» — мошу сөзләр билән Йәһя пәйғәмбәр Әйса Мәсиһни той жигитигә охшитиду вә: Өзүм болсам пәкәт той жигитиниң қолдишимән, халас, дәйду. □ **3:30** «Уның жүксилиши, мениң әжизлишишим муқәррәрдур» — Йәһяниң сөзлири мошу йәрдә түгәйду, 31-36-айәтләрни расул Юанна Муқәддәс Роһниң түрткә-йолйоруғи билән язған, дегән пикиргә майилмиз. Бәзи алимлар 32-34- яки 32-36-айәтләрниму Йәһя пәйғәмбәрниң сөзлири, дәп қарайду. ■ **3:31** Юһ. 8:23. ■ **3:32** Юһ. 5:30; 8:26; 12:49; 14:10; 1Юһа. 5:10. □ **3:33** «Кимки уның гувалиқини қобул қилған болса, Худаниң һәк экәнлигигиму мөһүрини басқан болиду» — «Худа һәк» дегән сөздә көздә тутулғини немә? Шүбһисизки, Худаниң әслидә Кутқузғучи-Мәсиһ әвәтимән, дәп бәргән нурғун вәдилири һазир Әйсада толук әмәлгә ашурулған, дегәнлик болиду. «Мөһүрини басқан» — биринчидин, башқиларға «Худа һәқтур» дәп ениқ гувалиқ беридигән вә иккинчидин, Худаниң гувалиқини қобул қилғучи өз һаятида шу гувалиқни тәстиқлайдигән Худаниң Роһиниң испатини көриду, шуңа «Худа һәк» дәп техиму күчлүк гувачи болиду. ■ **3:33** Рим. 3:4. □ **3:34** «...чүнки Худа Роһни уныңа өлчәм билән кәмләп бәрмәс» — «Роһ» — Худаниң Муқәддәс Роһи. Демәк, Худа пәйғәмбәрлиригә Өз Роһидин «өлчәм билән кәмләп» ата қилғини билән, Мәсиһгә болса өлчимәй бәрмәктә. Башқа бир хил тәржимиси: «Худа Роһни өлчәм билән кәмләп бәрмәс» — демәк, Инжил дәвридә Худа Мәсиһ арқилиқ Муқәддәс Роһини һәммә етиқатчиға өлчимәй ата қилиду. ■ **3:34** Әф. 4:7. □ **3:35** «Ата Оғулни сөйиду вә һәммә ишларни уның қолиға тапшурғандур» — «Ата» мошу йәрдә Худани көрситиду; «Оғул» болса — Худаниң Өз Оғли, әлвәттә. «Юанна»да «Оғул» көп ишлитилиду; чүнки Худаниң Оғли бирдин-бирдур. ■ **3:35** Мат. 11:27; 28:18; Луқа 10:22; Юһ. 5:22; 17:2; Ибр. 2:8. ■ **3:36** Юһ. 3:36; 6:47; 1Юһа. 5:10. ■ **4:1** Юһ. 3:26.

Самарийә өлкисидин өтүши керәк еди. □ ⁵ Шунуң билән у Якуп өз оғли Йүсүпкә бәргән йәргә йеқин болған Самарийәниң Сихар дегән бир шәһиригә кәлди. ■ ⁶ Шу йәрдә «Якупниң қудуғи» бар еди. Әйса сәпиридә чарчиғинидин қудуқниң қешиға келип олтарди. Бу тәхминән алтинчи саат еди. □ ⁷⁻⁸ Әйсаниң мухлислири йемәклик сетивелиш үчүн шәһәргә кирип кәткән еди. Шу чағда, Самарийәлик бир аял су алғили кәлди. Әйса униңға:

— Маңа ичкили су бәргин, — деди.

⁹ Аял униңдин:

— Өзиңиз Йәһудий турсиңиз, мәндәк Самарийәлик бир аялдин қандақларчә ичкили су тәләп қилип қалдиңиз? — дәп сориди (чүнки Йәһудийлар Самарийәликләр билән һеч қандақ барди-кәлди қилмайтти). □ ■

¹⁰ Әйса униңға жававән:

— Әгәр сән Худаниң соғитиниң немилиги вә сәндин су соригучиниң ким екәнлигини билсәңиди, ундақта сән униңдин тиләйттиң вә у саңа һаятлик сүйини берәтти.

¹¹ Аял униңдин:

— Тәхсир, су тартқидәк һеч нәрсиниз болмиса, униң үстигә қудуқ чоңқур турса, һаятлик сүйини нәдин алисиз? ■ ¹² Әжәба, бу қудуқни бизгә мирас қалдурған атимиз Якуптин улукмусиз? Бу қудуқтин өзи, оғуллири вә мал-варанлириму су ичкән — деди. □

¹³ Әйса униңға жававән:

— Бу сун ичкән һәр ким йәнә уссайду. ¹⁴ Амма мән беридиған сун ичкүчи һәр ким мәңгүгә уссимайдиған болиду вә бәлки мән униңға беридиған су униң ичидә уни мәңгүлүк һаятликқа елип баридиған, урғуп чиқидиған бир булақ болиду, — деди. ■

¹⁵ Аял: — Тәхсир, маңа бу судин бәргәйсизки, мән йәнә уссимайдиған вә мошу йәргә су тартқили иккинчи кәлгүчи болмайдиған болай! — деди. □

¹⁶ Әйса:

— Берип ериңни бу йәргә чақирип кәлгин, — деди.

¹⁷ — Ерим йоқ, — дәп жавап бәрди аял.

— Ерим йоқ дәп, раст ейттиң. ¹⁸ Чүнки бәш әргә тәгдиң вә һазир сәндә болғини сениң ериң әмәс. Буни тоғра ейттиң! — деди Әйса.

¹⁹ Аял униңға: — Тәхсир, әнди көрдүмки, сиз әслидә пәйғәмбәр екәнсиз! ■ ²⁰ Ата-бовилиримиз бу тағда ибадәт қилип кәлгән, лекин силәр Йәһудийлар «Ибадәтни Йерусалимда қилиш керәк!» дәвалисиләрғу? — деди. □ ■

□ **4:4** «у йол үстидә Самарийә өлкисидин өтүши керәк еди» — Йәһудийлар Самарийәликләргә өч болғачқа, улар Йәһудийәдин Галилийгә маңанда, Самарийәдин әмәс, дайим Иордан дәриясини бойлап маңатти. Шуңа «Самарийә өлкисидин өтүши керәк» дегән сөз мошу йәрдә Әйсаниң бу йол билән меңиши Худаниң ирадиси екәнлигини билгәнлигини аян қилиду. ■ **4:5** Яр. 33:19; 48:22; Йә. 24:32. □ **4:6** «Якупниң қудуғи» — грек тилида «Якупниң булиқи».

У йәр астидики булақ болғачқа, «қудуқ» еди. «Бу тәхминән алтинчи саат еди» — яки әтигәндә саат алтидә яки чүштин кейин алтинчи сааттә (5:4дики изаһатни көрүң). □ **4:9** «...чүнки Йәһудийлар Самарийәликләр билән һеч қандақ барди-кәлди қилмайтти» — Йәһудийлар Самарийәликләрни капир дәп, һәтта уларниң чинә-қачилириниму ишләтмәйтти. Йәһудий хәлқи әнъәнилири бойичиму «Шу капирларға қәриздар болушқа қәтһий болмайду» дәп Самарийәликләрдин һеч немә сориматти. Униң үстигә Йәһудий әркәкләр сиртларда болғанда һеч қачан натонуш бир аял билән (һәтта бәзидә тонуш аяллар биләнму) сөзләшмәйтти. ^{27-айәтни көрүң.} ■ **4:9** Луқа 9:52, 53; Юһ. 8:48. ■ **4:11** Йәр. 2:13.

□ **4:12** «Әжәба, бу қудуқни бизгә мирас қалдурған атимиз Якуптин улукмусиз? Бу қудуқтин өзи, оғуллири вә мал-варанлириму су ичкән» — аялниң бу сөзиниң ички мәнаси бәлким «Қудуқ қолап су тепиш асан әмәс. Пәқәт һаһайити билимлик адәмләр шундақ қилалайду. Униң үстигә һәтта улук Якуп өзиму мошу судин ичкән, униңдин яхши су тапалмиған. Сиз униңдин улуксиз, Якуп ичкән судин әвзәл сүйүң барму?!» дегәнлик болса керәк. ■ **4:14** Юһ. 3:16; 6:27, 35, 54; 7:38. □ **4:15** «Тәхсир, маңа бу судин бәргәйсизки, мән йәнә уссимайдиған вә мошу йәргә су тартқили иккинчи кәлгүчи болмайдиған болай!» — Аялниң тәләппузи бәлким кинайиликрәк яки гуманликрәк болса керәк. Бизниңчә пәқәт Әйса аялниң өз әрлири тоғрилиқ бешарәтлик сөз қилғанда (18-айәт), андин аял униң һәқиқий Мәсиһ екәнлигини билип йетиду. ■ **4:19** Луқа 7:16; 24:19; Юһ. 6:14. □ **4:20** «Ата-бовилиримиз бу тағда ибадәт қилип кәлгән» — «бу тағ» Гәризим теғидур. Самарийәликләр шу йәрдә өз ибадәтханисини қурған еди. «лекин силәр Йәһудийлар «Ибадәтни Йерусалимда қилиш керәк!» дәвалисиләрғу?» — демисәкму, аялниң бу сөзи әмәлий бир соалдур, йәни: — Немишкә шундақ? Бу тоғриму? — дегәндәк. ■ **4:20** Қан. 12:5,11; 1Пад. 9:3; 2Тар. 7:12.

21 Әйса униңға мундақ деди:

— Ханым, маңа ишэнгин, шундақ бир вақти-саити келидуки, силәрниң Атиға ибадәт қилишиңлар үчүн нә бу тағда яки нә Йерусалимда болушуңларниң һажити қалмайду.

22 Силәр ибадәт қилғиниңларни билмәйсиләр; бирақ биз кимгә ибадәт қилғинимизни билимиз. Чүнки нижат-қутқузулуш Йәһудийлар арқилиқ болиду. □ ■ 23 Лекин шундақ бир вақит келиду — вә шундақла һазир кәлдики, һәқиқий ибадәт қилғучилар Атиға роһ вә һәқиқәт билән ибадәт қилиду. Ата Өзигә әнә шундақ һәқиқий ибадәт қилғучиларни издимәктә. □

24 Худа роһтур вә униңға ибадәт қилғучилар роһ вә һәқиқәт билән Униңға ибадәт қилиши керәктур. ■

25 Аял униңға:

— Мәсиһниң, йәни «Мәсиһләнгән Қутқазғучи» дегәнниң келидиғанлиғини билимән. У кәлгәндә, бизгә һәммә ишларни ейтип бериду — деди. □

26 Әйса униңға: — Сән билән сөзлишиватқучи мән дәл шудурмән! — деди. ■

27 Шу чағда униң мухлислири қайтип кәлди. Улар униң бир аял билән сөзлишиватқанлиғиға һаң-таң қелишти; лекин һеч қайсиси униңдин: «Униңдин немә издәйсән?» яки «Немишкә униң билән сөзлишисән?» дәпму соримиди.

28 Шуниң билән аял козисини ташлап қоюп, шәһәргә қайтип берип, кишиләргә:

29 — Жүрүңлар, һаятимда қилғанлиримниң һәммисини маңа ейтип бәргән бир кишини көрүп келиңлар. Әжәба, Мәсиһ шумиду? — деди.

30 Буниң билән халайиқ шәһәрдин чиқип, Әйсаниң алдиға келишти.

31 Шу арилиқта мухлислири униңға:

— Устаз, бир нәрсә йәвалсаңчу? — дәп өтүнүшти.

32 Лекин у уларға:

— Мениң силәр билмәйдиған бир йемәклигим бар, — деди.

33 Мухлислар бир-биригә:

— Әжәба, бириси униңға йегили бир нәрсә әкелип бәргәнмиду? — дейишти.

34 Әйса уларға мундақ деди: — Мениң йемәклигим — мени Әвәткүчиниң ирадисини әмәлгә ашуруш вә униң маңа тапшурған хизмитини тамамлаштур.

35 — Силәр: «Һосул йеғишкә йәнә төрт ай қалди» дәватмамсиләр? Мана, силәргә ейтайки, бешиңларни көтирип етизларға қараңлар, зираәтләр сарғийип орушқа тәйяр болди! □ ■ 36 Вә ормичи иш һәққини алиду вә мәңгүлүк һаятқа топланған һосулни жиғиду, шуниң билән териғучи билән ормичи тәң шатлиниду. □ 37 Чүнки бу ишта «бири терийду, йәнә бири жиғиду» дегән сөз әмәлгә ашурулиду. 38 Мән силәрни өзүңлар әмгәк сиңдүрмигән һосулни жиғишқа әвәттим; башқилар әмгәк қилди вә силәр уларниң әмгигиниң мевисини елишқа

□ 4:22 «нижат-қутқузулуш Йәһудийлар арқилиқ болиду» — чүнки (1) Худа һәқиқий сөз-каламини әслидә Йәһудий хәлқигә алаһидә тапшурған; (2) һәммидин муһими, Худаниң вәдилиригә асасән Мәсиһ Йәһудийлардин чиқиду. ■ 4:22

Яр. 12:3; 18:18; 22:18; 26:4; 2Пад. 17:29; Ибр. 7:14. □ 4:23 «...роһ вә һәқиқәт билән ибадәт қилиду» — демәк, (1) Худаниң Муқәддәс Роһи арқилиқ; (2) һәр бир ибадәт қилғучи инсан өзиниң пүткүл роһи билән; (3) Худа инсанларға тапшурған һәқиқәт (Өз сөз-калами) бойичә; (4) һәр қандақ ялғанчилиқни ташлиған һалда ибадәт қилиштур. ■ 4:24

2Кор. 3:17. □ 4:25 «Мәсиһниң, йәни «Мәсиһләнгән Қутқазғучи» дегән...» — «Мәсиһләнгән Қутқазғучи» грек тилидики сөз болуп, «Мәсиһ», йәни «Мәсиһ қилинған (зат)» дегәнни билдүриду. ■ 4:26 Юһ. 9:37. □ 4:35

«Силәр: «Һосул йеғишкә йәнә төрт ай қалди» дәватмамсиләр?» — шу вақит бәлким онинчи яки онбиринчи ай еди. «Мана, силәргә ейтайки, бешиңларни көтирип етизларға қараңлар, зираәтләр сарғийип орушқа тәйяр болди!» — шүбһисизки, Әйса мошу йәрдә тәсвирләнгән «Һосул» һазир шәһәрдин чиқип өзиниң йениға келиватқанларни, шундақла өзигә етиқат қилмақчи болғанларни көздә тутиду — «худди зираәтләр сарғийип орушқа тәйяр болғандәк, бу кишиләрму етиқат қилишқа тәйяр болди» дегәндәк. ■ 4:35 Мат. 9:37; Лука 10:2. □ 4:36 «ормичи иш һәққини алиду вә мәңгүлүк һаятқа топланған һосулни жиғиду» — «ормичи»лар Худаниң кишиләрни өз хуш хәвәригә ишәндүрүштики ахирқи вәстиси болғанларни көрситиду. Хуш хәвәрни қобул қилғанлар мәңгүлүк һаятқа еришиду. Мошулар болса дәл Худа Өз Калами болған Әйса Мәсиһниң қурбанлиғидин күткән һосулдур (мәсилән, «Рим.» 8:29-30, «1Кор.» 3:5-9, «Ибр.» 2:10ни көрүң). «шуниң билән териғучи билән ормичи тәң шатлиниду» — «териғучи» Худаниң сөз-каламини кишиләргә

биринчи болуп йәткүзүчи болиду.

несип болдуңлар.□

³⁹ Шу шәһәрдики нурғун Самарийәликләр хелиқи аялның: «У һаятимда қилғанлиримнің һәммисини маңа ейтип бәрди» дегән гувалиқ сөзини аңлап, Әйсаға етиқат қилди. ⁴⁰ Шуңа, улар униң алдиға келип, униң өзлири билән биллә турушини өтүнүшкили турди; шуниң билән у у йәрдә икки күн турди.

⁴¹ Униң сөз-калами арқилиқ техиму көп адәм униңға етиқат қилди. ⁴² Улар аялға: — Бизниң етиқат қилишимиз әнди сениң сөзлириң сәвәвидин әмәс, чүнки өзимиз уни аңлидуқ вә билдуққи, дунияның Қутқузғучиси дәл шу кишидур! — дейишти.

Бир әмәлдарның оғлиның сақайтилиши
Мат. 8:5-13; Луқа 7:1-10

⁴³ Бу икки күндин кейин у шу йәрдин чиқип Галилийәгә қарап маңди ⁴⁴ (чүнки Әйса өзи: «Һеч бир пәйғәмбәрның өз жутида иззити йоқтур» дәп гувалиқ бәргән еди). ■ ⁴⁵ Шуниң билән у Галилийәгә кәлгинидә, Галилийәликләр униң өтүп кетиш һейтида Йерусалимда қилған әмәллириниң һәммисини көргәчкә, уни қарши елишти (чүнки уларму һейтқа чиққан еди).

□ ⁴⁶ Әнди Әйса бу қетим Галилийәдики Кана йезисиға йәнә барди (у дәл шу йәрдә сунни шарапқа айландурған еди). Шу күнләрдә, Кәпәрнаһум шәһиридә оғли кесәл болуп ятқан бир орда әмәлдари бар еди. ■ ⁴⁷ У Әйсаниң Йәһудийәдин Галилийәгә кәлгәнлигини аңлап, униң алдиға барди вә:

— Өйүмгә чүшүп, сәкратта ятқан оғлумни сақайтип бәргәйла! — дәп тохтимамай илтижа қилди.□

⁴⁸ Шуниң билән, Әйса униңға:

— Силәр Галилийәликләр мөжизилик аламәтләр вә карамәтләрни көрмигичә, һеч етиқат қилмайсиләр! — деди.■

⁴⁹ Орда әмәлдари Әйсаға:

— Тәхсир, балам өлмәстә чүшкәйла! — деди.

⁵⁰ Әйса униңға: — Баргин, оғлуң һаят қалди! — деди.

Һелиқи адәм Әйсаниң ейтқан сөзигә ишинип, өйигә қарап маңди. ⁵¹ Йолда кетип барғинида, униң қуллири алдиға чиқип, балилири һаят, дәп уқтурди.

⁵² Әмәлдар улардин оғлиның қайси сааттин башлап яхшилинишқа йүзләнгәнлигини соривиди, улар:

— Түнүгүн йәттинчи сааттә қизитмиси янди, — дейишти.

⁵³ Балиниң атиси буниң дәл Әйсаниң өзигә: «Оғлуң һаят қалди!» дегән саат екәнлигини билип йәтти. Шуниң билән өзи пүткүл аилисидикиләр билән биллә етиқат қилишти.

⁵⁴ Бу Әйсаниң Йәһудийәдин Галилийәгә кәлгәндин кейинки көрсәткән иккинчи мөжизилик аламити еди.□

□ **4:38** «башқилар әмгәк қилди вә силәр уларның әмгигиниң мевисини елишқа несип болдуңлар» — ким «әмгәк қилип» теригән? Бизниңчә улар: (1) Тәврат дәвридики Худаниң муқәддәс бәндилири, болупму пәйғәмбәрләр; (2) пәйғәмбәрләрның бешарәтлирини әтиварлап уларни Исраилларға (шундақла Самарийәликләргә) үгәткән, Худаға садиқ болған Тәврат устазлири; (3) Йәһя пәйғәмбәр вә мухлислири. Бу үч түркүм кишиләр хәлиқкә Худаниң сөз-каламини қалдуруп, уларни Мәсиһниң келишигә, шундақла униңға етиқат қилишқа тәйярлиған еди. (4) Мәсиһниң өзи «теригән». «Қошумчә сөз»имиздә йәнә буниң үстидә тохтилимиз. ■ **4:44** Мат. 13:57; Мар. 6:4; Луқа 4:24. □ **4:45** «Галилийәликләр униң өтүп кетиш һейтида Йерусалимда қилған әмәллириниң һәммисини көргәчкә,...» — 2:23ни көрүң. «Галилийәликләр... уни қарши елишти» — мошу сөзләр -44-айәт билән көрүнүштә сәл зитрәк болғини билән, 48-айәттә Галилийәдикиләрның әмәлий әһвали көрситилиду. Улар әмәлийәттә ахир берип (6-бапта) униң сөзлирини рәт қилип униңдин айрилип кетиду. Шуңа улар униң һәқиқий һөрмитини қилмиди. ■ **4:46** Юһ. 2:1,11. □ **4:47** «... Өйүмгә чүшүп, сәкратта ятқан оғлумни сақайтип бәргәйла!» — Кәпәрнаһумдин Канаға баридиған йолның 33 километри даванға чиқидиған йол. ■ **4:48** 1Кор. 1:22. □ **4:54** «Бу Әйсаниң Йәһудийәдин Галилийәгә кәлгәндин кейинки көрсәткән иккинчи мөжизилик аламити еди» — оқурмәнләр шуни көрәләйдуки, бу Әйсаниң «яратқан иккинчи мөжизиси» әмәс, бәлки пәқәт униң «Йәһудийәдин Галилийәгә кәлгәндин кейинки» яратқан аламити еди. «Аламәт» болса, Мәсиһниң салаһийитиниң бир тәрипини ениқ вә алаһидә һалда көрсәткән бир мөжизидур.

5

Көлчәк бойидики паләчннң сақайтилиши

¹ Бу ишлардин кейин, Йәһудийларннң бир һейти йетип кәлди вә Әйса Йерусалимға чиқти.■

² Йерусалимдики «Қой дәрвазиси»ннң йенида ибраний тилида «Бәйт-Әсда» дәп атилидиған бир көлчәк болуп, униң әтрапида бәш пешайван бар еди. ³ Бу пешайванлар астида бир топ бемарлар, йәни қариғу, тоқур вә паләчләр йетишатти. Улар у йәрдә йетип көлчәкннң сүйиннң чайқилишини күтәтти.□ ⁴ Чүнки бир пәриштә мәлум вақитларда көлчәккә чүшүп сунни урғутидикән; су урғуғанда көлчәккә биринчи болуп чүшкән киши өзини басқан һәр қандақ кесәлдин сақийидикән.□ ⁵ Әнди у йәрдә оттуз сәккиз жилдин бери ағриқ азави тартқан бир бемар бар еди. ⁶ Әйса бу адәмннң шу йәрдә ятқинини көрди вә униң узундин шу һаләттә экәнлигини билип, униңдин:

— Сақийишни халамсән? — дәп сориди.

⁷ Бемар униңға жававән:

— Тәхсир, су чайқалғанда мени суға чүшүридиған адимим йоқ. Мән чүшәй дегичә, башқилар мениң алдимда чүшүвалиду, — деди.

⁸ Әйса униңға:

— Орнуңдин тур, орун-көрпәнни жиғиштуруп маңгин! — деди.■

⁹ һелиқи адәм шуан сақийип, орун-көрписини жиғиштуруп кәтирип маңди. Шу күни шабат күни еди. □ ■ ¹⁰ Шуңа бәзи Йәһудийлар сақайған кишигә:

— Бүгүн шабат күни турса, орун-көрпәнни кәтириш *Тәвратта* саңа мәнъий қилинған! — деди.■

¹¹ Лекин у уларға жававән:

— Мени сақайтқан киши өзи маңа: «Орун-көрпәнни жиғиштуруп маңгин» дегән еди! — деди.

¹² Улар униңдин: — Әнди саңа: «Орун-көрпәнни жиғиштуруп маңгин» дегән киши ким экән? — дәп сорашти.

¹³ Бирақ сақайған адәм униң ким экәнлигини билмәйтти. Чүнки у йәрдә адәм көп болғанлиқтин, Әйса өзини далдиға елип, астиғина кетип қалди. ¹⁴ Бу ишлардин кейин Әйса һелиқи адәмни ибадәтханида тепип униңға:

— Мана, сақайдиң. Әнди қайта гуна садир қилма, бешиңға техиму еғир күлпәт чүшүп қалмисун! — деди.■

¹⁵ һелиқи адәм Йәһудийларннң қешиға берип, өзини сақайтқан Әйса экәнлигини уқтурди.

¹⁶ Әйса бу ишларни шабат күни қилғанлиғи үчүн, Йәһудийлар униңға зиянкәшлик қилишқа башлиди. □ ¹⁷ Лекин Әйса уларға:

— Атам та һазирғичә тохтимастин иш қилип кәлмәктә, мәнму ишләймән! — деди.□ ■

■ **5:1** Лав. 23:2; Қан. 16:1. □ **5:3** «паләчләр» — яки «йиглигәнләр». □ **5:4** «чүнки бир пәриштә мәлум вақитларда көлчәккә чүшүп сунни урғутидикән; су урғуғанда көлчәккә биринчи болуп чүшкән киши өзини басқан һәр қандақ кесәлдин сақийидикән» — 3-айәттики «улар йетип... 4-айәттики «...өзини басқан һәр қандақ кесәлдин сақийидикән» дегән сөзләргичә бәзи кәна көчүрмиләрдә тепилмайду. Амма бизниңчә, бу сөзләр 7-айәттики сөзләрни чүшәндүргәнлиги үчүн бу сөзләрни чоқум әслидики текстннң бир қисми дәп қараймиз. ■ **5:8** Мат. 9:6; Мар. 2:11; Луқа 5:24. □ **5:9** «шабат күни» — Йәһудийларннң ибадәт қилидиған, дәм алидиған муқәддәс күнини көрситиду. У күни ишләш қәтғий мәнъий қилинған. «Тәбирләр»ниму көрүң. ■ **5:9** Юһ. 9:14. ■ **5:10** Мис. 20:10; Қан. 5:13; Йәр. 17:21; Мат. 12:2; Мар. 2:24; Луқа 6:2. ■ **5:14** Мат. 12:45; Юһ. 8:11. □ **5:16** «Йәһудийлар униңға зиянкәшлик қилишқа башлиди» — «Йәһудийлар» мошу йәрдә бәлким Йәһудий чоңлар, һөкүмдарларни көрситиши мүмкин. Бәзи кәна көчүрмиләрдә «вә уни өлтүрүшни қәстләшкә башлиди» дәп қошулиду. □ **5:17** «Атам та һазирғичә тохтимастин иш қилип кәлмәктә, мәнму ишләймән!» — «Атам» — Худа, әлвәттә. Әйса Йәһудий һөкүмдарларннң «Немә үчүн шабат күни иш қилисән» дегән соалиға бәргән жавап қисқа болғини билән бу Йәһудий өлималириға төвәндикидәк мәнини билдүриду: — «Худа Өзи һәрдайим, жүмлидин шабат күнидә ишлимәмду? У дайим Өз қанунийәтлири бойичә пүткүл аләмни өз-өзигә туташтуруп, һәммә мәвжудатларни бир-биригә бағландуруп турмамду? У шабат күнидиму бәзи инсанларннң женини елип, бәзилирини сақайтип, бәзилиригә һаят бәрмәмду? У мениң Атам болған экән, мән униңға һәмкарлашмисам болмайду!». Йәһудийлар униң бу жававидин униң Худа билән ата-оғуллуқ зич мунасивәттә дегинини тоғра чүшәнгини билән, лекин бу сөзини «күпүрлүк» дәп қариди (18-айәт). ■ **5:17** Юһ. 14:10.

18 Шу сәвәптин Йәһудийлар уни өлтүрүшкә техиму урунатти; чүнки у шабат күниниң қайдисини бузупла қалмастин, йәнә Худани «Атам» дәп чақирип, өзини Худаға баравәр қилған еди.■

Әйсаниң һоқуқи

19 Шуңа Әйса уларға жававән мундақ деди:

— Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки, Оғул өзлүгидин һеч немә қилалмайду, бәлки пәқәт Атиниң немә қиливатқанлиғини көрүп, андин шу ишни қилиду. Ата немә иш қилса, Оғулму шу ишни охшашла қилиду. ■ 20 Чүнки Ата Оғулни сөйиду вә Өзиниң қилидиған барлиқ ишлирини униңға аян қилиду һәм силәрни һәйран қалдурушқа булардин техиму зор вә улук ишларни униңға аян қилиду. □ ■ 21 Чүнки өлгәнләрни Ата қандақ тирилдүрүп, уларға һаятлиқ ата қилған болса, Оғулму шуниңға охшаш өзи халиған кишиләргә һаятлиқ ата қилиду. □ 22 Шуниңдәк, Ата Өзи һеч кимниң үстидин һөкүм чиқармайду, бәлки барлиқ һөкүм ишлирини Оғулға тапшурған. ■ 23 Буниңдин мәхсәт, — инсанларниң һәммиси Атиға һөрмәт қилғандәк, Оғулғиму охшашла һөрмәт қилиши үчүндүр. Кимки Оғулни һөрмәтлимисә, уни әвәткүчи Атиниму һөрмәтлимигәнләрдин болиду. ■ 24 — Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки, сөзүмни аңлап, мени Әвәткүчигә ишәнгән һәр ким мәңгүлүк һаятқа еришкән болиду; у адәм сораққа тартилмайду, бәлки өлүмдин һаятлиққа өткән болиду.■

25 — Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки, өлүкләрниң Худаниң Оғлиниң авазини аңлайдиған вақит-саити йетип кәлмәктә, шундақла һазир кәлдики, аңлиғанлар һаятлиққа егә болиду. □ ■ 26 Чүнки Ата Өзидә қандақ һаятлиққа егә болса, Оғулғиму өзидә шундақ һаятлиққа егә болушни ата қилди □ 27 вә йәнә униңға сорақ қилиш һоқуқиниму бәрди, чүнки у Инсаноғлидур. 28 Буниңға тәәжжүп қилмаңлар; чүнки барлиқ гөрдә ятқанлар униң авазини аңлайдиған вақит келиду ■ 29 вә улар шуан йәрликлиридин чиқишиду, яхшилиқ қилғанлар һаятқа тирилиду, яманлиқ қилғанлар сораққа тартилишқа тирилиду. ■ 30 Мән өзлүгүмдин һеч немә қилалмаймән, пәқәт Атамдин аңлиғиним бойичә һөкүм қилимән; вә мениң һөкүмүм һәққанийдур, чүнки мениң издигиним өзүмниң ирадиси әмәс, бәлки мени әвәткүчиниң ирадисини әмәлгә ашуруштур.■

Әйсаниң Худа әвәткини болғиниға төрт гувалиқ

31 — Әгәр өзүм үчүн өзүм гувалиқ бәрсәм гувалиғим һәқиқәт һесапланмайду. □ ■ 32 Лекин мән үчүн гувалиқ беридиған башқа бириси бар. Униң маңа беридиған гувалиқиниң растлиғини билимән. □ ■ 33 Силәр Йәһяға әлчи әвәткиниңларда, у һәқиқәткә гувалиқ бәргән

■ 5:18 Юһ. 7:19. ■ 5:19 Йәш. 54:5; Юһ. 3:30; 8:38; 9:4; 10:30; 14:9; 17:5. □ 5:20 «...һәм силәрни һәйран қалдурушқа булардин техиму зор вә улук ишларни униңға аян қилиду» — шүбһисизки, «техиму зор вә улук ишлар» Оғулға аян қилиниду вә шундақла униң арқилиқ башқиларғиму аян қилиниду. Бу «улук вә зор (грек тилида бирла сөз билән ипадилиниду) ишлар» 21-22-айәтләрдә баян қилиниду; у Оғул сүпитидә болғачқа, халиса бу ишларни (Худа Өзи қилидиғандәк) шабат күнидиму қилиш һоқуқи бар. ■ 5:20 Юһ. 1:2; 3:35; 7:16; 8:28; 14:24.

□ 5:21 «Чүнки өлгәнләрни ата қандақ тирилдүрүп, уларға һаятлиқ ата қилған болса, Оғулму шуниңға охшаш өзи халиған кишиләргә һаятлиқ ата қилиду» — шүбһисизки, бу сөzlәр һәм жисманий һәм роһий мәнидә ейтилиду.

■ 5:22 Мат. 11:27; Юһ. 3:35. ■ 5:23 Юһ. 2:23. ■ 5:24 Луқа 23:43; Юһ. 3:18; 6:40, 47; 8:51.

□ 5:25 «... өлүкләрниң Худаниң Оғлиниң авазини аңлайдиған вақит-саити йетип кәлмәктә, шундақла һазир кәлдики, аңлиғанлар һаятлиққа егә болиду» — бу сөzlәр, шүбһисики, болупму роһий жәһәттики өлүкләрни көрситиду («вақит-саити йетип кәлмәктә, шундақла һазир кәлдики,...»). Чүнки 28-айәттә жисманий өлүкләр айрим көрситилиду.

■ 5:25 Әф. 2:1, 5; 1Тим. 5:6. □ 5:26 «Чүнки Ата Өзидә қандақ һаятлиққа егә болса, Оғулғиму өзидә шундақ һаятлиққа егә болушни ата қилди» — башқа бир хил яхши тәржимиси «Чүнки Ата Өзи қандақ һаятлиқ мәнбәси болса, Оғулниму шундақ һаятлиқ мәнбәси қилди...». ■ 5:28 1Тес. 4:16. ■ 5:29 Дан. 12:2; Мат. 25:34,46. ■ 5:30 Юһ. 6:38. □ 5:31 «Әгәр өзүм үчүн өзүм гувалиқ бәрсәм гувалиғим һәқиқәт һесапланмайду» — «һәқиқәт һесапланмайду» грек тилида «һәқиқәт әмәс».

■ 5:31 Юһ. 8:14. □ 5:32 «Лекин мән үчүн гувалиқ беридиған башқа бириси бар. Униң маңа беридиған гувалиқиниң растлиғини билимән» — Әйса ейтқан бу муһим «гувалиқ беридиған башқа бириси» Йәһя пәйғәмбәр әмәс, бәлки Худаатиси Өзидур. 34-айәтни көрүң («маңа инсанниң гувалиқини қобул қилишимниң кериги йоқ»). ■ 5:32 Йәш. 42:1; Мат. 3:17; 17:5.

■ 34 (әмәлийәттә, маңа инсанниң гувалиқини қобул қилишимниң кериги йоқ; мениң Йәһя тоғрилиқ шундақ ейтивақиним пәқәтла силәрниң қутқузулушунлар үчүндур). □ 35 Йәһя болса көйүп нур чечип турған бир чирақ еди вә силәр униң йоруғида бир мәзгил шатлинишқа рази болдуңлар. 36 Лекин Йәһяниң мән үчүн бәргән гувалиғидинму улук бир гувалиқ бар. У болсиму, ата маңа ада қилишқа тапшурған әмәлләр, йәни мән қиливатқан әмәлләр, булар мениң тоғрамда Атиниң мени әвәткинигә гувалиқ бериду. □ ■ 37 Вә мени әвәткән Ата Өзимү мән үчүн гувалиқ бәргәндур. Силәр һеч қачан униң авазини аңлимидиңлар, қияпитини көрмидиңлар ■ 38 вә униң сөз-қалами силәрниң ичиңлардин орун алмиди; чүнки Униң әвәткини болса, униңға ишәнмәйсиләр.

39 Муқәддәс язмиларни қетирқенип оқуп олтирисиләр; чүнки улардин мәңгүлүк һаятқа егә болдуқ, дәп қарайсиләр. Дәл бу язмилар мән үчүн гувалиқ бәргүчидур. ■ 40 Шундақтиму силәр йәнила һаятлыққа еришиш үчүн мениң йенимға келишни халимайсиләр.

41 Мән инсанларниң махтишини қобул қилмаймән; 42 лекин мән силәрни билимәнки, ичиңларда Худаниң муһәббити йоқ. □ 43 Мән Атамниң нами билән кәлгәнмән, амма силәр мени қобул қилмайсиләр. һалбуки, башқа бириси өз нами билән кәлсә, силәр уни қобул қилисиләр. □ 44 Силәр бир-бириңлардин иззәт-шөһрәт қобул қилисиләр-ю, йеганә Худадин кәлгән иззәт-шөһрәткә интилмисәңләр, ундақта силәр қандақму етиқат қилалайсиләр?!■

45 Бирақ мени үстимиздин Атиға шикайәт қилиду, дәп ойлимаңлар. Үстүңлардин шикайәт қилғучи мән әмәс, бәлки силәр үмүт бағлиған Муса пәйғәмбәрду. 46 Чүнки әгәр силәр растин Муса пәйғәмбәргә ишәнгән болсаңлар, маңиму ишәнгән болаттиңлар. Чүнки у муқәддәс язмиларда мән тоғрилиқ пүткәндур. ■ 47 Лекин униң пүткәнлиригә ишәнмисәңлар, мениң сөзлиримгә қандақму ишинисиләр?!■

6

Бәш миң адәмниң тойдурулуши

Мат. 14:13-21; Мар. 6:30-44; Луқа 9:10-17

1 Бу ишлардин кейин, Әйса Галилийә деңизи (Тиберияс деңизи дәпму атилиду)ниң у қетиға өтти.□ 2 Зор бир топ халайиқ у кесәлләрни сақайтқан мөжизилик аламәтлирини көрди вә униң кәйнидин әгишип маңди. 3 Әйса таққа чиқип, у йәрдә мухлислири билән биллә олтарди. 4 У чағда Йәһудийларниң һейти, йәни «өтүп кетиш һейти»ға аз қалған вақит еди.■

5 Әйса бешини көтирип, зор бир топ халайиқниң өзиниң алдиға келиватқанлиғини көрүп, Филиптин:

— Буларға йәйдиғанға нанни нәдин алимиз? — дәп сориди■ 6 (лекин у бу сөзни Филипни синаш үчүн ейтқан еди. Чүнки у өзиниң немә қилидиғанлиғини биләтти).

■ 5:33 Юһ. 1:15, 19, 27. □ 5:34 «әмәлийәттә, маңа инсанниң гувалиқини қобул қилишимниң кериги йоқ» — Грек тилида «өзүм тоғрилиқ инсанларниң гувақлиғини қобул қилмаймән» «мениң Йәһя тоғрилиқ шундақ ейтивақиним пәқәтла силәрниң қутқузулушунлар үчүндур» — демәк, силәр Пәрийсиләр Йәһя пәйғәмбәрниң өзүм тоғрилиқ («мана Мәсиһ-Қутқуғучи!» дегән) гувалиқини қобул қилсаңлар, нижат тапалайсиләр. □ 5:36 «мән қиливатқан әмәлләр, булар мениң тоғрамда Атиниң мени әвәткинигә гувалиқ бериду» — «мән қиливатқан әмәлләр» — Әйса яритиватқан көп мөжизиләрдин ибарәт. ■ 5:36 Юһ. 10:25; 1Юһа. 5:9. ■ 5:37 Мис. 33:20; Қан. 4:12; Мат. 3:17; 17:5; Мар. 1:11; 9:7; Луқа 3:22; 9:35; Юһ. 1:33; 6:27; 8:18; 1Тим. 6:16; 2Пет. 1:17; 1Юһа. 4:12. ■ 5:39 Қан. 18:18; Йәш. 34:16; Луқа 16:29; 24:27; Юһ. 1:46; Рос. 17:11. □ 5:42 «ичиңларда Худаниң муһәббити йоқ» — яки «Худаға болған муһәббитиңлар йоқ». □ 5:43 «һалбуки, башқа бириси өз нами билән кәлсә, силәр уни қобул қилисиләр» — «башқа бириси» — шүбһисизки, бу сөз көп «сахта Мәсиһ»ләрни, болупму ахирқи заманда пәйда болған дәжжални көрситиду. Буниңдин бир мисал, миладийә 135-жили өзини «Мәсиһ болиман» дегән, «Бар-Қоқба» исимлиқ дәжжалдәк бир шәхс Пәләстиндә пәйда болған вә нурғун Йәһудий хәлқи униң тәрипидин алданған. Улар униңға әгишип, Рим империйәси билән қаршилишишқа чиқип, ахир берип Римниң қошунлири тәрипидин йоқитилған. ■ 5:44 Юһ. 12:43. ■ 5:46 Яр. 3:15; 22:18; 26:4; 28:14; Қан. 18:18. □ 6:1 «Галилийә деңизи» — Исраилийәниң шимал тәрипидики чоң бир көл. Хәритиләрни көрүң. ■ 6:4 Мис. 12:18; Лав. 23:5, 7; Чөл. 28:16; Қан. 16:1. ■ 6:5 Мат. 14:14; Мар. 6:34; Луқа 9:13.

⁷ Филип жававэн:

— Икки йүз динарға нан алсақму, һәр биригә кичиккинә бир чишләмдин йейишкиму йәтмәйду! □

⁸ Мухлислардин бири, йәни Симон Петрусниң иниси Андрияс Әйсаға: ⁹ — Бу йәрдә кичик бир оғул бала бар, униңда бәш арпа нан билән икки кичик белиқ бар. Лекин шунчә көп хәлиқкә бу немә болиду?! — деди.

¹⁰ Әйса: — Көпчиликни олтарғузуңлар, — деди (у йәрдә от-чөп мол өскән еди). Шунинң билән әр кишиләр олтарди; уларниң сани бәш миңчә бар еди. ¹¹ Әйса нанларни қолиға елип, Худаға тәшәккүр ейтқандин кейин, олтарғанларға үләштүрүп бәрди. Белиқларниму шундақ қилди; көпчилик халиғанчә йеди. ■ ¹² һәммәйлән йәп тоюнғанда, у мухлислириға:

— Ашқан парчиларни жиғиңлар, һеч нәрсә зайә болмисун, — деди.

¹³ Шунинң билән улар бәш арпа ненидин йәп ашқан парчилирини он икки севәткә толдуруп жиғивалди. □ ¹⁴ Энди халайиқ Әйсаниң көрсәткән бу мөжизилик аламитини көрүп: «Дунияға келиши муқәррәр болған пәйғәмбәр һәқиқәтән мошу экән!» дейишти. □ ■

¹⁵ Шунинң билән Әйса уларниң келип өзини падиша болушқа зорлимақчи болғанлиғини билип, улардин айрилип, қайтидин таққа ялғуз чиқип кәтти.

Әйсаниң су үстидә меңиши

Мат. 14:22-27; Мар. 6:45-52

¹⁶ Кәчқурун, Әйсаниң мухлислири деңиз бойға чүшүшти. ■ ¹⁷ Улар бир кемигә олтирип, деңизниң у қетидики Кәпәрнаһум шәһиригә қарап йол елишти (қараңғу чүшүп кәткән еди вә Әйса техичә уларниң йениға кәлмигән еди). ¹⁸ Қаттиқ боран чиқип, деңиз долқунлап кәтириливататти. ¹⁹ Мухлислар палақ уруп он-он бир чақиримчә маңғанда, Әйсаниң деңизниң үстидә меңип кемигә йеқинлишиватқанлиғини көрүп, қорқушуп кәтти. □ ²⁰ Лекин у уларға:

— Бу мән, қорқмаңлар! — деди.

²¹ Шунини аңлап улар уни кемигә чиқиривалғуси кәлди; у кемигә чиқипла, кемә дәрһал улар баридиған йәргә йетип барди. □ ■

Әйса — һәқиқий роһий озуктур

²² Этиси деңизниң у тәрипидә қалған халайиқ алдинқи күни у йәрдә Әйсаниң мухлислири чиққан кемидин башқа кеминиң йоқлуғини, Әйсаниң мухлислири шу кемигә чиққанда, Әйсаниң улар биллә чиқмиғанлиғини, бәлки мухлислириниң өзлирила кәткәнлиғини көргән еди. ²³ һалбуки, бир нәччә кемә-қолвақ Тиберияс шәһиридин Рәб тәшәккүр ейтқандин кейин хәлиқ нан йегән йәргә йеқин келип тохтиди. ²⁴ Шунинң билән халайиқ Әйсаниң вә мухлислириниң у йәрдә йоқлуғини көрүпла, кемиләргә олтирип, Әйсани издигили Кәпәрнаһум шәһиригә маңди. ²⁵ Улар уни деңизниң у тәрипидә тепип униңға:

— Устаз, бу йәргә қачан кәлдиң? — дәп сорашти. □

²⁶ Әйса уларға жававэн:

— Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки, силәр мени мөжизилик аламәтләрни көргәнлиғиңлар үчүн әмәс, бәлки нанлардин йәп тоюнғиниңлар үчүн издәйсиләр. ²⁷ Бузулуп

□ **6:7** «Икки йүз динарға нан алсақму...» — бир динар яки «динариус» болса адәттә бир ишчиниң бир күнлүк һәқиғә тоғра келәтти. 200 динар болса, аддий ишчиниң йерим жиллиқ киримидин артуқрақ болиду. ■ **6:11** 1Сам. 9:13.

□ **6:13** «севәт» — грек тилида «қол севәт», бәлким икки қоллап кәтиридиған севәтни көрситиду. □ **6:14** «Дунияға келиши муқәррәр болған пәйғәмбәр һәқиқәтән мошу экән!» — Муса пәйғәмбәрниң бу пәйғәмбәр тоғрилиқ алдин-ала ейтқан бешарити «Чөл.» 18:15дә тепилиду. ■ **6:14** Лука 7:16; 24:19; Юһ. 4:19. ■ **6:16** Мат. 14:23; Мар. 6:47.

□ **6:19** «он-он бир чақиримчә маңғанда...» — грек тилида «жигирмә бәш яки отуз «стадийон»чә маңғанда...». Бир стадийон 185 метр, шуңа улар қирғақтин 6-5 километр маңған еди (бир чақирим 500 метр әтрапиду). Деңизниң узунлуғи 20 километр, кәңлиги 12 километр болуп, улар деңиз оттурисига йәткән болса керәк. □ **6:21** «у кемигә чиқипла, кемә дәрһал улар баридиған йәргә йетип барди» — «Зәб.» 106:23-31ни көрүң. ■ **6:21** Зәб. 107:29-30 □ **6:25** «Устаз» — грек тилида «рабби».

кетидиған паний озуклуққа эмәс, бәлки мәңгү һаятликқа бақий қалидиған озуклуққа интилип ишләңлар; буни Инсаноғли силәргә бериду; чүнки уни Ата, йәни Худа Өзи мөһүрләп тәстиқлиған, — деди. ■

28 Шунинң билән улар униңдин:

— Немигә интилип ишлисәк андин Худаниң иш-хизмитидә ишлигән болимиз? — дәп сорашти.

29 Әйса уларға жавап берип: — Худаниң иш-хизмити дәл шуки, У әвәткинигә етиқат қилишиңлардур, — деди. ■

30 Шунинң билән улар йәнә:

— Ундақ болса сән бизни көрүп өзүңгә ишәндүргидәк қандақ мөжизилик аламәт яритисән? Зади немә иш қилип берисән? ■ **31** Ата-бовилиримиз чөлдә жүргәндә, *Зәбурда*: «У уларға әрштин чүшүрүлгән нан тәқдим қилди» дәп пүтүлгәндәк, «манна»ни йегән — дейишти. □ ■

32 Әйса уларға мундақ деди:

— Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки, силәргә асмандин чүшкән нанни бәргүчи Муса әмәс, бәлки мениң Атамдур; У *һазирму* силәргә асмандин чүшкән һәқиқий нанни бериватиду. **33** Чүнки Худаниң нени болса пүткүл дунияға һаятлик ата қилидиған, әрштин чүшкүчидур.

34 — Тәхсир, һемишә бизгә шу нанни берип турғайсән! — дейишти улар.

35 Әйса уларға мундақ деди:

— һаятлик нени өзүмдурмән! Мениң йенимға кәлгән һәр ким һеч қачан ач қалмайду, маңа етиқат қилған һәр ким һеч қачан уссимайду. ■ **36** Лекин силәргә ейтқинимдәк, силәр мени көргән болсаңларму, етиқат қилмайватисиләр.

37 Ата маңа тапшурғанларниң һәр бири йенимға келиду вә мениң йенимға кәлгәнләрдин һеч қайсисини һәргиз ташливәтмәймән. **38** Чүнки өз ирадәмни әмәс, бәлки мени Әвәткүчиниң ирадисини әмәлгә ашуруш үчүн әрштин чүштүм. ■ **39** Мени Әвәткүчиниң ирадиси болса дәл шуки, униң маңа тапшурғанлиридин һеч бирини жүтүрмәй, бәлки ахирқи күни уларниң һәммисини тирилдүрүшүмдин ибарәт. □ ■ **40** Чүнки мениң Атамниң ирадиси шуки, Оғулға көз тикип қарап, униңға етиқат қилғанларниң һәр бирини мәңгүлүк һаятқа ериштүрүштүр; вә мән ахирқи күни уларни тирилдүримән. ■

41 Әнди Йәһудийлар Әйсаниң: «Әрштин чүшкән нан өзүмдурмән!» дегини үчүн униңға нарази болуп ғотулдишишқа башлиди: **42** — «Бу Йүсүпниң оғли Әйса әмәсму? Атисиниму, анисиниму тонуйдиған турсақ, йәнә қандақларчә: — «Әрштин чүштүм!» десун?» — дейишәтти улар. ■

43 Әйса жававән уларға мундақ деди: — Мениң *тоғрамда* өз ара ғотулдашмаңлар. **44** Мени әвәткән Ата Өзи кишиләрниң қәлбини тартқузмиса, һеч ким мениң йенимға келәлмәйду; мениң йенимға кәлгән һәр бирини ахирқи күни тирилдүримән. ■ **45** Пәйғәмбәрләрниң язмилирида: «Уларниң һәммисигә Худа тәрипидин үгитилиду» дәп пүтүлгәндур. Шуңа, Атиниң сөзини тиңшиған вә униңдин үгәнгән һәр бири мениң йенимға келиду. ■ **46** Бирақ бу бирәрким Атини көргән дегәнлик әмәс; пәқәт Худаниң йенидин кәлгүчи болса, у Атини

■ **6:27** Мат. 3:17; 17:5; Мар. 1:11; 9:7; Лука 3:22; 9:35; Юh. 1:33; 3:16; 4:14; 5:37; 6:40, 54; 8:18; 2Пет. 1:17. ■ **6:29** 1Юhа. 3:23. ■ **6:30** Мат. 12:38; 16:1; Мар. 8:11; Лука 11:29; 1Кор. 1:22. □ **6:31** «У уларға әрштин чүшүрүлгән нан тәқдим қилди» — «Зәб.» 77:24. «Ата-бовилиримиз чөлдә жүргәндә, *Зәбурда*: «У уларға әрштин чүшүрүлгән нан тәқдим қилди» дәп пүтүлгәндәк, «манна»ни йегән — дейишти» — Уларниң буни Әйсаға дегинидә көздә тутқини: «Сән Муса пәйғәмбәргә охшаш «Дунияға келиши муқәррәр болған» шу пәйғәмбәр яки Мәсйһ болсаң, әнди Мусаға охшаш асмандин нан («манна») чүшүрүшүңгә тоғра кәлмәмду?» дегәндәк мәна еди. Әйса уларға «Бу нан бәргүчи Муса әмәс, Худадур» дәп хаталиқни түзәткәндин кейин (32-айәт) өзиниң «асмандин чүшкән һәқиқий нан» экәнлигини чүшәндүриду. ■ **6:31** Мис. 16:4, 14; Чөл. 11:7; Нәһ. 9:15; зәб. 77:24, 25; 1Кор. 10:3. ■ **6:35** Йәш. 55:1; Юh. 4:14; 7:37. ■ **6:38** Мат. 26:39; Мар. 14:36; Лука 22:42; Юh. 5:30. □ **6:39** «Мени Әвәткүчиниң ирадиси... ахирқи күни уларниң һәммисини тирилдүрүшүмдин ибарәт» — «ахирқи күни» қиямәт күни. ■ **6:39** Юh. 10:28; 17:12; 18:9. ■ **6:40** Юh. 3:16; 4:14; 6:27, 54. ■ **6:42** Мат. 13:55; Мар. 6:3. ■ **6:44** Күй. 1:4; Юh. 6:65. ■ **6:45** Йәш. 54:13; Йәр. 31:33; Ибр. 8:10; 10:16.

көргөндүр. □ ■

⁴⁷ Бәрһәк, бәрһәк, мән силәргә шуни ейтип қояйки, маңа етиқат қилғучи мәңгүлүк һаятқа егидүр. ■ ⁴⁸ һаятлик нени өзүмдүрмән. ⁴⁹ Ата-бовилириңлар чөлләрдә «манна» йегини билән йәнила өлди. ■ ⁵⁰ Лекин мана, әрштин чүшкән нан дәл шундақки, бириси униңдин йегән болса өлмәйду. □ ⁵¹ Әрштин чүшкән һаятлик нени өзүмдүрмән; кимдәким бу нандин йесә, әбәдил-әбәткичә яшайду. Мән беридиган шу нан болса мениң әт-тенимдүр, пүткүл дуниядикиләр һаятқа егә болсун дәп, мән уни аtimaқчимән. ■

⁵² Бу сөз билән Йәһудийлар өз ара талаш-тартыш қилишиқа башлап:

— Бу адәм бизниң йейишимизгә өзиниң әт-тенини қандақ берәлисун?! — дейишәтти. ■

⁵³ Шуңа Әйса уларға мундақ деди:

— Бәрһәк, бәрһәк, мән силәргә шуни ейтип қояйки, силәр Инсаноғлиниң әт-тенини йемигичә вә қенини ичмигичә, силәрдә һаятлик болмайду. ⁵⁴ Әт-тенимни йегүчи вә қенимни ичкүчи мәңгүлүк һаятқа еришкән болиду вә мән уни ахирқи күни тирилдүримән. □ ■ ⁵⁵ Чүнки әт-теним һәқиқий озуклуқ, қеним болса һәқиқий ичимликтүр. ⁵⁶ Әт-тенимни йегүчи вә қенимни ичкүчи мәндә яшайду вә мәнму униңда яшаймән. □ ⁵⁷ һаят Ата мени әвәткән вә мән Атиниң болғанлиғидин яшаватқинимдәк, мени йегүчи киши һәм мениң васитәм билән яшайду. ⁵⁸ Мана бу әрштин чүшкән нандүр. Бу нан ата-бовилириңлар йегән «манна»дәк әмәс; чүнки улар «манна»ни йейиши билән өлди; бирақ бу нанни истемал қилғучи болса мәңгү яшайду! ■

⁵⁹ Бу сөзләрни у Кәпәрһаһумдики синагогда тәлим бәргинидә ейтқан еди. ⁶⁰ Шуниң билән униң мухлислиридин нурғунлири буни аңлиғанда:

— Бу тәлим бәк еғир екән! Буни ким аңлап кәтирәлисун? — дейишти.

⁶¹ Бирақ өз ичидә мухлислириниң бу тоғрисида ғотулдашқинини билгән Әйса уларға:

— Бу сөзүм силәрни тайдурдимү? ⁶² Әнди мабада Инсаноғлиниң әсли кәлгән жайға кәтириливатқинини көрсәңлар, қандақ болар?! ■ ⁶³ Инсанға һаятлик бәрғүчи — Роһтур. Инсанниң әтлири болса һеч қандақ пайда бәрмәйду. Мән силәргә ейтқан сөзлирим болса һәм роһтур вә һәм һаятликтүр. □ ■ ⁶⁴ Лекин араңлардин етиқат қилмиған бәзиләр бар, — деди (чүнки Әйса етиқат қилмиғанларниң вә өзигә сатқунлуқ қилидиғанниң ким екәнлигини баштила биләтти). ■

⁶⁵ Шуниң билән у мундақ деди: — Мән шу сәвәптин силәргә шуни ейттимки, Атамдин ата қилинмиса, һеч ким мениң йенимға келәлмәйду! ■

⁶⁶ Шу вақиттин тартип мухлислиридин хелә көпи чекинип чиқип, униң билән йәнә маңмайдиған болди. ⁶⁷ Шуңа Әйса он иккиләндиң:

— Силәрму, һәм мәндин кетишни халамсиләр? — дәп сориди.

⁶⁸ Симон Петрус униңға жавап қилип:

— И Рәб, биз кимниң йениға кетәттуқ? Мәңгү һаятлик сөзлири сәндилидүр! ■ ⁶⁹ Вә шуниңға ишәндүк вә шуни билип йәттуқки, сән Худаниң Муқәддәс Болғучисидүрсән! — деди. ■

□ **6:46** «Бирақ бу бирәрким Атини көргән дегәнлик әмәс; пәқәт Худаниң йенидин кәлгүчи болса, у Атини көргәндүр» — бәзи алимлар бу әйәттики сөзләрни Әйса әмәс, бәлки расул Юханна чүшәндүрүш йолида қошуп язған, дәп қарайду. Биз униң үчүн анчә испат көрмигәчкә, йәнила Әйсаниң өз сөзи, дәп оилаймиз. ■ **6:46** Мат. 11:27; Луқа 10:22; Юһ. 1:18; 7:29; 8:19. ■ **6:47** Юһ. 3:16,36. ■ **6:49** Мис. 16:4; Чөл. 11:7; Зәб. 77:24 □ **6:50** «Лекин мана, әрштин чүшкән нан дәл шундақки, бириси униңдин йегән болса өлмәйду» — яки «лекин мана, бириси униңдин йегән болса өлмәйдиған, әрштин чүшкән нан мошу йәрдиүр». ■ **6:51** Юһ. 11:26; Ибр. 10:5, 10. ■ **6:52** Юһ. 3:9. □ **6:54** «әт-тенимни йегүчи» — яки «әт-тенимни истемал қилғучи». ■ **6:54** Юһ. 3:16; 4:14; 6:27,40.

□ **6:56** «әт-тенимни йегүчи» — яки «әт-тенимни истемал қилғучи». ■ **6:58** Юһ. 3:13. ■ **6:62** Мар. 16:19; Луқа 24:50; Юһ. 3:13; Рос. 1:9; әф. 4:8. □ **6:63** «Инсанға һаятлик бәрғүчи — Роһтур» — мошу йәрдә «Роһ», шүбһисизки, Худаниң Роһини көрситиду. «Инсанниң әтлири болса һеч қандақ пайда бәрмәйду» — «инсанниң әтлири» — Худаға таянмайдиған инсанларни көрситиду. «Римлиқларға»дики кириш сөзимиздә «әт/әтләр» тоғрилиқ болған изаһатимизни көрүң. «Мән силәргә ейтқан сөзлирим болса һәм роһтур вә һәм һаятликтүр» — демәк, роһий мәнидә, адәмниң роһиға һаят киргүзидиған, мәңгүлүк һаят йәткүзидиған. ■ **6:63** 2Кор. 3:6. ■ **6:64** Юһ. 2:25; 13:11. ■ **6:65** Юһ. 6:44. ■ **6:68** Рос. 5:20. ■ **6:69** Мат. 16:16; Мар. 8:29; Луқа 9:20; Юһ. 11:27.

⁷⁰ Әйса уларға жававән:

— Мән силәр он иккиңларни таллидим эмәсму, бирақ араңларда бириси Иблистур! — деди
 □ ■ ⁷¹ (униң бу дегини Ишқарийотлуқ Симонниң оғли Йәһудани көрсәткән еди, чүнки Йәһуда он иккиләнниң бири болғини билән, кейин өзигә сатқунлуқ қилиду). □

7

Әйсаниң инилириниң униңға қарши туруши

¹ Бу ишлардин кейин, Әйса Галилийәдә айлинип жүрди. У Йәһудийәдә айлинип жүрүшни халимайтти, чүнки шу йәрдики Йәһудийлар униңға қәст қилмақчи еди. ² Бу чағда, Йәһудийларниң «кәпиләр һейти»ға аз қалған еди. ■ ³ Шуңа Әйсаниң инилири униңға:

— Мошу йәрдин айрилип Йәһудийәгә барғин, шуниң билән мухлислириңму *карамәт* әмәллириңни көрәләйду! □ ⁴ Чүнки өзини хәлиқ-аләмгә тонутмақчи болған һеч ким йошурун жайда иш қилмайду. Бу әмәлләрни қиливатқан экәнсән, өзүңни дунияға көрсәт! — дейишти.

⁵ Чүнки униң инилириму униңға етиқат қилмиған еди. ■

⁶ Шуңа Әйса уларға:

— Мениң вақит-саитим теһи кәлмиди. Лекин силәргә нисбәтән һәрвақит мунасиптур. □ ⁷ Бу дуниядики кишиләр силәргә һәргиз өч болмайду; лекин мени өч көриду. Чүнки мән уларниң қилмишлирини рәзил дәп гувалиқ бериватимән. ■ ⁸ Силәр бу һейтқа беривериңлар. Мән бу һейтқа бармаймән, чүнки мениң вақит-саитим теһи йетип кәлмиди, — деди. □ ■

⁹ Әйса бу сөзләрни қилип, Галилийәдә қалди.

Кәпиләр һейтида

¹⁰ Әйсаниң инилири һейтқа чиққандин кейин, у өзиму униңға барди. Амма ашкарә әмәс, йошурун барди. ¹¹ һейтта Йәһудийлар уни издәп: «У қәйәрдидур?» дәп соравататти. ■

¹² Кишиләр арисиди униң тоғрисиди көп ғул-ғула болди. Бәзиләр уни: «Яхши адәм!» десә, йәнә бәзиләр: «Яқ, у халайиқни аздуруватиду!» дейишти. ■ ¹³ Бирақ Йәһудий чоңлиридин қорқуп, һеч ким очуқ-ашкарә униң гепини қилмайтти. □ ■

¹⁴ һейтниң йерими өткәндә, Әйса ибадәтхана һойлилириға кирип хәлиқкә тәлим беришкә башлиди. □ ¹⁵ Йәһудийлар:

□ **6:70 «бирақ араңларда бириси Иблистур!»** — яки «бирақ араңларда бириси дүшмәндур!». «Иблис» дегән сөзниң өз мәнәси «дүшмән, яв». ■ **6:70** Луқа 6:13. □ **6:71 «Ишқарийотлуқ Симонниң оғли Йәһуда...»** — яки «Симонниң оғли Йәһуда Ишқарийотни...». ■ **7:2** Лав. 23:34. □ **7:3 «Мошу йәрдин айрилип Йәһудийәгә барғин, шуниң билән мухлислириңму карамәт әмәллириңни көрәләйду!»** — Әйсаниң инилириниң бу сөзиниң ички мәнәси бәлким: «Муһим мөтивәр кишиләрниң көпи Галилийә дегән мошу намрат, пинһан жайдин әмәс, бәлки пайтәхт Йерусалимдидур; сән шу йәрдә өзүңни көрситишиң керәк; шуниң билән һәқиқий нам-инавитиң вә һәйвитиң болиду» дегәндәк болса керәк. Сәл ғәлитә иш шуки, улар униңға ишәнмигини билән (5-әйәтни көрүң): «Исраилниң падишаси болай десәң, карамәт әмәллириңни очуқ мәйданида көрситишиң керәк» дегән гуманий несийәтти бәргән (4-әйәтни көрүң). ■ **7:5** Мар. 3:21.

□ **7:6 «силәргә нисбәтән һәрвақит мунасиптур»** — бу сөзниң ички мәнәси бәлким интайин аддийду. Худаниң ирадисиғә көңүл бөлидиған адәм Худаниң йетәкчилигини вә башпанаһлигини издәп жүриду; лекин пәкәт өз ирадисиғә қарайдиған киши Худаниң йетәкчилигиниң вә башпанаһлигиниң кериги йоқ дәп жүриду вә шундақла, бу дуниядикиләрдин һеч қандақ қаршилиққа яки өчмәнликкә учрмайду, халиған йәргә беривериду. Лекин Худаниң ирадисиғә издигән киши тәбиий һалда бу дуниядикиләрниң қилмишлирини ашкарә қилғачқа, уларниң нәпритигә учрайду (7-әйәтни көрүң). ■ **7:7** Юһ. 3:19; 14:17; 15:18. □ **7:8 «Силәр бу һейтқа беривериңлар. Мән бу һейтқа бармаймән»** — көп кона көчүрмиләрдә «Силәр бу һейтқа беривериңлар. Мән бу һейтқа теһи бармаймән» яки «Силәр бу һейтқа беривериңлар. Мән бу һейтқа һазирчә бармаймән» дейилиду. «Теһи» яки «һазирчә» сөзләр әслидә болсун, болмисун, бәрибир әйәтниң мәнәси асасән охшаштур; чүнки Әйса инилири һейтқа чиққандин кейин астиртин барди (10-әйәт). Бәзиләр «һазирчә» дегәнни чүшәндүрүш йолида киргүзиду. ■ **7:8** Юһ. 8:20. ■ **7:11** Юһ. 11:56. ■ **7:12** Мат. 21:46; Луқа 7:16; Юһ. 6:14; 9:16; 10:19. □ **7:13 «Йәһудий чоңлиридин қорқуп...»** — грек тилида «Йәһудийлардин қорқуп» дейилиду. Мошу йәрдә «Йәһудийлар» чоқум уларниң чоңлирини көрситиду. ■ **7:13** Юһ. 9:22; 12:42; 19:38. □ **7:14 «...кирип»** — грек тилида «...чиқип»

— Бу адәм һеч қандақ тәлим алмиған туруқлуқ, униң қандақму мунчә көп билими болсун? — дәп һаң-таң қелишти. □

¹⁶ Әйса уларға:

— Бу тәлимләр мениң әмәс, бәлки мени Әвәткүчиниңкидур. ■ ¹⁷ Униң ирадисиғә әмәл қилишқа өз ирадисини бағлиған һәр ким бу тәлим тоғрилиқ — униң Худадин кәлгәнлигини яки өзлүгүмдин ейтиватқанлиғимни билиду. ¹⁸ Өз алдиға сөзлигән киши өз шан-шәривини издәйду, лекин өзини әвәткүчиниң шан-шәривини издәйдиған киши һәқ-садиқтур, униңда һәққанийсизлиқ йоқтур. ¹⁹ Муса пәйғәмбәр силәргә Тәврат қанунини тапшурған әмәсму? Лекин һеч қайсиңлар бу қанунға әмәл қилмайватисиләр! Немишкә мени өлтүрмәкчи болисиләр? — деди. □ ■

²⁰ Көпчилик:

— Саңа жин чаплишипту! Сени өлтүрмәкчи болған ким экән? — дейишти. □ ■

²¹ Әйса уларға мундақ жавап бәрди: — Мән бир карамәтни яритишим билән һәммиңлар һаң-таң қелиштиңлар. □ ²² — Әнди Муса пәйғәмбәр силәргә хәтнә қилиш тоғрилиқ әмир қалдурған (әмәлийәттә болса хәтнә қилиш Муса пәйғәмбәрдин әмәс, ата-бовилардин қалған), шуңа силәр шабат күнигә *тоғра келип қалсиму* шу күнидә адәмниң хәтнисини қиливерисиләр. □ ■

²³ Әнди Тәврат қануниға хилаплиқ қилинмисун дәп шабат күнидә адәм хәтнә қилинған йәрдә, мән шабат күнидә бир адәмни сәллинама сақайтсам, силәр немә дәп маңа аччиқлинисиләр?

²⁴ Сиртқи қияпәткә қарап һөкүм қилмаңлар, бәлки һәққаний һөкүм қилиңлар! ■

Әйса Қутқузуғучи-Мәсиһмиду?

²⁵ У вақитта Йерусалимлиқларниң бәзилири:

— Чоңлар өлтүрмәкчи болған киши бу әмәсмиди? ²⁶ Ашкарә сөzlәватсиму, униңға қарши һеч нәрсә демидиғу! Дәрвәкә, ақсақалларниң униң Мәсиһ экәнлигини билип йәткәнму?

²⁷ һалбуки, бу адәмниң қәйәрдин кәлгәнлигини биз ениқ билимиз. Лекин Мәсиһ кәлгәндә, униң қәйәрдин кәлгәнлигини һеч ким билмәстиғу, — дейишти. □ ■

²⁸ Шуңа Әйса ибадәтхана һойлисида тәлим бериветип, жуқури аваз билән мундақ деди:

— Силәр мени тонуймиз һәмдә мениң қәйәрдин кәлгәнлиғимниму билимиз, *дәватисиләр?! Бирақ мән өзлүгүмдин әмәс, мән мени Әвәткүчидин кәлдим, У һәқтур; бирақ силәр Уни*

□ **7:15** «Йәһудийлар» — бәлким Йәһудий чоңлар. ■ **7:16** Юһ. 3:11; 8:28; 12:49; 14:10, 24. □ **7:19** «немишкә мени өлтүрмәкчи болисиләр?» — яки «немишкә мени өлтүргили издәйсиләр?».

■ **7:19** Мис. 20:1; 24:3; Мат. 12:14; Мар. 3:6; Юһ. 5:18; 10:39; 11:53; Рос. 7:53. □ **7:20** «Сени өлтүрмәкчи болған ким экән?» — яки «Сени өлтүргили издәйдиған ким?».

■ **7:20** Юһ. 8:48,52; 10:20. □ **7:21** «Мән бир карамәтни яритишим билән һәммиңлар һаң-таң қелиштиңлар» — бу «бир карамәт», шүбһисизки, у алдинқи қетим Йерусалимда болғанда шабат күнидә паләч адәмни сақайтқанлиғини көрситиду (23-айәт вә 5-бапни көрүң). Әйсаниң сөзигә қариганда, гәрчә бу мөжизә бир нәччә ай илгири көрситилгән болсиму, уларниң есидә техичә бар еди. Шу вәжидин улар Әйсани өлтүрүвәтмәкчи болиду. 22-24-айәтләрдә Әйса «шабат күнидә адәмни сақайтиш Тәврат қануниға хилап», дегән хиялға қаттиқ рәддийә бериду. Бизниңчә у әслидә уларни бу мәсилә тоғрилиқ ойландуруш үчүн бу мөжизини қәстән шабат күнидә яратқан еди.

□ **7:22** «әмәлийәттә болса хәтнә қилиш Муса пәйғәмбәрдин әмәс, ата-бовилардин қалған» — «хәтнә қилиш»ни Худа әслидә Ибраһим пәйғәмбәргә (Муса пәйғәмбәрдин илгири, әлвәттә) Өзиниң Ибраһим вә әвлатлири билән болған әһдиниң симболи болсун дәп тапшурған еди («Яр.» 17-бап). «шуңа силәр шабат күнигә тоғра келип қалсиму шу күнидә адәмниң хәтнисини қиливерисиләр» — әмир болса «Бала туғулуп сәккизинчи күни хәтнисини қилиш керәк» («Яр.» 17:13). Шуниң билән «сәккизинчи күн» шабат күнигә тоғра келип қалсиму (вә шабат күни «ишләш»кә болмайду) балини сүннәт қиливериш керәк. Болмиса Тәврат қануниға хилаплиқ болиду. ■ **7:22** Лав. 12:3; Яр. 17:10. ■ **7:24** Қан. 1:16,17; Пәнд. 24:23; Яқ. 2:1. □ **7:27** «бу адәмниң қәйәрдин кәлгәнлигини биз ениқ билимиз» — улар уни Галилийәлик дәп биләтти. Әмәлийәттә у Бәйт-Ләһәмдә туғулған, әлвәттә. «Лекин Мәсиһ кәлгәндә, униң қәйәрдин кәлгәнлигини һеч ким билмәстиғу, — дейишти.» — халайиқниң бу сөзлири анчә тоғра әмәс еди; бу кишиләр пәйғәмбәрләрниң Мәсиһ тоғрилиқ бешарәтлик язмилирини толуқ билмигән болса керәк. Бәлким уларниң көздә тутқини пәқәт Мәсиһниң туюқсиз намайән болидиғанлиғини көрсәткән бешарәтләрдә еди. ■ **7:27** Мат. 13:55; Мар. 6:3; Луқа 4:22.

тонумайсиләр. □ ■ 29 Мән Уни тонуймән. Чүнки мән Униң йенидин кәлдим, мени У әвәтти. ■ 30 Шуңа улар уни тутуш йолини издәйтти, лекин һеч ким униңға қол салмиди; чүнки униң вақит-саити теһи йетип кәлмигән еди. □ ■ 31 Лекин халайиқ арисидики нурғун кишиләр униңға етиқат қилди. Улар: «Мәсиһ кәлгәндә бу киши көрсәткән мәҗизилик аламәтләрдин артуқ мәҗизә яриталарму?!» дейишти. ■

Әйсани тутуш үчүн қаравуларниң әвәтилиши

32 Пәрсийләр халайиқниң у тоғрилиқ ғул-ғула болувақан бу гәп-сөзлирини аңлиди; шуниң билән Пәрсийләр билән баш каһинлар уни тутуш үчүн бир нәччә қаравуларни әвәтти. □

33 Шуниң билән Әйса:

— Йәнә бир аз вақит силәр билән биллә болимән, андин мени Әвәткүчиниң йениға кетимән.

■ 34 Мени издәйсиләр, лекин тапалмайсиләр. Мән баридиған йәргә баралмайсиләр, — деди. ■

35 Буниң билән, Йәһудийлар бир-биригә:

— У биз тапалмиғидәк қәйәсләргә барар? Грекләр арисидики тарқақ Йәһудий муһажирларниң йениға берип, грекларға тәлим берәмдиғану? □ 36 «Мени издәйсиләр, лекин тапалмайсиләр. Мән баридиған йәргә баралмайсиләр» дегини немисиду? — дейишти.

Һаятлик сүйи

37 Һейтниң ахирқи һәм әң катта күни, Әйса орнидин туруп, жуқури аваз билән: —

Кимдәким уссиса, мениң йенимға келип ичсун! □ ■ 38 Маңа етиқат қилғучи кишиниң худди муқәддәс язмиларда ейтилғинидәк, ич-бағридин һаятлик сүйиниң дәриялири еқип чиқиду!

— дәп жақалиди □ ■ 39 (у бу сөзни өзигә етиқат қилғанларға ата қилинидиған Муқәддәс Роһқа қарита ейтқан еди. Худаниң Роһи теһи һеч кимгә ата қилинмиғанмиди, чүнки Әйса теһи шан-шәриғигә кирмигән еди). ■

Хәлиқниң бөлүнүп кетиши

40 Халайиқ ичидә бәзиләр бу сөзни аңлап:

— Келиши муқәррәр болған пәйғәмбәр һәқиқәтән мошу экән!! — дейишти. □ ■

41 Бәзиләр: «Бу Мәсиһ экән!» дейишәтти. Йәнә бәзиләр болса: «Яқ, Мәсиһ Галилийәдин келәттиму? ■ 42 Муқәддәс язмиларда, Мәсиһ *падиша* Давутниң нәслидин һәм Давутниң жути Бәйт-Ләһәм йезисидин келиду, дейилмигәнмиди?» — дейишти. ■

□ 7:28 «силәр мени тонуймиз һәмдә мениң қәйәрдин кәлгәнлигимниму билимиз, дәватисиләр?! Бирақ мән өзлүгүмдин әмәс, мән мени Әвәткүчидин кәлдим, У һәқтур; бирақ силәр Уни тонумайсиләр» — Бу сөз Әйсаниң уларниң «Бу адәмниң... қәйәрдин кәлгәнлигини ениқ билимиз» дегинигә рәддийә қилған жавави еди. Әгәр улар Худани тонуған болса Әйсаниң қәйәрдин кәлгәнлигини билгән болатти, лекин улар Худани тонимайтти (айәттики ахирқи сөзгә қараң). ■ 7:28 Юһ. 5:43; 8:26, 42; Рим. 3:4. ■ 7:29 Юһ. 10:15. □ 7:30 «Шуңа улар уни тутуш йолини издәйтти...» — «улар» бәлким йәнила чоңларни көрситиду. ■ 7:30 Мар. 11:18; Луқа 19:47; 20:19; Юһ. 7:19; 8:20, 37.

■ 7:31 Юһ. 8:30. □ 7:32 «қаравуларни әвәтти» — яки «ибадәтхана қаравуллирини әвәтти». Лекин бизниңчә 30- вә -44-айәтләр (Лавийлардин болған) мошу кишиләрни айрим көрситиду. ■ 7:33 Юһ. 16:16. ■ 7:34 Юһ. 8:21; 13:33. □ 7:35 «У биз тапалмиғидәк қәйәсләргә барар? Грекләр арисидики тарқақ Йәһудий муһажирларниң йениға берип, грекларға тәлим берәмдиғану?» — бу айәттики «грекләр» Қанаанниң (Пәләстинниң) сиртида турған барлиқ ят әлликләргә вәкиллиқ қилиду. □ 7:37 «Һейтниң ахирқи һәм әң катта күни, Әйса орнидин туруп, жуқури аваз билән: — Кимдәким уссиса, мениң йенимға келип ичсун!» — Әйса бу сөzlәрни һейтниң ахирқи күни, йәни дәл Худаниң Исраил хәлқи чөлдики вақтида Муса пәйғәмбәр арқилиқ уларни су билән тәминлигән мәҗизә яратқан хатирә күнидә ейтқан. ■ 7:37 Лав. 23:36; Йәш. 55:1; Юһ. 6:35; Вәһ. 22:17. □ 7:38 «Маңа етиқат қилғучи кишиниң худди муқәддәс язмиларда ейтилғинидәк, ич-бағридин һаятлик сүйиниң дәриялири еқип чиқиду!» — «муқәддәс язмиларда ейтилғандәк» — «Йәш.» 58:11 вә «Әз.» 47:1-12ни көрүң. «Зәб.» 77:15-16, «Пәнд.» 4:23, «Йәш.» 44:3, 55:1, «Әз.» 47:1-12, «Йо.» 3:18, «Зәк.» 13:1, 14:8му бәлким «Муқәддәс Роһниң төкүлүши» билән мунасивәтликтур. ■ 7:38 Йәш. 12:3.

■ 7:39 Йәш. 44:3; Йо. 2:27-29; Рос. 2:17. □ 7:40 «Келиши муқәррәр болған пәйғәмбәр һәқиқәтән мошу экән!» — Муса пәйғәмбәрниң бу пәйғәмбәр тоғрилиқ алдин-ала ейтқан бешарити «Қан.» 18:15дә тепилиду. ■ 7:40 Мат. 21:46; Луқа 7:16; Юһ. 6:14. ■ 7:41 Юһ. 1:47; 4:42. ■ 7:42 Зәб. 131:11; Мик. 5:1; Мат. 2:6.

⁴³ Буниң билән, халайиқ униң вәжидин иккигә бөлүнүп кәтти. ⁴⁴ Бәзилири уни тутайли дегән болсиму, лекин һеч ким униңға қол салмиди.

Йәһудий ақсақаллириниң этиқатсизлиги

⁴⁵ Қаравуллар ибадәтханидин баш каһинлар билән Пәрисийләрниң йениға қайтип кәлгәндә, улар қаравулларға:

— Немә үчүн уни тутуп кәлмидиңлар? — дәп сорашти.

⁴⁶ Қаравуллар:

— һеч ким һеч қачан бу адәмдәк сөзлигән әмәс! — дәп жавап беришти.

⁴⁷ Пәрисийләр уларға жававән:

— Силәрму аздурулдуңларму? ⁴⁸ Ақсақаллардин яки Пәрисийләрдин униңға этиқат қилғанлар болғанму?! ■ ⁴⁹ Лекин Тәврат қанунини билмәйдиған бу чүпрәндиһәр ләнәткә қалиду! — дейишти.□

⁵⁰ Уларниң арисидин бири, йәни бурун ахшамда Әйсаниң алдиға кәлгән Никодим уларға:■

⁵¹ — Тәврат қанунимиз авал кишиниң немә қилғинини өзидин аңлап билмәй туруп, униңға һөкүм чиқирамду!■

⁵² Улар жавап қилип: — Сәнму Галилийәдинму? *Муқәддәс язмиһарни көр, қетирқинип оқуп бақ, Галилийәдин һеч қандақ пәйғәмбәр чиқмайду!* — деди.□

⁵³ Шуниң билән уларниң һәр бири өз өйигә кәтти.□

8

Зина үстидә тутулған аял

¹ Әйса болса Зәйтун теғиға чиқип кәтти. ² Этиси сәһәрдә, у йәнә ибадәтхана һойлиһарға кирди вә халайиқниң һәммиси униң йениға келишкән еди. У олтирип, уларға тәлим беришкә башлиди. ³ Шу чағда, Тәврат устазлири билән Пәрисийләр зина қилип тутулуп қалған бир аялни униң алдиға елип келишти. Улар аялни оттуриға чиқирип, ⁴ униңдин:

— Устаз, бу аял дәл зина үстидә тутувелинди.□ ⁵ Муса *пәйғәмбәр* Тәврат қанунида бизгә мошундақ аялларни чалма-кесәк қилип өлтүрүшни әмир қилған. Әнди сәнчә, уни қандақ қилиш керәк? — дәп сорашти.□ ■ ⁶ Әнди уларниң бундақ дейиштики нийити, уни қапқанқа чүшүрүп, униң үстидин әрз қилғидәк бирәр банә издәш еди. Амма Әйса еңишип, бармиғи билән йәргә бир немиләрни язғили турди.□ ⁷ Улар шу соални тохтимаһ соравататти, у руслиһип уларға:

■ **7:48** Йәш. 33:18; Юһ. 12:42; 1Кор. 1:20; 2:8. □ **7:49** «Тәврат қанунини билмәйдиған бу чүпрәндиһәр ләнәткә қалиду!» — «чүпрәндиһәр» аддий хәлиқни көрситиду. Ақсақаллар вә Пәрисийләр уларни интайин кәмситәтти. ■ **7:50** Юһ. 3:2; 19:39. ■ **7:51** Мис. 23:1; Лав. 19:15; Қан. 1:17; 17:8; 19:15. □ **7:52** «Муқәддәс язмиһарни көр, қетирқинип оқуп бақ, Галилийәдин һеч қандақ пәйғәмбәр чиқмайду!» — уларниң бу сөзидә Галилийәлик болған Юнус пәйғәмбәрни қәстән унтуған еди. Чүнки Тәвратниң «Юнус пәйғәмбәр» дегән қисмида, Худаниң Йәһудий әмәсләргә ниһат пурситини йәткүзгәниһиғи ениқ хатириниди. Улар йәнә «Йәш.» 8:12дики бешарәт, йәни Мәсиһниң өз хизмитини Галилийәдә башлайдиғанлиғи тоғрилиқ бешарәтни қәстән унтуған охшайду. □ **7:53** «шуниң билән уларниң һәр бири өз өйигә кәтти» — «һәр бири өз өйигә кәтти» дегәнлик бәлким Никодимниң соали уларниң вижданиға санжылған болса керәк. □ **8:4** «Устаз, бу аял дәл зина үстидә тутувелинди» — «зина қилип тутулуп қалған» аял бар еди, лекин әрқәк қени? □ **8:5** «Муса пәйғәмбәр Тәврат қанунида бизгә мошундақ аялларни чалма-кесәк қилип өлтүрүшни әмир қилған» — қизиқ йери шуки, улар пәқәт «аяллар»ни тилға алиду. Әмәлийәттә Тәврат қануни бойичә зина қилған әрқәкләрниму өлүмгә мәнқүм қилиш керәк еди. ■ **8:5** Лав. 20:10; Қан. 22:22. □ **8:6** «Әнди уларниң бундақ дейиштики нийити, уни қапқанқа чүшүрүп, униң үстидин әрз қилғидәк бирәр банә издәш еди» — Әгәр Әйса «Бу аялға рәһим қилиш керәк» десе, улар дәрһал «Сән Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанунға хилаплиқ қилишни үндәйсән, дәйтти. Башқа бир тәрәптин, шу чағда Йәһудий хәлқи Рим империйәсиниң қануни астида турғачқа, Йәһудийлар өзлири һеч кимгә өлүм жазасини бежа кәлтүрүш һоқуқи йоқ еди. Шуңа әгәр Әйса «Чалма-кесәк қилинсун» десе, у чағда улар римлиқларға «мошу киши Рим империйәсигә қарши чиқти!» дегәндәк шикайәт қилатти.

— Араңлардики ким гунасиэ болса, бу аялга биринчи ташни атсун! — деди.■

⁸ Андин у йәнә еңишип, йәргә йезишни давамлаштурди.■ ⁹ Улар бу сөзни аңлап, алди билән яшанғанлири, андин қалғанлири бир-бирләп һәммиси у йәрдин чиқип кетишти. Ахирида Әйса оттурида өрә турған һелиқи аял билән ялғуз қалди. □ ¹⁰ Әйса руслинип туруп, шу аялдин башқа һеч кимни көрмигән болуп, униңдин:

Ханим, саңа һелиқи шикайәт қилғанлар қени? Сени гунаға бекитидиған һеч ким чиқмидиму? — дәп соривиди, ¹¹ — һәзрәтлири, һеч ким чиқмиди, — деди аял.

Әйса:

— Мәнму сени гунаға бекитмәймән. Барғин, буниңдин кейин йәнә гуна қилмигән! — деди.□ ■

Әйса дуняниң нуриду

¹² Шуңа Әйса йәнә көпчиликкә сөз қилип:

— Дуняниң нури өзүмдурмән. Маңа әгәшкәнләр қараңғулукта маңмайду, әксичә һаятлик нуриға еришиду, — деди.■

¹³ Пәрсийләр:

— Сән өзүңгә өзүң гувалиқ бериватисән. Шуңа сениң гувалиғиң раст һесапланмайду, — дейишти.

¹⁴ Әйса уларға жававән мундақ деди:

— Һәтта мән өзүмгә гувалиқ бәрсәмму, гувалиғим һәқтур, чүнки мән өзүмниң қәйәрдин кәлгәнлигимни вә қәйәргә баридиғанлиғимни билимән. Лекин силәр қәйәрдин кәлгәнлигимни вә қәйәргә баридиғанлиғимни билмәйсиләр. ■ ¹⁵ Силәр әт егилириниң өлчими бойичә һөкүм қилисиләр. Бирақ мән һеч кимниң үстигә һөкүм қилмаймән. □ ¹⁶ Мән һөкүм қилсамму, һөкүмүм һәқиқийдур; чүнки мән ялғуз әмәс, бәлки мени әвәткән Ата бу ишта мән билән биллидур. □ ¹⁷ Силәргә тәвә болған Тәврат қанунида: «Икки адәмниң гувалиғи болса раст һесаплиниду» дәп пүтүлгәндур. □ ■ ¹⁸ Раст, мән өзүм тоғрамда өзүм гувалиқ беримән, вә мени әвәткән Атиму мениң тоғрамда гувалиқ бериду.■

¹⁹ Улар униңдин: — Атаң қәйәрдә? — дәп сорашти.

Әйса уларға жавап берип: — Силәр я мени тонумайсиләр, я Атамни тонумайсиләр; мени тонуған болсаңлар, Атамниму тонуйттуңлар, — деди.■

■ **8:7** Қан. 17:7. ■ **8:8** Йәр. 17:13 □ **8:9** «улар бу сөзни аңлап, алди билән яшанғанлири, андин қалғанлири бир-бирләп һәммиси у йәрдин чиқип кетишти» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «Улар бу сөзни аңлап, вижданиниң әйиплиши билән алди билән яшанғанлири, андин қалғанлири бир-бирләп һәммиси у йәрдин чиқип кетишти» дейилиду.

□ **8:11** «Мәнму сени гунаға бекитмәймән. Барғин, буниңдин кейин йәнә гуна қилмигән!» — 7:53-8:11-айәтләр бәзи кона көчүрмиләрдә тепилмайду. Бизниңчә, буниң сәвәви, бу «зина гунайиниң көчүрүм қилиниши» тоғрисидики айәтләр бәзи көчүргүчиләрниң зитиға қаттиқ тәккән болса керәк. ■ **8:11** Юһ. 5:14. ■ **8:12** Йәш. 42:16; Юһ. 1:9; 9:5; 12:35,36. ■ **8:14** Юһ. 5:31. □ **8:15** «Силәр әт егилириниң өлчими бойичә һөкүм қилисиләр» — «әт егилириниң өлчими бойичә» — оқурмәнләрниң есидә болсунки, Инҗилда «әт» яки «әтләр» көп йәрләрдә инсанларниң Худаға таянмай өзлүгидин иш қилғанлиғини көрситиду. «Римлиқларға»дики «кириш сөз»ниму көрүң. □ **8:16** «Бирақ мән һеч кимниң үстигә һөкүм қилмаймән. Мән һөкүм қилсамму, һөкүмүм һәқиқийдур» — Әйса Мәсиһ бу дуняда турғанда кишиләрниң үстигә һөкүм қилмайтти (сораққа тартмайтти), бәлки уларниң иш-һәрикәтлириниң үстигә, тоғра, тоғра әмәс, дәп һөкүм қилатти. Пәқәт ахирәткә кәлгәндә андин у барлиқ кишиләрни сораққа тартип, уларниң үстидин һөкүм чиқириду, әлвәттә. Пәрсийләр болса өзлирини сорақчи, Мәсиһни сораққа тартиш һоқуқимиз бар дәп қарайтти. «мени әвәткән Ата бу ишта мән билән биллидур» — «бу ишта» дегән сөzlәр әйни тексттә болмисиму, мәнәси дәл «Мениң һөкүм қилғиним пәқәт өзүмдин әмәс, буниңда Ата мән билән биллидур» дегәндәктур. □ **8:17** «Силәргә тәвә болған Тәврат қанунида...» — грек тилида «силәрниң Тәврат қануниңларда» дейилиду. Бу һәжвий, кинайилик гәптур. Пәрийсиләр дайим: «Тәврат қанунини тиришип-тирмишип, һәқиқий мәнәси билән өзләштүргүчиләр пәқәт бизләримиз» дәп һалини чоң қилип жүрүшәтти. Әмәлийәттә «Тәврат қануни» Худаниң барлиқ хәлқигә тәвә еди, әлвәттә. 10:34 вә 15:25ниму көрүң.

«икки адәмниң гувалиғи болса раст һесаплиниду» — «Қан.» 17:6. ■ **8:17** Чөл. 35:30; Қан. 17:6; 19:15; Мат. 18:16; 2Кор. 13:1; Ибр. 10:28. ■ **8:18** Мат. 3:17; 17:5; Мар. 1:11; 9:7; Луқа 3:22; 9:35; Юһ. 1:33; 5:37; 6:27. ■ **8:19** Юһ. 14:9; 16:3.

20 Әйса бу сөзләрни ибадәтханида тәлим бәргинидә, сәдиқә сандуғиниң алдида туруп ейтқан еди. Бирақ һеч ким уни тутмиди, чүнки униң вақит-саити теһи йетип кәлмигән еди. □ ■

Әйсаниң етиқатсизларға ағаһ беришлири

21 Шуниң билән у уларға йәнә:

Мән бу йәрдин кетимән; силәр мени издәйсиләр, лекин өз гунайиңлар ичидә өлисиләр. Мән кетидиған йәргә силәр баралмайсиләр, — деди. ■

22 Буниң билән Йәһудийлар:

— У: «Мән кетидиған йәргә силәр баралмайсиләр» дәйду. Бу униң өзини өлтүрүвалимән дегинимиду? — дейишти.

23 Әйса уларға:

— Силәр төвәндиңдурсиләр, мән жуқуридиндурмән. Силәр бу дунядиндурсиләр, мән бу дунядин әмәсмән. ■ 24 Шуниң үчүн силәргә: «Гуналириңлар ичидә өлисиләр» дедим. Чүнки силәр мениң «Әзәлдин Бар Болғучи» экәнлигимгә ишәнмисәңлар, гуналириңлар ичидә өлисиләр, — деди. □ ■

25 Сән зади ким? — дәп сорашти улар.

Әйса уларға: — Башта силәргә немә дегән болсам, мән шу. 26 Өзүмниң силәрниң тоғраңларда вә үстүңлардин һөкүм қилидиған нурғун сөзлирим бар; лекин мени Әвәткүчи һәқтур вә мән Униңдин немини аңлиған болса, буларнила дунядикиләргә уқтуруп ейтимән, — деди. □ ■

27 Улар униң өзлиригә ейтқанлириниң Ата тоғрилиқ экәнлигини чүшинәлмиди. □ 28 Шуңа Әйса мундақ деди:

Силәр Инсаноғлини көтәргәндин кейин, мениң «Әзәлдин Бар Болғучи» экәнлигимни билисиләр вә шундақла һеч ишни өзлүгүмдин қилмиғанлиғимни, пәқәт Атиниң маңа үгәткининила сөзлигәнлигимниму билисиләр. □ ■ 29 Мени Әвәткүчи мән билән биллидур, У мени әсла ялғуз қоймиди, чүнки мән һемишә Уни хурсән қилидиған ишларни қилимән. ■

30 Әйса бу сөзләрни қиливатқан чағниң өзидә, нурғун кишиләр униңға етиқат қилди. ■

Һәқиқий әркинлик тоғрилиқ

31 Әйса өзигә етиқат қилған Йәһудийларға:

— Әгәр мениң сөз-каламимдин чиқмай турсаңлар, мениң һәқиқий мухлислирим болған болисиләр, 32 вә һәқиқәтни билисиләр вә һәқиқәт силәрни азатлиққа ериштүриду, — деди. ■

33 Улар жававән: — Биз Ибраһимниң нәслимиз, — һеч қачан һеч кимниң қуллуғида болмидуқ. Сән қандақсигә: Азатлиққа еришсиләр, дәйсән? — деди. ■

□ 8:20 «сәдиқә сандуғиниң алдида» — яки «ғәзнидә». ■ 8:20 Юһ. 7:30. ■ 8:21 Юһ. 7:34; 13:33. ■ 8:23 Юһ. 3:31.

□ 8:24 «Чүнки силәр мениң «Әзәлдин Бар Болғучи» экәнлигимгә ишәнмисәңлар, гуналириңлар ичидә өлисиләр» — яки «Чүнки силәр мениң «Мән Болимән» экәнлигимгә ишәнмисәңлар, гуналириңлар ичидә өлисиләр». «Әзәлдин Бар Болғучи» яки «Мән Болимән» — Бу Худаниң Муса пәйғәмбәргә ашқарилған нами болуп («Мис.» 3:14), Әйсаму бу намни өзигә қолланған. Башқа бир тәржимиси: «Мениң У (йәни, Мәсиһ) экәнлигимгә...». Лекин «Юанна»да охшаш шу ибарә тепилидиған көп башқа әйәтләр билән селиштүрғанда (мәсилән, 28-, 58-әйәт) бу тәржимимиз тоғра болуши керәк. ■ 8:24 Юһ. 8:21. □ 8:26 «Өзүмниң силәрниң тоғраңларда вә үстүңлардин һөкүм қилидиған нурғун сөзлирим бар; лекин мени Әвәткүчи һәқтур вә мән Униңдин немини аңлиған болса, буларнила дунядикиләргә уқтуруп ейтимән» — Мәсиһниң Пәрсийләргә ейтқан башқа көп сөзлиригә охшаш, бу сөзи интайин ихчамдур. Бизниңчә умумий мәнаси: «Силәр тоғрилиқ нурғун әйипләйдиған сөзлирим бар. Бу сөзлиримни қобул қилмаслиғиңлар мүмкин. Лекин мениң бу сөзлирим әмәлийәттә өзүмдин әмәс, бәлки мени әвәткән Атамдиндур; шуңа ишинишиңлар керәк; чүнки немини Униңдин аңлисам, шуни дуняға ейтимән» дегәндәк болса керәк. ■ 8:26 Юһ. 7:28; 15:15; Рим. 3:4.

□ 8:27 «улар униң өзлиригә ейтқанлириниң ата тоғрилиқ экәнлигини чүшинәлмиди» — «Ата» өз Атиси Худа, әлвәттә. Демисәкму, Мәсиһниң немишкә бәзидә пәқәт «Ата» вә башқа йәрләрдә «Атам» дейишини тәтқиқ қилиш бәк пайдилиқ иштур. □ 8:28 «Силәр Инсаноғлини көтәргәндин кейин...» — «Инсаноғлиниң көтирилиши» авал Әйсаниң крестлиниши, андин асманға көтирилип Худаниң оң тәрипидә олтиришинму көрситиду. 12:32-34ниму көрүң. «Мениң «Әзәлдин Бар Болғучи» экәнлигимни билисиләр» — 24-әйәттики изаһатни көрүң. ■ 8:28 Чөл. 21:9; 2Пад. 18:4; Юһ. 3:11, 14; 7:16; 12:32, 49; 14:10. ■ 8:29 Юһ. 14:10; 16:32. ■ 8:30 Юһ. 7:31. ■ 8:32 Рим. 6:18; Гал. 5:1; 1Пет. 2:16. ■ 8:33 Мат. 3:9.

³⁴ Эйса уларға жавап берип: — Бәрһәк, бәрһәк, мән силәргә шуни ейтип қояйки, гуна садир қилған киши гунаниң қулидур. ■ ³⁵ Қул аилидә мәңгү турмайду, лекин оғул мәңгү туриду.

□ ³⁶ Шуниң үчүн Оғул силәрни азат қилса, һәқиқий азат болисиләр. □ ■ ³⁷ Силәрниң Ибраһимниң нәсли экәнлигиңларни билимән. Бирақ мени өлтүрмәкчи болуватисиләр, чүнки мениң сөзүм ичиңлардин орун алмиди. ³⁸ Мән Атамниң йенида көргәнлиримни ейтиватимән; силәр болсаңлар өз атаңлардин көргәнлириңларни қиливатисиләр! □ ■

³⁹ Улар жавап берип: — Бизниң атимиз Ибраһимдур, — деди.

Эйса уларға: — Әгәр Ибраһимниң пәрзәнтлири болсаңлар, Ибраһимниң әмәллирини қилған болаттиңлар! ■ ⁴⁰ Бирақ һазир әксичә мени, йәни Худадин аңлиған һәқиқәтни силәргә йәткүзгән адәмни өлтүрүшкә қәстләйсиләр. Ибраһим ундақ ишни қилмиған. ■ ⁴¹ Силәр өз атаңларниң қилғинини қиливатисиләр! — деди.

— Биз һарамдин болған әмәсмиз! Бизниң пәкәт бирла атимиз бар, У болса Худадур! — дейишти улар. □

⁴² Эйса уларға: — Атаңлар Худа болған болса, мени сөйгән болаттиңлар; чүнки мән Худаниң бағридин чиқип, бу йәргә кәлдим. Мән өзлүгүмдин кәлгән әмәсмән, бәлки Униң тәрипидин әвәтилгәнмән. □ ■ ⁴³ Сөзлиримни немишкә чүшәнмәйсиләр? Ениқки, мениң сөз-калаким қулиқиңларға кирмәйватиду! ⁴⁴ Силәр атаңлар Иблистин болғансиләр вә униң арзу-һәвәслиригә әмәл қилишни халайсиләр. У аләм апиридә болғандин тартип қатил еди вә униңда һәқиқәт болмиғачқа, һәқиқәттә турмиған. У ялған сөзлигәндә, өз тәбиитидин сөзләйду, чүнки у ялғанчи вә шундақла ялғанчиликниң атисидур. □ ■ ⁴⁵ Лекин мән һәқиқәтни сөзлигимини үчүн, маңа ишәнмәйсиләр. ⁴⁶ Қайсиңлар мени гунайи бар дәп дәлилләләйсиләр, қени? һәқиқәтни сөзлисәм, немә үчүн маңа ишәнмәйсиләр? ⁴⁷ Худадин болған киши Худаниң сөзлирини аңлайду; силәр уларни аңлимайсиләр, чүнки силәр Худадин болған әмәссиләр! ■

⁴⁸ Йәһудийлар униңға жававән:

— Әжәба, бизниң сени: «Самарийәлик һәм жин чаплашқан адәм»сән дегинимиз тоғра әмәсмү? — дейишти. □ ■

⁴⁹ Эйса жававән: — Маңа жин чаплашқини йоқ, бәлки мән Атамни һөрмәт қилимән; лекин силәр маңа һөрмәтсизлик қиливатисиләр. ■ ⁵⁰ Мән өз шан-шәригимни издимәймән; лекин буни издигүчи һәм униң үстидин һөкүм қилғучи Бириси бар. ⁵¹ Бәрһәк, бәрһәк, мән силәргә шуни ейтип қояйки, мениң сөз-калакимни тутидиған киши әбәдил-әбәт өлүм көрмәйду. ■

⁵² Шуниң билән Йәһудийлар униңға:

■ **8:34** Рим. 6:20; 2Пет. 2:1. □ **8:35** «Қул аилидә мәңгү турмайду, лекин оғул мәңгү туриду» — демәк, бириси «қул» болса (мошу йәрдә «гунаниң қули») һәр қандақ өй егиси билән мәңгүлүк мунасивәттә болмайду, униң аилә әзаси болалмайду; пәкәт өй егисиниң өз аилсидикиләр биләнла мәңгүлүк мунасивити болиду; өй егисиниң оғли өй егисиниң һоқуқиға егә болиду, әлвәттә. Әнди «өй егиси» Худа болса, униң Оғлиму толук һоқуқлуқ болиду, әлвәттә. Бу иш 36-айәттики һәқиқәт билән зич бағлиниду. □ **8:36** «Шуниң үчүн Оғул силәрни азат қилса, һәқиқий азат болисиләр» — жуқуриқи изаһатниму көрүң. «Қул» «қул»ни азат қилмайду, «қул»ни азат қилалайдиған пәкәт өзи азат болған киши, әлвәттә. Әнди бу дунияда ким гунадин азаттур? Мәсиһдин башқа һәр бир киши гунаниң қулидур, һәқиқий азат болған киши пәкәт «Оғул», йәни Мәсиһдур; шуниң билән у башқиларни (уларда етиқат болса) гунаниң күчидин азат қилалайду. ■ **8:36** Рим. 8:2.

□ **8:38** «силәр болсаңлар өз атаңлардин көргәнлириңларни қиливатисиләр!» — яки «силәр болсаңлар өз атаңлардин аңлиғанлириңларни қиливатисиләр!». ■ **8:38** Юһ. 3:11; 7:16; 12:49; 14:10, 24. ■ **8:39** Рим. 2:28; 9:7. ■ **8:40** Юһ. 17:17. □ **8:41** «Силәр өз атаңларниң қилғинини қиливатисиләр!» — «өз атаңлар» — Иблисни көрситиду, әлвәттә. 44-айәтни көрүң. «Биз һарамдин болған әмәсмиз!» — бу даритма гәп. Улар Әйсаниң Мәрийәмдин туғулушини «бир атиниң вәстиси билән әмәс», бәлки «һарамдин болған» дәп пуритип, униңдин евән тапмақчи еди. □ **8:42** «мән Худаниң бағридин чиқип...» — грек тилида «мән Худаниң ичидин чиқип...». ■ **8:42** Юһ. 5:43; 7:29. □ **8:44** «... Иблис ялғанчи вә шундақла ялғанчиликниң атисидур» — яки «... у (Иблис) ялғанчи вә шундақла ялғанчиликниң пиридур». ■ **8:44** Яр. 3:1; 2Кор. 11:3; 1Юһа. 3:8. ■ **8:47** Юһ. 6:37; 10:26,27; 1Юһа. 4:6. □ **8:48** ««Самарийәлик һәм жин чаплашқан адәм»сән» — «Самарийәликләр» Йәһудийлар көзгә илмайдиған бир хәлиқ болуп, уларниң көзқаришичә Самарийәликләр Худаниң сөзини бурмилиған капирлар вә жин тәккәнләрду. ■ **8:48** Юһ. 7:20; 10:20. ■ **8:49** Юһ. 7:18. ■ **8:51** Юһ. 5:24; 11:25.

— Саңа дәрвәкә жин чаплашқанлиғини әнди билдуқ! Һәтта һәзити Ибраһим вә пәйғәмбәрләрму өлгән турса, сән қандақсигә: «Мениң сөз-каламини тутидиған киши әбәдил-әбәт өлүм тетимайду» дәйсән? ⁵³ Әжәба, сән атимиз Ибраһимдин улуқмусән? У өлди, пәйғәмбәрләр һәм өлди!? Сән өзүңни ким қилмақчисән?■

⁵⁴ Әйса җававән мундақ деди:

— Әгәр мән өзүмни улуқлисам, ундақта улуқлуғум һеч нәрсә һесапланмайтти. Бирақ мени улуқлиғучи — силәр «У бизниң Худайимиз» дәп атайдиған Атамниң Өзидур. ⁵⁵ Силәр Уни тонумидиңлар, лекин мән Уни тонуймән. Уни тонумаймән десәм, силәрдәк ялғанчи болаттим; бирақ мән Уни тонуймән вә Униң сөз-каламими тутимән. ⁵⁶ Атаңлар Ибраһим мениң күнүмни көридиғанлиғидин яйрап-яшниди һәм дәрвәкә уни алдин-ала көрүп шатланди.□ ■

⁵⁷ — Сән теһи әллик яшқа кирмәй туруп, Ибраһимни көрдүңму? — дейишти улар.

⁵⁸ Әйса уларға:

— Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки, Ибраһим туғулмастила, мән Бар Болғучидурмән! — деди.□

⁵⁹ Буниң билән улар уни чалма-кесәк қилғили қоллириға йәрдин таш алди; лекин Әйса уларға көрүнмәй, уларниң оттурисидин өтүп ибадәтханидин чиқип кәтти.□ ■

9

Әйсаниң туғма қариғуни сақайтиши

¹ Вә у йолда кетиветип, туғма қариғу бир адәмни көрди. ² Мухлислири униңдин:

— Устаз, ким гуна қилип униң қариғу туғулғиниға сәвәп болған? У өзиму я ата-анисиму? — дәп сорашти.□

³ Әйса мундақ җавап бәрди:

— Өзи яки ата-анисиниң гуна садир қилғанлиғидин әмәс, бәлки Худаниң Өз әмәллири униңда аян қилинсун дәп шундақ болған. ⁴ Күнниң йоруғида, мени Әвәткүчиниң әмәллирини ада қилишим керәк. Кәч кирсә, шу чағда һеч ким иш қилалмайду.□ ⁵ Мән дунияда турған вақтимда, дунияниң нури өзүмдурмән.■

⁶ Бу сөзләрни қилғандин кейин, у йәргә түкүрүп, түкүрүктин лай қилип, лайни һелиқи адәмниң көзлиригә сүрүп қойди.■ ⁷ вә униңға: «Силоам көлчиги»гә берип жуовәткин» деди («Силоам» ибранийча сөз болуп, «әвәтилгән» дегән мәнини билдүриду). Шуниң билән һелиқи

■ **8:53** Ибр. 11:13. □ **8:56** «Атаңлар Ибраһим мениң күнүмни көридиғанлиғидин яйрап-яшниди» — Әйсаниң «мениң күнүм» дегини немини көрситиду? Бизниңчә бу ибарә: (1) униң дунияға келишини көрситиду; (2) униң шан-шәрәп ичидә қайтип келидиған күниниму көрситиду. Ибраһим қачан алдин-ала буни көргән? Йәһудий «Раббилар»ниң көпинчиси «Ибраһим Ишақни қурбанлиқ қилишқа сунған вақитта бақий әләм униңға аян қилинған» дәп қарайтти вә бизму бу пикиргә майилмиз. ■ **8:56** Яр. 17:17; Луқа 10:24; Ибр. 11:13. □ **8:58** «Ибраһим туғулмастила, мән Бар Болғучидурмән!» — «мән Бар Болғучидурмән» дегини йәнила «Мис.» 3:14дә, Муса пәйғәмбәргә вәһий қилинған, Худаниң «Мән Өзүмдурмән», яки болмиса «Мән Әәлдин Бар Болғучидурмән» дегән улуқ намини көрситиду. Әйсаниң бу намни өзигә алғини униң Худалиқ тәбиитини көрситиду. Йәһудийлар униң бу гепини тоғра чүшиниду, лекин қәтгий ишәнмәйду (59-айәтни көрүң). □ **8:59** «Буниң билән улар уни чалма-кесәк қилғили қоллириға йәрдин таш алди» — Йәһудий хәлқи униң сөзиниң мәнасини тоғра чүшинәтти, лекин ишәнмәй «күпүрлүк қилғучи!» дәп уни өлтүрмәкчи еди. «лекин Әйса уларға көрүнмәй, уларниң оттурисидин өтүп ибадәтханидин чиқип кәтти» — бәзи кәна көчүрмиләрдә Пәкәт «лекин Әйса өзини далдиға елип, ибадәтханидин чиқип кәтти» дейилиду. ■ **8:59** Луқа 4:29; Юһ. 10:31,39; 11:8.

□ **9:2** «Устаз» — Грек тилида «Рабби». □ **9:4** «мени Әвәткүчиниң әмәллирини ада қилишим керәк» — яки «мени Әвәткүчиниң әмәллирини ада қилишимиз керәк». «Кәч кирсә, шу чағда һеч ким иш қилалмайду» — Әйсаниң йәр йүзидә болидиған хизмитигә бәлким пәкәт алтә ай қалған болса керәк. ■ **9:5** Йәш. 42:6; Луқа 2:32; Юһ. 1:9; 8:12; 12:35,46; Рос. 13:47. ■ **9:6** Мар. 8:23.

адәм берип жуовиди, көзи көридиған болуп қайтип кәлди. □ 8 Хошнилири вә у илгири тиләмчилик қилғинида уни көргәнләр:

— Бу олтирип тиләмчилик қилидиған һелиқи адәм әмәсму? — дейишип кәтти. ■

9 Бәзиләр: «Һәә, шу екән» десә, йәнә бәзиләр: «Яқ. у әмәс, лекин униңға охшайдикән» дейишти.

Бирақ у өзи:

— Мән дәл шу киши болиман! — деди.

10 — Ундақта көзлириң қандақ ечилди? — дәп сорашти улар.

11 У жававән мундақ деди:

— Әйса исимлиқ бир киши түкүрүгидин лай қилип көзлиримгә сүрүп қоювиди, маңа: «Силоам көлчигигә берип жуовәткин» дегән еди. Мән берип жуовидим, көрәләйдиған болдум.

12 — У һазир қәйәрдә? — дәп сорашти улар.

— Билмәймән, — деди у.

Пәрсийләрниң мәҗизини сүрүштүрүши

13 Халайиқ илгири қариғу болған бу адәмни Пәрсийләрниң алдиға елип беришти 14 (әслидә Әйса лай қилип бу адәмниң көзлирини ачқан күн дәл шабат күни еди). ■ 15 Шуниң билән Пәрсийләр қайтидин бу адәмдин қандақ көрәләйдиған болғинини соривиди, у уларға: — У көзлиримгә лай сүрүп қойди, мән жуовидим вә мана, көрәләйдиған болдум! — деди.

16 Шуниң билән Пәрсийләрдин бәзилири:

— У адәм Худаниң йенидин кәлгән әмәс, чүнки у шабат күнини тутмайду, — дейишти.

Йәнә бәзилири:

— У гунакар адәм болса, қандақларчә бундақ мәҗизилик аламәтләрни яриталайтти? — дейишти.

Буниң билән уларниң арисидә бөлүнүш пәйда болди. □ ■ 17 Улар қариғу адәмдин йәнә:

— У көзлириңни ечипту, әнди сән у тоғрилиқ немә дәйсән? — дәп сорашти.

У: — У бир пәйғәмбәр екән, — деди. ■

18 Йәһудийлар көрәләйдиған қилинған кишиниң ата-анисини тепип кәлмигичә, бурун униң қариғу екәнлигигә вә һазир көрәләйдиған қилинғанлиғиға ишәнмәйтти. Шуңа улар униң ата-анисини чақиртип, 19 улардин:

— Бу силәрниң оғлуңларму? Туғма қариғу, дәвататтиңлар? Әнди һазир қандақларчә көрәләйдиған болуп қалди? — дәп сорашти.

20 Ата-аниси уларға: — Униң бизниң оғлимиз екәнлиги, шундақла туғулушидинла қариғу екәнлигини билимиз; 21 лекин һазир қандақларчә көрәләйдиған болуп қалғанлиғини, көзлирини ким ачқанлиғини билмәймиз. У чоң адәм турса, буни өзидин сораңлар, у өзи дәп бәрсун, — дәп жавап бәрди.

22 Ата-анисиниң шундақ дейиши Йәһудийлардин қорққанлиғи үчүн еди; чүнки Йәһудийлар кимдәким Әйсани Мәсиһ дәп етирап қилса, у синагог жамаитидин қоғлап чиқирилсун дәп

□ 9:7 «Силоам» — Ибрания тилида «Силоа». « Әйса униңға: «Силоам көлчиги»гә берип жуовәткин» деди... һелиқи адәм берип жуовиди, көзи көридиған болуп қайтип кәлди» — бу кор адәм ибадәтханиға йеқин жайда тиләмчилик қилип олтарған болса, ибадәтханидин «Силоам көлчиги»гә бир километр дәк келәтти. Шуниң үчүн бу сәпәр кор адәмниң ишәшигә нисбәтән хелә бир синақ еди. Лай қаттиқлашқандин кейин у көзлирини һеч ачалмиған һалда мошу узун йолни меңиши керәк еди. Бу кор адәм үчүн интайин еғир еди, әлвәттә. Униң үстигә йолни бекар маңса көп «тиләмчилик вақти» истрап болуп кетәтти. ■ 9:8 Рос. 3:2. ■ 9:14 Мат. 12:1; Мар. 2:23; Луқа 6:1; Юһ. 5:9. □ 9:16 «У адәм Худаниң йенидин кәлгән әмәс, чүнки у шабат күнини тутмайду» — улар «у шабат күнини тутмайду» дәйду. Чүнки улар Әйсаниң түкүрүгидин лай қилишни «әмгәк қилиш», шундақла шабатниң «дәм елиш принципи»ни бузуш, дәп қарайтти. Әйса болса «Атамниң әмәллирини ада қилишим керәк» дегән еди (4-айәт). Демәк, «иш қилғучи» яки «әмәл қилғучи» әслидә Худа Өзидур. Униңдин башқа ким шундақ мәҗизә яритайтти? ■ 9:16 Юһ. 3:2; 7:12; 9:33; 10:19. ■ 9:17 Луқа 7:16; 24:19; Юһ. 4:19; 6:14.

қарар қилған еди. □ ■ 23 Шу сәвәптин униң ата-аниси: «У чоң адәм турса, буни өзидин сораңлар» дегән еди.

24 Пәрисийләр әслидә қаригу болған адәмни йәнә чақирип униңға:

— Худаға шан-шәрәп берип қасәм қил! Биз бу адәмниң гунакар екәнлигини билимиз, — дейишти. □ ■

25 У мундақ жавап бәрди:

— У гунакарму, әмәсму, билмәймән. Бирақ мән шу бирла ишни билимәнки, қаригу едим, һазир көрәләйдиған болдум.

26 Улар униңдин йәнә бир қетим:

— У сени қандақ қилди? Көзлириңни қандақ ачти? — дәп сорашти.

27 У жававән:

— Силәргә аллиқачан ейттим, бирақ қулақ салмидиңлар. Силәр немә дәп қайтидин аңлашни халап қалдиңлар? Силәрму униң мухлислири болай дәватамсиләр?! — деди.

28 Буниң билән, улар уни қаттиқ тиллап:

— Сән һелиқиниң мухлиси! Биз болсақ Муса пәйгәмбәрниң мухлислиримиз. 29 Худаниң Мусаға сөзлигәнлигини билимиз; лекин бу неминиң болса қәйәрдин кәлгәнлигиниму билмәймиз, — дейишти.

30 һелиқи адәм уларға мундақ жавап қайтурди:

— Әжайип ишқу бу! Гәрчә силәр униң қәйәрдин кәлгәнлигини билмигиниңлар билән, у мениң көзлиримни ачти. 31 Биз билимизки, Худа гунакарларниң тиләклирини аңлимайду; бирақ Өзигә ихласмән болуп ирадисиғә әмәл қилғучиларниңкини аңлайду. ■ 32 Дуния апиридә болғандин тартип, бирәрсиниң туғма қаригуниң көзини ачқанлигини аңлап баққан әмәс. 33 Әгәр бу адәм Худадин кәлмигән болса, һеч немә қилалмиған болатти.

34 Улар уни:

— Сән түптин гуна ичидә туғулған туруқлуқ, бизгә тәлим бәрмәкчимусән? — дейишип, уни синагогтин қоғлап чиқириветишти. □

Рохий қаригулуқ

35 Әйса уларниң уни синагогтин қоғлап чиқарғанлигини аңлап, уни издәп тепип:

Сән, Худаниң Оғлиға етиқат қиламсән? — дәп сориди. □

36 У жававән: — Тәхсир, у ким? Мән униңға етиқат қилай, — деди.

37 — Сән һәм уни көрдүң һәм мана, һазир сән билән сөзлишиватқан дәл шуниң өзи, — деди Әйса униңға.

38 һелиқи адәм:

— И Рәб, етиқат қилимән! — дәп, униңға сәждә қилди.

39 — Мән корларни көридиған болсун, көридиғанларни кор болсун дәп бу дунияға һөкүм

□ 9:22 «Йәһудийлар кимдәким Әйсани Мәсиһ дәп етирап қилса, у синагог жамаитидин қоғлап чиқирилсун дәп қарар қилған еди» — «синагогтин чиқирилиш»ниң нәтижиси, жәмийәттикиләрдин һеч ким синагогтин чиқирилған киши билән барди-кәлди қилмайтти. ■ 9:22 Юһ. 7:13; 12:42. □ 9:24 «Худаға шан-шәрәп берип қасәм қил» — Әслидә грек тилида «қасәм қил» дегән сөз йоқ еди. Бу айттә шу сөз болмисиму, шу мәнә чиқип туриду (мәсилән «Йәшуа» 7:19ни көрүң). Шунуң үчүн бу жүмлиниң мәнаси «Әйсаға әмәс, бәлки Худаға шан-шәрәп бәр» дегәнлик әмәс, бәлки «Худани улуклаш үчүн раст гәп қил, бу мөжизә әслидә чоң бир алдамчилик әмәсму?» дегәндәк. ■ 9:24 Йә. 7:19. ■ 9:31 Зәб. 65:18; Пәнд. 15:29; 28:9; Йәш. 1:15; Мик. 3:4. □ 9:34 «улар... уни синагогтин қоғлап чиқириветишти» — 22-айәт вә изаһатни көрүң. □ 9:35 «Сән, Худаниң Оғлиға етиқат қиламсән?» — бәзи кона көчүрмиләрдә «Сән, Инсаноглиға етиқат қиламсән?» дәп пүтүлгән.

чиқиришқа кәлдим, — деди Әйса. □ ■

⁴⁰ Униң йенидики бәзи Пәрисийләр бу сөzlәрни аңлап униңдин:

— Бизму корму? — дәп сорашти. ⁴¹ Әйса уларға: — Кор болған болсаңлар, гунайиңлар болмайтти; лекин силәр һазир «көрүватимиз» дегиниңлар үчүн силәргә гуна һесаплинивериду, — деди.

10

Әйса сөзини давам қилиду — «Мән яхши қой баққучидурмән»

¹ Бәрһәк, бәрһәк, мән силәргә шуни ейтип қояйки, қой қотиниға ишиктин кирмәй, башқа йәрдин ямишип киргән киши оғри вә қарақчидур. ² Ишиктин киридиған киши болса қойларниң пади́чисидур. ³ Ишик бақар униңға ишикни ечип бериду вә қойлар униң авазини аңлап тонуйду; у өз қойлириниң исимлирини бир-бирләп чақирип уларни сиртқа башлап чиқиду. □ ⁴ У қойлириниң һәммисини сиртқа чиқирип болуп, уларниң алдида маңиду, қойларму униң кәйнидин әгишип меңишиду; чүнки улар униң авазини тонуйду. □ ⁵ Лекин улар ят адәмниң кәйнидин маңмайду, бәлки униңдин қачиду; чүнки улар ятларниң авазини тонумайду.

⁶ Әйса бу тәмсилни уларға сөzlәп бәргини билән, лекин улар униң өзлиригә немә дөватқанлиғини һеч чүшәнмиди. ⁷ Шуңа Әйса уларға йәнә мундақ деди:

— Бәрһәк, бәрһәк, мән силәргә шуни ейтип қояйки, қойларниң ишиги өзүмдурмән. □

⁸ Мәндин илгири кәлгәнләрниң һәммиси оғри вә қарақчидур, лекин қойлар уларға қулақ салмиди. □ ⁹ Ишик өзүмдурмән. Мән арқилиқ киргини қутқузулиду һәм кирип-чиқип, отчөпләрни тепип йейәләйду. ■ ¹⁰ Оғри болса пәкәт оғрилаш, өлтүрүш вә бузуш үчүнла келиду. Мән болсам уларни һаятлиққа еришсун вә шу һаятлиғи мол болсун дәп кәлдим. □

¹¹ Яхши пади́чи өзүмдурмән. Яхши пади́чи қойлар үчүн өз женини пида қилиду. □ ■ ¹² Лекин мәди́кар ундақ қилмайду. У бәлки нә қойларниң егиси нә пади́чиси болмиғачқа, бөриниң кәлгинини көрсә, қойларни ташлап қачиду вә бөрә келип қойларни титип тирипирән

□ **9:39** «Мән корларни көридиған болсун, көридиғанларни кор болсун дәп бу дуняға һөкүм чиқиришқа кәлдим» — «Һөкүм чиқиришқа кәлдим» — Бу «Һөкүм» тоғрилиқ «Йәш.» 42:1 вә униңдики изаһатни көрүң. Бу қандақ «Һөкүм»? Бизниңчә Йәшәя пәйғәмбәрниң бешаритидә ейтилғандәк аз дегәндә бу «Һөкүм»ниң өч тәрипи бардур: (1) етиқатчиларға тоғра көзқарашларни йәткүзүш; (2) Худаниң көп ишлар үстидики һөкүмлирини билдүрүш; (3) Мәсиһниң хәвири кишиләрниң қәлбини яки йоруқ яки техиму қараңғу, кор қилиш; худди Йәшәя пәйғәмбәр өз вақтида Худаниң сөз-каламими Израилға йәткүзгәндә, Израилниң әһвали «Силәр аңлашни аңлайсиләр, бирақ чүшәнмәйсиләр; көрүшни көрүсиләр, бирақ билип йәтмәйсиләр» («Йәш.» 6:9-10) дегәндәк болғанға охшаш. «Йәш.» 44:18ниму көрүң. ■ **9:39** Юһ. 3:17; 12:47.

□ **10:3** «Ишик бақар униңға ишикни ечип бериду вә қойлар униң авазини аңлап тонуйду...» — «ишик бақар» бәлким Чөмүлдүргүчи Йәһяни көрситиши мүмкин. Бу әйәт һәм 4-әйәткә мунасивәтлик, «Мик.» 2:13 вә изаһатни көрүң.

□ **10:4** «У қойлириниң һәммисини сиртқа чиқирип болуп, уларниң алдида маңиду, қойларму униң кәйнидин әгишип меңишиду; чүнки улар униң авазини тонуйду» — демисәкму, Оттура Шәриқтики қойчилар дәл шундақ йол билән қойларни бақиду. Қойчи барлиқ қойларға исим қоюп уларни бу исим билән чақириду. У дайим «қойлирини башлайду», улар униң авазини билән әгишип маңиду. Адәттә қойчиниң қойларни «һайдаш»ниң һеч һажити йоқ. □ **10:7** «қойларниң ишиги өзүмдурмән» — Оттура Шәриқтә пади́чилар кечидә қойларни қоғдаш үчүн қотанниң ағзида тоғрисиға йетип ухлайду. Шуниң билән улар өзлирини «қойларниң ишиги» дәйду. Ундақ қойчилар һәр күни «өз қойлири үчүн женини пида қилиду».

□ **10:8** «Мәндин илгири кәлгәнләрниң һәммиси оғри вә қарақчидур, лекин қойлар уларға қулақ салмиди» — бу йәрдә Әйсаниң көздә тутқини Тәвраттики пәйғәмбәрләр әмәс, бәлки өзлирини «Израилни баққучилар» дәп ативалғанлар — йәни Пәрисийләр, баш каһинлар, Тәврат устазлири, Йәһудий ақсақаллири, шундақла өзидин илгири пәйда болған «сахта Мәсиһләр» (мәсилән, «Рос.» 5:36-37)дин ибарәт. Израилға баққучи болуш керәк болғанлар әксичә пади́дин пайда-мәнпәәт алидиғанларға айландурулған («Йәр.» 23-бап, «Әз.» 34-бапни көрүң).

■ **10:9** Юһ. 14:6. □ **10:10** «Оғри болса пәкәт оғрилаш, өлтүрүш вә бузуш үчүнла келиду» — «өлтүрүш» грек тилида «боғузлаш».

□ **10:11** «Яхши пади́чи қойлар үчүн өз женини пида қилиду» — «яхши пади́чи» болғандин кейин башқа хил пади́чилар боламду? Бу тоғрисида «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **10:11** Йәш. 40:11; Әз. 34:11, 12, 15, 22, 23; Мик. 1:14; Ибр. 13:20; 1Пет. 5:4.

қиливетиду. □ ■ 13 Энди мәдиқар болса пәқәт һәққини дәп ишләп, қойларға көңүл бөлмәй бәдәр қачиду.

14-15 Яхши падици өзүмдурмән. Ата мени тониғинидәк мән атини тонуғинимдәк, мән өзүмниңқиләрни тонуймән вә өзүмниңқиләрму мени тонуйду; қойлар үчүн җеним пида.

■ 16 Бу қотандин болмиған башқа қойлиримму бар. Уларниму елип башлишим керәк вә уларму авазимни аңлайду; шуниң билән бир пада болиду, шундақла уларниң бир падици болиду. □ ■

17 Ата мени шу сәвәптин сөйидуки, мән җенимни қайтурувелишим үчүн уни пида қилимән. ■

18 Җенимни һеч ким мәндин алалмайду, мән уни өз ихтиярим билән пида қилимән. Мән уни пида қилишқа һоқуқлуқмән вә шундақла уни қайтурувелишқиму һоқуқлуқмән; бу әмирни Атамдин тапшурувалғанмән. ■

19 Бу сөзләр түпәйлидин Йәһудийлар арисидә йәнә бөлүнүш пәйда болди. ■ 20 Улардин көп адәмләр:

— Униңға җин чаплишипту, у җөйлүватиду, немә үчүн униң сөзигә қулақ салғидәксиләр? — дейишти. ■

21 Йәнә бәзиләр болса:

— Җин чаплашқан адәмниң сөзлири бундақ болмайду. Җин қандақму қаригуларниң көзлирини ачалисун?! — дейишти. ■

Әйсаниң чәткә қеқилиши

22 Қиш пәсли болуп, Йерусалимда «Қайта беғишлаш һейти» өткүзүлүвататти. □ 23 Әйса ибадәтханидики «Сулайманниң пешайвини»да айлинип жүрәтти. ■ 24 Йәһудийлар униң әтрапиға олишивелип:

— Бизни қачанғичә тит-тит қилип тутуқлуқта қалдурмақчисән? Әгәр Мәсиһ болсаң, бизгә очуғини ейт, — дейишти. □

25 Әйса мундақ жавап бәрди:

— Мән силәргә ейттим, лекин ишәнмәйсиләр. Атамниң нами билән қилған әмәллиримниң өзи маңа гувалиқ бериду. ■ 26 Бирақ мән силәргә ейтқинимдәк, силәр етиқат қилмидиңлар, чүнки мениң қойлиримдин әмәссиләр. 27 Мениң қойлирим мениң авазимни аңлайду, мән уларни тонуймән вә улар маңа әгишиду. ■ 28 Мән уларға мәңгүлүк һаят ата қилимән; улар әсла һалак болмайду. һеч ким уларни қолумдин тартивалалмайду. ■ 29 Уларни маңа тәқдим қилған атам һәммидин үстүндур вә һеч ким уларни атамниң қолидин тартивалалмайду.

30 Мән вә Ата әслидинла бирдурмиз. □ ■

31 Буниң билән Йәһудийлар йәнә уни чалма-кесәк қилишмақчи болуп, йәрдин қоллириға таш елишти. ■

32 Әйса уларға: — Атамдин кәлгән нурғун яхши әмәлләрни силәргә көрсәттим. Бу әмәлләрниң қайсиси үчүн мени чалма-кесәк қилмақчисиләр? — деди.

□ 10:12 «бәрә келип қойларни титип тирипирән қиливетиду» — яки «бәрә келип қойларни тутувелип тирипирән қиливетиду». ■ 10:12 Зәк. 11:16. ■ 10:14-15 2Тим. 2:19; Мат. 11:27; Луқа 10:22; Юһ. 6:46; 7:29. □ 10:16

«Бу қотандин болмиған башқа қойлиримму бар. Уларниму елип башлишим керәк ... шуниң билән бир пада болиду, шундақла уларниң бир падици болиду» — һеч қандақ шүбһә йоқки, мошу йәрдә «бу қотандин болмиған»лар Мәсиһкә етиқат қилидиған Йәһудий әмәсләрни көрситиду. ■ 10:16 Әз. 37:22. ■ 10:17 Йәш. 53:12. ■ 10:18 Юһ. 2:19. ■ 10:19 Юһ. 7:12; 9:16. ■ 10:20 Юһ. 7:20; 8:48, 52. ■ 10:21 Мис. 4:11; зәб. 93:9; 145:8.

□ 10:22 «Қайта беғишлаш һейти» — (ибадәтханини) «қайта беғишлаш һейти» болса миладийәдин илгири 164-жили «Йәһуда Маккабус» ибадәтханини Юнандикиләрниң бутпәрәслигидин қайтурувелип, уни қайтидин Худаниң йолиға атап беғишлиғанлиғини тәбрикләйдиған һейт. Бу һейт Йәһудийлар арисидә һазирғичә «Ханнукаһ» дәп атилиду. ■ 10:23 1Пад. 6:3; Рос. 3:11; 5:12. □ 10:24 «Бизни қачанғичә тит-тит қилип тутуқлуқта қалдурмақчисән?» — грек тилида «җенимизни қачанғичә тит-тит қилип тутуқлуқта қалдурмақчисән?».

■ 10:25 Юһ. 5:36. ■ 10:27 Юһ. 8:47.

■ 10:28 Юһ. 6:39; 17:12; 18:9. □ 10:30 «Мән вә Ата әслидинла бирдурмиз» — «Қан» 32:39ни көрүң. Мошу йәрдә Мәсиһниң «бир» дегини, жуқурида тилға елинған ишлирида өзиниң Худаата билән биргә бир болғанлиғини тәкитләйду.

■ 10:30 Йәш. 54:5; Юһ. 5:19; 14:9; 17:5. ■ 10:31 Юһ. 8:59; 11:8.

³³ — Сени яхши бир әмәл үчүн әмәс, бәлки күпүрлүк қилғиниң үчүн чалма-кесәк қилимиз. Чүнки сән бир инсан туруқлуқ, өзүңни Худа қилип көрсәттиң! — деди Йәһудийлар жававән.■

³⁴ Әйса уларға мундақ жавап бәрди:

— Силәргә тәвә муқәддәс қанунда «Мән ейттим, силәр илаһларсиләр» дәп пүтүлгән әмәсму?

□ ■ ³⁵ Худа өз сөз-каламини йәткүзгәнләрни «илаһлар» дәп атиған йәрдә (вә муқәддәс язмиларда ейтилғини һәргиз күчтин қалмайду) ³⁶ немә үчүн Ата Өзигә хас-муқәддәс қилип паний дуняға әвәткән зат «Мән Худаниң Оғлимән» десә, у тоғрилиқ «күпүрлүк қилдиң!» дәйсиләр? □ ■ ³⁷ Әгәр Атамниң әмәллирини қилмисам, маңа ишәнмәңлар. ■ ³⁸ Бирақ қилсам, маңа ишәнмигән һаләттиму, әмәлләрниң өзлиригә ишиниңлар. Буниң билән Атиниң мәндә екәнлигини, мениңму Атида екәнлигимни һәқ дәп билип етиқат қилидиған болисиләр.■

³⁹ Буниң билән улар йәнә уни тутмақчи болди, бирақ у уларниң қоллиридин қутулуп, у йәрдин кәтти. ■ ⁴⁰ Андин у йәнә Иордан дәриясиниң у қетиға, йәни Йәһя пәйғәмбәр дәслипидә адәмләрни чөмүлдүргән жайға берип, у йәрдә турди.■

⁴¹ Нурғун кишиләр униң йениға кәлди. Улар:

— Йәһя һеч мөжзизилик аламәт көрсәтмигән, лекин униң бу адәм тоғрисида барлиқ ейтқанлири раст екән! — дейишти. ⁴² Шуниниң билән нурғунлиған кишиләр бу йәрдә униңға етиқат қилди.

11

Лазарусниң өлүми

¹ Лазарус дегән бир адәм кесәл болуп қалған еди. У Мәрийәм вә һәдиси Марта турған, Бәйт-Ания дегән кәнттә туратти ² (бу Мәрийәм болса, Рәбгә хушбуй майни сүркигән, путлирини өз чачлири билән ертип қурутқан һелиқи Мәрийәм еди; кесәл болуп ятқан Лазарус униң иниси еди).□ ■

³ Лазарусниң һәдилири Әйсаға хәвәрчи әвәтип: «И Рәб, мана сән сөйгән *достуң* кесәл болуп қалди» дәп йәткүзди.

⁴ Лекин Әйса буни аңлап:

— Бу кесәлдин өлүп кәтмәйду, бәлки бу арқилиқ Худаниң Оғли улүқлинип, Худаниң шан-шәриви аян қилиниду — деди.■

⁵ Әйса Марта, сиңлиси вә Лазарусни толиму сөйәтти. ⁶ Шуңа у Лазарусниң кесәл екәнлигини аңлиған болсиму, өзи туруватқан жайда йәнә икки күн турди.□ ⁷ Андин кейин у

■ **10:33** Юһ. 5:18. □ **10:34** «Силәргә тәвә муқәддәс қанун» — 8:17 вә изаһатини көрүң. «Мән ейттим, силәр илаһларсиләр» — бу сөzlәр «Зәб.» 81:6дә тепилиду. Толуқ ейтсақ «Мән ейттим: — Силәр илаһлар екәнсиләр; һәмминлар һәммидин Алий Болғучиниң оғуллирисиләр» дегән болуп, бу сөз әслидә сот мәжлисигә қатнашқан «илаһлар»ға, йәни Худаниң хәлқигә сорақчи болған яки өз хәлқи арасида һәр қандақ һоқуқ-мәсәулийити бар адәмләргә ейтилған еди. Улар мошу ишта, һәммини сорақ қилғучи Худаға охшап кәткәчкә, «илаһлар» дейилиду. 35-36-айәт вә изаһатини көрүң. «Зәб.» 82:1дики изаһатниму көрүң. ■ **10:34** Зәб. 81:6 □ **10:36** «Немә үчүн Ата Өзигә хас-муқәддәс қилип паний дуняға әвәткән зат «Мән Худаниң Оғлимән» десә, у тоғрилиқ «күпүрлүк қилдиң!» дәйсиләр?» — бу 36-айәт бойичә, Худа «Зәбур»да «Худаниң сөз-каламини йәткүзүлгәнләр»ни «илаһлар» дәп атиған йәрдә, Худаниң Сөз-Каламиниң Өзи дуняға кәлгәндә, «Худаниң Оғлимән» десә, бу қандақму күпүрлүк болиду? ■ **10:36** Юһ. 5:1; 6:27. ■ **10:37** Юһ. 15:24. ■ **10:38** Юһ. 14:11; 17:21. ■ **10:39** Луқа 4:29; Юһ. 8:59. ■ **10:40** Юһ. 1:28; 3:23. □ **11:2** «бу Мәрийәм болса, рәбгә хушбуй майни сүркигән, путлирини өз чачлири билән ертип қурутқан һелиқи Мәрийәм еди; кесәл болуп ятқан Лазарус униң иниси еди» — бу иш дәсләптә «Мат.» 26:6-13 вә «Мар.» 14:3-9дә вә кейин «Юһ.» 12:3-8дә хатирлиниду. Юханна оқурмәнләр бу иштин Инжилдики башқа «баянлар» арқилиқ аллиқачан хәвәр тапқан, дәп пәрәз қилиду. ■ **11:2** Мат. 26:6; Мар. 14:3; Луқа 7:37; Юһ. 12:3. ■ **11:4** Юһ. 9:3; 11:40. □ **11:6** «Шуңа у Лазарусниң кесәл екәнлигини аңлиған болсиму, өзи туруватқан жайда йәнә икки күн турди» — бу әйәттики «шуңа» бәлким оқурмәнләрни һәйран қалдуриду. Биздә қилчә шүбһә йоқки, Худа Өзини сөйгәнләрниму интайин сөйгәчкә, уларниң Худаниң һәқиқий шан-шәриви вә улүқлуғини көрүп чүшиниши, шундақла етиқатиниң күчәйтилиши үчүн бәзидә бешимиздин бу ишқа охшап кетидиған азаплиқ ишларни өткүзиду (15-айәтни көрүң).

мухлислириға:

— Йәһудийәгә қайта барайли! — деди.

⁸ Мухлислири униңға:

— Устаз, йеқиндила у йәрдики Йәһудийлар сени чалма-кесәк қилмақчи болған турса, йәнә у йәргә қайта барамсән? — дейишти. □ ■

⁹ Әйса мундақ деди:

— Күндүздә он икки саат бар әмәсмү? Күндүзи йол маңған киши путлашмас, чүнки у бу дунияниң йоруғини көриду. ¹⁰ Лекин кечиси йол маңған киши путлишар, чүнки униңда йоруқлуқ йоқтур.

¹¹ Бу сөзләрни ейтқандин кейин, у:

— Достимиз Лазарус ухлап қалди; мән уни уйқисидин ойғатқили баримән, — дәп қошуп қойди. ■

¹² Шуңа мухлислар униңға:

— И Рәб, ухлиған болса, яхши болуп қалиду, — деди.

¹³ Һалбуки, Әйса Лазарусниң өлүми тоғрилиқ ейтқан еди, лекин улар у дәм елиштики уйқини дәватиду, дәп ойлашти. ¹⁴ Шуңа Әйса уларға очуғини ейтип:

— Лазарус өлди, — деди. ¹⁵ — Бирақ силәрни дәп, силәрниң етиқат қилишиңлар үчүн, униң қешидә болмиғанлиғимға хошалмән. Әнди униң йениға барайли, — деди.

¹⁶ «Қош гезәк» дәп атилидиған Томас башқа мухлисдашлириға:

— Бизму униң билән биллә барайли һәм униң билән биллә өләйли, — деди. □

Әйсаниң Лазарусни тирилдүрүши

¹⁷ Әйса мухлислири билән Бәйт-Анияға барғанда, Лазарусниң йәрликкә қоюлғиниға аллиқачан төрт күн болғанлиғи униңға мәлум болди. ¹⁸ Бәйт-Ания Йерусалимға йеқин болуп, униңдин алтә чақиримчә жирақлиқта еди, □ ¹⁹ шуниң билән нурғун Йәһудийлар

Марта билән Мәрийәмгә иниси тоғрисида тәсәлли бәргили уларниң йениға кәлгән еди.

²⁰ Марта әнди Әйсаниң келиватқинини аңлапла, униң алдиға чиқти. Лекин Мәрийәм болса өйидә олтирип қалди.

²¹ Марта әнди Әйсаға: — И Рәб, бу йәрдә болған болсаң, иним өлмигән болатти. ²² Һелиһәм Худадин немини тилисәң, Униң саңа шуни беридиғанлиғини билимән, — деди.

²³ — Иниң қайта тирилиду, — деди Әйса.

²⁴ Марта:

— Ахирқи күнидә, йәнә тирилиш күнидә униң жәзмән тирилидиғанлиғини билимән, — деди. ■

²⁵ Әйса униңға: — Тирилиш вә һаятлик мән өзүмдурмән; маңа етиқат қилғучи киши өлсиму, һаят болиду; ■ ²⁶ вә һаят туруп, маңа етиқат қилғучи әбәдил-әбәт өлмәс; буниңға ишинәмсән? ■

²⁷ У униңға: — Ишинимән, и Рәб; сениң дунияға келиши муқәррәр болған Мәсиһ, Худаниң Оғли экәнлиғиңгә ишинимән. ■

²⁸ Буни дәп болуп, у берип сиңлиси Мәрийәмни астиғина чақирип:

— Устаз кәлди, сени чақириватиду, — деди.

²⁹ Мәрийәм буни аңлап, дәрһал орнидин туруп, униң алдиға барди ³⁰ (шу пәйттә Әйса техи йезиға кирмигән болуп, Марта униң алдиға меңип, учришип қалған йәрдә еди). ³¹ Әнди Мәрийәмгә тәсәлли бериватқан, өйдә униң билән олтарған Йәһудийлар униң алдирап қошуп сиртқа чиқип кәткинини көрүп, уни қәбиргә берип шу йәрдә жиға-зерә қилғили кәтти, дәп ойнап, униң кәйнидин меңишти.

□ **11:8** «Устаз» — грек тилида «Рабби». ■ **11:8** Юһ. 8:59; 10:31. ■ **11:11** Мат. 9:24; Мар. 5:39; Луқа 8:52.

□ **11:16** ««Қош гезәк» дәп атилидиған Томас» — дрек тилида ««Дидимос» дәп атилидиған Томас». □ **11:18** «алтә чақирим» — грек тилида «он бәш стадийон». Бир «стадийон» 185 метр еди. ■ **11:24** Дан. 12:2; Луқа 14:14; Юһ. 5:29.

■ **11:25** Юһ. 1:4; 3:16, 36; 5:24; 6:47; 14:6; 1Юһа. 5:10. ■ **11:26** Юһ. 6:51. ■ **11:27** Мат. 16:16; Мар. 8:29; Луқа 9:20; Юһ. 6:69.

³² Мәрйәм әнди Әйса бар йәргә барғанда уни көрүп, айиғиға өзини етип:

— И Рәб, бу йәрдә болған болсаң, иним өлмигән болатти! — деди.

³³ Әйса Мәрйәмниң жиға-зерә қилғинини, шундақла униң билән биллә кәлгән Йәһудий хәлиқниң жиға-зерә қилишқинини көргәндә, роһида қаттиқ пиған чекип, көңли толиму беарам болди вә: □ ³⁴ — Уни қәйәргә қойдуңлар? — дәп сориди.

— И Рәб, келип көргин, — дейишти улар.

³⁵ Әйса көз йеши қилди. □ ■ ³⁶ Йәһудий хәлқи: — Қараңлар, у уни қанчилик сөйгән! — дейишти. ³⁷ Вә улардин бәзилири:

— Қаригуниң көзини ачқан бу киши кесәл адәмни өлүмдин сақлап қалалмасмиди? — дейишти.

³⁸ Әйса ичидә йәнә қаттиқ пиған чекип, қәбирниң алдиға барди. Қәбир бир ғар еди; униң кириш ағзиға чоң бир таш қоюқлуқ еди. ³⁹ Әйса:

— Ташни еливетиңлар! — деди.

Өлгүчиниң һәдиси Марта:

— И Рәб, йәрликкә қойғили төрт күн болди, һазир у пурап кәткәнду, — деди.

⁴⁰ Әйса униңға:

— Мән саңа: «Етиқат қилсаң, Худаниң шан-шәривини көрисән» дегән едимғу! — деди.

⁴¹ Буниң билән халайиқ ташни еливетти. Әйса көзлирини асманға тикип мундақ дуа қилди: — И Ата, тилигимни аңлиғиниң үчүн саңа тәшәккүр ейтимән. ⁴² Тиләклиримни һемишә аңлайдиғанлиғиңни билимән; лекин шундақ болсиму, әтрапимдики мошу халайиқ сениң мени әвәткәнлиғиңгә ишәнсун дәп, буни ейтиватимән! ■

⁴³ Бу сөзләрни қилғандин кейин, у жуқури авазда:

— Лазарус, ташқирға чиқ! — дәп товлиди.

⁴⁴ Өлгүчи қол-путлири кепәнләнгән, еңиги теңилған һалда ташқирға чиқти. Әйса уларға:

— Кепәнни йешиветип, уни азат қилиңлар! — деди. ■

Әйсани өлтүрүш сүйқәсти

Мат. 26:1-5; Мар. 14:1-2; Луқа 22:1-2

⁴⁵ Мәрйәмниң йениға пәтә қилип келип, униң әмилирини көргән Йәһудийлар ичидин нурғунлири униңға етиқат қилди. ⁴⁶ Лекин уларниң ичидә бәзилири Пәрисийләрниң йениға берип, Әйсаниң қилған ишлирини мәлум қилишти. ⁴⁷ Шуңа баш каһинлар вә Пәрисийләр Йәһудийларниң кеңәшмисини жиғип:

— Қандақ қилишимиз керәк? Бу адәм нурғун мәҗизилик аламәтләрни яритиватиду. ■

⁴⁸ Униңға шундақ йол қоюп беривәрсәк, һәммә адәм униңға етиқат қилип кетиду. Шундақ болғанда, Римлиқлар келип бу бизниң җайимиз вә қовмимизни вәйран қиливетиду! — дейишти. □

⁴⁹ Уларниң ичидә бири, йәни шу жили баш каһин болған Қаяфа:

— Силәр һеч немини билмәйдикәнсиләр! ⁵⁰ Пүтүн хәлиқниң һалак болушиниң орниға, бирла адәмниң улар үчүн өлүшиниң әвзәллигини чүшинип йәтмәйдикәнсиләр, — деди ■ ⁵¹⁻⁵² (бу сөзни у өзлүгидин ейтмиған еди; бәлки у шу жили баш каһин болғанлиғи үчүн, Әйсаниң Йәһудий хәлқи үчүн, шундақла пәқәт у хәлиқ үчүнлә әмәс, бәлки Худаниң һәр янға тарқилип

□ **11:33** «Әйса... роһида қаттиқ пиған чекип, көңли толиму беарам болди» —Әйса немигә шундақ инкас қайтурди? Бизниңчә, бу униң гунаниң инсанларни өлүмгә вә һалакәткә, жүмлидин Шәйтанның илқиғә елип барғанлиғи түпәйлидин болған паракәндичилик вә пиған-қайғуға қарап, бу ишлардин қаттиқ һаяҗанланғанлиғи вә бәлким ғәзәпләнгәнлигини көрситиду. □ **11:35** «Әйса көз йеши қилди» — Әйсаниң көз яшлири тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохталмисақ болмаиду. ■ **11:35** Луқа 19:41. ■ **11:42** Юһ. 12:30. ■ **11:44** Юһ. 20:7. ■ **11:47** Зәб. 2:2; Мат. 26:3; Мар. 14:1; Луқа 22:2; Рос. 4:27. □ **11:48** «Римлиқлар келип бу бизниң җайимиз вә қовмимизни вәйран қиливетиду!» — «бу бизниң җайимиз» бизниңчә ибадәтханини көрсәтсә керәк. Ениққи, бу адәмләрниң ибадәтханини «Худаниң» демәйду, бәлки «бизниң» дәйду. Уларниң гепидин рошәнки, өзиниң мәнпәәтини биринчи орунға қойиду, өз хәлқиниң теч-аманлиғини иккинчи орунға қойиду. «Бу бизниң җайимиз» башқа бир хил тәрҗимиси: «бизниң бу орнимиз» (демәк, мәнсивимиз). ■ **11:50** Юһ. 18:14.

кәткән пәрзәнтлириниң һәммисини бир қилип уюштуруш үчүн өлидиғанлиғидин алдин бешарәт берип шундақ дегән еди).□ ■

⁵³ Шуниң билән улар мәслиһәтлишип, шу күндин башлап Әйсани өлтүрүветишни қәстлиди.

⁵⁴ Шуниң үчүн Әйса әнди Йәһудийлар арасида ашкарә жүрмәйтти, у у йәрдин айрилип чөлгә йеқин райондики Әфраим исимлиқ бир шәһиригә берип, мухлислири билән у йәрдә турди.

⁵⁵ Әнди Йәһудийларниң «өтүп кетиш һейти»ға аз қалған еди. Нурғун кишиләр таһарәтни ада қилиш үчүн, һейттин илгири йезилардин Йерусалимға келишти. □ ⁵⁶ Шуниң билән биллә шу кишиләр Әйсани издәшти. Улар ибадәтханида жиғилғанда бир-биригә:

— Қандақ ойлаватисиләр? У һейт өткүзгили кәлмәсмү? — дейишти.■

⁵⁷ Баш каһинлар билән Пәрсийләр болса уни тутуш үчүн, һәр кимниң униң қәйәрдилигини билсә, мәлум қилиши тоғрилиқ пәрман чиқарған еди.

12

Мәрйәмниң Әйсани әтирлиши

Мат. 26:6-13; Мар. 14:3-9

¹ Өтүп кетиш һейтидин алтә күн илгири, Әйса өзи өлүмдин тирилдүргән Лазарус туруватқан жай — Бәйт-Анияға кәлди.■ ² Шу вәжидин улар у йәрдә униңға зияпәт бәрди. Марта меһманларни күтүвататти; Лазарус болса Әйса билән һәмдәстихан болғанларниң бири еди.

³ Мәрйәм әнди наһайити қиммәт баһалиқ сап сумбул әтирдин бир қадақ әкилип, Әйсаниң путлириға қуйди андин чачлири билән путлирини ертип қурутти. Әтирниң хуш пуриғи өйни бир алди.□ ⁴ Лекин униң мухлислиридин бири, йәни униңға пат арида сатқунлуқ қилғучи, Симонниң оғли Йәһуда Ишқарийот:

⁵ — Немишкә бу *қиммәт баһалиқ* әтир кәмбәғәлләргә сәдиқә қилип берилишкә үч йүз динарға сетилмиди? — деди.□ ■ ⁶ (у бу сөзни кәмбәғәлләрниң фемини йегәнлиги үчүн әмәс, бәлки оғри болғанлиги үчүн дегән еди; чүнки у *мухлисларниң ортақ* һәмянини сақлиғучи болуп, дайим униңға селинғинидин оғриливалатти).■

⁷ Әнди Әйса: — Аялни өз ихтияриға қойғин! Чүнки у буни мениң дәпнә күнүм үчүн тәйярлиқ қилип сақлиғандур;□ ■ ⁸ чүнки кәмбәғәлләр һемишә силәр билән биллә болиду, лекин мән һемишә силәр билән биллә болмаймән, — деди.■

Баш каһинларниң Лазарусни өлтүрүш сүйқәсти

⁹ Зор бир топ Йәһудийлар униң шу йәрдә экәнлиғидин хәвәр тепип, шу йәргә кәлди. Уларниң келиши ялғуз Әйсани дәпла әмәс, йәнә у өлүмдин тирилдүргән Лазарусниму көрүш үчүн еди.

□ **11:51-52** «бу сөзни у өзлүғидин ейтмиған еди; бәлки у шу жили баш каһин болғанлиги үчүн... алдин бешарәт берип шундақ дегән еди» — демәк, гәрчә у өзи худасиз адәм болсиму, Тәврат бекиткән орунда турғач, Муқәддәс Роһ униң арқилиқ (өзиниң дәватқининиң мәнасини толуқ чүшәнмигән һалда) бешарәт бәрди. ■ **11:51-52** Әф. 2:14, 15, 16.

□ **11:55** «Нурғун кишиләр таһарәтни ада қилиш үчүн...» — мошу йәрдики «таһарәт» тоғрилиқ: Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә, бириси өлүк бир нәрсигә, қанға яки мәлум кесәл ярасиға тегип кәткән болса, «напак» дәп һесаплинатти вә шундақла пак һесаплиниш үчүн жуюнуши керәк вә йәнә бәзи әһваллардиму қурбанлиқ қилиши керәк еди. Униң үстигә пәрсийләр вә «Тәврат устазлири» өзлүғидин бу ишларға нурғун башқа мураккәп қайдиләрни қошувалған еди. Мәсилән, «Мар.» 7:3-4ни көрүң. Шуңа «таһарәт»ни өткүзүшкә бәзидә хелә вақит керәк болған. «Йерусалимға келишти» — грек тилида «Йерусалимға чиқишти». ■ **11:56** Юһ. 7:11. ■ **12:1** Мат. 26:6; Мар. 14:3; Лука 7:37; Юһ. 11:2.

□ **12:3** «наһайити қиммәт баһалиқ сап сумбул әтирдин бир қадақ» — «бир қадақ» (грек тилида «бир литра») — Римлиқларниң қадиқи, тәхминән 325 грам. «Әйсаниң путлириға қуйди андин чачлири билән путлирини ертип қурутти» — яки «Әйсаниң путлириға қуйди вә чачлири билән әтирни путлириға сүрди». □ **12:5** «үч йүз динар» — шу чағда аддий бир ишчиниң жиллиқ киримигә тәң болатти. ■ **12:5** Мар. 14:5. ■ **12:6** Юһ. 13:29.

□ **12:7** «у буни мениң дәпнә күнүм үчүн тәйярлиқ қилип сақлиғандур» — башқа бир хил тәржимиси: «у шундақ қилип мениң дәпнә күнүмгә тәйярлиқ қиливатиду». ■ **12:7** Мар. 14:8. ■ **12:8** Қан. 15:11; Мат. 26:11; Мар. 14:7.

■ 10 Лекин баш каһинлар болса Лазарусниму өлтүрүшни мәслиһәтләшкән еди; 11 Чүнки униң сәвәвидин нурғун Йәһудийлар өзлиридин чекинип Әйсаға етиқат қиливататти.

Йерусалимға тәнтәнилик билән кириш

Мат. 21:1-11; Мар. 11:1-11; Луқа 19:28-40

12 Этиси, «өтүп кетиш һейти»ни өткүзүшкә кәлгән зор бир топ халайиқ Әйсаниң Йерусалимға келиватқанлиғини аңлап, ■ 13 қоллириға хорма шахлирини тутушқан һалда уни қарши алғили чиқишти вә: «Тәшәккүр-һосанна! Пәрвәрдиғарниң намида кәлгүчи, Исраилниң падишасиға мубарәк болғай!» дәп вақирашти. □ ■ 14 Әйса бир тәхәйни тепип, униңға минди; худди муқәддәс язмиларда мундақ пүтүлгәндәк: —

15 «Қорқма, и Зион қизи! Мана, Падишасиң ешәк тәхийигә минип келиватиду!» □ ■

16 Әйни чағда униң мухлислири бу ишларни чүшәнмәйтти, лекин Әйса шан-шәрәптә улукланғандин кейин, бу сөзләрниң униң тоғрилиқ пүтүлгәнлиғини, шундақла бу ишларниң дәрвәқә униңда шундақ йүз бәргәнлиғини есигә кәлтүрди. □

17 Әнди у Лазарусни қәбирдин чақирип тирилдүргән чағда униң билән биллә болған халайиқ болса, бу ишқа гувалиқ беривататти. 18 Әйса яратқан бу мөжизилик аламәтниму аңлиғачқа, уни қарши елишқа шу бир топ адәмләр чиқишқан еди. 19 Пәрсийләр болса бир-биригә: — Қараңлар, барлиқ қилғиниңлар бекар кәтти! Мана әнди пүткүл жаһан униңға әгәшмәктә! — дейишти. ■

Грекларниң Әйса билән көрүшүшни тәләп қилиши — униң өз өлүми тоғрилиқ сөзлиши

20 Өтүп кетиш һейтида ибадәт қилғили кәлгәнләр арасида бир нәччә грекларму бар еди. ■

21 Булар әнди Галилийәниң Бәйт-Саида йезисидин болған Филипниң йениға келип: — Әпәндим, биз Әйса билән көрүшсәк, — дәп тәләп қилишти. ■

22 Филип берип буни Андриясқа ейтти. Андин Андрияс вә Филип иккиси Әйсаға мәлум қилди.

23 Лекин Әйса уларға жававән мундақ деди:

— «Инсаноғлиниң шан-шәрәптә улуклинидиған вақит-саити йетип кәлди. □ ■ 24 Бәрһәк, бәрһәк, мән силәргә шуни ейтип қояйки, буғдай дени тупрақ ичигә чүшүп өлмигичә, өзи йәнила ялғуз қалиду; лекин өлсә, мол һосул бериду. □ ■ 25 Кимдәким өз һаятини айиса униңдин мәһрум болиду; лекин бу дунияда өз һаятидин нәпрәтләнсә, уни мәңгүлүк һаятликқа сақлалайду. □ ■ 26 Кимдәким хизмитимдә болушни халиса, маңа әгәшсун. Мән қәйәрдә болсам, мениң хизмәтчимму шу йәрдә болиду. Кемдәким мениң хизмитимдә болса, Ата униңға иззәт қилиду. ■

■ 12:9 Юһ. 11:44. ■ 12:12 Мат. 21:8; Мар. 11:8; Луқа 19:36. □ 12:13 «Тәшәккүр-һосанна!

Пәрвәрдиғарниң намида кәлгүчи, Исраилниң падишасиға мубарәк болғай!» — бу сөзләр «Зәб.» 117:25-26дики бешарәттин елинған. «һосанна» дегән сөз «Қутқузғайсән, и Пәрвәрдиғар» дегән мәнидә. Инжил дәвригә кәлгәндә мәнаси «Худаға тәшәккүр-мәдһийә»му болуп қалған еди. «Зәбур» 117-күйидики изаһатларниму көрүң. ■ 12:13 Зәб. 117:25, 26. □ 12:15 «Қорқма, и Зион қизи! Мана, Падишасиң ешәк тәхийигә минип келиватиду!» — «Зәк.» 9:9. «Зион қизи» Йерусалимда туруватқанларни, шундақла барлиқ Йәһудий хәлқини көрситиду. ■ 12:15 Йәш. 62:11; Зәк. 9:9; Мат. 21:5.

□ 12:16 «Әйса шан-шәрәптә улукланғандин кейин...» — униң өлүмдин тирилип әршкә кәтирилгәнлиғини көрситиду. ■ 12:19 Юһ. 11:47. ■ 12:20 Рос. 8:27. ■ 12:21 Юһ. 1:45. □ 12:23 «Лекин Әйса уларға жававән мундақ деди: — «Инсаноғлиниң шан-шәрәптә улуклинидиған вақит-саити йетип кәлди...» — грекларниң

(22-айәттики) тәливиғә бу сирлиқ сөзләр қандақ жавап болиду? Буниң тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ 12:23 Юһ. 13:32; 17:1. □ 12:24 «буғдай дени тупрақ ичигә чүшүп өлмигичә, өзи йәнила ялғуз қалиду; лекин өлсә, мол һосул бериду» — Мәсиһниң «уруқниң өлүши» дегини бир хил охшатиштур. Уруқ йәргә чүшүп «өлмисә» бир тал пети қеливериду. Тупраққа чүшкәндә «өлсә», униңдин нурғун уруқ мевиләйду. ■ 12:24 1Кор. 15:36. □ 12:25

«кимдәким өз һаятини айиса...» — «айиса» грек тилида «сөйисә» яки «амрақ болса». ■ 12:25 Мат. 10:39; 16:25; Мар. 8:35; Луқа 9:24; 17:33. ■ 12:26 Юһ. 14:3; 17:24.

27 Һазир җеним қаттиқ азаплиниватиду. Мән немә дейишим керәк? «Ата, мени бу сааттин қутқузғин!» дәйму? Лекин мән дәл мошу вақит-саат үчүн кәлдим. □ ■ 28 Ата, намиңға шан-шәрәп кәлтүргин!».

Шуан, асмандин бир аваз аңлинип:

— Униңға шан-шәрәп кәлтүрдүм вә йәнә униңға шан-шәрәп кәлтүримән!» — дейилди.

29 Буни аңлиған шу йәрдә турған халайиқ:

— һава гүлдүрлиди, — дейишти.

Йәнә бәзиләр болса:

— Бир пәриштә униңға гәп қилди, — дейишти.

30 Әйса болса җававән: — Бу аваз мени дәп әмәс, силәрни дәп чүшти. ■ 31 Әнди дунияниң үстигә һөкүм чиқирилиш вақти кәлди; һазир бу дунияниң һөкүмдариниң ташқириға қоғлиниш вақти кәлди. □ ■ 32 Вә мән болсам, йәрниң үстидин кәтирилгинимдә, пүткүл инсанларни өзүмгә җәлип қилип тартимән, — деди ■ 33 (униң буни дегини өзиниң қандақ өлүм билән өлидиғанлиғини көрсәткини еди).

34 Халайиқ буниңға җававән униңдин:

— Биз муқәддәс қанундин Мәсиһниң әбәткичә қалидиғинини аңлиған; сән қандақсигә «Инсаноғли кәтирилиши керәк» дәйсән?! Бу қандақму «Инсаноғли» болсун? — дәп сориди. □ ■

35 Шуңа Әйса уларға: — Нурниң араңларда болидиған вақти узун болмайду. Шуңа қараңғулукниң силәрни бесивалмаслиғи үчүн, нур бар вақтида униңда меңиңлар; қараңғулукта маңған киши өзиниң қәйәргә кетиватқанлиғини билмәйду. ■ 36 Нур араңларда бар вақитта, униңға ишиниңлар; буниң билән нурниң пәрзәнтлири болисиләр, — деди.

Әйса бу сөзләрни қилғандин кейин, улардин айрилип йошурунувалди.

Йәһудий халқиниң Мәсиһни рәт қилиши

37 Гәрчә у уларниң көз алдида шунчә тола мөҗизилик аламәт көрсәткән болсиму, улар теһи униңға етиқат қилмиди. 38 Шуниң билән Йәшәя пәйғәмбәрниң язмисида алдин-ала көрситилгән бешарәт дәл әмәлгә ашурди:

«И Пәрвәрдиғар, бизниң йәткүзгән хәвиримизгә кимму ишәнгән?

Һәм «Пәрвәрдиғарниң билиги» Болғучи кимгиму аян қилинған?» □ ■

39-40 Халайиқниң етиқат қилмиғининиң сәвәви дәл шуки (худди Йәшәя пәйғәмбәр йәнә алдин-ала ейтқандәк):

«Пәрвәрдиғар уларниң көзлирини кор,

Қәлбини таш қилди;

Мәхсәт, уларниң көзлириниң көрүп,

Қәлбиниң чүшинип,

Гуналиридин йенишиниң алдини елиш үчүндур;

□ 12:27 «Ата, мени бу сааттин қутқузғин!» дәйму?» — Бу «саат» униң келидиған азап-оқубәтләрни тартидиғанлиғини көрситиду. ■ 12:27 Мат. 26:37,38,39; Мар. 14:34; Лука 22:44. ■ 12:30 Юһ. 11:42. □ 12:31 «Һазир бу дунияниң һөкүмдариниң ташқириға қоғлиниш вақти кәлди» — «бу дунияниң һөкүмдари» — Шәйтани көрситиду. Бу әйәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 12:31 Юһ. 14:30; 16:11; Кол. 2:15. ■ 12:32 Чөл. 21:9; 2Пад. 18:4; Юһ. 3:14; 8:28. □ 12:34 «сән қандақсигә «Инсаноғли кәтирилиши керәк» дәйсән?!» — халайиқниң «Инсаноғли» (Мәсиһ) тоғрилиқ көздә тутқини Мәсиһниң улуклуғини көрситидиған «Яр.» 49:10, «Зәб.» 88:36-38, 109:2, «Йәш.» 9:7, «Әз.» 37:25, «Дан.» 7:14 Иди. ■ 12:34 2Сам. 7:16; 1Тар. 22:10; Зәб. 44:7-8; 88:37; 110:4; Йәш. 9:5; Йәр. 23:6; Әз. 37:26; Дан. 2:44; 7:14, 27; Мик. 4:7; Ибр. 1:8. ■ 12:35 Йәр. 13:16; Юһ. 1:9; 8:12; 9:5; 12:46; Әф. 5:8; 1Тес. 5:4 □ 12:38 «И Пәрвәрдиғар, бизниң йәткүзгән хәвиримизгә кимму ишәнгән?» һәм «Пәрвәрдиғарниң билиги» Болғучи кимгиму аян қилинған?» — «Йәш.» 53:1. «Пәрвәрдиғарниң билиги» — бир зат, йәни дәл Худаниң Мәсиһи болса керәк («Йәш.» 53:2, 3-әйәтниму көрүң). ■ 12:38 Йәш. 53:1; Рим. 10:16.

Болмиса, Мән уларни сақайтқан болаттим, — дәйду *Пәрвәрдигар*. □ ■

⁴¹ Бу сөzlәрни Йәшәя *пәйгәмбәр Мәсиһниң* шан-шәривини көрүп униңға қарита алдин-ала сөз қилғинида ейтқан еди. □ ■

⁴² Вәһаләнки, гәрчә һәтта Йәһудий ақсақаллиридинму нурғунлиған адәмләр униңға етиқат қилған болсиму, улар Пәрисийләр вәжидин қорқуп, өзлириниң синагогтин қоғлап чиқириветилмәслиги үчүн уни етирап қилмиди. □ ■ ⁴³ Буниң сәвәви, улар инсанлардин келидиған иззәт-шәһрәтни Худадин келидиған иззәт-шәһрәттин яхши көрәтти. ■

⁴⁴ Бирақ Әйсә жуқури аваз билән мундақ деди:

— Маңа етиқат қилғучи маңила әмәс, бәлки мени Әвәткүчигә етиқат қилғучидур. ⁴⁵ Кимки мени көргүчи болса, мени Әвәткүчини көргүчи болиду. ■ ⁴⁶ Мән маңа етиқат қилғучилар қараңғулуқта қалмисун дәп, нур сүпитидә дунияға кәлдим. ■ ⁴⁷ Бириси сөзлиримни аңлап, уларни тутмиса, уни сораққа тартмаймән; чүнки мән дуниядикиләрни сораққа тартқили әмәс, бәлки дуниядикиләрни қутқузғили кәлдим. ■ ⁴⁸ Бирақ мени чәткә қаққучини, шундақла сөзлиримни қобул қилмиғанни болса, уни сораққа тартқучи бириси бар. У болсиму, мән ейтқан сөз-каламимдур. У ахирқи күни уни сораққа тартиду. ■ ⁴⁹ Чүнки мән өзлүгүмдин сөзлигиним йоқ, бәлки мени әвәткән Ата мениң немини дейишим вә қандақ сөзлишим керәклигигә әмир бәргән. □ ■ ⁵⁰ Униң әмриниң мәңгүлүк һаятлиқ екәнлигини билимән. Шуңа немини сөзлисәм, Ата маңа буйруғинидәк сөзләймән.

13

Әйсәниң мухлислириниң путини жуюши

¹ Өтүп кетиш һейтидин илгири, Әйсә бу дуниядин айрилип, Атиниң йениға баридиған вақит-саатниң йетип кәлгәнлигини билди вә шуниң үчүн бу дуниядики өз адәмлиригә көрситип кәлгән меһир-муһәббитини ахирғичә толук көрситип турди. □ ■ ² Әнди кәчлик тамақ йейиливатқан еди; Иблис аллибурун Симонниң оғли Йәһуда Ишқарийотниң көңлигә Әйсәға сатқунлуқ қилиш вәсвәсисини салған еди. ■ ³ Әйсә Атиниң һәр ишни униң қолиға тапшурғинини, вә өзиниң Худаниң йенидин келип, Худаниң йениға қайтидиғанлигини билгәчкә, ■ ⁴ дәстихандин туруп, тон-көйнигини йешип, бир ләңгә билән белини бағлиди.

□ **12:39-40** «Пәрвәрдигар уларниң көзлирини кор, қәлбини таш қилди» — мошу йәрдә «Пәрвәрдигар» грек тилида «У». «Пәрвәрдигар уларниң көзлирини кор, қәлбини таш қилди; мәхсәт, уларниң көзлириниң көрүп, қәлбиниң чүшинип, гуналиридин йенишиниң алдини елиш үчүндур; болмиса, Мән уларни сақайтқан болаттим» — «Йәш.» 6:10. ■ **12:39-40** Йәш. 6:9, 10; Әз. 12:2; Мат. 13:14; Мар. 4:12; Луқа 8:10; Рос. 28:26; Рим. 11:8 □ **12:41** «Бу сөzlәрни Йәшәя пәйгәмбәр Мәсиһниң шан-шәривини көрүп униңға қарита алдин-ала сөз қилғинида ейтқан еди» — грек тилида «униң шан-шәривини көрүп...» дейилиду. Кимниң шан-шәриви? Ениққи, «униң» мошу йәрдә Мәсиһниң өзини көрситиду. 37-, 39- вә 42-айәтни көрүң (кимгә етиқат қилиш керәк?). Толук иш «Йәш.» 6:1-13дә хатирилиниду. Йәшәя бу бешарәтни бәргән чағда Пәрвәрдигар Худаниң шан-шәривини көргәчкә, хуласимиз шуки, «Мәсиһ Өзи Худаниң шан-шәриви вә ипадиси»дин ибарәттур. ■ **12:41** Йәш. 6:1. □ **12:42** «нурғунлиған адәмләр униңға етиқат қилған болсиму, улар Пәрисийләр вәжидин қорқуп, өзлириниң синагогтин қоғлап чиқириветилмәслиги үчүн уни етирап қилмиди» — Мошу йәрдә «синагог» Йәһудийларниң умумий жәмийитини көрситиду. «Синагогтин чиқирилиш» — кимки синагогтин чиқириветилсә, Йәһудийлар жәмийитидикиләр улар билән һеч барди-кәлди қилмайтти. ■ **12:42** Юһ. 7:13; 9:22. ■ **12:43** Юһ. 5:44. ■ **12:45** Юһ. 10:30; 14:9. ■ **12:46** Йәш. 42:6; 49:6; Юһ. 1:9; 8:12; 9:5; 12:46; Рос. 13:47. ■ **12:47** Юһ. 3:17; 9:39. ■ **12:48** Мар. 16:16; Юһ. 3:18; 8:24. □ **12:49** «мениң немини дейишим вә қандақ сөзлишим керәклиги» — яки болмиса «мениң немә тәлим-әмир беришим вә немини сөзлишим керәклиги». ■ **12:49** Қан. 18:18; Юһ. 3:11; 5:20; 7:16; 8:28; 14:10, 24; 16:13. □ **13:1** «Әйсә... бу дуниядики өз адәмлиригә көрситип кәлгән меһир-муһәббитини ахирғичә толук көрситип турди» — бу муһәббәт бәлким төвәндики 1-20-айәтләрдә мухлислириниң путлирини жуюши, шундақла 13-18-бапларда хатириләнгәндәк уларға көрсәткән сәвир-тақәт, кәчүрүм, меһриванлигини, андин ахирида улар үчүн өзини пида қилишиниң һәммисини өз ичигә алған болса керәк. ■ **13:1** Мат. 26:2; Мар. 14:1; Луқа 22:1. ■ **13:2** Луқа 22:3; Юһ. 13:2. ■ **13:3** Мат. 11:27; 28:18; Юһ. 3:35

⁵ Андин жавурға су қуюп, мухлисларниң путлирини жуушқа вә белигә бағлиған лөңгә билән сүртүп қурутушқа башлиди. ⁶ Нөвәт Симон Петрусқа кәлгәндә, Петрус униңға:

— И Рәб, путумни сән жуйсаң қандақ болғини?! — деди. ■

⁷ Әйса униңға:

— Немә қиливатқинимни һазир билмәйсән, лекин кейин билисән, — деди.

⁸ Петрус: — Сән мениң путумни жуйсаң һәргиз болмайду! — деди.

Әйса униңға жававән: — Сени юмисам, мениң билән тәң несивәң болмайду, — деди.

⁹ Симон Петрус:

— И Рәб, ундақта пәқәт путлиримнила әмәс, қоллиримниму, бешимниму жуйғайсән! — деди.

¹⁰ Әйса униңға:

— Бәдини жуолуп, тамамән пакиз болған адәм пәқәт путлирини юсила қайта жуонушиниң һажити болмайду. Силәр пакиз, лекин һәммиңлар әмәс, — деди □ ■ ¹¹ (чүнки у өзини кимниң тутуп беридиғанлиғини биләтти; шуниң үчүн у «Һәммиңларла пакиз әмәс» дегән еди). ■

¹² Шуниң билән у уларниң путлирини жууп болғандин кейин, тон-көйнигини кийип, йәнә дәстиханға олтирип уларға мундақ деди:

— Силәргә немә қилғинимни уқтуңларму? ¹³ Силәр мени «Устаз» вә «Рәб» дәйсиләр вә раст ейтисиләр, мән шундақтурмән. ■ ¹⁴ Әгәр мән Рәб вә устазиңлар туруқлуқ, путлириңларни жуйған экәнмән, силәрму бир-бириңларниң путлирини жуушүңлар керәк. □ ■ ¹⁵ Мән силәргә қилғандәк силәрниңму һәм шундақ қилишиңлар үчүн бу үлгини қалдурдум. ■

¹⁶ Бәрһәк, бәрһәк, мән силәргә шуни ейтип қояйки, қул ғожайинидин үстүн турмайду, әлчиму өзини әвәткүчидин үстүн турмайду. ■ ¹⁷ Бу ишларни билгән экәнсиләр, шундақ қилсаңлар бәхитликсиләр!

Әйсаниң сатқунлуқ билән тутулушини алдин-ала ейтиши

Мат. 26:20-25; Мар. 14:17-21; Луқа 22:21-23

¹⁸ Мән буларни һәммиңларға қаритип ейтмидим. Мән таллиғанлиримни билимән, лекин муқәддәс язмиларда алдин пүтүлгән: «Мән билән һәмдәстихан болуп ненимни йегәнму маңа пут атти!» дегән бу сөз әмәлгә ашурулмай қалмайду. □ ■ ¹⁹ Мән бу иш йүз бериштин авал уни силәргә ейтип қояйки, у ишлар йүз бәргәндә мениң «Бар Болғучи» экәнлигимгә ишинисиләр.

□ ■ ²⁰ Бәрһәк, бәрһәк, силәргә шуни ейтип қояйки, кимки мән әвәткән һәр қандақ бирисини қобул қилған болса, мени қобул қилған болиду; вә мени қобул қилғучилар мени Әвәткүчини қобул қилған болиду. ■

²¹ Әйса бу сөзләрни ейтқәндин кейин, роһта қаттиқ пиған чекип, мундақ гувалиқ бәрди:

— Бәрһәк, бәрһәк, мән силәргә шуни ейтип қояйки, араңларда бирәйлән маңа сатқунлуқ қилиду! ■

²² Мухлислар кимни дәватқанлиғини биләлмәй, бир-биригә қарашти. ²³ Әнди дәстиханда мухлислиридин бири Әйсаниң мәйдисигә йөлинип ятқан еди; у болса «Әйса сөйидиған

■ **13:6** Мат. 3:14. □ **13:10** «...бәдини жуолуп, тамамән пакиз болған адәм пәқәт путлирини юсила қайта жуонушиниң һажити болмайду» — мошу сирлиқ гәпниң мәнәси немә? Бизниңчә Қутқузғучимизниң «пут жууш» дегән бу һәрикити өзини әң төвән дәрижигә чүшүрүп крестлинишни қобул қилишиға бешарәт болиду. Шуңа, мухлислар буни қобул қилмиса болмайду. «Қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **13:10** Юһ. 15:3. ■ **13:11** Юһ. 6:64.

■ **13:13** Мат. 23:8,10; 1Кор. 8:6; 12:3; Фил. 2:11. □ **13:14** «Әгәр мән Рәб вә устазиңлар туруқлуқ, путлириңларни жуйған экәнмән, силәрму бир-бириңларниң путлирини жуушүңлар керәк» — оқурмәнләр мухлисларниң Мәсиһни «устаз» андин «Рәб» дәйдиғанлиғини (13-айәт), лекин Мәсиһ болса өзини «Рәб» вә «устаз» дәйдиғанлиғини байқалайду (13-14-айәт) вә шундақла тәртипниң охшимаслиғиниң сәвәвини ойлалайду. ■ **13:14** Гал. 6:1, 2. ■ **13:15** 1Пет. 2:21; 1Юһа. 2:6. ■ **13:16** Мат. 10:24; Луқа 6:40; Юһ. 15:20. □ **13:18** «Мән билән һәмдәстихан болуп ненимни йегәнму маңа пут атти!» — «Зәб.» 40:10ни көрүң. ■ **13:18** Зәб. 40:10; Мат. 26:23; 1Юһа. 2:19. □ **13:19** «бу ишлар йүз бәргәндә мениң «Бар Болғучи» экәнлигимгә ишинисиләр» — яки «бу ишлар йүз бәргәндә мениң «У» (йәни, Мәсиһ) экәнлигимгә ишинисиләр».

■ **13:19** Юһ. 14:29; 16:4. ■ **13:20** Мат. 10:40; Луқа 10:16. ■ **13:21** Мат. 26:21; Мар. 14:18; Луқа 22:21; Рос. 1:17; 1Юһа. 2:19.

мухлис» еди. □ ■ 24 Симон Петрус униңдин Әйсаниң кимни дәватқинини сорап беқишини ишарәт қилди.

25 Шуниң билән у Әйсаниң мәйдисигә йөлинип туруп униңдин:

— И Рәб, у кимдур? — дәп сориди.

26 Әйса жавап берип:

— Бу бир чишләм нанни ашқа төгүрүп кимгә сунсам, шудур, — деди. Шуниң билән у бир чишләм нанни *ашқа* төгүрүп, Симонниң оғли Йәһуда Ишқарийотқа сунди. □ 27 Йәһуда нанни еливиди, Шәйтан униң ичигә кирди.

— Қилидигиниңни чапсан қил, — деди Әйса униңға.

28 (Әнди дәстиханда олтарғанларниң һеч қайсиси униң Йәһудаға бу сөзләрни немә үчүн дегинини билмиди. 29 Йәһуда уларниң ортақ һәмјанини тутқини үчүн, бәзиләр Әйса униңға: «Бизгә керәклик һейтлик нәрсиләрни елип кәл» яки «Кәмбәғәлләргә бирәр нәрсә бәр» дәватса керәк, дәп ойлашти).■

30 Йәһуда бу бир чишләм нанни елипла ташқирға чиқип кәтти (бу чағ кечә еди).□

Йеңи әмир

31 Йәһуда ташқирға чиқип кәткәндин кейин, Әйса мундақ деди:

— Әнди Инсаногли улуклинидигән вақит-саат йетип кәлди вә Худа у арқилиқ улуклиниду.

32 Вә әгәр Худа униңда улукланса, Худаму Өзидә уни улуклайду, шундақла дәрһал уни улуклайду. □ ■ 33 Балилирим, силәр билән биллә болидигән йәнә азғина вақтим қалди. Силәр мени издәйсиләр, лекин мениң Йәһудийларға: «Мән баридигән йәргә силәр баралмайсиләр» дәп ейтқинимдәк, буни силәргиму ейтимән.■

34 Силәргә йеңи бир әмир тапшуримәнки, «бир-бириңларни сөйүңлар». Силәрни сөйгинимдәк, силәрму бир-бириңларни сөйүңлар. ■ 35 Араңларда бир-бириңларға меһир-муһабитиңлар болса, һәммә адәм силәрниң мениң мухлислирим экәнлигиңларни билиду.■

Әйсаниң Петрусниң танидигәнлигини алдин-ала ейтиши

Мат. 26:31-35; Мар. 14:27-31; Луқа 22:31-34

36 Симон Петрус униңдин:

— И Рәб, қәйәргә барисән? — дәп сориди.

Әйса жававән: — Мән кетидигән йәргә һазирчә әгишип баралмайсән, лекин кейин маңа әгишип барисән, — деди.□ ■

37 Петрус униңға:

□ 13:23 «Әйса сөйидигән мухлис» — бәлким бу «баян»ниң муәллипи расул Юханна. «Кириш сөз»имизни көрүң.

■ 13:23 Юһ. 20:2; 21:7,20. □ 13:26 «бу бир чишләм нанни ашқа төгүрүп кимгә сунсам, шудур» — дәстиханда олтирип бирисигә бир чишләм нанни ашқа төгүргән һалда сунуш чоңқур муһабитини билдүрүш һәрикити еди. ■ 13:29 Юһ. 12:6. □ 13:30 «бу чағ кечә еди» — бу дегәнниң әсли мәнәсидин башқа, көчмә мәнәси бардур. Жуқиридики 9:5,

11:9-10, 12:35-36дә Әйсаниң «күндүз» вә «қараңғулуқ» яки «кечә» тоғрилиқ сөзлирини көрүң. □ 13:32 «әгәр Худа униңда улукланса, Худаму Өзидә уни улуклайду, шундақла дәрһал уни улуклайду» — бизниң қаришимизчә «өзидә» мошу йәрдә «Худа Өзидә» дегәнни көрситиду. Бәзи алимлар мошу йәрдә «өзидә» «Мәсиһниң өзидә» дегәнни билдүриду,

дәп қарайду. «Худаму Өзидә уни улуклайду» — яки (жуқуриқи изаһатта ейтилғандәк) «Худа уни (Инсаноглиниң) өзидә улуклайду». Бу муһим 31-32-айәтләр үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 13:32 Юһ. 12:23; 17:1. ■ 13:33 Юһ. 7:34; 8:21. ■ 13:34 Лав. 19:18; Мат. 22:39; Юһ. 15:12; әф. 5:2; 1Тес. 4:9; 1Пет. 4:8; Юһ. 3:23, 4:21.

■ 13:35 1Юһа. 2:5; 4:20. □ 13:36 «Мән кетидигән йәргә һазирчә әгишип баралмайсән, лекин кейин маңа әгишип барисән» — «кейин әгишип барисән» — Петрус қисманий тәрәптин (өлүмдин тирилип асманға көтирилиш йолида) Петрус Рәбгә әгишәлмиди, әлвәттә. Лекин Әйсаниң көздә тутқини роһий жәһәттики «Худаниң йолида пида болуш» еди.

Шу тәрәптиму Петрус Әйсаға әгишишкә тәйяр болмиди. У авал Әйсадин тенип, андин қаттиқ товва қилиш жәрјани арқилиқ, шундақла Муқәддәс Роһниң келиши билән у «кейин» тәйяр болиду. Мәсиһниң «кейин маңа әгишисән» дегини болса, Петрус қаттиқ тейилип кәткән вақтида униңға тәсәлли йәткүзидигән қиммәтлик вәдә болиду. ■ 13:36 Юһ. 21:18; 2Пет. 1:14.

— И Рәб, немә үчүн һазир сениң кәйниндин әгишип баралмаймән? Сән үчүн женимни пида қилай! — деди.■

³⁸ Әйса жававән мундақ деди:

— Мән үчүн растинла жениңни пида қиламсән? Бәрһәқ, бәрһәқ, саңа ейтип қояйки, ғораз чиллиғичә, сән мәндин үч қетим танисән!□ ■

14

Әйса сөзини давам қилиду — «Йол, һәқиқәт вә һаятлықтурмән»

¹ Көңлүңларни паракәндә қилмаңлар! Худаға ишинисиләр, маңиму ишиниңлар. ² Атамниң өйидә нурғун маканлар бар. Болмиған болса, буни силәргә ейтқан болаттим; чүнки мән һәр бириңларға орун тәйярлаш үчүн шу йәргә кетип баримән.□ ³ Мән силәргә орун тәйярлиғили баридиған экәнмән, чоқум қайтип келип, силәрни өзүмгә алимән; шуниң билән, мән қәйәрдә болсам, силәрму шу йәрдә болисиләр.□ ■ ⁴ Силәр мениң қәйәргә кетидиғанлиғимни вә у йәргә баридиған йолни билисиләр.

⁵ Томас униңға: — И Рәб, сениң қәйәргә кетидиғанлиғиңни билмәймиз. Шундақ экән, йолни қандақ билимиз? — деди.

⁶ Әйса униңға:

— Йол, һәқиқәт вә һаятлық өзүмдурмән. Мениңсиз һеч ким Атиниң йениға баралмайду.□ ■

⁷ Әгәр мени тонуған болсаңлар, Атамниму тонуған болаттиңлар. һазирдин башлап уни тонудуңлар һәм уни көрдүңлар, — деди.

⁸ — И Рәб, Атини бизгә көрситип қойсаңла, шу купайә, — деди Филип.

⁹ Әйса униңға мундақ деди: — «И Филип, силәр билән биргә болғинимға шунчә вақит болди, мени техичә тонумидиңму? Мени көргән киши Атини көргән болиду. Шундақ туруқлуқ, сән немишкә йәнә: «Бизгә Атини көрсәткәйсән» дәйсән? ■ ¹⁰ Мән Атида, Ата мәндә экәнлиғигә ишәнмәмсән? Силәргә ейтқан сөзлиримни өзлүгүмдин ейтқиним йоқ; бәлки мәндә туруватқан Ата Өз әмәллирини қиливатиду. ■ ¹¹ Мениң Атида болғанлиғимға, Атиниң мәндә болғанлиғиға ишиниңлар. Яки һеч болмиғанда, мениң қилған әмәллиримдин маңа ишиниңлар.□

¹² Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки, маңа ишәнгән киши мениң қиливатқан әмәллиримни қилалайду; вә булардинму техиму улук әмәлләрни қилиду, чүнки мән Атиниң йениға қайтип кетимән. □ ■ ¹³ Вә Атиниң Оғулда улуклиниши үчүн, һәр немини мениң намим билән тилисәңлар, шуларни ижабәт қилимән. ■ ¹⁴ Мениң намим билән һәр қандақ нәрсини тилисәңлар, мән силәргә шуни ижабәт қилимән».

■ **13:37** Мат. 26:33; Мар. 14:29; Луқа 22:33. □ **13:38** «ғораз чиллиғичә, сән мәндин үч қетим танисән!» — грек тилида «сән мәндин үч қетим танмиғичә, ғораз чилимайду». ■ **13:38** Мат. 26:34; Мар. 14:30; Луқа 22:34.

□ **14:2** «Атамниң өйидә нурғун маканлар бар» — бу сөзләр жәннәтни көрситәмду? Оқурмәнләрниң есидә барки, Әйса 2-бапта өз тенини «Худаниң өйи» (ибадәтхана) дөп сүрәтлиди, шундақла 8:35дә «Худаниң өйи»ни роһий жәһәттин тилға алди. Буниңға қариганда «туралғу-макан»ни роһий жәһәттин чүшиниш керәк. «қошумчә сөз»имиздә бу тоғрисида тохтилимиз. □ **14:3** «Мән силәргә орун тәйярлиғили баридиған экәнмән, чоқум қайтип келип, силәрни өзүмгә алимән; шуниң билән, мән қәйәрдә болсам, силәрму шу йәрдә болисиләр» — Мәсиһниң бу «қайтип келиши»и Мәсиһниң қиямәттә дуняға келиши яки Муқәддәс Роһниң әвәтилишини көрситәмду? Бу үчинчи әйәт үстидиму «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **14:3** Юһ. 12:26; 17:24. □ **14:6** «Йол, һәқиқәт вә һаятлық өзүмдурмән. Мениңсиз һеч ким атиниң йениға баралмайду» — Мәсиһ үчүн Атиниң йениға баридиған йол кресттики өлүм арқилиқ болатти; өзигә етиқат қилғучиларға нисбәтән, Мәсиһниң өзи Атиниң алдиға баридиған йолдур. ■ **14:6** Юһ. 1:4, 17; 10:9; 11:25; Ибр. 9:8. ■ **14:9** Юһ. 10:30. ■ **14:10** Юһ. 5:17; 7:16; 8:28; 10:38; 12:49; 16:13; 17:21. □ **14:11**

«... һеч болмиғанда, мениң қилған әмәллиримдин маңа ишиниңлар» — 11- вә 12-әйәтләрдә «әмәлләр» Әйса яратқан меҗизилик аламәтләр. □ **14:12** «маңа ишәнгән киши мениң қиливатқан әмәллиримни қилалайду; вә булардинму техиму улук әмәлләрни қилиду, чүнки мән Атиниң йениға қайтип кетимән» — бу «техиму улук әмәлләр» үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **14:12** Мат. 21:21; Луқа 17:6; Рос. 5:12; 19:11. ■ **14:13** Йәр. 29:12; Мат. 7:7; 21:22; Мар. 11:24; Луқа 11:9; Юһ. 15:7; 16:24; Яқ. 1:5; 1Юһа. 3:22.

Әйсаниң Муқәддәс Роһни әвәтиши; Униң қилидиган ишлири

15 — «Мени сөйсәңлар, әмирлиримгә әмәл қилисиләр. ■ 16 Мәнму Атидин тиләймән вә У силәргә башқа бир Ярдәмчи ата қилиду. У силәр билән әбәткичә биргә болиду. □ 17 У болсиму һәқиқәтнің Роһидур. Уни бу дуниядикиләр қобул қилалмайду, чүнки Уни нә көрмәйду, нә тонумайду. Бирақ силәр Уни тонуйсиләр, чүнки У силәр билән биллә туруватиду һәм силәрдә макан қилиду. □

18 Мән силәрни житим қалдурмаймән, йениңларға йәнә қайтип келимән. ■ 19 Азғина вақиттин кейин, бу дуния мени көрмәйду, лекин силәр көрүсиләр. Мән һаят болғанлиғим үчүн, силәрму һаят болисиләр. 20 Шу күндә мениң Атамда болғанлиғим, силәрнің мәнә болғанлиғиңлар вә мәнму һәм силәрдә болғанлиғимни билисиләр. 21 Ким әмирлиримгә егә болуп уларни тутса, мени сөйгүчи шу болиду. Мени сөйгүчини Атамму сөйиду, мәнму уни сөйимән вә өзүмни униңға аян қилимән». 22 Йәһуда (Йәһуда Ишқарийот әмәс) униңдин:

— И Рәб, сән өзүңни бу дуниядикиләргә аян қилмай, бизгила аян қилишиң қандақ иш? — дәп сориди. □

23 Әйса униңға жававән мундақ деди:

— «Бирким мени сөйсә, сөзүмни тутиду; Атамму уни сөйиду вә Атам билән иккимиз униң йениға берип, униң билән биллә макан қилимиз. □ 24 Мени сөймәйдиган киши сөзлиримни тутмайду; вә силәр аңлаватқан бу сөз болса мениң әмәс, бәлки мени әвәткән Атиниңкидур. ■

25 Мән силәр билән биллә болувақан чегимда, буларни силәргә ейттим. 26 Лекин Ата мениң налим билән әвәтидиган Ярдәмчи, йәни Муқәддәс Роһ силәргә һәммини үгитиду һәм мениң силәргә ейтқан һәммә сөзлиримни есиңларға кәлтүриду. ■

27 Силәргә хатиржәмлик қалдуримән, өз хатиржәмлигимни силәргә беримән; мениң силәргә бәргиним бу дуниядикиләрнің бәргинидәк әмәстур. Көңлүңларни паракәндә қилмаңлар вә жүрәтсиз болмаңлар. □ ■

28 Силәр мениң: «Мән силәрдин айрилип кетимән, кейин йениңларға йәнә қайтип келимән» дегинимни аңлидиңлар. Мени сөйгән болсаңлар, Атиниң йениға кетидиганлиғим үчүн хурсән болатиңлар. Чүнки Ата мәндин улукдур. ■ 29 Силәрнің бу ишлар йүз бәргинидә ишинишиңлар үчүн бу ишлар йүз бериштин авал силәргә ейттим. □ ■ 30 Мундин кейин силәр билән көп сөzlәшмәймән; чүнки бу дунияның һөкүмдари келиш алдида туриду вә мәндин

■ 14:15 Юһ. 14:21, 23; 15:10; 1Юһа. 5:3. □ 14:16 «Мәнму Атидин тиләймән вә У силәргә башқа бир Ярдәмчи ата қилиду» — муһим сөз «башқа бир Ярдәмчи»дур. Биринчи «Ярдәмчи» болса Әйса Мәсиһнің өзи, әлвәттә. «Ярдәмчи» грек тилидики «парақлетос» дегән сөзнің мәнәсини толук ипадиләп берәлмәйду. Грек тилидики «парақлетос»нің толук мәнәси «мәлум бирәвниң йениға ярдәм беришкә чақирилғучи», йәни «тәсәлли бәргүчи», «һәмраһ», «мәслиһәтчи», «күчәйткүчи», «адвокат-ақлиғучи» қатарлиқлардур. «Башқа бир...» дегини бизгә шуни көрситидуки, Әйса мухлислар билән биргә болған вақтида, уларға қандақ жәһәтләрдин «Ярдәмчи» болған болса, у улардин айрилғанда, Муқәддәс Роһ уларға Әйсаниң толук вәкили болуп, иккинчи «Ярдәмчи» рольида болиду, дегән қиммәтлик вәдини билдүриду. □ 14:17 «У болсиму һәқиқәтнің Роһидур» — «һәқиқәтнің Роһи» — яки «һәқиқәткә башлиғучи Роһ». «силәр Уни тонуйсиләр, чүнки У силәр билән биллә туруватиду» — улар қайси йол билән Муқәддәс Роһни тонуйду? У шу чағда қандақ йол билән «улар билән биллә туриду»? Жавап шүбһисизки, улар Әйсани тонугачқа, Муқәддәс Роһниму тонуган болиду; Әйса улар билән биллә турғачқа, Муқәддәс Роһму улар билән биллә турувататти. Лекин Әйса улардин айрилғандин кейин Муқәддәс Роһ уларның «ичидә, қәлбидә, роһида» макан қилиду. ■ 14:18 Мат. 28:20. □ 14:22 «И Рәб, сән өзүңни бу дуниядикиләргә аян қилмай, бизгила аян қилишиң қандақ иш?» — шүбһисизки, мухлислар уни дәрһал өзини пүткүл дунияға аян қилиду, дәп ойллатти. □ 14:23 «Атам билән иккимиз униң йениға берип, униң билән биллә макан қилимиз» — «Атам билән иккимиз» грек тилида «биз». ■ 14:24 Юһ. 7:16; 8:28; 12:49; 14:10; 16:13. ■ 14:26 Луқа 24:49; Юһ. 15:26; 16:7, 13; Рос. 2:4. □ 14:27 «мениң силәргә бәргиним бу дунияның адәмлириниң бәргинидәк әмәстур» — бу дуниядики адәмләр бир нәрсә бәргинидә дайим дегидәк халап бәрмәйду — алдамчилик, ялғанчилик вә нурғун шәртләр билән бериду. Лекин Худа бизгә бир нәрсә бәрсе уни қайтурғузмайду. ■ 14:27 Фил. 4:7. ■ 14:28 Юһ. 14:3. □ 14:29 «Силәрнің бу ишлар йүз бәргинидә ишинишиңлар үчүн бу ишлар йүз бериштин авал силәргә ейттим» — «бу ишлар» — Әйсаниң тутулуп өлтүрүлүши («силәрдин айрилип кетишим») уларның етиқатиға дәһшәтлик зәрб болиду. ■ 14:29 Юһ. 13:19; 16:4.

киргидәк һеч йочуқ тапалмайду. □ ■ 31 Лекин бу дуняниң адәмлириниң мениң Атини сөйидиғанлиғимни билиши үчүн Ата маңа немә әмир қилған болса, мән дәл шуни әмәлгә ашуриман. Туруңлар, бу жайдин кетәйли». □ ■

15

Әйса — һәқиқий үзүм телидур; униң сөзиниң давами

1 — «Һәқиқий үзүм тели» өзүмдурман, Атам болса бағвәндур. □ 2 Бағвән мәндики мевә бәрмәйдиған һәр бир шахни кесип ташлайду. Мевә бәргәнлирини болса техиму көп мевә бәрсун дәп, пак қилип путап туриду. □ ■ 3 Әнди силәр мән силәргә йәткүзгән сөзүм арқилиқ аллибурун пак болдуңлар. □ ■ 4 Силәр мәнә изчил туруңлар, мәнму силәрдә изчил туримән. Шах талда турмай, өзи мевә берәлмәйдиғинидәк, силәрму мәнә изчил турмисаңлар, мевә берәлмәйсиләр.

5 «Үзүм тели» өзүмдурман, силәр болсаңлар шахлиридурсиләр. Ким мәнә изчил турса, мәнму шундақла униңда турғинимда, у көп мевә бериду. Чүнки мәнсиз һеч немини қилалмайсиләр. 6 Бириси мәнә турмиса, у керәкһиз шахтәк ташлинип, қуруп кетиду. Бундақ шахлар жиғип келинип отқа ташлиниду. ■ 7 Силәр мәнә изчил турсаңлар вә сөзлирим силәрдә изчил турса, немини тәләп қилсаңлар, силәргә шу ижабәт болиду. ■ 8 Силәрниң көп мевә беришиңлар, шундақла мениң мухлислирим екәнлигиңларни испатлишиңлар билән шан-шәрәп Атамға кәлтүрүлиду. □

9 Атам мени сөйгинидәк, мәнму силәрни сөйдүм; мениң меһир-муһәббитимдә изчил туруңлар. 10 Әгәр әмирлиримни тутсаңлар, худди мән Атамниң әмирлирини тутқан вә һемишә униң меһир-муһәббитидә турғинимдәк, силәрму һемишә мениң меһир-муһәббитимдә турисиләр. ■

11 Мениң хошаллиғим силәрдә болсун вә шуниңдәк хошаллиғиңлар толуп ташсун дәп, мән буларни силәргә ейттим. 12 Мениң әмрим шуки, мән силәрни сөйгинимдәк, силәрму биририңларни сөйүңлар. ■ 13 Инсанларниң өз достлири үчүн женини пида қилиштин чоңқур меһир-муһәббити йоқтур. ■ 14 Силәргә буйруған әмирлиримни ада қилсаңлар, мениң

□ 14:30 «бу дуняниң һөкүмдари келиш алдида туриду вә мәндин киргидәк һеч йочуқ тапалмайду» — «бу дуняниң һөкүмдари» Шәйтан, Иблисни көрситиду. ■ 14:30 Юһ. 12:31; 16:11; Әф. 2:2. □ 14:31 «Ата маңа немә әмир қилған болса, мән дәл шуни әмәлгә ашуриман» — 30-әйәт билән зич бағлиниду. Демәк, Әйсаниң өзиниң тутулуши, сотлиниши, һақарәтлиниши андин крестлинишини ихтияри билән қобул қилишиниң түп мәхсити болса, Иблисниң үстидин қандақтур бир һоқуққа егә болуш үчүн әмәс, бәлки Атиниң ирадиси үчүн болиду. ■ 14:31 Юһ. 10:18; Ибр. 10:5. □ 15:1 ««Һәқиқий үзүм тели» өзүмдурман» — «Һәқиқий үзүм тели» болғандин кейин, сахта яки пор-пүчәк үзүм телиму барму? Буниң тоғрисида «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ 15:2 «Бағвән мәндики мевә бәрмәйдиған һәр бир шахни кесип ташлайду» — башқа бир хил тәржимиси «Мәндики мевә бәрмәйдиған һәр бир шахни бағвән (бараңға) есп қойиду». Лекин 6-әйәткә қариганда тәржимимиз тоғра болса керәк. «Мевә бәргәнлирини болса техиму көп мевә бәрсун дәп, пак қилип путап туриду» — «путап туриду» грек тилида «тазилайду» яки «паклайду» билән ипадилиниду. 4-әйәтни көрүң. ■ 15:2 Мат. 15:13. □ 15:3 «... силәр мән силәргә йәткүзгән сөзүм арқилиқ аллибурун пак болдуңлар» — «пак» мошу йәрдә йәнә «путалған» дегән мәнәсиниму билдүрүши мүмкин. Бирақ муһим мәнәси «пак» екәнлигигә шүбһиси йоқтур (10:31ни көрүң). ■ 15:3 Юһ. 13:10. ■ 15:6 Әз. 15:2-8; Мат. 3:10; 7:19; Кол. 1:23. ■ 15:7 Йәр. 29:12; Мат. 7:7; 21:22; Мар. 11:24; Луқа 11:9; Юһ. 14:13; 16:24; Яқ. 1:5; 1Юһа. 3:22; 5:14. □ 15:8 «Силәр мәнә изчил турсаңлар вә сөзлирим силәрдә изчил турса, немини тәләп қилсаңлар, силәргә шу ижабәт болиду. Силәрниң көп мевә беришиңлар, шундақла мениң мухлислирим екәнлигиңларни испатлишиңлар билән шан-шәрәп атамға кәлтүрүлиду» — 7-8-әйәткә қариганда, мухлислар Худаға чиқарған, уни хурсән қилидиған мевә үнүмлүк дуа-тилавәтләрни өз ичигә алиду. ■ 15:10 Юһ. 14:15, 21, 23; 1Юһа. 5:3. ■ 15:12 Лав. 19:18; Мат. 22:39; Юһ. 13:34; Әф. 5:2; 1Тес. 4:9; 1Пет. 4:8; 1Юһа. 3:23; 4:21. ■ 15:13 Рим. 5:7; Әф. 5:2; 1Юһа. 3:16.

достлирим болисиләр. □ ■ 15 Энди мундин кейин мән силәрни «қул» дәп атимаймән. Чүнки қул ғоҗайининиң немә қиливатқинини билмәйду. Униң орниға силәрни «дост» дәп атидим, чүнки Атамдин аңлиғанлиримниң һәммисини силәргә йәткүздүм. □ ■ 16 Силәр мени таллиғиниңлар йоқ, әксичә мән силәрни таллидим вә силәрни берип мевә бәрсун һәмдә мевилириңлар дайим сақлансун, мениң намим билән Атидин немә тилисәңлар, у силәргә бәрсун дәп силәрни тиклидим. □ ■ 17 Силәргә шуни әмир қилимәнки, бир-бириңларни сөйүңлар.□

Дуниядикиләрниң Әйсаға болған нәприти

18 Бу дуниядикиләр силәрдин нәпрәтләнсә, силәрдин авал мәндин нәпрәтләнгәнлигини билиңлар. ■ 19 Силәрму бу дуниядикиләрдин болған болсаңлар, бу дуниядикиләр силәрни өзимизниңки дәп, сөйгән болатти. Бирақ силәр бу дуниядин болмиғачқа, бәлки мән силәрни бу дуниядин айрип таллиғанлиғим үчүн, әнди бу дуниядикиләр силәрдин нәпрәтлиниду. □ ■ 20 Мән силәргә ейтқан сөзни есиңларда тутуңлар: «Қул ғоҗайинидин үстүн турмайду». Улар маңа зиянкәшлик қилған болса, силәргиму зиянкәшлик қилиду. Мениң сөзүмни тутқан болса, улар силәрниңқиниму тутиду.■

21 Бирақ мениң намим түпәйлидин улар силәргиму шу ишларниң һәммисини қилиду, чүнки улар мени Әвәткүчини тонумайду. ■ 22 Әгәр мән келип уларға сөз қилмиған болсам, уларда гуна йоқ дәп һесаплинатти. Лекин һазир гунаи үчүн уларниң һеч баниси йоқтур. ■ 23 Кимдәким мәндин нәпрәтләнсә Атамдинму нәпрәтләнгән болиду. 24 Мән уларниң арисидә башқа һеч ким қилип бақмиған әмәлләрни қилмиған болсам, уларда гуна йоқ дәп һесаплинатти. Лекин улар һазир *әмәллиримни* көргән туруқлуқ, йәнила һәм мәндин һәм Атамдин нәпрәтләнди. ■ 25 Лекин бу ишлар уларға тәвә болған Тәврат қанунида: «Һеч қандақ сәвәпсизла мәндин нәпрәтләнди» дәп пүтүлгән сөз әмәлгә ашурулуши үчүн шундақ йүз бәрди.□ ■

26 Лекин мән силәргә Атиниң йенидин әвәтидиған Ярдәмчи, йәни Атиниң йенидин чиққучи һәқиқәтниң Роһи кәлгәндә, У маңа гувалиқ бериду. □ ■ 27 Силәрму маңа гувалиқ берисиләр, чүнки силәр баштин тартип мән билән биллә болдуңлар.■

16

□ **15:14** «Силәргә буйруған әмирлиримни ада қилсаңлар, мениң достлирим болисиләр» — 13-14-айәттә Худаниң муһәббитиниң улуклуғи аян қилиниду. «Мәсиһниң достлири» униң әмирлирини ада қилғучилардур. Лекин Мәсиһ барлиқ кишиләр, жүмлидин өз әмирлирини ада қилмиғучилар, йәни *дүшмәнлири үчүн* женини пида қилғандур. ■ **15:14** Мат. 12:50; 2Кор. 5:16; Гал. 5:6; 6:15; Кол. 3:11. □ **15:15** «Энди мундин кейин мән силәрни «қул» дәп атимаймән» — «қул» яки «чакар». ■ **15:15** Юһ. 8:26. □ **15:16** «Силәр мени таллиғиниңлар йоқ, әксичә мән силәрни таллидим вә силәрни берип мевә бәрсун һәмдә мевилириңлар дайим сақлансун...» — «...берип мевә бәрсун» дегән ибарә бәлким, мухлислар Худаға чиқарған, уни хурсән қилидиған мевә болса, пүтүн дунияға берип хуш хәвәр арқилиқ башқиларни Худаниң йолиға кәлтүрүшни өз ичигә алиду, дәп көрсәтсә керәк. ■ **15:16** Мат. 28:19; Мар. 16:15; Юһ. 13:18; әф. 1:4; Кол. 1:6. □ **15:17** «Силәргә шуни әмир қилимәнки, бир-бириңларни сөйүңлар» — грек тилида «Силәргә шуларни әмир қилимәнки, бир-бириңларни сөйүңлар». ■ **15:18** 1Юһа. 3:13. □ **15:19** «Силәрму бу дуниядикиләрдин болған болсаңлар, бу дуниядикиләр силәрни өзимизниңки дәп, сөйгән болатти» — грек тилида «Силәрму бу дуниядин болған болса, бу дуния силәрни өзиниңки дәп сөйгән болатти». ■ **15:19** Юһ. 17:14; Гал. 1:10. ■ **15:20** Мат. 10:24; 24:9; Луқа 6:40; Юһ. 13:16; 16:2. ■ **15:21** Мат. 10:22; Юһ. 16:3. ■ **15:22** Рим. 4:15; 5:20. ■ **15:24** Юһ. 10:37. □ **15:25** «Уларға тәвә болған Тәврат қануни» — һәжвий, кинайилик сөз. 8:17 вә изаһатини көрүң. «Һеч қандақ сәвәпсизла мәндин нәпрәтләнди» — «Зәб.» 34:7, 19 вә 68:5. ■ **15:25** Зәб. 34:19; 68:5. □ **15:26** «...Ярдәмчи, йәни Атиниң йенидин чиққучи һәқиқәтниң Роһи кәлгәндә, У маңа гувалиқ бериду» — мошу айәттин Муқәддәс Роһниң шәхс экәнлиги көрүнүп туриду. Мәсиһ Уни «Атиниң йенидин» әвәтиду; мошу йәрдә Муқәддәс Роһ йәнә «Атиниң йенидин *чиқиду*» дейилиду. Грек тилида «чиқиду» дегән пейл «һазирқи заман» шәкилдә болғачқа, Муқәддәс Роһниң һәрдайим шу һәрикәтни қиливатқини көрситилиду. ■ **15:26** Луқа 24:49; Юһ. 14:26; 16:7; Рос. 5:32. ■ **15:27** Рос. 1:8, 21; 5:32.

Келидиган зиянкәшликләр

1 Силәрниң путлишип кәтмәслигиңлар үчүн буларни силәргә ейттим. 2 Улар силәрни синагогларниң җамаәтлиридин қоғлап чиқириветиду; һәмдә шундақ бир вақит-саат келидуки, силәрни өлтүргүчи өзини Худаға хизмәт қиливатимән, дәп һесаплайду. □ ■
3 Улар буларни я Атини, я мени тонумиғанлиғи үчүн қилиду. ■ 4 Лекин мән бу ишларни силәргә ейттимки, вақит-саити кәлгәндә, мән шундақ алдин-ала ейтқинимни есиңларға кәлтүрәләйсиләр. □ ■

Муқәддәс Роһниң йеткәкчи вә устаз болидиганлиғи

5 — Мән башта буларни силәргә ейтмидим, чүнки мән силәр билән биллә едим. Лекин әнди мени әвәткүчиниң йениға қайтип кетимән. Шундақ туруқлуқ, араңлардин һеч ким мәндин: «Нәгә кетисән?» дәп соримайватиду. 6 Әксичә, силәргә буларни ейтқиним үчүн, қәлбиңлар қайғуға чөмүп кәтти. 7 Амма мән силәргә һәқиқәтни ейтип қояйки, мениң кетишим силәргә пайдилиқтур. Чүнки әгәр кәтмисәм, Ярдәмчи силәргә кәлмәйду. Амма кәтсәм, Уни силәргә әвәтимән. ■ 8 У кәлгәндә, бу дуниядикиләргә гуна тоғрисида, һәққанийлиқ тоғрисида вә ахирәт сориғи тоғрисида һәқиқәтни билгүзиду. 9 У уларни гуна тоғрисида билгүзиду, чүнки улар маңа етиқат қилмиди. □ 10 Уларни һәққанийлиқ тоғрисида билгүзиду, чүнки Атамниң йениға қайтип баримән вә силәр мени йәнә кәрәлмәйсиләр. 11 Уларни ахирәт сориғи тоғрисида билгүзиду, чүнки бу дунияниң һөкүмдари үстигә һөкүм чиқирилди. □ ■
12 Силәргә ейтидиган йәнә көп сөзлирим бар еди; лекин силәр уларни һазирчә кәтирәлмәйсиләр. □ 13 Лекин У, йәни һәқиқәтниң Роһи кәлгәндә, У силәрни барлиқ һәқиқәткә башлап бариду. Чүнки У өзлүгидин сөзлимәйду, бәлки немини аңлиған болса, шуни сөзләйду вә кәлгүсидә болидиган ишлардин силәргә хәвәр бериду. □ ■ 14 У мени улуклайду; чүнки У мәндә бар болғанни тапшурувелип, силәргә җакалайду. 15 Атида бар болғанниң һәммиси һәм мениңкидур; мана шуниң үчүн мән: «У мәндә бар болғанни тапшурувелип, силәргә җакалайду» дәп ейттим. □ ■

Ғәм-қайғулириңлар мәңгү хошаллиққа айлиниду

16 Аз вақиттин кейин, мени кәрмәйсиләр; вә йәнә бир аз вақит өткәндин кейин, мени қайта көрисиңлар, чүнки мән Атамниң йениға кетимән». □ ■
17 Шуңа мухлисларниң бәзилири бир-биригә:

□ **16:2** «Улар силәрни синагогларниң җамаәтлиридин қоғлап чиқириветиду» — жуқуриқи башқа изаһатларда ейтқинимиздәк, Йәһудий хәлқи бирисини «синагогтин чиқириветәсә», кейин униң билән һеч қандақ барди-кәлди қилмай, бәлки униңға техиму зиянкәшлик қилишиму мүмкин. ■ **16:2** Юһ. 9:22, 34; 12:42. ■ **16:3** Юһ. 15:21; 1Кор. 2:8. □ **16:4** «... вақит-саити кәлгәндә» — демәк, Йәһудий хәлқидин вә кейин башқилар тәрипидин болған зиянкәшликләр кәлгәндә. ■ **16:4** Юһ. 13:19; 14:29. ■ **16:7** Луқа 24:49; Юһ. 14:26; 15:26. □ **16:9** «У уларни гуна тоғрисида билгүзиду» — яки «У уларни өз гунаи тоғрилиқ билгүзиду» яки «У уларни гунаиң немә экәнлигини билгүзиду». Дегәндәк үч тәржимиси болуши мүмкин, лекин умумий мәнәси асасән охшаш. □ **16:11** «бу дунияниң һөкүмдари» — Шәйтән, Иблис. «...Уларни ахирәт сориғи тоғрисида билгүзиду, чүнки бу дунияниң һөкүмдари үстигә һөкүм чиқирилди» — 9-11-айәттики «У (Муқәддәс Роһ)... гуна тоғрисида... һәққанийлиқ тоғрисида... вә ахирәт сориғи тоғрисида... билгүзиду...» дегәнләрниң үстидә «қошумчә сөз»дә азрақ тохтилимиз. ■ **16:11** Юһ. 12:31; 14:30; Әф. 2:2; Кол. 2:15. □ **16:12** «Силәргә ейтидиган йәнә көп сөзлирим бар еди; лекин силәр уларни һазирчә кәтирәлмәйсиләр» — мухлислар қандақ сөзләрни кәтирәлмәйду? Бу тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ **16:13** «Чүнки У өзлүгидин сөзлимәйду, бәлки немини аңлиған болса, шуни сөзләйду» — «У (Муқәддәс Роһ)... немини аңлиған болса» — демәк, Муқәддәс Роһниң Худа вә Униң Каламидин аңлиғини. «*Муқәддәс Роһ*... немини аңлиған болса, шуни сөзләйду вә кәлгүсидә болидиган ишлардин силәргә хәвәр бериду» — бу муһим вәдә тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **16:13** Юһ. 12:49; 14:26 □ **16:15** «*Муқәддәс Роһ* мәндә бар болғанни тапшурувелип, силәргә җакалайду» — Бу муһим вәдә тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **16:15** Юһ. 17:10. □ **16:16** «Йәнә бир аз вақит өткәндин кейин, мени қайта көрисиңлар, чүнки мән Атамниң йениға кетимән» — бәзи кона көчүрмиләрдә мошу йәрдә «чүнки мән Атамниң йениға кетимән» дегән сөз тепилмайду. Лекин бизниңчә 17-айәт униң әслидә барлиғини испатлайду. ■ **16:16** Юһ. 7:33.

— Бизлэргә: — «Аз вақиттин кейин, мени көрмәйсиләр; йәнә бир аз вақит өткәндин кейин, мени қайта көрисиләр» вә йәнә «Чүнки мән Атамниң йениға кетимән» дегини немә дегиниду? ¹⁸ «Аз вақиттин кейин» дегән сөзиниң мәнаси немә? Униң немиләрни дәватқанлирини билмидуқ, — дейишиду.

¹⁹ Әйса уларниң өзидин немини соримақчи болғинини билип уларға мундақ деди:

— «Мениң «Аз вақиттин кейин, мени көрмәйсиләр; йәнә бир аз вақит өткәндин кейин, мени көрисиләр» дегинимниң мәнасини бир-бириңлардин сораватамсиләр? □ ²⁰ Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силэргә шуни ейтип қояйки, силәр жиға-зерә кәтирисиләр, лекин бу дуниядикиләр хошал болушуп кетиду; силәр қайғурисиләр, лекин қайғулириңлар шатлиққа айлиниду.

²¹ Аял киши туғутта азаплиниду, чүнки униң вақит-саити йетип кәлгән; лекин бовиқи туғулуп болғандин кейин, бир пәрзәнтниң дунияға кәлгәнлигиниң шатлиғи билән тартқан азавини унтуп кетиду. ■ ²² Шуниңға охшаш, силәрму һазир азаплиниватисиләр, лекин мән силәр билән қайта көрүшимән, қәлбиңлар шатлиниду вә шатлиғиңларни һеч ким силәрдин тартивалалмайду. ²³ Шу күндә силәр мәндин һеч нәрсә соримайсиләр. Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силэргә шуни ейтип қояйки, мениң намим билән Атидин немини тилисәңлар, у шуни силэргә бериду. ■ ²⁴ Һазирғичә мениң намим билән һеч немә тилимидиңлар. Әнди тиләңлар, еришисиләр, буниң билән шатлиғиңлар толуп ташиду!

Бу дуния үстидин ғәлибә қилиш

²⁵ Силэргә буларни тәмсилләр билән ейтип бәрдим. Бирақ шундақ бир вақит келидуки, у чағда силэргә йәнә тәмсилләр билән сөзлимаймән, Ата тоғрилиқ силэргә очуқ ейтимән. □ ²⁶ Шу күни тиләклириңларни мениң намим билән илтижа қилисиләр. Мән силәр үчүн Атидин тәләп қилимән, дәп ейтмаймән; ²⁷ чүнки Ата өзиму силәрни сөйиду; чүнки силәр мени сөйисиләр вә мениң Худаниң йенидин кәлгәнлигимгә ишәндиңлар.■

²⁸ Мән Атиниң йенидин чиқип бу дунияға кәлдим; әнди мән йәнә бу дуниядин кетип Атиниң йениға баримән.■

²⁹ Мухлислири:

— Мана сән һазир очуқ етиватисән, тәмсил кәлтүрүп сөзлимидиң! □ ³⁰ Биз сениң һәммини билгиниңни, шундақла һеч кимниң сәндин соал соришиниң һажити йоқлуғини әнди билип йәттуқ. Шуниңдин сениң Худаниң йенидин кәлгәнлигиңгә ишәндуқ, — дейишти.□ ■

³¹ Әйса жававән уларға:

— Һазир ишәндиңларму? ³² Мана, шундақ вақит-саити келәй дәп қалди, шундақла келип қалдики, һәммиңлар мени ялғуз ташлап һәр бириңлар өз йоллириңларға тарқилип кетисиләр. Бирақ мән ялғуз әмәсмән, чүнки Ата мән билән биллидур. □ ■ ³³ Силәрниң мәндә хатиржәмликкә егә болушуңлар үчүн буларни силэргә ейттим. Бу дунияда туруп азап-оқубәт тартисиләр, амма ғәйрәтлик болуңлар! Мән бу дуния үстидин ғәлибә қилдим!■

□ **16:19** «Мениң «Аз вақиттин кейин, мени көрмәйсиләр; йәнә бир аз вақит өткәндин кейин, мени көрисиләр» — Мәсиһниң мошу дегинидә көздә тутқини, бизниңчә, униң өлүми, дәпнә қилиниши вә өлүмдин тирилип мухлислириға өзини аян қилишидин ибарәт. ■ **16:21** Йәш. 26:17. ■ **16:23** Йәр. 29:12; Мат. 7:7; 21:22; Мар. 11:24; Лука 11:9; Юһ. 14:13; 15:7; Яқ. 1:5; 1Юһа. 3:22; 5:14. □ **16:25** «Силэргә буларни тәмсилләр билән ейтип бәрдим. Бирақ шундақ бир вақит келидуки, у чағда силэргә йәнә тәмсилләр билән сөзлимаймән, ата тоғрилиқ силэргә очуқ ейтимән» — тәмсилләрдин болған бир нәччә мисаллар 10-баптин («қойларниң ишиги» вә «яхши падици» тоғрилиқ) 13-баптин (уларға «пут жуюш» тоғрилиқ тәмсил вә өлгә) 15-баптин («һәқиқий үзүм тели» тоғрилиқ) вә 21-айәттин («туғутта болған аял» тоғрилиқ) тепилиду. ■ **16:27** Юһ. 17:8. ■ **16:28** Юһ. 13:3. □ **16:29** «Мана сән һазир очуқ етиватисән, тәмсил кәлтүрүп сөзлимидиң!» — мухлисларниң һәқиқий чүшәнгән-чүшәнмигини 31-айәттин көрүниду. □ **16:30** «Һеч кимниң сәндин соал соришиниң һажити йоқ» — мәнаси бәлким Мәсиһниң уларниң өзидин соримақчи болған соаллирини теһи соримай турупла, уларниң соримақчи болғинини алиқачан билгәнлигини көздә тутиду. ■ **16:30** Юһ. 21:17. □ **16:32** «Һәммиңлар мени ялғуз ташлап һәр бириңлар өз йоллириңларға тарқилип кетисиләр» — «өз йоллириңларға» яки «өзүңларниңкигә» (демәк, өз өйүңларға). «Матта» 26:56, «Мар.» 14:50ни көрүң. ■ **16:32** Зәк. 13:7; Мат. 26:31; Мар. 14:27; Юһ. 8:29; 14:10. ■ **16:33** Йәш. 9:5; Юһ. 14:27; Рим. 5:1; әф. 2:13; Кол. 1:20.

17

Әйсаңиң мухлисире үчүн дуа қилиши

¹ Әйса бу сөзләрни қилғандин кейин, көзлирини әршкә тикип, мундақ дуа қилди:

— И Ата, вақит-саат йетип кәлди; Сән Оғлуңни улуқлатқузғайсән; буниң билән Оғлуңму Сени улуқлатқузиду; ■ ² йәни, униң Сән униңға тапшурған инсанларға мәңгүлүк һаят ата қилиши үчүн, униңға пүткүл әт егилиридин үстүн һоқуқ ата қилғиниңдәк, уни улуқлатқузғайсән. □ ■

³ Мәңгүлүк һаят шуки, бирдин-бир һәқиқий Худа — Сени вә Сән әвәткән Әйса Мәсиһни тонуштин ибарәттур. ■ ⁴ Мән Сениң әмәл қилишим үчүн тапшурған ишиңни орундишим билән Сени йәр йүзидә улуқлатқуздум. ■ ⁵ И Ата, Сениң аләм апиридә болуштин бурун мән Өзүңниң йениңда егә болған шан-шәрәп билән мени Өзүңниң йениңда улуқлатқузғайсән. □ ■

⁶ Сән бу дуниядин маңа таллап бәргән адәмләргә Сениң намиңни аян қилдим. Улар Сениңки еди, Сән уларни маңа бәрдиң вә улар Сениң сөз-каламиңни тутуп кәлди. □ ⁷ Улар һазир Сән маңа бәргән һәммә нәрсиләрниң Сениңдин кәлгәнлигини билди. ⁸ Чүнки Сән маңа тапшурған сөзләрни уларға йәткүздүм; уларму буларни қобул қилди, шуниң билән Сәндин чиққинимни һәқиқәтән билип йәтти һәмдә Сениң мени әвәткәнлигиңгиму ишәнди. ■

⁹ Буларға дуа қилимән; бу дуниядики адәмләргә әмәс, бәлки Сән маңа бәргән адәмләргә дуа қилимән; чүнки улар Сениңкидур. ¹⁰ Мениң барлиғим Сениңкидур вә Сениң барлиғиң болса мениңкидур вә мән уларда шәрәп таптим. □ ■

¹¹ Мән әнди бу дунияда туривәрмәймән; лекин улар бу дунияда қалди вә мән Сениң йениңға кетиватимән. И муқәддәс Ата, Сән маңа бәргән намиң арқилиқ уларни сақлиғинки, биз иккимиз бир болғинимиздәк, уларму бир болғай. □ ¹² Мән улар билән биллә болған вақтимда, Сән маңа бәргән намиң билән уларни сақлидим һәм қоғдидим; вә муқәддәс язмилардики бешарәтниң әмәлгә ашурулуши йолида, уларниң ичидин һалакәткә хас болған кишидин башқа бириму йоқалмиди. □ ■ ¹³ Мана әнди сениң йениңға баримән. Мениң шатлиғим уларда толуп ташсун дәп, бу сөзләрни дуниядики вақтимда сөзлидим. ¹⁴ Мән уларға сөз-каламиңни тапшурдум. Мән бу дуниядин болмиғинимдәк, уларму бу дуниядин болмиғини үчүн, бу дунияниң адәмлири улардин нәпрәтлиниду. □ ■ ¹⁵ Уларни бу дуниядин айривәткәйсән дәп тилимәймән, бәлки уларни рәзил болғучидин сақлиғайсән, дәп тиләймән. □ ¹⁶ Мән бу дуниядин болмиғинимдәк, уларму бу дуниядин әмәстур. ¹⁷ Уларни

■ **17:1** Юһ. 12:23; 13:32. □ **17:2** «Сән униңға тапшурған инсанлар...» — грек тилида «униңға бәргән барлиқ инсанлар...» — демәк, Мәсиһкә етиқат қилғучилар. ■ **17:2** Зәб. 8:7; Мат. 11:27; 28:18; Луқа 10:22; Юһ. 3:35; 5:27; 1Кор. 15:25; Фил. 2:10; Ибр. 2:8. ■ **17:3** Йәш. 53:11; Йәр. 9:22 ■ **17:4** Юһ. 4:34; 13:32; 14:13; 19:30. □ **17:5**

«И Ата, Сениң аләм апиридә болуштин бурун мән Өзүңниң йениңда егә болған шан-шәрәп билән мени Өзүңниң йениңда улуқлатқузғайсән» — яки болмиса «И Ата, мән Сән билән биргә егә болған шан-шәрәп билән мени Өзүң билән тәң улуқландурғайсән». ■ **17:5** Юһ. 1:1, 2; 10:30; 14:9. □ **17:6** «Сән бу дуниядин маңа таллап бәргән адәмләргә Сениң намиңни аян қилдим» — Мәсиһниң «Сениң намиңни аян қилдим» ейтқини немини көрситиду? Тәврат-Зәбурда Худаниң нурғун намлири (Пәрвәрдиғар (Яһвәһ), Худа (Әлоһим), Рәб (Адонай) қатарлиқлар) аян қилинғандин кейин Мәсиһ қайси намни уларға аян қилған? У «Ата» әмәсму? ■ **17:8** Юһ. 16:27. □ **17:10** «мән уларда шәрәп таптим» — «уларда...» мошу йәрдә көздә тутулғини бәлким «Сән маңа бәргән адәмләрдә...» болса керәк. ■ **17:10** Юһ. 16:15.

□ **17:11** «Сән маңа бәргән намиң арқилиқ уларни сақлиғинки...» — башқа бир хил тәржимиси: «Сән намиң билән маңа тапшуруп бәргәнләрниң Саңа болған садиқлиғини сақлиғинки,... ». Мошу йәрдә «Сән маңа тапшуруп бәргән намиң» болса йәнила Худаатиниң Өз Мәсиһигә инсанларға үғитиш үчүн тапшурған «Ата» (ибраний тилида «Абба») дегән қиммәтлик наmidур. □ **17:12** «Мән улар билән биллә болған вақтимда, Сән маңа бәргән намиң билән уларни сақлидим һәм қоғдидим;...» — башқа бир хил тәржимиси: «Сениң намиң билән уларни сақлидим; Сән маңа тапшуруп бәргәнләрниң Саңа болған садиқлиғини қоғдидим;... ». Бу «нам» йәнила жуқуриқи изаһатта ейтқинимиздәк «Ата» болса керәктур. «Һалакәткә хас болған киши» — грек тилида «һалакәтниң оғли» дегән сөз билән ипадилиниду, у Йәһуда Ишқарийотни көрситиду, әлвәттә. Мәсиһгә сатқунлуқ қилған кишиниң һалакәткә йүзлиниши тоғрилиқ бешарәтләр бәлким «Зәб.» 40:10, 108:1-20 вә «Пәнд.» 24:22 (LXX)ни өз ичигә алса керәк. ■ **17:12** Йәш. 8:18; Юһ. 6:39; 10:28; 18:9; Ибр. 2:13. □ **17:14** «мән бу дуниядин болмиғинимдәк...» — яки «мән бу дунияға мәнсуп болмиғинимдәк...». ■ **17:14** Юһ. 15:19. □ **17:15**

«рәзил болғучи» — Шәйтән, Иблис.

Һәқиқәт арқилиқ Өзүңгә муқәддәс қилип атиғузғайсән, чүнки сөз-каламиң һәқиқәттүр. □ ■
 18 Сән мени дуняға әвәткиниңдәк, мәнму уларни дуняға әвәттим. ■ 19 Уларму һәқиқәттә муқәддәс қилинип Өзүңгә аталсун дәп, өзүмни Саңа хас атаймән. □ ■

20 Мән ялғуз улар үчүнлә әмәс, йәнә уларниң сөзи арқилиқ маңа етиқат қилидиғанлар үчүнму дуа қилимән. 21 Уларниң һәммиси бир болғай; и Ата, Сән мәнә, мән Сәнә болғандәк, уларму Биздә бир болғай; шундақ болғанда, бу дуниядикиләр мени Сениң әвәткәнлигиңгә ишиниду. ■ 22 Сән маңа ата қилған шан-шәрәпни уларға ата қилдимки, биз иккимиз бир болғандәк, уларму бир болғай; 23 йәни мән уларда, сән мәнә болуп, улар бирликтә камил қилинғай. Шу арқилиқ бу дуниядикиләр мени әвәткәнлигиңни һәм мени сөйгиниңдәк уларниму сөйгәнлигиңни билиду.

24 И Ата, Сән маңа бәргәнлириңниң һәммисиниң мән болған йәрдә мән билән биргә болушини, шундақла мениң шан-шәривимни, йәни Сән аләм апиридә болуштин бурун мени сөйгәнлигиң үчүн, маңа бәргән шан-шәрәпни уларниң көрүшини халаймән. ■

25 И һәққаный Ата, бу дуниядикиләр сени тонумиған, амма мән Сени тонуймән вә буларму мени Сениң әвәткәнлигиңни билди. ■ 26 Вә мән Сениң намиңни уларға аян қилдим вә йәнә давамлик аян қилимән. Шуниң билән, Сениң маңа көрсәткән меһир-муһәббетиң уларда болиду вә мәнму уларда болай. □

18

Әйсаниң тутқун қилиниши

Мат. 26:47-56; Мар. 14:43-50; Луқа 22:47-53

1 Әйса буларни ейтқандин кейин, мухлислири билән биллә ташқирифа чиқип Кидрон қилғисиниң у қетиға өтти. У йәрдә бир бағчә бар еди. Әйса билән мухлислири у бағчигә кирди. □ ■ 2 Униңға сатқунлуқ қилидиған Йәһудаму у йәрни биләтти, чүнки Әйса мухлислири билән пат-пат у йәрдә жиғилип олтиратти. 3 Шуниң билән Йәһуда бир топ Рим ләшкәрлири билән баш каһинлар һәм Пәрисийләр әвәткән қаравуларни башлап бу йәргә кәлди. Уларниң қоллирида панус, мәшғәл вә қураллар бар еди. ■ 4 Әйса бешиға чүшидиғанларниң һәммисини билип, уларниң алдиға чиқип:

— Кимни издәйсиләр? — дәп сориди.

5 Насарәтлик Әйсани, — дәп жавап беришти улар.

Әйса уларға:

— Мана мән болимән, — деди.

(Униңға сатқунлуқ қилған Йәһудаму уларниң арасида туратти). 6 Әйса: «Мана мән болимән» девиди, улар арқисиға йенип йәргә жиқилишти. □ 7 Шуниң билән Әйса улардин йәнә бир кетим:

— Кимни издәйсиләр? — дәп сориди.

□ **17:17** «Уларни һәқиқәт арқилиқ Өзүңгә муқәддәс қилип атиғузғайсән» — «Өзүңгә муқәддәс қилип атиғузғайсән» грек тилида «муқәддәсләштүргәйсән» дегән бирла сөз билән ипадилиниду. Инжилда һәм Тәвратта «муқәддәс» дегән сөз «пак» һәм «Худаға алайитән аталған» дегән икки уқумни билдүриду. ■ **17:17** Зәб. 118:142; Юһ. 8:4. ■ **17:18** Юһ. 20:21. □ **17:19** «Уларму һәқиқәттә муқәддәс қилинип өзүңгә аталсун дәп...» — «муқәддәс қилинип Өзүңгә аталсун» грек тилида «уларму һәқиқәттә муқәддәсләштүрүлсун» дегән бирла сөз билән ипадилиниду. Жуқириқи изаһатни көрүң.

■ **17:19** 1Кор. 1:2,30; 1Тес. 4:7. ■ **17:21** Юһ. 10:38; 14:11; Гал. 3:28. ■ **17:24** Юһ. 12:26; 14:3. ■ **17:25** Юһ. 15:21; 16:3, 27; 17:8. □ **17:26** «мән Сениң намиңни уларға аян қилдим» — 6-айәт вә униңдики изаһатни көрүң. □ **18:1** «Әйса буларни ейтқандин кейин, мухлислири билән биллә ташқирифа чиқип...» — мошу йәрдики «ташқирифа чиқип...» зияпәт болған өйдин яки Йерусалим шәһириниң өзидин чиқишни билдүриду. Кидрон вадиси болса шәһәрниң сиртида (шәриқ тәрәптә) еди. ■ **18:1** 2Сам. 15:23; Мат. 26:36; Мар. 14:32; Луқа 22:39. ■ **18:3** Мат. 26:47; Мар. 14:43; Луқа 22:47. □ **18:6** «Әйса: «Мана мән болимән» девиди, улар арқисиға йенип йәргә жиқилишти» — «Юанна»дики башқа бәзи йәрләрдики «Мән болимән» дегән сөз Худаниң «Мән әзәлдин Бар Болғучидурмән» дегән намини билдүриду. Бизниңчә мошу йәрдә «Мана мән болимән» дегәнму шу мәнини билдүриду; чүнки аңлиғучилар уни аңлапла «арқилириға йенип йәргә жиқилишти».

— Насарәтлик Әйсани, — дейишти улар.

⁸ Әйса: — Силәргә ейттимғу, мән шу болиман. Әгәр издигиниңлар мән болсам, буларни кәткили қоюңлар, — деди.

⁹ Буниң билән өзиниң: «Ата, Сән маңа бәргәнләрдин һеч қайсисини жүтүрмидим» дегән сөзи әмәлгә ашурулди. □ ■

¹⁰ Симон Петрусниң йенида бир қилич болғач, у шуан уни суғуруп, баш каһинниң чакириға бирни уруп, оң қулиқини шилип чүшүрүвәтти. Чакарниң исми Малкус еди. ■ ¹¹ Әйса Петрусқа:

— Қилични ғилапқа сал! Ата маңа тапшурған қәдәһни ичмәмдим? — деди. □ ■

Әйсаниң Аннасниң алдиға елип берилип, сорақ қилиниши

Мат. 26:57-58; Мар. 14:53-54; Луқа 22:54

¹² Шуниниң билән, ләшкәрләр топи билән миң беши һәм Йәһудийларниң қаравуллари Әйсани тутуп бағлашти. ¹³ Андин уни алди билән Аннасниң алдиға елип беришти. Анна болса шу жили баш каһин болуп турған Қаяфаниң кейинатиси еди. ■ ¹⁴ Бурун Йәһудий кеңәшмисидикиләргә: «Пүтүн хәлиқниң һалак болушиниң орниға, бирла адәмниң улар үчүн һалак болуши яхши» дәп мәслиһәт бәргән киши дәл шу Қаяфа еди. □ ■

Петрусниң Әйсадин тениши

Мат. 26:69-70; Мар. 14:66-68; Луқа 22:55-57

¹⁵ Әнди Симон Петрус билән йәнә бир мухлис Әйсаниң кәйнидин әгишип барған еди. У мухлис баш каһинға тонуш болғачқа, баш каһинниң сарийиға Әйса билән тәң кирди. □ ■

¹⁶ Лекин Петрус болса дәрвазиниң сиртида қалди. Шуңа баш каһинға тонуш болған һелиқи мухлис ташқириға чиқип, дәрвазивән қиз билән сөзлишип, Петрусни ичкиригә башлап кирди. ¹⁷ Дәрвазивән болған шу дедәк Петрустин:

— Сәнму бу адәмниң мухлислиридин әмәсму? — дәп сориди.

Яқ, әмәс, — деди Петрус. □

¹⁸ Әнди һава соғ болғанлиғи үчүн, чакарлар вә қаравуллар шахардин гүлхан яққан болуп, униң чөрисидә иссинип турушатти. Петрусму уларниң йенида туруп иссинди. ■

Баш каһин Аннасниң Әйсани сорақ қилиши

Мат. 26:59-66; Мар. 14:55-64; Луқа 22:66-71

¹⁹ Баш каһин болса Әйсадин мухлислири тоғрилиқ вә тәлими тоғрилиқ соал сорашқа башлиди. ²⁰ Әйса униңға жававән мундақ бәрди:

— Мән хәлиқ-аләм алдида ашкарә сөз қилғанмән, барлиқ Йәһудийлар жиғилидиған синагогларда вә ибадәтханида дайим тәлим берип кәлдим, мән йошурун һеч немә демидим.

■ ²¹ Буларни немишкә мәндин сорайсән? Ейтқан сөзлиримни аңлиғанлардин соригин; мана, улар немә дегәнлигимни билиду.

□ **18:9** «Буниң билән өзиниң ... сөзи әмәлгә ашурулди» — яки «Буниң билән өзиниң ... сөзи әмәлийәттә испатланди». Бу сөzlәр асасән һәм 6:39 һәм 17:12дә тепилиду. ■ **18:9** Юһ. 6:39; 10:28; 17:12. ■ **18:10** Мат. 26:51; Мар. 14:47; Луқа 22:50. □ **18:11** «Ата маңа тапшурған қәдәһни ичмәмдим?» — бу «қәдәһ» өзи тартиш керәк болған азап-оқубәтләрни көрситиду. «Мат.» 26:39, «Мар.» 14:36 вә Луқа 22:42ни көрүң. ■ **18:11** Мат. 20:22; 26:39. ■ **18:13** Мат. 26:57; Мар. 14:53; Луқа 3:2; 22:54. □ **18:14** ««Пүтүн хәлиқниң һалак болушиниң орниға, бирла адәмниң улар үчүн һалак болуши яхши» дәп мәслиһәт бәргән киши дәл шу Қаяфа еди» — 11:49-50ни көрүң. ■ **18:14** Юһ. 11:50.

□ **18:15** «Йәнә бир мухлис...» — «Йәнә бир мухлис» грек тилида «һелиқи мухлис». Юһанна баянида пат-пат өзини намсиз көрситип «һелиқи мухлис» дәйду (18:16, 20:2, 3, 4 вә 8ни көрүң). «У мухлис баш каһинға тонуш болғачқа...» — алимлар намсиз «у мухлис»ни Юһанна дәп билиду. Чүнки ушбу баянда болғандәк у дайим дегидәк пәқәт «өз көзүм билән көргәнлирим»нила асас қилиду. 21:24ни көрүң. ■ **18:15** Мат. 26:58; Мар. 14:54; Луқа 22:54. □ **18:17** «Сәнму бу адәмниң мухлислиридин әмәсму?» — «сәнму» дегән сөз бәлким биринчи мухлис өзиниң Әйсаниң мухлиси эканлигини бу қизға етирап қилғанлиғини көрситиду. ■ **18:18** Мат. 26:69; Мар. 14:67; Луқа 22:55. ■ **18:20** Юһ. 7:26.

22 Әйса бу сөzlәрни қилғанда, йенида турған қаравулардин бири уни бир качат уруп:
— Баш каһинға мошундақ жавап қайтурамсән? — деди.■

23 — Әгәр яман сөз қилған болсам, униң яман екәнлигини көпчиликниң алдида көрсәтकिन.
Амма ейтқанлирим дурус болса, мени немә үчүн урисән? — деди Әйса униңға.

24 Буниң билән Аннас уни бағлақлиқ пети баш каһин Қаяфаға йоллиди.□ ■

Петрусниң Әйсадин йәнә икки қетим тениши
Мат. 26:71-75; Мар. 14:69-72; Луқа 22:58-62

25 Симон Петрус отниң алдида иссинип туруватқан еди. Йенидикилар:
— Сәнму униң мухлислиридин әмәсмидиң? — дейишти.

— Яқ, әмәсмән, — дәп танди Петрус.□ ■

26 У йәрдә баш каһинниң чакарлиридин, Петрус қулиқини кесип ташлиған кишигә туққан
бириси бар еди. У Петрусқа:

— Бағчидә сени униң билән биллә көргән едимғу?! — деди.

27 Петрус йәнә танди. Дәл шу чағда ғораз чиллиди.■

Әйсаниң валий Пилатус алдида сорақ қилиниши
Мат. 27:1-2, 11-31; Мар. 15:1-20; Луқа 23:1-25

28 Андин улар Әйсани Қаяфаниң йенидин римлиқ валийниң ордисиға елип кәлди (шу чағда
таң атқан еди). Уни елип кәлгән Йәһудийлар болса өзимизни напак қилип булғимайли дәп,
ордиға кирмиди. Болмиса өтүп кетиш һейтиниң дәстихинидин ғизалиналмайтти.□ ■

29 Шуңа валий Пилатус сиртқа чиқип, уларниң алдиға берип уларға:

— Бу адәмниң үстидин немә әрз қилисиләр? — дәп сориди.

30 Улар:

— Бу адәм жинайәтчи болмиса, уни сизгә тапшурмиған болаттуқ, — дәп жавап беришти.□

31 — Уни өзүңлар елип кетип, өз қанунуңлар бойичә һөкүм чиқириңлар! — деди Пилатус
уларға.

Йәһудийлар:

— Бизниң һеч кимни өлүмгә мәһкүм қилиш һоқуқимиз йоқ турса, — дейишти.

32 Бу ишлар Әйсаниң өзи қандақ өлүм билән өлүдигини тоғрисидали алдин-ала ейтқан
бешарәтлик сөзиниң әмәлгә ашурулуши үчүн йүз бәрди.□ ■

33 Андин Пилатус йәнә ордисиға кирип, Әйсани чақиртип, униңдин:

— Сән Йәһудийларниң падишасиму? — дәп сориди.■

■ **18:22** Йәр. 20:2; Рос. 23:2. □ **18:24** «буниң билән Аннас уни бағлақлиқ пети баш каһин Қаяфаға йоллиди» —
бу әйткә қариганда икки баш каһин бар еди. 22-әйттә Аннасмү «баш каһин» дейилиду. Мүмкинчилиги барки, улар
нөвәт бойичә баш каһинлиқ вәзиписини өтәватқан. 19:21нимү көрүң. ■ **18:24** Мат. 26:57; Мар. 14:53; Луқа 22:54.

□ **18:25** «йенидикилар» — грек тилида «улар». ■ **18:25** Мат. 26:71; Мар. 14:69; Луқа 22:58. ■ **18:27**
Юһ. 13:38. □ **18:28** «...Болмиса өтүп кетиш һейтиниң дәстихинидин ғизалиналмайтти» — мошу әйттики «өтүп
кетиш һейти» болса «петир нан һейти»ниң биринчи күни (йәни бир хил «шабат күни» дәп һесаплинати)ни көрситиду.

19:14дики изаһатни көрүң. «Өзимизни напак қилип булғимайли». Уларниң көзқариши: «Йәһудий әмәсләрниң өйигә
кирсәк болмайду; чүнки улар бәлким «напак бир нәрсә» (мәсилән бир жәсәт яки өлүк нәрсә)гә тәккән болуши мүмкин;
биз уларға тәгсәк улардики «напаклиқ» бизгиму жуқтурулуши мүмкин» дегәндәк еди. Демисәкму, улар көңүл бөлгән
бу «таһарәтләр» Тәвраттики муқәддәс қанундики «напаклиқ» тоғрилиқ бөлгүлимиләрдин көп ешип кәткән еди. Қизиқ
йери шуки, улар «булғиниш»тин қорқуп өз «паклиғини» булғимаслиққа қизгинлиқ билән тиришқини билән, йәнә Худа
әвәткән Қутқузғучи-Мәсиһни өлтүрүш алдида туратти. ■ **18:28** Мат. 27:1; Мар. 15:1; Луқа 22:66; 23:1. □ **18:30**

«бу адәм жинайәтчи болмиса...» — яки «бу адәм рәзил қилғучи болмиса...». □ **18:32** «Бу ишлар Әйсаниң өзи
қандақ өлүм билән өлүдигини тоғрисидали алдин-ала ейтқан бешарәтлик сөзиниң әмәлгә ашурулуши үчүн йүз
бәрди» — оқурмәнләрниң есидә барки, Мәсиһ бир нәччә қетим Йәһудий хәлқиниң өзини өлтүрүш үчүн етиқатсиз Йәһудий
әмәсләрниң қолиға тапшурдиганлиғини вә шуниңдәк өзиниң римлиқлар ижад қилған кресттә өлидиганлиғини ейтқан
еди (мәсилән, «Мат.» 20:19, 26:2, «Луқа» 18:32-33, «Юһ.» 3:14, 12:32-33). ■ **18:32** Мат. 20:19; Юһ. 12:32. ■ **18:33**
Мат. 27:11; Мар. 15:2; Луқа 23:3.

³⁴ Әйса униңға:

— Бу соални өзүң соравамәсән, яки башқилар мән тоғрилиқ саңа шундақ ейтқанму? — деди.

³⁵ — Мән бир Йәһудийму?! Сени маңа тапшурғанлар өз хәлқиң вә баш каһинларғу! Немә *жинайәт* өткүзгән едиң? — деди Пилатус. □

³⁶ Әйса жававән: — Мениң падишалиғим бу дунияға тәвә әмәстур. Әгәр бу дунияға тәвә болған болса, хизмәтчилирим мениң Йәһудийларға тапшурулмаслиғим үчүн жәң қиливатқан болатти. Һалбуки, мениң падишалиғим бу йәргә тәвә әмәстур, — деди. □ ■

³⁷ Шуңа Пилатус униңға:

— Ундақта, сән падишаму?

Әйса жававән: — Шундақ, ейтқиниңдәк, падишамән. Мән шуниңға туғулғанмән, вә шуниңға дунияға кәлдим: — һәқиқәткә гувалиқ беришим үчүндин ибарәттур. Һәқиқәткә тәвә болған һәр бир киши болса мениң авазимға қулақ салиду, — деди. □

³⁸ Пилатус униңдин:

— «Һәқиқәт» дегән немә? — дәп сориди.

Пилатус мошуларни дәп, йәнә ташқирифа, Йәһудийларниң алдиға чиқип уларға:

— Мән униңдин һеч қандақ жинайәт тапалмидим. ■ ³⁹ Лекин һәр жили өтүп кетиш һейтида силәр үчүн *мәһбуслардин* бирни қоюп бериш қайдәм бар. Шуңа бу «Йәһудийларниң падишаси»ни силәргә қоюп беришимни халамсиләр? — деди. □ ■

⁴⁰ Уларниң һәммиси жавап берип:

— Бу адәмни әмәс, Бараббасни қоюп бериң! — дәп қийқас-сүрән селишти (Бараббас болса бир қарақчи еди). ■

19

Әйсаниң өлүмгә һөкүм қилиниши

¹ Шуниң билән, Пилатус Әйсани елип берип қамчилатти. □ ■ ² Ләшкәрләр тикәнлик шахларни өрүп, бир таж ясап, униң бешиға кийдүрүшти вә униңға *шаһанә* сөсүн рәңлик бир тон кийдүрүп, ³ униң алдиға келип:

— Яшиғайла, и Йәһудийларниң «падишаси»! — дәп мәсқирә қилишип, униң йүзигә қайта-қайта качат салди.

⁴ Пилатус болса йәнә ордисидин чиқип, халайиққа:

— Мана! Униңдин һеч қандақ жинайәт тапалмиғанлиғимни билишиңлар үчүн, уни силәрниң алдиңларға елип чиқтим, — деди.

⁵ Буниң билән Әйса бешиға тикәнлик таж вә учисифа сөсүн тон кийгүзүлгән һалда ташқирифа елип чиқилди. Пилатус уларға:

— Қараңлар, у адәмгә! — деди. □

⁶ Баш каһинлар вә қаравуллар уни көрүп:

— Уни крестләң, крестләң! — дәп вақирашти.

□ **18:35** «мән бир Йәһудийму?» — Пилатусниң бу сөзи: «Мән Йәһудий әмәс, хәлқиң сән тоғрилиқ бир немә демигән болса, мәнму һеч немә демәймәнгу!» дегән пуриғи бар соалдур. □ **18:36** «Мениң падишалиғим бу дунияға тәвә әмәстур» — яки «мениң падишалиғим бу дуниядин әмәстур». ■ **18:36** Юһ. 6:15; 1Тим. 6:13. □ **18:37** «Шундақ, ейтқиниңдәк» — Әйсаниң бу жавапниң грек тилида «Шундақ, лекин әһвал дәл сениң ойлиғиниңдәк әмәс» дегән пуриғи чиқиду. ■ **18:38** Мат. 27:24; Луқа 23:4. □ **18:39** «...мәһбуслардин бирни қоюп бериш қайдәм бар» — яки: «...мәһбуслардин бирни қоюп бериш бир адитим бар». ■ **18:39** Мат. 27:15; Мар. 15:6; Луқа 23:17. ■ **18:40** Мат. 27:16; Мар. 15:7; Луқа 23:19; Рос. 3:1. □ **19:1** «Шуниң билән, Пилатус Әйсани елип берип қамчилатти» — мошу хил «қамчилаш» адәттә крестлиништин авалқи жаза еди. Жаза әсвави төмүр яки сүйәк парчилири бағлақлиқ нәччә танилиқ қамча еди. Бу жазаниң өзи шунчә еғирки, жазаланғучи гаһи вақитларда теһи крестләнмәй турупла, униңдин өлүп кетәтти. ■ **19:1** Мат. 27:26; Мар. 15:15. □ **19:5** «Қараңлар, у адәмгә!» — Пилатус мошу йәрдә билмигән һалда Зәкәрия пәйғәмбәрниң шу бешаритини ағзифа алған еди: «Қараңлар, «Шах» дәп аталған адәм!» («Зәк.» 3:8, 6:12).

Пилатус уларға: — Уни елип берип өзүңлар крестләңлар! Чүнки мән унингдин һеч қандақ жинайәт тапалмидим! — деди.

⁷ Йәһудийлар униңға җававән:

— Биздә шундақ бир қанун бар. Шу қанунимизға асасән у өлүмгә мәһкүм қилиниши керәк, чүнки у өзини Худаниң Оғли дәп ативалди.■

⁸ Пилатус бу сөзни аңлап техиму қорқуп, ⁹ йәнә ордисиға кирип, Әйсадин:

— Сән зади қәйәрдин кәлгән? — дәп сориди.

Лекин Әйса униңға җавап бәрмиди.

¹⁰ Шуңа Пилатус униңға: — Сән маңа гәп қилмамсән? Сени қоюп беришкә һоқуқум барлиғини, шундақла крестләшкиму һоқуқум барлиғини билмәмсән? — деди.

¹¹ Әйса җававән: — Саңа әрштин берилмигән болса, мениң үстүмдин һеч қандақ һоқуқуң болмиған болатти. Шуниң үчүн мени саңа тапшуруп бәргән адәмниң гунайи техиму еғирдур, — деди.□

¹² Шу чағдин тартип, Пилатус уни қоюветишкә амал издәйтти. Лекин Йәһудийлар вақиришип:

— Бу адәмни қоювәтсиңиз, сиз Қәйсәрниң дости болмиған болисиз! Өзини падиша дегән һәр бир киши Қәйсәргә қарши чиққан болиду! — дәп чуқан селишти.□ ■

¹³ Пилатус бу сөzlәрни аңлап, Әйсани ташқириға чиқарди вә «таш тахтайлиқ һойла» дәп аталған, ибраний тилида «Габбата» дәп аталған йәрдә «сорақ тәхти»гә олтарди ¹⁴ (у вақит өтүп кетиш һейтиниң тәйярлиқ күниниң алтинчи саити әтрапида еди). Пилатус Йәһудийларға:

Мана бу силәрниң падишасиңлардур! — деди.□

¹⁵ Лекин улар вақиришип: — Йоқитиң, йоқитиң, уни крестләң! — деди.

Пилатус уларға: — Мени падишасиңларни крестлигин, дәмсиләр? — деди.

Баш каһинлар җававән:

— Қәйсәрдин башқа һеч қандақ падишасимиз йоқтур! — дәп *товлашти*.

Буниң билән Пилатус уни крестләшкә уларға тапшуруп бәрди.■

Әйсаниң крестлиниши

Мат. 27:32-44; Мар. 15:21-32; Луқа 23:26-39

¹⁶⁻¹⁷ Ләшкәрләр Әйсани елип маңди. У өз крестини йүдүп, «Баш сүйәк җайи» (ибраний тилида «Голгота») дегән йәргә барди.■ ¹⁸ Улар уни шу йәрдә йәнә икки киши билән тәң кресткә тартти; бу тәрипидә бириси, у тәрипидә бириси вә Әйса уларниң оттурисида кресткә тартилди.

¹⁹ Пилатус тахтиға елан йезип кресткә бекитип қойди. Униңға: — «Насарәтлик Әйса — Йәһудийларниң падишаси» дәп йезилған еди. ■ ²⁰ Әйса крестлинидиған йәр шәһәргә йеқин

■ **19:7** Лав. 24:16; Юһ. 5:18; 10:3. □ **19:8** «Пилатус бу сөзни аңлап техиму қорқуп,...» — Пилатус немишкә қорқти? Әгәр бириси өзини римлиқ император Қәйсәргә баравәр қилип «Мән Худаниң Оғли» десә, «Қәйсәрниң дүшмини» дәп һесаплиниши мүмкин; шуңа гәрчә униң Әйсани қоювәткүси болсиму, йәнила шундақ қилиштин қорқатти. У йәнә бир тәрәптин, йәни аялиниң Әйса тоғрилиқ ағаһландурушидин қорқишиму мүмкин еди («Мат.» 27:19). □ **19:11** «Саңа әрштин берилмигән болса, мениң үстүмдин һеч қандақ һоқуқуң болмиған болатти» — «әрштин» дегән сөз грек тилида «жуқуридин». Мошу йәрдә шүһисизки, әршниң өзини көрситиду. «... мени саңа тапшуруп бәргән адәм» — мошу йәрдә Йәһуда әмәс, бәлки баш каһин Қаяфа еди. Қаяфа Йәһудийларниң өзлириниң Қутқузғучи-Мәсиһини етиқатсиз римлиқларға тапшурғанда, әмәлийәттә у пүткүл Йәһудий хәлқиниң вәкили болған еди. □ **19:12** «Бу адәмни қоювәтсиңиз, сиз Қәйсәрниң дости болмиған болисиз!» — «Қәйсәр» Рим императориниң унвани. «Қәйсәрниң дости» — бу мәхсус бир унван еди. Пилатус бәлким миң тәсликтә шу алаһидә унванға еришкән болуши мүмкин. У йәнә шундақ жуқури унвандин мәһрум болуштин интайин қорқатти. ■ **19:12** Рос. 17:7. □ **19:14** «у вақит өтүп кетиш һейтиниң тәйярлиқ күниниң алтинчи саити әтрапида еди» — мошу әйәттики «өтүп кетиш һейти» болса «петир нан һейти»ниң биринчи күни (йәни бир хил «шабат күни» дәп һесаплинатти)ни көрситиду. Бу күндики һейт «Чагигаһ» дәп атилатти («Қан.» 16:1-13, «2Тар.» 35:1, 2, 6 вә 18ни көрүң). «Алтинчи саат» башқа изаһатлиримизда ейтқинимиздәк, Рим вақтини көрситиду. Бу әтигән саат алтә еди. ■ **19:15** Яр. 49:10. ■ **19:16-17** Мат. 27:26; Мар. 15:22; Луқа 23:24,25; Мат. 27:31, 33; Мар. 15:22; Луқа 23:26, 33. ■ **19:19** Мат. 27:37; Мар. 15:26; Луқа 23:38.

болғачқа, нурғун Йәһудийлар тахтидики сөzlәрни оқуди. Тахтидики сөzlәр ибранийчә, латинчә вә грекчә йезиқта йезилған еди. ²¹ Шуңа Йәһудийларниң баш каһинлири Пилатусқа: — «Йәһудийларниң падишаси» дәп язмаң, бәлки «У өзини мән Йәһудийларниң падишаси, дегән» дәп йезиң, — дейишти.

²² Бирақ Пилатус жававән:

— Язидиғанни йезип болдум! — деди.

²³ Ләшкәрләр Әйсани крестлигәндин кейин, униң кийимлирини елип, төрткә бөлүп, һәр бир ләшкәр бир үлүштин елишти; улар һәм ичидики узун көйнәкниму елишти; лекин бу көйнәк тикилмигән, үстидин айиғиғичә бир пүтүн тоқулған еди. ■ ²⁴ Шуниң үчүн ләшкәрләр бир-биригә:

— Буни житмайли, бәлки чәк тартишайли, кимгә чиқса шу алсун, — дейишти.

Бу ишлар муқәддәс язмилардики муну сөzlәр әмәлгә ашурулуш үчүн йүз бәрди: —

«Улар мениң кийимлиримни өз арисидә үләшти, Мениң көйнигимгә еришиш үчүн чәк ташлашти».

Дәрвәқә, ләшкәрләр шундақ қилишти. □ ■

²⁵ Әйсаниң крестиниң йенидә аниси, анисиниң сиңлиси, Клопасниң аяли Мәрйәм вә Магдаллиқ Мәрйәмләр туратти. □ ■ ²⁶ Әйса аниси билән өзи сөйидиған мухлисиниң биргә турғанлиғини көрүп, анисиға:

— И ханим, мана сениң оғлуң! — деди. □

²⁷ Андин у бу мухлисқа:

— Мана сениң анаң! — деди.

Шундин етиварән, у мухлис уни өзиниң өйидә турғузди.

Әйсаниң өлүми

Мат. 27:45-56; Мар. 15:33-41; Луқа 23:44-49

²⁸ Андин Әйса һәммә ишларниң тамам болғинини билип (муқәддәс язмилардики бешарәт әмәлгә ашурулуш үчүн):

— Уссап кәттим! — деди. □ ■

²⁹ У йәрдә сиркә шарап билән толдурулған бир коза бар еди. Улар бир парчә булутни сиркә шарапқа чилап, бир лепәкгүл ғолиға бағлап, Әйсаниң ағзиға тәңлиди. ³⁰ Әйса сиркә шарапни ичкәндин кейин:

— Тамам болди! — деди-дә, бешини төвән қилип, роһини тапшуруп бәрди. □

Әйсаниң биқиниға нәйзә санқилиши

³¹ У күни өтүп кетиш һейтиниң тәйярлиқ күни болғачқа, крестләнгәнләрниң жәсәтлирини шабат күнидә кресттә қалдурумаслиқ үчүн (шабат күни «улуқ күн» һесапланғачқа) Йәһудийлар Пилатустин крестләнгәнләрниң путлирини чеқип андин жәсәтлирини кресттин

■ **19:23** Мат. 27:35; Мар. 15:24; Луқа 23:34. □ **19:24** «Мениң көйнигим» — башқа бир хил тәржимиси: «мениң чапиним». Зәбурда («Зәб.» 21:19) ибраний тили бойичә «чапан» яки «көйнәк»ни көрситиду. «Улар мениң кийимлиримни өз арисидә үләшти, мениң көйнигимгә еришиш үчүн чәк ташлашти» — «Зәб.» 22:19. ■ **19:24** Зәб. 21:19 □ **19:25** «Әйсаниң крестиниң йенидә аниси, анисиниң сиңлиси, Клопасниң аяли Мәрйәм вә Магдаллиқ Мәрйәмләр туратти» — бу әйтни «Мат.» 27:56 билән бирләштүрүп қариганда, «Әйсаниң анисиниң сиңлиси», йәни Мәрйәмниң сиңлиси болса Зәбәдийниң аяли, шундақла расуллардин Юанна билән Яқупниң аниси болуш мүмкинчилиги бардур. «Мар.» 15:40дә у «Саломи» дәп атилиду. ■ **19:25** Мат. 27:55; Мар. 15:40; Луқа 23:49. □ **19:26** «Әйса аниси билән өзи сөйидиған мухлисиниң биргә турғанлиғини көрүп...» — «өзи сөйидиған мухлиси» бәлким бу баянниң муәллипи Юанна болуши мүмкин. «Кириш сөз»имизни көрүң. □ **19:28** «Әйса һәммә ишларниң тамам болғинини билип (муқәддәс язмилардики бешарәт әмәлгә ашурулуш үчүн): — Уссап кәттим! — деди» — «Зәб.» 21:16, 32- яки 68:22ни көрүң. ■ **19:28** Зәб. 21:16; 69:22 □ **19:30** «Әйса... бешини төвән қилип, роһини тапшуруп бәрди» — Әйса «бешини төвән чүшүрди» андин, «роһини тапшуруп бәрди». Адәттики адәм болса, авал «роһини бериду» андин «бешини төвән чүшүриду». Демәк, Әйса өзи өлүшиниң дәқиқисини талливалди, өзлүгиниң өлди (10:17-18ни көрүң).

тезрәк чүшүрүветишни тәләп қилди. □ 32 Шунинң билән ләшкәрләр берип Әйса билән биллә крестләнгән биринчи андин иккинчи адәмниң путлирини чақти. 33 Лекин Әйсаға кәлгәндә, униң алиқачан өлгәнлигини көрди, шунинң билән униң путини чақмиди. 34 Амма ләшкәрләрдин бири униң биқиниға нәйзини санжживиди, шуан қан вә су еқип чиқти. □

35 Буни көргүчи силәрниң ишинишиңлар үчүн гувалиқ бериду; көргүчиниң гувалиғи һәқтур, у өзиниң ейтқанлирини һәқ дәп билиду. 36-37 Бу ишларниң һәммиси муқәддәс язмиларда: «Униң бир тал сүйигиму сундурулмаиду» вә йәнә бир бешарәттә: «Улар өзлири санжиган адәмгә қарайду» дәп алдин-ала ейтилғанларни әмәлгә ашуруш үчүн йүз бәрди. □ ■

Әйсаниң дәпнә қилиниши

Мат. 27:57-61; Мар. 15:42-47; Луқа 23:50-56

38 Бу ишлардин кейин, Ариматиялиқ Йүсүп Пилатустин Әйсаниң жәситини елип кетишни тәләп қилди (Йүсүп Әйсаниң мухлислиридин еди, лекин Йәһудийлардин қорққини үчүн буни мәхпий тутатти); Пилатус рухсәт бәрди, шунинң билән Йүсүп берип Әйсаниң жәситини елип кәтти. ■ 39 Бурун бир кечиси Әйсаниң йениға кәлгән һелиқи Никодимму мурмәкки билән сәбрә арилаштурулған хушбуй дора-дәрмандин йүз жиңчә елип, униң билән биллә кәлди. □ ■ 40 Иккилән Әйсаниң жәситини Йәһудийларниң дәпнә қилиш адити бойичә дора-дәрманларни чечип, канап рәхтләр билән орап кепәнлиди. 41 Әйса крестләнгән йәрдә бир бағ болуп, бағниң ичидә техи һеч ким йәрләнмигән йеңи бир бош йәрлик бар еди. □ 42 Бу Йәһудийларниң һейтиниң тәйярлиқ күни болғачқа һәм бу йәрлик йеқин жайда болғанлиғи үчүн, улар Әйсани шу йәрликкә қойди. □

20

Әйсаниң тирилиши

Мат. 28:1-10; Мар. 16:1-8; Луқа 24:1-12

□ 19:31 «У күни өтүп кетиш һейтиниң тәйярлиқ күни болғачқа,...» — мошу әйәттики «өтүп кетиш һейти» болса «петир нан һейти»ниң биринчи күни (йәни бир хил «шабат күни» дәп һесаплинатти). 14-әйәт вә изаһатини көрүң. Жуқрида ейтқинимиздәк, «петир нан һейти»ниң биринчи күни «шабат күни» дәп һесаплинатти. Шуниндәк бу күни адәттики бир шабат күни (һәптиниң йәттинчи күни, йәни шәнбә күни) болған булошиму мүмкин. Икки тәрәптин «шабат» күни болғачқа, бәлким «улуқ күн» дейилиши мүмкин еди. «крестләнгәнләрниң жәсәтлирини шабат күнидә кресттә қалдурумаслиқ үчүн (шабат күни «улуқ күн» һесапланғачқа) Йәһудийлар Пилатустин крестләнгәнләрниң путлирини чеқип андин жәсәтлирини кресттин тезрәк чүшүрүветишни тәләп қилди» — «Қан.» 21:22-23 вә «Йәшуа» 8:29дә Йәһудий хәлқи үчүн бекитилгән қанун бойичә, өлүм жазаси берилгән бирисиниң жәсити түврүк яки дәрәктә кәчкичә есиқлиқ турмаслиғи керәк еди; болмиса «зиминиңлар напак болиду» дәп бекитилигән. Кресткә тартилғанлар бәзи вақитларда икки-үч күн есилгәндин кейинла өләтти. Әгәр путилири сунулған болса, көксини толуқ көтирәлмәслиғи түпәйлидин нәпәс алалмай тезла өләтти. □ 19:34 «Амма ләшкәрләрдин бири униң биқиниға нәйзини санжживиди, шуан қан вә су еқип чиқти» — «1Юһ.» 5:6-8ни көрүң. «Қан вә су»ниң тәң чиқиши адәмниң һәқиқий өлгәнлигини көрситиду. □ 19:36-37 «Униң бир тал сүйигиму сундурулмаиду» — «Мис.» 12:10, (LXX), 12:46, «Чөл.» 9:12, «Зәб.» 33:21. «Улар өзлири санжиган адәмгә қарайду» — «Зәк.» 12:10. ■ 19:36-37 Мис. 12:46; Чөл. 9:12; Зәб. 33:21; Зәк. 12:10. ■ 19:38 Мат. 27:57; Мар. 15:42; Луқа 23:50; Юһ. 12:42. □ 19:39 «Бурун бир кечиси Әйсаниң йениға кәлгән һелиқи Никодим» — «Юһ.» 3:1-15ни көрүң. «мурмәкки билән сәбрә арилаштурулған хушбуй дора-дәрмандин йүз жиңчә елип,...» — шу чағдики «жиң» бәлким 0.325 килограм еди, шуңа дора-дәрманлар 32 килочә еди. ■ 19:39 Юһ. 3:1; 7:50. □ 19:41 «бағниң ичидә техи һеч ким йәрләнмигән йеңи бир бош йәрлик бар еди» — Инжилдики башқа баянлардин ениқки, бу қәбир (йәрлик) таш өңкүр еди. «Һеч ким шу йәргә қоюлмаған» болғачқа, шу йәр Тәврат қануни бойичә пүтүнләй «пакиз бир жай» (һеч өлүк тегип бақмиған) дәп һесаплинатти. □ 19:42 «Йәһудийларниң һейтиниң тәйярлиқ күни болғачқа,...» — «һейт» болса «петир нан һейти». Униң биринчи күни билән шабат күни охшашла шу күни кәч саат 6-дә башлинатти, шуңа тезрәк дәпнә қилиниш керәк еди.

¹Һәптиниң биринчи күни таң сәһәр, Магдаллиқ Мәрийәм қәбиргә барди вә қәбирниң ағзидики ташниң еливетилгәнлигини көрди. □ ■ ²Шуңа у жүгүргиничә келип Симон Петрус вә Әйса сөйгән һелиқи мухлисниң йениға келип, уларға:

— Улар Рәбни қәбирдин йөткиветипту, уни қәйәргә қойғинини билмидуқ! — деди. □ ■

³Петрус билән һелиқи мухлис ташқириға чиқип, қәбиргә қарап йол алди. ■ ⁴Иккилән тәң жүгүрүп маңди, лекин һелиқи мухлис Петрустин тез жүгүрүп, қәбиргә биринчи болуп йетип барди. ⁵У еңишип ичигә қарап, канап кепәнләрниң у йәрдә йейиқлиқ турғанлигини көрди, лекин ичкиригә кирмиди. ■ ⁶Униңға әгишип кәлгән Симон Петрус йетип келип, қәбиргә кирди вә у йәрдә йейиқлиқ турған канап кепәнләрни, ⁷шундақла Әйсаниң бешиға оралған яғлиқниму көрди. Яғлиқ кепәнләр билән бир йәрдә әмәс, бәлки айрим йәрдә йөгәклик туратти. ■

⁸Андин қәбиргә авал кәлгән һелиқи мухлисту қәбиргә кирип, әһвални көрүп ишәнди □

⁹(чүнки улар униң өлүмдин қайта тирилишиниң муқәррәрлиги һәққидә муқәддәс язмилардики бешарәтни техичә чүшәнмәйтти). □ ■ ¹⁰Шуниң билән иккилән өз туралғулириға қайтишти. □

Әйсаниң Магдаллиқ Мәрийәмгә көрүнүши

Мар. 16:9-11

¹¹Амма Мәрийәм болса қәбирниң сиртида туруп жиғлавататти. У жиғлап туруп қәбирниң ичигә еңишип қаривиди, ■ ¹²мана ақ кийим кийгән икки пәриштә туратти; уларниң бири Әйсаниң жәсити қоюлған йәрниң баш тәрипидә, йәнә бири аяқ тәрипидә олтиратти.

¹³Улар Мәрийәмдин:

— Ханим, немишкә жиғлайсән? — дәп сориди.

— Рәббимни елип кетипту, уни нәгә қойғанлигини биләлмәйватимән, — деди у уларға.

¹⁴У шу сөзләрни қилипла, кәйнигә бурулувди, Әйсаниң шу йәрдә турғанлигини көрди. Лекин у униң Әйса экәнлигини билмиди. ■

¹⁵Әйса униңдин — Ханим, немишкә жиғлайсән, кимни издәйсән? — дәп сориди.

Мәрийәм уни бағвән шу, дәп ойлап:

— Тәхсир, әгәр уни сиз шу йәрдин йөткивәткән болсиңиз, қәйәргә қойғанлиғиңизни ейтип бәргәйсиз. Мән уни елип кетимән, — деди.

¹⁶Мәрийәм! — деди Әйса униңға.

Мәрийәм бурулупла, ибраний тилида:

— Раббони! — деди (бу сөз «устаз» дегән мәнидә).

¹⁷Әйса униңға: — Маңа есилмиғин! Чүнки мән техи атамниң йениға чиқмидим. Берип қериндашлиримға: Мени «Силәрниңму Атаңларниң, йәни мениң Атамниң, силәрниң

□ **20:1** «Һәптиниң биринчи күни» — йәни йәкшәнбә күни. «Магдаллиқ Мәрийәм... қәбирниң ағзидики ташниң еливетилгәнлигини көрди» — қәбир өңкүр еди («Мат.» 27:60, «Луқа» 23:53). ■ **20:1** Мат. 28:1; Мар. 16:1; Луқа 24:1. □ **20:2** «Улар Рәбни қәбирдин йөткиветипту, уни қәйәргә қойғинини билмидуқ!» — мошу әйәттики «биз» испатлайдуки, Инжилдики башқа «баянлар»да ейтилгәндәк, әслидә Мәрийәм билән биллә йәнә башқа аялларму бар еди («Мат.» 28:1, «Мар.» 16:1-2. «Луқа» 23:54-24:1ни көрүң). ■ **20:2** Юһ. 13:23; 21:7,20. ■ **20:3** Луқа 24:12.

■ **20:5** Юһ. 19:40. ■ **20:7** Юһ. 11:44. □ **20:8** «Андин қәбиргә авал кәлгән һелиқи мухлисту қәбиргә кирип, әһвални көрүп ишәнди» — «һелиқи мухлис» (Юханна) немигә ишәнди? У шу кепәнләрни вә яғлиқниң шундақ рәтлик қоюлғанлигини көрүп, Әйсаниң жәситини һеч ким оғрилимиди, бәлки у чоқум өлүмдин тирилди, дәп ишәнди. □ **20:9** «униң өлүмдин қайта тирилиши..» — грек тилида «униң өлгәнләрниң арисидин тирилиши...». «униң өлүмдин қайта тирилишиниң муқәррәрлиги һәққидә муқәддәс язмилардики бешарәт...» — биз башқа йәрләрдә көрсәткенимиздәк, Тәврат-Зәбурда Мәсиһниң өлүмдин тирилишини көрситидиған нурғун бешарәтләр бардур. ■ **20:9** Зәб. 15:10; Рос. 2:25,31; 13:35. □ **20:10** «Шуниң билән иккилән өз туралғулириға қайтишти» — «өз туралғулириға» грек тилида «өзлириниңкигә» яки «өзлириниңкиләргә». ■ **20:11** Мат. 28:1; Мар. 16:5; Луқа 24:4. ■ **20:14** Мат. 28:9; Мар. 16:9.

Худайиңларниң, йәни мениң Худайимниң йениға чиқимән!» дәйду, — дәп йәткүзгин, деди. □ ■

¹⁸ Шуниниң билән Магдаллиқ Мәрийәм мухлисларниң йениға берип, уларға: «Рәбни көрдүм!» деди вә шундақла Әйса өзигә ейтқан у сөзләрни уларға йәткүзди. ■

Әйсаниң мухлислириға көрүнүши

Мат. 28:16-20; Мар. 16:14-18; Луқа 24:36-49

¹⁹ Шу күни кәчтә, йәни һәптиниң биринчи күни кәчтә, Йәһудийлардин қорққанлиғи үчүн мухлислар жиғилған өйдә ишиклирини һим тақивалған еди; шу вақитта, Әйса келип уларниң оттурисида көрүнүп, өрә турған һалда уларға:

— Силәргә аман-хатиржәмлик болғай! — деди. □ ■ ²⁰ Буни дәп, қоллирини вә биқинини уларға көрсәтти. Шуниниң билән мухлислар Рәбни көргинидин шатланди. ■ ²¹ Шуға Әйса уларға йәнә:

— Силәргә аман-хатиржәмлик болғай! Ата мени әвәткинидәк, мәнму силәрни әвәтимән, — деди. ■

²² Бу сөзни ейтқандин кейин, у уларниң үстигә бир пүвләп:

— Муқәддәс Роһни қобул қилиңлар. ²³ Кимниң гуналарини кәчүрсәңлар, униң гунаи кәчүрүм қилиниду; кимниң гуналарини тутувалсаңлар, шуниниң гунаи тутувелиниду! — деди. □ ■

Әйсаниң Томасқа көрүнүши

²⁴ Амма он иккиләрниң бири, йәни «кош гезәк» дәп аталған Томас Әйса кәлгәндә уларниң йенида әмәс еди. □ ²⁵ Шуға башқа мухлислар униңға:

— Биз Рәбни көрдүк! — дейишти. Лекин Томас уларға:

— Униң қоллирида миқларниң изини көрмигичә, миқларниң изиға өз бармиғимни вә биқиниға өз қолумни тикип бақмигичә, һәргиз ишәнмәймән, — деди.

²⁶ Сәккиз күндин кейин, мухлислар йәнә шу өй ичидә жәм болғанда, Томасму улар билән биллә еди. Ишикләр тақаклиқ турсиму, Әйса келип уларниң арасида туруп:

— Силәргә аман-хатиржәмлик болғай! — деди. ²⁷ Андин у Томасқа:

— Бармиғиңни бу йәргә тәккүзүп, қоллиримға қара. Қолуңни узитип, биқинимға тикип, гуманда болмай, ишәнгүчи болғин! — деди. ■

²⁸ Томас униңға: — Мениң Рәббим һәм мениң Худайимсән! — дәп жавап бәрди. □

²⁹ Әйса униңға:

— Мени көргәнлигиң үчүн ишәндиң. Көрмәй туруп ишәнгүчиләр бәхитлиқтур! — деди. ■

□ **20:17** «Әйса униңға: — Маңа есилмиғин!.. деди» — «маңа есилмиғин!» яки «маңа қол тәккүзивәрмә». Кейинки сөзләр буниң мәнасиниң «есилмиғин» экәнлигини ениқ көрситиду. «Берип қериндашлиримға: Мени «Силәрниңму атаңларниң, йәни мениң атамниң, силәрниң Худайиңларниң, йәни мениң Худайимниң йениға чиқимән!» дәйду, — дәп йәткүзгин» — Әйсаниң Магдаллиқ Мәрийәмгә көрүнүши тоғрилиқ вә униңға ейтқан бу муһим сөзлири тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ **20:17** Зәб. 21:23; Мат. 28:10; Юһ. 16:2; Ибр. 2:11. ■ **20:18** Мат. 28:8; Мар. 16:10; Луқа 24:9. □ **20:19** «Силәргә хатиржәмлик болғай» — ибрания тилида «Шалом әләйкум!» дегән сөз билән ипадилиниду, әрәб тилида «әссаламуәләйкум». ■ **20:19** Мар. 16:14; Луқа 24:36; 1 Кор. 15:5. ■ **20:20** Юһ. 16:22. ■ **20:21** Йәш. 61:1; Мат. 28:19; Мар. 16:15; Луқа 4:18; Юһ. 17:18. □ **20:23** «Кимниң гуналарини кәчүрсәңлар, униң гунаи кәчүрүм қилиниду; кимниң гуналарини тутувалсаңлар, шуниниң гунаи тутувелиниду!» — бу расуларниң кишиләрниң гунаини толук кәчүрүм қилиш һоқуқи бар, дегәнлик әмәс. Ундақ һоқуқ пәқәт Худағила тәвәдур. «Мат.» 16:19 вә 18:18ни көрүң. Бизниңчә, бу «гуналарни кәчүрүм қилиш» жамаәттиң тәрғивигә бағлиқтур. Егир гуна садир қилған етиқатчилар жамаәткә қатнишиверәмду? Рәббимиз «Мат.» 18:15-20дә бу мәсилә тоғрилиқ әмир бериду; бу әмир бойичә жамаәттиң гуна садир қилған амма товва қилмиған қериндашлирини жамаәттин чиқариш һоқуқи бардур. «Коринглиқларға (1) вә (2)»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң, болупму «2 Кор.» 2:11 тоғрилиқ чүшәндүрүшимизни көрүң. ■ **20:23** Мат. 16:19; 18:18. □ **20:24** ««кош гезәк» дәп аталған Томас» — грек тилида ««Дидимус» дәп аталған Томас». ■ **20:27** 1 Юһа. 1:1. □ **20:28** «Мениң Рәббим һәм мениң Худайимсән!» — грек тилида «Мениң Рәббим һәм мениң Худайим!».. һазир барлиқ мухлислар Мәсиһниң толук салаһийитини тонуп йәткән еди. ■ **20:29** 1 Пет. 1:8.

Ушбу китапниң мәхсити

³⁰ Әйса мухлислириниң алдида бу китапта хатириләнмигән башқа нурғун мөҗизилик аламәтләрниму көрсәтти. ■ ³¹ Лекин мошулар силәрни Әйсаниң Мәсиһ, шундақла Худаниң Оғли экәнлигигә ишәнсун һәм бу арқилиқ униңға етиқат қилип, униң нами арқилиқ һаятлыққа еришсун, дәп йезилди.

21*Әйсаниң йәттә мухлисиға көрүнүши*

¹ Бу ишлардин кейин, Әйса Тиберияс деңизиниң бойида мухлислириға йәнә бир қетим көрүнди. Униң бу қетимқи көрүнүши мундақ болди: □ ² Симон Петрус, «кош гезәк» дәп аталған Томас, Галилийәдики Каналиқ Натанийәл, Зәбәдийниң оғуллири вә башқа икки мухлис биллә еди. ■ ³ Симон Петрус:

Мән белиқ тутқили баримән, — деди.

Көпчилик:

Бизму сән билән биллә баримиз, — дейишти.

Улар ташқирриға чиқип, кемигә олтарди, лекин шу бир кечә һеч нәрсә туталмиди. ⁴ Таң атай дегинидә, Әйса қирғақта туратти, бирақ мухлислар униң Әйса экәнлигини билмиди. ⁵ Шуңа Әйса:

— Балилар, силәрдә йегидәк бир нәрсә йоққу? — дәп сориди.

— Йоқ, — дәп жавап бәрди улар. □

⁶ Әйса уларға — Торни кеминиң оң тәрипиғә ташлаңлар, шундақ қилсаңлар тутисиләр, — деди.

Шуниң билән улар торни шу яққа ташлап, шундақ көп белиқ туттики, һәтта торни тартип чиқиралмай қалди. □ ■ ⁷ Әйса сөйгән мухлис Петрусқа:

— Бу Рәбқу! — деди.

Симон Петрус униң Әйса экәнлигини аңлап, тонини өзигә йөгәп (чүнки *белиниң асти* ялаңач еди) өзини деңизға ташлиди. ■ ⁸ Қирғақтин анчә жирақ әмәс болуп, тәхминән икки йүз гәз жирақлықта болғачқа, қалған мухлислар белиқ билән толған торни тартип кичик кемиси билән қирғаққа кәлди. □ ⁹ Улар қирғаққа чиққанда, шахардин йеқилған, үстидә белиқ қоюқлуқ гүлханни вә нанни көрди. ¹⁰ Әйса:

— Әнди тутқан белиғиңлардин әкелиңлар, — деди. ■

¹¹ Симон Петрус кемигә чиқип, торни қирғаққа тартип чиқарди. Тор чоң белиқлар билән толған болуп, жәмий бир йүз әллик үч белиқ бар еди. Белиқ шунчә көп болғини билән, тор житилмиған еди. □ ¹² Әйса:

— Келиңлар, нашта қилиңлар, — деди. Мухлисларниң ичидин һеч ким униңдин:

— Сән ким болисән? — дәп сораşқа петиналмиди. Чүнки улар униң Рәб экәнлигини билди.

□ ¹³ Әйса нанни әкилип уларға бәрди һәм белиқларниму шундақ қилди. ¹⁴ Мана бу Әйсаниң өлгәндин кейин тирилип, өзини мухлислириға үчинчи қетим аян қилиши еди. □

■ **20:30** Юһ. 21:25. □ **21:1** «Тиберияс деңизи» — Галилийәдә болуп, «Галилийә деңизи» вә «Хиннәсәрәт көли» дәпму атилидиған чоң көлдур. ■ **21:2** Мат. 4:21; Мар. 1:19; Юһ. 1:46. □ **21:5** «силәрдә йегидәк бир нәрсә йоққу?» — грек тилида «белиқ туттуңларму?» дегәнни пуритиду. □ **21:6** «Торни кеминиң оң тәрипиғә ташлаңлар, шундақ қилсаңлар тутисиләр» — Галилийә деңизидики белиқлар күндүзи деңиз астиға чүшүвалидигини түпәйлидин, шу вақитта белиқ тутуш зади мүмкин әмәс еди. ■ **21:6** Луқа 5:4, 6, 7. ■ **21:7** Юһ. 13:23; 20:2. □ **21:8** «тәхминән икки йүз гәз» — йүз метрдәк. ■ **21:10** Луқа 24:41. □ **21:11** «Белиқ шунчә көп болсиму, тор житилмиған еди» — буниң әһмийити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. □ **21:12** «Мухлисларниң ичидин һеч ким униңдин: — Сән ким болисән? — дәп сораşқа петиналмиди. Чүнки улар униң Рәб экәнлигини билди» — Рәб Әйса уларға тонуш болған қияпәттин башқа бир хил қияпәттә уларға көрүнгән болса керәк. □ **21:14** «Әйсаниң өлгәндин кейин тирилип» — грек тилида «Әйсаниң өлгәнләр ичидин тирилип,...». «өзини мухлислириға үчинчи қетим аян қилиши» — бәлким он бирәйләнниң жәм болған вақтида уларға нисбәтән үчинчи қетимқи көрүнүшини көрситиду.

Әйсаниң Петрусниң өзидин үч қетим тенишидин кейин уни әслигә кәлтүрүши

15 Улар нашта қилғандин кейин, Әйса Симон Петрустин:

— Юнусниң оғли Симон, сән мени булардинму чоңқур сөйәмсән? — дәп сориди.

— Шундақ Рәб, мениң сени сөйидиғанлиғимни сән билисән! — деди Петрус.

Әйса униңға:

Ундақта, қозилиримни отлитип бақ! — деди. □

16 У иккинчи қетим йәнә униңдин:

— Юнусниң оғли Симон, мени сөйәмсән? — дәп сориди.

Петрус йәнә:

— Шундақ, Рәб, мениң сени сөйидиғанлиғимни билисән, — деди.

Әйса униңға:

— Ундақта, қойлиримни бақ, — деди. □

17 Үчинчи қетим униңдин йәнә:

— Юнусниң оғли Симон, мени сөйәмсән? — дәп сориди.

Петрус Әйсаниң үчинчи қетим өзидин: «Мени сөйәмсән?» дәп сориғанлиғиға көңли йерим болуп:

— Рәб, сән һәммини билисән, сени сөйидиғанлиғимниму билисән, — деди.

Әйса униңға:

— Ундақта, қойлиримни отлат. □ ■ 18 Бәрһәқ, бәрһәқ, саңа шуни ейтип қояйки, яш вақтиңда белиңни өзүң бағлап, қәйәргә барай десәң шу йәргә маңаттиң; лекин яшанғанда, қоллириңни узитисән вә башқа бириси сени бағлап, сән халимайдиган йәргә елип кетиду, — деди. □ ■

19 Әйса бу сөзни Петрусниң қандақ өлүш арқилиқ Худаға шан-шәрәп кәлтүридиғанлиғини ениқ билдүрүш үчүн ейти. Андин, униңға йәнә:

— Маңа әгәшкүчи болғин, — деди. ■

20 Петрус кәйнигә бурулуп, Әйса сөйидиған мухлисниң әгишип келиватқанлиғини көрди (бу мухлис кәчлик тамақта Әйсаниң қучиғиға йөлинип: «И Рәб, сени тутуп беридиған кимду?» дәп сориған мухлис еди). □ ■ 21 Петрус уни көрүп, Әйсадин:

— И Рәб, бу адәм кейин қандақ болар? — дәп сориди.

22 Әйса униңға: — Әгәр мән қайта кәлгичә униң туруп қелишини халисамму, сениң буниң билән немә қариң?! Маңа әгәшкүчи болғин, — деди.

23 Буниң билән қериндашлар арасида «һелиқи мухлис өлмәйду» дегән гәп тарқалди. Лекин Әйса Петрусқа: «У өлмәйду» демигән еди, бәлки пәқәт: «Әгәр мән қайта кәлгичә униң туруп қелишини халисамму, сениң буниң билән немә қариң?!» дегән еди.

Хатимә

□ **21:15** «Юнусниң оғли Симон» — «Юнус» — грек тилида вә ибраний тилида «Йонаһ» (әрәбчә «Юнус»). Бәзи кона көчүрмиләрдә «Юханна» дейлиду. «мени булардинму чоңқур сөйәмсән» — мошу соалда «булар» кимни билдүриду? Бизниңчә әйни йәрдә турған башқа мухлисларни көрситиду. «Қошумчә сөз»имиздә йәнә тохтилимиз. «мениң сени сөйидиғанлиғимни сән билисән!» — «сөйидиғанлиғим» мошу йәрдә адәттә «дост тутуш» дегән бир пеил билән ипадилиниду. Бу сөзниң мәнаси грек тилидики «сөйүш»тин ажиз болғачқа, бәзи алимлар Петрусниң сөзи «мениң саңа болған муһәббитимни «сөйүш» дегили болмайду, пәқәт «дост тутуш» дегили болиду» дегәндәк кичик пеиллиқни билдүриду яки болмиса Петрусниң өзиниң Әйсаға болған муһәббитигә гумани барлиғини билдүриду, дәп қарайду. Биз бу көзқарашқа қайилмиз. □ **21:16** «...Рәб, мениң сени сөйидиғанлиғимни билисән» — «сөйидиғанлиғим» дегән сөз -15-айәттидикә «дост тутуш» дегән пеил билән ипадилиниду. □ **21:17** «Юнусниң оғли Симон, мени сөйәмсән?» — «сөйәмсән» — Әйса бу қетим «сөйүш»ни билдүрүш үчүн (15-айәттики) «дост тутуш» дегән пеилни ишлитиду. «Рәб, сән һәммини билисән, сени сөйидиғанлиғимниму билисән» — бу айәттики «сөйәмсән?» вә «сөйидиғанлиғим» иккиси жуқурида тилға елинған «дост болуш» дегән пеил билән ипадилиниду. ■ **21:17** Юһ. 16:30. □ **21:18** «яшанғанда, қоллириңни узитисән вә башқа бириси сени бағлап, сән халимайдиган йәргә елип кетиду» — бәзи кона тарихлар бойичә, расул Петрус ахирда Рәббидәк крестләнгән (Рим шәһиридә). ■ **21:18** Юһ. 13:36; Рос. 12:3; 2Пет. 1:14. ■ **21:19** 2Пет. 1:14. □ **21:20** «Петрус кәйнигә бурулуп, Әйса сөйидиған мухлисниң әгишип келиватқанлиғини көрди..» — жуқурида ейтқинимиздәк, «Әйса сөйидиған мухлис» расул Юханнадур. ■ **21:20** Юһ. 13:23; 20:2; 21:7.

²⁴ Бу ишларға гувалиқ бәргүчи һәмдә бу ишларни хатирилигүчи әнә шу мухлистор. Униң гувалиқиниң һәқиқәт экәнлигини билимиз.■

²⁵ Әйса булардин башқа нурғун ишларниму қилған еди; әгәр уларниң һәммиси бир-бирләп йезилған болса, мениңчә йезилған китаплар пүткүл аләмниң өзигә сиғмайтти! ■

Росулларниң паалийәтлири

Муқәддима

1-2 И һәрмәтлик Теофилос, мән дәсләп язған баян Әйса өзи таллиған расулларға Муқәддәс Роһ арқилиқ әмирләрни тапшуруп асманға көтирилгән күнгичә болған униң барлиқ әмәллири һәм барлиқ тәлим беришлириниң башланмиси тоғрисида еди. □ ■

3 У азап-оқубәтләрни тартқандин кейин, уларға көп испатлар билән өзиниң тирик экәнлигини көрсәткән; у уларға қириқ күн ичидә көрүнгән болуп, Худаниң падишалиғиға аит ишлар тоғрилиқ сөзләп бәргән; ■ 4 вә улар билән жәм қилинғанда мундақ әмир қилди: — «Йерусалимдин айрилмай, силәр мәндин аңлиған, Атиниң вәдисини күтүңлар. □ ■

5 Чүнки Йәһя суда чөмүлдүргән, лекин силәр болсаңлар көп күнләр өтмәй Муқәддәс Роһта чөмүлдүрүлисиләр». ■

Әйсаниң асманға көтирилиши

6 Расуллар униң билән жәм қилинғанда, униңдин: — И Рәб, сән мошу вақитта Исраилниң падишалиғини әслигә кәлтүрмәкчимусән? — дәп сорашқа башлиди. □ ■

7 У уларға мундақ деди:

— Ата Өз һоқуқиға асасән бекиткән вақит-пәйтләрни силәрниң билиш несивәңлар йоқ. □ ■

8 Бирақ Муқәддәс Роһ үстүңларға чүшкәндә силәр күч-қудрәткә егә болисиләр, Йерусалим, пүтүн Йәһудийә вә Самарийә бойичә һәм жаһанниң чәтлиригичә маңа гувачи болисиләр. ■

9 У бу сөзләрни қилип болуп, улар қарап турғанда көтирилди, бир парчә булут уни ариға алди-дә, у уларниң нәзиридин ғайип болди. ■ 10 У асманға көтирилгәндә, улар көзлирини көккә тикип қарашқанда, мана туюқсиз уларниң йенида ақ кийим кийгән икки адәм пәйда болуп: □ ■

11 — Әй Галилийәликләр, немишкә өрә турғиниңларчә асманға қарап қалдиңлар? Силәр силәрдин айрилип әршкә көтирилгән шу Әйсаниң асманға қандақ көтирилгинини көргән болсаңлар, йәнә шу һалда қайтип келиду, — деди. □ ■

Йәһуданиң орниға Маттиясниң таллиниши

12 Андин улар Йерусалимға йеқин, униңдин бир чақиримчә жирақлиқтики Зәйтун теғидин Йерусалимға қайтип кәлди. □ 13 Улар шәһәргә кирип, өзлири туруватқан өйниң үстүнки қәвитидики бир өйгә чиқти. Шу йәрдә Петрус, Юһанна, Якуп, Андирияс, Филип, Томас, Бартоломай, Матта, Алфайниң оғли Якуп, «милләтпәрвәр» Симон вә йәнә бир Якупниң оғли

□ **1:1-2** «...мән дәсләп язған баян Әйса өзи таллиған расулларға Муқәддәс Роһ арқилиқ әмирләрни тапшуруп асманға көтирилгән күнгичә болған униң барлиқ әмәллири һәм барлиқ тәлим беришлириниң башланмиси тоғрисида еди» — ДЕМӘК, «Луқа» дегән китапта «униң барлиқ әмәллири һәм барлиқ тәлим беришлириниң башланмиси» хатирлиниду; «Расулларниң паалийәтлири»дә болса Әйсаниң «барлиқ әмәллири һәм барлиқ тәлим беришлири»ниң давами хатирлиниду. ■ **1:1-2** Луқа 1:1-3; Мар. 16:19; Луқа 9:51; Юһ. 20:21; әф. 2:17; 1Тим. 3:16. ■ **1:3** Мар. 16:14; Юһ. 20:19; 21:1; 1Кор. 15:5. □ **1:4** «Атиниң вәдиси» — Муқәддәс Роһ, әлвәттә. ■ **1:4** Луқа 24:48, 49; Юһ. 14:26; 15:26; 16:7. ■ **1:5** Йәш. 44:3; Йо. 2:27-29; Мат. 3:11; Мар. 1:8; Луқа 3:16; Юһ. 1:26; Рос. 2:4; 11:15, 16; 19:4.

□ **1:6** «мошу вақитта Исраилниң падишалиғини әслигә кәлтүрмәкчимусән?» — ЯКИ «мошу вақитта падишалиқни Исраилға қайтурамсән?». ■ **1:6** Мат. 24:3. □ **1:7** «Ата Өз һоқуқиға асасән бекиткән вақит-пәйтләрни силәрниң билиш несивәңлар йоқ» — «ата» мошу йәрдә Худани көрситиду. ■ **1:7** Мат. 24:36. ■ **1:8** Йәш. 2:3; Луқа 24:48; Юһ. 15:27; Рос. 2:4,32; Әз.11:23; Зәк.4:14 ■ **1:9** Мар. 16:19; Луқа 24:51. □ **1:10** «уларниң йенида ақ кийим кийгән икки адәм пәйда болуп...» — бу «адәмләр» пәриштиләр болса керәк. ■ **1:10** Мат. 28:3. □ **1:11** «Силәр силәрдин айрилип әршкә көтирилгән шу Әйсаниң асманға қандақ көтирилгинини көргән болсаңлар, йәнә шу һалда қайтип келиду» — «Дан.» 7:13-14, «Зәк.» 14:1-3ни көрүң. ■ **1:11** Дан. 7:13; Зәк. 14:4; Мат. 24:30; Мар. 13:26; Луқа 21:27; 1Тес. 1:10; 2Тес. 1:10; Вәһ. 1:7. □ **1:12** «униңдин бир чақиримчә жирақлиқтики Зәйтун теғи...» — грек тилида «униңдин шабат күнлүк бир сәпәр жирақлиқтики Зәйтун теғи...».

Йәһуда бар еди. □ ¹⁴ Булар бир жан бир дил болуп үзүлдүрмәй берилип дуа-тилавәт қилишти; бу ишта бир йәргә жәм болғанлардин бир қанчә аял, жүмлидин Әйсаниң аниси Мәрийәм һәмдә Әйсаниң инилириму бар еди. ■

¹⁵ Шу күнләрниң биридә, Петрус қериндашлар оттурисида өрә туруп (жәм болушқанлар бир йүз жигирмигә йеқин еди) мундақ деди:

¹⁶ — Қериндашлар, Әйсани тутқанларға йол башлиғучи болған Йәһуда һәққидә Муқәддәс Роһниң бурун Давут арқилиқ алдин-ала ейтқан муқәддәс язмилардики сөзлири әмәлгә ешиши муқәррәр еди. □ ■ ¹⁷ Чүнки Йәһудаму аримиздин бири һесапланған вә Худаниң бу хизмитидин несивиси бар еди ■ ¹⁸ (у қилған қәбиһликниң инъамидин еришкән пулға бир парчә йәр сетивалған еди, у шу йәрдә бешичилап жиқилип, үчәй-қерини чувулуп кәтти; ■ ¹⁹ бу иш пүткүл Йерусалимдикиләргә мәлум болуп, улар у йәрни өз тили билән «һақәлдәма» дәп аташти. Буниң мәнаси «қан төкүлгән йәр» дегәнликтур) ■ ²⁰ Чүнки Зәбурда Йәһудаға қаритилған муну сөзләр пүтүлгән: —

«Униң туралғуси чөлгә айлансун,

Униңда һеч турғучи болмисун!»

Вә: —

«Униң йетәкчилик орниға башқа бириси чиқсун!» □ ■

²¹⁻²² Шунинң үчүн, Рәб Әйсаниң тирилгәнлигигә биз билән тәң гувалиқ бериши үчүн, бир кишини таллишимиз керәк. Бу киши Әйса аримизда жүргән күнләрдә, Йәһя пәйғәмбәрдин чөмүлдүрүшни қобул қилған күндин башлап таки асманға көтирилгән күнгичә биз билән баштин-ахир биллә болған кишиләрдин болуши керәк, — деди. □ ■

²³ Шунинң билән улар Йүсүп (йәнә Барсабас дәпму аталған, йәнә бир исми Юстус) билән Маттияс дегән икки кишини бекитип, мундақ дуа қилишти: ■

²⁴⁻²⁵ — Сән, и һәммә адәмниң қәлбини билгүчи Пәрвәрдиғар! Йәһуда тейилип бу хизмәт вә расуллуқтин мәһрум болуп өзигә хас болған йәргә кәтти. Әнди у ташлап қойған хизмәт вә расуллуқниң несивисигә егә болушқа бу иккиләндиң қайсисини таллиғанлиғиңни көрсәткәйсән! ■

²⁶ Андин улар бу икки кишигә чәк ташливиди, чәк Маттиясқа чиқти. Шунинң билән у он бир расул билән бир қатардин орун алған һесапланди. □

2

Муқәддәс Роһниң этиқатчиларға келиши

□ **1:13** «Шу йәрдә Петрус, Юһанна, Яқуп, Андирияс, Филип, Томас, Бартоломай, Матта, Алфайниң оғли Яқуп, «милләтпәрвәр» Симон вә йәнә бир Яқупниң оғли Йәһуда бар еди» — грек тилида «Шу йәрдә Петрус билән Юһанна вә Яқуп билән Андирияс, Филип вә Томас, Бартоломай вә Матта, Алфайниң оғли Яқуп вә «милләтпәрвәр» Симон вә йәнә бир Яқупниң оғли Йәһуда бар еди». ■ **1:14** Мат. 13:55. □ **1:16** «Давут арқилиқ алдин-ала ейтқан...» — грек тилида «Давутниң ағзи арқилиқ алдин-ала ейтқан...». ■ **1:16** Зәб. 40:10; Мат. 26:23, 47; Мар. 14:43; Юһ. 13:18; 18:3. ■ **1:17** Мат. 10:4; Мар. 3:19; Луқа 6:16. ■ **1:18** 2Сам. 17:23; Мат. 27:5. ■ **1:19** Мат. 27:8. □ **1:20** «Униң туралғуси чөлгә айлансун, униңда һеч турғучи болмисун!» — «Зәб.» 68:26. «Униң йетәкчилик орниға башқа бириси чиқсун!» — «Зәб.» 107:8. ■ **1:20** Зәб. 68:26; 108:8 □ **1:21-22** «Рәб Әйсаниң тирилгәнлигигә биз билән тәң гувалиқ бериши үчүн, бир кишини таллишимиз керәк» — демәк, Йәһуданиң орниға «гувақлақ бериш» үчүн. ■ **1:21-22** Рос. 6:3. ■ **1:23** Рос. 6:6. ■ **1:24-25** 1Сам. 16:17; 1Тар. 28:9; 29:17; Зәб. 7:10; Йәр. 11:20; 17:10; 20:12; Рос. 15:8; Вәһ. 2:23. □ **1:26** «андин улар бу икки кишигә чәк ташливиди, чәк Маттиясқа чиқти. Шунинң билән у он бир расул билән бир қатардин орун алған һесапланди» — «он иккинчи расул» дегән тема тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз.

¹ Энди «орма һейт» күниниң вақти-саити тошқанда, буларниң һәммиси Йерусалимда бир йәргә жәм болған еди. ■ ² Асмандин туюқсиз күчлүк шамал соққандәк бир аваз аңлинип, улар олтириватқан өйни бир алди. ³ От ялқунидәк тиллар уларға көрүнүп, уларниң һәр бириниң үстигә тарқилип қонди. ⁴ Уларниң һәммиси Муқәддәс Роһқа толдурулуп, Роһ уларға сөз ата қилиши билән улар намәлум тилларда сөзлигили турди. ■

⁵ У чағда, асман астидики барлиқ әлләрдин кәлгән нурғун ихласмән Йәһудий әрләрму Йерусалимда туруватқан еди. ■ ⁶ Энди *етиқатчиларниң* бу авазни аңлинип, топ-топ адәмләр шу йәргә жәм болушти һәмдә *етиқатчиларниң* өзлири турушлуқ жәйдик тилларда сөзлишиватқанлиғини аңлап, теңирқап қелишти. ■ ⁷ Улар һәйран болуп тәәжжүплинип:

— Қараңлар, сөзлишиватқанларниң һәммиси Галилийәликләргү? ⁸ Қандақларчә уларниң бизниң ана жутимиздики тиллиримизда сөзлишиватқанлиғини аңлаватқандимиз?

⁹ Аримизда Партиялар, Медиалар, Еламлар, шундақла Месопотамийә, Йәһудийә, Кападокия, Понтус, Асия, ¹⁰⁻¹¹ Фригийә һәм Памфилийә, Мисир, Ливийәниң Куринигә йеқин жәйлиридин кәлгәнләр, шунидәк мошу йәрдә мусапир болуп туруватқан Рим шәһиридин кәлгәнләр — Йәһудийлар болсун, Тәврат етиқатиға киргәнләр болсун, Кретлар вә Әрәбләр болсун, һәммимиз уларниң Худаниң қилған улук әмәллирини бизниң ана тиллиримизда сөзләватқанлиғини аңлаватимиз! — дейишти.

¹² Улар һаң-таң қелип алақзадилик билән бир-биригә:

— Бу зади қандақ ишту? — дейишти.

¹³ Амма бәзиләр:

— Булар йеңи шарап билән убданла мәс болуп қапту! — дәп мәсқирә қилишти.

Петрусниң чүшәндүрүши, Әйса Мәсиһни җар қилиши

¹⁴ Амма Петрус қалған он бирәйлән билән орнидин туруп, авазини көтирип көпчиликкә мундақ деди:

— Әй Йәһудийәдикиләр вә Йерусалимда барлиқ туруватқанлар! Бу иш силәргә мәлум болғайки, сөзлиримгә қулақ селиңлар! ¹⁵ Булар силәр ойлиғандәк мәс әмәс, чүнки һазир пәкәт әтигән саат тоққуз болди. ■ ¹⁶ Әмәлийәттә бу дәл Йеол пәйғәмбәр арқилиқ алдин-ала ейтилған шу иштур:

¹⁷ — «Худа мундақ деди:

«Мән ахирқи күнләрдә Өз Роһумни барлиқ әт егилири үстигә қуйимән;
Силәрниң оғул-қизлириңлар вәһийлик бешарәт йәткүзиду,
Силәрниң жигитлириңлар ғайипанә аламәт көрүнүшләрни көриду;
Силәрниң қерилириңлар аламәт чүшләрни көриду;» ■

■ **2:1** ««орма һейт» күниниң вақти-саити тошқанда,...» — яки «орма һейт күни әмәлгә ашурулғанда,...». Бу тәржимә тоғра болса «орма һейт күни»ниң өзи бир хил бешарәт яки «бешарәтлик рәсим» болиду. «Лавийлар»дики «қошумчә сөз»имиздики «һейтлар» тоғрилиқ мәзмунни көрүң. «Орма һейт» — «өтүп кетиш һейти»дин кейинки әллигинчи күни келидиған һейт, шунлашқә бәзи вақитларда грек тилида «әллигинчи күндик һейт» («пентекост») дәп атилиду (бәлким Майниң беши әтрапида). ■ **2:1** Лав. 23:15; Қан. 16:9; Рос. 1:14. ■ **2:4** Мат. 3:11; Мар. 1:8; 16:17; Луқа 3:16; Юһ. 14:26; 15:26; 16:13; Рос. 10:46; 11:15; 19:6. ■ **2:5** «У чағда, асман астидики барлиқ әлләрдин кәлгән нурғун ихласмән Йәһудий әрләрму Йерусалимда туруватқан еди» — мошу әрләр бәлким һейтни тәбрикләшкә кәлгән еди. ■ **2:6** «Энди етиқатчиларниң бу авазни аңлинип, топ-топ адәмләр шу йәргә жәм болушти...» — «аваз» дегән сөз тоғрилиқ үч чүшәнчә бар: (1) 2-айәттә тилға елинған «асмандин (чүшкән)... аваз»; (2) тәржимимиздәк, барлиқ етиқатчилар намәлум тил билән Худани мәдһийәлигән чоң аваз; (3) грек тилида бәзи вақитта «аваз» дегән сөз «хәвәр»ни билдүргәчкә, мошу йәрдик «аваз» «нурғун адәмләрниң туюқсиз көп тилларда сөзлишиватқанлиғи тоғрисидики хәвәр»ни билдүрүшиму мүмкин. ■ **2:15** «Һазир пәкәт әтигән саат тоққуз болди» — Йәһудийларниң вақит өлчими бойичә «күнниң үчинчи саити». ■ **2:17** «Мән ахирқи күнләрдә өз Роһумни барлиқ әт егилири үстигә қуйимән» — «ахирқи күнләр» яки «ахир заман» адәттә Инҗил дәвриниң өзини көрситиду; демәк, Мәсиһниң биринчи қетим дуняға келишидин тартип иккинчи қетим келишигичә болған вақитни көрситиду. «Роһумни» грек тилида мошу йәрдә «Роһумдин» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **2:17** Йәш. 44:3; Әз. 11:19; 36:27; Йо. 2:27-29; Зәк. 12:10; Луқа 2:36; Юһ. 7:3; Рос. 10:45; 21:9.

18 Бәрһәқ, шу күнләрде қуллим үстигиму, дедәклирим үстигиму Роһумни қуйимән, улар бешарәт йәткүзиду. □

19 Мән жуқурида асманларда карамәт ишлар, төвәндә, зимиңда мөҗизилик аламәтләрни, Қан, от, ис-түтәк түврүклирини көрситимән.

20 Рәбниң улүк һәм карамәт-шәрәплик күни болмиғичә,
Қуяш қараңғулуққа,
Ай қанға айландурулиду. ■

21 һәм шу чағда шундақ әмәлгә ашурулидуки,
Рәбниң намини чақирип нида қилғанларниң һәммиси қутқузулиду». □ ■

22 Әй Исраиллар, мошу сөзләрни аңлаңлар. Насарәтлик Әйса болса, Худа араңларда у арқилиқ көрсәткән қудрәтлик әмәлләр, карамәтләр вә мөҗизилик аламәтләр билән силәргә тәстиқлиған бир зат — бу ишлар һәммиңларға мәлум — ²³ у киши Худаниң бекиткән мәхсити вә алдин-ала билиши бойичә сатқунлуққа учрап тутуп берилгәндин кейин, силәр уни Тәврат қанунисиз жүргән адәмләрниң қоли арқилиқ крестләп өлтүргүздүңлар. □ ■ ²⁴ Лекин Худа уни өлүмниң азапларниң илкидин азат қилип қайта тирилдүрди. Чүнки өлүмниң уни тутқун қилиши һәрғиз мүмкин әмәс. ■ ²⁵ Давут Зәбурда у тоғрилиқ мундақ алдин-ала ейтқан:

«Мән Пәрвәрдигарни һәрдайим көз алдимда көрүп келиватимән;
У оң йенимда болғачқа,
Мән һәрғиз тәврәнмәймән. ■

26 Шуңа мениң қәлбим хошалланди,
Мениң тилим шатлинип яйриди;
Мениң теним үмүт-арзу ичидә туриду;

27 Чүнки Сән җенимни тәһтисарада қалдурмайсән,
Шундақла Сениң Муқәддәс Болғучуңға чиришләрни көргүзмәйсән.

28 Сән маңа һаят йоллирини көрсәткәнсән;
Һозуруң билән мени шат-хурамлиққа толуп ташқузисән». □ ■

29 Қериндашлар, мән атимиз *падиша* Давут тоғрилиқ һеч иккиләнемәй шуни ейтимәнки, у өлди вә униң қәбри бүгүнки күнғичә аримизда бар. ■ ³⁰ Әнди у пәйғәмбәр болуп, Худаниң униң тәхтигә олтиришқа өз пуштидин бирәйләнни турғузушқа қәсәм билән вәдә бәргәнлигини биләтти. □ ■ ³¹ У Мәсиһниң өлгәндин кейин тирилдүрүлидиғинини алдин-ала көрүп йәткән вә бу мунасивәт билән Мәсиһниң тәһтисарада қалдурулмайдигинини вә тениниң чиримәйдигинини тилға алған. ■ ³² Худа дәл бу Әйсани өлүмдин тирилдүрди, вә һәммииз бу ишниң гувачилиримиз. ■ ³³ У Худаниң оң йенида шан-шәрәп ичидә олтарғузулуп, шундақла Ата вәдә қилған Муқәддәс Роһни қобул қилип, һазир көрүватқан һәм аңлаватқанлириңларни төкүп бизләргә чүшүрди. □ ■ ³⁴⁻³⁵ Чүнки Давут өзи әршкә чиққан әмәс; лекин у муну сәзләрни Зәбурда ейтқан: —

«Пәрвәрдигар мениң Рәббимгә ейттики: —
«Мән сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилмиғичә,

□ **2:18** «шу күнләрде қуллим үстигиму, дедәклирим үстигиму Роһумни қуйимән...» — «Роһумни» грек тилида мошу йәрдә «Роһумдин» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **2:20** Йо. 2:10, 31; 3:15; Йәш. 13:10; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29; Вәһ. 6:12-13 □ **2:21** «...һәм шу чағда шундақ әмәлгә ашурулидуки, Рәбниң намини чақирип нида қилғанларниң һәммиси қутқузулиду» — (17-21-айәт) «Йо.» 2:28-32ни көрүң. ■ **2:21** Йо. 2:30-32; Рим. 10:13. □ **2:23** «Тәврат қанунисиз жүргән адәмләр»... — мошу йәрдә ят әлликләр, болупму римлиқларни көрситиду. ■ **2:23** Рос. 4:28; 5:30. ■ **2:24** Рос. 10:40. ■ **2:25** Зәб. 15:8-11. □ **2:28** «...Сән маңа һаят йоллирини көрсәткәнсән; һозуруң билән мени шат-хурамлиққа толуп ташқузисән.» — (25-28-айәт) «Зәб.» 15:8-11ни көрүң. ■ **2:28** Зәб. 15:8-11. ■ **2:29** 1Пад. 2:10; Рос. 13:36. □ **2:30** «өз пуштидин бирәйлән...» — грек тилида «униң чатириқидин чиққандин бирәйлән...». ■ **2:30** 2Сам. 7:12; Зәб. 131:11; Луқа 1:32; Рос. 13:23; Рим. 1:3; 2Тим. 2:8. ■ **2:31** Зәб. 15:10; Рос. 13:35. ■ **2:32** Юһ. 15:27; Рос. 1:8. □ **2:33** «шундақла Ата вәдә қилған Муқәддәс Роһни қобул қилип,...» — яки «шундақла Атидин Муқәддәс Роһ ата қилиш вәдисини тапшурувелип,...». ■ **2:33** Рос. 1:4; 5:31; 10:45; Фил. 2:9.

Мениң оң йенимда олтаргин!»».[□] ■

³⁶ Шунинң үчүн, пүткүл Исраил жәмәтидикиләр шуни қәтгий билсунки, Худа силәр крестлигән дәл ушбу Әйсани һәм Рәб һәм Мәсиһ қилип тиклиди!».

³⁷ Бу сөзләр аңлиғанларниң жүригигә санжилғандәк қаттиқ тәккән болуп улар Петрус вә башқа расулардин:

— И қериндашлар, ундақта биз немә қилишимиз керәк? — дәп сорашти.■

³⁸ Петрус уларға: — Товва қилиңлар, һәр бириңлар Әйса Мәсиһниң намида гуналириңларниң кәчүрүм қилиниши үчүн чөмүлдүрүшни қобул қилиңлар вә шундақ қилсаңлар Худаниң илтипати болған Муқәддәс Роһ силәргә ата қилиниду. ³⁹ Чүнки бу вәдә силәргә вә силәрниң балилириңларға, жирақта туруватқанларниң һәммисигә, йәни Пәрвәрдиғар Худайимиз өзигә чақирғанларниң һәммисигә ата қилиниду.[□] ■

⁴⁰ Петрус йәнә нурғун башқа сөзләр билән уларни агаһландуруп уларға:

— Силәр өзүңларни бу иплас дәвирдин қутқузуңлар! — дәп жекилиди. ⁴¹ Шунинң билән униң сөзини қобул қилғанлар чөмүлдүрүлүшти. Шу күни *жамаәткә* қошулғанлар үч миңчә киши еди. ⁴² Улар өзлирини изчил һалда расуларниң тәлимигә, *етиқатчиларниң* бирлик-һәмдәмлигигә, нанни уштушқа вә дуаларға беғишлиди. □

Етиқатчилар арисидики енақлиқ

⁴³ Вә қорқунуч уларниң һәр бириниң үстигә чүшти вә расуларниң вастиси билән нурғун карамәтләр вә меҗизилик аламәтләр йүз бәрди. ■ ⁴⁴ Пүтүн етиқатчилар давамлиқ жәм болуп биллә яшап, барлиғини ортақ тутушти.■

⁴⁵ Улар мал-мүлүклирини сетип, пулини һәр кимниң еһтияҗиға қарап һәммисигә тәқсим қилишатти. ■ ⁴⁶ Улар һәр күни ибадәтхана һойлисиға бир нийәттә жәм болушатти, өй-өйләрдә хошал-хурамлиқ вә ақ көңүллүк билән ортақ ғизалинишип, нанни уштуп йейишип, □

⁴⁷ Худаға мәдһийә оқушатти; улар пүткүл халайиқниң иззитигә сазавәр болди. Рәб һәр күни қутқузулуватқанларни *жамаәткә* қошатти.[□] ■

3

Петрус билән Юһаннаниң токур адәмни сақайтиши

¹ Бир күни ибадәтханида дуа қилинидиған вақитта, йәни чүштин кейин саат үчтә, Петрус билән Юһаннаму ибадәтханиға чиқип барған еди.[□] ² Шу пәйттә бир туғма токур адәмму бу йәргә елип келиниватқан еди. һәр күни, кишиләр уни ибадәтханиға киргәнләрдин сәдиқә тилисун дәп, ибадәтханидики «Гөзәл дәрваза» алдиға әкелип қоятти.■ ³ У Петрус билән Юһаннаниң ибадәтханиға кирип кетиватқинини көрүп, улардин сәдиқә тилиди. ⁴ Петрус билән Юһанна униңға нәзирини салди. Петрус униңға:

— Бизгә қара! — деди.

□ **2:34-35** «Пәрвәрдиғар мениң Рәббимгә ейттики: — «Мән сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилмиғичә, Мениң оң йенимда олтаргин!»» — «Зәб.» 119:1. ■ **2:34-35** Зәб. 109:1; 1Кор. 15:25; әф. 1:20; Ибр. 1:13. ■ **2:37** Зәк. 12:10; Лука 3:10; Рос. 9:6; 16:30. □ **2:39** «бу вәдә силәргә вә силәрниң балилириңларға, жирақта туруватқанларниң һәммисигә, йәни Пәрвәрдиғар Худайимиз өзигә чақирғанларниң һәммисигә ата қилиниду» — «бу вәдә» Муқәддәс Роһни көрситиду. ■ **2:39** Йо. 2:30-32; әф. 2:13. □ **2:42** «етиқатчиларниң бирлик-һәмдәмлиги» — бу алаһидә мәнидә болуп, грек тилида «ортақлиқ» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу сөз һәм Худа билән болған алақини, һәм етиқатчиларниң бир-бири билән болған зич алақисини вә Худаниң шапаитидин ортақ несивә болушни билдүриду. «нан уштуш» — шүбһисизки, уларниң Әйсаниң өлүмини хатириләш үчүн нан уштушини көрситиду («Мат.» 26:26-28, «1Кор.» 11-бап, 17-34ни көрүң). ■ **2:43** Мар. 16:17; Рос. 5:12. ■ **2:44** Қан. 15:4; Рос. 4:32. ■ **2:45** Йәш. 58:7; Рос. 4:35. □ **2:46** «улар һәр күни ... ақ көңүллүк билән ортақ ғизалинишип, нанни уштуп йейишип,...» — 2:42дики изаһатни көрүң. □ **2:47** «...Рәб һәр күни қутқузулуватқанларни *жамаәткә* қошатти» — яки «...Рәб һәр күни қутқузулуватқанларни уларниң арисигә қошатти». ■ **2:47** Рос. 5:14; 11:21. □ **3:1** «саат үчтә» — ибранийларниң вақти бойичә «саат тоққузда». ■ **3:2** Юһ. 9:8; Рос. 14:8.

⁵ У улардин бир нәрсә күтүп, көзлирини үзмәй қарап туратти. ⁶ Бирақ Петрус униңға: — Мәндә алтун яки күмүч йок; лекин қолумда барини саңа берәй. Насарәтлик Әйса Мәсиһниң нами билән, орнуңдин туруп маң! — девиди, ⁷ уни оң қолидин тартип, йөләп турғузди. У адәмниң пут вә ошуқ беғишлири шуан күчләндүрүлүп, ⁸ орнидин дас туруп меңишқа башлиди. У меңип вә сәкрәп, Худаға мәдһийә оқуған һалда улар билән биллә ибадәтхана һойлисиға кирди. ⁹ Барлиқ халайиқ униң меңип Худаға мәдһийә оқуғанлиғини көрүп ¹⁰ униң ибадәтханидики «гөзәл дәрваза» алдида сәдиқә тиләп олтиридиған һелиқи адәм екәнлигини тонуп, униңда йүз бәргинигә һәйрануһәс болуп даң қетип қелишти.

Петрусниң ибадәтханида ейтқан сөзлири

¹¹ Сақайған киши Петрус билән Юһаннаға чиң есилип турувалғанда, һәйран болушқан барлиқ хәлиқ уларниң йениға ибадәтханидики «Сулайман пешайвини» дегән йәргә жүгүрүп келишти.

¹² Бу әһвални көргән Петрус халайиққа мундақ деди:

— И Исраиллар! Бу ишқа неманчә һәйран болисиләр? Биз худди өз күч-қудритимиз яки ихласмәнлигимизгә тайинип бу адәмни маңдурғандәк бизгә неманчә тикилип қарайсиләр?

¹³ Әмәлийәттә болса, ата-бовилиримизниң Худаси, йәни Ибраһим, Исақ вә Яқупниң Худаси өз хизмәтқари болған Әйсани шан-шәрәп билән улүқлиған. Бирақ силәр болсаңлар уни римлиқларға тутуп бәрдиңлар; андин валий Пилатус уни қоюп беришни һөкүм қилғандин кейин, силәр Пилатусниң алдида униңдин тенип рәт қилиштиңлар. □ ■ ¹⁴ Мана силәр Муқәддәс вә һәққаний Болғучидин тенип, уни рәт қилип Пилатустин униң орниға бир қатилни қоюп беришни тәләп қилдиңлар. ■ ¹⁵ Шундақ қилип, һаятликни барлиққа Кәлтүргүчини өлтүрдүңлар! Бирақ Худа уни өлүмдин тирилдүрди, биз мана буниңға гувачидурмиз. □ ■ ¹⁶ Мана униң намиға қилған етиқат арқилиқ, униң нами силәр көрүватқан вә тонуйдиған бу адәмгә дәрман киргүзди; униң арқилиқ болған етиқат у кишини көз алдиңларда сәлламаза сақ-саламәт қилди.

¹⁷ Әнди қериндашлар, силәрниң вә шуниңдәк силәрниң башлиқлириңларниңму бу ишни ғәпләттә қилғанлиғиңларни билимән. ¹⁸ Лекин Худа барлиқ пәйғәмбәрләрниң ағзи билән алдин-ала жақалиғанлирини, йәни униң Мәсиһиниң азап-оқубәт тартидиғанлиғини шу йол билән әмәлгә ашурди. ■ ¹⁹ Шуниң үчүн гунайиңларниң өчүрүветилиши үчүн һазир товва қилип йоллириңлардин бурулуңлар! Шундақ қилғанда, инсанларниң женини йеңиландуридиған пәсил-күнләр Пәрвәрдиғарниң һозуридин чиқип келиду ■ ²⁰ вә у силәр үчүн алдин тикләнгән Мәсиһ, йәни Әйсани қешиңларға қайтидин әвәтиду. ²¹ Һазирчә болса, Худаниң дәсләптики заманлардин тартип муқәддәс пәйғәмбәрлириниң ағзи билән ейтқинидәк, һәммә мәвжудатлар йеңилинидиған вақит кәлмигичә, әршләр уни қобул қилип, униңға мақан болиду. ²² Муса дәрвәқә мундақ дегән еди: — «Пәрвәрдиғар Худайиңлар өз қериндашлириңлар арисидин маңа охшаш бир пәйғәмбәр турғузиду. Униң силәргә ейтқан барлиқ сөзлирини аңлап, униңға толүқ итаәт қилишиңлар керәк! ■ ²³ Чүнки бу пәйғәмбәрниң сөзини аңлимайдиғанларниң һәр бири хәлиқ қатаридин үзүп ташлиниду».

²⁴ Дәрвәқә, Самуил пәйғәмбәр вә униңдин кейин келип бешарәтләрни йәткүзгән пәйғәмбәрләрниң һәммиси бу күнләр тоғрисида алдин-ала ейтқан. ²⁵ Силәр бу пәйғәмбәрләрниң пәрзәнтлирисиләр вә Худа ата-боваңлар билән түзгән әһдиниң пәрзәнтлиридурсиләр — бу әһдә бойичә Худа Ибраһимға: «Сениң нәслиң арқилиқ йәр

■ 3:6 Рос. 4:10. □ 3:13 «ата-бовилиримизниң Худаси, йәни Ибраһим, Исақ вә Яқупниң Худаси өз хизмәтқари болған Әйсани шан-шәрәп билән улүқлиған» — Мәсиһниң «Пәрвәрдиғарниң хизмәтқари» яки «Пәрвәрдиғарниң кули» сүпити екәнлиги тоғрилиқ бешарәтләр «Йәш.» 42:1-18, 49-бап, 50:3-11, 52:13-53:12дә көрүлиду. ■ 3:13 Мис. 3:6,15; Мат. 27:20; Мар. 15:11; Луқа 23:18; Юһ. 18:40. ■ 3:14 Луқа 23:18. □ 3:15 «Худа уни өлүмдин тирилдүрди» — грек тилида: «Худа уни өлгәнләрдин тирилдүрди». ■ 3:15 Рос. 1:8; 2:32. ■ 3:18 Йәш. 50:6; 53:5; Луқа 24:27.

■ 3:19 Рос. 2:38. ■ 3:22 Қан. 18:15-16, 19; Юһ. 1:46; Рос. 7:37. □ 3:23 «...Чүнки бу пәйғәмбәрниң сөзини аңлимайдиғанларниң һәр бири хәлиқ қатаридин үзүп ташлиниду» — (22-23-айәт) «Қан.» 18:15-19). Бу бешарәт Әйса Мәсиһни көрситиду, әлвәттә. У тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз.

йүзидики барлиқ аилә-жәмәтләргә бәхит-бәрикәт ата қилиниду» дәп вәдә бәргән. ■ 26 Шуңа Худа һәр бириңларни өз рәзилликлириңлардин қайтуруп, силәргә бәхит-бәрикәт ата қилиш үчүн, хизмәтқари Әйсани турғузуп, уни авал силәргә әвәтти. □

4

Петрус билән Юһаннаниң алий кеңәшмидә сорақ қилиниши

1 Петрус билән Юһанна халайиққа гәп қиливатқанда, каһинлар, ибадәтхана қаравуллириниң башлиғи вә Садуқийлар уларниң йениға келип қалди. □ 2 Улар *расулларниң халайиққа тәлим бериши*, жүмлидин «Әйсаниң вәстиси билән өлгәнләр тирилдүрүлиду» дәп жақалиқини үчүн интайин әсәбийләшти. □ 3 Улар уларни тутқун қилип, әтисигичә түрмигә солап қойди, чүнки кәч кирип қалған еди. □ 4 Лекин жар қилинған сөз-каламни аңлиғанларниң көпи етиқат қилди; шуниң билән етиқат қилған әрләрниң санила бәш миңға йәтти.

5 Әтиси, *Йәһудийларниң кеңәшмисидики* башлиқлар, ақсақаллар вә Тәврат устазлири Йерусалимда топланди. 6 Уларниң арасида баш каһин Аннас, Қаяфас, Юһанна, Искәндәр вә баш каһинниң башқа жәмәтидикилә бар еди. 7 Улар *Петрус билән Юһаннани* арасиға турғузуп:

— Силәр бу ишни қайси күч-қудрәткә тайинип яки кимниң нами билән қилдиңлар? — дәп сориди. ■

8 Петрус Муқәддәс Роһқа толдурулған һалда уларға мундақ деди:

Хәлиқниң һөкүмранлири вә Израилниң ақсақаллири! 9 Әгәр биз бүгүн бу токур адәмгә көрсәткән яхши әмәл һәм униң қандақ сақайтилғанлиғи сәвәплик сораққа тартилған болсақ, 10 силәр вә пүткүл Израил хәлқи шуни билсунки, силәр крестлигән, амма Худа өлүмдин тирилдүргән Насарәтлик Әйса Мәсиһниң нами билән, униң күч-қудрити арқилиқ бу киши мошу йәрдә алдиңларда пүтүнләй сақ-саламәт туриду!

11 Бу Әйса болса, *муқәддәс язмиларда пүтүлгәндәк*, дәл силәр тамчилар етиварсиз дәп ташливәткән, бирақ бүжәк теши болуп тикләнгән таштур. □ ■ 12 Униңдин башқа һеч кимдә нижәтлик йоқ, чүнки пүткүл асман астида инсанлар арасиға тәқдим қилинған, Әйсадин башқа бизни қутқузидиған һеч қандақ бир нам йоқтур. ■

13 Петрус билән Юһаннаниң бу жүрәитини көргән һөкүмранлар уларниң оқумиған адәттики адәмләрдин екәнлигини билип, һәйран болушти; уларниң бурун Әйса билән биллә болғанлиғиниму билди. □ 14 Униң үстигә, сақайған һелиқи адәмниң уларниң йенида туруватқанлиғини көрүп, улар һеч қандақ гәп яндуралмиди. 15 Шуниң билән һөкүмранлар уларни кеңәшмидин чиқишқа буйруди. Андин бир-бири билән мәслиһәтлишип:

16 — Буларни қандақ қилимиз? Чүнки уларниң вәстиси билән хелә көрүнәрлик мөжизилик бир аламәт йүз бәргәнлиги пүткүл Йерусалимдикиләргә аян болди вә биз уни инкар қилишқа

■ 3:25 Яр. 22:18; Гал. 3:8. □ 3:26 «Шуңа Худа һәр бириңларни өз рәзилликлириңлардин қайтуруп, силәргә бәхит-бәрикәт ата қилиш үчүн, хизмәтқари Әйсани турғузуп, уни авал силәргә әвәтти» — «... уни (Әйсани)... авал силәргә әвәтти» — демәк, Худа Ибраһим билән түзгән әһдиси бойичә Ибраһимниң нәсли болған Әйсани «йәр йүзидики барлиқ әлләргә бәхит-бәрикәт ата қилиниши үчүн» әвәткәндә, уни барлиқ әлләргә әвәтиштин авал Өз Йәһудий хәлқигә әвәтти. □ 4:1 «Садуқийлар» — Йәһудийларниң бир мезһипи. Улар тоғрилиқ «тәбирләр»ни көрүң. □ 4:2 «Улар расулларниң... «Әйсаниң вәстиси билән өлгәнләр тирилдүрүлиду» дәп жақалиқини үчүн интайин әсәбийләшти» — «әсәбийләшти» яки «ғәзәпләнди». «Өлгәнләр тирилдүрүлиду» дегән гәп Садуқийларни интайин ғәзәпләндүргән болса керәк, чүнки улар бу нуқтаға қәтғий ишәнмәйтти. □ 4:3 «Улар уларни тутқун қилип, әтисигичә түрмигә солап қойди...» — «уларни» — Петрус, Юһанна вә уларға есилип чиң тутқан, сақайтилған токур кишини көрситиду (9-, 10-, 14-айәтни көрүң). ■ 4:7 Мис. 2:14; Мат. 21:23; Рос. 7:27. □ 4:11 «Бу Әйса болса, муқәддәс язмиларда пүтүлгәндәк, дәл силәр тамчилар етиварсиз дәп ташливәткән, бирақ бүжәк теши болуп тикләнгән таштур» — «Зәб.» 117:2. ■ 4:11 Зәб. 117:22; Йәш. 28:16; Мат. 21:42; Мар. 12:10; Луқа 20:17; Рим. 9:33; 1Пет. 2:7. ■ 4:12 Мат. 1:21; Рос. 10:43; 1Тим. 2:5. □ 4:13 «уларниң оқумиған адәттики адәмләрдин екәнлиги...» — «оқумиған» пүтүнләй саватсиз дегәнлик әмәс, пәкәт (уларниң көзқаришида) Тәвратқа шәрһ беришкә салаһийити йоқлуғини көрситиду. «Адәттики» «һеч алаһидә тәбийә көрмигән» дегән мәнидә.

амалсизмиз. ■ 17 Лекин бу ишниң хәлиқ ичидә техиму кәң йейилип кәтмәслиги үчүн, уларға бундин кейин бу адәмниң намида һеч кимгә һеч немә демәсликкә аған-тәһдит салайли! — дейишти.

18 Шуниң билән уларни чақиртип, бундин кейин Әйсаниң намида һеч сөзлимәслик яки тәлим бәрмәсликни қәтғий буйруди. 19 Лекин Петрус билән Юһанна:

— Худаниң алдида силәргә итаәт қилиш тоғриму яки Худағиму, буниңға өзүңлар бир немә дәңлар! ■ 20 Амма биз болсақ, көргән вә аңлиғанлиримизни ейтмай туралмаймиз! — дәп жавап бәрди.

21 Һөкүмранлар болса халайиқтин қорқуп, уларни җазалашқа лайиқ сәвәп тапалмай, уларға техиму тәһдит селип, қоюп бәрди. Чүнки халайиқ болған вақиә түпәйлидин Худани улуклиған еди. ■ 22 Чүнки бу сақайтилиш мөҗизилик аламита көрситилгән кишиниң йеши қириқтин ашқан еди.

Җамаәтниң бир қалбда, бир роһта дуа қилиши

23 Улар қоюп берилгәндин кейин, өз һәмраһлириниң йениға қайтип келип, баш каһинлар вә ақсақалларниң қилған сөзлирини баштин-ахир көпчиликкә уқтурди. □ ■ 24 Улар буни аңлиғанда, авазини бир нийәт бир дил билән Худаға кәтирип мундақ нида қилди:

— И Егимиз, Сән асман-зимин, деңиз-океанларни вә улардики барлиқ мәвҗудатларни яратқан Худадурсән. ■ 25 Сән Муқәддәс Роһ билән хизмәтқариң болған Давутниң ағзи арқилиқ мундақ дегәнғу:

«Әлләр немишкә чуқан салиду?

Немә үчүн бекардин-бекар сүйқәст ойлайду?» □ ■

26 Дуниядики падишалар сәп тартип, Әмәлдарлар жиғилишип,

Пәрвәрдигар вә Униң Мәсиһи билән қаршилишқа җәм болушти.» □ ■

27 — Чүнки дәрвәкә дәл бу шәһәрдә һерод һәм Понтиус Пилатус, ят әлликләр һәм Исраил хәлиқлири бирлишип, Сән мәсиһлигән муқәддәс хизмәтқариң Әйсаға қарши чиқип топланған еди, ■ 28 шуниң билән күч-қудритиң вә ирадәң бойичә Сән бурунла неминиң әмәлгә ашурулушини бекиткән болсаң, улар шуларни қилған. □

29 Әнди и Пәрвәрдигар, уларниң селиватқан тәһдитлирини көргәйсән, қуллириңни сөз-каламиңни толук жүрәклик билән сөзләп йәткүзидиған қилғайсән; 30 кесәлләрни сақайтишқа қолуңни узитип, муқәддәс хизмәтқариң Әйсаниң намида мөҗизилик аламәтләр вә карамәтләрни яратқайсән. ■

31 Уларниң дуаси аяқлашқанда, улар турған йәр тәвренип кәтти. Улар һәммиси Муқәддәс Роһқа толдурулуп, Худаниң сөз-каламини жүрәклик сөзләп йәткүзүшкә башлиди. ■

Етиқатчиларниң пул-маллирини ортақ қилиши

32 Топ-топ етиқатчилар бир җан-бир дил, бир мәхсәттә еди. һеч ким өзигә тәәллуқ пул-мелини «өзүмниң» демәйтти, бәлки һәммисигә ортақ еди. ■ 33 Расуллар зор күч-қудрәт билән Рәб Әйсаниң тирилгәнлигигә гувалиқ берәтти. Худаниң зор меһри-шәпқити уларниң һәммисиниң үстигә қонди. 34 Уларниң арисидикиләрниң һеч немигә һажити

■ 4:16 Юһ. 11:47. ■ 4:19 Рос. 5:29. ■ 4:21 Рос. 3:7, 8; 5:26. □ 4:23 «өз һәмраһлириниң йениға қайтип келип...» — «өз һәмраһлири» өз өйидикиләрни әмәс, бәлки җамаәттикләрни көрситиду, әлвәттә. ■ 4:23 Рос. 12:12. ■ 4:24 Мис. 20:11 □ 4:25 «Сән Муқәддәс Роһ билән хизмәтқариң болған Давутниң ағзи арқилиқ мундақ дегәнғу ...» — бәзи кона көчүрүлмиләрдә «Муқәддәс Роһ билән» дегән сөз тепилмайдү. ■ 4:25 Зәб. 2:1. □ 4:26 «...Дуниядики падишалар сәп тартип, әмәлдарлар жиғилишип, Пәрвәрдигар вә Униң Мәсиһи билән қаршилишқа җәм болушти» — (25-26-айәт) «Зәб.» 2:1-2. ■ 4:26 Зәб. 2:1, 2. ■ 4:27 Мат. 26:3; Мар. 14:1; Луқа 22:2; Юһ. 11:47. □ 4:28 «күч-қудритиң вә ирадәң бойичә...» — грек тилида: «қолуң вә ирадәң бойичә...». «Сән бурунла неминиң әмәлгә ашурулушини бекиткән болсаң, улар шуларни қилған» — демәк, мошу кишиләрниң Худаға вә Униң Мәсиһигә қарши интайин яман нийити болсиму, уларниң Әйсани өлтүрүвәткәнлиги бәрибир Худа Өзиниң карамәт планини әмәлгә ашуруш үчүн еди. ■ 4:30 Мар. 16:17. ■ 4:31 Рос. 16:26. ■ 4:32 Рос. 2:44; 1Пет. 3:8.

чүшмәйтти. Чүнки йәр-зимин, өй-жай егидарлири болғанлар уларни сетип, пулини елип келип ³⁵ расулларниң айиғи алдиға қоятти; андин һәр кимниң еһтияжиға қарап тәқсим қилинатти.■

³⁶ Уларниң ичидә Лавий қәбилисидин болған, Сипруста туғулған Йүсүп исимлиқ бириси бар еди (расуллар уни Барнабас, йәни «Риғбәтләндүргүчи оғул бала» дәп атиған); □ ³⁷ униңму бир парчә етизи бар еди; у шу йолда уни сетип, пулини елип расулларниң айиғи алдиға тапшурди.

5

Анания билән Сафира

¹ Энди Ананияс исимлиқ йәнә бир адәмму аяли Сафира билән бир парчә йерини сатти.□

² Ананияс пулниң бир қисмини өзигә қалдурди, йәни бир қисмини елип келип, расулларниң айиғи алдиға қойди. Аялиму буниңдин толук хәвәрдар еди.□

³ Бирақ Петрус униңға:

— Ананияс, немишкә қәлбиңни Шәйтанның илкигә тапшуруп, Муқәддәс Роһқа ялған ейтип, йәр сатқан пулниң бир қисмини өзүңгә қалдурдуң?□ ⁴ Йәр сетилмиғанда, сениңки әмәсмиди? Сетилғандин кейин, пулму өз ихтияриңда болмамти? Шундақ туруқлуқ, немишкә қәлбиңдә бу ишни нийәт қилдиң? Сән инсанларға әмәс, бәлки Худаға ялған ейтиң! — деди.

⁵ Ананияс бу сөзләрни аңлиған һаман жиқилип жан үзди. Бу ишни аңлиғучиларни қаттиқ қорқунуч басти. ⁶ Энди яш жигитләр орнидин туруп жәсәтни кепәнләп, сиртқа апирип дәпнә қилди.

⁷ Тәхминән үч сааттин кейин, Ананиясниң аяли кирип кәлди; бирақ у болған вақиәдин хәвәрсиз еди. ⁸ Петрус униңдин:

— Маңа ейтқин, силәр йәрни мошу пулға саттиңларму? — дәп сориди.

— Шундақ, мошунчилик пулға саттуқ, — дәп жавап бәрди у.

⁹ Петрус:

— Силәр немә үчүн Муқәддәс Роһни синашқа тил бириктүрдүңлар? Қара, ериңни дәпнә қилип кәлгәнләрниң путлири ишик түвидә туриду, улар сениму әкетиду! — деди.

¹⁰ Уму шуан униң аяқлири алдиға жиқилип, жан бәрди. һелиқи яш жигитләр кирип, униң өлгәнлигини көрди; улар униму елип берип ериниң йениға дәпнә қилди. ¹¹ Пүтүн жамаәтни, шундақла бу ишни аңлиғанларниң һәр бирини қаттиқ қорқунуч басти.

Расуллар көрсәткән мөҗизиләр

¹² Расулларниң қоли арқилиқ хәлиқ ичидә нурғун мөҗизилик аламәтләр вә карамәтләр көрситилди. (Барлиқ *етиқатчилар* бир нийәттә болуп ибадәтханидики «Сулайман пешайвини»да дайим жәм болатти. ■ ¹³ Бирақ башқа кишиләр уларға қошулушқа жүрәт қилалмайтти; амма халайиқ уларни интайин һөрмәтләйтти. ¹⁴ Шундақтиму, етиқат қилғучилар барғансери көпийип, һәм әрләр һәм аяллар топ-топ болуп Рәбгә қошулғили турди). ¹⁵ Шуниң билән кишиләр һәтта Петрус өтүп кетиватқанда һеч болмиғанда униң

■ 4:35 Йәш. 58:7. □ 4:36 «уларниң ичидә Лавий қәбилисидин болған, Сипруста туғулған Йүсүп исимлиқ бириси бар еди... Барнабас.. дәп атиған» — Барнабас Лавийлиқ болғачқа, бәлким ибадәтханида ишлигән еди. □ 5:1 «Ананияс исимлиқ йәнә бир адәм...» — «Ананияс» бәлким ибраний тилидики «һанания» дегәнниң грек тилидики шәкли болуши мүмкин. □ 5:2 «Ананияс пулниң бир қисмини өзигә қалдурди, йәни бир қисмини елип келип, расулларниң айиғи алдиға қойди. Аялиму буниңдин толук хәвәрдар еди» — бу ишқа қариғанда, уларниң мәхсити өзлириниң сехийлигини көз-көз қилип: «Мана биз башқиларға охшаш һәммә нәрсимизни Худаниң йолиға бегишлидуқ» дегән болсиму, лекин улар йәр сатқан пулниң бир қисмини йәр сатқан пулниң һәммиси, дәп ялған ейтқан еди. □ 5:3 «немишкә қәлбиңни Шәйтанның илкигә тапшуруп,...?» — грек тилида «немишкә Шәйтан қәлбиңни толдурғанки...?» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ 5:12 Мар. 16:17; Рос. 2:43.

сайиси болсиму үстигә чүшсун дәп, кесәлләрни кочиларға елип чиқип көрпә вә зәмбилләргә ятқузуп қоятти.

16 Йәнә топ-топ кишиләр Йерусалим әтрапидики шәһәр-йезилардин кесәлләрни вә напак роһлар чаплишивалған кишиләрни елип келәтти. Уларниң һәммиси сақийип қайтишатти.■

Расулларниң зиянкәшликкә учриши

17 Баш каһин вә униң тәрәпдарлири, йәни Садуқий мәһәпидикиләр қозғилип бу ишларға ғәзәплинип, 18 расулларни тутқун қилип, қамақханиға қамиди. □ 19 Лекин шу кечә, Рәбниң бир пәриштиси қамақханиниң дәрвазилирини ечип, расулларни елип чиқип, уларға:■

20 — Силәр ибадәтхана һойлисиға кирип, халайиққа бу һаятлиқ тоғрисидики һәммә сөзләрни жакалаңлар — дәп тапилиди.

21 Расуллар бу сөзни аңлап, таң атқанда ибадәтхана һойлисиға кирип, кишиләргә тәлим беришкә башлиди.

Баш каһин вә униң тәрәпдарлири кәлгәндә, алий кеңәшмидикиләр вә Исраилларниң барлиқ ақсақаллирини жәм болушқа чақирди. Андин *расулларни* елип кәлсун дәп қамақханиға адәм әвәтти. 22 Лекин сипаһлар зинданға йетип барғанда, расулларниң у йәрдә йоқлуғини байқап қайтип берип, кеңәшмидикиләргә:

23 — Биз барсақ, зиндан мәһкәм тақақлиқ турупту, қаравулларму дәрвазилирида күзәттә турупту. Лекин дәрвазиларни ечип қарисақ, ичидә бирму адәм йоқ! — дәп мәлумат бәрди.

24 Бу хәвәрни аңлиған ибадәтханидики *мәсул* каһин һәм қаравулларниң башлиғи вә баш каһинлар: — «Әнди бу иш зади қандақ болуп кетәр?» дейишип алақзадиликкә чөмди. 25 Дәл шу чағда, бир киши кирип:

— Қараңлар, силәр зинданға қамиған адәмләр ибадәтхана һойлисида туруп халайиққа тәлим бериватидиғу! — дәп хәвәр қилди.

26 Буниң билән, һелиқи қаравуллар башлиғи сипаһлирини башлап берип, *расулларни* елип кәлди. Бирақ улар халайиқ бизни чалма-кесәк қилиши мүмкин дәп қорқуп, уларға зорлуқ ишләтмиди.■

27 Улар *расулларни* елип кәлгәндин кейин, уларни кеңәшмидикиләр алдида турғузди. Баш каһин уларни сорақ қилип:

28 — Биз әсли силәрни бу намда кишиләргә тәлим бәрмәңлар, дәп қаттиқ ағаһландурған едуқ. Лекин мана, силәр йәнә шу тәлимиңлар билән пүткүл Йерусалимни қаплидиңлар һәмдә бу кишиниң қан қәрзини бизгә артмақчи болуватисиләр! — деди.□ ■

29 Лекин Петрус вә *башқа* расуллар жавап берип мундақ деди:

— Инсанға әмәс, Худаға итаәт қилиш керәк! ■ 30 Силәр тутуп яғачқа есип өлтүргән Әйсани, ата-бовимизниң Худаси тирилдүрди. □ ■ 31 Худа Исраил хәлқини товва қилишқа вә гуналириниң кәчүрүлишикә муйәссәр қилиш үчүн, уни улуклап йетәкчи һәм Қутқузғучи сүпитидә Өзиниң оң йениға көтирип олтарғузди. ■ 32 Биз бу ишларға гувачилармиз; шундақла Худа Өзигә итаәт қилғучиларға ата қилған Муқәддәс Роһму бу ишларға гувачидур.■

33 Улар бу сөзләрни аңлап қәлбигә санжылғандәк болуп *расулларни* өлтүрүшкә мәслиһәтләшти. 34 Лекин кеңәшмә ичидә пүтүн хәлиқниң һөрмитигә сазавәр болған Пәрисий мәһипидики Гамалийәл исимлиқ бир Тәврат өлимаси бар еди. У орнидин туруп: — Уларни бирдәм сиртқа чиқирип туруңлар, — дәп буйруди.

35 Андин у *кеңәшмидикиләргә* мундақ деди:

■ 5:16 Мар. 16:17; Рос. 8:7; 16:18; 19:12. □ 5:18 «расулларни тутқун қилип, қамақханиға қамиди» — мошу йәрдики «қамақхана» грек тилида «аммивий түрмә» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 5:19 Рос. 12:7; 16:26. ■ 5:26 Мат. 21:26; Рос. 4:21. □ 5:28 «силәр...бу кишиниң қан қәрзини бизгә артмақчи болуватисиләр!» — қизиқ иш шуки, Йәһудий ақсақаллириниң тили «Әйса» дейишкә қәтгий бармайду. ■ 5:28 Рос. 4:18. ■ 5:29 Рос. 4:19. □ 5:30 «...яғачқа есип өлтүргән Әйса» — грек тилида «...дәрәққә есип өлтүргән Әйса». ■ 5:30 Қан. 21:23; Рос. 3:15; 10:39; 13:29; 1Пет. 2:24. ■ 5:31 Рос. 2:33; 3:15; Фил. 2:9. ■ 5:32 Юh. 15:27; Рос. 2:4.

— Әй Исраиллар, силәр бу кишиләрни бир тәрәп қилишта өзүңларға еһтият қилиңлар!
 36 Илгири, хелиқи Тәвдас исимлиқ өзини чоң тутуп оттуриға чиққан еди. Униңға тәхминән төрт йүз адәм қошулди. Бирақ у өзи өлтүрүлди вә барлиқ әгәшкүчилири тарқилип кетип, униң иши йоққа чиқти. □ ■ 37 Андин кейин нопус тизимлаш күнлиридә, Галилийәлик Йәһудаму баш кетирип чиқип, бир топ кишини топлап өзигә әгәштүргән. Уму йоқитилип, барлиқ әгәшкүчилириму тарқитиветилгән. 38 Әнди силәргә нәсихитим шуки: Бу кишиләр билән каринлар болмисун! Уларни ихтияриға қоюп бериңлар. Чүнки әгәр бу еқим яки бу иш пәқәт инсандин кәлгән болса, жәзмән йоққа чиқиду. ■ 39 Лекин әгәр Худадин болса, силәр уларни йоқиталмайсиләр! Һәтта өзүңлар Худаға һужум қилғучилар болуп чиқисиләр! ■
 40 Алий кеңәшмидикикеләр несихәтни қобул қилди; улар расулларни чақиртип кирип, уларни қамчилитип, уларға һәргиз Әйсаниң намида сөзлимәсликни агаһландурди. Андин уларни қоюп бәрди. 41 Расуллар әнди кеңәшминиң оттурисидин чиқип, өзлириниң мубарәк нам үчүн хорлуқ азави чекишкә лайиқ көрүлгәнлигидин шатланди. □ ■ 42 Улар йәнила һәр күни ибадәтхана һойлисида вә өйму-өй берип тәлим бериштин вә «Әйса — Мәсиһдур!» дегән хуш хәвәрни жакалаштин һеч тохтимиди. □

6

Жамаәтниң әмәлий хизмәтлиригә талланған йәттә киши

1 Шу күнләрдә, мухлисларниң сани барғансери көпийип, грекчә сөzlәйдигән Йәһудийлар йәрлик ибраний қериндашларға: — Күндилик озуқ-түлүк тәқсим қилиништа аримиздики тул аяллар етиварға елинмиди, дәп наразилиқ билдүрүшти. □ 2 Шуңа, он иккиләп пүткүл мухлисларни чақирип жиғип, уларға мундақ деди:

— Бизниң Худаниң сөз-каламини йәткүзүш хизмитини ташлап қоюп, озуқ-түлүк тәқсим қилиш билән болуп кетишимиз тоғра болмайду. □ ■ 3 Шуниң үчүн, и қериндашлар, араңлардики нам-абройи бар, Муқәддәс Роһқа вә даналиққа толған йәттә кишини илғап таллаңлар, вә биз уларни бу ишқа мәсүл қилимиз. ■ 4 Биз болсақ, өзимизни дуа қилиш вә сөз-каламниң хизмитидә болушқа беғишлаймиз.

5 Бу мәслиһәт халайиқниң һәммисини хуш қилди. Шуниң билән улар иман-ишәшкә вә роһқа толған Истипан исимлиқ бир адәмни таллиди, вә йәнә Филип, Прокорус, Никанор, Тимон, Парменас һәмдә бурун Тәврат етиқатиға киргән Антақялиқ Николасни таллап, ■ 6 уларни расулларниң алдиға елип чиқти. Расуллар уларниң бу хизмәтни қилиши үчүн қоллирини уларниң үстигә тәккүзүп туруп, дуа қилишти. □ ■

7 Вә Худаниң сөз-калами давамлиқ тарқалди; Йерусалимдики мухлисларниң саниму барғансери зор дәрижидә көпәйди. Нурғун каһинларму Мәсиһ етиқатиға итаәт қилишқа киришивататти. □ ■

□ 5:36 «бирақ у өзи өлтүрүлди...» — «у ... өлтүрүлди» — шүбһисизки, у римлиқ күчләр тәрипидин өлтүрүлду. Тәвдасниң исяни Рим империйәсигә қарши болған болса керәк. ■ 5:36 Рос. 21:38. ■ 5:38 Пәнд. 21:30; Йәш. 8:10; Мат. 15:13. ■ 5:39 Рос. 9:5; 23:9. □ 5:41 «.. өзлириниң мубарәк нам үчүн хорлуқ азави чекишкә лайиқ көрүлгәнлигидин шатланди» — мошу йәрдә «мубарәк нам» грек тилида пәқәт «нам» дегән биләнла ипадилиниду. Чүнки шу чағдики етиқатчилар үчүн пүткүл дунияда пәқәт бирла «нам», йәни Әйсаниң нами мәвжүт еди. ■ 5:41 Мат. 5:12. □ 5:42 «вә «Әйса — Мәсиһдур!» дегән хуш хәвәрни жакалаш...» — яки «вә хуш хәвәр болған Әйса Мәсиһни жакалаш...». □ 6:1 «грекчә сөzlәйдигән Йәһудийлар» — грек тилида «грекләштүрүлгәнләр». «йәрлик ибраний қериндашлар» — демәк, ибраний тилида сөzlәйдигән етиқатчилар. □ 6:2 «озуқ-түлүк тәқсим қилиш билән болуп кетишимиз тоғра болмайду» — «озуқ-түлүк тәқсим қилиш» грек тилида «дәстиханларда күтүш» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 6:2 Мис. 18:17. ■ 6:3 Қан. 1:13; Рос. 1:21; 16:2; 1Тим. 3:7. ■ 6:5 Рос. 11:24; 21:8. □ 6:6 «Истипан исимлиқ бир адәм... йәнә Филип, Прокорус, Никанор, Тимон, Парменас һәмдә бурун Тәврат етиқатиға киргән Антақялиқ Николасни таллап, уларни расулларниң алдиға елип чиқти» — қизиқ йери шуки, талланғанларниң һәммисиниң исимлиридин «грекләшкән Йәһудийлар» еқәнлиги билинип туратти. ■ 6:6 Рос. 1:23; 8:17; 13:3; 1Тим. 4:14; 5:22; 2Тим. 1:6. □ 6:7 «Нурғун каһинларму Мәсиһ етиқатиға итаәт қилишқа киришивататти» — «Мәсиһ етиқатиға» грек тилида пәқәт «етиқатқа» дейилиду. ■ 6:7 Рос. 19:20.

Истипанниң тутқун қилиниши

⁸ Вә Истипан *Худаниң* меһри-шәпқити вә күч-қудритигә толған болуп, хәлиқ ичидә карамәтләр вә зор мөҗизилик аламәтләрни көрсәтти. ⁹ Бирақ «Қуллуқтин чиққан һөрләр» дәп аталған синагогтики бәзиләр, йәни Курини вә Искәндәрийә шәһәрлири вә Киликийә һәм Асия өлкилиридин кәлгән бәзи *Йәһудийлар* Истипанға қарши чиқип, униң билән муназирә қилишқа башлиди. ¹⁰ Лекин улар у сөз қилғанда униңда болған даналиқ вә роһқа тақабил турушқа амалсиз қалди. ■ ¹¹ Буниң билән улар бәзи адәмләрниң ағзини майлап: — Биз бу адәмниң Муса вә Худаға қарита күпүрлүк сөзлигәнлигини аңлидуқ, — дегәнни уларниң ағзиға салди.■

¹² Улар мошундақ қилип халайиқни, ақсақалларни вә Тәврат устазлирини қутратти; андин Истипанниң алдини тосуп уни тутқун қилип, алий кеңәшмигә елип барди. ¹³ Улар сахта гувачиларни оттуриға чиқирип мундақ дегүзди:

— Бу адәм бу муқәддәс җайға вә Тәврат қануниға қарши сөзләрни қилиштин тохтимайду. □

¹⁴ Чүнки биз униң һелиқи Насарәтлик Әйса тоғрилиқ: «У бу җайни вәйран қилиду вә Муса пәйғәмбәр бизгә тапшурған әнъәниви қайдә-йосунлиримизни өзгәртиду!» дегәнлигини аңлидуқ.□

¹⁵ Кеңәшмидә олтарғанларниң һәммиси Истипанға көз тикип қаригинида, униң чирайиниң пәриштиниңкидәк пақирақ екәнлигини көрди.

7*Истипанниң гувалиги*

¹ Баш каһин Истипандин:

— Буларниң ейтқанлири растму? — дәп сориди.

² Истипан мундақ жавап бәрди:

— Қериндашлар вә ата-бовилар, сөзүмгә қулақ селиңлар! Атимиз Ибраһим теһи Месопотамийә районида туруватқанда, йәни һаран шәһиригә көчүп мақанлишиштин илгири, шан-шәрәпниң Егиси Худа униңға аян болуп: ³ «Сән өз жутуң вә уруқ-жәмәтиндин айрилип чиқип, Мән саңа көрситидиған зиминға барғин» дегән еди.■ ⁴ Буниң билән у Калдийләрниң зиминини ташлап, һаран шәһиригә берип олтирақлашти. Атиси өлгәндин кейин, Худа уни бу зиминға, йәни силәр һазир туруватқан зиминға йөткәп кәлди.□ ⁵ У вақитта, Худа униңға бу зиминдин мирас бәрмиди, һәтта униңқа тәвә пут қойғидәкму бир йәр бәрмигән еди. Гәрчә у техичә пәрзәнт көрмигән болсиму, Худа бу зиминни униңға вә униң нәслигә егилиги болуш үчүн беришкә вәдә қилди.■ ⁶ Андин Худа униңға мундақ деди: «Сениң нәсиллириң яқа жутта мусапир болуп туриду, шу жуттикиләр уларни қул қилип төрт йүз жил хорлайду.■ ⁷ Бирақ уларни қуллуққа салған әлни җазалаймән», деди Худа, «вә униңдин кейин, *нәсиллириң* у йәрдин чиқип, бу йәрдә Мениң ибадәт-хизмитимдә болиду».□ ■

⁸ Кейин Худа Ибраһим билән бәлгүси хәтнә болған әһдини түзгән, шуниң билән Исақ униңдин төрәлди; *Ибраһим* уни сәккизинчи күни хәтнә қилди; шундақ қилип Исақтин Яқуп төрәлди, Яқуптин он икки «қәбилә атиси» төрәлди.□ ■

■ **6:10** Мис. 4:12; Йәш. 54:17; Луқа 21:15. ■ **6:11** Мат. 26:59. □ **6:13** «бу адәм бу муқәддәс җайға вә Тәврат қануниға қарши сөзләрни қилиштин тохтимайду» — «муқәддәс җай» ибадәтханини көрситиду. □ **6:14** «У бу җайни вәйран қилиду» — «бу җай» бәлким муқәддәс ибадәтханини көрситиду (12-айәтни көрүң). ■ **7:3** Яр. 12:1.

□ **7:4** «буниң билән у Калдийләрниң зиминини ташлап,..» — «Калдийликләрниң зимини» «Уз» дегән жутни көрситиду («Яр.» 11:31, 12:1ни көрүң). ■ **7:5** Яр. 12:7; 13:15. ■ **7:6** Яр. 15:13-14,16; Мис. 12:40; Гал. 3:17.

□ **7:7** «...бирақ уларни қуллуққа салған әлни җазалаймән... вә униңдин кейин, нәсиллириң у йәрдин чиқип, бу йәрдә Мениң ибадәт-хизмитимдә болиду» — «Яр.» 15:13-14. ■ **7:7** Яр. 15:16; Мис. 3:12. □ **7:8** «Кейин Худа Ибраһим билән бәлгүси хәтнә болған әһдини түзгән..» — «Яр.» 17:10-14. «он икки «қәбилә атиси»» — Израил хәлқининг он икки қәбилисиниң әҗдатлирини көрситиду. ■ **7:8** Яр. 21:2; 25:24; 29:32; 30:5; 35:23.

⁹ Кейин, «қәбилә атилири» иниси Йүсүпкә һәсәт қилип, уни Мисирға қуллуққа сетивәтти. Лекин Худа униң билән биллә болуп, □ ■ ¹⁰ уни барлиқ жәбир-жапалардин қутқузуп, уни Мисир падишаси Пирәвнниң нәзиридә илтисипатқа егә қилип, униңға данишмәнлик ата қилди. Падиша уни Мисирға баш вәзир, ордисига баш ғождар қилди. ■ ¹¹ Кейин, еғир ачарчилик пүткүл Мисир вә Қанаан йәрлирини бесип, зор қийинчилик болди. Ата-бовилиримиз озук-түлүк тапалмиди. ■ ¹² Яқуп әнди Мисирда ашлиқ барлиғини аңлиған болуп, оғуллирини, йәни ата-бовилиримизни у йәргә биринчи қетим әвәтти. □ ■ ¹³ Иккинчи қетим барғанда, Йүсүп акилириға өзини ашкарилиди. Шунинң билән Йүсүпниң жәмәтидикилә Пирәвн падишаға мәлум болди. □ ■ ¹⁴ Андин Йүсүп атиси Яқупниң алдиға хәвәр йәткүзүп, уни пүтүн аилә-жәмәти билән, жәмий йәтмиш бәш кишини Мисирға өзигә чақирди. □ ■ ¹⁵ Шунинң билән Яқуп Мисирға чүшти вә шу йәрдә өлди; кейин униңдин болған ата-бовилиримизму шу йәрдә өлди. ■ ¹⁶ Уларниң жәсәтлири кейин Шәкәм шәһиригә қайтурулуп, Ибраһим бурун һаморниң оғуллиридин мәлум пулға сетивалған, Шәкәмдики бир йәрликкә қоюлди. □ ■

¹⁷ Лекин Худа Ибраһимға әсли қилған вәдиниң вақти йеқинлашқанда, Мисирда туруватқан Исраил хәлқиниң нопуси хелә көпәйгән еди. □ ■ ¹⁸ У вақитта, Йүсүптин хәвири болмиған йеңи бир падиша Мисирда тәхткә чиқти. ■ ¹⁹ Бу падиша қовмимизға һейлә-микирләр билән муамилә қилип, ата-бовилиримизни езип хорлиди, һәтта уларни өз бовақлирини һаят қалдурмаслиғи үчүн ташливетишкә мәжбур қилди. ²⁰ Муса мана шу чағларда туғулған еди. У Худаниң алдида алаһидә йеқимлиқ бала болуп, атисиниң өйидә үч ай беқилди. □ ■ ²¹ Кейин у сиртқа қоюп қоюлғанда, Пирәвнниң қизи уни судин елип, өз оғли қилип чоң қилди. □ ■ ²² Муса Мисирлиқларниң барлиқ билим-һекмити билән тәрбийилинип, сөздә вә әмәлдә интайин қабилйәтлик адәм болуп чиқти.

²³ Лекин униң туғулғиниға қириқ жил тошқанда, өз қериндашлири болған Исраилларниң һалиға йетиш нийитигә кәлди. □ ■ ²⁴ У улардин бириниң увал қилинип бозәк қилиниватқанлиғини көрүп, уни қоғдап, харланған киши үчүн интиқам елип харлиғучи Мисирлиқни өлтүрди. ²⁵ Чүнки у өз қериндашлирини: — Худа мениң қолум арқилиқ бизгә қутқузуш йолини ачқан дәп чүшинидиғу, дәп ойлиған еди. Лекин улар буни чүшәнмиди.

²⁶ Этиси, Муса уларниң арисидики бир уруш-жәдәлни көрүп, арисига кирип яраштурмақчи болуп: Силәр қериндаш туруп, немишкә бир-бириңларға йолсизлиқ қиливатисиләр? — деди.

²⁷ Бирақ қериндишини йолсиз бозәк қилған киши уни чәткә иштириветип: — Ким сени бизгә баш һәм сорақчи болсун дәпту?! ■ ²⁸ Мениму түнүгүнки Мисирлиқни өлтүргәндәк өлтүрмәкчимусән? — деди. ■ ²⁹ Муса бу сөзни аңлап қорқуп, Мисирдин қечип Мидиян

□ **7:9** «кейин, «қәбилә атилири» иниси Йүсүпкә һәсәт қилип, уни Мисирға қуллуққа сетивәтти. Лекин Худа униң билән биллә болуп, ...» — шу вақитта «қәбилә атилири» (Йүсүптин башқа) оңәйлән еди. Мошу вақиәни «Яр.» 37-баптин көрүң. ■ **7:9** Яр. 37:4,28; зәб. 104:17 ■ **7:10** Яр. 41:40. ■ **7:11** Яр. 41:54; зәб. 104:16. □ **7:12** «Яқуп әнди Мисирда ашлиқ барлиғини аңлиған болуп, ... ата-бовилиримизни у йәргә биринчи қетим әвәтти» — «биринчи қетим әвәтти» — биринчи қетим улар укиси Йүсүпни тоналмиди (он нәччә жил өткән еди). «Яр.» 42-бапни көрүң. ■ **7:12** Яр. 42:1. □ **7:13** «Иккинчи қетим барғанда, Йүсүп акилириға өзини ашкарилиди» — «Яр.» 43-45-бапни көрүң. ■ **7:13** Яр. 45:4. □ **7:14** «Андин Йүсүп атиси Яқупниң алдиға хәвәр йәткүзүп, ... Мисирға өзигә чақирди» — «Яр.» 46-бапни көрүң. ■ **7:15** Яр. 46:5; 49:33. □ **7:16** «уларниң жәсәтлири кейин ... Шәкәмдики бир йәрликкә қоюлди» — «Яр.» 49:29-32ни көрүң. Истипан мошу йәрдә бу ишларниң тәпсилатлирини бәк қисқартиветиду. ■ **7:16** Яр. 23:16; 50:13; Мис. 13:19; Йә. 24:32. □ **7:17** «Худа Ибраһимға әсли қилған вәдиниң вақти йеқинлашқанда...» — «Худа қилған вәдә» болса Худаниң «Сениң нәсиллириң у йәрдин чиқип, бу йәрдә Мениң ибадәт-хизмитимдә болиду» дегән вәдиси (7-айәтни көрүң). ■ **7:17** Мис. 1:7; зәб. 104:24. ■ **7:18** Мис. 1:8 □ **7:20** «Муса...Худаниң алдида алаһидә йеқимлиқ бала...» — Мусаниң роһий жәһәттики бәзибир алаһидилигини көрситиду («Мис» 2:2). ■ **7:20** Мис. 2:2; 6:19; Чөл. 26:59; 1Тар. 23:13; Ибр. 11:23. □ **7:21** «Кейин у сиртқа қоюп қоюлғанда...» — мошу йәрдики «сиртқа қоюп қоюш» дегән ибарә 19-айәттә: (һаят қалдурмаслиғи үчүн) «ташливетиш» дәп тәржимә қилиниду. Амма Мусаниң ата-анисниң боваққа (Мусаға) болған барлиқ муамилиси, жүмлидин «сиртқа қоюш»и иман-ишәш билән болди. «Ибр.» 11:23ни, «Мис.» 2-бапни көрүң. «Пирәвнниң қизи уни судин елип...» — «Мис.» 2-бапни көрүң. □ **7:23** «өз қериндашлири болған Исраилларниң һалиға йетиш...» — грек тилида «өз қериндашлири болған Исраилларни йоқлаш...». ■ **7:23** Мис. 2:11-15. ■ **7:27** Мат. 21:23; Рос. 7:35; 4:7. ■ **7:28** Мис. 2:14.

зиминиға берип, у йәрдә мусапир болуп туруп қалди. У шу йәрдә икки оғул пәрзәнт көрди. □

³⁰ Қириқ жил тошқандин кейин, Синай теғиниң йенидики чөлдә, көйүватқан бир чатқаллиқниң от ялқунида бир пәриштә униңға көрүнди. ■ ³¹ Бу ғайипанә көрүнүшни көргән Муса униңға интайин һайран болуп қалди; буниң қандақ иш экәнлигини биләй дәп йеқинрақ барғанда Пәрвәрдигарниң авазини аңлинип: ³² «Мән сениң ата-бовилириңниң Худаси, йәни Ибраһим, Исһақ вә Яқупниң Худасидурмән» деди. Муса қорқунучта титрәп, қарашқиму жүрәт қилалмиди. ■ ³³ Пәрвәрдигар униңға йәнә: — Айиғиңни селивәт; чүнки сән туруватқан йәр муқәддәстур. ■ ³⁴ Мән дәрһәқиқәт Мисирда туруватқан хәлқимниң харлиниватқанлиғини көрдүм, уларниң налә-пәрәдлирини аңлидим. Шуңа мән уларни елип чиққили чүштүм. Әнди барғин, мән сени Мисирға әвәтәй!» деди. ■

³⁵ Мана һелиқи кишиләр: «Ким сени бизгә баш һәм сорақчи болсун дәпту!» дәп рәт қилған дәл мошу Мусани, Худа униңға чатқаллиқта көрүнгән пәриштиниң қоли билән Исраилларға һәм баш һәм қутқузғучи болушқа әвәтти. ³⁶ Әнә шу Муса хәлиқкә йетәкчилик қилип, уларни *Мисирдин* чиқарди һәмдә Мисир зиминида, Қизил деңизниң бойида вә қириқ жилни өткүзгән чөлдә карамәтләрни вә мөҗизилик аламәтләрни көрсәтти. □ ■ ³⁷ Әнә шу Муса өзи Исраилларға: «Худа қериндашлириңлар арисидин маңа охшаш бир пәйғәмбәрни тикләйду» дегән еди. □ ■ ³⁸ Чөл-баявандики жамаәткә һәмраһ болған, Синай теғида өзигә сөз қилған пәриштә билән биллә болған, ата-бовилиримиз билән биллә болған һәмраһ дәл әнә шу еди; һаятлиқ бәхш йәткүзидигән вәһийләрни бизгә йәткүзүш үчүн қобул қилғучи болған дәл әнә шу еди; ■ ³⁹ шундақ болсиму, ата-бовилиримиз униңға итаәт қилишни халимай, уни чәткә қеқип, көңлидә Мисирға қайтишни арзу қилди; ⁴⁰ шуңа улар һарунға: — «Бизгә йол башлайдигән илаһларни ясап бәргин! Чүнки бизни Мисир зиминидин елип чиққан һелиқи Мусаниң немә болуп кәткәнлигини биләлмидуқ» деди. □ ■ ⁴¹ Шуниниң билән шу күнләрдә улар мозай шәклидә бир бут ясап, бу мәбудқа атап қурбанлиқ сунди. Шундақ қилип улар өз қоллири билән ясиған бир нәрсини хошал-хурамлиқ билән тәбрикләшкә киришти. ⁴² Лекин Худа улардин йүзини өрүп, уларни асмандики юлтуз қошунлириға чоқунушқа қоюп бәрди. Шуниниң билән пәйғәмбәрләрниң муқәддәс язмисида пүтүлгәдәк, Худа уларни мундақ *әйиплиди*: —

«Силәр чөл-баяванда болған қириқ жил жәрәнида қилған қурбанлиқ-һәдийәләрни һәқиқәтән Маңа елип кәлгәнмусиләр, и Исраил жәмәти? ■ ⁴³ Бәрһәқ, силәр чоқунуш үчүн ясиған мәбудлар, йәни «Молоқ»ниң чедири һәм бутуң болған «Рәмфан»ниң юлтуз бәлгүсини көтирип маңидлар; әнди Мән силәрни әсир қилип Бабилдин жираққа сүргүн қилдуримән». □ ■

⁴⁴ Ата-бовилиримиз чөлдин кәзгән вақтида, «һөкүм-гувалиқ» чедири уларниң оттурисида тикләнгән еди; у дәл Мусаға сөз-калам Йәткүзгүчиниң буйруғинидәк, көрситилгән өрнәк

□ **7:29** «Муса бу сөзни аңлап қорқуп, Мисирдин қечип Мидиян зиминиға берип,..» — униң қорқидиғанлиғиниң сәвәви Мисирлиқниң өлтүрүлгәнлигиниң ашкарланғанлиғи болуши керәк. Лекин ахирда униң Мисирни ташлап кетиши қорқунучтин әмәс, бәлки имандин еди (йәнә «Мис.» 2-бапни, «Ибр.» 11:27ни көрүң). ■ **7:30** Мис. 3:2 ■ **7:32** Мис. 3:6; Мат. 22:32; Ибр. 11:16. ■ **7:33** Мис. 3:5, 7, 8, 10; Йә. 5:15. ■ **7:34** Мис. 3:2-10. □ **7:36** «...шу Муса хәлиқкә йетәкчилик қилип, уларни Мисирдин чиқарди һәмдә Мисир зиминида, Қизил деңизниң бойида вә қириқ жилни өткүзгән чөлдә карамәтләрни вә мөҗизилик аламәтләрни көрсәтти» — бу ишлар «Мисирдин чиқиш» һәм «Чөл-баявандики сәпәр»дики улук темадур. ■ **7:36** Мис. 7; 8; 9; 10; 11; 13; 14; 16:1; Қан. 1:3. □ **7:37** «Худа қериндашлириңлар арисидин маңа охшаш бир пәйғәмбәрни тикләйду» — «Қан.» 18:15. ■ **7:37** Қан. 18:15,18; Юһ. 1:46; Рос. 3:22; Мат. 17:5. ■ **7:38** Мис. 19:3; Гал. 3:19. □ **7:40** «шуңа улар һарунға...» — һарун Мусаниң акиси. «шуңа халайиқ» һарунға: — «Бизгә йол башлайдигән илаһларни ясап бәргин! Чүнки бизни Мисир зиминидин елип чиққан һелиқи Мусаниң немә болуп кәткәнлигини биләлмидуқ» деди — бу вақиә Муса пәйғәмбәр Синай теғидин теһи чүшмигән вақитта болған еди («Мис.» 32-бап). ■ **7:40** Мис. 32:1,23. ■ **7:42** Ам. 5:25. □ **7:43** «... Бәрһәқ, силәр чоқунуш үчүн ясиған мәбудлар, йәни «Молоқ»ниң чедири һәм бутуң болған «Рәмфан»ниң юлтуз бәлгүсини көтирип маңидлар; әнди Мән силәрни әсир қилип Бабилдин жираққа сүргүн қилдуримән» — «Ам.» 5:25-27. ■ **7:43** Ам. 5:26,27.

бойичә ясалған еди. □ ■ 45 Шу ибадәт чедирини ата-бовилиримиз илгиридикиләрдинму егидарчилиғиға тапшуруп, Йәшуаниң йетәкчилиғидә, Худа уларниң алдидила қоғлиған әлләрниң зиминлирини бесивалғинида, уни бу йәргә елип кәлгән; чедир шундақла *падиша* Давутниң заманиғичә турған. □ ■ 46 Давут Худаниң шапаитигә еришип, Якупниң Худаси үчүн бир муқим макан селишқа ижәзәт сориган. □ ■ 47 Бирақ кейин, Худа үчүн ибадәтхана салған *Давут әмәс*, әмәлийәттә Сулайман болди. □ ■ 48 Һалбуки, һәммидин Алий Болғучи инсанниң қоллири билән ясиған маканларда турмайду; худди пәйғәмбәр мундақ дегинидәк: —■

49 «Асманлар Мениң тәхтим,
Зимин болса аяқлиримға тәхтипәрдур,
Әнди Маңа қандақ өй-имарәт ясимақчисиләр?
Маңа қандақ йәр арамғаһ болалайду?■

50 Буларниң һәммисини Мениң қолум яратқан әмәсмиди?»□ ■

51 — Әй, бойни қаттиқ, жүриги вә қулиқи хәтнисиз болғанлар! Силәр Муқәддәс Роһ билән дайим қаршилишисиләр; силәр ата-бовилириңлар немә қилған болса, шуни охшаш қиливатисиләр! ■ 52 Пәйғәмбәрләрдин зади қайсисиға ата-бовилириңлар зиянкәшлик қилип бақмиған? Шундақ қилип улар «Һәққаний Болғучи»ниң келидиганлиғини алдин жакалиғучиларни өлтүрүшкән. Әнди у өзи һазир кәлгәндә, силәр униңға сатқунлуқ қилғучи вә қатил болуп чиқтиңлар, □ 53 И силәр Тәврат қанунини пәриштиләрниң әмри-тапилиғанлири билән тапшурувелип туруп, униңға әмәл қилмиғучилар!»■

Истипанниң чалма-кесәк қилиниши

54 *Истипанниң* бу сөзлирини аңлиған *алий кеңәшмидикиләр* жүригигә *хәнжәр* санжилғандәк болуп, униңға чишлирини ғучурлатти. 55 Лекин у болса Муқәддәс Роһқа толған, көзлирини көккә тикип, Худаниң жуласини, шундақла униң оң йенида Әйсаниң турғанлиғини көрүп, 56 — Қараңлар! Асманлар ечилип, Инсаноғлиниң Худаниң оң йенида турғанлиғини көрүватимән! — деди.

57 Улар буниңға қулақлирини қоллири билән етивелип, авазини қаттиқ көтирип вақирешип бирликтә униңға йопурулуп келивиди, 58 уни шәһәрниң сиртиға иштирип чиқирип, чалма-кесәк қилишқа башлиди. *Уни әрз қилған гувачилар уни чалма-кесәк қилиштин авал чапанлирини Саул исимлиқ бир яшниң пути алдида қоюп қоюшти.* □ ■ 59 Улар Истипанни чалма-кесәк қилғинида у:

— И Рәб Әйса, мениң роһумни қобул қилғайсән! — дәп нида қилди.■

60 Андин у тизлинип туруп қаттиқ аваз билән:

□ 7:44 ««Һөкүм-гувалиқ» чедире» — йәни «ибадәт чедире»; «Мис.» 16:34 вә изаһатини көрүң. «у дәл Мусаға сөз-калам Йәткүзгүчиниң буйруғинидәк, көрситилгән өрнәк бойичә ясалған еди» — «сөз-калам Йәткүзгүчи» — Худаниң Өзи, әлвәттә. ■ 7:44 Мис. 25:40; Ибр. 8:5. □ 7:45 «кейин Йәшуаниң йетәкчилиғидә...» — Йәни Йәшуа пәйғәмбәрниң йетәкчилиғидә. ■ 7:45 Йә. 3:14. □ 7:46 «Якупниң Худаси үчүн бир муқим макан селишқа ижәзәт сориган» — грек тилида «Якупниң Худаси үчүн бир муқим макан тепишқа ижәзәт сориган» («2Сам.» 7-бапни көрүң). ■ 7:46 1Сам. 16:1; 2Сам. 7:2; 1Тар. 17:1; Зәб. 88:20-22; 131:5; Рос. 13:22. □ 7:47 «Бирақ кейин, Худа үчүн ибадәтхана салған Давут әмәс, әмәлийәттә Сулайман болди» — «1Пад.» 5-6-бапни көрүң. ■ 7:47 1Пад. 6:1; 1Тар. 17:12. ■ 7:48 1Пад. 8:27; Рос. 17:24. ■ 7:49 2Тар. 6:33; Йәш. 66:1, 2; Мат. 5:34; 23:22. □ 7:50 «Асманлар мениң тәхтим, зимин болса аяқлиримға тәхтипәрдур, әнди Маңа қандақ өй-имарәт ясимақчисиләр? Маңа қандақ йәр арамғаһ болалайду? Буларниң һәммисини Мениң қолум яратқан әмәсмиди?» — «Йәш.» 66:1-2. ■ 7:50 Йәш. 66:1-2; Яр. 1:4. ■ 7:51 Нәһ. 9:16,17; Йәр. 6:1. □ 7:52 «шундақ қилип улар «Һәққаний Болғучи»ниң келидиганлиғини алдин жакалиғучиларни өлтүрүшкән. Әнди у өзи һазир кәлгәндә, силәр униңға сатқунлуқ қилғучи вә қатил болуп чиқтиңлар,...» — «Һәққаний Болғучи» Әйсани көрситиду. ■ 7:53 Мис. 19:3; 24:3; Юһ. 7:19; Гал. 3:19; Ибр. 2:2. □ 7:58 «Уни әрз қилған гувачилар уни чалма-кесәк қилиштин авал чапанлирини Саул исимлиқ бир яшниң пути алдида қоюп қоюшти» — Тәврат қанунини бойичә бириси өлүмгә мәһкүм болса униңға әрз қилған гувачилар биринчи болуп таш етиши керәк еди («Қан.» 17:7). ■ 7:58 1Пад. 21:13; Луқа 4:29. ■ 7:59 Зәб. 30:6; Луқа 23:46.

— И Рәб, бу гунаниң һесавини улардин алмиғайсән, — деди. У бу сөзни қилип болупла жан үзүп ухлап кәтти.■

8

Саулниң етиқатчиларға зиянкәшлик қилиши

¹ Истипанниң өлтүрүлүшини Саулму қоллайтти. Шу күндин башлап, Йерусалимдики жамаәткә қаритилған дәһшәтлик зиянкәшлик қозғалди. Расуллардин башқа барлиқ жамаәттикиләр Йәһудийә вә Самарийәниң һәр қайси жутлириға тарқилип кетишти.■ ² Бәзи ихласмән кишиләр Истипанни дөпнә қилип, униңға қаттиқ жиға-зерәларни көтиришти.■ ³ Лекин Саул жамаәткә вәйранчилик селип, өйму-өй ахтуруп, әр-аялға қаримай уларни сөрәп чиқип зинданға ташлиди.■

Хуш хәвәрниң Самарийә өлкисигә йетип бериши

⁴ Әнди тарқилип кәткәнләр тарқалған жутларда кезип сөз-каламниң хуш хәвирини жақалиди.■ ⁵ Уларниң ичидин Филип болса Самарийәниң мәлум бир шәһиригә берип, йәрлик кишиләргә Мәсиһни жақалиди. ⁶ Топ-топ кишиләр уни аңлап һәмдә у көрсәткән мөҗизилик аламәтләрни көрүп, бир жан бир дили билән униң сөзлиригә кулақ салди. ⁷ Чүнки напак роһлар болса, чаплишивалған кишиләрдин қаттиқ вақиреғиничә чиқип кәтти. Нурғун паләч, токурларму сақайтилди;■ ⁸ зор шат-хурамлиқ шу шәһәрни қаплиди. ⁹ У шәһәрдә әсли җадугәр-сеһиргәрлик билән шуғуллиниватқан Симон исимлиқ бир адәм бар еди; у шу йол билән пүткүл Самарийәдикиләрни һаң-таң қалдуруп, өзини қалтис зат көрсәтмәкчи болуп кәлгән еди. ■ ¹⁰ Пеқирдин тартип амбалғичә уларниң һәммиси униңға ихлас қилип қарайтти вә «Худаниң улуқ күч-қудрити мана шу!» дейишәтти. ¹¹ Халайиқ униңға шундақ ихлас қилиши униң узундин бери җадугәр-сеһиргәрлиги билән уларни һаң-таң қалдуруп кәлгәнлиги түпәйлидин еди. ¹² Лекин әнди Филип Худаниң падишалиғи вә Әйсә Мәсиһниң нами тоғрисидики хуш хәвәрни жақалиқинида улар униң сөзлиригә ишәнди вә әрләр болсун, аяллар болсун чөмүлдүрүшни қобул қилди. ¹³ Симон өзиму ишәнди. У чөмүлдүрүлгән болуп, һемишә Филипниң йенида жүрди һәмдә Филип көрситиватқан мөҗизилик аламәтләр вә қудрәтлик ишларға қарап, интайин һәйран болди. ¹⁴ Йерусалимдики расуллар Самарийәликләрниң Худаниң сөзини қобул қилғанлиғини аңлап, Петрус билән Юһаннани уларға әвәтти; ¹⁵ иккилән у йөргә чүшүши биләнла, уларни Муқәддәс Роһниң ата қилинғучиси болсун дәп дуа қилди. ¹⁶ Чүнки Муқәддәс Роһ теһи уларниң һеч қайсисиға чүшмигән еди; улар пәқәт Рәб Әйсаниң нами билән чөмүлдүрүлгән еди. ¹⁷ Петрус билән Юһанна уларниң үстигә қолини тәккүзүши билән, Муқәддәс Роһ уларға ата қилинди. □ ■ ¹⁸ Лекин Симон Муқәддәс Роһниң расулларниң қолини тәккүзүп қоюши билән ата қилинғанлиғини көрүп, уларға пул тәңләп: ¹⁹ — Бу күч-қудрәттин маңиму бериңларки, мәнму һәр кимниң үстигә қоллиримни тәккүзсәм, униңға Муқәддәс Роһ ата қилинсун, — деди. ²⁰ Лекин Петрус униңға мундақ жавап бәрди:

■ **7:60** Мат. 5:44; Луқа 23:34; 1Кор. 4:12. ■ **8:1** Рос. 11:19; 22:20. ■ **8:2** Яр. 23:2; 50:10; 2Сам. 3:31 ■ **8:3** Рос. 9:1; 22:4; 26:9; 1Кор. 15:9; Гал. 1:13; 1Тим. 1:13. ■ **8:4** Мат. 10:23; Рос. 11:19. ■ **8:7** Мар. 16:17; Рос. 5:16; 16:18; 19:11. ■ **8:9** Рос. 13:6. □ ■ **8:17** «Петрус билән Юһанна уларниң үстигә қолини тәккүзүши билән, Муқәддәс Роһ уларға ата қилинди» — бу чоң иш еди. Әслидә Йәһудийләр вә Самарийәликләр бир-биригә бәк өч еди, һеч қандақ барди-кәлди қилмайтти. Самарийәликләр Муқәддәс Роһни қобул қилиши үчүн Филип («Йерим грек»)ниң қолини әмәс, бәлки сап икки Йәһудийниң қолини уларға тәккүзүшини кәмтәрлик билән қобул қилиши керәк еди. Сап икки Йәһудийму һазир өзини төвән тутуп, қоллирини «напак Самарийәликләр»ниң бешиға қоюши керәк. «Юһанна» 4-бап, «Матта»ниң «қошумчә сөз»идики 16:19 тоғрилиқ изаһатимизни вә «Гал.» 3:28ни көрүң. ■ **8:17** Рос. 6:6; 13:3; 19:6; 1Тим. 4:14; 5:22; 2Тим. 1:6.

— Худаниң бу илтипатини пулға сетивалғили болиду, дәп ойлиғиниң үчүн, пулуң сән билән тәң халакәткә барсун! ■ 21 Сениң бу ишта һеч һәссәң яки несивәң йоқтур! Чүнки сениң нийитиң Худа алдида дурус әмәс! 22 Шуңа, бу рәзиллигиниң товва қилип, Рәбтин, мүмкин болса көңлүмдики бу нийитим кәчүрүм қилинғай, дәп өтүн! 23 Чүнки сениң аччиқ һәсәткә толуп, һәққанийсизлиқниң асаритида экәнлигиниң маңа мәлум.

24 Симон уларға:

— Мән үчүн Рәбдин өтүнүңларки, силәр ейтқан ишлардин һеч бири бешимға кәлмигәй! — деди.□

25 Петрус билән Юһанна йәнә шу йәрдә ағаһ-гувалиқ берип Рәбниң сөз-каламини йәткүзгәндин кейин, Самарийәниң нурғун йеза-кәнтлиригә берип хуш хәвәр йәткүзгәч, Йерусалимға қайтип кәтти.

Филип вә Ефиопийлик әмәлдар

26 Шу вақитта, Худаниң бир пәриштиси Филипқа:

— Орнундин туруп жәнупқа қарап Йерусалимдин Газа шәһиригә маңидиған йол билән маң! — деди (шу йол чөлдики йолдур). 27-28 Шуңа Филип орнидин туруп йолға чиқти. Вә мана, йолда Ефиопийә аял падишаси Кандасниң бир әмәлдари, пүткүл гәзнигә мәсәул Ефиопийәлик ағват вәзир туратти. У Йерусалимға Худаға ибадәт қилғили барған еди; һазир қайтиш йолида өзиниң жәң һарвусида олтирип, Йәшәя пәйғәмбәрниң язмисини оқувататти. 29 Роһ Филипқа: — Бу һарвуниң йениға берип униңға йеқинлашқин, — деди.□

30 Филип жүгүрүп берип, вәзирниң Йәшәя пәйғәмбәрниң язмисидин оқуватқанлирини аңлап, униңдин:

— Оқуватқиниңизни чүшиниватамсиз? — дәп сориди.

31 Вәзир униңға:

— Бири маңа чүшәндүрүп бәрмисә, мән қандақму чүшинәләймән?! — дәп, Филипни һарвусиға чиқип йенида олтиришқа өтүнди.

32 У оқуватқан язма қисми болса:

«У гоә боғузлашқа йетиләп меңилған қойдәк боғузлашқа елип меңилди,
Қирқиғучи алдида үн-тинсиз ятқан қозидәк, у задила еғиз ачмиди. 33 У хорлиниду, у һәқ сорақтин мәһрум болди,
Әнди униң әвладини кимму баян қилалисун?!
Чүнки һаяти йәр йүзидин елип кетилди».□ ■

34 Ағват Филиптин:

— Дәп бәрсиңиз, пәйғәмбәрниң бу сөзи кимгә қаритип ейтилған? Өзигиму яки башқа бирисигиму? — дәп сориди.

35 Филип ағзини ечип шу язминиң шу қисмидин башлап, униңға Әйса тоғрисидики хуш хәвәрни жакалап бәрди. □ ■ 36-37 Улар йолда кетиветип, су бар бир йәргә кәлгәндә, ағват:

— Мана бу йәрдә су бар экән. Мошу йәрдила чөмүлдүрүлүшүмгә қандақ тосалғу бар? — деди.■

38 У һарвуни тохтитишни буйруди. Филип вә ағват иккиси биллә суға чүшүп, уни чөмүлдүрди. 39 Улар судин чиққанда, Рәбниң Роһи Филипни көтирип елип кәтти. Ағват уни қайта көрмиди, амма у шатлинип йолини давамлаштурди. 40 Филип болса Ашдод шәһиридә

■ 8:20 Мат. 10:8. □ 8:24 «Симон уларға: — Мән үчүн Рәбдин өтүнүңларки, силәр ейтқан ишлардин һеч бири бешимға кәлмигәй! — деди» — бәзи қедимки тарихий хатириләр бойичә, Симон кейин хуш хәвәргә әшәддий дүшмән болуп чиққан. □ 8:29 «Роһ Филипқа: ... — деди» — «Роһ» — Муқәддәс Роһ, әлвәттә. «Бу һарвуниң йениға берип униңға йеқинлашқин» — грек тилида «Берип өзүңни бу һарвуга қошқин». □ 8:33 «... У хорлиниду, у һәқ сорақтин мәһрум болди, әнди униң әвладини кимму баян қилалисун?! Чүнки һаяти йәр йүзидин елип кетилди» — «Йәш.» 53:7-8. ■ 8:33 Йәш. 53:7, 8. □ 8:35 «униңға Әйса тоғрисидики хуш хәвәрни жакалап бәрди» — грек тилида: «У униңға Әйсани хуш хәвәр дәп жакалап бәрди». ■ 8:35 Лука 24:45. ■ 8:36-37 Рос. 10:47.

пәйда болди; у шу жутни кезип, шу йәрдин Қәйсәрийә шәһиригә кәлгичә болған һәммә шәһәрләрдә хуш хәвәр жақалиди. □

9

Саулниң Әйсаға етиқат қилиши

1 Амма шу чағлар Саул һәр нәпәсидә Рәбниң мухлислириға техичә изчил қирғинчилик тәһдитлири селиватқан пәйт еди. У Баш каһинниң алдиға берип, □ **2** Дәмәшқ шәһиридики синагогларға тәвсийә хети йезип беришни сориди. Шундақ болғанда, у Дәмәшқтә Мәсиһ йолидикиләрдин бирәрсини, мәйли әр болсун, аял болсун тепивалсила, бағлап тутқун қилип, Йерусалимға елип келишкә рухсәт болатти. □

3 Саул йолға чиқип, Дәмәшқ шәһиригә йеқинлашқанда, туюқсиз асмандин күчлүк бир нур чүшүп, униң әтрапини йорутувәтти. **4** У йәргә жиқилди вә өзигә:

— Саул, Саул! Маңа немишкә зиянкәшлик қилисән? — дегән бир авазни аңлиди. □

5 — И Рәб, сән кимсән? — дәп сориди у.

Аваз: — Мән сән зиянкәшлик қиливатқан Әйсадурмән. **6** Орнуңдин тур, шәһәргә кир, немә қилишиң керәклиги саңа ейтип берилиду» — деди. **■**

7 Униң билән биллә маңған адәмләр авазни аңлисиму, һеч кимни көрәлмигәчкә, шу йәрдә үн чиқиралмай турупла қалди. **8** Саул йәрдин туруп, көзлирини ечип қариди, лекин һеч нәрсини көрәлмиди. һәмраһлири уни қолидин йетиләп Дәмәшқкә елип кирди. **9** У үч күнгичә көзи көрмәс болуп нә йемиди нә ичмиди.

10 Дәмәшқтә Ананияс исимлик мәлум бир мухлис бар еди. Рәб униңға бир ғайипанә көрүнүштә көрүнүп уни:

— Ананияс! — дәп чақирди.

— Мана мән, и Рәб, — дәп жавап бәрди у.

11 Рәб униңға:

— Сән дәрһал «Түз» дәп аталған кочиға берип, Йәһуданиң өйидин Тарсуслук Саул исимлик бирини сорап тап; чүнки мана, у дуа-тилавәт қиливатиду. **■ 12** У дуа қиливатқинида, ғайипанә көрүнүштә Ананияс исимлик бир кишиниң келип, көзини көридиған қилиш үчүн үстигә қолини тәккүзгәнлигини көрди, — деди.

13 Ананияс:

— И Рәб, мән бу адәмниң хәвирини нурғун кишиләрдин аңлидим, у Йерусалимдики муқәддәс бәндилириңгә шунчә көп зиян-зәхмәт йәткүзгән! □ **14** һазир у мошу йәрдә намиңға нида қилғанларниң һәммисини тутуп бағлаш үчүн баш каһинлардин һоқуқ апту — деди.

□ **8:40** «Филип болса Ашдод шәһиридә пәйда болди» — «Ашдод шәһири» грек тилида «Азотус шәһири». □ **9:1** «Саул һәр нәпәсидә Рәбниң мухлислириға техичә изчил қирғинчилик тәһдитлири селиватқан пәйт еди» — грек тилида «Саулниң һәр нәпәслири Рәбниң мухлислириға техичә изчил қирғинчилик тәһдитлири болуп,...». **■ 9:1** Рос. 8:3; 22:4; 26:9; 1Кор. 15:9; Гал. 1:13; 1Тим. 1:13. □ **9:2** «Мәсиһ йолидикиләр» — мошу йәрдә грек тилида пәкәт ««йол»дикиләр» дейилиду (чүнки етиқатниң пәкәт бирла йоли бардур). «Дәмәшқ шәһиридики синагогларға тәвсийә хети йезип беришни сориди. Шундақ болғанда, у Дәмәшқтә Мәсиһ йолидикиләрдин бирәрсини... тепивалсила, бағлап тутқун қилип, Йерусалимға елип келишкә рухсәт болатти» — Саул тутмақчи болғанлар Мәсиһгә етиқат қилған Йәһудийларла еди (униң Йәһудий әмәсләрниң Мәсиһкә етиқат қилишидин һеч хәвири болмиса керәк). Дәмәшқтики синагоглар Дәмәшқ шәһирини башқурмиған, әлвәттә. Лекин шәһәрдә Йәһудийларниң тәсири хелә күчлүк болғачқа (23-айәтни көрүң) Саул Йәһудий ишәнгүчиләрни тутмақчи болса, уларниң ярдимини яки рухситини соримиса болмайтти.

■ 9:3 Рос. 22:6; 26:31; 1Кор. 15:8; 2Кор. 12:2. □ **9:4** «Саул, Саул!» — адәмниң исмини икки қетим чақирдиш болса рәбниң униңға болған чоңқур меһир-муһәббитини вә өзигә толиму әзиз екәнлигини көрситиду. **■ 9:5** Рос. 5:39. **■ 9:6** Луқа 3:10; Рос. 2:37; 16:30. **■ 9:7** Дан. 10:7. **■ 9:11** Рос. 21:39; 22:3. □ **9:13** «у Йерусалимдики муқәддәс бәндилириңгә шунчә көп зиян-зәхмәт йәткүзгән!» — Инжилда «муқәддәс бәндиләр» дегән ибарә көп йәрләрдә ишлитилгән. У грекчидә «муқәддәсләр» дәп ипадилиниду. «Тәбирләр»дә ейтқинимиздәк, «муқәддәс» дегән сөз «Худаға аталған», «Худаға хас», «Худаға мәхсус айрилған» дегән мәнини билдүриду.

■ 9:13 Рос. 9:1; 1Кор. 15:9; Гал. 1:13; 1Тим. 1:13.

15 Лекин Рәб униңға:

— Баривәр! Чүнки у нагимни әлләрниң вә уларниң падишалириниң һәм Исраилларниң алдида аян қилиш үчүн өзүмгә алаһидә таллиған бир әсваптур. □ ■ 16 Чүнки мән униңға нагим үчүн қанчилик азап-оқубәтләрни тартишиниң муқәррәр екәнлигини аян қилимән, — деди.■

17 Буниң билән Ананияс берип, шу өйгә кирди; у қоллирини Саулниң үстигә тәккүзүп униңға: — Қериндаш Саул, Рәб, йәни бу йәргә келиватқан йолуңда саңа көрүнгән Әйса, көзлириңни көрәләйдиған болсун дәп вә сениң Муқәддәс Роһқа толдурулушуң үчүн мени шәхсән өзи әвәтти, — девиди, ■ 18 Саулниң көзлиридин худди белиқ қасириғидәк болған бир нәрсиләр чүшүп, көзлири ечилип көрәләйдиған болди. У орниниң туруп, чөмүлдүрүшни қобул қилди.

19 У ғизаланғандин кейин, қувәтлинип мағдурға кирди.

Саулниң Дәмәшқтә хуш хәвәр жақалиши

20 Саул Дәмәшқтики мухлисларниң йенида бир нәччә күн турди вә вақитни өткүзмәй синагогларға кирип, «У киши Худаниң Оғлидур» дәп Әйсани жақалашқа башлиди. 21 Уни аңлиғанлар сөзлиридин интайин һәйран болушуп:

— Бу адәм Йерусалимда бу намға нида қилғучиларни қаттиқ вәйран қилған һелиқи адәм әмәсмү? Бу йәргиму мошундақларни бағлап баш каһинларға тутуп бериш мәхситидә кәлгәнмиду? — дейишти.

22 Лекин Саулниң қайил қилиш күчи барғансери ешип, Әйсаниң Мәсиһ екәнлигини испатлап Дәмәшқтики Йәһудийларни паракәндичиликкә чөмдүрди.□

23 Көп күнләрдин кейин, Йәһудийлар Саулни йоқатмаққа қәст қилмақчи болди. 24 Лекин Саул уларниң сүйқәстидин хәвәр тапти; уни тутуп өлтүрүш үчүн улар кечә-күндүз шәһәрниң қовуқлирида пайлап жүрди. ■ 25 Лекин мухлислар бир күни кечидә уни чоң севәткә олтарғузуп, сепил камаридин чүшүрди.□ ■

Саул Йерусалимда

26 Саул Йерусалимға йетип берип, у йәрдики мухлисларға қошулмақчи болди, лекин уларниң һәммиси униң мухлис екәнлигигә ишәнмәй, униңдин қорқти. ■ 27 Бирақ Барнабас уни елип берип, расуллар билән көрүштүрди. У уларға Саулниң Дәмәшқниң йолида Рәбни қандақ көргәнлигини, Рәбниңму униңға гәп қилғанлигини чүшәндүрди вә униң Дәмәшқтә Әйсаниң намида қандақ жүрәтлик билән сөз-калам йәткүзгәнлигини уқтурди. ■ 28 Буниң билән, Саул Йерусалимда расуллар билән биллә очуқ-ашкарә жүрүп, жүрәклик һалда Рәбниң намида сөз-калам йәткүзәтти. □ 29 У йәнә грекчә сөзлишидиған Йәһудийлар биләнму сөзлишип муназирилишәтти; нәтижиси, улар униңға қәст қилмақчи болди. 30 Қериндашлар бу иштин хәвәр тепип, уни Қәйсәрийә шәһиригә елип берип, андин у йәрдин Тарсус дегән шәһәргә йолға салди.

31 У чағда, пүткүл Йәһудийә, Галилийә вә Самарийәдики жамаәтләр бир мәзгил течлиққа еришип, *етиқатта* қурулди; Рәбниң қорқунучида меңип, Муқәддәс Роһниң риғбәт-тәсәллиси билән уларниң санлириму барғансери көпәймәктә еди.□

□ 9:15 «... у нагимни әлләрниң вә уларниң падишалириниң һәм Исраилларниң алдида аян қилиш үчүн...» — грек тилида «... у нагимни әлләрниң вә уларниң падишалириниң һәм Исраилларниң алдида көтириш үчүн...». «Әлләр» — ят әлләр, Йәһудий әмәсләр. ■ 9:15 Рос. 13:2; 22:21; Рим. 1:1; Гал. 1:15; 2:8; Әф. 3:8; 1Тим. 2:7; 2Тим. 1:1. ■ 9:16 Рос. 21:11; 2Кор. 11:23. ■ 9:17 Рос. 22:12. □ 9:22 «Саулниң қайил қилиш күчи барғансери ешип,..» — яки, «Саул барғансери күчләндүрүлүп,..». «Дәмәшқтики Йәһудийларни паракәндичиликкә чөмдүрди» — яки «Дәмәшқтики Йәһудийларни бунни рәт қилишқа амалсиз қалдурди». ■ 9:24 2Кор. 11:32. □ 9:25 «уни ... сепил камаридин чүшүрди» — яки, «уни... күнгүридин чүшүрди». «2Кор.» 11:33ниму көрүң. ■ 9:25 Йә. 2:15; 1Сам. 19:12. ■ 9:26 Рос. 22:17. ■ 9:27 Рос. 11:25. □ 9:28 «Саул Йерусалимда расуллар билән биллә очуқ-ашкарә жүрүп...» — грек тилида «Саул Йерусалимда расуллар билән биллә кирип-чиқип...». □ 9:31 «у чағда...» — башқа бир хил тәржимиси: «шуниң билән...» яки «шуңа...».

Петрус Лидда вә Йоппа шәһәрлиридә яратқан мөҗизиләр

³² Шу вақитларда шундақ болдики, Петрус һәр қайси җайларни арилап жүргәндә, Лидда шәһиридики муқәддәс бәндиләрниму йоқлашқа чүшти. ³³ У йәрдә у Әнеяс исимлиқ бир адәмни учратти. Бу адәм паләч болуп, орун тутуп ятқили сәккиз жил болған экән. □ ³⁴ Петрус униңға:

— Әнеяс, Әйса, йәни Мәсиһ болғучи сени сақайтиду. Орнуңдин туруп, палисиңни жиғиштур!
— деди.

У дәрһал орнидин турди. ³⁵ Әнеяси көргән Лидда шәһиридики вә Шарон районидикиләрниң һәммиси товва қилип Рәбгә бағланди. □

³⁶ Йоппа шәһиридә болса Табита исимлиқ бир аял мухлис бар еди (униң исми грекчидә «Доркас» еди). У һәрдайим яхши әмәлләр вә хәйр-сахаветлик ишларға бериләтти. □ ³⁷ Шу күнләрдә шундақ болдики, у кесәл болуп, өлүп кәтти. Кишиләр җәсәтни жуюп, үстүнки қәвәттики бир өйгә ятқузуп қойди. ³⁸ Йоппа шәһири Лидда шәһиригә йеқин болғачқа, Йоппадики мухлислар Петрусниң Лиддада экәнлигини аңлап, униң алдиға икки адәм әвәтти. Улар: «Һаял болмай йенимизға кәлсәң!» — дәп йелинди. ³⁹ Петрус орнидин туруп улар билән биллә Йоппаға барди. Йоппаға йетип келиши билән улар уни үстүнки қәвәттики өйгә башлап чиқти. Барлиқ тул аяллар Петрусниң әтрапиға олишип, жиға-зерә қилишип униңға Доркасниң улар билән биллә болған вақтида өзлиригә тикип бәргән көйнәк-кийимлирини көрситишти.

⁴⁰ Лекин Петрус һәммәйләнни чиқириветип, тизлинип олтирип дуа қилди. Андин у җәсәткә қарап:

— Табита, орнуңдин тур! — деди.

Табита көзини ечип, Петрусни көрүп, орнида олтарди.

⁴¹ Петрус униңға қолини узитип уни йөләп турғузди вә муқәддәс бәндиләр билән тул аялларни чақирип, Доркасни уларға тирик тапшуруп бәрди. ⁴² Бу хәвәр пүткүл Йоппаға тарқилип, нурғун кишиләр Рәбгә етиқат қилди. □ ⁴³ Шундақ болдики, Петрус Йоппада Симон исимлиқ бир көнчиниң өйидә узун күнләр турди.

10

Римлиқ йүз бешиға пәриштиниң көрүнүши

¹ Қәйсәрийә шәһиридә Корнилий исимлиқ бир адәм болуп, у Рим қошунидики «Италийәликләр» қисминиң йүз беши еди. ² У ихласмән адәм болуп, өзи вә пүткүл өйидикилири Худадин қорқатти. У мәртлик билән намратларға хәйр-сахавет қилип, дайим Худаға дуа-тилавәт қилатти. □ ³ Бир күни чүштин кейин саат үчләрдә, у ғайипанә бир көрүнүштә Худаниң бир пәриштисиниң өзиниң йениға кәлгәнлигини очуқ көрди. Пәриштә уни:

— Корнилий! — дәп чақирди. □

⁴ Корнилий униңға көзлирини тикип қаттиқ чөчүп:

— Тәхсир, немә иш? — дәп сориди.

Пәриштә униңға:

□ **9:33** «орун тутуп...» — грек тилида «палас тутуп...». □ **9:35** «...Шарон районидикиләрниң һәммиси товва қилип Рәбгә бағланди» — грек тилида «Шарон районидикиләрниң һәммиси (өз йолидин) бурулуп Рәбгә бағланди».

□ **9:36** «Йоппа шәһири» — грек тилида исми «Йоппа». һазирқи исми «Җаффа» яки «Хайфа». «...Табита....Доркас...» — «Табита» ибраний тилида, «Доркас» грек тилида «җәрән» дегән мәнидә. □ **9:42** «Бу хәвәр пүткүл Йоппаға тарқилип...» — мошу йәрдә «Йоппа» Йоппа (Җаффа) шәһириниң әтрапидики пүткүл йәрләрни көрсәтсә керәк. (һазирқи исми «Хайфа»).

□ **10:2** «**Корнилий** ихласмән адәм болуп, өзи вә пүткүл өйидикилири Худадин қорқатти...» — Корнилий бәлким синагогқа қатнашқан «Худадин қорқучи» дәп аталған ят әлликләрдин бири еди. Гәрчә Йәһудийларниң римлиқларға хуши болмисиму, у етиқати түпәйлидин Йәһудий намратларға шундақ хәйрлик ишларни қилатти. □ **10:3** «**чүштин кейин саат үчләрдә**» — Қанаан (Пәләстин) вақти билән «саат тоққузларда».

— Сениң дуалириң вә хәйр-сахаветлик ишлириң Худа алдиға әсләтмә қурбанлиқтәк берип йәтти. ⁵ Әнди сән Йоппаға адәм әвәтип, Петрус дәпму атилидиған Симон исимлиқ адәмни чақиртип кәл. ⁶ У Симон исимлиқ бир көнчиниң өйидә меһман болуп туруватиду. Симонниң өйи деңиз бойида, — деди.

⁷ Униңға сөзлигән пәриштә кәткәндин кейин, Корнилий өйдикки хизмәтчиләрдин иккини вә дайим йенида туруп хизмәт қилғучилар ичидики ихласмән бир ләшкәрни чақирди. ⁸ Барлиқ ишларни чүшәндүргәндин кейин, уларни Йоппаға әвәтти.

Худаниң Петрусқа вәһий бериши

⁹ Әтиси улар сәпәр қилип шәһәргә йеқинлашқанда, чүш вақти болуп, Петрус дуа қилиш үчүн өгүзгә чиқти. □ ■ ¹⁰ Униң қосиғи ечип кетип, бир нәрсә йәй деди. Бирақ улар ғиза тәйярлаватқанда, ғайипанә бир аламәт Петрусни орувалди. ¹¹ У асман ечилип, төрт бүжигидин бағланған һалда йәр йүзигә чүшүрүлүватқан кәң дәстихандәк бир нәрсини көрди. ¹² Дәстиханда һәр хил төрт путлуқ һайванлар, йәр беғирлиғучилар, асмандики учар-қанатларму бар еди. ¹³ Униңға бир аваз аңланди: —

«Орнуңдин тур, Петрус, улардин союп йә!»

¹⁴ — Яқ, Рәб, һәргиз болмайду! Мән һеч қачан һеч қандақ напак яки һарам нәрсини йегән әмәсмән! — деди Петрус. □ ■

¹⁵ Аваз иккинчи қетим келип униңға:

— Худа һалал дәп паклиғанни сән һарам демә! — дейилди. ■

¹⁶ Бу иш үч қетим йүз берип, андин дәстихандәк болған шу нәрсә дәрһал асманға елип чиқип кетилди.

¹⁷ Петрус көргән ғайипанә аламәтниң мәнаси тоғрисида қаймуқуп турғанда, мана Корнилий әвәткән кишиләр Симонниң өйини тепип, дәрваза алдида туратти.

¹⁸ Улар бирисини чақирип, униңдин Петрус дәпму атилидиған Симон дегән бириси бу йәрдә тураму? — дәп сориди. □

¹⁹ Петрус техичә шу ғайипанә аламәтниң мәнаси үстидә ойлиниватқанда, Роһ униңға:

— Мана, сени үч адәм издәп кәлди. □ ²⁰ Орнуңдин тур, пәскә чүш, һеч иккиләнемәй улар билән биллә барғин. Чүнки уларни әвәткүчи Мән! — деди.

²¹ Петрус пәскә чүшүп, һелиқи адәмләргә:

— Силәр издигән киши мана мән болиман. Бу йәргә келиш сәвәвиңлар немекин? — деди.

²² Улар жававән: — Һәққаний бир адәм, Худадин қорқидиған, шундақла пүткүл Йәһудий хәлқи тәриплигән Корнилий исимлиқ римлиқ йүз беши муқәддәс бир пәриштә тәрипидин сизни өйигә чақиртип, сиздин сөз-калам аңлашқа әмир қилинған! — деди.

²³ Шуңа Петрус уларни өйгә тәклип қилип, қондуруп меһман қилди.

Әтиси орнидин туруп у улар билән биллә йолға чиқти. Йоппадики қериндашлардин бәзилири уларға һәмраһ болуп маңди. ²⁴ Иккинчи күни, улар Қәйсәрийәгә йетип барди. Әнди Корнилий туққанлири вә йеқин яр-бурадәрлирини өйигә чақирип, Петрусларни тәққәзарлиқ билән күтүп туратти. ²⁵ Петрус өйгә киргәндә, Корнилий алдиға чиқип, айиғиға өзини етип сәждә қилди. ²⁶ Лекин Петрус дәрһал уни йөләп турғузуп:

— Орнуңдин турғин! Мәнму бир инсан, халас! — деди. ■

□ **10:9** «чүш вақти» — ибраниларниң вақти билән «саат алтидә». ■ **10:9** 2Пад. 4:33; Мат. 6:6. □ **10:14**

«Яқ, Рәб, һәргиз болмайду! Мән һеч қачан һеч қандақ напак яки һарам нәрсини йегән әмәсмән!» — дәстихандики һәр хил һайванлар ичидә Тәврат қануни һарам дәп бекиткән нурғун жаниварлар болса керәк еди.

■ **10:14** Лав. 11:4; Қан. 14:7.

■ **10:15** Мат. 15:11; Рим. 14:17,20; 1Тим. 4:4; Тит. 1:15.

□ **10:18** «Улар ,

йәни Корнилий әвәткән кишиләр бирисини чақирип, униңдин Петрус дәпму атилидиған Симон дегән бириси бу йәрдә тураму? — дәп сориди» — 18-21-айәтләрдин қариганда, дәсләптә һеч ким мошу адәмләрниң соалиға жавап бәрмиди. Йәһудий қериндашлар дәрвазиниң сиртида бир нәччә римлиқларниң, жүмлидин бир римлиқ әскәрниң Петрус тоғрилиқ сораваққанлиғини көрүп, бәлким жавап бериштин бир аз қорққан болуши мүмкин еди. □ **10:19** «Мана, Роһ униңға:

— Мана, сени үч адәм издәп кәлди... деди» — «Роһ» мошу йәрдә Худаниң Муқәддәс Роһи. ■ **10:26** Рос. 14:14; Вәһ. 19:10; 22:9.

27 У Корнилий билән гәп қилғач өйгә киривиди, өйниң ичигә жиғилған топ-топ адәмләрни көрди. 28 У уларға:

— Силәргә мәлумки, биз Йәһудийларниң ят әлликләрдин бириси билән барди-кәлди қилиши яки өйлиригә кириши Тәврат қанун-әқидилиримизгә хилап. Лекин Худа маңа һеч қандақ адәмни напак яки һарам демәслигим керәклигини аян қилди. ■ 29 Шуниң үчүн силәр адәм әвәтип мени чақирғанда, һеч рәт қилмай алдиңларға кәлдим. Әнди сорай, мени немә дәп чақирдиңлар? — деди.

30 Корнилий мундақ деди:

— Төрт күнниң алдида бүгүнки мошу вақитқичә роза тутқан едим; саат үчләрдә мән өйдә дуа қиливататтим. Туяқсиз кийимлиридин нур чақнап туридиған бир адәм алдимда пәйда болуп өрә турди: □ 31 «Корнилий! Дуайиң ижабәт қилинди вә хәйр-саһавәтлик ишлириң Худа алдиға әсләтмә қурбанлиқтәк йәтти. ■ 32 Шуңа Йоппаға адәм әвәтип, Петрус дәпму атилидиған Симон исимлиқ адәмни чақиртип кәл. У деңиз бойида олтирақлуқ Симон исимлиқ бир көнчиниң өйдә мейман болуп туруватиду» деди. 33 Шуниң үчүн, дәрһал өзлирини чақирип келишкә адәм әвәткән едим. Өзлири күлбәмгә келип яхши қилдила! Әнди биз һәммәйлән Худа өзлиригә әмир қилған барлиқ сөзләрни аңлаш үчүн Худаниң алдида һазир туруватимиз.

Худа ят әлләргиму нижәт ата қилиду

34-35 Петрус ағзини ечип мундақ деди:

— Бәрһәқ, мән Худани һеч қандақ адәмгә йүз-хатирә қилмайду, дәп чүшинип йәттим; бәлки һәр әлдин болғанлар ичидә Униңдин қорқидиған вә һәққанийәт жүргүзидиған киши болсила, Униң алдида мәқбулдур. ■ 36 Худа Исраил хәлқигә йәткүзгән сөз-калам, йәни Әйса Мәсиһ арқилиқ (у пүткүл мәвжудаларға Рәбдур) енақ-жәтиржәмлик жакаланған хуш хәвәр силәргә мәлумғу; ■ 37-38 Силәрниңму Йәһя пәйғәмбәр чөмүлдүрүш чақирқиқини йәткүзгәндин тартип, Галилийәдин башлап пүткүл Йәһудийә зиминлирида Насарәтлик Әйса тоғрилиқ гувалиқтин — йәни Худаниң қандақ қилип уни Муқәддәс Роһ вә күч-қудрәт билән мәсиһлигәнлиги, шуниң билән у һәммә йәрни кезип, яхши әмәлләрни қилип, Иблисниң илкидә болғанларниң һәммисини сақайтқанлиғидин хәвириңлар бардур. Чүнки Худа униң билән биллә еди. ■

39 Бизму униң һәм Йәһудийларниң зиминида һәм Йерусалимда қилған пүтүн әмәллириниң гувачилири. Улар уни яғачқа есиши биләнму өлтүрди. □ 40-41 Бирақ үчинчи күни, Худа уни қайта тирилдүрүп намайән қилди. Бирақ һәммә кишиләргә әмәс, пәқәт Худа Өзи алди билән таллиған гувачилар, йәни у өлүмдин тирилгәндин кейин униң билән һәмдәстихан болған бизләрниң аримизда намайән қилди. □ ■ 42 У бизгә хәлиқкә хуш хәвәр йәткүзүшни вә өзиниң Худа тәрипидин тирикләр вә өлгәнләрниң сорақчиси қилинип тайинланғучи екәнлигини жакалашни әмир қилди. ■ 43 Барлиқ пәйғәмбәрләр униңға гувалиқ беридуки, һәр ким униңға етиқат қилған болса униң нами арқилиқ гуналири кәчүрүм қилиниду. ■

44 Петрус теһи бу сөзләрни қиливатқанда, Муқәддәс Роһ сөз-каламни аңлаватқан һәммә кишигә чүшти. ■ 45 Петрус билән биллә кәлгән хәтнилиқ болған ишәнгүчиләрниң һәр бири Муқәддәс Роһниң ят әлләрдикиләргиму ата қилинип төкүлгәнлигини көрүп бәк һәйран

■ 10:28 Мис. 23:32; 34:15; Қан. 7:2; Юһ. 4:9; 18:28; Рос. 11:3; 15:8; әф. 3:6. □ 10:30 «саат үчләрдә» — ибраниларниң вақти билән «саат тоққуларда». Бәзи кона көчүмиләрдә «роза туттум» дегән сөзләр тепилмайду.

■ 10:31 Мат. 28:3; Мар. 16:5; Луқа 24:4. ■ 10:34-35 Қан. 10:17; 2Тар. 19:7; Аюп 34:19; Рим. 2:11; Гал. 2:6; әф. 6:9; Кол. 3:25; 1Пет. 1:17. ■ 10:36 Йәш. 9:5; 52:7; Юһ. 16:33; Рим. 5:1; Кол. 1:20. ■ 10:37-38 Йәш. 8:23; 9:1; Мат. 4:12; Мар. 1:14,38, 39; Луқа 4:14; Зәб. 44:8; Йәш. 61:1; Луқа 4:18. □ 10:39 «Йәһудийларниң зимини» — Йәһудийә. «улар уни яғачқа есип өлтүрди» — грек тилида «улар уни дәрәктә есип өлтүрди». □ 10:40-41 «... униң билән һәмдәстихан болған бизләр...» — грек тилида «...униң билән йегән вә ичкән бизләр...».

■ 10:40-41 Мар. 16:14; Луқа 24:34; Юһ. 20:19; Рос. 2:24; 1Кор. 15:5. ■ 10:42 Мат. 28:19; Мар. 16:15; Юһ. 15:16; Рос. 17:31. ■ 10:43 Яр. 3:15; 22:18; 26:4; 49:10; Қан. 18:15; Зәб. 131:11; Йәш. 4:2; 7:14; 9:5; 40:10; Йәр. 23:5; 33:14; әз. 34:23; 37:24; Дан. 9:24; Мик. 7:20; Рос. 15:9. ■ 10:44 Рос. 8:17.

болушти. □ ⁴⁶ Чўнки уларниң *карамәт намәлум* тилларда сөзлишип Худани улуклиғанлиғини аңлиди. Шуңа Петрус: ■

⁴⁷ — Мошу кишиләр бизгә охшаш Муқәддәс Роһни қобул қилғучи болған болса, ким уларниң суға чөмүлдүрүшни қобул қилишини тосалисун?! — деди. ■

⁴⁸ Шуниң билән у уларниң Рәбниң намида чөмүлдүрүлүшини буйруди. Андин улар Петрусниң улар билән бир нәччә күн турушини өтүнди.

11

Петрусниң «ят әлликләр»ниң чөмүлдүрүлүшини ақлиши

¹ Расуллар вә пүткүл Йәһудийәдики башқа қериндашлар *ят әлликләрниңму* Худаниң сөз-каламани қобул қилғанлиғини аңлиди. ² Шуңа, Петрус Йерусалимға қайтқанда, хәтнилик болған *ишәнгүчиләр* уни әйипкә буйруп: □

³ — Сән хәтнә қилинмиған адәмләрниң өйидә мейман болуп, улар билән һәмдәстихан болдуң?! — деди. ■

⁴ Бирақ Петрус пүтүн ишни баштин-ахириғичә уларға бир-бирләп чүшәндүрүп ⁵ мундақ деди: — Йоппа шәһиридә дуа қиливатқинимда, ғайипанә көрүнүш мени оривелип, бир аламәтни көрдүм. Кәң дәстихандәк бир нәрсә төрт бүжигидин бағланған һалда асмандин чүшүп, мениң йенимда тохтиди. ■ ⁶ Униңға көз тикип қарисам, ичидә һәр хил төрт пүтлүк һайванлар, явайи һайванатлар, йәр беғирлиғучилар, асмандики учар-қанатларму бар экән. ⁷ Андин: «Орнуңдин тур Петрус, улардин союп йә!» дегән бир авазни аңлидим. ⁸ Мән: «Яқ Рәб, һәрғиз болмайду! Мән һеч қачан һәр қандақ напак яки һарам нәрсини ағзимға алған әмәсмән!» дедим. ■ ⁹ Бирақ маңа йәнә: «Худа һалал дәп паклиған нәрсини сән һарам демә!» дегән аваз аңланди. ¹⁰ Бу иш үч қетим шундақ тәқрарлинип, ахир буларниң һәммиси асманға қайтидин тартип кетилди. ¹¹ Мана дәл шу чағда, Қәйсәрийәдин мени чақиршиққа әвәтилгән үч киши мән турған өйниң алдиға кәлди. ¹² Муқәддәс Роһ мени һеч иккиләнмәй улар билән биллә беришқа буйруди. Мошу алтә қериндашму мән билән биллә барди. *Қәйсәрийәгә йетип келип*, һелиқи адәмниң өйигә кирдуқ. □ ■ ¹³ Бу киши бизгә өзиниң өйидә пайда болуп турған бир пәриштини қандақ көргәнлиғини ейтти. Пәриштә униңға: «сән Йоппаға адәм әвәтип, Петрус дәпму атилидиған Симон исимлиқ бир адәмни чақиртип кәл, ¹⁴ у саңа сени вә пүткүл аиләңгә нижатлиқ йәткүзидиған бир хәвәрни ейтип бериду» дегән экән. □

¹⁵ Мән гәпни башлиғинимда, Муқәддәс Роһ худди башта бизниң үстимизгә чүшкинидәк, уларғиму чүшти. □ ¹⁶ Шу чағда, Рәбниң сөз-каламани, йәни: «Йәһя кишиләрни суға чөмүлдүргән, лекин силәр болсаңлар Муқәддәс Роһқа чөмүлдүрүлисиләр» дегинини есимгә алдим. ■ ¹⁷ Шуңа, әгәр Худа әнди мошуларға биз Рәб Әйса Мәсиһкә етиқат қилғинимиздин кейин бизгә бәргән илтипатқа охшаш илтипат ата қилған болса, Худани тосалғидәк мән зади ким едим? ■

¹⁸ Улар бу сөзләрни аңлиғанда, әйипләштин тохтап, Худаға мәдһийә оқуп:

□ **10:45** «хәтнилик болған ишәнгүчиләр» — (Йоппадин кәлгән) Йәһудийларни көрситиду. «ят әлләрдикиләргә» — демәк, Йәһудий әмәсләргә. ■ **10:46** Мар. 16:17; Рос. 2:4. ■ **10:47** Рос. 8:36; 11:17. □ **11:2** «Йерусалимға қайтқанда» — грек тилида «Йерусалимға чиққанда». ■ **11:3** Мис. 23:32; 34:15; Қан. 7:2; Юһ. 18:28. ■ **11:5** Рос. 10:9. ■ **11:8** Лав. 11:4; Қан. 14:7. □ **11:12** «Һеч иккиләнмәй улар билән биллә бериш...» — яки «(Йәһудий яки Йәһудий әмәсләрни) һеч айрмай улар билән биллә бериш...». «мошу алтә қериндаш» — шүбһисизки Йоппа шәһиридин кәлгән алтә қериндашниң шу чағда Петрусниң һәмраһлиғида болғанлиғини көрситиду. ■ **11:12** Рос. 10:19; 15:7. □ **11:14** «у саңа сени вә пүткүл аиләңгә нижатлиқ йәткүзидиған бир хәвәрни ейтип бериду» дегән экән» — грек тилида «у саңа сени вә пүткүл аиләңгә қутқузуш васитә болған бир нәччә сөзләрни ейтип бериду». □ **11:15** «Муқәддәс Роһ худди башта бизниң үстимизгә чүшкинидәк» — расул Петрусниң «башта» дегән сөзидин ениққи, у вә башқа етиқатчиларға нисбәтән Муқәддәс Роһниң өзлиригә кәлгәнлиги толук бир йеңи башлиниш болған еди. ■ **11:16** Йәш. 44:3; Йо. 2:28-29; Мат. 3:11; Мар. 1:8; Луқа 3:16; Юһ. 1:26; Рос. 1:5; 2:4; 19:4. ■ **11:17** Рос. 15:9.

— Бәрһәк, Худа әлләргиму һаятликқа елип баридиған товва қилишни несип қипту! — дейишти.

Антакя шәһиридики етиқатчилар

19 У чағда, Истипанниң иши билән зиянкәшликкә учрап һәр қайси жайларға тарқилип кәткәнләр Фәникийә райони, Сипрус арили вә Антакя шәһири қатарлиқ жайларғичә йетип берип, бу жайларда сөз-каламни пәқәт Йәһудийларғила йәткүзәтти. □ ■ 20 Лекин улардин Сипрус арили вә Курини шәһиридин кәлгән бәзиләр Антакя шәһиригә барғанда, Рәб Әйсаниң хуш хәвирини Грекләргиму йәткүзди. □ 21 Рәбниң қоли улар билән биллә болуп, толиму нурғун кишиләр ишинип товва қилип Рәбгә бағланди. □ ■

22 Бу хәвәр Йерусалимдики жамаәтниң қулиқиға йетип кәлди. Шуниң билән улар Барнабасни Антакяғичә арилап өтүшкә әвәтти. □ 23 Барнабас йетип берип, Худаниң меһри-шәпқитини көрүп, хошал болди. У уларниң һәммисини жан-дилидин қәтғийлик билән Рәбгә чиң бағлинишқа риғбәтләндүрди. □ ■ 24 Чүнки у Муқәддәс Роһқа вә иман-ишәшкә толдурулған болуп, яхши бир адәм еди. Шуниң билән зор бир топ адәмләр Рәбгә қошулди. ■

25 Шуниң билән Барнабас Тарсус шәһиригә Саулни издәп барди. ■ 26 Уни тепип Антакяға елип кәлди; шундақ болдики, иккилән жамаәт билән биллә сақ бир жил жиғилип, нурғун адәмгә тәлим бәрди. Мухлисларниң «Христианлар» дәп тунжа атилиши Антакядин башланди. □

27 У күнләрдә бәзи пәйғәмбәрләр Йерусалимдин Антакяға чүшүп кәлди. 28 Булардин Агабус исимлиқ бирәйлән оттуриға чиқип, Роһниң вәһийини йәткүзүп, қаттиқ бир ачарчиликниң пүткүл дунияни басидиғанлиғини алдин-ала ейтти (бу ачарчилик дәрвәкә «Клавдиус Қәйсәр» һөкүм сүргән вақитта йүз бәрди). □ ■ 29 Буниң билән Антакядики мухлисларниң һәр бири өз қурбиға қарап пул жиғип, Йәһудийәдә туруватқан қериндашларға ярдәм беришни қарар қилди. □ 30 Улар бу қарарни ада қилип, сәдиқини Барнабас вә Саулниң қоли арқилиқ Йәһудийәдики жамаәт ақсақаллириға йәткүзүп бәрди. ■

12

Техиму көп зиянкәшликләр

□ 11:19 «зиянкәшликкә учрап...» — грек тилида «азап-оқубәтләргә учрап...». «Сипрус арили вә Антакя шәһири қатарлиқ жайлар...» — бу Антакя «Сурийәдики Антакя» еди. ■ 11:19 Рос. 8:1, 4. □ 11:20 «... Рәб Әйсаниң хуш хәвирини Грекләргиму йәткүзди» — «Грекләр» «Йәһудий әмәсләр» еди, әлвәттә. □ 11:21 «...товва қилип Рәбгә бағланди» — грек тилида «... («өз йолидин») бурулуп Рәбгә бағланди». ■ 11:21 Рос. 2:47; 5:14. □ 11:22 «... Шуниң билән улар Барнабасни Антакяғичә арилап өтүшкә әвәтти» — МӘХСИТИ БӘЛКИМ, әһвални билип беқип, һәқиқий етиқатчилар болса уларни риғбәтләндүрүш еди. □ 11:23 «Барнабас ... Худаниң меһри-шәпқитини көрди...» — бу дегәнликниң бәлким көп жәһәтлири бардур: — (1) адәмләр һәқиқәтән товва қилип рәбгә бағланса бу шүбһисизки, Худаниң меһри-шәпқитиниң зор нәтижәсидур; (2) Худаниң меһри-шәпқити билән етиқатчиларда һәр хил мевә — муһәббәт, хошаллиқ, хатиржәмлик қатарлиқлар пәйда болиду; (3) жамаәтниң өсүши вә көпийиши пәқәт Худаниң меһри-шәпқити биләнла болиду. ■ 11:23 Рос. 13:43; 14:22. ■ 11:24 Рос. 4:36; 6:5. ■ 11:25 Рос. 9:27. □ 11:26 «мухлисларниң «Христианлар» дәп тунжа атилиши Антакядин башланди» — «Христианлар» дегән сөз бәлким авал «хрестос» («ахмақ» дегән мәнидә) дегән сөздин кәлгән мәскирә характеридики сөз болуши мүмкин; лекин ахир берип асасий мәнаси яхши чиқти, йәни «Мәсийләнгән Қутқазғучиниң (Мәсийниң) адәмлири» («Мәсий» болса ибраний тилида «Машияһ» — грек тилида «Мәсийләнгән Қутқазғучи»). □ 11:28 «Агабус... Роһниң Вәһийи билән ... алдин-ала ейтти» — «Роһ» мошу йәрдә Муқәддәс Роһ, әлвәттә. ■ 11:28 Рос. 21:10. □ 11:29 «Буниң билән Антакядики мухлисларниң һәр бири өз қурбиға қарап пул жиғип, Йәһудийәдә туруватқан қериндашларға ярдәм беришни қарар қилди» — немишкә улар Йәһудийәдики қериндашларға алаһидә ярдәм әвәтмәкчи? (1) Йәһудий қериндашлар авал Худаниң хизмитини алға сүртүш үчүн көп йәрләрни сетивәткән еди («Рос.» 2-бап); (2) Йерусалим вә Йәһудийә өлкисидә болған зиянкәшлик бәк еғир болғачқа, етиқатчиларниң иқтисадий зийини бәлким аз әмәс еди. ■ 11:30 Рос. 12:25.

¹ Шу чағларда, һерод падиша жамаәттикиләрдin бәзилиригә зиянкәшлик қилмақчи болуп уларға қол салди. □ ² У Юһаннаниң акиси Якупни қиличлап өлтүрди. ■ ³ Өзиниң бу қилған ишиниң Йәһудийларға яққанлиғини көрүп, у Петрусниму тутқун қилдуруди (шу чағда «пети́р нан һейти» мәзгили еди). ⁴ Петрусни тутқандin кейин, уни зинданға ташлап, төрт ләшкәр бир гуруппа қилинған төрт қаравул топиға тапшурди. Пасха һейттин кейин, һерод уни халайиқ алдида сорақ қилмақчи еди. □ ■ ⁵ Шуңа Петрус зинданда тутуп қелинди. Лекин жамаәт Худаға жан-дил билән униң үчүн дуа қилишивататти.

Петрусниң зиндандin қутқузулуши

⁶ Әнди һерод уни елип чиқип сот қилишниң алдинқи кечиси, Петрус икки зәнжир билән бағлақлиқ пети, икки қаравулниң оттурисида ухлавататти; ишикниң сиртидиму бир нәччә қаравул зинданни күзәт қиливататти. ⁷ Вә туюқсиз Рәбниң бир пәриштиси көрүнүп, бир нур камерни йорутти. Пәриштә Петрусниң биқиниға ноқуп:

— Тез тур! — дәп ойғатти. Униң қоллиридики зәнжир шу һаман бошап чүшүп кәтти. ■

⁸ Пәриштә униңға:

— Белиңни бағливал! Кәшиңниму кий! — деди. Петрус униң дегинини қилди. Андин у:

— Чапиниңни йепинчақлап кәйнимдин маң! — деди.

⁹ Петрус униңға әгишип камердин чиқти. Бирақ у пәриштиниң вастиси билән болуватқан бу ишларниң растлиғини билмәй, бәлки бир ғайипанә көрүнүш көрүптимән, дәп ойлавататти.

¹⁰ Улар биринчи вә иккинчи күзәттин өтүп, зинданниң шәһәргә чиқидиған төмүр дәрвазисиға барғанда, дәрваза улар үчүн өзлүгидин ечилип кәтти. Улар чиқип, бир кочидин өткәндә, пәриштә туюқсиз униң йенидин кәтти.

¹¹ Шу чағда, Петрус есигә келип, өз-өзигә: «Дәрвәкә әнди Рәб Өз пәриштисини әвәтип, мени һеродниң қолидин вә Йәһудий хәлқиниң күткәнлириниң һәммисидин қутқузупту, дәп билдим» — деди.

¹² һәқиқий әһвални чүшинип йәткәндә, у Маркус дәпму атилидиған Юһаннаниң аниси Мәрийәмниң өйигә барди. У йәрдә нурғун кишиләр жиғилип дуа-тилавәт қиливататти. ¹³ У дәрвазиниң ишигини қаққанда, Рода исимлиқ бир дедәк авазни аңлап чиқти. ¹⁴ У Петрусниң авазини тонуп, хошаллиғидин ишикни ечишқиму үлгүрмәй жүгүрүп келип, һәммәйләнгә:

— Петрус дәрваза алдида туриду! — дәп хәвәр қилди.

¹⁵ Лекин улар: — Сараң болуп қалдиңғу! — дейишти. Бирақ у: — Раст шундақ, дәп турувалди. Улар:

— У униң пәриштиси болса керәк! — дейишти. □

¹⁶ Бирақ Петрус дәрвазини қеқивәрди. Улар чиқип дәрвазини ечип, униң өзини көргәндә һәммәйлән һаң-таң болушти. ¹⁷ Петрус уларға үн чиқармаслиққа қол ишарити қилип, уларға Рәбниң өзини зиндандin қандақ елип чиққанлиғини ейтип бәрди. Андин кейин, у:

— Бу хәвәрни Якупқа вә қериндашларға йәткүзүп қоюңлар, — дәп, өзи у йәрдин башқа йәргә кәтти. □ ■

¹⁸ Таң атқанда, қаравуллар Петрус зади немә болди дәп сарисимигә чүшти. ¹⁹ һерод уни издәп униң из-деригини тапалмиғачқа, қаравулларни сорақ қилип, уларни өлүмгә мәһкүм қилишни буйруди. Бу иштин кейин, у Йәһудийәдин чүшүп Қәйсәрийә шәһиригә берип шу йәрдә турди.

Һерод Агриппа ханниң өлүми

□ **12:1** «Һерод падиша» — бу һерод «Һерод Агриппа (И)» еди. һеродлар тоғрилиқ «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **12:2** Мат. 4:21. □ **12:4** «Пасха һейт» — йәни «өтүп кетиш һейти». ■ **12:4** Юһ. 21:18. ■ **12:7** Рос. 5:19; 16:26.

□ **12:15** «У униң пәриштиси болса керәк» — улар «өлгән Петрусниң роһи» яки «Петрусни алаһидә қоғдайдиған бир пәриштә» дәп ойлап қалған болуши мүмкин. □ **12:17** «Бу хәвәрни Якупқа вә қериндашларға йәткүзүп қоюңлар» — «Якуп» мошу йәрдә Рәб Әйсаниң иниси болған Якупни көрситиду. ■ **12:17** Рос. 13:16; 19:33; 21:40.

²⁰ Эслидә һерод хан билән Тур вә Зидондикиләр арисидә қаттиқ жедел бар еди. һалбуки, Тур вә Зидондикиләр бирлишип, һеродниң алдиға кәлди. Униң билән яришивелиш үчүн улар алди билән ханниң Биластус исимлиқ шәхсий ғождарини өзлиригә яр-йөләк болушқа қайил қилған еди. Чүнки бу жуттикиләр ашлиқни ханниң илкидики жайлардин алатти.

²¹ Бәлгүләнгән көрүшүш күнидә һерод шаһанә тонлирини кийип, сорақ тәхтидә олтирип, уларға нутуқ сөзлиди. □ ²² Аңлиған хәлиқ:

— Бу адәмниң авази әмәс, бәлки бир илаһниң авазидур! — дәп вақирашти.

²³ Шуан Пәрвәрдигарниң бир пәриштиси ханни урди; чүнки у шан-шәрәпни Худаға бегишлимиди.

Нәтижидә, у қурутқа йәм болуп өлди. ²⁴ Амма Худаниң сөз-калами давамлиқ бәрқ уруп кеңәйди. □ ■ ²⁵ Барнабас билән Саул Йерусалимда сәдиқилирини тапшуруш хизмитини ада қилғандин кейин, Антакяға қайтип кәтти. Улар Маркус дәпму атилидиған Юһаннани биллә елип барди.

13

Муқәддәс Роһниң Барнабас билән Саулни әвәтиши

¹ Антакядики жамаәт ичидә бәзи пәйғәмбәрләр вә тәлим бәргүчиләр бар еди. Улар Барнабас, «Қара» дәпму атилидиған Шимеон, Куринилик Лукиус, һерод хан билән биллә чоң болған Манаән вә Сауллар еди. □ ■ ² Улар Рәбниң ибадитидә болуп роза тутуватқан бир мәзгилдә, Муқәддәс Роһ уларға:

— Барнабас билән Саулни Мән уларни қилишқа чақирған хизмәт үчүн Маңа айрип қоюңлар, — деди. ■

³ Шуниң билән, улар йәнә роза тутуп дуа қилғандин кейин, иккиләнниң үстигә қоллирини тәккүзүп узитип қойди. ■

Барнабас билән Саул Сипруста

⁴ Улар Муқәддәс Роһ тәрипидин әвәтилгән болуп, Сәлюкийә шәһиригә берип, у йәрдин кемигә чиқип Сипрус арилиға қарап йолға чиқти. ⁵ Саламис шәһиригә йетип келип, улар Йәһудийларниң синагоглирида Худаниң сөз-каламани йәткүзүшкә башлиди. Юһанна уларниң ярдәмчиси еди. □ ■ ⁶ Улар пүтүн арални арилап чиқип, Пафос шәһиригә кәлди. Улар у йәрдә Барйәшуа исимлиқ бир киши билән учришип қалди. У сеһиргәр болуп, сахта пәйғәмбәр болған бир Йәһудий еди. ■ ⁷ У киши бу аралниң римлиқ валийиси Сергиус Павлусниң һәмраһи еди. Валий уқумушлуқ бир киши болуп, Барнабас билән Саулни чақиртип, Худаниң сөз-каламани аңлимақчи болди. ⁸ Лекин һелиқи сеһиргәр (униң грекчә исми Әлимас болуп, «сеһиргәр» дегән мәнидә) уларға қарши чиқип, валийниң райини етиқаттин қайтурушни урунмақта еди. ⁹ Бирақ Муқәддәс Роһқа толдурулған Саул (йәнә «Павлус» дәпму атилиду) һелиқи сеһиргәргә тикилип қарап □ ¹⁰ униңға:

□ **12:21** «Һерод... уларға нутуқ сөзлиди» — яки «Һерод... уларни айипләп нунуқ сөзлиди». Грек тилида «нутуқ сөзләш» дегән бу сөзниң бәзидә «әйипләш» дегән пуриғи бар. □ **12:24** «амма Худаниң сөз-калами давамлиқ бәрқ уруп кеңәйди» — демәк, униңға етиқат қилғучиларниң сани көпәймәктә еди. ■ **12:24** Йәш. 55:11; Рос. 6:7.

□ **13:1** ««қара» дәпму атилидиған Шимеон» — грек тилида ««негир» дәпму атилидиған Шимеон». «Негир» дегән мәнаси «қара». «Һерод хан» — мошу әйәттә «хан» грек тилида «тетрарқ» дегән сөз билән ипадилиниду. «Тетрарқ» дегәнниң толук мәнаси «(зиминниң) төрттин бир қисми үстидики һаким». «Тетрарқ» дегән мәртивә «валий»дин төвән; шуниң үчүн һеродлар Понтий Пилатусқа бойсунуши керәк еди. ■ **13:1** Рос. 14:26. ■ **13:2** Мат. 9:38; Рос. 9:15; 22:21; Рим. 1:1; 10:15; Гал. 1:15; 2:8; Әф. 3:8; 1Тим. 2:7; 2Тим. 1:11; Ибр. 5:4. ■ **13:3** Рос. 6:6; 8:15; 19:6. □ **13:5** «Юһанна уларниң ярдәмчиси еди» — йәни Маркус дәпму аталған Юһанна. ■ **13:5** Рос. 12:25. ■ **13:6** Рос. 8:9; 19:13. □ **13:9** «Саул (йәнә «Павлус» дәпму атилиду)...» — «Павлус» латинчә исим болуп, мәнаси бәлким «кичик». Саул Муқәддәс Роһ тәрипидин Йәһудий әмәсләрниң хизмитидә болушқа чақирилғачқа, у мошу йәрдин башлап өзи үчүн бу латинчә исим ишлитишкә башлайду.

— Әй, қалбиң һәр хил һейлигәрлик вә алдамчилик билән толған Иблисниң оғли, һәммә һәққанийлиқниң дүшмини! Пәрвәрдигарниң түз йоллирини бурмилашни зади тохтатмамсән?! ¹¹ Әнди Рәбниң қоли үстүңгә чүшти! Көзлириң кор болуп, бир мәзгил күнниң йоруғини көрәлмәйсән! — деди.

Шуан, бир хил туман вә қараңғулук уни басты. У йолни силаштуруп, кишиләрдин мени қолумдин йетиләңлар, дәп илтижа қилатти. ¹² Йүз бәргән ишни көргән валий Рәбниң тәлимигә қаттиқ һәйран болуп, Униңға етиқат қилди.

Павлусниң бир синагогта Рәбниң тәлимини бериши

¹³ Павлус билән униң һәмраһлири кемигә чиқип, Пафостин Памфилийә өлкисидики Пәргә шәһиригә барди. У йәрдә Юһанна улардин айрилип Йерусалимға қайтти. □ ■ ¹⁴ Павлуслар болса Пәргә шәһиридин чиқип, давамлик меңип Писидийә районидики Антакя шәһиригә берип, шабат күни синагогқа кирди. ¹⁵ Тәврат қисимлиридин вә пәйғәмбәрләрниң язмилиридин оқулғандин кейин, синагогниң чоңлири уларни чақиртип:

— Қериндашлар, әгәр халайиққа бирәр несийәт сөзүңлар болса, ейтиңлар, — деди.

¹⁶ Павлус орнидин туруп, қол иширити қилип, халайиққа мундақ деди:

— Әй Исраиллар вә Худадин қорққанлар, қулақ селиңлар! □ ■ ¹⁷ Бу Исраил хәлқиниң Худаси ата-бовилиримизни таллиди; улар Мисирда мусапир болуп яшиған вақитларда уларни улук қилди, Өзиниң егиз көтәргән билиги билән уларни Мисирдин қутқузуп чиқти. ■ ¹⁸ У чөлдә уларға тәхминән қириқ жил гәмхорлуқ қилди ■ ¹⁹ андин Қанаан зиминидики йәттә әлни йоқитип, уларниң зиминлирини уларға мирас қилип бәрди. ■ ²⁰ Бу ишларға алди-кәйни болуп тәхминән төрт йүз әллик жил кәтти. Кейин, таки Самуил пәйғәмбәр оттуриға чиққичә, у уларға батур һакимларни тикләп бәрди. ■ ²¹ Андин улар бизгә бир падишани бәрсикән, дәп Самуил пәйғәмбәрдин тилиди. Шунин билән Худа уларға Бинямин қәбилисидин Киш исимлик адәмниң оғли Саулни тикләп бәрди. У қириқ жил һөкүм сүрди. ■ ²² Бирақ Худа Саулни сәлтәнитидин чүшүрүп, уларға Давутни падиша қилип турғузуп бәрди. Худа униң һәққидә гувалиқ берип: «Көңлүмдидекәк бир адәмни, йәни Йәссәниң оғли Давутни таптим. У Мениң толук ирадәмгә әмәл қилиду», — деди. ■ ²³ Өзи вәдә қилғандәк Худа бу адәмниң нәслидин Исраил хәлқигә бир Қутқузғучи тикләп бәрди — у болса Әйсаниң өзидур!

²⁴ У хәлиқниң оттурисиға чиқиштин алввал, Йәһя пәйғәмбәр чиқип, барлиқ Исраил хәлқини товва қилишни билдүридиган чөмүлдүрүшни қобул қилиңлар, дәп жақалиди. ■ ²⁵ Йәһя пәйғәмбәр вәзипини тамамлиғанда, халайиққа мундақ дегән еди: «Силәр мени ким дәп билисиләр? Мән силәр күткән зат әмәсмән. Бирақ мана, мәндин кейин бириси келиду, мән һәтта униң аяқ кәшлирини йешишкиму лайиқ әмәсмән!» □ ■ ²⁶ Әй қериндашлар, Ибраһимниң жәмәтиниң нәсиллири вә араңлардидики Худадин қорққанлар, бу нижатлиқниң сөз-калами силәргә әвәтилди! □ ■ ²⁷ Йерусалимда туруватқанлар вә уларниң һакимлири Әйсани тонумай, униң үстидин гунакар дәп һөкүм чиқарғини билән, һәр шабат күни оқулидиган пәйғәмбәрләрниң алдин-ала ейтқан сөзлирини әмәлгә ашурди. □ ■ ²⁸ Гәрчә улар униңдин өлүм жазасиға һөкүм қилишқа тегишлик бирәр гуна тапалмиған болсиму,

□ **13:13** «У йәрдә Юһанна улардин айрилип Йерусалимға қайтти» — мошу «Юһанна» болса Юһанна Маркус еди.

■ **13:13** Рос. 15:38. □ **13:16** «Әй Исраиллар вә Худадин қорққанлар...» — «Худадин қорққанлар» дегән турақлиқ ибарә Тәврат етиқатида болған «ят әлликләр» (Йәһудий әмәсләр)ни көрситиду. Хәтнә қобул қилмиған болсиму, уларға синагогқа қатнишишқа рухсәт берилгән. ■ **13:16** Рос. 12:17; 19:33; 21:40. ■ **13:17** Мис. 1:1. ■ **13:18** Мис. 16:35; Чөл. 14:34; Зәб. 94:10. ■ **13:19** Йә. 14:2. ■ **13:20** һак. 2:16; 3:9. ■ **13:21** 1Сам. 8:5; 9:15; 10:15; һош. 13:11. ■ **13:22** 1Сам. 13:14; 16:12; Зәб. 88:20-30; Рос. 7:45. ■ **13:24** Мат. 3:1; Мар. 1:2; Луқа 3:2; Юһ. 3:23.

□ **13:25** «Мән силәр күткән зат әмәсмән» — грек тилида: «Мән «у» әмәсмән» яки «Мән «шу зат» әмәсмән». ■ **13:25** Мат. 3:11; Юһ. 1:20. □ **13:26** «... Ибраһимниң жәмәтиниң нәсиллири вә араңлардидики Худадин қорққанлар...» — «Худадин қорққанлар» — 16-айәт вә изаһатниң көрүң. ■ **13:26** Мат. 10:6; Рос. 3:26; 13:46. □ **13:27** «Йерусалимда туруватқанлар вә уларниң һакимлири Әйсани тонумай...» — грек тилида: «Йерусалимда туруватқанлар вә уларниң һакимлири уни тонумай...». ■ **13:27** Юһ. 16:3; Рос. 3:17; 1Кор. 2:8; 1Тим. 1:13.

валий Пилатустин йәнила уни өлүмгә мәһкүм қилишни өтүнди. ■ 29 Улар бу ишларни қилип муқәддәс язмиларда униң һәққидә алдин пүтүлгәнләрниң һәммисини өзлири билмигән һалда әмәлгә ашурғандин кейин, униң жәситини кресттин чүшүрүп, бир қәбиргә қойди.

30 Лекин Худа уни өлүмдин тирилдүрди! ■ 31 Тирилгәндин кейин, у бурун өзи билән Галилийәдин Йерусалимғичә әгишип кәлгәнләргә көп күнләр ичидә нәччә қетим көрүнүп турди. Бу кишиләр һазир *Израил* хәлқигә униң гувачилири болуватиду.■

32-33 Бизму ата-бовилиримизға қилинған вәдиниң хуш хәвирини силәргә һазир жакалаймиз — Худа Әйсани *аримизда* тикләп, бу вәдини уларниң әвлатлири болған бизләргә әмәлгә ашурди. Бу һәқтә Зәбурниң иккинчи күйидә алдин-ала мундақ пүтүлгән: «Сән Мениң Оғлум, Өзүм сени бүгүнки күнидә туғдурдум». □ ■ 34 Әндиликтә Худаниң Әйсаға чиришни қайта көргүзмәй өлүмдин тирилдүридиғанлиғи һәққидә у муқәддәс язмиларда мундақ алдин-ала ейтқан: «Давутқа вәдә қилған мейри-шәпқәтләрни силәргә ата қилимән!» □ ■ 35 Шуңа йәнә бу һәқтә йәнә бир әйәттә: — «И Худа, Сениң муқәддәс Болғучуңға тениниң чиришини көргүзмәйсән».□ ■

36 Чүнки Давут дәрвәқә Худаниң ирадиси бойичә өз дәври үчүн хизмәт қилип, өз ата-бовилириға қошулуп өлүмдә ухлап униң тени чирип кәткән еди. □ ■ 37 Лекин Худа өлүмдин тирилдүргүчи болса чиришни һеч көрмиди.□

38 Әнди шуңа силәр шуни билишиңлар керәкки, и қериндашлар, һазир гуналардин кәчүрүм қилиниш йоли дәл шу киши арқилиқ силәргә жакалиниватиду. □ ■ 39 Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән Тәврат қануни билән силәр халас болалмайватқан ишлардин униңға етиқат қилғучилар у арқилиқ халас қилинип һәққаний қилиниду! □ ■ 40 Шуңа, пәйғәмбәрләр алдин-ала ейтқан шу балаю-апәт бешиңларға чүшмәслиги үчүн еһтият қилиңлар! —

41 «Қараңлар, и мазақ қилғучилар, һәйрануһәс болуп һалак болуңлар!

Чүнки силәрниң күнлириңларда бир иш қилимәнки,

Уни бириси силәргә елан қилсиму силәр шу ишқа һәргиз ишәнмәйсиләр!»□ ■

42 Павлус билән Барнабас синагогдин чиқиватқанда, жамаәт уларға келәрки шабат күни бу ишлар һәққидә йәнә сөзләшни йелинди. 43 Синагогтики жамаәт тарқалғанда, нурғун Йәһудийлар вә Худадин қорққан Тәвратқа етиқат қилған Йәһудий әмәсләрму Павлус билән Барнабасқа әгәшти. Иккиси уларға сөз қилип, уларни Худаниң мейри-шәпқитидә чиң турушқа дәвәт қилди.■

■ 13:28 Мат. 27:20; Мар. 15:11; Луқа 23:18; Юһ. 19:6. ■ 13:30 Мат. 28:6; Мар. 16:6; Луқа 24:6. ■ 13:31 Мар. 16:14; Юһ. 20:19; 21:1; Рос. 1:3; 1Кор. 15:5. □ 13:32-33 «Сән Мениң Оғлум, Өзүм сени бүгүнки күнидә туғдурдум» — «Зәб.» 2:7. Бәзи алимлар, бу бешарәттики «тикләш» дегән сөз униң өлүмдин тирилдүрүлгәнлигини көрситиду, дөп «тирилдүрүп» дөп тәржимә қилиду. Лекин униң тирилишини көрситидиған бешарәтләрни нәқил кәлтүридиған әйәтләр 34-35-әйәтләрдур. Шуңа Зәбурдики бу бешарәт («Зәб.» 2:7) униң пак қиз Мәрийәмдин туғулушини көрситиду, дөп қараймиз.

■ 13:32-33 Яр. 3:15; 22:18; 26:4; 49:10; Қан. 18:15; 2Сам. 7:12; Зәб. 131:11; Йәш. 4:2; 7:14; 9:5; 40:10; Йәр. 23:5; 33:14; Әз. 34:23; 37:24; Дан. 9:24,25; Зәб. 2:7. □ 13:34 «Давутқа вәдә қилған мейри-шәпқәтләрни силәргә ата қилимән!» — «Йәш.» 55:2. ■ 13:34 Йәш. 55:3. □ 13:35 «И Худа, Сениң муқәддәс Болғучуңға тениниң чиришини көргүзмәйсән» — «Зәб.» 15:10. «Сениң муқәддәс Болғучуң» Мәсиһни көрситиду. ■ 13:35 Зәб. 15:10; Рос. 2:27 □ 13:36 «Давут дәрвәқә Худаниң ирадиси бойичә өз дәври үчүн хизмәт қилип,...» — яки «Давут дәрвәқә өз дәвридә Худаниң муддия-мәхсәтлири үчүн хизмәт қилип,...». «униң тени чирип кәткән еди» — грек тилида «чиришләрни көрди». 35-әйәтни көрүң. ■ 13:36 1Пад. 2:10; Рос. 2:29. □ 13:37 «Лекин Худа өлүмдин тирилдүргүчи болса чиришни һеч көрмиди» — «Худа өлүмдин тирилдүргүчи» Әйсани көрситиду, әлвәттә. □ 13:38 «Һазир гуналардин кәчүрүм қилиниш йоли дәл шу киши арқилиқ силәргә жакалиниватиду» — «дәл шу киши арқилиқ» Әйса арқилиқ, демәк.

■ 13:38 Луқа 24:47; 1Юһа. 2:12 □ 13:39 «Тәврат қануни билән силәр халас болалмайватқан ишлар» — «халас болалмайдиған ишлар» һәртүрлүк ишларни көрситиду; гунаниң илкидин халас болушни өз ичигә елипла қалмай, бәлки Тәврат қанунида бекитилгән түрлүк қурбанлиқ қилиш вә рәсим-қайдиләрдин халас болушни өз ичигә алиду. ■ 13:39 Рим. 3:28; 8:3; 10:4; Гал. 2:16; Ибр. 7:19. □ 13:41 «қараңлар, и мазақ қилғучилар, һәйрануһәс болуп һалак болуңлар! Чүнки силәрниң күнлириңларда бир иш қилимәнки, уни бириси силәргә елан қилсиму силәр шу ишқа һәргиз ишәнмәйсиләр!» — Тәврат, «һаб.» 1:5. ■ 13:41 Йәш. 28:14; һаб. 1:5. ■ 13:43 Рос. 11:23; 14:22.

44 Кейинки шабат күни, пүтүн шәһәр хәлқи дегидәк Худаниң сөз-каламими аңлиғили келишти. 45 Бирақ бундақ топ-топ адәмләрни көргән Йәһудийлар һәсәткә чөмүп, Павлусниң сөзлиригә қарши тәтүр гәп қилип, униңға төһмәт қилди. 46 Әнди Павлус билән Барнабас техиму жүрәклик һалда мундақ деди:

— Худаниң сөз-каламими алди билән силәр *Йәһудий халқи*гә йәткүзүш керәк еди. Лекин силәр уни чәткә қеқип өзүңләрни мәңгүлүк һаятқа лайиқ көрмигәндин кейин, мана биз *силәрдин* бурулуп әлләргә йүзлинимиз! □ ■ 47 Чүнки Пәрвәрдигар *муқәддәс язмиларда* бизгә мундақ буйруған: —

«Мән Сени *ят* әлләргә нур болушқа,

Йәр йүзиниң чәт-яқилиригичә нижәтлик болушуң үчүн Сени атидим». □ ■

48 Әлләрдикиләр бу сөзни аңлап, хошал болушуп Рәбниң сөз-каламими улуқлашти; мәңгүлүк һаятқа еришишкә бекитилгәнләрниң һәммиси етиқат қилди. □

49 Шундақ қилип, Рәбниң сөз-калами пүткүл зиминға тарқалди. 50 Бирақ Йәһудийлар Худадин қорққан жуқури тәбиқилик аялларни һәм шәһәр мөтивәрлирини қутритип, Павлус билән Барнабасқа зиянкәшлик қилғузуп, улар иккисини өз жутлиридин қоғлап чиқарди. □ ■

51 Амма Павлус билән Барнабас уларға қарап аяқлиридики топини қеқиштуруветип, Коня шәһиригә қарап маңди. □ 52 Антакядики мухлислар болса хошаллиққа һәмдә Муқәддәс Рохқа толдурулди.

14

Павлус билән Барнабас Коня шәһиридә

1 Коня шәһиридә шундақ болдики, Павлус билән Барнабас Йәһудийларниң синагогиға киргәндә, жамаәткә шундақ сөзлидики, нәтижидә Йәһудийлар вә Грекләрдинму нурған кишиләр етиқат қилди. □ 2 (һалбуки, ишәнмигән Йәһудийлар *ят* әлликләрниң көңүллирини зәһәрләп, уларни қериндашларға қарши турушқа қутратти). 3 Шуңа *Павлус билән Барнабас* у йәрдә хелә узун туруп, Рәбгә тайинип жүрәклик һалда *хуш хәвәрни* жақалиди; Рәб уларниң қоллири билән мөжизилик аламәтләр вә карамәтләрни көрситип өз меһри-шәпқитиниң сөз-каламиға гувалиқ бәрди. ■ 4 Буниң билән шәһәр хәлқи иккигә бөлүнүп кетип, бәзилири Йәһудийлар тәрәптә, бәзилири болса расуллар тәрәптә турди. □ 5 Ахирда, бир қисим *ят* әлликләр билән Йәһудийлар арасида (өз башлиқлири билән бирликтә) расулларни қийнап, чалма-кесәк қилиш қутратқулуғи баш көтәрди. 6-7 Лекин улар бу иштин хәвәр тепип, шу йәрдин қечип Ликавуня районидики Листра вә Дәрбә шәһәрлири һәмдә әтраптики жутларға қарап маңди. Улар шу йәрләрдә хуш хәвәрни давамлик жақалавәрди. ■

□ **13:46** «мана биз *силәрдин* бурулуп әлләргә йүзлинимиз!» — «әлләргә йүзлинимиз» — йәни «Йәһудий әмәсләргә йүзлинимиз». Демәк, Худаниң сөз-каламими уларға йәткүзимиз. ■ **13:46** Мис. 32:10; Йәш. 55:5; Мат. 8:12; 10:6; 21:43; Рос. 3:26; 13:26; Рим. 10:19. □ **13:47** «Мән Сени *ят* әлләргә нур болушқа, йәр йүзиниң чәт-яқилиригичә нижәтлик болушуң үчүн Сени атидим» — «Йәш.» 42:6 вә 49:6ни көрүң; мошу әйтләрдики «Сени» Мәсиһни көрситиду. Барнабас вә Павлус «Пәрвәрдигарниң қули»ниң ишлирини давамлаштуруп жүргүзмәктә (1-бап, 1-айәт). ■ **13:47** Йәш. 42:6; 49:6; Луқа 2:32. □ **13:48** «бекитилгәнләр» — яки «бәл бағлиғанлар» яки «майил қилинғанлар». □ **13:50** «Бирақ *Йәһудийлар* Худадин қорққан жуқури тәбиқилик аялларни һәм шәһәр мөтивәрлирини қутритип...» — «Худадин қорққан аяллар» болса Тәвратқа етиқат қилған Йәһудий болмиған, синагогтики ибадәткә қатнишидиған аяллар. Гәрчә улар «Худадин қорққан» болсиму, мошу йәрдә Йәһудийларниң қутритиши билән аздурулған. ■ **13:50** 2Тим. 3:11.

□ **13:51** «Павлус билән Барнабас уларға қарап аяқлиридики топини қеқиштуруветип,...» — «аяқлиридики топини қеқиштуруветиш» дегән һәрикәт «мунасивитимиң пүтүнләй үзүлди» дегән агаһниң ипадиси еди. «Мат.» 10:14, «Мар.» 6:11, «Луқа» 5:9ни көрүң. «*Коня шәһири*» — һазирқи нам. Кона грекчә исми «Икониум» яки «Иконион». У һазирқи Түркийәдә. □ **14:1** «нәтижидә *Йәһудийлар* вә Грекләрдинму нурған кишиләр етиқат қилди» — «Грекләр» бәлким шу йәрдики һәр милләттин болған «Йәһудий әмәсләр»ни көрситиду. ■ **14:3** Мар. 16:20; Рос. 19:11; Ибр. 2:4. □ **14:4** «*шәһәр хәлқи* иккигә бөлүнүп кетип...» — яки «шәһәрниң көп қисми иккигә бөлүнүп кетип...». ■ **14:6-7** Мат. 10:23; Рос. 8:1.

Листра вә Дәрбә шәһәрлиридә

⁸ Шу чағда, Листра шәһиридә путлирида мағдури йоқ, һеч меңип бақмиған бир туғма паләч олтиратти. ■ ⁹ Павлус сөз қиливатқанда, бу адәм униңға қулақ селип олтиратти. Павлус униңға көз тикип униң сақайтилишиға ишәши барлиғини көрүп йетип, ¹⁰ жуқури аваз билән: — Орнуңдин дәс тур! — деди.

Һелиқи адәм шуан орнидин дәс туруп меңишқа башлиди. ¹¹ Лекин Павлусниң бу ишини көргән топ-топ адәмләр Ликавуня тили билән:

— Илаһлар инсан қияпитигә кирип аримизға чүшүпту! — дәп вақирешип кәтти. ■ ¹² Улар Барнабасни «Илаһ Зеус» дәп аташти вә Павлусни сөзләштә башламчи болғачқа уни «Илаһ һермис» дәп аташти. □ ¹³ Шәһәрниң сиртида «Зеус Илаһ»ниң бутханиси бар еди. Шу бутханидики каһин шәһәр дәрвазисигә өкүз вә гүл чәмбирәкләрни елип келип, хәлиқ билән биллә расуларға атап қурбанлиқ қилмақчи болди. ¹⁴ Лекин расулар Барнабас билән Павлус бу ишни аңлап, кийим-кечәклирини житқан һалда, көпчиликниң арасигә жүгүрүп кирип, вақирап мундақ деди:

¹⁵ — Халайиқ, бу ишларни немә дәп қиливатисиләр?! Биз силәргә охшаш һессияттики инсанлармиз! Биз силәргә бу әрзимәс нәрсиләрни ташлап, асман-зимин, деңиз-океан вә улардики барлиқ мәхлуқларни Яратқучи һаят Худағила ибадәт қилишиңлар керәк дәп жақалаватимиз! ■ ¹⁶ Бурунқи дәвирләрдә, у һәр қайси әлләрни өз йоллирида меңишқа йол қойған. ■ ¹⁷ Шундақ болсиму, У Өзини испатлайдиған гувалиқни қалдурмиған әмәс. Чүнки У һемишә силәргә шапаәт көрситип, ямғурни өз вақтида әрштин яғдуруп мол һосул ата қилип, аш-тамақ билән силәрни тойғузуп, қәлбиңларни хошаллиққа чөмдүрүп кәлди. ■

¹⁸ һәтта улар бу сөзләрни қилған болсиму, халайиқниң уларға атап қурбанлиқ қилишини аранла тосувалди.

¹⁹ Лекин Антакя вә Коня шәһәрлиридин бәзи Йәһудийлар келип, кишиләрни өзлиригә қайил қилиши билән, хәлиқ Павлусни чалма-кесәк қилди, андин уни өлди дәп қарап, шәһәр сиртиға сөрәп ачиқип ташливәтти. ■ ²⁰ Лекин мухлислар униң әтрапиға олашқанда, Павлус орнидин туруп, шәһәргә қайтип кирди. Этиси, у Барнабас билән биллә Дәрбә шәһиригә кәтти.

Расуларниң Сурийәдики Антакяға қайтип келиши

²¹ Әнди улар Дәрбә шәһиридә хуш хәвәр жақалап, нурғун адәмләрни Мәсиһгә мухлис болушқа киргүзгәндин кейин, иккилән Листра, Коня вә Антакя шәһәрлиригә қайтип барди. ²² Улар у йәрләрдә мухлисларниң қәлблирини күчәйтип, уларни етиқатта чиң турушқа риғбәтләндүрүп, шундақла: — Биз Худаниң падишалиғиға кириштә нурғун жапамушәққәтләрни бешимиздин өткүзүшимиз муқәррәр болиду, — дәп несихәт қилди. ■

²³ Улар йәнә һәр қайси жамаәт ичидә ақсақалларни таллап бәлгүләп, дуа қилиш вә роза тутуш арқилиқ уларни өзлири етиқат бағлиған Рәбгә тапшурди. ²⁴ Иккилән Писидийә районидин өтүп Памфилийә өлкисигә кәлди. ²⁵ Улар Пәргә шәһиридә сөз-каламни йәткүзгәндин кейин, Атталя шәһиригә барди. □ ²⁶ Андин у йәрдин кемигә чиқип, Сурийәдики Антакяға қарап кәтти. Улар әсидә шу йәрдә өзлири һазир тамамлиған бу вәзипини ада қилишқа *жамаәттикләр тәрипинин* Худаниң меһри-шәпқитигә тапшурулған еди. ■

²⁷ Қайтип кәлгәндә, улар жамаәтни бир йәргә жәм қилғанда, уларға Худаниң өзлири арқилиқ қилған барлиқ әмәллирини, шундақла Худаниң қандақ қилип әлләргә етиқатниң бир ишигини ачқанлиғини сөзләп бәрди. □ ²⁸ Улар у йәрдә мухлислар билән биллә узун мәзгил турди.

■ **14:8** Рос. 3:2. ■ **14:11** Рос. 28:6. □ **14:12** «Илаһ Зеус» — Грекләрниң «баш илаһ»и («Юпитер» дегән планета). «Илаһ һермис» — һермис («Меркурий» дегән планета) «илаһларниң әлчиси» дәп қарилатти. ■ **14:15** Яр. 1:1; Зәб. 32:6; 123:8; 145:6; Рос. 10:26; Вәһ. 14:7; 19:10; 22:9. ■ **14:16** Зәб. 80:13 ■ **14:17** Рим. 1:19. ■ **14:19** 2Кор. 11:25.

■ **14:22** Мат. 10:38; 16:24; Луқа 24:26; Рос. 11:23; 13:43; 2Тим. 3:12. □ **14:25** «... Атталя шәһиригә барди» — Атталя шәһири деңиз бойида еди; һазирқи «Анталыя». ■ **14:26** Рос. 13:1. □ **14:27** «Худаниң қандақ қилип әлләргә етиқатниң бир ишигини ачқанлиғини сөзләп бәрди» — «әлләр» мошу йәрдә «ят әлләр», «Йәһудий әмәсләр» дегән мәнидә.

Росул Павлусниң хуш хәвәрни жакарлиған 1-сәпири

15

Йерусалимдики сүннәт тоғрисидики жигин

¹ Шу чағларда бәзиләр Йәһудийә өлкисидин келип, Антакядики қериндашларға:

— Силәр Муса пәйғәмбәргә тапшурулған йосун бойичә хәтнә қилинишни қобул қилмисаңлар, қутқузулмайсиләр! — дәп тәлим беришкә башлиди. □ ■

² Бу иш тоғрисида чоң мажира чиққан болуп, Павлус билән Барнабас иккиләш бу кишиләр билән кәскин муназирә қилишқандин кейин, *қериндашлар* Павлусни, Барнабасни, шундақла уларның арисидин бир нәччәйләнни бу мәсилә тоғрисида расуллар вә ақсақаллар билән көрүшүшкә Йерусалимға барсун дәп бекитгән. ■

³ Шундақ қилип улар жамаәт тәрипидин йолға селинип, сәпиридә Фәникийә райони вә Самарийә өлкисини бесип өтүп, барғанла йеридә әлләрниңму товва қилип *етиқат* йолиға киргәнлигини тәпсилий сөзлиди. Бу хәвәр барлиқ қериндашларни зор шатлиққа чөмгүзди. □ ⁴ Павлуслар Йерусалимға кәлгинидә, улар жамаәттиکیلәр, расуллар вә ақсақаллар тәрипидин қарши елинип, көпчиликкә Худаниң өзлири арқилиқ барлиқ қилған әмәллирини баян қилип бәрди. ⁵ Лекин Пәрсий мәһипидикиләрдин етиқат йолиға киргән бәзиләр орнинди турушуп:

— Мошу *ят әлликләрни* хәтнә қилиш керәк, шундақла уларға Мусаға чүшүрүлгән Тәврат қануниға әмәл қилиши керәклигини жекиләш керәк! — деди.

⁶ Шуңа расуллар билән ақсақаллар бу мәсилини музакирә қилиш үчүн жәм болушти. ⁷ Узун сөһбәтлишиштин кейин, Петрус орнинди туруп мундақ деди:

— Қериндашлар, дәсләптики күнләрдә Худаниң ичинлардин мени таллап мениң ағзим арқилиқ хуш хәвәрдики сөз-каламни *ят әлликләргә* аңлитип уларның етиқат қилишида васитә қилишқа бекиткәнлигини хәвириңлар бар. ■

⁸ Вә инсанларның қәлбини билгүчи Худа Муқәддәс Роһни бизгә ата қилғинидәк, уларғиму ата қилди. ■ ⁹ Шундақ қилип, Худа уларни биз билән һеч қандақ пәриқләндүрмәй, уларның қәлблирини етиқат арқилиқ пак қилди. ■

¹⁰ *Әһвал мана шундақ экән*, әнди силәр немә үчүн өзимиз вә ата-бовилиримизму көтирәлмигән бир боюнтуруқни мухлисларның бойниға артмақчи болуп, Худани синимақчи болисиләр?! ■

¹¹ Әндиликтә, биз болсақ Рәб Әйсаниң меһри-шәпқитигә тайинип уларға охшаш қутқузулимиз, дәп ишинимиз. □ ■

¹² Бу сөздин кейин, Барнабас билән Павлус чиқип, Худа өзлири арқилиқ *ят әлликләрниң* арисиди көрсәткән барлиқ мөҗизилик аламәтләрни вә карамәтләрни баян қилип бәрди; көпчилик уларға қулақ селип сүкүттә турди. ¹³ Уларның сөзи түгигәндин кейин, Яқуп мундақ деди:

— Қериндашлар, маңа қулақ селиңлар! ¹⁴ Баятин Шимеон Худаниң *ят әлликләрниму* баштинла шапаәт билән йоқлап, уларның арисидин Өз нами үчүн бир хәлиқ чиқиридиғанлигини чүшәндүрүп өтти. □ ¹⁵ Пәйғәмбәрләрниң ейтқанлириму буниңға уйғун келиду, худди муқәддәс язмиларда муну сөзләр пүтүлгәндәк: —

¹⁶ — ««Мошу ишлардин кейин, Мән қайтип келип, Давутниң жиқилған чедирини йеңибаштин қуруп тикләймән,

□ **15:1** «Силәр Муса пәйғәмбәргә тапшурулған йосун бойичә хәтнә қилинишни қобул қилмисаңлар, қутқузулмайсиләр!» — Йәһудийәдин кәлгәнләр аллиқачан сүннәт қилинған Йәһудийлар, әлвәттә. ■ **15:1** Яр. 17:10; Лав. 12:3; Гал. 5:2. ■ **15:2** Гал. 2:1. □ **15:3** «әлләрниңму товва қилип...» — «әлләр» йәнә «Йәһудий әмәсләр» дегән мәнидә. «әлләрниңму товва қилип етиқат йолиға киргәнлиги...» — мошу йәрдә грек тилида:

«товва қилип етиқат йолиға кириш» дегән ибарә пәқәт бирла сөз «бурулуш» билән ипадилиниду. ■ **15:7** Рос. 10:20; 11:12. ■ **15:8** 1Тар. 28:9; 29:17; Зәб. 7:10; Йәр. 11:20; 17:10; 20:12. ■ **15:9** Рос. 10:43, 44. ■ **15:10** Мат. 23:4. □ **15:11** «Әндиликтә, биз болсақ Рәб Әйсаниң меһри-шәпқитигә тайинип уларға охшаш қутқузулимиз, дәп ишинимиз» — бу айәттики «биз» Йәһудий етиқачиларни, «улар» Йәһудий болмиған етиқатчиларни көрситиду. ■ **15:11** Әф. 2:8; Тит. 3:4. □ **15:14** «Шимеон» — Петрусниң арабий тилидики исми («Симон» болса униң ибраний тилидики шәклиду). «Худаниң *ят әлликләрниму* баштинла шапаәт билән йоқлап, уларның арисидин Өз нами үчүн бир хәлиқ чиқиридиғанлиги» — «шапаәт билән йоқлаш» грек тилида пәқәт «йоқлаш» дегән сөзла билән ипадилиниду.

Униң харабиликлирини қайта бена қилип, әслигә кәлтүримән.

17-18 Шундақ қилип, жаһандики башқа инсанларму, йәни Мениң нагим билән аталған барлиқ әлләр Мени издәп тапиду» дәйду бу ишларни әмәлгә Ашурғучи вә шундақла уларни әзәлдин аян қилип кәлгән Пәврәрдигар!» □ ■

19 — Шуниниң үчүн хуласәм шуки, ят әлликләр арисидин товва қилип Худаға етиқат бағлиғанларға аварә-егирчилик селип қоймаслиғимиз керәк; 20 пәқәт уларға: «Бутларға атилип булғанған нәрсиләрни йейиштин, жинсий бузуқлуқтин, қанни вә боғуп союлған һайванларниң гөшлиридинму йейиштин нери болуңлар» дәп тапилап, бир парчә хәт язайли. □ ■ 21 Чүнки қедимки дәвирләрдин тартип һәр шәһәрдә шабат күнидә синагогларда Муса пәйғәмбәрниң ейтқанлири оқулуп, униң көрсәтмилири үгитилип кәлгән. □

Йәһудий әмәс етиқатчиларға йезилған хәт

22 Шуниниң билән расуллар, ақсақаллар, шундақла Йерусалимдики пүткүл жамаәттикләр өз арисидин бир нәччә адәмни таллап, уларни Павлус вә Барнабас билән биллә Антакяға әвәтишни лайиқ көрди. Әслидә қериндашлар ичидә башламчи болған Йәһуда (Барсабас дәпму атилиду) билән Силаслар буниңға талланди.

23 Хәт болса уларға тапшурулди, униңда мундақ йезилған еди: — «И Антакя, Сурийә вә Киликийдә туруватқан ят әллик қериндашлар, — Йерусалимдики қериндашлириңлардин, расуллар билән ақсақаллардин силәргә салам!

24 Аримиздин бәзи кишиләр чиқип йениңларға берип, сөзлири билән силәрни беарамлиққа селип көңлүңларни паракәндә қилип қойғанлиғини аңлидуқ. Лекин биз уларға һеч қандақ сөз-әмир қилмидуқ. □ ■ 25 Шу сәвәптин, биз бу ишта ойлиримиз бир йәрдин чиққандин кейин, аримиздин талланған бир нәччәйләнни сөйүмлүк Барнабас вә Павлусимиз билән биллә йениңларға әвәтишни қарар қилдуқ. 26 Бу иккилә Рәббимиз Әйса Мәсиһниң нами үчүн һаятини хәтәргә тәвәккүл қилған кишиләрдур. ■ 27 Шуңа биз Йәһуда билән Силасни язғанлиримизни силәргә өз ағзи биләнму сөzlәп бәрсун дәп, йениңларға әвәттуқ. 28 Гәпниң поскаллисиға кәлсәк, Муқәддәс Роһқа, шундақла бизләргиму шу лайиқ көрүнгәнки, төвәндики зөрүр болған ишлардин сирт, силәргә һеч қандақ башқа ишни жүклимәслиғимиз керәк: 29 — Бутларға аталған нәрсиләрдин, қанни вә боғуп союлған һайванларниң гөшлиридин йейиштин вә жинсий бузуқлуқтин нери болуш — силәр мошу бир нәччә иштин сақлансаңлар, яхши қилған болисиләр.

□ **15:17-18** «Шундақ қилип, жаһандики башқа инсанларму, йәни Мениң нагим билән аталған барлиқ әлләр...» — «жаһандики башқа инсанлар» Йәһудий хәлқидин башқа барлиқ әлләрни көрстиду. «Мениң нагим билән аталған барлиқ (ят) әлләр» «Өз хәлқим болушқа чақирған ят әлләр» яки «Мән егидарчилик қилған барлиқ әлләр» дегәнләрни билдүриду. «Мошу ишлардин кейин, мән қайтип келип, Давутниң жиқилған чедирини йеңибаштин куруп тикләймән... шундақ қилип, жаһандики башқа инсанларму, йәни Мениң нагим билән аталған барлиқ әлләр Мени издәп тапиду» — (16-17-айәт) бу нәқил кәлтүрүлгән бешарәтләр «Ам.» 9:11-12 вә «Йәш.» 45:21дин елинған. Яқуп бу бешарәтләрни «Септуагинт» LXX дегән грек тилидики тәржимисидин алған. «Амос»тики «қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **15:17-18** Ам. 9:11,12. □ **15:20** «Бутларға атилип булғанған нәрсиләр» — грек тилида «Бутлардин булғанған нәрсиләр» дегән билән ипадилиниду; «нәрсиләр» бәлким гөш вә һәр хил йемәк-ичмәкни көрсәтсә керәк. Грекләр арисидә «авал бутларға аталған» йемәкликни йейиш «саваблиқ иш» яки «қутлуқ иш» дәйдиғанлар көп еди. ■ **15:20** Яр. 9:4; Мис. 20:3; 1Кор. 8:1; 10:20; 1Тес. 4:3. □ **15:21** «Бутларға атилип булғанған нәрсиләрни йейиштин, жинсий бузуқлуқтин, қанни вә боғуп союлған һайванларниң гөшлиридинму йейиштин нери болуңлар ...» — (20-айәт) мошу үч пәрһиз Тәврат қанунидин елинған. Етиқат қилған ят әлләрниң буларға рияйә қилиши уларниң нијатлиққа еришиши үчүн әмәс, бәлки («жинсий бузуқлуқтин ... нери болуңлар»тин башқа) етиқат қилған Йәһудийлар жамаәткә қатнишишида уларниң алдида путликашаң болмаслиғи, Йәһудий әмәс қериндашлири билән арилишиши асан қилинсун үчүн дегән мәхсәт билән тапшурулған (21-айәттин расулларниң бу мәхсити очуқ көрүниду; «1Кор.» 10:14-11:1ниму көрүң). □ **15:24** «... Силәрни беарамлиққа селип көңлүңларни паракәндә қилип қойғанлиғини аңлидуқ. Лекин биз уларға һеч қандақ сөз-әмир қилмидуқ» — бәзи кона көчүрмиләрдә мошу йәрдә: «... Силәрни беарамлиққа селип, сүннәт қобул қилишиңлар, Тәврат қануниға әмәл қилишиңлар керәк дәп көңлүңларни паракәндә қилип қойғанлиғини аңлидуқ» дейилиду. ■ **15:24** Гал. 2:4. ■ **15:26** Рос. 13:50; 14:19.

Аман-хатиржәм болуңлар!»■

³⁰ Шундақ қилип, улар *қериндашлар* тәрипидин йолға селинип, Антакяға барди. У йәрдә пүтүн жамаәттикиләрни жиғип, хәтни уларға тапшурди. □ ³¹ Улар хәтни оқуп, униңдин болған риғбәт-тәсәллидин зор шатланди. ³² Йәһуда вә Силаслар өзлириму пәйғәмбәрләрдин болуп, қериндашларни нурғун сөз-несиһәтләр билән риғбәтләндүрүп, уларни қувәтләндүрди. ³³ *Йәһуда вә Силаслар* у йәрдә бир мәзгилни өткүзгәндин кейин, Антакядики қериндашларниң сәпиригә аманлиқ тилигән һалда узитиши билән, улар өзлирини әвәткән *Йерусалимдикиләрниң* қешиға қайтти. □ ³⁴⁻³⁵ Лекин Павлус вә Барнабас Антакяда қелип, башқа нурғун қериндашларниң һәмкарлиғида тәлим берип Рәбниң сөз-калаמידики хуш хәвирини жакалап турди.

Павлус билән Барнабасниң айрилип кетиши

³⁶ Лекин йәнә бир нәччә күнләрдин кейин Павлус Барнабасқа:

Биз бурун Рәбниң сөз-каламидики йәткүзгән һәммә шәһәр-йезиларға берип, қериндашларниң йениға берип, һалини сорап келәйли, — деди.

³⁷ Барнабас болса Юһанна (Маркусму дейилиду)ни биллә елип бармақчи болған еди. ■

³⁸ Бирақ Павлус алдинқи қетим Памфилийә өлкисидә улардин айрилип кәткән, Рәбниң хизмитидә улар билән биллә *давамлиқ* сәпәр қилмиған Маркусни йәнә елип беришни ақиланилик эмәс дәп қариди. □ ³⁹ Шуниң билән иккилән оттурисида бәк кәскин ихтилап болуп, ахир берип улар бир-биридин айрилип кетишти. Барнабас Маркусни елип, кемигә олтирип Сипрус арилиға кәтти. ⁴⁰ Павлус болса Силасни таллиди; қериндашларниң иккиләнни Худаниң шапаитигә аманәт қилиши билән у иккиси йолға чиқти. □ ⁴¹ У әнди Сурийә вә Киликийә өлкилирини арилап өтүп, *һәр қайси жайларда* жамаәтләрни қувәтләндүрди.

16

Тимотийниң Павлус вә Силасқа қошулуши

¹ Андин у Дәрбә вә Листра шәһәрлиригиму барди. Мана, шу йәрдә етиқатчи Йәһудий бир аялниң оғли, Тимотий исимлиқ бир мухлис бар еди. Униң атиси болса грек еди. □

² Листра вә Коня шәһәрлиридикики қериндашларниң һәммиси униң тоғрилиқ яхши гувалиқ берәтти. ³ Павлус уни өзи билән биллә елип маңмақчи болди. Бирақ бу йәрдики Йәһудийларниң һәммиси *Тимотийниң* атисиниң грек екәнлигини билгәчкә, Павлус уни елип хәтнә қилдурди. □ ■ ⁴ Улар шәһәр-йезилардин өткәч, Йерусалимдики расуллар билән ақсақаллар *ят алләргә* бекиткән бәлгүлимиләрни уларниң риайә қилиши үчүн тапшурди. ■

⁵ Шундақ қилип, жамаәтләр етиқатта күчәйтилип, санлириму күндин-күнгә көпәйди.

■ **15:29** Яр. 9:4; Мис. 20:3; Лав. 17:14; 1Кор. 8:1; 1Тес. 4:3. □ **15:30** «шундақ қилип, улар қериндашлар тәрипидин йолға селинип...» — грек тилида «шундақ қилип, улар уларниң тәрипидин йолға селинип...». □ **15:33** «Йәһуда вә Силаслар у йәрдә бир мәзгилни өткүзгәндин кейин» — «Йәһуда вә Силаслар» грек тилида «улар». ■ **15:37** Мис. 20:3. □ **15:38** «Рәбниң хизмитидә улар билән биллә давамлиқ сәпәр қилмиған Маркус...» — мошу йәрдә «Рәбниң хизмитидә» грек тилида пәқәт «хизмәттә» дейилиду. □ **15:40** «Павлус болса Силасни таллиди; қериндашларниң иккиләнни Худаниң шапаитигә аманәт қилиши билән у иккиси йолға чиқти» — Павлус вә Барнабас немә үчүн бир-биридин айрилди? Қайсисиниң қарари тоғра? «Қошумчә сөзимиз»дә бу мәсилә тоғрисида азрақ тохтилимиз. □ **16:1** «Мана, шу йәрдә етиқатчи Йәһудий бир аялниң оғли, Тимотий исимлиқ бир мухлис бар еди» — кейинки әйәтләргә қариганда, «шу йәр» Листра еди. □ **16:3** «бу йәрдики Йәһудийларниң һәммиси Тимотийниң атисиниң грек екәнлигини билгәчкә, Павлус уни елип хәтнә қилдурди» — Павлусниң Тимотийни хәтнә қилиши етиқатини билдүрүш үчүн әмәс, бәлки у униң билән Худаниң хизмитидә болғанда Йәһудийларниң уни қобул қилмаслиғиниң алдини елиш үчүн еди. ■ **16:3** 1Кор. 9:20; Гал. 2:3. ■ **16:4** Рос. 15:20.

Македонийәликниң чақирқи

⁶ Муқәддәс Роһ уларниң Асия өлкисидә сөз-каламни жакалишиға йол қоймиған болуп, Павлуслар әнди Фригийә вә Галатия районлиридин өтүп, ⁷ Мисийә райониға кәлгәндин кейин, Битинийә өлкисигә кирмәкчи болди. Бирақ Әйсаниң Роһи уларға бундақ қилишиқиму йол қоймиди. ⁸ Шуниң билән улар Мисийәдин өтүп, деңиз бойидики Троас шәһиригә чүшти. ⁹ Шу күни кәчтә, Павлусқа бир ғайипанә көрүнүш көрүнүп, Македонийәлик бир киши униң алдида өрә туруп:

— Деңиздин өтүп, Македонийәгә келип, бизгә ярдәм бәргәйсән! — дәп өтүнди. ¹⁰

¹⁰ У бу көрүнүшни көргәндин кейин, Рәб бизни жәзмән у кишиләрниң қешиға берип, уларға хуш хәвәр жакалашқа чақирған, дегән хуласигә келип, дәрһал Македонийәгә беришқа тәйярландуқ. ¹¹

Лидяниң етиқат қилиши

¹¹ Биз кемигә чиқип, Троастин йолға чиқип, Самодрак арилиға қарап йол алдуқ вә әтиси Македонийәдики Неаполис шәһиригә йетип бардуқ. ¹² У йәрдин Македонийәниң шу районидики Филиппи дегән муһим шәһиригә өттүқ. Буму Римдики бир мустәмликә шәһәр еди. Биз бу йәрдә бир нәччә күн турдуқ. ¹³ Шабат күни, шәһәр дәрвазисидин чиқип дәрия саһилигә бардуқ; чүнки биз у йәрдә дуа-тилавәт қилидиған бир жай бар дәп ойлидуқ; дәрвәкә шундақ болди. Биз олтирип, у йәргә жиғилған аялларға сөзләшкә башлидуқ. ¹⁴

¹⁴ Уларниң ичидә сөсүн рәхт содиси қилидиған, Тиятира шәһирилик, Худадин қорқидиған Лидя исимлик бир аял бар еди. Рәб униң қалбини Павлусниң ейтқанлирини қобул қилишқа ачти. ¹⁵ У аилисидикиләр билән чөмүлдүрүлгән болуп биздин өтүнүп:

— Әгәр силәр мени һәқиқәтән Рәбгә етиқат қилғучи дәп билсәңләр, мениң өйүмгә берип туруңлар! — дәп чиң туруп бизни мақуллапти. ¹⁶

Павлус билән Силасниң зинданға ташлиниши

^{16:6} «Муқәддәс Роһ уларниң Асия өлкисидә сөз-каламни жакалишиға йол қоймиған болуп, Павлуслар әнди Фригийә вә Галатия районлиридин өтүп...» — Фригийә вә Галатия районлири Асияниң бир қисми еди — Павлус шу йәрдин өткини билән Худаниң сөзини жакалаш үчүн у йәрдә тохтимиди. ^{16:7} «Мисийә райониға кәлгәндин кейин, Битинийә өлкисигә кирмәкчи болди. Бирақ Әйсаниң Роһи уларға бундақ қилишиқиму йол қоймиди» — қизик бир йери шуки, кейинрәк расул Петрус дәл мошу районларниң бәзи йәрлик кишилири билән йеқин мунасивәтгә болди (2Пет.» 1:1ни көрүң). Шуңа мүмкинчилиги барки, Павлуслар мошу йәрләрдин өтүп кәткән вақитларда, Петрус шу йәрдә еди яки пат арида шу йәрләргә кәлмәкчи еди. Павлусму кейин Галатия дегән районға берип, хуш хәвәрни тарқитип, бир жамаәт бәрпа қилинди (18:23 вә «Гал.» 4:13ни көрүң). ^{16:8} 2Кор. 2:12. ^{16:9} «Деңиздин өтүп, Македонийәгә келип, бизгә ярдәм бәргәйсән!» — Македонийә Рим империйәсидики Гретсийәгә жайлашқан «Македонийә өлкиси» еди. ^{16:10} «У бу көрүнүшни көргәндин кейин, Рәб бизни жәзмән у кишиләрниң қешиға берип, уларға хуш хәвәр жакалашқа чақирған, дегән хуласигә келип, дәрһал Македонийәгә беришқа тәйярландуқ» — мошу әйәттин башлап «биз» дәп баян қилишниң сәвәви — мошу китапниң муәллипи Луқа мошу йәрдә Павлусларға қошулғанлигини көрситиду. ^{16:12} «У йәрдин Македонийәниң шу районидики Филиппи дегән муһим шәһиригә өттүқ. Буму Римдики бир мустәмликә шәһәр еди» — Филиппи деңиз бойики Неаполистин 16 километр жирақлиқта еди. «Римдики мустәмликә» — беваситә Рим һөкүмити өзи башқурған, аһалиси «Рим граждандлиқ» һоқуқ-имтиязлириға егә еди. ^{16:13} «Шабат күни, шәһәр дәрвазисидин чиқип дәрия саһилигә бардуқ; чүнки биз у йәрдә дуа-тилавәт қилидиған бир жай бар дәп ойлидуқ» — әһвалға қарифанда Филиппи шәһиридә Йәһудийларниң бирму синагоги йоқ еди («синагог»ниң асаси үчүн аз дегәндә он Йәһудий әркәк киши бир-биригә қошулуши керәк). Ундақ әһвал астида бу аяллар (бәлким Йәһудий һәм Йәһудий әмәсләр, йәни «Худаниң қорққанлар») һәр шабат күни Тәвраттин елинған сөзләр билән дуа-тилавәт қилишқа жиғилатти. ^{16:14} «Уларниң ичидә сөсүн рәхт содиси қилидиған, Тиятира шәһирилик, Худадин қорқидиған Лидя исимлик бир аял бар еди» — «Худадин қорқидиған» дегән турақлиқ ибарә, Лидяниң Йәһудий әмәс, амма Тәврат етиқатида болғанлигини көрситиду. ^{16:15} Яр. 19:3; 33:11; һак. 19:21; Луқа 24:29; Ибр. 13:2.

16 Бир күни биз шу дуа қилидиған жайға кетип барғинимизда, бир дедәк бизгә йолуқти; бу қизға пал салғучи бир жин чаплишивалған еди; дедәк ғожайинлириға пал селиш йоли билән нурғун пайда тепип бәргән еди. □ ■ 17 У йол бойи Павлус вә бизгә әгишип:

— Бу кишиләр һәммидин алий Худаниң қуллири, улар силәргә нижатлиқ бир йолини жакалайду! — дәп вақирап маңди. □

18 У уда көп күнләр шундақ вақириди. Бу иш Павлусниң қәлбини азаплап, у қизға бурулуپ, жинға:

— Әйса Мәсиһниң нами билән буйруймәнки, униңдин чиқ! — дейишигила, жин шуан чиқип кәтти. □ ■

19 Дедәкниң ғожайинлири униңға бағлиған пул тепиш үмүтиниң йоққа чиққанлиғини көрүп, Павлус билән Силасқа қол селип, уларни базар мәйданиға сөрәп, һөкүмдарларниң алдиға елип барди. ■ 20 Улар иккиләни сорақчи әмәлдарларниң алдиға чиқирип:

— Бу адәмләр Йәһудийлар болуп, шәһиримизни қалаймиқанлаштурувәтмәктә. ■ 21 Биз болсақ римлиқлармиз, улар қанунимизға хилап болған вә қобул қилишқа яки жүргүзүшкә болмайдиган қайдә-йосунларни тәрғиб қиливатиду! — дәп шикайәт қилди.

22 Топланған халайиқму уларға һужум қилишқа қозғалди; сорақчи әмәлдарлар уларниң кийимлирини житип ялаңачлап, калтәк билән думбिलाшқа әмир чүшүрди. ■ 23 Иккиләни калтәк билән көп думбилиғандин кейин, уларни зинданға ташлиди вә шундақла гундипайни қаттиқ күзитишкә буйруди. 24 У буйруқни тапшурувелиш билән уларни зинданниң ичкиридики камерға солап, путлириға ишкәл салди.

25 Түн йеримда, Павлус билән Силас дуа қилип, Худаға мәдһийә күйлирини ейтивататти. Башқа мәһбуслар болса қулақ селип аңлавататти. ■ 26 Туюқсиз қаттиқ йәр тәврәш йүз бәрди; зинданниң һуллириму тәвренип кәтти вә зинданниң һәммә ишиклири шуан ечилип, һәр бир мәһбусниң кишәнлириму чүшүп кәтти. ■ 27 Гундипай уйқидин ойғинип, зинданниң ишиклириниң очуқ турғанлиғини көрүп, мәһбуслар қечип кетипту дәп ойлап, қиличини суғуруп елип, өзини өлтүрүвалмақчи болди. □

28 Лекин Павлус қаттиқ авазда:

— Өзүңгә зәрәр йәткүзмә, һәммимиз бар! — дәп вақириди.

29 Гундипай: Чирақларни кәлтүрүңлар дәп товлап ичкиригә етилип кирип, титригән һалда Павлус билән Силасниң айиғиға жиқилди. 30 Андин уларни ташқирға елип чиқип:

— Қутқузулушум үчүн немә қилишим керәк? — дәп сориди. ■

31 Рәб Әйсаға етиқат қилгин, вә шундақ қилсаң, өзүң һәм айләндикиләрму қутқузулиду! — деди улар. □ ■

32 Шуниң билән, иккилән униңға вә униң барлиқ аилисидикиләргә Рәбниң сөз-каламини йәткүзди. 33 Кечә шу саатниң өзидила гундипай уларни башлап чиқип, ярилирини жуяп тазилиди; андин у дәрһал аилисидикиләр билән чөмүлдүрүшни қобул қилди; 34 иккиләни өз өйигә башлап келип, уларниң алдиға дәстихан салди. У пүткүл аилисидикиләр билән Худаға етиқат қилғанлиқтин зор шатланди. ■

□ 16:16 «бу қизға пал салғучи бир жин чаплишивалған еди» — «пал салғучи бир жин» грек тилида «питон роһи». «Питон» йоған илан болуп, грекларниң ривайәтлири бойичә у Дәлфи шәһиридики бутханида туруп, палчилик сирлирини башқуратти. ■ 16:16 1Сам. 28:7; Рос. 19:24. □ 16:17 «... улар силәргә нижатлиқ бир йолини жакалайду!»

— яки «... улар силәргә нижатлиқ йолини жакалайду!». □ 16:18 «Бу иш Павлусниң қәлбини азаплап,...» — грек тилида «қәлбини азаплаш» дегән сөз һәм дәрд, бизарлиқ вә хапичилиқни (дегән мәниләрни) өз ичигә алиду. «жин шуан чиқип кәтти» — яки «жин шу саат ичидә чиқип кәтти». ■ 16:18 Мар. 16:17. ■ 16:19 2Кор. 6:5. ■ 16:20 1Пад. 18:17; Рос. 17:6. ■ 16:22 2Кор. 11:25; 1Тес. 2:2. ■ 16:25 Рос. 4:31. ■ 16:26 Рос. 5:19; 12:7.

□ 16:27 «Гундипай уйқидин ойғинип, ... мәһбуслар қечип кетипту дәп ойлап, қиличини суғуруп елип, өзини өлтүрүвалмақчи болди» — Рим империйәсиниң қануни бойичә мәһбусларни қачуруп қойған әскәрләр яки гундипайлар өлүмгә мәһкүм қилинатти. ■ 16:30 Лука 3:10; Рос. 2:37; 9:6. □ 16:31 «Рәб Әйсаға етиқат қилгин, вә шундақ қилсаң, өзүң һәм айләндикиләрму қутқузулиду!» — гундипайниң «Қутқузулушум үчүн немә қилишим керәк?» дегән соални қоюшида, у бәлким «қутқузулуш»ниң немә экәнлиғини аңчә чүшәнигән болуши мүмкин. Униң көздә тутқини роһий жәһәттин әмәс, бәлки өз вә аилисидикиләрниң өлүм жазасидин қутулуши еди. ■ 16:31 Юһ. 3:16,36; 6:47; 1Юһа. 5:10. ■ 16:34 Лука 5:29; 19:6.

³⁵ Этиси этигәндә, сорақчи әмәлдарлар ясавулларни зинданға әвәтип:

— У иккиләни қоюветиңлар! — дәп буйруди.

³⁶ Гундипай Павлусқа бу сөзни йәткүзүп:

— Сорақчи әмәлдарлар иккиңларни қоюветиш ярлиғини чүшүрди. Силәр әнди зиндандин чиқип, теч-аман йолуңларға чиқиңлар, — деди.

³⁷ Бирақ Павлус ясавулларға:

— Биз Рим пухралири болсақму, әмәлдарлар бизни сорақ қилмайла халайиқниң алдида калтәк билән думбалап, зинданға ташлиди. Әнди улар һазир бизни йошурунчә қоғлимақчиму? Яқ, бундақ қилса болмайду! Әмәлдарлар өзлири келип бизни чиқарсун! — деди. □

³⁸ Ясавуллар бу сөзләрни сорақчи әмәлдарларға йәткүзди. Улар иккиләниң Рим пухраси экәнлигини аңлап қорқуп кәтти; ³⁹ уларниң көңлини елишқа зинданға берип, уларни зиндандин елип чиққандин кейин, шәһәрдин чиқип кетишни қайта-қайта өтүнди. ■

⁴⁰ Иккилән зиндандин чиқиши билән Лидяниң өйигә барди; андин у йәрдә қериндашлири билән көрүшүп, уларни риғбәтләндүргәндин кейин, йолға чиқип кәтти.

17

Тесалоника шәһиридики топилаң

¹ Улар сәпирини давам қилип Амфиполис вә Аполлония шәһәрлиридин өтүп, Тесалоника шәһиригә кәлди. У йәрдә Йәһудийларниң синагоги бар еди. □ ² Павлус адити бойичә уларниң арисига кирип, уда үч шабат күни у йәрдә жәм болғанлар билән муқәддәс язмиларни шәрһләп муназирилишип, ³ уларға Мәсиһниң азап-оқубәтләр тартқандин кейин өлүмдин тирилиши муқәррәр дәп чүшәндүрди һәм испатлиди вә: — Мән силәргә жакалиған мошу Әйса дәл Мәсиһниң Өзи шу! — деди. ■

⁴ Йәһудийларниң ичидин бәзиләр қайил болуп ишинип, Павлус билән Силасқа қошулди; шундақла Худадин қорқидиған Грекләрдин зор бир топ адәмләр вә аз болмиған жуқури тәбиқидики грек аялларму шундақ ишәнди. □ ■ ⁵ Бирақ Йәһудийлар буниңға һәсәт қилип, бир нәччә қәбиһ адәмләрни жиғип, бир топ кишиләрни топлап, шәһәрни астин-үстүн қиливәтти. Йәһудийлар Павлус билән Силасни шәһәр хәлиқ кеңәшмисигә тапшуруп бериш үчүн уларни тутуш мәхситидә Ясон исимлиқ бирисиниң өйигә бастуруп барди. ⁶ Лекин улар иккиләни тапалмай улар Ясон вә башқа бир нәччә қеришдашни шәһәр әмәлдарлириниң алдиға тартип апирип:

— Жаһанни астин-үстүн қиливәткән әшу адәмләр мошу йәргиму йетип кәлди; ■ ⁷ Ясон уларни өйидә қобул қилди. Улар Әйса исимлиқ башқа бир падиша бар дәп жакалап, Қәйсәрниң пәрманлириға қарши чиқиватиду! — дәп чуқан селишти. ■

⁸ Улар бу сөзләр билән халайиқни вә шәһәр әмәлдарлирини дәккә-дүккигә селип қойди.

⁹ Әмәлдарлар Ясон вә башқа тутуп келингәнләрдин капаләт пули алғандин кейин, уларни қоювәтти.

Берия шәһиридә

□ **16:37** «Биз Рим пухралири болсақму, әмәлдарлар бизни сорақ қилмайла халайиқниң алдида калтәк билән думбалап, зинданға ташлиди» — римлиқ пухраларға ундақ муамилә қилишниң һәр бир басқучи Рим қануниға хилап еди. ■ **16:39** Мат. 8:34. □ **17:1** «Тесалоника шәһири» — «Тесалоника» һазирқи Салоника шәһири. «Улар ... Тесалоника шәһиригә кәлди» — мошу бабта «биз» әмәс, бәлки «улар» дейилгәчкә, Луқани Павлуслардин бир мәзгил айрилған, дәп қараймиз. ■ **17:3** Зәб. 15:10; 21:7, 22; Мат. 16:21; Луқа 24:46. □ **17:4** «... шундақла Худадин қорқидиған Грекләрдин зор бир топ адәмләр вә аз болмиған жуқури тәбиқидики грек аялларму шундақ ишәнди» — «Худадин қорқидиған Грекләр» дегән турақлиқ ибарә, Тәврат етиқатида болған Грекләрни көрситиду. ■ **17:4** Рос. 28:24. ■ **17:6** Рос. 16:20. ■ **17:7** Луқа 23:2; Юһ. 19:12.

10 Қериндашлар кечикмәй Павлус билән Силасни шу күни кечидә Берия шәһиригә әвәтивәтти. Улар у йәргә йетип барғанда, Йәһудийларниң синагогиға кирди. □ ■ 11 У йәрдики *синагогдикиләр* Тесалоникадикиләргә қариганда есил хисләтлик болуп, сөз-каламни қизиқип аңлиди вә уларниң ейтқанлириниң тоғра яки хаталиқини ениқалап билиш үчүн, һәр күни муқәддәс язмиларни қетирқинип изләнди. ■ 12 Нәтижидә, улардин нурғун Йәһудийлар, есилзадә грек аяллардин бир қисми вә шундақла хелә көп грек әрләр етиқат қилди. □ 13 Лекин Тесалоникадики Йәһудийлар Худаниң сөз-каламниң Павлус арқилиқ Бериядиму жакалиниватқинини аңлап, у йәргиму берип топилаң көтәрмәкчи болуп, аммини қутратти. ■ 14 Шуниң билән қериндашлар Павлусни дәрһал деңиз бойиға әвәтивәтти. Силас билән Тимотий болса Берияда қалди. 15 Павлусни узитип маңғанлар уни Афина шәһиригичә елип барди. Андин улар Павлусниң:

— «Силәр Силас билән Тимотийға мүмкинқәдәр мениң йенимға тезрақ кәлсун дәп йәткүзүп қоюңлар» дегән тапшуруғини елип, *Берияға* қайтип кәлди.■

Афина шәһиридә

16 Павлус Афина шәһиридә Силас билән Тимотийни күтүп турғанда, пүткүл шәһәрдикиләрниң бутпәрәсликкә берилип кәткәнлигини көрүп, роһи қаттиқ азапланди. 17 Шуңа у синагогда Йәһудийлар вә Худадин қорқидиғанлар билән һәм шуниңдәк һәр күни базарда учриғанла кишиләр билән муназирилишәтти. □ 18 «Епикурлар» вә «Стоиклар» дәп аталған бәзи пәйласопларму униң билән муназирилишишкә башлиди. Улардин бәзиләр:

— Бу биләремән почи немә дәп жәйлүватиду? — дейишти.

Йәнә бәзиләр Павлусниң Әйса вә адәмләрниң өлүмдин тирилдүрүлидиғанлиғи һәққидики хуш хәвәрни жакалиғанлиғидин:

— У ят илаһларниң тәрғибатчиси охшайду! — дейишти. □ 19 Шуңа, улар Павлусни елип «Ареопагус» дегән кеңәш мәйданиға апирип:

— Сән тарқитиватқан йеңи тәлимиңниң немә екәнлигини бизму билсәк қандақ? 20 Чүнки сән бәзи ғәйрий ишларни қулиқимизға йәткүзүватисән, биз уларниң мәнәси зади немә екәнлигини билгүмиз бар, — дейишти 21 (әнди Афиналиқлар вә у йәрдә туруватқан чәт әлликләрниң һәммиси вақтини бирәр йеңилиқни йәткүзүш яки аңлаштин башқа ишқа сәрп қилмайтти). 22 Шуңа Павлус Ареопагус мәйданиниң оттурисиға чиқип мундақ деди:

Әй Афина хәлқи! Силәрниң һәр жәһәттин жин-илаһларға чоқунушқа қаттақ берилгәнлиғиңларни көрдүм. □ 23 Чүнки һәммә йәрни арилап, силәрниң тавапгаһлириңларни көздин кәчүргинимдә, үстигә «Намәлум бир Худаға аталған» дәп пүтүлгән беғишлимиси бар йәнә бир қурбангаһни көрдүм. Әнди мән силәр тонумай туруп ибадәт қиливатқан шу Худани мана һазир силәргә тонуштуруп жакалай.

24 Пүткүл аләмни вә униңдики барлиқ мәвжудатларни яратқан Худа асман-зиминниң Егиси болуп, инсанларниң қоли билән ясалған ибадәтханиларда турмайду, ■ 25 яки бирәр нәрсигә

□ 17:10 «Қериндашлар кечикмәй Павлус билән Силасни шу күни кечидә Берия шәһиригә әвәтивәтти» — «шу күни кечидә» яки «шу күни кәч кириш биләнла». ■ 17:10 Рос. 9:25. ■ 17:11 Йәш. 34:16; Луқа 16:29; Юһ. 5:39.

□ 17:12 «шундақла хелә көп грек әрләр етиқат қилди» — грек тилида «шундақла аз болмиған грек әрләр етиқат қилди». ■ 17:13 1Тес. 2:14. ■ 17:15 Рос. 18:5. □ 17:17 «у синагогда Йәһудийлар вә Худадин қорқидиғанлар билән ... муназирилишәтти» — «Худадин қорқидиғанлар» Тәврат арқилиқ Худаға етиқат қилған Йәһудий әмәсләрни көрситиду. □ 17:18 ««Епикурлар» вә «Стоиклар» дәп аталған бәзи пәйласопларму униң билән муназирилишишкә башлиди» — «Епикурлар»: «ләззәт»ни әң жуқури орунға қоюп, һәртүрлүк «илаһ» вә «ахирәт» дегәнләргә қарши еди. «Стоиклар» болса «пәзиләт»ни әң жуқури орунға қоюп, һәр адәмниң өз әмәллиригә мәсәул болуп, «пәзиләт»кә ләззәт яки азап-оқубәткә қаримай интилиши керәк, дәп тәкитләйтти. «У ят илаһларниң тәрғибатчиси охшайду!» — уларниң «ят илаһлар» дегинидә көздә тутқини «Әйса» вә «Тирилиш» еди — улар буларни «икки илаһ» дәп ойлап қалған еди. □ 17:22 «Силәрниң һәр жәһәттин жин-илаһларға чоқунушқа қаттақ берилгәнлиғиңларни көрдүм» — грек тилида «жин-илаһлар» «жинлар» дегән сөз билән ипадилинәтти. Чүнки көп греклар жинлар билән илаһларниң чоң пәрқи йоқ, жинларниң яхши тәрәплири бар, дәп ишинәтти. ■ 17:24 Яр. 1:1; 2Тар. 6:30; Зәб. 32:6; 123:8; 145:6; Йәш. 66:1; Рос. 7:48; 14:15; Вәһ. 14:7.

һажити чүшкәндәк инсанларниң қоллириниң әжригә муһтаж әмәстур, чүнки У Өзи һәммә жаниварға һаятлик, нәпәс, шундақла *еһтияжлик болған* һәммә нәрсини ата қилиду. ■
 26 У бирла адәмдин инсанийәттики барлиқ милләтләрни барлиққа кәлтүрди, уларни пүтүн йәр йүзигә орунлаштуруп, уларға хас болған пәйт-пәсилләр һәмдә туридиған жайлириниң пасиллирини алдин бәлгүләп бәрди. □ ■ 27 Буларниң мәхсити «Инсанлар мени издисун, бәлким силаштуруп тапсун» дегәнликтур. Әмәлийәттә, у һеч қайсимиздин жирақ әмәс.
 28 Чүнки биз Униңда яшаймиз, һәрикәт қилимиз вә Униңда вужудимиз бардур; араңлардики бәзи шаирлар ейтқинидәк: «Биз Униң нәслидурмиз!». □ 29 Шуңа, Худаниң нәсли болғачқа, биз Тәңри Болғучини алтун-күмүч яки таштин ясалған, һүнәрвәнниң маһарити вә тәсәвври билән оюлған бирәр нәрсигә охшайду, дәп ойлимаслиғимиз керәк. ■

30 Шуңа Худа бурунқи заманлардикиләрниң шундақ ғәпләтлик вақитлирини нәзиридин сақит қилғини билән, лекин бүгүнки күндә У һәммила йәрдә пүтүн инсанларни гуналириға товва қилишқа әмир қилмақта! ■ 31 Чүнки У Өзи тиклигән инсан арқилиқ пүткүл дунияни һәққанийлик билән сорақ қилидиған бир күнини бәлгүлиди; У уни өлүмдин тирилдүргәнлиги билән бу ишниң муқәррәр экәнлигигә испат бәргән еди.

32 Павлусниң «өлгәнләрниң тирилиши» һәққидә ейтқанлирини аңлиғанда бәзиләр уни мәсқирә қилишқа башлиди. Йәнә бәзиләр:

— Бу иш һәққидә сәндин йәнә аңлайли, — деди.

33 Буниң билән, Павлус мәйдандин чиқип кәтти. 34 Бирақ бәзиләр униңға қошулуп, етиқат қилди. Буларниң ичидә «Ареопагус» кеңәшмә һәйәтлиридин бири болған Дийонисиюс вә Дамарис исимлик бир аял, шуниңдәк башқа бир қанчә кишиму бар еди.

■ 17:25 Яр. 2:7. □ 17:26 «У бирла адәмдин инсанийәттики барлиқ милләтләрни барлиққа кәлтүрди» — грек тилида «У бир қандин инсанийәттики барлиқ милләтләрни барлиққа кәлтүрди». «Худа... уларға хас болған пәйт-пәсилләрни... алдин бәлгүләп бәрди» — «уларға хас болған пәйт-пәсилләр» мәнаси бәлким «уларниң раваж тепиш вә заваллиққа йүзлиниш вақитлири» дегәндәк. ■ 17:26 Қан. 32:8. □ 17:28 «араңлардики бәзи шаирлар ейтқинидәк: «Биз Униң нәслидурмиз!»» — шаир Аратусниң язмилиридин елинған (миладийәдин илгәрки 310-245 жилларда). ■ 17:29 Йәш. 40:18. ■ 17:30 Луқа 24:47.

Росул Павлусниң хуш хәвәрни жакарлиған 2-сәпири

Росул Павлусниң хуш хәвәрни жакарлиған 2-сәпири

18

Коринт шәһирида

¹ Бу ишлардин кейин, Павлус Афина шәһиридин айрилип Коринт шәһиригә барди. ² У у йәрдә Понтус өлкисидә туғулған Аквила исимлиқ бир Йәһудий билән униң аяли Прискиллани учратти. Улар Рим императори Клавдиюсниң барлиқ Йәһудийлар Рим шәһиридин чиқип кетиши керәк, дегән ярлиғи сәвәплик йеқинда Италийәдин кәлгән еди. Павлус улар билән тонушуп, ³ улар билән кәсипдаш болғачқа, биллә туруп ишлиди (чүнки улар чедирчилик билән шуғуллинатти). ⁴ һәр бир шабат күнидә у Йәһудийларниң синагогиға кирип, Йәһудийлар вә греклар билән муназирилишип уларни Худаниң сөз-каламиға қайил қилишқа тиришатти.

⁵ Бирақ Силас билән Тимотий Македонийәдин кәлгәндин кейин, Павлус сөз-каламни йәткүзүшкә алдириди, жан көйдүрүп Йәһудийларға: — Әйса — Мәсиһниң Өзидур, дәп гувалиқ

■ **18:2** Рим. 16:3; 1Кор. 16:19; 2Тим. 4:19. □ **18:3** «улар билән кәсипдаш болғачқа, биллә туруп ишлиди (чүнки улар чедирчилик билән шуғуллинатти)» — Павлусниң хәтлиридә, өзи вә һәмраһлириниң женини беқиш үчүн жамаәтләрниң қолиға қаримай, бәлки өз қоли билән ишлишини пат-пат тилға алиду. Мошу йәрдә униң кәспи чедирчилик экәнлиги көрүниду. ■ **18:3** Рос. 20:34; 1Кор. 4:12; 2Кор. 11:9; 12:13; 1Тес. 2:9; 2Тес. 3:8. □ **18:4**

«һәр бир шабат күнидә у Йәһудийларниң синагогиға кирип, Йәһудийлар вә греклар билән муназирилишип уларни Худаниң сөз-каламиға қайил қилишқа тиришатти» дегән сөзләр грекчидә пәқәт бирла сөз билән ипладилиниду. «Худаниң сөз-каламиға» дегән сөзләрни жүмлини чүшинишкә асан болсун үчүн киргүзүдүк.

бәрди. □ ■ **6** Лекин, улар униңға қарши чиқип уни һақарәтлиди. Буниң билән Павлус пешини қеқип, уларға:

— Өз қениңлар өз бешиңларға чүшсун! Мән буниңға жавапкар әмәсмән! Бүгүндиң башлап, мән *силәрдин бурулуп* ят әлликләргә баримән, — деди. □ ■

7 Буниң билән Павлус улардин айрилип, Титијус Юстус исимлик, Худадин қорқидиған бир кишиниң өйигә берип турди. Униң өйи синагогниң йенида еди. □ **8** Әнди синагогниң чоңи Криспус пүтүн аилисидикиләр билән Рәбгә етиқат қилди. Нурғун Коринтликларму бу хәвәрни аңлап, етиқат қилип чөмүлдүрүшни қобул қилди. □ ■

9 Рәб кечидә Павлусқа бир ғайипанә көрүнүш арқилиқ вәһий йәткүзүп униңға:

— Қорқма, сүкүт қилмай сөзлә, ■ **10** чүнки Мән сән билән биллә. һеч ким саңа қол селип зәрәр йәткүзмәйду, чүнки Мениң бу шәһәрдә нурғун кишилирим бар, — деди.

11 Шуниң билән Павлус у йәрдә бир жил алтә ай туруп, у йәрдики кишиләр арисидә Худаниң сөз-каламини үгәтти.

12-13 Амма Галлийо Ахая өлкисиниң валийси болған вақтида, Йәһудийлар бирлишип Павлусни тутуп Галлийониң «сорақ тәхти»ниң алдиға апирип, униң үстидин:

Бу адәм кишиләрни қанунға хилап һалда Худаға ибадәт қилишқа қайил қиливатиду! — дәп шикайәт қилди. □

14 Павлус ағзини ачай дәп турушиға, валий Галлийо Йәһудийларға:

— Дәрвәкә, и Йәһудийлар, бу шикайитиңлар бирәр һаһәқлик яки еғир жинайәт тоғрисидә болған болса, сәвирчанлик билән силәргә қулақ салсам орунлуқ болатти. **15** Бирақ бу иш *пәқәт* бәзи нам-исимлар, сөзләр вә өзүңларниң *Тәврат* қануниңлар үстидә талаш-тартишларға четишлиқ экән, уни өзүңлар бир тәрәп қилиңлар! Мән бундақ ишларға сорақчи болмаймән! — деди. **16** Шуниң билән у уларни сорақ тәхти алдидин һайдап чиқарди.

17 Халайиқ синагогниң чоңи Состенисни тутувелип, сорақ тәхтиниң алдида қаттиқ урғили турди. Бирақ *валий* Галлийо бу ишларниң һеч қайсисиға қилчә писәнт қилмиди. □

Павлусниң Антакя шәһиригә қайтип келиши

18 Павлус Коринт шәһиридә йәнә көп күнләрни өткүзгәндин кейин, қериндашлар билән хошлишип, Прискилла вә Аквилаларниң һәмраһлиғида кемигә олтирип, Сурийәгә қарап кәтти. *Йолға чиқиштин илгири* у Кәнқрия шәһиридә Худаға ичкән бир қәсимидин чачлирини

□ **18:5** «Бирақ Силас билән Тимотий Македонийәдин кәлгәндин кейин, Павлус сөз-каламни йәткүзүшкә алдириди, жан көйдүрүп Йәһудийларға... гувалиқ бәрди» — Павлусниң бу роһландурулушиға бәлким үч муһим түрткә бар еди: — (1) у Силас вә Тимотийдин Тесалоникадики қериндашлар етиқатта чиң туруватиду, дегән хуш хәвәрни аңлиди («1Тес.» 3:6); (2) Македонийәдики жамаәтләр, болупму Филиппи жамаити Худаниң хизмитини илгири сүргүзүш үчүн әвәткән иқтисадий ярдәмни Силас вә Тимотийлар елип кәлгән еди («2Кор.» 1:5; «Фил.» 4:15). Шу ярдәм билән у бәлким пүтүн вақтини хуш хәвәр йәткүзүшкә сәрп қилалайтти. (3) у Македонийәдә болған вақитлирида көп зиянкәшликкә учриғачқа, һәм Афина шәһәрдикиләрниң сөз-каламға болған соғлуғини көрүп өзиниң ақиқлиғини көп сезивалди («1Кор.» 2:1-4). Лекин Силас вә Тимотийниң һәмраһлиғидин тәсәлли-риғбәт елип көп роһландурулди. ■ **18:5** Рос. 17:15.

□ **18:6** «улар униңға қарши чиқип...» — яки «улар өзлиригә қарши чиқип...». «буниң билән Павлус пешини қеқип...» — грек тилида «буниң билән Павлус кийимлирини қеқип...». Павлусниң «пешини қеқиш»и «силәрниң Худаниң сөз-калами билән мунасивитиңлар йоқ» дегән мәнини билдүридиған ишарәт еди. «Өз қениңлар өз бешиңларға чүшсун» — бу дегәнлик, силәр Худаниң нижатлик йолини рәт қилғандин кейин, өз ақивитиңларға өзүңлар жавапкар» дегән мәнидә. ■ **18:6** Мат. 10:14; Рос. 13:51. □ **18:7** «Титијус Юстус исимлик, Худадин қорқидиған бир киши» — «Худадин қорқидиған» дегән ибарә тоғрилиқ 13:26дики изаһатни көрүң. □ **18:8** «Нурғун Коринтликларму бу хәвәрни аңлап, етиқат қилип чөмүлдүрүшни қобул қилди» — «бу хәвәр»: (1) синагогниң чоңиниң етиқат қилғанлиғи яки (2) Павлусниң ейтқан сөзлирини көрситиду. Бизниңчә биринчи чүшәнчә тоғриду. ■ **18:8** 1Кор. 1:14. ■ **18:9** Рос. 23:11.

□ **18:12-13** «Ахая өлкиси» — Гретсийәниң муһим жайлирини өз ичигә алатти. Галлийо шу өлкениң валийси болған вақти миладийәдин кейинки 51-52-жыллар еди. □ **18:17** «халайиқ синагогниң чоңи Состенисни тутувелип, сорақ тәхтиниң алдида қаттиқ урғили турди» — Состенисниң Мәсиһкә етиқат қилған вақти намәлум («1Кор.» 1:1ни көрүң). Йәһудийларниң уни ундақ урушиниң сәвәви ениқ әмәс; у Мәсиһгә етиқат қилғучи болғанлиқтин яки синагогтикиләр өз әрзиниң нәтижисиз болуп чиққанлиғидин хапа болуп, синагог раисидин аччиғини чиқирвалмақчи болса керәк.

чүшүрүвәткән еди. □ ■ 19 Улар Әфәсус шәһиригә барғандин кейин, у Прискилла вә Аквилани қалдуруп қоюп өзи шу йәрдики синагогқа кирип, Йәһудийлар билән муназириләшти. 20 Улар уни узунрақ турушқа тәләп қиливиди, у қошулмай, 21 «Мән қандақла болмисун келәр һейтни Йерусалимда өткүзимән; андин Худа буйруса, силәрниң йениңларға йәнә келимән», — дәп улар билән хошлишип, Әфәсустин кемә билән йолға чиқти. □ ■

22 У Қәйсәрийә шәһиридә кемидин чүшүп, Йерусалимға чиқип жамаәт билән һал сорашқандин кейин, Антакя шәһиригә чүшүп кәтти. □ 23 Антакяда бир мәзгил турғандин кейин, у йәнә йолға чиқип Галатия вә Фригийә жутлирини бир-бирләп арилап, барғанла йеридә барлиқ мухлисларниң етиқатини қувәтлиди.

Аполлосниң Әфәсус вә Коринт шәһәрлиридә тәлим бериши

24 Бу арида, Искәндәрийә шәһиридә туғулған Аполлос исимлиқ бир Йәһудий Әфәсус шәһиригә кәлди. У натиқ адәм болуп, муқәддәс язмилардин хеләлә чоңқур савати бар адәм еди. □ ■ 25 У Рәбниң йоли тоғрилиқ тәлим алған болуп, отлуқ роһ билән Әйса һәққидә әйнән сөзләп тәлим берәтти. Бирақ униң хәвири пәқәт Йәһя пәйғәмбәрниң жүргүзгән чөмүлдүрүши билән чәклинәтти. □

26 У синагогда жүрәклик сөзләшкә башлиди. Уни аңлиған Прискилла билән Аквила уни өйигә елип берип, униңға Худаниң йолини техиму тәпсилий чүшәндүрди. □ 27 Кейин, Аполлос Ахая өлкисигә бармақчи болғанда, Әфәсуслуқ қериндашлар Ахаядики мухлисларға хәт йезип, улардин Аполлосни қарши елишни бәкму тәләп қилди. У шу йәргә берип, Худаниң меһришәпқити арқилиқ етиқат қилғанларға қошулуп, уларға зор ярдәмдә болди. □ ■ 28 Чүнки у хәлиқ-аләм алдида Йәһудийлар билән муназирилишип, уларға күчлүк рәддийә берип, муқәддәс язмиларни шәрһлиши билән Мәсиһниң Әйса екәнлигини испатлап бәрди.

19

Павлус Әфәсус шәһиридә

□ 18:18 «Кәнқрия шәһири» — Коринтниң порт шәһири болуп Коринттин йәттә километр жираққа жайлашқан еди. «Йолға чиқиштин илгири у Кәнқрия шәһиридә Худаға ичкән бир қәсимидин чачлирини чүшүрүвәткән еди» — Павлус немишкә қәсәм қилди? Алимларниң пикирлиридин: (1) у Коринт шәһиридә шунчә көп адәмләр хуш хәвәрни қобул қилғанлиғидин болған хошаллиғидин, Худаға алаһидә рәхмәт ейтиш үчүн; (2) йәнә бир қетим Йерусалим вә Йәһудийәдә туруватқан Йәһудий хәлиқни хуш хәвәргә қайил қилишқа тиришип уларға мошу қәсими арқилиқ өзини «Мән мән силәрдәк Худадин қорқидиған адәм» дәп көрситип уларға йеқинлашмақчи болуп қәсәм қилған. Биз иккинчи пикиргә майилмиз. Бәзи алимлар қәсәм ичкүчи Аквиладур, дәп қарайду. ■ 18:18 Чөл. 6:18; Рос. 21:23.

□ 18:21 «мән қандақла болмисун келәр һейтни Йерусалимда өткүзимән» — бәзи кона көчүрмиләрдә бу сөзләр тепилмай, пәқәт ««Худа буйруса, мән силәрниң йениңларға йәнә келимән», — дәп улар билән хошлишип, Әфәсустин кемә билән йолға чиқти» дейилиду. ■ 18:21 1Кор. 4:19; Ибр. 6:3; Яқ. 4:15. □ 18:22 «У Йерусалимға чиқип жамаәт билән һал сорашқандин кейин...» — Инжилда «Йерусалимға бериш» грек тилида дайим дегидәк пәқәт «Йерусалимға чиқиш» дәйтти. Йәһудий хәлқи үчүн Йерусалимға бериш «чиқиш», униңдин кетиш «чүшүш» билән билдүрүләтти. Павлус қәсимини ада қилип чиқиш үчүнму Йерусалимға берип келиши керәк. □ 18:24 «У ... муқәддәс язмилардин хеләлә чоңқур савати бар адәм еди» — грек тилида «У ... муқәддәс язмиларда күчлүк бир адәм еди». ■ 18:24 1Кор. 1:12. □ 18:25 «униң хәвири пәқәт Йәһя пәйғәмбәрниң жүргүзгән чөмүлдүрүши билән чәклинәтти» — демәк, Аполлосниң тәлими бәлким Йәһя пәйғәмбәрниң «Худаниң падишалиғи йеқинлашти», «Муқәддәс Роһқа чөмүлдүргүчи, йәни Кутқузғучи-Мәсиһ мениң кәйнимдин келиду» дегән сөзлиридин, шундақла «Мәсиһ Насарәтлик Әйса екән», дегән мәлуматлардин тәркиб тапқан болса керәк. У Әйса Мәсиһниң өлгини, тирилгәнлиги, шундақла униң Муқәддәс Роһни ата қилиши билән йеңи дәвир башлиғанлиғи тоғрилиқ хәвәрсиз қалған еди. 19:1-7 вә изаһатларни көрүң. □ 18:26 «Прискилла билән Аквила уни өйигә елип берип,...» — яки «Прискилла билән Аквила уни айрим елип,...». □ 18:27 «Кейин, Аполлос Ахая өлкисигә бармақчи болғанда, Әфәсуслуқ қериндашлар Ахаядики мухлисларға хәт йезип, улардин Аполлосни қарши елишни бәкму тәләп қилди» — башқа бир хил тәржимиси: — «Кейин, Аполлосни ригәтләндүрүп, Ахайидики мухлисларға хәт йезип, улардин Аполлосни қарши елишни тәләп қилди». ■ 18:27 1Кор. 3:6.

¹ Аполлос Коринт шәһиридики вақтида, Павлус сәпәр қилип, ички қуруқлуқ арқилиқ Әфәсус шәһиригә кәлди. У йәрдә бәзи мухлислар билән учришип, □ ■ ² улардин:

— Силәр етиқат қилғиниңларда, Муқәддәс Роһ силәргә ата қилинғанму? — дәп сориди.

— Яқ, биз һәтта Муқәддәс Роһ бар дегәнни зади аңлимаптикәнмиз, — дәп жавап бәрди улар. □

³ Павлус йәнә:

— Ундақта, силәр қандақ чөмүлдүрүлүштә чөмүлдүрүлгәнсиләр? — дәп сориди.

— Биз Йәһя пәйғәмбәр йәткүзгән чөмүлдүрүлүшни қобул қилдуқ, — деди улар. □

⁴ Павлус: — Йәһя пәйғәмбәр хәлиқкә йәткүзгән чөмүлдүрүлүш болса гуналарға товва қилишни билдүридиған чөмүлдүрүлүш болуп, уларға өзидин кейин кәлгүчигә, йәни Әйсәғә етиқат қилиш керәклигини тапилиған еди, — деди. ■

⁵ Улар буни аңлап, Рәб Әйсаниң намида чөмүлдүрүлүшни қобул қилди. ⁶ Павлус қолини уларниң үстигә тәккүзүп туруши билән, Муқәддәс Роһ уларға чүшти. Буниң билән улар намәлум тилларда сөзләшкә һәм пәйғәмбәрләрчә вәһий-бешарәтләрни йәткүзүшкә башлиди. □ ■

⁷ Улар тәхминән он икки әркәк киши еди.

⁸ Павлус үч ай давамида Әфәсус шәһиридики синагогқа кирип, жүрәклик билән сөз қилип, улар билән Худаниң падишалиғидики ишлар тоғрисида муназирилишип қайил қилишқа тиришти. ⁹ Лекин бәзилири жаһиллиқ қилип ишинишни рәт қилип, халайиқ алдида Рәбниң йолиға һақарәт кәлтүргәндә, Павлус улардин чиқип, мухлисларниму айрип чиқти. У һәр күни Тираннус исимлиқ адәмниң лексийиханисида муназирә-музакирә өткүзди. □ ■ ¹⁰ Бу иш икки жил давамлашти. Нәтижидә, Асия өлкисидики пүтүн хәлиқ, Йәһудийлар болсун, Грекләр болсун һәммәйлән Рәбниң сөз-каламини аңлиди. □

Скеваниң оғуллири

¹¹ Худа Павлусниң қоллири арқилиқ карамәт мөжизиләрни яратти. ■ ¹² Кишиләр һәтта қол яғлиқ вә пәртуқларни Павлусниң тенигә тәккүзүп, андин кесәлләрниң йениға апирип, уларниң үстигә япатти. Нәтижидә, кесәлләр сақийип, яман роһлар улардин чиқип кетәтти.

¹³ Лекин шу әтрапта жүридиған, «жінкәш» Йәһудийларин бәзилириму Рәб Әйсаниң намини ишлитип баққуси келип, жин чаплашқанлар үстидә туруп жинларға: «Павлус жакалаватқан

□ **19:1** «ички қуруқлуқ арқилиқ Әфәсус шәһиригә кәлди» — яки «егизликләр арқилиқ Әфәсус шәһиригә кәлди».

■ **19:1** 1Кор. 1:12 □ **19:2** «Муқәддәс Роһ силәргә ата қилинғанму?» — грек тилида: «Муқәддәс Роһни қобул қилдиңларму?». «Яқ, биз һәтта Муқәддәс Роһ бар дегәнни зади аңлимаптикәнмиз» — мошу жавапниң мәнәси бәлким «Муқәддәс Роһниң ата қилинғини яки Муқәддәс Роһниң инсанларға кәлгинини аңлимаптикәнмиз» дегәндәк болса керәк. □ **19:3** «Ундақта, силәр қандақ чөмүлдүрүлүштә чөмүлдүрүлгәнсиләр?» — яки «Ундақта, силәр немә дәп чөмүлдүрүлгәнсиләр?». Ениқки, шу кишиләр Әйса Мәсиһниң намиға чөмүлдүрүлгән болса, ундақта уларни чөмүлдүргүзчи етиқатчи уларға «Худа Мәсиһкә етиқат қилғучиларниң һәммисигә Муқәддәс Роһини соғат қилип ата қилиду» дәп чүшәндүргән болуши керәк еди. Чүнки Мәсиһдә болған хуш хәвәр дәл шуки: (1) Мәсиһниң қурбанлиғи билән етиқатчи инсанларниң гуналири кәчүрүм қилиниду; (2) Мәсиһниң қурбанлиғи билән Худа етиқатчи инсанларға йеңи бир һаят ата қилиду; мошу һаят Муқәддәс Роһниң инсанниң қәлбидә макан қилиши билән башлиниду. Расул Петрусниң сөзлиригә қараң (2:38-39), «1Пет.» 3:21 вә бу әйт тоғрисида «қошумчә сөз»имиздики изаһатларни көрүң.

«Биз Йәһя пәйғәмбәр йәткүзгән чөмүлдүрүлүшни қобул қилдуқ» — уларниң жававиға қариғанда, улар мәрһум Йәһя пәйғәмбәрниң мухлислири еди; мүмкинчилиги барки, улар Йәһя пәйғәмбәрниң товва қилиши вә суға чөмүлдүрүлүш тоғрилиқ тәлимлирини Аполлостин аңлиған еди. ■ **19:4** Мат. 3:11; Мар. 1:4; Луқа 3:16; Юһ. 1:26; Рос. 1:5; 11:16.

□ **19:6** «...Муқәддәс Роһ уларға чүшти. Буниң билән улар намәлум тилларда сөзләшкә һәм пәйғәмбәрләрчә вәһий-бешарәтләрни йәткүзүшкә башлиди» — Муқәддәс Роһниң уларға ата қилған «намәлум (карамәт) тилларда сөзләш» илтипати билән кишиләр өз сөзлирини чүшәнмигән һалда Худаға мәдһийә оқуп, униң сирлирини жакалайду («1Кор.» 14:2ни көрүң). ■ **19:6** Рос. 8:17; 11:15. □ **19:9** «халайиқ алдида Рәбниң йолиға һақарәт кәлтүргәндә...» — мошу йәрдә «Рәбниң йоли» грек тилида пәкәт «йол» дегән сөз билән ипадилиниду (чүнки етиқатниң нәзиридә пәкәт бир йолла бардур. 9:2ниму көрүң). «Тираннус исимлиқ адәмниң лексийиханисида муназирә-музакирә өткүзди» — «лексийихана» яки «мәктәп»: Бу бәлким пәлсәпә үгитидиған бир мәктәп болса керәк.

«Муназирә-музакирә өткүзүш» — бәлким ишәнмигәнләр билән муназирә қилиш (10-әйтни көрүң) вә ишәнгәнләргә көпрәк тәлим бериш. ■ **19:9** 2Тим. 1:15. □ **19:10** «Йәһудийлар болсун, Грекләр болсун...» — демәк, «Йәһудийлар болсун, Йәһудий әмәсләр болсун...». ■ **19:11** Мар. 16:20; Рос. 14:3.

Эйсаниң намидин саңа қаттиқ буйруқ беримән!» дәйдиған болди. □ 14 Бу ишни қилидиғанларниң арисиде Скева исимлиқ бир Йәһудий баш каһинниң йәттә оғлиму бар еди. □ 15 Лекин улар қоғливатмәкчи болған яман Роһ уларға жававән: — Эйсани тонуймән, Павлустин хәвирим бар, бирақ өзүңлар ким болисиләр?! — девиди, 16 яман Роһ чаплишивалған киши уларға етилип чиқип, уларни уруп шама қилип, уларниң үстидин ғалип кәлди. Улар ялаңач вә яриланған һалда өйдин қечип чиқип кәтти. 17 Бу иш Әфәсус шәһиридә туруватқан барлиқ Йәһудийлар вә Грекләргиму мәлум болуп, қорқунуч һәммисини басти вә Рәб Эйсаниң нами улукланди. 18 Нәтижидә, нурғун этиқатчилар бурунқи қилғанлирини иқрар қилип, алдиға чиқти. ■ 19 Сеһиргәрлик қилғанлардин нурғун адәмләр өзлириниң сеһиргәрлик китап-палнамилирини әкелип бир йәргә доғилап, көпчиликниң алдида көйдүрүшти. Бу китапларниң қиммити жәмий әллик миң күмүч тәңгигә йетәтти. □ 20 Шундақ қилип, Рәбниң сөз-калами күчгә егә болуп, бәрқ уруп үстүнлүккә өтти. ■

Әфәсус шәһиридә топилаң көтирилиду

21 Бу ишлар йүз бәргәндин кейин, Павлус көңлидә, Македонийә вә Ахая өлкисидин өтүп Йерусалимға беришқа нийәт бағлиди. У: — У йәргә барғандин кейин, Рим шәһирини көрүп келишим керәк, — деди. □ ■

22 Шуниниң билән, у өзигә ярдәмдә болуватқанлардин Тимотий билән Ерастус иккиләрни Македонийәгә әвәтиветип, өзи йәнә бир мәзгил Асия өлкисидә турди. □

23 Дәл шу чағда, Әфәсус шәһиридә Рәбниң йоли тоғрилиқ еғир малимачилиқ көтирилди. □ ■

24 Аял илаһ Артемисни сүрәтләп күмүч тәкчә-һәйкәлләрни ясиғучи Димитрий исимлиқ бир зәргәр бар еди. Униң бу иши һүнәрвәнләргә көп пайда тапқузатти. ■ 25 Димитрий һүнәрвәнләрни вә шуниниңға охшаш ишлар билән шуғуллиниватқан башқа устиларни жиғип, уларға:

— Бурадәрләр, бизниң гүллинишимизниң бу иш билән бағлиқ екәнлигини билисиләр;

26 һазир һелиқи Павлусниң немә ишларни қилип жүргәнлигини аңлиған һәм көргән болушуңлар керәк. У: «Қол билән ясивалған нәрсиләр илаһлар әмәс» дейиш билән, пәқәт Әфәсуста әмәс, бәлки пүткүл Асия өлкисидә дегидәк нурғунлиған кишиләрни қайил қилип, аздуруп бураватиду. ■ 27 Энди һазир бизниң бу содимизға бәтнам чаплаш хәвпи болупла қалмай, бәлки бүйүк аял илаһ Артемисниң бутханисиму әрзимәс дәп қарилип, һәтта Асия өлкиси вә пүткүл жаһан ибадәт қилидиған бу аял илаһимизниң шан-шәривиму йоқилиш хәвпигә дуч келиватиду! — деди. □

28 Бу сөзләрни аңлиған көпчилик ғәзәпкә чөмүп, қайта-қайта: — Әфәсуслуқларниң Артемисимиз бүйүктур! — дәп чуқан көтиришкә башлиди.

29 Буниң билән пүткүл шәһәр малиматаң болуп кәтти. Халайиқ Павлусниң сәпәрдашлиридин Македонийәлик Гаюс вә Аристархусларни тутуп сәрәп, серк мәйданиға тәңла йопурулуп

□ 19:13 ««җинкәш» Йәһудийлар» — мәхсус аталмиш «җин һайдаш қәспи» арқилиқ пул тапидиғанлар. «Эйсаниң намидин саңа қаттиқ буйруқ беримән!» — грек тилида: «... Эйсаниң намидин саңа қәсәм астида буйруймән!». □ 19:14 «Бу ишни қилидиғанларниң арисиде Скева исимлиқ бир Йәһудий баш каһинниң йәттә оғлиму бар еди» — яки «Бу ишни қилғучилар Скева исимлиқ бир Йәһудий баш каһинниң йәттә оғли еди». ■ 19:18 Мат. 3:6. □ 19:19 «жәмий әллик миң күмүч тәңгә» — бир тәңгигә бир қой келәтти. Шуңа һазирқи бойичә жәмий икки йерим миллион долларға баравәр еди (2006). ■ 19:20 Йәш. 55:11. □ 19:21 «Павлус көңлидә... нийәт бағлиди» — грек тилида «Павлус роһта... нийәт бағлиди». ■ 19:21 Рим. 15:25; Гал. 2:1. □ 19:22 «у өзигә ярдәмдә болуватқанлардин Тимотий билән Ерастус иккиләрни Македонийәгә әвәтиветип...» — Павлусниң шуниниң мәхсити уларниң бәлким өзини кутүш үчүн вә бәлким өзиниң беришиға тәйярлик қилиш үчүн еди (20:1-3ни көрүң). □ 19:23 «Дәл шу чағда, Әфәсус шәһиридә Рәбниң йоли тоғрилиқ еғир малимачилиқ көтирилди» — «Рәбниң йоли» грек тилида пәқәт «йол» дейилиду. ■ 19:23 2Кор. 1:8. ■ 19:24 Рос. 16:16. ■ 19:26 Зәб. 113:12; Йәр. 10:3. □ 19:27 «пүткүл жаһан ибадәт қилидиған бу аял илаһимизниң шан-шәривиму йоқилиш хәвпигә дуч келиватиду!» — Димитрийниң «аял илаһимизниң шан-шәриви» дегән сөзи бәлким Артемисниң һәйвәтлик бутханисиниму көрсәтмәкчи болуши мүмкин.

маңди. □ ■ 30 Павлус халайиқ арасиға кирмәкчи болған еди, лекин мухлислар униң киришигә йол қоймиди. 31 һәтта Павлусниң достлири болған өлкә әмәлдарлиридин безилариму униңға хәвәр йәткүзүп, уни серк мәйданиға беришқа тәвәккүл қилмаслиққа жекилиди.

32 Әнди бәзиләр буни дәп вақириса, бәзиләр уни дәп вақирешип, пүтүн сорун вараңчуруңға толди; кишиләрниң көпинчиси өзлириниң немигә жиғилғанлигиниму билмәйтти.

33 Йәһудийлар Искәндәр исимлиқ адәмни алдиға иштирип чиқиривиди, көпчилик уни алдиға турғузди. Искәндәр көпчиликкә қол ишарити қилип, *Йәһудийларни* ақлимақчи болди.

□ 34 Бирақ көпчилик униң Йәһудий экәнлигини билип қелип, һәммиси тәңла:

— Әфәсуслуқларниң Артемисимиз бүйүктур! — дәп икки саатчә чуқан көтирип турушти. □

35 Ахирда, шәһәрниң баш мирзиси халайиқни тиничландуруп мундақ деди:

— Әй Әфәсуслуқлар! Биз Әфәсуслуқларниң шәһириниң бүйүк Артемисниң бутханисиниң вә униң асмандин чүшкән сүритиниң қоғдиғучиси экәнлигини билмәйдиган ким бар!

□ 36 Бу ишларни инкар қилалмиған экән, өзүңларни бесивелишиңлар, башбаштақлиқ қилмаслиғиңлар керәк. 37 Чүнки силәр бу кишиләрни бу йәргә *сораққа тартишқа* елип кәлдиңлар; лекин улар я бутханиларни булғучилар я бизниң аял илаһимизға күпүрлүк қилғучилардин әмәс. 38 Әгәр Димитрий вә униңға қошулған һүнәрвәнләрниң мәлум бир кишиниң үстидин шикайити болса, сорақханилар очуқ турмақта вә сорақчи валийларму бар.

Улар шу йәрләрдә бир-бири билән дәвалашсун; 39 вә башқа бирәр мәсилилириңлар болса, рәсмий сорунда бир тәрәп қилиниши лазим. 40 Биз әнди йәнә бүгүнки вақиәни топилаң дәп әрз қилиниш хәвпидә туруватимиз; чүнки бу малиманчлиқниң һеч сәвәви көрситилмигәчкә, һесавиниму берәлмәймиз-дә!

40b Бу сөзләрни қилип болуп, у жиғилған халайиқни тарқитивәтти.

20

Павлусниң Македонийә вә Юнанға қайта бериши

1 Топилаң бесиққандин кейин, Павлус мухлисларни чақирип, уларни риғбәтләндүрди вә улар билән хошлишип, Македонийәгә қарап кәтти. □ 2 У шу әтраптики жутларни арилап, етиқатчиларни нурғун сөз-тәлимләр билән риғбәтләндүргәндин кейин, Юнанға берип, □ 3 у йәрдә үч ай турди. Павлус кемигә олтирип Сурийәгә маңай дәп турғанда, Йәһудийларниң уни өлтүрүш сүйқәсти билинип қелип, у Македонийә арқилиқ *қуруқлуқ билән* қайтип кетиш қарариға кәлди. 4 Униңға һәмраһ болғанлар Бериялиқ Пиррусниң оғли Сопатер, Тесалоникалиқлардин Аристархус билән Секундус, Дәрбәлик Гаюс, Тимотий вә Асия өлкисидин Тикикус билән Трофимуслар еди. ■ 5 Улар авал Троас шәһиригә берип, бизниң йетип беришимизни күтүп турди. □ 6 Биз болсақ «петир нан һейти» күнлиридин кейин, Филиппи шәһиридин кемигә олтирип, бәш күндин кейин Троасқа келип, улар билән учраштуқ вә у йәрдә йәттә күн турдуқ.

□ 19:29 «Халайиқ ... Гаюс вә Аристархусларни тутуп сөрәп, серк мәйданиға тәңла йопурулуп маңди» — Артемисниң «бүйүк бутханиси» йоқап кәтти, амма бу серк мәйдани бүгүнгә қадәр мөвжүт, униңға 25000 киши сигиду.

■ 19:29 Рос. 20:4; 27:2; Кол. 4:10. □ 19:33 «көпчилик уни алдиға турғузди» — бәзи кона көчүрмиләрдә «көпчилик бу иш униңға бағлиқ дәп ойледи» дейилиду. □ 19:34 «Бирақ көпчилик униң Йәһудий экәнлигини билип қелип, һәммиси тәңла: — Әфәсуслуқларниң Артемисимиз бүйүктур! — дәп икки саатчә чуқан көтирип турушти» — халайиқ Искәндәрни Павлус билән мунасивәтлик адәм, немила болмисун Йәһудий болғачқа, бутпәрәсликкә қарши болса керәк, дегән ойда болған болса керәк. □ 19:35 «Артемисниң ... асмандин чүшкән сүрити...» — яки «Артемисниң ... асмандин чүшкән теши...».

□ 20:1 «Павлус мухлисларни чақирип, уларни риғбәтләндүрди вә улар билән хошлишип...» — бәзи кона көчүрмиләрдә «Павлус мухлисларни чақирип, уларни қучаглап улар билән хошлишип,...» дегән сөз дейилиду. □ 20:2 «Юнан» — яки «Гретисйә». ■ 20:4 Рос. 19:29; 21:29; 27:2; 1Кор. 1:14; Әф. 6:21; Кол. 4:7,10; 2Тим. 4:12; Тит. 3:12. □ 20:5 «Улар авал Троас шәһиригә берип...» — бәлким кемидә. «...бизниң йетип беришимизни күтүп турди» — «биз» Луқаниң йәнә Павлус билән биллә экәнлигини көрситиду.

⁷ Һәптиниң биринчи күни, биз нан уштушқа жәм болғанда, Павлус әтиси кәтмәкчи болғачқа, жамаәткә сөз қилишқа башлиди; сөзини түн йеримгичә узартти. ⁸ Биз жәм болған жуқуриқи қәвәттики өйдә нурғун қара чирақлар йенип туратти. ⁹ Әвтикус исимлиқ бир жигит деризидә олтарған еди. Павлус сөزلәп хелә бир йәргә барғанда, уни үгдәк бесиватқан еди. Андин у ғәриқ уйқиға кетип, у үчинчи қәвәттин йәргә жиқилип чүшти. Көпчилик уни йәрдин көтирип қариса, у өлүп болған еди. ¹⁰ Павлус пәскә чүшүп, униң үстигә етилип, қучағлап туруп:

Азапланмаңлар, у тириккән! — деди. ¹¹ Қайтидин өйгә чиқип, нанни уштуп йегәндин кейин, Павлус улар билән таң атқичә узун сөzlәшти вә у бу йәрдин йолға чиқти. ¹² Троастиқиләр болса һелиқи жигитни өйигә һаят апирип қойди. Улар буниңдин чәксиз тәсәлли тапти.

Павлусниң Әфәсус ақсақаллири билән хошлишиши

¹³ Биз болсақ Павлустин бурун Ассос шәһиригә кемә билән бардуқ. Чүнки Павлус шу йәргә пиядә барай, силәр мәндин авал йетип берип, у йәрдә мени кемигә еливелишни күтүңлар, дәп орунлаштурған еди. ¹⁴ Ассоста у биз билән учрашқандин кейин биз уни кемигә елип Митулин шәһиригә кәлдуқ. ¹⁵ Андин шу йәрдин чиқип, әтиси Хийос арилиниң удулиға келип турдуқ. Үчинчи күни Самос арилиға йетип кәлдуқ вә Трогиллиум шәһиридә қондуқ; униң әтиси Милетус шәһиригә бардуқ. ¹⁶ Чүнки Павлус Асия өлкисидә көп вақитни өткүзүвәтмәслик үчүн, деңиз сәпиридә Әфәсуста тохтимай өтүп кетишни қарар қилған еди. Сәвәви, у «орма һейти» күнини мүмкинқәдәр Йерусалимда өткүзүш үчүн алдирайтти. ¹⁷ Анди Милетус шәһиридин Әфәсусқа адәм әвәтип, жамаәттики ақсақалларни чақирди. ¹⁸ Улар кәлгәндин кейин, у уларға мундақ деди:

— Мән Асия өлкисигә аяқ басқан биринчи күндин тартип, силәр билән қандақ өткәнлигим һәр бириңларға мәлум. ¹⁹ Рәбниң хизмитидә һәр тәрәптә кәмтәр болуп, көз яшлирим төкүлгәнлигини, шундақла Йәһудийларниң сүйқәстлири түпәйлидин бешимдин өткән синақларда чидиғанлиғимни билисиләр, ²⁰ вә йәнә мәйли аммиви сорунларда болсун яки өй-өйләрдә болсун, силәргә тәлим бәргинимдә, силәргә пайдилиқ болсила һеч немини айимай жакалап, ²¹ Йәһудийлар һәм Грекләргиму Худа алдида товва қилиш вә Рәббимиз Әйса Мәсиһгә етиқат қилиш керәклигигә гувалиқ берип жекилигәнлигим һәммиңларға мәлум. ²² һазир мана, роһта бағланған һалда Йерусалимға кетиватимән. У йәрдә немә ишларниң бешимға чүшидиғанлигини уқмаймән; ²³ Пәқәт шуни билимәнки, Муқәддәс Роһ мән барғанла шәһәрләрдә зиндан кишәнлири вә азап-оқубәтләрниң мени күтүп туридиғанлигини алдин ениқ ейтип кәлмәктә. ²⁴ Лекин мән өз мусапәмни тамамлишим, Рәб Әйсадин тапшурувалған хизмәтни ада қилишим, йәни Худаниң меһри-шәпқити тоғрисидики хуш хәвәрниң толуқ гувачиси болушум үчүн, өз һаятимни қилчә айимаймән. ²⁵ Мән силәр

□ **20:7** «Һәптиниң биринчи күн» — йәни «йәкшәнбә күни». «биз нан уштушқа жәм болғанда» — «нан уштуш»: Әйсаниң өлүмини хатирләш үчүн нан уштулиду («1Кор.» 11:20-34ни көрүң). □ **20:8** «Биз жәм болған жуқуриқи қәвәттики өйдә нурғун қара чирақлар йенип туратти» — бу чирақларниң ис-түтәклириниң өйни қаплиши билән 9-айәттә тилға елинған Әвтикусниң ухлап қелишиға тәсир йәткүзгән болуши мүмкин. ■ **20:10** 1Пад. 17:21; 2Пад. 4:34. □ **20:12** «Улар буниңдин чәксиз тәсәлли тапти» — әйни грек текст«Улар тапқан тәсәлли аз әмәс еди». □ **20:15** «үчинчи күни Самос арилиға йетип кәлдуқ вә Трогиллиум шәһиридә қондуқ...» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «Трогиллиум шәһиридә қондуқ» дегән сөз тепилмайду. «әтиси Хийос арилиниң удулиға келип ... үчинчи күни Самос арилиға йетип кәлдуқ вә Трогиллиум шәһиридә қондуқ; униң әтиси Милетус шәһиригә бардуқ» — бу сәпәр йоли әғәй Әфәсус шәһиридин өткән еди (16-айәтни көрүң). □ **20:16** «орма һейти» — Тәвратта Йәһудий хәлқигә бекитилгән төртинчи һейт; у һейт «өтүп кетиш һейти»дин әллик күн кейин болғачқа, грек тилида «әлликлик һейт»му дейлиду. һазирқи календардики вақит бәлким 5-ай еди. «Лав.» 23-бапни көрүң. ■ **20:16** Рос. 21:4,12. ■ **20:21** Мат. 3:2; Мар. 1:15; Луқа 24:47. □ **20:22** «мана, роһта бағланған һалда Йерусалимға кетиватимән» — «роһта бағланған һалда» — уни қозғайдиған бу тәсирниң өз роһида яки Муқәддәс Роһта болғанлиғи ениқ әмәс. Павлусниң бу нийити бу ишта тоғра яки тоғра әмәс? 21:4-айәттики хәвәрдин қариганда, униң шу қәтғий нийити тоғра әмәс, дәп ойлашқа майил болимиз. ■ **20:24** Рос. 21:13; Гал. 1:1; Тит. 1:3.

билән арилишип, һәммиңлар арисидә жүрүп Худаниң падишалиғини жакалидим; әнди мана маңа мәлумки, буниңдин кейин силәрдин һеч ким йүзүмни қайта көрәлмәйсиләр. □ ²⁶ Шуниң үчүн, бүгүн силәргә гувалиқ қилип ейтип қояйки, мән һеч бириниң қениға қәриздәр әмәсмән. □ ²⁷ Чүнки мән Худаниң толук мәхсәт-ирадисини қилчә елип қалмай силәргә баян қилип йәткүзүштин баш тартмидим. ²⁸ Муқәддәс Роһ силәрни Худаниң жамаитини беқиш үчүн Униң падиси ичидә йетәкчи қилип тиклигән еди; әнди өзүңларға һәм Өз Оғлиниң қени билән сетивалған барлиқ падисиға сәгәк болуңлар! □ ■ ²⁹ Чүнки маңа аянки, мән кәткәндин кейин, чилбәриләр араңларға кирип, падини һеч айимайду, ■ ³⁰ һәмдә һәтта араңлардинму бәзиләр мухлисларни өзлиригә тартивелиш үчүн һәқиқәтни бурмилиған түрлүк ишларни сөзләйду. ■ ³¹ Шуңа, сәгәк болуңлар, мениң үч жил кечә-күндүз демәй, һәр бириңларға көз яшлирим билән тохтимай несиһәт берип турғанлиғимни есиңларда тутуңлар.

³² Әнди мән силәрни Худаға вә Униң меһри-шәпқәт йәткүзидиған сөз-каламиға тапшуриман. Бу сөз-калам етиқатиңларни қурушқа һәм пак-муқәддәс қилинған барлиқ хәлқи арисидә илтипат қилинидиған мирастин силәрни несип қилишқа қадирдур. □ ³³ Мән һеч қачан һеч кимдин кийим-кечәк яки алтун-күмүч тама қилип бақмиғанман. ■ ³⁴ Силәргә мәлумки, мән икки билигимгә тайинип, өзүмниң вә һәмраһлиримниң һәжитидин чиқтим. ■ ³⁵ Бундақ қилип һәр бир ишларда мән силәргә мошундақ әжир-әмгәк арқилиқ әжиз-һәжәтмәнләргә ярдәм бериш лазимлиғини, шундақла Рәб Әйса өзи ейтқан: «Бәрмәк алмақтинму бәхитликтур» дегинини есиңлардин чиқармаслиғиңлар керәклиғини көрсәттим.

³⁶ Бу сөзләрни қилип болуп, у һәммәйлән билән бирликтә тизлинип олтирип дуа қилди. ■ ³⁷ Һәммәйлән қаттиқ жиғлишип кәтти; Павлусниң бойниға есилип қучаглап, қизғин сөйүшти. ³⁸ Уларни әң азаплиғини Павлусниң, «Буниңдин кейин йүзүмни қайта көрәлмәйсиләр» дегән сөзи болди. Кейин, улар уни кемигә чиқирип узитип қойди.

□ **20:25** «Мән силәр билән арилишип, һәммиңлар арисидә жүрүп Худаниң падишалиғини жакалидим» — мошу йәрдә «Худаниң падишалиғи» грек тилида пәқәт «падишалиқ» билән ипадилиниду. □ **20:26** «Силәргә гувалиқ қилип ейтип қояйки, мән һеч бириниң қениға қәриздәр әмәсмән» — демәк, «араңларда һәр қандақ бир киши хуш хәвәр аңлаш пурсити болмай, қуткузулмиған болса мән буниңға жавапкар әмәсмән» дегәндәк. □ **20:28** «Худаниң... Өз Оғлиниң қени билән сетивалған барлиқ падиси» — «Өз Оғлиниң қени билән» грек тилида «Өзиниңкиниң қени билән» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ **20:28** Әф. 1:7; Кол. 1:14; 1Пет. 1:19; 5:2; Вәһ. 5:9. ■ **20:29** 2Пет. 2:1. ■ **20:30** Зәб. 40:10; Мат. 16:21; Рос. 1:17; 1Юһа. 2:19. □ **20:32** «Бу сөз-калам етиқатиңларни қурушқа ... қадирдур» — силәрниң «етиқатиңларни қуруш» грек тилида пәқәт «силәрни қуруш» дегән билән ипадилиниду. ■ **20:33** 1Кор. 9:12; 2Кор. 11:9; 12:13. ■ **20:34** Рос. 18:3; 1Кор. 4:12; 1Тес. 2:9; 2Тес. 3:8. ■ **20:36** Рос. 21:5.

Росул Павлусниң хуш хәвәрни жакарлиған 3-сәпири

Росул Павлусниң хуш хәвәрни жакарлиған 3-сәпири

21

Павлусниң Йерусалимга бериши

¹ Андин биз улардин ажрилип чиққандин кейин, кемә билән удул Қос арилиға қарап йол алдуқ. Этиси, Родос арилиға, у йәрдин Патара шәһиригә бардуқ. ² Патарада Фәникийә райониға баридиған бир кемини тепип, униңға олтирип йолға чиқтуқ. ³ Сипрус арили көрүнгәндин кейин, уни сол тәрипимиздә қалдуруп өтүп, Сурийәгә қарап меңип, Тур шәһиридә қуруқлуққа чиқтуқ. Чүнки кемә бу йәрдә жүк чүшүрмәкчи еди. ⁴ У йәрдә мухлисларни тепип, уларниң йенида йәттә күн турдуқ. Уларға Муқәддәс Роһниң вәһийиси келип, улар Павлусқа айиғиң Йерусалимга басмисун, дәп несихәт қилди. ⁵ Бирақ биз у йәрдә туруш вақтимиз тошқанда, сәпиримизни давамлаштурдуқ. Уларниң һәммиси, жүмлидин хотун-балилири бизни шәһәрниң сиртиғичә узитип чиқти. һәммимиз деңиз

□ **21:1** «Андин биз улардин ажрилип чиққандин кейин, кемә билән удул Қос арилиға қарап йол алдуқ. Этиси, Родос арилиға, у йәрдин Патара шәһиригә бардуқ» — бу әйәттики «биз», «алдуқ» вә «бардуқ» дегән сөзләргә қариганда, Луқа йәнә Павлусқа һәмраһ болди. □ **21:3** «уни , йәни Сипрус арилини сол тәрипимиздә қалдуруп өтүп...» — демәк, «униң жәнубидин айленип өтүп...». □ **21:4** «Уларға Муқәддәс Роһниң вәһийиси келип, улар Павлусқа айиғиң Йерусалимга басмисун, дәп несихәт қилди» — «несихәт қилди» дегәнниң башқа хил тәржимиси: «несихәт қилатти». Муқәддәс Роһ уларға Павлусниң Йерусалимда тартидиған азаплиридин хәвәр бәргән еди. У аллиқачан башқа йәрләрдик мухлислардин мошу хәвәрни аңлиған (20:23). Лекин мошу йәрдә Муқәддәс Роһниң униңға «бармисун» дегән сөзигә қариганда, униң Йерусалимга бериши Худаниң ирадиси әмәс, дәп ойлашқа майилмиз. ■ **21:4** Рос. 20:23; 21:12.

бойида тизлинип олтирип биллә дуа қилдуқ. ⁶ Қучағлишип хошлашқандин кейин, биз кемигә чиқтуқ, улар өйлиригә қайтишти.

⁷ Тур шәһиридин деңиз сәпиримизни давамлаштуруп, ахирида Питолимайс шәһиригә кәлдуқ. У йәрдики қериндашлар билән көрүшүп, уларниң йенида бир күн турдуқ.

⁸ Этиси, у йәрдин айрилип, Қәйсәрийә шәһиригә кәлдуқ. Биз бурун Йерусалимдики «йәттә хизмәткар»дин бири болған, хуш хәвәрчи Филипниң өйигә берип қондуқ. ⁹ Бу кишиниң теги ятлиқ қилинмиған, бешарәт-вәһийләрни йәткүзидиған төрт қизи бар еди. ¹⁰ Биз у йәрдә бир нәччә күн турғандин кейин, Агабус исимлиқ бир пәйғәмбәр Йәһудийә өлкисидин чүшти. ¹¹ Бу киши бизниң алдимизға келип, Павлусниң бәлвәғини қолиға елип, өзиниң пут-қолини бағлап:

— Муқәддәс Рох мундақ дәйду: — Йәһудийлар бу бәлвәғниң егисини Йерусалимда мошундақ бағлап, ят әлликләрниң қолиға тапшуриду! — деди. ¹²

¹² Буларни аңлап, һәм биз һәм шу йәрлик кишиләр билән бирликтә Павлустин Йерусалимға бармиғин дәп өтүндуқ. ¹³ Лекин Павлус жававән:

— Силәр немишкә бунчивала жиғлап, жүригимни езисиләр? Мән Йерусалимда Рәб Әйсаниң нами үчүн тутқун болушла әмәс, шу йәрдә өлүшкиму тәйярмән, — деди.

¹⁴ Биз уни қайил қилалмай, ахирида сүкүт қилип:

— Рәбниң ирадиси ада қилинсун! — дедуқ. ¹⁵

¹⁵ Бу күнләрдин кейин, жүк-тақимизни жиғиштуруп, Йерусалимға чиқип бардуқ.

¹⁶ Қәйсәрийәлик мухлислардин бир нәччиси биз билән сәпәрдаш болди; улар Минасон исимлиқ бир кишиниң өйидә қонимиз дәп уни биргә елип маңди; бу киши Сипруслуқ, қери мухлис еди. ¹⁷

Павлусниң Яқуп билән көрүшүши

¹⁷ Йерусалимға йәткәндә қериндашлар бизни хошаллиқ билән қарши алди. ¹⁸ Этиси, Павлус биз билән биллә Яқупни көргили барди. Яқуп билән ақсақалларниң һәммиси у йәргә жиғилған еди. ¹⁹ Павлус улар билән саламлашқандин кейин, Худаниң өзиниң хизмити арқилиқ әлләр арасида қилған ишлирини бир-бирләп уларға тәпсилиий ейтип бәрди.

²⁰ Буларни аңлиғанда, улар Худаға мәдһийә оқуди, андин Павлусқа:

— Көрүватисән, и қериндишим, Йәһудийлар ичидә қанчә миңлиған етиқат қилғучилар бар! Уларниң һәммиси Тәврат қануниға әмәл қилишқа интайин қизғин экән. ²¹ Улар сениң тоғраңда: «У әлләрниң арасида яшиған пүтүн Йәһудийларға Муса пәйғәмбәргә тапшурулғинидин йенишни, йәни балилирини хәтнә қилдурмаслиқни, Йәһудийларниң әнъәнилиригә риайә қилмаслиқни үгитиду» дәп аңлиди. ²² Әнди қандақ қилиш керәк? Чүнки халайиқ чоқум сениң бу йәргә кәлгәнлигиңни аңлап қалиду. ²³ Шуңа бизниң дегинимиздәк қилғин: Аримизда қасәм ичкән төрт адәм бар. ²⁴ Сән уларни елип, улар билән бирликтә Тәвраттики тазилиниш қайдисидин өтүп, уларниң қурбанлиқ чиқимлирини өзүң көтәргин, андин улар чачлирини чүшүрәләйду. Буниң билән, һәммәйлән сән тоғрилиқ аңлиғанлириниң һәммисиниң раст әмәслигини вә сениң өзүң Тәвратқа тәртиви бойичә

□ **21:8** «Биз бурун Йерусалимдики «йәттә хизмәткар»дин бири болған, хуш хәвәрчи Филипниң өйигә берип қондуқ» — Йерусалимдики «йәттә хизмәткар» — 6-бағни көрүң. ■ **21:8** Рос. 6:5; 8:29. ■ **21:9** Ио. 2:28-29; Рос. 2:17. ■ **21:10** Рос. 11:28. □ **21:11** «Йәһудийлар бу бәлвәғниң егисини Йерусалимда мошундақ бағлап, ят әлликләрниң қолиға тапшуриду!» — 21-36-айәтләрни көрүң. Павлус римлиқларниң соригиға тартилиду.

Йәһудийларниң өз адәмлиридин бирини ят әллик кишиләрниң қолиға тапшуруши өзлиригә бәк уятлиқ иш болғачқа, уларниң Павлусқа болған өчмәнлиги наһайити ениқ туриду. ■ **21:11** Рос. 20:23; 21:33. ■ **21:14** Мат. 6:10; Лука 11:2; 22:42. □ **21:16** «улар Минасон исимлиқ бир кишиниң өйидә қонимиз дәп уни биргә елип маңди; бу киши Сипруслуқ, қери мухлис еди» — башқа бир хил тәржимиси: — «улар бизни (Йерусалимдики) өйидә күтмәкчи болған Минасон исимлиқ бир Сипруслуқни биз билән елип, униң өйигә башлап барди». □ **21:23** «Аримизда қасәм ичкән төрт адәм бар» — «қасәм ичкән» Худаниң алдида ичкән; бу Худаниң разилиғини елиш үчүн яки униңға тәшәккүр ейтиш үчүн болған болса керәк. Бундақ қилиши әмәлийәттә «йеңи әһдә»гә мувапиқ әмәс, бәлки «кона әһдә»гә аит иш еди.

риайә қиливатлиғиңни биллип йетиду. □ ²⁵ Амма әлләрдин болған етиқатчиларға кәлсәк, биз уларға пәқәтла бутларға аталған нәрсиләрни йемәслик, қанни вә боғуп союлған һайванниң гөшиниму йейиштин вә жинсий бузуклуқтин өзлирини сақлаш тоғрилиқ қараримизни өткәнки хәт арқилиқ уқтурдуқ. ■

²⁶ Буниң билән, Павлус у кишиләрни елип, әтиси өзи улар билән биллә тазилиниш қаидисини өткүзүшти; андин у ибадәтханиға кирип, *каһинларға* өзлириниң паклиниш муддитиниң қачан тошудиганлиғи, йәни һәр қайсиси үчүн қурбанлиқ қилинишниң қайси күни болидиғанлиғини уқтуруп қойди. □ ■

Павлусниң ибадәтханида тутқун қилиниши

²⁷ Йәтгә күнлүк муддәт тошушқа аз қалғанда, Асия өлкисидин кәлгән бәзи Йәһудийлар Павлусни ибадәтханида көрүп, халайиқни қутритип, униңға қол селип: ²⁸ — Әй Исраиллар, ярдәмдә болуңлар! һәммә йәрдила, һәммә адәмгә хәлқимизгә, Тәврат қануниға вә ибадәтханиға қарши сөзләрни үгитиватқан адәм дәл шу. Униң үстигә, у йәнә Грекләрни ибадәтханамизгә башлап кирип, бу муқәддәс жайни булғиди! — дәп чуқан көтәрди ²⁹ (уларниң бундақ дейишиниң сәвәви, әслидә улар шәһәрдә Әфәсуслуқ Трофимусниң Павлус билән биллә болғанлиғини көргән еди вә Павлус уни ибадәтханиға башлап киргән, дәп ойлиған еди). □ ■

³⁰ Шуниң билән, пүтүн шәһәр зил-зилигә кәлди. Халайиқ тәрәп-тәрәптин жүгүрүп келип, Павлусни тутуп, ибадәтханидин сөрәп елип чиқти. Ибадәтханиниң дәрвазилири дәрһал тақиветилди. □ ³¹ Бу топ адәм Павлусни уруп өлтүрүвәтмәкчи болуп турғанда, пүткүл Йерусалимни малиманчилик қаплап кәткәнлиги тоғрисидики бир хәвәр у йәрдә турушлуқ Рим қисминиң миң бешиға йәткүзүлди. □ ³² Миң беши дәрһал ләшкәр вә бир нәччә йүз бешини елип, топ-топ адәмләрни бастурушқа жүгүрүп кәлди. Миң беши вә әскәрләрни көргән халайиқ Павлусни уруштин тохтиди. ³³ Миң беши алдиға өтүп, ләшкәрләрни Павлусни тутуп икки зәнжір билән бағлашқа буйруди. Андин у:
— Бу адәм ким? У немә гуна қилди? — дәп сориди. ■

³⁴ Лекин *топилаңчиларниң* ичидә бәзиләр уни десә, бәзиләр буни дейишип вақирешатти. Малиманчилик түпәйлидин миң беши һәқиқий әһвални ениқлашқа амалсиз қелип, ахир Павлусни қәлғәгә елип кетишни буйруди. ³⁵ Лекин Павлус қәлғәниң пәләмпийигә кәлгәндә, топилаңчилар техиму зораванлишип кәткәчкә, ләшкәрләр уни көтиришкә мәжбур болди.

³⁶ Чүнки уларниң кәйнидин топ-топ адәмләр әгишип меңип:
— У йоқитилсун! — дәп вақирешатти. ■

Павлусниң гувалиқ берип ақлиниши

³⁷ Кәлгә әкирилишигә аз қалғанда, Павлус миң бешиға:

□ **21:24** «тазилиниш қаидисидин өтүп...» — «тазилиниш» ибраний тилида болса «таһарәт». Якуплар ейтқан шу «Тәврат қануниға әмәл қилишқа интайин қизғин» болған Йәһудий етиқатчилар бәлким Павлусни «Йәһудий әмәсләр»ниң зиминлиридин өтүши билән «напак болди» дәп қариши мүмкин еди. «Улар чачлирини чүшүрәләйду» — Тәврат, «Чөл.» 6:13-20ни көрүң. «Назарийлар» Худа алдида дуасиниң илтижа қилиниши үчүн яки тәшәккүр ейтиши үчүн чачлирини узун қоюватәтти. Қәсәмниң мөһлити тошқанда, авал қурбанлиқ сунуп андин чачлирини чүшүрүвәтәтти. ■ **21:25** Яр. 9:4; Мис. 20:3; Рос. 15:23; 1Кор. 8:1. □ **21:26** «... Павлус у кишиләрни елип, әтиси өзи улар билән биллә тазилиниш қаидисини өткүзүшти; андин у ибадәтханиға кирип, ... һәр қайсиси үчүн қурбанлиқ қилинишниң қайси күни болидиғанлиғини уқтуруп қойди» — бу иш, йәнә Якупниң тәшәббус қилғини һәмдә униңға Павлусниң қошулуши, униң бу төрт киши билән «тазилиниш»и вә улар билән биллә қурбанлиқ қилиши тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **21:26** Рос. 24:6. □ **21:29** «... әслидә улар шәһәрдә Әфәсуслуқ Трофимусниң Павлус билән биллә болғанлиғини көргән еди» — Әфәсуслуқ Трофимус Йәһудий әмәс, грек еди, әлвәттә. ■ **21:29** Рос. 20:4; 2Тим. 4:20. □ **21:30** «Халайиқ тәрәп-тәрәптин жүгүрүп келип, Павлусни тутуп, ибадәтханидин сөрәп елип чиқти. Ибадәтханиниң дәрвазилири дәрһал тақиветилди» — мәхсити шүбһисизки, ибадәтханиниң өзидә қалаймиқанчилик чиқмисун үчүн еди. □ **21:31** «ләшкәр қисминиң миң беши» — грек тилида «хилиарқ»; әмәлийәттә 600 әскәрни башқуратти. ■ **21:33** Рос. 21:11. ■ **21:36** Лука 23:18; Юһ. 19:15; Рос. 22:22.

— Сизгә бир еғиз сөз қилсам боламдикин? — дәп сориди.

Миң беши: — Грекчә биләмсән? ³⁸ Ундақта, илгири исян көтирип, «хәнжәрчи қатиллар»дин төрт миң адәмни башлап чөлгә қечип кәткән хелиқи Мисирлиқ әмәсмүсән? — дәп сориди. □

³⁹ Лекин Павлус: — Мән Йәһудий, Киликийә өлкисидики улук шәһәр Тарсусниң пухрасимән. Халайиққа бир нәччә еғиз сөз қилишимға ижәзәт қилишиңизни өтүнимән, — деди. ■

⁴⁰ Миң беши ижәзәт беривиди, Павлус пәләмпәйдә туруп, халайиққа қол ишарити қилди. Қаттиқ жим-житлиқ басқанда, у ибраний тилида сөزلәшкә башлап: — □

22

¹ — Қериндашлар вә ата-бовилар! Әнди өзүмни ақлаш сөзлиримгә кулақ салғайсиләр, — деди.

² Улар Павлусниң ибраний тилида сөзлигинини аңлап, техиму жим болушти. У сөзини давам қилди:

³ — Мән бир Йәһудий, Киликийәдики Тарсус шәһиридә туғулдум; лекин бу шәһәрдә беқип чоң қилиндим, Гамалийәлниң қол астида ата-бовилиримизға тапшурулған Тәврат қануниниң зир-зәвәрлирини қоймай үгинип тәлим-тәрбийә алдим. Мән силәрниң бүгүн болғиниңларға охшаш, Худа йолиға интайин қизғин едим. □ ■ ⁴ Мән бу йолдикиләрни һәтта өлтүрүшкичә зиянкәшлик қилип, уларни әр-аял демәй тутқун қилип зинданға салдурдум. □ ■ ⁵ Бу тоғрилиқ баш каһин вә алий кеңәшмидики барлиқ ақсақалларму маңа гувачидур. Мән улардин Дәмәшқтики Йәһудий қериндашларға йезилған хәтләрни тапшурувелип, шу йәрдә туруватқан бу йолдикиләрни жазалаш үчүн, уларни тутқун қилип Йерусалимға апиримән дәп йолға чиққан едим. ⁶ Әнди шундақ болдики, сәпәр қилип Дәмәшқкә йеқинлашқанда, чүшкә йеқин, туюқсиз асмандин күчлүк бир нур чүшүп, әтрапимни йорутувәтти. ■ ⁷ Мән йәргә жиқилип кәттим, андин маңа: «Саул, Саул, Маңа немишкә зиянкәшлик қилисән?» дегән авазни аңлидим. ⁸ «И Рәб, сән кимсән?» дәп сорисам, У маңа: — «Мән сән зиянкәшлик қиливатқан Насарәтлик Әйсадурмән!» деди. ⁹ Мән билән биллә меңиватқанлар у нурни көргән болсиму, лекин маңа қилған сөзләрни чүшәнмиди. □ ■ ¹⁰ Мән йәнә, «И Рәб, немә қилишим керәк?» дәп сорисам, Рәб маңа, «Орнундин тур, Дәмәшқкә кир, шу йәрдә сән ада қилиш бекитилгән ишларниң һәммиси тоғрилиқ саңа ейтип берилиду!» деди. ¹¹ Хелиқи нурниң жулалиғидин көзлирим көрмәс болуп қалди. Йенимдикиләр қолумдин йетәкләп, Дәмәшқкә елип кирди.

¹² У йәрдә Тәврат қануниға ихлас бағлиған, Дәмәшқтики барлиқ Йәһудийларниң һөрмитигә сазавәр болған Ананияс исимлиқ бир киши бар еди. ■ ¹³ У келип, йенимда туруп: «Қериндаш Саул, бешиңни көтирип қара!» деди. Мән шуан бешимни көтирип қарап уни көрдүм.

¹⁴ У маңа: «Ата-бовилиримизниң Худаси сени ирадисини билишиң, һәққаний Болғучини көрүшүң вә униң ағзидин чиққан авазни аңлишиң үчүн аллиқачан таллиди. □ ¹⁵ Чүнки

□ **21:38** «хәнжәрчи қатиллар» — Рим империйәсигә қарши турған әң әшәддий сиясий еқим еди. Улар адәм өлтүрүшкә ишлитидигән әң яхши көридиған қурал кийим ичидә йошурушқа қолайлиқ болған хәнжәр еди. ■ **21:39** Рос. 9:11,30. □ **21:40** «у ибраний тилида сөزلәшкә башлап..» — «ибраний тилида» — Арабий диалектида болуши мүмкин.

□ **22:3** «Мән... Гамалийәлниң қол астида ата-бовилиримизға тапшурулған Тәврат қануниниң зир-зәвәрлирини қоймай үгинип тәлим-тәрбийә алдим» — оқурмәнләрниң есидә болса керәкки, Гамалийәл даңқи чиққан Тәврат өлимаси еди (5:24). Грек тилида «(Мән) Гамалийәлниң аяқлириниң алдида ... тәлим-тәрбийә алдим» дейилиду. ■ **22:3** Рос. 5:34; 9:11; 21:39; 2Кор. 11:22 □ **22:4** «Мән бу йолдикиләрни һәтта өлтүрүшкичә зиянкәшлик қилип, уларни әр-аял демәй тутқун қилип зинданға салдурдум» — «бу йолдикиләрни» — Мәсиһ йолидикиләрни, демәкчи. Грек тилида пәқәт «бу йолни» дейилиду; тиңшиғучилар һәммиси униң «Мәсиһ Әйсаниң йоли»ниң гепини қиливатқинини билгән болатти. ■ **22:4** Рос. 8:3; 9:1; 26:9; 1Кор. 15:9; Гал. 1:13; 1Тим. 1:13. ■ **22:6** 1Кор. 15:8; 2Кор. 12:2.

□ **22:9** «...лекин маңа қилған сөзләрни чүшәнмиди» — яки «... лекин маңа қилған сөзләрни аңлимапту». Бу адәмләр бир авазни аңлиди, лекин немә дәмәтқанлиғини билмиди (9:7ни көрүң). ■ **22:9** Дан. 10:7. ■ **22:12** Рос. 9:17.

□ **22:14** «аАта-бовилиримизниң Худаси сени ирадисини билишиң, һәққаний болғучини көрүшүң вә униң ағзидин чиққан авазни аңлишиң үчүн аллиқачан таллиди» — «һәққаний Болғучи» Мәсиһни көрситиду, әлвәттә.

сән пүтүн инсанлар алдида көргән-аңлиғанлириңға Униң гувачиси болисән! ¹⁶ Шундақ экән, сән йәнә немигә һаял болисән? Орнуңдин туруп, Униң намиға нида қилип чөмүлдүрүлүп, гуналириңни юғузғин!» деди.

¹⁷ Шундақ болдики, Йерусалимға қайтип кэлгинимдин кейин, ибадәтханида дуа қиливатқинимда, бир ғайипанә көрүнүш мени орувалди ¹⁸ вә Рәбниң маңа: «Чапсан бол, Йерусалимдин дәрһал кәт. Чүнки улар сениң маңа қилған гувалиғиңни қобул қилмайду!» дөватқанлиғини көрдүм.■

¹⁹ Мән, «И Рәб, улар мениң Саңа етиқат қилғанларни зинданға солап, һәр бир синагогларға кирип уларни урғанлиғимни билиду. ■ ²⁰ Сениң гувачиң болған Истипанниң қени төкүлгинидә, мәнму йенида туруп уни өлтүргәнләрниң қилмишлириға қошулуп, уларниң кийимлиригә қарап бәрдим!» — дедим. ■ ²¹ Бирақ у маңа: «Кәткин! Сени жирақтики әлләргә әвәтимән!» — деди.■

²² Павлус мошу сөзни дегичә халайиқ униңға қулақ селивататти. Лекин буни аңлап улар авазини көтирип:

— Ундақ бир киши йәр йүзидин йоқитилсун! У тирик турушқа лайиқ әмәс! — дөп чуқан селишти.□ ■

²³ Улар чирқиришип, чапан-йепинчилирини селип ташлап, топа-чаң соруватқанда, ²⁴ миң беши Павлусни қәлғәгә елип кирип кетишкә әмир қиливиди, халайиқниң униңға немә үчүн бундақ чуқан салидиғанлиғини ениқлаш үчүн ләшкәрлиригә уни қамчилап сорақ қилишни буйруди. □ ²⁵ Лекин улар Павлусни қамчилаш үчүн ғулачлитип бағлиғанда, у йенида турған йүз бешиға:

— Бир Рим пухрасини жинайти бекитилмәйла қамчилишиңлар қанунға уйғунму? — деди.□

²⁶ Бу сөзни аңлиған йүз беши миң бешиниң алдиға берип:

— Сиз немә иш қилай дөватисиз? Чүнки у киши Рим пухраси экән! — деди.

²⁷ Миң беши Павлусниң алдиға берип, униңдин:

— Маңа ейтқин, сән растинла Рим пухрасиму? — дөп сориди.

— Раст, деди у.

²⁸ — Мән наһайити жуқури баһада мошу пухралиққа егә болдум, — деди миң беши.

Павлус:

Амма мән туғулушумдинла шундақ! — деди.

²⁹ Шуниниң билән, уни сораққа тартмақчи болған ләшкәрләр дәрһал униңдин өзлирини чәткә алди. Миң бешиму униң Рим пухраси экәнлигини билип, уни бағлатқанлиғи түпәйлидин қорқуп кәтти.□

Павлусниң алий кеңәшмидә өзини ақлиши

³⁰ Миң беши Йәһудийларниң Павлусниң үстидин қилған шикайитиниң һәқиқий сәвәвини билиш үчүн, әтиси уни йешип, баш каһинлар вә пүтүн алий кеңәшмидикиләрниң бир йәргә жиғилишини буйруди. Андин Павлусни елип келип, уларниң алдиға турғузди.

■ **22:18** Мат. 10:14. ■ **22:19** Рос. 22:4. ■ **22:20** Рос. 7:58; 8:1. ■ **22:21** Рос. 9:15; 13:2; Гал. 1:15; 2:8; Әф. 3:8; 1Тим. 2:7; 2Тим. 1:11. □ **22:22** «Лекин буни аңлап улар авазини көтирип: — Ундақ бир киши йәр йүзидин йоқитилсун! У тирик турушқа лайиқ әмәс! — дөп чуқан селишти» — демисәкму, уларниң Павлус бу сөзини көтирәлмәслигиниң сәвәви, Худаниң сөз-каламани өзлири интайин пәс көридиған «ят әлләргә йәткүзүшкә һәргиз болмайду, дәйдиған көзқарашта еди.

■ **22:22** Рос. 21:36. □ **22:24** «Миң беши ... халайиқниң **Павлусқа** немә үчүн бундақ чуқан салидиғанлиғини ениқлаш үчүн ләшкәрлиригә уни қамчилап сорақ қилишни буйруди» — «қамчилап сорақ қилиш» болса римлиқлар гуман қилған адәмләрни гунайи бар дөп һесаплап, «һәқиқәтни ениқлаш үчүн» уларни қийнаш билән сорақ қилатти (уларниң «қамча»лири көп тасмилиқ болуп, һәр тасмисига һәртүрлүк төмүр-сүйәк парчилири бағланған еди). Амма римлиқ пухралар болса ундақ муамилидин халас еди. □ **22:25**

«лекин улар Павлусни қамчилаш үчүн ғулачлитип бағлиғанда...» — «ғулачлитип бағлиғанда»: Римлиқлар сораққа тартилуғини қамчилаш үчүн униң икки қолини бағлап ғуличини керип турғузиду. Башқа бир хил тәржимиси «Павлусни тасмилар билән ғулачлатқанда,...». □ **22:29** «Шуниң билән, уни сораққа тартмақчи болған ләшкәрләр дәрһал униңдин өзини чәткә алди. Миң бешиму униң Рим пухраси экәнлигини билип, уни бағлатқанлиғи түпәйлидин қорқуп кәтти» — 24-айәттики изаһатни көрүң. Рим пухралирини жинайти бекитмәйла бағлашму қанунсиз иш еди.

23

¹ Павлус алий кеңәшмә һәйәтлиригә тикилип туруп:

Қериндашлар, мән бүгүнгичә Худаниң алдида пак вижданда меңип кәлдим, — деди.■

² Буни аңлиған баш каһин Ананияс Павлусниң йенида турғанларға униң ағзиға урушни буйруди.■ ³ Павлус униңға:

— Худа сени уриду, әй ақартилған там! Сән у йәрдә мени Тәврат қануни бойичә сораққа тартишқа олтирисән, лекин Тәврат қануниға хилап һалда мени уруңлар дәп буйрудиңғу?! — деди.□ ■

⁴ — Сән Худаниң баш каһиниға ашундақ һақарәт кәлтүрәмсән?! — дейишти йенида турғанлар.

⁵ Павлус:

— И қериндашлар, мән униң баш каһин екәнлигини билмәптимән. Чүнки Тәвратта: «Хәлқиңни идарә қилғучиниң яман гепини қилма!» дейилгән, — деди.□ ■

⁶ Лекин Павлус уларниң бир қисминиң Садуқий, йәнә бир қисминиң Пәрисийләр екәнлигини билип, алий кеңәшмидә жуқури аваз билән:

— Қериндашлар, мән болсам Пәрисийләрдин болиман вә Пәрисийләрниң пәрзәнтимән. Мән өлгәнләр қайта тирилишқа бағлиған үмүт тоғрилиқ бу йәрдә сораққа тартиливатимән! — дәп вақириди.■

⁷ У бу сөзни дейиши биләнла, Пәрисийләр билән Садуқийлар арасида жедәл-ғовға қозғилип, кеңәшмидикиләр иккигә бөлүнүп кәтти ⁸ (чүнки Садуқийлар өлгәнләрниң қайта тирилиши, яки пәриштә яки роһлар мәвжүт эмәс, дәйду. Лекин Пәрисийләр һәммисини етирап қилиду).■ ⁹ Буниң билән қаттиқ бир чуқан-сүрән көтирилип, Пәрисий тәрәпдари болған бәзи Тәврат устазлири орнидин туруп:

— Биз бу адәмдин һеч қандақ әйип тапалмидуқ! Бир роһ яки пәриштә униңға сөз қилған болса немә бошту! — дәп қаттиқ муназириләшти.■

¹⁰ Чуқан-сүрән техиму күчийип кәткәчкә, миң беши Йәһудийларниң Павлусни тартиштуруп титма-титма қиливетишидин қорқуп, қисимға залға чүшүп уни уларниң арасидин зорлуқ билән тартип чиқип, қәлгәгә әкирип кетишини буйруди.

¹¹ Шу күни кечиси, Рәб Павлусниң йенида туруп:

— Жасарәтлик бол! Чүнки Йерусалимда Мән тоғрамдики ишларға толук гувалиқ бәргиниңдәк, Рим шәһиридимү шундақ гувалиқ қилишиң муқәррәр болиду! — деди.■

Павлусни өлтүрүш сүйқәсти

¹² Этиси әтигәндә, Йәһудийлар Павлусни өлтүрүшни қәстләп, уни өлтүрмигичә һеч нәрсә йемәймиз, ичмәймиз, дәп өзлиригә ләнити бир қәсәмни қилишти. ■ ¹³ Бу сүйқәст қәсимини ичкәнләр қириқ нәччә киши еди. ¹⁴ Улар баш каһинлар вә ақсақалларниң алдиға берип:

— Биз Павлусни өлтүрмигичә һеч нәрсә тетимаслиққа қаттиқ қәсәм ичтуқ. ¹⁵ һазир силәр вә алий кеңәшмә униң ишлирини техиму тәпсилий тәкшүрүшни банә қилип, вәкил әвитип уни кеңәшмигә елип келишни миң бешидин тәләп қилиңлар. У бу йәргә йеқин кәлмәйла уни жайливетишкә тәйяр туримиз, — деди.

¹⁶ Лекин Павлусниң сиңлисиниң оғли бөктүрмидин хәвәр тепип қәлгәгә кирип, Павлусқа мәлум қилип қойди. ¹⁷ Буниң билән Павлус йүз бешилиридин бирини чақиртип, униңға:

— Бу балини миң беши билән көрүштүрүп қойсиңиз. Чүнки униңға мәлум қилидиған иши бар екән, — деди.

¹⁸ Йүз беши уни елип миң бешиниң алдиға башлап кирип:

■ **23:1** Рос. 24:16. ■ **23:2** 1Пад. 22:24; Йәр. 20:2; Юһ. 18:22. □ **23:3** **Худа сени уриду, әй ақартилған там!** — Павлусниң «ақартилған там» дегини, «сирти аппақ көрүнидиған, ичи пәқәт патқақ-лайдин болған сахтипәсән» дегән мәнидә. «Әз.» 13:8-16нимү көрүң. ■ **23:3** Қан. 17:9. □ **23:5** «Хәлқиңни идарә қилғучиниң яман гепини қилма!» — Тәврат, «Мис.» 22:28. ■ **23:5** Мис. 22:27. ■ **23:6** Рос. 24:21; 26:6; Фил. 3:5. ■ **23:8** Мат. 22:23; Мар. 12:18; Лука 20:27. ■ **23:9** Рос. 25:25; 26:31. ■ **23:11** Рос. 18:9. ■ **23:12** Рос. 23:21,29,30.

— Мәһбус Павлус мени чақиртип, бу балини сиз билән көрүштүрүп қоюшумни тәләп қилди. Чүнки униң сизгә мәлум қилидиған иши бар экән, — деди.

¹⁹ Миң беши уни қолидин тутуп, бир чәткә тартип:

— Маңа мәлум қилидиған немә ишиң бар? — дәп сориди.

²⁰ У жававән мундақ деди:

— Йәһудийлар Павлусниң ишлирини тәпсилиий тәкшүрәйли дәп сәвәп көрситип өзлиридин әтә уни алий кеңәшмигә елип беришни тәләп қилиш үчүн тил бириктүрүшти. ■ ²¹ Уларға қайил болмиғайла, чүнки қириқтин артуқ адәм уни пайлап туриду. Улар Павлусни өлтүрмигичә һеч нәрсә йемәймиз, ичмәймиз, дегән қарғиш қәсимигә бағлинипту. Улар һазир өзлириниң уларниң тәливигә мақул болушлирини күтүп туриду.

²² Миң беши униңға:

— Бу ишни маңа мәлум қилғанлиғиңни һеч кимгә тинма! — дәп тапилап, балини қайтурди.

Павлусниң валий Феликсә тапшурулуши

²³ Миң беши йүз бешидин иккени чақиртип:

— Икки йүз пиядә ләшкәр, йәтмиш атлиқ ләшкәр вә икки йүз нәйзиваз ләшкәрни бүгүн кечә саат тоққузда Қәйсәрийә шәһиригә қарап йолға чиқишқа һазирлаңлар! □ ²⁴ Шуниң билән биллә, Павлусни валий Феликсниң йениға сақ-саламәт йәткүзүш үчүн, униң минишигә улақларни тәйярлаңлар! — дәп буйрудиди. □

²⁵ Миң беши Феликсә мундақ бир хәт язди: —

²⁶ «Һөрмәтлик валий Феликс жанаблириға Клавдиус Лисиястин салам!

²⁷ Ушбу адәмни Йәһудийлар тутувалған болуп, уни өлтүрмәкчи болғанда, униң Рим пухраси экәнлигини билип йетип, қисимни башлап берип уни қутқуздум. □ ■ ²⁸ Мән уларниң бу киши үстидин қилған шикайитиниң немә экәнлигини ениқлимақчи болуп, уни Йәһудийларниң алий кеңәшмисигә елип бардим. ²⁹ Әмәлийәттә уларниң униң үстидин қилған шикайитиниң өзлириниң Тәврат қануниға даир дәталаш мәсилләргә мунасивәтлик экәнлигини байқидим, бирақ униңдин өлүм жазаси беришкә яки зинданға ташлашқа лайиқ бирәр шикайәт қилғидәк ишни тапалмидим. ³⁰ Кейин, Йәһудийларниң уни өлтүрүветиш қәстидә жүрүватқанлиғи һәққидики ахбарат маңа мәлум қилинғанда, дәрһал уни силигә йоллаттим вә шуниң билән биллә, униңға әрз қилғучиларниң өзлириниң алдида шикайәтлирини ейтишини буйрудум. Хәйр!».

³¹ Ләшкәрләр әнди буйруқ бойичә Павлусни кечиләп Антипатрис шәһиригә йәткүзди.

□ ³² Этиси, атлиқ ләшкәрләр Павлусни елип меңишқа қалдурулуп, қалған ләшкәрләр Йерусалимдики қәлғәгә қайтип кәлди. ³³ Атлиқлар Қәйсәрийәгә кирип, хәтни валийға тапшурди вә Павлусниму униң алдида һазир қилди. ³⁴ Валий хәтни оқуғандин кейин, Павлусниң қайси өлкидин экәнлигини сорап, униң Киликийәдин кәлгәнлигини билип, □

³⁵ Униңға:

■ **23:20** Рос. 23:12. □ **23:23** «нәйзиваз ләшкәр» — бу сөзниң толук мәнәси намәлум. «кечә саат тоққузда» — грек тилида «кечидики үчиничи сааттә». □ **23:24** «Павлусни валий Феликсниң йениға сақ-саламәт йәткүзүш үчүн, униң минишигә улақларни тәйярлаңлар!» — «улақларни тәйярлаңлар!» — бир улақ әмәс. Миң беши Павлусни Йерусалимдин 100 километр жирақ болған Қәйсәрийәгә бехәтәр йәткүзүшкә капаләтлик қилиш үчүн һазирлиған көп улақлар, әлвәттә. □ **23:27** «Йәһудийлар ... уни өлтүрмәкчи болғанда, униң Рим пухраси экәнлигини билип йетип, қисимни башлап берип уни қутқуздум» — миң беши Лисияс әмәлийәттә Павлусни тутқандин кейинла униң Рим пухраси экәнлигини билгән еди. ■ **23:27** Рос. 21:33. □ **23:31** «Ләшкәрләр ... Павлусни кечиләп Антипатрис шәһиригә йәткүзди.» — Антипатрис Йерусалимдин 55 километр жирақ, Йерусалим билән Қәйсәрийәниң оттурисида. □ **23:34** «Валий ... Павлусниң қайси өлкидин экәнлигини сорап,...» — валийниң «қайси өлкә?» дегән соали грек тилида «қайси хил өлкә» дейилиду. Икки хил өлкә бар еди: (1) император өзи беваситә башқуридиған; (2) васитилик башқуридиған. Павлус иккинчи хил өлкидин болған болса, валий өзи Павлусниң дөвасини беваситә бир тәрәп қилалайтти.

— Үстүңдин әрз қилғучилар кәлгәндә ишлириңни толук аңлаймән, — деди вә уни һерод ханниң ордисида нәзәрбәнд қилип қоюшни буйруди.□

24

Йәһудийларның Павлус үстидин шикайәт қилиши

¹ Бәш күндин кейин, баш каһин Ананияс ақсақаллардин бир нәччәйлән вә Тәртуллулус исимлик бир адвокат билән Қәйсәрийәгә чүшүп, Павлус тоғрисидаки рәсмий шикайәтлирини валийға сунди. ■ ²⁻³ Павлус чақиртилип, Тәртуллулус униң үстидин шикайәт қилип мундақ деди:

— Һөрмәтлик Феликс жанаблири! Биз өзлириниң қол астилирида һәр тәрәптин аман-есәнликкә несип болуп кәлмәктемиз вә алдин көрәрликлири билән хәлқимиз арисидә дана ислаһатлар барлиққа кәлтүрүлмәктә, биз бу ишлардин һәр вақит, һәр жайда толук миннәтдарлиқ билән бәһриман болуватимиз.□ ⁴ Бирақ өз вақитлирини көп елип қоймаслиғим үчүн, шәпқәтлири билән сөзимизни қисқила аңлашлирини өтүнүп сораймән.□

⁵ Чүнки биз шуни тонуп йәттуқки, бу адәм балахор болуп, пүткүл жаһандики Йәһудийлар арисидә мажира-топилаң пәйда қилишни күшкүрткүчи, шундақла «Насарәтликләр» дәп аталған мәһәпниң каттивашлиридин биридур. ⁶⁻⁷ У бизниң ибадәтханамизниму булғимақчи болған еди. Шуңа, биз уни тутувалдуқ вә уни өз қанунимиз бойичә сотлайттуқ. Лекин миң беши Лисияс әшәддий зорлуқ билән уни қоллиримиздин тартивалди вә униңға әрз қилғучиларни өзлириниң алдиға келишкә буйруған еди.□ ■ ⁸ Уни сорақ қилип көрсилә, бизниң униңға қилған әрзлиримизниң тоғрилиғини билип йетидила!

⁹ Сорунда болған Йәһудийларму униң ейтқанлириға қошулуп: Раст, раст, дәп шикайәтни күчәйтти.

Павлусниң өзину ақлиши

¹⁰ Валий Павлусқа сөз қилғин дәп қол ишаритини қилғанда, у мундақ деди:

— Мән силиниң узун жиллардин бери бу хәлиқни сорап кәлгәнликлирини билгәчкә, хатиржәмлик билән алдилирида өзүм тоғрамда жавап беримән. ¹¹ Асанла биләләйдилеги, мән Йерусалимға ибадәт қилишқа барғинимдин һазирғичә пәқәт он икки күнла өтти. ¹² Улар мениң ибадәтханида бирәр адәм билән муназириләшкинимни көрмигән, яки синагогларда яки шәһәрдә аммини топилаңға қутратқанлиғимниму һеч көрмиди. ■ ¹³ Улар йәнә һазир жанаблириға мениң үстүмдин қилған шикайәтлиригә һеч испатму кәлтүрәлмәйду.

□ **23:35** «... униң Киликийәдин кәлгәнлигини билип, униңға: — Үстүңдин әрз қилғучилар кәлгәндә ишлириңни толук аңлаймән, — деди...» — Киликийә (һазирқи шималий түркийидә) Қанаан (Пәләстин)дин жирақ жай еди, у бәлким Феликс башқуридиған жай болмиса керәк. Киликийә шунчә жирақ болғачқа, Павлусни шу йәргә ялап маңдурмай, бу ишни өзүм тәкшүрәй дегән қарарға кәлгән болуши мүмкин. ■ **24:1** Рос. 23:2. □ **24:2-3** «биз өзлириниң қол астилирида һәр тәрәптин аман-есәнликкә несип болуп кәлмәктемиз» — яки «биз өзлириниң қол астилирида узундин буян аман-есәнликкә несип болуп кәлмәктемиз». «алдин көрәрликлири билән хәлқимиз арисидә дана ислаһатлар барлиққа кәлтүрүлмәктә, биз бу ишлардин һәр вақит, һәр жайда толук миннәтдарлиқ билән бәһриман болуватимиз» — бәзи римлик тарихчиларниң хатирлири бойичә, Феликс әмәлийәттә ачкөз, рәһимсиз вә қабилиятсиз адәм еди. □ **24:4** «өз вақитлирини көп елип қоймаслиғим үчүн...» — яки «өзлирини артуқчә аварә қилмаслиқ үчүн...». □ **24:6-7** «у бизниң ибадәтханамизниму булғимақчи болған еди...» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «вә уни өз қанунимиз бойичә сотлайттуқ. Лекин миң беши Лисияс әшәддий зорлуқ билән уни қоллиримиздин тартивалди вә униңға әрз қилғучиларни өзлириниң алдиға келишкә буйруған еди» дегән сөзләр мошу йәрдә тепилмай, пәқәт «у бизниң ибадәтханамизниму булғимақчи болған еди» дейилиду. ■ **24:6-7** Рос. 21:28. ■ **24:12** Рос. 25:8; 28:17.

14 Бирақ силигә шуни етирап қилимәнки, мән улар «мәһәп» дәп атиған йол билән меңип, Тәвратта вә пәйғәмбәрләрниң язмилирида пүтүлгәнләрниңму һәммисигә ишинип, ата-бовилиримниң Худасиға ибадәт қилимән. □ 15 Мениң Худаға бағлиған үмүтүм барки (бу кишиләрму бу үмүтни тутиду), кәлгүсидә һәм һәққанийларниң һәм һәққанийсизларниң өлүмдин тирилиши болиду.□

16 Шу сәвәптин, өзүм һемишә Худа алдидиму, инсанлар алдидиму пак вижданлиқ болушқа интилимән. ■ 17 Мән Йерусалимдин айрилғили хелә жиллар болған болуп, бу қетим у йәргә өз хәлқимгә хәйр-сәдиқә йәткүзүп бәрғили вә Худа алдиға һәдийә сунғили барған едим. ■ 18 Мән бу ишларда болувататтим, бәзиләр мени тазилиниш қаидисини ада қилип болған чағда ибадәтхана һойлисида учратти; лекин мән әтрапимға адәм топлиғинимму йоқ, малиманчилик чиқарғинимму йоқ. ■ 19 Әмәлийәттә мени учратқанлар болса Асия өлкисидин кәлгән бәзи Йәһудийлар еди; уларниң үстүмдин шикайәтлири бар болса, әсли улар өзлири келип, силиниң алдилирида әрз қилишқа тоғра келәтти. 20 Болмиса, мошу сорундикиләр алий кеңәшмә алдида турғинимда, мениңдин қандақ жинайәт тапқанлиғини ейтип бақсун! 21 Пәқәт мундақ бир иш болған еди: — Мән уларниң алдида, «Бүгүнки күндә өлгәнләрниң қайта тирилиши тоғрилиқ силәрниң соригиңларға тартилғанмән!» дәп вақирған едим.■

22 Рәбниң йоли тоғрилиқ тәпсили хәвири бар болған Феликс сорақни тохтитип, уларға: — Миң беши Лисияс кәлгәндә дөвайиңлар тоғрисидики һөкүмни чиқиримән, — деди.

23 У йүз бешиға Павлусни нәзәрбәнд астиға елип, амма униңға бир аз кәңчилик қилип, дост-бурадәрлириниң һәр қайсисиниң униң һәжәтлиридин чиқишини тосмиғин, дәп буйруди.■

Павлус валий Феликс билән Друсиланиң алдида

24 Бир нәччә күндин кейин, валий Феликс аяли Друсила билән биллә кәлди (Друсила Йәһудий еди). У Павлусни чақиртип, униңдин Мәсиһ Әйсаға етиқат қилиш йоли тоғрилиқ аңлиди.

25 Павлус һәққаний яшаш, өзини тутувелиш, қиямәт күнидики соал-сорақ қилинишлар тоғрисидә сөзләватқанда, Феликс вәһимигә чүшүп униңға:

— һазирчә қайтип турсаң болиду. Кейин маңа пәйт кәлгәндә, йәнә чақиртимән, — деди.

26 У шуниң билән бир вақитта Павлусниң пара беришини үмүт қилатти. Шуниң үчүн, уни имканқәдәр пат-пат чақиртип, униң билән сөзлишәтти. 27 Лекин икки жил тошқанда, Феликсниң орниға Поркиус Фестус валий болди. Феликс Йәһудийларға илтипат көрситип уларниң көңлини елиш үчүн Павлусни солақта қалдурди.□

25

Павлусниң валий Фестусниң алдида сорақ қилиниши

1 Фестус Йәһудийә өлкисигә кирип, үч күндин кейин Қәйсәрийәдин чиқип Йерусалимға барған еди.□ 2 Баш каһинлар билән Йәһудийларниң мөтивәрлири униң алдида Павлусниң үстидин рәсмий шикайәт қилип, униңдин илтипат сорап, адәм әвитип Павлусни 3 Йерусалимға елип

□ 24:14 «Тәвратта вә пәйғәмбәрләрниң язмилирида пүтүлгәнләрниңму һәммисигә ишинип,...» — «Тәвратта вә пәйғәмбәрләрниң язмилири»: Йәһудий хәлқи бәзидә Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән бәш китапни «Тәврат» вә Тәвраттики башқа қисимларни «Зәбур вә пәйғәмбәрләрниң китаплири» дәп атайду. «Тәбирләр» вә Тәвраттики «Кириш Сөз»имизниму көрүң. □ 24:15 «мениң Худаға бағлиған үмүтүм барки (бу кишиләрму бу үмүтни тутиду), кәлгүсидә һәм һәққанийларниң һәм һәққанийсизларниң өлүмдин тирилиши болиду» — оқурмәнләргә шу аянки, Инжилда «үмүт» тилға елинғанда мүжмәл бир тиләк-арзу әмәс, бәлки Худаниң вәдлиригә асаслинип, муқим, пухта мәлум бир ишни күтүшни билдүриду. ■ 24:16 Рос. 23:1. ■ 24:17 Рос. 11:29; Рим. 15:25. ■ 24:18 Рос. 21:27. ■ 24:21 Рос. 23:6; 28:20. ■ 24:23 Рос. 27:3; 28:16. □ 24:27 «Феликс Йәһудийларға илтипат көрситип уларниң көңлини елиш үчүн...» — яки «Феликс Йәһудийларға илтипат көрситип уларниң қошлишиға еришиш үчүн...». □ 25:1 «Фестус Йәһудийә өлкисигә кирип...» — яки «Фестус өлкиниң валийлиғиға кирип,...».

келишни өтүнди. Мәхсити, улар йол үстидә бөктүрмә тәйярлап Павлусни өлтүрүш еди.

⁴Фестус буну аңлап уларға:

— Павлус һазир Қәйсәрийәдә солақта туривәрсун. Мән йеқинда у йәргә қайтип кәтмәкчимән.

⁵Араңлардин һоқуқдар болғанлар мән билән биллә чүшсун. Әгәр униң бирәр әйиви болса, улар шу йәрдә шикайәт қилса болиду, — дәп жавап бәрди.

⁶Фестус уларниң ичидә сәккиз-он күндин артуқ турмай, Қәйсәрийәгә қайтип чүшти. Этиси сорақ тәхтигә олтирип, Павлусни елип келишни буйруди. ⁷Павлус кәлгәндә, Йерусалимдин чүшкән Йәһудийлар униң әтрапиға олишип, униңға нурғун еғир жинайәтләр билән қарилап шикайәтләрни қилди. Бирақ буларниң һеч қайсисиға испат көрситип берәлмиди. ⁸Павлус өзини ақлап:

— Мән һеч қайси ишта Йәһудийларниң қануниға, ибадәтханисиға яки *император* Қәйсәргә қарши бирәр жинайәтму садир қилмидим, — деди.■

⁹Лекин, Фестус Йәһудийларниң көңлини елишқа, уларға илтипат көрсәтмәкчи болуп Павлустин:

— Йерусалимға берип, у йәрдә мениң алдимда бу шикайәтләргә асасән сотлинишқа рази боламсән? — дәп сориди.

¹⁰Лекин Павлус жавап берип мундақ деди:

— Мән һазир Қәйсәрниң сорақ тәхти алдида туримән. Мени сорақ қилишқа тегишлик йәр мана мошу. Өзлиригә ениқ мәлум болғандәк, мән Йәһудийларға һеч қандақ һаһәклиқ қилмидим. □ ¹¹Әгәр жинайитим болса, шундақла өлүмгә лайиқ бирәр иш қилған болсам, мән өзүмни өлүмдин қачурмаймән. Бирақ уларниң мениң үстүмдин қилған шикайәтлириниң асаси болмиса, һеч кимниң мени уларға тапшуруп беришкә һәққи йоқ. Мән Қәйсәргә муражиәт қилимән!□ ■

¹²Андин Фестус мәслиһәтчилири билән сөzlәшкәндиң кейин, Павлусқа:

— Сән Қәйсәргә муражиәт қилдиң — униң алдиға әнди барисән! — деди.

Валий Фестусниң Агриппа хан ИИдин Павлус тоғрисидә несихәт сориши

¹³Бир нәччә күндин кейин, Агриппа хан билән сиңлиси Бәрники Фестусқа тәбрик-саламға Қәйсәрийәгә кәлди. ¹⁴У йәрдә узун күнләр турғандин кейин, Фестус Павлусниң ишини ханға мәлум қилип:

— Бу йәрдә Феликс қалдуруп кәткән бир мәнбус бар. ■ ¹⁵Мән Йерусалимға барғинимда, Йәһудий баш каһинлири билән ақсақаллири униң үстидин шикайәт қилип, мәндин уни жазаға мәнкүм қилишимни тәләп қилишти. ¹⁶Мән уларға, әрз қилинғучи әрз қилғучилар билән йүзләштүрүлүп, униңға өзини ақлаш пурсити берилмигичә, уни жазаға тапшуруш римлиқларниң адити әмәстур, дәп ейттим. ¹⁷Шуңа улар мән билән биллә бу йәргә кәлгәндиң кейин, мән вақитни кәйнигә созмай, этисила сорақ тәхтигә олтирип у кишини әкилишни буйрудум. ¹⁸Әрз қилғучилар орунлиридин турғанда, уларниң униң үстидин шикайәт қилғанлири мениң ойлиғинимдәк рәзил ишлар әмәс еди, ¹⁹Бәлки уларниң өз ибадәт түзүми тоғрилиқ вә Әйса исимлиқ бир киши һәққидә мәлум талаш-тартыш мәсилилири бар экән. У киши өлгән болуп, Павлус болса у тирилди дәйдикән. ²⁰Бу мәсилиләрни зади қандақ ениқлашни биләлмәй, мән Павлустин Йерусалимға берип, у йәрдә бу ишлар тоғрилиқ сораққа тартилишқа рази болуш-болмаслиғини соригән едим. ²¹Павлус солақта туруп император жанаблириниң сорақ қарарини чиқиришини муражиәт қилғандин кейин, мән уни Қәйсәрниң алдиға әвәткичә, солақта тутуп турушни буйрудум.

²²Агриппа Фестусқа:

■ 25:8 Рос. 24:12; 28:17. □ 25:10 «Мән һазир Қәйсәрниң сорақ тәхти алдида туримән» — император Қәйсәрниң алдида әмәс, бәлки униң сорақчи вәкили (Фестус)ниң алдида, әлвәттә. □ 25:11 «уларниң мениң үстүмдин қилған шикайәтлириниң асаси болмиса, һеч кимниң мени уларға тапшуруп беришкә һәққи йоқ. Мән Қәйсәргә муражиәт қилимән!» — һәр бир Рим пухраси шикайәт қилинғанда сотниң қарариға нарази болса, жуқуриға (Қәйсәрниң өзигә) муражиәт қилиш һоқуқи бар еди. ■ 25:11 Рос. 18:14. ■ 25:14 Рос. 24:27.

— Мениңму бу кишиниң сөзлирини аңлап баққум бар, — деди.

— Этә аңлайсиз, — деди у.

²³ Шуниң билән этиси, Агриппа билән Бәрники һәйвәт билән аммивий жиғин залиға кирип кәлди, миң бешилар вә шәһәр каттивашлириму улар билән биллә кирип келишти. Фестус әмир қиливиди, Павлус елип кирилди.

²⁴ Фестус мундақ деди:

— Агриппа падиша алийлири вә мошу сорунға жиғилған жанаблар! Бу кишини көрүватисиләр. һәм Йерусалимда һәм бу йәрдә пүтүн Йәһудий аһалиси униң тоғрилиқ әрз қилип маңа муражиәт қилип, у тирик қалдурушқа болмайду! — дәп чурқирашқан еди.

²⁵ Лекин мән униңдин өлүм жазаси беришкә тегишлик бирәр жинайәт тапалмидим. һазир бу киши император жанаблириға муражиәт қилди. Шуниң билән уни Римға әвәтишни қарар қилдим. ■ ²⁶ Бирақ униң һәққидә ғоҗамға мәлум қилип язғидәк иш йоқ. Шуниң билән әһвални рәсмий тәкшүрүп бирәр язғидәк мәлуматқа егә болуш мәхситидә уни һәр бирлириниң алдиға, болупму сили, Агриппа падиша алийлириниң алдиға елип кәлдим. ²⁷ Чүнки мәһбусни сотқа әвәткәндә, униң үстидин қилинған шикайәтләрни ениқ көрсәтмәслик маңа нисбәтән орунлуқ әмәстәк билиниду.

26

Павлусниң Агриппа хан алдида гувалиқ бериши

¹ Шуниң билән, Агриппа Павлусқа:

— Өзүңниң гепиңни қилишиңға рухсәт, — деди.

Павлус қолини созуп өзини ақлашқа башлиди:

²⁻³ — И Агриппа хан, бүгүн алдилирида Йәһудийлар мениң үстүмдин шикайәт қилған пүтүн ишлар тоғрилиқ жавап бериш пурситигә несип болғанлиғим үчүн, болупму өзлириниң Йәһудийларниң адәтлири вә уларниң арисидики талаш-тартишлиридин хәвәрлири болғанлиғи үчүн өзүмни бәхитлик һесаплаймән! Шуниң үчүн дегәнлиримни сәвирчанлиқ билән аңлап беқишлирини өтүнимән.

⁴ Мениң дәсләпки вақитлиримда, йәни кичигимдин тартип өз елимдә, Йерусалимда жүрүш-турушумниң қандақ екәнлиги Йәһудийларниң һәммисигә аян. ⁵ Улар шу дәсләпки вақтимдин бери мени тонугачқа (әгәр халисаиди, шуниңға гувалиқ берәтти), мениң ибадәт түзүмидики әң тәләпчан мәһһәпниң шәртлири бойичә яшап, йәни Пәрисий болуп өмрүмни өткүзгинимни билиду. ⁶ Әнди мән Худа ата-бовилиримизға қилған вәдигә бағлиған үмүтүм түпәйлидин һазир сорақ қилиниватимән. ■ ⁷ Шу вәдиниң несивисигә йетишни бизниң пүткүл он икки қәбилимиз кечә-күндүз тохтавсиз Худаға ибадәт қилип үмүт қилмақта. И алийлири, Йәһудийларниң мениң үстүмдин қилған шикайәтлири дәл шу үмүткә бағлиқтур! ⁸ Халайиқ, Худа өлгәнләрни тирилдүрсә, немә үчүн ишинишкә болмайду, дәп қарайсиләр? □

⁹ Дәрвәқә, өзүмму әслидә Насарәтлик Әйсаниң намиға қарши нурғун ишларни қилишим керәк дәп қайил едим ■ ¹⁰ вә Йерусалимда әнә шундақ ишларни қилған едим. Баш каһинлардин һоқуқ елип, өзүм Худаниң нурғун муқәддәс бәндилирини зинданға тутуп бәргән, улар өлүмгә һөкүм қилинғандиму, һөкүмгә аваз қошқан едим. □ ¹¹ Мән һәммә синагогларда көп қетим уларни издәп тепип жазалап, күпүрлүк гәп қилишқа зорлиған едим.

■ **25:25** Рос. 23:9; 26:31. ■ **26:6** Яр. 3:15; 22:18; 26:4; 49:10; Қан. 18:15; 2Сам. 7:12; Зәб. 131:11; Йәш. 4:2; 7:14; 9:5; 40:10; Йәр. 23:5; 33:14; Әв. 34:23; 37:24; Дан. 9:24; Мик. 7:20. □ **26:8** «Халайиқ, Худа өлгәнләрни тирилдүрсә, немә үчүн ишинишкә болмайду, дәп қарайсиләр?» — демисәкму, Павлус көздә тутқан үмүт (7-айәтни көрүң) Худаниң вәдиси билән, Мәсһ арқилиқ мәңгүлүк һаятқа тирилиштин ибарәт еди. ■ **26:9** Рос. 8:3; 9:1; 22:4; 1Кор. 15:9; Гал. 1:13; 1Тим. 1:13. □ **26:10** «улар өлүмгә һөкүм қилинғандиму, һөкүмгә аваз қошқан едим» — «аваз қошқан едим» грек тилида «мән уларға қара таш ташлидим». Йәһудийлар арисидә кона заманларда «аваз бериш» ақ яки қара бир ташни ташлаш билән билдүрүләтти.

Мән уларға тәлвиләрчә өч болуп, һәтта яқа жуттики шәһәрләргә берип, уларға зиянкәшлик қилған едим. □

12 Бу ишларда болуп баш каһинлар бәргән толук вәкиллик һоқуқи билән Дәмәшқ шәһиригә қарап сәпәр қиливататтим. 13 Чүш вақтида йолда кетиветип, асмандин чүшкән, қуяш нуридинму күчлүк бир нурниң әтрапимни вә биллә кетиватқанларни йорутувәткәнлигини көрдүм. 14 һәммимиз йәргә жиқилған болуп мән ибраний тилида ейтилған: «Әй Саул, Саул! Маңа немишкә зиянкәшлик қилисэн? Сени зихлашларға қарши тәпмикиң сән үчүн тәс келиду!» дегән бир авазни аңлидим. □

15 Мән: — «И Рәб, сән кимсэн?» дәп сорисам, Рәб маңа: «Мән сән зиянкәшлик қиливатқан Әйсадурмән! 16 Әнди орнуңдин тур; чүнки Мән сени сән көргән ишларға һәмдә Өзүм саңа аян қилинғинимда көридиған ишларға ғәзничи ғождар вә гувалиқ бәргүчи болушқа тикләш үчүн, саңа аян болдум. □ 17-18 Мән сени өз хәлқиңниң һәм әлләрниң қолидин қутқузимән — чүнки мән сени ят әлликләрниң көзлирини ечип, уларниң қараңғулуқтин йоруклуққа, Шәйтанның илкидин Худаға бағлинишқа бурулуши үчүн уларниң арасиға әвәтимән. Шуниң билән улар гуналариниң кәчүрүмигә, шундақла Маңа етиқат қилиш арқилиқ пак-муқәддәс қилинғанларниң арасида мирасқа муйәссәр болиду» — деди. ■

19 Шуңа, и Агриппа алийлири, мән әрштин кәлгән бу ғайипанә көрүнүшкә итаәтсизлик қилмидим. 20 Бәлки алди билән Дәмәшқ хәлқигә, андин Йерусалим шәһиридикиләргә, пүтүн Йәһудийә өлкисидикиләргә һәмдә ят әлликләргиму, «Товва қилип, Худаға бағлиниңлар, шундақла товва қилишқа уйғун әмәлләрни көрситиңлар» дәп жакалап хәвәр йәткүзүп кәлдим. ■ 21 Бу ишлар түпәйлидин Йәһудийлар мени ибадәтхана һойлисида тутуп, муштлап өлтүрүвәтмәкчи болушти. ■ 22 Лекин бүгүнгичә Худаниң ярдәм-мәдитигә муйәссәр болуп мән чиң туруватимән, төвәндикиләр болсун жуқуридикиләр болсун һәммәйләнгә гувалиқ берип кәлдим. Гувалиғим дәл пәйғәмбәрләр һәм Муса өзи бешарәт қилип ейтқанлиридин башқа нәрсә әмәс — 23 демәк, Мәсиһ жәзмән азап-оқубәт чекип, тунжа болуп өлүмдин тирилгүчи болуп Йәһудий хәлқигә һәм пүткүл әлләргиму йоруклуқ жакалайду. ■

24 Павлус бу ишларни ейтип өзини шундақ ақлаш жавабини бәргәндә, Фестус жуқури аваз билән униңға:

— Павлус, сараң болупсән! Билимиңниң көплиги әқлиңни аздурупту! — деди.

25 Лекин Павлус: — Сараң әмәсмән, и Фестус жанаблири, мән бәлки һәқиқәткә уйғун һәм салмиқи бар сөзләрни жар қилимән. 26 Чүнки Агриппа алийлириниң бу ишлардин хәвири бар. Мән униңға жүрәклик билән очуқ сөзләватимән, чүнки бу ишларниң һеч қайсисиниң униңдин йошурун әмәслигигә ишинимән. Чүнки бу иш булуң-пучқақларда қилинған әмәс! □

27 — Әй Агриппа алийлири, өзлири пәйғәмбәрләрниң ейтқанлириға ишинәмдила? Мән ишинидиғанлиқлирини билимән! — деди.

28 Агриппа Павлусқа:

— Сән мени мошунчилик қисқиғина вақитта христиан болушқа қайил қилмақчимусән? — деди. □

29 Павлус:

□ **26:11** «мән ... уларни ... күпүрлүк гәп қилишқа зорлиған едим» — «күпүрлүк гәп қилиш» мошу йәрдә мәнәси бәлким Мәсиһгә күпүрлүк сөз қилип, етиқаттин ваз кечишни көрситиши мүмкин. □ **26:14** «Сени зихлашларға қарши тәпмикиң сән үчүн тәс келиду!» — Рәб Саулни жаһил ешәккә охшитиду. Ешәкни егиси зихлиғанда маңмай қийиқ атса техиму азап тартиду, әлвәттә. Саулниң виждани шуниңға охшаш Рәбниң бәндилиригә яманлиқ қилғанлиги түпәйлидин санжылған болса керәк. □ **26:16** «Өзүм саңа аян қилинғинимда көридиған ишларға ғәзничи ғождар вә гувалиқ бәргүчи болушқа тикләш үчүн, саңа аян болдум» — «ғәзничи ғождар» немини көрситиду? Демәк, Саул Мәсиһ униңға тапшурунған вә тапшуридиған вәһийләрни вә калам-созни сақлашқа мәсәул болған «ғәзничи» яки «аманәтчи» болиду вә кәлгүсидә бу һәқиқәтләрни барлиқ жамаәтләргә йәткүзүш хизмитидә болиду. ■ **26:17-18** Йәш. 60:1. ■ **26:20** Рос. 9:19,28; 22:17,21. ■ **26:21** Рос. 21:30. ■ **26:23** Йәш. 60:1-3, 19, 20 □ **26:26** «Чүнки бу иш булуң-пучқақларда қилинған әмәс!» — «бу иш» — Мәсиһниң тартқан азап-оқубәтири, өлүми вә тирилиши, демәк. □ **26:28** «Сән мени мошунчилик қисқиғина вақитта христиан болушқа қайил қилмақчимусән?» — «христиан» тоғрилиқ 11:26дики изаһатни көрүң.

— Мәйли қисқа вақит ичидә яки узун вақитта болсун, пәқәт өзлириниң әмәс, бәлки бүгүн сөзүмни аңлиғучиларниң һәммиси маңа охшаш болғай (пәқәт мәндики зәнжирләр силәрдә болмисун!) дәп Худадин тиләймән, — деди. □ ■

³⁰ Шуниниң билән *Агриппа* хан, шундақла валий, Бәрники вә улар билән биллә олтарғанлар орунлиридин туруп, ³¹ *залдин* чиқип, бир-биригә:

— Бу кишиниң өлүмгә яки түрмигә солашқа тегишлик һеч бир жинайти йоқ экән! — дейишти. ■

³² *Агриппа Фестусқа*:

— Бу адәм Қәйсәргә муражиәт қилмиған болса, қоюп берилсә болидикәнтуқ! — деди.

27

Павлус вә һәмраһлириниң Рим шәһиригә қилған деңиз сәпири

¹ Бизниң Италийәгә деңиз йоли билән беришимиз қарар қилинғандин кейин, әмәлдарлар Павлус билән башқа бир нәччә мәһбусни «Августус қисми»дики Юлиус исимлиқ бир йүз бешиға тапшурди. □ ² Биз Адрамиттиумниң бир кемисигә чиқтуқ. Кемә Асия өлкисиниң деңиз бойлиридики шәһәрләргә баратти. Тесалоника шәһиридин болған Македонийәлик, Аристархус исимлиқ бир киши биз билән һәмсәпәр болди. ³ Этиси биз Зидон шәһиригә йетип кәлдуқ. Юлиус Павлусқа кәңчилик қилип, шу йәрдики дост-бурадәрлириниң йениға берип уларниң ғәмхорлиғини қобул қилишиға рухсәт қилди. ■ ⁴ Биз у йәрдин йәнә деңизға чиқтуқ. Шамаллар қерешқандәк қарши тәрипимиздин чиққанлиғи үчүн, Сипрус арилиниң шамалға далда тәрипи билән маңдуқ. ⁵ Киликийә вә Памфилийә өлкилириниң удулидики деңиздин өтүп, Ликийә өлкисидики Мира шәһиригә кәлдуқ. ⁶ Шу йәрдә йүз беши Искәндәрийә шәһиридики Италийәгә баридиған башқа бир кемини тепип, бизни униңға чиқирип қойди.

⁷ Деңизда көп күнләр наһайити аста меңип, тәсликтә Кинидос шәһириниң удулиға кәлдуқ. Шамал миңиш йөнилишимизни тосуғачқа, Крет арилиниң шамалдин далда тәрипи билән меңип, Салмоний йерим арилидин өтүп, □ ⁸ деңизда тәсликтә илгириләп қирғақни бойлап, Ласея шәһиригә йеқин болған «Гөзәл арамғаһ» дәп атилидиған бир йәргә кәлдуқ.

⁹ Сәпәр билән хелә вақитлар өтүп, роза күни алиқачан өткән болғачқа, деңизда сәпәр қилиш хәтәрлик еди. Шуңа Павлус көпчиликкә несиһәт қилип: □

¹⁰ — Бурадәрләр, бу сәпәрниң балаю-апәт вә еғир зиян билән түгәйдиғанлиғини көрүватимән; мал вә кемидин мәһрум болупла қалмай, сәпәр өз женимизгиму замин болиду! — дәп ағаһландурди.

¹¹ Бирақ йүз беши болса Павлусниң сөзигә ишәнмәй, кемә башлиғи билән кемә егисиниң сөзигә ишәнди. ¹² Униң үстигә, бу портму қишлашқа мувапиқ жай болмиғачқа, көпчилик йәнә деңизға чиқип, мүмкинқәдәр Феникс шәһиригә йетип берип, шу йәрдә қишлашни

□ **26:29** «мәйли қисқа вақит ичидә яки узун вақитта болсун ... бүгүн сөзүмни аңлиғучиларниң һәммиси маңа охшаш болғай...» — Павлусниң уларни нижатлиққа еришсун дәп өзиниң керәк болса узун вақитқичә сөзлигәнлигигә рази болғанлиғини көрситиватиду. ■ **26:29** 1Кор. 7:7. ■ **26:31** Рос. 23:9; 25:25.

□ **27:1** «Бизниң Италийәгә деңиз йоли билән беришимиз...» — «биз» дегән сөзгә қариганда Луқа қайтидин Павлусқа һәмраһ болған еди. «Италийәгә» — Рим шәһири Италийәниң пайтәхти еди. «Августус қисми» — яки «шаһанә қошун». «Августус» болса биринчи Рим императори еди. «Қисим» яки «қошун» мошу йәрдә 600 ләшкәрлик бирликни көрситиду. ■ **27:3** Рос. 24:23; 28:16. □ **27:7** «Шамал миңиш йөнилишимизни тосуғачқа, Крет арилиниң Шамалдин далда тәрипи билән меңип, Салмоний йерим арилидин өтүп...» — әслидә улар мәғрип тәрәпкә маңмақчи, һазир жәнупқа қарап маңиду. «Расул Павлусниң сәпәрлири» дегән хәритини көрүң. □ **27:9** «роза күни алиқачан өткән болғачқа,...» — Йәһудийларниң «роза күни» адәттә тоққузинчи айда болиду, һазир күз пәсли болса керәк. Онинчи айдин кейин боран көп болғанлиқтин «Оттура деңиз»да сәпәр қилиш хәтәрлик еди.

қувәтлиди. Феникс болса Крет арилидики бир деңиз порти болуп, бир тәрипи ғәрбий жәнупқа вә бир тәрипи ғәрбий шималға қарайтти. □

Росул Павлусниң хуш хәвәрни жакарлиған 4-сәпири

Росул Павлусниң Рим шәһиригә маңған сәпири

Деңиздики боран-чапқун

¹³ Жәнуптин мәйин шамал чиқивататти, көпчилик нишанимизға йетидиған болдуқ дәп, ләңгәрни еливетип, кемини Крет арилиниң қирғиқини бойлап һайдап маңди. ¹⁴ Лекин узун өтмәй, аралдин қаттиқ «шәрқий шималдин кәлгүчи» дәп атилидиған әшәддий қара боран чиқип кәтти. ¹⁵ Кемә буранниң қамаллиғида қалғачқа, уни шамалға йүзләндүрәлмәй, боранниң мәйличә меңишиға қоюп бәрдуқ. ¹⁶⁻¹⁷ Клавда дегән кичик бир аралниң шамалға далда тәрипигә өтүвелип, қолвақни кемигә чиқиривелип, аранла уни сақлап қалалидуқ. Андин кемичиләр кемини арғамчилар билән сиртидин орап бағливалди. Кеминиң Сиртис дәп аталған деңиз астидики таш-қум догилириға қеқилип петип қелишидин қорқуп, тормуз

□ **27:12** «роза күни аллиқачан өткән болғачқа, көпчилик йәнә деңизға чиқип, мүмкинқәдәр Феникс шәһиригә йетип берип, шу йәрдә қишлашни қувәтлиди...» — Феникс порти қишлиқ (адәттә шәрқий жәнуп вә шәрқий шималдин чиққан) шамалларға далда болғачқа, қишлаш үчүн яхши жай еди.

ләңгәрлирини чүшүрүп, кемини шамалниң һайдишигә қоюп бәрди. □ 18 Боран үстимизгә шиддәтлик соққачқа, әтиси мални деңизға ташлашқа башлиди. □ 19 Үчинчи күнидә улар өз қоллири билән кемидики қурал-жабдуқлирини деңизға ташливатти. 20 Көп күнләргичә я күн я юлтузлар көрүнмәй, боран-чапқун йәнила шиддәтлик үстимизгә тохтимай соқувәргәчкә, ахирда қутулуп қелиш үмүтүмизму йоққа чиққан еди.

21 Кемидикиләр бир нәрсә йемигинигә көп күнләр болғандин кейин, Павлус уларниң арисидида туруп:

— Бурадәрләр, силәр балдурла мениң гепимгә кулақ селип Креттин деңизға чиқмаслиғиңлар керәк еди. Шундақ қилған болсаңлар бу балаю-апәт вә зиян-зәхмәтләргә учримиган болаттиңлар. 22 Лекин әнди силәрни ғәйрәтлик болушқа дәвәт қилимән. Чүнки араңларда һеч қайсиңлар женидин айрилғини йоқ, пәқәт кемидинла мәһрум қалисиләр. 23 Чүнки мән тәвә болған вә ибадәт-хизмитини қилип кәлгән Худаниң бир пәриштиси түнүгүн кечә йенимға келип 24 маңа: «Павлус, қорқма! Сән Қәйсәрниң алдиға берип турушуң керәк; вә мана, Худа шапаәт қилип сән билән биллә сәпәр қилғанларниң һәммисиниң женини тилигиниңни саңа ижабәт қилди!» деди. 25 Шуниң үчүн әй әпәндиһәр, ғәйрәтлик болуңлар; чүнки Худаға ишинимәнки, маңа қандақ ейтилған болса шундақ әмәлгә ашурулиду. 26 Бирақ биз мәлум аралниң қирғиқиға урулуп кетишимиз муқәррәр болиду.

27 Сәпиримизниң он төртинчи күни кечиси, кемә Адриатик деңизиди ләйләп жүрүватқан болуп, түн ниспидә, кемичиләр қуруқлуққа йеқинлап қаптуқ, дәп ойлиди. 28 Улар чоңқурлуқни өлчәш арғамчисини деңизға чүшүрүп, суниң чоңқурлуғини өлчәп көргән еди, жигирмә ғулач чиқти. Сәл алдиға меңип йәнә өлчивиди, он бәш ғулач чиқти. 29 Улар кеминиң хада ташларға урулуп кетишидин қорқуп, кеминиң кәйнидин төрт ләңгәрни ташливетип, таң етишни тәлмүрүп күтүп турди. □ 30 Лекин кемичиләр кемидин қачмақчи болуп кеминиң бешидинму ләңгәрни елип ташливетәйли дәп банә көрситип, қолвақни деңизға чүшүрди. 31 Павлус йүз беши вә ләшкәрләргә:

— Бу кемичиләр кемидә қалмиса, силәр қутулалмайсиләр! — деди.

32 Буниң билән ләшкәрләр кемидики қолвақниң арғамчилирини кесип, уни ләйлитип қойди.

□ 33 Таң атай дегәндә, Павлус һәммәйләнни бир аз ғизалинивелишқа дәвәт қилди. У:

— Силәрниң дәккә-дүккә ичидә һеч немә йемәй турғиниңларға он төрт күн болди. 34 Әнди бир аз ғизалинишиңларни өтүнимән. Чүнки һаят қелишиңлар үчүн мошундақ қилишқа тоғра келиду; чүнки һеч қайсиңларниң бешидики бир тал мойму зиянға учримайду! — деди. ■

35 Бу сөзни қилип болуп, у қолиға бир парчә нанни елип, көпчиликниң алдида Худаға тәшәккүр ейтип уштуп йеди. ■ 36 Шуниң билән һәммәйлән ғәйрәтлинип ғизалинишқа башлиди 37 (кемидә биз жәмий икки йүз йәтмиш алтә киши едуқ). 38 һәммәйлән қосақлирини тоқлиғандин кейин, кемини йениклитиш үчүн, кемидики буғдайларниму деңизға ташливатти.

Кеминиң гәриқ болуши

□ 27:16-17 «Клавда дегән кичик бир аралниң шамалға далда тәрипигә өтүвелип, қолвақни кемигә чиқиривелип, аранла уни сақлап қалалидуқ» — адәттә қолвақ кеминиң кәйнидин сөритилип меңилатти. «Андин кемичиләр кемини арғамчилар билән сиртидин орап бағливалди» — бу арғамчилар кеминиң парчилинип кетишиниң алдини елиши үчүн кемини чиң тутуп туратти. «Сиртис дәп аталған деңиз астидики таш-қум догилири» — «Сиртис» дегән һазирқи Ливийәдики икки деңиз қолтуғиниң исмидур. Шу қолтуқларда көп тейиз жайлар вә деңиз астида дайим көчмә қум догилири болғачқа, кемиләр үчүн бәк хәтәрлик жайдур. «Кеминиң ... тормуз ләңгәрлири» — болса йеникрәк ләңгәр болуп, деңиз тегигә тирилип кеминиң алдиға меңишини астилитатти. Башқа бир хил тәржимиси «йәлкәнләрни чүшүрүп»; амма бизниңчә шундақ әшәддий буранда йәлкәнләр алиқачан чүшүрүлгән болатти. □ 27:18 «... әтиси мални деңизға ташлашқа башлиди» — мални ташлашниң мәхсити кеминиң парчилиниш мүмкинчилигини азайтиш үчүн уни йениклитиштин ибарәт. □ 27:29 «улар ... кеминиң кәйнидин төрт ләңгәрни ташливетип,..» — бу төрт ләңгәрни (деңизға) ташлашниң мәхсити кемини тохтитиш, әлвәттә. □ 27:32 «кемидики қолвақниң арғамчилирини кесип, уни ләйлитип қойди» — яки «кемидики қолвақниң арғамчилирини кесип, уни деңизға ташливатти». ■ 27:34 Мат. 10:30. ■ 27:35 1Сам. 9:13; Юһ. 6:11; 1Тим. 4:3.

³⁹ Таң атқанда, кемичиләр қуруқлуқниң нә экәнлигини тонумиди. Лекин униңдики бир қумлуқ қолтуқни байқап, кемини бир амал қилип шу йәрдә урулдуруп қуруқлуққа чиқармақчи болди. ⁴⁰ Улар алди билән ләңгәрләрни бошиветип, уларни деңизға ташливәтти. Шуниниң билән бир вақитта, кеминиң икки йөнилиш палиқиниң бағлирини бошитип, уларни чүшүрүвәтти. Андин кеминиң бешидики йәлкәнни шамалға чиқирип, кемини қумлуқниң қирғиқиға қаритип маңдурди. □ ⁴¹ Әнди икки еқим бир-биригә учрашқан йәргә кирип қелип, улар кемини қираққа соқтурувалди; кеминиң беши деңиз тегигә урулуп петип, мидирлимай қалди, лекин кеминиң арқа тәрипи долқунларниң зәрбиси билән чувулуп кетишкә башлиди. □ ■

⁴² Ләшкәрләр мәһбусларниң суға сәкрәп қечип кетишиниң алдини елиш үчүн, һәммисини өлтүрүвәтмәкчи болди. □ ⁴³ Лекин йүз беши Павлусни қутқузушни халиған болуп, ләшкәрләрниң бундақ қилишиға йол қоймиди. У алди билән су үзүшни билидиғанларниң суға чүшүп қирғаққа чиқишини, ⁴⁴ қалғанларниң бәзилирини тахтайларға, бәзилирини кеминиң чувулуп кәткән парчилириға есилип, қирғаққа чиқишини буйруди. Шундақ болдики, һәммәйлән қутулуп сақ-саламәт қуруқлуққа чиқти.

28

Малта арилида

¹ Биз қутулуп сақ-саламәт қирғаққа чиққандин кейин, у аралниң Малта дәп атилидиғанлиғини билдуқ. ² Йәрлик хәлиқ бизгә интайин меһриванлиқ билән муамилә қилди; чүнки у чағда ямғур йеғип, һава соғ болғачқа, улар гүлхан йеқип бизни күтүвалди. □

³ Павлус бир бағлам отун терип келип отқа ташливиди, иссиқтин етилип чиққан бир зәһәрлик илан униң қолини чишлигиничә чаплишивалди. ⁴ Шу йәрликләр Павлусниң қолиға йепишип турған иланни көрүп, бир-биригә:

— Бу адәм чоқум бир қатил экән! Деңиздин қутулуп чиққан болсиму, «Адиллиқ» униң тирик қелишиға йол қоймиди, — дейишти. □

⁵ Лекин Павлус иланни отниң ичигә силкип атти, өзи болса һеч қандақ зәхим йемиди. ■

⁶ Хәлиқ униңға бәдини ишшип кетиду яки у туюқсиз жиқилип өлиду дәп қарап туратти. Лекин узун вақит қарап туруп, униңда һеч қандақ бенормал һаләтниң болмиғанлиғини көрүп, ойлиғинидин йенип:

— Бу бир илаһ болса керәк! — дейишти. ■

⁷ У йәрниң әтрапидики жутта, арал башлиғи (Публиюс дәп аталған)ниң бир нәччә йәр-етизлири бар еди. У бизни өйигә башлап, үч күн қизғин меһман қилип күтти. ⁸ У чағда шундақ болдики, Публиюсниң атисиниң қизитмиси өрләп, толғақ болуп йетип қалған экән. Павлус униң йениға кирип, дуа қилип үстигә қолини тәккүзүп, уни сақайтип қойди.

⁹ Шуниниңдин кейин аралдики қалған кесәлләрниң һәммиси униң алдиға келип, сақайтилди.

□ **27:40** «кеминиң икки йөнилиш палиқиниң бағлирини бошитип, уларни чүшүрүвәтти» — деңиз шундақ күчлүк долқунлиғанда, бу палақларни деңизға чүшүрүшниң пайдиси болмайтти. Шуңа улар дәхли болмисун үчүн палақни бир-биригә четип кемигә деңиздин көтирипрақ баглап қойған еди. Уни әң ахирқи қетим ишлитишкә болатти, әгәр қаттиқ долқунда бузулуп кәтсә амал йоқ болатти. □ **27:41** «Әнди икки еқим бир-биригә учрашқан йәргә кирип қелип, улар кемини қираққа соқтурувалди» — башқа бир хил тәржимиси: «Кемә қирғаққа йәткичә деңиз астидики қум догисига урулуп петип қалди». ■ **27:41** 2Кор. 11:25. □ **27:42** «Ләшкәрләр мәһбусларниң суға сәкрәп қечип кетишиниң алдини елиш үчүн, һәммисини өлтүрүвәтмәкчи болди» — римлиқ әскәрләр мәһбусларни қачуруп қойса өзлири өлүм жазасиға мәһкүм болатти. □ **28:2** «Йәрлик хәлиқ бизгә интайин меһриванлиқ билән муамилә қилди» — «Йәрлик хәлиқ» дегән ибарә грек тилида «сақаллиқлар» дейилиду. Бу сөз уларниң ят тиллиқ (демәк, ибраний, грек яки латин тиллиқ әмәс) экәнлигини көрситиду. □ **28:4** «Деңиздин қутулуп чиққан болсиму, «Адиллиқ» униң тирик қелишиға йол қоймиди» — «Адиллиқ» дегән улар чоқунидиған бутлардин бири болған аял илаһ болса керәк. ■ **28:5** Мар. 16:18; Лука 10:19. ■ **28:6** Рос. 14:11.

10 Улар бизниң һөрмитимизгә нурғун соғатларни бегишлиған болуп, ахирда бу йәрдин йәнә йолға чиққан вақтимизда, бизни йолға лазимлиқ нәрсә-керәкләр билән тәминлиди.

Малтадин Рим шәһиригә бериш

11 Малта арилида Искәндәрийәдин кәлгән, бешиға «Самавий Қош гезәк» илаһлириниң нәқишлири оюлған бир кемә қишлиған еди. Аралда үч ай турғандин кейин, бу кемә билән йолға чиқтуқ. □ 12 Сиракоза шәһиригә келип, у йәрдә үч күн турдуқ. 13 Андин айлинип меңип, *Италийәдики* Региум шәһиригә кәлдуқ. Этиси шамал йөнилиши өзгирип жәнуптин чиқиши билән, иккинчи күни ПUTEОЛИ шәһиригә йетип кәлдуқ. 14 У йәрдә бир нәччә қериндашларни таптуқ, уларниң өтүнүшлири билән биз уларда бир һәптә турдуқ. Шундақ қилип биз Рим шәһиригә йетип кәлдуқ. 15 Келиватқанлиғимиздин хәвәр тапқан шу йәрдики қериндашлар бизни қарши елиш үчүн шәһәрдин чиқип һәтта «Апиус базири»ғичә, *бәзилири* «Үч Сарай»ғичә кәлгән еди. Павлус уларни көргәндә, Худаға рәхмәт ейтип, ғәйрәтләнди. □

Павлус Рим шәһиридә

16 Рим шәһиригә киргинимиздә, йүз беши мәһбусларни орда қаравул бегигә тапшурди; лекин Павлусниң бирла күзәткүчи ләшкәр билән бир өйдә айрим турушиға рухсәт қилинди. □ ■

17 Үч күндин кейин, у у йәрдики Йәһудийларниң каттивашлирини өзи билән көрүшүшкә чақирди. Улар жәм болғанда, у мундақ деди:

— Қериндашлар! Мән хәлқимизгә яки ата-бовилиримиздин қалдурулған өрп-адәтләргә қарши һеч қандақ иш қилмиған болсамму, Йерусалимда турғинимда тутқун қилинип римлиқларниң қолиға тапшурулдум. ■ 18 Римлиқлар мени сораққа тартип, мәндә өлүм жазасиға мәһкүм қилғидәк бирәр жинайәт болмиғачқа, мени қоювәтмәкчи болди. 19 Лекин Йәһудийлар буниңға қаршилиқ билдүргәчкә, Қәйсәргә муражиәт қилишқа мәжбур болдум. Буларни дегиним билән, бу мениң өз хәлқим үстидин шикайитим бар дегәнлигим әмәс. 20 Шу сәвәптин мән силәр билән йүз көрүшүш вә бу һәқтә силәргә ейтиш үчүн силәрни бу йәргә чақирдим. Чүнки бу зәнжир билән бағлинишниң сәвәви дәл Исраилниң күткән үмүтидур. ■

21 Улар Павлусқа:

— Биз болсақ Йәһудийәдин сән тоғрилиқ хәт алмидуқ, яки у йәрдин кәлгән қериндашларниң һеч қайсисиму сән тоғрилиқ бирәр яман хәвәр әкәлмиди яки яман гепиңни қилмиди.

22 Лекин сениң пикирлириңни аңлиғумиз бар. Чүнки һәммә йәрдә кишиләрниң сән тәвә болған бу мәзһәпкә қарши сөзләватқанлиғидин хәвиримиз бар! — дейишти.

23 Шуниң билән улар Павлус билән көрүшүшкә бир күнни бекитти. У күни нурғун кишиләр униң туралғусиға кәлгән еди; у таң атқандин кәчкичә уларға сөз-каламни шәрһләп, Худаниң падишалиғи һәққидә толуқ гувалиқ берип, Тәврат һәм пәйғәмбәрләрниң язмилиридин нәқил кәлтүрүп, уларни әйса тоғрилиқ қайил қилишқа күчиди. □ ■ 24 Униң сөзлиригә бәзиләр ишәндүрүлди, бәзиләр ишинишни рәт қилди. ■ 25 Улар Павлусниң мундақ бир сөзни қилиши билән өз ара келишәлмәй қайтип кәтти. У мундақ деди:

□ **28:11** «бешиға «Самавий Қош гезәк» илаһлириниң нәқишлири оюлған бир кемә» — «Самавий Қош гезәк» болса римлиқларниң чоқунған илаһлири «Кастор билән Поллукс» (грек тилида «Диоскури») еди. Деңизчилар уларни деңиз сәпәрлирини оңушлуқ қилиду, дәп қарайтти. □ **28:15** «шу йәрдики қериндашлар бизни қарши елиш үчүн шәһәрдин чиқип һәтта «Апиус базири»ғичә, бәзилири «Үч Сарай»ғичә кәлгән еди» — «Апиус базири» Римдин 71 километр, «Үч Сарай» 55 километр жирақ еди. □ **28:16** йүз беши мәһбусларни орда қаравул бегигә тапшурди — мошу сөзләр бәзи кона көчүрмиләрдә тепилмайду. ■ **28:16** Рос. 24:23; 27:3. ■ **28:17** Рос. 24:12; 25:8. ■ **28:20** Рос. 23:6; 24:21. □ **28:23** «у таң атқандин кәчкичә уларға сөз-каламни шәрһләп, Худаниң падишалиғи һәққидә толуқ гувалиқ берип, Тәврат һәм пәйғәмбәрләрниң язмилиридин нәқил кәлтүрүп, уларни әйса тоғрилиқ қайил қилишқа күчиди» — «Тәврат һәм пәйғәмбәрләрниң язмилири» тоғрилиқ 24:14 вә униңдики изаһатни көрүң. Мошу йәрдә «Тәврат» грек тилида «Мусаниң (Тәврат) қануни». ■ **28:23** Яр. 3:15; 22:18; 26:4; 49:10; Қан. 18:15; 2Сам. 7:12; Зәб. 131:11; Йәш. 4:2; 7:14; 9:5; 40:10; Йәр. 23:5; 33:14; әз. 34:23; 37:24; Дан. 9:24; Мик. 7:20. ■ **28:24** Рос. 17:4.

— Муқәддәс Роһ Йәшәя пәйғәмбәр арқилиқ ата-бовилиримизға муну сөзни дәл жайида ейтқан:

²⁶ — «Барғин; мошу хәлиққә мундақ дәп ейтқин: —
«Силәр аңлашни аңлайсиләр, бирақ чүшәнмәйсиләр;
Көрүшни көрүсиләр, бирақ билип йәтмәйсиләр. ■

²⁷ Чүнки мошу хәлиқниң жүригини май қаплап кәткән,
Улар аңлиғанда қулақлирини еғир қиливалған,
Улар көзлирини жумувалған;
Ундақ болмисиди, улар көзлири билән көрүп,
Қулиқи билән аңлап,
Көңли билән чүшинип,
Өз йолидин яндурулуши билән,
Мән уларни сақайтқан болаттим»». □ ■

²⁸⁻²⁹ Шуңа билишиңлар керәкки, Худаниң бу нижатлиғи ят әлликләргә әвәтиливатиду. Улар болса униңға қулақ салмай қалмайду! — деди. У бу сөзләрни ейтқанда Йәһудийлар өз-ара қаттиқ талаш-тартиш қилишип кәтти. □

³⁰ Павлус өзи ижаригә алған өйдә толуқ икки жил турди вә бу йәрдә униң билән көрүшүшкә кәлгән һәммә кишиләрни қобул қилип, ³¹ толиму жүрәклик билән һәм һеч тосалғуға учримай, Худаниң падишалиғини жар қилип, Рәб Әйса Мәсиһкә даир һәқиқәтләрни йәткүзүп тәлим бәрди.

■ **28:26** Йәш. 6:9; Әз. 12:2; Мат. 13:14; Мар. 4:12; Луқа 8:10; Юһ. 12:40; Рим. 11:8. □ **28:27** «Чүнки мошу хәлиқниң жүригини май қаплап кәткән, ... ундақ болмисиди, улар көзлири билән көрүп, қулиқи билән аңлап, көңли билән чүшинип, өз йолидин яндурулуши билән, мән уларни сақайтқан болаттим» — «Йәш.» 6:9-10дин нәқил кәлтүрүлгән.
■ **28:27** Йәш. 6:9,10. □ **28:28-29** «У бу сөзләрни ейтқанда Йәһудийлар өз-ара қаттиқ талаш-тартиш қилишип кәтти» — мошу сөзләр бәзи кона көчүрмиләрдә тепилмайду.

Римлиқларға

Расул Павлус Рим шәһиридики җамаәткә язган мәктуп

¹ Расуллуққа таллап чақирилған, Худаниң хуш хәвирини җакалашқа айрип тайинланған, Мәсиһ Әйсаниң қули болған мәнки Павлустин салам! ■

² Худа бу хуш хәвәрниң келишини хелә бурунла пәйғәмбәрлири арқилиқ муқәддәс язмиларда вәдә қилған еди. ■ ³⁻⁴ Бу хуш хәвәр Өз Оғли, йәни Рәббимиз Әйса Мәсиһ тоғрисидидур; җисманий җәһәттин У Давутниң нәслидин туғулған; бирдин-бир пак-муқәддәс Роһ тәрипидин өлүмдин тирилдүрүлүш арқилиқ «күч-қудрәт Егиси Худаниң Оғли» дәп көрситилип бекитилгән; □ ■ ⁵ У арқилиқ, шундақла Униң нами үчүн барлиқ әлләр арисидә Худаға етиқаттин болған итаәтмәнлик вужудқа кәлтүрүлүшкә биз мөһри-шәпқәткә вә расуллуққа муйәссәр болдуқ; □ ■ ⁶ Силәр улар арисидә, Әйса Мәсиһ тәрипидин чақирилғансиләр. □

⁷ Шуңа, Худа сөйгән вә У «муқәддәс бәндилим» дәп чақирған Рим шәһиридики һәммиңларға, Атимиз Худадин вә Рәббимиз Әйса Мәсиһтин мөһри-шәпқәт вә аман-хатирҗәмлик болғай! ■

Тәшәккүр дуаси

⁸ Алди билән мән Әйса Мәсиһ арқилиқ һәммиңлар үчүн Худайимға тәшәккүр ейтимән; чүнки силәрниң етиқатинлар пүткүл аләмгә пур кәтти. □ ■ ⁹ Өз Оғли тоғрисидики хуш хәвәрдә чин роһ-қәлбим билән мән хизмитини қиливатқан Худа Өзи мениң дуалиримда силәрни шунчә үзлүксиз әсләп турғанлиғимға гувадур. □ ■ ¹⁰ Мән дуалиримда, мүмкин қәдәр Худаниң ирадиси билән силәрниң йениңларға беришкә ахир муйәссәр болушқа һемишә өтүнимән. ■ ¹¹ Чүнки мән силәрни бирәр роһий илтипатқа егә қилиш арқилиқ мустәһкәмләш үчүн силәр билән көрүшүшкә интайин тәқәззамән; □ ■ ¹² йәни, мән араңларда болсам, бир-биримизниң етиқатидин өз ара тәсәлли вә илһам алалаймиз демәкчимән.

■ **1:1** Рос. 9:15; 13:2; Гал. 1:15. ■ **1:2** Яр. 3:15; 22:18; 26:4; 49:10; Қан. 18:15; 2Сам. 7:12; зәб. 131:11; Йәш. 4:2; 7:14; 9:5; 40:10; Йәр. 23:5; 33:14; әз. 34:23; 37:24; Дан. 9:24; Мик. 7:20. □ **1:3-4** «җисманий җәһәттин у Давутниң нәслидин туғулған» — мошу «Давут» болса Давут пәйғәмбәр, йәни Исраилға падиша болған Давут. Нурғун пәйғәмбәрләр Мәсиһ Давутниң әвладидин болиду, дәп бешарәт бәргән еди. «бирдин-бир пак-муқәддәс Роһ» — грек тилида «пак-муқәддәскә тәвә болған Роһ» дегән сөз билән ипадилиниду. Бизниңчә, шүбһисизки, Худаниң Өз Муқәддәс Роһини көрситиду; бәзи алимлар бу ибарини Мәсиһ Әйсаниң өз роһини билдүриду, дәп қарайду. ■ **1:3-4** Мат. 1:1; Лука 1:32; Рос. 2:30; 13:23; 2Тим. 2:8; Йәш. 9:5; 44:6; 54:5; Юһ. 2:19; Рим. 9:5; 1Юһа. 5:20.

□ **1:5** «Униң нами үчүн барлиқ әлләр арисидә Худаға етиқаттин болған итаәтмәнлик вужудқа кәлтүрүлүшкә биз мөһри-шәпқәткә вә расуллуққа муйәссәр болдуқ» — «әлләр» мошу йәрдә Йәһудий әмәс әлләрни көрситиду. Тәвратта бәзидә Йәһудийларға нисбәтән «ят әлләр» дәп тәржимә қилимиз. «Худаға етиқаттин болған итаәтмәнлик вужудқа кәлтүрүлүшкә...» — грек тилида сөзмүсөз пәкәт «етиқатниң итаити үчүн...» дейилиду. □ **1:6** «Силәр улар арисидә, Әйса Мәсиһ тәрипидин чақирилғансиләр» — «улар арисидә» — йәни Мәсиһкә етиқат қилған ят әлләр арисидә. Демәк, Римлиқ етиқатчилар дәл расул Павлус уларниң хизмитидә болушқа чақирилған кишиләрдиндур. «Әйса Мәсиһ тәрипидин чақирилғансиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «Мәсиһкә мәнсуп болушқа (Худа тәрипидин) чақирилған...». ■ **1:7** 1Кор. 1:2; әф. 1:1. □ **1:8** «силәрниң етиқатинлар пүткүл аләмгә пур кәтти» — Рим империйәсидикиләр Римниң қануни бойичә: «Императори «Қәйсәр»ни «Рәб Худа» дәп етирап қилишкә мәҗбур еди. Шуңа «Әйса Мәсиһ Рәббимдур» дәп етирап қилғучилар қаттиқ қаршилиққа вә көп қетим дәһшәтлик зиянкәшликкә учрашқа башлиди. Пайтәхти Рим шәһиридики пухралардин бәзилариниң Мәсиһкә бағланғанлиғи: «Рим шәһиридә Мәсиһкә әгәшкүчиләр бар экән!» дәп дуняни зил-зилгә кәлтүргән еди. □ **1:9** «Өз Оғли тоғрисидики хуш хәвәрдә чин роһ-қәлбим билән мән хизмитини қиливатқан Худа...» — грек тилида «чин роһ-қәлбим билән» пәкәт «роһумда» дейилиду. «хизмитини қиливатқан Худа...» — «хизмити» мошу йәрдә грек тилида алаһидә «роһий хизмәт» яки «каһинлиқ хизмәт»ни көрситиду. ■ **1:9** Рим. 9:1; 2Кор. 1:23; 11:31; Гал. 1:20; Фил. 1:8; 1Тес. 2:5; 2Тим. 1:3. ■ **1:10** Рим. 15:23,32. □ **1:11** «роһий илтипат» — Муқәддәс Роһтин келидиған алаһидә, мөҗизилиқ қабилияттин ибарәттур. Мәсилән, «1Кор.»

12-14-бапларни көрүң. ■ **1:11** Рим. 15:29; 1Тес. 3:10.

13 Қериндашлар, мән силәрниң шуни билишиңларни халаймәнки, башқа йәрдики әлликләрниң арасида хизмитим мевә бәргәндәк, силәрниң араңлардиму хизмитимниң мевә бериши үчүн йениңларға беришни көп қетим нийәт қилдим, лекин бүгүнгичә тосалғуға учрап келиватимән. □ ■ 14 Мән һәр қандақ адәмләргә, мәйли Юнанлиқлар вә ят таипиләргә, данишмән вә наданларға болсун, һәммисигә қәриздармән. □ ■ 15 Шуниң үчүн имканийәт маңа яр бәрсила мән Римдики силәргиму хуш хәрвәрни йәткүзүп баян қилишқа қизғинмән.

Хуш хәвәрниң зор қудрити

16 Чүнки мән Мәсиһ тоғрисида бу хуш хәвәрдин һәргиз хижил болмаймән! Чүнки у униңға ишәнгүчилириниң һәммисини, алди билән Йәһудийларни, андин кейин Грекләрни нижатқа ериштүридиған Худаниң күч-қудритидур! □ ■ 17 Чүнки хуш хәвәрдә етиқатқа асааланған, Худаниң бир хил һәққанийлиғи етиқат қилғучиларға вәһий қилинғандур. *Муқәддәс язмиларда йезилғинидәк: — «Һәққаний адәм ишәш-етиқати билән һаят болиду».* □ ■

Инсанийәтниң чүшкүнлүк жәрјани

18 Чүнки һәққанийәтсизлик билән һәқиқәтни басидиған инсанларниң барлиқ ипласлиғиға вә һәққанийәтсизлиғигә нисбәтән Худаниң қаратқан ғәзиви әрштин очуқ вәһий қилинмақта.

19 Чүнки инсанлар Худа тоғрисида биләләйдиған ишлар уларниң көз алдида туриду; чүнки Худа һәммини уларға очуқ көрситип бәргән ■ 20 (чүнки дуня апиридә болғандин бери Худаниң көзгә көрүнмәс өзгичиликлири, йәни мәңгүлүк қудрити вә бирдин-бир Худа экәнлиғи Өзи яратқан мәвжудатлар арқилиқ очуқ көрүлмәктә, шундақла буни чүшинип йәткили болиду. Шу сәвәптин инсанлар һеч банә көрситәлмәйду) ■ 21 — чүнки инсанлар Худани билсиму, уни Худа дәп улуклимиди, Униңға тәшәккүр ейтмиди; әксичә, уларниң ой-пикирлири бемәна болуп, надан қәлби қараңғулишип кәтти. ■ 22 Өзлирини данишмән қилип көрсәтсиму, лекин әқилсиз болуп чиқти; ■ 23 чиримас Худаниң улуклуғиниң орниға чирип өлидиған адәмзатқа, учар-қанатларға, төрт аяқлиқ һайванларға вә йәр беғирлиғучиларға охшайдиған бутларни алмаштуруп қойған еди. ■

24 Шуңа Худа уларни қәлбидики шәһваний һәвәслири билән ипласлиқ қилишқа, шундақла бир-бириниң тәнлирини номусқа қалдурушқа қоюп бәрди. ■ 25 Улар Худа тоғрисидаки һәқиқәтни ялғанға айландурди, Яратқучиниң орниға яритилған нәрсиләргә чоқунуп, таваптаәт қилған еди. һалбуки, Яратқучиға тәшәккүр-мәдһийә мәңгүгә оқулмақта! Амин!

26 Мана шуниң үчүн, Худа уларни пәскәш шәһваний һәвәсләргә қоюп бәрди. һәтта аялларму тәбийий жинсий мунасивәтни ғәйрий мунасивәткә айландурди; □ ■ 27 шуниңдәк, әрләрму

□ **1:13** «силәрниң шуни билишиңларни халаймәнки...» — бу сөзләр адәттә Рим императори ярлиқ чүшүргәндә ишлитидиған ибарә еди. Расул Павлус төвәндики гепини «Аләм императори Әйса Мәсиһ»дин кәлгән дәп пуратмақчи охшайду. Әйни сөзләр «шуни билмәслиғиңларни халимаймәнки,...». «әлликләр...» — барлиқ Йәһудий әмәс милләтләр, «ят әлләр», «таипиләр». ■ **1:13** 1Тес. 2:18. □ **1:14** «... һәр қандақ адәмләргә, мәйли Юнанлиқлар вә ят таипиләргә, данишмән вә наданларға болсун...» — мошу йәрдә «ят таипиләр» Юнанлиқ әмәсләрни яки шу дәвирдики «мәдәнийәт бәлғүси болған Юнан тили»ни сөзләлмәйдиған «мәдинийәтсизләр»ни кәситиду. «мән... һәммисигә қәриздармән» — буниң мәнаси бәлким «Һәммисигә хуш хәвәрни йәткүзүшкә қәриздармән» болса керәк. ■ **1:14** 1Кор. 9:16. □ **1:16** «Мәсиһ тоғрисидаки бу хуш хәвәр» — грек тилида «Мәсиһниң хуш хәвири» дегән сөздә ипадилиниду. «Грекләр» — (яки «Юнанлиқлар») мошу йәрдә барлиқ Йәһудий әмәс милләтләр яки әлликләргә вәкил келиду. «...нижатқа ериштүридиған Худаниң күч-қудритидур» — «нижат» дегән Худа адәмни гунайини кәчүрүп, униндин қутқузуп, мәңгүлүк һаятни ата қилишини көрситиду. ■ **1:16** Зәб. 39:10-11; 1Кор. 1:18; 15:2; 2Тим. 1:8. □ **1:17** «хуш хәвәрдә етиқатқа асааланған, Худаниң бир хил һәққанийлиғи етиқат қилғучиларға вәһий қилинғандур» — башқа бир хил тәржимиси: «хуш хәвәрдә Худадин кәлгән, баштин ахир етиқатқа асааланған бир һәққанийлиқ ашқариланғандур». «Һәққаний адәм ишәш-етиқати билән һаят болиду» — «Һаб.» 2:4. ■ **1:17** һаб. 2:4; Юһ. 3:36; Рим. 3:21; Гал. 3:11; Фил. 3:9; Ибр. 10:38. ■ **1:19** Рос. 14:17. ■ **1:20** Зәб. 18:2-3 ■ **1:21** Қан. 28:28 ■ **1:23** 2Пад. 17:29. □ **1:26** «аялларму тәбийий жинсий мунасивәтни ғәйрий мунасивәткә айландурди» — грек тилида «аялларму жинсий мунасивәтни тәбийий қанунийәткә хилап мунасивәткә айландурди» дейилиду. ■ **1:26** Лав. 18:22,23.

аяллар билән болидиған тәбийи жинсий мунасивәтләрни ташлап, башқа әрләргә шәһваний һәвәсләр билән көйүп пишидиған болди. Әрләр әрләр билән шәрмәндиликкә киришти вә нәтижидә уларниң мухалип қилмишлири өз бешиға чиқти.

²⁸ Улар Худани билиштин ваз кечишни лайиқ көргәнлиги таллиғанлиги үчүн, Худа уларни бузуқ нийәтләргә вә налайиқ ишларни қилишқа қоюп бәрди. ²⁹ Улар һәр хил һәққанийәтсизлик, рәзиллик, нәпсанийәтчилик, өчмәнликкә чөмүп, һәсәтхорлуқ, қатиллик, жедәлхорлуқ, мәккарлик вә һәр хил бәтнийәтләр билән толди. Улар игвагәр, ³⁰ төһмәтхор, Худаға нәпрәтлинидиған, кибирлик, махтанчақ, чоңчи, һәр хил рәзилликләрни ойлап чиқиридиған, ата-анисиниң сөзини аңлимайдиған, ³¹ йорутулмиған, вәдисидә турмайдиған, көйүмсиз вә рәһимсиз инсанлардур. ³² Улар Худаниң шуларға болған адил һөкүмини, йәни шундақ ишларни қилғучиларниң өлүмгә лайиқ экәнлигини ениқ билсиму, бу ишларни өзлири қилипла қалмай, бәлки шундақ қилидиған башқилардин сөйүнүп уларни алқишлайду.■

2

Худаниң һөкүми

¹ Әнди әй башқиларниң үстидин һөкүм қилидиған инсан, ким болушуңдин қәтғийнәзәр банә көрситәлмәйсән; чүнки башқилар үстидин қайси ишта һөкүм қилсаң, шу ишта өз гунайиңни бекитисән. Чүнки әй һөкүмчи, сән өзүңму уларға охшаш ишларни қиливатисән.■ ² Бизгә мәлумки, Худаниң ундақ ишларни қилғанлар үстидин һөкүм чиқириши *мутләқ* һәқиқәткә асасланғандур.

³ Шуңа, и шундақ ишларни қилғанлар үстидин һөкүм чиқарғучи, шундақла шуниңға охшаш ишларни қилғучи инсан, өзүң Худаниң һөкүмидин қачалаймән дәп хиял қиламсән? ⁴ Яки Худаниң меһриванлиғиниң сени товва қилиш йолиға башлайдиғанлиғини һеч билмәй, униң меһриванлиғи, кәң қосақлиғи вә сәвир-тақитиниң моллуғиға сәл қараватамсән?■ ⁵ Әксичә, товва қилмайдиған жаһиллиғиң вә таш жүрәклигиңдин, Худа адил һөкүмини аян қилидиған ғәзәплик күни үчүн сән өз бешиңға чүшидиған ғәзивини топлаватисән.■

⁶ Худа һәр кимгә өз әмәллиригә яриша иш көриду.■ ⁷ Яхши ишларни сәвирчанлиқ билән қилип, шан-шәрәп, һөрмәт-еһтирам вә бақийлиқни издигәнләргә У мәңгүлүк һаят ата қилиду;□ ⁸ лекин шәхсийәтчиләргә, һәқиқәткә тән бәрмәй, әксичә һәққанийәтсизликкә әгәшкәнләргә ғәзәп-кәһр яғдурулиду;■ ⁹ яманлиқ қилидиған барлиқ жан егисигә, алди билән Йәһудийларға, андин Грекләргә күлпәт вә дәрд-әләм чүшиду; □ ¹⁰ бирақ, барлиқ яхшилиқ қилғучиларға, алди билән Йәһудийларға, андин Грекләргә шан-шәрәп, һөрмәт-еһтирам вә аман-хатиржәмлик тәқдим қилиниду. ¹¹ Чүнки Худада адәмниң йүз-хатирисини қилиш йоқтур.■

¹² — чүнки Тәврат қанунини билмәй гуна садир қилғанларниң һәр бири Тәврат қануниниң һөкүмигә учримисиму, *әйипкә учрап* һалак болиду; Тәврат қанунини билип туруп гуна садир қилғанларниң һәр бири бу қанун бойичә сораққа тартилиду □ ¹³ (чүнки Худаниң

■ **1:32** Нош. 7:3. ■ **2:1** 2Сам. 12:5; Мат. 7:1; 1Кор. 4:5. ■ **2:4** 2Пет. 3:15. ■ **2:5** Рим. 9:22. ■ **2:6** Зәб. 61:13; Йәр. 17:10; 32:19; Мат. 16:27; Рим. 14:12; 1Кор. 3:8; 2Кор. 5:10; Гал. 6:5; Вәһ. 2:23; 22:12. □ **2:7** «Һөрмәт-еһтирам вә бақийлиқ...» — грек тилида «Һөрмәт-еһтирам вә чиримәслик...». ■ **2:8** 2Тес. 1:8. □ **2:9** «Йәһудийларға, андин Грекләргә...» — «Грекләр» (яки «Юнанлиқлар») мошу йәрдә вә 10-айәттә грек тилида, барлиқ Йәһудий әмәс әлликләр вә милләтләргә вәкил келиду. ■ **2:11** Қан. 10:17; 2Тар. 19:7; Аюп 34:19; Рос. 10:34; Гал. 2:6; Әф. 6:9; Кол. 3:25; 1Пет. 1:17. □ **2:12** «Тәврат қануни» — яки пәқәт «қанун» яки «муқәддәс қанун», мошу йәрдә вә төвәндики барлиқ әйәтләрдә Худа Муса пәйғәмбәргә чүшүргән қанунни көрситиду. Бу қанун Муқәддәс Китапниң авалқи бәш қисмини тәшкил қилған; шуңа Йәһудий хәлқи бәзидә мошу бәш қисимни «қанун-йолйоруқ» (ибраний тилида «Тораһ») дәп атайду. Әрәб тилидики «Тәврат» мошу сөздин чиққан. Адәттики әһвал астида «муқәддәс қанунни билмигәнләр» Йәһудий әмәсләр («ят әлләр») ни көрситиду, «муқәддәс қанунни билгәнләр» Йәһудийларни көрситиду. «Тәврат» вә «Тәврат қануни» тоғрилиқ «Тәбирләр» ниму көрүң.

алдида қанунни аңлиғанлар эмәс, бәлки қанунға эмәл қилғучилар һәққаний һесаплиниду. ■ 14 Чүнки Тәврат қанунини билмәйдиған әлликләр тәбийи һалда бу қанунға уйғун ишларни қилса, гәрчә бу қанундин хәвәрсиз болсиму, Тәврат қануни уларда көрүнгән болиду. 15 Уларниң бу қилғанлири өз қәлблиригә қанун тәләплириниң пүтүклүк екәнлигини көрситиду; шуниңдәк, уларниң вижданлириму өзлиригә һәқиқәтниң гувачиси болуп, ой-пикирлири өзини әйипләйду яки өзини ақлайду) 16 — мән йәткүзүп келиватқан бу хуш хәвәргә асасән Худаниң Әйса Мәсиһ арқилиқ инсанларниң қәлбидә пүккән мәхпий ишлар үстидин һөкүм чиқиридиған күнидә жуқурида ейтилған ишлар чоқум йүз бериду. □ ■

Йәһудийлар вә Тәврат қануни

17 Сәнчу, әгәр өзүңни Йәһудий дәп атап, Тәврат қануниға үмүт бағлап, Худаға тәвәмән дәп махтансаң, □ ■ 18 қанундин үгинип униң ирадисини билип, есил билән пәсни пәриқ әткән болсаң, 19-20 Тәврат қанунини билим вә һәқиқәтниң жәвһиригә егә болдум дәп қарап, өзүңни корларға йол башлиғучи, қараңғуда қалғанларға маяк, наданларға үгәткүчи, гөдәкләргә устаз дәп ишәнгән болсаң — 21 әнди сән башқиларға тәлим берисәнү, өзүңгә бәрмәмсән? Оғрилиқ қилмаңлар дәп вәз ейтисәнү, өзүң оғрилиқ қиламсән? 22 «Зина қилмаңлар» — дәп вәз ейтийсәнү, өзүң зина қиламсән? Бутлардин нәпрәтлинисәнү, өзүң бутханилардики нәрсиләрни булаң-талаң қиламсән? 23 Тәврат қануни билән махтинисәнү, өзүң шу қанунға хилаплиқ қилип, Худаға дағ кәлтүрәмсән?! 24 Худди муқәддәс язмиларда йезилғинидәк: «Силәрниң қилмишиңлар түпәйлидин Худаниң нами таипиләр арисидә күпүрлүккә учримақта». □ ■

25 Тәврат қануниға эмәл қилсаң, хәтнә қилинғиниңниң әһмийити болиду, лекин униңға хилаплиқ қилсаң, хәтнә қилинғиниң хәтнә қилинмиғандәк һесаплиниду. □ 26 Әнди хәтнисизләр қанунниң тәләплигә эмәл қилса, гәрчә хәтнисиз болсиму, Худа тәрипидин хәтнилиқ һесапланмамду? 27 Тәврат қанун дәстуридин хәвәрдар вә хәтнилиқ туруқлуқ қанунға хилаплиқ қилғучи, и Йәһудий, қанунға эмәл қилидиған жисманий хәтнисизләр тәрипидин сениң гунайиң үстидин һөкүм чиқириливатмамду?

28 Чүнки сиртқи көрүнүши Йәһудий болсила уни һәқиқий Йәһудий дегили болмайду, сиртқи жәһәттики жисманий хәтниниму һәқиқий хәтнә дегили болмайду, ■ 29 роһида Йәһудий болғини һәқиқий Йәһудийдур; униң хәтнә қилинғини хәтнә қанун дәстури арқилиқ эмәс, бәлки қәлбидә, Роһтиндур. Бундақ кишиниң тәриплиниши инсанлар тәрипидин эмәс, бәлки Худа тәрипидин болиду. □ ■

■ 2:13 Мат. 7:21; Яқ. 1:22; 1Юһа. 3:7. □ 2:16 «жуқурида ейтилған ишлар чоқум йүз бериду» — «жуқурида ейтилған ишлар» 6-12-айәтләрдә ейтилған ишларни, демәк Худаниң сорақ қилидиғинини көрситиду. ■ 2:16 Мат. 25:31. □ 2:17 «Худаға тәвәмән дәп махтансаң...» — грек тилида «Худада махтансаң...». ■ 2:17 Рим. 9:4. □ 2:24 «Силәрниң қилмишиңлар түпәйлидин Худаниң нами таипиләр арисидә күпүрлүккә учримақта» — «Йәш.» 52:5. ■ 2:24 Йәш. 52:5; Әз. 36:2. □ 2:25 «Тәврат қануниға эмәл қилсаң, хәтнә қилинғиниңниң әһмийити болиду, лекин униңға хилаплиқ қилсаң, хәтнә қилинғиниң хәтнә қилинмиғандәк һесаплиниду.» — демисәкму, Йәһудийлар Тәврат қануни бойичә хәтнә қилиду. Хәтнилиқниң өзи «Мән Худаниң адимимән» дегәнликни вә «Йәһудий болуш»ниң симболи дәп қарилатти. ■ 2:28 Юһ. 8:39; Рим. 9:7. □ 2:29 «роһида Йәһудий болғини һәқиқий Йәһудийдур; униң хәтнә қилинғини хәтнә қанун дәстури арқилиқ эмәс, бәлки қәлбидә, роһтиндур» — «Роһтиндур» болса, Муқәддәс Роһтиндур. Бәзи алимлар «Роһтин»ни «роһта» дәп чүшиниду, шундақла бундақ айәтни «...хәтнә қәлбдә, роһта,... дәстуридин әмәстур» дәп тәржимә қилиду. Хәтнә тоғрилиқ «Әзакиял», «Филиппилиқларға» вә «Колоссилиқләргә»дики «қошумчә сөз»лиримизни көрүң. «Бундақ кишиниң тәриплиниши инсанлар тәрипидин эмәс, бәлки Худа тәрипидин болиду» — ибраний тилида «Йәһуда» дегәнниң әслий мәнәси «махташ», «тәрипләш», «тәрип» дегәнликтур. Шуңа айәтниң тегидики мәнәси: ««Һәқиқий Йәһудий» болуш үчүн, у Худа тәрипидин тәрипләнгән («Йәһуда») болуши керәк. ■ 2:29 Қан. 10:16; Йәр. 4:4; Фил. 3:2, 3; Кол. 2:11.

3

1 Ундақта, Йәһудий болғанниң Йәһудий әмәстин немә артуқчилиғи бар? Хәтнилик болғанниң немә пайдиси бар? 2 Әмәлийәттә, уларниң һәр жәһәттин көп артуқчилиғи бар. Биринчидин, Худаниң бешарәтлик сөзлири Йәһудийларға аманәт қилинған. ■ 3 Әнди гәрчә улардин бәзилири ишәшсиз чиққан болсиму, буниңға немә болатти? Уларниң ишәшсизлиғи Худаниң ишәшликлигини йоққа чиқириветәрму? □ ■ 4 һәргиз ундақ қилмайду! Худа растчил һесаплинип, һәммә адәм ялғанчи һесаплансун! Худди муқәддәс язмиларда Худа һәққидә йезилғинидәк: —

«Сөзлигиниңдә адил дәп испатланғайсән,
Шикайәткә учриғиниңда ғәлибә қилғайсән». □ ■

5 Лекин бизниң һәққанийсизлиғимиз арқилиқ Худаниң һәққанийлиғи техиму ениқ көрситилсә, буниңға немә дәймиз? һәққанийсизлиқ үстигә ғәзәп төкидиған Худани һәққаний әмәс дәймизму (мән инсанчә сөzlәймән)? □ 6 Мундақ дейишкә һәргиз болмайду! Әгәр ундақ болса, Худа аләмни қандақ сораққа тартиду?

7 *Бәзиләр йәнә:* «Мениң ялғанчилқимдин Худаниң һәқиқәтлиғи техиму очуқ қилинса, шундақла улуклуғи техиму йорутулса, әнди мән йәнә немә үчүн гунакар дәп қарилип сораққа тартилимән?» *дейиши мүмкин.* □ 8 Ундақ болғанда немишкә (бәзиләр бизгә төһмәт чаплимақчи болуп, гәплиримизни буриветкәндәк) «Яманлиқ қилайли, буниңдин яхшилиқ чиқип қалар» — дейишкә болмайду? Бундақ дегүчиләрниң жазабиниши һәқлиқтур!

Һәққаний адәм йоқтур

9 Әнди немә дейиш керәк? Биз *Йәһудийлар Йәһудий әмәсләрдин* үстүн турамдуқ? Яқ, һәргиз! Чүнки биз жуқурида Йәһудийлар болсун, Грекләр болсун һәммисиниң гунаниң илкидә екәнлигини испатлап әйиплидуқ. □ ■

10 Дәрвәқә, муқәддәс язмиларда йезилғинидәк: —
«Һәққаний адәм йоқ, һәтта бириму йоқтур, ■

11 Йорутулған киши йоқтур,
Худани издигиниму йоқтур.

12 һәммә адәм йолдин чәтниди,
Уларниң барлиғи әрзимәс болуп чиқти.

■ 3:2 Зәб. 147:8; Рим. 9:4. □ 3:3 «Әнди гәрчә улардин бәзилири ишәшсиз чиққан болсиму, буниңға немә болатти? Уларниң ишәшсизлиғи Худаниң ишәшликлигини йоққа чиқириветәрму?» — Павлус бәлким Худаниң Исраилға қилған әһдә-вәдилирини көрситиду. Худа: «Силәр Мениң хәлқим болисиләр» дәп вәдә қилғандин кейин, бәзи Йәһудийларниң қилмишлири өзлириниң Униң хәлқи екәнлигини инкар қилған болсиму, бу қилмишлири Худаниң вәдисини йоққа чиқириветәмду? ■ 3:3 Чөл. 23:19; Рим. 9:6; 2Тим. 2:13. □ 3:4 «Сөзлигиниңдә адил дәп испатланғайсән, шикайәткә учриғиниңда ғәлибә қилғайсән» — «Зәб.» 50:5. «Шикайәткә учриғиниңда ғәлибә қилғайсән» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: «һөкүм чиқарғиниңда ғәлибә қилғайсән». Зәбурдики бу күйдә Давут пәйғәмбәр еғир гунайини Худа вә хәлиқ алдида иқрар қилиду; у бу сөzlәрни, Худа мени жазалиғанда, хәлиқ бешимға чүшидиған күлпәтниң Худадин адил жазасини билсун дәп ейтиду. Гунайини очуқ иқрар қилмиған болса бәлким хәлиқ: «Немишкә сөйүмлүк Давут падишасимиз күлпәткә учриғанду, Худа униңға адаләтсиз муамилә қилғанмиду?» дейиши мүмкин. Униң дегини Павлусниң дегинигә опму-охшаш; Худа һәқтур һәм аләм алдида Униң һәқлиғи испатлансун; Униң һәр иштики дуруслуғи испатлансун (вә испатлиниду!), хаталиқ яки ялғанчилиқниң болса биздила екәнлиғи испатлансун (вә испатлиниду!). ■ 3:4 Зәб. 50:6; 115:2; Юһ. 3:33. □ 3:5 «мән инсанчә сөzlәймән!» — демәк, пәкәт исанниң көз-қариши бойичә сөzlәймән. Бу ибаридин көргили болидуки, һәр қандақ адәм товва қилмиса, гунайи түпәйлидин униң көзқарашлири туманлишип кетиду, өзи елишип қалиду. □ 3:7 «Мениң ялғанчилиғим арқилиқ Худаниң һәқиқәти техиму очуқ қилиниду...» — Худа пәйғәмбәрләр арқилиқ Өз хәлқиниң бәзилири Өзигә асийлиқ қилидиғанлиғи, һәтта мәсилән Өз Мәсиһигә сатқунлуқ қилидиғанлиғи тоғрилиқ көп бешарәт бәргән еди. Шуңа «мениң ялғанчилиғим» Худаниң тоғра ейтқанлиғини испатлайду. □ 3:9 «Йәһудийлар болсун, Грекләр болсун һәммисиниң гунаниң илкидә екәнлигини испатлап әйиплидуқ» — «Греклар» мошу йәрдә барлиқ «Йәһудий әмәсләр»гә вәқиллик қилиду. ■ 3:9 Гал. 3:22. ■ 3:10 Зәб. 13:4; 52:4.

Меһриванлиқ қилғучи йоқ, һәтта бириму йоқтур. □ ■

13 Уларниң гели ечилған қәбирдәк сесиқтур,

Тиллири каззаплиқ қилмақта;

Кобра иланниң зәһири ләвлири астида туриду; □ ■ 14 Уларниң зувани қарғаш һәм зәрдигә толған. □ ■

15 «Путлири қан тоқушкә алдирайду; ■

16 Барғанла йеридә вәйранчилик вә пажиәлик ишлар бардур.

17 Течлиқ-арамлиқ йолини улар һеч тонуған әмәс. □ ■

18 «Уларниң нәзиридә Худадин қорқидиған иш йоқтур». □ ■

19 Тәвраттики барлиқ сөзләрниң Тәврат қануни астида яшайдиғанларға қарита ейтилғанлиғи бизгә аян. Буларниң мәхсити, һәр инсанниң ағзи банә көрситәлмәй тувақлинип, пүткүл дуниядикиләр Худаниң соригида әйипкар екән дәп аян қилинсун, дегәнлиқтур. □ 20 Шуңа, һеч қандақ әт егиси Тәврат-қануниға әмәл қилишқә интилишлири билән Худаниң алдида һәққаний һесапланмайду; чүнки Тәврат қануни арқилиқ инсан өз гунайини тонуп йетиду. ■

Худаниң инсанни һәққаний қилиши

21 Бирақ, һазир қанун йоли билән әмәс, бәлки Худаниң Өзидин кәлгән бир хил һәққанийлиқ ашқариланди! Бу хил һәққанийлиққа қанунниң өзи вә пәйғәмбәрләрниң язмиллириму гувалиқ бәргәндур; ■ 22 йәни, Худаниң Әйса Мәсиһниң ишәш-садақәтлиги арқилиқ етиқат қилғучиларниң һәммисиниң ичигә һәм үстигә йәткүзидиған һәққанийлиғидур! Бу ишта айримчилик йоқтур □ 23 (чүнки барлиқ инсанлар гуна садир қилип, Худаниң шан-шәривигә йетәлмәй, униңдин мәһрум болди) □ 24 Чүнки етиқатчиларниң һәммиси Мәсиһ Әйсада болған нижат-һөрлүк арқилиқ, Худаниң меһри-шәпқити билән бәдәлсиз һәққаний қилиниду. □ ■

25 Худа Уни гуналарниң жазасини көтәргүчи кафарәт қурбанлиғи сүпитидә тайинлиди; инсанларниң Униң қурбанлиқ қениға ишәш бағлиши билән қурбанлиқ инавәтлиқтур. Худа бу арқилиқ бурунқи замандикиләрниң садир қилған гуналириға сәвир-тақәтлик болуп,

□ 3:12 «Һәққаний адәм йоқ, һәтта бириму йоқтур, ... һәммә адәм йолдин чәтниди, уларниң барлиғи әрзимәс болуп чиқти. Меһриванлиқ қилғучи йоқ, һәтта бириму йоқтур» — (10-13-айәт) «Зәб.» 13:1-3 (йәнә 52:2-5); «Топ.» 7:20.

■ 3:12 Зәб. 14:1-3; 52:2-4; Топ. 7:20 □ 3:13 «Уларниң гели ечилған қәбирдәк сесиқтур, тиллири каззаплиқ қилмақта; кобра иланниң зәһири ләвлири астида туриду» — «Зәб.» 5:10 вә 139:4. ■ 3:13 Зәб. 5:10; 139:4.

□ 3:14 «Уларниң зувани қарғаш һәм зәрдигә толған» — «Зәб.» 9:28. ■ 3:14 Зәб. 9:28 ■ 3:15 Пәнд. 1:16; Йәш. 59:7. □ 3:17 «Путлири қан тоқушкә алдирайду; барғанла йеридә вәйранчилик вә пажиәлик ишлар бардур.

Течлиқ-арамлиқ йолини улар һеч тонуған әмәс. Уларниң нәзиридә Худадин қорқидиған иш йоқтур» — (15-17-айәт) «Йәш.» 59:7-8. ■ 3:17 Йәш. 59:7,8 □ 3:18 «Уларниң нәзиридә Худадин қорқидиған иш йоқтур» — «Зәб.» 35:2. ■ 3:18 Зәб. 35:2 □ 3:19 «Тәврат қануни астида яшайдиғанлар» — Йәһудий хәлқини көрситиду.

«Тәвраттики барлиқ сөзләрниң Тәврат қануни астида яшайдиғанларға қарита ейтилғанлиғи бизгә аян. Буларниң мәхсити, һәр инсанниң ағзи банә көрситәлмәй тувақлинип, пүткүл дуниядикиләр Худаниң соригида әйипкар екән дәп аян қилинсун» — «Тәвраттики барлиқ сөзләр» мошу йәрдә бәлким жуқурида нәқил кәлтүрүлгән, барлиқ инсанниң гунакар екәнлигини испатлиған (Тәвраттики) айәтләрни алаһидә тәкитләйду. ■ 3:20 Рим. 7:7; Гал. 2:16; Ибр. 7:18.

■ 3:21 Рим. 1:17; Фил. 3:9. □ 3:22 «Мәсиһниң ишәш-садақәтлиги арқилиқ етиқат қилғучилар...» — башқа бир хил тәржимиси: «Әйса Мәсиһкә бағлиған итиқад арқилиқ етиқат қилғучилар...». Грек тилида «ишәш, етиқат» вә «садақәтлик, ишәшлик» бирла сөз билән ипадилиниду. □ 3:23 «Чүнки барлиқ инсанлар гуна садир қилип, Худаниң шан-шәривигә йетәлмәй, униңдин мәһрум болди» — буниң икки тәрипи бар; (1) Худа әслидә адәмни «Өз сүрити бойичә», йәни «Өз шан-шәриви болуши үчүн» яратқан еди. Гуна садир қилғинида инсан бу шан-шәрәпкә йетәлмиди, шуңлашқә Худаға вәкил болуштики имтияздин мәһрум болди. (2) гунайи түпәйлидин инсан Худаниң падишалиғида униң шан-шәривини көрәлмәйдиған болди. □ 3:24 «Мәсиһ Әйсада болған нижат-һөрлүк арқилиқ...» — яки «Мәсиһ Әйсаниң гунадин һәр қилиш хизмити арқилиқ...». ■ 3:24 Йәш. 53:5.

жазалимай өткүзүветишиниң адиллиқ экәнлигини көрсәтти. □ ■ 26 Буниңға охшаш бу қурбанлиқ арқилиқ У һазирқи заманда болған һәққанийлиғиниму көрсәткән. Шундақ қилип У Өзиниң һәм һәққаний экәнлигини һәм Әйсаниң етиқатида болғучини һәққаний қилғучи экәнлигиниму намайән қилди. □

27 Ундақ болса, инсанниң немә махтанғичилиги бар? Махтиниш йоқ қилинди!

— Немә принципқа асасән? Қанунға интилиш принципи биләнму?

— Яқ! «Етиқат» принципи билән!

28 Чүнки «Инсан Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишлири билән әмәс, бәлки етиқат билән һәққаний қилиниду» дәп һесаплаймиз! □ ■ 29 Әжәба, Худа пәқәтла Йәһудийларниңла Худасиму? У әлләрниңму Худаси әмәсму? Шундақ, у әлләрниңму Худасидур. 30 Худа болса бирдур, У хәтнә қилинғанларни етиқат билән һәмдә хәтнә қилинмиғанларниму етиқат билән һәққаний қилиду. □ 31 Әнди етиқат принципи билән Тәврат қанунини бекар қиливетимизму? Яқ, дәл буниң әксичә, уни күчкә егә қилимиз.

4

Ибраһимниң етиқат билән һәққаний дәп һесаплиниши, бизгә бир үлгидур

1 Ундақта, биз Йәһудийларниң жисманий жәһәттики атимиз Ибраһимниң еришкини тоғрисида немә дәймиз? □ ■ 2 Әгәр Ибраһим әмәллири билән һәққаний дәп жақаланған болса, униңда махтанғидәк иш болатти (бәрибир Худаниң алдида униң махтиниш һәққи йоқ еди). 3 Чүнки муқәддәс язмиларда немә дейилгән? —

«Ибраһим Худаға етиқат қилди;

Бу униң һәққанийлиғи һесапланди» дейилиду. □ ■

4 Ишлигүчигә берилидиған һәқ «меһри-шәпқәт» һесапланмайду, бәлки бир хил «қәриз қайтуруш» һесаплиниду. 5 Бирақ, һеч иш-әмәл қилмай, пәқәт номуссиз гунакарларни һәққаний қилғучи Худаға етиқат қилидиған кишиниң болса, униң етиқати һәққанийлиқ

□ 3:25 «гуналарниң жазасини көтәргүчи кафарәт қурбанлиғи» — грек тилида бирла сөз билән ипадилиниду. «Кафарәт» тоғрилиқ «Мис.» 29:33 вә изаһати, шундақла «Тәбирләр»ниму көрүң. «Худа Уни гуналарниң жазасини көтәргүчи кафарәт қурбанлиғи сүпитидә тайинлиди; (инсанларниң) Униң (қурбанлиқ) қениға ишәш бағлиши билән (қурбанлиқ) инавәтликтур. Худа бу арқилиқ бурунқи замандикиләрниң садир қилған гуналириға сәвир-тақәтлик болуп, жазалимай өткүзүветишиниң адиллиқ экәнлигини көрсәтти» — бу толук әйәт интайин муһим. Худа бурунқи замандики товва қилған етиқатчи кишиләрниң гуналарини жазалимай көчүрүм қилғанлириниң һәммиси Мәсиһниң көлгүси заманда қурбанлиқ болуп, шу гуналариниң жазасини көтиридиғанлиғиға асасланған еди, шуңлашқа пүтүнләй адиллиқ еди. «Гуналарға ... өткүзүветиш» дегән ибарә бәлким бурунқи дәвирдики барлиқ гуналарниму өз ичигә алиду; бирақ Худа бу гуналарни жазалимай өткүзүвәткән болсиму, хәқләр товва қилмиса бәрибир ахир берип өзлири жазалирини тартиду. һазирқи замандиму шундақ. ■ 3:25 Мис. 25:17; 2Кор. 5:19; Кол. 1:20; Ибр. 4:16; 1Юһа. 4:10.

□ 3:26 «Шундақ қилип У Өзиниң һәм һәққаний экәнлигини һәм Әйсаниң етиқатида болғучини һәққаний қилғучи экәнлигиниму намайән қилди» — Мәсиһ Әйса һәр замандики барлиқ кишиләрниң һәммә гунаиниң тегишлик жазаси (Худаниң гуна үстигә чүшүридиған ғәзививни) қобул қилғандин кейин Худа толиму һәққанийлиқ билән товва қилған кишиләрни көчүрүм қилип уларни һәққаний қилғучи болиду. □ 3:28 «Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишлири билән әмәс...» — мошу ибарә грек тилида интайин қисқартилип: «қанундики әмәлләр билән әмәс...» яки «қанунға қаритилған әмәлләр билән әмәс...» яки «қанундин чиққан әмәлләр билән әмәс...» дәп ипадилиниду. Бу ибарә «Рим.» 3:28, «Гал.» 2:16, 3:2, 5, 10диму тепилиду. Инсанниң барлиқ «Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишлири» өзиниң гунаға патқан бир гунакар экәнлигини испатлайду, халас. ■ 3:28 Рос. 13:38; Рим. 8:3; Гал. 2:16; Ибр. 7:25. □ 3:30 «Худа болса бирдур, У хәтнә қилинғанларни етиқат билән һәмдә хәтнә қилинмиғанларниму етиқат билән һәққаний қилиду» — бу әйәттики «хәтнә қилинғанлар» Йәһудийларни, «хәтнә қилинмиғанлар» барлиқ Йәһудий әмәсләрни билдүриду. □ 4:1 «атимиз Ибраһимниң еришкини..» — яки «атимиз Ибраһимниң үгәнгини..», «атимиз Ибраһимниң билгини..». ■ 4:1 Йәш. 51:2. □ 4:3 «Ибраһим Худаға етиқат қилди; бу униң һәққанийлиғи һесапланди» — «Яр.» 15:6. ■ 4:3 Яр. 15:6; Гал. 3:6; Яқ. 2:23.

дәп һесаплиниду! □ 6 Худа қилған әмәллиригә қаримай, һәққаний дәп һесаплиған кишиниң бәхити тоғрилиқ Давут пәйғәмбәрму мундақ дегән: —

7 «Итаәтсизликлири кәчүрүм қилинған,

Гуналири йепилған киши немидегән бәхитлиқтур! ■

8 Пәрвәрдигар гуналири билән һеч һесаплашмайдиғанлар немидегән бәхитлиқтур!» □ ■

9 Әнди бәхит ялғуз хәтнә қилинғанларғила мәнсуп боламду, яки хәтнә қилинмиғанларғиму мәнсуп боламду? Чүнки: «Ибраһимниң етиқати униң һәққанийлиғи дәп һесапланди» дәватимиз. □ ■

10 Һәққанийлиқ қандақ әһвалда униңға һесапланди? Хәтнә қилиништин илгириму яки хәтнә қилиништин кейинму? У хәтнә қилинған һалда әмәс, бәлки хәтнә қилинмиған һалда һесапланди! 11 Униң хәтнини қобул қилғини болса, уни хәтнә қилиништин бурунла етиқати арқилиқ егә болған һәққанийлиққа мөһүр бәлгүси сүпитидә болған еди. Демәк, у хәтнисиз туруп Худаға етиқат қилғучиларниң һәммисиниң атиси болди — уларму етиқати билән һәққаний һесаплиниду! ■

12 У йәнә хәтнә қилинғанларниңму атисидур; демәк, хәтнә қилинған болуши билән тәңла хәтнә қилинмиған вақтидиму етиқатлиқ йол маңған атимиз Ибраһимниң излирини бесип маңғанларниңму атиси болғандур.

13 Чүнки Худаниң Ибраһимға вә нәслигә дуняға мирасхор болуш тоғрисидаки вәдә бериши Ибраһимниң Тәврат қануниға әмәл қилишқа интиллигинидин әмәс, бәлки етиқаттин болған һәққанийлиқтин кәлгән. 14 Чүнки әгәр қанунға интилидиғанлар мирасхор болидиған болса етиқат бекар нәрсә болуп қалатти, Худаниң вәдисиму йоққа чиқирилған болатти. ■ 15 Чүнки Тәврат қануни Худаниң ғәзивини елип келиду; чүнки қанун болмиса, итаәтсизлик дегән ишму болмайду. □ ■

16-17 Шуниң үчүн, Худаниң вәдисиниң пәқәт Өз меһри-шәпқити арқилиқ әмәлгә ашурулуши үчүн, у етиқатқила асаслиниду. Буниң билән у вәдә Ибраһимниң барлиқ әвлатлириға, пәқәт Тәврат қануни астида туридиғанларғила әмәс, бәлки Ибраһимчә етиқат қилғучиларниң һәммисигиму капаләтлик қилинған. Чүнки муқәддәс язмиларда: «Сени нурғун қовмниң атиси қилдим» дәп йезилғинидәк, Ибраһим һәммимизниң атисидур. Дәрһәқиқәт, у өлүкләрни тирилдүридиған, мәвжүт болмиғанни бар дәп мәвжүт қилидиған, өзи етиғад бағлиған Худа алдида һәммимизниң атиси болди. □ ■ 18 һеч қандақ үмүт қалмисиму у йәнила үмүттә етиқат қилди вә шуниң билән униңға: «Сениң нәслиң сан-санақсиз болиду» дәп алдин-ала ейтилғандәк нурғун қовмниң атиси болди. □ ■ 19 У йүз яшқа йеқинлап, тенини өлгән һесаплисиму, шундақла аяли Сараһниңму балиятқусини өлди дәп қарисиму, йәнила етиқатта аҗизлашмиди; □ 20 Худаниң вәдисигә нисбәтән етиқатсизлиқ қилип һеч иккиләнмиди, әксичә у етиқати арқилиқ күчәйтилди вә Худани улуклиди, ■ 21 «У немини вәдә қилған болса шуни әмәлгә ашуруш қудритигә Егидур» дәп толук

□ 4:5 «Бирақ, һеч иш-әмәл қилмай, пәқәт номуссиз гунакарларни һәққаний қилғучи Худаға етиқат қилидиған кишиниң болса, униң етиқати һәққанийлиқ дәп һесаплиниду!» — «Һеч әмәл қилмай» дегини, һәққанийлиққа еришиш үчүн тиришиш жәһәтидин ейтилиду, «адәмләр жан беқиш үчүн ишлиши керәк әмәс» дегәнлик әмәс, әлвәттә. ■ 4:7 Зәб. 31:1.

□ 4:8 «Итаәтсизликлири кәчүрүм қилинған, гуналири йепилған киши немидегән бәхитлиқтур! Пәрвәрдигар гуналири билән һеч һесаплашмайдиғанлар немидегән бәхитлиқтур!» — (7-8-айәт) «Зәб.» 31:1-2.

■ 4:8 Зәб. 31:1, 2 □ 4:9 «Ибраһимниң етиқати униң һәққанийлиғи дәп һесапланди» — «Яр.» 15:6. ■ 4:9 Яр. 15:6 ■ 4:11 Яр. 17:11. ■ 4:14 Гал. 3:18. □ 4:15 «Тәврат қануни Худаниң ғәзивини елип келиду»

— адәм Худаниң әмир-пәрманлириға әмәл қилалмиғачқа, қанун униң гунайини намайән қилиду; намайән қилиниши билән Худаниң ғәзивини униң гунайи үстигә чүшиду. ■ 4:15 Юһ. 15:22; Рим. 5:20; 7:8; Гал. 3:19. □ 4:16-17 «Тәврат қануни астида туридиғанлар» — Йәһудий хәлиқ. «Сени нурғун қовмниң атиси қилдим» — («Яр.» 17:5). Худаниң Ибраһимға ейтқан бу сөзи «өткән заман» шәклидә («қилдим») болуп, һеч пәрзәнтсиз болған вақтида униңға ейтилған. Бу кейинки айәтләр билән зич бағлиқтур. ■ 4:16-17 Йәш. 51:2; Яр. 17:5. □ 4:18 «Сениң нәслиң сан-санақсиз болиду» — «Яр.» 15:5. ■ 4:18 Яр. 15:5; Ибр. 11:12. □ 4:19 «У йүз яшқа йеқинлап, тенини өлгән һесаплисиму, шундақла аяли Сараһниңму балиятқусини өлди дәп қарисиму...» — демәк, у өз тениниң өлүктәк болған әһвалиға вә Сараһниң қәтғий туғмаслиғиға толиму реаллиқ вә еғирбесиқлиқ билән қарайтти, бирақ бу ишлар униң етиқатиға һеч тәсир йәткүзмиди. ■ 4:20 Юһ. 8:56; Ибр. 11:11, 18.

ишәндүрүлди. ■ 22 Шунинң билән бу «униң һәққанийлиғи һесапланди». ■ 23-25 Бу, «Униң һәққанийлиғи һесапланди» дегән сөз ялғуз униң үчүнла әмәс, бәлки Рәббимиз Әйсани өлүмдин тирилдүргән Худаға етиқат қилишимиз билән һәққаний һесаплинидиған бизләр үчүнму йезилған; *Мәсиһ* болса итаәтсизликклиримиз үчүн пида йолиға тапшурулди вә һәққаний қилинишимиз үчүн тирилдүрүлди. □ ■

5

Худа билән енақ өтүш

¹ Шуңа етиқат билән һәққаний қилинған экәнмиз, Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ Худа билән енақ мунасивәттә болимиз. ■ ² У арқилиқ етиқат йолида бизни чиң турғузидиған бу меһришәпқитиниң ичигә кириш һоқуқиға муйәссәр болдуқ, шуниңдәк Худаниң шан-шәривигә бағлиған үмүтүмиздин шат-хурам болимиз. ■ ³⁻⁴ Шундақ болупла қалмай, мүшкүл әһваллар ичидә шатлинимиз; чүнки мүшкүллүк сәвирчанлиқни, сәвирчанлиқ чидамлиқни, чидамлиқ үмүтни елип келиду, дәп билимиз. □ ■ ⁵ Вә бу үмүт бизни йәргә қаритип қоймайду, чүнки бизгә ата қилинған Муқәддәс Роһ арқилиқ Худаниң меһир-муһәббити алибурун қәлбимизгә қуюлуп ешип ташти. □

⁶ Чүнки биз пәқәт амалсиз қалғинимизда, Мәсиһ биз ихлассизлар үчүн Худа бекиткән вақитта өзини пида қилди. □ ■ ⁷ Бирисиниң һәққаний адәм үчүн женини пида қилиши наһайити аз учрайдиған иш; бәзидә яхши адәм үчүн бириси пида болушқа жүрҗәт қилишиму мүмкин; ⁸ лекин Худа Өз меһри-муһәббитини бизгә шуниңда көрситидуки, биз теһи гунакар вақтимизда, Мәсиһ биз үчүн женини пида қилди. ■ ⁹ һазир биз Униң қени билән һәққаний қилинған экәнмиз, әнди У арқилиқ келидиған гәзәптин қутулушимиз теһиму жәзмәндур. □ ¹⁰ Чүнки бурун Худаға дүшмән болған болсақму, Оғлиниң өлүми арқилиқ бизни Униң билән енақлаштурған йәрдә, Униң билән енақлаштурулғандин кейин, әнди Оғлиниң һаяти арқилиқ биз теһиму қутулдурулмадүқ?! □ ¹¹ Буниң биләнла қалмай, һазир биз Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ Худа билән енақлаштурулдуқ, У арқилиқму Худаниң Өзидин шатлинимиз. □

Адәм атидин өлүм, Мәсиһтин һаятлиқ — гунаниң йилтизи

¹² Шуниңдәк, гунаниң дуняға кириши бирла адәм арқилиқ болди, өлүмниң дуняға кириши гуна арқилиқ болди; шуниң билән гуна арқилиқ өлүм һәммә адәмгә тарқалди; чүнки һәммә адәм гуна садир қилди □ ■ ¹³ (чүнки Тәврат қанунидин илгириму гуна дуняда бар

■ 4:21 Зәб. 113:11 ■ 4:22 Яр. 15:6. □ 4:23-25 «Мәсиһ болса итаәтсизликклиримиз үчүн пида йолиға тапшурулди вә һәққаний қилинишимиз үчүн тирилдүрүлди» — «пида йолиға тапшурулди» дегән ибарә болса, у рәзил адәмләрниң қоли билән өлүмгә тапшурулди, лекин буларниң һәммиси инсанийәтни қутқузуш үчүн Худаниң улуқ плани еди, дәп көрситиду. ■ 4:23-25 Рим. 15:4. ■ 5:1 Йәш. 32:17; Юһ. 16:33; әф. 2:13. ■ 5:2 Юһ. 10:9; 14:6; 1Кор. 15:1; әф. 2:18; 3:12; Ибр. 3:6; 10:19. □ 5:3-4 «мүшкүл әһваллар ичидә шатлинимиз...» — яки «мүшкүл әһваллардин тәнтәнә қилимиз». ■ 5:3-4 Яқ. 1:3. □ 5:5 «Вә бу үмүт бизни йәргә қаритип қоймайду, чүнки бизгә ата қилинған Муқәддәс Роһ арқилиқ Худаниң меһир-муһәббити алибурун қәлбимизгә қуюлуп ешип ташти» — инсанниң Худаға бағлиған һәр қандақ үмүти, униң бизгә болған муһәббитиниң бар-йоқ экәнлигигә зич бағлиниду, әлвәттә. Әгәр биз «Худа бизни сөйиду» дәп билсәк һәмдә Худаниң муһәббити өз вужудимизда пәйда болған болса, һәр қандақ зор үмүтләрму болиду. □ 5:6 «Чүнки биз пәқәт амалсиз қалғинимизда...» — «амалсиз» — өзимизни гунадин қутулдурушқа амалсиз. ■ 5:6 Әф. 2:1; Кол. 2:13; Ибр. 9:15; 1Пет. 3:18. ■ 5:8 Ибр. 9:15; 1Пет. 3:18. □ 5:9 «әнди У арқилиқ келидиған гәзәптин қутулушимиз теһиму жәзмәндур» — «келидиған гәзәп» Худаниң гуналарниң үстигә чүшидиған гәзиви. □ 5:10 «Чүнки бурун Худаға дүшмән болған болсақму, Оғлиниң өлүми арқилиқ бизни Униң билән енақлаштурған йәрдә, Униң билән енақлаштурулғандин кейин, әнди Оғлиниң һаяти арқилиқ биз теһиму қутулдурулмадүқ?!» — Худаниң нижатида «қутулуш» пәқәт дозақтин қутулуш әмәс, гунаниң барлиқ асарәтлиридин азат болуп йеңи әһмийәтлик һаяттин бәһримән болуштин ибарәттур. □ 5:11 «У арқилиқму Худаниң Өзидин шатлинимиз» — «Худаниң Өзидин шатлинимиз» дегәнниң башқа бир хил мәнәси барки, «Худани қаттиқ даңлаймиз». □ 5:12 «Шуниңдәк, гунаниң дуняға кириши бирла адәм арқилиқ болди» — «бирла адәм арқилиқ» болса, Адәм атимиз арқилиқ, әлвәттә. ■ 5:12 Яр. 2:17; 3:6; 1Кор. 15:21.

еди, әлвәттә; һалбуки, қанун болмиса гунаниң һесави елинмайду. ¹⁴ Шундақтиму, өлүм Адәм ата вақтидин Муса пәйғәмбәр вақтиғичә инсанларғиму һөкүм сүрди; улар гәрчә Адәм атиниң садир қилған итаәтсизлигидәк гуна садир қилмиған болсиму, бу инсанларму өлүм һөкүмидин халий болмиди).

Адәм атиниң өзи — кейин келидиған Мәсиһниң бир бешарәтлик үлгсидур; □ ¹⁵ һалбуки, Худаниң шапаәтлик соғити Адәм атиниң итаәтсизлигиниң пүтүнләй әксидур. Чүнки бирла адәмниң итаәтсизлиги билән нурғун адәм өлгән болса, әнди Худаниң меһри-шәпқити вә шуниңдәк бирла адәм, йәни Әйса Мәсиһниң меһри-шәпқити арқилиқ кәлгән соғат ешип-тешип турғачқа, нурғун адәмгә йәткүзүлүп техиму зор нәтижә һасил қилди!

¹⁶ Шу шапаәтлик соғатниң нәтижиси болса, шу бир адәмниң гунайиниң ақивитигә пүтүнләй охшимайду. Чүнки бир адәмниң бир қетим өткүзгән итаәтсизлигиниң чикарған һөкүм инсанларни гунакар дәп бекиткән болсиму, амма шу шапаәтлик соғат болса көплигән кишиләрниң нурғун итаәтсизликлиридин «һәққаний қилиниш»қа елип бариду. ¹⁷ Әнди бир адәмниң итаәтсизлиги түпәйлидин, әнә шу бир адәм арқилиқ өлүм һөкүмран болған йәрдә, Худаниң мол меһри-шәпқитини, шундақла һәққанийлиқ болған шапаәтлик соғитини қобул қилғанлар бир адәм, йәни шу Әйса Мәсиһ арқилиқ һаятта шунчә ғалипанә һөкүмранлиқ қилғучилар болмамду! □

¹⁸ Шуңа, бир қетимлиқ итаәтсизлик түпәйлидин барлиқ инсанлар гунаниң жазасиға мәһкүм қилинған болса, охшашла бир қетимлиқ һәққаний әмәл билән һаятлиқ елип келидиған һәққанийлиқ пүткүл инсанларға йәткүзүлгән. ¹⁹ Бир адәмниң бир қетимлиқ итаәтсизлиги арқилиқ нурғун кишиләр дәрвәкә гунакар қилинип бекитилгәндәк, бир адәмниң бир қетимлиқ итаәтмәнлиги биләнму нурғун кишиләр һәққаний қилинип бекитилиду. □ ²⁰ Әнди Тәврат қануни инсанниң итаәтсизликлири көпрәк ашкарлинип билинсун дәп киргүзүлгән еди. Лекин гуна қәйәрдә көпәйгән болса, Худаниң меһри-шәпқитиму шу йәрдә техиму ешип ташти. ■ ²¹ Шуниңдәк, гуна *инсанийәтниң* үстидин һөкүмранлиқ қилип уларни өлүмгә елип барғинидәк, Худаниң меһри-шәпқити һәққанийлиққа асаслинип һөкүмранлиқ қилип, инсанни Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ мәңгүлүк һаятлиққа ериштүриду.

6

□ **5:14** «... Шундақтиму, өлүм Адәм ата вақтидин Муса пәйғәмбәр вақтиғичә инсанларғиму һөкүм сүрди; улар гәрчә Адәм атиниң садир қилған итаәтсизлигидәк гуна садир қилмиған болсиму, бу инсанларму өлүм һөкүмидин халий болмиди)» — расулниң геги бойичә, гуна пәкәт өз-өзидин мәлум болғандила андин гуна һесаплиниду. Бу мәлум болуш икки йол билән болиду: — (1) Худаниң инсанға беваситә ейтқан сөзлири, қануни арқилиқ; (2) инсаниң виждани арқилиқ. Адәм атимиз Худаниң беваситә буйруғини аңлиған вә униңға итаәтсизлик қилди. Адәм атимиз вақтидин Муса пәйғәмбәр вақтиғичә, йәни Тәврат қануни берилгичә, инсанлар Худадин беваситә кәлгән бирәр қанунни көрмигән. һалбуки, шу дәвирләрдики адәмләрниң һәммиси өлди. Уларда Худаниң очуқ көрсәткән қануни болмисиму, Павлус жуқурида ейтқәндәк, Худаниң қанунидики әхлақий тәләпләр өз қәлб-вижданлирида мәвжүт еди. Шуниң билән шу дәвирләрдикиләр «Адәм атимизниң итаәтсизлиги» (йәни Худаниң беваситә бир әмригә хилаплиқ қилған итаәтсизлиги)дәк гуна қилмиған болсиму, улар гуна садир қилғинида виждани арқилиқ уни ениқ билип йәткән вә гуна сәвәвидин өлүп кетиватқан еди. **«Адәм атиниң өзи — кейин келидиған Мәсиһниң бир бешарәтлик үлгсидур»** — Адәм атимизниң бирла қетимлиқ гунайи пүткүл инсанға аман тәсир йәткүзгәндәк, Мәсиһниң шу бир қетимлиқ итаәт қилғини (қурбанлиғи қилғини) пүткүл ишәнгән инсанға дәл униң әксини йәткүзиду. □ **5:17** «**шу Әйса Мәсиһ арқилиқ һаятта шунчә ғалипанә һөкүмранлиқ қилғучилар болмамду!**» — «һөкүмранлиқ қилғучилар» дегән ибарә: — бу дуняда гуна үстидин, өлүм үстидин, Шәйтән қатарлиқлар үстидин ғәлибә қилип һөкүмран болушни көрсәтсә керәк. Кәлгүсидә, Худаниң падишалиғи кәлгәндә шу һөкүмранлиқниң башқа тәрәплириму болиду. □ **5:19** «**Бир адәмниң бир қетимлиқ итаәтсизлиги арқилиқ нурғун кишиләр дәрвәкә гунакар қилинип бекитилгәндәк, бир адәмниң бир қетимлиқ итаәтмәнлиги биләнму нурғун кишиләр һәққаний қилинип бекитилиду**» — бу интайин муһим айәт, Адәм ата «өз ичигә алған» барлиқ инсанларға гуналик тәбиитини йәткүзгәндәк, охшашла Мәсиһ Әйсаму етиқат арқилиқ «Өз ичигә алған» барлиқ инсанларға йәни һәққаний тәбиитини йәткүзиду. Адәм ата гунакар инсан аилисиниң беши болған; Мәсиһ Әйса йәни бир хил инсан аилисиниң беши вә униң тунжа әзаси һәм вәкили болди. ■ **5:20** Лука 7:47; Юһ. 15:22; Рим. 4:15; 7:8; Гал. 3:19

Гунадин қутулуп Мәсиһ арқилиқ һаятлыққа еришиш

¹ Ундақта, немә дегүлүк? Худаниң меһри-шәпқити техиму ашсун дәп гуна ичидә яшавәрәмдуқ? ² Яқ, һәргиз! Гунаға нисбәтән өлгән бизләр қандақму униң ичидә яшавәримиз? ³ Яки силәр билмәмсиләр? һәр қайсимиз Мәсиһ Әйсаға киришкә чөмүлдүрүлгән болсақ, Униң өлүми ичигә чөмүлдүрүлдуқ? □ ■ ⁴ Биз чөмүлдүрүш арқилиқ Униң өлүми ичигә кирип, Униң билән биллә көмүлдуқ; буниң мәхсити, Мәсиһ Атиниң шан-шәриви арқилиқ өлүмдин тирилгинидәк, бизниңму йеңи һаятта меңишимиз үчүндүр. □ ■ ⁵ Чүнки Мәсиһниң өлүмигә охшаш бир өлүмдә Униң билән биргә бағланған экәнмиз, әнди биз чоқум Униң тирилишигә охшаш бир тирилиштимү Униң билән биргә болиимиз. □ ■ ⁶ Шуни болиимизки, гунаниң макани болған тенимиз кардин чиқирилип, гунаниң қуллуғида йәнә болмаслиғимиз үчүн, «кона адәм»имиз Мәсиһ билән биллә крестлинип өлгән. ■ ⁷ (чүнки өлгән киши гунадин халас болған болиду). ■ ⁸ Мәсиһ билән биллә өлгән болсақ, униң билән тәң яшайдиғанлиғимизғиму ишинимиз. ■ ⁹ Чүнки Мәсиһниң өлүмдин тирилгәндин кейин қайта өлмәйдиғанлиғи, өлүмниң әнди Униң үстидин йәнә һөкүмранлиқ қилалмайдиғанлиғи бизгә мәлум. ■ ¹⁰ Чүнки Униң өлүми, У гунани бир тәрәп қилиш үчүн пәкәт бир қетимлиқ өлди; Униң һазир яшаватқан һаяти болса, У Худаға йүзлинип яшаватқан һаяттур. □ ■ ¹¹ Шуниңға охшаш, силәрму өзүңларни гунаға нисбәтән өлгән, амма Мәсиһ Әйсада болуп Худаға йүзлинип тирик дәп һесаплаңлар. ¹² Шуңа гунаниң өлидиған тениңларда һөкүмранлиқ қилишиға йол қоймаңлар, униң рәзил арзу-һәвәслиригә бойсунмаңлар, ¹³ шуниңдәк тениңларниң һеч әзасини һәққанийәтсизлиққа қурал қилип гунаға тутуп бәрмәңлар. Әксичә, өлүмдин тирилдүрүлгәнләрдәк, өзүңларни Худаға атаңлар һәмдә тениңлардики әзаларни һәққанийәтниң қурали қилип Худаға атаңлар. ■ ¹⁴ Гуна силәрниң үстүңларға һеч һөкүмранлиқ қилмайду; чүнки силәр Тәврат қануниниң астида әмәс, бәлки Худаниң меһри-шәпқити астида яшаватисиләр.

Һәққанийлиқниң қули болуш һаятлық йолидур

¹⁵ Ундақта, қандақ қилиш керәк? Қанунниң астида әмәс, меһри-шәпқәт астида болғанлиғимиз үчүн гуна садир қиливәрсәк боламду? Яқ, һәргиз! ¹⁶ Өзлириңларни итаәтмән қуллардәк биригә тутуп бәрсәңлар, шу кишиниң қули болғанлиғиңларни билмәмсиләр — яки өлүмгә елип баридиған гунаниң қуллири, яки Худа алдида һәққанийлиққа елип баридиған итаәтмәнликниң қуллири болушуңлар муқәррәр? ■ ¹⁷ Худаға тәшәккүр! Бурун гунаниң

□ **6:3** «Һәр қайсимиз Мәсиһ Әйсаға киришкә чөмүлдүрүлгән болсақ, Униң өлүми ичигә чөмүлдүрүлдуқ?» — «Мәсиһ Әйсаға киришкә чөмүлдүрүлүш» суға чөмүлдүрүп етиқатни етирап қилишни көрситәмду, яки Муқәддәс Роһқа чөмүлдүрүлүшни көрситәмду? Бизниңчә һәр иккисини көрситиду. Чүнки Худа алдида пәкәт «бир чөмүлдүрүлүш» бар («Әф.» 4:5); Худаниң адәмниң суға чөмүлдүрүлүшидә болған мәхсити, бу чөмүлдүрүлүш арқилиқ Өз Роһиға чөмүлдүрүлүшни елип беришидин ибарәт. Бириси суға чөмүлдүрүлүп Муқәддәс Роһқа чөмүлдүрүлмигән болса техи толуқ «Мәсиһ ичигә чөмүлдүрүлгән» болмайду (Инжил, «Рос.» 19:1-6, «Әф.» 4:5, «Кол.» 2:11-13, «1Пет.» 3:21 вә изаһатларни көрүң). ■ **6:3** Гал. 3:27. □ **6:4** «Биз чөмүлдүрүш арқилиқ униң өлүми ичигә кирип» — грек тилида «чөмүлдүрүлүш» «шу чөмүлдүрүлүш» дейилиду. Жуқириқи изаһатни көрүң. «Мәсиһ Атиниң шан-шәриви арқилиқ өлүмдин тирилгинидәк...» — «Ата» Худаатини көрситиду. ■ **6:4** Рим. 8:11; Әф. 4:23; Фил. 3:10,11; Кол. 2:12; 3:10; Ибр. 12:1; 1Пет. 2:2. □ **6:5** «Чүнки Мәсиһниң өлүмигә охшаш бир өлүмдә Униң билән биргә бағланған экәнмиз, әнди биз чоқум Униң тирилишигә охшаш бир тирилиштимү униң билән биргә болиимиз» — «Униң өлүмигә охшаш бир өлүм» суға чөмүлдүрүлүшни көрситиду; «Униң тирилишигә охшаш бир тирилиш» бизниңчә (1) йеңи һаятқа еришиш; вә (2) қиямәт күнидики тирилишнимү көрситиду. ■ **6:5** Рим. 8:11; Кол. 3:1. ■ **6:6** Гал. 2:20; 5:24; Фил. 3:10; 1Пет. 4:1, 2. ■ **6:7** 1Пет. 4:1. ■ **6:8** 2Тим. 2:11. ■ **6:9** Вәһ. 1:18. □ **6:10** «Униң һазир яшаватқан һаяти болса, У Худаға йүзлинип яшаватқан һаяттур» — «Худаға йүзлинип яшаватқан һаяттур»: бу ибариниң бәлким үч мәнаси бар болуши мүмкин; (1) Худаниң шан-шәриви үчүн яшаш; (2) Худаға пүтүнләй тайинип яшаш (шундақ қилғанда өлүм болмайду); (3) Худаниң йетәкчилиги астида яшаш. Расул бәлким ишәнгүчиләрниң яшаватқан йеңи һаятиму өзиниң шәхсий нийәтлири үчүн әмәс, бәлки «Худаға йүзлинип яшаватқан» болуши керәк, демәкчи болиду (11-айәтни көрүң). ■ **6:10** 1Пет. 2:24. ■ **6:13** Лука 1:74; Рим. 12:1; Гал. 2:20; Ибр. 9:14; 1Пет. 4:2. ■ **6:16** Юһ. 8:34; 2Пет. 2:19.

қули болғансиләр, бирақ *Мәсиһниң* тәлимигә башлинип, бу тәлим көрсәткән нәмунигә чин дилиңлардин итаәт қилдиңлар. ¹⁸ Силәр гунаниң күчидин қутулдурулуп, һәққанийлиқниң қуллири болдуңлар.■

¹⁹ Этлириңлар аҗиз болғачқа, силәргә инсанчә сөzlәватимән: — илгири силәр тән эзайиңларни напак ишларға вә әхлақсизлиққа қулардәк тутуп беришиңлар билән техиму әхлақсизлиқларни қилғандәк, әнди һазир тән-әзалириңларни пак-муқәддәсликкә башлайдиған һәққанийлиққа қулардәк тутуп бериңлар. □ ²⁰ Силәр гунаниң қуллири болған вақтиңларда, һәққанийлиқниң илкидә әмәс едиңлар. ■ ²¹ һазир номус дәп қариган бурунқи ишлардин шу чағда силәр зади қандақ мевә көрдүңлар? У ишларниң ақивети өлүмдүр. ²² Бирақ, һазир силәр гунадин әркин қилинип, Худаниң қуллири болған екәнсиләр, силәрдә өзүңларни пак-муқәддәсликкә елип баридиған мевә бар, униң нәтижиси мәңгүлүк һаяттур. ²³ Чүнки гунаниң иш һәққи йәнила өлүмдүр, бирақ Худаниң Рәббимиз Мәсиһ Әйсада болған соғити болса мәңгүлүк һаяттур.■

7

Никаһ мунасивитидин мисал

¹ И қериндашлар, мән һазир Тәврат қанунини билгәнләргә сөzlәватимән; силәр қанунниң пәқәт һаят вақтидила инсан үстигә һөкүмран болидиғанлиғини билмәмсиләр?

² Мәсилән, ери бар аял, ери һаятла болидикән, қанун бойичә еригә бағланған; лекин ери өлүп кәтсә, өзини *еригә бағлиған* никаһ қанунидин азат қилиниду.■ ³ Шуниниң үчүн, бу аял ери һаят вақтида башқа бир әргә бағланса, зинахор аял дәп атилиду. Лекин ери өлүп кәтсә, у *никаһ* қанунидин әркин болиду; шу чағда башқа бир әргә тәгсә, зина қилған болмайду.■ ⁴ Худди шуниндәк, қериндашлар, силәр Әйса Мәсиһниң *қурбанлиқ* тени арқилиқ Тәврат қануниға нисбәтән өлдүңлар. Буниң мәхсити силәрниң башқа бирисигә, йәни өлүмдин Тирилгүчигә бағлинишиңлар вә шуниниң билән Худаға мевә беришиңлардин ибарәттур.□ ■

⁵ Чүнки биз «әт»ниң илкидә вақтимизда, Тәврат қануни гунаниң арзу-һәвәслирини техиму қозғап, тенимиздики әзаларда өлүмгә елип баридиған мевини чиқарған еди;□ ⁶ лекин, һазир биз Тәврат қануниниң илкидин әркин болдуқ. Чүнки өзимизни боғуп туридиған бу қанунға нисбәтән өлгән болуп, қанунниң дәстуриниң кона йолида әмәс, бәлки Роһниң йеңи йолида Худаниң қуллуғида болиимиз.□ ■

■ **6:18** Юһ. 8:32; Гал. 5:1; 1Пет. 2:16. □ **6:19** «әтлириңлар аҗиз болғачқа, силәргә инсанчә сөzlәватимән...» — «мән инсанчә сөzlәватимән» дегән ибарә тоғрилиқ 3:5тики изаһатни көрүң. ■ **6:20** Юһ. 8:34. ■ **6:23** Яр. 2:17; Рим. 5:12; 1Кор. 15:21; Яқ. 1:15. ■ **7:2** 1Кор. 7:2,10,39. ■ **7:3** Мат. 5:32. □ **7:4** «Буниң мәхсити силәрниң башқа бирисигә, йәни өлүмдин Тирилгүчигә бағлинишиңлар вә шуниниң билән Худаға мевә беришиңлардин ибарәттур» — бирдин-бир «өлүмдин Тирилгүчи» Мәсиһдур, әлвәттә. «Худаға мевә бериш»ниң һәр тәрәплимә мәнәси бар; «никаһниң мевиси» адәттә балилар болиду; Мәсиһкә бағлинишиңниң нәтижиси бәлким башқиларниң биз арқилиқ Худаға етиқат бағлап Униңға пәрзәнт болушидин ибарәт болиду; бу, шүбһисизки, расул мошу йәрдә көрсәткән «мевә»ниң бир қисми. «Гал.» 5:22ниму көрүң. ■ **7:4** Гал. 2:19; 1Пет. 4:1. □ **7:5** «Чүнки биз «әт»ниң илкидә вақтимизда, Тәврат қануни гунаниң арзу-һәвәслирини техиму қозғап, тенимиздики әзаларда өлүмгә елип баридиған мевини чиқарған еди» — «әт» дегән сөзниң мошу йәрдики мәнәси тоғрилиқ «кириш сөз»имизни көрүң. «Тәврат қануни гунаниң арзу-һәвәслирини техиму қозғап» дегән сөzlәр қанунниң инсанниң тәбиитидә пәйда қилған тәсирлирини көрситиду. Буниң үч тәрипи бар: (1) инсанниң нурғун қилмишлири аңсиз; (2) инсанниң тәбиити бәк тәтүр болуп, Худа буни қил десә, у башқичә қилиду; (3) (әң муһими) нурғун кишиләр шу гувалиқни беридуки, өзиниң Худаниң қанунлириға әмәл қилишқа тиришқансери өз гуналири техиму ашқарилиниду, һәтта көпийип кетиду. Төвәндики 7-25-әйтләрдә Павлус өзиниң бу тоғрилиқ тәҗрибисини биз үчүн қисқичә баян қилиду. □ **7:6** «лекин, һазир биз Тәврат қануниниң илкидин әркин болдуқ. Чүнки өзимизни боғуп туридиған бу қанунға нисбәтән өлгән болуп, қанунниң дәстуриниң кона йолида әмәс, бәлки Роһниң йеңи йолида (Худаниң) қуллуғида болиимиз» — оқурмән «Тәврат қануни»ға әмәл қилай десә, униңда 613 маддилиқ әмир-бәлгүлиминиң бар екәнлигини билиши керәк. Уларға әмәл қилиш бирықта турсун, уларни есидә чиң тутушла көп адәмләргә қийин келиши мүмкин. «Роһ» — Худаниң Муқәддәс Роһи. ■ **7:6** Рим. 2:29; 2Кор. 3:6.

Муқәддәс қанун вә гуна

7 Ундақта немә дегүлүк? Тәврат қануниниң өзи гунаму? Һәргиз ундақ әмәс! Дәрвәқә, қанунниң көрсәтмилири болмиса, гунаниң немә экәнлигини билмәйттим. Қанун «нәпсанийәтчилик қилма» демигән болса, нәпсанийәтчиликниң немә экәнлигини билмигән болаттим. ■ 8 Лекин гуна қанунниң әмри арқилиқ пурсәт тепип, ичимдә һәр хил нәпсанийәтчиликләрни қозғиди. Тәврат қануни болмиса, гунаму өлүктәк җансиз болатти. ■ 9 Бир чағларда қанунниң сиртида яшиғинимда һаят едим, лекин қанун әмрини билишим биләнла, гунаму җанлинип, мени өлүмгә елип барди. □ 10 Әслидә кишигә һаятлик елип кәлсун дәп буйрулған қанунниң әмри әксичә маңа өлүм елип кәлди. □ 11 Чүнки гуна қанунниң әмри билән һужум пурситини тепип, мени аздурди вә әмир арқилиқ мени өлтүрди.

12 Буниңдин қариғанда қанун һәқиқәтән пак-муқәддәстур, униң әмриму муқәддәс, тоғра-адаләтлик вә яхшидур. ■ 13 Ундақта, яхши болғини маңа өлүм болдиму? Һәргиз ундақ әмәс! Бәлки, гунаниң қәвәтлә қәбиһ экәнлиги әмир арқилиқ очуқ ашқарилиниши үчүн, бу яхши әмирниң вәстиси билән гуна мәндә өлүм пәйда қилди.

Гунаниң дәһшәтлик күчи

14 Тәврат қануниниң «роһқа тәвә» экәнлигини билимиз. Бирақ мән болсам «әткә тәвә» дурмән, демәк гунаға қулдәк сетилғанмән. □ ■ 15 Чүнки немә қиливатқинимни өзүмму билмәймән. Чүнки өзүм нийәт қилған ишларни қилмаймән; әксичә, нәпрәтлинидиғинимни қилимән. ■ 16 Лекин әгәр өзүм халимиған ишларни қилсам, өзүм қанунниң яхши экәнлигини етирап қилған болимән. 17 Шундақ экән, бу ишларни мән әмәс, бәлки ичимдә мәвҗут болған гуна қилдуриду. 18 Ичимдә, йәни мениң әтлиримдә һеч яхшилиқниң мәвҗут әмәслигини билимән; чүнки яхшилиқ қилиш нийитим бар болсиму, уни қилалмаймән. ■ 19 Шуниң үчүн өзүм халиған яхшилиқни қилмай, әксичә халимиған яманлиқни қилимән. 20 Өзүм нийәт қилмиған ишни қилсам, буни қилидиған мән әмәс, бәлки ичимдә мақан қилған гунадур.

21 Буниңдин өзүмдики шундақ бир қанунийәтни байқаймәнки, яхшилиқни қилмақчи болғинимда, яманлиқ һаман ичимдә маңа һәмраһ болиду. □ 22 Қәлбимдә Худаниң қануниниң сөйүнимән; ■ 23 бирақ тенимдики әзалиримда башқа бир қанунийәтни сезимән. Бу қанунийәт қәлбимдики қанун билән җәң қилип, мени тенимдики әзалиримдики гуна садир қилдурғучи қанунийәткә әсир қилиду. ■ 24 Немидегән дәрмән адәммән-һә! Өлүмгә елип баридиған бу тенимдин кимму мени қутқузар? 25 Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ Худаға тәшәккүр болсун! Шундақ қилип, қәлбим билән Худаниң қануниға итаәт қилимән, лекин әтлиримдә гуна садир қилдурғучи қанунийәткә итаәт қилимән. □

■ 7:7 Мис. 20:17; Қан. 5:21; Рим. 3:20; Ибр. 7:18. ■ 7:8 Юһ. 15:22; Рим. 4:15; 5:20; Гал. 3:19. □ 7:9 «бир чағларда қанунниң сиртида яшиғинимда ...» — буниң мәнаси бәлким: «Тәврат қануниниң мәндин немини тәләп қилидиғанлигини чүшәнмәйдигән вақтимда,....». «қанун әмрини билишим биләнла...» — грек тилида «қанун әмри маңа кәлгәндила,....». «...гунаму җанлинип, мени өлүмгә елип барди» — мошу әйттики «өлүм» шүбһисизки, роһий җәһәттики өлүмни көрситиду. □ 7:10 «Әслидә кишигә һаятлик елип кәлсун дәп буйрулған қанунниң әмри ...» — мәсилән, «Қан.» 4:1ни көрүң. ■ 7:12 1Тим. 1:8. □ 7:14 «бирақ мән болсам «әткә тәвә» дурмән, демәк гунаға қулдәк сетилғанмән» — «әткә тәвә» яки «әттә болған» тоғрилиқ кириш сөзни көрүң. ■ 7:14 Йәш. 52:3. ■ 7:15 Гал. 5:17. ■ 7:18 Яр. 6:3,5; 8:21. □ 7:21 «Буниңдин өзүмдики шундақ бир қанунийәтни байқаймәнки, яхшилиқни қилмақчи болғинимда, яманлиқ һаман ичимдә маңа һәмраһ болиду» — грек тилида «қанунийәт» вә «қанун» бирла сөз билән ипадилиниду. ■ 7:22 Әф. 3:16. ■ 7:23 Гал. 5:17. □ 7:25 «Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ Худаға тәшәккүр болсун!» — демәк, у өзи қилалмайдигән ишни Худа Өзи қилған; башқичә әйтқанда, «Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ адәмни қутқузидиған Худаға тәшәккүр!». «шундақ қилип, қәлбим билән Худаниң қануниға итаәт қилимән, лекин әтлиримдә гуна садир қилдурғучи қанунийәткә итаәт қилимән» — төвәндики 8-бап, 8-9-әйтти көрүң.

8

Муқәддәс роһтики һаятлик қанунийити

¹ Хуласилисақ, Мәсиһ Әйсада болғанлар гунаниң җазасиға мәһкүм болмайду. ² Чүнки Мәсиһ Әйсада болған һаятликни бәхш етидиған Роһниң қанунийити адәмни гунаға вә өлүмгә елип баридиған қанунийәттин силәрни халас қилди. □ ³ Чүнки гуналиқ әт елип келидиған аҗизлик түпәйлидин Тәврат қануни қилалмиғанни Худаниң Өзи қилди; У Өз Оғлини гунакар әтлик қияпәттә гунани бир тәрәп қилишқа әвәтип, әттики мәвжүт гунани өлүмгә мәһкүм қиливәтти; □ ⁴ буниң билән муқәддәс қанунниң һәққаний тәливи әткә әгәшмәйдиған, бәлки Роһқа әгишип маңидиған бизләрдә әмәлгә ашурулиду. □

⁵ Чүнки әткә бойсунидиғанлар әткә хас ишларниң ойида жүриду; Муқәддәс Роһқа бойсунидиғанлар болса, шу Роһқа аит ишларниң ойида жүриду. □ ⁶ Әттики ой-нийәтләр адәмни өлүмгә елип бариду; Муқәддәс Роһқа аит ой-нийәтләр һаятлик вә хатирҗәм-аманлиқтур; ⁷ чүнки әттики ой-нийәтләр Худаға дүшмәнлиқтур; чүнки әт Худаниң қануниға бойсунмайду һәм һәтта униңға бойсунуши мүмкин әмәс; ⁸ әттә болғанлар Худани хурсән қилалмайду.

⁹ Амма силәргә кәлсәк, пәқәт Худаниң Роһи дәрвәкә ичиңларда яшаватқан болса, силәр әттә әмәс, бәлки Роһта яшайсиләр. Амма Мәсиһниң Роһиға егә болмиған адәм болса, у Мәсиһкә мәнсулардин әмәс. ■ ¹⁰ Лекин Мәсиһ қәлбиңларда болса, тениңлар гуна түпәйлидин өлүмниң илкидә болсиму, һәққанийлик түпәйлидин роһуңлар һаяттур. □ ¹¹ һалбуки, өлгән Әйсани өлүмдин Тирилдүргүчиниң Өзидики Роһ силәрдә яшиса, Мәсиһни өлүмдин тирилдүргүчи қәлбиңларда яшаватқан Роһи арқилиқ өлидиған тениңларниму һаяти күчкә егә қилиду. □ ■

¹² Шуниң үчүн, қериндашлар, биз әткә қәриздар әмәс, йәни униңға әгишип яшашқа қәриздар әмәсмиз. ¹³ Чүнки әткә әгишип яшисаңлар, һалак болисиләр; лекин Муқәддәс Роһқа тайинип әттики қилмишларни өлүмгә мәһкүм қилсаңлар, яшайсиләр. □ ¹⁴ Чүнки кимләрки Худаниң Роһиниң йетәкчилигидә яшиса, шуларниң һәммиси Худаниң пәрзәнтлириду. ■ ¹⁵ Чүнки силәр қобул қилған роһ қуллуққа аит әмәс, шундақла силәрни қайта қорқунучқа салғучи бир хил роһ әмәс, бәлки силәр оғуллуққа елип баридиған Роһни қобул қилғансиләр; У

□ **8:2** «силәрни халас қилди» — бәзи кона көчүрмә орам язмиларда «мени халас қилди» дәп йезилиду. ■ **8:2** Юһ. 8:36; Рим. 6:18, 22; Гал. 5:1. □ **8:3** «У (Худа) Өз Оғлини гунакар әтлик қияпәттә гунаға қурбанлиқ сүпитидә гунани бир тәрәп қилишқа әвәтип» — Әйса Мәсиһ пүтүнләй инсан болди, униң тени бизниң тенимизгә охшаш, бирақ униң ети «гунакар әт» әмәс еди; шуңа Павлус униң: «гунакар әткә охшайдиған әтлик қияпәт»лик тәндә дунияға кәлгәнлигини баян қилиду. ■ **8:3** Рос. 13:39; Рим. 3:28; Гал. 2:16; Ибр. 7:18. □ **8:4** «муқәддәс қанунниң һәққаний тәливи... (Муқәддәс) Роһқа әгишип маңидиған бизләрдә әмәлгә ашурулиду» — «қанунниң һәққаний тәливи» — кириш сөзимиздә «ишәнгүчиләрниң Тәврат қануни билән мунасивити тоғрилиқ» язғинимизни көрүң. □ **8:5** «Муқәддәс Роһ» — грек тилида «Роһ». 6-, 13-, 23-, 26- вә 27-айәттиму шундақ. ■ **8:5** 1Кор. 2:14. ■ **8:9** 1Кор. 3:16.

□ **8:10** «Лекин Мәсиһ қәлбиңларда болса, тениңлар гуна түпәйлидин өлүмниң илкидә болсиму, һәққанийлик түпәйлидин роһуңлар һаяттур» — демәк, бириси етиқат арқилиқ Худаниң һәққанийлиғиға еришкән болса, шу һаман мәңгүлүк һаят униң роһида башлиниду. Башқа бир хил тәрҗимиси: «Һәққанийлик түпәйлидин (Муқәддәс) Роһ силәрниң һаятиңлар болди». □ **8:11** «Мәсиһ Әйсани өлүмдин Тирилдүргүчи» — Худа, әлвәттә. «Һалбуки, өлгән Әйсани өлүмдин Тирилдүргүчиниң Өзидики Роһ силәрдә яшиса, Мәсиһни өлүмдин Тирилдүргүчи қәлбиңларда яшаватқан Роһи арқилиқ өлидиған тениңларниму һаяти күчкә егә қилиду» — бу баянни икки тәрәптә чүшәнгиле болиду: (1) Худа қиямәт күнидә бу дунияда өлидиған тенимизни тирилдүриду; (2) тенимиз бу дунияда гуна түпәйлидин «өлүмгә мәһкүм болған» (10-айәт), лекин Худа бизгә Өз Роһи арқилиқ һаят өткүзүп, тенимизни күчәйтип жанландуриду. Бизниңчә һәр икки мәнәси тоғриду. ■ **8:11** Рим. 6:4, 5; 1Кор. 6:14; 2Кор. 4:14; Әф. 2:5; Кол. 2:13. □ **8:13** «... Әткә әгишип яшисаңлар, һалак болисиләр» — грек тилида «... Әткә әгишип яшисаңлар, өлисиләр». ■ **8:14** Гал. 5:18.

□ **8:10** «Лекин Мәсиһ қәлбиңларда болса, тениңлар гуна түпәйлидин өлүмниң илкидә болсиму, һәққанийлик түпәйлидин роһуңлар һаяттур» — демәк, бириси етиқат арқилиқ Худаниң һәққанийлиғиға еришкән болса, шу һаман мәңгүлүк һаят униң роһида башлиниду. Башқа бир хил тәрҗимиси: «Һәққанийлик түпәйлидин (Муқәддәс) Роһ силәрниң һаятиңлар болди». □ **8:11** «Мәсиһ Әйсани өлүмдин Тирилдүргүчи» — Худа, әлвәттә. «Һалбуки, өлгән Әйсани өлүмдин Тирилдүргүчиниң Өзидики Роһ силәрдә яшиса, Мәсиһни өлүмдин Тирилдүргүчи қәлбиңларда яшаватқан Роһи арқилиқ өлидиған тениңларниму һаяти күчкә егә қилиду» — бу баянни икки тәрәптә чүшәнгиле болиду: (1) Худа қиямәт күнидә бу дунияда өлидиған тенимизни тирилдүриду; (2) тенимиз бу дунияда гуна түпәйлидин «өлүмгә мәһкүм болған» (10-айәт), лекин Худа бизгә Өз Роһи арқилиқ һаят өткүзүп, тенимизни күчәйтип жанландуриду. Бизниңчә һәр икки мәнәси тоғриду. ■ **8:11** Рим. 6:4, 5; 1Кор. 6:14; 2Кор. 4:14; Әф. 2:5; Кол. 2:13. □ **8:13** «... Әткә әгишип яшисаңлар, һалак болисиләр» — грек тилида «... Әткә әгишип яшисаңлар, өлисиләр». ■ **8:14** Гал. 5:18.

арқилиқ «Абба, ата!» дөп нида қилимиз. □ ■ 16 Роһ бизниң өз роһумиз билән биллә бизниң Худаниң балилири экәнлигимизгә гувалиқ бериду. ■ 17 Худаниң балилири экәнмиз, әнди мирасхорларму болимиз — Худаниң мирасхорлири һәмдә Мәсиһ билән тәң мирасхор болимиз — пәкәтла униң билән тәң азап-оқубәт тартсақла, униң билән шан-шәрәптин тәң бәһримән болимиз.■

Кәлгүсидики шан-шәрәп

18 Чүнки мән һазирқи азап-оқубәтләрниң кәлгүсидә биздә ашкарилинидиған шан-шәрәпләргә һеч селиштүргүчилиғи йоқ дөп һесаплаймән. □ ■ 19 Чүнки пүткүл каинат Худаниң оғуллириниң аян қилинишини интизарлиқ билән күтмәктә. 20-21 Чүнки яритилған каинат Худаниң *ләнити астида қелип*, бимәнилиқкә чөктүрүлди. Бу, каинатниң өз ихтияри билән әмәс, бәлки уни чөктүргүчиниң ирадиси билән болди вә шундақ үмүти билән болдики, каинат өзиму чириштин болған қуллуқтин қутқузулуп, Худаниң пәрзәнтлиригә беғишлинидиған шан-шәрәпкә тәвә болған һөрлүккә ериштүрүлүштин ибарәт еди.

22 Чүнки пүткүл каинатниң һазирғичә налә-пәрәд кәтирип, туғут толғиғиниң алавини бирлиқтә тартиватқанлиғини билимиз. ■ 23 Ялғуз каинат әмәс, һәтта бизму, йәни муқәддәс Роһниң тунжа чиқарған мевисидин бәһримән болған бизләрму дилимизда налә-пәрәд кәтәрмәктимиз һәмдә Худаниң оғуллири сүпитидә қобул қилинишимизни, йәни тенимизниң нижатниң һөрлүғигә чиқирилишини интизарлиқ билән күтмәктимиз. □ ■

24 Биз үмүткә бағланғачқа тқузулған экәнмиз. Лекин үмүт қилинған нәрсә көрүлгән болса, у йәнә үмүт боламду? Кимму көз алдидики нәрсини үмүт қилсун? 25 Бирақ, теһи көрмигинимизгә үмүт бағлиған экәнмиз, уни сәвирчанлиқ билән күтүшимиз керәктур.

26 Шуниндәк, инсаний ақиғилиғимизда *Муқәддәс Роһ* келип бизгә ярдәм қилиду; чүнки қандақ дуа қилишимиз керәклиғини билмәймиз. Лекин Роһниң Өзи ипадилиғүсиз налә-пәрәд билән биз үчүн Худаниң *алдида* туруп дуа-тилавәт қилмақта. □ ■ 27 Инсанларниң қәлбини инчикиләп күзитип Қаригүчи болса, *Муқәддәс Роһниң* ой-нийәтлириниң немә экәнлиғини билиду; чүнки У Худаниң ирадиси бойичә муқәддәс бәндилири үчүн Худаниң *алдида* дуа

□ 8:15 «...силәр оғуллуққа елип баридиған Роһни қобул қилғансиләр» — «оғуллуққа елип баридиған» — «Худаға оғул болушқа елип баридиған», демәк. Грек тилида бу сөз адәттә бирисиниң житим балини өз оғлум дөп қобул қилип беқивелишини көрситиду. «У арқилиқ «Абба, ата!» дөп нида қилими» — «Абба» дегән сөз ибраний тили болуп, «сөйүмлүк ата» дегән мәнидә. «Абба» һәм сөйүмлүк мунасивәтни һәм һөрмәтни билдүриду. Павлус ибраний тилидики бу сөзни грек тилида сөзләйдигән Рим шәһиридики етиқатчиларға мошу йәрдә тонуштуриду. ■ 8:15 Йәш. 56:5; 1Кор. 2:12; Гал. 3:26; 4:5, 6; 2Тим. 1:7. ■ 8:16 2Кор. 1:22; 5:5; әф. 1:13; 4:30. ■ 8:17 2Тим. 2:11,12. □ 8:18 «кәлгүсидә биздә ашкарилинидиған шан-шәрәпләргә һеч селиштүргүчилиғи йоқ»

— «һеч селиштүргүчилиғи йоқ» грек тилида «селиштурушқа әрзимәйду». «Биздә ашкарилинидиған шан-шәрәпләр» — башқа бир хил тәржимиси: «бизгә ашкарилинидиған шан-шәрәпләр...». Бирақ кейинки әйәткә қариганда тәржимимиз тоғриду. ■ 8:18 Мат. 5:12; 2Кор. 4:10, 17; Фил. 3:20; 1Пет. 4:13; 1Юһа. 3:1, 2. ■ 8:22 Вәһ. 5:13 □ 8:23 «...Худаниң оғуллири сүпитидә қобул қилинишимиз...»

— грек тилида «оғуллуққа қобул қилинишимизни». «ялғуз каинат әмәс, һәтта бизму, йәни Муқәддәс Роһниң тунжа чиқарған мевисидин бәһримән болған бизләрму дилимизда налә-пәрәд кәтәрмәктимиз һәмдә (Худаниң) оғуллири сүпитидә қобул қилинишимизни, йәни тенимизниң нижатниң һөрлүғигә чиқирилишини интизарлиқ билән күтмәктимиз» — бу әйәттики үч нуқта тоғрилиқ тохтилимиз; (1) «Муқәддәс Роһниң тунжа чиқарған мевиси»; бу ибариниң бәлким икки жәһәти бар: (а) Муқәддәс Роһ барлиқ ишәнгүчиләрдә Худаниң мевисини, йәни муһәббәт, шатлиқ, хатиржәмлик қатарлиқларни чиқириду; бу мевә болса Худаниң падишалигиниң бу дунияда чиқарған тунжа мевисидур вә шундақла униң реаллиғиға испат болиду (14:17ни көрүң); (ә) ишәнгүчиләр өзлиридә чиқирилған бу мевидин бәһримән болуп, униңдин Худаниң падишалигиниң кәлгүсидә пүткүл дунияға, жүмлидин өзлириниң һәммиси үстигә толук һөкүмранлиқ қилидиғанлиғиға испат һәм капаләт дөп билиду; (2) «оғул сүпитидә қобул қилиниш» — кона заманларда мөтивәр адәм мәлум намрат яки «жәмийәттә орни йоқ» бир яш кишини беқивалмақчи болса, жамаәтни чоң сорунға чақирип уни «өз оғлум», «өз қизим» дөп жакалайтти. Расул Худаму кәлгүсидә аләм алдида ишәнгүчиләрни «Өз оғлум» дөп шундақ жакалайдиғанлиғини көрсәтмәкчи. (3) «тенимизниң нижаттики һөрлүккә чиқирилиши» — һазир ишәнгүчиләргә Худаниң нижат-илтипати билән йәңи роһи, йәңи қәлби бар; Мәсиһ Әйса биз үчүн еришкән нижатта йәнә «йәңи тенимиз»му бар, қиямәт күнидә уни У бизгә бериду. ■ 8:23 Лука 21:28. □ 8:26 «...инсаний ақиғилиғимизда Муқәддәс Роһ келип бизгә ярдәм қилиду...»

— «Муқәддәс Роһ» — грек тилида пәкәт «Роһ» дейилиду. ■ 8:26 Мат. 20:22; Яқ. 4:3.

қилип өтүнмәктә. ²⁸ Шундақла шуни билимизки, пүткүл ишлар Худани сөйидиғанларниң, йәни униң мэхсәт-муддиаси бойичә чақирилғанларниң бәхит-бәрикитигә бирликтә хизмәт қилмақта. ²⁹ Чүнки Худа алдин көңлигә пүккәнкишиләрни, уларниң кәлгүсидә Өз Оғлиниң образига охшаш болидиғинини, Оғлиниң нурғун қериндашлири арисидики тунжа оғли болидиғинини алдин бәлгүлигән. □ ■ ³⁰ Алдин бекиткән кишиләрни У чақирди, чақирған кишиләрни У һәққаний қилди; һәққаний қилғанларға У шан-шәрәп ата қилди.

Худаниң меһир-муһәббитиниң күчлүклиги

³¹ Ундақта, бу ишларға йәнә немә дәйли? Худа биз тәрәптә турған экән, кимму бизгә қарши чиқалисун?! ■ ³² Өз Оғлиниму аймай, Уни һәммииз үчүн пида йолиға тапшурған Худа, Униңға қошуп һәммини бизгә шәртсиз ата қилмай қаларму? ■ ³³ Кимму Худаниң таллиғанлири үстидин шикайәт қилалисун?! Худа һәққаний қилған йәрдә, ■ ³⁴ кимму гунаға мәһкүм қилалисун? Өлгән, шундақла тирилгән вә Худаниң оң йенида туруватқан, һәмдә биз үчүн Худаниң алдида туруп дуа-тилавәт қиливатқан Мәсиһ шундақ қиларму?! □ ■ ³⁵ Ким бизни Мәсиһниң меһир-муһәббитидин айривәтәлисун? Жапа-мушәққәтму, дәрәд-әләмму, зиянкәшликму, ачарчиликму, ялаңачликму, хейим-хәтәрму яки қиличму? ³⁶ Муқәддәс язмиларда ейтилғинидәк: —

«Сени дәп күн бойи қирилмақтимиз,

Боғузлинишни күтүп турған қойлардәк һесапланмақтимиз». □ ■

³⁷ Бирақ бизни Сөйгүчигә тайинип буларниң һәммисидә ғалипларниң ғаливи болмақтимиз;

³⁸ Шуниңға қәтғий қайил қилиндимки, мәйли өлүм болсун һаятлиқ болсун, пәриштиләр болсун жин-шәйтан һөкүмранлар болсун, һазирқи ишлар яки кәлгүсидики ишлар болсун, һәр қандақ роһий күчләр болсун, □ ³⁹ пәләк болсун һаң болсун, шундақла пүткүл каинатта яритилған һәр қандақ башқа бир шәйи болсун, бизни Рәббимиз Мәсиһ Әйсада болған Худаниң меһир-муһәббитидин һеч қачан айривәткүчи болалмайду.

9

Худа вә Униң таллигини Израил

¹ Мән Мәсиһтә һәқиқәтти сөзләймән, ялған гәп ейтмаймән, вижданим Муқәддәс Роһниң илкидә болуп өзәмгә гувалиқ қилмақта — □ ■ ² Қәлбимдә зор дәрәд-әләм вә түгимәс азап бар. ³⁻⁴ Чүнки мениң бурадәрлирим, йәни жисманий жәһәттики қериндашлирим болған Израилларни *нижәт тапқузалисам* Худаниң ләнитигә қелип Мәсиһтин мәһрум қилинишимни тиләшкә рази едим; улар Израиллар! — уларға оғуллуқ һоқуқи, Худаниң шан-шәривиниң аян қилиниши, әһдилири, Тәврат қануниниң аманәт болуши, ибадәт хизмәтлири вә *Тәврат*

□ **8:29** «Худа... Оғлиниң нурғун қериндашлири арисидики тунжа оғли болидиғинини алдин бәлгүлигән» — «тунжа оғул» биринчи орунда, мошу йәрдә пүткүл аләмдә биринчи орунда туриду, әлвәттә. «Зәб.» 88:28ни көрүң. ■ **8:29** Кол. 1:18. ■ **8:31** Чөл. 14:8. ■ **8:32** Яр. 22:12; Йәш. 53:5; Юһ. 3:16. ■ **8:33** Йәш. 50:8. □ **8:34** «Өлгән, шундақла тирилгән вә Худаниң оң йенида туруватқан, һәмдә биз үчүн ... дуа-тилавәт қиливатқан Мәсиһ» — «Худаниң оң йенида» болса аләмниң әң жуқури жайи, һәммини башқуридиған йәр. ■ **8:34** Ибр. 7:25. □ **8:36** «Сени дәп күн бойи қирилмақтимиз, боғузлинишни күтүп турған қойлардәк һесапланмақтимиз» — «Зәб.» 43:23 — нәқил көлтүрүлгән бу әйәт бойичә ишәнгүчиләр Худаниң йолида, Худани дәп көп жапа-мушәққәтләргә вә зиянкәшликкә учриши мүмкин. ■ **8:36** Зәб. 43:23; 1Кор. 4:9; 2Кор. 4:11. □ **8:38** «пәриштиләр болсун жин-шәйтан һөкүмранлар болсун,...» — «жин-шәйтан һөкүмранлар» болса грек тилида пәқәт «һөкүмранлар»ла дейилиду. Инжилда бу сөз адәттә жин-шәйтанларни көрситиду («Әф.» 6:12ни көрүң). «Һәр қандақ роһий күчләр болсун» — грек тилида «Һәр қандақ күчләр болсун». □ **9:1** «мән Мәсиһтә һәқиқәтти сөзләймән» — «Мәсиһтә»: «Мәсиһгә мәнсуп болуп, Униң йетәкчилигидә, Униңдин илтипат, күч-қудрәтти алғанда.....» дегән мәнидә. «Кириш сөз»имизниму көрүң. ■ **9:1** Рим. 1:9; 2Кор. 1:23; 11:31; Гал. 1:20; Фил. 1:8; 1Тес. 2:5; 5:27.

вәдилири несивә қилинди. □ ■ 5 Улуқ ибраний ата-бовилири уларниңкидур; жисманий жәһәттә Мәсиһ уларниң әждатидур. У барлиқ мәвжудат үстидин һөкүм сүргүчи, мәңгү мубарәк Худадур. Амин! □ ■

6 — Бирақ Худаниң *Исраилга болған сөзи* бекар болди, демәймән; чүнки Исраилдин болғанларниң һәммисила һәқиқий Исраил һесапланмайду; ■ 7 шуниңдәк, Ибраһимниң әвлатлири болсиму, һәммисила униң пәрзәнтлири һесапланмайду. Чүнки *муқәддәс язмиларда Ибраһимга: «Ишақтин төрәлгәнләрла сениң нәслиң һесаплиниду»* — дейилгән. □ ■

8 Демәк, жисманий жәһәттин *Ибраһимдин төрәлгән пәрзәнтләр Худаниң пәрзәнтлири* боливәрмәйду, бәлки Худаниң вәдиси арқилиқ төрәлгәнләр *Ибраһимниң һәқиқий нәсли һесаплиниду.* ■ 9 Чүнки Худаниң бәргән вәдиси мундақ еди: *«Келәр жили мошу чағда қайтип келимән, Сараһ бир оғулға ана болиду.»* □ ■

10 Униң үстигә, Ривкаһ бир әрдин, йәни әждатимиз Ишақтин *кош гезәкгә* һамилдар болғанда, ■ 11-12 Пәрзәнтлири техи туғулмиғанда, һеч қандақ яхши яки яман ишниму қилмаста, Худа Өзиниң адәмләрни таллаштики муддиасиниң уларниң қилған иш-әмәллиригә әмәс, пәкәт Чақирғучи болғанниң ирадисигә асасланғанлиғини көрситиш үчүн, Ривкаһға: *«Чоңи кичигиниң хизмитини қилиду»* — дейилгән еди. □ ■ 13 Худди йәнә муқәддәс язмиларда ейтилғинидәк: *«Яқупни сөйдүм, Әсавдин нәпрәтләндим.»* □ ■

14 Ундақта, буларға немә дәйли? Худада адаләтсизлик барму? һәргиз йоқ! ■ 15 Чүнки Худа Мусаға мундақ дегән: —

«Кимгә рәһим қилғум кәлсә, шуниңға рәһим қилимән, Кимгә ич ағритқум кәлсә, шуниңға ич ағритимән.» □ ■

16 Демәк, бу иш инсанниң ирадисигә яки уларниң тиришчанлиғиға әмәс, бәлки рәһимдиллиқ көрсәткүчи Худаға бағлиқтур. 17 Чүнки Худа муқәддәс язмиларда Пирәвнгә мундақ дегән: — *«Мениң сени тиклишимдики мәхсәт дәл шуки, қудритимни үстүндә көрситиш һәмдә наһимниң пүткүл жаһанға жақалиниши.»* □ ■

18 Демәк, Худа халиқиниға рәһим қилиду, халиқинини таш жүрәк қилиду.

Худаниң гәзиви вә шапаути

□ 9:3-4 *«уларға оғуллуқ һоқуқи,... вә Тәврат вәдилири несивә қилинди»* — «оғуллуқ һоқуқи» дегәклик, Мәсиһ арқилиқ Худаға оғул болуштики имтияз. ■ 9:3-4 Мис. 32:32; Рим. 10:1; Мис. 4:22; Қан. 7:6; Рим. 2:17; 3:2; Әф. 2:12.

□ 9:5 *«улуқ ибраний ата-бовилири»* — демәк, Ибраһим, Ишақ, Яқуп, Йүсүп вә Йәһуда қатарлиқлар. *«жисманий жәһәттә Мәсиһ уларниң әждатидур»* — демәк, Мәсиһниң туғулушиниң роһий жәһәтиму бар еди — У һәм инсандин (пак Исраиллиқ қиз Мәрйәмдин) һәм Муқәддәс Роһдин туғулған. *«...мәсиһ уларниң әждатидур. У барлиқ мәвжудат үстидин һөкүм сүргүчи, мәңгү мубарәк Худадур. Амин!»* — расул Павлуһсқа әң дәрд йәткүзидиған иш — Мәсиһ Исраилда туғулған вә толуқ Худалиқ табиити болсиму, Исраиллар өзлири уни, йәни өз Мәсиһини һеч тонумайтти. ■ 9:5 Йәр. 23:6; Юһ. 1:1; Рос. 20:28; Рим. 1:4; Ибр. 1:8,9,10. ■ 9:6 Чөл. 23:19; Юһ. 8:39; Рим. 2:28; 3:3; 2Тим. 2:13. □ 9:7 *«Ишақтин төрәлгәнләрла сениң нәслиң һесаплиниду»* — («Яр.» 21:12). Бу сөз интайин қисқа болуп, толуқ мәнаси: *«Мән саңа вәдә қилған әвлатлириң, йәни пүткүл дуняға бәхитимни йәткүзидиған әвлатлириң Исмаилдин әмәс, Ишақтинла келип чиқиду»* дегәндәк. ■ 9:7 Яр. 21:12; Гал. 3:29; 4:23; Ибр. 11:18. ■ 9:8 Гал. 4:28. □ 9:9 *«Келәр жили мошу чағда қайтип келимән, Сараһ бир оғулға ана болиду»* — («Яр.» 18:10, 14). Бу әйәттә дейилгән «оғул» Ишақ болиду. ■ 9:9 Яр. 18:10. ■ 9:10 Яр. 25:21. □ 9:11-12 *«Худа Өзиниң адәмләрни таллаштики муддиасиниң уларниң қилған иш-әмәллиригә әмәс, пәкәт Чақирғучи болғанниң ирадисигә асасланғанлиғини көрситиш үчүн...»* — «Чақирғучи болған» — Худа Өзи, әлвәттә. *«Чоңи кичигиниң хизмитини қилиду»* — («Яр.» 25:23). Қош гезәкниң кичиги Яқуп, чоңи Әсав болиду. ■ 9:11-12 Яр. 25:23. □ 9:13 *«Яқупни сөйдүм, Әсавдин нәпрәтләндим»* — Тәврат, «Мал.» 1:2-3. ■ 9:13 Мал. 1:2-3. ■ 9:14 Қан. 32:4; 2Тар. 19:7; Аюп 34:10. □ 9:15 *«Кимгә рәһим қилғум кәлсә, шуниңға рәһим қилимән, кимгә ич ағритқум кәлсә, шуниңға ич ағритимән»* — «Мис.» 33:19. ■ 9:15 Мис. 33:19. □ 9:17 *«Чүнки Худа муқәддәс язмиларда пирәвнгә мундақ дегән:...»* — Пирәвн Мисирдики падиша болуп, Исраилларни қуллуққа салған. У Худаниң Муса пәйғәмбәр арқилиқ кәлгән пәрманлириға зор қаршилиқ көрсәткән вә барғансери Худаға қарап өз көңлини таш қилип Униң сөзини аңлимиған. Бирақ ахир берип Худа Өзиниң шан-шәривини көрситиш үчүн, «Мисирдин чиқиш»та хатириләнгәндәк, «Худа Пирәвнниң көңлини қаттиқ қилди» (9:12) вә шуниң билән Исраилни униң қолидин қутқузуш үчүн нурғун мәжизиләрни яратти. *«Мениң сени тиклишимдики мәхсәт дәл шуки, қудритимни үстүндә көрситиш һәмдә наһимниң пүткүл жаһанға жақалиниши»* — «Мис.», 9:16. ■ 9:17 Мис. 9:16.

19 Энди бәлким сән маңа: «Худаниң ирадисиғә һеч ким қарши чиқалмайдиған турса, ундақта Худа немә үчүн инсанни әйипләйду?» — дейишиң мүмкин.

20 Бирақ, әй инсан, Худа билән такаллашқидәк кимсән? Қелипта шәкилләндүрүливатқан нәрсә өзини шәкилләндүргүчигә: —

«Мени немә үчүн бундақ ясидиң?» — дейәләмду? ■ 21 Хумданчиниң охшаш бир калләк лайдин есил орунға ишлитидиған қачиму, шундақла адәттики орунға ишлитидиған қачиму ясаш һоқуқи йоқму? □ ■ 22 Худа Өз ғәзивини көрситишни вә күч-қудритини тонутушни нийәт қилған болса, ғәзивигә лайиқ болған, һалакәткә тәйярланған «қачилар»ға адәттин ташқири сәвирчанлиқ билән көкси-қарнини кәң қилип кәлгән болса, униңға немә бопту? □

23-24 Вә шуниң билән Өзиниң рәһим-шәпқитиниң нишани қилған вә шан-шәрәпкә муйәссәр болушқа алдин-ала тәйярлиған «қачилар»да, йәни Өзи Йәһудийлар арисидинла эмәс, бәлки әлләр арисидинму чақирған бизләрдә шан-шәривиниң чәксизлигини намайән қилиш үчүн шундақ қилишни халиған болса, буниңға немә бопту? □

25 Бу худди Худаниң һошия пәйғәмбәр арқилиқ ейтқинидәк: —

«Әсли хәлқим һесапланмиған хәлиқни хәлқим, Әсли сәймигәнләрни сәйгәнлирим дәймән»; □ ■

26 вә йәнә: — «Бурун уларға: «Силәр Мениң хәлқим әмәссиләр» дейилгән жайда, Кәлгүсидә дәл шу жайда уларға «Тирик Худаниң оғуллири!» дегән нам берилиду». □ ■

27 Йәшәя пәйғәмбәрму Исраил тоғрилиқ мундақ жақалиған еди: —

«Исраилларниң сани деңиз саһилидики қумдәк көп болсиму, лекин пәқәт бирла «қалди» қутқузулиду; ■ 28 чүнки, Пәрвәрдигар Өз ишини түгитиветип, һәққанийлиқ билән тездин уни ижра қилиду; чүнки У йәр йүзидә һөкүмини тәлтөкүс вә тез ижра қилиду». □ ■

29 Йәшәя пәйғәмбәр йәнә алдин-ала ейтқинидәк: — «Әгәр самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар бизгә бир нәсил қалдурмиған болса, Содом шәһиридәк, Гоморра шәһиридәк йоқалған болаттуқ». □ ■

Исраилларниң путлишип кетиши

■ 9:20 Йәш. 29:16, 45:9; Йәр. 18:6. □ 9:21 «Хумданчиниң охшаш бир калләк лайдин есил орунға ишлитидиған қачиму, шундақла адәттики орунға ишлитидиған қачиму ясаш һоқуқи йоқму?» — «есил орунға ишлитидиған қачиму... адәттики орунға ишлитидиған қачиму...» немини көрситиду? Мәсилән, бир қачида өй ғоҗайини шарап ичиду, башқа бир қачиға балиниң тәрәтлири елиниду. Иккисиниң өз ишлитиш орни бар, бирақ буларниң бири «есил» бири «адәттики» дәп һесаплиниду. ■ 9:21 2Тим. 2:20. □ 9:22 «Һалакәткә тәйярланған «қачилар»» — яки «өзлирини һалакәткә тәйярлиған «қачилар»». □ 9:23-24 «Худа Өз ғәзивини көрситишни вә күч-қудритини тонутушни нийәт қилған болса, ғәзивигә лайиқ болған, һалакәткә тәйярланған «қачилар»ға адәттин ташқири сәвирчанлиқ билән көкси-қарнини кәң қилип кәлгән болса, униңға немә бопту? Вә шуниң билән өзиниң рәһим-шәпқитиниң нишани қилған вә шан-шәрәпкә муйәссәр болушқа алдин-ала тәйярлиған «қачилар»да, йәни Өзи Йәһудийлар арисидинла эмәс, бәлки әлләр арисидинму чақирған бизләрдә шан-шәривиниң чәксизлигини намайән қилиш үчүн шундақ қилишни халиған болса, буниңға немә бопту?» — (22-24-айәт) оқурмәнләр диққәт қилса билидуки, Павлус өзиниң ушбу муһим соалиға жавап бәрмәйду. Соалниң умумий шәкли: «Худа шундақ қилишни халиған болса әнди бизниң қандақму униң билән такаллишиш һоқуқимиз бар?» дегәндәк. Әйни әһвал униң дегинидәк болсун яки болмисун, бу бизниң ишимиз эмәс, бәлки Худаниңкидур. Бизгә нисбәтән әң муһими шуки, гунайимиздин қутулушни халисақла, Худа Өзи Мәсиһниң қурбанлиғи арқилиқ тәйярлиған товва қилиш етиқатлиқ йолини алдимизға очуқ қилди. □ 9:25 «Әсли хәлқим һесапланмиған хәлиқни хәлқим, әсли сәймигәнләрни сәйгәнлирим дәймән» — «Һош.» 2:23. ■ 9:25 Һош. 2:25 □ 9:26 «Бурун уларға: «Силәр Мениң хәлқим әмәссиләр» дейилгән жайда, кәлгүсидә дәл шу жайда уларға «Тирик Худаниң оғуллири!» дегән нам берилиду» — «Һош.» 1:10. ■ 9:26 Һош. 2:1; 1Пет. 2:10. ■ 9:27 Йәш. 10:22. □ 9:28 «Исраилларниң сани деңиз саһилидики қумдәк көп болсиму, лекин пәқәт бирла «қалди» қутқузулиду; чүнки, Пәрвәрдигар Өз ишини түгитиветип, һәққанийлиқ билән тездин уни ижра қилиду; чүнки У йәр йүзидә һөкүмини тәлтөкүс вә тез ижра қилиду» — (27-28-айәт) «Йәш.» 10:22-23. Бәзи кона көчүрмә язмиларда Йәшәяниң бешарити сәл қисқирақ: «Пәрвәрдигар бу йәр йүзи үстидин чиқарған һөкүмини тәлтөкүс вә тез ижра қилиду» дәп нәқил кәлтүрүлиду. ■ 9:28 Йәш. 10:22, 23. □ 9:29 «Әгәр самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар бизгә бир нәсил қалдурмиған болса, Содом шәһиридәк, Гоморра шәһиридәк йоқалған болаттуқ» — «Йәш.» 1:9. Оқурмәнләрниң есидә барки, Худа Содом вә Гоморра шәһәрлирини рәзиллиги түпәйлидин үстигә от вә гүнгүрт яғдуруп йоқатқан («Яр.» 19-бап). ■ 9:29 Яр. 19:24; Йәш. 1:9; 13:19; Йәр. 50:40; Әз. 16:46.

³⁰ Ундақта, буларға немә дейишимиз керәк? һәққанийлиққа интилмигән әлликләр һәққанийлиққа, йәни етиқатқа асасланған бир хил һәққанийлиққа еришти. □ ³¹ Лекин Исраил һәққанийлиқни көрсәткән Тәврат қануниға интилгини билән қанунниң тәливиғә йетәлмиди. ■

³² Немә үчүн? Чүнки уларниң һәққанийлиққа интилиши етиқат билән әмәс, бәлки «саваблиқ ишлар» билән еди. Улар «путликашаң таш»қа путлишип жиқилип чүшти; □ ³³ худди муқәддәс язмилирда йезилғинидәк:

«Хәлиқни путлишидиған путликашаң ташни,

Адәмни жиқитидиған қорам ташни Зионға қойдум,

Униңға етиқат қилғучи һәргиз йәргә қаритилип қалмас». □ ■

10

¹ Қериндашлар, жүрәк интизарим, шундақла Худаға йелинишим Исраилларниң қутқузулуши үчүндур. ² Чүнки шуниңға гувалиқ беримәнки, уларниң Худаға һәқиқәтәнму қизғин интилиши бар, бирақ уларниң интилиши һәқиқий билим үстигә қурулған әмәс. □ ■ ³ Чүнки улар Худаниң һәққанийлиғини билмигәчкә, униң орниға өзлириниң һәққанийлиғини тикләшкә тиришип, Худаниң һәққанийлиғиға бойсунмиди. ⁴ Чүнки Тәврат қануниниң нишан-мәхсити Мәсиһниң Өзидур; шуниң билән етиқат қилғучиларниң һәр бири үчүн һәққанийлиқ бар болди. □ ■

⁵ Чүнки Тәврат қануниға әмәл қилиштин кәлгән һәққанийлиқ һәққидә Муса пәйғәмбәр мундақ язған; «Қанунниң әмирлиригә әмәл қилғанлар шу ишлиридин һаятлық тапиду». □ ■

⁶ Лекин етиқаттин болған һәққанийлиқ мундақ дәйду: — «Көңлүндә: — «Ким асманға чиқар?» (йәни «Ким Мәсиһни асмандин елип чүшүрәр?»)» ■ ⁷ вә яки «һаң тегигә ким чүшәр?»

□ **9:30** «әлликләр» — йәни «Йәһудий әмәсләр». ■ **9:31** Рим. 10:2; 11:7. □ **9:32** «уларниң һәққанийлиққа интилиши етиқат билән әмәс, бәлки «саваблиқ ишлар» билән еди» — «саваблиқ ишлар»: — оқурмәнләргә мошу мәктуптин һазир аян болидуки, Худа алдида бизгә һеч иш «саваб» һесапланмайду; һәққанийлиқ пәқәт у әвәткән Мәсиһкә бағлиған етиқаттин келиду. Шуңа «саваблиқ ишлар» («Худа бу ишлар арқилиқ маңа саваб қошуп бериду» дегән мәнидә чүшәнгән болсақ) Худа алдида қәтғий мәвжүт әмәстур. □ **9:33** «Адәмни жиқитидиған қорам ташни Зионға қойдум» — «Зион» дегән, Йерусалимниң яки Исраилниң бир шеирий нами. «Хәлиқни путлишидиған путликашаң ташни, адәмни жиқитидиған қорам ташни Зионға қойдум, униңға етиқат қилғучи һәргиз йәргә қаритилип қалмас» — толук бешарәт «Йәш.» 8:14, 28:16дә тепилиду. Оқурмән бу айтләрни өзи оқуса униңдин бу ташниң Әйса Мәсиһниң екәнлигини көрәләйду. Уни қобул қилмиғанлар һәққанийлиққа еришмәй жиқилиду; уни қобул қилғанлар һәққаний қилинип тик туриду. ■ **9:33** Зәб. 2:12; 118:22; Пәнд. 16:20; Йәш. 8:14; 28:16; Йәр. 17:7; Мат. 21:42; 1Пет. 2:6. □ **10:2** «уларниң (Йәһудийларниң) Худаға һәқиқәтәнму қизғин интилиши бар, бирақ уларниң интилиши һәқиқий билим үстигә қурулған әмәс» — «һәқиқий билимгә үстигә қурулған әмәс»: Йәһудийларниң көп диний мазһәпидикиләргә нисбәтән әң муһим иш Тәврат қануни үстидики «билим» вә «билим ашуруш» еди. Шуниң билән Павлуниң бу сөзи ишәнмигән Йәһудийларға бәк егир келиши мүмкин еди. ■ **10:2** Рос. 22:3; Рим. 9:31; Гал. 4:17. □ **10:4** «Тәврат қануниниң нишан-мәхсити Мәсиһниң Өзидур» — грек тилида «нишан-мәхсәт» дегәнниң «хатимә» дегән йәнә бир мәнаһи бар. Демәк, айтәтнц мәнаһи: (1) Худаниң Тәврат қанунида болған мәхсити инсанға өз гунайини тонутуп, Мәсиһниң қутқузушиға муһтаж болғанлиғини билдүрүштин ибарәт еди; шуңа Худа қанунни бәргән вақтида Мәсиһниң дуняға келишини көзлигән еди; (2) Мәсиһ Өзи Тәврат қанунини мукәммәл әмәлгә ашурди, жүмлидин Тәврат қануни тәләп қилған, шундақла бешарәт бәргән гунани жуйидиған қурбанлиқни қилди; (3) Мәсиһ Тәврат қанунини толук әмәлгә ашурғандин кейин, етиқат қилғучилар үчүн униң һеч тәливи қалмиди (7:4ни көрүң). Мәзкур айт бу мәнилириниң һәммисини өз ичигә алиду. ■ **10:4** Мат. 5:17; Рос. 13:38; 2Кор. 3:13; Гал. 3:24. □ **10:5** «Қанунниң әмирлиригә әмәл қилғанлар шу ишлиридин һаятлық тапиду» — «Лав.» 18:5 вә йәнә «Қан.» 4:1, 6:24. ■ **10:5** Лав. 18:5; Әз. 20:11; Гал. 3:12. ■ **10:6** Қан. 30:12.

(йәни «Мәсиһни өлүмдин ким қайтуар?») — демигин». □ ■

⁸ Энди шу һәққанийлиқ немә дәйду? — «Сөз-калам саңа йеқиндур, тилиңда вә дилиңдидур!» — бу сөз-калам дәл биз жакалайдиган етиқатниң сөзидур. □ ■ ⁹ Демәк, «Әйсаниң Рәб экәнлигини ағзиң билән етирап қилсаң вә қәлбиңдә Худаниң уни өлүкләр арисидин тирилдүргәнлигигә ишәнсәң, қутқузулисән!» ¹⁰ Чүнки инсан қәлбидә етиқат қилиш билән һәққаний қилиниду, еғизидә етирап қилиш билән нижатқа еришиду. ¹¹ Муқәддәс язмиларда дейилгәндәк; «Униңға етиқат қилғучиниң һәр бири һәргиз йәргә қаритилмас». □ ■ ¹² Чүнки бу жәһәттә Йәһудийлар билән Грекларниң пәрқи йоқ; һәр иккисиниң Рәбби һәмминиң Рәббидур вә Өзигә нида қилғанларниң һәммисигә мол байлиқлирини айимайду. □ ■

¹³ Чүнки: «Кимдиким Рәбниң намини чақирип нида қилса қутқузулиду». □ ■

¹⁴ Лекин Рәбгә ишәнмигән киши қандақму Униңға нида қилалисун? У тоғрилиқ аңлимиған киши қандақму Униңға ишәнсун? Хуш хәвәр жакалиғучи болмиса, улар уни қандақму аңлиялисун? ¹⁵ Шу жакалиғучилар әвәтилмигән болса, хуш хәвәрни қандақму йәткүзәлисун? Муқәддәс язмиларда йезилғинидәк: «Аман-хатиржәмлик тоғрилиқ хуш хәвәрни, бәхит-саадәт тоғрилиқ хуш хәвәрни йәткүзгәнләрниң аяқлири немидегән гөзәл-һә!» □ ■

¹⁶ Бирақ, худди Йәшәя пәйгәмбәрниң «И Пәрвәрдиғар, бизниң хәвиримизгә кимму ишәнди?» дегинидәк һәммә адәм хуш хәвәргә итаәт қилған әмәс. □ ■ ¹⁷ Шуңа етиқат хәвәрни аңлаштин келиду вә шу хәвәр Мәсиһ тоғрилиқ сөздә аңлитилиду. □

¹⁸ Лекин шуни сораймәнки, улар шу хәвәрни аңлимиғанмиду? Әлвәттә аңлиди: — «Уларниң садаси пүткүл дунияға, Сөзлири йәр йүзиниң қәрлиригә йәтти». □ ■

¹⁹ Йәнә шуни сораймәнки, Исраиллар шу хәвәрдин вақип болмиғанмиду? Алди билән, Муса

□ **10:7 Лекин етиқаттин болған һәққанийлиқ мундақ дәйду:** — Көңлүңдә: — «Ким асманға чиқар?» (йәни «Ким Мәсиһни асмандин елип чүшүрәр?») вә яки «Һаң тегигә ким чүшәр?» (йәни «Мәсиһни өлүмдин ким қайтуар?») — демигин» — (6-7-айәт) нәқил кәлтүрүлгән икки айәт: — «Қан.» 30:12-13. Бу сирлиқ гәпләрниң әжайип мәнилири бәлким мундақ: (1) «Кимму асманға чиқар?» — «Кимму Худаниң асман пәләтәк жуқури тәләп қилған һәққанийлиғига йетәлисун?» дегәнликтур. Лекин әгәр бириси: «Һәққанийлиғим муқәммәл, «асманға чиққандәкмән» дегән болса, бу дегини «Мән Мәсиһкә охшаш һәққаний» дегәнгә баравәр болуп, Худаниң Мәсиһтә көрсәткән муқәммәл һәққанийлиғига аһанәт қилған болиду. Бундақ дейиши бәрибир Мәсиһни өзиниң пәскәш «Һәққанийлиғи»ниң дәрјисигә чүшүрүп, «Мәсиһни асмандин чүшүрмәкчи» болғини. (2) «Кимму һаңниң тегигә чүшәр?» дейиши, бир киши өз гунайиниң бәдиллини тәлимәкчи болуп дозақта бир мәзгил турсам андин гунайимдин халас болиман» демәкчи болғини; бу, Мәсиһниң өлүмидә гунайимиз үчүн жаза тартип бәдәл тәлишиниң маңа (шундақла һеч кимгә) кериги йоқ; мошундақ дегән киши «Мәсиһни өлүмдин ким қайтуар» дегән болиду, йәни «Мәсиһни өлүм йолидин қайтуруш керәк, униң өлүши керәксиз, әхмиқанә иштур» дегүчи болиду. Жигип ейтқанда, һеч ким өзигә тайинип Худаниң муқәммәл һәққанийлиғига йетәлмәйду; һеч ким өз гунайи үчүн өзи бәдәл толәлмәйду. ■ **10:7** Қан. 30:13 □ **10:8** «Сөз-калам саңа йеқиндур, тилиңда вә дилиңдидур!» — «Қан.» 30:14. ■ **10:8** Қан. 30:12-14. □ **10:11** «Униңға етиқат қилғучиниң һәр бири һәргиз йәргә қаритилмас» — «Йәш.» 28:16. ■ **10:11** Йәш. 28:16; Рим. 9:33. □ **10:12** «Чүнки бу жәһәттә Йәһудийлар билән Грекларниң пәрқи йоқ» — демәк, «бу жәһәттә (Мәсиһ арқилиқ нижатқа еришиштә) Йәһудийлар билән Йәһудий әмәсләрниң пәрқи йоқ». ■ **10:12** Рос. 15:9; Рим. 3:22. □ **10:13** «Кимдиким Рәбниң намини чақирип нида қилса қутқузулиду» — «Йо.» 2:32. ■ **10:13** Йо. 2:32; Рос. 2:21. □ **10:15** «Аман-хатиржәмлик тоғрилиқ хуш хәвәрни, бәхит-саадәт тоғрилиқ хуш хәвәрни йәткүзгәнләрниң аяқлири немидегән гөзәл-һә!» — «Йәш.» 52:7, «Наһ.» 1:15. Мәнәси бәлким «хуш хәвәр йәткүзгәнләр кәлгәндәк вақтида кәлгән!» дегәнни өз ичигә алиду. Бәзи кона көчүрмә язмиларда «бәхит-саадәт тоғрилиқ хуш хәвәрни...» дегән сөзләр тепилмайду. ■ **10:15** Йәш. 52:7; Наһ. 2:1.

□ **10:16** «И Пәрвәрдиғар, бизниң хәвиримизгә кимму ишәнди?» — «Йәш.» 53:1. ■ **10:16** Йәш. 53:1; Юһ. 12:38. □ **10:17** «... етиқат хәвәрни аңлаштин келиду вә шу хәвәр Мәсиһ тоғрилиқ сөздә аңлитилиду» — бәзи кона көчүрмә язмилар: «... етиқат хәвәрни аңлаштин келиду вә шу хәвәр Худаниң сөзидә аңлитилиду» дейилиду.

□ **10:18** «Лекин шуни сораймәнки, улар шу хәвәрни аңлимиғанмиду? Әлвәттә аңлиди...» — бәзи алимлар мошу йәрдики «улар»ни Исраилларни көрситиду, дәп қарайду. Лекин кейинки айәт алаһидә Исраилларниң «аңлиши» тоғрилиқ болғачқа, «улар»ни дуниядики барлиқ адәмләр, Йәһудийлар вә Йәһудий әмәсләрниму көрсәтсә керәк, дәп қараймиз. Бу айәтни шундақ чүшинимизки, «Һәммә адәм аңлиған; шуңа, Йәһудий хәлқиму чоқум аңлиған». «Уларниң садаси пүткүл дунияға, сөзлири йәр йүзиниң қәрлиригә йәтти» — «Зәб.» 18:5. Зәбурдики бу сөзләр әсли асмандики нурлуқ жисимлар Худаниң улуклугини барлиқ аләмгә ипадилигәнлиги тоғрилиқ еди. Расул Павлус бу сөзни нәқил кәлтүрүп Инжилдики хуш хәвәр дуниядики һәр йәрләргә йорутулуп тарқитилмақта, демәкчи. ■ **10:18** Зәб. 18:5

Исраилга мундақ бешарәт бәргән: —

««Һеч хәлиқ әмәс» болған бир хәлиқ арқилиқ силәрдә һәсәт қозғаймән, Надан бир хәлиқ арқилиқ ғәзивиңларни қозғаймән».[□] ■

²⁰ Кейин, Йәшәя пәйғәмбәр интайин жүрәклик һалда шу бешарәтни берип: — «Өзүмгә интилмигәнләргә Өзүмни тапқуздум, Мени соримиғанларға Өзүм көрүндүм» — деди.[□] ■

²¹ Лекин, У Исраиллар һәққидә: —

«Мән күн бойи бу итаәтсиз вә тәрса хәлиқкә қоллиримни узитип интилип кәлдим!» — дәйду.[□] ■

11

Худаниң Исраил тоғрилиқ мәхситиниң ахирида әмәлгә ашурулуши

¹ Ундақта, шуни сораймәнки: — Худа Өз хәлқидин ваз кәчтимү? һәргиз ундақ әмәс! Мәнму Ибраһим әвладидин, Бинямин қәбилисидин болған бир Исраилғу! ■

² Худа алдин көңлигә пүккән Өз хәлқидин ваз кәчкини йоқ, Муқәддәс язмиларда Иляс пәйғәмбәр һәққидә немә дейилгәнлиги силәргә аян әмәсмү? У Исраиллардин азар чекип Худаға йелинип: —[□] ³ «И Пәрвәрдиғар, улар Сениң пәйғәмбәрлириңни өлтүрүшти, қурбанғаһлириңни чеқишти. Пәқәт өзүм ялғузла қалдим, улар йәнә мениңму женимни алмақчи болушуватиду», дегән.■ ⁴ Худаниң униңға қайтурған калами қандақ болди? У: «Баалға тиз пүкмигән йәттә миң адәмни Өзүмгә елип қалдим» — дегән.[□] ■

⁵ Худди шуниндәк, бүгүнки күндиму Худаниң шапаити билән Исраилдин Өзи таллиған бир «қалди» бар.■ ⁶ Уларниң таллиниши шапаәт билән болған болса, ундақта өзлириниң әжир-әмили билән болған әмәс. Әмәлләрдин болған болса, шапаәт шапаәт болмай қалатти.[□] ■

⁷ Нәтижидә қандақ болди? Исраиллар издигинигә еришәлмиди, лекин улардин талланғанлар еришти. Қалғанларниң болса, көңүллири бихудлаштурулди.[□] ■ ⁸ Худди муқәддәс язмиларда ейтилғинидәк: —

[□] **10:19** «Һеч хәлиқ әмәс» болған бир хәлиқ арқилиқ силәрдә һәсәт қозғаймән, надан бир хәлиқ арқилиқ ғәзивиңларни қозғаймән» — «Қан.» 32:21. Демәк, башқа әлләр аңлиған, қобул қилған йәрдә, Исраил чоқум чүшәнгән. Исраиллар әсли «надан, билимсиз, худасиз» дәп һесаплиған Йәһудий болмиған һәр қайси ят милләттин болған ишәнгүчи кишиләрниң хуш хәвәргә ишәнгәчкә «Худаниң йеңи хәлқи» болғанлигини, уларниң бәхитини көрүп һәсәт қилиду, һәтта уларға ғәзәплиниду. Муса пәйғәмбәрниң «Һеч хәлиқ әмәс» дегән сөзи кәлгүси заманда һасил қилинидиған Мәсиһниң жамаитини көрситиду. Уларниң көпинчиси һәр қайси милләтләрдин кәлгәчкә, биринчидин улар «бир хәлиқ» яки «бир әл» болалмайду; иккинчидин, уларниң арасида Йәһудийлар көп болмайду. Улар һәр хил кишиләрдин тәркиб тапқачқа, Йәһудийлар уларни «бир хәлиқ» яки «бир әл» һесаплимайду һәм «Һеч хәлиқ әмәсләр» дәп қарайду. ■ **10:19** Қан. 32:21. [□] **10:20** «Өзүмгә интилмигәнләргә Өзүмни тапқуздум, Мени соримиғанларға Өзүм көрүндүм» — «Йәш.» 65:1. ■ **10:20** Йәш. 65:1. [□] **10:21** «Мән күн бойи бу итаәтсиз вә тәрса хәлиқкә қоллиримни узитип интилип кәлдим!» — «Йәш.», 65:2. ■ **10:21** Йәш. 65:2. ■ **11:1** Йөр. 31:37; 2Кор. 11:22; Фил. 3:5. [□] **11:2** «Худа алдин көңлигә пүккән Өз хәлқидин ваз кәчкини йоқ» — «Худа алдин көңлигә пүккән (билгән) хәлқи» — бәлким: «Худа һәммидин бурун Өз хәлқи болуш үчүн таллиған хәлиқ» дегән мәнидә. ■ **11:3** 1Пад. 19:10,14. [□] **11:4** «Баалға тиз пүкмигән йәттә миң адәмни өзүмгә елип қалдим» — «1Пад.» 19:10, 14. «Баал» бир бут еди. «7000 адәм», әр кишиләрни көрситиду. ■ **11:4** 1Пад. 19:18. ■ **11:5** Рим. 9:27. [□] **11:6** «Худди шуниндәк, бүгүнки күндиму Худаниң шапаити билән Исраилдин өзи таллиған бир «қалди» бар. Уларниң таллиниши шапаәт билән болған болса, ундақта өзлириниң әжир-әмили билән болған әмәс. Әмәлләрдин болған болса, шапаәт шапаәт болмай қалатти» — (5-6-айәт) Худа Тәвраттики бир нәччә йәрләрдә «Сән Исраилни шапаитим билән таллиғанмән» дегән еди (мәсилән, «Қан.» 7:7ни көрүң). Мошу йәрдә расул Павлус: Худа шапаити бойичә Исраиллар ичидин «бир қалди»ни таллиған, дәйду. Инсан Худаниң ярдимигә еришишкә пүтүнләй лаяқәтсиз туруп, Униңдин мәдәткә еришсә, мана бу «Худаниң шапаити» болиду. Худа Исраилларни уларниң мәлум бир яхши яки улук әмилигә қарап таллиған болса, ундақта Худаниң таллиши «шапаәт»тин болмиған болатти. ■ **11:6** Қан. 9:4. [□] **11:7** «Нәтижидә қандақ болди? Исраиллар издигинигә еришәлмиди, лекин улардин талланғанлар еришти. Қалғанларниң болса, көңүллири бихудлаштурулди» — демәк, Исраиллар издигән һәққанийлиққа һәммисила еришәлмигән әмәс; уларниң ичидин Худаниң шапаәти билән Худа таллиған «қалди»лар һәққанийлиққа еришкән. ■ **11:7** Рим. 9:31.

«Худа уларниң роһ-қэлбини ғәпләткә салди,
Бүгүнгә қәдәр көзлирини көрмәс,
Қулақлирини аңлимас қилди». □ ■

⁹ Шуниндәк Давут пәйғәмбәрму мундақ дегән:

«Уларниң дәстихини өзлиригә қапқан вә қапқан болуп,
Уларни путлаштуруп, қилмишлирини өз бешиға чүшүрсун! ■

¹⁰ Көзлири қараңғулишип, көрәлмисун;
Бәллирини мәңгү руслатмай пүкүлдүргәйсән!» □ ■

¹¹ Ундақта, шуниму сорайки: *Исраиллар жиқилип қайтидин турғузулмаслиққа*
путлашқанму?

Һәргиз ундақ әмәс! Лекин уларниң тейилип итаәтсизлик қилғанлиғидин нижат ят
әлликләргә йәткүзүлди. Буниндин мәхсәт Исраилларни һәсәткә қозғаштин ибарәттүр. □

¹² Әнди уларниң тейилип итаәтсизлик қилиши дуняға асайишлиқ бәхш әткән болса,
шундақла уларниң зиян тартқини әлләрни бейитқан болса, ундақта кәлгүсидә уларниң
һәммисиниң толук нижатлиққа еришиши дуняға техиму зор бәхит елип кәлмәмду?! □

Йәһудий әмәсләр тәкәббурлашмаслиғи керәк

¹³ Әнди силәр әлликләргә сөzlәватимән; мән әлликләргә расул сүпитидә бекитилгәндин
кейин, вәзипәмни шан-шәрәплик дәп улуклаймәнки, □ ■ ¹⁴ жанжигәрлирим болғанларниң
һәситини қозғап, уларниң бәзилирини қутулдуармәнмекин дегән үмүттә болимән. □

¹⁵ Чүнки уларниң ташливетилгәнлигиниң нәтижиси дунядики әлләрни Худа билән
енақлаштуруш болса, ундақта уларниң қобул қилиниши өлүмдин тирилиш болмай немә?

¹⁶ Һосулдин тунжа болуп чиққан хемирдики калләк муқәддәс һесапланса, пүтүн хемир
муқәддәс дәп һесаплиниду. Дәрәқниң йилтизи муқәддәс болса, шахлириму муқәддәс болиду.
□ ■

¹⁷ Зәйтун дәриғиниң бир нәччә шехи дәрвәкә сундуриветилгән еди, вә сән явайи зәйтун
көчити болуп, уларниң орниға уландиң. Мана әнди дәрәк йилтизидин озуклуқ елип, мол

□ **11:8** «Худа уларниң роһ-қэлбини ғәпләткә салди, бүгүнгә қәдәр көзлирини көрмәс, кулақлирини аңлимас қилди» — «Қан.» 29:4 һәм «Йәш.» 29:10. ■ **11:8** Қан. 29:2; Йәш. 6:9; 29:10; Әз. 12:2; Мат. 13:14; Мар. 4:12; Луқа 8:10; Юһ. 12:40; Рос. 28:26. ■ **11:9** Зәб. 68:23 □ **11:10** «Уларниң дәстихини өзлиригә қапқан вә қапқан болуп, уларни путлаштуруп, қилмишлирини өз бешиға чүшүрсун! Көзлири қараңғулишип, көрәлмисун; бәллирини мәңгү руслатмай пүкүлдүргәйсән!» — (9-10-айәт) «Зәб.» 68:23-24. Бу, Давут пәйғәмбәрниң шундақла Худаниң сөзи, Давутниң (вә шундақла Мәсиһниң) дүшмәнлири тоғрилиқ ейтилған. Бу 69-күйниң һәммиси Мәсиһ тоғрилиқ бешарәттүр. ■ **11:10** Зәб. 68:23-24 □ **11:11** «... һәргиз ундақ әмәс! Лекин уларниң тейилип итаәтсизлик қилғанлиғидин нижат ят әлликләргә йәткүзүлди. Буниндин мәхсәт Исраилларни һәсәткә қозғаштин ибарәттүр» — жуқурида изаһатта дегинимиздәк, Исраиллар Мәсиһкә етиқат қилған «ят әлләрниң бәхитини көрүп һәсәт қилиду. □ **11:12** «Әнди уларниң (Йәһудийларниң) тейилип итаәтсизлик қилиши дуняға асайишлиқ бәхш әткән болса, шундақла уларниң зиян тартқини әлләрни бейитқан болса...» — «әлләр» — Йәһудий әмәсләр, «ят әлләр». □ **11:13** «силәр әлликләргә» — демәк, «силәр Йәһудий әмәс болғанларға». «мән әлликләргә расул сүпитидә бекитилгәндин кейин, вәзипәмни шан-шәрәплик дәп улуклаймәнки, ...» — оқурмәнләрниң есидә барки, Худа расул Павлусни (гәрчә у «Йәһудийларниң Йәһудийси» болсиму) Йәһудий әмәс болған әл-милләтләргә хуш хәвәрни йәткүзүшкә алаһидә әвәткән. ■ **11:13** Рос. 9:15; 13:2; 22:21; Гал. 1:16; 2:8; әф. 3:8; 1Тим. 2:7; 2Тим. 1:11. □ **11:14** «жанжигәрлирим болғанларниң һәситини қозғап, уларниң бәзилирини қутулдуармәнмекин дегән үмүттә болимән» — «жанжигәрлирим болғанлар» грек тилида «мениң әтлирим болғанлар» — өзиниң Йәһудий хәлқини көрситиду. □ **11:16** «Һосулдин тунжа болуп чиққан хемирдики калләк муқәддәс һесапланса, пүтүн хемир муқәддәс дәп һесаплиниду. Дәрәқниң йилтизи муқәддәс болса, шахлириму муқәддәс болиду» — мошу йәрдә «муқәддәс»ниң биринчи мәнәси «Худаға аталған», шуниң билән «пак» дегән мәнидә. Биринчи жүмлиниң көчмә мәнәси бәлким «Әгәр Исраилларниң әждатлири, йәни Ибраһим, Исақ вә Якуплар Худаға аталған болса, уларниң пәрәнтлириму Худаға аталған болиду» дегән болуши мүмкин. Төвәндики жүмлиләрдә Павлус Исраилни бир «зәйтун дәриғи»кә охшитиду («Йәр.» 11:16-19ни көрүң). ■ **11:16** Чөл. 15:20

ширнисидин бәһримән болғучи болған экәнсән, □ 18 әнди сундуруветилгән әшу шахлардин өзүңни үстүн қилип махтанма. Махтансаң, шуни унтумиғинки, сән йилтизни әмәс, йилтиз сени көтирип қувәтләватиду.

19 Сән әнди: «Шахлар мениң улинишим үчүн сундуруветилди» — дейишиң мүмкин.

20 Тоғра, улар етиқатсизлиқтин сундурулди; сән болсаң, етиқатиң билән тик турисән; бирақ униңдин мәғрурланма, әксичә Худадин қорқ! 21 Чүнки Худа әйни вақтида бу дәрәқниң өз шахлирини айимиған экән, сениму айимаслиғи мүмкин. □ 22 Мана, бу ишларда Худаниң меһриванлиғиға һәмдә қаттиқ қол экәнлиғигә қара. У Өз йолидин жиқилип чүшкәнләргә қаттиқ қол еди, лекин саңа (меһриванлиғида давамлиқ турсаңла) меһриванлиқ көрсәтмәктә. Ундақ болмиғанда, сәнму кесип ташлинисән. 23 Йәһудийларму етиқатсизлиқта чиң туривалмиса, әслидики дәрәққә улиниду. Чүнки Худа уларни қайта улашқа қадирдур. ■

24 Чүнки әгәр сән явайи зәйтун дәриғидин кесип елинип, тәбийй қанунийәткә хилап һалда бағдики яхши зәйтун дәриғигә уланған йәрдә, әслидики бу тәбийй шахларниң өз дәриғикә улиниши техиму мүмкинғу?!

Худаниң меһриванлиғи пүткүл инсан үчүндур

25 Қериндашлар, өзүңларни үстүн вә әқиллиқ чағлаштин сақлинишиңлар үчүн, вәһий қилинған шу сирдин хәвәрсиз қелишиңларни халимаймәнки, та Худа таллиған Йәһудий әмәсләрниң сани толукланғичә, Исраилниң бир қисми таш жүрәкликкә қалдурулиду; □ ■

26 андин пүткүл Исраил қутқузулиду. Бу тоғрилиқ муқәддәс язмиларда мундақ йезилған: — «Қутқузғучи Зиондин келип, Ипласлиқни Яқуптин йоқ қилиду. □ ■

27 Мән уларниң гуналирини елип ташливәткинимдә, Мана бу улар билән түзидиған әһдәм болиду». □ ■

28 Әнди хуш хәвәр жәһәттин қариганда, силәрниң бәхитиңлар үчүн Йәһудий хәлқи хуш хәвәргә дүшмән қилип бекитилгән; бирақ Худаниң таллиши жәһәттин қариганда, ата-бовилиримиз сәвәвидин сөйүлгәндур. 29 Чүнки Худа Өзи бәргәнлирини вә чақириқини қайтурувалмайду.

30 Силәр әлликләрму бир чағларда Худаға итаәт қилмиған болсаңларму, Йәһудийларниң итаәтсизлигиниң нәтижисидә һазир рәһим-шәпқәткә ериштиңлар. 31 Йәһудийлар болса итаәт қилмай келиватиду; Худаниң буниңдики мәхсити, силәргә көрсәткән рәһим-шәпқәт арқилиқ уларниму рәһим-шәпқәткә ериштүрүштин ибарәттур. □ 32 Чүнки Худа пүткүл инсанға рәһим-шәпқәт көрситиш үчүн, һәммәйләнни итаәтсизликкә солап қойди. □ ■

□ 11:17 «Зәйтун дәриғиниң бир нәччә шехи дәрвәкә сундуруветилгән еди, вә сән явайи зәйтун көчити болуп, уларниң орниға уландиң» — демисәкму, «зәйтун дәриғи» Исраилға, «уланған явайи зәйтун күчити» Мәсиһгә етиқат қилған Йәһудий әмәсләргә, «зәйтун дәриғиниң сундуруветилгән шахлири» болса Исраиллар арисидин Мәсиһкә етиқат қилмиғачқа, Худаниң бәхит-бәрикәтлиридин үзүлүп қалған Йәһудийларға вәкил болиду. «Мана әнди дәрәқ йилтизидин озуклуқ елип, мол ширнисидин бәһримән болғучи болған экәнсән,...» — буниң көчмә мәнаси бәлким: «Сән худди дәрәқниң йилтизидин озуклуқ елип, ширнисидин бәһримән болуватқан шехидәк, Худа Ибраһимға вәдә қилған бәхиттин бәһримән болуватисән» дегәнлик болса керәк. □ 11:21 «Худа әйни вақтида бу дәрәқниң өз шахлирини айимиған экән» — «бу дәрәқниң өз шахлири» Йәһудийларни көрситиду, әлвәттә. ■ 11:23 2Кор. 3:16. □ 11:25 «өзүңларни... әқиллиқ чағлаштин сақлинишиңлар үчүн...» — грек тилида «өзүңларни үстүн вә әқиллиқ чағлашлардин сақлинишиңлар үчүн...» дейилиду. Йәһудий әмәсләр Йәһудийларниң әһвалиға қарап: «Биз қутулдуқ, улар Худаниң ләнитиди астида қалиду» дәп тәкәббурлишиши мүмкин. ■ 11:25 Луқа 21:24. □ 11:26 «Қутқузғучи Зиондин келип, ипласлиқни Яқуптин йоқ қилиду» — «Яқуп» мошу йәрдә Яқупниң әвлатлири Исраилни көрситиду. Бешарәт «Йәш.» 59:20, 21ни көрүң. ■ 11:26 Зәб. 13:7; Йәш. 27:9; 59:20; Йәр. 31:31, 32, 33, 34; 2Кор. 3:16; Ибр. 8:8; 10:16.

□ 11:27 «...Мән уларниң гуналирини елип ташливәткинимдә, мана бу улар билән түзидиған әһдәм болиду» — 26-27-айәттики бешарәт сөзлири «Йәш.» 59:20, 21, 27:9тин вә «Йәр.» 31:33-34тин нәқил кәлтүрүлгән. ■ 11:27 Йәш. 59:20, 21; Дан. 9:24 □ 11:31 «Йәһудийлар болса итаәт қилмай келиватиду; Худаниң буниңдики мәхсити, силәргә көрсәткән рәһим-шәпқәт арқилиқ уларниму рәһим-шәпқәткә ериштүрүштин ибарәттур» — демәк, жуқурида изаһлиғинимиздәк, Йәһудийлар Йәһудий болмиған ишәнгүчиләрниң бәхитигә қаригачқа, өзлири товва қилип Мәсиһни қобул қилсун. □ 11:32 «Чүнки Худа пүткүл инсанға рәһим-шәпқәт көрситиш үчүн, һәммәйләнни итаәтсизликкә солап қойди» — «һәммәйлән» Йәһудийлар вә Йәһудий әмәсләрни көрситиду. ■ 11:32 Гал. 3:22.

33 — Аһ! Худаниң даналиғи вә илим-һекмитиниң бебаһа байлиқлири һәм һесапсиз чоңқурлуғи!

Униң һөкүмилириниң тегигә йәткили болмас!

Униң йоллири издәп тепиштин шунчә жирақтур!

34 «Кимму Пәрвәрдигарниң ой-муддиалирини чүшинип йәтти?

Кимму Униңға мәслиһәтчи болалиди?» □ ■

35 «Униңға ким авал бир нәрсә берип,

Кейин уни қайтуруп бәр дейәлиди?» □ ■

36 Чүнки барлиқ мәвжудатлар Униңдин кәлгән,

У арқилиқ мәвжудат болуп туриду,

Хәм Униң үчүн мәвжудат болуп туриду.

Барлиқ шан-шәрәп әбәткичә Униңға болғай! Амин. ■

12

Етиқатчиниң өзини Худаға атиши

1 Шуңа, әй қериндашлар, Худаниң рәһимдиллиғи билән силәрдин шуни өтүнимәнки, тениңларни муқәддәс, Худани хурсән қилидиған, тирик қурбанлиқ сүпитидә Униңға беғишлаңлар. Мана бу силәрниң Худаға қилидиған һәқиқий ибадितिңлардур. □ ■ 2 Бу дунияниң қелипиға кирип қалмаңлар, бәлки ой-пикриңларниң йеңилиниши билән өзгәртилиңлар; ундақ қилғанда Худаниң яхши, қобул қиларлиқ вә мукәммәл ирадисиниң немә экәнлигини испатлап биләләйсиләр. □ ■

3 Маңа ата қилинған шапаәткә асасән һәр бириңларға шуни ейтимәнки, өзүңлар тоғрилиқ өзәңларда бар болғинидин артуқ ойлимай, бәлки Худа һәр бириңларға тәқсим қилған ишәшниң миқдариға асасән салмақлиқ билән өзүңларни дәңсәп көрүңлар. ■ 4 Чүнки тенимиз көплигән әзалардин тәркиб тапқан һәмдә һәр бир әзайимизниң охшаш болмиған ролы болғандәк, ■ 5 бизму көп болғинимиз билән Мәсиһтә бир тән болуп бир-биримизгә бағлинишлиқ әза болимыз. ■

6 Шуниң үчүн бизгә ата қилинған меһри-шәпқәт бойичә, һәр хил роһий илтипатлиримизму бар болди. Бирисигә ата қилинған илтипат вәһийни йәткүзүш болса, ишәшисиниң даирисидә вәһийни йәткүзсун; ■ 7 башқиларниң хизмитини қилиш болса, хизмәт қилсун; тәлим бериш болса, тәлим бәрсун; ■ 8 риғбәтләндүрүш болса, риғбәтләндүрсун; сәдиқә бериш болса, мәртлик билән сәдиқә бәрсун; йетәкләш болса, әстайидиллиқ билән йетәклисун; хәйрхәлиқ көрситиш болса, хошал-хурамлиқ билән қилсун. ■

9 Меһир-муһәббитиңлар сахта болмисун; рәзилликтин нәпрәтлиниңлар, яхшилиққа чиң бағлиниңлар; 10 Бир-бириңларни қериндашларчә қизгин меһир-муһәббәт билән сөйүңлар; бир-бириңларни һөрмәтләп жуқури орунға қоюңлар. □ ■

□ **11:34** «Кимму Пәрвәрдигарниң ой-муддиалирини чүшинип йәтти? Кимму Униңға мәслиһәтчи болалиди?» — «Йәш.» 40:13. ■ **11:34** Йәш. 40:13; 1Кор. 2:16. □ **11:35** «Униңға ким авал бир нәрсә берип, кейин уни қайтуруп бәр дейәлиди?» — «Аюп» 41:11. ■ **11:35** Аюп 41:3. ■ **11:36** Пәнд. 16:4; 1Кор. 8:6. □ **12:1** «Мана бу силәрниң Худаға қилидиған һәқиқий ибадितिңлардур» — «һәқиқий ибадितिңлар» грек тилида йәнә «йоллуқ, орунлуқ, тегишлик, әқилгә мувапиқ хизмәт» дегән мәниләрни өз ичигә алиду. ■ **12:1** Рим. 6:13,16; 1Пет. 2:5. □ **12:2** «Бу дунияниң қелипиға кирип қалмаңлар» — башқа бир хил ипадиләш шәкли: — «бу дунияниң еқимлириға әгишип жүрмәңлар». Әйни сөзләр «бу дуниядики қелипқа шәкилләндүрүлмәңлар». ■ **12:2** Әф. 5:17; 1Тес. 4:3; 1Юһа. 2:15. ■ **12:3** Рим. 1:5; 1Кор. 12:11; Әф. 4:7. ■ **12:4** 1Кор. 12:27; Әф. 1:23; 4:16; 5:23; Кол. 1:24. ■ **12:5** 1Кор. 12:4; 2Кор. 10:13; 1Пет. 4:10. ■ **12:6** 1Кор. 12:4. ■ **12:7** 1Кор. 12:10; 1Пет. 4:10, 11. ■ **12:8** Қан. 15:7; Мат. 6:1, 2, 3; 2Кор. 9:7. □ **12:10** «бир-бириңларни һөрмәтләп жуқури орунға қоюңлар» — бу сөзниң: «бир-бириңларға һөрмәт көрситиштә биринчи болуңлар», «бир-бириңларға бәс-бәстә һөрмәт көрситиңлар» дегән башқа бир мәнаси бар. Расул бәлким қәстән икки мәнасини тәң ишләткән болуши мүмкин. ■ **12:10** Әф. 4:2; Фил. 2:3; 1Пет. 5:5; Ибр. 13:1; 1Пет. 1:22; 2:17.

11 Интилишиңларда еринмәңлар, роһ-қәлбиңлар ялқунлап көйүп туруп, Рәбкә қулларчә хизмәт қилиңлар.□

12 Үмүттә болуп шатлинип жүрүңлар; мушәққәт-қийинчиликларға сәвир-тақәтлик болуңлар; дуайиңларни һәр қандақ вақитта тохтатмаңлар. ■ 13 Муқәддәс бәндиләрниң еһтияжидин чиқиңлар; меһмандостлуққа интилиңлар; ■ 14 Силәргә зиянкәшлик қилғучиларға бәхит тиләңлар; пәкәт бәхит тиләңларки, уларни қарғимаңлар. ■

15 Шатланғанлар билән биллә шатлиниңлар; қайғуруп жиглиғанлар билән биллә қайғуруп жиглаңлар.

16 Бир-бириңлар билән енақ өтүп охшаш ой-пикирдә болуңлар; нәзириңларни үстүн қилмаңлар, бәлки төвән тәбиқидики кишиләр билән бериш-келиш қилиңлар. Өзүңларни данишмән дәп чағлимаңлар. ■ 17 Һеч кимниң яманлиғиға яманлиқ билән жавап қайтурмаңлар. Барлиқ кишиниң алдида ишлириңлар пәзиләтлик болушқа көңүл қоюңлар.□ ■

18 Имканийәтниң баричә көпчилик билән енақ өтүңлар; ■ 19 интиқам алмаңлар, и сөйүмлүклирим; уни Худаға тапшуруп Униң ғәзивигә йол қоюңлар, чүнки муқәддәс язмиларда мундақ йезилған: «Пәрвәрдиғар дәйдуки, интиқам Мениңкидур, яманлиқ Мән қайтуримән».

□ ■ 20 Шуңа әксичә «Дүшминиң ач болса, уни тойдур, уссиған болса, қандур. Бундақ қилиш билән «униң бешиға көмүр чоғини топлап салған болисән». □ ■ 21 Яманлиқ алдида баш әгмәңлар, бәлки яманлиқни яхшилиқ билән йеңиңлар.

13

Һөкүмәт алдидики мәсәулийитимиз

1 Һәммә адәм өзлирини идарә қилғучи һоқуқ егилиригә бойсунсун. Чүнки Худа тиклимигән һөкүмәт йоқ; қайси һоқуқ-һөкүмәт мәвжүт болсила Худа тәрипидин тикләнгәндур.■ 2 Шуниң үчүн, һоқуқ-һөкүмәткә қаршилиқ қилғучи киши Худаниң орунлаштурушиға қаршилиқ қилған болиду. Қаршилиқ қилғучилар сораққа тартилиду□ 3 (чүнки һөкүмранлар яхшилиқ қилғучиларға әмәс, бәлки яманлиқ қилғучиларға қорқунуч кәлтүриду). һөкүмранлардин қорқушни халимаймән десәң, ундақта яхши әмәл қил. У чағда һөкүмәт тәрипидидин тәриплинисән. 4 Чүнки һөкүмранлар сениң мәнпәйтиң үчүн Худаниң хизмәтчисидур. Лекин яманлиқ қилсаң, униңдин қорқушуң керәк! һөкүмран қилични бекарға есивалмайду, у яманлиқ қилғучиға Худаниң ғәзивини көрситидиған жаза бәргүчи сүпитидә Худаниң хизмәтчисидур.

□ 12:11 «роһ-қәлбиңлар ялқунлап көйүп туруп,...» — «Муқәддәс Роһта, Муқәддәс Роһ арқилиқ қизғин болуп...» яки «өз роһунда қизғин болуп...» дегән мәниләрниң қайсисини билдүридиғанлиғиға бир немә демәк тәс. Әмәлийәттә нижатта Муқәддәс Роһ ишәнгүчиниң роһи билән бир болуп, у арқилиқ ишләйду, шуңа бу икки мәнә арисидә чоң пәриқ йоқ. ■ 12:12 Луқа 18:1; Рим. 15:13; Әф. 6:18; Кол. 4:2; 1Тес. 5:16,17; Ибр. 10:36; 12:1; Яқ. 5:7 ■ 12:13 1Кор. 16:1; Ибр. 13:2; 1Пет. 4:9. ■ 12:14 Мат. 5:44; 1Кор. 4:12. ■ 12:16 Пәнд. 3:7; Йәш. 5:21; Рим. 15:5; 1Кор. 1:10; Фил. 2:2; 3:16; 1Пет. 3:8. □ 12:17 «Барлиқ кишиниң алдида ишлириңлар пәзиләтлик болушқа көңүл қоюңлар» — башқа бир хил тәржимиси: «Көпчилик яхши дәп қариған ишларни көңүл қоюп қилиңлар». ■ 12:17 Пәнд. 20:22; Мат. 5:39; 1Кор. 6:7; 2Кор. 8:21; 1Тес. 5:15; 1Пет. 2:12. ■ 12:18 Мар. 9:50; Ибр. 12:14. □ 12:19 «Пәрвәрдиғар дәйдуки, интиқам Мениңкидур, яманлиқ Мән қайтуримән» — «Қан.», 32:35. ■ 12:19 Қан. 32:35; Мат. 5:39; Луқа 6:29; Ибр. 10:30.

□ 12:20 «Дүшминиң ач болса, уни тойдур, уссиған болса, қандур. Бундақ қилиш билән «униң бешиға көмүр чоғини топлап салған болисән» — («Пәнд.» 25:21-22). «Униң бешиға көмүр чоғини топлап салған болисән» дегән мәнәси: «уни қаттиқ уялдурисән». Бу ибарә Мисирдидики кона бир адәтни көрситиду. Адәмниң товва қилғанлиғини билдүрүш үчүн бешида бир сивәт чоғни кәтирип маңатти. Шуңа «униң бешиға көмүр чоғини топлап салған болисән» дегини, униң товва қилишиға ярдәм берәләйсән» «вижданини ойғитисән» дегәнликтур. ■ 12:20 Пәнд. 25:21-22; Мат. 5:44. ■ 13:1 Пәнд. 8:15; Дан. 4:29; Тит. 3:1; 1Пет. 2:13. □ 13:2 «Шуниң үчүн, һоқуқ-һөкүмәткә қаршилиқ қилғучи киши Худаниң орунлаштурушиға қаршилиқ қилған болиду. Қаршилиқ қилғучилар сораққа тартилиду» — бундақ жаза Худа тәрипидин яки һөкүмәт тәрипидин кәлгәнлигини расул демәйду, бирақ мошу йәрдә бәлким һөкүмәт тәрипидин болуши мүмкин.

⁵ Шунинң үчүн, һөкүмранларға бойсунуш керәк. Бу, пәкәт җазалиништин сақлиниш үчүнла әмәс, бәлки пак вижданлиқ болуш үчүндүр. ⁶ Мошу сәвәптинму баҗ тапшуруңлар; һөкүмранлар болса, Худаниң мәхсус бу ишларни башқурушқа бекиткән хизмәткарлиридур. ⁷ һәр кимгә өз тегишлик һәққини төләңлар; ғәллә-парақ тапшурувалғучиға ғәллә-парақни, баҗ жиққучиларға баҗни тапшуруңлар; еһтирамға тегишлик болғанларға еһтирам қилиңлар, һөрмәт қилишқа тегишлик болғанни һөрмәт қилиңлар.

Башқилар алдидики мәсәулийитимиз

⁸ Бир-бириңларни сөйүштин башқа, һеч кимгә һеч нәрсидин қәриздар болмаңлар. Чүнки башқиларни сөйгән киши Тәврат қануниниң тәливини әмәлгә ашурған болиду. ⁹ Чүнки «зина қилма, қатиллиқ қилма, оғрилиқ қилма, нәпсанийәтчилик қилма» дегән пәрһизләр вә булардин башқа һәр қандақ пәрзләрму, «хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөйгин» дегән бу әмиргә жиғинчақланған. ¹⁰ Меһир-муһәббәткә берилгән киши өз йеқиниға һеч қандақ яманлиқ жүргүзмәйду; шунинң үчүн, меһир-муһәббәт Тәврат қануниниң тәливини әмәлгә ашурғучидур.

¹¹ һазирқи вақитниң җиддийлиғини билип, шуларни қилиңлар. Чүнки биз үчүн алиқачан уйқидин ойғиниш вақит-саити йетип кәлди. Чүнки дәсләпки етиқат қилған вақтимизға нисбәтән ниҗатимиз техиму йеқинлап қалди. ¹² Кечә өтүшкә аз қалди, күндүз йеқинлашти. Шуңа, қараңғулуқниң ишлирини ташлап, йоруқлуқниң қурал-ярақлирини кийәйли. ¹³ Күндүзгә мувапиқ диянәтлик һаят кәчүрәйли, әйш-ишрәт вә шарапхорлуққа, зина вә кәйп-сапаға, җедәл-маҗира вә һәсәтхорлуққа берилмәйли; ¹⁴ әксичә өзүңларға Рәб Әйса Мәсиһни кийивелиңлар вә гунакар әттики арзу-һәвәсләрни қандақ қандурушни һеч ойлимаңлар.

14

Қериндашлар үстидин һөкүм қилмаңлар

¹ Етиқати аҗизларни қобул қилиңлар, лекин улар билән пикирдә талаш-тартиш қилмаңлар. □

² Бириси һәр қандақ йемәкликни йейишкә болидиғиниға ишиниду; лекин йәнә етиқати аҗиз бириси пәкәт көктатларнила йәйду. ³ һәр қандақ йемәкликләрни йәйдиған киши йемәйдиған кишини кәмситмисун; һәмдә бәзи нәрсини йемәйдиған киши һәр қандақ йемәкликләрни йәйдиған киши үстидин һөкүм қилмисун. Чүнки Худа уни қобул қилған. ⁴ Башқа бирисиниң хизмәтқари үстидин һөкүм қилғучи сән ким едиң? Хизмәтқарниң тик туруши яки жиқилип кетишигә пәкәтлә өз ғоҗайини мәсәулдур. һәмдә шу хизмәтқарму тик туридиған қилиниду — чүнки хуҗайини Рәб уни тик турғузушқа қадирдур. ■

■ **13:8** Гал. 5:14; 1Тим. 1:5. ■ **13:9** Мис. 20:13-17; Лав. 19:18; Қан. 5:17-19; Мат. 19:18; 22:39; Мар. 12:31; Гал. 5:14; Яқ. 2:8. ■ **13:11** Әф. 5:14; 1Тес. 5:6. ■ **13:12** Кол. 3:8; 1Тес. 5:5. ■ **13:13** Луқа 21:34; 1Кор. 6:10; Әф. 5:5; Фил. 4:8; 1Тес. 4:12; 5:6; Яқ. 3:14. ■ **13:14** Гал. 3:27; 1Пет. 2:11. □ **14:1** «Етиқати аҗизларни қобул қилиңлар, лекин улар билән пикирдә талаш-тартиш қилмаңлар» — әйни заманда Әйса Мәсиһкә етиқат қилғучилар Йәһудийлардин һәм һәр хил ғәйрий динға әгәшкәнләрдин чиққан Йәһудий әмәсләр еди. Уларниң көп қисимлирида әслидә «Худани хурсән қилиш» үчүн йемәк-ичмәклик җәһәттә күчлүк қаидиләр бар еди. Лекин, хуш хәвәр билән йәткүзүлгән вәһийләр бойичә, Худа дуниядики барлиқ озуклуқ нәрсиләрни яратқандин кейин, етиқатчилар уларни йейишкә болиду (мәсилән, «Мар.» 7:18-23ни көрүң). Бирақ бир қисим етиқатчилар бу йеңи әркинликни толуқ чүшәнмигән яки униңға ишәнмигән болса, кона адәтлири бойичә яшашни давам қилатти. Шунинң билән Павлус уларни «етиқати аҗизлар» дәп атиди. Қизиқ бир йери шуки, «етиқати аҗиз» адәмниң бәзи интайин күчлүк пикирлири болуши мүмкин! ■ **14:2** Пәнд. 15:7 ■ **14:4** Яқ. 4:12.

⁵ Мәлум бириси мәлум бир күнни йәнә бир күндин үстүн көриду, йәнә бириси һәммә күнни охшаш дәп қарайду. Һәр ким өзиниң көзқаришиға толук ишәши болсун. □ ⁶ Мәлум күнни қәдирләйдиған киши буниң билән Рәббиниң һөрмитидә уни қәдирләйду. Бир нәрсини йәйдиған кишиму Рәббиниң һөрмитидә йәйду, чүнки у өз рисқи үчүн Худаға тәшәккүр ейтиду. Мәлум нәрсини йемәйдиған киши йемәйдиғанлиғи билән өзиниң Рәббиниң һөрмитидә йемәйду, уму шундақла Худаға тәшәккүр ейтиду. ⁷ Чүнки һеч қайсимиз өзимиз үчүн яшимаимиз вә һеч қайсимиз өзимиз үчүн өлмәйимиз; ⁸ Бәлки әгәр яшисақ, Рәббимиз үчүн яшаймиз; әлсәк, Рәббимиз үчүн өлимиз. Шуниң үчүн яшисақму, әлсәкму Рәббимизгә мәнсуптурмиз. ⁹ Чүнки Мәсиһниң өлүши вә тирилиши дәл шу мәхсәт билән болдики, Униң өлүкләрниң һәм тирикләрниң Рәбби болуши үчүндур.

¹⁰ Ундақта, сән немә үчүн қериндишиң үстидин һөкүм қилисән? Яки немә үчүн қериндишиңни мәнситмәйсән? Чүнки һәммимиз Худаниң сорақ тәхти алдида туришимиз керәк болиду. □ ¹¹ Чүнки муқәддәс язмиларда ейтилғинидәк: — «Пәрвәрдигар дәйдуки: —

Өз һаятим билән қәсәм ичимәнки,

Маңа барлиқ тизлар пүкүлиду,

Барлиқ тиллар Мени етирап қилип мәдһийә оқуйду». □ ¹²

¹² Шуңа, һәр биримиз Худа алдида өзимиз тоғрилиқ һесап беримиз. ■

Ажиз қериндишиңларни Худа йолидин чәтнитип қоймаңлар

¹³ Шуниң үчүн, бир-биримизниң үстидин һөкүм қилғучи иккинчи бири болмайли. Буниң орниға шундақ һөкүм-қарарға келиңларки, һәр қандақ қериндашқа гунаға жиқитидиған бир нәрсини яки қапқанни қоймаслиқ керәк. ■ ¹⁴ Рәббимиз Әйсада болғанлиғимдин шуниңға қәтғий ишәндүрүлүп билимәнки, һәр қандақ нәрсә өзлигидин һарам әмәстур; лекин бир нәрсини һарам дәп қариған киши үчүн, у униңға һарамдур. ■ ¹⁵ Әгәр йемәклигиң түпәйлидин қериндишиңни азапқа қойған болсаң, меһир-муһәббәт йолида маңмиған болисән. Мәсиһ униң үчүн Өз женини пида қилип өлгән, бу қериндишиңни йемәклигиң билән набут қилма! ■

¹⁶ Әнди силәр яхши дәп қариған ишларниң яман дейилишигә сәвәпчи болуп қалмаңлар.

¹⁷ Чүнки Худаниң падишалиғи йемәк-ичмәктә әмәс, бәлки Муқәддәс Роһта болған һәққанийлиқ, енақлиқ-хатиржәмлик вә шатлиқтидур. ■ ¹⁸ Буларда яшап Мәсиһкә хизмәт қилғучи киши Худани хурсән қилиду вә инсанларниң тәриплишигә сазавәр болиду.

¹⁹ Шуниң үчүн өзимизни енақлиқни илгири сүридиған вә бир-биримизниң етиқатини қуруп чиқидиған ишларға атайли. □ ²⁰ Йемәкликни дәп Худаниң әжрини набут қилмаңлар. Һәммә нәрсә дәрвәқә һалалдур; бирақ бириси йегини билән *етиқатида* путлашса, у униңға

□ **14:5** «Мәлум бириси мәлум бир күнни йәнә бир күндин үстүн көриду, йәнә бириси һәммә күнни охшаш дәп қарайду. Һәр ким өзиниң көзқаришиға толук ишәши болсун» — етиқатчиларниң бир қисми Йәһудий болуп, улар йәнила Тәвратта бәлгүләнгән, Йәһудийлар өткүзүп кәлгән һейт-байрамларни тутушқа, болупму «шабат күни» (дәм елиш күни, йәни шәнбә күни)ни тутушқа адәтләнгән, шундақла буларни бурунқидәк давамлаштуруш керәк, дәйтти.

■ **14:5** Гал. 4:10; Кол. 2:16. ■ **14:6** 1Кор. 10:31; 1Тим. 4:3. ■ **14:7** 2Кор. 5:15; Гал. 2:20; 1Тес. 5:10; 1Пет. 4:2. □ **14:10** «Чүнки һәммимиз Худаниң сорақ тәхти алдида туришимиз керәк болиду» — «сорақ тәхти» адәттә Рим империйәсидә һәр бир шәһәрниң чоң мәйданида болатти. Йәрлик әмәлдарлар муһим һөкүмләрни яки еланларни чиқариш үчүн униңда олтиратти. Худаниң «сорақ тәхти» яки «һөкүм чиқариш тәхти» алдида болидиған сорақ бәлким ишәнгүчиләрниң әмәллириниң үстидин һөкүм чиқариш үчүнла болиду («2Кор.» 5:10ни көрүң).

■ **14:10** Мат. 25:31; 2Кор. 5:10. □ **14:11** «Пәрвәрдигар дәйдуки: — Өз һаятим билән қәсәм ичимәнки, Маңа барлиқ тизлар пүкүлиду, барлиқ тиллар Мени етирап қилип мәдһийә оқуйду» — «Йәш.» 45:23. ■ **14:11** Йәш. 45:23; 49:18; Фил. 2:10.

■ **14:12** Зәб. 61:13; Йәр. 17:10; 32:19; Мат. 16:27; Рим. 2:6; 1Кор. 3:8; 2Кор. 5:10; Гал. 6:5; Вәһ. 2:23; 22:12.

■ **14:13** 1Кор. 10:32; 2Кор. 6:3. ■ **14:14** Мат. 15:11; Рос. 10:15; 1Кор. 8:4; 1Тим. 4:4. ■ **14:15** 1Кор. 8:11.

■ **14:17** 1Кор. 8:8. □ **14:19** «Шуниң үчүн өзимизни енақлиқни илгири сүридиған вә бир-биримизниң етиқатини қуруп чиқидиған ишларға атайли» — «бир-биримизниң етиқатини қуруп чиқидиған» әйни текстә «бир-биримизни қуруп чиқидиған» дегән сөзләр билән ипадилиниду. Бу муһим ибариниң мәнәси тоғрилиқ «қириш сөз»имизни көрүң.

яман һесаплиниду. □ ■ 21 Шуниниң үчүн гөш йейиш, шарап ичиш, шундақла башқа һәр қандақ ишларни қилишиң қериндишиңни гунаға тейилдуридиған, азапқа қойидиған яки уни ажизлаштуридиған болса, буларни қилмиғиниң түзүк. □ ■

22 Сениң мәлум бир ишни қилишқа ишәшиң барму? Әнди бу ишәш Худа билән сениң араңдики иштур. Өзи қиливатқан ишни тоғра дәп қариган, шуниндин вижданиму әйипкә буйрулмиған киши немидегән бәхитлик-һә! 23 Лекин йемәкликтин гуманлинип туруп йәнә шуни йегән киши әйипкә буйрулиду, чүнки буни ишәш билән йемигән. Ишәштин болмиған һәр қандақ иш гунадур.■

15

Өзимизни қанаәтләндүрүшнила ойлимайли

1 Әнди етиқатимиз күчлүк болған бизләр өзимизни қанаәтләндүрүшнила ойлимай, бәлки етиқати ажизларниңму ажизлиқлирини көтиришимиз керәк.■ 2 һәр биримиз өз йеқинимизниң етиқатини қуруп чиқиши үчүн, униң бәхит-бәрикитини көзләп, уни хурсән қилишқа интиләйли. 3 Чүнки һәтта Мәсиһму Өзини қандурушни ойлимиған еди. Бу тоғрисида муқәддәс язмиларда мундақ пүтүлгән: «Сән Худани һақарәт қилғанларниң һақарәтлири Мениң үстүмгә чүшти».□ ■ 4 Чүнки бурунда *вәһий билән* пүтүлгән язмилардики һәр қайси сөзләр бизгә үгитиш үчүн йезилған болуп, мәхсити муқәддәс китаплардин кәлгән сәвир-тақәт вә илһамбәхш арқилиқ биздә азру-үмүтниң болуши үчүндур.■

5 Әнди сәвир-тақәт вә илһамбәхшниң Егиси Худа силәрни Мәсиһ Әйсани үлгә қилип, өз ара бир ой-нийәткә кәлтүргәй;■ 6 буниң билән силәр Худани, йәни Рәббимиз Әйса Мәсиһниң Атисини бир жан бир дил билән бир еғиздин улуқлиғайсиләр.

Бир-бириңларни қобул қилиңлар

7 Шуңа, Мәсиһ силәрни қобул қилип, Худаға шан-шәрәп кәлтүргинидәк, силәрму бир-бириңларни қобул қилиңлар.□ 8-9 Чүнки силәргә шуни ейтимәнки, Әйса Мәсиһ Худаниң ата-бовиларға бәргән вәдилирини испатлаш үчүн, шу арқилиқ әлләрму Худаниң рәһим-шәпқитини көрүп уни улуқлиши үчүн, хәтнә қилинғанларға Худаниң һәқиқитини йәткүзгүчи хизмәткар сүпитидә тайинланди. Бу худди муқәддәс язмиларда: — «Шуңа Саңа әлләр арисидә мәдһийә оқуймән,

□ 14:20 «бирақ бириси йегини билән етиқатида путлашса, у униңға яман һесаплиниду» — башқа бир хил тәржимиси: «бирақ бириси йесә вә шуңлашқа башқиларни (иман, виждан тәрипидә) путлаштурса, бу иш униңға яман болиду». ■ 14:20 Тит. 1:15. □ 14:21 «азапқа қойидиған яки уни ажизлаштуридиған» — бәзи кона көчүрмиләрдә мошу сөзләр тепилмайду. ■ 14:21 1Кор. 8:13. ■ 14:23 Тит. 1:15. ■ 15:1 1Кор. 9:22; Гал. 6:1 □ 15:3 «Сән Худани һақарәт қилғанларниң һақарәтлири Мениң үстүмгә чүшти» — («Зәб.» 68:8-10). ■ 15:3 Зәб. 68:8-10; Йәш. 53:4, 5. ■ 15:4 Рим. 4:23, 24. ■ 15:5 Рим. 12:16; 1Кор. 1:10; Фил. 2:2; 3:16; 1Пет. 3:8. □ 15:7 «Мәсиһ силәрни қобул қилип, Худаға шан-шәрәп кәлтүргинидәк, силәрму бир-бириңларни қобул қилиңлар» — башқа бир хил тәржимиси: «Мәсиһ силәрни қобул қилғандәк, силәрму бир-бириңларни қобул қилип Худаға шан-шәрәп кәлтүрүңлар». Әмәлийәттә бу мәнәсиму бизниң тәржимимиздин чиқиду.

Вә Сениң намиңни күйләймән» — дәп йезилған еди. □ ■

10 Вә У йәнә: —

«Әй әлләр,

Худаниң хәлқи билән биллә шат-хурам болуңлар!» — дәйду. □ ■

11 Вә йәнә У: —

«Әй барлиқ әлләр, Пәрвәрдигарни мәдһийиләңлар,

Әй пүткүл қовмләр, Уни улуклаңлар!» — дәйду. □ ■ 12 Йәнә, Йәшәя пәйғәмбәрму мундақ дәйду:

—
«Йәссәниң йилтизи болған киши мәйданға чиқиду,

Әлләргә һакимлиқ қилидиған зат орнидин туриду;

Әлләр дәрвәкә Униңға үмүт бағлайду». □ ■

13 Әнди үмүтниң Егиси Худа Өзигә ишиниватқанлиғиңлардин қәлбиңларни толук шат-хурамлиқ вә тинич-хатиржәмликкә толдурғай, шуниң билән Муқәддәс Роһниң күч-қудрити билән үмүткә толуп ташқайсиләр. □

Павлусниң расулуқ хизмити тоғрисида

14 И қериндашлирим, көңлүңларниң меһриванлиқ билән толғанлиғиға, мол билимләр билән толук безәлгәнлиғиға, шундақла бир-бириңларға өз ара жекиләп берәләйдиғанлиғиңларғиму қайилмән. 15 Шундақ болсиму, Худа маңа ата қилған шапаәт түпәйлидин мән силәргә бир қисим тәрәпләрдин нәччә ишларни әслитип қоюшқа сәл жүрәтлик болуп ушбу хәтни язмақтимән. 16 Шу шапаәт билән мән Худаниң хуш хәвирини йәткүзүп каһиндәк Униң ибадитини һәммә йәрдә вужудқа кәлтүрүш хизмитидә Йәһудий әмәс әлләргә Мәсиһ Әйсаниң хизмәтқари болуп тайинландим. Бу хизмитимниң мәхсити әлләрниң Худаға сунидиған ибадити Муқәддәс Роһ арқилиқ пак-муқәддәс қилинип, Худани

□ **15:8-9** «Әйса Мәсиһ Худаниң ата-бовиларға бәргән вәдилирини испатлаш үчүн» — «Худаниң ата-бовиларға бәргән вәдилири» Худа Ибраһим, Исақ, Якуп, Йүсүп, Муса пәйғәмбәр вә башқа пәйғәмбәрләргә йәткүзгән вәдилири дегәнлик. «шу арқилиқ әлләрму Худаниң рәһим-шәпқитини көрүп уни улуклиши үчүн...» — «әлләр» мошу йәрдә ят әлләр, Йәһудий әмәсләрни көрситиду. «Шуңа Саңа әлләр арисидә мәдһийә окуймән...» — «әлләр» йәнә мошу йәрдә ят әлләр, Йәһудий әмәсләрни көрситиду. «Шуңа Саңа әлләр арисидә мәдһийә окуймән, вә Сениң намиңни күйләймән» — («Зәб.» 17:50. Бу бешарәттә Мәсиһ Өз Роһи арқилиқ Давут пәйғәмбәрниң ағзидин сөзләйду. Павлус бу муһим гәпәлири (8-9-айәтләр) арқилиқ Йәһудий әмәсләр вә Йәһудийларниң бир-бирини қобул қилишини дәвәт қилиду; чүнки Мәсиһ Әйса Өзи Йәһудийлар («хәтнә қилинғанлар»)ға хизмәтқар тайинланди һәм шуниңдәк Йәһудий әмәсләр («ят әлләр»)ниң Худани мәдһийилишигә башламчилик қилиду; демәк, Мәсиһ икки тәрәпниң хизмитидә болғандин кейин, немишкә силәр Йәһудийлар вә Йәһудий әмәсләр кичик пеиллиқ билән Униң улук үлгисигә әгишип бир-бириңларни қобул қилмайсиләр? ■ **15:8-9** 2Сам. 22:50-51; Зәб. 17:50 □ **15:10** «Вә У йәнә: ... дәйду» — бу вә кейинки айәттики «У» Мәсиһдур. Мошу айәттики бешарәтләр Униң Өзиниң пәйғәмбәрләрниң ағзи арқилиқ ейтқан сөзлиридур. 15-айәттики изаһатни көрүң. «Әй әлләр» — «әлләр» ят әлләр, Йәһудий әмәсләрни көрситиду. «Әй әлләр, Худаниң хәлқи билән биллә шат-хурам болуңлар!» — «Қан.» 32:43. ■ **15:10** Қан. 32:43. □ **15:11** «Әй барлиқ әлләр, Пәрвәрдигарни мәдһийиләңлар, әй пүткүл қовмләр, Уни улуклаңлар!» — («Зәб.» 116:1) — бу айәт вә жуқуриқи нәқил кәлтүрүлгән икки айәттә, Мәсиһ (дунияға келиштин бурун) пәйғәмбәрләрниң ағзидин бешарәт берип, кәлгүсидә Йәһудий әмәсләр билән Өзи таллиған хәлқи биллә Худаға ибадәт қилишип, Униң хизмитидә биллә болушидиғанлиғини алдин-ала ейтиду. ■ **15:11** Зәб. 116:1. □ **15:12** «Йәссәниң йилтизи болған киши мәйданға чиқиду, әлләргә һакимлиқ қилидиған зат орнидин туриду; әлләр дәрвәкә Униңға үмүт бағлайду» — («Йәш.» 11:10) Мәсиһ тоғрилиқ йәнә бир бешарәт. Йәссә болса, Давут пәйғәмбәрниң атиси еди. Бирақ униң әвлади Мәсиһ, йәни «униң йилтизи»дур. ■ **15:12** Йәш. 11:10; Вәһ. 5:5; 22:16. □ **15:13** «үмүтниң Егиси Худа...» — әйни сөз «үмүтниң Худаси...».

хурсән қилидиған қурбанлиқтәк Униң қобул қилишиға лайиқ болуши үчүндур. □ 17 Шуниң үчүн Мәсиһ Әйсада болғанлиғимдин Худаниң маңа тапшурғанлиридин пәхирлинимән. 18-19 Чүнки әлләрниң Худаға итаәт қилиши үчүн Мәсиһниң маңа қилдурғанлиридин башқа һеч немини тилға елишқа һәддим әмәс. Сөз вә әмәлләр арқилиқ, аламәтлик мөжизиләр вә карамәтләр арқилиқ, Муқәддәс Роһниң күч-қудрити билән Йерусалимдин башлап Иллирикон өлкисгичә айлинип һәммә йәрдә Мәсиһниң хуш хәвирини толук жақалидим. 20 Шундақ қилип башқилар салған һулниң үстигә бәна салмаслиқ үчүн, әзәлдин Мәсиһниң нами аңланмиған йәрләрдә бу хуш хәвәрни жақалашқа интилип кәлдим. 21 Бу тоғрисида муқәддәс язмиларда ейтилғинидәк: — «Униңдин хәвәрсиз болғанлар Уни көриду, Аңлимиғанлар аңлап чүшиниду». □ ■

Павлусниң Римға бериш плани

22 Мана, шу хизмәтлирим сәвәвидин йениңларға беришни көп қетим ойлиған болсамму, лекин тосулғуларға учрап баралмидим. ■ 23-24 Лекин һазир мошу әтрапларда хуш хәвәр йәткүзүлмигән йәрләр маңа қалмиғанлиқтин, һәмдә көп жиллардин бери силәрни йоқлап бериш арзуюм болғанлиқтин, Испанийәгә беришимда силәрниму йоқлап өтмәкчимән. Сәпиримдә алди билән силәр билән көрүшүп, бир мәзгил һәмраһлиғиңлардин толук хошаллинип, андин силәрниң ярдимниңларда сәпиримни давамлаштурушумни үмүт қилимән. ■

25 Бирақ һазир болса Йерусалимға берип, у йәрдики муқәддәс бәндиләрниң хизмитидә болушқа кетиватимән. ■ 26 Чүнки Македонийә вә Ахая өлкилиридики жамаәтләр Йерусалимдики муқәддәс бәндиләр арисидики йоқсулларға сәдиқә топлап ярдәм беришни лайиқ көрди. 27 Бу ишни улар бәрһәқ лайиқ көрди; әмәлийәттә болса улар Йерусалимдикиләргә қәриздардур. Чүнки әлләр Йәһудий қериндашларниң роһий бәхитлиридин бәһримән болған болса, маддий жәһәттин уларға ярдәм беришкә тоғра келиду. □

28 Мән бу ишни пүттүргәндин кейин, йәни Йерусалимдики қериндашларниң жамаәтләрниң етиқатиниң бу мевисини қобул қилишини жәзмәнләштүргәндин кейин, силәрни йоқлап өтүп Испанийәгә баримән. □ 29 Йениңларға барғинимда, Мәсиһниң толук бәхит-бәрикетини силәргә елип баридиғанлиғимни билимән. ■

□ 15:16 «бу хизмитимниң мәхсити әлләрниң Худаға сунидиған ибадити Муқәддәс Роһ арқилиқ пак-муқәддәс қилинип...» — «әлләр»: ят әлләр, Йәһудий әмәсләрни көрситиду. «Шу шапаәт билән мән Худаниң хуш хәвирини йәткүзүп каһиндәк Униң ибадитини һәммә йәрдә вужудқа кәлтүрүш хизмитидә Йәһудий әмәс әлләргә Мәсиһ Әйсаниң хизмәтқари болуп тайинландим. Бу хизмитимниң мәхсити әлләрниң Худаға сунидиған ибадити, Муқәддәс Роһ арқилиқ пак-муқәддәс қилинип, Худани хурсән қилидиған қурбанлиқтәк униң қобул қилишиға лайиқ болуши үчүндур» — расул Павлус өзини каһинға охшитиду. Худаниң қона заманлардики ибадәтханиға каһинларни тәминләштики мәхсити хәлиқниң тоғра йолда Худаға ибадәт қилишидин ибарәт еди. Шуңа улар хәлиқниң өз қурбанлиқлирини тоғра, Худаниң қобул қилишиға лайиқ петида сунушиға ярдәмчи вә хизмәтқар еди. Павлус өзиниң хуш хәвәрни йәткүзүшниң ахирқи мәхсити Худаға һәқиқий, мәнилик, чин диллиқ ибадәтни барлиққа кәлтүрүштин ибарәттур, дәйду. Хәқниң бу ибадитини пак-муқәддәс қилиш Муқәддәс Роһниң иши, әлвәттә. Бу ибадәтму пәқәт жамаәт ибадәт сорунлирида әмәс, бәлки ишәнгүчиниң пүтүн һаяти арқилиқ ипадилиниду (12:1-2). □ 15:21 «Униңдин хәвәрсиз болғанлар Уни көриду, аңлимиғанлар аңлап чүшиниду» — «Йәш.» 52:15. ■ 15:21 Йәш. 52:15. ■ 15:22 Рим. 1:13; 1Тес. 2:18. ■ 15:23-24 Рим. 1:10; 15:32; 1Тес. 3:10; 2Тим. 1:4. ■ 15:25 Рос. 19:21; 24:17.

□ 15:27 «Чүнки әлләр Йәһудий қериндашларниң роһий бәхитлиридин бәһримән болған болса, маддий жәһәттин уларға ярдәм беришкә тоғра келиду» — «ярдәм бериш» дегән сөз грек тилида адәттә муқәддәс ибадәтханидики хизмәт билән мунасивәтликтур. □ 15:28 «Йерусалимдики қериндашларниң жамаәтләрниң етиқатиниң бу мевисини қобул қилишини жәзмәнләштүргәндин кейин,...» — грек тилида «(Йерусалимдики) қериндашларға бу мевисини йәткүзүп мөһүрләндүргәндин кейин,...» дегән сөzlәр билән ипадилиниду.

Расул Павлус Йәһудий қериндашларниң бу соғатни қобул қилишини интайин муһим дәп биләтти. Чүнки уни қобул қилиши соғат бәргәнләрни, йәни Йәһудий әмәс ишәнгүчиләрни «бизниң қериндашлиримиз» дәп қобул қилишиға баравәр болатти, шуңлашқа барлиқ жамаәтләрниң бирлиги вә муһәббитини мустәһкәмләп алға сүрәтти. Худаға тәшәккүр, Йәһудий қериндашлар уни қобул қилди («Рос.» 21:17). ■ 15:29 Рим. 1:11.

³⁰ Қериндашлар, Рәббимиз Әйса Мәсиһ вә Муқәддәс Роһниң меһир-муһәббети билән силәрдин өтүнимәнки, мән үчүн Худаға дуа қилип мән билән бирликтә күрәш қилғайсиләр — □ ■ ³¹ мениң Йәһудийә өлкисидики етиқат қилмиғанларниң яман нийәтлиридин сақлинишим, шуниңдәк Йерусалимда инғамни йәткүзүш хизмитимниң шу йәрдики муқәддәс бәндиләрниң қобул қилишиға еришиши үчүн ■ ³² һәмдә ахирда Худа буйруса, пеқирниң шат-хурамлиқ билән йениңларға берип, силәр билән ортақ истираһәт қилишимиз үчүнму дуа қилғайсиләр.■

³³ Аманлиқ-хатиржәмлик Егиси болған Худа һәммиңлар билән биллә болғай! Амин!□

16

Павлусниң ахирқи саламлири

¹ Кәнхриа шәһиридики жамаәтниң хизмәтчиси сиңлимиз Фибини силәргә тәвсийә қилип тонуштуримән; ² уни муқәддәс бәндиләргә лайиқ Рәбниң муһәббетидә қобул қилип күтүвалғайсиләр, униң һәр қандақ ишта силәргә һажити чүшсә, униңға ярдәм қилғайсиләр. Чүнки у өзиму нурғун кишиләргә, жүмлидин маңиму чоң ярдәмчи болған.□

³ Мән билән биргә ишлигән, Мәсиһ Әйсада болған хизмәтдашлирим Приска билән Аквилаға салам ейтқайсиләр □ ■ ⁴ (улар мени дәп өз һаятиниң хейим-хәтиригә қаримиди. һәм ялғуз мәнла әмәс, бәлки әлләрдики барлиқ жамаәтләрму улардин миннәтдардур).□ ⁵ Уларниң аилисидә жәм болидиған жамаәткиму салам ейтқайсиләр.

Асия өлкисидин Мәсиһкә етиқатта әң дәсләпки мевә болуп чиққан, сөйүмлүгүм Епәниткә салам ейтқайсиләр. ⁶ Силәр үчүн көп әжир сиңдүргән Мәрийәмгә салам ейтқайсиләр.

⁷ Мән билән зиндандаш болған, Йәһудий қериндашлирим Андроникус вә Юняға салам ейтқайсиләр. Улар мәндин авал Мәсиһтә болған болуп, расулар арисидиму абройлуқтур.□

⁸ Рәббимиздә болған сөйүмлүгүм Амплиятқа салам ейтқайсиләр.

⁹ Биз биргә ишлигән Мәсиһтә болған хизмәтдишимиз Урбанус вә сөйүмлүгүм Стахусларға салам ейтқайсиләр.

¹⁰ Синақлардин өткән, Мәсиһтә садиқ испатлинип кәлгән Апелисқа салам ейтқайсиләр. Аристовулусниң аилисидикиләргә салам ейтқайсиләр.

¹¹ Йәһудий қериндишим һеродийонға, Наркисниң аилисидикиләрдин Рәбдә болғанларға салам ейтқайсиләр.

¹² Рәбниң хизмитидә жапа тартиватқан Трифена вә Трифоса ханимға салам ейтқайсиләр. Рәбниң хизмитидә нурғун жапа тартқан сөйүмлүк сиңлим Пәрсисқа салам ейтқайсиләр.

¹³ Рәбдә талланған Руфусқа вә униң маңиму ана болған анисиға салам ейтқайсиләр.

□ **15:30** «мән үчүн Худаға дуа қилип мән билән бирликтә күрәш қилғайсиләр» — «күрәш қилғайсиләр» дегән сөзләр жин-шәйтанларниң Худаниң хизмитигә дайим қарши чиқидиғанлиғини көрситиду; шуңа бу хизмәт үчүн дуа қилиш (буларниң қарши чиққанлиғи түпәйлидин) бир хил күрәш, тәс бир иш болиду (мәсилән «Кол.» 2:1, 4:11ни көрүң).

■ **15:30** 2Кор. 1:11. ■ **15:31** 2Тес. 3:2. ■ **15:32** Рим. 1:10; 15:23. □ **15:33** «Аманлиқ-хатиржәмлик Егиси болған Худа» — әслий тилида «Аманлиқ-хатиржәмликниң Худаси». □ **16:2** «уни муқәддәс бәндиләргә лайиқ Рәбниң муһәббетидә қобул қилип күтүвалғайсиләр...» — «Рәбниң муһәббетидә» әйни грек тилида «Рәбдә» дегән сөз билән ипадилиниду. Мошу ибарә тоғрилиқ «кириш сөз»имизни көрүң. «униң (йәни Фибиниң) һәр қандақ ишта силәргә һажити чүшсә, униңға ярдәм қилғайсиләр. Чүнки у өзиму нурғун кишиләргә, жүмлидин маңиму чоң ярдәмчи болған» — бу сөзләргә қариганда Фиби өзи мәлум сәвәптин Римға сәпәр қилмақчи еди, шуниң билән Павлусниң бу салам хетини елип бариду. Мошундақ узун вә хәтәрлик сәпәр қилиш асан әмәс еди. Худаға вә Фибигә қолимизда һазир турған бу қиммәтлик хәт үчүн рәхмәт! □ **16:3** «Мән билән биргә ишлигән, Мәсиһ Әйсада болған хизмәтдашлирим Приска билән Аквилаға салам ейтқайсиләр...» — Приска (Прискила) вә ери Аквила хуш хәвәрниң көп хизмитини қилған («Рос.» 18:2, 26, «1Кор.» 16:19, «2Тим.» 4:19ни көрүң).

■ **16:3** Рос. 18:2,26. □ **16:4** «... һәм ялғуз мәнла әмәс, бәлки әлләрдики барлиқ жамаәтләрму улардин миннәтдардур» — «әлләр»: ят әлләр, Йәһудий әмәсләрни көрситиду. □ **16:7** «Йәһудий қериндашлирим Андроникус вә Юня» — мошу йәрдики «қериндашлирим» йәнә «уруқ-туққанлирим» дегән мәнидиму болуши мүмкин. Башқа бир хил тәржимиси: «улар расуларниң қаришида бәк абройлуқ кишиләр».

14 Асинкритус, Филигон, һәрмис, Патробас, һермас вә уларниң йенидики қериндашларға салам ейтқайсиләр.

15 Филологус вә Юляға, Нериус вә сиңлисиға, Олимпас вә уларниң йенидики барлиқ муқәддәс бәндиһәргә салам ейтқайсиләр. □

16 Бир-бириңлар билән пак сөйүшләр билән саламлишиңлар. Мәсиһниң һәммә жамаәтлиридин силәргә салам! ■

Ахирқи несиһәт

17 Қериндашлар, силәрдин шуни өтүнимәнки, силәр үгәнгән тәлимгә қарши чиққан, араңларда ихтилапларни пәйда қилидиған вә адәмни етиқат йолидин тейилдуридиған кишиләрдин пәхәс болуңлар, улардин нери болуңлар. ■ 18 Бундақ кишиләр Рәббимиз Мәсиһкә эмәс, бәлки өз қарниға қул болиду; улар силиқ-сипайә гәпләр вә хушамәт сөзлири билән сәддиларниң қәлбини аздуриду. ■

19 Силәрниң Рәбкә болған итаәтмәнлигиңлардин һәммәйлән хәвәр тапти. Шуңа әһвалиңлардин шатлинимән; шундақтиму, яхши ишлар жәһәттә ақил болушуңларни, яман ишларға нисбәтән надан болушуңларни халаймән. ■ 20 Аманлиқ-хатиржәмлик Егиси болған Худа узун өтмәй Шәйтәнни аяқ астиңларда йәнжиду. Рәббимиз Әйсаниң меһри-шәпқити силәргә яр болғай! □

21 Хизмәтдишим Тимотий, Йәһудий қериндашлирим Лукюс, Ясон вә Соспатирлардин силәргә салам. ■ 22 (ушбу хәткә қәләм тәврәткүчи мәнки Тәртийму Рәбдә силәргә салам йоллаймән). □

23 Маңа вә өйидә дайим жиғилидиған пүтүн жамаәткә саһибханлиқ қилидиған Гаюстин силәргә салам. Шәһәрниң фәзничиси Ерастус силәргә салам йоллайду, қериндишимиз Кувартусму шундақ. ■

24 Рәббимиз Әйса Мәсиһниң меһри-шәпқити һәммиңларға яр болғай! Амин!

Дуа вә мәдһийә

25 Узун заманлардин буян сүкүттә сақлинип кәлгән сирниң вәһий қилиниши бойичә, мениң арқилик йәткүзүлгән бу хуш хәвәр, йәни Әйса Мәсиһниң жақалиниши билән силәрни мустәһкәмләшкә қадир Болғучиға *шан-шәрәп болғай!* ■ 26 Сир болса инсанларни етиқаттики итаәтмәнлик йолиға елип бериш үчүн, мәңгү һаят Худаниң әмригә бенаән һәм беваситә һәм бурунқи пәйғәмбәрләрниң йезип қалдурғанлири арқилик, һазир барлиқ әлләргә вәһий қилинди; 27 шундақ қилған бирдин-бир дана Болғучи Худаға Әйса Мәсиһ арқилик *шан-шәрәп әбәдил-әбәт болғай!* Амин!

□ **16:15** «Филологус вә Юля» — бәлким әр-аял. ■ **16:16** 1Кор. 16:20; 2Кор. 13:12; 1Тес. 5:26; 1Пет. 5:14. ■ **16:17** Мат. 18:17; Кол. 2:8; 2Тес. 3:6; 2Тим. 3:5; Тит. 3:10; 2Юһа. 10. ■ **16:18** Әз. 13:18; Фил. 3:19. ■ **16:19** Мат. 10:16; 1Кор. 14:20. □ **16:20** «Аманлиқ-хатиржәмлик Егиси болған Худа» — әслий тилида «Аманлиқ-хатиржәмликниң Худаси». ■ **16:21** Рос. 13:1; 16:1; 17:5; 20:4; Фил. 2:19; Кол. 1:1; 1Тес. 3:2; 1Тим. 1:2. □ **16:22** «ушбу хәткә қәләм тәврәткүчи мәнки Тәртийму Рәбдә силәргә салам йоллаймән» — расул Павлусниң көзи аҗиз болғачқа, адәттә ярдәмчигә хәтлирини яздурапти. Тәртий униң үчүн «Римлиқларға»ниң қәләм тәврәткүчиси (хатирилигүчи) болған еди. ■ **16:23** Рос. 19:22; 2Тим. 4:20. ■ **16:25** Әф. 1:9; 3:9,20; Кол. 1:26; 2Тим. 1:10; Тит. 1:2; 1Пет. 1:20.

Коринтликларға «1»

Расул Павлус Коринт шәһиридики жамаәткә язган биринчи мәктуп ••• Салам

1-2 Худаниң ирадиси билән Мәсиһ Әйсаниң расули дәп чақирилған мәнки Павлустин вә қериндишимиз Состенистин Коринт шәһиридики жамаәткә, Мәсиһ Әйсада пак-муқәддәс қилинип, «муқәддәс бәндилим» дәп чақирилғанларға вә шуниңдәк һәр йәрләрдә Рәб Әйса Мәсиһниң (У уларға вә бизгә мәнсуп!) намиға нида қилғучиларниң һәммисигә салам! □ ■
 3 Атимиз Худа һәм Рәб Әйса Мәсиһтин силәргә мәһри-шәпқәт вә хатиржәмлик болғай! ■
 4 Худаниң Мәсиһ Әйсада силәргә ата қилинған мәһри-шәпқити түпәйлидин Худайимға һәрдайим тәшәккүр ейтимән; 5 буниң билән силәр Униңда һәр тәрәптә, һәр қандақ сөздә, һәр тәрәптики билимләрдә бай қилинғансиләр, □ ■ 6 худди Мәсиһниң гувалиғи силәрдә тәстиқланғандәк. □ 7 Шуниң билән силәрдә һәр қандақ роһий илтипат кәмлик қилмастан, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң аян қилинишини күтисиләр; □ ■ 8 У йәнә силәрни ахирғичә мустәһкәмләйдуки, Рәб Әйса Мәсиһниң күни кәлгичә әйипсиз сақлинисиләр; □ ■ 9 Худа сөзидә турғучидур — силәрни Өз Оғли Рәб Әйса Мәсиһниң сирдаш-һәмдәмлигигә чақирғучи дәл Униң Өзидур. □ ■

Бөлүнүшләр тоғрилиқ

10 Әнди мән силәрдин Рәббимиз Әйса Мәсиһниң нами билән шуни өтүнмәнки, и қериндашлар, гепиңлар бир йәрдин чиқсун, араңларда бөлгүнчилик болмисун, бир пикирдә, бир нийәттә камил бирләштүрүлүңлар; □ ■ 11 Чүнки Кловиниң аилисидикиләрниң маңа силәр тоғраңларда ейтишичә, и қериндашлирим, араңларда талаш-тартишлар бар экән. 12 Демәкчи болғиним шуки, һәр бириңлар: «Мән Павлусниң тәрәпдари», «Мән Аполлосниң тәрәпдари», «Мән Кефасниң тәрәпдари» вә «Мән Мәсиһниң тәрәпдари» дәватисиләр. □ ■
 13 Әжәба, Мәсиһ бөлүнгәнмикән? Силәр үчүн крестләнгән адәм Павлусмиди? Силәр Павлусниң намиға чөмүлдүрүлдүңларму? □
 14 Мән Худаға тәшәккүр ейтимәнки, араңлардин Криспус билән Гаюстин башқа һеч қайсиңларни чөмүлдүрүмидим; ■ 15 шуниң билән һеч ким мени өзиниң намида адәмләрни

□ **1:1-2** «һәр йәрләрдә Рәб Әйса Мәсиһниң (у уларға вә бизгә мәнсуп!) намиға нида қилғучиларниң һәммиси» — бу ибарә «аләмшумул жамаәт»ниң аддий вә жиғинчақ бир тәбиридур. ■ **1:1-2** Юһ. 17:19; Рос. 15:9; Рим. 1:7; әф. 1:1; 1Тес. 4:7; 2Тим. 2:22. ■ **1:3** Рим. 1:7; 2Кор. 1:2; әф. 1:2; 1Пет. 1:2. □ **1:5** «буниң билән силәр униңда һәр тәрәптә ... бай қилинғансиләр» — «униңда» — Мәсиһ Әйсада. ■ **1:5** Кол. 1:9. □ **1:6** «... худди Мәсиһниң гувалиғи силәрдә тәстиқланғандәк» — Худаниң уларға роһий илтипатларни беғишлиғанлиғи: (1) Худаниң Коринтликларға Павлусниң Мәсиһ тоғрилиқ болған гувалиқиниң тоғра экәнлигини испатлиғини вә (2) Худаниң Мәсиһниң уларниң қәлбидә турғанлиғини, уларниң һәқиқәтән Мәсиһкә тәвә экәнлигини тәстиқлиғини еди. Мәсилән, Худа роһий илтипатлири арқилиқ корнелиусдикиләрни «мениң адәмлирим» дәп тәстиқлиған еди («Рос.» 10:44-48гә қараң. «роһий илтипатлар»ни чүшиниш үчүн 12- вә 14-бапқа қараң. □ **1:7** «Рәббимиз Әйса Мәсиһниң аян қилиниши» — Рәб дуняға қайтип кәлгәндә у һәр адәмгә аян болиду, әлвәттә. ■ **1:7** Фил. 3:20; Тит. 2:13. □ **1:8** «Рәб Әйса Мәсиһниң күни» — Униң зиминға қайта келидиған күни. ■ **1:8** 1Тес. 3:13; 5:23. □ **1:9** «Худа сөзидә турғучидур» — демәк, Худа адәмни Өзиниң пак-муқәддәс сирдаш-һәмдәмлигигә чақирғачқа, Өз мәһри-шәпқити билән уни йәнә ахирғичә гуна вә Шәйтаниң илкидин сақлап, пак һаятта яшашқа күчәйтишкә вәдә қилған. ■ **1:9** Йәр. 32:40-44; Юһ. 15:5; 1Кор. 10:13; Гал. 2:20; 1Тес. 5:24; 1Юһа. 1:3. □ **1:10** «мән силәрдин Рәббимиз Әйса Мәсиһниң нами билән шуни өтүнмәнки, и қериндашлар...» — «қериндашлар» Инжилда «етиқатчи ака-укилар» дегән билән ипадилиниду. Амма пүткүл Муқәддәс Китапта қериндашлар («етиқатчи ака-укилар») «етиқатчи ача-сиңиллар»ниму өз ичигә алиду. Бу принцип «Яр.» 1:27дә көрүниду; «Худаниң сүрәт-образи» болған «адәм»ниң өзи «әр-аял»ни өз ичигә алиду. Шуниң билән биз «қериндашлар» дәп тәржимә қилдуқ. ■ **1:10** Рим. 12:16; 15:5; Фил. 2:2; 3:16; 1Пет. 3:8. □ **1:12** «Кефас» — расул Петрусниң ибранийчә исми еди. ■ **1:12** Рос. 18:24; 1Кор. 3:4; 16:12. □ **1:13** «Силәр Павлусниң намиға чөмүлдүрүлдүңларму?» — «чөмүлдүрүлдүңларму» мошу йәрдә суға чүмүлдүрүлүшни көрситиду. ■ **1:14** Рос. 18:8; Рим. 16:23.

чөмүлдүрди, дейәлмәйду. ¹⁶ Дурус, мән йәнә Истифанасниң өйидикиләрниму чөмүлдүрдүм; башқа бирәвни чөмүлдүргинимни әсләлмәймән. ■

¹⁷ Чүнки Мәсиһ мени адәмләрни чөмүлдүрүшкә әмәс, бәлки хуш хәвәрни жакалашқа әвәтти; уни жакалаш болса инсанниң һекмәтлик сөзлири билән болмаслиғи керәк; ундақ болғанда Мәсиһниң кресттики қурбанлиғиниң күчи йоқитилған болиду. ■ ¹⁸ Чүнки кресттики қурбанлиғи тоғрилиқ сөз-калам һалакәткә кетиватқанларға ахмақлиқ, амма қутулдурулуватқан бизләргә Худаниң күч-қудритидур. ■ ¹⁹ Чүнки мундақ пүтүлгәнки, «Мән данишмәнләрниң данишмәнлиғини йоқитимән, ақилларниң ақиллиғини чәткә қақимән». □ ■ ²⁰ Ундақта, данишмәнләр қени? Тәврат өлималири қени? Бу дуниядики бәс-муназирә қилғучилар қени? Худа бу дуниядики даналиқни ахмақлиқ дәп көрсәткән әмәсмү? ■ ²¹ Чүнки Худа даналиғи билән бекиткини бойичә, дуния өз даналиғи арқилиқ Худани тонумиған, шуңа Худа әхмиқанә дәп қаралған, жакалиниватқан сөз-калам арқилиқ униңға ишәнгүчиләргә нижатлиқ йәткүзүшни лайиқ көргән. ■ ²² Чүнки Йәһудийлар мөҗизилиқ аламәтләрни, греклар болса «даналиқ»ни тәләп қилиду; □ ■ ²³ амма биз болсақ Мәсиһни, йәни крестләнгән Мәсиһни жакалаймиз; бу Йәһудийларға нисбәтән бизарлиқ иш, әлләргә нисбәтән әхмиқанилиқ дәп қарилиду; □ ■ ²⁴ амма чақирилғанлар үчүн ейтқанда, мәйли Йәһудийлар болсун яки греклар болсун, Мәсиһ Худаниң күч-қудрити вә Худаниң даналиғидур. ■ ²⁵ Чүнки Худаниң әхмиқанилиғи инсанларниң даналиғидин үстүндур, Худаниң әҗизлиғи инсанларниң күчидин үстүндур. ²⁶ Чүнки, и қериндашлар, силәрниң чақирилған вақиттики һалиңлар үстидә ойлинип беқиңлар; чақирилғанлар арисидә инсаний тәрәптин дана қаралғанлар анчә көп әмәс, күч-һоқуққа егә болғанлар анчә көп әмәс, ақсүнәкләр анчә көп әмәс еди; □ ■ ²⁷ бәлки Худа даналарни хиҗаләткә қалдуруш үчүн бу дуниядики ахмақ саналғанларни талливалди; күчлүкләрни хиҗаләткә қалдуруш үчүн бу дуниядики әҗиз саналғанларни талливалди; ²⁸ У йәнә бу дуниядики қәдирсизләрни, пәс көрүлидиғанларни талливалди, «йоқ болған нәрсиләр»ни мәвжүт шәйиләрни йоққа чиқириветиш үчүн талливалди. □ ²⁹ Униң мәхсити Худа алдида һеч әт егиси махтанмаслиқ үчүндур. ³⁰ Амма Униң тәрипидин силәр Мәсиһ Әйсада турисиләр; У бизгә Худадин кәлгән даналиқ, һәққанийлиқ, пак-муқәддәслик вә һөрлүк-азатлиқ қилинғандур; □ ■ ³¹ шуниңдәк Тәвратта пүтүлгәндәк: «Пәхирлинип махтиғучи болса Рәбдин пәхирлинип махтисун!». □ ■

2

¹ Мән болсам, и қериндашлар, йениңларға барғинимда, Худаниң гувалиқини жакалаш үчүн һеч гәпданлиқ яки әқил-даналиқ ишлитип кәлгән әмәсмән; ■ ² чүнки мән араңларда Әйса Мәсиһдин башқа, йәни крестләнгән Мәсиһдин башқа һеч немини билмәсликкә бәл бағлиған едим; ³ мән араңларда болған вақтимда әҗизлиқта, қорқунучта вә титригән һаләттә

■ **1:16** 1Кор. 16:15,17. ■ **1:17** 1Кор. 2:1, 4; 2Пет. 1:16. ■ **1:18** Рим. 1:16. □ **1:19** «Чүнки мундақ пүтүлгәнки...» — «мундақ пүтүлгән» — Муқәддәс Китапта йезиқлиқ. Мошу йәрдики сөzlәр Тәврат, «Йәш.» 29:14дин елинған. ■ **1:19** Аюп 5:12; Йәш. 29:14. ■ **1:20** Йәш. 33:18. ■ **1:21** Мат. 11:25; Луқа 10:21. □ **1:22** «... греклар болса «даналиқ»ни тәләп қилиду» — шу замандики грек мәдәнийитидә пәлсәпәни чоқунуш дәриҗисигә йәткән дегили болиду (мәсилән, «Рос.» 17:21 вә алди-кәйнидики әйәтләрни көрүң). ■ **1:22** Мат. 12:38; 16:1; Юһ. 4:48. □ **1:23** «бу Йәһудийларға нисбәтән бизарлиқ иш...» — яки «бу Йәһудийларға нисбәтән путликашаң...». ■ **1:23** Мат. 11:6. Юһ. 6:60,66. ■ **1:24** Кол. 2:3. □ **1:26** «инсаний тәрәптин...» — грек тилида «әтниц көзқаршичә...». ■ **1:26** Юһ. 7:48; Яқ. 2:5. □ **1:28** «мәвжүт шәйиләр» — мошу йәрдә һәр хил адәмләрни, һөкүмранларни, дөләт қатарлиқларни өз ичигә алиду. □ **1:30** «Униң тәрипидин силәр Мәсиһ Әйсада турисиләр...» — «Униң тәрипидин» Худа тәрипидин, демәк. «һөрлүк-азатлиқ қилинғандур» — «һөрлүк-азатлиқ» гунаниң вә Шәйтаниң қуллуғидин азат болуштур. ■ **1:30** Йәр. 23:5; Юһ. 17:19. □ **1:31** «шуниңдәк Тәвратта пүтүлгәндәк...» — Инҗилда «пүтүлгәндәк» дейилгәндә, «Муқәддәс Китапта пүтүлгәндәк» дегән мәнидә. Мошу йәрдә «Йәр.» 9:24. ■ **1:31** Йәш. 65:16; Йәр. 9:22-23; 2Кор. 10:17. ■ **2:1** 1Кор. 1:17; 2:4.

болаттим; □ ■ 4 мениң сөзлирим һәм жакалишим болса адәмни қайил қилғидәк инсаний даналиқ сөзләр билән әмәс, бәлки Роһниң аламәт көрситишлири вә күч-қудрәт билән болған еди. □ ■ 5 Буниңдин мәхсәт силәрниң етиқатиңлар инсаний даналиққа әмәс, бәлки Худаниң күч-қудритигә бағлансун дегәндин ибарәт еди. ■

6 һалбуки, камаләткә йәткәнләр арасида биз даналиқни баян қилимиз; бу даналиқ бу дәвирдики даналиқ әмәс, яки бу дәвирдики һөкүмранларниң даналиғи әмәс (улар заваллиққа йүз тутқандур); ■ 7 амма биз бир сирни ашкарилап, Худаниң бир даналиқни баян қилимиз; Худа әслидә ашкарә қилинмиған бу даналиқни барлиқ дәвирләрдин бурун бизниң шан-шәрәпкә муйәссәр болушимиз үчүн бекиткән еди. □ ■ 8 Бу даналиқни бу дәвирдики һөкүмранларниң һеч қайсиси чүшинип йәтмиған еди; уни чүшинип йәткән болса, шан-шәрәпниң Егиси болған Рәбни крестлимиған болатти. □ ■ 9 һалбуки, *Тәвратта* пүтүлгәнндәк:

— «Өзини сөйгәнләргә Худаниң тәйярлиғанлири —

Дәл һеч қандақ көз көрмиған,

Һеч қандақ қулақ аңлимиған,

Һеч қандақ көңүл ойлап бақмиған нәрсиләрдур». □ ■

10 Амма бу нәрсиләрни Худа Роһи арқилиқ аян қилди; чүнки Роһ болса һәммә ишларни, һәтта Худаниң чоңқур тәглирини инчикиләп излигүчидур; □ ■ 11 Чүнки инсанларда, инсанның көңлидикини билгүчи шу инсанның роһидин башқа нәрсә барму? Шунуңға охшаш, Худаниң Роһидин башқа, Худаниң көңлидикилирини билгүчи йоқтур. □ ■ 12 Амма бизниң қобул қилғинимиз болса бу дунядики роһ әмәс, бәлки Худадин кәлгән Роһтур; дәл шундақ болғачқа биз Худа тәрипидин бизгә сехийлиқ билән ата қилинған нәрсиләрни билип йетәләймиз. □ ■ 13 Бу иш-шәйиләрни инсаний даналиқтин үгитилгән сөзләр билән әмәс, бәлки *Муқәддәс Роһтин* үгитилгән сөзләр билән, роһий ишларни роһий сөзләр билән чүшәндүрүп сөзләймиз. □ ■ 14 Амма «жанға тәвә» киши Худаниң Роһиниң ишлирини қобул қилмайду, чүнки бу ишлар унуңға нисбәтән әхмиқаниликтур; у уларни һеч чүшинип йетәлмәйду, чүнки улар роһ билән пәриқ етилип баһалиниши керәктур. □ ■ 15 Роһқа тәвә киши

□ 2:3 «мән араңларда болған вақтимда ажизлиқта, қорқунучта вә титригән һаләттә болаттим» — «қорқунучта... болаттим» — бәлким у Худа Өзигә тапшурған бу муқәддәс вәзипини орундалмаслиғидин қорққан болуши мүмкин еди. Униңдин башқа адәмни қорқитидиған көп сәвәпларму болған, әлвәттә («Рос.» 18:9-10). ■ 2:3 Рос. 18:1, 3; 2Кор. 10:10.

□ 2:4 «... бәлки Роһниң аламәт көрситишлири вә күч-қудрәт билән болған еди» — «Роһ» Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһтур. ■ 2:4 1Кор. 1:17; 2:1; 2Пет. 1:16. ■ 2:5 2Кор. 4:7. ■ 2:6 Аюп 28:21; 1Кор. 15:24. □ 2:7

«биз бир сирни ашкарилап, Худаниң бир даналиқни баян қилимиз...» — «Әфәсуслуқларға»дики «кириш сөз»имиздә ейтқинимиздәк, Инжилда «сир» дегән сөзниң алаһидә мәнәси бар. Сир (грек тилида «мистерион») Худа әсли йошуруп кәлгән, әнди һазир ашкарилиған мәлум бир иштин ибарәттур. ■ 2:7 Рим. 16:25; 1Кор. 4:1. □ 2:8 «бу дәвирдики һөкүмранлар» — бу сөз бәлким бу дунядики падиша-һөкүмдарларни күтритидиған, уларға езитқулуқ қилидиған жин-шәйтанларни көрсәтсә керәк. ■ 2:8 Мат. 11:25; Юһ. 7:48; 16:3; Рос. 3:17; 13:27; 2Кор. 3:14; 1Тим. 1:13. □ 2:9

«Өзини сөйгәнләргә Худаниң тәйярлиғанлири — дәл һеч қандақ көз көрмиған, һеч қандақ қулақ аңлимиған, һеч қандақ көңүл ойлап бақмиған нәрсиләрдур» — «Йәш.» 64:4. ■ 2:9 Йәш. 64:3. □ 2:10 «чүнки Роһ болса һәммә ишларни, һәтта Худаниң чоңқур тәглирини инчикиләп излигүчидур» — «Роһ» — Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһтур. ■ 2:10 Мат. 13:11; 2Кор. 3:18. □ 2:11 «инсанларда, инсанның көңлидикини билгүчи шу инсанның роһидин башқа нәрсә барму?» — «инсанның көңлидики» мошу йәрдә шу мәлум кишиниң шәхсий вә қәлбидики ишларни алайитән көрситиду. ■ 2:11 Пәнд. 27:19; Йәр. 17:9. □ 2:12 «бу дунядики роһ» — Шәйтән. «Бу дунядики роһ» мошу йәрдә бәлким Шәйтанның көз-қарашлири, «әқиллири»ни көрситиши мүмкин. ■ 2:12 Рим. 8:15. □ 2:13 «Роһтин үгитилгән сөзләр билән» — «Роһ» Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһтур. ■ 2:13 1Кор. 1:17; 2:4; 2Пет. 1:16 □ 2:14

««жанға тәвә» киши» — «жанға тәвә» болған киши тоғрилиқ «Римликларға»дики «кириш сөз»имизни көрүң. «Жанға тәвә» болған киши Муқәддәс Роһқа егә болмиған кишидур; «ишәнмиған киши» дегили болиду. Шуңа, у Худаниң Роһиға әмәс, бәлки һәрдайим өз жени (әқил-пикир, зехин, көңүл-калла, һессиятлар)ға тайинип ишларни пәриқ етиду. «Роһий киши» яки «Роһқа тәвә болған киши» болса өз роһида Муқәддәс Роһниң тәрбийә-тәлимини қобул қилип ишларни тоғра пәриқ етиду. «улар роһ билән пәриқ етилип баһалиниши керәктур» — бу 14- вә 15-айәтләрдики «пәриқ етиш» вә «пәриқ етип баһалиниш» грек тилида бирла пейл билән ипадилиниду.

һәммә ишларға баһа берәләйду; амма уныңа болса һеч ким баһа берәлмәйду. □ ■ 16 Чүнки ким Рәбнің ой-көңлини чүшинип йетип, Уныңа мәслиһәтчи болалисун? Амма биз болсақ Мәсиһнің ой-көңлигә егимиз. □ ■

3

1 Лекин мән, и қериндашлар, Роһқа тәвә кишиләргә сөз қилғандәк силәргә сөз қилалмай келиватимән; әксичә силәрни әткә тәвә кишиләр, Мәсиһдә болған бовақ һесаплап силәргә сөзләшкә мәжбур болдум. □ 2 Мән силәргә сүт ичкүздүм, гөшни йегүзмидим; чүнки силәр гөшни һәзим қилалмайттиңлар, шундақла һазирму теһи һәзим қилалмайсиләр; ■ 3 Чүнки силәр йәнилә әткә тәвәдурсиләр. Араңларда һәсәтхорлуқ вә талаш-тартишлар бар болғачқа, силәр әткә тәвә әмәсму, инсанларчә меңиватмамсиләр? □ ■ 4 Чүнки бириси «Мән Павлус тәрәпдари», башқа бириси «Мән Аполлос тәрәпдари» десә, силәр пәқәт инсанларның йолида маңған болуп қалмамсиләр? □ ■

5 Аполлос дегән ким? Павлус ким еди? Биз пәқәт силәрның етиқатиңларға васитичи болдуқ, халас; һәр биримиз пәқәт Рәб бизгә тәқсим қилғини бойичә вәзипә ада қилидиған хизмәткарлар, халас, шундақ әмәсму? ■ 6 Мән тиктим, Аполлос суғарди; амма өстүргүчи болса Худадур. □ ■ 7 Шуңа тиккүчи һеч немигә һесап әмәс, суғарғучиму һеч немигә һесап әмәс, пәқәт өстүргүчи Худа Өзи һәммидур. 8 Амма тиккүчи вә оса қилғучи болса бир мәхсәттидур; шундақтиму һәр бири өз әжри бойичә инъямини қобул қилиду. □ ■

9 Чүнки биз Худаға тәвә меһнәтдаштурмиз; силәр болсаңлар Худаниң бағ-етизи, Худаниң қурулушисиләр. □ ■

10 Худаниң маңа тәқсим қилған меһри-шәпқити бойичә, худди уста мемардәк һул салдим, андин башқа бириси уның үстигә қуруватиду. Амма һәр бир қурғучи қандақ қуруватқанлиғиға еһтият қилсун.

11 Чүнки селинған һулни, йәни Әйса Мәсиһдин башқа һеч қандақ һулни селишкә болмайду.

■ 12 Әнди бириси бу һул үстигә алтун, күмүч, қиммәтлик ташлар, яғач, чөпләр, саман салса, □ 13 һәр бириниң сиңдүргән әжриниң қандақлиғи көрүниду; чүнки шу күни уни ашкарә қилиду, чүнки уның маһийити отта көрүлиду; от һәр бир кишиниң әжрини, қандақ маһийәттин болғанлиғини синайду. □ ■ 14 Бирисиниң һул үстигә қурған иши пухта сақлинип қалса, у инъямға еришиду; □ 15 Бирисиниң қурғини көйүп кәтсә, у

□ 2:15 «Роһқа тәвә киши» — «Роһқа тәвә» (яки «роһий киши») — Муқәддәс Роһның йетәкчилиғидә маңидиған киши.

■ 2:15 Пәнд. 28:5. □ 2:16 «ким Рәбнің ой-көңлини чүшинип йетип, уныңа мәслиһәтчи болалисун?» — «Йәш.» 40:13. ■ 2:16 Йәш. 40:13; Рим. 11:34. □ 3:1 «әткә тәвә кишиләр» — (яки «әтлик кишиләр») тоғрилиқ

«Римликларға»ға бәргән «кириш сөз»дики «әт» тоғрилиқ сөзимизни көрүң. «Әтлик киши» асасән хуш хәвәрни қобул қилғини билән теһи өз гуналариниң күчидин азат болмиған кишидур. ■ 3:2 Ибр. 5:12; 1Пет. 2:2. □ 3:3 «силәр әткә тәвә әмәсму, инсанларчә меңиватмамсиләр?» — «инсанларчә» Худаниң йолида әмәс, инсанийәтнің йолида. ■ 3:3

1Кор. 1:11; Гал. 5:19; Яқ. 3:16. □ 3:4 «пәқәт инсанларның йолида маңған болуп қалмамсиләр?» — демәк, Худани тонумиған, Роһтин туғулмиған, теһичә Адәм атимизниң аилисигә тәвә болған, адәттики гунакар инсанларға охшаш.

■ 3:4 1Кор. 1:12. ■ 3:5 Рос. 18:24; 1Кор. 1:12; 16:12. □ 3:6 «... Аполлос суғарди» — Коринт шәһиридики жамаәт Павлусниң сөзлири арқилиқ етиқат қилған еди; кейин Аполлос Коринт шәһиригә берип ишәнгүчиләрни Тәврат-Зәбур тоғрисиридики билимлири арқилиқ зор дәрижидә ригбәтләндүргән еди («Рос.» 18-бап). ■ 3:6 Рос. 18:26; 19:1. □ 3:8 «бир мәхсәттидур» — грек тилида «бирдур». ■ 3:8 Зәб. 61:13; Йәр. 17:10; 32:19; Мат. 16:27; Рим. 2:6; 14:12; 2Кор. 5:10; Гал. 6:5; Вәһ. 2:23; 22:12. □ 3:9 «биз Худаға тәвә меһнәтдаштурмиз» — башқа бир хил чүшәндүрүлүши: «биз Худа билән меһнәтдаштурмиз» («2Кор.» 5:20, 6:1ниму көрүң). ■ 3:9 2Кор. 6:1; Әф. 2:20; Кол. 2:7; 1Пет. 2:5. ■ 3:11 Йәш. 28:16; Мат. 16:18. □ 3:12 «бириси бу һул үстигә... қиммәтлик ташлар .. салса» — «қиммәтлик ташлар» дегән охшатишның мошу йәрдә умумий көрсәткини бәлким яқут-гөһәрләрни әмәс, бәлки оюлған, бенани пухта қилидиған қаттиқ чидамлиқ ташларни көрсәтсә керәк. Павлус буның көчмә мәнәсини оқурмәнләрның ойлинишиға қалдуриду! □ 3:13 «шу күни уни ашкарә қилиду» — «шу күни» Мәсиһ Әйса зимиңға қайтидиған күнидур. ■ 3:13 Йәш. 8:20; 48:10; Йәр. 23:29; 1Пет. 1:7; 4:12. □ 3:14 «Бирисиниң һул үстигә қурған иши пухта сақлинип қалса...» — демәк, «бир кишиниң һул үстигә қойған материаллири отқа бәрдашлиқ берәлисә,...».

зиян тартиду; у өзи қутулиду, амма гоа оттин өтүп қутулған бирисигә охшап қалиду. ¹⁶ Әжәба, өзүңларниң Худаниң ибадәтханиси екәнлигиңларни вә Худаниң Роһиниң силәрдә турғанлиғини билмәмсиләр? ■ ¹⁷ Бириси Худаниң ибадәтханисини харап қилса, Худа уни харап қилиду; чүнки Худаниң ибадәтханиси пак-муқәддәстур, силәр дәл шундақсиләр.

¹⁸ Неч ким өз-өзини алдимисун; бириси өзини бу дәвирдә дана дәп саниса, надан болуп қалсун; шуниң билән у дана болиду. □ ■ ¹⁹⁻²⁰ Чүнки бу дуниядики даналиқ Худаға нисбәтән ахмақлиқтур; чүнки: — «У данишмәнләрни өз һейлигәрлигиниң қапқиниға алиду», дәп вә йәнә: «Рәб данишмәнләрниң ой-хияллириниң тутами йоқлуғини билиду» дәп пүтүклүктур. □ ■

²¹ Шуңа неч ким инсан дегәнләрни пәхирлинип даңлимисун; чүнки һәммә мәвжудатлар силәргә тәвәдур; ²² Павлус болсун, Аполлос болсун, Кефас болсун, дуния-жаһан болсун, һаят болсун, өлүм болсун, һазирқи ишлар болсун, кәлгүси ишлар болсун, һәммиси силәргә мәнсуптур; ²³ силәр болсаңлар Мәсиһниң, Мәсиһ болса Худаниңқидур.

4

Мәсиһниң расуллириниң хизмити

¹ Бириси биз тоғрилиқ бир немә демәкчи болса, бизни Мәсиһниң хизмәткарлири вә Худаниң сирлири аманәт қилинған ғождарлар дәп билсун. ■ ² Энди ғождар дегәнләрдин тәләп қилинидиғини шуки, улар вападар-садиқ болуши керәктур. ■ ³ Амма мән силәр тәрипиңлардин яки башқа һәр қандақ инсаний сот тәрипидин сүрүштүрүп баһалансам, бу мән үчүн зиғирчилик иш; мән һәтта өзүм тоғрилиқ сүрүштүрүп олтармаймән. □ ⁴ Чүнки вижданим әйипләйдиған неч қандақ ишлиримдин хәвирим йоқ; амма бу ишниң өзи мени һәққаний дәп ақлимайду; мени сүрүштүрүп баһалиғучи болса Рәбдур. ■ ⁵ Шуңа вақтисаити кәлмигичә, йәни Рәб кәлмигичә неч иш тоғрилиқ һөкүм чиқармаңлар; Рәб кәлгәндә у қараңғулуқтики йошурун ишларни ашкарилайду, қәлб-диллардики барлиқ ой-нийәтләрни аян қилиду; шу чағда һәр бири Худа тәрипидин тәриплиниду. ■ ⁶ Амма, и қериндашлар, бу ишларни силәрниң мәнпәәтиңларни дәп өзүмгә вә Аполлосқа тәтбиқлидим; мәхсәт силәр биз арқилиқ «пүтүлгәнниң даирисидин һалқип кәтмәңлар» дегән савақни үгинишиңлар, шундақла неч қайсиңларниң мәлум бирисини башқа бирисидин үстүн дәп пәхирлинип тәкәббурлишип кәтмәслигиңлар үчүндур. □ ■

⁷ Чүнки ким сени башқа бирисидин үстүн қилиду? Саңа ата қилинған нәрсидин башқа сәндә йәнә немә бар? һәммә саңа берилгән турса, немишкә «Мәндә әсли бар еди» дәп пәхирлинип көрәңләп кетисән? □ ■ ⁸ Силәр алиқачан тоюнуп кәттиңлар! Алиқачан бейип кәттиңлар! Силәр бизсиз падишалар болуп һөкүм сүрдүңлар! Кашки силәр һәқиқәтән һөкүм сүргән

■ **3:16** 1Кор. 6:19; 2Кор. 6:16; Ибр. 3:6; 1Пет. 2:5. □ **3:18** «бириси өзини бу дәвирдә дана дәп саниса, надан болуп қалсун» — Мәсиһниң «Мат.» 18:1-4дә вә «Мар.» 10:13-16дә ейтқан сөзлирини көрүң. ■ **3:18** Пәнд. 3:7; Йәш. 5:21. □ **3:19-20** «У данишмәнләрни өз һейлигәрлигиниң қапқиниға алиду» — «Аюп» 5:13. «Рәб данишмәнләрниң ой-хияллириниң тутами йоқлуғини билиду» — «Зәб.» 93:11. ■ **3:19-20** Аюп 5:13; Зәб. 93:11. ■ **4:1** Мат. 24:45; 2Кор. 6:4; Кол. 1:25; Тит. 1:7. ■ **4:2** Луқа 12:42. □ **4:3** «һәр қандақ инсаний сот тәрипидин...» — дегән грек тилида «инсаний бир күн тәрипидин...». Адәмләрниң ишлирини сүрүштә қилғучи болса мәлум бир инсанниң күни әмәс, бәлки Мәсиһниң күни, йәни қиямәт күнидур. ■ **4:4** Мис. 34:7; Аюп 9:2; Зәб. 142:2. ■ **4:5** Дан. 7:10; Мат. 7:1; Рим. 2:1; Вәһ. 20:12. □ **4:6** «пүтүлгәнниң даирисидин һалқип кәтмәңлар» — бу сөzlәр Тәвратта әйни пүтүлмигини билән, у Тәврат-Инжилдики интайин муһим бир принциптур. «Қошумчә сөз»имизгә қараң. ■ **4:6** Пәнд. 3:7; Рим. 12:3. □ **4:7** «Ким сени башқа бирисидин үстүн қилиду?» — бу соалға бәлким мундақ икки тоғра жавап берилиши мүмкин: (1) «мәлум кишини башқа бир кишидин башқичә қилғучи пәкәт Худадур» шуңа тәкәббур болушниң асаси йоқ; (2) неч инсанниң Худаниң улуклуғи алдида «Мән башқилардин үстүн» дәп тәкәббур болушниң асаси йоқ. Шундақ қараймизки, (1)-жавап Павлусниң демәкчи болғинини көрситиду. «Саңа ата қилинған нәрсидин башқа сәндә йәнә немә бар?» — демәк, һәр биримизниң барлиғи Худа тәрипидин бизгә ата қилиниду; шуңа «Мәндә әсли шундақ қабилият (талант, күч, қатарлиқлар...) бар еди» дәп тәкәббурлишип кетиш һамақәтликтур. ■ **4:7** Юһ. 3:27; Яқ. 1:17.

болсаңлариди — ундақта биз силәр билән биллә һөкүм сүргән болаттуқ!^{□ 9} Чүнки Худа расуллер болған бизләрни өлүмгә мәһкүм болған адәмләрдәк әң ахирға қоюп сазайи қилип оттуриға чиқарған, дәп ойлаймән; чүнки биз пүткүл аләмгә, йәни һәм пәриштиләргә һәм инсанларға бир хил тамашә болдуқ. ■ ¹⁰ Биз Мәсиһ үчүн ахмақ саналғанлармиз, амма силәр Мәсиһдә данасиләр! Биз аҗиз, амма силәр күчлүксиләр; силәр иззәтлик, амма биз хар; □ ■ ¹¹ һазирқи дәқиқиғичә ач-ялаңач, чаңқап жүрмәктимиз, думбалинип, сәргәрдан, мақансиз болуп жүрмәктимиз; ■ ¹² өз қолимиз билән ишләп жапа тартмақтимиз; аһанәткә қалғанда яхшилиқ тиләватимиз; зиянкәшликкә учриғанда, чидаватимиз; ■ ¹³ төһмәткә учриғанда, биз уларни чирайлиқчә *товига* үндәймиз; биз жаһанниң дашқили, инсанларниң сүпүрүндиси дәп қарилватимиз, та һазирғичә шундақ.

¹⁴ Бу ишларни йезишим, силәрни хижаләткә қалдуруш үчүн әмәс, бәлки сөйүмлүк балилирим сүпитидә силәргә несихәт қиливатимән; ■ ¹⁵ чүнки силәрниң Мәсиһдә түмәнлигән тәрбийилигүчилириңлар болсиму, силәрниң атаңлар көп әмәстур; чүнки мән Мәсиһ Әйсада болуп силәрни хуш хәвәр арқилиқ төрәлдүрүп ата болдум. □ ■ ¹⁶ Шуңа мән силәрдин өтүнимәнки, мени үлгә қилиңлар.■

¹⁷ Дәл бу сәвәптин мән Рәбдә болған өз сөйүмлүк вә ишәшлик оғлум Тимотийни йениңларға әвәттим; һәр қайси жайлардики жамаәттә үгәткәнлиримгә әгишип, у силәргә Мәсиһдә болған йоллирим тоғрилик әслитиду. ¹⁸ Амма бәзилириңлар, «Павлусни йенимизға кәлмәйду», дәп көрәңләп кәттиңлар; ¹⁹ бирақ Рәб буйруса мән пат арида йениңларға баримән; шу чағда мән көрәңләп кәткәнләрниң сөзлирини әмәс, бәлки уларда болған күч-қудрәтни көрүп бақай. ■ ²⁰ Чүнки Худаниң падишалиғи сөздә әмәс, бәлки күч-қудрәттә испатлиниду. □ ■ ²¹ Әнди немини халайсиләр? Йениңларға таяқ көтирип беришимниму, яки меһир-мулайимлиқ роһида беришимниму?

5

Еғир бир гуна

¹ Һәртәрәптин шу аңлиниватидуки, араңларда бузуқчилик бар екән — бундақ бузуқчилик һәтта таипиләр арисидиму тилға елинмайду — у болсиму бирисиниң өз атисиниң аялиға чеқилиштин ибарәт.■ ² Амма силәр йоғинап көрәңләп кәттиңлар! Бу рәзил ишни садир қилған киши аримиздин қоғливетилсун дәп өкүнүшүңларға тоғра кәлмәмду!? ³ Чүнки гәрчә тәндә силәр билән биллә болмисамму, амма роһта силәр билән биллә болуш сүпитидә аллиқачан шундақ мән шу һөкүмни чиқардимки, ⁴ (һәммиңлар Рәб Әйса Мәсиһниң намида жәм болғанда, өзүмниң роһум силәр билән болуп, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң күч-қудритигә тайинип) —

□ **4:8** «Силәр аллиқачан тоюнуп кәттиңлар! Аллиқачан бейип кәттиңлар! Силәр бизсиз падишалар болуп һөкүм сүрдуңлар! Кашки силәр һәқиқәтән һөкүм сүргән болсаңлариди — ундақта биз силәр билән биллә һөкүм сүргән болаттуқ!» — шүһнисизки, бу сирлиқ әйәтниң кинайилик, мәсқирилик мәнәси бар. Коринт жамаитидики көп адәмләр толиму тәкәббурлишип кетип: «Биз расул Павлус яки башқа расуллерға һеч керәк әмәсмиз; биз һәқиқәтән «роһий адәмләр»миз, интайин билимлик, Худа алдида интайин есилзадә болуп, падишадәк болдуқ» дәп кәткән еди. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **4:9** Зәб. 43:23; Рим. 8:36; 2Кор. 4:11; Ибр. 10:33. □ **4:10** «Биз Мәсиһ үчүн ахмақ саналғанлармиз...» — грек тилида «биз Мәсиһ үчүн ахмақлар болдуқ...» — демәк, көпчилик тәрипидин «ахмақ» һесапландуқ. ■ **4:10** 1Кор. 2:3. ■ **4:11** Рос. 23:2. ■ **4:12** Мат. 5:44; Луқа 6:28; 23:34; Рос. 7:60; 18:3; 20:34; Рим. 12:14; 1Тес. 2:9; 2Тес. 3:8. ■ **4:14** 1Тес. 2:11. □ **4:15** «силәрниң атаңлар көп әмәстур» — роһий жәһәттин болған атиларни көрситиду, әлвәттә. ■ **4:15** Рос. 18:11; Гал. 4:19; Флм. 10; Яқ. 1:18. ■ **4:16** 1Кор. 11:1; Фил. 3:17; 1Тес. 1:6; 2Тес. 3:9. ■ **4:19** Рос. 18:21; Ибр. 6:3; Яқ. 4:15. □ **4:20** «Худаниң падишалиғи сөздә әмәс, бәлки күч-қудрәттә испатлиниду» — яки «Худаниң падишалиғи сөздә әмәс, бәлки күч-қудрәттә намайән болиду». ■ **4:20** 1Кор. 2:4; 1Тес. 1:5; 2Пет. 1:16. ■ **5:1** Лав. 18:8; Қан. 27:20.

⁵ шундақ қилған кишиниң әтлири һалак қилинсун, шуниң билән униң роһи Рәб Әйсаниң күнидә қутқузулуши үчүн Шәйтанның илкигә тапшурулсун. □ ■ ⁶ Силәрниң чоңчилик қилғиниңлар яхши әмәс. «Кичиккинә хемиртуруч пүткүл хемирни болдуруп йоғинитиду» дәп билмәмсиләр? ■

⁷ Кона хемиртуручни чиқириветиңлар; шуниң билән силәр әсли хемиртуручсиз хемирдәк йеңи бир зугула болисиләр; чүнки «өтүп кетиш һейти»дики қозимиз болған Мәсиһ қурбанлиқ қилинди; ■ ⁸ шуңа һейтни яман нийәтлик вә рәзиллик болған хемиртуруч билән әмәс, бәлки сәмимийлик вә һәқиқәт болған петир нан билән тәнтәнә қилип өткүзәйли. □ ■

⁹ Мән алдинқи хәттә силәргә бузуқчилик қилғучилар билән арилашмаңлар дәп язған едим; ■ ¹⁰ амма бу дегиним бу дуниядики бузуқчилик қилғучилар, яки нәпсанийәтчиләр, яки каззаплар яки бутпәрәсләр билән арилашмаңлар дегиним әмәс; ундақ болғанда дуниядин айрилишқа мәжбур болаттиңлар; ¹¹ амма һазирқи бу хетимдә язгиним шуки, өзини «қериндаш» дәп ативалған амма шундақла бузуқлуқ қилғучи, нәпсанийәтчи, бутпәрәс, һарақкәш яки каззап болса, ундақ бир киши билән арилашмаңлар, һәтта униң билән һәмдәстиханму болмаңлар. □ ■ ¹² Сирттикиләрни һөкүм чиқирип бир тәрәп қилишниң мән билән немә мунасивити? Лекин ичинлардикиләрни өзүңлар һөкүм чиқирип бир тәрәп қилиш силәрниң ишинлар әмәсму? □ ¹³ Лекин сирттикиләрниң үстигә болса Худа Өзи һөкүм чиқириду. Шуңа «бу рәзил адәмни араңлардин чиқириветиңлар». □ ■

6

Бир-бири билән дәвалишишқа боламду?

¹ Силәрниң араңларда өз ара аразлиқ иш болса, уни муқәддәс бәндиләрниң бир тәрәп қилишиға тапшурмай, һәққанийсизларниң алдида дәвалишишқа петиналамсиләр? □

² Муқәддәс бәндиләрниң дунияни сорақ қилидиғанлиғини билмәмсиләр? Әгәр дунияни силәр сорақ қилидиған иш болса, әнди зиғирчилик ишларни һәл қилишқа яримамсиләр? ■

³ Пәриштиләр үстидинму һөкүм чиқиридиғанлиғимизни билмәмсиләр? Шундақ болған екән, бу һаяттики ишларни һәл қилиш қанчилик иш еди? □ ⁴ Силәрдә мошу һаяттики ишлар үстидин һөкүм қилиш зөрүр тепилғанда, жамаәт арисидә төвән дәп қаралғанларни уни

□ **5:5** «шундақ қилған кишиниң әтлири һалак қилинсун, шуниң билән униң роһи Рәб Әйсаниң күнидә қутқузулуши үчүн Шәйтанның илкигә тапшурулсун» — бу иш (башқичә ейтқанда, «Шәйтанның илкигә қайтуруш») тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. Бәзи алимлар «әтлири» дегәнни роһий жәһәттин чүшәндүриду, демәк, бу иш кишиниң өзиниң гуналиқ тәбиити, яки Коринттики пүткүл жамаәттә «гуналиқ тәбиитидин чиққан ишлар»ни көрситиду, дәп қарайду. Биз мошу йәрдики «әтлири»ни жисманий жәһәттин чүшинимиз. «Қошумчә сөз»имиздә буниң асасини көрситимиз. ■ **5:5** 1Тим. 1:20. ■ **5:6** Гал. 5:9. ■ **5:7** Йәш. 53:7; Юһ. 1:29; 1Кор. 15:3. □ **5:8** «шуңа һейтни яман нийәтлик вә рәзиллик болған хемиртуруч билән әмәс, бәлки сәмимийлик вә һәқиқәт болған петир нан билән тәнтәнә қилип өткүзәйли» — Израилниң «өтүп кетиш һейти», униңдин кейинки «петир нан һейти» вә уларниң символуқ әһмийити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни, шундақла «Лавийлар»дики «қошумчә сөз»ниму көрүң. ■ **5:8** Мис. 12:3,15; Қан. 16:3. ■ **5:9** Қан. 7:2; Мат. 18:17; 2Кор. 6:14; әф. 5:11; 2Тес. 3:14. □ **5:11** «өзини «қериндаш» дәп ативалған...» — «қериндаш» — өзиниң етиқат йолида қериндаш дәп аталған. ■ **5:11** Чөл. 12:14; Мат. 18:17; 2Тес. 3:14; 2Юһа. 10. □ **5:12** «Сирттикиләрни һөкүм чиқирип бир тәрәп қилишниң мән билән немә мунасивити? Лекин ичинлардикиләрни өзүңлар һөкүм чиқирип бир тәрәп қилиш силәрниң ишинлар әмәсму?» — «сирттикиләр» жамаәттин сирт турғанларни, «ичидикиләр» жамаәтнин ичидә болғанларни көрситиду, әлвәттә. □ **5:13** «бу рәзил адәмни араңлардин чиқириветиңлар» — мошу сөзләр Тәврат, «Қан.» 17:7, 19:9, 22:2, 24:7дин илинған. ■ **5:13** Қан. 17:7 □ **6:1** «Силәрниң араңларда өз ара аразлиқ иш болса, уни муқәддәс бәндиләрниң бир тәрәп қилишиға тапшурмай, һәққанийсизларниң алдида дәвалишишқа петиналамсиләр?» — «петиналамсиләр?» — Худаниң бу ишларға қаратқан ғәзивигә йүзлинишкә петиналамсиләр?, демәк. ■ **6:2** Мат. 19:28; Луқа 22:30. □ **6:3** «муқәддәс бәндилериниң дуния үстидин сорақ қилиши ... (2-айәт) ... Пәриштиләр үстидинму һөкүм чиқириси» — бу ишлар тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

һәл қилишқа салмамсиләр? □ 5 Мошуларни силәрни хижаләткә қалдуруш үчүн дәватимән. Әжәба, араңларда өз қериндашлири оттурисида һөкүм чиқарғидәк дана киши йоқму, һәтта бириму йоқму? 6 Униң орнида, қериндаш билән қериндаш дәвалишиватида, — вә капирлар алдида шундақ қилиду! 7 Әмәлийәттә өз араңларда дәваларниң болғанлиғиниң өзи силәргә нисбәтән бир әйиптур. Немишкә увалчиликқа чидимайсиләр? Немишкә һаһәқчиликкә йол қоймайсиләр? ■ 8 Әксичә, силәр һаһәқчилик қиливатисиләр, хиянәт қиливатисиләр, йәнә келип қериндашлириңларға шундақ қилисиләр!

9 һәққанийсизларниң Худаниң падишалиғиға варислик қилалмайдиғанлиғини билмәмсиләр? Алдинип кәтмәңлар! Бузуқчилик қилғучилар, бутпәрәсләр, зина қилғучилар, бәччивазлар, башқа әрләр билән бузуқлуқ қилғучилар, ■ 10 оғрилар, нәпсанийәтчиләр, һарақкәшләр, төһмәтхорлар яки алдамчи-казаплар Худаниң падишалиғиға варислик қилалмайду; 11 бәзиңлар дәрвәкә шундақ болғансиләр; амма силәр Рәб Әйса Мәсиһниң намида вә Худайимизниң Роһи билән жуялдуңлар, пак-муқәддәс қилиндиңлар, һәққаний қилиндиңлар. ■

Тениңлар Худаниң ибадәтханисидур

12 «Һәммә нәрсә маңа һалалдур», амма һәммә нәрсә пайдилиқ болувәрмәйду; «Һәммә нәрсә маңа һалалдур», амма мән һеч қандақ нәрсиниң хумариға кул болмаймән. □ ■

13 «Йемәкликләр аш қазан үчүн, аш қазан болса йемәкликләр үчүндур»; амма Худа у вә бу һәр иккисини йоққа чиқириду; тән болса бузуқчилик үчүн әмәс, бәлки Рәб үчүндур; Рәб тән үчүндур. □ 14 Худа Рәбни тирилдүрди, шуниндәк бизниму Өз қудрити билән өлүмдин тирилдүриду. ■ 15 Тениңларниң Мәсиһниң әзалири экәнлиғини билмәмсиләр? Ундақта, Мәсиһниң әзалирини елип, паһишә аялниң әзалири қилсам боламду? һәргиз болмайду!

16 Ким паһишә аял билән бағланған болса униң билән бир тән болиду, дәп билмәмсиләр? Чүнки «әр-аял иккиси бир тән болиду» — дейилгән еди. □ ■ 17 Амма Рәбгә бағланғучи болса Униң билән бир роһтур. ■ 18 Бузуқлуқтин қечиңлар. «Инсанларниң һәр бир садир қилған гунайи өз тениниң сиртида болиду!» — амма бузуқлуқ садир қилғучи өз тенигә қарши гуна қилиду. □ 19 Силәрниң тениңлар силәрни туралғу қилған, Худа тәрипидин силәргә илтипат қилинған Муқәддәс Роһниң ибадәтханиси, силәр өзүңларни өзүмниңки әмәс дәп билмәмсиләр? □ ■ 20 Чүнки силәр чоң бәдәл билән сетивелинғансиләр; шуңа тениңларда

□ 6:4 «жамаәт арасида төвән дәп қаралғанларни уни һәл қилишқа салмамсиләр?» — башқа бир хил тәржимиси: «уни һәл қилишқа жамаәттә һеч орни йоқларни саламсиләр?». Лекин 5-айәтниму көрүң. ■ 6:7 Пәнд. 20:22; Мат. 5:39; Рим. 12:17; 1Тес. 5:15; 1Пет. 3:9. ■ 6:9 Гал. 5:19; Әф. 5:5; Вәһ. 22:15. ■ 6:11 Әф. 2:2; Кол. 3:7; Тит. 3:3; Ибр. 10:22. □ 6:12 «Һәммә нәрсә маңа һалалдур» — бу сөз-ибарә бәлким Коринтликлар үчүн Инжилдики йемәк-ичмәкләр тоғрилиқ болған тәлимләрниң бир қисқартилмиси болуши мүмкин. Бу һәқиқәткә йеқин болғини билән, Павлус һазир уларға йемәк-ичмәкләр тоғрилиқ башқа тәрәпләрдинму оялаш керәк, дәп тәлим бәрмәкчи. ■ 6:12 1Кор. 10:23. □ 6:13 «Йемәкликләр аш қазан үчүн, аш қазан болса йемәкликләр үчүндур» — башқичә ейтқанда:

«Йемәкликләр қосақни тойдуруш үчүн, қосақ болса йемәкликләрни сиңдүрүш үчүн». Коринтликлардин бәзилири бу гәпни башқа ишларға тәтбиқлап, «тенимизниң һәр қандақ еһтияжлири яки арзу-һәвәслирини халиғанчә қандурувәрсәк болиду» дәп оялайтти. Лекин, жинсий әхлақсизликкә кәлсәк бу тоғра әмәс, әлвәттә. «Рәб тән үчүндур» — адәмни һәйран қиларлиқ бу баян тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 6:14 Рим. 8:11; 2Кор. 4:14. □ 6:16 «әр-аял иккиси бир тән болиду» — бу Худаниң Адәм атимиз вә һава анимиз тоғрилиқ болған сөзи («Яр.» 2:24); бу сөз һәр бир әр-аяллик мунасивәттә әмәлгә ашурулиду. ■ 6:16 Яр. 2:24; Мат. 19:5; Мар. 10:8; Әф. 5:31. ■ 6:17 Әз. 36:26-28; 1Кор. 12:13; Яр. 2:24 □ 6:18 «Инсанларниң һәр бир садир қилған гунайи өз тениниң сиртида болиду!» — бәзи алимлар, бу сөzlәрни Павлусниң өзиниңки, дәп қарайду; амма башқа гуналимиз (мәсилән, нәпсанийәтчилик, һарақкәшлик)му тенимизгә аман тәсир йәткүзмәмду? Йәткүзиду, әлвәттә. Шуңа бизниңчә бу сөzlәрни Коринтликларниң өзлириниңки хата көзқариши дәп оялаймиз; улар бу сөзни бузуқлуқ (вә башқа «жисманий» гуналарни) қилишқа банә қилатти. Павлус уни әндиликтә уларниң хата көзқарашлирини тоғрилимақчи болувататти. □ 6:19 «Худа тәрипидин силәргә илтипат қилинған» — бизниңчә «силәргә илтипат қилинған» дегәнлик «Муқәддәс Роһ»ни көрситиду. Шундақму мүмкинчилик барки, у бу айәттики «силәрниң тениңлар» яки «ибадәтхана»ни көрситиду. ■ 6:19 1Кор. 3:16; 2Кор. 6:16; Әф. 2:21; Ибр. 3:6; 1Пет. 2:5.

Худани улуқлаңлар.■

7

Тәнһа һаят вә әр-аяллик

¹Энди һазир силәр хетиңларда оттуриға қойған соалларға келәйли, — «Әр аял затиниң тенигә тәгмисә яхшидур».□

²Дурус. Амма бузуқчиликлардин сақлиниш үчүн, һәр бир әркәкниң өзиниң аяли болсун, һәр бир аялниң өзиниң ери болсун. ³Әр аялиға нисбәтән әрлик мәжбурийитини ада қилсун, аялму еригә нисбәтән аяллик мәжбурийитини ада қилсун.□ ■ ⁴Аял өз тениниң егиси әмәс, бәлки ери униң егисидур; шуниңға охшашла, әр өз тениниң егиси әмәс, бәлки аяли униң егисидур. ⁵Пәқәт пүтүн зәһниңлар билән дуаларға берилиш мәхситидә өз мақуллуғуңлар билән вақтинчә биргә ятмаслиққа келишкәндинла башқа, әр-аял өз ара бир-бириниң жинсий һәқ-тәливини рәт қилмисун. Шундақ алаһидә мәзгилдин кейин йәнә биргә болуңлар. Болмиса, өзүңларни тутувалалмайдиғанлиғиңлардин Шәйтан силәрни аздуруш пурситини тешиши мүмкин.■ ⁶Амма мундақ дейишим буйруқ йолида әмәс, бәлки мәслиһәт йолидидур.□ ⁷Энди мән барлиқ адәмләрниң маңа охшаш бойтақ болушини халайттим; лекин бу ишта Худаниң һәммә адәмгә бәргән өз илтпати бар; бириси ундақ, йәнә бириси бундақ.□ ■ ⁸Амма мән жорисиз тәнһа яшиғанлар вә тулларға шуни ейтимәнки, мәнәк тәнһа туривәрсә яхши болиду;□ ⁹амма өзүңларни тутувалалмисаңлар, никаһлиниңлар; чүнки ишқ отида көйгәндин көрә никаһлик болған яхши.■

¹⁰Амма никаһланғанларға кәлсәк, уларға мән шуни тапилаймәнки, — (бу әмәлийәттә мениң тапилиғиним әмәс, йәнила Рәбниңки), аял еридин ажрашмисун □ ■ ¹¹(амма у ажрашқан болса, у тәнһа өтсун, яки ери билән яришивалсун); вә әрму аялини қоюп бәрмисун.

¹²Қалғанлириңларға кәлсәк, мән шуни ейтимәнки (бу Рәбниң ейтқини әмәс), қериндашниң етиқатсиз аяли болса вә аяли униң билән туруверишкә рази болса, у уни қоюп бәрмисун; □ ¹³етиқатчи аялниң етиқатсиз ери болса вә ери униң билән туруверишкә рази болса, у еридин ажришип кәтмисун. ¹⁴Чүнки етиқатсиз әр болса етиқат қилған аялда пак дәп һесаплиниду; етиқатсиз аял болса *етиқат қилған* қериндашта пак дәп һесаплиниду; болмиса,

■ **6:20** 1Кор. 7:23; Гал. 3:13; Ибр. 9:12; 1Пет. 1:18. □ **7:1** «Әр аял затиниң тенигә тәгмисә яхшидур» — «әр аял затиниң тенигә тәгмисә (жинсий мунасивәттә биргә болуш, яки той қилишни көрситиду) яхши иштур» дегән сөзләр тоғрилиқ: — Әһвалға қариганда Коринтликлар арисидә: «Той қилмай, пәқәт Рәбниң хизмитидә болуш яхши» яки «Әр-аяллик жинсий мунасивити яхши әмәс, жинсий мунасивәт өткүзүлмисун, көпрәк дуа-тилавәткә берилсун» дегәндәк гәпләр тарқалған болуши мүмкин. Павлус бу йәрдә мошу мәсилиләр тоғрилиқ сөзлимакчи. □ **7:3** «әр аялиға нисбәтән әрлик мәжбурийитини ада қилсун, аялму еригә нисбәтән аяллик мәжбурийитини ада қилсун» — «әрлик мәжбурийити», «аяллик мәжбурийити» жинсий һәқлиқни өз ичигә алиду, әлвәттә. ■ **7:3** 1Пет. 3:7. ■ **7:5** Йо. 2:16. □ **7:6** «Амма мундақ дейишим буйруқ йолида әмәс» — бу әйәттики «дейишим»ни бәзи алимлар «вақитлик айрилип туруш тоғрисидики бир тәклип, буйруқ әмәс» дәп чүшиниду, «Амма мундақ дегиним буйруқ йолида әмәс, бәлки мәслиһәт йолидидур» дәп тәржимә қилиду. Йәнә бәзиләр бизниң тәржимимиздәк «дегиним»ни Павлусниң әр-аяллик оғрулуқ һазир ейтқан барлиқ сөзлири дәп қарап, «Бу дегиним буйруқ йолида әмәс, бәлки рухсәт йолида...» дәп тәржимә қилиду (7-әйәтни көрүң). □ **7:7** «бу ишта Худаниң һәммә адәмгә бәргән өз илтпати бар» — йәни, бала-жақилиқ болуш, яки тәнһа болуш. Павлус өзи тәнһа болуп, пүтүн өмридә аилсиз һалда Худаниң хизмитидә болған. ■ **7:7** Мат. 19:12; Рос. 26:29; 1Кор. 12:11. □ **7:8** «Амма мән жорисиз тәнһа яшиғанлар вә тулларға шуни ейтимәнки...» — мошу әйәттики «жорисиз тәнһа яшиғанлар» дегән сөз грек тилида өз жорисидин (мәйли әрдин, мәйли аялдин, өлүм тәрипидин яки қанун тәрипидин) ажришип кәткәнләрни көрситиду, вә шундақла той қилмиғанларниму өз ичигә алиду. ■ **7:9** 1Тим. 5:14. □ **7:10** «Амма никаһланғанларға кәлсәк, уларға мән шуни тапилаймәнки, — (бу әмәлийәттә мениң тапилиғиним әмәс, йәнила Рәбниңки)...» — Павлус өз тәлимини Рәб Әйсаниң йәр йүзидә турған вақтидики тәлимидин айриветиду. Бу иш тоғрилиқ вә умумән бу бап үстидә «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **7:10** Мал. 2:14; Мат. 5:32; 19:9; Мар. 10:11; Луқа 16:18. □ **7:12** «Қалғанлириңларға кәлсәк, мән шуни ейтимәнки (бу Рәбниң ейтқини әмәс), ...» — Рәб Әйса йәр йүзидә болғинида бу ишлар тоғрилиқ тәлим бәрмигән еди.

пәрзентлириңлар харамдин болған болатти; амма улар энди пак болди. □ 15 Лекин етиқатсиз болған тәрәпниң кәткүси болса, у ажришип кәтсун; бундақ әһвалларда қериндаш ака-укилар, һәдә-сиңиллар *никаһ мәжбурийитигә* бағлинип қалған болмайду; қандақла болмисун Худа бизни енақ-хатиржәмликтә яшашқа чақирғандур. □ 16 Әй етиқатчи аял, ериңни етиқат қилдуруп қутулдуралайдиғанлиғиңни нәдин билисән? Әй етиқатчи әр, хотунуңни етиқат қилдуруп қутулдуралайдиғанлиғиңни нәдин билисән? □ ■

Етиқат йолиға чақирилған вақиттики салаһийәттә туривериңлар

17 Һалбуки, Рәб һәр қайсимизға қандақ тәқсим қилған болса, қандақ һаләттә чақирған болса, у шуниңда меңивәрсун; мән һәммә жамаәтләрдә шундақ йолйоруқни тапилаймән. 18 Бириси сүннәтлик һаләттә чақирилдиму? У қайта сүннәтсиз қилинмисун; бириси сүннәтсиз һаләттә чақирилдиму? У энди сүннәт қилинмисун. □ 19 Сүннәтлик болуш һеч нәрсә һесапланмас, сүннәтсиз болушму һеч нәрсә һесапланмас; *һесап болидиғини* Худаниң әмирлиригә әмәл қилиштин ибарәттур. 20 Һәр ким қайси һаләттә чақирилған болса, шу һаләттә қалсун. □ ■ 21 Сән чақирилғанда қул һалитидә едиңму? Униң билән қариң болмисун; лекин әгәр һөрлүк пурсити кәлсә, уни қолуңдин бәрмә. 22 Чүнки Рәбтә чақирилған қул болса Рәбниң һәр адимидур; униңға охшаш, чақирилип һәр болғучиму Мәсиһниң қулидур. 23 Силәр чоң бәдәл билән сетивелиндиңлар; инсанларға қул болмаңлар. ■ 24 И қериндашлар, һәр бириңлар қайси һаләттә чақирилған болсаңлар, шу һаләттә Худа билән биллә туруңлар.

Тәнһа яшаш

25 Амма никаһланмиғанлар тоғрилиқ Рәбдин буйруқ тапшурувалмидим; шундақтиму Рәбдин болған рәһим-шәпқәткә муйәссәр болғанлиғим үчүн садиқ адәм сүпитидә өз пикримни ейтимән. □ 26 Энди һазирқи қийинчиликқа қариғанда, әр кишиниң шу *тәнһа* һаләттә болушини яхши иш дәймән. □ 27 Аялға бағланған болсаң, ундақта, униң билән ажришишни ойлима; аялиңдин ажришип кәттиңму? Ундақта йәнә өйлинишни ойлима. 28 Лекин өйләнсәң, сән гуна қилған болмайсән; вә никаһланмиғанлар никаһланса, уларму гуна қилған болмайду. Амма шундақ қилса улар жиһсманий жәһәттә жапаға

□ 7:14 «Чүнки етиқатсиз әр болса етиқат қилған аялда пак дәп һесаплиниду; етиқатсиз аял болса етиқат қилған қериндашта пак дәп һесаплиниду; болмиса, пәрзентлириңлар харамдин болған болатти; амма улар энди пак болди» — бу әйәткә қариғанда, Коринттики бәзиләр «етиқатчи әр яки аялниң жориси Әйса Мәсиһкә етиқат қилмиған болса ундақта уларниң никаһи булғанған болиду, шуңа улар ажришиши керәк, шундақла балилири «һарам»дин болған болиду» дәп қарайду. Бундақ көзқараш хата. □ 7:15 «лекин етиқатсиз болған тәрәпниң кәткүси болса, у ажришип кәтсун; бундақ әһвалларда қериндаш ... никаһ мәжбурийитигә бағлинип қалған болмайду; қандақла болмисун Худа бизни енақ-хатиржәмликтә яшашқа чақирғандур» — бу муһим әйәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ 7:16 «Әй етиқатчи аял, ериңни етиқат қилдуруп қутулдуралайдиғанлиғиңни нәдин билисән? Әй етиқатчи әр, хотунуңни етиқат қилдуруп қутулдуралайдиғанлиғиңни нәдин билисән?» — бизниңчә Павлус мошу йәрдә, ишәнмиған жора никаһтин ажрашмақчи болған болса, уни етиқат қилдуруп қутқузуш пәқәт Худаниңла қилидиған ишидур, биз әжиз бәндиләрниң қилидиған иши әмәс, шуңа (жорисиниң кәткүси болса) уни әркинликкә қоювәргин, демәкчи. «Қошумчә сөз»имизни йәнә көрүң. ■ 7:16 1Пет. 3:1. □ 7:18 «Бириси сүннәтлик һаләттә чақирилдиму? У қайта сүннәтсиз қилинмисун» — бәзи Йәһудийлар мәлум сәвәпләрдин сүннитидин хижил болуп, «ят әлләрдәк болай» дәп, өзини «сүннәтсиз» көрсәтмәкчи болуп бир хил оператсийәни қилдурапти. □ 7:20 «Һәр ким қайси һаләттә чақирилған болса, шу һаләттә қалсун» — «қайси һаләттә чақирилған болса...» грек тилида «қандақ чақирилғанлиғи болса...» дейилиду. Демәк, Худа һәр биримизни Мәсиһгә чақирғинида, әһвал-һалитимизни билип, у һалитимизни Униң йолида ишләтмәкчи болиду. ■ 7:20 Әф. 4:1; Фил. 1:27; Кол. 1:10; 1Тес. 2:12. ■ 7:23 1Кор. 6:20; Ибр. 9:12; 1Пет. 1:18. □ 7:25 «... никаһланмиғанлар тоғрилиқ Рәбдин буйруқ тапшурувалмидим...» — мошу йәрдә «никаһланмиғанлар» болса һеч қачан жиһсий мунасивәт өткүзүп бақмиған пак жигит яки пак қизларни көрситиду, дәп қараймиз. Бәзи алимлар бу сөз пәқәт қизларни көрситиду, дәп қарайду. Энди 36-әйәткә қарайдиған болсақ, бу әйәт һәм жигитләрниму һәм қизларниму көрситидиғанлиғини байқаймиз. □ 7:26 «әнди һазирқи қийинчиликқа қариғанда,...» — Павлус мошу хәтни язған вақитта Рим империйәси бойичә көп сандики ишәнгүчиләр зор зиянкәшликкә учравататти.

учрайду; мениң силәрни униңдин халий қилғум бар. □ 29 Амма шуни дегүм барки, и қериндашлар — вақит қисқидур. Шуңа аяллик болғанлар аялсизлардәк болсун; □ 30 матәм тутқанлар матәм тутмиғанлардәк болсун; бәхит-хошаллиқта болғанлар бәхит-хошаллиқта болмиғанлардәк болсун; мал-мүлүк сетивалғанлар мал-мүлүксизләрдәк болсун; 31 бу дуниядики байлиқлардин бәһримән болғанлар дунияни өзиниң тәәллуқати дәп билмисун; чүнки бу дуниядики һазирқи һаләт өтүп кетиду. □ ■ 32 Амма силәрниң фәмсиз болушуңларни халаймән. Аялсиз киши болса Рәбниң ишлирини ойлайду, қандақ қилип Рәбни хурсән қилишниң фемидә болиду. ■ 33 Амма аяллик киши қандақ қилип аялини хурсән қилиш үчүн бу дуниядики ишларниң фемидә болиду; 34 Йәнә келип аял вә никаһланмиған қизниң оттурисида пәриқ бар; никаһланмиған қиз болса Рәбниң ишлириниң, қандақ қилип һәм тәндә һәм роһта пак-муқәддәс болушниң фемидә болиду; амма ятлиқ болған аял қандақ қилип ерини хурсән қилиш үчүн, бу дуниядики ишларниң фемидә болиду. 35 Амма мән бу сөзни силәрниң мәнпәәтиңларни көздә тутуп дәватимән; бойнуңларға сиртмақ селиш үчүн әмәс, бәлки ишлириңларниң гәзәл болуши, көңлүңлар бөлүнмигән һалда Рәбгә берилип Уни күтүшүңлар үчүн дәватимән.

36 Амма әгәр бириси нийәт қилған қизға нисбәтән муамиләмниң дурус болмиған йери бар дәп қариса, у қиз яшлиқ баһаридин өтүп кәткән болса, иккиси өзини тутувалалмиса, у халиқинини қилсун, у гуна қилған болмайду; улар никаһ қилсун. □ 37 Бирақ, бириси өз көңлидә муқим туруп, һеч қандақ ишқ бесими астида болмай, бәлки өз ирадисини башқуруп, көңлидә нийәт қилған қизини әмригә алмаслиқни қарар қилған болса, яхши қилған болиду. 38 Қисқиси, өйләнгәнниң өйләнгиниму яхши иш, өйләнмигәнниң өйләнмигиниму техиму яхши иш.

39 Ери һаят чағда аяли униңға бағланғандур; амма ери өлүмдә ухлиған болса, у халиған кишигә (пәқәт Рәбдә, әлвәттә) никаһлинишқа әркин болиду. □ ■ 40 Лекин қаришимчә у тул қалса, техиму бәхитлик болиду; мәндимү Худаниң Роһи бар, дәп ишинимән! □ ■

□ 7:28 «Амма шундақ қилса улар қисманий жәһәттә жапаға учрайду» — Павлусниң бу сөзи, һәр бир әр-аялликтики нормал мунасивәттә болған мушәққәт-жапалар, егиз-пәсликләр тоғрилиқ ейтилиду, дәп қараймиз. Униң үстигә әшу дәвирдики зиянкәшлик астидиму әр-аялларниң бир-биригә болған муһәббети үчүн, бир-бирини еғирчиликтин аяш үчүн тартқан дәр-әләмлири техиму еғир болуши мүмкин еди. □ 7:29 «вақит қисқидур. Шуңа аяллик болғанлар аялсизлардәк болсун...» — 31-айәттики изаһатни көрүң. □ 7:31 «... бу дуниядики байлиқлардин бәһримән болғанлар дунияни өзиниң тәәллуқати дәп билмисун; чүнки бу дуниядики һазирқи һаләт өтүп кетиду» — «вақит қисқидур» 29-31-айәтләрдә Павлус уларға барлиқ вақитни, Худаниң хизмиридә болуш пурсәтлирини қадирләшни дәвәт қилиду. Униң асасий мәнәси, мошу дуниядики бәхит-байлиқлар биздә болса улардин һозурлансақ болиду, лекин мошу аләм «бәш күнлүк» болғачқа, Худаниң хизмитидә, мәңгүлүк пайдилиқ болған ишларға қарап меңишимизға тоғра келиду, демәкчи. ■ 7:31 Йәш. 40:6; Яқ. 1:10; 4:14; 1Пет. 1:24; 1Юһа. 2:17. ■ 7:32 1Тим. 5:5. □ 7:36 «Әгәр бириси нийәт қилған қизға нисбәтән муамиләмниң дурус болмиған йери бар дәп қариса...» — «нийәт қилинған қизи» дегәнниң башқа бир чүшәнчиси «вәдиләшкән қизи». Ишқилип, бу айәт бойичә, той қилмиған әр киши көңлидә бир қизни ойлайду. Қизға «муамиләмниң дурус болмиған йери бар» дегәнлиги бәлким: (1) қизға болған ишқини сөз яки һәрикәт билән билдүрүштин өзини тутувалалмаслиқ, лекин униңға теһи ениқ вәдә қилмаслиқ, шундақла қизни қийнаш; яки (2) қизға вәдә бәргәндин кейин йәнә иккилинип вақитни кәйнигә сүрүш, шундақла қизни қийнаш; яки (3) тойниң вақитни бекиткән болсиму, улар той вақитни күтүшкә өзлирини тутувалалмиса, тойни балдуррақ қилса болиду. Қисқиси, оғул балиларниң қизларниң сөйгүси яки һессиятлири билән ойнишишиға һәргиз болмайду. Толуқ айәтниң башқа бир хил тәржимиси: «Амма әгәр бириси өзиниң тәһһалиғиға қарап намувапиқ жүргән болса, яшлиқ баһаридин өтүп кәткән болса, өзини тутувалалмиса, у халиқиничә қилсун, у гуна қилған болмайду; улар никаһ қилсун» йәнә башқа тәржимилиримү бар; «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ 7:39 «Ери өлүмдә ухлиған болса» — мошу сөз, өлүп кәткәнликни көрситиду. Тәврат-Инжіл бойичә етиқатчиларға нисбәтән өлүш пәқәт вақитлиқ ухлаш, халас. «у халиған кишигә (пәқәт Рәбдә, әлвәттә) никаһлинишқа әркин болиду» — «пәқәт Рәбдә (никаһлансун)» — (1) пәқәт етиқатчиға никаһлансун; (2) Рәбниң шәхсий йолйоруғи билән никаһлансун, дегән икки мәнәни өз ичигә елиши мүмкин. ■ 7:39 Рим. 7:2. □ 7:40 «мәндимү Худаниң Роһи бар, дәп ишинимән!» — бу кинайилиқ сөз. Коринт шәһиридики жамаәттики бәзи адәмләр өзлирини «пәйғәмбәр» һесаплап, Павлусниң сөзлирини қобил қилмайтти (14:36, 37ни көрүң). ■ 7:40 1Тес. 4:8.

8

Бутларға аталған таамлар

¹ Энди «бутларға атап нәзир қилинған таамлар» мәсилесигә келәйли. «Һәммимиздә билим бар» дәп билимиз. Хош, бирақ билим болса адәмни көрәнлитиду; меһир-муһәббәт болса адәмни қуриду. □ ² «Мениң билимим бар» дәп һесаплиған киши, әмәлийәттә һеч немини теһи билишкә тегишлик дәрижидә билмигән болиду. □ ³ Амма Худани сөйгән киши болса, у Униң тәрипидин тонулиду. □

⁴ Хош, әнди «бутларға атап нәзир қилинған таамлар» тоғрилиқ — бизгә мәлумки, «Җаһанда бут дегән һеч немә һесапланмайду», вә «бирла Худадин башқа һеч илаһ йоқтур». □ ■ ⁵ Гәрчә нурғун аталмиш илаһлар бар болсиму — мәйли улар зиминда яки асманда туриду дәп қарилишидин қәтһийнәзәр (дәрвәкә «илаһлар» көп, вә «рәб»ләр көптүр) ⁶ бирақ биз үчүн пәкәтла бир Худа, йәни Ата бардур. Униңдин барлиқ мәвжудатлар апиридә болған, бизму Униң үчүн мәвжүт болғанмиз; шуниңдәк, бирла Рәб, йәни Әйса Мәсиһ бардур. Пүткүл мәвжудатлар У арқилиқ мәвжүт, бизму У арқилиқ һаятмиз. ■

⁷ Амма бундақ билим һәммимиздә теһи йоқтур; теһи бутларға көндүрүлгинидин халас болмиған бәзи *ишәнгүчиләр* болса мошундақ таамларни «бутқа атап нәзир қилинған» дәп билип йәйду; шундақла уларниң виждани аҗиз болғачқа, булғанған болиду. ■ ⁸ Әмәлийәттә таамларниң өзлири бизни Худа билән яраштуралмайду; йемисәк бизниң кәмчилигимиз һесапланмайду, йегән болсақ артуқчиликму һесапланмайду. ■ ⁹ Бирақ һәрһалда *йейиш* әркинлигиңларниң аҗизларға путликашаң болмаслиғиға көңүл қоюңлар. ■ ¹⁰ Чүнки аҗиз бир бәндә билими бар болған сениң бутханидики дәстиханда олтирип йегәнлигиңни көрсә, ундақта у өз аҗиз вижданиға қарши һалда бутларға атап нәзир қилинған таамларни йейишкә «қурулуп күчәйтилидиған» болмамду? □ ¹¹ Шуниң билән Мәсиһ униң ниҗати үчүн өлгән, сениң қериндишиң болған бу аҗиз бәндә сениң билимиң вәҗидин һалак болиду. ■

¹² Шу йол билән қериндашларға зиян йәткүзүп гуна қилип, уларниң аҗиз вижданини зәхимләндүрүп, Мәсиһкә қарши гуна қиливатисиләр. ¹³ Шуңа, әгәр бирәр таам өз қериндишимни жиқитидиған қилтақ болса, қериндишимни жиқитмаслиғим үчүн мән мәңгүгичә гөшни қәтһий йемәймән. ■

□ **8:1** «Энди «бутларға атап нәзир қилинған таамлар» мәсилесигә келәйли» — Коринт шәһиридикиләрниң көпинчиси болса бутпәрәс болуп, улар бутларға чоқунуш үчүн бутқа атап нәзир қилинған гөшни йәйтти. Коринтликларниң той вә башқа мурасимлириму бутханиларда өткүзүлүп, бутқа атап нәзир қилинған гөшләр дәстиханға қоюлатти. У чағларда бундақ гөшни йейиш-йемәслик яки бутханида өткүзүлгән мурасимларға қатнишиш-қатнашмаслиқ етиқатчилар үчүн чоң бир мәсилә болған. **«меһир-муһәббәт болса адәмни қуриду»** — «роһий қуруш» («адәмни қуруш») тоғрилиқ «Римликларға»дики кириш сөз»имизни көрүң. □ **8:2** ««Мениң билимим бар» дәп һесаплиған киши, әмәлийәттә һеч немини теһи билишкә тегишлик дәрижидә билмигән болиду» — бу әҗайип баян тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **8:3** «Амма Худани сөйгән киши болса, у Униң тәрипидин тонулиду» — «Худа тәрипидин тонулиду» — бәлким, Худа уни билип «бу киши Мениң адимим» дәп етирап қилиду, демәкчи. □ **8:4** ««Җаһанда бут дегән һеч немә һесапланмайду» вә «бирла Худадин башқа һеч илаһ йоқтур»» — 1-әйәттики «Һәммимиздә билим бар», «бу дуняда бут дегән һеч нәрсә әмәс» вә «Худадин башқа һеч илаһ йоқтур» бәлким бу Коринт җамаитидикиләр өзлириниң шуаридәк дайим ейтидиған сөзләр еди. ■ **8:4** Қан. 4:39; Рим. 14:14; 1Кор. 10:19; әф. 4:6. ■ **8:6** Мал. 2:10; Юһ. 13:13; 1Кор. 12:3; әф. 4:6; Фил. 2:11. ■ **8:7** 1Кор. 10:28. ■ **8:8** Рим. 14:17. ■ **8:9** Гал. 5:13. □ **8:10** «Чүнки аҗиз бир бәндә билими бар болған сениң бутханидики дәстиханда олтирип йегәнлигиңни көрсә, ундақта у өз аҗиз вижданиға қарши һалда бутларға атап нәзир қилинған таамларни йейишкә «қурулуп күчәйтилидиған» болмамду?» — бу әйәт тоғрилиқ икки еғиз гәп қилиш керәк. Биринчи, кона заманларда көп бутханиларға мунасивәтлик «ашханилар», «ресторанлар» бар еди. Мәхсити бутпәрәслик әмәс, бәлким пәкәт пайда көрүштин ибарәт еди. Амма сатқан таамларниң көпинчиси бәлким хәлиқләр шу бутханида бутларға атап қилған нәрсиләр болуши мүмкин еди. Шуниң билән бир вақитта нурғун кишиләр бундақ таамни йейишниң өзини «саваблиқ иш», «тәләйлик иш» дәп қариши мүмкин. Иккинчи, Павлусниң «униң виждани... **«қурулуп күчәйтилидиған»** дегән сөзи кинайилик гәп. Мәзкур сөзни жуқуриқи «муһәббәт (адәмни, йәни адәмниң роһини) қуриду» дегән сөз билән селиштуришимиз керәк. «Муһәббәтниң қуруши»ниң нәтиҗиси яхши, әлвәттә; лекин мошу әйәттә «билими бар» адәмниң һәрикити аҗиз қериндишини өз вижданиға хилаплиқ қилишкә «қуруп күчәйтиду». ■ **8:11** Рим. 14:15. ■ **8:13** Рим. 14:21; 2Кор. 11:29.

9

Павлусниң көп расуллуқ һәқ-һоқуқлирини ишләтмәслиги

1 Мән әркин әмәсму? Мән расул әмәсму? Мән Рәббимиз Әйса Мәсиһни көргән әмәсму? Силәр өзүңлар мениң Рәбдә болған әжрим әмәсму? □ ■ 2 Эгәр башқиларға нисбәтән расул дәп һесапланмисам, мән һеч болмиғанда силәргә расул болдум; чүнки өзүңлар Рәбдә мениң расул болғанлиғимни тәстиқлиған мөһүрдурсиләр.

3 Мени сүрүштә қилмақчи болғанларға болған жававим мундақ: — □ 4 Бизләрниң йәп-ичишкә һоқуқимиз бар әмәсму? □ ■ 5 Бизниң башқа расуллар, Рәбниң Өз инилири вә Кефасниң қилғинидәк, етиқатчи бир сиңилни әрмимизгә елип сәпәрдә һәмраһ қилип жүрүш һәққимиз йоқму? □ ■ 6 Әжәба, пәқәт Барнабас билән мениңла әмгәк қилмаслиққа һоқуқимиз йоқму? 7 Ким хиражәтни өзи төләп әскәр болуп жәңгә чиқиду? Ким үзүмзар бена қилип униң мевисидин йемәйду? Қайси пада баққучи падиниң сүтидин ичмәйду? ■

8 Бу дегәнлирим пәқәт инсаний көзқараш бойичә ейтилғанму? Тәврат-қанунниң өзидиму охшаш дейилгән әмәсму?! 9 Чүнки Мусаға чүшүрүлгән қанунда: «Хаман тәпкән өкүзниң ағзиға көшәк салма» дәп пүтүлгәндур. Худа өкүзләргила көйүнгәнму, □ ■ 10 яки буни пәқәт бизләрни дәп ейтқанму? Шүбһисизки, бу сөzlәр бизләр үчүн пүтүлгәндур; шуниң үчүн йәр һайдиғучи үмүттә һайдишигә тегишлик, шундақла хаман тәпкүчиму һосулдин бәһримән болуш үмүтидә ишләшкә тегишликтур. □ 11 Биз силәргә роһий бәхит-бәрикәтләрни терип, силәрдин маддий жәһәттин жиғивалсақ бу чәктин ешип кәткәнлик боламду? ■ 12 Башқа хизмәтчиләр силәрдә мошу һоқуқни ишләткән йәрдә, биз шундақ қилсақ техиму болидиғу? Амма Мәсиһниң хуш хәвиригә һеч тосалғу болмисун дәп, биз бу һоқуқни һеч қачан ишлитип бақмидуқ; әксичә, һәр қандақ ишларға чидап келиватимиз.

□ ■ 13 Ибадәтханидики муқәддәс ишлар үчүн ишлигүчиләрниң ибадәтханиға аталған һәдийәләрдин йәйдиғанлиғини, қурбанғаһта хизмәт қиливатқанларниң қурбанлиқлардин үлүшини алидиғанлиғини билмәмсиләр? ■ 14 Шуниңға охшаш, Рәб хуш хәвәрни жақалиғучиларниң жени хуш хәвәрдин беқилсун дәп бекиткәндур. □ ■

15 Амма мән болсам бу һоқуқларниң һеч қайсисини ишлитип бақмидим. һәм һазирму мошу һоқуқтин падилинай дәп мошуларни йезиватқиним йоқ! Чүнки мән башқиларниң мени бу пәхирлинидиғанлиримдин мәһрум қилғинидин көрә өлгиним түзүк! □ 16 Чүнки мениң хуш хәвәрни жақалишимда пәхирләнғидәк иш йоқ; чүнки униң мәжбурийити мени бесип туриду; хуш хәвәрни жақалимисам һалимға вай! 17 Чүнки эгәр уни халис қилсам, буниңдин маңа

□ 9:1 «Мән әркин әмәсму? Мән расул әмәсму? Мән Рәббимиз Әйса Мәсиһни көргән әмәсму? Силәр өзүңлар мениң Рәбдә болған әжрим әмәсму?» — Павлус бу бапта бәзи адәмләрниң униңға «уни қил, буни қил» дейишигә «мән әркин адәм» дәп жавап бериду. ■ 9:1 Рос. 9:3,17; 22:14,18; 23:11; 1Кор. 4:15; 15:8; 2Кор. 12:2.

□ 9:3 «Мени сүрүштә қилмақчи болғанлар...» — бу сөз Коринт жамаитидә, Павлус һәқиқий расул әмәс, дәп жүргән бәзи адәмләрни көрситиду. □ 9:4 «Бизләрниң йәп-ичишкә һоқуқимиз бар әмәсму?» — расуллар хуш хәвәрни тарқитиш хизмитигә алаһидә айрилип чиққачқа, жамаәтләрдин йемәк-ичмәк жәһәттә, йәни иқтисадий жәһәттики ярдәмгә еришишкә һоқуқлуқтур. Амма Павлус вә хизмәтдиши Барнабас Коринт шәһиридә шундақ һоқуқни ишләтмигән. Кейинки айәтләрни көрүң. ■ 9:4 1Кор. 9:14; 1Тес. 2:6; 2Тес. 3:9. □ 9:5 «Бизниң башқа расуллар, Рәбниң Өз инилири вә Кефасниң қилғинидәк, етиқатчи бир сиңилни әрмимизгә елип сәпәрдә һәмраһ қилип жүрүш һәққимиз йоқму?» — демәк, расуллар өзлири вә бала-жақилириму жамаәтниң иқтисадий ярдимигә һоқуқлуқтур. ■ 9:5 Мат. 8:14. ■ 9:7 Юһ. 21:15; 1Кор. 3:6, 7, 8; 2Кор. 10:4; 1Пет. 5:2. □ 9:9 «Хаман тәпкән өкүзниң ағзиға көшәк салма» — «Қан.» 25:4. ■ 9:9 Қан. 25:4; 1Тим. 5:18. □ 9:10 «Шуниң үчүн йәр һайдиғучи үмүттә һайдишигә тегишлик, шундақла хаман тәпкүчиму һосулдин бәһримән болуш үмүтидә ишләшкә тегишликтур» — «Ам.» 9:13. ■ 9:11 Рим. 15:27; Гал. 6:6. □ 9:12 «... Мәсиһниң хуш хәвиригә һеч тосалғу болмисун дәп, биз бу һоқуқни һеч қачан ишлитип бақмидуқ; әксичә, һәр қандақ ишларға чидап келиватимиз» — ғәлитә йери шуки, бәзиләр «Павлус вә Барнабас һәқиқий расуллар әмәс, чүнки улар биздин пул сорап бақмиған!» дегән. ■ 9:12 Рос. 20:33; 2Кор. 11:9; 12:13. ■ 9:13 Қан. 18:1. □ 9:14 «... Хуш хәвәрни жақалиғучиларниң жени хуш хәвәрдин беқилсун» — демәк, хуш хәвәрни қобул қилғанлар тәрипидин қамдалсун. ■ 9:14 Лав. 19:13; Қан. 24:14; 25:4; Мат. 10:10; Луқа 10:7; 1Тим. 5:18. □ 9:15 «мән башқиларниң мени бу пәхирлинидиғанлиримдин мәһрум қилғинидин көрә өлгиним түзүк!» — «бу пәхирләнгиним» дәл униң хуш хәвәрни һеч қандақ инғам-һәдийәни қобул қилмай жақалиғанлиғини көрситиду.

инъам болиду; амма өз ихтиярим билән болмиса, бу пәкәт мениң ғождарлиқ бурчини ада қилғиним болиду, халас.

¹⁸ Шундақ экән, мениң инъамим зади немә болиду? Мениң инъамим дәл шуки, хуш хәвәр жакалиқинимда мән хуш хәвәргә кишиләрни һәқсиз ериштүримән — демәк, инъамим хуш хәвәр йәткүзүштики тегишлиқ *һәқ елиш* һоқуқлиримни һеч ишләтмәслигимдин ибарәттур.

¹⁹ Чүнки һәммә адәмниң илкидин әркин болуп, өзүмни көпчиликкә қул қилдим; шу йол билән техиму көпрәк адәмләрни қайил қилип қутқузсам дәймән. ²⁰ Йәһудийларни қайил қилип қутқузуш үчүн Йәһудийларға нисбәтән Йәһудийға охшаш болдум; Тәврат қануни астида турғанларни қайил қилип қутқузуш үчүн (Тәврат қануни астида турған болмисамму) Тәврат қануни астида турғанларға нисбәтән Тәврат қануни астида турғанға охшаш болдум; ■ ²¹ Тәврат қанунида болмиғанларни қайил қилип қутқузуш үчүн Тәврат қанунида болмиғанларға нисбәтән (Худа алдида қанунсиз болмай, бәлки Мәсиһниң қануниға бойсунушум билән) мән Тәврат қанунида болмиғанларға охшаш болдум; □ ■ ²² аҗизларни қайил қилип қутқузуш үчүн аҗизларға өзүм аҗиздәк болдум; мүмкин қәдәр көпрәк адәмни қутқузуш үчүн мән һәр қандақ адәмгә қарита шундақ адәм болдум. □ ■ ²³ Өзүмниң хуш хәвәрдин несивәм болуши үчүн уни дәп һәммә ишни қилимән.

²⁴ Бәйгигә чүшкәнләрниң һәммиси жүгүришиду, амма пәкәт бирила мукапатқа еришидигинини билмәмсиләр? Ғәлибә қазиниш үчүн жүгүрүңлар. ■ ²⁵ Мусабиқидә елишқучиларниң һәммиси өзини һәр җәһәттин тизгинләйду; улар пәкәт бир чирип кетидиған таҗға еришиш үчүн шундақ қилиду, амма биз болсақ чиримас таҗ үчүн шундақ қилимиз. □ ■ ²⁶ Шуңа мән нишансиз адәмдәк жүгүрүватмаймән; мушт атсам һаваға атидиған адәмдәк болмаймән. ²⁷ Униң орниға мән өз тенимни уруп өзүмгә көндүрүп, уни өзүмгә қул қилимән; ундақ қилмиғанда, башқиларға тәлим җакалап туруп өзүм лаяқәтлик болмай қелишим мүмкин.

10

Исраилларниң Мисирдин чиқип, чөл-баявандин өткәндики вақиәләрдин савақ елишимиз керәк

¹ Чүнки, и қериндашлар, мән силәрниң ата-бовилиримизниң һәммисиниң булут астида жүргәнлигини вә һәммисиниң деңиздин өтүп маңғанлигини хәвәрсиз жүрүшүңларни халимаймән; ■ ² уларниң һәммиси булутта һәм деңизда Мусаниң йетәкчилигигә чөмүлдүрүлгән; □ ■ ³ уларниң һәммиси охшаш роһий таамни йегән, ■ ⁴ һәммиси охшаш роһий ичимликни ичкән; чүнки улар өзлиригә *һәмраһ* болуп әгишип жүргән роһий уюлташтин ичәтти (әмәлийәттә, мошу уюлташ Мәсиһниң Өзи еди); ■ ⁵ шундақтиму, Худа

■ **9:20** Рос. 16:3; 18:18; 21:23. □ **9:21** «Тәврат қанунида болмиғанлар» — демәк, Йәһудий әмәсләр. Улар Тәврат қанунини билмәйду яки уни етирап қилмиғанлардур. «Мәсиһниң қануни» — Муқәддәс Роһта яшап «Пәрвәрдигар Худайиңни пүтүн қәлбиң билән, пүтүн җениң билән вә пүтүн күчүң билән сөйгин» вә «хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөйгин» дегәндин ибарәт, әлвәттә. ■ **9:21** Гал. 2:3. □ **9:22** «аҗизларни қайил қилип қутқузуш үчүн аҗизларға өзүм аҗиздәк болдум» — «аҗизлар» бәлким Худа тоғрисидаки билимни тонуп йәтмигәнликтин виждани асанла азаплинидиған етиқатчиларни, яки етиқати күчлүк әмәсләрни көрситиду. ■ **9:22** Рим. 15:1; 1Кор. 10:33; Гал. 6:1. ■ **9:24** Гал. 2:2; 5:7; Фил. 2:16; 2Тим. 4:7; Ибр. 6:18. □ **9:25** «Мусабиқидә елишқучиларниң һәммиси өзини һәр җәһәттин тизгинләйду; улар пәкәт бир чирип кетидиған таҗға еришиш үчүн шундақ қилиду...» — әслидики «Олимпия»дики ғалиплар йопурмақ-гүлләрдин ясалған таҗға еришәтти. ■ **9:25** 2Тим. 2:4; 4:7,8; 1Пет. 4:1; 5:4. ■ **10:1** Мис. 13:21; 14:22; Чөл. 9:18; Қан. 1:33; Йә. 4:23; Нәһ. 9:12,19; Зәб. 77:13,14; 104:39. □ **10:2** «уларниң (силәрниң ата-бовилириңлар, 1-айәтни көрүң) һәммиси булутта һәм деңизда Мусаниң йетәкчилигигә чөмүлдүрүлгән» — мошу (1-2-айәттә хатириләнгән) вақиәләрни техиму яхши чүшиниш үчүн «Мисирдин чиқиш» 14-бапни көрүң. «Муса» Муса пәйғәмбәр, әлвәттә. Мошу муһим айәт үстидә вә бу баптики башқа мисаллар тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **10:2** Мис. 13:20-22; 14:19, 20. ■ **10:3** Мис. 16:15. ■ **10:4** Мис. 17:6; Чөл. 20:11; Зәб. 77:15.

уларниң көпинчисидин рази болмиған еди; чўнки «Уларниң *жәсәтлири* чөл-баяванда чечилип қалған». □ ■

⁶Амма бу ишлар уларниң бешиға бизләрғә савақ-бешарәт болсун үчүн чүшкән еди; буниңдин мәхсәт, бизниң уларниң яман ишларға һәвәс қилғинидәк һәвәс қилмаслиғимиз үчүндур. ■

⁷Силәр йәнә уларниң бәзилиригә охшаш бутқа чоқунидиғанлардин болмаңлар; булар тоғрилиқ: «Хәлиқ йәп-ичишкә олтарди, андин кәйп-сапаға турди» дәп пүтүлгән. □ ■ ⁸Биз

йәнә уларниң бәзилириниң бузуқчилик қилғинидәк бузуқчилик қилмайли; чўнки шу вәжидин улардин жигирмә үч миң киши бир күндила өлди. □ ■ ⁹Йәнә уларниң бәзилириниң

Мәсиһни синиғинидәк Мәсиһни синимайли; чўнки шу сәвәптин улар иланлар чеқиши билән һалак болди. □ ■ ¹⁰Йәнә уларниң бәзилири ағринғандәк ағринип қақшимаңлар — нәтижидә,

улар жан алғучи *пәриштә* тәрипидин өлтүрүлди. □ ■ ¹¹Әнди бу вақиәләрниң һәммиси уларниң бешиға бешарәтлик мисаллар сүпитидә чүшкән вә ахирқи заманлар бешимизға келиватқан бизләрниң улардин савақ-ибрәт елишимиз үчүн хастириләнгән еди. □ ■ ¹²Шуниң

билән «Мән *етиқатта* чиң тирәп турмақтимән» дегән киши өзиниң жиқилип кетишидин һези болсун! ¹³Силәр дуч кәлгән синақларниң һәммисигә башқа адәмләрму охшаш

дуч кәлгән. Вә Худа болса вәдисидә турғучидур, У силәрни көтирәлмигидәк синақларға учратмайду, бәлки синақ бешиңларға чүшкәндә, шуниң билән тәң униңдин өтүп қутулуш йолини яритип бериду; силәр шуниң билән униңға бәрдашлиқ беридиған болисиләр. □ ■

¹⁴Шу сәвәптин, сөйүмлүклирим, бутпәрәсликтин қечиңлар!

¹⁵Силәрни әқил-һоши жайида кишиләр дәп қарап шуни ейтиватимән; сөзлигәнлиримни баһалап беқиңлар: — ¹⁶Биз бәрикәтлик болсун дәп тилигән, бәрикәтлик жамдики шарапни

ичкинимиз, Мәсиһниң қенидин ортақ бәһирләнгинимиз әмәсму? Бизниң ошутқан нанни йегинимиз, Мәсиһниң тенидин ортақ бәһирләнгинимиз әмәсму? □ ■ ¹⁷Биз нурғун болсақму

бир нан, бир тәндурмиз; чўнки һәммимиз шу бир нандин несивә алимиз. □ ■ ¹⁸Жисманий Исраилға қараңлар; қурбанлиқларни йегәнләр қурбанғаңқа несипдашлар әмәсму? ¹⁹Әнди

немә демәкчимән? Бутқа атап сунулған қурбанлиқниң бирәр әһмийити бармиду? Бутниң бирәр әһмийити бармиду? ■ ²⁰Яқ, бирақ кабирлар бутларға сунған қурбанлиқларни Худаға

әмәс, бәлки жинларға атайду. Мән силәрниң жинлар билән ортақ несипдаш болушүңларни халимаймән. □ ■ ²¹Рәбниң жамидин вә жинларниң жамидин тәң ичкүчи болсаңлар

болмайду; Рәбниң дәстихиниға вә жинларниң дәстихиниға тәң дахил болсаңлар болмайду. ²²Рәбниң һәсәт-ғәзивини қозғимақчимизму? Биз Униңдин күчлүкму-я?

□ **10:5** «Уларниң *жәсәтлири* чөл-баяванда чечилип қалған» — «Чөл.» 14:16, 32. ■ **10:5** Чөл. 26:65. ■ **10:6** Чөл.

11:4,33; Зәб. 105:14. □ **10:7** «Хәлиқ йәп-ичишкә олтарди, андин кәйп-сапаға турди» — мошу йәрдики «кәйп-сапа» бәлким бутпәрәслик һәм униңға бағланған шәһванийәтни көрситиду. «Пүтүлгән» — «Муқәддәс Китапта пүтүлгән», әлвәттә («Мис.» 32:6). ■ **10:7** Мис. 32:6. □ **10:8** «Биз йәнә уларниң бәзилириниң бузуқчилик қилғинидәк бузуқчилик

қилмайли; чўнки шу вәжидин улардин жигирмә үч миң киши бир күндила өлди» — бу вақиә «Чөл.» 25:1-9дә харитиләнгән. ■ **10:8** Чөл. 25:1, 9; Зәб. 105:28-29 □ **10:9** «Йәнә уларниң бәзилириниң Мәсиһни синиғинидәк

Мәсиһни синимайли; чўнки шу сәвәптин улар иланлар чеқиши билән һалак болди» — «Чөл.» 21:1-9ни көрүң. ■ **10:9** Чөл. 21:5; Зәб. 105:14. □ **10:10** «Йәнә уларниң бәзилири ағринғандәк ағринип қақшимаңлар — нәтижидә,

улар жан алғучи *пәриштә* тәрипидин өлтүрүлди» — «Чөл.» 16:41-50ни көрүң. ■ **10:10** Мис. 16:2; 17:2; Чөл. 14:36; Зәб. 105:25-26 □ **10:11** «бу вақиәләрниң һәммиси уларниң бешиға бешарәтлик мисаллар сүпитидә чүшкән»

— «бешарәтлик мисаллар»: «қошумчә сөз»имиздә биз бу бап тоғрилиқ сөзлигинимиздә бу тема тоғрилиқму тохтилимиз. ■ **10:11** Рим. 15:4; 1Кор. 9:10; Фил. 4:5; Ибр. 10:25. □ **10:13** «Силәр дуч кәлгән синақларниң һәммисигә башқа

адәмләрму охшаш дуч кәлгән» — әйни тексттә: «Силәр дуч кәлгән синақлардин һеч қайсиси пүткүл инсанийәткә ортақ әмәс» дегән шәклидә ипадилиниду. ■ **10:13** 1Кор. 1:8; 1Тес. 5:24; 2Пет. 2:9. □ **10:16** ««бәрикәтлик жам» ... «ошутқан нан»» — «бәрикәтлик жам» вә «ошутқан нан» дегәнләр «Рәбниң зияпити» яки «Рәбниң ғизаси»дин ибарәттур. «Рәбниң зияпити» яки «Рәбниң дәстихини» тоғрилиқму 11:23-34ни көрүң. □ **10:17** «Биз нурғун болсақму

бир нан, бир тәндурмиз; чўнки һәммимиз шу бир нандин несивә алимиз» — башқа бир хил тәржимиси: «Нан бир болғачқа, бизму бир тән болимиз; чўнки һәммимиз бир нандин несивә алимиз». ■ **10:17** Рим. 12:5; 1Кор. 12:27.

■ **10:19** 1Кор. 8:4. □ **10:20** «кабирлар бутларға сунған қурбанлиқларни Худаға әмәс, бәлки жинларға атайду»

— «кабирлар» грек тилида «таипиләр» яки «әлләр». ■ **10:20** Лав. 17:7; Қан. 32:17.

23 «Һәммә нәрсә һалалдур», амма һәммә нәрсә пайдилиқ болувәрмәйду; «Һәммә нәрсә һалалдур», амма һәммә нәрсә адәмниң *етиқатини* қуралмайду. □ ■ 24 Энди һеч ким өз мәнпәәтини издимисун, бәлки өзгиләрниңкини издисун. ■ 25 Гөш базирида сетилған һәр бир нәрсини вижданиңларни дәп олтармай, һеч немини сүрүштә қилмай йәвериңлар. 26 Чүнки «Жаһан вә униңға толған һәммә мәвжудатлар Пәрвәрдигарға мәнсүптүр» дәп пүтүлгән. □ ■ 27 Амма етиқат қилмиғанларниң бирәрси сени зияпәткә тәклип қилса вә көңлүң тартса, алдиңға қоюлған һәммини вижданиңни дәп олтармай йәвәр; ■ 28 амма бириси саңа: «Бу бутларға аталған қурбанлиқ таами» десә, ундақта уни йемә; немишкә десәң, бу ишни саңа ейтқан адәмниң сәвәви үчүн, шундақла вижданиң сәвәви үчүндүр; □ 29 мән дегән виждан сениңки әмәс, бәлки һелиқи кишиниң виждани; мениң әркинлигимгә башқиларниң виждани тәрипидин яман дәп баһа берилишиниң һажити барму? 30 Мән тәшәккүр ейтип йесәм, тәшәккүр ейтқан нәрсини дурус йегиним түпәйлидин яман дәп қарилишимниң немә һажити? □ ■ 31 Шуңа силәр немини йесәңлар, немини ичсәңлар яки һәр қандақ башқа ишларни қилсаңлар, һәммә ишларни Худаға шан-шәрәп кәлтүрүлсун дәп қилиңлар. ■ 32-33 Мән өзүм һәммәйләнни һәммә ишта мәннун қилишқа интилгинимдәк, өз мәнпәәтим үчүн әмәс, бәлки көпчиликниң мәнпәәти, уларниң қутқузулуши үчүн интилгинимдәк, һеч кимниң алдиға — Йәһудийлар болсун, греклар болсун, Худаниң жамаитидикиләр болсун алдиға путликашаң болмаңлар. Мән Мәсиһни үлгә қилғинимдәк, силәрму мени үлгә қилиңлар.■

11

Ибадәт қаидилири

1-2 Энди силәрни шуниң үчүн тәрипләймәнки, и қериндашлар, һәммә ишларда силәр мени әсләп туруватисиләр, мән силәргә тапшурғинимдәк, көрсәтмиләрни тутуп келиватисиләр.■ 3 Амма мән силәрниң һәр әрниң беши Мәсиһдур, аялниң беши әрдур вә Мәсиһниң беши Худадур дәп билишиңларни халаймән.□ ■ 4 Шуңа, *ибадәткә қатнашқанда*, һәр қандақ әр бешиға бир нәрсә артқан һалда дуа қилса яки бешарәт бәрсә, у өз бешиға һөрмәтсизлик қилған болиду.□ 5 Амма *ибадәткә қатнашқанда*, һәр қандақ аял бешиға бирәр нәрсә артмиған һалда дуа қилса яки бешарәт бәрсә, у өз бешиға һөрмәтсизлик қилған болиду; бундақ аялниң чечи чүшүрүветилгән, *рәсва қилинған* аялдин пәрқи йоқтур.□ 6 Аял кишиниң бешиға артқини йоқ болса, чачлири чүшүрүветилсун; аялға нисбәтән чачлириниң кесиветилиши

□ 10:23 «Һәммә нәрсә маңа һалалдур» — бу сөз-ибарә бәлким Коринтликлар ишлитиватқан Инжилдики йемәк-ичмәкләр тоғрилиқ тәлимләрниң қисқартилмиси болуши мүмкин. Бу һәқиқәткә йеқин болғини билән, Павлус һазир уларға йемәк-ичмәкләр тоғрилиқ башқа тәрәпләрдинму ойлаш керәк, дәп тәлим бәрмәкчи. ■ 10:23 1Кор. 6:12. ■ 10:24 1Кор. 13:5; Фил. 2:4. □ 10:26 «Жаһан вә униңға толған һәммә мәвжудатлар Пәрвәрдигарға мәнсүптүр» — «Зәб.» 23:1 вә 49:12, 88:12. ■ 10:26 Мис. 19:5; зәб. 23:1; 49:12, 88:12 ■ 10:27 Луқа 10:7; 1Кор. 8:7. □ 10:28 «Бириси саңа: «бу бутларға аталған қурбанлиқ таами» десә,...» — дегүчиниң көрсәтмәкчи болғини бәлким: (1) «Сән ишәнгүчи әмәсму, бундақ бутларға четишлиқ нәрсини йемәслигиң керәк» яки (2) «Бу алаһидә бутларға нәзир қилинған, шуңа уни йесәң, саңа алаһидә бәрикәт болиду!». «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. □ 10:30 «Мән тәшәккүр ейтип йесәм, тәшәккүр ейтқан нәрсини дурус йегиним түпәйлидин яман дәп қарилишимниң немә һажити?» — мошу муһим принцип тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 10:30 Рим. 14:6; 1Тим. 4:3. ■ 10:31 Кол. 3:17. ■ 10:32-33 Рим. 14:13; 1Кор. 9:22. ■ 11:1-2 1Кор. 4:16; Фил. 3:17; 1Тес. 1:6; 2Тес. 3:9. □ 11:3 «аял (яки қиз)ниң беши әрдур» — той қилғанда униң беши өз ери, әлвәттә; турмушқа чиқмиған болса униң атиси; тәнһа, тул яки ажрашқан қиз-аяллар болса, уларниң беши (бар болса) жамаәттики ақсақаллар болиду. ■ 11:3 Юһ. 14:28; 1Кор. 3:23; 15:27; әф. 5:23. □ 11:4 «ибадәткә қатнашқанда, һәр қандақ әр бешиға бир нәрсә артқан һалда ... бешарәт бәрсә» — «бешарәт бәрсә» — «Худаниң вәһийисини йәткүзсә», яки «пәйғәмбәрлик сөз қилса...» дегәнлик. «Өз бешиға һөрмәтсизлик қилиду» — демәк, Мәсиһгә бәһөрмәтлик қилиду. □ 11:5 «...у өз бешиға һөрмәтсизлик қилиду» — демәк, өз еригә яки жамаәтниң ақсақаллириға һөрмәтсизлик қилиду. «бундақ аялниң чечи чүшүрүветилгән, рәсва қилинған аялдин пәрқи йоқтур» — кона заманларда аяллар бузуқчилик қилған болса, уларни жазалаш усули аялни рәсва қилип чечини чүшүрүветиштин ибарәт еди.

яки чүшүрүветилиши уятлик иш болса, энди униң бешиға бирәр артқини болсун. ■ 7 Чүнки әр киши болса бешини япмаслиғи керәк; чүнки у Худаниң сүрәт-образи вә шан-шәривидур; амма аял киши болса әрниң шан-шәривидур. □ ■ 8 Чүнки әр болса аялдин әмәс, бәлки аял әрдиндур. □ ■ 9 Шуниндәк әр киши аял үчүн әмәс, аял киши әр үчүн яритилгандур. 10 Бу сәвәптин, һәм пәриштиләрниң сәвәвидин аял киши бешида һоқуқниң бәлгисигә егә болуши керәк. □ 11 һалбуки, Рәбдә аял әрсиз болмас вә әр аялсиз болмас; 12 чүнки аял әрдин чиқирилғинидәк, әр аял арқилиқ туғулиду; лекин һәммә иш Худадиндур. 13 Өз көңлүңларда баһа бериңлар; аялларниң бешиға бир нәрсә артмай туруп Худаға дуа қилиши мувапиқму? 14 Тәбиәтниң өзи силәргә әр кишиниң узун чачлири болса униңға уят екәнлигини үгәтмидиму? 15 Амма аял кишиниң узун чачлири болса, бу униңға шан-шәрәп болиду; чүнки униң узун чачлири униңға безәк-йепинча болсун дәп тәқдим қилинған. 16 Бирисиниң бу ишлар тоғрилиқ талаш-тартиш қилғуси болса, шуни билсунки, бизләрдә һәм Худаниң жамаәтлиридимү шулардин башқа һеч қайдиләр йоқтур. ■

Рәбниң дәстихини тоғрилиқ

17 Амма һазир демәкчи болған иш, йәни силәр жиғилған сорунларға кәлсәк, униңда силәрни тәриплимәймән; чүнки жиғилғиниңларниң нәтижиси пайдилиқ әмәс, бәлки зиянлиқ болуватиду. 18 Чүнки биринчидин, силәр жамаәттә жиғилғиниңларда, араңларда гуруһларға бөлүнүшләр болғанлиғини аңлидим; бу гәпкә қисмән ишәндим. 19 Араңларда бөлүнүшләр пәйда болмай қалмайду. Ундақ болмиғанда араңларда кимниң лаяқәтлик болғанлиғини көрүвалғили болмайтти. □ ■ 20 Силәр бир йәргә жәм болғиниңларда, силәр һәқиқәтән «Рәбниң зияпити»дин йемәйсиләр. ■ 21 Чүнки йегиниңларда һәр бириңлар башқиларниң йейишини күтмәйла өзүңлар елип кәлгән ғизани йәверисиләр-дә, бириси ач қалиду, йәнә бириси мәс болуп кетиду. □ 22 Йәп-ичишкә өз өйлириңлар йоқму? Худаниң жамаитини көзгә илмай, йоқсулларни хижаләткә қоймақчимусиләр? Силәргә немә десәм болар? Силәрни тәрипләмдимән? Яқ, силәрни тәриплимәймән. □

■ 11:6 Чөл. 5:18; Қан. 22:5. □ 11:7 «Чүнки әр киши болса бешини япмаслиғи керәк; чүнки у Худаниң сүрәт-образи вә шан-шәривидур; амма аял киши болса әрниң шан-шәривидур» — бу айәттин (вә шундақла 4-6-айәтләрдин) Павлусниң адәттики әһваллар әмәс, бәлки ибадәт сорунлири тоғрилиқ сөзләватқанлиғи ениқ туриду; бу униң әрләргә талаға чиққанда һәр қандақ бөкләрни кийишини мәнъи қилғини әмәс! Униң бу сөзлиридә аялларниң талада жүргәндә ромал-яғлиқ артиш-артмаслиғи тоғрисидимү гәп йоқ. ■ 11:7 Яр. 1:26,27; 5:1; 9:6; Кол. 3:10. □ 11:8 «чүнки әр болса аялдин әмәс, бәлки аял әрдиндур» — оқурмәнләрниң есидә барки, Худа һава анимизни Адәм атимизниң тенидин қовурғисини елип ясаған. «Яр.» 2-бапни көрүң. ■ 11:8 Яр. 2:18, 21. □ 11:10 «пәриштиләрниң сәвәвидин аял киши бешида һоқуқниң бәлгүсигә егә болуши керәк» — «пәриштиләрниң сәвәвидин» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. Биз бу айәтләр (1-16)ни тәпсилией һалда шәрһләймиз. ■ 11:16 1Тим. 6:4. □ 11:19 «Араңларда бөлүнүшләр пәйда болмай қалмайду...» — аз болмиған алимлар Павлусниң бу жүмлиси кинайилиқ, Коринтликларни тәнқид қилидиған алаһидә сөзләр, дәп қарайду. Бизмү мошу көзқарашқа майилмиз; чүнки Инжилда тилға елинған башқа жамаәтләр арисидә әһвал ундақ әмәс еди; әксичә, уларниң бирлиги хелә күчлүк еди (мәсилән, Филиппи шәһиридики жамаәттә). Қандақла болмисун, мәлум жамаәттики ишәнгүчиләрниң көпинчиси Коринттики жамаәттәк «Роҳқа тәвә» әмәс, бәлки «әткә тәвә», «етикатта бовақлар» болса, ундақта «бөлүнүшләр» пәйда болмай қалмайду. Бундақ әһвал һәқиқәтән Рәбниң йолини издигүчиләргә көпрәк бесим берип, уларниң Роһида тезла өстүрүлүши муһим бир түрткә болиду. ■ 11:19 Мат. 18:7; Луқа 17:1; Рос. 20:30; 1Юһа. 2:19. ■ 11:20 Луқа 22:14-20. □ 11:21 «Чүнки йегиниңларда һәр бириңлар башқиларниң йейишини күтмәйла өзүңлар елип кәлгән ғизани йәверисиләр-дә, бириси ач қалиду, йәнә бириси мәс болуп кетиду» — расулниң сөзлиригә қарифанда, Коринт етиқатчилар жамаитиниң жиғинлирида пат-пат «ортақ зияпәт»ни тутатти, шуниң билән бир вақитта «Рәбниң зияпити»ни йейәтти («Йәһ.» 12ни көрүң). Лекин бай қериндашлар өз мол тамақлири алғач өзиниң байлиқлирини көз-көз қилип көрситәтти, башқа кәмбәғәл қериндашлар билән ортақлашмайтти. «Зияпәт» қалаймиқан болғачқа, «Рәбниң зияпити»ниң өзи көзгә илинмай болуп қелип, Рәбниң намиға номус кәлтүргән еди. □ 11:22 «Йәп-ичишкә өз өйлириңлар йоқму? Худаниң жамаитини көзгә илмай, йоқсулларни хижаләткә қоймақчимусиләр?» — бәзи етиқатчилар жәм болуп олтарған сорунларда көп ғизаларни елип келип йесә, ғизасиз қериндашлири әлвәттә хижил болуп қалиду.

23 Чўнки мән силәргә *Рәбниң зияпити тоғрилиқ* йәткүзгәнлиримни өзүм Рәбдин тапшурувалғанмән; демәк, Рәб Әйсаға сатқунлуқ қилинған кечидә у қолиға нан елип, ■ 24 тәшәккүр ейтқандин кейин уни уштуп: «Мана, силәргә аталған Мениң теним; буни Мени әсләп туруш үчүн мошундақ қилиңлар» — деди. ■ 25 Шуниндәк, ғизадин кейин у җамни қолиға елип: «Мана, бу җамдики шарап қенимда болған «йеңи әһдә»дур; һәр қетим буниңдин ичкиниңларда, Мени әсләп туруш үчүн шундақ қилиңлар» — деди. □ 26 Чўнки силәр һәр қетим бу нандин йегән, бу җамдин ичкән болсаңлар, таки Униң қайтип келишигичә силәр Рәбниң өлүмини җакалиған болсиләр. ■ 27 Шунинң үчүн, кимки лаяқәтсиз һалда бу нанни йесә яки Рәбниң җамидин ичсә, Рәбниң тени һәм қениға нисбәтән гунакар болиду. ■ 28 Шунинң үчүн һәр бирси бу ишлар үстидә өз-өзини тәкшүрүп, андин нандин йесун, җамдин ичсун. ■ 29 Чўнки *Рәбниң* тенини пәриқ әтмәй туруп йегүчи вә ичкүчи һәр ким өзигә һөкүм-җазани йәткүзүп йәп-ичиду. □ 30 Бу сәвәптин араңлардики нурғун адәмләр зәиплишип кесәл болди, һәтта хелә бир қисми өлүмдә ухлап қалди. □ 31 Лекин әгәр өз үстимизни тәкшүрүп һөкүм чиқарған болсақ, бешимизға *Рәбниң* һөкүм-җазаси чүшүрүлмәйдиған болиду. ■ 32 Амма гәрчә үстимизгә Рәб тәрипидин һөкүм-җазалар чүшүрүлгән болсиму, әмәлийәттә бу Униң бизгә чүшүргән «тәрбийә җазаси»дур; буниңдин мәхсәт, бизниң бу дуния билән бирликтә һалакәткә һөкүм қилинмаслиғимиз үчүндур. ■ 33 Шуңа, и қериндашлар, *Рәбниң зияпитидә* йейишкә җәм болғиниңларда, *һәммәйлән толуқ кәлгичә* бир-бириңларни күтүңлар. ■ 34 Бириси ач қосақ болса авал өйидә йәп кәлсун; шундақ қилип силәрниң җәм болушүңлар өзүңларға һөкүм-җаза йәткүзмәйдиған болиду. Қалған башқа мәсилиләрни болса, мән барғинимда тәртипкә салимән.

12

Роһий илтипатлар

1 Амма и қериндашлар, роһий илтипатларға кәлсәк, силәрниң улар тоғрилиқ билмәй қелишиңларни халимаймән. □ 2 Силәр таипиләрниң арисидә болған вақтиңларда һәр хил йолларға башлинип, гас-гача бутларға *чоқунушқа* аздурулуп кәткиниңларни билсиләр. ■ 3 Шуңа мән силәргә уқтуримәнки, һеч ким Худаниң Роһида туруп: «Әйсаға ләнәт!» демәйду вә һәр қандақ бири Муқәддәс Роһта болмай туруп «Әйса Рәбдур!» дәп ейталмайду. ■ 4 Амма илтипатлар хилму-хил, лекин Роһ болса бирдур. □ ■ 5 Хизмәтләр болса һәр хил, амма биз хизмитини қилидиған Рәб бирдур. ■ 6 Ишләш йоллири һәр хил, амма һәммәйләндә һәммә ишни вужудқа чиқарғучи Худа бирдур. ■ 7 Амма һәммәйләнниң мәнпәәти үчүн һәр биригә Роһниң намайән болуши беғишлиниду. ■ 8 Чўнки Роһ арқилиқ биригә даналиқ йәткүзгүчи сөз, йәнә биригә шу охшаш Роһ арқилиқ хәвәр йәткүзгүчи сөз тәқсим қилиниду; □ 9 йәнә охшаш Роһ арқилиқ башқа биригә алаһидә ишәш, йәнә биригә охшаш Роһ арқилиқ *кесәлләрни*

■ 11:23 Мат. 26:26; Мар. 14:22; Луқа 22:19. □ 11:25 «... Мана, бу җамдики шарап қенимда болған «йеңи әһдә»дур» — «йеңи әһдә» Тәврат, «Йәр.» 31:31-34дә бешарәт берилгән. ■ 11:26 Юһ. 14:3; Рос. 1:11. ■ 11:27 Чөл. 9:10,13; Юһ. 6:51,63,64; 13:27; 1Кор. 10:21. ■ 11:28 2Кор. 13:5. □ 11:29 «... Рәбниң тенини пәриқ әтмәй туруп йегүчи вә ичкүчи һәр ким өзигә һөкүм-җазани йәткүзүп йәп-ичиду» — «Рәбниң тенини пәриқ әтмәслик» дегәнликниң бәлким икки хил тәрәплимиси болуши мүмкин: (1) өзини «Мән Рәбниң тенидики бир әза, башқа қериндашларму шундақ» дәп билип йәтмәй, «Рәбниң тени»дики қериндашларни көзгә илмаслиқ (21-22-айәтләрни көрүң); (2) «Рәбниң зияпити Рәббимизниң биз үчүн қурбан қилған тенини ипадиләйду» дәп билип йәтмәслик. □ 11:30 «һәтта хелә бир қисми өлүмдә ухлап қалди» — «ухлап қалди» дегән сөз өлүшни көрситиду. Инҗил бойичә етиқатчиларға нисбәтән өлүш пәкәт вақитлиқ ухлаш, халас. ■ 11:31 Зәб. 31:5; Пәнд. 18:17. □ 12:1 «роһий илтипатларға кәлсәк...» — «роһий илтипатлар» дегәнләр Муқәддәс Роһ ата қилған, мошу бабта «тәбиәттин ташқири» мөҗизилик қабилйәтләрни көрситиду. ■ 12:3 Мар. 9:39; Юһ. 13:13; 1Кор. 8:6. □ 12:4 «Амма илтипатлар хилму-хил, лекин Роһ болса бирдур» — «Роһ» дегән Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһ. ■ 12:4 Рим. 12:6; 1Пет. 4:10. □ 12:8 «... Роһ арқилиқ биригә даналиқ йәткүзгүчи сөз, йәнә биригә шу охшаш Роһ арқилиқ хәвәр йәткүзгүчи сөз тәқсим қилиниду» — бу икки илтипат вә төвәндики йәнә йәттә «роһий илтипат» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

сақайтиш илтипатлири, □¹⁰ бирэвға мөҗизиләрни яритиш тәқсим қилиниду; бирэвға вәһий-бешарәт бериш; бирэвға һәр хил роһларни пәриқ етиш, бирэвға намәлум тилларда сөzlәш, йәнә бирэвға намәлум тилларни тәрҗимә қилиш илтипати тәқсим қилиниду. □¹¹ Амма бу ишларниң һәммисини жүргүзгүчи охшаш шу бир Роһтур, У һәр биригә Өзи лайиқ көрүп, айрим-айрим тәқсим қилип бериду.■

¹² Чүнки инсаний тән бир болсиму нурғун әзалири болғинидәк, шундақла әзалири нурғун болсиму өз ара қошулуп бир тән болғандәк, Мәсиһ Өзимү һәм шундақтур. ■¹³ Чүнки һәммимиз, мәйли Йәһудийлар болсақму, Грекләр болсақму, қуллар болсақму, һөрләр болсақму, бир Роһта бир тәнгә киришкә чөмүлдүрүлдуқ вә бир Роһтин ичишкә несип қилиндуқ. ■¹⁴ Чүнки тән бирла әзадин әмәс, бәлки көп әзалардин тәркиб тапиду. ¹⁵ Әгәр пут: «Мән қол болмиғиним үчүн мән тәнгә тәвә әмәсмән» десила, ундақта у һәқиқәтән тәнгә тәвә әмәс боламду? ¹⁶ Қулақ: «Мән көз әмәс, шуңа мән тәнгә тәвә әмәсмән» десила, ундақта у һәқиқәтән тәнгә тәвә әмәс боламду? ¹⁷ Пүтүн тән көзла болса, ундақта аңлаш сезимимиз нәдин болиду? Пүтүн тән қулақла болса, ундақта пураш сезимимиз нәдин болиду? ¹⁸ һалбуки, Худа Өзигә лайиқ көргән тән әзалириниң һәр бирини айрим-айрим өз жайиға орунлаштурған; ¹⁹ әгәр уларниң һәммиси охшаш әза болса, ундақта уни қандақму тән дегили болатти? ²⁰ Әндиликтә әзалар көп, тән болса бирдур. ²¹ Көз қолға: «Мениң саңа еһтияҗим чүшмәйду!» дейәлмәйду; яки баш болса путларға: «Мениң силәргә еһтияҗим чүшмәйду!» дейәлмәйду. ²² Дәл әксичә, тәндики аҗиз-әрзимәс дәп көрүнгән әзалар кам болса болмайду; ²³ вә һәм тәндики биз етиварсиз дәп һесаплиған әзаларға болса, техиму көпрәк етивар қилимиз; шундақла искәтсиз дәп қаралған әзалиримиз техиму искәтлик қилиниду; ²⁴ әслидә яришимлик болған әзалиримизға болса шундақ қилишниң һәҗити йоқ. Амма Худа пүтүн тәнни шундақ бирләштүргәнки, У етиварсиз дәп һесапланған әзаларға техиму көп етивар бериду. ²⁵ Буниңдин мәхсәт тәндә һеч бөлүнүшләр болмаслиғи, бәлки барлиқ әзалар өз ара охшаш көйүмчанлиқта болуши үчүндур. ²⁶ Бир әза жапа-дәрд тартса, барлиқ әзалар униң билән тәң жапа-дәрд тартиду; бир әзаға шәрәп кәлсә, барлиқ әзалар униң билән тәң шатлиниду.

²⁷ Әнди силәр Мәсиһниң тенидурсиләр, һәр бириңлар Униң айрим-айрим әзасидурсиләр. ■²⁸ Худа жамаәттә мошундақларни орунлаштурған: — авал расулларни, андин пәйғәмбәрләрни, үчинчи болуп тәлим бәргүчиләрни; андин мөҗизә көрсәткүчиләрни, андин түрлүк кесәлләрни сақайтиш илтипатлириға егә болғанларни, ярдәм бәргүчиләрни, йетәкчилик қилғучиларни, һәр хил намәлум тилларда сөzlәйдигәнларни тайинлап орунлаштурғандур. □ ■²⁹ һәммәйлән расулму? һәммәйлән пәйғәмбәрму? һәммәйлән тәлим бәргүчиму? һәммәйлән мөҗизә көрсәткүчму? ³⁰ һәммәйләндә сақайтиш илтипатлири барму? һәммәйлән намәлум тилларда сөzlәмду? һәммәйлән намәлум тилларни тәрҗимә қилаламду? ³¹ Амма силәр чоңрақ илтипатларни тәқәзза болуп қоғлаңлар; һалбуки, мән һазир силәргә һәммидин әвәл бир йолни көрситип берәй.

13

Мешур-муһәббәт һәммидин улуқ

□ **12:9** «кесәлләрни сақайтиш илтипатлири» — грек тилида «сақайтишларниң илтипатлири» — демәк, Муқәддәс Роһниң мөҗизилик сақайтиш йоллири бир хилла әмәс. □ **12:10** «вәһий-бешарәт бериш» — грек тилида: «пәйғәмбәрлик сөз қилиш». «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **12:11** Рим. 12:3, 6; 1Кор. 7:7; 2Кор. 10:13; әф. 4:7.

■ **12:12** Рим. 12:4, 5; әф. 4:16. ■ **12:13** Гал. 3:28. ■ **12:27** Рим. 12:5; әф. 1:23; 4:12; 5:23; Кол. 1:24.

□ **12:28** «авал расулларни, андин пәйғәмбәрләр...» — «Тәврат дәвридики пәйғәмбәрләр» вә «Инҗил дәвридики пәйғәмбәрләр» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. «намәлум тиллар» — «роһий тиллар» дәпму атилиду. Чүнки бу тилларни Худаниң Роһи инсанниң роһиға тапшуриду; бәзи вақитларда биз уларни «карамәт тил», «натонуш тил», «ғәйрий тил» дәпму атаймиз, чүнки бу тил сөзлигүчи вә аңлиғучиларға чүшинишлик әмәс; «тәбиәттин ташқири» болған бу хил тилни «дуа тили» дәп тәриплисәкму болиду. ■ **12:28** Әф. 2:20; 4:11.

¹ Мән әгәрдә бу дунядики кишиләр сөзләватқан һәр хил тиллар һәтта пәриштиләрниң тиллири биләнму сөзләләйдиған болсамму, бирақ мән меһир-муһәббәтсиз болсам, у чағда мән пәқәт бир «даң-даң» қилидиған мис даң, бир «чаң-чаң» қилидиған чаң болуп қалимән, халас. □ ² Әгәр мән пәйғәмбәрлик қилалисам, барлиқ сирлар, барлиқ билимләрни чүшинип болған болсамму, һәм шуниң билән бир вақитта тағларни йөткәлигидәк толук ишәштә болсамму, амма мәндә меһир-муһәббәт болмиса, ундақта мән һеч нәрсә болмиған болимән. ■

³ Әгәр барлиқ мал-мүлкүмни сәдиқиғә атап һәм тенимни Худаниң йолида қурбанлиқ сүпитидә көйдүрүлүшкә сунған тәғдирдиму, амма мәндә йәнила меһир-муһәббәт болмиса, ундақта мениң һеч қандақ пайдам йоқ болған болиду.

⁴ Муһәббәт сәвир-тақәтлик болуш һәм меһриванлиқтур;

Муһәббәт һәсәтхорлуқ қилмайду;

Муһәббәт өзини махтимайду,

Тәкәббурлуқ қилмайду, ■

⁵ Номуссизлиқ қилмайду,

Өз мәнпәәтини көзләп жүрмәйду,

Териктүрүлмәйду,

Көңлидә өчмәнлик сақлимайду; ■

⁶ Һәққанийсизлиқтин хошал болмайду,

Бәлки әмәлийәттин, һәқиқәттин хошал болиду; ■

⁷ һәммә ишта қосиғи кәңлик қилиду, һәммигә йүзлинип Худаға ишиниду, һәммә ишқа үмид бағлайду, һәммигә чидайду. □

⁸ Меһир-муһәббәт һәрғиз ахирлашмайду. Бешарәтләр болса, карға кәлмәйду: «намәлум тиллар» болса, түгәйду: мәҗсизлик билимләрму карға кәлмәйду. ⁹ Чүнки бизниң билидиғанлиримиз қисмән, бешарәт беридиғанлиримиз қисмән; ¹⁰ лекин мукәммәллик кәлгәндә, қисмәнлик йоқилиду. ¹¹ Мән кичигимдә балиларчә сөзлидим, балиларчә ойлидим, балиларчә һесаплидим; чоң болғинимда, мән балилиқни ташлидим. ¹² Чүнки биз һазир бир тутуқ деризидин мүҗмәл һалда көримиз, лекин шу чағда йүзму-йүз көримиз: һазир мән қисмән тонуймән, шу чағда мән Худа мени тонуп келиватқандәк тонуймән. ■

¹³ һазир ишәш, үмүт, меһир-муһәббәттин ибарәт бу үч нәрсә турупту; булардин әң үстүн туридиғини меһир-муһәббәттур.

14

«Роһий илтипатлар»дин қандақ пайдилниш керәк

¹ Меһир-муһәббәткә интилип уни қоғлишиңлар вә һәм роһий илтипатларға, болупму бешарәт беришкә интизар болуңлар. □ ² Чүнки намәлум тилда сөзләйдиған киши адәмләргә әмәс, бәлки Худаға сөзләйду; аңлиғучилардин һеч ким уни чүшәнмәйду, амма у Роһта сирлиқ ишларни ейтип бериду. ³ Лекин бешарәт беридиған киши болса адәмләрниң етиқатини қурушқа, уларни риғбәтләндүрүшкә вә тәсәлли беришкә сөзләйду. ⁴ Намәлум тилда сөзлиғүчи өз роһини қуриду; амма бешарәт бәргүчи җамаәтниң етиқатини қуриду. □

□ **13:1** «Мән әгәрдә бу дунядики кишиләр сөзләватқан һәр хил тиллар һәтта пәриштиләрниң тиллири биләнму сөзләләйдиған болсамму...» — демәк, «шундақ интайин күчлүк роһий илтипат мәндә болсиму,...». Бу әйттин йәнә шундақ дейләймизки, һәқиқәтән Худадин кәлгән һәр бир «намәлум тил» әмәлийәттә дунядики мәлум бир милләтниң тили яки пәриштиләрниң тилидур. ■ **13:2** Мат. 7:22; 17:20; 21:21; Мар. 11:23; Луқа 17:6; Рим. 12:7. ■ **13:4** Пәнд. 10:12; 1Пет. 4:8. ■ **13:5** 1Кор. 10:24; Фил. 2:4. ■ **13:6** 2Юһа. 4. □ **13:7** «Һәммә ишта қосиғи кәңлик қилиду...» — яки «Һәммә ишни япиду...» — демәк, мүмкин болса башқиларниң сәһвәнлик-гуналарини читқа яймайду. ■ **13:12** 2Кор. 3:18. □ **14:1** «бешарәт бериш» — грек тилида «пәйғәмбәрлик сөз қилиш» дегән сөз билән ипадилниду. «Тәврат дәвридики пәйғәмбәрләр» вә «Инҗил дәвридики пәйғәмбәрләр» тоғрилиқ қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **14:4** «Намәлум тилда сөзлиғүчи өз роһини қуриду» — грек тилида «намәлум тилда сөзлиғүчи өзини қуриду». 14-әйтни көрүң.

⁵ Эндиликтә мән силәрниң һәммиңларниң намәлум тилларда сөзлийәлишиңларни үмүт қилимән, лекин бешарәт беришиңларни техиму үмүт қилимән. Намәлум тилда сөзлигүчи сөзини тәржимә қилмиса, жамаәтниң етиқат қурулушида бешарәт бәргүчи униңдин улуқ болиду.

⁶ Қериндашлар, мән йениңларға келип, намәлум тиллардила сөзлигиним билән мәлум вәһий, билим, бешарәт яки тәлимни йәткүзмисәм, мән силәргә немә пайда тәккүзимән? □

⁷ Һәтта аваз чиқиралайдиған жансиз нәрсиләр, мәйли нәй болсун, чилтар болсун шундақ; уларниң аһаңлириниң бир-биридин пәрқи болмиса, уларда челинған пәдә қандақму пәриқ етилсун? ⁸ Жәң канийиму бәлгүлик бир аһаңда челинмиса, ким жәңгә һазирлансун? ⁹ Шуниңдәк силәр тилда ениқ чүшинәлигидәк сөз қилмисаңлар, немә демәкчи болғиниңларни ким чүшинәләйду? Силәр һаваға гәп қилғандәк болисиләр. ¹⁰ Жаһанда, шүһисизки, хилму-хил тил-авазлар бар вә уларниң һеч қайсиси мәнәсиз әмәс; ¹¹ әгәр әнди мән мәлум аваз-тилниң мәнәсини билмисәм, мән сөзлигүчигә нисбәтән ят вә у маңа нисбәтән ят болиду. ¹² Әһвал силәрдиму шундақ. Шуңа, силәр роһий илтипатларға қизғинлиқ билән интильған экәнсиләр, жамаәтниң етиқатини қуридиған илтипатларға бай болушқа интилиңлар. ¹³ Шуңа, намәлум тилда сөзләйдиған киши сөзлигәнлирини тәржимә қилип берәләйдиған болсам дәп дуа қилсун. ¹⁴ Чүнки намәлум тилда дуа қилғинимда, роһум дуа қилиду, лекин әқил-идракимдин болса мевә чиқмайду.

¹⁵ Ундақта қандақ қилиш керәк? Мән бәзидә роһум билән дуа қилимән, һәм бәзидә әқил-идраким биләнму дуа қилимән; мән бәзидә роһум билән мәдһийә нахшилирини ейтимән, һәм бәзидә әқил-идраким биләнму мәдһийә нахшилирини ейтимән; ■ ¹⁶ болмиса, пәқәт роһуң биләнлә мәдһийә оқусаң, ишләткән тилиңни билмигәнләрниң қатаридә олтарғучи тәшәккүруңгә қандақму «Амин» дейәлисун? Чүнки у ейтқиниңни чүшәнмәйду. ¹⁷ Сән дәрһәқиқәт тәшәккүрни яхши ейтисән, амма йениңдики аңлиғучиниң етиқати қурулғини йоқ. ¹⁸ Мән бундақ намәлум тилларда шәхсән һәммиңлардин көп сөзләйдиғанлиғим үчүн Худаға тәшәккүр ейтимән; ¹⁹ һалбуки, жамаәттә болғанда, намәлум тилда түмән еғиз сөзлигинимдин көрә, башқиларға тәлим-тәрбийә берәлигидәк чүшинишлик сөздин бәш еғизла сөзләлисәм дәймән. □ ²⁰ Қериндашлар, әқил-һошуңларда бала болмаңлар; яманлиқ жәһәтидә бовақ болуңлар, амма әқил-һошуңларда пишқәдәм болуңлар. ■

²¹ Тәвратта: «Чәт тиллиқларниң сөзи вә ят адәмләрниң ләвлири арқилиқ Мән мошу хәлиқкә гәп қилимән; лекин шундақ болсиму улар йәнила Маңа қулақ салмайду — дәйду Пәрвәрдиғар» дәп пүтүлгәндур. □ ■ ²² Шуңа «намәлум тиллар» болса бир аламәт бәлгүдур; етиқатчиларға әмәс, бәлки етиқатсизларға аламәт бәлгүдур; вәһий-бешарәтләр болса, етиқатсизлар үчүн әмәс, бәлки етиқатчилар үчүн болиду. ²³ Шуниң үчүн пүткүл жамаәт бир йәрдә жәм болғанда, һәммиси өз алдиға бундақ намәлум тилларда сөзләвәрсә вә садда яки етиқатсиз кишиләр кирип қалса, улар һәммиңларни сараң болуп қапсиләр дейишмәмду?

²⁴ Амма һәммиңлар вәһий-бешарәт йәткүзсәңлар, етиқатсиз яки садда киши араңларға кирип қалса, һәммиңлар тәрипидин униң гуналириға тәнбиһ берилиду, һәммиңлар тәрипидин униң гунакар экәнлиги көрситилиду; □ ²⁵ қәлбидики сирлар ашкарә қилинғанда, у өзини йәргә ташлап: — «Худа һәқиқәтән араңлардидур» дәп Худаға сәждә қилиду.

Жамаәт әмәл қилишқа тегишлик қаидиләр

□ **14:6** «мәлум вәһий, билим, бешарәт яки тәлим...» — булар чүшинишлик сөзләр билән йәткүзүлүши керәк, әлвәттә. ■ **14:15** Әф. 5:19; Кол. 3:16. □ **14:19** «башқиларға тәлим-тәрбийә берәлигидәк чүшинишлик сөздин...» — грек тилида «башқиларға тәлим-тәрбийә берәлигидәк зәһним билән (сөзлинидиған) сөздин...» дәп ипадилениду. ■ **14:20** Мат. 18:3; 19:14; Әф. 4:14; 1Пет. 2:1, 2. □ **14:21** «Чәт тиллиқларниң сөзи вә ят адәмләрниң ләвлири арқилиқ Мән мошу хәлиқкә гәп қилимән; лекин шундақ болсиму улар йәнила Маңа қулақ салмайду — дәйду Пәрвәрдиғар» — «Йәш.» 28:11-12. ■ **14:21** Қан. 28:49; Йәш. 28:11-12. □ **14:24** «һәммиңлар вәһий-бешарәт йәткүзсәңлар...» — «намәлум тиллар» вә «вәһий-бешарәтләр»ниң «аламәт бәлгү» болуши тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

²⁶ Энди қериндашлар, қандақ қилишимиз керәк? Силәр бир йәргә жәм болғиниңларда, һәр бириңларда *бир илтипат* болиду; бирисидә мәдһийә нахшиси, бирисидә тәлим, бирисидә намәлум тил, бирисидә вәһий, бирисидә намәлум тилниң йешими болиду. һәммә ишлар етиқатниң қурулуши үчүн болсун. ²⁷ Намәлум тилда сөзлигүчиләр болуп қалса, иккиси яки әң көп болғанда үчи нөвәт билән сөзлисун вә бириси уларниң ейтқанлирини өрисун. ²⁸ Амма *жамаәттә* өригүчи болмиса, у сүкүт қилсун; өз-өзигә вә Худаға ейтсун. ²⁹ Вәһий-бешарәт йәткүзгүчиләр болса, икки-үчи сөзлисун; қалғанлар гәплириниң вәзнини дитлап турсун; ³⁰ Амма олтарғанлар арисидин башқа бир кишигә мәлум бир вәһий берилсә, сөзләватқан киши сөзини тохтитип нөвәтни униңға бәрсун. ³¹ Чүнки һәммиңлар бир-бирләп вәһий-бешарәт йәткүзсәңлар болиду; шуниң билән һәммәйлән үгиниду, һәммәйлән риғбәтлиниду. ³² Пәйғәмбәрләрниң өз роһлири пәйғәмбәрләрниң өзлиригә итаәт қилиду. □ ³³ Чүнки Худа қалаймиқанчилиқ туғдурғучи әмәс, бәлки тинич-хатиржәмлик бәргүчидур. Барлиқ муқәддәс бәндиләрниң жамаәтлиридә шундақ тәртип бар. ³⁴ Араңлардики аяллар жамаәтләрдә сүкүттә олтарсун; уларниң сөзлишигә рухсәт қилинмиған; Тәврат қанунида бәлгүләнгәндәк, улар *тәртипкә* бойсунсун. □ ■ ³⁵ Амма улар мәлум ишни билмәкчи болса, өйдә өз әрлиридин сорисун; аялниң жамаәттә сөзлиши уятлиқ иштур. □ ³⁶ Худаниң сөз-калами силәрдин башланғанму?! Яки ялғуз силәргила йетип кәлгәнму?! ³⁷ Бириси өзини вәһий-бешарәтчи яки роһий киши дәп саниса, у силәргә һазир язған бу сөзүмниң һәқиқәтән Рәбниң әмри еқәнлигини етирап қилсун. ³⁸ Бириси буни етирап қилишни халимиса, у етирап қилинмайду. □ ³⁹ Шуниң үчүн, и қериндашлар, вәһий-бешарәтләрни йәткүзүшкә тәлмүрүп интилиңлар, шундақла намәлум тилларда сөзләшни чәклимәңлар. ⁴⁰ *Хуласә қилип ейтқанда*, һәр бир иш чирайлиқ, тәртиплик қилинсун.

15

Тирилиш

¹ Амма, и қериндашлар, мән силәргә әслидә йәткүзгән хуш хәвәрни баян қилмақчимән; силәр бу хуш хәвәрни қобул қилған вә униңда чиң туруватисиләр; ² мән силәргә йәткүзгән хуш хәвәр болған каламда чиң турған болсаңлар, — (ишәнгиниңлар бекарға кәтмигән болса) — силәр униң арқилиқ қутқузулуватисиләр. □ ■

³ Чүнки мән өзүмгә аманәт қилинғанлирини әң зөрүр иш сүпитидә силәргиму тапшурдум; йәни, Тәврат-Зәбурда алдин-ала ейтилғинидәк, Мәсиһ гуналаримиз үчүн өлди; ■ ⁴ У дәпнә

□ **14:32** «Пәйғәмбәрләрниң өз роһлири пәйғәмбәрләрниң өзлиригә итаәт қилиду» — бу интайин муһим бир сөз. Демәк, Муқәддәс Роһ һәр қандақ роһий илтипатларни йәткүзгәндә, У һәрғиз илтипатни қобул қилғучи кишини уни дәрһал беихтияр һалда ипадиләшкә мәжбурлимайду. Шуниң билән вәһий-бешарәт йәткүзидиған кишиләр бир-бирини күтүп нөвәт билән сөзлисә болиду. □ **14:34** «Араңлардики аяллар жамаәтләрдә сүкүттә олтарсун; уларниң сөзлишигә рухсәт қилинмиған; Тәврат қанунида бәлгүләнгәндәк, улар тәртипкә бойсунсун» — бу йолйоруқ қиз-аяллар пүтүнләй сүкүт қелиши керәк, дегәнлик әмәс; чүнки жуқурида (11:2-11) у қиз-аялларниң жамаәттә дуа қилиши вә вәһий-бешарәт йәткүзүшидики бәлгүлимиләр тоғрилиқ ейтип бәрди. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **14:34** Яр. 3:16; әф. 5:22; Кол. 3:18; 1Тим. 2:12; Тит. 2:5; 1Пет. 3:1. □ **14:35** «Амма улар (аяллар) мәлум ишни билмәкчи болса, өйдә өз әрлиридин сорисун; аялниң жамаәттә сөзлиши уятлиқ иштур» — 34-әйәттики изаһатни көрүң. Мәнәси бәлким: «Жамаәттики тәртипни бузуп сөзләш аялларға ярашмайду» дегәнлик болуши мүмкин. □ **14:38** «Бириси буни етирап қилишни халимиса, у етирап қилинмайду» — башқа бир хил тәржимиси: «Бириси буни билип йетишни халимиса, у билимсиз қалсун». □ **15:2** «ишәнгиниңлар бекарға кәтмигән болса...» — адәмниң хуш хәвәргә ишиниши «бекарға кетиш»иму мүмкинму? Бу бабта бир мисал көрситилиду; бириси хуш хәвәрниң муһим бир нуқтисини қобул қилмиған болса (бу нуқта униңға яқмиған, яки у уни үгинишни халимиған болса), ундақта бу хуш хәвәрни инкар қилғанға баравәр; демәк, шу ишәнгүчи адәм, гәрчә «ишәнгән болсиму», толуқ ишәнмигәчкә, ишиниш йоли бекарға кетиду. Шуңа ахирда һеч қандақ нәтижә чиқмайду. ■ **15:2** Рим. 1:16; 1Кор. 1:21. ■ **15:3** Йәш. 53:7; Дан. 9:24,26; 1Кор. 5:7; 1Пет. 2:24.

қилинди; вә үчинчи күни йәнә Тәврат-Зәбурдә алдин-ала ейтилгинидәк тирилдүрүлди; ■
 5 У Кефасқа, андин он иккиләнгә көрүнди; □ ■ 6 андин У бир сорунда бәш йүздин артуқ
 қериндашқа көрүнди; уларниң көпинчиси бүгүнки күндә тирик, амма бәзилири өлүмдә
 ухлаватиду; 7 У Яқупқа, андин расулларниң һәммисигә көрүнди; □ 8 һәммисидин кейин
 У худди вақитсиз туғулған бовақтәк болған маңиму көрүнди. □ ■ 9 Чүнки мән расуллар
 арасидики әң төвинимән, расул дәп атилишқа лайиқ әмәсмән; чүнки мән Худаниң
 жамаитигә зиянкәшлик қилғанмән. ■ 10 Лекин һазир немила болсам Худаниң меһри-
 шәпқити арқилиқ болдум; Униң маңа көрсәткән шу меһри-шәпқити бекарға кәтмиди;
 чүнки мән Худаниң хизмитидә барлиқ расуллардин бәкрәк жапалиқ ишлигәнмән; әмәлийәттә
 ишлигүчи мән әмәс, бәлки мән билән биллә болған Худаниң меһри-шәпқитидур. ■ 11 Демәк,
 мәйли мән яки башқа расуллар болсун, һәммимизниң йәткүзгәнлири охшаш болуп, у дәл
 силәр ишинип қобул қилған хуш хәвәрдур.

12 Амма Мәсиһ өлгәнләр ичидин тирилдүрүлгән дәп жакаланған болса, қандақму
 араңлардики бәзиләр өлгәнләрниң тирилиши дегән йоқ иш, дәйду? 13 Амма өлгәнләрниң
 тирилиши дегән йоқ иш болса, Мәсиһниң тирилишиму йоқ иш болған болатти. 14 Шуниндәк
 әгәр Мәсиһ өлүмдин тирилгән болмиса, жакалиған хәвиримиз беһудә болған, силәрниң
 етиқатиңларму беһудә болған болатти. 15 һәтта бизму Худа тоғрисидики ялған гувачилар
 болған болаттуқ — чүнки биз Худаниң Мәсиһни өлүмдин тирилдүргәнлигигә гувалиқ бәрдуқ.
 Әгәр һәқиқәтән өлүмдин тирилиш болмиса, Худа Мәсиһниму өлүмдин тирилдүрмигән
 болатти. 16 Чүнки өлгәнләр қайта тирилдүрүлмисә, Мәсиһму тирилмигән болатти. 17 Мабада
 Мәсиһ тирилмигән болса, етиқатиңлар керәксиз болған, силәр техичә гуналириңларда
 жүрүватқан болаттиңлар, 18 шундақла Мәсиһтә өлүмдә ухлаватқанларму һалакәткә йүз
 тутқан болатти. 19 Әгәр үмүтүмизни пәқәт бу дуниядики һаятимиз үчүнла Мәсиһгә бағлиған
 болсақ, биз инсанлар арасидики әң бечарә адәмләрдин болған болимыз. □

20 Амма әмәлийәттә, Мәсиһ өлүмдә ухлиғанлар ичидә «һосулниң тунжа мевиси» болуп,
 өлүмдин тирилгәндур; □ ■ 21 Чүнки бир инсан арқилиқ өлүм аләмдә пәйда болғинидәк,
 өлүмдин тирилишму бир инсан арқилиқ аләмдә пәйда болди. ■ 22 Адаматимиздин
 болғанларниң һәммиси униң түпәйлидин өлүмгә мәһкүм болғанлиғиға охшаш, Мәсиһдә
 болғанларниң һәммиси Униң түпәйлидин өлүмдин һаятқа еришиду. 23 Амма һәммәйлән
 өз нөвәт-қатаридә тирилиду; тунжа һосулниң мевиси болған Мәсиһ биринчи; иккинчиләр
 болса Мәсиһниң дуняға қайтип кәлгинидә өзигә тәвә болғанлар. 24 Андин ахирәт болиду;
 шу чағда У барлиқ һөкүмранлиқни, барлиқ һоқуқ вә һәр хил күчләрни әмәлдин қалдуруп,
 падишалиқни Худа-Атиға тапшуриду. □ 25 Чүнки У барлиқ дүшмәнләрни мәғлуп қилип айиғи
 астида қилғичә һөкүм сүрүши керәктур; ■ 26 әң ахирқи йоқитилидиған дүшмән болса өлүм
 өзидур. 27 Чүнки Зәбурда «Худа пүткүл мәвжудатни Униң айиғи астиға бойсундурған» дәп
 пүтүклүктур. Амма «пүткүл мәвжудат Униңға бойсундурулған» дейилгинидә, рошәнки, шу

■ 15:4 Зәб. 15:10; Йәш. 53:8, 9; Юн. 2:1; Мат. 12:40. □ 15:5 «Кефас» — йәни расул болған Симон Петрус. «он
 иккиләнгә» — он икки расулға көрүнгән, демәкчи. «он иккилән» бәлким Маттияни өз ичигә елиши мүмкин («Рос.» 1:26).

■ 15:5 Луқа 24:34; Юн. 20:19; Рос. 10:41. □ 15:7 «У Яқупқа ... Көрүнди» — Яқуп Мәсиһ Әйсаниң чоң иниси,
 кейин у расул болған. Инжіл «Юн.» 5:7ни көрүң). □ 15:8 «Худди вақитсиз туғулған бовақтәк болған маңа...» —

«вақитсиз туғулған бовақтәк болған мән...» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 15:8 Рос. 9:3,17; 23:11; 1Кор.
 9:1; 2Кор. 12:2. ■ 15:9 Әф. 3:8; Рос. 8:3; 9:1; 22:4; 26:9; Гал. 1:13; 1Тим. 1:13. ■ 15:10 2Кор. 11:23; 12:11.

□ 15:19 «үмүтүмизни пәқәт бу дуниядики һаятимиз үчүнла Мәсиһгә бағлиған болсақ...» — яки «үмүтүмизни
 пәқәт бу дуниядики һаятимиздила Мәсиһгә бағлиған болсақ...». □ 15:20 «һосулниң тунжа мевиси» — алдин пишқан

мевә жиғивелинғандин кейинму, башқа мевиләрниң чоқум пишидиғанлиғиға капаләтлик қилинғинидәк, Мәсиһниң
 тирилиши иман-ишәштә болуп аләмдин өткәнләрниңму һәққанийлиқта қайта тирилидиғанлиғиға капаләтлик қилиду.

Тәврат бойичә «һосулниң тунжа мевиси» Худаға алаһидә атилатти (беғишлинатти) («Лав.» 23-бап, «Қан.» 18:4). ■ 15:20
 Кол. 1:18; 1Пет. 1:3; Вәһ. 1:5. ■ 15:21 Яр. 2:17; 3:6; Рим. 5:12,18; 6:23. □ 15:24 «Андин ахирәт болиду; шу

чағда У барлиқ һөкүмранлиқни, барлиқ һоқуқ вә һәр хил күчләрни әмәлдин қалдуруп, падишалиқни Худа-Атиға
 тапшуриду» — бу муһим айәт вә төвәндики айәтләр үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимыз. ■ 15:25

Зәб. 109:1; Рос. 2:34; Әф. 1:20; Кол. 3:1; Ибр. 1:13; 10:12.

«пүткүл» дегән сөз «һәммини Униңға Бойсундурғузғучи»ниң өзини ичигә алған әмәстур. □ ■²⁸ Амма һәмме Униңға бойсундурулғандин кейин, Оғул һәммини өзигә бойсундурғучиға бойсуниду; шуниң билән Худа һәмминиң һәммиси болиду. ²⁹ Өлүмдин тирилиш болмиса, бәзиләрниң өлгәнләр үчүн чөмүлдүрүлүшини қандақ чүшиниш керәк? Өлгәнләр зади тирилмисә, кишиләр улар үчүн немә дәп чөмүлдүрүлиду? □ ³⁰ Бизләр немә дәп һәр күни һәр сааттә хәвп-хәтәргә дуч келип жүримиз? ³¹ Рәббимиз Мәсиһ Әйсада силәрдин пәхирлинишим раст болғандәк, и қериндашлирим, мән һәр күни өлүмгә дуч келимән. □ ³² Әгәр инсанларниң нуқтиинәзиридин ейтқанда «Әфәсус шәһиридә вәһший һайванлар билән елиштим» десәм, өлгәнләр өлүмдин тирилмисә, буниң маңа немә пайдиси? «Әтә бәрибир өлүп кетидиған болғандин кейин, йәп-ичип жүрүвалайли» дегән сөз йоллуқ болмамти? □ ■³³ Алданмаңлар; чүнки «Яман һәмраһлар әхлақни бузиду». □ ³⁴ Һәққаний болуш үчүн ойғиниңлар, гунадин қол үзүңлар; чүнки бәзилириңларда Худа тоғрилиқ хәвәр йоқтур — буни ейтсам силәр үчүн уят әмәсму?

³⁵ Бәлким бириси: «Өлүкләр қандақ тирилдүриләр? Улар қандақ тән билән тириләр?» — дәп сориши мүмкин. ■ ³⁶ И ахмақ киши, сениң теригиниң, өлмәй туруп қайтидин тирилмәйду. □ ■ ³⁷ һәм сениң теригиниң, өсүмлүкниң тени әмәс, бәлки униң ялаңач дени — мәсилән, буғдайниң яки башқа бирәр зираәтниң дени, халас. ³⁸ Вә кейин Худа Өз хаһиши бойичә униңға мәлум бир тәнни бериду; шундақла уруқ данлириниң һәр биригә өзиниң тенини ата қилиду. ³⁹ Жәниварларниң әтлири болса бир-биригә охшимайду; инсанларниң өзигә хас әтлири бар, һайванларниң өзигә хас әтлири бар, учар-қанатларниңму бар, белиқларниңму бар. ⁴⁰ Асманда жисимлар бар, йәр йүзидиму жисимлар бар; амма асмандикисиниң жула-шәриви башқичә, йәр йүзидикисиниңму башқичә болиду; ⁴¹ Қуяшниң шан-шәриви бир хил, айниң шәриви йәнә бир хил, юлтузларниң шан-шәриви йәнә бир хилдур; чүнки юлтузлар шан-шәрәплиридә бир-биридин пәриқлиниду. ⁴² Өлүмдин тирилиш һәм шундақтур. Тән чириш һалитидә терилиду, чиримас һаләттә тирилдүрүлиду; □ ■ ⁴³ Уятлиқ һаләттә терилиду, шан-шәрәп билән тирилдүрүлиду; аҗиз һаләттә терилиду, амма күч-қудрәт билән тирилдүрүлиду. ⁴⁴ У тәбиәткә тәвә бир тән сүпитидә терилиду; роһқа тәвә бир тән болуп тирилдүрүлиду; әслидә тәбиәткә тәвә бир «жанлиқ» тән болған болса, әнди роһий бир тән болиду. □ ⁴⁵ Шуңа Тәвратта мундақ пүтүлгәнки: «Тунҗи инсан Адәм атимиз тирик бир жан қилип яритилди»; амма «ахирқи Адәм ата» болса һаятлиқ бәргүчи Роһ болди. □ ■ ⁴⁶ Амма авал кәлгини роһий адәм әмәс, бәлки «тәбиәткә тәвә болғучи» адәм еди, кейин

□ **15:27** «Чүнки Зәбурда «Худа пүткүл мәвжудатни униң айиғи астиға бойсундурған» дәп пүтүклүктур» — «Зәб.» 8:7. ■ **15:27** Зәб. 8:7; Мат. 11:27; 28:18; Әф. 1:22; Ибр. 2:8. □ **15:29** «кишиләр ...өлгәнләр үчүн немә дәп чөмүлдүрүлиду?» — чүшиниш қийин болған бу әйәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. □ **15:31** «мән һәр күни өлүмгә дуч келимән» — грек тилида «мән һәр күни өлимән». Толуқ әйәтниң башқа бир хил ипадиләш усули: «Мән һәр күни өлүмгә дуч келиватимән. Бу раст! Қериндашлар, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң силәрниң һаятиңларда (шундақ көп ишларни) қилғанлиғи билән пәхирләнгинимниң растлиғиға охшаш, бу сөзүмниңму һәргиз ялған йери йоқтур». □ **15:32** ««Әфәсус шәһиридә вәһший һайванлар билән елиштим» десәм...» — Павлус Әфәсус шәһиридә хуш хәвәр йәткүзгәндә, бәзи адәмләр униңға қарши чиқип вәһший һайванлардәк һужум қилған болуши мүмкин. «Әтә бәрибир өлүп кетидиған болғандин кейин, йәп-ичип жүрүвалайли» — «Йәш.» 22:13. ■ **15:32** Йәш. 22:13; 56:12. □ **15:33** «Яман һәмраһлар әхлақни бузиду» — бу сөзләр грек шаири Мәнәндәрниңқидин елинған. ■ **15:35** Әз. 37:3. □ **15:36** «... қайтидин тирилмәйду» — грек тилида «... жанландурулмайду». ■ **15:36** Юһ. 12:24. □ **15:42** «Қуяшниң шан-шәриви бир хил, айниң шәриви йәнә бир хил, юлтузларниң шан-шәриви йәнә бир хилдур; чүнки юлтузлар шан-шәрәплиридә бир-биридин пәриқлиниду (41-әйәт). Өлүмдин тирилиш һәм шундақтур» — демәк, тирилдүрүлгәндин кейинки тенимиз өлгәндин кейинки тенимизгә охшимайду. ■ **15:42** Дан. 12:3; Мат. 13:43. □ **15:44** «тәбиәткә тәвә бир тән сүпитидә» — грек тилида «жанға тәвә бир тән сүпитидә» яки «жанлиқ бир тән сүпитидә» дейилиду; «жан» мошу йәрдә инсанниң зәһни, ой-пикирлири вә һессиятлири қатарлиқларни көрситиду. «Римлиқларға»дики «кириш сөз»имизни көрүң. □ **15:45** «Тунҗи инсан Адәм атимиз тирик бир жан қилип яритилди» — «Яр.» 2:7. «амма «ахирқи Адәм ата» болса һаятлиқ бәргүчи Роһ болди» — «ахирқи Адәм ата» Мәсиһни көрситиду, әлвәттә. ■ **15:45** Яр. 2:7.

«роһий адәм» кәлди. □ 47 Дәсләпки инсан болса йәрдин, тупрақтин апиридә қилинған; иккинчи инсан болса асмандин кәлгәндур; □ 48 Тупрақтин апиридә қилинғини қандақ болған болса, униңдин болған «тупрақлик»ларму шундақ болиду; асмандин кәлгини қандақ болса, униңдин болған «асманликлар»му шундақ болиду. 49 Бизләр «тупрақлик адәм» сүритидә болғинимиздәк, «асманлик адәм» сүритидиму болалаймиз. □ ■ 50 Амма шуни ейтимәнки, и қериндашлар, әт вә қандин төрәлгәнләр Худаниң падишалиғиға варислик қилалмайду; чиригүчи чиримайдиғанға варислик қилалмайду. □ ■

51 Мана, мән силәргә бир сирни ейтип беримән; биз һәммимизла өлүмдә ухлайдиғанлардин болмаймиз; бирақ һәммимиз өзгәртимиз! □ ■ 52 Бир дәқиқидила, көзни бир жумуп ачқичә, әң ахирқи канай челинғанда өзгәртимиз; чүнки канай челинсила өлгәнләр чиримас һаятқа тирилдүрүлиду, шундақла өзгәртимиз; □ ■ 53 Чүнки бу чирип кәткүчи чиримас һаятни кийивелиши, бу өлгүчи өлмәсликни кийивелиши керәк; 54 Амма чирип кәткүчи чиримас һаятни кийгәндә, бу өлгүчи өлмәсликни кийгәндә, шу чағда бу сөз әмәлгә ашурулиду: «Өлүм ғәлибә тәрипидин жутулуп йоқутулиду!». □ ■ 55 «Аһ, өлүм, сениң нәштириң қени?! Аһ, өлүм, сениң ғәлибәң қени?!» □ ■ 56 Өлүмдики нәштәр — гунадур, гунаниң күчи болса, Тәврат қануни арқилиқ намайән болиду. □ 57 Лекин бизни Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ буларниң үстидин ғәлибигә ериштүргүчи Худаға тәшәккүр! □ ■

58 Шуниң үчүн, сөйүмлүк қериндашлирим, чиң туруп тәврәнмәс болуңлар, Рәбниң хизмитидики ишлириңлар һемишә кәң зиядиләшсун; чүнки Рәбдә болған әжир-жапайиңлар һәргиз бәһудә кәтмәйдиғанлиғини билисиләр.

16

Кәмбәғәлләр үчүн сәдиқә қилиш

1 Әнди муқәддәс бәндиләр үчүн сәдиқә топлаш тоғрилиқ, силәрму Галатия өлкисидики жамаәтләргә тапилиғинимдәк қилиңлар. 2 һәр һәптиниң биринчи күнидә һәр бириңлар тапавитиңларниң бәрикити бойичә униңдин бир үлүшини ажритип өз йениңларда сақлап қоюңлар; шундақ қилсаңлар, кәлгән вақтимда сәдиқә топлаш һажәт болмайду. □ ■ 3 Мән кәлгинимдә, силәр қайси адәмләрни лайиқ көрүп таллисаңлар, мән шуларға *тонуштуруш*

□ 15:46 «тәбиәткә тәвә болғучи» — грек тилида «жанға тәвә болғучи». 44-әйттики изаһатни көрүң, «тәбиәткә тәвә болғучи» адәм еди, кейин «роһий адәм» кәлди — (грек тилида: ««жанға тәвә болғучи» авал кәлгән, кейин «роһкә тәвә болғучи» кәлгән») — бу тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ 15:47 «дәсләпки инсан болса йәрдин, тупрақтин апиридә қилинған» — оқурмәнләрниң есидә бар болса керәк, ибраний тилида «адәм» дегән сөз «тупрақ», «топа» дегәнни билдүриду («Яр.» 2:7ни көрүң). □ 15:49 «Бизләр «тупрақлик адәм» сүритидә болғинимиздәк, «асманлик адәм» сүритидиму болалаймиз» — бәзи кона көчүрүлмиләрдә: «Бизләр «тупрақлик адәм» сүритидә болғинимиздәк, «асманлик адәм» сүритидиму болайли» дейилиду. ■ 15:49 2Кор. 4:11. □ 15:50 «... Чиригүчи чиримайдиғанға варислик қилалмайду» — бу чиригүчи тенимиз өлиду, пәкәт роһумиз өзгәрмәс һаләттә бақий әләмгә кетиду. Худаниң биз мөмин бәндилири тирилдүрүлгәндә чиримас тенимизниң «чиригүчи» тенимиз билән мунасивити болмайду. Худа етиқатчиларға пүтүнләй йеңи бир тән ата қилиду. ■ 15:50 Юһ. 1:13. □ 15:51 «мән силәргә бир сирни ейтип беримән» — «сир» тоғрилиқ «римликларға»дики «кириш сөз»ни көрүң. ■ 15:51 1Тес. 4:16.

□ 15:52 «...әң ахирқи канай челинғанда өзгәртимиз» — «әң ахирқи канай» — Инжил, «Мат.» 24:31, «1Тес.» 4:16, «Вәһ.» 10:7 қатарликларни көрүң. ■ 15:52 Мат. 24:31; 1Тес. 4:16. □ 15:54 «Өлүм ғәлибә тәрипидин жутулуп йоқутулиду!» — «Йәш.» 25:8 (LXX тәржимисидин). ■ 15:54 Йәш. 25:8. □ 15:55 «Аһ, өлүм, сениң нәштириң қени?! Аһ, өлүм, сениң ғәлибәң қени?!» — «һош.» 13:14. «һошия»дин нәқил кәлтүрүлгән әйтәниң иккинчи қисми «Аһ, тәһтисара, сениң ғәлибәң қени?!» («тәһтисара» өлгән адәмләрниң роһлири баридиған жай). ■ 15:55 һош. 13:14; Ибр. 2:14. □ 15:56 «гунаниң күчи болса, Тәврат қануни арқилиқ намайән болиду» — демәк, инсанлар қанунсиз жүргәндә гуна еңи болмайду. Лекин Тәврат қанунидики жуқуриқи тәләпләрни билип, уларға әмәл қилишқә тиришиду, лекин әмәл қилалмиғанлиғидин гунаниң һәқиқий дәһшәтлик күчлүк бир нәрсә екәнлиги ашқарилиниду. □ 15:57 «бизни Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ буларниң үстидин ғәлибигә ериштүргүчи Худаға тәшәккүр!» — «ғәлибә» дегән сөз өлүм вә гуна үстидин ғәлиби қилишни көрситиду. ■ 15:57 1Юһа. 5:5. □ 16:2 «һәр һәптиниң биринчи күнидә» — йәни йәкшәнбә күнидә. ■ 16:2 Рос. 11:29; 2Кор. 8:4; 9:1.

хәтлирини йезип берип мошу сәдиқә-шәпқитиңларни Йерусалимға апирип беришкә әвәтимән. □ 4 Мениңму беришим мувапиқ көрүлсә, улар маңа һәмраһ болуп бариду. 5 Амма мән Македонийә өлкисидин өткәндин кейин йениңларға келимән — чүнки мән Македонийәдин өтмәкчимән — ■ 6 бәлким мән силәр билән биллә бир мәзгил турушум мүмкин, һәтта йениңларда қишлап қелишимму мүмкин; шуниңдәк андин қәйәргә бармақчи болсам, силәр ярдәм қилип, мени йолға селип қоярсиләр. 7 Чүнки бу қетим силәрни йол үстидила көрүп өтүп кетишни халимаймән, бәлки Рәб буйрусә, силәр билән биллә узунрақ бир мәзгил турғум бар. 8 Амма мән Әфәсус шәһиридә орма һейтиғичә турмақчимән. □ 9 Чүнки мошу йәрдә маңа әжайип чоң, утуқ-мевә бериватқан бир ишик кәң ечилди, шуниңдәк қарши чиққучиларму көп. □

10 Тимотий йениңларға берип турса, униң араңларда қорқмай әркин-азатә жүрүшигә көңүл бөлүңлар. Чүнки уму маңа охшаш Рәбниң хизмитини ишләватиду. 11 Шуңа һеч ким уни төвән көрмисун; бәлки уни мениң йенимға келиши үчүн аман-есән узитип йолға селип қоюңлар; чүнки униң қериндашлар билән биллә келишини күтмәкчимән. 12 Амма қериндишимиз Аполлосқа кәлсәм, униңдин қериндашлар билән биллә силәрниң йениңларға беришни көп өтүндүм. Лекин униң һазирчә барғуси йоқ. Кейин пурсәт пишип йетилгәндә бариду.

13 Ношияр болуңлар, етиқатта чиң туруңлар; мәртанә әрдәк болуңлар! Қәйсәр болуңлар!

14 Силәрниң қилған һәммә ишиңлар меһир-муһәббәт билән қилинсун.

15-16 Әнди, и қериндашлар, Ахая өлкисидики әң дәсләпки етиқат мевиси болған Истифанас вә униң аилисидикиләрни, шундақла уларниң Худаниң муқәддәс бәндилириниң хизмитидә болушқа қандақ өзлирини атиғанлиғини урдан билисиләр; мән силәрдин өтүнимәнки, мошундақ кишиләрниң вә улар билән бирликтә хизмәттә һәр бир жапа тартиватқанларниң сөзлиригә кириңлар. □ 17 Амма йениңлардин Истифанас, Фортунатус вә Ақайикусниң бу йәргә мени йоқлап кәлгәнлигидин шатландим; чүнки улар силәр тәрәптин кам болғанлирини толуклап бәрди. □ 18 Чүнки улар мениң роһумни вә һәм силәрниңкиниму йеңиландурди; шуңа шундақ адәмләрни әтиварлап һөрмәтләңлар.

19 Асиядики жамаәтләрдин силәргә салам. Аквила вә Прискилла һәм уларниң өйидә жәм болидиған жамаәттинму Рәбдә силәргә қизгин салам йоллайду. □ 20 Қериндашларниң һәммиси силәргә салам йоллайду. Бир-бириңлар билән пак сөйүшләр билән саламлишиңлар. ■

21 Мана, мәнки Павлус өз қолум билән салам йезиватимән!

22 Һәр ким Рәб Әйса Мәсиһни сөйгүчи болмиса, униңға ләнәт болсун! Рәббимиз, кәлгәйсән!

□ 23 Рәб Әйса Мәсиһниң меһри-шәпқити һәммиңларға яр болғай!

24 Мениң Мәсиһ Әйсада болған муһәббитим һәммиңлар билән биллә болғай. Амин! □

□ 16:3 «мән шуларға тонуштуруш хәтлирини йезип берип мошу сәдиқә-шәпқитиңларни Йерусалимға апирип беришкә әвәтимән» — Йерусалимдики жамаәт наһайити кәмбәғәл болуп қалған еди. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 16:5 2Кор. 1:15. □ 16:8 «орма һейти» — яки «һосул жиғиш һейти». Грек тилида «пентекост һейти» (әллигинчи күни һейти) дәп атилиду — чүнки бу һейт пасха һейти (өтүп кетиш һейти)дин 50 күн кейин болиду.

□ 16:9 «маңа әжайип чоң, утуқ-мевә бериватқан бир ишик кәң ечилди» — хуш хәвәр тарқитидиған пурсәтни көрситиду. □ 16:15-16 «Ахия өлкиси» — һазирқи Гретсийә, «Юнан». ««улар билән бирликтә хизмәттә һәр бир жапа тартиватқанлар...» — «хизмәттә» — Рәбниң хизмитидә, әлвәттә. Павлусқа нисбәтән пәкәт бирла хизмәт мәвжут еди. □ 16:17 «... Йениңлардин Истифанас, Фортунатус вә Ақайикусниң бу йәргә мени йоқлап кәлгәнлигидин шатландим» — мошу үч бурадәрниң Коринтликларниң жамаитиниң йенидин келиши Павлусқа мошу риғбәт бәргүчи хәтни йезип йоллаш пурситини яритип бәрди. □ 16:19 «Асия» — һазирқи замандики Түркийә зиминини көрситиду. «Прискилла» — бәзидә у қисқартилип «Приска» дейилиду. ■ 16:20 Рим. 16:16; 2Кор. 13:12; 1Тес. 5:26; 1Пет. 5:14. □ 16:22 «...ләнәт болсун. Рәббимиз, кәлгәйсән!» — Павлус бу сөзни арабий тилидики: «Анатема, Мараната!» дегән сөzlәр билән ипадиләйду. □ 16:24 «Мениң Мәсиһ Әйсада болған муһәббитим һәммиңлар билән биллә болғай» — яки «Мениң муһәббитим Мәсиһ Әйсада болған һәммиңлар билән биллә болғай».

Коринтликларға «2»

Расул Павлус Коринт шәһиридики жамааткә язған иккинчи мәктуп

¹ Худаниң ирадиси билән бекитилгән, Мәсиһ Әйсаниң расули мәнки Павлус вә қериндаш болған Тимотийдин Коринт шәһиридә туруватқан, Худаниң жамаитигә вә шуниңдәк пүткүл Ахая өлкисидики барлиқ муқәддәс бәндиләргә салам! ² Атимиз Худа һәм Рәб Әйса Мәсиһтин силәргә меһри-шәпқәт вә хатиржәмлик болғай! ■

³ Рәббимиз Әйса Мәсиһниң Атиси, рәһимдилликларниң егиси Ата, барлиқ риғбәт-тәсәллиниң Егиси болған Худаға тәшәккүр-мәдһийә оқулғай! ■ ⁴ Биз учриған һәр қандақ жапа-мушәкқәттә У бизгә риғбәт-тәсәлли бериватиду, шуниң билән биз Худа тәрипидин риғбәтләндүрүлгән болуп У йәткүзгән риғбәт-тәсәлли билән һәр қандақ башқа жапа-мушәкқәткә учриғанларға риғбәт-тәсәлли берәләйдигән болдуқ. ■ ⁵ Чүнки, Мәсиһниң азап-оқубәтлири биз тәрәпкә ешип ташқандәк, Мәсиһ арқилиқ болған риғбәт-тәсәллимизму ешип ташиду. □ ■ ⁶⁻⁷ Амма биз жапа-мушәкқәттә қалсақму бу силәрниң риғбәт-тәсәлли вә нижат тешишиңлар үчүн болиду; булар силәрниң биз тартқан азап-оқубәтләргә охшаш азап-оқубәтләргә чидишиңлар билән силәрдиму һасил қилиниду; биз риғбәт-тәсәлли тапсақму у силәрниң риғбәт-тәсәллириңлар вә нижатиңлар үчүн болиду; шуңа бизниң силәргә бағлиған үмүтүмиз мустәһкәмдур; чүнки силәр азап-оқубәтләрдин ортақ несивилик болсаңлар, охшашла риғбәт-тәсәллидин ортақ несивилик болисиләр дәп билимиз. □ ■ ⁸ Чүнки, и қериндашлар, силәрниң Асияда дуч кәлгән жапа-мушәкқәттин хәвәрсиз жүрүшүңларни халимаймиз; у вақитларда биз чидиғусиз еғир бесимға дуч кәлдуқ, һәтта һаятниң өзидин үмүт үзгидәк болған едуқ. ■ ⁹ Амма өзимизгә әмәс, бәлки өлгәнләрни тирилдүргүчи Худаға тайинишимиз үчүн қәлбимиздә өлүмгә мәһкүм қилинғандәк жүрәттуқ. □ ■ ¹⁰ У бизни бундақ дәһшәтлик бир өлүмдин қутқузған вә һазир қутқузмақта, вә бизни йәнила қутқузиду, дәп униңға үмүт бағлидуқ; ■ ¹¹ силәрму бунда һәм биз үчүн дуа-тилавәтләр билән мәдәт бериватисиләр; шундақ қилип талай адәмләрниң вәстиси арқилиқ бизгә көрситилгән илтипат түпәйлидин талай адәмләр Худаға рәхмәтләр ейтидигән болиду. ■

Павлусниң зиярәтни кәйнигә сүрүши

¹² Чүнки пәхримиз, йәни вижданимизниң гувалиғи шуки, Худаниң алдида сап нийәтләр вә сәмимийлик билән (инсаний парасәт билән әмәс, бәлки Худаниң меһри-шәпқити билән) биз бу дуняға нисбәтән вә болупму силәргә нисбәтән өзимизни тутувалидигән болдуқ. ¹³⁻¹⁴ Чүнки силәргә язғинимиз оқуялайдигән вә тонуп йетәләйдигәндин башқа һеч нәрсә

■ **1:1** Фил. 1:1. ■ **1:2** Рим. 1:7; 1Кор. 1:3; әф. 1:2; 1Пет. 1:2. ■ **1:3** Әф. 1:3; 1Пет. 1:3. ■ **1:4** 2Кор. 7:6. □ **1:5** «Мәсиһниң азап-оқубәтлири биз тәрәпкә ешип ташқандәк, Мәсиһ арқилиқ болған риғбәт-тәсәллимизму ешип ташиду» — «Мәсиһниң азап-оқубәтлири» болса бәлким Павлус вә бурадәрлириниң Мәсиһгә бағланғанлиғи түпәйлидин учриған зиянкәшликни көрситиду. Амма Павлус бу ишларни Худадин кәлгән, бир хил имтияз вә бәрикәт сүпитидә қарайду. «Филиппилиқларға» болған «қошумчә сөз»имиздә «Мәсиһниң азаплириға болған сирдаш-һәмдәмлик» тоғрилиқ сөзимизниму көрүң. ■ **1:5** Зәб. 33:20; 93:19. □ **1:6-7** «Амма биз жапа-мушәкқәттә қалсақму бу силәрниң риғбәт-тәсәлли вә нижат тешишиңлар үчүн болиду; булар силәрниң биз тартқан азап-оқубәтләргә охшаш азап-оқубәтләргә чидишиңлар билән силәрдиму һасил қилиниду» — расул Павлус һәрдаим өзи тартқан азап-оқубәтләр башқиларда тәсәлли-риғбәт вә нижат һасил қилиду, дәп қарайду. Шуниң билән у дайим азап-оқубәтләрни бир хил бәхит вә имтияз сүпитидә разилиқ билән қобул қилатти. «Филиппилиқларға» болған «қошумчә сөз»имиздә «Мәсиһниң азаплириға болған сирдаш-һәмдәмлик» тоғрилиқ сөзимизниму көрүң. «биз риғбәт-тәсәлли тапсақму у силәрниң риғбәт-тәсәллириңлар вә нижатиңлар үчүн болиду» — мошу сөзләр бәзи кона көчүрмиләрдә тепилмайду. «шуңа бизниң силәргә бағлиған үмүтүмиз мустәһкәмдур» — расул, Коринттики қериндашлирим азап-оқубәтни көрсила, бәлким етиқаттин таниду, дегән әнсирәштин халий болдум, демәкчи. ■ **1:6-7** 2Кор. 4:17. ■ **1:8** Рос. 19:23. □ **1:9** «Амма өзимизгә әмәс,...» — башқа бир хил тәржимиси: «Дәрвәкә, өзимизгә әмәс...». ■ **1:9** Йәр. 17:5, 7. ■ **1:10** 1Кор. 15:31. ■ **1:11** Рим. 15:30; 2Кор. 4:15; Фил. 1:19.

эмәс; лекин мән силәрниң бизни қисмән тонуп йәткиниңлар бойичә Рәб Әйсаниң күнидә силәр бизниң пәхримиз болидиғиниңлардәк бизләрниму силәрниң пәхриңлар болиду дәп бизни толук тонуп йетишиңларни үмүт қилимән. □ 15 Шуниң билән мошундақ ишәштә болуп мән әслидә иккинчи қетим силәргә мөһри-шәпқәтни йәткүзүшкә авал силәрниң қешиңларға бармақчидим; □ ■ 16 йәни, қешиңлардин Македонийәгә өтүп, андин Македонийәдин йәнә қешиңларға келишни, шундақла силәр тәрипиңлардин Йәһудийә өлкисигә узитилишимни үмүт қилған едим. 17 Мәндә шундақ нийәт болғанда, мән уни йениклик билән қарар қилғанму? Мән нийәт қилғанда, мәндә «әтлик» кишиләрдикидәк: бирдәм «бәрһәк, бәрһәк» вә бирдәм «яқ, яқ» дейиш барму? □ 18 Амма Өз сөзидә турғинидәк, бизниң силәргә ейтқан сөзимиз бирдәм «бәрһәк» вә бирдәм «яқ» болмайду; ■ 19 Чүнки биз (мән вә Силванус вә Тимотий)ниң араңларда жакалиқинимиз — Худаниң Оғли, Әйса Мәсиһ, бирдәм «бәрһәк» вә бирдәм «яқ» әмәстур; бәлки Униңда «бәрһәк»ла бардур. □ 20 Чүнки Худаниң қанчилик вәдилири болушидин қәтғинәзәр, улар Униңда «бәрһәк»тур, вә биз арқилиқ Униңдиму Худаға шан-шәрәп кәлтүридиған «Амин» бардур. □ 21 Әнди бизләрни силәр билән биллә Мәсиһдә чиң турғузғучи болғини һәм бизни мәсиһлигини болса Худадур. □ 22 У йәнә үстимизгә мөһүр бесип, қәлбимизгә Өз Роһини «капаләт» болушқа ата қилди. □ ■

Расул Павлусниң уларни йоқлап беришини кечиктүргәнлигиниң сәвәви

23 Амма Худани өз женимға гувачи болушқа чақиримәнки, Коринтқа теһи бармиғанлиғимниң сәвәви көңлуңларни аяш үчүн еди. ■ 24 һәргиз өзимизни иман-етиқатиңлар үстигә һөкүм сүргүчиләрмиз, демәк, бәлки силәрниң шат-хурамлиғиңларни

□ 1:13-14 «Чүнки силәргә язғинимиз оқуялайдиған вә тонуп йетәләйдиғандин башқа һеч нәрсә әмәс; лекин мән силәрниң бизни қисмән тонуп йәткиниңлар бойичә Рәб Әйсаниң күнидә силәр бизниң пәхримиз болидиғиниңлардәк бизләрниму силәрниң пәхриңлар болиду дәп бизни толук тонуп йетишиңларни үмүт қилимән» — Коринтликларниң көпинчисиниң Павлус вә Тимотийни чүшәнмигән йәрлири тола еди. Мошу йәрдә Павлус өзиниң «улардин мустәқил» тәкәббур адәм әмәслигини уларға көрситип риғбәтләндүриду. Павлус өзини уларниң дуа-тилавәтлиригә еһтияжлик, дәйду (12). Шуңа «Рәб Әйсаниң күни» (дунияға қайтиш күни)дә уларниң Павлус һәм Тимотийдә болған төһписи көрүлиду (демәк, шу күнидә «бизләрму силәрниң пәхриңлар болимиз»). □ 1:15 «авал силәрниң қешиңларға бармақчидим» — «авал» бәлким «Македонияға бериштин авал» дегән мәнидә (16-айәт, «1Кор.» 16:5-6, «2Кор.» 2:12ни көрүң). ■ 1:15 1Кор. 16:5. □ 1:17 «Мәндә шундақ нийәт болғанда, мән уни йениклик билән қарар қилғанму?» — Павлусниң бу ой-нийити әмәлгә ашурулмиған еди. Шуңа Коринтликларниң бәзилири уни «тутама йоқ адәм» дәп әйипләйтти. «мән нийәт қилғанда, мәндә «әтлик» кишиләрдикидәк: бирдәм «бәрһәк, бәрһәк» вә бирдәм «яқ, яқ» дейиш барму?» — «әтлик» кишиләрдикидәк» дегән немә мәнаси? «әтлик» болса инсанларниң адәттә ишәшлик әмәслигини, уларға таянмаслик керәклигини, уларниң қарғуларчә иш қилидиғанлиғини көрситиду. «Римликларға»дики «әт» тоғрилиқ «кириш сөз»имизни көрүң. ■ 1:18 Мат. 5:37; Яқ. 5:12. □ 1:19 «Силванус» — шүбһисизки, Инжилдики башқа йәрләрдә «Силас» шәклидә учрайду (мәсилән, «Рос.» 18:5). □ 1:20 «Чүнки Худаниң қанчилик вәдилири болушидин қәтғинәзәр, улар Униңда «бәрһәк»тур, вә биз арқилиқ Униңдиму Худаға шан-шәрәп кәлтүридиған «Амин» бардур» — «Амин» дегән сөз дуаға, мәлум арзу-тиләккә яки мәлум вәз-тәлимгә «Шундақ болғай, Худайим!», «Қошулдум!» дегән мәнини билдүриду. □ 1:21 «бизләрни силәр билән биллә Мәсиһдә чиң турғузғучи болғини һәм бизни мәсиһлигини болса Худадур» — «мәсиһлиниш» яки «мәсиһ қилиниш»ниң умумий мәнасини чүшиниш үчүн Тәврат «Йәш.» 61:1дики изаһатни вә «Тәбирләр»ниму көрүң. Рәб Әйса Мәсиһ хизмитини ада қилиш үчүн Муқәддәс Роһ билән «мәсиһ қилинип» күчәйтилгәндәк, һәр бир етиқатчи охшашла Муқәддәс Роһни қобул қилғинида, Худа бизгә тапшурған хизмәтни ада қилиш үчүн Униң Роһи (Муқәддәс Роһ) биләнму «мәсиһ қилиниду», шундақла Роһта күчәйтилгән болиду. □ 1:22 «У йәнә үстимизгә мөһүр бесип...» — (Муқәддәс Роһ билән) «мөһүр бесиш» тоғрилиқ «Әфәсуслукларға»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. Муқәддәс Роһниң Өзи Худаниң Өзигә тәвә болған адәмлириниң үстигә: «Мениңкидур» дәп басқан еғидарчилик мөһүриду. «қәлбимизгә Өз Роһини «капаләт» болушқа ата қилди» — «Өз Роһи» грек тилида пәкәт «Роһ» билән ипадилиниду. «Капаләт» тоғрилиқ: — бу айәт төвәндики һәқиқәтләрни көрситиду: — (1) ишәнгүчиләрниң «толук мирас»ни егиливалғичә, Муқәддәс Роһ һәр бир ишәнгән адәмниң қәлбидә туруп униңға бу мирасини тетитип, вужудидә мирасниң һәқиқәт экәнлигини испатлап бериду. (2) йәнә келип, Муқәддәс Роһниң ишәнгүчиңиң қәлбидә турғанлиғиңиң өзи униң қәлғүсидә бу мирасқа чокум еришидиғанлиғиға Худаниң Өз капалитиду. ■ 1:22 Рим. 8:16; 2Кор. 5:5; әф. 1:13; 4:30. ■ 1:23 Рим. 1:9; 9:1; 2Кор. 11:31; Гал. 1:20; Фил. 1:8; 1Тес. 2:5; 1Тим. 5:21; 2Тим. 4:1.

ашурушқа силәргә һәмкарлашқучилармиз; чүнки силәр етиқат арқилиқла мәзмут турисиләр. ■

2

¹ Лекин мән ичимдә, қешиңларға барсам йәнә азар елип бармаймән дегән қарарға кәлдим. □

² Чүнки әгәр мән силәргә азар бәрсәм, мениң түпәйлимдин азар йегәнләрдин башқа қайсибири мени шатландуралисун? ³ Мән әсли мени шатландуруши тегишлик болғанлардин әксичә азар йәп қалмай дегән мәхсәттә шу хәтни яздим; чүнки мениң шатлиғим силәр һәммиңларниңму шатлиғидур дәп силәр һәммиңларға ишәш бағлидим. □ ■ ⁴ Чүнки әслидә өзүм еғир азап ичидә қәлбимдики дәрәд-әләмдин көп көз яшлиримни төккүзүп туруп силәргә шу хәтни язған едим; мәхситим силәргә азар бериш әмәс, бәлки силәргә чоңқур бағланған, ешип ташқан муһәббитимни билишиңлар үчүн еди.

Гунакарни қайтидин қобул қилиш

⁵ Амма бирәрси азар йәткүзгән болса, униң азар йәткүзгини мән әмәс дәймән, у бәлки мәлум дәрижидә (бу ишни зиядә еғир қилғум йоқ) һәммиңларға азар йәткүзди. ⁶ Бундақ адәмниң көпинчиңлар тәрипидин тәнбиһләнгини йетәрлиқтур; □ ■ ⁷ Шуңа һазир әксичә, силәр униңға меһри-шәпқәт көрситип риғбәт-тәсәлли беришиңларға тоғра келиду; болмиса бундақ бир киши бәлким ғайәт зор дәрәд-әләмдин өзини йоқитишиму мүмкин. ⁸ Шуңа мән силәргә униңға муһәббетиңларни испатлишиңларни жекиләймән. ⁹ Шу хетимни йәнә бир мәхсәттә, йәни силәрниң һәммә ишларда итаәтмән яки итаәтмән әмәслиғиңларни синап билишим үчүн яздим. □ ¹⁰ Лекин силәр қайсибирини мәлум иш үчүн кәчүрүм қилған болсаңлар, мәнму һәм уни шундақ қилған болиман; мәнму мәлум бир ишни кәчүрүм қилғинимда (бирәр ишни кәчүрүм қилған болсам), мән силәрни дәп Мәсиһниң һозурида шундақ қилдим. □ ¹¹ Шуниң билән Шәйтан биздин һеч үстүнлүккә еришәлмәйду; чүнки биз униң һейлә-микирлиридин бехәвәр әмәсмиз. □

¹² Әнди Мәсиһниң хуш хәвирини жақалашқа Троас шәһиригә кәлгинимдә вә шундақла Рәб тәрипидин пурсәт ишиги маңа ечилғини билән, □ ■ ¹³ қериндишим Титусни тапалмиғиним түпәйлидин роһум арам тапиди; шуниң билән мән шу йәрдикиләр билән хошлишип,

■ **1:24** 1Пет. 5:3. □ **2:1** «лекин мән ичимдә, қешиңларға барсам йәнә азар елип бармаймән дегән қарарға кәлдим» — бу жүмлидин көримизки, Павлусниң иккинчи қетим уларниң йениға бериши иккилә тәрәпкә еғир, азарлиқ иш еди. «Ичимдә ... қарарға кәлдим» дегән сөз бәлким пәқәт уларни дәп әмәс, бәлким «өзүмгиму азаплиқ болмисун» дәп шундақ қарар қилдим, дәп пуритиду. □ **2:3** «Мән әсли мени шатландуруши тегишлик болғанлардин әксичә азар йәп қалмай дегән мәхсәттә ушбу хәтни яздим» — «шу хәт» болса «кириш сөз»имиздә ейтқинимиздәк, «Коринтликларға (1)» әмәс, бәлки униңдин кейинки йәнә бир хәтни көрситиду. ■ **2:3** 2Кор. 8:22; Гал. 5:10. □ **2:6** «Бундақ адәмниң көпинчиңлар тәрипидин тәнбиһләнгини йетәрлиқтур» — бәзи алимлар «бундақ адәм»ни Павлус биринчи хетидә алаһидә әйиплигән киши («1Кор.» 5-бап) дәп қарайду. Бизниңчә болса у кейинки, көп адәмләргә «азар бәргән», «зиян-зәхмәт қилғучи» йәнә бир киши еди (7:12 вә «кириш сөз»имизниму көрүң). ■ **2:6** 1Кор. 5:3. □ **2:9** «Шу хетимни йәнә бир мәхсәттә, йәни силәрниң һәммә ишларда итаәтмән яки итаәтмән әмәслиғиңларни синап билишим үчүн яздим» — «һәммә ишларда итаәтмән яки итаәтмән әмәслиғиңлар»: Павлус уларниң өзигә итаәтмән болуши әмәс, бәлки Худаниң униң арқилиқ кәлгән сөзигә итаәтмән болушини халайтти, әлвәттә. □ **2:10** «мәнму мәлум бир ишни кәчүрүм қилғинимда ... мән силәрни дәп Мәсиһниң һозурида шундақ қилдим» — «Мәсиһниң һозурида»: башқа бир хил тәржимиси «Мәсиһниң вужудидә» яки «Мәсиһниң шәхсийитидә» (демәк, Мәсиһниң орнида яки Мәсиһниң намида). Буниң вә тәржимимизниң мәнәси арисидә чоң пәриқ йоқ. □ **2:11** «Шуниң билән Шәйтан биздин һеч үстүнлүккә еришәлмәйду; чүнки биз униң һейлә-микирлиридин бехәвәр әмәсмиз» — бу әйәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **2:12** «шундақла Рәб тәрипидин пурсәт ишиги маңа ечилғини билән...» — грек тилида «шундақла Рәбдә пурсәт ишиги маңа ечилғини билән...». ■ **2:12** Рос. 16:8.

Македонийгә сәпәр алдим. □ 14 Амма бизни Мәсиһдә һемишә тәнтәнә билән ғалипанә башлайдиган, биз арқилиқ һәр йәрдә Өзигә дост тартқучи хушпурақни чачқучи Худаға тәшәккүр! □ ■ 15 Чүнки биз Худаға йәткүзүливатқан Мәсиһниң хушпуриғидурмиз, һәм қутқузулуватқанлар арасида һәм һалакәткә кетиватқанлар арасида шундақмиз; 16 кейинкиләргә өлүмгә болған өлүмниң пуриғи, алдинқиларға һаятликқа болған һаятликниң пуриғидурмиз; әнди мошундақ ишларниң һөддисидин ким чиқалайду? □ ■ 17 Чүнки биз көп кишиләрниң қилғинидәк Худаниң калам-сөзини сода-сетиқ иши қилмаймиз; әксичә биз сәмимийлик билән Худа алдида Худадин *әвәтилгәнләр* сүпитидә Мәсиһдә сөзләймиз.

3

Йеңи әһдиниң хизмәткарлири

1 Биз йәнә өзимизни тәвсийә қилғили туруватамдуқ? Яки башқа бәзиләргә керәк болғандәк, силәргә йезилған яки силәр язған тәвсийинамиләр бизгә керәкму? ■ 2 Силәр өзүңлар бизниң тәвсийинамимиздурсиләр, қәлбимиздә пүтүлгән, һәр инсанға тонуш болған вә оқулидиган. □ 3 Силәрниң биз тәрипимиздин пәрвиш қилинған, Мәсиһниң мәктупи екәнлигиңлар аян болди (бу мәктуп сияһ билән әмәс, бәлки тирик Худаниң Роһи билән йезилған; таш тахтайларға әмәс, бәлки қәлбниң әтлик тахтайлириға пүтүклүктур). □ ■ 4 Әнди бизниң Мәсиһ арқилиқ Худаға қарайдиган шунчә зор ишәшимиз бар; 5 өзимизни бирәрнәрсини қилғидәк иқтидаримиз бар дәп чағлиғинимиз йоқтур; иқтидарлиғимиз болса бәлки Худадиндур. 6 У бизни йеңи әһдиниң хизмәткарлири болушқа иқтидарлиқ қилди; бу әһдә пүтүклүк сөз-жүмлиләргә әмәс, бәлки Роһқа асасланған. Чүнки пүтүклүк сөз-жүмлиләр адәмни өлтүриду; лекин Роһ болса адәмгә һаят кәлтүриду. □ ■ 7 Амма сөз-жүмлиләр билән ташларға оюлған, өлүм кәлтүридиган хизмәт шан-шәрәп билән болған вә шундақла Исраиллар Мусаниң

□ 2:13 «қериндишим Титусни тапалмиғиним түпәйлидин роһум арам тапмиди; шуниң билән мән шу йәрдикиләр билән хошлишип, Македонийгә сәпәр алдим» — зор мүмкинчилиги барки, Титус Коринттики қериндашларниң хәвирини елип кәлмәкчи болған, лекин техи Троасқа кәлмигәнлиги үчүн, Коринтликларниң ғемини йәватқан Павлус Троаста турғинида көңли арам тапмиди. Гәрчә хуш хәвәрни жақалашқа «пурсәт ишиги ечилған» болсиму, у униңдин (вақтинчә) пайдиланмай Коринтликларниң хәвирини биливелиш үчүн Титусни издәп у йәрдин кәтти. Бир жилдин кейинму Троастики бу «пурсәт ишиги» техи очуқ турған болса керәк («Рос.» 20:6). □ 2:14 «Амма бизни Мәсиһдә һемишә тәнтәнә билән ғалипанә башлайдиган... Худаға тәшәккүр!» — «ғалипанә башлайдиган» грек тилидики бу сөз адәттә сәрдар яки падиша зәпәр қучқан қошунини шәрәплик, тәнтәнилик жүрүштә өз жутиға башлайдиганлиғини ипадиләйду. ■ 2:14 Кол. 1:27. □ 2:16 «кейинкиләргә өлүмгә болған өлүмниң пуриғи, алдинқиларға һаятликқа болған һаятликниң пуриғидурмиз» — буниң мәнәси бәлким шундақки: — «һалакәткә кетиватқанлар» болса, «роһий өлүм»дә туриду; уларниң шу хәтәрлик әһвалини Худаниң адәмлири уларға пуритиду; мәңгүлүк һаятликни тепиватқанларға болса, Худаниң адәмлири уларға мәңгүлүк һаятниң хушбуйини, һәқиқәт екәнлигини өзиниң һаят-турмуши арқилиқ пуритип билдүриду. ■ 2:16 Луқа 2:34. ■ 3:1 2Кор. 5:12; 10:8.

□ 3:2 «Силәр өзүңлар бизниң тәвсийинамимиздурсиләр, қәлбимиздә пүтүлгән, һәр инсанға тонуш болған вә оқулидиган» — демәк, Коринттики етиқатчиларниң нијатни йеңи қобул қилған вақтида муғләк өзгәртилгән йеңи жүрүш-турушлири Павлусниң әжриниң һәр адәмгә көрүнәрлик болған мевиси, униң һәқиқий расул екәнлигигә испат еди. □ 3:3 «Силәрниң биз тәрипимиздин пәрвиш қилинған, Мәсиһниң мәктупи екәнлигиңлар» — «пәрвиш қилинған» яки «йәткүзүлидиган, йолланған». грек тилида «көйүнүп беқилған» яки «хизмити қилинған». «бу мәктуп сияһ билән әмәс, бәлки тирик Худаниң Роһи билән йезилған; таш тахтайларға әмәс, бәлки қәлбниң әтлик тахтайлириға пүтүклүктур» — оқурмәнләрниң есидә барки, Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун «таш тахталар»ға пүтүклүк еди. Мошу йәрдики «әтлик» сәлбий мәнидә әмәс, бәлким «юмшақ, қаттиқ болмиған», «таш»ниң әксини билдүриду. ■ 3:3 Мис. 24:12; 34:1; Йәр. 31:33; Әз. 11:19; 36:26; Ибр. 8:10. □ 3:6 «У бизни йеңи әһдиниң хизмәткарлири болушқа иқтидарлиқ қилди; бу әһдә пүтүклүк сөз-жүмлиләргә әмәс, бәлки Роһқа асасланған» — мошу әйәттики «пүтүклүк сөз-жүмлиләр» Мусаға чүшүрүлгән қанунни, йәни «кона әһдә»ни көрситиду; «Роһ» болса Худаниң Муқәддәс Роһини көрситиду, әлвәттә. «Йеңи әһдә» тоғрилиқ «Йәр.» 31:31-34 вә «Йәрәмия»дики «қошумчә сөз»ни көрүң. «Чүнки пүтүклүк сөз-жүмлиләр адәмни өлтүриду; лекин Роһ болса адәмгә һаят кәлтүриду» — бу сөзләрниң толуқ мәнәсини чүшиниш үчүн «Рим.» 3:19-23, 7-бап вә 8:1-16ни көрүң. «Роһ» Худаниң Роһи, әлвәттә. ■ 3:6 2Кор. 5:18; Ибр. 8:6, 8.

йүзидә жулаланған шан-шәрәптин йүзигә көзлирини тикип қаралмиған йәрдә (гәрчә шу шан-шәрәп һазир әмәлдин қалдурулған болсиму),[□] ■ 8 Роһ билән жүргүзүлидиған хизмәт техиму шан-шәрәплик болмамду? ⁹ Чүнки адәмниң гунайини бекитидиған хизмәт шәрәплик болған йәрдә, инсанни һәққаний қилидиған хизмәтниң шәриви техиму ешип ташмамду!? ¹⁰ Чүнки әслидә шан-шәрәплик болған ишниң һазирқи ғайәт зор шан-шәрәплик ишниң алдида һеч қандақ шан-шәрәпликлиги йоқтур; ¹¹ чүнки әмәлдин қалдурулған иш әслидә шан-шәрәп билән кәлтүрүлгән йәрдә, һазир орнини басқан иш техиму шан-шәрәплик болиду. □ ■ 12 Биздә шунчә зор шундақ бир үмүт болған экән, биз толиму жүрәклик болимыз. □ ■ 13 Биз Исраилларни әмәлдин қалдурулидиған әһдиниң парлақ нуриға көзини тикип қарашниң ақивитигә учрап кәтмисун дәп йүзигә чүмпәрдә тартивалған Мусаға охшаймыз. □ ■ 14 Амма уларниң ой-көңүллири қадақлашқан еди; чүнки бүгүнгә қәдәр кона әһдини оқуғинида мошу чүмпәрдә еливетилмәй кәлди; чүнки пәқәт Мәсиһдә болғандила у елип ташливетилиду. □ ■ 15 Амма бүгүнгә қәдәр, Мусаниң язмилири оқулғинида шу чүмпәрдә йәнила қәлбини йепивалмақта. ¹⁶ Амма һәр ким Рәбгә қарап бурулса, чүмпәрдә елип ташлиниду. ■ 17 Амма Рәб шу Роһтур; вә Рәбниң Роһи қәйәрдә болса, шу йәрдә һөрлүк болиду. □ ■ 18 Вә биз һәммимизниң йүзимиз чүмпәрдисиз һалда Рәбниң шан-шәривигә қаригинида, Униң охшаш сүритидә болушқа Роһ болған Рәб тәрипидин шан-шәрәп үстигә шан-шәрәп қошулуп өзгәртилмәктимиз.□ ■

4

Павлусниң жамаәтләрниң хизмитидә болған чидамлиқ, сәвир-тақәтлиги — Хизмәттә чидамлиқ

¹ Шуңа Худа бизгә рәһим-шәпқәт көрсәткәндәк, бу хизмәт бизгә аманәт қилинған экән, биз бәл қойвәтмәймиз; ² әндиликтә шәрмәндиликкә айт йошурун ишларни ташлап, нә алдамчиликта маңмай, нә Худаниң сөзини бурмилимай, бәлки һәқиқәтни әйнән аян қилиш билән Худа алдида дуруслуғимизни һәр адәмниң вижданиға көрситимиз. ■ ³ Амма хуш хәвиримиз чүмкәлгән болсиму, у һалак болувақанларға нисбәтән чүмкәлди; ■ ⁴ Чүнки Худаниң сүрәт-образи болған Мәсиһниң шан-шәриви тоғрисида хуш хәвәрниң нури уларниң үстидә йорумисун дәп, бу заманниң илаһи етиқатсизларниң ой-зәһинлирини кор қилди. □ ■ ⁵ Чүнки биз өзимизни әмәс, бәлки Мәсиһ Әйсани Рәб, шуниндәк өзимизни Әйса үчүн силәрниң

□ **3:7** «Исраиллар Мусаниң йүзидә жулаланған шан-шәрәптин йүзигә көзлирини тикип қаралмиған йәрдә» — бу вақиә «Мис.» 34:29-35дә хатириләнгән. «(гәрчә шу шан-шәрәп һазир әмәлдин қалдурулған болсиму)» — бәшқә бир хил тәржимиси «гәрчә шу нур аста-аста йоқиливатқан болсиму». Павлус бу икки бислиқ сөзләрни бәлким әтәй ишләткән, шуңа иккила тәржимиси бәлким тоғриду. ■ **3:7** Мис. 24:12; 34:1,30; Қан. 10:1. □ **3:11** «чүнки әмәлдин қалдурулған иш әслидә шан-шәрәп билән кәлтүрүлгән йәрдә,...» — «әмәлдин қалдурулған иш» яки «ақизлап йоқиливатқан иш». □ **3:12** «биз толиму жүрәклик болимыз» — яки «биз жасарәтлик сөзләймиз». □ **3:13** «әмәлдин қалдурулидиған әһдә» — «кона әһдә»ниң «әмәлдин қалдурулғанлиғи»ни толукрақ чүшиниш үчүн «Рим.» 3:19-4:25, 7:7-8:4, «Гал.» 1:2-4:7ни оқуң. Башқә бир хил тәржимиси «өчүп кетиватқан әһдә...». «әмәлдин қалдурулидиған әһдиниң парлақ нуриға көзини тикип қарашниң ақивитигә учрап кәтмисун дәп...» — «қарашниң ақивити» — биз бу сөзни шу мәнидә чүшинимизки, кона әһдә (Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун) астида, инсанниң гунаға патқан һалити паш қилинғачқа, Худаниң шан-шәривигә беваситә қарашниң ақивити өлүм болатти. «Мис.» 34:34ни көрүң. ■ **3:13** Мис. 34:35; Рим. 10:4. □ **3:14** «чүнки бүгүнгә қәдәр кона әһдини оқуғинида мошу чүмпәрдә еливетилмәй кәлди...» — «кона әһдә» мошу йәрдә, болупму Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанунни, йәни Тәвратниң «Яритилиш»тин «Қанун шәрһи»гичә болған бәш қисмини көрситиду. ■ **3:14** Йәш. 6:10; Әз. 12:2; Мат. 13:11; Рос. 28:26; Рим. 11:8. ■ **3:16** Мат. 13:11; Рим. 11:23; 1Кор. 2:10. □ **3:17** «Амма Рәб шу роһтур» — «Роһ» болса Худаниң Муқәддәс Роһи, йәни «йәңи әһдә» арқилиқ мәңгүлүк һаятни елип келидиған Роһни көрситиду. ■ **3:17** Юһ. 4:24. □ **3:18** «Биз һәммимизниң йүзимиз чүмпәрдисиз һалда Рәбниң шан-шәривигә қаригинида, Униң охшаш сүритидә болушқа Роһ болған Рәб тәрипидин шан-шәрәп үстигә шан-шәрәп қошулуп өзгәртилмәктимиз» — «охшаш сүрити» (яки «охшаш сүрәт-образи») — Рәб Әйсаниң Өзиниң сүрити. ■ **3:18** 1Кор. 13:12; 2Кор. 5:7. ■ **4:2** 2Кор. 2:17; 2Кор. 6:4 ■ **4:3** 2Кор. 2:15; 2Тес. 2:10. □ **4:4** «бу заманниң илаһи етиқатсизларниң ой-зәһинлирини кор қилди» — «бу заманниң илаһи» Шәйтан, Иблис. ■ **4:4** Йәш. 6:10; Юһ. 12:40; 14:9. Фил. 2:6. Кол. 1:15. Ибр. 1:3.

хизмәтқариңлар дәп елан қилимиз. □ 6 Чүнки «қараңғулуқтин нур йорусун» дәп буйруған Худа, Мәсиһниң дидаридин Өзиниң шан-шәривини тонутушқа болған йоруклуқниң биз арқилиқ чечилиши үчүн, бизниң қалбимизни йорутқандур. ■

Мәңгүлүк шан-шәрәпниң зор вәзни

7 Амма қудрәтниң ғайәт зорлуғи биздин әмәс, бәлки Худадин болғанлиғи көрүнсун дәп бу гөһәргә сапал идишларда қачилақлиқ һалда егидарлиқ қилимиз. □ ■ 8 Мана биз һәртәрәптә қистилип қалдуқ, амма йәнжәлмидуқ; тәмтирәп қалдуқ, амма үмүтсизләнмидуқ; 9 зиянкәшликкә учраватимиз, амма һәмдәмсиз қалмидуқ; жиқитилдуқ, амма һалак болмидуқ; 10 Әйсаниң һаяти тенимиздә аян қилинсун дәп, һәрдайим тенимиздә Әйсаниң өлүмини көтирип жүримиз. □ ■ 11 Чүнки Әйсаниң һаяти өлидиған әтлиримиздә аян қилинсун үчүн, тирик қалған бизләр һәрдайим өлүмгә тапшурулмақтимиз. □ ■ 12 Шуниң билән биздә өлүм ишләватиду, амма һаят силәрдә ишләватиду. □ 13 Вә «Мән ишәндим, шуңа сөз қилдим» дәп йезилғандикидәк иман-ишәштики роһқа егә болуп, бизму ишәндуқ вә шуниң билән сөз қилимиз; □ ■ 14 чүнки Рәб Әйсани тирилдүргән Худа бизни Әйса билән биргә тирилдүриду, шундақла бизни силәр билән биргә Өз алдиға һазир қилиду, дәп билимиз. ■ 15 Чүнки бу һәммә ишлар силәр үчүндурки, техиму көп кишиләрниң вужудидә ешип ташқичә беғишланған меһри-шәпқәт сәвәвидин көп кишиләрниңму Худани улуқлап ейтқан тәшәккүрлири ешип ташиду. ■ 16 Шуңа биз бәл қоювәтмәймиз; гәрчә ташқи инсанлиғимиз солашсиму, дәрһәқиқәт ички инсанлиғимиз күндин-күнгә йеңиланмақта. □ 17 Чүнки бизниң бир дәқиқилик вә йеник жапа-мушәққәтлиримиз биз үчүн ешип ташқан, мәңгүлүк, зор вәзинлик шан-шәрәпни һасил қилиду. ■ 18 Шуңа биз көрүнгән ишларға әмәс, бәлки көрүнмәс ишларға көз тикимиз; чүнки көрүнгән ишлар вақитлиқ, амма көрүнмәс ишлар мәңгүлүктур.

5

Көрүш сезими билән әмәс, бәлки иман-ишәш билән яшаш

1 Чүнки бу зиминға тәвә өйимиз, йәни бу чедиримиз йоқитилсиму, Худа тәрипидин болған, инсан қоли билән ясалмиған бир өй, йәни асманларда әбәдий бир мақанимиз бардур дәп билимиз. ■ 2 Әнди бу кона өйимиздә турғинимиздә асмандики өйимизни кийивелишқа зор интизар билән аһ урмақтимиз. ■ 3 (бәрһәқ, асмандики өйимизни кийивалсақ ялаңач қалмаймиз). ■ 4 Чүнки мошу чедирда турғинимиздә, еғирчиликта аһ урмақтимиз; бу

□ 4:5 «биз өзимизни әмәс, бәлки Мәсиһ Әйсани Рәб, шуниңдәк өзимизни Әйса үчүн силәрниң хизмәтқариңлар дәп елан қилимиз» — «хизмәтқарлар» мошу йәрдә грек тилида «қулар» дейилиду. Демәк, өзини (һәр хил сәвәпләр билән) башқа бирисиниң хизмитидә болушқа сатқан кишиләр. ■ 4:6 Яр. 1:3; 2Пет. 1:19. □ 4:7 «...бу гөһәргә сапал идишларда қачилақлиқ һалда егидарлиқ қилимиз» — «сапал идишлар» болса етиқатчиларниң өз ағиз вужуд-тәнлири, әлвәттә. ■ 4:7 1Кор. 2:5; 2Кор. 5:1. □ 4:10 «Әйсаниң һаяти тенимиздә аян қилинсун дәп, һәрдайим тенимиздә Әйсаниң өлүмини көтирип жүримиз» — «Әйсаниң өлүмини көтириш» дегәнлик бәлким расулар дайим азап-оқубәтни тартқанлиғи, дайим өлтүрүлүшниң хәвпидә туруватқанлиғини көрситиду. Амма бу баянни йәнә һәммә етиқатчи үчүн муһим роһий принцип дегили болиду. 11-айәтни көрүң. ■ 4:10 Рим. 8:17; Гал. 6:17; Фил. 3:10; 2Тим. 2:11,12; 1Пет. 4:13. □ 4:11 «чүнки Әйсаниң һаяти өлидиған әтлиримиздә аян қилинсун үчүн, тирик қалған бизләр һәрдайим өлүмгә тапшурулмақтимиз» — «өлүмгә тапшурулмақтимиз» — Худа тәрипидин, әлвәттә. ■ 4:11 Зәб. 43:23; Мат. 5:11; Рим. 8:36; 1Кор. 4:9; 15:49; Кол. 3:4. □ 4:12 «Шуниң билән биздә өлүм ишләватиду, амма һаят силәрдә ишләватиду» — мошу муһим принцип тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ 4:13 «Мән ишәндим, шуңа сөз қилдим» — «Зәб.» 115:10. «иман-ишәштики роһқа егә болуп, бизму ишәндуқ вә шуниң билән сөз қилимиз» — «сөз қилимиз» — демәк, хуш хәвәрни жақалаймиз. ■ 4:13 Зәб. 115:10. ■ 4:14 Рим. 8:11; 1Кор. 6:14. ■ 4:15 2Кор. 1:11. □ 4:16 «гәрчә ташқи инсанлиғимиз солашсиму, дәрһәқиқәт ички инсанлиғимиз күндин-күнгә йеңиланмақта» — «ташқи инсанлиғимиз» адәмниң жан-тенини, «ички инсанлиғимиз» адәмниң қәлб-роһини, ички дунясини көрситиду. Грек тилида «ташқи инсанлиғимиз» вә «ички инсанлиғимиз» дейилиду. ■ 4:17 Зәб. 29:6; Мат. 5:12; Рим. 8:18; 1Юһа. 3:2. ■ 5:1 2Кор. 4:7. ■ 5:2 Рим. 8:23. ■ 5:3 Вәһ. 3:18; 16:15.

бизниң ялаңачлинишни халиқинимиз эмәс, бәлки кийиндүрүлүшни, йәни биздә өлидиған немә болса, униң һаят тәрипидин жутулушини халаймиз. ■ 5 Әнди бизни дәл мошу ишқа тәйярлиғучи болса Худадур; У бизгә «капаләт» болған Өз Роһиниму ата қилди. □ ■ 6 Шуниң билән биз һемишә юрәклик болимиз; һәмдә тенимиздә мақан тутқинимиздә Рәбдин нери болған мусапир болимиз дәп билимиз 7 (чүнки биз көрүш сезими билән эмәс, етиқат билән маңимиз); ■ 8 биз юрәклик болуп, шуниңдәк тәндин нери болуп Рәб билән биллә бир мақанда болушқа техиму хурсәнмиз. 9 Шуниң билән, мәйли тәндә болайли, тәндин нери болайли, уни хурсән қилишни истәк-нишан қилип интилимиз. 10 Чүнки тәндә қилған әмәллиримизни, яхшилиқ болсун, яманлиқ болсун, һәр биримизгә қайтурулуши үчүн Мәсиһниң сорақ тәхти алдида һазир болушимиз ләзим болиду. ■ 11 Шуниң билән Рәбниң дәһшитини билгәнлигимиз үчүн, инсанларни ишәндүрүшкә тиришимиз; лекин биз Худаға очуқ-ашкаримиз, шуниңдәк силәрниң вижданиңлардимү ашкарә тонулсақ дәп үмүт қилимән. □

Енақлиққа кәлтүрүш хизмити

12 Биз һазир өзимизни қайтидин силәргә тәвсийә қилғинимиз йоқ, бәлки пәкәт силәрдә қәлбдики ишлардин эмәс, ташқи қияпәттин пәхирлинидиғанларға бәргидәк жавап болсун дәп, силәргә бизләрдин пәхирлиниш имканийитини яритип бериватимиз. □ ■ 13 Чүнки ич-ичимизгә сиғмай қалған болсақму Худа алдида шундақ болдуқ, салмақ болсақму силәр үчүн шундақ болимиз. □ 14 Чүнки Мәсиһниң муһәббити бизни шундақ қилишқа үндәйду; чүнки биз бириси һәммәйлән үчүн өлди, шуңа һәммәйләннимү өлди, дәп һесаплаймиз. □ 15 Вә У һәммәйләнни дәп өлди, буниңдин мәхсәт, һаят болғанлар өзлири үчүн эмәс, бәлки уларни дәп өлүп тирилгүчи үчүн яшиши үчүндүр. ■

16 Шуниң билән биз буниңдин кейин һеч кимни инсанларчә тонумаймиз; һәтта биз Мәсиһни инсанларчә тонуған болсақ, буниңдин кейин уни йәнә шундақ тонумаймиз. □ ■ 17 Шуңа әнди бириси Мәсиһдә болса, у йеңи бир яритилгүчидур! Кона ишлар өтүп, мана, һәммә иш йеңи болди! ■ 18 Вә барлиқ ишлар Худадиндур; У бизни Мәсиһ арқилиқ Өзигә

■ 5:4 Рим. 8:11; 1Кор. 15:53. □ 5:5 «У бизгә «капаләт» болған Өз Роһиниму ата қилди» — «Өз Роһи» грек тилида пәкәт «Роһ» билән ипадилиниду. «Капаләт» тоғрилиқ 1:22дики изаһатни көрүң. ■ 5:5 Рим. 8:16; 2Кор. 1:22; әф. 1:13; 4:30. ■ 5:7 1Кор. 13:12; 2Кор. 3:18. ■ 5:10 Зәб. 61:13; Йәр. 17:10; 32:19; Мат. 16:27; 25:32; Рим. 2:6; 14:10,12; 1Кор. 3:8; Гал. 6:5; Вәһ. 2:23; 22:12. □ 5:11 «биз Худаға очуқ-ашкаримиз, шуниңдәк силәрниң вижданиңлардимү ашкарә тонулсақ дәп үмүт қилимән» — «Худаға очуқ-ашкаримиз, шуниңдәк силәрниң вижданиңлардимү ашкарә тонулсақ». Демәк, Павлус вә башқа расуллар дуниядикикиләргә анчә тонуш эмәс, уларниң һәқиқий салаһийити, уларда болған Мәсиһниң Муқәддәс Роһумү дуниядикикиләргә анчә тонуш эмәс, шуңа уларға Мәсиһниң һәр адәмни сораққа тартидиғанлиғи тоғрилиқ ишәндүрүшниң зөрүрийити бар. Лекин Худа бизни убдан билиду вә (силәр Худаниң адәмлири болғандин кейин) силәрмү бизни убдан чүшәнсәңлар керәк, дәйду. □ 5:12 «...ташқи қияпәттин пәхирлинидиғанларға бәргидәк жавап болсун дәп, силәргә бизләрдин пәхирлиниш имканийитини яритип бериватимиз» — «ташқи қияпитидин пәхирлинидиғанлар бәргидәк жавап болсун дәп...» — Павлус һазир Коринттики жамаәттә көрүнгән «сахта расуллар»ни тилға елип, өзи үстидин әрз қилған бу кишиләргә жавап бериш үчүн Коринттики қериндашларға өзиниң вә һәмкарлириниң хизмәтлириниң роһий маһийитини азрақ ашкарилап көрсәтмәкчи. ■ 5:12 2Кор. 3:1; 10:8. □ 5:13 «Чүнки ич-ичимизгә сиғмай қалған болсақму Худа алдида шундақ болдуқ, салмақ болсақму силәр үчүн шундақ болимиз» — муну әйәттә Павлус, шүбһисизки, (жуқурида ейтилгәндәк) авал өзиниң вә қериндашларниң «қәлбдики ишлар», йәни әң әһмиәтлик ишлар тоғрилиқ сөзләйду. У кейинрәк «көрүнүш»тики ишларниң, йәни «ташқи қияпәт»ниң ишлириға өтиду. Әмәлийәттә «ич-ичимизгә сиғмай қалған болуш» Худаниң зор улуклуғи, ешип ташқан шапаитигә қарап инсанниң хошаллиқтин болған нормал инкаси болуш керәкғү, дәймиз. Амма башқа кишиләр бәрибир хуш хәвәрни аңлиши керәк, шуниңдәк өз хошаллиғимизға һай берип, улар үчүн «салмақ» болушимизмү керәк. □ 5:14 «бириси һәммәйлән үчүн өлди» — Мәсиһни көрситиду. «чүнки биз бириси һәммәйлән үчүн өлди, шуңа һәммәйләннимү өлди, дәп һесаплаймиз» — бу әжайип әйәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 5:15 Рим. 14:7; Гал. 2:20; 1Тес. 5:10; 1Пет. 4:2. □ 5:16 «һәтта биз Мәсиһни инсанларчә тонуған болсақ...» — «инсанларчә» грек тилида «әтләр бойичә». «шуниң билән биз буниңдин кейин һеч кимни инсанларчә тонумаймиз; һәтта биз Мәсиһни инсанларчә тонуған болсақ, буниңдин кейин уни йәнә шундақ тонумаймиз» — бу әжайип әйәт тоғрилиқмү «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 5:16 Мат. 12:50; Юһ. 15:14; Гал. 5:6; 6:15; Кол. 3:11. ■ 5:17 Йәш. 43:18; Вәһ. 21:5.

енақлаштурди, шундақла бизгә енақлаштуруш хизмитини тапшурди: — □ ■ 19 демәк, Худа Мәсһдә адәмләрниң итаәтсизликлирини уларниң әйиви билән һесаплашмай, аләмни Өзигә енақлаштурди; шуниңдәк бизгә енақлаштуруш хәвирини аманәт қилип тапшурди. ■ 20 Шуңа худди Худа биз арқилиқ адәмләрдin енақлиққа келишни өтүнгинидәк, биз Мәсһкә вакалитән әлчиләрдурмиз; Мәсһниң орнида «Худаға енақлаштурулғайсиләр!» дәп өтүнимиз. ■ 21 Гунаға һеч тонуш болмиған кишини Худа бизни дәп гунаниң өзи қилди; мәхсити шуки, бизниң Униңда Худаниң һәққанийлиғи болушимиз үчүндур. □ ■

6

Худаниң жапа-мушәққәт тартқучи әлчилири болуш

1 Әнди Худаниң һәмкарлири сүпитидә силәрдин Униң меһри-шәпқитини қобул қилип туруп уни бекарға кәткүзмәңлар дәп өтүнимиз. ■ 2 (чүнки у: «Шапаәт көрситилидиған бир пәйттә дуайиңни ижабәт қилишни бекиткәнмән, нижат-қутулуш йәткүзүлидиған бир күнидә Мән саңа ярдәмдә болушумни бекиткәнмән» — деди. Мана, һазир болса «шапаәт көрситилидиған яхши пәйт»; мана, һазир «нижат-қутулуш күни»дур!). □ ■ 3 Рәбниң хизмитигә дағ кәлтүрүлмисун дәп һеч қандақ ишта һеч кимниң иманиға тосалғулуқ қилмаймиз; ■ 4 бәлки һәр бир ишта өзимизни Худаниң хизмәткарлири сүпитидә нәмунә қилип жүримиз; зор чидамлиқ билән, жәбир-зулумларда, жапа-мушәққәтләрдә, бесим-қистақларда, ■ 5 камча ярилирида, зинданларда, қозғилаң-топилаңлар ичидә, еғир меһнәтләрдә, түнәшләрдә, роза тутушларда, □ 6 паклиқ билән, билимләр билән, сәвир-тақәтлик билән, меһриванлиқлар билән, Муқәддәс Роһ билән, сахтилиқсиз меһир-муһәббәт билән, 7 һәқиқәтниң сөз-калами билән, Худаниң күч-қудрити билән, һәққанийлиқниң оң-сол қоллардики қураллири билән, □ 8 һәм иззәт-шөһрәттә һәм һақарәт ичидә, төһмәт һәм тәриплинишләр ичидә өзимизни Худаниң хизмәткарлири сүпитидә намайән қилдуқ; ялғанчилар дәп қаралған болсақму сәмимий-садиқ болуп, 9 намсиз болдуқ-ю, амма мәшһормиз; өләй дәп қалдуқ-ю, амма мана, һаяттурмиз; тәрбийидә жазаландуқ-ю, амма өлүмгә мәһкүм қилинмидуқ; □ ■ 10 дәрд-әләм тарттуқ-ю, амма дайим шат-хурамлиқта туримиз; намрат болғинимиз билән, амма көп адәмләрни бай қилғучимиз; һеч немимиз йоқ болғини билән, амма һәммигә еғидармиз. □ 11 Силәргә очуқ-йоруқ сөзлидуқ, әй Коринтликлар, бизниң бағримиз силәргә кәң ечилди! □ 12 Силәр биз тәрәптин қисилған әмәс, лекин өз ич-бағриңларниң тарлиғидин қисилисиләр; 13 әнди адил алмаштурушта болуп — (өз пәрзәнтиримгә сөзлигәндәк сөзләймән) — бағриңларни бизгиму кәң ечиңлар. ■

□ 5:18 «вә барлиқ ишлар Худадиндур» — яки «вә бу барлиқ ишлар Худадиндур». ■ 5:18 Кол. 1:20; 1Юһа. 2:2; 4:10. ■ 5:19 Рим. 3:24,25; Кол. 1:20. ■ 5:20 2Кор. 3:6. □ 5:21 «гунаға һеч тонуш болмиған киши» — Мәсһ. «мәхсити шуки, бизниң Униңда Худаниң һәққанийлиғи болушимиз үчүндур» — «Униңда» — Мәсһдә, әлвәттә. ■ 5:21 Йәш. 53:9,12; Рим. 8:3; Гал. 3:13; 1Пет. 2:22; 1Юһа. 3:5. ■ 6:1 1Кор. 3:9; Ибр. 12:15. □ 6:2 «шапаәт көрситилидиған бир пәйттә дуайиңни ижабәт қилишни бекиткәнмән, нижат-қутулуш йәткүзүлидиған бир күнидә мән саңа ярдәмдә болушумни бекиткәнмән» — «Йәш.» 49:8. ■ 6:2 Йәш. 49:8. ■ 6:3 Рим. 14:13; 1Кор. 10:32. ■ 6:4 1Кор. 4:1; 2Кор. 11:23. □ 6:5 «түнәшләрдә» — демәк «түнәп дуа қилишларда». Башқа бир хил тәржимиси «уйқисизлиқларда». □ 6:7 «...һәққанийлиқниң оң-сол қоллардики қураллири билән...» — бәлким зәрб қилидиған һәм қоғдайдиған роһий қуралларни көрситиду. □ 6:9 «намсиз болдуқ-ю, амма мәшһормиз» — дуниядики «мәшһор»лардин болмисиму, лекин Худа, пәриштиләр вә жамаәтләр тәрипидин мәшһордур, дегән мәнидә дәп қараймиз. «тәрбийидә жазаландуқ-ю, амма өлүмгә мәһкүм қилинмидуқ» — «тәрбийидә жазаландуқ-ю...» дегәнлик башқа бир тәржимиси «дәррә-қамча йедуқ-ю ...». Бу муһим сөз тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 6:9 Зәб. 117:18; Йәш. 26:19. □ 6:10 «намрат болғинимиз билән, амма көп адәмләрни бай қилғучимиз; һеч немимиз йоқ болғини билән, амма һәммигә еғидармиз» — «намрат болғинимиз билән,... һеч немимиз йоқ болғини билән,...» — Павлус вә башқа расуллар бу дунияниң көзқаришидин қариғанда шундақ көрүнгән болсиму, улар һәрғиз өзлирини ундақ һесаплимайду, бәлки өзлирини һәқиқий байлар (мәңгүлүк байлиқларға еғә) дәп санайтти. □ 6:11 «Силәргә очуқ-йоруқ сөзлидуқ, әй Коринтликлар,...» — грек тилида «Ағзимиз силәргә очуқ, и Коринтликлар,...». ■ 6:13 1Кор. 4:14.

Қараңғулуққа һәмраһ болмаңлар

14 Етиқатсизлар билән бир боюнтуруққа четилип тәңсизликтә болмаңлар; чүнки һәққанийлиқ вә қәбиһлик оттурисида қандақму ортақлиқ болсун? Йоруқлуқниң қараңғулуқ билән қандақ һәмраһлиғи болсун? □ ■ 15 Мәсиһниң Белиал билән немә енақлиғи болсун? Ишәнгүчиниң ишәнмигүчи билән қандақ ортақ несивиси болсун? □ 16 Худаниң ибадәтханисиниң бутлар билән қандақ бирлиги болсун? Чүнки силәр тирик Худаниң ибадәтханисидурсиләр — Худаниң: «Мән уларда туримән, уларниң арисидә жүримән; уларниң Худаси болиман вә улар Мениң хәлқим болиду» дегинидәк силәр Униң ибадәтханисидурсиләр; □ ■ 17 Шуниң үчүн «Уларниң арисидин чиқип кетиңлар, Маңа айрилиңлар», — дәйду Рәб, — «һеч напак нәрсигә тәккүчи болмаңлар», «шундила Мән силәрни қобул қилиман», □ ■ 18 вә: «Мән силәргә Ата болиман, силәр Маңа оғул-қизлирим болисиләр» — дәйду һәммигә Қадир болған Рәб. □ ■

7

1 Әнди бу вәдиләргә муйәссәр болғандин кейин, и сөйүмлүкләр, өзимизни әтләрдик и һәм роһтики һәр хил паскинилиқтин тазилап, Худаниң қорқунучида өзимиздә аян қилинған пак-мүқәддәсликни камаләткә йәткүзәйли.

Бизни қобул қилғайсиләр!

2 Бизни қобул қилғайсиләр! Биз һеч кимгә зиян-зәхмәт йәткүзмидүк, һеч кимни набут қилмидүк, һеч кимдин пайдиланмидүк. □ 3 Мошуларни дәп, силәрни әйиплимәкчи әмәсмән; чүнки мән жуқурида ейтқинимдәк, силәр қәлбимиздидурсиләрки, биз силәр билән биллә өлүшкә, силәр билән биллә яшашқа тәйярмиз. ■ 4 Силәргә бағлиған ишәшим зор, силәрдин болған пәхрим зор; шуниң үчүн риғбәт-тәсәллигә толдурулдум, барлиқ жапа-мүшкүлчиликлиримиздә хошаллиғим ешип ташти. ■

5 Чүнки бәрһәк, Македонийәгә киргинимиздиму әтлиримиз һеч арам тапалмай, һәртәрәптин қисилип қалдуқ; сиртимиздә жедәл-күрәшләр, ичимиздә қорқунучлар бар еди. ■ 6 Амма чүшкүнләргә риғбәт-тәсәлли бәргүчи Худа бизгә Титусниң келиши арқилиқ риғбәт-тәсәлли бәрди; ■ 7 тапқан риғбәт-тәсәллимиз пәқәт униң келиши арқилиқла әмәс, бәлки униң силәрдин тапқан риғбәт-тәсәллиси арқилиқму болди; чүнки у силәрниң бизгә зариқип тәлмүргиниңларни, силәрниң һәсритиңларни, силәрниң маңа болған қизғин

□ **6:14** «Етиқатсизлар билән бир боюнтуруққа четилип тәңсизликтә болмаңлар» — «Қан.» 22:10дә «Ешәк вә калини бир боюнтуруққа тәң қошмаңлар» дейилиду. Тәңсизлик болғачқа, ишәнгән адәм вә ишәнмигән адәм тәң жүк тартмайду, һәтта бир-бирини башқа йөнүлүшкә тартиду. Бу сөзләр пәқәт никаһқила бағлиқ әмәс, түрлүк әһвалларда етиқатсиз адәм билән «һәмбоюнтуруқ» болуш чоң чатақларни чиқириду, дегәнлиқтур. «...һәққанийлиқ вә қәбиһлик оттурисида қандақму ортақлиқ болсун?» — «қәбиһлик» грек тилида «қанунсизлиқ», амма бу «қанун» һөкүмәтниңки әмәс, Худаниң һәққаний тәләплирини көрситиду. ■ **6:14** Қан. 7:2; 1Сам. 5:1, 2; 1Пад. 8:21; 1Кор. 5:9; 10:21; Әф. 5:11 □ **6:15** «Мәсиһниң Белиал билән немә енақлиғи болсун?» — «Белиал» дегәнниң ибраний тилидики мәнаси «әрзимәс, осал» болуп, Шәйтанның йәнә бир исми болиду. □ **6:16** «Мән уларда туримән, уларниң арисидә жүримән; уларниң Худаси болиман вә улар Мениң хәлқим болиду» — «Лав.» 26:12 вә «Йәр.» 28:32, «Әз.» 32:27ни көрүң. ■ **6:16** Мис. 29:45; Лав. 26:11-12; Йәр. 32:38; Әз. 37:27; 1Кор. 3:16; 6:19; 10:7, 14; Әф. 2:21; Ибр. 3:6; 1Пет. 2:5 □ **6:17** «Уларниң арисидин чиқип кетиңлар, маңа айрилиңлар... һеч напак нәрсигә тәккүчи болмаңлар» — «Йәш.» 52:11ни көрүң. Әслидә бу сөзләр Исраилға Бабил империйәсидики кәйп-сапа вә бутпәрәсликни ташлап чиқиши үчүн ейтилған. «шундила Мән силәрни қобул қилиман» — «Әз.» 20:41ни көрүң. ■ **6:17** Йәш. 52:11; Әз. 20:34,41; Вәһ. 18:4. □ **6:18** «Мән силәргә Ата болиман, силәр Маңа оғул-қизлирим болисиләр» — Тәврат, «2Сам.» 7:14, «Йәш.» 43:6, «Йәр.» 31:9ни көрүң. ■ **6:18** 2Сам. 7:8,14 □ **7:2** «...һеч кимни набут қилмидүк» — бәлким һәм иқтисадий жәһәттин һәм етиқат жәһәтидин ейтилиду. ■ **7:3** 2Кор. 6:11,12,13. ■ **7:4** Мат. 5:12; Рос. 5:41; Фил. 2:17; Кол. 1:24. ■ **7:5** Рос. 16:19,23. ■ **7:6** 2Кор. 1:4.

ғәмхорлуғуңларни ейтип бәрди; шуниң билән мән техиму хошалландим. □ 8 Чүнки гәрчә мән силәрни хетим билән азаплиған болсамму, мән һазир униңдин пушайман қилмаймән; лекин әслидә мән шу хетимниң силәрни азаплиғинини көрүп пушайман қилған едим (әмәлийәттә, силәрниң азаплинишиңлар қисқиғинә бир мәзгилла болған).

9 Амма һазир шатлинимән — азаплиғиниңлардин әмәс, бәлки шу азапниң силәрни товва қилдурғанлиғидин шатлинимән; чүнки силәрниң азаплинишиңлар Худаниң йолида еди; шуниң билән силәр биздин һеч зиян тартмидиңлар. 10 Чүнки Худаниң йолида болған азап-қайғу адәмни һәргиз пушайман қилмайдиған нижатқа башлайдиған товиға елип бариду; амма бу дуниядики азап-қайғу адәмни өлүмгә елип бариду. ■ 11 Чүнки мана, дәл мошу иш, йәни Худаниң йолида азаплинишиңлар, силәргә шунчә көп әстайидиллиқ, өзлириңларни әйиптин нәқәдәр халас қилиш, шунчә көп ғәзәп, шунчә көп қорқунуч, шунчә көп тәқәззарлиқ, шунчә көп қизғинлиқ вә жазалашқа шунчә тәйяр болушни елип кәлди! Силәр бу ишниң һәр тәрипидә өзүңларниң әйиптин халас болушуңларни испатлидиңлар. □

12 Әнди силәргә шу хәтни язған болсамму, у хәтни зиян-зәхмәт қилғучи киши үчүн әмәс, яки зиян-зәхмәт қилинғучи киши үчүн әмәс, бәлки Худа алдида бизгә болған көңлүңлардики қизғинлиқниң араңларда аян болуши үчүн яздим. □ 13 Бу сәвәптин биз риғбәт-тәсәллигә ериштуқ. Вә риғбәт-тәсәллимиз үстигә биз Титусниң хошаллиғи түпәйлидин техиму зор шатландуқ; чүнки униң роһи силәр тәрипиңлардин йеңиланди.

14 Чүнки мән силәр тоғраңларда бирәр ишта пәхирлинип махтиған болсам, у ишта һеч хижил қалдурулмидим; бәлки силәргә ейтқанлиримизниң һәммиси һәқиқәт болғинидәк, бизниң Титусқа силәрни пәхирлинип махтишимизму һәқиқәт болуп испатланди. 15 У силәрниң итаәтмәнлиғиңларни, силәрниң униңдин қандақ әймәнгән вә титригән һалда уни қарши алғиниңларни әслигинидә, униң силәргә бағлиған ич-бағридики муһәббәтлири техиму ешип ташиду. 16 Мән силәргә һәр бир ишта ишәшим камил болғанлиғидин шатлинимән.

8

Муқәддәс бәндиләр үчүн сәдиқә қилиш

1 Амма, и қериндашлар, биз силәргә Худаниң Македонийәдики жамаәтләргә беғишлиған меһри-шәпқитини аян қилмақчимиз; 2 улар зор еғир жапа-мушәққәттә синалғинида, қаттиқ намрат әһвалда ешип ташқан шатлиғи билән уларниң очуқ қоллуғиниң байлиғи урғуп чиқти; 3 чүнки уларниң күчиниң баричә, һәтта күчидин артуқ хәйр-сахавет қилғанлиғиға өзүм гува. Улар ихтияри билән шундақ қилип, 4 биздин муқәддәс бәндиләргә шу ярдәмдә болушниң бәхитигә вә шериклигигә муйәссәр болушни қаттиқ өтүнди; ■ 5 шундақ қилип, улар күткинимиздәк әмәс, үмүт қилғинимиздин ешип өзлирини авал Рәбгә, андин Худаниң ирадиси билән бизгиму беғишлиди; 6 шуңа, Титус силәрдә бу меһриванлиқни башлиған экән, биз Титустин силәрни буниңға несипдаш қилип уни ада қилишқа өтүндуқ.

□ 7:7 «чүнки у силәрниң бизгә зариқип тәлмүргиниңларни... ейтип бәрди» — «силәрниң бизгә зариқип тәлмүргиниңлар» дегән сөзләрдә «бизгә» дегәнни киргүздуқ. Уларниң «зариқип тәлмүргини» Худаға болушиму мүмкин еди. «силәрниң һәсритиңларни, силәрниң маңа болған қизғин ғәмхорлуғуңларни...» — Коринтликларниң һәсрәтлири қатарлиқлар расул Павлусниң илгәрки бир хетидики әйипни (2:4) қобул қилғанлиғи түпәйлидин еди. ■ 7:10 2Сам. 12:13; Мат. 26:75; Луқа 18:13.

□ 7:11 «Худаниң йолида азаплинишиңлар... силәргә...шунчә көп ғәзәп, шунчә көп қорқунуч, ... елип кәлди!» — мошу йәрдә «ғәзәп» болса бәлким гуна садир қилған кишиниң қилмишиға, шундақла өзлириниң бу ишта жавапкар әмәслигигә қаритилған еди. «Шунчә көп қорқунуч» болса Худадин болған қорқунуч. «жазалашқа шунчә шунчә тәйяр болуш» — өз гунайида чиң туруп товва қилишни рәт қилған қериндашларни жамаәттин чиқириветишни көрситиду. □ 7:12 «бәлки Худа алдида бизгә болған көңлүңлардики қизғинлиқниң араңларда аян болуши үчүн яздим» — башқа бир көчүрмиси бойичә «бәлки бизниң Худа алдида силәргә болған қизғинлиғимизниң аян болуши үчүн яздим». Амма кейинки айәтләрни (13-16) вә 8:7ни көргәндә, биз алған көчүрмиси тоғриду. ■ 8:4 Рос. 11:29; Рим. 15:26; 1Кор. 16:2; 2Кор. 9:1.

⁷ Амма силәр һәр тәрәптә, йәни ишәштә, сөздә, билимдә, толук әстайидилликта һәм бизгә болған меһир-муһәббетиңларда әвзәл болғиниңлардәк, мошу меһирлик иштиму өзүңларни әвзәл көрситиңлар. □ ⁸ Мән бу гәп билән силәргә буйруқ қилмақчи әмәсмән, бәлки башқиларниң қизғинлиғи арқилиқ муһәббетиңларниң һәқиқийлигини испатлимақчимән. ⁹ Чүнки силәр Рәббимиз Әйса Мәсиһниң меһри-шәпқитини билисиләр — гәрчә у бай болсиму, силәрни дәп йоқсул болдики, силәр униң йоқсуллуғи арқилиқ бейитилисиләр. ¹⁰ Мән бу тоғрилиқ пикримни оттуриға қойимән — бу силәргә пайдилиқ, чүнки силәр алдинқи жилила сәдиқә қилишта вә шуниңға ирадә бағлашта яхши башлидиңлар. □ ¹¹ Әнди һазир уни ада қилиңлар; қизғин ирадә бағлиғиниңлардәк, бар дунияйиңлар билән шу ишқа әмәл қилиңлар. ¹² Чүнки хәйр-саһавәткә бәл бағлиғучиға нисбәтән, соғиниң Худаға яриғидәк болуши қолида йоққа әмәс, бәлки қолида бариға бағлиқтур. ■ ¹³ Чүнки бу башқиларниң жүкини йениклитимән дәп, өзүңларни қийнаңлар дегиним әмәс, ¹⁴ бәлки силәрдә артуқ болғини һазирчә уларниң кам йерини толдурғинидәк, күнләрниң биридә уларда артуқ болғини силәрниң кам йериңларни толдуриду; шуниң билән тәңлишиду. ¹⁵ Худди муқәддәс язмиларда: «Көп жиққанларниңкидин ешип қалмиди, аз жиққанларниңму кәмлик қилмиди» дәп йезилғандәк болғай. □ ■

Титусниң вә хизмәтдашлириниң вәзиписи

¹⁶ Амма Титусниң қәлбигә силәргә болған көйүмүмгә охшаш көйүмни салған Худаға тәшәккүрләр болғай; ¹⁷ чүнки у дәрһәқиқәт бизниң илтимасимизни қобул қилғини билән, өзиниң силәргә күчлүк көйүми болғачқа, у өзлүгидин йениңларға барди; ¹⁸ амма биз униңға барлиқ жамаәтләр арисидә хуш хәвәр хизмитидә тәрипләнгән қериндашни һәмраһ қилип әвәттук; ¹⁹ шуниңдәк у пәқәт шу тәрәптила әмәс, бәлки жамаәтләр тәрипидин бу хәйрлик ишта бизгә һәмсәпәр болушқа талливелинған еди. Әнди биз бу хәйр-саһавәтни болса, Рәбниң шан-шәривини һәм ярдәмдики қизғинлиғимизни көрситиш үчүн уни йәткүзүш хизмитидә болимиз; ²⁰ шундақ қилип биз бу мол соғини мәсәул болуп йәткүзүштә һәр қандақ адәмниң бизниң үстимиздин төһмәт қилмаслиғи үчүн еһтият қилимиз. ²¹ Чүнки биз пәқәт Рәбниң алдидила әмәс, бәлки инсанларниң көз алдидиму ишимизни дурус қилишқа көңүл бөлүп келиватимиз. □ ■ ²² Биз йәнә улар билән биллә көп ишларда интайин әстайидиллиғи нурғун қетим испатланған қериндашни әвәтмәкчимиз; һазир униң силәргә бағлиған зор ишәши түпәйлидин униң интайин әстайидиллиғи техиму күчлүк болди. ²³ Титус тоғрилиқ соаллар болса у мениң һәмраһим вә хизмитиңларда болған һәмкаримдур; башқа икки қериндишимиз болса, улар жамаәтләрниң әлчилири, Мәсиһниң шан-шәривидур. ²⁴ Шуңа, жамаәтләрниң көз алдида муһәббетиңларниң испатини, шундақла бизниң силәрдин пәхирлинишлиримизниң бекар әмәслигини уларға көрситиңлар.

9

Совни тәйярлаш — сехий болушқа үндәш

¹ Чүнки муқәддәс бәндилярниң бу ярдәм хизмити тоғрилиқ силәргә йәнә йезишимниң һажити йоқ. ■ ² Чүнки мән силәрниң бу ишқа қаттиқ бәл бағлиғиниңларни билимән; мән бу тоғрилиқ: Аһаядикиләр өткән жилдин бери хәйр-сәдиқә беришкә тәйяр туруватиду, дәп

□ **8:7** «бизгә болған меһир-муһәббетиңларда...» — башқа бир көчүрүлмидә: «бизниң силәргә болған меһир-муһәббитимиздә...» дейлиду (бу көчүрмә тоғра болса мәнәси бәлким: «бизниң силәргә болған меһир-муһәббитимиздин илһам-тәсәлли алғанлиғиңлар»ни көрсәтсә керәк). □ **8:10** «силәр алдинқи жилила сәдиқә қилишта вә шуниңға ирадә бағлашта яхши башлидиңлар» — «1Кор.» 16:2ни көрүң. ■ **8:12** Пәнд. 3:28; Мат. 12:43; Лука 21:3; 1Пет. 4:10. □ **8:15** «Көп жиққанларниңкидин ешип қалмиди, аз жиққанларниңму кәмлик қилмиди» — «Мис.» 16:18. ■ **8:15** Мис. 16:18. □ **8:21** «Чүнки биз пәқәт Рәбниң алдидила әмәс, бәлки инсанларниң көз алдидиму ишимизни дурус қилишқа көңүл бөлүп келиватимиз» — Тәврат, «Пәнд.» 3:4ни көрүң. ■ **8:21** Рим. 12:17. ■ **9:1** Рос. 11:29; Рим. 15:26; 1Кор. 16:2; 2Кор. 8:4.

Македонийәдики *қериндашларға* пәхирлинип махтап кәлмәктимән, шуниң билән силәрниң қизғинлиғиңлар уларниң көпинчисиниң *хәйр-сәдиқә беришигә* түрткә болди. □ ³ Лекин қериндашларни әвәтиштики мәхситим силәрниң тоғраңларда пәхирлинип махтишимниң бу ишларда бәһудә иш болуп қалмаслиғи, силәрниң дегинимдәк тәйяр болуп турушуңлар үчүндур. □ ⁴ Мабада Македонийәдикиләр мән билән биллә барғинида, силәр тәйярлиқсиз болсаңлар, бу ишәшимиз вәжидин биз хижаләткә қалдурулимиз, силәр сөзсиз шундақ болисиләр. ⁵ Шу сәвәптин мән қериндашлардин йениңларға берип силәрдин бу вәдә қилған хәйрлик ишни алдин-ала тәйярлап пүттүрүшини өтүнүшни зөрүр дәп һесаплидим; шундақла бу силәрдин бирәр нәрсә үндүривелиш болмисун, бәлки мөһриванлиғиңлардин болсун. ⁶ Амма буни *әсләңлар*: Бехиллиқ билән аз теригән аз алиду, очуқ қоллуқ билән теригини мол алиду. □ ⁷ һәр адәм һеч қийнилип қалмай яки мәжбурән әмәс, бәлки өз көңлидә пүккиничә бәрсун; чүнки Худа хошаллиқ билән бәргүчини яхши көриду. ■ ⁸ Амма Худа һәр бир илтипатшапаәтни силәргә ешип таштурушқа қадирдур; шуниң билән силәр һәрдайим һәртәрәптә һәр еһтияжқа тәйяр қувәтлинисиләр, кәңричиликтә туруп қоллириңлар һәр хил гезәл ишқа йетиду. □ ⁹ *Муқәддәс язмиларда* пүтүлгинидәк: — «У өзиниңкини тарқатқан, У йоқсулларға сәдиқә бәргән;

Униң һәққанийлиғи мәңгүгә туриду». □ ■

¹⁰ Әнди теригүчиға теригили уруқ, йегили нан ата қилғучи силәрниң терийдиған уруқлириңларни тәминләп мол қилиду, һәққанийлиғиңларниң һосул-мевилирини көпәйтиду. □ ¹¹ Шуниң билән силәр һәр қандақ әһвалда қоли очуқ болушқа һәр тәрәптә бейитилисиләр, шуниндәк бу иш биз арқилиқ Худаға көп тәшәккүрләрни елип бариду; □ ¹² чүнки бу хәйрлик хизмәтни ада қилиш пәқәт муқәддәс бәндиләрниң һажәтлирини қандурупла қалмай, көп кишиләрниң Худаға йәткүзгән тәшәккүрлирини ешип таштуриду. □ ¹³ Бу ярдәм хизмити өзлириңларниң Мәсиһниң хуш хәвирини етирап қилишиңлардики мевә болған итаәтмәнлиғиңларға дәлил-испат болиду, шундақла силәрниң мошу *һажәтмән* бәндиләргә, шундақла барлиқ адәмләргә көрсәткән очуқ қоллуқ сехийлиғиңлардин улар Худани улуклайду. ¹⁴ Вә Худаниң силәрдә ташқинлатқан әжайип мөһри-шәпқити түпәйлидин, улар силәр үчүн дуа-тилавәт қилғинида, улар силәргә тәлпүнүп қаттиқ сегинип әсләйду. □ ¹⁵ Униң тил билән ипадилигүсиз әжайип соғиси үчүн Худаға тәшәккүр болғай!

10

□ **9:2** «мән бу тоғрилиқ: Ахаядикиләр өткән жилдин бери хәйр-сәдиқә беришкә тәйяр туруватиду, дәп ... пәхирлинип махтап кәлмәктимән» — Коринт шәһири Ахая өлкисидә еди. □ **9:3** «*қериндашларни әвәтиштики мәхситим...*» — «қериндашлар» йәни Титус һәм жуқурида тилға елинған икки қериндаш. □ **9:6** «*очуқ қоллуқ билән теригини мол алиду*» — яки «бәрикәтләп теригини бәрикәтлинип алиду». ■ **9:6** Пәнд. 11:24; Гал. 6:7. ■ **9:7** Мис. 25:2; 35:5; Қан. 15:7; Рим. 12:8. □ **9:8** «*кәңричиликтә туруп қоллириңлар һәр хил гезәл ишқа йетиду*» — «кәңричиликтә туруп» грек тилида «ешип ташқинлинип» дәп ипадилиниду. □ **9:9** «У өзиниңкини тарқатқан, у йоқсулларға сәдиқә бәргән; униң һәққанийлиғи мәңгүгә туриду» — «Зәб.» 111:9. ■ **9:9** Зәб. 111:9. □ **9:10** «*Әнди теригүчиға теригили уруқ, йегили нан ата қилғучи силәрниң терийдиған уруқлириңларни тәминләп мол қилиду,...*» — «терийдиған уруқлириңлар» һәр хил көчмә мәнидә болуп, «һажәтмәнләргә техиму мәртликБилән хәйрлик қилиш пурсәтлири», «башқиларға яхшилиқ қилиш пурсәтлири» дегәндәк мәниләрни өз ичигә алиду. Буларниң «мевилири» болса, башқиларни етиқатқа кәлтүрүш, етиқатчиларни ригбәтләндүрүш қатарлиқ һәр хил есил нәтижиләрни көрситиду — 11-12-айәтни көрүң. □ **9:11** «*Шуниң билән силәр һәр қандақ әһвалда қоли очуқ болушқа һәр тәрәптә бейитилисиләр, шуниндәк бу иш биз арқилиқ Худаға көп тәшәккүрләрни елип бариду*» — сәдиқә Йерусалимдики етиқатчиларға тапшурулғанда, улар Худаға көп тәшәккүр билдүриду, әлвәттә, шундақла башқа жамаәтләрму у ишни аңлап шундақ қилиду. □ **9:12** «*бу хәйрлик хизмәтни ада қилиш*» — «ада қилиш» мошу йәрдә грек тилида: «(каһинлар) қурбанлиқ қилғандәк ада қилиш». □ **9:14** «*вә Худаниң силәрдә ташқинлатқан әжайип мөһри-шәпқити түпәйлидин, улар силәр үчүн дуа-тилавәт қилғинида, улар силәргә тәлпүнүп қаттиқ сегинип әсләйду*» — «Рим.» 15:26-27дин көрүнидуки, Коринттики (Ахаядики) жамаәтләр Павлусниң өтүнүшлирини ахир қобул қилип чоң сәдиқә топлап, Йерусалимға әвәткән еди.

Павлусниң расуллуқ һоқуқини ақлиши

¹ Амма өзүм, силәр билән биллә болғанда муамилиси юмшақ, лекин силәрдин айрилғанда силәргә қарита қаттиқ қоллуқ дәп қаралған мәнки Павлус Мәсиһниң юваш-мөминлиги вә мулайимлиги билән силәрдин өтүнүмән, ² — шуни тәләп қилимәнки, йениңларға барғинимда, бизни «әтләр бойичә маңғанлар!» дәп гуман билән қарайдиған бәзиләргә қарита ойлиғинимдәк қаттиқ қоллуқ қилишқа мени мәжбур қилмаңлар; ³ гәрчә биз инсаний әтләрдә жүрсәкму, биз әтләр бойичә жәң қилмаймиз. ⁴ Чүнки жәң қураллиримиз әткә тәвә қураллар әмәс, бәлки Худа тәрипидин қорған-истиһкамларни гумран қилиш күчигә егә қилинған қураллардур; ⁵ биз улар билән бәс-муназириләрни вә Худани тонушқа қаршилишишқа турған һәр қандақ һакавур тосалғуни гумран қилимиз, шундақла һәр бир ой-хиялларни Мәсиһкә беқиндуруп итаәт қилишқа кәлтүримиз; ⁶ силәр толуқ итаәт қилғандин кейин, араңларда қандақ итаәтсизлик қалған болса буларни жазалашқа тәйярмиз. ⁷

Силәр пәқәт көз алдиңлардики ишларғила қарайдикәнсиләр. Әгәр бириси өзини Мәсиһкә тәвәмән дәп қариса, у йәнә шуниң үстигә ойлансунки, у Мәсиһкә тәвә болғиниға охшаш, бизму Униңға тәвәдурмиз. ⁸ Чүнки, Рәб тәрипидин силәрни набут қилиш үчүн әмәс, бәлки етиқатиңларни қуруш үчүн бизгә аманәт қилинған һоқуқимиз тоғрилиқ техиму көп зиядәрәк махтансамму, буниңда һеч йәргә қарап қалмаймән; ⁹ әнди мән пәқәт хәтләрдила силәрни қорқатмақчи әмәсмән; ¹⁰ чүнки бәзиләр: «Униң хәтлири дәрвәкә вәзинлик һәм күчлүк; лекин у йетип кәлгәндә салапәтсиз, гепиниң тутами йоқ болиду» дейишиду. ¹¹ Әнди бундақ хиял қилғучилар шуни билип қойсунки, биз жирақта болғинимизда хәтләрдик сөзимиз қандақ болған болса биз йетип барғинимизда әмәлийитимизму шундақ болиду.

¹² Чүнки биз өзимизни өзини қалтис чағлайдиғанлар билән бир қатарға қоюшқа яки улар билән селиштурушқа петинмаймиз; шундақ кишиләр өзлирини өзлириниң өлчими билән өлчәп, өзлирини өзлири билән селиштуридиған болуп, һәқиқәтән әқилсизлардиндур. ¹³

Биз әнди өзимизгә бекитилгән өлчәмдин һалқип махтинип жүргинимиз йоқ. Биз бәлки һәммини өлчигүчи Худа бизгә бекиткән хизмәт даирисидики өлчәм, йәни силәрниң хизмитиңларғиму йетидиған өлчәм билән пәхирлинимиз. ¹⁴ Чүнки өлчими силәрниң хизмитиңларға йәтмәйдигән кишиләрдәк, хизмитиңларда болғинимизда даиримиздин һалқип кәтмәймиз, чүнки биз Мәсиһниң хуш хәвирини йәткүзүштә биринчи болуп йениңларғиму кәлдуқ. ¹⁵ Биз хизмәт даиримиздин һалқип, башқиларниң сиңдүргән жапа-әжирлири билән махтанғинимиз йоқ; лекин биз силәрниң иман-етиқатиңлар өскәнсери араңлардики хизмитимиз бизгә бекитилгән даиримиз ичидә техиму зиядә кеңәйтилсун дәп үмүт қилимиз; ¹⁶ шундақ болғанда, биз силәрдин техиму жирақ йәрләргә хуш хәвәрни йәткүзүп жакалайдиған болимиз; тәйярға һәйяр болуп, башқиларниң даирисидики хизмәт әжри

□ **10:1** «Мәсиһниң юваш-мөминлиги вә мулайимлиги билән...» — шу дәвирдики һәрбий ишларда «мулайим-мөминлик һәм мулайимлиқ» дегәнлик «кәңчилик һәм рәһимдиллиқ» дегән башқа мәниниму билдүриду.

□ **10:2** «бизни «әтләр бойичә маңғанлар!» дәп гуман билән қарайдиған бәзиләргә қарита ойлиғинимдәк қаттиқ қоллуқ қилишқа мени мәжбур қилмаңлар» — оқурмәнләргә аян болидуки, «әтләр бойичә маңғанлар» дегән ибарә, «инсаний (Худаниңки әмәс, бәлки гунакарларниң) көз-қарашлар бойичә маңғанлар»ни билдүриду. □ **10:3** «гәрчә биз инсаний әтләрдә жүрсәкму, биз әтләр бойичә жәң қилмаймиз» — айәттики «жәң» әң муһим жәң, йәни роһий жәңни көрситиду, әлвәттә. «Әтләр бойичә» жуқуриқи изаһатни көрүң. Мәнаси: «Бу дунияда яшисақму, бу дунияниң арзу-һәвәслири бойичә яшайдиғанлардәк (роһий) жәң қилмаймиз».

□ **10:4** «Чүнки жәң қураллиримиз әткә тәвә қураллар әмәс, бәлки Худа тәрипидин қорған-истиһкамларни гумран қилиш күчигә егә қилинған қураллардур» — «әткә тәвә қураллар» болса бу дунияға хас қураллар, йәни қилич, оқя қатарлиқларни көрситиду. □ **10:4** Йәр. 1:10; әф. 6:13-18. □ **10:5** «бәс-муназириләр» — яки «бидъәт сәпсәтилири». □ **10:6** «силәр толуқ итаәт қилғандин кейин» — 5-айәттә ейтилгәндәк, Мәсиһкә итаәт қилиш, әлвәттә. «араңларда қандақ итаәтсизлик қалған болса буларни жазалашқа тәйяр» тоғрилиқ 13:2-3 вә изаһатни көрүң. □ **10:7** «Силәр пәқәт көз алдиңлардики ишларғила қарайдикәнсиләр» — башқа бир хил тәржимиси: «Көз алдидики ишларға убдан қарап беқиңлар!».

□ **10:12** 2Кор. 3:1; 5:12. □ **10:13** «Биз әнди өзимизгә бекитилгән өлчәмдин һалқип махтинип жүргинимиз йоқ» — «өзимизгә бекитилгән өлчәм» — демәк, Худа Павлус вә Барнабасқа хуш хәвәр жакалаштики һәмдә жамаәтләрни қуруштики хизмәтниң даирисини бекиткән өлчәм. «силәрниң хизмитиңларғиму йетидиған өлчәм» — грек тилида «силәргә йәткән өлчәм».

□ **10:13** Әф. 4:7.

билән махтиниш бизгә ят. □ 17 Амма «Пәхирлинип махтиғучи болса Рәбдин пәхирлинип махтиши керәк!». □ ■ 18 Чүнки өзини тәриплигүчи әмәс, бәлки Рәб тәриплигән киши һәқиқәтән лаяқәтликтур. ■

11

Өзини «расул» дәп ативалғанлардин һези болуңлар!

1 Махтанған бу азғинә ахмақлиғимға сәвирчан болғайсиләр! Әнди силәр маңа сәвричанлиқ қилип келиватисиләр. 2 Чүнки мән Худадин кәлгән отлуқ муһәббәт билән силәрни аздурушлардин һәсәт қилимән; чүнки қизни бир әргила ятлиқ қилғандәк, мән силәрни Мәсиһкила пак қиз сүпитидә һазир болушқа вәдиләштүргәнмән. ■ 3 Амма илан һава анимизни һейлигәрлиги билән аздурғандәк, ой-көңлүңлар Мәсиһкә бағланған сәмимий, сап вапалиқтин езип булғиниши мүмкин дәп әнсирәймән. ■ 4 Чүнки бириси келип биз силәргә һеч жакалап бақмиған башқа бир Әйсани жакалиса, яки қәлбиңлардин орун бәргән Роһниң орниға башқа бир роһқа орун бәрсәңлар вә силәр қобул қилған хуш хәвәрдин башқа бир «хуш хәвәр»ни қобул қилсаңлар, силәр бу ишларға әжайип сәвир-тақәт билән өтүверишиңлар мүмкин! □ ■

5 һалбуки, мән өзүмни һәр қандақ ишта әшу «қалтис улуқ расулар»дин кам санимаймән! □

6 Гәрчә мениң гәп-сөзлирим аддий болсиму, билим жәһәттә мән ундақ әмәс; биз қиливатқан һәр бир әмәллиримиздә буни силәргә һәр жәһәттин испатлап рошән қилдуқ. □ 7 Әнди мән силәрни кәтирилсун дәп өзүмни төвән тутуп, Худаниң хуш хәвирини һәқ тәләп қилмай жакалап гуна қилдимму? □ ■ 8 Мән силәрниң хизмитиңларда болушқа башқа жамаәтләрдин булап-талап, уларниң ярдимини қобул қилдим. □ ■ 9 Силәр билән биллә болған вақитлиримда, һажәтмән болған болсамму, мән һеч кимгә еғиримни салған әмәс (чүнки Македонийәдин кәлгән қериндашлар мениң кәм-күтәмни толуқлап бәрди); һәр қандақ ишта өзүмни силәргә жүк болуп қелиштин сақлап кәлдим вә буниңдин кейинму шундақ қилимән. ■ 10 Мәсиһниң һәқиқити мән дә раст болғандәк, Ахая жутлирида

□ 10:16 «тәйярга һәйяр болуп, башқиларниң даирисидики хизмәт әжри билән махтиниш бизгә ят» — Коринттики жамаәт арисидики «сахта расулар» дәл шундақ иш қиливататти, улар Павлус әжир сиңдүргән Коринтликлардин «бизниң әжримиз» дәп мақтанмақта еди. □ 10:17 «Пәхирлинип махтиғучи болса Рәбдин пәхирлинип махтиши керәк!» — «Йәр.» 9:24. ■ 10:17 Йәш. 65:16; Йәр. 9:22-23; 1Кор. 1:31. ■ 10:18 Пәнд. 27:2. ■ 11:2 Лав. 21:13.

■ 11:3 Яр. 3:4; Юһ. 8:44. □ 11:4 «Чүнки бириси келип биз силәргә һеч жакалап бақмиған башқа бир Әйсани жакалиса, яки қәлбиңлардин орун бәргән Роһниң орниға башқа бир роһқа орун бәрсәңлар вә силәр қобул қилған хуш хәвәрдин башқа бир «хуш хәвәр»ни қобул қилсаңлар, силәр бу ишларға әжайип сәвир-тақәт билән өтүверишиңлар мүмкин!» — бу интайин тәнилик, кинайилик кинай гәп, әлвәттә. Павлус уларниң әһвалидин хелә әнсививатиду. «Силәр бу ишларға әжайип сәвир-тақәт билән өтүверишиңлар мүмкин!» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси «Силәр шуниңға сәвир-тақәт билән өтүверәмсиләркин дәймән!». ■ 11:4 Гал. 1:8. □ 11:5 «Һалбуки, мән өзүмни һәр қандақ ишта әшу «қалтис улуқ расулар»дин кам санимаймән!» — «қалтис улуқ расулар» шүбһисизки, интайин кинайилик, һәжвий гәп. Бәзи алимлар, бу сөzlәр һәқиқий улуқ расулар (Петрус, Юһанна, Яқуп қатарлиқлар)ни көрситиду, дәп қарайду. Пикримизчә Павлус Коринттики жамаәткә өзлирини «расул» дәп тонуштурған бәзибир алдамчиларни көрситиду. Мошу кишиләр өзиниң (йәни Павлусниң) расуллуқ һоқуқини йоққа чиқармақчи. 12-33-айәтләр вә 12:11-айәт бу нуқтини испатлайду. □ 11:6 «Гәрчә мениң гәп-сөзлирим аддий болсиму,...» — мошу ибарә адәттә «нутуқ сөzlәшкә тәрбийиләнмигән» кишини көрситиду. □ 11:7 «Әнди мән силәрни кәтирилсун дәп өзүмни төвән тутуп, Худаниң хуш хәвирини һәқ тәләп қилмай жакалап гуна қилдимму?» — Павлус етиқатчиларға өз еғирини салмаслиқ үчүн, өз һүниригә тайинип, турмушини қамдиған (9-айәтни көрүң). Бирақ бәзиләр (болупму «сахта расулар») «Павлус һәқиқий расул болған болса, етиқатчиларниң иқтисадий ярдимигә таянған болатти» дәп, уни расул әмәс дәп инкар қилған еди. ■ 11:7 1Кор. 9:12. □ 11:8 «Мән силәрниң хизмитиңларда болушқа башқа жамаәтләрдин булап-талап, уларниң ярдимини қобул қилдим» — «...башқа жамаәтләрдин булап-талап» — бу йәнә тәнилик, кинайилик гәп, әлвәттә. Павлус Коринт шәһридә хуш хәвәрни йәткүзгәндә башқа жамаәтләрниң көплигән иқтисадий ярдимигә муйәссәр болуп (9-айәтни көрүң), Коринтликларни гуман сөзлиридин хижаләткә қалдуруш үчүн шундақ дәйду. ■ 11:8 Рос. 20:33; 2Кор. 12:13; 1Тес. 2:9; 2Тес. 3:8. ■ 11:9 Фил. 4:15.

һеч кимму мени мошу махтиништин тосумайду! □ 11 Немә үчүн? Силәрни яхши көрмигәнлигим үчүнму?! Худа билиду! 12 Лекин бизгә охшаш һесаплиниш пурситини издигүчиләрниң пурситини мәһрум қилиш үчүн, шуниңдәк улар махтинидиған ишларда һәқиқәтән бизгә охшаш болсун дәп, мән немә қиливатқан болсам шуни қиливеримән. □ 13 Чүнки бундақ кишиләр сахта расуллар, алдамчи хизмәткарлар, Мәсиһниң расуллариниң қияпитигә киривалғанлардур. 14 Бу иш әжәблинәрлик әмәс, чүнки Шәйтан өзимү нурлуқ бир пәриштиниң қияпитигә киривалиду. 15 Шуңа униң хизмәтчилириниңму өзлирини һәққанийлиқниң хизмәтчилири қияпитигә киргүзивелиши әжәблинәрлик иш әмәс; лекин уларниң ақивити өзлириниң ишлигәнлиригә лайиқ болиду.

Һәқиқий расулларниң тартқан жапалири — «сахта расуллар» ундақ әмәс!

16 Йәнә шуни ейтимәнки, һеч ким мени ахмақ дәп һесаплимисун; һәттә әгәр мени шундақ дәп қарисаңларму, әнди мән дәк ахмақни сәвир қилип қобул қилғайсиләр, шуниң билән өзүмму азғинә махтинивалай. □ 17 Мениң һазир буларни сөзлишим Рәб тәрипидин әмәс, бәлки өзүмниң ахмақларчә жүрәклик по етип махтинишим, халас. 18 Нурғун адәмләр инсанларчә по етип махтанғандинки, мәнму махтинип бақай. ■ 19 Чүнки өзүңлар шунчә дана болғандин кейин, силәр ахмақларға сәвир-тақәт қилишқа рази болисиләр! □ 20 Мәсилән бириси силәрни қул қиливалса, бириси силәрни жутувалса, бириси силәрдин нәп алса, бириси алдиңларда чоңчилик қилса яки йүзүңларға качат салса, силәр униңға йол қойисиләр. □ 21 Әпсус, номус қилип ейтимәнки, биз ундақ ишларға аҗизлик қилдуқ! Амма улар бирәр ишта махтинишқа петинған йәрдә (ахмақларчә сөzlәватимән!) мәнму шу ишта махтинишқа петинимән. □ ■ 22 Улар ибранийларму? Мәнму шундақ. Улар Исраилларму? Мәнму шундақ. Улар Ибраһимниң нәслиму? Мәнму шундақ. ■ 23 Улар Мәсиһниң хизмәткарлириму? (мән әқилдин азғанлардәк сөzlәватимән!); мән техиму шундақ; зиядә көп зоруқуп ишлидим, интайин көп дәрриләндим, интайин көп қетим қамалдим, көп қетим өлүм хәвплиригә дуч кәлдим; □ ■ 24 Йәһудийларниң «бир кам қириқ қамча» җазасиға бәш қетим тартилдим, □ ■ 25 үч қетим тикәнлик қамча җазасини йедим, бир қетим чалма-кесәк қилиндим, үч қетим кемә һадисисигә учридим, бир кечә-күндүзни деңизда өткүздүм. □ ■ 26 Дайим сәпәрләрдә болимән; дәррияларниң хәвплирини, қарақчиларниң хәвплирини,

□ 11:10 «һеч кимму мени мошу махтиништин тосумайду!» — «мошу махтиниш(им)» болса, Павлус Коринтликлардин һеч һәқ тәләп қилмай уларға хуш хәвәр йәткүзгән еди. □ 11:12 «мән немә қиливатқан болсам шуни қиливеримән» — демәк, Павлусниң һәқ алмай хуш хәвәрни халис йәткүзиватқанлиғи. У шундақ қиливәрсә, «сахта расуллар» өзлирини Павлус вә һәмкарлири билән селиштуралмай қалиду. Әмәлийәттә Павлусниң: «улар махтинидиған ишларда һәқиқәтән бизгә охшаш болсун» дегинидә өзиниң уларниң товва қилип, һәқиқәтән Худаниң хизмитидә болушиға һәқиқий тиләкдаш болғанлиғини ипадиләйду. □ 11:16 «шуниң билән өзүмму азғинә махтинивалай» — сахта расулларниң махтинишлири хелә көп еди. 18-айәтни көрүң. ■ 11:18 2Кор. 10:13; 12:5, 6. □ 11:19 «чүнки өзүңлар шунчә дана болғандин кейин, силәр ахмақларға сәвир-тақәт қилишқа рази болисиләр!» — бу жүмлә бәлким Павлусниң бу хетидә әң кинайилик гәпи, әң күчлүк тапа-тәниси болуши мүмкин. Улар башқиларниң «ахмақлиқ»иға шунчә сәвир-тақәтлик болған йәрдә, (20-айәт) Павлусниң «пәхирлинишилири»гә сәвир-тақәтлик болуши керәкқу! □ 11:20 «мәсилән бириси силәрни қул қиливалса, бириси силәрни жутувалса, бириси силәрдин нәп алса, бириси алдиңларда чоңчилик қилса яки йүзүңларға качат салса, силәр униңға йол қойисиләр» — Павлус мошу сахта расулларни, уларниң ичидики зәһәрни сөкмәкчи. □ 11:21 «Әпсус, номус қилип ейтимәнки, биз ундақ ишларға аҗизлик қилдуқ!» — бу йәнә тапа-тәнә, кинайилик гәп, әлвәттә. Павлус һәргиз адәмләрдин нәп елип бозәк қилмақчи болған әмәс. «Аҗизлик» дегәнлик йәнә бәлким уларға Павлусниң улар билән биллә болған вақтидики тени аҗизлиғини әслитиш үчүн етилиду. (12:7-10ни көрүң). ■ 11:21 Фил. 3:4. ■ 11:22 Рос. 22:3. □ 11:23 «улар Мәсиһниң хизмәткарлириму? (мән әқилдин азғанлардәк сөzlәватимән!)» — улар (сахта расуллар) Мәсиһниң хизмәткарлири әмәс, әлвәттә. Амма улар дайим өзлирини шундақ көрсәтмәкчи болиду. ■ 11:23 Рос. 9:16; 21:11; 1Кор. 15:10; 2Кор. 6:4. □ 11:24 «Йәһудийларниң «бир кам қириқ қамча» җазасиға бәш қетим тартилдим,...» — демәк, оттуз тоққуз қамча җазалиниши. Тәврат, «Қан.» 25:3ни көрүң. ■ 11:24 Қан. 25:3. □ 11:25 «үч қетим тикәнлик қамча җазасини йедим» — «тикәнлик қамча җазаси» Рим һөкүмити тәрипидин болса керәк еди. «Рос.» 16:22дә бир қетим хатириләнгән. «Мат.» 27:26дики изаһатни көрүң. ■ 11:25 Рос. 14:19; 16:22; 27:9,41.

жутдашлиримниң хэвплирини, ят элликләрниң хэвплирини, шәһәрниң хэвпини, баяванниң хэвплирини, деңизниң хэвплирини, сахта қериндашлар арисидики хэвплирини баштин кәчүрдүм; ²⁷ әмгәкләр вә жапа ишларда зоруқуп, пат-пат түнәкләрдә, ачлиқта вә уссузлуқта, дайим роза тутушларда, соғларда вә йелиң-ялаңачлиқта жүрүп кәлдим. □ ²⁸ Бу сирттики ишлардин башқа, ич-бағримда барлиқ жамаәтләр үчүн һәр күни үстүмни бесип келиватқан гәмләрни йәватимән. □ ■ ²⁹ һәр ким әжизлиса, мән әжизлимидимму? һәр ким езип путлашқан болса, мән өртәнмидимму?! □ ■ ³⁰ Әнди әгәр махтинишим зөрүр болса, өз әжизлиғимни көрситидиған ишлар билән махтинимән.

³¹ Рәб Әйсаниң Худа-Атиси, мәңгү тәшәккүр-мәдһийиләргә лайиқ Болғучиға аянки, мән ялған ейтмидим. ■

³² Дәмәшқ шәһиридә падиша Аретасниң қол астидики валий мени тутуш үчүн, пүтүн Дәмәшқ шәһирини қаттиқ тәқиб астиға алған еди. ■ ^{32b} Лекин мән сепилдики бир камардин севәт билән пәскә чүшүрүлүп, униң қолидин қутулуп қачтим. □

12

Павлусқа кәлгән вәһийләр

¹ Әпсус, махтиниверишниң зөрүрийити бар. Гәрчә униң пайдиси болмисиму, мән Рәбдин кәлгән аламәт көрүнүсләр вә вәһийләр үстидә тохтилай. ² Мәсиһдә болған бир адәмни тонуймән; у он төрт жил илгири (тәндә болған һалдиму, яки тәндин ташқириму билмәймән, Худа билиду) үчинчи қат асманға көтирилди. □ ■ ³ Мән шундақ бир кишини билимән (тәндә болған һалдиму, яки тәндин ташқириму билмәймән, Худа билиду) — ⁴ у жәннәткә көтирилип, шу йәрдә тил билән ипадилигили болмайдиган, инсанларниң дейиши мәнһий қилинған әжайип ишларни аңлиди. ⁵ Шундақ бир адәм билән махтинимән, өзүм һәққидә болса әжизлиқмдин башқа бирәр иш билән махтанмаймән. □ ⁶⁻⁷ һәтта махтинай десәмму ахмақ һесапланмаймән; чүнки мән һәқиқәтни ейтқан болаттим; амма бириси мәндә көргинидин яки мән тоғрилиқ аңлиғинидин мени (маңа ашқариланған вәһийләрниң ғайәт зор улуклуғи түпәйлидин) жуқури ойлап қалмисун дәп өзүмни махтиништин жиғдим. Мошу вәһийләрниң зор улуклуғи түпәйлидин көрәңләп кәтмәслигим үчүн әттиримгә санжылған бир тикән, йәни мени уруп турсун дәп Шәйтанның бир әлчиси маңа тәқсим қилинған; буниң мәхсити, мениң көрәңләп кәтмәслигим үчүндүр. □ ⁸ Буниң тоғрисида у мәндин кәтсун дәп Рәбгә үч қетим йелиндим; ⁹ лекин У маңа: «Мениң меһри-шәпқитим саңа йетәрлик; чүнки Мениң күч-Қудритим инсанның әжизлиғида толук әмәлгә ашурулиду» — деди.

□ **11:27** «пат-пат түнәкләрдә» — демәк «пат-пат түнәп дуа қилишларда». Башқа бир хил тәржимиси «уйқисизлиқларда». □ **11:28** «бу сирттики ишлардин башқа...» — башқа бир хил тәржимиси: «бу ишлардин ташқирини,...». ■ **11:28** Рос. 20:18. □ **11:29** «һәр ким әжизлиса, мән әжизлимидимму?» — «ким әжизлиса» — етиқат тәрипидә әжизлаш, демәк. «Мәнму әжизлидим» — Павлус әжизлиған киши үчүн дуа қилғанда кәмтәрлик билән өзини униң билән бирдәк қилип, өзини униң орниға қойғандәк болиду. Буниңға мисални Муса пәйғәмбәрниң Исраил үчүн болған дуа-тилавәттиридин көрүң («Мис.» 32:30-32). ■ **11:29** 1Кор. 8:13. ■ **11:31** Рим. 1:9; 9:1; 2Кор. 1:23; Гал. 1:20; Фил. 1:8; 1Тес. 2:5. ■ **11:32** Рос. 9:24. □ **11:32b** «Лекин мән сепилдики бир камардин севәт билән пәскә чүшүрүлүп, униң қолидин қутулуп қачтим» — һәқиқий расуллар өмридә анчә раһәт көрмәйду; Павлус буниңдин йәнә бир мисал көрситиду. □ **12:2** «Мәсиһдә болған бир адәмни тонуймән» — бу адәм дәл Павлусниң ези болуп, у Худа униңға бәргән вәһий вә ғайипанә аламәтләр билән махтинишни қилчә халимиған болуп, өзини төвән тутушқа тиришип, ези тоғрилиқ «мән» демәй, «үчинчи шәхстә» сөзләйду. «у он төрт жил илгири ... үчинчи қат асманға көтирилди» — Тәврат-инжил бойичә, пәқәт үч асман бар. Биринчи «һава», иккинчи «аләм бошлуғи», үчинчиси Худаниң һозуриниң өзидүр. ■ **12:2** Рос. 9:3; 22:17; 1Кор. 15:8. □ **12:5** «өзүм һәққидә болса әжизлиқмдин башқа бирәр иш билән махтанмаймән» — «әжизлиқмдин» грек тилида «әжизлиқлиримдин». □ **12:6-7** «мошу вәһийләрниң зор улуклуғи түпәйлидин көрәңләп кәтмәслигим үчүн әттиримгә санжылған бир тикән ... маңа тәқсим қилинған» — «тикәнниң көчмә мәнәси бар, әлвәттә. «... мени уруп турсун дәп Шәйтанның бир әлчиси маңа тәқсим қилинған» — грек тилида «Шәйтанның бир пәриштиси». «әлчи» вә «пәриштә» дегәнләр әмәлийәттә бир гәп.

Шуңа мән Мәсһһнің күч-қудрити вужудумда турсун дәп аҗизликлиримдин махтинишни техиму хушлуқ билән талливалимән; ¹⁰ шуңа мән Мәсһһ үчүн аҗизликларни, һақарәтләрни, қийинчиликларни, зиянкәшликләрни вә азап-оқубәтләрни хурсәнлик дәп билимән. Чүнки қачан аҗиз болсам, шу чағда күчлүк болиман. □

Павлусниң Коринттики жамаәткә көңүл бөлүши

¹¹ Мән махтиниң дәрвәкә ахмақ болуп қалдим! Лекин өзүңлар мени буниңға мәжбур қилдиңлар. Әмәлийәттә әслидә мән силәр тәрипиңлардин тәриплинишим керәк болатти; чүнки һеч әрзимәс болсамму, мән һелиқи «қалтис улуқ расулар»дин һеч тәрәптә һеч ишта кам әмәсмән. ■ ¹² Дәрвәкә мән араңларда болған чағда расуларниң бешарәтлик аламәтлири, һәртәрәплик чидам-сәвирчанлиқ ичидә мөҗизилик аламәтләр, карамәтләр һәм қудрәтлик мөҗизиләр билән әмәлдә көрситилгән. ■ ¹³ Силәрни башқа жамаәтләрдин қайси тәрәптә төвән орунға қойдум? — пәқәтлә өзүмни силәрниң үстүңләргә жүк қилип артип қоймиғиним биләнму?! Мениң бу адаләтсизлигимни әпу қилғайсиләр! □ ■ ¹⁴ Мана, һазир йениңларға үчинчи қетим беришқа тәйярмән, шуниң билән силәргә һеч жүк еғиримни салғум йоқ. Чүнки издигиним егилигиңлар әмәс, бәлки өзүңлардур; пәрзәнтлири ата-анилар үчүн әмәс, бәлки ата-анилар пәрзәнтлири үчүн мал-мүлүк жиғиши керәк. □ ■ ¹⁵ Әнди жеңиңлар үчүн егилигимдин хушлуқ билән сәрп қилимән һәмдә өзүмни сәрп қилимән — гәрчә мән силәрни қанчә сөйгәнсери мән шунчә аз сөйүлсәмму. ■ ¹⁶ Әнди шундақ болғини билән, мән силәргә һеч жүк болған әмәсмән; бирақ һелигәрлик қилип, мән силәрни баблап қойдум! □ ¹⁷ Әжәба, мән силәргә әвәткән адәмләрниң бирәрси арқилиқ силәрдин нәп алдимму?! ¹⁸ Мән Титусни силәрниң йениңларға беришқа үндидим вә йәнә һелиқи қериндашниму униң билән биллә әвәттим. Титусниң силәрдин нәп елип баққан йери барму? Биз иккилән охшаш бир роһта жүриватмамдук? Бизниң басқан изимиз охшаш әмәсмикән?

¹⁹ Яки силәр әзәлдин бизни «Улар алдимизда өзлирини ақлап келиватиду» дәп ойлаватамсиләр? *Иш ундақ әмәс.* Биз пәқәт Мәсһһдә болуп Худа алдида сөzlәватимиз; қиливатқан һәммә ишлар, и сөйүмлүклирим, силәрниң етиқатиңларни қуруш үчүндур. □ ²⁰ Чүнки мән йениңларға барғинимда, силәрниң үмүт қилған йеримдин чиқмай қелишиңлардин, өзүмниңму силәрниң үмүт қилған йериңлардин чиқмай қелишимдин, йәни араңларда ғовға-жедәл, һәсәтхорлуқ, ғәзәп-нәпрәт, мәнмәнчилик, төһмәтхорлуқ, ғәйвәтхорлуқ, тәкәббурлуқ вә паракәндичиликләр болармекин дәп әнсирәймән; ²¹ — бу қетим силәрниң йениңларға барғинимда, араңлардики гуна садир қилип, таки бүгүнгә қәдәр өткүзгән напаклиқ, бузуқлуқ вә шәһваний ишлардин теһи товва қилмиған нурғун адәмләрниң сәвәвидин Худайим мени алдиңларда төвән қилип қоярмекин, шуларниң

□ **12:10** «Чүнки қачан аҗиз болсам, шу чағда күчлүк болиман» — Павлус аҗиз болғинида Мәсһһкә техиму тайиниду, шуниң билән күчлүк болиду; һәммиизму шундақ болушимиз керәк. ■ **12:11** 1Кор. 15:10. ■ **12:12** 1Кор. 9:2. □ **12:13** «Мениң бу адаләтсизлигимни әпу қилғайсиләр!» — «адаләтсизлик» интайин кинайилик, һәжвий гәп, әлвәттә — бу сөз Павлусниң улардин һеч еқтисадий ярдәм тәләп қилмай, уларға хуш хәвәрни һәқсиз йәткүзгәнлигини көрситиду. Униң жуқурида әсләткинидәк, у Коринтта хуш хәвәрниң хизмитидә болғинида, башқа жамаәтләр униңға ярдәм пулини әвтитип бәрди. ■ **12:13** 1Кор. 9:12; 2Кор. 11:9. □ **12:14** «Чүнки издигиним егилигиңлар әмәс, бәлки өзүңлардур» — «издигиним» — Инҗил, «Луқа» 19:10ни көрүң. ■ **12:14** Рос. 20:33. ■ **12:15** 2Кор. 6:12. □ **12:16** «мән силәргә һеч жүк болған әмәсмән; бирақ һелигәрлик қилип, мән силәрни баблап қойдум!» — бизниңчә бу йәнә тапа-тәнә, интайин кинайилик гәп. Павлус Коринтликларни роһий жәһәттин қувәтлимәкчи болуп, өзи уларниң ейниға бармай (Коринтликлар бәлким униң ярдәм-хизмитини рәт қилған болатти), бәлки өзигә охшаш башқа көйүмчан қериндашларни өз орниға әвәтти (17-айәтни көрүң). Лекин башқилар мошу айәт: «бәзиләр мени һейлигәрлик қилип, ялған сөzlәп, силәрдин нәп үндүрүвалиду, дейишип жүриду» дәп тәржимә қилиду. □ **12:19** «...силәрниң етиқатиңларни қуруш үчүндур» — грек тилида: «...силәрни қуруш үчүндур». «Адәмни қуруш» тоғрилиқ «Римликларға»дики кириш сөзниму көрүң.

қилмишлири түпәйлидин матәм тутмай туралмаймәнмекин, дәп әнсирәймән. □

13

Ахирқи агаһландуруш вә саламлар

¹ Бу йениңларға үчинчи қетим беришим болиду. «Һәр бир һөкүм икки-үч гувачиниң ағзида испатлиниши керәк». □ ■ ²⁻³ Мән илгири иккинчи қетим йениңларда болғинимда бурун гуна садир қилғанларға һәм қалған һәммиңларға шундақ ейтқан, һазирму силәрдин нери болсамму қайтидин алдин-ала агаһландуруп ейтимәнки (силәр Мәсиһниң мән арқилик сөзлигәнлигигә испат тәләп қилип келиватқиниңлар түпәйлидин), мән барғинимда һеч кимни айимаймән; дәрвәкә мән арқилик сөзләватқан Мәсиһ силәргә нисбәтән аҗиз әмәс, бәлки алдиңларда интайин қудрәтликтур; □ ⁴ У дәрвәкә аҗизлиқта крестләнгән болсиму, лекин Худаниң қудрити билән йәнила һаят. Бизму Униңда аҗиз болсақму, Худаниң силәргә қаратқан қудрити билән, Униңға бағлинип һаят яшаймиз. □ ⁵ Әнди өзүңларни етиқатта барму-йоқ дәп тәкшүрүп көрүңлар; өзүңларни синап беқиңлар! Силәр Әйса Мәсиһниң өзүңларда болғанлиғини (синақтин шаллинип қалмисаңлар!) билип йәтмәмсиләр? ■ ⁶ Әнди силәрниң бизниң синақтин шаллинип қалмиғанлиғимизни билип қелишиңларни үмүт қилимән.

⁷ Силәрниң һеч қандақ рәзиллик қилмаслиғиңлар үчүн Худаға дуа қилимиз; бу, бизниң синақтин өтти дәп қарилишимиз үчүн әмәс — һәтта синақтин өтмиди, дәп қаралсақму, мәйли — муһими силәрниң дурус болғанни қилишиңлар. □ ⁸ Чүнки биз һәқиқәткә қарши һеч иш қилалмаймиз; немила қилсақ у бәрибир һәқиқәтни аян қилиду, халас. □ ⁹ Чүнки биз аҗиз болсақму, силәрниң күчлүк болғиниңлардин шатлинимиз. Шуниндәк биз йәнә шуниңға дуа қилимизки, силәр камаләткә йәткүзүлгәйсиләр. □ ¹⁰ Силәрниң йениңларға барғинимда Рәб маңа ғулитиш үчүн әмәс, бәлки етиқатни қуруш үчүн аманәт қилған һоқуқимни ишлитип силәргә қаттиқ қоллуқни көрсәтмәслигим үчүн, мән силәрдин жирақта болғинимда мошуларни яздим. ■

□ **12:21** «Худайим мени алдиңларда төвән қилип қоярмекин...» — «алдиңларда», башқа бир хил тәржимиси «силәр түпәйлидин». Бәлким иккила хил тәржимиси тоғриду. «... теһи товва қилмиған нурғун адәмләрниң сәвәвидин Худайим мени алдиңларда төвән қилип қоярмекин, шуларниң қилмишлири түпәйлидин матәм тутмай туралмаймәнмекин, дәп әнсирәймән» — Павлус, Коринтликларниң теһи қәтәйлик билән товва қилип бақмиған гуналири түпәйлидин йәнә хиҗил болуп қалимән, дәп әнсирәйду. □ **13:1** «Һәр бир һөкүм икки-үч гувачиниң ағзида испатлиниши керәк» — бу Тәвратниң сөзи, шундақла Тәвраттики вә Инҗилдики муһим бир принциптур. «Чөл.» 19:15, «Мат.» 18:16, «1Тим.» 5:19ни көрүң. ■ **13:1** Чөл. 35:30; Қан. 17:6; 19:5; Мат. 18:16; Юһ. 8:17; Ибр. 10:28. □ **13:2-3** «Һазирму силәрдин нери болсамму қайтидин алдин-ала агаһландуруп ейтимәнки... мән барғинимда һеч кимни айимаймән» — «һеч кимни айимаймән»: Павлус «1Кор.» 5-бапта, еғир гуна садир қилған бир киши үстидин «әтлири һалак қилинсун, шундақ болғанда роһи Рәб Әйсаниң күнидә қутқузулар, дәп Шәйтанға тапшурулсун» дегән һөкүмни чиқарған. Павлус мошу йәрдә көздә тутқини, гунаға патқан кишиләр охшаш һөкүмгә учриши мүмкин, демәкчи. □ **13:4** «Бизму Униңда аҗиз болсақму...» — бу әҗайип ибарә тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. «...бизму Униңда аҗиз болсақму, Худаниң силәргә қаратқан қудрити билән, Униңға бағлинип һаят яшаймиз» — демәк, расулар сирттин қариганда аҗиз көрүнсиму (вә бәлким өзлирини аҗиз һес қилған болсиму) у Худаниң Коринтликлар арисидә Өз қудритини көрситидиғанлиғиға ишиниду, шуниңға ишәши камил болуп, «Биз шу қудрәт билән хизмитиңларда күчлүк болимиз» дегәндәк болиду. ■ **13:5** 1Кор. 11:28. □ **13:7** «бу, бизниң синақтин өтти дәп қарилишимиз үчүн әмәс — һәтта синақтин өтмиди, дәп қаралсақму, мәйли — муһими силәрниң дурус болғанни қилишиңлар» — демәк, Коринтликлар рәзилликтин товва қилған болса, Павлус вә һәмкарлириниң хизмити үнүмлүк, мевилик вә шәрәплик көрүнүши мүмкин — лекин Павлусқа нисбәтән, муһими Коринтликларниң өзлириниң роһий әһвалиду. Бу наһайити улук сөз тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **13:8** «Чүнки биз һәқиқәткә қарши һеч иш қилалмаймиз; немила қилсақ у бәрибир һәқиқәтни аян қилиду, халас» — бу интайин әһмийәтлик айәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. Башқа бир хил тәржимиси: «Биз һәқиқәткә зит ишларни қилмастин, һәқиқәт бойичә иш қилишимиз керәк». □ **13:9** «Чүнки биз аҗиз болсақму, силәрниң күчлүк болғиниңлардин шатлинимиз» — «күчлүк» вә «аҗиз» роһий тәрәптә ейтилған, әлвәттә. ■ **13:10** 2Кор. 10:8.

11 Әң ахирда, қериндашлар, шатлиниңлар; камаләткә йәткүзүлүңлар, риғбәт-тәсәллидә күчәйтилиңлар; бир ой, бир пикирдә болуңлар; енақ-хатиржәмликтә өтүңлар; вә меһир-муһәббәт вә енақ-хатиржәмликниң Егиси Худа силәр билән биллә болиду. □ ■ 12 Бир-бириңлар билән пак сөйүшләр билән саламлишиңлар. ■ 12b Барлиқ муқәддәс бәндиләрдин силәргә салам. 13 Рәббимиз Әйса Мәсиһниң шапаити, Худаниң меһир-муһәббити вә Муқәддәс Роһниң һәмраһ-һәмдәмлиги силәргә яр болғай!

□ **13:11** «риғбәт-тәсәллидә күчәйтилиңлар» — мошу ибарә грек тилида бир сөз биләнла ипадилиниду. «меһир-муһәббәт вә енақ-хатиржәмликниң Егиси Худа» — грек тилида: «меһир-муһәббәтниң һәм енақ-хатиржәмликниң Худаси» — демәк, У меһир-муһәббәт, хатиржәмлик бәргүчи һәм Өзи һәрдайим меһир-муһәббәттә вә енақ-хатиржәмликтә турғучи Худадур. ■ **13:11** Рим. 12:16,18; 15:5; 1Кор. 1:10; Фил. 2:2; Ибр. 12:14; 1Пет. 3:8 ■ **13:12** Рим. 16:16; 1Кор. 16:20; 1Тес. 5:26; 1Пет. 5:14.

Галатияликларға

Расул Павлус Галатия өлкисидики жамаатларға язган мәктуп **** Саламлар

¹ Мәнки Павлус, расул болған (инсанлар тәрипидин эмәс яки инсанларниң вастиси билән эмәс, бәлки Әйса Мәсиһ вә Уни өлгәнләрдин тирилдүргүчи ХудаАта тәрипидин тайинланған) □ ² вә мән билән биллә туруватқан барлиқ қериндашлардин Галатия өлкисидики жамаатларға салам. ³ ХудаАта вә Рәббимиз Әйса Мәсиһдин силәргә меһри-шәпқәт вә хатиржәмлик болғай! ■ ⁴ У ХудаАтимизниң ирадиси бойичә бизни бу һазирқи рәзил замандин қутқузушқа Өзини гуналимиз үчүн пида қилди; ■ ⁵ Худаға барлиқ шаншәрәп әбәдил-әбәткичә болғай, амин!

Бирдин-бир хуш хәвәр

⁶ Силәр өзүңларни Мәсиһниң меһри-шәпқити арқилиқ Чақирғучиниң йенидин шунчә тез жирақлаштуруп башқичә бир хил «хуш хәвәр»гә әгишип кетиватқиниңларға интайин һәйран қалмақтимән! ⁷ Әмәлийәттә у һеч қандақ башқа «хуш хәвәр» әмәстур! — пәқәтла бәзи кишиләр силәрни қаймақтуруп, Мәсиһниң хуш хәвирини бурмилимақчи болған, халас. ■ ⁸ Лекин һәтта биз өзимиз болайли яки асмандин чүшкән пәриштә болсун, бириси бизниң силәргә жақалиқинимизға охшимаидиған башқа бир «хуш хәвәр»ни силәргә жақалиса, бешиға ләнәт яғсун! ■ ⁹ Биз бурун ейтқинимиздәк, һазирму мән шуни ейтимәнки, бириси силәрниң қобул қилғиниңларға охшимаидиған башқа бир хуш хәвәрни жаркарлиса, бешиға ләнәт яғсун!

¹⁰ Мән Худани ишәндүрүшүм керәкму яки инсанларни ишәндүрүшүм керәкму? Яки инсанларни хурсән қилишим керәкму? Мән инсанларни хурсән қилишни нишан қилған болсам, Мәсиһниң қули болмиған болаттим. □ ■ ¹¹ Әнди, и қериндашлар, силәргә шуни уқтуримәнки, мән жақалаидиған хуш хәвәр инсанлардин кәлгән эмәс. ■ ¹² Чүнки мән уни инсандин қобул қилғиним йоқ яки бирәр киши уни маңа үгәткини йоқ, бәлки Әйса Мәсиһ маңа вәһий арқилиқ йәткүзгән. ■ ¹³ Чүнки силәр мениң Йәһудийларниң диний йолида қандақ һаят кәчүргәнлигим тоғрилиқ — мениң Худаниң жамаитигә әшәддий зиянкәшлик қилип униңға бузғунчилик қилғанлиғимни аңлиғансиләр. □ ■ ¹⁴ һәмдә мән Йәһудийларниң диний йолида елимиздики нурғун тәңтушлиримдин хеләла алдида тураттим вә ата-бовилиримниң әнғәнилирини сақлашқа пәвқулғаддә қизғин едим.

¹⁵⁻¹⁶ Амма анамниң қосиғидин тартип мени Өзи үчүн айрип, меһри-шәпқити арқилиқ мени чақирған Худа Өз Оғлини әлләр арисидә жақалаш үчүн мәнә уни ашкарилашни лайиқ көргинидә, мән һеч қандақ қан-әт егиси билән мәслиһәтләшмәй, □ ■ ¹⁷ яки Йерусалимға мәндин илгири расул болғанлар билән көрүшүшкә бармай, бәлки удул Әрәбистанға атландим. Кейин Дәмәшққә қайтип кәлдим. ¹⁸ Андин үч жилдин кейин Йерусалимға Петрус

□ **1:1** «Әйса Мәсиһ вә Уни өлгәнләрдин тирилдүргүчи ХудаАта...» — «өлүмдин тирилдүргүчи» — грек тилида: «өлгәнләрдин тирилдүргүчи». ■ **1:3** Рим. 1:7; 1Кор. 1:3; әф. 1:2; 1Пет. 1:2. ■ **1:4** Мат. 20:28; Гал. 2:20; әф. 5:2; Тит. 2:14; Ибр. 9:14. ■ **1:7** Рос. 15:1. ■ **1:8** 2Кор. 11:4. □ **1:10** «Мән Худани ишәндүрүшүм керәкму яки инсанларни ишәндүрүшүм керәкму? Яки инсанларни хурсән қилишим керәкму?» — хуш хәвәрни Худа Өзи бекитип әвәткән, әлвәттә. «Хуш хәвәр»ни өзгәртимән, дәп хам хиял қилғучилар «Худани ишәндүрүшү» керәк! Бирақ вәзипимиз адәмләрни хуш хәвәрни қобул қилишқа ишәндүрүштүр. «Мән инсанларни хурсән қилишни нишан қилған болсам, Мәсиһниң қули болмиған болаттим» — «Мәсиһниң қули» — Йәһудийлар арисидә «қул»ниң өзиниң салаһийити бар еди. Иззәтлик адәмниң қули болушниң өзи иззәтлик иш. ■ **1:10** 1Тес. 2:4; Яқ. 4:4. ■ **1:11** 1Кор. 15:1. ■ **1:12** Әф. 3:3. □ **1:13** «Йәһудийларниң диний йоли» — грек тилида «Йәһудаизм». «әшәддий зиянкәшлик қилип...» — яки «ташқин қизғинлиқ билән зиянкәшлик қилип...». ■ **1:13** Рос. 8:3; 9:1; 22:4; 26:9; Фил. 3:6; 1Тим. 1:13. □ **1:15-16** «Худа Өз Оғлини әлләр арисидә жақалаш үчүн мәнә уни ашкарилашни лайиқ көргинидә...» — «әлләр» мошу йәрдә «ят әлликләр», йәни «Йәһудий әмәсләр»ни көрситиду. ■ **1:15-16** Рос. 9:15; 13:2; Мат. 16:17; Рос. 9:15; 13:2; 22:21; Гал. 2:8; әф. 3:8.

билән тонушушқа бардим вә униң қешида он бәш күн турдум. □ 19 Амма шу чағда Рәбниң иниси Якуптин башқа расуларниң һеч қайсиси билән көрүшмидим. □ 20 Мана, мениң силәргә һазир язғиним Худа алдида һеч ялған әмәс! ■ 21 Кейин, мән Сурийә вә Киликийә өлкилиригә бардим. 22 Амма Йәһудийәдики Мәсиһдә болған жамаәтләр мени чирайимдин тонумайтти. 23 Улар пәқәт бурун бизгә зиянкәшлик қилған адәмниң өзи шу чағда йоқатмақчи болған етиқатни һазир хуш хәвәр дәп жақалимақта, дәп аңлиған еди; 24 шуниңдәк улар мениң сәвәвимдин Худани улуклиди. □

2

Йерусалимда турған расуларниң Павлусни етирап қилиши

1 Йәнә буниңдин он төрт жил кейин, мән Барнабас билән Йерусалимға чиқтим; Титусниму һәмраһ қилип бардим. □ ■ 2 Мән бир вәһийгә бенаән шу йәргә барған едим; вә мән бекар чапмиғинимни яки бекар чапмайватқинимни жәзмләштүрүш үчүн Йерусалимдикиләрниң алдида (әмәлийәттә пәқәт «жамаәтниң түврүклири» дәкләргә айрим һалда) әлләр арисидә жақалайдиган хуш хәвәрни баян қилдим. □ ■ 3 Нәтижидә, һәтта маңа һәмраһ болған Титус Юнанлиқ болсиму, хәтнини қобул қилишқа мәжбурланмиди; □ ■ 4 шу чағдики «хәтнә» мәсилиси болса, бизниң Мәсиһ Әйсада муйәссәр болған һөрлүгүмизни назарәт қилиш үчүн аримизға соқунуп киривалған, бизни қуллуққа чүшүрүшмәкчи болуп, ялғанчилик қилған сахта қериндашлар түпәйлидин болған еди. □ ■ 5 Лекин биз хуш хәвәрниң һәқиқити силәрдин мәһрум қилинмисун дәп уларға һәтта бир саатчиму йол қойғинимиз йоқ; 6 лекин абройлуқ һесапланған адәмләрдин болса (мениң уларниң немә екәнлиги билән карим йоқ; Худа һеч қандақ инсанниң йүз хатирисини қилмайду!) — мошу абройлуқ әрбаблар дәп саналғанларниң мәндики хуш хәвәргә қошқини йоқ еди. □ ■ 7 Дәл әксичә, хуш хәвәрни хәтнә қилинғанларға йәткүзүш вәзиписи Петрусқа тапшурулғандәк, хәтнисизләргә йәткүзүш

□ 1:18 «үч жилдин кейин Йерусалимға Петрус билән тонушушқа бардим» — «Петрус» расул Петрус (башқа исми «Кефас»). □ 1:19 «Рәбниң иниси Якуп» — оқурмәнләрниң есидә барки, Әйсаниң аз дегәндә төрт иниси бар еди («Мат.» 13:55). ■ 1:20 Рим. 1:9; 9:1; 2Кор. 1:23; 11:31; 1Тес. 2:5; 1Тим. 5:21; 2Тим. 4:1. □ 1:24 «шуниңдәк улар мениң сәвәвимдин Худани улуклиди» — грек тилида «шуниңдәк улар мәнәдә Худани улуклиди». □ 2:1 «Йәнә буниңдин он төрт жил кейин...» — йәни бәлким у Мәсиһгә етиқат қилғандин 14 жил кейин. «мән Барнабас билән Йерусалимға чиқтим; Титусниму һәмраһ қилип бардим» — бизниңчә, бу «Рос.» 15:2дә тилға елинған сәпәр еди. Бәзи алимлар у зиярәтни «Рос.» 11:30 вә 12:25дә тилға елинған сәпәрни көрситиду, дәп қарайду. ■ 2:1 Рос. 15:2. □ 2:2 «мән бекар чапмиғинимни яки бекар чапмайватқинимни жәзмләштүрүш үчүн Йерусалимдикиләрниң алдида ... әлләр арисидә жақалайдиган хуш хәвәрни баян қилдим» — «бекар чапмиғиним» вә «бекар чепиватқиним» дегән мәнәси немә болатти? Павлус өзиниң хуш хәвәрни жақалаш хизмитини «мениң чепишим» яки «жүгүрүшүм» дәп тәсвирләйду. У мошу йәрдә башқа расулар билән көрүшүштики мәхсити униң йәткүзгән «хуш хәвәр»ниң тоғра екәнлигини жәзмләштүрүш, шундақла уларниму униң хизмити тоғрилиқ хатиржәм қилиш үчүн еди. ■ 2:2 Рос. 19:21. □ 2:3 «Нәтижидә, һәтта маңа һәмраһ болған Титус Юнанлиқ болсиму, хәтнини қобул қилишқа мәжбурланмиди» — «Юнанлиқ» яки «грек» — йәни Йәһуди әмәс, шуниңдәк хәтнә қилинған киши әмәс. ■ 2:3 Рос. 16:3; 1Кор. 9:21. □ 2:4 «шу чағдики «хәтнә мәсилиси» болса, ... ялғанчилик қилған сахта қериндашлар түпәйлидин болған еди» — бизниңчә «хәтнә мәсилиси» (грек тилида «бу иш») жуқуриқи 3-айәттә «маңа һәмраһ болған Титус Юнанлиқ болсиму, хәтнини қобул қилишқа мәжбурланмиди» дейилгән иш билән бағлиқ. Демәк, әйни чағда бәзи «ялғанчилик қилған сахта қериндашлар» «шу ят әллик адәм хәтнә қобул қилмиса болмайду» дегән пикирни оттуриға қойған болса керәк. ■ 2:4 Рос. 15:24. □ 2:6 «лекин абройлуқ һесапланған адәмләр...» — Павлус бу сәл кинайиликрәк көрүнгән гәпни ишлитиши билән башқа расуларға яки жамаәтниң ақсақаллириға һөрмәтсизлик қилмақчи әмәс, бәлки Галатияликларға (шундақла, бизләргә!) инсанларни Худадин жуқури қоймаслиқ керәк, дәп көрсәтмәкчи. «мошу абройлуқ әрбаблар дәп саналғанларниң мәндики хуш хәвәргә қошқини йоқ еди» — грек тилида: «маңа һеч нәрсә қошмиди». ■ 2:6 Қан. 10:17; 2Тар. 19:7; Аюп 34:19; Рос. 10:34; Рим. 2:11; әф. 6:9; Кол. 3:25; 1Пет. 1:17.

вэзиписи маңа тапшурулған дәп тонуп йетип^{□ 8} (чүнки Петрусни хәтниликләргә расуллуққа Күчлэндүргүчи болса, мениму әлләргә *расул болушқа күчлэндүргән еди*),^{■ 9} маңа ата қилинған шу меһри-шәпқәтни тонуп йәткән «жамаәтнің түврүклири» һесапланған Яқуп, Кефас вә Юһанналар болса, силәр әлләргә бериңлар, биз хәтниликләргә барайли дәп Барнабас билән иккимизгә һәмдәмлик оң қолини беришти. ¹⁰ Уларның бизгә пәкәт кәмбәғәлләрни унтумаңлар дегән бирла тәливи бар еди; мән дәл бу ишқа қизғин болуп келивататтим.^{□ ■}

Павлусның Антакяда Петрусни әйиплиши

¹¹ Бирақ, кейин Петрус Антакя шәһиригә кәлгәндә, униң әйиплик екәнлиги ениқ болғачқа, мән уни йүзтуранә әйиплидим. ¹² Чүнки Яқупның йенидин бәзи адәмләр келиштин илгири у ят әлликләр билән һәмдәстихан болған еди; бирақ улар кәлгәндә, хәтниликләрдин қорқуп шу *қериндашлардин* өзини тартти. ^{□ 13} һәтта башқа Йәһудий *қериндашлар* униң бу сахтилиғиға қошулуп кәтти; һәтта Барнабасму аздурулуп уларның сахтипәзлигигә шерик болди. ¹⁴ Амма мән уларның хуш хәвәрның һәқиқити бойичә дурус маңмиғанлиғини көрүп, һәммәйләннің алдидила Петрусқа: «Сән Йәһудий туруп, Йәһудийларның адәтлири бойичә яшимай, бәлки ят әлликләрдәк яшаватисән; шундақ туруқлуқ, немишкә сән ят әлликләрни Йәһудийлардәк яшашқа зорлимақчимусән?» — дедим, ^{■ 15} вә йәнә: «Биз иккимиз туғулушимиздинла Йәһудиймиз, «гунакар дәп қаралған ят әлликләр»дин әмәсмиз, ^{□ 16} лекин инсанның һәққаний қилинишини Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишлири билән әмәс, бәлки Әйса Мәсиһнің етиқат-садақәтлиги билән болиду, дәп билимиз. Шуңа Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилиш билән әмәс, бәлки Мәсиһгә бағланған етиқат билән һәққаний қилинишимиз үчүн бизму Мәсиһ Әйсаға етиқат қилдуқ — чүнки һеч әт егиси Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишлири билән һәққаний қилинмайду» — дедим.^{□ ■}

¹⁷ Амма Мәсиһтә һәққаний қилинишқа издәнгинимиздә, бизму «гунакар» дәп испатланған

^{□ 2:7} «дәл әксичә, хуш хәвәрни хәтнә қилинғанларға йәткүзүш вэзиписи Петрусқа тапшурулғандәк, хәтнисизләргә йәткүзүш вэзиписи маңа тапшурулған дәп тонуп йетип...» — мошу әйәтләрдики «хәтнә қилинғанлар» Йәһудийларни, «хәтнисизләр» Йәһудий әмәсләрни көрситиду, әлвәттә. ^{■ 2:8} Рос. 9:15; 13:2; 22:21; Гал. 1:16; әф. 3:8.

^{□ 2:10} «Уларның бизгә пәкәт кәмбәғәлләрни унтумаңлар дегән бирла тәливи бар еди» — мүмкинчилиги барки, расулларның Павлусқа «кәмбәғәлләр» тоғрилиқ болған тәливи өзлири арисидики, Йерусалим жамаитидики кәмбәғәлләрни тәкитләп көрсәтмәкчи. ^{■ 2:10} Рос. 11:30; 24:17; Рим. 15:25; 1Кор. 16:1; 2Кор. 8:1; 9:1. ^{□ 2:12} «Чүнки Яқупның йенидин бәзи адәмләр келиштин илгири у ят әлликләр билән һәмдәстихан болған еди» — «Яқупның йенидин бәзи адәмләр» Йерусалимдин кәлгән Йәһудий қериндашлар еди.

«**б**ирақ улар кәлгәндә, хәтниликләрдин қорқуп шу **қ**ериндашлардин өзини тартти» — «хәтниликләрдин қорқуп...»: — мүмкинчилиги барки, мошу кишиләр: «Йәһудий әмәсләрму хәтнә қилиниши керәк» дәп ойлиған. Умумән ейтқанда «кона әһдә» бойичә, Йәһудийларның әслидә Йәһудий әмәсләрның йемәкликлирини йейишигә, улар билән һәмдәстихан болушқа болмайтти. ^{■ 2:14} Рос. 10:28. ^{□ 2:15} «Биз иккимиз туғулушимиздинла Йәһудиймиз, «гунакар дәп қаралған ят әлликләр»дин әмәсмиз...» — Павлусның

МОШУ «гунакар дәп қаралған ят әлликләр» дегән сөзлири билән Петрусқа Йәһудийларның әнъәнивий көзқаришини яки позитисийсини әслитиду. Йәһудийлар өзлириму гунакарлар, әлвәттә! ^{□ 2:16} «лекин инсанның һәққаний қилинишини Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишлири билән әмәс, бәлки Әйса Мәсиһнің етиқат-садақәтлиги билән болиду, дәп билимиз» — «Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишлири билән» дегән ибарә грек тилида интайин қисқартилип: «қанундики әмәлләр билән...» яки «қанунға қаритилған әмәлләр билән» яки «қанундин чиққан әмәлләр» дәп ипадилиниду. Бу ибарә «Рим.» 3:20, 28, «Гал.» 3:2, 5, 10диму тепилиду.

Инсанның барлиқ «Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишлири» өзиниң гунаға патқан бир гунакар екәнлигини испатлайду, халас. «**инсанның һәққаний қилиниши ...бәлки Әйса Мәсиһнің етиқат-садақәтлиги билән...**» — яки «инсанның һәққаний қилиниши ... бәлки Әйса Мәсиһгә етиқат қилиш билән...». «**Мәсиһгә бағланған етиқат билән һәққаний қилинишимиз үчүн бизму Мәсиһ Әйсаға етиқат қилдуқ**» — «бизму» — Павлус Петрусқа сөз қиливатиду, мошу сөзи билән улар иккисиниң Йәһудийлар екәнлигини көздә тутиду. ^{■ 2:16} Рос. 13:38; Рим. 3:20,28; 8:3; Гал. 3:11; Ибр. 7:18.

болсақму, Мәсиһ әнди гунаниң хизмитидә болғучиму?! Яқ, һәргиз! □ 18 Амма мән әслидә ғулатқан нәрсиләрни қайтидин қурсам, өзүмни Тәврат қануниға хилаплиқ қилғучи дәп испатлап көрсәткән болимән. □ 19 Чүнки мән Тәврат қануни билән Тәврат қануниға нисбәтән өлдүм; нәтижидә, мән Худаға йүзлинип яшаватимән. □ ■ 20 Мән Мәсиһ билән биллә крестләнгәнмән, лекин мана, яшаватимән! Лекин яшаватқини мән әмәс, бәлки мән дә туруватқан Мәсиһдур. Вә мениң һазир әтлиримдә яшаватқан һаят болса, мени сөйгән вә мән үчүн Өзини пида қилған Худаниң Оғлиниң иман-етиқатидиндур. □ ■ 21 Мән Худаниң меһри-шәпқитини бекар қиливәтмәймән; чүнки һәққанийлиқ Тәврат қануни арқилиқ келидиған болса, Мәсиһниң өлүши бекардин-бекар болуп қалатти. □ ■

3

Тәврат қануни вә иман-етиқат

1 И әқилсиз Галатияликлар, көз алдиңларда Әйса Мәсиһ ениқ сүрәтләнгән, араңларда крестләнгәндәк көрүнгән экән, ким силәрни һәқиқәткә итаәт қилиштин аздуруп сеһирлиди? □ ■ 2 Мән пәқәт шунила силәрдин сорап биләйки: — Силәр Роһни Тәврат қануниға интилиш арқилиқ қобул қилдиңларму, яки хуш хәвәрни аңлап, етиқат арқилиқ қобул қилдиңларму? □ 3 Силәр шунчә әқилсизму? Роһқа тайинип һаятни башлиған

□ 2:17 «Амма Мәсиһтә һәққаний қилинишқа издәнгинимиздә, бизму «гунакар» дәп испатланған болсақму, Мәсиһ әнди гунаниң хизмитидә болғучиму?! Яқ, һәргиз!» — «бизму «гунакар» дәп испатланған болсақму» — һәр адәм хуш хәвәргә ишәнсә, Худаниң нијатини қобул қилиши үчүн авал өзиниң гунакар экәнлигини тонуп йетиши, шундақла барлиқ гуналарини иқрар қилиши керәк, әлвәттә. Бу жәһәттә Йәһудийлар вә Йәһудий әмәсләр арисидә һеч қандақ пәриқ йоқ. □ 2:18 «Амма мән әслидә ғулатқан нәрсиләрни қайтидин қурсам, өзүмни Тәврат қануниға хилаплиқ қилғучи дәп испатлап көрсәткән болимән» — «ғулатқан нәрсиләр» тоғрилиқ; — бу әсли Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилгәнликни көрситиду. Әгәр бириси өз реаллиғиға асасән: «Мениң Тәврат қануниға әмәл қилалишим қәтғий мүмкин әмәс экән» дәп шу тиришишни ташлап, Мәсиһкә етиқат қилиш йоли билән һәққанийлиққа еришсиму, лекин андин йәнә қайтидин тиришип, һәққаний болуш үчүн Тәврат қануниға әмәл қилишқа қайтидин интилсә, бәрибир өзиниң гунакарлигини испатлап қоятти. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. □ 2:19 «... Чүнки мән Тәврат қануни билән Тәврат қануниға нисбәтән өлдүм; нәтижидә, мән Худаға йүзлинип яшаватимән» — бу интайин муһим икки әйәт (19-20) тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. «Худаға йүзлинип яшаш» — буниң бәлким үч мәнәси бар болуши мүмкин; (1) Худаниң шан-шәриви үчүн яшаш; (2) Худаға пүтүнләй тайинип яшаш (шундақ қилғанда өлүм болмайду); (3) Худаниң йетәкчилиги астида яшаш. Расул бәлким ишәнгүчиләрниң яшаватқан йеңи һаятиму өзиниң шәхсий нийәтлири үчүн әмәс, бәлки «Худаға йүзлинип яшаватқан» болуши керәк, демәкчи болиду («Рим.» 6:10-11-әйәтниму көрүң). ■ 2:19 Рим. 7:4; 14:7; 2Кор. 5:15; 1Тес. 5:10; Ибр. 9:14; 1Пет. 4:2. □ 2:20 «мениң һазир әтлиримдә яшаватқан һаят болса, ... Худаниң Оғлиниң иман-етиқатидиндур» — башқа бир хил тәржимиси: «мениң һазир әтлиримдә яшаватқан һаят болса... Худаниң Оғлиға болған етиқат билән». Өзимизниң тәржимимиз тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 2:20 Гал. 1:4; Әф. 5:2; Тит. 2:14. □ 2:21 «Мән Худаниң меһри-шәпқитини бекар қиливәтмәймән; чүнки һәққанийлиқ Тәврат қануни арқилиқ келидиған болса, Мәсиһниң өлүши бекардин-бекар болуп қалатти» — әгәр адәмләр тиришип-тирмишип Тәврат қануниға әмәл қилалиған яки қилалайдиған болса, шундақла өзини һәққаний адәм дәп испатлиса, немишкә Әйса Мәсиһ Өзини қурбанлиқ қилди? Ундақ болғанда инсанлар гуналаридин қутулуш үчүн Худаниң меһри-шәпқитигә муһтаж болмиған болатти; йәни, Мәсиһниң адәмни гуналаридин қутқузуп нијат йолини ечиш үчүн болған өлүши бекар болатти (Мәсиһниң өлүши әсли мүмкин болмайдиған иш еди; бу тарихта әң карамәт, аләмшумул әжайип вақиә еди; чүнки У Өзи ««һаят Өзүмдүрмән», «Тирилиш Өзүмдүрмән» дегән еди; «һаят» Болғучи қандақму өлсун?). ■ 2:21 Ибр. 7:11. □ 3:1 «И әқилсиз Галатияликлар, көз алдиңларда Әйса Мәсиһ ениқ сүрәтләнгән, араңларда крестләнгәндәк көрүнгән экән, ким силәрни һәқиқәткә итаәт қилиштин аздуруп сеһирлиди?» — «Әйса Мәсиһ ... араңларда крестләнгәндәк көрүнгән экән» дегән сөzlәр тоғрилиқ икки көзқараш бар: (1) Павлус хуш хәвәрдә Әйса тоғрилиқ пакитларни шунчә ениқ йәткүзүп жақалиғачқа, аңлиғучилар «нәқ мәйданда турғандәк, өз көзи билән гувачи болғандәк» болғанлигини яки: (2) Павлусниң кечә-күндүз өз һаяти арқилиқ Мәсиһниң крестләнгәнлигини көрсәткәнлигини көрситиду (1:16, 2:20ни көрүң). Бизниңчә иккилә көзқараш тоғра. ■ 3:1 Гал. 5:7. □ 3:2 «силәр роһни Тәврат қануниға интилиш арқилиқ қобул қилдиңларму, яки хуш хәвәрни аңлап, етиқат арқилиқ қобул қилдиңларму?» — «Роһ» Худаниң Муқәддәс Роһини көрситиду.

екәнсиләр, әндиликтә әт арқилиқ камаләткә йәтмәкчиму? □ ⁴ Силәр *етиқат йолида* болған шунчә көп азап-оқубәтләрни бекарға тарттиңларму? Дәрвәқә бекарға кәттиғу?! ⁵ Силәргә Роһни Тәминлиғүчи, араңларда мөҗизиләрни яритиватқучи бу карамәтләрни силәрниң Тәврат қануниға интилип таянғиниңлардин қиламду, яки аңлиған хәвәргә бағлиған ишәш-етиқатиңлардин қиламду? □

⁶ *Муқәддәс язмиларда дейилгәндәк*: «Ибраһим Худаға етиқат қилди; бу униң һәққанийлиғи һесапланди». ■ ⁷ Шуниң үчүн, шуни чүшинишиңлар керәкки, етиқаттин туғулғанларла Ибраһимниң һәқиқий пәрзәнтлиридур. □ ⁸ *Муқәддәс язмиларда Худаниң ят әлликләрни Өзигә етиқат қилиши арқилиқ уларни һәққаний қилидиғанлиғи алдин-ала көрүлүп, Худаниң Ибраһимға*: «Сәндә барлиқ әл-милләтләргә бәхит ата қилиниду» дәп хуш хәвәрни алдин-ала ейтқанлиғи хатирленгән еди. □ ■ ⁹ Шуниң билән, етиқаттин болғанлар етиқат қилғучи Ибраһим билән тәң бәхит тапиду. ¹⁰ Лекин Тәврат қануниға әмәл қилимиз дәп жүргәнләр болса һәммиси ләнәткә қалиду. Чүнки *муқәддәс язмиларда* мундақ йезилған: «Тәврат қанунида йезилған һәммә әмирләргә үзлүксиз әмәл қилмайватқан һәр бир киши ләнәткә қалиду». □ ■ ¹¹ Йәнә рошәнки, һеч ким Худаниң алдида қанунға интилиш арқилиқ һәққаний қилинмайду; чүнки *муқәддәс китапта йезилғинидәк*: — «Һәққаний адәм ишәш-етиқати билән һаят болиду». □ ■ ¹² *Амма қанун йоли етиқат йолиға асаланған әмәс, бәлки муқәддәс китапта*: — «Қанунниң әмирлиригә әмәл қилғучи шу ишлар билән һаят болиду» дейилгәндәктур. □ ■ ¹³ һалбуки, Мәсиһ бизни Тәврат қанунидики ләнәттин һәр қилиш үчүн орнимизда ләнәт болуп бәдәл төлиди. Бу һәктә *муқәддәс язмиларда*: «Яғачқа есилған һәр бир киши ләнәткә қалған һесаплансун» дәп йезилған. □ ■ ¹⁴ Шуниң билән Мәсиһ Әйсә арқилиқ Ибраһимға ата қилинған бәхит ят әлликләргиму кәлтүрүлүп, биз вәдә қилинған Роһни етиқат арқилиқ қобул қилалаймиз.

Тәврат қануни вә Худаниң вәдису

¹⁵ Қериндашлар, мән инсанларчә сөzlәймән; һәтта инсанлар арисидә өз ара әһдә түзүлсиму, башқа һеч ким уни йоққа чиқириветәлмәйду яки униңға бирәр нәрсә қошалмайду. □ ■

¹⁶ Шунидәк, *Худаниң әһдисидики* вәдиләр Ибраһим вә униң нәслигә ейтилған. *Муқәддәс китапта* У: «вә сениң нәсиллириңгә», (йәни, көп кишиләргә) демәйду, бәлки «сениң

□ **3:3** «Силәр шунчә әқилсизму? Роһқа тайинип һаятни башлиған екәнсиләр, әндиликтә әт арқилиқ камаләткә йәтмәкчиму?» — «Роһқа тайинип» — грек тилида «Роһта» (Худаниң Роһида, әлвәттә). «әндиликтә әт арқилиқ камаләткә йәтмәкчиму?» — «әт арқилиқ» яки «инсаний әтләр арқилиқ» — демәк, Худаниң меһри-шәпқитигә әмәс, ниқатиға әмәс, бәлки өз күчигә, Тәврат қануниға әмәл қилишқа интилишларға тайиништин ибарәт. □ **3:5** «силәргә Роһни Тәминлиғүчи» — «Роһ» — Муқәддәс Роһ, Худаниң Роһи. «Силәргә Роһни Тәминлиғүчи» ХудаАтиниң Өзи. ■ **3:6** Яр. 15:6; Рим. 4:3; Яқ. 2:23. □ **3:7** «... етиқаттин туғулғанларла Ибраһимниң һәқиқий пәрзәнтлиридур» — грек тилида «етиқаттин болғанлар...» — демәк, Мәсиһ Әйсәға етиқат бағлап «қайтидин туғулған»лар, Ибраһимниң излирини басқанлар. □ **3:8** «муқәддәс язмиларда Худаниң ят әлликләрни Өзигә етиқат қилиши арқилиқ уларни һәққаний қилидиғанлиғи алдин-ала көрүлүп...» — «ят әлликләр» — Йәһудий әмәсләр. «Сәндә барлиқ әл-милләтләргә бәхит ата қилиниду» — «Яр.» 12:3. ■ **3:8** Яр. 12:3; 18:18; 22:18; 26:4; 49:10; Рос. 3:25. □ **3:10** «Лекин Тәврат қануниға әмәл қилимиз дәп жүргәнләр болса һәммиси ләнәткә қалиду» — «Тәврат қануниға әмәл қилимиз дәп жүргәнләр» — мошу йол билән өзлирини һәққаний дәп испатлаймиз дәйдиғанлар, әлвәттә, «Тәврат қанунида йезилған һәммә әмирләргә үзлүксиз әмәл қилмайватқан һәр бир киши ләнәткә қалиду» — «Қан.» 27:26. Әлвәттә, һеч ким Тәврат қануниниң әмирлиригә «үзлүксиз әмәл қилалмайду» — шуңа һәммә киши, Йәһудий болсун, Йәһудий әмәс болсун, Мәсиһсиз болса ләнәт астида туриду. ■ **3:10** Қан. 27:26. □ **3:11** «Һәққаний адәм ишәш-етиқати билән һаят болиду» — «Һаб.» 2:4. ■ **3:11** Һаб. 2:4; Рим. 1:17; 3:20; Гал. 2:16; Ибр. 10:38 □ **3:12** «Қанунниң әмирлиригә әмәл қилғучи шу ишлар билән һаят болиду» — «Лав.» 18:5. һеч ким Тәврат қануниниң әмирлиригә әмәл қилалмайду, әлвәттә. ■ **3:12** Лав. 18:5; Әз. 20:11; Рим. 10:5. □ **3:13** «Һалбуки, Мәсиһ бизни Тәврат қанунидики ләнәттин һәр қилиш үчүн орнимизда ләнәт болуп бәдәл төлиди» — грек тилида: «һәр қилиш үчүн бәдәл төләш» яки «қутулдуруп бәдәл төләш» дегән ибариләр адәттә қулларни базардин қайтидин сетивелип, һәр қилиш»ни көрситиду. «яғачқа есилған һәр бир киши ләнәткә қалған һесаплансун» — «Қан.» 21:24. ■ **3:13** Қан. 21:23; Рим. 8:3; 2Кор. 5:21. □ **3:15** «мән инсанларчә сөzlәймән» — мошу ибарә бәлким «инсанларниң күндилик турмушидин бир мисал көрситәй», дегини болса керәк. ■ **3:15** Ибр. 9:17.

нәслиңгә», (йәни ялғуз бир кишигила), дәйду — бу «нәсил» Мәсиһдур. □ ■ 17 Мән шуни демәкчимәнки, Худаниң Мәсиһкә алдин түзгән бир әһдисини төрт йүз оттуз жилдин кейин чүшүрүлгән Тәврат қануни әмәлдин қалдуралмайду, Худаниң бу вәдисини һеч бекәр қилалмайду. □ ■ 18 Чүнки вәдә қилинған мирас қанунға асасланған болса, мана у Худаниң вәдисигә асасланған болмайтти; лекин Худа шапаәт билән уни Ибраһимға вәдә арқилиқ ата қилған. □ ■

19 Ундақта, Тәврат қанунини чүшүрүштики мәхсәт немә? У болса, инсанларниң итаәтсизликлири түпәйлидин, Худаниң мираси вәдә Қилинғучи, йәни Ибраһимниң нәсли дунияға кәлгичә қошумчә қилип берилгән; у пәриштиләр арқилиқ бир васитичиниң қоли билән бекитилип йолға қоюлған. □ ■ 20 Амма «васитичи» бир тәрәпниңла васитичиси әмәс (бәлки икки тәрәпниңкидур), лекин Худа Өзи пәкәт бирдур. □ ■ 21 Ундақта, Тәврат қануни Худаниң вәдилиригә зитму? Яқ, һәргиз! Әгәр бирәр қанун инсанларни һаятликқа ериштүрәләйдиған болса, ундақта һәққанийлик жәзмән шу қанунға асасланған болатти. 22 һалбуки, муқәддәс язмилар пүткүл аләмни гунаниң илкигә қамап қойған; буниңдики мәхсәт, Әйса Мәсиһниң садақәт-етиқати арқилиқ вәдиниң етиқат қилғучиларға берилиши үчүндур. ■ 23 Лекин етиқат йоли келип ашкарә болғичә, биз Тәврат қануни тәрипидин қоғдилип, ашкарә болидиған етиқатни күтүшкә қамап қоюлған едук. 24 Шу тәриқидә, бизниң етиқат арқилиқ һәққаний қилинишимиз үчүн Тәврат қануни бизгә «тәрбийилигүчи» болуп, бизни Мәсиһкә йетәклиди. □ ■ 25 Лекин етиқат йоли ашкарә болуп, биз әнди йәнә «тәрбийилигүчи»ниң назаритидә әмәсмиз. 26 Чүнки һәммиңлар Мәсиһ Әйсаға етиқат қилиш арқилиқ Худаниң оғуллири болдуңлар. □ ■ 27 Чүнки һәр қайсиңлар Мәсиһгә киришкә чөмүлдүрүлгән болсаңлар, Мәсиһни кийивалған болдуңлар. □ ■ 28 Мәсиһдә нә Йәһудий болмайду нә Грек болмайду, нә қул болмайду нә һәр болмайду, нә әр болмайду нә аял болмайду, һәммиңлар Мәсиһ Әйсада бир болисиләр. □ ■ 29 Силәр Мәсиһкә мәнсуп болған екәнсиләр, силәрму Ибраһимниң нәсли болисиләр вә униңға вәдә қилинған бәхит-саадәткә мирасхордурсиләр. ■

□ 3:16 «Шуниңдәк, Худаниң әһдисидики вәдиләр Ибраһим вә униң нәслигә ейтилған. Муқәддәс Китапта У: «вә сениң нәсилириңгә», (йәни, көп кишиләргә) демәйду, бәлки «сениң нәслиңгә», (йәни ялғуз бир кишигила), дәйду — бу «нәсил» Мәсиһдур» — бу вәдә Тәврат, «Яр.» 12:7 вә 13:15, 17:7, 24:7дә тепилиду. Демисәкму, Мәсиһ Йәһудийлардин болуп, у Ибраһимниң нәсли, әлвәттә. ■ 3:16 Гал. 3:8. □ 3:17 «Худаниң Мәсиһкә алдин түзгән бир әһдиси» — «Мәсиһкә» — демәк, Мәсиһ «Ибраһимниң нәсли»ниң сүпитидә болуп әһдә шу чағда Униңға түзгән. бәзи кона көчүрмиләрдә «Мәсиһкә» дегән сөз тепилмайду. ■ 3:17 Яр. 15:13; Мис. 12:40; Рос. 7:6. □ 3:18 «Чүнки вәдә қилинған мирас қанунға асасланған болса, мана у Худаниң вәдисигә асасланған болмайтти; лекин Худа шапаәт билән уни Ибраһимға вәдә арқилиқ ата қилған» — «вәдә қилинған мирас» Ибраһимға вәдә қилинған көп тәрәплик бәхитни көздә тутиду. ■ 3:18 Рим. 4:14. □ 3:19 «Тәврат қанунини чүшүрүштики мәхсәт немә?... у пәриштиләр арқилиқ бир васитичиниң қоли билән бекитилип йолға қоюлған» — «бир васитичи» шүбһисизки, Муса пәйғәмбәрни көрситиду. Бу муһим 19-айәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. «Тәврат қануни... инсанларниң итаәтсизликлири түпәйлидин» — бу сөзниң көп жәһәтлири бар — «қошумчә сөз»имиздә у тоғрилиқ тохтилимиз. ■ 3:19 Қан. 5:5; Юһ. 1:17; 15:22; Рос. 7:38,53; Рим. 4:15; 5:20; 7:8. □ 3:20 «амма «васитичи» бир тәрәпниңла васитичиси әмәс (бәлки икки тәрәпниңкидур), лекин Худа Өзи пәкәт бирдур» — бу әйәткә берилгән бир нәччә шәрһ бар. Мәнаси бәлким: «Икки адәм келишим түзгәндә, бир васитичи болуш керәк. Лекин, Худа Өз әһдисини Ибраһимға бәргәндә, уни васитичисиз бәргән, у сап Худаниң қолидин кәлгән; шуңа бу әһдә бәрибир Тәврат қанунидин үстүн туриду» дегәндәк болиду. «Қошумчә сөз»имиздә уму тоғрилиқ тохтилимиз. ■ 3:22 Рим. 3:9; 11:32. □ 3:24 «бизниң етиқат арқилиқ һәққаний қилинишимиз үчүн Тәврат қануни бизгә «тәрбийилигүчи» болуп,...» — «тәрбийилигүчи» грек тилида «педагог» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ 3:24 Мат. 5:17; Рос. 13:38; Рим. 10:4. □ 3:26 «... Чүнки һәммиңлар Мәсиһ Әйсаға етиқат қилиш арқилиқ Худаниң оғуллири болдуңлар» — бу муһим 23-26-айәтләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә, жуқуриқи 3:19-айәт үстидә тохталғинимизни көрүң. ■ 3:26 Йәш. 56:5; Юһ. 1:12; Рим. 8:15; Гал. 4:5. □ 3:27 «Чүнки һәр қайсиңлар Мәсиһгә киришкә чөмүлдүрүлгән болсаңлар, Мәсиһни кийивалған болдуңлар» — демәк, Мәсиһгә етиқат қилип суға чөмүлдүрүлүп, Униңға бағланған болсақ, Униң тәбиитигә егиләләймиз, шуниң билән «Мәсиһгә мәнсуп адәм» бизниң асасий салаһийитимиз болиду. ■ 3:27 Рим. 6:3. □ 3:28 «Мәсиһдә нә Йәһудий болмайду нә Грек болмайду... һәммиңлар Мәсиһ Әйсада бир болисиләр» — «Грек» дегән сөз мошу йәрдә «Йәһудий әмәс», «ят әлликләр»ни билдүрүлиду. ■ 3:28 Юһ. 17:21. ■ 3:29 Яр. 21:12; Рим. 9:7; Ибр. 11:18.

4

(Давами)

1-2 Йәнә шуни ейтимәнки: Гәрчә бир бала пүтүн мүлүкниң егиси болсиму, мирасхор гөдәк вақитлирида таки атиси бәлгүлигән вақит тошмиғичә, у өз өйидики кулдин пәрқи болмайду. Чүнки у йәнила ғождарлар вә бала баққучиларниң башқурушида болиду. □ 3 Шуниңға охшаш, бизму гөдәк вақтимизда, бу дуниядики «асасий қайдә-қанунийәтләр» астида кул болған едуқ. □ 4 Лекин, вақит-саити толук тошқанда, Худа Өз Оғлини бу дунияға әвәтти. У бир аял кишидин туғулған, шуниңдәк Тәврат қануни астида туғулған еди. □ 5 Буниндики мәхсәт, Худа Тәврат қануни астида яшиған бизләрни бәдәл төләп һөрлүккә чиқирип, бизниң оғуллуққа қобул қилинишимиз үчүндур. □ 6 һәм силәр Униң оғуллири болғанлиғиңлар үчүн, Худа Өз Оғлиниң: «Абба! Атам!» дәп чақирғучи Роһини әвәтип қәлбимизгә салди. □ 7 Шуниң үчүн, силәр һазир кул әмәс, бәлки оғуллиридурсиләр; оғуллири болған екәнсиләр, Худа арқилиқ Өзигә мирасхор болисиләр. □

Павлусниң Галатияликлардин әндишә қилиши

8 Бурун, Худани тонумиған вақтиңларда дәрвәкә ялған илаһларниң қуллуғиға тутулғансиләр. □ 9 Әндиликтә, һазир һәқиқий Худани тонуған екәнсиләр, — яки ениқрақ қилип ейтқанда, Худа тәрипидин тонулған екәнсиләр, әнди силәр немә дәп бу дуниядики күчсиз, әбжәқ әрзимәс «асасий қайдә-қанунийәтләр»гә қарап янисиләр? Уларниң қуллуғиға яңливаштин қайтишни халамсиләр? □ 10 Силәр алаһидә күн, ай, пәсил вә жилларни етиварға елип хатириләшкә башлидиңлар! □ 11 Мән илгири силәргә синдүргән әжрим бекар кетәрмекин, дәп силәр үчүн әнсирәватимән.

12 Қериндашлар, мән шуни силәрдин өтүнимәнки, маңа охшаш болуңлар; чүнки мән силәргә

□ 4:1-2 «... Гәрчә бир бала пүтүн мүлүкниң егиси болсиму, мирасхор гөдәк вақитлирида таки атиси бәлгүлигән вақит тошмиғичә, у өз өйидики кулдин пәрқи болмайду. Чүнки у йәнила ғождарлар вә бала баққучиларниң башқурушида болиду» — «ғождар» дегән сөзниң мәнаси жуқуриқи «тәрбийилигүчи» дегән сөзгә йеқин. □ 4:3 «бу дуниядики «асасий қайдә-қанунийәтләр» — бәзи алимлар мошу сөзни яман роһларни көрситиду, дәп қарайду. Лекин «Колосиликләргә»дики «Кол.» 2:8, 20 тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә биз башқичә чүшәндүримиз. □ 4:4 «Лекин, вақит-саити толук тошқанда, Худа Өз Оғлини бу дунияға әвәтти. У бир аял кишидин туғулған, шуниңдәк Тәврат қануни астида туғулған еди» — «Тәврат қануни астида туғулған еди» дегән ибарә «Әйса Мәсиһ Тәврат қануниға бойсунуп яшиған» дегән мәнини өз ичигә алиду. ■ 4:4 Яр. 15:16; 49:10; Дан. 9:24; Мат. 5:17. ■ 4:5 Юһ. 1:12; Гал. 3:26. □ 4:6 «Һәм силәр Униң оғуллири болғанлиғиңлар үчүн, Худа Өз Оғлиниң: «Абба! Атам!» дәп чақирғучи Роһини әвәтип қәлбимизгә салди» — ибраний тилида «Абба» «дадам»ни билдүриду, «Абба! Атам!» «И сөйүмлүк атам!» дегән гәп. ■ 4:6 Рим. 8:15. □ 4:7 «Шуниң үчүн, силәр һазир кул әмәс, бәлки оғуллиридурсиләр» — грек тилида бу әйәттики «силәр» «сән» дәп ипадилиниду. «оғуллири болған екәнсиләр, Худа арқилиқ Өзигә мирасхор болисиләр» — «Худа арқилиқ Өзигә мирасхор болисиләр» бәзи кона көчүрмиләрдә: «Мәсиһ арқилиқ Худаниң Өзигә мирасхор болисиләр» дейилиду. □ 4:8 «Бурун, Худани тонумиған вақтиңларда дәрвәкә ялған илаһларниң қуллуғиға тутулғансиләр» — «ялған илаһлар» грек тилида «әйнийити илаһ әмәсләр» билән ипадилиниду. ■ 4:8 1Кор. 8:4. □ 4:9 «әнди силәр немә дәп бу дуниядики күчсиз, әбжәқ әрзимәс «асасий қайдә-қанунийәтләр»гә қарап янисиләр?» — «әрзимәс артуқчә» — Грек тилида «тиләмчиликкә аит» дегән сөzlәр билән ипадилиниду. ■ 4:9 Кол. 2:20. □ 4:10 «Силәр алаһидә күн, ай, пәсил вә жилларни етиварға елип хатириләшкә башлидиңлар!» — мошу әйәттики «күн, ай, пәсил вә жиллар» болса бәлким Тәврат қанунида Йәһудийлар үчүн бекитилгән һейтларни һәм Йәһудийларниң әнъәнилири бойичә өткүзидигән һейтларниму көрситиду. Мәйли Йәһудийларниңқи болсун болмисун, принцип охшаш, етиқатчилар үчүн һеч қандақ алаһидә күн-һейтларни хатириләшниң һажити йоқ. ■ 4:10 Рим. 14:5; Кол. 2:16.

охшаш болдум. Силәр әслидә маңа һеч азар йәткүзмигән едиңлар. □ 13 Амма силәргә мәлумки, әтлиримдики бир зәиплик түпәйлидин, мән хуш хәвәрни силәргә биринчи қетим йәткүзгән едим. □ 14 У чағда, әтлиримдики бу зәиплик силәргә нисбәтән синақтәк болсиму, лекин силәр мени кәмситмидиңлар яки чәткә қақмидиңлар. Әксичә, мени Худа әвәткән бир пәриштини, һәтта Мәсиһ Әйса өзини күткәндәк күтүвалдиңлар. □ ■ 15 У чағдики бәхит-бәрикитиңлар әнди нәгә кәтти?! Мән силәргә гувачи болуп ейталаймәнки, у чағда силәр мүмкин болса, маңа көзлириңларни оюп беришкиму рази едиңлар! 16 Әндиликтә, силәргә һәқиқәтни сөзлигәнлигим үчүн дүшминиңларға айлинип қалдимму?

17 Мән ейтип өткән һелиқи адәмләр силәргә қизғинлиқ көрситиду, амма нийити дурус әмәс; улар пәқәт силәрни нижәтниң сиртиға чиқирип, қизғинлиғиңларни өзлиригә қаритивалмақчи. □ ■ 18 Амма мән силәр билән биргә болған вақитлардила әмәс, бәлки дайим яхши ишқа қизғинлиқ қилишниң өзи яхшидур, әлвәттә. □

19 Сөйүмлүк балилирим! Мәсиһ силәрдә төрәлдүрүлгичә мән силәр үчүн толғақ азаплирини йәнә бир қетим тартиватимән! ■ 20 Мениң һазирла йениңларға берип, силәргә башқичә тәләппуз билән сөзлигүм келиватиду; чүнки бу әһвалиңлар тоғрилиқ немә қилишни задила билмәйватимән! □

«Кул дедәк» һәжәр билән «һөр аял» Саһа тоғрисидики тәмсилдин тәрбийә-савақ елиш

21 И Тәврат қануниниң илкидә яшашни халайдиғанлар, силәрдин шуни сорап бақай, силәр Тәвратниң өзидә немә дейилгәнлигигә қулақ салмамсиләр? 22 Тәвратта, Ибраһимниң икки оғли болуп, бири дедәктин, йәнә бири һөр аялидин болған, дәп хатириләнгән. □ ■ 23 Дедәктин болған оғул «әт билән» туғулған; һөр аялидин болған оғул болса Худаниң вәдиси

□ 4:12 «Қериндашлар, ... маңа охшаш болуңлар; чүнки мән силәргә охшаш болдум» — Павлус өзи Йәһудий болсиму, Тәврат қануниниң (һәққанийлиққа айт тәләплиридин башқа) барлиқ әмирлиридин (Мәсиһниң нижәти билән) азат болуп Муқәддәс Роһниң йетәкчилигидә яшиған; шуңа у Галатияликлардин: «Маңа охшаш болуңлар» дәп өтүниду; «чүнки мән силәргә охшаш болдум» — демәк, у Йәһудий әмәсләрдәк (Галатияликлардәк) Тәврат қануниниң тәләплиридин мустәсна болди. Лекин Галатияликлар Йәһудийлардәк болимиз дәп өзлирини Тәврат қануниниң барлиқ тәләплири астиға қоймақчи еди! «Силәр әслидә маңа һеч азар йәткүзмигән едиңлар» — демәк, Павлус уларға һазирла ейтқан қаттиқ гепини уларниң өзигә қандақтур бир зиян яки азар йәткүзгәнлиги түпәйлидин ейтқан әмәс, дәйду (5-15-айәтләрдә у уларниң әслидә өзигә көрсәткән чоңқур муһәббитини әсләйду), бәлки уларни көзләп: «силәр өз-өзлириңларға азар бериватисиләр» дәп ағаһ бериш үчүн ейтиду. □ 4:13 «Амма силәргә мәлумки, әтлиримдики бир зәиплик түпәйлидин, мән хуш хәвәрни силәргә биринчи қетим йәткүзгән едим» — «әтлиримдики бир зәиплик түпәйлидин» — бу сөздин қариганда, Павлус бәлким кесәл сәвәвидин Галатияда дәм елишқа мәжбур болған еди. Мүмкинчилиги барки, бу кесәл униң көзлири билән бағлиқ болуп, униң чирайини интайин сәт қияпәткә киргүзүп қойған еди (14-айәт). 14-15-айәт, 6:11 вә «2Кор.» 12:7-10ниму көрүң. Павлус адәттә хәтлирини пүтүкчи арқилиқ язатти (мәсилән, «Рим.» 16:22). □ 4:14 «У чағда, әтлиримдики бу зәиплик силәргә нисбәтән синақтәк болсиму, лекин силәр мени кәмситмидиңлар яки чәткә қақмидиңлар. Әксичә, мени Худа әвәткән бир пәриштини, һәтта Мәсиһ Әйса өзини күткәндәк күтүвалдиңлар» — Павлусниң бу көз кесили йәнә бир тәрәптин қийинчилик елип кәлди — У хуш хәвәрниң йолида көп адәмләрниң кесәллирини дуа қилип сақайтти; уларниң сақайтилиши арқилиқ көп адәмләр хуш хәвәргә ишәнди. Лекин униң өзидә кесәл болғачқа, бу иш уни башқиларниң алдида мазаққа қалдуруш еһтималлиғи боламду, қандақ? ■ 4:14 Мал. 2:7; Мат. 10:40; Юһ. 13:20. □ 4:17 «улар пәқәт силәрни нижәтниң сиртиға чиқирип...» — бәзи кона көчүрмиләрдә «улар пәқәт силәрни биздин айрилип нижәтниң сиртиға чиқирип» дейилиду. ■ 4:17 Рим. 10:2; 2Кор. 11:12. □ 4:18 «Амма мән силәр билән биргә болған вақитлардила әмәс, бәлки дайим яхши ишқа қизғинлиқ қилишниң өзи яхшидур, әлвәттә» — башқа бир хил тәржимиси: «Мәйли мән силәр билән биллә болай яки болмай, силәргә нийити яхши қизғинлиғи бар адәмләр бар болса, дайим яхши болиду, әлвәттә». ■ 4:19 1Кор. 4:15; Флм. 10; Яқ. 1:18. □ 4:20 «Мениң һазирла йениңларға берип, силәргә башқичә тәләппуз билән сөзлигүм келиватиду» — «башқичә бир тәләппуз билән...» — Павлус техиму қаттиқ тәләппуздику, яки мулайимрақ тәләппуздику, уларға зади «қандақ тәләппуз»да сөzlәш керәклигини билмәйtti. □ 4:22 «Ибраһимниң икки оғли болуп, бири дедәктин...» — дедәк (кул аял) — йәни һәжәр. «йәнә бири һөр аялидин болған..» — өз һөр аяли Саһа еди. ■ 4:22 Яр. 16:2,15; 21:2; Рос. 7:8; Ибр. 11:11.

арқилиқ туғулғандур. □ ■²⁴ Бу икки ишни бир охшитиш дегили болиду. Бу икки аял Худаниң инсанлар билән түзгән икки әһдисиниң вәкилидур. Биринчи әһдә Синай тегидин келип, дәрһәқиқәт балилирини қуллуқта болушқа туғиду; мана һәжәр униңға вәкилдур; ²⁵ демәк, һәжәр болса Әрәбистандики Синай тегиға символ қилинип, йәни бүгүнки Йерусалимға охшитилиду; чүнки у шәһәр вә униң балилири қуллуқта турмақта. □ ■²⁶ Амма жуқуридин болған Йерусалим һөрдур, у һәммиизниң анисидур; □ ■²⁷ Чүнки, муқәддәс язмиларда мундақ йезилған: —

«Хошал бол, и пәрзәнт көрмигән туғмас аял!

Тәнтәнә қилип яңрат, товла, и толғақ тутуп бақимиған!

— Чүнки ғериб аялниң балилири ери бар аялниңкидин көптур!» □ ■

²⁸ Әнди и қериндашлар, Исақ Худаниң вәдисидин туғулғандәк бизму Худаниң вәдиси бойичә туғулған пәрзәнтләремиз. □ ■²⁹ Лекин у чағда «әтләрдin туғулған» бала «роһтин туғулған» балиға зиянкәшлик қилғинидәк, һазир шундақ болиду. □ ■³⁰ Лекин муқәддәс язмиларда немә дейилгән? Униңда: «Сән бу дедигиңни оғли билән қошуп һайдивәт! Чүнки дедәктин тапқан оғул һәргиз һәр аялиңдин болған оғул билән мирасқа ортақ болмайду!» дәп пүтүлгән. □ ■³¹ Әнди, қериндашлар, биз дедәкниң әмәс, бәлки һәр аялниң пәрзәнтлиридурмиз. Мәсиһ бизни һөрлүктә яшисун дәп һәр қилди. Шуниниң билән униңда тапан тирәп туруңлар вә қуллуқниң боюнтуруғиға қайтидин қисилип қалмаңлар.

5

Етиқатчиларниң әркинлиги

1-2 Мана, мәнки Павлус силәргә шуни ейтип қояйки, әгәр силәр хәтнә қобул қилсаңлар, у чағда Мәсиһниң силәргә һеч қандақ пайдиси қалмайду. □ ■³ Мән хәтнини қобул қилған

□ **4:23** «Дедәктин болған оғул «әт билән» туғулған» — «әт билән» дегән ибарә «инсанниң әтлиригә тайиниш»ни билдүриду. һәжәрниң оғли Исмаил пәқәт инсанларниң ой-пикри, инсаний күчи билән туғулған. «**дедәктин болған оғул «әт билән» туғулған; һәр аялидин болған оғул болса Худаниң вәдиси арқилиқ туғулғандур**» — бу пүтүн әйәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **4:23** Юһ. 8:39; Рим. 9:7. □ **4:25** «демәк, һәжәр болса Әрәбистандики Синай тегиға символ қилинип, йәни бүгүнки Йерусалимға охшитилиду; чүнки у шәһәр вә униң балилири қуллуқта турмақта» — «қуллуқта» дегән сөз роһий қуллуқта, йәни Тәврат қануниниң қуллуғида. «Бүгүнки Йерусалим вә униң балилири» Йәһудий хәлқи, шундақла Тәврат қануниға әмәл қилишқа тиришқанлирим билән һәққаний әдәм болай дегән һәммә әдәмни көрситиду. ■ **4:25** Мис. 19; 20. □ **4:26** «Амма жуқуридин болған Йерусалим һөрдур, у һәммиизниң анисидур...» — башқи чә ейтқанда, Ибраһимниң өз аяли Сараһ болса һәр аял болғачқа, әрштики Йерусалимға, шундақла йеңи әһдидә яшиған жамаәткә вәкиллик қилиду. Шуңа, «әрштики Йерусалим»ни бизниң анимиз, дейишкә болиду. ■ **4:26** Вәһ. 21:2. □ **4:27** «Хошал бол, и пәрзәнт көрмигән туғмас аял! Тәнтәнә қилип яңрат, товла, и толғақ тутуп бақимиған! — чүнки ғериб аялниң балилири ери бар аялниңкидин көптур!» — Йәш.» 54:1. □ **4:27** Йәш. 54:1 □ **4:28** «... Исақ Худаниң вәдисидин туғулғандәк бизму Худаниң вәдиси бойичә туғулған пәрзәнтләремиз» — бәзи кона көчүрмилиридә «... Исақ Худаниң вәдисидин туғулғандәк силәрму Худаниң вәдиси бойичә туғулған пәрзәнтләрсиләр» дейилиду. ■ **4:28** Рим. 9:7, 8. □ **4:29** «Лекин у чағда «әтләрдin туғулған» бала «роһтин туғулған» балиға зиянкәшлик қилғинидәк, һазир шундақ болиду» — «әтләрдin туғулған» бала — Исмаилни, шундақла у символ қилинған «Тәврат қануниға қул болғанлар»ни көрситиду. «Роһтин туғулған» — Худаниң вәдиси вә мөжизиси арқилиқ, йәни Муқәддәс Роһниң күч-қудрити билән туғулған Исақни, шундақла у символ қилинған Әйса Мәсиһкә етиқат қилғучи, Муқәддәс Роһтин «қайтидин туғулған» Худаниң роһий пәрзәнтлирини көрситиду. Әслидә Исмаил Исаққа зиянкәшлик қилғинидәк, Йәһудий хәлиқ Мәсиһгә ишәнгәнләргә зиянкәшлик қилатти вә бүгүнгә қәдәр һәр түрлүк «қанунға таянғанлар»му охшашла «Худаниң роһиға таянғанлар»ға зиянкәшлик қилиду. ■ **4:29** Яр. 21:9. □ **4:30** «Сән бу дедигиңни оғли билән қошуп һайдивәт! Чүнки дедәктин тапқан оғул һәргиз һәр аялиңдин болған оғул билән мирасқа ортақ болмайду!» — «Яр.» 21:10. Мошу (21-31) әйәтләргә «қошумчә сөз»имиздә шәрһ беримиз. ■ **4:30** Яр. 21:10. □ **5:1-2** «... Әгәр силәр хәтнә қобул қилсаңлар, у чағда Мәсиһниң силәргә һеч қандақ пайдиси қалмайду» — Галатияликларниң хәтнини қобул қилиштики мәхсити «мошу арқилиқ һәққанийлиққа еришимән» дегәнликтур; улар Мәсиһниң гуналар үчүн болған қурбанлиғиға таянмайла, пәқәт йәнә өзиниң тиришчанлиғи билән «саваблиқ ишлар»ни бәрпа қилмақчи болуп «өз-өзүмгә тайинип гуналиримни жуқуп һәққаний әдәм болиман» дегәнләрдin ибарәт еди. ■ **5:1-2** Йәш. 9:3; Юһ. 8:32; Рим. 6:18; 1Пет. 2:16; Рос. 15:1.

һәр бир кишигә йәнә агаһландуруп һәқиқәтти ейтип қояйки, уларниң Тәвраттики барлиқ әмир-бәлгүлимиләргә *толуқ әмәл қилиш* мәжбурийити бардур. □ 4 Әй Тәврат қануни арқилиқ өзүмни һәққаний адәм қилай дегәнләр, һәр бириңлар Мәсиһдин айрилип, мәһрум болуп, Худаниң шапаитидин чиқип, жиқилип униңдин қалдиңлар. 5 Чүнки Роһқа тайинип һәққанийлиққа бағланған арзу-арманни етиқат билән тәлпүнүп күтмәктимиз. □ 6 Чүнки Мәсиһ Әйсада хәтнилик күчкә егә әмәс, хәтнисизлиқму күчкә егә әмәс, күчкә егә болғини пәкәт муһәббәт арқилиқ иш қилидиған етиқаттур. □ ■ 7 Силәр урдан чепип меңиватқан едиңлар; бирақ ким силәрни һәқиқәткә итаәт қилиштин тосувалди? □ ■ 8 Бундақ қайил қилиш амили силәрни Чақирғучидин болған әмәс! □ 9 «Кичиккинә хемиртуруч пүткүл хемирни болдуруп йоғинитиду!» □ ■

10 Өзүм Рәбгә қарап қайил болдумки, силәрму бу ишта һеч башқичә ойда болмайсиләр. Амма силәрни қаймуқтуруватқан ким болушидин қәтъийнәзәр, у чоқум тегишлик жазасини тартиду. □ ■ 11 Қериндашлар, әгәр мән «хәтнә қилиниш керәк» дәп жакалап жүргән болсам, ундақта мән бүгүнки күнгичә йәнә немә үчүн Йәһудийлардин зиянкәшликкә учрап келимән? Әгәр шундақ қилған болсам, «крест бизарлиғи» йоқ қилинатти! □ ■ 12 Силәрни қутритиватқан бу адәмләр өзлирини ахта қиливәтсун дәймән! ■ 13 Чүнки қериндашлар, силәр әркинлиқкә чақирилдиңлар. Лекин әркинлиғиңларни әтләрниң арзу-һәвәслиригә қандурушниң баниси қилмаңлар, бәлки меһир-муһәббәт билән бир-бириңларниң қуллуғида болуңлар. □ ■ 14 Чүнки пүткүл Тәврат қануни «Хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөйгин» дегән

□ 5:3 «Мән хәтнини қобул қилған һәр бир кишигә йәнә агаһландуруп һәқиқәтти ейтип қояйки, уларниң Тәвраттики барлиқ әмир-бәлгүлимиләргә (*толуқ әмәл қилиш*) мәжбурийити бардур» — мошу әйәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ 5:5 «Чүнки Роһқа тайинип һәққанийлиққа бағланған арзу-арманни етиқат билән тәлпүнүп күтмәктимиз» — «Роһ» Муқәддәс Роһ, әлвәттә. «Һәққанийлиққа бағланған арзу-арманни» — грек тилида «Һәққанийлиқниң үмүти» дәп ипадилиниду. Мәнәси: (1) кимдә Мәсиһ арқилиқ һәққанийлиқ бар болса униң әрштики бәхиткә бағлиған зор үмүтүму бар болиду; (2) биздә Мәсиһ арқилиқ һазир бар болған һәққанийлиқ Униң қайтип келиши билән толуқ, муқәммәл болиду, дәйдиған үмүтму бардур. Бизниңчә, бу һәр икки үмүт көрситилиду. □ 5:6 «Чүнки Мәсиһ Әйсада хәтнилик күчкә егә әмәс, хәтнисизлиқму күчкә егә әмәс, күчкә егә болғини пәкәт муһәббәт арқилиқ иш қилидиған етиқаттур» — «муһәббәт арқилиқ иш қилидиған етиқат»: — етиқат муһәббәт арқилиқ гәзәл ишларни қилиду һәм муһәббәтниң өзи етиқатқа гәзәл ишларни қилишқа түрткә болуп илһамландуриду. ■ 5:6 Мат. 12:50; Юһ. 15:14; 1Кор. 7:19; 2Кор. 5:17; Гал. 6:15; Кол. 3:11; 1Тес. 1:3. □ 5:7 «Силәр урдан чепип меңиватқан едиңлар» — етиқат йолида, әлвәттә. ■ 5:7 Гал. 3:1. □ 5:8 «Бундақ қайил қилиш амили силәрни Чақирғучидин болған әмәс!» — «қайил қилиш»ниң мәнәси жуқуриқи «итаәт» дегән сөзниң мәнәсигә йеқин болуп, кинайилик мәнәнини тәкитләйду — демәк, мошундақ «итаәт» боламду? □ 5:9 «Кичиккинә хемиртуруч пүткүл хемирни болдуруп йоғинитиду!» — демәк, кичиккинә хемиртуруч пүтүн хемирни болдурғинидәк, бир адәмниң «азрақ хата» тәлимиму нурғун адәмни аздуриду. Башқичә ейтқанда «хәтнә қилиш» «кичиккинә бир иш» болсиму, Галатияликларниң уни «мошу иш билән һәққаний (яки «техиму һәққаний») адәм болимән» дәп қобул қилиши өзлирини Худаниң нижәтидин чиқирип айривәттәти. ■ 5:9 1Кор. 5:6. □ 5:10 «Амма силәрни қаймуқтуруватқан ким болушидин қәтъийнәзәр, у чоқум тегишлик жазасини тартиду» — Худа тәрипидин, әлвәттә. ■ 5:10 2Кор. 2:3; 8:22. □ 5:11 «Қериндашлар, әгәр мән «хәтнә қилиниш керәк» дәп жакалап жүргән болсам, ундақта мән бүгүнки күнгичә йәнә немә үчүн Йәһудийлардин зиянкәшликкә учрап келимән?» — Галатиядики жамаәтти «қаймуқтуруватқан»лар болса бәлким: «Павлус, сүннәт қилиниш керәк дәйду», дәп ялғанчилиқ қилған болса керәк. Павлусниң бу соали билән уларниң ялған сөзигә жавап бериду — Мана, мән шундақ хәвәрни йәткүзгән болсам, Йәһудийлар тәрипидин зиянкәшликкә учрап кәтмәйтти, дәйду. «Әгәр шундақ қилған болсам, «крест бизарлиғи» йоқ қилинатти!» — «крест бизарлиғи» тоғрилиқ: — «крест» өзи Рим империйәсидики әң жиркинчилик өлүм жаза тәдбири еди! Лекин Худа Әйсаниң дәл шундақ өлүми арқилиқ адәмни қутқузмақчи! Мана «крест бизарлиғи»дур! Униң үстигә, «хәтнә қилиниш яки Тәврат қануниға әмәл қилишқа тиришишлар адәмни гуналиридин қутқузмайду, нижәт-қутқузулуш пәкәт Әйса Мәсиһниң кресттики қурбанлиғидинла келиду» дегән хәвәр көп адәмләрни (пәкәт Йәһудийларнила әмәс!) рәнжитиду яки уларниң гәзивини қозғайду. Мана буму «крест бизарлиғи»дур. Хуш хәвәр йәткүзүштә «крест бизарлиғи» һәрдайим болиду; ундақ иш кам болса йәткүзгән «хуш хәвәр» әнди «хуш хәвәр» болмайду! ■ 5:11 1Кор. 1:23. ■ 5:12 Йә. 7:25. □ 5:13 «лекин әркинлиғиңларни әтләрниң арзу-һәвәслиригә қандурушниң баниси қилмаңлар» — «әт» яки «әтләр» асасән инсанниң өз шәхсийәтчи тәбиитини көрситиду. Буниң тоғрилиқ «римлиқларға»дики «кириш сөз»имизни көрүң. ■ 5:13 1Кор. 8:9; 1Пет. 2:16; Йәһ. 4.

бирла эмирдә әмәл қилиниду. □ ■ 15 Лекин пәхәс болуңларки, бир-бириңларни чишләп тартип ялмап жүрүп, бир-бириңлардин жутулуп кәтмәңлар йәнә!■

Роһ вә «әт»

16 Амма шуни дәймәнки — Муқәддәс Роһта меңиңлар, вә шу чағда силәр әтләрниң арзу-һәвәслиригә йол қоймайсиләр. □ ■ 17 Чүнки әт Роһқа зит болған ишларни арзу қилиду, вә Роһ әткә зит болған ишларни арзу қилиду. Улар иккиси бир-биригә қаримуқаршидур; нәтижидә, өзүңлар арзу қилған ишларни қилалмайсиләр. ■ 18 Вәһаләнки, силәр Роһниң йетәкчилигидә болсаңлар, у чағда Тәврат қануниниң илкидә болмайсиләр. 19 Әнди әтниң әмәллири рошәнки — зинахорлуқ, бузуқлуқ, напаклиқ, шәһванийлиқ, ■ 20 бутпәрәслик, сәһиргәрлик, өчмәнликләр, жедәлләр, қизғанчуқлуқлар, гәзәпләр, риқабәтлишишләр, бөлгүнчиликләр, гуруһвазлиқлар, 21 һәсәтхорлуқлар, қатиллиқлар, һарақкәшликләр, әйш-ишрәтләр қатарлиқ ишлардур; бу ишлар тоғрилиқ бурунқи ейтқинимдәк һазир йәнә бир қетим агаһландуримәнки, бундақ ишларни қилғучилар Худаниң падишалигиға мираслиқ қилмайду. ■ 22 Вәһаләнки, Роһниң мевиси болса меһир-муһәббәт, шат-хурамлиқ, хатиржәмлик, сәвир-тақәт, меһриванлиқ, яхшилиқ, ишәш-садиқлиқ, □ ■ 23 мөмин-мулайимлиқ вә өзини тутувелиштин ибарәт. Мошундақ ишларни тосидиған һеч қандақ қанун йоқтур. □ ■ 24 Лекин Мәсиһкә мәнсуп болғанлар әтлирини, шундақла униңдики ишқлар вә һәм һәвәсләрни тәң крестлигән болиду. □ ■ 25 Роһта яшаватқан болсақ, Роһқа әгишип маңайли. 26 Бир-биримизни рәнжәтитип, бир-биримизгә һәсәт қилип, һакавур шәһрәтпәрәсләрдин болмайли.

6

Бир-бириңларниң хизмитидә болуңлар

1 Қериндашлар, араңлардин бирисиниң һазирму бир гуна-сәһвәнлик садир қиливатқанлиғи байқалған болса, араңлардики роһий кишиләр юваш-мулайимлиқ роһи билән уни йолидин қайтуруп келиңлар. Шуниниң билән бир вақитта, өзүңларниңму аздурулуп кәтмәслигиңларға диққәт қилиңлар. □ ■ 2 Бир-бириңларниң еғирчилиғини кәтириңлар. Шундақ қилсаңлар, Мәсиһниң қануниға әмәл қилған болисиләр. ■ 3 Чүнки бирисиниң таразиға тохтиғидәк иши болмай туруп өзини таразиға тохтиғидәк дәп чағлиса, у өз-өзини алдиғанлиқ, халас. □ 4 Лекин

□ 5:14 «... пүткүл Тәврат қануни «Хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөйгин» дегән бирла эмирдә әмәл қилиниду» — «әмәл қилиниду» дегәнниң башқа хил тәржимиси: «жиғинчақланғандур» («Лав.» 19:18). ■ 5:14 Лав. 19:18; Мат. 22:39; Мар. 12:31; Рим. 13:8; Яқ. 2:8. ■ 5:15 2Кор. 12:20. □ 5:16 «Муқәддәс Роһта меңиңлар» — демәк, «Муқәддәс Роһниң йетәкчилигидә һәм Униң күч-қудритидә меңиңлар». Бу ибарә тоғрилиқ «римлиқларға»дики «кириш сөз»имизни көрүң. ■ 5:16 Рим. 13:14; 1Пет. 2:11. ■ 5:17 Рим. 7:15-26. ■ 5:19 1Кор. 3:3; Яқ. 3:14. ■ 5:21 1Кор. 6:10; Әф. 5:5; Кол. 3:6; Вәһ. 22:15. □ 5:22 «Роһниң мевиси болса...» — «Роһ» Муқәддәс Роһ, Худаниң Роһи. «Роһниң мевиси» — башқичә ейтқанда, «Муқәддәс Роһниң йетәкчилигидә яшаштин беридиған мевә». ■ 5:22 Әф. 5:9. □ 5:23 «... мөмин-мулайимлиқ вә өзини тутувелиштин ибарәт» — Инжилда «мөмин-мулайимлиқ» яки «юваш-мулайимлиқ»ниң алаһидилиги бар, у болсиму қорқунучтин күчлүкләргә йол қойидиған ақиллиқ әмәс, бәлки Худаниң йолида талаш-тартишлардин қол үзүш, Худаниң һәммә ишлиримизни зораванлиқсиз, жедәлсиз тоғра орунлаштурушиға иман бағлаштур; мошундақ позитсийә мулайим, ювашлиқ билән ипадилиниду, әлвәттә. ■ 5:23 1Тим. 1:9. □ 5:24 «Лекин Мәсиһкә мәнсуп болғанлар әтлирини, шундақла униңдики ишқлар вә һәм һәвәсләрни тәң крестлигән болиду» — «униңдики (әтләрниң) ишқлар...» яки «униңдики һессиятлар...». ■ 5:24 Рим. 6:6; 13:14; Гал. 2:20; 1Пет. 2:11. □ 6:1 «... араңлардики роһий кишиләр юваш-мулайимлиқ роһи билән уни йолидин қайтуруп келиңлар» — «роһий кишиләр» яки «роһқа тәвә болғанлар» болса дайим Муқәддәс Роһниң йетәкчилигидә маңған кишиләрни көрситиду. «Коринтликларға (1)»дики «кириш сөз»имизниму көрүң. ■ 6:1 Рим. 14:1; 15:1; 1Кор. 9:22. ■ 6:2 Мат. 11:29; Юһ. 13:14; Рим. 15:1; 1Тес. 5:14. □ 6:3 «Чүнки бирисиниң таразиға тохтиғидәк иши болмай туруп өзини таразиға тохтиғидәк дәп чағлиса, у өз-өзини алдиғанлиқ, халас» — 2-әйткә қариғанда, Павлуслиқ бу сөзи һажәтмәнләргә яки муһтаж болғанларға ярдәм қолини һеч узартмайдигән адәмләрни көздә тутуп ейтилған.

Һәр ким өз әмәлийитигә қарап тәкшүрүп бақсун; шуниң билән башқиларниңкидин әмәс, бәлки өз әмәлиридинла пәхирләнғидәк иш болса, пәхирләнсә болиду. □ ⁵ Чүнки һәр бир адәм өз жүкини көтириши керәк. □ ■ ⁶ Худаниң сөз-каламинин тәлим алғучи өзигә тәлим бәргүчини өзидә бар болған яхши нәрсиләрдин ортақ бәһримән қилсун. ■ ⁷ Өз-өзүңларни алдимаңлар — Худани алдап ахмақ қилғили болмайду; чүнки ким немә териса, шуни алиду. ■ ⁸ Өз әтлириниң арзу-һәвәслирини қандурушқа уруқ чачқан киши өз әтлиридин чириклик һосулени алиду. Лекин Роһни хурсән қилиш үчүн уруқ чачқан киши болса Роһтин мәңгүлүк һаят алиду. □ ⁹ Шуңа, яхши ишларни қилиштин һармайли. Униңға еринмисәк вақти-саити тошқанда чоқум һосул алалаймиз. ■ ¹⁰ Шу сәвәптин, биздә пурсәт болсила, һәммәйләнғә, болупму етиқаттики аилигә мәнсуп болғанларға яхши ишларни қилип берәйли. □ ■

Ахирқи агаһландуруш вә салам

¹¹ Мана, өз қолум билән шунчә чоң һәрипләр билән язғинимға қараңлар! □ ¹² Силәргә хәтнини қобул қилишни мәжбурлимақчи болғанлар, уларниң һәр бири пәқәт өзлириниң ташқи қияпитини пәрдазлап көрсәтмәкчи болған, халас; уларниң бу мәхсити пәқәт «Мәсиһниң крести» түпәйлидин болған зиянкәшликтин қечиштин ибарәт, халас. □ ¹³ Чүнки улар өзлириму хәтнә қилинғини билән Тәврат қануниға әмәл қилмайду; лекин улар әтлириңлардин махтиниш үчүн бәрибир силәрни хәтнини қобул қилдурмақчи болиду. □ ¹⁴ Өзүмни елип ейтсам, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң кресттики өлүмидин башқа һеч иш билән махтанмиғаймән! Чүнки Униң крести вастисидин бу дуния маңа нисбәтән крестләнғән вә мәнму бу дунияға нисбәтән крестләнғәнмән. □ ¹⁵ Чүнки Мәсиһ Әйсада нә хәтнилик нә хәтнисизлик дегәнләр күчкә егә әмәстур; бирдин-бир күчкә егә болидиғини пәқәт йеңи бир

□ **6:4** «шуниң билән башқиларниңкидин әмәс, бәлки...» — яки «шуниң билән өзини башқилар билән селиштурмайла, ...». □ **6:5** «Чүнки һәр бир адәм өз жүкини көтириши керәк» — демәк, һәр адәм өзиниң ишиға өзи мәсәул болуши керәк. ■ **6:5** Зәб. 61:13; Йәр. 17:10; 32:19; Мат. 16:27; Рим. 2:6; 14:12; 1Кор. 3:8; 2Кор. 5:10; Вәһ. 2:23; 22:12. ■ **6:6** Рим. 15:27; 1Кор. 9:11. ■ **6:7** Лука 16:25; 1Кор. 6:10. □ **6:8** «Өз әтлириниң арзу-һәвәслирини қандурушқа уруқ чачқан киши» — грек тилида «өз әтлиригә уруқ чачқан киши». «өз әтлиридин чириклик һосулени алиду» — яки «өз әтлиридин һалакәтти алиду». ■ **6:9** 2Тес. 3:13. □ **6:10** «биздә пурсәт болсила, һәммәйләнғә, болупму етиқаттики аилигә мәнсуп болғанларға яхши ишларни қилип берәйли» — «етиқаттики аилә» болса дуниядики барлиқ етиқатчилар, Худаниң аилисини көрситиду. ■ **6:10** 1Тим. 5:8. □ **6:11** «Мана, өз қолум билән шунчә чоң һәрипләр билән язғинимға қараңлар!» — немишкә Павлус буни язиду? Жуқириқи 4:15-айәт үстидики изаһатта ейтқинимиздәк, Павлус адәттә пүтүкчи арқилиқ хәтлирини язған (мәсилән, «Рим.» 16:22). Бизниңчә сәвәви униңда бир хил көз кесили бар еди. Шуниң билән: — (1) Павлус бу хәтни йезиш жиддий болғачқа, йенида мувапиқ пүтүкчи болмиғанлиқтин өз қоли билән хәтни йезишқа мәжбур болған; (2) хәтни һәқиқәтән өзидин кәлгәнлигини испатлаш үчүн аз дегәндимү ахирқи айәтләрни өз қоли билән язди. Чүнки шу чағда «сахта расуллар» көп еди, һәтта Павлусниң нами билән сахта хәтләрни язғанлар бар еди (2Тес.» 2:2ни көрүң). Өз пикримизчә, Павлус бу пүтүн хәтни өз қоли билән язған. □ **6:12** «Силәргә хәтнини қобул қилишни мәжбурлимақчи болғанлар, уларниң һәр бири пәқәт өзлириниң ташқи қияпитини пәрдазлап көрсәтмәкчи болған, халас» — «уларниң һәр бири пәқәт өзлириниң ташқи қияпитини пәрдазлап көрсәтмәкчи болған»лар болса нижәтқа егә болуш үчүн Тәврат қануниға әмәл қилиш керәк, дегән Йәһудийларниң гепидин қорққан, улар Йәһудийларниң махтишиға еришишини халайдиган кишиләрдур. «Ташқи қияпәттә» грек тилида «әтләрдә» дегән ибарә билән ипадилиниду. «уларниң бу мәхсити пәқәт «Мәсиһниң крести» түпәйлидин болған зиянкәшликтин қечиштин ибарәт, халас» — «Мәсиһниң крести түпәйлидин болған зиянкәшлик»: демәк, «Мәсиһниң кресттики өлүми (яки «крестиниң бизарлиғи») түпәйлидин болған зиянкәшлик». Бу зиянкәшлик Йәһудийлар тәрипидин, әлвәттә. «Мәсиһниң крести» дегини болса, «Мәсиһниң крестләнғәндә болған қурбанлиғи бирдин-бир нижәт йолидур» дегән хәвәрниң қисқичә ипадисидур. Шу чағда мошу һәқиқәтти тарқатқучиларниң һәммиси Йәһудийлар тәрипидин (вә көп башқилар тәрипидинму, әлвәттә) зиянкәшликкә учрайтти. □ **6:13** «улар әтлириңлардин махтиниш үчүн бәрибир силәрни хәтнини қобул қилдурмақчи болиду» — «әтлириңлардин махтиниш» дегән ибарини қандақ чүшинимиз? Мошу Йәһудийлар, «Галатияликлар гепимизгә кирди, уларға хәтнини қобул қилдуруп уларни нижәт йолиға алға бастурдуқ!» дәп башқа Йәһудийлар алдида махтинишни халайтти. □ **6:14** «Чүнки Униң крести вастисидин бу дуния маңа нисбәтән крестләнғән вә мәнму бу дунияға нисбәтән крестләнғәнмән» — «бу дуния маңа нисбәтән крестләнғән» дегән ибарә, маңа нисбәтән өлгән, демәкчи.

яралғучидур! □ ■ **16** Бу қайдә бойичә маңидиғанларға, уларниң һәммисигә вә Худаниң Исраилиға хатиржәмлик вә рәһим-шәпқәт болғай! □ ■ **17** Буниндин кейин һеч ким бу ишлар билән йәнә мени аварә қилмисун! Чүнки мән өз бәдинимдә Әйсаниң яра излирини көтиримән! □ ■

18 Қериндашлар, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң меһри-шәпқити роһуңларға яр болғай! Амин!

□ **6:15** «бирдин-бир күчкә егә болидиғини пәкәт йеңи бир яралғучидур! » — «йеңи бир яралғучи» дегән ибарә «йеңи (яритилған) адәм»ни алаһидә көрситиду; лекин бу ибарә йәнә Мәсиһниң өлүми арқилиқ апиридә болған һәр бир «йеңи адәм» вә кәлгүсидә пәйда болидиған йеңи асман-зиминни өз ичигә алиду. ■ **6:15** Мат. 12:50; Юһ. 15:14; 2Кор. 5:16; Гал. 5:6; Кол. 3:11. □ **6:16** «Бу қайдә бойичә маңидиғанларға, уларниң һәммисигә вә Худаниң Исраилиға хатиржәмлик вә рәһим-шәпқәт болғай!» — «Худаниң Исраили» (яки «Худаниң һәқиқий Исраили») — демәк, башқа бир «Исраил» бар. Бизниңчә бу ибарә Исраилдин, йәни Йәһудийлар ичидики Худаниң нижәт йолида маңған, Мәсиһ Әйсани қобул қилғанларни (йәни «Худаниң қалдисини») көрситиду. Қалған Йәһудийлар «Исраил» болсиму, «Худаниң Исраили» әмәс. Бәзи алимлар бу жүмлидики «вә»ни «йәни» дәп тәржимә қилип, «Худаниң Исраили» пүткүл жаһандики Мәсиһкә тәвә болғанлардин болған жамаәтни көрситиду, дәп қарайду. Лекин бизниңчә Павлусниң бу ибариси, «мән жуқурида бәзи Йәһудийлар тоғрилиқ қаттиқ гәп қилғиним билән, һәммә Йәһудий шундақ, дәп ойлап кәтмәңлар! «Худаниң Исраили» бардур!» демәкчи. ■ **6:16** Зәб. 124:5. □ **6:17** «... Мән өз бәдинимдә Әйсаниң яра излирини көтиримән!» — «Әйсаниң яра излири» — демәк, Павлусниң тенидә қалған яра излири, йәни Мәсиһ үчүн хуш хәвәр тарқитиш йолида тартқан азап-оқубәтлириниң изналиридур. Шу тәрәптә у көп яриланған Рәбби Әйсаға охшаштур. «Әйсаниң яра излири»ниң грек тилида иккинчи мәнәсиму бар: «Әйсаниң (басқан) тамғиси» — демәк, Павлус бу сөз арқилиқ өзиниң Әйсаға пүтүнләй мәнсуп экәнлигиниму тәкитлимәкчи. ■ **6:17** 2Кор. 4:10.

Әфәсуслуқларға

Расул Павлус Әфәсус шәһиридики жамааткә язған мәктуп

¹ Худаниң ирадиси билән, Мәсиһ Әйсаниң расули болған мәнки Павлустин Әфәсуста туруватқан муқәддәс бәндиләргә, йәни Мәсиһ Әйсада ихласмән болғанларға салам![□] ■
² Атимиз Худа һәм Рәб Әйса Мәсиһтин силәргә меһри-шәпқәт вә хатиржәмлик болғай![■]
³ Бизни Мәсиһтә, әршләрдә барлиқ роһий бәхит-бәрикәтләр билән бәрикәтлигән, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң Худаси һәм Атиси мубарәк болғай![□] ■⁴ Чүнки У бизни, муһәббәт ичидә болуп Өзиниң алдида пак-муқәддәс, дағсиз турушимиз үчүн аләм апиридә қилинмай турупла талливалған еди;[□] ■⁵ У Өз ирадисигә яққини бойичә бизни алдин-ала Әйса Мәсиһ арқилиқ Өзигә оғулуққа қобул қилишқа бекиткән еди;[□] ■⁶ бу ишта Униң меһри-шәпқитиниң улуқлуғиға мәдһийә оқулиду; чүнки У меһри-шәпқити билән бизни Өз сөйгинидә шапаәтләндүргән еди.[□] ■⁷ Биз Униңда Атиниң меһри-шәпқитиниң моллуғи билән Униң қени арқилиқ қуллуқтин һәр қилинишқа, итаәтсизликлиримизгә қарита кәчүрүмгә муйәссәр болдуқ;[□] ■⁸ У бу меһри-шәпқәтни барлиқ даналиқ һәм пәм-парасәт билән бизгә зор тартуқлидики, ⁹⁻¹⁰ — У Өз көңлигә пүккән гезәл хаһиши бойичә ирадисидики сирни, йәни вақит-заманларниң пишип йетилишини идарә қилиши билән барлиқ мәвжудатларға, йәни әршләрдә болғанниң һәммисигә, зиминда болғанниң һәммисигә Мәсиһни баш қилип уларни Мәсиһтә жәм қилиш мәхситини бизгә аян қилди; [□] ■¹¹ Униңда бизму Худаға мирас қилинған; биз шу мәхсәттә барлиқ ишларни әқил-ирадиси бойичә идарә Қилғучиниң

□ **1:1** «Әфәсуста туруватқан муқәддәс бәндиләргә, йәни Мәсиһ Әйсада ихласмән болғанлар...» — «муқәддәс бәндиләр»: — оқурмәнләргә ениқ болсунки, Муқәддәс Китапта «муқәддәс» дегән сөз һәрдайим «Худаға хас», «Худаға толуқ аталған», «пак-муқәддәс» дегән мәнидә ишлитилиду. ■ **1:1** Рим. 1:7; 1Кор. 1:2; 2Кор. 1:1. ■ **1:2** Гал. 1:3; 1Пет. 1:2. □ **1:3** «әршләрдә барлиқ роһий бәхит-бәрикәтләр» — яки «әрштики йәрләрдә барлиқ роһий бәхит-бәрикәтләр». «бизни Мәсиһтә, әршләрдә барлиқ роһий бәхит-бәрикәтләр билән бәрикәтлигән, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң Худаси һәм Атиси...» — Худаниң нәзиридә, ишәнгүчиләр роһий жәһәттин алиқачан «Мәсиһ билән әршләрдә олтарған» дур. 20-айәтти көрүң. «Мубарәк болғай» мошу йәрдә «мәдһийиләнсун» яки «әң бәхитлик болғай» дегән мәнидә. Грек тилида 3-айәттин 14-айәткичә болған айәтләр пәкәт узун бирла жүмлә билән ипадиләнгән. Чүшүнишкә қолайлиқ болсун үчүн биз уни парчилап тәржимә қилдуқ. ■ **1:3** 2Кор. 1:3; 1Пет. 1:3. □ **1:4** «...У бизни, муһәббәт ичидә болуп Өзиниң алдида пак-муқәддәс, дағсиз турушимиз үчүн аләм апиридә қилинмай турупла талливалған еди...» — бәзи тәржимилиридә «муһәббәт ичидә» яки «муһәббәт билән» 5-айәткә бағлиқ. 5-айәттики изаһатни көрүң. ■ **1:4** Луқа 1:75; Юһ. 15:16; әф. 5:27; Кол. 1:22; 2Тим. 1:9; Тит. 2:12. □ **1:5** «У Өз ирадисигә яққини бойичә бизни алдин-ала Әйса Мәсиһ арқилиқ Өзигә оғулуққа қобул қилишқа бекиткән еди...» — бәзи тәржимилиридә 4-айәттики «муһәббәт ичидә» яки «муһәббәт билән» бу 5-айәткә бағланған. Демәк, 4-5-айәт: «Чүнки У бизни Өзиниң алдида пак-муқәддәс, дағсиз турушимиз үчүн аләм апиридә қилинмай турупла талливалған еди; У муһәббәт билән Өз ирадисигә яққини бойичә бизни алдин-ала Әйса Мәсиһ арқилиқ Өзигә оғулуққа қобул қилишқа бекиткән еди» дейилиду. □ **1:6** «У меһри-шәпқити билән бизни Өз сөйгинидә шапаәтләндүргән еди» — «Өз сөйгини» — Оғли Әйса Мәсиһтур. ■ **1:6** Мат. 3:17. □ **1:7** «Биз Униңда Атиниң меһри-шәпқитиниң моллуғи билән Униң қени арқилиқ қуллуқтин һәр қилинишқа, итаәтсизликлиримизгә қарита кәчүрүмгә муйәссәр болдуқ...» — «Униңда» — Мәсиһтә. «қуллуқтин һәр қилиниш» — грек тилида бир сөз билән ипадилиниду, у адәттә қулни һәр қилишни көрситиду; шапаәтчи пул берип уни һөрлүккә чиқирип әркин қилиду. Расул ейтқан бу қуллуқ, гунаниң вә жин-шәйтанларниң илкигә әсир болушни көрситиду. Инжилдики «һәр қилиш» («аполутросис») Тәвраттики «һәмжәмәт болуп қутқузуш» («гоәл») дегән сөзниң мәнаси билән охшаштур. ■ **1:7** Рос. 20:28; Кол. 1:14; Ибр. 9:12; 1Пет. 1:18. □ **1:9-10** «Өз көңлигә пүккән гезәл хаһиши бойичә» — яки «Мәсиһтә бекиткән У Өз көңлигә пүккән гезәл хаһиши бойичә...». Грек тилида пәкәт «Униңда пүккән...» яки «Өзидә пүккән...» дейилиду. «... барлиқ мәвжудатларға, йәни әршләрдә болғанниң һәммисигә, зиминда болғанниң һәммисигә Мәсиһни баш қилип уларни Мәсиһтә жәм қилиш мәхситини бизгә аян қилди» — «... барлиқ мәвжудатларға ....Мәсиһни баш қилип уларни Мәсиһтә жәм қилиш» дегән сөз грек тилида пәкәт үч сөз биләнла ипадилиниду. Мәнаси: (1) пүткүл каинатқа Мәсиһ баш болиду; (2) пүткүл каинаттики һәммә мәвжудат Мәсиһтә «жигип бир қилинип», һәр бир нәрсиниң һәқиқий әһмийти көрситилиду; (3) Мәсиһниң башчилиғи астида каинаттики барлиқ мәвжудатлар бир-бири билән енақ болуп, бир-биригә толуқ маслишидиған болиду. ■ **1:9-10** Рим. 16:25; әф. 3:9; Кол. 1:26; 2Тим. 1:9; Тит. 1:2; 1Пет. 1:20; Яр. 49:10; Дан. 9:24; Гал. 4:4.

нишани билән шу ишқа алдин-ала бекитилгән едук; □ ■ 12 шуниң билән Мәсиһни авал таянч қилған бизләр Униң шан-шәрпиниң улуклуғини намайән қилғучи болдуқ; □ 13 һәқиқәтниң калам-сөзини, йәни нижәтиңлардики хуш хәвәрни аңлап силәрму Униңға таяндиңлар — вә Униңға ишәнгиниңларда, силәр вәдә қилинған Муқәддәс Роһ билән мөһүрләндиңлар. □ ■ 14 Худаниң шан-шәривиниң улуклуғи намайән қилинип, егилиги үзүл-кесил һәр-нижәт қилинғичә, Муқәддәс Роһ мирасимизниң «капаләт»и болиду. □ ■

15 Шуниң билән, силәрниң Рәб Әйсаға бағлиған етиқатиңлар вә барлиқ муқәддәс бәндиләргә болған муһәббетиңлар тоғрилиқ аңлиғандин тартип, □ ■ 16 дуалиримда силәрни әсләп, силәр үчүн рәхмәт ейтишни тохтатмидим; 17 тиләйдиғиним шуки, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң Худаси, шан-шәрәпниң Егиси болған Ата силәрниң Уни толук билишиңларға даналиқ һәм вәһийни өзләштүргүчи роһни ата қилғай, □ 18 шуниң билән силәрниң қәлбтики көзлириңлар рошәнлишип, Униң чақириқиға бағланған үмүтниң немилигини, Униң муқәддәс бәндилиридә болған шәрәплик мирасиниң қиммәтликлигини □ 19 вә Униң ишәнгүчи бизләргә зор күчи билән қаратқан қудритиниң һесапсиз бүйүклүгини билип йәткәйсиләр; ■ 20 дәл шу қудрәтни У Мәсиһни өлүмдин тирилдүрүп, әршләрдә Өзиниң оң йенида олтарғузғинида Униңда жүргүзгән еди; □ ■ 21 пәқәт бу замандила әмәс, бәлки кәлгүси замандиму Уни барлиқ һөкүмранлиқтин, һоқуқтин, күч-қудрәттин, ғоҗайинлиқтин

□ 1:11 «Униңда бизму Худаға мирас қилинған» — «Униңда» — «Мәсиһтә». « бизму (Худаға) мирас қилинған» — яки «биз бир мирасқа егә болған». «барлиқ ишларни әқил-ирадиси бойичә идарә Қилғучи» — Худа. ■ 1:11 Рим. 8:17. □ 1:12 «шуниң билән Мәсиһни авал таянч қилған бизләр Униң шан-шәрпиниң улуклуғини намайән қилғучи болдуқ» — «Мәсиһни авал таянчи қилған бизләр» бәлким Мәсиһкә биринчи болуп әгәшкән Йәһудийларни көрситиду. Әфәсустики жамаәтниң көпинчиси бәлким Йәһудий әмәсләр, улар кейин ишәнгән. □ 1:13 «... вә Униңға ишәнгиниңларда, силәр вәдә қилинған Муқәддәс Роһ билән мөһүрләндиңлар» — «Муқәддәс Роһ билән мөһүрлиниш» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 1:13 Рим. 8:15; 2Кор. 1:22; 5:5; әф. 4:30. □ 1:14

«Худаниң шан-шәривиниң улуклуғи намайән қилинип, егилиги үзүл-кесил һәр-нижәт қилинғичә, Муқәддәс Роһ мирасимизниң «капаләт»и болиду» — «капаләт» тоғрилиқ: бу әйәт төвәндики һәқиқәтләрни көрситиду: — (1) Худаниң нижәтида, У адәмни гунадин кутқузуп «һәр қилиду»; У кутқузған адәм яки жамаәт Униң Өзиниң «егилиги»дур. «Егилиги» — Худаниң егилиги болған бизләр — роһ, жан, тенимизниң һәммисидур. (2) бу «һәр қилиш» бу дуняда техи «үзүл-кесил» болмайду; нижәтқа еришкән кишиләрдә «йеңи роһ», «йеңи қәлб» болғини билән «йеңи тән» техи болмайду; тирилиш күнидә «йеңи тән» «толуқ һәр қилиниш» яки «үзүл-кесил һәр қилиниш» болиду. Бу «толуқ һәр қилиниш» ишәнгәнләрниң «толуқ мираси» болиду. (3) шу күнидә Худаниң шан-шәривиниң улуклуғи толиму намайән қилиниду; (4) шу күнгиçә, йәни ишәнгүчиләрниң «толуқ мирас»ни егиливелишиғичә, Муқәддәс Роһ һәр бир ишәнгән адәмниң қәлбидә туруп униңға бу мирасини тетитип, вужудида мирасниң һәқиқәт экәнлигини испатлап бериду. Йәнә келип Муқәддәс Роһниң ишәнгүчиниң қәлбидә турғанлиғиниң өзи, униң кәлгүсидә бу мирасқа чоқум егә болидиғанлиғиниң капалитидур. Грек тилида «капаләт»ниң йәнә бир мәнәси «вәдә үзүги» (жигитниң қизға болған вәдәсигә капаләт сүпитидә берилгән). ■ 1:14 Мис. 19:5; Қан. 7:6; 14:2; 26:18; Рим. 8:23; 1Пет. 2:9. □ 1:15 «шуниң билән, силәрниң Рәб Әйсаға бағлиған етиқатиңлар вә барлиқ муқәддәс бәндиләргә болған муһәббетиңлар тоғрилиқ аңлиғандин тартип, ...» — грек тилида -15-әйәттин 23-әйәткичә болған әйәтләр пәқәт узун бирла жүмлә билән ипадиләнгән. Чүшүнишкә қолайлиқ болсун үчүн биз уни парчилап тәржимә қилдуқ. ■ 1:15 Фил. 1:3; Кол. 1:3; 1Тес. 1:2; 2Тес. 1:3. □ 1:17

«шан-шәрәпниң Егиси болған Ата» — грек тилида «шан-шәрәпниң Атиси» — Павлус шу сөз билән: «Мәсиһ Әйсаниң Өзи «Худаниң шан-шәривидур»» дәп көрсәтмәкчи болса керәк. «силәрниң Уни толук билишиңларға даналиқ һәм вәһийни өзләштүргүчи роһни ата қилғай» — «даналиқ һәм вәһийни өзләштүргүчи роһни ата қилиш»: қайси роһ көрситилиду? Көзқаришимизчә у «Муқәддәс Роһ» әмәс; чүнки Худа уларға Муқәддәс Роһни алиқачан ата қилған (13-14). Бизниңчә, етиқачиларниң өз роһини көрситиду. Расул уларда «даналиқ һәм вәһийни өзләштүргүчи роһ» болсун, дәп дуа қилиду. Алайлуқ, мән бириси үчүн «Худа сизгә саламәт бир тән ата қилғай» дәп тилисәм, әмәлийәттә униң алиқачан тени бар, әлвәттә. Лекин телигим униңда сағлам тән болсун үчүндур. Демәк, Павлусниң бу дуасиниң мәнәси: «Худа һәр бириниң роһини «даналиқ һәм вәһий» қобул қилғидәк бир роһ» қилсун, дегәнлиқтур. □ 1:18 «Униң муқәддәс бәндилиридә болған шәрәплик мирасиниң қиммәтликлиги...» — башқа биржил тәржимиси: «Униң муқәддәс бәндилириниң шәрәплик мираси...». Лекин бизниңчә «Униң чақириқиға бағланған үмүт», «мираси» вә 19-әйәттики «һесапсиз күчи»ниң һәммисиниң әң муһим тәрипи Худаға тәвәдур, шуңа «муқәддәс бәндилиридә болған мираси»ни «Худаниң Өз мираси» дәп қараймиз. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 1:19 Кол. 2:12. □ 1:20 «дәл шу қудрәтни У Мәсиһни өлүмдин тирилдүрүп, әршләрдә Өзиниң оң йенида олтарғузғинида Униңда жүргүзгән еди...» — башқа бир хил тәржимиси: «Мәсиһни өлүмдин тирилдүргинидә дәл шу қудрәтни Униңда жүргүзгән еди; вә Уни әршләрдә Өзиниң оң қолида олтарғузуп,...». ■ 1:20 Зәб. 109:1; Рос. 2:34; 1Кор. 15:25; Кол. 3:1; Ибр. 1:3; 10:12; 1Пет. 3:22.

вә барлиқ тилға елинидиган һәр қандақ нам-шәрәптин көп үстүн қойған; □ 22 барлиқ мәвжудатларни Униң путлири астиға қоюп, жамаәт үчүн Уни һәммигә баш болушқа ата қилған. □ ■ 23 Жамаәт болса Униң тени, йәни һәммини һәммә жәһәттин Толдурғучиниң мукәммәл жәвһиридур.■

2

1 Вә силәр болсаңлар, қәбиһликлириңлар һәм гуналириңларда өлгән болуп,□ ■ 2 бу дунияниң дәвригә әгишип, һаваниң һоқуқини тутқан һөкүмдарға, йәни бүгүнки күндә итаәтсизликтин болған пәрзәнтләрни қутритиватқан роһқа әгишип, бу ишларда илгири маңғансиләр;□ ■ 3 биз һәр биримизму илгири шуларниң арисидә әтлиримиздики шәһвәт-һәвәсләрдә һаят өткүзгәнмиз, әтлиримиз һәм өз ой-хиялимизниң хаһишлириға әмәл қилип, башқиларға охшаш, маһийәттә «ғәзәптики пәрзәнтләр» болғанмиз;□ 4 бирақ Худа, мол рәһим-шәпқәтни көрсәткүчи болуп, бизни сөйгәндә бизгә көрсәткән аләмбәхш меһри-муһәббети түпәйлидин, — 5 һәтта итаәтсизликләрдә өлгән вақтимиздиму, бизгә Мәсиһ билән биллә жан киргүзүп (меһри-шәпқәт билән қутқузулдуңлар!),□ ■ 6 бизни Униң билән биллә тирилдүрүп, әршләрдә Мәсиһ Әйса билән биллә олтарғузған; 7 мәхсити кәлгүси заманларда Униң Мәсиһ Әйсада бизгә қаритилған меһриванлиғи билән ипадиләнгән шапаитиниң шунчә ғайәт зор екәнлигини көситиштин ибарәттүр; 8 чүнки силәр шәпқәт биләнла ишәш арқилиқ қутқузулдуңлар. Бу иш өзүңлардин кәлгән иш әмәс, бәлки Худадин кәлгән илтисат,□ ■ 9 у задила адәмләрниң әмәл-әжридин кәлмәйду, бу һәм һеч кимниң махтанмаслиғи үчүндүр. ■ 10 Чүнки биз Худаниң ишлигән һүниридурмиз, хәйрһаһ ишлар үчүн Мәсиһ Әйсада яритилғанмиз; Худа әсли бизниң уларда меңишимиз үчүн бу ишларни алдин-ала тәйярлиған еди.■

11 Шуңа силәр әслидә әтлириңларға асасән «ят әлләр» дәп һесапланғиниңларни, — инсанниң қоли билән әтлиридә «хәтнә қилинғанлар» дәп аталғанлар тәрипидин «хәтнисиз» дәп

□ 1:21 «пәқәт бу замандила әмәс, бәлки кәлгүси замандиму ... барлиқ һөкүмранлиқтин, һоқуқтин, күч-қудрәттин, ғоҗайинлиқтин вә барлиқ тилға елинидиган һәр қандақ нам-шәрәп...» — бу йәрдә көрситиватқини мәйли яхшиниң болсун, әскиниң (жин-шәйтанларниң) болсун, һәр қандақ «һөкүмранлиқ, һоқуқ, күч-қудрәт, ғоҗайинлиқ вә ... нам-шәрәпләр»ни өз ичигә алиду. Мәсиһниң нами уларниң һәммисидин үстүн туриду. □ 1:22 «барлиқ мәвжудатларни Униң путлири астиға қоюп, жамаәт үчүн Уни һәммигә баш болушқа ата қилған» — адәмни һәйран қиларлиғи шуки, мошу әйтләрдә Худаниң Мәсиһни һәммә мәвжудатқа баш қилғанлиғи жамаәтниң бәхит-бәрикити үчүн болған, дейилгән. ■ 1:22 Зәб. 8:7; Мат. 28:18; 1Кор. 15:27; Ибр. 2:8. ■ 1:23 Рим. 12:5; 1Кор. 12:27; әф. 4:16; 5:23.

□ 2:1 «силәр болсаңлар, қәбиһликлириңлар һәм гуналириңларда өлгән болуп,...» — адәм гунаниң илкидә болса роһий жәһәттин бир «өлүк», «өлгән» болиду, халас. ■ 2:1 Рим. 5:6; Кол. 2:13. □ 2:2 «бүгүнки күндә итаәтсизликтин болған пәрзәнтләр» — «итаәтсизликтин болған пәрзәнтләр» дегән ибарә инсанниң әсли түп табиитидә итаәтсизликтин барлиғини көрситиду (һәммимиз Адәм атимизниң «итаәтсиз табиити»гә мирасхор болуп туғулдуқ). Лекин «итаәтсизликтин болған пәрзәнтләр» Худаниң шәпқити билән Худаниң Өзиниң пәрзәнтлири болиду (5-әйтәни көрүң). «һаваниң һоқуқини тутқан һөкүмдар»... «итаәтсизликтин болған пәрзәнтләрни қутритиватқан роһ» — Шәйтанни көрситиду, әлвәттә. ■ 2:2 Юһ. 12:31; 14:30; 16:11; 1Кор. 6:11; әф. 6:12; Кол. 3:7; Тит. 3:3. □ 2:3 «биз һәр биримизму илгири шуларниң арисидә әтлиримиздики шәһвәт-һәвәсләрдә һаят өткүзгәнмиз ... маһийәттә «ғәзәптики пәрзәнтләр» болғанмиз» — «ғәзәптики пәрзәнтләр» икки бислиқ ибарә болуп, һәм «һәрдайим ғәзәпкә толуп жүргән адәмләр» һәмдә «(Худаниң) ғәзәп күнигә бекитилгән адәмләр»ниму көрситиду. □ 2:5 «һәтта итаәтсизликләрдә өлгән вақтимиздиму, бизгә Мәсиһ билән биллә жан киргүзүп (меһри-шәпқәт билән қутқузулдуңлар!),...» — «Мәсиһ билән биллә жан киргүзүп (жанландуруп)...» дегәнлик немә билдүриду? Мәсиһ Әйса өлгәндә, Худа Униңға етиқат бағлиғучиларни Униң билән тәң өлгән, У өлүмдин тирилгәндә Униң билән тәң тирилгән дәп һесаплиған. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. «(меһри-шәпқәт билән қутқузулдуңлар!)» — Павлус мошу йәрдә Әфәсуслукларни риғбәтләндүрүштә бәк һаяжанлинип кетип, туюқсиз 8-әйтәтки «силәр шәпқәт биләнла ишәш арқилиқ қутқузулдуңлар!» дегән гәпкә өтүп кетиду. ■ 2:5 Рос. 15:11; Рим. 6:8; 8:11; Кол. 3:1, 3; Тит. 3:5. □ 2:8 «чүнки силәр шәпқәт биләнла ишәш арқилиқ қутқузулдуңлар» — бу «қутқузулуш» һаят(-мамат)лиқтики аддий хәтәрләрдин әмәс, бәлки хәтәрниң хәтири болған гунадин қутқузулуп мәңгү һаятқа еришиштин ибарәт. ■ 2:8 Мат. 16:17; әф. 1:19. ■ 2:9 Рим. 3:27; 1Кор. 1:29. ■ 2:10 2Кор. 5:17; әф. 1:4; 4:24; Тит. 2:14.

аталғанлиғиңларни, □ 12 шундақла шу чағда Мәсиһсиз болуп, Исраилниң пухралиқиниң сиртида туруп, вәдиләрни елип кәлгүчи әһдиләрни ят билип, бу дунияда үмүтсиз һәм худасиз яшиғиниңларни есиңларда тутуңлар; □ ■ 13 лекин әсли жирақларда болған силәр һазир Мәсиһниң қени арқилиқ йеқин қилиндиңлар; 14 чүнки У бизниң енақлиғимиздур, У икки тәрәпни бир қилип оттуридики ара тамни чеқивәтти; ■ 15 йәни, Өз әтлири арқилиқ өчмәнликни түгитип, бәлгүлимиләрни көрсәткән, әмирләрни йәткүзгән қанунни бекар қилип, икки тәрәпни Өзидә йеңи бир адәм қилип яратти, шуниң билән енақлиқни апиридә қилди; □ 16 кресткә миқлинип мошуниң вәстиси билән өчмәнликни қәтл қилип, иккисини бир тәндә Худа билән әпләштүрди; □ 17 андин У келип, жирақларда турған силәргиму енақлиқ хуш хәвирини жақалиди, йеқиндикиләргиму енақлиқни жақалиди. □ ■ 18 Чүнки һәр иккимизниң Униң арқилиқ бир Роһта Ата алдиға кириш һоқуқимиз бардур. ■ 19 Шуңа шуниңдин башлап силәр мусапирлар, яқа жуттикеләр әмәс, бәлки муқәддәс бәндиләргә вәтәндаш болисиләр, Худаниң өйидикилиридин болисиләр; ■ 20 силәр расуллар вә пәйғәмбәрләр болған һулниң үстигә қурулмақтисиләр; бенаниң «бүжәк теши» болса Әйса Мәсиһ Өзидур; □ ■ 21 Униңда пүткүл бена пухта жиһсилаштурулуп, Рәбдә муқәддәс бир ибадәтхана болушқа өсүп бармақта. □ ■ 22 Силәрму қошулуп Униңда Худаниң бир туралғуси болушқа Роһта бирләштүрүлүп қурулмақтисиләр. □

3

1 Шу сәвәптин силәр «ят әлдикиләр» үчүн Мәсиһ Әйсаниң мәһбуси болған мәнки Павлус

□ 2:11 «силәр әслидә әтлириңларға асасән «ят әлләр» дәп һесапланғиниңлар» — «әтлириңларға асасән» яки «әтлик көзқарашчә». «инсанниң қоли билән әтлиридә «хәтнә қилинғанлар» дәп аталғанлар тәрипидин «хәтнисиз» дәп аталғанлиғиңлар» — демәк, Йәһудийлар тәрипидин «хәтнисиз» дәп аталғанлар. Инжіл бойичә «һәқиқий хәтнә» әттә әмәс, роһ-қәлтбә болуши керәк. Демәк, қәлтб-роһ барлиқ шәхсий арзу-һәвәсләр, бу дунияға тәвә барлиқ езитқулуқтин «кесиветилип», Худаға ибадәт қилишқа әркин қилиниду. Мундақ «роһий хәтнә» «адәмниң қоли» билән әмәс, пәқәт Худаниң Муқәддәс Роһи арқилиқ болиду. □ 2:12 «...вәдиләрни елип кәлгүчи әһдиләрни ят билип...» — «вәдиләр» болса Худаниң вәдилири, әлвәттә. ■ 2:12 Рим. 9:4. ■ 2:14 Йәш. 9:5; Мик. 5:4; Юһ. 16:33; Рос. 10:36; Рим. 5:1; Кол. 1:20. □ 2:15 «йәни, Өз әтлири арқилиқ өчмәнликни түгитип, бәлгүлимиләрни көрсәткән, әмирләрни йәткүзгән қанунни бекар қилип, икки тәрәпни Өзидә йеңи бир адәм қилип яратти, шуниң билән енақлиқни апиридә қилди» — «Мәсиһ Өз әтлири арқилиқ ... қанунни... бекар қилип» — Йәһудий жамаәт һәм Худани тонумақчи болған «ят әлләр»ниң достлуқта болушиға әң чоң тосалғу, шуниңдәк һәтта өчмәнликни пәйда қилған амил болса дәл Худа Муса пәйғәмбәргә чүшүргән Тәврат қанунидики бәлгүлимиләр еди. «Қошумчә сөз»имиздә биз бу бәлгүлимиләр үстидә тохтилимиз. «Йеңи бир адәм» — Мәсиһ вә жамаәт, йәни бир баш бир тән болиду (Мәсиһ баш, жамаәт тән болиду). □ 2:16 «кресткә миқлинип мошуниң вәстиси билән өчмәнликни қәтл қилип, иккисини бир тәндә Худа билән әпләштүрди» — «бир тәндә» болса Өзиниң кресткә миқланған тени. Бу тән һазир тирилгәндин кейин Өзи билән жамаәттин тәркиб тапқан тән болди. «Кириш сөз»имиздики «жамаәт» тоғрилиқ мәзмунларни көрүң. □ 2:17 «андин У келип, жирақларда турған силәргиму енақлиқ хуш хәвирини жақалиди, йеқиндикиләргиму енақлиқни жақалиди» — «У (Мәсиһ) келип.. силәргиму...хуш хәвәрни жақалиди».... мошу ишта биз Әйса Мәсиһниң «Өз тени болған жамаәт» билән бир болғанлиғимизни көримиз. Мәсиһ Әйса Йәһудий хәлқигә хуш хәвәрни жақалиғандин кейин, кресткә миқлинип, көмүлүп, тирилгән; андин әршкә көтирилгән. У қандақму «силәргә («жирақларда турғанлар»ға, йәни Йәһудий әмәсләргә) кәлди»? Жавап Инжілдики «Расулларниң паалийәтлири»дә көрүлиду. Әйсаниң әлчилири, жамаитидикилири башқиларға хуш хәвәрни йәткүзгәндә, У Өзи улар арқилиқ мошу ишни қилиду. Чүнки жамаәт Өзиниң тенидур. Мәсилән, «Рос.» 1:1-2, 9:4-5 вә изаһатларни көрүң. «Йеқин турғанлар» йәнә Йәһудийларни көрситиду, әлвәттә. ■ 2:17 Йәш. 57:19; әф. 3:12. ■ 2:18 Юһ. 10:9; 14:6; Рим. 5:2; әф. 3:12; ибр. 10:19. ■ 2:19 Гал. 6:10. □ 2:20 «силәр расуллар вә пәйғәмбәрләр болған һулниң үстигә қурулмақтисиләр» — яки, «силәр расулларниң вә пәйғәмбәрләрниң улиниң үстигә қурулмақтисиләр». «силәр расуллар вә пәйғәмбәрләр болған һулниң үстигә қурулмақтисиләр; бенаниң «бүжәк теши» болса Әйса Мәсиһ өзидур» — «қошумчә сөз»дики «расуллар вә пәйғәмбәрләр» үстидики музакиримизни көрүң. ■ 2:20 Йәш. 28:16; Мат. 16:18; 1Кор. 3:9,10; 1Пет. 2:4; Вәһ. 21:14 □ 2:21 «Униңда пүткүл бена пухта жиһсилаштурулуп, Рәбдә муқәддәс бир ибадәтхана болушқа өсүп бармақта» — «Рәбдә» «Мәсиһ Әйсаниң Өзидә». 22-айәттә «Рәбдә» «Униңда» дәп елиниду. ■ 2:21 1Кор. 6:19; 2Кор. 6:16; әф. 4:16. □ 2:22 «Силәрму қошулуп Униңда Худаниң бир туралғуси болушқа Роһта бирләштүрүлүп қурулмақтисиләр» — «Роһ» — Муқәддәс Роһ, Худаниң Роһи.

—□ ■ 2 (силәр бәлким маңа тапшурулған, силәргә Худаниң шәпқитини елип баридиған ғождарлиғим тоғрилиқ, ■ 3 йәни Униң маңа вәһий билән сирни аян қилғанлиғи тоғрилиқ хәвәрдар болушунлар мүмкин (мән бу тоғрисида илгири аз-паз язған едим; □ ■ 4 силәр уни оқуғиниңларда, Мәсиһниң сири тоғрилиқ йорутулғанлиғимни билип йетисиләр) ■ 5 илгәрки дәвирләрдә бу сир инсан балилириға Униң муқәддәс расуллири вә пәйғәмбәрлиригә Роһ арқилиқ һазирқидәк ениқ вәһий қилинғандәк, аян қилинған әмәс. □ ■ 6 Демәк, хуш хәвәр арқилиқ «ят әлдикиләр»дин болғанларму ортақ мирасхорлар, тәндики ортақ әзалар, Мәсиһ Әйсада болған вәдидин ортақ бәһримән болғучилар болиду; □ 7 Худаниң шәпқити маңа елип кәлгән илтипат билән, Униң күч-қудритиниң жүргүзүлүши билән, мән бу ишқа хизмәткар қилип тайинландим; ■ 8 маңа — муқәддәс бәндилири ичидики әң төвинидинму төвән болған маңа мошу илтипат, йәни әлләр арисидә Мәсиһниң мөлчәрлигүсиз байлиқлири тоғрилиқ хуш хәвәр жакалаш □ ■ 9 вә шундақла һәммини яратқан Худада йошурун болуп кәлгән бу сирниң қандақ әмәлгә ашурулуши тоғрилиқ һәммәйләнни йорутуш хизмити аманәт қилинди. ■ 10 Буниң мәхсити әршләрдә болған һөкүмранларға һәм һоқуқларға Худаниң көп тәрәплимлик даналиғи жамаәт арқилиқ һазир ашкарә қилиништин ибарәттур. □ ■ 11 Бу иш болса, Униң Мәсиһ Әйса Рәббимиздә ижра қилинған мәңгүлүк муддиаси бойичидур; □ 12 Униң ишәш-садиқлиғи арқилиқ биз жасарәткә һәм Худаниң алдиға хатиржәмлик билән кириш һоқуқиға егә болдуқ; ■ 13 шуниң үчүн силәрдин өтүнимәнки, мениң силәр үчүн тартқан жапа-жәбирлирим түпәйлидин пәришан болмаңлар; чүнки бу иш силәрниң шан-шәривинлар болиду). □ ■

□ 3:1 «Шу сәвәптин силәр «ят әлдикиләр» үчүн Мәсиһ Әйсаниң мәһбуси болған мәнки Павлус —...» — «Мәсиһ Әйсаниң мәһбури» — Павлус бу мәктупни язғанда Римдики бир түрмидә ятатти. Шүһисизки, римлиқлар Павлусни «бизниң мәһбусимиз» дәп ойләйтти — лекин Павлус ишқа башқичә қарайтти. Римлиқларниң уни қолға елип түрмигә ташлиғини Худаниң ирадиси болуп, шу иш билән ят әлләрдин болған ишәнгүчиләрниң көп пайда көридиғанлиғиға Павлусниң кези йәткән; шуниң билән Павлус: «силәр ят әлдикиләр үчүн» ейтқанда, мән «римлиқларниң мәһбуси» әмәс, бәлки «Мәсиһниң мәһбуси»мән» дәйду. Әмәлийәттә Павлусниң бу сөзлири 14-айәттә давамлишиду. 2-13-айәтләрниң һәммиси «тирнақ ичигә» елинған. ■ 3:1 Рос. 21:33; Әф. 4:1; Фил. 1:7,13,14,16; Кол. 4:3; 2Тим. 1:8; Флм. 1. ■ 3:2 Рос. 13:2; Рим. 1:5; Әф. 3:8. □ 3:3 «йәни Униң маңа вәһий билән сирни аян қилғанлиғи тоғрилиқ хәвәрдар болушунлар мүмкин (мән бу тоғрисида илгири аз-паз язған едим...» — мүмкинчилиги барки, «мән йәнә бу тоғрисида илгири аз-паз язған едим» дегән сөз болса униң мәзкур мәктуптики 1-бап 9-айәттә «Мәсиһниң сири» тоғрилиқ язған сөзлирини көрситиду; бизниңчә у униң Эфәсуслукларға илгири язған бир хетини көрситиду. ■ 3:3 Рос. 22:17,21; 26:16,17; Рим. 16:25; Гал. 1:11,12. □ 3:5 «... расуллири вә пәйғәмбәрлиригә Роһ арқилиқ һазирқидәк ениқ вәһий қилинғандәк...» — «Роһ» — Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһ. «илгәрки дәвирләрдә бу сир инсан балилириға униң муқәддәс расуллири вә пәйғәмбәрлиригә Роһ арқилиқ һазирқидәк ениқ вәһий қилинғандәк, аян қилинған әмәс» — расулниң сөзлири интайин зилдур. У Мәсиһ вә жамаәт тоғрилиқ бу сир илгәрки дәвирләрдә қәтьий аян қилинмай қалған әмәс, дәп пуритиду; әмәлийәттә болса Тәвраттики пәйғәмбәрләрниң бәзи бешарәтлиридә һәм Тәвратта хатирләнгән бәзи вақиәләрдә бу сир пуритилип ғил-пал көрүниду. ■ 3:5 Рос. 10:28. □ 3:6 «демәк, хуш хәвәр арқилиқ...» — «хуш хәвәр» — оқурмәнләрниң есидә болуш керәкки, «Инжіл» дегән сөз дәл «хуш хәвәр» дегән мәнидә. «демәк, хуш хәвәр арқилиқ «ят әлдикиләр»дин болғанларму ортақ мирасхорлар, тәндики ортақ әзалар, Мәсиһ Әйсада болған вәдидин ортақ бәһримән болғучилар болиду» — Йәһудий әмәсләрниң «ортақ мирасхор» болғанлиғи «ишәнгүчи Исраил билән ортақ мирасхор» болғанлиғини көрситиду; «тән» мошу йәрдә Мәсиһниң тени, йәни жамаәтни көрситиду. ■ 3:7 Әф. 1:19; Кол. 2:12. □ 3:8 «әлләр арисидә Мәсиһниң мөлчәрлигүсиз байлиқлири тоғрилиқ хуш хәвәр жакалаш» — «әлләр» Муқәддәс Китапта дайим дейилгәндәк, «Йәһудий әмәсләр», «ят әлликләр»ни көрситиду. ■ 3:8 Рос. 9:15; 13:2; 22:21; 1Кор. 15:9; Гал. 1:16; 2:8; 1Тим. 2:7; 2Тим. 1:11,15. ■ 3:9 Яр. 1:3; Зәб. 32:6; Юһ. 1:3; Рим. 16:25; Әф. 1:9; Кол. 1:16, 26; 2Тим. 1:10; Тит. 1:2; Ибр. 1:2; 1Пет. 1:20. □ 3:10 «Буниң мәхсити әршләрдә болған һөкүмранларға һәм һоқуқларға Худаниң көп тәрәплимлик даналиғи жамаәт арқилиқ һазир ашкарә қилиништин ибарәттур» — «әршләрдә болған һөкүмранлар» һәм һоқуқлар бәлким һәм пәриштиләр вә йәнә жин-шәйтанларни көрситиду (6:12ни көрүң). ■ 3:10 1Пет. 1:12. □ 3:11 «Униң Мәсиһ Әйса Рәббимиздә ижра қилинған мәңгүлүк муддиаси бойичидур» — башқа бир хил тәржимиси болса «Униң Мәсиһ Әйса Рәббимиздә нишан қилинған мәңгүлүк муддиаси бойичидур». ■ 3:12 Юһ. 10:9; 14:6; Рим. 5:2; Әф. 2:18; Ибр. 10:19. □ 3:13 «шуниң үчүн силәрдин өтүнимәнки, мениң силәр үчүн тартқан жапа-жәбирлирим түпәйлидин пәришан болмаңлар; чүнки бу иш силәрниң шан-шәривинлар болиду» — бу айәтниң үч мүмкинчилиги бар мәнәси тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 3:13 Фил. 1:14; Кол. 1:24; 1Тес. 3:3.

14 Мән шу сәвәптин тизлиримни Атиға пүкимәнки, □ 15 (асман-зиминдики барлиқ атилиқ мунасивәтләр Униңдин «ата» намини алиду) □ 16 У Өз шан-шәривидики байлиқлар билән, Роһи арқилиқ силәрни ички дунияйиңларда күчләндрүгәй; □ ■ 17 шуниң билән Мәсиһ қәлбиңларда ишәш арқилиқ туруп, силәр меһир-муһәббәт ичидә йилтиз тартған, һул селинған, ■ 18-19 барлиқ муқәддәс бәндиләр билән биллә Мәсиһниң муһәббитиниң кәңлиги, узунлуғи, чоңқурлуғи вә егизлигини чүшинип егиливалғайсиләр; йәни адәмниң билип йетишидин һәссиләп ешип чүшидиған Униң муһәббитини билип йәткәйсиләр, шуниңдәк Худаниң мукәммәл жәвһири билән толдурулғайсиләр. □ 20 Әнди ичимиздә жүргүзидиған қудрити бойичә барлиқ тилигимиз яки ойлиғанлиримиздинму һәдди-һесапсиз артуқ вужудқа чиқиришқа қадир Болғучиға, — ■ 21 Униңға дәвирдин дәвиргичә, әбәдил-әбәткичә жәмаәттә Мәсиһ Әйса арқилиқ шан-шәрәп болғай! Амин!

4

1 Әнди шу сәвәпләрдин, Рәбниң мәһбуси болған мәнки, Худаниң силәрни чақирған бүйүк чақириқиға лайиқ һалда меңишлириңларни өтүнимән, ■ 2 һәммә ишта кәмтәрлик вә юваш-мулайимлиқ билән, сәвирчанлиқ билән, бир-бириңларға муһәббәт ичидә кәң қосақ болуп, □ ■ 3 енақ-хатиржәмликниң риштиси билән, Роһта болған бирликни тутушқа интилишиңларни өтүнимән. □ 4 Тән бирдур, Роһ бирдур, — худди чақирилғиниңларда, охшаш бир арзу-үмүткә чақирилғиниңлардәк, — 5 Рәб бирдур, иман-етиқат бирдур, чөмүлдүрүлүш бирдур, ■ 6 һәмминиң ХудаАтиси бирдур; У болса һәммидин үстүн турғучи, һәммини жүргүзгүчи вә һәммимизниң ичидә Болғучидур. □ 7 Шундақтиму һазир һәр биримизгә Мәсиһниң илтипатиниң өлчими бойичә шәпқәт тәқдим қилинғандур; ■ 8 шуңа, муқәддәс китапта Худа ейтқинидәк: —
«У жуқуриға кәтирилди,
Инсанларни тутқун қилғучиларни У Өзи әсир қилип елип кәтти,

□ 3:14 «шу сәвәптин ...» — 1-әйтниң давами. «мән шу сәвәптин тизлиримни Атиға пүкимәнки, ...» — «Ата» Худа, әлвәттә. Бәзи кона көчүрмиләрдә «Шу сәвәптин тизлиримни Рәб Әйса Мәсиһниң Атисиға пүкимәнки, ...» дейилиду. □ 3:15 «асман-зиминдики барлиқ атилиқ мунасивәтләр Униңдин «ата» намини алиду» — бу сөзниң әһмийити бәлким шуки, Худа «Ата» болғандин кейин, асман-зиминни «атилиқ», йәни «ата-балилиқ» (мәйли инсанлар арасида болсун, һайванлар арасида болсун яки һәтта өсүмлүкләр арасида болсун) мунасивәтләр билән толдурған. Павлус, Худа Өзиниң атилиқ муһәббитини мошу көплигән мунасивәтләр билән испатлимақчи болған йәрдә, мән Униң пәрзәнти болуш сүпитим билән, Униңдин мошундақ бүйүк тиләкни толиму ишәш билән тиләймән, демәкчи. □ 3:16 «У Өз шан-шәривидики байлиқлар билән, Роһи арқилиқ силәрни ички дунияйиңларда күчләндрүгәй» — «ички дуния» грек тилида «ички адәм» — бу ибарә адәмниң роһини, қәлбини, «ички дуния»сини көрситиду. ■ 3:16 Әф. 6:10. ■ 3:17 Кол. 2:7. □ 3:18-19 «барлиқ муқәддәс бәндиләр билән биллә Мәсиһниң муһәббитиниң кәңлиги, узунлуғи, чоңқурлуғи вә егизлигини чүшинип егиливалғайсиләр; йәни адәмниң билип йетишидин һәссиләп ешип чүшидиған униң муһәббитини билип йәткәйсиләр, шуниңдәк Худаниң мукәммәл жәвһири билән толдурулғайсиләр» — оқурмәнләр диққәт қилидуки, бу улук ишлар үчүн, болупму муһәббәтни толуқ егиливелиш үчүн Худаниң Роһи арқилиқ кәлгән күч-қудрәт толиму керәктур (16-әйтни көрүн). ■ 3:20 Рим. 16:25. ■ 4:1 Яр. 17:1; 1Кор. 7:20; Фил. 1:27; Кол. 1:10; 1Тес. 2:12. □ 4:2 «һәммә ишта кәмтәрлик вә юваш-мулайимлиқ билән, сәвирчанлиқ билән...» — Инжилда «юваш-мулайимлиқ»ниң алаһидилиги бар; у болсиму қорқунучтин күчлүкләргә йол қойидиған ақизлиқ әмәс, бәлки Худаниң йолида талаш-тартишлардин қол үзүш, Худаниң һәммә ишлиримизни зораванлиқсиз, жәдәлсиз тоғра орунлаштурушиға иман бағлаштур; мошундақ позитсийә мулайим, ювашлиқ билән билдүрүлиду. ■ 4:2 Кол. 1:11; 3:12; 1Тес. 5:14. □ 4:3 «... Роһта болған бирликни тутушқа интилишиңларни өтүнимән» — «Роһта» — Худаниң Роһида, Муқәддәс Роһта. ■ 4:5 Қан. 4:39; Мал. 2:10; 1Кор. 8:4, 6; Луқа 12:50 □ 4:6 «һәммимизниң ичидә Болғучидур» — бәзи кона көчүрмиләрдә «һәмминиң ичидә Болғучидур» (яки «һәмминиң ичидидур» яки «һәммиңларниң ичидә Болғучидур») дейилиду. 4-7-әйтләр көрсәткән бирликләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә қисқичә музакирә қилимиз. ■ 4:7 Рим. 12:6; 1Кор. 12:11; 2Кор. 10:13; 1Пет. 4:10.

Һәм инсанларға илтипатларни тәқдим қилди». □ ■

⁹Энди «көтирилгән» зат болса, авал йәрниң тегигә чүшкән затниң Өзи әмәсмү? □ ■ ¹⁰Чүшкән зат болса барлиқ әршләрдин жуқуриға көтирилгәнниң дәл Өзидур; көтирилишиниң мәхсити, аләмниң барлиғини толдуруштин ибарәт; ¹¹Шуңа, бәзиләрни расулла, бәзиләрни пәйғәмбәрләр, бәзиләрни хуш хәвәрчиләр, бәзиләрни баққучи вә яки тәлим бәргүчиләр қилип тайинлиған дәл Өзидур. □ ■ ¹²Буларниң мәхсити муқәддәс бәндиләрни хизмәт вәзиписигә, жүмлидин Мәсиһниң тенини қуруп чиқишқа қуралландуруп камаләткә йәткүзүштин ибарәт; □ ■ ¹³вәзипә һәммимизниң етиқатта һәм Худаниң Оғлини толук тонушта бирлиқкә келишимизгичә, камил адәм болуп йетишип чиқишимизгичә, — йәни Мәсиһниң муқәммәл жәвһири гәвдиләнгән қәдди-қамәт өлчимигә йетишимизгичә давамлаштурулмақта; ¹⁴шундақ болғанда, йәнә гөдәк балилардин болмай, адәмләрниң қувлуғидин ойлап чиққан алдамчи нийәт-планлири билән, уларниң һейлә-нәйриңидин чиққан тәлиматиниң долқунлиридин урулуп, униң һәр хил шамилида уяқ-буяққа учурулуп кәтмәймиз; ■ ¹⁵әксичә, меһир-муһәббәт ичидә туруп һәқиқәткә берилип иш көрүп, бешимиз болған Мәсиһкә бағлиништа һәр жәһәттин өсүп йетилидиған болимыз; □ ■ ¹⁶Униңдин пүткүл тән, әзалири бир-биригә жипсилаштурулуп, озуклуқ тәминлигүчи һәр бир өгә арқилиқ бир-биригә туташтурулуп, һәр бир әзаниң өзигә хас өлчәнгән вәзипини өтиши билән барғанчә өстүрүлүп, муһәббәт ичидә өз-өзини қуруп чиқишқа ишлимәктә. □ ■

¹⁷Шуңа шуни ейтимәнки, Рәбтә уни тапилаймәнки, ят әлләрниңкидәк, йәни уларниң өз ой-пикирлириниң бимәнилигидә маңғинидәк меңивәрмәслиғиңлар керәк; ■ ¹⁸улар қәлбиниң қаттиқлиғидин келип чиққан билимсизлик түпәйлидин, Худаниң һаятидин ада-жуда қилинип, чүшәнчиси қараңғулишип кәткән, ■ ¹⁹ар-номусни ташливетип, нәпсанийәтчилиги көпийип һәр хил ипласлиқларни жүргүзүшкә, кәйп-сапаға берилгән. ²⁰Амма силәр

□ **4:8** «шуңа, Муқәддәс Китапта Худа ейтқинидәк: — «У жуқуриға көтирилди, инсанларни тутқун қилғучиларни У Өзи әсир қилип елип кәтти, һәм инсанларға илтипатларни тәқдим қилди» — расул Павлус бу сөзлиридә «Зәбур»дики 67:19ни нәқил кәлтүрүп түп мәнини йәкүнлигән. «Жуқуриға көтирилди» Мәсиһниң өлүмдин тирилип әршләргә көтирилгәнлигини көрситиду. У әрштин Өзигә ишәнгәнләргә Муқәддәс Роһни әвәтип һәр хил илтипатларни тәқдим қилди вә шуниңдәк һазирму тәқдим қилмақта. Бу әжайип бешәрәтниң мәнасини толукрақ тонуш үчүн биз «Зәб.» 67:19ға қошқан изаһатни көрүң. ■ **4:8** Зәб. 67:19 □ **4:9** «Энди «көтирилгән» зат болса, авал йәрниң тегигә чүшкән затниң Өзи әмәсмү?» — Мәсиһниң «йәрниң тегигә (грек тилида «тәглиригә») чүшкән»лиги немини көрситиду? «Зәб.» 138:15ни көрүң. Бу Зәбурдики күй бойичә «йәрниң тәглири» болса инсанниң түп тәбиити шәкилләндүрүлгән жай болуп, Мәсиһниң «йәрниң тәглиригә чүшүш»и бәлким дәл инсанниң тәбиитиниң түп мәселисини, йәни гуналиқ маһийитимизни үзүл-кесил бир тәрәп қилиши үчүн еди. Шуңа бизниңчә бу ибарә Мәсиһ кресткә миқлинишниң чоққур азаплирида бир тәрәп қилған ишларни көрситиду; бәзи алимлар, Мәсиһниң «чүшкәнлиги», өлүмдин кейин роһиниң тәһтисараға чүшкәнлигини көрситиду, дәп қарайду. Буниңму мүмкинчилиги бар. ■ **4:9** Юһ. 3:13; 6:62; Зәб. 138:15 □ **4:11** «Шуңа, бәзиләрни расулла, бәзиләрни пәйғәмбәрләр, бәзиләрни хуш хәвәрчиләр, бәзиләрни баққучи вә яки тәлим бәргүчиләр қилип тайинлиған дәл Өзидур» — оқурмәнләр диққәт қилидуки, бу әйәттә ейтилған соғатлар (8-әйәтти көрүң) «роһий илтипатлар» әмәс, бәлки «роһий илтипатлар»ға егә болған роһий адәмләрду. Мәсиһ мошундақ адәмләрни жамаити вә дунияни бәрикәтләш үчүн тайинлайду. ■ **4:11** 1Кор. 12:28. □ **4:12** «муқәддәс бәндиләрни хизмәт вәзиписигә, жүмлидин Мәсиһниң тенини қуруп чиқишқа ...» — «жүмлидин» — яки «йәни» дәп чүшәнгили болиду. «Буларниң мәхсити муқәддәс бәндиләрни хизмәт вәзиписигә, жүмлидин Мәсиһниң тенини қуруп чиқишқа қуралландуруп камаләткә йәткүзүштин ибарәт» — демәк, расулла, пәйғәмбәрләр, хуш хәвәрчиләр, баққучилар вә тәлим бәргүчиләр (11-әйәт)ниң вәзиписи Мәсиһниң тени болған жамаәтти Худаниң толук хизмитини қилиш үчүн қуралландуруштин ибарәттур. Худаниң хизмитини қилидиған бу «роһаний адәмләр»ла әмәс, бәлки пүткүл жамаәттиң һәммә әзалири өз рольи бойичә вәзиписигә әмәл қилиши керәктур. «Қуруп чиқиш» дегән ибарә тоғрилиқ «кириш сөз»имизни көрүң. Грек тилида «қуралландуруп камаләткә кәлтүрүш» бирла сөз билән ипадилиниду. ■ **4:12** Рим. 12:5; 1Кор. 12:27; әф. 1:23; 5:23; Кол. 1:24. ■ **4:14** Мат. 11:7; 1Кор. 14:2. □ **4:15** «... бешимиз болған Мәсиһкә бағлиништа һәр жәһәттин өсүп йетилидиған болимыз» — сөзмүсөз тәржимиси: «... бешимиз болған Мәсиһкә бағлиништа Униңға (яки «Униң ичигә») һәр жәһәттин өсүп йетилидиған болимыз». Демәк, «аллиқачан униң тениниң бир әзаси болған һалда ... давамлиқ өсидиған...». ■ **4:15** Әф. 5:23; Кол. 1:18. □ **4:16** «Униңдин пүткүл тән, әзалири бир-биригә жипсилаштурулуп, озуклуқ тәминлигүчи һәр бир өгә арқилиқ бир-биригә туташтурулуп...» — «пүткүл тән» — жамаәттур. ■ **4:16** Рим. 12:5; 1Кор. 12:27; әф. 2:21. ■ **4:17** Рим. 1:9, 18; 1Пет. 4:3. ■ **4:18** 1Тес. 4:5.

болсаңлар, Мәсиһни шундақ йолда үгинип тонуған әмәссиләр — ²¹ (һәқиқәтнің Әйсада болғинидәк, уни һәқиқәтән аңлиған, униңда үгитилгән болсаңлар) — ²² демәк, илгәрки турмошуңларға хас болған, алдамчи арзу-һәвәсләргә әгишип өзини булғиғучи «кона адәм»ни селиветип, □ ■ ²³ ой-зеһниңларның роһида йеңилинип, ²⁴ Худаниң охшашлиғиға асасән, һәқиқәттин чиққан һәққанийлиқта вә пак-муқәддәсликтә яритилған «йеңи адәм»ни кийивелишиңлар керәктур. ■

²⁵ Шуниң билән ялғанчилиқни селиветип, һәр биримиз өз йеқинлиримиз билән һәқиқәтти сөзлишәйли; чүнки биз бир-биримизгә нисбәтән бир тәнниң әзалиридурумиз. ■

²⁶ «Аччиқлиниңлар, амма гуна қилмаңлар»; ғәзивиңлар күн патқичә давам етивәрмисун; □ ■ ²⁷ яки Иблисқа һеч орун қоюп бәрмәңлар. □ ■

²⁸ Оғри иккинчи оғрилиқ қилмисун; әксичә у меһнәт қилип икки қолиға тайинип һалал иш қилсунки, һажити болғанларғиму бөлүп бәрғидәк өз тапқини болсун. ■

²⁹ Ағзиңлардин һеч қандақ иплас сөз чиқмисун, пәқәт аңлиғучиларға шәпқәт йәтсун үчүн, еһтияжқа уйғун вә адәмни қуруп чиқидиған сөзләрни ейтиңлар. ■ ³⁰ Худаниң Муқәддәс Роһиға азап бәрмәңләр; чүнки силәр Униң билән һәр-нижәт күни үчүн мөһүрләнгәнсиләр; □ ■ ³¹ өзүңлардин һәр қандақ өч-адавәт, аччиқ-ғәзәп, қәһр, жедәл-мажиралар, тил-аһанәт һәмдә һәр хил қара нийәтләрни нери қилиңлар; ■ ³² бир-бириңларға меһриван, юмшақ диллиқ болуп, Худа Мәсиһтә силәрни кәчүрүм қилғинидәк бир-бириниңларни кәчүрүм қилиңлар. □ ■

5

(Давами)

¹⁻² Шуңа Худаниң сөйүмлүк пәрзәнтлиридин болуп, Уни үлгә қилиңлар; һәмдә Мәсиһ бизни сөйүп, Өзини биз үчүн Худаға хушпурақ сүпитидә һәдийә-қурбанлиқ болушқа атап пида қилғандәк силәрму муһәббәт ичидә меңиңлар. ■ ³ Амма муқәддәс бәндиләргә лайиқ һалда, бузуқлуқ, һәр қандақ паскинилиқ яки нәпсанийәтчилик араңларда һәтта тилғиму елинмисун; ■ ⁴ Шундақла ипласлиқ, әхмиқанә параңлар яки чакина чақчақларму тилиңларға елинмисун — буларму мувапиқ әмәстур — бәлки ағзиңлардин тәшәккүрләр чиқсун.

⁵ Чүнки шуниңдин хәвәрдарсиләрки, һәр қандақ бузуқлуқ қилғучи, напак болғучи яки нәпсанийәтчи киши (бундақ киши әмәлийәттә бир бутпәрәскә баравәр) Мәсиһ вә Худаниң падишалиғиға мирасхор болалмайду. ■ ⁶ һеч кимгә өзүңларни қуруқ гәпләр

□ **4:22** «илгәрки турмошуңларға хас болған, алдамчи арзу-һәвәсләргә әгишип өзини булғиғучи «кона адәм»ни селиветип, ...» — «кона адәм» тоғрилиқ «Рим.» 6:6 вә изаһатини көрүң. ■ **4:22** Кол. 3:9; Ибр. 12:1; 1Пет. 2:1.

■ **4:24** Рим. 6:4; Кол. 3:10; 1Пет. 4:2. ■ **4:25** Зәк. 8:16. □ **4:26** «Аччиқлиниңлар, амма гуна қилмаңлар» — «Зәк.» 8:16, «Зәб.» 4:5. Бу әйәт 25-әйәттики «һәқиқәтти сөзлишәйли» дегән сөз билән бағлиқтур. Бир тәрәптин аччиғилинишқа тегишлик сәвәви болуп туруп гәп қилмиса гуна болиду; йәнә бир тәрәптин аччиқ адәмни гунаға башлишиму мүмкин, шу тәрәптинму һези болуши керәк. Шуңа «Аччиқлиниңлар, амма гуна қилмаңлар» дейилиду. «ғәзивиңлар күн патқичә давам етивәрмисун» — йәнә бир хил тәржимиси: «Аччиқлашның сәвәви күн патқичә давамлишивәрмисун». Әгәр бу тәржимә тоғра болса, адәм униңға зади қандақ әмәл қилиши керәк? — бизниңчә бу тәржимә мәнтиқиғә уйғун әмәс. ■ **4:26** Зәб. 4:5 □ **4:27** «яки Иблисқа һеч орун қоюп бәрмәңлар» — «Иблис» — Шәйтан. ■ **4:27** Яқ. 4:7; 1Пет. 5:9. ■ **4:28** Рос. 20:35; 1Тес. 4:11; 2Тес. 3:8,12. ■ **4:29** Мат. 12:36; әф. 5:3, 4. □ **4:30** «чүнки силәр Униң билән һәр-нижәт күни үчүн мөһүрләнгәнсиләр» — «һәр-нижәт күни» — 1:14дики изаһатни көрүң. ■ **4:30** Луқа 21:28; Рим. 8:16,23; 2Кор. 1:22; 5:5; әф. 1:13,14. ■ **4:31** Кол. 3:19. □ **4:32** «Мәсиһ бизни сөйүп, Өзини биз үчүн Худаға хушпурақ сүпитидә һәдийә-қурбанлиқ болушқа атап пида қилғандәк силәрму муһәббәт ичидә меңиңлар» — «хушпурақ сүпитидә һәдийә-қурбанлиқ» мошу йәрдә (барлиғи Худаға атап көйдүрүлгән) «көйдүрмә қурбанлиқ» көздә тутулиду. ■ **4:32** Мат. 6:14; Мар. 11:25; Фил. 2:1; Кол. 3:12,13. ■ **5:1-2** Юһ. 13:34; 15:12; Гал. 2:20; 1Тес. 4:9; Тит. 2:14; 1Пет. 3:18; Ибр. 8:3; 9:14; 1Юһа. 3:23; 4:21 ■ **5:3** Мар. 7:21; әф. 4:29; Кол. 3:5. ■ **5:5** 1Кор. 6:10; Гал. 5:19; Кол. 3:5; Вәһ. 22:15.

билән алдатмаңлар; чүнки бу ишлар түпәйлидин Худаниң ғәзиви итаәтсизликтин болған пәрзәнтләрниң бешиға чүшиду. ■

7 Шуңа уларға мошу ишларда шерик болмаңлар; 8 чүнки силәр әсли қараңғулуқ едиңлар, лекин һазир Рәбдә йоруқлуқсиләр; йоруқлуқниң пәрзәнтлиригә лайиқ меңиңлар ■ 9 (чүнки йоруқлуқниң мевиси толуқ мөһриванлиқ, һәққанийлиқ вә һәқиқәттин тәркиб тапқандур), ■ 10 немә ишларниң Рәбни хурсән қилидиғанлиғини үгинип испатлаңлар. 11 Қараңғулуқтики мевисиз ишлар билән четилип қалмаңлар; әксичә, уларни ечип әйипләңлар; ■ 12 чүнки уларниң йошурунчә ишлигәнлирини һәтта тилға елишму номус иштур. 13 Амма йоруқлуқ билән әйипләп ашкариланған һәр қандақ нәрсә очуқ көрүниду; йоруқлуқ ашкарилиған һәммә нәрсә йоруқлуққа айлиниду. ■ 14 Шуниниң үчүн У мундақ дәйду: —

«Ойған, әй уйқичи!

Тирил өлүкләр арисидин!

Вә Мәсиһ сени парлап йоритиду». □ ■

15 Шуниниң үчүн силәрниң меңиватқан йолуңларға еһтият билән диққәт қилиңлар; йолуңлар наданларниңкидәк әмәс, даналарниңкидәк болсун; ■ 16 вақит-пурсәтти гәниймәт билип тутувелиңлар; чүнки мошу дәвир рәзилдур. □ ■ 17 Бу сәвәптин надан болмаңлар, бәлки Рәбниң ирадисиниң немә екәнлиғини чүшәнгүчи болуңлар; ■ 18 һарақ-шарап ичип мәс болмаңлар; шундақ қилиқ адәмни шаллақлаштуриду; буниң орниға Роһқа толдурулуғучи болуңлар, □ ■ 19 бир-бириңларға зәбур-нәғмиләр, мәдһийә күйлири вә роһий нахшилар ейтишип, қәлбиңларда нахша-нәғмиләр яңритип Рәбни мәдһийиләңлар; □ ■ 20 һәрдайим һәммә ишлар үчүн Рәб Әйсә Мәсиһниң намида Худа һәм Ата Болғучиға тәшәккүр-рәхмәт ейтиңлар, ■ 21 Мәсиһтин әйминип, бир-бириңларға бойсунуңлар. □

22 Силәр аяллар, Рәбкә бойсунғандәк өз әрлириңләргә бойсунуңлар; ■ 23 чүнки Мәсиһ жамаәттиң беши болғандәк, әр аялниң бешидур; Мәсиһ йәнә тәнгә қутқузғучидур. □ ■

24 Әндиликтә жамаәт Мәсиһкә бойсуғандәк, аяллар әрлиригә һәммә ишта бойсунсун.

25 Әрләр аяллириңларни сөйүңләр, худди Мәсиһниңму жамаәтти сөйүп, униң үчүн Өзини пида қилғинидәк сөйүңлар; ■ 26 Мәсиһниң жамаәт үчүн шундақ қилиши жамаәтти муқәддәс

■ 5:6 Йәр. 29:8; Мат. 24:4; Мар. 13:5; Луқа 21:8; Кол. 2:4,18; 2Тес. 2:3; 1Юһа. 4:1. ■ 5:8 1Тес. 5:4.

■ 5:9 Гал. 5:22. ■ 5:11 Мат. 18:17; 1Кор. 5:8; 10:20; 2Кор. 6:14; 2Тес. 3:14. ■ 5:13 Юһ. 3:20,21. □ 5:14 «Ойған, әй уйқичи! Тирил өлүкләр арисидин! Вә Мәсиһ сени парлап йоритиду» — бу сөzlәр Тәвраттики бешарәт әмәс, бәлки Тәвраттики бир нәччә бешарәтләрниң бир хил йәкүни яки Инжіл дәвридики намәлум пәйғәмбәрниң күй-мәдһийә сөзлиридин елинған сөzlәр болуши мүмкин. ■ 5:14 Рим. 13:11; 1Тес. 5:6.

■ 5:15 Кол. 4:5. □ 5:16 «вақит-пурсәтти гәниймәт билип тутувелиңлар...» — грек тилида «мошу күнләрни гәниймәт билип тутувелиңлар...». ■ 5:16 Рим. 13:11. ■ 5:17 Рим. 12:2; 1Тес. 4:3. □ 5:18

«һарақ-шарап ичип мәс болмаңлар; шундақ қилиқ адәмни шаллақлаштуриду; буниң орниға Роһқа толдурулуғучи болуңлар..» — «Роһ» — Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһ. ■ 5:18 Пәнд. 23:29; Йәш. 5:11,22; Луқа 21:3; Рос.2:4 □ 5:19

«бир-бириңларға зәбур-нәғмиләр, мәдһийә күйлири вә роһий нахшилар ейтишип, қәлбиңларда нахша-нәғмиләр яңритип рәбни мәдһийиләңлар» — «зәбур-нәғмиләр» бәлким сазға тәңкәш қилинип ейтилидиған нахшилар; «мәдһийә күйлири» бәлким сазсиз нахшилар; «роһий нахшилар» бәлким стихийиликтин, өзлигидин, Муқәддәс Роһниң илһами билән ейтилған нахшиларни көрситиши мүмкин («1Кор.» 14:15ни вә изаһатларниму көрүң). ■ 5:19 Кол. 3:16. ■ 5:20

Кол. 3:17; 1Тес. 5:18. □ 5:21 «Мәсиһтин әйминип, бир-бириңларға бойсунуңлар» — бу ишлар вә қалған жекиләшләр асасән һәммиси «Муқәддәс Роһқа толдурулуш»ниң нәтижисидур. «Мәсиһтин әйминип, бир-бириңларға бойсунуңлар» — «Мәсиһтин әйминиш» биринчи орунда болуш керәк; жамаәттики мәлум бир қериндишиға бойсунуш

Мәсиһниң әмирилигә уйғун кәлмисә у чағда у қериндишиға бойсунмаслиқ керәктур. ■ 5:22 Яр. 3:16; 1Кор. 14:34; Кол. 3:18; Тит. 2:5; 1Пет. 3:1. □ 5:23 «чүнки Мәсиһ жамаәттиң беши болғандәк, әр аялниң бешидур; Мәсиһ йәнә тәнгә қутқузғучидур» — «тән» мошу йәрдә «жамаәтти» көрситиду. Йәнә бир тәрәптин расул Павлус мошу йәрдә «Мәсиһ тәнгә қутқузғучидур» дегән сөзи билән, әрниң өз аялини қутқузуш вә аялиниң тенини асраш мәсуулийити бар, дегәнни

пуритиду. ■ 5:23 Рим. 12:5; 1Кор. 11:3; 12:27; әф. 1:22,23; 4:12,15; Кол. 1:18,24. ■ 5:25 Гал. 1:4; әф. 5:2; Кол. 3:19.

қилип, «дасниң сүйи» болған сөз-калам билән жуюп пакландуруш үчүндүр, □ ■ 27 шуниңдәк жамаәтни шәрәплик һалда Өзигә һазир қилип, уни һеч дағ, қоруқ яки буларға охшаш һәр қандақ нәрсиләрдин халий қилип, толуқ муқәддәс вә әйипсиз қилиштин ибарәттүр.

■ 28 Шуниңға охшаш, әрләр өз аяллирини өз тенини сөйгәндәк сөйүши керәктүр; өз аялини сөйгән киши өзини сөйгән билән баравәр. 29 Чүнки һеч ким әсла өзиниң етидин нәпрәтләнгән әмәс, әксичә уни озуқландуриду һәм асрайду; бу худди Мәсиһниң жамаәтни озуқландуридигиниға һәм уни асрайдигиниға охшайду. 30 Чүнки биз Униң тениниң әзалиридурумиз: —□ ■

31 «Шу сәвәптин әр ата-анисиниң йенидин айрлип, өз аялиға бағлиниду; иккиси бир тән болиду». □ ■

32 Бу сир интайин чоңқурдур; амма мән һазир Мәсиһ вә жамаәт тоғрилиқ сөзләватимән. □

33 Амма силәрму һәр бириңлар өз аялиңларни өзүңларни сөйгәндәк сөйүңлар; аял болса, еридин әйминип, уни һөрмәтлисун.

6

1 Балилар, Рәбдә ата-анилириңларға итаәт қилиңлар; чүнки бу дурусдур. ■ 2 «Атаңни вә анаңни һөрмәтлә» — бу болса өз ичигә вәдини алған биринчи әмирдур —□ ■

3 «Шуниң билән сениң ишлириң қутлуқ болиду, зиминда узун өмүр көрисән» — дәп вәдә қилинған. □

4 Силәр атилар, балилириңларни хапа қилмаңлар, бәлки уларни Рәбниң тәрбийиси һәм көрсәтмисидә беқиңлар. ■

5 Силәр қуллар, әттин болған ғоҗайиниңларға Мәсиһкә итаәт қилғиниңлардәк чин көңлүңлардин әйминиш вә титрәш билән итаәт қилиңлар; □ ■ 6 пәқәт көз алдидила хизмәт қилип, адәмни хуш қилғучи қуллардин болмаңлар, бәлки Мәсиһниң қуллириниң сүпитидә Худаниң ирадисини җан-дил билән беҗа кәлтүрүңлар, 7 адәмләргә әмәс, бәлки Рәбгә чин дилиңлардин хизмәт қилиңлар; 8 шуни билгәнки, һәр қандақ адәм бирәр яхшилиқ қилса, мәйли у қул болсун яки һәр болсун, шу иш Рәбдин униңға яниду.

9 Силәр ғоҗайинлар, қуллириңларғиму охшаш йол билән муамилә қилип, уларға һәйвә қилиштин қол үзүңлар; чүнки уларниңму вә силәрниңму ғоҗайиниңлар әрштидур, Униңда

□ 5:26 «(Мәсиһниң жамаәт үчүн) шундақ қилиши жамаәтни муқәддәс қилип, «дасниң сүйи» болған сөз-калам билән жуюп пакландуруш үчүндүр» — «жамаәтни» грек тилида «уни». Бу әйәттики «у» жамаәтни көрсәткәндә, грек тилидики «аялчә род»та ипадилиниду. Әйәттики охшатиш дәл шуки, жигитниң тойда өзигә ятлик болидиған сөйүмлүк қизни өзигә һазир қилғинидәк, Мәсиһ жамаәтни Өзигә һазир қилиду. Той болса җәннәттә болиду («Вәһ.» 19:7-9, 21:9-10ни көрүң). «... «дасниң сүйи» болған сөз-калам билән жуюп пакландуруш үчүндүр» — «дасниң сүйи» Тәврат дәвридики заманларда кәһинлар ибадәтханида Худаға һәр қетим йеқинлашқанда, пүткүл тәнлирини чоң дас («деңиз») ичидә жуюши керәк. Шуниңға охшаш йолда Худаға йеқинлашқинимизда, биздә налайиқ бирәр ишлар болса, Униң сөз-калами бизгә пакландуруш йолини (демәк, гунани иқрар қилип, товва қилиш, Әйсаниң қени арқилиқ кәчүрүм қилинип пакландурулуш йолини) көрситиш рольини ойнайду. ■ 5:26 Тит. 3:5; 1Пет. 3:21. ■ 5:27 Кол. 1:22. □ 5:30 «Чүнки биз Униң тениниң әзалиридурумиз: —» — бәзи кона көчүрүлмиләрдә: «Чүнки биз Униң тениниң әзалиридурумиз; биз Униң әглиридин, Униң сүйәклиридин болғанмиз» дейилиду («Яр.» 2:23ни көрүң). ■ 5:30 Рим. 12:5; 1Кор. 12:27.

□ 5:31 «Шу сәвәптин әр ата-анисиниң йенидин айрлип, өз аялиға бағлиниду; иккиси бир тән болиду» — «Яр.» 2:23. ■ 5:31 Яр. 2:24; Мат. 19:5; Мар. 10:7; 1Кор. 6:16. □ 5:32 «бу сир интайин чоңқурдур; амма мән һазир Мәсиһ вә жамаәт тоғрилиқ сөзләватимән» — әр-аялниң бир-биригә бағлинип бир тән болуши дәрһәқиқәт чоңқур бир сир; Мәсиһниң жамаәткә бағлинип униң билән бир тән болуши техиму чоңқур бир сирдур. ■ 6:1 Кол. 3:20. □ 6:2 «Атаңни вә анаңни һөрмәтлә» — «Мис.» 20:12. ■ 6:2 Мис. 20:12; Қан. 5:16; 27:16; Мат. 15:4; Мар. 7:10. □ 6:3 «Шуниң билән сениң ишлириң қутлуқ болиду, зиминда узун өмүр көрисән» — «Мис.» 20:12, «Қан.» 5:16. ■ 6:4 Қан. 6:7,20; Зәб. 77:4; Пәнд. 19:8; 29:17. □ 6:5 «Силәр қуллар, әттин болған ғоҗайиниңларға Мәсиһкә итаәт қилғиниңлардәк чин көңлүңлардин әйминиш вә титрәш билән итаәт қилиңлар» — һәммимизниң «әйминиш вә титрәш» позитсийиси билән Худа үчүн хизмәт қилишимизға тоғра келиду. «Әйминиш вә титрәш» инсанниң алдида әмәс, Худаниң алдида болуши керәк, әлвәттә. ■ 6:5 Кол. 3:22; 1Тим. 6:1; Тит. 2:9; 1Пет. 2:18.

һәр қандақ адәмниң йүз-хатирисини қилиш дегәнниң йоқлуғини билисиләр.■

10 Ахирда, қериндашлар, Рәбдә вә Униң күч-қудритидә күчләндүрлүңлар; 11 Иблисниң һейлә-нәйрәңлиригә тақабил турушуңлар үчүн Худаниң пүткүл савут-яриғини кийивелиңлар; ■ 12 чүнки елишидигинимиз әт вә қан егилири әмәс, бәлки һөкүмранлар, һоқуқдарлар, бу дуниядики қараңғулукни башқурғучи дунияви әмирләр, йәни әршләрдә туруватқан рәзил роһий күчләрдур. ■ 13 Мошу вәжидин өзүңларға Худаниң пүтүн савут-яриғини елип артиңларки, рәзиллик күнидә бәрдашлиқ билән қаттиқ туридиған, ахир һәммә ишни ада қилип, йәрни чиң дәссәп туридиған болисиләр. □ ■ 14-15 Әнди чиң туруңлар — һәқиқәт бәлвәғини белиңларға бағлап, мәйдәңләргә һәққанийлиқ савутини кийип, путуңларға хатиржәм-енақлиқ хуш хәвирини йәткүзүшкә тәйярлиқ чоруғини кийип, йәрни чиң дәссәп туруңлар. ■ 16 Бу ишларниң һәммисидә иман-ишәшниң қалқинини қолға елиңлар; униң билән силәр рәзил болғучиниң барлиқ от оқлирини өчүриветәләйдиған болисиләр. □ 17 һәмдә бешиңларға нижәтниң дубулғисини кийип, Худаниң сөз-каламини, йәни Роһниң қиличини елиңлар; □ ■ 18 һәммә вақит-пәсилдә Роһта һәр хил дуа-тилавәт һәм илтижа билән дуа қилиңлар; дәл бу ишта қәтғий һошияр туруп барлиқ муқәддәс бәндиләр үчүн һәр тәрәплимә дуа-илтижалар қилиңлар; □ ■ 19 мән үчүнму дуа қилиңларки, — еғиз ачқинимда маңа сөzlәр кәлсун, хуш хәвәрниң сирини дадиллиқ билән ашкарә қилай. ■ 20 Мән дәл шу ишқа зәнжирләр билән бағланған әлчимән; шуңа қилишқа тегишлигим бойчә, хуш хәвәр йәткүзүштә дадиллиқ билән сөз қилишимға дуа қилиңлар.■ 21 Әнди мениң тоғрамдики ишлардин, мениң қандақ өтүватқанлиғимдин хәвәрлинишиңлар үчүн, сөйүмлүк қериндаш һәм Рәбдә садиқ хизмәткар болған Тикикус силәргә һәммә ишларни мәлум қилиду. ■ 22 Мениң уни дәл мошу иш үчүн йениңларға әвәтишим, силәрниң ишлиримиздин хәвәрдар болушиңлар вә униң көңлүңларға тәсәлли вә илһам бериши үчүндур.■ 23 Қериндашларға хатиржәмлик, муһәббәт һәм иман-ишәш ХудаАта вә Рәб Әйса Мәсиһдин болғай! 24 Рәб Әйса Мәсиһни өлмәс-чиримас сөйгү билән сөйгүчиләргә меһри-шәпқәт яр болғай!

■ 6:9 Қан. 10:17; 2Тар. 19:7; Аюп 34:19; Рос. 10:34; Рим. 2:11; Гал. 2:6; Кол. 3:25; 4:1; 1Пет. 1:17. ■ 6:11 Кол. 3:12; 1Тес. 5:8. ■ 6:12 Әф. 2:2. □ 6:13 «рәзиллик күнидә бәрдашлиқ билән қаттиқ туридиған, ахир һәммә ишни ада қилип, йәрни чиң дәссәп туридиған болисиләр» — «рәзиллик күни» бәлким рәзиллик үстүнлүкни егиләйдиған күн, Шәйтанның күчи зор намайән қилинидиған күнни көрситиду. Йәнә келип у «һазирқи заман»ниң өзини көрситиши мүмкин. Ахир берип «Мәсиһниң күни» «рәзиллик күни»ни түгәштүриду. ■ 6:13 2Кор. 10:4. ■ 6:14-15 Йәш. 59:17; Луқа 12:35; 2Кор. 6:7; 1Пет. 1:13. □ 6:16 «...Бу ишларниң һәммисидә иман-ишәшниң қалқинини қолға елиңлар» — яки «...һәммидин муһими иман-ишәшниң қалқинини қолға елиңлар» яки «Буларниң һәммисиниң үстигә, иман-ишәшниң қалқинини қолға елиңлар». □ 6:17 «Худаниң сөз-каламини, йәни Роһниң қиличини елиңлар» — «Роһ» — Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһ. ■ 6:17 Йәш. 59:17; 1Тес. 5:8; Ибр. 4:12; Вәһ. 2:16. □ 6:18 «һәммә вақит-пәсилдә роһта һәр хил дуа-тилавәт һәм илтижа билән дуа қилиңлар» — «Роһ» — Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһ. ■ 6:18 Луқа 18:1; Рим. 12:12; Кол. 4:2; 1Тес. 5:17. ■ 6:19 Рос. 4:29; 2Тес. 3:1. ■ 6:20 2Кор. 5:20. ■ 6:21 Рос. 20:4; Кол. 4:7; Тит. 3:12. ■ 6:22 2Тим. 4:12.

Филиппиликларға

Расул Павлус Филиппи шәһиридики җамаәткә язган мәктуп

¹ Әйса Мәсиһниң қуллири болған Павлус вә Тимотийдин, Филиппида туруватқан, Мәсиһ Әйсада болған барлиқ муқәддәс бәндиләргә, йетәкчиләр вә хизмәтчиләргә салам! □ ² Силәргә Худа Атимиз вә Рәб Әйса Мәсиһтин меһри-шәпқәт вә хатиржәмлик ата қилинғай! ■

³ һәр қетим силәрни әслигинимдә мән Худайимға тәшәккүр ейтимән, □ ■ ⁴⁻⁵ һәр қетим дуа қилғинимда, силәрниң биринчи күнидин тартип бүгүнгә қәдәр хуш хәвәр хизмитигә болған һәмкарлиғиңлар түпәйлидин тохтимай шат-хурамлиқ билән силәргә дуа-тилавәт қиливатимән; □ ⁶ чүнки мениң дәл шуниңға ишәшим камилки, силәрдә яхши ишни Башлиғучи бу ишни таки Әйса Мәсиһниң күнигичә камаләткә йәткүзүп тамамлайду; □ ■

⁷ мениң һәммиңлар тоғрилиқ шундақ ойлишим тоғридур; чүнки мән қәлбиңлардидурмән; мән зинданда зәнжирләнгинимдиму вә хуш хәвәрни ақлиғинимдиму, дәлиллигинимдиму Худа маңа йәткүзгән меһри-шәпқәттин силәрму ортақ бәһримән болисиләр. □ ■ ⁸ Мениң Мәсиһ Әйсаниң ич-бағрида болуп силәрни шунчилик тәлпүнүп сәинғанлиғимға Худа Өзи гувачидур. ■

⁹ Мениң дуа-тилавитим болса, силәрниң муһәббетиңларниң һәртәрәплимә билим вә әтраплиқ сават билән йорутулуп техиму ешип ташқайки, ¹⁰ силәр немә ишларниң әвзәл экәнлигини пәриқ етәләйдиған болуп, Мәсиһниң күнидә пак-диянәтлик, әйипсиз болисиләр □ ¹¹ һәмдә Әйса Мәсиһ арқилиқ болған, Худаниң шан-шәриви һәм мәдһийисини елип келидиған һәққанийлиқниң мевиси билән толдурулисиләр.

¹² Бирақ силәргә шуни хәвәрләндүрмәкчимәнки, и қериндашлар, мениң бу әһвалим әмәлийәттә хуш хәвәрниң техиму кәң тарқилиши үчүн түрткә болди; ¹³ Чүнки мениң

□ **1:1** «Әйса Мәсиһниң қуллири болған Павлус вә Тимотийдин, Филиппида туруватқан, Мәсиһ Әйсада болған барлиқ муқәддәс бәндиләргә, йетәкчиләр вә хизмәтчиләргә салам!» — «Йетәкчиләр» һәм «хизмәтчиләр» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизгә қараң. ■ **1:2** Рим. 1:7; 1Пет. 1:2. □ **1:3** «Һәр қетим силәрни әслигинимдә мән Худайимға тәшәккүр ейтимән,...» — башқа бир хил тәржимиси: «Силәрниң мени һәр қетимлиқ әслигиниңлар үчүн рәхмәт ейтимән...». ■ **1:3** Әф. 1:15; Кол. 1:3; 1Тес. 1:2; 2Тес. 1:3. □ **1:4-5** «...силәрниң биринчи күнидин тартип бүгүнгә қәдәр хуш хәвәр хизмитигә болған һәмкарлиғиңлар түпәйлидин тохтимай шат-хурамлиқ билән силәргә дуа-тилавәт қиливатимән» — «силәрниң биринчи күнидин тартип» — демәк, Филиппиликларниң Павлустин хуш хәвәрни қобул қилған күнидин тартип. Хәт йезилған чағда Павлусниң улар билән болған «һәмкарлишиши» он жилдин көп болған. □ **1:6** «Силәрдә яхши ишни Башлиғучи бу ишни таки Әйса Мәсиһниң күнигичә камаләткә йәткүзүп тамамлайду» — «Әйса Мәсиһниң күни» болса Мәсиһ дуняға қайтип келидиған, җамаәтни өзигә қобул қилидиған күнидур. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **1:6** Юһ. 6:29; 1Тес. 1:3. □ **1:7** «чүнки мән қәлбиңлардидурмән» — башқа хил тәржимиси: «чүнки силәр мениң қәлбимдидурсиләр». Лекин бизниңчә бизниң тәржимимимиз тоғридур; шундақ болғанда әйәтниң умумий мәнәси: — Уларниң «Павлусқа қәлбидин орун бәргини» вә шуниңдәк түрмидә болған һәҗитидин чиққанлиғи, һәр җәһәттин уларниң хизмәттә Павлусқа шерик болғучиларниң барлигини, Павлусқа нисбәтән уларниң һәқиқий етиқатчилар экәнлигини испатлайду. «мән зинданда зәнжирләнгинимдиму вә хуш хәвәрни ақлиғинимдиму, дәлиллигинимдиму Худа маңа йәткүзгән меһри-шәпқәттин силәрму ортақ бәһримән болисиләр» — буниң мәнәси бәлким: (1) Филиппидики қериндашларниң түрмидә ятқан Павлусқа ярдәм берип уни риғбәтләндүрүши вә хуш хәвәрниң йолида униң билән ортақ жапа тартишқа тәйяр болуши Худа меһри-шәпқитини уларда мол жүргүзүши, яки (2) уларниң шундақ қилиши Худаниң Өз меһри-шәпқитини уларға техиму мол яғдурушиниң сәвәби болған. Иккилисиниң мүмкинчилиги бар болғини билән бизниңчә иккинчиси еһтималға йеқиндур. ■ **1:7** Әф. 3:1; 4:1; Кол. 4:3,18; 2Тим. 1:8. ■ **1:8** Рим. 1:9; 9:1; 2Кор. 1:23; 11:31; Гал. 1:20; 1Тес. 2:5; 1Тим. 5:21; 2Тим. 4:1. □ **1:10** «... шундақла силәрниң немә ишларниң әвзәл экәнлигини пәриқ етәләйдиған болуп, Мәсиһниң күнидә пак-диянәтлик, әйипсиз болушунлар...» — «Мәсиһниң күни» тоғрилиқ 6-әйәттики изаһатни көрүң. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң.

қамилишим Мәсиһ үчүн экәнлиги император ордисидики қаравулханидикилэргә вә башқа һәммәйләнгә аян болди. □

14 Шуниң билән қериндашларниң көпинчиси мениң қамилишим түпәйлидин Рәбгә тайинип Худаниң сөз-каламими қорқмай сөзләшкә техиму жүрәтлик болди; □ ■ 15 дәрвәкә, бәзилири һәсәт қилип яки риқабәтлишип, бәзилири ақ көңүллүк билән Мәсиһни жакалайду; 16 кейинкилири болса бәрһәк муһәббәттин, мениң хуш хәвәрни ақлап испатлишим үчүн мошу йәргә қоюлғанлиғимни билгәнлигидин шундақ қилмақта; □ 17 Алдинқилири болса чин көңлидин әмәс, бәлки шәхсийәтчилигидин, мениң зәнжірләнгән дәрдимгә дәрд қошмақчи болуп шундақ қилмақта. □

18 Әнди буларға немә дегүлүк? Қандақла болмисун, тоғра нийәттин болсун сахтилиқтин болсун, охшашла Мәсиһ жакалиниду; мән шуниңға шатлинимән; бәрһәк, давамлиқ шатлиниверимән. 19 Чүнки дуалириңлар вә Мәсиһ Әйсаниң Роһиниң қувәтлиши арқилиқ бу ишлар нижат-қутқузулушумға мәдәт болиду дәп билимән, □ ■ 20 — демәк, тәқәззалиғим вә үмүт-истиким бойичә һеч ишта хијаләтчиликтә қалмастин, тирик яки өлүк болай, һәрдайим болғинидәк һазирму толук жасарәт билән Мәсиһ тенимдә улуқлансун! □ ■ 21 Чүнки маңа нисбәтән һаятимниң өзи Мәсиһдур, өлүш болса техиму пайдилиқтур.

22 Женим тенимдә қалса, әнди несивәм йәнә мевилик хизмәт болиду; лекин қайсисини әвзәл билип талливелишимни билмәйватимән; 23 мән һаят билән мамат оттурисида қисилип қалдим; чүнки бу дуниядин айрилип, Мәсиһ билән биллә болушқа интизармән — бу иш зиядә әвзәлдур; 24 амма силәр үчүн женимниң тенимдә қелиши техиму зөрүрғу дәймән. □

25 Әнди буниңға ишәшим камил болуп, силәрниң етиқатта алға илгирилишиңлар һәм шат-хурам болушуңлар үчүн мән силәр билән биллә қелип давамлиқ туримән дәп билимән; □ 26 шуниң билән мениң силәргә йәнә һәмраһ болғиним вәјидин мән арқилиқ Мәсиһ Әйсада пәхирлинип тәнтәнә қилишиңлар техиму зиядилишиду!

27 Пәқәт өзүңларни Мәсиһниң хуш хәвиригә лайиқ тутуңларки, мән йениңларға берип силәр билән диदारлашқандиму, силәрдин айрилғандиму, ишлириңлардин аңлайдиғиним силәрниң бир роһ бир қанда болуп чиң дәссәп туруп, хуш хәвәрдики етиқатниң йолида

□ **1:13** «мениң қамилишим» — грек тилида «мениң бағ-зәнжірлирим». «император ордисидики қаравулхана» — грек тилида «прайториум» дегән сөз Қәйсәрниң ордисидики мәлум бир қисимни көрситиду. «Прайториум»ға императорни мудәпиә қилғучилар болған Рим империйәсиниң әң хил ләшкәрлири жайлашқан; шу йәр йәнә Рим империйәсиниң һәр қайси өлкисидики валийларниң баш штаби еди. Шуңа Павлусниң бу йәрдә «башқа һәммәйлән» дегини бәлким ләшкәрләрни һәм Римда туруватқан барлиқ валийларниму көрситиду. □ **1:14** «Шуниң билән қериндашларниң көпинчиси мениң қамилишим түпәйлидин Рәбгә тайинип Худаниң сөз-каламими қорқмай сөзләшкә техиму жүрәтлик болди...» — демәк, көп қериндашлар: «Павлус һәтта Қәйсәрниң ордисида турупму Худаниң сөзини қорқмай сөзләватқан йәрдә, мән сиртта әркин туруп уни жакалашта немидин қорққантим?» дәп жүрәтлиниду. ■ **1:14** Әф. 3:13; 1Тес. 3:3. □ **1:16** «мошу йәргә қоюлғанлиғим» — «қоюлғанлиғим» — һәммигә Қадир тәрипидин, әлвәттә. □ **1:17** «алдинқилири болса чин көңлидин әмәс, бәлки шәхсийәтчилигидин, мениң зәнжірләнгән дәрдимгә дәрд қошмақчи болуп шундақ қилмақта» — шундақ қериндашлар бәлким: «улуқ расул Павлус түрмидә қамақлиқ, бизгә пурсәт кәлди» дәп, жамаәтләр арисидә өз даңқини чиқармақчи, өзлири «расулларниң паалийәтлири» болувалмақчи болғанлардур. □ **1:19** «Чүнки дуалириңлар вә Мәсиһ Әйсаниң Роһиниң қувәтлиши арқилиқ бу ишлар нижат-қутқузулушумға мәдәт болиду дәп билимән...» — «мениң нижат-қутқузулушум» — бәзи алимлар бу сөzlәрни «түрмидин қутқузулуш» яки болмиса «мени өлүм арқилиқ жәннәткә йәткүзүш» дәп чүшиниду; бизниңчә бу сөzlәр чоқум төвәндики 20-айәт билән бағлиқтур. 20-айәттә «нижат-қутқузулуш»ниң әмәлийәттә немә экәнлиги көрситилиду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **1:19** 2Кор. 1:11. □ **1:20** «тәқәззалиғим вә үмүт-истиким бойичә һеч ишта хијаләтчиликтә қалмастин...» — «һеч ишта хијаләтчиликтә қалмастин...» бәлким Мәсиһниң вәкил сүпитидә Униңға һеч қандақ дағ кәлтүрмәслигини көрситиду. ■ **1:20** Рим. 5:5. □ **1:24** «амма силәр үчүн женимниң тенимдә қелиши техиму зөрүрғу дәймән» — 21-25-айәтләр тоғрилиқ «кириш сөз»имизни көрүң. □ **1:25** «Әнди буниңға ишәшим камил болуп, силәрниң етиқатта алға илгирилишиңлар һәм шат-хурам болушуңлар үчүн мән силәр билән биллә қелип давамлиқ туримән дәп билимән» — Павлусниң түрмидин қайта чиққанлиғи тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

күрәшкә интиливатқиниңлар, □ ■ 28 шундақла қарши чиққучиларниң һеч қандақ вәһимилиридин патипарақ болуп кәтмигиниңлар болсун; силәрдики бу ғәйрәт, уларға һалакәтнiң бәлгүси, силәргә болса қутқузулушуңларниң аламита, шуниңдәк алайитән Худадин кәлгән бир аламәттур; □ 29 Чүнки Мәсиһниң йолида силәргә пәқәт Униңға ишинишнила әмәс, йәнә Униң үчүн хорлуққа учрашму несивә қилинғандур. 30 Чүнки силәр илгири мәнәдә көргиниңлардәк вә шуниңдәк һазир аңлиғиниңлардәк мән йолуққан күрәшкә силәрму йолуқмақтисиләр. □

2

1 Әгәр әнди Мәсиһтә ригбәт бар дейилсә, муһәббәтнiң тәсәллиси бар дейилсә, Роһниң сирдашлиғи бар дейилсә, қәлбдә ич ағритишлар һәм рәһимдиллиқ бар дейилсә, □ 2-3 — әнди охшаш бир ой-пикирдә болуп, бир-бириңларға охшаш муһәббәттә бағлинип, бир жан бир нийәттә болуп, араңларда һеч иш риқабәттин яки қуруқ шөһрәтпәрәсликтин болмисун; әксичә, ой-хиялиңларда кичик пеиллиқ болуп һәр бириңлар башқиларни өзүңлардин жуқури дәп билиңлар; шундақ болғанда шат-хурамлиғимни камил қилисиләр. ■

4 Һәр бириңлар пәқәт өз ишлириңларға көңүл бөлүп қалмай, бәлки башқиларниңкигиму көңүл бөлүңлар. ■ 5 Мәсиһ Әйсада болған ой-позитсийә силәрдиму болсун: — ■

6 У Худаниң тип-шәклидә болсиму,

Өзини Худа билән тәң қилишни олжа қилип тутувалмиди; ■

7 Әксичә, У Өзидин һәммини қуруқдиди,

Өзигә қулниң шәклини елип,

Инсанларниң сияқиға кирип, инсаний тәбиәттин ортақдаш болуп, □ ■

8 Өзини төвән қилип,

Һәттә өлүмгичә, йәни кресттики өлүмгичә итаәтмән болди; ■

9 Шуңа Худа Уни интайин жуқури көтирип мәртивилик қилди,

Униңға һәр қандақ намдин үстүн болған намни беғишлидики, ■

□ 1:27 «өзүңларни Мәсиһниң хәвиригә лайиқ һалда тутуңлар» — грек тилида «өзүңлар Мәсиһниң хәвиригә лайиқ һалда пухра болуңлар» дегән сөз билән ипадилиниду. Филиппидикиләр болса «римлиқ пухралар» дәп һесаплинип, алаһидә имтиязлиқ еди. Павлусниң пуритип ейтмақчи болғини «Өзүңларни әрштики пухраларға лайиқ һалда тутуңлар» дегәнликтур. ■ 1:27 Яр. 17:1; 1Кор. 7:20; Әф. 4:1; Кол. 1:10; 1Тес. 2:12; 4:1. □ 1:28 «силәрдики бу ғәйрәт...» — грек тилида «бу иш...». Башқа мүмкинчилиги барки, «бу иш» қарши чиққучиларниң қаршилиғиниң өзини көрситиду.

«...уларға һалакәтнiң бәлгүси, силәргә болса қутқузулушуңларниң аламита, шуниңдәк алайитән Худадин кәлгән бир аламәттур» — башқа бир хил тәржимиси: «...уларға һалакәтнiң бәлгүси, силәргә болса қутқузулушуңларниң аламита, (шуниндәк) қутқузулушуңларниң Худадин болғанлиғиға бир аламәттур». □ 1:30 «... силәр илгири мәнәдә көргиниңлардәк вә шуниңдәк һазир аңлиғиниңлардәк мән йолуққан күрәшкә силәрму йолуқмақтисиләр» — демәк, (1) етиқат үчүн зиянкәшликкә йолуғуш; (2) шүбһисизки, һәр хил жин-шәйтанлар тәрипидин кәлгән һужумға учраш («роһий күрәш — Әф.» 6:10-18ни көрүң). □ 2:1 «Әгәр әнди Мәсиһтә ригбәт бар дейилсә, муһәббәтнiң тәсәллиси бар дейилсә, Роһниң сирдашлиғи бар дейилсә, қәлбдә ич ағритишлар һәм рәһимдиллиқ бар дейилсә, ...» — грек тилида мошу әйәттики «әгәр» дайим реторик шәкилдә ишлитилип «әгәр...вә дәрвәкә (шундақ) болиду» дегән мәнини билдүриду. «Роһ» болса Худаниң Роһини көрситиду. «Қәлбдә» әсли грек тилида «ич-қарнида», «ич-бағрида». ■ 2:2-3 Рим. 12:16; 15:5; 1Кор. 1:10; Фил. 3:16; 1Пет. 3:8; Рим. 12:10; 1Пет. 5:5. ■ 2:4 1Кор. 10:24; 13:5. ■ 2:5 Мат. 11:29; Юһ. 13:15; 1Пет. 2:21; 1Юһа. 2:6. ■ 2:6 2Кор. 4:4; Кол. 1:15; Ибр. 1:3. □ 2:7 «... Өзини Худа билән тәң қилишни олжа қилип тутувалмиди (6-әйәт), әксичә, У Өзидин һәммини қуруқдиди,...» — башқа бир хил тәржимиси: «... Өзини Худа билән тәң туриверәй дәп турувалмайла, Өзиндин һәммини қутуқдиди,...». «Әксичә, У Өзидин һәммини қуруқдиди, Өзигә қулниң шәклини елип, инсанларниң сияқиға кирип, инсаний тәбиәттин ортақдаш болуп,...» — бу әйәт бәлким Инжил ичидә мәнәси әң чоңқур жүмлиләрдин бириду. «Инсанларниң сияқиға кирип, инсаний тәбиәттин ортақдаш болуп» дегән ибариләр шүбһисизки, Мәсиһниң һәр жәһәттин инсан болуп, толуқ инсанниң тәбиитидә болғанлиғини көрситиду. Пәқәт униң тәбиитидә һеч гуна йоқ еди. «Инсаний тәбиәт» грек тилида «инсаний «схема»» дәп ипадилиниду, инсанниң тәбиити вә «асасий қурулуш»ини көрситиду. «У Өзини қуруқдиди» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 2:7 Зәб. 8:6; Мат. 20:28; Луқа 22:27; Юһ. 13:14. ■ 2:8 Ибр. 2:9,14,17; 4:15; 12:2. ■ 2:9 Рос. 2:33; Ибр. 1:4.

10 Әйсаниң намиға асманларда, йәр йүзидә һәм йәр астида барлиқ тизлар пүкүлүп, ■

11 ХудаАтиға шан-шәрәп кәлтүрүп һәр бир тил Әйса Мәсиһниң Рәб экәнлигини етирап қилиду. □ ■

12 Шуниң билән, әй сөйүмлүклирим, силәр һемишә итаәт қилғиниңлардәк, пәқәт мән йениңларда болғинимдила әмәс, бәлки һазирқидәк мән силәрдин нери болғанда техиму шундақ итаәт билән әймиништә, титригән һалда өз нижатиңларни һәртәрәпкә тәтбиқлашқа интилиңлар. 13 Чүнки Худаниң гөзәл хаһиши бойичә силәрниң ирадә тиклишиңларға вә шуниңдәк уни әмәлгә ашурушуңларда ичиңларда ишлигучи Униң Өзидур. ■

14 һәммә ишларни ғудуңшимай яки талаш-тартиш қилмай қилиңлар; ■ 15 шуниң билән силәр әйипсиз, сап диллиқ болуп, бу дәвирдики тәтүр, әсәббий адәмләр оттурисида яшап, уларниң арасида дуняға йоруклуқ бәргүчиләрдәк парлап, Худаниң дағсиз пәрзәнтлири болисиләр; ■

16 шуниңдәк һаятниң сөз-каламани сунуп бәргүчи болғиниңлар түпәйлидин, мән силәрдин Мәсиһниң күнидә бекар жүгүрмәптимән, бекар жапа тартмаптимән дәп пәхирлинип тәнтәнә қилайлайдигән болимән. □ ■

17 һәтта мән «шарап һәдийә» сүпитидә етиқатиңлардики қурбанлиқ һәм хизмәт-ибадәтниң үстигә қуюлсамму, мән шатлинимән, шундақла силәр билән биллә ортақ шатлинимән. □ ■

18 Силәрму охшаш йолда шатлинисиләр вә мән билән биллә ортақ шатлинишиңлар керәк. □

19 Лекин мән Рәбдә пат арида Тимотийни йениңларға әвәтишни үмүт қилимәнки, әһвалиңларни аңлап мәнму хуш болсам; ■ 20 чүнки йенимда униңға охшаш, дилимиз бир болған, ишлириңларға чин дилидин кәңүл бөлгүчи башқа адәм йоқтур. 21 Чүнки һәммә адәм Әйса Мәсиһниң ишлириға әмәс, бәлки өзиниң ишлири билән шуғуллинишқа интилиду; ■

22 амма силәр униң салаһийитини, униң хуш хәвәрниң хизмитидә худди атисиға һәмраһ болуп ишләйдигән балидәк мән билән биргә мәннәт сиңдүргәнлигини билисиләр. 23 Әнди ақивитимниң қандақ болидиғанлиғини ениқ билгән һаман, уни дәрһал маңдуруветишни үмүт қилимән; 24 амма өзүмниң йениңларға пат арида баридиғанлиғимға Рәб арқилиқ ишәшим бар.

25 Амма буниңдин авал мениң қериндишим, хизмәтдишим һәм сәпдишим болған, силәрниң әлчиңлар һәм һажитимдин чиққан қурбанлиқ ярдимиңларни йәткүзгүчи Епафродитни

■ 2:10 Йәш. 45:23; Рим. 14:11. □ 2:11 «ХудаАтиға шан-шәрәп кәлтүрүп һәр бир тил Әйса Мәсиһниң Рәб экәнлигини етирап қилиду» — демәк, Мәсиһ Әйсаға бегишланған нам «Рәб»дур. У әсли Өзи Рәб болуп (мәсилән, «Луқа» 2:11), У әршләргә кәтирилгинидә ХудаАтиси Өзиниң Униңдин болған хурсәнлигини билдүрүп қайтидин Уни «Рәб» дәп ениқ жақалиған. «Йәш.» 45:23ни көрүң. ■ 2:11 Юһ. 13:13; 1Кор. 8:6; 12:3. ■ 2:13 2Кор. 3:5. ■ 2:14 Рим. 12:17; 1Пет. 2:12; 4:9. ■ 2:15 Пәнд. 4:18; Мат. 5:14. □ 2:16 «һаятниң сөз-каламани сунуп бәргүчи болғиниңлар түпәйлидин...» — «һаятниң сөз-каламани — мәңгү һаят тоғрилиқ сөз, әлвәттә. Башқа бир хил тәржимиси: «һаятниң сөз-каламани чиң тутқиниңлар түпәйлидин,...». Лекин жуқуриқи 15-әйәттә Филиппилиқ қериндашлар «йоруклуқ бәргүчи» дәп аталған болғачқа, мошу йәрдә «(силәр)... (Худаниң) һаятниң сөз-каламани сунуп бәргүчи болғиниңлар» дәп тәржимә қилишни тоғра көримиз. ■ 2:16 2Кор. 1:14; 1Тес. 2:19. □ 2:17 «һәтта мән «шарап һәдийә» сүпитидә етиқатиңлардики қурбанлиқ һәм хизмәт-ибадәтниң үстигә қуюлсамму, мән шатлинимән, шундақла силәр билән биллә ортақ шатлинимән» — Павлус жуқурида 1:25-26дә «силәр билән йәнә дидарлишимән» дәйду, әлвәттә. Лекин у өлтүрүлсиму, мәйүсләнмәйтти яки һеч һәсрәт тартмайтти, әксичә шу сәвәптин шатлинатти; вә әгәр шундақ иш болса, уларниму униң билән биллә ортақ шатлинишқа риғбәтләндүрәтти. ■ 2:17 2Кор. 7:4. □ 2:18 «Силәрму охшаш йолда шатлинисиләр вә мән билән биллә ортақ шатлинишиңлар керәк» — 17-18-әйәт үстидә: Тәврат дәвридики ибадәт түзүмидә, «көйдүрмә қурбанлиқ» қилғанда, қурбанлиқ қурбанғаһқа қоюлғанда униңға «аш һәдийә» қошулуши керәк, андин уларниң үстигә «шарап һәдийә» қуюлуши керәк еди. Мошу йәрдә Павлус толиму кәмтәрлик билән Филиппидики етиқатчиларниң қилған хизмәт-ибадитини муһим қурбанлиққа, өзиниң йеқинда еһтималлиғи болған өлтүрүлүши яки түрмидә өзини жамаәт үчүн пида қиливатқанлиғини бир «шарап һәдийә»гә, йәни уларниң чоң қурбанлиғи үстигә толуклайдигән пәқәт қошумчә бир «шарап һәдийә»гә охшитиду. Қайтидин дәймиз: У өлтүрүлсиму, мәйүсләнмәйтти яки һеч һәсрәт тартмайтти, әксичә шу сәвәптин шатлинатти; вә әгәр шундақ иш болса, уларниму униң билән биллә ортақ шатлинишқа риғбәтләндүрәтти. ■ 2:19 Рос. 16:1; Рим. 16:21; 1Тес. 3:2. ■ 2:21 1Кор. 10:24; 13:5.

йениңларға әвәтишни зөрүр таптим, □ 26 чүнки у һәммиңларға сеғинип тәлпүнгән еди һәм силәрниң униң кесәл һалидин хәвәр тапқиниңлар түпәйлидин азапланди. 27 У дәрвәқә кесәл болуп әжәлгә йеқинлишип қалди; лекин Худа униңға рәһим қилди; һәм мениң дәрдимниң үстигә дәрд болмисун дәп ялғуз униңғила әмәс, бәлки маңиму рәһим қилди. □ 28 Шуниндәк униң билән йәнә көрүшүп шатлинишиңлар вә шундақла өзүмгә нисбәтән дәрдлиримни азайтиш үчүн уни техиму жиддий йолға салмақчимән. 29 Әнди уни шат-хурамлик билән Рәбдә қобул қилиңлар һәм униңдәк адәмләргә һөрмәт қилиңлар; ■ 30 чүнки у Мәсиһниң хизмитини дәп, силәрниң маңа қилмақчи болған ярдимиңларни бежириштә йолоққан бошлуқни толдуруп әжәлгә йүзлинип, өз женини тәвәккүл қилди.□

3

1 Ахирида, әй қериндашлирим, Рәбдә шатлиниңлар! Буларни силәргә қайта йезиш мән үчүн аваричилик әмәс, бәлки силәргә аманлиқ елип келиду.■

2 Иштлардин һези болуңлар, яманлиқ қилғучилардин һези болуңлар, «тилим-тилим кәскүчиләр»дин һези болуңлар!□ ■ 3 Чүнки һәқиқий сүннәтликләр болса Худаниң Роһи арқилиқ ибадәт қилғучи, Мәсиһ Әйсадин пәхирлинип тәнтәнә қилғучи, әткә таянмайдиган бизләрдурмиз.■ 4 Мениңму әткә таянғичилигим бар! Башқилар «өз әтлиримгә таянсам болиду» десә, мән техиму шундақ;□ ■ 5 сүннәткә кәлсәк, мән туғулуп сәккизинчи күни сүннәт қилиндим; Исраил миллитидин, Биньяминниң қәбилисидинмән, «Ибранияларниң ибранияиси»мән; Тәврат-қануни тәрәптин ейтқанда, «Пәрисий»

□ 2:25 «мениң қериндишим, хизмәтдишим һәм сәпдишим болған, силәрниң әлчиңлар һәм һажитимдин чиққан қурбанлиқ ярдимиңларни йәткүзгүчи Епафродит» — «сәпдишим» — Павлус билән роһий күрәштә ортақ жәңчи, әлвәттә. «Әлчиңлар» грек тилида «ашакалолос». Бу сөзиниң мәнәси «әвәтилгән киши», «әлчи» яки «расул» болиду. Мошу йәрдә биз «әлчи» дәп тәржимә қилғинимиз билән, мүмкинчилиги барки, Павлус Епафродитниң расуллуқ хизмити бар болиду, дәп көрситиши мүмкин. □ 2:27 «У дәрвәқә кесәл болуп әжәлгә йеқинлишип қалди; лекин Худа униңға рәһим қилди; һәм мениң дәрдимниң үстигә дәрд болмисун дәп ялғуз униңғила әмәс, бәлки маңиму рәһим қилди» — «Худа... ялғуз униңғила әмәс, бәлки маңиму рәһим қилди» дегән сөз бир хил гунани көрсәткән болса керәк. Төвәндики 28-30-айәтләргә қариганда, Епафродит Павлусқа жамаәтниң соғисини йәткүзүп баридиган йолда кесәл болди. У бәлким йолда кесәл болуп қалған. У Павлусниң қешига йетип беришқа алдирап өз кесили билән һеч қари болмай алға басти, шунин билән у техиму еғир кесәл болуп «әжәлгә йеқинлишип қалди». Павлус, униң бу қилғинини бир хил тәвәккүлчилик, ақиланә иш әмәс дәп ойлиши мүмкин. Худди Павлус, Худа «униңға рәһим қилип» сақайтти, шундақла «маңа рәһим қилди» — чүнки Епафродит мениң вәжәмдин шундақ қилди, дегәндәк. Ундақ дегинимиз билән, Худа бизгә жамаәт үчүн шундақ тәвәккүл қилишқа тәйяр болған адәмәләрни әвәтсун! ■ 2:29 1Кор. 9:14; Гал. 6:6; 1Тес. 5:12; 1Тим. 5:17; Ибр. 13:17. □ 2:30 «у Мәсиһниң хизмитини дәп...» — грек тилида: «у хизмәт дәп,...» дейилгән. Павлусқа (шундақла Епафродитқа) нисбәтән пәқәт «хизмәт»ла бар, чүнки униңға нисбәтән пәқәт бир хизмәт, йәни Мәсиһниң хизмити, хуш хәвәрниң хизмити бардур. «у... силәрниң маңа қилмақчи болған ярдимиңларни бежириштә йолоққан бошлуқни толдуруп әжәлгә йүзлинип, өз женини тәвәккүл қилди» — Павлусниң «ярдимиңларни бежириштә йолоққан бошлуқ...» дегини, Филиппидики жамаәтниң униңға көңүл бөлүшидә мәлум йәтәрәсизлик бар, дегәнлиги әмәс; у, силәрдә үмүт қилғиниңлардәк ярдәмни йәткүзүш пурсәтлири чиқмиған болсиму, лекин әвәтмәкчи болған көңлүңларни чүшинимән, демәкчи. «Ярдимиңлар» дегән сөз грек тилида мошу йәрдә «ибадәтханидики каһинлиқ қурбанлиқ хизмитиңлар»ни пуритидиган сөздур. ■ 3:1 Фил. 4:4; Яқ. 1:2; 1Пет. 4:13. □ 3:2 «Иштлардин һези болуңлар, яманлиқ қилғучилардин һези болуңлар, «тилим-тилим кәскүчиләр»дин һези болуңлар!» — «ишлар» ялған тәлим бәргүчи, Худаниң йолини буриғучи қатарлиқларни көрситиду. 3-7-айәтләрни көрүң. «Тилим-тилим кәскүчиләр» интайин кинайилик, һәжвий гәп болуп, у «адәмләр сүннәтсиз (хәтнисиз) болса қутқузулмайду» дәп тәрәп-тәрәптә ишәнгүчиләрниң һәр бирини сүннәт қилмақчи болған Йәһудийларни көрситиду. Шу бабтики 3-8, -17-21-айәтләрни һәм изаһатларни көрүң. Сүннәтниң әһмийити, «әттики сүннәт» вә «роһий сүннәт» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 3:2 Йәш. 56:10. ■ 3:3 Қан. 10:16; 30:6; Йәр. 4:4; Юһ. 4:24; Рим. 2:29; Кол. 2:11. □ 3:4 «Мениңму әткә таянғичилигим бар! Башқилар «өз әтлиримгә таянсам болиду» десә, мән техиму шундақ» — бу сөзләр интайин муһим. «Әт» яки «әтләр» тоғрилиқ «Римлиқларға»дики «кириш сөз»имизни көрүң. «Өз әтлиримгә таянғидәк салаһийитим бар» дегини, «мәндә Худа алдида гунайимни юғидәк, өзүмни Худаға әпләштүргидәк қилған ишлирим бар» дегәнликтур (мәсилән, мән сүннәт қилинған, өткәндә ибадәтханида нурғун қурбанлиқларни вә һәдийәләрни сунған, муһим диний әрбабмән, қатарлиқлар). ■ 3:4 2Кор. 11:21.

мәһипидиму болғанмән; □ ■ 6 Худаға болған қизгинлиғимға кәлсәк, җамаәткә зиянкәшлик қилғучи едим; Тәврат қануни тәләп қилған һәққанийлиққа кәлсәк, әйивисиз едим; □ ■ 7 амма маңа немә иш «пайдилиқ» болса, буларни Мәсиһ сәвәвидин зиянлиқ дәп һесаплидим; ■ 8 Мәсиһ Әйса Рәббимни тонушниң әвзәллиги вәҗидин, мән башқа һәммә ишни зиянлиқ дәп һесаплаймән; мән дәрвәкә Униң үчүнму һәммидин мәһрум болған; бәрһәк, Мәсиһкә еришишим үчүн буларни ниҗасәт дәп һесаплаймәнки, ■ 9 Мәсиһтә болуп, өзүмдики қандақтур һәққанийлиқ (Тәврат қанунидин чиққан һәққанийлиқ)тин ваз кечип, Мәсиһниң етиқат-садиқлиғи арқилиқ болған һәққанийлиқ, йәни етиқат арқилиқ Худадин болған һәққанийлиққа еришәләймән; □ ■ 10 муддияим Уни тонуштур, — йәни Униң өлүп тирилишиниң күч-қудритидә яшап, Униң азаплириға сирдаш-һәмдәмликтә болуп, Униң өлүмини үлгә қилип өзгәртилип, □ ■ 11 шундақла мүмкин қәдәр өлүмдин тирилишкә йетишни муддиа қилимән. □

12 Уларға ериштим яки камаләткә йәттим демәкчи әмәсмән; лекин Мәсиһ Әйсаниң мени тутувелишида болған муддиа-нишанини өзүм тутувалсам дәп чепип жүрмәктимән. 13 Қериндашлар, мән өзүмни уни тутувалдим дәп қаримаймән. Пәқәт шу бир ишнила қилимәнки, өтүп кәткән ишларни унтуп, алдимдики ишларға интилип, 14 нишанни қоғлап, Худаниң Мәсиһ Әйсада болған бүйүк чақириқидики инҗамиға қарап чепип жүрмәктимән. ■ 15 Әнди аримиздин кимки пишип йетилгән болса шу ой-мәхсәттә болайли. Әгәр башқичә ой-мәхсәттә болсаңлар, Худа буниму силәргә көрситип бериду. □ 16 Қандақла болмисун, қандақ өлчәмгә йәткән болсақ, шу өлчәм бойичә қәдәм бесиверәйли. □ ■

17 Мени үлгә қилип әгишиңлар, әй қериндашлар, шундақла биз силәргә тикләп бәргән нәмунә бойичә охшаш йолда маңғанларғиму көзүңларни тикип, улардин үгиниңлар. ■ 18 Чүнки силәргә көп қетим ейтқинимдәк, вә һазирму көз яшлирим билән қайта ейтимәнки, нурғун

□ 3:5 «... Тәврат-қануни тәрәптин ейтқанда, «Пәрсий» мәһипидиму болғанмән» — «Пәрсийләр» Йәһудийлар арисидики Тәврат қанунидики тәләпләрни әң тәкитләйдиған диний мәзһәп еди. «Тәбирләр»ниму көрүң. ■ 3:5 Яр. 49:27; Рос. 23:6; 2Кор. 11:22. □ 3:6 «Худаға болған қизгинлиғимға кәлсәк, җамаәткә зиянкәшлик қилғучи едим» — «җамаәткә зиянкәшлик қилиш» Худаниң ирадиси әмәс еди, әлвәттә; лекин шу вақитлардики Павлус (Саул) Мәсиһгә қарши болуп, «Мәсиһкә етиқат бағлашни болса Худаниң йоли билән қаршилашқанлиқ, Тәврат қанунини булғиғанлиқ» дәп ойлайтти; шуниң билән шу чағда у Худаға болған «қизгинлиқ»ини хата йолға қаритип «җамаәткә зиянкәшлик қилди». «Тәврат қануни тәләп қилған һәққанийлиққа кәлсәк, әйивисиз едим» — «әйипсиз» — демәк, у Тәврат қануни җәһәтидин өзини әйипсиз дәп қарайтти. Кейин Худаниң Роһидин йорутулғанда у Тәврат қанунидики толук тәләпни билип йетип, өзини толиму әйиплик тонуп йәтти («Рим.» 7:7-25, болупму 7ни көрүң). ■ 3:6 Рос. 8:3; 9:1; 22:3, 4; Гал. 1:13; 1Тим. 1:13. ■ 3:7 Мат. 13:44. ■ 3:8 Йәш. 53:11; Йәр. 9:22; Юһ. 17:3; Кол. 2:2. □ 3:9 «Мәсиһтә болуп, өзүмдики қандақтур һәққанийлиқ..тин ваз кечип, Мәсиһниң етиқат-садиқлиғи арқилиқ болған һәққанийлиқ, йәни етиқат арқилиқ Худадин болған һәққанийлиққа еришәләймән» — «Мәсиһтә» — грек тилида «Униңда». ■ 3:9 Рим. 1:17; 3:21. □ 3:10 «Униң (Мәсиһниң) азаплириға болған сирдаш-һәмдәмлик» — буниң тоғрисида «қошумчә сөз»имизни көрүң. «Униң азаплириға сирдаш-һәмдәмликтә болуп, Униң өлүмини үлгә қилип өзгәртилип...» — Мәсиһтә болған муһәббәт, һәққанийлиқ, юваш-мулайимлиқ, сәвир-тақәтлик, иман-етиқат вә башқиларни кәчүрүм қилиш позитсийиниң әң аян қилинған вақти болса Униң өлүмидә болғандур. Шуниң билән бизгә «Униң өлүми»дин әң чоңқур, әң улук үлгә көрүлиду. ■ 3:10 Рим. 8:17; 2Кор. 4:10; 2Тим. 2:11,12; 1Пет. 4:13. □ 3:11 «шундақла мүмкин қәдәр өлүмдин тирилишкә йетишни муддиа қилимән...» — Павлусниң мошу сөзи, униң ахирқи күнидә өлүмдин тирилишини муддиа қилиши әмәс; чүнки униң Мәсиһниң күнидә өлүмдин тирилишигә қәтғий ишәши бар еди (1:21). «Өлүмдин тирилиш»тә, ишәнгүчиләрдә нурғунлиған йеңи қабилыйәтләр, йеңи күчләр, йеңи билим-чүшәнчиләр вә вәһийләр пәйда болиду, Худаниң толук шан-шәриви чәксиз көрүниду; лекин, Павлус бәлким мошу дәвирниң өзидә бу ишларға егә болсам дегән улук муддиада болған болса керәк. 12-айәтни көрүң. ■ 3:14 1Кор. 9:24; 2Тим. 4:7. □ 3:15 «Әгәр башқичә ой-мәхсәттә болсаңлар» — Павлусниң бу дегини, бәлким нишанни қоғлишиңларға һәр қандақ намувапик ойда болсаңлар» дегән мәнидә болса керәк. Бәзи алимлар бу айәтниң: «Әнди аримиздики кимки «пишип йетилгән» (кинайилик, һәжвий ейтилған) болса, мошу ойда болайли. Әгәр силәр башқичә ойлиған болсаңлар, Худа буниң хаталиқини силәргә аян қилиду» дегән мәнидә дәп қарайду. Биз униңға қайил әмәсмиз; айәтниң иккинчи қисми униңға зит келиду. □ 3:16 «Қандақла болмисун, қандақ өлчәмгә йәткән болсақ, шу өлчәм бойичә қәдәм бесиверәйли» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «қандақла болмисун, қандақ өлчәмгә йәткән болсақ, шу өлчәм бойичә қәдәм бесиверәйли, шу ойидиму боливерәйли» дейлиду. ■ 3:16 Рим. 12:16; 15:5; 1Кор. 1:10; Гал. 6:16; Фил. 2:2; 1Пет. 3:8. ■ 3:17 1Кор. 4:16; 11:1; 1Тес. 1:6.

кишиләр Мәсһнің крестиға дүшмән болуп маңмақта. □ ■ 19 Уларниң ақивити һалакәттур, худаси өзиниң қарнидур, шәриви қилип махтанғини өз номуссизлиғидур, ойлиғанлири пәқәт бу дуниядики ишлардур. 20 һалбуки, бизниң пухралиғимиз болса әрштидур, биз дәл шу йәрдин Нижаткарниң чүшүшини интизарлиқ билән күтмәктимиз — У болса Рәббимиз Әйса Мәсһдур. □ ■ 21 У барлиқ мәвжудатларни Өзигә бойсундуридиған қудрити бойичә бизниң әбгар бу тенимизни өзгәртип, Өзиниң шан-шәрәплик тенигә охшаш һалға кәлтүриду. □ ■

4

1 Әнди, әй қериндашлирим, сөйгәнлирим вә тәлпүнгәнлирим, мениң шат-хурамлиғим, мениң бешимниң тажи болғучилар, Рәбдә чиң туруңлар, и сөйгәнлирим! ■

2 Еводиядин өтүнимән, вә Сунтихәдин өтүнимәнки, Рәбдә бир ой, бир пикирдә болуңлар! □

3 Дурус, мән сәндинму тәләп қилимәнки, и һәқиқий һәмбоюнтуруқлуқ хизмәтдишим, бу аялларниң ярдимидә болғин; мана улар мән вә Климент билән биллә, шундақла намлири «һаятлик дәптири»гә хатириләнгән башқа хизмәтдашлирим билән биллә хуш хәвәр хизмитини илгири сүрүштә биргә күрәш қилған. □ ■

4 Рәбдә шатлиниңлар; мән йәнә ейтимәнки, шатлиниңлар! ■

5 Силәрниң мулайимлиғиңлар пүткүл инсанға аян болсун; Рәб йеқиндур! □ ■

6 һеч иш тоғрилиқ әндишә қилмаңлар; бәлки һәр бир ишта тәшәккүр ейтип тилигиңларни Худаға дуа һәм илтижа арқилиқ мәлум қилиңлар; ■ 7 шу чағда адәмниң ойлиғинидин ешип чүшидиған, Худа егә болған хатиржәмлик қәлбиңларни вә ой-пикриңларни Мәсһ Әйсада қоғдайду. □ ■

8 Ахирида, әй қериндашлирим, немә ишлар һәқиқәт, немә ишлар алийжанаб, немә ишлар һәққаний, немә ишлар пак, немә ишлар хуш-йеқимлик, немә ишлар шан-шөһрәтлик болса, қисқиси һәр қандақ ишларда әхлақ-пәзиләт яки махташқа лайиқ тәрәпләр бар болса, шу ишларға көңүл қоюп ойлиниңлар. ■

9 Мәндин үгәнгән, қобул қилған, аңлиған вә мәндрә көргәнләрниң һәр қандиқи болса, силәр шуларға әмәл қилиңлар; шундақ қилғанда хатиржәмлик Егиси болған Худа силәргә яр

□ **3:18** «нурғун кишиләр Мәсһнің крестиға дүшмән болуп маңмақта» — «Мәсһнің крестиға дүшмән болуш» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **3:18** Рим. 16:17. □ **3:20** «һалбуки, бизниң пухралиғимиз болса әрштидур, биз дәл шу йәрдин нижаткарниң чүшүшини интизарлиқ билән күтмәктимиз» — «Мәсһнің крестиға болған дүшмәнләр» болса әршкә әмәс, бәлки «бу дуния»ға, йәнә «зимин»ға тәвәдур. ■ **3:20** 1Кор. 1:7; 1Тес. 1:10; Тит. 2:13; Ибр. 13:14. □ **3:21** «У барлиқ мәвжудатларни Өзигә бойсундуридиған қудрити бойичә бизниң әбгар бу тенимизни өзгәртип, Өзиниң шан-шәрәплик тенигә охшаш һалға кәлтүриду» — «әбгар бу тенимиз» грек тилида «бизни төвән қилидиған бу тенимиз», яки «бизни кичик пейлиқ қилидиған бу тенимиз» дегәнни билдүриду. Бириси тәкәббурлишип кәткән болса тенидә һәр қандақ ажизлиқ, әбгарлиқ пәйда болса мошундақ адәмләрниң чоңчилиғиға хатимә берилиду, әлвәттә, шундақла һәммимизгә кичик пейлиқниң тоғра келидиғанлиғини рошән көрситиду. ■ **3:21** 1Кор. 15:51; Кол. 3:4; 1Юһа. 3:2. ■ **4:1** 1Тес. 2:19. □ **4:2** «Евудиядин өтүнимән, вә Сунтихәдин өтүнимәнки, Рәбдә бир ой, бир пикирдә болуңлар!» — Еводия вә Сунтихә жамаәттики ача-сиңил еди. □ **4:3** «мән сәндинму тәләп қилимәнки, и һәқиқий һәмбоюнтуруқлуқ хизмәтдишим...» — «Һәқиқий һәмбоюнтуруқлуқ хизмәтдишим» Павлус бу алаһидә ибарә билән мәлум қериндишини көрситиду. Павлус униң исмини тилиға алмиған болсиму, шүбһисизки, униң өзи вә Филиппиликларниң һәммиси кимни көрсәткәнлиғини убдан биләтти. Грек тилида «һәмбоюнтуруқлуқ (хизмәтдишим)» дегән ибарә «сүзүгүс» билән ипадиләнгәчкә, бәзи алимлар «Сүзүгүс» дегәнни адәмниң исми дөп қарайду. ■ **4:3** Мис. 32:32; Зәб. 68:29; Вәһ. 3:5; 20:12; 21:27. ■ **4:4** 1Тес. 5:16; Рос.16:25 □ **4:5** «Силәрниң мулайимлиғиңлар пүткүл инсанға аян болсун; Рәб йеқиндур!» — «Рәб йеқиндур» дегәнниң икки мәнәси бар: (1) Рәб Әйса етикатчиларға һәрдайим йеқин; (2) Рәб Әйса йеқин арида дунияға қайтип келиду. ■ **4:5** 1Кор. 10:11; Ибр. 10:25. ■ **4:6** Зәб. 54:24; Мат. 6:25; 1Тим. 6:8,17; 1Пет. 5:7. □ **4:7** «... Худа егә болған хатиржәмлик қәлбиңларни вә ой-пикриңларни Мәсһ Әйсада қоғдайду» — яки «Худадин кәлгән хатиржәмлик қәлбиңларни вә ой-пикриңларни Мәсһ Әйсада қоғдайду» — грек тилидики тексттә «Худаниң хатиржәмлиги...» дейлиду. ■ **4:7** Юһ. 14:27; Рим. 5:1; әф. 2:14. ■ **4:8** Рим. 13:13; 1Тес. 4:3, 4, 5.

болиду.□

10 Энди мән Рәбдә зиядә шатландимки, силәр һазир ахирда маңа болған көйүмчанлиғиңларни қайтидин көрсәттиңлар (билимәнки, маңа дайим көйүнүп кәлдиңлар, амма пәкәтлә көрситиш пурсити чиқмиди). ■ 11 Мән бу гепимни, бирәр муһтажлиқтин ейтиватқиним йоқ; чүнки әһвалим қандақла болушидин қәтъянәзәр, бариға қанаәт қилишни үгинивалдим. □ ■ 12 Мән осал әһвалда яшашни билимән, һәм кәңричиликтә яшашниму билимән. һәр ишта, һәр әһвалда, һәм тоқлуқта һәм ачлиқта, һәм баяшатчиликта һәм муһтажлиқта яшашниң сирини үгинивалдим. ■ 13 Маңа қудрәт Бәргүчигә тайинип һәммә ишни қилалайдиған болдум. 14 һалбуки, мениң қийинчилиғимға ортақ болушуңлар билән яхши қилдиңлар.

15 Силәргиму мәлумки, әй Филиппиликлар, мән Македонийә өлкисидин айрилип чиққинимда, хуш хәвәрни башқа йәрләргә йәткүзгән дәсләптики вақитларда, силәрдин башқа һеч қандақ жамаәт бериш вә қобул қилиш ишлирида мән билән һәмкарлашмиған.

□ ■ 16 Чүнки Тесалоника шәһиридики вақтимдиму еһтияжим чүшкәндә силәр маңа бир нәччә қетим ярдәм әвәттиңлар. □ 17 Мениң бундақ дейишим, силәрдин бирәр соғатни издәп соригиним әмәстур, издигиним болса һесаватиңларға роһий мевиниң көп топлинишидин ибарәттур.

18 Лекин мәндә һәммә нәрсә бар, һәтта йетип ашқидәк бар; силәр әвәткәнлириңларни Епафродиттин тапшурувелип терәмгә сиғмай қалдим вә молчиликқа чөмдум. Бу әвәткиниңлар интайин хушбуй, Худаға қобул болғидәк, шундақла Уни хурсән қилидиған бир қурбанлиқтәк еди. □ ■ 19 Вә мениң Худайим силәр муһтаж болған һәммә нәрсини Мәсиһ Әйсада болған шан-шәривидики байлиқларға асасән мол тәмминләйду.

20 Энди Худайимиз һәм Атимизға әбәдил-әбәткичә шан-шәрәп болғай! Амин.

21 Мәсиһ Әйсада болған барлиқ муқәддәс бәндиләргә салам йәткүзүңлар. Йенимдики қериндашлардинму силәргә салам!

22 Барлиқ муқәддәс бәндиләрдин, болупму Қәйсәр императорниң ордисида болғанлардин силәргә салам!

23 Рәббимиз Әйса Мәсиһниң меһри-шәпқити роһуңларға яр болғай!

□ 4:9 «шундақ қилғанда хатиржәмлик Егиси болған Худа силәргә яр болиду» — «хатиржәмлик Егиси болған Худа» грек тилида: «хатиржәмликниң Худаси» — демәк, хатиржәмлик Бәргүчи һәм Өзи һәрдайим хатиржәмликтә турғучи Худадур. ■ 4:10 2Кор. 11:9. □ 4:11 «Мән бу гепимни, бирәр муһтажлиқтин ейтиватқиним йоқ; чүнки әһвалим қандақла болушидин қәтъянәзәр, бариға қанаәт қилишни үгинивалдим» — расул уларни «шатландим» (10-айәт) дегинини хата чүшинип қалмисун дәп бу сөзни қилиду. Шатланғанлиғи зиндандики ач қалған мәнбуһниң тамақни көргинидики шатлиғи әмәс, бәлки жамаәтниң униңға көйүнгәнлиғидин, жамаәтниң униңға болған садиқ муһәббитидин шатлиниши еди. Шуниндәк у уларға сөзидә: «Мән һазирму интайин һажәтмән» дегәндәк пурақни чиқирип қоюштин әнсирәйду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 4:11 1Тим. 6:6. ■ 4:12 1Кор. 4:11; 2Кор. 11:27. □ 4:15 «Силәргиму мәлумки, әй Филиппиликлар, мән Македонийә өлкисидин айрилип чиққинимда, хуш хәвәрни башқа йәрләргә йәткүзгән дәсләптики вақитларда, силәрдин башқа һеч қандақ жамаәт бериш вә қобул қилиш ишлирида мән билән һәмкарлашмиған» — айәттики «...мән Македонийә өлкисидин айрилип чиққинимда, хуш хәвәрни башқа йәрләргә йәткүзгән дәсләптики вақитларда» дегән қисимниң башқа бир хил тәржимиси: «... хуш хәвәрниң силәргә йәткүзүлгән дәсләпки күнлиридә, мән Македонийә өлкисидин айрилип чиққинимда...». Филиппи шәһири болса Македонийә өлкисидә; шуңа қайси тәржимиси тоғра болушидин қәтъянәзәр, Павлус хуш хәвәрни Филиппиликларға йәткүзгәндин кейин, уни башқа жайдикиләргә йәткүзүш үчүн чиққан еди. Шу чағда Филиппидики жамаәт униңға иқтисадий вә бәлким башқа жәһәтләрдә ярдәм қилған еди. Павлусниң «бериш вә қобул қилиш ишлири» дегини, Павлусниң пәкәт өзи үчүнлә әмәс, бәлки башқиларни дәп уларниң әвәткән ярдимини қобул қилғанлиғини көрситиду. ■ 4:15 2Кор. 11:9. □ 4:16 «Чүнки Тесалоника шәһиридики вақтимдиму еһтияжим чүшкәндә силәр маңа бир нәччә қетим ярдәм әвәттиңлар» — «бир нәччә қетим» грек тилида «бир қетим, һәтта икки қетим...» дегән ибарә билән билдүрүлиду. Адәттә бу ибарә «бир нәччә қетим» дегәнни көрситиду. □ 4:18 «силәр әвәткәнлириңларни Епафродиттин тапшурувелип терәмгә сиғмай қалдим вә молчиликқа чөмдум» — «терәмгә сиғмай қалдим вә молчиликқа чөмдум» дегәнлик грек тилида бир сөз биләнлә ипаддилиниду. Павлусниң бу сөзи билән, пәкәт жисманий жәһәттилә һәммә нәрсәм бар дегәнни әмәс, роһий жәһәттиму толиму хошал болғанлиғини, толиму тәсәлли тапқанлиғини, толиму фәйрәт қилғанлиғини билдүриду. ■ 4:18 Ибр. 13:16.

Колоссиликләргә

Расул Павлус Колосси шәһиридики җамаәткә язган мәктуп

1-2 Худаниң ирадиси билән Мәсиһ Әйсаниң расули болған мәнки Павлустин вә қериндаш Тимотийдин, Колосси шәһиридә туруватқан муқәддәс бәндиләргә, йәни садиқ қериндашларға салам! Худа Атимиздин меһри-шәпқәт вә хатирҗәмлик силәргә болғай! □ ■

3-4 Биз Мәсиһ Әйсаға бағлиған етиқатиңлар вә барлиқ муқәддәс бәндиләргә бағлиған муһәббетиңлар тоғрилиқ аңлиғандин кейин, силәр үчүн дуа қилғинимизда силәр үчүн әршләрдә сақлақлиқ үмүт түпәйлидин Рәб Әйса Мәсиһниң Худа-Атисиға үзлүксиз рәхмәт ейтимиз; □ ■ 5 Силәр илгири бу үмүт тоғрисида хуш хәвәрдики һәқиқәт сөзлири арқилиқ аңлиғансиләр; ■ 6 бу хуш хәвәр пүткүл җаһанға йетип келип мевә берип көпәймәкта, шундақла силәргиму йетип келип, силәр уни аңлап Худаниң меһри-шәпқитини һәқиқәтән билип йәткән биринчи күндин башлап у силәрдиму мевә берип көпийип бармақта; ■ 7 силәр хуш хәвәрни сөйүмлүк ишдишимиз Эпафрастин үгәнгәнсиләр; у ярдимиздә Мәсиһниң садиқ хизмәтчисидур; □ ■ 8 у бизгә силәрниң Роһта болған муһәббетиңларни аян қилди. □

9 Бу сәвәптин бизму буниң тоғрисида аңлиған күндин башлап силәр үчүн дуа қилип илтиҗа қилишни тохтатмидук; тиләйдиғинимиз шуки, Худаниң ирадиси һәртәрәплик даналиқ вә роһий йорутулуш билән силәрдә толук билдүрүлсун. ■ 10 Шундақ болғанда силәр Рәбгә лайиқ һалда һәртәрәптә Худани хурсән қилип, һәр қандақ гөзәл ишларда мевә бәргәндә, Худани һәқиқий билишиңлар арқилиқ өсүп йетилисиләр; ■ 11-12 бизни муқәддәс бәндиләрниң йоруклуқта болған мирасиға муйәссәр болушқа лайиқ қилған Атиға тәшәккүр ейтип, Униң шан-шәрәплик қудрити бойичә һәртәрәплик күч билән һәр ишларда шатлиққа толуп чидамлиқ вә сәвир-тақәтлик болушқа күчләндүрүлисиләр. 13 У бизни қараңғулуқниң һөкүмранлиғидин азат қилип, сөйгән Оғлиниң падишалиғиға йөткәп қойди; □ ■ 14 Униңда һөрлүк-азатлиққа, йәни гуналимиздин кәчүрүмгә муйәссәр болдук. □ ■ 15 У болса көрүнмәс Худаниң сүрәт-образидур, пүткүл каинаттики тунҗидур; □ ■ 16 чүнки Униңда

□ **1:1-2** «Худа Атимиздин меһри-шәпқәт вә хатирҗәмлик силәргә болғай!» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «Худа Атимиз вә Рәб Әйса Мәсиһдин меһри-шәпқәт силәргә болғай!» дәп хатирләнгән. ■ **1:1-2** Рим. 1:7; Гал. 1:3; Әф. 1:2; 1Пет. 1:2. □ **1:3-4** «Биз Мәсиһ Әйсаға бағлиған етиқатиңлар вә барлиқ муқәддәс бәндиләргә бағлиған муһәббетиңлар тоғрилиқ аңлиғандин кейин... Рәб Әйса Мәсиһниң ХудаАтисиға үзлүксиз рәхмәт ейтимиз;» — толук икки әйәтниң башқа бир хил тәржимиси: «Рәб Мәсиһ Әйсаға бағлиған етиқатиңлар вә барлиқ муқәддәс бәндиликә бағлиған муһәббетиңлар тоғрилиқ аңлиғандин кейин, Рәб Әйса Мәсиһниң ХудаАтисиға үзлүксиз рәхмәт ейтимиз. Бу етиқат вә муһәббетиңлар силәр үчүн әршләрдә сақлақлиқ үмүттин барлиққа кәлгән». Амма бизниңчә үмүт етиқаттин әмәс, әксичә етиқат үмүттин келиду. Бизниңчә Павлус уларниң келидиған бәхитини көзләп униң үчүн өзи шатлиниду. ■ **1:3-4** Әф. 1:15; Фил. 1:3; 1Тес. 1:2; 2Тес. 1:3. ■ **1:5** 1Пет. 1:4. ■ **1:6** Мар. 4:8; Юһ. 15:16. □ **1:7** «силәр хуш хәвәрни сөйүмлүк ишдишимиз Эпафрастин үгәнгәнсиләр» — «ишдишимиз» грек тилида «(Худаниң) куллүғидики ишдишимиз» дегән уқумни билдүриду. Эпафрас Колоссидин кәлгән (4:12-әйәтни көрүң). У Павлус вә хизмәтдашлириға ярдәм бәргәнлиги үчүн, Павлус тәкәллүп билән униң ярдимини Колоссидики җамаәтниң ярдими дәп қарайду. Бәзи кона көчүрмиләрдә: «у силәрниң ярдимиләрдә Мәсиһниң садиқ хизмәтчисидур» дейилиду. ■ **1:7** Кол. 4:12; Флм. 23. □ **1:8** «у бизгә силәрниң роһта болған муһәббетиңларни аян қилди» — «Роһ» мошу йәрдә Худаниң Муқәддәс Роһи. ■ **1:9** 1Кор. 1:5; Әф. 1:15. ■ **1:10** Яр. 17:1; Юһ. 15:16; 1Кор. 7:20; Әф. 4:1; Фил. 1:27; 1Тес. 2:12.

□ **1:13** «У бизни қараңғулуқниң һөкүмранлиғидин азат қилип, сөйгән оғлиниң падишалиғиға йөткәп қойди» — «қараңғулуқниң һөкүмранлиғи» җин-шәйтәнларниң илкени көрситиду. ■ **1:13** Мат. 3:17; 17:5; Әф. 2:4; 1Тес. 2:12; 2Пет. 1:17. □ **1:14** «Униңда һөрлүк-азатлиққа, йәни гуналимиздин кәчүрүмгә муйәссәр болдук» — «Униңда» мошу йәрдә «Мәсиһдә» дегәнни көрситиду. ■ **1:14** Рос. 20:28; Әф. 1:7; Ибр. 9:14; 1Пет. 1:19. □ **1:15** «У болса көрүнмәс Худаниң сүрәт-образидур, пүткүл каинаттики тунҗидур» — грек тилида мошу йәрдики «тунҗи» адәттә «биринчи болуп туғулған»ни көрситиду. Сөзниң толук мәнәси төвәндики 16-17-әйәттә көрүлиду; Мәсиһ: (1) пүтүн аләм ичидә биринчи орунда туриду; (2) вә аләмниң һәммисидин бурун болған; (3) аләмгә охшаш «яритилған» әмәс, бәлки әсли Худа Атиси билән биллә мәвҗут болған. Бу 16-20-әйәтләрниң мәхсити Мәсиһниң улуклуғини көрситиш үчүндур. ■ **1:15** 2Кор. 4:4; Фил. 2:6; Ибр. 1:3; Вәһ. 3:14.

барлиқ мәвжудатлар, асмандики болсун, зиминдики болсун, көрүнидигән болсун, көрүнмәс болсун, мәйли тәхтләр, ғоҗайинлар, һөкүмранлиқлар, һоқуқдарлар болсун, барлиқ һәммә Униң тәрипидин вә Униң үчүн яритилғандур. ■

17 У һәммидин бурундур, вә һәммә мәвжудатлар Униңда бир-биригә бағлинип турмақта; □ 18 У йәнә тәнниң, йәни җамаәтниң бешидур; у башлиништур, өлгәнләрдин тунҗа болуп тирилгүчидур; буниңдики мәхсәт, Униң пүткүл мәвжудатлар ичидә һәр җәһәттин әң үстүн орунда туруши үчүндур. □ ■ 19 Чүнки Худа Өзиниң мукәммәл җәвһирини Униңда турғузушқа, □ ■ 20 вә Униң арқилиқ барлиқ мәвжудатларни Өзи билән әпләштүрүшкә лайиқ көргән еди, йәни, Униң кресттә төкүлгән қени арқилиқ енақлиқ елип кәлгәндин кейин, — У арқилиқ мәйли зиминда болсун, әршләрдә болсун барлиқ мәвжудатларни Өзи билән әпләштүрүшкә лайиқ көргән еди; □ ■ 21-22 вә әслидә рәзил әмәллириңлар түпәйлидин Өзигә ят қилинған, көңлүңларда дүшмәнлик болған силәрниму, У Өз әтлик тенидә өлүм арқилиқ Өзигә пак-муқәддәс, әйипсиз вә дағсиз һазир қилиш үчүн Өзи билән әп қилған □ ■ 23 (әгәр силәр етиқатта һул селинип мустәһкәм туруп, хуш хәвәрдики үмүттин нери қилинмисаңлар); бу хуш хәвәр пүткүл асман астидики каинатта җакаланған; мәнки Павлус Униңға хизмәтчи қилиндим. □ ■

24 Әнди мән силәр үчүн тартқан җапалирим үчүн шатлинимән, вә шуниңдәк Мәсиһниң җапалирида кам болғанлирини өз әтлиримдә Униң тени, йәни җамаәт үчүн толуклаймән; □ ■ 25 мән җамаәт үчүн Худаниң сөз-каламиға әмәл қилиш үчүн Униң маңа силәрни дәп тапшурған ғоҗидарлиғи бойичә хизмәтчи қилиндим; □ ■ 26 бу сөз-каламидики сир барлиқ әсирләрдин вә дөвирләрдин йошурун тутулған, амма һазир муқәддәс бәндилиригә ашқариланди; ■ 27 чүнки Худа уларға әлләр арисидә әмәлгә ашурулуватқан бу сирниң шәрәплик байлиқлирини билдүрүшни халиди; бу сир болса шан-шәрәпкә елип барғучи үмүт болған, силәрдә туруватқан Мәсиһниң Өзидур. □ ■ 28 Биз уни җакалаймиз, һәр бир адәмни Мәсиһдә камаләткә йәткән һалда Худа алдида һазир қилиш үчүн барлиқ даналиқ билән һәр бир адәмгә җекиләймиз, һәр бир адәмгә тәлим беримиз. 29 Мән шуниңға интилип, Униң вужудумда ишлигини бойичә күрәш қилип җапа тартимән; Униң вужудумда ишлигини

■ 1:16 Яр. 1:3; Заб. 32:6; Юһ. 1:3; Әф. 3:9; Ибр. 1:2. □ 1:17 «У һәммидин бурундур, вә һәммә мәвжудатлар униңда бир-биригә бағлинип турмақта» — «У һәммидин бурундур» дегән сөз вақит тәрипидин һәм улуклуқ-муһимлиқ тәрипидинму ейтилиду. □ 1:18 «У йәнә тәнниң, йәни җамаәтниң бешидур; у башлиништур, өлгәнләрдин тунҗа болуп тирилгүчидур; буниңдики мәхсәт, униң пүткүл мәвжудатлар ичидә һәр җәһәттин әң үстүн орунда туруши үчүндур» — грек тилида мошу әйәттики «тунҗи» 15-әйәттики «тунҗи»ға охшаш сөздур; адәттә «биринчи болуп туғулған»ни көрситиду. ■ 1:18 1Кор. 15:20; Әф. 1:22; 4:15; 5:23; Вәһ. 1:5. □ 1:19 «Чүнки Худа Өзиниң мукәммәл җәвһирини униңда турғузушқа, ... (20) вә Униң арқилиқ ... Өзи билән әпләштүрүшкә...» — сөзмүсөз тәржимә қилсақ: «Чүнки (Худаниң) барлиқ мукәммәл җәвһирини униңда турушқа лайиқ көргән, (20) вә Униң арқилиқ ... Өзи билән әпләштүрүшкә...». ■ 1:19 Юһ. 1:14,16; Кол. 2:9. □ 1:20 «Униң кресттә төкүлгән қени арқилиқ» — Грек тилида «Униң крестидики қан арқилиқ». ■ 1:20 Йәш. 9:6; Юһ. 16:33; Рос. 10:36; Рим. 5:1; 2Кор. 5:18; Әф. 2:14; 1Юһа. 4:10. □ 1:21-22 «...силәрниму, У Өз әтлик тенидә өлүм арқилиқ Өзигә пак-муқәддәс, әйипсиз вә дағсиз һазир қилиш үчүн Өзи билән әп қилған...» — «Униң әтлик тени» Мәсиһниң һәқиқий инсан екәнлигини тәкипләйду. ■ 1:21-22 Луқа 1:75; Әф. 1:4; 5:27; 2Тим. 1:9; Тит. 2:12. □ 1:23 «әгәр силәр етиқатта һул селинип мустәһкәм туруп, хуш хәвәрдики үмүттин нери қилинмисаңлар» — мошу сөзләр адәмләрни ниҗатқа ериштүрүшниң шәртини әмәс, бәлки адәмләрдә ниҗатниң мәвҗут болғанлиғиниң аддий испатини көрситиду. ■ 1:23 Юһ. 15:6. □ 1:24 «Әнди мән силәр үчүн тартқан җапалирим үчүн шатлинимән, вә шуниңдәк Мәсиһниң җапалирида кам болғанлирини өз әтлиримдә Униң тени, йәни җамаәт үчүн толуклаймән» — биз бу сирлиқ баян үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 1:24 Рим. 12:5; 1Кор. 12:27; 2Кор. 7:4; Әф. 3:13; 4:12; 5:23; Фил. 2:17; 2Тим. 2:10. □ 1:25 «мән җамаәт үчүн Худаниң сөз-каламиға әмәл қилиш үчүн» — яки «мән сөз-каламини толук җакалаш үчүн» яки «мән сөз-каламини һәммигә җакалаш үчүн». Бизниңчә Павлусниң көздә тутқини өзиниң (вә башқиларниң) «Инҗилдики сир»ни җакалиши билән җамаәтниң сани толук болуп, җамаәт Худаниң толук вәһийисигә муйәссәр болиду вә бу хуш хәвәрниң мәхсити әмәлгә ашурулиду. ■ 1:25 Рим. 16:25; Әф. 1:9; 3:9; 2Тим. 1:10; Тит. 1:3; 1Пет. 1:20. ■ 1:26 Мат. 13:11. □ 1:27 «чүнки Худа уларға әлләр арисидә әмәлгә ашурулуватқан бу сирниң шәрәплик байлиқлирини билдүрүшни халиди» — «әлләр» болса «ят әлләр», «Йәһудий әмәсләр»ни көрситиду. ■ 1:27 2Кор. 2:14; 1Тим. 1:1.

дәрвәкә толиму зордур.□

2

¹ Чүнки мәндә силәр үчүн, Лаодикийәдикиләр үчүн, шуниңдәк дидаримни көрмигәнләрниң һәммиси үчүн нәкәдәр зор күрәшниң болуватқанлиғини силәргә билгүзмәкчимән;□

² күришимниң нишани, һәммәйләнниң меһир-муһәббәттә бир-биригә бағлинип, қәлблириниң ригбәтләндүрүлүши, Худаниң сирини, йәни Мәсиһни чүшиништә вә толук билиштә болған ишәш-хатиржәмликкә еришиши үчүндур;□ ■ ³ чүнки Униңда даналиқниң вә билимниң барлиқ байлиқлири йошурунғандур.■

⁴ Мениң буни дейишим, һеч кимниң силәрни қайил қиларлиқ силиқ-сипайә гәплири билән алдимаслиғи үчүндур;■ ⁵ чүнки гәрчә тән жәһәтидин силәрдин нери болсамму, роһ жәһәтидин мән силәр билән биллимән, силәрниң сәптә туруватқиниңларға вә Мәсиһгә бағлиған етиқатиңларниң чиңлиғиға қарап шатлинимән.■ ⁶ Мәсиһ, Рәб Әйсани қандақ қобул қилған болсаңлар, шу һалда Униңда меңиңлар, ⁷ силәр тәлим берилгәндәк Униңда йилтиз тартип, етиқатиңлар қурулуватқан һалда, етиқатта хатиржәм қилинип, рәхмәт ейтишлар билән ташқинлап турғучи болуңлар;■ ⁸ һеч кимниң Мәсиһ бойичә болмиған, пәйласоплуқ яки бемәна алдамчилик билән, инсанлардин кәлгән тәлимләр, йәни бу дуниядики «асасий қайдә-қанунийәтләр» бойичә силәрни өз олжиси қилип аздурмаслиғи үчүн һези болуңлар;□ ■ ⁹ чүнки Униңда, йәни Мәсиһдә, Худаниң барлиқ мукәммәл жәвһири тән шәклидә туриду; ¹⁰ вә силәр Униңда, йәни барлиқ һөкүмдарларниң һәм һоқуқдарларниң беши Болғучида мукәммәлдурсиләр; □ ■ ¹¹ силәр Униңда адәмниң қолисиз болған сүннәт билән сүннәт қилинғансиләр; демәк, Мәсиһниң сүннити билән гуналиқ әткә бағланған тәндин халас қилинғансиләр; □ ■ ¹² Униң билән тәң чөмүлдүрүлүштә дәпнә қилинғансиләр; силәр йәнә Уни өлүмдин тирилдүргән Худаниң вужудуңларда ишләйдиғанлиғиға ишәш бағлаш билән Униң билән тәң тирилгәнсиләр.□ ■

□ **1:29** «Мән шуниңға интилип, Униң вужудумда ишлиғини бойичә күрәш қилип жапа тартимән; Униң вужудумда ишлиғини дәрвәкә толиму зордур» — «күрәш» дегәнлик грек тилида «агон» дейилиду. «Агон» тоғрилиқ «Филиппийлиқларға»дики қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **2:1** «шунидәк дидаримни көрмигәнләрниң һәммиси үчүн...» — грек тилида: «шунидәк әтнің жәһәтидә йүзүмни көрмигәнләрниң һәммиси үчүн...». Шүбһисизки, расул жамаәттә роһ жәһәтидин бир-биримизни тонушимиз мүмкин, демәкчи. □ **2:2** «күришимниң нишани, һәммәйләнниң меһир-муһәббәттә бир-биригә бағлинип, қәлблириниң ригбәтләндүрүлүши, Худаниң сирини, йәни Мәсиһни чүшиништә вә толук билиштә болған ишәш-хатиржәмликкә еришиши үчүндур» — демисәкму, бу «күришим» роһий жәһәттин, дуа-тилавәтләр билән һәр түрлүк жин-шәйтанлар билән қаришилиштики күрәш, әлвәттә. ■ **2:2** Йәш. 53:11; Йәр. 9:22; Юһ. 17:3; Фил. 3:8. ■ **2:3** 1Кор. 1:24. ■ **2:4** Әф. 5:6; Кол. 2:18. ■ **2:5** 1Кор. 5:3; 14:40. ■ **2:7** 1Кор. 1:5; Әф. 3:17. □ **2:8** «һеч кимниң Мәсиһ бойичә болмиған, пәйласоплуқ яки бемәна алдамчилик билән, инсанлардин кәлгән тәлимләр, йәни бу дуниядики «асасий қайдә-қанунийәтләр» бойичә силәрни өз олжиси қилип аздурмаслиғи үчүн һези болуңлар» — «асасий қайдә-қанунийәтләр» дегән муһим ибарә тоғрисида «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **2:8** Рим. 16:17; Ибр. 13:9. □ **2:10** «вә силәр Униңда, йәни барлиқ һөкүмдарларниң һәм һоқуқдарларниң беши Болғучида мукәммәлдурсиләр» — «силәр Униңда ... мукәммәлдурсиләр» дегән муһим ибарә тоғрисида «қошумчә сөз»имизни көрүң. «барлиқ һөкүмдарлар... һәм һоқуқдарлар...» — һәм асмандики һәм зиминдики барлиқ һоқуққа егә болғанлар. ■ **2:10** Юһ. 1:16. □ **2:11** «силәр униңда адәмниң қолисиз болған сүннәт билән сүннәт қилинғансиләр; демәк, Мәсиһниң сүннити билән гуналиқ әткә бағланған тәндин халас қилинғансиләр» — бу әйәттики сүннәт адәмниң тенидә әмәс, бәлки роһ-қәлбидидур, әлвәттә. Демисәкму, «әтлик тән» дегән ибаридә «әт» дегән сөз Инжилдики алаһидә мәнидә ишлитилиду, йәни инсаний гунаға әсир болған тәбиәтни көрситиду. «Римлиқларға»дики «әт» тоғрилиқ «кириш сөз»имизни көрүң. «Мәсиһниң сүннити» «Мәсиһниң Өзи қилидиған сүннәт», яки «Мәсиһниң өлүми»ни көрситиду. Бу тоғрилиқ «қошумчә сөзимиз»ни көрүң. ■ **2:11** Қан. 10:16; Йәр. 4:4; Рим. 2:29; Фил. 3:3. □ **2:12** «Униң билән тәң чөмүлдүрүлүштә дәпнә қилинғансиләр; силәр йәнә Уни өлүмдин тирилдүргән Худаниң вужудуңларда ишләйдиғанлиғиға ишәш бағлаш билән униң билән тәң тирилгәнсиләр» — бу әйәттики «чөмүлдүрүлүш» алди билән суға чөмүлдүрүлүшни көрсәткини билән, у йәнә бәрибир «роһқа чөмүлдүрүлүш»ниму көрситиду. Йәнә жуқуриқи «сүннәт» тоғрилиқ «қошумчә сөзимиз»ни көрүң. ■ **2:12** Рим. 6:4; Гал. 3:27; Әф. 1:19; 3:7.

13 Энди гәрчә итаәтсизлигиңлар вә әтлириңлардики сүннәтсизлигиңлар түпәйлидин өлгән болсаңларму, У силәрни Мәсиһ билән биллә жанландурди; һәммә итаәтсизликлиримизни кәчүрүм қилип, □ ■ 14 бәлгүлимиләрдә өз ичигә елинған үстимиздин әрз қилидигән, бизни әйипләйдигән пүтүкләрни өчүрүп ташлиди; У уларни биздин нери қилди, кресткә миқлатқузди. □ 15 У һөкүмдарлардин вә һоқуқдарлардин олжа елип, *кресттә* уларни рәсва қилип уларниң үстидин тәнтәнә билән ғәлибә қилди. □ ■

16 Энди һеч кимниң йемәк-ичмәк, һейт-байрамлар, «йеңи ай» яки шабат күнләр жәһәтлиридә силәрниң үстүңләрдин һөкүм чиқиришиға йол қоймаңлар; ■ 17 бу ишлар болса бир көләңгә, халас; униң жисми болса Мәсиһниңкидур! □ ■

18 һеч кимниң силәрни «кичик пеиллиқ» вә пәриштиләргә ибадәт қилишқа дәвәт қилип инғамиңлардин мәһрум қилишиға йол қоймаңлар; мошундақ кишиләр *гуналиқ* әтлиридики ой-пикирлири билән һакавурлишип, көргән көрүнүшләргә есиливалмақтидур; □ ■ 19 Улар «баш»ни чиң тутқини йоқтур; лекин баштин үгә вә сиңирлар арқилиқ пүткүл тән қувәтлиниду вә бир-биригә бағлинип, Худадин кәлгән авуш билән ашмақта. □

20-21 Әгәр Мәсиһ билән бу дунядики қайдә-қанунийәтләргә нисбәтән өлгән болсаңлар, немишкә (бу дуняда яшиғанлардәк) «Тутма!» «Тетима!» «Тәгмә!» дегәндәк бәлгүлимиләргә рияйә қилисиләр □ ■ 22 (бундақ *бәлгүлимиләр илкидики* нәрсиләрниң һәммиси истемал қилиниш билән йоқилиду)? Мошундақ бәлгүлимиләр пәқәт инсанлардин чиққан көрсәтмиләр вә тәлимләрдин ибарәт, халас; □ ■ 23 уларда дәрвәкә бир хил пидайларчә ибадәт, кичик пеиллиқ вә өз тенигә қарита қаттиқ қоллуқ болушни дәвәт қилиш болғачқа, уларда даналиқниң көрүнүши бар; әмәлийәттә бундақ *даналиқниң* пайдиси йоқтур — улар пәқәт әттики һәвәсләргә йол қойидула, халас. ■

3

□ 2:13 «Энди гәрчә итаәтсизлигиңлар вә әтлириңлардики сүннәтсизлигиңлар түпәйлидин өлгән болсаңларму,...» — «әтлириңлардики сүннәтсизлигиңлар» уларниң әслидә (һәммимиз Мәсиһсиз болған вақтимиздикидәк) өз «гуналиқ әт»имизгә әсир-кул болғанлиғимизни көрситиду. ■ 2:13 Әф. 2:1. □ 2:14 «бәлгүлимиләрдә өз ичигә елинған үстимиздин әрз қилидигән, бизни әйипләйдигән пүтүкләрни өчүрүп ташлиди; у уларни биздин нери қилди, кресткә миқлатқузди» — бу интайин муһим әйәт тоғрилиқ йәнә «қошумчә сөзимиз»ни көрүң. Грек тилида «Униң крестигә миқлатқузди». □ 2:15 «У һөкүмдарлардин вә һоқуқдарлардин олжа елип, кресттә уларни рәсва қилип уларниң үстидин тәнтәнә билән ғәлибә қилди» — бу әйәттики «һөкүмдарлар вә һоқуқдарлар» болса жин-шәйтанлар; Мәсиһ улардин алған олжа болса Өзигә етиқат бағлиған, әслидә жин-шәйтанларниң илкидә турған бизләрни көрситиду, әлвәттә! Башқа бир хил тәржимиси «...һөкүмдарларни... куралсиз қилип...». ■ 2:15 Яр. 3:15; Мат. 12:29; Луқа 11:22; Юһ. 12:31; 16:11. ■ 2:16 Лав. 11:2; 23:2; Рим. 14:2; Гал. 4:10. □ 2:17 «бу ишлар болса бир көләңгә, халас; униң жисми болса Мәсиһниңкидур!» — «жисми» — демәк, «көләңгүни йәргә ташлиған жисим». Бу муһим әйәт тоғрисида «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 2:17 Ибр. 8:5; 10:1. □ 2:18 «һеч кимниң силәрни «кичик пеиллиқ» вә пәриштиләргә ибадәт қилишқа дәвәт қилип инғамиңлардин мәһрум қилишиға йол қоймаңлар...» — башқа бир хил тәржимиси: «һеч кимниң... үстүңләрдин һөкүм чиқиришиға йол қоймаңлар...». «Дәвәт қилип» дегән ибарә «бу ишлардин сөйүнүп» дегән мәнәсиниму өз ичигә алиду. «мошундақ кишиләр *гуналиқ әтлиридики ой-пикирлири билән...*» — демәк, ой-пикирлири Муқәддәс Роһтин әмәс, бәлки өз гуналиқ әтлири тәрипидин башқурулидигәндур. «көргән көрүнүшләргә есиливалмақтидур» — бәзи кона тексттики көчүрмиләрдә «көрмигән көрүнүшләргә есиливалмақтидур» дейилиду. Бизниңчә «көргән» дәп оқуш тоғридур; бу кишиләр көргән «көрүнүшләр» өзениң хам хияллиридин чиққан, әлвәттә. ■ 2:18 Йәр. 29:8; Мат. 24:4; Әф. 5:6; 2Тес. 2:3; 1Юһа. 4:1. □ 2:19 «Улар «баш»ни чиң тутқини йоқтур. Лекин баштин үгә вә сиңирлар арқилиқ пүткүл тән қувәтлиниду вә бир-биригә бағлинип, Худадин кәлгән авуш билән ашмақта» — «баш» болса Мәсиһдур. Мәсиһниң Өз тени болған жамаәтниң бешидур. «Тән» — жамаәт. □ 2:20-21 «Әгәр Мәсиһ билән бу дунядики қайдә-қанунийәтләргә нисбәтән өлгән болсаңлар...» — бу муһим әйәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 2:20-21 Гал. 4:9. □ 2:22 «бундақ бәлгүлимиләр илкидики нәрсиләрниң һәммиси истемал қилиниш билән йоқилиду» — демәк «Тутма! Тетима! Тәгмә!» дегәндәк бәлгүлимиләрниң һәммиси Худа алдида әң муһим иш болған инсанниң ички дуняси билән әмәс, бәлки йемәк-ичмәк қатарлиқлар билән мунасивәтликтур. ■ 2:22 Йәш. 29:13; Мат. 15:9; Тит. 1:14. ■ 2:23 1Тим. 4:8; 5:23.

«Жуқуридики ишларга интилип издиниңлар»

¹ Силәр Мәсиһ билән тәң тирилдүрүлгән болсаңлар, әнди жуқуридики ишларга интилип издиниңлар; Мәсиһ шу йәрдә Худаниң оң йенида олтириду. ■ ² Көңүл-зеһниңларни йәрдики ишларга әмәс, бәлки жуқуриқи ишларга қоюңлар; ³ чүнки силәр өлгәнсиләр, вә һаятиңлар Мәсиһ билән биллә Худада йошурун туриду. ■ ⁴ Амма һаятимиз болған Мәсиһ ашкариланған чағда, шуан силәр униң билән биллә шан-шәрәптә ашкарилинидиған болисиләр. □ ■

⁵ Шуңа йәргә тәвә ишларни қилғучи һәр қандақ әзалириңларни, йәни бузуклуқ, напаклик, иплас һессиятлар, рәзил хаһишлар вә нәпсанийәтчилик (у бутпәрәсликкә баравәрдур)ни өлүмгә мәһкүм қилиңлар; □ ■ ⁶ чүнки бу ишлар түпәйлидин Худаниң ғәзиви итаәтсиз пәрзәнтләргә чүшиду. □ ■ ⁷ Силәр булар арисидә яшиған вақтиңларда, бундақ ишлардимү маңғансиләр. ■

⁸ Амма һазир силәр мошуларниңму һәммисини өзүңлардин селиветиңлар — йәни ғәзәп, қәһр-сәпра, яман нийәтләр, төһмәт, ағзиңлардин чиқидиған иплас сөзләрниму селиветиңлар. ■ ⁹ Бир-бириңларға ялған сөзлимәңлар; чүнки силәр кона адәмни қилмишлири билән селивәткәнсиләр, ■ ¹⁰ вә йеңи адәмни кийгәнсиләр; йеңи адәм болса өзини Яратқучиниң сүрәт-образи бойичә толук билиштә дайим йеңилимақта; □ ■ ¹¹ униңда һеч қандақ юнанлиқ яки Йәһудий, сүннәтлик яки сүннәтсиз, ят мәдинийәтлик, Скит, қул яки һөрләр мәвжүт әмәстур; бәлки Мәсиһ һәммидур, вә һәммидидур. □ ■

¹² Шуңа, Худаниң талливалғанлириға, пак-муқәддәс вә сөйүнгәнләргә лайиқ, адәмгә ич ағритидиған бағирларни, меһриванлиқ, кичик пеиллиқ, мөминлик вә сәвир-тақәтликни кийивелиңлар; □ ■ ¹³ бир-бириңларға йол қоюңлар, наразилиқ иш болса бир-бириңларни кәчүрүм қилиңлар; Мәсиһ силәрни қандақ кәчүрүм қилған болса силәрму шундақ қилиңлар. ■

¹⁴ Мошу ишларниң үстигә камил бирликниң риштиси болған меһир-муһәббәтни қошуп бериңлар. □ ■ ¹⁵ Мәсиһниң хатиржәмлиги қалбиңларда һөкүм сүрсун (силәр бир тән болуп бу хатиржәмликтә болушқа чақирилған экәнсиләр) вә шундақла рәхмәт ейтишларда болуңлар. □

■ **3:1** Әф. 1:20. ■ **3:3** Рим. 6:2; 8:24; 2Кор. 5:7. □ **3:4** «амма һаятимиз болған Мәсиһ ашкариланған чағда, шуан силәр униң билән биллә шан-шәрәптә ашкарилинидиған болисиләр» — бу муһим әйәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **3:4** Фил. 3:21; 1Юһа. 3:2. □ **3:5** «йәргә тәвә болған ишларни қилғучи һәр қандақ әзалириңлар...» — әсли грек тилида «йәргә тәвә болған әзалириңлар...». «йәргә тәвә» дегәнниң мәнаси «бу рәзил дуняға тәвә» дегәнликтур. ■ **3:5** Рим. 7:5, 23; әф. 4:22; 5:3, 5; 1Тес. 4:5. □ **3:6** «чүнки бу ишлар түпәйлидин Худаниң ғәзиви итаәтсиз пәрзәнтләргә чүшиду» — «итаәтсиз пәрзәнтләр» дегән ибарә инсанниң әсли түп тәбиитидә итаәтсизликниң барлиғини, итаәтсиз Адәм атиниң пәрзәнтлири экәнлигини көрситиду. Лекин «итаәтсиз пәрзәнтләр» болса Худаниң шәпқити билән Худаниң Өзиниң пәрзәнтлиригә айлиниду (5, 7-әйәтни көрүң). ■ **3:6** 1Кор. 6:10; Гал. 5:19; Әф. 5:5; Вәһ. 22:15. ■ **3:7** 1Кор. 6:11; Әф. 2:1; Тит. 3:3. ■ **3:8** Әф. 4:22; Ибр. 12:1; Яқ. 1:21; 1Пет. 2:1. ■ **3:9** Әф. 4:25. □ **3:10** «вә йеңи адәмни кийгәнсиләр; йеңи адәм болса өзини Яратқучиниң сүрәт-образи бойичә толук билиштә дайим йеңилимақта» — «кона адәм» (9-әйәт) Адәм атидин мирас қилинған гунакар һаятни көрситиду; «йеңи адәм» болса Мәсиһдә болған йеңи һаятни көрситиду. ■ **3:10** Яр. 1:26; 5:1; 9:6; Рим. 6:4; 1Кор. 11:7. □ **3:11** «униңда һеч қандақ юнанлиқ яки Йәһудий, сүннәтлик яки сүннәтсиз, ят мәдинийәтлик, ... мәвжүт әмәстур» — «ят мәдәнийәтлик» — грек тилида «сақаллиқ» дейилиду; чүнки греклар адәттә сақал қоймайтти. Бу сөз адәттә грек яки латин тилини сөзләлмәйдигәнларни көрситәтти; адәттә греклар вә латинлар ундақ кишиләрни кәмситип «сақаллиқ» дегән сөзни «явайи адәмләр» дегән сәлбий мәнидә ишлитәтти. «... ят мәдинийәтлик, Скит, қул яки һөрләр мәвжүт әмәстур; бәлки Мәсиһ һәммидур, вә һәммидидур» — «Скитлар» адәттә Оттура Асиядики көчмән хәлиқниң умумий нами еди. ■ **3:11** 1Кор. 7:21,22; 12:13; Гал. 3:28; 5:6; 6:15. □ **3:12** «Шуңа, Худаниң талливалғанлириға, пак-муқәддәс вә сөйүнгәнләргә лайиқ ... кичик пеиллиқ, мөминлик вә сәвир-тақәтликни кийивелиңлар» — Тәврат-Инжілда «мөминлик»ниң «ювашлиқ иман-ишәш билән» дегәндәк алаһидә мәнаси бардур. Мөмин адәм өзиниң һоқуқлири яки имтиязлирини бекитиш үчүн күрәш қилмайду; чүнки у Худа алдида иман билән тоғра маңған болса, Худа мошу ишларни өзигә капаләт қилған дәп хатиржәмликтә туриду. Бу сөз тоғрилиқ йәнә «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **3:12** Әф. 4:32; 6:11; 1Тес. 1:4. ■ **3:13** Мат. 6:14; Мар. 11:25; Әф. 4:32. □ **3:14** «... камил бирликниң риштиси болған меһир-муһәббәтни қошуп бериңлар» — яки «... камил риштә болған меһир-муһәббәтни қошуп бериңлар». ■ **3:14** Юһ. 13:34; 15:12; Әф. 4:3; 5:2; Кол. 2:2; 1Тес. 4:9; 1Юһа. 3:23; 4:21. □ **3:15** «Мәсиһниң хатиржәмлиги қалбиңларда һөкүм сүрсун» — бу муһим сөз тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

16 Мәсиһниң сөз-каламими өзүңларда байлиқ һасил қилип турғузуңлар, барлиқ даналиқ билән бир-бириңларға үгитиңлар, жекиләңлар, чин қәлбиңларда зәбур-нәғмиләр, мәдһийә күйлири вә роһий нахшиларни яңритип Худани чирайлиқ мәдһийиләңлар; □ 17 вә һәммә ишларда, сөз болсун, әмәл болсун, һәммисини Рәб Әйсаниң намида қилип, униң арқилиқ ХудаАтиға рәхмәт ейтиңлар.■

Алидикиләргә болған жекиләшләр

18 Силәр аяллар, Рәбдә болған сүпитиңларға лайиқ өз әрлириңларға бойсунуңлар; ■ 19 силәр әрләр, өз аяллириңларға муһәббәт көрситиңлар; уларға аччиқ қилмаңлар.■

20 Силәр балилар, ата-анаңларға һәммә ишларда итаәт қилиңлар; чүнки бундақ қилиш Рәбдә болған гезәл иштур.■

21 Силәр атилар, балилириңларниң көңлигә азар бәрмәңлар; ундақ қилсаңлар көңли яра болиду.

22 Силәр қуллар, әттин болған ғоҗайиниңларға һәммә ишта итаәт қилиңлар; пәкәт көз алидидила хизмәт қилип, инсанларни хуш қилғучи қуллардин болмаңлар, бәлки Рәбдин әйминип чин көңлүңлардин иш көрүңлар.□ ■

23 Немә ишни қиливатқан болсаңлар, униңда инсанлар алдида әмәс, бәлки Рәб алдида қилғандәк җан-дил билән униңға ишләңлар; 24 чүнки мирасниң инъамиға Рәбдин муйәссәр қилинғанлиғиңларни билисиләр; чүнки силәр Рәб Мәсиһниң ибадәт-қуллуғидидурсиләр.

25 Амма ким һәққанийсизлиқ қилса қилған һәққанийсизлиғи өз бешиға чүшиду; бу ишта һеч қандақ йүз-хатирә қилиниш йоқтур.

4

1 Силәр ғоҗайинлар, қуллилириңларға адил вә тоғра муамилә қилиңлар; чүнки әрштә өз ғоҗайиниңларниң барлиғини билисиләр.■

2 Дуа-тилавәткә һәр қандақ вақитта берилиңлар, буниңда рәхмәтләр ейтишип һошияр туруңлар;■ 3 шуниң билән биз үчүнму дуа қилғайсиләрки, Худа бизгә Мәсиһниң сирини җакалаш үчүн өз сөзигә ишик ачсун; мән дәл сир үчүн зәнҗирләр билән бағланғанмән;■

4 шуңа қилишқа тегишлигим бойичә, сирни ашкарилишимға дуа қилиңлар.

5 Сирттикиләргә нисбәтән даналиқ билән меңиңлар, пурсәтләр чиққанда көңүл қоюп қолдин бәрмәңлар.□ ■ 6 Силәрниң гәп-сөзлириңлар һәрдаим меһри-шәпқәт билән болсун, туз билән тетитилсун; шуниң билән силәр һәр бир адәмгә қандақ җавап беришни билисиләр.□ ■

□ 3:16 «... чин қәлбиңларда зәбур-нәғмиләр, мәдһийә күйлири вә роһий нахшиларни яңритип Худани чирайлиқ мәдһийиләңлар» — «зәбур-нәғмиләр» бәлким сазға тәңкәш қилинип ейтилидиған нахшилар; «мәдһийә күйлири» бәлким сазсиз нахшилар; «роһий нахшилар» бәлким стихийиликтин, өзлигинин, Муқәддәс Роһниң илһами билән ейтилған нахшиларни көрситиду («1Кор.» 14:15ниму көрүң). ■ 3:17 Әф. 5:20; 1Тес. 5:18. ■ 3:18 Яр. 3:16; 1Кор. 14:34; Әф. 5:22; Тит. 2:5; 1Пет. 3:1. ■ 3:19 Әф. 5:25. ■ 3:20 Әф. 6:1. □ 3:22 «силәр қуллар, әттин болған ғоҗайиниңларға һәммә ишта итаәт қилиңлар» — «әттин болған ғоҗайиниңлар» дегини, йәнә «силәрниң әрштә болған ғоҗайиниңларму бар» дәп пуритиду. ■ 3:22 Әф. 6:5; 1Тим. 6:1; Тит. 2:9; 1Пет. 2:18. ■ 4:1 Әф. 6:9. ■ 4:2 Лука 18:1; Рим. 12:12; Әф. 6:18; 1Тес. 5:17. ■ 4:3 Әф. 6:19; 2Тес. 3:1. □ 4:5 «Сирттикиләргә нисбәтән даналиқ билән меңиңлар» — «сирттикиләр» — Худаниң падишалиғиниң сиртида турғанлар, теһи етиқат қилмиғанларни көрситиду, әлвәттә. «пурсәтләр чиққанда көңүл қоюп қолдин бәрмәңлар» — «пурсәтләр» болса «сирттикиләр»гә яхшилиқ көрситиш, Худаниң сөзини ейтиш, Мәсиһгә гувалиқ бериш қатарлиқ пурсәтләр. ■ 4:5 Әф. 5:15, 16. □ 4:6 «Силәрниң гәп-сөзлириңлар һәрдаим меһри-шәпқәт билән болсун, туз билән тетитилсун; шуниң билән силәр һәр бир адәмгә қандақ җавап беришни билисиләр» — «туз билән тетитилсун» дегән жекиләш тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 4:6 Мар. 9:50.

⁷ Сөйүмлүк қериндаш һәм Рәбдә садиқ хизмәткар, ишдишимиз болған Тикикус силәргә мән тоғрилиқ һәммә ишларни мәлум қилиду. □ ■ ⁸ Мән уни дәл мошу иш үчүн йениңларға әвәтишим, силәрниң әһвалиңларни биливелиши вә шундақла көңлүңларға илһам-риғбәт бериши үчүндур. ⁹ Мән өзи силәрдин болған, садиқ вә сөйүмлүк қериндишимиз Онесимусни униң билән әвәттим; улар силәргә мошу йәрдики барлиқ ишларни мәлум қилиду. ■

¹⁰ Түрмидишим болған Аристархус силәргә салам йоллайду; Барнабасниң нәври иниси Маркусму шундақ (силәр униң тоғрилиқ тапшуруқларни тапшурувалдиңлар; у йениңларға кәлсә, уни қобул қилиңлар); ■ ¹¹ Юстус дәп аталған Йәшуаму салам йоллайду. Худаниң падишалиғи үчүн маңа хизмәтдаш болған сүннәт қилинғанлардин пәқәт мошулар бардур; улар маңа тәсәлли болған. □

¹² Силәрдин болған, Мәсиһ Әйсаниң қули Әпафрас силәргә салам йоллайду; у силәрниң Худаниң пүткүл ирадисида мукәммәл, камаләткә йетип чиң турушуңлар үчүн һәрдайим силәр үчүн дуаларда күрәш қилиду. ■ ¹³ Чүнки мән униңға гувачимәнки, у силәр үчүн, Лаодикиадикиләр үчүн вә Хейраполистикиләр үчүнму көп жапа тартиду. □

¹⁴ Сөйүмлүк тевип болған Луқадин силәргә салам, Демастинму шундақ. ■

¹⁵ Лаодикиадики қериндашларға биздин салам, Нимфаға һәм униң өйидә жиғилидиған жамаәткиму салам ейтиңлар. □

¹⁶ Бу хәт араңларда оқулғандин кейин, силәр уни Лаодикийидики жамаәттиму оқутуңлар, вә Лаодикийәдикиләргә язған хәтни силәрму оқуңлар; □ ¹⁷ вә Аркиппусқа: «Сән Рәбдә тапшурувалған хизмитиңгә, толук әмәл қилишиң үчүн көңүл қойғин» — дәңлар.

¹⁸ Мәнки Павлустин өз қолум билән язған салам. Мениң кишәнлинип қамап қоюлғанлиғимни әсләңлар. Силәргә меһри-шәпқәт болғай! □ ■

□ **4:7** «сөйүмлүк қериндаш һәм Рәбдә садиқ хизмәткар, ишдишимиз болған Тикикус» — «ишдаш» грек тилида «(Худаниң) қуллуғидики ишдаш» дегән уқумни билдүриду. ■ **4:7** Рос. 20:4; әф. 6:21; 2Тим. 4:12. ■ **4:9** Флм. 10. ■ **4:10** Рос. 15:37; 27:2; 2Тим. 4:11. □ **4:11** «Худаниң падишалиғи үчүн маңа хизмәтдаш болған сүннәт қилинғанлардин пәқәт мошулар бардур; улар маңа тәсәлли болған» — «сүннәт қилинғанлар» — Йәһудийлар. Демас вә Луқа (14-айәттә) «ят әлләр»дин еди. ■ **4:12** Кол. 1:7; Флм. 23. □ **4:13** «...у силәр үчүн, Лаодикиадикиләр үчүн вә Хейраполистикиләр үчүнму көп жапа тартиду» — бу «жапа тартиш» болса дуалирида. Тексттики башқа бир кона көчүрмидә: «... униң силәр үчүн, Лаодикиадикиләр үчүн вә Хираполистикиләр үчүнму көп қизгинлиғи бардур» дейилиду. ■ **4:14** 2Тим. 4:10,11 □ **4:15** «Нимфаға һәм униң өйидә жиғилидиған жамаәткиму салам ейтиңлар» — Нимфа бир аялниң исми еди. Тексттики бәзи кона көчүрмиләрдә: «Нимфас» (әрниң исми) дейилиду. □ **4:16** «Бу хәт араңларда оқулғандин кейин, силәр уни Лаодикийидики жамаәттиму оқутуңлар, вә Лаодикийәдикиләргә язған хәтни силәрму оқуңлар» — мүмкинчилиғи барки, «Лаодикийәдикиләргә язған хәт» әсли Павлусниң «Әфәсуслуқларға» язған хетидур. «Әфәсуслуқларға»дики «кириш сөз»имизни көрүң. □ **4:18** «Мәнки Павлустин өз қолум билән язған салам» — демәк, хәтниң башқа йәрлири катиплиқ қилған қериндишиниң қолида йезилған. Павлусниң көзлири ақиз болуши мүмкин («2Кор.» 12:6-10, «Гал.» 4:15). «Мениң кишәнлинип қамап қоюлғанлиғимни әсләңлар» — демәк, дуа-тилавәтлириңларда әсләңлар. ■ **4:18** 2Тес. 3:17; Ибр. 13:3.

Тесалоникаликларга «1»

Расул Павлус Тесалоника шәһиридики жамаәткә язган биринчи мәктуп ••• Павлусниң саламлири, тәшәккүр етишлири вә риғбәтләндүрүшлири

¹ Мәнки Павлус, Силас һәмдә Тимотийдин ХудаАтимиз вә Рәббимиз Әйса Мәсиһдә болған, Тесалоника шәһиридики жамаәткә салам.

Силәргә меһри-шәпқәт вә хатиржәмлик болғай! □ ■

² Биз дуалиримизда силәрни яд етип туруп, Худаға силәр үчүн һәрдайим тәшәккүр ейтимиз; ■ ³ ХудаАтимизниң алдида етиқатиңлардин болған әмәллириңларни, меһир-муһәббәттин чиққан жапалиқ әжриңларни, Рәббимиз Әйса Мәсиһкә бағлиған үмүттә болған чидамлиғиңларни изчил әсләп туруватимиз. □ ■ ⁴ Чүнки әй қериндашлар, Худа сөйгәнләр, Униң силәрни таллиғанлиғи бизгә аян. ⁵ Чүнки хуш хәвиримиз силәргә йәткүзүлгинидә сөзләр биләнлә әмәс, бәлки күч-қудрәт билән, Муқәддәс Роһ билән, мутләқ жәзмләштүрүлгән һалда силәргә йәткүзүлгән; униң үстигә, бизниң силәрниң араңларда болғинимизда силәрни дәп өзимизни қандақ тутқанлиғимизни убдан билисиләр. ■

⁶ Шуниң билән силәр еғир азап-оқубәт ичидә туруқлуқму, Муқәддәс Роһниң шатлиғи билән сөз-каламни қобул қилип, бизни, шундақла Рәбниң Өзини үлгә қилип әгәштиңлар, ■

⁷ шуниң билән силәр Македонийә вә Ахая өлкилиридики барлиқ етиқатчиларға үлгә болуп чиқтиңлар; ⁸ чүнки Рәбниң сөз-калами силәрдин пәқәт Македонийә вә Ахаяғила яңрап қалмастин, бәлки һәммә йәргә Худаға бағланған етиқатиңлар тоғрилиқ һәммә йәргә хәвәр тарқипту; нәтижидә, бизниң *шу йәрләрдә хуш хәвәр тоғрилиқ* һеч немә дейишимизниң һажити қалмиди. □ ⁹⁻¹⁰ Чүнки биз барғанлиғи жайдики кишиләр силәрниң бизни қандақ қарши алғанлиғиңларни, силәрниң бутлардин қандақ ваз кечип тирик вә һәқиқий Худаниң хизмитидә болушқа, шундақла Униң Оғлиниң, йәни У өлүмдин тирилдүргән, кәлгүсидә келидиған фәзәптин бизни қутқузғучи Әйсаниң әрштин келишини күтүшкә Худаға баққанлиғиңларни баян қилишиду. □ ■

2

Павлусниң Тесалоникадики хизмити

¹ Чүнки, и қериндашлар, бизниң араңларға киргинимиз тоғрилиқ билисиләрки, у бекарға кәтмиди. ■ ² Силәргә йәнә шуму мәлумки, гәрчә илгири Филиппи шәһиридә қийин-қистақ вә харлиққа учриған болсақму, зор қаттиқ қаршилиққа қаримай Худаниң хуш хәвирини силәргә йәткүзүшкә Худайимизниң мәдәт бериши билән жүрәклик болдуқ. □ ■ ³ Чүнки бизниң өтүнүш-жәкиләшлиримиздә һеч қандақ алдамчилик, напак нийәт яки һейлигәрлик

□ **1:1** «Тесалоника шәһиридики жамаәткә салам» — «Тесалоника» дегән шәһәр һазирқи Гретсийә (Македонийә) һазирқи исми «Салоника». Кона заманда «Тесалоника» дәп аталған. ■ **1:1** Рим. 1:7; Әф. 1:2; 1Пет. 1:2. ■ **1:2** Әф. 1:16; Фил. 1:3; Кол. 1:3; 2Тес. 1:3. □ **1:3** «етиқатиңлардин болған әмәллириңлар...» — грек тилида «етиқатиңлардин болған әмилиң...». ■ **1:3** Юһ. 6:29. ■ **1:5** 1Кор. 2:4; 4:20; 1Тес. 2:1. ■ **1:6** 1Кор. 4:16; 11:1; Фил. 3:17; 2Тес. 3:9. □ **1:8** «чүнки Рәбниң сөз-калами силәрдин пәқәт Македонийә вә Ахаяғила яңрап қалмастин, бәлки һәммә йәргә Худаға бағланған етиқатиңлар тоғрилиқ һәммә йәргә хәвәр тарқипту; нәтижидә, бизниң шу йәрләрдә хуш хәвәр тоғрилиқ һеч немә дейишимизниң һажити қалмиди. » — демәк, Павлус вә хизмәтдашлири қайси йәрләргә бармисун, шу йәрдикки кишиләр аллиқачан Тесалоникадикиләрниң Худаға болған етиқатидин хәвәр тапқан, шундақла өзлириму хуш хәвәрдин хәвәрдар болған. □ **1:9-10** «чүнки биз барғанлиғи жайдики кишиләр силәрниң бизни қандақ қарши алғанлиғиңларни... баян қилишиду» — грек тилида: «чүнки биз барғанлиғи жайдики кишиләр бизниң силәрниң араңларға киришимизниң қандақ екәнлигини... баян қилишиду». ■ **1:9-10** Рос. 1:11; Фил. 3:20; 2Тес. 1:10; Вәһ. 1:7. ■ **2:1** 1Тес. 1:5, 9. □ **2:2** «зор қаттиқ қаршилиққа қаримай Худаниң хуш хәвирини силәргә йәткүзүшкә ... жүрәклик болдуқ» — «Худаниң хуш хәвири» болса Худа Өзи әвәткән, шундақла Өзи тоғрилиқ хуш хәвәрду.

■ **2:2** Рос. 16:22; 17:2.

йоқтур. ⁴ Эксичә, биз Худа тәрипидин хуш хәвәрниң аманәт қилинишқа лайиқ көрүлгән адәмләр сүпитидә биз шуниңға мунасиб һалда адәмләрни әмәс, бәлки қәлбимизни синиғучи Худани хурсән қилиш үчүн хуш хәвәрни жақалаймиз. ■ ⁵ Чүнки силәр билгәндәк биз һеч қайси вақитта араңларға хушамәтчилик билән вә яки тамахорлуққа ниқап тақап кәлмидуқ — (бу ишта Худа бизгә гувачидур) — ■ ⁶ гәрчә биз Мәсиһниң расуллириниң сүпитидә тәләп жүкләләйдиған болсақму, мәйли силәр болуңлар яки башқилар болсун, һеч бир инсандин бирәр иззәт-шөһрәт издигән әмәс едуқ. ■ ⁷ Эксичә биз араңларда худди бала имитидиған ана өз бовақлирини көйүнүп асриғәндәк силәргә мулайим муамилидә болдуқ. ⁸ Шу чағда, силәргә шундақ тәлпүнгән едуқ, силәргә пәқәт Худаниң хуш хәвәрини тапшурушнила әмәс, һәтта өз женимизни тапшурушқиму разимиз; чүнки силәр бизгә интайин қәдирлик едиңлар. ⁹ Чүнки, и қериндашлар, бизниң қандақ жапалиқ әмгәк қилғинимиз есиңларда бардур; һеч қайсиңларға еғиримизни салмаслиқ үчүн кечә-күндүзләп меһнәт қилдуқ, Худаниң хуш хәвирини силәргә йәткүздуқ. ■ ¹⁰ Етиқатчилардин болған силәрниң араңлардики әмәлийәтлимизниң қандақ ихласмән, һәққаний вә әйипсиз экәнлигигә өзүңлар вә Худаниң Өзиму гувачидур. ¹¹⁻¹² Вә йәнә силәр билгиниңлардәк, атиниң өз пәрзәнтлиригә несиһәт бәргинидәк биз һәр бириңларға шундақ жекиләп, риғбәт-тәсәлли берип, силәрни өз падишалиғиға вә шан-шәривигә чақириватқан Худаға лайиқ һалда меңишқа дәвәт қилдуқ. ■ ¹³ Худаға йәнә шу сәвәптин тохтавсиз тәшәккүр ейтимизки, силәрниң биздин аңлиған Худаниң сөз-каламиға қулақ салғиниңларда, уни инсанлардин кәлгән сөз сүпитидә әмәс, бәлки униң әмәлий сүпитидә, йәни Худадин кәлгән сөз-калам дәп уни қобул қилдиңлар; у сөз-калам һазир ишәнгүчи силәрдә ишлимәктә. ¹⁴ Чүнки силәр, и қериндашлар, Йәһудийә өлкисидики Мәсиһ Әйсада болған жамаәтләрдин үлгә алдиңлар; улар шу йәрдә Йәһудийлар тәрипидин қандақ харлиқларға учриған болса, силәрму өз жутдашлириңлар тәрипидин охшаш харлиқларға учридиңлар. ■ ¹⁵ Улар, йәни шу Йәһудийлар, әслидә Рәб Әйсани вә пәйғәмбәрләрни өлтүргән вә бизниму зиянкәшлик қилип қоғливаткән еди. Улар Худани нарази қилип, вә һәммә инсан билән қеришип, □ ■ ¹⁶ «ят әлликләр»ниң нижәтликқа еришиши үчүн уларға сөзлишимизгә тосқунлуқ қиливатиду. Шуниң билән улар гуналирини үзлүксиз чекигә йәткүзмәктә; лекин гәзәп уларниң бешиға толуғи билән чүшүрүлүш алдида туриду. ■

Павлусниң әнсирәшлири

¹⁷ Лекин биз, и қериндашлар, амалсиз силәрдин интайин қисқа вақит жудалашқан болсақму (тәндә болсиму, қәлбдә әмәс), силәр билән йәнә дидар көрүшүшкә қәвәтла интизарлиғимиздин йениңларға беришқа техиму бәк интилдуқ! ¹⁸ Шунидәк йениңларға барғумиз бар еди — әмәлийәттә мәнки Павлус қайта-қайта тиришип бақтим; бирақ буниңға Шәйтан тосқунлуқ қилди. □ ■ ¹⁹ Чүнки бизниң истәк-арзуйимиз, шатлиғимиз вә Рәббимиз Әйса қайтип кәлгәндә пәхирлинидиған тајимиз немә болиду? Бу дәл силәр өзүңлар әмәсму? ■ ²⁰ Чүнки силәр бизниң пәхримиз, бизниң шатлиғимиз!

■ **2:4** Гал. 1:10. ■ **2:5** Рим. 1:9; 9:1; 2Кор. 1:23; 11:31; Гал. 1:20; Фил. 1:8; 1Тим. 5:21; 2Тим. 4:1. ■ **2:6** 1Кор. 9:3; 2Тес. 3:9. ■ **2:9** Рос. 18:3; 20:34; 1Кор. 4:12; 2Кор. 11:9; 12:13; 2Тес. 3:8. ■ **2:11-12** Яр. 17:1; 1Кор. 7:20; Әф. 4:1; Фил. 1:27; Кол. 1:10. ■ **2:14** Рос. 17:5,13. □ ■ **2:15** «Улар, йәни шу Йәһудийлар, әслидә Рәб Әйсани вә пәйғәмбәрләрни өлтүргән...» — «Йәһудий пәйғәмбәрләрни... өлтүргән» — Тәвраттики көп пәйғәмбәрләр жутдашлири тәрипидин өлтүрүлгән; әң ахирқи өлтүрүлгини болса Рәб Әйсани тонуштурғучи пәйғәмбәр Йәһя еди. «...вә бизниму зиянкәшлик қилип қоғливаткән еди» — «қоғливаткән еди» — Йәһудийлар көп ишәнгүчиләрни Йәһудийә өлкисидин қоғливатти («Рос.» 8:1); андин шунидин башлап Павлус вә башқа расулларни хуш хәвәрни жаркарлайдиған жайлардинму һайдивәтти. ■ **2:15** Мат. 23:37; Лука 13:34; Рос. 7:52. ■ **2:16** Рос. 17:13. □ ■ **2:18** «Шунидәк йениңларға барғумиз бар еди — әмәлийәттә мәнки Павлус қайта-қайта тиришип бақтим» — «қайта-қайта» грек тилида «бир қетим, икки қетим». ■ **2:18** Рим. 1:13; 15:22. ■ **2:19** 2Кор. 1:14; Фил. 2:16; 4:1.

3

¹ Шунинң билән биз *силәрдин хәвәрсиз* тақитимиз тақ болуп, өзимиз Афина шәһиридә ялғуз келип, ² алдиңларға қериндишимиз һәм Худа йолида Мәсиһниң хуш хәвиридә болуватқан хизмәтдишимиз Тимотийни силәрни етиқатта мустәһкәмләш-күчәйтиш вә риғбәтләндүрүш үчүн әвәтишни қарар қилдуқ; ³ бизниң уни *әвәтиштики* мәхситимиз, һеч кимниң бешиңларға чүшкән мошу зәхмәт-қийинчиликлар сәвәвидин *етиқатта* тәвринип қалмаслиғи үчүндүр. Чүнки өзүңлар бундақ ишларға учрашқа алдин-ала бекитилгән, дәп билисиләр. ⁴ Чүнки биз силәр билән биллә болған вақтимизда, силәргә һәммимиз азап-қийинчиликқа учримай қалмаймиз дәп алдин-ала ейтқан едуқ. Әмәлийәттә һазир дегинимиздәк болди, дәп билисиләр. ⁵ Шу сәвәптин тақитим тақ болуп, етиқатиңларниң зади қандақ екәнлигини билиш үчүн, аздурғучи силәрни аздуруп бизниң силәргә сиңдүргән әжримиз бекарға кәттимекин дәп әнсирәп, Тимотийни йениңларға әвәткән едим. □

⁶ Лекин Тимотий бая йениңлардин қайтип кәлгәндә, етиқатиңлар вә меһир-муһәббетиңлар тоғрисида бизгә яхши хәвәр елип келип, силәрниң бизни һәрдайим сеғинип турғанлиғиңларни вә худди биз силәр билән дидарлишишқа тәлпүнгинимиздәк, силәрниңму бизни көргүңлар кәлгәнлигини ейтти. ⁷ Шуниндәк, әй қериндашлар, бешимизға чүшкән мошундақ барлиқ азап-оқубәт вә еғирчилик ичидә туриватқинимизда силәрдин, йәни чиң етиқатиңлардин риғбәт-тәсәлли таптуқ; ⁸ Чүнки Рәбдә чиң турған болсаңлар, биз өлмәй, һаят қалимиз! □ ⁹ Әнди силәр үчүн, Худайимиз алдида силәрниң вәжиңлардин толиму шатландуқ, бу зор шатлиғимиздин силәр үчүн Худаға қанчилик дәрижидә тәшәккүр ейтсақ болар?! ¹⁰ Силәр билән дидар көрүшүш вә етиқатиңлардики йетәрсизликләрни муқәммәл қилишқа муйәссәр болуш имканийити үчүн, кечә-күндүз Худаға зор тәлмүрүп йелинмақтимиз. ■

¹¹ Әнди бизниң ХудаАтимизниң Өзи һәм Рәббимиз Әйса бизниң йолимизни йениңларға башлиғай; □ ¹² әнди меһир-муһәббәтимиз силәргә толғандәк, Рәб силәрниң бир-бириңларға вә һәммә адәмләргә болған меһир-муһәббетиңларни ашуруп, толуп таштурғай; ¹³ һәм шундақ болғанда, Рәббимиз Әйса Өзиниң барлиқ муқәддәс бәндилири билән биллә қайтип кәлгәндә қәлбиңлар бизниң ХудаАтимиз алдида пак-муқәддәсликтә нуқсансиз болушқа мустәһкәмлиниду! ■

4

Худани хурсән қилидиган һаят йоли

¹ Ахирида, и қериндашлар, биз Рәб Әйсада туруп силәрдин шуни өтүнимиз һәм жекиләймизки, силәр биздин Худани хурсән қилишқа қандақ меңишиңлар керәклигини тапшурвалғиңлардәк һәм һазир шу бойчә меңиватқиниңлардәк, шундақ қилишиңлар техиму ешип ташқай. ■ ² Чүнки силәр бизниң Рәб Әйса арқилиқ силәргә немә әмирләрни тапилиғанлиғимизни билисиләр. ³ Чүнки Худаниң ирадиси шуки, пак-муқәддәс қилиниш, һәр қандақ бузуқчиликтин сақлиниш, ■ ⁴⁻⁵ йәни һәр бириңлар Худани тонумайдиған таипиләрдәк шәһваний һәвәсләргә берилмәй, бәлки қандақ қилип өз тенини башқуруп,

■ **3:2** Рос. 16:1; Рим. 16:21; Фил. 2:19. ■ **3:3** Рос. 14:22; әф. 3:13; Фил. 1:14; 2Тим. 3:12. □ **3:5** «аздурғучи силәрни аздуруп бизниң силәргә сиңдүргән әжримиз бекарға кәттимекин дәп әнсирәп,...» — «аздурғучи» Шәйтан, Иблис. □ **3:8** «чүнки Рәбдә чиң турған болсаңлар, биз өлмәй, һаят қалимиз!» — Павлус Тесалоникадикиләрни шунчә яхши көрәттики, мабада улар Рәбдин тенип кәткән болса, у өзиму өләй дәп қалатти. ■ **3:10** Рим. 1:10,11; 15:23; 2Тим. 1:4. □ **3:11** «Әнди бизниң ХудаАтимизниң Өзи һәм Рәббимиз Әйса бизниң йолимизни йениңларға башлиғай» — қизиқ бир иш шуки, «йолимизни... башлиғай» дегән пейл грек тилидики «бирлик шәхс» шәклидидур. Демәк, ХудаАта вә Рәб Әйса бир шәхсдәк иш қилиду. ■ **3:13** 1Кор. 1:8; 1Тес. 5:23; 2Тес. 2:17. ■ **4:1** Фил. 1:27; 1Тес. 2:12. ■ **4:3** Рим. 12:2; әф. 5:27; Фил. 4:8.

уни пак-муқәддәсликтә ар-номус билән сақлашни үгинивелиштур. □ ■ 6 Бу жәһәтләрдә һеч ким өз қериндишиниң һәққиғә чаң селип, өз пайда-мәнпәитини қоғлимисун; чүнки биз илгири силәргә чүшәндүрүп толук агаһландурғинимиздәк, барлиқ мошундақ ишларда Рәб Өзи интиқам алғучидур. 7 Чүнки Худа бизни напаклиққа әмәс, бәлки пак-муқәддәсликтә яшашқа чақирди. ■ 8 Шуниниң үчүн бу һәқиқәтти рәт қилған адәм, инсаний һоқуқни әмәс, бәлки силәргә Муқәддәс Роһини ата қилғучи Худани рәт қилған болиду. ■ 9 Әнди қериндашлиқ меһир-муһәббәткә кәлсәк, бу тоғрисида силәргә йезип олтиришимизниң һажити йоқ. Чүнки Худа Өзи бир-бириңларға меһир-муһәббәт көрситишни үгәтмәктә. ■ 10 Чүнки силәр пүткүл Македонийә өлкисидики һәммә қериндашларға шундақ қиливатисиләр; шундақ болсиму, и қериндашлар, шундақ қилишқа берилип техиму ешип тешишиңларни, 11 шундақла биз силәргә тапилиғинимиздәк, тинич жүрүшни, башқиларниң ишлириға арилашмай, өз ишиңлар билән болуп, икки қолуңларға тайинип яшашни нишан қилип интилишиңларни өтүнимиз. ■ 12 Мана шундақ қилсаңлар, сирттикиләр алдида иззәт-һөрмәткә сазавәр болуп маңисиләр вә һеч кимниң қолиға беқинип қалмайсиләр. □

Әйса Мәсиһниң қайта келиши

13 Лекин, әй қериндашлар, үмүтсизлик ичидә яшаватқан башқа һәммисидәк, араңлардики өлүмдә ухлап қалғанларға қайғуруп һәсрәт чәкмәслиғиңлар үчүн уларниң һали тоғрилиқ хәвәрсиз қелишиңларни халимаймиз. □ ■ 14 Чүнки биз Әйсаниң өлүп тирилгәнлиғигә ишәнгән экәнмиз, Әйса қайта кәлгинидә, өлүмдә Униңда ухлап қалғанларни Худа Униң билән биллә елип келидиғанлиғиға ишинимиз. 15 Чүнки рәбниң сөз-калами бойичә силәргә шуни ейтимизки, Рәб қайта кәлгичә тирик қалған бизләр униң алдиға чиқишимиз жәзмән өлүмдә ухлап қалғанларниңкидин авал болмайду; □ ■ 16 Чүнки Рәб қаттиқ бир нәрә тартип, баш пәриштиниң авази вә Худаниң канай садаси ичидә асмандин чүшиду вә Мәсиһдә болуп өлгәнләр авал тирилиду; ■ 17 андин тирик қалған бизләр улар билән биргә Рәб билән һавада көрүшүш үчүн, булутлар арисиға елинип кәтирилимиз; шуниң билән биз Рәб билән мәңгү биргә болимиз. □ 18 Шуңа, бир-бириңларға бу сөzlәр билән ригбәт-тәсәлли бериңлар.

5

Рәбниң күнини күтүвелиш

□ 4:4-5 «... бәлки қандақ қилип өз тенини башқуруп, уни пак-муқәддәсликтә ар-номус билән сақлашни үгинивелиштур» — грек тилида «өз тени» «өз чиниси» дегән билән ипадилиниду. Шуңа жұмлиниң әң ахирқи белигини «Худаниң ирадиси... өз жора-һәмраһини тепип, пак-муқәддәслик вә ар-номуслуқта һаят өткүзүшни үгинивелиштур» яки «өз пак-муқәддәслик вә ар-номуслуғиңларни сақлап, өз жора-һәмраһиңлар билән яшашни үгинивелиштур» дәпму чүшинишкә болиду. Чоң имканийәт барки, расул тәржимимиздикидәк шундақла бу икки мәниниму билдүрмәкчи болған. Худаниң бекиткини билән никаһланған әр-аял бәрибир «бир тән»дур. ■ 4:4-5 1Кор. 15:34; әф. 4:18. ■ 4:7 Юһ. 17:19; 1Кор. 1:2. ■ 4:8 Луқа 10:16; 1Кор. 7:40. ■ 4:9 Лав. 19:18; Мат. 22:39; Юһ. 13:34; 15:12; әф. 5:2; 1Пет. 4:8; 1Юһа. 3:23; 4:21. ■ 4:11 Рос. 20:34; әф. 4:28; 2Тес. 3:7,12. □ 4:12 «Мана шундақ қилсаңлар, сирттикиләр алдида иззәт-һөрмәткә сазавәр болуп маңисиләр вә һеч кимниң қолиға беқинип қалмайсиләр» — «сирттикиләр» етиқатсизлар, жамаәттин сиртта турғанларни көрситиду. □ 4:13 «(силәрниң) ... уларниң һали тоғрилиқ хәвәрсиз қелишиңларни халимаймиз» — «силәрниң... хәвәрсиз қелишиңларни халимаймиз» дегән бу ибарә адәттә Рим императори ярлиқ чүшүргәндә ишлитидиған ибарә еди. Расул әнди кейинки гәпини «аләм императори Әйса Мәсиһ»дин кәлгән дәп пуратмақчи охшайду. ■ 4:13 Лав. 19:28; Қан. 14:1; 2Сам. 12:20-23. □ 4:15 «Рәб қайта кәлгичә тирик қалған бизләр униң алдиға чиқишимиз жәзмән өлүмдә ухлап қалғанларниңкидин авал болмайду» — «чиқишимиз» дегән сөз «асманға кәтирилишимиз»ни кәтириду. Кейинки әйәтләрни көрүң. ■ 4:15 1Кор. 15:22,51. ■ 4:16 Мат. 24:31; 1Кор. 15:52; 2Тес. 1:7. □ 4:17 «андин тирик қалған бизләр улар билән биргә Рәб билән һавада көрүшүш үчүн, булутлар арисиға елинип кәтирилимиз; шуниң билән биз Рәб билән мәңгү биргә болимиз» — бу вақиәләр тоғрилиқ «Колосиликларға»дики (3:3 тоғрилиқ) «қошумчә сөз»имизни көрүң.

1 Лекин и қериндашлар, силәргә шу ишларниң вақитлири вә заманлири тоғрисида йезишимниң һажити йоқ. 2 Чүнки өзүңлар убдан билисиләр, Рәбниң күни худди кечидә киргән оғриниң келишигә охшаш туюқсиз келиду. 3 Энди кишиләр «Дуния теч-аман болуватиду» дәп турғанда, худди һамилдар аялниң толғиғи уштумтут тутқинидәк, һалакәт уларниң бешиға туюқсиз чүшиду; шуниң билән улар униңдин қечип қутулалмайду. 4 Лекин силәр, и қериндашлар, қараңғулуқта турғучилар әмәссиләр; шуниң билән у күн силәрни оғридәк чөчүтүп кәлмәйду. 5 Чүнки силәр һәммиңлар йоруқлуқниң пәрзәнтлири, күндүзниң пәрзәнтлиридурсиләр; биз кечигә тәвә яки қараңғулуққа мәнсуп әмәсмиз. 6 Шуниң үчүн башқа һәммисидәк ухлимайли, бәлки сәгәк вә салмақ болайли. 7 Чүнки ухлайдиғанлар кечиси ухлайду, мәс болидиғанларму кечиси мәс болиду. 8 Бирақ өзимиз күндүзгә мәнсуп болғандин кейин, салмақ болайли, көкригимизгә етиқат вә меһир-муһәббәтни савут қилип, бешимизға нижатқа бағланған үмүтни дубулға қилип кийивалайли; 9 чүнки Худа бизни Өз ғәзивигә учритиш үчүн әмәс, бәлки Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ нижатқа ериштүрүш үчүн таллап бекиткән. 10 У биз үчүн өлди — мәхсити, һаят қелип ойғақ турсақму яки өлүмдә ухлиған болсақму, бизниң Униң билән биллә һаятта болушимиз үчүндүр. 11 Шуниң үчүн, һазир қиливатқиниңларға охшаш, бир-бириңларни давамлиқ риғбәтләндүрүп, бир-бириңларниң етиқатини қуруңлар.

Ахирқи тәлим вә саламлар

12 Энди и қериндашлар, араңларда жапалиқ ишләватқан вә Рәбдә силәргә йетәкчилик қилип, несиһәт бериватқанларни қәдирлишиңларни өтүнимиз. 13 Бу хизмәтлири үчүн уларни чоңқур һөрмәт вә меһир-муһәббәт билән қәдирләңлар. Бир-бириңлар билән енақ өтүңлар. 14 Амма, и қериндашлар, силәрдин шуниму өтүнимизки, тәртипсиз жүргәнләргә несиһәт бериңлар, жүрәксизләрни риғбәтләндүрүңлар, аҗизларға яр-йөләк болуңлар вә һәммә адәмгә сәврчан болуңлар. 15 Неч қайсиңлар яманлиққа яманлиқ қилмаслиққа көңүл бөлүңлар, бир-бириңларға вә барлиқ кишиләргә һемишә яхшилиқ қилишқа интилиңлар. 16 Һәрдайим шатлиниңлар. 17 Тохтимай дуа қилиңлар. 18 Һәр қандақ ишта тәшәккүр ейтиңлар. Чүнки мана булар Худаниң Мәсиһ Әйсада силәргә қаратқан ирадидур. 19 Роһниң отини өчүрмәңлар. 20 Араңларда пәйғәмбәрләрчә йәткүзүлгән бешарәтлик сөзләрни кәмситмәңлар; 21 һәммә гәпни тәкшүрүп испатлап көрүңлар; дурус болса уни

■ 5:2 Мат. 24:43; 2Пет. 3:10; Вәһ. 3:3; 16:15. ■ 5:3 2Тес. 1:9. ■ 5:4 Әф. 5:8. ■ 5:5 Луқа 16:8; Рим. 13:12; Әф. 5:8. ■ 5:6 Луқа 21:36; Рим. 13:11,13; 1Кор. 15:34; Әф. 5:14. □ 5:8 «... салмақ болайли, көкригимизгә етиқат вә меһир-муһәббәтни савут қилип, бешимизға нижатқа бағланған үмүтни дубулға қилип кийивалайли» — «Йәш.» 59:17ни көрүң, Грек тилида: «мәйдимизгә етиқат вә муһәббәтниң савутини, бешимизға нижатниң үмүтини дубулғисини кийивалайли». ■ 5:8 Йәш. 59:17; Әф. 6:14. □ 5:10 «бизниң Униң билән биллә һаятта болушимиз үчүн» — демәк, Униң дуняға қайтип келишидә тирилип туришимиз үчүн. ■ 5:10 Рим. 14:7; 2Кор. 5:15; Гал. 2:20; 1Пет. 4:2. ■ 5:12 Рим. 15:27; 1Кор. 9:11; 16:18; Гал. 6:6; Фил. 2:29; 1Тим. 5:17; Ибр. 13:7,17. □ 5:13 «... Бу хизмәтлири үчүн уларни чоңқур һөрмәт вә меһир-муһәббәт билән қәдирләңлар. Бир-бириңлар билән енақ өтүңлар» — мошундақ етиқатчилар жамаәттә мәйданға кәлсә, кейинчә уларни жамаәттики «ақсақал» яки «йетәкчи» дәп бекитишкә тоғра келиду. Павлус Тесалоникадики жамаәттә теһи ақсақалларни бекитмигән еди. □ 5:14 «... аҗизларға яр-йөләк болуңлар» — «аҗизлар» бәлким роһий һәм җисманий тәрәпләрдә болған аҗизларни көрситиду. ■ 5:15 Лав. 19:18; Пәнд. 20:22; 24:29; Мат. 5:39; Рим. 12:17; 1Кор. 6:7; 1Пет. 3:9. ■ 5:16 Мат. 5:12; Луқа 10:20; Рим. 12:12; Фил. 4:4. ■ 5:17 Луқа 18:1; Рим. 12:12; Кол. 4:2. ■ 5:18 Әф. 5:20. □ 5:19 «Роһниң отини өчүрмәңлар» — грек тилида «Роһни өчүрмәңлар». «Роһ» Муқәддәс Роһ, әлвәттә. «Муқәддәс Роһниң оти» ишәнгән адәмниң қәлбидә яхшилиқ қилишқа яки болупму мәлум бир роһий илтипатни билдүрүшкә күчлүк илһам пәйда қилған болса уни «өчүрүш»кә болмайду. Мошу сөзләр бәлким бешарәт бериш яки башқа мәҗизилик илтипатларни көздә тутиду; кейинки айәт билән мунасивити бар. ■ 5:19 1Кор. 14:30. □ 5:20 «Араңларда пәйғәмбәрләрчә йәткүзүлгән бешарәтлик сөзләрни кәмситмәңлар» — грек тилида «пәйғәмбәрлик сөзләр». «Роһий илтипатлар» тоғрилиқ «Коринтликларға (1)»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң.

чиң тутуп қолдин бәрмәңлар. ■ 22 Яманлиқниң һәр қандақ шәклидин өзүңларни жирақ тутуңлар. □ ■

23 Хатиржәмликниң Егиси болған Худа Өзи силәрни өзүл-кесил пак-муқәддәс қилғай, Рәббимиз Әйса Мәсиһ қайта кәлгичә пүткүл роһуңлар, жениңлар вә тениңларни әйипсиз сақлиғай. □ ■ 24 Силәрни Чақирғучи болса садиқ-вападур, У уни жәзмән ада қилмай қалмайду. □ ■ 25 Қериндашлар, биз үчүн дуа қилиңлар. 26 Һәммә қериндашлар билән пак сөйүшләр билән саламлишиңлар. ■ 27 Мән Рәбдә силәргә шуни жиддий тапилаймәнки, бу хәтни шу йәрдики һәммә муқәддәс қериндашларға оқуп бериңлар! 28 Рәббимиз Әйса Мәсиһниң мөһри-шәпқити силәргә яр болғай!

■ 5:21 1Юһа. 4:1. □ 5:22 «Яманлиқниң һәр қандақ шәклидин өзүңларни жирақ тутуңлар» — «яманлиқниң һәр қандақ шәкли» яманлиқниң һәр хиллиқлиғини һәмдә яман иштәк көрүнүп қалидиған өз ичигә алиду. Етиқатчилар һәтта «яман иштәк көрүнүп қалидиған» иштиму болмаслиққа көңүл бөлүшигә тоғра келиду. ■ 5:22 Фил. 4:8. □ 5:23 «Хатиржәмликниң Егиси болған Худа» — грек тилида: «Хатиржәмликниң Худаси» — демәк, хатиржәмлик бәргүчи һәм Өзи һәрдайим хатиржәмликтә турғучи Худадур. ■ 5:23 1Кор. 1:8; Фил. 4:9; 1Тес. 3:13. □ 5:24 «Силәрни Чақирғучи болса садиқ-вападур, У уни жәзмән ада қилмай қалмайду» — «силәрни Чақирғучи» — Худа, әлвәтгә. ■ 5:24 1Кор. 1:9; 10:13; 2Кор. 1:18; 2Тес. 3:3. ■ 5:26 Рим. 16:16; 1Кор. 16:20; 2Кор. 13:12; 1Пет. 5:14.

Тесалоникаликларга «2»

Расул Павлус Тесалоника шәһиридики жамаәткә язган иккинчи мәктуп

¹ Мәнхи Павлус, Силас һәмдә Тимотийдин ХудаАтимиз вә Рәббимиз Әйса Мәсиһдә болған, Тесалоника шәһиридики жамаәткә салам. □ ² ХудаАтимиз вә Рәб Әйса Мәсиһтин силәргә меһри-шәпқәт вә хатиржәмлик ата қилинғай! ■

Азап-оқубәт ичидики риғбәт-тәсәлли

³ Силәр үчүн Худаға һәрдайим тәшәккүр ейтишимизға тоғра келиду (һәмдә шундақ қилиш толиму лайиқтур), и қериндашлар, — чүнки етиқатиңлар күчлүк өсмәктә һәмдә бир-бириңларға болған меһир-муһәббетиңларму ешип ташмақта. □ ■ ⁴ Шуниниң билән биз өзимиз силәрниң бешиңларға чүшкән, шундақла бәрдашлиқ бериватқан барлиқ зиянкәшлик вә жапа-еғирчиликлар ичидә көрсәткән сәвир-чидамлиқ вә етиқатиңлар үчүн, Худаниң һәр қайси жамаәтлиридә силәрдин пәхирлинимиз; ■ ⁵ бу ишлар Худаниң келидиған адил һөкүмини көрситидиған рошән бир аламәттүр вә шундақла, бу ишлар силәрниң Худаниң падишалиғиға лайиқ һесаплинишиңлар үчүн болиду; силәр мана шу падишалиқ үчүн зулум-зәхмәт чекиватисиләр; □ ■ ⁶⁻⁷ шундақ экән, силәргә еғирчилик салғучиларға Худа еғирчилик салса, һәм шундақла Рәб Әйса қудрәтлик пәриштилири билән әрштин қайта көрүнгән чағда, еғирчиликқа учриған силәргә биз билән тәң арамлиқ бәрсә дурус иш болмамду? ■ ⁸ Шу чағда У Худани тонумайдиғанлардин, шундақла Рәббимиз Әйса Мәсиһниң хуш хәвиригә итаәт қилмайдиғанлардин ялқунлуқ от билән интиқам алиду. □ ■ ⁹ Бундақ кишиләр Рәбниң һозуридин вә күч-қудритиниң шан-шәривидин мәһрум қилинип, мәңгүлүк һалакәт жазасини тартиду. □ ■ ¹⁰ У вақитта У Өзиниң барлиқ муқәддәс бәндилиридә улуклинип, шу күнидә барлиқ ишәнгәнләрдә (силәр дәрвәкә бизниң гувалиғимизға ишәнгәндүрсиләр) Өзиниң карамәтлигини көрситип, мәдһийиләнгили келиду. □ ■ ¹¹ Шуниниң үчүн, биз силәр үчүн дайим шундақ дуа қилимизки, силәрни чақирған бизниң Худайимиз силәрни Өз улуг чақириқиға лайиқ һесаплап, яхшилиққа интилгән барлиқ гезәл мәхсәт-муддиалириңларни вә етиқатиңлардин чиққан барлиқ хизмәтлириңларни күч-қудрити билән әмәлгә ашурғай. ¹² Шуниниң билән, Худайимизниң вә Рәббимиз Әйса

□ **1:1** «Тесалоника шәһиридики жамаәткә салам» — «Тесалоника шәһири» — Қедимки Гретсийәдики бир шәһәр еди, бу шәһәрниң һазирқи нами «Салоника» болуп, у Түркийдә. ■ **1:2** 1Кор. 1:3; 1Тес. 1:1; 1Пет. 1:2. □ **1:3** «Силәр үчүн Худаға һәрдайим тәшәккүр ейтишимизға тоғра келиду ..., и қериндашлар, — чүнки етиқатиңлар күчлүк өсмәктә һәмдә бир-бириңларға болған меһир-муһәббетиңларму ешип ташмақта» — Павлусниң биринчи хетидики дуаси һәм өтүнүшлири һазир әмәлгә ашурулуватиду; «1Тес.» 2:12, 4:10ни көрүң. ■ **1:3** Әф. 1:15; Фил. 1:3; Кол. 1:3; 1Тес. 1:2. ■ **1:4** 1Тес. 2:19. □ **1:5** «бу ишлар Худаниң келидиған адил һөкүмини көрситидиған рошән бир аламәттүр вә шундақла, бу ишлар силәрниң Худаниң падишалиғиға лайиқ һесаплинишиңлар үчүн болиду; силәр мана шу падишалиқ үчүн зулум-зәхмәт чекиватисиләр» — «бу ишлар» — етиқатчиларға қарши чиққанларниң зиянкәшлик қилишлири һәм Тесалоникадики етиқатчиларниң сәвир-тақәтлирини көрситиду. Бу әйт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **1:5** 1Тес. 2:14; Йәһ. 6. ■ **1:6-7** Зәк. 2:12; 1Тес. 4:16. □ **1:8** «Шу чағда у (Мәсиһ) Худани тонумайдиғанлардин, шундақла Рәббимиз Әйса Мәсиһниң хуш хәвиригә итаәт қилмайдиғанлардин ялқунлуқ от билән интиқам алиду» — «Йәр.» 10:25, «Зәб.» 78:6 вә «Йәш.» 66:15ни көрүң. ■ **1:8** Йәр. 10:25; Зәб. 78:6; Йәш. 66:15; Рим. 2:8; 2Пет. 3:7. □ **1:9** «Бундақ кишиләр Рәбниң һозуридин вә күч-қудритиниң шан-шәривидин мәһрум қилинип, мәңгүлүк һалакәт жазасини тартиду» — яки болмиса: «бундақ кишиләр Рәбниң күч-қудритиниң шан-шәривидин вә Униң һозурдин болған мәңгүлүк һалакәт жазасини тартиду». ■ **1:9** Йәш. 2:19. □ **1:10** «У (Мәсиһ) ... шу күнидә барлиқ ишәнгәнләрдә ... Өзиниң карамәтлигини көрситип, мәдһийиләнгили келиду» — «Өзиниң карамәтлигини көрситип, мәдһийилиниш» — грек тилида бу бир сөз биләнла ипадилиниду. «Өз муқәддәс бәндилиридә... ишәнгәнләрдә...». Бу ибариниң мәнәси: (1) «Рәб Әйсаниң гезәллиги вә пәзилити Өз бәндилири, йәни Өзигә ишәнгән адәмлиригә биринчи болуп көрүниду» вә: (2) «Униң бу гезәллиги уларниң өзлиридә, йәни улар арқилиқ пүткүл әләмгә көрүниду» дегәнлик болса керәк. ■ **1:10** Рос. 1:11; 1Тес. 1:10; Вәһ. 1:7.

Мәсиһниң меһри-шәпқити арқилиқ Рәббимиз Әйса Мәсиһниң нами силәрдә шан-шәрәп болуп улуклиниду вә силәрму Униңда шан-шәрәпкә еришисиләр.

2

Рәбниң күни, йәни «Пәрвәрдигарниң күни» вә дәжжал тоғрилиқ

¹ И қериндашлар, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң қайта келиши, шундақла бизниң Униң билән бир йәргә жәм қилинишимиз тоғрисида силәрдин шуни өтүнүмизки, ² Әгәр силәр «мәлум роһтин кәлгән вәһий»дин болсун, бирисиниң сөз-тәлимидин болсун яки «бизниң намимизда» йезилған мәлум хәтләрдин болсун «Рәбниң күни йетип кәлди» дегән сөзни аңлисаңлар, жиддилишип һодуқуп кәтмәңлар яки дәккә-дүккигә чүшмәңлар! □ ■

³ Бу ишларда һәр қандақ адәмниң һәр қандақ усул билән силәрни алдишиға йол қоймаңлар; чүнки авал «чоң йениш» болуп, андин «гунайий адәм», йәни «һалакәткә мәһкүм қилинғучи адәм» ашқариланмиғичә, әшу күн кәлмәйду. □ ■ ⁴ Шу адәм худа дәп аталғанға яки кишиләр чоқунидиған һәр қандақ нәрсиләргә қарши чиқип, өзини һәммидин үстүн қилип көрситиду; у шундақ қилип Худаниң ибадәтханисида олтиривелип, өзини Худа дәп көрситип жакалайду. □ ■ ⁵ Мән силәр билән биллә болған вақтимда буларни силәргә ейтқиним есиңларда барду? ⁶ Вә униң бәлгүләнгән вақти-саити кәлмиғичә ашқариланмаслиғи үчүн, неминиң уни тосуп туруватқанлиғи силәргә мәлум. ⁷ Чүнки «қанунни йоқатқучи сирлиқ күч» алиқачан йошурун һәрикәт қилмақта; лекин бу ишларни һазирчә тосуп келиватқан бириси бардур; У оттуридин чиққичә шундақ тосуқлуқ пети туриду; □ ⁸ андин әшу «қанунни йоқатқучи» ашқарилиниду; бирақ Рәб Әйса ағзидики нәпәси биләнла уни жутуветиду, кәлгән чағдики парлақ нури билән уни йоқ қиливетиду. ■ ⁹ «Қанунни йоқатқучи»ниң мәйданға чиқиши Шәйтаниң пәнтлири билән болиду, у һәр түрлүк күч-қудрәт, мөжизә вә ялған карамәтләрни көрситип, ■ ¹⁰ һалакәткә йүзләнгәнләрни аздуридиған һәр хил қәбиһ һейләмикирләрни ишлитиду. Уларниң һалакәт алдида туруватқанлиғиниң сәвәви өзлирини

□ **2:2** «... «Рәбниң күни йетип кәлди» дегән сөзни аңлисаңлар, жиддилишип һодуқуп кәтмәңлар яки дәккә-дүккигә чүшмәңлар!» — «Рәбниң күни» яки «Пәрвәрдигарниң күни» дегән муһим тема тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

■ **2:2** Йәр. 29:8; Мат. 24:4; Әф. 5:6; Кол. 2:18; 1Юһа. 4:1. □ **2:3** «чүнки авал «чоң йениш» болуп,...

» — «чоң йениш» бәлким «етиқаттин чоң тениш»ни көрситиду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. «Бу ишларда һәр қандақ адәмниң һәр қандақ усул билән силәрни алдишиға йол қоймаңлар; чүнки авал «чоң йениш» болуп, андин «гунайий адәм», йәни «һалакәткә мәһкүм қилинғучи адәм» ашқариланмиғичә, әшу күн кәлмәйду» — бу муһим айттики «чоң йениш» («етиқаттин чиқип, айрилиш»), «гуналик адәм» вә «һалакәткә мәһкүм қилинғучи адәм» (дәжжал) тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. Бәзи алимлар «чоң йениш»ни «Худаға қарши» чоң топилаң дәп тәржимә қилиду. Биз «қошумчә сөз»имиздә өз тәржимимизгә испат беримиз. ■ **2:3** Мат. 24:23; 1Тим. 4:1; 1Юһа. 2:18. □ **2:4** «Шу адәм худа дәп аталғанға яки кишиләр чоқунидиған һәр қандақ нәрсиләргә қарши чиқип, өзини һәммидин үстүн қилип көрситиду; у шундақ қилип Худаниң ибадәтханисида олтиривелип, өзини Худа дәп көрситип жакалайду» — «Йәш.» 14:13-14, «Дан.» 11:36, «Әз.» 28:2-9ни көрүң. Бу иш тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизниму көрүң. «Ибадәтхана» мошу айттә әсли ибадәтханиниң ички «муқәддәс жай»ни көрситиду. ■ **2:4** Дан. 7:25; 8:11; 11:36; Мат. 24:15; Вәһ. 13:1-8 □ **2:7**

«Чүнки «қанунни йоқатқучи сирлиқ күч» алиқачан йошурун һәрикәт қилмақта» — «қанунни йоқатқучи сирлиқ күч» (грек тилида «қанунни йоқатқучи сир») тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. «лекин бу ишларни һазирчә тосуп келиватқан бириси бардур» — 3-4-айәттики «гунайий адәм («һалакәткә мәһкүм қилинғучи адәм»)ниң мәйданға чиқишни тосуш» билән «қанунни йоқатқучи сирлиқ күчни тосуш»ниң зич мунасивити бар. Икки ишни тосуғучи бизниңчә Худаниң Муқәддәс Роһидур. Бәзи алимларниң бу тоғрилиқ башқичә пикирлириму бар; көзқаришимизниң сәвәвини «қошунчә сөз»имиздә ейтимиз. «Қанунни йоқатқучи сирлиқ күч» (грек тилида «қанунни йоқатқучи сир») тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. «У оттуридин чиққичә...» — башқа бир хил тәржимиси: «У оттуридин йөткиветилғичә...». «Қанунни йоқатқучи сирлиқ күч» бәлким Шәйтаниң астиртин дуниядики барлиқ әлләрни, барлиқ дөләтләрни һәр хил қанунни, шундақла барлиқ әхлақ принципларни бузуш тәрәпкә аста-аста қутритишлирини көрситиду. Бу жәряниң әвжигә чиқиши дәжжалниң мәйданға келиши билән болиду. «у оттуридин чиққичә шундақ тосуқлуқ пети туриду» — бу муһим ишлар тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **2:8** Аюп 4:9; Йәш. 11:4. ■ **2:9** Қан. 13:2; Юһ. 8:41; 2Кор. 4:4; Әф. 2:2; Вәһ. 13:13.

нижатқа йетәкләйдиган һәқиқәтни сөймәй, униңға қәлбидин орун бәрмәслигидиндур. ■
 11 Шу сәвәптин, Худа уларға ялғанчиликқа ишәнсун дәп һәқиқәттин чәтнитидиган бир күч әвәтиду. ■ 12 Нәтижидә, һәқиқәткә ишәнмәй, бәлки қәбиһликни хурсәнлик дәп билгәнләрниң һәммиси жазаға мәнкүм қилиниду.

Қәтғий тәврәнмәңлар!

13 Лекин, әй, Рәб сөйгән қериндашлар, биз силәр үчүн һәрдайим Худаға тәшәккүр ейтишимизға тоғра келидуки, Худа Роһниң вәстисидә пак-муқәддәс қилинишиңлар вә һәқиқәткә ишинишиңлар арқилиқ силәрни нижатқа еришишкә муқәддәмдила талливалди.

□ 14 У биз йәткүзгән хуш хәвәр арқилиқ силәрни шу нижатқа, йәни Рәббимиз Әйса Мәсиһниң шан-шәривигә еришишкә чақирди.

15 Шунинң үчүн, әй қериндашлар, тапан тирәп туруңлар, биз силәргә еғизчә яки хәт арқилиқ йәткүзгән тәлимни чиң тутуңлар!■

16-17 Әнди Рәббимиз Әйса Мәсиһниң Өзи вә бизни сөйгән, меһри-шәпқәт билән мәңгүлүк риғбәт-тәсәлли һәм гөзәл үмүт ата қилған ХудаАтимиз қәлбиңларни риғбәтләндүргәй һәмдә силәрни һәр бир гөзәл иш қилишта, һәр бир яхши сөзләрни йәткүзүштә күчләндүргәй!□ ■

3

Биз үчүн дуа қилиңлар

1 Ахирида, и қериндашлар, биз үчүн дуа қилиңларки, Рәбниң сөзи худди силәргә йәткән чағдикигә охшаш, һәр қандақ йәрдә тез тарқалсун вә шан-шәрәплик дәп улуклансун;□ ■

2 шуниңдәк бизниң қәбиһ вә рәзил адәмләрдин қутулушимиз үчүнму дуа қилиңлар. Чүнки һәммила адәм ишәш-етиқатлиқ болувәрмәйду.■ 3 Амма Рәб Өзи ишәшликтур; У силәрни мустәһкәм қилиду һәм рәзил болғучидин сақлайду. □ ■

4 Амма Рәбдә, силәргә тапилиғинимизни қиливатисиләр, шундақла давамлиқ қиливериду, дәп хатиржәммиз. 5 Әнди Рәб қәлбиңларни Худаниң меһир-муһәббитигә һәм Мәсиһниң сәвир-чидамлиғиға чөмкәшкә йетәклигәй.□

Ишлигән чишләйду

6 Әнди қериндашлар, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң намида шуни тапилаймизки, биздин алған тәлимләргә риайә қилмай, тәртипсиз жүргәнләрдин өзүңларни нери тутуңлар.□ ■ 7 Биздин қандақ үлгә елишиңлар керәклигини өзүңлар билисиләр; чүнки биз силәр билән биллә

■ **2:10** 2Кор. 2:15; 4:3. ■ **2:11** Рим. 1:24; 1Тим. 4:1. □ **2:13** «Худа Роһниң вәстисидә пак-муқәддәс қилинишиңлар вә һәқиқәткә ишинишиңлар арқилиқ силәрни нижатқа еришишкә муқәддәмдила талливалди» — «Роһ» — Худаниң Муқәддәс Роһи. ■ **2:15** 2Тес. 3:6. □ **2:16-17** «Әнди Рәббимиз Әйса Мәсиһниң Өзи вә бизни сөйгән, меһри-шәпқәт билән мәңгүлүк риғбәт-тәсәлли һәм гөзәл үмүт ата қилған ХудаАтимиз қәлбиңларни риғбәтләндүргәй һәмдә силәрни һәр бир гөзәл иш қилишта, һәр бир яхши сөзләрни йәткүзүштә күчләндүргәй!» — қизиқ бир иш шуки, «риғбәтләндүргәй» һәм «күчләндүргәй» дегән пейлар грек тилидики «бирлик шәхс» шәклидидур. Демәк, «ХудаАта» вә «Рәб Әйса» бир шәхстәк иш қилиду. ■ **2:16-17** 1Тес. 3:13. □ **3:1** «... биз үчүн дуа қилиңларки, Рәбниң сөзи худди силәргә йәткән чағдикигә охшаш, (һәр қандақ йәрдә) тез тарқалсун вә шан-шәрәплик дәп улуклансун» — «тез тарқалсун» грек тилида «жүгүрсун» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **3:1** Мат. 9:38; әф. 6:19; Кол. 4:3. ■ **3:2** Юһ. 6:44; Рим. 15:31. □ **3:3** «У (Рәб) силәрни мустәһкәм қилиду һәм рәзил болғучидин сақлайду» — «рәзил болғучи» Шәйтан, Иблис. Башқа бир хил тәржимиси «У (Рәб) силәрни рәзиликтин сақлайду». ■ **3:3** Юһ. 17:15; 1Тес. 5:24. □ **3:5** «Әнди Рәб қәлбиңларни Худаниң меһир-муһәббитигә һәм Мәсиһниң сәвир-чидамлиғиға чөмкәшкә йетәклигәй» — «Худаниң меһир-муһәббити» авал Униң бизгә болған муһәббити, андин бизниң Униңға болған муһәббитимиз; «Мәсиһниң сәвир-чидамлиғи» авал Мәсиһниң Өзиниң сәвир-чидамлиғи, андин бизниң Униңда вә Униң үчүн сәвир-чидамлиқ болушимиз. □ **3:6** «Әнди қериндашлар, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң намида шуни тапилаймизки, биздин алған тәлимләргә риайә қилмай, тәртипсиз жүргәнләрдин өзүңларни нери тутуңлар» — «тәртипсиз жүргәнләр» кейинки айтләрдин ениқки, «бекар тәләпләр»ни көрситиду. ■ **3:6** 1Кор. 5:11; 2Тес. 2:15; 3:14; Тит. 3:10.

болғанда тәртипсиз жүрмигән едук. ■ 8 һеч кимниң ненини бекарға йемәйттуқ; бәлки биз һеч қайсиңларға еғиримизни салмаслиқ үчүн, кечә-күндүзләп тиришип-тирмишип жапалиқ ишләйттуқ. ■ 9 Бундақ қилишимиз, силәрдин ярдәм күтүшкә һәқлиқ болмиғанлиғимиздин әмәс, бәлки өзимизни силәргә биздин яхши үлгә қалдуруп, силәрниң бизгә әгишишиңлар үчүн еди. ■ 10 Чүнки биз силәрниң йениңларда болғинимизда силәргә: «Бириси ишлимәймән десә, у йемисун!» дәп тапилиған едук. 11 Чүнки биз араңларда бәзиләрниң тәртипсиз лағайлап, һеч ишлимәй башқиларниң ишлириға арилишип жүридиғанлиғини аңлидуқ. □ 12 Биз мошундақларға Рәб Әйсә Мәсиһдә шундақ буйруймиз вә улардин өтүнүп сораймизки, тинич яшап, әмгигиңлар билән өз нениңларни тепип йәңлар. □ ■ 13 Лекин силәр, и қериндашлар, яхши ишларни қилиштин еринмәңлар. ■ 14 Амма әгәр ушбу хетимиздики сөзләргә итаәт қилмайдиған бириси болса, униңдин һәзәр әйләңлар вә уни хижаләткә қалдуруш үчүн униң билән барди-кәлди қилмаңлар. ■ 15 Бирақ, уни дүшмән қатаридә көрмәй, әксичә униңға бир қериндаш сүпитидә несиһәт қилиңлар.

Тиләкләр

16 Хатиржәмлик Егиси болған Рәб һәр вақит һәр йолда шәхсән силәргә хатиржәмлик ата қилғай. Рәб һәммиңлар билән биллә болғай! □ ■ 17 Мәнки Павлус бу ахирқи салимимни өз қолум билән яздим; бу, мениң һәммә хәтлиримниң өзигә хас бәлгүсидур. Мана бу мениң өз қәлимимдур. □ ■ 18 Рәббимиз Әйсә Мәсиһниң меһришәпқити һәммиңларға яр болғай!

■ 3:7 1Кор. 11:1; 1Тес. 1:6, 7; 2Тес. 2:10. ■ 3:8 Рос. 18:3; 20:34; 1Кор. 4:12; 2Кор. 11:9; 12:13; 1Тес. 2:9. ■ 3:9 1Кор. 4:16; 9:3, 6; 11:1; Фил. 3:17; 1Тес. 1:6; 2:9. □ 3:11 «Чүнки биз араңларда бәзиләрниң тәртипсиз лағайлап, һеч ишлимәй башқиларниң ишлириға арилишип жүридиғанлиғини аңлидуқ» — грек тилида расул Павлус чақчақ қилип: «... һеч иш қилмайда, лекин һәртәрәптә башқиларниң ишлирида болғанлиғини аңлидуқ» дәйду. □ 3:12 «Биз мошундақларға Рәб Әйсә Мәсиһдә шундақ буйруймиз вә улардин өтүнүп сораймизки...» — «мошундақлар» — демәк, 11-әйәттики «тәртипсиз лағайлап, һеч ишлимәй башқиларниң ишлириға арилишип жүридиғанлар». «Кириш сөз»имизниму көрүң. ■ 3:12 Әф. 4:28; 1Тес. 4:11. ■ 3:13 Гал. 6:9. ■ 3:14 Мат. 18:17; 1Кор. 5:9; 2Тес. 3:6. □ 3:16 «Хатиржәмлик Егиси болған Рәб һәр вақит һәр йолда шәхсән силәргә хатиржәмлик ата қилғай» — «Хатиржәмлик Егиси болған Рәб» грек тилида: «Хатиржәмликниң Рәбби» яки «Хатиржәмлик бәргүчи Рәб» — демәк, хатиржәмлик бәргүчи һәм Өзи һәрдайим хатиржәмликтә турғучи Рәбдур. ■ 3:16 Рим. 15:33; 16:20; 1Кор. 14:33; 2Кор. 13:11; Фил. 4:9; 1Тес. 5:23. □ 3:17 «Мәнки Павлус бу ахирқи салимимни өз қолум билән яздим. Бу, мениң һәммә хәтлиримниң өзигә хас бәлгүсидур. Мана бу мениң өз қәлимимдур» — Павлусниң һәр бир хетидики бир нәччә қурни өз қәлими билән йезиш адити бар еди; бу, башқиларниң өзиниң намида сахта хәтләрни йезишниң алдини елиши үчүн еди. Өзиниң көзи әжиз болғачқа, хәтлирини адәттә катипқа яздурағи. («Галатияликларға»дики «кириш сөз»имизни һәм 6:11дики изаһатни көрүң. ■ 3:17 1Кор. 16:21; Кол. 4:18.

Тимотийға «1»

Расул Павлус Тимотийға язған биринчи мәктуп *** Салам

¹ Қутқузғучимиз Худаниң вә үмүтүмиз Мәсиһ Әйсаниң әмри билән Әйса Мәсиһниң расули қилип тайинланған мәнки Павлустин[■] ² етиқат йолидики өзүмниң садиқ оғлум болған Тимотийға салам. ХудаАтимиз вә Рәббимиз Мәсиһ Әйсадин саңа меһри-шәпқәт, рәһимдиллик вә хатиржәмлик болғай![■]

Сахта тәлимләрни тосуш

³ Македонийә өлкисигә барғанда, сәндин өтүнгинимдәк шуни йәнә өтүнимәнки, шу йәрдики бәзи кишиләргә бидъәт тәлимләрни үгәтмәңлар дәп тапилишиң үчүн сән давамлиқ Әфәсус шәһиридә қалғин;[■] ⁴ уларниң әпсаниләр вә айиғи йоқ нәсәбнамиләргә бәнд болмаслиғини тапилиғин; булар Худаниң етиқат арқилиқла әмәлгә ашурулидиған Өз өйигә болған планини илгири сүрмәйду, бәлки пәқәт бемәна талаш-тартишларни кәлтүрүп чиқириду, халас. □ [■]

⁵ Әндиликтә бизгә тапиланған тәлимниң муддиаси сап қәлб, пақ виждан вә сахтилиқсиз етиқаттин келип чиқидиған меһир-муһәббәттин ибарәттур.[■] ⁶ Бу ишларда бәзи кишиләр чәтнәп, бемәна гәпләрни қилишқа бурулуп кәтти. ⁷ Уларниң Тәврат қануниниң өлимаси болғуси бар; бирақ улар өзлириниң немә дәватқанлиғини яки өзлириниң һәдәп қәйт қиливатқан сөзлириниң немә екәнлиғини чүшәнмәйду.

⁸ Әнди бизгә мәлумки, әгәр кишиләр Тәврат қанунини әйни муддиасида қолланса, у пайдилиқтур.□ [■] ⁹ Чүнки биз йәнә шуни билимизки, Тәврат қануни һәққаний адәмләр үчүн түзүлгән әмәс, бәлки қанунға хилаплиқ қилғучилар вә бойни қаттиқлар үчүн, ихлассизлар вә гунакарлар үчүн, ипласлар вә күпүрлүк қилғучилар үчүн, атисини өлтүргүчиләр вә анисини өлтүргүчиләр үчүн, қатиллар, [■] ¹⁰ бузуқлуқ қилғучилар, бәччивазлар, адәмләрни қуллуққа булиғучилар, ялғанчилар, қәсәмхорлар үчүн вә яки сағлам тәлимләргә зит болған башқа һәр қандақ қилмишларда болғанлар үчүн түзүлгән. □ ¹¹ Бу тәлимләр тәшәккүр-мубарәккә лайиқ Болғучи Худаниң маңа аманәт қилған шан-шәривини аян қилған хуш хәвәргә асасланған.□ [■]

Павлус өзи Худаниң рәһимдиллиғини көрсәткүчи жаңлиқ мисалдур

¹² Маңа күч-қудрәт бәргән, мени ишәшлик дәп қарап, Өз хизмитигә тайинлиған Рәббимиз Мәсиһ Әйсаға тәшәккүр ейтимәнки, ¹³ У мени тайинлиди! — бурун күпүрлүк вә зиянкәшлик қилғучи, залим бир адәм болсамму, маңа рәһим көрситилди; чүнки мән бу ишларни

■ **1:1** Рос. 9:15; Кол. 1:27. ■ **1:2** Рос. 16:1; 1Кор. 4:17; Гал. 1:3; 1Тес. 3:2; 1Пет. 1:2. ■ **1:3** Рос. 20:1. □ **1:4** «айиғи йоқ нәсәбнамиләр» — Йәһудий хәлки һәрдайим өзиниң Тәвраттики улук бир «роһий әрбаб»ниң мәлум бир әвлади, Грекләр болса өзиниң мәлум бир «илаһий адәм»ниң әвлади екәнлиғини испатлимақчи еди. «Булар Худаниң етиқат арқилиқла әмәлгә ашурулидиған Өз өйигә болған планини илгири сүрмәйду» — «(Худаниң)... Өз өйигә болған (нижатлиқ) плани» грек тилида «Худаниң өйидики қанун-орунлаштурушлири» дегән ибарә билән ипадилиниду. ■ **1:4** 1Тим. 4:7; 6:4, 20; 2Тим. 2:16; Тит. 1:14; 3:9. ■ **1:5** Рим. 13:8; Гал. 5:14. □ **1:8** «әгәр кишиләр Тәврат қанунини әйни муддиасида қолланса, у пайдилиқтур» — «әйни муддиасида» грек тилида «қанунлуқ йолда қолланса». ■ **1:8** Рим. 7:12. ■ **1:9** Гал. 5:23. □ **1:10** «Тәврат қануни... сағлам тәлимләргә зит болған башқа һәр қандақ қилмишларда болғанлар үчүн түзүлгән» — «сағлам тәлим» — бу Павлусниң көп ишлитидиған ибариси. Худадин кәлгән тәлим уни қобул қилғанларда сағлам роһий һаятни һасил қилиду вә қувәтләйду. □ **1:11** «бу тәлимләр тәшәккүр-мубарәккә лайиқ болғучи Худаниң маңа аманәт қилған шан-шәривини аян қилған хуш хәвәргә асасланған» — «бу тәлимләр» («сағлам тәлим») Тәврат қануниниң һәқиқий әһмийитини, униң «өз муддиасида қоллинидиған» яки «қанунлуқ йолда қоллинилидиған» мәзmunини өз ичигә алиду (8-айәт). ■ **1:11** 1Тес. 2:4; 1Тим. 6:15.

наданлиқ вә етиқатсизлиқтин қилған едим. □ ■ 14 Һалбуки, Рәббимизниң маңа көрсәткән меһри-шәпқити зиядилишип, Мәсиһ Әйсада болған етиқат вә меһир-муһәббәт вужудумға елип кирилиши билән ешип ташти. 15-16 Мошу сөз ишәшлик вә һәр адәм уни қобул қилиши тегишлиқтур — «Мәсиһ Әйса гунакарларни қутқузуш үчүн дуняға кәлди!». Мән гунакарлар ичидики әң әшәддийисидурмән! Лекин дәл шу сәвәптин Мәсиһ Әйсаниң әң әшәддий гунакар болған мени, кейин Өзигә етиқат қилип, мәңгүлүк һаятқа еришидиғанларға мисал қилип мәндә Өзиниң барлиқ сәвир-тақитини аян қилиши үчүн, маңа рәһим-шәпқәт көрситилгәндур. □ ■ 17 Әнди мәңгүлүк Падишаға, йәни өлмәйдиған вә көз билән көргили болмайдиған, бирдин-бир Худаға әбәдил-әбәткичә һөрмәт-иззәт вә шан-шәрәп болғай! Амин! □

18-19 Әй, оғлум Тимотий, бурун сән тоғрилиқ ейтилған бешарәтлик вәһийләргә асасән бу буйруқни саңа тапшуримән. Бу вәһийләрни қурал қилип, етиқатта вә пак вижданиңда чиң туруп, гөзәл уруш қилғайсән. Бәзиләр вижданида пак туруштин чәтнәп кәтти, нәтижидә уларниң етиқати худди хада ташқа урулуп ғәриқ болған кемидәк вәйран болди. □ ■

20 Хуменеус вә Искәндәрләр мана шундақ кишиләрдиндур. Уларни күпүрлүк қилмаслиқни үгәнсун дәп, Шәйтанның илкигә тапшурдум. □ ■

2

Жамаәтниң биринчи вәзиписи

1 Мән һәммидин авал, *етиқатчиларға* пүткүл инсанлар үчүн Худадин тиләкләр тилишини, дуа-тилавәт қилишини, башқилар үчүн муражиәт қилишини вә тәшәккүрләр ейтишини, 2 болупму падишалар вә барлиқ әмәлдарлар үчүн дуа-тилавәт қилишини жекиләймән. Шундақ қилғанда, биз толүк ихласмәнлик вә салмақлиқ билән тинич вә аман-есән һаят кәчүрәләймиз. ■ 3 Бундақ дуа-тилавәт қилиш гөзәл иштур, Қутқузғучимиз Худани хурсән қилиду. 4 Чүнки У пүткүл инсанниң қутқузулуши вә уларниң һәқиқәтти тонуп йетишини халайду. ■ 5 Чүнки бирла Худа бардур, Худа билән инсанлар арасида бир келиштүргүчиму бар, У болсиму Өзи инсан болуп кәлгән Мәсиһ Әйсадур. □ ■ 6 У барлиқ инсанларни һәр қилиш үчүн Өзини қурбан қилип бәдәл төлиди; шундақ қилип бекитилгән вақит-саитидә Худаниң

□ **1:13** «У мени тайинлиди! — бурун күпүрлүк вә зиянкәшлик қилғучи, залим бир адәм болсамму...» — «күпүрлүк қилғучи» — униң күпүрлүги беваситә Худаға қаритилған әмәс (чүнки у «ихласмән Йәһудий» еди), бәлки Худа әвәткән Қутқузғучи Мәсиһгә вә Униңға әгәшкәнләргә қаритилған. «Зиянкәшлик қилғучи» — Мәсиһгә әгәшкәнләргә зиянкәшлик қилғучи. «чүнки мән бу ишларни наданлиқ вә етиқатсизлиқтин қилған едим» — «етиқатсизлиқ» Худаниң Әйса Мәсиһдә болған нијат йолиға болған етиқатсизлиқтур. ■ **1:13** Юһ. 9:39,41; Рос. 3:17; 8:3; 9:1; 22:4; 26:9; 1Кор. 15:9; Гал. 1:13. □ **1:15-16** «Мошу сөз ишәшлик вә һәр адәм уни қобул қилиши тегишлиқтур — «Мәсиһ Әйса гунакарларни қутқузуш үчүн дуняға кәлди!». Мән гунакарлар ичидики әң әшәддийисидурмән! Лекин дәл шу сәвәптин Мәсиһ Әйсаниң әң әшәддий гунакар болған мени, кейин Өзигә етиқат қилип, мәңгүлүк һаятқа еришидиғанларға мисал қилип мәндә Өзиниң барлиқ сәвир-тақитини аян қилиши үчүн, маңа рәһим-шәпқәт көрситилгәндур» — бу зор әһмийәтлик әйәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **1:15-16** Мат. 9:13; Мар. 2:17; Луқа 5:32; 19:10; 1Юһа. 3:5. □ **1:17** «мәңгүлүк Падишаһ» — грек тилида «барлиқ заманларниң Падишаси». «бирдин-бир Худаға әбәдил-әбәткичә ... шан-шәрәп болғай!» — бәзи кона көчүрмиләрдә «бирдин-бир дана Худаға әбәдил-әбәткичә ... шан-шәрәп болғай!» дейилиду. □ **1:18-19** «бу вәһийләрни қурал қилип, етиқатта вә пак вижданиңда чиң туруп, гөзәл уруш қилғайсән» — «гөзәл уруш қилғайсән» — әт егилири билән әмәс, әлвәттә, роһий күрәштур. Кейинки 6:12-әйәттә тилға елинған «гөзәл күрәш»ни вә у тоғрисидаки «қошумчә сөз»ни көрүң. ■ **1:18-19** 1Тим. 6:12; 1Тим. 3:9. □ **1:20** «Уларни күпүрлүк қилмаслиқни үгәнсун дәп, Шәйтанның илкигә тапшурдум» — «Шәйтанның илкигә тапшурулуш» болса, етиқат йолидин хеләлә чәтнигән кишиләрни өз гунализини тонусун дәп, жамаәт ишләтсә болидиған егир бир тәдбирдур. Униңда шундақ кишиләр жамаәттики барди-кәлдидин чиқирилипла қалмай, бәлким кесәл болуп қелиши яки балаю-апәткә учриши мүмкин. Бу иш тоғрилиқ йәнә «1Кор.» 5-бап, изаһатлири вә шу мәктуптики «қошумчә сөз»ни көрүң. ■ **1:20** 1Кор. 5:5; 2Тим. 2:17; 4:14. ■ **2:2** Йәр. 29:7. ■ **2:4** Әз. 18:23; 2Пет. 3:9. □ **2:5** «Чүнки бирла Худа бардур» — яки «чүнки Худа бирдур» — «Қан.» 6:4 («Пәрвәрдиғар Худайимиз, Пәрвәрдиғар бир бирлиқтур») вә изаһатни көрүң. ■ **2:5** Юһ. 17:3; Рим. 3:30; Гал. 3:19; Ибр. 9:15.

нижатиға гувалиқ берилди. □ ■ 7 Мән бу гувалиқни йәткүзүш үчүн жакарчи вә расул болушқа тайинлинип (мениң бу сөзлиримниң һәммиси раст, мән ялған гәп қилмидим), ят әлликләргә етиқат вә һәқиқәт йолида үгәткүчи болуп тикләндим. ■ 8 Шуңа, мән шуни халаймәнки, әрләр қәйәрдә болсун, дуаға жәм болғанда гәзәпсиз вә дәталашсиз һалда, һалал әмәллик қоллирини кәтирип дуа қилсун. ■

9 Охшаш йолда аялларму мувапиқ кийинип, өзлирини ар-номус вә салмақлиқ билән пәрдаз қилсун. Уларниң өзлирини пәрдазлаш, чачлирини алаһидә яшаш вә алтун, үнчә-мәрвайит вә есил қиммәт кийим-кечәкләр билән әмәс, ■ 10 бәлки гөзәл әмәллири билән пәрдазлишини халаймән. Бу, Худа йолида тәқвадар болай дегән аялларға яришиду. 11 Жәмаәт сорунлирида, аяллар тинич олтирип, толуқ итаәтмәнлик билән тәлим алсун. □ 12 Лекин аялларниң әрләргә тәлим бериши яки улар үстидин һөкүм сүрүшигә йол қоймаймән. Әксичә, улар тинич болсун. □ ■ 13 Чүнки авал Адәм ата, кейин һава ана яритилған. ■ 14 Авал алдиниң аздурулғанму Адәм ата әмәс, бәлки һава ана еди. У толиму алданғанлиғидин уларниң итаәтсизлигигә чүшүп қалған еди. ■ 15 Лекин аяллар етиқатта, меһир-муһәббәт вә пак-муқәддәсликтә салмақлиқ билән туридиғанла болса, улар туғутта сақ-саламәт қутулиду. □

3

Жәмаәтниң йетәкчилири

1 «Әгәр бириси жәмаәткә йетәкчи болушқа интилсә, у гөзәл бир вәзипини арзу қилған болиду» дегән бу сөз һәқтур. □ 2 Әнди йетәкчи болса әйипсиз, бир хотунлуқ, салмақ, пәмлик, әдәплик, меһмандост, Худа тоғрисида тәлим берәләйдигән болуши, □ ■ 3 шундақла һарақкәш вә зораван болмаслиғи, мулайим болуши, сәпра, нәпсанийәтчи болмаслиғи, □ 4 әз аилисини яхши башқуралайдигән болуши, толиму салапәтлик билән пәрзәнтлирини ата-анисиға

□ 2:6 «У (Мәсиһ) барлиқ инсанларни һәр қилиш үчүн Өзини қурбан қилип бәдәл төлиди» — бу «һәр қилиш» гунаниң вә Шәйтаниң илкидин. «шундақ қилип бекитилгән вақит-саитидә Худаниң нижатиға гувалиқ берилди» — башқа бир хил тәржимиси: «Бу улук ишқа (йәни Мәсиһниң өлүми вә тирилиши) бекитилгән вақти-саитидә гувалиқ берилди». Лекин бизниңчә Әйсаниң өлүминиң өзи шу «гувалиқ»тур — демәк, Әйсаниң қурбанлиғи Худаниң чәксиз муһәббәт вә нижатлиқ плани тоғрилиқ бәлгүләнгән вақтида ашқариланди. ■ 2:6 Мат. 20:28; әф. 1:7; Кол. 1:14. ■ 2:7 Рос. 9:15; 13:2; 22:21; Рим. 1:9; 9:1; Гал. 1:16; 2:8; әф. 3:8; 2Тим. 1:11. ■ 2:8 Зәб. 133:1-2; Юһ. 4:21. ■ 2:9 Тит. 2:3; 1Пет. 3:3. □ 2:11 «Жәмаәт сорунлирида, аяллар тинич олтирип, толуқ итаәтмәнлик билән тәлим алсун» — Йәһудийларниң әнъәнилири бойичә аял кишиләр Худаниң сөзлирини үгәнмәслик керәк еди, шуңа расулниң бу сөзи чоң бир йеңилик еди. □ 2:12 «Лекин аялларниң әрләргә тәлим бериши яки улар үстидин һөкүм сүрүшигә йол қоймаймән» — бу тәлим тоғрилиқ, шундақла ача-сиңилларға ата қилинған илтипатлар тоғрилиқ «1Кор.» 14:34-35 вә «Коринтликлар (1)»дики «қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ 2:12 Яр. 3:16; 1Кор. 14:34; әф. 5:24. ■ 2:13 Яр. 1:27; 2:22. ■ 2:14 Яр. 3:6. □ 2:15 «Лекин аяллар етиқатта, меһир-муһәббәт вә пак-муқәддәсликтә салмақлиқ билән туридиғанла болса, улар туғутта сақ-саламәт қутулиду» — демәк, «Аяллар Худаниң ләнитигә учриғанлиқтин туғути қийин вә хәтәрлик болсиму, униңдин сақ-саламәт өтүп кетиду». Бу 14-15-айәтни: «Аяллар әрләргә тәлим бериш, әрләр үстигә һөкүм сүрүштә әмәс, бәлки бала туғуш вә уни беқиш жәрәнида, етиқат арқилиқ еришидиған қутқузулуштин бәһримән болалайду» дегән башқа бир мәнидә чүшинишкиму болиду. Айәтниң: «Бирақ аяллар һава аниниң нәслидин туғулған Әйса Мәсиһ арқилиқ қутқузулиду» дегән йәнә бир чүшәнчиси әйни тексткә анчә йеқин кәлмәйду, дәп қараймиз. □ 3:1 «Әгәр бириси жәмаәткә йетәкчи болушқа интилсә, у гөзәл бир вәзипини арзу қилған болиду» — «йетәкчи»ләр тоғрилиқ «Филиппийилиқларға»дики «қошумчи сөз», «йетәкчиләр вә хизмәткарлар» дегән сөзлиримизни көрүң. «Ақсақал» вә «йетәкчи» әмәлийәттә бир гәптур. □ 3:2 «Әнди йетәкчи болса әйипсиз, бир хотунлуқ, салмақ, пәмлик, әдәплик, меһмандост, Худа тоғрисида тәлим берәләйдигән болуши... (керәк)» — «бир хотунлуқ», бәлким «өз аялиға садиқ» дегән мәнидә. Буниң тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 3:2 2Тим. 2:24; Тит. 1:6. □ 3:3 «... шундақла һарақкәш вә зораван болмаслиғи, мулайим болуши, сәпра, нәпсанийәтчи болмаслиғи... (керәк)» — «нәпсанийәтчи» грек тилида «өзини булғайдигән нәпсанийәтчиликкә берилгән» дегән бир сөз билән ипадилиниду. Бу сөзгә қариганда, пул вә мал-дунияни қоғлишиш инсанни һарам қилип булғайду. Бу тема тоғрисида йәнә «Луқа» 16:9-11 вә шу айәтләрдики изаһатларни вә «Луқа»дики «қошумчә сөз»имиздики 16-бап тоғрилиқ «наһәқ дунияға тәвә болған мал-дуния» дегән мәзмунни көрүң.

бойсунидиған қилип тәрбийиләләйдиган киши болуши керәк. □ ⁵ Чүнки бириси өз аилисини башқурушни билмисә, у Худаниң жамаитидин қандақму хәвәр алалисун? ⁶ Йетәкчи йеңи етиқатчилардин болмисун; ундақ болса, у тәкәббурлишип кетиши мүмкин, шуниңдәк Шәйтанның әйивигә кирип, у учриған һөкүмгә чүшиду. □ ⁷ У жамаәтницә сиртидикиләр тәрипидинму убдан тәриплинидиған болуши керәк; шундақ болғанда, у башқиларниң қарилишиға учримайду, Шәйтанның қилтиғиға чүшмәйду. □

Жамаәтницә хизмәткарлири

⁸ Худди йетәкчиләргә охшаш, жамаәтницә хизмәткарлириму салмақ, икки хил гәп қилмайдиған, һарақ-шарапқа берилмәйдиған, нәпсанийәтчи болмиған кишиләрдин болуши, □ ⁹ пак виждани билән етиқатницә сирини чиң тутидиған болуши лазим. □ ¹⁰ Бундақ адәмләрниму алди билән синап көрүп, әйип тәрәплири болмиса, андин хизмәт вәзиписигә қоюшқа болиду. ¹¹ Шуниңдәк, бу хизмәткарларниң аяллириму тәмкин, питнә-пасат қилмайдиған, салмақ вә һәр қандақ ишта ишәшлик болғанлардин болуши лазим. □ ¹² Хизмәткарлар бир хотунлуқ, өз пәрзәнтлири вә аилисини яхши башқуридиған кишиләрдин болсун. □ ¹³ Хизмәткарницә вәзиписини убдан орунғанлар өзи үчүн яхши нам-атаққа сазавәр болиду вә Мәсиһ Әйсада болған етиқатта зор жүрҗәт-ишәшкә еришиду. □

Мәсиһ болған сир

¹⁴ Мән гәрчә пат арида йениңға йетип беришни арзу қилсамму, йәнила бу хәтни яздим; ¹⁵ Мабада мән һаял болуп қалсам, хәттин Худаниң аилиси арисидә өзүңни қандақ тутуш керәклигини билисән. Бу аилә болса тирик Худаниң жамаити, һәқиқәтницә түврүги вә тәглигидур. □ ¹⁶ һәммәйлән етирап қилмай туралмайдуки, ихласмәнликницә сири бүйүктур:

□ **3:4** «өз аилисини яхши башқуралайдиған болуши, толиму салапәтлик билән пәрзәнтлирини ата-анисиға бойсунидиған қилип тәрбийиләләйдиган киши болуши керәк» — «толиму салапәтлик билән... тәрбийиләләйдиган» дегәнлик ибарә терикмәй балилирини тәрбийиләйдиганлигини билдүриду. Айәтницә башқа бир хил тәржимиси: «пәрзәнтлирини өз ата-анисиға толуқ һөрмәт билән бойсунидиған қилип тәрбийиләләйдиган киши болуши керәк».

□ **3:6** «Йетәкчи йеңи етиқатчилардин болмисун; ундақ болса, у тәкәббурлишип кетиши мүмкин, шуниңдәк Шәйтанның әйивигә кирип, у учриған һөкүмгә чүшиду» — «Шәйтанның әйивигә кириш» бәлким Шәйтанның әслидики гунайи, йәни тәкәббурлишип кәтकिनини (шундақла Худаниң жазасиға учриғанлигини вә кәлгүсидиму учрайдиғанлигини) көрситиду. □ **3:7** «У жамаәтницә сиртидикиләр тәрипидинму убдан тәриплинидиған болуши керәк; шундақ болғанда, у башқиларниң қарилишиға учримайду, Шәйтанның қилтиғиға чүшмәйду» — «Шәйтанның қилтиғи» немини көрситиду? Йетәкчиләрдә әйиплинерлик йери болса (һәтта йошурун болсиму), шундақла «сирттикиләр» уни әйипләйдиған болса у бәлким у өзини ақлаш үчүн яки ишлирини йошуруш үчүн ялған гәп қилиши мүмкин. Ундақта у дәрһал Шәйтанның илкидә болиду. Жамаәттикиләр тәрипидинму убдан «тәриплиниши» керәк, әлвәттә. □ **3:8** «Худди (йетәкчиләргә) охшаш, жамаәтницә хизмәткарлириму салмақ, икки хил гәп қилмайдиған ... кишиләрдин болуши... (керәк)» — хизмәткарлар жамаәтницә йетәкчилириниң ярдәмчиси болуп, улар һәр хил әмәлий ишларға мәсҗул кишиләрдур. Йәнә «Филиппийилиқларға»дики «қошумчә сөз»имиздики «йетәкчиләр вә хизмәткарлар» дегән мәзмунни көрүң. «нәпсанийәтчи болмиған кишиләрдин болуши ... (керәк)» — «нәпсанийәтчи» — 3-айәтни көрүң. □ **3:8** Рос. 6:3. □ **3:9** «пак виждани билән етиқатницә сирини чиң тутидиған болуши лазим» — «етиқаниң сири»: оқурмәнләрниң есидә барки, Инжилдики «сирлар» болса Худа әслидә йошуруп кәлгән, Инжил дәвридә өз жамаитигә ашқарилиған чоңқур һәқиқәтләрни көрситиду. «Римлиқларға»дики «кириш сөзләр»ни көрүң. □ **3:9** 1Тим. 1:19.

□ **3:11** «шуниңдәк, бу хизмәткарларниң аяллириму тәмкин, ... һәр қандақ ишта ишәшлик болғанлардин болуши лазим» — «хизмәткарларниң аяллириму» яки «аял хизмәткарлириму...». «Рим.» 16:1ни көрүң. □ **3:12** «Хизмәткарлар бир хотунлуқ, өз пәрзәнтлири вә аилисини яхши башқуридиған кишиләрдин болсун» — «бир хотунлуқ» дегәнлик (яки «бир аялницә ери») бәлким «өз аялиға садиқ» дегән мәнидә. Буниң тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **3:13** «яхши нам-атаққа сазавәр болиду вә Мәсиһ Әйсада болған етиқатта зор жүрҗәт-ишәшкә еришиду» — «Рос.» 6-8-бапта баян қилинған «хизмәткар» болған Истифан вә Филип буниңға икки убдан мисалдур. □ **3:13** Мат. 25:21. □ **3:15** «Мабада мән һаял болуп қалсам, хәттин Худаниң аилиси арисидә өзүңни қандақ тутуш керәклигини билисән» — «Худаниң аилиси»: — оқурмәнләрниң есидә барки, ибраний тилида вә грек тилида (уйғур тилиға охшаш) «өй» вә «аилә» бирла сөз билән ипадилениду. Худаниң «өйи» униң аилиси, йәни униң «тирик ибадәтханиси», «тирик өйи»дур. «1Пет.» 2:4-8ниму көрүң.

«Өзи инсан тенидә аян болди,
 Роһ Униң һәққанийлиғини испатлиди,
 Пәриштиләргә у көрүнди,
 Униң хәвири пүткүл әлләргә жакаланди,
 Жаһанда Униңға иман кәлтүрүлди,
 У шан-шәрәп ичидә әршкә көтирилди». □ ■

4

¹ Әнди Роһ шуни алаһидә ейтидуки, ахир заманларда бәзиләр етиқаттин йенип, алдамчи роһларға вә жинларниң тәлимлиригә берилип әгишиду. □ ■ ² Бундақ тәлим бәргүчиләр сахтилиқта ялғанчилик қилип, худди дағмаллап көйдүрүвәткәндәк өз вижданини йоқитип қойған; □ ³ улар никаһлинишни вә бәзи йемәкликләрни истемал қилишни мәнъий қилиду. Амма улар мәнъий қилидиған йемәкликләрни Худа Өзигә етиқат қилған һәм һәқиқәтни билгәнләрниң тәшәккүр ейтип қобул қилиши үчүн яратқан еди. □ ■ ⁴ Чүнки Худа яратқан һәммә нәрсә яхшидур, улар тәшәккүр билән қобул қилинса, уларниң һеч қайсисини чәкләп рәт қилишқа болмайду. □ ■ ⁵ Чүнки улар Худаниң сөз-калами вә инсанларниң дуаси билән һалал қилиниду. □

Әйса Мәсиһниң яхши хизмәтқари

⁶ Бу несихәтләрни қериндашларниң сәмигә салсаң, Мәсиһ Әйсаниң яхши хизмәтқари болған болисән. Шундақла, өзүниң әстайидил әгәшкән етиқаттики вә сағлам тәлимләрдики сөzlәр билән қувәтләндүрүлгәнлигиң аян болиду. ■ ⁷ Амма ихлассизларниң вә момайларниң әпсанилирини чәткә қеқип, өзүниң ихласмәнлик йолида чиниқтуруп йетиштүргин. □ ■ ⁸ Чүнки «Бәдәнни чиниқтурушниң азрақ пайдиси бар, лекин ихласмәнликтә интилишниң һәртәрәплик пайдиси бар; у һазирқи вә кәлгүси һаят үчүн бәхит елип келиду» ■ ⁹ — бу сөз һәқтур вә уни қобул қилишқа пүтүнләй әрзийду. ¹⁰ Әмәлийәттә биз буниң үчүн жапалиқ

□ **3:16** «ихласмәнликниң сирини бүйүктур» — «ихласмәнликниң сирини»ниң үч мәнаси болуши мүмкин: — (1) Әйса Мәсиһниң өзидә ихласмәнликниң мужәссәмләштүрүлүши, биз инсанларға «ихласмәнлик»ниң немә экәнлиги аян қиди; (2) «ихласмәнликни (инсанларға) елип келидиған сир» (3) «ихласмәнләргә (йәни Худаниң мөмин бәндилиригә) тапшурулған сир» — демәк, бизниң етиқатимиз. Бизниңчә Павлусниң көрсәткәнлири 1- вә 2-мәнидә. Шүбһисизки, бу сир дәл Әйса Мәсиһ Өзидур. «Өзи инсан тенидә аян болди» — бәзи қедимки көчүрмиләрдә «Худа инсан тенидә аян болди» дейилиду. «Өзи инсан тенидә аян болди, Роһ Униң һәққанийлиғини испатлиди...» — «Роһ» Муқәддәс Роһ, Худаниң Роһи. ■ **3:16** Мар. 16:19; Лука 9:51; Юһ. 1:14; Рос. 1:2; әф. 3:5, 6. □ **4:1** «Әнди Роһ шуни алаһидә ейтидуки,...» — «Роһ» — Муқәддәс Роһ, Худаниң роһи. «алдамчи роһларға вә жинларниң тәлимлиригә берилип әгишиду» — «алдамчи роһлар» вә «жинлар» бир гәптур. ■ **4:1** Мат. 24:23; 2Тес. 2:3; 2Тим. 3:1; 2Пет. 3:3; Йәһ. 18. □ **4:2** «... худди дағмаллап көйдүрүвәткәндәк өз вижданини йоқитип қойған» — бәзи алимлар бу сөзни: «Шәйтан уларниң вижданлирини «мениңки» дәп дағмаллап қойған» дегәндәк чүшиниду. □ **4:3** «улар никаһлинишни вә бәзи йемәкликләрни истемал қилишни мәнъий қилиду. Амма улар мәнъий қилидиған йемәкликләрни Худа Өзигә етиқат қилған һәм һәқиқәтни билгәнләрниң тәшәккүр ейтип қобул қилиши үчүн яратқан еди» — бу әйәт тоғрилиқ биз «қошумчә сөз»имиздә қисқичә тохтилимиз. ■ **4:3** Яр. 1:29; 9:3; Рим. 14:6; 1Кор. 10:30. □ **4:4** «Чүнки Худа яратқан һәммә нәрсә яхшидур, улар тәшәккүр билән қобул қилинса, уларниң һеч қайсисини чәкләп рәт қилишқа болмайду» — бу сөз пәқәт барлиқ йемәкликләрни әмәс, йәнә у жуқурида тилға алған никаһда болған әр-аяллик жинсий мунасивәтни өз ичигә алиду. ■ **4:4** Яр. 1:31; Рос. 10:15; Рим. 14:14. □ **4:5** «Чүнки улар Худаниң сөз-калами вә инсанларниң дуаси билән һалал қилиниду» — грек тилида «инсанларниң дуаси» дегән алаһидә сөз болуп «шу дуалар Худа билән йеқин алақә-мунасивәттә болиду» дегән мәнини пуритип бериду. ■ **4:6** 2Тим. 1:5; 3:14,15. □ **4:7** «... өзүниң ихласмәнлик йолида чиниқтуруп йетиштүргин» — «чиниқтуруп йетиштүргин» дегини грек тилида «гимнастика» («тән һәрикити») билән мунасивәтлик сөз. ■ **4:7** 1Тим. 1:4; 6:20; 2Тим. 2:16; Тит. 1:14; 3:9. ■ **4:8** Кол. 2:23.

әжір сиңдүрүватимиз вә хар қилиниватимиз. Чүнки үмүтүмизни пүткүл инсанларниң, болупму етиқат қилғучиларниң Қутқузғучиси — мәңгү һаят Худаға бағлидуқ.□

11 Бу ишларни *жамаәткә* тохтимай тапилиғин вә үгәткин. 12 һеч кимниң сениң яшлиғиңға сәл қаришиға йол қойма; бәлки сөзлириңдә, әмәллириңдә, меһир-муһәббәт, етиқат вә паклиқта етиқатчиларға нәмунә бол. □ ■ 13 Мән йениңға барғичә, өзүңни жамаәткә муқәддәс язмиларни оқуп бериш, жекиләш вә тәлим беришкә беғишлиғин.□ 14 *Жамаитиңниң* ақсақаллири қоллирини учаңға қойғанда, Худаниң вәһийиси арқилиқ саңа ата қилиниши билән сәндә болған илтипатқа бепәрвалиқ қилма. □ ■ 15 Бу ишларға берилип, өзүңни уларға толук атиғин. Шуниң билән сениң алға басқанлиғиң һәммәйләнгә аян болиду. 16 Өзүңгә вә бәргән тәлимиңгә изчил көңүл қойғин. Чүнки шундақ қилғанда өзүңниму вә саңа қулақ салғанларниму қутқузисән.

5

Жамаәттики бәзи әмәлий ишлар

1 Яшанған әрләрни әйиплигәндә қаттиқ сөзлимигин, бәлки уларға атаң сүпитидә несиһәт бәргин. Шунидәк, жигитләргә қериндашлириң сүпитидә сөзлигин.■ 2 Яшанған аялларға анаң сүпитидә, яш аялларға ача-сиңиллириң сүпитидә һәр ишта пак қәлб билән муамилә қилғин. 3 һәқиқий тул аялларни һөрмәтләп, уларниң һалидин хәвәр ал.□ 4 Лекин, тул аялларниң пәрзәнтлири яки нәврилири болса, улар алди билән өз аилисигә нисбәтән ихласмәнликни үгинип, өз ата-анисиниң әжрини яндурсун; чүнки бу иш Худани хурсән қилиду.■ 5 Әнди һәқиқий тул өтүватқан, ялғуз қалған аяллар болса, үмүтини Худаға бағлиған болуп, кечә-күндүз дуа-тилавәттә болиду.■ 6 Лекин һозур-һалавәткә берилгән тул хотун һаят болсиму, өлгәнгә баравәрдур. 7 Әнди башқилар тәрипидин әйиплинидиған әһвалға чүшүп қалмаслиғи үчүн сән уларға бу ишларни жекиләп тапилиғин. 8 Лекин бириси өз туққанлиридин, болупму өз аилисидикиләрдин хәвәр алмиса, у етиқаттин танған дәп қарилип, капирлардин бәттәр болиду.■

9 Тул аял тизимға елинса, йеши атомиштин төвән болмаслиғи, бирла әрниң аяли болған

□ **4:10** «Әмәлийәттә биз буниң үчүн жапалиқ әжір сиңдүрүватимиз вә хар қилиниватимиз» — «хар қилиниватимиз» бәзи кона көчүрмиләрдә «күрәш қиливатимиз» дейилиду. «чүнки үмүтүмизни пүткүл инсанларниң, болупму етиқат қилғучиларниң Қутқузғучиси — мәңгү һаят Худаға бағлидуқ» — «пүткүл инсанларниң, болупму етиқат қилғучиларниң Қутқузғучиси» дегән ибаридә «инсанларниң Қутқузғучиси» дегәнлик бәлким «һәр адәмни сақлиғучи» дегән омомий мәнидә ишлитилиду. □ **4:12** «һеч кимниң сениң яшлиғиңға сәл қаришиға йол қойма» — Тимотий бәлким оттуз нәччә яшқа киргән. Лекин грек мәдәнийитидә қириқ яшқа киргән оғул балилар теһи «яш» «жигит» дәп һесаплиниду. ■ **4:12** Тит. 2:7,15; 1Пет. 5:3. □ **4:13** «өзүңни жамаәткә муқәддәс язмиларни оқуп бериш, жекиләш вә тәлим беришкә беғишлиғин» — «муқәддәс язмиларни оқуп бериш» тоғрилиқ: — шу вақитларда аз санлиқ кишиләр оқуялайтти вә теһиму аз кишиләр Муқәддәс Китаптики бирәр қисимларға егә болушқа муйәссәр еди. □ **4:14** «Жамаитиңниң ақсақаллири қоллирини учаңға қойғанда, Худаниң вәһийиси арқилиқ саңа ата қилиниши билән сәндә болған илтипатқа бепәрвалиқ қилма» — жамаәтниң ақсақаллириниң етиқатчини бирәр вәзипигә тайинлиғәндә, қоллирини униң учисига қоюп туруп дуа қилиши Инжилдики башқа йәрләрдиму көрүниду. «Илтипат» мошу йәрдә Муқәддәс Роһ ата қилған мәлум бир алаһидә қабилиятни көрситиду. Бундақ қабилиятләрниң бәзилири тоғрилиқ «1Кор.» 12-, 14-бапни көрүң. «Қошумчә сөз»имиздә Тимотийға тапшурулған илтипат тоғрилиқ сөзләймиз. ■ **4:14** Рос. 6:6; 8:17; 13:3; 19:6; 1Тим. 5:22; 2Тим. 1:6. ■ **5:1** Лав. 19:32. □ **5:3** «һәқиқий тул аялларни һөрмәтләп, уларниң һалидин хәвәр ал» — «һәқиқий тул аяллар» мошу йәрдә еридин жуда болған, қийинчиқта турған аялларни көрситиду. «Һөрмәтләп, уларниң һалидин хәвәр ал» грек тилида бирла сөз билән ипадилиниду. ■ **5:4** Яр. 45:10,11; Мат. 15:4; Мар. 7:10; әф. 6:1, 2. ■ **5:5** Лука 2:36; 1Кор. 7:32. ■ **5:8** Гал. 6:10.

болуши керәк, □ 10 йәнә гезәл әмәллири билән тәрипләнгән болуши, балилирини яхши тәрбийиләп чоң қилған, мусапирларға меймандостлуқ көрсәткән, муқәддәс бәндилярниң путлирини жуяп қойған, қийинчиликта қалғанларға ярдәм қолини узартқан, өзини һәр хил хәйр-саһавәт ишлириға беғишлиғанлар болуши керәк. □ ■ 11 Лекин яш тул аялларни *тизимликкә* киргүзмә. Чүнки уларниң ишқ һәвәслири қозғилип Мәсиһдин тенип, қайта никаһлинишни арзу қилиду; 12 шуниң билән, улар дәсләп бәргән вәдисиғә хилаплиқ қилиш сәвәплик әйиплик болиду. □ 13 Униң үстигә улар һорунлуқни адәт қиливелип, өйму-өй доқуруп жүрүшни үгиниду; шундақла һорун болупла қалмай, ғәйвәт қилип, башқиларниң ишлириға чепилғақ болуп налайиқ ишларға валақлайдиғанлардин болуп қелиши мүмкин. □ ■ 14 Шуниң үчүн, бундақ яш тул аялларниң никаһлинип, пәрзәнт көрүп, өй ишлири билән шуғуллинишини халаймән. Шундақ қилғанда, бизгә қарши турғучиға бизни һәр қандақ әйипләп-һақарәтләш пурсити чиқмайду. □ ■ 15 Чүнки шундақ бәзи тул аяллар аллиқачан етиқаттин тенип Шәйтаниң кәйнигә кирип кәтти. 16 Әгәр етиқати бар бир әр яки аял кишиниң тул қалған туққанлири болса, у өзи уларға ярдәм бәрсун, жүки жамаәткә чүшмисун. Шундақ болғанда, жамаәт һәқиқий егә-чақисиз тул аялларға ярдәм қилалайду. □

Ақсақаллар тоғрисида

17 Жамаәтни яхши йетәкләйдиған ақсақаллар, болупму Худаниң сөз-каламани йәткүзүш вә тәлим бериштә әжір сиңдүргәнләр икки һәссә һөрмәткә сазавәр қилинсун. □ ■ 18 Чүнки муқәддәс язмиларда: «Хаман тәпкән өкүзниң ағзини боғма» вә: «Мәдиқар өз һәққини елишқа һәқлиқтур» дейилгән. □ ■

19 Икки яки үч гувачи һазир болмиғичә, ақсақал үстидин қилинған әрзни қобул қилма. □ ■

20 Әгәр ақсақаллардин бириси гуна садир қилған болса, башқиларниңму буниңдин ибрәт елип

□ 5:9 «Тул аял тизимға елинса, йеши атмиштин төвән болмаслиғи, бирла әрниң аяли болған болуши керәк...» — «тул аял тизимға елинса» дегәндики «тизим» бәлким жамаәт ичидики алаһидә ярдәм алғучи тул аялларниң тизимини көрситиду. Уларниң йәнә бәлким алаһидә дуа вә башқа һажәтмәнләрни йоқлаш хизмәтлири бар еди; йәнә келип улар қайтидин той қилмаслиққа вәдә қилиши керәк болуши мүмкин (12-айәтни көрүң). «Бирла әрниң аяли болған болуши керәк» дегәнниң «бирла әрлик болған болуши керәк» яки «өз еригә садиқ болған болуши керәк» дегән башқа бир хил чүшәнчиси бар. □ 5:10 «Йәнә гезәл әмәллири билән тәрипләнгән болуши, ... муқәддәс бәндилярниң путлирини жуяп қойған... өзини һәр хил хәйр-саһавәт ишлириға беғишлиғанлар болуши керәк» — «муқәддәс бәндилярниң путлирини жуяп қойған»: — оқурмәнләргә аянки, «пут жуяш» Оттура Шәриқтики өрп-адәтләрдин еди, сәпәрдин кәлгән мейманларни қизгинлиқ билән күтүшни билдүрәтти. Бу ишниң өзи бәлким башқа етиқатчиларниң хизмитидә кәмтәрлик билән болушниң яхши бәлгүси еди («Юһ.» 13:1-17ни көрүң). ■ 5:10 Яр. 18:4; 19:2; Луқа 7:38,44; 1Пет. 4:9. □ 5:12 «... улар дәсләп бәргән вәдисиғә хилаплиқ қилиш сәвәплик әйиплик болиду» — «дәсләп бәргән вәдиси» бәлким уларниң һәр бириниң «Әйса Мәсиһ үчүн жамаәтниң хизмитидә болиман, қайта той қилмайман» дегәндәк бир вәдисини көрситиши мүмкин. 9-айәтни йәнә көрүң. □ 5:13 «Униң үстигә улар һорунлуқни адәт қиливелип, өйму-өй доқуруп жүрүшни үгиниду; шундақла һорун болупла қалмай, ғәйвәт қилип, башқиларниң ишлириға чепилғақ болуп налайиқ ишларға валақлайдиғанлардин болуп қелиши мүмкин» — демәк, әгәр ундақ майиллиғи болған тул аялларға жамаәт тәрипидин иқтисадий ярдәм берилгән болса («тизимланса»), улар техиму шундақ йолда меңип кетиши мүмкин. ■ 5:13 Тит. 2:3. □ 5:14 «Бизгә қарши турғучиға бизни һәр қандақ әйипләп-һақарәтләш пурсити чиқмайду» — «бизгә қарши турғучи» Шәйтаниң өзини яки йәр йүзидә Инжилға қарши чиққанларни көрситиду. ■ 5:14 1Кор. 7:9. □ 5:16 «Әгәр етиқати бар бир әр яки аял киши...» — бәзи кона көчүрмиләрдә пәқәт «етиқатчи аял киши...» дейилиду. □ 5:17 «Жамаәтни яхши йетәкләйдиған ақсақаллар, болупму Худаниң сөз-каламани йәткүзүш вә тәлим бериштә әжір сиңдүргәнләр икки һәссә һөрмәткә сазавәр қилинсун» — Инжилда «ақсақаллар» дегәнниң башқа хил ипадиси «йетәкчиләр». «Филиппилиқларға»дики «кириш сөз», шундақла «Тебирләр»ниму көрүң. «Икки һәссә һөрмәткә сазавәр қилинсун» — демәк, һәм жамаәтниң чоңқур иззитигә вә лайиқ болған иқтисадий ярдәмгә муйәссәр болсун (чүнки тәлим бериштә вә жамаәттин хәвәр елишқа әстайидил болуш дайим көп вақитлири сәрп қилиниду). ■ 5:17 Рим. 15:27; 1Кор. 9:11; Гал. 6:6; Фил. 2:29; 1Тес. 5:12; Ибр. 13:17. □ 5:18 «Хаман тәпкән өкүзниң ағзини боғма» ... «Мәдиқар өз һәққини елишқа һәқлиқтур»... — Тәврат, «Қан.» 25:4 вә Инжил, «Луқа» 10:7. ■ 5:18 Лав. 19:13; Қан. 24:14; 25:4; Мат. 10:10; Луқа 10:7; 1Кор. 9:9. □ 5:19 «Икки яки үч гувачи һазир болмиғичә, ақсақал үстидин қилинған әрзни қобул қилма» — Тәврат, «Қан.» 17:6, 19:5ни көрүң. ■ 5:19 Қан. 19:15.

қорқуши үчүн, жамаат алдида тәнбиһ берип әйиплигин.□

²¹ Худаниң, Мәсиһ Әйсаниң вә Худа таллиған пәриштиләрниң алдида шуни саңа агаһ қилип тапилаймәнки, сән бу әмирләргә һеч айримичилиқ қилмай, һеч қандақ ишта бир тәрәпкә ян басмай қәтъий әмәл қилгин.■

²² Бирәвниң учисиға қолуңни қоюшқа алдирап кәтмә; башқиларниң гуналириға шерик болма. Өзүңни пак тутқин □ ■ ²³ (ашқазиниң яхши болмиғанлиғи, шундақла сән дайим ағрийдиган болғачқа, сула ичивәрмәй, бир аз шарапму ичип бәргин). □ ■

²⁴ Бәзи кишиләрниң гуналири бурунла ениқ, шундақла сорақ күнигичә сақлиниду; лекин бәзиләрниңки уларниң кәйнидин әгишип бариду, кейин ашкарә болиду. □ ■ ²⁵ Худди шуниңға охшаш, бәзи кишиләрниң гөзәл әмәллирини асанла көрүвалғили болиду; һазир ашкарә болмиса кейин ашқариланмай қалмайду.□

6

¹ Қуллуқ боюнтуруқ астида болғанларниң һәммиси өз ғоҗайинлирини һәр тәрәптә һөрмәтлисун. Шундақ қилғанда, Худаниң нами вә Униң тәлиминиң һақарәткә учришидин сақланғили болиду.■ ² Ғоҗайинлири етиқатчи болса, қуллири: «Биз һәммимиз охшашла қериндашларғу» дәп, уларға һөрмәтсизлик қилмисун. Әксичә, уларға техиму әстайидил хизмәт қилсун. Чүнки уларниң яхши хизмитидин бәһримән болидиғанлар дәл садиқ етиқатчилар һәм сөйүмлүк бәндиләрдур. Сән бу тәлимләрни үгәткән вә жекилигин.

Ялған тәлим вә пулпәрәсликниң ақивити

³ Охшимиған тәлимләрни тәрғиб қилған вә сағлам сөзләрни (йәни Рәббимиз Әйса Мәсиһниң һәқ сөзлирини), шундақла ихласмәнликкә йетәкләйдиған тәлимни қобул қилмиған киши болса, ⁴ ундақлар дәвәкә көрәңләп кәткән, һеч немә чүшәнмәйдиған кишиләрдиндур. Улар низа-муназирә пәйда қилишқа вә гәп талишишқа һерисмән; бундақ ишлардин һәсәтхорлуқ, жедәл-маҗира, төһмәт, рәзил гуманхорлуқ һасил болиду,■ ⁵ һәмдә нийити чирикләшкән, һәқиқәттин мәһрум болған кишиләр арасида дайимлиқ сүркилиш кәлтүрүп чиқириду. Бундақ кишиләр ихласмәнликни пәйда-тапавәтниң бир йоли дәп қарайду.■

□ **5:20** «Әгәр ақсақаллардин бириси гуна садир қилған болса, башқиларниңму буниңдин ибрәт елип қорқуши үчүн, жамаат алдида тәнбиһ берип әйиплигин» — «башқиларниңму буниңдин ибрәт елип қорқуши үчүн...»: — демәк, қалған ақсақаллар ибрәт алсун. ■ **5:21** Қән. 17:4; 19:18; Рим. 1:9; 9:1; 2Кор. 1:23; 11:31; Гал. 1:20; Фил. 1:8; 1Тес. 2:5; 5:27; 1Тим. 6:13. □ **5:22** «Бирәвниң учисиға қолуңни қоюшқа алдирап кәтмә» — «бирәвниң учисиға қолуңни қоюш» дегән һәрикәт, бирисини жамаәткә йетәкчилик вәзиписигә тайинлаш, кесәл адәмни сақайтиш яки башқа алаһидә бир дуа қилиш үчүн «Мән Худа алдида бу адәм билән бир болиман» дегәнни ипадиләйду. «башқиларниң гуналириға шерик болма» — бу сөз алдинқи: «Бирәвниң учисиға қолуңни қоюшқа алдирап кәтмә» дегән сөзгә бағлиқ. Чүнки ундақ һәрикәт қол қойғучи киши дуа қилинған киши үчүн: «И Худа, мән бу киши билән мәсәулийәттә бир болай» дегән дуани билдүриду. Амма «башқиларниң гуналириға шерик болма» дегәнниң башқа тәрәплири бар, әлвәттә. ■ **5:22** Рос. 6:6; 8:17; 13:3; 19:6; 1Тим. 4:14; 2Тим. 1:6. □ **5:23** «ашқазиниң яхши болмиғанлиғи, шундақла сән дайим ағрийдиган болғачқа, сула ичивәрмәй, бир аз шарапму ичип бәргин» — Павлус бу сөзини бәлким жуқуриқи «өзүңни пак тутқин» дегәнлигидә һажити болмиған пәрһизләр болмисун дәп Тимотийниң кесилини көзләп ейтиду. ■ **5:23** Зәб. 103:15.

□ **5:24** «Бәзи кишиләрниң гуналири бурунла ениқ, шундақла сорақ күнигичә сақлиниду; лекин бәзиләрниңки уларниң кәйнидин әгишип бариду, кейин ашкарә болиду» — буниң мәнәси бәлким: «Бәзи кишиләрниң гуналирини асанла көрүвалғили болиду һәм уларниң чоқум сораққа тартилиши ениқ. Лекин, бәзи кишиләрниң гуналири болса пәқәт кейин, сорақтила ашкарә болиду». Шуниң үчүн Тимотий башқиларға «қол қоюш»та дайим пәхәс болуп, әтраплиқ ойлиши керәк. ■ **5:24** Гал. 5:19. □ **5:25** «бәзи кишиләрниң гөзәл әмәллирини асанла көрүвалғили болиду» — башқа бир хил тәрҗимиси: «бәзи кишиләрниң гөзәл әмәллири сорақтин авал көрүнәрлик болиду». ■ **6:1** Әф. 6:5; Кол. 3:22; Тит. 2:9; 1Пет. 2:18. ■ **6:4** 1Тим. 1:4; 2Тим. 2:23; Тит. 3:9. ■ **6:5** 1Кор. 11:16.

⁶ Дәрвәқә, Худаға ихласмән вә разимән болуш ғайәт зор пайдидур. ⁷ Чүнки биз бу дуняға һеч немә елип кәлмидуқ, шуниңдәк униңдин һеч неминиму елип кетәлмәймиз. ⁸ Шуңа, йемәк-ичмәк вә кийим-кечик йетәрлик болсила булардин қанаәт қилимиз. ⁹ Лекин бай болушни ойлайдиғанлар болса һаман аздурлушларға учрап, қапқанқа вә шундақла инсанларни вәйранчиликқа вә һалакәткә чөктүридиған нурғун әхмиқанә һәм зиянлиқ арзу-һәвәсләрниң илкигә тейилип кетиду. ¹⁰ Чүнки пулпәрәслик һәр хил рәзилликләрниң йилтизидур. Бәзиләр буниңға интилиши билән етиқаттин чәтнәп, өзлирини нурғун дәр-қайғулар билән санжиди. ■

Тимотийға несихәт

¹¹ Амма сән, әй Худаниң адими, бундақ ишлардин жирақ қач; һәққанийлиқ, ихласмәнлик, ишәш-етиқат, меһир-муһәббәт, сәвир-тақәт вә мөмин-мулайимлиқни интилип қоғла. ■ ¹² Етиқаттики гөзәл күрәштә күчәп күрәш қил. Мәңгүлүк һаятни чиң тутқин. Сән дәл буниңға чақирилдиң һәмдә униң йолида нурғунлиған гувачилар алдида бу етиқатниң гөзәл шаһитлиғини қилдиң. □ ■

¹³ Һәммигә һаятлик бериватқан Худаниң алдида, шундақла Понтиус Пилатус алдида гөзәл шаһитлиқни қилип гувалиқ бәргән Мәсиһ Әйсаниң алдида саңа шуни тапилаймәнки, □ ■ ¹⁴ Рәббимиз Әйса Мәсиһ қайта аян болғичә, Худаниң бу әмригә һеч қусурсиз вә дағсиз әмәл қилғин. □ ¹⁵⁻¹⁶ Униң аян болушини вақит-саити кәлгәндә бирдин-бир мәңгү өлмигүчи, инсан йеқинлишалмайдиған нур ичидә яшайдиған, һеч ким көрмигән вә көрәлмәйдиған мубарәкләшкә лайиқ болған бирдин-бир һөкүмран, йәни падишаларниң Падишаси, рәбләрниң Рәбби әмәлгә ашуриду. Униңға иззәт-һөрмәт вә әбәдил-әбәт күч-қудрәт болғай, амин! ■

¹⁷ Бу заманда бай болғанларға мәғрурланмаслиқни, таянғусиз өткүнчи байлиққа әмәс, бәлки биз бәһримән болушқа һәммини бизгә сехийлиқ билән толуп ташқан һалда тәминлигүчи Худаға тайинип үмүт бағлашни тапилиғин; □ ■ ¹⁸ Уларға яхши әмәлләрни қилишта һәқиқий бай болуңлар, хәйр-саһавәтлик ишларда мәрт, башқилар билән ортақ бәһрлинишкә қоли очуқ болуңлар дәп тапилиғин. ¹⁹ Улар бундақ қилғанда, һәқиқий һаятни тутуш үчүн келәчәктә өзлиригә пухта бир асас-һул болидиған бир ғәзнә топлалайду. ■

²⁰ Әй Тимотий, саңа аманәт қилинған һәқиқәтләрни қоғда. Өзүңни ихлассиз, куруқ гәпләрдин һәмдә аталмиш илимниң талаш-тартишлиридин нери тутқин. ■ ²¹ Бәзиләр мошундақ бемәна илимгә егимән дәп жакалап, етиқаттин чәтниди. Меһри-шәпқәт силәргә яр болғай! □

■ **6:6** Пәнд. 15:16; Ибр. 13:5. ■ **6:7** Аюп 1:21; 27:19; Зәб. 48:18 ■ **6:8** Зәб. 54:24; Пәнд. 27:26; Мат. 6:25; 1Пет. 5:7. ■ **6:9** Пәнд. 11:28; Мат. 13:22; Яқ. 5:1. ■ **6:10** Мис. 23:8; Қан. 16:19; Пәнд. 15:16. ■ **6:11** 2Тим. 2:22. □ **6:12** «Етиқаттики гөзәл күрәштә күчәп күрәш қил» — бу сөzlәр вә әйәтниң қалған қисми («гөзәл шаһитлиқ») тоғрисида «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **6:12** 1Тим. 1:18. □ **6:13** «Һәммигә һаятлик бериватқан Худаниң алдида, шундақла Понтиус Пилатус алдида гөзәл шаһитлиқни қилип гувалиқ бәргән Мәсиһ Әйса...» — «гөзәл шаһидлиқ» дегән сөз тоғрисида «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **6:13** Қан. 32:39; 1Сам. 2:6; Мат. 27:11; Юһ. 18:37; 1Тим. 5:21. □ **6:14** «бу әмригә һеч қусурсиз вә дағсиз әмәл қилғин» — «бу әмир» болса Тимотийға тапшурулған толуқ вәзипини көрситиду (3:3-20, 6:2-5). ■ **6:15-16** 1Тим. 1:17; Вәһ. 17:14; 19:16; Мис. 33:20; Қан. 4:12; 1Юһа. 4:12. □ **6:17** «биз бәһримән болушқа һәммини бизгә сехийлиқ билән толуп ташқан һалда тәминлигүчи Худа...» — «сехийлиқ билән» грек тилида «зор байлиқлиридин бәргәндәк» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **6:17** Мар. 4:18; Луқа 8:14. ■ **6:19** Мат. 6:20; Луқа 12:33; 16:9. ■ **6:20** 1Тим. 1:4; 4:7; 2Тим. 2:16; Тит. 1:14; 3:9. □ **6:21** «меһри-шәпқәт силәргә яр болғай!» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «меһри-шәпқәт саңа яр болғай!» дейилиду.

Тимотийға «2»

Расул Павлус Тимотийға язған иккинчи мәктуп

1-2 Мәсиһ Әйсада вәдә қилинған һаятни елип бериш үчүн, Худаниң ирадиси билән Әйса Мәсиһниң расули болған мәнки Павлустин сөйүмлүк балам Тимотийға салам: ХудаАтимиздин вә Рәббимиз Мәсиһ Әйсадин саңа меһри-шәпқәт, рәһимдиллик вә хатиржәмлик болғай! □ ■ 3 Мән ата-бовилиримниң изини бесип сап вижданим билән хизмитини қиливатқан Худаға тәшәккүр ейтимән, чүнки кечә-күндүз дуалиримда сени тохтавсиз әсләп туримән; ■ 4 көз яшлириңни әслигинимдә, шатлиққа чөмүшүм үчүн сән билән йәнә дидарлишишқа қаттиқ тәлпүнүп жүрмәктимән; 5 чүнки сениңдә болған сахтилиқсиз етиқат есимдин чиқмайду. Бу етиқат әң авал момаң Лоиста, андин анаң Евникидә бар болған, әнди һазир сәндиму бар экән дәп хатиржәмдурмән.

6 Шуниң үчүн мән шуни қайтидин саңа әслитимәнки, қоллиримни учаңға қоюшум билән сәндә болған, Худа саңа тәқдим қилған илтипатни қайтидин ялқунлитип жары қилғин. □ ■

7 Чүнки Худа бизгә қорққанчақлиқниң роһини әмәс, бәлки бизгә күч-қудрәтниң, меһри-муһәббәтниң вә салмақлиқниң Роһини тәқдим қилди. ■ 8 Шуңа Рәббимиз һәққидики хәвәр-гувалиқтин, яки Униң мәһбуси болған мәндин номус қилма. Әксичә, Худаниң күч-қудрити билән хуш хәвәрни жарқарлаш йолидики харлиқ-мушәққәтни өз һәссәң бойичә ортақ тартқин; □ ■ 9 Худа бизни өз әмәллиримизгә асасән әмәс, бәлки өз муддиаси вә меһри-шәпқитигә асасән қутқузуп, пак-муқәддәс чақирқи билән чақирди; Униң бу меһри-шәпқити һәммә дәвир-заманлардин илгирила Мәсиһ Әйсада бизгә беғишланғандур; ■ 10 лекин бу меһри-шәпқәт Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһниң келиши билән һазир аян болди; У өлүмни бекар қиливетип, хуш хәвәр арқилиқ һаятлиқ вә чиримаслиқни йоруклуқта аян қилди.

■ 11 Мән болсам әлләргә бу хуш хәвәрниң жақарчиси, расули вә тәлим бәргүчиси болуп тайинланған. □ ■ 12 Мән шу сәвәптин һазирқи бу харлиқ-мушәққәтләрни тартмақтимән. Лекин буниңдин номус қилмаймән; чүнки мән кимгә етиқат қилғанлиғимни билимән һәмдә Униң маңа тапшурған аманитини шу күнгичә сақлалайдиғанлиғиға қадир экәнлигигә ишәндүрүлдүм. □ 13 Мәндин аңлиған сағлам тәлим сөзлириниң нәмунилиқ бир үзүндисини

□ **1:1-2** «Әйса Мәсиһниң расули болған мәнки Павлустин сөйүмлүк балам Тимотийға салам» — демисәкму, Тимотий Павлусниң «роһий жәһәттә» оғли еди. ■ **1:1-2** Гал. 1:3; 1Тим. 1:2; 1Пет. 1:2. ■ **1:3** Рос. 22:3; Рим. 1:9; 1Тес. 1:2; 3:10. □ **1:6** «қоллиримни учаңға қойғиним билән сәндә болған, Худа саңа тәқдим қилған илтипат» — ишинимизки, бу дәл 1-хәттә («1Тим.» 4:14-15) тилға елинған роһий илтипаттин башқа иш әмәс. «Қошумчә сөз»имизниму көрүң. ■ **1:6** Рос. 6:6; 8:17; 13:3; 19:6; 1Тим. 4:14; 5:22. ■ **1:7** Рим. 8:15. □ **1:8** «Шуңа Рәббимиз һәққидики хәвәр-гувалиқтин, яки униң мәһбуси болған мәндин номус қилма» — Павлус бу мәктупни язғанда Римдики зинданда ятатти. Шүбһисизки, римлиқлар Павлусни «бизниң мәһбусимиз» дәп ойләйтти — лекин Павлус ишқа башқичә қарайтти. Римлиқларниң уни қолға елип түрмигә ташлиғини Худаниң ирадиси болуп, шу иш билән «ят әлликләр»дин болған ишәнгүчиләрниң көп пайда көридиғанлиғиға Павлусниң көзи йәткән; шуниң билән у «Мән Рәбниң мәһбуси» дәйду. «хуш хәвәрни жарқарлаш йолидики харлиқ-мушәққәтни өз һәссәң бойичә ортақ тартқин» — грек тилида бәлким «өз һәссәң бойичә биргә тартқин» дегән мәнини билдүрүши мүмкин. Демәк, һәр дәвирдә етиқатчилар тартишқа тегишлик оқубәт-мушәққәт бар; Тимотийниң Павлус (вә башқа етиқатчилар) билән биргә мәлум дәрижидә «өз һәссиси бойичә» оқубәт-мушәққәт тартишиға тоғра келиду. ■ **1:8** Рос. 21:33; Рим.1:16; Әф. 3:1; 4:1; Кол. 4:18; Флм. 1:1, 9, 13. ■ **1:9** Әф. 1:3; Тит. 3:4, 5, 6. ■ **1:10** Йәш. 25:8; Рим. 16:25; Әф. 1:9; 3:9; Кол. 1:26; Тит. 1:2; Ибр. 2:14; 1Пет. 1:20. □ **1:11** «Мән болсам әлләргә бу хуш хәвәрниң жақарчиси, расули вә тәлим бәргүчиси болуп тайинланған» — «әлләр» болса «ят әлликләр», «Йәһудий әмәсләр». ■ **1:11** Рос. 9:15; 13:2; 22:21; Гал. 1:15; 2:8; Әф. 3:8; 1Тим. 2:7. □ **1:12** «... һәмдә Униң маңа тапшурған аманитини шу күнгичә сақлалайдиғанлиғиға қадир экәнлигигә ишәндүрүлдүм» — «маңа тапшурған аманәт» бизниңчә Худа Павлусқа жамаәтни дәп тапшурған нурғунлиған қиммәтлик вәһийләрни көрситиду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. «Шу күн» — Әйса дуняға қайтидиған күнни көрситиду. Павлусниң көзқаришида пәқәт бирла күн муһимдур, у дайим у күнни нәзәрдә тутуп уни «шу күн» дәйду. Ушбу әйәтниң ахирқи жүмлисини «һәмдә мениң Худаға аманәт қилғанлиримни Рәббимиз қайта кәлгән күнгичә («шу күнгичә») чоқум қоғдайдиғанлиғиға ишинимән» дәп чүшинишкиму болиду.

сақлап, Мәсиһ Әйсада болған муһәббәт вә етиқат билән чиң тутқин; ■ 14 биздә маканлашқан Муқәддәс Роһқа тайинип саңа тапшурулған шу гөзәл аманәтни сақла. □

15 Сән билгининдәк, Асия өлкисидики *етиқатчиларниң* һәммиси *дегидәк* мәндин йүз өриди. Уларниң арасида Фигелус вә Хермогенесму бар. □ ■ 16 Рәб Онесифорниң аилисидикилиригә рәһим-шәпқәт көрсәткәй. Чүнки у мениң мәнбус болғанлиғимдин һеч номус қилмай көп қетим мени йоқлап сөйүндүрди. □ ■ 17 У Рим шәһиригә кәлгинидә мени тапқичә көп издәп аварә болупту. 18 Рәб шу күнидә уни Өзидин рәһим-шәпқәткә муйәссәр қилғай; униң Әфәсус шәһиридә маңа көрсәткән хизмәтлириниң қанчилик экәнлигини убдан билисән. □

2

Мушәққәткә қаримай Рәбниң хизмитидә болуш

1 Шуңа әй оғлум, сән Мәсиһ Әйсада болған меһри-шәпқәткә тайинип күчлүк бол; 2 вә сән көп гувачилар алдида мәндин аңлиғанлириңни һәм ишәшлик һәмдә башқиларғиму тәлим берәләйдиған адәмләргә аманәт қилғин. □ ■ 3 Әйса Мәсиһниң яхши жәңчиси болуш сүпитидә, харлиқ-мушәққәтни өз һәссәң бойичә ортақ тартқин. □ 4 Жәңчи болған киши өзини әскәрликкә тизимлиған сәрдарини рази қилиш үчүн адәттики турмуш ишлирини өзигә һәләк қиливалмаслиғи керәк. ■ 5 Мусабиқигә қатнашқан тәнһәрикәтчиму мусабиқә қаидилиригә рияйә қилмиса, ғәлибә тажигә еришәлмәйду. □ 6 Әжир сиңдүргән дехан һосулидин биринчи болуп бәһримән болуши тегишликтур. ■ 7 Бу сөзлирим үстидә яхши ойла, шуниң билән Рәб саңа һәммә ишта йорутиду.

8 Сән Давутниң нәсли болған, өлүмдин тирилгән Әйса Мәсиһни мән йәткүзүватқан хуш хәвәр бойичә есиңдә чиң тут. □ 9 Бу хуш хәвәрни дәп көп харлиқ-мушәққәт чекип, һәтта жинайәтчи һесаплинип кишәнлинип ятимән. һалбуки, Худаниң сөз-калами һеч кишәнләнмәйду! ■

■ 1:13 2Тим. 3:14. □ 1:14 «биздә маканлашқан Муқәддәс Роһқа тайинип саңа тапшурулған шу гөзәл аманәтни сақла» — жуқурида 12-айәттики изаһатта ейтқинимиздәк, «саңа тапшурулған гөзәл аманәт» Муқәддәс Роһ жамаәткә йәткүзмәкчи болған, Худа Өзиниң нижатлиқ плани вә жамаәт тоғрилиқ вәһий қилинған нурғунлиған қиммәтлик һәқиқәтләрни көрситиду. □ 1:15 «Асия өлкисидики етиқатчиларниң һәммиси дегидәк мәндин йүз өриди» — бу йәрдики «Асия өлкиси» һазирқи Түркийәниң гәрбий қисмини көрситиду. «Асия өлкисидики етиқатчилар» шу йәрдә туруватқан етиқатчиларни көрситиду; бәзи алимлар бу сөзни пәқәт Рим шәһиридә турған, әслидә зинданда ятқан Павлусқа мэдәт беримиз дәп вәдә бәргән Асия өлкисидин кәлгән бәзи қериндашларни көрситиду, дәп қарайду. Грек тилида «Асия өлкисидә («өлкисидин» әмәс) болғанларниң һәммиси мәндин йүз өриди» дейилгәчкә, биз ундақ қаримаймиз. Бу муһим вақиә тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 1:15 Рос. 19:10. □ 1:16 «у мениң мәнбус болғанлиғимдин һеч номус қилмай көп қетим мени йоқлап сөйүндүрди» — «мәнбус болғанлиғимдин» грек тилида «мениң зәнжир-кишәнлиримдин...» дегән сөzlәр билән ипадилиниду. ■ 1:16 2Тим. 4:19. □ 1:18 «Рәб шу күнидә уни Өзидин рәһим-шәпқәткә муйәссәр қилғай» — «шу күни» Әйса дунияға қайтидиған күнни көрситиду. 12-айәттики изаһатни көрүң. □ 2:2 «... сән көп гувачилар алдида мәндин аңлиғанлириңни һәм ишәшлик һәмдә башқиларғиму тәлим берәләйдиған адәмләргә аманәт қилғин» — немишкә Павлус «көп гувачилар алдида мәндин аңлиғанлириң» дәйду? Бу «гувачилар»ниң немә әһмийити бар? Ойлишимизчә: (1) гәрчә етиқатта көп «чоңқур сирлар» болсиму, бу сирларниң һәммиси тоғрилиқ Инжилдин ениқ көргили болиду; һәқиқий етиқатта һеч қандақ «мәхпий тәлим»ләр вә «аз сандики алаһидә адәмләргә вәһий қилинған» тәлимләр йоқтур; (2) мошу етиқатчи гувачилар Павлус вә башқа расулларниң тәлимлириниң бир хил экәнлигигә испат берәләйтти. ■ 2:2 Тит. 1:5. □ 2:3 «Әйса Мәсиһниң яхши жәңчиси болуш сүпитидә, харлиқ-мушәққәтни өз һәссәң бойичә ортақ тартқин» — (1:8дә ейтилгәндәк) «өз һәссәң бойичә тартқин» — грек тилида «өз һәссәң бойичә биргә тартқин». Демәк, һәр дәвирдә етиқатчилар тартишқа тегишлик харлиқ-мушәққәт бар; Тимотийниң Павлус (вә башқи етиқатчилар) билән биргә мәлум дәрижидә харлиқ-мушәққәт тартишиға тоғра келиду. ■ 2:4 1Кор. 9:25. □ 2:5 «Мусабиқигә қатнашқан тәнһәрикәтчиму мусабиқә қаидилиригә рияйә қилмиса, ғәлибә тажигә еришәлмәйду» — «мусабиқә қаидилири»: — кона заманларда бу «қаидиләр» һәм мусабиқиниң өзини вә мусабиқигә болған тәйярлиқ-тәрбийиләшләрниму башқуратти. ■ 2:6 1Кор. 9:10. □ 2:8 «Давутниң нәсли болған, өлүмдин тирилгән Әйса Мәсиһ» — «Давут» болса Давут падиша-пәйғәмбәр, әлвәттә. «сән Давутниң нәсли болған, өлүмдин тирилгән Әйса Мәсиһни мән йәткүзүватқан хуш хәвәр бойичә есиңдә чиң тут» — бу муһим әйәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 2:9 Әф. 3:1,13; 4:1; Фил. 1:7; Кол. 1:24; 4:3,18; 2Тим. 1:8.

10 Энди мән дәл шу сәвәптин, Худа таллиған бәндиләрниң Мәсиһ Әйсада болған нижатқа мәңгүлүк шан-шәрәп билән еришиши үчүн һәммә ишқа бәрдашлиқ беримән.

11 Төвәндики бу сөзләр ишәшликтур: —

«Униң билән биллә өлгән экәнмиз,
Униң билән һаятта биллә яшаймиз. □ ■

12 Қийинчиликларға бәрдашлиқ бәрсәк,
Униң билән биллә һөкүм сүримиз.
Биз униңдин тансақ,
Уму биздин таниду. ■

13 Биз Униңға садақәтсизлик қилсақму, У йәнила садақәтликтур;
Чүнки У Өзидин һеч таналмайду». □ ■

Худани хурсән қилидиған хизмәткар

14 Бу ишларни давамлик қериндашларниң сәмигә селип, уларни Рәб алдида бемәна сөзләр үстидә талаш-тартиш қилмаслиқни әстайдиллик билән агаһландурғин. Бундақ талаш-тартишларниң һеч қандақ пайдиси болмайла қалмай, бәлки аңлиғучиларни набут қилиду.

15 Уста тикимчи рәхтни тоғра пичқандәк һәқиқәт сөзини дурус чүшәндүрүп, өзүни Худа алдида тәстиқланғидәк, йәргә қарап қалмайдиған маһир бир хизмәткар қилип көрситишкә интилип көңүл қойғин; 16 лекин иплас, қуруқ гәпләрдин нери тур. Чүнки бундақ гәпләрни қилғучилар бәрибир техиму ихлассизлиққа чөмүп кетиду. □ ■ 17 Мошундақларниң гәплири худди мәрәздәк тезла ямрап кетиду. Хименеюс вә Филетослар мана шундақларниң ичидики иккисидур; □ 18 улар һәқиқәттин чәтнәп, өлгәнләрниң тирилиши дегән бу иш аллиқачан йүз берип болди, дәйду, шундақла бәзиләрниң етиқатини ғулитиду. □

19 Һалбуки, Худаниң мәзмут ули чиң турмақта. Униң үстигә мөһүр билән: «Рәб Өзигә тәвә болғанларни тонуйду» вә «Рәбниң мубарәк намини ләвзигә алидиғанларниң һәммиси рәзилликтин қол үзсун» дәп мөһүрләнгәндур. □ ■ 20 Бай-баяшат адәмниң өйидә пәқәт алтун вә күмүч қача-қучиларла әмәс, яғач, сапал қачиларму болиду. Қача-қучиларниң бәзилири әтиварлиниду, бәзилири пәс көрүлиду. ■ 21 Әгәр бир киши өзини ундақларниң киридин тазилап халий қилса, у муқәддәс қилинған, ғоҗайинимизға ярайдиған қачидәк, һәр қандақ гөзәл ишларға тәйяр болиду. □

□ **2:11** «Униң билән биллә өлгән экәнмиз, Униң билән һаятта биллә яшаймиз...» — «Униң билән» дегәнлик Мәсиһ билән, әлвәттә. ■ **2:11** Рим. 6:8. ■ **2:12** Мат. 10:33; Мар. 8:38; Луқа 9:26; 12:9; Рим. 8:17; 2Кор. 4:10; Фил. 3:10; 1Пет. 4:13. □ **2:13** «Биз Униңға садақәтсизлик қилсақму, У йәнила садақәтликтур; чүнки У Өзидин һеч таналмайду» — «чүнки У Өзидин һеч таналмайду» яки «чүнки У чоқум Өзиниң сөзидә турмай қалмайду». Бу муһим сөз тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **2:13** Чөл. 23:19; Рим. 3:3; 9:6. □ **2:16** «бундақ гәпләрни қилғучилар бәрибир техиму ихлассизлиққа чөмүп кетиду» — «бундақ (кишиләр)... техиму ихлассизлиққа чөмүп кетиду» грек тилида «бундақ (кишиләр)... техиму ихлассизлиққа алға бастуриду» дегән кинайилик, һәжвий сөзләр билән ипадилиниду. ■ **2:16** 1Тим. 1:4; 4:7; 6:20; Тит. 1:14; 3:9. □ **2:17** «мошундақларниң гәплири худди мәрәздәк тезла ямрап кетиду» — «ямрап кетиду» грек тилида «от-чөпләрни йәп кетиду» дәп ипадилиниду. Расул Павлус шу сөзи билән: Буларниң гәплири «Худаниң қойлири» болған етиқатичлар истимал қилиши керәк болған «озуқ»ни, йәни «сағлам тәлим»ни йоққа чиқириду, дәп пуритиду. □ **2:18** «улар һәқиқәттин чәтнәп...» — грек тилида: «улар һәқиқәтни нишан қилмай (чәтнәп кетип)...». «өлгәнләрниң тирилиши дегән бу иш аллиқачан йүз берип болди» — бу бидғәт тәлимниң мәнәси бәлким төвәндики икки хил хата қарашниң бири болуши керәк: — (1) «адәмләр Әйса Мәсиһкә етиқат қилғанда, Униң Роһи аллиқачан Әйса Мәсиһ билән биллә өлүп тирилиду (бу гәп мошу йәргичә һәқиқәт, әлвәттә). Энди тирилиш пәқәт шу роһий жәһәттә болуп, қәлғүсидә тән жәһәттә болмайду», яки: (2) «биз Әйса Мәсиһгә ишәнгәнләрдә суға вә Роһқа чөмүлдүрүлгәндин кейин бизниң «тирилгән тән»имиз бар болиду. Шуңа һазирқи тенимиз кесәл болмайду, һеч өлмәйду». □ **2:19** «Һалбуки, Худаниң мәзмут ули чиң турмақта. Униң үстигә мөһүр билән: «Рәб Өзигә тәвә болғанларни тонуйду» вә «Рәбниң мубарәк намини ләвзигә алидиғанларниң һәммиси рәзилликтин қол үзсун» дәп мөһүрләнгәндур» — бу муһим айәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **2:19** Чөл. 16:5; Юһ. 10:14. ■ **2:20** Рим. 9:21. □ **2:21** «Әгәр бир киши өзини ундақларниң киридин тазилап халий қилса, у муқәддәс қилинған, ғоҗайинимизға ярайдиған қачидәк, һәр қандақ гөзәл ишларға тәйяр болиду» — «ғоҗайинимиз»: — Егимиз, әлвәттә. Бу муһим айәт тоғрлуқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

22 Шуңлашқа, яшлиқниң арзу-һәвәслиридин өзүңни қачурғин, пак қәлб билән Рәбгә нида қилғучи билән биллә һәққанийлиқ, ишәш-етиқат, меһир-муһәббәт вә тинич-хатиржәмликни қоғлишип издә. ■ 23 Лекин әхмиқанә, билимсизликтин чиққан талаш-тартишларға арилишишни рәт қил, чүнки бундақ ишларниң жедел терийдиғанлиғини билисән. ■ 24 Әндиликтә Рәбниң қули жеделләшмәслиги, бәлки һәммә кишиләргә мулайим-меһриван, тәлим беришкә маһир, сәвир-тақәтлик болуши керәк; ■ 25 шуниң билән өз-өзигә қарши болғанларға у Худа бәлким уларға һәқиқәтни тонуп йетишигә товва қилидиған қәлбни берәр дәп, мөмин-мулайимлиқ билән несихәт қилсун; □ ■ 26 бундақ болғанда улар уйқисини ечип, өзлирини өз муддиасиға әмәл қилишқа тутқун қилған Иблисниң қапқинидин қутулалайду. □

3

Ахир заман

1 Амма шуниму билгинки, ахир заманларда еғир күнләр болиду. □ ■ 2 У чағдики инсанлар өзинила ойлайдиған, пулпәрәс, мәнмәнчи, һакавур, күпүрлүк қилидиған, ата-анисиниң сөзини тиңшимаидиған, тузкор, иплас, 3 көйүмсиз, кәчүрүмсиз, төһмәтхор, өзини туталмаидиған, вәһший, хәйр-саһавәтликкә дүшмән, 4 сатқун, тәлвә, шөһрәтпәрәс, һозур-һалавәтни Худадин яхши көридиған, 5 сиртқи қияпәттә ихласмән болувелип, әмәлийәттә ихласмәнликниң қудритини инкар қилидиған болиду. Бундақлардин жирақ тур. □ ■ 6 Чүнки уларниң арисидики бәзиләр өйму-өй соқунуп кирип, гуналар билән бесилған, һәр хил шәһвәт-һәвәсләрниң қули болуп қалған надан аялларни аздуруп өзигә әсир қилиду. □ ■ 7 Бундақ аяллар дайим тәлим алсиму, һәргиз һәқиқәтни тонуп йетәлмәйду. 8 Әнди Яннис билән Ямбрис Муса пәйғәмбәргә қандақ қарши чиққан болса, бу аздуруғчиларму һәқиқәткә шундақ қарши чиқиду. Улар зеһин-көңүллири чиригән, етиқат жәһәттә дашқал дәп испатланған кишиләрдур. □ ■ 9 Лекин әнди улар бу йолда алға илгириләлмәйду; чүнки Яннис билән Ямбрисниң һамақәтлиги очуқ көрүнгәндәк, буларниңму һәммигә көрүниду.

Павлусниң вәсийәтлири; үгәнгәнлириңдә давамлиқ маңғин

10-11 Лекин сән болсаң мениң тәлимим, жүрүш-турушум, мәхсәт-ирадилирим, ишәш-етиқатим, сәвир-тақитим, меһир-муһәббитим, чидамлиғим, мән учриған зиянкәшликләр вә азап-оқубәтләргә, жүмлидин Антакя, Кония вә Листра шәһәрлиридә йүз бәргәнләргә толиму көңүл бөлүп кәлдиң, шундақла мән бәрдашлиқ бәргән шунчә зиянкәшликләрдин

■ 2:22 1Тим. 6:11. ■ 2:23 1Тим. 1:4; 6:4; Тит. 3:9. ■ 2:24 1Тим. 3:2. □ 2:25 «...шунуң билән өз-өзигә қарши болғанларға у Худа бәлким уларға һәқиқәтни тонуп йетишигә товва қилидиған қәлбни берәр дәп, мөмин-мулайимлиқ билән несихәт қилсун» — «өз-өзигә қарши болғанларға» дегән ибарә оқурмәнләргә гәлитә туюлғини билән, грек тилида шундақ ипадилиниду. Демәк, һәқиқәтни жаркарлиғучиға қарши чиқса, әмәлийәттә у Худа өзигә қилмақчи болған яхшилиқтин мәһрум болуп, өз-өзигә қарши чиққан болиду. «Пәнд.» 8:36 көрүң. ■ 2:25 Пәнд. 8:36; 9:12; 11:17; Гал. 6:1. □ 2:26 «бундақ болғанда улар уйқисини ечип, өзлирини өз муддиасиға әмәл қилишқа тутқун қилған Иблисниң қапқинидин қутулалайду» — башқа бир хил тәржимиси: «бундақ болғанда улар уйқисини ечип, өзлирини тутқун қилған Иблисниң қапқинидин (Худаниң) ирадисиғә әмәл қилишқа қутулалайду». □ 3:1 «Амма шуниму билгинки, ахир заманларда еғир күнләр болиду» — «еғир күнләр» грек тилида йәнә «хәтәрлик күнләр»ниму билдүриду. ■ 3:1 1Тим. 4:1; 2Пет. 2:3; Йәһ. 18. □ 3:5 «...сиртқи қияпәттә ихласмән болувелип, әмәлийәттә ихласмәнликниң қудритини инкар қилидиған болиду. Бундақлардин жирақ тур» — 1-5-айәтләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә қисқичә тохтилимиз. ■ 3:5 Мат. 18:17; Рим. 16:17; 2Тес. 3:6; Тит. 3:10; 2Юһа. 10. □ 3:6 «Һәр хил шәһвәт-һәвәсләрниң қули болуп қалған надан аяллар...» — яки «Һәр хил шәһвәт-һәвәсләрниң қули болуп қалған әжиз аяллар...». ■ 3:6 Мат. 23:14; Тит. 1:11. □ 3:8 «Әнди Яннис билән Ямбрис Муса пәйғәмбәргә қандақ қарши чиққан болса, бу аздуруғчиларму һәқиқәткә шундақ қарши чиқиду» — «Мис.» 7:11, 22, 8:7, 18ни көрүң. Исраиллар Мисирдин чиқиштин бурун, Мисир падишасиниң сеһиргәрлири Муса пәйғәмбәргә қарши турған. Уларниң исимлири (Яннис билән Ямбрис) Тәвратта дейилгән әмәс, бәлки Йәһудийларниң башқа тарихий китаплирида тепилиду. ■ 3:8 Мис. 7:11.

толуқ хәвириң бар; Рәб уларниң һәммисидин мени қутқузди. □ ■ 12 Дәрвәқә, Мәсиһ Әйсада ихласмән һаят кәчүрүшкә ирадә тиклигәнләрниң һәммиси зиянкәшликкә учрайду. ■ 13 Лекин рәзил адәмләр вә езитқу-каззаплар бәрибир башқиларниму алдап, өзиму алдинип, барғансери әсәбийлишиду. 14 Лекин сән болсаң, үгәнгән вә толуқ ишәндүрүлгән һәқиқәтләрдә чиң тур; чүнки буларни кимдин үгәнгәнлигиңни билисән, □ 15 һәмдә балилиқ чағлириндин тартипла муқәддәс язмиларни билип кәлдиң; буларниң саңа Мәсиһ Әйсаға бағланған етиқат арқилиқ болған нијат тоғрилиқ сени дана қилалайдиғанлиғини билисән. 16 Пүткүл муқәддәс язмиларниң һәммиси Худаниң Роһиниң йолйоруқ-илһами билән йезилған болуп, у тәлим бериш, тәнбиһ бериш, хаталиқларни түзитиш вә кишиләрни һәққанийәт йолиға башлашқа пайдилиқтур. □ ■ 17 Булар арқилиқ Худаниң адими толуқ қураллинип, барлиқ яхши әмәлләрни қилишқа тәйяр болалайду.

4

1 Мән Худа һәмдә тирикләр билән өлүкләрни сорақ қилишқа тәйяр туридиған Мәсиһ Әйсаниң алдида, шундақла Униң қайта аян болуши вә Униң Өз падишалиғи билән саңа шундақ ағаһ қилип тапилаймәнки, ■ 2 Худаниң сөз-каламани жакала; вақит-пурсәт яр бәрсун-бәрмисун, униңға жиддий қара. Толуқ сәвир-тақәт вә тәлим-әқидә билән несиһәт қилғин, тәнбиһ бәргин, риғбәтләндүргин. □ 3 Чүнки шундақ бир заман келидуки, инсанлар сағлам тәлимни аңлашқа чидимай, бәлки қулақлириға хуш яқидиған сөзләрни аңлаш үчүн әтрапиға өз шәһвәт-һәвәслиригә уйғун тәлим бәргүчиләрни топлайду. □ 4 Улар һәқиқәткә қулақ салмай, әпсаниләрни тиңшашқа бурмилинип кетиду. 5 Лекин сән һәр қандақ әһвалда ойғақ тур, харлиқ-мушәққәтләргә бәрдашлиқ бәр, хуш хәвәрчиниң вәзиписини орунда, тапшурулған хизмитиңни һәр тәрәптин толуқ ада қилғин. 6 Чүнки өзүмгә кәлсәм, женим қурбанлиқниң «шарап һәдийә»сидәк төкүлидиған вақти йетип кәлди, мениң бу дуниядин кетиш вақтимму йеқинлашти. □ ■ 7 Гөзәл күрәшни мән қилип болдум, жүгүрүш мусабиқисиниң мәнзилини бесип болдум, бирдин-бир етиқатни чиң сақлап кәлдим. □ 8 һазир һәққанийлиқниң гәлибә тажи мән үчүн сақлинип турмақта. Уни, һәққаний сорақчи болған Рәб шу күнидә маңа,

□ **3:10-11** «жүмлидин Антакя, Кония вә Листра шәһәрлиридә йүз бәргәнләргә толиму көңүл бөлүп кәлдиң...» — «Антакя, Кония вә Листра шәһәрлиридә йүз бәргәнләр»: — бу бир-биригә йеқин үч жутта болған вақиәләр тоғрилиқ мәлуматлар «Рос.» 13-14-бапта тепилиду. Тимотий өзи Листралиқ еди; Павлус дуч кәлгән бу зиянкәшликләр Тимотийниң Мәсиһгә етиқат қилишиға тәсир қилған болуши мүмкин еди. ■ **3:10-11** Зәб. 33:20; Рос. 13:50; 14:19; 2Кор. 1:10.

■ **3:12** Мат. 16:24; Луқа 24:26; Юһ. 17:14; Рос. 14:22; 1Тес. 3:3. □ **3:14** «чүнки буларни кимдин үгәнгәнлигиңни билисән» — бәзи кона көчүрмиләрдә «кимләр» дәп дейилиду. Лекин бизниңчә «ким» дәп оқуш тоғра, чүнки Павлус бу әйтләрдә өзиниң үлгә болғанлиғи тоғрилиқ көп сөзләйду. Төвәндики 15-әйттә у башқа кишиләр (Тимотийниң чоң ана вә аниси)ниң тәсирини тилға алиду. □ **3:16** «Пүткүл муқәддәс язмиларниң һәммиси Худаниң Роһиниң йолйоруқ-илһами билән йезилған болуп...» — грек тилида «пүткүл муқәддәс язмиларниң һәммиси» дегән ибарә язмилардики һәр бир сөз-әйтниң Худадин кәлгәнлиғини тәкитләйду. «Худаниң Роһиниң йолйоруқ-илһами билән йезилған» грек тилида «Худа нәпәси билән киргүзүп йезилған» дегән шәкилдә ипадилиниду. Грек тилида һәм ибраний тилида «Роһ» вә «нәпәс» бир сөз. ■ **3:16** 2Пет. 1:21. ■ **4:1** Рим. 1:9; 9:1; 2Кор. 1:23; 11:31; Гал. 1:20; Фил. 1:8; 1Тес. 2:5; 1Тим. 5:21; 6:13. □ **4:2** «Худаниң сөз-каламани жакала; вақит-пурсәт яр бәрсун-бәрмисун, униңға жиддий қара» — «вақит-пурсәт яр бәрсун-бәрмисун» дегәнликниң мәнәси, хәқләр Худаниң сөзини қобул қилсун қилмисун, уларға яқсун яқмисун Худаниң адиминиң вәзиписи һаман амал қилип сөз-каламни уларға йәткүзүштин ибарәт. □ **4:3** «... қулақлириға хуш яқидиған сөзләрни аңлаш үчүн әтрапиға өз шәһвәт-һәвәслиригә уйғун тәлим бәргүчиләрни топлайду» — «қулақлириға хуш яқидиған сөзләрни аңлаш үчүн» грек тилида «қулақлири қичишқан болуп...» дегән ибарә билән ипадилиниду. Бу ибарә: «улар һәрдаим йеңи нәрсиләрни аңлиғачқа» дегән башқа бир хил чүшәнчиниму бериду.

□ **4:6** «женим қурбанлиқниң «шарап һәдийә»сидәк төкүлидиған вақит йетип кәлди» — Павлус өзиниң һаятини Тәврат дәвридики қурбанлиқлар үстигә төкүлидиған «шарап һәдийә»гә охшитиду. Диққәт қилишқа әрзийдуки, униң йеқин арида болидиған өлүмини қурбанлиққа әмәс, пәқәт бир «шарап һәдийә»гә охшитиду, халас. Шүбһисизки, униң мәнәси «улуқ қурбанлиқ» Әйса Мәсиһниңқидур. ■ **4:6** 2Пет. 1:14. □ **4:7** «Гөзәл күрәшни мән қилип болдум» — «күрәш» (қаттиқ елишиш мусабиқиси, грек тилида «агон») дегән сөз тоғрилиқ «Тимотийға (1)»дики (6:12 тоғрилиқ) «қошумчә сөз»имизни көрүң.

шундақла ялғуз маңила эмәс, Униң келип аян болушиға тәлпүнүп турғанларниң һәммисигә инғам қилип кийгүзиду. □ ■

Хусусий тапшуруқлар; ахирқи сөзләр

⁹ Имканийәтниң баричә йенимға тездин йетип кәл. ¹⁰ Чүнки Демас бу һазирқи дунияни тама қилғанлиғи үчүн мени ташлап Тесалоника шәһиригә кәтти. Крискис Галатия өлкисигә, Титус Далматия өлкисигә кәтти. ■ ¹¹ Йенимда ялғуз Луқа қалди. Маркусни өзүң билән биргә елип кәл, чүнки у хизмәтлиримдә маңа көп әсқатиду. ■ ¹² Тикикусни болса Әфәсус шәһиригә әвәтивәттим. ■ ¹³ Келишиңдә Троас шәһиридә Карпусниң йениға қалдуруп қойған йепинчам билән китапларни, болупму орам терә язмиларни биллә алғач кәлгин. □ ¹⁴ Мискәр Искәндәр маңа тола әскилик қилди. Рәб униңға қилмишлириға лайиқ яндурмай қалмайду. ■ ¹⁵ Сән һәм униңдин һошияр бол; чүнки у биз йәткүзгән сөзлиримизгә қаттиқ қаршилиқ көрсәтти. ¹⁶ Тунҗи қетимлиқ сорақта мениң ақлинишимға ярдәм қилидиған һеч ким чиқмиди, һәммиси мени ташлап кәтти. Бу иш уларға һесапланмиғай! □ ¹⁷ Лекин Рәб мениң билән биллә туруп, мән арқилиқ Инҗил жақари толуқ қилинип, бу йәрдики барлиқ ят әлликләрдин болғанларниң аңлиши үчүн мени күчләндүрди; шуниң билән мән ширниң ағзидин қутқузивелиндим. □ ¹⁸ Рәб мени барлиқ рәзил иштин қутқузуп, әрштики падишалиғиға сақ йәткүзиду! Шан-шәрәп Униңға әбәдил-әбәткичә мәнсуп болғай! Амин!

Ахирқи салам

¹⁹ Приска билән Аквилаға вә Онесифорниң аилисидикиләргә мәндин салам ейт. □ ■ ²⁰ Ерастус Коринт шәһиридә қалди. Лекин Трофимус кесәл болуп қалғанлиқтин, уни Милетус шәһиридә қалдуруп қойдум. ²¹ Қиш чүшүп кәткичә имканийәтниң баричә бу йәргә кәлгин. Юбулус, Пудис, Линос, Клавдия вә барлиқ қериндашлардин саңа салам. ²² Рәб Әйса Мәсиһ роһуң билән биллә болғай! Мәһри-шәпқәт силәр билән биллә болғай! □

□ **4:8** «Уни, һәққаний сорақчи болған Рәб шу күнидә маңа, шундақла ялғуз маңила эмәс, Униң келип аян болушиға тәлпүнүп турғанларниң һәммисигә инғам қилип кийгүзиду» — «шу күни» Рәбниң қайта келидиған күни, әлвәттә. ■ **4:8** 1Кор. 9:25; 1Пет. 5:4. ■ **4:10** Кол. 4:14; Флм. 24. ■ **4:11** Рос. 15:37; Кол. 4:10,14; Флм. 24. ■ **4:12** Рос. 20:4; Кол. 4:7. □ **4:13** «келишиңдә Троас шәһиридә Карпусниң йениға қалдуруп қойған йепинчам билән китапларни, болупму орам терә язмиларни биллә алғач кәлгин» — бу әйәт үстидә «қошумчә сөз»имиздә қисқичә тохтилимиз. ■ **4:14** 1Тим. 1:20. □ **4:16** «Тунҗи қетимлиқ сорақта мениң ақлинишимға ярдәм қилидиған һеч ким чиқмиди, һәммиси мени ташлап кәтти. Бу иш уларға һесапланмиғай!» — бу әйәт үстидә «қошумчә сөз»имиздә қисқичә тохтилимиз. □ **4:17** «шуниң билән мән ширниң ағзидин қутқузивелиндим» — Павлус Қәйсәр Нерониң биринчи сориғидин қутулди. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **4:19** «Приска билән Аквилаға вә Онесифорниң аилисидикиләргә мәндин салам ейт» — «Приска» болса «Прискилла»ниң қисқартылған шәкли («Рос.» 18:2). Аквила вә Прискилла әр-аял еди. ■ **4:19** Рос. 18:2; Рим. 16:3. □ **4:22** «Рәб Әйса Мәсиһ роһуң билән биллә болғай!» — бәзи кона көчүрмиләрдә пәқәт «Рәб роһуң билән биллә болғай!» дейилиду.

Титусқа

Расул Павлус Титусқа язған иккинчи мәктүп ••• Салам

¹ Худаниң таллиғанлириға аманәт болған етиқат вә ихласмәнликкә елип баридиған һәқиқәтнің билдүрүлүши үчүн, Әйса Мәсиһнің расули қилип тайинланған, Худаниң қули болған мәнки Павлустин саңа салам — [□] ² (бу етиқат вә һәқиқәт мәңгүлүк һаятқа бағланған үмүтни елип келиду; бу мәңгүлүк һаятни мултәқ ялған ейтмайдиған Худа һәммә дәвир-заманлардин илгирила вәдә қилған еди; ■ ³ лекин һазир вәдисиниң вақти келип Қутқузғучимиз Худа буниң калам-хәвирини Өз әмри билән маңа тапшурған жақар арқилиқ ашқариледи) ■ ⁴ — ортақ етиқатимизда өз оғлум болған Титусқа салам! ХудаАтимиз вә нијатқаримиз Мәсиһ Әйсадин саңа меһри-шәпқәт вә хатиржәмлик болғай! □ ■

Титусниң Крет арилидики хизмити

⁵ Сени Крет арилида қалдуруштики сәвәп, орундилип болмиған ишларни бир тәрәп қилишиң үчүн вә һәр шәһәрдә саңа тапилиғинимдәк жамаәткә ақсақалларни тайинлишиң үчүн еди.

■ ⁶ Ақсақаллиққа тайинлинидиған киши әйипсиз болуши, бир аяллиқ, пәрзәнтлири болса етиқат қилғучи болуши вә ишлирида шаллақлиқ қилидиған яки ата-анисиға бойсунмайдиған әйиплири болмиған болуши керәк. □ ■

⁷ Чүнки жамаәтнің йетәкчиси Худаниң аилисигә ғождар болуш сүпитидә, әйипсиз болуши керәк; башбаштақ әмәс, териккәк әмәс, һарақ-шарапқа берилгән әмәс, зораван әмәс, нәпсанийәтчи әмәс, □ ■ ⁸ бәлки меһмандост, сахавәтлик, яхшилиқни сөйидиған, салмақ, адил, ихласмән вә өзини тутувалған болуши лазим. □ ■ ⁹ У йәнә сағлам тәлим билән ригбәт-тәсәлли бериш үчүн вә қарши чиққучиларға рәддийә бериш үчүн, тапшурулған тәлимдики ишәшлик калам-сөздә чиң туруши керәк. □

¹⁰ Чүнки һазир бемәна сөз қилидиған, кишиләрнің көңлини овлап езитқулуқ қилидиған, өз бешимчилик қилидиған көплигән кишиләр бар, болупму хәтниликләрдин чиққанлар

□ **1:1** «Худаниң таллиғанлириға аманәт болған етиқат вә ихласмәнликкә елип баридиған һәқиқәтнің билдүрүлүши үчүн...» — бу сөз болса: (1) Худаниң Өзи таллиған хәлқигә тапшурған өзгәрмәс етиқатқа мувапик, Худаниң униңда болған мәхсити үчүн; (2) Худаниң таллиғанлирини мошу етиқатқа ериштүрүш үчүн; (3) Худаниң таллиғанлириниң етиқатини алға сүрүш үчүн дегән үч мәнини өз ичигә елиши мүмкин. ■ **1:2** Чөл. 23:19; Рим. 16:25; Әф. 1:9; 3:9; Кол. 1:26; 2Тим. 2:13; 1Пет. 1:20. ■ **1:3** Рос. 20:24; 2Кор. 2:12; 7:14; 8:6,16; Гал. 1:1; 2:3.

□ **1:4** «ортақ етиқатимизда өз оғлум болған Титусқа...» — бу ибарә шүбһисиз шуни көрситидуки, Титус хуш хәвәрни әслидә Павлустин аңлиған вә шундақла униңға ишинип һаятқа еришкән еди. Шуниң билән (Павлус башқа йәрләрдә көп ейтқинидәк) роһий жәһәттин Титусни хуш хәвәр арқилиқ «туғди» вә униңға роһий жәһәттин атидәк болди.

■ **1:4** Әф. 1:2; Кол. 1:2; 2Тим. 1:2; 1Пет. 1:2. ■ **1:5** 2Тим. 2:2. □ **1:6** «Ақсақаллиққа тайинлинидиған киши әйипсиз болуши, бир аяллиқ... болуши керәк» — «бир аяллиқ» яки «бир аялниң ери», бәлким «өз аялиға садиқ» дегән мәнидә. Бу тоғрилиқ «Тимотийға (1)»дики «қошумчә сөз»имизни көрүң. «пәрзәнтлири болса етиқат қилғучи болуши ... керәк» — яки, «пәрзәнтлири болса садиқ болуши... керәк». ■ **1:6** 1Тим. 3:2. □ **1:7** «жамаәтнің йетәкчиси Худаниң аилисигә ғождар болуш сүпитидә, әйипсиз болуши керәк; башбаштақ әмәс...» — «башбаштақ» — грек тилида бу сөз «шәхсийәтчи, мәнмәнчи» дегән мәниләрниму өз ичигә алиду. «һарақ-шарапқа берилгән әмәс, зораван әмәс, нәпсанийәтчи әмәс...» — «нәпсанийәтчи» грек тилида «өзини булғайдиған нәпсанийәтчиликкә берилгән» дегән бир сөз билән ипадилиниду. Бу сөзгә қариганда, пул вә мал-дунияни қоғлишиш инсанни һарам қилип булғайду. Бу тема тоғрисидә йәнә «Луқа» 16:9-11 вә шу әйәтләрдики изаһатларни вә «Луқа»дики «қошумчә сөз»имиздики 16-бап тоғрилиқ «наһәқ дунияға тәвә болған мал-дуния» дегән мәзмунни көрүң. ■ **1:7** Лав. 10:9; Мат. 24:45; 1Кор. 4:1; Әф. 5:18; 1Тим. 3:3,15; 1Пет. 5:2. □ **1:8** «бәлки меһмандост, сахавәтлик, яхшилиқни сөйидиған, салмақ, адил, ихласмән вә өзини тутувалған болуши лазим» — грек тилида «сахавәтлик, яхшилиқни сөйидиған» бирла сөз билән ипадилиниду.

■ **1:8** 1Тим. 3:2. □ **1:9** «у йәнә сағлам тәлим билән ригбәт-тәсәлли бериш үчүн вә қарши чиққучиларға рәддийә бериш үчүн...» — «сағлам тәлим» болса Павлусниң көп ишлитидиған ибариси. Худадин кәлгән тәлим һәқиқәт, тоғра әлвәттә, у өзини қобул қилғанларда сақ, сағлам роһий һаятни һасил қилиду вә қувәтләйду.

бар. □ ■ 11 Уларның ағзини етиш керәк; чүнки улар һарам дунияни дәп үгитишкә тегишлик болмиған тәлимләрни үгитип, һәтта пүтүн аилиләрни набут қилмақта. □ ■ 12 Шулардин бири, йәни *Крет арилидикиләрның өзиниң бир пәйғәмбири*: «Кретлар һемишә ялған сөзләйдиғанлар, вәһший һайванлар вә һорун тоймаслардур» дегән. □ 13-14 Бу гувалиқ һәқиқәттур; шуңа уларның етиқатта сағлам туруши үчүн, шундақла Йәһудий әпсаниләргә вә һәқиқәттин чәтнигәнләр тоқувалған инсаний қайдә-бәлгүлимиләргә қулақ салмаслиғи үчүн уларни қаттиқ әйипләп ағаһландурғин. □ ■ 15 Пак кишиләр үчүн һәммә нәрсә пак; лекин булғанған напаклар вә етиқатсизлар үчүн һеч қандақ нәрсә пак әмәстур. Чүнки уларның ой-пикрлириму, вижданиму булғинип кәткән. ■ 16 Улар Худани тонуймиз дәп давраң қилсиму, лекин әмәллиридә Униңдин таниду; чүнки улар жиркиничликләр, һечгәп аңлимайдиғанлар, һеч қандақ яхши ишларни қилишқа ярмайдиғанлардур.

2

Сағлам тәлимгә лайиқ яшаш

1 Лекин сән болсаң сағлам тәлимгә қандақ уйғун яшашни үгитишиң керәк. 2 Яшанған әрләргә, һошияр, салмақ, тәмкин, етиқатта, меһир-муһәббәттә вә сәвир-тақәттә сағлам болушни тапилиғин. 3 Шуниңдәк, яшанған аялларға жүрүш-турушта ихлас-муқәддәсликкә лайиқ болушни, чеқимчилик қилмаслиқни, һарақ-шарапқа берилмәйдиған болушни, гезәл ишларни үгәткүчиләр болушни тапилиғин. ■ 4-5 Буниң билән улар яш аялларға әрлиригә көйүнүш, балилириға көйүнүш, салмақ болуш, пак болуш, өй ишлирини пухта қилиш, меһриван болуш вә өз әрлиригә бойсунушни үгитәләйду. Шундақ болғанда Худаниң сөзи қариланмайду. ■ 6 Шуниңдәк яш әрләрниму салмақ болушқа жекилигин. 7 Өзүңму һәммә ишта гезәл әмәллириң билән уларға үлгә болғин; тәлим бәргиниңдә пак-диянәтлик, еғир-бесиқ болуп, ■ 8 һеч ким қусур тапалмайдиған, сағлам сөзләрни йәткүзгин; буниң билән, қарши чиққучилар биз тоғрилиқ яман гәп қилидиған йәрни тапалмай хијил болиду. ■ 9 Қулларға өз ғоҗайинлирини һәммә ишта қанаәтләндүрүп уларға бойсунушни үгәтकिन. Улар гәп яндурмай, ■ 10 оғрилиқ қилмай, өзлириниң һәр жәһәттә ишәшлик экәнлигини көрсәтсун. Улар буниң билән Қутқузғучимиз Худаниң тәлиматига һәр жәһәттин зиннәт болиду. □

□ **1:10** «... кишиләрның көңлини овлап езитқулуқ қилидиған, өз бешимчилик қилидиған көплигән кишиләр бар, болупму хәтниликләрдин чиққанлар бар» — «хәтниликләрдин чиққанлар» Йәһудийлар яки әслидә Йәһудийларның «синагог»иға қобул қилиниш үчүн хәтнә қобул қилғанларни көрситиду. Бәзи алимлар «хәтниликләр»ни хәтнилиқни қобул қилиш керәк дәп тәлим бәргәнләрни көрситиду, дәп қарайду. Лекин төвәндики 11-әйткә қариганда уларның һәртүрлүк зиянлиқ тәлимлири бар еди. ■ **1:10** Рос. 15:1. □ **1:11** «улар һарам дунияни дәп үгитишкә тегишлик болмиған тәлимләрни үгитип, һәтта пүтүн аилиләрни набут қилмақта» — «һарам дунияни дәп»: — тәлим (мәйли тоғра болсун, натоғра болсун) бериштики мәхсәт дунияға еришиш болса бәрибир һарам иш болиду, әлвәттә. ■ **1:11** Мат. 23:14; 2Тим. 3:6. □ **1:12** «шулардин бири, йәни Крет арилидикиләрның өзиниң бир пәйғәмбири: «Кретлар һемишә ялған сөзләйдиғанлар, вәһший һайванлар вә һорун тоймаслардур» дегән» — Кретлиқ шаир Епименидис, миладийәдин илгири алтинчи әсирдә язған шеир. «һорун тоймиғурлар» грек тилида «ләм-лүм аш қазанлар» билән ипадилиниду — демәк, уларның ашқазинидин башқа әзалири йоқ охшайду. □ **1:13-14** «шундақла Йәһудий әпсаниләргә вә һәқиқәттин чәтнигәнләр тоқувалған инсаний қайдә-бәлгүлимиләргә қулақ салмаслиғи үчүн...» — «Йәһудий әпсаниләр» тоғрилиқ «Тимотийға (1)»дики «қошумчә сөз»имиз (1:4 вә 4:7-әйтләр үстидә тохталғинимиз)ни көрүң. «...уларни қаттиқ әйипләп ағаһландурғин» — «уларни» болса «Креттики етиқатчиларни». ■ **1:13-14** Йәш. 29:13; Мат. 15:9; Кол. 2:22; 1Тим. 1:4; 4:7; 6:20. ■ **1:15** Мат. 15:11; 23:25; Рос. 10:15; Рим. 14:20,23. ■ **2:3** 1Тим. 2:9; 5:13; 1Пет. 3:3. ■ **2:4-5** Яр. 3:16; 1Кор. 14:34; әф. 5:22; Кол. 3:18; 1Пет. 3:1. ■ **2:7** 1Тим. 4:12; 1Пет. 5:3. ■ **2:8** 1Пет. 2:12,15; 3:16. ■ **2:9** Әф. 6:5; Кол. 3:22; 1Тим. 6:1, 2; 1Пет. 2:18. □ **2:10** «... өзлириниң һәр жәһәттә ишәшлик экәнлигини көрсәтсун» — башқа бир хил тәржимиси: «... улар етиқатниң һәр жәһәттә яхшилиғини көрситип бәрсун».

11 Чүнки Худаниң нижатни барлиқ инсанларға елип келидиған меһри-шәпқити аян болди;
 12 у бизгә ихлассизлиқ вә бу дуняниң арзу-һәвәслирини рәт қилип, һазирқи заманда салмақ, һәққаний, ихласмән һаятни өткүзүшимиз билән, ■ 13 улук Худа, нижаткаримиз Әйса Мәсиһниң шан-шәрәп билән келидиғанлиғиға болған мубарәк үмүтүмизниң әмәлгә ешишини интизарлиқ билән күтүшни үгитиду. □ ■ 14 У бәдәл төләп бизни һәммә итаәтсизликләрдин азат қилиш һәмдә бизни өзи үчүн пак қилип, Өзигә мәнсуп болған, яхши әмәлләргә қизғин интилидиған хәлиқ қилишқа биз үчүн қурбан болди. □ ■
 15 Барлиқ һоқуқуңни ишлитип бу ишларни жакалап ейтқин, несиһәт берип жекилигин вә ағаһландурғин. һеч ким сени кәмситмисун. ■

3

Етиқатчилар қилишқа тегишлик ишлар

1 *Жамаәттикиләргә* шуни әслитип турғинки, улар һөкүмранларға вә һоқуқдарларға бойсунуп, шуларниң сөзини аңлисун, һәр қандақ яхши әмәлләрни қилишқа тәйяр турсун, ■ 2 һеч кимниң яман гепини қилмисун, жеделхор болмисун, мулайим болсун, һәммә адәмгә һәр жәһәттә мөминлик көрсәтсун. □ ■

3 Чүнки биз өзимизму әслидә надан болуп, итаәтсиз, аздурулған, һәр хил шәһвәт-һәвәсләрниң һәм ләззәтләрниң қули болған, рәзиллик вә һәсәтхорлуқ ичидә яшиған, нәпрәтлик болған һәм бир-биримиздин нәпрәтлинидиғанлардин едуқ. ■ 4 Бирақ Қутқузғучимиз Худаниң инсанларға болған меһриванлиғи вә меһир-муһәббити аян болуши билән, 5 (өзимизниң қандақтур һәққаний әмәллиримиз билән әмәс, бәлки Униң рәһим-шәпқити билән) йеңидин туғулушта жуюшлири вә Муқәддәс Роһта йеңилиши арқилиқ У бизни қутқузди; □ ■ 6 бу Роһни Худа Нижаткаримиз Әйса Мәсиһ арқилиқ вужудимизға мол қуйди. ■ 7 Бу арқилиқ, Худаниң меһри-шәпқити билән һәққаний қилинип, мәңгүлүк һаятқа еришиш үмүтини тутқан мирасхорлар болдуқ.

8 Бу сөзләр ишәшликтур вә бу һәқиқәтләрни алаһидә тәкитлишини тәләп қилимән. Шундақ қилғиниңда, Худаға етиқат қилғанлар өзлирини яхши әмәлләрни қилишқа берилишкә көңүл бөлиду. Бу ишлар инсанлар үчүн гөзәл вә пайдилиқ.

9 Бирақ әхмиқанә муназириләр, нәсәбнамиләрдики *қуруқ гәпләр*, жедел-мажралар, Тәврат қануниға мунасивәтлик талаш-тартишлардин өзүңни нери тутқин; чүнки булар пайдисиз вә бимәниликтур. ■

■ **2:12** Әф. 1:4. Кол. 1:22; 2Тим. 1:9; 1Юһа. 2:16. □ **2:13** «улук Худа, нижаткаримиз Әйса Мәсиһниң шан-шәрәп билән келидиғанлиғиға болған мубарәк үмүтүмизниң әмәлгә ешишини интизарлиқ билән күтүшни үгитиду» — толук 12-13-айәтниң башқа бир хил тәржимиси: «...у бизгә ихлассизлиқ вә бу дуняниң арзу-һәвәслирини рәт қилип, һазирқи заманда салмақ, һәққаний, ихласмән һаятни өткүзүшни үгитиду; шуниң билән биз буниң билән мубарәк үмүтүмизниң әмәлгә ешишини, йәни улук Худа, нижаткаримиз Әйса Мәсиһниң шан-шәривиниң аян қилинишини тәлпүнүп күтимиз». ■ **2:13** 1Кор. 1:7; Фил. 3:20. □ **2:14** «У бәдәл төләп бизни һәммә итаәтсизликләрдин азат қилиш һәмдә бизни Өзи үчүн пак қилип, өзигә мәнсуп болған, яхши әмәлләргә қизғин интилидиған хәлиқ қилишқа биз үчүн қурбан болди» — Тәврат, «Зәб.» 129:8, «Әз.» 37:23, «Қан.» 14:2ни көрүң. ■ **2:14** Гал. 1:4; 2:20; Әф. 2:10; 5:2; Ибр. 9:14. ■ **2:15** 1Тим. 4:12. ■ **3:1** Рим. 13:1, 3-7; 1Пет. 2:13. □ **3:2** «һеч кимниң яман гепини қилмисун, жеделхор болмисун, мулайим болсун, һәммә адәмгә һәр жәһәттә мөминлик көрсәтсун» — Тәврат-Инжилда «мөминлик»ниң немә мәнаси барлиғи тоғрилиқ «Колоссидикиләргә»дики «қошумчә сөз»имизни (3:12 үстидә тохталғинимизни) көрүң. ■ **3:2** Фил. 4:5; 2Тим. 2:24,25. ■ **3:3** 1Кор. 6:11; Әф. 2:1; Кол. 3:7; 1Пет. 4:3. □ **3:5** «... Йеңидин туғулушта жуюшлири вә Муқәддәс Роһта йеңилиши арқилиқ У бизни қутқузди» — «йеңидин туғулушта жуюшлири» грек тилида «йеңидин туғулуштики «дас сүйи»». Тәврат дәвридики заманларда каһинлар ибадәтханида Худаға йеқинлишиш үчүн пүткүл тәнлирини чоң дас («деңиз») ичидә жуюши керәк еди. Бу йәрдә тән әзалирини жуюш әмәс, адәмниң пүткүл роһиниң жуюниши көрситилиду, әлвәттә. ■ **3:5** Рос. 15:11; Рим. 3:20, 28; 4:2, 6; 9:11; 11:6; Гал. 2:16; Әф. 1:4; 2:4, 9; 2Тим. 1:9. ■ **3:6** Әз. 36:25. ■ **3:9** 1Тим. 1:4; 4:7; 6:20; Тит. 1:14.

¹⁰ Ариға бөлгүнчилик қилғучи адәмни болса бир-икки қетим ағаһландурғандин кейин униң билән болған барди-кәлдини үзивәт; □ ■ ¹¹ чүнки бундақ адәмни һәқиқәттин чәтниди, гуна садир қиливатиду, шундақла өзини өзи жазаға мәһкүм қилған дәп билисән.

Ахирқи сөз

¹² Артемасни яки Тикикусни саңа маңдурғанда, мүмкин қәдәр тезрәк Никополис шәһиригә мениң йенимға кәлгин, чүнки у йәрдә қишлимақчи болуватимән. ■ ¹³ Адвокат Зенас билән Аполлосниң сәпиригә көңүл бөлүп һиммитиңниң баричә узатқин; кәм-күтилири болса, уларниң һажитидин чиққин. ■ ¹⁴ Бизниң қовмимиз мевисиз қалмаслиғи үчүн һажәтмәнләргә ярдәм қилип, өзлирини гезәл әмәлләрни қилишқа беғишлашни үгәнсун.

¹⁵ Йенимдикиларниң һәммисидин саңа салам. Етиқатта бизни сөйидиғаларға салам ейт. Мәһри-шәпқәт һәмминларға яр болғай!

□ **3:10** «Ариға бөлгүнчилик қилғучи адәмни болса бир-икки қетим ағаһландурғандин кейин униң билән болған барди-кәлдини үзивәт» — «ариға бөлгүнчилик қилғучи адәм» жамаәтни (бәлким адәмни аздуридиған тәлим билән) бөлмәкчи болиду. ■ **3:10** Мат. 18:17; Рим. 16:17; 2Тес. 3:6; 2Тим. 3:5; 2Юһа. 10. ■ **3:12** Рос. 20:4; әф. 6:21; 2Тим. 4:12. ■ **3:13** Рос. 18:24; 1Кор. 1:12.

Филемонға

Расул Павлус Филемонға язган мәктуп

¹ Мәсиһ Әйсаниң мәһбуси мәнки Павлус вә қериндишимиз Тимотийдин сөйүмлүгимиз вә хизмәтдишимиз Филемонға □ ■ ² вә сиңлимиз Афияға, сәпдишимиз Аркиппуска вә өйүндә жиғилидиған жамаәткә салам! □ ■

³ ХудаАтимиз вә Рәббимиз Әйса Мәсиһдин силәргә меһри-шәпқәт вә хатиржәмлик болғай!

Филемонниң меһир-муһәббити вә этиқати

⁴⁻⁵ Рәббимиз Әйсаға вә барлиқ муқәддәс бәндиләргә болған меһир-муһәббитиң вә ишәш-етиқатиңни аңлап, мән дуалиримда һемишә сени яд етип туруватимән, сән үчүн тәшәккүр ейтимән; □ ■ ⁶ Бизгә несип болған, Мәсиһни улуқлайдиған барлиқ яхши илтипатни толук тонуп йетишиң билән, сениң этиқатниң әмәллиридә мәртләрчә ортақлишишиң күчәйтилсун дәп дуа қилимән. □ ⁷ Чүнки сениң меһир-муһәббитиң маңа зор хошаллиқ вә ригбәт елип кәлди; чүнки и қериндишим, муқәддәс бәндиләрниң ич-бағирлири сениң арқилиқ көп сөйүндүрүлди.

Филемонниң қули Онесимус һәққидә илтимас

⁸ Шуңа, гәрчә сени лайиқ ишни қилишқа буйрушқа Мәсиһдә жүрәтлик болалисамму, ⁹ лекин йәнила муһәббәтниң түрткиси билән мәнки қери Павлус һәмдә һазирму Әйса Мәсиһниң мәһбуси болуш сүпитидә саңа илтимас қилип өтүнүшни лайиқ көрдүм — □ ¹⁰ кишәнләрдә туруп туққан балам, йәни Онесимус тоғрилиқ илтимасим бар. ■ ¹¹ У бурун саңа пайдисиз болған болсиму, амма һазир саңиму, маңиму пайдилиқтур. □ ¹² Мән һазир уни — жанжигиримни сениң йениңға қайтуруп әвәтимән. ¹³ Хуш хәвәрни дәп кишәнләрдә турғинимда уни сениң орнуңда мениң хизмитимдә болушқа йенимда қалдуруп қалғум бар еди; ¹⁴ бирақ сениң разилиғиңни алмай һеч немини қилғум йоқ; шундақ қилғанда сениң маңа қилған яхшилиғиң мәжбурий әмәс, бәлки разимәнлик билән болиду. ¹⁵ Чүнки сениң

□ **1:1** «Мәсиһ Әйсаниң мәһбуси мәнки Павлус ...» — Павлус бу мәктупни язғанда Римниң мәһбуси еди. Шүбһисизки, римлиқлар Павлусни «бизниң мәһбусимиз» дәп ойлайтти — лекин Павлус ишқа башқичә қарайтти. Римлиқларниң уни қолға елип түрмигә ташливаткини Худаниң ирадиси болуп, шу иш билән «ят әллик» ишәнгүчиләрниң көп пайда көридиғанлиғиға Павлусниң көзи йәткән; шуниң билән Павлус өзини: «римлиқларниң мәһбуси» демәй, бәлки «Мәсиһниң мәһбуси» дәйду. ■ **1:1** Әф. 3:1; 4:1. □ **1:2** «сәпдишимиз Аркиппус» — «сәпдишимиз» (яки «күрәшдишимиз») — роһий «уруш сепи»дә болған күрәштә, әлвәттә. ■ **1:2** Рим. 16:5; 1Кор. 16:19; Кол. 4:15,17.

□ **1:4-5** «Рәббимиз Әйсаға вә барлиқ муқәддәс бәндиләргә болған меһир-муһәббитиң вә ишәш-етиқатиң» — демәк, Филемонниң муһәббити вә ишәши Мәсиһгә вә муқәддәс бәндилиригиму қаритип бағланған еди. ■ **1:4-5** 1Тес. 1:2; 2Тес. 1:3. □ **1:6** «Мәсиһни улуқлайдиған барлиқ яхши илтипатни толук тонуп йетишиң билән...» — башқа чүшәнчиси «Мәсиһдә болған барлиқ яхши илтипатни толук тонуп йетишиң билән...». «Бизгә несип болған, Мәсиһни улуқлайдиған барлиқ яхши илтипатни толук тонуп йетишиң билән, сениң этиқатниң әмәллиридә мәртләрчә ортақлишишиң күчәйтилсун дәп дуа қилимән» — толук әйәтниң башқа бир тәржимиси: «Сениң этиқатниң әмәллиридә мәртләрчә ортақлишишиң техиму жар иқилиниши билән, бизгә несип болған, Мәсиһни улуқлайдиған барлиқ яхши илтипатни толук тонуп йетишиң үчүн дуа қилимән». □ **1:9** «лекин йәнила муһәббәтниң түрткиси билән мәнки қери Павлус һәмдә һазирму Әйса Мәсиһниң мәһбуси болуш сүпитидә саңа илтимас қилип өтүнүшни лайиқ көрдүм» — «муһәббәтниң түрткиси билән... өтүнүш...» тоғрилиқ «Коринтлиқларға (1)»дики «қошумчә сөз»имиздә баян қилған «һоқуқ вә муһәббәт» (15:24) үстидә болған музакиримизни көрүң. ■ **1:10** 1Кор. 4:15. Гал. 4:19; Кол. 4:9. □ **1:11** «У бурун саңа пайдисиз болған болсиму, амма һазир саңиму, маңиму пайдилиқтур» — «Онесимус» дегән исим грекчә «пайдилиқ» дегән мәнидә. Кириш сөзимиздә ейтқинимиздәк, Онесимус әсли Филемонниң қули еди, у униң қешидин қачқан еди.

Онесимустин вақитлиқ мәһрум болғиниңниң сәвәви, бәлким дәл сениң униңға әбәдил-әбәткичә несивә болушуң үчүн еди. □ ■

16 Мениң шундақ дегиним, униңға қул қатаридә әмәс, бәлки қулдин көп үстүн — маңа нәқәдәр сөйүмлүк, шундақла саңа техиму шундақ болидиған (инсаний мунасивәтләр билән һәм Рәбдә болған мунасивәт билән), сөйүмлүк қериндаш қатаридә егә болисэн; □ 17 шуниң үчүн, әгәр сән мени һәмдаш қатаридә көрсәң, уни мени қобул қилғандәк қобул қилғин. 18 Әгәр бурун у саңа бирәр йолсизлиқ қилған болса яки саңа қәриздәр болған болса, буни мениң һесавимға язғин. □ 19 Мана мәнки Павлус бу сөзләрни өз қолум билән йезиватимән: қәрзи болса өзүм қайтуримән; лекин мән саңа өзүңниң жениң билән маңа қәриздәр болғиниңни тилға алмаймән. □ 20 Шуңа, әй қериндишим, мән Рәбдә сәндин мәнпәәткә еришмәкчимән; ич-бағирлиримни Мәсиһдә сөйүндүргин. □

21 Ишәшим сөзүмни аңлайдиғанлиғиңға камил болуп вә сориганлиримдин артуқ орунлайдиғанлиғиңни билип, саңа мошундақ яздим. 22 Булардин башқа, маңа туралғу жай тәйярлап қойғин. Чүнки дуалириңлар арқилиқ мениң силәргә қайтуруп берилишимни үмүт қилимән. □ ■

Ахирқи салам

23 Әйса Мәсиһкә хизмәт қилғанлиғи үчүн зиндандишим болған Әпафрас, □ ■

24 хизмәтдашлирим Маркус, Аристархус, Демас вә Луқалардин саңа салам. □ ■

25 Рәббимиз Әйса Мәсиһниң меһри-шәпқити роһуңларға яр болғай!

□ 1:15 «Чүнки сениң Онесимустин вақитлиқ мәһрум болғиниңниң сәвәви, бәлким дәл сениң униңға әбәдил-әбәткичә несивә болушуң үчүн еди» — бу айәт үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 1:15 Яр.50:20; 1Тес.4:13 □ 1:16 «инсаний мунасивәтләр билән һәм Рәбдә болған мунасивәт билән» — грек тилида «әт тәрипидин вә Рәбдә болуш тәрипидин...». Әслидә Онесимус Филемонға қул еди, инсаний тәрәптин уларниң оттурисидики (Рим имерийәсидики қанун бойичә) мунасивәт ғожайин билән қул айрилмаслиқ мунасивити еди. Бу сөз бәлким йәнә Филемонниң қули Онесимусқа әслидә амрақ екәнлигини көрситиду. □ 1:18 «Әгәр бурун у саңа бирәр йолсизлиқ қилған болса яки саңа қәриздәр болған болса, буни мениң һесавимға язғин» — мүмкинчилиги барки, Павлусниң: «Әгәр у... саңа қәриздәр болған болса» дегини, Онесимусни хижаләткә қалдурмаслиқ үчүн «у сәндин бирәр пул-дуния оғрилиған болса» дегәнни силиқ ипадилиши еди. □ 1:19 «лекин мән саңа өзүңниң жениң билән маңа қәриздәр болғиниңни тилға алмаймән» — «өз жениң билән маңа қәриздәр болғиниң» дегән сөз, шүбһисизки, Павлусниң Филемонға хуш хәвәрни йәткүзүши билән Филемон етиқат арқилиқ дозақ йолидин чиққанлигини, шундақла мәңгүлүк һаятқа еришкәнлигини көрситиду. «Мән саңа... тилға алмаймән» — бу гәпни дейиши чирайлиқ бир чақчақ болиду, әлвәттә. □ 1:20 «Шуңа, әй қериндишим, мән Рәбдә сәндин мәнпәәткә еришмәкчимән» — грек тилида «мәнпәәт» вә «Онесимус» («мәнпәәтлик, пайдилик») дегән сөз билән мунасивәтлик болғачқа, Павлус йәнә сөз оюни ойнайду. Бу айәт үстидә йәнә «кириш сөз»имизни көрүң. □ 1:22 «Чүнки дуалириңлар арқилиқ мениң силәргә қайтуруп берилишимни үмүт қилимән» — «дуалириңлар арқилиқ» — Филемонниң вә өйдә жиғилған жамаәтниң дуалири арқилиқ. «Мениң силәргә қайтуруп берилишим» — демәк, «солақтин азат болуп, йениңларға қайтип беришим». Расулниң кейинки «Филиппилиқларға» язған хетидә (1:26-27) униң бу ишқа болған мулқәк ишәши ипадилиниду. Шу хәттики 1:26-27-айәтләрдик изаһатлар вә хәттики «қошумчә сөз»имизни көрүң. Павлусниң жуқуриқи сөзидин дайим өз қийинчилигини әмәс (чүнки у түрмидә ятқанлигини беваситә тилға алмайду) бәлки башқиларниң мәнпәитини («мениң силәргә қайтуруп берилишим») көзләйдигәнлиғи көрүниду. ■ 1:22 Фил. 1:25. □ 1:23 «Әйса Мәсиһкә хизмәт қилғанлиғи үчүн зиндандишим болған Әпафрас» — грек тилида «Әйса Мәсиһдә болған зиндандишим Әпафрас». Әпафрас тоғрилиқ йәнә «Кол.» 1:7, 4:12ни көрүң. ■ 1:23 Кол. 1:7; 4:12. □ 1:24 «хизмәтдашлирим Маркус, Аристархус, Демас вә Луқалардин саңа салам» — Демас тоғрилиқ йәнә «2Тим.» 4:12ни көрүң. ■ 1:24 Рос. 12:12,25; 15:37; Кол. 4:10; 2Тим. 4:11; 1Пет. 5:13; Рос. 19:29; 20:4; 27:2; Кол. 4:10,14; 2Тим. 4:10,11.

Ибранияларға

«Ибранияларға йезилган мәктүп» **** Худаниң Оғли пәриштиләрдин үстүндүр

¹ Худа бурунқи заманларда ата-бовиларға пәйғәмбәрләр арқилиқ түркүм-түркүм бойичә вә нурғун йоллар билән сөз қилған болуп, ² мошу ахирқи күнләрде болса бизгә Оғли арқилиқ сөзлиди. У Оғлини пүткүл мәвжудатниң мирасхори қилип бекәткән, Униң арқилиқ каинатларни яратқан. ³ У Худаниң шан-шәривидин парлиған нур, Униң әйнийитиниң ипадисидур, У қудрәтлик сөз-калами билән пүткүл каинаттики мәвжудатни өз орнида турғузуватқан болуп, У гуналарни тазилаш хизмитини ада қилғандин кейин, әрштики шану-шәвкәт егисиниң оң йенида олтарди. ⁴ Шуниндәк, У пәриштиләрдин көп үстүн нам-мәртивигә мирас болуп, улардин шунчә жүксәк турди.

⁵ Чүнки Худа муқәддәс язмиларда пәриштиләрниң қайсисиға: «Сән Мениң Оғлумдурсән, бүгүн Мән Сени туғдурдум», вә йәнә: «Мән Униңға Ата болиман, Уму Маңа Оғул болиду» дегән еди?

⁶ Униң үстигә, У Өзиниң тунжисини йәр йүзигә әвәткәндә, «Барлиқ пәриштиләр Униңға сәждә қилсун» дегән.

⁷ У пәриштиләр тоғрилиқ: —

«У пәриштилирини шамаллар,

Хизмәткарлирини от ялқуни қилиду», дегән еди; ⁸ лекин Оғли һәққидә болса Униңға мундақ дегән: —

«Сениң тәхтиң, и Худа, әбәдил-әбәтликтур;

Сениң падишалиғиңдики шаһанә һасаң адаләтниң һасисидур.

⁹ Сән һәққанийәтни сөйүп, рәзилликкә нәпрәтлинип кәлгәнсән;

Шуңа Худа, йәни Сениң Худайиң Сени һәмраһлириңдин үстүн қилип шатлиқ мейи билән мәсиһ қилди».

□ **1:1** «түркүм-түркүм бойичә» — яки «нурғун қетим» яки «нурғун ипадиләр билән». □ **1:2** «мошу ахирқи күнләрде болса» — «ахирқи күнләр» Инжил бойичә «ахирқи заманлар», Әйсаниң дуняға келиши билән башланған. Мошу йәрде бу ибарә «мошу күнләрниң ахирида» (йәни, пәйғәмбәрләр инсанларға сөз йәткүзгән күнләрниң ахирида) дегән сөзләр билән ипадилиниду. «Оғли арқилиқ» — грек тилида «Оғул арқилиқ». «У Оғлини пүткүл мәвжудатниң мирасхори қилип бекәткән, Униң арқилиқ каинатларни яратқан» — мошу йәрде «Оғли» дегән грек илида пәкәт «Оғул» билән ипадилиниду.

■ **1:2** Яр. 1:3; Зәб. 32:6; Мат. 21:38; Юһ. 1:3; Әф. 3:9; Кол. 1:16. □ **1:3** «У гуналарни тазилаш хизмитини ада қилғандин кейин» — көп кона кәчүрүлмиләрдә «У ялғуз өзи гуналарни тазилаш хизмитини ада қилғандин кейин» дейилиду.

■ **1:3** 2Кор. 4:4; Фил. 2:6; Кол. 1:15. □ **1:4** «У (Оғул) пәриштиләрдин көп үстүн нам-мәртивигә мирас болуп, улардин шунчә жүксәк турди» — төвәндики 5-айәттә У алған нам-мәртивиниң «Оғул» екәнлиги көрүниду.

□ **1:5** «Сән Мениң Оғлумдурсән, бүгүн Мән Сени туғдурдум»... «Мән Униңға Ата болиман, Уму Маңа Оғул болиду» — биринчи бешарәт Әйсаниң Мәрийәмдин атисиз туғулушини көрситиду, «Зәб.» 2:7дин елинған; иккинчи бешарәт «2Сам.» 7:14, «1Тар.» 17:13дин елинған. ■ **1:5** 2Сам. 7:14; 1Тар. 17:13, 22:10; Зәб. 2:7; Рос. 13:33; Ибр. 5:5.

□ **1:6** «У Өзиниң тунжисини йәр йүзигә әвәткәндә...» — грек тилида мошу йәрдики «тунжи» адәттә «тунжа туғулған бала»ни көрситиду. Сөзниң толук мәнаси «Зәб.» 88:26дә вә «Кол.» 1:16-17-айәттә көрүлиду; демәк, Мәсиһ: (1) пүтүн аләм ичидә әң жуқури орунда туриду; (2) аләмдин бурун болған; (3) бәлким аләмгә охшаш «яритилған» әмәс, бәлки әсли Худа Атиси билән биллә мәвжүт болған. Йәнә бир тәрәптин, «Худаниң тунжиси» дегән сөз Мәсиһдин кейин (вә Униң арқилиқ) Худаниң көп башқа оғул пәрзәнтлири болидиғанлиғини көрситиду (2:10ни көрүң). «Йәр йүзигә әвәткәндә» — грек тилида «йәр йүзигә елип башлиғанда...». «Барлиқ пәриштиләр Униңға сәждә қилсун» — «Қан.» 32:43 вә «Зәб.» 96:7ни көрүң. «Луқа» 2:13-14 вә «Зәб.» 131:7-9ниму көрүң. ■ **1:6** Зәб. 96:7; Қан. 32:43; Луқа 2:8-14 □ **1:7** «У пәриштилирини шамаллар, хизмәткарлирини от ялқуни қилиду» — «Зәб.» 103:4. Грек тилида «шамал» вә «roh» охшаш бир сөз билән ипадилиниду. ■ **1:7** Зәб. 103:4 □ **1:8** «лекин Оғли һәққидә болса униңға мундақ дегән» — «Оғли» грек тилида «Оғул». «Сениң тәхтиң, и Худа...» — оқурмәнгә шу ениқки, бу сөзләр Падишаһниң Өзигә ейтилиду.

■ **1:8** Зәб. 44:7 □ **1:9** «... Сән һәққанийәтни сөйүп, рәзилликкә нәпрәтлинип кәлгәнсән; шуңа Худа, йәни Сениң Худайиң Сени һәмраһлириңдин үстүн қилип шатлиқ мейи билән мәсиһ қилди» — (8-9-айәт) «Зәб.» 44:7-8. «Мәсиһ қилиш» яки «мәсиһлимәк» тоғрилиқ «Зәбур» 2-күйдикки изаһатларни вә «Тәбирләр»ни көрүң. ■ **1:9** Зәб. 44:7, 8

10 Худа Оғлиға йәнә мундақ дегән: —

«Сән, и Рәб, һәммидин бурун зиминниң улини салдиң,
Асманларни болса қоллириң ясиғандур;» □ ■

11 Улар йоқ болуп кетиду,
Лекин Сән мәңгү турисән;

Уларниң һәммиси кийимдәк конирап кетиду; ■

12 Сән уларни тон кәби йөгәп қойисән,
Шунда улар кийим-кечәк йәңгүшләнгәндәк йәңгүшлиниду.
Бирақ Сән мәңгү өзгәрмигүчидурсән,
Жиллириңниң тамами йоқтур». □ ■

13 Йәнә, У қайсибир пәриштигә: —

«Мән Сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилмиғичә,
Мениң оң йенимда олтирисән» — дегән еди? □ ■

14 Шундақ экән, пәриштиләрниң һәммиси пәқәт нижатқа мираслиқ қилидиғанлар үчүн хизмәт қилишқа Худа тәрипидин әвәтилгән хизмәтчи роһлар әмәсмү? □

2

Нижатқа сәл қаримаслиқ

1 Бу сәвәптин, алиқандақ йол билән һәқиқий йолдин тейилип кәтмәслигимиз үчүн, аңлиған һәқиқәтләргә техиму етивар қилишимиз лазим. 2 Чүнки пәриштиләр арқилиқ йәткүзүлгән сөз-каламниң турақлиқ экәнлиги испатланған һәмдә униңға һәр бир бойсунмаслиқ вә итаәтсизлик қилиш тегишлик жазаға тартилидиған йәрдә, □ ■ 3 шунчә улук қутқузуш-нижатқа етивар бәрмисәк, биз қандақму жазадин қечип қутулалаймиз?! Чүнки бу нижатниң хәвири дәсләптә Рәб арқилиқ уқтурулған, һәм униң һәқлиғини беваситә аңлиғанларму бизгә тәстиқлиған; ■ 4 униң үстигә Худа бешарәтлик аламәтләр, карамәтләр вә һәр хил қудрәтлик мөжизиләр арқилиқ, шундақла Өз ирадиси бойичә Муқәддәс Роһниң ата қилған илтипатлири билән тәң буниңға гувалиқ бәргән. ■

Инсанларни шан-шәрәп йолиға башлиғучи Нижаткар — «Зәбур» 8-күй тоғрилиқ

5 Биз дәватқан кәлгүси дуняни Худа пәриштиләрниң башқурушиға өткүзүп бәргини йоқ;

6 бәлки бу һәқтә муқәддәс язмилирниң бир йеридә бирәйлән мундақ гувалиқ бәргәндур: —

«И Худа, инсан дегән немиди,

Сән уни сеғинидикәнсән?

Адәм балиси немиди,

Сән униң йениға келип йоқлайдикәнсән? ■

7 Чүнки Сән униң орнини пәриштиләрниңкидин азғинә төвән бекиткәнсән,

□ **1:10** «Сән, и Рәб, һәммидин бурун зиминниң улини салдиң, асманларни болса қоллириң ясиғандур...» — Худа бу әйтәтә Өз Оғлини «Рәб» дәп, Униң Өзи билән бир экәнлигини, Яратқучиму экәнлигини көрситиду. «Кол.» 1:15-17-әйтләргә қаралсун. ■ **1:10** Зәб. 101:26-28 ■ **1:11** Йәш. 51:6; 2Пет. 3:7,10. □ **1:12** «... Сән уларни тон кәби йөгәп қойисән, шунда улар кийим-кечәк йәңгүшләнгәндәк йәңгүшлиниду. Бирақ Сән мәңгү өзгәрмигүчидурсән, жилириңниң тамами йоқтур» — (10-12-әйт) «Зәб.» 101:26-28. Худа йәнә Өз Оғлиниң мәңгүлүк Худалиқ тәбиитини көрситиду. ■ **1:12** Зәб. 101:26-28 □ **1:13** «Мән Сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилмиғичә, Мениң оң йенимда олтирисән» — «Зәб.» 109:2. ■ **1:13** Зәб. 109:1; Рос. 2:34; 1Кор. 15:25; әф. 1:20; Ибр. 10:12. □ **1:14** «Шундақ экән, пәриштиләрниң һәммиси пәқәт нижатқа мираслиқ қилидиғанлар үчүн хизмәт қилишқа (Худа тәрипидин) әвәтилгән хизмәтчи роһлар әмәсмү?» — демисәкму 1-бап, 4-14-әйтләрниң мәхсити, Оғулниң һәммә пәриштиләрдин көп үстүнлүгини көрситиш үчүндур. □ **2:2** «пәриштиләр арқилиқ йәткүзүлгән сөз-калам» — Муса пәйғәмбәргә йәткүзүлгән Тәврат қанунини көрситиду. ■ **2:2** Яр. 19:17,26; Қан. 27:26; Рос. 7:53; Гал. 3:19. ■ **2:3** Мат. 4:17; Мар. 1:14; Ибр. 12:25. ■ **2:4** Мар. 16:20; Рос. 14:3; 19:11. ■ **2:6** Зәб. 8:5

Сән уныңа шан-шәрәп вә шөһрәтләрни таж қилип кийдүрдүңсән;
Уни қолуң ясиғанларни идарә қилишқа тиклидиң; □ ■

⁸ Сән барлиқ мәвжудатларни уның пути астида бойсундурғансән».

Энди «барлиқ мәвжудатларни уның пути астида бойсундурғансән» дегини, һеч қандақ нәрсә уныңа бойсунмаслиққа қалдурулмиған, дегәнликтур.

Бирақ, һазирчә мәвжудатларның һәммисиниңла уныңа бойсунғанлиғини теһи көрмәйватимиз. ■ ⁹ Лекин биз үчүн пәриштиләрдин «азғинә вақит төвән қилинған», өлүм азаплирини тартқанлиғи үчүн һазир шан-шәрәп вә һөрмәт тажи кийдүрүлгән Әйсани көргүчи болдук; чүнки У Худаниң меһри-шәпқити билән һәммәйлән үчүн өлүмниң тәмини тетиди. ■

¹⁰ Чүнки пүткүл мәвжудатлар Өзи үчүнму һәм Өзи арқилиқму мәвжүт болуп туруватқан Худаға нисбәтән, нурғун оғуларни шан-шәрәпкә башлиғанда, уларның нижәтиниң йол башлиғучисини азап-оқубәтләр арқилиқ камаләткә йәткүзүшкә лайиқ кәлди. □

¹¹ Чүнки пак-муқәддәс Қилғучи билән пак-муқәддәс қилинғанларның һәммиси дәрвәқә охшаш Бирисидин кәлгәндур; шуның билән У уларни «қериндаш» дейиштин номус қилмайду. □ ■ ¹² Худди У Худаға (муқәддәс язмилирда йезилгәндәк):

«Намиңни қериндашлиримға жакалаймән,
Жамаәт ичидә Сени нахшиларда күйләймән» дегән. □ ■

¹³ У йәнә: «Мән саңа тайинимән» вә «Қараңлар, мана Мән бу йәрдә Худа Маңа ата қилған пәрзәнтләр билән биллә» дегән. □ ■

¹⁴ Пәрзәнтләр болса әт билән қандин тәнлик болғачқа, Оғулму шу пәрзәнтләрниңкигә охшашла әт вә қандин тәнлик болди. Бундақ қилиштики мәхсәт, У өлүм арқилиқ өлүм һоқуқини тутқан Иблисниң күчини бекар қилип, □ ■ ¹⁵ өмүр бойи өлүм қорқунучидин қуллуққа тутулғанларның һәммисини азатлиққа чиқириш үчүн еди. ■ ¹⁶ Чүнки У дәрвәқә пәриштиләргә әмәс, бәлки Ибраһимниң әвлатлириға тутишиду; □ ¹⁷ Шуның үчүн, У Худаға аит ишларда рәһимдил вә садиқ баш каһин болуши үчүн, хәлиқниң гуналириниң кәчүрүм қурбанлиғини берәлиши үчүн, У һәр жәһәттин қериндашлириға охшаш қилиниши керәк еди. ■ ¹⁸ Чүнки Өзи синақларни Өз бешидин кәчүрүп, азап-оқубәт чәккән болғачқа, У синақларға

□ **2:7** «Сән уның орнини пәриштиләрниңкидин азғинә төвән бекиткәнсән,...» — яки «Сән уның орнини пәриштиләрниңкидин азрақ вақитла төвән бекиткәнсән,...». «уни қолуң ясиғанларни идарә қилишқа тиклидиң» — бәзи кона көчүрмиләрдә мошу сөzlәр тепилмайду. ■ **2:7** Зәб. 8:6-7 ■ **2:8** Зәб. 8:9; Мат. 28:18; 1Кор. 15:27; Әф. 1:22. ■ **2:9** Зәб. 8:6; Рос. 2:33; Фил. 2:7, 8. □ **2:10** «Худаға нисбәтән, нурғун оғуларни шан-шәрәпкә башлиғанда...» — Инжилда «Худаниң оғул пәрзәнтлири» даим әр һәм қиз-аял етиқатчиларни өз ичигә алиду.

«Чүнки пүткүл мәвжудатлар Өзи үчүнму һәм Өзи арқилиқму мәвжүт болуп туруватқан Худаға нисбәтән, нурғун оғуларни шан-шәрәпкә башлиғанда, уларның нижәтиниң йол башлиғучисини азап-оқубәтләр арқилиқ камаләткә йәткүзүшкә лайиқ кәлди» — бу муһим вә сирлиқ әйәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә йәнә тохтилимиз. □ **2:11** «Чүнки пак-муқәддәс Қилғучи билән пак-муқәддәс қилинғанларның һәммиси дәрвәқә охшаш Бирисидин кәлгәндур; шуның билән У уларни «қериндаш» дейиштин номус қилмайду» — мошу әйәттики «пак қилғучи» Әйса Мәсиһни, «пак қилинғанлар» У қутқузғанларни, «Бирисидин кәлгән» ХудаАтидин кәлгәнни көрситиду, әлвәттә. Әйса Мәсиһ Өзи қутқузғанларни «қериндашлирим» дәп атайду. ■ **2:11** Рос. 17:26. □ **2:12** «Намиңни қериндашлиримға жакалаймән, жамаәт ичидә сени нахшиларда күйләймән» — «Зәб.» 21:23 («Зәб.» 17:50, 39:10ниму көрүң). ■ **2:12** Зәб. 21:23; 17:50, 39:10 □ **2:13** «Мән саңа тайинимән» ... «Қараңлар, мана Мән бу йәрдә Худа Маңа ата қилған пәрзәнтләр билән биллә» — Тәврат, «Йәш.» 8:17-18. «У» — Мәсиһни көрситиду. У Йәшәя пәйғәмбәр арқилиқ иштин алдин-ала бешәрәт бәргән. ■ **2:13** Йәш. 8:17,18. □ **2:14** «... У өлүм арқилиқ өлүм һоқуқини тутқан Иблисниң күчини бекар қилип...» — «өлүм һоқуқини тутқан Иблис» — гәрчә Шәйтан инсанларни беваситә һалақ қилалмисиму, бирақ инсанларни гуна қилишқа аздуруш арқилиқ мәңгүлүк өлүмгә елип бариду. Аздурушның ақивити гуна, гунаниң ақивити болса мәңгүлүк өлүмдур. ■ **2:14** Йәш. 25:8; Нош. 13:14; Юһ. 1:14; 1Кор. 15:54; Фил. 2:7; 2Тим. 1:10.

■ **2:15** Рим. 8:15. □ **2:16** «Чүнки У дәрвәқә пәриштиләргә әмәс, бәлки Ибраһимниң әвлатлириға тутишиду» — Тәврат «Йәш.» 41:7-9ни көрүң. «Ибраһимниң әвлатлириға тутишиду» — грек тилида бу сөз (1) Мәсиһниң (Ибраһимға охшаш, етиқат қилған) инсанларни ярдәм қоли билән тутуп қутқузидиғанлиғи; (2) буларни қутқузуш үчүн Мәсиһниң улар билән зич мунасивәттә болуп, Өзиму «әт вә қандин болған бир тән»дә болушини көрситиду. ■ **2:17** Фил. 2:7; Ибр. 4:15.

дуч кэлгәнләргиму ярдәм берәләйду.■

3

Оғул Муса пәйгәмбәрдин үстүн

¹ Шундақ экән, әй муқәддәс қериндашлар, әрштин болған чақириққа ортақ несип болғанлар, өзимиз етирап қилған Расул вә Баш Қаһин, йәни Әйсаға көңүл қоюп қараңлар.■ ² Худди Муса пәйгәмбәр Худаниң пүтүн аилисидә хизмәт қилғанда Худаға садиқ болғандәк, уму өзини тайинлап хизмәткә Қойғучиға садиқ болди.□ ■ ³ Лекин өйни бәрпа қилғучи өзи бәрпа қилған өйдинму артуқ шөһрәткә сазавәр болғинидәк, Уму Мусадин артуқ шан-шәрәпкә лайиқтур. ⁴ Чүнки һәммә өйниң бәрпа қилғучиси бардур; лекин пүтүн мәвжудатниң бәрпа қилғучиси болса Худадур.■ ⁵ Муса болса хизмәткар салаһийити билән Худаниң пүтүн аилисидә садиқлиқ билән кейинки ашқарилинидиған ишларға гувалиқ бериш хизмитини қилған.□ ■ ⁶ Лекин Мәсиһ болса Худаниң аилисигә Оғул салаһийити билән һөкүм сүриду; вә әгәр биз жасаритимиз вә үмүтүмиздин болған иптихарлиқни ахирғичә чиң тутсақ, дәрвәкә Худаниң әшу аилисигә тәвә болған болиимиз.■

Зәбур, 95-күй — Етиқатсизлиқ һәққидә агаһландуруш

⁷ Шуңа, муқәддәс язмилирда Муқәддәс Роһниң дегинидәк, Бүгүн, әгәр силәр Худаниң авазини аңлисаңлар,■

⁸ Әйни чағларда Уни ғәзәпләндүрүп, чөл-баяванда Уни синиған күнидикидәк, Жүригиңларни қаттиқ қилмаңлар!■

⁹ Мана шу йәрәдә ата-бовилириңлар Мени синиди, испатлиди һәм Мениң қилғанлиримни қириқ жил көрүп кәлгән еди.

¹⁰ Мән шу дәвирдин бизар болуп: — «Булар көңлидә дайим адашқанлар, Мениң йоллиримни һеч билип йәтмигән.

¹¹ Шуңа Мән ғәзәплинип қәсәм ичип: — «Улар Мениң арамлиғимға қәтһий кирмәйду» дедим».□ ■

¹² Әнди қериндашлар, һеч қайсиңларда яман нийәтлик вә етиқатсиз қәлб болмисун, шундақла униң мәңгү һаят Худадин йүз өрүмәслигигә көңүл бөлүңлар; ¹³ пәқәт «бүгүн»ла болидикән, һеч қайсиңлар гунаниң аздурушлири билән көңлүңларниң қаттиқлашмаслиғи үчүн һәр күни бир-бириңларни жекиләңлар.□

¹⁴ Дәсләптики хатиржәмлигимизни ахирғичә чиң тутсақла, дәрвәкә Мәсиһ билән шерик болған болиимиз.

■ **2:18** Ибр. 4:15,16. ■ **3:1** Ибр. 4:14; 6:20; 8:1; 9:11. □ **3:2** «Муса пәйгәмбәр Худаниң пүтүн аилисидә хизмәт қилғанда Худаға садиқ болғандәк...» — «Худаниң... аилиси» сөзмүсөз тәржимиси «Худаниң ... өйи» болуп, Муса пәйгәмбәр заманида бу сөз арқилиқ Исраил хәлқи көздә тутулған еди. Әйса кәлгәндин кейин пүтүн етиқатчилар жамаити көздә тутулидиған болған. ■ **3:2** Чөл. 12:7. ■ **3:4** 2Кор. 5:17,18; әф. 2:10. □ **3:5** «Муса болса хизмәткар салаһийити билән Худаниң пүтүн аилисидә садиқлиқ билән кейинки ашқарилинидиған ишларға гувалиқ бериш хизмитини қилған» — Муса пәйғәмбәрниң (Худаниң аилиси ичидә болған) хизмити көп жәһәтләрдә Мәсиһ арқилиқ болидиған нијатни алдин-ала көрситишни өз ичигә алған. «Чөл.» 12:7ни көрүң. ■ **3:5** Қан. 18:15,18. ■ **3:6** Рим. 5:2; 1Кор. 3:16; 6:19; 2Кор. 6:16; 1Пет. 2:5. ■ **3:7** Зәб. 94:7; ибр. 4:7. ■ **3:8** Мис. 17:2. □ **3:11** «Шуңа Мән ғәзәплинип қәсәм ичип: — «Улар Мениң арамлиғимға қәтһий кирмәйду» дедим» — «Зәб.» 94:7-11. «Мениң арамлиғим» — биринчидин Худа Исраилларға вәдә бәргән Қанаан (Пәләстин) зиминини көрситиду. Мисирдин чиқип чөл-баяванда қириқ жил сәрсан болуп жүргән бир әвлат Исраиллар итаәтсизлик қилип у зиминға кирмигән. Иккинчидин, шундақла әң муһими, «арамлиқ» болса, пәқәт зиминни әмәс, бәлки Худаниң панаһи, йетәкчилиги һәм шәпқити астида яшашни өз ичигә алиду (4-бапниму көрүң). ■ **3:11** Чөл. 14:21-23; Қан. 1:34; Зәб. 94:7-11. □ **3:13** «пәқәт «бүгүн»ла болидикән, һеч қайсиңлар гунаниң аздурушлири билән көңлүңларниң қаттиқлашмаслиғи үчүн һәр күни бир-бириңларни жекиләңлар» — бу айәттики «бүгүн» жуқурида нәқил кәлтүрүлгән «Зәбур» 95-күйдики сөз, әлвәттә.

15 Жуқирида ейтилғинидәк: —
«Бүгүн, әгәр силәр Худаниң авазини аңлисаңлар,
Әйни чағларда Уни ғәзәпләндүргән күнидидәк,
Жүригиңларни қаттиқ қилмаңлар!»■

16 (Әнди Униң авазини аңлап туруп, Уни ғәзәпләндүргәнләр кимләр еди? Муса пәйғәмбәрниң йетәкчилигидә Мисирдин қутулуп чиққан әшу *Исраилларниң* һәммиси әмәсмү? 17 У қириқ жил кимләргә ғәзәпләнди? Йәнила шу гуна өткүзүп, жиқилип жәсәтлири чөлдә қалғанларға әмәсмү? □ ■ 18 Шундақла У кимләргә Өз арамлиғимға қәтһий кирмәйсиләр дәп қәсәм қилди? Өзигә итаәт қилмиғанларни әмәсмү? ■ 19 Шуңа булардин көрүвалалаймизки, уларниң *арамлиққа* кирмәслиги етиқатсизлиғи түпәйлидин еди).

4

Худаниң арамлиғи һәққидики вәдә

1 Әнди Униң арамлиғиға кирип бәһримән болуш тоғрисидаки вәдиси бизгә қалдурулғандин кейин, араңлардики бирәрсиниңму униң несивисидин чүшүп қелишидин қорқунучта еһтият қилайли. 2 Чүнки хуш хәвәр худди чөлдики *Исраилларға* аңлитилғандәк бизләргиму аңлитилди. Лекин уларниң аңлиғанлири етиқат билән жуғурулмиғанлиқтин, сөз-каламниң уларға һеч қандақ пайдиси болмиған еди. □ 3 Чүнки бу арамлиққа киргәнләр болса — етиқат қилған бизләрмиз. Худди Худаниң ейтқинидәк:
«Шуңа мән ғәзәплинип қәсәм ичип: —
«Улар Мениң арамлиғимға қәтһий кирмәйду — дегән».

Худаниң әмәллири болса дуня апиридә болғандила һәммиси тамамланған еди; ■ 4 чүнки яритилишниң йәттинчи күни һәққидә муқәддәс язмиларниң бир йеридә мундақ дейилгән:
«Йәттинчи күни кәлгәндә, Худа һәммә әмәллиридин арам алди». □ ■ 5 Йәнә келип жуқирида ейтилғандәк Худа: «Улар Мениң арамлиғимға қәтһий кирмәйду» дегән еди. □ ■ 6 Буниңдин көрүнәрлики, Худаниң арамлиғиға кирәләйдиғанлар бар, амма униң тоғрисидаки хуш хәвәрни авал аңлиғанлар итаәтсизлик қилғанлиғи үчүн, униңға кирәлмиди. □ 7 Шуниң үчүн, Худа әнә шу *арамлиқ тоғрисида* узақ вақиттин кейинки мәлум бир күнни «бүгүн» дәп бекитип, Давут пәйғәмбәр арқилик йәнә шундақ ейтқан: —

«Бүгүн униң авазини аңлисаңлар,
Жүригиңларни қаттиқ қилмаңлар!»■

8 Әгәр Йәшуа пәйғәмбәр *Исраилларни* арамлиққа киргүзгән болса еди, Худа кейин йәнә бир *арамлиқ* күни тоғрилиқ демигән болатти. □ 9 Қисқиси, шабат күнидики бир арамлиқ Худаниң

■ 3:15 Ибр. 3:7. □ 3:17 «У қириқ жил кимләргә ғәзәпләнди? Йәнила шу гуна өткүзүп, жиқилип жәсәтлири чөлдә қалғанларға әмәсмү?» — «Чөл.» 14:29, 32ни көрүң. ■ 3:17 Чөл. 14:36; Зәб. 105:26; 1Кор. 10:10; Йәһ. 5. ■ 3:18 Қан. 1:34. □ 4:2 «Чүнки хуш хәвәр худди чөлдики *Исраилларға* аңлитилғандәк бизләргиму аңлитилди» — «чөлдики *Исраилларға*» грек тилида «уларға» дейилиду. Бу әйәттики «хуш хәвәр» Худаниң арамлиғини алаһидә көздә тутиду. ■ 4:3 Зәб. 94:11. □ 4:4 «Йәттинчи күни кәлгәндә, Худа һәммә әмәллиридин арам алди» — «Яр.» 2:2. ■ 4:4 Яр. 2:2; Мис. 20:11; 31:17. □ 4:5 «Йәнә келип жуқирида ейтилғандәк Худа: «Улар Мениң арамлиғимға қәтһий кирмәйду» дегән еди» — муәллип, гәрчә чөлдә кәзгән *Исраиллар* итаәтсизлиги түпәйлидин «Худаниң арамлиғи»ға кирмигән болсиму, кириш йоли техичә очуқ екәнлигини көрситиду. ■ 4:5 Зәб. 94:11 □ 4:6 «униң тоғрисидаки хуш хәвәрни авал аңлиғанлар» — демәк, Худаниң арамлиғи тоғрилиқ хуш хәвәр аңлиғанлар; чөл-баявандә кезип жүргән *Исраилларни* көрситиду. ■ 4:7 Зәб. 94:7-8; Ибр. 3:7. □ 4:8 «Әгәр Йәшуа пәйғәмбәр *Исраилларни* арамлиққа киргүзгән болса еди, Худа кейин йәнә бир арамлиқ күни тоғрилиқ демигән болатти» — Йәшуа пәйғәмбәр Муса пәйғәмбәрниң избасари болуп, у *Исраил* халқини Худа вәдә бәргән зиминға башлап барған. «Қан.» 3:20, 25:19, «Йәшуа» 1:15ниму көрүң.

хэлқини күтмәктә.□

¹⁰ Чүнки Худаниң арамлиғиға киргүчиләр худди Худа «Өз әмәл-ишлиридин арам алған»дәк, өзлириниң ишлиридин арам алиду. □ ¹¹ Шуңа һеч қайсимизниң әнә шу *Исраиллардәк* итаәтсизлик қилған һалитидә жиқилип чүшмәслиги үчүн, һәр биримиз бу арамлиққа киришкә интиләйли.

¹² Чүнки Худаниң сөз-калами жанлиқтур вә күчкә егидур, һәтта жан билән роһни, илик билән боғумларни бир-биридин айриветәлигидәк дәрижидә, һәр қандақ қош бислиқ қиличтин иштиқтур, қәлбдики ой-пикир вә арзу-нийәтләрниң үстидин һөкүм чиқарғучидур. ■ ¹³ Униң алдида һеч қандақ мәвжудат ғайип әмәстур; бәлки биздин һесап Алғучиниң көзлири алдида һәммә иш очуқ-ашқаридур.■

Баш қаһинимиз Әйса Мәсүһ

¹⁴ Шундақ болған экән, шундақла әрш-асманлардин өтүп чиққан улуқ Баш Қаһинимиз, йәни Худаниң Оғли Әйса болған экән, биз етирап қилған етиқатимизда чиң турайли. ■ ¹⁵ Чүнки бизгә тайинланған баш қаһинимиз әжизлиқлиримизға һесашлиқ қилмиғучи әмәс, бәлки бизгә охшаш һәр хил аздуруш-синақларға дуч кәлгән, лекин гуна садир қилип бақмиғучидур. ■ ¹⁶ Шуңа жүригимиз тоқ һалда рәһим-шәпқәткә еришиш вә ярдәмгә еһтияжлиқ вақтимизда шапаәт тепиш үчүн мөһри-шәпқәт аян қилинғучи тәхткә йеқинлишайли.□ ■

5

¹ һәр қетимлиқ баш қаһин инсанлар арасидин таллинип, хәлиқкә вакалитән Худаға хизмәт қилишқа, йәни хәлиқниң атиған һәдийәлирини вә гуналар үчүн қилған қурбанлиқлирини Худаға сунушқа тайинлиниду. ² Униң һәртәрәпләп әжизлиқлири болғачқа, билимсиңләр вә йолдин чәтнигәнләргә мулайимлиқ билән муамилә қилалайду. ³ Шу әжизлиғи үчүн у хәлиқниң гуналири һесаваға қурбанлиқ сунғандәк, өз гуналири үчүнму қурбанлиқ сунушқа тоғра келиду.■ ⁴ һеч бир киши бу шәрәплик мәртивини өзлүгидин алмайду, пәқәт һарунға охшаш, Худа тәрипидин чақирилғандила уни алиду.□ ■ ⁵ Худди шуниңдәк Мәсүһму баш қаһин мәртивисигә Өзини улуқлап өзлүгидин еришкән әмәс, бәлки Уни улуғлиғучи Худа Өзи еди; У Униңға: —

«Сән Мениң Оғлумдурсән, бүгүн Мән Сени туғдурдум» дегән.□ ■

⁶ У муқәддәс язмиларниң йәнә бир йеридә Униңға: —

«Сән әбәдил-әбәткичә Мәлкизәдәкниң типидики бир қаһиндурсән» дегән.□ ■

⁷ *Мәсүһ* йәр йүзидики күнләрдә, Өзини өлүмдин қутқузувелишқа қадир Болғучиға қаттиқ нидалар вә көз яшлири билән дуа-тилавәтләр вә жилинишларни көтәрди. Униң

□ **4:9** «Қисқиси, шабат күнидики бир арамлиқ Худаниң хәлқини күтмәктә» — «шабат күни» йәттинчи күни, йәни Худа арам алған күни вә Өз Йәһудий хәлқигә бекиткән «дәм елиш күни» еди. □ **4:10** «Чүнки Худаниң арамлиғиға киргүчиләр худди Худа «Өз әмәл-ишлиридин арам алған»дәк, өзлириниң ишлиридин арам алиду» — бу интайин муһим әйәт үстидә һәм «Худаниң арамлиғи» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **4:12** Топ. 12:11; Йәш. 49:2; әф. 6:17. ■ **4:13** Зәб. 32:13-15 ■ **4:14** Ибр. 3:1; 6:20; 8:1; 9:11. ■ **4:15** Йәш. 53:9; 2Кор. 5:21; Фил. 2:7; Ибр. 2:18; 1Пет. 2:22; 1Юһа. 3:5. □ **4:16** «ярдәмгә еһтияжлиқ вақтимизда шапаәт тепиш үчүн...» — грек тилида «ярдәм» «әдәмниң (қутқузғин! дегән) нидаһиға жүгүрүш» дегән уқумни билдүриду. «мөһри-шәпқәт аян қилинғучи тәхт» — Худаниң тәхти, әлвәттә. ■ **4:16** Рим. 3:25. ■ **5:3** Лав. 9:7; 16:6; Ибр. 7:26. □ **5:4** «Һеч бир киши бу шәрәплик мәртивини өзлүгидин алмайду, пәқәт һарунға охшаш, Худа тәрипидин чақирилғандила уни алиду» — «Мис.» 28:1дә хатириләнгәндәк, Худа Муса пәйғәмбәргә акиси һарунни Исраилларниң тунжа баш қаһини қилип тайинлаш һәққидә әмир бәргән. һарун Лавий қәбилисидин еди. ■ **5:4** Мис. 28:1; 1Тар. 23:13; 2Тар. 26:16. □ **5:5** «Сән Мениң Оғлумдурсән, бүгүн Мән Сени туғдурдум» — «Зәб.» 2:7. ■ **5:5** Зәб. 2:7; Рос. 13:33; Ибр. 1:5. □ **5:6** «Мәлкизәдәкниң типидики бир қаһин..» — «Мәлкизәдәк» тоғрилиқ 7-бап 1-2-әйәтләргә қаралсун. Мәлкизәдәк өзи «Яр.» 14-бапта көрүниду. «Сән әбәдил-әбәткичә Мәлкизәдәкниң типидики бир қаһиндурсән» — «Зәб.» 109:4. ■ **5:6** Зәб. 109:4; Ибр. 7:17.

ихласмәнлигидин дуалири ижабәт қилинди. □ ■ 8 Гәрчә У Худаниң Оғли болсиму, азап чекишлири арқилиқ итаәтмән болушни үгәнди. ■ 9 У мана мошундақ мукәммәл қилинған болғачқа, барлиқ Өзигә итаәт қилғучиларға мәңгүлүк нижатни барлиққа кәлтүргүчи болуп, □ 10 Худа тәрипидин «Мәлкизәдәкниң каһинлиқ түзүми тәртивидә баш каһин» дәп жақаланди. □

Етиқаттин янмаслиққа агаһландуруш

11 Бу иш тоғрилиқ ейтидиған нурғун сөзлиримиз бар, лекин қулақлириңлар паң болуп кәткәчкә, буларни силәргә ениқ чүшәндүрүш тәс. □ 12 Чүнки силәр аллибурун тәлим бәргүчи болушқа тегишлик болған чағдиму, әмәлийәттә силәр йәнила Худаниң сөз-каламиниң асасий һәқиқәтлириниң немә экәнлигини башқиларниң яңливаштин үгитишигә муһтажсиләр; силәргә йирик йемәклик әмәс, бәлки йәнила сүт керәтур. ■

13 Чүнки пәқәт сүт биләнла озуклинидиғанларниң бовақтин пәрқи йоқтур, улар һәққанийәт каламиға пишшиқ болмиған ғоридур, халас. 14 Бирақ йемәклик болса йетилгәнләр, йәни өз аң-зәһинлирини яхши-яманни пәриқ етишкә йетилдургәнләр үчүндур.

6

(Давами)

1-2 Шуниң үчүн, Мәсиһ тоғрисидаки дәсләпки асасий тәлимдә тохтап қалмай, — йәни қайтидин «өлүк ишлар»дин товва қилиш вә Худаға етиқат бағлаш, чөмүлдүрүлүшләр, «қол тәккүзүш», өлгәнләрниң тирилдүрүлүши вә мәңгүлүк һөкүм-сорақ тоғрисидаки тәлимләрдин һул салайли дәп олтармай, мукәммәлликкә қарап маңайли. □ 3 Худа халиған экән, биз шундақ қилимиз. □ ■ 4-6 Чүнки әслидә йорутулуп, әрштики илтипаттин тетиған, Муқәддәс Роһтин несип болған, Худаниң сөз-каламиниң яхшилигини һәм кәлгүси заманда аян қилинидиған қудрәтләрни һес қилип баққанлар әгәр йолдин чәтнигән болса, уларни қайтидин товва қилдуруш һәргиз мүмкин әмәс. Чүнки улар өз-өзигә қилип Худаниң Оғлини қайтидин крестләп рәсва қилмақта. □ ■

7 Чүнки көп қетимлап өз үстигә яққан ямғур сүйини ичкән, өзидә териғучиларға мәнпәәтлик зираәтләрни өстүрүп бәргән йәр болса Худадин бәрикәт алмақта. 8 Бирақ тикән вә қамғақ өстүргән болса, у әрзимәс болуп, ләнәткә йеқин болуп, ақивити көйдүрүлүштин ибарәт болиду.

9 Лекин әй сөйүмлүклирим, гәрчә жуқуриқи ишларни тилға алған болсақму, силәрдә буниңдинму әвзәл ишлар, шундақла нижатлиқниң елип баридиған ишлири бар дәп

□ 5:7 «Мәсиһ йәр йүзидики күнләрдә...» — грек тилида «Мәсиһ әттә турған күнләрдә...» билән билдүрүлиду.

■ 5:7 Мат. 26:39; 27:46,50; Юһ. 17:1. ■ 5:8 Фил. 2:6. □ 5:9 «мәңгүлүк нижатни барлиққа кәлтүргүчи болуп,...» — «барлиққа кәлтүргүчи» дегән ибарә грек тилида «йол башлиғучи» һәм «һул салғучи» дегән йәнә икки мәниниму тәң билдүриду. □ 5:10 «У (Мәсиһ)... Худа тәрипидин «Мәлкизәдәкниң каһинлиқ түзүми тәртивидә баш каһин» дәп жақаланди» — 7-бап -1-2-айәтләргә қаралсун. Мәлкизәдәк өзи «Яр.» 14-бапта көрүниду. □ 5:11 «бу иш тоғрилиқ...» — яки «У тоғрилиқ...» (йәни, Мәсиһ һәқтә...).

■ 5:12 1Кор. 3:1, 2, 3. □ 6:1-2 ««өлүк ишлар»дин товва қилиш» — «өлүк ишлар» болса Худаниң нижатиға таянмай қилған барлиқ ишлар; мошу йәрдә муәллип шүһисизки көп «диний паалийәтләр»ни «өлүк ишлар, халас» демәкчи. ««өлүк ишлар»дин товва қилиш вә Худаға етиқат бағлаш, чөмүлдүрүлүшләр, «қол тәккүзүш», өлгәнләрниң тирилдүрүлүши вә мәңгүлүк һөкүм-сорақ тоғрисидаки тәлимләр...» — бу алтә «асасий тәлим»ни шәрһләш үчүн, бир қанчә ишлар үстидә тохтилишимизға тоғра келиду, «қошумчә сөз»имиздә бу һәқтә тохтилимиз. □ 6:3 «Худа халиған экән, биз шундақ қилимиз» — «Худа халиған экән» дегәнлик грек тилида «Әгәр Худа халиса — вә у дәрвәқә шундақ халайду» дәп билдүриду. ■ 6:3 Рос. 18:21; 1Кор. 4:19; Яқ. 4:15. □ 6:4-6 «әгәр йолдин чәтнигән болса, уларни қайтидин товва қилдуруш һәргиз мүмкин әмәс. Чүнки улар өз-өзигә қилип Худаниң Оғлини қайтидин крестләп рәсва қилмақта» — башқа бир хил тәржимиси:

«... улар әгәр йолдин чәтнәп, өзлири үчүн Худаниң Оғлини қайтидин крестләп, шундақла Уни рәсва қиливатқан болса, мошуларни қайтидин товва қилдуруш һәргиз мүмкин әмәс». Бу муһим әйәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

■ 6:4-6 Мат. 12:31; Ибр. 10:26; Юһа. 5:16.

қайил болдуқ. ¹⁰ Чүнки Худа қилған әмәллириңларни вә Униң муқәддәс бәндилиригә қилған вә һазирму қиливатқан хизмитиңлар арқилиқ Униң нами үчүн көрсәткән меһирмуһәббетиңларни унтуп қалидиған адаләтсизләрдин әмәс. ■

¹¹ Амма силәрниң үмүтүңларниң толуқ жәзм-хатиржәмлик билән болуши үчүн, һәр бириңларниң ахирғичә шундақ ғәйрәт қилишиңларға интизармиз; ¹² шундақла сөрәлмиләрдин болмай, бәлки етиқат вә сәвирчанлиқ арқилиқ Худаниң вәдилиригә варислиқ қилғанларни үлгә қилидиғанлардин болғайсиләр.

Худаниң Ибраһимгә қилған вәдилири жәзмән әмәлгә ашиду

¹³ Чүнки Худа Ибраһимгә вәдә қилғанда, Өзидин үстүн туридиған һеч ким болмиғачқа, Өзи билән қәсәм қилип: ¹⁴ «Саңа чоқум бәхит ата қилимән, сени чоқум көпәйтип беримән» — деди. □ ■ ¹⁵ Шуниң билән, Ибраһим узун вақит сәвир-тақәт билән күтүп, Худаниң вәдисигә еришти.

¹⁶ Чүнки инсанлар өзлиридин үстүн туридиған бирини тилға елип қәсәм қилиду; уларниң арисидә қәсәм испат-тәстиқ һесаплинип, һәр хил талаш-тартишларға хатимә бериду. ■ ¹⁷ Шуниндәк Худа, Өз вәдисигә варислиқ қилғанларға Өз нишан-мәхситиниң өзгәрмәйдиғанлиғини техиму очуқрақ билдүрүш үчүн, қәсәм қилип вәдә бәрди. ¹⁸ Шуниң билән қәтғий өзгәрмәс икки иш арқилиқ, көз алдимизда қоюлған үмүтни чиң тутуш үчүн *һалакәттин* өзимизни қачуруп уни башпанаһ қилған бизләр күчлүк риғбәт-илһамға еришәләймиз (бу икки ишта Худаниң ялған ейтиши қәтғий мүмкин әмәс, әлвәттә). □ ¹⁹ Бу үмүт женимизға чиң бағланған кемә ләңгиридәк шүбһисиз һәм мустәһкәм болуп, *әрштики* ибадәтханиниң *ички* пәрдисидин өтүп бизни шу йәргә туташтуриду. □ ²⁰ У йәргә биз үчүн йол ечип маңғучи Әйса биздин авал киргән болуп, Мәлкизәдәкниң каһинлиқ түзүми тәртивидә маңғулүк тайинланған Баш Каһин болди. □ ■

7

Мәлкизәдәкниң каһинлиқ түзүми һәққидә ... «Аләмниң яритилиши» 14:17-19ни көрүң

¹ Чүнки бу Мәлкизәдәк Салем шәһириниң падишаси, шундақла Әң Алий Болғучи Худаниң каһини болуп, Ибраһим падишаларни йеңип жәндин қайтқанда, униң алдиға чиққан вә униңға бәхит тилигән еди. □ ■ ² Ибраһим болса еришкән барлиқ *олжисиниң* ондин бир үлүшини униңға атиған еди. *Мәлкизәдәк дегән исимниң* биринчи мәнаси «һәққанийәт падишаси» дегәнликтур; униң йәнә бир нами «Салемниң падишаси» болуп, буниң мәнаси «аманлиқ падишаси» дегәнликтур; ³ униң атиси йоқ, аниси йоқ, нәсәбнамиси йоқ,

■ **6:10** Пәнд. 14:31; Мат. 10:42; 25:40; Мар. 9:41; Юһ. 13:20. □ **6:14** «Саңа чоқум бәхит ата қилимән, сени чоқум көпәйтип беримән» — оқурмәнләргә аянки, ибрания тилида бу хил қәсәм ичиш мундақ шәкилдә еди: «Сени бәрикәтләп бәрикәтләймән, сени көпәйтип көпәйтимән». Бу шәкилдә қәсәм ичкүчи өз-өзи билән қәсәм қилған дәп һесаплинатти. Бу вәдә-қәсәм Ибраһим Ишақни қурбанғаһ үстигә қойғандин кейин берилгән («Яр.» 22:17дә хатирлиниду).

■ **6:14** Яр. 12:3; 17:4; 22:16-17; Зәб. 104:8-9; Луқа 1:73. ■ **6:16** Мис. 22:11. □ **6:18** «Шуниң билән қәтғий өзгәрмәс икки иш арқилиқ...» — бу «өзгәрмәс икки иш» болса Худаниң вәдиси вә Униң қәсими болса керәк. «көз алдимизда қоюлған үмүтни чиң тутуш үчүн *һалакәттин* өзимизни қачуруп уни башпанаһ қилған бизләр күчлүк риғбәт-илһамға еришәләймиз» — «өзимизни қачуруп» дегән ибарә «мошу рәзил дунияниң ақивитидин өзини қачуруп», дегән мәнидә. □ **6:19** «*әрштики* ибадәтханиниң *ички* пәрдисидин өтүп бизни шу йәргә туташтуриду» — «әрштики ибадәтханиниң пәрдисиди» дегән ибаридә биз «әрштики» дегән сөзни қошуп киргүздуқ. Чүнки «ибадәтханиниң пәрдисиди» йәр йүзидики ибадәтханини көрсәткән әмәс, бәлки әрштә болған ибадәтханини көрситиду (8:5ни көрүң). Демәк, етиқатчилар үчүн ейтқанда, уларниң асмандики ибадәтханидики әң муқәддәс жай билән чиң алақиси бардуқ. □ **6:20**

«Мәлкизәдәкниң каһинлиқ түзүми тәртивидә маңғулүк тайинланған Баш Каһин болди» — «Мәлкизәдәк» тоғрилиқ 7-бап -1-2-айәтләргә қаралсун. Мәлкизәдәк «Яр.» 14-бапта көрүниду. ■ **6:20** Ибр. 3:1; 4:14; 8:1; 9:11. □ **7:1** «Салем шәһири» — йәни Йерусалим; «Салем»ниң мәнаси «салам, аманлиқ»тур. ■ **7:1** Яр. 14:17-20.

күнлириниң башлиниши вә һаятиниң ахирлишиши йоқтур, бәлки у Худаниң Оғлиға охшаш қилинип, мәңгүлүк каһин болуп туриду. □

⁴ Энди қараңлар, бу Мәлкизәдәк немидегән улуқ адәм-һә! Һәтта ата-бовилиримизниң чоңи Ибраһимму олжисиниң ондин бирини униңға атиған. ⁵ Дәрвәқә Лавийниң әвлатлиридин каһинлиқни зиммисигә алғанлар Тәврат қануни бойичә хәлиқтин, йәни өз қериндашлиридин Ибраһимниң пуштидин болғиниға қаримай тапқининиң ондин бир үлүшини жиғиши әмир қилинған. □ ■ ⁶ Лекин буларниң қәбилә-уруғидин болмиған Мәлкизәдәк болса Ибраһимдин «ондин бир үлүши»ни қобул қилған андин Худаниң вәдилиригә егә болғучи Ибраһимға бәхит тилигән. ■ ⁷ Шүбһисизки, бәхит тилигүчи бәхиткә еришкүчидин үстүндур. □ ⁸ Бу йәрдики «ондин бир үлүш»ни қобул қилғучилар әлидиған адәмләрдиндур; у йәрдики «ондин бир үлүш»ни қобул қилғучи тоғрисида муқәддәс язмиларда «У һаят яшиғучи» дәп гувалиқ берилгәндур. □

⁹ Һәтта мундақ дейишкә болидуки, ондин бир үлүшни алидиған Лавийму *әждати* Ибраһим арқилиқ Мәлкизәдәккә ондин бир үлүшни бәргән. □ ¹⁰ Чүнки Мәлкизәдәк Ибраһимни қарши алғанда, Лавийни *калгүсидики пушти болуш сүпитидә* йәнила Ибраһимниң тенидә еди, дәп һесаплашқа болиду.

¹¹ Энди Лавий қәбилисиниң каһинлиқ түзүми арқилиқ мукәммәл һәққанийлиқ келәләйдиған болса (чүнки шу түзүмгә асаслинип Тәврат қануни Исраил хәлқиғә чүшүрүлгән еди), кейинки вақитларда һарунниң каһинлиқ түзүми бойичә әмәс, бәлки Мәлкизәдәкниң каһинлиқ түзүми бойичә башқа бир каһинниң чиқишиниң немә һажити болатти? ■

¹² Энди каһинлиқ түзүми өзгәртилгән болса, униңға *мунасивәтлик* қанун-түзүмму өзгәртилишкә тоғра келиду. ¹³ Чүнки бу ейтиливатқан сөзләр қаритилған зат болса башқа бир қәбилидин болуп, бу қәбилидин һеч ким қурбанғаһта хизмәттә болуп бақмиған. ¹⁴ Чүнки Рәббимизниң Йәһуда қәбилисидин чиққанлиғи ениқ; Муса бу қәбилә тоғрисида каһинлиққа мунасивәтлик һеч бир нәрсә демигән еди. □ ■

¹⁵ Энди Мәлкизәдәктәк башқа бир каһин чиққан болуп, бу өзгириш мунулардин техиму рошән болиду; □ ¹⁶ униң *каһинлиққа* тайинлиниши әт егилиригә бағлиқ әмир билән әмәс, бәлки пүтмәс-түгимәс һаятниң қудритидин болғандур. □

¹⁷ Чүнки бу һәқтә муқәддәс язмиларда: «Сән әбәдил-әбәткичә Мәлкизәдәкниң типидики бир каһиндурсән» дәп гувалиқ берилгән. □ ■ ¹⁸ Чүнки алдинқи әмир-түзүм аҗизлиғи вә үнүмсизлиги түпәйлидин күчидин қалдурулған ¹⁹ (— чүнки Тәврат қануни һеч ишни

□ **7:3** «униң атиси йоқ, аниси йоқ, нәсәбнамиси йоқ, күнлириниң башлиниши вә һаятиниң ахирлишиши йоқтур, бәлки у Худаниң Оғлиға охшаш қилинип, мәңгүлүк каһин болуп туриду» — бу әйтниң чоңқур мәзмуни үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. □ **7:5** «Ибраһимниң пуштидин болғини...» — грек тилида: «Ибраһимниң чатириқидин чиққанлар...» дегән сөз билән ипадилениду. ■ **7:5** Чөл. 18:21; Қан. 18:1; Йә. 14:4; 2Тар. 31:5. ■ **7:6** Яр. 14:20. □ **7:7** «бәхит тилигүчи» — яки «бәхит ата қилғучи». □ **7:8** «Бу йәрдики «ондин бир үлүш»ни қобул қилғучилар әлидиған адәмләрдиндур; у йәрдики «ондин бир үлүш»ни қобул қилғучи тоғрисида (муқәддәс язмиларда) «У һаят яшиғучи» дәп гувалиқ берилгәндур» — «әлидиған адәмләр» Лавийлиқ каһинларни, «һаят яшиғучи» болса Мәлкизәдәкни көрситиду. □ **7:9** «Һәтта мундақ дейишкә болидуки, ондин бир үлүшни алидиған Лавийму *әждати* Ибраһим арқилиқ (Мәлкизәдәккә) ондин бир үлүшни бәргән» — ондин бир үлүшни алғини Лавий өзи әмәс, бәлки униң әвлатлири «Лавийлар»дур. ■ **7:11** Гал. 2:21. □ **7:14** «Чүнки Рәббимизниң Йәһуда қәбилисидин чиққанлиғи ениқ; Муса бу қәбилә тоғрисида каһинлиққа мунасивәтлик һеч бир нәрсә демигән еди» — Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә каһинлар Лавий қәбилисидин болған. ■ **7:14** Йәш. 11:1; Мат. 1:3. □ **7:15** «Энди Мәлкизәдәктәк башқа бир каһин чиққан болуп, бу өзгириш мунулардин техиму рошән болиду» — «бу өзгириш» грек тилида «бу иш» дейилиду. «Бу иш»ниң немә екәнлиги тоғрилиқ башқа пикирдә болған бәзи алимләр бар. □ **7:16** «... униң каһинлиққа тайинлиниши әт егилиригә бағлиқ әмир билән әмәс, бәлки пүтмәс-түгимәс һаятниң қудритидин болғандур» — «әт егилиригә бағлиқ әмәс» — грек тилида «әтлик (демәк, инсанниң әтлиригә қарайдиған) бир әмир бойичә әмәс,...». Демәк, Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун бойичә каһинлар Лавий қәбилисидин болуши керәк еди, лекин Мәлкизәдәкниң каһинлиқ түзүми һеч қандақ бир қәбилә билән мунасивәтсиз, пәкәт мәңгү һаят киши буниңға лайиқ келәтти. □ **7:17** «Сән әбәдил-әбәткичә Мәлкизәдәкниң типидики бир каһиндурсән» — «Мәлкизәдәк» тоғрилиқ йәнә 7-бап 1-2-айәтләр вә «Зәбур»дики 109-күйгә қаралсун. Мәлкизәдәк өзи «Яр.» 14-бапта көрүниду. ■ **7:17** Зәб. 109:4; Ибр. 5:6.

камаләткә йәткүзәлмиди). Униң орниға бизни Худаға йеқинлаштуридиған, униңдин әвзәл үмүт елип келинди. ■ 20-21 Униң үстигә, бу иш Худаниң қәсими билән капаләткә егә болмай қалмиди (илгири өткән каһинлар Худаниң қәсимисиз каһин болған еди; лекин, Әйса болса Өзигә: —

«Пәрвәрдигар шундақ қәсәм ичти, һәм һәргиз буниңдин янмайду: — «Сән әбәдил-әбәткичә каһиндурсән»» Дегүчиниң қәсими билән каһин болди). □ ■ 22 Әнди Әйса шундақ улуқ иш билән әвзәл бир әһдиниң кепили қилинди.

23 Йәнә келип, илгири өткән каһинлар көп болуши керәк еди; чүнки уларниң һәр бири өлүм түпәйлидин вәзиписини давамлаштуралмай қалған. 24 Лекин Әйса мәңгүгә турғачқа, Униң каһинлиғи һәргиз өзгәртилмәстур. 25 Шу сәвәптин, У Өзи арқилиқ Худаниң алдиға кәлгәнләрни үзүл-кесил қутқузушқа қадир; чүнки У улар үчүн Худаға муражиәт қилишқа мәңгү һаяттур.■

26 Мошундақ бир баш каһин дәл бизниң һәжитимиздин чиқидиған — муқәддәс, әйипсиз, ғубарсиз, гунакарлардин нери қилинған, әршләрдин жуқури елип кәтирилгән каһиндур. 27 У әшу баш каһинлардәк һәр күни алди билән өз гуналири үчүн, андин хәлиқниң гуналири үчүн қурбанлиқ сунушқа муһтаж әмәс. Чүнки У Өзини қурбанлиқ сүпитидә сунғанда, һәммәйлән үчүн буни бир йолила ада қилди. ■ 28 Чүнки Тәврат қануни аҗиз бәндә болған инсанларни баш каһин қилип тайинлайду, лекин Тәврат қанунидин кейин кәлгән Худаниң қәсәм-калами мәңгүгә камаләткә йәткүзүлгән Оғулни баш каһин қилип тайинлиди.

8

Баш каһинимиз Әйса Мәсиһ — әвзәл каһин, әвзәл әһдә

1 Ейтқанлиримизниң баш нуқтиси шуки: Әрштики улуқ Болғучиниң тәхтиниң оң тәрипидә олтарған шундақ бир Баш Каһинимиз бар.■ 2 У муқәддәс җайларда, шундақла инсан әмәс, бәлки Пәрвәрдигар тиккән һәқиқий ибадәт чедириниң һәммисидә каһинлиқ хизмитини қилғучидур.□

3 һәр бир баш каһин һәдийә һәм қурбанлиқлар сунуш үчүн тайинлиниду. Шуниң үчүн, бизниң бу баш каһинимизниңму бирәр сунидиғини болуш керәк еди.□ ■ 4 Дәрвәкә әгәр У йәр йүзидә болсиди, һәргиз каһин болмайтти; чүнки бу йәрдә Тәврат қанун-түзүми бойичә һәдийә сунидиған каһинлар алибурунла бардур 5 (бу каһинлар хизмәт қилидиған ибадәт чедири пәқәтла әрштики ишларниң көчүрүлмиси вә кәләңгисидур. Муса дәл бу ибадәт чедирини қурушқа башлиғанда, Худаниң вәһийси униңға келип: «Еһтият қилғинки, буларниң һәммисини саңа тағда көрситилгән өрнәк бойичә ясиғин» дәп ағаһландурған).■

6 Лекин һазир У (кона әһдигә аит вәдиләрдин әвзәл вәдиләр үстигә бекитилгәч) техиму яхши бир әһдиниң васитичиси болғачқа, Униңға берилгән каһинлиқ хизмити башқа каһинларниңқидин шунчә әвзәл туриду.□ ■

■ 7:19 Юһ. 1:17; Рос. 13:39; Рим. 3:21,28; 8:3; Гал. 2:16. □ 7:20-21 «Пәрвәрдигар шундақ қәсәм ичти, һәм һәргиз буниңдин янмайду: — «Сән әбәдил-әбәткичә каһиндурсән»» дегүчиниң қәсими билән каһин болди» — Зәбурдики (109:4) толуқ баян болса: «Пәрвәрдигар шундақ қәсәм ичти, һәм буниңдин янмайду: — «Сән әбәдил-әбәткичә Мәлкизәдәкниң типидики бир каһиндурсән»». ■ 7:20-21 Зәб. 109:4. ■ 7:25 1Тим. 2:5; 1Юһа. 2:1. ■ 7:27 Лав. 9:7; 16:6; Ибр. 5:3. ■ 8:1 Әф. 1:20; Кол. 3:1; Ибр. 3:1; 4:14; 6:20; 9:11; 12:2. □ 8:2 «У (Мәсиһ) муқәддәс җайларда, шундақла инсан әмәс, бәлки Пәрвәрдигар тиккән һәқиқий ибадәт чедириниң һәммисидә каһинлиқ хизмитини қилғучидур» — «муқәддәс җайлар» болса «муқәддәс җай» вә «әң муқәддәс җай» демәкчи. □ 8:3 «бизниң бу баш каһинимизниңму» — грек тилида «Униңму...». ■ 8:3 Әф. 5:2. ■ 8:5 Мис. 25:40; Рос. 7:44; Кол. 2:17; Ибр. 10:1.

□ 8:6 «лекин һазир У ... техиму яхши бир әһдиниң васитичиси болғачқа, Униңға берилгән каһинлиқ хизмити башқа каһинларниңқидин шунчә әвзәл туриду» — бу әйәттә көрситилгән әһдә «йеңи әһдә», 8-12-әйәтләрни көрүң. ■ 8:6 2Кор. 3:6.

7 Эгәр шу дәсләпки әһдә кәм-күтисиз болса еди, кейинкиси үчүн орун издәшниң һеч қандақ һажити болмиған болатти. □ 8 Лекин, Худа кона әһдини йетәрсиз дәп қарап, *Исраилларға* мундақ дегән: —

«Мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән Исраил жәмәти вә Йәһуда жәмәти үчүн йеңи бир әһдини әмәлгә ашуриман. □ ■ 9 Бу әһдә уларниң ата-бовилири билән түзгән әһдигә охшимаиду; шу әһдини Мән ата-бовилирини қолидин тутуп Мисирдин қутқузуп йетәклигинимдә улар билән түзгән едим; чүнки улар Мән билән түзүшкән әһдәмдә турмиди, мән улардин нәзиримни йәткидим, — дәйду Пәрвәрдигар.

10 Чүнки шу күнләрдин кейин, Мениң Исраил жәмәти билән түзидигән әһдәм мана шуки: — «Мән Өз тәврат-қанунлиримни уларниң зеһин-әқлигә салимән, һәмдә уларниң қәлбигиму пүтимән; Мән уларниң Худаси болиман, уларму Мениң хәлқим болиду. □ 11 Шундин башлап һеч ким өз жутдишиға, яки өз қериндишиға: — «Пәрвәрдигарни тонугин» дәп үгитишиниң һажити қалмайду; чүнки уларниң һәммиси, әң кичигидин чоңиғичә Мени билип болған болиду; ■ 12 чүнки мән уларниң қәбиһликлиригә рәһим қилиман һәмдә уларниң гуналири вә итаәтсизлигини мәңгүгә есимдин чиқириветимән».

13 Әнди Худаниң бу әһдини «йеңи» дейиши бурунқисини «кона» дегәнлигидур; әнди вақти өткән, конириған иш болса узун өтмәй йоқилиду.

9

Кона әһдә дәвридики ибадәт

1 Биринчи әһдидә мунасивәтлик ибадәт бәлгүлимилири вә йәр йүзигә тәвә болған бир муқәддәс ибадәт жайи бар еди. 2 Буниңға бир ибадәт чедири тикилгән еди; униң муқәддәс жай дәп аталған биринчи бөлүмидә чирақдан, ширә һәм ширә үстидә рәтләнгән нанлар болатти. ■ 3 Униң иккинчи, *йәни ички* пәрдисиниң кәйнидә әң муқәддәс жай дәп аталған йәнә бир чедир бөлүми бар еди. □ 4 Шу йәргә тәвә болған алтун хушбуйған вә пүтүнләй алтун билән қапланған әһдә сандуғи бар еди. Сандуқниң ичидә алтундин ясалған, манна селинған комзәк, һарунниң бих сүргән һасиси вә икки әһдә *таш* тахтиси бар еди. □ ■ 5 *Сандуқ* үстидики

□ 8:7 «Эгәр шу дәсләпки әһдә кәм-күтисиз болса еди, кейинкиси үчүн орун издәшниң һеч қандақ һажити болмиған болатти» — немишкә расул мошу йәрдә: «кейинкиси үчүн орун издәшкә һажити болмиған болатти» дәйду, пәқәтлә «кейинкисиниң һеч қандақ һажити болмиған болатти» демәйду? Бәлким у «йеңи әһдә» бешарәт қилған пәйғәмбәрләр (Йәрәмия, Әзакиял, Йәшәя қатарлиқлар)ни көздә тутиду; улар өзи «йеңи қәлб, йеңи роһ»қа егә болушқа тәшна болуп издигән, «йеңи әһдә» дәл мошуларға аян қилинған. □ 8:8 «Лекин, Худа кона әһдини йетәрсиз дәп қарап, *Исраилларға* мундақ дегән: — «Мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән Исраил жәмәти вә Йәһуда жәмәти үчүн йеңи бир әһдини әмәлгә ашуриман» — Худа Өзи бекиткән кона әһдини «йетәрсиз көргән»лиги һәйран қаларлиқ көрүниду, әлвәттә. Йетәрсизлиги болса дәл 7:19дә көрситилгәндәк «Тәврат қануни һеч ишни камаләткә йәткүзәлмиди». «Йеңи әһдә» пәқәтлә Худаниң муқәммәл һәққанийлигини көрсәткән болупла қалмай, бәлки бу һәққанийлиқниң инсанларниң қәлбигә қандақ орнитилидигәнлигини көрситиду. ■ 8:8 Йәр. 31:31-34.

□ 8:10 «Чүнки шу күнләрдин кейин, Мениң Исраил жәмәти билән түзидигән әһдәм мана шуки...» — Йәрәмия пәйғәмбәрниң бу бешаритидә, «шу күнләрдин кейин» дегән ибарә Худа хәлқини өз жутиға Бабилоңдин қайтурғандин кейинки күнләрни көрситиду. ■ 8:11 Юһ. 6:45,65; 1Юһа. 2:27. ■ 8:12 Йәр. 31:31-34. ■ 9:2 Мис. 26:1; 36:1; Лав. 24:5. □ 9:3 «әң муқәддәс жай дәп аталған йәнә бир чедир бөлүми» — «муқәддәс жай» грек тилида «муқәддәсләрниң муқәддиси». □ 9:4 «алтундин ясалған, манна селинған комзәк» — «манна» Худа чөл-баяванда Исраилларға бәргән «асмандики нан» — «Мис.» 31:16кә қаралсун. «Һарунниң бих сүргән һасиси» — Худа һарунни йетәкчи қилип таллиғанлигини көрситиш үчүн, униң һасисини бихлатқан еди («Чөл.» 16-17-бапни көрүң. «икки әһдә *таш* тахтиси» — буларниң үстигә «он пәрман» яки «он пәрһиз» йезалған еди («Мис.» 31:18 вә 34:28ни көрүң. ■ 9:4 Мис. 25:10; 34:29; Чөл. 17:25; 1Пад. 8:9; 2Тар. 5:10.

«кафарәт тәхти»ниң үстигә шан-шәрәплик «керуб»лар орнитилған болуп, қанатлири билән уни йеппип туратти. Әнди булар тоғрилиқ тәпсилиий тохтилишниң һазир вақти әмәс. □ ■

⁶ Бу нәрсиләр мана шундақ орунлаштурулғандин кейинла, каһинлар чедирниң биринчи бөлүмигә (йәни «муқәддәс жай»ға) һәрдайим кирип, ибадәт хизмитини қилиду. ■ ⁷ Бирақ, «әң муқәддәс жай» дәп аталған иккинчи бөлүмгә пәқәт баш каһин жилда бир қетимла кириду. Каһин у йәргә өз гуналири вә хәлиқниң наданлиқтин өткүзгән гуналири үчүн аталған қурбанлиқ қенини алмай кирмәйду. ■ ⁸ Бу ишлар арқилиқ Муқәддәс Роһ шуни көрситип бәрмәктики, бу биринчи ибадәт чедиридики түзүм инавәтлик болуп турсила, әң муқәддәс жайға баридиған йол йәнила ечилмайду. □ ■ ⁹ Мана булар рәсимдәк һазирқи заманни рошәнләштүридиған бир хил образ, халас. Буниңдин шуни көрүвелишқә болидуки, бу чедирда сунулидиған һәдийә вә қурбанлиқлар ибадәт қилғучини вижданида пак-камил қилалмайду. ¹⁰ Улар пәқәт йемәк-ичмәкләр вә бойини суға селишниң түрлүк рәсмийәтлиригә бағлиқ болуп, қанун-түзүм түзүтүлүш вақти кәлгичилик күчкә егә қилинған, инсанларниң әтлиригила бағлиқ болған бәлгүлимә-низамлардур. ■

¹¹ Лекин Мәсиһ болса кәлгүсидики карамәт яхши ишларни елип барғучи баш каһин болуп, адәм қоли билән ясалмиған, бу дуняға мәнсуп болмиған, техиму улук вә техиму муқәммәл ибадәт чедириға кирди; ■ ¹² өшкә яки мозайларниң қурбанлиқ қенини әмәс, бәлки Өзиниң қурбанлиқ қени арқилиқ У (Өзила мәңгүлүк һөрлүк-нижәтти егилигән болуп) бир йолила мәңгүгә әң муқәддәс жайға кирди. □ ■ ¹³ Кона әһдә дәвридә өшкә вә буқиларниң қени һәм инәкниң күллири напак болғанларниң үстигә сепилсә, уларни әт жәһәтидин тазилап пак қилған йәрдә, ■ ¹⁴ ундақта, мәңгүлүк Роһ арқилиқ өзини ғубарсиз қурбанлиқ сүпитидә Худаға атиған Мәсиһниң қени вижданиңларни өлүк ишлардин пак қилип, бизни мәңгү һаят Худаға ибадәт қилишқә техиму йетәклимәмду?! □ ■

¹⁵ Шуниң үчүн у йәни әһдиниң васитичисидур. Буниң билән (инсанларниң авалқи әһдә астида садир қилған итаәтсизликлири үчүн азатлиқ бәдили сүпитидә шундақ бир өлүм болған экән) Худа тәрипидин чақирилғанлар вәдә қилинған мәңгүлүк мирасқа еришәләйду. □ ■

¹⁶ Әгәр вәсийәт қалдурулса, вәсийәт қалдурғучиниң өлүши тәстиқланғичә, вәсийәт күчкә егә болмайду. ¹⁷ Чүнки вәсийәт пәқәт өлүмдин кейин күчкә егә болиду. Вәсийәт қалдурғучи һаятла болса, вәсийитиниң һеч қандақ күчи болмайду. □ ■ ¹⁸ Шуниңға охшаш, дәсләпки әһдиму қан еқитилғандила, андин күчкә егә болған. ¹⁹ Чүнки Муса Тәврат қануни бойичә һәр

□ **9:5 «кафарәт тәхти»** — яки «рәһимған» яки «рәһим көрситидиған тәхт». «Мис.» 25:22-34ни көрүң. «**«кафарәт тәхти»ниң үстигә шан-шәрәплик «керуб»лар орнитилған болуп, қанатлири билән уни йеппип туратти**» — бу ишлар тоғрисида «Мис.» 25:10-22, 37:6-9ни көрүң. «**әнди булар тоғрилиқ тәпсилиий тохтилишниң һазир вақти әмәс**» — бу нәрсиләрниң һәммиси Әйса Мәсиһ вә у елип барған нижәттин «бешарәт беридиған келәңгә» еди. Бу әйттики сөзләргә вә 8:5кә қариганда, шуниңға ишәшимиз камилки, һәтта бу кона ибадәт чедириниң кичиккинә тәпсилатлириму «бешарәтлик келәңгә» яки «символ» еди. «Манна» униң бир мисалидур. «Юһ.» 6:30-35дә Әйсаниң Өзи тоғрилиқ ейтқан сөзлирини көрүң («Рим.» 14:4, «Кол.» 2:16-17ниму көрүң). Худа буйурса бу улук вә қизик нуқтини тәпсилиий тәһлил қилидиған китапчини кейин чиқармақчимиз. ■ **9:5** Мис. 25:22. ■ **9:6** Чөл. 28:3. ■ **9:7** Мис. 30:10; Лав. 16:2,34; Ибр. 9:25. □ **9:8 «бу биринчи ибадәт чедиридики түзүм инавәтлик болуп турсила»** — «биринчи ибадәт чедири» дегән сөз чедирниң өзини, шундақла у вәкиллик қилған ибадәт хизмәтлири (униңда сунулған һәдийә вә қурбанлиқлар қатарлиқлар)ни көрситиду. ■ **9:8** Юһ. 14:6. ■ **9:10** Лав. 11:2; Чөл. 19:7-22. ■ **9:11** Ибр. 3:1; 4:14; 6:20; 8:1. □ **9:12 «Өзиниң қурбанлиқ қени арқилиқ У (Өзила мәңгүлүк һөрлүк-нижәтти егилигән болуп) бир йолила мәңгүгә әң муқәддәс жайға кирди»** — «мәңгүлүк һөрлүк-нижәт» болса гуналардин болған азатлиқ-нижәтти көрситиду. Мәсиһниң егилигини Өзи үчүн әмәс, барлиқ инсанлар (етиқат қилған болса) үчүн, әлвәттә. ■ **9:12** Рос. 20:28; Әф. 1:7; Кол. 1:14; Ибр. 10:10; 1Пет. 1:19; Вәһ. 1:5; 5:9 ■ **9:13** Лав. 16:14; Чөл. 19:4; Ибр. 10:4. □ **9:14 «ундақта, мәңгүлүк Роһ арқилиқ өзини ғубарсиз қурбанлиқ сүпитидә Худаға атиған Мәсиһ...»** — «мәңгүлүк Роһ» Муқәддәс Роһ, Худаниң мәңгүлүк Роһи. ■ **9:14** Луқа 1:74; Рим. 6:13; Гал. 1:4; 2:20; Әф. 5:2; Тит. 2:14; 1Пет. 4:2; 1Юһа. 1:7; Вәһ. 1:5.

□ **9:15 «инсанларниң авалқи әһдә астида садир қилған итаәтсизликлири үчүн азатлиқ бәдили сүпитидә шундақ бир өлүм болған экән»** — «шундақ бир өлүм» — Мәсиһниң өлүми, әлвәттә. ■ **9:15** Рим. 5:6; 1Пет. 3:18. □ **9:17 «16-17-айәт»** — яки «Чүнки әһдә түзүлсә, әһдә түзүлгүчи қурбанлиқ өлүши керәк. Әһдә қурбанлиқи қилиғучи өлсә, әһдә күчкә егә болиду; қурбанлиқ теһи һаятла болса, әһдә һечқандақ күчкә егә болмайду». ■ **9:17** Гал. 3:15.

бир әмрини пүтүн хәлиққә уқтурғандин кейин, мозай вә өшкиләрниң суға арилаштурулған қенини қизил жуң жипта бағланған зофа билән қанун дәстуриға вә пүтүн хәлиққә сепип, уларға: ²⁰ «Мана, бу Худа силәрниң әмәл қилишиңларға әмир қилған әһдиниң қенидур» — деди. □ ■ ²¹ У йәнә охшаш йолда ибадәт чедириға вә чедирдики ибадәткә мунасивәтлик пүткүл сайманларниң үстигә қан сәпти. ²² Дәрвәқә, Тәврат қануни бойичә һәммә нәрсә дегидәк қан билән паклиниду; қурбанлиқ қени төкүлмигичә, гуналар кәчүрүм қилинмайду.

²³ Хош, әрштикигә тәқлид қилип ясалған бу буюмлар мошундақ қурбанлиқлар билән паклиниши керәк еди. Бирақ әрштики нәрсиләрниң өзи булардин есил қурбанлиқлар билән паклиниши керәк. ²⁴ Чүнки Мәсиһ әрштики һәқиқий ибадәт жайиға тәқлид қилинған, адәм қоли билән ясалған муқәддәс жайға әмәс, бәлки Худаниң һозурида бизгә вәкиллик қилип һазир болуш үчүн әршниң өзигә кирип болди. □

²⁵ Йәр йүзидики баш кәһинниң жилмужил өз қенини әмәс, бәлки қурбанлиқларниң қенини елип, әң муқәддәс жайға қайта-қайта кирип турғинидәк, у қурбанлиқ сүпитидә өзини қайта-қайта аташ үчүн киргини йоқ. ■ ²⁶ Әгәр шундақ қилишниң зөрүрийити болған болса, дуня апиридә болғандин бери Униң қайта-қайта азап чекишигә тоғра келәтти. Лекин У мана заманларниң ахирида гунани йоқ қилиш үчүн, бир йолила Өзини қурбан қилишқа оттуриға чиқти. ²⁷ һәммә адәмниң бир қетим өлүши вә өлгәндин кейин сораққа тартилиши бекитилгәнгә охшаш, ²⁸ Мәсиһму нурғун кишиләрниң гуналарини Өз үстигә елиш үчүн бирла қетим қурбанлиқ сүпитидә сунулғандин кейин, Өзини тәлпүнүп күткәнләргә гунани йоқ қилған һалда нижат кәлтүрүшкә иккинчи қетим ашкарә болиду. □ ■

10

Мәсиһниң бир қетимлиқ қурбанлиғи

¹ Тәврат қануни кәлгүсидә елип келинидиған гезәл ишларниң өз әйнини әмәс, бәлки уларниң көләңгисинила сүрәтләп бәргәчкә, у тәләп қилинған, жилмужил сунулуп келиватқан охшаш қурбанлиқлар арқилиқ Худаға йеқинлашмақчи болғанларни һәргизму мукәммәл қилалмайду. ■ ² Болмиса, мошу қурбанлиқларниң сунулуши ахирлишати, чүнки ибадәт қилғучилар пак қилинип, виждани йәнә өз гуналари түпәйлидин азапланмайтти. ³ һалбуки, мошу қурбанлиқлар жилмужил өз гуналарини өзлиригә әслитип туриду. ⁴ Чүнки буқа вә өшкиләрниң қени гуналарни һәргиз елип ташлалмайду. ■ ⁵ Шуниниң үчүн, У дуняға кәлгәндә мундақ дегән: —

«Нә қурбанлиқ, нә атиған ашлиқ һәдийәлири болса Сениң тәләп-арзуюң әмәс, Бирақ Сән Мән үчүн бир тән тәйярлап бәрдиң; □ ■

⁶ Нә көйдүрмә қурбанлиқлар, нә гуна қурбанлиғидинму сөйүнмидиң;

⁷ Шуңа жавап бәрдимки — «Мана Мән кәлдим!

— Қанун дәстуруңда Мән тоғрилиқ пүтүлгәндәк —

□ **9:20** «Мана, бу Худа силәрниң әмәл қилишиңларға әмир қилған әһдиниң қенидур» — демәк, әһдә бу қан арқилиқ күчкә егә қилинған. «Мис.» 24:5-8ни көрүң. ■ **9:20** Мис. 24:8; Мат. 26:28. □ **9:24** «адәм қоли билән ясалған муқәддәс жайға әмәс» — «муқәддәс жай» грек тилида «муқәддәс жайлар» дейилиду — «муқәддәс жай» андин «әң муқәддәс жай» демәкчи. ■ **9:25** Мис. 30:10; Лав. 16:2,34; Ибр. 9:7. □ **9:28** «Мәсиһ... Өзини тәлпүнүп күткәнләргә гунани йоқ қилған һалда нижат кәлтүрүшкә иккинчи қетим ашкарә болиду» — «гунани йоқ қилған һалда» грек тилида «гуна йоқ һалда». Бизниңчә «гуна йоқ һалда» дегән ибарә Мәсиһниң Өзиниң гунасивәтлик еканлигини көрситиш үчүн дейилгән әмәс (чүнки Униң гунасивәтлик ениқ), бәлки Униң гунасивәтлик өзини бир тәрәп қилиш ишини түгиләнгилгини көрситиду, дәп қараймиз. «Гуна йоқ һалда нижат кәлтүрүшкә иккинчи қетим ашкарә болиду» дегәнлик тоғрисидики йәнә бир чүшәнчиси: «(Мәсиһниң иккинчи қетимки келиши) инсанларниң гуналариниң бәдилигә қурбан болуш үчүн әмәс, бәлки нижат кәлтүрүшкә иккинчи қетим ашкарә болиду» дегәндәк. ■ **9:28** Рим. 5:6, 8; 1Пет. 3:18. ■ **10:1** Кол. 2:17; Ибр. 8:5. ■ **10:4** Лав. 16:14; Чөл. 19:4; Ибр. 9:13. □ **10:5** «Шуниң үчүн, У дуняға кәлгәндә мундақ дегән: —» — «У» — Мәсиһни көрситиду. ■ **10:5** Зәб. 39:7; Йәш. 1:11; Йәр. 6:20; Ам. 5:21.

И Худа, ирадәңни әмәлгә ашуруш үчүн кәлдим». □ ■

8 У жуқурида: «Нә қурбанлиқ, нә ашлиқ һәдийәлири, нә көйдүрмә қурбанлиқлар нә гунани тилигүчи қурбанлиқлар Сениң тәләп-арзуюң әмәс, Сән улардинму сөйүнмидиң» (бу қурбанлиқлар Тәврат қануниниң тәливи бойичә сунулуши керәк еди) дегинидин кейин 9 йәнә: «Сениң ирадәңни әмәлгә ашуруш үчүн кәлдим» дегән. Демәк, Худа кейинкисини күчкә егә қилиш үчүн, алдинқисини әмәлдин қалдуриду. □ 10 Худаниң бу ирадиси бойичә Әйса Мәсиһниң тениниң бир йолила қурбан қилиниши арқилиқ биз гунадин паклинип, Худага аталдуқ. □ ■

11 һәр каһин һәр күни ибадәт хизмитидә туриду, шундақла гуналарни һәргиз сақит қилалмайдиған охшаш хилдики қурбанлиқларни Худага қайта-қайта суниду. 12 Бирақ, бу каһин болса гуналар үчүн бирла қетимлиқ мәңгү инавәтлик бир қурбанлиқни сунғандин кейин, Худаниң оң йенида олтарди; □ ■ 13 У шу йәрдә «дүшмәнлири Өз айиғи астида тәхтипәр қилинғичә» күтиду. □ 14 У мошу бирла қурбанлиқ билән Худага атап пак-муқәддәс қилинғанларни мәңгүгә мукәммәл қилди. 15 Муқәддәс язмиларда пүтүлгәндәк, Муқәддәс Роһму бу һәктә бизгә гувалиқ бериду. Чүнки У авал: —

16 «У күнләрдин кейин, Мениң улар билән түзидиған әһдәм мана шуки, дәйду Пәрвәрдиғар; Мән Өз тәврат-қанунлиримни уларниң зәһин-әқлигиму салимән, һәмдә уларниң қәлбигиму пүтимән» дегәндин кейин, У йәнә: —■

17 «Уларниң гуналири вә итаәтсизлиғирини мәңгүгә есимдин чиқириветимән» — дегән. □ ■

18 Әнди шу йолда гуналар кәчүрүм қилинған экән, гуналар үчүн қурбанлиқ қилишниң һажитиму қалмайду.

Әнди Худага йеқинлишайли!

19 Шуниң үчүн, әй қериндашлар, Әйсаниң қени арқилиқ әң муқәддәс жайға киришкә жүрәтлик болуп, ■ 20 (У бизгә ечип бәргән, ибадәтханиниң пәрдисидин (йәни, Униң әт-тенидин) өтидиған шу жипйеңи, һаятлик йоли билән) 21 шундақла Худаниң аилисини башқуридиған бизниң улук каһинимиз болғанлиғи билән, □ 22 диллиримиз виждандики

□ 10:7 «...Шуңа жавап бәрдимки — «Мән Мән кәлдим! — қанун дәстурунда Мән тоғрилиқ пүтүлгәндәк — И Худа, ирадәңни әмәлгә ашуруш үчүн кәлдим» — (5-7-айәт) «Зәб.» 39:7-10 (кона грек «Септуагинт» (LXX) тәржимисидин). Бу айәтләрдә Тәвраттики төрт хил асасий қурбанлиқ (инақлик яки тәшәккүр қурбанлиқлири (рәһмәт қурбанлиқлири), ашлиқ һәдийәлири, көйдүрмә вә гунани тилигүчи қурбанлиқлар) тилға елиниду. Демисәкму, Мәсиһ бу сөзләрни Өзи дуняға келишидин 1000 жилчә бурун Өз Роһи арқилиқ Зәбурда Давут пәйғәмбәрниң ағзидин бешарәт сүпитидә алдин-ала ейтиду.

■ 10:7 Зәб. 39:8, 9 □ 10:9 «Демәк, Худа кейинкисини күчкә егә қилиш үчүн, алдинқисини әмәлдин қалдуриду» — «алдинқиси» бәлким (1) жуқурида тилға елинған кона әһдигә мунасивәтлик қурбанлиқларни яки (2) кона әһдиниң өзини көрситиду; «кейинқиси» (яки «иккинчиси») болса (3) Әйса Мәсиһниң бирдин-бир қурбанлиғи яки (4) 9-айәттә көрситилгән «Худаниң ирадисини әмәлгә ашуруш»ни көрситиду. Бизниңчә (1) вә (4) алди-кәйни айәтләргә мувапиқтур. Йеңи әһдиниң түп мәхсити вә ахирқи нәтижиси «Худаниң ирадисигә әмәл қилиш»дин ибарәттур. Бу ирадә Мәсиһниң бизни гунадин күтқузидиған қурбанлиқ өлүмини өз ичигә алиду, әлвәттә. Демәк, бу Башқа-башқа көзқарашлар арисидики пәрқләр анчә чоң әмәс. □ 10:10 «Әйса Мәсиһниң тениниң бир йолила қурбан қилиниши арқилиқ биз гунадин паклинип, Худага аталдуқ» — «гунадин паклинип, Худага аталдуқ» грек тилида бирла сөз билән ипадилиниду: «муқәддәсләштүрүлдуқ» яки «пак-муқәддәс қилиндуқ». Инжил бойичә «муқәддәс» дегән сөзниң икки мәзмуни бар: (1) гунадин пакланған; (2) Худага алаһидә аталған. ■ 10:10 Ибр. 9:12. □ 10:12 «Бирақ, бу каһин болса гуналар үчүн бирла қетимлиқ мәңгү инавәтлик бир қурбанлиқни сунғандин кейин, Худаниң оң йенида олтарди» — оқурмәнләргә аян болидуки, кона әһдә дәвридә каһинларниң хизмитиниң айиғи йоқ еди, шуниң билән дайим «туратти» (ерә туратти, ибадәт чедирида орундуқ йоқ еди). Лекин Әйса биз үчүн өзини бирла қурбанлиқ сунғандин кейин «олтарди». ■ 10:12 Зәб. 109:1; Рос. 2:34; 1Кор. 15:25; Әф. 1:20; Кол. 3:1; Ибр. 1:13. □ 10:13 «У шу йәрдә «дүшмәнлири Өз айиғи астида тәхтипәр қилинғичә» күтиду» — 2:13 вә «Зәб.» 109ни көрүң. ■ 10:16 Йәр. 31:31-34; Рим. 11:27; Ибр. 8:8.

□ 10:17 «...Уларниң гуналири вә итаәтсизлиғирини мәңгүгә есимдин чиқириветимән» — (16-17-айәт) «Йәр.» 31:31-34. ■ 10:17 Йәр. 31:33,34. ■ 10:19 Юһ. 10:9; 14:6; Рим. 5:2; Әф. 2:13; 3:12. □ 10:21 «шундақла Худаниң аилисини башқуридиған бизниң улук каһинимиз болғанлиғи билән, ...» — «Худаниң аилиси» етиқатчи жамаәтти көрситиду.

булғунушлардин сепилиш билән пакланған вә бәдинимиз сап су билән жуолғандәк тазиланған һалда етиқатниң толук жәзм-хатиржәмлиги вә сәмимий қәлб билән Худаға йеқинлишайли! □ ■ 23 Энди етирап қилған үмүтүмиздә тәврәнмәй чиң турайли (чүнки вәдә Бәргүчи болса сөзидә турғучидур) 24 вә меһир-муһәббәт көрситиш вә гезәл иш қилишқа бир-биримизни қандақ қозғаш вә ригбәтләндрүшни ойлайли. 25 Бәзиләр адәт қиливалғандәк, жамаәттә жәм болуштин баш тартмайли, бәлки бир-биримизни жекиләп-илһамландурайли; болупму шу күниниң йеқинлашқанлиғини байқиғиниңларда, техиму шундақ қилайли. □

26 һәқиқәтни тонушқа несип болғандин кейин, йәнила қәстән гуна өткүзүвәрсәк, у чағда гуналар үчүн сунулидиган башқа бир қурбанлиқ болмас, ■ 27 бәлки бизгә қалидигини пәқәт сорақ, шундақла Худа билән қаршилишидиганларни йәп түгитишкә тәйяр туридиган ялқунлуқ отни қорқунуч ичидә күтүшлә, халас. □ 28 Энди Мусаға чүшүрүлгән Тәврат қанунини көзгә илмиған һәр қандақ киши икки яки үч гувачиниң испати болса, кәңчилик қилинмайла өлтүрүләтти. ■ 29 Ундақта, бир киши Худаниң Оғлини дәпсәндә қилса, Худаниң әһдисиниң қениға, йәни өзини пак қилған қанға напак дәп қариса, шәпкәт қилғучи Роһни һақарәт қилса, буниңдин техиму еғир жазаға лайиқ һесаплиниду, дәп ойлимамсиләр?

30 Чүнки Тәвратта «Интиқам Мениңкидур, кишиниң қилмишлирини өз бешиға өзүм яндуримән, дәйду Пәрвәрдигар» вә «Пәрвәрдигар Өз хәлқини сораққа тартиду» дегүчини билимиз. □ ■ 31 Мәңгү һаят Худаниң қоллириға чүшүп жазаһиниш нәқәдәр дәһшәтлик иш-һә!

32 Энди силәр йорутулуштин кейин, азап-оқубәтлик, қаттиқ күрәшләргә бәрдашлиқ бәргән әшу бурунқи күнләрни есиңларда тутуңлар. □ 33 Бәзи вақитларда рәсва қилинип һақарәтләш вә харлинишларға учридиңлар вә бәзи вақитларда мошундақ муамилләргә учриғанларға дәрдаш болдуңлар. 34 Чүнки силәр һәм мәһбусларниң дәрдигә ортақ болдуңлар һәм мал-мүлкүңлар буланғандиму, кәлгүсидә техиму есил һәм йоқап кәтмәйдиған бақий тәәллуқатқа егә болидиғанлиғиңларни билгәчкә, хошаллиқ билән бу ишни қобул қилдиңлар. □ ■

35 Шуниң үчүн, жасаритиңларни йоқатмаңлар, униңдин интайин зор инһам болиду.

36 Чүнки Худаниң ирадисиғә әмәл қилип, Униң вәдә қилғиниға муйәссәр болуш үчүн, сәвир-чидам қилишиңларға тоғра келиду. ■ 37 Чүнки муқәддәс язмиларда Худа мундақ дегән: — «Пәқәт азғинә вақиттин кейинла», «Кәлгүчи дәрвәкә йетип келиду,

□ 10:22 «диллиримиз виждандики булғунушлардин сепилиш билән пакланған» — мошу сөзләр йеңи әһдә астидики етиқатчиларниң әһвали билән кона әһдә астидикиләрниң әһвалиниң селиштурмисини көздә тутиду — кона әһдә астидикиләр каһин тәрипидин қурбанлиқ қанлири сепилиши арқилиқ «гунаһлири йепилған» яки «кафарәт қилинған». Энди йеңи әһдә астидикиләрниң диллири Әйсаниң қурбанлиқ қени сепилиш билән, вижданида һеч қандақ булғинишлар қалмайду. «бәдинимиз сап су билән жуолғандәк тазиланған һалда етиқатниң толук жәзм-хатиржәмлиги вә сәмимий қәлб билән Худаға йеқинлишайли!» — мошу ибариләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 10:22 Әз. 36:25. □ 10:25 «болупму шу күниниң йеқинлашқанлиғини байқиғиниңларда, техиму шундақ қилайли» — «шу күн» Мәсиһниң бу дуняға қайтип келидиған күнини көрситиду, әлвәттә. Инжілни язғучиларниң нәзиридә пәқәт бир күн, йәни «шу күн»лә көздә тутулиду. Грек тилида 19-25-айәтләр бирла жүмлә билән ипадилениду. ■ 10:26 Чөл. 15:30; Мат. 12:31; Ибр. 6:4; 2Пет. 2:20; 1Юһа. 5:16. □ 10:27 «бәлки бизгә қалидигини пәқәт сорақ, шундақла Худа билән қаршилишидиганларни йәп түгитишкә тәйяр туридиган ялқунлуқ отни қорқунуч ичидә күтүшлә, халас» — бу муһим айәт үстидә йәнә «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. ■ 10:28 Чөл. 35:30; Қан. 17:6; 19:15; Мат. 18:16; 2Кор. 13:1. □ 10:30 «Интиқам Мениңкидур, кишиниң қилмишлирини өз бешиға өзүм яндуримән, дәйду Пәрвәрдигар» ... «Пәрвәрдигар Өз хәлқини сораққа тартиду» — бу сөзләр «Қан.» 32:35 вә 36дин елинған. ■ 10:30 Қан. 32:35, 36; Рим. 12:19. □ 10:32 «Энди силәр йорутулуштин кейин, азап-оқубәтлик, қаттиқ күрәшләргә бәрдашлиқ бәргән әшу бурунқи күнләрни есиңларда тутуңлар» — мошу азап-оқубәт чекиши етиқатта чиң түрғанлиғи түпәйлидин, әлвәттә. □ 10:34 «чүнки силәр һәм мәһбусларниң дәрдигә ортақ болдуңлар» — бу мәһбуслар етиқат үчүн зинданда ятқан. «һәм мал-мүлкүңлар буланғандиму, ... хошаллиқ билән бу ишни қобул қилдиңлар» — «мал-мүлкүңлар буланғанда» — мошу ишниң тарихий тәпсилатлири тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә көрүң. ■ 10:34 Мат. 5:12; Рос. 21:33. ■ 10:36 Лука 21:19.

У кечикмәйду. □ ■

³⁸ Бирақ һәққаний болғучи етиқат билән яшайду;

Лекин у кәйнигә чекинсә,

Женим униңдин сөйүнмәйду». □ ■ ³⁹ Һалбуки, биз болсақ кәйнигә чекинип һалак болидиғанлардин әмәс, бәлки етиқат билән өз женимизни егилигәнләрдиндурмиз. □

11

Етиқат-ишәш — өткәнки гувачилар

¹ Етиқат болса үмүт қилған ишларниң реаллиқтики ипадиси вә көрүнмәйдиған шәйиләрниң дәлилидур. □ ² Чүнки бурунқи мәтивәрлиримиз қедимдә мана шу етиқат билән Худадин кәлгән яхши гувалиқни алған. □

³ Биз етиқат арқилиқ каинатниң Худаниң сөз-калами билән орнитилғанлиғини, шундақла биз көрүватқан мәвжудатларниң көргили болидиған шәйиләрдин чиққан әмәслиғини чүшинәләймиз. □ ■

⁴ Етиқати болғачқа һабил Қабилниңқидинму әвзәл бир қурбанлиқни Худаға атиған; етиқати болғачқа Худа униң атиғанлирини тәрипләп, униңға һәққаний дәп гувалиқ бәрди. Гәрчә өлгән болсиму, етиқати билән у йәнила бизгә гәп қилмақта. ■

⁵ Етиқати болғачқа, һанох өлүмни көрмәйла әришкә кәтирилди; Худа уни кәтирип елип кәткәчкә, у йәр йүзидә һеч тепилмиди. Сәвәви у елип кетилиштин илгири, Худани хурсән қилған адәм дәп тәрипләнгән еди. ■ ⁶ Әндиликтә етиқат болмай туруп, Худани хурсән қилиш мүмкин әмәс; чүнки Худаниң алдиға баридиған киши Униң барлиғиға, шундақла Униң Өзини издигәнләргә әжрини қайтурғучи экәнлигигә ишиниши керәк.

⁷ Етиқати болғачқа, Нуһ теһи көрүлүп бақмиған вақиәләр һәққидә Худа тәрипидин агаһландурулғанда, ихласмәнлик қорқунучи билән аилисидикиләрни күткүзуш үчүн йоған бир кемә ясиди; һәмдә етиқати арқилиқ шундақ қилип пүткүл дуниядикиләрниң гуналири үстидин һөкүм чиқарди, шундақла етиқаттин болған һәққанийлиққа мирасхор болди. □ ■

⁸ Етиқати болғачқа, Худа Ибраһимни униңға мирас сүпитидә бәрмәкчи болған зиминға беришкә чақирғанда, у итаәт қилди; у қәйәргә баридиғанлиғини билмәй туруп йолға чиқти. ■

⁹ Етиқати болғачқа у вәдә қилинған зиминда, худди яқа жутта турғандәк мусапир болуп чедирларни мақан қилип яшиди. Худаниң униңға қилған вәдисиниң ортақ мирасхорлири болған Ишақ вә Якупларму униң билән биргә шуниңға охшаш яшиди. ¹⁰ Ибраһимниң шундақ қилишидики сәвәп, у һуллири мустәһкәм болған шәһәрни күткән еди; шәһәрниң лайиһилигүчи һәм қурғучиси Худа Өзидур.

□ **10:37** «Пәқәт азғинә вақиттин кейинла»... Кәлгүчи дәрвәкә йетип келиду, У кечикмәйду» — «Йәш.» 26:20, «Һаб.» 2:3. ■ **10:37** Һаб. 2:2-3; һаг. 2:7; 1Пет. 1:6; 5:10. □ **10:38** «Бирақ һәққаний болғучи етиқат билән яшайду» — бәзи кона көчүрмиләрдә: «Мениң һәққаний адимим етиқат билән яшайду» дейилиду. «Бирақ һәққаний болғучи етиқат билән яшайду; лекин у кәйнигә чекинсә, женим униңдин сөйүнмәйду» — «Һаб.» 2:4. ■ **10:38** Һаб. 2:4; Рим. 1:17; Гал. 3:11. □ **10:39** «... Биз болсақ кәйнигә чекинип һалак болидиғанлардин әмәс, бәлки етиқат билән өз женимизни егилигәнләрдиндурмиз» — мошу айәттә «жан» жисманий тәрәп әмәс, бәлки роһий тәрәптики һаятни көрситиду. □ **11:1** «Етиқат болса үмүт қилған ишларниң реаллиқтики ипадиси» — яки «етиқат болса үмүт қилған ишларниң мултәк хатиржәмлиги». Демисәкму, Инжилда «үмүт» дайим дегидәк мүжмәл бир арзу әмәс, бәлки Худаниң вәдилиригә чиң бағланған иштур. □ **11:2** «Чүнки бурунқи мәтивәрлиримиз қедимдә мана шу етиқат билән Худадин кәлгән яхши гувалиқни алған» — «бурунқи мәтивәрлиримиз» дегәнлик грек тилида «ақсақаллиримиз». Демәк, ибранияларниң ата-бовилири арисидә етиқат тәрипидә үлгиләр вә йол башлиғучи болғанлар. □ **11:3** «Биз етиқат арқилиқ каинатниң Худаниң сөз-калами билән орнитилғанлиғини ... чүшинәләймиз» — яки «биз етиқат арқилиқ дәвир-заманларниң Худаниң сөз-калами билән орнитилғанлиғини ... чүшинәләймиз». ■ **11:3** Яр. 1:1; Зәб. 32:6; Юһ. 1:10; Рим. 4:17; Әф. 3:9; Кол. 1:16. ■ **11:4** Яр. 4:4; Мат. 23:35. ■ **11:5** Яр. 5:22,24. □ **11:7** «Етиқати болғачқа, Нуһ .. аилисидикиләрни күткүзуш үчүн йоған бир кемә ясиди» — «йоған кемә» грек тилида «сандуқ» дегән сөз билән ипадилениду. Чүнки кемә сандуқ шәклидә еди («Яр.» 6-7-бапни көрүң). ■ **11:7** Яр. 6:13. ■ **11:8** Яр. 12:4.

11 Етиқати болғачқа Сараһ гәрчә яшинип қалған, туғут йешидин өткән болсиму, һамилдар болуш иқтидариға егә болди; чүнки у вәдә қилған Худани ишәшлик дәп қарайтти. □ ■

12 Бунинь билән бирла адәмдин, йәни өлгән адәмдәк болуп қалған бир адәмдин асмандики юлтузлардәк көп, деңиз саһилидики қумдәк сансиз әвлатлар барлиққа кәлди. ■

13 Бу кишиләрнинь һәммиси Худаниң вәдә қилғанлириға муйәссәр болмай турупла етиқати болған һалда аләмдин өтти. Бирақ улар һаят вақтида буларнинь кәлгүсидә әмәлгә ашурулидигәнлиғини жирақтин көрүп, қучақ ечип хурсәнлик билән күткән вә өзлирини йәр йүзидә мусапир вә йолучи дәп ашкарә ейтқан еди. ■ 14 Бу бундақ сөзләрни қилған кишиләрнинь бир вәтәнни тәшна болуп издәватқанлиғини ениқ ипадиләйду. 15 Дәрвәқә, улар өз жутини сеғинған болса, қайтип кетиш пурсити чиққан болатти. 16 Лекин улар униңдинму әвзәл, йәни әрштики бир маканни тәлпүнүп издимәктә. Шуниң үчүн, Худаниң өзлириниң Худаси дәп атилишидин номус қилмайду; чүнки мана, У улар үчүн бир шәһәр һазирлиған. ■

17-18 Ибраһим Худа тәрипидин синалғинида, етиқати болғачқа оғли Ишақни қурбанлиқ сүпитидә Худаға атиди; гәрчә у Худаниң вәдилирини, жүмлидин «Сениң намиңни давамлаштуридиған нәслиң болса Ишақтин келип чиқиду» дегинини тапшурувалған болсиму, у йәнила бирдин-бир оғлини қурбан қилишқа тәйяр турди. ■ 19 Чүнки у һәтта Ишақ өлгән тәғдирдиму, Худаниң уни тирилдүрүшкә қадир экәнлигигә ишәнди. Мундақчә ейтқанда, Ишақни өлүмдин тирилдүрүлгәндәк қайтидин тапшурувалди.

20 Етиқати болғачқа, Ишақ оғуллири Яқуп билән Әсавниң кәлгүси ишлириға хәйрлик тиләп дуа қилди. ■

21 Етиқати болғачқа, Яқуп аләмдин өтүш алдида Йүсүпниң икки оғлиниң һәр бири үчүн хәйрлик дуа қилип, һасисиға тайинип туруп Худаға сәждә қилди. □ ■ 22 Етиқати болғачқа, Йүсүп сәкратқа чүшүп қалғанда, бәни Исраилниң Мисирдин чиқип кетидигәнлиғини тилға алди һәмдә өзиниң устиханлири тоғрилиқму әмир қилди. □ ■

23 Етиқати болғачқа, Муса туғулғанда, униң ата-аниси уни үч ай йошурди; чүнки улар Мусаниң йеқимлиқ бир бала экәнлигини көрди, падишаниң пәрманидинму қорқмиди. □ ■

24 Етиқати болғачқа, Муса чоң болуп улук зат болғандин кейин, «Пирәвниң қизиниң оғли» дегән атақта туриверишни рәт қилип, 25 гуна ичидики ләззәтләрдин вақитлиқ бәһримән болушниң орниға, Худаниң хәлқи билән биллә азап чекишни әвзәл көрди. ■ 26 У Мәсиһкә қаритилған һақарәткә учрашни Мисирниң фәзнисидики байлиқларға егә болуштинму әвзәл билди. Чүнки көзлирини әрштики инғамға тикивататти. □ 27 Етиқати болғачқа, у падишаниң фәзивидинму қорқмай Мисирдин чиқип әтти. Жана-мушәққәткә чидиди, чүнки Көзгә

□ **11:11** «Етиқати болғачқа Сараһ гәрчә яшинип қалған, туғут йешидин өткән болсиму, һамилдар болуш иқтидариға егә болди; чүнки у вәдә қилған Худани ишәшлик дәп қарайтти» — бәзи тәржимилиридә бу жүмлидә көздә тутулған етиқат егиси Сараһ әмәс, бәлки Ибраһим дәп қарилиду. Бир нәччә сәвәпләрдин (жүмлидин бала туғушта күч, йәни һамилдар болуш иқтидари керәк болғини әр киши әмәс, бәлки аял киши болғанлиғидин!), көрситилгән етиқатчини Сараһ дәп қараймиз. У Худаниң сөзидин гуманланғандин кейин, әйипләнгән болуп андин чиң етиқатта турған болуши мүмкин («Яр.» 18:1-15ни көрүң). ■ **11:11** Яр. 17:19; 21:2; Луқа 1:36. ■ **11:12** Яр. 15:5; 22:17; Рим. 4:18.

■ **11:13** Яр. 23:4; 47:9; юһ. 8:53. ■ **11:16** Мис. 3:6; Мат. 22:32; Рос. 7:32. ■ **11:17-18** Яр. 22:10; Яр. 21:12; Рим. 9:7; Гал. 3:29. ■ **11:20** Яр. 27:28,39. □ **11:21** «Етиқати болғачқа, Яқуп аләмдин өтүш алдида Йүсүпниң икки оғлиниң һәр бири үчүн хәйрлик дуа қилип, һасисиға тайинип туруп Худаға сәждә қилди»

— «Яр.» 47:31 (грек тилидики «Сәптуагинт» (LXX) дегән тәржимиси)ни көрүң. ■ **11:21** Яр. 47:31; 48:15. □ **11:22** «Етиқати болғачқа, Йүсүп сәкратқа чүшүп қалғанда, бәни Исраилниң Мисирдин чиқип кетидигәнлиғини тилға алди һәмдә өзиниң устиханлири тоғрилиқму әмир қилди» — Йүсүпниң әмри болса «Силәр Мисирдин чиққиниңларда мениң устиханлиримни елип кетиңлар» дегәнлик еди. «Яр.» 50:24 вә «Мис.» 18:19ни көрүң. ■ **11:22** Яр. 50:24.

□ **11:23** «Етиқати болғачқа, Муса туғулғанда, униң ата-аниси уни үч ай йошурди; чүнки улар Мусаниң йеқимлиқ бир бала экәнлигини көрди, падишаниң пәрманидинму қорқмиди» — «йеқимлиқ бир бала» бу сөз чоқум Мусаниң бир алаһидилигини, униң Худаға яқидигәнлиғини көрсәтсә керәк («Рос.» 7:20ниму көрүң). ■ **11:23** Мис. 2:2; Рос. 7:20. ■ **11:25** Зәб. 83:11 □ **11:26** «У (Муса) Мәсиһкә қаритилған һақарәткә учрашни Мисирниң фәзнисидики байлиқларға егә болуштинму әвзәл билди...» — «Мәсиһкә қаритилған һақарәт» дегән сөз бәлким Мәсиһниң һәрдаим (һәтта дуняға келишидин илгири) Өз хәлқи билән бир экәнлигини көрситиду. Бу әжайип ибарә тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз.

Көрүнмигүчи униң көзигә көрүнүп турғандәк еди. ²⁸ Етиқати болғачқа, у «тунжа оғлиниң женини алғучи» *пәриштиниң Исраилларға тәгмәслиги үчүн тунжә «өтүп кетиш»* һейтини өткүзүп, шуниңға мунасивәтлик қанни *буйрулғини бойичә сепип-сүркиди*. □ ■

²⁹ Етиқати болғачқа, *Исраиллар* Қизил деңиздин худди қуруқлуқта маңғандәк меңип өтти. Бирақ *уларни қоғлап кәлгән* Мисирлиқлар өтмәкчи болғанда суға ғәриқ болди. ■

³⁰ Етиқати болғачқа, хәлиқ йәттә күн Йерихо шәһириниң сепилини айланғандин кейин сепил өрүлди. □ ■

³¹ Етиқати болғачқа, паһишә аял Раһаб Исраил чарлиғучилирини достларчә күтүвалғачқа, итаәтсизләр *болған өз шәһиридикиләр* билән бирликтә һалак болмиди. ■

³² Мән йәнә немишкә сөزلәп олтирай? Гидеон, Барақ, Шимшон, Йәфтаһ, Давут, Самуил вә қалған башқа пәйғәмбәрләр тоғрисида ейтип кәлсәм вақит йәтмәйду. ■ ³³ Улар етиқати билән әлләрниң үстидин ғалип кәлди, адаләт жүргүзди, Худа вәдә қилғанларға еришти, ширларниң ағзилирини етип қойди, □ ■ ³⁴ дәһшәтлик отниң ялқунини өчүрди, қиличниң тигидин қечип қутулди, аҗизлиқтин күчәйди, жәңләрдә батурлуқ көрсәтти, ят әлләрниң қошунлирини тери-пирәң қилди. □ ■ ³⁵ *Етиқати болғачқа*, аяллар өлгән уруқ-туққанлирини өлүмдин тирилдүргүзүп қайтурувалди; бирақ башқилар кәлгүсидә техиму яхши һалда өлүмдин тириләйли дәп, қутулуш йолини рәт қилип қийинилишқа бәрдашлиқ бәрди. ■ ³⁶ Йәнә бәзиләр синилип хар-мәсқириләргә учрап қамчиланди, бәзиләр һәтта кишәнлинип зинданға ташланди; □ ■ ³⁷ улар чалма-кесәк қилип өлтүрүлди, һәрә билән һәрилинип парчиланди, синақларни бешидин өткүзди, қиличлинип өлтүрүлди; улар қой-өшкә терилирини йепинча қилған һалда сәрсан болуп жүрди, намратлиқта яшиди, қийин-қистаққа учриди, хорланди □ ■ ³⁸ (улар бу дунияға зайә кәткән еди), чөлләрдә, тағларда, өңкүрләрдә вә гәмиләрдә сәргәрдан болуп жүрди.

³⁹ Буларниң һәммиси етиқати билән Худаниң Өз гувайи билән тәрипләнгән болсиму, Худаниң вәдә қилғиниға әйни бойичә еришкини йоқ. □ ⁴⁰ Әндиликтә Худа бизләр үчүн техиму әвзәл бир нишан-мәхсәтни бекиткән болуп, улар бизсиз камаләткә йәткүзүлмәйду. □

□ **11:28** «Етиқати болғачқа, у «тунжа оғлиниң женини алғучи» *пәриштиниң Исраилларға тәгмәслиги үчүн тунжә «өтүп кетиш»* һейтини өткүзүп, шуниңға мунасивәтлик қанни *буйрулғини бойичә сепип-сүркиди*» — бу вақиәләрни чүшиниш үчүн «Мис.» 12-бапқа қаралсун. ■ **11:28** Мис. 12:21. ■ **11:29** Мис. 14:22.

□ **11:30** «Етиқати болғачқа, хәлиқ йәттә күн Йерихо шәһириниң сепилини айланғандин кейин сепил өрүлди» — Йерихо шәһири Исраиллар Мисирдики қуллуқтин қутулуп, Худа беришкә вәдә қилған Қанаан зиминида жәң қилмайла егилигән тунжә шәһәр. «Йәшуа» 6-бапни көрүң. ■ **11:30** Йә. 6:20. ■ **11:31** Йә. 2:1; 6:23; Яқ. 2:25.

■ **11:32** һак. 4:6; 6:11; 11:1; 12:7; 13:24; 1Сам. 17:45; 1Сам. 12:2. □ **11:33** «Улар етиқати билән әлләрниң үстидин ғалип кәлди, адаләт жүргүзди...» — «адаләт жүргүзди» бәлким Давуттәк адиллиқ билән жут сорашлирини, яки Аюптәк башқиларниң дәрдигә йетишни (мәсилән, «Аюп» 29:12-17, 31-бапни көрүң) көрситиду. «улар етиқати билән ... Худа вәдә қилғанларға еришти, ширларниң ағзилирини етип қойди...» — бир қетим Даниял пәйғәмбәр шир угисиға ташланған, бирақ у Худаға болған етиқати вәҗидин ширлардин қутулуп қалған. «Дан.» 6-бапни көрүң. ■ **11:33** һак. 14:6; 1Сам. 17:34; Дан. 6:23. □ **11:34** «дәһшәтлик отниң ялқунини өчүрди,...» — мәсилән, «Дан.» 3-бапни көрүң. ■ **11:34** 1Сам. 20:1; 1Пад. 19:3; 2Пад. 6:16; Аюп 42:10; Зәб. 65:12; Йәш. 38:21; Йо. 3:10 ■ **11:35** 1Пад. 17:23; 2Пад. 4:36; Рос. 22:25. □ **11:36** «Йәнә бәзиләр синилип хар-мәсқириләргә учрап қамчиланди, бәзиләр һәтта кишәнлинип зинданға ташланди» — Тәвратта мошундақ мисаллар нурғун. 35-айәттә көрситилгән азаплар вә ушбу бапта бәзи башқа ишлар «Макаббийлар» дегән тарихий китап (1-, 2- вә 4-том)да хатирилиниду. Бу китап Тәвратниң бир қисми болмисиму, тарихшунаслар тәрипидин асасән ишәшлик дәп қарилиду. ■ **11:36** Йәр. 20:2. □ **11:37**

«...һәрә билән һәрилинип парчиланди...» — Йәһудий хәлқиниң бәзи тарихлири бойичә Манассәһ падиша Йәшәя пәйғәмбәрни шундақ қилған. Тәврат өзидә мошу тарих хатириләнмигән. ■ **11:37** 1Пад. 21:13; 2Пад. 1:8; Мат. 3:4. □ **11:39** «Буларниң һәммиси етиқати билән Худаниң өз гувайи билән тәрипләнгән болсиму, Худаниң вәдә қилғиниға әйни бойичә еришкини йоқ» — «еришкини йоқ» дегәнлик йәр йүзидә тирик вақтида еришмигән, демәкчи. Тирилгәндә пүтүнләй башқичә болиду, әлвәттә! □ **11:40** «Әндиликтә Худа бизләр үчүн техиму әвзәл бир нишан-мәхсәтни бекиткән болуп, улар бизсиз камаләткә йәткүзүлмәйду» — ДЕМӘК, улар бизни күтүши керәк, йеңи әһдидин бәһримән болған етиқатчи бизләр билән тәң камаләткә йәткүзүлиду.

12

Худа Өз пәрзентлирини тәрбийиләйду

1-2 Энди этирапимизда гувачилар шунчә чоң булуттәк бизни орувалғачқа, һәр хил егир жүк һәм бизгә асанла чирмишивалидиған гунани чөрүп ташлап, алдимизға қоюлған жүгүрүш йолини чидамлик билән бесип жүгүрәйли; буниңда көзимизни етиқатимизниң Йол Башлиғучиси вә Такамуллаштурғучиси болған Әйсаға тикәйли. У Өзини күткән хошаллиқ үчүн кресттики азапқа бәрдашлиқ бәрди һәм униңда болған һақарәткә писәнт қилмиди. Шунини билән У Худаниң тәхтининиң оң тәрипидә олтарғузулди. □ ■

3 Көңлүңләрниң һерип совуп кәтмәслиги үчүн, гунакарларниң шунчә қаттиқ хорлашлириға бәрдашлиқ Бәргүчини көңүл қоюп ойналар.

4 Гунаға қарши күрәшләрдә теһи қан аққузуш дәрижисигә берип йәтмидиңлар. ■ 5 Худаниң силәргә Өз пәрзентлирим дәп жекиләйдиған муқәддәс язмилирдики муну сөзлирини унтудуңлар: —

«И оғлум, Пәрвәрдигарниң тәрбийисигә сәл қарима, Әйипләнгиниңдә көңлүң совуп кәтмисун, ■

6 Чүнки Пәрвәрдигар сөйгинигә тәрбийә бериду, Мениң оғлум дәп қобул қилғанларниң һәммисини дәриләйду». □ ■

7 Азап чәккиниңларни Худаниң тәрбийиси дәп билип, униңға бәрдашлиқ бериңлар. Чүнки силәрниң тәрбийә елишиңларниң өзи Худаниң силәрни оғлум дәп муамилә қилғанлигини көрситиду. Қайси пәрзент атиси тәрипидин тәрбийиләнмәйду? 8 Энди Худаниң тәрбийилишидә һәр бир пәрзентиниң өз үлүши бар; лекин бу иш силәрдә кам болса һәқиқий оғуллиридин эмәс, бәлки һарамдин болған пәрзенти болуп чиқисиләр.

9 Униң үстигә һәммимизниң өзимизгә тәрбийә бәргән әт жәһәттики атилиримиз бар, биз уларниму һөрмәтләп кәлдуқ. Шундақ экән, роһларниң атисиға теһиму итаәт қилмамдуқ? Шундақта һаятимиз яшнимамду?

10 Әт жәһәттики атилиримиз бәрһәқ пәкәт өзи мувапиқ көргән йол бойчә азғинә вақит бизни тәрбийилигән. Лекин У болса бизгә пайдилиқ болсун дәп, пак-муқәддәслигини муйәссәр болушимиз үчүн тәрбийиләйду. 11 Энди қаттиқ тәрбийә берилгән вақтида адәмни хуш қилмайду, әксичә адәмни қайғуға чөмдүриду; бирақ буниң билән түзәлгәнләргә у кейин һәққанийлиқтин чиққан тинич-хатиржәмликниң мевисини бериду.

12 Шуниниң үчүн, «Телип саңгилиған қолуңларни, зәйплишип кәткән тизиңларни руслаңлар» □ ■ 13 вә «ақсақ»ларниң пүкүлүп қалмай, бәлки шипа тепиши үчүн пүтлириңларни түз йолларда маңдуруңлар. □

Худаниң қорқунучида яшаңлар

14 Барлиқ кишиләр билән енақ өтүшкә вә пак-муқәддәс яшашқа интилиңлар; муқәддәс болмиған киши һәргиз Рәбни көрәлмәйду. ■ 15 Ойғақ туруңларки, һеч ким Худаниң меһри-

□ **12:1-2** «Энди этирапимизда гувачилар шунчә чоң булуттәк бизни орувалғачқа, ...» — «гувачилар» икки тәрәптики сөз болуши мүмкин: (1) Жуқириқи 11-бапта тилға елинған кишиләр бизгә етиқат билән яшашниң немә экәнлигини көрситип «гувалиқ бәргәнлиги»ни һәм (2) «етиқатниң бәйгиси»дә жүгүргинимиздә буларниң әрштин бизгә гувачилардәк қарап туруватқанлигини көрситиду. «Булут» қизиқ гәп — «Дан.» 7:13, «Мат.» 24:30, 26:46, «1Тес.» 4:17, «Вәһ.» 1:7ни көрүң. ■ **12:1-2** Рим. 6:4; 12:12; 1Кор. 9:24; Әф. 4:22; Кол. 3:8; Ибр. 10:36; 1Пет. 2:1, 2; Луқа 24:26; Фил. 2:8-11; Ибр. 1:3; 8:1; 1Пет. 1:11. ■ **12:4** 1Кор. 10:13. ■ **12:5** Аюп 5:17; Пәнд. 3:11-12; Вәһ. 3:19. □ **12:6** «И оғлум, Пәрвәрдигарниң тәрбийисигә сәл қарима, әйипләнгиниңдә көңлүң совуп кәтмисун, чүнки Пәрвәрдигар сөйгинигә тәрбийә бериду, Мениң оғлум дәп қобул қилғанларниң һәммисини дәриләйду» — «Пәнд.» 3:11-12. ■ **12:6** Пәнд. 3:11,12 □ **12:12** «... «Телип саңгилиған қолуңларни, зәйплишип кәткән тизиңларни руслаңлар»» — яки «...«телип саңгилиған қолуңларни, зәйплишип кәткән тизиңларни күчәйтиңлар»» («Йәш.» 35:3дин нәқил кәлтүрүлгән). ■ **12:12** Йәш. 35:3. □ **12:13** «... «ақсақ»ларниң пүкүлүп қалмай, бәлки шипа тепиши үчүн пүтлириңларни түз йолларда маңдуруңлар» — «ақсақ»лар бәлким етиқати ақиқатларни көрситиду. ■ **12:14** Рим. 12:18; 2Тим. 2:22.

шәпқитидин мәһрум қалмисун; араңларда силәргә иш тапқузуп силәрни көйдүридиган, шундақла көп адәмләрни булғап напак болушқа сәвәп болидиган бирәр өч-адавәт йилтизи үнмисун. ■ 16 Араңларда һеч бир бузуклуқ қилғучи яки өзиниң тунжа оғуллуқ һоқуқини бир вах тамаққа сетивәткән Әсавдәк ихлассиз киши болмисун. □ ■ 17 Чүнки силәргә мәлумки, Әсав кейин атисиниң хәйрлик дуасини елишни ойлиған болсиму, шундақла униңға интилип көз яшлирини еқитип ялвурған болсиму, у бу ишларни орнига кәлтүридиган товва қилиш йолини тапалмай, рәт қилинди. □ ■

Синай теги — Исраиллар Тәврат қанунини қобул қилған тағ — вә Зион теги, йәни әрштики Йерусалим

18 Чүнки силәр қол билән тутқили болидиган, ялқунлап от йенип туруватқан һәмдә сүрлүк булут, қараңғулук вә қара қуюн қаплиған әшу таққа кәлмидиңлар — □ ■

19 (у жайда канай садаси билән сөзлигән аваз йәткүзүлгәндә, буларни аңлиғанлар: «Бизгә йәнә сөз қилинмисун!» дәп Худаға ялвуршти; □ ■ 20 чүнки улар қилинған әмирни көтирәлмиди. «Егәр бу таққа һәтта бирәр һайванниң айиғи тәгсиму, чалма-кесәк қилип өлтүрүлсун» дәп тапилаңған еди; □ ■ 21 у көрүнүш шундақ қорқунучлуқ едики, Мусаму: «Бәк қаттиқ қорқуп ғал-ғал титрәп кәттим» дегән еди). □ ■

22 — Силәр бәлки Зион тегиға, йәни мәңгү һаят Худаниң шәһири — әрштики Йерусалимға, түмәнлигән пәриштиләргә, ■ 23 исимлири әршәтә пүтүлгән тунжа туғулғанларниң һейт-мәрикә хошаллиғида жәм қилинған жамаитигә, һәммәйләнниң сорақчиси Худаға, такамуллаштурулған һәққаний кишиләрниң роһлириға □ ■ 24 вә йеңи әһдиниң васитичиси Әйсаға, шундақла һәм Униң сепилгән қениға кәлдиңлар. Бу қан һабилниңкидин әвзәл сөз қилиду. □ ■

■ 12:15 Қан. 29:17; Рос. 17:13; 2Кор. 6:1; Гал. 5:12. □ 12:16 «...Өзиниң тунжа оғуллуқ һоқуқини бир вах тамаққа сетивәткән Әсавдәк ихлассиз киши болмисун» — «Яр.» 25:29-34. ■ 12:16 Яр. 25:33; әф. 5:3; Кол. 3:5; 1Тес. 4:3. □ 12:17 «...у (Әсав) бу ишларни орнига кәлтүридиган товва қилиш йолини тапалмай...» — башқа бир хил тәржимиси «у (Әсав) өз гунайидин товва қилиш йолини тапалмай...». «Товва қилиш» грек тилида «уни» билән ипадилиниду. Бәзи тәржиманлар бу «уни» дегәнни «гунайидин товва қилиш»ни көрситиду, дәп қарайду. Лекин «Яр.» 27:1-40кә қариғанда, униң издигини әслидики тәлвилигидин товва қилиш әмәс, бәлки пәқәт пушайман билән атисиниң хәйрлик дуасила еди. Шуниң үчүн мошу йәрдә «товва қилиш»ниң мәнаси: — (1) атисиниң қарарини, яки (2) Худаниң ирадисини өзгәртишни билдүриду (оқурмәнләргә аянки, «товва қилиш»ниң әслидики мәнаси «көзқарашни өзгәртиш» «позитсийәни өзгәртиш» дегәнлик). ■ 12:17 Яр. 27:36. □ 12:18 «ялқунлап от йенип туруватқан һәмдә сүрлүк булут, қараңғулук вә қара қуюн қаплиған әшу таққа кәлмидиңлар...» — «әшу тағ» болса Йәһудий хәлқи Муса пәйғәмбәрниң вастиси билән Тәврат қанунини қобул қилған Синай тегини көрситиду («Мис.» 19-бапни көрүң). ■ 12:18 Мис. 19:10,16; 20:21; Қан. 5:22. □ 12:19 «у жайда канай садаси билән сөзлигән аваз йәткүзүлгәндә, буларни аңлиғанлар: «Бизгә йәнә сөз қилинмисун!» дәп Худаға ялвуршти» — «Қан.» 15:23ни көрүң. ■ 12:19 Мис. 20:19; Қан. 5:25; 18:16. □ 12:20 «чүнки улар қилинған әмирни көтирәлмиди. Егәр бу таққа һәтта бирәр һайванниң айиғи тәгсиму, чалма-кесәк қилип өлтүрүлсун» дәп тапилаңған еди...» — башқа бир хил тәржимиси: «чүнки уларға тапилаңған: «Егәр бу таққа һәтта бирәр һайванниң аяқлири тәккән болсиму, чалма-кесәк қилип өлтүрүлсун» дегән әмирни көтирәлмиди». ■ 12:20 Мис. 19:13. □ 12:21 «у көрүнүш шундақ қорқунучлуқ едики, Мусаму: «Бәк қаттиқ қорқуп ғал-ғал титрәп кәттим» дегән еди» — «Қан.» 9:19. ■ 12:21 Қан. 9:19 ■ 12:22 Гал. 4:26; Вәһ. 3:12; 21:10-27. □ 12:23 «исимлири әршәтә пүтүлгән тунжа туғулғанларниң... жамаитигә...» — «тунжа туғулғанлар» дегән сөз бу йәрдә Әйса Мәсиһгә етиқат қилип, «қайтидин туғулған» Худаниң пәрзәнти дәп һесапланғанларни көрситиду. «әрштики Йерусалимға, түмәнлигән пәриштиләргә, исимлири әршәтә пүтүлгән тунжа туғулғанларниң һейт-мәрикә хошаллиғида жәм қилинған жамаитигә,...» — (22-23-айәт) башқа бир хил тәржимиси: «һейт-мәрикә хошаллиғиға жәм болидиган түмәнлигән пәриштиләргә, исимлири әршәтә йезилған тунжа туғулғанларниң жамаитигә...». Исраилларниң исимлириниң һәммиси йәр йүзидә «ройхәт»тә пүтүлүши буйрулған еди («Чөл.» 1:1-18). Лекин жамааттикәләрниң исимлири йәр йүзидә әмәс, бәлки әршәтә пүтүклүктур. ■ 12:23 Лука 10:20. □ 12:24 «вә йеңи әһдиниң васитичиси Әйсаға, шундақла һәм Униң сепилгән қениға кәлдиңлар. Бу қан һабилниңкидин әвзәл сөз қилиду» — Әйса Мәсиһниң сепилгән қени инсанниң гуналарини тиләп уларни пак қилиду. һабилниң қени болса интиқам дәп һәкирәп жиғлайтти («Яр.» 4:10). ■ 12:24 Яр. 4:10; Ибр. 10:22; 11:4; 1Пет. 1:2.

25 Бу сөзни қилғучини рәт қилмаслиғиңлар үчүн диққәт қилиңлар. Чүнки йәр йүзидә өзлиригә вәһий йәткүзүп агаһландурғучини рәт қилғанлар жазадин қечип қутулалмиған йәрдә, әрштә бизни агаһландурғучидин йүз өрүсәк, һалимиз техиму шундақ болмамду? □ ■ 26 Әнди шу чағда Худаниң авази зиминни тәвритивәткән еди; лекин әнди У: «Өзүм йәнә бир қетим зиминнила әмәс, асманниму тәвритимән» дәп вәдә қилди. □ ■ 27 «Йәнә бир қетим» дегән бу сөз тәвритилидиғанларниң, йәни яритилған нәрсиләрниң тәвритилиши билән йоқитилидиғанлиғини, тәврәткили болмайдиған нәрсиләрниң мәңгү муқим болидиғанлиғидин ибарәт мәнини билдүриду. 28 Шуниң үчүн, тәврәткили болмайдиған бир падишалиққа муйәссәр болуп, меһри-шәпқәтни чиң тутуп бу арқилиқ ихласмәнлик вә әйминиш-қорқунуч билән Худани хурсән қилидиған ибадәтләрни қилайли. □ ■ 29 Чүнки Худайимиз һәммини йәвәткүчи бир оттур. □ ■

13

Худани хуш қилиш

1 Араңларда қериндашлиқ меһир-муһәббәт тохтимисун. ■ 2 Натонуш кишиләргә меһмандост болушни унтумаңлар. Чүнки бәзиләр шу йол билән билмәстин пәриштиләрни меһман қилған. ■ 3 Зинданға ташланғанларни улар билән биллә зинданда зәнжирләнгәндәк яд етиңлар. Хорланғанларни өзүңларму тәндә туруватқан бәндә сүпитидә яд етип туруңлар. □ ■ 4 Һәммә адәм никаһқа һөрмәт қилсун, әр-хотунларниң ятидиған йери дағсиз болсун; чүнки Худа бузукчилик қилғучилар вә зина қилғучилардин һесап алиду. □ 5 Меңиш-турушуңлар пулпәрәсликтин халий болсун, бариға қанаәт қилиңлар. Чүнки Худа мундақ дегән: «Сәндин әсла айрилмаймән, Сени әсла ташлимаймән». □ ■

6 Шуңа, жүрәклик билән ейталаймизки, «Пәрвәрдигар мениң Ярдәмчимдур, һеч қорқмаймән, Кишиләр мени немә қилалисун?» □ ■

7 Силәргә Худаниң сөз-каламими йәткүзгән, силәрниң йетәкчилириңларни есиңларда тутуңлар. Уларниң меңиш-турушиниң мевә-нәтижисигә көңүл қоюп қарап, уларниң етиқатини үлгә қилиңлар: —■

□ 12:25 «...йәр йүзидә өзлиригә вәһий йәткүзүп агаһландурғучи» — мошу йәрдә Худаниң Муса пәйғәмбәр арқилиқ сөзлигини көрситиду. ■ 12:25 Ибр. 2:3. □ 12:26 «Әнди шу чағда Худаниң авази зиминни тәвритивәткән еди...» — «шу чағда» — Худа Синай теғидин сөзлигинидә. «лекин әнди У: «Өзүм йәнә бир қетим зиминнила әмәс, асманниму тәвритимән» дәп вәдә қилди» — «һаг.» 2:6ни көрүң. ■ 12:26 һаг. 2:5. □ 12:28 «тәврәткили болмайдиған бир падишалиққа муйәссәр болуп, меһри-шәпқәтни чиң тутуп,...» — башқа бир хил тәржимиси: «тәврәткили болмайдиған бир падишалиққа муйәссәр болғинимиздин миннәтдар болуп,...». ■ 12:28 1Пет. 2:5. □ 12:29 «Чүнки Худайимиз һәммини йәвәткүчи бир оттур» — бу сөzlәр «Қан.» 4:24, 9:3диму тешилиду. ■ 12:29 Қан. 4:24. ■ 13:1 Рим. 12:10; әф. 4:3; 1Пет. 1:22; 2:17; 4:8. ■ 13:2 Яр. 18:1; 19:1; Рим. 12:13; 1Пет. 4:9. □ 13:3 «Зинданға ташланғанларни улар билән биллә зинданда зәнжирләнгәндәк яд етиңлар» — «зинданға ташланғанлар» вә «хорланғанлар» етиқати үчүн зиянкәшликкә учриғанларни көрситиду. «хорланғанларни өзүңларму тәндә туруватқан бәндә сүпитидә яд етип туруңлар» — бу жекиләшниң мәнаси бәлким: (1) өзлириңлар аҗизлиққа вә җисманий азапларға дуч кәлгәнлигиңлар түпәйлидин мошуларни яд етип туруңлар; (2) яки Әйса Мәсиһниң тени болған җамаәт әзаси сүпитидә, һесашлиқ вә дәрдашлиқ көрситиңлар» дегәнни билдүриду. ■ 13:3 Мат. 25:36. □ 13:4 «әр-хотунларниң ятидиған йери дағсиз болсун» — башқа бир хил тәржимиси болуши мүмкин: «никаһ һәрдаим һөрмәтлик иш, әр-хотунлуқ орун дағсиздур» — бу тәржимә тоғра болса, асасий мәнаси әр-хотунлуқ, шундақла әр-хотунлуқ арисидики муһәббәтлик җинсий мунасивәт Худа алдида яши иштур. □ 13:5 «Сәндин әсла айрилмаймән, сени әсла ташлимаймән» — Тәврат, «Қан.» 31:6-8. ■ 13:5 Яр. 28:15; Мис. 23:8; Қан. 16:19; 31:6, 8; Йә. 1:5; 1Тар. 28:20; Пәнд. 15:16; Фил. 4:11; 1Тим. 6:6, 8. □ 13:6 «Пәрвәрдигар мениң Ярдәмчимдур, һеч қорқмаймән, кишиләр мени немә қилалисун?» — «Зәб.» 26:1, 117:-7. ■ 13:6 Зәб. 53:6; 55:5; 117:6-7 ■ 13:7 Ибр. 13:17.

8 Әйса Мәсиһ түнүгүн, бүгүн вә әбәдил-әбәткичә өзгәрмәйду! □ 9 Шуниң үчүн, һәр хил ғәйрий тәлимләр билән езиқтурулуп кәтмәңлар; чүнки инсанниң қәлби қурбанлиққа хас йемәкликләр билән әмәс, бәлки Худаниң меһри-шәпқити билән қувәтләндүрүлгини әвзәл. Чүнки бундақ йемәкликләргә берилип келиватқанлар улардин һеч қандақ пайда көргән әмәс. ■

10 Бизләрниң шундақ бир қурбанғанимиз барки, ибадәт чедирида хизмәттә болғанларниң униңдин йейиш һоқуқи йоқтур. □ 11 Чүнки гуна тиләш сүпитидә союлған, қени баш қанин тәрипидин әң муқәддәс жайға елип кирилгән қурбанлиқ һайванларниң тени болса қарарғаниң сиртиға елип чиқилип көйдүрүләтти. □ ■ 12 Шуңа Әйсаму Өз қени билән хәлиқни паклап Худаға аташ үчүн, шәһәр дәрвазисиниң сиртида азап чекип өлди. □ ■

13 Шундақ экән, бизму қарарғаниң сиртиға чиқип, Униң йениға берип, Униңға қаритилған һақарәткә ортақ бәрдашлиқ берәйли. □ 14 Чүнки йәр йүзидә мәңгү мәвжүт туридиған шәһиримиз йоқ, бәлки кәлгүсидики шәһәргә интилмәктимиз. ■ 15 Шуңа, Мәсиһ арқилиқ Худаға қурбанлиқ сүпитидә мәдһийилиримизни тохтавсиз атайли, йәни өз ләвлиримизниң мевиси сүпитидә Униң намини етирап қилайли. □ ■ 16 Әнди хәйр-сахавет қилишни вә бариңлардин ортақ тәқсимләшни унтумаңлар. Чүнки Худа бундақ қурбанлиқлардин хурсән болиду. ■

17 Йетәкчилириңларға итаәт қилип, уларға бойсунуңлар. Чүнки улар өз хизмитидин Худаға һесап беридиғанлар болуп, һемишә жәниңлардин хәвәр елишқа ойғақ туриду. Уларниң бу иши қайғу-әләм билән әмәс (чүнки ундақ болса силәргә һеч пайда йәткүзүлмәйду) бәлки хошал-хурамлиқ билән елип берилсун. □ ■

18 Биз үчүн дуа қилип туруңлар; чүнки вижданимизниң пак экәнлигигә, һәр бир ишларда тоғра йолда меңишни халайдиғанлиғимизға қайил қилиңдуқ. 19 Йениңларға патрақ қайтип беришим үчүн, дуа қилишиңларни алаһидә өтүнимән. □

□ **13:8** «Әйса Мәсиһ түнүгүн, бүгүн вә әбәдил-әбәткичә өзгәрмәйду!» — муәллип, бу һәқиқәтни дәл шу йетәкчи қериндашларниң етиқатиниң жәвһириду, демәкчи болуши мүмкин. ■ **13:9** Йәр. 29:8; Мат. 24:4; Юһ. 6:27; Рим. 14:17; 16:17; әф. 4:14; 5:6; Кол. 2:16; 2Тес. 2:2; 2Тим. 4:3; 1Юһа. 4:1. □ **13:10** «Бизләрниң шундақ бир қурбанғанимиз барки, ибадәт чедирида хизмәттә болғанларниң униңдин йейиш һоқуқи йоқтур» — бу «қурбанға» Әйса Мәсиһ инсанларниң гунаий үчүн миқлинип өлтүрүлгән крестни көрситиду. Мошу «қурбанғадин йейиш» болса униң қурбанлиғидин чиққан, мәңгүлүк һаяттики һәртүрлүк роһий мевиләрдин бәһримән болуштин ибарәт болиду. □ **13:11** «Чүнки гуна тиләш сүпитидә союлған, қени баш қанин тәрипидин әң муқәддәс жайға елип кирилгән қурбанлиқ һайванларниң тени болса қарарғаниң сиртиға елип чиқилип көйдүрүләтти» — «Лав.» 16:27ни көрүң. ■ **13:11** Мис. 29:14; Лав. 4:21; 6:30; 16:27; Чөл. 19:3. □ **13:12** «Шуңа Әйсаму Өз қени билән хәлиқни паклап Худаға аташ үчүн, шәһәр дәрвазисиниң сиртида азап чекип өлди» — демисәкму, Әйса Мәсиһ өлидиған жай (Голгота) Йерусалимниң сепилиниң сиртида еди. Мәсиһниң бу «сиртқа чиқирилип өлтүрүлүши» кейинки әгәшкәнләргә символ болған болуп, Худаниң хәлқи Мәсиһниң һәмраһлиғидин бәһримән болуши үчүн «шәһәрниң сиртида», йәни өз жути тәрипидин чәткә қеқилишиға тәйяр туруши керәклигини көрситиду. Мәсиһкә әгәшкән Йәһудий хәлиқ үчүн техиму шундақ еди. 13-әйәттики изаһатларни көрүң. ■ **13:12** Юһ. 19:17,18. □ **13:13** «Шундақ экән, бизму қарарғаниң сиртиға чиқип, Униң йениға берип...» — «қарарғаниң сиртиға чиқиш» Мәсиһкә әгәшкән Йәһудий хәлқигә нисбәтән ибадәтханидики қурбанлиқлардин, шундақла уларға бағлиқ әқидилиридин ваз кечиш бәкму һақарәтлик иш еди. Худди Әйса Мәсиһ Йерусалим шәһәр дәрвазисиниң сиртида миқланғанда һақарәткә қаримиганға охшаш, хәтни оқуватқан Йәһудий китапханларму кона әқидилиридин ваз кечишкә вә униң түпәйлидин учрайдиған һақарәткә қаримай, Әйса Мәсиһкә йүзлиниши керәк еди. «... Униң йениға берип, Униңға қаритилған һақарәткә ортақ бәрдашлиқ берәйли» — Әйса Мәсиһгә қаритилған қаршилиқ һәм һақарәтләр бүгүнгә қәдәр Униңға вә Униңға тәвә болғанларға қаритилип кәлмәктә. Қараңғулук бәрибир нурға қарши туриду, шуңа Худаниң хәлқи һаман бир тәрәптин болмиса башқа бир тәрәптин зиянкәшликкә учрайду. ■ **13:14** Фил. 3:20. □ **13:15** «...өз ләвлиримизниң мевиси сүпитидә Униң намини етирап қилайли» — «униң нами» мошу йәрдә Мәсиһниң намини көрситиду. ■ **13:15** һош. 14:3. ■ **13:16** Фил. 4:18. □ **13:17** «уларниң бу иши қайғу-әләм билән әмәс ... бәлки хошал-хурамлиқ билән елип берилсун» — «уларниң бу иши»: (1) йетәкчиләрниң хәвәр елиш хизмити, яки: (2) Худаға һесап тапшуруш, яки: (3) бу иккисини көрситиду. Бизниңчә у һесап тапшурушини көрситиду. ■ **13:17** Әз. 3:18; 33:8; Фил. 2:29; 1Тес. 5:12; 1Тим. 5:17. □ **13:19** «Йениңларға патрақ қайтип беришим үчүн, дуа қилишиңларни алаһидә өтүнимән» — «мениң қайтип беришим үчүн» дегәнлик бәлким муәллипниң түрмидин азат қилинишини көрситиду.

Дуа

²⁰ Энди мәңгүлүк әһдиниң қени билән қой падисиниң катта падичиси болған Рәббимиз Әйсани өлүмдин тирилдүргүчи, хатиржәмликниң Егиси болған Худа □ ■ ²¹ Әйса Мәсиһ арқилиқ силәргә Өзини хурсән қилидиған ишларни қилдуруп, силәрни һәр бир яхши әмәлдә такамуллашуруруп ирадисиниң ижрачилири қилғай! Мәсиһкә әбәдил-әбәткичә шан-шәрәп болғай! Амин! □ ■

Ахирқи сөз

²² Силәрдин өтүнимәнки, и қериндашлирим, бу несихәт сөзүмгә еғир көрмәй қулақ салғайсиләр; силәргә мошунчиликла сөзләрни яздим, халас.

²³ Қериндишимиз Тимотийниң зиндандин қоюп берилгәнлигини хәвәрдар болғайсиләр. Йеқинда йенимға келип қалса, мән силәрни йоқлап барғинимда у мән билән биллә бариду.

²⁴ Барлиқ йетәкчириңлар вә барлиқ муқәддәс бәндиләргә салам ейтқайсиләр. Италийәдин кәлгәнләр силәргә салам йоллиди. ²⁵ Меһри-шәпқәт һәммиңларға яр болғай! Амин!

□ **13:20** «мәңгүлүк әһдиниң қени билән қой падисиниң катта падичиси болған Рәббимиз Әйсани өлүмдин тирилдүргүчи» — «мәңгүлүл әһдә» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. «Хатиржәмликниң Егиси болған Худа» грек тилида: «хатиржәмликниң Худаси» — демәк, хатиржәмлик бәргүчи һәм Өзи һәрдайим хатиржәмликтә турғучи Худадур. ■ **13:20** Йәш. 40:11; әз. 34:23; Юһ. 10:11; 1Пет. 5:4. □ **13:21** «(Худа) ... Әйса Мәсиһ арқилиқ силәргә Өзини хурсән қилидиған ишларни қилдуруп, силәрни һәр бир яхши әмәлдә такамуллашуруруп ирадисиниң ижрачилири қилғай!» — «такамуллаштуруш»ниң башқа тәржимиси: «әтраплиқ тәминләш». ■ **13:21** 2Кор. 3:5; Фил. 2:13.

Якуп

«Расул Якуп язган мәктүп»

¹ Худаниң вә Рәббимиз Әйса Мәсиһниң қули болған мәнки Якуптин тарқақ туруватқан муһажир он икки қәбилигә салам! □ ■

Етиқат вә синақ

² И қериндашлирим, һәр қандақ синақларға дуч кәлсәңлар, буни зор хошаллиқ дәп билиңлар. ■ ³ Чүнки силәргә мәлумки, бундақ етиқатиңларниң синилиши силәрдә сәвир-чидамлиқ шәкилләндүриду; ■ ⁴ сәвир-чидамлиқниң хислити қәлбиңларда туруп шундақ пишип йетилсунки, шуниң билән силәр пишқан, мукәммәл вә кәм-кутисиз болисиләр. ⁵ Бирақ әгәр араңлардики бириси даналиққа муһтаж болса, һәммигә сехийлиқ билән беридиған шундақла әйиплимәйдиған Худадин тилисун. Шуниң билән униңға чоқум ата қилиниду. ■

⁶ Бирақ у һеч делиғул болмай ишәш билән тилисун; чүнки делиғул киши худди шамалда урулуп уян-буян йәлпүнгән деңиз долқуниға охшайду. ⁷ Ундақ киши Рәбдин бирәр нәрсигә еришимән, дәп һеч хиял қилмисун; ⁸ ундақлар үжмә көңүл болуп, барлиқ йоллирида тутами йоқ адәмдур.

Намратлиқ вә байлиқ

⁹⁻¹⁰ Намрат болған қериндаш өзиниң жуқуриға көтирилгәнлигигә тәнтәнә қилсун; бай болған қериндаш болса, өзиниң төвән қилинғанлиғиға тәнтәнә қилсун, чүнки у от-чөпләрниң чечәклиридек тозуп кетиду. □ ¹¹ Қуяш чиқип қизиганда, от-чөпләрни қурутиду, гүллири тозуп кетиду-дә, униң гезәллиги йоқилиду; бай адәмләр худди шуниңға охшаш, өз һәләкчилигидә йоқилиду. ■

Синилиш вә аздурулуш

¹² Синақларға сәвирчанлиқ билән бәрдашлиқ бәргән киши нәқәдәр бәхитлик-һә! Чүнки у синақтин өткәндин кейин, Худа Өзини сөйгәнләргә вәдә қилған һаят тажигә муйәссәр болиду. □ ■ ¹³ Адәм аздурулушқа дуч кәлгәндә «Худа мени аздуруватиду» демисун. Чүнки Худа яман ишлар билән аздурулуши мүмкин әмәс һәм башқиларни аздурмайду. ¹⁴ Бәлки бириси аздурулғанда, өз һәвәс-нәпси қозғилип, уларниң кәйнигә киргән болиду; ¹⁵ андин һәвәс-нәпс һамилдар болуп гунани туғиду; гуна өсүп йетилип, өлүмгә елип бариду.

□ **1:1** «Худаниң вә Рәббимиз Әйса Мәсиһниң қули болған мәнки Якуп...» — Якуп мошу сөзлиридә өзини «расул» дәп атирамайду. Лекин «қошумчә сөз»имиздә көрситимизки, у һәқиқәтән бир расул, шуңа униң ушбу хетини «расуллуқ һоқуқ» билән йезилған, дәп ишинимиз. Хәт Йәһудий болған етиқатчиларға йезилған, әлвәттә. «Тарқақ муһажир он икки қәбилә» тоғрилиқ «кириш сөз»имизни көрүң. «Кул» дегән уқум тоғрилиқ «Тәбирләр»имизни көрүң. ■ **1:1** Рос. 8:1; 1Пет. 1:1. ■ **1:2** Мат. 5:11; Рим. 5:3; 1Пет. 1:6. ■ **1:3** Рим. 5:3; 1Пет. 1:7. ■ **1:5** Пәнд. 2:3; Йәр. 29:12; Мат. 7:7; 21:22; Мар. 11:24; Юһ. 16:24; 1Юһа. 3:22; 5:14. □ **1:9-10** «Намрат болған қериндаш өзиниң жуқуриға көтирилгәнлигигә тәнтәнә қилсун» — «өзиниң жуқуриға көтирилгәнлиги» — демәк, бириси Мәсиһкә етиқат бағлисила, мәйли қанчилик намрат болсун Худаға йеқин болған алийжанаб, интайин имтиязлиқ орун һәм мунасивәттин бәһримән болиду. «бай болған қериндаш болса, өзиниң төвән қилинғанлиғиға тәнтәнә қилсун, чүнки у от-чөпләрниң чечәклиридек тозуп кетиду» — бай адәм Әйса Мәсиһ арқилиқ етиқат бағлигинида өзиниң барлиқ байлиқлирини Худа алдида һеч нәрсә әмәс дәп билип, өзини төвән тутмиса, Худаниң падишалиғиға кирәлмәйду. «Бай адәмниң Худаниң падишалиғиға кириши төгиниң йиңниниң көзидин өтүшидинму тәс» («Мат.» 19:24). ■ **1:11** Йәш. 40:6, 7; 1Кор. 7:31; Яқ. 4:14; 1Пет. 1:24; 1Юһа. 2:17. □ **1:12** «Худа Өзини сөйгәнләргә вәдә қилған һаят тажигә муйәссәр болиду» — мошу йәрдә грек тилида «Худа» пәқәт «У» билән ипадилиниду. ■ **1:12** Аюп 5:17; Мат. 10:22; 19:28, 29; 2Тим. 4:8; 1Пет. 5:4; Вәһ. 2:10.

16 Шуңа сөйүмлүк қериндашлирим, алдинип қалмаңлар! 17 Барлиқ жүксәк сехийлиқ вә һәр бир мукәммәл илтипат жуқуридин, йәни *асмандики барлиқ* йоруқлуқларниң Атисидин чүшүп келиду; Униңда һеч қандақ өзгириш болмайду яки Униңда «айлиниш» билән һасил болидиған көләңгиләрму болмайду. □ ■ 18 У бизни Өзи яратқан барлиқ мәвжудатларниң ичидә Өзигә дәсләп пишқан мевидәк болсун дәп, Өз ирадиси бойичә бизни һәқиқәтниң сөз-калами арқилиқ туғдурди. □ ■

Аңлаш вә ижра қилиш

19 Шуниң билән, и сөйүмлүк қериндашлирим, һәр адәм аңлашқа тез тәйяр турсун, сөзләшкә алдиримисун, ғәзәплинишкә алдирмисун. ■ 20 Чүнки инсанниң ғәзиви Худаниң һәққанийлиғини елип кәлмәйду. □ 21 Шуниң үчүн, барлиқ ипласлиқларни вә қиниңларға патмайватқан рәзилликни ташлаңлар, *қалбиңларда* йилтиз тартқузулған, силәрни қутқузалайдиған сөз-каламини кәмтәрлик-мөминлик билән қобул қилиңлар. □ ■

22 Амма өз-өзүңларни алдап пәқәт сөз-каламини аңлиғучилардин болмаңлар, бәлки уни ижра қилғучилардин болуңлар. ■ 23-24 Чүнки бириси сөз-каламини аңлап қоюпла, уни ижра қилмиса, у худди әйнәктә өзиниң әйни қияпитигә қарап қоюп, кетип қалған кишигә охшайду; чүнки у өз турқиға қарап болуп, чиқипла, шу һаман өзиниң қандақ екәнлиғини унтуйду.

□ ■ 25 Лекин әшу кишиләрни әркинликкә ериштүридиған мукәммәл қанунға әстайидиллиқ билән давамлиқ қарап, унтуғақ аңлиғучи болмай, бәлки униң ичидә яшап ижра қилғучи болған киши ишлирида бәхитлик қилиниду. □ ■

26 Бириси өзини ихласмән адәммән дәп һесаплиған, лекин тилини тизгинлимигән болса, өзини өзи алдайду; бундақ кишиниң ихласмәнлиги бәһудиликтур. ■ 27 ХудаАтимизниң

□ **1:17** «Барлиқ жүксәк сехийлиқ вә һәр бир мукәммәл илтипат жуқуридин, йәни асмандики барлиқ йоруқлуқларниң Атисидин чүшүп келиду; Униңда һеч қандақ өзгириш болмайду яки Униңда «айлиниш» билән һасил болидиған көләңгиләрму болмайду» — «пүткүл йоруқлуқларниң Атиси» дегәнлик ибарә бәлким һәм Худаниң барлиқ қуяш-юлтузларниң Яратқучиси һәм шундақла пәриштиләрниң Яратқучиси екәнлиғини көрситиши мүмкин. Муқәддәс Китапта пәриштиләрниң даим юлтузлар билән мунасивити бар екәнлиги көрситилиду (мәсилән, «Аюп» 38:7, «Зәб.» 146:4ни көрүң). (1) Худа һәрдайим биздин жуқурида туриду; (2) Худа һәрдайим бизгә һәм җисманий һәм роһий йоруқлуқ бериду; (3) қуяш айлиниши яки қайрилиши билән көләңгә һасил қилиду. Әммә Худада көләңгә яки қараңғулуқ дегән мәвжүт әмәс; у һеч «айланмай», һеч өзгәрмәй һәрдайим чүштики қуяштәк дәл үстимиздә туруп күчлүк нуруни вә илтипатлирини (17-айәт) үстимизгә сехийлиқ билән чачиду. ■ **1:17** Пәнд. 2:6; Йәш. 14:27; 46:10; Мал. 3:6; Рим. 11:29; 1Кор. 4:7. □ **1:18** «У бизни Өзи яратқан барлиқ мәвжудатларниң ичидә Өзигә дәсләп пишқан мевидәк болсун дәп,...» — «дәсләп пишқан мевә», әң бурун елинған һосул болса, Худаға алаһитән атилатти. Демәк, пүткүл каинат Худаға бойсуниду вә төвә болиду; лекин каинатниң ичидә Мәсигә етиқат бағлиғучилар «дәсләп пишқан мевә» сүпитидә биринчи болуп Униңға беқинип төвә болуп, «һәқиқий, роһий» сәждә қилиду. «... Өз ирадиси бойичә бизни һәқиқәтниң сөз-калами арқилиқ туғдурди» — мошу йәрдә Худаниң бу «туғдуруш»и җисманий һаят әмәс, бәлки Муқәддәс Роһидин туғдурғанлиғини, йәни роһий һаятқа, мәңгүлүк һаятқа туғдуруп ериштүргәнлиғини көрситиду. «Дәсләп пишқан мевиси» яки «тунҗа һосул мевиси» Худаға алаһидә атилатти («Яр.» 49:3, «Чөл.» 18:3, «Қан.» 18:1-4, «2Тар.» 31:5ни көрүң). ■ **1:18** 1Кор. 4:15; Гал. 4:19; 1Пет. 1:23. ■ **1:19** Пәнд. 17:27; Топ. 5:1. □ **1:20** «Чүнки инсанниң ғәзиви Худаниң һәққанийлиғини елип кәлмәйду» — «Худаниң һәққанийлиғи»: (1) Худаниң һәққаний өлчими; (2) Худа алдида адил яки һәққаний болған ишлар; (3) Худа инсанниң етиқати үчүн униңға ата қилидиған һәққанийлиғини көрситиду. Бизниңчә «Худаниң һәққанийлиғи» (3)ни көрситиду; чүнки Худаниң Өзи ата қилған һәққанийлиғи болмиса, инсанлар арисидә һәр қандақ башқа адиллиқ яки һәққанийлиқ болуши мүмкин әмәс. □ **1:21** «...силәрни қутқузалайдиған сөз-каламини кәмтәрлик-мөминлик билән қобул қилиңлар» — «силәрни» грек тилида «җениңларни». ■ **1:21** Рим. 13:12; Кол. 3:8. ■ **1:22** Мат. 7:21; Луқа 11:28; Рим. 2:13; 1Юһа. 3:7. □ **1:23-24** «Чүнки бириси сөз-каламини аңлап қоюпла, уни ижра қилмиса, у худди әйнәктә өзиниң әйни қияпитигә қарап қоюп, кетип қалған кишигә охшайду; чүнки у өз турқиға қарап болуп, чиқипла, шу һаман өзиниң қандақ екәнлиғини унтуйду» — бу адәмниң «әйни қияпитигә қараш»и өзигә бәлким йүзидә дағ-нуқсан болғанлиғини көрсәтсә керәк — демәк, Худаниң сөзигә қариса өз гунайини көриду; лекин көңлини тезла башқа ишқа бөлүши билән гунайини унтуйду. ■ **1:23-24** Луқа 6:47. □ **1:25** «әшу кишиләрни әркинликкә ериштүридиған мукәммәл қанунға әстайидиллиқ билән давамлиқ қарап...» — «адәмни әркинликкә ериштүридиған қанун» грек тилида «әркинликниң қануни». Демәк, йеңи әһдә, йәни хуш хәвәр. «Әркинлик» — адәмни гуна вә өз гуналик тәбитти, өлүм вә дозақтин азат қилидиған әркинлик, әлвәттә. ■ **1:25** Мат. 5:19. ■ **1:26** Зәб. 33:14; Яқ. 3:6; 1Пет. 3:10.

нәзиридики пак вә дағсиз ихласмәнлик шуки, қийинчиликта қалған житим-йесир, тул хотунларни йоқлап, уларға ғәмхорлуқ қилиш вә өзини бу дунияниң булғишидин дағсиз сақлаштур.□

2

Һәммә адәмгә охшап муамилә қилиш

¹ Қериндашлирим, шан-шәрәп Егиси болған Рәббимиз Әйса Мәсиһниң етиқат йолини тутқан экәнсиләр, адәмниң ташқи қияпитигә қарап муамилә қилидиғанлардин болмаңлар.□ ■

² Чүнки синагогиңларға алтун үзүк тақиған, есил кийингән бир бай билән тәң жул-жул кийингән бир кәмбәғәл кирсә,□ ³ силәр есил кийингәнни әтиварлап «Төргә чиқип олтарсила!» десәңлар, кәмбәғәлгә, «У йәрдә тур!» яки «Аяқ тәрипимдә олтар!» десәңлар,□ ⁴ өз ара айримичилиқ қилған вә инсанлар үстидин яман нийәт һөкүм чиқарғучилардин болған болмамсиләр?!

⁵ Қулақ селиңлар, и сөйүмлүк қериндашлирим — Худа бу дуниядики кәмбәғәлләрни етиқатта бай болуш һәмдә уларни өзини сөйгәнләргә беришкә вәдә қилған падишалиғиға мирасхор болушқа таллиған әмәсмү?■ ⁶ Бирақ силәр кәмбәғәлләрни көзгә илмидиңлар! Байлар силәрни әзгән вә сот-сорақларға сөригән әмәсмү? ⁷ Устүңләргә қоюлған әшу мубарәк намға күпүрлүк қиливатқанлар йәнә шу байлар әмәсмү?□

⁸ Муқәддәс язмилардики «хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй» дегән шаһанә қанунға һәқиқий әмәл қилсаңлар, яхши қилған болисиләр.□ ■ ⁹ Лекин кишиләргә икки хил көз билән қарисаңлар, гуна қилған болисиләр, Тәврат қануни тәрипидин хилаплиқ қилғучилар дәп бекитилисиләр. □ ¹⁰ Чүнки бир киши пүтүн Тәврат қануниға әмәл қилдим дәп туруп, һәмтта униңдики бирлә әмиргә хилаплиқ қилса, у пүтүн қанунға хилаплиқ қилғучи һесаплиниду.

□ **1:27** «Худаатимизниң нәзиридики пак вә дағсиз ихласмәнлик шуки, қийинчиликта қалған житим-йесир, тул хотунларни йоқлап,...» — грек тилида мошу «йоқлаш» дегән пейлиниң өзи ғәмхорлуқ қилиш, инсанниң һалидин хәвәр елишни өз ичигә алиду. Шуниниң билән бу сөзни мошу йәрдә һәм «йоқлаш» һәм «ғәмхорлуқ қилиш» дәп тәржимә қилдуқ. □ **2:1** «шан-шәрәп Егиси болған Рәббимиз Әйса Мәсиһ» — «шан-шәрәп Егиси болған» грек тилида «Улуқлуқниң Өзи болған» яки «(Худаниң) улуқлуғиниң Өзи болған». Шан-шәрәпниң Егисиниң алдида болсақ, бай-намратлиқ дегәндәк пәриқләрниң әһмийити йоқ болуп кетиду. ■ **2:1** Лав. 19:15; Қан. 16:19; Пәнд. 24:23; Мат. 22:16. □ **2:2** «... синагогиңларға алтун үзүк тақиған, есил кийингән бир бай билән тәң жул-жул кийингән бир кәмбәғәл кирсә,...» — «Тәбирләрдә»дики «синагог» тоғрилиқ мәзmunни көрүңлар. Мошу йәрдә етиқатчи болған Йәһудийларниң мәхсус жиғилиш ибадәт сорунлирини көрситиду. □ **2:3** «силәр есил кийингәнни әтиварлап «төргә чиқип олтарсила!» десәңлар, кәмбәғәлгә, «у йәрдә тур!» яки «аяқ тәрипимдә олтар!» десәңлар, ...» — «аяқ тәрипимдә» грек тилида «тәхтипәрим түвидә» билән ипадилиниду. ■ **2:5** Мис. 20:6; 1Сам. 2:30; Пәнд. 8:17; Мат. 5:3; Юһ. 7:48; 1Кор. 1:26-29. □ **2:7** «Устүңләргә қоюлған әшу мубарәк намға күпүрлүк қиливатқанлар йәнә шу байлар әмәсмү?» — «үстүңләргә қоюлған әшу мубарәк нам»: — адәм Әйса Мәсиһкә етиқат бағлиған болса, Худа алдида Мәсиһ Әйсаниң нами шу кишиниң үстигә қоюлған болиду. Демәк, у Мәсиһгә мәнсуп, Худа у кишини «Мениңки», «Мәсиһниң адими» дәп өз намини мошу кишиниң «үстигә қоюш»тин баш тартмайду. Тәврат, «2Тар.» 7:14, «Ам.» 9:11-12, «Йәш.» 63:19, «Йәр.» 14:9, 15:16, «Дан.» 9:19, «Рос.» 15:17ни көрүң. □ **2:8** «Муқәддәс язмилардики «хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй» дегән шаһанә қанунға һәқиқий әмәл қилсаңлар...» — «шаһанә қанун» дегән бу интайин қизиқ ибарә тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **2:8** Лав. 19:18; Мат. 22:39; Мар. 12:31; Рим. 13:9; Гал. 5:14; Әф. 5:2; 1Тес. 4:9. □ **2:9** «Лекин кишиләргә икки хил көз билән қарисаңлар, гуна қилған болисиләр, Тәврат қануни тәрипидин хилаплиқ қилғучилар дәп бекитилисиләр» — оқурмәнләргә шу иш аянки, Йәһудий қериндашлар Тәврат қанунини яхши билгәчкә, уларниң шу билимдин тәкәббурлишип кетиш хәви бардур. Лекин расул Якуп уларға ағаһландуридуки, Тәврат қануниға әмәл қилай десәң, әнди инсанға болған муамилимигә қаритилған әмирләр ичидә «хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй» дегән әмир әң қаттиқ тәлаптур, «кишиләргә икки хил көз билән қараш» шу әмиргә хилап. Пәқәт «адәмни әркинликкә ериштүргән қанун»ни, йәни «йеңи әһдә»ни (1:25, 2:12-айәтләр) өзиниңқи қилған киши шу әмиргә әмәл қилалайду; әшу қанунда (йеңи әһдә, демәк) тәкәббурлишиш дегән иш қәтғий йоқтур.

□ ■ 11 Чүнки: «зина қилма» Дегүчи һәм «қатиллиқ қилма»му дегән. Шуңа, зина қилмисаңларму, лекин қатиллиқ қилған болсаңлар, йәнила пүтүн Тәврат қануниға хилаплиқ қилған билән баравәр болисиләр. □ ■ 12 Шуңа сөз-әмәллириңлар адәмни әркинликкә ериштүридиған қанун алдида сорақ қилинидиғанларниң салаһийитигә уйғун болсун. □ 13 Чүнки башқиларға рәһим қилмиғанларниң үстидин чиқиридиған һөкүм рәһимсиз болиду. Әнди «рәһим қилиш» «һөкүм чиқириш»ниң үстидин ғәлибә қилип тәнтәнә қилиду. □ ■

Етиқат вә әмәлийәт

14 И қериндашлирим! Бириси ағзида, «Мәндә етиқат бар» дәп туруп, амма униңда мунасип әмәллири болмиса, униң немә пайдиси? Бундақ етиқат уни қутқузаламду? ■ 15-16 Әнди әгәр ака-ука яки ача-сиңиллардин бири ялаңач қалса яки күндилик йемәклиги кам болса, силәрдин бири уларға: «Худаға аманәт, кийимиңлар пүтүн, қосиғиңлар тоқ қилинғай!» дәп қоюпла, тениниң һажитидин чиқмиса, буниң немә пайдиси? ■ 17 Шуниңға охшаш ялғуз етиқатла болуп, униңға мунасип әмәллири болмиса, бундақ етиқат өлүк етиқаттур. 18 Лекин бәзибир адәмләр: «Сәндә етиқат бар, мәндә болса әмәл бар» дәп талишиду. Лекин мән: «Әмәлсиз болған етиқатиңни маңа көрситә қени?!», «Мән етиқатимни әмәлләр билән көрситимән» дәймән. □ 19 — Сән «Худа бир» дәп ишинисән — Барикалла! Лекин һәтта жинларму шуниңға ишиниду, шундақла қорқуп дир-дир титрәйдуғу! □ 20 Әй, қуруқ хиял адәм! Әмәллири йоқ етиқатниң өлүк етиқат экәнлигини қачанму биләрсән? □ 21 Атимиз Ибраһим өз оғли Исақни қурбанғаһ үстигә сунғанда өз әмили арқилиқ

□ 2:10 «Чүнки бир киши пүтүн Тәврат қануниға әмәл қилдим дәп туруп, һәтта униңдики бирла әмиргә хилаплиқ қилса, у пүтүн қанунға хилаплиқ қилғучи һесаплиниду» — бу баян бәлким оқурмәнләргә һәйран қаларлиқ иш болиду. «Гал.» 3:10дә мундақ дейилиду — «Лекин Тәврат қануниға әмәл қилимиз дәп жүргәнләр болса һәммиси ләнәткә қалиду. Чүнки муқәддәс язмиларда мундақ йезилған: «Тәврат қанунида йезилған һәммә әмирләргә үзлүксиз әмәл қилмайватқан һәр бир киши ләнәткә қалиду». Чүнки Худаниң инсанларға болған адил, муқәддәс тәливи инсанларниң толук пак-муқәддәс болушидин ибарәттур. Худаниң тәливигә әмәл қилишида «100□»тин төвән болса болмайду. Шуңа, Худа бизни авал қутқузмиса уни һеч хурсән қилалмаймиз. ■ 2:10 Қан. 27:26; Мат. 5:19; Гал. 3:10. □ 2:11 ««зина қилма» Дегүчи һәм «қатиллиқ қилма»му дегән...» — ««зина қилма» дегүчи» Худа Өзи, әлвәттә. ■ 2:11 Мис. 20:13,14; Қан. 5:17,18; Мат. 5:27. □ 2:12 «Шуңа сөз-әмәллириңлар адәмни әркинликкә ериштүридиған қанун алдида сорақ қилинидиғанларниң салаһийитигә уйғун болсун» — 1:25ни көрүң. «Адәмни әркинликкә ериштүридиған қанун» — грек тилида «әркинликниң қануни». Демәк, йеңи әһдә, йәни хуш хәвәр. «Әркинлик» — адәмни гуна вә өз гуналиқ тәбиити, өлүм вә дозақтин азат қилидиған әркинлик, әлвәттә. □ 2:13 «Чүнки башқиларға рәһим қилмиғанларниң үстидин чиқиридиған һөкүм рәһимсиз болиду. Әнди «рәһим қилиш» «һөкүм чиқириш»ниң үстидин ғәлибә қилип тәнтәнә қилиду» — ««рәһим қилиш» «һөкүм чиқириш»ниң үстидин ғәлибә қилип тәнтәнә қилиду». Тәврат дәвридә «Көзгә көз, чишқа чиш» дегән қанун һөкүм сүрәтти. Бу адиллиқ, әлвәттә. Бирақ Тәвраттики адил қанун бойичә һәммимиз дозаққа чүшишимиз керәк! Әнди Инжил дәври кәлди, Әйса Мәсиһ Өзи бизниң гуналиримизни Өз үстигә алди; Худа шуниң билән бизгә рәһимдиллиқ көрситиш йолини ачти. Шуниң билән «рәһимдиллиқ» «һөкүм чиқириш»ниң үстидин ғәлибә қилип тәнтәнә қилиду» вә биз Худаға әгишип башқиларға рәһим көрситишимизгә тоғра келиду. ■ 2:13 Мат. 6:15; 18:35; Мар. 11:25; Луқа 16:25. ■ 2:14 Мат. 7:26; Яқ. 1:23. ■ 2:15-16 Луқа 3:11; 1Юһа. 3:17. □ 2:18 «Лекин бәзибир адәмләр: «Сәндә етиқат бар, мәндә болса әмәл бар» дәп талишиду» — «Сәндә етиқат бар, мәндә болса әмәл бар» дегүчи бәлким «Бәзиләрдә етиқат бар, бәзиләрдә әмәлләр бар. Иккилиси бирла вақитта тәң болуши мүмкин әмәс» дегәндәк мәнини көтсәтмәкчи болуши мүмкин. 18-айәттики қалған сөzlәр вә 19-22-айәтләр бәлким Якупниң буниңға болған рәддийә жавави болалайду. «Лекин мән: «Әмәлсиз болған етиқатиңни маңа көрситә қени?!» ... дәймән» — бу сөз интайин кинайилиқ гәп, әлвәттә. Адәмниң әмәллири яки һәрикәтлири болмиса униңда немә етиқат, немә позитсийә яки немә пикир бар болғанлигини билиш һәрғиз мүмкин әмәс! □ 2:19 «— Сән «Худа бир» дәп ишинисән — Барикалла! Лекин һәтта жинларму шуниңға ишиниду, шундақла қорқуп дир-дир титрәйдуғу!» — Якупниң бу гәпи интайин кинайилиқ гәптүр. һәтта жин-шәйтанларниң «етиқати»дин әмәл-һәрикәтләр чиқиду (улар дир-дир титрәйду!). Жин-шәйтанлар Худаниң мәвжүт экәнлигигә, униң «бир болғанлиги»ға ишиниду, лекин униңға етиқат қилмайду (таянмайду), әлвәттә. □ 2:20 «әмәллири йоқ етиқатниң өлүк етиқат экәнлиги...» — бәзи кона көчүрмиләрдә «әмәллири йоқ етиқатниң әһмийәтсиз етиқат экәнлиги...» дейилиду. «әмәллири йоқ етиқатниң өлүк етиқат экәнлигини қачанму биләрсән?» — «қачанму биләрсән?» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси «буниңға испат халамсән?».

һәққаний дәп җакаланған әмәсмү? □ ■ 22 Әнди шуни көрүвелишқа болидуки, униң етиқати мунасип әмәлләрни қилди вә етиқати әмәлләр арқилик мукәммәл қилинди. 23 Мана бу иш Тәвраттики: «Ибраһим Худаға етиқат қилди. Бу униң һәққанийлиғи һесапланди» дегән язмини испатлайду, шундақла у «Худаниң дости» дәп аталди. □ ■ 24 Буниңдин шуни көрәләйсиләрки, инсанлар етиқати биләнла әмәс, бәлки әмәллири билән һәққаний дәп җакалиниду. □

25 Мошуниңға охшаш, паһишә аял Раһаб Исраил чарлиғучилирини өз өйидә күтүп, уларни башқа йол билән қачурувәткәнлиги үчүн, у охшашла иш-әмили билән һәққаний дәп җакаланған болмамду? □ ■ 26 Тән роһ болмиса өлүк болғандәк, әмәллири йоқ етиқатму өлүктур.

3

Тилни тизгинлишимиз керәк

1 Қериндашлирим, араңлардин көп киши тәлим бәргүчи боливалмаңлар! Чүнки силәргә мәлумки, биз тәлим бәргүчиләр башқилардин техиму қаттиқ сораққа тартилимиз. ■ 2 Чүнки һәммигимиз көп ишларда хаталишип путлишимиз. һалбуки, әгәр бириси тилда хаталашмиса, у камаләткә йәткән, пүткүл тенини тизгинләлигән адәм болиду. ■ 3 Мана, биз атларни өзимиңгә беқиндуруш үчүн ағзиға жүгән салимиз; буниң билән пүткүл тәнлирини халиған тәрәпкә буралаймиз. 4 Мана, кемиләргиму қараңлар; шунчилик йоған болсиму, йәнә келип дәһшәтлик шамаллар тәрипидин урулуп һайдилидиған болсиму, лекин рольчи қәйәргә уларни һайдай десә, у кичиккинә бир роль арқилик уни халиған тәрәпкә бурайду. 5 Шуниңға охшаш, гәрчә тил тенимизниң кичик бир әзаси болсиму, лекин толиму йоған сөзләйду. Кичиккинә бир от учқуниниң чоң орманға от туташтуралайдиғанлиғини ойлап беқинңлар! ■ 6 Тил — дәрвәкә бир оттур; у әзалиримиз арисидин орун елип қәбиһликкә толған бир аләм болиду. У пүткүл тәнни булғиғучидур; у дозақ отидин туташтурулуп, пүткүл тәбиәтниң чақиға от туташтуриду! □ 7 Чүнки һәртүрлүк һайванлар һәм учар-қанатлар, өмилигүчи һайванлар һәм деңиздики мәхлуқлар инсанийәт тәрипидин көндүрүлмәктә һәмдә көндүрүлгән еди. 8 Амма тилни һеч ким көндүрәлмәйду; у тинимсиз рәзил бир нәрсә болуп, җанға замин болидиған зәһәргә толғандур. 9 Биз тилимиз билән Пәрвәрдиғар Атимиңға шану-тәшәккүр қайтуримиз, вә йәнә униң билән Худаниң образида яритилған инсанларни қарғаймиз. 10 Демәк, охшаш бир еғиздин һәм тәшәккүр-мубарәк һәм ләнәт-қарғаш чиқиду. И қериндашлирим, бундақ болмаслиғи керәк! 11 Бир булақ охшаш бир көздин бирла вақитта татлиқ һәм қиртақ су чиқирамду? 12 И қериндашлирим, әнҗир дәриғи зәйтунниң мевисини бәрмәйду, яки үзүм тели әнҗирниң мевисини берәләмду? һәм тузлуқ булақ татлиқ суниму чиқиралмайду.

□ 2:21 «Атимиз Ибраһим өз өғли Исақни қурбанғаһ үстигә сунғанда...» — «Атимиз Ибраһим» — Йәһудий хәлқиниң әждати һәмдә етиқат җәһәттә барлиқ етиқатчиларниң атисидур. ■ 2:21 Яр. 22:10. □ 2:23 «Мана бу иш Тәвраттики: «Ибраһим Худаға етиқат қилди. Бу униң һәққанийлиғи һесапланди» дегән язмини испатлайду, шундақла у «Худаниң дости» дәп аталди» — Тәврат, «Яр.» 15:6 вә «2Тар.» 20:7, «Йәш.» 51:2, «Дан.» 3:35ни (LXX) вә «Йәш.» 41:8ни көрүң). ■ 2:23 Яр. 15:6; Рим. 4:3; Гал. 3:6. □ 2:24 «Буниңдин шуни көрәләйсиләрки, инсанлар етиқати биләнла әмәс, бәлки әмәллири билән һәққаний дәп җакалиниду» — расул Павлус «инсанлар етиқат билән һәққаний дәп җакалиниду» дәйду (мәсилән, «Рим.» 3:28, «Гал.» 2:16, 3:24ни көрүң). Расул Якупниң сөзи Павлусниң сөзигә һеч зиг әмәс, бәлки адәмниң етиқатиға мунасип иш-һәрикити яки әмәллири болмиса, бундақ етиқат һәқиқий етиқат һесапланмайду, бәлки «өлүк етиқат» (2:17, 20, 26) һесаплиниши керәк, дәп тәкитләйду. □ 2:25 «... паһишә аял Раһаб Исраил чарлиғучилирини өз өйидә күтүп, уларни башқа йол билән қачурувәткәнлиги үчүн, у охшашла иш-әмили билән һәққаний дәп җакаланған болмамду?» — бу вақиә «Йәшуа» 2-бапта хатириләнгән. «Ибр.» 11:31ниму көрүң. ■ 2:25 Йә. 2:1; 6:23; Ибр. 11:31. ■ 3:1 Мат. 7:1; 23:8; Луқа 6:37. ■ 3:2 Зәб. 33:14; Яқ. 1:26. ■ 3:5 Пәнд. 12:18; 15:2. □ 3:6 «... у дозақ отидин туташтурулуп, пүткүл тәбиәтниң чақиға от туташтуриду!» — «пүткүл тәбиәт» дегәнниң башқа бир хил тәрҗимиси: «барлиқ инсаний дуния».

Әрштин кәлгән һәқикий даналиқ

¹³ Араңларда ким дана вә пәмлик? Пәзиләтлик жүрүш-турушидин у даналиққа хас болған мөмин-кәмтәрлик билән әмәллирини көрсәтсун! ■ ¹⁴ Лекин әгәр қәлбиңларда аччиқ һәсәтхорлуқ вә жедел-мажира болса, әнди ялған сөзләр билән һәқиқәтни йоққа чиқармаңлар, махтанмаңлар. □ ■ ¹⁵ Бундақ «даналиқ» әрштин әмәс, бәлки дунияға, инсан тәбийийитигә хас болуп, жин-шәйтандин кәлгәндур. □ ■ ¹⁶ Чүнки һәсәтхорлуқ вә жедел-мажира болғанла йәрдә қалаймиқанчилиқ вә һәр хил рәзилликләр болиду. ■ ¹⁷ Лекин әрштин кәлгән даналиқ болса, у алди билән пактур, у йәнә течлиқпәрвәр, хуш пеил, башқиларниң пикиригә қулиқи очуқ, рәһимдил болуп, яхши мевиләр билән толған, униңда тәрәпбазлиқ яки сахтипәзлик йоқтур. □ ■ ¹⁸ Һәққанийлиқ уруқлири течлиқпәрвәрләр арисидә чечилип, течлиқ ичидә мевә бериду.□

4

Бу дунияни дост тутмаслиқ

¹ Араңлардики уруш вә мажиралар нәдин келип чиқиду? Бу дәл тән әзалириңлар ичидә жәң қиливатқан арзу-һәвәслириңлардин әмәсму? ■ ² Силәр арзу-һәвәс қилисиләр, лекин арзу-һәвәслириңларға еришмәйсиләр; адәм олтирисиләр, һәсәт қилисиләр, лекин еришәлмәйсиләр; жедел-мажира чиқирип жәң қилисиләр. Еришмәйсиләр, чүнки тилимәйсиләр. ³ Тилисәңларму еришәлмәйсиләр, чүнки өз арзу-һәвәслириңларни қандуруш үчүн рәзил нийәтләр билән тиләйсиләр. ■ ⁴ Әй зинахорлар! Бу дуния билән достлишишниң әмәлийәттә Худа билән дүшмәнлишиш экәнлигини билмәмтиңлар? Кимдиким бу дунияни дост тутмақчи болса, өзини Худаниң дүшмини қилиду. □ ■ ⁵ Муқәддәс язмиларда: «Худа қәлбимизгә макан қилдурған Роһ начар арзу-һәвәсләрни қиламду?» дегән сөз силәрчә бекар дейилгәнму? □ ■ ⁶ Лекин Худа бәргән меһри-шәпқәт буниндин үстүн туриду.

■ **3:13** Әф. 5:8. □ **3:14** «лекин әгәр қәлбиңларда аччиқ һәсәтхорлуқ вә жедел-мажира болса, әнди ялған сөзләр билән һәқиқәтни йоққа чиқармаңлар, махтанмаңлар» — «махтанмаңлар» дегәнликниң мәнәси болса: ««мәндә даналиқ бар» демәңлар». ■ **3:14** Рим. 13:13. □ **3:15** «Бундақ «даналиқ» әрштин әмәс...» — грек тилида «бундақ «даналиқ» жуқуридин әмәс». «бәлки дунияға ... хас болуп...» — грек тилида «йәр-зиминға ... хас болуп» дейилиду. «бундақ «даналиқ» әрштин әмәс, бәлки дунияға, инсан тәбийийитигә хас болуп, жин-шәйтандин кәлгәндур» — «дуния» яки «бу дуния» болса, Тәврат-инжил бойичә, Худаға қарши чиққан, Шәйтан тәрипидин башқурулған пүткүл бир системини көрситиду (4-бапни көрүң). «Инсан тәбийийитигә хас» грек тилида «жанлиқ» дегән сөз билән ипадилиниду. Мошу йәрдики грек тилидики «жан» инсан шәхсиниң үч қисми (роһ, жан, тән)ниң бирини көрситиду. Худаға таянмиғачқа, гунакар иснанларниң өзлириниң «женидин чиққан» әқил-парасәтлири вә ой-пикирлири Худаниң Роһидин чиққан болмиғачқа, һәргиз Худаниң көңлидикидәк болмайду («Римлиқларға»дики «кириш сөз»имизни көрүң. ■ **3:15** 1Кор. 2:6, 7. ■ **3:16** 1Кор. 3:3; Гал. 5:20. □ **3:17** «лекин әрштин кәлгән даналиқ болса,...» — грек тилида «лекин жуқуридин кәлгән даналиқ болса...». □ **3:18** «Һәққанийлиқ уруқлири течлиқпәрвәрләр арисидә чечилип, течлиқ ичидә мевә бериду» — «Һәққанийлиқ уруқлири» дегәнлик адәмниң һаятида пәйда болған яки өсидигән һәққанийлиқни көрситиду. ■ **4:1** Рим. 7:23; 1Пет. 2:11. ■ **4:3** Мат. 20:22; Рим. 8:26. □ **4:4** «Әй зинахорлар! Бу дуния билән достлишишниң әмәлийәттә Худа билән дүшмәнлишиш экәнлигини билмәмтиңлар?» — МОШУ йәрдики «зинахорлар» шүбһисизки, көчмә мәнидә яки бәлким әйни мәнидә болуши мүмкин. Көчмә мәнидә «Худаға вапасизлар» дегәнни билдүриду. Бу сөз башқа ишлар (пул, байлиқ һоқуқ, мәнәп, һәр хил һәвәсләр)ни Худаниң орниға қойғанлиқни көрситиду. Бу һәқикий бутпәрәсликтур, бу Худа алдида зинахорлуққа охшаш болиду. ■ **4:4** Юһ. 15:9; Гал. 1:10; 1Юһа. 2:15. □ **4:5** «Худа қәлбимизгә макан қилдурған Роһ...» — Өз Муқәддәс Роһини көрситиду. Грек тилида «У қәлбимизгә макан қилдурған Роһ...». «Муқәддәс язмиларда: «Худа қәлбимизгә макан қилдурған Роһ начар арзу-һәвәсләрни қиламду?» дегән сөз силәрчә бекар дейилгәнму?» — бу сөзниң өзи Тәвраттин беваситә тепилмайду, бәлким расул Якупниң Тәвраттики көп әйәтлириниң мужәссәмләштүрүлгини болуши мүмкин. Башқа бир хил тәржимиси: «Худа қәлбимизгә салған (муқәддәс) Роһ бизниң Худағила садақәтмән болушимизни қаттиқ арзу қилиду». ■ **4:5** Чөл. 11:29.

Шуниң түпәйлидин муқәддәс язмиларда: «Худа тәкәббурларға қаршидур, лекин мөмин-кәмтәрләргә шәпқәт қилиду» дәп йезилғандур. □ ■

⁷ Шуниң үчүн, Худаға бойсунуңлар. Шәйтанға қарши туруңлар; *шундақ қилсаңлар* у силәрдин қачиду. ■ ⁸ Худаға йеқинлишиңлар, Худаму силәргә йеқинлишиду. Әй гунакарлар, *гунадин* қолуңларни жуюңлар; әй үжмә көңүлләр, қәлбиңларни пак қилиңлар. □ ⁹ *Гуналириңларға* қайғу-һәсрәт чекиңлар, һаза тутуп жиғлаңлар, күлкәңларни матәмгә, хошаллиғиңларни қайғуға айландуруңлар. ■ ¹⁰ Рәбниң алдида өзүңларни төвән тутуңлар вә шундақ қилғанда У силәрни үстүн қилиду. ■

Қериндашлар үстидин һөкүм қилмаслиқ

¹¹ И қериндашлар, бир-бириңларни сөкмәңлар. Кимдиким қериндишини сөксә яки униң үстидин һөкүм қилса, Тәврат қануниниму сөккән вә униң үстидин һөкүм қилған болиду. Шундақ қилип қанун үстидин *тоғра-натоғра дәп* һөкүм қилсаң, қанунға әмәл қилғучи әмәс, бәлки өзүңни *униң үстидин* һөкүм қилғучи қиливалған болисән. □ ¹² Қутқузушқа вә һалак қилишқа қадир болған, қанун Түзгүчи вә һөкүм Қилғучи пәқәт бирдур! Шундақ экән, сән башқилар үстидин һөкүм қилғидәк зади кимсән?

Өзүңни Худа демә!

¹³ һәй, «Бүгүн яки әтә палани-пүкүни шәһәргә баримиз, у йәрдә бир жил туруп, тижарәт қилип пайда тапимиз» дегүчиләр буниңға қулақ селиңлар! ■ ¹⁴ Әй әтә немә болидиғанлиғини билмәйдиғанлар, һаятиңлар немигә охшайду? У худди ғил-пал пәйда болуп йоқап кетидиған бир парчә туман, халас. □ ■ ¹⁵ Буниң орниға, «Рәб буйруса, һаят болсақ, уни қилимиз, буни қилимиз» дейишиңлар керәк. ■ ¹⁶ Лекин әнди силәр һазир ундақ йоған гәплириңлар билән махтинисиләр. Бундақ махтинишларниң һәммиси рәзил иштур. ¹⁷ Шуниңдәк кимдиким мәлум яхши ишни қилишқа тегишлик дәп билип туруп қилмиған болса, гуна қилған болиду. ■

5

Байларни ағаландуруш

¹ Әй байлар, қулақ селиңлар! Бешиңларға чүшидиған күлпәтләр үчүн дад-пәряд көтирип жиғлаңлар. ■ ² Байлиғиңлар чирип кәтти, кийим-кечигиңларни күйә йәп кәтти, ³ алтун-күмүчлириңларни болса дат баста, бу дат *қиямәттә* өзүңларға қарши гувалиқ берип, гөшүңларни отта көйдүрүлгәндәк йәветиду. Силәрниң байлиқларни топлишиңлар

□ **4:6** «Лекин Худа бәргән мөһри-шәпқәт буниңдин үстүн туриду» — бу сөзниң мәнаси бәлким «бу яман арзу-һәвәслиримиз, нәпс-тамаخورлуғимиз үстидин ғәлибә қилиш үчүн, Худа бизгә көп күч-қудрәт бериду» дегәнлик болуши мүмкин. «Худа тәкәббурларға қаршидур, лекин мөмин-кәмтәрләргә шәпқәт қилиду» — «Пәнд.» 3:34. ■ **4:6** Пәнд. 3:34; 1Пет. 5:5. ■ **4:7** Әф. 4:27; 1Пет. 5:9. □ **4:8** «Әй гунакарлар, гунадин қолуңларни жуюңлар; әй үжмә көңүлләр, қәлбиңларни пак қилиңлар» — бу «үжмә көңүлләр» бәлким Худа билән вә бу дуня билән тәң дост болайли дегүчиләрни көрситиду. ■ **4:9** Мат. 5:4. ■ **4:10** Аюп 22:29; Пәнд. 29:23; Мат. 23:12; Луқа 14:11; 18:14; 1Пет. 5:6. □ **4:11** «кимдиким қериндишини сөксә яки униң үстидин һөкүм қилса, Тәврат қануниниму сөккән вә униң үстидин һөкүм қилған болиду...» — «Тәврат қануниниму сөккән ... болиду» — мошу йәрдә расул Якупниң көздә тутқан «Тәврат қануни» болса жуқурида тилға алған униңдики «хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөйгин» дегән әмир болуши керәк. Бу сөзләр бәзидә «Тәврат қануниниң жәвһири» дейилиду. «Шундақ қилип қанун үстидин тоғра-натоғра дәп һөкүм қилсаң, қанунға әмәл қилғучи әмәс, бәлки өзүңни униң үстидин һөкүм қилғучи қиливалған болисән» — инсанниң бәхитлик несивиси Худаниң сөзи үстидин («тоғра, натоғра!» дәп) һөкүм чиқариш әмәс, бәлки уни иман билән қобул қилип итаәт қилишта тепилиду, әлвәттә! ■ **4:13** Луқа 12:18. □ **4:14** «У худди ғил-пал пәйда болуп йоқап кетидиған бир парчә туман, халас» — «бир парчә туман» яки «бир парчә ис-түтәк». ■ **4:14** Йәш. 40:6; 1Кор. 7:31; Яқ. 1:10; 1Пет. 1:24; 1Юһа. 2:17. ■ **4:15** Рос. 18:21; 1Кор. 4:19; ибр. 6:3. ■ **4:17** Луқа 12:47. ■ **5:1** Пәнд. 11:28; Ам. 6:1; Луқа 6:24; 1Тим. 6:9.

ахирқи күнләрдә болди! □ ■ 4 Мана, етизлигиңларда ишләп һосул жиққанларға хиянәт қилип иш һәқлирини бәрмәй кәлдиңлар. Бу тутувелинған һәқ үстүңлардин пәрәд кәтәрмәктә, шуниңдәк ормичиларниң налә-пәрәдлири самави қошунларниң Сәрдаридигарниң қулиқиға йәтти. ■ 5 Силәр бу дунияда һәшәмәтчилик вә әйш-ишрәт ичидә яшап келиватисиләр. Қойлар боғузлаш күнигә тәйярланғандәк, силәрму боғузлиниш күнигә өзүңларни бордап келиватисиләр. □ ■

6 Силәр һәққаний болғучини гунаға мәнһүм қилип, өлтүрүп кәлдиңлар; у силәргә қаршилиқ көрсәтмәйду. □

Сәвир-тақәт вә дуа

7-8 Шуңа, қериндашлар, Рәбниң қайта келидиған күнигичә сәвир-тақәт қилип туруңлар. Мана, дехан киши йәрниң есил мевисини күтиду; йәр дәсләпки вә кейинки ямғурларға муйәссәр болғичә уни интизарлиқ билән сәвир-тақәт ичидә күтиду. Силәрму сәвир-тақәт қилип қәлбиңларни мустәһкәм қилиңлар. Чүнки Рәбниң қайта келиши йәқинлап қалди. □

9 Қериндашлар, өзүңлар сораққа тартилмаслигиңлар үчүн бир-бириңлардин ағринмаңлар; мана, Сорақ Қилғучи ишик алдида туриду. 10 Пәрвәрдигарниң намида сөзлигән бурунқи пәйғәмбәрләрниң қандақ азап-оқубәт тартқанлиғи, шундақла сәвир-тақәт қилғанлиғини үлгә қилиңлар. 11 Биз мана мошундақ сәвир-тақәт билән бәрдашлиқ бәргәнләрни бәхитлик дәп һесаплаймиз. Аюпниң азап-оқубәткә қандақ сәвир-тақәт билән бәрдашлиқ бәргәнлиғини аңлиғансиләр вә Пәрвәрдигарниң униңға ахирқи қилғинини, шундақла «Пәрвәрдигарниң ич-бағри шәпқәт вә рәһимдиллиқ билән толған»лиғини көргәнсиләр. □ ■

12 Әнди и қериндашлирим, әң муһими, қәсәм қилмаңлар — нә асман нә зимин нә һеч қандақ башқа нәрсиләрниң нами билән қәсәм қилғучи болмаңлар, бәлки «болиду» десәңлар

□ 5:3 «алтун-күмүчлириңларни болса дат басти» — расул Якуп бу әйәтләрдә байларниң бешиға кәлгүсидә чүшидиған жазани аллиқачан йүз бәргәндәк тәрздә көрситиду. «Силәрниң байлиқларни топлишиңлар ахирқи күнләрдә болди!» — башқа бир тәржимиси: «Чүнки силәр бу ахир заманда байлиқ топлаш биләнла болуп кетиватисиләр!». Қандақла болмисун, уларниң байлиқлири «ахирқи күнләрдә» топланған болуп, улар булардин анчә узун һозур алалмайду. ■ 5:3 Мат. 6:19; Рим. 2:5. ■ 5:4 Лав. 19:13; Қан. 24:14. □ 5:5 «Силәр бу дунияда һәшәмәтчилик вә әйш-ишрәт ичидә яшап келиватисиләр» — «бу дунияда» грек тилида «йәр йүзидә». Демәк, беһиштә ундақ раһәтлик һаяттин бәһримән болмайсиләр. «Қойлар боғузлаш күнигә тәйярланғандәк, силәрму боғузлиниш күнигә өзүңларни бордап келиватисиләр» — «өзүңларни бордап келиватисиләр» грек тилида «жүрәклириңларни бордап келиватисиләр». Бу үч бислиқ сөз болуп: (1) өзүңлар интайин һәшәмәтлик, әйш-ишрәтлик турмуш өткүзүңлар; (2) көңлүңларни таш қилдиңлар (мәсилән, «Йәш.» 10:6 вә 63:17ни көрүң); (3) (кинайилик мәнидә) «боғузлаш күни» (қиямәт күни)гә өзүңларни «бордап» яхши тәйярлидиңлар. ■ 5:5 Аюп 21:13; Луқа 16:19,25. □ 5:6 «Силәр һәққаний болғучини гунаға мәнһүм қилип, өлтүрүп кәлдиңлар; у силәргә қаршилиқ көрсәтмәйду» — «һәққаний болғучи» (1) Мәсиһни яки (2) һәққаний адәмләрни көрситиду. Бизниңчә һәққаний адәмләрни көрситиду, чүнки грек тилида «өлтүрүш» дегән пейл көп қетимлик өлтүрүшләрни көрситиши мүмкин. Әнди немишкә «һәққаний болғучилар» әмәс, бәлки «һәққаний болғучи» дәйду? Бизниңчә расул Якуп Мәсиһ Әйсаниң Өз мөмин бәндилиридә туруватқанлиғини, улар билән бир болғанлиғини тәкитләшни халайду («Пәнд.» 14:31, 17:5 вә «Рос.» 9:4ни көрүң). Расул Якуп шу чағларда «һәққаний Якуп» дәп атилатти вә кейин Йерусалимдикиләр тәрипидин өлтүрүветилди (миладийә 60-жилларда). «У силәргә қаршлиқ көрсәтмәйду» дегән баян бәлким Худаниң мөмин бәндилириниң характерини һәмдә уларниң аҗиз-аний икәнлигини көрситишиму мүмкин. □ 5:7-8 «дехан киши йәрниң есил мевисини күтиду; йәр дәсләпки вә кейинки ямғурларға муйәссәр болғичә уни интизарлиқ билән сәвир-тақәт ичидә күтиду» — «дәсләпки ямғурлар» Исраилда 10- яки 11-айда йегип, йәрни юмшақ қилип һайдашкә тәйярлайду, андин чечилған урукларни үндүрүшкә түрткә болиду. «Кейинки ямғурлар» болса 3- яки 4-айда йегип, әтиязлиқ зираәтләрни пишириш рольини ойнайду. Шуңа һәр бир дехан «кейинки ямғур»ға тәшнаду, улар уни бәк қәдирләйду. «... Силәрму сәвир-тақәт қилип қәлбиңларни мустәһкәм қилиңлар. Чүнки Рәбниң қайта келиши йәқинлап қалди» — бу 7-8-әйәтләр үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. □ 5:11 «Аюпниң азап-оқубәткә қандақ сәвир-тақәт билән бәрдашлиқ бәргәнлиғини аңлиғансиләр вә Пәрвәрдигарниң униңға ахирқи қилғинини... көргәнсиләр» — «Пәрвәрдигарниң униңға ахирқи қилғини» демәк, Худаниң ахирида Аюпниң һаятини қандақ бәрикәтләп, яхши орунлаштурғанлиғи. «Пәрвәрдигарниң ич-бағри шәпқәт вә рәһимдиллиқ билән толған» — бу сөzlәр «Мис.» 34:6, «Нәһ.» 9:17, «Зәб.» 85:15, 102:8-9, 14, «Йо.» 2:13дә хилму-хил шәкилдә көрүлиду. ■ 5:11 Чөл. 14:18; Аюп 1:21,22; 42:10-17; зәб. 102:8-9; Мат. 5:11.

Һәқиқий «болиду» болсун, «яқ» десәңлар һәқиқий «яқ» болсун. Шундақ қилғанда, Худаниң җазасиға чүшмәйсиләр.■

Дуа тоғрилиқ

13 Араңларда азап тартқучи киши барму? У дуа қилсун. Хошал жүрүватқанлар барму? У күй-мәдһийә нахшилирини ейтсун. □ ■ 14 Араңларда ағриқ-силақлар барму? Улар жамаәтнің ақсақаллирини чақиртип кәлсун; улар Рәбнің намида униң бешиға май сүрүп мәсиһ қилип дуа қилсун. □ ■ 15 Шундақ қилип иман-ишәш билән қилинған дуа бемарни сақайтиду, Рәб уни орнидин турғузиду. Әгәр бемар гуналарни қилған болса, булар кәчүрүм қилиниду. 16 Шуниниң үчүн өткүзгән гуналариңларни бир-бириңларға иқрар қилиңлар вә шипалиқ тепишиңлар үчүн бир-бириңларға дуа қилиңлар. һәққаний адәмнің дуаси зор күч вә чоң үнүмгә егидур. 17 Иляс пәйғәмбәрму бизгә охшашла инсаний тәбиәтлик еди. У ямғур яғмисун дәп ихлас билән дуа қилди; нәтижидә, зиминға үч жил алтә ай һеч ямғур яғмиди. □ ■ 18 Андин у йәнә дуа қилди вә ямғур қайта яғди, йәрму һосул-мевисини йәнә бәрди.■ 19 Қериндашлирим, араңларда бириси һәқиқәттин чәтнигән болса, вә йәнә бириси уни һәқиқәткә қайтурса, ■ 20 Мошундақ киши шуни билсунки, гунакар кишини азған йолидин қайтуруп әкәлгүчи шу кишиниң жениниң өлүмдин қутулушиға вә нурғун гуналарниң йепип қоюлишиға сәвәпчи болиду.□ ■

■ 5:12 Мат. 5:34; 2Кор. 1:17, 18. □ 5:13 «Араңларда азап тартқучи киши барму? У дуа қилсун. Хошал жүрүватқанлар барму? У күй-мәдһийә нахшилирини ейтсун» — бу сөз бәлким жамаәтнің ибадәт сорунлиридики әһвалини көздә тутиду. Демәк, жамаәт сорунлирида қериндашларниң һәм жиғлаш һәм хошал болуш әркинлиги болушиға тоғра келиду. Амма бу сөзләр қериндашлар ялғуз қалғанда охшашла инавәтлик болиду, әлвәттә! Кейин у ағриқ қериндашның әһвали тоғрилиқ сөзләйду. ■ 5:13 Әф. 5:19; Кол. 3:16. □ 5:14 «Араңларда ағриқ-силақлар барму? Улар жамаәтнің ақсақаллирини чақиртип кәлсун; улар Рәбнің намида униң бешиға май сүрүп мәсиһ қилип дуа қилсун» — «мәсиһ қилиш» тоғрилиқ «Тәбирләр»дики изаһатимизни көрүң. Мошу йәрдә май һеч қандақ дориниң рольида әмәс, бәлки ақсақалларниң қоллирини бемарниң бешиға тәккүзүши билән уларниң бемар билән бирликтә екәнлигини ипадиләш үчүн һәмдә униңға Муқәддәс Роһниң кесәлни сақайтиш қудритини әслитиш үчүн болиду. ■ 5:14 Мар. 6:13. □ 5:17 «Иляс пәйғәмбәрму бизгә охшашла инсаний тәбиәтлик еди» — «инсаний тәбиәтлик» дегән ибарә мошу йәрдә адәмнің һессият, хошаллиқ вә қайғулирини көрситиду. ■ 5:17 1Пад. 17:1; Луқа 4:25. ■ 5:18 1Пад. 18:45. ■ 5:19 Мат. 18:15; Гал. 6:1-2 □ 5:20 «Мошундақ киши шуни билсунки, гунакар кишини азған йолидин қайтуруп әкәлгүчи шу кишиниң жениниң өлүмдин қутулушиға вә нурғун гуналарниң йепип қоюлишиға сәвәпчи болиду» — «өлүмдин қутулуш» дегән ибарә «мәңгүлүк өлүм» (дозак) яки бу дуниядин кетишини көрситәмду? Бизниңчә расул бу гунакарниң «жениниң қутулуши»ни тәкитлигәчкә, мәңгүлүк өлүмни көрсәтсә керәк. Әгәр «өлүм» бу дуниядин кетиш болса «Юһ.» 5:16-17дә яки «Рос.» 5-бапта хатириләнгәндәк Худаниң еғир гунаға патқан етиқатчиларниң бешиға чүшүридиған җазасини көрситиду. «Нурғун гуналарниң йепип қоюлуши» — бәлким (1) бу гунакар кишиниң гуналириниң кәчүрүм қилинишини вә (2) у кишиниң башқилар алдида уятқа қалмаслигини вә (3) у кишиниң гунаиниң башқиларниму гунаға путлаштуруп қоюшиниң алдини елишини көрситиши мүмкин. ■ 5:20 Пәнд. 10:12; 11:30; 1Пет. 4:8.

Петрус «1»

«Расул Петрус язган биринчи мәктүп»

¹ Әйса Мәсиһниң расули болған мәнки Петрустин Понтус, Галатия, Кападокия, Асия вә Битинийә өлкириридә тарқақ яшаватқан мусапир бәндиләргә салам. □ ■ ² Силәр ХудаАтиниң алдин билгини бойичә таллинип, Роһ тәрипидин пак-муқәддәс қилиндиңлар. Буниңдин мәхсәт, силәрниң Әйса Мәсиһниң итаитидә болушуңлар вә қениниң үстүңларға сепилиши үчүндур. Мәһри-шәпқәт вә хатиржәмлик силәргә һәссиләп ата қилинғай! □ ■

Һаятлик үмүти

³ Өзиниң зор рәһимдиллиги билән, Әйса Мәсиһниң өлүмдин тирилиши арқилиқ бизни йенидин туғдуруп, өлмәс үмүткә несивә қилған Рәббимиз Әйса Мәсиһниң ХудаАтисиға мубарәк-мәдһийиләр оқулғай! ■ ⁴ Демәк, силәр үчүн чиримәс, дағсиз вә солмас мирас әршләрдә сақланмақта. ■ ⁵ Ахир заманда ашкарилинишқа тәйярланған нижәт үчүн, силәр етиқатиңлар билән Худаниң қудрити арқилиқ қоғдалмақтисиләр. ⁶ Силәр бу *нижәттин* зор шатлинисиләр — гәрчә һазир зөрүр тепилғанда силәрниң һәр хил синақлар түпәйлидин қисқа вақит азап-оқубәт чекишиңларға тоғра кәлсиму. ■ ⁷ Алтун һаман йоқилип кетидиған нәрсә болсиму, саплиғи от билән синилиду. Шуниңға охшаш алтундин толиму қиммәтлик болған етиқатиңлар синилип испатлиниду. Буниң билән у Әйса Мәсиһ *қайта* ашкариланған вақтида мәдһийә, шан-шәрәп вә иззәт-һөрмәт кәлтүриду. □ ■

⁸ Әйса Мәсиһни илгири көрүп бақмиған болсаңларму, Уни сөйүп кәлдиңлар; вә һазирму Уни көрмәйсиләр, лекин Униңға йәнила етиқат қилип қәлбиңлар ипадилигүсиз шан-шәрәпкә

□ **1:1** «Әйса Мәсиһниң расули болған мәнки Петрустин Понтус, Галатия, Кападокия, Асия вә Битинийә өлкириридә тарқақ яшаватқан мусапир бәндиләргә салам» — «тарқақ мусапирлар» тоғрилиқ «Яқуп»тики «кириш сөз»имизни көрүң. «Тарқақ мусапирлар» — Асурийәниң вә кейинки Бабил империйәсидин башлап, Израилниң он икки қәбилиси дуняниң һәр қайси булуң-пучқақлириға тарқилип кәткән еди. Пәләстингә қайтип кәлмәй, чәт йәрләрдә қалған Йәһудийлар «тарқақ мусапирлар» (грек тилида «диаспора») дәп атилатти. Лекин мошу йәрдә «тарқақ яшаватқан мусапир бәндиләр» көчмә мәнидә ишлитилиду, шундақла хәттә тилға елинған жайларда туруватқан барлиқ етиқатчиларни көрситиду, дәп қараймиз (2:10ни көрүң). «Тарқақ яшаватқан мусапир бәндиләр» бизниңчә: (1) етиқатчилар бу дуняда һәқиқәтән мусапир салаһийитидә яшайду. Улар жутимиз мошу йәрдә әмәс, жәннәттә болиду, дәп болиду; (2) етиқатчилар йәр йүзидики жутларниң көпинчисидә көп санлиқни тәшкил қилмайду, бәлки тарқақ «кичик бир пада»дәк яшаватиду, дегәнни көрситиду. «Кириш сөз»имизиму көрүң. ■ **1:1** Яқ. 1:1. □ **1:2** «Силәр ХудаАтиниң алдин билгини бойичә таллинип, Роһ тәрипидин пак-муқәддәс қилиндиңлар» — «Роһ» мошу йәрдә Худаниң Муқәддәс Роһини көрситиду. «Буниңдин мәхсәт, силәрниң Әйса Мәсиһниң итаитидә болушуңлар вә қениниң үстүңларға сепилиши үчүндур» — «Әйса Мәсиһниң қениниң үстүңларға сепилиши»: — демәк, Әйса Мәсиһниң қени «Тәврат дәври»дики қурбанлиқларниң қенидәк, адәмниң бәдини үстигә әмәс, бәлки етиқат қилғучиларниң виждан-қәлбигә сепилиду, шуниң билән гуналиридин пак болиду («Йәш.» 52:15 вә изаһатини, «Ибр.» 9:13, 12:24ни көрүң). ■ **1:2** Рим. 1:7; 1Кор. 1:3; Гал. 1:3; Әф. 1:2; 2Пет. 1:2; Йәһ. 2. ■ **1:3** Рим. 6:23; 1Кор. 15:20; 2Кор. 1:3; Әф. 1:3; Яқ. 1:18. ■ **1:4** Кол. 1:5; 2Тим. 1:12. ■ **1:6** Рим. 5:3; Ибр. 10:37; 1Пет. 5:10; Яқ. 1:2. □ **1:7** «Алтун һаман йоқилип кетидиған нәрсә болсиму, саплиғи от билән синилиду. Шуниңға охшаш алтундин толиму қиммәтлик болған етиқатиңлар синилип испатлиниду. Буниң билән у Әйса Мәсиһ қайта ашкариланған вақтида мәдһийә, шан-шәрәп вә иззәт-һөрмәт кәлтүриду» — оқурмәнләргә аянки, алтунниң саплиғи яки һәқиқий экәнлиги от билән испатлиниду. Худа етиқатимизниң һәқиқий яки һәқиқий әмәслигини болиду, әлвәттә, лекин Өзиниң шан-шәриви һәмдә бизни бу жәһәттә хатиржәм қилиш үчүн бизни һәр хил синақларға учритиду. Муәллип мошу синақлар тоғрилиқ ейтқан болсиму, уларниң етиқатидин гуман қилған әмәс, әксичә 8-айәттә уларниң етиқатиға ишәшини билдүрүп, дәрвәқә һәқиқий, сап экәнлигини ениқ көрситиду. «Етиқатиңлар... мәдһийә, шан-шәрәп вә иззәт-һөрмәт кәлтүриду» — муәллип мошу йәрдә бу «мәдһийә, шан-шәрәп вә иззәт-һөрмәт» кимгә болидиғанлигини очуқ көрсәтмәйду. Бизниңчә етиқатимиз синилиши арқилиқ «мәдһийә, шан-шәрәп вә иззәт-һөрмәт»ни һәм Рәб Өзигә һәм бизләргиму кәлтүриду. Чүнки етиқатимиз синақтин өткүзүлсә, бу Худаниң шапаити һәм күч-қудритидинла болиду, шундақла буниң арқилиқ униң шапаити һәм қудрити рошән болиду вә Худаниң улуклуғиға испат болиду (5-айәтни көрүң). ■ **1:7** Йәш. 48:10; 1Кор. 3:13; Яқ. 1:3; 1Пет. 4:12.

толған хошаллиқ билэн яйрайду. ■ 9 Шунинң билэн силэр етиқатиңларниң нишани, йәни жениңларниң нижатиға муйәссәр болуватисиләр. □ 10 Силәргә ата қилинған бу мөһришәпқәтни алдин-ала ейтқан илгәрки пәйғәмбәрләр бу нижат-қутқузулуш тоғрисида тәпсилиий издәнгән, уни чүшинишкә тиришқан еди. ■ 11 Уларда болған Мәсиһниң Роһи уларға Мәсиһ кәлгүсидә тартидиған азап-оқубәтләр вә булардин кейинки келидиған шан-шәрәпләр тоғрисида алдин-ала мәлумат берип бешарәт кәлтүргинидә, улар бу ишларниң қандақ йол билән вә қайси заманда йүз беридиғанлиғи үстидә издәнгән. □ ■ 12 Шунинң билән уларға бу ишларни алдин-ала ейтиши улар өзлири үчүн әмәс, бәлки силәрниң хизмитиңларда болған, дәп аян қилинған. Әнди бүгүнки күндә бу ишлар әрштин әвәтилгән Муқәддәс Роһниң күчи билән силәргә хуш хәвәрни йәткүзгүчиләр арқилиқ силәргә жақаланди. һәтта пәриштиләрму бу ишларниң теги-тәктини сәпселип чүшинивелишкә тәлпүнмәктә. □ ■

Пак яшаңлар

13 Шуңа, зеһинлириңларниң белини бағлап, өзүңларни сәгәк-салмақ тутуңлар, үмүтүңларни Әйса Мәсиһ қайта көрүнгән күнидә силәргә елип келидиған бәхит-шапаәткә пүтүнләй бағлаңлар. □ ■ 14 Худаниң итаәтмән пәрзәнтлири сүпитидә, илгәрки ғапиллиқ чағлириңлардикидәк һавайи-һәвәсләргә берилмәңлар. 15 Әксичә, силәрни чақирғучи пак-муқәддәс болғанға охшаш барлиқ жүрүш-турушиңларда өзүңларни пак-муқәддәс тутуңлар. ■ 16 Чүнки муқәддәс язмиларда: «Пак-муқәддәс болуңлар, чүнки Мән пак-муқәддәстурмән» дәп хатириләнгән. ■

17 Силәр дуа қилғиниңларда кишиләрниң һәр бириниң иш-һәрикитигә қарап йүз-хатирә қилмай Сорақ Қилғучини «Ата» дәп чақиридикәнсиләр, ундақта бу дунияда мусапир болуп яшаватқан вақтиңларни Униң қорқунучида өткүзүңлар. ■ 18 Чүнки силәргә мәлумки, силәр ата-бовилириңлар тәрипидин силәргә қалдурулған әһмийәтсиз турмушниң қуллуғидин азат болдуңлар. Бу, қиммитини һаман йоқитидиған алтун яки күмүчтәк нәрсиләрниң төлими билән болған әмәс, □ ■ 19 бәлки қиммәтлик қени билән, йәни кәм-күтисиз вә дағсиз қоза кәби Мәсиһниң қиммәтлик қениниң бәдилигә кәлди. ■ 20 У дәрвәкә дуния апиридә қилиништин илгирила Худа тәрипидин шу сүпитидә тонулған, һазир У заманларниң мошу

■ 1:8 Юһ. 20:29. □ 1:9 «Шунинң билән силәр етиқатиңларниң нишани, йәни жениңларниң нижатиға муйәссәр болуватисиләр» — мошу әйәттин ениқ көргили болидуки, нижатниң һазир нәтижиси һәм мевиси бар һәмдә кәлгүсидә (5-әйәттә) Мәсиһ қайта кәлгәндә техиму муқәммәллишиду (нижатниң кәлгүсидики бәхит-бәрикәтлири болса гунаниң һәр қандақ тәсиридин азат болуш, йеңи тәндә болушни өз ичигә алиду). Мошу йәрдә «жениңларниң нижати» бәлким адәмниң ички дуниясини көрситиду, демәк, адәмниң ой-пикир, һессиятлири вә мүжәзиниң гунаниң тәсиридин азат болушини көрситиду. ■ 1:10 Яр. 49:10; Дан. 2:44; һағ. 2:8; Зәк. 6:12. □ 1:11 «Уларда болған Мәсиһниң роһи уларға Мәсиһ кәлгүсидә тартидиған азап-оқубәтләр вә булардин кейинки келидиған шан-шәрәпләр тоғрисида алдин-ала мәлумат берип бешарәт кәлтүргинидә, улар бу ишларниң қандақ йол билән вә қайси заманда йүз беридиғанлиғи үстидә издәнгән» — «қандақ йол билән» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси «кимниң вужудида». Бу әйәттин шу рошәнки, Мәсиһ теһи дунияға кәлмигини билән, Тәвраттики пәйғәмбәрләрниң бешарәт бериши Униң Роһи арқилиқ болған; Мәсиһниң Роһи уларда турсиму, уларниң Мәсиһниң кимлиги яки толуқ салаһийити тоғрилиқ хәвири мүжмәл яки йоқ дейәрлик еди. ■ 1:11 Зәб. 21:7; Йәш. 53:3; Дан. 9:24. □ 1:12 «Шунинң билән уларға бу ишларни алдин-ала ейтиши улар өзлири үчүн әмәс, бәлки силәрниң хизмитиңларда болған, дәп аян қилинған» — «бу ишлар» дегәнлик пәйғәмбәрләр алдин-ала ейтқан Мәсиһниң өлүми (азаб-оқубәтлири) арқилиқ болған барлиқ нижатлиқ ишлар, жүмлидин «Муқәддәс Роһниң күчи билән» хуш хәвәрни йәткүзүшни көрсәтсә керәк. ■ 1:12 Рос. 2:4; Әф. 3:10. □ 1:13 «үмүтүңларни Әйса Мәсиһ қайта көрүнгән күнидә силәргә елип келидиған бәхит-шапаәткә пүтүнләй бағлаңлар» — «пүтүнләй бағлаңлар» дегәнниң башқа хил тәржимиси: «ахирғичә бағлаңлар». ■ 1:13 Луқа 12:35; Әф. 6:14. ■ 1:15 Луқа 1:75. ■ 1:16 Лав. 11:44,45; 19:2; 20:7. ■ 1:17 Қан. 10:17; 2Тар. 19:7; Аюп 34:19; Рос. 10:34; Рим. 2:11; Гал. 2:6; Әф. 6:9; Кол. 3:25. □ 1:18 «һаман қиммитини йоқитидиған алтун яки күмүчтәк нәрсиләр» — грек тилида «һаман чирийдигән алтун яки күмүчтәк нәрсиләр». ■ 1:18 1Кор. 6:20; 7:23. ■ 1:19 Рос. 20:28; Ибр. 9:12; Вәһ. 1:5.

ахирқи вақитлирида силәр үчүн бу дуняға әвәтилип ашкарә қилинди. □ ■ 21 Силәр Униң арқилиқ Уни өлүмдин тирилдүрүп, Униңға шан-шәрәп бәргән Худаға етиқат қиливатисиләр. Худаниң шуни қилғини етиқатинлар вә үмүтүнлар Өзигә бағлансун үчүндүр.■

22 Силәр һәқиқәткә итаәт қилғанлиғиңлардин қәлбиңларни паклап, қериндашларни сөйидиған сахтисиз меһир-муһәббәткә кириштиңлар; шуңа, бир-бириңларни чин қәлбиңлардин қизғин сөйүңлар. ■ 23 Чүнки силәр яңливаштин туғулдуңлар — бу чирип кетидиған уруқ арқилиқ әмәс, бәлки чиримас уруқ, йәни Худаниң һаятий күчкә егә вә мәңгү туридиған сөз-калами арқилиқ болди. □ ■ 24 Чүнки худди муқәддәс язмиларда йезилғинидәк:

«Барлиқ әт егилири от-чөптур, халас,
Уларниң барлиқ шан-шәриви даладики гүлгә охшаш;
От-чөп солишиду, гүл хазан болиду,■

25 Бирақ Рәбниң сөз-калами мәңгүгә туриду!»

Силәргә йәткүзүлгән хуш хәвәрдә жакаланған сөз-калам дәл шудур.□

2

1 Шуниң үчүн силәр барлиқ рәзиллик, барлиқ мәккарлик, сахтипәзлик, һәсәтхорлуқ вә һәммә төһмәтхорлуқларни ташлап,■ 2-3 Рәбниң меһриванлиғини тетип билгән экәнсиләр, худди йеңи туғулған бовақлардәк болуп Худаниң сөз-каламидики сап сүткә тәшна болуңлар. Буниң билән, силәр нижатниң камалитигә йетип өсисиләр.□ ■

4 Әнди силәр Униңға, йәни адәмләр тәрипидин әрзимәс дәп ташлинип, лекин Худа тәрипидин талланған вә қәдирләнгән тирик таш Болғучиниң йениға келип□ ■ 5 силәр өзүңларму тирик ташлар сүпитидә бир роһий ибадәтхана қилинишқа, Әйса Мәсиһ арқилиқ Худани хурсән қилидиған роһий қурбанлиқларни сунидиған муқәддәс каһин қатаридикиләр болушқа қурулуватисиләр;□ ■ 6 Чүнки муқәддәс язмиларда мундақ дейилгән: —

□ 1:20 «У заманларниң мошу ахирқи вақитлирида силәр үчүн бу дуняға әвәтилип ашкарә қилинди» — «заманларниң мошу ахирқи вақитлири» дегәнлик Әйса Мәсиһниң биринчи қетим бу дуняға келишидин тартип, иккинчи қетим келишигичә болған вақит, йәни «Инжил дәври»ни көрситиду. ■ 1:20 Рим. 16:25; әф. 1:9; 3:9; Кол. 1:26; 2Тим. 1:9; Тит. 1:2. ■ 1:21 Рос. 2:33; Фил. 2:9. ■ 1:22 Рим. 12:10; әф. 4:3; Ибр. 13:1; 1Пет. 2:17.

□ 1:23 «Чүнки силәр яңливаштин туғулдуңлар — бу чирип кетидиған уруқ арқилиқ әмәс, бәлки чиримас уруқ, йәни Худаниң һаятий күчкә егә вә мәңгү туридиған сөз-калами арқилиқ болди» — мошу йәрдә «чирип кетидиған уруқ» дегәнниң мәнаси бәлким «һаман өлүп кетидиған инсанлар (чирип кетидиған әт егилири)»ни көрситиши мүмкин — демәк, һеч ким етиқатчи болған ата-анисидин яки мәлум милләттин (мәсилән, Йәһудийлардин) туғулғанлиғи билән йеңи һаятқа еришмәйду. һәр адәм өзи етиқат билән «қайта (йеңидин) туғулуши» керәктур. ■ 1:23 Яқ. 1:18; 1Юһа. 3:9.

■ 1:24 Йәш. 40:6-8; 1Кор. 7:31; Яқ. 1:10; 4:14; 1Юһа. 2:17. □ 1:25 «Барлиқ әт егилири от-чөптур, халас, уларниң барлиқ шан-шәриви даладики гүлгә охшаш; от-чөп солишиду, гүл хазан болиду, бирақ Рәбниң сөз-калами мәңгүгә туриду!» — бу сөзләр «Йәш.» 40:6, 8 (LXX)тин нәқил кәлтүрүлгән. ■ 2:1 Мат. 18:3; Рим. 6:4; 1Кор. 14:20; әф. 4:23; Кол. 3:8; Ибр. 12:1. □ 2:2-3 «Рәбниң меһриванлиғини тетип билгән экәнсиләр» — «Зәб.» 33:9. «худди йеңи туғулған бовақлардәк болуп Худаниң сөз-каламидики сап сүткә тәшна болуңлар» — «Худаниң сөз-каламидики сап сүт» яки «роһий сап сүт». «буниң билән, силәр нижатниң камалитигә йетип өсисиләр» — «нижат» тоғрилиқ «кириш сөз» вә «қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ 2:2-3 Зәб. 33:9. □ 2:4 «Әнди силәр Униңға, йәни адәмләр тәрипидин әрзимәс дәп ташлинип, лекин Худа тәрипидин талланған вә қәдирләнгән тирик таш Болғучиниң йениға келип...» — «тирик таш Болғучи» Әйса Мәсиһни көрситиду, әлвәттә. У Худаниң салмақчи болған ибадәтханисиниң тирик һул тешидур. Барлиқ етиқатчилар Униң үстигә селинип һәмдә Униң билән бағлинип «Худаниң тирик, күнму-күн өсүватқан (роһий) ибадәтханиси» болушқа қурулмақта. ■ 2:4 Әф. 2:20. □ 2:5 «силәр өзүңларму тирик ташлар сүпитидә бир роһий ибадәтхана қилинишқа, Әйса Мәсиһ арқилиқ Худани хурсән қилидиған роһий қурбанлиқларни сунидиған муқәддәс каһин қатаридикиләр болушқа қурулуватисиләр» — «роһий қурбанлиқлар» қой-калилардин әмәс, бәлки Худаға сунған рәхмәт-мәдһийиләр вә хизмитидики ишлар, шундақла башқиларға көрсәткән меһир-муһәббәт, хәйр-сахавәтлик ишлардин болиду. «Муқәддәс каһинлиқ қатаридикиләр» «Лавийлар»дин болған каһинлиқ әмәс, йеңи әһдигә бағланған роһий каһинлиқ түзүмидин болиду. ■ 2:5 Рим. 12:1; Ибр. 3:6; 12:28; Вәһ. 1:6; 5:10.

«Мана, талланған, қәдирләнған бүржәк һул тешили Зионға қойдум. Униңға етиқат қилғучи һәр ким һәргиз йәргә қарап қалмайду». □ ■

7-8 Энди етиқат қилғучи болған силәргә нисбәтән *ташниң* қәдири болиду. Лекин Униңға етиқат қилмайдиғанларға нисбәтән *У муқәддәс язмиларда дейилгинидәк* болди: —

«Тамчилар әрзимәс дәп ташливәткән бу таш,
Бүжәк ул теши болуп тикләнди!»,
Вә: — «*Бу таш* кишиләргә путликашаң таш,
Адәмни жиқитидиған қорам таш болиду».

Чүнки *мошундақ кишиләр Худаниң сөз-каламиға итаәт қилмаслиғи түпәйлидин* путлишип жиқилиду; уларниң бундақ болуши алдин бекитилгәндур. □ ■

⁹ Лекин силәр болсаңлар Худа таллиған бир жәмәт, шаһанә бир каһинлиқ, пак-муқәддәс бир әл, шундақла Өзигә алаһидә хас болған бир хәлиқсиләр; буниң мәхсити, силәрни қараңғулуқтин Өзиниң тилсимат йоруқлуғиға чақирғучиниң пәзиләтлирини намайән қилишиңлардин ибарәт. □ ■ ¹⁰ Бурун силәр бир хәлиқ һесапланмайттиңлар, лекин һазир Худаниң хәлқисиләр; бурун Худаниң рәһим-шәпқитигә еришмигән едиңлар, лекин һазир ериштиңлар. □ ■

Худаниң садиқ хизмәткарлири болуңлар

¹¹ И сөйүмлүклирим, силәр бу дуняға мусапир вә меһмандурсиләр, силәрдин өтүнүмәнки, роһ-қәлбиңлар билән қаршилишидиған әтлириңлардики нәпс-шәһвәтләрдин өзүңларни жирақ тутуңлар. □ ■ ¹² Жүрүш-турушуңлар етиқатсизлар арисидә есил-пәзиләтлик болсун. Мошундақ қилғанда, гәрчә улар силәргә яманлиқ қилғучилар дәп төһмәт қилсиму, дәл төһмәт қилған ишларда силәрниң яхши әмәллириңларға қарап, Худаниң уларни *ойғитип* йоқлайдиған күнидә уни улүклиши мүмкин. □ ■ ¹³⁻¹⁴ Шуңа Рәбниң һөрмитидә инсанлар арисидики һәр бир һакимийәтниң түзүмигә, мәйли әң жуқури

□ **2:6** «Мана, талланған, қәдирләнған бүржәк һул тешили Зионға қойдум. Униңға етиқат қилғучи һәр ким һәргиз йәргә қарап қалмайду» — «Йәш.» 28:16ни көрүң. «Зион» — Қедимки Исраилниң пайтәхти, Йерусалимниң йәнә бир атилишидур. ■ **2:6** Йәш. 28:16. □ **2:7-8** «Энди етиқат қилғучи болған силәргә нисбәтән ташниң қәдири болиду» — яки, «Бу һул теши етиқат қилған силәргә нисбәтән қиммәтликтур». «Тамчилар әрзимәс дәп ташливәткән бу таш, бүжәк һул теши болуп тикләнди!», вә: — «*Бу таш* кишиләргә путликашаң таш, адәмни жиқитидиған қорам таш болиду» — «Зәб.» 117:22, «Йәш.» 8:14. ■ **2:7-8** Зәб. 117:22; Мат. 21:42; Рос. 4:11; Рим. 9:33; Йәш. 8:14.

□ **2:9** «лекин силәр болсаңлар Худа таллиған бир жәмәт, шаһанә бир каһинлиқ, пак-муқәддәс бир әл, шундақла Өзигә алаһидә хас болған бир хәлиқсиләр; буниң мәхсити, силәрни қараңғулуқтин Өзиниң тилсимат йоруқлуғиға чақирғучиниң пәзиләтлирини намайән қилишиңлардин ибарәт» — «Мис.» 19:5-6, 23:22 (LXX), «Йәш.» 43:20-21, «Мал.» 3:17ни көрүң. ■ **2:9** Мис. 19:5; Қан. 7:6; 14:2; 26:18; әф. 1:14; Вәһ. 1:6; 5:10. □ **2:10** «Бурун силәр бир хәлиқ һесапланмайттиңлар, лекин һазир Худаниң хәлқисиләр; бурун Худаниң рәһим-шәпқитигә еришмигән едиңлар, лекин һазир ериштиңлар» — «һош.» 1:6-9, 2:23ни көрүң. ■ **2:10** һош. 2:1; 2:25; Рим. 9:26. □ **2:11**

«силәрдин өтүнүмәнки, роһ-қәлбиңлар билән қаршилишидиған әтлириңлардики нәпс-шәһвәтләрдин өзүңларни жирақ тутуңлар» — грек тилида «роһ-қәлб» мошу йәрдә «жан» билән ипадилиниду. «Әтлириңлардики (яки пәқәт «әтләрдики») нәпс-шәһвәтләр» — оқурмәнләрниң есидә барки, Инжилда «әт» болса адәттә «гунаниң қурали», йәни гуна әтлиримизни қурал қилип у арқилиқ бизни аздуридиғанлиғи вә башқуридиғанлиғини көрситиду. «Римлиқларға»дики «кириш сөз»ни көрүң. ■ **2:11** Рим. 13:14; Гал. 5:16. □ **2:12** «Жүрүш-турушуңлар етиқатсизлар арисидә есил-пәзиләтлик болсун» — «етиқатсизлар» мошу йәрдә «ят әлликләр» яки «ят әлләр» дегән сөз билән ипадилиниду.

Адәттә бу сөз «Йәһудий болмиған әлләр»ни көрситиду, лекин мошу йәрдә көчмә мәнидә ишлитилиду. «**Мошундақ қилғанда, гәрчә улар силәргә яманлиқ қилғучилар дәп төһмәт қилсиму, дәл төһмәт қилған ишларда силәрниң яхши әмәллириңларға қарап, Худаниң уларни ойғитип йоқлайдиған күнидә уни улүклиши мүмкин**» — «Худаниң ойғитип йоқлайдиған күни» дегәнлик грек тилида «йоқлаш күни» дегән сөз билән ипадилиниду. Худаниң адәмни «йоқлиғанда» икки хил нәтижиниң бири болиду: (1) бәхит-бәрикәт, Худа шапаитини алаһидә көрситип, инсанни товва қилишқа ойғитиду; (2) Худа адәмниң гуналарини жазалайду. Мошу йәрдики нәтижә яхши болғачқа, «ойғитип йоқлаш» дәп тәржимә қилдуқ.

■ **2:12** Мат. 5:16; Луқа 1:68; 19:44; Рим. 12:17; 2Кор. 8:21; Фил. 2:15; Тит. 2:8; 1Пет. 3:16.

мәнсәптики падишаға болсун яки у тайинлиған һоқуқдарларға болсун бойсунуңлар. Чүнки бу һоқуқдарлар падиша тәрипидин яман иш қилғучиларни жазаға тартиш, яхши иш қилғучиларни һөрмәткә сазавәр қилиш үчүн тайинланғандур. ■ 15 Чүнки Худаниң ирадиси шундақки, яхши әмәллириңлар билән надан адәмләрниң орунсиз шикайәтлирини тувақлаштур. ■ 16 Силәр әркин-азат болғиниңлар билән, бу әркинлигиңларни яманлиқ қилишниң баниси қиливалмаңлар, бәлки Худаниң қули сүпитидә болуп, □ ■ 17 Барлиқ инсанларни һөрмәтләңлар, *етиқатчи* қериндашлириңларға меһир-муһәббәт көрситиңлар, Худадин қорқуңлар, падишани һөрмәтләңлар. □ ■

Әйса Мәсиһ сәвир қилишниң үлгисидур

18 Қуллар, ғоҗайинлириңларға толук қорқунуч билән бойсунуңлар — ялғуз меһриван вә хуш пеил ғоҗайинларғила әмәс, бәлки териккәк ғоҗайинларғиму бойсунуңлар. □ ■ 19 Чүнки әгәр бириси Худа алдида пак вижданлиқ болуш үчүн наһәк азап-оқубәт чәксә һәмдә буларға сәвир-тақәт қилса, бу Худани хурсән қилиду. □ ■ 20 Чүнки әгәр силәр гуна өткүзүп, тегишлик урулғиниңларда, униңға бәрдашлиқ бәрсәңлар, буниң махтанғидәк немиси бар! Лекин яхши ишларни қилип азап-оқубәт чәксәңлар һәмдә униңға бәрдашлиқ бәрсәңлар, у Худани хурсән қилиду. ■ 21 Чүнки силәр дәл шуниңға чақирилдиңлар. Чүнки Мәсиһму силәр үчүн азап-оқубәт чекип, силәрни Өзиниң изидин маңсун дәп, силәргә үлгә қалдурди; ■ 22 «У гуна садир қилип бақмиған, Униң ағзидин һеч қандақ алдамчилик-ялғанчиликму тепилмас». □ ■ 23 У һақарәтләнгинидә, тил қайтурмайтти. Азап-оқубәт чәккәндә, У һеч тәһдит салмайтти; әксичә, Өзини адил һөкүм чиқарғучиниң қоллириға тапшуратти. □ ■ 24 У Өзи бизниң гунаға нисбәтән өлүп, һәққанийлиққа нисбәтән яшишимиз үчүн яғач түврүктә

■ 2:13-14 Рим. 13:1; Тит. 3:1. ■ 2:15 Тит. 2:8. □ 2:16 «Силәр әркин-азат болғиниңлар билән,...» — бизниңчә, шүбһисизки, расул Петрус мошу йәрдә Рәб Әйсаниң «Мат.» 17:24-27дә өзигә ейтқан сөзлирини әслитиду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. «бу әркинлигиңларни яманлиқ қилишниң ниқави қиливалмаңлар». «бәлки Худаниң қули сүпитидә болуп...» — «Худаниң қули» тоғрисида: — оқурмәнләргә ениқки, Тәврат-инжил бойичә Худаниң қуллуғида болуш адәмниң толук әркинлиги, өз ихтиярлиги билән болмиса «Худаниң қуллуғида болуш» һесапланмайду. Худаниң қуллуғида болуш инсанларға нисбәтән улук имтияздин ибарәттур. Чүнки Мәсиһ көп йәрләрдә «Пәрвәрдигарниң қули» дәп атилиду (мәсилән, «Йәш.» 42:1дә вә башқа көп йәрләрдә). Тәвратта, Йәшәя пәйғәмбәрниң китавидики «Пәрвәрдигарниң қули» тоғрилиқ бешарәтләрни көрүң. ■ 2:16 Юһ. 8:32; Рим. 6:18; Гал. 5:1. □ 2:17 «Худадин қорқуңлар, падишани һөрмәтләңлар» — Худаниң қорқунучи болмиса һөкүмдарларни һөрмәтләш пәқәт инсанлардин қорқуш болиду, халас. Мәсилән, расул Петрусниң «Рос.» 4:19дә хатирләнгән сөзлирини көрүң. ■ 2:17 Мат. 22:21; Рим. 12:10; Әф. 4:3; Ибр. 13:1; 1Пет. 1:22; 5:5. □ 2:18 «Қуллар, ғоҗайинлириңларға толук қорқунуч билән бойсунуңлар» — «қуллар» дегән сөз мошу йәрдә һәм қулларни һәм өй хизмәткарлирини өз ичигә алиду. «толук қорқунуч билән бойсунуңлар» — «толук қорқунуч билән» дегән сөзләр грек тилида «барлиқ қорқунуч билән» дегән билән ипдилиниду. Мәнәси шүбһисизки, қулларниң ғоҗайинлирини һөрмәтлишидә Худадин қорқушниң түрткиси болуши керәк. Мәсилән, «Кол.» 3:22 вә «Әф.» 6:5-7ни көрүң. ■ 2:18 Әф. 6:5; Кол. 3:22; 1Тим. 6:1; Тит. 2:9. □ 2:19 «әгәр бириси Худа алдида пак вижданлиқ болуш үчүн наһәк азап-оқубәт чәксә...» — буниң икки мәнәси болуши мүмкин: — (1) бу адәм виждани арқилиқ мәлум бир ишниң Худаниң ирадиси екәнлигини билип, бу яхши ишқа әмәл қилиду, лекин ғоҗайини яхши қилғинини чүшәнмәйла уни жазалайду; қул бу наһәкликкә сәвир-тақәт қилиду; (2) қул-хизмәткар хизмитини яхши, пухта қилсиму, ғоҗайин бәрибир униңға қопал муамилә қилиду. Қул-хизмәткар қорқунучтин әмәс, бәлки Худани хурсән қилиш үчүн, һәммигә Қадирниң Өзи бу яман ишларға Өз яхши мәхсәтлири билән йол қойғанлиғиға иман кәлтүрүп, бу яман муамилигә сәвир-тақәт қилип чидап, ғоҗайинини кәчүриветиду. ■ 2:19 Мат. 5:10. ■ 2:20 1Пет. 3:14; 4:14. ■ 2:21 Юһ. 13:15; Фил. 2:5; 1Юһа. 2:6. □ 2:22 «У гуна садир қилип бақмиған, Униң ағзидин һеч қандақ алдамчилик-ялғанчиликму тепилмас» — бу сөзләр «Йәш.» 53:9дин елинған. ■ 2:22 Йәш. 53:9; 2Кор. 5:21; 1Юһа. 3:5. □ 2:23 «У һақарәтләнгинидә, тил қайтурмайтти. Азап-оқубәт чәккәндә, У һеч тәһдит салмайтти; әксичә, Өзини адил һөкүм чиқарғучиниң қоллириға тапшуратти» — Петрусниң бу сөзидә «Йәш.» 53:7дики бешарәт көздә тутулиду. ■ 2:23 Мат. 27:39; Юһ. 8:48,49.

гунаалиримизни зиммисигә алди; силәр Униң ярилири билән шипа таптиңлар. □ ■ 25 Чүнки бурун силәр қойлардәк йолдин езип кәткәнсиләр, лекин һазир жениңларниң падичиси һәм йетәкчисиниң йениға қайтип кәлдиңлар. □ ■

3

Әр-аяллық мунасивәт

1-2 Шуниңға охшаш, и аяллар, силәр әрлириңларға бойсунуңлар. Шундақ қилсаңлар, һәтта сөз-каламға итаәт қилмайдиган әрләр болса, өз аялиниң бу пәзилитидин тәсирлинип, ихласмәнлик билән өткүзгән пак жүрүш-турушиңларға қарап, гәп-сөзсизла қайил қилиниду. ■ 3 Гөзәллигиңлар сиртқи көрүнүштин, йәни алаһидә өрүвалған чечиңлар вә тақиған алтун зибу-зиннәтләрдин яки есил кийимләрдин болмисун, ■ 4 бәлки «қәлбиңлардики өзүңлар», йәни мөмин вә тинич роһтин болған чиримас гөзәлликтин болсун; бундақ гөзәллик Худаниң алдида интайин қиммәтликтур. □ 5 Чүнки бурунқи чағларда, Худаға үмүтини бағлиған ихласмән аяллар дәл мошундақ гөзәллик билән өзлирини зиннәтләп, әрлиригә итаәт қилатти. □ 6 Дәл мошундақ йолда Сараһ Ибраһимни «ғоҗам» дәп атап, униң сөзлиригә бойсунатти. Силәр һеч қандақ вәсвәсиләрдин қорқмай ишларни дурус қилсаңлар, силәрму Сараһниң пәрзәнтлири болған болисиләр. □ ■

7 Шуниңға охшаш, әй әрләр, силәрму аяллириңлар билән турушта, уларни аял кишиләр биздин аҗиз бәндиләр дәп билип уларни чүшинип йетиңлар; силәр улар билән Худа шапаәт қилған һаятқа ортақ мирасхор болуп, уларни һөрмәт қилиңлар. Шундақ қилсаңлар, дуалириңлар тосалғуға учримайду. □ ■

Һәққанийлиқ үчүн азап чекиш

8 Ахирида, һәммиңлар бир нийәт бир мәхсәттә, бир-бириңларға һәмдәрд болуп, бир-бириңларни қериндашларчә сөйүңлар, ич-бағри юмшақ вә кәмтәр болуңлар. □ ■ 9 Яманлиққа яманлиқ, аһанәткә аһанәт билән әмәс, әксичә, бәхит тиләш билән җавап қайтуруңлар. Чүнки

□ 2:24 «У Өзи бизниң гунаға нисбәтән өлүп, һәққанийлиққа нисбәтән яшишимиз үчүн яғач түврүктә гунаалиримизни зиммисигә алди; силәр униң ярилири билән шипа таптиңлар» — «яғач түврүктә» (грек тилида «дәрәқтә»), «крест»ни көрситиду, әлвәттә. Мошу йәрдә тилға елинған «дәрәқ» ерән бағчиси оттурисидики икки дәрәқни, шундақла Тәвраттики көп башқа йәрләдә дейилгән «дәрәқ» тоғрисидики темини оқурмәнләрниң есигә кәлтүриду (мәсилән, «Мис.» 15:23-26, «Қан.» 21:22-23, «Пәнд.» 3:18, 11:30 қатарлиқлар). ■ 2:24 Йәш. 53:4; Мат. 8:17; Рим. 6:11.

□ 2:25 «Чүнки бурун силәр қойлардәк йолдин езип кәткәнсиләр...» — грек тилида «кетиваттатисиләр». «Йәш.» 6:53ни көрүң. «лекин һазир жениңларниң падичиси һәм йетәкчисиниң йениға қайтип кәлдиңлар» — «жениңларниң падичиси һәм (қоғдайдиған) йетәкчиси» Рәб Әйса Мәсиһ, әлвәттә. ■ 2:25 Йәш. 53:6; Әз. 34:6; Луқа 15:4. ■ 3:1-2 Яр. 3:16; 1Кор. 14:34; Әф. 5:22; Кол. 3:18; Тит. 2:5. ■ 3:3 1Тим. 2:9; Тит. 2:3. □ 3:4 «бәлки «қәлбиңлардики өзүңлар», йәни мөмин вә тинич роһтин болған чиримас гөзәлликтин болсун» — «қәлбиңлардики өзүңлар» грек тилида «қәлбдики ички инсан» дегән сөз билән билдүрүлиду. □ 3:5 «Худаға үмүтини бағлиған ихласмән аяллар» — «ихласмән» мошу йәрдә «муқәддәс» билән ипадилиниду. □ 3:6 «Силәр һеч қандақ вәсвәсиләрдин қорқмай ишларни дурус қилсаңлар, силәрму Сараһниң пәрзәнтлири болған болисиләр» — «һеч қандақ вәсвәсиләрдин қорқмай ишларни дурус қилсаңлар» дегәнликтә тәкитләйдиган иш бәлким, аяллар өз йолдашлирини һөрмәтлиши билән тәң улардин һеч қандақ қорқмаслиғи, бәлки Худадинла қорқуп, ихласмән болуши керәк. Демәк, аялларниң дурус ишларни қилишниң түрткиси әрлиридин қорқуш әмәс, бәлки Худаға ихласмән болуштин ибарәт болуши керәк. ■ 3:6 Яр. 18:12. □ 3:7 «Шуниңға охшаш, әй әрләр, силәрму аяллириңлар билән турушта, уларни аял кишиләр биздин аҗиз бәндиләр дәп билип уларни чүшинип йетиңлар» — «аҗиз бәндә» грек тилида «аҗиз қача-қуча» дегән сөз билән ипадилиниду. Расул Петрусниң мошу йәрдә һәм әрләр һәм аялларму Худаниң хизмитидә болған қураллар яки әсваплар екәнлигини тәкитлимәкчи. Мошу йәрдә «чүшинип йетиш» грек тилида «билиш» билән ипадилиниду. «Яр.» 4:1 вә изаһатини көрүң. Бу ибарә әрниң аялиниң өз җинсий муһәббитигә болған муһтажлигини унтумаслигини өз ичигә алиду. «силәр улар билән Худа шапаәт қилған һаятқа ортақ мирасхор болуп, уларни һөрмәт қилиңлар» — «Худа шапаәт қилған һаятқа мирасхор» — грек тилида «һаятниң шапаитигә мирасхор...». ■ 3:7 Әф. 5:25-33; Кол. 3:19. □ 3:8 «...ич-бағри юмшақ вә кәмтәр болуңлар» — яки «... ич-бағри юмшақ вә әдәплик болуңлар». ■ 3:8 Рим. 12:16; 15:5; 1Кор. 1:10; Фил. 2:2; 3:16.

силәр дәл бу ишқа чақирилғансиләр; шуниң билән өзүңлар бәхиткә мирасхор болисиләр. ■

10 Чүнки муқәддәс язиларда йезилгинидәк: —

«Кимки һаятни сөйүп, яхши күн көргүчи болай десә,
Тилини яманлиқтин тартсун,

Ләвлири мәққарлиқтин нери болсун;■

11 Яманлиқтин өзини тартип,

Гөзәл әмәлләрни қилип жүрсун;

Аман-хатиржәмликни издәп, уни қоғлап жүрсун.□ ■

12 Чүнки Пәрвәрдигарниң көзи һәққанийларниң үстидә туриду,

Униң қулиқи уларниң илтијалириға очуқ туриду;

Лекин Пәрвәрдигарниң йүзи рәзиллик жүргүзгүчиләргә қарши туриду».□ ■

13 Әгәр силәр дайим яхши ишларни қилишқа интилсәңлар, ким силәргә яманлиқ қилар?

□ 14 Лекин һәтта һәққанийлиқ йолида азап-оқубәт чәксәңларму, охшашла бәхитликсиләр!

Лекин уларниң вәһимисидин қорқмаңлар вә алақзадә болмаңлар; □ ■ 15 бәлки қәлбиңларда Рәб Мәсиһни һәммидин үстүн дәп билиңлар; силәрдә болған үмүтниң сәвәвини сориганларға мөмин-мулайимлиқ вә ихласлиқ билән жавап беришкә һемишә тәйяр туруңлар. □ ■

16 Һәрдайим вижданиңларни пак тутуңлар; шуниң билән силәргә «яманлиқ қилғучилар» дәп төһмәт қилғанлар силәрниң Мәсиһдә болған пәзиләтлик жүрүш-турушуңларни көрүп, өзлири қилған төһмәтләрдин хижил болсун. ■ 17 Чүнки Худаниң ирадиси шундақ болса,

яхшилиқ қилғиниңлар үчүн азап-оқубәт чәксәңлар, бу яман иш қилғиниңлар түпәйлидин азап-оқубәт чәккиниңлардин әвзәл, *әлвәттә*. 18 Чүнки Мәсиһ бизни Худа билән яраштуруш

үчүн, йәни һәққаний Болғучи һәққаний әмәсләрни дәп, бирла қетимлиқ азап-оқубәт чәкти; гәрчә У тән жәһәттә өлтүрүлгән болсиму, лекин роһта жанландурулди;□ ■ 19 шуниң билән У солап қоюлған роһларниң йениға мошу роһий һаятлиғи билән берип, Өзиниң бу ғәлибисини

жақалиди. □ ■ 20 солап қоюлған бу роһлар бурунқи заманда, йәни Нуһ пәйғәмбәрниң күнлиридә, кемә ясиливатқан мәзгилдә Худа сәвирчанлиқ билән кишиләрниң товва қилишини

күткинидә, Униңға итаәтсизлик қилди. Пәқәт шу кемигә киргән бир қанчиси, йәни жәмий

■ 3:9 Лав. 19:18; Пәнд. 20:22; 24:29; Мат. 5:39; 25:34; Рим. 12:17; 1Кор. 6:7; 1Тес. 5:15; 1Тим. 4:8. ■ 3:10 Зәб.

33:13-17; Яқ. 1:26. □ 3:11 «аман-хатиржәмликни издәп,..» — яки «һәммәйлән билән енақ өтүшкә тиришип,..».

■ 3:11 Зәб. 36:27; Йәш. 1:16; Зюһа. 11. □ 3:12 «...Чүнки Пәрвәрдигарниң көзи һәққанийларниң үстидә

туриду, Униң қулиқи уларниң илтијалириға очуқ туриду; лекин Пәрвәрдигарниң йүзи рәзиллик жүргүзгүчиләргә қарши туриду» — (10-12-айәт) «Зәб.» 33:13-17. ■ 3:12 Зәб. 33:13-17. □ 3:13 «Әгәр силәр дайим яхши

ишларни қилишқа интилсәңлар,..» — бәзи кона көчүрмиләрдә «әгәр силәр яхши қилғучиларни үлгә қилсаңлар,..» дейилиду. □ 3:14 «Лекин уларниң вәһимисидин қорқмаңлар вә алақзадә болмаңлар...» — «Йәш.» 8:12. ■ 3:14

Йәш. 8:12-13; Йәр. 1:8; Мат. 5:10; 1Пет. 2:20; 4:14. □ 3:15 «бәлки қәлбиңларда Рәб Мәсиһни һәммидин

үстүн дәп билиңлар» — бу сөzlәр «Йәш.» 8:13дә тепилиду. «Рәб Мәсиһни һәммидин үстүн дәп билиңлар» грек тилида «рәбни муқәддәс қилип» дегән сөз билән ипадилиниду. Мошу айәттә «муқәддәс» дегән сөз «пак» дегән адәттики

мәнидә ишлитилмәй, бәлки Рәбниң һәммә башқа затлардин пүтүнләй башқичә, пүтүнләй үстүн екәнлигини билдүриду. «силәрдә болған үмүтниң сәвәвини сориганлар» — «үмүт» — мәңгүлүк һаятқа бағлиған, әлвәттә. «силәрдә болған үмүтниң сәвәвини сориганларға мөмин-мулайимлиқ вә ихласлиқ билән жавап беришкә һемишә тәйяр туруңлар» —

«ихласлиқ билән» грек тилида «қорқунуч билән» дегән сөз билән ипадилиниду. Бизниңчә бу қорқунуч: (1) Худадин болиду — демәк, мән жавап бәргинимдә адәмниң чирайидин яки уни рәнжкитиштин қорқмаймән, бәлки пәқәт Худадин қорқимән,

вә (2) жававимниң бирәр жайиниң һәқиқәттин езип кетишидин, гепиминиң хаталиқ йери болуп қелишидин қорқушму бар. ■ 3:15 Аюп 1:21; Зәб. 118:46; Рос. 4:8. ■ 3:16 Тит. 2:8; 1Пет. 2:12,15. □ 3:18 «йәни һәққаний Болғучи

һәққаний әмәсләрни дәп, бирла қетимлиқ азап-оқубәт чәкти» — «һәққаний Болғучи» Мәсиһни көрситиду, әлвәттә. «гәрчә У тән жәһәттә өлтүрүлгән болсиму, лекин роһта жанландурулди» — бу әжайип һәқиқәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 3:18 Рим. 5:6; Ибр. 9:15,28. □ 3:19 «шуниң билән У солап қоюлған роһларниң

йениға мошу роһий һаятлиғи билән берип, Өзиниң бу ғәлибисини жақалиди» — «мошу роһий һаятлиқ билән берип...» грек тилида «униңда берип...» билән ипадилиниду. Әйни грекчә тексттә униң немини жақалиқини ениқ дейилмигән. Биз «Өзиниң ғәлибиси»ни қошуп яздуқ. Чүнки уйғур тилида «жақалаш» дегән пейлниң мәлум бир толдурғучиси болуши керәк,

шуниңдәк Мәсиһ уларға уқтурған хәвәрниң мәзмунни чоқум Өзиниң баятин ада қилған улук қурбанлиғи билән мунасивити болуши лазим. ■ 3:19 1Пет. 4:6.

сәккиз жан су арқилиқ қутқузулди. □ ■ 21 Мана бу «суға чөмүлдүрүш»ниң бешарити болған. Энди чөмүлдүрүш — бәдәнниң кирдин тазилиниши эмәс, бәлки адәмниң пак виждан билән Әйса Мәсиһниң тирилдүрүлүши арқилиқ Худадин тилигән тәливи — бизни һазир қутқузуватиду □ ■ 22 (Мәсиһ *тирилип* әршкә чиқип, пәриштиләр, барлиқ роһий һоқуқдарлар вә күчлүкләр Униңға босундурулди вә у Худаниң оң йенида турмақта).■

4

Худа йолида яшаи

1 Энди Мәсиһ тенидә азап-оқубәт чәккән екән, силәрму шундақ ирадә билән өзүңларни қуралландуруңлар. (чүнки Худа йолида өз тенидә азап-оқубәт чәккән киши гунадин қол үзгән болиду;■ 2 ундақ киши тенидә қалған һаятини йәнә инсаний нәпс-һәвәсләргә берилиш билән эмәс, бәлки Худаниң ирадисиғә мувапиқ өткүзиду).■ 3 Чүнки күнлиримизни ят әллик етиқатсизларниң ирадисиғә әмәл қилиш билән, йәни һәртүрлүк бузуқчилик-шәһванийлик, нәпс-һәвәсләр, һарақкәшлик, әйш-ишрәт, мәйхорлуқ вә жиркиничлик бутпәрәсликләр ичидә өткүзгинимиз әнди купайә қилар!□ ■ 4 Бу ишларда улар силәрниң уларға һәмраһ болуп шундақ ипласлиққа жүгүрмигәнлигиңларға әжәблинип, силәрни һақарәтлимәктә. 5 Улар һаман һәм тирикләрни вә өлгәнләрни сорақ қилишқа тәйяр Турғучиға һесап бәрмәй қалмайду.□ 6 Шуңа дәл шу сәвәптин, өлгәнләр әттә яшаватқан инсанлар *сорақ қилинидигәндәк* сорақ қилинип, Худаға нисбәтән роһта яшисун дәп, уларғиму хуш хәвәр йәткүзүлгән.□ ■

Худаниң садиқ хизмәтчиси

□ 3:20 «...солап қоюлған бу роһлар бурунқи заманда, йәни Нуһ пәйғәмбәрниң күнлиридә, кемә ясиливатқан мәзгилдә Худа сәвирчанлиқ билән кишиләрниң товва қилишини күткенидә, Униңға итаәтсизлик қилди. Пәқәт шу кемигә киргән бир қанчиси, йәни жәмий сәккиз жан су арқилиқ қутқузулди» — «солап қоюлған бу роһлар» тоғрисида алимларниң икки хил қариши бар: (1) улар Нуһ пәйғәмбәрниң дәвридә қиз-аялларға нәпс-шәһвәт қилған пәриштиләрни көрситиду («Яр.» 6:1-6ни вә изаһатни, «2Пет.» 2:4-5, «Йәһ.» 6-8ни көрүң); (2) Нуһ пәйғәмбәр дәвридики Худаниң сөзигә кирмигән, рәһимини рәт қилип топанда өлгән итаәтсиз адәмләрниң инсаний роһлирини көрситиду. «Қошумчә сөз»имиздә бу икки пикир вә толуқ әйәтниң мәнаси үстидә тохтилимиз. ■ 3:20 Яр. 6:3,14; 8:18; Мат. 24:37; Луқа 17:26; Рим. 2:4; 2Пет. 2:5. □ 3:21 «Мана бу «суға чөмүлдүрүш»ниң бешарити болған. Энди чөмүлдүрүш — бәдәнниң кирдин тазилиниши эмәс, бәлки адәмниң пак виждан билән Әйса Мәсиһниң тирилдүрүлүши арқилиқ Худадин тилигән тәливи — бизни һазир қутқузуватиду» — «адәмниң пак вижданиниң ... Худадин тилигән тәливи» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси «адәмниң пак виждан үчүн... Худадин тилигән тәливи». Бу икки тәржимә, шундақла бу муһим әйәт оғрулуқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 3:21 Рос. 2:38-39; әф. 5:26; Кол.2:11-13 ■ 3:22 Әф. 1:20. ■ 4:1 Рим. 6:7; Ибр. 12:1. ■ 4:2 Рим. 14:7; 2Кор. 5:15; Гал. 2:20; әф. 4:24; 1Тес. 5:10; Ибр. 9:14. □ 4:3 «Чүнки күнлиримизни ят әллик етиқатсизларниң ирадисиғә әмәл қилиш билән...» — «ят әллик етиқатсизлар» грек тилида «ят әлликләр» яки «таипиләр» дегән бирла сөз билән ипадилиниду. Инжил дәври кәлгичә Йәһудийлардин башқа пүткүл дуниядикиләр («ят әлләр») дегидәк бутпәрәс еди; шуңа мошу йәрдә Петрус бу ибарә билән «бутпәрәс капирлар»ни көрситиду. Петрусниң бу хетиниң әслидики оқурмәнлири, шүбһисизки, мошундақ адәмләрдин еди. «Һәртүрлүк бузуқчилик-шәһванийлик, нәпс-һәвәсләр, һарақкәшлик, әйш-ишрәт, мәйхорлуқ вә жиркиничлик бутпәрәсликләр ичидә өткүзгинимиз әнди купайә қилар!» — «купайә қилар!» — Бу интайин кинайилик, һәжвий гәп, әлвәттә. ■ 4:3 Әф. 4:17. □ 4:5 «улар һаман һәм тирикләрни вә өлгәнләрни сорақ қилишқа тәйяр Турғучиға һесап бәрмәй қалмайду» — «сорақ қилишқа тәйяр Турғучи» Мәсиһни көрситиду. □ 4:6 «Шуңа дәл шу сәвәптин, өлгәнләр әттә яшаватқан инсанлар сорақ қилинидигәндәк сорақ қилинип, Худаға нисбәтән роһта яшисун дәп, уларғиму хуш хәвәр йәткүзүлгән» — «хуш хәвәр» — Муқәддәс Китапта Мәсиһниң өлүми вә тирилишиниң болған нижат тоғрилиқ, әлвәттә.Бу әйәт тоғрилиқ нурғун пикирләр бар. «Қошумчә сөз»имиздә буларни баян қилимиз. ■ 4:6 Юһ. 5:25; 1Пет. 3:19.

7 Энди барлиқ ишларниң ахирлишидиған күни йеқинлашмақта; шуңа, салмақ болуңлар вә дуа қилишқа сәгәк туруңлар. ■ 8 Лекин һәммидин муһими, бир-бириңларға қизғин меһир-муһәббәттә турувериңлар. Чүнки «меһир-муһәббәт нурғунлиған гуналарни япар». □ ■ 9 Бир-бириңлардин ағринмай өз ара меһмандост болуңлар. ■ 10 Худа тәрипидин һәр бириңларға ата қилинған илтипатқа бенаән, униң һәртәрәплик меһри-шәпқитини кишиләргә йәткүзидиған яхши ғождарлар сүпитидә, бу илтипат билән бир-бириңларға хизмәт қилиңлар. ■ 11 Ким сөз қилса, у Худаниң калам-бешарәтлирини йәткүзгүчи сүпитидә сөзлисун. Ким башқиларға хизмәт қилса, у Худа ата қилған күч-қудрити билән хизмәт қилсун. Шундақ болғанда, Худа һәммә ишта Әйсә Мәсиһ арқилиқ улуқлиниду. Барлиқ шан-шәрәп вә күч-қудрәт Униңға әбәдил-әбәткичә мәнсуптур, амин! □ ■

Етиқатчиларниң азап-оқубәткә сәвир қилиши

12 Сөйүмлүклирим, отлуқ синақниң бешинларға чүшкәнлигигә қарап, әжайип ишқа йолуғуп қалдим, дәп һәйран қалмаңлар. ■ 13 Бәлки, Мәсиһниң азап-оқубәтлиригә қандақ ортақ болған болсаңлар, силәр шундақ шатлиниңлар. Шуниниң билән Униң шан-шәриви аян қилинғинида, силәрму яйрап шатлинисиләр. □ 14 Силәр Мәсиһниң нами түпәйлидин һақарәткә учрисаңлар, бәхитлик болисиләр! Чүнки шан-шәрәпниң Роһи, йәни Худаниң Роһи вужудуңларға чүшкән болиду. □ ■ 15 Араңлардин бириниң азап-оқубәт чекиши һәргизму қатил, оғри, рәзил яки чепилғақ болуш сәвәвидин болмисун. 16 Бирақ чәккән азап-оқубити «Мәсиһий» дәп аталғанлиғи сәвәвидин болса, у буниңдин номус қилмисун; әксичә, мошу нам билән аталғанлиғи үчүн Худаға мәдһийә оқусун. □ 17 Чүнки сорақниң башлинидиған вақти-саити кәлди; сорақ алди билән Худаниң өйидикилиридин башлиниду; вә әгәр биз билән башланса, у һалда Худаниң хуш хәвиригә қулақ салмиғанларниң ақивити немә болар? □ ■ 18 *Дәл муқәддәс язмиларда йезилғинидәк:* — «Әгәр һәққанийларниң қутқузулуши тәс болса, Ихлассизлар һәм гунакарларниң ақивити қандақ болар?» □ ■

19 Шуниниң үчүн, Худаниң ирадиси билән азап-оқубәт чәккәнләр яхши әмәлләрни давам қилип, женини вәдисида туридиған Яратқучиға аманәт қилип тапшурсун. □

■ **4:7** Лука 21:34; Юһа. 2:18. □ **4:8** «меһир-муһәббәт нурғунлиған гуналарни япар» — бу сөzlәр Тәвраттики Сулайманниң «пәнд-несиһәтләр»и дин, «Пәнд.» 10:12дин елинған. Мәнаси, шүбһисизки, һәм башқиларниң гуналарини көчүрүм қилиш һәм мүмкин болса башқиларға яймаслиқни өз ичигә алиду. ■ **4:8** Пәнд. 10:12. ■ **4:9** Рим. 12:13; Фил. 2:14; Ибр. 13:2. ■ **4:10** Пәнд. 3:28; Рим. 12:6; 2Кор. 8:11. □ **4:11** «Ким сөз қилса, у Худаниң калам-бешарәтлирини йәткүзгүчи сүпитидә сөзлисун» — «сөз қилиш» мошу йәрдә, шүбһисизки, жамаәттә сөzlәш, болупму тәлим беришни көрситиши мүмкин. ■ **4:11** Йәр. 23:22. ■ **4:12** Йәр. 48:10; 1Кор. 3:13; 1Пет. 1:7. □ **4:13** «Шуниң билән Униң шан-шәриви аян қилинғинида, силәрму яйрап шатлинисиләр» — «Униң шан-шәриви аян қилинғинида»: — демәк, Мәсиһ қайта кәлғинидә. □ **4:14** «Силәр Мәсиһниң нами түпәйлидин һақарәткә учрисаңлар, бәхитлик болисиләр! Чүнки шан-шәрәпниң Роһи, йәни Худаниң Роһи вужудуңларға чүшкән болиду» — «Йәш.» 11:2ни көрүң. Бәзи кона көчүрмилирида «Улар тәрипидин униңға күпүрлүк қилиниду, лекин силәрниң тәрипиңлардин улуқлиниду» дәп қошулиду. ■ **4:14** Мат. 5:10; 1Пет. 2:20; 3:14. □ **4:16** «Бирақ чәккән азап-оқубити «Мәсиһий» дәп аталғанлиғи сәвәвидин болса, у буниңдин номус қилмисун; әксичә, мошу нам билән аталғанлиғи үчүн Худаға мәдһийә оқусун» — «Мәсиһий» грек тилида «Християн». «Мәсиһ» грек тилида «Мәсиһләнгән Қутқазғучи» дәп ипадилиниду. □ **4:17** «Чүнки сорақниң башлинидиған вақти-саити кәлди; сорақ алди билән Худаниң өйидикилиридин башлиниду» — шүбһисизки, расул Петрус жуқурида тилға алған азап-оқубәтләр вә синашлар Худаниң өз айлисидикиләргә нисбәтән бир хил сорақниң башлиниши яки тәрбийә болуп, кәмчиликлиримизни очуқ қилидиған синақлар, дәп һесаплиғили болиду. ■ **4:17** Йәр. 25:29; Лука 10:12; 23:31. □ **4:18** «Әгәр һәққанийларниң қутқузулуши тәс болса, ихлассизлар һәм гунакарларниң ақивити қандақ болар?» — Тәврат «Пәнд.» 11:13, LXX грекчә тәржимисидин елинған. Грек тилида «Ихлассизлар һәм гунакарлар нәдә көрүниду?!» дегән сөzlәр билән ипадилиниду. ■ **4:18** Пәнд. 11:31. □ **4:19** «... Худаниң ирадиси билән азап-оқубәт чәккәнләр яхши әмәлләрни давам қилип, женини вәдисида туридиған Яратқучиға аманәт қилип тапшурсун» — «вәдисида туридиған Яратқучи» дегән ибарә интайин әһмийәтлик. «Қошумчә сөз»имиздә униң үстидә азақ тохтилимиз.

5

Ақсақаллар вә яшларға қилинған несипәт

¹ Әнди мән араңлардики ақсақаллардин (Мәсиһниң азап-оқубәтлириниң гувачиси, намайән қилинидиған шан-шәрәпкә несип болғучи вә силәргә охшаш бир ақсақал сүпитидә) шуни өтүнимәнки, ² — Худаниң силәрниң араңлардики падисини убдан беқиңлар; уларға йетәкчилик хизмитидә болуп, уни мәжбурән әмәс, бәлки ихтиярән зиммиңларға елиңлар; пул-дуния үчүн әмәс, бәлки хошаллиқ билән қилиңлар. ³ Худаниң падисигә ғоҗиниң өз тәәллуқатлириға болғинидәк болмай, бәлки уларға үлгә болуңлар. ⁴ Шундақ қилсаңлар, Баш Падичи ашкарә болғанда, мәңгү тозумас шан-шәрәп таҗиға еришисиләр. ■

⁵ Әй яшлар, чоңларға бойсунуңлар. Шунидәк, һәммиңлар бир-бириңларға нисбәтән кичик пейлиқни үстүңларға оревелиңлар. Чүнки: «Худа тәкәббурларға қаршидур, лекин мөмин-кәмтәрләргә шәпқәт қилиду». ⁶ Өзүңларни Худаниң қудрәтлик қоли астида төвән тутуңлар. Шундақ қилсаңлар, вақти-саити кәлгәндә Худа силәрни жуқури көтириду; ⁷ Барлиқ гәм-қайғулириңларни Униң үстигә ташлап қоюңлар. Чүнки У силәрниң ғемиңларни қилиду. ■

⁸ Өзүңларни һошияр вә сәгәк тутуңлар. Чүнки дүшминиңлар болған Иблис худди һөкирәватқан ширдәк, жутқидәк бирисини издәп қатрап жүрмәктә; ⁹ силәр етиқатиңларда чиң туруп униңға қарши туруңлар. Чүнки билисиләрки, пүтүн дуниядики қериндашлириңларму охшаш азап-оқубәтләрниң түгишигичә чидаватиду. ¹⁰ Амма силәрни Мәсиһ Әйса арқилиқ Өзиниң мәңгүлүк шан-шәривигә чақирған, пүткүл мөһри-шәпқәтниң Егиси болған Худа азраққинә вақит азап-оқубәт чәккиниңлардин кейин, Өзи

□ **5:1** «Мәсиһниң азап-оқубәтлириниң гувачиси, намайән қилинидиған шан-шәрәпкә несип болғучи вә силәргә охшаш бир ақсақал сүпитидә...» — «намайән қилинидиған шан-шәрәп» дегәнлик Мәсиһниң қайтип келишидә намайән болидиған шан-шәрәп. □ **5:2** «Худаниң силәрниң араңлардики падисини убдан беқиңлар» — «Худаниң ... падиси» жамаәт, әлвәттә. «уларға йетәкчилик хизмитидә болуп, уни мәжбурән әмәс, бәлки ихтиярән зиммиңларға елиңлар» — «уларға йетәкчилик хизмитидә болуп...» — бәзи кона көчүрмиләрдә «Худаға қарап уларға йетәкчилик хизмитидә болуп...» дейилиду. «пул-дуния үчүн әмәс, бәлки хошаллиқ билән қилиңлар» — «пул-дуния үчүн әмәс» дегәнлик Петрусниң әйни сөзлири: — «һарамдин болған пул үчүн әмәс» — Петрусниң мошу сөзләр билән көрсәткини: «пул адәмни чоқум гунакар қилиду» дегәнлик әмәс, чүнки һәр биримиз пулни ишлитишимиз керәк; униң көрсәткини, шүбһисизки, пулниң дәрвәкә адәмни гунакар қилиш хәтири бардур. Пулниң өзи әслидә гунаниң дунияда пәйда болғанлиғидин пәйда болған; гуна болмиса пул болалмайтти; шу тәрәптинму «һарамдин болған». ■ **5:2** Рос. 20:28; 1Тим. 3:3; Тит. 1:7. □ **5:3** «Худаниң падисигә ғоҗиниң өз тәәллуқатлириға болғинидәк болмай, бәлки уларға үлгә болуңлар» — яки «өзигә аманәт қилинғанларға (жамаәттикләргә, демәк) өзи бәг өзи хан болувалмай, бәлки уларға үлгә болуңлар». ■ **5:3** 2Кор. 1:24; Фил. 3:17; 1Тим. 4:12; Тит. 2:7. □ **5:4** «Баш Падичи қайтип ашкарә болғанда» — Рәб Әйса қайтип кәлгәндә. «мәңгү тозумас шан-шәрәп таҗиға еришисиләр» — грек «Олимпик» мусабиқисидә ғалипларға гүл-гиядин өрүлгән таҗ инғам қилинатти. Бу бир күн ичидила тозуп кетидиған таҗ, әлвәттә. ■ **5:4** Йәш. 40:11; Әз. 34:23; Юһ. 10:11; 1Кор. 9:25; Ибр. 13:20; 2Тим. 4:8; Яқ. 1:12; 1Пет. 1:4; 2:25. □ **5:5** «Әй яшлар, чоңларға бойсунуңлар. Шунидәк, һәммиңлар бир-бириңларға нисбәтән кичик пейлиқни үстүңларға оревелиңлар» — «чоңлар» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси «ақсақаллар». Лекин мошу йәрдә «чоңлар» яки «яшанғанлар»ға тоғра келиду. «Худа тәкәббурларға қаршидур, лекин мөмин-кәмтәрләргә шәпқәт қилиду» — «Пәнд.» 3:34; «Яқ.» 4:бниму көрүң. ■ **5:5** Пәнд. 3:34; Рим. 12:10; Фил. 2:3; Яқ. 4:6. □ **5:6** «Өзүңларни Худаниң қудрәтлик қоли астида төвән тутуңлар. Шундақ қилсаңлар, вақти-саити кәлгәндә Худа силәрни жуқури көтириду» — буниң толуқ мәнәси бәлким «Худаниң қудрәтлик қоли үстүңларға тәрбийә бериш үчүн чүшкән болса, униң астида төвән туруңлар, өзүңларни униң астида төвән тутуңлар». ■ **5:6** Аюп 22:29; Пәнд. 29:23; Мат. 23:12; Луқа 14:11; Яқ. 4:10. ■ **5:7** Зәб. 54:23; Мат. 6:25; Луқа 12:22; 1Кор. 9:9; Фил. 4:6; Ибр. 13:5; 1Тим. 6:8. ■ **5:8** Аюп 1:7; Луқа 22:31; 1Тес. 5:6; 1Пет. 1:13; 4:7. □ **5:9** «Чүнки билисиләрки, пүтүн дуниядики қериндашлириңларму охшаш азап-оқубәтләрниң түгишигичә чидаватиду» — «пүтүн дуниядики қериндашлар» дегәнлик бәлким (1) Йәһудий-Ғалилийдә туруватқан, өз жутдашлири тәрйипидин зиянкәшликкә учраватқан Йәһудий қериндашларни; (2) «ят әллик қериндашлар» — ят әллик бутпәрәсләр арисидә туруватқан, улар тәрйипидин зиянкәшликкә учраватқан Йәһудий әмәс қериндашларни, яки; (3) һәр иккисини көрситиду. «... түгишигичә чидаватиду» дегән сөз бу азап-оқубәтләрниң; (1) Худаниң мәхсәтлиригә, шундақла Өз муқәддәс бәндилиригә зөрүр экәнлигини вә; (2) чәклик экәнлигини көрситиду. ■ **5:9** Әф. 4:27; Яқ. 4:7.

силәрни әслигә кәлтүрүп, дәс турғузуп, мустәһкәм вә улға бекитилгәндәк тәврәнмәс қилиду.
 □ ■ 11 Униңға барлиқ шан-шәрәп вә күч-қудрәт әбәдил-әбәт мәнсуп болғай, амин! □

Ахирқи салам

12 Мән бу қисқиғина хәтни йезип, өзүм садиқ қериндишим дәп билидиған Силванусниң вәстиси билән силәргә йоллидим. Ушбу хәтни йезишимниң мәхсити, силәргә жекиләш вә силәрни риғбәтләндүрүш, шундақла Худаниң һәқиқий мөһри-шәпқитиниң әнә шундақ экәнлигигә гувалиқ бериштин ибарәттур. Бу мөһри-шәпқәттә чиң туруңлар. □

13 Силәр билән биллә талланған Бабилда туруватқан җамаәт вә оғлум Маркустин силәргә салам. □

14 Бир-бириңлар билән мөһриванларчә сөйүшүп саламлишиңлар.

Силәргә, йәни Мәсиһдә болған һәммиңларға аманлиқ-хатирҗәмлик яр болғай! ■

□ 5:10 «Худа... Өзи силәрни әслигә кәлтүрүп...» — әслигә кәлтүрүп» яки «қуралландуруп» яки «камил қилип...». «(силәрни) ... улға бекитилгәндәк тәврәнмәс қилиш» — грек тилида бир пеил биләнла ипадилиниду. ■ 5:10 Ибр. 10:37; 1Пет. 1:6. □ 5:11 «Униңға барлиқ шан-шәрәп вә күч-қудрәт әбәдил-әбәт мәнсуп болғай, амин!» — бәзи кона көчүрмиләрдә пәқәт «Униңға барлиқ күч-қудрәт әбәдил-әбәт мәнсуп болғай, амин!» дейилиду. □ 5:12 «Мән бу қисқиғина хәтни йезип, өзүм садиқ қериндишим дәп билидиған Силванусниң вәстиси билән силәргә йоллидим» — мошу Силванус бәлким әслидә расул Павлусниң һәмраһи вә хизмәтдиши болған Силванус еди (мәсилән «Рос.» 16-17-бапларни көрүң) «Силванусниң вәстиси билән» — йәни мүмкинчилик барки, ушбу хәтни йезишқа Силванус расул Петрусқа катип болған еди. «Ушбу хәтни йезишимниң мәхсити, силәргә жекиләш вә силәрни риғбәтләндүрүш...» — «жекиләш» вә «риғбәтләндүрүш» грек тилида бир пеил биләнла ипадилиниду. □ 5:13 «Силәр билән биллә талланған Бабилда туруватқан җамаәт» — бәзи тарихшунаслар «Бабил» дегәнликни һәқиқий (Әфрат дәрйәси бойидики) Бабилон (Бабил) шәһирини көрситиду, дәп қарайду. Йәнә бәзиләр «Бабил»ни «Рим шәһириниң етиқатчилар арисидики мәхпий нами» дәп қарайду — шу вақиттики етиқатчилар Рим шәһирини мәхпий һалда Бабил (чириклишип кәткән «бу дуня»ниң симболи) дәп атиған болуши мүмкин. Расул Петрусниң Бабил шәһиридә болғанлиги тоғрисида тарихта мәлумат йоқ вә униң Рим шәһиридә турғанлиги тоғрилиқ испат бар. «җамаәт» — әслидики грекчә тексттә — «туруватқан қиз». Бу ибарә Римдики җамаәтни көрситиши мүмкин. «оғлум Маркустин силәргә салам» — «оғлум Маркус» расул Петрусниң роһий җәһәттики оғли. Әмәлийәттә Маркус Петрусниңқи җийән укиси болуши мүмкин еди. ■ 5:14 Рим. 16:16; 1Кор. 16:20; 2Кор. 13:12; 1Тес. 5:26.

Петрус «2»

«Расул Петрус язган иккинчи мәктүп» **** Салам

1 Әйса Мәсиһниң қули вә расули болған мәнки Симеон Петрустин Худайимиз вә Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһниң һәққанийлиғи арқилиқ биз билән охшаш қиммәтлик бир етиқатқа муйәссәр қилинғанларға салам! □ 2 Силәр Худани вә Рәббимиз Әйсани чоңқур тонуғансери, мөһри-шәпқәт вә хатиржәмлик силәргә һәссиләп ашқай! ■

Нижатта өсүш

3 Бу дуайимниң асаси — биз бизни Өзиниң шан-шәриви вә есил пәзилитиниң тәсири арқилиқ Чақирғучини чоңқур тонуғанлиғимиз үчүн, Униң илаһий күч-қудрити һаятимизға вә ихласмәнликтә меңшимизға керәклик болған һәммини ата қилди. □ 4 У мошу пәзиләтлири арқилиқ бизгә қиммәтлик, әң улук вәдиләрни бәрди, булар билән силәр бу дуниядики һавайи-һәвәсләрдин болған ипласлиқтин қутулуп, Худалиқ тәбиәткә ортақ несип болалайсиләр. ■

5 Дәл мошу сәвәптин, силәр пүтүн күчүңлар билән етиқатиңларға есил пәзиләтни, есил пәзилитиңларға билимни, □ 6 билимиңларға тәмкинликни, тәмкинлигиңларға чидамлиқни, чидамлиғиңларға ихласмәнликни, 7 ихласмәнлигиңларға қериндашлиқ мөһриванлиқни, қериндашлиқ мөһриванлиғиңларға мөһир-муһәббәтни көрситишни қошушқа интилиңлар. 8 Чүнки бу хусусийәтләр силәрдә бар болса, шундақла ешип бериватқан болса, булар силәрни Рәббимиз Әйса Мәсиһни чоңқур тонушқа *интилиштә* иш-әмәлсиз вә мевисиз қалдурмайду. ■ 9 Әммә әгәр бирисидә булар кам болса, у кор адәмдур — у бурниниң учинила көрәләйдиған, илгәрки гуналиридин пак қилинғинини унтуған болиду. ■

10 Шуниниң үчүн, и қериндашлар, силәр Худа *тәрипидин* чақирилғанлиғиңларни, шундақла талланғанлиғиңларни жәзмләштүрүшкә интилиңлар. Шундақ қилсаңлар, һеч қачан тейилип кәтмәйсиләр. □ 11 Шундақ болғанда Рәббимиз вә Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһниң мәңгүлүк падишалиғидиму қизғин қарши елинисиләр. □

12 Шуңа, гәрчә силәр бу ишларни билгән болсаңларму, шундақла бизгә егә қилинған һәқиқәттә мустәһкәмләнгән болсаңларму, мән йәнила һәрдайим бу ишларни есиңларға салмақчимән. 13 Дәрвәқә, мән мошу чедиримда болсамла, буларни сәмиңларға селип,

□ 1:1 «Әйса Мәсиһниң қули вә расули болған мәнки Симеон Петрус» — «Симеон» башқа йәрләрдә «Симон» дейилиду. «Худайимиз вә Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһ» — бу ибаридин ениқки, Әйса (тәбиитидә) һәм Худа һәм Қутқузғучидур. «биз билән охшаш қиммәтлик бир етиқатқа муйәссәр қилинғанларға салам!» — «охшаш қиммәтлик бир етиқатқа муйәссәр қилинған» дегән мошу ибаридин ениқ көрүнидуки, һәқиқий етиқат Худаниң Өзидин келиду. ■ 1:2 Юһ. 17:3; Рим. 1:7; 1Пет. 1:2; Йәһ. 2. □ 1:3 «Өзиниң шан-шәриви вә есил пәзилитиниң тәсири арқилиқ бизни чақирғучи» — мошу зат Рәб Әйса Мәсиһ, әлвәттә. ■ 1:4 Йәш. 56:5; Юһ. 1:12; Рим. 8:15; Гал. 3:26. □ 1:5 «Дәл мошу сәвәптин, силәр пүтүн күчүңлар билән етиқатиңларға есил пәзиләтни, есил пәзилитиңларға билимни, ... (қошушқа интилиңлар)» — «билим» мошу йәрдә Худаниң йоли тоғрилиқ билим, әлвәттә. ■ 1:8 Тит. 3:14. ■ 1:9 Йәш. 59:10; Зәф. 1:17. □ 1:10 «Шуниниң үчүн, и қериндашлар, силәр Худа тәрипидин чақирилғанлиғиңларни, шундақла талланғанлиғиңларни жәзмләштүрүшкә интилиңлар. Шундақ қилсаңлар, һеч қачан тейилип кәтмәйсиләр» — «тейилип кәтмәйсиләр» дегән ибарини бәзиләр бу ибарә нижаттин мөһрүм болуш дегән мәнини билдүриду, дәп қарайду. Бизниңчә у гуна садир қилишни көрситиду дәп қараймиз (мәсилән, «Яқ.» 3:2ни көрүң, охшаш сөз шу айтәтә ишлитилиду). □ 1:11 «Рәббимиз вә Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһниң мәңгүлүк падишалиғидиму қизғин қарши елинисиләр» — «қизғин қарши елинисиләр» дегәнлик грек тилида «кириш йолуңлар кәңричилиқ билән сизләргә тәминлиниду» дегән ибарә билән ипадилиниду.

силәрни ойғитип турушни лайиқ көримән. □ ■ 14 Чўнки Рәббимиз Әйса Мәсиһниң бурун маңа аян қилғинидәк, мениң бу чедирим пат арида учамдин селиветилидиғанлиғини билип туруптимән. □ ■ 15 Бәрһәк, мән силәрниң бу ишларни мән бу дуниядин кәткинимдин кейинму һәрвақит есиңларға кәлтүрүшүңлар үчүн күчүмниң баричә интилимән.□

Худа пәйғәмбәрләрғә ата қилған ишәшлик калам-бешарәтләр

16 Чўнки биз силәргә Рәббимиз Әйса Мәсиһниң күч-қудрити вә һазир болушини уқтурғинимизда һәргизму һейлигәрликтин ойдуруп чиқилған ривайәтләрғә әгәшмидуқ, бәлки биз Униң һәйвәтлик шан-шөһритигә өз көзимиз билән гувачимиз. □ ■ 17 Чўнки У муқәддәс тағда ХудаАтидин шан-шөһрәт вә улуклуққа еришкәндә, әшу улук шан-шәрәплик йәрдин: «Бу Мениң сөйүмлүк Оғлум, Мән Униңдин хурсәнмән» дегән шундақ зор бир аваз Униңға йәткүзүлүп аңланди. □ ■ 18 Муқәддәс тағда биз Униңға һәмраһ болуп биллә турған болғачқа, әрштин бу аваз аңланғинида бизму өз қулиқимиз билән уни аңлидуқ. □ 19 Униң үстигә һәммимиздә пәйғәмбәрләр йәткүзгән толиму ишәшлик бешарәтлик сөз-калам бардур; силәр таң сүзүлгичә, таң юлтузи қәлбиңларни толук йорутқичә бу сөз-каламға қулақ салсаңлар, яхши қилған болисиләр (бу сөз-калам худди қараңғуда чақнап туридиған чираққа охшаштур).□ ■

□ 1:13 «мән мошу чедиримда болсамла...» — «чедирим» — Петрусниң өз тенини көрситиду, әлвәттә. Лекин у мошу сөз билән һәр бир етиқатчиниң тенини Исраиллар чөл-баяванда Худаниң әмри билән ясиған «ибадәт чедери»ға охшитиду. Худаниң Өз шан-шәриви бу «аддий чедир»да маканлаштурулған вә шуниңдәк һазир һәр бир етиқатчиниң тенидә мәвжуттур («Юһ.» 1:14, 2:12, «1Кор.» 3:9 вә 16, 6:19ни көрүң). ■ 1:13 2Пет. 3:1. □ 1:14 «Чўнки Рәббимиз Әйса Мәсиһниң бурун маңа аян қилғинидәк, мениң бу чедирим пат арида учамдин селиветилидиғанлиғини билип туруптимән» — «Юһ.» 21:18-19ни көрүң. ■ 1:14 Юһ. 21:18,19; 2Тим. 4:6. □ 1:15 «мән бу дуниядин кәткинимдин кейинму» — «бу дуниядин кетиш»: — бу ибарә грек тилида «әксодос» дегән сөз («Мисирдин чиқиш» билән мунасивәтлик) билән ипадилиниду («Луқа» 9:31ни көрүң). «Бәрһәк, мән силәрниң бу ишларни мән бу дуниядин кәткинимдин кейинму һәрвақит есиңларға кәлтүрүшүңлар үчүн күчүмниң баричә интилимән» — «бу ишлар» болса: (1) мошу иккинчи хәтний мәзmunини; (2) «Юһ.» 21-бапта хатириләнгән ишларни (Мәсиһниң Петрусниң дуниядин кетиш йоли тоғрилиқ бешарәтлири)ни көрсәтсә керәк. Биз биринчи чүшәнчигә майилмиз. □ 1:16 «биз силәргә ... уқтурғинимизда ... биз Униң һәйвәтлик шан-шөһритигә өз көзимиз билән гувачимиз» — бу әйәттики «биз» дегән сөз Петрусниң өзини вә Юһанна, Яқуп қатарлиқ расулларни көрситиду. «Әйса Мәсиһниң күч-қудрити вә һазир болуши (яки «қайтип келиши»)» — («һазир болуши» грек тилида «парусия») дегән сөзләр биринчидин мошу йәрдә, шүбһисизки, Мәсиһниң уларниң көз алдида өзгирип, шан-шәриви ичидә көрүнгәнлиғини көрситиду («Матта» 17-бап, «Маркус» 9-бап, «Луқа» 9-бапни көрүң). Иккинчидин, бу сөзләр йәнә Инжилда адәттә Мәсиһниң қайтип келишини көрситиду; чўнки У қайтип кәлгәндә Униң шан-шәриви һәқиқәтән аян болиду. Шуниң билән мошу йәрдә Униң дунияға қайтип келишиниму көрситиду. «...бәлки биз Униң һәйвәтлик шан-шөһритигә өз көзимиз билән гувачимиз» — «Униң» грек тилида «Ашуниң» билән ипадилиниду. Мошу йәрдә «Ашуниң» дегән сөз Петрусниң Мәсиһкә болған чоңқур һөрмитини вә йеқин мунасивитини билдүриду. ■ 1:16 Мат. 17:1; Юһ. 1:14; 1Кор. 1:17; 2:1, 4; 4:20; 1Юһа. 1:1. □ 1:17 «Чўнки У муқәддәс тағда ХудаАтидин шан-шөһрәт вә улуклуққа еришкәндә, әшу улук шан-шәрәплик йәрдин: «Бу Мениң сөйүмлүк Оғлум, Мән Униңдин хурсәнмән» дегән шундақ зор бир аваз Униңға йәткүзүлүп аңланди» — «әшу улук шан-шәрәплик йәр» болса асман, әрштур. ■ 1:17 Мат. 3:17; 17:5; Мар. 1:11; 9:7; Луқа 3:22; 9:35; Кол. 1:13. □ 1:18 «Муқәддәс тағда биз униңға һәмраһ болуп биллә турған болғачқа, әрштин бу аваз аңланғинида бизму өз қулиқимиз билән уни аңлидуқ» — «Матта» 17-бап, «Маркус» 9-бап, «Луқа» 9-бапни көрүң. □ 1:19 «Униң үстигә һәммимиздә пәйғәмбәрләр йәткүзгән толиму ишәшлик бешарәтлик сөз-калам бардур» — башқа бир хил тәржимиси: «униң үстигә һәммимиздә буниңдин техиму ишәшлик бешарәтлик сөз-калам (пәйғәмбәрләр йәткүзгән сөз-калам) бардур». Петрус бу йәрдә: «Пәйғәмбәрләрниң сөзлири һәтта мениң гувалиғимдинму ишәшликтур (чўнки Мәсиһ тоғрилиқ бешарәт бәргүчиләр, шундақла уларниң бәргән бешарәтлири наһайити көп; бешарәтләрниң көп қисми алиқачан көз алдимиздә әмәлгә ашурулған, дегәндәк); бу улук сөзләр һәммимиздә бар» демәкчи болса керәк. «силәр таң сүзүлгичә, таң юлтузи қәлбиңларни толук йорутқичә бу сөз-каламға қулақ салсаңлар, яхши қилған болисиләр (бу сөз-калам худди қараңғуда чақнап туридиған чираққа охшаштур)» — «таң сүзүлгичә» — Әйса Мәсиһниң қайтип келишигичә. «Таң юлтузи қәлбиңларни толук йорутқичә» — «таң юлтузи», шүбһисизки, Әйса Мәсиһниң Өзидур («Чөл.» 24:17ни көрүң). Бу сөзләрғә қариганда, таң юлтузи таң етиштин сәл бурун аян болғандәк, Әйса Мәсиһ қайтип келиштин авал етиқатчиларниң қәлбидә бир хил ойғанған сезим, униң келишигә бағланған алаһидә бир хил күчлүк арзу-тәшна пәйда болуши мүмкин («1Тес.» 5:6-10ни көрүң). ■ 1:19 2Кор. 4:6; Вәһ. 22:16.

20 Шуни һәммидин муһим дәп билишиңлар керәкки, муқәддәс язмилардики һеч қайси вәһий пәйғәмбәрләрниң өз чүшәнчиси бойичә йәткүзүлгән әмәс. □ 21 Чүнки һеч қандақ вәһий-бешарәт инсанларниң ирадисидин кәлгән әмәс, у бәлки Худаниң муқәддәс адәмлири Муқәддәс Роһ тәрипидин йетәклинип, Униң түрткиси билән ейтқан сөз-каламдур. □ ■

2

Сахта пәйғәмбәрләр вә сахта тәлим бәргүчиләр

1 Лекин бурун хәлиқ ичидә сахта пәйғәмбәрләр чиққан, шуниңдәк араңлардимү сахта тәлим бәргүчиләр мәйданға чиқиду. Улар соқунуп кирип, һалакәткә елип баридиған бидғәт тәлимләрни араңларға астиртин киргүзүп, һәтта өзлирини һәр қилишқа сетивалған егисидинму тенип, буниң билән өз бешиға тезла һалакәт чүшүриду. □ ■ 2 Нурғун кишиләр уларниң шәрмәндилигигә әгишип кетиду, шуниңдәк уларниң сәвәвидин һәқиқәт йоли һақарәткә учрайду. 3 Улар ачкөзлүгидин ойдурма сөзләр билән силәрни сатидиған мели қилиду. Әнди уларниң бешиға хелә бурунла бекитилгән жаза бекар олтармайду, уларниң һалакити болса ухлап ятмайду. ■

4 Чүнки Худа гуна садир қилған пәриштиләрни аяп олтармай, бәлки уларни тәһтисараниң һаңиға ташлап, сораққа тартқичә зулмәтлик қараңғулуқтики зәнжирләр билән солап қойған йәрдә, □ ■ 5 шундақла қедимки дуниядикиләрниму аяп қоймай, худасизлиққа берилгән дунияни топан билән фәриқ қилип, пәқәт һәққанийлиққа дәвәт қилғучи Нуһни башқа йәттиси билән сақлап қалған йәрдә — □ ■ 6 һәмдә кейин Содом вә Гоморра шәһәрлирини кейинки дәвирләрдикә худасизлиққа берилгәнләргә ибрәт болсун дәп бекитип, бешиға күлпәтлик жазани чүшүрүп күл қилған, ■ 7 шуниң билән биргә мошу әхлақсизларниң бузукчиликлиридин жиркинип азапланған, һәққаний болған Лутни улар арисидин қутулдурған йәрдә — ■ 8 (әнә шундақ кишиләрниң ичидә яшиған һәққаний Лутниң һәққаний қәлби һәр күни аңлиған вә көргән итаәтсизликләр түпәйлидин азаплинатти) ■ 9 әнди шуни көрүвалалаймизки, Рәб ихласмәнләрни дуч кәлгән синақлардин қандақ қутқузушни вә шуниңдәк һәққанийсизларни сорақ күнигичә жазалинишқа сақлап қоюшни

□ **1:20** «... муқәддәс язмилардики һеч қайси вәһий пәйғәмбәрләрниң өз чүшәнчиси бойичә йәткүзүлгән әмәс» — ЯКИ «муқәддәс язмилардики һеч қайси вәһий пәйғәмбәрләрниң өзлири ойлап чиққан әмәс». Бу әйәтниң йәнә үч хил тәржимә-чүшәнчиси бар: — (1) адәмләрниң халиғанчә вәһийләргә шәхсий тәбир беришигә болмайду; (2) бешарәт-вәһийләргә айрим шәрһ беришкә болмайду (йәни, башқа бешарәт-вәһийләр билән бирләштүрүп чүшинишимиз керәк); (3) пәйғәмбәрләр бәргән бешарәт-вәһийләрни чүшәндүрүш пәйғәмбәрләрниң өзигила хас болмайду (чүнки улар бәзидә өзи ейтқан сөзлирини чүшәнмәйтти — «1Пет.» 1:10-12ни көрүң). Бу пикирләрниң һәммисини (болупму 2-пикирни) дурус дәп қарисақму, бизниңчә, бизниң тәржимимиз кейинки 21-әйәткә әң мас келиду. □ **1:21** «Чүнки һеч қандақ вәһий-бешарәт инсанларниң ирадисидин кәлгән әмәс, у бәлки Худаниң муқәддәс адәмлири Муқәддәс Роһ тәрипидин йетәклинип, Униң түрткиси билән ейтқан сөз-каламдур» — «Муқәддәс Роһ тәрипидин йетәклинип, униң түрткиси билән» грек тилида «Муқәддәс Роһ тәрипидин йәтклиши билән» дегән сөз билән ипадилиниду. ■ **1:21** 2Тим. 3:16. □ **2:1** «Лекин бурун хәлиқ ичидә сахта пәйғәмбәрләр чиққан, шуниңдәк араңлардимү сахта тәлим бәргүчиләр мәйданға чиқиду» — «хәлиқ» болса Исраил хәлқи. ■ **2:1** Қан. 13:2; Мат. 24:11; Рос. 20:29; 1Тим. 4:1; 2Тим. 3:1. ■ **2:3** Йәһ. 4. □ **2:4** «Чүнки Худа гуна садир қилған пәриштиләрни аяп олтармай, бәлки уларни тәһтисараниң һаңиға ташлап, , сораққа тартқичә зулмәтлик қараңғулуқтики зәнжирләр билән солап қойған йәрдә...» — «тәһтисараниң һаңи» грек тилида «тартарус» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу жай тәһтисарадин айрим туриду; қариганда, бу йәр мошундақ гуна садир қилған пәриштиләргә алаһийтән тәйярланған.«Зулмәтлик қараңғулуқтики зәнжирләр» — яки «зулмәтлик қараңғулуқтики өңкүрләрдә». Мошу әйәттә баян қилинған пәриштиләр әсли Шәйтан билән биллә Худаға исян көтәргәнләрни әмәс, бәлки Нуһ пәйғәмбәрниң дәвридә гуна қилған пәриштиләрни көрситиду. «Яр.» 6:1-5 вә изаһатлар, «Йәһ.» 6-7-әйәтләрни вә изаһатларни көрүң. ■ **2:4** Йәһ. 6; Вәһ. 20:3. □ **2:5** «пәқәт һәққанийлиққа дәвәт қилғучи Нуһни башқа йәттиси билән сақлап қалған йәрдә...» — грек тилида «пәқәт һәққанийлиққа дәвәт қилғучи сәккизинчи киши Нуһни сақлап қалған йәрдә ...» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ **2:5** Яр. 7:23; 1Пет. 3:19. ■ **2:6** Яр. 19:24; Қан. 29:22; Йәш. 13:19; Йәр. 50:40; Әз. 16:49; Һош. 11:8; Ам. 4:11; Йәһ. 7. ■ **2:7** Яр. 19:7, 8. ■ **2:8** Зәб. 118:158.

билиду. ■ 10 Буларниң арисидики өз әтлиригә әгишип пасиқ һәвәсләргә берилгән, шундақла һоқуқ егилиригә сәл қариганларниң жазаси техиму шундақ болиду. Мошундақ кишиләр һали чоң, мәнмәнчиләрдур, улар «роһий улуқлар»ға һақарәт қилиштин һеч қорқмайдиганлардур. □ 11 һәтта улардин күч-қудрәттә үстүн туридиган пәриштиләрму Пәрвәрдигарниң алдида бу «улуғлар»ни һақарәт билән әрз қилмайду. □ 12 Амма булар худди овлинип боғузлиниш үчүн туғулған явайи әқилсиз һайванлардәк келип, өзлири чүшәнмәйдиган ишлар үстидә һақарәтлик сөз қилиду вә шундақла өзлириниң һалакәт ишлири билән толуқ һалак болиду, □ ■ 13 шундақла өз һәққанийсизлиғиға тушлуқ жазаниң мевисини йәйду. Улар һәтта күндүзи очуқ-ашкарә әйш-ишрәт қилишниму ләззәт дәп һесаплайду; улар силәргә номус вә дағ кәлтүрүп силәр билән бир дәстиханда олтирип, өз мәккарлиқлиридин зоқлиниду. 14 Уларниң зинахорлуқ билән толған көзлири гуна садир қилиштин үзүлмәйду; улар тутами йоқ кишиләрни езиқтуриду; улар қәлбини ачкөзлүккә көндүргән, ләнәткә йеқин балилардур! 15 Улар тоғра йолдин чәтнәп, Босорниң оғли Балаамниң йолиға әгишип кәтти. У киши һарам йолда тапқан һәқни яхши көргүчи еди, □ ■ 16 лекин у қилған қәбиһлиги түпәйлидин тәнбиһини йеди (зувансиз ешәк инсанниң авази билән сөзләп пәйғәмбәрниң әхмиқанә ишини тости). □ ■ 17 Мана мошундақ кишиләр қуруп кәткән булақлар, борандин һайдилип жүргән туманларға охшайду; уларға мәңгүлүк зулмәтниң қап қараңғулуғида жай һазирлап қоюлған. □ ■ 18 Чүнки улар ялған-явидақ йоған сөзләр билән махтинип, адәмниң әтлик һәвәслирини қозғитип әйш-ишрәт ишлири билән езитқулуқ йолида меңиватқанлардин өзлирини йеңила қачурғанларни аздуриду. □ 19 Улар мошу кишиләргә «Силәрни әркинликкә ериштүримиз» дәп вәдә қилиду, лекин өзлири әмәлийәттә бузуклуқниң қуллириду. Чүнки адәм немә тәрипидин бойсундурулған болса, шуниң қули болиду. ■ 20 Чүнки әгәр улар Рәббимиз вә Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһни тонуш арқилиқ бу дунияниң пасиқлиқлиридин қутулуп, кейин шуларға йәнә бағлинип, бойсундурулған болса, уларниң кейинки һали

■ 2:9 1Кор. 10:13. □ 2:10 «буларниң арисидики өз әтлиригә әгишип пасиқ һәвәсләргә берилгән, шундақла һоқуқ егилиригә сәл қариганларниң жазаси техиму шундақ болиду» — «һоқуқ егилири» дегәнлик шүбһисизки, мошу йәрдә падишалар, валийлар вә һөкүмәтниң түрлүк әмәлдарларни, шундақла Худа бекиткән ата-анилиқ һоқуқниму өз ичигә алиду. «мошундақ кишиләр һали чоң, мәнмәнчиләрдур, улар «роһий улуқлар»ға һақарәт қилиштин һеч қорқмайдиганлардур» — «роһий улуқлар» әйни тексттә «роһий» дегән сөз йоқ. Лекин 11-әйәткә қариганда чоқум әрштики (яман) күчләр, йәни жин-шәйтанларни көрсәтсә керәк. □ 2:11 «һәтта улардин күч-қудрәттә үстүн туридиган пәриштиләрму...» — «улардин» — бәзиләр мошу йәрдики «улар»ни «әрштики улуқлар»ни көрситиду, дәп қарайду. Лекин бизниңчә «улар» сахта тәлим бәргүчиләрниң өзлирини көрситиду. Пәриштиләр әлвәттә жин-шәйтанлардин үстүн туриду! «... пәриштиләрму Пәрвәрдигарниң алдида бу «улуқлар»ни һақарәт билән әрз қилмайду» — мәсилән, «Йәһ.» 9-әйәтни көрүң. □ 2:12 «...шундақла өзлириниң һалакәт ишлири билән толуқ һалак болиду» — «өзлириниң һалакәт ишлири» дегәнниң башқа мәнәси «улар (йәни «әрштики улуқлар»)ниң һалакити» болуши мүмкин. Грек тилида пәқәт «уларниң һалакити» дейилиду. ■ 2:12 Йәр. 12:3; Йәһ. 10. □ 2:15 «Улар тоғра йолдин чәтнәп, Босорниң оғли Балаамниң йолиға әгишип кәтти. У киши һарам йолда тапқан һәқни яхши көргүчи еди» — «Чөл.» 22-24-бапларда, Балаамниң атиси «Беор» дәп атилиду. «Босор» униң башқа исми болса керәк. ■ 2:15 Чөл. 22:7,21; Йәһ. 11. □ 2:16 «лекин у (Балаам «пәйғәмбәр») қилған қәбиһлиги түпәйлидин тәнбиһини йеди (зувансиз ешәк инсанниң авази билән сөзләп пәйғәмбәрниң әхмиқанә ишини тости)» — «Беорниң оғли Балаам» тоғрилиқ; Муса пәйғәмбәр Исраилларни Мисирдин Худа вәдә қилған зиминға башлап кетиватқанда, йол үстидики падишаларниң қаршилиғиға учрайду. Эшу падишалардин бири Беорниң оғли Балаам дегән «пәйғәмбәр»ни издәп бариду вә әгәр у Исраилларға ләнәт оқуса, униңға көп пул бәрмәкчи болиду. Худа Балаамниң ундақ қилишиға йол қоймисиму, Балаам бәрибир пулни дәп Исраилларға ләнәт оқумақчи болуп йолға чиқиду. Мана бу «Балаам пәйғәмбәрниң йоли» дейилиду. Бирақ Худа Балаамниң ешигиниң ағзи арқилиқ: «Мана сениң ешиғиң Мениң авазимни сәндин яхши тонуйду» дегәндәк, шу йолниң қәбиһлигини ашқарилайду. «Чөл.» 22-24-бапларни көрүң. ■ 2:16 Чөл. 22:21. □ 2:17 «мана мошундақ кишиләр қуруп кәткән булақлар, борандин һайдилип жүргән туманларға охшайду; уларға мәңгүлүк зулмәтниң қап қараңғулуғида жай һазирлап қоюлған» — қариганда, уларниң ахирқи һали 4-әйәттә тилға елинған пәриштиләрниңкидин еғир болиду. ■ 2:17 Йәһ. 12. □ 2:18 «Чүнки улар ялған-явидақ йоған сөзләр билән махтинип, адәмниң әтлик һәвәслирини қозғитип әйш-ишрәт ишлири билән езитқулуқ йолида меңиватқанлардин өзлирини йеңила қачурғанларни аздуриду» — «адәмниң әтлик һәвәслири» — «римлиқларға»дики кириш сөзимиздики «әт» тоғрилиқ мәзмунни көрүң. «Езитқулуқ йолида меңиватқанлардин өзлирини йеңила қачурғанларни аздуриду» — яки «езитқулуқ йолида меңиватқанлардин өзлирини аран қачурғанларни аздуриду». ■ 2:19 Юһ. 8:34; Рим. 6:16.

дәсләпкисидинму бәттәр болиду. ■ 21 Чүнки һәққанийлиқ йолини билип туруп, өзигә йәткүзүлгән муқәддәс әмирдин йүз өрүгәндин көрә, бу йолни әслидинла билмигини әвзәл болатти. 22 Мошу ишәшлик һекмәтлик сөzlәр уларда әмәлгә ашурулиду: — «Ишт айлинип өз қусуғини йәр» вә йәнә «Чошқа жуюнуп чиқипла қайтидин патқақта еғинар».□ ■

3

Рәбниң қайтип келишиниң кечиктүрүлүш сәвәви

1 И сөйүмлүклирим, һазир силәргә бу йезиватқиним иккинчи хетимдур. һәр икки хетимдә силәрниң сап көңлүңларни ойғитип, шу ишларни әслитишкә интилдимки, ■ 2 муқәддәс пәйғәмбәрләр бурун ейтқан сөzlәргә вә Рәббимиз һәм Қутқузғучимизниң расуллириңлар арқилиқ йәткүзгән әмригә көңүл бөлүшүңларни өтүнимән.

3 Әң муһими шуни билишиңлар керәкки, күнләрниң ахирида өзиниң һавайи-һәвәслириниң кәйнигә киридиған, мәсқирә қилидиған мазақчилар чиқип: ■ 4 «Қени, Униң қайтип келимән дегән вәдиси?! Ата-бовилиримиз өлүмдә ухлап қалғандин таки һазирғичә һәммә ишлар дуния апиридә болған вақиттики билән охшаш һаләттә кетиватиду» дәп мәсқирә қилишиду. ■

5 Һалбуки, улар әң қедимки заманда Худаниң сөзи билән асманларниң яритилғанлиғини вә шуниңдәк йәрниң судин чиққан һәм суниң вәстиси билән барлиққа кәлгәнлиғини әтәй унтуйду; □ ■ 6 шу амилларниң васитилири билән шу замандики дуния кәлкүндиң фәриқ болуп йоқалди. □ ■ 7 Амма һазирқи асманлар билән зимин охшашла шу сөз билән ихлассиз адәмләр сораққа тартилип һалак қилинидиған әшу күндә отта көйдүрүлүшкә сақлинип, та шу күнигичә һалидин хәвәр елинип туриду. □ ■

8 Әнди и сөйүмлүклирим, шу иш нәзириңлардин қачмисунки, Рәбгә нисбәтән бир күн миң жылдәк вә миң жил бир күндәктур. □ ■ 9 Рәб Өз вәдисини орундашни (бәзиләрниң «кечиктүрди» дәп ойлиғинидәк) кечиктүргини йоқ, бәлки һеч кимниң һалак болушини халимай, һәммә инсанниң товва қилишиға киришини арзулап, силәргә кәңчилик қилип вақитни созмақта. □ ■

10 Лекин Рәбниң күни худди оғриниң келишидәк күтүлмигән вақитта болиду. У күни асманлар шиддәтлик гүлдүрлигән аваз билән ғайип болуп, каинатниң барлиқ қурулмилири

■ 2:20 Мат. 12:45; Ибр. 6:4; 10:26. □ 2:22 «Ишт айлинип өз қусуғини йәр» — биринчи һекмәтлик сөз «Пәнд.» 26:11дин елинған. Иккинчисиниң мәнбәси намәлум. ■ 2:22 Пәнд. 26:11. ■ 3:1 2Пет. 1:13. ■ 3:3 1Тим. 4:1; 2Тим. 3:1; Йәһ. 18. ■ 3:4 Әз. 12:22. □ 3:5 «Һалбуки, улар әң қедимки заманда Худаниң сөзи билән асманларниң яритилғанлиғини вә шуниңдәк йәрниң судин чиққан һәм суниң вәстиси билән барлиққа кәлгәнлиғини әтәй унтуйду» — «әтәй унтуйду» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: «өз бәңбашлиғидин унтуйду». ■ 3:5 Яр. 1:9; Зәб. 23:2. □ 3:6 «шу амилларниң васитилири билән шу замандики дуния кәлкүндиң фәриқ болуп йоқалди» — «...шу амилларниң васитилири билән» дегән ибарә пәқәт суниң өзини яки сулар вә Худаниң сөзини тәң көрситиду. Бизниңчә сулар вә Худаниң сөзини тәң көрситиду; чүнки (грек тилида) алдинқи жүмлидә бу икки иш әң ахирида тилға елинған, шундақла 7-айәттә Худаниң сөзиниң иккинчи қетим васитә болидиғанлиғи көрситилиду. ■ 3:6 Яр. 7:10,21. □ 3:7 «Амма һазирқи асманлар билән зимин охшашла шу сөз билән ихлассиз адәмләр сораққа тартилип һалак қилинидиған әшу күндә отта көйдүрүлүшкә сақлинип, та шу күнигичә һалидин хәвәр елинип туриду» — «охшашла шу сөз» дегән ибариниң башқа хил тәржимиси: «Униң (Йәһи, Худаниң) сөзи». «Һалидин хәвәр елинип туриду» — пәқәт сақланғанла әмәс, бәлки Худаниң гәмхорлуғиниң объекти болиду. ■ 3:7 Зәб. 101:26-27; Йәш. 51:6; 2Тес. 1:8; Ибр. 1:11; 2Пет. 3:10. □ 3:8 «Рәбгә нисбәтән бир күн миң жылдәк вә миң жил бир күндәктур» — Рәб вақитниң чәклимисигә учримайду, әлвәттә. ■ 3:8 Зәб. 89:4. □ 3:9 «Рәб Өз вәдисини орундашни (бәзиләрниң «кечиктүрди» дәп ойлиғинидәк) кечиктүргини йоқ, бәлки һеч кимниң һалак болушини халимай, һәммә инсанниң товва қилишиға киришини арзулап, силәргә кәңчилик қилип вақитни созмақта» — Рәб қайтип кәлгәндә йәр йүзидикиләргә товва қилиш пурсити қалмайду, әлвәттә. ■ 3:9 Әз. 18:32; 33:11; Йәш. 30:18; һаб. 2:3; Рим. 2:4; 1Тим. 2:4; 1Пет. 3:20; 2Пет. 3:15.

шиддәтлик отта ерип түгәйду; зимин вә уиндики пүткүл нәрсиләрму көйүп кетиду. □ ■ 11 һәммә нәрсә мана шундақ ерип йоқилидиган йәрдә, силәр қандақ адәмләрдин болушунлар керәк? — һаятиңларни пак-муқәддәсликтә вә ихласмәнликтә өткүзүп, 12 Худаниң күнини тәлмүрүп күтүп, у күнниң тезрәк келиши үчүн интилишиңлар керәк әмәсму? У күнниң келиши билән пүтүн асманлар отта йоқап түгәйду вә каинатниң барлиқ қурулмилири шиддәтлик отта ерип түгәйду. □ ■ 13 Лекин биз болсақ Униң вәдиси бойичә, йеңи асман-зиминни интизарлиқ билән күтмәктимиз. У йәр һәққанийлиқниң маканидур. □ ■ 14 Шуниниң үчүн, әй сөйүмлүклирим, бу ишларни күтүватқан экәнсиләр, *шу талта* Худаниң алдида нуқсансиз вә дағсиз, енақлиқ-хатиржәмлик ичидә һазир болуп чиқишиңлар үчүн интилиңлар. 15 вә Рәббимизниң сәвир-тақитини нижат дәп билиңлар, дәл сөйүмлүк қериндишимиз Павлусму өзигә ата қилинған даналиқ билән бу ишлар тоғрилиқ силәргә язған; □ ■ 16 барлиқ хәтлиридиму у бу ишлар һәққидә тохтилиду. Униң хәтлиридә чүшиниш тәс болған бәзи ишлар бар; бу ишларни тәлим алмиған вә тутами йоқ кишиләр муқәддәс язмилирниң башқа қисимлирини бурмилиғандәк, бурмилап чүшәндүриду вә шуниниң билән өз бешиға һалакәт елип келиду. ■ 17 Шуниниң билән, и сөйүмлүклирим, *мән ейтқан* бу ишларни алдин-ала билгән экәнсиләр, бу әхлақсизларниң сәпсәтлири билән аздурулуп, мустәһкәм турушуңларни йоқитип қоюштин һошияр болуңлар. □ 18 Әксичә, Худаниң мөһри-шәпқитидә һәм Рәббимиз вә Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһгә болған билиштә давамлиқ өсүңлар. Униңға һәм һазир һәм әшу әбәд күнигичә барлиқ шан-шәрәп мәнсуп болғай! Амин! □

□ **3:10** «*лекин рәбниң күни худди оғриниң келишидәк күтүлмигән вақитта болиду*» — «рәбниң күни» (Мәсиһниң келидиган күни) Тәвраттики көп йәрләрдә «Пәрвәрдигарниң күни» дәп көрситилиду. «Қошумчә сөз»дики «Худаниң күни» тоғрилиқ изаһатлиримизни көрүң. «Оғриниң келишидәк» — демәк, күтүлмигән вақитта. «У күни асманлар шиддәтлик гүлдүрлигән аваз билән ғайип болуп, каинатниң барлиқ қурулмилири шиддәтлик отта ерип түгәйду; зимин вә уиндики пүткүл нәрсиләрму көйүп кетиду» — «каинатниң барлиқ қурулмилири» яки «барлиқ асман жисимлири». «Уиндики пүткүл нәрсиләрму» дегәнниң башқа хил тәржимиси: «уиндики пүткүл ишларму» яки «уиндики барлиқ қилған ишларму». «зимин вә уиндики пүткүл нәрсиләрму көйүп кетиду» — бәзи кона көчүрмиләрдә «зимин вә үстидики барлиқ ишлар ялаңач ашкарилиниду» дейлиду. ■ **3:10** Мат. 24:43,44; 1Тес. 5:2; Вәһ. 3:3; 16:15.

□ **3:12** «*Худаниң күнини тәлмүрүп күтүп, у күнниң тезрәк келиши үчүн интилишиңлар керәк әмәсму? У күнниң келиши билән пүтүн асманлар отта йоқап түгәйду вә каинатниң барлиқ қурулмилири шиддәтлик отта ерип түгәйду*» — «Худаниң күни» дегән ибарә тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. «Каинатниң барлиқ қурулмилири» дегәнниң башқа хил тәржимиси: «барлиқ асман жисимлири». ■ **3:12** Зәб. 49:3; 2Тес. 1:8. □ **3:13** «*Лекин биз болсақ Униң вәдиси бойичә, йеңи асман-зиминни интизарлиқ билән күтмәктимиз. У йәр һәққанийлиқниң маканидур*» — «у йәр» һәм йеңи асман вә йеңи зиминниму көрситиду. ■ **3:13** Йәш. 65:17; 66:22; Вәһ. 21:1. □ **3:15** «*Рәббимизниң сәвир-тақити*» — яки «Рәббимизниң кәңчилик қилиши». «*вә Рәббимизниң сәвир-тақитини нижат дәп билиңлар*» — бу интайин ихчам жүмлә болуп, бәлким: «Худаниң сәвир-тақити техиму көп адәмләргә гунайидин қутқузулуш пурсити яритип бәрмәктә, дәп билиңлар» дегәндәк мәнидә болуши мүмкин. Йәнә мүмкинчилиги барки, «нижат» мошу йәрдә «бу дунияниң сақлинип қелиши» дегән мәнидә ишлитилгән болуши мүмкин; немила болмисун әйәтниң асасий мәнаси охшаш; биз пәкәт бу дунияда болсақла, бүгүн товва қилип гуналиримиздин қутулуш йоли очуқ туриду, дәп билишимиз лазим. «*дәл сөйүмлүк қериндишимиз Павлусму өзигә ата қилинған даналиқ билән бу ишлар тоғрилиқ силәргә язған*» — «қериндишимиз Павлусму... силәргә язған» — Павлусниң көп хизмити «ят әлләр», йәни Йәһудий әмәсләр арисидә болғачқа, Петрусниң бу хетиму бәлким Йәһудий болмиған етиқатчиларға йезилған болса керәк. ■ **3:15** Рим. 2:4. ■ **3:16** Рим. 8:19; 1Кор. 15:24; 1Тес. 4:15. □ **3:17** «*Шуниниң билән, и сөйүмлүклирим, мән ейтқан бу ишларни алдин-ала билгән экәнсиләр...*» — «мән ейтқан бу ишлар» бәлким расул Петрусниң жуқурида сахта тәлим бәргүчиләр тоғрилиқ ағаһландүрүшлирини көрситиду. «*бу әхлақсизларниң сәпсәтлири билән аздурулуп, мустәһкәм турушуңларни йоқитип қоюштин һошияр болуңлар*» — «бу әхлақсизлар» грек тили нухсисидә 2:7диму охшаш сөз ишлитилиду; демәк, «бу әхлақсизлар» дәл сахта тәлим бәргүчиләрни көрситиду. □ **3:18** «*Әксичә, Худаниң мөһри-шәпқитидә һәм Рәббимиз вә Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһгә болған билиштә давамлиқ өсүңлар*» — «өсүңлар» болса роһий һаятта, иман-етиқат жәһәттә болиду. Мошу роһий өскән адәм Худаниң мөһри-шәпқити вә Рәб Әйса Мәсиһни чоңқур тонушқа көпрәк несип болиду. Демәк, «Худаниң мөһри-шәпқити вә Рәб Әйса Мәсиһни чоңқур тонуш» һәм роһий өсүшиң вәстиси һәм нәтижисидур. Башқа бир хил тәржимиси «Рәббимиз вә Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһниң мөһри-шәпқитидә һәм Униңға болған тонушта давамлиқ өсүңлар».

Юханна «1»

«Расул Юханна язган биринчи мәктүп» ••• Әйса Мәсиһ — һаятлик Каламидур

¹ Әзэлдин бар болғүчи, өзимиз аңлиған, өз көзлиримиз тикилип қариган вә қоллиримиз билән тутуп силиған һаятлик Калами тоғрисида силәргә баян қилимиз■ ² (бу һаятлик бизгә аян болуп, биз уни көрдуқ. Шуниң билән бу һәктә гувалиқ беримиз һәмдә Ата билән биллә болуп, кейин бизгә аян болған шу мәңгүлүк һаятни силәргә баян қилимиз)□ ³ — силәрниму биз билән сирдаш-һәмдәмликтә болсун дәп биз көргәнлиримизни вә аңлиғанлиримизни силәргә баян қилимиз. Бизниң сирдаш-һәмдәмлигимиз Ата вә Униң Оғли Әйса Мәсиһ биләндур.□ ⁴ Силәрниң хошаллиғиңлар толуп ташсун дәп, буларни силәргә йезиватимиз.□

Худаниң йоруқлугида пак яшаш

⁵ Вә биз Униңдин аңлиған һәм силәргә баян қилидиған хәвиримиз мана шудурки, Худа нурдур вә Униңда һеч қандақ қараңғулук болмайду.■ ⁶ Әгәр биз Униң билән сирдаш-һәмдәмлигимиз бар дәп туруп, йәнила қараңғулукта жүрсәк, ялған ейтқан вә һәқиқәткә әмәл қилмиған болимиз.□ ⁷ Лекин У Өзи нурда болғинидәк бизму нурда маңсақ, ундақта бизниң бир-биримиз билән сирдаш-һәмдәмлигимиз болуп, Униң Оғли Әйса Мәсиһниң қени бизни барлиқ гунадин паклайду.□ ■ ⁸ Әгәр гунайимиз йоқ десәк, өз өзимизни алдиған болимиз һәмдә биздә һәқиқәт турмайду.■ ⁹ Гуналимизни иқрар қилсақ, У бизниң гуналимизни кәчүрүм қилип, бизни барлиқ һәққанийсизлиқтин пак қилишқа ишәшлик һәм адилдур. □ ■ ¹⁰ Әгәр гуна қилмидуқ десәк, Уни ялғанчи қилип қойған болимиз вә Униң сөз-калами биздин орун алмиған болиду.

2

Әйса Мәсиһ - Худаға болған вәкилимиздур

■ **1:1** Лука 24:39; Юһ. 20:27; Юһ. 1:1, 14; 2Пет. 1:16. □ **1:2** «Шуниң билән бу һәктә гувалиқ беримиз һәмдә Ата билән биллә болуп, кейин бизгә аян болған шу мәңгүлүк һаятни силәргә баян қилимиз» — «Ата» мошу йәрдә Худаатини билдүриду; оқурмәнләр бу хәттә «Ата» вә «Оғул» дегән сөzlәрни көрсә, Худаата вә Худаниң Оғли, йәни Униң Калами Әйса Мәсиһни көрситиду. □ **1:3** «— силәрниму биз билән сирдаш-һәмдәмликтә болсун дәп биз көргәнлиримизни вә аңлиғанлиримизни силәргә баян қилимиз. Бизниң сирдаш-һәмдәмлигимиз Ата вә Униң Оғли Әйса Мәсиһ биләндур» — «сирдаш-һәмдәмлик» дегәнлик Инжилда бу алаһидә мәнидә болуп, грек тилида «ортақлиқ» дегән сөз билән ипадилиниду. Бу сөз һәм Худа билән болған алақини, һәм етиқатчиларниң бир-бири билән болған зич алақисини, шундақла Худаниң шапаитидин ортақ несивә болушни билдүриду. □ **1:4** «Силәрниң хошаллиғиңлар толуп ташсун дәп...» — бәзи кона көчүрмиләрдә «Бизниң хошаллиғимиз толуп ташсун дәп...» дейилиду. ■ **1:5** Юһ. 1:9; 8:12; 9:5; 12:35, 36. □ **1:6** «Әгәр биз униң билән сирдаш-һәмдәмлигимиз бар дәп туруп, йәнила қараңғулукта жүрсәк, ялған ейтқан вә һәқиқәткә әмәл қилмиған болимиз» — «һәқиқәткә әмәл қилмиған болимиз» грек тилида «һәқиқәтни қилмаймиз» дегән сөз билән ипадилиниду. □ **1:7** «Лекин У Өзи нурда болғинидәк бизму нурда маңсақ, ундақта бизниң бир-биримиз билән сирдаш-һәмдәмлигимиз болуп, Униң Оғли Әйса Мәсиһниң қени бизни барлиқ гунадин паклайду» — «У Өзи» мошу йәрдә, шүбһисизки, Худани көрситиду. ■ **1:7** Ибр. 9:14; 1Пет. 1:19; Вәһ. 1:5. ■ **1:8** 1Пад. 8:46; 2Тар. 6:36; Аюп 9:2; Зәб. 142:2; Пәнд. 20:9; Топ. 7:20. □ **1:9** «гуналимизни иқрар қилсақ, у бизниң гуналимизни кәчүрүм қилип, бизни барлиқ һәққанийсизлиқтин пак қилишқа ишәшлик һәм адилдур» — немишкә расул «У (Худа) ... ишәшлик һәм адилдур» дәйду? (1) Худа «муқәддәс бәндилирини етиқати түпәйлидин кәчүрүм қилдим» десә, у сөзидә чиң туриду вә ишәшликтур; (2) Худа адил сотчи болуп, гунани жазалимай қоймайду. Шуңа бизни кәчүрүш үчүн бизниң гуналимизни өз ихтияри билән өз үстигә алған қурбанлиғимиз гунасиз Әйса Мәсиһкә қойған; у бизниң орнимизда өлди. Шуңа Юханна ««Худа бизниң гуналимизни кәчүрүшкә...Ишәшлик һәм адилдур» дәйду. Худа гуналимизни кәчүрүши билән иш тохтимайду, әлвәттә; у йәнә бизни «барлиқ һәққанийсизлиқтин пак қилиду». ■ **1:9** Зәб. 31:5; Пәнд. 28:13.

¹ И эзиз балилирим, мән силәрни гуна садир қилмисун дәп, бу сөzlәрни йезиватимән. Мабада бириси гуна садир қилса, Атиниң йенида бир ярдәмчи вәкилимиз, йәни һәққаний Болғучи Әйса Мәсиһ бардур. □ ■ ² У Өзи гуналимиз үчүн җазани көтәргүчи кафарәттур; мошу кафарәт пәқәт бизниң гуналимиз үчүнлә әмәс, бәлки пүткүл дунядикиләрниң гуналимиз үчүндур. □ ■

³ Бизниң уни тонуғанлиғимизни биләлишимиз — Униң әмирлиригә әмәл қилишимиздиндур. ⁴ «Уни тонуймән» дәп туруп, Униң әмирлиригә әмәл қилмиғучи киши ялғанчидур, униңда һәқиқәт йоқтур. ■ ⁵ Лекин кимки Униң сөзигә әмәл қилса, әнди униңда Худаниң меһир-муһәббети һәқиқәтән камаләткә йәткән болиду. Биз өзимизниң Униңда болғанлиғимизни әнә шуниңдин билимиз. □ ■ ⁶ «Худада туруп яшаймән» дегүчи болса Әйсаниң маңғинидәк охшаш меңиши керәк. □ ■

Ҷериндашларға меһир-муһәббәт көрситиш нурниң бәлгүси

⁷ И сөйүмлүклирим, силәргә бурун аңлап бақмиған йеңи бир әмирни әмәс, бәлки дәсләптин тартип силәр тапшурувалған кона әмирни йезиватимән. Ушбу әмир силәр бурундинла аңлап келиватқан сөз-каламдур. □ ■ ⁸ Лекин йәнә келип мән силәргә йезиватқинимни йеңи әмир десәкму болиду; бу әмир Мәсиһдә һәм силәрдиму әмәл қилинмақта, чүнки қараңғулуқ өтүп кәтмәктә, вә һәқиқий нур алиқачан чечилишқа башлиди. □ ■ ⁹ Кимдәким өзини «нурда яшаватимән» дәп туруп, Ҷериндишини өч көрсә, у бүгүнгичә қараңғулуқта туруватқан болиду. ¹⁰ Ҷериндишиға меһир-муһәббәт көрсәткән киши йоруклуқта турмақта, униңда гунаға путлаштуридиған һеч немә қалмайду. ■ ¹¹ Лекин Ҷериндишини өч көргән киши қараңғулуқтидур; у қараңғулуқта маңиду вә қәйәргә кетиватқанлиғини билмәйду, чүнки қараңғулуқ униң көзлирини қаригу қиливәткән.

□ **2:1** «И эзиз балилирим,...» — «эзиз балилирим» грек тилида «кичик балилирим». «Мабада бириси гуна садир қилса, Атиниң йенида бир ярдәмчи вәкилимиз, йәни һәққаний Болғучи Әйса Мәсиһ бардур» — «ярдәмчи вәкил» грек тилида «параклетос» дейилиду, бу сөз «Юһ.» 14:16, 26, 15:26, 16:7дә «ярдәмчи» дәп тәржимә қилиниду. «Параклетос» шу йәрләрдә Муқәддәс Роһни көрситиду. Шу йәрләрдики бу сөзниң толуқ мәнаси тоғрилиқ изаһатларни көрүң. ■ **2:1** 1Тим. 2:5; Ибр. 7:25. □ **2:2** «У Өзи гуналимиз үчүн җазани көтәргүчи кафарәттур; мошу кафарәт пәқәт бизниң гуналимиз үчүнлә әмәс, бәлки пүткүл дунядикиләрниң гуналимиз үчүндур» — «җазани көтәргүчи кафарәт» — 4:18, «Рим.» 3:25, «Ибр.» 9:5дә мошунуңға йеқин бир сөз тепилиду. Тәвратта бу сөз (ибраний тилида) «кафарәт тәхти» яки «рәһим тәхти» («Мис.» 25:17) һәм бәзидә «гуна тиләш қурбанлиғи» яки «гунани япқучи қурбанлиқ» дегән мәнидә көрүлиду. Инҗилда униң асасий уқуми Худаниң ғәзивини өз үстигә елиш вә шундақла гуналардин пак қилиштур. ■ **2:2** Юһ. 4:42; Рим. 3:25; 2Кор. 5:18; Кол. 1:20; 1Юһа. 4:10, 14. ■ **2:4** 1Юһа. 4:20. □ **2:5** «Лекин кимки униң сөзигә әмәл қилса, әнди униңда Худаниң меһир-муһәббети һәқиқәтән камаләткә йәткән болиду» — Инҗил бойичә инсанлар бир-биримизни сөйүш үчүн вә Худаниң Өзини сөйүш үчүн қәлбимизгә «Худаниң меһир-муһәббети» Муқәддәс Роһ арқилиқ төкүлүши керәк («Рим.» 5:5) андин бизниң Худаға вә инсаларға меһир-муһәббәт көрситишимиз мүмкин болиду. Шуңа «Худаниң меһир-муһәббети» Худадин кәлгән һәм биздин Худаға һәм инсанларға қаритилған муһәббитимизниң һәммисини көрситиду. «Биз өзимизниң Униңда болғанлиғимизни әнә шуниңдин билимиз» — «Униңда болғанлиғимиз»: — демәк, Униң билән йеқин алақидә болғанлиқтур. «Римликларға»дики кириш сөзимиздики «Мәсиһдә» «Худада» вә «Роһта» тоғрилиқ баянлимизнимиз көрүң. ■ **2:5** Юһ. 13:35. □ **2:6** ««Худада туруп яшаймән» дегүчи болса...» — «Худада» грек тилида «униңда». «Әйсаниң маңғинидәк охшаш меңиши керәк» — грек тилида «Униң маңғинидәк охшаш меңиши керәк». ■ **2:6** Юһ. 13:15; 1Пет. 2:21. □ **2:7** «И сөйүмлүклирим, силәргә бурун аңлап бақмиған йеңи бир әмирни әмәс, бәлки дәсләптин тартип силәр тапшурувалған кона әмирни йезиватимән. Ушбу әмир силәр бурундинла аңлап келиватқан сөз-каламдур» — Юханна көрсәткән әмир, шүбһисизки, «бир-бириңларға меһир-муһәббәтни көрситиңлар». 3:11, 4:21, «Юһ.» 13:34, 15:12ни көрүң. ■ **2:7** 2Юһа. 5. □ **2:8** «Лекин йәнә келип мән силәргә йезиватқинимни йеңи әмир десәкму болиду; бу әмир Мәсиһдә һәм силәрдиму әмәл қилинмақта, чүнки қараңғулуқ өтүп кәтмәктә, вә һәқиқий нур алиқачан чечилишқа башлиди» — бу сирлиқ амма бәк муһим 7-8-айәтләр тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. Бизниңчә асасий мәнаси шуки, «роһий һаят» кәлгәндин кейин инсанларда «бир-бириңларға муһәббәт көрситиш» һәқиқәтән мүмкин болиду, шуңа бу әмирму «йеңи» болиду. ■ **2:8** Юһ. 13:34; 15:12. ■ **2:10** Юһ. 12:35; 1Юһа. 3:14.

12 Мән буларни силәргә йезиватимән, и әзиз балилирим, чүнки гуналириңлар Униң нами үчүн кәчүрүм қилинди. □ ■

13 Мән буни силәргә йезиватимән, и атилар, чүнки силәр Әзәлдин Бар Болғучини тонудуңлар. Мән буни силәргә йезиватимән, и жигитләр, чүнки силәр у рәзил үстидин ғәлибә қилдиңлар. □

14 Мән буни силәргә йезиватимән, и әзиз балилирим, чүнки силәр Атини тонудуңлар. Мән буни силәргә йезиватимән, и атилар, чүнки силәр Әзәлдин Бар Болғучини тонудуңлар. Мән буни силәргә йезиватимән, и жигитләр, чүнки силәр күчлүксиләр, Худаниң сөз-калами силәрдә туриду вә силәр у рәзил үстидинму ғәлибә қилдиңлар.

15 Бу дуняни вә бу дунядики ишларни сөймәңлар. һәр ким бу дуняни сөйсә, Атиниң сөйгүси униңда йоқтур. □ ■ 16 Чүнки бу дунядики барлиқ ишлар, йәни әттики һәвәс, көзләрдики һәвәс вә һаятиға болған мәғрурлуқниң һәммиси Атидин кәлгән әмәс, бәлки бу дунядин болғандур, халас; □ 17 вә бу дуня вә униңдики һәвәсләрниң һәммиси өтүп кетиду. Лекин Худаниң ирадисиғә әмәл қилғучи киши мәңгү яшайду. ■

Дәжжал — Әйса Мәсиһниң рәқиб

18 Әзиз балилирим, заманниң ахирқи саити йетип кәлди; вә силәр дәжжалниң ахир заманда келидиғанлиғини аңлиғиниңлардәк, әмәлийәттә болса һазирниң өзидила нурғун дәжжаллар мәйданға чиқти; буниңдин заманниң ахирқи саити болуп қалғанлиғи бизгә мәлум. □ ■

19 Улар аримиздин чиқти, лекин улар әслидә бизләрдин әмәс еди. Чүнки әгәр бизләрдин болған болса, аримизда туривәргән болатти. Лекин уларниң һеч қайсисиниң әслидә биздикиләрдин болмиғанлиғи паш қилинғанлиғи үчүн улар аримиздин чиқип кәтти. □ ■

20 һалбуки, силәр болсаңлар Муқәддәс Болғучидин кәлгән мәсиһлиғучи Роһтин неси

□ **2:12** «и әзиз балилирим» — грек тилида «и кичик балилирим». «мән буларни силәргә йезиватимән, и әзиз балилирим, чүнки гуналириңлар униң нами үчүн кәчүрүм қилинди» — «Униң нами» дегәнлик Әйса Мәсиһниң намидур. Оқурмәнләрниң есидә барки, «Әйса» дегән нам «Пәрвәрдигарниң ниҗати» дегән мәнидә. ■ **2:12** Лука 24:47; Рос. 4:12; 13:38. □ **2:13** «мән буни силәргә йезиватимән, и жигитләр, чүнки силәр у рәзил үстидин ғәлибә қилдиңлар» — «у рәзил» Шәйтанны көрситиду. □ **2:15** «Һәр ким бу дуняни сөйсә, Атиниң сөйгүси униңда йоқтур» — Атиниң сөйгүси» Худадин кәлгән муһәббәт, демәк. 2:5 вә униңдики «Худаниң меһир-муһәббети» тоғрилиқ изаһатни көрүң. ■ **2:15** Гал. 1:10; Яқ. 4:4. □ **2:16** «Чүнки бу дунядики барлиқ ишлар, йәни әттики һәвәс...» — «әттики һәвәс»: Инжилда «әт» яки «әтләр» көп вақитларда инсанлардики гунайиниң тәбиитини көрситиду. «Римлиқларға» дики кириш сөзниң инсанлардики «әт» вә «әтләр» тоғрилиқ баянларни көрүң. «Чүнки бу дунядики барлиқ ишлар, йәни әттики һәвәс, көзләрдики һәвәс вә һаятиға болған мәғрурлуқниң һәммиси атидин кәлгән әмәс, бәлки бу дунядин болғандур, халас» — оқурмәнләр дунядики ишларниң бу үч амилиниң (1) Шәйтанның һава-анимизниң алдиға қойған үч хил езитқу амилиға охшаш экәнлиғини («Яр.» 3:6); (2) Шәйтанның чөл баяванда Әйса Мәсиһни синиғандики үч хил вәсвәсисиғә охшаш экәнлиғини байқалайду («Мат.» 4:1-11, «Луқа» 4:1-13ни көрүң). ■ **2:17** Зәб. 89:9-10; Йәш. 40:6; 1Кор. 7:31; Яқ. 1:10; 4:14; 1Пет. 1:24. □ **2:18** «Әзиз балилирим, заманниң ахирқи саити йетип кәлди; вә силәр дәжжалниң ахир заманда келидиғанлиғини аңлиғиниңлардәк, әмәлийәттә болса һазирниң өзидила нурғун дәжжаллар мәйданға чиқти; буниңдин заманниң ахирқи саити болуп қалғанлиғи бизгә мәлум» — «дәжжал» грек тилида «антихристос». Дәжжал тоғрилиқ «Дан.» 9-баптики изаһатларни, «Мат.» 24-бап вә изаһатлирини вә «2Тес.» 2-бап вә изаһатларни, «Вәһий» 13-бап вә «қошумчә сөз»ни (дәжжал тоғрилиқ) көрүң. Бу әйәттә тилға елинған «нурғун дәжжаллар» Мәсиһ вә Униң тәлимигә қарши чиққанларниң һәммисини көрситиду (19- вә 22-әйәтни көрүң). ■ **2:18** Мат. 24:5; 2Тес. 2:3. □ **2:19** «Улар аримиздин чиқти, лекин улар әслидә бизләрдин әмәс еди. Чүнки әгәр бизләрдин болған болса, аримизда туривәргән болатти. Лекин уларниң һеч қайсисиниң әслидә биздикиләрдин болмиғанлиғи паш қилинғанлиғи үчүн улар аримиздин чиқип кәтти» — «... әслидә биздикиләрдин болмиғанлиғи паш қилинғанлиғи үчүн» — демәк, Худа тәрпидин бекитилгән иш; шубһисизки, мошу «дәжжаллар» қериндашларниң кичик пеиллиғиға, шундақла мәғрурлуққа болған өчмәнлиғиғә чидимиған болуп, шу чағда Худа уларни жамаәткә паш қилиш үчүн уларни өз мәғрур тәбиийитиниң кәйнигә киришкә қозғиған; шуниң билән «улар аримиздин чиқип кәтти». ■ **2:19** Зәб. 40:10; Рос. 20:30; 1Кор. 11:19.

болдуңлар вә шуниң үчүн силәр һәммә ишни билисиләр. □ ■ 21 Силәргә бу хәтни йизишимдики сәвәп, силәрниң һәқиқәтни билмигәнлигиңлар үчүн әмәс, бәлки һәқиқәтни билип, ялғанчилиқниң һәқиқәттин келип чиқмайдиғанлиғини билгәнлигиңлар үчүндур.

22 Әмисә, ким ялғанчи? Әйсаниң Мәсиһ екәнлиғини инкар қилғучи киши булса, у ялғанчидур. Ата вә Оғулни инкар қилғучи киши өзи бир дәжжалдур. 23 Кимдәким Оғулни рәт қилса униңда Ата болмайду. Лекин Оғулни етирап қилса, униңда Ата болиду. □ ■

24 Силәр болсаңлар, бурундин аңлап келиватқиниңларни өзүңларда давамлиқ турғузивериңлар. Бурундин аңлап келиватқиниңлар силәрдә давамлиқ туривәрсә, силәрму давамлиқ Оғул вә Атида яшаватқан болисиләр; 25 вә Униң бизгә қилған вәдиси болса дәл шу — мәңгү һаятлиқтур. □

26 Силәрни аздурмақчи болғанларни нәзәрдә тутуп, буларни силәргә яздим; 27 Силәр болсаңлар, силәр Униңдин қобул қилған мәсиһлиғүчи Роһ силәрдә туривериду, силәр һеч кимниң үгитишигә муһтаж әмәссиләр; бәлки әнә шу мәсиһлиғүчи Роһ силәргә барлиқ ишлар тоғрилиқ үгитиватқандәк (У һәқтур, һеч ялған әмәстур!) — һәм үгәткәндәк, силәр давамлиқ Униңда яшайдиған болисиләр. □ ■

28 Әмисә, и әзиз балилирим, давамлиқ Униңда туруп яшавериңлар. Шундақ қилсаңлар, У һәр қачан қайтидин аян болғанда қорқмас болимиз һәм У кәлгинидә Униң алдида һеч хижаләт болуп қалмаймиз. □ ■ 29 Худаниң һәққаний екәнлиғини билгән екәнсиләр, һәққанийлиққа әмәл қилғучиларниң һәр бириниң униң тәрипидин туғулғучи екәнлиғиниму билсәңлар керәк. □

3

Биз Худаниң пәрзәнтлири

1 Қараңлар, Ата бизгә шундақ чоңқур меһир-муһәббәт көрсәткәнки, биз «Худаниң әзиз балилири» дәп аталдуқ — вә биз һәқиқәтәнму шундақ. Бу дуния шу сәвәптин бизни тонуп

□ 2:20 «Муқәддәс Болғучи» — Әйса Мәсиһни көрситиду. «Муқәддәс Болғучидин кәлгән мәсиһлиғүчи Роһтин неси́п болдуңлар» — «мәсиһлиғүчи Роһ» дегән бу сөз мошу йәрдә Муқәддәс Роһни көрситиду; бу сөз әслидә Тәврат дәвридә падишаларни, каһинларни вә бәзидә пәйғәмбәрләрни өз мәнсивигә бекитиш вә тәстиқлаш үчүн уларниң бешиға қуялған «муқәддәс май»ни көрситәтти («мәсиһлиғүчи май»); бу иш Тәвратта «мәсиһ қилиш» яки «мәсиһләш» дәп атилатти. Инжіл дәвридә Насарәтлик Әйса май билән әмәс, бәлки Муқәддәс Роһ билән «мәсиһ қилинған» («Мат.» 3:16, «Луқа» 3:22, 4:18, «Рос.» 10:38ни көрүң). һазир Мәсиһ әслидә Өзини «мәсиһ қилғучи Роһ»ни, йәни Худаниң Муқәддәс Роһини Өзигә етиқат қилғучиларға ата қилиду; шуниң билән Инжіл дәвридә Тәвраттики «мәсиһләш мейи»ниң адәмниң бешиға қуялушиниң орниға, «Мәсиһлиғүчи Роһ», йәни Муқәддәс Роһ адәмниң роһ-қәлбиниң үстигә келип шу йәрдә макан тутиду. «Мәсиһлиғүчи Роһтин неси́п болдуңлар вә шуниң үчүн силәр һәммә ишни билисиләр» — «силәр һәммә ишни билисиләр» яки «силәр һәммә адәмни билисиләр» яки «һәммиңлар һәқиқәтни билисиләр». ■ 2:20 Зәб. 44:8; 132:2; 2Кор. 1:21; Ибр. 1:9.

□ 2:23 «Кимдәким Оғулни рәт қилса униңда Ата болмайду. Лекин Оғулни етирап қилса, униңда Ата болиду» — грек тилида «Кимдәким Оғулни рәт қилса, у Атиға егә болмайду; лекин Оғулни етирап қилса, у Атиғиму егә болиду» дегән сөзләр билән ипадилиниду. ■ 2:23 Луқа 12:9; 2Тим. 2:12. □ 2:25 «вә Униң бизгә қилған вәдиси болса дәл шу — мәңгү һаятлиқтур» — «Униң қилған вәдиси болса» — Худаниң Өзиниң вәдиси яки Әйсаниң вәдисини көрситиду; бизниңчә «У» 20-айәттә тилға елинған «Муқәддәс Болғучи»ни, йәни Әйсани көрсәтсә керәк. □ 2:27 «силәр болсаңлар, силәр Униңдин қобул қилған мәсиһлиғүчи Роһ силәрдә туривериду» — «Униңдин» мошу йәрдә Худаниң Өзини яки Әйсани көрситиду; бизниңчә «У» йәнә 20-айәттә тилға елинған «Муқәддәс Болғучи»ни, йәни Әйсани көрсәтсә керәк. «Мәсиһлиғүчи Роһ» — 20-айәт вә униңдики изаһатни көрүң. ■ 2:27 Йәр. 31:34; Ибр. 8:11. □ 2:28 «у һәр қачан қайтидин аян болғанда қорқмас болимиз һәм у кәлгинидә униң алдида һеч хижаләт болуп қалмаймиз» — «қорқмас» яки «жүрәклик». ■ 2:28 Мар. 8:38; 1Юһа. 3:2. □ 2:29 «Худаниң һәққаний екәнлиғини билгән екәнсиләр» — грек тилида «Униң һәққаний екәнлиғини билгән екәнсиләр». Мошу айәттә Худани көрситиши керәк, чүнки айәтниң кейинки қисмида «Униңдин (Худадин) туғулуш» тилға елиниду. «Һәққанийлиққа әмәл қилғучиларниң һәр бириниң Униң тәрипидин туғулғучи екәнлиғиниму билсәңлар керәк» — «Униң тәрипидин туғулғучи»: — демәк, Худаниң пәрзәнти, «қайтидин, жуқуридин туғулған» кишини көрситиду. «Юһ.» 3:1-21ни көрүң.

йәтмәйдуки, чүнки бу дуня Уни тонумиди. □ ■ ² Сөйүмлүклирим, биз һазир Худаниң әзиз балилиридурмиз; кәлгүсидә қандақ болидиғанлиғимиз техи очуқ аян қилинмиған. Бирақ У қайтидин аян қилинғанда, Униңға охшаш болидиғанлиғимизни билимиз; чүнки шу чағда биз Униң әйнән Өзини көримиз. □ ■ ³ Вә Мәсиһгә үмүт бағлиған һәр бир киши У пак болғандәк өзини паклимақта. □

⁴ Гуна садир қилған киши Худаниң қануниға хилаплиқ қилған болиду. Чүнки гуна садир қилғанлиқ Худаниң қануниға хилаплиқ қилғанлиқтур. □ ■ ⁵ Һалбуки, силәр Уни гуналарни елип ташлаш үчүн дуняға келип аян қилинған вә шундақла Униңда һеч қандақ гуна йоқтур, дәп билисиләр. □ ■ ⁶ Униңда яшаватқан һәр бир киши гуна садир қилмайду; кимдәким гуна садир қилса, Уни көрмигән вә Уни тонумиған болиду. □

⁷ Әзиз балилирим, һеч кимниң силәрни алдишиға йол қоймаңлар. һәққанийлиққа әмәл қилғучи киши У һәққаний болғинидәк һәққанийдур. □ ■ ⁸ Лекин гуна садир қилғучи Иблистиндур. Чүнки Иблис әлмисақтин тартип гуна садир қилип кәлмәктә. Худаниң Оғлиниң дуняда аян қилинишидики мәхсәт Иблисниң әмәллирини йоқитиштур. ⁹ Худадин туғулғучи гуна садир қилмайду; Худаниң уруғи униңда орун алғачқа, у гуна садир қилиши мүмкин әмәс, чүнки у Худадин туғулғандур. □ ■ ¹⁰ Худаниң балилири билән Иблисниң балилири шуниң билән пәриқлинидуки, кимдәким һәққанийлиққа әмәл қилмиса вә яки өз қериндишиға меһир-муһәббәт көрсәтмисә Худадин әмәстур.

¹¹ Чүнки силәр дәсләптин аңлап келиватқан хәвәр мана дәл шуки, бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрситишимиз керәктур. ■ ¹² У у рәзилдин болған, инисини өлтүргән Қабилға охшаш болмаслиғимиз керәк; у немишкә инисини қәтл қилди? Униң өзиниң қилғанлири рәзил, инисиниң қилғанлири һәққаний болғанлиғи үчүн шундақ қилған. ■

¹³ Шуңа, и қериндашлар, бу дуня силәрни өч көрсә, буниңға һәйран қалмаңлар. ■

¹⁴ Биз қериндашларни сөйгәнлиғимиздин, өлүмдин һаятлиққа өткәнлиғимизни билимиз. Өз қериндишини сөймигүчи техи өлүмдә туруватиду. ■ ¹⁵ Қериндишиға өчмәнлик

□ **3:1** «Бу дуня шу сәвәптин бизни тонуп йәтмәйдуки, чүнки бу дуня Уни тонумиди» — «Уни» Әйса Мәсиһ яки Худаниң Өзини көрситиду. Бизниңчә Мәсиһни көрситиду («Юһ.» 1:10ни көрүң). ■ **3:1** Юһ. 1:12. □ **3:2** «Бирақ У қайтидин аян қилинғанда, Униңға охшаш болидиғанлиғимизни билимиз; чүнки шу чағда биз Униң әйнән Өзини көримиз» — «У» — Әйса Мәсиһни көрситиду. Төвәндики изаһатни көрүң. «У қайтидин аян қилинғанда» — мошу әйәттики «У» бизниңчә Әйса Мәсиһни көрситиду. Бәзи алимлар әйәтни башқичә чүшинип: — «У» (демәк, бизниң кәлгүсидә қандақ болидиғанлиғимиз) аян қилинғанда...» дәп қарайду. Лекин бизниңчә расул Юһанна Мәсиһни улуклаштики һәр бир пурсәттин толук пайдилиниду, мошу йәрдимү шундақ қилған болуп, у йәнила Мәсиһни көрсәткән. ■ **3:2** Йәш. 56:5; Мат. 5:12; Юһ. 1:12; Рим. 8:15, 18; 2Кор. 4:17; Гал. 3:26; 4:6; Фил. 3:21; Кол. 3:4. □ **3:3** «вә Мәсиһгә үмүт бағлиған һәр бир киши У пак болғандәк өзини паклимақта» — «Мәсиһгә» грек тилида «Униңға». «...У пак болғандәк өзини паклимақта» — «У» мошу йәрдә бәлким Мәсиһни көрситиду; жуқуриқи 2-әйәт вә изаһатини көрүң. □ **3:4** «Гуна садир қилған киши Худаниң қануниға хилаплиқ қилған болиду. Чүнки гуна садир қилғанлиқ Худаниң қануниға хилаплиқ қилғанлиқтур» — «Худаниң қануни» грек тилида пәқәт «қанун» дәп ейтилиду. Лекин көздә тутулғини мәлум бир инсаний қанун әмәс, бәлки Худаниң қанунидур. Юһаннаниң мошу йәрдә көздә тутқини бәлким Муса пәйғәмбәргә чүшүрүлгән қанун болупла қалмай, йәнә бәлким һәр бир кишиниң вижданида (аз болсун, көп болсун) намайән қилинған Худаниң қанунини көрсәтсә керәк («Рим.» 2:13-15нимү көрүң). Бу әйәт болса 2:29дики сөзләрниң давамидур. ■ **3:4** 1Юһа. 5:17. □ **3:5** «Һалбуки, силәр уни гуналарни елип ташлаш үчүн дуняға келип аян қилинған» — «Уни» Мәсиһни көрситиду. Ушбу әйәт билән мунасивәтлик «Юһ.» 1:29ни көрүң. ■ **3:5** Йәш. 53:9,12; 2Кор. 5:21; 1Пет. 2:22; 1Тим. 1:15. □ **3:6** «Униңда яшаватқан һәр бир киши гуна садир қилмайду; кимдәким гуна садир қилса, Уни көрмигән вә Уни тонумиған болиду» — «гуна садир қилса,...» дегәнлик шүбһисизки, адәмниң адәттики жүрүш-турушини, гуна илкидин чиқмай турғанлиғини көрситиду. 3:9 вә «қошумчә сөз»имизни көрүң. □ **3:7** «Һәққанийлиққа әмәл қилғучи киши у һәққаний болғинидәк һәққанийдур» — «У» бизниңчә мошу йәрдә йәнә Мәсиһни көрситиду. Жуқуриқи 5-6-әйәтни көрүң. ■ **3:7** 1Юһа. 2:29. □ **3:9** «Худадин туғулғучи гуна садир қилмайду; Худаниң уруғи униңда орун алғачқа, у гуна садир қилиши мүмкин әмәс, чүнки у Худадин туғулғандур» — «Худаниң уруғи (яки «нәсли») униңдин орун алғачқа...» дегәнликтә «Худаниң уруғи» Мәсиһниң Өзи яки Униң сөз-каламими көрситиду. Башқичә ейтқанда, Мәсиһ Әйсаниң табиийитини көрситиду, шундақла Униң кишиләрниң роһидин орун алғанлиғини көрситиду. «Мат.» 13:1-23, «Юһ.» 12:24, «Рим.» 4:15-17ни, 9:7-8 вә «Гал.» 3:16ни көрүң. Бу әйәт тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизнимү көрүң. ■ **3:9** 1Пет. 1:23; 1Юһа. 5:18. ■ **3:11** Юһ. 13:34; 15:12; 1Юһа. 3:23. ■ **3:12** Яр. 4:8; Ибр. 11:4. ■ **3:13** Юһ. 15:18. ■ **3:14** 1Юһа. 2:10.

қилған киши қатилдур вә һеч қандақ қатилда мәңгүлүк һаятниц болмайдиганлигини билисиләр. □ ■ 16 Биз шуниц билән меһир-муһәббәтниц немә экәнлигини билимизки, у биз үчүн Өз женини пида қилди; шуницдәк бизму қериндашлиримиз үчүн өз женимизни пида қилишқа қәриздардурмиз. □ ■ 17 Амма кимки бу дуняда мал-мүлки туруп, қериндишиниң муһтажлигини көрүп туруп, униңға көкси-қарнини ачмиса, бундақ кишидә нәдиму Худаниң меһир-муһәббети болсун? □ ■ 18 Әзиз балилимиз, сөз билән вә тил билән әмәс, бәлки әмәлдә вә һәқиқәттә меһир-муһәббәт көрситәйли. 19 Биз шундақ ишлар билән өзимизниң һәқиқәттин болғанлиғимизни биләләймиз вә Худаниң алдида қәлбимизни хатиржәм қилалаймиз. □ 20 Шундақтиму, мабада қәлбимиз бизни йәнила әйиплисә, Худа йәнила қәлбимиздин үстүн вә һәммини билгүчидур. □ 21 Сөйүмлүклирим, әгәр қәлбимиз бизни әйиплимисә, Худаниң алдида жүрәклик туримиз □ 22 вә шундақла Униңдин немини тилисәк шуницға еришәләймиз; чүнки биз Униң әмирлиригә әмәл қилип, Уни хурсән қилидиган ишларни қилимиз. ■ 23 Вә Униң әмри шуки, униң Оғли Әйса Мәсиһниң намиға етиқат қилишимиз һәмдә Униң бизгә тапилиғинидәк бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрситишимиздин ибарәттур. □ ■ 24 Униң әмирлиригә әмәл қилидиган киши Худада яшайдиган вә Худаму униңда яшайдиган болиду. Әнди Худаниң биздә яшайдиганлигини билгинимиз болса, У бизгә ата қилған Роһтиндур. □ ■

4

Сахта пәйгәмбәрлардин һәзәр әйләңлар

1 Сөйүмлүклирим, һәр бир «вәһий қилғучи» роһларниң һәммисигила ишинивәрмәңлар, бәлки бу роһларниң Худадин кәлгән-кәлмигәнлигини пәриқләндүрүш үчүн уларни синаңлар. Чүнки нурғун сахта пәйгәмбәрләр дунядики жай-жайларға пәйда болди. □ ■ 2 Худаниң Роһини мундақ пәриқләндүрәләйсиләр: Әйсани, йәни дуняға инсаний тәндә кәлгән

□ 3:15 «Қериндишиға өчмәнлик қилған киши қатилдур» — «Мат.» 5:21-22ни көрүң. «Һеч қандақ қатилда мәңгүлүк һаятниц болмайдиганлигини билисиләр» — бу сөзләр һеч бир қатил Худаниң кәчүрүмигә еришәлмәйду, дегәнлик әмәс. Мәсилән «Мат.» 12:31, «1Кор.» 6:9-11ни көрүң. ■ 3:15 Мат. 5:21; Гал. 5:21. □ 3:16 «Биз шуниц билән меһир-муһәббәтниц немә экәнлигини билимизки, У биз үчүн Өз женини пида қилди...» — «У» — Мәсиһ, әлвәттә. ■ 3:16 Юһ. 15:13; әф. 5:2. □ 3:17 «Амма кимки бу дуняда мал-мүлки туруп, қериндишиниң муһтажлигини көрүп туруп...» — «мал-мүлүк» мошу йәрдә, грек тилида «тирикчилик» билән ипадилиниду. ■ 3:17 Қан. 15:7; Луқа 3:11; Яқ. 2:15. □ 3:19 «биз шундақ ишлар билән өзимизниң һәқиқәттин болғанлиғимизни биләләймиз вә (Худаниң) алдида қәлбимизни хатиржәм қилалаймиз» — «Худаниң алдида қәлбимизни хатиржәм қилалаймиз» грек тилида «униң алдида қәлбимизни хатиржәм қилалаймиз». «...хатиржәм қилалаймиз» — яки «қайил қилалаймиз». Демәк, бириси «мән Худадинму, әмәсму?» дәп гуманланған болса, өзидин «мәндә меһир-муһәббәт барму-йоқ?» дәп сориса вә өзиниң меһир-муһәббәттә яшаватқанлигини көргән болса, «мән һәқиқәтән Худадин туғулғанмән» дәп өзини қайил қилалайду. □ 3:20 «Шундақтиму, мабада қәлбимиз бизни йәнила әйиплисә, Худа йәнила қәлбимиздин үстүн вә һәммини билгүчидур» — бу әйәттә «қәлбимиз» бәлким «вижданимиз»ни көрситиду. □ 3:21 «Сөйүмлүклирим, әгәр қәлбимиз бизни әйиплимисә, Худаниң алдида жүрәклик туримиз» — бу әйәттә «қәлбимиз» бәлким йәнә «вижданимиз»ни көрситиду. «жүрәклик туримиз» — яки «қорқмас туримиз». ■ 3:22 Йәр. 29:12; Мат. 7:8; 21:22; Мар. 11:24; Луқа 11:9; Юһ. 14:13; 16:24; Яқ. 1:5; 1Юһа. 5:14. □ 3:23 «Һәмдә Униң бизгә тапилиғинидәк бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрситишимиздин ибарәттур» — «Униң бизгә тапилиғини» мошу йәрдә бизниңчә Худаниң Өзиниң (Мәсиһ арқилиқ) бизгә тапилиғини көрситиду. ■ 3:23 Лав. 19:18; Мат. 22:39; Юһ. 6:29; 13:34; 15:12; 17:3; әф. 5:2; 1Тес. 4:9; 1Пет. 4:8; 1Юһа. 4:21. □ 3:24 «Униң әмирлиригә әмәл қилидиган киши Худада яшайдиган...» — грек тилида «Униң әмирлиригә әмәл қилидиган киши Униңда яшайдиган...». «...вә Худаму униңда яшайдиган болиду» — грек тилида «вә Уму униңда яшайдиган болиду». ■ 3:24 Юһ. 14:23; 15:10; 1Юһа. 4:12. □ 4:1 «Сөйүмлүклирим, һәр бир «вәһий қилғучи» роһларниң һәммисигила ишинивәрмәңлар» — «вәһий қилғучи» роһ» бәлким етиқатчиниң өз вужудига йеқин келип «саңа вәһий қилимән» дәйдиған роһни, яки еһтималға әң йеқин болғини етиқатчиларниң йениға кәлгән яки һәтта жамаәтниц өз ичидин туруп «Мән силәргә Худаниң вәһийини һазир йәткүзимән» дегүчиләрни көрситиду; әйәтниц иккинчи қисми дәл мошу «сахта пәйгәмбәрләр»ни көрситиду. ■ 4:1 Йәр. 29:8; Мат. 7:15,16; 24:4, 5, 24; 1Кор. 14:29; әф. 5:6; Кол. 2:18; 2Пет. 2:1; 2Юһа. 7.

Мәсиһни етирап қилғучи һәр бир роһ Худадин болиду; □ 3 вә дуняға инсаний тәндә кәлгән Әйса Мәсиһни етирап қилмайдыған роһ Худадин кәлгән әмәс. Бундақларда әксичә дәрвәкә роһи ишләйду; силәр бу роһниң келидиғанлиғи тоғрилиқ аңлиған едиңлар вә дәрвәкә у һазир дуняда пәйда болди. □ ■

4 Әй әзиз балилирим, силәр болсаңлар Худадин болғансиләр вә уларниң үстидин ғалип кәлдиңлар; чүнки силәрдә Турғучи бу дуняда турғучидин үстүндур. □ 5 Улар болса бу дуняға мәнсуп; шуңа улар бу дуняниң сөзлирини қилиду вә бу дунядикилә уларға кулақ салиду. □ 6 Биз болсақ Худадин болғанмиз; Худани тонуған киши бизниң сөзлиримизни аңлайду. Худадин болмиған киши болса бизниң сөзлиримизни аңлимайду. Мана буниңдин һәқиқәтниң Роһи билән езитқулуқниң роһини пәриқ етәләймиз. □ ■

Худа Өзи меһир-муһәббәттур

7 И сөйүмлүклирим, бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрситәйли; чүнки меһир-муһәббәтниң өзи Худадиндур вә меһир-муһәббәт көрсәткүчиниң һәр бири Худадин туғулған болиду вә Худани тонуйду. 8 Меһир-муһәббәт көрсәтмигүчи киши Худани тонумиған болиду; чүнки Худа Өзи меһир-муһәббәттур. 9 Худаниң меһир-муһәббәти биздә шуниң билән ашкарә болдики, Худа бизни Униң арқилиқ һаятқа еришсун дәп бирдин-бир йегәнә Оғлини дуняға әвәтти. ■ 10 Меһир-муһәббәт дәл шуниңдин аянки, бизләрниң Худани сөйгинимиз билән әмәс, бәлки У Өзи бизни сөйүп гуналиримизниң җазасини кәтәргүчи кафарәт болушқа Өз Оғлини әвәткини билән аяндур. ■

11 И сөйүмлүклирим, Худа бизгә шу қәдәр меһир-муһәббәт көрсәткән йәрдә, бизму бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрситишкә қәриздурмиз. 12 Неч ким неч қачан Худани көргән әмәс; лекин бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрсәтсәк, Худа биздә яшайду вә униң меһир-муһәббәти биздә камаләткә йәткән болиду. ■ 13 Биз бизниң Униңда яшаватқанлиғимизни вә Униң биздә яшаватқанлиғини шуниңдин билимизки, У Өз Роһини бизгә ата қилған. □ 14 Биз шуни көргән вә шундақла шуниңға гувалиқ беримизки, Ата Оғулни дуняға қутқузғучи болушқа әвәтти. 15 Әгәр кимдәким Әйсани Худаниң Оғли дәп етирап қилса, Худа униңда, уму Худада яшайду. 16 Биз болсақ Худаниң бизгә болған меһир-муһәббәтини тонуп йәттуқ, шундақла униңға толиму ишәндуқ. Худа Өзи меһир-муһәббәттур вә меһир-муһәббәттә яшиғучи киши Худада яшайду, Худаму униңда яшайду.

□ 4:2 «Әйсани, йәни дуняға инсаний тәндә кәлгән Мәсиһни етирап қилғучи һәр бир роһ...» — «инсаний тәндә» (яки «инсан тенидә») грек тилида «әттә» билән билдүрилиду. «Әйсани, йәни дуняға инсаний тәндә кәлгән Мәсиһни етирап қилғучи һәр бир роһ Худадин болиду» — мошу әйәттә дейилгән «роһ» мәлум инсанниң ағзи арқилиқ гәп қиливатиду, әлвәттә. һалқилиқ мәсилә: — мәлум бириси җамаәттә сөз қилип «Худаниң вәһийини силәргә йәткүзимән» десә, бирақ «инсаний тәндә кәлгән Әйса Мәсиһ»ни етирап қилмиса, әнди униңда сөз қилидиған роһ Худаниң Роһи әмәс, бәлки җин-шәйтанларниң бири яки бу кишиниң өзиниң Худа билән қаршилишидиған инсаний роһ болиду, халас. □ 4:3 «вә дуняға инсаний тәндә кәлгән Әйса Мәсиһни етирап қилмайдыған роһ Худадин кәлгән әмәс» — шу вақитларда, бәзиләр Әйса Мәсиһни «һәқиқий инсан әмәс, бәлки инсанниң шәклидә намайән болған бир хил роһ, халас» дегән ялған тәлим тарқалған еди. «...Бундақларда әксичә дәрвәкә роһи ишләйду; силәр бу роһниң келидиғанлиғи тоғрилиқ аңлиған едиңлар вә дәрвәкә у һазир дуняда пәйда болди» — оқурмәнләрниң есидә барки, «дәрвәкә»ниң мәнәси «Мәсиһгә қарши» һәм «Мәсиһниң орнини талашқучи»дур (жуқуридики 2:18, 2:20 вә изаһатларни көрүң). ■ 4:3 2Тес. 2:7; 1Юһа. 2:18, 22. □ 4:4 «Әй әзиз балилирим, силәр болсаңлар Худадин болғансиләр вә уларниң үстидин ғалип кәлдиңлар» — «улар» мошу йәрдә сахта пәйғәмбәрләрни вә тәлим бәргүчиләрни көрситиду. «чүнки силәрдә Турғучи бу дуняда турғучидин үстүндур» — «силәрдә Турғучи» Муқәддәс Роһни, «бу дуняда турғучи» Иблисни көрситиду. □ 4:5 «Улар болса бу дуняға мәнсуп; шуңа улар бу дуняниң сөзлирини қилиду вә бу дунядикилә уларға кулақ салиду» — «улар бу дуняниң сөзлирини қилиду» яки «улар бу дунядин сөзләйду» яки «улар бу дуня тоғрилиқ сөзләйду». □ 4:6 «Мана буниңдин һәқиқәтниң Роһи билән езитқулуқниң роһини пәриқ етәләймиз» — «һәқиқәтниң Роһи» Муқәддәс Роһни, «езитқулуқниң роһи» Шәйтаниң өзи яки җинларни көрситиду. ■ 4:6 Юһ. 8:47; 10:27. ■ 4:9 Юһ. 3:16; Рим. 5:8. ■ 4:10 Рим. 3:24, 25; 2Кор. 5:19; Кол. 1:19; 1Юһа. 2:2. ■ 4:12 Мис. 33:20; Қан. 4:12; Юһ. 1:18; 1Тим. 1:17; 6:16; 1Юһа. 3:24. □ 4:13 «Биз бизниң Униңда яшаватқанлиғимизни вә Униң биздә яшаватқанлиғини шуниңдин билимизки, У Өз Роһини бизгә ата қилған» — «У Өз Роһини бизгә ата қилған» грек тилида «У Өз Роһидин бизгә ата қилған» билән ипадилиниду.

17 Мошундақ болғанда, меһир-муһәббәт биздә мукәммәллишиду; шуниң билән биз сорақ күнидә хатиржәм-қорқмас болалаймиз. Чүнки Әйса қандақ болувақан болса бизму һазир бу дунияда шундақ болувазимиз. □ 18 Меһир-муһәббәттә қорқунуч йоқтур; камил меһир-муһәббәт қорқунучни һайдап йоққа чиқириду. Чүнки қорқунуч Худаниң җазаси билән бағлинишлиқтур; қорқунучи бар киши меһир-муһәббәттә камаләткә йәткүзүлгән әмәстур. □ 19 Биз меһир-муһәббәт көрситимиз, чүнки Худа алди билән бизгә меһир-муһәббәт көрсәтти. 20 Әгәр бириси «Худани сөйимән» дәп туруп, қериндишиға өчмәнлик қилса, у ялғанчидур. Чүнки көз алдидики қериндишини сөймигән йәрдә, көрүп бақмиған Худани қандақму сөйсун? ■ 21 Шуңа биздә Униңдин: «Худани сөйгән киши қериндишиниму сөйсун» дегән әмир бардур. ■

5

Етиқат «бу дуния»ниң үстидин ғәлибә қилиду

1 Әйсаниң Мәсиһ екәнлигигә ишәнгән һәр бир киши Худадин туғулған болиду; вә туғдурғучи Атини сөйидиған һәр бир киши Униңдин туғулғучиниму сөйиду. □ ■ 2 Биз өзимизниң Худаниң балилирини сөйидиғанлиғимизни шуниңдин билимизки, Худани сөйүп, Униң әмирлиригә әмәл қилишимиздиндур. 3 Худани сөйүш Униң әмирлиригә әмәл қилиш демәктур; вә Униң әмирлиридә турмақ еғир иш әмәстур. ■ 4 Чүнки Худадин туғулғанларниң һәммиси бу дуния үстидин ғәлибә қилиду; вә дунияниң үстидин ғәлибә қилғучи күч — дәл бизниң етиқатимиздур. □ ■ 5 Бу дунияниң үстидин ғәлибә қилғучи зади кимләр? Пәқәт Әйсани Худаниң Оғли дәп етиқат қилғучилар әмәсму? ■ 6 У болса су вә қан арқилиқ кәлгән зат, йәни Әйса Мәсиһдур; Униң келиши пәқәт су биләнла әмәс, бәлки қан биләнму еди. Вә бу ишларға гувалиқ бәргүчи болса Роһтур, чүнки Роһ Өзи һәқиқәттур. □ 7 Чүнки Униң тоғрилиқ үч гувалиқ бәргүчи бар: — □ 8 булар Роһ, су вә қандин ибарәттур. Бу үчиниң гувалиғи бирдур. □ 9 Әгәр биз инсанларниң гувалиқини қобул қилсақ, Худаниң гувалиғи буларниңкидин үстүндур. Худа Өз Оғли тоғрисида шундақ гувалиқ

□ 4:17 «шуниң билән биз сорақ күнидә хатиржәм-қорқмас болалаймиз» — «сорақ күни» яки «қиямәт күни». Оқурмәнларниң есидә болсунки, «қиямәт күни»ни әтраплиқ чүшиниш үчүн Тәврат-Инҗилда униң тоғрисидаки көп тәпсилатлар бар. «Чүнки Әйса қандақ болувақан болса бизму һазир бу дунияда шундақ болувазимиз» — грек тилида «Чүнки У қандақ болувақан болса бизму һазир бу дунияда шундақ болувазимиз». Демәк, биз бу дунияда Әйсадәк адил, һәққаний, растчил, кәмтәр, меһриван, муһәббәтлик...болимиз. Тәкитләнгини «бу дунияда» — чүнки бу дунияда ундақ болуш пәқәт Худаниң меһри-шәпқити вә толуқ күч-қудрити болса андин мүмкин болиду. □ 4:18 «Меһир-муһәббәттә қорқунуч йоқтур; камил меһир-муһәббәт қорқунучни һайдап йоққа чиқириду» — яки «меһир-муһәббәт мукәммәл болса, қорқунучни һайдап йоққа чиқириду». ■ 4:20 1Юһа. 2:4. ■ 4:21 Лав. 19:18; Мат. 22:39; Юһ. 13:34; 15:12; Әф. 5:2; 1Тес. 4:9; 1Пет. 4:8; 1Юһа. 3:23. □ 5:1 «...вә туғдурғучи (Ата)ни сөйидиған һәр бир киши униңдин туғулғучиниму сөйиду» — бу сөз бәлким шу дәвирдики бир тәмсил болуши мүмкин еди. «Униңдин туғулғучи»лар етиқатчи қериндашларни көрситиду. ■ 5:1 Юһ. 1:12. ■ 5:3 Мат. 11:29,30; Юһ. 14:15; 15:10. □ 5:4 «Чүнки Худадин туғулғанларниң һәммиси бу дуния үстидин ғәлибә қилиду; вә дунияниң үстидин ғәлибә қилғучи күч — дәл бизниң етиқатимиздур» — «бу дуния» мошу йәрдә Худаға қарши чиқидиған пүткүл дуниядики етиқатсизларни көрситиду, әлвәттә. Чүнки әмәлийәттә «бу дуниядикиләр» Шәйтаниң илқидә мәркәзләшкән, Худаға қарши бир түзүмдур. ■ 5:4 Юһ. 16:33. ■ 5:5 1Кор. 15:57; 1Юһа. 4:15. □ 5:6 «У болса су вә қан арқилиқ кәлгән зат, йәни Әйса Мәсиһдур; Униң келиши пәқәт су биләнла әмәс, бәлки қан биләнму еди. Вә бу ишларға гувалиқ бәргүчи болса Роһтур, чүнки Роһ Өзи һәқиқәттур» — «Роһ» — Худаниң Муқәддәс Роһини көрситиду. Бу әйәтниң мәзмуну бир нәччә сахта тәлимгә қарита рәддийә бериштур. Муәллип қәтғийлик билән шуни испатлимақчики: (1) Әйса Мәсиһ һәқиқий инсан болуп туғулди; (2) һәқиқий инсан болуп, Йәһя пәйғәмбәр тәрипидин суда чөмүлдүрүлди; (3) һәқиқий инсан болуп кресттә өлди. Бу рәддийиниң тәпсилатлири үстидә «қошумчә сөз»имиздә сәл тохтилимиз. □ 5:7 «Чүнки Униң тоғрилиқ үч гувалиқ бәргүчи бар...» — «Униң тоғрилиқ» — Мәсиһ тоғрилиқ. □ 5:8 «булар Роһ, су вә қандин ибарәттур. Бу үчиниң гувалиғи бирдур» — бу әйәт тоғрилиқ вә 6-7-әйәтләр үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. Бир аз кона көчүрүлмиләрдә: — «Чүнки У тоғрилиқ әршәтә үч гувалиқ бәргүчи бар: Булар Ата, Калам вә Муқәддәс Роһтур; бу үчи бирдур. (8) Йәр йүзидә үч гувалиқ бәргүчи бар: Булар Роһ, су вә қандин ибарәттур. Бу үчиниң гувалиғи охшаштур» дейилиду.

бәргән — ¹⁰ (Худаниң Оғлиға етиқат қилған кишиниң ичидә шу гувалиқ бардур; бирақ Худаға ишәнмигән киши Уни ялғанчи қилған болиду, чүнки У Худаниң Өз Оғлини тәстиқлиған гувалиғиға ишәнмигән) ■ ¹¹ гувалиқ дәл шудурки, Худа бизгә мәңгүлүк һаятни ата қилди вә бу һаятлиқ Униң Оғлидидур. ■ ¹² Шуңа Оғулға егә болған киши һаятлиққа егә болған болиду; Худаниң Оғлиға егә болмиған киши һаятлиққа егә болмиған болиду.

Мәңгүлүк һаят

¹³ Мән буларни Худаниң Оғлиниң намиға етиқат қилған силәргә силәрниң мәңгүлүк һаятқа егә болғанлиғиңларни билишиңлар үчүн яздим. ■ ¹⁴ Вә бизниң Униңға болған толук ишәш-хатиржәмлигимиз шундақки, Униң ирадисиғә мувапиқ һәр қандақ бир ишни тилисәк, У бизни аңлайду. ■ ¹⁵ Уни һәр немә тилигинимизни аңлайду дәп билгән экәнмиз, дуайимизда Униңдин тилигинимизгә ериштуқ, дәп билимиз.

¹⁶ Бириси қериндишиниң өлүмгә мәһкүм қилмайдиған бир гуна садир қилғанлиғини көрсә, униң үчүн дуа қилсун; вә Худа өлүмгә мәһкүм қилмайдиған гуна садир қилғанлар үчүн униңға һаятлиқ ата қилиду. Өлүмгә мәһкүм гунаму бардур. Униң тоғрисидин тилисун, демәймән. □ ■ ¹⁷ һәммә һәққанийәтсизлик гунадур; вә өлүмгә мәһкүм қилмайдиған гунаму бар. ■ ¹⁸ Худадин туғулғучиниң гуна садир қилмайдиғанлиғини билимиз; чүнки әслидә Худадин туғулған Зат бундақ кишини қоғдап қалиду вә әшу рәзил униңға тегәлмәйду. □ ■

¹⁹ Әнди өзимизниң Худадин болғанлиғимиз өзимизгә мәлум; амма пүткүл дуния болса у рәзилниң илкидидур. ²⁰ Йәнә бизгә мәлумки, Худаниң Оғли дунияға кәлди вә һәқиқий Болғучини тонушимиз үчүн көңлимизни йорутти; вә биз һәқиқий Болғучиниң Өзидә, йәни Униң Оғли Әйса Мәсиһдә яшаватимиз. У болса һәқиқий Худа вә мәңгүлүк һаятлиқтур! □ ■

²¹ Әзиз балилирим, өзүңларни һәр қандақ бутлардин сақлаңлар. □

■ **5:10** Юһ. 3:36; Рим. 8:16; Гал. 4:6. ■ **5:11** Юһ. 1:4. ■ **5:13** Юһ. 20:31. ■ **5:14** Йәр. 29:12; Мат. 7:8; 21:22; Мар. 11:24; Луқа 11:9; Юһ. 14:13; 15:7; 16:24; Яқ. 1:5; 1Юһа. 3:2. □ **5:16** «Бириси қериндишиниң өлүмгә мәһкүм қилмайдиған бир гуна садир қилғанлиғини көрсә, униң үчүн дуа қилсун; вә Худа өлүмгә мәһкүм қилмайдиған гуна садир қилғанлар үчүн униңға һаятлиқ ата қилиду. Өлүмгә мәһкүм гунаму бардур. Униң тоғрисидин тилисун, демәймән» — «вә Худа өлүмгә мәһкүм қилмайдиған гуна садир қилғанлар үчүн униңға һаятлиқ ата қилиду» яки «вә Худа уларға (йәни гуна садир қилғанларға) һаятлиқ ата қилиду». «Өлүмгә мәһкүм гуна» тоғрилиқ «Қошумчә сөз»имизни көрүң. ■ **5:16** Чөл. 15:30; 1Сам. 2:25; Мат. 12:31; Мар. 3:29; Луқа 12:10; Ибр. 6:4; 10:26; 2Пет. 2:2. ■ **5:17** 1Юһа. 3:4. □ **5:18** «Худадин туғулғучиниң гуна садир қилмайдиғанлиғини билимиз; чүнки әслидә Худадин туғулған Зат бундақ кишини қоғдап қалиду вә әшу рәзил униңға тегәлмәйду» — бизниңчә «әслидә Худадин туғулған Зат» Әйса Мәсиһни көрситиду. Мошу йәрдә «туғулған» бәлким Мәсиһниң инсан болушқа туғулушини көрситиши керәк. Башқа икки хил тәржимиси бар: (1) «Худадин туғулғучи болса (йәни, етиқатчи), У (Худа) уни қоғдап қалиду; (2) Худадин туғулғучи өзини қоғдап қалиду». «әшу рәзил» — Иблисни көрситиду. ■ **5:18** 1Юһа. 3:9. □ **5:20** «вә биз һәқиқий Болғучиниң өзидә, йәни Униң Оғли Әйса Мәсиһдә яшаватимиз» — «һәқиқий болғучи» Худани көрситиду. «У болса һәқиқий Худа вә мәңгүлүк һаятлиқтур!» — Әйса Мәсиһни көрситиду (муқәддәс язмилардики һеч қандақ йәрләрдә «Худа һаятлиқ» дейилмәйду, лекин көп йәрләрдә «Әйса Мәсиһ һаятлиқтур», дейилиду. Мәсилән «Юһ.» 11:25, 14:6). ■ **5:20** Йәш. 9:5; 44:6; 54:5; Луқа 24:45; Юһ. 20:28; Рим. 9:5; 1Тим. 3:16. □ **5:21** «Әзиз балилирим, өзүңларни һәр қандақ бутлардин сақлаңлар» — «бутлар» шүбһисизки, мошу йәрдә пәқәт ойма бутларни яки қуйма бутларнила әмәс, бәлки етиқатчиларниң қәлбидә Худаниң орнини талишидиған һәр қандақ нәрсә яки иштур. Мәсилән, «Кол.» 3:5ни көрүң.

Юханна «2»

«Расул Юханна язган иккинчи мәктүп»

1-2 Мәнки ақсақалдин Худа тәрипидин талланған ханимға вә униң әзиз балилириға салам! Мән силәрни һәқиқәттә сөйимән вә ялғуз мәнла әмәс, йәнә һәқиқәтни тонуғанларниң һәммиси биздә яшаватқан вә шундақла әбәткичә бизгә яр болидиған һәқиқәтни дәп силәрни сөйиду. □ 3 Худаатидин вә Атиниң Оғли Рәб Әйсә Мәсиһдин шапаәт, рәһим-шәпқәт вә хатиржәмлик силәргә һәқиқәт вә меһир-муһәббәт ичидә болғай! □

4 Балилириңниң арисидә биз Атидин әмир тапшурувалғандәк һәқиқәттә маңғанларни көргиним үчүн интайин хурсән болдум.

Һәқиқәттә чиң туруш, сахтилиқтин һези болуш

5 Әнди, һөрмәтлик ханим, мән сәндин бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрситәйли, дәп өтүнимән. Мениң саңа йезип өтүнгиним йеңи бир әмир әмәс, бәлки дәсләптин тартип биздә бар әмирдур. □ 6 (меһир-муһәббәт шуки, униң әмирлиригә әмәл қилип меңиштур). Мана бу әмир силәр бурундин тартип аңлап келиватқандәк, униңда меңишиңлар үчүн силәргә тапиланғандур. □ 7 Чүнки нурғун алдамчилар дунияниң жай-жайлирида чиқти. Улар Әйсәниң дунияға инсаний тәндә кәлгән Мәсиһ екәнлигини етирап қилмайду. Бундақлар дәл алдамчи вә дәжжалдур. □ 8 Биз вә өзүңлар сиңдүргән әжирни йоқитип қоймай, бәлки толук инғамға егә болушүңлар үчүн, өзүңларға ағаһ болуңлар. □ 9 Кимки Мәсиһниң тәлимидин һалқип чиқип, униңда чиң турмиса, Худа униңға егә болмайду. Лекин Униң тәлимидә чиң турғучи болса, Ата һәм Оғул униңға егә болиду. □ 10 Әгәр бириси Униң тәлимини елип кәлмәй

□ **1:1-2 «Мәнки ақсақалдин (Худа тәрипидин) талланған ханимға вә униң әзиз балилириға салам!»** — «ақсақал» мошу йәрдә «жамаәтниң ақсақили» яки пәқәт «мән қеридин...» дегән мәнидила ишлитилиду. **«Худа тәрипидин талланған ханим»** — «ханим» һәқиқий бир аял ханимни көрситиши мүмкин, болмиса мәлум бир жамаәтни көрситишиму мүмкин. «Кириш сүз»имиздә ейтқинимиздәк биз уни һәқиқий мөтивәр етиқатчи ханимни көрситиду, дәп қараймиз. «Әзиз балилири» дегән (1) жисаманий балилири; (2) «роһий балилири»; (3) һәм жисманий һәм роһий балилирини көрситиши мүмкин. Биз 3-пикиргә майилмиз («роһий балилири» болса бу ханимниң гувалиғи вә вастиси билән Худаниң йолиға киргәнләрни көрситиду. «Кириш сөз»имизни, 9-айәтни, «3Юһ. » 4-айәтниму көрүң). **«Мәнки ақсақалдин... салам!»** — барлиқ хәтлиригә охшаш, расул Юханна өзиниң ким екәнлигини беваситә көрсәтмәйду. □ **1:3 «рәһим-шәпқәт вә хатиржәмлик силәргә һәқиқәт вә меһир-муһәббәт ичидә болғай!»** — бәзи кона көчүрмиләрдә «рәһим-шәпқәт вә хатиржәмлик бизләргә һәқиқәт вә меһир-муһәббәт ичидә болғай!» дәп пүтүлгән. ■ **1:5** Юһ. 13:34; 15:12; әф; 5:2; 1Тес. 4:9; 1Пет. 4:8; 1Юһа. 2:7; 3:23; 4:21. □ **1:6 «Мана бу әмир силәр бурундин тартип аңлап келиватқандәк, униңда меңишиңлар үчүн силәргә тапиланғандур»** — көздә тутулған әмир чоқум алдинқи 5-айәттә тилға елинған «бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрситәйли». ■ **1:6** Юһ. 15:10. □ **1:7 «Чүнки нурғун алдамчилар дунияниң жай-жайлирида чиқти»** — немишкә «чүнки» дәйду? Бизниңчә 5-7-айәт билән бағлиқтур. Алдамчилар, сахта тәлим бәргүчиләр вә сахта пәйғәмбәрләр тәрипидин алдинип қелишиниң алдини елиштики бирдин-бир йол 5-7-айәттә тилға елинғандәк Худаниң һәмраһлиғида меһир-муһәббәт ичидә яшаштур. **«Улар Әйсәниң дунияға инсаний тәндә кәлгән Мәсиһ екәнлигини етирап қилмайду»** — «инсаний тәндә» (яки «инсан тенидә») грек тилида «әттә» билән билдүрилиду. Башқа бир хил тәржимиси: — «Улар Әйсә Мәсиһниң дунияға инсан тенидә кәлгәнлигини етирап қилмайду». ■ **1:7** Мат. 24:5,24; 2Пет. 2:1; 1Юһа. 4:1. □ **1:8 «Биз вә өзүңлар сиңдүргән әжирни йоқитип қоймай, бәлки толук инғамға егә болушүңлар үчүн, өзүңларға ағаһ болуңлар»** — «биз вә өзүңлар сиңдүргән әжир» бәлким Юханна, шу ханим вә униң балилири билән биллә Худаниң йолида ишләп, хуш хәвәр йәткүзүп, башқиларни Худаниң йолиға башлаш әжирини көрситиду. Шу сахта тәлим бәргүчиләр уларниң Худа үчүн чиқарған мевисини йоқатмақчи, әлвәттә. □ **1:9 «Кимки Мәсиһниң тәлимидин һалқип чиқип, униңда чиң турмиса, Худа униңға егә болмайду»** — «тәлимдин һалқип чиқип» грек тилида «илгири бесип» дегән билән ипадилиниду. Бу бир кинайилик, һәжвий гәптур. Мәсиһниң тәлимидин һеч қандақ сөз-едиийләр «илгири турмайду», әлвәттә. Мәсиһниң тәлимидин һалқип һәр қандақ башқа сөз-едиийләргә өтүш һеч қандақ «илгириләш» әмәстур, әлвәттә. **«Лекин Униң тәлимидә чиң турғучи болса, Ата һәм Оғул униңға егә болиду»** — «Мәсиһниң тәлими... Униң тәлими...» — һәм Мәсиһ Өзи бәргән тәлим һәм расулар Униң тоғрилиқ бәргән тәлимниму тәң көрситиду.

силәрниң йениңларға кәлсә, уни өйүңларға башлимаңлар һәм униңға саламму бәрмәңлар. □ ■ **11** Чүнки ундақ адәмгә салам бәргән киши униң рәзил әмәллиригә шерик болғучидур. □ **12** Силәргә пүтидиған йәнә көп сөзлирим бар еди; лекин қәғәз билән сияһни ишләткәндин көрә, хошаллиғимизниң толуп тешиши үчүн йениңларға берип дидар көрүшүп сөзлишишни арзу қилимән. **13** Худа тәрипидин талланған һәдәңниң балилиридин саңа салам! □

□ **1:10** «Әгәр бириси униң тәлимини елип кәлмәй силәрниң йениңларға кәлсә, уни өйүңларға башлимаңлар һәм униңға саламму бәрмәңлар» — «Униң тәлими» грек тилида «мошу тәлим» дегән сөз билән ипадилиниду; у «Мәсиһниң тәлими». 9-айәтни көрүң. «уни өйүңларға башлимаңлар һәм униңға саламму бәрмәңлар» — оқурмәнләрниң есидә барки «салам» (ибраний тилида «шалом», грек тилида «хаир») дегән сөз «Саңа тинич-хатиржәмлик тиләймән» дегән мәнидә. Шуңа мошундақ сахта тәлим бәргүчиләргә «салам» ейтишқа болмайду. Юһаннаниң бу дегини уларға әдәпсизлик қилиш керәк дегәнлик әмәс, әлвәттә, бәлки уларға салам беришниң орниға сахта тәлими үчүн тәнбиһ беришиңларға тоғра келиду, дегәнликтур. ■ **1:10** Рим. 16:17; 2Тим. 3:5; Тит. 3:10. □ **1:11** «Чүнки ундақ адәмгә салам бәргән киши униң рәзил әмәллиригә шерик болғучидур» — «салам» тоғрилиқ жуқуриқи изаһатни көрүң. □ **1:13** «Худа тәрипидин талланған һәдәңниң балилиридин саңа салам!» — «һәдәңниң балилири» расул Юһанна турған жәйдикки жамаәттики етиқатчиларни көрситиши мүмкин.

Юханна «3»

«Расул Юханна язган үчинчи мәктүп»

¹ Мәнки ақсақал өзүм һәқиқәттә сөйгән сөйүмлүк Гаюсқа салам! ² И сөйүмкүк достум, жениң гүлләнгәндәк, һәммә ишлириңниң гүллинишигә вә тениңниң саламәт болушиға тиләкдашмән. ³ Қериндашлар келип, сәндә болған һәқиқәт тоғрилиқ гувалиқ бәргәндә, мән интайин бәк хошалландим; чүнки сән һәқиқәттә давамлиқ меңиватисән. ⁴ Маңа нисбәтән, әзиз балилиримниң һәқиқәттә меңиватқанлиғини аңлаштинму чоң хошаллиқ йоқтур. □

Хуш хәвәр хизмитидә болидиғанларға ярдәм бериш

⁵ Сөйүмлүк достум, йениңға барған қериндашларға (гәрчә улар саңа натонуш болсиму) қилғанлириңниң һәммисидә ихласмәнлиғиң испатлиниду. □ ⁶ Улар жамаәт алдида сениң бу меһир-муһәббетиң тоғрисида гувалиқ бәрди. Уларни йәнә Худаниң йолиға лайиқ сәпиригә узитип қойсаң, яхши қилған болисән. □ ⁷ Чүнки улар *сәпәрдә* ят әллиқ *етиқатсизлардин* һеч немә алмай, шу мубарәк нам үчүн йолға чиқти. □ ⁸ Шуңа, һәқиқәт билән хизмәтдаш болуп тәң ишлигүчи болуш үчүн биз шундақларни қоллап-қувәтлишимизгә тоғра келиду. □ ⁹ Бу тоғрилиқ жамаәткә мәктүп яздим. Лекин уларниң арисидә өзини чоң тутуп, жамаәткә баш болуш тамасида болған Диотрәпәс бизни қобул қилмайду. □ ¹⁰ Шуниң үчүн мән барғанда, униң қилған әскиликлирини, йәни униң бизниң үстимиздин қилған рәзил сөзлири билән ғәйвитини йүзигә салимән; у униңлиқ биләнла тохтап қалмайду, йәнә *сәпәрдики*

□ **1:2** «И сөйүмкүк (достум), жениң гүлләнгәндәк, һәммә ишлириңниң гүллинишигә вә тениңниң саламәт болушиға тиләкдашмән» — «жениңниң гүлләнгәндәк...»: — демәк, Гаюсниң ички дуняси интайин бай, роһий байлиқлири наһайити көп. Бу әйткә қариганда, Худаниң өз пәрзәнтлиригә болған ирадисини умумән ейтқанда уларниң тениниң сағлам болуши, дегили болиду. □ **1:3** «сәндә болған һәқиқәт тоғрилиқ гувалиқ бәргәндә,...» — яки «сениң тоғраңдә һәқиқәт бойичә гувалиқ бәргәндә,...». □ **1:4** «Маңа нисбәтән, әзиз балилиримниң һәқиқәттә меңиватқанлиғини аңлаштинму чоң хошаллиқ йоқтур» — «әзиз балилирим»: — бу әйттин бизгә рошәнки, Гаюс (бәлким хелә бурунла) расул Юханна арқилиқ хуш хәвәрни қобул қилған вә шундақла униң «әзиз балилири»дин бири болуп қалған. □ **1:5** «Сөйүмлүк достум, йениңға барған қериндашларға (гәрчә улар саңа натонуш болсиму) қилғанлириңниң һәммисидә ихласмәнлиғиң испатлиниду» — бу қериндашлар жамаәтләргә тәсәлли-риғбәт йәткүзүш, тәлим бериш вә хуш хәвәрни тарқитиш үчүн яқә жутларға чиққан. 7-әйтни көрүң. □ **1:6** «Улар жамаәт алдида сениң бу меһир-муһәббетиң тоғрисида гувалиқ бәрди» — «жамаәт» мошу йәрдә муәллипниң өз жамаитини көрсәтсә керәк. «Уларни йәнә Худаниң йолиға лайиқ сәпиригә узитип қойсаң, яхши қилған болисән» — «Уларни ... сәпиригә узитип қойсаң...»: — бу әйтниң хәвиригә қариганда, бу қериндашлар хуш хәвәрни тарқитишқа чиққанда, бурун бир қетим Гаюс тәрипидин күтүвелинған. Шуниңдин кейин улар Юханнаниң, шундақла өз жамаитиниң йениға қайтип кәлди, Гаюс тоғрилиқ гувалиқ бәрди. Улар һазир қайтидин сәпәргә чиққан, Юханна Гаюсқа язған ушбу хәтти бәлким сәпәргә чиққанлар Гаюсқа тапшурушқа елип бариду. □ **1:7** «Чүнки улар (сәпәрдә) ят әллиқ етиқатсизлардин һеч немә алмай, шу мубарәк нам үчүн йолға чиқти» — «ят әллиқ етиқатсизлар» мошу йәрдә «ят әлликләр» яки «ят әлләр» дегән сөз билән ипадилиниду. Адәттә бу сөз «Йәһудий болмиған әлләр»ни көрситиду, лекин мошу йәрдә «етиқатсизлар» дегән көчмә мәнидә ишлитилиду. «Шу мубарәк нам үчүн» — грек тилида пәкәт «нам» билән ипадилиниду; чүнки Юханна вә шу қериндашлар үчүн пәкәт бирла нам мөвжүт еди (йәни бирдин-бир Мәсиһниң намидур). Мәсилән, «1Юһ.» 2:12ниму көрүң. □ **1:8** «Шуңа, һәқиқәт билән хизмәтдаш болуп тәң ишлигүчи болуш үчүн биз шундақларни қоллап-қувәтлишимизгә тоғра келиду.» — «һәқиқәт билән хизмәтдаш болуп тәң ишлигүчи болуш үчүн» — буниңға қариганда «һәқиқәт» дегән ибарә «һәқиқәтниң Роһи», йәни Муқәддәс Роһниң Өзини көрситиду. «Қоллап-қувәтләш» — грек тилида «қобул қилиш» дегән пейл билән ипадилиниду вә өйдә күтивелишини чоқум өз ичигә алиду. «Биз шундақларни қоллап-қувәтлишимизгә тоғра келиду» — бу әйттики «биз» шүбһисизки, барлиқ етиқатчиларни өз ичигә алиду. □ **1:9** «Бу тоғрилиқ жамаәткә мәктүп яздим. Лекин уларниң арисидә өзини чоң тутуп, жамаәткә баш болуш тамасида болған Диотрәпәс бизни қобул қилмайду» — рошәнки, бу әйттә тилға елинған «жамаәт» Юханна яки Гаюс билән мунасивәтлик жамаәт әмәс, бәлки Гаюс турған жутқа йеқин жайлашқан бир жамаәт еди.

қериндашларни қобул қилмайла қалмай, қобул қилмақчи болғанларниму тосиду вә һәтта уларни жамаәттин қоғлап чиқириватиду.□

11 И сөйүмлүк достум, яманлиқтин әмәс, яхшилиқтин үлгә алғин. Яхшилиқ қилғучи Худадиндур. Яманлиқ қилғучи Худани һеч көрмигәндур.■

12 Демитриусни болса һәммәйлән, һәтта һәқиқәтнің өзи яхши гувалиқ берип тәрипләйду. Бизму уныңға гувалиқ беримиз вә гувалиғимизнің һәқиқәт экәнлигини сәнму билисән.□

13 Саңа язидиған йәнә көп сөзлирим бар еди; лекин қәләм билән сияһни ишләткәндин көрә,

□ ■ 14 Сән билән пат арида дидар көрүшүшни арзу қилимән; шу чағда дәқәмдәдә сөзлишимиз.

15 Саңа хатиржәмлик яр болғай! Достлардин саңа салам. Сәнму у йәрдики достларға исим-фамилири бойичә мәндин салам ейтқайсән.□

□ **1:10** «Шуның үчүн мән барғанда, уның қилған әскиликлирини, йәни уның бизнің үстимиздин қилған рәзил сөзлири билән ғәйвитини йүзигә салимән» — «йүзигә салимән» грек тилида «әслитимән» билән ипадилиниду. Юһанна бу яманлиқни Диотрәпәстин башқа һеч кимгә әсләтмәйду! **«У уныңлиқ биләнла тохтап қалмайду, йәнә (сәпәрдики) қериндашларни қобул қилмайла қалмай...»** — бу «қериндашлар» жуқурида тилға елинған хуш хәвәрни тарқитиш үчүн йолға чиққан қериндашлардур. **«... қериндашларни қобул қилмайла қалмай, қобул қилмақчи болғанларниму тосиду вә һәтта уларни жамаәттин қоғлап чиқириватиду»** — Диотрәпәснің жамаәткә ақсақал болған-болмиғанлиғи ениқ әмәс, ишқилип жамаәт ичидә хелә тәсири бар адәм болса керәк. ■ **1:11** Зәб. 36:27; Йәш. 1:16; 1Пет. 3:11; 1Юһа. 3:6. □ **1:12** **«Демитриусни болса һәммәйлән, һәтта һәқиқәтнің өзи яхши гувалиқ берип тәрипләйду»** — мүмкинчилиги барки, Демитриусның өзи Юһаннаның йенидин йолға чиққан «хуш хәвәрчи қериндашлар»ның бири (һәтта уларның башлиғи) еди. «һәқиқәтнің өзи... гувалиқ бериду» — Бизныңчә мошу йәрдә «һәқиқәт» шүбһисизки, «һәқиқәтнің Роһи», йәни Муқәддәс Роһның өзини көрситиду. Демәк, Муқәддәс Роһ билән толған һәр бир киши Демитриус билән учрашқанда, өзиниң роһида Демитриусның қандақ адәм экәнлиги тоғрилиқ Муқәддәс Роһтин болған гувалиғи болиду. «Қошумчә сөз»имизни көрүң. «һәқиқәт экәнлигини сәнму билисән» яки «һәқиқәт экәнлигини силәрму билисиләр». □ **1:13** **«лекин қәләм билән сияһни ишләткәндин көрә, ...»** — грек тилида «лекин сияһ вә қәләмни ишләткәндин көрә, ...» дейилиду. ■ **1:13** 2Юһа. 12. □ **1:15** **«Саңа хатиржәмлик яр болғай! Достлардин саңа салам»** — «достлар» Юһаннаның йенидики барлиқ қериндашларни көрсәтсә керәк. Юһанна «сениң достлириң» яки «мениң достлирим» демәйду. һәқиқий қериндаш болса һәр бир башқа қериндашқа, йәни Худани сөйгүчиләрның һәммисигә досттур. **Сәнму у йәрдики достларға исим-фамилири бойичә мәндин салам ейтқайсән»** — жуқурида ейтқинимиздәк, «достлар» мошу йәрдә Гаусның йенидики барлиқ қериндашларни көрситиду.

Йәһуда

«Расул Йәһуда язган мәктүп»

¹ Әйса Мәсһһнің қули, Яқупның иниси мәнки Йәһудадин чақирилғанларға, йәни ХудаАтимиз тәрипидин сөйүлгән, Әйса Мәсһһ тәрипидин қоғдилип кәлгәнләргә салам. □ ² Силәргә рәһимдиллик, аманлиқ-хатиржәмлик вә меһир-муһәббәт һәссиләп ата қилинғай!

Сахта тәлим бәргүчиләрдин һези болуңлар!

³ И сөйүмлүклирим, мән әсли силәргә ортақ бәһримән болувақан нижәтимиз тоғрисида хәт йезишқа зор иштиәқим болсиму, лекин һазир буниң орниға силәрни муқәддәс бәндиләргә бир йолила аманәт қилинған етиқатни қолуңлардин бәрмәсликкә жиддий күрәш қилишқа жекиләп ушбу хәтти язмасам болмиди. □ ⁴ Чүнки мәлум кишиләр — ихлассиз адәмләр, хелә бурунла муну сораққа тартилишқа пүтүлгәнләр араңларға суқунуп киривалған. Улар Худаниң меһри-шәпқитини бузуқлуқ қилишниң банисиға айландурувалған, бирдин-бир Егимиз вә Рәббимиз Әйса Мәсһһдин танған адәмләрдур. □ ■

⁵ Шунинң үчүн мән силәргә шуни есиңларға қайтидин селишни халаймәнки (гәрчә силәр бурун һәммә ишлардин хәвәрләндүрүлгән болсаңларму), бурун Рәб Өзи үчүн бир хәлиқни Мисирдин қутқузған болсиму, уларниң ичидики Өзигә ишәнмигәнләрни кейин һалак қилди. □ ■ ⁶ Вә силәр шуниму билисиләрки, әлидики орнида турмай, өз маканини ташлап кәткән пәриштиләрни Рәб улук қиямәт күниниң соригиғичә мәңгү кишәнләп мүдһиш қараңғулуқта солап сақлимақта. ■ ⁷ Содом вә Гоморра вә уларниң әтрапидики шәһәрләрдикиләрму шу охшаш йолда, йәни шу пәриштиләргә охшаш учиға чиққан бузуқчиликкә вә ғәйрий шәһвәтләргә берилип кәткән, кейинки дәвирләр уларниң ақивитидин ибрәт алсун үчүн мәңгүлүк от жазасиға өрнәк қилинип көйдүрүлгән. □ ■

□ **1:1** «Әйса Мәсһһнің қули, Яқупның иниси мәнки Йәһудадин чақирилғанларға ... салам» — «чақирилғанлар» болса Худа тәрипидин чақирилған. «Әйса Мәсһһ тәрипидин қоғдилип кәлгәнләргә салам» — яки «(Худа тәрипидин) Әйса Мәсһһ үчүн қоғдилип кәлгәнләргә салам» — текст шу мәниниму өз ичигә алиду. □ **1:3** «...лекин һазир буниң орниға силәрни муқәддәс бәндиләргә бир йолила аманәт қилинған етиқатни қолуңлардин бәрмәсликкә жиддий күрәш қилишқа жекиләп ушбу хәтти язмасам болмиди» — «муқәддәс бәндиләргә бир йолила аманәт қилинған етиқат» дегән ибарә мошу йәрдә бизгә Инжил арқилиқ Худа, Мәсһһ, Муқәддәс Роһ, нижәт, Худаниң сөз-калами (Тәврат, Зәбур, Инжил), бу дуния, у дуния, инсанийәт, пәриштиләр вә жин-шәйтан қатарлиқлар тоғрилиқ назил қилип тапшурулған, шундақла ишинишкә зөрүр болған вәһий-һәқиқәтләрни көрситиду. □ **1:4** «Чүнки мәлум кишиләр — ихлассиз адәмләр, хелә бурунла мошу сораққа тартилишқа пүтүлгәнләр араңларға суқунуп киривалған» — «хелә бурунла ... сораққа тартилишқа пүтүлгән»: — бәлким муқәддәс язмиларда пүтүлгән болса керәк. «Муну сорақ» — Йәһуда төвәндә 5-15-айәтләрдә баян қилидиған жаза-сорақлар болса керәк. «улар Худаниң меһри-шәпқитини бузуқлуқ қилишниң банисиға айландурувалған, бирдин-бир Егимиз вә Рәббимиз Әйса Мәсһһдин танған адәмләрдур» — «Худаниң меһри-шәпқитини бузуқлуқ қилишниң банисиға айландурувалған...»: — демәк, «бузуқчилик қиливәрсәкму Худаниң меһри-шәпқити билән кәчүрүлимиз» дегәндәк. ■ **1:4** 1Пет. 2:8; 2Пет. 2:1, 3. □ **1:5** «бурун Рәб Өзи үчүн бир хәлиқни Мисирдин қутқузған болсиму, уларниң ичидики Өзигә ишәнмигәнләрни кейин һалак қилди» — «кейин» грек тилида «иккинчи қетим» дейилиду. «Рәб Өзи үчүн бир хәлиқни Мисирдин қутқузған болсиму» бәзи кона көчүрмиләрдә «Әйса Өз хәлқини Мисирдин қутқузған болсиму» дейилиду. ■ **1:5** Чөл. 14:29; 26:64, 65; Зәб. 105:24-27; 1Кор. 10:5; Ибр. 3:17. ■ **1:6** Яр.6:1-4; 2Пет. 2:4. □ **1:7** «Содом вә Гоморра вә уларниң әтрапидики шәһәрләрдикиләрму шу охшаш йолда, йәни шу пәриштиләргә охшаш учиға чиққан бузуқчиликкә вә ғәйрий шәһвәтләргә берилип кәткән, кейинки дәвирләр уларниң ақивитидин ибрәт алсун үчүн мәңгүлүк от жазасиға өрнәк қилинип көйдүрүлгән» — «ғәйрий шәһвәтләр» дегән ибарә грек тилида «ғәйрий әтләр» билән ипадилиниду. Худаға бойсунмиған пәриштиләр «ғәйрий әтләр»гә (демәк, қиз-аялларға) ич пәш тартқан еди; Содом вә Гоморрадикиләр «ғәйрий әтләр»гә ич пәш тартқан (бу қетим әрләр қиз-аялларға әмәс, бәлки әрләр башқа әрләр билән «ғәйрий» жинсий мунасивәт өткүзмәкчи). «Содом вә Гоморра шәһәрлири»ниң ақивити тоғрисида «Яр.» 18-19-баһни көрүң. Биз «қошумчә сөз»имиздә мошу вақиә үстидә йәнә азрақ тохтилимиз. ■ **1:7** Яр. 19:24; Қан. 29:22; Йәш. 13:19; Йәр. 50:40; Әз. 16:49; һош. 11:8; Ам. 4:11; Луқа 17:29; 2Пет. 2:6.

8 Лекин мошу «чүш көргүчиләр» шу охшаш йол билән адәмләрниң тәнлириниму булғимақта, улар һоқуқ егилиригә сәл қаригүчилардин болуп, *әрштики* улуқларғиму һақарәт қилишмақта. □ 9 Лекин һәтта баш пәриштә Микаилму Мусаниң жәсити тоғрисида Иблис билән музакирә қилип талаш-тартиш қилғанда, уни һақарәтлик сөзләр билән әйипләшкә петиһалмиған, пәқәт «Саңа Пәрвәрдиғарниң Өзи тәнбиһ бәрсун» дәпла қойған. ■ 10 Лекин бу кишиләр өзлири чүшәнмәйдиған ишлар үстидә күпүрлүк қилиду. Бирақ улар һәтта әқилсиз һайванлардәк өз тәбиитиниң инкаслири бойичә чүшәнгиничә яшап, шу арқилиқ өзлирини һалак қилиду. □ ■ 11 Буларниң һалиға вай! Чүнки улар Қабилниң йоли билән маңди, мал-мүлүкни дәп Балаамниң азған йолиға өзини атти вә улар Корәһниң асийлиқ қилғиниға охшаш ахир һалак болиду. □ ■ 12 Улар меһир-муһәббәтни тәбрикләш зияпәтлириңларға һеч тартинмай силәр билән биллә даһил болидиған, өзлиринила бақидиған хәтәрлик хада ташлардур. Улар шамаллардин һайдилип кәлгән ямғурсиз булут, йилтизидин қомуруп ташланған, кәч күздик мевисиз дәрәқләр, икки қетим өлгәнләр!. □ ■ 13 Улар деңизниң давалғуватқан, бужғунлук долқунлири, улар өз шәрмәндичилигини қусмақта; улар езип кәткән юлтузлар болуп, уларға мәңгүлүк қап қараңғулукниң зулмити һазирлап қоюлғандур.

□ 1:8 «лекин мошу «чүш көргүчиләр» шу охшаш йол билән адәмләрниң тәнлириниму булғимақта, улар һоқуқ егилиригә сәл қаригүчилардин болуп, (*әрштики*) улуқларғиму һақарәт қилишмақта» — «чүш көргүчиләр» бәлким «бешарәтлик бир нәччә чүшни көрдүм» дегәндәк сөзләр билән адәмләрни алдайду. «**һоқуқ егилири**» — шүбһисизки, мошу йәрдә падишалар, валийлар вә һөкүмәтниң түрлүк әмәлдарлиридин башқа, Худа бекиткән ата-анилиқ һоқуқни өз ичигә алиду. «**әрштики улуқлар**» — әйни тексттә «әрш» дегән сөз йоқ. Лекин 11-әйәткә қариганда чоқум әрштики (яман) күчләр, йәни жин-шәйтанларни көрсәтсә керәк. «Жин-шәйтанлар» әслидә пәриштиләр, йәни «әрштики улуқлар»дин еди («Вәһ.» 12:4ни көрүң). ■ 1:9 Дан. 10:13; 12:1; Зәк. 3:2; 2Пет. 2:11; Вәһ. 12:7. □ 1:10 «**Лекин бу кишиләр өзлири чүшәнмәйдиған ишлар үстидә күпүрлүк қилиду. Бирақ улар һәтта әқилсиз һайванлардәк өз тәбиитиниң инкаслири бойичә чүшәнгиничә яшап, шу арқилиқ өзлирини һалак қилиду**» — «өз тәбиитиниң инкаслири бойичә чүшәнгиничә яшап» дегән ибарә бәлким һайванларниң жүплишишкә болған иштиһасини көздә тутқан, шундақла мошу кишиләрниң шәһваний һәвәслирини, бузуклуқлирини көрсәткән болуши мүмкин. ■ 1:10 2Пет. 2:12. □ 1:11 «**Буларниң һалиға вай! Чүнки улар Қабилниң йоли билән маңди, мал-мүлүкни дәп Балаамниң азған йолиға өзини атти вә улар Корәһниң асийлиқ қилғиниға (охшаш) ахир һалак болиду**» — «Қабилниң йоли» — Қабил өз инисиға һәсәт қилип уни өлтүргән, әлвәттә («Яр.» 4-бап). «**Балаамниң азған йоли**» — «Чөл.» 22-24-бапни, «2Пет.» 2:15ни вә изаһатниму көрүң. «**улар Корәһниң асийлиқ қилғинидикигә охшаш ахир һалак болиду**» — Корәһ болса Муса пәйғәмбәргә, шундақла Худаниң Өзигә исян кәтәрди. Йәр өзи ечилип Корәһ вә шериклириниң аилисидикилирини жутувалди вә шуниң билән тәң асмандин от чүшүп Корәһ вә униңға әгәшкәнләрни көйдүрүп өлтүрди («Чөл.» 16-бап). Корәһдикиләрдин 1500 жилдин кейин яшиған мошу сахта тәлим бәргүчиләр Худаниң гәзиви аян қилинған күни уларға охшаш жәзмән әшәддий вә қорқунучлук һалда йоқитилиду. ■ 1:11 Яр. 4:8; Чөл. 16:1; 22:7,21; 2Пет. 2:15; 1Юһа. 3:12. □ 1:12 «**Улар меһир-муһәббәтни тәбрикләш зияпәтлириңларға һеч тартинмай силәр билән биллә даһил болидиған, өзлиринила бақидиған хәтәрлик хада ташлардур. Улар шамаллардин һайдилип кәлгән ямғурсиз булут, йилтизидин қомуруп ташланған, кәч күздик мевисиз дәрәқләр, икки қетим өлгәнләр!**» — «меһир-муһәббәтни тәбрикләш зияпәтлириңлар» дегәнлик Худаниң меһир-муһәббитини тәбрикләш, әлвәттә. Шүбһисизки, биринчи вә иккинчи әсирләрдә жамаәтләр пат-пат мәлум бир хошаллиқтин фәрип-намратларни тәклип қилип зияпәт өткүзәтти; ундақ зияпәтләр «меһир-муһәббәт зияпити» яки «муһәббәтни тәбрикләш зияпити» дәп атилатти. Шу зияпәтләр бәлким даһим «нан уштуш», (яки «Рәбниң дәстихани», «Рәбниң кәчлик тамиги»)ни өз ичигә алатти. «**өзлиринила бақидиған хәтәрлик хада ташлардур**» — «өзлиринила бақидиған» бу кинайилик гәп. Мошу кишиләр «Худа бизни жамаәттикиләрни баққучи қилип бекиткән» дәйтти. Лекин улар пәқәт өзлиринила бақатти. «хәтәрлик хада ташлардур» — башқа хил тәржимиси «дағларға охшайду» — Мошу кишиләр өзлирини бәлким «жамаәтниң түврүги» дәп көрсәткини билән, әмәлийәттә деңиздики «хәтәрлик хада ташларға охшайду». Деңизчилар деңиз астидики хада ташларни байқалмай, кемини үстидин һайдиса пүтүнләй вәйран болуп түгишиду, әлвәттә. «Хәтәрлик хада ташлар» дегән бу сөзниң аһаңи «дағ»қиму наһайити йеқин болғач, бәлким шу мәниниму көрситиши мүмкин. «2Пет.» 2:13ни көрүң. «**ямғурсиз булут**» — грек тилида «сусиз булут». «**икки қетим өлгәнләр!**» — бу сахта тәлим бәргүчиләр өзлириниң гуналирида роһий жәһәттә «өлгән» («қәбиһликлириңлар һәм гуналириңларда өлгән» («Әф.» 2:1)) болупла қалмай, башқиларниму өлүм йолиға алдап киргүзгәнлиги үчүнму роһий жәһәттә «икки қетим өлгән»дур. Улар шу сәвәптин Худа тәрипидин икки һәссә жазалиниду («Яқ.» 3:1, «Мат.» 23:13-15ни көрүң). ■ 1:12 2Пет. 2:13,17.

□ ■ 14 Адәм атиниң йәттинчи әвлади болған һанох бу кишиләр тоғрисида мундақ бешарәт бәргән: —

«Мана, Рәб түмәнмиңлиған муқәддәслири билән келиду, □ ■ 15 У пүткүл инсанларни сорақ қилип, барлиқ ихлассизларниң ихлассизларчә жүргүзгән барлиқ ихлассизлиқлириға асасән, шундақла ихлассиз гунакарларниң Өзини һақарәтлигән барлиқ әсәбий сөзлиригә асасән уларни әйипкә буйруйду». □ ■ 16 Бу кишиләр һаман ғотулдап, ағринип жүриду, өз һәвәслириниң кәйнигә кириду; ағзида йоғанчилик қилиду, өз мәнпәитини көзләп башқиларға хушамәтчилик қилиду. □ ■

Ағаһландуруш вә тапилаш

17 Лекин, и сөйүмлүклирим, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң расуллириниң алдин-ала ейтқан сөзлирини есиңларда тутуңларки, 18 улар силәргә: «Ахир заманда, өзиниң ихлассиз һәвәслириниң кәйнигә кирип, мазақ қилғучилар мәйданға чиқиду» дегән еди. □ ■

19 Мошундақ кишиләр бөлгүнчилик пәйда қилидиған, өз тәбиитигә әгәшкән, Роһқа егә болмиған адәмләрдур. □

20 Лекин силәр, и сөйүмлүклирим, әң муқәддәс болған етиқатиңларни һул қилип, өзүңларни қуруп чиқиңлар, Муқәддәс Роһта дуа қилип, □ 21 адәмни мәңгүлүк һаятқа елип баридиған Рәббимиз Әйса Мәсиһниң рәһимдиллигини тәлмүрүп күтүп, өзүңларни Худаниң меһир-

□ 1:13 «Улар деңизниң давалғуватқан, бужғунлуқ долқунлири, улар өз шәрмәндичилигини қусмақта» — «Йәш.» 57:20ни көрүң. «... улар езип кәткән юлтузлар болуп, уларға мәңгүлүк қап қараңғулукниң зулмити һазирлап қоюлғандур» — «улар... езип кәткән юлтузлар» дегәнләр пәкәт «хәтәрлик хада ташлар»ла әмәс, бәлки деңизда жүргүчиләргә хата йөнүлүшни көрситип тенитидиған «езип кәткән юлтузлар»дәк болиду. ■ 1:13 Йәш. 57:20. □ 1:14 «Мана, Рәб түмәнмиңлиған муқәддәслири билән келиду,...» — «(Рәбниң) муқәддәслири» мошу йәрдә Рәб Әйсаниң қайтип келишидә Өзигә һәмраһ қилған пәриштилири һәм муқәддәс бәндилирини көрситиши мүмкин («Қан.» 33:2, «Зәб.» 49:3-6, «Дан.» 7:9-14, 25-26, «Мат.» 16:27, 24:30-31, 25:13, «1Кор.» 6:2, «1Тес.» 3:3, «2Тес.» 1:7-10, «Вәһ.» 1:7ни көрүң). ■ 1:14 Яр. 5:18; Дан. 7:10; Рос. 1:11; 1Тес. 1:10; 2Тес. 1:10; Вәһ. 1:7. □ 1:15 «У пүткүл инсанларни сорақ қилип, барлиқ ихлассизларниң ихлассизларчә жүргүзгән барлиқ ихлассизлиқлириға асасән, шундақла ихлассиз гунакарларниң өзини һақарәтлигән барлиқ әсәбий сөзлиригә асасән уларни әйипкә буйруйду» — «ихлассизларчә жүргүзгән ихлассизлиқлири» дегән ибарә «учиға чиққан ихлассизлиқлири» дегәндәк гуналирини тәкитләйду. «уларни әйипкә буйруйду» — дегән сөз, шүбһисизки, һәр бир гунакарниң Худа алдида өзиниң гуналири үстидин чиқирилған һөкүмгә толук қошилидиғанлигини көрситиду. Тәврат өз ичигә алмиған «һанох» дегән йәнә кона бир китап бар. Бирақ Йәһуда нәқил кәлтүргән мошу сөз бу китаптин беваситә елинған әмәс. Бу сөз бәлким «һанох» дегән китапниң қедимий мәнбәси болған, хәлиқниң ағзаки баянлиридин елинған болса керәк. ■ 1:15 Мат. 12:36. □ 1:16 «Бу кишиләр һаман ғотулдап, ағринип жүриду, өз һәвәслириниң кәйнигә кириду; ағзида йоғанчилик қилиду, өз мәнпәитини көзләп башқиларға хушамәтчилик қилиду» — «бу кишиләр ... ғотулдап, ағринип жүриду»: улар өз-өзигә һәм башқиларға қақшап ағринип жүриду. «ағринип жүриду» дегәнниң башқа бир хил тәржимиси: — «башқиларни әйипләйду» яки «қусур издәп жүриду». ■ 1:16 2Пет. 2:18. □ 1:18 «улар силәргә: «Ахир заманда, өзиниң ихлассиз һәвәслириниң кәйнигә кирип, мазақ қилғучилар мәйданға чиқиду» дегән еди» — расул Йәһуда мошу йәрдә уларниң немини мазақ қилидиғанлигини ейтмайду. Лекин бир мисал «2Пет.» 3:3дә тепилиду. ■ 1:18 Рос. 20:29; 1Тим. 4:1; 2Тим. 3:1; 4:3; 2Пет. 2:1; 3:3. □ 1:19 «Мошундақ кишиләр бөлгүнчилик пәйда қилидиған, өз тәбиитигә әгәшкән, Роһқа егә болмиған адәмләрдур» — «өз тәбиитигә әгәшкән (адәмләр)» грек тилида «жанлиқ (адәмләр)» дегән сөз билән ипадилиниду. Оқурмәнләрниң есидә болуши керәкки, Муқәддәс Китап бойичә адәм үч қисимдин — роһ, жан, тәндин тәркиб тапиду. Худаниң әсли мәхсити адәмниң роһи арқилиқ униң билән алақилишип йолюроқ көрситиш еди. Адәм атимизниң гунайи билән адәмләр өз роһи тәрипидин әмәс, бәлки жан вә тән, йәни «әт» тәрипидин башқурулуп, өзиниң (гуналиқ) тәбиитигә әгәшкили турди. «Римлиқларға»дики «кириш сөз»имизни көрүң. «Роһқа егә болмиған адәмләрдур» — «Роһ» Худаниң Муқәддәс Роһи, әлвәттә. □ 1:20 «Лекин силәр, и сөйүмлүклирим, әң муқәддәс болған етиқатиңларни һул қилип, өзүңларни қуруп чиқиңлар, Муқәддәс Роһта дуа қилип,...» — «өзүңларни... қуруп чиқиңлар» дегән ибарә мошу йәрдә грек тилидики («етиқатта) өсүп йетилдүрүңлар» дегән мәнидә. «Римлиқларға» вә «Әфәслүқларға»дики «етиқатни қуруш» тоғрилиқ «кириш сөз»имизни вә изаһатларни көрүң. «Муқәддәс Роһта дуа қилип, ...» — демәк, «Муқәддәс Роһқа тайинип дуа қилип,...».

муһәббети ичидә тутуңлар. ²² Иккилинип қалғанларға рәһим қилиңлар; □ ²³ бәзиләрни от ичидин жулувелип қутулдурувелиңлар; бәзиләргә һәтта әтлиридин нижасәт чүшүп булғанған кийим-кечигигиму нәпрәтләнгән һалда қорқунуч ичидә рәһим қилиңлар. □

Мәдһийә дуаси

24-25 Амма силәрни йолда тейилип кетиштин сақлап, ечилип-йейилип Өзиниң шәрәплик һозурида әйипсиз турғузушқа Қадир Болғучиға, йәни Қутқузғучимиз бирдин-бир Худаға Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ шан-шәрәп, һәйвәт-улуқлуқ, қудрәт вә һоқуқ әзәлдин бурун, һазирму та барлиқ заманларғичә болғай! Амин! ■

□ **1:22 «Иккилинип қалғанларға рәһим қилиңлар»** — «иккилинип қалғанлар» болса етиқатта иккиләнгәнләр. Башқа бир хил тәржимиси: «Бәзиләргә рәһим қилиңлар, (адәмләр билән адәмләрни) пәриқ етиңлар; бәзиләрни... бәзиләрни...». □ **1:23 «бәзиләрни от ичидин жулувелип қутулдурувелиңлар; бәзиләргә һәтта әтлиридин нижасәт чүшүп булғанған кийим-кечигигиму нәпрәтләнгән һалда қорқунуч ичидә рәһим қилиңлар»** — демәк, бу икки әйәт (22-23)тә үч хил адәмләр бар. Биринчи хили етиқатқа нисбәтән гуманда туриду; иккинчи хили болса гунаға шунчә чөкүп кәткәнки, улар дозақниң гирдавида турғанлар яки «дозақ отиға чүшәй» дәп қалғанлар; үчинчи хили болса, адәмни асанла ипласлиққа сәрәйдигән еғир гуналарға патқанлар. Шуңа уларни қутқузмақчи болғанлар интайин һошияр болуши керәк — болмиса өзлири булгинип яки аздурулуп кетиши мүмкин («һәтта әтлиридин иплас (грек тилида, «дағ») чүшүп булғанған кийим-кечигигә нәпрәтләнгән һалда» дегән гәп көчмә мәнидә, әлвәттә. «Бу кишиләрниң пасиқлиғи өзүңгә тәсир йәткүзмисун үчүн һошияр бол» дегәндәк). Бу икки әйәтниң башқа бәзи тәржимилири бар. Бу тәржимиләрдә «қутқузушқа тиришиш керәк» болған **икки хил** адәмләр көздә тутулиду: — «Иккилинип қалғанларға рәһим қилиңлар; бирақ бәзиләрни от ичидин жулуп қутулдурувелиңлар; лекин уларни қутқузғанда қорқунучта болуңлар, һәтта әтләрдин иплас чүшүп булғанған кийим-кечигигә нәпрәтлиниңлар» дегәндәк. ■ **1:24-25 Рим. 16:27; 1Тим. 1:17.**

Вәһий

¹ Бу китап Әйса Мәсиһниң вәһийси, йәни Худа Униңға Өз қул-хизмәткарлириға йеқин кәлгүсидә йүз бериши муқәррәр болған ишларни көрситиши үчүн тапшурған вәһийдур. Мәсиһ буни Өз пәриштисини әвәтип қули Юһаннаға аламәтләр билән аян қилди. □ ■ ² Юһанна болса Худаниң сөз-калами һәмдә Әйса Мәсиһ тоғрисидаки гувалиққа көргәнлириниң һәммисигә гувалиқ бәрди. ³ Бу бешарәтни оқуп бәргүчи вә униң сөзлирини аңлап, униңда йезилғанларға итаәт қилғучи бәхитлиқтур! Чүнки вәһийниң вақти йеқиндур. □ ■

Расул Юһаннаниң «Кичик Асия»дики йәттә жамаәткә йоллиған саламлири вә хәтлири

⁴ Мәнки Юһаннадин Асия өлкисидики йәттә жамаәткә салам! һазир бар болған, өткәндиму болған һәм кәлгүсидә Кәлгүчидин, Униң тәхтиниң алдидики йәттә Роһтин □ ■ ⁵ вә садиқ Гувачи, өлүмдин тунжа Тирилгүчи, жаһандики падишаларниң һөкүмрани болған Әйса Мәсиһтин силәргә меһри-шәпқәт вә хатиржәмлик болғай.

Әнди бизни сөйгүчи, йәни Өз қени билән бизни гуналимиздин жуйған □ ■ ⁶ вә бизни бир падишалиққа уюштуруп, Өз Атиси Худаға каһинлар қилғанға барлиқ шан-шәрәп вә күч-қудрәт әбәдил-әбәткичә болғай, амин! □ ■

⁷ Мана, У булутлар билән келиду, шундақла һәр бир көз, һәтта Уни санжиганларму Уни көриду. Йәр йүзидики пүткүл қәбилә-хәлиқ У сәвәплик аһ-зар кәтириду. Шундақ болиду, амин! □ ■

⁸ Мән «Алфа» вә «Омега», Муқәддимә вә Хатимә Өзүмдурмән, һазир бар болған, бурунму бар болған һәм кәлгүсидиму бар Болғучидурмән, шундақла һәммигә Қадирдурмән, дәйду Пәрвәрдиғар Худа. □ ■

Тирилгән Мәсиһниң Юһаннаға көрүнүши

⁹ Силәрниң қериндишиңлар һәм силәр билән биргә Әйсада болған азап-оқубәт, падишалиқ вә сәвир-тақәттин ортақ несипдишиңлар болған мәнки Юһанна Худаниң сөз-калами вә Әйсаниң

□ **1:1** «Бу китап Әйса Мәсиһниң вәһийси» — «Әйса Мәсиһниң вәһийси» һәм Әйса Мәсиһ тоғрисида һәм Униңдин кәлгән вәһийдур. «Худа Униңға Өз қул-хизмәткарлириға йеқин кәлгүсидә йүз бериши муқәррәр болған ишларни көрситиши үчүн тапшурған вәһийдур» — Худаниң «қул-хизмәткарлири» Инжилда Худаниң «қуллуқ»ида болғанлар, йәни мәжбурий һалда әмәс, бәлки муһәббәттиң түрткисидә чин көңлидин шундақ талливалғанларни көрситиду, әлвәттә.

□ **1:3** «вәһийниң вақти йеқиндур» — «вәһийниң вақти» дегән, бу ишларниң әмәлгә ашидиған вақти. ■ **1:3** Вәһ. 22:7,10. □ **1:4** «Униң тәхтиниң алдидики йәттә Роһтин... (меһри-шәпқәт вә хатиржәмлик болғай)» — «йәттә» дегән санның камаләткә йәткән, муқәммәл дегән мәнаси болуп, бәзи алимлар бу «йәттә Роһ» Худаниң Муқәддәс Роһиниң йәттә тәрипини көрситиду, дәп қарайду (5:6ни вә «Йәш.» 11:2ни көрүң). Башқилар уларни йәттә пәриштини көрситиду, дәп қарайду. Бәзиләр: «йәттә тәрәплик Роһ» яки «йәттә тәрәплимлик Роһ» дәп тәржимә қилиду. ■ **1:4** Мис. 3:14; Вәһ. 1:8; 4:8; 11:17; 16:5. □ **1:5** «өлүмдин тунжа Тирилгүчи» — грек тилида мошу йәрдики «тунжи» адәттә «биринчи болуп туғулған»ни көрситиду. Сөзниң толуқ мәнаси тоғрилиқ «Кол.» 1:16-17 вә 18-айәттики изаһатларни көрүң. «Өз қени билән бизни гуналимиздин жуйған» — яки «Өз қени билән бизни гуналимиздин азат қилған». ■ **1:5** Йәш. 55:4; Рос. 20:28; 1Кор. 15:20; Кол. 1:18; Ибр. 9:12,14; 1Пет. 1:19; 1Юһа. 1:7; Вәһ. 3:14; 5:9. □ **1:6** «мунасивәтлик әйәт(ләр)» — «Мис.» 19:6. ■ **1:6** Рим. 12:1; 1Пет. 2:5, 9; Вәһ. 5:10. □ **1:7** «һәтта Уни санжиганларму Уни көриду» — яки «йәни Уни санжиганларму Уни көриду». «мунасивәтлик әйәтләр» — «Дан.» 7:13, «Зәк.» 12:10 ■ **1:7** Дан. 7:13; Зәк. 12:10; Мат. 24:30; 25:31; Юһ. 19:37; Рос. 1:11; 1Тес. 1:10; 2Тес. 1:10; Йәһ. 14. □ **1:8** «Мән «Алфа» вә «Омега»...дурмән» — грек тилида «алфа» биринчи һәрип, «омега» ахирқи һәриптур. Демәк, Худа баш вә ахирдур. Бәзи қона көчүрүлмиләрдә «Муқәддимә вә Хатимә Өзүмдурмән» дегән сөзләр тепилмайду. ■ **1:8** Йәш. 41:4; 44:6; Вәһ. 21:6; 22:13.

гувалиғи вәжидин Патмос дегән аралда *мәһбус* болуп туруп қалғандим. □ 10 «Рәбниң күни»дә мән Роһниң илкигә елинишим билән, кәйнимдин канай авазидәк күчлүк бир авазни аңлидим. □ ■ 11 Бу аваз: «Кәридиғанлириңни китап қилип яз вә уни йәттә җамаәткә, йәни Әфәсус, Смирна, Пәргамум, Тиятира, Сардис, Филадельфийә вә Лаодикиядики җамаәтләргә әвәт» деди. □

12 Маңа сөз қилған авазниң кимниң экәнлигини көрүш үчүн кәйнимгә бурулдум. Бурулғинимда, көзүмгә йәттә алтун чирақдан □ 13 вә уларниң оттурисида учисиға путлириғичә чүшүп туридиған тон кийгән, көксигә алтун кәмәр бағлиған Инсаноғлиға охшайдиған бири көрүнди. □ ■ 14 Униң баш-чечи ақ жуңдәк, һәтта қардәк аппақ еди вә көзлири гоә ялқунлап турған оттәк еди. ■ 15 Путлири хумданда тавлинип пақиригән тучқа охшайтти, авази шарқирап еқиватқан нурғун суларниң авазидәк еди. ■ 16 У оң қолида йәттә юлтуз тутқан болуп, ағзидин икки бислиқ өткүр қилич чиқип туратти. Чирайи худди қуяшниң толук күчидә парлиғандәк ярқин еди. □ ■

17 Уни көргинимдә, айиғиға өлүктәк жиқилдим. У оң қолини үстүмгә тәккүзүп мундақ деди: — Қорқма, Авалқиси вә Ахирқиси ■ 18 һәмдә һаят Болғучи Өзүмдурмән. Мән өлгән едим, амма мана, Мән әбәдил-әбәткичә һаяттурмән, өлүм вә тәһтисараниң ачқучлири қолумдидур! ■ 19 Шунинң үчүн, көргән ишларни, һазир болуваған ишларни вә булардин кейин болидиған ишларни йезип қалдур. 20 Сән оң қолумда көргән йәттә юлтузниң вә йәттә алтун чирақданниң сири мана мундақ — йәттә юлтуз йәттә җамаәтниң әлчилири вә йәттә чирақдан болса йәттә җамаәттур. □

2

Әфәсустиқи җамаәткә йезилған хәт

□ 1:9 «Әйсада болған азап-оқубәт, падишалиқ вә сәвир-тақәттин ортақ несипдишиңлар» — демәк, Әйса Мәсиһдә болғанлар чоқум һәм Униң нами вәжидин азап-оқубәт тартиду, шундақла Униң сәвир-тақитидин күч елиши керәк болиду, һәм Униңда болған падишалиқтин бәһримән болиду. «Әйсаниң гувалиғи вәжидин» — демәк «Әйса тоғрисидиқи гувалиқ»; башқа хил мәнәси «Әйса (Өзи) бәргән гувалиқ». «Патмос дегән аралда мәһбус болуп туруп қалғандим» — Патмос римлиқларниң дәһшәтлик «әмгәк лагири» болған түрмә еди. Юһанна мәзкур китапни йезиватқанда Патмос арилидин азат қилинған болуши мүмкин. □ 1:10 ««Рәбниң күни»дә мән Роһниң илкигә елинишим билән...» — «Рәбниң күни» яки «рәблик күн». Алимлар бу тоғрилиқ үч пикирдә болиду: — (1) Рәбниң күни йәкшәнбә күни (Рәб өлүмдин тирилгән күн)ни көрситиду; (2) Тәвратта көп тилға елинған, қиямәт күнини өз ичигә алған ахирқи заманлардиқи ахирқи дәһшәтлик азап-оқубәтлик күнләрни, йәни «Пәрвәрдиғарниң күни»ни көрситиду, мошу көзқараш бойичә болғанда Юһанна Роһта кәтирилип кәлгүсидики заманларға йәтқилип «Пәрвәрдиғарниң күни»ни көриду; (3) шу вақитларда һәр жилниң бир күнидә Рим императори (шу вақитта Домитиян еди) барлиқ пухралирини өзигә сәждә қилдуруп: «Қәйсәр рәбтур!» дәп етирап қилип, хушбуй селишқа мәҗбур қилатти. Шуңа шу күни «Рәбниң күни» дәп аталған. Бизниңчә «Рәбниң күни» дәл шу күнни көрситиду; лекин кинайилик һәм һәжвийлик иш шуки, Рәб дәл шу күнидә (2-көзқараштиқидәк) Өзиниң, йәни «Пәрвәрдиғарниң күни»ни аян қилишни лайиқ көрди. «Мән Роһниң илкигә елинишим билән...» — «Роһ» Худаниң Роһи, Муқәддәс Роһни көрситиду. ■ 1:10 Вәһ. 4:2. □ 1:11 «Смирна» — һазирқи Түркийәдиқи «Измир». «кәридиғанлириңни китап қилип яз вә уни йәттә җамаәткә, йәни Әфәсус, Смирна, Пәргамум, Тиятира, Сардис, Филадельфийә вә Лаодикиядики җамаәтләргә әвәт» — бу йәттә шәһәрниң һәммиси бир дүгиләктә бир-биригә яндаш җайлашқан еди. Расул Юһанна яшанғанда Әфәсус шәһиридә маканлашқан еди. «Қошумә сөз» вә хәритини көрүң. □ 1:12 «мунасивәтлик айәтләр» — «Мис.» 25:31-40. □ 1:13 «көксигә алтун кәмәр бағлиған Инсаноғли» — яки «көксигә алтун кәмәр бағлиған инсанниң бир оғли». «Дан.» 7:13ни вә изаһатини көрүң. ■ 1:13 Әз. 1:26; Дан. 7:13; Вәһ. 14:14. ■ 1:14 Дан. 7:9; Вәһ. 19:12. ■ 1:15 Вәһ. 14:2. □ 1:16 «мунасивәтлик айәт» — «Дан.» 7:13. ■ 1:16 Йәш. 49:2; Әф. 6:17; Ибр. 4:12; Вәһ. 2:16; 19:15. ■ 1:17 Йәш. 41:4; 44:6; 48:12. ■ 1:18 Аюп 12:14; Йәш. 22:22; Рим. 6:9; Вәһ. 3:7; 20:1. □ 1:20 «йәттә юлтуз йәттә җамаәтниң әлчилири вә йәттә чирақдан болса йәттә җамаәттур» — «әлчилири» башқа хил тәржимиси: «пәриштилири». Грек тилида һәм ибраний тилида «пәриштә» вә «әлчи» бир сөз билән ипадилиниду (пәриштиләр Худаниң әлчилири болғач). Бизниңчә мошу йәрдә җамаәтләр әвәткән әлчиләрни көрсәтсә керәк, чүнки пәриштиләргә хәт йезиш һәҗәтсиз еди. Йәттә әлчи Патмос арилиға берип Юһаннадин һал сорашқа кәлгән болуши мүмкин.

1 — Әфәсустики жамаәтнің әлчисигә мундақ язғин:

«Оң қолида йәттә юлтузни тутуп, йәттә алтун чирақданниң оттурисида Маңғучи мундақ дәйду:

2 — Сениң әжир-әмәллириңни, тартқан жапалириңни һәм сәвир-тақитиңни, рәзил адәмләрниң қилмишлириға чидап туралмайдиғанлиғиңни, шундақла расул болмисиму өзлирини расул дәп ативалғанларни синап, уларниң ялғанчи болғанлиғини тонуғанлиғиңниму билимән. □

3 Шундақ, сениң сәвир-тақәт қиливатқанлиғиңни, Мениң намим вәжидин жапа-мушәққәткә бәрдашлиқ бәргәнлиғиңни амма еринмигәнлиғиңни билимән. 4 Лекин саңа шу бир етиразим барки, сән өзүндики дәсләпки меһир-муһәббәттин ваз кәчтиң. 5 Шуңа қайси һаләттин жиқилип чүшкәнлиғиңни есиңгә елип товва қилғин, авалқи әмәлләрни қайта қилғин. Болмиса йениңға келимән вә товва қилмисаң чирақдениңни жайидин йөткиветимән. □

6 Бирақ, сениң шу артуқчилиғиң барки, Мән Өзүм нәпрәтлинидиған Николас тәрәпдарлириниң қилмишлиридин сәнму нәпрәтлинисән. □ ■

7 Қулиқи барлар Роһниң жамаәтләргә дегәнлирини аңлисун! Ғәлибә қилғучиларни Худаниң жәннитиниң оттурисидики һаятлық дәриғиниң мевилиридин йеишкә муйәссәр қилимән». ■

Измирдики жамаәткә йезилған хәт

8 — Измирдики жамаәтнің әлчисигә мундақ язғин: —

«Авалқиси вә Ахирқиси, өлгән вә Тирилгүчи мундақ дәйду: □ ■

9 — Сениң азап-оқубәтлириңни вә намратлиғиңни билимән (лекин сән бай!), Йәһудий әмәс туруп өзлирини Йәһудий дәвалған, Шәйтанның бир синагоги болғанларниң төһмәтлириниму билимән. □

10 Алдиңда чекидиған азап-оқубәтләрдin қорқма. Мана, Иблис араңлардин бәзилириңларни синилишиңлар үчүн йеқинда зинданға ташлитиду. Силәр он күн қийнилисиләр. Таки өлгичә садиқ болғин, Мән саңа һаятлық тажини кийдүримән.

11 Қулиқи барлар Роһниң жамаәтләргә дегәнлирини аңлисун! Ғәлибә қилғучилар иккинчи өлүмниң зийиниға һәргиз учримайду!». ■

Пәргамумдики жамаәткә йезилған хәт

12 — Пәргамумдики жамаәтнің әлчисигә мундақ язғин: —

«Икки бислиқ өткүр қиличи бар Болғучи мундақ дәйду: ■

13 — Мән сән олтарған йәрни, йәни Шәйтанның тәхти болған жайни билимән. Шундақтиму, сән Мениң намимни чиң тутуп, һәтта садиқ гувачим Антипас маканиңда, йәни Шәйтан турған жайда қәтл қилинған күнләрдиму, Маңа қилған етиқатиңдин тенип кәтмидиң. 14 Лекин саңа шу бир нәччә етиразим барки, араңларда Балаамниң тәлимигә әгәшкәнләрдin бәзиләр болмақта — Балаам болса Балаққа Исраилларни бутқа атап қурбанлиқ қилинған гөшни

□ **2:2** «Сениң әжир-әмәллириңни, тартқан жапалириңни һәм сәвир-тақитиңни, рәзил адәмләрниң қилмишлириға чидап туралмайдиғанлиғиңни... билимән» — бу толук сөз әлчигә ейтилғини билән шүбһисизки, пүткүл жамаәткә (бир адәм сүпитидә) ейтилиду. □ **2:5** «... болмиса йениңға келимән вә товва қилмисаң чирақдениңни жайидин йөткиветимән» — Әфәсуста һазир жамаәт болмайла қалмай, һәтта шәһәр ези харабилик болиду.

□ **2:6** «Мән Өзүм нәпрәтлинидиған Николас тәрәпдарлириниң қилмишлиридин сәнму нәпрәтлинисән» — «Николас тәрәпдарлири»ниң ким екәнлиги һазир ениқ әмәс. Бәзиләр уларни «Рос.», 5:6-айәттики «Николас» исимлиқ жамаәт хизмәтқари билән мунасивәтлик дәп қарайду; лекин бизниңчә буниңға ениқ испат тепилмиди. Неч болмиғанда улар етиқатчиларни жинсий бузуқлуққа азурмақчи болған еди (14-15-айәтни көрүң). ■ **2:6** Вәһ. 2:15. ■ **2:7** Яр. 2:9; Вәһ. 22:2. □ **2:8** «Измир» — кона исми «Смирна». ■ **2:8** Йәш. 41:4; 44:6; Вәһ. 1:17. □ **2:9** «... Йәһудий әмәс туруп өзлирини Йәһудий дәвалған, Шәйтанның бир синагоги болғанларниң төһмәтлириниму билимән» — император Домитиян һөкүм сүргән бәзи вақитларда бириси өзиниң Йәһудий екәнлигини испатлиясла, зиянкәшликкә учримаслиғи керәк дегән бир қанун күчкә егә еди; шүбһисизки, бәзи «етиқатчилар» вә башқилар бу қанундин қалаймиқан пайдилинип зиянкәшликтин қечип, шундақла башқиларғиму зиян йөткүзгән еди. ■ **2:11** Мат. 13:9.

■ **2:12** Вәһ. 1:16; 2:16.

йейиш вә жинсий бузуклуқ қилишқа аздурушни үгәткән еди. □ ■ 15 Шуниңға охшаш, силәрниң араңларда Николас тәрәпдарлириниң тәлимини тутқанларму бар. ■ 16 Шуниң үчүн, товва қил! Ундақ қилмисаң, йениңға тез арида берип, ағзимдики қиличим билән шуларға һужум қилимән.■

17 Кулиқи барлар Роһниң жамаәтләргә дегәнлирини аңлисун! Ғәлибә қилғучилар болса йошуруп қойған маннадин беримән вә һәр биригә бирдин ақ таш беримән. Таш үстидә йеңи бир исим пүтүклүк болиду, шу исимни уни қобул қилған кишидин башқа һеч ким билмәйду.□ ■

Тиятирадики жамаәткә йезилған хәт

18 — Тиятирадики жамаәтниң әлчисигә мундақ язғин: —

«Көзлири ялқунлиған отқа вә путлири пақирақ тучқа охшайдиған Худаниң Оғли мундақ дәйду:■

19 — Сениң әмәллириңни, меһир-муһәббетиңни, етиқатиңни, әжир-хизмитиңни вә сәвир-тақитиңни, шундақла һазирқи әмәллириңниң авалқидин ешип чүшүватқанлиғиниму билимән. 20 Лекин, саңа шу бир етиразим барки, өзини пәйғәмбәр дәп ативалған әшу хотун Йизәбәлгә йол қоюватисән. У хотун қул-хизмәткарлиримға тәлим берип, уларни жинсий бузуклуқ қилишқа вә бутқа атап нәзир қилинған гөшни йейишкә аздурмақта. □ ■

21 Мән униңға товва қилғидәк вақит бәргән едим, лекин у өз бузуклуғиға товва қилишни халимайду. 22 Әнди мана, Мән уни еғир кесәл орниға ташлап ятқузимән вә униң билән зина қилғанлар қилмишлириға товва қилмиса, уларниму еғир азапқа чөмдүримән. □

23 Униң пәрзәнтлириниму әжәллик кесәл билән уримән. Шу чағда, барлиқ жамаәтләр нийәт-нишанларни вә қәлбләрни күзитип тәкшүргүчиниң Өзүм экәнлигимни, шундақла Мениң һәр бириңларға қилған әмәлийитиңларға яриша яндуридиғанлиғимни билиду. □ ■ 24-25 Лекин, Тиятирадики қалғанларға, йәни бу тәлимни қобул қилмиғанлар (уларниң пикри бойичә, Шәйтаниң аталмиш «чоңқур сирлири»ни үгәнмигәнләр), йәни силәргә шуни ейтимәнки: Өзүңларда бар болғанни Мән кәлгичә чиң тутуңлар. Үстүңларға буниңдин башқа жүкни артмаймән. ■ 26 Ғәлибә қилғучиларға, йәни әмәллиримни ахирғичә чиң тутқан кишиләргә болса, уларға пүткүл әлләргә һаким болуш һоқуқини беримән. 27 Мана бу Атам Маңа бәргән һоқуққа охшаш һоқуқтур: —

«У уларни төмүр калтәк билән пәдичидәк башқуруп, сапал қачиларни уруп чаққандәк тар мар қилиду». □ ■

28 Мән униңға таң юлтузиниму ата қилимән. 29 Кулиқи барлар Роһниң жамаәтләргә дегәнлирини аңлисун!»

□ 2:14 «мунасивәтлик әйәтләр» — «Чөл.» 22-24-бап, 31:16. ■ 2:14 Чөл. 22:23; 24:14; 25:1; 31:16. ■ 2:15 Вәһ. 2:6 ■ 2:16 Йәш. 49:2; Әф. 6:17; Ибр. 4:12; Вәһ. 1:16. □ 2:17 «Ғәлибә қилғучилар болса йошуруп қойған маннадин беримән вә һәр биригә бирдин ақ таш беримән» — «манна» — Исраиллар чөл-баяванда жүргән вақтида Худа уларға асмандин чүшүргән күндүлүк узуклуқ еди («Мис.» 16:32-36-әйәтләргә вә «Юһ.» 6:48-58-әйәтләргә қаралсун). ■ 2:17 Мис. 16:4-36. ■ 2:18 Вәһ. 1:14,15. □ 2:20 «мунасивәтлик әйәтләр» — «Пад.» 16-, 18-19-, 21-бап. ■ 2:20 1Пад. 16:31; 2Пад. 9:7. □ 2:22 «мана, Мән уни еғир кесәл орниға ташлап ятқузимән» — грек тилида: «мана, Мән уни қариватқа ташлаймән». □ 2:23 «униң пәрзәнтлириниму әжәллик кесәл билән уримән» — «пәрзәнтлири» болса жисманий яки роһий жәһәттинму болуши мүмкин. «барлиқ жамаәтләр нийәт-нишанларни вә қәлбләрни күзитип тәкшүргүчиниң Өзүм экәнлигимни... билиду» — «нийәт-нишанлар» — грек тилида «бәрәкләр» билән ипадилиниду. «мунасивәтлик әйәт» — «Йәр.» 17:10. ■ 2:23 1Сам. 16:7; 1Тар. 28:9; 29:17; Зәб. 7:10; 61:13; Йәр. 11:20; 17:10; 32:19; Мат. 16:27; Рос. 1:24; Рим. 2:6; 14:12; 2Кор. 5:10; Гал. 6:5; Вәһ. 20:12. ■ 2:24-25 Вәһ. 3:11. □ 2:27 «У уларни төмүр калтәк билән пәдичидәк башқуруп,...» — яки «У уларни шаһанә төмүр һаса билән пәдичидәк башқуруп,...». «У уларни ... сапал қачиларни уруп чаққандәк тар мар қилиду» — бу әйәт «Зәб.» 2:9-әйәттин елинған болуп, бу йәрдики «улар» Худа билән қаршилашқан «ят әлләр»ни көрситиду. «мунасивәтлик әйәтләр» — «Зәб.» 2:8-9, «Вәһ.» 12:5, 19:15. ■ 2:27 Зәб. 2:8-9.

3

Сардистики җамаәткә йезилгән хәт

1 — Сардистики җамаәтнең әлчисигә мундақ язгин: —

«Худаниң йәттә Роһи вә йәттә юлтузиниң Егиси Болғучи мундақ дәйду:

— Сениң әмәллириңни вә шундақла «һаят» дегән нам-абруюңниң барлигини, лекин әмәлийәттә өлүк экәнлигиңни билимән. ■ 2 Шуңа, ойған, сениңдә бар болған, амма өләй дәп қалған хисләтлириңни күчәйт; чүнки Худайим алдида әмәллириңниң түгәл әмәслигини билдим. 3 Униң үчүн сөз-каламни қандақ қобул қилип аңлиғиңниңни ядиңға кәлтүрүп, уни чиң тутуп товва қилгин. Лекин ойғанмисаң Мән оғридәк үстүңкә келимән вә сән қайси сааттә үстүңгә келидиғинимни һәргиз билмәйсән. □ ■ 4 Лекин Сардиста өз кийимлиригә дағ тәккүзмигән бир нәччә шәхс бар. Улар ақ кийим кийип Мән билән биллә маңиду, чүнки улар буниңға лайиқтур. □ 5 Ғәлибә қилғучилар мана шундақ ақ кийимләрни кийиду. Мән уларниң намини һаятлик дәптиридин һәргиз өчүрмәймән, бәлки уларниң намини Атам Худаниң вә Униң пәриштилириниң алдида очуқ етирап қилимән. ■

6 Қулиқи барлар Роһниң җамаәтләргә дегәнлирини аңлисун!»

Филадельфийәдики җамаәткә йезилгән хәт

7 — Филадельфийәдики җамаәтнең әлчисигә мундақ язгин: —

«Муқәддәс вә һәқиқий Болғучи, шундақла Давутниң ачқучиға егә Болғучи, ачсам һеч ким япалмайду, япсам һеч ким ачалмайду дегүчи муну ишларни дәйду: □ ■

8 — Сениң әмәллириңни билимән. Сениң бир аз күчүң болғач сөз-каламимға итаәт қилғиңиң вә намимдин тенип кәтмиғиңиң үчүн, алдиңда һеч ким япалмайдиған бир ишиқни ечип қойдум. □ 9 Мана, Шәйтанның синагогидикиләрдин, Йәһудий әмәс туруп өзлирини Йәһудий дәп ативалған ялғанчиларни болса шундақ ақивәткә қалдурумәнки, уларни келип сениң айиғиңға баш уридиған вә Мениң сени сөйгәнлигимни билидиған қилимән. □ ■ 10 Сән Мениң сәвир-тақәт йолумдики сөз-каламимни сақлап әмәл қилишиң үчүн бу дуниядики инсанларни синашқа пүткүл йәр йүзигә чүшидиған вабалиқ синақниң вақит-саити кәлгәндә сени униңдин сақлап қоғдап қалимән. □

11 Мән пат арида келимән. Тажиңни һеч кимниң тартивалмаслиғи үчүн, өзүңдә бар болғанни чиң тутқин. ■ 12 Ғәлибә қилғучини болса, Худайимниң ибадәтханисиға түврүк қилимәнки, у у йәрдин әсла чиқмайду. Мән униң үстигә Худайимниң намини, Худайимниң шәһириниң

■ 3:1 Вәһ. 1:14, 16. □ 3:3 «Лекин ойғанмисаң Мән оғридәк үстүңкә келимән вә сән қайси сааттә үстүңгә келидиғинимни һәргиз билмәйсән» — «оғридәк келимән...»: бир қетим Сардис шәһири дүшмәнниң һужуми астида туруватқанда «сепил-истиһкамимиз һеч бәсүлмәс» дәп хатиржәмликтә ухлаватқанда дүшмән «оғридәк» кирип уни ишғал қилған. ■ 3:3 Мат. 24:43; 1Тес. 5:2; 2Пет. 3:10; Вәһ. 3:19; 16:15. □ 3:4 «Лекин Сардиста өз кийимлиригә дағ тәккүзмигән бир нәччә шәхс бар» — «кийимлиригә дағ тәккүзмигән» дегән ибарә көчмә мәнидә, әхлақни көрситиду. «...бир нәччә шәхс бар» — грек тилида «... бир нәччә намлар бар». ■ 3:5 Мис. 32:32; Зәб. 68:29; Мат. 10:32; Лука 12:8; Фил. 4:3; Вәһ. 20:12; 21:27. □ 3:7 «...шундақла Давутниң ачқучиға егә болғучи» — Әйса Мәсиһ җисманий җәһәттә Давут падишаниң әвлади болуп, у Худаниң падишалиғиға кириш дәрвазисиниң ачқучидур. «Йәш.» 22:20-25ни көрүң. ■ 3:7 Аюп 12:14; Йәш. 22:22; Вәһ. 1:18; 3:14. □ 3:8 «сениң бир аз күчүң болғач...» — башқа бир хил тәржимиси: «күчүң аҗиз болсиму,...». □ 3:9 «Шәйтанның синагогидикиләрдин, Йәһудий әмәс туруп өзлирини Йәһудий дәп ативалған ялғанчилар...» — 2:9дики изаһатни көрүң. ■ 3:9 Вәһ. 2:9; Пәнд. 14:19 □ 3:10 «Мениң сәвир-тақәтимиңдики сөз-каламни сақлап әмәл қилишиң үчүн...» — «Мениң сәвир-тақәт йолумдики сөз-каламим» яки (1) хуш хәвәрниң өзини (чүнки уни чиң тутуп сақлаш үчүн һәрһалда көп сәвир-тақәт керәк); яки (2) Мәсиһниң алаһидә сәвир-тақәтлик болуш әмирлирини; яки (3) Худаниң пүткүл сөз-каламни көрситиду (униму чиң тутушқа әҗайип сәвир-тақәт болуш керәк). Бизниңчә бу сөз жуқуриқи үч җәһәтнең һәммисини өз ичигә алиду. Мәсиһниң өзиниң сәвир-тақәти бизгә болмиса, биз «сәвир-тақәтимиңдики сөз-калам»ни һеч туталмаймиз, әлвәттә. «пүткүл йәр йүзигә чүшүрүлидиған синақ вақит-саити» — яки (1) император Тражан жүргүзгән зиянкәшләрни, яки (2) тарихтики бизгә һазир намәлум башқа бир мәзгилни, яки (3) кәлгүсидики «дәһшәтлик азап-оқубәт»ни көрситиду (мәсилән «Мат.» 24:9-22). «мунасивәтлик айәтләр» — «Йәш.» 26:20-21. ■ 3:11 Вәһ. 2:25.

намини, йәни әрштин — Худаниң йенидин чүшидиған йеңи Йерусалимниң намини вә Мениң йеңи намимни язимән.■

13 Қулиқи барлар Роһниң җамаәтләргә дегәнлирини аңлисун!»

Лаодикиядики җамаәткә йезилған хәт

14 — Лаодикиядики җамаәтниң әлчисигә мундақ язғин: —

«Амин Аталғучи, йәни Садиқ вә һәқиқий Гувачи, Худаниң каинитиниң келип чиқишиниң Сәвәпчиси мундақ дәйду: □ ■ 15 Сениң әмәллириңни билимәнки, сән соғму әмәс, қизиқму әмәс. Мән сениң я соғ, я қизиқ болушуңни халайттим!□

16 Сән я соғ я қизиқ әмәс, бәлки илман болғанлиғиң үчүн, сени ағзимдин һө қилимән.

17 Сән бай адәмән, дөләтмән болдум, һеч нәрсигә һажәтмән әмәсмән дегиниң билән өзүңниң ғериб, бечарә, йоқсул, кор вә ялаңач экәнлигиңни билмигәчкә, 18 бай болушуң үчүн отта тавланған алтун, ялаңачлиқ номуслуғуңниң йепилиши үчүн кийгүзүлүшүңгә ақ кийим-кечәк, көрүшүң үчүн көзлириңгә сүртүшкә тутияни мәндин сетивелишиңни несихәт қилимән. □ ■ 19 Мән кимни сөйсәм, шуниң әйивини көрситип тәрбийиләймән; шуниң үчүн қизғин көйүп-пишип товва қил. ■ 20 Мана, Мән һазир ишик алдида туруп, ишикни қеқиватимән. Әгәр бири авазимни аңлап ишикни ачса, униң йениға киримән. Мән униң билән, уму Мән билән биллә ғизалиниду. □ 21 Ғәлибә қилғучини болса, Мәнму ғәлибә қилип, Атамниң тәхтидә униң билән биргә олтарғинимдәк, униму тәхтимдә Мән билән биргә олтиришқа муйәссәр қилимән.■

22 Қулиқи барлар Роһниң җамаәтләргә дегәнлирини аңлисун!»□

■ 3:12 1Пад. 7:21; Вәһ. 21:2,10; 22:4. □ 3:14 «Амин Аталғучи, йәни Садиқ вә һәқиқий Гувачи, Худаниң каинитиниң келип чиқишиниң Сәвәпчиси» — «Амин» сөзиниң мәнаси «шундақ болсун» болуп, бу йәрдә Әйса Мәсиһниң Худаниң барлиқ вәдә вә планириниң «амин»и, йәни уларниң әмәлгә ешишиниң капалити экәнлиги тәкитләнгән. («2Кор.» 1:20). «Худаниң каинитиниң келип чиқишиниң Сәвәпчиси» дегәнниң башқа тәржимиси «Худа яратқан каинатниң идарә қилғучиси». Бунға охшаш сөз «Кол.» 1:15, 18-әйттә тепилиду, шу әйтләрдикә изаһатларниму көрүң. ■ 3:14 Кол. 1:15; Вәһ. 1:5, 6. □ 3:15 «Сениң әмәллириңни билимәнки, сән соғму әмәс, қизиқму әмәс. Мән сениң я соғ, я қизиқ болушуңни халайттим!» — Лаодикия шәһиридә яхши су мәнбиси йоқ еди. Әтрапидики шәһәрләрдиниссиқ су (туруба арқилиқ) йәткүзүлсә илман болуп қалатти; соғ су йәткүзүлсиму соғ әмәс, бәлки илман болуп қалатти; улар өзлири бу илман суни яхши көрмәйтти. □ 3:18 «көрүшүң үчүн көзлириңгә сүртүшкә тутияни мәндин сетивелишиңни несихәт қилимән» — «көзлириңгә сүртүш тутия» грек тилида «көзлириңни мәсиһләйдигән тутия...» яки «көзлириңни Мәсиһ қилидигән тутия...». «бай болушуң үчүн отта тавланған алтун, ялаңачлиқ номуслуғуңниң йепилиши үчүн кийгүзүлүшүңгә ақ кийим-кечәк, көрүшүң үчүн көзлириңгә сүртүшкә тутияни Мәндин сетивелишиңни несихәт қилимән» — Лаодикия шәһири әслидә: (1) интайин бай. Уларниң нурғун банкилири бар еди. Бай экәнлигиңниң бир мисали, миладийә 17-жили қаттиқ йәр тәврәш түпәйлидин Филадәлфийә, Сардис вә Лаодикия шәһәрлири интайин егир зиянға учриғачқа Рим һөкүмити уларға нурғун ярдәм пул әвәтти. Лаодикия шәһиридикиләр пулимиз бар дәп бу пулни рәт қилди; (2) уларниң чирайлиқ жуңлуқ кийим-кечәк ишләш билән даңқи чиққан; (3) уларниң үнүмлүк бир хил көз мәлһиминиңму даңқи чиққан еди. ■ 3:18 2Кор. 5:3; Вәһ. 7:13; 16:15; 19:8. ■ 3:19 Аюп 5:17; Пәнд. 3:12; Ибр. 12:5. □ 3:20 «Әгәр бири авазимни аңлап ишикни ачса, униң йениға киримән. Мән униң билән, уму Мән билән биллә ғизалиниду» — грек тилида «ғизалиниш» дегән сөз адәттә кәчлик тамақни көрситиду. ■ 3:21 Мат. 19:28; 1Кор. 6:2. □ 3:22 «Қулиқи барлар Роһниң җамаәтләргә дегәнлирини аңлисун!» — бу йәттә җамаәтниң башқабир әһмийити, йәни бешарәтлик әһимийити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни көрүң.

**Әйса Мәсиһниң хетини
тапшурувалған
«Кичик Асия»дики
йәттә җамаәт
(«Вәһий» 2-3-бап)**

4

Әрштики ибадәт

¹ Андин мән қаривидим, мана, асманда бир ишик ечиқлиқ туратти. Мән тунжа қетим аңлиған канай авазға охшап кетидиған аваз маңа: «Бу яққа чиқ, саңа булардин кейин йүз бериши муқәррәр болған ишларни көрситәй» деди ² вә дәрһал мән Роһниң илкидә болдум; мана, әрштә бир тәхт, тәхттә бир зат олтиратти. □ ³ Тәхттә олтарғучиниң қияпити йешил қашташ вә қизил квартсқа охшайтти. Тәхтниң чөрисини зумрәттәк бир һәсән-һүсән орап туратти. □

⁴ Тәхтниң әтрапида йәнә жигирмә төрт тәхт бар еди. Тәхтләрдә ақ кийимләр билән кийингән, башлириға алтун таж тақалған жигирмә төрт ақсақал олтиратти. □ ⁵ Тәхттин чақмақлар чекип, түрлүк авазлар вә гүлдүрмамилар аңлинип туратти. Тәхтниң алдида ялқунлап турған йәттә мәшғәл көйүп туратти; булар Худаниң йәттә Роһи еди. □ ⁶ Тәхтниң алди худди хрустальдәк пақирап туридиған, сүзүк әйнәк деңиздәк еди. Тәхтниң оттурисида вә тәхтниң чөрисидә, алди вә кәйни көзләр билән толған төрт һаят мәхлуқ туратти. □ ■

⁷ Биринчи мәхлуқ ширға, иккинчи мәхлуқ буқиға охшайтти. Үчинчи мәхлуқниң йүзи адәмниң чирайиға охшайтти. Төртинчи мәхлуқ пәрваз қиливатқан бүркүткә охшайтти.

⁸ Төрт һаят мәхлуқниң һәр бириниң алтидин қанити бар еди; уларниң пүтүн бәдининиң чөриси һәтта ич тәрипиму көзләр билән толған еди; улар кечә-күндүз тохтимай: — «Муқәддәс, муқәддәс, муқәддәстур,

Бар болған, һазирму бар һәм кәлгүсидиму Болғучи, һәммигә Қадир Пәрвәрдигар Худа!» — дейишәтти. □ ■

⁹ һаят мәхлуқлар тәхттә олтарған әбәдил-әбәт һаят Болғучини улуқлап, Униңға һөрмәт-шәвкәт вә тәшәккүр изһар қилғинида, ¹⁰ жигирмә төрт ақсақал тәхттә олтарғучиниң айиғиға жиқилип әбәдил-әбәт һаят Болғучиға баш қоюп сәждә қилатти, тажлирини тәхтниң алдиға ташлап қоюп, мундақ дейишәтти: —

¹¹ «Сән, и Пәрвәрдигаримиз вә Худайимиз,
Шан-шәрәп, һөрмәт-шөһрәт вә қудрәткә лайиқтурсән.
Чүнки Өзүң һәммини яраттиң,
Уларниң һәммиси ирадәң билән мөвжүт еди вә яритилди!» ■

5

Қозиниң орам язмини қолиға елиши

¹ Андин тәхттә олтарғучиниң оң қолида ич вә таш тәрипигә хәт пүтүлгән вә йәттә мөһүр билән печәтләнгән бир орам язмини көрдүм. □ ■ ² Жуқири аваз билән: «Орам язмини ечип, печәтләрни йешишкә ким лайиқтур?» дәп товлиған қавул бир пәриштиниму көрдүм. ³ Лекин нә әрштә нә йәр йүзидә нә йәр астида орам язмини ачалайдиған яки ичигә қаралайдиған

□ **4:2** «дәрһал мән Роһниң илкидә болдум» — «Роһниң илкидә» грек тилда «Роһта». Демәк, Муқәддәс Роһниң илкидә вә илһами астида болған. □ **4:3** «мунасивәтлик әйәтләр» — «Әз.» 1:26-28. □ **4:4** «тәхтләрдә ақ кийимләр билән кийингән, башлириға алтун таж тақалған жигирмә төрт ақсақал олтиратти» — «ақсақаллар» кимләр? Алимларниң пиқри: яки (1) улар Мәсиһниң жамаитини билдүриду; яки (2) Тәврат дәвридики етиқати билән йол башлиғучиларни көрситиду. Биз (2)-пиқиргә майилмиз, чүнки кейинки бабларда жамаәт ақсақаллардин айрим көрүниду (7:9-17, 19:1-10). «Ибр.» 11-бап, болупму 2-әйәтниму көрүң. □ **4:5** «Тәхтниң алдида ялқунлап турған йәттә мәшғәл көйүп туратти; булар Худаниң йәттә роһи еди» — бәзи алимлар бу йәттә Роһ йәттә пәриштини көрситиду, дәп қарайду, башқилар Худаниң Муқәддәс Роһиниң йәттә тәрипини көрситиду, дәп қарайду (6:5ни вә «Йәш.» 11:2ни көрүң).

«мунасивәтлик әйәтләр» — «Мис.» 19:16, «Зәк.» 3:9, 4:10. □ **4:6** «мунасивәтлик әйәтләр» — «Әз.» 1:4-28. ■ **4:6** Вәһ. 15:2. □ **4:8** «Төрт һаят мәхлуқниң һәр бириниң алтидин қанити бар еди» — «Әзакиал»да көрүнгән «һаят мәхлуқлар»ниң төрт қанити бар еди. «уларниң пүтүн бәдининиң чөриси һәтта ич тәрипиму көзләр билән толған еди» — «ич тәрипиму» яки «қанат астиму». ■ **4:8** Йәш. 6:3; Вәһ. 1:4, 8; 11:17; 16:5. ■ **4:11** Вәһ. 5:12. □ **5:1** «мунасивәтлик әйәтләр» — «Зәк.» 5:1-4. ■ **5:1** Әз. 2:10.

Һеч ким чиқмиди. ■ ⁴ Орам язмини ечишқа яки ичигә қарашқа лайиқ бирәрси тепилмиғачқа, қаттиқ жиғливәттим. ⁵ Андин ақсақаллардин бири маңа:

— Жиғлима! Қара, Йәһуда қәбилисидин болған шир — Давутниң йилтизи Болғучи ғәлибә қилди; шуңа орам язмини вә униң йәттә печитини ечишқа У қадир, — деди. □ ■

⁶ Андин қарисам, тәхт билән төрт һаят мәхлуқниң арилиғида, ақсақаллар оттурисида бир Қоза өрә туратти. У йеңила боғузланғандәк қилатти; Униң йәттә мүңгүзи вә йәттә көзи болуп, бу көзләр Худаниң пүткүл йәр йүзигә әвәткән йәттә Роһи еди. ■ ⁷ Қоза берип, тәхттә олтарғучиниң оң қолидин орам язмини алди. ⁸ Язмини алғанда, төрт һаят мәхлуқ вә жигирмә төрт ақсақал қозиниң айиғиға жиқилди; уларниң һәр бириниң чилтари вә хушбуй билән толған алтун чинилири бар еди (бу хушбуй муқәддәс бәндиләрниң дуалири еди). ■ ⁹ Улар йеңи бир күй ейтишти: —

«Орам язмини елишқа,
Вә печәтләрни ечишқа лайиқсән;
Чүнки боғузландиң
Вә һәр қәбилидин, һәр тилдин,
Һәр милләттин, һәр әлдин болған инсанларни
Өз қениң бәдили билән сетивелип, Худаға мәнсуп қилдиң. ■

¹⁰ Уларни Худайимиз үчүн бир падишалиққа уюштуруп,
Кәһинлар қилдиң,
Улар йәр йүзидә һөкүм сүриду». ■

¹¹ Андин көрдүм вә мана, тәхтниң, һаят мәхлуқларниң вә ақсақалларниң әтрапида нурғунлиған пәриштиләрниң авазини аңлидим. Уларниң сани түмән миң-түмән миң, миллион-миллион еди. □ ■ ¹² Улар жуқури аваз билән: —

«Боғузланған қоза қудрәт, дөләт, даналиқ, күч-қувәт, һөрмәт, шан-шәрәп
Вә мәдһийгә лайиқтур» дейишәтти. ■

¹³ Андин мән әрш, йәр йүзи, йәр асти вә деңиздики һәр бир мәхлуқ вә уларниң ичидә бар болғанларниң һәммисиниң: —

«Тәхттә Олтарғучиға вә Қозиға
Мәдһийә, һөрмәт, шан-шәрәп вә һоқуқ-қудрәт
Әбәдил-әбәткичә мәнсуп болғай!» дегинини аңлидим.

¹⁴ Төрт һаят мәхлуқ «Амин!» дәп жавап қайтуратти, ақсақаллар йәргә жиқилип сәждә қилатти. □

6

Қозиниң алтә печәтни ечиши

■ **5:3** Фил. 2:10; Вәһ. 5:13. □ **5:5** «Давутниң йилтизи болғучи» — яки «Давутниң йилтизиниң нотиси» («Йәш.» 11:1ни көрүң). Лекин бизниңчә бу сөз Давутниң Мәсиһтин келип чиққанлиғини һәм Мәсиһниң Давутниң Рәбби екәнлиғини көрситиду (22:16 вә «Мат.» 22:42-45). ■ **5:5** Яр. 49:9,10; Йәш. 11:10; Рим. 15:12; Вәһ. 22:16. ■ **5:6** Зәк. 3:9; 4:10; Вәһ. 4:5. ■ **5:8** Зәб. 140:2; Вәһ. 14:2. ■ **5:9** Рос. 20:28; Әф. 1:7; Кол. 1:14; Ибр. 9:12; 10:10; 1Пет. 1:19; 1Юһа. 1:7; Вәһ. 4:11. ■ **5:10** Мис. 19:6; 1Пет. 2:5, 9; Вәһ. 1:6. □ **5:11** «Уларниң сани түмән миң-түмән миң, миллион-миллион еди» — әслидә «уларниң сани йүз миллионлиған, «миллионлиған еди». ■ **5:11** Дан. 7:10; Ибр. 12:22. ■ **5:12** Вәһ. 4:11. □ **5:14** «...Төрт һаят мәхлуқ «амин!» дәп жавап қайтуратти, ақсақаллар йәргә жиқилип сәждә қилатти» — бу муһим бабниң темиси тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз.

¹ Андин Қоза йәттә печәтнің бирини ачқанда, мән қарап турдум. Төрт һаят мәхлуқтин бириниң гүлдүрмамидәк аваз билән: «Кәл!» дегинини аңлидим. □ ² Көрдүмки, мана бир ақ ат кәлди! Атқа мингүчиниң қолида бир оқ-я бар еди; униңға бир таж берилди. У ғәлибә қилғучи сүпитидә зәпәр күчүш үчүн жәңгә атланди. □ ■

³ Қоза иккинчи печәтни ачқанда, иккинчи һаят мәхлуқниң: «Кәл!» дегинини аңлидим.

⁴ Йәнә бир ат оттуриға чиқти, униң рәңги қип-қизил еди. Атқа мингүчигә йәр йүзидики течлиқни елип кетиш вә инсанларни өз ара қирғинчиликқа селиш һоқуқи берилди. Униңға йәнә чоң бир қилич берилди.

⁵ Қоза үчинчи печәтни ачқанда, үчинчи һаят мәхлуқниң: «Кәл!» дегинини аңлидим. Мән көрдүмки, мана бир қара ат кәлди. Атқа мингүчиниң қолида бир тараза бар еди. ⁶ Төрт һаят мәхлуқниң арисидин: —

«Бир тавақ буғдай бир динариус пулға,
Үч тавақ арпа бир динариус пулға сетилиду.
Амма зәйтун йеғиға вә шарапқа зәрәр йәткүзмигин!»

— дегәндәк бир авазни аңлидим. □ ■

⁷ Қоза төртинчи печәтни ачқанда, төртинчи һаят мәхлуқниң: «Кәл!» дегән авазини аңлидим.

⁸ Көрдүмки, мана бир татираң атни көрдүм. Атқа мингүчиниң исми «Өлүм» еди. Униң кәйнидин тәһтисара әгишип келивататти. Уларға йәр йүзиниң төрттин биригә һөкүмранлиқ қилип, қилич, ачарчилик, ваба вә йәр йүзидики житқуч һайванлар арқилиқ адәмни өлтүрүш һоқуқи берилди. □

⁹ Қоза бәшинчи печәтни ачқанда, Худаниң сөз-калами үчүн вә изчил гувалиқ бәргәнлиги вәжидин өлтүрүлгәнләрниң жанлирини қурбанғаһниң тегидә көрдүм. ■ ¹⁰ Улар қаттиқ аваз билән нида селишип:

— Әй һакиммутләк Егимиз, муқәддәс вә һәқиқий Болғучи! Сән қачанғичә йәр йүзидә туруватқанларни сорақ қилмай, улардин қенимизниң интиқамини алмайсән? — дейишәтти.

¹¹ Уларниң һәр биригә бирдин ақ тон берилди. Уларға, өзүңларға охшаш өлтүрүлидиған қул-бурадәрлириңлар һәм қериндашлириңларниң сани тошқичә азғинә вақит арам елишиңлар керәк, дәп ейтилди. ¹² Андин мән Қоза алтинчи печәтни ачқинида көрдүмки, мана дәһшәтлик бир йәр тәврәш йүз бәрди, қуяш бәәйни қара жуңдин тоқулған бөздәк қап қара рәңгә, толун ай болса қанниң рәңгигә кирди. □ ■ ¹³ Әнжир дәриғиниң қаттиқ боранда силкинишидин әнжир ғорилири йәргә төкүлгәндәк, асмандики юлтузларму йәр йүзигә төкүлди. ¹⁴ Асман худди орам язминиң түрүлгинидәк ғайип болди, һәр бир тағ вә арал орнидин йөткәлди; □ ¹⁵ һәмдә дуниядики падишалар, мөтивәрләр, сәрдарлар, байлар, күчлүкләр, қулла вә һөрләрниң һәммиси өңкүрләргә вә тағларниң камарлириға йошурунди. □ ¹⁶ Улар тағларға вә қорам ташларға мундақ дәп жар салди: —

□ **6:1** «Төрт һаят мәхлуқтин бириниң гүлдүрмамидәк аваз билән: «Кәл!» дегинини аңлидим» — «Кәл!» дегән сөз бәлким 2-8-айәтләрдә көрүнгән атлиқларниң һәр биригә чиқирилған буйруқ болса керәк (3-, 5-, 7-айәтниму көрүң). Бәзи кона кәчүрүлмиләрдә «кәл»ниң орнда «келип көргин!» дейилиду. □ **6:2** «униңға бир таж берилди» — «таж» дегән бу сөз падишаниңки әмәс, бәлки жәң-урушларда яки елишиш мусабақилирида ғалипларға берилидиған, бир хил нәпис чәмбирәкни көрситиду. «Көрдүмки, мана бир ақ ат кәлди! Атқа мингүчиниң қолида бир оқ-я бар еди... у ғәлибә қилғучи сүпитидә зәпәр күчүш үчүн жәңгә атланди» — «ақ атқа мингүчи»ниң салаһийити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **6:2** Вәһ. 19:11. □ **6:6** «Бир тавақ буғдай» — грек тилида «бир өлчәм буғдай». «бир динариус пул» — асасән бир күнлүк иш һәққи еди («Мат.» 20:2). «Бир тавақ» бәлким бир шиң еди (грек тилида «чөникс»). Бирақ бир тавақ буғдай аранла бир кишиниң күнлүк тамиғиға йетиду. Шуңа «қара ат» ачарчилик елип келиду. һалбуки, шуниң билән бир вақитта байлар болса өз раһәт-парағитигә керәк болған «май вә шарап»ларни сетивалалайду. ■ **6:6** Вәһ. 9:4. □ **6:8** «қилип, қилич, ачарчилик, ваба вә йәр йүзидики житқуч һайванлар арқилиқ...» — «ваба» грек тилида «өлүм». ■ **6:9** Вәһ. 19:10; 20:4. □ **6:12** «Андин мән Қоза алтинчи печәтни ачқинида көрдүм...» — «йәттә печәт» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **6:12** Йо. 2:10, 31; 3:15; Йәш. 13:10; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29, Рос. 2:20 □ **6:14** «мунасивәтлик айәт» — «Йәш.» 34:4. □ **6:15** «сәрдарлар» — грек тилида «миң бешилар». «мунасивәтлик айәтләр» — «Йәш.» 2:21.

«Үстимизгә чүшүңлар! Бизни тәхттә Олтарғучиниң сиймасидин һәм Қозиниң ғәзивидин йошуруңлар вә сақлаңлар! □ ■ 17 Чүнки Уларниң дәһшәтлик ғәзәп күни кәлди, әнди ким пут тирәп туралисун?!» ■

7

Мөһүрләнгән 144000 киши

¹ Униңдин кейин мән көрдүмки, төрт пәриштә йәр йүзиниң төрт булуңида туратти. Улар һәр қандақ шамалниң қуруқлуқ, деңиз һәм дәл-дәрәқләргә урулмаслиғи үчүн йәр йүзиниң төрт тәрипидин чиқидиған шамални тизгинләп туратти. ² Мән һаят Худаниң мөһүрини алған, күн чиқиштин көтириливатқан башқа бир пәриштини көрдүм. У қаттиқ аваз билән қуруқлуқ вә деңизларни вәйран қилиш һоқуқи берилгән әшу төрт пәриштигә: ³ «Биз Худаниң қул-хизмәтқарлириниң пешанисигә мөһүр басқичә, қуруқлуқ, деңиз вә дәл-дәрәқләрни вәйран қилмаңлар!» дәп товлиди. ⁴ Мән мөһүрләнгәнләрниң санини аңлидим — Исраилларниң һәр қайси қәбилиридин бир йүз қириқ төрт миң киши, йәни: —■

⁵ Йәһуда қәбилисидин он икки миң киши,

Рубән қәбилисидин он икки миң киши,

Гад қәбилисидин он икки миң киши,

⁶ Ашир қәбилисидин он икки миң киши,

Нафтали қәбилисидин он икки миң киши,

Манассәһ қәбилисидин он икки миң киши,

⁷ Шимеон қәбилисидин он икки миң киши,

Лавий қәбилисидин он икки миң киши,

Иссакар қәбилисидин он икки миң киши,

⁸ Зәбулун қәбилисидин он икки миң киши,

Йүсүп қәбилисидин он икки миң киши,

Бинямин қәбилисидин он икки миң киши мөһүрләнгән еди. □

Нижатни тапқан зор бир топ халайиқ

⁹ Бу ишлардин кейин көрдүмки, мана һәр әл, һәр қәбилә, һәр милләттин болған, һәр хил тилларда сөзлишидиған сан-санақсиз зор бир топ халайиқ тәхтниң вә Қозиниң алдида туратти; уларниң һәммисигә ақ тон кийдүрүлгән болуп, қоллирида хорма шахлири тутқан еди. ¹⁰ Улар жуқури аваз билән: —

«Нижат тәхттә олтарғучи Худайимизға вә Қозиға мәнсуп болғай!» дәп вақирешатти. □

¹¹ Барлиқ пәриштиләр тәхтниң, ақсақалларниң вә төрт һаят мәхлуқниң әтрапиға олашқан еди. Улар тәхтниң алдида жиқилип, Худаға сәждә қилип мундақ дейишәтти: —

¹² «Амин! һәмд-мәдһийә, шан-шәрәп,

Даналиқ вә тәшәккүр,

Һөрмәт вә күч-қудрәт

Худайимизға әбәдил-әбәткичә мәнсуп болғай, амин!»

□ **6:16** «мунасивәтлик айәт» — «һош.» 10:8. ■ **6:16** Йәш. 2:19; һош. 10:8; Луқа 23:30; Вәһ. 9:6. ■ **6:17**

Йо. 2:10, 31; 3:15; Йәш. 2:12-22; 13:6-13; 24:23; Ам. 8:9; Мат. 24:29; Рос. 2:20 ■ **7:4** Вәһ. 14:1. □ **7:8**

«...Зәбулун қәбилисидин он икки миң киши, Йүсүп қәбилисидин он икки миң киши, Бинямин қәбилисидин он икки миң киши мөһүрләнгән еди» — он қәбилидин Дан қәбилиси кам еди; Йүсүпниң қәбилиси икки бөләккә (Йүсүпниң вә Манассәһниң)гә бөлүнди. □ **7:10** «Нижат тәхттә олтарғучи Худайимизға вә Қозиға мәнсуп болғай!» — «Нижат... Қозиға болғай!» дегән ибарә болса Худа вә Қоза инсанларға ата қилған нижатниң мевиси болған шан-шәрәп, нам-шөһрәт вә һәмдусаналарниң һәммси һеч немә қалдурмай Худа вә Қозиға қайтуруп келинсун, дегәндәк мәнидә.

13 Энди ақсақаллардин бири мәндин:

— Бу ақ тон кийдүрүлгән кишиләр ким болиду, қәйәрдин кәлди? — дөп сориди.

14 — Тәхсир, бу өзлиригә мәлумдур, — дедим.

У маңа:

— Булар дәһшәтлик азап-оқубәтни бешидин өткүзүп кәлгәнләр. Улар тонлирини Қозиниң қенида жуюп аппақ қилған. ¹⁵ Шуңа улар Худаниң тәхтиниң алдида туруп, ибадәтханисидә кечә-күндүз Униң хизмитидә болиду; тәхттә Олтарғучи болса уларниң үстигә чедирини сайивән қилиду. □ ¹⁶ Улар йәнә һеч ач қалмайду, һеч уссимайду, уларға нә аптап, нә пижиғирим иссиқ һеч урмайду. ■ ¹⁷ Чүнки уларни тәхтниң оттурисидики Қоза бақиду вә һаятлик сүйи булақлириға елип бариду; вә Худа уларниң һәр бир көз йешини сүртиду, — деди. □ ■

8

Қозиниң йәттинчи печәтни ечиши

1 Қоза йәттинчи печәтни ачқанда, әрштә йерим саатчә жим-житлик һөкүм сүрди. □ ² Андин Худаниң алдида туридиған йәттә пәриштини көрдүм. Уларға йәттә канай берилди.

³ Алтун хушбуйдан тутқан йәнә бир пәриштә келип, хушбуйғанниң алдида турди. Барлиқ муқәддәс бәндиләрниң дуалири билән бирликтә тәхтниң алдидики алтун хушбуйған үстидә Худаға атап сунушқа униңға көп хушбуй берилди. □ ⁴ Вә хушбуйниң түтүнлири муқәддәс бәндиләрниң дуалири билән биллә пәриштиниң қолидин Худаниң алдиға көтирилди. ■

⁵ Андин пәриштә хушбуйданни қолиға елип, уни қурбанғандики от билән толдуруп, йәр йүзигә атти; шуниң билән түрлүк авазлар, гүлдүрмамилар аңланди, чақмақлар чеқилди вә бир йәр тәврәш болди. ⁶ Андин қоллириға бирдин канай тутқан йәттә пәриштә канайлирини челишқа һазирланди.

Йәттә канайниң челиниши

7 Биринчи пәриштә канийини чалди; шуниң билән мөлдүр вә от қан арилаш пәйда болуп йәр йүзигә ташланди, зиминниң үчтин бири көйдүрүлди, дәл-дәрәқләрниң үчтин бири көйдүрүлди вә пүткүл йешил от-чөпләр көйдүрүлди.

⁸ Иккинчи пәриштә канийини чалди; шуниң билән гојки лавулдап көйүватқан йоған бир тағдәк ғайәт зор бир жисим деңизға ташланди. Деңизниң үчтин бири қанға айланди ⁹ вә деңиздики жаниварларниң үчтин бири өлди; кемиләрниң үчтин бири вәйран болди.

¹⁰ Үчинчи пәриштә канийини чалди; шуниң билән асмандин мәшғәлдәк ялқунлап янған чоң бир юлтуз чүшти; у дәррияларниң үчтин бириниң вә булақларниң сулири үстигә чүшти.

¹¹ Юлтузниң исми «Кәкрә» еди. Суларниң үчтин бири кәкридәк болуп кәтти, сулар аччиқ болуп кәткәчкә нурғун адәм судин өлди.

¹² Төртинчи пәриштә канийини чалди; шуниң билән қуяшниң үчтин бири, айниң үчтин бири вә юлтузларниң үчтин бири урулди. Нәтижидә, қуяш, ай вә юлтузларниң йоруқлуғиниң үчтин бири қараңғулашти, күндүзниң үчтин биридә йоруқлуқ йоқалди, кечиниң үчтин биридиму шундақ болди.

¹³ Йәнә көрдүмки, асманниң оттурисидә учуп кетиватқан бир бүркүтниң қаттиқ аваз билән:

— «Канайни челишқа тәмшәлгән қалған үч пәриштиниң канай авазлири аңланса йәр йүзидә туруватқанларниң һалиға вай, вай, вай!» дегинини аңлидим.

□ **7:15** «тәхттә Олтарғучи болса уларниң үстигә чедирини сайивән қилиду» — грек тилида «тәхттә Олтарғучи болса уларниң үстигә өз чедирини йейип бериду». ■ **7:16** Йәш. 49:10. □ **7:17** «мунасивәтлик айәтләр» — «Йәш.» 5:5-6, 25:8. ■ **7:17** Йәш. 25:8; Зәб. 22:1; Вәһ. 21:4. □ **8:1** «Қоза йәттинчи печәтни ачқанда, әрштә йерим саатчә жим-житлик һөкүм сүрди» — «йәттә печәт» тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. □ **8:3** «хушбуйған... алтун хушбуйған» — грек тилида «қурбанған... алтун қурбанған». ■ **8:4** Зәб. 140:2.

9

¹ Бәшинчи пәриштә канийини чалди; мән асмандин йәргә чүшүп кәткән бир юлтузни көрдүм. Теги йоқ һаңға баридиған қудуқниң ачқучи униңға берилди, ² У теги йоқ һаңниң қудуғини ачти. Қудуқтин йоған хумданниң исидәк түтүн өрләп чиқти. Һаңниң қудуғиниң түтүнидин қуяш вә көкни қараңғулуқ басти. ³ Түтүнниң ичидин йәр йүзигә чекәткә яғди. Уларға йәр йүзидики чаянлардәк чеқиш күчи берилгән еди. ⁴ Уларға йәр йүзидики от-чөпләргә вә һәр қандақ өсүмлүк яки дәл-дәрәқләргә зәрәр йәткүзмәңлар, пәқәт пешанисидә Худаниң мөһүри болмиған адәмләргила зәрәр қилиңлар, дәп ейтилди. ⁵ Уларға адәмләрни өлтүрүшкә әмәс, бәлки бәш айғичә қийнашқа йол қоюлди; улар йәткүзидиған азап адәмни чаян чаққандикидәк азап еди. ⁶ Шу күнләрдә, инсанлар өлүмни издәйду, лекин тапалмайду; өлүмни сәғиниду, лекин өлүм улардин қачиду. ■

⁷ Чекәткиләрниң қияпити худди жәңгә һазирланған атларға охшайтти. Башлирида болса алтун тажқа охшайдиған бир нәрсә болуп, чирайи адәмниңкигә охшайтти. ■ ⁸ Чачлири аялларниң чечиға, чишлири ширниң чишиға охшайтти. ⁹ Уларниң көкригидики савути төмүр савутларға охшайтти; қанатлириниң авазы жәңгә атланған нурғун ат-һарвуларниң авазыға охшайтти. ¹⁰ Чаянларниңкигә охшаш қуйруқлири вә нәштәрлири бар еди. Адәмни бәш ай азапқа салидиған күч болса қуйруқлирида еди. ¹¹ Уларни идарә қилидиған падишасы, йәни теги йоқ һаңниң пәриштиси бар еди. Униң ибранийчә исми Аваддон; грекчә исми Аполийон еди. □

¹² Биринчи «вай» өтүп кәтти. Мана, буниңдин кейин йәнә икки «вай» келиду. ■

Алтинчи канайниң челиниши; «иккинчи вай»ниң башлиниши

¹³⁻¹⁴ Алтинчи пәриштә канийини чалди; мән Худаниң алдидики алтун қурбангаһниң төрт мүңгүзидин чиққан бир авазни аңлидим, бу аваз канайни тутқан алтинчи пәриштигә:

— Чоң Әфрат дәриясиниң йенида бағлақлиқ төрт пәриштини бошат, деди. ¹⁵ Дәл шу саат, шу күн, шу ай, шу жил үчүн һазирлап қоюлған бу төрт пәриштә инсанларниң үчтин бирини һалак қилиш үчүн бағлақтин бошитилди. ¹⁶ Буларниң атлиқ ләшкәрләр қошуниниң сани икки йүз миллион еди. Уларниң саниниң жақаланғанлиғини аңлидим. □

¹⁷ Ғайипанә көрүнүштә көзүмгә көрүнгән ат вә үстигә мингәнләр мана мундақ еди: атлиқларниң көкригидики савути чоғдәк қизил, көк яқуттәк көк вә гуңгуттәк сериқ еди. Атларниң башлири ширниң бешидәк еди; уларниң еғизлиридин от, түтүн вә гуңгут чиқип туратти. □ ¹⁸ Бу үч баладин, йәни атларниң ағзидин чиққан от вә түтүн вә гүнгүрттин инсанларниң үчтин бири өлтүрүлди. ¹⁹ Чүнки атларниң күчи еғизлирида вә қуйруқлирида еди; уларниң қуйруқлириниң иланларға охшаш беши болуп, булар билән адәмни зәхимләндүрәтти.

²⁰ Қалған инсанлар, йәни бу балаю-апәтләрдин өлтүрүлмәй қалғанлар өз қоллириниң әмәллиригә товва қилмиди, йәни жинларға, көрәлмәс, аңлалмас вә маңалмас алтун, күмүч, туч вә яғач бутларға чоқунуштин ваз кәчмиди. ■ ²¹ Улар қатиллиқ, сәһиргәрлик, жинсий бузуқлуқ вә оғрилиқлириғиму товва қилмиди.

10

Пәриштә вә кичик орам язма

■ **9:1** Лука 8:31; Вәһ. 17:8. ■ **9:4** Әз. 9:4; Вәһ. 6:6; 7:3. ■ **9:6** Йәш. 2:19; Йәр. 8:3; һош. 10:8; Лука 23:30; Вәһ. 6:16.

■ **9:7** Мис. 10:4. □ **9:11** «Униң ибранийчә исми Аваддон; грекчә исми Аполийон еди» — бу икки исимниң мәнәси «һалак қилғучи». ■ **9:12** Вәһ. 8:13. □ **9:16** «буларниң атлиқ ләшкәрләр қошуниниң сани икки йүз миллион еди» — «икки йүз миллион» грек тилида «икки түмән һәссә түмән». □ **9:17** «атлиқларниң көкригидики савути чоғдәк қизил, көк яқуттәк көк вә гуңгуттәк сериқ еди» — «чоғдәк қизил, көк яқуттәк көк вә гуңгуттәк сериқ еди»

яки «от, көк яқут вә гуңгуттин еди». ■ **9:20** Зәб. 113:12, 13, 14, 15; 134:15.

¹ Андин кейин, әрштин чүшүватқан йәнә бир күчлүк пәриштини көрдүм. У бир парчә булут билән йепинған болуп, бешиниң үстидә бир һәсән-һүсән бар еди. Чирайи қуяшқа, путлири от түврүккә охшайтти; ■ ² қолида бир кичик ечиқлиқ орам язма бар еди. У оң путини деңиз үстигә, сол путини қуруқлуққа қоюп туруп, ³ ширниң һәкиришигә охшаш қаттиқ аваз билән вақириди. У вақириганда, йәттә гүлдүрмама өз авазлирини аңлитип сөз қилди.

⁴ Йәттә гүлдүрмама сөз қилғанда, дегәнлирини хатириливалмақчи болуп тураттим. Бирақ асмандин: —

«Йәттә гүлдүрмаминиң ейтқанлирини мөһүрләп, уларни хатирилимә» дегән авазни аңлидим. □ ■ ⁵ Деңиз һәм қуруқлуқниң үстидә турған, мән көргән у пәриштә оң қолини асманға көтирип, ■ ⁶ асманлар һәм уларда болғанларниң һәммисини, йәр-зимин һәм униңда болғанларниң һәммисини, деңиз һәм униңда болған һәммисини Яратқучи, йәни әбәдил-әбәткичә һаят Яшиғучи билән қәсәм қилип:

— Вақит йәнә кәйнигә сүрүлмәйду; ■ ⁷ бәлки йәттинчи пәриштә канай челиш алдида, йәни авазни аңлиниш алдидики күнләрдә, Худаниң Өз қул-хизмәткарлири болған пәйғәмбәрләргә хуш хәвирини йәткүзгинидәк Униң сири түгәллинип, әмәлгә ашиду, — деди.

⁸ Мән асмандин аңлиған аваз маңа йәнә сөзләп:

— Берип, деңиз һәм қуруқлуқниң үстидә турған пәриштиниң қолидидики ечиқлиқ орам язмини алгин, деди.

⁹ Мән берип, пәриштиниң кичик орам язмини маңа беришини соридим. У маңа:

— Буни елип йә! Ашқазиниңни зәрдаб қилиду, бирақ ағзиң һәсәлдәк татлиқ болиду, деди. □ ■

¹⁰ Мән шуниң билән кичик орам язмини пәриштиниң қолидин елип йедим; дәрвәкә ағзимға һәсәлдәк татлиқ тетиди, лекин йегәндин кейин ашқазиним зәрдаб болди. □ ¹¹ Шуниң билән маңа:

— Сән көп милләтләр, әлләр вә һәр хил тилларда сөзлишидиғанлар вә падишалар тоғрисидаки вәһий-бешарәтләрни йәнә жакалишиң лазим, дейилди.

11

Икки гувачи; «иккинчи вай»ниң давами

¹ Маңа өлчигүч һасидәк бир қомуш берилип, мундақ дейилди:

«Баргин, Худаниң ибадәтханиси, қурбанғаһи вә у йәрдә ибадәт қиливатқанларни өлчигин.

□ ■ ² Лекин ибадәтханиниң ташқирқи һойлисини өлчимәй қой, чүнки у йәр ят таипиләргә берилди, шуниң билән муқәддәс шәһәр қириқ икки ай дәпсәндә қилиниду. ■ ³ Мән икки гувачимға қудрәт беримән, шуниң билән улар бөз кийим кийип, вәһий-бешарәтләрни бир миң икки йүз атмиш күн йәткүзиду» □ ⁴ (булар йәр-зиминниң Рәбби алдида турған икки түп зәйтун дәриғи вә икки чирақдандур). □ ■

■ **10:1** Мат. 17:2; Вәһ. 1:15. □ **10:4** «Йәттә гүлдүрмаминиң ейтқанлирини мөһүрләп, уларни хатирилимә» — демәк, бу сөzlәрни мәхпий тут. ■ **10:4** Дан. 8:26; 12:4. ■ **10:5** Дан. 12:7. ■ **10:6** Вәһ. 11:15. □ **10:9** «...Буни елип йә! Ашқазиниңни зәрдаб қилиду, бирақ ағзиң һәсәлдәк татлиқ болиду» — көчмә мәнәси «саңа авал бир хил хошаллиқ йәткүзиду, лекин кейин жүригиңни ечиштуриду» дегәндәк болиду. «мунасивәтлик әйәтләр» — «Әз.» 2:6-3:3. ■ **10:9** Әз. 3:1. □ **10:10** «Мән шуниң билән кичик орам язмини пәриштиниң қолидин елип йедим...» — «орам язмини йейиш» бизниңчә Юанна мәзмунини йәткүзүши керәк болидиған, төвәндики 11-19-баплардики бешарәтләр билән бағлиқ. «Қошумчә сөз»имиздә у тоғрилиқ тохтилимиз. □ **11:1** «Баргин, Худаниң ибадәтханиси, қурбанғаһи вә у йәрдә ибадәт қиливатқанларни өлчигин» — қизиқ йери шуки, Юанна муқәддәс ибадәтханини вә униңда ибадәт қилғучиларни өлчигин дәп буйрулғини билән у бизгә буларниң өлчәмлирини ейтмайду. Бу ишниң әһмийити тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә азрақ тохтилимиз. «мунасивәтлик әйәтләр» — «Әз.» 40:3 қатарлиқлар, «Зәк.» 2:1-4. ■ **11:1** Әз. 40:3-49; Әз. 41; Әз. 42; Әз. 43. ■ **11:2** Вәһ. 13:5. □ **11:3** «икки гувачим... бөз кийим кийип...» — кона заманларда «бөз кийим кийиш» товва қилиш яки матәм тутушни билдүрәтти. Шүбһисизки, бу иш уларниң товва қилиш һәққидики хәвәрни тәкитләш үчүн болиду. □ **11:4** «мунасивәтлик әйәтләр» — «Зәк.» 4:1-7. ■ **11:4** Зәк. 4:3,14.

5 Бирәрси уларни зәхимләндүрмәкчи болса, еғизлиридин от пүркүлүп чиқип, дүшмәнлирини йәп түгитиду. Уларни зәхимләндүрмәкчи болғанлар мана шундақ өлтүрүлиду. 6 Улар бешарәт-вәһийни йәткүзгән күнләрдә ямғур яғдурмаслиққа асманни етиветиш қудритикә егә; суларни қанға айландуруш вә һәр хил бала-ваба билән йәр-зиминни халиған вақитта уруш қудритигиму егә. 7 Уларниң гувалиқ вәзиписи аяқлишиши билән, теги йоқ һаңдин чиқидиған дивә улар билән елишиду вә уларни йеңип өлтүриду. 8 Жәсәтлири роһий жәһәттин Содом вә Мисир дәп атилидиған шу катта шәһәрниң ғол кочисидә ятиду; шу йәрдә уларниң Рәббиму крестләнгән еди. 9 һәр милләттин, һәр қәбилидин вә һәр хил тилда сөзлишидиғанлардин, һәр әлдин болған адәмләр уларниң жәсәтлиригә үч йерим күн тикилип қарайду вә жәсәтләрниң йәрликкә қоюлушиға йол қоймайду. 10 Йәр йүзидә туруватқанлар уларниң бу һалидин хошаллинип, тәбриклишип, бир-биригә һәдийәләр әвәтишиду; чүнки бу икки пәйғәмбәр йәр йүзидикиләрни қийнайтти. 11 Лекин үч йерим күндин кейин, Худадин кәлгән һаятлиқ нәпәси иккиләнгә кирди, улар орнидин пут тирәп турди; уларға қараватқанларниң үстигә чоң бир қорқунуч чүшти. 12 Андин улар иккәйләнгә әрштин кәлгән: — «Бу яққа чиқ!» дегән жуқури бир авазни аңлиди; шуниң билән улар дүшмәнлириниң көз алдида бир булут ичидә асманға кәтирилди. 13 Дәл шу саат ичидә шиддәтлик йәр тәврәш йүз бәрди, шәһәрниң ондин бири гумран болуп, йәттә миң киши һалак болди. Қалғанлири дәккә-дүккигә чөмүп, әрштики Худани улуклашти. 14 Иккинчи «вай» өтүп кәтти; мана, үчинчи «вай» келишкә аз қалди.

Йәттинчи пәриштиниң канай челиши; «үчинчи вай»

15 Андин йәттинчи пәриштә канийини чалди; әрштә жуқури авазлар аңлинип мундақ дейлиди: —
«Дунияниң падишалиғи Пәрвәрдигаримиз
Вә униң Мәсиһиниң падишалиғи болди,
У әбәдил-әбәткичә һөкүм сүриду».

16 Худаниң алдида өз тәхтлиридә олтарған жигирмә төрт ақсақал йәргә жиқилип баш қоюп, Худаға сәждә қилип мундақ дейишти: —

17 «Шүкүрләр ейтимиз саңа,
И бар Болғучи вә бар болған һәммигә Қадир Пәрвәрдигар Худа,
Чүнки улук қудритиңни қолуңға елип,
Һөкүмүңни жүргүзүшкә башлидиң.»

18 Әлләр ғәзәпләнгән еди,
Әнди Сениң ғәзивиң йетип кәлди!
Өлгәнләрни сорақ қилиш,
Қул-хизмәтқарлириң болған пәйғәмбәрләрни,
Муқәддәс бәндиләрни,
Төвән яки катта болсун намиңдин қорққанларни инъаамиға егә қилиш,
Йәр йүзини һалак қилғанларни һалак қилиш вақти кәлди».

■ 11:6 Мис. 7; 8; 9; 10; 12; 1Пад. 17:1. □ 11:7 «теги йоқ һаңдин чиқидиған дивә улар билән елишиду» — грек тилида «теги йоқ һаңдин чиқидиған дивә улар билән урушиду». ■ 11:7 Дан. 7:21; Вәһ. 13:7,11. □ 11:8 «роһий жәһәттин Содом вә Мисир дәп атилидиған шәһәр» — Содом еғир бузуклуққа чөмгән еди, Мисир болса Худаниң бәндилиригә нисбәтән әслидә уларни әсир қиливалған «бу рәзил дуня»ниң символидур. Шәһәрниң «роһий жәһәттин» шу намларда болуши «Рим» яки «Бабил (Бабилон)»ни көрситиши мүмкин; шәһәр һәрһалда ахирқи заманда бу рәзил дуняниң күч-қудритигә әң чоң намайәндә болуши керәк.Бәзи алимлар шәһәрни Йерусалим дәп қарайду. ■ 11:8 Вәһ. 7:2, 5; 18:10. □ 11:11 «Худадин кәлгән һаятлиқ нәпәси иккиләнгә кирди...» — грек тилида «нәпәс» вә «роһ» бирла сөз билән ипадилиниду. ■ 11:11 Әз. 37:5,10 □ 11:12 «улар иккәйләнгә әрштин кәлгән: — «Бу яққа чиқ!» дегән жуқури бир авазни аңлиди» — бәзи қедимки көчүрмиләрдә: «Мән улар иккилиси өзлиригә әрштин кәлгән: — «Бу яққа чиқ!» дегән жуқури бир авазни аңлидим» дейилиду. □ 11:13 «йәттә миң киши һалак болди» — грек тилида «йәттә миң нам һалак болди». ■ 11:14 Вәһ. 8:13; 9:12; 15:1. ■ 11:17 Вәһ. 1:4, 8; 4:18; 16:5.

19 Андин Худаниң әрштики ибадәтханиси ечилди вә униң әһдә сандуғи ибадәтханида көрүнди; чақмақлар, түрлүк авазлар, гүлдүрмамилар , йәр тәврәш вә дәһшәтлик мөлдүр болди.■

12

Аял, оғул бала вә әждиһа

1 У чағда, әрштә әжайип бир карамәт пәйда болди — у қуяшни йепинчақлиған, путлириниң астида ай, бешида он икки юлтузлуқ таж бар бир аял еди. 2 У һамилдар болуп, толғақ йәп туғуш азаида дад-пәрјад көтәрди.□ 3 Андин әрштә йәнә бир аламәт көрүнди — мана, йәттә башлиқ, он мүңгүзлүк, йәттә бешида йәттә таж бар болған чоң бир қизил әждиһа туратти. 4 У қуйруғи билән асмандики юлтузларниң үчтин бирини сүпүрүп, уларни йәр йүзигә чөрүвәтти. Әждиһа туғай дәп қалған аял йәңгигән һаман униң балисини ялмап жутувәтмәкчи болуп униң алдида турди.□ 5 Аял бир бала, йәни пүтүн әлләрни төмүр һасиси билән падицидәк бақидиған бир оғул туғди. Бала болса Худаниң вә Униң тәхтиниң алдиға ғаччидә елип чиқилди.■ 6 Аял чөлгә қачти; у йәрдә униң 1260 күн беқилиши үчүн униңға Худа тәрипидин һазирлап қоюлған бир жай бар еди.■

7 Андин әрштә жәң болди. *Баш пәриштә* Микаил вә униң пәриштилири әждиһа билән жәң қилғили турди; әждиһаму өз пәриштилири билән уларға етилди.□ 8 Лекин у үстүнлүк қазиналмиди, униңға вә пәриштилиригә әрштә турушқа орун қалмиди.■ 9 Шуниниң билән зор әждиһа, йәни Иблис вә Шәйтан дәп аталған, пүтүн жаһанни аздурғучи һелиқи қедимий илан йәр йүзигә ташланди. Униң пәриштилириму униң билән тәң ташланди.■

10 Андин мән әрштә жуқури бир авазниң мундақ дегәнлигини аңлидим: —

«Кәлди Худайимизниң нижатлиғи, қудрити, падишалиғи вә Униң Мәсиһиниң һоқуқи! Чүнки қериндашлиримизниң үстидин Худайимизниң алдида кечә-күндүз шикайәт қилип турған шикайәт қилғучи әрштин ташливетилди;

11 қериндашлар униң үстидин Қозиниң қени вә уларниң гувалиқ сөзи билән ғалип кәлди; Улар һәтта өлүмни көзигә илмай өз женини әзиз көрмиди.

12 Шуниниң үчүн, шатлиниңлар, әй әршләр вә уларда туруватқалар!

Лекин һалиңларға вай, әй йәр вә деңизлар!

Чүнки Иблис үстүңларға чүшти;

Вақтиниң аз қалғанлиғини билгәч,

Ғәзәп-қәһри билән кәлди!»■

13 Әждиһа өзиниң йәр йүзигә ташланғанлиғини көрүп, оғул балини туққан аялни қоғлашқа башлиди. 14 Аялниң иланниң йүзидин далдилиниши, чөлдә өзи үчүн һазирланған маканиға берипбир мәзгил, икки мәзгил вә йерим мәзгил беқилсун дәп шу йәргә учуп кетиши үчүн, униңға йоған бир бүркүтниң икки қанити берилди.□ ■ 15 Андин илан аялниң арқисидин ағзи билән дәрјадәк су пүркүп, уни сәл билән еқитип йоқатмақчи болди. 16 Лекин зимин аялға

■ **11:19** Вәһ. 15:5. □ **12:2** «У (аял) һамилдар болуп, толғақ йәп туғуш азаида дад-пәрјад көтәрди...» — аял тоғрилиқ үч пикир бар; у яки (1) жамаәтни; яки (2) бүви Мәрийәм; яки (3) Исраилни билдүриду. Бизниң униң Исраилни билдүридиғанлиғиға қилчә гуманимиз йоқ. һәзрити Йүсүпниң Тәврат, «Яритилиш» 37-бапта хатириләнгән чүшини көрүң. «Аял» жамаәт болуши мүмкин әмәс, чүнки «аял» Мәсиһни туғиду (5-айәт). 12:17ниму көрүң. □ **12:4** «У (әждиһа) қуйруғи билән асмандики юлтузларниң үчтин бирини сүпүрүп, уларни йәр йүзигә чөрүвәтти...» — бу вәһий бизниңчә Шәйтанниң әслидә әрштә Худаға қарши көтәргән исянини көрситиду. Бундақ шәрһ тоғра болса, пәриштиләрниң үчтин бири исянға қошулуп һазирқи жинлар болуп чиққан. ■ **12:5** Зәб. 2:9; Вәһ. 2:27. ■ **12:6** Вәһ. 11:3. □ **12:7** «Баш пәриштә Микаил» — баш пәриштә Микаилниң Исраил хәлқини қоғдаш үчүн алаһидә мәсьулийити бар («Дан.» 10:13, 21, 12:1 вә «Йәһ.» 9ни көрүң). ■ **12:8** Дан. 2:35. ■ **12:9** Луқа 10:18; Вәһ. 20:2.

■ **12:12** Зәб. 95:11; Йәш. 49:13; Вәһ. 8:13. □ **12:14** «бир мәзгил, икки мәзгил, вә йерим мәзгил» — 1260 күн, тәхминән үч йерим жил. «Дан.» 7:25, 12:7ни, изаһатлири вә «Даниял»дики «қошумчә сөз»ниму көрүң. ■ **12:14** Вәһ. 2:6.

ярдәм қилип, ағзини ечип, әждиһа ағзидин пүркүп чиқарған дәрияни жутувәтти. ¹⁷ Буниң билән әждиһаниң аялға қаттиқ ғәзиви келип, униң қалған нәсли, йәни Худаниң әмирлиригә әмәл қилип, Әйсаниң гувалиқини тутқан пәрзәнтлири билән жәң қилғили кәтти; у деңиз саһили үстидә туратти.□

13

Деңиздин чиққан дивә

¹ Андин, деңиздин он мүнғүзлүк, йәттә башлиқ бир дивиниң чиқиватқанлиғини көрдүм. Униң һәр бир мүнғүзидә бирдин таж бар еди, һәр бир бешида күпүрлүк намлири йезиқлиқ еди.□ ■ ² Мән көргән бу дивә илпизға охшайтти, путлири ейиқниң путлириға, ағзи болса ширниң ағзиға охшайтти. Әждиһа униңға өз қудрити, тәхти вә зор һоқуқини бәрди.□

³ Дивиниң башлиридин бири әжәллик яриланғандәк туратти. Лекин, бу әжәллик яра сақайған еди. Пүткүл дуния дивигә һәйрануһәс болуп униңға *әғәшти*. ⁴ Әждиһа дивигә *салтәнәтлик* һоқуқ бәргәчкә улар әждиһаға чоқунушти. Улар йәнә дивигиму чоқунуп: — Дивиниң тәндиши барму? Униң билән кимму елишалисун? — деди.■

⁵ Дивигә тәкәбурлуқ вә күпүрлүк қилидиған еғиз берилди; униңға қириқ икки ай иш көрүшкә һоқуқ берилди.■ ⁶ У Худаға күпүрлүк қилғили — Униң намиға вә Униң дәрғаһиға, шундақла әршни макан қилғанларға күпүрлүк қилғили ағзини ачти.□ ⁷ Униң муқәддәс бәндиләргә қарши жәң қилип, уларниң үстидин ғалип келишигә йол қоюлди; һәр қәбилә, һәр милләт, һәр хил тилда сөзлишидиған әлләргә һөкүмранлиқ қилиш һоқуқи униңға берилди.■

⁸ Йәр йүзидикиләрниң һәммиси — аләм апиридә болғандин буян боғузлинип болған Қозиниң һаятлиқ дәптиригә нами йезилмиғанлар болса, униңға сәждә қилиду.□ ■

⁹ Қулиқи барлар, буни аңлисун!

¹⁰ ««Тутқун болиду» дәп бекитилгәнләр чоқум тутқун болиду, «қиличлиниду» дәп бекитилгәнләр чоқум қиличлинип өлиду».

Муқәддәс бәндилириниң сәври-тақити вә етиқати мана шу ишларда мәлум болиду.□ ■

Йәрдин чиққан дивә

¹¹ Мән йәрдин чиқиватқан йәнә бир дивини көрдүм. Униң қозиниңкидәк кичик икки мүнғүзи бар еди, лекин авази әждиһаниңкидәк чиқатти. ■ ¹² У авалқи дивигә вакалитән униң пүтүн һоқуқини жүргүзүп, йәр йүзини вә униңда туруватқанларни әжәллик яриси сақайған авалқи

□ **12:17** «Әйсаниң гувалиқини тутқан пәрзәнтлири» — яки Әйса тоғрилиқ гувалиқ беридиғанлар, яки У Өзи бәргән гувалиқни чиң тутқанларни көрситиду. Бизниңчә авалқиси тоғра. □ **13:1** «деңиздин он мүнғүзлүк, йәттә башлиқ бир дивиниң чиқиватқанлиғини көрдүм» — Адәм атимиз Худаниң образида болғандәк (кейин гуна қилғачқа бу образ бузулған, әлвәттә), андин Мәсиһ Өзи Худаниң мукәммәл образи, шундақла йәр йүзидики вәкили болғандәк, бу «дивә» 12-бапта көрүнгән Шәйтаниң топтоғра (йәттә башлиқ он мүнғүзлүк) образидур. Йәнә бир қизиқ иш шуки, у көрүнүштә Мәсиһгә охшаш «өлүмдин тирилгән» болиду (3-айәт). Шуниң билән биздә қилчә гуман йоққи, бу дивә Шәйтаниң йәр йүзидики вәкили, йәни Мәсиһниң рәқиби болған адәм — дәжғалниң өзини көрситиду. ■ **13:1** Дан. 7:20; Вәһ. 17:3. □ **13:2** «мунасивәтлик айәтләр» — «Дан.» 7:1-8. ■ **13:4** Вәһ. 18:18. ■ **13:5** Вәһ. 11:2.

□ **13:6** «...Униң намиға вә Униң дәрғаһиға... күпүрлүк қилғили...» — яки «... Униң намиға вә Униң туралғу чедириға... күпүрлүк қилғили...». «Униң дәрғаһи» яки әрштики туралғуси яки йәр йүзидики ибадәтханисини көрсәткән болса керәк. ■ **13:7** Дан. 7:21; Вәһ. 11:7. □ **13:8** «аләм апиридә болғандин буян боғузлинип болған Қозиниң һаятлиқ дәптиригә нами йезилмиғанлар болса» — башқа бир хил тәржимиси: «аләм апиридә болғандин буян, боғуланған Қозиниң һаятлиқ дәптиригә нами йезилмиғанлар болса,...» ■ **13:8** Мис. 32:33; Фил. 4:3; Вәһ. 3:5; 17:8; 20:12; 21:27.

□ **13:10** ««қиличлиниду» дәп бекитилгәнләр чоқум қиличлинип өлиду» — башқа бир көчүрмидә: «Ким қиличлап өлтүрсә, қиличлинип өлтүрүлүши муқәррәр» дегән сөzlәр тепилиду. Бу сөз Рәббимизниң «Мат.» 26:52дә дегән сөзлиригә мас келиду. ■ **13:10** Яр. 9:6; Мат. 26:52; Вәһ. 14:12. ■ **13:11** Вәһ. 11:7.

дивигә чоқундуриду. ■ 13 У зор мөҗизилик аламәтләрни көрситәтти, һәтта кишиләрниң көз алдида асмандин йәр йүзигә от яғдурапти. ■ 14 У авалқи дивигә вакалитән көрситишкә һоқуқландурулған аламәтләр билән йәр йүзидә туруватқанларни аздуруп, уларға «қилич билән яриланған, лекин тирик қалған» дегән авалқи дивигә атап бир бут-һәйкәл ясап тикләшни тапилиди. ■ 15 Дивиниң бут-һәйкилигә нәпәс киргүзүп, униңға уни сөзләләйдиған қилиш вә униңға чоқунмиғанларниң һәммисини өлтүргүзүш қудрити берилди. ■ 16 У төвән вә катта, бай вә кәмбәғәл, һәр вә қулларниң һәммисини оң қоли яки пешанисигә тамға бастурушқа мәҗбурлиди. 17 У йәнә бу тамға, йәни дивиниң нами яки униң намидики рәқәм бесилғанлардин башқа һеч ким бир нәрсә сетивалалмайду яки саталмайду, дәп бекитти. ■ 18 Мана бу йәрдә һекмәт бар. Әқил-парасити барлиги кишиләр дивиниң рәқимини һесаплап бақсун; чүнки бу рәқәм бир адәмниң рәқими болиду. Униң рәқими 666дур. □ ■

14

Қутқузувелинғанларниң мәдһийә күйи

1 Андин мән көрдүмки, мана, Қоза Зион теғи үстидә туратти. Униң йенида пешанисигә Өз нами вә Атисиниң нами йезилған бир йүз қириқ төрт миң киши бар еди. □ ■ 2 Асмандин худди шарқиран еқиватқан нурғун суларниң авазидәк вә қаттиқ гүлдүрмаминиң авазидәк бир авазни аңлидим. Мән аңлиған аваз йәнә чилтарчилар чилтарларни чалған авазға охшайтти; ■ 3 һелиқи кишиләр тәхтниң, төрт һаят мәхлуқниң вә ақсақалларниң алдида йеңи бир күйни ейтишти. Бу күйни гуналариниң бәдили төлинип бу дуниядин азат қилинған кишиләрдин бир йүз қириқ төрт миңдин башқа һеч ким үгинәлмәйтти. ■ 4 Улар аяллар тәрипидин гунада булғанмиған, чүнки улар пак адәмләрдур. Қоза нәгә барса, уларму Униңға әгишип шу йәргә бариду. Улар бәдәл билән инсанлар арисидин Худаға вә Қозигә һосулниң тунҗа мевисидәк болуш үчүн сетивелинған. □ ■ 5 Улар әйипсиз болуп, ағзидин һеч ялған сөз чиқмайду. □ ■

Үч пәриштә елип кәлгән хәвәрләр

6 Андин мән асманниң оттурисида учуп жүргән башқа бир пәриштини көрдүм. Униңға йәр йүзидә туруватқанларға, йәни һәр бир әл, қәбилә, һәр хил тилда сөзлишидиғанлар, һәр милләтләргә елип йәткүзүши үчүн мәңгүлүк хуш хәвәр тапшурулди. 7 У жуқури аваз билән: — Худадин қорқуңлар, Уни улуклаңлар! Чүнки Униң сот қилиш сайти йетип кәлди; асманни, зиминни, деңизни вә су булақлирини Яратқучиға сәждә қилиңлар! — дәйтти. ■

■ 13:12 Вәһ. 19:20. ■ 13:13 2Тес. 2:9; Вәһ. 16:14. ■ 13:14 Қан. 13:2; Мат. 24:24; Вәһ. 16:14; 19:20. ■ 13:15 Вәһ. 19:20. ■ 13:17 Вәһ. 14:11. □ 13:18 «бу рәқәм бир адәмниң рәқими болиду» — яки «бу рәқәм инсанниң рәқими болиду». «Әқил-парасити барлиги кишиләр дивиниң рәқимини һесаплап бақсун... униң рәқими 666дур» — «дивиниң рәқимини һесаплаш» мурәккәп иш әмәс. Биз «қошумчә сөз»имиздә шу кона заманлардики һесаплаш түзүмини җәдвәлдә көрситимиз. Бу бабдики башқа бәзи муһим ишлар тоғрилиқ «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ 13:18 Вәһ. 17:9. □ 14:1 «мунасивәтлик айәтләр» — «Зәб.» 47-күй, «Ибр.» 12:18-29. ■ 14:1 Вәһ. 7:4; 2Тар. 23:7 ■ 14:2 Вәһ. 1:15; 5:8. ■ 14:3 Вәһ. 5:9. □ 14:4 «чүнки улар пак адәмләрдур» — «пак адәмләр» болса грек тилида адәттә бу сөз җинсий мунасивәтни өткүзмигән кишиләрни көрситиду. Мошу йәрдә (1) әмәлий шу мәнидә (2) яки роһий җәһәттә көчмә мәнидә (3) яки икки мәнидә тәң болуши мүмкин. Айәттин көрүнидуки, улар һәммиси оғул балилар. «улар бәдәл билән инсанлар арисидин Худаға вә Қозигә һосулниң тунҗа мевисидәк болуш үчүн сетивелинған» — «һосулниң тунҗа мевиси»ниң өз қиммити бар, әлвәттә; Тәврат дәвридә Исраиллар дайим «һосулниң тунҗа мевиси» Худаға (нәзир қилип) атайтти. Бу ишлар тоғрилиқ «қошумчә сөз»имизни күрүң. ■ 14:4 2Кор. 11:2. □ 14:5 «Улар әйипсиз болуп, ағзидин һеч ялған сөз чиқмайду...» — мошу йәрдә бәзи кона көчүрүлмиләрдә «чүнки улар Худаниң тәхти алдида әйипсиз испатлиниду» дегән сөzlәр қошулиду. ■ 14:5 Зәф. 3:13; әф. 5:27. ■ 14:7 Яр. 1:1; Зәб. 32:6; 124:8; 146:6; Рос. 14:15; 17:24.

⁸ Униң кәйнидин иккинчи пәриштә келип мундақ деди: «Ғулиди! Катта шәһәр Бабил ғулиди, у өз зина-бузуклуғиниң сәвдалиқ шарабини пүткүл әлләргә ичкүзгән». □ ■

⁹ Алдинқи икки пәриштиниң кәйнидин йәнә бир пәриштә, йәни үчинчи пәриштә жуқури аваз билән мундақ деди: —

«Кимдиким дивигә вә униң бут-һәйкилигә чоқунса, униң тамғисини пешанисигә яки қолиға қобул қилса, ¹⁰ Худаниң қәһриниң әбжәш қилинмиған сап шарабини Униң ғәзиви билән толған қәдәһтә ичиду. У муқәддәс пәриштиләрниң вә Қозиниң алдида от вә гуңгуттә қийнилиду. ■ ¹¹ Уларниң қийнилишлиридин чиққан ис-түтәкләр әбәдил-әбәт пурқирап туриду; дивигә вә униң бут-һәйкилигә чоқунғанлар яки униң наминиң тамғисини қобул қилғанларға кечә-күндүз арамлиқ болмайду». ■

¹² Муқәддәс бәндилириниң сәври-тақити вә етиқати мана шу ишларда мәлум болиду. ■

¹³ Мән йәнә асманда мундақ бир авазни аңлидим: —

«Бу сөзни яз: «Буниңдин кейин Рәбдә вапат болуп өлгәнләр бәхитликтур!

— Дурус, дәйду Рох, — улар һазир өз ишлиридин тохтап арам алалайду. Чүнки қилған әмәллири уларға әгишип келиду». □

Йәр йүзидин алған икки орма

¹⁴ Мән көрдүмки, мана бир парчә ақ булут, булутниң үстидә бешиға алтун таж кийгән, қолида өткүр бир оғақ тутқан Инсаноглиға охшайдиған бириси олтиратти. □ ■ ¹⁵ Ибадәтханидин башқа бир пәриштә чиқип, булутниң үстидә Олтарғучиға жуқури аваз билән:

— Орғиқниңи сал вә орушқа башла! Чүнки орма вақти кәлди, йәр йүзидики зираәтләр пишип йетилди, деди. □ ■

¹⁶ Булут үстидә Олтарғучи орғиқини йәр йүзигә салди вә йәр йүзидики зираәтләр орулди.

¹⁷ Эрштә болған ибадәтханидин йәнә бир пәриштә чиқти. Униңму өткүр бир орғиқи бар еди.

¹⁸ Арқидинла, отни башқуридиған йәнә бир пәриштә қурбанғаһдин чиқип, өткүр оғақ тутқан пәриштигә жуқури аваз билән:

— Өткүр орғиқниңи селип, йәр йүзидики үзүм телиниң сапақлирини жиғивал, чүнки үзүмлири пишип йетилди, — деди. □

¹⁹ Буниң билән пәриштә орғиқини йәр йүзигә салди вә йәрдики үзүм телиниң мевилирини жиғип, Худаниң қәһриниң чоң шарап көлчигигә ташлиди. □ ■ ²⁰ Шәһәрниң сиртидики шарап көлчигидики үзүмләр дәссиллип, шәрбәтлири қан болуп, атниң тизгинигә чиқидиған егизликтә үч йүз чақирим жирақлиққа ақти. □ ■

15

«Йәттә чинә» — ахирқи йәттә балаю-апәт

□ **14:8** «у өз зина-бузуклуғиниң сәвдалиқ шарабини пүткүл әлләргә ичкүзгән» — «сәвдалиқ» тоғрилиқ: грек тилида «сәвдаси» дегән сөз икки бислиқ сөз болуп, йәнә «ғәзәп» дегән мәнасиму бар; шүбһисизки, мошу йәрдә буниң иккинчи мәнидә кәлгән; Бабилниң шарабини ичкәнләр Худаниң қаттиқ ғәзивигә учрайду. ■ **14:8** Йәш. 21:9; Йәр. 51:8; Вәһ. 16:19; 17:5; 18:2,10,21. ■ **14:10** Вәһ. 16:19; 18:6; 19:20. ■ **14:11** Вәһ. 19:3. ■ **14:12** Вәһ. 13:10. □ **14:13** «дурус, дәйду Рох» — «Рох» болса Муқәддәс Рох. «қилған әмәллири уларға әгишип келиду» — демәк, әмәллириниң инъами бешиға чүшиду. □ **14:14** «Инсаноглиға охшайдиған бириси» — бизниңчә, бу зат Мәсиһ болуши керәк. Чүнки «Йо.» 3:11-14дә «орма ориғучи»ниң Худаниң Өзи екәнлиги көрүниду. ■ **14:14** Әз. 1:26; Дан. 7:13; Вәһ. 1:13. □ **14:15** «мунасивәтлик айәтләр» — «Йо.» 3:11-14. ■ **14:15** Йо. 3:13; Мат. 13:39. □ **14:18** «отни башқуридиған йәнә бир пәриштә» — бәлким әрштики ибадәтханиниң қурбанғаһидики отқа мәсәул болған пәриштә. «йәр йүзидики үзүм тели...» — яки «йәр йүзидики үзүмзар...». □ **14:19** «йәрдики үзүм тели» — яки «йәрдики үзүмзар». ■ **14:19** Вәһ. 19:15. □ **14:20** «шәһәрниң сиртидики шарап көлчигидики үзүмләр дәссиллип,...» — «шәһәр» мошу йәрдә бәлким Йерусалимни көрситиду. «үч йүз чақирим» — грек тилида «бир миң алтә йүз стадийон». Бир стадийон 185 метр, 1600 стадийон 290 километр. «мунасивәтлик айәтләр» — «Йәш.» 63:1-6, «Вәһ.» 13:19. ■ **14:20** Йәш. 63:3.

¹ Асманда зор һәм карамәтлик йәнә бир аламәтни, йәни ахирқи йәттә балаю-апәтни тутуп турған йәттә пәриштини көрдүм (ахирқи балаю-апәт дейилиштики сәвәп, Худаниң ғәзиви булар билән ахирлишиду).■

² Мән йәнә от арилаш әйнәк деңизидәк бир көрүнүшни һәм әйнәк деңизниң үстидә турған, дивә вә униң бут-һәйкили вә наминиң рәқими үстидин ғалип кәлгәнләрни көрдүм. Уларниң қоллирида Худа бәргән чилтарлар болуп,■ ³ улар Худаниң қул-хизмәтқари болған Мусаниң күйини һәм Қозиниң күйини ейтишатти: —

«Улуқ вә карамәт Сениң қилғанлириң,
И һәммигә Қадир Пәрвәрдиғар Худа,
Йоллириң адил вә һәқтур,
И пүткүл әлләрниң Падишаси!■

⁴ И Пәрвәрдиғар, ким Сәндин қорқмайдиған,
Намиңни улуклимайдиған болалисун?

Чүнки бирдин-бир муқәддәс Өзүндурсән;
Барлиқ әлләр алдиңға келиду,
Саңа сәждә қилиду;

Чүнки һәққаний қилғанлириң ашқарә болди».□ ■

⁵ Бу ишлардин кейин, мән көрдүмки, мана әрштики ибадәтхана, йәни һөкүм-гувалиқ чедири ечилди!□ ■ ⁶ Йәттә балаю-апәтни өз илкидә тутқан йәттә пәриштә пакиз, пақирап туридиған либас кийгән, көксигә алтун кәмәр бағлиған һалда ибадәтханидин чиқти.■ ⁷ Төрт һаят мәхлуқниң бири йәттә пәриштигә әбәдил-әбәт яшайдиған Худаниң қәһри билән толған йәттә алтун чинини бәрди. ⁸ Ибадәтхана Худаниң шан-шәриви вә қудритидин түтүн билән лиқ толди. Йәттә пәриштиниң йәттә балаю-апәти аяқлашмиғичә, һеч ким ибадәтханиға кирәлмиди. □ ■

16

Худаниң қәһри толған йәттә чинә

¹ Шуниндин кейин, ибадәтханидин көтирилгән жуқури бир авазниң йәттә пәриштигә: «Бериңлар, Худаниң қәһри толған йәттә чинини йәр йүзигә төкүңлар!» дегәнлигини аңлидим.

² Биринчиси берип ченидикини йәр-зиминға төкти. Буниң билән дивиниң тамғиси бесилған вә униң бут-һәйкилигә чоқунғанларда бир хил жиркиничлик һәм азаплиқ чақа-жаһарәт пәйда болди.■

³ Иккинчиси чинидикини деңизға төкти; деңиз сүйи өлүкниң қениға охшаш қанға айланди вә ичидики пүтүн жанлиқлар өлди.■

⁴ Үчинчиси чинидикини дәррия вә булақларниң сулириға төкти; уларниң сүйиму қанға айланди. ⁵ Андин мән суларниң пәриштисиниң мундақ дегәнлигини аңлидим: —

«Мошундақ һөкүмләрни чиқиришиңда адил болғансән,

■ **15:1** Вәһ. 11:14. ■ **15:2** Вәһ. 4:6; Мик. 7:18. ■ **15:3** Зәб. 110:2; 138:14; 144:17. □ **15:4**

«Чүнки һәққаний қилғанлириң ашқарә болди» — «һәққаний қилғанлириң» яки «чүнки һәққаний һөкүмлириң ашқарә болди». «мунасивәтлик әйәтләр» — «Йәр.» 7:10, «Зәб.» 85:9-10. ■ **15:4** Йәр. 10:7. □ **15:5** «һөкүм-гувалиқ чедири» — Тәврат дәвридә ибадәт чедири «әһдә сандуғи» һәм униң ичидики «он пәрман»ниң макани болған еди. Бу «он пәрман» Худаниң характери вә пәзиләтлирини көрситидиған болғач, чедир бәзидә «һөкүм-гувалиқ чедири» яки «әһдә-гувалиқ чедири» дәп аталған еди. Әрштики «муқәддәс чедир» униңға охшашла Худаниң тәбиити тоғрилиқ алаһидә гувалиқ бәрсә керәк. ■ **15:5** Вәһ. 11:19. ■ **15:6** Вәһ. 1:13. □ **15:8** «мунасивәтлик әйәтләр» — «Мис.» 40:34-36, «1Пад.» 8:11-12. ■ **15:8** Мис. 40:34; 1Пад. 8:10; Йәш. 6:4. ■ **16:2** Мис. 9:9,10,11; Вәһ. 13:14, 16,17.

■ **16:3** Мис. 7:20.

И һазир бар Болғучи, бар болған Муқәддәс Болғучи!■

⁶ Мошу адәмләр муқәддәс бәндиләр вә пәйғәмбәрләрниң қенини төккәнлиги вәжідин, Сән уларға ичкили қан бәрдиң. Улар шуниңға лайиқтур»■

⁷ Андин қурбанғаһниң жававән: —

«Шундақ, и һәммигә Қадир Пәрвәрдиғар Худа,
Һөкүмлириң һәқ вә адилдур»
— дегәнлигини аңлидим.■

⁸ Төртинчиси чинидикини қуяшниң үстигә төкти; буниң билән қуяшқа инсанларни от билән өртигили қудрәт берилди.□

⁹ Шунин билән инсанлар дәһшәтлик қизиқта өртәлди; бирақ улар һеч товва қилмиди вә бу балаю-апәтләрниң Егиси болған Худани улуклашниң орниға Униң намини қарғашти.■

¹⁰ Бәшинчиси чинидикини дивиниң тәхтигә төкти; дивиниң падишалигини қараңғулук басти, кишиләр азаптин тиллирини чишләшти ¹¹ вә ағриқ-азави вә чақа-жараһәтлириниң дәстидин әрштики Худани күпүрлүк қилип қарғишип, қилмишлириға һеч товва қилишмиди.

¹² Алтинчиси чинидикини улук Әфрат дәриясиға төкти; шу һаман күнчиқиштин келидиған падишаларниң йолини һазирлашқа дәрияниң сүйи қуриди. □ ¹³ Андин мән әждиһаниң, дивиниң вә сахта пәйғәмбәрниң еғизлиридин чиққан пақиға охшайдиған үч напак роһни көрдүм. □ ¹⁴ Булар мөҗизилик аламәтләрни көрситидиған жинларниң роһлири болуп, пүткүл йәр йүзидики падишаларни һәммигә Қадир Худаниң дәһшәтлик күнидики жәңгә жәм қилишқа уларниң йениға чиқип кетивататти ■ ¹⁵ («мана, Мән оғридәк келимән! Ялаңач маңмаслиқ, номуси көрүнмәслиги үчүн, кийимлирини чиң сақлап, сәгәк турғанлар бәхитлиқтур!»).□ ■

¹⁶ Әнди напак роһлар падишаларни ибранийчә «һармагеддон» дейилидиған йәргә жәм қилди.□

¹⁷ Йәттинчиси чинидикини һаваға төкти; әрштики ибадәтханидин, тәхттин жуқури бир аваз көтирилип: «Иш тамам болди!» дейилди.■

¹⁸ Шуан чақмақлар чеқилди, түрлүк авазлар вә гүлдүрмамилар аңланди вә дәһшәтлик бир йәр тәврәш йүз бәрди; инсанлар йәр йүзидә апиридә болғандин бери бунчилиқ дәһшәтлик йәр тәврәш һеч болуп бақмиған еди. ■ ¹⁹ Катта шәһәр үчкә бөлүнди; һәр қайси әлләрдики шәһәрләрму ғулитилди. Шунин билән катта шәһәр Бабил Худаниң ядиға кечип униң әшәддий қәһрлик шараби билән толған қәдәһ униңға берилди. □ ■ ²⁰ Барлиқ араллар өзини қачуруп ғайип болди, тағларму йоқ болди; ²¹ Инсанларниң үстигә һәр бир даниси бир талант еғирлиқта келидиған мөлдүр асмандин яғди. Мөлдүр апити шундақ дәһшәтлик болдики, адәмләр апәтниң дәстидин Худани күпүрлүк қилип қарғашти.□ ■

■ **16:5** Вәһ. 1:4, 8; 4:8; 11:17. ■ **16:6** Мат. 23:34. ■ **16:7** Вәһ. 15:3. □ **16:8** «буниң билән қуяшқа инсанларни от билән өртигили қудрәт берилди» — «от билән» — демәк, оттәк қизиқлиғи билән. 9-айәтни көрүң. ■ **16:9** Вәһ. 16:11,21. □ **16:12** «күнчиқиштин келидиған падишаларниң йолини һазирлашқа дәрияниң сүйи қуриди» — «күнчиқиштин келидиған падишалар» — һармагеддонда болған жәңгә қатнишишқа келидиған падишалар (16-айәтни көрүң). «мунасивәтлик айәтләр» — «Йәр.» 10:46, 36:51, «Вәһ.» 14:9. □ **16:13** «сахта пәйғәмбәр» — қозиниң қияпитидә болған дивә (13:11-17). ■ **16:14** 2Тес. 2:9; Вәһ. 13:13; 17:14; 19:19,20; 20:8. □ **16:15** «мана, Мән оғридәк келимән!» — «оғриниң келиши» бәлким күтүлмигән вақитта, туюқсиз келишини көрсәтсә керәк. «мана, Мән оғридәк келимән! Ялаңач маңмаслиқ, номуси көрүнмәслиги үчүн, кийимлирини чиң сақлап, сәгәк турғанлар бәхитлиқтур!» — мошу сөзләрни дегүчи Мәсйһ Өзи. «мунасивәтлик айәтләр» — «Йо.» 3:14, «Һош.» 1:5, 11. ■ **16:15** Мат. 24:43; Луқа 12:39; 1Тес. 5:2; 2Пет. 3:10; Вәһ. 3:3,18. □ **16:16** «Әнди напак роһлар падишаларни... жәм қилди» — грек тилида «Улар уларни... жәм қилди». «һармагеддон» — «Мәгиддо теги» дегән мәнидә. Ибраний тилида топтоғра «һар-Мәгиддо» дейилиду. ■ **16:17** Вәһ. 21:6. ■ **16:18** Вәһ. 4:5; 8:5. □ **16:19** «Катта шәһәр үчкә бөлүнди» — «Катта шәһәр» Бабилдур (14:8, 18:10 қатарлиқларни көрүң). ■ **16:19** Йәр. 25:15; Вәһ. 14:8,10; 18:5. □ **16:21** «Инсанларниң үстигә һәр бир даниси бир талант еғирлиқта келидиған мөлдүр асмандин яғди» — «бир талант» 45 кило. ■ **16:21** Вәһ. 11:19; 16:9,11.

17

Чоң паһишә аял «Бабил»

¹ Йәттә чиниси бар йәттә пәриштиниң бири келип, маңа сөzlәп:

— Бу йәргә кәл, нурғун сулар үстидә олтарған чоң паһишә аялның тартидиган жазасини саңа көрситип қояй. ² Йәр йүзидики падишалар униң билән бузуқлуқ өткүзди, йәр йүзидикиләр униң бузуқлуғиниң шарабидин мәс болушти, — деди.

³ Шуниниң билән у пәриштә мени Роһниң илкидики һаләттә бир чөлгә елип барди. У йәрдә йәттә башлиқ, он мүңгүзлүк, пүтүн әзайини күпүрлүк намлири қаплиған бир тоқ қизил дивиниң үстидә олтарған бир аялни көрдүм. □ ■ ⁴ Аял сөсүн вә тоқ қизил кийим кийгән болуп, алтун, қиммәтлик яқут вә мәрвайитлар билән пәрдазланған еди. Қолида жиркиничлик номуссизлиқлар вә өз бузуқлуғиниң нижасәтлири билән толған бир алтун қәдәһ бар еди. ■ ⁵ Пешанисигә бир сир — «Катта Бабил, паһишиләрниң вә дуниядики пүткүл жиркиничлик номуссизлиқларниң аниси» дегән нам пүтүклүк еди. □ ■ ⁶ Мән аялниң муқәддәс бәндиләрниң қени вә Әйсаға гувалиқ бәргүчиләрниң қени билән мәс болғанлиғини көрдүм. Уни көрүп толиму тәәжжүп қилип интайин һәйран қалдим. □ ■ ⁷ Пәриштә маңа мундақ деди: —

«Немигә һәйран қалдиң? Аялниң вә уни көтирип турған йәттә башлиқ, он мүңгүзлүк дивиниң сирини саңа ейтип берәй. ⁸ Сән көргән дивә бир заманларда бар еди, һазир йоқ; узун өтмәй теги йоқ һаңдин чиқип, һалакәткә қарап маңиду. Йәр йүзидә туруватқанлар — дуния апиридә болғандин буян исимлири һаятлиқ дәптиригә пүтүлмигән кишиләр дивини көрүп интайин һәйран қалиду. Чүнки у бир заманларда бар еди, һазир йоқ, лекин йәнә пәйда болиду. □ ■ ⁹ Мана буни чүшинишкә лазим болған һекмәт: — йәттә баш болса у аял олтарған йәттә таққа, шундақла йәттә падишаға вәкиллиқ қилиду. ■ ¹⁰ Буларниң бәши жиқилған, бириси бар, йәнә бири теги кәлмиди. У кәлгәндә пәқәт азла вақит туралайду. ¹¹ Бурун бар болған, әнди һазир йоқ болған дивиниң өзи сәккизинчи падишадур, шундақла у һәм йәттисидин бири болуп һалакәткә қарап маңиду. □

¹² Сән көргән он мүңгүз он падишадур. Уларниң падишалиқлири теги йоқ, әнди уларға дивә билән биллә бир саатлик падишалиқ һоқуқи берилиду. □ ■ ¹³ Бу падишалар бир ой, бир нийәттә болуп өз қудрити вә һоқуқлирини дивигә беришиду. ¹⁴ Дивә вә падишалар бирлишип Қозига қарши жәң қилиду. Қоза уларниң үстидин ғалип келиду, чүнки У рәбләрниң Рәбби, падишаларниң Падишасидур. Униң билән биргә турғанлар болса чақирилған, талланған вә Униңға садиқ болғанлардур».

¹⁵ Пәриштә маңа йәнә:

□ **17:3** «Шуниниң билән у пәриштә мени Роһниң илкидики һаләттә бир чөлгә елип барди» — мошу жүмлидики «Роһ» яки өз роһини яки Муқәддәс Роһниму көрситиши керәк. ■ **17:3** Вәһ. 13:1; 17:8. ■ **17:4** Вәһ. 18:16. □ **17:5** «Пешанисигә бир сир — «Катта Бабил, паһишиләрниң вә дуниядики пүткүл жиркиничлик номуссизлиқларниң аниси» дегән нам пүтүклүк еди» — «сир» болса Инжилда әслидә йошурун, Худа Өз бәндиригә ашкарә қилған бир әжәйип һәқиқәтни көрситиду. ■ **17:5** 2Тес. 2:7. □ **17:6** «Әйсаға гувалиқ бәргүчиләр» — яки «Әйсаниң гувачилири». Биринчи әсирниң ахирқи жилиридин тартип «гувачи» дегән сөз «Худаниң йолида курбан болғучи» дегән мәниниму билдүрәтти. Сәвәви, нурғунлиған етиқатчилар гувалиқ бериш йолида өлүмгә мәһкүм қилинатти. ■ **17:6** Вәһ. 18:24.

□ **17:8** «Сән көргән дивә бир заманларда бар еди, һазир йоқ; узун өтмәй теги йоқ һаңдин чиқип, һалакәткә қарап маңиду... у бир заманларда бар еди, һазир йоқ, лекин йәнә пәйда болиду» — бу сирлиқ әйәт, шундақла бу бабта бешарәт қилинған башқа ишлар үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз. ■ **17:8** Мис. 32:32; Фил. 4:3; Вәһ. 13:8. ■ **17:9** Вәһ. 13:1,18. □ **17:11** «бурун бар болған, әнди һазир йоқ болған дивиниң өзи сәккизинчи падишадур, шундақла у һәм йәттисидин бири болуп һалакәткә қарап маңиду» — биз бу сирлиқ әйәт үстидә «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз, әлвәттә. □ **17:12** «Сән көргән он мүңгүз он падишадур. Уларниң падишалиқлири теги йоқ, әнди уларға дивә билән биллә бир саатлик падишалиқ һоқуқи берилиду» — «Дан.» 2:39-43, 7:23-26ни көрүң. ■ **17:12** Дан. 7:20; Вәһ. 13:1. ■ **17:14** 1Тим. 6:15; Вәһ. 16:14; 19:16.

— Паһишә аял үстидә олтарған, сән көргән сулар болса милләтләр, өз ара топлашқан нурғун кишиләр, әлләр вә һәр хил тилларда сөзлишидиған кишиләрдур. □ ■¹⁶ Сән көргән он мүңгүз вә дивә бу паһишә аялдин нәпрәтлиниду, уни талан-тараж қилип ялаңачлап қойиду, униң гөшини йәп, өзини отта көйдүриду. ■¹⁷ Чүнки Худа Өз сөз-каламлири әмәлгә ашқичә, әшу он падишаниң көңлигә Өз ирадисини ижра қилип, бир қарарда тохтишип падишалиқ һоқуқини дивигә бериш нийитини салди.

¹⁸ Сән көргән аял йәр йүзидики падишалар үстидин һөкүмранлиқ қилидиған катта шәһәрдур, — деди. □ ■

18

Бабилниң гумран болуши

¹ У ишлардин кейин мән чоң һоқуқлуқ йәнә бир пәриштиниң асмандин чүшүватқанлиғини көрдүм. Йәр йүзи униң жулалилиғидин йоруп кәтти.

² Пәриштә жуқури аваз билән мундақ вақириди: — «Ғулиди! Катта шәһәр Бабил ғулиди!

Әнди у жинларниң макани, һәр бир напак роһларниң солақханиси, һәр бир мәкруһ вә жиркиничлик қушларниң солақ-чаңгиси болди! □ ■

³ Чүнки барлиқ әлләр униң зина-бузуклуғиниң сәвдалиқ шарабидин ичишти; Йәр йүзидики барлиқ падишалар униң билән бузуклуқ өткүзүшти, Йәр йүзидики содигәрләр униң әйш-ишритиниң әлвәкчилиғидин бейишти». ■

⁴ Асмандин йәнә бир авазни аңлидим: —

«И Мениң хәлқим, униң гуналириға шерик болмаслиғиңлар үчүн, һәм униң бешиға чүшидиған балаю-апәтләргә учримаслиғиңлар үчүн, униң ичидин чиқиңлар! □ ■

⁵ Чүнки униң гуналири пәләккә йәткидәк догилинип кәткән, Худа униң һәққанийәтсизликлирини есигә алди. □ ■

⁶ У башқиларға яндурғинидәк униң қилғинини өзигә яндуруңлар; Униң қилмишлириға мувапиқ икки һәссә қошлап қайтуруңлар; У башқиларға әбжәш қилип бәргән қәдәһтә униңға икки һәссә қоюқ әбжәш қилиңлар. ■

⁷ У өзини қанчилик улуклиған болса,

Қанчилик әйш-ишрәттә яшиған болса, Униңға шунчилик қийнилиш вә дәрд бериңлар;

У көңлидә: «Мән тул әмәс, бәлки тәхтә олтарған ханишмән; Мән дәрд-әләмни әсла көрмәймән» дегини түпәйлидин, □ ■

⁸ Бу вәжидин бир күн ичидила униңға чүшидиған балаю-апәтләр, Йәни өлүм, дәрд-әләм вә ачарчилик келиду, У от билән көйдүрүлиду;

□ **17:15** «өз ара топлашқан нурғун кишиләр...» — мошу ибарә болса бәлким ахирқи заманларда (1) нурғун кишиләр егә-чақисиз сәрсан жүридиғанлиғи; яки (2) нурғун кишиләр өз дәлити ичидә бир-биригә уюшуп сиясий мәхсәттә гуруһлашқанлиғини көрситиши мүмкин. ■ **17:15** Йәш. 8:7. ■ **17:16** Вәһ. 18:8. □ **17:18** «... йәр йүзидики падишалар үстидин һөкүмранлиқ қилидиған катта шәһәр..» — «катта шәһәр» — оқурмәнләрниң есидә болуши керәкки, у Бабилни көрситиду (1-айәт). ■ **17:18** Вәһ. 16:19. □ **18:2** «һәр бир мәкруһ вә жиркиничлик қушларниң солақ-чаңгиси болди..» — бәзи қедимки көчүрмиләрдә бу сөзләрдин кейин: «вә һәр бир һарам вә жиркиничлик һайванниң солақ-угиси болди» — дегән сөзләр қошулиду. «мунасивәтлик айәтләр» — «Йәш.» 13:19-22, 14:22-23, 21:9, «Йәр.» 50:34-40, 51:36-37. ■ **18:2** Йәш. 13:21; 21:9; 34:11,14; Йәр. 50:39; 51:8; Вәһ. 14:8. ■ **18:3** Вәһ. 14:8; 17:2.

□ **18:4** «мунасивәтлик айәтләр» — «Йәш.» 52:11, «Йәр.» 50:8, 51:6-8, 45 қатарлиқлар. ■ **18:4** Яр. 19:12; Йәш. 48:20; 52:11; Йәр. 51:6,45; 2Кор. 6:17. □ **18:5** «мунасивәтлик айәт» — «Зәб.» 35:6. ■ **18:5** Вәһ. 16:19. ■ **18:6** Вәһ. 14:10. □ **18:7** «мунасивәтлик айәт» — «Йәш.» 47:8. ■ **18:7** Йәш. 47:8.

Чүнки уни сорақ қилғучи Пәрвәрдиғар Худа қудрәтликтур!»■

⁹ Униң билән бузуклуқ қилған вә униң билән әйш-ишрәттә яшиған йәр йүзидики падишалар уни өртигән отниң ис-түтәклирини көргәндә, униң һалиға қарап жиға-зерә көтиришиду. ■

¹⁰ Улар униң тартиватқан азавидин қорқуп, жирақта туруп дәйдуки:

— «Вай исит, вай исит, и катта шәһәр!

Аһ Бабил, күчлүк шәһәр!

Чүнки бир саат ичидила жазаһиң бешиңға чүшти!»■

¹¹ Йәр йүзидики содигәрләрму униң үстидә жиға-зерә қилишиду. Чүнки әнди уларниң кемидики жүк-маллирини, ¹² йәни алтун-күмүч, қиммәтлик яқутлар, үнчә-мәрвайит, нәпис либас рәхт, сөсүн рәхт, жипәк, тоқ қизил рәңлик гәзмал, һәр хил хушбуй турунж яғачлар, пил чиши буюмлири, әң есил яғач, туч, төмүр вә мәрмәрләрдин ишләнгән хилму-хил буюмлар, □ ¹³ шуниңдәк қовзақдарчин, тетитқулар, хушбуй, мурмәкки, мәстики, шарап, зәйтун мейи, ақ ун, буғдай, кала, қой, ат, һарву вә инсанларниң тәнлири вә жанлири дегән маллирини сетивалидиған киши йоқтур.□ ■

¹⁴ (И Бабил, жениң мәстанә болған есил мевиләр сәндин кәтти, Барлиқ һәшәмәтлик вә һәйвәтлик мал-дуниялириң сәндин йоқалди. Улар буларни әнди һәргиз тапалмайду!)□

¹⁵ Бу малларни сетип бейиған содигәрләр болса шәһәрниң тартиватқан азавидин қорқуп, жирақта туруп униң үстидә жиға-зерә қилишип дейишидуки: —

¹⁶ «Вай исит, вай исит, и катта шәһәр!

Нәпис либас рәхтләргә, сөсүн вә тоқ қизил рәңлик гәзмалларға орилип, Алтун, қиммәтлик яқутлар вә үнчә-мәрвайитлар билән безәлгәнсән! ■

¹⁷ Бир саат ичидила шунчә катта байлиқлар вәйран болди!»

Барлиқ кемә ғоҗайинлири, кемидики барлиқ йолучилар, кемичиләр вә деңизға тайинип жан бақидиғанларниң һәммиси жирақта туруп, ¹⁸ Уни өртигән отниң ис-түтәклирини көрүп:

— Бу катта шәһәргә қайси шәһәр тәң келәлисун? — дәп пәрәд көтиришти. ■ ¹⁹ Улар башлириға топа чечип, пәрәд көтиришүп, жиға-зерә қилишип:

— Вай исит, вай исит, у катта шәһәр!

У арқилиқ, униң дәлитидин, деңизда кемиси барлар бейиған еди!

Бир саат ичидила вәйран болди бу шәһәр! — дейишиду.

²⁰ — «Униң бешиға кәлгәнләрдин шатлиниңлар,

Әй әрш, әй муқәддәс бәндиләр, расулла вә пәйғәмбәрләр!

Чүнки Худа силәрниң дәвайиңлардики һөкүмни униң үстидин чиқарған!»■

²¹ Андин, күчлүк бир пәриштә түгмән тешиға охшаш йоған бир ташни көтирип, деңизға ташлап мундақ деди: —

«Мана шундақ шиддәт билән,

Катта шәһәр Бабил ғулитилиду,

У қайтидин көрүнмәйду! □ ■

²² Чилтарчиларниң, сазчиларниң,

■ **18:8** 2Тес. 2:8; Вәһ. 17:16. ■ **18:9** Вәһ. 17:2; 18:3,18. ■ **18:10** Йәш. 21:9; Йәр. 51:1; Вәһ. 14:8. □ **18:12** «тоқ қизил рәңлик гәзмал» — яки «тоқ қизил бояқ». □ **18:13** «инсанларниң тәнлири вә жанлири дегән маллири» — «инсанларниң тәнлири вә жанлири» дегән ибарә бәлким қуллаһниң һалитини яки бу байларниң мал-мүлкиниң көп кишиләрниң жанлириниң бәдилигә кәлгәнлигини көрситишиму мүмкин. Куллаһ адәмләрниң тәнлирини һалак қилипла қалмай, бәлки уларниң жан-һаятиниң һәр қандақ әһмийитидин мәһрум қилиду, әлвәттә. ■ **18:13** Әз. 27:13. □ **18:14** «җениң мәстанә болған есил мевиләр сәндин кәтти» — «есил (пишқан) мевиләр» мошу йәрдә бәлким көчмә мәнидә болуп, һәр хил есил нәрсиләрни билдүриду. ■ **18:16** Вәһ. 17:4. ■ **18:18** Йәш. 34:10; Вәһ. 13:4; 18:9. ■ **18:20** Вәһ. 19:2. □ **18:21** «мунасивәтлик әйәтләр» — «Мис.» 5:15, «Йәр.» 51:63-64. ■ **18:21** Йәр. 51:64.

Нәйчиләр вә сүнайчиларниң авази сениңдә қайтидин һәргиз аңланмайду,
Һәр хил һүнәрни қилидиған һүнәрвән сениңдә қайтидин һәргиз тепилмайду,
Түгмәнниңму авази сениңдә қайтидин һәргиз аңланмайду, □ ■

²³ Һәтта чирақниң йоруғи сениңдә қайтидин һәргиз йорумайду,
Той болуватқан жигит-қизниң авази сениңдә қайтидин һәргиз аңланмайду;
Чүнки сениң содигәрлириң йәр йүзидики әрбаблар болуп чиқти,
Барлиқ әлләр сениң сеһир-әпсунлириңға алданди;■

²⁴ Пәйғәмбәрләрниң, муқәддәс бәндиләрниң төкүлгән қанлири,
Шундақла йәр йүзидә барлиқ қирғин болғанларниң қанлириму униңда тепилди»■

19

Әрштики һәмдусаналар

¹ Бу ишлардин кейин, әрштә зор бир топ адәмләрниң вақирашлиридәк бир авазни аңлидим.
Улар: —

— һәмдусана! Нижат, шан-шәрәп вә қудрәт Худайимизға мәнсуптур!□

² Чүнки Униң һөкүмлири һәқ вә адилдур;
У йәр йүзини өз бузуқлуғи билән бузған чоң паһишиниң үстидин һөкүм чиқирип,
Өз қул-хизмәткарлириниң қениниң интиқамини униңдин алди,
— дейишәтти.□ ■

³ Улар иккинчи қетим: — «Һәмдусана!» дейишти. Униңдин чиққан ис-түтәкләр әбәдил-әбәткичә пурқирайду!□ ■ ⁴ Жигирмә төрт ақсақал вә төрт һаят мәхлуқ йәргә жиқилип: — «Амин! һәмдусана!» дәп, тәхттә олтарған Худаға сәждә қилишти.

Қозиниң той зияпити

⁵ Андин тәхттин көтирилгән бир аваз мундақ деди: —
«Әй униң барлиқ қул-хизмәткарлири,
Униңдин қорқидиған каттилар болсун, төвәнләр болсун,
Һәммиңлар Худайимизни мәдһийиләңлар!»

⁶ Андин зор бир топ адәмләрниң авазига, нурғун суларниң шарқирисиға, қаттиқ гүлдүрмамиларниң гүлдүрлишигә охшаш бир авазниң мундақ дегәнлигини аңлидим:
—

«Һәмдусана! һәммигә Қадир Пәрвәрдигар Худайимиз сәлтәнәт қилди!■

⁷ Шатлинайли, тәнтәнә қилайли вә уни мәдһийиләп улуқлайли!

Чүнки Қозиниң той-мәрикә күни йетип кәлди,
Қиз өзини тәйяр қилди!»■

⁸ Қизға кийиш үчүн пакиз, пақирап туридиған нәпис либас берилди (нәпис либас болса муқәддәс бәндиләрниң һәққаний әмәллириду).

⁹ Андин, *пәриштә* маңа:
— Муну сөзләрни хатириливал: —

□ **18:22** «мунасивәтлик әйәтләр» — «Йәш.» 24:8-9, «Йәр.» 7:34, 16:9-10, 25:10, «Әз.» 26:13. ■ **18:22** Йәр. 25:10; Әз. 26:13. ■ **18:23** Йәр. 7:34; 16:9; 25:10. ■ **18:24** Вәһ. 17:6. □ **19:1** «Һәмдусана» — грек тил вә ибраний тилида «Халлелуяһ!» дегән сөз билән ипадилиниду. Мәнәси ««Яһ»қа мәдһийә болғай!». Оқурмәнләрниң есидә барки, «Яһ» «Яһвәһ» (Пәрвәрдигар)ниң қисқартилған шәклиду. □ **19:2** «Өз қул-хизмәткарлириниң қениниң интиқамини униңдин алди» — грек тилида «Өз қул-хизмәткарлириниң қениниң интиқамини униң қолидин алди». «мунасивәтлик әйәтләр» — «Зәб.» 18:10, «Қан.» 32:43. ■ **19:2** Қан. 32:43; Вәһ. 15:3; 16:7; 18:20. □ **19:3** «мунасивәтлик әйәтләр» — «Йәш.» 34:10. ■ **19:3** Йәш. 34:10; Вәһ. 14:11; 18:18. ■ **19:6** Вәһ. 11:17. ■ **19:7** Мат. 22:2; Луқа 14:16.

«Қозиниң той зияпитигә чақирилғанлар бәхитликтур!» — деди.
У маңа йәнә: — Булар Худаниң һәқиқий сөзлиридур, — деди. □ ■

¹⁰ Мән униңға сәждә қилғили айиғиға жиқилдим. Лекин у:

— һәргиз ундақ қилма! Мәнму Худаниң сән вә Әйсаға гувалиқ бәргүчи қериндашлириң билән охшаш кул-хизмәткармән. Худағила ибадәт қил! Чүнки вәһий-бешарәтниң роһ-маһийити болса Әйса һәққидә гувалиқ бериштур, — деди. □ ■

Ақ атқа Мингүчи

¹¹ Андин көрдүмки, асман ечилди вә мана, бир ақ ат туратти; үстигә мингүчиниң болса нами «Садиқ» вә «Һәқиқий» болуп, У һәққанийлиқ билән һөкүм чиқириду вә жәң қилиду. ■

¹² Униң көзлири от ялқуниға охшайтти, бешида нурғун тажи болуп, тенидә Өзидин башқа һеч ким билмәйдиған бир нам пүтүклүк еди. ■ ¹³ У учисиға қанға миләнгән бир тон кийгән еди, Униң нами «Худаниң Калами» дәп атилиду. ■ ¹⁴ Униң кәйнидин әгишип келиватқан әрштики қошунлар болса, ақ атларға мингән, аппақ, пак нәпис канап либас билән кийдүрүлгән еди. ■ ¹⁵ Униң ағзидин өткүр бир қилич чиқип туратти; У буниң билән барлиқ әлләрни уриду; У уларни төмүр калтәк билән падицидәк бақиду; У һәммигә Қадир Худаниң дәһшәтлик ғәзивиниң «шарап көлчиги»ниң чәйлигүчисидур. □ ■

¹⁶ Униң тони вә янпиши үстигә «Падишаһларниң Падишаси вә рәбләрниң Рәбби» дегән нам йезилған еди. ■

¹⁷ Андин мән қуяшниң ичидә турған бир пәриштини көрдүм. У асманниң оттурисида учуватқан барлиқ қушларға жуқури аваз билән:

—Келиңлар, Худаниң катта зияпитигә жиғилиңлар! ■ ¹⁸ Падишаһларниң, сәрдарларниң вә палванларниң, атларниң вә уларға мингәнләрниң, шундақла барлиқ әт егилириниң, кулларниң һәм һөрләрниң, каттиларниң һәм төвәнләрниң гөшлирини йәңлар! — деди. □

¹⁹ Шуниң билән мән дивә, йәр йүзидики падишалар вә уларниң қошунлириниң атқа Мингүчи һәм Униң қошуни билән жәң қилиш үчүн топланғанлиғини көрдүм. ²⁰ Әнди дивә вә униңға вакалитән мөжизилик аламәтләрни көрсәткән сахта пәйғәмбәрниң һәр иккиси тутувелинди (сахта пәйғәмбәр шу аламәтләр билән дивиниң тамғисини қобул қилған һәмдә униң бут-һәйкилигә чоқунғанларни аздуруп жүргән еди). Улар иккиси гуңгут йениватқан от көлигә тирик ташланди. ■ ²¹ Қалғини болса атқа Мингүчиниң ағзидин чиққан қилич билән қирилди. Барлиқ пүтүн учар-қанатлар буларниң гөши билән йәп тоюнди.

20

Мәсиһниң йәр йүзидики миң жилиқ сәлтәнитти

¹ Униңдин кейин, қолида теги йоқ һаңниң ачқучи вә йоған зәнжір тутқан бир пәриштиниң асмандин чүшүватқанлиғини көрдүм. ■ ² Пәриштә әждиһани, йәни Иблис яки Шәйтан дейилидиған һелиқи қедимий иланни тутуп, миң жилиқ зәнжірләп қойди. ■ ³ Униң миң

□ **19:9** «Андин, пәриштә маңа...деди» — грек тилида «Андин, у маңа...деди» дейилиду. Сөзлигүчи чоқум пәриштә болиду; 10-айәтни көрүң. ■ **19:9** Вәһ. 21:5. □ **19:10** «Әйсаға гувалиқ бәргүчи қериндашлириң...» — грек тилида «Әйсаниң гувалиқини тутқанә қериндашлириң...». «вәһий-бешарәтниң роһ-маһийити болса Әйса һәққидә гувалиқ бериштур» — бу, интайин муһим бир принциптур. Демәк, пүткүл Тәврат-Инжилдики вәһий-бешарәтләр вә Худаниң гаһи вақитларда улардин башқа жамаәтләрдә жүргүзгән вәһий-бешарәтләрниң меғизи вә жәвһири болса «Әйса һәққидә гувалиқ (бериш)тур. Мәлум бир «вәһий-бешарәт»тә шундақ амил яки нәтижә болмиса, униң һәқиқий бир «вәһий-бешарәт» екәнлигидин гуманлинишиға тоғра келиду. ■ **19:10** Рос. 10:26; 14:14; Вәһ. 22:9. ■ **19:11** Вәһ. 6:2. ■ **19:12** Вәһ. 1:14. ■ **19:13** Йәш. 63:1; Юһ. 1:1. ■ **19:14** Мат. 28:3; Вәһ. 4:4; 7:9. □ **19:15** «мунасивәтлик айәтләр» — «Йәш.» 63-бап. ■ **19:15** Зәб. 2:9; Йәш. 63:3; Вәһ. 2:16,27; 14:19,20; 19:21. ■ **19:16** 1Тим. 6:15; Вәһ. 17:14. ■ **19:17** Йәр. 12:9; Әз. 39:17. □ **19:18** «палванларниң..» — яки «қудрәтликләрниң...». ■ **19:20** Қан. 13:2; Дан. 7:11; Мат. 24:24; Вәһ. 13:12,13,15,16; 16:14; 20:10. ■ **20:1** Вәһ. 1:18. ■ **20:2** 2Пет. 2:4; Вәһ. 12:9.

жил тошқичә әлләрни аздурмаслиғи үчүн, уни теги йоқ һаңға ташлап һаңниң ағзини етип печәтливәтти. Бу вақитлардин кейин, у вақтинчә қоюп берилиши муқәррәр.■

⁴ Андин мән тәхтләрни вә уларда олтарғанларни көрдүм. Уларға һөкүм қилиш һоқуқи берилгән еди. Мән йәнә, Әйсаға бәргән гувалиғи вәжідин вә Худаниң сөз-калами вәжідин каллиси елинғанларниң жанлириниму көрдүм. Улар дивигә вә униң бут-һәйкилигә чоқунмиған, униң тамғиси пешанисигә вә қолиға урулмиғанлар еди. Улар тирилип, Мәсиһ билән бирликтә миң жил һөкүм сүрди □ ■⁵ (өлгәнләрниң қалғанлири миң жил тошмиғичә тирилмәйду). Бу дәсләпки тирилиш еди.

⁶ Дәсләпки тирилиштин несивә болғанлар бәхитлик вә муқәддәстур; иккинчи өлүмниң буларни илкигә елиш һоқуқи йоқтур. Улар Худаниң вә Мәсиһниң һаһинлири болиду вә Униң билән бирликтә миң жил һөкүм сүриду.■

Шәйтанның ахирқи мәғлубийити

⁷ Миң жил тошқанда, Шәйтан зиндандин бошитилип, ⁸ йәр йүзиниң төрт булуңидики әлләрни, йәни Гог вә Магогни аздуруш вә уларни жәң қилишқа бир йәргә топлашқа чиқиду. Топланғанларниң сани деңиз саһилидики қумдәк санақсиз болиду. □ ■⁹ Улар йәр йүзидики кәң түзләңликкә чиқип, муқәддәс бәндиләрниң барғанини, йәни Худа сөйидиған шәһәрни муһасиригә алиду. Лекин асмандин от йеғип, уларни жутуветиду. □ ¹⁰ Уларни аздурған Иблис болса дивә билән сахта пәйғәмбәр кәйүватқан от вә гуңгут көлигә ташлинип, у йәрдә кечә-күндүз әбәдил-әбәткичә қийнилиду.■

Чоң ақ тәхт — ахирқи һөкүм

¹¹ Униңдин кейин, чоң бир ақ тәхт вә униңда Олтарғучини көрдүм. Асман билән зимин Униң йүзидин өзини қачуруп, улар турған жай һәргиз тепилмайду. ¹² Мән йәнә катта болсун, яки төвән болсун, өлгәнләрниң һәммисиниң тәхтниң алдида турғанлиғини көрдүм. Китаплар ечилди; андин йәнә бир китап — «Һаятлик дәптири» дәп аталған китап ечилди. Өлгәнләргә китапларда хатириләнгини бойичә өз әмәлийитигә қарап һөкүм қилинди. ■ ¹³ Деңиз өзидә өлгәнләрни тапшуруп бәрди, өлүм вә тәһтисараму өзлиридики өлгәнләрни тапшуруп беришти. һәр кимниң үстигә өз әмәлийитигә қарап һөкүм қилинди. ¹⁴ Андин өлүм вә тәһтисара от көлигә ташланди. Мана иккинчи өлүм — от көлидур. ¹⁵ Кимниң исминиң «Һаятлик дәптири»дә йезилмиғанлиғи байқалса, от көлигә ташланди.

21

Йеңи асман, йеңи зимин

¹ Андин, йеңи асман вә йеңи зиминни көрдүм; чүнки бурунқи асман вә зимин өтүп кәткән еди, деңизму мәвжүт болмиди.■ ² Муқәддәс шәһәрниң, йәни Худадин чиққан, худди өз жигитигә той пәрдазлирини қилип һазирланған қиздәк йеңи Йерусалимниң

■ **20:3** Вәһ. 16:14,16; 20:8. □ **20:4** «мунасивәтлик әйәтләр» — «зәб.» 149:4-9, «1Кор.» 6:2-3. ■ **20:4** Вәһ. 6:9,11; 13:12,15,16. ■ **20:6** Йәш. 61:6; 1Пет. 2:9; Вәһ. 1:6; 5:10. □ **20:8** «... йәр йүзиниң төрт булуңидики әлләрни, йәни Гог вә Магогни аздуруш вә уларни жәң қилишқа бир йәргә топлашқа чиқиду» — «Гог вә Магог» тоғрилиқ: Гог бәлким «Магог»ниң беши болуши мүмкин («Әз.» 38:2-3ни көрүң). Шубһисизки, уйғур тилидики «йәжүж-мәжүж» дегән исим ибраний тилидики бу исимлардин чиққан еди; лекин «Гог вә Магог» ялмавуздәк бир хил мәхлуқ әмәс, бәлки түрлүк әлләрни көрситиду. «Әз.» 38:1-39:29дә, Худаниң «Гог вә Магог» билән болған уруши бешарәт қилинған. Бирақ бизниңчә у уруш «дәһшәтлик азап-оқубәт» билән бағлиқ болиду; миң жилниң ахирида болидиған, мошу әйәтләрдә аян қилинған «ахирқи уруш» униңға охшайдиған болуши мүмкин болсиму, у әмәс. ■ **20:8** Әз. 38:2; 39:1; Вәһ. 16:14. □ **20:9** «Улар йәр йүзидики кәң түзләңликкә чиқип...» — яки «улар зимин (демәк Қанаан, Пәләстин)дики кәң түзләңликкә чиқип...» яки «улар пүтүн йәр йүзини кезип...». ■ **20:10** Дан. 7:11; Вәһ. 14:10; 19:20. ■ **20:12** Мис. 32:32; зәб. 61:13; 68:29; Йәр. 17:10; 32:19; Мат. 16:27; Рим. 2:6; 14:12; 2Кор. 5:10; Гал. 6:5; Фил. 4:3; Вәһ. 2:23; 3:5. ■ **21:1** Йәш. 65:17; 66:22; 2Пет. 3:13.

эрштин чүшүватқанлиқни көрдүм. ■ ³ Эрштин жуқури көтирилгән бир авазниң мундақ дегәнлигини аңлидим: «Мана, Худаниң макани инсанларниң арисидидур; У улар билән биллә маканлишип туриду, улар Униң хәлқи болиду. Худа Өзиму улар билән биллә туруп, уларниң Худаси болиду. □ ■ ⁴ У уларниң көзлиридики һәр тамчә яшни сүртиду; әнди өлүм әсла болмайду, нә матәм, нә жиға-зерә, нә қайғу-әләм болмайду, чүнки бурунқи ишлар өтүп кәтти». □ ■

⁵ Тәхттә Олтарғучи:

— Мана, һәммини йеңи қилимән! — деди. У маңа йәнә:

Буларни хатириливал! Чүнки бу сөзләр һәқиқий вә ишәшлиқтур, — деди. ■ ⁶ У йәнә маңа мундақ деди: —

«Иш тамам болди! Мән «Алфа» вә «Омега»дурмән, Муқәддимә вә Хатимә Өзүмдурмән. Уссиған һәр кимгә һаятлық сүйиниң булиқидин һәқсиз беримән. □ ■

⁷ Ғәлибә қилғучи һәр ким буларға мирасхорлуқ қилиду; Мән униң Худаси болимән, уму Мениң оғлум болиду. ■ ⁸ Лекин қорққанчақлар, етиқатсизлар, жиркинчиликлар, қатиллар, бузуклуқ қилғучилар, сеһиргәрләр, бутпәрәсләр вә барлиқ ялғанчиларға болса, уларниң қисмити от билән гуңгут йенип туруватқан көлдур — бу болса иккинчи өлүмдур». ■

Йеңи Йерусалим

⁹ Ахирқи йәттә балаю-апәт билән толған йәттә чинини тутқан йәттә пәриштидин бири келип, маңа сөзләп:

— Кәл! Саңа Қозиниң жориси болидиған қизни көрситип қояй, — деди. ■

¹⁰ Андин у мени Роһниң илкидә болған һалда йоған вә егиз бир таққа елип қойди. У йәрдин маңа Худадин чиққан муқәддәс шәһәр Йерусалимниң эрштин чүшүватқанлиғини көрсәтти.

□ ■ ¹¹ Униңда Худаниң шан-шәриви бар еди, униң жуласи интайин қиммәтлик гөһәрниң, йешил яқуттәк ялтириған хрустальниң жуласиға охшайтти. ¹² Униң чоң һәм егиз сепили бар еди; сепилниң он икки дәрвазиси болуп, дәрвазиларда он икки пәриштә туратти. һәр бир дәрвазиниң үстигә Исраилларниң он икки қәбилисидин бириниң исми йезилған еди.

¹³ Мәшриқ тәрипидә үч дәрваза, шимал тәрипидә үч дәрваза, жәнуп тәрипидә үч дәрваза вә мәғрип тәрипидә үч дәрваза бар еди. ¹⁴ Шәһәрниң сепилиниң он икки һул теши болуп, уларниң үстигә он икки исим, йәни Қозиниң расулиниң исимлири пүтүклүктур. □ ■

¹⁵ Маңа сөз қилған пәриштиниң қолида шәһәрни, униң дәрвазилири вә униң сепилини өлчәйдиған алтун қомуш өлчигүч һаса бар еди. ■ ¹⁶ Шәһәр төрт часа болуп, узунлуғи билән кәңлиги охшаш еди. Пәриштә шәһәрни һаса билән өлчиди — он икки миң стадийон кәлди (узунлуғи, кәңлиги вә егизлиги тәңдур). □ ¹⁷ У сепилниму өлчиди. Сепилниң қелинлиғи инсанларниң өлчәм бирлиги бойичә, йәни шу пәриштиниң өлчими бойичә бир йүз қириқ төрт жәйнәк кәлди. □ ¹⁸ Сепилниң қурулуши болса йешил яқуттин, шәһәр әйнәктәк сүзүк сап алтундин бена қилинған еди. ¹⁹ Шәһәр сепилиниң һуллири һәр хил қиммәтлик яқутлар билән безәлгән еди. Биринчи һул таш йешил яқут, иккинчиси көк яқут, үчинчиси һеқиқ, төртинчиси зумрәт, ²⁰ бәшинчиси қизил һеқиқ, алтинчиси қизил қашташ, йәттинчиси сериқ

■ **21:2** Вәһ. 3:12; 21:10. □ **21:3** «Эрштин жуқури көтирилгән бир аваз» — бәзи кона көчүрүлмиләрдә: «тәхттин жуқури көтирилгән бир аваз» дейилиду. «мунасивәтлик әйәтләр» — «Йәш.» 7:14, «Йәр.» 24:7, 31:33, «Зәк.» 8:8.

■ **21:3** Әз. 43:7. □ **21:4** «мунасивәтлик әйәт» — «Йәш.» 25:8. ■ **21:4** Йәш. 25:8; Вәһ. 7:17. ■ **21:5** Йәш. 43:19; 2Кор. 5:17; Вәһ. 4:2; 19:9; 20:11. □ **21:6** «Мән «Алфа» вә «Омега»дурмән» — грек тилида «Алфа» биринчи һәрип, «Омега» ахирқи һәриптур — демәк, Худа баш вә ахирдур. ■ **21:6** Йәш. 41:4; 44:6; 55:1; Вәһ. 1:8; 16:17; 22:13.

■ **21:7** Зәк. 8:8; Ибр. 8:10. ■ **21:8** Вәһ. 20:14,15; 22:15. ■ **21:9** Вәһ. 15:6, 7. □ **21:10** «Андин у мени Роһниң илкидә болған һалда йоған вә егиз бир таққа елип қойди» — «Роһ» мошу йәрдә Худаниң Муқәддәс Роһини көрситиду.

■ **21:10** Ибр. 12:22; Вәһ. 1:10; 21:2. □ **21:14** «мунасивәтлик әйәтләр» — «Әз.» 48:31-34. ■ **21:14** Әф. 2:20.

■ **21:15** Әз. 40:3; Зәк. 1:18. □ **21:16** «он икки миң стадийон» — бир стадийон 185 метр болуп, бу 2200 километрду.

□ **21:17** «сепилниң қелинлиғи инсанларниң өлчәм бирлиги бойичә, йәни шу пәриштиниң өлчими бойичә бир йүз қириқ төрт жәйнәк кәлди» — «жәйнәк» болса (яки «гәз») жәйнәктин қолиниң учигичә болған арилиқ, йәни йерим метр; демәк, сепилниң қелинлиғи 65 метрчә еди.

квартс, сәккизинчиси сус йешил якут, тоққузинчиси топаз, онинчиси йешил квартс, он биринчиси сөсүн якут вә он иккинчиси пироза еди. □ ²¹ Он икки дәрваза он икки мәрвайит еди, демәк дәрвазиларниң һәр бири бирдин мәрвайиттин ясалған еди. Шәһәрниң ғол йоли әйнәктәк сүзүк сап алтундин еди.

²² Шәһәрдә һеч қандақ ибадәтхана көрмидим, чүнки һәммигә Қадир Пәрвәрдигар Худа вә Қоза униң ибадәтханисидур. ²³ Шәһәрниң йорутулуши үчүн қуяшқа яки айға муһтаж әмәс, чүнки Худаниң шан-шәриви уни йорутқан еди, униң чириғи болса Қозидур. ■ ²⁴ Әлләр шәһәрдики йоруклуқта жүриду; йәр йүзидики падишалар шанушәвкитини униң ичигә елип келиду. □ ■ ²⁵ Униң дәрвазилири күндүздә һәргиз тақалмайду (әмәлийәттә у йәрдә кечә зади болмайду). ■ ²⁶ һәр қайси әлләрниң шанушәвкити вә һөрмәт-иззити униң ичигә елип келиниду. □ ²⁷ һәр қандақ һарам нәрсә вә һәр қандақ жиркиничлик ишларни қилғучи яки ялғанчилик қилғучи униңға кирәлмәйду; пәқәт нами Қозиниң һаятлик дәптиридә йезилғанларла кирәләйду. ■

22

¹ Андин *пәриштә* маңа хрусталъдәк пақирақ һаятлик сүйи еқиватқан дәрияни көрсәтти. Дәрия Худаниң вә Қозиниң тәхтидин чиққан болуп, □ ■ ² шәһәрниң ғол йолиниң оттурисида еқиватқан еди. Дәрияниң бу тәрипидә вә у тәрипидиму он икки хил мевә беридиган, һәр айда мевиләйдиған һаятлик дәриғи бар еди; дәрәқниң йопурмақлири әлләрниң шипаси үчүн еди. □ ■ ³ Ләнәт дегән әнди болмайду; Худаниң вә Қозиниң тәхти шәһәрниң ичидә болуп, Униң қул-хизмәткарлири Униң хизмәт-ибадитидә болиду. ⁴ Улар Униң жамалини көриду; Униң нами уларниң пешанилиригә пүтүклүк болиду. ■ ⁵ У йәрдә әсла кечә болмайду, нә чирақ нуриға, нә қуяш нуриға муһтаж болмайду. Чүнки Пәрвәрдигар Худа уларниң үстидә йориду, улар әбәдил-әбәткичә һөкүм сүриду. ■

Ахирқи агаһ-гува

⁶ Пәриштә маңа:

— Бу сөзләр һәқиқий вә ишәшликтур; пәйғәмбәрләрниң роһлириниң Рәб Худаси йеқин кәлгүсидә йүз бериши муқәррәр болған ишларни Өз қул-хизмәткарлириға көрситиш үчүн, пәриштисини әвәтти, — деди. □ ■

⁷ («Мана, пат йеқинда келимән! Бу китаптики бешарәтниң сөзлирини тутқучи киши бәхитликтур!») □ ■

⁸ Буларни аңлиғучи вә көргүчи мән Юһаннамән. Бу ишларни аңлиғинимда вә көргинимдә, буларни маңа көрсәткән пәриштигә сәждә қилғили айиғи алдиға жиқилдим. ⁹ Лекин у маңа:

□ **21:20** «қизил һеқиқ» — яки «сардоникс». «қизил қашташ» — яки «сардиус», яки «пақирақ қизил қаштеши». «серик квартс» — яки «хризолит», «перидот». «сус йешил якут» — яки «берил». «топаз» — «топаз» болса серик рәңлик бир якут. «йешил квартс» — яки «хризопрас». «пироза» — яки «аметист». ■ **21:23** Йәш. 60:19; Зәк. 14:7. □ **21:24** «мунасивәтлик әйәтләр» — «Йәш.» 60:19-20, «Зәк.» 8:22. ■ **21:24** Йәш. 60:3. ■ **21:25** Йәш. 60:11; Вәһ. 22:5. □ **21:26** «мунасивәтлик әйәтләр» — «Йәш.» 60:5-7, «Һаг.» 2:7. ■ **21:27** Мис. 32:32; Зәб. 68:29; Фил. 4:3; Вәһ. 3:5; 20:12. □ **22:1** «мунасивәтлик әйәтләр» — «Зәб.» 35:39, 45:5, «Әз.» 47:1-9, «Зәк.» 14:8. ■ **22:1** Әз. 47:1; Зәк. 14:8. □ **22:2** «он икки хил мевә беридиган, һәр айда мевиләйдиған һаятлик дәриғи» — яки «он икки қетим мевигә киридиған, һәр айда мевиләйдиған һаятлик дәриғи». ■ **22:2** Вәһ. 2:7. ■ **22:4** Вәһ. 3:12. ■ **22:5** Йәш. 60:19; Зәк. 14:7; Вәһ. 21:23. □ **22:6** «йеқин кәлгүсидә йүз бериши муқәррәр болған ишлар» — яки «туюқсиз йүз бериши муқәррәр болған ишлар». «бу сөзләр һәқиқий вә ишәшликтур» — бу сөзләр 19:9 вә 21:5диму тепилиду, шу йәрдә алдинқи ишларни (21:1-5) тәстиқлаш үчүн ейтилған. Амма мошу йәрдә, шүбһисизки, пүткүл китапниң мәзмунини яки һәттә яки пүткүл Инжілниң мәзмунини яки пүткүл Тәврат-Инжілниң мәзмунини көрситишиму мүмкин. «пәйғәмбәрләрниң роһлириниң Рәб Худаси» — мошу йәрдә Рәб Әйсани көрсәтсә керәк (1:1ни көрүң). ■ **22:6** Вәһ. 1:1; 19:9; 21:5. □ **22:7** «Мана, пат йеқинда келимән! Бу китаптики бешарәтниң сөзлирини тутқучи киши бәхитликтур!» — бу сөзләр Рәб Әйсаниң әлвәттә. ■ **22:7** Вәһ. 1:3.

— һәргиз ундақ қилма! Мәнму Худаниң сән вә қериндашлириң болған пәйғәмбәрләр билән охшаш қул-хизмәтқаримән. Худағила ибадәт қил! — деди.■

¹⁰ У маңа йәнә:

— Бу китаптики бешарәтнің сөзлирини печәтлимә; чүнки буларның вақти йеқин кәлди. □ ■

¹¹ Қәбиһлик қилғучи киши қәбиһликни қиливәрсун; пәскәш киши болса пәскәшликтә туривәрсун; һәққаний киши болса һәққанийлиғини жүргүзивәрсун; пак-муқәддәс киши болса пак-муқәддәсликтә туривәрсун, — деди.

Әйса Мәсиһ беваситә Юһаннаға сөзләйду

¹² «Мана, пат йеқинда келимән! һәр кимнің әмәлийитигә қарап беридиғинимни Өзүм билән биллә елип келимән.□ ■ ¹³ Мән «Алфа» вә «Омега», Биринчи вә Ахирқи, Муқәддимә вә Хатимә Өзүмдурмән».□ ■

¹⁴ һаятлық дәриғиниң мевисидин несип болуш вә дәрвазилиридин шәһәргә киришкә муйәссәр болуш үчүн тонлирини жуйғанлар бәхитликтур! ¹⁵ Шәһәрнің сиртидикиләр — иштлар, сәһиргәрләр, бузуклуқ қилғучилар, қатиллар, бутпәрәсләр, ялғанчиликқа хуштар болғанлар вә әмәл қилғучилардур.■

¹⁶ «Мәнки Әйса жамаәтләрни дәп силәргә бу ишларның гувалиқини йәткүзүш үчүн пәриштәмни әвәттим. Давутның Йилтизи һәм Нәсли, Парлақ Таң Юлтузидурмән!»■

¹⁷ Роһ вә тойи болидиған қиз: «Кәл!» дәйду.

Аңлиғучи: «Кәл!» десун.

Уссиғучи һәр ким кәлсун, халиған һәр ким һаятлық сүйидин һәқсиз ичсун.□ ■

Хатимә

¹⁸ Мәнки бу китаптики бешарәтнің сөзлирини аңлиғанларға гувалиқ берип ағаһландуримәнки: кимдиким бу сөзләргә бир немини қошса, Худа униңға бу китапта йезилған балаю-апәтләрни қошиду. □ ¹⁹ Кимдиким бу бешарәтлик китапның сөзлиридин бирәр сөзни елип ташлиса, Худаму униңдин бу китапта йезилған һаятлық дәриғидин вә муқәддәс шәһәрдин болидиған несивисини елип ташлайду.■

²⁰ — Мана, буларға ағаһ-гува Бәргүчи болса мундақ дәйду:

— «Шундақ, пат йеқинда келимән!»

— «Амин! Кәл, я Рәб Әйса!»

²¹ Рәб Әйса Мәсиһнің меһри-шәпқити барлық муқәддәс бәндиләр билән биллә болғай, амин!

■ **22:9** Рос. 10:26; 14:14; Вәһ. 19:10. □ **22:10** «Бу китаптики бешарәтнің сөзлирини печәтлимә» — мәнәси бәлким, оқурмәнләргә очуқ болсун, мәхпий болмисун. ■ **22:10** Дан. 8:26; 12:4; Вәһ. 1:3. □ **22:12** «мунасивәтлик әйәтләр» — «Йәш.» 40:10, 62:11. ■ **22:12** Зәб. 61:13; Йәр. 17:10; 32:19; Мат. 16:27; Рим. 2:6; 14:12; 1Кор. 3:8; 2Кор. 5:10; Гал. 6:5; Вәһ. 2:23. □ **22:13** «Мән «Алфа» вә «Омега»...» — грек тилида «алфа» биринчи һәрип, «омега» ахирқи һәриптур. Демәк, Әйса Мәсиһ баш вә ахирдур. ■ **22:13** Йәш. 41:4; 44:6; 48:12; Вәһ. 1:8; 21:6. ■ **22:15** 1Кор. 6:10; Әф. 5:5; Кол. 3:5, 6. ■ **22:16** Йәш. 11:10; Рим. 15:12; 2Пет. 1:19; Вәһ. 1:1; 5:5. □ **22:17** «Роһ вә тойи болидиған қиз: «Кәл!» дәйду» — «Роһ» — Муқәддәс Роһтур. «Той болидиған қиз» дәгәнлик жамаәтни көрситиду. 19-бап 7-, 8-айәтләргә қаралсун. ■ **22:17** Йәш. 55:1; Юһ. 7:37. □ **22:18** «Мәнки бу китаптики бешарәтнің сөзлирини аңлиғанларға гувалиқ берип ағаһландуримәнки» — «Мәнки» дегән сөз бәзи алимлар, 18-19-айәттики сөзләрни расул Юһаннаниңқи дәп қарайду. Бирақ Юһанна өзини беваситә көрсәтмигәчкә (1:9ни көрүң), шундақла 20-айәттә Рәб Өзи ениқ көрситилгәчкә биз сөзләрни Рәбниңқи, дегән пикиргә майилмиз. ■ **22:19** Қан. 4:2; 12:32; Пәнд. 30:6; Вәһ. 13:8; 17:8.